Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Sermones Pomerii de Sanctis hyemales et estivales editi per fratrem Pelbartum de Themeswar divi ordinis sancti Francisci.

https://hdl.handle.net/1874/341850

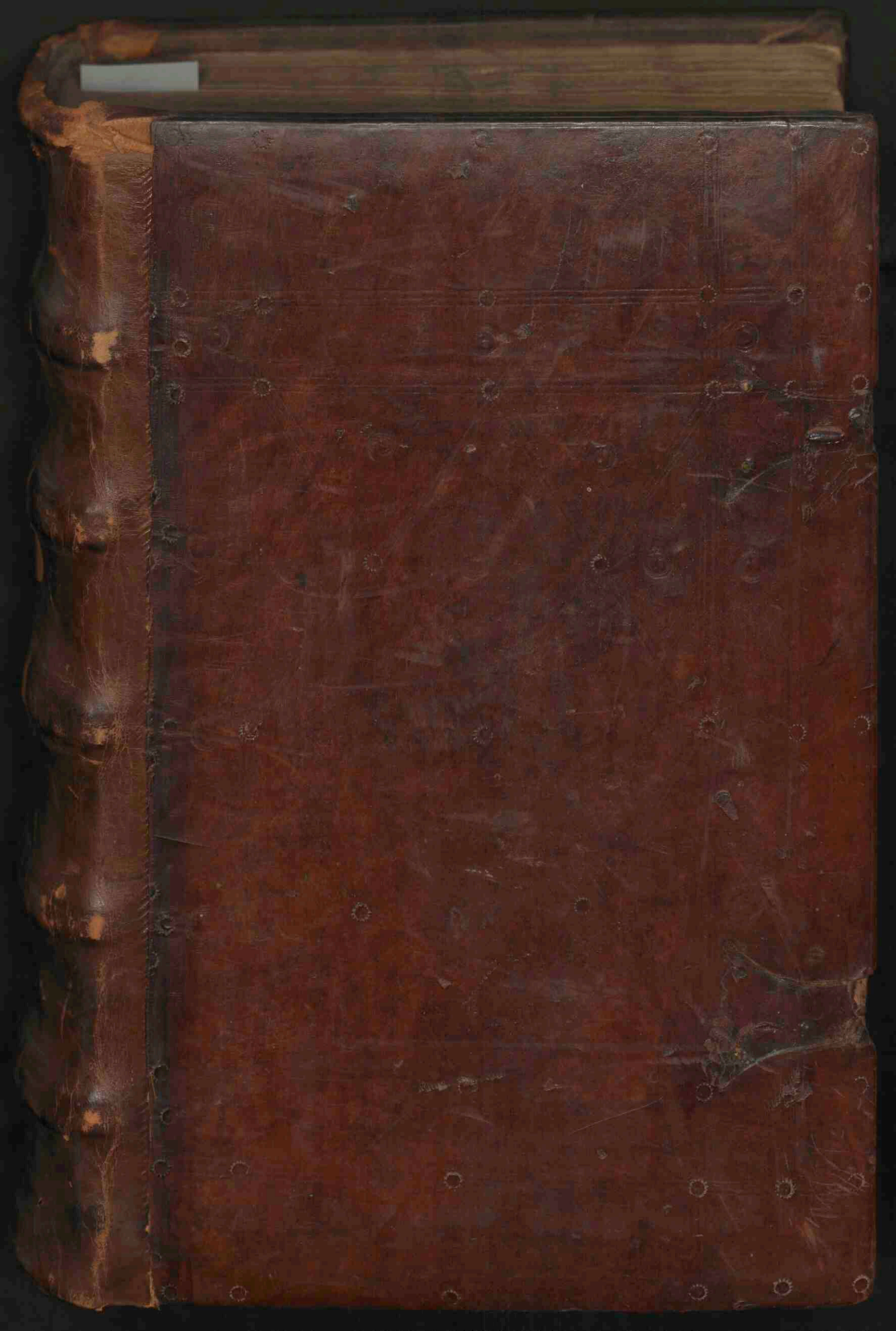

Theologia
Folio nº. 98.

N 171 C

Sermones Domerii de Sanctis Hyemales et Estiuales editi per Fratrem Delbartum de Themeswar diui Ordinis sancti Francisci.

Tabula partis Hyemalis de Sanctis

In nomine domini

Jesu incipit Tabula cōtentarū materiarū in hoc volumine sermonū ſm ordinem alphabeti.

Hec tabilia specialius apud christum sunt quinq; .lxxxv.
Adquiri quō possit regia corona celestis .xciij.
Actus triplices fuerūt ī chō. et in his q̄libet debet amus ipm sequi .iij.
Adam. q̄re ex genere Adam p̄cōris debuit christus nasci .xvj.
Adoptari meret q̄s i fratrē a chō p̄ tria .xxix.
Amauit chō Joannē p̄ alijs discipulis triplici ex causa .xxviij.
Amauit ne christus plus Petrū q̄ Joannem an cōuerso .xxviij.
Amici chīi in q̄t ordinibus distinguunt: et q̄ in eis pmi fuerunt .ij.
Amicicie vere amor p̄ q̄ttuor sig̃ p̄bat .xxvij.
Amor chīi q̄re nō p̄t stare cū p̄cō mortali .lxxxiij.
Amorosum esse apud chīm p̄optandū est triplici rōne .xxvij.
Ambire p̄sidentiā. Jtē recusare oblatā: vtruz sit peccatum mortale .lxx.
Anathema fieri a chō p̄ fratribus q̄liter sit optabile iuxta dictū ap̄li .liij.
Andreas p̄m⁹ fuit discipulorū chīi .ij.
Andreas dign⁹ dei ap̄ls fuit .pbat .liij.
Angeli oēs adorauerūt chīm cū nat⁹ est .xx.
Angeli mirabant de christi ascensione triplici ratione .lxxix.
Angelis oīb⁹ accreuit gaudiuz ex chīi nativitate
Angelos q̄re nō redemit chīs .xvj.
Angelus vtr̄ maior sit hoīe .lxxxvj.
Unia bōna in q̄ p̄te corp⁹is p̄ncipalius residere habeat .lxvij.
Anima q̄re nō satiat nisi deo .lxxviij.
Anie scōr̄ nō valuerūt in celū ascendere antequ chīs dīs ascēdit iter p̄bens .lxxxvj.
Anie scōr̄ de limbo p̄ chīm educte vbi steterūt post chīi resurrectionē vsq; ad tēpus ascensionis .lxxxvij.
Anie scōr̄ et innocentiū interim decedentiū .s. infra dies post resurrectionē vsq; ad ascensionē chīi q̄ deuenerūt .lxxxvij.
Apostasia q̄d sit et quotuplex .lvij.
Apostolat⁹ dignitas culmē summe p̄fectiōis tenet in ecclia sup̄ oēs alios stat⁹ .lix.
Ap̄li ad seraphicū ordinē sē ī celo exaltati .lix.
Ap̄li q̄re electi sunt in doct .lix.
Apocus ad britudinē esse ñ p̄t bō nisi p̄ tres virtutes theologicas .lxxviij.
Aquile ep̄letares assignant .xxx.
Arce⁹ sagitta q̄druplex describit in scptura .xlvij
Arcus iridis q̄re et quō datus est in sig̃ num bonis .xlvij.

Argumēta salutis nr̄e euidentia sunt in chīi na
Argumenta contra fidē nativi/ tatis christi et eor̄ solutiones .xlviij.
Arma sp̄ualia q̄bus ꝫ hostes pugnare debē⁹ .lxxj.
Ascensio chīi. de hoc plurimas matias vide sup̄is sermonib⁹ .s. .lxxxvj. vsq; .lxxxix.
Assimilari qualiter debet chō christian⁹ in cruce pnīe .j.
Augmentū capit q̄tidie aliquor̄ p̄miū in celo. et qui sunt hmōi. Similiter et quorūdā pena in inferno .lxxvj.
Aura borealis vel aq̄lonar̄ sanissima est .xj.

Baculo pastorali q̄les p̄lati vtunt. et quid b significat .lxx.
Baptizata ne fuit b. Maria v̄go .lxij.
Baptizati ne fuerūt ap̄li vt digne cōicarent in cena vltima .lxij.
Britudo est bonū infinitū .xciij.
Britudinē vtr̄ oēs hoīes desiderēt .lxxxviij.
Britudinē desiderando naturaliter vtr̄ mereat bō coram deo .lxxviij.
Britudinis celest̄ fruct⁹ sunt multi .xcj.
In britudie p̄ q̄ accrescit cōtinue gl̄ia accidētalis
In britudine vtr̄ erunt aliq̄ (hoīb⁹ .lxxvj.
dāna minor̄ ex eo q̄ nō hñt maius p̄miuz.
Item vtr̄ minor optet britudinē maioris sancti
Jtē vtr̄ in britudine erit inuidia .lxxvj.
Item cur multi homines non currunt ad beatitudinem .xiij.
Beati in celo singuli erūt veri reges .xciij.
Beati vere dicunt chīani quadrupliciter p̄ro ſt de christi .xiij.
In britudine oīm bonor̄ plenitudinē habet bō in ip̄o deo britudinis fonte .lxxix.
Bellū sp̄uale debet agere chīanus p̄tra tres hostes .lxxj. .B. .7. .lxxij.
Bella sp̄ualia q̄ttuor sunt in q̄b⁹ se chīanus debet exercere .lxxiij.
In bello sp̄uali quattuor cautele sunt obseruāde .lxxiij.
In bello sp̄uali q̄ttuor faciūt ad victoriā capiendā de hostib⁹ .lxxiij.
Benedicere debet chīstian⁹ deū p̄ro christi nativitate. et qualiter exemplo Marie v̄gis edoceatur .xxxvj.
Beneficijs p̄ qualib⁹ tenet bō etiā reprobatus gr̄as agere deo .lvij.
Benignitatis diuine signa apparuerunt in christi nativitate .xvj.
Bona opera negligere vtrum sit peccatum mortale .lxxij.
Unde est q̄ p̄ores sc̄i ad bona fuerunt feruidi: nos v̄o sumus pigri .lxxix. .B. et .iij.
Bona meritoria vtrum possit homo facere sine gratia .v.
Bonis multiplicibus est felix homo bonus. et per contrarium infelix est malus homo m'tiq

Tabula partis Hyemalis

pliciter.xcij. B
Bonū indicibile habebimus in celo.xciij. B D
Bona septē habebit hō in patria pro plenitudie D
beatitudinis.lxxix.

Cadere cur permittit deus electos in pec/ B L D
cata.xlij.
Cadere hoiem quē deus ad gr̄am voca/ E
uit cur p̄mittit.lvj.
Cadere z p̄ire habet hō per plura vicia: aliusq; B
eius locū accipit dei iudicio.lvj.
Cadentj bonis coronā p̄dita vtq; alter sit acceptu D
rus in celo.lvj.
Canticum nouū quod cantabunt sancti in celo F
quale est.xxxiij.
Captiuari voluit chr̄s in horto: et q̄re nō in ciui/ D
tate.lxvj.
Charitas q̄re nō p̄t esse informis cū fides z spes E
bn̄ possunt informes esse.xj.
Charitas feruēs trib⁹ signis cōprobat esse in ho B
mine.xiiij.
Charitas q̄li deuotōe dulcescit in hoie.xxx. J
In charitate cōsistit p̄fectio sanctitatis.lxx. H
Charitatj p̄fecte gradus sunt tres.lxx. D
Charitas nō p̄t stare cū pctō mortali.lxxxiiij. L
Charitatis cōis signa sunt plura.lxxxiiij. D
Charitatj p̄fecte signa assignant.lxxxiij. F
Charitas dī excellentissima reluceт in natiuitate B vsq; B
dominica.xxj.
Utrum charitatē maiorem exhibuit nobis chri/ F
stus in incarnatione: an in cruce: an in eucha/ B
ristia.lxxxij.
Carnalis vita detestāda est z reprobak.v. L D
Carnalib⁹ in passiōib⁹ q̄les malez q̄les bn̄ se ha E
bent ac meritorie.liij.
Carnis ꝛcupiscētia q̄liter vincak.liij. B
Castitas vtrum teneri possit ab homie sine gra/ B
tia dei.v.
Castitas vtq; p quodlibet peccatū mortale amit F
tatur.xlviij.
Castitatis votum qualis puella et quando p̄t B
emittere.xlviij.
Castitati seruande cōfert deuotio beate Agnetj J
virginis.xlviij.
Castitas compak rose q̄druplici rōne.liij. B
In castitate quō debet hō ꝓficere.vel q̄ sunt gra L
dus castitatis.liij.
Castitas q̄re p lilium significak.xciij. B
Castitas etiam sine actu luxurie amittit pluribꝫ D
modis.xciij.
Castitas p̄dita vtq; recupari possit.xciij. E
Castitas cōseruak p sex.xciij. B
Cauere quō possit hō errores i via salutj.xiij. B
Cedri ꝓprietates habenk.xlvj. E vsq; H
Celi melliflui facti sunt in chr̄i nrītate.xx. M
In celesti domo mansiōes multe sūt.lxxvj. B L
Celū summū z ei⁹ summā p̄t ascendit chr̄s z ibi E
sedet a dextrj dei patrj.lxxxviij.

Celi sūma ps cōdita est a deo nobilissima super F
oia alia loca totius mūdi.lxxxviij.
In celo vbi chr̄s residet vtq; sit aliq̄d de celo sup̄ B
caput chr̄i: an nō.lxxxviij. H J
In celo quō situabunt bti.lxxxviij. K
In celo vtq; q̄libet btūs cōtinue in suo loco resi/ K
deт: an aliq̄n trāseat ad aliū locū.lxxxviij. F
Celū q̄ntū putak distare a tra fm pbos.lxxxix. B L
Cena i vltia mirā charitatē oñdit chr̄s pedes di/ B L
scipulorū lauādo z cur B fecit.lxij. J
In cena vltima chr̄istus pietatis testamentū cō/ J
didit oīb⁹.lxij. F
De cerimoniis in die cene.lxiij.ar.j.z.iij.p totuz. B L
In cena cur chr̄s p̄dicēs ꝓditorē nō manifesta/ G
uit.lxvj.
Certare debet hō ptra tres hostes.lxxj. G
Certans q̄les regulas debet seruare.lxxj. H
De certamie. vide s Bellū. z infra Pugna. G
In certamie q̄ttuor cautele sk obk uade.lxxiij L
Ceruus desiderat fontes aq̄r.lxxviij. B
Circūcidi cur voluit chr̄s.xxxviij. E
Circūcisio q̄re debuit cessare i nouo testamēto. z/ E
plura de chr̄i circūcisiōe.xxxviij. B
Clemētia multipler nobis exhibita est i chr̄i pas/ B
sione gl̄iosa.lxxxix. L
Cōpati chr̄o passo tripler ꝓsideratio mouet.lxvj (B
Cōmunicare vtq; teneank fideles p festo na/ L
tiuitatj dn̄i.xij. N.et.xiij.
Cōicare semel in anno vtrū teneak q̄libet fidelis B
er p̄cepto.lxiij. J K.et.lxv.
Cōicare indigne est g̃uissimū pctm̄ z cōpak pctō B E
occidentiū chr̄m.lxiij. E F
Ad cōiones dignā p̄pandā q̄ req̄rūk.lxiij. E F
Cōiones vtq; impediat imūdicia corpalis aut mē E
struoq;: aut partis: aut cōiugalis act⁹.lxiij. F
Cōicare an debeat hō ꝓfitent⁹: nō ꝓfessus.lxiij.
Ad cōmunicandū quāta requiritur examinatio
conscientie z eius diligentia.lxiij. G. z plures
ibi questiones.
Ad cōmunionem vtrum debeat accedere hō ari J
dus.lxiij.
Cōmūicare non debent populi sub vtraq; spe/ B
cie.lxv. L
De cōionis tpe varia fuerūt statuta.lxv.
Cōmunionē in Pascate vtrū melⁱ sit dimittere
pter cōsciam pctī: an pro obedientia cōmūica D
re in peccato.lxv.
Ad ꝓmunionē q̄les reputank idonei.lxv. F G
Ad cōicandū digne se ppatuz sufficiēter qualiter G
quis possit cog̃scere.lxv. D
Cōmunionis digne multi sunt fructⁱ.lxv.
Conari debet q̄libet q̄ntūcūq; sanctus ꝓ conser H
uanda gr̄a dei ne eam p̄dat.lxvj.
Concupiscentia mundi: carnis: z diabolica q̄li/ D
vincak.xlix.
Consecrationis ecclesie cerimonie quid signifi/ E
cent.xcv.
Coreas ducens in festo mulier quomodo fuit

punita.xcv.
Corona celestis quō adq̄rit.xciij. L
Corona celestis q̄d sit vel er q̄b cōstat.xciij. E F
Corona celestis glie ē indicibile bonū.xciij. B D
Corona spinea mille pūcturis caput christi lesit. (xviij. K
Crucem pnie qualiter debet christi⁹ (anus portare post chr̄m.j. B L
Cruci christi qualiter debeat christianus deseruire.j. F B D
Crucē pati p̄mos discipl'os cur voluit chr̄s.iiij. F B D
Crucē chr̄i portare debet spūaliter ois (D
christianus.lxxx. B
Cruces tres in mōte caluarie fuerūt tpe passiōis chr̄i z q̄ significenṫ p eas.lxxx. L
Crucis passio christi vtruz fuerit necessaria pro nostra redemptione z q̄ conueniebat multis rationib⁹.lxxx E F
Crucis chr̄i virtus claruit a p̄ncipio p̄varia tem (pora.lxxxj. B
Crucis signaculū vnde habet ortū z de eius effi (cacia.lxxxj. G D
Crucis signū an valeat cōmittēti crimē.lxxxj. J
In cruce chr̄i duodecim dulcores describuntur lxxxij. p totum.
Crucem noluit chr̄s in terra occultatā p̄manere (sed manifestari ⁊nq̄ rōnib⁹.lxxxiij. B
Crux christi fuit ex varijs lignis.lxxxiij. D
Cruas mortē quare p̄ alijs generib⁹ mortis ele⁹ (it christus.lxxxiij. F

Damnati vtrū agent pniam.xc. F
Dānati in iferno vtrū velint esse.lvij. B
De dedicatiōe eccl'ie p̄'a.xcv.z.xcvj.
Defecerus humani generis quales assumere de⁹ (buit christus.xxj. E
Deitas vera inesse chr̄o cōprobat p tria.l. E
Dei maiestatē decebat būiliari in icarnatōe.xxij. (D
Deus vbi habitauit anteq̄ fecerit celum et terrā (rabile.lxxix. D J
In deo quomodo est omne bonū desidē
In deo verum vna persona po⁹ (rit incarnari sine alterius persone incarna (tione.xix. (xciij. L
Diabolus q̄re cōtremiscit in ecclesia.xcvj. D
Dilectiones maximā in quo exhibuit nobis chri (stus.lxxxij. L
Diligere deū vtq̄ ñ pōt bō sine fide vera.xj. F B
Discipuli aliqui sunt tribꝰ vicibus a christo vo⁹ (cati.ij. L
Discipulus christi verus p̄batur quis quadru⁹ (plici signo.ij. B
Discipulus christi quales lectiones debet addi (scere.xxvij. D
Disciplinā chr̄i debet addiscere chr̄ian⁹.xxvij. L
Distantia inter celum z terram q̄nta dicatur ſm (p̄os.lxxxix. B
Diuites verum sint damnabiles eo q̄ nō imitā (tur chr̄i Jesu paupertatem.xxxv. F

Dolor christi acerbissimus fuisse comprobat q̄ (druplici rōne.lxvij. F
Dolor maximus p̄ oib⁹ doloribus q̄s fuerit in (christo.lxvij. F
Dolores olim passionū hūanaꝝ vtq̄ plene fusti (nuit p nob chr̄s in corpe.lxvij. B
De doloꝝ multiplicitate in christo p̄ oia mēbra: (neruos z ossa.lxvij. J
Domū vtq̄ habuerit chr̄s p̄ hīraculo.ij. B
Domus spūalis dei qualiter est cōstruenda.xj. F
Domus materialis qualiter sit edi (B vsq̄ J (ficanda.xj. J
Domus celestis quō indiget p̄paratōe et de ei⁹ va⁹ (ria z multiplici mansione.lxxvj. B L
Draconis p̄prietates.lxxj. F
Dulcores.xij.in chr̄i cruce clarēt.lxxxij. p totum.
Dulcedinem diuinā qualiter possit homo p̄me (reri ad degustandū.xj. J

Ecclesia a p̄ncipio p̄missa est p̄secutōibus (tribulari et quare.xxxvj. D
Eccl'ie dedicatiōes q̄re celebrent.xcv. B
Eccl'ie q̄liter sint venerāde a fidelib⁹.xcv. F
Eccl'ie imunitates plurime sunt.xcv. G D
Eccl'ia q̄re ōr terribilis.xcvj. B
Ecclesias vel altaria fundans vel construēs q̄li (ter habebit p̄mium.xcvj. E
Electionis diuine signa decem sunt.xcij. F G
Electū se forze ad bīitudinē nescit bō.z q̄re sic de⁹ (us ordinauit.xcij. D E
Electoꝝ nūerus ip̄le⁹ fuisset adhuc tpe ⁊pauli (ap̄li si oēs hoies saluari fuissent q̄t p tūc erāt (in mūdo.liij. D
Eligi z p̄eligi habet q̄s ad dignitatem spūalez ex (triplici dono.lix. E
Epi z p̄sbyteri tria potissime debēt hr̄e.lvij. L
Errores quō possit bō p̄cauere.xlij. G D J
Etas epi debuit esse.xxx.annoꝝ.lvij. L
Etas debita ad cōicandū q̄ sit.lxv. G
Eucharistiā p̄ficiendi christus dedit potestatem (sacerdotib⁹.lxvj. F
In eucharistia quō verum christi corpus eē pos⁹ (sit.ibidem.
In eucharistia vtrū veracit̄ sumat pctōr sacrum (corpus christi Jesu.lxij. D
Exaltat chr̄s p̄ alijs dñis suos seruos.iiij. B L
Exaltat bō in meritis z p̄mijs p̄ q̄tuor.lv. E
Exemplū de rhinocerōte vel vnicorne.xix. L
Exemplū de ormomella aue.xvij. G
Exēplū de fortitudine vini:regis z mlieris.xxij. K
Exempla de efficacia euāgelij Joānis.xxvij. J

Facies marie relucet pudicicia.xxvj. D
Falsus testis q̄s dicat.lxvj. D
Felicitat multipliciter bonus christian⁹. (lix.K.et.xcij. B
Fenestram domus habere ad aquilonem mul⁹ (tum cōfert sanitati.xj. J

Tabula partis Hyemalis

Feria ferta a ꝓncipio mūdi ꝙsecrata est mꝫ maꝫ gnalijs ꝛ figurꝫ passiois chri.lxix. B
De feruētia scrōꝝ partꝝ ꝛ nīa desidia. lxxix. B. et (iij. E
Fidei christi deuotionē q̄liter debemus habere.xij. M
Fides q̄druplicit reddit boiem btm̄.xiij. K
Fides sine fide q̄re nō pōt hō deū diligere vere.xj. L
Fides reddit aiam deo acceptam.xiij. B
Fides vera q̄ttuor debet hre cōditiōes.xiij. L D
Fidei meritū vtrum minuat ꝓ rōnes inducras. Cōtra fidē patiētes tentatōes vtꝝ sint (xiij. D
in statu salutis: an sit timendū.xiij. D
Fidei chri cultus quare debuit incboari per magos.xliij. B
In fide chri signa vel miracula nō facietes an reputent nihilomin⁹ vere credēres.lxxxix D
Filius dei quō gignit a patre vtrū cognoscat b̄ a beatis.xxj. D
In filiū quare cōmendat Marie Joānes ꝛ nō in seruum.xxix. L
Fortitudo qualit̄ ds vere donū spūs sci.xxij. L
Fortis in fide ꝛ spe quantum debet esse christianus.xxij. L D
Fortitudo vini: regis ꝛ mulieris patuit in incarnatione.xxij. K
Frāci.ꝓ q̄nq; placuit do vt stigmatizaret.lxxxv. (F
Frat chri ver⁹ dz esse chrian⁹.xxix. B et E
Frater chri verus ꝛ dilectus exprit q̄s ꝓ quattuor.xxix. E F
Fratꝝ miorꝝ pfectio regl'arꝫ patz ex pl'ibꝫ.xlvj. L
Fructū multū adq̄rit hō in celo ꝛ q̄les.xcj. G
Fructꝰ tricesimꝰ sexagesimꝰ ꝛ cētesimꝰ vtꝝ possit recuparī si ꝓ pcīm cōtingat amitti.xciij. F
De fuga chri in Egyptū pl'es q̄stiōes vide. xxxij
Fundamenta domus dei spūalis q̄lia (E
esse debent.xj. B

Generationē vbi dei an videāt bti videlicz cōprhensiue.xxij. D
Gladiꝰ q̄ vtunt ꝓncipes q̄d significat.lxx
Gladiꝰ q̄re añ regē portat.sed militibꝫ nō añ sed post tergū portat.lxxij. (D E
Gl'ia maxima est ꝓmū discipulū chri fore.ij. L
Gl'ia accidētalis ex q̄libꝫ oplbꝫ accrescit q̄tidie in celesti btitudine.lxxvj. E
In gl'ia duplicat̄ q̄s aprorumat chro.xxxiij. K
Gratiā dare oibꝫ vtꝝ pl'to sit deus.v. D J
Gratiā dei debet q̄libet sūmope q̄rere ꝛ ꝙseruare.vij. B
Gra vtꝝ sit idē realiter quod gl'ia.vij. D
Gras magꝭ debem⁹ agere ꝓ chri ntitate.xix. L
Gras agere vtꝝ teneant reprobi chriani ꝓ creatione ꝛ tpali vocatiōe.lvij. B L
Grarū actionē sūmā debet hō exhibere deo ꝓ eu charistia.ꝛ b̄ q̄druplici rōne.lxij. B
Gratias p̄ ceteris agere ꝓ q̄ beneficio debeat hō deo.lxij. D
Gradus charitatis tres assignant.lxx. D

Habitaculum celeste cōmendat triplici ratione.xciij. B
Habitaculū vbi habuit chr̄s anteq̄ crearet celū ꝛ terrā vel q̄cq̄ aliud.xciij. D
In hereditatē chri ꝓ q̄ q̄s efficit dign⁹.xc. D
Historia deuota natiuitatis chri.xviij. L M
Historia ō fribꝫ mioribꝫ q̄nq; martyribꝫ.xlvj. J
Historia de Jude ortu.lviij. F
Historia passiois chri deuota.lxvj. B E
Historia ascēsionis chri deuota.lxxxvj. B D
Hō vtꝝ maior sit angelo vel ecōuerso.lxxxvj. D
In hoie q̄ sit ossa: q̄t nerui ꝛ musculi.lxviij. J
Hospitū cordis q̄liter ꝓpandū est chr̄o.xj. J
Hostes tres habemus cōtra q̄s ꝙtinue pugnare debemus.lxxj. B
Humanā naturā vtrū possibile fuerit vniri deo (infinito.xv. B
Humilitas incarnatiōis dei cuit dei maiestatem.xxj. D vsq; K

Januā padisi q̄n aquit chr̄s.lxxxvj. L
Jesu nomē. de hoc multa in sermone de circūcisione.
Indulgentias ꝓ visitantibꝫ eccl'ias q̄re ordinauit spūs scūs.xcv. D
Indulgentias an toties q̄s cōsequit q̄toties intrat ecclesiam.xcv. J
Indulgentias cōseq̄ quō possit q̄s.xcv. J
Ibidem plura de indulgentijs.
In inferno qualibꝫ accrescit pena.lxxvj. F
Innocētis alia vita placet deo triplici rōe.ix. F
Innocentiā baptismalē debet hō custodire sollicitez cōseruare illesam.ix. G
Innocentiā ab omni pctō per q̄ttuor pōt hō custodire.ix. D J
Innocentiā debet hre chrianus.xxj. B
Innocentia in q̄ttuor cōsistit.xxj. B
Innocētes diligit chr̄s vtrū magis q̄ penitentes.xxj. D
Innocentes pueri decedētes vtꝝ a deo pl⁹ diligant q̄ adulti in fine penitētes.xxj. E
Innocētē quē scit de⁹ nō pseueraturꝫ an prędiligat q̄ pctōrē quē scit in fine cōuersurꝫ.xxxj. F
Innocētibꝫ q̄re attribuit sec̄ agnū q̄cunq; tuerit
Innocētū occisio fuit ab herode cru (xxxiij. D
delissima.xxxij. L
Innocētes vtꝝ sē primi chr̄o in celo.xxxiij. K
Intrēdere debet chrian⁹ in celū ꝛ q̄re.xxv. B
Joānis euāgeliste meritū in seq̄ndo chm̄ pcellit alioꝝ discipulorꝝ merita in q̄ttuor.xxvij. D
Joānis sponsa de cuiꝰ nuptijs vocatus est pmā sit in societate vginis Marie.xxvij. D
Joannes euangelista reuelationem habuit miraculosam.xxvij. F
Joannes euāgelista vtꝝ pferēdus sit Moysi ꝛ Aberꝫ ꝛ Petro atq; Paulo.xxvij. D
De Joānis adoptatōe ꝛ exaltatōe.xxix. ꝓ totum J
De euangelio eius.xxvij.
De Joannis ꝓuilegijs.xxx.

Judas ꝓ tpe sue electiõis vtꝫ fuerit bonꝰ z deo grat⁹.lvij. L vsqꝫ F

Judã ḡre voluit chr̃s ponere inc̃ apl'os quẽ ꝑsciuit ꝓditorẽ.lvij. B D J

Judã cur voluit chr̃s facere suũ ꝓcuratorẽ quẽ ꝓscinit fore furẽ.lvij. K

Judei z iudas vtꝫ br̃e possint aliquã excusatõz de traditiõe z occisiõe chr̃i.lxxj. D

Judeoꝝ dispurtatio ꝫ fidẽ br̃.xxxvij. A

In iudicio ḡre apparebit crux chr̃i.lxxxj. F

In iudicio stabũt iusti cũ fiducia triplici rõe.xcix

Jugũ chr̃i q̃d sit z q̃lit̃ portari debeat a (B L christiano.ac quõ aḡscit portari.viij. J.vsqꝫ M

Jugũ chr̃i ḡre ꝺr suaue z leue.viij. M

Justificatio pecc̃oꝝ q̃liter fieri habeat.lij. D

Juuenc⁹.vtꝫ i iuuecute ꝙuersi pl⁹ diligãt a chr̃isto ꝙ ꝙuersi postea.xxvij. E

Kathedra quadruplex in scꝑtura distinguit.lv. B

Kathedra pestilẽtie q̃d sit z ex q̃bꝰ con stat.lv. B

Kathedra Petri supioꝝ est oĩbꝰ.lv. B L

Kathedre petri festũ celebrat ab eccl'ia q̃druplicatiõne.lv. G

Laborare ꝺz miles chr̃i ĩ pugna spũali fideliẽ triplici rõne.lxxij. B

Lapidari in veteri testamẽto q̃les ꝑcipiebant.xxiij. L

Lapidatio in noua lege ḡre nõ infligit.xxiij. L

Latrones.ḡre voluit chr̃s crucifigi inc̃ latrones glxvj. K

Laus dei ꝺz merito porta celi.xcvj. F

Laudare deũ q̃ sit sũme acceptabile ipi deo z an magis diligat deꝰ hoĩes laudãtes deũ q̃z an Gelos:an ecc̃uerso.xcvj. G

Leonis ꝑfetates scitatem iustoꝝ designantes lxxv. B vsqꝫ E

Leo timet ḡtuor.lxxv. D

Letania maioꝝ ḡre instituta ẽ.lxxv. E

Signa varia fuerũt in cruce chr̃i.lxxxiij. D

Lilij ꝑfetates ꝙcnientes castitati.xciij. B

Loco celesti vtꝫ indigebat chr̃s.lxxxviij. B

Lupi rapacis ꝑfetates habenc̃.l. D

Lux vera aie chr̃s est.x. B vsqꝫ G

Lunarie remedia sũt ḡtuor.liij. E

Magi.De magoꝝ adoratiõe pl'ima i sermonibꝰ Epiphanie. D

Manere in chr̃o quõ possit q̃s.xcj. E F

Manere in q̃li corde diligit chr̃s.xcj. B

Manifestatio chr̃i nascẽtiꝭ ḡre debuit fieri p stellã.lv. B

Maria ꝙgo matrimũ gaudiũ habuit i chr̃i natiuitate z suauitatẽ ex tribꝰ.xx. B

Maria ꝙgo vtꝫ viderit diuinã essentiã.xx. L

Martyriũ Stephani est ꝙformne chr̃isti martyrio.xxiij. B

Martyrum primus quare dicit Stephanus. xxiij. D

Martyrizantes ꝙuersi vtrũ in celo ꝙfundant ꝺ occisiõe.s.martyꝝ.xxvj. G

De martyrio Innocẽtũ.xxxij. D

De martyriũ coꝝ aureola.ibidẽ. K

De martyrio matꝝ Innocentũ q̃lit̃ sint ipe mẽsel remunerate a chr̃o.xxxij. D

Martyriũ Innocentũ ḡre celebrat lugubriter. xxxij. B

Martyriũ ḡre nũc paucissimi patiũt.xlvj. B

Martyriũ qꝺ q̃s ex obediẽtia sustinet vtruz sit meriti ampliozꝫ simplici martyrio.xlvj. D

Martyriũ chr̃i imitari fideles q̃lit̃ debeãt seipos ꝑparexlix. B L

Martyr si resuscitat z itꝫ martyrizat vtrũ duplicẽ aureolã ꝙsequat.xlvij. L

Martyribꝰ in celo debet̃ sũma hierarchia z ordo thronoꝝ.xlix. J

Martyres in celo maiꝰ gaudiũ habẽt q̃z ẏgies liij. J

Meritanõ loca nos deo iungũt vel disiungũt. lvij. B

Milicie exercitũ vtꝫ sit licitũ.lxxij. F

Milites in armis ludẽtes an peccẽt.lxxij. L

Militẽ ad laborãdũ in certamie tria inducunt. lxxij. B

Militant boĩes tribꝰ regibꝰ.lxxij. B

Militem eneruat z pusillanimẽ reddit peccatũ lxxij. D

Milites dño suo acceptos z fortunatos tria efficiũt.lxxij. J

Militꝫ boni ꝙditiões q̃tuor.lxxiij. B

Milites creant ꝑcusso i dorso gladio.lxxiij. E F

Militũ regule z ꝑcepta sũt q̃tuor.lxxiij. F

Milites fortissimos vñ accidit vinci ab inualidis.lxxiij. D

Militꝫ passio vicz scꝰ Sebastiãi cur sit celebrat cũ passiõe pape.xlvij. G

Minorum fratrum ꝑfectio comparatur cedro xlvj. E

Mirabilia fuerunt in puero chr̃isto existente in vtero ẏginis.xix. E F

Miraculositas natiuitatis chr̃i oñdit xix. B

Miracula cur modo nõ fiũt crebro sicut prius). K

Miracula q̃ñq̃z facere sine vite scitate nõ ẽ deo gratũ.vj. B

Ad miraculũ vtꝫ ḡtuor req̃runt.vj. L

Miracula vera sctoꝝ quõ discernunt ab illis q̃ faciũt mali vl' reprobi.vj. L

Miraculũ de muliere q̃ despationẽ euasit ex cõsideratiõe infantie chr̃i.xviij. G

Miscõdia exhibita Paulo vtrũ fuerit maioꝝ q̃z miscõdia facta alĩs pcõribꝰ.lij. E

Miscõiam hãc vt ꝙuerteret miraculose Paulꝰ vñ est ꝙsecutꝰ.liij. E

Tabula partis Hyemalis

Missse tres quare dicunt in die natiuitatis dñi. (L
mini.xxij
Mors bonoꝝ est iocūda sed maloꝝ amara .ix.
Mortis in hora solet deꝰ suos ꝓsolari (K
vj. J K
In morte ḡles aie suscipiūt mox a chō.xxiiij. B
Mortis subitanee vel inopinate remedia sūt se (F
ptē ꝑcipua.lxxv.
Mortis i hora vtꝝ adueniat chūs ad aiam susꝫ F
cipiēdā p seipm.lxxvij.
Morte crucꝭ ḡre ꝑelegit chūs supꝝ alia.lxxxiij. F
Mūdicia chūi decebat nasci ex femia ꝩgie.xvij
(M vsqꝫ K.
Mōs q̄ mēse creatꝰ ē.z an in plenilunio sit ꝓdi F
cus.lxix.
In mō isto inferiori ḡre noluit remanere chūs
Sz in celū ascēdit.lxxxvij. B

Nascī hō in hac vita ad hoc vt dicat ma (L
iori:q̄d b facis.xciij.
Nasci debuit chūs de ꝩgie mūda.xvij. (M
Nasci chūm decuit tpe frigide hyemis
Jrē de die z hora alijsqꝫ circūstātijs.xxj. B
Natiuitas chūi miraculosa oñdit.xix. B
Natiuitatꝭ chūi plēs fructꝰ assignant.xix. M
Natiuitatis chūi multiplex suauitas.xx.p totuꝫ
In natiuitate chūi apparuit maxima benignitas B
(xvj.
In natiuitate chūi claruit charitas excellētissima B
(xxj. B
Natiuitas chūi triplex distinguit.xxij. B
In natiuitate chūi q̄re dicunt tres misse.xxij. L
Negligētia boni opis vtrū sit mortale peccatuꝫ D
lxxij. B
Nubilari vtꝝ velint dānati in inferno.lvij.
Nomē nō vnū sed plā vñ ꝙueniebāt chūo.xxxix.
(B.z D.
Noīa cōia trib ꝓsonis diuinis sē tria.xxxix. L
Nomē Jesus debet apꝓpari saluatori triplici (F
rōne.xxxix.
Nois Jesu vtilitates.xij.vel fructꝰ.xxxix. M
Nomē Jesu venerādū est cultu latrie.xl.B vsqꝫ
Nomē Jesus q̄re magis veneraī q̄z nomē (E
chūs Jbidē.
Nois Jesu deuotio q̄lē debeat obſuari.xl. E F
Nois Jesus dulcores.xij.assignant.xl. B
Nois Jesu diuina dignitas ptz ex ꝓgatiuis
Nomē Jesu vtꝝ ꝙueniēt fue (q̄ttuor.xlj. B
rit ꝓceratū deo.xlj. D
Inter noia deo attributa nomē Jesu plꝰ ꝙuenit
Nois Jesu characteres vl'lr̄e q̄d sig (xlj. E F
nificēt.xlj. B
Nomē chūi q̄re scribiī characteribꝫ greꝯ.xlj. M
Nois Jesu glia z reuerētia maria.xlj. J
Nois Jesu efficacia infinita.xlj. M
Nomē chūi debz portare chūianꝰ ne puniaī.lj. E
Nomē chūi negat chūianus quattuor modis B
lj.

Nomen chūi debz portare chūianus quadrupli D
citer.lj.
Numerus electoꝝ.de b sub lr̄a E.vide

Olasio innocētū ab Herode fuit excellē (L
tissime crudelitatꝭ z seuicie.xxxiij.
Oliueti mōs pluriꝫ mysteriꝫs ē a chō K
ꝓfectaꝰ.lxxxvij.
Orare ꝓ inimicis vtꝝ teneaī q̄libet chriſtianus F
xxvj. B
Ormomella anis caste generaī.xvij. J
Ossa q̄t habet hō ꝓfectꝰ.lxviij.

Patiētia maioꝝ ē signis z miraculis.lxxxix. D
Patiēter iniuria debz tolerari.xxv. B
Paruuloꝝ ꝓpetaꝭ exēplaret.xxxij. B L
Paruulos nos effici q̄re mādauit chūs.xxxij. B
Partus ꝩginalis certa fide roboraī triplicit. E
xvij.
Passio chūi quare in eccl'ia cum lamento colit. L
lxvij. B L D
Passio chūi vtꝝ fuerit acerbioꝝ supꝝ alioꝝ marty F
ria.lxvij.
Passiōes oēs hūanas z dolores an sustinuit z B
sustiere cur debuit chūs.lxvij. B
Passionē chūi deflere inciaī tres cause.lxix. B L
Pastoral' baculꝰ q̄d ſ̄cat.lxx. L
Pati cur voluit chūs in hierl'm.lxix. L
Pati chūs q̄re voluit tpe paschali.lxix. D z B
Pati chūs q̄re voluit in tuuētute.lxix. E
Pati chūs q̄re voluit ī martioꝝ ī plenilunio.lxix
Pati chūs q̄re voluit feria sexta z q̄ hora (F
lxix. B
Pati chūs cur voluit extra portā:nō in ciuitate J
nec i tēplo sz i caluarie loco.lxix.
Pati in cruce vtrum necesse fuit chūm ꝓ nobis. E F
lxxx.
Pati debet chūianꝰ ꝙformiť chūo.j. B L z F
Pati ꝓ culpa vtꝝ sit meritoriū.j. D
Paulꝰ vtꝝ ꝙfunditī celo ꝓ occisiōe Stephani
Pauli pcīm an gulꝰ fuerit q̄z alioꝝ (xxvj. B
q̄s legimꝰ ꝙuersos i euāgelio.lij. B
De ꝓilegijs Pauli.liij.
Paulꝰ ad ordinē seraphicū ē exaltaī.liij. K
Pauptas arctissima i chūi natiuitate fuit.xvij. B
Pauprime q̄re chūs voluit nasci.xvij. B D
Pax est sūmū bonū i vita.xciij. B
Peccata cauere pt hō ꝑ q̄ttuor.ix. D J
Pctōr in pctō manēs nō vere diligit deū.xj. L
Pctōres q̄les de ꝙgruo miscēbiam ꝙsequentur. D
liij. B
Pctōri oīs creatura hostis erit.xc.
Pctōres in iudicio turbabunt multiplicit.xc. E
Pctōres dicunt insensati z q̄re.xc. B
Pena infernal' vtrū ꝑligenda sit q̄z peccare.lvij (E
Penalitates defectuū q̄les assūplit E
chūs.xxj.

De Sanctis

Penitẽtia quomõ i sua corona minorat gẽmis rciij. F
Penitẽtia nõ debet differri.viij.B vsq; J.
Penitẽtia innocẽtis pueri placet deo triplici rõne.ix. F
Perfect⁹ vr̃ i hac vita possit dici qs.lxx. H
Persona filij dei an potuit incarnari sine alijs psonis.xix. D
Pigri nũc sum⁹ respectu feruidoꝝ ꝓꝝ parũ. lxxix. B
Pilat⁹ q̃re nõ excusat ō morte chr̃i.lxvj. Q
Plenitudo gr̃e q̃drupliciter distinguitur in sanctis. xvij. B
Plenitudo amoris chr̃iz gratie ꝓbat er q̃tuor lvij. F
Predestinatũ se forte cur nescit hõ.xcij. DE
Predestinatiõis signa decẽ ponunt.xcij. FG
In ꝑdicatõe q̃liẽ disponat hõ cor suũ vt hauriat gr̃am dei.lxxxiij. D
Prelati z ꝓncipes vtrũ graui⁹ peccẽt eodẽ gẽre pcti q̃ subditi.iij. F
Prelati in q̃bꝫ debeãt imitari chr̃m.lxx. B
Prelatio eccl'e q̃re nõ ẽ cõmissa Joãni.xxviij. E
Presidẽtiã appetere vt̃ sit pctm̃ mortale.lxx. E
Presidẽtiã oblatã recusare vt̃ sit pctm̃.lxx. F
Presidentes mali ꝑficiunt ꝓpẽ demerita pleb.lxx
Primi amici chr̃i q fuerũt.ij. L (G
Primitas i discipulatu chr̃i est ꝑ maḡ gl'ia.ij. L
Primitas i vicijs est vitupabil' z dãnabil' ij. (D L
Prim⁹ discipuloꝝ chr̃i fuit Andreas.ij. B
Principes vtũ gladio z q̃d significet.lxx. D
Propr̃etas adolescentis viri z senis.xliij. E
Pueril' natiuitas decuit filiũ dei.xvij. BL
Puer minim⁹ fuit chr̃s i ꝓceptu.xix. E
Pueri ex triby sũt amabiles q̃ sume erãt in chr̃o etiã vocabula Bellũ z certamẽ. (xxij.L
Pugna spũal'.de B.lxxj.z.lxxij.vide
Pulcritudo ptus ꝑginal' oñdit er q̃tuor.xvij. F.Et ad idẽ.xx. (BL G
Pulcritudo chr̃i nati triplex oñdit.xvij

Quadragenari⁹ numer⁹ ꝓfecrat⁹ ẽ a chr̃o multiplici mysterio.lxxxvij. B
Queri debet chr̃s tripl'r.xliij. E
Quesierũt aiaz chr̃i iudei crudelissime i oĩb⁹ mẽbris z locꝫ q̃bꝫ putaũ aia eẽ in corpe.lxviij. D
Quo mẽbro vl loco putaũ aia esse principalius Ibidem.

Rectores nociui q̃re ꝑficl ꝓmittunt.lxx. G
Redimere hoiez q̃re ꝑ seipm voluit chr̃s z nõ ꝑ aliũ.j. B
Redimi quõ potuisset gen⁹ humanũ si chr̃s maḡ sceñ.nulꝰ eũ occidisset.lxvj. D
Redimi ne potuit hõ aliq̃s ꝑ crucꝫ passionez z morte chr̃i in cruce.lxxx. EF
Reges ꝓtales ꝓbuerũt chr̃i infantiã adorare z b ꝑlibꝰ rõnibꝰ.xliij. B
Reges ꝑcipui sũt tres q̃bꝫ militãt hoĩes lxxij G
Reges crũt singuli bti i celo ꝓpẽ octo.xciij. D
Regia corona celestꝫ quõ adq̃rit.xciij EF
Remedia tria instituit de⁹ a ꝓncipio ꝟra pcã. xxxviij. D
Remedia q̃tuoꝝ sũt ꝯ luxuriã.liij. E
Remedia septez sũt ꝯ subitaneã mortẽ.lxxv. F
Rhinocerõte ꝓtates.xix. L
Rose ꝓtates habent.liij. B

Sacerdotiũ ois creatura reuerek.lv. L
Sacerdotes bonos plimũ diligit de⁹ xcvij. D
Sacerdotes magnis gratijs honorauit deus. Ibidem.
Sacerdotes malos punit de⁹.xcvij. BD
Sacerdotꝫ noui ꝓmã missaz audire vt̃ sit vti⁹ Satiari nõ ꝑt aia hũana nisi deo (li⁹.xcvij.B triplici rõne.lxxviij. G
Scientatꝫ ꝑfecte vt̃ possit eẽ q̃s in pñti.lxx. D
Sctificat de⁹ multipl'r hoĩes.vij. BED
Sctificari vt̃ possit hõ post mortẽ.vij. E
Sctm̃ faciũt vere ꝟtutes: nõ miracl'a.vij. BE
Sctificare dz se hõ ad suscipiendum chr̃m triplicit.xv. K
De sctõ vnoquoq; quõ põt vere cãtari illõ Nõ est inuentus similis illi q cõseruaret legẽ excelsi.ix. BL
Sanguinis chr̃i ꝑcio dign⁹ efficit quis ꝑ q̃nq;. xc. D
Senio vt̃ defecisset chr̃s naturaliẽ si suppositꝫ set.lxvj. D
Seq̃ chr̃m ẽ salubre: gl'iosũ z fructuosũ.iij. BL
Seq̃ chr̃m q̃re sum⁹ pigri.iij. E.z.lxxx. B
Seq̃ chr̃m vocata sũt q̃tuoꝝ genera hominuz. iij. F
Sequi chr̃m vtrum obligetur chr̃ianus: z in q̃bus.iij. GK
Seraphicũ ad ordinẽ quales hoĩes exaltantur xxix. K
Serui chr̃i sũt i triplici differẽtia.lxxxiij. B
Seruitiũ cruci chr̃i exhibitũ est saluberrimuz.j. Seruitio crucis chr̃i q̃liter q̃s dedicetur.j. (FG D
Seruiẽtes chr̃o multũ exaltank.liij. DE
Seruire debz homo deo tempestiue z nõ differre.vij. B
Signa ꝑdestinatiõis vel electiõis decẽ sũt.xcij. Signa salutis euidenk lucẽt in chr̃i natiuitate.xxj. (FG ZD
Signa exꝑimẽtalia dilectiõis chr̃i sunt q̃tuor. xxix. EF
Signa charitatis cõis z etiã ꝑfecte q̃liẽ discernũtur.lxxxiij. DE
Signa facere nõ potẽs christian⁹ an reputek fidelis.z de spũali intellectu signoꝝ faciendoꝝ lxxxix. D

Tabula partis Hyemalis de Sanctis

Signo crucis ꝓsignari vñ habuit ortū ꝛ de vti/ litate.lxxxj. H
Signū crucis an patrocinet crimini.lxxxj. J
Societatē chñi p tria ꝓmereri pt hō.xxxiij. B
Societas sctoꝝ multū valet boib⁹.ij. FB
In societate maloꝝ qlit debeat se hō bonꝰ bñe.ij
Spē salutis fiducialit hz hō p septē.lxxv. F (B
Spōsa chñi quō ꝓsecrat chño aut ꝓphanat.xlviij
Spōsā chñi eē maria glia ē chñiāo.xlviij. B (EF
Spuꝰ. ꝙtes iudei ꝙpuerit chñm.lxvj. D
Stella ducēs magos ad chñz fuit mirabil'.xliij B
De stella eadē plures qōnes hñtur. ibidē.ꝛ.xlv.
Stelle vtꝝ agāt i hūanos euēt⁹.xlv. J
Sudor sanguis vñ ꝓuenit i chño.lxvj. J

Tentatiōes hñe vtꝝ sit salubr⁹: an eis penit⁹ carere.xxiij. F
Tentat diabol⁹ plures p ꝓspa qz p ad/ uersa.xxv. L
Tētati ꝙ fidē nō debēt despa re.xiij. D
In tētatōe qttuor cautele sūt obſuāde.lxxiij. B
Tps pdit hō tripl'r.viij. E
Trā sit⁹ vl' trāslatio bti Frācisci i celū claret gl'ia chñi fo:mi.lxxxv. H
Tristicia vtꝝ vere fuerit in ania chñi.lxvj. H
Tristicia quō potuit esse in aia chñi.lxviij. LD
Turbari vtꝝ liceat boi chñiano.ꝛ qturbatio est multipler.lxxvij. BLzē.
Turbationis remedia sūt tria.lxxvij. DEzē.
Turbabūt pcōres i iudicio multipl'r.xc. E

Us electōis qre ō: Paul⁹.lj. B
Uerbū in diuinis quō gignit.ꝛ anvere ꝓbū i diuinis inuenit.ꝛ vtꝝ illō sit ve re filiꝰ dei.xxij. DEF
Uerbi noie qre vtit euāgelista ꝓ filio dei.xxij. B
Uerbū caro factū ē legere: valet ad pl'a.xxviij. J
Victoria qlit hō vincat mōm: qlit carnē: (i fine qlit diabolū ꝛ qlit deū.xlix. DEzē
Uiderūt ne discipuli angelos ꝛ btōs i chñi ascē Uideri qlit possit deꝰ pī ab (sōe.lxxxix. J hoie.lxxvij. H
Ad videndū deū in btitudie qlit possit qs pue/ Uigilia natitat⁹ dñi triplici (nire.lxxvij. BJ bonoze celebrat.xv. BLzē
Uirgo violēter o:pressa vtꝝ pdit aureolā.x. D
De vgitate vide pl'a sub lra L. de castitate
Uirgiat⁹ pt⁹ pulcritudo ex qttuor oñdit.xvij. B
Uirginat⁹ pt⁹ mūdicia decebat chñm.xviij. H
Uirtutes faciūt hoiem vere sctū.vj. E
De vtutū. s. fide: spe: ꝛ charitat⁹ fo:titudie.xxiij. B
Uisio. qre i visiōe stephāi vis⁹ ē chñs stās (LD a dext⁹ dei: cū i symbolo dicat sedere.xxiij. E
Utꝝ visio Stephāi fuit corpal'an mētal'.xxv. E
Uisionē sui chñs qre oñdit stephāo in tormētis
Uisio deitat⁹ vtꝝ ꝓcessa fuerit Joānī (xxvj. E euāgeliste in hac mortali vita.xxviij. H
Utis vera quō ō: chñs.xcj. B

Unicornis ꝓprietates.xlix. L
Uniri an potuit deo hūana natura.xv. B
Unctio sctā ē multipler: qdā ꝓ pōtificib⁹ ꝛ qdaꝫ ꝓ regib⁹: alia ꝓ fidelib⁹.lxiij D
Uotū religiōis vtꝝ dissoluat spōsalia.xxvij. D
Uotū qle pōt facere puella exñs in domo pater na.xlviij B
Uoto factū op⁹an pl⁹ valeat.lv. F
Uulnera chñi magna fuisse ꝓbant.xij. L.vsqꝫ H
Uulnera chñi an Thomas tetigit.xij. K
Uulnera chñi an fuerint ꝓfundata p⁹ resurrecti onē.xij L K
Uulnera in chñi carne qt fuerint.lxviij. K
Uulnera chñi qli honoze ꝛ obsequio sunt colēda. Ibidem.
Uulnerari p⁹ mortē cur voluit chñs i lacē.lxvj. L

Po passo ꝙ formit pati oꝛ chñian⁹.j. B
Tps qre p ꝓpria passiōez ꝛ nō p creatu rā alia voluit rēdimere gen⁹ hūanū.j. B
De chñi iugo vide.viij. p totū.
Tps illūinat oēm hoiem.ꝛ de b qōnes.x. BL
Tps qlia habuit vulnera.xij. vsqꝫ L
Tps qre nō redemit angelos sz hoies.xvj. L
Tps nasci debuit ex genere Dde pctōris.xvj. D
Tps de⁹ ē manifestat⁹ p multa miracla mox in sui natiuitate.xvj. E.vsqꝫ H
Tps fuisse pulcerrim⁹ ꝓbat.xvij. F.ꝛ.xx. G
Tps qre voluit nasci in maria pauptate .xvij. H
Tps nato qlia obsequia impēdere debeam⁹ (xvij. I
Tps qre puer nasci debuit.xvij. B
Tps qre i stabulo ꝛ stercore aialiū nat⁹ ē.xxv. B
Tps a puericia vtꝝ fuerit semp trist⁹ puidēs sua passionē.xxxv. E
Tps oꝛ esse in qdruplici loco in q ꝛ minister ei⁹ erit.xxxv. J
Tps vtꝝ senio lōgioꝛ vite defecisset: aut natura liter mortu⁹ fuisset si occisus n fuisset .lxvj. D
Tps diligit manere in corde hois.xcj. E
Xpian⁹ ver⁹ ꝛ chñi discipul⁹ ꝓbat qdruplici sig. ij. H
Xpian⁹ vtꝝ obligat seq chñm ꝛ in qbꝫ.iij. B
Xpiani qre denoiant a chño: ꝛ n denoiant a iesu
Xpian⁹ mal⁹ tāqꝫ Judas ē mꝫ (iesuite.xlj. H tiplici ign̄minia plen⁹.lvij. K
Xpian⁹ bon⁹ felicitat mltipl'r.lvij. B
Xpiani sūt in triplici gdu vl' differētia.lxxxiij. B
Xpian⁹ nō debz degere in terr⁹ sz in ꝓdiso vl' in celo.lxxxv. B

Ris quō sit signū federꝫ inē deū ꝛ hoiez vt ōt scꝑtura. de b xlvij. F
Yridem qre dedit deꝰ mūdo in signum vide ibidem.

Finit Tabula huiꝰ partis
Sm ordinē alphabeti.

Tabula Festiuitatū partis Hyemalis

In nomine domini

Incipit Tabula scd̄a iuxta ordinem fmonē z festoꝝ scōꝝ p anni circulū p ptē Hyemali.

De scō Andrea Sermo ij
ij.
ijj. De eodem
De scā Barbara ỽgine.
De scō Nicolao epo v
vj.
vij. De eodem. vj
De scā Lucia ỽgine
De scō Thoma apl'o. x
xj.
xij. De eodem. xj.
De vigilia natiuitatis dñi
De natiuitate dñi. xv
xvj
De eadem.s.natiuitate dñi xvj
xx.
xxj.
xxij. xix
De scō Stephano ꝓmartyre.
xxiij.
xxv. De eodem. xxiij
xxvj.
De scō Joāne apl'o z euangelista
xxvij.
xxix. De eodem. xxvij.
De Innocētibꝫ martyribꝫ.
xxxj.
xxxij. De eisdem xxxj.
xxxiij.
De scō Thoma martyre
De scō Siluestro papa xxxv
xxxvj. De eodem xxxvj
De circūcisiōe dñi.
xxxix.
xl. De eadem xxxviij
xlj
De Epiphania
xlij.
xliij
xlv. De eadem. xlij
De scis martyribꝫ q̄ncꝫ fratribꝫ ordinis munoꝝ
Sermo xlvj
De scō Sebastiano martyre xlvij
De scā Agnete ỽgine xlviij

De sancto Vincentio martyre xlix
De conuersione sancti Pauli l
lj.
lij. De eadem
liij.
De sancta Dorothea virgine liiij
De Cathedra sancti Petri lv
De sancto Matthia Apostolo lvj
lvij.
lviij. De eodem
lix.
De sancto Gregorio papa lx
De sancto Benedicto abbate lxj
In cena dñi lxij
lxiij.
lxiiij. De eadem
lxv.
In parasceue lxvj
lxvij.
lxviij. De eodem
lxix.
De sancto Adalberto lxx
De sancto Georgio martyre lxxj
lxxij.
lxxiij. De eodem
lxxiiij.
De sancto Marco euangelista lxxv
De scis Philippo z Jacobo apl'is Ser. lxxvj
lxxvij.
lxxviij. De eisdem
lxxix.
De Inuentione sancte Crucis lxxx
lxxxj.
lxxxij. De eadem
lxxxiij.
De scō Bernardino ordinis mioꝝ Ser. lxxxiiij
De translatione sancti Francisci lxxxv
De ascensione dñi lxxxvj
lxxxvij.
lxxxviij De eadem
lxxxix
De sanctis inter Pascha z Pentecosten Sermo cōmunis xc
xcj.
xcij. Ad idem
xciij.
De q̄cunqꝫ scā virgine Sermo cōmunis. xciiij.
De dedicatione ecclesie xcv
De eadem xcvj.
In celebritate primitiarū siue ō nouo sacerdote Sermo xcvij

Finit Tabula secunda fm ordinem sermonū et festiuitatū scōꝝ ꝯtum ad ptem Hyemalem

Sermones Domerii de Sanctis Hyemales et Estiuales.

Prologus

In nomine patris et filii et spūssancti

Ad laudem z gloriam omnipotentis dei z dñi Jesu christi ac glorioſe virginis Marie matris eius: necnō ſeraphici patris noſtri Franciſci: ac totius curie celeſtis honorē p̄mit to. q̄ fide recta adorans trinitatē z redemptorē pro extollenda laude brō: accurate recol legi tractatum vtilem ſermonū ſcz de ſanctis. Cuius opis ꝓlogus ſequit.

Cupiens ad laudē et gloriā omnipotentiſ dei z dñi noſtri Jeſu chr̄i ac glorioſiſſime matris eius: oim q̄s ſācto: p̄cipue ſeraphici patris noſtri Franciſci in honorē: pro edificatōe cōmunis populi aliq̄s ſermones de ſanctis per anni circulū recolligere: vt z voto meo de hoc facto ſatisfaciā: dedi opam: confidens de largiſſima dei bonitate q̄ me am iuuabit z ſupplebit inſufficientiā. Primū ergo oim opificis inuoco auxiliū a quo eſt omne bonū: quo p̄termiſſo nullū rite fundat exordiū: vt ſaltē ex ſancto: dictaminib⁹ fa ciat complere in hoc ope quod vtile fiat. Sed qm̄ iuxta doctrinam Phūlij. Rhetorice z Tullij in ſua rhetorica: Breuitas in ſermonib⁹ plurimū placet z delectabilis eſt auditoribus: eo q̄ ſenſus auditus inter omnes ſenſus eſt maxime attrectatiuus. Deniq; vt b⁹ Gregorius docet in paſtorali: ſm qualitatē auditor: debet formari ſermo doctorū. Ut ergo pro ſimpliciū capacitate populo: in hoc ope vtilius pariter z placibilius p̄cedam: breui z ſimplici ſtilo (quantū libuit pro vnaquaq; materia curandum) decreui ſcribere. Hoc aūt opus ſtatui nominandū cōuenienter vt dicat Pomeriū ſanctor:. quia nimirū ſicut in Pomerio varia capiunt poma z fructus diuerſor: ſapor:: ſic in hoc opere varietates ſermonū de ſanctis pro varietate auditor:. Significandū etiā cenſui q̄ certas cōclu ſiones pro ḡlibet parte ſermonis vniuſcuiuſq; aut ſaltem queſtiones annotaui: quib⁹ agnoſceret q̄d pro tali parte illius ſermonis cōtineat. Vbi tñ pro plebis ſimplicitate vi debit nō expedire ipſas cōcluſiones ꝓponere in forma deſcripta: dimittende ſunt: ſed ſen ſus ear: ſimpliciter p̄ſeq̄ndus eſt. Legendas q̄s abbreuiaturas inſcripſi quo ad ea que vi dent pulcriora: vt illis in promptu b̄ habit⁹: ſarcinas placeat libror: euitare. Scire q̄s re volo q̄ de beata virgine Maria nullum ſermonē in hoc opere cōſcripſi ſpecialem: pro hac ratione. quia ex ſpeciali deuotione qua briſſime dei matri tenebar: p̄apuū librū nomine Stellariū corone beate v̄ginis intitulatū: iam antea conſcripſeram. vbi pro ſingulis feſtiuitatib⁹ eiuſdē gl̄oſiſſime v̄ginis Marie abundantiſſimi extāt ſermones: pro quib illuc recurrendū iudicaui. quē librū huic opi ꝓiungendū dignū duxi. Deniq; in hoc opere p̄ cuiuslibet ſcī feſto colēdo apud nos q̄ttuor ſermones applicare curaui. De feſto aut nō colendo vnicū ſermonē feci. z hoc pro p̄apuis dumtaxat ſanctis: vbi z dū de bis pla cuerit p̄dicari. Et inſup̄ q̄ aliis Cōe ſct̄or: pluribus ſmonib⁹ ꝓſcribēdū putaui. Quicq̄d aūt in hoc opere minus bene z inſufficiēter poſitum inuenit: modicitati mee deputet: et ro go vtrenia detur. Siquid v̄o boni viſum fuerit: id nō mihi ſed altiſſimo deo z dño Jeſu attribuatur: Cui in omnib⁹ z p̄ oīa ſit laus: bonor z gloria in ſeculor: ſecula. Amen.

Finit Prologus.

Sermo I

Incipit Domerium

Sermonum ō scīs q̄ ad ptē p̄mā scz hyemalē.

In nomine dominī

Jesu Ad scissime matr̄ eius Marie ac seraphi ci patr̄ nr̄i Francisci: oimq̄ sc̄ōr laudēr gl'iam Sermones de sanct̄ p anni circulū inc̄piūt. Et q̄dem primo de sancto Andrea apostolo Ser mo. I. cum Legenda p̄ius

Similī pena seruus cū dño afflict⁹ est et popularis hō regi sil'ia passus est Sap̄. xviij. Et ad laudē ac gl'iam but⁹ fe stiuitat̄. ℣ Sicuti de uot⁹ Berū. ait. Fidel' mi les vulnera sua nō sentit dū benigni sui reg̃ vul nera ituēr. Nā fili⁹ mort̄ est ille q̄ vidēs regē vul neratū: sanguie cruēratū: se abs q̄ vulnere ipe de bello subtrahat. Cū ḡ chr̄s dñs t rex nr̄ i bello ꝺ diabolū videat vulnerat⁹ t cruore pfusus: val de nob pecūdū: turpe t dānabile ē si nolum⁹ p diabolū videat vulnerat⁹ t cruore pfusus: val rans btūs Andreas: voluit p crucifixo dño iesu subire crucē patibulū. ꝓpter qō merito hec verba thematis de eo accipiunt. In q̄bꝫ ipse btūs An dreas de tribus cōmēdari videt.

℣ Primo de passiōis sil'itudie. ibi. Sil'i pena.

℣ Scōo de seruitut̄ scitudine. q̄ cū dño affli cens est ipe seruus.

Tertio de gl'ie celest̄ magnitudie: q̄ sequit̄ er B q̄ ipse popularis hō regi chr̄o sil'ia passus est Nā vt scribit Eccl̄i. xviij. c. Sil'ia magna est sequi dñm. Oō pōt esse aliud thema sermonis.

℣ Circa p̄mū ō passiōis chr̄i sil'itudie. p do cumēto ꝛclusio ponit: ista vicz. q̄ ois chr̄ian⁹ erē plo bti Andree debet ꝓformit̄ chr̄o pati i cruce. s. vere pnie si vult cū iesu crucifixo regn̄re. Hec con clusio oñdit tripl'r. Prio autoritate. nā Mat. xvj. 8t chr̄s dñs. Qui vult venire p⁹ me abneget semetipm t tol. cru. suā t seq̄. me. vñ Lbr̄s. Nō sufficit ad salutē crux sua sine tua. Qui ꝓpria ma la cōmittit iustū est vt p ꝓpriā penā diluat. Vnde z.j. Pet̄. ij. In b vocati est̄ charissimi. q̄ t chr̄s par. ē. p nob: vo. re. er. vt se. vest. ei⁹. ℣ Scōo rōne Nā vt 8t Bet̄. sup Lan̄. ser. xv. Chr̄ianū nomē a chr̄o derivat vt ipm imitet̄. Et Aug. ō vita chr̄ia na 8t. Non in b nob noīe tm̄ q̄ chr̄iani dicimur bādiamur. sed ꝓpt̄ b etiā nos iudicādos creda mus si nob nomē fruſtra vēdicem⁹ alienū. Sed qm̄ chr̄m oportuit pati crucē t ita itrare i gl'iam suā. ḡ milio fort⁹ chr̄ianū vt itret in gl'iaz nō suā sed chr̄i: oportet pati crucē pnie. sic ait Bet̄. Nā vt Bz. I. q. ij. Sacerdos. z. xij. q. ij. Charitatē. Justū est vt illi soli ꝓseq̄nt stipēdiū. s. felicitat̄ t gl'ie qui impēderūt laboris obsequiū Tertio exēplo vt sil'itudie. Et p̄mo exēplo theologico Nā videm⁹ alios fideles noie tm̄ q̄ fide sola sequunt chr̄m. sed ope imitant diabolū. de q̄bꝫ Tit̄. j. Cōfitent se nosse deū nē. fact̄ aūt negāt. Sz q̄ vultas i b: cū vt Jac̄. ij. 8z. Fides sine opibꝫ mort̄. Isid̄. Quid ꝓdest q̄ fide iūgimur deo: t opibꝫ disiungimur Utiq̄ b vt 8t Bet̄. Ad cumulū inq̄t nr̄e dānati onis ē f. des nr̄a si ñ p̄m cā opamur. Alios chr̄ia nos nouim⁹ q̄ sequunt: chr̄o q̄ ꝓformant fide t ope: sed ad tp̄s. qz ñ pseuerāt sed i pcā recidiuāt Et q̄d ō talibꝫ. Audiāt Petr̄. ij. cano. ij. Facta sūt illis (inq̄t) posteriora deteriora prioribꝫ. Cōtigit eīm illis illud p̄uerbiū. Canis reuersus ad vomi tū t sus lota in volutabro luti. Nec ille. Leo pa. Nō ich oānibꝫ sz pseuerātibꝫ dabit p̄miū. Dicā ḡ cū Aug. oibꝫ chr̄icol': q̄ q̄ ñ laborabit i semie: no gaudebit i messe: qm̄ dicēte ap'o Que semiat hō hec t metet. s. p pcā ignē eternū t p pnia regnū ce lor̄. Scōo idē oñdit exēplo physico. Nā apes p suo rege mori pate sūt. etsi q̄ offenderit regē: ꝓprio aculeo se mordet corā rege: vt ait Amb. in hexa. q̄nto mag̃ rōnal' hō offendēs creatorē dz pniam agere. Tertio exēplo politico. Ut eīm claret: pēi pueq̄ ferē ō mag̃ Alexādro q̄ p ipo milites mo ri pati erāt. Nā ipe Alexāder cum pauc̄ militibꝫ mil'tos aduersariorꝫ deuicit: adeo q̄ Dar.⁹ rex cū missisz illi p nūcios pl'es saccos pleos papauerꝫ gnis. di. q̄ in tācopiosa mil'titudie veniret ꝺ illū. Alexander remisit sibi sacculū vnū plenū pipibꝫ di. q̄ sic̄ paucitas pipeꝫ ꝺdire bz saporē mil'torꝫ papauerꝫ: sic pauci milites Alexādri superāret mil' titudinē exercit⁹ Darij. b tō. qz milites Alexandri pati erāt mori p suo rege dū videbāt actē p̄mo i uadentē spe p̄mij. ḡ ceterꝫ multo magis debem⁹ nos p chr̄o zc. L ℣ Sz q̄rit̄. q̄lit̄ chr̄ian⁹ ōbet exēplo b. Andree assimilari chr̄o i cruce sue pnie Rñdet q̄ sic̄ crux btī Andree fuit cruci chr̄i pas sionis sil'is p̄pue in q̄nq̄: sic t crux pnie nr̄e dz assil'ari chr̄o vt ꝓformit̄ patiamur i q̄nq̄ p̄cipu is p̄m nūerꝫ q̄nq̄ vulnerꝫ chr̄i p gr̄arū actiōe.

Primo in patiendo innocenter.
℣ Secundo amanter
Tertio condonanter.
℣ Quarto pseueranter.
Quinto humiliter.

Prio inocēter. Sic ei chr̄s dñs inocēs passus est (Et p sig̃ ptz q̄ in sinistra mānu vuln⁹ suscepit t i ppetuū in celo reseruabit p⁹ resurrectōez vt sig nificet̄ qz nulli vnq̄ sinistre nocuit: t tūc vt agn⁹ ad occisiōez inocēs duct⁹ est Esa. liij.) Sic t an dreas passus ē innocenr̄ vt testabat̄ ois pl's di. Innocēs h⁹ sāguis sine cā dānat̄. Ita t chr̄ian⁹ dz sic pnie crucē pati vt decet̄ o ñ peccet sed vivat innocēt̄. Isid̄. Irrisor ē t ñ penitēs q̄ adhuc agit qd̄ penitet. Nā pnia ē pterita mala plāgere t plā gēda ñ cōmittere. de pe. di. iij. §. j. ℣ Scōo amā ter. Unū sic̄ p sig̃ chr̄s cor vulneratū ꝑ uarevoluit

ꝛ volũtarie est passus ꝛ desideráter: sic Andreas
Et deber chr̃ian⁹ desiderare crucẽ pnie ꝛ amáter
amplecti exẽplo Andree dicentꝭ Salue crux sctã
amator tu⁹ fui sp ꝛ desideraui amplecti te: secur⁹
ꝛ gaudẽs venio ad te ꝛ̃. Vñ pnia inuolũtariaꝛ
sine amore dei nõ est salutifera: vt ỏt Aug. Quẽ
peniteꝛ inq̃t oportet nõ solũ timere iudicẽ iustũ
sed ꝛ diligere deũ bonũ. D Queri p̃ b Quid
de illis q̃ pter culpã puniunt ꝛ oportet accepta
re penã velint nolint. Rñdet ꝑm Sco. super. iiij
di. xx. q̃ si talis pena sit volũtarie acceptata p iu
stificaꝛ dei volũtate: sic põt esse patiẽtia tãta q̃ de
leat oẽ pcm̃ veniale ꝛ magnã prẽ pene p morta
liby saltẽ oblitis debite. Nec obstat q̃. sẽtẽ pena
est necessario sustinẽda. q̃ põt hõ necessariũ vo⁹
lũtarie acceptare p pctis: vt sic tal' faciat de neces⁹
sitate vtutẽ siẽ fecit latro iurta crucẽ chr̃i pẽdẽs ꝛ
di. Nos q̃dẽ iuste digna fac⁹ recipim⁹. Et patet
p Aug. ỏ ꝑse. di. iiij. Baptismi vicẽ. Sed q̃reres
Nũq̃d ois illi⁹ culpa p talẽ patiẽtiã tollit in tali
Rñdet Sco. ibidẽz q̃ nõ solũ illa p q̃ mors vel
pena infert tollit culpa: sed etiã alia ꝑm q̃ntitatẽ
patientie: charitatis ꝛ cõtritõis. ita tñ: si tal' pena
volũtarie acceptat p pctis ꝛ nõ al's. E Terꝭ
tio ꝙdonant. q̃ chr̃s inimicꝭ pepcit ꝛ p eis i cru⁹
ce oꝛauit. Vñ ꝛ vuln⁹ in manu dextra seruauit ꝛ
nob ostẽdit p sig̃ ꝓpetuo. q̃ vult oĩby penitẽtiby
ꝓcere: ꝛ cupit oĩby gr̃az ꝛ salutẽ donare. j. Tim.
ij. Qui vult oẽs hoies sal. fie. ꝛ̃. Sicꝛ Andreas
Egeã q̃ eũ occidit ad pniam monuit ꝛ ꝓ⁹um ne
ipm lapidarẽt: phibuit. Ita ꝛ nos debem⁹ inimi
cos diligere si volum⁹ vere penitere. Mat. v. Di
ligite inimicos vest, ꝛ oꝛate ꝛ̃. Aug⁹. Unusq̃sq
talẽ a deo indulgentiã est acceptur⁹ q̃lẽ ipe dedit
prio. Quarto pseuerant. q̃ siẽ chr̃s ỏ crucẽ ñ
descẽdit sed ibi est mortu⁹. p cui⁹ sig̃ vulnera pe⁹
dũ fuat in gr̃ia ad ostẽdendũ nob. Sicꝛ Andre
as in cruce mori voluit ꝛ oꝛauit ne deponi ꝓmit
teret. ꝛ nos in cruce pnie mori discam⁹. Aug. Le
ctũ suũ relinq̃t Jesus discipul' suis. q̃ vult eũ chr̃o
q̃escere in celo: in isto iaceat lecto. moriat in cruce
pnie si vult crucifixũ placatũ videre. Dec ille.
V Quinto hũilit. q̃ siẽ chr̃s i cruce se hũiliando
gr̃iaz ꝓmeruit Pbil. ij. Hũiliauit se. fa. o. ꝛ̃. ꝓpt
q̃ ỏ ꝛ de⁹ exal. illũ. Sicꝛ Andreas p crucẽ i celũ
ascẽdit ꝛ nos p crucẽ pnie non aliter saluamur.
Mat. iij. Pniaz agite appro. reg. cc. O g̃ charissi
F Circa sctm̃ pncipa⁹ me aplectere crucẽ
le de sctã fuirute crucꝭ chr̃i accipiam⁹ ꝙ cl'onẽ hãc
p doctrinã quã. f. dicꝛat Bern̄. ꝛ ꝑm eũ Joãnes
Gerson li. ij. de interna ꝙuer. di. q̃ nihũ deo acce
pti⁹: nil hoi salubri⁹ q̃ se totũ sctificare cruci chr̃i
efficaci⁹. Hec ꝙclusio claret i illo exẽplo er vbis
bri Andree dicẽꝭ ad Egeã. Mysterũ inq̃t crucꝭ
magnũ est audire te volo si forte credas. Cunq̃
mltiplicit laudasset crucẽ: Egeas ait. Nisi mihi
obtempauerꝭ: in ipam quã laudasti crucẽ te su⁹
pẽdi factã. Ad q̃ ille. Si crucꝭ patibulũ expaue
scerẽ: crucꝭ gr̃iam nõ ꝑdicarẽ. Tãto regi meo ero
acceptior: q̃nto p noie ei⁹ fuero i torm̃ꝭ ꝙstãtior
Et dũ duceꝛet ad mortẽ: deuotissimis vbis cru
cẽ salutauit ꝛ se totũ illi dedicãdo cõmendauit.
G Jtẽ ꝙclo dicta oñdi p̃ etiã tali rõne. Que
ro nãq̃. Cur chr̃s ỏs noluit genus hũanũ p ali
cui⁹ alteri⁹ passionẽ ꝛ mortẽ in cruce redimere: ꝭ
p seipm pati crucẽ voluit: cũ tñ absoluta potẽtia
bñ potuiss̃ acceptare alicui⁹ angelice aut hũane
create pure passiõez p hois redẽptiõe. Ad q̃ in⁹
ter alias rõnes hec vna ẽ ꝑm Tho. iij. scp. sen. di.
j. ar. ij. Ne. s. hõ alẽi q̃ deo debitor sue saluti fuis
set. ꝛ p ꝓnis diuinũ honorẽ redẽptori. s. illi alẽi q̃
deo exhibuisset. ꝛ sic nec recuperasset p̃stinã inocẽ⁹
tie libtatẽ q̃ soli deo subiect⁹ fuit: vt ỏt Anſs. Cur
de⁹ hõ. Et ita hõ angelo i bñtudie eq̃ri nõ posset
Diligit g̃ de⁹ nos deseruire sue cruci. q̃ b est pci⁹
um sue passiõis q̃ mag̃ labore emit. Jõ apl's. j.
Coꝛ. vj. Empti est⁹ p. mag̃ glo. ꝛ poꝛ. de. i coꝛ. ꝛ̃
Diligit etiã q̃ p b hõ assimilat chr̃o Similitudo aũc
est cã dilectõis. Ecce. xiij. De aial diligit sibi sile.
D Restat g̃ q̃stio. quõ chr̃s diligit ꝛ oꝓat
nos totalit̃ dedicari vl' scrificari i seruitiũ crucis
sue. Ad q̃ rñdet q̃ siẽ ipe chr̃s dñs i cruce q̃nq̃
maxime amoꝛ sig̃ oñdit nob: ita hec q̃nq̃ a nob
exhiberi optat p amore sue crucifixõis. Primũ
signũ. q̃ chr̃s oĩa sua p nob resig̃uit. nã nud⁹ pe
pendit. Et nos g̃ p ei⁹ amore debẽ⁹ id facere saltẽ
renũciãdo affectu: vt nil eq̃ deo diligã⁹ vel magꝭ
Lu. xiiij. Qui ñ renũciat. oĩby q̃ pos. ꝛ̃. Secm̃. q̃
chr̃s adeo nos dilexit q̃ oẽs suos charos: etiaꝭ
matrẽ p nob dimisit: nec p eis de cruce descendit
Sic ꝛ nos tãtũ debẽ⁹ chr̃m diligere q̃ p nullũ
amore auertamur ab ei⁹ fuitio. Matth. x. Qui
amas patrẽ aut ma. pl⁹ q̃ me ñ ẽ me dig. sic ꝛ q̃ fi
liũ aut fi. ꝛ̃. Tertiũ signũ q̃ chr̃s i cruce sic dile
xit nos q̃ coꝛp⁹ suũ totũ doloribꝫ p nob subiect.
Sic nos p ipo debẽ⁹ carnẽ mortificare. Gal'. v.
Qui chr̃i sũ car. suã cru. cũ vi. ꝛ̃. Quartũ. q̃ chr̃s
p nob totũ sanguiẽ fudit. sic ꝛ nos sanguinẽ at
renuemus bonis opibꝫ isudañ. ꝛ pctã cohibeñ.
Quo ꝛ Heb. xij. Nõdũ vsq̃ ad sang. restitistis
aduersus pctm̃. Quintũ. q̃ chr̃s aias p nob de⁹
dit ꝛ nos ꝙsiñ p illo. Matt. x. ꝛ Joã. xij. Qui a⁹
mat aiam suã pdet eã ꝛ̃. Sic g̃ vt Aug. i ser. ait:
tota vita chr̃iani si ꝑm euãgeliũ viuat crucẽ de
bet. Sic fecit p oĩa Andreas. Vñ chr̃s illũ mlt⁹
miracul' clarificauit. ex q̃bꝫ aliq̃ narrẽ⁹ Legẽdo
J Sener q̃daz. lxx. annoꝝ Nicola⁹ luxurie
tota vita dedit⁹ eũ oronez Andree p se rogaret fi
eri. illeq̃ q̃nq̃ diebꝫ ieiunãs cũ lachrymis oraꝭ
libauit eũ a pctõ. Nã vox de celo facta ẽ. Andrea
obtines p sene. sed siẽ tu ieiunasti: sic ꝛ ille se affli
gat vt saluet. q̃ postmodũ plen⁹ bonis opibꝫ in
pace q̃euit. Jtẽ iuuenẽ a demõibꝫ suffocatũ oraꝭ
tõe Andreas suscitauit. Insup. xl. viros naufragio
venientẽ. vt vbꝫ a fidei ab ap'lo audirent: sũmersos
blaꝫ eoꝝ coꝛpibꝫ ad ipz: ꝙtinuo siu scitauit. Deo

sufficiāt. ℟ Questio occurrit. Cur modo p scōs nō fiūt tot miracla sic fiebāt in p̄mitiua ecclesia. Rndeō sm doc. q triplici rōne. Prio rōne ꝓfirmatiōis. Nā in p̄mitiua eccl'ia fides necessaria erat vt ꝓfirmaret p miracla: nūc ḡ fide sufficienter ꝓfirmata: miracla nō sē necessaria. Hāc rō mus: rāditu eis aquā infū dim⁹ q̄uis ea i terra raculis erat nutriēda. qz cū nos arbusta planta rerint: irrigatio cessabit. Dec ille. Scōa ratio vni uersal' approbatōis. qz fidē catholicā tot⁹ mūd⁹ tā approbatā tenet: z q̄si exp̄imēto didicit oīes scōs in ea z p eā forte saluatos. Un magnuz est piculū nūc dubitare de fide quā tot⁹ mūd⁹ credi dit. Dinc Marim⁹ in ser. de martyribꝫ ōt. Ma gni piculi res ē vt post ap̄bax oracla: post mar tyz mortē z vulnera: z post ꝓfessoz oim sudoz ac testimonia: vetere hāc fidē q̄si nouā discutere p̄sumas: z post tām manifestos duces adhuc i er roze p̄maneas ze. Dinc z Aug. li. de ciui. dei: ōt Cur inq̄unt illa miracla q̄ pdicaī facta esse: nūc nō fiūt: possem q̄dez dicere necessaria fuisse p̄us q̄ crederet mūd⁹. Quisq̄s aūt adhuc pdigia vt credat inq̄rit: magnū est ipe pdigiū q mūdo cre dere nō credit. Dec ille. Tertia rō meritozie adq̄ sitionis. qz vt ōt Greg. Fides ñ hz meritū cui hu mana rō p̄bet exp̄imētū. Qui ḡ ñ vult credere ni si p̄ rones vl' miracula: meritū fidei sibi euacuat Vult ḡ de⁹ vt tā adq̄escam⁹ p̄me veritati sine mi raculis ap̄ ipaz vtilitatē vt meritū mai⁹ habeam⁹ q̄ si p miracla crederem⁹. O ḡ bone Jesu q̄p⁹ gratiosissim⁹ es dñe q̄ nos non spnis miserri mos: sed ad tuā fidē z seruitutē ac charitatē mise ricordissime z ḡtiosissime inuitas vt cozones

℣ Quātū ad tertiū mysteriū de gl'ie scti An dree magnitudie accipiā⁹ p documēto hāc ꝓclo nē. q̄ scs b. Andreas tāmagne est in cel' gl'ie vt fi del' q̄q̄ iuocādo valeat cōfidere de ei⁹ meritoz suffragatōe. Hāc ꝓclonem sufficiat declarari ex serie sue legēde quā p̄byteri Achaie sic viderant ei⁹ passionē cōscripserūt. Ubi claret q ipe scūs tri plici p̄maria gl'a gl'iaī. Prio p̄maria gloria fru ctuose z ꝓstātissime p̄dicatiōis. nā cū cēt i Achaia torā ad chr̄z ꝓuerten. ecclesijs impleuit: vrozēq̄z Egee p̄cōsul' baptizauit. Dō egeas audiens in greſſus ciuitatē: ꝓpellere cepit chr̄ianos ad sacri ficia idoloz. Cui Andreas occurrēs dixit. Doz tebor vt tu q̄ iudex es boim i chr̄o: iudicē tuū ag̃sce res in celis z coleres: z a falsis dijs te reuocares Cui Egeas inſt alia ꝑba dixit: q̄ Rhomani p̄nci pes iussērūt ecclesiarī secta chr̄i q crucis patibulo fuit affix⁹. Ad quē Andreas cū diceret q rhoma ni p̄ncipes ñ cōgnouerūt chr̄m p nr̄a redēptōe spō te subiisse crucis patibulū. Egeas dixit. Lū dicaī a discipulo cradit⁹ z a iudeis crucifix⁹: quō spō te subdit: Tūc Andreas ostēdit chr̄m volūtarie passū. s. ex eo q passiones p̄uidit nec fugit: imo z

Petrū apl'm increpāte redarguit. z ex eo q pdi torē p̄cognouit nec vitauit. z q locū in q̄ vēturz pdi torē sciebat elegit. Addiditq̄z di. Audire te volo: qz magnū est mysteriū crucis ꝑ quē dñs pati voluit si forte credas z colas vt saluetis. Ad quem Egeas Ego te audiā: ita q nisi tu mihi obtrpaueris: ip̄m supplicīū crucis in te exp̄iri faciā. Cui Andreas ait. Si crucis patibulū exp̄auescerē: gl'iam crucis nō p̄dicarē. Et tūc cepit mysteriū nr̄e redēptōis pādere. q sic Adā p lignū morte intulerat ita chr̄s p lignū pati debebat: vt sic mortē nr̄am morte dō i lig̃ destrueret z imortalitatē resurgendo cōferret. Tūc Egeas ait. Dec narra tuis: mihi aūt obtēpa z dijs sacrifica. Cui Andreas cuz diceret. O potenti deo q̄tidie agnū imaculatū sacrifico q comest⁹ viu⁹ z integer p̄seuerat. Iratus Egeas iussit eū icarcerari. ℣ Scōo gl'iaī p maria gl'ia martyrū gl'iosissime passiōis. Naz mane facto tribunali sistit Andreas. Lūq̄z Egeas mlta supplicia minaret nisi dijs sacrificaret z q in ip̄am quā laudauit crucē suspēderet: rūdit Andreas Quicq̄d tibi videt in supplicijs maius excogita. Tāto em regi meo ero acceptior: q̄nto fuero p noie ei⁹ in torm̄ꝫ ostātior. Tūc Egeas iussit illū ab homib⁹ scōo cedi z cesum crucifigi. Lūq̄z duceret ad crucē: fact⁹ ē ꝯcursus p̄l'oz di centiū. Innocēs h⁹ sanguis sine cā dānat. q̄s rogauit ap̄s ne suū martyrū ip̄edirēt. Uidēs aūt alōge crucē salutauit di. Salue crux q̄ in corpe chr̄i dedicata es: secur⁹ z gaudēs venio ad te: ita vt z tu suscipias me discipulū ei⁹ q pepēdit in te qz amatoz tu⁹ fuisp z desiderauit amplecti te. O bona crux diu desiderata z tā p̄parata accipe me ab hoib⁹ z redde me mgr̄o meo: vt p te me recipiat q p te me redemit. Hec dicēs se eruit z vestimēta carnificib⁹ tradidit: sicq̄z crucifixus est. ℟

Tertio gl'iaī p maria gl'ia p̄seuerātissime dilectionis tā fraternalis q̄z diuinalis. nā pēdēs i cruce z biduo viuens. z 0000. hoim astantiū p̄dicauit. Lūq̄z turba minaret mortē Egeo: venit ad deponēdū. quē Andreas vidēs dixit. Quid tu huc venisti Egea: si p pnia: ip̄am cōseq̄r̄. si aūt vt me deponas: scito qz viu⁹ de cruce nō descēdā. iam em̄ video regē meū q me expectat. Et cū vellēt eū deponere: nō poterāt. qz statim brachia eoz stupida reddebāt. Orauitq̄z Andreas dñm. Ne p mittas inq̄t me dñe viuū descēdere. Et mox splē dor nimi⁹ de celo veniēs dimidia hora circūdedit ita vt null⁹ eū videre posset. Et abscedēte lumine sil'spm̄ tradidit. Egeas q̄z domū rediēs in via a demōe arrept⁹ coza oib⁹ exp̄irauit. Marcilla v̄o chr̄o amabil' corp⁹ apl'i cōditū aromatib⁹ sepeliuit. Et sic patz. O itaq̄z fidel' aīa. o chr̄i sāguie redēpta: ex p̄missis pēsa q̄ vtile sit deseruire chr̄o regi z p ip̄o pati. Ecce nūc q̄nta gloria brī Andree apl'i p chr̄o passi. Studeo paupcla peccatrix aīa ip̄m venerari: vt ip⁹ meritz cū Jesu chr̄o dño valeas beatificari. Amen.

De ꝑmitate discipulat⁹ chr̃i ꝑ scm̃ Andrea.
Sermo. II.

Erat Andreas frater Simonis Petri vnus ex duob⁹ q̃ audierãt a Joanne z secuti fuerãt Jesum Joã. j. ca. et ad laudẽ huius festiuitat̃. ¶ Charissimi si diligẽter aduertim⁹: in hac vocatione Andree z discipl'oꝝ maria ex ineffabilis dei nr̃i cõmẽdat̃ pietas: z ml'tũ a nob imitãda i Andrea z ceter̃ discipulis scitas. Nimirũ maria ex mira dei miscõia ac pietas in b̃ claret q̃ saluator nr̃ dei fili⁹ dignat⁹ est hoies ad sevocare nõ ꝑ angelũ vel ꝑ aliquẽ nũciũ: sed ꝑsonal'r ꝑ seipm ozem ꝓprio ex mera bonitate: vt hoies cẽnã beatitudinez cõseq̃rent̃. Nã vt scribit Apõc. xix. Beati q̃ ad cenã nuptiaꝝ agni vocati sũt. De hac saluator̃ dignatiõe apl's Heb. j. di. Multifariã ml'tisq̃ modis olim de⁹ lo. pa. i ꝓphet̃. no. di. ist̃ locut⁹ est nob in fi. Deniq̃ in Andrea z ceter̃ vocat̃ discipulis ꝓponit̃ nob scribat̃ norma imitãda: vt exẽplo eorũ q̃ ad vnũ testimoniũ ioãnis bap. z advnã vocẽ chr̃i Jesu mor ipm secuti sũt: vt z nos ꝑmpte obediam⁹ diuine vocatiõi z celeriter seq̃mur chm̃ deserto vicio in opib⁹ ꝟtutũ vt saluari valeam⁹. Vñ in ꝟbis ꝑmissi thematis b. Andreas nob in exẽplũ imitatõis ꝓpõit: cũ dr. Erat Andreas zc. Jn q̃bꝫ ꝟbis ipe scũs Anꝺ. de trib⁹ ꝑcipue cõmẽdat ꝓprio ꝺ discipl'at⁹ ꝑmitate: cũ prio (dari videt põit. Erat andreas. nã vt ibidẽ scribit: an cet̃os ẽ ¶ Scõo de ꝟuitate sacri societate: (secut⁹ chm̃ cũ dr q̃ fuerit vn⁹ de duob⁹ q̃ audierãt ꝟbũ dei. Tertio ꝺ chr̃icolat⁹ vi scitate. qz secut⁹ ẽ chm̃ ¶ Quantũ ad ꝑmũ mysteriũ de ꝑmitate discipulat⁹ chr̃i accipiã⁹ hãc 2cl'onẽ vicz q̃ btũs Andreas ꝑ b̃ q̃ ꝑm⁹ discipul⁹ chr̃i extitit: inf oẽs sãctos maximũ honorẽt gl'iaz ꝓmeruit. Nec 2dubium ꝓprio ipm Andreã ꝑmũ discipulorum fore declarando. (cio ostẽdit trib⁹ modis.

¶ Scõo ei⁹ gl'ie magnitudinẽ a ☞rio arguẽdo. Tertio hoc idem ꝑ locũ a sil'i approbando. ꝓprio itaq̃ declarem⁹ quó ipe b. Andreas ꝑm⁹ fuerit discipulo☞ chr̃i. Ad qõ Nota fm doc. cõit q̃ Andreas z q̃dã alij discipl'i trib⁹ viab⁹ a dño sũt vocati. ꝓprio em̃ vocauit eos chr̃s ad sui notitiã: sic̃ bt̃ Joã. j. Die q̃dã stabat inq̃t Joãnes. s. baptista z ex discipul' ei⁹ duo. z respiciẽs Jesum ambulãtẽ. s. ꝓpe locũ vbi stabat Joãnes: vt ꝺr Ly ra. qz chr̃s postq̃z baptizat⁹ ẽ a ioãne: ad rp̃s morat⁹ ẽ ꝓpe locũ: z sepi⁹ ad Joannẽ veniebat vt frequẽt̃

illud Mat.v. Dis q̄ viderit mulierē ad cōcupiscendū eaz iā mechat cū ea. Sil'r iuēnor nouitatū i vano ornatu er lasciuo peccat mortaliť. qz ml'ti pticipanť in eo. iuxta illō Prouer.viij. Mulier occurrit illi ornatu meretricio ppara ad capiēdas aias. Si ḡ mala intēcōe, puocādi ad lasciuiā id fiat: tā iuenies talia q̄s vēes caliby ea intēcōe: mortaliť peccat: vt patet p Tho.ij.ij.q.clxix. Et pcīm oīm habentiū inuitamētū libidis ex tali ornatu redūdat in pdi cos f̄m Ul.z i sū. pfeť.li.iij. ℣ Scdo b idē patz p rōnē. qz vt scribiť extra ō iniuť. z dam. da. c. Si de scribiť. j.q.j. Di ḡscūq̄s. q̄ dātes occasiōez scā dalū rei sē cor q̄ pcūt scandalo. Et xj.q.j. papue. fm Gre. rales tot mortiby digni sē q̄t puniraťr exē cplū. qz dr Aug. q̄ pena Arrij nōdū ē finita. sic q̄ ad finē secli. Et vt pla adducā fm diuersa vi nit p ceteť supbis. Jnť inobedientes pmi Adā et Eua q̄ ḡuiº pūiti sť. iuxta illō Zach. xiij. Adā exē plū meū mihi ab adolescētia mea. Inter luxurio sos pmº z caput fuit Lamech q̄ bigamiā ex libi dine idurit. Inter iuidos z desparos caput fuit Caim fricida. Jnť peccātes ꝯ naturā pmi sodomi te. Jnť raptores tyrānos q̄s pncipū z oppssores pauper pmº fuit Nēroth. de q̄ Gen. x. Jste cepit porēs eē i ēra z robustissimº venator zc. Di oēs z alij iuētores malox p totū mūdū sť vitupabi les z maria pena ifernali dānati. Seq̄ť g̃ p ꝯriū q̄ pmi i vtutiby sť laudedigniz pgliosi. Sic em pi. z p ons b. Andreas p pmitatē disciplinaº christ est gliosissimº. ℣ Tertio dicta pcō approba tur a sili. Nā videº q̄ pncipis seculaŕ famili q̄ fu erint pmi ō b ml'tū gl'iank: q̄nto magis b locū hz in spualiby q̄ sē potiora bōa ēnent. Jtē triby Ju da inť alias triby filiox isrl' mariaz gl'iaz. pmeruť it i eo q̄ Moyse pcutiēte mare ex facta maris diui sione: pmo oīm de dei vtute pfidētes z moysi cre dētes itrauit mare diuisionē. ei⁹ q̄z erēplo alie tri bus secute sē p turmas suas. Et. xpēa illi tribui q̄ viez ex illa deberēt eligi reges isrl'. z ex illa chīs dns carnē esset assūpturº. A sil'i i.pposito b. Andreas q̄ pmº chīo credidit z adhesit: seq̄ť q̄ in b maximā gl'iam inť ceteros pmeruit. Ē Preterea notādū q̄ inveni testamēto amici dī su ere in q̄tuor ordiby. Primº ordo fuit pziarchaz Jnť hos pmº Abel q̄ placuit deo p fidē z innocē tiā ac mūeꝝ oblatōez. vñ Gen. iiij. Respexit dns ad Abel z ad mūera ei⁹. Scds ordo fuit xpbaz tū in q̄ pmº fuit Enoch: de q̄ Jude. ij. xpbauit se ptimº ab Adā Enoch di. Ecce venit dns in scīis miliby facere iudiciuz ꝯ ipios. Jste Enoch q̄ fuit ab Adā septimº generatōe vt patz Gen. v. z pmº xpbaz ābulauit cū deo sctissime viuēdo z trāstu lit illū dns i paradisū. Tertiº ordo fuit sacerdotū in q̄ pmº fuit Melchisedech q̄ placuit deo p sa crificiū mūdū: offerens panē z vinū Gen. xiij. q̄ figurabať oblatio chīti i eucharistia sub spē pānis z vini. vñ dr d̄ chīo i ps. Tu es sacer. i ec. f̄m or. m. Quartº ordo pōtificū ꝓsecratoꝝ. i q̄ pmº fuit Aaró vt patz Leui. xviij. Jtē i no. test. sil'r sē q̄tuor pcipui ordies. s. apl'oꝝ: martyꝝ: ꝓfessoꝝ: z vgiꝝ nū. Jnť martyres magis gl'ia ē q̄ stephāº fuerit p tomartyr. Jnť ꝓfessores pmº Joseph chīi nutri ciº. postea pl'es zc. Jnť vgines pma gl'iosissima vgo Maria. z pº eā Catharinaz alie ml'te gl'iaz magnā hñt ō castitatiſ vtute. Sz q̄m vt dr Dio. li. de eccle. hierar. inť oēs ordies nouī z ve. te. or do apl'oꝝ est honorabilior in q̄ Anō. pmº erititc vocatōe: vt s̄ patuit. ḡ maria gl'ia fulget in celis O itaq̄ gl'iosissimū apl'm. o q̄nto gaudio nunc regit cū chīo. O fidel'aia stude ipz imitari vt q̄p mo in tua iuuentute fuiret adherere stude chīo dño q̄nº maiorē gl'iaz bēas i celo. F

℣ Quātū ad scōm mysteriū de societate sctoꝝ qō accipiť ex eo q̄z dr q̄ Andre. fuit vnº inť discipu los ioānis q̄ audiebāt vbū dī: acceptāº hāc ꝓdo nē p documētō q̄ vicz multū valet ad salutē: bñe bonoꝝ vl' scoꝝ societatē. Hec ꝓdo breuiť b dara rat triby modis. Prio p scpture autoritatē. Pro uer. xiij. Qui cū sapiētiby gdit: sapiēs erit. amic⁹ stultoꝝ sil'is efficiet. pcōres pseq̄t malū. z iustis retribuent bōa. Hec ibi. Jtē Eccā. xxxvij. Cū viro scō assidu⁹ esto: quēcūq̄z ꝓgnerit obseruātē timorē dei. Et sic pz. Scdo p rōnez triplicē. Prio. qz vt scribiť. xxiij. q. iij. Quisq̄s. i fi. difficile ē ico rruptū pmanere q̄ corrupto sociaŕ. qz sic morbide ouel ificiūt ꝓgriē societatis: sic mala societas bonos di. rlv. Sz illō. xxiij. q. iij. Resecāde B Scdo q̄z vt scribiť. xxiij. q. j. Nō turbaŕ. q̄ñq̄z etiā boni sociati malis luūt pēas maloꝝ. vt claret ō puer i nocētiby i pcipio diluuij vniuersal'et i captiuitate babylonica iudee: vbi fuere ml'ti bōi z iusti: sicut hieremias: daniel z socij ei⁹. ℣ Tertio. qz sepe. ppt iustos pciť malis: vt patz Gen. xviij. ō sodomiť q̄ by deº pepcisset si. x. iustos iuenisset. Sed b q̄ occurrit: q̄liť bonº bō i societate maloꝝ exñs de beat cauere ne ex malis peat i eoꝝ pctō. Rñr q̄ vt scribiť p Aug. xxiij. q. iij. Ita plane. Tripl'r inqt associaťqs malis: aut ꝓmittēdo: aut fauēdo: aut i nō corripiēdo. Nō ei caret scrupl'o societatis occul te q̄ manifesto facinori desinit obuiare. di. lxxxiij. Error. Uñq̄ ñ vult iuolui pēis pctoꝝ socioꝝ su oꝝ: debet se cauere ab bis triby pcipue. s. a cōmi tēdo. a fouēdo tā vbo q̄s sig̃ q̄s defensiōis facto. et a correctiōis silētio vl' negligētia. Et sic pz. Ter tio pbať siue ōclarať ꝓdo pcepta p erēplū. qz sic videº q̄ carbo extincti⁹ ponit cū viuis accēdit: sic

petōr er bonoꝝ ꝙuersatōe ad dei amorē iflāmat
Jtē siē mala pecūia inf mlras bōas pecūias ac
ceptat ꝑf mltitudies bonaꝝ:sic malꝰ z petōr bō
ꝑf societatē multoꝝ bonoꝝ z merita illoꝝ acce
ptat apō deū. Ūñ ps. qredo dr. Dñe qs habitabit i
tab.t.aut qs req.i mō.san.t. Rñdet. Qui igredit
sine macla z opat iusticiā. Et inf cetā subdit Ad
nihilū deducꝰ ē in ꝓspectu ei⁹ maligⁿ:timētes
āt dñm glificat. Et q̄ hī q̄ ille saluari hz q̄ maligs
odit z timētes deū diligit z glificat tē. Ad idē est
exēplū dar ō scō Andō. cui mltū valuit hī societ
atē cū Joāne bap. z ei⁹ discipul'z audire ihū dī
cū ill'. qz p hec habuit occasiōes z dispositiōes sa
lutis sue: vt seqret chīm. Jn cui⁹ ꝛriū beu ꝙ mlti
hūt maloꝝ societatē q̄ꝝ psuasiōe sequūt diabo
lū. O fidel aīa stude imitari societatē bonoꝝ vt
glificer tē. O petōr si vis saluari dedina maloꝝ
societatē ne geas. ꝓpēde. qz vt legit Egeas malꝰ
male pḡt. z Andreas scūs ad ꝓpcuā glīaz cele
stē puenit. sic claret i legēda. z scīptū ē ser.j. i fi. vide

D Quātū ad tertiū ꝑncipale ō scti⁊ Libidē.
tatē ihe chriātis q̄ flozuit btūs Andō. qz ōr chīs
secut⁹: q̄rit. q̄libz signis possit hō ꝓbari q̄ vicz ve
rus chriā⁹ z scūs exist chī ihesu discipul⁹. Rūr
q̄ sicuti scribit in canonicis z sacris scīpturis plima
sig̃ de b reputūt. Unū signū ē fidei catholice ad
besio. z cū petōr ō testatōe: alioq̄n fides sine opi
bus mortua ē Jac. ij Ūñ. ij. Tim. ij. Firmū fūda
mētū dei stat. s. p fidē bñs sig̃culū b. cognuit dñs
q̄ sē e⁹ vt discedat ab iniq̄tate ois q̄ iuocat nomē
dñi. Dec ibi. Et sic ptz. Scōm signū est vera dei
dilectio z ꝓximi cū mādatoꝝ obꝛuatiōe. Ūñ. j.
Joā. ij. Jn b sam⁹ qm̄ cog̃. deū si mā. e⁹ obꝛuē⁹
q̄ ōr se nosse deū z man. ei⁹ ñ cust. mēdat ē z veri
tas i eo ñ est. Jtē Joā. xiij. Jn b cog̃. oēs. qz mei
discī. e. si d. ha. Tertiū signū chīi imitatio cū ope
rū ꝛtuoꝝ verificatōe. Ūñ Lipan⁹ li. de. xij. ab
usi. ōr. Nō recte ōr chriā⁹ q̄ chīo moriby ñ eq̄t Et
j. Joā. ij. Jn b scim⁹ si i ipō sum⁹: si i ipo. s. chīo
ꝑfecti sum⁹. q̄ dicit se in ipō manere: debet sic ille
ambl'auit z ipe ābulare. Quartū signū ꝓsecutio
nū ꝓ chīo patiēs toleratio cū ꝓseueratōe. vñ. vij.
q.j. Aduersitas. ōr. Aduersitas iustoꝝ ñ ē signū
reꝓbatiōis sed ꝓbatio ꝛtutis. Nec Grego. Jtē
extra de renuncia. Nisi cū ꝑdē. §. Uer. Bti q̄ ꝓse
cutionē patiunt ꝓf iusticiā: qz accipiunt coronā
eēnā. Et. vij. q.j. Suggestū. Bra est ꝓseuērātia
er ꝛtute patiētie. qm̄ fm apl'icā ꝑdicatōes: oēs q̄
pie volūt i chīo viuere ꝓsecutōem patiunt. Nec
ibi. Ad ꝓpositū Btūs Andre. p oia hec est ꝓbat⁹
ver⁹ chīi discipul⁹: vt patz i ei⁹ vita. Ipsum g̃ ro
gemus vt ad chīm p nob intercedat vt deꝛ gr̃az
gloria tē.

De seq̄la chīi p scīō Andrea Sermo. iij.

Aquis vult veni
re post me abneget semetipm z tollat
crucē suā z seq̄t me. Mat. xvj. A

Uerba sē redēptor⁊ nr̄i ihesu chīi general'r ad oēs
discipl'os z chriānos. z sic inf eos eiā ad hūc scīm
scz Andreā apl'm. Jn q̄bz ꝛbis dñs maxiaz nob
oñdit charitatē: p eo. qz cū i veri test. hoies repu
tarēt ñ posse se seq̄ deū: iuxta illō Eccēs. ij. Quid ē
hō vt possit seq̄ regē facozē suū. Nō ꝓt eiā b po⁊
ni p themate alīo. Hūc ipe mīstcozs de⁹ z dñs
nr̄ ihesus chīs ex pietate inēsa q̄ voluit p nob icar
nari z mlta pati ac mori vt ad eēnā vitā nos redu
ceret: oēs saluari cupiētes hortat ad sui seq̄lā q̄⁊
tinus null⁹ pear: sed chīm seq̄ndo queniāt oēs
ad suā glīaz celestē q̄ ipe itroiuit. Et qm̄ b. andre
as ꝑcipue p crucē martiū passiōem secut⁹ ē chīm
dñm. idcirco de ipo merito acciꝑūt hec ꝛba the
matis speciali⁹. Sicḡs vultue. tē. collat cru. tē. Jn
q̄bz ꝛbis tria ꝑcipua mysteria ō chīi seq̄la notāt

Primū mysteriū ōr inductionis: cū ōr. Sicḡs

Scōm ōr obligatōis: cū sub Cvult venire.
ꝛbo imperatiuo ōr: abneget: tollat: seq̄tur.

Tertiū ōr modificatōis: cū singillatim eēnūt
mod⁹ q̄ chīm seq̄mur tripl'r. s. abneget se: tollat
B Quātū ad ꝑmū mysteriū. s. Crucē: seq̄t tē.
iductōis accipiā⁹ ꝓ documēto fūdamentali hac co⁊
clusiōes: q̄. s. q̄libz boim exēplo andree z discipu
loꝝ ōr conari ad seq̄ndū chīm dñm: qm̄ b sup
oia ē salubrimū. Et b ꝑcipue tribz rōnibz q̄ colli

Prima rō securitat⁊. Cgunt ex scīpturis z doc.
Scōa rō glorio sitat⁊. Cscīoꝝ di ceis

Tertia rō fructuositatis.
Prīa rō securitat⁊. Nā oīby q̄ nolūt seq̄ chīm cō
minat ipe dñs eēnā dānatiōem z a celesti regno ac
dño ihesu chīo alienatiōes Lu. xiij. di. Qui ñ acci
pit crucē suā z seq̄t me ñ ē me dig. Et p ꝛriū oīby
ipm seq̄ntby ꝓmittit securitatē di. Joā. viij. Qui
seq̄t me ñ ambu. i tene. ⁊ babe. lu. vite. Et Joā. x.
Oues mee vocē meā (q̄ vicz eis ꝓmitto eēne dar
natōis euasiōes z celestē glīaz) audiēt z sequunt
me. z ego vitā eē. da. eis z ñ pibūt i eē. z ñ rapiet
eas q̄s q̄ de mā mea. Sic ꝙpe associat⁹ regi ses
cur⁹ ē q̄ inimic⁹ ñ audet eū iuadere. Sic i ꝓpo
to q̄ sociat p mor. imitationē chīo ñ iuadet a di
abolo. Hinc p figuratōe narrat in histōria q̄ cū
Tyberi⁹ cesar esset ꝛ Pilatū irat⁹: ille subt⁹ iduit
se tunica chīi icōsutili. z sic accessit ad cesarē q̄ sta
tim placat⁹ ē. recedēs āt a ꝓspectu ei⁹: mor it ato
irat⁹ ē ꝛ Pilatū. q̄ reuocato: rex placat⁹ ē. Cūq⁊
sic fieret alīquo p plures vices z oēs mirarēt q̄ ira
cesar⁊ stat: m viso pilato mitigaret. Tādē nutu di
uino factū ē q̄ cognouerūt b ce. ꝙpe tunicā chīi q̄ fu
erat iduꝑ. Ūñ expoliañ. ipz: mor ira cesar⁊ ꝛ ipz
ꝓualuit: z pilat⁹ crimio dānat⁹ ē. Si g̃ tunica chīi
martiāl' adeo placare potuit aīm cesar⁊: q̄nto ma
gis siqs chīm induerit spūal'r p vite sancte imitatio
nē. sicuti ad id hortat apl'us Rbo. xiij. Induimī
nq̄t dñm ihesū chīm z carnis curā ne feceritis i de⁊
sideriis. tal' vtiq; placabit deū: ꝓualebit ꝛ hostes
ac secur⁹ erit. L Scōa rō gl'iosit atis. Nā q̄d
tḡ minios⁹ z turpi⁹ q̄ seq̄ mūdū: carnē: z diabo⁊

lū. Aut sem̄ sequit mō m dimisso deo stult⁹ est si/ cut q̄ libēter sequit eū q̄ p funē trahit ad patibu/ la ducēs p amena p̄ta. Bre. in li. moza. Qui p̄/ pēdiū ducit. Dec ille. Jtē q̄ seq̄tur carnē q̄ ē ancil/ la data p fuitio aie: stult⁹ ē. sic si ancillā in curru et famulā te p̄beres: stulte ageres. Un Eccī. xxx. Nā p̄ sustiere ira cū ācilla fuerit heres dñe sue/ Deniq; vt Bre. ait. Stultissim⁹ ē q̄ seruit diabo/ lo capitali inimico: q̄ nullo placat obsequo sed p/ soluit ifernali supplicio. Relingitur g̃ q̄ summe/ glosum est seruire chō z seq̄ ipm regē regū q̄ p/ mittat eternū regnū celeste. Un Eccli. xxiij. Ma/ gna glia ē seq̄ dñm. lōgitudo em̄ dier̄ assumet/ ab eo. ℣ Tertia rō fructuositatis. qm̄ toto cor de seq̄ntib⁹ chīm z sibi defuīētib⁹ puenit fru/ ctus. Dos q̄ relīq̄stj oia z secuti est̄ me cētuplū ac/ cipiet̄. l. gr̃az i p̄nti q̄ ip̄oportionabilit̄ p̄ualet: z vitā etnā possidebit̄. Nimiꝝ talib⁹ dat de⁹ co/ gnitiōez exp̄imētalē dei z p̄solatiōis gr̃e ei⁹. Un Osee. vj. Seq̄mur dñm vt cognoscam⁹ eū. Berñ. Dñi vidēt nr̃as cruces: sz nō vidēt nr̃as p̄sola/ tiones. Absit vt matores b i spū ñ inueniam⁹ p̄so/ lationes q̄ i q̄lib⁹ carnis fedit̄ate. Magē ei mīti/ tudo dulcedis diuīe quā largit de⁹ seq̄ntib⁹ se. Sic ei videm⁹ q̄ dñs fren⁹ famulos se seq̄ntes/ ad suā mēsaz reficit z pascat: sic rex celest̄ se/ ces suos: celest̄ mēse p̄solatiōis. s. spūal dulcedi/ ne refic. Un Greg. sup Ezech. ōr. Dulce ē esse i re/ bus hūanis: sz ei tm̄ q̄ spūalia ñ gustauit: gusta/ to ār spū desipit ois caro. Jdē. Si a carne absci/ dit oē q̄d delectat: mor i spū inuenit q̄d delectat. Jtē talib⁹ debet z p̄miū maxim̄ i celor thesaur⁹ magn⁹: ipo saluatore teste Lu. xvij. Vade z ven/ de oia ꝛc. z vēi seq̄re me: z bēbis thesaur⁹ i celo. Sz beu q̄stulti boies mūdani q̄ p mille ducat̄ vt̄ p vno castro mori pati sūt. p idicibili ār bono celesti nil curāt. Dec p̄missa diligenē p̄sideravit/ btūs Andreas z etiā alīj apli. tō chīm dei filium p̄mptissime secuti sūt vsq; ad mortē. E Sed/ q̄stio occurrit. Un fuit in illis. s. discipul⁹ chī z sā/ ca salubrimā. i nob ār torpor z desidia ad tātum/ bonū? Rñr fm Chrys̄. li. de laudib⁹ Pauli di/ cēte. Talis ill⁹ aia q̄lis nob: tale corp⁹ q̄le nob. sz/ cur illi tā scientissimi: nos vo tā desides z miserrimi/ nisi q̄ p̄clara i ill⁹ volūtas. s. scitat̄ z boni op⁹/ p̄gra i nob z ignaue dedita cōpz obat. Fit/ boim nouim⁹ a chō dño ad seq̄lā sui vocatoꝝ/ q̄ntū p inspiratiōez: q̄ntū p aliū modū. Primi sē/ .s. q̄ vocati mor obedīūt z sequūt diuias inspi/ rationes sites aplis q̄ statim vt sūt vocati chīm/ sē secuti. Secūdi sūt q̄ vocati nolūt p se venire sz p/ alios portari. q. s. petā nolūt relinq̄re: tm̄ scīoz/ suffragia petūt. apd q̄s merita sepe de⁹ p̄mā gr̃az/ infundit. Tales sē sil'es palytico q̄ p se ad chīm/ venire nequit: sz p alios oblat⁹: apd offerētū fi/ dē chīs eū sanauit z petā dimisit: sic ōr. Beda z/ Diero. sup Mat. vij. Tertij sē q̄ vēire nolūt ni/ si flagell' cogāt. de q̄b ps. Multiplicate sē iniqu. eoz: postea accelerauerūt. Tales sil'es sē Simōi cyreneo q̄ angariat⁹ crucē chīi portauit. Sil'es etiā sūt latrōi sero penitēti ꝛc. Quarti sūt q̄ oīno vēire nuūt sz p̄tēnūt: vt Mat. xxij. ō q̄busdā vo cat̄ ad nuptias. tales fugiūt dei misēōiam: sz nō/ p̄nt effugere dei iusticiā. Sic em̄ q̄ fugit a celo ex/ pcyna puta ab oriēte: tāto a p̄opinq̄t ad p̄tē op/ positā. s. occidētē. sic tales q̄nto fugiūt dei mīsi/ cordiā vocātē ad pniam: tāto incidūt i dei iustici/ am puniētē oēm culpā. Un sic de Jona legit̄ q̄/ fugere voluit a facie dñi z tm̄ incurrit iusticie de/ bitā penā: vt. s. ponat̄ in mare z a pisce deuor eat. sic tales q̄ magī volūt obedire diabolo ip̄i sub/ q̄cient̄ i futuro supplicio: vt sepat̄ a deo: i eternum/ maneāt cū diabolo. Un Bre. pulcre hortādo in/ hom̄. hodier. ōr. Judist̄ frēs charissimi q̄ ad y/ ni⁹ iussiōis vocē Petr⁹ z Andreas relict̄ oīb⁹ se/ cuti sūt redēptorē. nulla hūc facere miracula ad/ huc viderāt. nihil ab eo ō p̄mio eterne retributōis/ audierāt: z tm̄ ad vnū p̄ceptū dñi p̄ q̄ō possidere/ videbant oblīti sūt. Quāta nos ei⁹ miracla vide/ m⁹. q̄t flagell' affligimur: q̄ntj minaꝝ aspiratib⁹/ deterremur: z tm̄ vocātē seq̄ p̄enim⁹. z ifra. Quid/ g̃ frēs: q̄d i iudicio dicturi sum⁹ q̄ ab amore p̄ntis/ seculi nec p̄ceptis flectimur nec v̄bis emēdam̄/ Dec ille. Ue g̃ z ve talib⁹. q. vt idē ōr. q̄s de⁹ diu/ n⁹ expectat: si ñ quertāt dur⁹ dānat. O chīāe g̃/ ℌ Quātū ad scām mysteriū. s. (pniam age./ obligatiōis q̄rit̄ Utꝝ ois chīian⁹ obliget̄ de ne/ cessitate salutis seq̄ chīm in oīb⁹ op⁹. Et argui/ tur q̄ sic. q. scribit̄. j. Petri. ij. Chīs passus est p̄/ nob. vo. re. erē. vt se. vē. e. Et Aug. li. de doc. chīa/ na ōr. Et sacō vnctiōis chīianoꝝ oīm vocabu/ lū descēdit z nomē. q̄ nomē ille frustra sortit̄ q̄/ chīm minime imitat̄. Dec ille. Cipian⁹ ēt li. de. tij/ abusi. secli ōr. Nō recte chīian⁹ ōr q̄ chīo morib⁹/ ñ eq̄tur. Et p̄les p̄sil'es sē auctes q̄s p̄tāseo. In/ p̄mis ē. q. sic tot⁹ mōs dānaret: cū mlti bēant di/ uitias. chīs vo tenuit pauptatē. Jtē chīl fuit vi/ go. mlti chīiani sūt p̄iugati. mlti ēt scti ñ sē talia/ passi q̄lia chīs. g̃ ꝛc. Un vt auctes p̄scpte i p̄mis/ sani⁹ itelligāt. Ad q̄stū rñr accipiēdo hāc pclonē/ q̄ chīiani ñ obligāt̄ ncārio i oīb⁹ chīm seq̄ i pti/ culari sz sufficit seq̄ i gñali. Nō. q. vnusq̄sq; tāt̄/ p̄t bonū opari q̄ntū ei gr̃a ōr sū mīstrabit. sz nlli/ cōicat̄ tāta gr̃a q̄nta fuit i chīo. g̃ null⁹ tenet̄ eū i/ oīb⁹ z p̄z oēz modū imitari. q. ꝛ ē ipossibile. Sz/ i q̄b⁹ teneamur z q̄lit̄ declarē⁹. Ad q̄d nota fm/ Bona. i apoc. pau. q̄ chīo p̄git repire triplices/ act⁹. ℣ Primi respiciūt dignitatē excellētie/ sē illi i q̄b⁹ apparet potētia diuina. vt operatio mi/raculoꝝ: oīm scia z reuelatio secretoꝝ: remissio/ pcōꝝ auctiuez istitutio sacroꝝ. i bmōi velle seq̄

chīm: factuū ē temerariū z pſūptuoſū. Uñ q̄ vel
let facere miracl'a ſic fec̄ chīs: niſi ab ipo hāc ptā
tē accepiſſet ſic apl's: de q̄b Mat. xx. Cōuocatſ ie
ſus. xij. diſcipul' dedit eis po. ſpi. imūdop̄ vt eiꝫ
cerēt eos: z curarēt oēm lāguorē cē. pſūptuoſus
eēt. Scōi actꝰ erāt i chīo reſpicientes ꝙ deſcēſionē
miſcōie: ſic q̄ñ ꝙ deſcēdēs ifirmitati nr̄e, ꝓpē ipſe
croꝑ inſtructiōez voluit nuptijs inēſſe vt mīꝫ
moniū ñ dānarēt ſz licitū eē ōdararēt. Sic z inē
hoies pctōres voluit cū pctōribꝫ penitētibꝫ man
ducare ac publicanis ꝙuerſari: cibaria z pocula
cōia ſumere: tunicā icōſutilē nō aliciū ōferre: diſ
pēſatorē pecūiaꝑ hāe: z pſecutores q̄q̄z ōdliare
z hmōi. q̄ oīa facere voluit ñ vt ſēſualitati parerz
cuiꝰ i eo nulla ꝙdictio iueniebat. nec vt corꝑ ſu
um i delitijs nutriret q̄ ꝓ nob pati i oīb venerat
ſz vt talib exēplis ꝙdeſcēderz ipſecꝫ: q̄m ſi chīs
i his ñ ꝙdeſcēdiſſz nob ſuo exēplo: putaſſent ho
mies p̄apue hereticī: oēs fideles paſſim z idiſti
cte ad pfectiōis opa teneri. ſicq̄z dānaſſēt ꝙiugiū
dānaſſent ciuilē vitā z oēs tpales dignitates ac
dñia: dānaſſent diuitias z artificū officia: z oēs
q̄ pfectiōis vitā ñ fuarēt. Uerūtñ aduertēdū ꝙ
tles actꝰ ipfectiōis ex gñe q̄ fm apparētiaz i chīo
videbant ipfecti: erāt q̄ntū ad exñtiā pfectiſſimi.
z b ex circūſtātia charitatſ pfectiſſime ex q̄, pcede
bāt i chīo ꝓpē maꝰ z magſ nēariū bonū ꝓ nr̄a e/
dificatiōe. Uñ i chīo maiorꝫ pfectiōis fuit alb et
potꝰ cōis z ꝙuerſatio inē hoies q̄z i Joāne bap.
cibop̄ abſtinentia z ſolitudo. ¶ Tertij actꝰ
erāt i chīo reſpicientes infoꝛmationē vite pfecte:
ſic ꝓgitatē z pauptatē extremā fuare: i tribulati
onib gaudere: oīb hūiliari z obedire. z his ſi/
milia. In his ñ tenemur de nēitate ſalutſ chīm
ſeq̄ niſi vouiſſemꝰ: vt ſolēt religioſi obligare ſe ad
obſuātiā diuinop̄ ꝙſilioꝑ. vl' i caſu q̄ extrēa ne/
ceſſitas id expoſtularz: puta ſiq̄ſ moꝛtē paſſet vt
ñ negaret chīm: vl' vt ñ faceret aliq̄d ꝺ legē dei.
idcirco male iudicāt q̄ videres ſacerdotē veſtē ſi
bi ꝙuenientē ferentē ꝺdarguūt di. ſic ñ fec̄ chīs. vl'
p̄latos eccl'ie decēti familia icedeñ. di. Nō ſic fec̄
Petrꝰ apl's. z ſilia. Nā Hiero. ad Demetriadē
ōt. Prohibēt mala: p̄apiunt bōa: ꝙcedūt media
ſuadēt pfecta. In duob p̄mis oē pctm̄ ꝙcludit.
Reliq̄ vo i nr̄a ſūt prātē: vt aut vtamur ꝙceſſis
aut licitſ: aut ob maiꝰ p̄miū ea q̄ nob ꝓmiſſa ſūt
reſpuamꝰ. Hec ille. Et ſic claret ꝙcl'o. Et ad hūc
ſenſū ſē exponēde autoꝛitates i ꝛiū adducte. q̄
.ſ. chīani tenent chīm ſeq̄ i generali ñ i ꝑticulari
vt. ſ. pctā caueāt moꝛtalia et fuēt ōi mādata vnꝰ
q̄ſq̄z fm ſtatū ſuū: ſiue ſint reges ſiue milites: ſi/
ue mercatoꝛes: ſiue religioſi: ſiue ſeculares. ſiue
q̄gies ſiue ꝙiugati. Et b ō oīb cuiuſcūq̄z ſtatuſ
mōi chīicol'. vt clariꝰ dicā i ſb ſeq̄nti ꝛtio. ſ. artic'o

¶ Quātū ad ꝛtiū myſteriū. ſ. modificatiōis. b
ē. q̄b modis ōbeāꝰ chīm dñm ſeq̄: accapiat hec
ꝙcl'o. Quilibꝫ chīianꝰ general'r obligat chīm ſeq̄
tripl'r. ſ. pctā moꝛtalia cauēdo: pniaz verā agēdo
z mādata obſuādo. Hec notāt i ipo ꝙbo ſaluta
toꝛꝫ paſſūpto. vbi ōt Siq̄ſ vult vēire pꝰ me. ſ. imi
tādo moꝛtib ſalubꝛib. abneget ſemeipz. q̄ ad p̄/
mū. tollat crucē ſuā: q̄ ad ſcōm. z ſeq̄tur me. ſ. in
ꝙa charitate q̄ ꝙſiſtit i mādatoꝑ obſuatōe: q̄ ad
ꝛtiū. Ad hec q̄ſpe tria ſb nēitate ſalutſ obligamꝰ

Prio g̃ chīianꝰ teneꝫ abnegare ſeipz: oē pctm̄
moꝛtale relinq̄ndo. qz b, ꝓmiſit q̄libz i bapiſmo
fz Aug. Abrenūciare. ſ. ſatbane z oīb pōpis eiꝰ
z oīb opib eiꝰ z ōi fornicatōi diabolice. de ꝙſe
di. iij. Pria igit. Et. xvij. q. j. Sūt q̄dā. Uñ Hze.
i hom̄. de vno martyꝛe ōt ſic. Nō ſufficit. ſ. ad ſa/
lutē nr̄a relinq̄re niſi relinq̄mꝰ z nos. Quid ē b
q̄ dicimꝰ relinq̄mꝰ nos. Si ei noſmetipos relin
q̄mꝰ q̄ ibimꝰ extra nos. fz aliō ſumꝰ ꝙ pctm̄ lapſi
aliō ꝙ naturā ꝙditi. Relinq̄mꝰ noſipos q̄les pec
cādo fecimꝰ z mancāꝰ noſipi: q̄les ꝙ gr̄az facti ſu
mꝰ. Ecce ei q̄ ſup̄bus fuit ſi ꝙuerſus ad chīm hūi
lis factꝰ ē: ſemeipm reliq̄t. ſi luxuriosus q̄ſq̄z ad
ꝛtinētiā vitā mutauit: abnegauit vtiq̄z q̄ fuit. ſi
auarꝰ q̄ſq̄z ābire iā deſijt z largiri didicꝫ ꝓpria q̄ ꝓ
us aliena rapiēbat; pculdubio ſeipz reliq̄t. Nec
ille. Scōo chīianꝰ teneꝫ verā pniaz agere. qz ſine
ipa pctōꝛi ñ daꝫ venia nec ſalꝰ eē na. diſt. i. Quia
tua. Et ꝙcoꝛ. volūt doc. ſup. iij. di. xiij. q. tres ſē
ptes vere pnie. ſ. vera ꝛtritio. vera z fidē ꝙfeſſio
z ſatiſfactio. In his ꝺz bō ſeq̄ chīm. z b ē crucem
ſuā tollere. Crux ei a cruciatu ōt. z iō pniam ſig
nificat. ¶ Tertio chīianꝰ teneꝫ chīm ſeq̄ i vera
charitate: fuādo. ſ. p̄cepta. Uñ Jo. xiij. Si diligi
tis me mādata mea fuate. Et ꝛtiꝑ. Qui hz man
data mea z fuat ea ille ē q̄ diligit me. Sine b ñ ē
ſalꝰ: ipo dño teſte Mat. xix. Si vis ad vitā igre
di ſer. mā. Brūs Andreas i his ſecutꝰ ē chīz vīq̄s
ad moꝛtē z iō nūc merito gl'iaꝫ cū chīo. O itaq̄s
fidel' aīa. o chīiane ſanguie chīi redēpte: diſce ſic
ſeq̄ tuū dñm ieſū vt pꝰ ipm ſeq̄ valeas ad celeſte

regnū Amē.

De ꝓuilegijs ſcī Andree Ser. iiij.

Magnificauit eum
rex inē p̄mos amicos ¶ Hec ver
ba ſcribūt. j. Macha. x. ad lꝛaz ō Jo
natha. ſz merito b accipiūt ad honorē b. Andree
apl'i quē deꝰ inē p̄mos amicos q̄s ō mōo p̄mos
vocauit. z ſup oēs p̄mos p̄ncipes ꝙſtituit: dicēte
pſ. Cōſtitues eos p̄n. ſup o. trā. inē hos magni/
ficauit. Nimiꝑ deꝰ bonꝰ z miſeꝛcoꝛs ſolz honora
re ſuos ſuos oēs cōit i celo ſic ꝓmiſit dñs ieſus
Jo. xij. Si q̄s mihi miſtrauerit honorifi. eū pat
meꝰ q̄ eſt in cel'. Et b eſt magne pietatis diuīe. qz
nō de nr̄o ꝓprio ſed de ſuo dono eſt q̄ ſibi ſeruia/
mus. z tū vult nob remūerare acſi de nr̄o ꝓprio
ſeruiuiſſemꝰ: vt ōt Hze. Apl'os aūt honorat deꝰ
ſpecialit: iuxta illō pſ. Nimis honorati ſūt ami
ci tui deꝰ. Sz inē eos b'm Andream magno ho
noꝛe dignum effecit cum primuꝫ diſcipuloꝑ iu

Sermo IIII

ꝑma vocatiõe esse voluit: ipmq̃ celesti marimo honore sublimauit. Idcirco merito de ipo accipi unt ꝥba ꝑmissa. s. Magnificauit zc̃. In q̃bꝫ ꝥbis tria ꝓpua magnalia notãt de q̃bꝫ scta eccl'ia ipm b. Andreã i officio diuino ꝓpue cõmẽdat.

¶Primũ ẽ magnifica exaltatio. qõ notaꝛ cũ dr. Magnificauit cũ rer. i. chr̃o

Scõz ẽ apl'ica dignificatio. qõ notaꝛ cũ dr. In ter ꝑmos. i. apl'os.

¶Tertiũ ẽ diuina amicatio. qõ notaꝛ cũ addit: amicos. Dec q̃ꝑe tria magnalia eccl'ia canit õ scõ Andrea. Primo ei⁹ magnificã exaltationez cũ in collecta dr. Maiestatẽ tuã dñe suppliciꝫ ex oram⁹: vt sic eccl'ie tue brũs Andreas apl's tu⁹ ceritꝫ ꝑdicatoꝛ z rectoꝛ: ita apd te sit ꝓ nob ꝓpe⁹ tu⁹ intercessoꝛ. Ecce ei⁹ exaltatio in tota eccl'ia. qz dꝛeas chr̃i famul⁹ dign⁹ deo apl's ger. petri z in eccl'ia canit ei⁹ dignitatẽ apl'icã. z cõmẽdat dr. An pas. so. zc̃. Tertio ei⁹ diuinalẽ dilectõez ꝓpue cõ mẽdat cũ dr. Dilexit Andreã dñs i odoꝛẽ suauitatꝫ Ũñ ſm hec tria mysteria notabim⁹ i ꝥmõe

¶Primũ dr magnifice exaltatiõis.

¶Scõm dr apl'ice dignificatiõis

Tertiũ dr dñice dilectiõis.

B ¶Quantũ ad ꝓmũ mysteriuz. s. magnifice exaltatiõis accipiam⁹ hãc ꝓpõnez: q. s. null⁹ dñs adeo magnificat vl' exaltat suos quẽadmoduz de⁹ ipe suos. Idcirco desuire deo sup oia meli⁹ est z honorificẽt⁹. Hec ꝓpõ oñdit ꝥ triplicit

¶Prio ex autoritate.

¶Scõo ex rõne.

Tertio ex exẽplari declaratiõe.

¶Primo q̃dẽ ex autoritate sacre scripture: qm̃ scriptũ est Esa. lxiij. O cul⁹ nõ vidit de⁹ absq; te q̃ ꝓparatꝫ expectãtib⁹ te. Et. j. Coꝛ. ij. O cul⁹ nõ vidit nec auris audi. nec i coꝛ hois ascẽd. q̃ ꝓpa. de⁹ bis q̃ diligũt illũ. Ex q̃bꝫ hr̃ q̃ de⁹ suos magnificat z exaltat bono ineffabilitz vltra q̃s hõ cogitare ꝓt Alij aũt dñi nõ pũt suis dare nisi ista transitoria q̃ z oculꝰ vidit z auris audiuit zc̃. Nã zsi q̃s possz ex altari intantũ q̃ ꝓsideret toti mõdo: vtiq; z hmõi vidim⁹ vl' saltẽ audiuim⁹ de plꝰ ipatoꝛibꝫ rbo manis: z de Alexãdro magõ q̃ ipabãt mõdo. aut i coꝛ alicd tale ascẽdit alicꝫ ꝓcogitatõez. sed z q̃n tũcũq; oia mũdana reputent magna: vtiq; mũ dus trãsit z ꝓcupiscẽtia ei⁹. Bona aũt celestia sẽ indelebilia z oẽm cogitatũ humanuz trãscẽdẽtia qbꝫ de⁹ suos magnificat eẽnaliẽ. ℣ ¶Scõo ex rõne. Dicta ꝓdusio ostendit ex rõne. qm̃ q̃nto q̃s maioꝛ dñs tãto maioza ipm ꝓdecẽt donaria. Nam magõ regi ꝓcũ dia cẽt dare vnicũ oboluz. Ũñ de Alexãdro magõ dr ꝙ cũ paup ab eo petiuisset de narijs: ipe donauit vnã vrbẽ. Et cũ paup dixisset se indignũ ad tãtũ. Rñdit Alexãder Mihi cum sim dñs orbis nõ decet dare denarijs zc̃. Sz q̃m ipe de⁹ est infinite maiestatꝭ: prãtis z liberalitatꝭ ac pietatꝭ q̃ est rex regũ z dñs dñantiũ. Apoc. xix

g̃ ei⁹ retributõis donaria sũt ꝓmaria. Ũñ Aug. li. solilo. dr sic. Magn⁹ es tu dñe: z nõ est mẽsura magnitudis tue. benign⁹ z largissim⁹. qz nec mẽsura nec numer⁹ nec finis est retributõis tue qz sicut magn⁹ es tu: ita magna sũt donaria tua q̃m tuipe es ꝓmiũ z coꝛõa oim legitime pugnantiũ. Dec ille. Et q̃ hr̃ ꝙ ꝥies deo exaltabitur ad infinitas diuitias: infinitos honoꝛes: ad infinitã gl'iam z dñiũ z q̃q; bona infinita ꝓcipãda. qz ad deũ possidẽdũ in q̃ oia bona z infinita maiestas ac gl'ia zc̃. Quia g̃ suis dat de⁹ seipm: g̃ sũmũ bonũ: q̃ maꝛ excogitari nõ ꝓt vt dr Anſ. li. monol'. g̃ zc̃. D Tertio oñdit exẽplari declaratiõe. Nã vt exp'ietia docet sunt q̃dã hoies q̃ toto conamie desuiũt carni: ei⁹ voluptatẽ secãdo. Sed q̃s finis aut q̃ retributio taliuz q̃lis ve exaltatio? Audiãt Eccl'iasticũ. c. xix. di. Vinum z mulieres apostatare faciũt sapientes. putredo z ꝛmes hereditabũt illũ. Extollet in exẽplũ maꝛ z tollet de numero oia ei⁹. Dec ibi. Ecce talĩ exaltatio miserrima z atrocissima infelicitas. Naz q̃ ad coꝛp⁹ putredoꝛ ꝛmes hereditabũt eũ tãto magis q̃nto carnẽ ipinguauit Et q̃ ad aiam tollet nũc de numero sctoꝝ. z i futuro iudicio q̃ ad vtrũq;. s. coꝛp⁹ z aiam punietꝫ tãto acerbi⁹. iuxta illud Apo. xviij. Quãtũ se gl'ificauit z in delitijs fuit tãtũ date illi tormẽtũ z luctũ. Itẽ alij sẽ homines q̃ desuiũt toto conamie diabolo: vicia q̃q; dicẽt z pctã cõmittẽdo. q̃s aliq̃n ꝓungit do ꝓmitt̃e exaltari in ꝓsperitatib⁹ mũdanis z dñijs ac dignitatib⁹. Sz q̃d tales sequaꝛ: audiant Job. xxj. di. Impĩ viuũt sublimati ꝓ fortitudine diuitijs semẽ coꝝ ꝓmanz coꝛã eis: ꝓpinq̃ turba z nepotũ in ꝓspectu eoꝝ. Et post pauca. Ducũt i bõis dies suos z i pũc. ad infer. descẽ. Ecce q̃lugubꝛ eorum exaltatio. Et ps̃. Vidi ipiũ exaltratum z elevatũ sicut cedros libani: trãsiui z ecce nõ erat q̃siui z nõ ẽ inuent⁹ zc̃. Preꝛea alij sũt q̃ toto coꝛ de desuiũt mõdo: z de deo ac salute aie nil curãt: exaltãt z honoraꝛ ſm seculũ z nõ sanctã: sz ad maioza z ampliora inhiãt: q̃rũt placere hominib⁹ z ꝓncipib⁹ desuire: deo relicto. thesauros accumulãt vt i b̃ sec'o fulgeãt. Sz q̃s boꝛ finis z retributio? audiãt Sapiẽtẽ c. v. di. ꝙ tales in iferno dicẽt ꝓniam agẽtes z ꝓ angustia spũs gemẽtes. Quid ꝓfuit nob̃ superbia: z diuitiaꝝ iactãtia q̃d ꝓtulit nob̃: trãsierũt oia illa tãq; vmbra. Et infra. Sic nos nati ꝓtinue desinim⁹ esse z ꝛmutis nullũ q̃dẽ signũ valuim⁹ ostẽdere In malignitate ãt nr̃a ꝓlupti sum⁹ Talia dixerũt i iferno hi q̃ peccauerũt: q̃m spes ipũ q̃si lanugo ẽ q̃ a vẽto tollit. Dec ibi. Et ¶Ũñ vt ꝑticularia exẽpla pducã⁹ Quid ꝓfuit Amã ꝙ adeo fuit exaltat⁹ vt scõs eẽt a rege q̃ tñ suspẽdio interijt ꝓpẽ ipietatẽ Hester iij. Quid Neroni ꝓfuit eẽ dñm z ipatoꝛẽ mõdi et tantũ abũdare diuitijs vt piscarẽt retib⁹ aureis. nõne p⁹ ea spoliat⁹ oib⁹ bonis ꝓpria mãu se interimit. Sic de Gaio impatoꝛe qui ad põpam pa-

nes aureos poni faciebat in mēsam: i turri stās
aup spgebat i platea. Sed postea mādato sena
tuꝰ ē gladio incēmpt. Sic de mlt alijs impa
toribꝫ totū mōm regētibꝫ atq alijs pncipibus
mōi a pncipio. de qbꝫ Baruch. v. Ubi sūt inqt
pncipes gētiū z q dñant sup bestias: q in auib
celi ludūt: q argētū thesaurizāt z aup i q ꝓfidūt
hoies: z nō ē finis ad qsitōis eoꝝ. Et sequtur. Et
terminati sūt z ad inferos descēderūt z alij in lo
cū ei surrexerūt. Hinc Inno. Quid inqt psunt
diuitie: q d epule. q d delitie. q d laudes mūdane
z potētie ac pōpe: nō liberāt hoiem a morte nec
defendūt a ymo: nō eripiūt a feroze: nec a tormē
to gehēne. Hec ille. Ecce ḡ ptz q̄ dānabilē exal
tanť malū. Deniq q fuiūt deo vero z ppetuo ac
sūmo honore digni habenť tā in celo vbi ꝓstitu
enť i sempiterna glia: q̄z etiā i ꝟ mōo: vt videm⁹ ō
apl's z alijs pcipue scis canonisatis: q cū fuerint
paupes rurales vl piscatores: simplices q̄z ho
mines: nūc maior in tota eccl'ia p mōm honor ex
hibeť eis q̄z oib⁹ ipatoribꝫ mōi. Nā z relique cali
gaꝝ vl tunicaꝝ aut cōpedū z festa ipoꝝ venerā
tur genu flexo: etiā apud reges. ḡ tē. ℣ Sz
p̄missoꝝ q̄stio orit de dñis vl pncipib⁹ siue iudi
cib⁹ et q̄busuis in honore mūdano vl aliqua di
gnitate exaltatōis positis: z plat tā eccl'astice q̄z
secularib⁹. Utꝝ. s. tales eodē gñe peti peccēt ḡui
us z puniant in inferno acerbi⁹ q̄z hoies cōes vl
inferiores ceteri paribꝫ. Et p ꝟtū si bñ z debite
vixerint: an ad maiorē gl'iam i celo pueniāt. Ad
hec rñdent pcipui pl'es doc'. sci. Prio em̄ Sa
pie li. Sap. ca. vj. ōr. Audite reges z intelligite
discite iudices finiū terre: q̄m data ē a dño trās
vob z virtus ab altissimo q inꝛrogabit opa vīa z
cogitatiōes scrutabit: q̄m cū essetis ministri regni
illi⁹ nō recte iudicastis: neq custodistis legē iusticie
neq ꝼm volūtatē dei ambulastis: horrēde z cito
apparebit vob. q̄m iudiciū durissimū his q̄ psunt
exiguo em̄ ꝓcedit miserīa. Potētes āt potenter
tormēta patient. fortioribꝫ fortior ist at cruciato
Ad vos ḡ reges sē bi ꝼmōes: vt discatis sapiam z
ne excedatis. Et infra. Si ḡ delectami in sedib⁹ et
sceptris o reges pp'li: diligite sapiam vt i ppetuꝫ
regnetis in celo. Hec ibi. Uñ iurta hec Lipan⁹ ō
xij. abusio. ōr sic. Sciat rex q sic i throno hoim
p̄m⁹ ꝓstitur⁹ est: sic z i penis si iusticiā ñ fecerit
p̄matū habitur⁹ ē. Oēs nāq potōres q̄s ſb se ba
buit: sup se mō plagali pena futura bēbit. Hec
ille. Scōs doctor Gregorius: vt bñ dixit. c. Rōnis
ōr sic. Cū honoris augmēto cura q̄z sollicitudis
debet excrescere: vt cultui vestitū: actiōis q̄z orna
mēta ꝓueniāt: o portz vt eniri⁹i cūctis studijs se ex
erceāt: z circa subiectoꝝ act⁹ sit cura vigilās Idē
xj. q. iij. Precipue. Scire debēt plati q si puersa
vnq ppetrārit: tot mortib⁹ digni sē q̄t ad sb'ditos
pditōis exēpla trāsmittūt. Uñ necesse ē vt tāto se
a culpa custodiāt: q̄nto p ꝓua q faciūt ñ soli mo
riunť. Hec ille. Terti⁹ ē Symmach⁹ pa. j. q. j. di
cēs i. c. Ulissim⁹. sic. Ulissim⁹ cōputād⁹ ē nisi p
cellat scia z scitate q ē honore pstātior. Et qbus
ptz clara rō sio. Digiť hō vide q̄z grat⁹ cē debeo
deo. Nec ꝓpēdens btūs Andreas toto corde vl
q̄z ad mortē fuit deo. Q itaq q̄stultissimi ho
mines q p tāta gl'ia adipiscenda nolūt fuire deo.
Sicq fatui facti fuiēres mōo z diabolo peunt
℣ Quantū ad scōm mysteriū. s. apl'i (cū illo
ce dignificatōis accipiā⁹ hāc ꝓclonē: q btus An
dreas tāta dei gr'a fuit dotat⁹ vt merito dignus
esset chr'i iesu apl'us Nec ꝓclo oñdit tripl'r. Pri
mo ex autoritate. s. scē eccl'ie. q sic canit z testat i
officio de ipo di. Andreas chr'i famul⁹ dign⁹ ōi
apl's german⁹ Petri z in passiōe soci⁹. ℣
Scōo oñdit ex rōne triplici. Prio pbica. q̄z vt
scribit. iij. Topi. Unūq dq̄z q̄ntū hz de bonitate
tātū hz de eligibilitate. Sz chr's de⁹ q oia scivit
nec errare potuit: elegit Andreā ad apl'at⁹ digni
tatē. ḡ sequit q tāta scitatis hōitate eū ipleverit
vt p dei gr'am merito cēt eligēdus. Scōo rōe in
ridica vl canonica. q̄z vt hī. xxiij. q. iij. Obtineri.
p Gregō. Predestinatio ita ē a deo dispōsita vt
electi nō nisi meritis z pcib⁹ ad ipaz pueniāt. Sz
q̄m de⁹ ab eno pdestinauit Andreā eligēdū in
apl'atū. ḡ sibi tātā gr'am meritoꝝ ꝓtulit vt cēt dig
nus p virtutū correq̄sitaꝝ habitū. s. p humilitatē:
p puritatē a pctō: ac charitatē z bonoꝝ operū fru
ctū. Tertio rōne theologica. q̄z Aug. sup Eph. j.
i glo. ōr sic. De⁹ q̄s elegit fac bonos: dicēte apl'o
Elegit inqt nos vt essem⁹ scti z imaculati i ꝑspe
ctu ei⁹ in charitate tē. Cū ḡ de⁹ elegerit Andreā
ad apl'atū: sequit q cū fec bonū adeo vt cēt ido
neus ad talē dignitatē. ℣ Tertio dicta ꝓclusio
ostendit exēplari declaratiōe. Nā videm⁹ q alij
q̄n dignitas dat digno: z tūc bñ ꝓueniūt. Eccl'i.
Da illi honorē ꝼm meritū suū Aliq̄n indignitas
z ꝓfusio dat indigno: z tūc sil'r bñ ꝓueniūt: q̄n vt
ōr. iij. Eth. Prau⁹ hō honore nō ē dign⁹. q̄z ho
nor ē pmiū virtutis. z p ꝑs est ꝓfusiōe dign⁹ ex
punitiōe. Un̄ Aug. ōr. Latro pulcri⁹ stat i furca
q̄z in cathedra. Aliq̄n āt dignitas indigno. z tunc
male ꝓueniūt. Sic etiā cū indignitas dat digno
Uñ Eccl'es. x. c. Est malu⁹ q̄ vidi sub sole: q̄si p
errorē egrediēs a facie pncipis: positū stultū i di
gnitate sublimi z diuites sedere deorsuꝝ. vidi ser
uos in eq̄s: z pncipes ambulātes q̄si fuos sup
terrā. Hec ibi. Sz vñ b fiat exp'mit di. q p erro
rē egrediēs a facie pncipis. Chr's āt dñs oisciēs
nūq errare potuit. sed dignitatē apl'icā digno cō
tulit. s. btō Andree. ió ista dignitas optie sibi ꝓue
nit p dei gr'am. ḡ recte dign⁹ dei apl's ōr. Q itaq
dignissime scē apl'e. o vere deo acceptissime z di
lectissime ora p nobis.

℟ Quantū ad tertiū pncipale dñice. s. dile
ctiōis sufficiat breuit p ꝓclone q̄ testat eccl'ia i
officio. s. q dilexit Andreā dñs in odorē suauita
tis honorādo ipm multiplici ꝓulegio scitatis.
Et primo in conuersionis ꝓmordio dilexit eum

triplici ꝓuilegio. Prio. ſ. ꝑmo genituree in chr̃i fi/
de z vocatiõe. qz in ꝑma vocatiõe añ ceteros ipe
ꝑm⁹ chr̃m ẽ ſecut⁹: vt patuit ſer. ij. Et ꝑmo geni
tũ filiũ ſolet bõ ꝓdiligere. ſic chr̃s Andreã dilexit
¶ Scdo ꝑme doctrine in chr̃i annũciatiõe. qz vt
ſcribit Jo. ſ. Inuenit b primũ frẽm ſuũ Simo/
chr̃s. z addux̃it eũ ad Jeſum. Ecce prim⁹ chr̃m
annũciauit: z tũc Petrũ frẽm ſuum quertit. Ubi
Lyra dr. q Andreas fuerit ſufficiẽter inſtruct⁹ a
chr̃o ꝑ teſtimonia legis z ꝓphaꝝ q ipe erat vere
gioc fidei q̃ſitũ diligenter inuenit: z ad Jeſũ ad/
duxit. In q̃ facto marie charitatis meritũ adq̃ſi
uit. Quo ꝑ marie ꝓditionis infernaliſq; punitio
nis ꝑmeritũ adq̃rũt beu miſerrimi q a Jeſu ani
mas auertunt z ad pcã ĩducũt. Q q̃d putas ĩ ce
lo q̃nta charitate Petr⁹ debet Andreã diligere
ꝑ quẽ chr̃m meruit inuenire. Q q̃nti meriti d. An
dreas eſt apud deũ q̃ ꝓncipẽ apl̃oꝝ ꝙuertit z ad
duxit ad Jeſum. Exinde ꝙſuetudo increuit i ecc
lia vt illi q̃ baptizanť habeãt patrinos adducẽ/
tes z ſpõdentes ꝑ ſe Tertio dilexit Andream
dñs ꝓuilegio dignitatis apl̃ice. qz ipm apl̃ica di
gnitate ſublimauit. vt ptz Luce. vj. vbi ſcõs inter
xij. noiať. Itẽ in ſue ꝙſecratiõis ꝓgreſſu dilexit
Andreã dñs honorãdo Lv Quarto ꝓuilegio
ſcz familiaris amicicie. qz vt de eo canit eccleſia.
amicus dei appellat⁹ eſt. Nam familiaris amic⁹
chr̃i er euãgelio cõprobať. vbi legiť q fuit chr̃i cõ
filiar⁹ z ſecretar⁹ Exteꝝ de turba ſatiãda ꝙſiliũ
cũ eo chr̃s habuit Jo. vj. vbi Philipp⁹ tentauit
di. Uñ emem⁹ panes vt mãducẽt hi. Philipp⁹ tentauit
nõ tã ꝙfidebat. qz dixit. ducentoꝝ denarioꝝ pa/
nes nõ ſufficiũt zc. Sed Andreas chr̃i miſcdiaz
z potẽtiã ꝓuocabat di. Eſt puer vn⁹ h q̃ habet
q̃nq; panes z duos piſces: ſed hec q̃d ſunt. q. di.
Licz hec ſint modica: tu tñ dñe ſupple qõ deeſt.
Jhe cũ q̃dam gentiles dño Jeſu loq vellẽt dixe/
rũt Philippo z philipp⁹ dixit Andree. z ſic ambo
euntes ad Jeſũ introduxerũt illos Joã. xij. z ſic
ptz. Quinto honorauit ꝓuilegio charitatis et
deuotõis excellẽtiſſime. Nam inter alios apl̃os
Andreas hanc gr̃am a deo acceꝑat vt eſſet duo
tiſſim⁹ ad chr̃i crucẽ z paſſionẽ. ſicut ipemet teſta
tur cũ ad crucẽ ducebať di. O bõa crux amatoz
cui fui ſemp z deſideraui te zc. Decauſẽ gr̃a eſt
ardẽtiſſime charitatis inflãmatiua: vt ðr Bern⁹.
Sup oia inq̃t te mihi amabilẽ reddit o bone ie
ſu calix paſſionis quẽ bibiſti ꝑ me in cruce. B eſt
qđ arti⁹ ſtrigit z dulci⁹ afficit affectũ amoris
D ¶ Sexto dilexit ꝓuilegio ꝙſilis patiẽtie ſiue
pene. qm̃ ſicut chr̃s penã crucis paſſionẽ ꝑ nobis pati vo/
luit: ſic Andreas crucis paſſionẽ ꝑ chr̃o mori vo/
luit q̃uis alio mõ i cruce ſituat⁹ fuerit Andreas
q̃ chr̃s. qz vt cõſtat tenet chr̃s ĩ cruce poſit⁹ fuit re
ctus. Petr⁹ aũt reuerſus. ſed Andreas trãſuerſ/
ſus lateraliter Sed q̃rit: Cur chr̃s dñs ſic pa

ti crucẽ voluit ſuos ꝑmos diſcipl̃os z ꝓncipa
les electos. Rñr q huiꝰrõ vna eſt: eoꝝ er b gr̃e
maioꝝ adq̃ſitio in chr̃i aſſimilatiõe z paſſiõis acer
bitate. Alia rõ: mr̃e inſtructiõis: vt ſeq̃m. ar chr̃m
exemplo ꝑcipuoꝝ apl̃oꝝ in cruce ſalte ꝙe pnie.
Propkea chr̃s poni voluit in cruce rect⁹ vt reſpi
ceret mõm quẽ ẽdimebat: q̃tin⁹ ſic amoꝛoſe nos
vocaret ad crucẽ pnie. Petr⁹ aũt poſit⁹ eſt i cru/
ce reuerſus tanq̃ ꝓncipes oĩm chr̃ianoꝝ vt a/
ſpiceret celũ vbi eſt chr̃s: z ſic ſuo exẽplo nos do
ceret aſpicere celeſte ꝑmũ ꝑ cruce pnie repꝛomiſ
ſum a chr̃o. Andreas aũt poſit⁹ eſt tranſuerſus
vt tanq̃ plebs chr̃iana cũ vna manu peteret au
xilium z celeſte ꝑmũ a chr̃o. cũ alia aũt manu pe
teret claues a petro: cui. ſ. a chr̃o tradite ſũt. Mat.
xvi. Tibi dabo claues reg. zc: vt ſic ꝑ Petri auto
ritatẽ aperiať celũ vere penitẽtib⁹. Et ſic ptz. M
¶ Jrẽ dilexit Andream dñs in ſui ꝙſũmationis
ſtatu: ꝓuilegio. ſ. ſeptimo vicz illuſtratiõis mi/
raculoſe. qz ipm miraculis gl̃ificauit. Naz eius
aiam chr̃s in luce ſplendida aduenies ſuſcepit. z
ei⁹ coꝛp⁹ mãna ſuauiſſimi odoꝝ de tumulo ei⁹
emanãte in modũ farine z olei bonoꝛauit: vt dr̃
in legẽda. atq; ipm Andreã inuocãtib⁹ mirabili
ter ſubuenit. vt ex b vno ſubſcripto miraculo pa
teſcit. alijs cã breuitať omiſſis Legiť q̃ppe ĩ Le
gẽda q eps q̃dã btm Andreã inť ſcõs ſũma de
uotiõe bẽbat Q̃ diabol⁹ inuidẽs: ad decipiẽdũ
ſe ꝙtulit: in formãq; mulieꝝ pulcerrime ſe tranſ/
formauit. Et venies ad epm dixit ſe velle ꝙfiteri
Annuẽte epo ait. Obſecro mi dñe miſerere mei:
ego ſũ filia regꝭ magni q̃ ꝛgitatẽ meã chr̃o dedi/
caui. Pr̃ ať me⁹ eũ vellz me cogere vt traderer cui
dã ꝓncipi ĩ ꝙiugiũ: latenť fugi: magꝭ eligẽs exu/
lare q̃ votũ ꝛgitatꝭ infringere. Audiẽs ať vir ſcũ
tatꝭ ꝑcontũ: ſub ꝓtectiõe via ꝙfugi vt apud vos
diuie ꝓtẽplatiõi q̃eri⁹ vacẽ. Admirať eps ei⁹ pul
critudinẽ: eloquẽtiã z feruorẽ. ꝙfortauit ꝛbis i
chr̃o. z vt ſecũ ꝑnderet vna cũ alijs iuitauit. Se
dẽs ad menſam: crebro eps facẽ ei⁹ ictũs: corde
ſauciať. q̃ diabol⁹ ꝓpẽdẽs cepit pulcritudinem
magis augere. Ecce aũt ꝓgrin⁹ q̃dã in foribus
pulſauit z apiri inſtãter poſtulauit. Tũc illa di/
xit. Queſtio ſibi ḡuis ꝓponať quã ſi ſoluere ſci/
uerit admittať: alioq̃n vt iſci⁹ z pñcia epi idign⁹
repellať. Fauẽt cũcti huic ſnie. ſz q̃s ꝓponeret q̃
nẽ pcõtanť Tãdẽ ad mãdatũ epi ipa ꝓpoſuit di.
Inꝛogeť q̃ ẽmai⁹ mirabile q̃ de⁹ fecerit in pa/
ua re. De b inꝛogat⁹ ꝑ nũciũ ꝓgrin⁹ rñdit q ſa
cies hũana. qz inť tot homies diuerſos in mõ
nũ q̃ repliũť duo boies in facie oĩno ſil̃es. z ĩtã
parua facie de⁹ oẽs ſenſus locauit. Hãc rñſio/
nẽ audiẽtes oẽs miranť z approbãt. Tũc illa ait.
Proponať ſibi ſeã q̃ ḡuioꝝ vt meli⁹ exp̃iamť
ei⁹ ſapiam. Inꝛogeť vbi ẽra altioꝝ ẽ celo. Pere
grin⁹ rñdit q i celo empyreo vbi coꝛp⁹ chr̃i q̃ ẽ
ſube terree vtpote ex Ada de terra ꝙdito ſũptũ ex
ꝛgie ibi ẽ ſup oẽs celos exaltatũ. Hãc rñſionẽ

audiētes: cūcti sapiētiā illi⁹ laudāt. Tūc illa. Fiat adhuc ēna ḡuissima q̄stio. s. q̄ntū spaciū sit a ēra vsq; ad celū. Req̄rēti dē b̄ nūcio: pegrin⁹ dixit. Vade ad illū q̄ te misit ipe de b̄ rñdeat q̄ melius nouit b̄ spaciū mēsurādo qñ de celo ceciderit. Nō em̄ ē mulier sz diabol⁹ i forma mulieris. ego āt de celo nūq̄ cecidi. Audiēs hec nūci⁹ vehemēter expauit. Et cū hec recitaret: ecce diabol⁹ euanuit ō medio cūctꝫ mirātibꝰ. Eps ḡ ad se rediēs lamentari cepit z ventā p̄cari. misitq; vt pegrin⁹ ille introduceret: sz nō iuenit. Tūc indixit pl'o ozōnē z ieiuniū: si forte dñs reuelarz q̄s fuerit ille pegrinus q̄ eū a tali pic'o libauit. Ecce nocte illa Epo reuelatū ē q̄ b. Andreas fuerit i habitu pegrini q̄ posuerat se ad liberādū ipm p ōuotōe quā si bi exhibere solit⁹ fuerat. Tūc eps ō ceco āpli⁹ cre uit i b̄ri Andree ōuotiōe. Ecce ḡ charissimi q̄bono nū ē b̄ri Andree p̄ocinīū inuocare vt liberet bō ab isidijs diaboli z picul'. Rogem⁹ ḡ chm̄ iesū vt b̄ri Andree meritꝫ det nob gr̄am z̄c. Amen

De sctā Barbara ẏgine Sermo cū legēda.

Super salutez et

speciē dileri eā (vicz gr̄az diuīe sapie) z posui p luce hīe eam. Sap̄. vij. z ad laudē hui⁹ festiuitatꝫ. ℟ Quib⁹ ẏbis do cemur in exemplo b̄tē Barbare carnalia ꝓtenere z spūalia ac salutifica toto cozdo desiderare. Et merito. q̄z vt ōr apl's Rho. viij. Qui fm carnem sūt q̄ carnis sūt sapiūt: q̄ ẏo fm spm̄ sūt q̄ spūs sūt q̄ carnis sūt sentiūt. Sed p̄rudētia carnis moz̄s est. p̄rudētia aūt spūs vita z par. Nec ille. Ecce ḡ periculū carnalitatꝫ z fruc⁹ spūalis vite. Propterea sapiēs docet ꝓtenēda carnalia: cū ōr. Sup salutez .i. sup sanitatē cozpalē. z speciē. i. sup pulcritudinē dileri eā: sapiam: q̄ cognōscit de⁹ z ea q̄ dirigūt ad ipm̄. Tūc z subdit. Et posui p luce hīe eā. q̄z sicut lux cozpal' dirigit in cozpalibꝰ: sic sapia in vita spūali. vt exponit hec Lyra. Sz qm̄ de sctā ẏgine Barbara legit q̄ sua pulcritudinē z carnis delectamēta abhozrescēs: sapiam verā i cognitiōe dñi Jesu toto cozde ō siderauit. Idcirco de ipa merito accipiunt hec ẏba. Sup salutem z̄c. In qbꝰ ipa btā Barbara ẏgo cōmendat pcipue de trib⁹.

Primo de carnalis vite abominatione. ibi. Super salutē z speciē dileri eā.

℣ Secō de diuinal' noticie desideratōe. ibi. Dilexi z posui hīe.

Tertio de pcellētis glie illustratōe. ibi. Pro luce. s. glie hīe eam.

℟ Circa p̄mū de abominatōe carnalis vite accipiam⁹ p documēto hāc ꝓclonem: q̄ btē ẏgis Barbare exēplo: vita carnalis merito detestāda est oī chr̄iano. Et declarat triplici via.

Primo autoritatib⁹.

℣ Secō rōnib⁹.

Tertio exēplis z siliitudinib⁹.

Primo autoritatib⁹. q̄z apl's Rho. viij. ōr. q̄ i carne (viuētes) sunt (. i. fm desideria carnis) deo placere nō pñt. ḡ frēs spūi debitores sum⁹: non carni. Si em̄ fm carnē vixeritis: moriemini. si aūt spū facta carnis mortificaueritis: viuetis. Quicūq; em̄ spū dei agunt hi filij dei sunt. Jte Gal'. v. Dico aūt vob in chr̄o: spū ambulate z ō sideria carnis nō pficietis. Et infra. Qui chr̄i sūt carnē suam crucifixerūt cū vicijs z ꝓcupiscētijs. Tūc Orig. super Leui. iij. ōr. Qui carni male facit: spūi bñ facit vt spūs salu⁹ sit. Nō em̄ pōt vni cozp bñ fieri nisi alēi malefiat. Et q̄re b̄ nisi vt caro sp ꝓcupiscat aduersus spm̄ z spūs aduersus carnē. Cum ḡ hūc domesticū hostē nutrit ꝓtra se piculosuz est. Et quō pōt hō ꝓtra exteros hostes. i. diabolus z mōm pugnare si intraneū hostem nōdū subiugauit. Greg. Incassuz ꝑ exteros bellū gerit si intra vr̄bis menia hostis insidiās b̄ Si q̄reres Quō ḡ regere habeā cozp⁹ meū. Ad id Grego. sup Ezech. xix. rñdet di. sic. Caro aliq̄n nob adiutrix est in bono ope. aliq̄n aūt est seductrix in malū. Si ḡ pl⁹ q̄z debem⁹ eidem tribuimus: hostez nutrim⁹. z si necessitati ei⁹ q̄ debemus nō reddimus: ciuem necam⁹. Satiāda est ḡ caro ad b vt in bono ope sufficiat: nō lasciuiat. Nec ille. Item Beñ. in epl'a ad frēs de mōte dic̄. Sic de carne agere debet bō sicut ñ ō suo iumēto sed ei⁹a q̄ p̄cio magno empti sum⁹ vt gl'ificem⁹ z portem⁹ deū in cozpe nr̄o. Jō sic durius tractandū est ne rebellet sed fuire sufficiat. q̄z ad fruiēdū spiritui datum est cozpus. ℒ Secō declarat rōnib⁹ Et p̄ma rō dī demētissime fatuitatꝫ. q̄z vita carnalis bruteā reddit boiem z demētat a rōne. Joelis.). Cōputruerunt iumēta in stercore suo. Grego. Jumēta cōputrescere in stercore suo. est carnales boies in fetore luxurie vitā finire. Dicit Osee. iiij. Fornicatio z ebrietas auferūt cor. i. rationē. Hiero. sup Mat. Sicut vinū z ebrietas bibentem mētis sue impotentē facit: ita fornicatio z voluptas sensum puertūt: aiam debilitant z de rōnali boie aīal brutū faciūt. Quo ꝓ Bñ. dicit. Nolite fieri sicut equ⁹ z mul⁹ q̄b nō est intellectus. Nimirꝫ videm⁹ tales adeo infatuatos vt p momētanea delectatiōe currāt p̄cipites i ignē eternū z supplicū. q̄ō certe aīal ipm̄ brutū nō faceret dū b intelligeret. Vaz astuta cozmir nullo mō vult ꝓtingere laq̄um vbi sibi escā videt posita vt decipiat: si tñ ppēderit fraudē. Nec lupus aut subdola vulpis aꝑopinḡt fouee aut cauernē quā antea aliq̄n iciderat. Audi ḡ o miſ bō q̄ festinas ad voluptatē: q̄m dicēte Hze. Momentaneū est q̄ ōlectat: sed eternū ē q̄ cruciat. Nec clarēt in exēplis sacre scripture. Nā Sāson fortissimus q̄ babuit spm̄ dei ad liberādū ifirm̄ p. carnalitatē adeo ifatuat⁹ extitit: vt a Dalila pluries vincularet: nec aduerteret sui deceptionē donec p eā

ligatus in manꝰ philistinoꝝ est traditus z exo/culatus. Itē Salomon rex sapientissimꝰ q z mlt/ta sctā ꝙba libꝝ scripsit: p carnalitatē adeo est infa/tuatꝰ vt plimas vxores hās singulaꝝ idola co/erardefices adeo ifatuatus est vt adulterīū: z tā/dē innocētis Urie homicidiū ꝓpetraret. D/Scdā rō fedissime vitiatis. qz carnis seruitꝰ/qd aliud est ꝙ amplecti stercora z fuire putredi/ni fetidissime. Quis em aspicere possit sine horꝝ/nas hereditare habet. Vile est g̃ tali defuire. vñ/Lbrꝝ. li. de regatiõe lapsi: ꝺt sic. Quid ꝓfuit vi/tia illis q in luxuria z voluptatibꝫ pñtis vite per/mãserunt. intuere sepulcra eoꝝ si est aliq̃d iactã/tie in eis. reqre nūc vbi sunt vestes z ornamēta: vbi voluptas z opulētia: vbi risus: ioc9 z ineffre/nata letitia. Accede ad singula sepulcra z vide ci/neres solos z etiã ꝟmiū fetidissimas reliq̃as: et recoꝝdare hūc coꝝpis esse finem. Decille. Ter/tia ratio diabolice captiuitatis. qz sicut aues p/escã in laqo capiunt. sic boies p carnis volupta/tem laqo diaboli capiunt. Dicit nãqz li. xij. de na/tu. rer. ꝙ aues q̃ sũt eronerate a mole carnis: sẽ/altissimi volat9. z p ꝟis nõ pñt capi retibꝫ. Aues/ãt carnose z ꝺe intẽdẽtes infimi sũt volat9 z fa/cile capiunt laqis. Sic boies carnales facile la/qo capti diaboli: in cidũt mortẽ. Diero. in testa/mẽ. Ensis inqt diaboli est luxuria. heu q̃t illa in/terficit rõphea. B rete diabolicū ẽ. siqs b capit ñ/cito soluit. D g̃ charissimi nolite ꝑire zẽ. Aug. D/ãta iniqtas vt aiam quã chr̃s deꝰ ꝓprio sangui/ne redemit: bõ ꝑ mometanea delectatiõe diabo/lo vẽdat. E/Tertio ꝛclusio ostendit exẽplis/sacre scripture testimonio. qz vt ꝺt Diero. i testa/mẽto. De nullo pctõ legit deꝰ dixisse ꝙ peniteat se/feciſſe boiez z tãdiu stricta vltione mõm deleuisse/diluuio sicut de pctõ carnis. Ad idẽ est exemplũ/de sodomitis Itē vt idẽ Diero. ꝺt. In nocte na/tiuitatis dñice oēs p totũ mõm pctõ ꝛ naturã la/borãtes: sũt subitanea morte ꝑpti. D g̃ maledi/ctũ vicitũ. o horrẽdissimũ nefas z ꝓiculosissimũ:/vnã boies sapent z intelligerẽt z nouissima ꝙ/uiderent. Preterea ad idẽ intuere hõ exẽplũ dñi/ri Jesu chr̃i. qz vt hoi mõstraret carnẽ castiga/re z mortificare z vicijs crucifigi debere: totũ cor/ꝑ9 passiõibꝫ: vulneribꝫ z liuoribꝫ exposuit: vt nõ/deceat sub spinoso capite chr̃o mẽbra. i. chr̃ianos/delitari. Ad idẽ sũt exẽpla oim sctõꝝ martyrum/ꝟginũ: z ꝛfessoꝝ. Inter q̃s pnũc de btã Barba/ra accipiam9 exẽplũ: de q̃ legit ꝙ oia delectamẽ/ta carnis horrescẽs: ꝟgitatẽ est amplerata/

F/Erat q̃pe rpe Maximiani im Legenda/patꝛie gẽtilis q̃dã Dioscoꝝ noie i ciuitate Ni/chomedia nobilitate ꝓclar9 ac rpaliũ rez abun/dãtia sũm9. cui erat hec filia specio sissima nomie/Barbara. q̃ cũ esset pulcerrima z a ꝑe nimiũ di/lecta. ꝓpt ei9 pulcritudinẽ ne ꝺ cupisceret ab aliq̃/hoim: recluſa est in turre altissima: vt tãdẽ alicui/magno ꝓncipi traderet eã in ꝛiugiũ ꝓclaꝝ. Erat/aũt Barbara ingeniosa z a tenera etate sp cogi/tatiões vanas z vanos ornat9 coꝝpis sicut ple/rũq; alie mulieres curãt eroꝛnãdo se vt pulcrio/res appareãt: ipa ꝛtinens: cepit sctã Barbara co/gitare diuina: z carnalia delectamẽta horrescere/Lũq; pr̃i su9 eidẽ suaderet vt cuidã poterī q̃ opta/bat eã accipe in ꝛiugiũ ꝛsentiret: nullo mõ adq̃/uit sed in ꝟginitate ꝑmãsit: necdũ rñ nouerat zẽ/B/Queri põt b. vtꝝ hõ sine gr̃a dei gratũfacie/te possit tenere castitatẽ vel aliud bonũ salutife/rũ facere. Rõ qõnis. qz ecce patuit ꝙ btã Barba/ra adhuc pagana z p ꝛfis extra gr̃am dei castita/tẽ tenuit. z multi infideles id facere eligũt z alia/ꝑa bona exercẽt. Sed ꝛ b est qꝛ mgr̃ in scdo di/stin. xxiij. diffinit libeꝝ arbitriũ sic. Est facultas/rõnis z volũtas q̃ bonũ eligit gr̃a assistẽte. z ma/lũ gr̃a desistẽte. g̃ bonũ nõ nisi ꝑ gr̃am eligitur./Quõ g̃ infidel9 ꝑt eligere vt teneat castitatẽ vl̃ ali/ud bonũ salutꝛ operari cũ sit destitutus a gr̃a dei./Rñr ad hec fm doc. sup. ij. vbi s. ꝓcipue Aureo. z Bona. ꝙ q̃libꝫ hõ siue infidel9 siue chr̃ian9 ex/tra gr̃am exñs. i. in pctõ: ꝑt tãdẽ ꝑ solũ libeꝝ arbit/riũ eligere bonũ z facere: z sic ẽt castitatẽ tenere./Sz ñ meritorie. qz tale bonũ cũ sit sine gr̃a ñ ẽ me/ritoriũ vite eẽne. Uñ sup illud Rbo. vij. Nõ q̃/volo bonũ b facio Glo. ꝺt sic. hõ naturaliter (. s./er natura istitura) vult bonũ. Sz hec volũtas carꝝ/effectu meritorio vite eẽne nisi gr̃a affuerit. Et sic/D/Quãtũ ad scdm ꝓncipa (Soluit obiectio./le de noticie dei veri desiderio: de q̃ plimũ cõmẽ/dabit9 est btã Barbara: vt daret in cy legẽda. q̃/rit Utꝝ deꝰ dare se z suã gr̃am desiderãtibꝫ ꝑto/sp sit q̃buscũq; horibꝫ? Ad hãc qõnẽ rñdet ꝑ hãc/ꝛclusionẽ ꝙ deꝰ bonꝰ ꝑto ẽ oibꝫ exhibere se desi/derãtibꝫ. Hec ꝛclusio oñdit primo auctoritate./Nã ps. ꝺt. Prope est dñs oibꝫ inuocãtibꝫ eum:/oibꝫ inuocãtibꝫ eũ in vitate. Itē Act. x. ꝺt Petrꝰ/de Lornelio. In vitate inqt compi qz nõ est ꝑso/narũ acceptor deꝰ: sed in omni gẽte q̃ timet eum z/opat iusticiã acceptꝰ ẽ illi. Hec Petrꝰ dixit. quia/Lornelio q̃ erat q̃dã gẽtil9 (cũ erat fligiosus vnũ/deũ colẽdo z timẽs deũ offensas eiꝰ cauendo z/opabat iusticiã faciẽdo bonũ z elemosynas mlt/tas: z deꝑcabat deũ vt dirigeret eã in viã salutꝛ)/reuelatio facta est ꝑ angelũ vt vocari faceret Pe/trũ ad se q̃ ipm in fide chr̃i instrueret: z sic salutẽ/eternã ꝛseqret. Et fm Lyrã. Ex b loco dicũt inqt/doctoꝝ cõit: ꝙ si aliq̃s etiã pagan9 ꝛcurrat se/ad deꝑcandũ deũ vl̃ ꝑmã causã cuiꝰ ꝑ seipm ꝑt/hr̃e aliquã noticiã rogãdo vt dirigat eũ ad salu/tem eternã z caueat a pctis: deꝰ bonꝰ reuelabit/sibi de fide catholica q̃ntũ necessariũ est sibi ad/salutẽ. vel mittet sibi doctorẽ. Hec Lyra. J/Scdo ꝛclusio ostendit rõne. qz fm Rich. de/media villa sup. iij. distin. xvij. q. j. articulo. iij.

facieti qđ in se est nec obicē gre ponēti necessari um est aliq̄ mō a deo dari gras gtūfacietē: ñ qđē necessitate coactiōis vl immutabilitatis absolu te. qz de⁹ nulli debitor ē. sz necessitate imutabili tatis ex pmissiōe libali. qz libalit de⁹ ex sua bonita te pmisit z ordiauit se datuz gram facietib⁹ qđ in se est z perentib⁹. iuxta illō Luce. xj. Dis q̄ pe tit accipit: z q̄rit inuenit z pul. api. Tertio oñ dik exēplo. Nā Lipan⁹ papa: vt hī de ꝓse. di. iij. Nec quēq̄. ōt. Si dies eḡlik oib⁹ nascik z sol su per oñs pari z eḡli luce diffundik. q̄nto magis chis sol z dies ver⁹ lumē vite eterne pari eḡlita te largik. Uñ q⁹ bō hz tenebrosā domū: nō ē defe ct⁹ ex pte sol' sed ex pte hois q̄ nō vult apire fene stras. sic q⁹ bō nō hz gram dei vel noticiā: ñ ē defe ct⁹ ex pte dei q̄ vult oñs hoies saluari z ad a gnitiōez vitatis venire: vt scribik. j. Tim. ij. c. sed talis defect⁹ est ex pte hois pctōris q̄ nō vult de um. Nā ōt Greg. home. Pentecostes. Qui deū pfecte desiderat pfecto iam habet quē amat.

K Ad ꝓpositū Exemplū de btā Barbara fm id legik. q⁹ cum esset pagana z tēplū intrās vidis set simulacra pentib⁹ ait: Quid sibi volūt he sili tudines hoim? Ruderūt Tace: nō hoim sz deo rū sunt z volūt adorari p illud. Barbara dixit. Fuerūt q̄ndā hoies q̄s nūc colim⁹? Ruderūt q⁹ sic. Ex hoc Barbara die noctuq̄ replicabat mēte: si hoies fuerūt dij nr̄i. q̄ nati sūt vt hoies z mor tui sūt: si dij veri essent: nec nati fuissent nec mo rtui. qz deitas vt mihi videk nec cepit nec desinit eē Tādē tradita studijs liberalib⁹ alta trāscēdebat sed defuit ei noticia veri dei. Idola aūt spuit z colentes ea valde coꝛrexit anio ꝓtēnēdo. Eo tēpo re venit rumoꝛ laudis: sapientissimū viroꝛ Ale xandrie foze. s. Origenē: cui⁹ facundia totā terrā pfunderet z veris indicijs verā deitatem cogno scere daret: atq̄ idoloꝛ vanitatē ꝓfunderz. Cepit ḡ Barbara de hoc gaudia cogitare q̄ genere possz illum adire: secretū cordis patri suo celādo. Uñ cogitauit lras illi mittere p talia ẏba. Uiro Ale xandrie nobilitate animi longe lateq̄ conspersо Origeni Barbara Nichomedie tua ancilla zē. Accepi foze te diuitaz vere ostensoꝛez. A ꝑma ât sentilla ingenij mei toto coꝛde ꝓcupiui vt ad ve ri dei noticiā puenirē. huic me sp deouit: a quo sum id qđ sum. nec potui deos credere in idolis q̄ humana arte cōpositi sunt. Nō desistaz ḡ do nec ad veri dei noticiam puenia. Quapꝛopē fa ma tua pcussa: supplices offero pces vt vez deū me cognoscere edoceas. Origenes lris acceptis letus deo gras egit: eidēq̄ nūciū q̄ndā Valētiū sacerdotē cū lris trāsmisit edoceñ. q⁹ vn⁹ est ver⁹ de⁹ in suba: trin⁹ i ꝓpōnis. s. pat: fili⁹ z spūssctūs Et q⁹ q̄ hec credit: habet quomō ad deū ptingat. Tūc Valenti⁹ lras deferēs: quod defuit ꝑ defi derū plenitudine Barbarā instruit de fide trī nitatis z incarnationis filij dei: eamq̄ in turri q̄ manebat baptizauit z libꝛos plures de cōfirma tione fidei q̄s sibi Origenes destinauerat legen dos reliq̄t. et sic ipsa in fide christi firmata ecclie Cū ât pat⁹ q̄ videbat pegrinos hoies ad suā filiā accedere z ignotos: reqꝛeret q̄d hī ees Barbara rndit Alexādrinos medēdi cā q̄ ꝓ vsus medicoꝛ alias curarēt aduenisse. Sicq̄ pr eius diuino nutu colloqa nō ꝓhibebat. Un factū est deo bono disponēte vt Barbara in noticia veri dei chri Jesu atq̄ in ẏtutū oim pfectiōe accrescе ret z gliam tādem martyrij adq̄reret. Et sic paz quō deus ipi pagane desideratī ꝑsto fuit.

Quātū ad tertiū mysteriū de glia q̄ de⁹ ipam illustrauit. s. btām Barbarā: pro cōclusione fun damētali accipiamus hoc q⁹ btā Barbara illus strata fulget iter sanctos gloria pmatima. Pri mo q̄dē qa fulget glia virginalis laureatōis: vt de hoc patuit articulo. j. Scō illustrata fulget glia martyrij z glorioſe passionis. Legēda.

Legik nempe de ea q⁹ cū pater eius gentilis cō stituisset sibi fieri p multitudinē artificū q̄ddaz lauacrū: pcio q̄z artificib⁹ deputato ipe i longin qua pfectus fuisset. Barbara descēdit opus cō spicere: videsq̄z in illa domo duas tm feneſtras psuasit artificib⁹ vt et tertiā feneſtrā facerēt: vt sic repsentaret sancta trinitas in diuinis q̄ illuminat mōm. Itē in marmoꝛib⁹ pciose crucis signū impi sit. Uidens q̄z simulacra patris sui: oia cōfregit Rediens pater eius z hec facta videns: arrepta spata voluit occidere eam. Ipa aūt oꝛauit ad do minū z mor absciſa est petra z suscepit ipam in erāt pascētes oues q̄ ea fugere viderūt. Et vnus eoꝛ patri discurrenti q̄ritando ipam ꝓdidit. vñ pater eā coma traxit: flagellauit: catenis ligauit z custodes cōstituit vsq̄dū abiens ꝓsidi Mar tiano nunciauit. Audiēs pses: ipam iussit sibi ꝓ sentari: hoꝛtabaturq̄z vt sacrificaret dijs. Illa re spondente: Ego habeo sacrificare deo meo Jesu chio q̄ fecit celū z terrā. de demonijs aūt tuis ōr ꝓba. Si'es illis fiāt q̄ faciūt ea z oēs q̄ cōfidūt i eis. Pses iratus: iussit carnes ei⁹ neruis tauri nis sine miscōia discerpe vt oñe coꝛpus ei⁹ ꝓfu derek sanguine. Tandē eam reclusit in carcerem

M Media aūt nocte circūfulsit eam lux ꝑ celo in q̄ apparuit sibi chis dicens Confortare fi lia nec metuas minas tyrāni. ego ei tecū sum ve cruam te ab oib⁹ plagis tuis. Et ecce plage statim sanate sūt nec apparuerūt. Mane facto tribuna li sistit. Et dixit ei pses. Ecce quō repꝛopitiati sūt tibi dij: diligunt te: z plagas tuas sanauerūt. Sa crifica ḡ eis. Barbara respōdit. Dij tui surdi: ceci z muti sunt q̄ sibi ipsis remediū cōferre non pñt quō ḡ ipi plagas meas curare potuerunt. Me aūt curauit chis filius dei quē tu nō vides qz in duratū est coꝛ tuū a diabolo. Tūc pses fremens iussit lāpades ardētes ad latera sibi applicari et malleo caput eius cedi. Ipsa aūt intuita in celū dixit. Tu nosti dñe q̄a amoris tui occasione hec

Sermo VI

patiar. ne ꝯ derelinq̄s me. Tūc iussit p̄ses mās millas ei⁹ abscindi. z tādē nudā eā circūducere p placeas z flagellari. Ac martyr chr̄i ozās in celū cior me⁹ rege nudatū cor p⁹ meum ne videak ab ocul'ipio⁹ viro⁹. Hec dicēs descēdit angel⁹ dñi sic tūia data gladio eaz trucidari. ¶ Tertio b. Barbara illustrata fulget gl'ia spēalissime pa cōcor. doc. q̄busdā scīs datū ē a deo i specialib⁹ trocinatōis. Nā ꝑm scām Tho. sup. iij. di. xlv. et cauſ patrocinari. Sic btō Antonio ꝯ ignē infer nalē. btō Sebastiāo ꝯ pestē epidimie. btō Bri cio ad euitādā ꝓfusiōz ꝛc. Sic btē Barbare da tū est patrocinij ꝓ uilegiū ꝯ malā mortē vt volūt plurimi: z claret ex eius legēda.

Legēda

Ubi bñ q̄ cū btā Barbara data sīa a p̄side ducerek ad decollādū: ipe su⁹ p̄ suscepit eā a p̄sī dens. p brauio vite eēne adipiscēdo sic ozauit ad dñm di. Dñe Jesu chr̄e cui oīa obedīūt p̄sta mi bi hāc petitionē vt siqs memor fuerit nois tui et passiōis mee famule tue: dñe ne memierſ pcōz ro su⁹. Et facta ē vox de celo ad eā di. Veni ele cta mea reqescet in celis: qō postulasti donatū ē pie decollata est. z sic gl'iosuz cōpleuit martyrū nibi. Quo facto ipa gl'iosa ꝯgo z martyr a ꝓprio būst⁹ cita vt nec puluis ei⁹ inueniret. O Ad p missa faē qō legit ibidē. s. q̄ q̄dā vir comes saxo nie q̄ndā suuz inimicū retrusit in carcerē: p̄cipiēs oīm. cibū z potū sibi denegari. Lūq; ille lamēta bilit custodē rogaret vt eidē modicū panis da ret ob reuerentiā gl'iose ꝯgis Barbare ne sic fa me mozereť. Ille ipm nō curauit. Tādē post tps aliq̄d q̄ iā crēdebat mozt⁹: ne fetoꝛē erbalaret erbabit fune in collū ei⁹ ligato⁹ ad sūmitatē cur rus illi⁹ attracto: pcess⁹ est ō altissimo in terrā: ad quā cū cecidisset: statim se creuit. de hoc illi q̄ ade rant mirati sūt quō supuiuere potuisset. Intro gatus q; rñdit. Btā inq̄t Barbara me in oībus angustijs meis custodiuit z in electiōe alte turrī sum nisi ꝓfessus z sacra cōione munit⁹ z inūct⁹ fuz. Et si distri. in ci. pau. oēs fa. m. Et si tradi. coz Et terrogat⁹ vñ hāc gr̄am obtinuisset: rñdit Je p⁹ meū ita vt ardeā: charitatē āt ñ habuero nihil sus ihc̄ꝰ mihi pdest. Hec ibi. Videāt hec q̄ in peris viuūt. ianūs z ozonibꝫ oī anno die suo honorauit eaz Scō p rōem. q̄ si miraculoꝛ opatio z ārūcū Et sic hāc gr̄az ipa apd deū ꝓmeruit vt. s. mozi ñ q̄ aliox bonox ꝓter vite sctitatem z mundiciā a possim sine sacramēt. q̄bꝫ ꝯceꝑ stati spīm erba pctō q̄libet: esset sufficiēs testimonū diuine acce lauit. Et sic pt̄s ꝯbonū sit bomi cuilibet deuote prabilitat⁹: nūc seq̄reť q⁹ maiora facere miracula deseruireb. Barbare. O fidel' ania hec recōde in maioꝛis esset sctitat⁹: p illaz maximā copiā. Sic cordeisciēs q̄m mozi debes. et beu q̄m l'ti mozi simp'r ad simp'r: sic mag⁹ ad mag⁹: z maximuz unk subito z sine sacr'is. Ut ꝯ de⁹ ipi⁹ meritꝭ te a ad maximū. Gz videm⁹ ꝛriū q̄m Joānes bapti mala morte tegat: ipam in patronam tibi elige sta nullū fecit miraculū: et tū inter natos mul'er ipam inuoca. Et nos oēs ipam rogitem⁹ vt impe nō surrexit eo maior Matth. xj. Jtez chr̄s q̄ fuit tre nobis salutarē finē. Amen. maximus oīm dixit de discipulis suis Joā. xiij

De scā Barbara plures ꝑmōes ñ curaui ap Amē amē dico vobis q̄ credit in me: opa q̄ ego fa

plicare. Tū qz ei⁹ festū ñ colit vbiq; solēnit. Tū qz cadit i aduētu vbi speciales ꝑmōes extāt dñi cales fiēdi. z legēda p̄ applicari vt placet. Siqs aūt de ea pl'es ꝑmōes exoptat: ad cōe scōꝝ recur rat. z de ꝓsil'ib⁹ festꝭ scōꝝ vel scārꝝ q̄ ñ solēt ge neralit vbiq; vl' saltē i nr̄a ꝓuicia celebrari solen nit. in b ope ꝓsil'r ꝓcedā: vt. s. saltez vnicū ꝑmonē aut saltē legēdā solā iserere curabo. et b sufficiat.

De scō Nicolao Sermo. i. pseqns legendā.

Scitote quoniam mirificauit dñs scām suū ꝑs. xliij. z ad laudē ac gl'iaz hodierne festiuita tis. A Misericoꝛs z amoꝛosissim⁹ Jesus so ler suos scōs sepi⁹ miraculoꝛ gl'ia exaltare. Tū ꝓpt̄ suā gl'iam z fidei sue approbationē. qz vt dic Apl's. j. Coꝛ. iij. Nō in sermōe est regnū dei z p ꝓns robur fidei ei⁹: sed i ꝟtute. s. miracl'oꝝ. Tū ꝓpt̄ scōꝝ ꝓsolatōez q̄ tāto magꝭ crescūt i di amo re: q̄nto vidēt sibi deū miracul' adesse. Tū ꝓpt̄ no strā edificatiōez in deuotōe dei z scōꝝ imitatiōe Uñ ipe pijssim⁹ dñs Jesus voluit scām Nicolaū ep̄m ml'tiplicit gl'a miracl'oꝝ clarificare. sic canit ecc'ia in collecta ei⁹ di. sic. De⁹ q̄ btm Nicolaū cō fessorē tuū inūerſ decoꝛasti miracul': tribue q̄su mus: vt ei⁹ meritꝭ z p̄cib⁹ a gehēne icēdijs liberē mur. Idcirco merito de scō Nicolao accipiunt ꝟba ista. Scitote qm̄ ꝛc. In q̄bꝫ ꝟbis cōmēdat b. Nicola⁹ de trib⁹ ꝑm q̄ tria extulit ml'timode mi

¶ Primo de miracu lorū efficacia: cū dr. Scitote q: mirificauit.

Scō de ꝟtutū sctimonia: cū addit. Scām.

¶ Tertio de gr̄aꝝ elegātia: cū dr. Suū. s. p speci ale donū gr̄e

B Quātū ad p̄mū de mira culoꝝ efficacia. Pro documēto accipiamus hāc cōclusionē ad gl'iaz bti Nicolai. s. q̄ sine vite scti tate q̄cūq; bona z etiā miracula facere nō est dō acceptabl'e q̄ ad p̄miū vite eēne. Declarat p̄mo p autoritatē. j. Coꝛ. xiij. Si linguis hoim loq̄r et angeloꝝ: charitatē aūt. s. in q̄ cōsistit vita scta nō habeā fact⁹ sū velut es sonās aut cymbalū ti. ꝛc. Etsi habuero ꝓphetiā z nouerim mysteria oīa z oēm sciaz. etsi habuero oēz fidē ita vt mōtes trās ferā. s. miraculose: charitatē aūt ñ habuero nihil suz. Etsi distri. in ci. pau. oēs fa. m. Etsi tradi. coz p⁹ meū ita vt ardeā: charitatē āt ñ habuero nihil mihi pdest. Hec ibi. Videāt hec q̄ in peris viuūt. Scō p rōem. q̄ si miraculoꝛ opatio z ārūcū q̄ aliox bonox ꝓter vite sctitatem z mundiciā a pctō q̄libet: esset sufficiēs testimonū diuine acce prabilitat⁹: nūc seq̄reť q⁹ maiora facere miracula maioꝛis esset sctitat⁹: p illaz maximā copiā. Sic simp'r ad simp'r: sic mag⁹ ad mag⁹: z maximuz ad maximū. Gz videm⁹ ꝛriū q̄m Joānes bapti sta nullū fecit miraculū: et tū inter natos mul'er nō surrexit eo maior Matth. xj. Jtez chr̄s q̄ fuit maximus oīm dixit de discipulis suis Joā. xiij Amē amē dico vobis q̄ credit in me: opa q̄ ego fa

cio z ipe faciet z maiora boz faciet. Nō ipletū ē in aplis q fecerūt maiora tā in doctrina: qz pl'es uersi sūt ad pdicatōez apl'oz q̄z ad pdicatōem chr̄i: q̄z i pdicatōis loqla. qz apl'i pdicabāt i oib⁹ linguis Act. ij. chr̄o ār i vna tm̄. s. i hebrea. q̄z etiā in miracul'. Magnū ei erat q ad tactū fimbrie vestimti chr̄i sanabāt infirmi: vt hr̄ Mar. vj. Ds mai⁹ videt q Petr⁹ ad soli⁹ vmbre tactuz sanabat: vt ōr Act. v. Hz z ñ legi⁹ tāmag̃ p brāz v̄gi nē mariā fctā miracl'a sicuti p apl'os z ml'tos alios sctōs. et tñ nō seq̄t q tō apl'i fuerint eōles vl' maiores chr̄o vl' etiā brā ōi mr̄e: imo fuerūt ico pabiliē miores. Tertio ostēdit p exēplū ex decretali de testib⁹ z attest. c. Venerabili. vbi hr̄ q. s. in canonizādis pus vita. postea miracula p testes sūt examināda. Glo. qz vt ōr Aug. s. q. j. Teneā⁹ Miracl'a inq̄t pūt facere etiā mali: vt fec̄ Simō mag⁹ z magi pharaōis ꝛc. Sic z faciet antichr̄s Sola aūt charitas q opit ml'titudinē pcōz. p̄ pria ē bonoz. cadē. j. q. j. Ml'te. z sic patet. Hz q̄rit. qliē discerni possint vera miracl'a sctōz ab illis miracul' q fiūt p malos. Ad h rūdet Hm Goff. i sūma de reli. z vene. sctōz: q ad verū mi racul' q̄rtuor req̄runt z p hec discernunt. Prio req̄rit vt illō fiat ñ i arte sz vtute spūsci. Uñ magoz miracula ñ sē vera. Sil'ia sē mabumeti miracula q facta dicūt arte fallitat: vt ptz intuenti Alkoranū ipi⁹: vbi ml'ta falsa h̄m rōem fore cōperiunt. Uerissima aūt ex h pbant miracl'a facta p sctōs chr̄i q nulla ars sed sola vitas diuia esse cit. Scō o req̄rit vt fiat illō sup̄ nature facultatē qz qō fit vtute nate nō est miraculū. Exēpli gr̄a. Eclipſ sol' vl' lune de q vulg⁹ mirat. Sil'r ō ica rationibo herbaz: serpētū: z carminū: atq; lfaz et characterz z similiū p q diabol⁹ ml'ta opat vtute herbaz: qm̄ ml'ta nouit et occulte opat effectus ad ōciplēdū. Tertio req̄rit vt ñ fiat vi vbozt tm̄ mō sz merito bois z gr̄a dei. z sic trāssubstantiatio panis z vini ñ ē p̄ter miraculū factū a pbyte ro. qz vi vboz ipi⁹ chr̄i fit. Aug⁹. j. q. j. Detrabe. Accedit inq̄t vbū ad elemētum z fit sacr̄m. Preterea boni et mali sacerdotes eōliē corpus chr̄i conficiūt: vt idē Aug. li. de corpe dñi. j. q. j. Intra catholicā. ōr sic. Intra catholicā ecclīaz in mysterio corpis et sanguis dñi nil a bono mai⁹: nil a malo min⁹ pficit sacerdote. qz nō i merito consecrāt sz in vbo pficit creatoris. Dec ille. Quarto req̄rit vt ad corroboratiōez fidei z salutē aiaz fiat illō miraculū. Uñ mali solēt facere talia mira cula q ñ sē vtilia ad salutē aie sz vana: vt statuas ridere: in aere volare: colūnas flere: z sil'ia. Sed chr̄s dñs et veri ei⁹ scti faciūt talia miracl'a q̄ sūt vera z ad salutē aie ptinētia: vt cecī visum dare: mortuos suscitare: infirmitates corpales z cū h̄ potī⁹ spūales. i. vicia aiaz sanare. Uñ Aug. ōrq̄ chr̄s quēcunq; sanauit corpe: sanauit z mēte. Et pmissis q̄ o fidel' aia accipe p documēto q mira cula ñ faciūt scīm sed ostēdūt: vt ōr Hze. Nō suf ficiūt q̄ ad salutē p testimonio nisi assit scta vita et hec ē sūme necessaria. Disce q̄ viuere sctē z mūdi de ab oi pctō: a lio q̄n ve tibi z ve. qz pibis cū dia-
bo Ad ꝓpoſi⁹ (bolo supplicio eſto. Legēda. tū Btūs Nicola⁹ fuit vite scrissime z mūdissime ab oi pctō: ꝓpea merito dict⁹ ē nicolaus a nicos qō ē victoria: z laos qō est pl's. inde nicola⁹ q victoria pl'i. i. vicioz q sē popularia z vitia. Tū ei⁹ scitatē ōmōstrauit de⁹ i tpo nitat⁹ sue p̄mo dio triplici pcipuo miracl'o. Primo qz ipo nato gr̄a maria in gentes suos redūdauit. Nā pr̄ ei⁹ Epipban⁹ ciuis Patere vr bis q ē i grecia diues extitit. mr̄ vo Jobāna ambo scti: cū in p̄mo nupt⁹ sue floze būc. s. Nicolaū genuissēt: tātā a bo tat⁹ acceperūt: vt deinceps z tinent viuēteq; celi gr̄az acceperūt: vt deinceps z tinent viuēteq; celi bē vitā ducerēt. Scdo qz Nicola⁹ nat⁹ ipa p̄ma die dū balnearet erect⁹ i pelui stetit. qō fuit signū oīmo de rectitudinis z scitat⁹. Uñ credit būc scm ficat⁹ fore: vt ifra in alijs h̄mōi⁹ patebit. Tertio qz q̄rta z sexta feria tm̄ semel vbera suxit: z sic iunauit actū būc i ipſ cunabulis coḡuerit q chr̄s dñs p nr̄a salute feria q̄rta fuerit tradit⁹ z feria sexta crucifix⁹: ꝓpt qō illos dies ieiunare licuerit. Q de⁹ me⁹ q̄d dicturi sē bi chr̄iani q̄ etiā barbari z fortes nolūt ieiunare tm̄ m ō feriā sextā ob pas siōis dñice mēoriā. quā excu. faciōez hēbūt i iudicio: cū ipe puer Nicola⁹ i cu nabulis ieiunauerit Profecto de⁹ q̄ dēnare dignr̄e z iuste poterit gene
Ē Quātū ad scōm p̄incipale my (ratiōez ista sterū. s. de vtutū sctimonia. Post q̄z in p̄mo arti culo cōprobatū est q male vite hō etiā si miracla faciat nō est deo accept⁹ nec saluād⁹: Dicta acceptiat ꝓ ꝓcl'one: q. s. q cū q̄z sctūs esse verissime desideret: i vtutib⁹ se exerceat. Dec ꝓcl'o bre⁹ declarat ꝓ q̄rtuor tm̄ mō doctoz dictamina. Prio q̄dē p btm̄ Piero. quē m̄gr in. ij. di. xxiij. c. j. alle legat dicentē sic. Uirtutes dicunt q̄bo i hac mortalitate bñ vitiē: z post ad etnā vitā q̄uēit. Dec ibi. Scdo p btm̄ Amb. i li. heramerō. vt notat ō pe. dist. ij. §. Rhomanos. dicētez q vtutes sē q̄si picture ad aie ornamētū vt placeat deo ornata z nō sit nuda. Sed q̄ sitat iste vtutes: patz Terno ꝓ Hre. i homelr. sup Ezech. d. Sctā inq̄t ecclīa i spūali edificio vt ad secreta gaudij ptingat tres. solūmō pres bz: vicz fidē: spem: z charitatē. Una ad oztētē: aliā ad aq̄lonē: tertiā ad meridiē. Porta ta q̄pe i oztēte est fides. qz p ipaz lux vera nascit in mēte. Porta ad aq̄lonem spes. qz vnusq̄sq; i pctis posit⁹ si de venia desperauit fūdit⁹ pcr. Uñ necesse ē vt q ꝓ iniq̄tatē suā extinct⁹ est: p spez ad iuuantē reuiuiscat. Porta ad meridiē charitas ē q̄ igne ardet amorī. Tribz g̃ portī ad itei⁹ artiū tēdit. qz p fidē spem arq; charitatē ad gaudia sēcreta pueīt. Dec Hre. Quarto ꝓterea doc. Augls: q̄s etiā Macro. li. de vtutib⁹. z pbi distinxerūt. z ōr bis vtutib⁹ cardinalib⁹ aniam decorari debere. s. iusticia q est in subueniēdo miserī. ꝓut

Sermo VI

dentia q̄ est in p̄cauēdis malis: fortitudo in pfe/
rēdis molestijs: rpantia in coercēdis delectatiōi
bus p̄ules. Hec ibi. His ḡ vtutib⁹ debet aia de/
cozari. ne si bis vestimēto⁹q̄ oznatib⁹ caruerit: di/
cat sibi illō q̄d saluator ō q̄dā intrante nuptias
sine vestimēto nuptiali dixit Matth. xxij. Amice
quō huc intrasti nō hns vestē nuptialez. Et seq̄t
Ligat⁹ manib⁹ z pedib⁹ mittite eum in tenebras
exteriores: ibi erit fletus z stridor dentiū ꝛc.

FVstus Nicola⁹ his oib⁹ claruit Legēda
in sua vita. ḡ merito sctus ō⁹: appellat⁹ est: z exti/
tit. Primo q̄dem claruit vtutib⁹ theologicis. s. fi/
de: spe z charitate. Fact⁹ nēpe iuuenis alioq̄ iu/
uenū deuitabat lasciuiā. eccl'ias terebat limina.
z q̄cq̄d ibi ō sacra scp̄tura audiebat: armariolo
debat pectoris. Parentib⁹ vo defunct⁹ cogita
re cepit ḡliter tantas diuitias q̄bus succedisset ad
eaq̄ cōmercio alereť. Nicola⁹ ḃ audito scel⁹ hoz
cogn̄oscceret quis sue inopie p ōo sic subueniret
tertio ḡ aduenies Nicola⁹ sil'e egit op⁹. ad cu
tur z cognouit esse Nicolaū: cui humo se p̄stra/
uit pedes illi⁹ osculādo. sed ille refugiēs ḃ ab eo
exegit ne q̄diu viueret publicaret. Ex his clare/
sset q̄ valde bonū sit pauper z ozphanas p deo
miserico⁹dit subueniēdo: nuptui. s. tradēdo sub
leuare: ne coganť piculose luxurie vicio deserui/
re. Post ḃ itaq̄ Mirree ciuitat⁹ epo defūcto cō/
uenit̄ epi. pulsuri de epo. Cūq̄ ieiunijs z oōni
bus insistere monuissent archiepo p̄sidenti vox
insonuit di. Hora matutinali fores obserua ec/
clesie. z q̄e p̄mū cui⁹ nomē Nicola⁹ ad eccl'iam
uenire cōspexer⁹: illū in ep̄m ꝓsecra. Qō cū iste fa
ceret: Nicola⁹ nocte aduenit vt antea solit⁹ erat
ad eccl'iam causa oōnis: quē eps appbēdēs in/
terrogatoq̄ noīe: cōpiens hūc esse quē de⁹ reue/
lauerat: ip̄m plīmū renitētē i ep̄m ꝓsecrauit.
aūt eandē quā pius būilitatē z mox ḡuitatē i oī
bus sectabať. Fert q̄z in Chronica q̄dā Nicolaū
Niceno inť fuisse ꝓcilio: vbi cū heretici p̄ trinita
tis fidē plīma disputassent. Nicola⁹ arrepto la/
bello⁹q̄: q̄s suo mō vides in creatura: tacto⁹q̄ la
tere mox flāma euolauit: aq̄q̄ de latere defluxit
z lutū in manu p̄māsit. Ecce ait: vide tria foze in
vno latere. q̄d ḡ mirū q̄ tres p̄sone pbanť i vna
deitate. Quo dā etiā tpe cū fames valida totā illā
puinciā pcussisset: audiēs vir ō⁹ naues onustas
tritico applicuisse portui: illuc pficiscať: rogās vt
saltē p singl'as naues in cetū modijs subuenirēt
fame pclitātibus hoib⁹. Cui illi dixerūt. Nō aude
mus p̄. q⁹ mēsuratū Alexādrie oportet nos i hoz
rea imp̄atoris reddere. Quib⁹ sctus dixit. Facite
nunc q̄ dico z vob in ōi vtute p̄mitto q⁹ nullā
minoratione hēbitis apō regū eractorē. Qō cū fe
cissent z eandē mēsurā alexādrie reddidissent: mi
raculū referūt z deū in sctō collaudāt. Frumētū
aūt illō vir dei vnicuiq̄ distribuēs: factū ē mira
culose vt duob⁹ annis abūdaret tam advictū q̄m
ad seminādū. Ex his predictis claret q⁹ sctus iste
claruit fide: spe: z charitate p̄maris. Nā magni/
tudo. s. fue fidei cōprobať ex miraculo facto in cō
cilio Niceno. Magnitudo aūt spei cōprobať ex
miraculo ō frugib⁹. Magnitudo aūt charitat⁹ ex
alijs p̄ceptis gestis gl'iosis. Ḃ Deniq̄ in vtuti
bus cardinalib⁹ ipe p̄fectissim⁹ fuit. Nā tpantiā
p̄fectissimā tenuit. q⁹ vt legit ō eo: cozp⁹ macera
bat: mliebz p̄sortia fugiebat: vigilatēq̄ mūdis/
simā tenuit: p̄rudentiā q̄z q̄ oē p̄cm̄ mortale ca/
uit: fortitudinē q̄ bonis opib⁹ p̄tinue insudauit
atq̄ iusticiā q̄ miser⁹ pie subuenit z inoxios libe
rauit: iniustos z ip̄os redarguit. Propterea le
git q⁹ crescebat q̄tidie fama bonitatis ei⁹. Qua/
dā aūt die dū q̄dā naute p̄ditabanť: cuz lachzy/
mis ozauerūt ira. Nicolae famule dei si vera sūt
q̄ de te audiuim⁹: nūc ea exp̄iamur. Mox q̄dā i
ei⁹ sil'itudine appuit di. Ecce assū: vocast⁹ em̄ me
Et cepit in antēnis z rudētib⁹ iuuare: statiq̄ ces
sauit tēpestas. Cū āt ad ei⁹ eccl'iaz venissent: sine
indice ip̄m coḡuerūt quē tū añ nūq̄z viderant: z
gr̄as p̄ sua liberatōe egerūt: qō ille diuie miserōie
attribuere docuit Ḋ Item tres p̄ncipes impa
toris Nepotian⁹: Ursus: z Apilio cum exercitu
portui applicañ. a brō Nicolao iuitanť. Interiq̄
p̄sul cozrupt⁹ pecunia tres innocentes iudicauit
decollari. Qō vt Nicola⁹ audiuit ꝓcit⁹ illuc ꝓpe
rauit: inuenitq̄ eos poplice flero ensez sup eoz
capita vibratū. quē accēsus zelo emin⁹ ꝓpulit: in/
nocētes q̄z illos l'ibauit z cōsulē plīmū obiurga
uit. His visis p̄dicti p̄ncipes bñdictōe a nicolao
accepta iter pagētes hostes subdūt. redeūtes q̄z
ab imp̄atore magnifice sūt recepti. Qō eoz emuli
inuidētes: p̄fecto⁹ suggesserūt p̄ce z p̄cio vt illos
accusaret ip̄atori. Quo facto ipsos incarcerauit
imp̄ator atq̄ eadē nocte occidi mādauit. Qō cū
isti a custode didicissent: flēdo bti Nicolai p̄oci/
nia flagitabāt: recolētes quō tres illos innocētes
liberauerat. Sctus āt Nicola⁹ nocte illa Cōstā
tino imp̄atori appuit di. Cur illos p̄ncipes iiu⁹
ste morti addixisti. surge velox et illos dimitte:
alⁱs ozo deū vt bello corruas z bestijs oby fias.
Cui ip̄ator. Quis es tu q̄ hec audes loq̄? At ille
Ego sū Nicola⁹ eps ciuitat⁹ Mirree. Sedz p̄se
ctū sil'i apparēdo ꝛruit. Euigilātib⁹ ipse z mutuo
sibi somnia referētib⁹ mādarūt illos adduci. qb⁹
ip̄ator ait. Quas magicas artes nostⁱ vt nos so
mnijs deludatⁱ. nostⁱ ne hoiem cui⁹ nomē est Ni
cola⁹? At illi mā⁹ ertēdētes i celū: rogauerūt deū
vt liberaret p̄ bti nicolai merita. z sic factū ē. Cūq̄
ip̄ator ei⁹ sctām vitā didicisset p̄ istos p̄ncipes ei

xenia misit vt p se oraret. Venientes aũt isti gras pstrati egerũt. Nicolaꝰ vo imensas deo laudes retulit. Et sic patet de scdo pncipali.

Quãtũ ad tertiũ pncipale de gra speciali ipsiꝰ dei i bto Nicolao accipiãꝰ hãc ꝛcl'onẽ: q amoro sus dñs iesus solet suis i signũ special' dilectioꝛ nis pcipue i hora mortꝭ magꝭ gras exhibere ho noris. Hec declarat i exẽplo bti Nicolai cui deꝰ misericors pmarias gras honoris z gl'ie pẽ pdi ctas i hora mortꝭ ꝛtulit. Pria gra angelice salu tatiõis. Nã legit q cũ ipm dñs vellet assumere rogauit dñm vt angelos suos sibi mitteret qui ipm defensaret z custo diret ab isidijs diaboli. z tes angelos ad se venire. Scda gra honorifice susceptiõis. Legit em q vir angel' cepit nicolaꝰ in medio eoꝝ psallere di. In te dñe speraui nõ ꝛfũdar in eternũ. Et dicto: In manꝰ tuas dñe cõmẽdo spm meũ: tradidit aiaz i manꝰ scoꝝ ãgeloꝝ q honorabilit ipaz suscepert. Nõ em vnꝰ angelus sed ml'ti i occursũ ipsiꝰ venerũt. vbi etiã celestiũ melodia audita est. s. iubilantiũ angeloꝝ

R Hoc q̃rit: vñ ẽ q hec gra pauc̃ a deo dat vt in hora mortꝭ angelos ꝛsolãtes habeãt: sed cõit hoibꝫ occurrũt tũc demões decrẽtes z isidiãtes. Rñr q vt colligit ex scptura: istud fit pcipue ex tribꝫ. Prio ex demerito hoim pcoꝝ. qz multi sẽ q pcis magnis irretiti: rota vita sua penitere negligũt vel nolũt: ꝓpt qõ i mortꝭ hora diaboliꝰ iusto dei iudicio i illos ptãt accipit. Vñ Pss. dic. Mors pcoꝝ pessima. Bernñ. Mala mors peccatoꝝ. qz amara i aie sepatiõe: peior in demonũ possessiõe. pessima in eterna punitiõe. Hiero. in testa. Qui dũ iuuenis z sanꝰ existes nõ verek deũ cõtinue offẽdere: nõ merebit in morte miscõiam iuenire. q em dũ potuit noluit. i. in vita: dũ voluit facere nequit. i. i morte pniaz agere nequit. Secũdo b fit ex malicia demonuz: q sciẽtes q tũc est tps. s. ã morte qũ hõ acceptur est aut pmiũ eternũ aut penã eternã. z iõ tũc ml'tũ insidiant ex inuidia iurta illud Gen. iij. Tu insidiaberꝭ calcaneo. i. fini eꝰ. Tertio hoc fit ex paucitate mũdoꝝ z ml'titudine carnaliũ. Nã vt scribit Eccl. xxvij. Volatilia ad sibi silia cõueniũt. z vitas ad eos q opantur illã reuertek. venatiõi leo insidiak sp. sic pcã opantibꝫ inigtatẽ. Decibi. Quibus vbis bẽ q volatilia. i. boni angeli conueniũt ad sibi silia in morte. i. ad castos hoies. Per castitatẽ ei hoies angelis assimilank vt ot Amb. li. ō vgitate. Leo aũt cuiꝰ ẽ pprietas carnes comedere significat di abolũ cuiꝰ ẽ carnales hoies venari z capere mortẽ. Et sic patz. Tertia gra mirifice mãifestatõis qz deꝰ bti Nicolai merita fore copiosa ad suffragandũ hoibꝫ p miracula declarauit. Nã eiꝰ corpus dũ sepultũ fuisset in tũba marmorea: a capite fõs olei emanauit. z a pedibꝫ fons aq̃ pfluxit. z ex eiꝰ mẽbris sacrũ resudat oleũ valẽs in salutẽ ml'toꝝ. Per aquã significak q merita sue puritatiꝭ pctoꝝ ipm inuocãtes mũdare habet per dõ graz. Per oleũ aũt q magne fuerit miscõie i mũdo: z nũc pmarie miscõie erga sibi devotos ẽ in celo. vt patet p pl'a miracula q̃ subscribũt in legẽda. sed de illis causa breuitatiꝭ b ptrãseo: in seq̃ntibꝫ applicãdo. Rogemꝰ g̃ deũ vt bti Nicolai meritis det nobis gram z gl'iam ꝛc.

De sanctitate beati Nicolai z eius pruilegijs

Sermo. II.

Sanctũ fecit illũ et elegit eũ ex oi carne. Eccl. xlv. z ad laudẽ bti[ꝰ] festiuitatiꝭ

Verba pmissa scpta sic ad lraz de moyse. sed eccl'ia trãsfert ad nicolaum. et ꝓfessoribꝫ. et ꝓuenit dici ō scō Nicolaꝰ quẽ deꝰ scificauit miracl'ose z elegit p specialissimã graz ex oi carne. i. singl'ari ꝓuilegio inter oẽs hoies. Dō em noie carnis i scptura sepiꝰ signifikak: vt patet Joã. j. Verbũ caro factũ est. i. deꝰ hõ factꝰ ẽ. et Esa. xl. arqz Lu. iij. Videbit oia caro. i. hõ saluatore dei nr̃i. Sic z in ꝓposito. Vñ ex illis ꝓbis maria chr̃i charitas erga scm̃ Nicol'. arqz etiã erga nos oẽs exp̃mit. qz scm̃ fecit. i. sanguine tinxit. Dii em scificabant hoies i sanguine hostie. Nũc i sãguie chr̃i p fidẽ. z sic elegit eũ z oẽs nos scz chr̃ianos ex oi carne. magꝭ g̃ deo gras debẽ

Hoc̃ hec g̃ tria mysteria notabim. ꝓ fmõe isto

Primũ ōr miraculose scificatõis.

Secm̃ dicit gratiose electionis.

Tertiũ ōr gl'iose ꝓuilegiationis

Quãtũ ad ꝑmũ ō scificatione miraculosa bti Nicolai accipiãꝰ ꝛcl'onẽ istã: q. s. deꝰ diues i misericordia nõ cessat scificare hoies varia p tpa. sic scificauit b. Nicolaũ in sue natiuitatiꝭ hora miraculosa gra. Hec ꝛcl'o declarat fm doc. precipue Tho. i. iij. di. iij. ex. iij. q. q. xxvij. arqz i. iij. di. iij. ex. xvij. vbi colligit q ōs ml'tiplicãt scificat hoies. i. mũdificat: pctã auferẽdo z defectꝰ: ac gram ifundẽdo q̃ digni efficiãt vita eterna

Prio nãqz deañ baptismũ aliqs scificat positos i vtero matrno. z hos vario mõ. qz aliqñ sic q pseruat: ne. s. pctõ originali inqnek aia. sic nr̃i doctores id tenẽt de btã ỽgie Maria quã deꝰ pseruauit gra speciali ne alissima. Aliqñ aũt sic: q in pctõ originali ꝑcepti: sed postea mũdati sc añ qz nascerenk ex vtero matris ioãnes baptista z Hieremias z Jacob minor vt ioãnes baptista z Hieremias z Jacob minor Et b etiã credit de puerꝭ q in vtero mr̃no exitis ꝓpt chr̃m occiderenk. tales etiã scificarent baptismo sanguis. De q̃ bt̃ de ꝛse. di. iij. Baptismi. p Aug. dicentẽ: q passio ꝓ noie chr̃i id qs baptizato deerat pt̃ supplere. Aliqñ vo fit scificatio sic q cũ puer nascit eadẽ hora scificat añ qz baptizatur. Et b ẽ ꝓuilegiũ scti Nicolai q natꝰ mor ẽ scificatꝰ: vt. j. patebit clariꝰ. Sic eẽt ō ill' pueri q̃ nati mor ꝓ chr̃o occiderẽt. sic fuere pl'es tales ut innocẽtes pueros ꝓ chr̃o occisos Mat. ij. Sic putak z ō bto Remigio. ad cuiꝰ mr̃is puerpe lac

cer⁹ heremita tāgēdo oc'los sanat⁹ est. Deniq; ali qñ ꝺ fit post natiuitatē ꝑ magnū tp̄s i etate. s. ꝑ/ uecta. Sic̄ legit de b. Martino ep̄o: cui⁹ op⁹ añ baptismū cū eēt adhuc catbecumi⁹ placuit chīo derūt ad deū añ baptismū Act. ix. Di tales q̄ mi raculose. s. sē scificari postea ñ potuerūt peccare mortal'r: q̄uis peccare potuerūt venialit̄. z oēs aliq̄ peccauerūt venialit̄ excepta btā ỽgie Ma ria mre dei q̄ nunq̄ peccauit etiā venialit̄: vt dic̄ Aug. li. de natura z gra. ¶ Scdo aliq̄s scifi/ cat de⁹ i baptismo. Et hec scificatio etiā fit plu ribus modis ex dei gra z benignitate vt saluari possint hoies vario mō. Nā aliq̄n scificat puer nōdū ꝓfecte nat⁹. s. qñ aliq̄ ꝑs egressa ēt timeť ō mortē, dic'o imminente. In tali eñ casu si ꝑs pnci/ palis ē egressa. s. caput: baptizari p̄ōt debet. Si aūt ꝑs min⁹ pncipalis egressa ē vt man⁹ vl' pes aſpganť ille ꝑtes aq̄ baptismali dicēdo formaz ꝓboz. z sic puer ille scificat z saluat̄. qz diuina miscōia nō ē artāda. Uñ etsi postea plene nascat nō est rebaptizād⁹: nisi ad cautelā rebaptizet sub cōditōe. s. Si ñ es baptizat⁹ ego te baptizo i ⁊c. vt ꝑz in sum. ꝓfes. Aliq̄n aūt scificat puer ex dei miscōia añ baptismū ꝓfectū: qñ. s. ifra man⁹ ba/ ptizant, puer decederet baptizād⁹. vel etiā in via mortis q̄n ad baptismū portat z diligēcia appo nit vt baptizet: qu̇ eadmodū aliq̄ dicūt. vl' vbi pa rētes ꝓlem obtinuissent abortiuo vt diuia clemē tia suppleret q̄ natura negauit. In his casibus pie credit a doctoribꝫ puer saluari. Ecce ḡ q̄dam dei miscōia ad scificādū z saluādū alias. Dei nicq aliq̄n saluat̄ bō sine baptismo aq̄ ꝑ solū ba ptismū flamis seu ꝓtritōis: qñ. s. est articul⁹ ne/ cessitat̄: nō ꝓtēp⁹ religiōis. z ꝺ q̄ ad adultos. qñ q̄ aūt ꝑ solū baptismū sanguis. z ꝺ q̄ ad oēs si/ ue pueros siue adultos. qz q̄cūq; mortē subeūt ꝓ chīo etiāsi i aq̄ neq̄ant baptizari saluāt̄: vt ꝑz ꝺ q̄nq̄gīta oratoribꝫ q̄s brā Catharina supauit aq: sic eñ q̄ postea peccare pñt venialit̄ z morta liter: vt dāret ꝺ chīianis cōiter. Quosdā eñ ex spe ciali gra sic q̄ tota vita sua nō peccāt mortaliter. liez peccēt venialit̄: vt legit̄ de scō Emerico filio sci Stephani ge Frācie. z de scō Ludouico re/ gis Hungarie. z de scō Bñdicto q̄ in puericia darūt miraculis. z q̄busdā aliis. ¶ Tertio de⁹ scificat mlt̄os in pnie sacro. s. ꝑ ꝓtritionē: cō fessionē: z satisfactionē. Et etiaz vario mō. qz ali/ qñ sic mūdat̄ bō a pctis z scificat ꝑ pniaz q̄ ite/ rato recidiuat. aliq̄n aūt sic q̄ decetero nō peccat mortaliter. sic̄ apli ꝑ spm̄sctm̄ in Pentecoste sic fuerūt ꝓfirmati. aliq̄n post lapsū q̄dē scificati sē sic q̄ fomes i eis ad multa vicia sit extinct⁹: sicut patet de scō Frācisco q̄ oia frena z carnalia ꝓtē/ pſit. z de scā Magdalena. z de scā Elisabeth: q̄ oratione obtinuit vt filios ꝓprios nō pl⁹ curaret q̄s alienos. z de mult̄, q̄ religionē ingrediunt et de

cetero ꝑfecte scitat̄ erūt. Deniq; aliq̄ scificant ꝑ pniam i hora dūtaxat mort̄. sic̄ latro iuxta chīz pēdēs Mar. xxvij. Sic z mlti i extremis vl' i vl/ tima senectute penitētes. qz dicēte Aug. Nulla pnia ē sera dūmō sit vera. Q itaq; dei nr̄i imēsa clemētia q̄ oēs vult saluari nisi hō ꝑstet sibi ipe/ dimētū. ¶ Sed q̄ri p̄t: vtr̄ scificari possit q̄s p⁹ mortē. i. mūdari a pctō. Rūr fm doctor̄ sniaz q̄ post mortē hois ñ est stat⁹ merēdi vl' demeren di sz ē stat⁹ reddēdi p̄mū q̄ meruit hō. vl' penā quā demeruit ꝑ pctā. qz vt ait Damasce. Aō fec angelis casus: ꝺ facit hoib⁹ mors. Uñ sic̄ āgeli post q̄z ceciderūt nō valuerūt ad deū ꝓuerti z re/ surgere: ita nec hoies post q̄z in pctis mortui fue rint. Uerūtñ de pctis venialibus fit emūdatio z purgatio hois etiā p⁹ mortē. s. in purgatorio dū mō q̄s nō decedat i pctō mortali. qz in pctō mor tali decedētib⁹ nulla ē purgatio: cū eternal'r dāneť in iferno vbi nulla redēptio: Job. Hinc Bre. di. xxv. Qualis. ait sic. Qualis hinc q̄sq; egrediť: tal' in iudicio repñtabiť. Sed tñ de q̄busdā culpis etiā añ iudiciū purgatōis ignis credēd⁹ est. Et i/ fra post pauca subdit. Sed ꝺ de quib⁹ mīmis q̄z pctis fieri posse credēduz est: sic̄ ē assidu⁹ z ocio/ sus fmo: imoderat⁹ risus. Uel pctm̄ cure famili ar'. q̄ ō vir sine culpa agit Glo. Sil'r militia: mer catio: ꝑcuratio siue mīstratio aliq̄ q̄ vir sine pctō fit. Subdit. Que etiā post mortē ḡuāt si adhuc in vita positis minime in morte fuerint relaxata Nec Bre. in ꝑdicto cap'lo. Sic ḡ charissimi oēs admoneo vt in hac vita emendemus nos ꝑ pen/ tentiā: q̄tinus scificemur. qz si neglexerim⁹ post hāc vitā nō poterimus saluari. Juxta id horat Ecclesiastic⁹ ca. ix. Aō cunq; pōt facere man⁹ tua instāter operare: sciens q̄ nec rō nec op⁹ nec scia est apud inferos q̄ tu ꝓperas ¶ Sed obijciunt q̄dā qz Traian⁹ impator ꝑ q̄ btūs Greg. orauit liberat⁹ legit̄. z btūs Martin⁹ q̄ndā catbecumi nū: z q̄ndā aliū qui laqo se necauerat ꝑtēp⁹ suſci tauit. Sic z btūs Nicola⁹ q̄ndā chīianū q̄ pere/ rauerat z sic mortu⁹ fuerat resuscitauit ad pces cuiusdā iudei. Ut eñ habeatur Legenda ¶ Uir q̄dā ab vno iudeo q̄ndā summā pecunie mutuo accepit: iurās sup altare scī Nicolai se ꝑ solutur⁹ q̄totiens. Cūq; iude⁹ tpe aliq̄ repeteret. chīian⁹ se reddidisse affirmauit. Ad iudiciū ḡ ve niēs: iuramētū idicit̄ chīiano debitori. ipeq; fecit fieri baculū cauatū vbi tantā pecuniā sicuti ꝺbe bat z aliq̄ntulū ampli⁹ ipposuit z secū detulit: vo lēs q̄z facere iuramētū: iudeo interim fuādū de/ dit baculū: iurauit itaq; q̄ pl⁹ sibi dederit q̄z de/ beret. z baculū repetijt post iuramētū: quē iude/ us ignar⁹ astutie sibi reddidit. Tādē chīiā⁹ redi ens domū i q̄dā bivio sōno oppſſus iacuit: quē curr⁹ cū ipetu veniēs oppſſit z necauit. Baculū q̄z iuxta positū fregit z aur̄ effudit. Audiēs ꝺ iu de⁹: ꝑcit⁹ illuc venit z dolū factū cōpit. Tūc sug gerit̄ ei vt aur̄ suū recipiat. sed ipe renuit di. Ju/

stus est deus chr̃ianoꝝ. Et vere sc̃us est Nicolaus cuꝰ fuus : ꝓmisitqꝫ se baptisma susceptuꝝ si defunctꝰ ille p̃ b̃ri nicolai merita resuscitaret. Cõtinuo ḡ ille suscitat̃ z baptizat̃ iudeus. Et sic posses arguere p̃ sil'ia facta a sc̃is q̃ etiã aliq̃ pꝰ mortẽ saluant̃ q̃ tñ in pc̃o decesserũt Sz ad hoc rñdet̃ q̃ hec obiectio nõ valet. Tũ qz vt scribit̃. xxv. q. j. c. vl. ꝓuilegia paucoꝝ vl' indulta ñ faciũt legẽ cõmunẽ: ad alios qz ñ extẽdunt̃. Tũ q̃z qz ille ꝺ q̃b obijcit̃ z q̃cũqꝫ sil'es: sic sẽ scificati vel saluati q̃ vsqꝫ ad hãc vitã resuscitati penituerũt: z tãdẽ in chr̃o bñ vixerũt: al's nõ fuissent saluati. Tũ o chr̃iane nũc bñ viuere stude. i hac vita pniaz age ne morte raptꝰ deuenias i eẽna supplicia gehẽne vñ nulli ꝓcedit exire sed p̃uat̃ cruciãdꝰ sine fine.

¶ Quãtũ ad sc̃õm ꝓncipale de mysterio g̃ti/ ose electõis: qꝺ iuxta ꝓmissum thema hꝫ ex eo q̃ ꝺr: Elegit eũ. s. dñs: accipiamꝰ hãc ꝓcl'onez. ꝙ q̃/cunqꝫ se de nũero electoꝝ esse desiderat: sũmopere g̃raz dei q̃rere z ꝓfuare studeat. Hec ꝓcl'o declarat̃ Prio ex auct̃e. qz scribit̃ Rbo. vj. Stipẽdia pcti mors. s. eẽna. g̃ra aũt dei vita eẽna i chr̃o Jesu dño nr̃o. Itẽ Gre. di. xl. c. Quelibet. ꝺr. Quelibet occulta loca sine g̃ra aiaz saluare ñ pñt. Et i/fra. Quid ei p̃diso io cũ dr̃. qd celo securꝰ: z tñ hõ ex p̃diso z ãgelꝰ ꝺ celo peccãdo cecidit. Hec ibi. Et q̃b hꝫ q̃ hõ ñ debet tm̃ mõ de electõe dei in baptismo ꝓfidere sed ꝺz sũmopere pcã vitare z g̃ram dei p̃ bona opa ampliꝰ sp̃ q̃rere z cõseruare. Hinc etiã Aug. ꝺ natura z g̃ra ꝺr: q̃ sine g̃ra chr̃i nec ifãtes nec erate g̃ndes saluari pñt.

¶ Scõo oñdit̃ rõne. Nã q̃stio ẽ apꝺ theologos vtꝝ g̃ra sit idẽ real'r cũ gl'ia. Et rñdet̃ Bona. sup ij. di. xxvij. q̃ g̃ra se bz ad gl'iaz sic̃ via ad t̃minũ. In statu em̃ vie g̃ra ꝺcoat̃ z postmodũ in statu p̃tie ꝓsũmat̃ p̃ gl'iam. Gl'ia q̃pe ñ aliꝺ est ꝙ g̃ra ꝓsũmata. Sic lux matutina dicit ẽ eadẽ essentia/ cũ luce meridiei vel pfecte diei: q̃uis differant fm̃ statũ sic̃ minꝰ pfectũ z pfectũ: vel sic̃ via z terminꝰ. Hec Bonauẽ. Sic g̃ stulꝰ cẽt q̃ vellet in/ de rbomã puenire nõ ꝑ viã q̃ ducit rbomã: sed ꝑ viã q̃ clõgat portã rboma. Sil'r q̃ velit puenire ad meridiẽ sine hora matutina p̃uia. Sic stulꝰ est q̃ ꝓfidẽs de sola electõe dei ad gl'iaz nil curat adq̃rere g̃ram. qz ipossibile est gl'iaz hꝫ sine g̃ra dei p̃uia. Tertio p̃dicta ꝓcl'o declarat̃ in exẽplo b̃ri Nicolai q̃ sciebat se electũ a deo ꝑ miraculosã scificationẽ z reuelationẽ a ꝺo factã: z nihilominus sp̃ studuit ad gr̃e ampliorꝫ adq̃sitõez z cõseruationẽ: ieiunãdo: vigilãdo: orãdo. nam mortificatꝰ i puericia. s. in cunabulis ieiunare cepit z deinceps alia bona facere. Digit̃ beu q̃ multi sunt in nob fatui: beu q̃ demẽtes q̃ nolunt bñfacere nec a pctis cauere: dicẽtes q̃ deꝰ si eligit nos vtiqꝫ saluabit inquit q̃cq̃d mali feceri. Et pl'a talia. Cõtra q̃s apl'us Gal'. vj. ꝺr. Nolite errare: deꝰ ñ irridet̃. Que ei semiauerit hõ. s. i pñti vita hec z metet. s. i futura. Qm̃ q̃ semiat in carne sua de carne z metet corruptõez. Qui aũt semiat i sp̃u de sp̃u z metet vitã eẽnã. Hec ille. Tñ tu hõ q̃ reputas electũ ad chr̃ianoꝝ veroꝝ z filioꝝ ꝺi numerꝝ: stude q̃rere z ꝓfuare ꝑ bona opa g̃raz dei. O tu homũcio quõ credere potes q̃ q̃ semiat in agro zizaniã q̃ tal' exinde colligere possit i messe triticũ. Sic i ꝓposito q̃ nũc pcã facit nõ saluabit Sz q̃ facit semia iusticie is fruct̃ messe gl'ie

¶ Quãtũ ad tertiũ ꝓncipale ꝑ ꝓcl'one sufficiat q̃ deꝰ bonꝰ btm̃ Nicolaũ fecit multiplici ꝓuilegio dignũ: z supercellentissime it̃ hoies gl'iosissimũ. Et ꝺ declarat̃ ex multiplici ꝓuilegio ei⁹ singulari.

Primũ ꝓuilegiũ qz mox vt est natꝰ fuit scificatus. qꝺ doctores accipiũt z pbãt ex ꝺ. qz stati pno erexit: in signũ q̃ esset habitaculuz spũsancti: z ad sola diuina foret electꝰ: z ab imis mundi segregatꝰ. ¶ Scõm ꝓuilegiũ qz mox chr̃i passionẽ est secutꝰ. Nã statiz vt natꝰ ẽ cepit bino hebdomade die. s. q̃rta z sexta feriis ieiunare ꝑ chr̃i passiõe q̃ fuit traditꝰ feria q̃rta a Juda: z occisus feria sexta. Nimiꝝ ꝺ nõ fuit a natura ex q̃ fieret idẽvl' cõtingeret sp̃ vl' freq̃nt̃ etiã in aliis pueris: qꝺ nusq̃ legit̃. Nec a casu. nec a ꝓposito. qz feria a feria nõ ꝺistinguit̃ a casu. nec vlum liberi arbitrij cũe. Nil q̃ dat̃ exẽplũ mortificãdi carnẽ. Quid ei nos plene hebdomade nolumus: cũ is sc̃us dies duos ieiunauerit in puericia Tertiũ ꝓuilegiũ qz g̃ra spũsci mox fuit plenissimꝰ: adeo. s. q̃ etiã i suos parẽtes redũdauerit: sic̃ z de b. Joãne baptista legit̃. qz ꝑ eũ g̃ra spũsti z ꝓphetie ifusa ẽ mr̃i sue ac pr̃i. Sic z nato btõ Nicolao tãta g̃ra redũdauit in suos parẽtes cũ essent iuuenes vt decetero ꝓtinerẽt ꝓpetuo. Zduertant ꝓiugati incõtinẽtes q̃rei habeant̃. ¶ Quartũ ꝓuilegiũ qz mẽtez caro ne fuit ꝺyo purissimꝰ: et credit̃ ab oi pcõ mortali mũdissimus : qm̃ g̃ra miraculose scificatiõis ꝑseruare habet cõiter a mortalib⁹. Quitũ ꝓuilegiũ qz fuit miraculosa reuelatõe electꝰ. s. i epm̃ vt patz in legẽda. vide sermone. j. F. circa medium.

¶ Sextũ ꝓuilegiũ qz fuit mlt̃ miracul' in vita z in morte clarificatꝰ: vt claret ex legẽda in ꝓcedẽti et seq̃nti. Septimũ ꝓuilegiũ qz nõ solũ fidelibus sed z infidelib⁹ subuẽit iuocãtib⁹: sic̃ claret ex colai ꝺruosam potẽtiã i miraculis faciẽdis: ima ginẽ ei⁹ in sua domo collocauit: cui cõmendabat oia sua cũ aliq̃ lõgi⁹ iret: cũ minis dr̃. Nicolae ni si oia bñ custodier⁹: vltionẽ expectã ꝺ te flagellis Quadã vice iudeo absente fures aduenũt z cãta raptũt: solã imaginẽ relinquũt. Judeꝰ redit̃ z videns furibundꝰ imaginẽ ꝺberat: dire dãnãs suũ et furorẽ in ei⁹ ꝺberib⁹ recompensañ Mira res: diuidentib⁹ furib⁹ spolia: sc̃us Nicolaꝰ apparuit tanq̃ in se ꝺbera recepisset: et dixit. Cur ꝙ vob cãcrudelit̃ ꝺberat⁹ sum. ecce quõ corꝑ meũ

tuliet ꝛ sanguine rubet. Reddite q̄ tulistj ꝓtor⁹ alioqn dei ira i vos deseuiet: vt scelere vño publi caro suspendiū patibuli patiami. Interrogāt⁹ illis q̄s esset. Ego sum ait Nicolaus suus Jesu chr̄i. Territi illi ad iudeū veniunt: miraculū refe runt. Et q̄d iude⁹ fecerit imagini audiūt: ꝛ cūcta reddunt. Sicq; latrones ad viam rectitudis re deunt: et iudeus fidē amplectit saluatoris. ¶ Ite vir q̄dam rogauit b. Nicolaū vt sibi a dō filiū impetraret: vouens filiū ad eccl'iam ip⁹ du cturū ꝛ scyphū aureum oblaturū. Filio ḡ nato ꝛ educato: scyphū diligēs suis vsibus suauit: ali⁹ um eq̄lentē fieri pcepit. et sic nauigāt. ad eccle siam scti Nicolai: iubet pater filio vt illo scypho p̄mo aquā hauriat. q̄d cum facere puer vellet: in mare cecidit ꝛ statū disparuit. Pr̄ ḡ amarissime flens votū pfecit. Cunq; obtulisset scōm scyphū pectus cecidit de altari. Quo iterato oblato rur sus longi⁹ est pectus. Mirantib⁹ oīb⁹ ad b̄ spe culum. ꝛ offensa dōis cognita: ecce puer san⁹ p̄mū scyphū gestans aduenit: narrauitq; cozaz oibus quō b. Nicolaus sibi mor affuit in mari ꝛ illesum seruauit. Sicq; pater eius letus efficit ꝛ veruq; scyphū btō Nicolao obtulit. Ex hoc da ret q̄s feuere deus punit q̄ vota dō vl'scis facta nō implent. ¶ Item q̄dam vir diues meri tis beati Nicolai filium habuit quē Adeodatū vocauit: hic sancto dei capellam in domo sua cō struens: omni anno festū eius solēniter celebra uit. Adeodatus q̄dam vice ab Agarenis capit⁹ ꝛ in seruitutē regis cor deputat. Seq̄nti anno dū festū sancti Nicolai pr̄ eius deuote celebraret. et ipe adolescens Adeodatus cū pcioso scypho as fisteret regi Agarenor recolit suā captionē ꝛ pa rentū dolorē. ꝛ gaudiū q̄s ea die in domo sua fi ebat: cepit ali⁹ suspirare. cuius suspirū causam rent. minis error sit. Aitq;. Quicq̄d tu⁹ Nicolaus agar: tu b nobiscum manebis. Et ecce subito fa cto vento vehementi totam domū pturiente: pu er cum scypho rapit ꝛ ante fores parentū collo cat. ꝛ magnū gaudiū oīb⁹ generat. Hec suffici ant. O itaq; gl'iosissime sancte dei Nicolae ora p nobis. Amen.

Sermo sancto Nicolao de iugo christi portan⁹ do a tpe pstino Sermo. III.

b Dnū est viro cū portauerit iugū dñi ab adolescentia sua Thren. iij. A Charissimi: bec ꝓba merito de btō Nicolao assumunt ad ei⁹ lau dē ꝛ gl'ias. q̄ ipe nō solūmō ab adolescētia: imo a puericie cunabulis portare cepit iugū chr̄i q̄r ꝛ ferra ferēs ieiunādo. ꝛ deinceps ꝓtinue san ctissime viuendo. Un Amb. li. de viduis hortaī dicit. Suscipite iugū chr̄i: nolite timere: q̄ iugū amoris est. Festinate q̄ leue est. nō cōterit colla: sed honestat. nō alligat ceruicē vinculis: sed men tē gr̄a copulat. nō necessitate cōstringit: sed volū tate boni op⁹ diligit. Dicam⁹ ḡ cū ꝓphis oibus q̄ bonū est portare iugū dñi ab adolescētia. Et q̄b⁹ dicit arguit p locū a maiori. q̄ scz q̄ bonū ē viro portare iugū dñi ab adolescentia sua. ḡ me lius portare a puericia. sicut fecit btūs Nicola⁹ Un ad ei⁹ laudē ꝛ nostrā edificationē: ei⁹. s. erē plo conseq̄ndam notabimus ꝥ tria mysteria in xta p̄missum thema accipienda

¶ Primū mysteriū ꝺr declarande bui⁹ bonitat⁹ q̄ dicit ibi. Bonū est viro.

Scōm ꝺr supportande modalitat⁹: ibi Cum portauerit ꝛc̄.

¶ Tertiū ꝺr p̄mande suauitatis: ꝥ accipit ex eo q̄ ꝺr. Dñi iugū q̄s est suaue Matth. xj.

ꝥ Quātū ad p̄mū mysteriū de bonitate ac celerate penitēt̄ie ꝛ seruitut⁹ ip̄i deo q̄nto tempe stiu⁹ cepte: accedat hec q̄l'o Quicq̄d caro sapiat ꝓpitas ip̄a optimū iudicat: vt bō q̄nto celeri⁹ deo fuire incipiat ꝛ in pnie aspiratib⁹ se exerceat: nec q̄cūq; tpe differat ꝛc̄. Hec q̄l'o q̄uis nō indige ret ꝓbatiōe: vtpote manifesta: tñ ꝓpter eruditōez ꝛ iductōez carnaliū hoim declarat⁹ inp̄r. pbādo

¶ Primo p̄ auctoritates.

Secundo per rōnes.

¶ Tertio p̄ exempla ꝛ sil'itudines.

Primo inquā p̄ auctoritates. Nā Eccl'iastic⁹ ca. v. oēs adhortādo dic̄. Ne tardes cōuerti ad do minū ꝛ ne differas de die in die. Subito em̄ ve niet ira illius: ꝛ in tpe vindicte disp̄det te ꝛc̄. Itez ꝓba Jeremias in p̄misso themate oēs boies iuuenes ꝛ senes: magnos ꝛ paruos hortat⁹ com mendan. iugū dñi q̄nto celeri⁹ assumēdū: di. Bo nū est. sine addito dicit: q̄si p̄ antonomasiā indi cibile bonū sit. Viro dicit: nō puero. q̄ tales sūt viri moriib⁹: nō pueri. Sic econtrario alicq̄ sunt se nes mali q̄ pueri reputāt moriib⁹. De q̄b⁹ Esa. lv Puer centū annor⁹ morietur ꝛ pctōr centū anno rū maledict⁹ erit. Dicit denicq; Qui portauerit iu gū: nō quez portauerit. sic sunt illi q̄ in senectute tm̄imō volūt primo penitere. tales em̄ iugū pnie nō portant: sed ip̄i portant. Sicut em̄ bos vete ran⁹ nō pōt supportare ꝛ trahere iugū. sed pot⁹ iugo se supponendo portat: sic tales nō p̄nt porta tare onera pnie ieiunādo ꝛ carnē macerādo ꝛc̄. sed pot⁹ supportant a cōfessore pniam mitigāte ꝛ a deo clementissime ꝓdescēdēte. Subdit. Jugū dñi. nō diaboli: sic̄ sunt beu mlti q̄ ꝓ diabolo vl' mūdo subeūt mltos labores ꝛ fatigia ab adole scētia: pro dō nec modicū q̄d sustinere volūt. De talib⁹ Eze. ix. moza. ꝛ dist. xlvij. Oēs. ꝺr. Oēs h⁹ secl'i dilectores in terrenis reb⁹ fortes sūt: in cele stib⁹ debiles. Nā ꝓ tpali gl'ia vsq; ad mortē de sudare appetūt. ꝛ p̄ spe ꝓpetua nec paz in labore q̄dē sub sit tūt. ꝓ frenis lucri ꝙ flibz iniurias tole rāt. ꝛ ꝓ celesti mercede vel tenuissimi ꝓbi ferre cō tumelias recusāt. Freno iudicii toto etiā die assiste re fortes sūt. in oīone ꝓo cozā dño vel vn⁹ hore

momēto lassanť. Hec ꝛ plura ibi. Magna beu beu ꝓfusio est ꝺ hoiby. O deꝰ meꝰ magne ꝛ oipo tēs q̄s tibi tāta cordis defuit auiditate sīc mōdo O charissimi iudicate vosipsi q̄li ꝛ q̄nta dementia laborať q̄ ꝑ sempiťnis cruciatiby excipiēdis ꝓmptius diabolo fuiť ī varijs vicijs q̄ fuiret deo ꝑ eťnī regni p̄mijs adq̄rēdis. Hec q̄dā scūs in Vitaspa. aduertēs: cū vidiſſz q̄ndā femina lasciuo ornatu cōpositissimā: exclamās dixit fletdo Jḡsce mihi tḡsce mihi dñe deꝰ qz nū q̄ ego tantā opam vl̄ diligētiā accuratꝰ aīe mee ornatui dedi ꝑ te q̄ntā hec fecit ꝑ mūdi vanitate. Quo ꝛ saluatoꝛ nr̄ p̄ijssimꝰ Jesus oēs cuiuscūq; sexꝰ ꝛ etatis hoies inuitauit Mat. xj. d. Venite ad me oēs q̄ laborať ſ. ꝑ mūdi amore vel diaboli psuasiōe ꝛ oneraťi estz: pcō ꝑ onere. ꝛ ego reficiā vos. ſ. in p̄ñti gr̄e dulcedine: ꝛ in futuro glorie bītudine. Tollite iugū meū sup vos ꝛ inuenietis requiem aiabꝫ ꝛc. ℒ Sed arguūt carnales boies in ꝛnū sic. Nūq̄d decet meā naturā in iuuētute debilitare ꝛ morē mihi accelerare: qō fit in austeritate pnie. nunq̄d redibit bō in iuuētutē: faciamꝰ igit nūc qō carni liber. ſ. in iuuētute. ꝛ agamꝰ penitentiā in senectute. Ad hec rn̄demꝰ q̄ caro nr̄a nō debilitať ex discreta pnie amaritudie. imo fortificať ex eiꝰ assuefactiōe. sīc ꝛnie videmus ipam eneruari ꝛ viribꝫ deficere in delitijs. qō patz exp̄imento in militibꝫ se in bellis exercitātibꝫ ꝛ in hominibꝫ laborātibꝫ q̄ exercitio dediti fortiores existūt. candē q̄rati ꝛ delitijs occupati infirmanť ꝛ torpore iacēt. Unde Hiere. xxxj. Uspq̄ delitijs dissoluerꝫ filia vaga ꝛc. Videmꝰ etiā q̄ caro inpinguata ꝛ bñ pasta debilior reddiť ad labores sed infirmitate carnis depssať. ꝑ sus. Dum saturest vēter q̄rit dormire libenť. ℙer ꝛnū aūt vide scī religiosi. Uñ scribit Eccī. xxx vij. In mlt̄ꝫ escꝫ nō deest infirmitas. q̄ aūt abstinens ē adq̄etvitā Preterea de talibꝫ Jsō. li. iij. de sū. bo. ōr. Quidaz in iuuētute luxurioseviuentes: in senectute delectanť fieri ꝓnētes. tales neq̄ q̄ cōtinētes vocādi sē. nec bñt ꝑmū laboris: qz certamē ñ habuerūt. q̄s eū expectat gl̄a nisi i q̄bꝫ sē gl̄iosa certamia: Hec ille. Et sic ptz. ℣ Scōo oñdit ꝑ rones Ad id facit rō ꝑma dānositaťz. qz certū ē q̄ q̄ differūt ō die in diē ad deū ꝛuerti vl̄ ei seruire: mlta interim dāna patiunť: q̄nto plꝰ differūt. qz mlta bona pdēt q̄ interim faciūt vl̄ facere possent si in gr̄a extitissent. ſ. eoꝝ illō cp̄s q̄ differūt. vñ Ber. li. de ꝛēptu mūdi ōr. Deu beu nil p̄cio sꝰ cpe. nil hodievilꝰ reputať. qz. ſ. pnia negligit. Narrať q̄ q̄dā aīa apparuit cuidā scō viro q̄ inꝛrogabat eā di. Quid est qō ꝑmarie deflent infernales ex his q̄ in ℬ mūdo potuissent obtinere. Rn̄dit q̄ cps pditū q̄ potuissent i hora penitere ꝛ sic penas euadere: ꝛ celeste regnū hr̄e. vñ ania dānata daret tibi totū mūdū vt salt̄ eidē tu dares vnaz horā hui⁹ vite q̄ vere posset penitere. q̄rūt eū ibi morte ꝛ ñ ſuenīūt Apoc. xx. ℊ a fortiori q̄rerēt penitētie cps sed ñ dabiť eis. ℰ Sed q̄riť: q̄liť bō pdit cps. Rn̄r q̄ ꝑcipue tripl̄r. Prio peccando ꝛ i pcō pseuerādo ꝑ cps. Uñ Eccēs. ix. Qui offenderit in vno mlta bona pdet. Uñ scūs Egidiꝰ dixit. Sicut ꝑ vnū pūctuz i tarillo picetū fit sepe q̄ oia bona ꝛ lucra apō lusores amittūt sic in vno tpis momēto q̄ ꝓsentit bō pcō oia bona spūalia amitteť. Secō ꝺ fit vanis cogitatiōibus diuturnꝰ itēdēdo. Bern. Nē cps q̄ de deo ñ cogitasti cogita te pdidisse. Tertio ociādo ꝛ ō saluāndis aīe nō curando. Uñ Piero. ad Eusto. chriť. Nē cps i q̄ te melioraſſe ñ sentiſz extima pdidisse

℣ Secōa rō habilitať. qz q̄nto q̄s tēpestiuꝰ ad deū se cōuertit: tanto magis habilitať i bono ꝑ ꝓsuetudinē q̄ inde adq̄riť a tpis p̄ncipio. qz vt pbus ait: Cōsuetudo est alt̄a natura. Uñ ꝛ Prio uer. xxij. Adolescēs iuxta viā suā. ſ. ꝓsuetā gdit: ꝛ cū senuerit ñ recedet ab ea. Uñ ꝛ Bmb. i hexa. ōr. q̄ equꝰ quēcūq; passum a p̄ncipio assueꝰ fuerit nunq̄ postea illū iuueratꝰ dimitteť. Sic in ꝓposito. Ideoq; Holkot sup li. Sap. ōr. Nē pcm̄ is curabilius est in sene q̄ in iuuene. Cum em̄ dicēte pbo. iij. de aīa. Aīa būana in p̄ncipio sue creaťs tiōis est tāq̄ tabula rasa i q̄ nihil ē depictū: aptā tm̄ depingi. Sic ḡ i pgameno q̄cq̄d depingiť vitet deleť. etsi deleať: adhuc vestigiū aliq̄d manet: ita in aīa pueri bonū assuescēťz a p̄ncipio. qz q̄ nos tua testa capite iueterata sapit. ℬ Tertia rō sumitur curitaťz. qz scribiť. xij. q. j. c. Dis eras. Nil icertiꝰ q̄ vita adolescētiū. Sed vt ait Aug. ō docť. chriť ana. Nō pōt male mori q̄ sp bñ vixit. ꝛ vir pt̄ bñ mori q̄ male vixit. Uñ claret qz q̄ a p̄ncipio bñ vixit: secure moriť. qz hinc bñ erit. Hinc Augꝰ. de pe. dist. vij. Sicꝰ positꝰ i vltia necessitate voluerit accipe pniam ꝛ hinc vadit: nō p̄sumimꝰ q̄ bīe hinc erit. ſ. securꝰ hinc exit ego ñ ſ. securꝰ. pniaz dare possumꝰ. securitatē dare ñ possumꝰ. nūq̄d dico condēnabiť. sed nec dico liberabiť. Uis ḡ a dubio liberari. vis qō est icertū euadere: age penitentiā dū sanꝰ es. Si sic agꝫ dico tibi securꝰ es qz pniam egisti eo tpe q̄ peccare potuisti. Si aūt vis agere pniaz qñ tā peccare ñ potes: pcā te dimisert: nō tu illa. Dec Aug. Et ille rones sufficiant. ℣ Tertio p̄missa ꝛcl̄o declarať ꝑ exemp̄la. Nā bō bñs asinū vl̄ equū aut bonē q̄ sit iuuenis ꝛ forꝫ: stulte facit si tūc parcit illi ab oneribus ꝛ laboribꝫ sub hac spe ꝛ posito ipinguādo ꝛ pascēdo ipm q̄. ſ. postea antiq̄to iponat onera ꝛ labores. Sic stulte facit q̄ i iuuētute suo corpi pcit: sperās in senectute pniam agere. Itē stulte ē q̄ bñs vinū bonū ꝛ sapidū ex certa scia vult expectare vt corrūpať ꝛ tūc cū fetibꝫ bibat illud. Itez q̄so pēsa sīc̄s florem sue iuuētutꝫ offert diabolo volēs fecē senectutꝫ offerre chr̄o deo suo. Nōne talis cōprobat plꝰ diligere diabolū q̄ deū suū? Quapropē ōr Augꝰ. Maledictꝰ q̄ offert florem iuuētutꝫ diabolo ꝛ fecē senectutꝫ chr̄o. Et sic patz

Sed accedam⁹ etiã ad exẽpla sctõꝝ. Nõne ipse chr̃s dñs a puericia: imo ab instãti sue ꝛceptõis vsq; ad mortem acerbissimũ ꝓtulit martyrium mẽtis ꝛ penalitat̃ ꝑ nob. Aug. testat. qz tota vita chr̃i ab instãti sue ꝛceptõis crux fuit ꝛ martyrũ. O chr̃iane q̃ q̃ frõte renuis õscruire deo tuo merer a captiuitate ꝛ fuitute diabolica Aducerta m⁹ charissimi ꝛ oẽs dei scõs cũ q̃b volumus gaudere in celis vt imitemur ipos in terris: deo ꝛpetue deseruiendo. Precipue recogitem⁹ brũ Nicolai exẽpla q̃ a pueritia chr̃o defuire cepit vt nos saltẽ iã puecte etat̃ fuiam⁹ chr̃o dño. ¶ Quantũ ꝓfectõm ꝓncipale de mõ. s. portandi iugũ chr̃i: accipienda est hec ꝛclusio q̃ q̃libz chr̃i an⁹ ꝑ suo modulo debz sũmittere sua colla chr̃i Jesu iugo. Et hec ꝛclusio manifesta est ꝑ euãgel̃ Venite ad me oẽs ꝛc. Sicq; nullũ excipit. quia ꝑbs ait. Qui õr oĩs nihil excipit. j. pi. her. Et sub dit. Tollite iugũ meũ sup vos ꝛ discite a me qa mitis sum ꝛ humilis corde, In q̃b ꝙbis dñi saluatoris q̃dam q̃stiones occurrẽtes tacide soluũ tur. Prima q̃stio q̃d sit ẽ iugũ chr̃i. qz õr chr̃i cõiter expositores. q̃ est ipa lex euangelica q̃ ꝑcipue. s. in cruce chr̃i portãda fundat̃ ꝛ ꝓsistit. Luce. xiij. õr saluator. Qui nõ baiulat crucẽ suã ꝛ sequit̃ me nõ est me dign⁹ Et hec dicit iugũ. qz iugũ õr a iũgo iungẽdo. Sicut ei in iugo materia lia iunguntur duo aialia ad trahẽdũ iugũ ꝛ currũ. ita in iugo crucis chr̃i spũaliter ꝛiũgi debent hec duo. s. corp⁹ ꝛ aia ad trahẽdũ currũ vere crucis ꝛ gre diuine q̃ puenit ad chr̃m dñm in celo regnãtem. ¶ Scõa q̃stio q̃liter portari debeat iugum chr̃i ex ipo euãgelio: Rñdet cũ dicit Tolli te ait sup vos. nõ dicat: infra vos. sz: sup vos. qa multi sũt chr̃ianũ nomẽ tenẽtes: qõ est gl̃ia mag̃ne libertatis: q̃ tñ ꝓmittũt se iugo inferiori dep̃ ti. Quidã iugo auaricie terrene ꝛ cupiditatũ tã talpe q̃ qõ fodiũt sup se ponũt: sic isti terrena dilligẽdo. Quidã iugo luxurie: q̃ ꝓpẽ carnis volũ tum se subdũt: vt aiam ꝛ corpus tradãt in gehẽnam. Quidam iugo luxurie: q̃ ꝓpẽ carnis voluptatẽ adeo se sũmittũt vt diabol⁹ tanq̃ carnifex in eis occidendis ptãtem accipiat: veluti in bobus macrat. Sic sic solet diabol⁹ facere carnali carnifex facit: q̃ post labozẽ q̃ sibi fuierũt q̃diu ꝑtuerũt: postea cũ laborare ꝑ antiq̃tate nõ ꝑnt ipos macrat. Sic sic solet diabol⁹ facere carnali go carnis mundi q̃z ac diaboli. Vñ cũ chr̃s dñs dicit. Sup vos tollite. significat̃ q̃ iugũ chr̃i de bet sup oia alia iuga. s. carnis: mũdi ꝛ diaboli ꝑ ligi. ¶ Tertia q̃stio: q̃b signis chr̃ianus ag̃ sat̃ portare iugũ chr̃i Jesu bñdicti. Ad q̃ respõ der. ipe saluator: cũ subdit. Discite a me qz mitis sum ꝛ humilis corde. ꝛ sic inuenietis requiem aiabꝫ vr̃is. In q̃b ꝙbis notari põt q̃tuor signa tanq̃ q̃ttuor rote quas chr̃ian⁹ trahere debet in portãdo iugũ chr̃i. ¶ Prima rota ꝛ ꝓmũ signũ dicit obedientie. s. diuinis ꝑceptis. Jõ dicit. Discite. s. tanq̃ discipuli q̃ debent obedire mgr̃o Nã sine hac ꝑceptoꝝ obedientia nõ ẽ sal⁹ chr̃iano Mat. xix. Si vis ad vitã ingredi: serua ꝑcepta Nanc habuit Nicola⁹ q̃ nunq̃ peccauit mortaliter sicut deus id de ipo miraculose ostẽdit: cũ eo die q̃ nat⁹ est in pelui se erexit deo facere: ad significandũ ꝙ nõ esset recurs̃adus ꝑ ꝑcm̃. Scõa rota iugi christi tanq̃ scõm signum dicit vere discretionis diuine ꝛ amicicie sine qua nõ est salus christiano. Vñ ipe christus reqrenti legisperito q̃d faceret vt vitã eternam possideret: rñdit. Diliges dominũ deũ tuũ ex toto corde tuo: ꝛ in tota anima tua: ꝛ in tota mente tua ꝛc. hoc significat̃ quia dicit A me. s. christo discite: qui est to⁹ amorosus. ꝛ qui ꝑ nostro amore est incarnatus: passus ꝛ mortuus. ¶ Tertia rota ꝑ tertio signo dicitur pietatis ꝛ misericordie. Unde subdit saluator. Quia mitis sum. Nam omnis christianus in extremo iudicio iudicabit̃ de operib⁹ misc̃ie. Mat. xxv. Tunc dicet. s. christus. Esurini ꝛ non dedistis mihi manducare. sitiui ꝛ nõ dedistis bibere. Ex q̃bus habet̃ ꝙ iugum christi portans debet hec facere. Ad ꝓpositum Btũs Nicolaus magnã charitatem ꝛ pietatem habuisse ꝓbatur. qz honores ꝛ diuitias respuit ꝛ pauperibus sua distribuit: vt daret in legẽda quõ aux̃ cuidam canco volẽti suas filias ꝓstituere liberaliter donauit pluries. ¶ Quarta rota ꝑ q̃rto signo dicit vere pnie: quod noster saluator insinuat: cũ addit. Et humilis corde sum. Vera em̃ pnia in humilitate cordis nobis ꝓponit: vt sicut chr̃s dñs q̃ sine oi pcõ fuit: se ꝑ nobis humiliauit vsq; ad mortẽ: sic nos pctores hũilitatez pnie assumere debem⁹: Sic fecit btũs Nicola⁹ vigilãdo: orãdo carnẽ macerãdo: ꝛ alia q̃plurima bõa opando vt ptz ī legenda. Et sic ptz ꝙ ꝛ nos ꝛsiti mõ debem⁹ portare iugũ chr̃i. M

Quantum ad tertium ꝓncipale de iugi christi suauitate hanc accipiamus conclusionem: ꝙ videlicet dñi Jesu christi iugum deuotis aiabꝫ est suauissimũ ꝛ onus ei⁹ leuissimũ. Hec cõclusio expresse claret ꝑ ipius dñi sacrum testimonium. Mat. xj. di. Jugũ em̃ meũ suaue est ꝛ onus meum leue. Sed q̃rit: quõ possit dici suaue ꝛ leue cũ sit ꝛriũ carni ꝛ sanguini atq; erhorrescẽdũ vt nouim⁹ ꝑ exꝑimentũ. Uetat em̃ oĩs carnales delectatiões ꝙa crucis chr̃i imitatio. Juxta illud Gal. v. Qui chr̃i sũt carnẽ suã crucifixerunt cũ vicijs ꝛ ꝛcupiscẽtijs. Rñr ꝙ q̃libz iugũ chr̃i ꝛ ei⁹ crucis sit carni ꝛ sanguini horrẽdũ vt dictũ est tñ anie sctẽ multũ delectatiuũ ꝛ suauissimũ ꝑcipue ex tribz efficit. ¶ Primo ex deuota passionis christi recogitatione. Nam Grego. dicit. Si passio chr̃i ad memoriam ꝛ fuocet: nil tam durũ q̃ nõ equo animo tolerẽt. Qui em̃ difficulter ferens

nat: fcogitet q; de⁹ su⁹ chr̄s p eo i cruce fellet ace
to potat⁹ ē: t dulce erit sibi p deo sustiere Qui g̃
ue reputat orare: cogitet q; chr̄s de⁹ vsq; ad sā
guineū sudores orauit p nob Qui g̃ue extimat
carnē affligere t a pcō refrenare: intueat chr̄stū
deū q̄ē i cruce pepēdit t g̃acerba pass⁹ p nob
fuerit: t dulce erit ei oē qđ triste putat Ūñ De
bre. xij. Recogitate eū q talē aduer. se. sust. p pec.
c̄dictiōez. vt nō fati. ant. vīis defi. nōdū em̄ vsq;
ad sanḡ. resti. aduer. petim̄. Scōo ex amor⁹ di
uini iflāmatiōe q̄ exardescet in bñficio p⁹ ei⁹ t sue
bonitat⁹ ꝓsideratōe. Ūñ Aug⁹. ōr: p oia g̃uia ex
īmania: leuia t ꝑe nll'a fac̄ amor Tertio ex ce
lesti g̃tie remūeratōe q̄ expectat. Ūñ Hiero. De
ricula t angustias labor⁹ spes lucri recōpēsat. O
aīa fidel' ꝓpēde t pēsa q̄nta boies sustinere au
dēt p lucris terrenis: p qbꝫ labores sudores q;
pl'imos: famē sitim: t picula mł'ta via⁹ ac latro
nū libenē subeūt vt trāsitoria adq̄rāt: t modica
psepe lucrant. Te g̃ eēna t maria p̄mia ac regna
felicissima p iugū chr̄i nō tedeat libēti aīo q̄ situ⁹
rū O chr̄iane recogita qm̄ sanḡuie chr̄i filij ōi es
ablut⁹ t redēpt⁹. nō vt diabolo sed vt deo to⁹
to tpe vite deserui as. O oēs saluāde aīe ꝓpēdite
qz dicēte Apl'o. Empti est⁹ p̄cio mag̃. s. sāguinis
dñi: gl'ificate g̃ t portate deū i cor. ve. O bō siue
iuuenis siue sener ꝓsidera ereplū bti Nicolai q̄ a
puericia fuire cepit chr̄o t felicit⁹ ꝓsumauit i glo
riā sempit̄nā: quā nob p̄stet de⁹ Amē.

De sctō Nicolao t sctitatis ei⁹ excellentia Ser
mo. IIII.

Non est inuentus

Non est inuentus sil'is illi q̄ ꝓseruaret legez excelsi. Hec
ꝥba sumunt Eccl'i. xlıij. t cantant⁹ ab
eccl'ia de sctis ꝓfessoribꝫ pontificibꝫ. t sic int̄ eos
etiā de sctō Nicolao ℣ Solet q̄ppe bon⁹ de
us futuroꝝ p̄sci⁹ oñdere psepe boiem i ifantia
q̄lis futur⁹ sit i etate puerta. Sic̄ legim⁹ de Ja
cob p̄triarcha q̄ dei ordinatiōe adhuc i vtero mł'
no existēs: cū fratre gemio Esau pugnauit t vi
cit. Ūñ de⁹ dixit mł'i eoꝝ ꝓsulēti dñm. Due int̄
gētes in vtero tuo sūt: duo pl'i ex vētre tuo diui
dent⁹: pl'us q⁹ pl'm superabit: t maior⁹ fuiet mi
nori. t sic postea factū ē Genē. xxv. Sic benign⁹
de⁹ oñdit in btō Nicolao q̄d vł' q̄lis futur⁹ esset
cū ipm puerulū in die natiuitat⁹ sue dū balnea
ret in pelui miraculose fec̄ se erigi t deo laudes
dari: ad signficandū q̄ futur⁹ esset Nicola⁹ al⁹
tissime sctitat⁹: vt merito de eo dici possit ꝥbū p⁹
missi thematis. Nō ē inuēt⁹ sil'is illi q̄ ꝓfuaret le
gē excelsi. In qbꝫ ꝥbis cōmēdat btūs Nicolaus
de cribꝫ in quibꝫ non est inuentus similis illi: vt
patebit.

Primo de sctitat⁹ excellētia. qz ōr: Nō est inuē
tus similis illi.

℣ Scōm de innocētie baptismal' obſuātia: cuꝫ
addit. Qui ꝓseruaret legē

Tertio ō pseuerātie final' letitia. qō sequit ad
p̄missa ab excelso deo.

℟ Quantū ad p̄mū de excellentia sctitatis bti
Nicolai: qz ōr q⁹ nō ē inuēt⁹ sil'is illi: p̄ma frōte
occurrit qō i sta Urꝫ eccl'ia fm suū solitū cantū
ꝓcit attribuat hāc excellētiā vnicui⁹q; ꝓfessoꝝ. s.
q⁹ nō ē inuent⁹ sil'is illi q̄ ꝓseruaret legez excelsi.
Arguit⁹ q⁹ nō. qz vt ōr pbs. vij. Topi. Quicqd p
supabūdātiā ōr vni soli ꝓuenit. Sz b̄ dictū est p
supabūdantiā erp̄ssa ꝥboꝝ resonātia: cū ōr. Nō
est inuētus sil'is illi zc. g̃ de vno solo sctō p̄t⁹ fieri
cari. t p ꝓfis nō de alijs. quō g̃ eccl'ia b̄ idē vaci
ter cātare p̄t de singulis ꝓfessoribꝫ Nō est inq̄t in
uentus similis illi. Sed ꝓtra est. qz eccl'ie ip̄ius
rit⁹ a scriptura t a traditione apl'ica t ꝓsuetudi
ne sctā pullulauerūt. di. xj. Eccl'iasticaꝝ. t c. Ca
tholica. Sequit⁹ g̃ q⁹ cū eccl'ia rhōana cōiter sic
cāret: de singulis t vnoq;q; ꝓfessoꝝ est hoc dictū
verificandum. Rñdet⁹ g̃ ad q̄stionem p hanc cō
clusionem: q⁹ sctā eccl'ia tam ip̄i beato Nicolao
q; vnicui⁹q; ꝓfessori pontifici valet canere ꝓueni
enter t dicto veraci q⁹. s. nō est inuent⁹ sil'is illi q̄
ꝓseruaret legē excelsi ℒ Nec ꝓclusio obtēdit
tripliciter

℣ Primo ex rōne.

Scōo ex sil'itudine.

℣ Tertio ad ꝓpositū ex bti Nicolai sctitate.

Primo oñdit⁹ rōne fm Aug⁹ ā sup Eccl'i. xlıij. qz
ista excellētia attribuit⁹ sctis tm̄ mō q̄ntū ad exer
citiū vł' vsum aliq;rum ꝥrutū. t nō q̄ntū ad habi
tū. Sz qm̄ sic ē q⁹ q̄libz sctūs in aliq; ꝥrute emi
net q̄ ad vsum vł' exercitiū. q̄libet etiaz eminet in
aliq; gr̄a fm diuersam dispositionē naturalē ad
ꝥrutē aliquā aut ē exercitiū. qz vt ōr Hugo sup
li. angelice hierarchie. c. ij. fm gr̄am sē dona. fm
dona āt sūt merita. t fm diuersitatē meritoꝝ cō
stat diuersitas p̄mioꝝ. Hec ille. Si petas vñ b.
Rñdet⁹ q⁹ a dei sapia: vt in b⁹ q⁹ inē sctōs q̄libet
aliq; ꝥrute eminet in q̄ null⁹ ei sil'is est: appareat
mirabilis ōr sapientia q̄ in tanta multitudine ac
varietate sctoꝝ tātā posuit differētiā sctoꝝ meri
toꝝ. q̄ q̄dē differētia meritoꝝ licz nob incognita
sit: deo tñ bñ p oia nota est. Nos tñ plerunq; ex
perimur in sctis viris alios ꝓpollere abstinētia
alios sapia: alios castitate: alios deuotiōe. alios
patiētia. alios hūilitate: alios misc̄dia: alios ele
mosyna: alios iustitia: alios pietate: alios pau
tatis amore. alios diuitiaꝝ optimo vsu. alios re
giminis sci. t strenuitate. alios seruituris fidelita
te. t sic de alijs. Et idcirco q̄uis alicuius sancti
ꝥrutes nos lateant quas habuit t in qbꝫ nul⁹
lus ei similis inueniri potest: tamē deo benemo
te sunt: ꝓter q̄s possumus de eo dicere sic eccle
eccl'ia q⁹ nō est inuent⁹ sil'is illi zc. D Scōo
vt dixi b⁹ oñdit⁹ sil'itudine naturę hūane. qz vide
m⁹ in facie humana q⁹ vt ōr pbs in ꝓblematibꝫ

impossibile ē duos hoīes oīno repiri sīles. Sic ꝛ in gra ꝛ meritꝫ ꝙ oīa sīles nō pñt sctī inueniri. Proinde ꝑpē excellꝰ alterꝰ de illo dici pt. Nō ē iuenꝰ sīlis il. zē. Ad idē alia ē sīlitudo. qz Apls dr. Lxv. xv. Alia est claritas solꝫ: alia lune: alia stellaꝝ. Stella ei differt a stella ī claritate: sic ꝛ resurrectio mortuoꝝ erit. Hec ille. Sic ḡ videꝰ q̄li bz stella ab alia differt: aut figura aut motu aut claritate: aut q̄ntitate aut ordie respectꝰ ad aliā aut influētia: aut alio q̄uis mō. ita vnꝰ sctūs ab alio. ꝑpē qđ ꝟificaḳ pmissū dictū de q̄cūqz ꝓfesso rū. Nō ē inuentꝰ sīlis zē. ¶ Tertio oñdit cō clusio ad ꝓpositū ex bri Nicolai scitate. q̄uis eñ ipe sōissimꝰ plimas ꝟtutes ꝛ mltimo da merita bonoꝝ opeꝝ habuerit q̄ nos latēt: ī qb nullꝰ ei similis inuentꝰ est: ꝓssumꝰ tñ tria ꝓcipua ḡ tie munera notare in ipo in qb nō est inuentus filius ipi.

Primū ē festina scificatio

¶ Scōm est pnie acceleratio.

Tertiū ē innocētie decoratio.

Primū est inquā festina scificatio. qz tēpestiue valde. ſ. ab vberibꝫ mris sue sctūs fuit ꝛ scitatis opa incepit. In cuiꝰ signū eo die q̄ natꝰ ē seipz erexit dū balnearet in pelui: q̄tinꝰ ꝟ miraculo oñdet qđ ꝟ detorꝰ a terrentis eleuatꝰ seipm deo dedicarā hostiā offerret. Propterea de ipo merito canit illō Eccli. xxxix. Justus cor suū tradi. ad vigilandū diluculo ad deū q̄ fecit illū ꝛ ī ꝓspectu altissimi deprecabit. Sūt nēpe q̄ diabolo tribuunt totū in iuuētute: ꝛ tm̄ mō sue senectuti fecē vota tradere deo. Et tales vere sūt miseri. qz in sacra scriptura nulli est ausus dicere. Spes mea dñe a senectute mea: sed tm̄ mō ne pjiciaꝰ me in tpe senectutis. Qui eñ ipe suū vsqz ad senectutē sp vane viuēdo ꝓsūpsit: nō pōt ex suis meritis ꝓfidere gliam. sz tm̄ ne a miscōia dī abjiciaḳ oratione mea dñe a iuuētute mea. sic fuerūt Frācisc⁹: Dominic⁹ Martin⁹: q̄ in sua iuuētute sctī esse ceperūt. Felicioꝛes aūt qui dicere pñt. Spes mea ab vberibꝫ mris mee. sicut fuit Nicolaus. Felicissimꝰ aūt q̄ dicere pōt. Spes mea ab vtero mris mee. sic fuit Joānes bap. Hieremias ꝛ alij ī vtero sctificati. ꝑ oīa btā ꝟgo Maria mr̄ chri. Jtē alij sunt q̄ tradunt corpꝰ deo ꝛ nō cor: vt q̄ penitentie austeritatē exercēt in corpe: sed aīa plena ē mala volūtate ꝛ vicio sitate. sic sūt mali religiosi ꝛ hypocrite. Alij denīqz ecōuerso tradūt cor deo ꝑ deuoras affectiones: sz corpꝰ tradūt diabolo ꝑ luxuriā. Jtūs ꝟo Nicolaꝰ tradidit deo se totuz qz cor suū. i. se cū suo corde. qz corpꝰ suū ꝛ sanguinē obtulit deo macerādo: ꝛ aīam diligēdo ꝛ deum depcando. ꝛ hec fecit diluculo. i. in iuuētute: ī senectute imo in infantia a cunabul̄. ḡ zē.

Scōm est pnie acceleratio. qz mortnaꝰ ieiunauit ī cūtenerrima. ſ. infantia nō vno sed bino die hebdomade. Scōm ꝙ distinxit discernendo feriā a feria. ſ. q̄rtā ꝛ sextā. Tertiū ꝙ discernere potuit illos dies singul̄ hebdomadis q̄s dies dedicauit eccl̄ia ieiunādos ꝑ passiōe chri. Nā q̄s illū docebat nisi spūssctūs q̄ vbicūqz vult spirat. ¶ Sed cur placeret deo talis puerili innocētis satisfactio pniaḳ: cū nōdū peccasse potuerat. Rndeḳ ꝙ deo placuit eiꝰ pnia trib⁹ rōnib⁹. Prima rō ex pte ipiꝰ scti Nicolai. vt. ſ. tali decore pnie ꝛ meritis ꝺecoraret. Nō eñ vt purgaret (cū innocēs esset) placuit deo: sed vt ornaret. Est enīz pnia: q̄dam purgās. vt pnia Magdalene. Et ē pnia ornans. qz vt ait Bern̄. Cōfessio peccatoꝛē purgat ꝛ iustū ornat. Un̄ Emodiꝰ de q̄dam sancto pōtifice dicit. Pnia in eo ꝛsi nō inuenerit qđ purgaret. eū reppit qđ ornaret: di. pē. Cōfessiōez ꝛ decorē induisti. Talis fuit pnia bri Nicolai in puericia q̄ ornauit miro mō eiꝰ merita. Preterea est apud pctōres ꝑ ꝟriū q̄dā pnia maculans: vt Jude q̄ ipm nō mundauit sz maculauit Mat. xviij. qz ꝑ desperationē pctm̄ adauxit. Est ꝛ iterꝫ penitētia cruciās: vt est dānatoꝝ in inferno. Sap. v. Dicētes intra se pniam agētes zē. Scōa rō ex pte alioꝝ hoīm pctōꝝ: vt. ſ. mali q̄ nolūt ieiunare ꝛ penitere ꝓfundaṅ ī iudicio diuīo cū audiāt talē tenerrimū puerꝫ bino bebdomade die: non vno potuisse ieiunare. Boni aūt hoīes eiꝰ exemplo ꝓuocenṫ ad sīlia. Tertia rō ex pte passionis chri vt oēs hoīes inducaṅ ad cōpatiēdū chrō ꝑ nob passo q̄ traditꝰ ē feria q̄rta ꝛ occisus feria sexta: q̄tinꝰ eiꝰ passiōis vestigia seq̄mur ꝑ ipo carnē crucifigēdo cū vicijs ipiꝰ bri Nicolai puerili exēplo. Un̄. j. Pe. ij. Chrs ꝑ nob passus est vob relinq̄ns exēplū vt seq̄mi vestigia eiꝰ. O igiṫ boīes luxuriosi q̄ dediſt⁹ vos ad carnalia. o gulosi o delitiosi q̄ nil vultis in carne pati ꝑ chrō. o q̄qz pctōres quō creditꝫ vos cū chrō regnaturos ī gl̄ia q̄ ꝓpsitꝫ ꝑ eo q̄cqz pati resistēdo vicijs ī hac vita: aduertite exēplū Nicolai. Tertiuz est innocētie decoratio. qz sm doctoꝛes scificati miraculose: nūqz peccāt mortaliṫ tota vita sua. Talꝫ fuit be. Nicolaꝰ. ḡ zē. Gl̄iari ꝟo de innocētia oīmoda est paucissimoꝝ scōꝝ: sm Aug. li. xxj. de ciui. dei. De b̄ pl̄a articulo scdo. B

Quantū ad scōm pncipale de innocētie baptismalis ꝓseruatiōe accipiamꝰ bāc ꝓclonē q̄ q̄libz fidelis sūmope debet conari exēplo ipiꝰ bri Nicolai vt baptismalē innocētiā ꝓseruet illesam ab oī culpa tota vita sua. Nā ad id istruit nos pria sacra scptura Eccli. xxxiij. di. Qui baptizaṫ a mortuo ꝛ iterꝫ tāgit mortuū qđ pdest lauatio eiꝰ? q. di. nihil. Nā immūdus efficit sic ante. Sic q̄ lotus est in baptismo ab operibꝫ mortuis. i. pctis qđ pdest si iterꝫ redit ad pctā? Imo vt scribit. ij. Pet. ij. Si refugiētes coinquinationem. Lyra. id est peccata: in agnitione domini nostri Jesu chri. id est. ꝑ receptionez fidei: bis rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora

priozibꝫ .s. ꝙ̄ aggratiōnē ingratitudis. Sc̄dō
ꝫ dicat z rō. qz ꝓmisim⁹ in baptismo abnegare
satbane z oibꝫ pōpis z oibꝫ opibꝫ ei⁹ z oibꝫ fal/
lacijs ei⁹. de ꝯse. di. iij. Primū. Et. xvij. q. j. Sūt
q̄daz. Et ꝙ ꝙ̄s ꝓmisim⁹ nos cauere ab oi pctō
mortali tota vita ad ꝥuādum innocētiā bapti/
smalē. sine ipi⁹ ḡ obꝥuatiōe nō est sal⁹. imo scito
q̄ nūq̄ ꝙuentes ad visiōez dei añq̄ sis plenissi/
me expiat⁹ vl̄ꝫ vl̄ i purgatorio vsq̄ ad q̄drantē
minimū pctōꝝ z sic innocētie restituet⁹. Un̄ pī. q̄/
rit di. Quis ascēdet i montē dñi aut q̄s stabit in
loco scō ei⁹. i. i celeste regnū. Rñdet. Innocēs ma
nibꝫ. i. opibꝫ. ꝫm Lyrā. q̄ ꝙ man⁹ ō signant: eo q̄
man⁹ ē oz̄ganū oz̄ganoꝝ: li. iij. de aia. z mundo
coꝛde: q̄ ñ accepit i vano z̄. ꝫ accipiet bñdictiōez
a dño. Nimiꝝ de talibꝫ q̄ recidiuāt nec curāt de
baptismali innocētia ꝥuāda. ij. Pe. ij. grauis hꝫ
snia sic. Melⁱ⁹ inq̄t erat illis ñ cognoscere viaz
vitaꝛ q̄ꝫ post agnitiōez retroꝛsū ꝙuerti ab eo qō
illis traditū est sctō mādato. Lyra. qz ꝙ ingēitu/
dinē talꝫ bñficij accepti agḡuat pctm̄. Tertio ad
idē exēplū. Judas fuit baptizat⁹ sic̄ z ceteri apli
ꝙe chīi. de ꝯse. di. iij. Un̄ ab hierosolymis. z ca.
se. Sed postea istā innocētie gr̄az collatā pdidit
tō meli⁹ illi erat si nat⁹ nō fuisset. Mat. xxiij. De
nicꝫ ꝑmi parētes accepant a deo innocētiā quaz
peccādo amiserūt. ꝙ̄ qō chīs dñs voluit acer/
bissimā mortē ꝓ̄stinere. z sic recuꝑare nob. De/
bem⁹ ḡ nos vsq̄ ad mortē agonizare ꝙ ipa ꝯser
uāda exēplo oim sctōꝝ chīm imitātiū pfecte.

Ꝺ Sz q̄rit. quō valeat chīian⁹ custodire ino
cētiā baptismalē ab oi pctō imunez tota vita sua
vl̄ꝙe lōgo. Rñdet ꝫm doc. vt colligit ex scꝑturꝫ
Ad id valēt z iuuāt ꝑcipue q̄tuoꝛ. Primū est ꝙ/
te carnis. s. mortificatio q̄ tanq̄ sal ꝑseruat a coꝛ
ruptiōe carnes. Un̄. j. Coꝛ. ix. Castigo coꝛp⁹ me
um z i ꝓ̄uitutē redi. ne foꝛ. reꝓbꝰ efficiar. Hoc
fecit Nicola⁹ a puericia ꝙ̄tinuādo ieiuniū. Secū
dū est ꝙ̄positi firmatio de cauen
do oi pctō. z ꝙ ꝫ iugꝫ oꝛo Mat. xxvj. Vigilate z
oꝛate ne z̄. Hinc Rich. de scō vict. ōt. q̄ hi q̄ sē
culo dediti nec firmā hñt volūtatē pctā cauēdi
facillime z crebꝛo i pctā ruūt. q̄ aūt firmā hñt vo
luntatē nō facile cadūt. nec putandū est q̄ tales
in q̄uis modico peccēt mortaliē. qz vt idem dicit
Mortale pctm̄ nō fit sine graui iiuria ōi vl̄ grā
di ꝙ̄ceptu primi. Nicola⁹ id fecit z̄. Tertiū est ꝙ/
te itellect⁹ ꝓ̄bi dei auditio z ꝫm ꝫ ꝙ̄scētie freq̄ns
rectificatio. Un̄ Greg. Quotidiana examinatōe
teipm discute q̄lis sis in moꝛibꝫ z q̄lis in affecti
bus: qō iusti assidue facere nō desistūt: sicut scri
bit. s. Prouer. xij. Cogitatiōes iustoꝝ iudicia. s.
eraminatiōis ꝙ̄scētie. Et ponit exēplū idē Greg.
di. q̄ sicut nesciētibꝫ nob mutat in nob coloꝛ ca/
pilloꝝ z barbe i caniciē tēpoꝝ successu: ita anim⁹
nr̄ q̄tidie mutat in vicia ignoꝛātibꝫ nob: nisi sol/
licite nr̄os ꝓfect⁹ defectusq̄z ꝙ̄siderem⁹. Sic fa/
ciebat btūs Nicola⁹ q̄ eccl̄iaꝝ terebat limia. z q̄
q̄d de scꝑturꝫ audire poterat: armariolo pecto
ris recōdebat. J Quartū ē ex pte exterioꝝ oc
casiōis deuitatio. Sūt aūt occasiōes cadēdi i pec/
catū: mulieꝝ ꝙ̄sortia z colloquia: iuuenū lasci/
uie: sensuū exēioꝝ curiosa euagatio: ociū: volu/
ptas cogitatio mala z cupiditas. Qui ei ab his
se ñ cōpescuerit: citoꝛ facillime ruet in pctm̄. z sic
inocētiā pdit. sicut pz de sodomis q̄ ꝙ̄ hec ru
erūt in pctā enoꝛmissima. Ezech. xvj. Ecce hec fu
it iniq̄tas sodome. superbia. s. de se ꝑsumēdo. satu
ritas panis: delitiose viuēdo. noie eīm panis in
scꝑtura intelligit oīs cib⁹. z abūdātia. s. diuitiaꝝ
cupide amataꝝ. z ociū ipi⁹ z filiaꝝ ei⁹. z manum
egenoꝝ pauꝑ nō poꝛrigebāt. z fecerūt abomi/
tiōes coꝝ me. Decibi. Sic exponit Lyra. Un̄ z
Inno. extra de renūcia. c. Nisi cū pdē. ꝫ. Uez. ōt
Delectas z voluptas arma sūt bestis antiq̄ ad
miseras aias capiēdas. Btūs Nicola⁹ hec oia
multū cauebat. ḡ z̄. Nā z ab adolescētia iuue/
nū lasciuias z ꝙ̄sortia mulieꝝ deuitauit: sensus
suos q̄nq̄. s. visum. auditū: gustū odoꝛatū z ta/
ctū diligenter custodiuit ne moꝛs intraret ꝙ fene
stras istas. iuxta dictū Hiere. ix. Cogitatiōes ma
las exboꝛruit. humilitatē iugiē renuit. Jē pietas
tē sūme amplerat⁹ est. z diuitiaꝝ amoꝛē cū mlt̄ō
abūdaret adeo ō coꝛde abdicauit vt tribueret oī
nedū peꝛēti: ꝫ etiā nō peꝛēti: qō pauꝑ diuites fa
ciūt. Nā dato auro trīū ꝓginū nefas ꝓbuit cū
nō peteret. z ꝙ ꝫ marie grat⁹ fact⁹ ē ōo. Aug. Nō
est qō ita deo amabiles nos faciat vt pietas. De
nicꝫ ociū toto vite ꝙe sic declinauit ab adolesce
tia vt nō trīm dieb⁹ imo noctib⁹ media ipa nocte
añ oēs ageret se Nicola⁹ eccl̄ias freq̄ntādoꝛ oꝛā
do: bonis q̄z opibꝫ insudādo. Un̄ dei reuelatio
ne declaratū ē q̄ ꝙ ꝫm⁹ media nocte ad eccl̄iam
oꝛatoꝛ⁹ aduenīret: is dign⁹ episcoparu Mirree
ciuitatis foꝛet. cui⁹ inq̄t nomē Nicola⁹ est. Et sic
fact⁹ est electⁱ⁹ Epūs. O igit charissimi oēs nos
studeam⁹ ipm imitari: carnē mortificādo: firmū
ꝓpositū cauēdi pctā assumēdo: ꝓbū dei audiēdo
oꝛādo: z occasiōes pcti declinādo. R

Quātū ad tertiū ꝓncipale de ei⁹ ꝑseuerātie fi/
nali leticia accipe hāc ꝯclusionē. q̄ sic boim in
pctis iacētiū finis ē doloꝛ z mestitia: sic bonoꝝ
ꝑseuerantiū finis est gaudium z leticia. Et hanc
sufficiat breuiter esse ꝓbatā. qz regula general' ē
q̄ q̄ male viuit male finit. z q̄ bñ viuit bñ finit.
Nā articul⁹ fidei ē q̄ q̄ bona egerūt ibūt i vitaꝫ
eternā: q̄ ꝓ mala egerūt i ignē eternū: vt dē Atha
nasi⁹ i symbolo. Btūs itaq̄z Nicola⁹ vtpote bo
n⁹ z scīssim⁹ ꝑseuerādo i bono z dei gr̄a i moꝛ
te gaudere babuit: nō timere. nō vt pctōꝛes q̄ in
egressu anie nimis timēt laq̄os mortis z pctōꝝ. in
immanitatē: dei iudiciū z demōes z inferni sup/
plicia: vt merito dicat Pī. quia moꝛs pctōꝝ pes
sima. Sz sctūs Nicola⁹ egressus est cum mult⁹
plici leticia. Primo de diuina pꝛotectione. quia
animam suam in manus dei cōmendauit q̄ ei

valde secūp. Jo.x. Nō rapiet eas dq̄q̄ de manu mea. Scōo de angelop occursu z bonoratione qz rogauit dñm z ipe misit ei angelos salutātes eū: nō vnū sz mltos: vt deduceret honorifice. sic z de Lazaro legit Lu.xvj. q̄ portat⁹ sit ab angel' i sinū Abrae. Tertio de celesti melodia z oim be atop ? gtulatōe. qz vt legit de eo, melodia celestj audita ē cū portaret in celū. Ecce ḡ q̄bonū ē ho mini vt deo defuiat toto tpe vite sue. Ue ār ve z ve bitātib⁹ in tra. i. petōrib⁹ frenis adherētib⁹ vt scribit Apoc. viij. qz deducunt nō ab angel' sz de mōib⁹ñ honorifice sz turpissime z crudelissime tractantib⁹ moze torop: nō ? gaudentib⁹ sz fre mentib⁹ ira z furore in eos vlulātib⁹ p rapina moze lupop rapacū. sz iust' boib⁹ gaudiū ieffa bilez leticia: vt bñ Nicolao. sic scribit Esa.lv. In letitia egredemini z i pace deducemini: mōtes z colles cātabūt coz ā vob laudē: z oia ligna regiōis plaudēt manu. Ubi notat q̄ i bonop assūptiōe gaudēt ip̄imet. iō dz: i letitia egrediemi. Gaudet angel⁹ custos q̄ i pace deducit, gaudet tota trini tas p̄: fili⁹ z spūscūs. iō dz. mōtes i pl'i ap̄e tres psonas. Jē gaudēt oēs angeli. iō dz q̄ colles. i. ageli cātabūt laudē. Gaudet q̄z btā v̄go maria ? fessores: v̄gines z electi oēs. iō dz: oia l'gna regi onis. Q̄ō gaudiū nob p̄stare dignet dñs ieſus q̄ viuit i secula Amē.

De scō Ambrosio fmonē vide in cōi scōp.

De ? ceptiōe btē Marie vide in libro stellarij.

De scā Lucia Sermo cū Legēda.

Ti illumnas lu/cernā meā dñe de⁹ me⁹ illūina tene/bras meas: qm̄ i te eripiar a tēratiōe ceret scā Lucia. Lucia q̄ ap̄e q̄si luc' via a luce de noiat. q̄ q̄dē fuit erā spūal'r tāq̄ lucerna i scā ec clia, ardēs p charitate: z lucēs p vitatē sapie per quā oēs exēplo bonop opep illustrauit. Et qm̄ ip̄a a deo fuit illūinata: iō potuit bn̄ z q̄uenienē dicere Tu dñe illūinas lucernā meā. z vt magis ac magis illūinet postulat di. De⁹ me⁹ illūi, tene. me. Deniq̄ exq̄ i sui pſecutiōe spūscūs ip̄az vir ginē tāto p̄dere fixit: vt. s. nullaten⁹ moueri pos set. sz maris miracul' oia tēra mēta vicit. iō qz dice re potuit. Qm̄ i te. i. p te z p tuā v̄tutē eripiar a tē tatiōe. zc. De hac ār gl'iosa v̄gie Lucia iurta p̄miſ sa v̄ba tria p̄cipua magl'ia notant⁹ p edificatiōe. Prio q̄ fuerit diuiali luce lūinosa. Cū dz. Tu il lūinas dñe. Et itez De⁹ me⁹ illūina tenebras me as. Ubi p figurā Epimonē idē repetit ad maio/ rē certitudinē. s. hui⁹ mysterij. Scōo q̄ fuerit vir tuali exēplaritate famosa: cū dz Lucerna meam. Ut ei Bre. dz Lucerna dz q̄si lux i testa. s. fragili tio q̄ fuerit martyrij passiōe victoriosa cū subdit qm̄ i te deo eripiar a tēratiōe. s. pſecutiōis. Fm hec ḡ tria mysteria notabim⁹.

Primū dz luminositat⁹
Scōm dz famositat⁹
Tertiū dz victoriositat⁹.

Quo ad p̄mū mysteriū lūinositat⁹ accipiā⁹ hāc ? cl'onē q̄ vera lux aīe sol⁹ chr̄s ieſus ē illūi/ nās mētē scē Lucie: sine q̄ luce nemo p̄t ad cogni tionē diuinop ptingere. Hec ? cl'o declarat

Primo auctoritate.
Scōo rōne.
Tertio exēplaritate.

Prio inq̄ auct̄e Jo.j. Erat lux v̄a q̄ illūiat oēm hoiem venientē in hūc mūm. Jte eiusdē. viij. idem saluator ō se ait. Ego sū lux mūi q̄ seq̄t me. s. p fi dē formatā charitate: nō amb. i tenebr⁹. s. ignātie z culpe. z p ? ns nō veniet ad tenebras gehenne q̄ st̄ termin⁹ p̄dictap tenebrap. Propt̄ b Mat. viij. dicunt tenebre exteriores. i. vltime. Per chm̄ ei facta ē vitas ? tenebras ignantie: z gr̄a ? tene/ bras culpe: z dabit gl'ia rep: omissa ab eo ? tene bras gehēne, p̄cea subdit. Qz hēbit lumē vite: qz p irradiatiōez h⁹ luc' eleuabit intellect⁹ ad vi dēdū deū clare. z p ? ns affect⁹ ad fruēdū ipo pfe/ cte i q̄by ? sistit vita etna: iuxta illō Jo.xvij. Hec ē vita etna vt cognoscāt te deū vez. z quē misisti Jesū. Hec Lyra. Qz ex his auctib⁹ cōnes oc/ currūt aliq̄ ōclarāde. Pria q̄ō. quō chr̄s dñs dz v̄a lux mūi cū min⁹ videak illūinare mūm ḡz sol iste visibilis: q̄ oriē q̄tidie sup bonos z malos. Chr̄s ār nō illūinat nisi bonos. z ista illūiatio n̄ est visibil' cōit. Rñr fm mgr̄m Lyrā z ? cor. do/ cto. q̄ chr̄s dñs dz lux. z vere lux vtpote ver⁹ dz fili⁹ q̄ genit⁹ ē a p̄re de⁹ ver⁹ de deo vero lumen de lumie: ? subalis eidē vt canim⁹ i symbolo. Ni ceno. Lux eñ vel lumē magis ap̄rie dz i spūalib⁹ ḡz i cor̄palib⁹: z marie i deo vl' i diuis. qz lux hz ee manifestatiuū q̄ō ap̄rie hz locū i cognitiōe intel lectiua q̄ sūmū tenet ḡdū. Et tō ipe de⁹ sol⁹ ē lux p ēntiā. qz ab ipo ois noticia deriuat. Quia ār i v̄bo diuio oia declarant q̄ō v̄bū ē chr̄s: idcirco ap̄issime dz lux. De⁹ q̄p̄e lux ē: z tenebre. s. ignā tie vl' defect⁹ aut culpe i eo n̄ sūt vlle. j. Jo.j. Dic Aug. iij. sup Gen. dr. Chr̄s n̄ dz sic lux sic lapis scz angular⁹, velut etiā agn⁹ aut leo. sed illō dz p prie. b figurate. q̄uis ḡ chr̄s de⁹ nō videak luce/ re nob petōrib⁹ i b mōdo ocul' cor̄palib⁹: est tñ ve rissime lux illuminās aias Ubi ē aduertēdū fm eūdē Lyrā sup Jo.j. q̄ aliq̄d dz vez tripl'r Uno mō. qz distinguit ? falsū. z b mō sol⁹ chr̄s dz z est vissima lux a q̄ oēs deficiētes nō vere dici p̄t il lumiati: eo q̄ q̄uis multi habeāt lumen rōnis naturalis sic p̄bi: illud tñ deficit a cognitōe diui nop. z sic a rōne vere lucis deficit. qz tñ pagani z p̄bi habuer̄t de deo aliquā cognitionē: illa tñ fuit admixta mlt̄s errorib⁹. Propter quod dicit Apl's Rbo. j. c. Cū cognouissent deū n̄ sic deū gl'ifi cauer̄t aut gr̄as ege. sz euā. i cogi. suis z obscura

tū est insp̄icēs cor cop̄. Et b̄ claret in Aristotele q̄ inē alios pb̄os dicit̄ ven⁹ scp̄sisse: z tū i pl̄ib⁹ de uiauit a ꝟitate. vt ptz ō mōi cēnitate: de intelligē ciap̄ numero z cap̄ felicitate: de trinitate z alīs pl̄ib⁹. q̄nto magʒ alīj pb̄i errauere. Scdo aliq̄d ōr vep̄: qz distinguit̄ ꝫ figurale inq̄ntū figura fce dita p̄fecta rei ꝟitate. sic ōr chr̄s vere agn⁹ dei ñ rei ꝟitate sz figurali. qz in veteri testamēto cp̄sti us agn⁹ innocēs pascbal⁹ imolat⁹ qz p̄ p̄cīs chri stū vere p̄ p̄cīs nr̄is in cruce imolādū figurauit chr̄s tū nō fuit agn⁹ realit̄ sed hō. Tū chr̄s fm b̄ cētā ōr ꝟa lux. qz cognitio vl̄ illūinatio diuino rū in veteri testamēto fuit tm̄ mō ymbratica z fi gural' ꝟitatʒ: sz chr̄s vere se figuratū i nouo testa mēto declarauit: z ad cognitiōes diuinop̄ vere p̄ duxit. Tertio ōr vep̄: qz distinguit̄ ꝫ p̄cipans. multū em̄ distat inter tale: puta bonū vl̄ lucidū p essentiā: z inē tale p̄ p̄cipationē. sic inē solez q̄ lucet p se: z inē aerē lucidū p̄ p̄cipationē a sole. Deꝰ āt ē bonꝰ z lux p essentiā a q̄ sūt oia alia bo na vl̄ lūinosa p̄ p̄cipationē. Et ió ꝟacissime dici tur chr̄s deꝰ lux. qz p essentiā ē lux z p̄ seip̄z. Alia āt oia dicī p̄nt lūinosa p̄ p̄cipationē. z p̄ ꝫnēs ñ tā vere. qz qō est tale p̄ eēntiā est cā oim alioꝝ. ij. metaph̄. sicut ignis ē cā caliditat̄ ī ferro ignito. z idcirco verꝰ ōr ignis calidꝰ q̄z dicat̄ ferrū cali dū. Et sic p̄z ꝫpositū q̄ chr̄s dn̄s ōr vere lux. qz sine falsitate sine ymbra: z sine p̄cipatiōe. Alīj āt sc̄i puta apl̄i dicunt̄ lux mōi vl̄ lūina p̄ p̄ci pationē a chr̄o. ℣ Scdo q̄ ō ozit̄ ex eo q̄ dicat in p̄missa auctoritate Joānis. Illūinat inq̄t oēm hoiem: quo b̄ vere de chr̄o dicat: cū m̄tos vide am⁹ infideles z p̄cōres q̄ nō illuminā̄t sz peunt z tū ōr: omnē hoiem. q̄ ei ōr ois nihil excipit fm pb̄m. j. p̄i her. Rn̄r fm Lyr̄. vbi s. q̄ b̄ sic intelli gendū ē q̄ chr̄s illuminat oēm hoiem q̄ntū in se est. qz q̄ aliq̄ nō sūt illuminati b̄ ió ē: qz se subtra hūt ab influētia hui⁹ lucis. sic claudēs oculos se subtrahit a luce solis. z sic ei⁹ culpa ē q̄ ñ videt. nō defect⁹ ex p̄te sol'. Vel dicēdū subtili⁹ ꝫpē obie cta q̄ sic distinguit̄ sup. j. sniaꝝ. di. xlvj. c. ij. z apō logicos: q̄. s. vniuersal' signi distribuō fit dupli cit̄. q̄nq̄z simpl'r: vt cū ōr. Oia q̄cūq̄z voluit deꝰ fecit in celo z in terra. q̄nq̄z aūt distributiōe accō moda. sic cū ōr. Iste mgr̄ docet oēs pueros de ci uitate. Hoc ei nō est simpl'r de oibꝫ vep̄: q̄m m'l ti sūt pueri q̄ nec scholas intrāt: sed de his tm̄ q̄ discūr. Sic est in ꝫposito. de his tm̄ q̄ illumiari volūt. qz p̄ nullū nisi p̄ chr̄m illumiari p̄nt bo mies. Et tal' distributio accōmoda excipit mul tos. Talis āt modꝰ loq̄ndi freq̄ns est i scp̄turis vt cū ōr q̄ deꝰ vult oēs hoies saluos fieri z ad agnitionē ꝟitatʒ venire: cū tm̄ multi pereāt. Item oēs in Adā peccauer̄t: z tū chr̄s nō peccauit nec bta ꝟgo Maria fm nr̄os doctores. ℣ Ter tia q̄stio ozit̄ ex eo q̄ ōr: Venientē in hūc mōm. Tū hoies venīūt i hūc mōm: nunq̄d antea fue runt in alia vita vt inde venerint huc? Rn̄det fm Lyr. ibidē. q̄ est modꝰ loq̄ndi ad significandū q̄ hō fm p̄ncipalē p̄t̄. i. fm aiam a q̄ ōnoiat rōna lis: venit. s. p̄ creationē a deo creāte ex nihilo z in fundēte in corꝑ organizatū. aia em̄ in creādo ij fundit̄ z infundēdo creat̄: vt ait Aug. Et sic aia i hūc mōm venies ōr ab euangelista hō: eo mō q̄ ps p̄ncipalioꝝ rei ōr ipa res. r. li. Et b. Sic exēpli gr̄a. Cū p̄ncipes regni aduenīūt vl̄ ꝫuenīūt i ali quē locū: ōr regnū illuc ꝫuenisse. ℣ Scdo il la ꝫclusio p̄dicta declarat̄ rōne tali fm eundem Lyr̄. ibidē. qz hō fact⁹ ē z ordinat⁹ ad q̄ndā finez supnaturalē. i. ad bitudinē q̄ excedit lumē natu ralis rōnis: fm q̄ ōr Esa. z Apl's. j. Cor. ij. Oculus nō vidit deꝰ absq̄ te z auris nō audiuit: nec in cor hois ascēdit q̄ p̄parasti dilī. tē. Ad finē aut̄ incognitū nō p̄t hō moueri. qz fm Aug. inco gnita ñ possum⁹ diligere. Et. ij. de aia. Nil volitū nisi cognitū. Sicut em̄ poter⁹ q̄ auri p̄ciositatez nō nouit discernere q̄ntūcūq̄z eidē apponat auꝝ p̄ciosissimū vl̄ purpura aurea aut lapides p̄cio si sternant: pl⁹ eligit iacere in sceno luti feridi. q̄a illō nosc̄t sibi placere p̄ olfatū. Auꝝ aūt aut pur pura nil delectāt ipm. vtpote suo sensui brutali minime nota. Sic i ꝫposito est de nob q̄ assueti q̄ sunt bona p̄ciosissima diligere nō nouim⁹. nec de eis iudicare scim⁹. sic ceci nati de coloꝝ ibus. nisi a deo infunderet̄ tali ceco cognitio coloꝝ: aut as nimali bruto discretio inē p̄ciosa z vilia. cū em̄ sciret vere extimare. Jóq̄z hō cū in honore cēt nō intellexit: nūc aūt post p̄cm cōpar⁹ est iumētis et similis fact⁹ ē illis. dicēte p̄s. Ad finē suū ꝫseq̄ndū necessario indiget illustratiōe supnaturali vt in illū dirigat̄. z ad videndū deū p̄tingat. Aut em̄ di uina siue ꝟbū qō idē est nō p̄t videri p̄ essentiā cognitione naturali. qz talis cognitio est tm̄ mo p̄ effect⁹ q̄ nō adequāt ꝟtutē p̄me cause: sed in t finitū distāt ab ea. Idcirco oꝑtet vt ad veraz dei cognitionē illustret̄ supnaturalit̄ p̄ dei ꝟbū q̄. ℣ Qz si diceres. q̄ excusabiles sūt infideles: q̄. s. nō bñt hāc illustratiōez quā ex naturalib⁹ ñ p̄nt hīe. Rn̄det idē Lyra q̄ deꝰ pat⁹ ē eā hoib⁹ dare qz natura nō deficit i necessarijs: vt ōr. ij. de aia Etsi b̄ vep̄ est de natura naturata: multo forti⁹ vep̄ est de auctore ipi⁹ nature q̄ est natura natu rans. Et ió si hō faciat q̄d in se est ꝫuertēdo se ad deū p̄ cognitiōem z amorē. p̄t p̄nt hec ex natu ralib⁹ bīt: deꝰ supplet reſidui addēdo nature p̄ fectiōez gr̄e: illustrās ei⁹ supnaturali illustratiōe nisi p̄ p̄cm hō ponat obicē. qz vt scribit Jo. ij. Lux. s. chr̄s venit in mōm sz dilexerūt hoies ma gis tenebras q̄z lucē. erāt em̄ op̄a eop̄ mala. Et sic p̄z dei maxima misericordia erga nos. Tertio dicta ꝫclusio declarat̄ exēplo. Scim⁹ em̄ q̄ ros mūdus sine chr̄o fuit semp̄ in erroribus idolatrie sed p̄ chr̄m illuminat⁹: vep̄ deus cognouit. Hic z beata Lucia: vt patebit in sequentibus.

D Quo ad scōm mysteriū. s. famositatē sufficiat accipe. p ꝓclone z er ei⁹ legēda ōclarari q̄ vicz beā ꝥgo Lucia clarē ꝥtutib⁹ lucida ē ī tota eccl̄ia famosa z oīb⁹ fidelib⁹ imitāda. Primo nāq̄ ipa claruit fidei ꝥfessione. qz cū esset Lucia virgo syracusana nobilis genere: sed nobilior fide audiēs famā scē Agathe p totā sicilā diuulgari sepulcrū ei⁹ adīt vna cū mr̄e sua Eurbicia q̄rtu oz annis fluxū sanguis incurabilē patiēte. Inde igit missaꝝ solēnia ꝓtigit legi euāgeliū in q̄ bī q̄ dixī mulierē ab hac passiōe sanauit ad tactū fimbrie vestimēti. Tunc Lucia mr̄i dixit. Si credis ꝥtus noie est passa. s. in celesti pātria. z credes ꝓfuge sepulcr̄ ei⁹ z sanitatē recipies. Lunq̄ iuxta sepulcrū oraret: Lucia somn⁹ arripuit: viditq̄ sanctā Agathā in medio angelor̄ gēmis ornatā z dicētē sibi. Soror mea Lucia ꝥgo deo deuota q̄d a me petis q̄ ipa poteris p̄stare ꝓtinuo matri tue. Nā ecce p fidē tuā sanata ē. Et sic p me citas Rabanēsiuz sublimat a chr̄o: ita p te Syracusana citas decorabit. qz iocūdū deo in tua ꝥginitate habitaculū pparasti. Exp̄gefacta surrexit. z ecce mor mr̄ ei⁹ pfectissime sanata fuit. Vñ claret q̄ fides in ipa fuit deuotione feruida. qz dicit ꝥgo ꝥtuosa. qz mirad'ose mr̄em sanare meruit. Et fa toīcūdū deo habitaculū pparauit. Fuit z firmaz it pectore plena. qz mr̄ez ad sepulcr̄ scē Agathe durit vt sanaret. z ad credēdū firmit̄ in chr̄o idu xit. z sic p̄ceptū ō bonore petuz ipleuit. Fac z tu o chr̄iane sili. J Sc̄do claruit plenitudine z maria ad paupes libalitate. Nā tūc dixit mr̄i sue. Ecce bi de cetero nolies ꝓponsum: sed q̄cūq̄ mihi datu sanata es. p ipam ḡ te depcor q̄ te sanauit ne mi ra eras. p dote: oia pauplib⁹ elargire. Cui mater. Lege pus oculos meos z q̄cūq̄ volueris de facultatib⁹ facito. Ad quā Lucia. Nō sic mr̄. nā q̄ morīes das ideo das. qz tecū ferre nō potes. nec B sati. charꝝ deo est. Pa igit dū viuis chr̄o tua et mercedē habeb. Cū itaq̄ domū redīsset totū p̄ri moniū vēdiderūt z pauplib⁹ erogauerūt. K Tertio claruit charitate. s. ꝓstāti. q̄ aiaz z corp⁹ chr̄o Jesu sacrificandū obtulit. Nā spōsus eius bis p̄dicī auditis rarit eā cor̄ā Paschasio ꝓsule suo. Tūc Paschasi⁹ mādauit eā sacrificare idolo. Cui Lucia rīdit. Sacrificiū placēs deo ē visitare pauperes z eis subuenire. Et qz tā āpli⁹ nō bibis. ego aūt decreta p̄ncipū custodio: z vt sacrifices volo. Lucia rīdit Tu tuoꝝ p̄ncipū decreta custodis: times: z offendere nō vis: illiscq̄ placere desideras. ego āt deū meū timeo: ei⁹ legē custodio z offendere caueo: ac vt chr̄o placeā ꝓcurro. tu ḡ fac q̄d tibi videt. ego facio q̄d mihi vidi nīcē. J Quarto resplēduit mūdissima ꝥginitate. s. carnis z anīe. qz oēm corruptiōez pēti cauit q̄d ē maxim. qz Paschasi⁹ hec ab ea audiēs dixit sibi q̄ q̄si meretrix loq̄rer. Lucia rīdit. Corruptores mēs z corpis inq̄t nūq̄ sciui. Et Paschasi⁹ ait. Qui sē corruptores mēs z corpis: Lucia rīdit. Corruptores mēs vos estis q̄ suadetis venie ōlerār suuz creatorē: dicēte ap̄lo. Corrūpūt bonos mores colloq̄a p̄ua. Corruptores vero corpis sūt q̄ delectatione corpalē ꝓponūt epulis sempiternis. D Quito hūilitate. Nā his auditis dixit Paschasi⁹: Cessabūt ꝥba cū puerī fuerit ad ꝥbera. Lucia hūiliē rīdit. Verba dei cessare nō p̄nt. Cui ille. Tu ḡ dic̄es. Lucia ait. Ancilla dei sum: z ī dixi verba dei. qz ipe dixit: q̄ cum steterit̄ inq̄t añ reges z p̄sides nō vos estis q̄ loq̄mini sz spūs p̄tis vr̄i q̄ loq̄. ī vob. Sz b q̄rit: q̄re se Lucia nō noiauit spōsā dei vl' filiā sz ancillam. Rñr q̄ b fecit cā hūilitatis. Filia cīm vl' spōsa dei efficit̄ q̄s p gr̄am. Nemo aūt scit. p certo se hr̄e g̃ tiā nisi p dei reuelatiōez q̄ rarissima ē. Vñ Eccli. ix. Nemo scit vtr̄z odio vl' amore dign⁹ sit. Et idcirco noluit illa noia sibi arrogant̄ attribuere. ancilla ꝥo chr̄i eē ōr aia inq̄ntū ab ipo ē p̄cio sanguis empta. iuxta illō ap̄li Empti estis p̄cio magno: gl'ificate z portate deū in corpe vr̄o. Et ī b dixit de q̄ certa erat cā hūilitatis. In q̄ nob oīb dat exēplū hūilitatis. N Sexto sagacitate. s. diumal' sapie q̄ p̄cipue ptz in rīsis ei⁹. tā p̄cedētib⁹ q̄ seq̄ntib⁹. Nā cū hec dixisset: Paschasius ait sibi, In te ḡ est spūs scūs: Cui Lucia. Qui este viuūt exēplū sūt spūsti vt dicit ap̄l's. Tūc paschasi⁹ dixit. Ego ḡ te faciā duci ad lupanar vt tibi ꝥginitatē amittas z spūm scm̄ p̄das. Lucia rīdit. Nō inq̄nat corp⁹ nisi de ꝓsensu mēs. Nā z si thura in manu mea offeras inuite: deo b deridz zē. Vñ si me inuitā violaueris: merces mihi duplicabit̄ ad coronā. nunq̄ aūt volūtatez meā ad ꝓsensum poteris ꝓuocare. Finitq̄ hec ꝥba sūt tā ꝓfunde sapie vt etiā doctores de b disputauerit D Nā apud doctores q̄rit. Utr̄ ꝥgo violent oppressa amittat aureolā ꝥginitatis: Et rñdet fz nostrū Ricb. sup. iiij. di. xlix. arcq̄ Petrū aure. z cō cor. scm̄ Tho. ibidē. q̄ ꝓpt̄ b nō amittit̄ aureola ꝥginitatis dūmō ꝓpositū fuādi ꝓpetuo ꝥginitatem nō interrūpat: illiq̄ actui nullo mō ꝓsentiat: z b siue ꝓ fide siue ꝓ q̄cunq̄ alia causa violēter corrūpat. Sz z si hoc ꝓ fide sustineat: erit ei plus meritoriū z ad genus martyrij p̄tinebit. Dinc Lucia dixit: q̄ si iuita corrūpit: merces sibi duplicabit̄ ad coronā. B nō est intelligendū q̄ habeat talis duas aureolas ꝥginitatis: sz qz duppler p̄miū reportabit. Unū ꝓ ꝥgitate custodita. Aliud ꝓ iniuria passa. Daro etiā q̄ tal' violenter oppressa ꝓcipiat: nec er b p̄miū ꝥgitatis p̄dit fm Tho, vbi ḡ. Vñ Aug. v. de ciui. ōi. c. xix. ōr. q̄ nō amittit̄ sc̄itas ī corpe oppresso manēte aīe sc̄itate. sic̄ amittit̄ sc̄itas corpis violata aīe sanctitate etiā corpore intacto. Et. xxxij. q. v. ca. Magis

De scto Thoma apostolo

Idē Aug. 8t. Violētia in carne nō violat pudici
cia si mēte kuat. Et ad id facit etiaz Amb. dictū. c.
Tolerabili⁹. c. cā 7. q. Et sic ptz rnsio p Se
primo clarnit brā Lucia pseuerāte firmitate 7 i⁹
uincibilitate. Nā cū hec dixisset iussit eā Pascasi
us trahi ad lupanar. tāto aūt pōdere eā fixit spi
ritussctus vt oino eā mouere de loco illo neqret
manusqz 7 pedes ei⁹ funib⁹ ligātes: milleviri ad
trahēdū sūt adhibiti: nec sic potuerūt. Tādē qnq
ginta paria boū adhibuit. sz ygo dni stetit imo⁹
bil'. Vocatis qz magis 7 incāratoribus vt ipam su⁹
is maleficijs mouerēt: oino nō potuerūt. Tūc pa
scasi⁹ dixit. Que sūt ista maleficia q vna puella
delicata a mille virī nō ē mota? Lucia rndit Ista
nō maleficia sē sz bnficia chri Porro si adhuc de
cēmilia adhibueris: me eq imobilē videb Q
Quo ad tertiū g de ei⁹ martyrij victoria sit pclu
sio hec. q. s. btā ygo Lucia ex dei gra pbat fore
victorios issimā 7 digne cozonata martyrij gl'ia.
Declarat. qz ipa habuit pugnā fortissimā 7 glo
rios issime vicit oia i fide chri 7 gra. Prio nēpe vi
cit tor mēta 7 ignē. qz visis pdicis miracul' insan⁹
tuder tor qbat aio cogitañ. qli pena eam pderet.
Cui Lucia. Paschasi miserrie qd palloribus tre⁹
pidas: tēplū dei si me pbasti crede. si vo nō credis
discede. Quo audito. furiose ābelās pcepit ignē
copiosū circa eā accēdi picēqz 7 resinā 7 feruens
oleū sup eā iactari vt celeri⁹ psumeret. qz publi⁹
ca voce de seipo risuz exhiberi cernebat 7 infideli⁹
tate pfundebat. Et illa i noie Jesu stetit imobil'
di. Ego rogaui dnm Jesuz chm vt ignis iste nō
dñet mihi. 7 impetraui ab eo iducias martyrij
mei: vt credētibus timorē passiōis tollerē: 7 nō cre
dētibus insultarē. Vñ i b chis ihesus fec sibi grādis
miraculi graz. vt sic corp⁹ ei⁹ fuerat ab oi corru
ptiōe alienū: ita ab ignis cōbustiōe foret pfuatū
Sco vicit gladiū vulnerātē. Nā amici Paschā
sij vidētes eū angustiari: gladiū i gutture Lucie
imiserūt: q tñ miracl'o grādi loqlā ñ amisit. sz qz
diu voluit orauit. 7 qdiu voluit allocuta ē turbā
circūstātē de fide. s. vera chri 7 pfessiōe. Seqz
pmittēs iteruenire p ipis apōs deū dixit. Sic ei⁹
uitati Kathanēsi sororī mee Agatha data ē pte⁹
ctrix: sic 7 ego citari Syracusane interuētrix. Ter
tio vicit tyrānū pncipē. Nā dū hec ageret facta ē
sibi reuelatio diuina: 7 ait. Annūcio vob pacē ec⁹
clie redditā: Maximiāo ipatore hodie mortuo
7 Diocletiāo de reg expulso. Ecce āt b dicto mor
ministri rhomāo p venīūt Paschasiū victū ad
senatū ducūt: accusat⁹ eñ fuerat q vniuersā il⁹
lā puicia depdat⁹ exiterat. 7 sic corā senatu rho
mano puict⁹ capitali snia ē punit⁹. Quarto vicit
ipam mortē. qz pcussa gladio: de loco nō ē mota
sz qdiu voluit supuixit qaduqz sacerdotes ve
nirēt 7 corp⁹ dñi eidē traderēt. q. d. q nō deceret
vt. s. spōsa absqz spōsi pnia ad pria aliā trāsiret
qñ aūt voluit spm tradidit. qz dulci allocutione
more sui spōsi chri Jesu-bndicti q pacē discipul'
i vltima cena reliqt. ipa qz i pace chrianis annū
ciata yba finiuit. 7 pitēs dnm Jesū chm se ipi
deo pmēdauit. Et cū oes astārēs rndissent Amē
sacratissimū emisit spm. In eodē ār loco ē sepul
ta 7 eccl'ia fabricata. Passa vo ē anno tñi. cccc.
O igit ygo sctissima Lucia. o vere luci amica. o
chri Jesu spōsa dilecta. o oi ytute famosa. o ygo
gl'iosissima corona martyrij victoriosissima ros
gam⁹ vt p nob chm exores vt p tua merita deū
nob gra 7 gl'ia Amen.

De scto Thoma apl'o Ser. 1. cū Legēda.

In Jsi dominus edi
ficauerit domū: in vanū laborauerūt
q edificāt eā. ps. cxxvj. 7c. A Iste
sicut⁹ psalmi optime cōperit brō Thome apl'o q
sicē recitat in legēda cōia chro Jesu dño nro i b ē
pmēdat⁹ inf oēs apl'os: q. s. i arte architectonia. i.
dom⁹ edificatoria vl' pstruēda foret pitissim⁹ 7
pncipalissimus mgr artificij. Vñ fm Carbol. dō
archytectonia ab archos qō sonat pncipal'. et re⁹
ctū qō ponit p edificio vl' domo. Jpm qz tanqz
mgrm edificiop misit saluator nr Jesus chs p
Abanē dispēsatorē regis Indie noie Gōdoforī vt
vicz edificaret domū illi. sicē clari⁹ patebit i seqnti
bus. Sz qm vt dr egregi⁹ Nico. de Ly. sup pdi⁹
cto yba ps. Dom⁹ dei de q itēdit ps. edificat du
plicat Uno mō corpal'r et lignis 7 lapidib⁹. Alio
mō spūal'r p doctrinā i fide 7 moribus. Et i vtraqz
iqt edificatōe requrit diuinū auxiliū sine q ivanū
laborat hūana cogitatio. Idcirco cus rex Indie
exterioris Gōdoforus cogitaret sibi facere edificari
sicz domū more rhomano regiā. 7 p b missis ex
rie ppositū Abanē ad Judeā p qrēdo magro ar⁹
chytectore sapiēte. Chs dns ab eēno nouit qs
elegit ad celeste palatiū regturos misit b. Tho⁹
mā apl'm 7 cōmēdauit ipm fore pitissimū in ar⁹
chytectonia arte: ñ qdē tā dom⁹ corpal' qz papue
dom⁹ spūal' 7 celestis vt rei pbauit euētus. Proin
de de ipo scto Thoma merito dicunt hec yba q⁹
nisi dns p ipm. s. Thomā edificauerit domus. s.
celestē: frustra laborauit Gōdoforus rex edificare
cogitañ. terrestrē. Frustra nēpe dr esse illo qō nō
puenit ad finē intētū. Sicut medicina dr frustra
q nō inducit sanitatē fm pb m. ij. phyc. sic dom⁹
terrestris bñ dr edificari frustra cū ñ habitat de⁹
b p graz i hoie edificāte q creat⁹ ē ad bitādū ppe
tuo i celo cū ipo deo q ē finis nre beatitudis Itaqz
btus Thomas de b officio celesti cōmēdat⁹ vel
spūali. Et de b loq puenit. b rpe aduent⁹ q fcoli
tur de aduētu chri in aiam 7 ei⁹ inhabitatione.
Jdeoqz in b fm hoc iuxta pmissa yba notabimus
tria mysteria pncipalia. de qby commēdat Tho⁹
mas. q vicz tria requrit de⁹ ad inhabitādū nām
mētē tanqz i domo vl' replo sibi placito. Primū
est hui⁹ edificij fundamentalis firmitas. hoc nota

tur:cū dr. Nisi edificauerit: accipiendo p ede firma. Scōm ē huj⁹ edificij spūal' decoz̄ositas: cū dr. Domū. qz de⁹ hr̄e vult domū decoz̄ā: iuxta illud ps̄. Dñe dilexi decoz̄ē dom⁹ tue: z lo. ba. glo. Tertiū est eiusdē pdulcj vtpote diuial' bospitali tas: cū dr. Dom⁹. quē bospitio cordis recipe est

B ℣ Quantū ad pmū mysteriū Dulcissimū dei fūdamēto edificij spūal' inḡrēdū ē: in qbꝫ ꝑsi fit fūdamētū edificij spūalis sup q̄ possit debite ꝓstrui dom⁹ apta deo ad inbabitādū in nr̄a aia firmū z bo dignū reḡnt i boie tripler fūdam̄tū fcz fidei spei z charitatis fulcimentū. Hoc declaratj tripl'r. Prio p auctoritates sc̄pture Nā in scri ptur̄ iste tres vtutes assiḡnt̄ p fundamēto būa nē saluat̄. s. fides spes z charitas. De fide scribit Mat. xvj. Tu es petr⁹ z sup hāc petrā edifi. ec̄ clesiā. Itē. j. Coz. iij. Fundamētū aliꝰ nemo pōt ponere ꝑter id qd̄ positū est qd̄ ē chr̄s Jesus z̄c. De fūdamēto spei qd̄ ē instar ancore tenent̄ scriptū est Heb. vj. Cōfugim⁹ ad tenēdū spem ꝓpositā quā sic ancorā babem⁹ aie tutā ac firmā Chrys. li. de repatiōe lapsi dr sic. Spes est salut̄ nr̄e an cora: vite fundamentū: dux itinerꝫ q̄ itur ad celū Hec ille. Hi petas: q̄re hec dicāt de spe. Rn̄deo qz spes instar ancore tenet aiam tutaz ne ꝓcellis tentationū inuoluat̄: sed firmiter ꝑseueret in bono. Jō oēs fluct⁹ tēratōis in b̄ mari magn̄. qz vt dic̄ tur Lij. dist. xxvj. Spes est certa expectatio future b̄itudinis ex meritis z gr̄a dei ꝓuenīēs. z sic p illā bō firme stat in bono. p expectatiōe future b̄itudinis. Itē spes dr vite fūdamētū. qz in vita pūti nō p⁹ mortē debet bō ponere b̄ fundamētū p bona opa. Sic aūt in fūdamēto materiali ma gr̄ Liij. dist. xxvj. Spes est ꝑfecta rei sperande cū fiducia ex grē ꝓcedens. Dicit ꝑfecta spes q̄ ꝑfecta ē q̄ ipsa opa meritoria spam⁹ hr̄e vitā eā. si ne meritis aūt spare nō spes ē sed ꝓsumptio. vt ait Greg. Deniqz de fūdamēto charitat̄ instar radicati z fūdati. Un̄ Eph. iij. In charitate radicati z fūdati. ad ꝓmissa ꝑfirmāda facit vbū Aug. in li. de trini. vbi dr. q̄ ꝓpter ista tria in anīo edificanda oīm li bror diuinor⁹ machinamēta consurgūt. Ex bis dauerat q̄ bec tria fides scz spes et charitas sūt fū damenta spūalis edificij ꝑ babitaculo dei in no bis.

C Scdo declarat̄ cōclusio ex rōne sacre theologie q̄ sic ꝓtz. qz cū bō sit creat⁹ a deo z ad beat⁹ dr bonū q̄cūq̄ videt hr̄e vel babiturus est in eū sit de⁹ sūmū bonū. iō sic Hugo de arca Noe li. j. ca. ij. dr. De⁹ tal' ē q̄ neq̄t sciri z ñ amari ꝓpter quā b̄ necesse ē vt fide cognitus desideret qd̄ ē charitat̄. et vt fiducia obtinēdi illū q̄d desideraz uit habeat ex bonitate dei summa. qd̄ fit p spem. Hec est rō Guil. Lugd̄. in sūma vtutū. Sed cir ca hec occurrūt q̄stiōes. Prima. Cur bō sine vera fide nō possit deū vere diligere: cū z infideles z iudei dicāt se deū vere diligere z p̄cepta ei⁹ seruare. Rn̄det breuit̄ fm Bonau̇. z Rich. sup. ij. di. xxviij. q. q̄uis infideles possint q̄ ad gen⁹ opis boni mādata dei fuare z b mō deū diligere: sed b solo mō deū diligere ñ est ḡtuitū nec meritorium vite eterne. Req̄rit̄ em̄ vt bō deū diligat z ei⁹ p̄cepta seruet fm intentionez mandātis dei vt ex charitate. s. dei ḡtuita seruet p̄cepta. Hoc aūt fieri nō pōt sine vera fide. Tū q̄ charitas nō nisi p spūm scm̄ infundit̄. spūs scūs aūt nō dat̄ nisi fidelibꝫ i chr̄o. Un̄ Rho. v. ca. Charitas dei diffusa est in cordibꝫ nostris p spūm scm̄ q̄ dat⁹ ē nobis. Tū q̄a vt dicit Aug. Incognita amari non possunt. Nā z Phs. ij. de aia dr. Nil volitū nisi cognitū. Quō ḡ potest q̄s deū amare quē nūq̄z cognouit p fidem. nec chr̄m credidit esse verū deum. Secūda q̄stio de chr̄ianis. Un̄ est q⁹ chr̄ian⁹ exist̄s i fide san⁹ z in spe firm⁹: manēs tñ i pct̄o mortali: nō vere diligat deū. Et rō. q⁹ de⁹ ipe nō min⁹ est obiectū fidei z spei sicut z charitatis. Ut dic̄t ḡ q⁹ manēte in boie fide z spe salut̄: maneat de⁹ z ei⁹ gr̄a in illo etiā nō manēte charitate. Resp̄ndet fm doc. p̄cipue Tho. ij. ij. q. xxiiij. ar. vlti. q⁹ non est sil'e de fide spe z charitate. sed in b dat̄ rō diuersitat̄. q. fides z spes p̄t remanere z remanēt ꝑ p̄cm̄ mortale informes. Absente ei charitate q̄ ē forma vtutū remanēt vtutes informes sed charitas nō pōt manere informis. q. ipa est forma vtutū z nō informat̄ alia forma. z ido ꝑ p̄cm̄ simpl'r tollit̄. Exēplū. Mortuo boie remanet in corpore figura z effigies. sed non dicit̄ bō: imo cadauer. q. separata est forma hūanitat̄ q̄ est p aiaz rōnalē. Item extincto igne in carbone tollit̄ tollit̄ ignea qualis possit reigniri. Hec sufficiant.

D ℣ Tertio dicta ꝯclusio patet exemplo apl'i Thome. qm̄ vt legit̄ de ipo: fidei spei z charitat̄ diuine fundamētū tā in seipso q̄ in alijs studuit ponere. et sic deū ac chr̄m Jesum ipsi⁹ dei filiū vez inhabitantē possidere. Cū em̄ de chr̄i resurrectione antea dubitasset: tandē vulnera chr̄i palpañ certificat⁹ est ꝺ fide. et cōfessus est chr̄i diuinitatē z hūanitatē di. Dñs me⁹ z de⁹ me⁹. Cū q̄ post acceptionē spūs scti Thomas esset apud Lesareā: appuit ei dñs ihesus d. Rex Indie Gondofor⁹ misit ꝓpositū Habanē q̄rere boiez arte architectoria eruditū. Veni igit̄ z mittā te ad eū ibi q̄ ero custos tui. et post q̄z Indos cōuerteris ad me cum palma martyrij venies. Cui Thomas Dñs me⁹ z ego fu⁹tuus: fiat volūtas tua. Tūc dñs illi ꝓposito i foro ambulāti z architectorez q̄rēti tradidit Thomā: asserēs eūdē i tali arte pl'imū foze pitū. Nauigātes aūt venerūt ad q̄ndā ciuitatē in q̄ rex filie sue nuptias celebrabat z ꝓconizari fecerat q⁹ oēs ꝺberēt nuptijs intēesse. Cōti

Nō ḡ Abanē t apl'm illud ꝙuūiū introire vbi q̄ dā puella bebrea aderat fistula canēs: vidēs q̄z apl'm q̄ nō mādūcaret sed oculos defixos ad celū bñet: itellexit hūc fore hebreū. t cepit hebraice canēdo dicere. Unᵒ ē deᵒ hebreoꝝ q̄ creauit oīa t fūdauit maria. Cūq̄z vidisset piccerna apl'm defixis in celū oculis itendētē his nec mādūcantē: p cussit in maxillā. Cui apl's. Melᵒ est vt in futuro tibi indulgētia a deo det t ḃ trāsitorie punias: nō hinc surgā donec manᵒ q̄ me pcussit huc a canibꝰ afferat. Hoc(ꝑm doctores)dictū est nō aīo impēdi vel vlcisci dī. qz sic dicere foret pcm sed mō pdicēdi. sic t cbrs dixit Jude. Qō facis fac citiᵒ. Et ꝑs. Cōuertant pctōres in ifernū zc. qz nēpe apl's Thomas ꝑuiderat sic fieri: sic pdixit t sic factū est. Nā pincerna cū extulisset ad hauriē dū aquā: leo ipm lacerauit t canis niger manū eiᵒ dextrā decerpēs a corpe ī ipm medīū cōiuiū apportauit. Quo viso ois turba stupuit. et ḃ factū illi regi inotuit. Qui apl'i bñdictionē sponso et spōse petijt. t apl's illos bñdixit. Abeūte apl'o sponsus t spōsa thalamū ingrediunt. Et ecce in manu spōsi regᵒ est ramᵘˢ palme dactylis plenᵘˢ. de q̄ ambo comedētes obdormiūt mox t sil'e somnū cernūt q̄. s. rex gēmatᵘˢ eos amplexꝰ diceret Apl's meᵘˢ bñdixit vos vt ecne vite sitis pticipes Euigilātibꝰ t sibi mutuo somnia referētibꝰ: ecce ianuis clausis apl's ingressus dixit eis. Rex meus mō vobis apparuit et me huc adduxit: vt suꝑ vos bñdictio mea fructificet. habetis vginitatē q̄ est sororꝰ angelorꝝ: possessio oim bonorꝝ t eternorꝝ: securitas gaudiorꝝ. Delibidine aūt corruptio t cōfusio generat. pseuerate ḡ in vginitate. Ecce ār duo angeli apparuerūt dicētes. Nos sumᵘˢ q̄ vob ad custodiā sumᵘˢ deputati: si monita apl'i custodit̄ offeremᵘˢ deo oīa vota vr̄a. sicqz eos apl'us de fide edocuit t baptizauit. Postea aūt sponsa noie Pelagia sacro velamie ꝑsecrata martyrū patit. t spōsus noie Dionysius illi ciuitati in epm ordiat. Et Post hec apl's t Abanes ad regem Indie ꝙuenerūt. designatoqz ab apl'o mirabili palatio et copioso thesauro accepro: rex in aliā ꝓuinciā pficiscit t apl'us totū thesaurū pauꝑibꝰ elargit̄. Per totū q̄z biennū illō q̄ rex abfuit apl's pdicauit innumerabilē pl'm ad chīm ꝙuertit. Redīs rex t facta discēs: apl'm cū Abane carcere clausit excoriādos t cōburēdos Inᶜea frat̄ regᵢ noie Gad mortuᵘˢ t q̄rta die cū sepelirēt ecce resurrexit: dixitq̄z regi Dicbō quē excoriari t cōburi disponebas amicᵘˢ dei est et angeli sibi famulant̄ q̄ me t padisum duceū: q̄ddā palatiū ineffabiliter pulcꝝ ostenderūt t dixerunt. Hoc ē palatiū qō Thomas frīs tuo extruxit. Cū qz mirarer de pulcritudine palatij t dicerē. Utiq̄ nā ianitoꝝ ḃ esse possem. Dixerūt. Frat̄ tuᵘˢ sciēs indignū fecit: si vis ḃ manere rogabimᵘˢ deū vt te suscitet t a fratre tuo posses illud emere reddēs ei pecuniā quā extimat pdidisse. Tūc rex t frīs eius ad apl'm accedētes de carcere eduxerūt t pstrati venīā postulauerūt. Quibꝰ apl's ait. Multū vobis pstitit deᵒ q̄ secreta celestia reuelauit. credite ḡ in chīm t baptizemī vt ad celeste regnuz ꝑuenias. Altercātibꝰ aūt de palatio viso cuiᵘˢ esse deberet: apl's rñdit eis. Innūerabilia palatia sūt in celo ab initio ꝑparata q̄ fide: precibꝰ: t elemosynis cōparāt̄. Post vnū aūt mēsem iussit apl's cōgregari oēs populos illiᵘˢ ꝓuincie et ifirmos t debiles variis morbis. t super illos orauit. t rādentibꝰ Amē: ecce lux ō celo coruscās ꝑ dimidiā fere horā oēs sanauit. Et exurgētes dñm iesum t apl'm glificauerūt. Et p̄ᵒ pdicationē baptizati sūt nouē milia virorꝝ: exceptis ꝙuulis t mlieribꝰ. Tūc docēs eos de multis virtutibꝰ et Prio de fide trinitatis ac baptismi susceptione. Secō de pcepto custodia. s. fornicatiōis: auaricie: gule: et de pnie ꝑe q̄ seuerātia. s. i spe venie. Tertioqz de sctā charitate q̄ ad deū: vt vigz i oibꝰ dei volūtati se cōformare studerēt. et q̄ ad primū: vt. s. hospitalitatez amarēt: atqz oibꝰ tā amicis q̄z inimicis charitatē debitā ꝑpēderēt. Tādē ad Indiā supiorē ꝑfectᵘˢ ē chīm p dicaturᵘˢ. Et sic ptz de ꝑmo. O igit̄ chriane discute te fūdamētū ponere vt ibabitet deᵘˢ. s. p verā fidē: spem: t charitatē. O q̄ diues est q̄ deū habet

¶ Quātū ad scōm mysterū de pulcritudine t decore q̄ debet fulgere aīa quā deᵘˢ velit ibabitare: inq̄reduz est. q̄li decore debeat aīa nitere vt mereat deū in se habitantē bre. Ad qō ponit cōclusio talē: q̄ scz aīa būana vt sit deo digna: tanq̄ dom⁹ regia ꝺbet decorari rectitudine: amplitudine: t ꝺo lumie. Hec ꝓclusio declarat ꝑ Aug. in li. de tri. di. q̄ bona et pulcra domᵘˢ ēparienbꝰ mēbris disposita ampla t lucida. Sic ḡ ad idē vt aīa hois sit pulcra ꝑ dei digna habitatōe: debet bre i se hec tria ꝑscpta. Prio debet bre mēbra recte bñ disposita. Ista mēbra tanq̄z pietates q̄rtuoꝝ sūt virtutes cardinales. Primū ab anteriori prudētia q̄ ornat aiam ꝓposito sctō t disponit vt caueat de futuro ab oi malo. i. pcō. Tūc q̄ pe aīa est pulcre ornata: cū tali sctō ꝓposito est fulgida. t sine ḃ turpissima est nec diuie inhabitatōi digna. qz vt scribit Sap. j. In maliuolā aiaz nō introibit spūs sapie. nec habitabit in corpe subdito pctīs. Scōm est a posteriori iusticia q̄ dicat̄ pe nitere satisfactiōe de ꝑteritis pctis. t sic ornat̄ purgat t iustū ornat. Tertiū ē a dextris ornās tēpantia ne eleuet̄ i pspis. Nā scribit Jac. iij. Deꝰ superbis resistit: būilibꝰ aūt dat gram Et Esa. lvij. In scō habitās deᵘˢ: t cū ꝑtrito t būili spū vt vivificet spm būiliū. Quartū ē a finibus fortitudo ornās pseuerādo ne succūbat i aduersis. Rbo. sī q̄n excideris. Pulcra traqz domᵘˢ hec reddit si pcites sē sic recte t bñ disposit̄. O charissimi dicatos te mibi q̄s ē i hac ciuitate tāpauꝑ vt saltē pīa mo dicū nō emat pro futuro festo natiuitatis vl' alij

ĝntulũ nõ coĝẽ solito lautius .ĝnto ĝ magr̃ cu/ rare debeꝛ spũalia ℣ Scõo debet hr̃e dom⁹ am plitudinẽ vt dixit Aug. vbi s. qz magnificẽtia re/ gia domũ reqrit amplã. Sic aia nr̃a q̃ debet re/ cipe deũ q̃ est infinit⁹: debet esse mlt̃ũ dilatata. qa scribit Hiere. xxiij. dicẽte dño. Celũ z t̃rã ego im pleo: z cũ coz nr̃m si fuerit in charitate dilatatuz: deũ capit. iurta illõ. j. Joã. iij. De⁹ charitas ẽt q̃ ma. i cha. i deo ma. z de⁹ in eo. Itaq; aĩa scrã vo les deũ cape inhabitantẽ: debet se ad charitatr̃ la cũ mandatũ ampliare vt diligat amicos z inimi cos in psperitate z in aduersitate p totũ vite cps nec vllo termio claudat. Põs. Latũ mãdatũ tuũ n. mis. s. mãdatũ charitatr̃. Talẽ q̃ppe latã domũ de⁹ reqrit ad ihabitandu, nec vult in coꝛde p ire vt odũ rãcorẽ pstricco habitare. sz i pace fact⁹ est locus ei⁹: vt ait Põs. Bernũ. Sicut in pace fact⁹ ẽ loc⁹ dei: ita in ira z discordia loc⁹ diaboli. Aug⁹ Tenes irã: tenerr̃ a diabolo. Tertio debet hr̃e dom⁹ lucidtatẽ. s. diuie sapie. z hoc p ꝓbũ dei p qõ illũinat mẽs ad cognitionẽ coꝛ q̃ sũt faciẽda vt cauẽda: z ad fuanda diuia pcepta z recolẽda eius bñficia. Mãc lucez ozabat sibi dari Põs. di. Emitte lucẽ tuã z vitatẽ tuã: ipa me dedurerũt z addu. i mon. s. r. zi tab. tua. Sine luce ista dom⁹ aie tãq; tenebꝛosa z squalida displicet deo ℣ Cũ legiꝛ q̃ cũ Thomas apl's ad supiorẽ In die veniss̃et cepit pdicatõi insistere. et innũerr̃ mi racul's z signis coꝛuscãs docebat mundũ ꝓtẽne re. z exhortabat ad audiẽdũ vbũ dei assidue: cõ parãdo illõ pcipue collyrio q̃ sanat egros ocu los z illũinat: sic dei vbũ oc'os nr̃i itellect⁹. Ad cui⁹ veritatr̃ testimoniũ ĝndã nobilẽ mulierẽ no mine Sinticẽ pdicatiõez apl'i freqntantẽ cũ esset ceca illũinauit. Ut aũt ait Chryſ. tres illi magi venerãt ad chr̃m natũ adozãdũ in illa regiõe ba bilabãt. Quo cũ Thomas pueriẽs tẽplũ itrass fec: vidit stellã cũ sig̃ cruc̃ z ifantulo pletibꝰ depi cta. inẽro gauit ĝz q̃d ẽ eẽt. Cui cũ narrassent rẽ gestã: replꝰ gaudio cepit pdicare ip̃e esset illi us infantuli chr̃i apl's: z q̃ p mlta miracl'a diui nitatẽ suã ille declarauit: ac q̃ p humano genere passus ẽt z mortu⁹ z tertia die resurrexit: cui⁹ vul nerũ signa post resurrectõz tãgẽs ip̃e Thomas certificat⁹ est: et tãdẽ q̃ i celũ ascẽderit z spm̃ sctm̃ discipul' miserit z p mõz ad pdicãdũ ei⁹ fidẽ desti nauerit apl'os: vt boies i fide ip̃i⁹ renati p bapti smũ saluarenr̃. Que oĩa audiẽtes tres illi magi baptizati sũt cũ oĩbꝰ suis ꝓplicibꝰ. z sp̃usceꝑ illu minat: apl'o ad pdicãdũ se sociarũt. Et sic tota il la patricia idola cõfregit z in chr̃m credidit. Ubi ecclesijs z epis ordinatr̃ valefactẽs apl's ad inte riora Indie pfect⁹ ẽ. ℣ Itaq; bõ discẽ ĝz bonũ sit ꝓbũ dei audire. ℣ Quo ad tertiũ de dulce/ dine hospitatõis diuie in domo aie ponit ꝓclo q̃ hospitari dñm Jesum in nr̃i coꝛdis domicilio: est ꝓdulcissimũ. qz vt ait Amb. in home. ō voca/ tiõe Matthei. Qui inq̃t domicilio chr̃m recipit interno ꝓmptis delectatiõibꝰ eruberãtiũ pascit voluptatũ. Hec ille. Jõoq; scrã mr̃ eccl'ia hodie exhortãs oẽs fideles ad tãti hospitr̃ debitã susce ptionẽ cãtat di. Nolite timere: q̃nta em̃ die veni/ et ad nos chr̃s de⁹ nr̃ t̃rẽ. q̃nta die. i. ipo die nati/ uitatr̃ dñice q̃ est ab hinc q̃nta O dulcissime iesu q̃ sp̃ ꝓmptus ẽs venire ad nos. o q̃nta tua chari tas. Audite charissimi eccl'iam dicentẽ ĝ. Nolite timere qz chr̃s dñs venit in hũc mũdũ nõ ꝓdere sed saluare pctõres penitẽtes. Porr⁹ ĝ o aie fide les ĝtulamini in dño z vos ꝓpate vt decer: q̃tin⁹ digni sitr̃ chr̃m p die ntiatr̃ hospitare i vob. Ho spitare q̃dẽ nõ solũ p gr̃az: sed etiã sacramẽtalit̃ in eucharistia ip̃m suscipiẽdo digne vt mereamr̃ p/ frui ei⁹ dulcedie. Hinc fideles admonenr̃ ꝓ tãto cũda festiuitate ntiatr̃ chr̃i cõicare deuote. ℣ Sed hui⁹ gr̃a q̃rit: q̃liter debeat hõ sui coꝛdis hospitiũ ꝓpare vt mereaꝛ tãti hospitr̃ dulcedinẽ diuinã erpimẽtalit̃ degustare. iurta illõ qõ hoz/ tat Põs. Gustate z vi. q̃m sua. ẽ do. b. hõ q̃ spat i eo. Ad id rñdet q̃ sicuti magni ꝓncipes i domo q̃ volũt freq̃nt⁹ mozari z cõuersari: tria pcipua solẽt eroptare vt libẽt⁹ z õlectabili⁹ ibi ꝙuersenr̃ scz ꝓtio dom⁹ amenitatẽ. Illa aũt dom⁹ ẽ ame na q̃ ẽ ab oi soꝛde mũda: ne sit vt stabulũ iumẽ/ toꝛ. z in q̃ est aura bona z sana. Cũ suadẽt pbi put ôt Frã. Mayro. q̃ q̃ vult domũ facere mlt̃ũ cõfert fieri fenestrã vsus aq̃lonẽ. qz aura vẽti bo realis ẽ sanioꝛ eo q̃ refrigeratioꝛ. cui⁹ signũ ẽ. qz vẽto flãte austro infirmi gnanr̃. sed reg̃nte aq̃lo/ ne alleuianr̃: vt doez ars medicine. Itẽ australis cõtristat: denigrat: et pisces vl' carnes citꝰ coꝛrũ/ pit. Bz boreal' letificat: dealbat: z ꝓfuat diuti⁹ oĩa coꝛruptibilia. ĝ ista sana ẽ aura p domo. Ilꝛ la q̃z dom⁹ ẽ amena q̃ ẽ odoꝛe floꝛ z fructũ ĝta ꝓpr̃ẽ qõ fm pbm i pble. suadeꝛ vt domui ad/ faceat hoꝛt ꝙsit⁹ arboꝛibꝰ z floꝛibꝰ odoꝛiferr̃. hec inq̃t faciũt mlt̃ũ ad ꝙseruãdũ vitã sanã z plõgã dũ. Scõo nobiles ꝓncipes eroptãt in domo su pellectiliũ z lectisternioꝛ mũdicã z pulcritudiez Tertio q̃z conuiuiũ apparatũ z delitio sitatẽ. Sic ad ꝓpositũ chr̃s dñs nobilissim⁹ z rex regũ spũa lit̃ hec tria potissime vult z diligit i suo hospitio id est i aĩa nr̃a vt nobiscũ dulci⁹ z amabili⁹ ꝙuer ser: sueq; deitatr̃ dulcedinẽ iptiaꝛ ꝓtio amenita tẽ. q̃ ad ẽ ꝓtio vt sim⁹ mũdati ab oi soꝛde pctõ rũ p verã. s. ꝓtritõz: ꝓfessiõez: z satisfactõz. Scõo vt spiret i nob̃ bõa aura sana. i. volũtas recta i p posito firmo. s. decreto nũ q̃z peccãdi. ad qõ valeꝛ fenestrã. i. aspectũ mẽr̃ hr̃e vsus aq̃lonẽ. i. aduer sitatẽ passiõis chr̃i recogitare z sic refrigerare fo mitẽ vt saneꝛ Heb. xij. Recogitate eũ q̃ ta. su. t̃rẽ. Tertio deniq; vt habeã odoꝛẽ scrãq; affectionũ z fructũ bonoꝛ opeꝛ. de q̃bꝰ ôt Chryſ. q̃ sic sẽ apõ deũ delectabiles sctẽ affectiões sic odoꝛiferi fructꝰ z floꝛes. Dicã ĝ cũ Hze. q̃ tergat ꝑui opis soꝛdes q̃ deo vult rite ꝓpare hospitiũ mẽr̃. Se/ cũdo chr̃s dñs optat in nob̃ p ĝto hospitio lecti

De scto Thoma apostolo

sternioz mundicia z pulcritudine. Nec lectisternia sut inferioza z superioza. Inferioza ex pte corporis sc̃i.s.castimonia:ieiunia:vestimẽta aspa: disciplina:oratio̅num z laboz fatigia,et sil'ia mortificatiua q̃q̃z. Superioza ex pte aie sut,positu firmu castitatis:meditatio dñice passiois iugis:z cõtẽplatio celestiu atq̃z inflãmatio diui amoris zc̃. Ista z q̃q̃z ad hec ptinẽtia sc̃i lectisternia castitatis in qbus dulciꝭ qesat chris sic p hec qeuit i mẽte vgine:sm q̃ scribit Cant.j. Du esset rex.s.celestis i accubitu suo.i.castitatis:nardus mea dedit odorez suauitatis. Un Ber.sup Cant.ot. q̃ chris dns illibẽtissime pascit inter lilia vgitatis Tertio chris optat i nob̃ z̃ uiuu apparatu z delicioſitatẽ.qo fit p opa miscoie i prios z pauꝑes mltiplicata. de qbus ipe idẽ ot Mat.xxv. Quotiens mimis meis fecistis:mihi fe. Ideo Amb. home.q̃ s. ot sic. Qui sua recipit domo chm cõuiuiu magnuz exhibet hoc ẽ bonoz opez spũale gaudiu q̃ diues pls eget pauꝑ epulaꝭ. Nec ille. O itaq̃z domũcio fidelis in chro:ex pscpto accipe documẽtu q̃.s.q̃nto te mũdiorẽ ab oibus pcis custodies .z q̃nto te castitati seruãde corpez ania applicabis.atq̃z q̃nto te ad scas meditatiões z cõplatões passiois chri z celestiu bonoz ỏdicauerꝭ,deniq̃z q̃nto mi sericordie opibus vacabis:tãto chri dulcedinẽ diuinã in tui cordis hospitio expiri ex ei⁹ bonitatis gra ꝓmereberis. R Ut itaq̃z ad ꝓpositu finiamus legẽdã:bt̃us Thomas apl's pmissa fecit z doluit z vsq̃z ad mortẽ seruauit. Nã vt legit ꝓfect⁹ i Indiã supioꝛẽ pdicauit fidẽ chri: baptismu: atq̃z cõfirmatiõnẽ ꝓtẽptu mõi:castitatẽ:z boni opis fructu Ad cui⁹ pdicatiõnẽ Migdonia vxor Karrisij cognati regis credidit. z deinceps viri thoz abhorruit: ob id karrisi⁹ regẽ pcũt vt reginã mitteret ad migdoniã:si forte eã reuocare posset. Missa regia ꝙuertit ab ea quã volebat puertere. visis q̃z tot miracul' q̃ apl's faciebat:dixit. Putabã ego migdoniã stultã fore:sz stultissimi sẽ q̃ i chm̃ n̄ credũt.noluitq̃z deinceps regi copl'ari. Tũc rex iratus apl'o capto mãdauit vt ad suos viros cõiugges reuocaret. Cui apl's. Tu cũ sis rex n̄ vis hie coinq̃nata fultitia:q̃nto magis credere debes deũ amare castissima z mũdissima seruitia suoz.s.z ancillaz. Irat⁹ g̃ rex:sup ardẽtes lamias ferreas icedere apl'z nudis pedib̃ iussit.ptin⁹ ãt fons ỏi nutu erũpẽs extinxit.p⁹ b i fornacẽ ardẽtẽ apl'z misit q̃ die alta san⁹ medio ignis exiuit.z illes⁹ Tã dẽ cogebat idolũ adorare:vt deũ suũ offendeñ. ꝓpitiũ n̄ possz hre,p libatõe. Apl's g̃ pcepit ỏmõi i idolo exñti vt q̃zcito genua flecteret statiz idolũ cõminueret. Cũ g̃ apl's genuflecteret di. Adoro nõ idolũ aut simlacra sed dñm meũ Jesuz chm mor idolũ vt cera liq̃factũ ẽ Tũc oẽs sacerdotes idoli mugitũ dederẽt. Et mor pontifex tẽpli ifiliẽs apl'm gladio trãsuerberauit. Cũq̃z pl'us vellet apl'm vindicare:rex z karrisi⁹ aufugerẽt.chriani ãt corp⁹ apli honorifice sepelierẽt. Rogem⁹ igit zc̃.

De sancto Thoma apl'o. Sermo. II. et deuotus de tactu vulnez dñi Jesu.

Affer manũ tuam

Affer manũ tuam et mitte in latꝰ meũ z noli ee incredulꝰ sed fidelis. Joã.xx. Charissimi i chro frẽs z dñi:maria p oẽz modũ charitas bñdicte su erga nos ostẽsa ẽ in oibus suis actib̃ z vbis A Sed vt iuxta pmissa vba loq̃mur:ineffabilẽ charitatẽ exhibuit qñ p vna aia saluãda.s.p aia Thome vulnera oñdit. Un Chrys.sup Joã.ot Cõsidera dñi saluatoris clemẽtiaz q̃liꝫ z pnica ania saluãda accedit z ostẽdit seipm vulnera habentẽ:ad inuẽdũ q̃ alias bũanas qs pcioso suo sanguine redemit pdiligat qz oia bona corpalia mũdi. Et ideo oñdit latꝰ vulneratũ ad innuẽdũ q̃ amoze pcordiali nos diligit. Maiꝰ q̃z vulnerata oñdit ad ifinuãdũ q̃ ũ tm̃mõ vbo vel lingua sed ope z vitate nos diligat. Pedes q̃z vulneratos oñdit ad declarandũ q̃ itatũ nos amauerit vt pdere pcoꝛ nꝛoꝛ.i.penas ipse portauerit in corpe suo.q.d. Videre q̃liꝫ ex cordevero vos dilexerim:q̃lia opa,p vra salute fecerq̃les penas z vulnera ac amarissime mortꝫ in cruce sup plicia,p vob̃ sustinui. O g̃ ania chriana recoglce chri Jesu erga te amorez z reamare studeipm te amantẽ vero amoze. Audi dicentẽ Thome imo est:recoglce q̃z cordialiꝫ et veraciter ope te amem et noli esse incredulus sed fidelis.s.veraciꝫ me redemerim. B Vtraq̃z in vbis pmissis de tribus videl' cõmendari bt̃us Thomas.

Prio de amoris chri exptõto. Magꝫ ei gra ẽ chm videre z i suis sacꝫ vulneribus ei⁹ charitatẽ erga nos expiri:qo issuaꝫ cũ oz. Affer manũ. V Scõo de corpis gliosi ꝓrrectamẽto:qz oz. mitte i latꝰ meũ. Q em̃ bõ mortalis ꝓrecter sic gliosum corp⁹ chri est singl'are miraculũ z ꝓuilegiũ

Tertio de deuotiõis fidei sectamẽto:cũ oz. nolli esse incredulus sed fidelis.

V Circa pmũ de magnitudine amoris chri erga nos declarata in ei⁹ sacꝫ vulneribus accipe hãc cõclusionẽ q̃ chris dns cõprobaꝭ nos ꝑmarie dilexisse ex susceptoꝛ vulneꝛ magnitudie. Rõ.q.si habet qz vt aiaz suã ponat ꝓ amicis suis.q̃nto g̃ acerbiori passione z amariori morte chris dns ꝓnob aiam suã posuit:tãto dilectionẽ suã maiorẽ exhibuit. Sed ex magnitudie vulneꝛ ꝓstat acerbitas passiois z mortꝫ.g̃ z magnitudo dilectois Hinc Ber. Clamat clauꝰ: clamat vulnꝰ q̃rum ꝛe imo ꝑmarie dilexit nos de⁹ L Gz q̃stio occurrit vñ possit cog̃sci vl' probari magnitudo vulneꝛ chri iesu bñdicti. Ad qo rñdeꝛ q̃ ex tribus

V Primo ex autoritate sc̃pture.

Scõo ex ratione.

Tertio ex similitudine.
Primo ex auctoritate scripture. qz dixit saluator Thome Joā. xx. Infer digitū tuū huc. s. in locū clauoz z vide manꝰ meas. Et affer manū tuam z mitte in latꝰ meū ꝛc. Et q̄b ꝓbis claret q̄ clarissime digitꝰ virilꝭ manus posset itrudi. Et vulnꝰ laterꝭ fuit tāte magnitudinis vt manꝰ virilis posset immitti. Itē Joā. xix. scribit q̄ vnꝰ militū lācea latꝰ xpi aperuit: vt implereť scriptura Zach. xij. Videbūt in quē trāsfixerunt. Ubi Glo. Aug. dicit Aperuit inq̄t: nō vulnerauit aut pcussit. sed aperuit vt illic q̄ dāmō vite hostiū pāderet in latere arcā ingrare possint a diluuio liberati. Et qm̄ ꝺz q̄ ipleta ē in ꝺ scriptura q̄ dic̄. Videbūt in quē trāsfixerūt. Et ꝺ accipit q̄ vulnꝰ istud xpi laterꝭ fuerit tālogū: latū z amplū q̄ itrospici potuerit ad viscera xpi: pulmonē. s. z epar: cor z istis ꝓpinq̄. qz ꝺz. Videbūt in quē. i. intra quē. ꝺ Secū Joānes euāgelista describēs vulnꝰ laterꝭ xpi oñdit de eo tria notabilia. Prio q̄ fuerit dirissimū z crudelissimū. qz dicit Joā. xix. q̄ iudei rogauerint pilatū vt frāgerent crura. s. xpi crucifixi z latronū cū eo crucifixoz. venerūtq̄ milites z ꝓmi q̄dē fregerūt crura z alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū eo. ad iesū aūt cū venissent viderūt eū iā mortuū z non fregerūt eiꝰ crura. sz vnꝰ lancea latus eiꝰ aperuit. In q̄b ꝓbis magna crudelitas apparet. Prio ex intentiōe qz voluerūt xpi crura frāgere: qō z facissent si ipm viuū repp̄issent. O magna crudelitas qm̄ nō sufficiebat ipm crucifixisse: sed z apposuerūt crura frāgere ex odio vt citius moreret. Sic sic nimz plures faciūt xpiani q̄b nō sufficit xpm rursum crucifigere in semetipis p pctm̄ vt ꝺz. Heb. vj. sed insup volūt eiꝰ crura frangere qō fit p firmā pctī obstinatiōez vt neq̄z possint redire ad xpm. Secō q̄z magna crudelitas apparet. qz videtes eū iā mortuū desseuierūt i defōctū. Nā desseuisse z vulnera inculisse in mortuū crudelis iudicat q̄z in viuū. ꝓter qō setā ecclia canit dirā fore lanceaz q̄ xpis ē vulnerat⁹: q̄uis p clauos malores sit xpis lesiōes passus: eo q̄ iā mortuū: z p ꝓseq̄ns dolozis impetibilē. ni hilomin⁹ tñ canit ecclia di. Vexilla regis ꝓdeunt fulget crucis mysteriū q̄ carne carnis ꝓditoz suspē sus est patibulo. Et sequit. Quo vulnerat⁹ insup mucrone dire lācee vt nos lauaret crimie manauit vnda sanguie. Ecce patet q̄ lancea illa ꝺz dirā p clauis: hac itaq̄ de causa. qz p illā desseuierūt in mortuū xpm: Itē etiā ꝺz lancea dira. eo q̄ nō solū xpm: sed z matrē eiꝰ acerbissime in aia vulnerauit. qz cū xpo iā mortuo debebāt pcere: nō tñ pepercerūt: sed adaurerūt dolozem matris q̄ vides tantā crudelitatez exerceri in coꝛpꝰ sui filij summi dolozis gladio ē ꝓfossa sup oim martyrū dolozes: vt testat Bern. Nā dolorē hui⁹ vulneris xpi mortui nō sensit: sed setā mr̄ eiꝰ astās acerbissime ptulit. Et Secō ibidē Joannes euāgelista oñdit q̄ ꝺ vulnꝰ xpi fuerit pfūdissimū: cū subdit. Et vnꝰ militū lāçea latꝰ ꝛc. Ubi claret q̄ vulnꝰ laterꝭ xpi fuerit pfunduz ex duobus. Primo qz crudelis lictoz. s. miles exptus i vulnerādo z strenuus tāfortiter impegit lanceā in latus xpi vt. s. mox sanguis emanās ꝓsiluisse dicať vsq̄z ad oculos ipsius militis: qō solet ex forti impactiōe vel intrusione mucronis. z p cō sequēs ꝓfundissime vulnerauit. Secō claret fuisse ꝓfundū ex eo q̄ ꝺz: Lancea aperuit. qz vt certū illa lancea habuit ferrū valde longū z latum et ideo ꝓfundata fuit adeo q̄ a dextro latere vsq̄z ad coz xpi q̄uenerit: cum tñ in hoīe coz declinet ad sinistrā: vt hr̄ li. de aīalibꝫ. Uñ plures sctī puta Bernardus: Anselmus z alij dicūt xp̄m vulneratū fuisse in corde. z sic vulnꝰ fuit ꝓfūdū

F Tertio idē Joannes euangelista notat q̄ hoc vulnꝰ xpi nō solū fuit dirū z ꝓfundū: sed et magnū sez longū z latum: cū subdit. Et continuo exiuit sanguis z aqua. Et hr̄ exp̄sse de cele. missa. c. In q̄dam. p Innocentiū papā. q̄ fuit verus sanguis z vera aqua. Nam z ille q̄ vidit sez Joannes testimoniū veritati ꝓhibuit. Sequitur ergo q̄ fuit z visa est aqua illa limpida: nō ꝓmixta sanguini: aliꝭ nequisset discerni visu si. s. fuisset sanguini ꝓmixta. z per ꝓseq̄ns claret q̄ cū ab eodē vulnere z p eodē tpe simul separatum z sine ꝓmixtiōe exiuit sanguis verꝰ z aq̄ vera visibiliť Idcirco ozificū z aptura illius vulnerꝭ nō fuit angustū. sed adeo debuit hr̄e magnitudinem vt ab vna parte sanguis: et ab alia ꝓte aqua limpida potuerit ꝓfluere imꝑmixte. Et ꝺ voluit deus facere miraculose in signum vere humanitatꝭ et deitatꝭ xpi. qz naturaliter in mortuis hoibꝫ statim sanguis cōgelascit: sed in xp̄o ꝑture diuina cōseruať vt flueret: vt agnosceret deꝰ esse q̄ mortuus illudebať: fm Tho. sup Joā. z eadē diuina ꝑture aq̄ fluxit miracl'ose: ad ꝓbandū q̄ corpus xpi nō fuit ꝓhātasticū sed ex elemētꝭ vere cōpositū: vt ꝺz Lyra. Et cum hoc vt significaret mysterū nostre redemptionis in sanguie xpi atq̄z ablutōis baptismalis in aqua. sicut habeť extra de cele. miss. Cum marthe. et. c. In q̄daz. O mira ḡ xpi Jesu benedicti charitas erga nos miserrimos qua tāto amore nos amare voluit tamcharo pcio: tāacerba passiōe redemit. Et Tertio ꝓbať magnitudo vulnerum xpi ex similitudine qm̄ videmus q̄ q̄ncto aliq̄ pellis fortius extēsa distrahiť: tanto si pungiť mucrone vl' cultro amplioꝛi aptura scindiť ex distractōe pellis. Sic factū est in ꝓposito. quia vt dicit Lyra sup ps. xxj. notanter q̄ sez q̄n aliqs affigebať antiquitꝰ crucifixus accipiebať mēsura coꝛpis sui a manu in manū fm latitudinem: et a spatulis vsq̄z ad pedes fm lōgitudinē vt i ligno crucis fieret foramina p q̄ clauꝭ possent facilitꝰ trāsire: z sic factū fuit.

de chr̄o. Nō aūt vna manꝰ chr̄i fuit p̄foratā t affixa: hūores cucurrerūt ad locū illū. qz naturaliē currūt ad locū lesū. t sic nerui fuerūt retracti ad illā p̄tez. Et ideo ad ꝟ q̄ alia manꝰ reducerēt ad locū foramis in liḡ facti: oportuit eā trahi violēter cū chordis. Et idē etiā itelligendū est de pedibus ꝓp̄ lesionē factā i ptib⁹ supioribꝫ. ꝓpter qđ chr̄s dñs in cruce fuit tādiu̇issime t imanit̄ extēsus vt in eius sacro corp̄e nudato possint dinūerari oia ossa eiꝰ: apparētibꝫ iūcturis oīm ossiū eiꝰ: ꝑm q̄ fuerat ꝓpheratū ibidez p̄ ꝓphetā. Dinūcrauerunt oia ossa mea. i. dinūerare potuerunt. Uñ exhis patet q̄ cū chr̄s dñs i cruce fortit extēsus t i latere extēso ē p̄cussus lācea: nō i ossibus: sed i latere fortissime distēto: sequit̄ q̄ vulneris apertura fuerit maria vt māꝰ Thome imitti valuerit. O dulcissime iesu qđ tā acerba: tā magna vulnera p nob⁹ suscipere voluisti. cur nō cōtēnes mittoi morte nos redimere: nisi vt tuū ineffabilē amorē demōstrares: t nos ad tuā felicissimā redilectionē ꝓuocares. O aia fidelis. o chr̄tiane aduerte dei tui erga te beniuolētiā. O petrōz qđ fac̄: cur ñ scindit̄ corpus tuū ꝓ tāto amore: cur potꝰ vis gire cū diabolo in petrō q̄ amādo chr̄z regre i celo. Exp̄giscere o aia misera t a petrō resurgēs chr̄m ama q̄ deꝰ tuꝰ existēs: diligere dignatꝰ ē. te ad celestia reḡ. ¶

Circa sc̄m p̄ncipale de cōtrectatione vulnez chr̄i Jesu resurgēt̄ in gl'ioso corp̄e accipe hāc cōclusionē: q̄ chr̄s dñs maximā gr̄az exhibuit thome cū p̄buit se nō solū ad videndū sed t ad contrectādū in gl'ioso corp̄e. Hec ꝓclo māifesta est. qz mortalibꝫ oculꝰ videre: t mortali hoī ꝓtigere mortaliter cū ipo ꝓtractādo ꝙuersari: ē miraculū pmaximū t singl'ar̄ ꝓuilegiū gr̄a. Est nimiz ḡnde miraculū: vt ōt Greg. i homē. ō octa. pascē sic. Palpādā chr̄s carnē p̄buit quā ianuis clausis intro duxit. Qua in re duo mira t iuxta hūanā rōnē sibi valde ꝟria oñdit dū post resurrectiōez suā corpus t icorruptibile t tñ palpabile demōstrauit. Nā t corrūpi necesse est qđ palpat. t palpari nō pōt qđ nō corrūpit. Sed miro mō atqz iestimabili redēptoꝛ nr̄ t incorruptibile t palpabile corpus suū exhibuit: vt mōstrādo icorruptibile in uitaret ad p̄miū: t p̄bēdo palpabl'e formaret ad fidē. Dec ille. Deniqz b fuit singl'are ꝓuilegium gr̄e ipi thome. qz sic videm⁹ cū rer ḡren⁹ aliquez boiez familiarit̄ alloquit̄ t manū hūero illi⁹ apponit vel collū eiꝰ amplerat̄: p mario bonore t gl'a reputat̄. ḡnto magz cū rer gl'e celest̄z chr̄s deus tāta familiaritatē exhibēs thome: p gl'ia maxima iudicat̄. Et pie credo q̄ Thomas ex hac familiaritate chr̄i maximā deuotōis t diuini amoris ac suauitat̄ gr̄am p̄cepit. ¶ Sz b q̄stiones aliq̄ occurrūt. Prima: vtz Thomas videns chr̄m sibi apparētē in gl'ioso corp̄e crediderit ipz ante q̄z tetigerit. Et videt̄ q̄ nō. qz dixerat discipulis ceterz sic. Nisi videro i mānib⁹ eiꝰ fixurā clauoꝝ t cū b mittā (in q̄t) digitū meū i lo. cla. t mittā ma. me. i latꝰ eiꝰ: nō credā. ḡ rē. Sed ad id rndēt doc. p̄cipue Tho. i. iij. p. q. liij. q. thomas audiuit solū chr̄i credidit. qz dixit sibi chr̄s. Quia vidisti me thoma credidisti. ḡuis nēpe ꝑm ꝓpriū visus ꝓp̄ sui certitudinē accipiat̄ p q̄libet sensum. Thomas aūt volebat certificari duplici sensu. s. visu in aspectu manuū: t tactu p latez? ꝓtractū. et ob b dixerat se aliter nō creditur̄: Nihilominꝰ chr̄s mox vt vidit chr̄i gl'iosaz būanitatē credidit chr̄i deitatē: vt exp̄sse ōt Leo papa i ser. de resurrectōe q̄ incipit. Retinet sctās vr̄a rē. ¶ Scēa q̄stio: vtrū Thomas post q̄z chr̄m vidit t credidit insup tetigerit ipm i oib⁹ q̄nq; stigmatib⁹. Rūdet ꝑm Tho. vbi s. q̄ etiā tetigit oia ꝑm Aug. t b ꝑ ꝓp̄ fidē thome q̄ tā ad visū crediderat. sed ꝓp̄ fidē nr̄az ꝓfirmādā. vt exp̄sse attestat etiā Leo papa in ser. q̄ s. dicēs sic. Sctm̄ Thomā apl'm ad cōfirmādā fidē oim p⁹ resurrectōez dñici corp⁹is mēbra palpasse dirim⁹. t ad repellēdū ambiguitatē: vniuersoz vulnez eiꝰ cicatrices scrutari voluisse. Et paulo p⁹. Thomas ḡ (in q̄t) cū eēt sctūs fidel' t iust⁹ hec oia fidelit̄ req̄siuit: nō q̄ ipe aliq̄d dubitaret: sed vt oēm suspitiōem ire dulitatez excluderet. Nā suffecit illi ad fidem ꝓtiū vidisse quē nouerat. sed nob⁹ opat⁹ est vt tāgeret quē viderat: vt si forte dicerēꝰ ōlusos eiꝰ oc̄los: ñ posse debat: vt si forte dicerēꝰ ōlusos eiꝰ oc̄los: ñ posse mus dicere manꝰ fuisse delusas. Dec Leo papa.

¶ Tertia q̄stio: vtz chr̄s vulnera illa sua continuerit i resurrectiōe ꝓfūdata: vel solū plana cū nota coloris alicuiꝰ. put apparet in cicatrice vulnez sanatoz. Rūdet ꝑm doc. p̄cipue Tho. ō ad nez vbi s. t 2cor. Frā. Mayro. t plures alios: q̄ re tinuit chr̄s vulnera hec ꝓfūdata t cū q̄daz solutiōe ꝓtinuitat̄. Illa tñ apertura remanet i chr̄o sine dolore. qz b ptinet ad dotē i passibilitatez t claritatez. Illa tñ apertura remanet i chr̄o sine mario statu decore gl'ie. qz illa vulnera sē q̄dā virtutez insignia t in ipō q̄dā ineffabil' gl'e celest̄z decorem appetet: vt. xxij. ō ciui. dei declarat Aug. Nec ꝓt ibi lā solutiōez ꝓtinuitat̄ i vulneribꝫ chr̄i corp⁹ chr̄i factū ē mis⁹ i cegz: sed magz ꝓfectū. qz totū b recēpsak ꝓ maiore gl'ie decore. Q aūt illa q̄nq; vulnera i chr̄i corp̄e gl'ioso remanea: ꝓfūdata cū apertura: ꝓbat̄ Prio ex autoritate euāgelica. qz chr̄s dixit sic. Infer. i. it⁹ fer digitū tuū. nō ait affer. Et qz dixit. Mitte manū t. i latꝰ: nō ad latꝰ q̄ singl'a cozdiē sonāt dicēt̄z. Mitrā digi. m. i lo. cla. t manū i latꝰ eiꝰ. Sc̄o ꝓbat ex rōne theologica. Nā ḡro. Uel thomas b chr̄i p̄ceptū ipleuerit opez: vt sez miserit digitū in locū clauoꝝ t manū i latꝰ eiꝰ ad chr̄i iussū sic p̄cipiēt̄z. Infer in q̄t di. i. huc rē. Uel nō fecit b: Si dicas q̄ nō. ḡ i obediēs extitit z p ꝟns abiēci demeruit a chr̄o q̄ i fide t gr̄a cōfirmari. qz i obediēcia ē p̄cm̄ mortale. Si dicas q̄ opē b ipleuit: bt̄ ꝓpositū. qz chr̄s ꝓfūda t apta vulnera p⁹ resurrectiōez habuit vt iferri digitꝰ t manꝰ thome valuerit. Sz forte dicas q̄ chr̄s

nō dicit ꝟ ad istū sensuz sz trīmō vt planiꝰ cla
reat. Cōtra ꝟ ē itēto sacre scripture z chri
ane fides catholica de resurrectiōe chri nō foret
certa ex tali tactu vl confirmata: eo q̄ posz dici q̄
si fides catholica de resurrectiōe chri nō foret
certa ex tali tactu vl confirmata: eo q̄ posz dici q̄
si fides catholica de resurrectiōe chri nō foret
manif. chome fuerit delusꝰ ex superficiali tali tactu.
qđ ē ꝟ vbū Leōis vbi ꝟ. Tertio pbat rōe pbica.
Quicquid deo dicere frustra: cū deꝰ sit vitas sūma:
q̄ sic deꝰ z natura nil facit frustra. j. celi. ita nil
puenit deo dicere frustra: cū deꝰ sit vitas sūma:
z q̄ dicere p̄ceptū est facere. Sed vt ait pbs. ij.
pbycoꝝ. Frustra z vanū illd est qđ ñ attingit ad fi
nē ad quē ordinat. Ūñ sic frustra ē calciatio cuiꝰ
nō ē calciamētū. j. celi. ita i. apostro. Asili. Frustra
qs diceret. Infer. s. digitū tuū in lapidē būc vl lu
gnū qđ nō ē tā penetrabile. Si ḡ Thome digitꝰ
nō ē tā penetrabile. Si ḡ Thome digitꝰ
vl manꝰ in illa vulnera inferri vl imitti ñ potue
rūt: frustra dictū ē illd: imo illd dicēdo qđ noluit
qz aliq̄ fuit. seq̄t duplicitas i chri ꝟbo qđ ē ipossi
bile. qz extra de celc. mis. In qdā. dz: q̄ chs ē vi
tas a q̄ois fallacia penitꝰ ē aliena. Ūñ sequit q̄
sic ipemet chs dixit. Mitte inq̄t manū in latꝰ z
digitū infer in locū clauoꝝ. ita realit fieri potuit
tangz in vulnꝰ. Pfundatū z apturā hñs. O itaq̄
charissimi agamꝰ gras imensas ꝺo nro chro Je
su bñdicto q̄ p nro amore vulnera suscepta vo
luerit retinere ppetuo in corpe suo gl'ioso ad inc
pellabilē dū nos i celo ex illoꝝ vulnez gl'ia z decore arcq̄
ex ꝟ demōstrato amore.

M

Circa tertiū pncipale de deuotiōe fidei accipe
bāt. 2clusiones: q̄. s. conādū ē cuilibz chriano fide
li fidē z charitatē bti Thome apli erga chm Je
sum infne deuotiōis affectu sectari. qz fm Aug.
idcirco nob scriꝰ vita ꝓponit vt imitemur. s. coꝝ.
pio Thome ꝟ papue tripl'r. Rūr q̄ debemꝰ exē
plo Thome ꝟ papue tripl'r.

Primo aspiciēdo.
Scdo pstingēdo.
Tertio pfitendo.

Prio inq̄z aspiciēdo. s. chri vulnera z passionez:
vt sic Thomas vidit cū ceterꝭ discipul vulnera
passiōis chri oculi coꝝpalit z tugic̄ babuit i ocu
lis mētalib: ita nos q̄ coꝝpal'r chm crucifixū ñ
vidimꝰ: freqnt aspiciamꝰ saltē oculi mētalib re
cordādo de eiꝰ passiōe: vt ei gras agamꝰ de tāto
bñficio redēptiōis. Nā ꝓpt ꝟ i eccl'ia ponit añ o
culos nros imago crucifixi. Hinc Bef. i med. dt
Bo bō respice mētali oculo q̄nto remūeratōis de
buo dño astrigar. respice sudorē sanguineū: ala
pas: stumelias: flagellaz. z adēnias. coronā spinea
tugētes oculos: ora pallētia: aceti poculū: mortis
supplicū. Et ita ptz amor cordis z corpis. z q̄n
to re ingratū de his video: tāto magꝭ doleo. Dec
Bef. Et sic ptz ꝓpositū. Scdo debemꝰ sectari
Thome deuotiōez in chm ptingēdo. Sic enim
chs dns tācharo amore dilexit Thomā z cete
ros discipulos vt se ill'i ñ solū ad videndū sz insup
ad pfitendū z quesēdū ꝑbuerit: ita etiā nūc tā
quare diligit oēs chrianos bonos. q̄ semetipz ex
hibet eis. z si ñ visibil'r: tñ ve sacrali ad videndū
tāgendū: gustādū q̄z i eucharistia: z ad cōmanē
dū i aia p gram. Debemꝰ ḡ chm sic freqnt pcipe
re p amorē z sacrale ō gustationez i ore p pfectio
nē. Precipue ār debemꝰ chm sacral'r suscipe
p bis diebꝰ pie natiuitatis chri vt special gram
pmereamur z i charitate accēdamur. Ñ Si
petas. Nunqd bō tenet bis diebꝰ cōicare p festo
natiuitatis dñi. Rñdet q̄ q̄uis ñ tenet qs ex pce
pto: tñ valde durꝰ ē q̄ nil vult plus facere q̄z qđ
oportet. Deuotio ḡ sctē fidei ad istā mandū ōi amo
rē z gras augēdā id expostulat vt ad tā. s. celebre
festū natiuitatis cōicādo te deuotꝰ ꝑpes. Ter
tio debēs sectari fidei deuotionē exēplo Thome
pfitēdo: z ꝟ corde credēdo p fectē z ore pfitendo
Nā corꝺ credit ad iustitiā: ore ār pfessio fit ad sa
lutē. Rho. x. Ūñ Thomas cū chm vidēs tetigis
set: pfessus ē corde z ore di. Dñs meꝰ z deꝰ meꝰ.
Et insup pfiteri debēs ēt opa p imitatōez vsq̄ ad
mortē. Nā ōt saluatoꝝ Lu. xij. Ne ereami ab hoi
bꝰ q̄ occidūt corpꝰ zē. Dico ār vob q̄cūq̄z pfessus
fuerit me co. zē. Sic fecē b. Thomas q̄ mori vo
luit p fide chri z pdicatiōe nois eiꝰ put claruit ex
legēda. O igit̄ chriane dissce chm imitari vsq̄ ad
mortē resistēdo pcis. Ama o aia chm deū tuuz
q̄ te sāguine abluit: sua captitate absoluit: suis vul
neribꝰ sanauit. sua morte viuificauit. z sua resur
rectiōe te gl'ificare repromisit: atq̄ ascēsiōe sua ti
bi celū apuit: vt cū eo regre valeas sine fine Amē

Pro sctō Tho. apl'o. ser. M. s. ō eiꝰ triplicē statū

Quia vidisti me Thoma credidisti: bti q̄ ñ viderūt z
crediderūt. Jo. xx. ℣ Verba sc̄ē sal
uatoꝝ nri Jesu qbꝰ insinuat mariam suā gram
tā q̄ ad Thomā apl'm q̄z q̄ ad oēs fideles. Quo
ad thomā i ꝟ q̄ ipz incredulū ad fidē verā sibi ap
parēdo visibil'r induxit. qz vt ōt Jsi. li. ō vita z ob
itu sctoꝝ. Thomas (inq̄t) discipulꝰ chri audiēdo
incredulꝰ: vidēdo fidel' fuit. Itē q̄ ad oīs fideles
chs mariaz gras oñdit cū illos oēs brōs ex fidei
veritate z vultate testat di. Bti q̄ ñ vi. z cre. zē. Et
qm̄ hec ꝟba chs dixit Thome: idcirco ad eiꝰ ho
norē merito accipiūt. In qbꝰ ꝟbis triplex statꝰ
b. Thome apl'i p nra edificatiōe exp̄mit.

Prio statꝰ dubitatiōis i q̄ cecidit.
℣ Scdo statꝰ confirmatiōis i q̄ credidit.
Tertio statꝰ beatificatiōis ad quā p fidē chri p
uenit. Primū horꝝ notat i ꝟbis p̄missis cuz ōt.
Quia vi. me Thoma. qđ iterpretat a thomos qđ
i greco ē diuisio i latio. qz a ceterꝭ discipul ō fidē
resurrectiōis fuit diuisus. Ūñ z thomas vocatꝰ
est didimꝰ grece qđ ē dubiꝰ latine fm q̄ ōt Catho
li. Scōm q̄z. s. statꝰ confirmatiōis in fide notat cū
subdit. Credidisti. Terciū aūt cū subnectit. Bti
q̄ nō viderūt z cre. In hoc em̄ beatitudo vera pro

mittit oīb⁹ in chr̄m credentib⁹ B

Circa p̄mū de casu dubitat⁹ Thome cū ipse fuerit electꝰ ad celestē gl̄iam discipulꝰ. Queri ḡ cur misericordissimꝰ deꝰ p̄mittit plerunq; suos electos cadere a dei gr̄a i pcā dānabilia z q̄q; apostatare a fide chr̄iana: sic̄ videmꝰ i multis. z b̄ etiā p̄z de ap̄lis q̄ oēs scādalū passi sūt in nocte passiōis: dicēte chr̄o Mar. xiiij. z p̄apue claret in sctō ap̄lo Thoma. Ad q̄ rūr p ꝓl'onē talē q̄ vi delicz iustissima rōne diuini iudicij p̄mittūt ca/dere plerūq; dei electi. Nā ōt p̄s. Justꝰ dñs i oi bꝰ iudicijs suis: z sctūs in oīb⁹ op̄ib⁹ suis. Quā te. q; iudicia dei abyssus multa: dicēte p̄s. tū a posteriori cognitiōe possumꝰ assignare hui⁹rō/nes p̄apue q̄druplices.

¶ Prīo ex pte dei bñdicti.

Secō ex pte cadēt⁹ electi.

¶ Tertio ex pte sctī collegij

Quarto ex pte hūani documēti.

Prīo ad id ē rō ex pte dei bñdicti. q; deꝰ b̄ ñ nisi iustissime p̄mittit ꝑpē b̄ vt ꝓsequē demōstret suā īmēsam misericordiam z p̄missiōis sue vtatē q̄n ta/les reuocādo a pctis magnis z misericordiē sb/leuando tādē dat eis gl̄iam p̄missaz penitentib⁹ Unde sctūs Dauid cū gr̄uissime peccādo cecidissz i adulteriū cū Bersabee z homicidiū Urie a ꝑphe ta Nathā ōt missiōe cozreptꝰ: recoḡuit pcm̄ su um. z sic orauit. Miserere mei deꝰ fm magnaz mi/sr̄i. c. Et fm mul. mis. cu. dele ini. m. Ampliꝰ la/me ab ini. m. z a p. m. mū. me Tibi soli pec. z ma/co. te fe. zē. Seq̄t. vt iusti. in ser. t. fm Lyr. exponi tur sic. i. vt p̄missio tua ipleat ꝑut decet tuā vi/tatē. Et vincas. s. malos: cū iudicaueris. b ē: facien do ꝓriū illꝰ q̄ō de te a malꝰ iudicat dicētib⁹ q̄ nō impleres p̄missuz tuū. Hec fm sniam Lyre z cō cordiē doctoꝝ. Jōq; ad ꝑpositum loq̄ndo de b̄tō Thoma ōt Hze. in hom̄. sic. Quid frēs charissi/mi: q̄d inē hec aia duerti⁹? nūquid casu gestum credit⁹ vt electꝰ ille discipulꝰ tūc deesset z audiens dubitaret: z dubitās palparet: z palpās crederet nō b casu sed diuīa dispēsatiōe actū ē. Egit nan/q; miro mō supna clemētia vt discipulꝰ dubitās dū in mḡro vulnera palparet carnis: i nob⁹ vul/nera sanaret infidelitat⁹. Hec Hze. Et ad p̄missō rū ꝓfirmationē facit q̄d Aug. in Enchy. ponit ꝑ regula generali. q̄ vicz deꝰ bonꝰ adeo est pōssi/mꝰ q̄ nedū aliquē boīm sz nec angelū cadere p/mitteret nisi alī mitteret nullū q; malū in mōo p̄mitteret nisi alī q̄d melꝰ inde elicere p̄nouisset. ¶ Scōa rō ex pte cadēt⁹ electi. q̄. s. deꝰ nouit expedire sepi⁹ illi homi ad ꝑtutū augmētum: vt vicz in eē dū dat z post a casu resurgat. Cū em̄ diligēt⁹ deū oīa coopant⁹ in bonū. Rho. viij. sequit q̄ etiā ca sus boīs iusti in bonū illi cedat dū resurgit. Si q̄ras: q̄d boni ꝓfert casus vl' lapsus pcti ipi⁹ iu/sto boi? Rñdet fm dictamia doctoꝝ. Prīo con fert maioꝝ feruoris adq̄sitionem: eo q̄ tales re/surgūt postea feruētiores. sicut viatores q̄ vident suos socios lōge p̄cessisse: velociꝰ currūt vt ad illos puenīāt. Jō Amb. in hom̄. q̄ dā ōt. Sancti dei si aliq̄n cadūt alacriores resurgūt. Jrē di. l. c. Felicior. ōt sic. Fideliorē facet⁹ ē Petrꝰ postq̄ fidē se pdidisse defleuit: atq; iō maiorē gr̄am repperit q̄ amisit. Hec Amb. Scō ꝓfert maiorē humili ationē. q; forte raḷ de se p̄sumebat. Jō. j. Cor. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Un Aug. li. de ci. dei ōt. Judeo dicere superbis cē vtile cadē/re i aliq̄d manifestū pcm̄ vñ sibi displiceāt q̄ iā sibi placēdo ceciderūt. Salubriꝰ em̄ Petrꝰ sibi displicuit q̄n fleuit q̄ placuit q̄n p̄sūpsit. Nā spū alia vicia i q̄busdaz nō curāt q̄ latēt nisi q̄nḡ in carnale vicium labant. Extm̄. sic in veste macula aliq̄ ñ curat ōponi nisi in lutū mersa postmodū totaliter abluat. Tertio ꝓfert cautiorē sui circūspe ctionē z custodiā atq; erga alios compassionez. In pctōre em̄ tria sūt. s. pcm̄ q̄ō odire debemꝰ: natura quā diligere debemꝰ: z pena vel penere/atus cui cōpati debemꝰ. Un fit ex b̄ q̄ aliq⁹ cau/tiꝰ incedat. Eccli. xxxiij. Qui nō est tētatꝰ q̄lia scit. z q̄ nō ē exptꝰ pauca recoḡuit. D Tertia rō ex pte sctī collegij. Sic ei ordinauit deꝰ vt ait Greg. q̄ a p̄ncipio mūdi sp̄ mali cū bonis mixti fuer⁹. vt i domo Ade Cain malꝰ cū Abel bono. in domo Noe Cham malꝰ cuz Sem z Japhet bōis. In domo Abrae Jsmael malꝰ z Jsaac bo/nus. Et in Jsaac Esau malꝰ cū Jacob bono. Et in domo Jsrael. i. Jacob Joseph bonꝰ cuz aliis malis. Sic z in collegio chr̄i Judas malus cuz ap̄lis. Sic etiā in oi ꝓgregatiōe Un Aug. ōt de sua ꝓgregatiōe. Nolo reputari domuz meā his z chr̄i schola meliorē. Idē q̄z. xxiij. q. iij. Quāē. ōt. q̄ sic̄ zizaniā a frumēto difficile est segregare ita in hac vita malos a bonis. Ad ꝑpositū. Deꝰ ḡ voluit a p̄ncipio vt ꝓgregatio seu collegiū sctōꝝ habeat excusationē vt ꝑ aliq̄rum casum vl' sca/dalum nullꝰ detrahere possit collegio vel religi oni: ꝓsiderādo q̄ etiā in schola chr̄i vl' in q̄cunq; religione sunt q̄ cadunt z nunq; resurgūt vt Ju das: z nihilominꝰ plures sunt q̄ zsi cadūt nō re surgunt: vt Thomas z alij discipuli chr̄i tēpore passionis. Et insuper sunt q̄ stant z nūq; cadūt sed remanēt in bono: vt btā virgo Maria q̄ etiaz tpe passionis cū cecidit. z Jacobꝰ minoꝝ z Joseph iustus: de q̄bꝰ putat fm hist̄orias q̄nō ce/ciderint saltem ad plenum in foro cōscientie. q̄d ꝓbatur ex voto facto p Jacobū q̄ vouit se nō co/mestuꝝ nisi chr̄m videret in resurrectiōe: vt dicat Hiero. Voluit ḡ deꝰ q̄ Thomas z alij caderēt in suo collegio q̄tinꝰ boīes in collegio cadentes nō possint crimen inferre religioni sanctoꝝ: vbi plurimi sūt q̄ possunt quandoq; cadere z stare vel resurgere fm dei gr̄am quā varia mō digna/tur impārti suis. E

¶ Quarta rō ex pte humani documēti. q; deꝰ p/

mittit qñq; alios etiã de magnis sctis cadere et resurgere vt alij cõiter doceant. sic patz de aplis: Thoma pserti q dubitãdo: fidem p nob ꝓfirmauit. Et vt cõit hoies doceret ꝓsolari q i fide tẽtatõe di. illõ Mar. ix. Credo dñe adiuua icredulitatẽ meã. Et vt oes ꝺ pctis ꝙuersi venia sperẽt sup. Lañ. ꝺt. Hino ꝓpt̃ mãsuetudinẽ q in te pdixisti latronẽ ꝙfitentẽ: nõ lachrymãtẽ peccatricẽ: nõ chananeã supplicãtẽ: nõ mulierẽ in adulterio dephẽsam: nõ publicanũ: nõ negãtẽ discipulum ꝙfitentẽ: nõ psecutorẽ discipulorũ suorũ. deniq; ñ ipos crucifixores tuos. Hec Bern. Et sic ptz ꝑmz. ℣ Quo ad scõm ꝑncipale de statu. s. credulitatis ligiosi cbitane oi relicto errore debet firmari in catholica fide: exẽplo bri thome. Hui⁹ rõ accipitur ex ꝺ cbis dñs voluit ꝓpt̃ nr̃az ꝙfirmatõez sue diuitatis z ꝓtatis fidẽ ꝙfirmare p bri Thome beatitudinẽ alioꝝ ꝺ discipulorũ circubatõez mlti plicit. s. p oes sensus. Primo p auditũ q ostẽdit se vitũ p allocutõis vocẽ q nota erat Thome z discipul. Secõ p visum. qz oñdit eis manꝰ et latꝰ: z dixit Thome. Vide manꝰ m. z c. Tertio p tactũ: cũ dixit. Mitte manꝰ tuas i latꝰ meũ z c. z infer digitũ tuũ in locũ clauoꝝ z c. Quarto p gustũ. qz mãducauit coram eis Lu. vl. Quinto p odoratũ. qz insufflauit in eos Jo. xx. Flatꝰ ãt iste nõ nisi ꝑ̃ doc. sup. iij. ꝓpue Scotũ z Ricb. dist. xlix. ꝙ. ij. ꝓpue Scotũ z Ricb. dist. xlix. ꝙ. ij. qz mãducauit coram eis Jo. xx. Flatꝰ ãt iste nõ nisi ꝑ̃ multo odore suauissimo credit̃ receptꝰ. qa et corpib⁹ gloriosis redunbabit etiã i celo odor suauissimꝰ q diffundi hz p totũ celũ empyreum vbi habitat scti. iuxta illud Apoc. v. de sctis sciũ. Habebant inqt phialas plenas odoramẽtoꝝ. qz ꝓpa scõꝝ odorifera. Corpꝰ ãt cbi erat i resurrectõe gliosus. ꝙ suauissimo odore plenus Quẽ odorẽ mor cũ Thomas vulnera plenus sẽ. maria dulcedie sentiẽs: ꝓtinere se nõ potuit quin me. Bafrecꝰ Carnotẽsis eps. Quid mirꝝ si mira deuotõe. s. repletꝰ Thomas mor exclamauit dñs meꝰ z deꝰ meꝰ. Nõ ei erat tã qñ de diuinitate illiꝰ: qñ de ꝓtate resurrectõis aliqñs be sitarẽt quẽ nõ arcerẽt claustra nec latereẽt secreta imo quẽ nõ arcerẽt claustra nec latereẽt secreta nisi vt fortissimũ testimoniũ fidei p eos haberẽt Gre. i homi. vt merito dicere possent apli illõ. j. Joã. j. Qd fuit ab initio: qd audiuim⁹: qd vidimus oculis nr̃is: qd ꝑspexim⁹ z manꝰ nr̃e ꝓtrecta uerũt de ꝙbo vite z vidim⁹ z testamur z annũciam⁹ vob vitã eternã. ℣ Sed hui⁹ gẽa q̃rit quo ꝙs sic possit se ꝑmunire vt errores cauere z i via salutis rectissime incidere valeat. Rñsio Ad id valẽt ꝑcipue q̃tuor.

Primũ sollicita circũspectio.
℣ Scõm piculoꝝ declinatio.
Tertiũ sacre scripture adhesio.
℣ Quartũ humil' depcatio.

Primũ ẽ sollicita circũspectio. Sic em̃ q in via timent sollicite hz circũspicere ne errent. clauꝰ aũt oculi volẽs ambulare impingit i ꝑcipitiũ vadit. Sic in via spũali q absq; vite sue ꝓsideratiõe z sollicita circũspectiõe vadit: oberrabit tãq; ceci iuxta illõ Sopho. j. Ambulauerit vt ceci qz dño peccauerit. Et ps̃. Errauerũt in solitudine: viã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt. Hinc Aug. xxxviij. di. Quãuis. ꝺt. Errare q̃nta possum⁹ cura cauẽdũ est nõ solũ i maioribus: verũetiã i minoribus rebus. nec nisi rez ignorãtia ꝑt errari. Un̄ clarz ꝙ bi q nil circa suã aiam ꝓsiderãt: nec ꝑdicatiões z documẽta salutaria freq̃ntãt: imo ignorare salubria volũt: in mario pcl'o errorũ sũt z dãnatiõis qz vt ea. di. xxxviij. Jgrantia. Est inqt ignorãtia mr̃ cũctoꝝ errorũ marie euitãda. Un̄ legit i vitaspa. ꝙ q̃dã sctus pr̃ dixit. Sic ait bruto aiali solent oculos velare vt assuescat molere: sic diabolus ꝑmo oim festinat oculos hois mẽtales a sui circũspectiõe obcecare ne viã salutis videat: vt sic illũ i dãnatiõis viã ducat. ℣ Scõm ẽ piculorũ declinatio. Sic ei hoies q i via ambulãt periculosissima latronũ insidiaꝝ: foueaꝝ z q̃rũcũq; laqueorũ: si ñ sel' saltẽ aliqñ incidũt. Juxta illõ Eccli. xij. Qui amat piculũ ꝑibit in illo. Ita ꝙ q̃rũ q deuitãt pericula vitã tuti liberant. Sic z in spũalibus se q̃dã imo mlti q eligũt sibi tẽdere ad vitã eternã ꝙ vias periculosas q sẽ vita mũdana z carnal' q̃ solet in hereses trahere. De talib⁹ ãt Hiero. i testam̃. ꝺt. Impossibile ẽ inqt vt q̃s pñtib⁹ z futuris ꝙfruat delitijs: vt z ꝺ sit in honore ꝑm⁹ z i futuro gliosus: vt z ꝺ vẽtrẽ impleat z illic mẽtẽ Un̄ ptz ꝙ q vult rectissime i via salutis incedere z ad bitudinẽ illã celestis pũe tute puenire: debet declinare pricula mũdane z carnal' z cupiscentie ac hereticе societatis: cui⁹ est relatare hoies ad talia delectabilia: z ꝙ hec ad errores trahere. Nã i Vitaspa. q̃dã senex dixit. Tria sũt inqt q diabolus aũ oẽm tẽtatiõis casũ z ꝑcipitiũ ꝑmittit. s. obliuio sui vl' ignorãtia: negligẽtia: z ꝓcupiscẽtia. Ad id etiã faciũt ꝓbica dicta. Quidã ei pbs q̃rit Lur ñ oẽs hoies redeãt ad bitudinẽ: cũ oẽs ad illã creati sint z oẽs illã desiderẽt. qz vt ꝺt Boecius li. iij. ꝺ ꝙsol. pbie. Dis ait cura mortaliũ diuerso q̃dem calle ꝓcedit. sz ad vnũ finẽ bitudis nitit̃ puenire. Mẽtẽ nẽpe hoim veri bõi natura valit̃ infra ẽ cupiditas. Hec Boe. Et ad id pbs idẽ rñdet ꝙ ꝺ ẽ idcirco. qz caligãte oc'o mẽt̃ ista sensibilia vidẽs appetit: rãq; sũmum bonũ ertimãs. Et ponit exẽplũ dicẽs. ꝙ sic bõ sobrius exiẽs

De sctō Thoma apostolo

suā ciuitatē vel domū: sī tandē in via inebriatus fuerit: is in via vmbras forē hoies estimat. z sīlā q̄ reuertat domū ignorat. Sic aīa būana q̄uis ad brītudinē a deo p̄ creationē exierit: nō i via huius mūdi inebriata amore seculi z carnaliū voluptatū fuerit ad supnā nescit brītudinē: z tā q̄ iuiscata coheret. ℣ Tertiū est sacre scripture adhesio. Sicē enī q̄ in tenebris hz ambulare in via necesse habet sibi lucernam hīre: sic hō in via tenebrosa ig̃rātie necesse hz si nō vult errare vt ꝑba dei diligēt audiat: vt sacre scripture firmit adhereat q̄ meditāte vere saluz i via dirigat: z q̄d credere: q̄d facere: vl' dimittere: aut cauere debeat īstruat. Dīnc ꝑs. Lucerna pedib⁹ meis ꝓbum tuū dñe z lumē semitis meis. Proide dī. xxxviij. Sicē stellas. scribit: q̄ sic stellas celi nō extinguit nox: sic mētes fideliū inberētes firmamēto sacre scripture nō obstruat iniq̄tas mūdana. z c. seq̄nti scribit q̄ scripturaz ig̃rātia: chr̄i ē ignorātia ꝑm Hiero. i Esa. Et ꝑm glo. ibidē h intelligit de ig̃rātia q̄ ꝓtēnit discere. de q̄b⁹ ibidē c. Qui ea. dicit Gre. q̄ q̄ stult⁹ ē in culpa: sapiēs erit in pena.

Quartū ē būilis deꝓcatio: vt. s. de⁹ oñdat ipi hoi salutis nēcaria z illūinet ac ꝓseruet in vera chr̄i fide. Jac. j. Siq̄s indiget sapia postulet a deo q̄ dat oīb⁹ affluenter. Nā z q̄ viā materialē nesciunt ab alijs inq̄rūt z demōstrari petūt. Ad ꝓpositus Brūs Thomas post q̄ errauerat a fide tā dē cō firmat⁹ i chr̄o tā forti sī ipa fide extitit vt nū q̄ titubauerit de ceō. q: illūinat⁹ sollicite se custodiuit: ꝓcl'a q̄z declinauit: sacreq̄ scripture z chr̄i fidi adhesit tā fortissime q̄ ꝑ ipā tormēta z mortē susti nuit: vt ptz i legēda. O itaq̄ tu homūcio q̄ tētari oné pateris ꝛ fidē vl' te seductū vides p aliquē ers rozē: stude q̄ntoti⁹ te ad vitatē ꝛuerte z ꝛfortari in chr̄o q̄ occurrit tal'. Uñ ē q̄ oēs chr̄iani ex sola fide chr̄i merito reputent brī. iuxta dictū saluatoris. Brī inq̄t q̄ ñ videt z credidert. Rūr p̄ ꝛclusionē q̄ dignissimū ē vt oēs z singl'e aie chr̄iane ꝑ chr̄i iesu fide dicāt ℣e btē Et b q̄druplici ꝓpua rōne. Prio ex fōte ℣e brītudis. q: fons vere z celestis brītudis chr̄s de⁹ i suis fidelib⁹ vere p g̃ tiā inhabitat. iuxta illd apl'i Eph. iij. Mitare chr̄s p fidē i cordib⁹ vr̄is. Vere g̃ brūs reputat q̄ brītudinis fontē in se hz manētē. ℣ Sc̄o ex pignore ℣e brītudinis q̄d ē sacr̄m eucharistie in q̄ chr̄us ver⁹ de⁹ ꝛ inest realit̄ z corꝓalit̄. Uñ canit eccl'ia O sacr̄z ꝛuituū i q̄ chr̄s sumit: fcolit mēoria passiōis ei⁹: mēs iplet gr̄a: z future gl'ie nob⁹ pignus dat. Hz dato q̄ aliq̄s sit pauꝑrim⁹ accu: ita q̄ ñ hēat et vnicū obolū: si tñ apō se hēat depositū pignus i valore mille milionū aureoz: idubitāter ꝑ fixo ēmio sibi exoluēdoz: nihilominꝰ ditissim⁹ z felix reputat. Sic chr̄i iesu fideles q̄uis sint re⁹ bꝰ pauꝑes: hñt tñ pignus felicissime z ꝛacissime brītudis i eucharistia i q̄ vitā eīnā accipiūt idubitanter Jo. vj. Qui mādūcat meā carnem z bibit meū sang. hz vitā eī. z ego resuscitabo eū i nouissimo die: ōr chr̄s O igit̄ charissimi i his sacr̄z diebus ꝑ festo dñice natiuitat̄z accedam⁹ ꝑpati vt accipiā⁹ b tā salutifici: tā felicissimū brītudis ēne pignus. i. chr̄m i eucharistia: vt beatiores apō deum sim⁹. O deuote aie cur negligit̄z: cur torꝑet̄: expgiscimi vt tātū bonū gl'iosissimū z ditissimū habeat̄z. Tertio ex adq̄sitiōe ℣e brītudis. q̄a ℣a brītudo celest̄z q̄ i pñti spe possidet: ista ñ bī nec ꝑt adq̄ri nisi ꝑ merita fidei formate Heb. xj. Sine fide ipossibile ē placere deo. z Mar. vlti. Qui crediderit z baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. ḡ ver⁹ chr̄ian⁹ ē btūs q̄ pl⁹ meret̄ cū credit ñ vidēs q̄z vt dēs: eo q̄ vt ait Gre. Fides nō hz meritū cui būna rō ꝑbet experimētū. z sic tal' dī vere btūs ꝑ brītudis meritū. ℣ Quarto ex ꝓmissiōe ℣e brītudis. quā idubitanter fideles veri i chr̄o ꝓseuerātes ꝑ mortē ꝛsequnt̄ ifallibiliter. q: ꝓmissio dei ē oīno ifallibil': cui sit summa z ꝑma ℣itas q̄ nec fallere nec falli ꝑt: vt ait Anſ. Dīnc Hiero. ad Rusticū monachū ōr. Nil ē chr̄iano felic⁹ cui ꝓmittūr regna celoz. O igit̄ chr̄iana aīa ꝛsolare z da gr̄as deo ꝑ eo q̄ es ad chr̄i fidē vocata. O ℣e btā ñ simpl'r sz q̄ter btā fidel' in chr̄o aniā: vt paruit: gaude z letare ꝑ tāta felicitate ꝛsequnda. Si āt o misera peccatrix aīa deū i mules offendēs. ꝓdidisti rot⁹ tāte brītudinis dona: recolligisce z age penitētiā vt reddat̄ hec brītudo sempiterna Amen

De sctē Thome ꝓuilegijs z fide sectāda Sermo. IIII. in ordine.

Erant discipuli in
e rus z Thomas cū eis: venit Jesus ianuis clausis ꝛc. Dec ℣a scribūt Jo. xxj. z recitant̄ in bodier. euāgelio ad bonorē sci Thō. apl'i. ℣ In pñti nēpe euāgelio recolit aduent⁹ chr̄i ad discipl'os vna cū thoma erūtes ꝓst r̄surrectionē. In tpe āt pñti recolit eccl'ia ad uentū chr̄i ad nos ꝑ incarnationē z ꝑ gr̄e infusiōnē. Uñ z in matutinali officio bodierno canit eccl'ia. Nolite timere: q̄ntra ei die vēiet ad nos chr̄s deus nr̄. Et b idcirco vt ad festū ꝓrim natiuitatis dñice nos habilitare z ꝓpare debeā⁹ q̄tin⁹ chr̄m i nos venientē z i nr̄a mēte ꝑ gr̄e ispiratiōnē nascētē digne suscipiā⁹. Idcirco Amb. i ser. j. de aduētu ōr. Jō scī ꝓes dñi celebrare cepert aduētū: z fidel' ꝓpet z emēdet vt digni dei ac dñi sui nanuitatē valeat celebrare. Et in ser. ij. ōr. Opter ḡ nos esse scitate puros: mūdos pudicicia: nitidos bonestate: vt q̄ die festū aduenire ꝓpinq̄s cernim⁹ accuratis⁹ icedam⁹. Si em̄ muliercule solēt aliq̄s ferias suscepture mac'as vestiū suaz aq̄ diluere cur ñ magis nos crecpturi natalē dñi mac'as aīa rū nr̄az fletib⁹ abluam⁹? Dec z pl'a Amb. ibidē. Itaq̄ ō b. Thomas z discipuli i ꝓmissio ꝑbis

cōmēdank q.ſ.cū eſſent intus venit ad eos dñs ieſus vt patuit. In qbꝫ q̄dē z ſeq̄ntibꝫ ꝓbis cuā ſcłij.ſpe apłs Thomas p̄apue tripłr cōmēdat ℣ Prio ō ſcē fidei adheſiōe.qz erat cū diſcipuł ſiōe.qz Thome chīs ſpēalit apparuit. Scōo de ſpāli dignifica ℣ Tertio ō diuialiviſitatōe:cū ōr. Venit ieſꝰ z c̄. ℟ Circa p̄mū de ſcē fidei chīi.ſ.adheſiōe acci piam⁹ bāc ꝓclonē q̄ ſic apłm Thomā ſic z quā libet aiam nō niſi p fidē catholicā de⁹ hz acceptā tatē apłi. Deb.rj. Sine fide inq̄t ipoſſibile ē quē ℟ placere deo. Credere ei oꝓtet accedētē ad deū qz eſt z inq̄rentibꝫ ſe remuneratoꝛ ſit. ℣ Hz bie occurrit q̄ſtio q̄lis debeat eē fides hoīs chīi ani vr.ſ.deo acceptā z britudine eterne dignā ef ficiat aiam. Nā nō q̄lbz fides facit bñ.z iō gtū q̄lis etiā Cygani ſe p ſuā fidē meliozes iudicēt melioꝛ ℟ būganica vel rhomana. Sed ad id rñ dēt q⁹ ad ℟ vt fides chīiana ſit ſaluifica:z vt deo gratū ac beñ efficiat:ſm illū dictū ſaluatoꝛ ad Thomā facū. Bti inq̄t q̄ nō viderūt z credide rūt: Reḡrunt ꝓditiōes p̄apue q̄ttuoꝛ Prima ꝓditio vt ſit vtuti diuine inira.ſ.ſm rectitudinē ſacre ſcripture q̄ ē ꝛ fidē hereticoꝝ.z ℟ ita q̄ nō reḡrat miracula vel alia exp̄mēta:nec rōnē būa ne capacitaſ vł intellectiōis:ſed mere ex charita te dei credat ſm ſacrā ſcpturā ipi deo ſic reuelan ti. Unū Mar.xvj. Btūs es Simō bariona.qz ca ro z ſang. nō reuela.nbiſz pr̄ me⁹.ſm q̄ppe Lyr. Petꝰ ℟ ōr btūs.qz ꝓfeſſio vere fidei ducit ad be atitudinē:quā.ſ.ꝓfeſſionē fidei Petꝰ fecit qñ in rogati a chīo diſcipuli quē ipm dicerēt. Rñdit ℟ z p alijs di. Tu es chīs filiꝰ dei viui. Hoc at. Petꝰ nō didicit ab hoīe:nec alīūde q̄ p ſolā gram ſpūſcti z reuelationē diuinā:iō ſubdit.qz caro z ſanguis.i.hō mortal:nō reuelauit tibi.i.ñ docuit te iſtā vitatē:ſed pr̄ me⁹.z p ꝓñs rota tri nitas.qz indiuiſa ſūt op̄a trinitaſ:vt ait Aug.li. de trin. Et ſic ptz q⁹ fides btificans inniti dz ſoli deo reuelāti i ſacra ſcpturā. Nā illi p̄dicank bti q̄ nō viderūt p aliq̄ exp̄mēta z tñ credūt ea q̄ ſt fu dei. ℣ Hz q̄rit vtz rōnes inducte ad ꝓbādū ea q̄ ſūt fidei minuāt meritū fidei in hoīe ſic credente Rñdef ſm Tho.ij.ij.q.x.ar.x.q⁹ rō būana indu ca ad ea q̄ ſūt fidei dupłr pōt ſe hīe ad volūtatē credētis. Uno mō ſīt p̄cedēs:cū vtiz q̄s nō hīet ꝓmptā volūtatē credēdi niſi rōnes būane indu cerent. Et tūc vt ait Hze. Fides nō habz meritum cui humana ratio ꝓbet exp̄mētū. Alio mō ſicut ꝓſequ.z ſic nō excludit meritū ſed eſt ſignū me riti amplioris.qz.ſ.hō diligēs fidei vitatē ſuper ea cogitat z amplectit q̄ꝫ pōt inuenire rōnes q̄ declarāt ea.z ē ad meritū:iuxta illū Eccl.xxiij. Qui me elucidāt.vitā eternā habebūt. Et ſic patet ℟ Bea 2ditio vt fides ſit firmiſſima z nullo mō dubitata.qz vt ſcribit extra de hereticſ.c. Du bius. Dubiꝰ in fide infidel⁹ eſt. Debet q̄ chīian⁹ i fide catholica adeo ſe firmare q⁹ etiā ſi angel⁹ vł q̄cunq̄ ſctūs de celo apparēs doceret vel aſtruꝛ ret aliud a fide credendū:nō vacillarz dubitādo vt ōr Apłs. Gal.j. Hz hec 2ditionał apłi vt dic̄ Lyra eſt in ſe vera:q̄uis vtraq̄ ei⁹ ꝓs ſit falſa.ſi cut exēpligra z iſta. Si hō volat hō hz pēnas ē vera:q̄uis vtraq̄ ei⁹ ꝓs ſit falſa:vt ptz. Sic z ō illo dicto apłi.qz angel⁹ vł ſctūs in celo ꝓfirma tus non pōt docere falſum ꝛ fidē catholicā. Hz q̄rit. Quid de his q̄ patiūt tentationes ꝛ fidē vł phātaſias dubitaꝛ? Rñr q⁹ tales ſi nō ꝓſentiūt deliberato aīo ſed ꝛdicūt z dolēt de illis erroꝛ phātaſijs:nō dicunt dubij in fide.qz talia eis īt placēt aīo deliberato. Uñ ōr Hzeg.q⁹ tales tētatio nes ꝛ fidē nō ſūt curāde.qz nō nocēt dū diſplicēt imo meritū iuſtis augēt.qz ꝓ talia mētis flagel la purgank pctā z ī aīo būiliati ꝓſeruank ne per elationē ercidāt a dei gra. Uñ tales debēt cōſo lari potius q̄ deterreri vł deſpare.qz tal⁹ pbatio eſt ſignū diuine dilectiōis ſm Bed.z alios doc. vt ptz ꝓlixe.li. Malog̃nati. Et ℣ Tertia ꝓditio vt fides ſit charitaſ opibꝫ pfecta. Aug.j.q.j. Si cut vrgeri.ōr ſic Cui⁹ man⁹ eſſet arida velꝰ q̄dē eſſet mēbꝝ:q̄uis ſine ſanguiez iefficax z mortu um.ſic z fides cū ſit vera:tñ ſine opibꝫ mortua ē Jac.ij. Qō eſt ꝛ malos chīianos q̄ fidez hñt de chīo ſed op̄e ꝛdicūt peccādo. Uñ Aug⁹.ſer.xxij. ōr. Fides appellata eſt er eo qō fit. Due ſyllabe ſo nāt cū ōr fides. Prima ſyllaba eſt a facto.ſcōa a dicto Inſrogo g̃ te vtz credas.dicz credo.fac qō dicz z fides eſt. Hec ille. Sed ve z itez ve mūdo ab ſcādał:qñ innūerabiles chīiani ꝓfitēt chīm oꝛe z coꝛde credēdo ſz factz negāt multiplici pec cato ſupbie:auaricie:luxurie z c̄.chīm crucifigē do.ł̄es ſil̄es ſūt demōibꝫ q̄ credūt ſz nō diligūt deū. Uñ Jac.ij. Tu credis qñ vn⁹ ē de⁹:bñ fa cis.z demōes credūt z ꝓtremiſcūt. Aug. Cū dile ctione fides eſt chīiani.ſ.boni.ſine dilectiōe eſt fi des demōis.imo vt ita dicaz:fides mali chīiani iferioꝛ vł peioꝛ eſt q̄dāmō fide demonū.qz ōmo nes credūt z ꝓtremiſcūt.illi āt credūt ſz ñ prime ſcūt q̄tidie pctā facere. Aug. O de⁹ me⁹ vtinaz q̄ mō demōes ꝓtremiſcūt deū iudicē:ſic hoīes pti meſcerēt ſaluatoꝛē. Et ſic ptz. ℣ Quarta ꝓdi cio vt fides ſit in oīb ꝓſtans z ſtabilita Contra eos q̄ ad tp̄s credunt z in tempoze tentationis vel pſecutionis recedunt. Nam q̄ pſeueraueꝛit vſqz in finem hic ſaluus erit. Matth.x. Unde Apocal.ij. Eſto fidelis vſqz ad moꝛtem z dabo tibi coꝛonam vite. Si nempe q̄s p ꝓfeſſiōe fidei occideꝛet martyꝛ fieret. ℣ Ad ꝓpoſitū Btūs tho mas apłus talē fidē habuit p omnia.ſ.ꝓphetice z euāgelice ſcpture innitā firmiſſimaz opibusqz z charitate pfectiſſimā:z etiā inſt oꝛmēta ꝓſtan tiſſimā. Idcirco eccl̄ia ſcta oꝛat in collecta ei⁹ fi dez imitari di. Da nob q̄ſum⁹ dñe beati apłi tui

De sctō Thoma apostolo

Thome solēnitatibꝫ glīari vt eiꝰ sp̄ꝰ z patrocinijs subleuemur z fidē ꝓgrua deuotiōe sectemur. O itaq; pie deꝰ.o dulcissime Jesu fac nos p̄ meritā Thome dignos btīcudine.

Circa scōm de dignitate p̄uilegioꝝ btī Thome aplī sit hec ꝓclusio. q; amoꝛosissimꝰ dñs Jesus btm̄ Thomā aplm̄ p̄cipui amoꝛis signū magnis p̄uilegijs inꝛ sctōs effecit dignissimū Et declarat p̄cipue ex q̄ttuoꝛ p̄uilegijs ¶ Primū p̄uilegiū feruētissime dilectiōis. Nimiꝝ q̄n deꝰ dat alicui donū vere charitatis: maꝛim donum dat. z q̄nto maioꝛē charitatē tāto p̄cellētioꝛ donū dat. qꝛ vt Aug. xv. de trini. c. xviij. ōt. z allegat a mgꝛo in j. li. sen. di. xvij. In diuinis donis nil maiꝰ ē charitate. ip̄m ei ē donū dei excellētissimū q̄ solū dicit inter filios regni z filios pditiōis. Hecille Cū g̃ chīs Jesus ituderit Thome charitatis feruētissime donuz: mario p̄uilegio effecit dignissimū. Sz vñ ꝓbat Thomas habuisse feruētissimā chīi Jesu charitatē. Rñr q; p̄cipue ex tribꝰ signis. Primū signū: qꝛ p chīo mozi desiderauit q̄ dicēte chīo discipul. Lazarꝰ mozt uꝰ est eamꝰ inq̄t ad eum in Judeā. Tūc discipuli timoze cōcussi dicūt ei. Rabbi nūc q̄rebāt te iudei lapidare z itez vadis illuc. Tunc feruēs amoze Thomas dixit ad ꝯdiscipulos. Eamꝰ z nos moziamur cū eo. Jo. xj. vbi glo. ōt. Ecce versꝰ amātiū affectꝰ vel cū eo viuere vl cū eo mozi. Aug. Tūc ē pfecta charitas in hac vita q̄n p ipā ꝓtēnit vita. Scōm signū: qꝛ tāferuēs ī charitate extitit vt ad remotissimas ptes Indie accedēs multa toꝛmēta p chīo sustinere voluerit. nec ab eiꝰ charitate separari potuit pferēdo carcerē: vincula: ardētes q̄z laminas ferreas z fornacē ardētē z gladiū: vt dicere possit cū Paulo Rbo. viij. Certꝰ sū qꝛ neq; tribulatio aut angustia: neq; gladiꝰ neq; creatura alia q̄ po. nos separare zc. Tertiū signuz qꝛ chīo silis fuit. Ūñ Jsi. li. de vita z obitu sctōꝝ. Thomas inq̄t discipulꝰ chīi ac silis saluatoꝛi. z q̄m similitudo ē cā dilectiōis. z oē aīal diligit sibi sile. Eccli. xiij. iō p illā similitudinē coꝛpis dabat intelligi similitudo mētis. Hīc g̃ chīs fuit plenissimꝰ charitate: sic Thomas p suo modulo plēs fuit amore chīi diuio. Nō imerito vocatꝰ ē Thomas q̄si totꝰ meās. s. i deū p amoꝛē. ¶ Scōm p̄uilegiū altissime reuelatiōis. qꝛ altissima secreta et a seculo abscōdita chīs ip̄i Thome reuelauit qō ē signū amicicie: iuxta ip̄i saluatoꝛis dictū Jo. xv. Jā inq̄t nō dicā vos suos sed amicos. qꝛ q̄cunq; audiui a p̄e meo nota feci vob. Si petas q̄q; alia secreta altissima reuelauit chīs Thome. Rñdeō q; p̄cipue tria. s. de celesti via. z vitate diuina ac btā vita. Primo secretū mysteriū vie celestis. Nā vt ait Amb. ser. de resurrectiōe. Ignota erat añ chīi aduētū via vite. sed hāc chīs Thome revelauit vt hī Jo. xiij. vbi legit: q; in vltima cena chīs dixit discipul. Vado inq̄t vobis parare locū z iterum vemo z accipiā vos ad meip̄m: vt vbi sum ego z vos sitis. Scōm Lyr. ōt chīs notanꝫ itez vemo z accipiā vos zc. p tāto qꝛ chīs nō sꝫ venit sz plies ad accipiēdū electos ī celū. Naz q̄ ad btītudinē aie vēit q̄tidie: aias sctoꝝ ad accipiendū de eaꝝ coꝛpibꝫ z trāsferēdū in celestē gliaz Iste tū chīi aduentꝰ nō ē in p̄ntia coꝛpali. s. p sctz psuz p̄m q; Lyr. ōt z ꝓcoꝛ. Henricꝰ de hassia. Deniq; q̄ ad btītudinē aie z coꝛpis vēiet chīs i fine mūdi ad assumēdū fideles oēs z in p̄ntia coꝛpali. Ūñ qꝛ hec ꝓba chīs dixisꝫ Tho. dixit. ei. Dñe nescim⁹ q̄ vadis: z quō possum⁹ viā scire: vbi duo secreta petit scire. q. d. doce me p̄mo terminū ad quē vadis. Scōo viā p quā vadis. Et p̄m Lyr sost. B ōt Thomas ex multa dilectiōe. qꝛ chīm sp cupiebat comitari. Tunc chīs dñs mira secreta mysteria reuelauit di. Ego sum via: vitas z vita Sup q̄ Aug. ōt. Ambulare vis. s. ad celestē btītudinē: ego sum via: Falli non vis: ego sum vitas Mozi nō vis. s. mozte eterna: ego sū vita. Subiunxit. Nemo venit ad patrē nisi p me. Lyra. i. in me credēdo z me ope imitādo. Et sic docuit chīs dñs viā vere btītudinis eē fidē suā. Scōo reuelauit Thome secretū diuie vitatis. s. q; chīus sit ipa vita btītudo: qđ dixit se eē vitatē. Tertio reuelauit se eē vitā eternā. iō addidit. z vita. O q̄s posset penetrare z plenarie intelligere talia mysteria celestia. O Jesu bone tibi laus z gl̄ia. qꝛ p Thome inꝛrogationē factā reseraſti nob talia mysteria tua z scissima documēta ducūt ad gl̄iam O pie iesu tu es vitas. qꝛ p te deꝰ p̄ ipleuit p̄ssime oia sua p̄missa ō eēna btītudie nob dāda. O magne deꝰ dulcis Jesu vere tu es vita btā: qꝛ tue gl̄ie vidē ē habebim⁹ ī celo viuere sine fine. Cū g̃ talia chīs Thome reuelauerit ptz q; sit magne dignitatis z sctitatis. ¶ Tertiū p̄uilegiū familiarissime ꝓsolatōis Nimiꝝ aliq̄by discipul chīs apparuit ꝓsolādo eos tm̄mō ad visum post resurrectionē vt eūtibꝫ in emaus Lu. vl. Aliq̄by ad audiendū tm̄mō: vt cū p mulieres nūciauit discipulis di. Ite dicite discipulis z Petro. qꝛ surrexit dñs zc. Aliq̄by ad gustandū comedeñ. cū eis vt Petro ioānī z socijs coꝝ q̄n iuerāt ad piscatione q; bus chīs in litoze apparēs tādē cū eis māducauit. Jo. vl. Aliq̄by aūt insup ad tāgēdū: palpādū z coꝛdis secreta fueladū. z b mō nulli tāfamiliariter exhibuit sic Thome cui apparuit z ad visū gl̄iosū z ad auditū vocis ei⁹ dulcissimū: q̄n dixit ei. Infer digitū tuū huc. z vide manus meas. s. i deū p amoꝛē. ¶ Scōm p̄uilegium altissime reuelatiōis. qꝛ altissima secreta et a seculo abscōdita chīs ip̄i Thome reuelauit qō ē signū amicicie: iuxta ip̄i saluatoꝛis dictū Jo. xv. Jā inq̄t nō dicā vos suos sed amicos. qꝛ q̄cunq; audiui a p̄e meo nota feci vob. Si petas q̄q; alia secreta altissima reuelauit chīs Thome. Rñdeō q; p̄cipue tria. s. de celesti via. z vitate diuina ac btā vita. Primo secretū mysteriū vie celestis. Nā vt ait Amb. ser. de resurrectiōe. Ignota erat añ chīi aduētū via vite. sed hāc chīs Thome revelauit vt hī Jo. xiij. vbi legit: q; in vltima cena chīs dixit discipul. Vado inq̄t vobis parare locū z iterum vemo z accipiā vos ad meip̄m: vt vbi sum ego z vos sitis. Scōm Lyr. ōt chīs notanꝫ itez vemo z accipiā vos zc. p tāto qꝛ chīs nō sꝫ venit sz plies ad accipiēdū electos ī celū. Naz q̄ ad btītudinē aie vēit q̄tidie: aias sctoꝝ ad accipiendū de eaꝝ coꝛpibꝫ z trāsferēdū in celestē gl̄iaz Iste tū chīi aduentꝰ nō ē in p̄ntia coꝛpali. s. p sctz psuz p̄m q; Lyr. ōt z ꝓcoꝛ. Henricꝰ de hassia. Deniq; q̄ ad btītudinē aie z coꝛpis vēiet chīs i fine mūdi ad assumēdū fideles oēs z in p̄ntia coꝛpali. Ūñ qꝛ hec ꝓba chīs dixisꝫ Tho. dixit. ei. Dñe nescim⁹ q̄ vadis: z quō possum⁹ viā scire: vbi duo secreta petit scire. q. d. doce me p̄mo terminū ad quē vadis. Scōo viā p quā vadis. Et p̄m Lyr sost. B ōt Thomas ex multa dilectiōe. qꝛ chīm sp cupiebat comitari. Tunc chīs dñs mira secreta mysteria reuelauit di. Ego sum via: vitas z vita Sup q̄ Aug. ōt. Ambulare vis. s. ad celestē btītudinē: ego sum via: Falli non vis: ego sum vitas Mozi nō vis. s. mozte eterna: ego sū vita. Subiunxit. Nemo venit ad patrē nisi p me. Lyra. i. in me credēdo z me ope imitādo. Et sic docuit chīs dñs viā vere btītudinis eē fidē suā. Scōo reuelauit Thome secretū diuie vitatis. s. q; chīus sit ipa vita btītudo: qđ dixit se eē vitatē. Tertio reuelauit se eē vitā eternā. iō addidit. z vita. O q̄s posset penetrare z plenarie intelligere talia mysteria celestia. O Jesu bone tibi laus z gl̄ia. qꝛ p Thome inꝛrogationē factā reseraſti nob talia mysteria tua z scissima documēta ducūt ad gl̄iam O pie iesu tu es vitas. qꝛ p te deꝰ p̄ ipleuit p̄ssime oia sua p̄missa ō eēna btītudie nob dāda. O magne deꝰ dulcis Jesu vere tu es vita btā: qꝛ tue gl̄ie vidē ē habebim⁹ ī celo viuere sine fine. Cū g̃ talia chīs Thome reuelauerit ptz q; sit magne dignitatis z sctitatis. ¶ Tertiū p̄uilegiū familiarissime ꝓsolatōis Nimiꝝ aliq̄by discipul chīs apparuit ꝓsolādo eos tm̄mō ad visum post resurrectionē vt eūtibꝫ in emaus Lu. vl. Aliq̄by ad audiendū tm̄mō: vt cū p mulieres nūciauit discipulis di. Ite dicite discipulis z Petro. qꝛ surrexit dñs zc. Aliq̄by ad gustandū comedeñ. cū eis vt Petro ioānī z socijs coꝝ q̄n iuerāt ad piscatione q; bus chīs in litoze apparēs tādē cū eis māducauit. Jo. vl. Aliq̄by aūt insup ad tāgēdū: palpādū z coꝛdis secreta fueladū. z b mō nulli tāfamiliariter exhibuit sic Thome cui apparuit z ad visū gl̄iosū z ad auditū vocis ei⁹ dulcissimū: q̄n dixit ei. Infer digitū tuū huc. z vide manus meas. s. i deū p amoꝛē. ¶ Scōm p̄uilegium altissime reuelatiōis. qꝛ altissima secreta et a seculo abscōdita chīs ip̄i Thome reuelauit qō ē signū amicicie: iuxta ip̄i saluatoꝛis dictū Jo. xv. Jā inq̄t nō dicā vos suos sed amicos. qꝛ q̄cunq; audiui a p̄e meo nota feci vob. Si petas q̄q; alia secreta altissima reuelauit chīs Thome. Rñdeō q; p̄cipue tria. s. de celesti via. z vitate diuina ac btā vita. Primo secretū mysteriū vie celestis. Nā vt ait Amb. ser. de resurrectiōe. Ignota erat añ chīi aduētū via vite. sed hāc chīs Thome revelauit vt hī Jo. xiij. vbi legit: q; in vltima cena chīs dixit discipul. Vado inq̄t vobis parare locū z iterum vemo z accipiā vos ad meip̄m: vt vbi sum ego z vos sitis. Scōm Lyr. ōt chīs notanꝫ itez vemo z accipiā vos zc. p tāto qꝛ chīs nō sꝫ venit sz plies ad accipiēdū electos ī celū. Naz q̄ ad btītudinē aie vēit q̄tidie: aias sctoꝝ ad accipiendū de eaꝝ coꝛpibꝫ z trāsferēdū in celestē gl̄iaz Iste tū chīi aduentꝰ nō ē in p̄ntia coꝛpali. s. p sctz psuz p̄m q; Lyr. ōt z ꝓcoꝛ. Henricꝰ de hassia. Deniq; q̄ ad btītudinē aie z coꝛpis vēiet chīs i fine mūdi ad assumēdū fideles oēs z in p̄ntia coꝛpali. Ūñ qꝛ hec ꝓba chīs dixisꝫ Tho. dixit. ei. Dñe nescim⁹ q̄ vadis: z quō possum⁹ viā scire: vbi duo secreta petit scire. q. d. doce me p̄mo terminū ad quē vadis. Scōo viā p quā vadis. Et p̄m Lyr sost. B ōt Thomas ex multa dilectiōe. qꝛ chīm sp cupiebat comitari. Tunc chīs dñs mira secreta mysteria reuelauit di. Ego sum via: vitas z vita Sup q̄ Aug. ōt. Ambulare vis. s. ad celestē btītudinē: ego sum via: Falli non vis: ego sum vitas Mozi nō vis. s. mozte eterna: ego sū vita. Subiunxit. Nemo venit ad patrē nisi p me. Lyra. i. in me credēdo z me ope imitādo. Et sic docuit chīs dñs viā vere btītudinis eē fidē suā. Scōo reuelauit Thome secretū diuie vitatis. s. q; chīus sit ipa vita btītudo: qđ dixit se eē vitatē. Tertio reuelauit se eē vitā eternā. iō addidit. z vita. O q̄s posset penetrare z plenarie intelligere talia mysteria celestia. O Jesu bone tibi laus z gl̄ia. qꝛ p Thome inꝛrogationē factā reseraſti nob talia mysteria tua z scissima documēta ducūt ad gl̄iam O pie iesu tu es vitas. qꝛ p te deꝰ p̄ ipleuit p̄ssime oia sua p̄missa ō eēna btītudie nob dāda. O magne deꝰ dulcis Jesu vere tu es vita btā: qꝛ tue gl̄ie vidē ē habebim⁹ ī celo viuere sine fine. Cū g̃ talia chīs Thome reuelauerit ptz q; sit magne dignitatis z sctitatis. ¶ Tertiū p̄uilegiū familiarissime ꝓsolatōis Nimiꝝ aliq̄by discipul chīs apparuit ꝓsolādo eos tm̄mō ad visum post resurrectionē vt eūtibꝫ in emaus Lu. vl. Aliq̄by ad audiendū tm̄mō: vt cū p mulieres nūciauit discipulis di. Ite dicite discipulis z Petro. qꝛ surrexit dñs zc. Aliq̄by ad gustandū comedeñ. cū eis vt Petro ioānī z socijs coꝝ q̄n iuerāt ad piscatione q; bus chīs in litoze apparēs tādē cū eis māducauit. Jo. vl. Aliq̄by aūt insup ad tāgēdū: palpādū z coꝛdis secreta fueladū. z b mō nulli tāfamiliariter exhibuit sic Thome cui apparuit z ad visū gl̄iosū z ad auditū vocis ei⁹ dulcissimū: q̄n dixit ei. Infer digitū tuū huc. z vide manus meas. s. i deū p amoꝛē. ¶ Scōm p̄uilegium altissime reuelatiōis. qꝛ altissima secreta et a seculo abscōdita chīs ip̄i Thome reuelauit qō ē signū amicicie: iuxta ip̄i saluatoꝛis dictū Jo. xv. Jā inq̄t nō dicā vos suos sed amicos. qꝛ q̄cunq; audiui a p̄e meo nota feci vob. Si petas q̄q; alia secreta altissima reuelauit chīs Thome. Rñdeō q; p̄cipue tria. s. de celesti via. z vitate diuina ac btā vita. Primo secretū mysteriū vie celestis. Nā vt ait Amb. ser. de resurrectiōe. Ignota erat añ chīi aduētū via vite. sed hāc chīs Thome revelauit vt hī Jo. xiij. vbi legit: q; in vltima cena chīs dixit discipul. Vado inq̄t vobis parare locū z iterum vemo z accipiā vos ad meip̄m: vt vbi

mor exclamauit. dñs me⁹ ⁊ deus me⁹. Exclama ⁊ eu boco bō saltem cordis alto desiderio. Dñs me⁹ chīs iesus ꝑm būanitatē: ⁊ de⁹ me⁹ quē ado ro cultu deuotissimo offendere timeo veraciť ⁊ amo. ℟ Quartū ꝓuilegiū miracłose illustra tionis. qz de⁹ ipm Thomā maximoꝝ miraculo rū głia illustrauit. Prio in vita vt claret ex legē da ꝑmo sermōe descꝑta. Scdo i mortē boza: sic paruit ibidē de ferri cādentis extinctiōe ⁊ fornacis ardēris refrigeratione: idoli cōminutiōe. ⁊ sic de aliis. Tertio ꝑ⁹ ei⁹ mortē. qz corꝑ⁹ ei⁹ trāslatus circa annū dñi ducētesimūtricesimū in Edissam ciuitatē q olim dicebať Rages medoꝝ: ibi nul lus hereticus nullus iudeus: nullus pagan⁹ pōt viue re nec exrān⁹ alicꝫ nocere ciuitati potuit ꝑ mul tos annos. ꝛz sicñ gens aliq̄ ꝛ ciuitatē illā isurre gī quondā illi⁹ ciuitatis. postq̄z pegisset ea die bo ries ꝓuosa septa q̄z ꝓter Thome merita: vt hec saluatoꝝ manu scꝑta ꝓria miserat Abagaro re habent in legēda. Denicꝫ mgr Goce⁹ in suo ser. ites aut fugiūt aut pacanť. ⁊ B est tā ꝓpť saluato mone. Thoma refert. ꝙ ex ore ipi⁹ pīarche nar deserō Thome ei⁹ corꝑ⁹ qō seruať integꝝ absq̄ ranť corā dño papa. s. audierit: ꝙ q̄libz āno i fe sto scī Thome ei⁹ corꝑ⁹ corruptiōe locari solet ꝑ sacerdotes in epali sede sup altare. ⁊ ipo pīarcha missā celebrāte: tandez apli corꝑe. q̄ (mirabile dictu) manu ꝓpria eucha oꝛ secrate hostie sup patenā seruari solēt corā scti ristiā accipies singuł cōicātibꝫ tribuit dignis. ⁊ re nis. Nō vꝝ sit narrādū vel nō: le trabit ab indignis. Nō vꝝ sit narrādū vel nō: le gis arbitrio relinq̄. Verūtn B licet sit maximū miraculū. de⁹ tn q mirabiť est in suis scīs nō du bū. qm B ⁊ maioza facere possit: sicut ⁊ sepe facit ad laudē ⁊ gloriā suā. Et sic patet. ℣

Circa tertiū principale sufficiet ꝑ cłusione ꝙ sīē Thomas ⁊ discipli magī ꝓsolatiōe sūt repleti ex visitatiōe chīi corꝑali. sic boni catholici sūma de uotiōe debēt affici ꝑ suscepcōe chīi sacramētali: ꝑ cipue ꝑ illa die chīi natali. Nec ꝓcło patz. qz ꝑm fidet vītaē idē chīs q appuit discipł accipiť re vj. cap. Caro mea vere est cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ ve nera in B sacro eucharistie: ipomet do teste Joā. est potus. Et ꝑ vita eīna ꝓsequnda. Ideo subdi ad laudē ⁊ gloriā suā. Et sic patet. ℣ tur. Qui inět mā ducat carnē meā ⁊ bibit meum sanguine: in me manet ⁊ ego in eo. qui manducat hūc panē viuet i eternū. Ex quo patet ꝙ sicut carnis ꝓprie viuere ꝛ demens q̄ a rege magno inuitatus sub hac ꝓmissione ꝙ si secū velit ꝓrandere dabit regis ꝓprium ꝛ totū suū regnū illi in ꝑpetuū possidē dū: talis ꝑ tāto bono n adq̄escerer. sic imo magꝝ stultus est q̄. ꝑ eterno regno celesti ipi deo regiq̄ christo ꝓpter eterne brītudinis reꝑomissiōe nō vult se ad hoc celeste cōuiuiū eucharistie ꝑpara re hoc tempore natalis per contritionē: ꝓfessio nē ⁊c. O christiane aduerte ⁊ exp̄gisce de pul uere peccatorū vt valeas gaudere in regno bea torum Amen.

¶ In Vigilia Natiuitatis dñice Sermo.

Sanctificami hō die ⁊ estote parati qz die crastina vi debitis maiestatē dei in vobis. ℣ Hec verba canit eccłia i officio hodierno. s. i matutinali rīsorio. ⁊ accipiť ex płib⁹ passib⁹ scꝑture scz Josue. iij. ⁊. vij. capłis ⁊ alijs locis. Quib⁹ verbis scta eccłia admonet oīes suos filios chīanos vt sctificenť hodie. s. ꝑ verā pnīam: ꝑtritionē ⁊ ꝓfessionē: emēdaň. se ab oīmi pcō. ⁊ sic ꝑ die crastina vicz natiuitatis dñice debite ⁊ diligēter debem⁹ nos ꝑpare ⁊ sctificare vt sim⁹ deo gti. Ad qō hortať nos Leo papa i ꝓmō: di. sic. Sanctā ⁊ desiderabilē: gł̄iosam ac singularē solēnitatem hoc est natiuitatē dñi saluatoris fratres dilectissimi deuotione fidelissima suscepturi cotis viribꝫ nos debemus cū ipius adiutorio ꝑpare: ⁊ oēs latebras aie nře diligenter aspicere: ne forte sit in nob aliqō pcīm absconditū qō ꝓsciam nīam ꝓfūdat ⁊ ocłos diuie maiestatis offendat. Nam licz chīs dñs i celū ascēderit: ꝓsiderat tn q̄libt se vnus q̄sq̄z suoꝝ ei⁹ sine auaricia: sine ira: sine supbia atq̄z luxuria ad celebrādā ei⁹ festiuitatē studeat ꝑpare. Et ꝛz ꝙ vnūquēq̄z ornatū bonis moribꝫ viderit: ita illi gratiam sue miscōie distribuet. Et post pauca subdit. Si vero aliquē viderit adulterū: ebriosum: cupidū ⁊ supbum: timeo ne ꝺ illi dicať qō in cuāgelio dñs ipe ꝑdixit. Amice quō huc. i. ad eccłiam ītrasti nō habēs vestē nuptialē Et sequiť. Ligate illi manꝰ ⁊ pedes ⁊ ꝓcite in tenebras exteriores ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Ecce q̄lē sniaz inq̄t in die iudicij excipiet q̄ sine remedio pnie ad festiuitatē dñi vicioꝝ sordibꝫ inq̄natus accesserit. Hec Leo papa. Et iō sctā mr eccłesia hodie oēs fideles speciali⁹ monet ⁊ hortať ad diuinā ꝓpatoꝛ. Itē ad idē scribiť Josue. iij. sic Sanctificami: cras ei dñs faciet inť vos mirabilia ⁊c. Itē illō. ij. Paral'. xx. caniť in laudibꝫ. Judea ⁊ hierł'm nolite timere. cras egredimini et dñs erit vobiscū. Nō pōt esse aliud thema ꝑ sermone. O igiť fideles catholici. o viri. o mulieres o iuuenes. o senes: ⁊ q̄sq̄z chīcole hortamur vos oēs iuxta ꝓmissa ꝛba. Sctificami ⁊c. In q̄bꝫ ꝛbis tria mysteria notabimus ꝑ ꝓmone isto.

Primū de hodierna celebratione. qō accipiť quia dicit: Hodie.

¶ Secundū de crastina mirificatione ⁊ reuelatione maiestatis diuine.

Tertiū de nostra sanctificatiōe cum ꝓmittitur Sanctificamini ⁊ estote parati.

℟ Circa ꝓmū de celebratiōe hodierne vigilie accipiam⁹ bāc ꝓclusionē. ꝙ scz natiuitatis chīsti Jesu vigilia digne ꝓuenit ab eccłia celebritate deuotissima. Et hec ꝓclusio clara est. Prio rōne gratitu dis. vt. s. de tāto dei bñficio. s. incarnationis ⁊ natiuitatis dñice gr̄as debitas agamus ne si ingti fuerim⁹ gr̄a dei idigni reddamur. Nā vt

In vigilia natiuitatis domini

ait Hze. Non est dign⁹ de dādis q̄ nō agit gr̄as de datis. Vnde Sap̄.xvj.scribit. Oportz p̄uenire solē ad bñdictiōez tuā.z ad oz.lu.te adorare. In gr̄i ei⁹ spes tā q̄z bybernal' glacies tabescit z dispit Decibi. Nimirꝝ cras celebraturi sum⁹ ortū veri solis z vere lucis.i.chr̄i q̄ illūinat oēz hoiez veniētē in hūc mūdū. vt ōr Joā.j. Et idcirco oportz vt hūc ortū chr̄i p̄ueniam⁹ bñdicēdo z orādo deū.al's si fuerim⁹ ingti de tali bñficio:spes nr̄a de futura brīitudie tabescit z disperit tā q̄z bybernal' glacies.i.q̄ accidit circa vernū tēp⁹ anni.nā citi⁹ a calore solis soluit. Scōo rōne nr̄e adhortatōis ad debitā p̄pationem p craftina festiuitate celeberrima. Propēea eccl'ia i officio hui⁹ vigilie creberrime p̄suadet nob hāc p̄pationez p craftino festo celebrādo.vt patebit i tertio hui⁹ p̄mōis articulo. Et iō ptz ꝛcl'o. ℒ Sz b notādū q̄ eccl'ia rhomana hāc vigiliā natiuitatis dñice triplici honore celebrat p oib⁹ alijs vigilijs festiuitatuz. Primo a laudib⁹ solēnitatē inchoādo:qō est singulare hui⁹ diei p̄uilegiū.qz alias solēnitates ichoare solemus i vesp̄is vigilie p̄cedētis.hāc autē ici⁹ pim⁹ i laudib⁹ ip̄i⁹ vigilie p̄cedētis. Cui⁹ rō p̄ci⁹ pua.qz hec festiuitas dñice natiuitatis incepta fuit a laudib⁹ tā apud āgelos celestes q̄z apud homines t̄restres. Nā vt hz Luc.ij.nato chr̄o āgelorū militie z exercit⁹ cecinerūt laudes mox deo dicētes Gl'ia i excelsis.zc. Qō audiētes pastores venerūt videre chr̄m natū.q̄ viso reuersi sē inqt pastores laudātes z gl'ificātes dñm i oib⁹ q̄ audierāt z viderāt. Exq̄ ḡ hec festiuitas icepta fuit tūc a laudibus angelorꝝ z hoim:iō ꝓuenienter mō inchoat a laudib⁹. ℣ Scōo hec vigilia honorat solēnius in martyrilogio p̄nūciādo. q̄uis em̄ z alie festiuitates i martyrilogio p̄nuncient:ista tñ singulari z solēnissimo mō cū lucernis z supp̄ellicio induto:b mō dicēdo. Anno cesaris Augusti xlij.hebdomada iurta Danielē p̄phiā seragesima septima.Olimpiadis aūt.ccxciij. Jesus chr̄istus fili⁹ dei i Bethleē iude nascit. Et q̄ ptz q̄ ista annūciatio fit p̄m triplicē morē.s.rhomanorꝝ: cum dicit.Anno cesarꝝ Augusti. Hebreorꝝ cū ōr.hebdomada p̄m Dañ. z grecorꝝ cū ōr. Olimpiadis id ē regni grecorꝝ.qō sup li. Machab. p̄m Lyrā cōputat ab Alexādro magō q̄ fuit p̄mus grecorꝝ monarcha in mōo. Sz q̄ri pōt. Cur sic p̄nūciatur sub triplici differia regꝝ z liguarꝝ ip̄a chr̄i natiuitas:. Rñr q̄ b iō:vt.s.chr̄i dignitatē ois ligua cōfiteat.qz dñs Jesus ē i gl'ia dei p̄tis:sicut docet apl's Phil.ij. Nā vt ait glo. Lu.xxiij. he tres ligue p̄ ceteraꝝ in mūdo p̄ncipaliꝝ eminebant. Hebrea p̄ter iudeos i lege dei gloriātes sacerdotali z p̄phetica dignitate fulgeñ. Greca p̄ sapiētia apō grecos vigeñ.j.Lorꝝ.j. Judei signa petunt: greci sapiam q̄rūt. Et latina lingua p̄ imperiales maiestatē apud rhomanos reges p̄fulgentem. Sic ḡ chr̄m exercitē de b mūdo p passionē hec triplex ligua p̄fessa est i titulo:q̄.s.scr̄i⁹ erat hebrai ce:grece z latine:hoc mō Jesus nazarenus rex iudeorꝝ. Sic ꝓuenit vt chr̄m dñm venientē in hūc mūdū p natiuitatē hec tripler ligua p̄fiteat.s.latina:ad significādū q̄ iste puer q̄ nascit est rex z imperator celi z terre. Et hebrea: ad significādū q̄ iste puer nat⁹ est sacerdos z p̄pheta verissim⁹. Et greca:ad significandū q̄ iste puer q̄ nascit est sapiētia dei:vt scribit.j.Lorꝝ.j. Predicam⁹ chr̄m oriētis:vt scribit.j.Lorꝝ.j. Predicam⁹ chr̄m oriētis sapiam. Ad hui⁹ exēplū z signū in missa vtimur hac triplici ligua laudañ deū z p̄fiten.chr̄m ieiū sez in lingua latina:vt patz in ozonib⁹:epl'a z euāgelio. Item lingua hebraica:vt claret de alleluia. amen z osanna. Et in lingua greca:vt ptz de kyrieeleyson z chr̄e eleyson q̄ sē greca ℒ Tertio hec vigilia honorat genib⁹ in terrā flexis adorādo.s.ad p̄scpta p̄pha martyrilogij cū p̄nuncient. Cui⁹ rō est p̄ma:vt ip̄m honorādo gr̄aꝝ actiones tū honorificauit.quia fecit beredes dei z cohedes ac frēs chr̄i.vt ōr Rho.viij. Et iō iustū est vt ip̄ius visitatiōi gr̄as agam⁹ z rehonorādo i frā nos p̄sternam⁹. Sic em̄ amori suo nō possum⁹ meli⁹ vicē rependere q̄z reamādo: nec morti sue meli⁹ q̄z p ip̄o moriēdo. sic nec būilitati sue meli⁹ q̄z nos būiliando. ℣ Scōa rō:vt ei⁹ dominiū z nostrā mortalitatē recogñscam⁹.acsi i corde q̄libz tūc dicat. Ideo in frā me dñe ieiu corā te natorū p̄sterno qz me mortalē esse z pulueꝛē futurū recogñsco.z te deū ac dñm meū fateor resuscitantez me z iudicantē:miſere ḡ mei zc. Sed ve supbis ve auarꝝ z ve luxuriosis.qz sicut sūt vere terra z puluis:sic sē cib⁹ demonis. Un̄ Aug.li. de agone chr̄iano ōt sic. Qñ dictū est diabolo.s. in serpēte terrā māducabis.tūc dictū est z p̄cōri:terra es z in terrā ibis. Dat⁹ est ḡ in cibū diaboli p̄cōr. Nō simus terra.s.p affectiōez:si nolum⁹ māducari a serpente zc. O ḡ fidelis ania recogñsce te hodie z humilia chr̄o deo tuo zc. ℱ

Circa tertū p̄ncipale de mirabili.s.manifestatiōe dñi qō notāt in themate vbi ōr. Craftina die videbitꝝ maiestatē:sufficiat p ꝓclusione firmare nere.q̄.s.chr̄s dei fili⁹ nascēdo de v̄gine Maria in ip̄a die craftia claruit p maria z mīta mirabilia.s.q̄ v̄go pariat.q̄ in partu dolorē nō habeat q̄ lacte v̄gineo chr̄m lactet z nutriat.q̄ in p̄scpio plorez iaceat:cui angeli cōcrepant.q̄ ip̄m bruta animalia cogñscāt.z hmōi p'a: Quim hoꝝ maximū est q̄ ip̄e oipotēs ver⁹ z sempitern⁹ de⁹ mortali būane nature vnit⁹: paruulus nascat paupere de mr̄e mūdissima p salute nr̄a. Un̄ b p simplicē edificatōe i fide chr̄i z deuotōe vnicā q̄stionē incarnatiōis z natiuitatꝝ chr̄i:alijs multꝝ qōnibz p̄termissis. ℣ Nimirꝝ q̄stio est Utꝝ possibile fuit deū vnire sibi būanā naturā vl' quō b fieri potuit eciā p miraculū. Exq̄ em̄ nulla p̄t esse vnio inē illa inē q̄ nulla est p̄portio. z finitū ad ifinitū

nitū nulla ꝓportio: vt ōt phs. viij. phyſic. t. j. celi Sic cū mare totū in ſuis guttis innūerabilib⁹ nō pōt capi in vno cochleari: ſic a fortiori mira/ bile martimū t ſup oēm itellectū eſt quō de⁹ ipe infinit⁹ potuerit ſibi vnire būanā creaturā q̄ ē fini ta in vnitate ꝓſone: vt quē celi capere nō pūt: i vn⁹ virgis vtero t in vno hoīe chō capiak. ſic t canit ecclia. Sz ad hāc q̄ſtionē rūdet q̄ doctores the/ ologici multimodis rōnib⁹ oñdūt reuera diuine incarnatiōis t vnionis miraculoſitatē fore deo possibilē t ſic factā. Ad qō ſm ſeraphicū Bona/ uen. ſup. iij. ſentē. di. j. q. j. ſimulq; ſm ſcm Tho. tres papue rōnes aſſign⁹ q̄ by oñdem⁹ ꝓpoſitū.

¶ Prima rō oīpotētie diuine.

¶ Scōa rō intelligētie humane.

¶ Tertia rō conuenietie vtriuſq; nature.

¶ Prima rō accipit ex dei oīpotētia. qz vt ait Aug. ad Voluſianū. in mirabilib⁹ factis tota rō facti eſt potētia facētis. t iō diuīali icarnatiōe mirabiliſſima rō eius potiſſima ē oīpotentia dei. Deus ḡ cū ſit oīpotēs pōt oē illō qđ nō icludit ꝛdictionē nec aliquē defectū in deo ponit. ḡ hoc de⁹ potuit ſic voluit. Et ꝫ fidelib⁹ ſufficiat. ſ. credere oīpotē tie dei. nec dēt curioſe iueſtigare: vt fides meritū habeat. Vñ t btā ꝙgo Maria cū angelus annū ciante iſtā diuinā incarnatiōnē req̄ſiuiſſet. Quō fieret iſtud. qm̄ vir nō cogn⁹co. Ilo. i. nō cognoſcere ꝓpoſui t deuoui: ſm q̄ ōt Aug. Rndit an/ gel⁹. De ſpūſcti vrute q̄ ꝛcipet chīm deū ꝙgnitate pmanēte. t tādē ꝛcludeñ. ītulit. Nō erit impoſſibile apd deū oē verbū Luc. j. Ad qō mox ꝙgo Maria credidit t p illā fidē btā p̄dicari ꝓmeruit: dicente Elisabeth. Btā que credidiſti zc. Sic in ꝓpoſito. Hoc docet Aug. li. de tri. di. Non deus em̄ intellectū p̄bet. Et itez. Demus inq̄t deo oia poſſe t nos itelligere nō oia poſſe. Sz iuxta pmiſſam rōnē circa q⁹ minorē q̄rere potes. quō deū icarnari t būanā naturā aſſumere nulla in/ li intelligere vt credas. ſed crede vt intelligas. Fi/ talis t ipaſſibil⁹ factus eſt paſſibilis t mortalis cludat ꝛdictionē nec impfectiōez vel aliquē defe/ ctū in deo ponat: cū ſic ef⁹ factus ē tpal⁹: imoꝛ Doc ſm eundē Bonauē. t Tho. vbi ſ. declarat qz diuīna natura vnīri būane nō eſt aliud q̄z di/ uine nature: eſſe byppoſtaſim reſpectu huma ne nature in tpe. Hoc aūt nō dicit aliquā impfe/ ctōnē vel defectū aliquē: imo potius dignitatē t nobilitatē. qđ oñdit p pl̄a. Nā ſic de⁹ cū ſit ef⁹ ſume bon⁹: tñ in nullo fit derogatio bonitatis ſue dī ex ſua bonitate fact⁹ eſt cā bonitat⁹ creatu re create in tpe: q̄tus bonitas creata lōge ſit infe rior bonitate icreata. Sic t ꝓſona filij dei cuz ſit byppoſtaſis itellectual⁹ t icreata ab ef⁹no: in nullo derogauit cū fact⁹ eſt byppoſtaſis rōnalis nature create i tpe. Et quēadmodū de⁹ de nō. creante fit creās ſine aliq̄ ſui mutatiōe vel īnouatiōe. ſed ſo/ lū facta mutatiōe ex pte nature create. ſic ꝓſona ſi lij dei q̄ ꝓpus nō erat byppoſtaſis būane nature in actu habet tā eſſe eius byppoſtaſis abſq; aliq̄ ſui mutatiōe: ſolū facta mutatiōe ex pte nature aſſūpte. Et quēadmodū de⁹ eſt i creatura p eſſentiaz t p p̄ſentiā t p potentiā: t in nullo depēdet ab illa. ſz pot⁹ creatura depēdet ab ipo deo tāq̄ a cā ꝙſuāte t ſuſtētāte. Sic t de⁹ cū ē in creatura rō/ nali p vnionē nō depēdet ab ipa: ſz potius econ/ uerſo. qz habet ſubſtātificari t ſuſtētari ab illo.

¶ Jtē alia ſilitudo pōt de b poni: licet nō oī/ moda. qz ōt Hilarius. Cōparatio terrenoꝝ ad de um nulla eſt. nec exēplū ſufficiēs rebꝫ diuis ratio būana p̄ſtabit: tū aliqlis iſta. Si nobiliſſimi fru ctus ram⁹ i aliq̄ vno trūco ſiluestrj arboris inſe rak alt⁹. ſ. nature: i illa vnione nō derogak nobi litati fruct⁹ optimi: ſz ille trūc⁹ ſiluestrj nobilitak cum trahīk ad nobiliſſimū fruct⁹ ramū: t tū in il la arboꝛe vna videnk q̄dāmodo diuerſe nature conuncte. Uel ſm doctoꝛes meliꝰ ſilitudo eſt. Si rex nobiliſſimus diligeret albedinē adeo q̄ ſe faceret fieri albū: tūc ibi fieret vnio accidētis cū ſubiecto q̄ i pl̄ib⁹ appꝛopinq̄t p ceterj vnioi hypo ſtatice q̄ facta eſt in chō. Pꝛio qz ſic accidēs int̄ ſubiecto ſalua ꝓpietate vtriuſq; ſ. accidentis. puta illi⁹ albedis poſite: t ſubiecti. i. ip⁹ regis. ſic/ cut Leo papa ōt. Salua ꝓpietate vtriuſq; natu re (inq̄t) de⁹ fact⁹ eſt hō. Q̄ em̄ caro factū eſt nō b ſignificat q̄ in carnē ſit dei natura mutata. ſed q̄ a verbo in vnitatē ꝓſone ſit caro ſuſcepta. i. hō. Nec Leo in ſer. Scōo: qz ſicut illa accidētal⁹ albedo nil cōferret nilq; minueret regie maieſtati. ſed ipa nobilitaret t dignificaret in rege adeo q̄ oēs ꝛcretiuas denoīatiōes cōicaret. vt ſic diceret rex ille ſapiētiſſimus: potētiſſim⁹: ditiſſimus: ſic q̄z de alīs dignitatib⁹. ita dici valeret q̄ albo ille ſcz rex idē eſt tal⁹ zc. ſic t būanitas chīi. Vñ Leo papa vbi ſ. Maieſtati inq̄t filij dei coꝛpea nat/ uitas nihil abſtulit: nihil ꝓtulit. qz ſuba incōmu tabilis nec minui potuit nec augeri. Sz ipa bu/ manitas in chō eſt adeo nobilitata vt oēs con/ cretiuas denoīatōes cōicet. Vñ ve ōt q̄ hō chīs eſt creatoꝛ mūdi: licz ꝛz diuīnā naturā accipiēdo ipe eſt oīpotēs: oīſciēs. ipe de⁹ q̄ fecit oia. t ſic de alīs. Tertio qz ſic accidēs t albedo illa vnit̄ ſub iecto. i. regi tāq̄ ſui repūtatiuū: ſic verbū diuinū ſm ſe occultiſſimū vnituit ſibi būanā naturā tan q̄z ſui exꝑſſiuā t notificatiuā. Jn b tū eſt diſſimi/ tudo. qz būanitas chīi nō initit̄ verbo diuino ihesu ꝓut initit̄ accidens ſubiecto.

¶ Scōa rō ōt itelligētie. qz vt ait Hilari⁹ plus pōt de⁹ facere q̄z hō dicere vl̄ itelligere. Sz hō pōt dicere t itelli gere rōnabil⁹ t ꝛgrue deū ex ſua bonitate infini/ ta būanā naturā aſſūpſiſſe. Tū ꝓpt̄ ſue potentie ſapie: charitatis t pietat⁹ eminētē manifeſtatōez. Tū ꝓpt̄ hois libaroez ex imēſa miſeꝛia: cū null⁹ alⁱ ſatiſfacere poſſet de peto gener⁹ būani niſi ſo lus de⁹. vt docet Anſ. li. Cur de⁹ hō. Cū ḡ b hō poſſit itelligere ſeq̄t q̄ mlto mag⁹ de⁹ facere po/

tuit. Tertia rō ꝯuenīētie. Nā corꝑ ē vnio facilis
q̄ adūnicē habēt sīlitudinē. sz bō ē creatꝰ ad imaꝫ
ginē z sīlitudinē dei. Heñ.j.g̃ būana natura vniꝫ
bilis ē diuīe in psona: vt patz. Ad obiectū q̄ diceꝫ
bat q̄ būane nature z diuīne nulla est ꝓportio. g̃
nulla vnio; cū distent in ifinitū. Rñdet fm Boꝫ
nauen. ibidē. q̄ inē deū z creaturā nō pōt esse ꝓꝫ
portio fm certā q̄ntitatē. qz deꝰ est ifinite ꝑfectis
ipproportionabil'r excedens oīa. sed est ꝓportio q̄
ꝑsistit in q̄dam habitudie ordis. qz creatura ordiꝫ
dinat ad eū z depēdet ab ipo. Et talis ꝓportio sufꝫ
ficit ad vnionē. sicut a sīl'i q̄ dāmodo ania ratioꝫ
nalis ipproportionabil'r melior est corꝑe. qz vt diꝫ
cit Aug. li. de q̄ntitate aie. z Beñ. Totus corꝑo
reus mūdꝰ ad vniꝰ aie pēsū eq̄pari nō pōt. z tñ
possibile ē aiaz vnirī corꝑi. qz q̄ntus ibi nō sit ꝓꝫ
portio fm cōmēsuratiōnē q̄ntitatꝭ ꝑfectē: est tñ ꝓ
portio q̄ attēdit i ꝯuenīētia ordis: fm q̄ dicimꝰ
ꝓportionē inē materiā z formā. Nā corꝑus ordiꝫ
nat ad aiaz z materia ad formā. O igit̄ mira dei
potētia. mira sapia. O supmirāda benignitas z
miscōdia: pietas z clemētia. O dulcissime iesu inefꝫ
fabilis charitas z gr̃a q̄ nos miserrimos voluit
sublimare tāta gl'ia vt deꝰ fieret hō. Agā. g̃ gr̃as
℟. Circa cīuī ꝑncipale de nr̃a scificatōe accipe
ꝑ finali ꝙc'one. q̄ q̄libet fidel' dz scificari hodie
vt chr̃s iesus valeat suscipe digne natū craſtina
die. Et breuit̄ sufficiat ꝝ dclarari sic. Quia si fideꝫ
les z deuoti chr̃iani esse volumus chr̃m dñz die
craſtina suscepturi sumus triplicit̄. Prīo per
corꝑalis natiuitatis repsentatiōnē. qz eccl'ia repꝫ
sentat craſtīo officio quō chr̃s vēit ad nos mira
biliter nasceñ. ex v̄gie. Secūdo ꝑ spūalez gr̃e inꝫ
fusionē z inhabitationez. sīc ipemet ꝓmisit Joā.
xiiij. Sic̄s diligit me fm̄os meos fuabit. z pr̃
meꝰ diliget eū. z ad eū ve. z mānsi. rē. Tertio ꝑ
sacr̃alē psentiā z suscepti ōez. sicut z ꝓmisit Joā.
vj. Qui mānducat meā carnē. z bi. me. sang. in me
manet z ego i eo. Trīus g̃ hō qui se ꝑ hac triplici
chr̃i suscepti ōe sic scificabit: sicq̄ solēnitatē craſtiꝫ
nā dignē celebrabit. Quaꝓpt̄ eccl'ia nusq̄ ꝑ toꝫ
rum annū ꝑ alīq̄ festo in craſtinū celebrando ad
ꝑpationē tāc rebro admoner sicut hodie ꝑ die craꝫ
stina in officio tā maturinali q̄z laudū z horarū:
antiphonis z versiculis q̄z missē introitu z alīs
filib⁹ vt ꝑpemur. Si q̄rz quō debeas te scificaꝫ
re vl' ꝑpare: Rñdet q̄ ꝑ ꝓmisso chr̃i triplici adꝫ
uētu craſtino debes te ꝑfectissime tripl'r scificare
Prīo ꝑ aduētu corꝑalī debes corꝑ in ml'ta mū
dicia ꝑuare z ꝓtinere. Nā ōr ps̄. Tu aūt i sancto
habitas laus isr̃l'. Et Sap. j. Nō hītabit. s. deꝰ i
corꝑe subdito pctīs. Nā crē filiꝰ dei nr̃am natuꝫ
rā assūp sit: debemꝰ ipsam bonorabil'r in mūdiꝫ
cia ꝑuare. ꝓrer q̄ ōr Piero. z hī in legenda. In
hac nocte natiuitatꝭ dñi oēs laborātes vicio soꝫ
domitico ꝑ totū mūdū sūt occisi. Ad id cape erēꝫ
plū mac̄iale. Si cīn ꝑ festo craſtino nō vis corꝫ
pore inbalneato esse: q̄nto magis debes sordes
vicio ꝑ abluere. Secūdo ꝑ aduentu chr̃i spūalī deꝫ
bes mētē scificare ab oi pcō ꝑ verā ꝑtritōez: cōꝫ
fessionē z satisfactionē. Si em̄ domū tuaz ꝑ dieꝫ
craſtina scopatā z ornatā vis habere. q̄nto magꝫ
mētē: vt dignet chr̃s ībitare Hreg. i homel. Terꝫ
gat sordes ꝑui opis. i. pctō ꝑ q̄ deo ꝑparat hospiꝫ
tū mētꝭ. Tertio ꝑ aduētu vl' susceptōe chr̃i sacraꝫ
mentali in eucharistia debes verū q̄z. s. aiam z corꝫ
pus diligētissime scificare ab oi nō solū pcō. sz
etiā negligētia z q̄uis ipedimēto deuotōis: vt diꝫ
gne ad vitā eēnā in sacro accipiēdā deuotissime
accedas. iurta illō. j. Corꝝ. xj. Probet aut̄ seipm
hō z sic de pane illo e. O igit̄ charissimi recognoꝫ
scam⁹ dñi iesu amorē erga nos in incarnatione
z passiōe z scificemur ad eꝰ dignā suscepti ōem
z deuotā craſtinā solennitatē: vt mereamur gr̃az
in ꝑnī z gl'ia in futuro Amen.

℣ Item ꝑ vigilia natiuitatis dñi alium fmonē
habes in Hellario de scitate Joseph sub cheꝫ
mate ex hodierno euangelio accepto. s. Joseph
fili Dauid noli timere accipe rē.

De Natiuitate domini. Sermo. I. cum legenda applicata.

Apparuit benigni
tas z būanitas saluatoris nr̄i dei. Titꝫ
tū. iij. ca. ℣ In q̄bꝰ vbis recitatus
in epl'a hodierna insinuat nob charissimi ex pte
dei indicibilis pietas z charitas. z ꝑ ꝓpr̄iū ex pte
nr̄i debita deo laus z gr̃arū actio ac iocunditas
spūalis: deuotiōisq̄ suauitas. Numerū ex pte dei
q̄d potuit erga nos exhiberi maioris charitatis
z benignitatꝭ q̄z q̄ ꝑ nob pctōrib⁹ miserrimis ce
mortalib⁹ hoīb⁹ q̄ sumꝰ mali z ingrati fui z damꝫ
natiōe digni z iustissimo iudicio patibulo inꝫ
fernali adiudicati. Nihilominꝰ vt redimeremur
deꝰ ipe misericordissimꝰ dilectissimū filiū vnicuꝫ
dñm iesum coeternū z ꝙsubalem dedit vt hodie
nasceret z tādē ꝑ nob patibulo crucꝭ suspēderet.
Ūñ Hre. in ꝑfatione paschali ōr. O ineffabil' dileꝫ
ctio charitatꝭ. o mira circa nos tue pietatꝭ dignaꝫ
tio: vt ꝓpr̄iū redimeres filiuz tradidisti. Deniq̄ ex
pte nr̄i insinuat maximū gaudiū z debita gr̃aꝫ
rum actio ꝑ rātō bñficio diuīe icarnatiōis z hodierneꝫ
ntitatꝭ. Sic̄ q̄pe videꝰ q̄ q̄n aliq̄ ꝝgo de generaꝫ
re paupe adamaꝫ a rege z despōsaꝫ magꝝ regi: toꝫ
ti eī⁹ generi maximū ē gaudiū. Et cū illi puelle ex
rege nascit̄ beres legitimꝰ: adhuc maꝫ gaudiuz
cumulat̄. qz sic genus regiū deuoluit̄ ad genus
puelle. sic̄ legit̄ de Hester. Sic ergo deꝰ ꝑ despōꝫ
sauit de nr̄o genere v̄ginē Mariā q̄ vtute dei z
spūsseri opē ꝓcepit z pepit hodie dei filiū: ꝑ quez
ad nos boies credētes est deuolura hereditas z
dignitas regia celestꝭ. qz facti sumꝰ filij dei z hēꝫ
redes chr̃i Rho. viij. Marie g̃ iocūditatꝭ z gr̃aꝫ
tiōis atq̄ diuīe laudis est hodie nob materia
vt exultemꝰ z demꝰ gl'iam deo. Ad hec g̃ ꝓmissa

Sermo XVI

Item secūdo deus nobis manifestauit īmensam benignitatē p attractiui amoris indicīū. qm̄ sic amore p̄uenīēdo nos ad reamādū accendit. Ignis em̄ nō melꝰ accēdit q̄z ignē. sic amor nō melius accendit q̄z amore. Amb. Nil tā impssuz būanis affectib⁹ q̄z diligere se diligentē. Ideo q̄z dicit Sapiēs. Si vis amari ama. Nimirū phs in Ethi. 8t. q in obscurꝭ optz aptis vti testionijs Dilectio autez dei ad hoiem in veteri testamento erat valde obscura. qz ꝓnꝰ videbat odire q̄z diligere. eo q̄ tāseuere ipm puniebat. ḡ deꝰ voluit nunc aptū testimoniū z indiciū sue dilectiōis z benignitatis dare: q̄tinus si nō reamauerimus veraciter: sceleris rei arguamur. qz Augꝰ. dicit. Nimis durus est q dilectionē essi nolit impendere nolit repēdere. Diligāꝰ ḡ charissimi deū zc.

Irē tertio imēsaz benignitatē oñdit nob deus p amorosum z suaue ꝓfectum. quia nobiscum parentelā ꝓtraxit q̄ humanā naturā in christo sibi vniuit: z eternū celestis patrie consortiuz ad cohabitandū exhibuit. In hoc em̄ maxima benignitas. i. amoris igneitas viguit. qz sic feruens ignis ex vehementia caloris tractat extra se ad remotiora trāsilire ꝓpinqora. sic charitas dei filiū fecit descendere ad assumendū nostrā naturam q̄ est deo remotior. vtpote dissimilor q̄z angelica natura. Ūñ Heb. ij. Nusq̄z angelos apprehendit sz semen abrae. qđ est benignitatis erga nos īmense. ℒ Gz q̄stio hic occurrit. Cur deus suauis vniuersis: cuius miserationes sup omnia opa eius: dicente Ps̄. voluit tm̄mō hoib⁹ z nō angelis exhibere hāc benignitatē. vt eoz naturā assumere dignaret: q̄tinus a pctis redimerent z reparent ad beatitudinē ad quā creati fore dinoscuntur. Et arguī potest q hoc fieri congruisset. qz angelica natura dignior est z excellētior naturaliter q̄z būana. Nā 8t. Bre. ij. li. moral. Quanto in angelo natura subtilior: eo magis ī illo ima go dei ilsnuat expssa. ḡ sequit q magis ꝓficiebat assumi. Irē qz vterq̄z. s. angel⁹ z hō eodez genere peccauit. s. p superbiā corruerūt in culpe z pene miseriā. ḡ sic deus būanā naturā assumpsit ex īmensa charitate vt hūane miserie subueniret. sic conueniebat vt z angelis subueniret. Ad hec tñ et ad q̄stionē rñdet ꝑm Bonauen. sup. ij. dist. ij. z ꝓcz. ꝑm Tho. aliosq̄z sup. ij. sentē. scripto q loquēdo de potentia dei absoluta potuit quidem naturā angelicā assumere: sicut potuit z assumpsit humanā. tñ de potētia ordinata humanam decuit assumere z nō angelicā. Et hoc causa brevitatis ostēdit tribus ꝓpriis rōnib⁹: alijs multis ptransitis. Pria rō accipit ex pte culpe vel offense. quia peccatū angeli ē irremissibile: eo q nō est pnie susceptibile. Unde dicit Damas. li. ij. Angeli sicut nec sūt nec vnq̄z erunt susceptibiles pnie: sic etiā nec venie. Et Diony. de celesti hierar. dicit. q angelus id quod semel fecit hoc semp se bene fecisse putat z ideo eius pctm̄ est irremediabile

d j

cōsiderāda attētos nos reddit apls z ecclia p p̄missa ẏba in epla hodierna. s. misse secunde: dicēs. Apparuit benignitas zc. q. d. ecclia sic. O charissimi filij chīstiani, o fideles chīsti iesu bñdicti. o aie deuote diligēter hodie attēdite q̄nta z ineffabilis dei charitas est erga nos exhibita: z q̄z immēsas deo laudes z gras referre debeam⁹: q̄z plenoq̄z corde z ope amorē repēdere deo z chīo obligamur. qz ecce hodie apparuit benignitas z būanitas saluatoris nostri dei. s. in chīsti natiuitate. In ẏbo ẏbis apls tria p̄cipua tāgit q̄ in chīsti iesu natiuitate apparuerūt ꝓcēlāda.

Primū chīsti (inquit) benignitas. Secūm chīsti būanitas: cū subdit. Et būanitas. Tertiū chīsti diuitas: cū sbnectit. saluatoris nr̄i dei. Et fm hec sufficiat hic tria mysteria declarari.

Circa primū mysteriū. s. benignitatis diuine in chīsti natiuitate accipiā⁹ hāc ꝓclusionē. q ī dñi iesu natiuitate hoibus apparuit māifeste immensa benignitas diuine. Declarat sic. qz fm Lyram in postilla z Joānē ianuen. benignꝰ 8z q̄si bene ignis. s. amore. Vel benignitas q̄si bona ignei tas. Et Bñ cōperit deo. qz Amb. dicit. Deꝰ ē ignea charitas: dicēte Moyse. Deꝰ nr̄ ignis est. Deut. iij. eo q aiaz ex pncia sua calefacit vt z ipa ignea charitate ardeat. Nec ille. Est aūt benignitas virtus q̄ qs se spōte ad bñfaciēdū offert: suauis cōfortio: cūctos sua inuitās dulcedine. sic hi li. Catholicō. Et q̄ ptz q benignitas p tria cōprobat z veraciter cognoscit. Primo p spontaneū donuz vel bñficiū. Secūdo p suaue. i. amorosum consortiū Et tertio p attractiui amoris indiciū. Hec signa deus exhibuit manifeste z magnifice nob in chīsti incarnatiōe. Primo q̄dem qz dedit donū ꝑciosissimū q̄ habuit z bñficiuz q̄ maius dari nobis nō potuit. s. filiū suū cū q̄ est vni⁹ essentie diuine. Ūñ sicut qs ignis amore non pōt se ꝓtinere. sed ad q̄ habet solet amato offerre. iuxta illud Lañ. vij. Si dederit hō oēm substāam dom⁹ sue p dilectione q̄si nihil despiciet eā. Sic nob fecit deus q ꝓprio filio nō pepcit sed p nob oib⁹ tradidit illū. Omnia. s. cerrena ad vsum: oēs angelos celestes ad ministeriū: z celestē hereditatē ac seipm̄ in pre miū in quo ꝓsistit omne bonum. Hinc Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credat in eū nō pereat sed habeat vitā eternā. Hilar⁹ de trinitate. Deꝰ p̄ mundū diligēdo deo 8t. Dign⁹ plane est. s. deus a nobis diligi: hoc dilectiōis sue ꝓtulit testimoniū vt filiū suū vnigenitū daret. Et hoc fecit deus nobis mere gratis: vtpote inimicis z idignis. Beñ. li. 8 de reamari si aduertam⁹: q̄s: quos: z q̄ntū amauerit. Quis em̄. nōne oim deꝰ q bonoꝝ nr̄oꝝ non recōciliant sum⁹ deo. Dilexit ḡ nos deo gratis z inimicos. Sed quantū scribit Joānes. Sic deꝰ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret. hec Ber.

bile. Vñ legit q̄ sctūs Martinus p̄miserit diabolo q̄ sibi veniā impetraret a deo si tñ peniteret z ipe diabolus noluit penitere: etiamsi sibi daret mox celestz beatitudo. Patrū vo bois est remediabile p̄ p̄niam. Cū g̃ assūptio nature ordinat ad reparationē nature lapse. g̃ claret q̄ q̃uis bō z angel⁹ eodē genere supbie peccauerint: tñ alit̄ et alit̄. g̃ angelica natura q̄ nō est repabil' nō debuit assumi: sz sola būana q̄ est repabilis. Scōa rō accipit̄ ex pte p̄sone. qz in natura angelica vna p̄sona angelica nō distinguit̄ p̄ originē ab alia. nec aliqs angelus potest esse fili⁹ naturalis alterius sit̄ ē i diuis z i būana natura vbi oēs bōes p̄pagati sūt p̄ originē ab vno p̄mo bōe. z ideo cōgruebat vt bō reparet̄ p̄ vnū. iuxta illō Rbo. v. Sic̄ p̄ inobedientiā vnius bois. i. ade ptōres constituti sunt mlti: ita z p̄ vni⁹ obedientiā. s. chr̄i i cruce passi iusti z̄stituūt mlti. Et ideo filius dei q̄ est in p̄sona distinctus a pte illā natura debuit assumere i q̄. p̄rietatē filij retinens. vt q̄ ab eēno erat filius patris: i tpe fieret fili⁹ matris. Nō nō potuit fieri in angelica natura. q̄ licet habeat imaginē dei. z sit sublimior bōe: tñ humana natura in q̃tū est in p̄sonis distincta p̄ originē ē sil'ior deo.

¶ Tertia rō ex pte ruine. qz totū gen⁹ humanū lapsū erat p̄ deceptionē factā ab alio. s. diabolo. nō sic tota natura angelica. Decebat g̃ hoi subueniri ne tota natura būana relinq̄ret̄ in celesti beatitudine: sed iusti z electi regnarēt in celesti beatitudine cū bonis angel'. O g̃ dei benignitas imensa. o pietas inaudita. Agamus gr̃as deo zc̄. D

Circa sc̄m p̄ncipale de būanitate chr̄i a ꝓbo assumpta q̄stio occurrit p̄tractāda. Utrū fili⁹ dei debuit nasci assumēdo naturā būanā nō aliūde q̃ de genere p̄ctōris Adā. Et arguit̄ q̄ nō debuit de Adā sz aliūde: vt. s. de⁹ creasset aliquā ꝓginē de terra sic̄ z Adā fuerat creat⁹ i inocētia. z ex illa ꝓgine dei fili⁹ carnē debuisset assumere. Probatur sic. qz dei fili⁹ debuit carere oi morbo q̄ venerat vt medic⁹ ad curandū morbū būane nature. g̃ nō debuit naturā morbidā assumere. sed talis erat tota natura de genere Adā. g̃ zc̄. Sz in q̃tū est. qz ꝓbete p̄dixerat chr̄m nasc̄ ex ꝓgie de semine Dauid ꝓpagāda. z sic de⁹ ab eēno p̄uiderat g̃ alit̄ nō potuit nec decuit. q̄n. s. de Dauid. z p̄ cō sequēs de genere Adā chr̄s nasceret. Ad b̄ q̄stū rñdet fm Bonauē. sup. iij. di. rij. ponēdo hāc cōclusionē. q̄. s. dei fili⁹ potuit naturā būanā aliūde assumere q̃ de Adā si voluisset fm absolutaz potentiā: nō tñ fm q̄gruentiā. Declarat sic idem Bona. qz sic magz q̄gruebat iuxta. s. p̄dictōez diuinā. Prio ad manifestationē diuine potētie: cū in illa natura q̄ a diabolo fuit victa q̄grediendo vincere⁹ diabolus. Scōo ad manifestationē sapie in b̄ q̄ de natura infirma z morbida fecit anndo tū. s. eterne salutz. Tertio ad mānifestationē iustic̄ei b̄ q̄ q̄ peccauerat ille fecit emēdā. Nā ad iusticiā p̄tinet vt ille satisfaciat q̄ peccauit. Quarto ad manifestationē misc̄ie in hoc q̄ sic p̄ctōrib⁹ dedit sūmā spem z venie fiduciā. Ad obiecta rēdet idē Bonauē. Ad p̄mū dicēdo q̄ chr̄s nō turā ꝏbuit assumere nō nature morbū q̄ ad culpā: vt q̄cludit argumētū illō. qz b ipedisset curā z derogasset chr̄i dignitati. Assumere aūt debuit nature morbū q̄ ad penā: nō culpā vt sic satisfaceret. Ad aliō in q̃tū rñdet. q̄ p̄ordinatio diuina vel p̄destinatio nō dicit vel iponit necessitatē cuē tus simpl'r sz sub q̄dicōe. vñ nō excludit possibilitatē simpl'r. potuit g̃ si voluisset aliūde sumere naturā būanā loq̄ndo de potētia simpl'r: non de q̄gruētia. Dec Bona. O mira dei sapia in reparatione būana. O vitas eēna in fide catholica. O vere deus. O bone iesu tibi laus z gr̃arū actio. qz nos ad tuā infallibilē fidē vocasti. E

¶ Circa tertiū p̄ncipale ō diuitate chr̄i nascēt̄z: ex q̄ q̄ri pōt iuxta ꝓba passūpta. q̄liē apparuerit diuinitas saluatoz nr̄i. s. in ipa chr̄i natiuitate. Jō ad id breuiē rñdendo ponit b tal' q̄cō q̄ diuinitas chr̄i nascēt̄z aptē. pbat p̄ miracla ꝓtute soli⁹ facta oipotēt̄z. Declarat hec q̄cō cā breuitat̄z vnā a rōne fm Sco. plogo li. sniarū. q. ij. z Lyre sup Joā. sniās. qz efficacissimū argumentū ad pban dū veritatem aliquā q̄ excedit naturalē facultatē intellect⁹ q̃lis est ꝓtas diuinitat̄z chr̄i: est p̄ opa miracl'osa. Nā vt ait pbs. iij. merbe. oīa denominant̄ ꝓprio ope. z ideo p̄ ꝓpriā operationē certificamur de natura rei. qz operatio arguit formā. j. lib. dētia facere est ꝓprium soli⁹ dei. Talia aūt faciebat chr̄s impando ꝓpria potētia nō obsecrādo more aliorū sctōrū. Cōcludit g̃ q̄ chr̄s fuerit vere de⁹ q̄ nō pōt esse testz falsitatz. vñ Joā. x. iudeis dicentib⁹. Quousq̄z aīam nr̄az tollis. i. crucias dimitte dō i suspēso. si tu es chr̄s dic nobis palā. Dñs Jesus rñdit. Opa q̄ ego facio in noīe p̄tis mei hec testimoniū ꝓbibēt de me. si mihi nō vultz credere saltē opib⁹ credite. Ad ꝓpositū g̃ aduertēdū q̄ Aug. li. iij. de tri. ōt sic. Testimonia q̄dā vētū tū p̄nūciauerūt chr̄m deū. puta reuelatiōes ꝓphetice z figure veterū testamēti. q̄ dz venisse testata sunt. factū q̄pe creaturā p̄ quē facta ē oīs creatura oēm creaturā testē hīe oportebat. Dec ille. Ob intelligit distribuēdo p̄ generib⁹ singulo⁹. quia deitatē chr̄i nascētis testata sē miracla facta in oī genere creaturaꝝ: vt nēo possit se excusare. Doc oñdit er q̄druplici genere creaturaꝝ. F

Primū nāq̄z gen⁹ creaturaꝝ ē pure corpaliū q̄ bnt eē trīmō z nō viuere. vt sūt q̄tuor elemēta z corpa celestia. Et hec testata sunt miracul' chr̄i deitatē. Prio q̄dē terra vel terrestria. Rbomanū em vniuerso orbe sub ipio suo pacato (vt testat Innocēti⁹ papa) ad honorē suoꝝ deoꝝ templū mire magnitudis z pulcritudis construxerūt. z ibi statuā Rbomuli posuerūt. Cōsulētes apollinē q̄ntū duraret: acceperūt rñsum q̄ duraret q̄ousq̄z ꝓgo pareret. Nō p̄ impossibili hūtes dixerūt

Sermo XVI

Ergo in eternū durabit. Et sic titulo in foribꝫ tē/
plī septo vocauerūt illud tēplū pacis eternū. Sed
in ipa nocte q̄ virgo chr̄m peperit hoc tēplū fundi
tus corruit. z ibi mō est eccl̄ia scte Marie noue.
Legit etiā in hīstoria scholastica q̄ Hieremias
ꝓpha cū iudeis i egyptū descēdēs pꝰ morte Ho/
dolie: ibi signū dedit regibꝫ egypti q̄ eoꝝ idola
corruerēt cū ꝯgo filiū pareret. Quapꝛopt̄ sacer/
dotes idolorꝝ ꝯgis imaginē puerꝝ in gremio ba
iulātis secreto loco tēpli fecerūt z ibi adorabant
vērꝝ ꝫ credeñ. Et sic ipletū ē. qz i nocte natitatis
chī oia idola corruerunt. ¶ Scdo ꝺz creatura
aquea. Nā rbome vt testat Orosiꝰ z Innocēꝰ
papa fons q̄dā est aq̄ q̄ in nocte natitatis dñice ꝓ
aq̄ oleū emanauit tā copiose q̄ usq; i Tyberim ꝓ
flurit. z tota die illa largissime emanauit. Et ibi
dā est hodie scta Maria trās tyberim. Olim em̄ q̄
rex saluator. Tertio creatura aerea. qm̄ ipa no
cte tāta claritate refulsit q̄ nocte in lucē diei ꝙuer
tit. Ideo angelꝰ dixit pastoribꝫ in nocte illa. Na
tus est nob hodie. dicit die ꝓ nocte. ꝓ ipa claritas
te: cū tñ nō die sed nocte natꝰ est chr̄s Lu. ij. The
ophilus etiā dt q̄ hora natiuitatis chī mel ꝓ vni/
uersū mūdū de aere pluit sup terrā. Ult̄ z canit
ecclia. Hodie ꝓ totū mūdū melliflui facti sūt celi
¶ Quarto creatura ignea. qz legit in gestis Du/
nox q̄ hora natiuitatis chī grando cecidit in bar
bara ruscia ex etbere: in q̄ gndine descēdit q̄dam
imago dñe formā ꝯgis infantē coronatū baiu/
lantē. Hec imago cuiꝰ esset mafie nemo sciuit ni
§ q̄ putabat glacieī z posita in ignē nō soluebat
si esset ignis fortissimus. Ecce miraculuz. ꝓpter
q̄s a pplo veneratiōi habita est. z posita in silua
vbi ges barbarica idola colebat. Et tandē pꝰ tri/
ginta annos. s. q̄n chr̄s passiōe morte resolu/
tus ē. z brā ꝯgo tota cōpassiōe resoluta fuit. Ec/
ce mirāda hoīb dicta imago resoluta extitit di/
uinꝰ nō igne. Precea deitatē chr̄i testata sūt ce
lestia corpa. qz vt ait Chrys. Ipo die natiuitatis
stella magꝝ apparuit: q̄ eos ad adorādū chr̄m ad
duxit Mat. ij. Itē vt ait Inno. papa tertiꝰ. Octa
uianꝰ imperator cū subiugato orbe intātū senatui
placuisset vt eū ꝓ deo colere vellent: ipe prudens
se mortalē ꝓsiderās respuit ꝫ vsurpare. Cū q; illi
nō desisteret: conuocato ꝓlio sibyllā aduocauit
ꝓbentissam. Quā requisiuit si aliqs eo maior na/
sceret aliqñ in orbe. Cū ḡ sibylla oraculis insiste/
ret. hora meridiei apparuit circa solē circulꝰ au/
reus. z in medio circuli virgo pulcerrima puerū
gestās i gremio. Tūc sibylla ꝫ cesari oñdit. Quā
visionē cū miraret imperator audiuit vocē dicentē
Hec est ara celi. Dixitq; ei sibylla. Hic puer ma/
ior te est. z hō ipm adora. Qō imperator recogīscēs
mox ei thura obtulit: z ne deꝰ de ceto vocaret ꝓ
hibuit. Eandē ḡz camerā nūc dedicatā in bono/
rē scte Marie habitāt frēs minores. z vocat scta

Maria ara celi. Et sic patz primū genus. ¶

Scōm genꝰ creaturaꝝ q̄ bz esse z viuere sicut
plante sūt z arbores: diuitatē chr̄i nascentis mira/
culo testatū legim⁹. qz i illa nocte vince Engad/
di q̄ ꝓtulerūt balsamū fructū ꝓtulerūt z liq̄rē dede
rūt. Legit etiā i gestis grecoꝝ q̄ illa Noe verus ar
ca q̄ resedit q̄ndā in mōtibꝫ armenie hac hora te/
stimoniuz dedit trinitati de iesu dei filio. qz ex ea
tria ligna eadem hora natiuitatis viruerūt, z ra
mos flores z fructus ꝓtulerūt. Refert etiā egre/
gi⁹ doctor Thomas hanselpach wiēneñ. in suo
sermōe se vidisse: z ꝓ literas epi illi⁹ certificatū de ꝫ
fore q̄ scz in epatu Herbipoleñ. vsq; hodie sunt
due arbores q̄ singul' annis nō nisi in nocte nati
uitatis dñice circa gallicantū poma rubicūda ꝓ/
ducūt ad q̄ntitatē nucis cōis. ita q̄ in sero vigi/
lie natiuitatis dñi nulla vestigia floꝝ inueniunt
in ipis arboribꝫ. Circa ꝫo noctis mediū turgere
videnť z post florescūt. z in ipius noctis gallica/
tu poma ꝓfecte matura de ipis arboribꝫ colligū
tur. qō ē mirādū. ¶ Tertiū genꝰ creaturaꝝ
q̄ bñt esse: viuere z cū ꝫ sentire. sic sē aialia bruta
hec testata sūt miraculo chr̄i deitatē. qz cū mater
scta puerꝝ natū chr̄m i ꝓsepio locasset: bos z asi/
nus ad ꝓsepiū illō ligati mirac'ose deū cognoscē
tes flexis genibꝫ ipm adorauerūt. Et sic ꝓphetia
Esa. j. ipleta est scz Cognouit bos possessorē suū
z asinus ꝓsepe dñi sui. Et a feno illo abstinuerūt.

Quartū genus creaturaꝝ ē q̄ insup habent z
intellectū ac rōnē: vt sūt angeli z homines. Et iste chr̄i
deitatē agnouerūt z testate sē miracul'. Nam ipa
hora natiuitatis angelꝰ apparuit pastoribꝫ vigilā
tibꝫ sup gregē suū claritate maxia eos circūfulsa
dicens. Ecce euāgelizo vob gaudiū magnū qō
erit oīi ꝓplo. qz natꝰ ē nob hodie saluator q̄ est
chr̄s dñs i ciuitate Dauid. Et hoc vobis signuz
Inuenietis infantē pānis inuolutū z positū in
ꝓsepio. Et ecce subito facta est cuz angelo multi/
tudo milicie celestis exercitus laudātiū z dicētiū
Gloria in altissimis deo. z in terra pax hominibꝫ
bone voluntatis. Tunc pastores venerūt festi/
nantes: z sic inuenerūt Mariā Joseph z infan/
tem in ꝓsepio. z adorantes puerum laudaue/
runt deū z glorificauerūt. Luc. ij. Et nos ḡ cha/
rissimi recognoscamus chr̄istū verū deum z cre
damus vero corde. confiteamur ore: z inuoce/
mus dicentes vna mecū. O sempiterne deus ie/
su bone qui nos creasti z ꝓ nostra redemptione
dignatus es hodie ex virgine nasci. ꝓ immensaz
illam benignitatē tuā te deprecamur miserere no
stri. z ꝓ beneficiū gratiosissime icarnatiōis ac na/
tiuitatis tue da nobis sic digne viuere teq; dilige
re. vt post hanc vitā valeamus sine fine partici/
pes fieri tue glorie sempiterne Amen.

¶ In natiuitate dñi Sermo. ij. de partus virgi/
nalis pulcritudine. obsequij quoq; eius paup/
tatis deuotione.

Peperit scz maria filiū suū ꝓmogenitū z pānis eū inuoluit z reclinauit in ꝓsepio. Luē.ij.

Charissimi si diligēter z corde deuoto intuemur vtiqz vez ē qđ Aug.i fmōe de purificatiōe Marie ōr. Ubiqz inqt chīs dñs pulcer occurrit pulcer in cel'.pulcer in terr'.pulcer i pīe ꝥbū.pulcer i mr̄e caro z ꝥbū.pulcer i vtero virgis vbi nō amisit diuitatē cū suscepit būanitatē. pulcer i ꝓsepio.pulcer i virgiali gremio.pulcer i miracul'.in flagellis.in sermonibꝫ.in penis z ꝥberibꝫ pulcer nō curās mortem z mortuos suscitās.pulcer in ligno.pulcer in sepulcro.pulcer in celo. Quis g̃ frēs charissimi nō adoret hūc ꝙ quē aspirauit dices z fugate sunt vmbre. Nat⁹ est ipator vt absolueret pcōr. Dñs em̄ Ihesus chīs tribuit nobis ꝙ carnē quā suscepit magnā spem.magnā gratiaz. magnā ꝙsolationē. Nat⁹ est qđ nō noueramus. z lactat⁹ est a mr̄e sugit qđ noueram⁹. Dec Aug⁹ gustin⁹. Uñ ꝙ pulcritudie bodierne natiuitatis ex ꝥgie mr̄e z ꝙ pulcritudie pauptat' z būil' obsequij chīi Ihesu bñdicti canit eccl'ia in euāgelio hodierno ꝥba p̄missa.q.s. ꝥgo Maria pepit filiū zc̄. In qbꝫ ꝥbis tria mysteria notabimus ꝙ hoc sermone declarāda que ad pñs sufficiāt.

Primū mysteriuz ōr ꝥginalis part⁹. vñ dicit Pepit.s.maria filium.

Scōm ōr pauptat' stat⁹.qz pōd⁹ ēi ꝥbo pānis:qđ pauptatē significat. Nam paupes pānos vocam⁹. Tertiū ōr fuitutis act⁹:cū dicit.inuoluit z reclinauit.

Circa p̄mū mysteriū de ꝥgiali partu beate Marie mr̄is chr̄i eiusqz pulcritudie mirabili accipiam⁹ bāc ꝛcl'onē.ꝙ mira lucet pulcritudo oī fideli ōuoto pura mēte ꝛcēplādo ꝙ chīm genuit ꝥgo. Dec ꝛcl'o declarat ex q̄tuor ꝛsiderationibꝫ

Pria qz btā Maria chīm pulcerrime ꝛcepit.

Scōa qz pulcerime pepit.

Tercia qz pulcerrime lactauit.

Quarta qz pulcerrimū oim mūdo ꝓtulit.

Pria ꝛsideratio.qz btissima maria mr̄ dei dñm Ihesū pulcerrime ꝛcepit eo ꝙ ꝥginitat' i honore z de purissimo suo sanguine z diuia opatiōe spūs sci ꝥtute.sic ꝓdixerat b̄ angel⁹ Lu.j. Spūs sanctus supuēiet i te z vt⁹ altiss.obū.tibi. Nō em̄ ex te nasc̄ sc̄m. Illō aūt fm Dion.iij.ō di.no.ōr sc̄m qđ ab oī imūdicia est pur⁹ z liber ac imaculatū. Uñ i.iij.li.sen.di.iij.ca.j.magr ōr. Chīs copulauit sibi ex purissimis z sctissimis ip⁹ ꝥgis sanguibꝫ carnē aiatā ania rōnali ꝙ spm̄sc̄m creans. Dec ille. Et ibi dic̄ Bonauē.ꝙ creare accipitur ꝙ ꝛdere.qz chīi caro ꝛdita ē ex illo purissimo sanguine spūsscti ꝥtute. Ad hāc pulcritudinē concepcionis oñendā de⁹ ꝙ Esa.xj.ca. ꝛceptōez chīi ex ꝥgine flozi assil'auit di. Egrediet ꝥga.i. Maria de radice iesse.z flos ō radice ei⁹ ascēdet. Sic em̄ flozes pulcerrimi generāt̄ ex subtilissimis humoribꝫ virgulti vel arboris.sic chīs de subtili z puro virgiali sanguine.vñ Bern̄. Si qris quō ꝛcept⁹ z nat⁹ est chīs de ꝥgie. Rñdeo sic flos de arboze z odor gtissimus de floze.z b̄ sol⁹ dei virtute. Hic nāqz pbs.v.de aialibꝫ.ꝙ in Arabia est qđā auis magn̄ z regia nomie ozmomella z solā mō in Arabia bitat. Dec auis gutta emittit sanguinis sui q̄ tandē in aduētu luinis solar' viuificat.z sic sil'ez sibi ꝓcreat āuē. Pelican⁹ etiā mozt⁹ tuos suos pullos sanguie viuificat. Multo ꝑ fort⁹ dei ꝥtus z poten̄a potuit facere vt ꝥgo ꝛcipet de puro sanguie. De b̄ lan⁹ alibi.

Scōa ꝛsideratio qz btissima Maria chīm pulcerrime pepit eo ꝙ sine oī dolore: sine oī debilitate:sine oi grauamie:timo cū idicibili iocūditate z suauitate: sicut b̄ fuerat ꝓphetatū Esa.xxxv.sic Germinās germinabit sic liliū z exultabit letabūda vt laudās. Nō exponit fm Lyrā z doc.ō ꝓuirgis. Sic em̄ liliū in portādo vel pariēdo florē nō laborat: imo gaudere videt iuxta locutōes metaphoricā: non grauari nec tristari ex decore floris.sed iocūdari natural'r. sic solem⁹ dicere in floriz̄atiōe ꝓrati ꝙ ꝓratū ridet vl' gaudet:fm Isdo.sic dictū est ꝙ ꝓphaz p̄missa ꝓphetia. Sz qrit Uñ hoc fuit in ꝥgie Maria ꝙ neqz in portādo chīm vtero ꝥginali:neqz in pariēdo aliqđ grauamē aut debilitatē sentire posset:. Rñdet fm Alb. sup Missus est.z doc.alios tbeologos ꝙ b̄ fuit ꝓmo ex pte oipotēcie dei q̄ fec̄ cū ꝥgie hāc gr̄am miracl'ose ꝓulegio singl'ari. sic ꝓphetatū fuerat ꝙ Esa.vij.ca. Dñs ipe dabit vob signū.i.miracu lū. Ecce ꝥgo ꝛcipiet z pariet.s. virgo filiū zc̄. Et Ezech.xliij. Porta hec clausa erit in eternū. qm dñs de⁹ ingressus z egressus est ꝙ cā.vñ Aug⁹. in ser.de purifi.ōr.ꝙ btā virgo portabat a q̄ portabat.i.sustētabat miracl'ose. Nec miz deuz hoc potuisse:cū videam⁹ radiū sol' ꝑtrāsire vitr̄i nestra sine oi lesione:ꝛtrabit cū in apparēdo vitri colorē. Sic chīs q̄ clausis ianuis p⁹ resurrectōz intrauit ad discipulos z exiuit: in mūdū veniēs intrauit clausū vter ꝥgineū:z exiuit saluo ꝥginali sigillo in būana carne quā assūpsit in vro. Scōo b̄ fuit ex pte corpis chīi.qz illud fuit vnū natural'r corpi ꝥgis mr̄is:z nullo mō erat alienū.nō em̄ fuit ab alio.sz de.ꝓprio solo ꝥgis sanguie ꝛceptū. Uñ sic corp⁹ ꝓprium pura man⁹ tua nō bz te gūare eo ꝙ ꝑtinet ad ꝑfectionē nāe.ita nec corp⁹ chīi vl' ei⁹ moles gūauit vter ꝥgineus qz fuit ꝑfectio maria ꝥginē ꝛcepisse materiā ministrādo quā spūsscūs formauit. Tertio b̄ fuit ex pte imūitat' mr̄is dei q̄ ꝛcepit fm statū innocētie:vrpote manēte ꝥginitate z sine libidie. Sed mlieres alie ꝛcipiūt fm statum nature corrupte cū libidie.z iō portare bñt Eue maledictiōem vt in dolore pariāt Gen̄.iij. Debuit g̃ mr̄ dei euade re maledictōez illā. vñ sic si bō pstitisset i statu innocētie mlieres fuissent libe a pena pt⁹.ita mr̄ ōi Greg.nizen⁹.qz eua nāe n̄re morte iseruit ꝙ cui

Sermo XVII

pa est dānata vt cū doloribꝫ ꝑeret: optebat parē/
tem vite cū gaudio ꝓtuꝫ ꝓficere. Dec ille. Ad id
nō mactaꝝ nec ꝯuaꝝ. Sic ꝝgo dei filiū ꝛcipiens
casto vēo z pariēs nullū sensit dolorē: nec erūnā
habuit imūdicie secūdinarū mliebriū. qz ōt Leo
papa in s. Ab hac inqt natiuitate deest illō qō de
oibꝫ legiꝫ. Nemo mōs a sorde nec infans cuiꝰ est
vnꝰ diei vita sup̄ terrā. Nul in istā singlarē natiui/
tatē de ꝛcupia carnis trāsiuit. nil de pcti lege ma/
nauit. Dec ille. Dez potꝰ pepit ꝝgo chīm clari
tate nimia resplēdēte circūstātibꝫ angel' reuerent
z obsequiose z adorātibꝫ: ac gaudiosa carmia ꝛci/
tia ꝛsideratio qz brissima ꝝgo pulcerrime lacta/
uit chīm. vt qppe canit eccl'ia: ipm regē āgelorꝫ so
la virgo lactrabat vbere de celo pleno. Et vt dicit
Ludol. li. de medi. vite chīi. credendū est pie ꝙ q̄
cedinē hausit ꝓ miracl'o diuio. Sic em̄ miracu/
lū fuit ꝝginē parere z ꝛcipere: ita z lac p̄bere sugē/
dū manētibꝫ integr̄ papillis ꝝgineꝫ māmillaꝝ
Un̄ z ōtiēs chīm voluit i manꝰ accipe aut ꝛtre/
ctare tuoluēdo: balneando: aut lactādo: aut alia
maēna officia explēdo: totiēs genuflexo adora/
tionē ꝑmisit. Ad repūtat eccl'ia in missa: vbi q̄ri
pus debet adorare. Proinde Aug. in q̄dā ser. de
assumptiōe. ōt sic. O maria lacta tocū de creato/
rē tuū lacta panē celi. lacta p̄cium mūdi. tu illi vt
mr̄ mistra tpalem subam: vt ipe nob z tibi tribu
at vitā sempitnā. Dec ille. Et sic patz. E Sz
q̄rit q̄liē possit hō adiuuari vel roborari ad cre/
dendū certiori fide ꝙ. s. ꝝgo cōcepit z pepit chīm
Rñdet ꝙ ad id ꝑtinue factū tria cōprobantia.
Primo rōnes irrefragabiles. s. ex dei oportētia
vii Aug. in epl'a ad Volusianū ōt. ꝙ ipa ꝝtus
diuina ꝑ inuiolata mr̄is ꝝginea viscera infantis
mēbra eduxit q̄ clauso sepulcro exiuit. Subdit.
Dic (air) si rō q̄rit ñ erit mirabile. qz rō facti ē po/
tentia facientis. Idē in q̄daz sermone dat exm̄ de
speculo. qō imagis impssiōe vel abscessiōe nō vi
olaꝝ. Alia rō ex ꝛgruētia z ōt honorificētia: vt sit
dei filiꝰ i celo hz patrē a q̄ gignit sine oi macl'a ec
corruptiōe tāqꝫ lumen de lumīe: deꝰ verꝰ de deo
vero: ita in terra hꝛet matrē virginē oi corruptiōe
z pcō carentē: vt hec dic̄ Aug. ser. xliij. de natiui/
tate. Tertia q̄z rō ex nature expientia. qz deꝰ pl'ꝰ
potꝫ: q̄ natura efficere valeat vt nobilissimū ē. Sz
re sine coitu marī. Nā ōt Amb. in beram. Inte/
gritas inqt corpis virginalis cōis ē apibꝫ z ꝓtus
q̄n neq̄ vllo ꝛcubitu miscenī neq̄ libidie resol/
uunī neq̄ q̄unī doloribꝫ z tñ subito maximū
filiꝰ z examē emittunt. Dec ille. Itē in auibꝫ car/
bas auis ō arbore bybna nasci claret: vt ōt Alb.
rriq. ō aialibꝫ. Et vultur mare caret: vt ait Amb.
in hexamerō. li. vj. c. xj. Phenixq̄ vnica auis ē in
mūdo q̄ in igne se renouare valet. vt ōt Isiō. xij.
Etymō. ca. xv. Itē inē pisces anguilla sine marī co
itu generaī. Nam nec poligrana ita nec mares
in eis reperiunī: vt ōt Arist. in ꝓblema. Preꝛea
in hoīb⁹ deꝰ fecit maꝰ cū Adā ex limo terre ꝝgi
nec pfectū viz formauit subito. sed magī ꝛuenit
ꝝgineꝰ sanguis generatiōi chīi vel ꝛceptiōi q̄z li
mꝰ hūano corpi Ade. g̃ deꝰ magis potuit.
Sc̄o ad id faciunt testes infallibiles. Et q̄dem
Primo boies sctissimi. s. vtriusq̄z testamēti: vt p
phete: apl'i: martyres z doctores excellētissimi q̄
oēs hāc fidē ꝛcorditer p̄dicauerūt z ꝛfessi sī. vt
merito z digne eis credendū est. qz spūsctō inspi
rati locuti sī scti dei boies. j. Pe. ij. Sc̄o testes
sūt angeli dei q̄ fallere neq̄unt. Nā Mat. j. dixit
angelꝰ ad Joseph. Noli timere accipe mariā ꝛc.
qō em̄ in ea natū ē de spūsctō est. Et Luce. j. Ga/
briel ad ꝝginē ait. Spūsctūs supueniet in te: z
virtus altissimi ꝛc. Itē in ve. test. angelus apparēs
Danieli dixit. Septuaginta hebdomades ab
breuiare sunt ꝛc. vt impleaī ꝓphetia z vngaī san
ctus sctorū. i. chīs q̄ spūsctō vnctꝰ z plenꝰ a spūsā
cto ē sctissime ꝛceptꝰ in vtero ꝝginis. Tertio testī ē
infallibilis ipe deꝰ q̄ iurauit Abrae z pactū fecit ō
chīo in mōm mittēdo Gen. xxij. Un̄ z Lu. j. Za
charias ait Jusiurādū qō iurauit ad Abraam
pīem nr̄m datuꝫ ꝛc. Et q̄ ex ꝝgie chīs nasci de/
beret multis figuris oñdit q̄ cā breuitatī ptrās/
eo. V Tertio ad credēdū facilt miraculoꝫ ꝝtu/
tes q̄bꝫ deꝰ oñdit q̄ ꝝgo pepit chīm: sicut patu/
it in legēda. Dec sufficiant ꝑ breuit. qz plirꝰ egi
de hoc in Stellario. li. viij. de ꝝginitate Marie
O g̃ verissimā fidē catholicā. F Quarta cōsi
deratio. qz brā Maria pulcerrimū oim mōdo p/
tulit. i. chīm dei filiū q̄ nihil pulcrius est. Gratia
huiꝰ querit Utrū chīs fm q̄ homo fuerit pul/
crior sup̄ omnē creaturā humanā z angelicā Et
videt q̄ nō. qz angelꝰ est deiformis pulcritudis
fm Dion. de ange. hierar. g̃ pulcrior est oi boie
mortali. Sed ad q̄stū rñdet simplr ꝑ ꝛcl'onem
q̄ chīs dñs sup̄ oēs angelos z boies fuit pulcri
or. Et ꝑ ptz primo ꝑ declarationē. qz fm Ric.
z Bona. sup. ij. di. j. q̄stuis angelꝰ dignitate natu
re z ꝑ ꝑfōs naturali pulcritudie sit pulcrior oīi
boie etiā chīo in carne passibili z mortali. ꝓ ꝛea
ōt in ps̄. Minuisti eu paulo minꝰ ab angelis.
tñ dignitate z pulcritudine supaddite gr̃e z glo
rie ꝑlucens oīb⁹ creaturis fuit: adeo ꝙ sicut Ori
ge. ait. Nūq̄z tāpulcerrima ꝓdūxit in mundo aliq̄
creatura vt chīstus dominus. Jō ps̄. Speci
osus inqt forma ꝑ filiꝯ boīm ꝛc. Bern̄. Non
solū speciosus chīs ꝑ filiꝯ boīm sed etiā ꝑ mili
bus angelorꝫ. Ipe em̄ est vt dicit j. Pe. j. in quez
desiderant angeli ꝓspicere. Et sic patet. V Secū
do ostenditur ꝑ rationem. quia chīsti anima z
corpus fuerunt diuinitati vnita. Deꝰ aūt est infi
nite pulcritudinis. g̃ ꝛcipauit humanitati chīi
nobilitatē: dignitatē z pulcritudinē ineffabiliter

In Natiuitate dñi

ꝑcellētissimā ꝑ oīb angel' ⁊ creaturꝭ alīs. Quā uis ḡ chīs dñs etiā dū erat ī hac vita maria gl'a pulcritudis splēdebat in aīa. Illā tñ ad coꝛpꝰ re dūdari nolebat ꝓmittere vt sua passio nō ipedi/ ret ꝑ quā nos dispoſuerat redimere Uñ poſtq̄ resurrexit illā diuie gl'ie splēdidā lucē in suo etiā coꝛpe angelis ⁊ dīs manifestauit. in cui⁹ aspe/ ctu tota celestꝭ curia illustratā gaudet ſe ⁊ gl'ifica tam: vt dicit Sco. sup. iij. O q̄infelices erūt mi chīri. O q̄felices erūt iusti ⁊ electi q̄ admittent. Tertio oñdit ꝑ exēm ⁊ sil'itudinē. Nam in trās/ figuratōe cū chīs dñs sue gl'ie pulcritudinē oñ disset disciꝑ' visus ē clarioꝛ sole ⁊ tāsuaui pul critudine lucere vt petr⁹ q̄si ebr⁹ ꝑ dulcedis de siderio illi⁹ visionis nesciret quid diceret: nil ali/ ud desiderans nisi semp ibi esse. vñ ait. Dñe bo/ nū est nos h esse. Mat. xvij. Itē moyses ex cō soꝛtio dñi tanto splēdoꝛe in facie radiabat vt nō possent filij isrl' intēdere in ei⁹ vultū. Quāto ma/ gis chīi facies diuia luce radiauit ex vnīoe diui/ nitatꝭ vt testat Diero. Et hec sufficiāt cā ꝓlixita/ tis vitāde Plura aūt de chīi pulcritudie agem⁹ alibi. O igit̄ chīiane stude sic viuere vt ad illā be atā chīi visionē possis puenire. Veve ve bis q̄ il lā amittūt ꝑ peccāꝝ demerita. Gaudiū bis q̄ ad

¶ Circa scēm ꝑncipale de (illā ꝓtingūt. pauꝛtate pulcerrimi iesu nascēꝭ accipe hāc ꝯclu sionē. q̄ scꝫ dñs oīm iesus sūc in decursu sue vi/ te: ita ⁊ in natiuitate ꝑ diuitijs auri: purpure ⁊ p cioſe margarite claruit sūma pauꝛtate. Declara tur ꝑ cōpatōz ad aliozꝫ boīm natiuitatē in mꝫ Prio q̄dem. qz alie q̄ntūcunq̄z pauꝛcule mulie res in suo ꝓtu volūt ⁊ reqrūt obstetricū ꝓtiā vl' seruientē pedissequā: aut domicellā q̄ sibi tūc as sistant ⁊ puerꝫ suscipiāt ⁊ inuoluāt ac balneēt et fascia ligēt ⁊c. Sed chīs in ntitate nil taliū habu it. sed pauꝛcula ꝓgo sola mr ei⁹ Maria ipamet hec oīa fecit. Uñ ꝑm Alber. magnū ⁊ ꝯcoꝛ. doc. cū pōdere est accipiēdū q̄dlibet illud ꝓbū euan/ geliste Lu. ij. Pānis eū inuoluit ⁊ reclinauit ī p sepio: ita vicz q̄ btā Maria sic parientꝭ: sic ⁊ ob stetricꝭ sola gessit officiū. Hinc Diero. ꝯ Helui/ diū dr. Nulla ibi obstetrix: nulla mr̄ciculariū se dulitas itercessit. sed ꝓgo fuit ⁊ mr ⁊ obstetrix: q̄ pannis inq̄t inuoluit infantē. Hec ille. Sed ⁊ b fuit ꝑ mira pulcritudine ptus ꝓgialis ad mani festandū q̄ sine oī doloꝛe ⁊ debilitate ꝓgo ī suo ptu fuerit. deniq̄z q̄ loco domicellaꝝ habuit bo uē ⁊ asīnū: marie pauꝛtatꝭ fuit. Scō alie muli eres in partu reqrūt ⁊ bñt pānoꝝ copiā q̄bꝫ ⁊ se ꝓtegāt ⁊ puerū inuoluāt. btā aūt ꝓgo ñ habuit nisi pānos viles ⁊ vetustos: licet lotos diligēter ⁊ mūdatos. Uñ dr in euāgelio q̄ pānis eū inuol uit. Pōdus ē in ꝓbo. qz pān⁹ notat vilitatēꝫ ve tustatē. sic solem⁹ pauꝛes vocare pānosos. Uñ Beda. Qui totū mūdū vario vestit oꝛnatu pan nis vilib⁹ inuoluit Ber. Cū tāta esset nēcitas nul lā audio de pellib⁹ fieri mentionē. ¶ Tertio alie mlieres ī partu reqrūt ignis p̄sentiā marie ī hyc me ⁊ ī nocte tā ꝑt illū inatiōez q̄z ꝑter calefactio nē ⁊ aq̄ calide exhibitiōez ad mēbꝛoꝝ pueri ꝓsolt dationē. Sz ī ptu ꝓgis licz noꝛ esset ⁊ frig⁹: nul la fit mētio de igne. Quarto alie mulieres reqrūt domū aut camerā vel lecti sternioꝝ ꝑ sua pauꝛ/ tate sufficientiā: ac cibozꝫ ꝓuidentiā. sed Maria ꝓgo in ptu chīi ꝑ domo habuit stabulū qō erat biraculū iumētoꝝ: nō boīm. Pro lecti mollicie tāta erat artatio loci vt nō esset locꝰ in diuersorio puero nato Lu. ij. Ubi Ly. dr. q̄ diuersoriū ē ho spitalaria ad quā boues diuertūt ab extra ad ho spitādū. Bethleē aūt cū eēt plena ꝓ'o ad ꝓfessio nē ascēdēte: ditiozes occupauerant loca maioza, Et ꝺ Joseph qui licz esset de nobiliozi genere. scz Dauid: nō tñ de ditioꝛib⁹. ideo tāpartū locū ha buit ī diuersorio q̄ ꝓgini Marie ⁊ saluatoꝛi na to nō erat locꝰ ꝯgruēter sufficiēs: sed reclinat⁹ est ī p̄sepio ⁊ sup fenū. Bed. O mira pauꝛtas chīi nascēꝭ. filꝰ pastoꝛ nascit ⁊ ei cussin⁹ substernit. Filꝰ aūt dei nascit ⁊ in p̄sepio sup fenū reclinat. De cibo aūt nulla fit mētio in euāgelio. qz p̄sup/ ponit q̄ cū essent pauꝛes parce viuebāt. Et btā ꝓgo Maria puerū ꝓp̄ꝛ vberib⁹ nutriebat: vt canit eccl'ia. D Sed q̄rit. q̄re dñs iesus vo/ luit tāte pauꝛtatꝭ defectū pati: tā q̄ ad se q̄s q̄ ad gl'iosam matrē. Rñdet q̄ hui⁹ vna rō est vt sup/ btā ⁊ auaritiā nostrā ꝯculcaret: ⁊ ab amoꝛe terre noꝝ suo exēplo nos reuocaret. Aug. Dia frena ꝓspa ꝯtēpsit hō dꝰ vt nobis ꝯtēnēda mōstraret Alia rō: vt ī nr̄is defectib⁹ patiētiā doceret ⁊ sola ciū exhiberet. Greg. Nimiꝝ si voluiss⁹ venire po terat mouēdo celū ⁊ ꝯcutiēdo trā. Nō aūt tm̄ hō fit sed etiā pauꝛ ⁊ pauperē matrē elegit q̄ careret cunis q̄bꝫ infantē reclinaret. ¶ Tertia rō vt nob eternas diuitias tribueret. Sic em̄ nr̄am moꝛta litatē assūpsit vt ꝑ eā nob imoꝛtalitatē ꝯferret: sic ⁊ pauꝛtatē nr̄aꝫ assumere voluit vt ꝑ eā eternas diuinas tribueret. iuxta illū. ij. Coꝛ. viij. Scitis gr̄am dñi nr̄i iesu chīi qm̄ ꝓ nob egen⁹ factꝰ ē vt illi⁹ ꝯopia diui. essem⁹. Hec ē rō Lyre sup Mat. viij. O igit̄ charissimi gr̄as agā⁹ ispi dī filio ꝓ tāta

¶ Circa tertiū ꝑncipale de seruiꝰ (charitate. tute vl' obseqo chīi nascēꝭ sit ꝯclo bec. q̄ eadē de uotissima seruitia q̄ coꝛpaliē exhibuit ꝓgo Ma ria chīo nato sunt exhibēda spūal'r a fideli q̄lib⁹ aīa. Et declarat sic. Nā btā ꝓgo maria chīm dei filiū ꝯcipiēdo mēte felicioꝛ reputat q̄z ꝯcipiendo scz sola carne: vt ait Aug. li. de ꝓgitate. Uñ maꝝ felicitas est nob fidelib⁹ si chīm ꝑ gr̄am ꝯcipe de uote ⁊ parere studerim⁹ ī coꝛdib⁹ nr̄is. ⁊ vt decet educare donec veniat ad ꝓfectionem sanctitatis nr̄e spūalis. Ad hec aūt nota q̄ btā ꝓgo Maria chīm natū ꝑmo suscepit ⁊ pānis vilib⁹: sz mūdat⁹ deuotissime ⁊ purꝭ inuoluit. Sic deuotissime q̄li bꝫ aīa dꝫ spūal'r chīz ī coꝛde suscipe ꝑ castā ⁊ mū dā ab oīb⁹ pctis ꝯciam ⁊ ꝯtegere ꝑ, humilitatez

Sermo XVIII

Serñ. sup. Lañ. Lectul⁹ floridus in q̄ reclinat z suauit recēscit chīs est ꝓscia recta Aug. Solis mēbo castꝫ illabit chīs. Et sic ptz. ℣ Scōo ꝟgo Maria chīm natū fascia strinxit z in p̄sepio reclinauit. In b notat vinculū charitatꝫ ad deū z proi copulat Vñ Hugo de charitate ōt. O q̄ forte est vinculū tuū o charitas q̄ z de⁹ ligari ad crucē potuit. z bō ligar⁹ p te inicitatꝫ vincla diru pit. Dec ille. Itē pace locat de⁹ z q̄scit in boib. dicēte p̄s. In pace fact⁹ est locus eius Ber. Sic in pace fact⁹ est locus dei. ira ī discordia nō nisi lo⁹ cus diaboli. Tertio ꝟgo maria chīm lactauit. In lacte est color albꝰ significās sincerā intēcōez Est z sapor dulcis significās pietatē. Dis a nob chīs alit in pauplb Mat. xxv. Esurui z dedistꝫ mihi mādūcare ꝛc. Dō vni ex mīmis meis fecistis mihi fecistꝫ. ℣ Quarto ꝟgo maria chīm dilexit z educauit aq̄s calidis balneādo: vl⁹ gēter fouit z educauit aq̄s calidis balneādo: vl⁹ nis portando z a nociuis custodiēdo. Sic nos debem⁹ chīm calidis lachrymis balneare. s. ꝟa ꝓnitōe effusis: vt dicere possimus cū p̄s. Erit⁹ aq̄z dedu. ocli mei: q̄z nō custo. le. tuā. O q̄ sua⁹ ue ē bmōi balneū puero iesu: dicēte p̄s. Lor con⁹ tritū z hu. de⁹ ñ ꝛc. Itē debem⁹ vnis deuote mē tis z bone op̄ationis portare z sic amplexari. q̄z vt ōt Greg. Probatio dilectiōis inēne est exhibi ño opis. Itē debem⁹ z a nociuis custodire. Hūc aūt nociua puero naro nimia claritas luminis quā aspiciēdo renellos ocl⁹os ledit z luscos red⁹ dit: sm Aug. de trini. Itē corruptū lac ꝓut ē mē⁹ struate mulier⁹ q̄ plures ifirmitates ī puero ge nerat. vt ōt autor li. de ꝓpriet. rer. Itē nocumētū extriseci accidēt⁹. puta aer⁹ ifectio z a q̄cūq̄ extri⁹ seco lesio. Sic spūal⁹ debem⁹ chīm custodire in mente. Prio ab ostētatiōe vane claritat⁹ vel gl'ie q̄ dicēte Gre. Dō forsi oñdit: int⁹ a mercede cua uaī. Scōo a corrupto lacte. i. ab ope ī pctō mor tali facto vl⁹ mala intētiōe operato. q̄z talia nō ꝓsūt ad vitā eternā. Tertio ab extraneo accidente noci⁹ uo. sic sl turpiloq̄a: male societates: sensuū dele⁹ cramēta ꝛc. vñ. j. Thes. v. apl'us ait. Ab oi specie mala abstinete vos. Et sic ptz. O q̄ ania chīana. ꝓplare chīm deū ꝓ te paupez factū iacētē sup fe nū: z ituere angelos letātes: matrēq̄ ꝟginē filiū adozātē. z vna mecū dicā⁹. O regina celoz z mr̄ gle ac misēdie. o spes vnica nr̄e salutis: ad te clā⁹ mam⁹: ad te suspirā⁹ i hac valle miserie. Recor⁹ dare illi⁹ pietatꝫ q̄ fili⁹ tuus ꝓ nob nasci voluit z pati ac mori. z dona nob ipz tuū natū chīm iesū possidere hic p gr̄am: z in futuro p gl'iam.

In natiuitate dñi. Ser. iij. de puerili būilitate chīi z mūdicia natiuitatꝫ ei⁹ cū hist⁹ria deuota.

Puerulus natus ē nob: z fili⁹ dat⁹ est nobis Esa. ix. Scā mr̄ ecclesia in hodierna maiori missa ꝓ solēnitate celebrima sic itonat p introit⁹ ꝟba. Puer nat⁹ ē nob: z fi. da. ē ꝛc. In q̄b ꝟbis insinuat saluator⁹ nr̄i chīi iesu stupēdaz sup mīrāda clemētia. Tū ex hūiliatiōe. q̄z sūm⁹ oim celestiū z t̄restriū creator z dñs fact⁹ ē, ꝓt nos hominū im⁹. Et cū eēt dei filius ex mr̄is ꝟgis vtero hodie nat⁹ fact⁹ ē puerul⁹ Doc notat cū ōr Parvul⁹ nat⁹. Tū ex donatiōe. Donū ei regiū q̄nto dignitate ꝑeminēti⁹ possidet tāto mag⁹ exhibet sic de⁹ oim rex z dñs dedit nob donū ꝓmaximū sue imēse largitatꝫ z charitatꝫ oñsiuū. q̄z nat⁹ alē z ꝓsubalē suū filiū. Et b notat cū subdit. Et filius dat⁹ ē nob Ly. In b notat magnitudo. s. hui⁹ pueri nascētꝫ. z b i dcitate ipi⁹ q̄z filius dei p̄is natural⁹ z p ꝓs sibi eq̄lis dat⁹ ē nob. sm q̄ idē dñs iesus dixit Jo. iij. Sic de⁹. s. p̄ dilexit mūm. i. homines mōi: vt filiū su. vnige ꝛc. Ber. O stupēdus mirabileq̄z sacrm: sūm⁹ oim fact⁹ ē im⁹ hoim. i. dñs de⁹ oim fact⁹ ē fu⁹ z infim⁹ hoim: cū fact⁹ est puerul⁹ mūm⁹. nā exinanuit se. formā ser. ac. Phil. ij. De tāto ḡ dono: de tāta gr̄a z būficio tā clementissimo vt recoḡscen. gr̄as agā⁹ charissimi oēs nos sctā mr̄ eccl'ia i introitu misse maiorꝫ hortari videt cū sic canit. Puer nat⁹ ē nob ꝛc. Et iō p̄dicta ꝟba Esa. accipim⁹ merito ꝓ ser. boū. Jutra q̄ ꝟba tria p̄cipua mysteria notabim⁹ decla

℣ Primū mysteriū de nascētis puericia trāda qō notat cū ōr Parvul⁹.

Scōm de ꝓpinq̄ mūdicia. q̄z ōr nat⁹ z dat⁹. s.

Tertiū de hui⁹ natiuitatꝫ bi miraculose nob. storia: vt sciam⁹ quō nat⁹ est.

B ℣ Circa primū mysteriuꝫ de puerili natiuitate chīi ipa ꝓma frōte q̄stio occurrit Utꝝ vl⁹ vñ cōgruebat chīm dñm sic būiliari vt nascerēt ī puuli pueri q̄litate. Et ꝓt argui q̄ ñ decebat. q̄z dece cus reputat magnis virꝫ z sapientissimis regib⁹ se pueros gestꝫ oñdere. Sic sūmo do videt b ñ ꝛgruisse sic nec scīs boib⁹: vt claret de Tobia c. j. q̄ de b commēdat q̄ cū eēt iunior oīb⁹: nihil trā puerile gessit in ope. Proinde z Esa. lxv. scribit. q̄ puer cētū annoꝝ moriet. Lyra. Puer cētū an noꝝ. i. bō multo tpe puerilit⁹ viuēs z suas passiones seqns. q̄z nimiꝝ pueri sunt passionū suaꝝ secratores sm p̄bos. Et tales mori habēt morte eterna. Et q̄b dictis claret q̄ puerilitas in vitiū sonat in boib. Cur ḡ decuit q̄ chīs dñs puerulus fieret. Itē ꝓmū Adā creauit de⁹ in pfecta q̄ntitate etatꝫ z Euā sil'r. z b illis fuit honorificentius q̄z vt pueri facti fuissent. ḡ ipi etiam chīo qui fuit maior Adā hoc ꝛgruisset. Mitꝝ igit q̄ de⁹ puer nascit eo q̄ id nō ꝛuenit deo: q̄m vt scribit Prouer. xxiij. Stultitia colligata ē in corde pueri. s. ꝓt debile vsū rōnis sm Lyrā: Sed ad hec ꝓ ꝛclusionē rñdet q̄ miro ordine diuine sapie cōgruit. vt. s. dei filius puerul⁹ nat⁹ sit. Et hec ꝛclusio declaratur per tres veritates subsequentes z id ipm elucidantes. ¶ Prima veritas q̄ puerilis natiuitas filij dei nil derogat sue dignitati

In Natiuitate domini

Ratio.qz puericia ꝯtum est de se nullum sonat nec importat vicii.qđ daret p rōnē. qz conueniebat statui innocentie. Nā oēs filij Ade fuissent in paradiso nati i puerili ꝙlitate z fuissent i illo statu sine vicio.vt patet p doc.cōit sup. ij.dist.xx. imo z p statu isto sept⁹ nūc inueniunt pueri q̄dā sancta opa exeq̄ntes.iuxta illō Prouer. xx. Et studijs suis intelligit puer si mūda z recta sūt opa eius. Nā dicēte pho.j. Etb. Pueros brificam⁹ i spe.qz si sit bone idolis puer ex b ꝓiecturā q̄ futurus sit vtuosus i etate adulta. Hec Lyra ibi Verūtn̄ post lapsū nature hūane nūc ipa puericia ꝑpē fomitē impellentē ad seq̄ndū passiones pueriles hz ex originali petō ꝓtractū vicii: vt patuit in argumēto p̄mo Sed b in chō dño n̄ habuit locū Pro ei⁹ elucidatiōe notādū q̄ aliē ē.p nunc in hoibꝫ puericia:z aliē fuisset in paradiso :z aliē fuit in chō Nā nūc hz ꝫctū petīm originale z defectū annexū q̄ ad vsum vtriusq̄z.s. mēbroꝝ puerilium z rōnis.ꝑpē qđ sonat apud nos in vicij dedec⁹. Itē in statu innocētie paradisi fuissent pueri nati defectu mlto miozi. Tū qz fuisset sine cōtracto petō originali. Tū qz vt pbabilioz est opinio p̄m Bonauē.sup. ij.dist.xx. ꝙuis paulari p infualla tēpoꝝ ꝓfecisset tā i vsu mēbroꝝ q̄z i sensu z cognitōe.qz licet illi pueri haberēt sciam q̄z tum ad habitū:nō tn hꝫent ꝯtum ad actualē cōsideratōz ꝑpē orgāni ineptitudinē.sīc etiā nō habent dormiētes:eo q̄ in infantia est mollis z fluida cōplexio cerebri.z iō ibi n̄ pōt esse fortis impressio spēciē nec fortis ꝓuersio sup illas. Nihilomi nus tn p̄m doctores in isto statu innocētie celeri⁹ z meli⁹ pueri ꝓfecissent q̄z nūc ꝓficiunt. Sed in chō dñi puericia vbi petīm esse nō potuit nullus defect⁹ sapie fuit ex ꝑte anie.qz vt Aug. ōr.ab instanti cōceptōis cōsummatōr sil'z viatoꝝ fuit.z sapientia plen⁹ fuit Lu.ij. Puer iesus crescebat.s. corpalit̄ z ꝓfortabat:plen⁹ sapia z gr̄a dei.s. vnionis erat Et sic tal' puericia miraculosa ꝓmēdat pot⁹ chī dignitatē q̄z minuat. ℣ Secūdavitas. q̄ nō ꝓgruebat dei filiū natū mor fieri magnū z pfecte ꝯtitatis vir. Nā licet p̄mis parentibus sic subito fieri pfectos cōueniebat ꝑpē b vt in illa mōi ꝓditōe p̄maria dei pfecta essent opa vt scribit Deut.xxxij. Sed chō nato b n̄ ꝓueniebat.licet diuia ꝟtute fieri potuisset. Deniq̄z sīc p fectissimū vsū rōnis habuit nūc chīs in aia:ita sī voluisz pfectū vsū oim mēbroꝝ loq̄ndo:ambulādo:z alia faciēdo accelerare potuisset. sz nil talē fecit qz nō decuit. Tū vt sacr̄m incarnatōis diuine diabolo celaret. Tū vt ꝫ futuras hereses fides firmaret.z vitas nature hūane in chō mōstraret.cui⁹ est p iterualla tēpoꝝ incremēta accipere successiue veniēdo ō infantia ad puericiaz. inde ad adolescētiā. inde ad iuuētutē tē. ꝓsueto hoibꝫ ordine. vñ ad Heb. ij. Apls ōr. Nusq̄z ei angelos ap̄phēdit:sz semē Abrae ap̄phendit Lyra.i.naturā hūanā sibi vniuit. Sequit. Tū z debuit ipe.s.chīs p oīa fratribꝫ assimilari:ō est ꝯtum ad oēs ꝑtates nature passibilis. qz talia facit ad op⁹ nr̄e redēptiōis. Nō aūt debuit assimilari ꝯtū ad defectū culpe z ignātie. qz impedissent op⁹ nr̄e redēptiōis magis q̄z ad id ꝓficiēdū valuissent. Et Tertia ꝟitas.q̄ decuit dei filiū sumere ꝑpe sīc nr̄am mortalē carne:ita etiā puerilē puritatē.Et b plīb rōnib⁹. Prio rōne cōmendāde hūilitatis.qz vt Aug. viij.de trinit. ōr. Chīs carnem assumpsit in exēm nr̄e hūilitatis cōuenientissimū qđ hō imitaret:z sic p hūilitatē saluaret q̄ superbia corruerat i dānationē. Sz q̄m vt Damas. ōr supra deū. Nā ꝫ deū:faciēdo ꝫ eius ꝓceptū. Vnde ad deū.qz vsq̄ ad diuie scie appetitū. Sup deus qz volūtatē ꝑpriā supra dei volūtatē posuit. Ideo alto redēptiōis nr̄e sacro chīs se hūiliauit non ꝫ hoies.sed p salute hoim. Vsq̄ ad hoies.i. vsq̄ ad hūane nature susceptionē. Et q̄dāmō ifra homines p passiōis nimie abiectionē. vt sic rāta cēret hūilitas chī q̄nta fuerat superbia hois. ꝑpē quod apls Phil'.ij.ōr. Fratres hoc sentite in vob qđ z in chō iesu:q̄ cū in forma dei esset nō rapinam arbitratus se eq̄re deo.sed exinanuit se.formā serui accipiēs.i. hūanā naturā.hūiliauit aūt se fact⁹ obediēs vsq̄ ad mortē crucis. O mira z pfundissima hūilitas.q̄m sīc̄dē infra naturā diuinā est natura angelica.infra angelicā hūana natura.infra humanā pena.z infra penā culpa. Descēdit ꝫ chīs inferius magis q̄z potuit. Tū em̄ sit dei:ad culpā descendere nō potuit.sed descēdit infra seipz deū.infra angelū.infra hoiem q̄ntū ad abiectiōez pene: vt dicat illud ps̄. Ego aūt sū vermis z nō hō.s.fm reputationē:opprio.ho.z abiec.plebis. Vnde Aug.in ser. Vide o hō qđ ꝫ te fact⁹ est deus: doctrinā tantē hūilitatis agisce. Idēli.de agone chīsiano di. Quē superbia sanari pōt si hūilitate filij dei nō sanat:ac si di.q̄ talis superbia q̄ nō vult sanari nō ē superbia hoim sed demonū. ℣ Secōo rōne ꝑbendē sē curitatis z erbibende pietatis. Nā si chīs venisset in sua magna potētia regia z magnificētia:timeret infirmitas nr̄a ab eo oppīmi. Si in seuera iustitia timeret nr̄a malitia ab eo puniri. Si cū ceteri militia erubesceret nr̄a miseria sibi associari. Vide ꝫ mirā saluatoris demētiā. sic nasci voluit vt occultaret regiā potētiā i stabulo:iusticiāq̄z in infantili mēbro.qz vt prz puer neminē ledere vellet. Militiā q̄z vt occl'tauit i societate bouis z asini vt ꝑ b chī aduētu salus gaudeat.ꝑpē qđ vt scribit Lu.ij. qñ angel⁹ annūciaret pastoribꝫ chī natiuitatē z ꝑ claritate isolite visiōis exterruissent:securos eos dixit. Nolite timere. sed pot⁹ gaudēdū subiūxit dī. Ecce euāgelizo vob gau.ma.qz natꝰ ē no.hoī die salua. Vnde Bed. ait. Chīs puul⁹ fact⁹ ē.vgo mſ tenera mēbra alligat:z tu bomūcio tioze tres pidas.vl'i b scias q̄ nō venit te ledere vl' pdere sz saluare.erige non ligare. Dec ille. O itaq̄ pcōz

festina secur⁹ ad pniaz. ¶ Tertio rone facil⁹ lime placabilitat⁹ .qz pueri lesi z infantes facilli⁹ me vt videm⁹ sut placabiles q̃q; vno pomo vl ouo: aut pia z suaui allocutiõe: aut vbez lactis erbibitõe. Ad significadũ g̃ ꝙ chr̃s q̃ olī videbat multi⁹ hoſtiis fore placabil': nũc facillime p mo⁹ dicũ pniaz vl suauẽ allocutionẽ.s.oronis deuote vel lac dulci⁹ charitatis facillime placari põt: vo⁹ luit nasci puerulus vt mãifesteť ꝙ tũc ipletũ est illũ Esa.lxj. Spũs dñi sup me.s.chr̃m hoiez: eo ꝙ unxerit me dñs.s.plenitudie gr̃e.ad annũcian dicarẽ captiuis.s.a diabolo p pctm: indulgẽtiã p dũ mãsuer⁹, misit me vt mederer ꝛtrit⁹ corde z p⁹ dicarẽ annũ placabilez dño.s.q̃ ad deu miscoiam.z clausis aptionẽ.i.pũbo in limbo Sequiť.vt pdicarẽ annũ placabilez dño.s.q̃ ad penitẽtes.z die vltiois deo.i.iudicij.s.ipenitẽtibꝫ In se implera Propẽa Ber̃.ait. Gaudere opoz⁹ ter ꝙ chr̃s i nr̃a puitate venit.puul⁹ est: leuiť pla cari põt.qs ei nesciat ꝙ puer facile ꝛdonat. Hec ille. Ad id facit exem̃ qd legiť in legẽda bodier⁹ ne dici.s.ꝙ q̃dã mulier lubrica cũ tãdem redisset ad coz de venia desperabat.si nãq; cogitabat de iu dicio: cogitabat se infernali cruciatu dignã. si de radiso reputabat se imũdã. de passiõe chr̃i repu tabat se ingratã. Cũq; desperationi iã pria cepisset cogitare de infantia chr̃i z ꝙ pueri de facili placãť audire nor meruit. Ecce g̃ charissimi valet nob chr̃i infantia ad mlta bona vt patuit. z ad plura alia q̃ causa breuitat⁹ b̃ pterãseo z in alijs sermo⁹ nibꝫ deo iuuãte tractabo.

D

Circa scõm pncipale de mũdicia natiitat⁹ chr̃i q̃rit Utz nascer⁹ chr̃i mũdicie ꝛdecebat nasci ex vro ygis puelle. Et pores arguere ꝙ ñ.qz videť fuisse bonorabili⁹ z mũdi⁹ si vicz dñs chr̃s i coz de vl pecroze viri carnẽ de mõo sanguie assũpsiť ser vl de costa formass: sicẽ factũ legi⁹ de Eue foz matiõ e ex Ada. Cur g̃ sic noluit cũ eq̃ bñ potuit diuia vtute. Hz rñdeť p ꝛclusionẽ ꝙ b̃ sume cõ decẽs erat chr̃i mũdicie. Et declarať per tres vita tes acceptas ex dict⁹ Bona.sup.iij.di.xij.ac alio⁹ rũ ibidẽ ꝛcoz.doctoz. Pria vitas ꝙ ꝛuenient⁹ simũ fuit chr̃m nasci nõ aliũde q̃ ex puella seu fe mina. Rõ.qz chr̃s veniebat p:o pfectissima reno uatiõe hois ad vitã eternã. Et iõ p pfectiõe hui⁹ bonoris celest⁹ requirebat vtrũq; sexũ bũanũ ho⁹ nozari i icarnatiõe z redẽptiõe.s.virilẽ sexũ i chr̃o z femineũ in mr̃e dei Fm Aug.li.lxxxiij. q̃stionũ vt sic vtercq; sex⁹ saluãd⁹ nosceret. Jtẽ p pfectiõe fidei ad credẽdũ ꝙ chr̃s sit de⁹ z hõ ver⁹: debuit ꝛ hereses carnis vitatẽ oñdere i b̃ ꝙ sic alij hoies sicipe de femie vtero est nat⁹. Denicq; p pfectõe re nouatiõis oñdenda debuit chr̃s de⁹ nasci in mũ do isto nouo mõ.pductiõis bũane p noua.i.iau dita a secuť signa z miracula ad oñendã reno⁹ nationẽ gener⁹ bũani. Uñ añ fuit pbatũ ẽ chr̃o papue Eccl.xxxvj.scptũ sic. Jnnoua signa z im⁹ muta mirabilia: glorifica manũ z brachiũ dexterã vt coglcãt qz nõ est ali⁹ de⁹ pter te dñe. Hz nasci ex viro vl pduci nõ erat in mũdo nouũ vel insoli tũ.qz Eua ex viro fuit pducta.z vidim⁹ ꝙ mes pduci ex carne viri vl femine: nõ tñ sub rone filii atiõis bũane. g̃ debuit chr̃s dei filiꝰ vt vere esset filiꝰ hois satisfacere volẽs p pctõ hois: q̃tinꝰ na scereť nouo z inaudito mõ de utero ygis. Jumi rũ fm Anſ.li. Cur deꝰ hõ.c.iij. deꝰ fecit hoies in mõo Primo sine viro z mliere: vt Adã. Secõ sine mliere de viro. vt Euã. Tertio de viro z mu liere. vt cõiter alios hoies. Debuit g̃ chr̃s nouo mõ p pfectiõe vniuersi nasci de mliebri sexu sine viro. Et sic pz ꝙ decuit chr̃um sumere carnẽ de corde ygnis viri vl aliũde: sed in puellari utero ygineo de sanguie mũdissimo: z sic nasci mũdis simẽ. J Secũda vitas ꝙ chr̃s dñs debuit na sci miraculose. diuino ope sicut z pcipi spũsci vtu te. z ñ lege nature Rõ.qz dignitas chr̃i req̃rebat vt cẽt alien⁹ ab oi feditate z macla pcti originali: cũ vt scribiť Sap. vij. ipe sit cãdor lucis eẽne.s.in coinq̃nabil⁹. Jtẽ eadẽ ei⁹ dignitas req̃rebat vt si mul ei⁹ sera caro esset ꝛcepta: aiata z deitati vni ta. sicut dicit Damascen⁹. g̃ ipa diuia vtute ꝺbuit erũt hec oia fieri z eadẽ vtute nasci salua ygini rate materna: sicut fuerat pphetatũ Esa. vij. Da bit de⁹ vob signũ. Ecce vgo ꝛcipiet z pier.s. vgo filiũ z vocab nomen ẽ. Tertia vitas ꝙ credẽdũ est cuilibet fideli ꝙ.s.chr̃m decuit nasci sicut z nat⁹ est mũdicia sũma z mira claritate ex utero yginali Rõ.qz vt Anſ.li.de ꝛcep. virgi. ꝺt Decebat vt vgo illa ea puritate niteret q̃ maioz sub deo neq̃t itelligi. Et q̃ sequiť ꝙ si ponam⁹ ꝙ chr̃s incarnat⁹ fuisset etiãsi hõ nõ peccasset: sicut tenet nr̃ Scot⁹. z b̃ rone dilectõis diuie q̃ nõ mi nus dilexisset boiem añ lapsum q̃z post. licz i pa diso fuisset thoꝛ⁹ imaculat⁹. vt ꝺt Aug. Nihilo⁹ minus tñ nasci debuisset chr̃us vtute spũsci ex mũdissima ygine: sic z nunc nat⁹ est. qz decebat mr̃em dei sũma puritate nitere sz hec puritas sũ ma est nõ ꝛiugal' nec vidualis sed yginal' g̃ rẽ. Sicut p exẽplo ponit Aug⁹. in q̃dã fmõe de na tiuitate. Uidem⁹ em ꝙ solis radi⁹ vitrũ vel spe culũ nec cũ ingrediť: nec cũ egrediť violat: licz ei⁹ colorẽ induat ipm q̃z vitz claricat z illuminat. sic chr̃s ygnẽ. Uñ Bern̄. sup Cañ. ser. lxxj. dicit sic. Tãta in ꝛceptiõe chr̃i refulsit supni luminis claritas z desup veniẽt⁹ abũdantia spũs: vt nec ipa ygo scta sustinuisset si nõ sibi coz obũbratũ fuisset a vtute altissimi. Nec ille. O g̃ gl'iosa vgo Maria q̃bꝫ te laudibꝫ efferam⁹ q̃ lumẽ eter nũ mõo effudisti Jesũ chr̃m rẽ. I

Circa tertiũ de historia dñice natiitat⁹ p sim pliciũ deuotõe libeat narrare serie q̃lit chr̃s dñs hodie fuerit nat⁹ Notandũ g̃ ꝙ tũc i orbe vniuer so ipabat Octauian⁹ Augustꝰ. xlij. ano regni sui cũ par eẽt i toto orbe vltis: nat⁹ ẽ chr̃s auto⁹ pa cis sic pditerat pñ. Dicit i dieb⁹ eius. t abũ. pa⁹

Hystoria

In Natiuitate dñi

cis. Tūc aūt Augustus cogitauit z voluit scire nūez regionū: cauitatū z capitum hoim in orbe Uñ edictuz fecit vt describeret vniuersus orbis Lu.ij.sic ꝙ ḳlibet ad illā ciuitatē vbi ortū habuisset iret z vnū denariū argenteuz ḳ valebat fm Jsiō.li.etymo. decē vsuales pecunias: pſolueret seqz subiectū, pfiteret imperatori. z sic nomē ei⁹ in regiſtro ꝓscriberet imperatori deferen. Hec descriptio ꝑma facta. i. inchoata est a p̄side Syrie non/ mine Cyrino quē cesar p̄fecerat Syrie ad regendū. Jbi aūt voluit ichoari. qz Syria ē in medio terre habitabil. z cōtinet ꝑ magē ptē iudeā ꝓfinez vt scz inde denūciaret fieri i alijs ꝑuincijs circu/ lariter fm Lyrā. Jbant ḡ oēs nobiles z ignobiles ad dictā pfessionē. Dicit aūt Hugo de flori/ do cāpo in ḳbusdā chronicis inuentū ꝙ registra/ ta tūc ꝑ orbē fuerūt mille milia z octogita milia pugnatoꝝ militū. s. p̄ter ignobiles: rurales z ar/ tifices. Tūc ḡ ascēdit z Joseph in Bethleem vñ erat oriūdus: eo ꝙ esset ō genere Dauid regis ibi dē nati: cū Maria ḳ erat ō eadē tribu z succes/ rat in hereditate paterna vtpote ꝑmogenita. ꝛō iuit ad pfitendū cū Joseph. Jpa etiā sciebat oēs ꝓpherias z allegabat Joseph ꝙ ibi. s. in Bethleē esset filius ei⁹ chr̄s nasciturꝰ. Uñ Joseph assum pſit secū asinū ꝑ sustētatiōe marie in illo itinere: tāto ꝙ fm Ludolphū de vita chr̄i. a nazareth sp scādēdo ꝑ vias mōtanas fūt. xxv. miliaria vsqz ad hierl'm: ḳꝝ ḡttuoz aut ḳnqz faciūt (vt ōz) mili are magnū. deinde in declino mōtis ꝓtus meridi em distat Bethleem ꝑ ḳnqz miliaria ab hierl'm Assūpsit etiā bouē fm Lyrā ad vendēdū: vt ō p̄ cio ei⁹ solueret tributū z expensas ꝑ via z ꝑ nēi tate parꝰ Marie p̄gnātis hr̄et. Tūqz venissent ad Bethleē (eo ꝙ pauꝑes erāt: z illi potēciores z ditiores hospitia p̄occupauerāt) ꝑ plateas cir/ cūeuntes nullibi hospitiū potuerūt hr̄e. Uñ op tuit eos descēdere i diuersoriū. qđ fm Lyrā erat hospitalaria ḳ diuertebāt ḳqz venientes ab extra ad hospitādū. Et aliḳ dicūt vt hr̄ in legēda lōga ꝙ ibi ḳndā fuerit domꝰ Jsai patris Dauid. z ꝑ memoria Dauid fuabat ḳsi quoddā tugurīū. Et est in fine orientali ipius Bethleem vbi sunt due rupes distantes a se ḳttuoz vel ḳnqz pedib Jbi autē fm Lyrā p̄sepe ꝑ boue z asino fecit Jo seph. z sic ibi strauerūt sibi lectum Maria in ru pe orientali. Joseph in occidentali ḳ est ex̄ioz et capacioz. O deus meꝰ q̄nta pauꝑtas z penuria regis oīm filij dei z regine celoꝝ Marie: nō habe bāt lectisternia ad fenū nudū: nō ignē ꝑ frigido tpe vel ligna: z nil vel modicū comedere zc.

Mitaqz circa illā noctis mediū pepit Ma ria filiū. De hoc ḳ subscribo habenti in reuelatōe sctē Birgitte ḳ pie p̄nt credi in ꝓposito. Nā tūc ce pit chr̄s puer motꝰ facere i vtero materno et ḳbz nō sicut i alijs m'lieribꝫ partui ꝓmis dolores sed potiꝰ mire dulcedinis sentimēta cepit Ma/ ria habere. Intelligēs q̄z ꝙ instaret tps pariēdi: z mox genibꝫ flexis: oculis z facie in celum leua/ tis. ecce velo capitis amoto z sparsis cribꝫ pro signo ꝓginitatis: mox resplēduit facies ei⁹ z men te in deū rapit: vbi videns (fm doctoꝛes) diuinā essentiā z eternā filij dei a patre generationē: oc/ cultaqz dei iudicia: supabūdantissima dulcedie est fota. Et vt canit in ecclesijs plerisqz. Dei genit/ trice circūstabant angeli obstetricū vice zc. Illico in ictu oculi sine oi doloꝛe puer iesus sup solem splēdidioꝛ de vtero ꝓginis nascit clauso manen te. Tāto tūc ꝑ orbē diffuso lumine vt noctilla di es lucida videret. statimqz ꝓgo btā de illa ꝓtem platione remissa: vidit filiū suū in terra coram se vagientē. z salutauit di. Bñ veneris dñe deꝰ me us z filius meꝰ: aduenisti desideratꝰ cūctis gen tib z patribꝫ electis: patriarchis z ꝓphetis Adoꝛo te deū z creatoꝛē meū z imensas gr̄as ago qz di/ gnatꝰ es me in matrē tibi eligere zc. z sic adoꝛa/ uit ꝓgo quē genuit. Et reuerēdissime suscipiens de terra osculabat manꝰ: pedes z os dñi iesu sū mo amoꝛe. Amb. ait. O virgo bñdicta quis pos sit arcanus tui coꝛdis reserare cum hinc adoras natū tuū vt deū z illinc oscularis vt filium. Pu/ er aūt Jesus tenerrimo coꝛpe pre frigoꝛe vagie/ bat. vñ mox maꝛno affectu cōpassa Maria ip̄s inuoluit pānis licz viliꝫ tñ mūdissimis q̄s ant tea dispositerat. z fasciuit z in p̄sepio reclinauit. Nulla ibi mulieꝝ sedulitas interessit. nulla ob/ stetrix fuit: vt dicit Hiero. ꝛō Veliudiū. Reclina/ to chr̄o in p̄sepio mox bos z asinꝰ p̄stratu venez rati sunt Joseph q̄z intelligens chr̄m natū intras uit z dulcissime lachrymās p̄ gaudio: ip̄m deuz adoꝛauit. ¶ Interea pastoribꝫ in regione il la vigilātibꝫ sup gregē: ecce angelus dñi astitit z claritas dei circūfulsit eos. z timuerūt timoꝛe mag gno. s. ex insolita visiōe. Et dixit angelus. Nolite timere: ecce euangelizo vob gaudiū magnū qđ erit oi ꝓplo: qz natꝰ ē nob hodie saluatoꝛ chr̄s in ciuitate Dauid. z h̄ signū: inuenietis infantē in p̄/ sepio. Notāt dixit Hodie: fm Lyrā. qz licet esset noꝛ: tñ ꝑ claritate dei circūfusa fuit ita illūinata: acsi esset dies clarissima. sic ꝑdixerat ps̄. Et noꝛ sic dies illūinabit. Dixit etiaz: nobis. i. angelis et boib: eo ꝙ chr̄s venerat ad repandū ruinā an/ gelicā ex hoib. Et subito facta est cū angelo illo multitudo militie celestis exercitꝰ laudantiū deū z di. Gl'ia in altissimis deo z in terra pax hoib bone volūtatis. Tunc discesserūt angeli in celū. sez ad celestē patrā curiā ꝓuocati. gaudere. Et pa/ stoꝛes venerūt z inuenerūt Mariā z Joseph z in fantē in p̄sepio positū. z videtes cognouerūt. s. ex lumie exp̄ioꝛi z etiā inp̄ioꝛi ḳ erāt illūinati mēte z adoꝛauerūt chr̄m: laudantes deū in oīb que au dierāt z viderāt. Hec Lu.ij. O Tādē fm de uoꝛos ferē ꝙ puerulꝰ iesus famescēs cepit vagi re. Ad qđ coꝛ matꝛnū cōpatiēs. scidebat. vñ mox ꝓgo Maria ꝓstrauit se in oꝛone cū lachrymis talis dicēs. O deꝰ p̄ oipotēs cōditoꝛ vniuersoꝝ

Sermo XVIII

rū tu mihi dedisti filiū tuum dilectissimū. habe q̄
so nunc curā eius & da in mea vbera lac sufficiēs
ad alendū ipm. Et subito miraculose datū est in
vbera v̄ginea lac. sicuti & filijs isrl'a deo manna
pluebat miraculose in deserto. Et sic vbere de ce/
lo pleno ipm regē angelox sola v̄go lactabat: vt
canit eccl'ia. qđ erat miraculū. O igit̄ chr̄iana aīa
vide oculis mētis chīm puerulū p̄ re sic būilitatū:
pannis vilibꝫ inuolutū: in p̄sepio iacentē: & reue
lare p̄ charitatē ozañ. & dī. O dulcissime puer ie/
su. o fili dei iesu q̄ p me sic būillime nasci voluisti
in mūdo: p̄ter tuā īmensam dilectionē & bonita
tem dimitte mihi petā. da gratiā in p̄senti & glo/
riam in futuro Amen.

In Natiuitate dñi. Sermo. iiij. de miraculo
natiuitatis & fructibꝫ natiuitatis.

Videamus hoc verbū qđ factū ē qđ fecit dñs & ostē/
dit nob Lu. ij. ℣ Verba sī pasto
rū illoz. qbꝫ āgeli deū laudātes hodie apparue/
rūt & chr̄i natiuitatē annūciauerūt. q̄ ex desiderio
videdi chīm natū se mutuo hortati sī dī. Trāsea
amus vsq̄ bethleē & videam⁹ b̄ v̄bū Lyra. i. pu/
crum natū p̄ verbū angeli f̄actū. Quibꝫ verbis
insinuat mira & stupēda nouitas quā fecit dñs
uitate. q̄ v̄bū p̄ qđ facta sī oia: factū est bō & na/
tū ē puerul⁹ in aspectu boīm iacēs i p̄sepio. Nā
vt ibidē subdit: venerūt festinātes & inuenerunt
Mariā & Joseph & infantē positū in p̄sepio sic
dixerat angelus. Hinc Bonauē. in suo ser. de na
tiuitate dr. O nouitas sūma & stupēda saluatoꝛ
clemēcia. Nā regē i celo q̄ tacet in feno. Qui fecit
oia: locū bē nō pōt in diuersorio. sed locat⁹ ē in
p̄sepio. Qui ꝓtinet oia breui inuolutū pānō. Qui
pascit volatilia lacte pascit modico. Quis ista tā
mira nō stupeat cū. s. videat q̄ manibꝫ femineis
poꝛrect⁹ poꝛritoꝛ orbis. Et nos itaq̄ charissimi in
tueamur deuota mēte ꝓtemplatiōe chīm iesū p̄ no
bis hodie natū. videam⁹ puro cordis intuitu b̄
v̄bū mirabile qđ factū ē in diuīali. s. incarnatiōe
qđ fecit ipemet dñs de⁹ miraculosissimo ope. et
oñdit nob fidei catholice v̄itate. Jurta que v̄ba
themat' tria b notem⁹ mysteria declarāda.
℣ Primū dr miraculositatis ibi. Videam⁹ boc
verbū qđ fecit dñs.
Secm dr fructuositat'. ibi. Qđ factū ē. Et no/
bis: ait qz p̄ nr̄a vtilitate.
℣ Certiū regratiositat'. s. p̄ būficij tāti memoria
p̄ qua dr. Oñdit nobis dñs.
Circa p̄mū mysteriū de miraculositate nati
uitatis chr̄i accipiam⁹ hāc ꝓclusionē. q̄ mysteriū
dñice natiuitat' est supa dmirabile angel' & hoīb
digne & deuote cōtēplantibꝫ. Et declarat'. Primo
p̄ autoꝛitatē. Secdo p̄ sīlitudinē. Tertio p̄ rōnez

Ut nēpe de alijs taceā: ad id facit ꝓfirmandum
Primo autoꝛitas Nā scriptū est Isa. lxiij. Ascen
det. s. chr̄s f̄m Lyrā sic v̄gultū coza eo. s. deo p̄se.
i q̄ notat' būilitas & paupras chr̄i nascēt̄ atz v̄tu
tū in eo plenitudo. Nā v̄gultū f̄m Catholī. dicit
multitudo v̄ginū. vt viridariū a radice pullulā/
tiū. vñ bñ & ꝓgrue in b̄ f̄cat' būilitas & pauptas
p̄ v̄gulti breuitatē vel bassitudinē. & gr̄e ac v̄tu/
tis plenitudo i ei⁹ gracilitate & viriditate multi/
plici. Sequit'. Et sicut radix. s. surſuz fructificās
de terra sitiēti. i. sicca: b̄ est. de v̄gine q̄ nō fuit hu
mectata. i. fecūdata hūano semine. sz spūsci v̄tute
Et cū ibidē pl'ima de passiōe chr̄i & redēptiōe ge
neris hūani descripsisset ꝓpha. subiunxit Gene/
ratiōem inq̄t ei⁹ q̄s enarrabit: q. d. nullus. quia
hec autoꝛitas pōt dupliciter intelligi. Uno mō de
generatione diuinitatis chr̄i a deo p̄re: sicut acci
pit Hiero. sup Mat. Et illa est incōprehensibil'
& inenerrabilis nō tm̄ ab hoīb sed etiā ab angel'.
Amb. Impossibile est scire generatiōis diuine se
cretū. mēs deficit: vox siler: nō mea tm̄ sed etiam
angelox. Alio mō pōt etiā intelligi dicta autoꝛi/
tas de generatiōe chr̄i f̄m hūanitatē assūptam
vel vnitā diuinitati. & sic etiā est inenarrabil'. Un̄
Leo papa in f̄mōe dñice infra octa. natiuitatis
dñi dr sic. Excedit q̄dē dilectissimi multūq̄ supe
minz humani eloquij facultatē diuini opis ma
gnitudo. Et unde oziꝛ difficultas fandi vñ adest
rō non tacendi. Quia in Jesu chr̄o filio dei non
solū ad diuinā essentiā: sed etiā ad humanā spe
ctat naturā. qđ dictū est p̄ ꝓpham. Generationē
ei⁹ q̄s enarrabit. Utrāq̄ em̄ subam in vnā ꝓue/
nisse ꝓsonā nisi fides credat: f̄mo nō explicat. Et
iō nūq̄ materia deficit laudis qz nūq̄ suffic̄ co
pia laudatoꝛis. Gaudeam⁹ igit̄ q̄ ad eloq̄ndū
tāte miscōie sacr̄m impares sum⁹. & cum salutis
nr̄e altitudinē explicare nō valeam⁹: sentiamus
nob bonū ēe q̄ vicimur. Hec Leo vbi s̄. Jtē ad
idē Dam̄. sup Missus est dr. Qualiter facta sint
vnū de⁹ & hō. miranť archāgeli: stupēt ihroni et
ptātes. pauēt celi: cremūt angeli: creatura nō sus
tinet. vox siler: mēs deficit. q̄m vna puella sic deū
capit in vtero: vt sctis pacē: vitā moztuis: salutē
pditis ꝓferat. Hec ille. Et sic ptz ℣ Secdo id
oñdit exēplaritas tal' f̄m Frā. ma. qz cū videam⁹
celū esse latissimū p̄ fra q̄si incōpabilit̄ maxim̄
reputarem⁹ miraculū si celū terre eq̄ret & vnirēt
Sz certe idicibil'r mai⁹ ē miraculū deū q̄ incōp
hēsibil'r p̄eminet oīb vnitī hūane nature q̄ ē in/
fima in ordie creatuꝛ rēnaliū. vñ Bern̄. excla/
mās dr. O stupēdū mirabileq̄ sacr̄m. summus
oīm fact⁹ est imus oīm. qđ b̄ facit nisi amoꝛ Jtē
ad idem valet exemplū de rhinoceronte vel vni/
corne. de q̄ Solinus vt habet' in Catholicō alij
q̄ philosophātes. Primo referūt q̄ ē aīal rugi/
tu mirabilit': boꝛrido coꝛpe eq̄no. capite ceruino
ex cui⁹ frōte media coꝛnu vnicum ꝓtendit splē/
doꝛe mirifico ad magnitudinem q̄tuoꝛ pedu

ita acutū vt q̄cq̄d impetierit faciliter pforet Dicunt q̄z q̄ rex aialiū istiꝰ generiꝭ nasciť cū q̄dā corona p modū circuli in capite splendida vt vitrū aurei coloriꝭ. z q̄ alia eiusdē generiꝭ cūcta sequūtur ipm regē suū p siluas in nocte ad splēdorem eiꝰ. Hec ſq̄dē mirāda videnť z repsentātia chriꝭ Nam z legiť Job.xxxix.q̄ dixit deꝰ turbine ad Job. Nūq̄d volet rhinoceros seruire tibi aut morabiť ad pēsepe tuū.nunq̄d alligabis ad arandū rhinocerota loro tuo: Dicit ibi.q.d.nō.q̄ fz Ly rā z Greg.i moral'.rhinoceros fortissimez oino indomite nature est adeo q̄ capiꝰ nō pt domestici:aut ad laborē z seruitū hoim applicari: nec diuitiꝰ teneri.q̄ p indigētōe z impatiētia ilico morit. Cū nō imerito repūtat chm dñm q̄ est iuicibilis deꝰ cuiꝰ voluntati nullus resistere pōt:ipe habz coronā regni celestiꝭ:cuiꝰ cornu splēdidū .i. aduēť ad iudiciū in forma gl'iosa pforabit occidendo peccatores eterna morte: z bonos ac electos suos deducet post se sue gl'ie splendore ad celestē patriā. Itaq̄z sic mirꝫ erit rhinocerota ligari ad pēsepe vel arandū z boiby seruiendū:vt dicit Job.sic multo fortius miraculo sissimū est q̄ chriꝭ dei filiꝰ ligatꝰ est vinculo vnionis nature nře z positꝰ in pēsepio stricta fascia cineť.z q̄ seruire voluit boiby.xxxiij.ānis. Itē scdo de rhinocerote Isiō.xij.li. etymol'. z Alb. magnus super Missus est.2cordiť.d.q̄ nō pt capi nisi ordine turbo q̄ aliq̄ ornata sertis dulcit cātās cuiꝰ vocē ginecā naturali instinctu b aial mox recogscit z ginea castitate delectatꝰ ilico aduenit:z in sinū ginis caput reclinans obdormit. z venatores ex insidijs 2surgeñ. ipz capiūt vel occidūt .q̄dq̄z hoc aial mox vt psenserit aliquē lubricū: viuere nullū talem pmittit. Hec fm Isiō. Hec certe mirāda sūt. Et 2ueniente chriꝭ sic repsentať q̄ a pncipio mūdi nūq̄z capi nře vnionis vinculo potuit nisi mediāte ginie mūdissima Maria ornata sertiꝭ gr̄az oimz vtutū q̄si dulciť cantante cū angelo ait. Ecce ancilla dñi:fiat mihi fm verbū tuū. Ad quā vocē ginecā mox chriꝭ aduenire in vteꝝ ginei cōplacuit z nouē mēsiby q̄escere. Qui etiā in derelictionē carnal' lubricitatiꝭ nullū vicio sodomitico in hac natiuitatiꝭ nocte laborātē viuere pmisit.sz oēs subitanea morte occidit. vt ōt Dicit ro.sup illud Lux orta est eis. Sicq̄z chriꝭ ad ginē descēdēs tādē a iudeis insidiātiby ē captꝰ z occisus. Denicq̄z tertio dicūt q̄dā q̄ rhinocerō post q̄z occidiť eiꝰ latus z cor pforať vt sanguis effluat.q̄z sanguis eiꝰ valet ad tingendū z colorādū pānos sericeos z pciosos: z q̄ valet ad multas infirmitates curādas. Nō certe mirꝫ est z conuenit huic sacrō.q̄ sic z chriꝭ dñs pꝰ mortē fuit vulnerat'i latere z corde:cuiꝰ sanguis valuit ad tingendū aias nras in baptismo z colorādū pulcritudine gr̄e zc. z ad curandū infirmitates spūales id est pcā z vicia. Et sic paret ꝓpositū. D Ter tio pmissam 2clusionē rōnis ytas oñdit.q̄ ipa natiuitas chri tot ac tātis z talibꝫ miracul' facta ē vt videať supadmirabilis oibꝫ creaturis. Et pz ꝓrio q̄dē ex pte diuie vnionis. Et b triplici rōne. ꝓrio rone pfūdissime hūiliatiōis. q̄ deꝰ z dñs oim adeo se hūiliauit vt esset seruꝰ oim z passionibꝫ subiectꝰ ꝓphil'.ij. Exinaniuit semetipm formā seruī accipiēs. Hūiliauit aūt se.fac.obe. vsq̄z ad mor.zc. Nōne sup mirabile ē z boiby z angeli q̄ infinita dei maiestas sic ē hūiliata: imensa ytas adeo infirmata vt morti sit subiecta: itermiata dei magnificētia quā nec celi cape pōt adeo abbreuiata. vt in vginis puelle vtero claudereť: z natꝰ fasciculis ligareť zc. Denicq̄ incōprehensibil' dei sapia adeo est minorata vt p quā oīa dixit z facta sunt efficereť sic muta vt nil'as alias voces q̄z pū ploratꝰ emitteret. Hoc pdixerat Esa.ix.di. Parvulus natꝰ est zc. z vocabit.admirabil' deꝰ fortis.zc. z pūs futuri secli. O q̄s hec nō mireť. Secdo b idē claret rone idiuisiue opatiōis z 2comitatiōis:eo q̄ ret rone idiuisiue opatiōis z 2comitatiōis:eo q̄ inseparabil'r pr̄ sp ē in filio z ecōuerso Joā.xiij. Pr̄ in me ē z ego i eo.sic z i spūsctō. Mirabilissimū q̄ ē quō filiꝰ potuerit carnē assumere: nō assumēte pie vl' spūsctō Questio ē q̄ apd doctores Utp vna psona diuia possit icarnari sine alia. vel nasci ex vgie nō nascēte alia psona diuia. Et arguit q̄ nō. q̄z idiuisa sit opa trinitatiꝭ. vt ait Aug.j. de trini.vj. Sz assumere carnē est q̄dā opatio. q̄ zc. Itē pr̄ filiꝰ z spūsctūs sit vnū fm eēntiā simplicē z inseparabiliter se comitant: vt vbi ē vnū: ibi z reliquū sit. q̄ cui vnit vnū: z reliquū. In 3tiū est fides catholica vt docz Aug. z mgr i.iij. di.j. Rūr q̄ fm Bonauē. ibidē q̄ vna psona potuit incarnari sine alia. vbū eiꝰ solū caro factū est. Rō fm Aug.q̄z vnio ē i psona nō i natura. Persone aūt diuie licet 2ueniāt in natura: distinguūt in proprietalitate. Incarnatio aūt vl' vnio ꝓmarie terminat ad ꝓprietatē psonalē filij: cuiꝰ ꝓprietas est gnari z nō ad naturā. vñ deꝰ totꝰ icarnatꝰ ē. sz nō tota lit.i.nō fm oēs psonas. Tota eiꝰ natura diuia incarnata ē sed i vna tm psona.s.filij.z rone hꝰ q̄ sone dr deꝰ icarnatꝰ:nō rone nature q̄tū ē fm se Ad id facit exeꝰ ꝓmū q̄ ponit Aug⁹. q̄z videmus q̄ in sole calor z splēdor in vno radio sunt inseparabiliť.sed calor exiccare bz.splēdor illūinare. Sol aūt hz radiū diffūdere p mūdū. Et ad pr̄ positū applica. Itē aliꝰ in igne opposito speculo ibi cū sint suba ignis iseparabil'r z calor z splēdor in specl'o solus splēdor colorať. Itē in me ē aialitas:būanitas z individui q̄litas vnuz nūero.s. egoipe. z tm aialitas mea 2uenit cū bruteis:nō aūt būanitas.z ista 2uenit cū aliꝭ boiby in spē:non tm in ꝓprietate individuali: cum in me sint vnū. Sicī ꝓposito patet q̄dāmō. Ad argumēta claret rn sio fm doc.cōit. q̄ q̄uis tota trinitas operata sit chri icarnatiōez:sol' tm filiꝰ dei induit carnē Sic si tres milites iduceret insil' vnū tm illoz zc. Et vt ait Aug.i q̄dā ser. In carne filij dei pūs fuit pr̄ in filio manēs z ipe organs atq̄z spūsanctus

quo chr̃s erat plen⁹. Cū ḡ ait vna sit deitas ipleʒ nitat⁹. nō suscepti⁹e. Hec ille. ℣ Tertio supmira bilē fuit hec icarnatio rōne ipmixte cōicatiōis. eo q̄ in chr̃o diuina natura z hūana sūt impmixte z rō habēt cōicatiōez idiomatū. adeo q̄ ꝓpr̃ indiss solubilē vnionē ẏbi z carnis oia q̄ carnis sūt attribuūt ẏbo. z oia q̄ ẏbi sūt de carne p̄dicant vt oēs volūt doc. sup. iij. Jdeo Aug. j. de tri. ca. xiij. Talis ait ē illa assūptio vt deus hoiem faceret et hoiem illū deū. Et sic ptz q̄ mutuo idiomata p̄dicant de natur⁹ i chr̃o saltē ꝛcretiue. ẏbi gratia. Prio q̄ ad essētiales pfectiōes ẏe ds z q̄ iste puer. i. chr̃s nat⁹ est infinit⁹: oipotēs: ēternus: imēsus oiēs: incōpr̃hēsibil⁹: imortal⁹. z q̄. s. de⁹ ē puer: de⁹ est nat⁹ infirm⁹: impotēs: passibilis z similia. vt dicit. xxiij. Quare ait futur⁹ es q̄si vir vag⁹ z in firm⁹ ꝛc. Scdo q̄ ad ꝓpietates accidētales patz q̄ sic ẏe ds. Jste puer ē incōmutabil⁹. incorpore⁹ vbiq⁹ ꝛc. sic ẏe ds q̄ de⁹ ē alb⁹ iuuenis vl⁹ paup aut in pcepio ꝛtinebat ꝛc. Tertio q̄ ad actiones z passiōes: vt iste puer creauit celos: z de⁹ comedit vel lac suxit. Jste puer⁹ gloriat⁹ z genit⁹ est ab ēno. atq⁹ de⁹ est nat⁹ crucifix⁹ z mortu⁹ ꝛc. ℣ Scdo ex pte hūane assūptiōis miraculosi⁹ tas ptz tripl⁹. Prio q̄ ad corp⁹ chr̃i ꝓpr̃ miraculū subtranee organizatiōis. q̄ s̃m Bonauē. sup iij. dist. iij. Rich. Tho. z alios concor. conceptio chr̃i facta est in instāti opante diuina ẏrute q̄ est infinite opans z pfectissime. iuxta illō Deut. xxxij. Dei pfecta sūt opa. Un̄ ḡuis in alijs hoib⁹ vt dic̃ pbo. xx. li. de aialib⁹. corp⁹ viri format⁹ pficit⁹ z organizat⁹ cōplete circa. xl. diem aut. xlvj. s̃m Aug. sup Joā. femine ẏo corpus circa. lxxx. die. Sed miraculose fuit in chr̃o q̄ ei⁹ corp⁹ in eode instāti q̄ brā ẏgo ait. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi s̃m verbū tuū: mox pfectū extitit. ita q̄ i eodē instāti hec q̄tuor fuerūt in chr̃i corpe. s. q̄uersio sanguinis puri brē ẏginis i carnē chr̃i. Formatio mēbroꝝ organico ꝙ z oim ei⁹ lineamentoꝝ. Aniatio corporis illi⁹ organici. z assūptio aiati corpis i vnitatē diuine pſone. vt ait Aug. z bz. iij. sniaꝝ. Un̄ s̃m Holkoth. sup li. Sap. z Fran. Maro. atq⁹ De Aure. tria puncta b notāt admiratiōe digna. Primū q̄ nulli⁹ puerul⁹ fuit vnq̄ sic pu⁹ concepti⁹ q̄ chr̃s dn̄s s̃m corp⁹. eo q̄ tanto fuit alijs puri brē ẏginis ꝛceptiōis vsq⁹ xl. diem augen. potuisset i vtero. q̄. s. die. xl. alij pueri aniari solent. Et vt bz Bona. sup. iij. dist. iij. voluit hoc chr̃s ponissime. ꝓpr̃ cōmēdādā nob⁹ būilitatē. ꝓpr̃ quo corpe recepta fuit aia diuinitati mox vnita. Tertiū q̄ scia plena fuit creata sup oēs aias nobilissime nature. Un̄ nō fuit creata sup oēs aias nostras s̃m nr̃e aie creank. vt ptz li. de aia. ℣ Scdo ieq⁹ q̄ ad aiaz chr̃s fuit mirabilis oib⁹ creaturis ꝓpr̃ miraculū diuie visiōis: qz ei⁹ ania ab instanti creatiōis ꝓfectissime vidit deū z fruitiue. z scituit oia ꝑterita ꝑsentia z futura. z oi gr̃a ac virtute fuit plena. iuxta illō Lu. ij. Puer iesus crescebat plenus sapia: z gr̃a dei erat ꝛc. Rō s̃m Tho. iij. pte. q. xxxiij. ar. iiij. qz chr̃s ab instanti. s. ꝛceptiōis z creatiōis fuit de⁹ z hō. z tō ex vniōe illa deitatis a pncipio habuit vt esset bt̃us z felix s̃m aiam vt nūc. Jdeo dicit Aug. q̄ ab instāti ꝛceptionis chr̃s fuit cōprehensor z viator. Tertio q̄ ad vtrūq⁹. s. aiaz z corpus chr̃s fuit supmirabil⁹ ꝓpr̃ miraculū assūpte passiōis in pte iferioꝝ rōnis z sensualitate corpis. Nā aia chr̃i q̄ ad ptē superiorē. s. rōis q̄ do adherebat fuit bt̃ificata. s̃z z cū b̃ in pte inferiori fuit doloris z meroris pceptiua Sic nēpe miracl'ose fuabat ne gl'ia aie redūdaret in corp⁹ vl' in ptē iferiorē rōis. vt. s. p suā penalitatē z dolorē satisfaceret p pctis nr̃is: z nos redimeret. vt ptz. xij. sniaꝝ. dis. xv. Jdeo q̄z Aug. dc. q̄ tota vita chr̃i ab instanti ꝛceptiōis crux erat z martyriū. O igit̃ fidel' aia vide q̄z tū te dilexit chr̃s q̄ p te subiecit penalitatib⁹ seip̄m. O chr̃iane vide z pēsa q̄nta p te fecit de⁹ miracl'a z gr̃as age. ℣ Tertio ex pte ẏginee generatiōis nativitas chr̃i fuit admirabil' oib⁹ creaturis ꝓpr̃ multiplicia miracl'a i b̃ ꝛcurrētia. qz. s. ẏgo ꝛcepit: z de puro sanguine ꝛcepit. z spūsancti ẏrute ꝛcepit. Jtē qz virgo peperit z in partu clausa p̄mānsit. z sine dolore pepit. z virgo deū genuit. Jtē q̄ ẏgo lactauit filiū: z vbere miracl'ose de celo pleno aluit. z regez angelorū cū celestis. s. militie exultatione edidit: z oim creatorē portauit. o issq⁹ creatura cuius testata est general'r p miracula. vt patuit i legēda. Prio propter hec Orige. in homel'. sup illō Mat. Cū esset despōsata maria ꝛc. exclamañ. dc. O magne ad miratiōis gr̃a. o ienarrabil' suauitas. o ineffabile sacramentū. ipa est eadē m̃r: ipa eadē ẏgo: ipa genitrix z ancilla. ipa genuit deū z hoiem. Quis vnq̄ audiuit talia? Quis a sec'o potuit vt ẏgo esset z m̃r imacl'ata. m̃r incorrupta. m̃r vnigeniti filij dei dn̄i nr̃i iesu chr̃i: q̄ est i ceł s̃m diuinitatē i sinu p̄tis: z i terris s̃m carnē est in sinu m̃ris. in celis de p̄te sine m̃re genitus. z in terris de matre sine patre generatus. Hec ille. z sic pater. D

Circa scōm pncipale de fructuositate nativitatis dn̄ice vel vtilitate q̄ri pōt. Quid ꝓfuit hoi ex cur oportuit p nr̃a salute chr̃m filiū dei tāmiraculose nasci. Ad qō rn̄deť p ꝛclusionē talem q̄ filij dei nativitas tāmiraculosa fuit oim fideliū p salute necessaria atq⁹ fructuosissima. Declaratur

℣ Primo rōne p̄sanāde infirmitatis in mūdo.

Scdo rōne p̄stā de securitatis in iudicio.

℣ Tertio rōne cōplēde felicitatis in celo.

Prio rōe sanāde nr̃e infirmitat⁹ in b̃ mūdo qz ex pctō p̄mo⁹ pentū gen⁹ hūanū icurrerat pl'es infirmitates tā corpales q̄z p̄cipue z spūales. ꝓpter q̄s sanādas dei filius debuit nasci vt saluaret perditū hoiem p magnā suā mr̃cordiā. iuxta illud apl'i Titi. iij. Nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos

sed fm suā miscdiam saluos nos fec. Dic Aug. in q̄dā fmōe dt sic. Chīs p suā natiuitatē hono/rat iacentē: leuat ruentem: curat egrotantē: coro/nat vincētē. Quibꝰ vbis notank martimi fructus natiuitatis chīi. Prio q̄dē honorat inq̄t iacētez q: natura būana iacebat despecta t sūme vilifi/cata. Nā q̄ erat dignissima creatura cū eēt i ho/nore nō itellexit. cōpat est iumētis insi. t ps. fa. est illis. dicēte ps. Hz chīs dñs mltū eā. s. naturam būanā honorauit q̄n assūpsit vt deꝰ sit hō. Quo facto plꝰ honoris adq̄siuit būana natura q̄z an/gelica. Nā angelꝰ nō audet deū vocare frem suū hz trūmō dñz tā q̄z fuꝰ. ps. Qui fac āgelos suos spūs t mistros suos tē. Demōes etiā nō audēt deū vocare mīi iudicē suū quē habēt timere pu/nitētē. Hz hō audet deū vocare t hz amare vt fra/trē suū de sua pgenie descēdentē t vt amicū suū vñ Hze. i bom. Angeli iā nō sub se būanā natu/rā velut infimā ptenere ausi sē quā sup se regnan/tē veneranť. nec dedignāt hoiem hīe sociū quem sup se adorāt hoiez deū. Dic chīs vocare dīgē est hoies frēs Joā. xx. t amicos Joā. xv.

℣ Scdo vt dixit Aug. chīs p suā natiuitatē le/uat ruētē. q: hō ceciderat p supbiā. hz chīs eleua/uit ipm p suā būilitatē. Aug. Medicia tumoris hois est būilitas chīi. Erubescat hō esse supbus q̄n būilis factꝰ est deꝰ. Tertio curauit egrotā/tē varijs morb. q̄s. s. hō incurrerat sauciatꝰ vsq̄ ad mortez corpal pene culpeq̄z mortal t gehēne eťnal. Quapropē chīs in sua natiuitate attulit p nr̄o medicamēto carnē imaculatā de vgine sum/ptā t mortalē t passibilē vt satisfaceret p peccatis nr̄is in corpe suo. t sanguinē innocētissimū q̄ re/dimeret t ablueret a pctis. t anīam in pciū fm Bed. Aug. Magnꝰ de celo venit medicꝰ q: ma/gnꝰ p totū mūdū iacebat egrotꝰ. ℣ Quarto chīs p suaz natiuitatē vincentē. s. hoiem coronat. q̄n hoiem fecit diaboli victorē: cū i forma hois quā assūpsit pgredies diabolū q̄ erat hostis būani ge/neris deuicit. Un Leo papa in fmōe dt. Dei nā/q̄ filiꝰ naturā generis sūpsit būani vt iuētor mor/tis diabolꝰ p ipaz q̄ vicerat vinceret. In q̄ cōflī/ctu p nob inito magō t mirabili eqtatis iure certa/tū ē: dū oportēs dñs cū seuissimo hoste nō in sua maiestate. sed in nr̄a būilitate cōgredit. Necille. Et sic pez multiplex vtilitas natiuitatis q̄m indige/bat hō in mūdo. J Scdo declarat rōne pre/stāde securitatis in iudicio dei. q: antea humanū genꝰ nō tā bēbat vñ spare posset se euasup mor/tis t iferni snias. regni celestis q̄z itroitū. fm q̄d te/stat ps. dicēs. Quis ē hō q̄ viuet t ñ videbit mor/tē: eruet aiaz suā de manu inferi. q. d. null⁹. Hz nato chīo desgatio locū nō hz. sz sūma securitate spem habemus in iudicio: q̄n frēm nr̄m. s. chīm iudicē fore tūc videbim⁹ Joā. v. Potestatē dedit ei iudiciū facere q: filiꝰ hois ē. Bed. Puto q: tā me spnere chīs nō poterit: os ex ossibꝰ meis t caro de carne mea. Hz beu q̄n mltī sē frēs chīi falsi q: illi valde timere habebūt. q: illos tā q̄z perio/ros dānabit t fidefragos q̄ nō fuauerūt pactus fraternitatis i baptismo p missū. s. abrenunciare sa/thane i oibꝰ pōpis eiꝰ t oibꝰ operibꝰ eiꝰ. vt bī. xvij q. j. Sūt q̄dā. t de pse. dist. iij. Pria. Contra ta/les dixit saluator Mat. xvj. Filiꝰ hois venturꝰ ē in gl̄ia pris sui. t tūc red. vnicuiq̄z sz opa sua tē.

℟ Tertio declarat rōne cōplēde felicitatis sez in celesti regē. Et b̄ em q̄ deꝰ natꝰ ē t factꝰ hō tā sup/pna felicitas plicit. vt. s. totꝰ hō beatificet. aia vis/ione deitatis t corpꝰ in visiōe būanitatis chīi Joā. x. Ingredietur. s. aia ad pcēplationē deitatis t egredietur. s. ad pcēplationē būanitatis. t vtrobi q̄z pascua inueniet. Ideo dr li. de spū t anima q̄ pterea deꝰ factꝰ est hō vt totū hoiem in se brifica/ret. O q̄z felices q̄ has visiones vtriusq̄z oculi ha/bebunt. O q̄z infelices q̄ ab illa visione excludēt. O q̄z gl̄iosum hoi chīm deū videre. J Circa tertiū de grazactiōe p clara bī pdone ex pmissis q̄ sez dignū t iustū est oñi creature t angelice t humane supremas gr̄as agere p tanto miracu/lo t bñficio natiuitatis dñice. Hoc aūt ostendit deus q̄n voluit vt in die natiuitatis bui⁹ t angeli gr̄as agerēt caneñ. Gl̄ia i excelsis deo tē. Et pasto/res i pson oim hoim gl̄ificarēt t laudarēt deū in oibꝰ q̄ audierāt t viderāt Lu. ij. Bed. li. de dili/gēdo deū dt. Si totū debeo p me facto q̄d addā p me refecto tali mō. In primo ope me mihi de/dit deus. In scdo se. q̄d g̃ retribuā sibi p se. Pas/si miles repederē: q̄ n̄ possū. q̄d sū ego ad deū O g̃ charissimi eam⁹ oēs q̄so cum pastoribꝰ vi/dere filiū dei involutū pānis: vagientē: lachrymā/tē: p̄ frigore tabescentē: t genuflexo gr̄es nūc oēs reddam⁹ dño deo q̄ sua natiuitate nos būauit de diabolica prāte. Huic cū āgel canam⁹. Gl̄ia in excelsis. vt hortat ecclia in ps. Hz t cū ipis pa/storibꝰ laudem⁹ t gl̄ificem⁹ deū i oibꝰ dei bñfi/cijs dicēs. O deꝰ cēs di. O deꝰ scta trinitas tibi laus t gl̄ia. O deꝰ pr̄ imēsas tibi referim⁹ gr̄as q: misertꝰ es nr̄i t misisti filiū tuū vnigēitū ad liberādū nos de eter/ne dānationis vinculo. Sic nanq̄z dilexisti nos vt filiū tuū vnigenitū dares vt oīs qui credit in eū nō peat Joā. iij. O fili dei dulcissime iesu qui hodie p nob natus t in pspicio es reclinatus: q̄d laudis q̄d gr̄azacrōis tibi canam⁹ aut referam⁹ p ineffabili tua charitate q̄ dilexisti nos t lauisti a pctis nr̄is in sanguine tuo Apocal. j. O spiri/tussancte adoramus te t laudamus. amor sanc/tissime inflāma q̄sumus corda nr̄a ad ardendū in chīo iesu p nobis nato. O glorioss̄ima: o pul/cherrima. o dulcissima dei mater Maria. spes vnica salutis nostre. felix es sacra virgo t omni laude dignissima. quia ex te natus est sol iusticie chīs deus noster. Ora ergo p nobis dñm deum tuum natum. Amen.

In Natiuitate dñi Sermo. v. de suauissima locūditate natiuitatis chīsti.

Sermo XX

Ecce euangelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oīi pplo qr natꝰ ē nob hodie saluator q est chr̄s dñs Lu.ij. ¶ Verba hec dixit angelꝰ ad pastores annūciañ.gaudiū magnū tori mŏo p chr̄i natitate In qbꝫ ꝟbis q̄si p singla mira dulcedo z suauissima iocūditaſ corduoto ifūdi videt:quā nob igerit ipa natitas saluatoris nr̄i dei. Prio q̄dē cū ait: Ecce euāgeli gaudiū vob magnū. Reuera buiꝰ natiuitatiſ q̄le nū q̄ a pncipio mŏi fuerat.ſ.gaudiū salutiſ z vite eē nō nob chr̄ſ natꝰ attulit. Scđo cū ait:qđerit oīi pplo. O dulce dictū qr tā nulliꝰ boim fideliuz seducitur a gaudio regni celestis p chr̄m oīb volentib salꝰ est parata. Tertio cū subdit: qr natꝰ est nob.i.angel' z boib hodie saluator z̄. qđ nob mirā ingerit suauitatē gaudij qr q̄ fueramꝰ in captiuitate diabolica.tā p chr̄m geloꝝ vt simus ciues scđoruz z domestici dei.ad Ephes.ij. Sic q̄ppe maximū foret gaudiū alicui de carcere ad regiā dignitatez sublimato. sic nob in apposito. Vñ Leo papa in ſmone hodierno ōr deamus.neq; eſt fas est locum esse tristicie vbi nata k̄ē vite. Quę ꝓsūpto mortalitatiſ nimore ige rit nob de pmissa eternitate letitiā. Nemo ab buiꝰ est rō.qr dñs nr̄ peī mortisq; destructor sic nullū a reatu libeꝝ reperit:ita liberādis oīb venit. Exultet scīus qr appropinquat ad palmaz.gaudeat pecto: qr inuitat ad veniā. Animet gentilis qr vocat ad vitaz. Dec Leo papa. O igitur charisti hodie natꝰ est z̄. ¶ Qm̄ aūt in p pmissis dī. Ecce euāgelizo vob gaudiū magnuz qđ erit oi pplo qr natꝰ est z̄. ¶ Qm̄ aūt in p missis ꝟbis angelꝰ oñdit q̄ natiuitas dñi sit iocūditissime suauitatiſ.iō ſm triplicē eius suauitatē tria hic mysteria declarebimus

¶ Primū dicit suauitatis maternalis.

¶ Scđm suauitatis angelicalis.

¶ Tertiū dicit suauitatis humanalis.

Circa pmū de suauitate quā habuit ꝟgo mater dei genitrix ꝟgo maria sūmā p oīb dulcedinem est expta in hac natiuitate dñica. Rō quia q̄nto aliq; pūq; ꝓpinq̄tate naturaſ vnionis rāto afficitur ex vnione.ſz btā ꝟgo fuit primoz pre ceteris chr̄o quę sola sine viro ꝓcepit.g. sūmo chr̄i amore dulcorata. Et b̄ ptz auctoritate Lu.ij. vbi āgelꝰ dixit natiuitatez dñi esse.ſ. cām magni gaudij oīpplo.g. extitit a fortiori maximi gaudij cā ipi matri.iuxta illō pbi p topicā maximā. Si et cui minus videt inesse inest z ei cui magſ. ſz maxie boe videt de mre.g. z̄. Deniq; b̄ idē claret similitudine qr sic scti nūc bñt delectatōez siq̄dez magnā in cōtēplādo chr̄m oculꝰ tm̄mō mentalib.z adeo magnā q̄ vt ōt Ber.abſit q̄ maiores b in spū delectatōes nō iueniam⁹ q̄z in q̄libz carnis inq̄t fedita te. Sic beata ꝟgo habuit p oīb contēplātibus dulcedinē.marie in chr̄i ꝓcēplatiōe quę z portauit i vtero z in mēte sūma plenitudine gre p oīb creaturaſ. Preterea sic bti i celo post resurrectionez gaudium maximū accumulabūt ex eo q̄ christū dñm(in quę etiam angeli desiderant ꝓspicere,i. Pet.j.)ipi q̄dē.ſ.bti videbūt nō solū oculo mētali ei⁹ diuinitatē intuēdo.ſz etiā oculo corpali ei⁹ humanitatē aspiciēdo. Ita ꝟgo mater credit i hora pas⁹ sēsisse tantā suauitatē q̄ntā nunq̄z senserat oīb diebꝫ vite sue.z oēs sensus ei⁹ spūales z corporales dulcore replebanť inenarrabili vidēdo chr̄i būanitatē gratiosissimā z ꝓcēplañ. ei⁹ diuinitatē. Vñ Aug.ōt. Quę oculꝰ corpalib⁹ leta conspexit filiū:eundē oculꝰ mēteſ intuebať deum. Vñ quę genuit mox adorauit vt deū verū. put canit eccl'ia. Ipmq; suscipiēs amātissime pectori strinxit ¶ Pro clariori declaratiōe aduertēdū q̄ ꝟgo gl'iosa suauitatē indicibilē hauriebat precipue ex trib⁹ in hac chr̄i natiuitate ꝓcurrentib⁹.

¶ Prio ex diuinitateſ clarissima ꝓcēplatione.

Scđo ex būanitateſ scz chr̄i gr̄osa visione.

¶ Tertio ex maḡnitateſ ꝓxie miracl'osa ꝓdictione

Prio ex diuinitateſ ꝓcēplatōe in q̄ maximā suauitatē hausit sup oēs viatores ſm q̄ excellētissime fuit eleuata. Sz q̄rit. vtr̄ ipa btā ꝟgo viderit diuinā eētiā: Rñr ſm Alb.mag.sup Missus est ca.cxxxviij.q̄ sic. Rō.qr ipa a nullo illustriū vidit dicente Damasceno. Quinpotius ceteris gr̄a pstať p pres. Marie vo se totam infudit gratie plenitudo.vt ait Diero.ad Paulā z Eustochiū Sz q̄m moyſi in veteri lege ꝓcessum est b̄ priuilegiū vt viderit diuinā essentiā.z sil'r in nouo testamēto ꝓcessū est Paulo i raptu.vt hec patēt p Aug.li.de vidēdo deū.g. mag'ri ōt b̄ priuilegiū est ꝓcessū.vt.ſ.viderit pcipue tunc cū dei filiū in vtero portauit z pepit vt deitatē qua eius aia plenissime illustrabať videre ineffabili suauitate fruitiōis. ¶ Et nota q̄ i ista diuinitatis visiōe btā ꝟgo pl'ibz modis mirandā dulcedinē sentiebat z expriebať. Prio qr videbat in deo ineffabilē ꝟbi dei generatiōez q̄ ex deo pie filiꝰ ōi nascať ab eterno z i sempiternū. Vñ z eccl'ia hodie solēniter canit z ꝓsequntib⁹ diebꝫ illud ps̄. Tecū pncipiū i die ꝟtutiſ tue i splēdo.san.ex vtero añ luci.genui te. Quibꝫ ꝟbis oñdit primo eqlitas chr̄i ad patrē.ibi, Tecū pncipiū.i.tecū pr̄. Nā pr̄ est pnci

piū in q̄ est verbum Joā.j. In p̄ncipio.i. p̄e erat ꝟbū z ꝟbū erat apō deū zc. Et qm̄ b̄ videri clare habeķ i p̄ria.iō subdiķ. In die ꝟtutis tue. b̄ est in claritate patrie vbi ē dies sine nocte Apocal'.xxj. Nox eīm nō erit illic. Uñ subnectiķ. In splendoribus sc̄oꝝ q̄.s.in lumie supne gl'ie eleuāt ad visionē dei.ex vbo(ait p̄r)añ lucifer genui te. Et vbo .i.de suba.s.p̄ris.añ lucifer.i. p ducciōez angelorū z stellaꝝ.z p ꝑās totus mūdi q̄ noie luciferi designanť.sicut totū nobiliori parte denoiatur. vt pbs ait.ix.li. Etb. Et p ꝑās est ab eterno generatio filij dei sic̄ z suba patris est ab eterno. Prouinde magr̄ sentēciaꝝ in.j.dist.ix.fm Origenē ōt. Saluator noster splendor est claritatis diuine. Splēdor aūt nō semel nascit z desinit. sz q̄riens ortū fuerit lumē ex q̄ splēdor nascit: toriens oriť z splēdor claritaꝝ. Sic g̃ saluator semp nascitur sic̄ lumē de lumie de⁹ ver⁹ de deo vero. vt in symbolo. Scdo btā ꝟgo mira dulcedie replebať in eo q̄ videbat i deo incōprehēsibilē spūsseri p cessionē q̄ a p̄re z filio p ccdit sp z i eēnū: infinitāq illā charitatē p̄ris ad filiū z ecōuerso.ex q̄ de⁹ sic dilexit mūdū vt vnigenitū suū daret. sic̄ hr̄ Joā. iij. In hac nimiꝝ dei charitate maria dulcedine iocūdabať ꝟgo cū itelligebat se adeo singularis sime p oibꝫ dilectā vt eēt electa filij dei mr̄. domina mūdi z supꝫ oēs creaturas exaltāda. ℭ Tertio q̄z mira dulcedie replebať. qz videbat omniū creaturaꝝ z oīm factoꝝ ac fiēdoꝝ i mēte diuina rōnē. Vidit nēpe vt ōt Alb. sup Missus est. ca. cliij. ꝟgo Maria z habuit plenissimā cognitionē sc̄issime trinitaꝫ sine medio p gratiam sp̄ecialē: in q̄ vidit rōnes oīm scripturaꝝ omniū opandoꝝ z ꝓplādoꝝ: oīm creaturarū q̄ sūt erunt z fuerunt in mūdo: oīm artiū z sciaꝝ. Itē totā dispositionē celestiū hierarchiez q̄t āgeloꝝ sanctorū z q̄t ruerūt: q̄t aie hūane sint saluāde q̄ve dānande. Et vt breuiť dicā supiora vidit oīa z i feriora cūcta tā ad statū vie q̄z ad statū patrie pertinēcia: plenissima cognitiōe hūane nature possibili. nihilq̄z est fuit aut erit qđ ignorauerit. Nam ōt Bze. Quid ē qđ ū videat q̄ videre oīa videt. q. d: nihil. Et ad id faciō. qz eēnū ꝟbū: b̄ est ipa sapia dei tota plenitudie gr̄e aie ꝟgis Marie se adeo infudit z irradiauit ei⁹ intellectū vt qđ aliꝫ siue angelis siue hoibꝫ datū est p ptes: ipi ꝟgini datū sit plenissime p oīa fm q̄ ōt Hiero. ser. de assum. Oīa g̃ in luce diuina etiā occulta vidit mira suauitate. Hec aūt alibi latius probanť fm doctores. qđ cā breuitaꝫ b̄ pretranseo. O q̄nta g̃ dulcedo in corde marie erat in illa clarissima visione deitatis qđ explicabit: ℭ Scdo virgo Maria hauriebat mirā suauitatē ex hūanitatis chr̄i gratiosissimo aspectu z visione exprimētali diuīe incarnationis. Cū eīm mlti reges z ꝓphe sanctiq oēs patriarche desiderauerūt z exultauerunt videre chr̄z sic̄ ōt saluator ipe Au. x. Abraā q̄z vidit scz fide. z gauisus est Joā. viij. Quāto g̃ gaudio q̄nta suauitate vidit btā virgo maria sup oēs charitate z desiderio ac amore chr̄i plena pdulcē natū suū tāpiū z hūilez dei filiū tāpulcerrimū z oīm suauitate plenū. Aduertēdū aūt q̄ in chr̄i hūanitate z eius aspectu virgo maria triplicē p cipue suauitatē hauriebat. Primā de aie chr̄i felicitate. qz videbat ipam oi sapia. scia. z gr̄a plenissimā z visione dei clara beatissimaz. Uñ Joā.j. Vidi⁹ gl'iaz ei⁹.i. excellētiā oēz creaturā excedēte. ideo seq̄ť. gl'iaz q̄si vnigeniti a p̄re plenum gratie Ille eīm ē p fectissime plen⁹ gr̄a q̄ nō solū p cognitionē z amorē deo ꝓiūgiť. sic̄ est in alijs sc̄is sed etiā p realē vnionē q̄ est sūma gr̄a ipiusmet chr̄i q̄ est de⁹ z hō. cui datⁿ est spūssctūs nō ad mēsurā. Seq̄ť g̃. z ꝟitaꝫ. In aia ei chr̄i fuit plenitudo ꝟitaꝫ inq̄ntū habuit noticiā oīm q̄ cogīscit deus noticia visionis. Hec Lyra. Uñ hec videdo virgo btā mirā suauitatē in suo dilectissimo filio ei⁹ plebať indicibilič plus q̄z si videres tu angelum vel aīam beatā. ℭ Tertioz de corpis chr̄i pulcritate z formositate. qz vt ōt p̄s. erat chr̄s specio sus forma p filijs hoim. z per ꝑās faciē habebat amabilissimā z aspectu desideratissimā sup oia indiuidua generaꝫ hūanoꝝ. z adeo q̄ oēs bn̄ z angeli desiderent ei⁹ faciē p̄spicere. vt hr̄.j. Per.j. Gz q̄riť. Unde ercitit q̄ chr̄s dn̄s fuit corpalit facie pulcerrimus pre omnib⁹ hoim⁹? Rñdetur q̄ b̄ p̄mo fuit ex diuina volūtate z miraculosita te. qz ei⁹ corp⁹ ꝟtute diuina spūssci erat formalis cū miraculose. z oīm tale a deo factū miraculose est nobilius melius z pulcrius fm Chrys. Nam dicēte Dion⁹. de diui. no. optimi est optima facere z ꝓsil'r pulcerrimi pulcerrima pducere. Scdo b̄ fuit etiaz ex gl'iosa virgine matre. tū qz purissimo de sanguie ꝓcepit corpus chr̄i. tū qz ipa ꝟgo pulcerrima sp intēcta erat splendori z pulcritudini diuie ꝓplatiōis. Solet aūt fm curiū nature pulcer fetus ex pulcra generari. quia dicēte pbo. ij. phyc. Natura est vis insita reb⁹ sl'ia ex silib⁹ pducēs. Marie aūt b̄ fit ꝓcurrēte imaginatione in tpe ꝓceptiōis. Nā Lyra ōt q̄ hāc ꝟtutē bz imaginatiua supꝫ corp⁹ z supꝫ materiā vñ fit ꝓceptus q̄ sil'es ꝓcipiunť illis q̄s ptunc cogitant attente. Probat b̄ etiā sc̄us Uincenti⁹ diuica. viij. post trinitaꝫ. ser. vj. p illud qđ sc̄us Tho. in. j. q. cbo logie q̄rit. Si Adā nō peccasset: an i gadiso mulieres ꝓcepissent filios z filias z cui assimularent? tur. Et rñdet q̄ fm desideria z imaginatōes mulierū zc. Deniq̄z z Lyra sup Gen. xxx. ōt. Secundū aliq̄s angeli docuerūt Jacob istā artez vt poneret virgas varij coloris aut nigras aut albas coram ouib⁹. vt legitur Gen. xxx. Et sic exemplū habem⁹ de ouib⁹ Iacob vel Laban q̄ ad aspectū ꝟgaꝝ nigraꝝ vel albaꝝ aut variarū in canalib⁹ positaꝝ ꝓsil'is coloris oues ꝓcipiebāt. Unde z Quintilian⁹ q̄ndā matronā accusatā de crimine eo q̄ peperisset. s. puerū ethiopē: libauit p b̄ q̄ fecit inq̄ri si in cubiculo ei⁹ esset talis pictura. q̄ repta

est libata. Ad ꝓpositū btā ẏgo ſꝑ habuit comꝫ
tes imaginatões mūdissimas z cogitatões pul
cerrimas de diuīs z celestibꝫ ĩo pulcerrimū con
natū hre i deo mẽtẽ fige. ℣ Tertiā dẽiqꝫ suauita
tis z lumis radiositate q̃ resplẽdebat miro mõ
re virgo sentiebat in chr̃i bũanitate ō diuīe vnio
nis facie z toto corpe chr̃i vt ōt Hiero. q̃ fulgor di
uinitaſ erat tãamabil' vt ad soluz cõtuitū oẽs q̃s
volebat attrahebat ad seq̃ndũ. ſ. chr̃m oĩbꝫ alijs
ſpreſ, z relict;: sic claret in vocatiõe discipulorum.
O Tertio deniqꝫ btā ẏgo hauriebat idicibilẽ
suauitatẽ ex miracul' in seipa a deo factſ. qz. ſ. scie
bat se ꝓfectissime sctificatā z donis spũsscī reple
tā z certissime nouerat se brificādā supꝫ oẽm crea
turā ãgelicā z bũanā. Itẽ qz videbat se verā ma
ter Anſ. ſ. q̃ eẽ matrẽ dei. Itẽ qz sentiebat secũ mi
ra iocũditate z diuīa dulcedie pegisse angelosq̃
ipaz reuerẽter vt dei matrẽ salutãtes z obsequijs
famulañ. suiq̃ natũ adorantes. O sanctissima
ẏgo q̃s sufficiat gaudia z suauitatez tui cordis
explicare. O btā mr̃ ꝑ illud tuũ gaudiũ. ꝑ illam
suauitatẽ ineffabilẽ quã habuisti lenifica nos in
te angelozꝫ quã habuerũt ĩ chr̃i natiuitate. Que
stio occurrit. vtꝫ oĩbꝫ angel' tori⁹ curie celestſ ac
creuerit ex chr̃i natiuitate iocũditas spẽalis z dul
cor suauitatſ. Cũ em̃ angeli sint ꝓsũmati in cele
stib gl'ia quõ ẽis gaudiũ accreuit. Rñdeť tñ ad
q̃stiũ ꝑ cluſionẽ q̃ sic. z ꝓbať tripl'r.

Primo ꝑ autoritates.

℣ Secundo ꝑ rationes.

Tertio ꝑ exemplaritates.

Prio inq̃ ꝑ autoritates tã veterſ q̃ noui testa
mẽti. Nã ꝓphatũ erat Joel' vlť. Erit i illa die stil
labũt mões dulcedinẽ z colles fluẽt lacte. Et ẽm
Zorã ꝑ b fcať suauitas celestſ ꝓtie. qz fruitio btā
ꝑ sensibilia delectabilia meraphorice in scripturis
dessignať. Vñ ꝑ montes ẽcanť angeli superiores. per
colles angeli inferiores: q̃ oẽs repleti sũt mira su
auitate leticie i chr̃i natiuitate. Unde z ps̃. Letẽ
tur celi z exultet tra. añ factẽ dñi. qz venit. Et rego.
tra. z sit' vtrũq̃ cõplectať. Letenť celi. i. celestes an
geli: z exultet tra. i. terrestſ hõ. Propť b in nouo
testamẽto chr̃o nato ãgel' eũ galizãs gaudiũ di
xit sic. qz natꝰ ẽ nob. i. angel' ꝑ me z boĩbꝫ salua
tor. Et mox mlt'itudo celestſ militie iubilauit can
tãñ. deo Lu. ij. Sz ad ꝓpactã obiectiõem ōr q̃ vt
volũt doc. ꝑ papue Bona. sup. ij. di. xj. q̃. ſ. i ange
lis llç nllo mõ accrescat gaudiũ ꝓmũ essẽtial'. qz
ẽnitũ ad illõ ꝓfecte brī sc. sz gaudiũ ꝓmũ accidẽ
talis accrescere ꝑt tã extẽsiue. ſ. de ꝑtibꝫ saluãdis
gaudeñ. q̃ eẽ itẽsiue. ſ. copiosiori affectu gaudeñ
sic in ꝓposito accreuit eis gaudium accidẽtale. vt
pat rõnibꝫ sequẽtibꝫ.

℟ Scõo ꝑ rões ꝓ
bañ ꝓdicta ẽm mgr̃m Barth. autorẽli. ꝓfozmi
tatũ plibꝫ modis. Prio ꝑ rõnem ex ꝑte chr̃i natꝰ
de q̃ gaudebãt angeli z dulcedinẽ gustabãt ꝑ eo
q̃ videbãt tãexcellẽť dei bonitatẽ z pietatẽ ad re
dẽptõez generſ bũani tãbũil'r ꝑ plima miracula
facta demõstrari. Et cũ b ꝑ gliaz aie chr̃i supꝫ oĩa
brissime totã celestẽ ciuitatẽ splẽdore nouo clarifi
ce illustrari. vt. ſ. tã ingrediẽdo ꝑ contemplationẽ
deitatis q̃z egrediẽdo ad ꝓtẽplatiõez bũanitatis
chr̃i gfosissimi reficiãť i ꝑpetuũ. Joã. x. Per me
si q̃s introierit saluabiť z ingrediet z egredietť z
pascua inueniet. Scõo ꝑ rõnem ex ꝑte mr̃is chr̃i:
qz angelica ẏgitas i ẏgie mr̃e dei ẽ mlt'ũ digni
ficata z refulsit. Silia ei sibꝫ ꝓgaudẽt. ij. de aia
z ꝑ Boe. z iõ angeli mlt'ũ habebũt gaudere de
sororis sue. ẏgitatſ dignificatiõe. Hiero. in ser.
de assũptiõe. Sẽp angelis cogita est ẏgitas. q̃ ꝑ
ꝓtũ luxuria ꝓpinquũ facit diabolo. Tertio ꝑ rõ
nẽ ex ꝑte reparatiõis ruine angeli. qz videbãt ange
li suas oẽones exauditas forez q̃s a ꝓncipio mũ
di fũdebãt corã ẽo. vt. ſ. eoꝝ ruina ex boĩbꝫ sicut
deꝰ ordinauerat reparet. z angelica custodia de
saluãdis boĩbꝫ effectũ z fructũ bitudis ꝓseq̃reť
Nã dicẽte apl'o Heb. j. Oẽs angeli sẽ administra
torij spũs i misteriũ missi. ꝓť eos q̃ hereditatẽ ca
piũt salutis. Uñ qz gaudiuz est angel' supꝫ vno
pctõre pniaz agẽte Luc. xxvj. q̃ntũ ipꝛoportiona
bilit magſ supꝫ chr̃o nato ꝑ quẽ oẽs saluãť. ℣

Tertio ꝑ exẽpla: q̃m vt hť Lu. ij. chr̃o nato plu
rima solẽnia gaudia ãgeli celeberrie fecerũt: qbꝫ
sue iocũditatſ ꝓmaxias dulcedies reuelauerũt.
Prio q̃dẽ qz pastoribꝫ tũc supꝫ gregẽ suũ vigilã
tibꝫ cũ claritate maxia angelꝰ appuit: q̃ claritas
tori mũdo nocte ĩ diẽ ꝓuertit. imo credit pie q̃ z
limbũ ad lenificañ. sctos ꝑes penetrauerit. iuxta
illõ Esa. ix. Populꝰ gẽtũ q̃ ambulabat in tene
bris vidit lucẽ magnã habitãtibꝫ ĩ regiõe vmbre
mortſ. ſ. sctis i libo lux orta ẽ eis. z sic tãta solẽni
tate gaudij angelꝰ appuit q̃ nũq̃z i veteri testa
mẽto sic appuerat ẽm q̃ dr̃ Beda. vt. ſ. annun
ciaret iocũdã chr̃i natiuitatẽ ãgel' z boĩbꝫ di. An
nũcio vob gaudiũ magnũ qz natꝰ est nob hodie
saluator q̃ ẽ chr̃s dñs etc. Et notať dixit hodie ꝓ
pter claritatẽ nimiã q̃ nox illa refulsit tãq̃z si futſ
set tũc clarissima dies. ℣ Sed q̃rit. q̃s fuerit iste
angelꝰ. Rñr ẽm Ludol. li. ō meditatiõe vite chr̃i
z ꝓcor. Simon de cassia. z alb. de padua q̃ fue
rit Gabriel archangelꝰ. q̃. ſ. antea btē ẏgini annũ
ciauerat chr̃i ꝓceptũ in vtero ẏgiali. Uñ añ oẽs se
agebat gaudeñ. z alios angelos ad ꝓgaudẽduz
mouẽdo: ꝑ eo qz videbat ipletũ q̃ ꝓnunciatum
fuerat ꝑ eũdẽ. Scõm solẽne factũ est tũc. quia
necdũ angelꝰ ẏba finierat sz subito facta ẽ cũ an
gelo mlt'itudo milite celestſ exercitꝰ. ſ. laudãtiuz
z dicẽtiũ. Gl'ia i altissimis ẽo. z i terra pax boĩbꝫ
bo. vo. ℣ Tertiũ solẽne egerť. qz vt ibidẽ subdit:
discesserũt angeli ab eis. ſ. pastoribꝫ in celũ ascẽ
deñ. Quare b: nisi vt oĩbꝫ celestibꝫ spiritibꝫ bris
gaudiũ annũciarẽt ꝑ chr̃o nato i terrſ. sic ait Lu

dol. vbi supra addẽn. q̃ pie credendũ inq̃t est q̃ oẽs beati spũs in celo exultañ. deo pr̃i laudes t gr̃as agẽtes descẽderũt adorare chr̃m t salutare ꝟginẽ mr̃ez ei⁹. Iurta qđ ꝺt aplus ad Heb. j. in epl'a. s. hodierna. Et cũ iduceret p̃mogẽitũ i orbẽ cre ꝺt. s. pr̃. Et adorẽt eũ oẽs ãgeli ei⁹. Nõ enĩ est ꝟisũe q̃ angeli cum chr̃m natũ cognouerũt esse ip̃m filiũ dei naturalẽ: tantam supbiã in eis fuisse vt nõ descẽderẽt ip̃m adorare. Pie g̃ ꝓtemplemur t deuote quõ p singl'as turmas t ordines suos angeli. s. archãgeli: throni t dñatiões tẽ. ac cesserũt t chr̃m adorauerũt ciusq̃ ꝟginẽ matrez salutauerũt di. Aue gr̃a plena. vel Gaudiũ semp sit tibi tẽ. t obsequiũ p̃buerũt. O q̃nta suauitate fil' t humilitate btã virgo tunc deo gr̃as agebat.

M Circa tertium de suauitate hoim sufficiat breuiter p cõclusione q̃z ipa natiuitas dñica est suauis tota t dulcedinis plena. Et hoc patz rõne imense charitatis diuine qua se p nobis tanctũ hũiliauit vt de⁹ esset hõ ad nr̃am salutẽ t eẽnã brũtudinẽ ꝓseq̃ndã. Nã ꝺ est inestimabilis dignitatis gr̃e t dilectiõis ac suauitat̃ beneficiũ a deo bono hoi impensum. q̃z vt Aug. xiij. de trini. t in li. iij. sniaꝝ ꝺt. In reb⁹ p tps ortis illa ſũma gr̃a est q̃ hõ in vnitate psone ꝓiũct⁹ ẽ deo. O g̃tu hoc mũcio pensa q̃ntũ gauderes t delectabiliter gl'iareris si rex hui⁹ regni ẽrenus domũ tuã visitaret tua vestimẽta induceret. sua tibi tribuẽdo in fratrẽ adoptaret. suam coronam in caput tuũ locaret. t solium regni sui cõtribueret. t in omnib⁹ te exaltaret cũ tũ dignus fueras morti t patibulo. Quãto magꝭ rex oĩm deus tibi bec t pl'a alia inenarrabilia charitatis bñficia in natiuitate hac p̃stañ. dulci deuotiõe est a te amplectẽd⁹. Vñ vt ecclia ineffabilẽ hui⁹ natiuitat̃ dulcorẽ nob cõmendet canit in officio sic. Hodie p totũ mundũ melliflui facti sũt celi rẽ. Nimiꝝ vt ꝺt Theophil⁹ hoc factũ fuit realiter in die natiuitatis chr̃i. nihilominus tñ fuit significatiuũ huius. s. p marime dulcedinis t deuotiõis toti mundo ꝓpinãde Et nõ sine cã dicit celi pl'alit̃. q̃z pl'es imo oẽs celi hodie melliflui facti sũt. Prio q̃dẽ celi elementa res retinerẽi materialit̃ melle fluxerũt: per totũ mũdũ melleũ rorẽ infudẽn. Fm Theophi. vt dictuz est. t p totũ mũdũ claritate circũfusa dei t p ꝓns dulcissima t supdelectabilissima irradiañ. vt accipit Luc. ij. t iam dictum est arti. pcedẽti. Secũdo celi intellectuales t spũales melle fluxerũt q̃z oẽs angeli dulcedine repleti mũdo letitiã nũciauerũt. Et q̃z gl'iosa dei mr̃ fructũ padisi nob protulit. Tertio celi supsubstãtiales melle fluxerunt id ẽ diuine psone. p̃ mittẽdo nob vnicũ filiũ. filiũ assumẽdo nr̃az carnẽ mortalẽ. t nos sanguine suo redimẽdo. spũsscitãs nr̃a corda inbitãs descẽdẽdo t illuminãdo ac chr̃i amore iflãmãdo. O g̃ cẽne de⁹. o altissime creator nr̃. o dulcissime saluator iesu tibi laudes t gr̃as agim⁹ p tãta pietate. O deuote aie. o fideles chr̃iani: bonor oĩes vos cũ scta ecclia i officio di. Chr̃s nat⁹ est nobis venite adorem⁹. Accedã⁹ itaq̃z cũ angel' t adoremus genuflexo hũc nouũ natũ regẽ. acclamãdo iesus. Saluẽ⁹ etiã ꝟginẽ di. Salue scta parẽs enixa puerpa regẽ q̃ celũ ẽrãq̃z regit i secla Bñdicta filia tu a dño q̃z p te fructũ vite cõtauim⁹. O gl'iosissima ꝟgo p amore tui filij ora p nob rẽ.

In natiuitate dñi Sermo. vj. de pũssima charitate dei exhibita nobis in chr̃i natiuitate.

Natus ẽ nobis hodie saluator q̃ ẽ chr̃s dñs in ciuitate Dauid Lu. ij. t cuãg. bob. solẽnitatis. B Et q̃b ꝟbis claret q̃z dies hec celebrima ab oĩb⁹ chr̃icol' ſũma deuotiõe ẽ colẽda quia chr̃s dñs ex pũssima sua charitate voluit hodie nasci p nr̃a salute i hac miſia valle. Unde Ber. ꝺt. Agſcite frẽs dilectissimi q̃nta sit hodierna festiuitas. Cui dies breuis ẽ t terre angustus est latitudo. s. p magnifica charitate nascẽtis filii dei. nocte poccupat t celũ replet añgz ẽrã. Hec ille. Et eĩm nocte hui⁹ diei ãgeli poccupauerũt locum da celebritate deo gl'iam cãtãdo. t celestẽ curiam gaudio repleuerũt. Et nob g̃ i chr̃o iesu charissimi ſit hodierna die studiũ t magnificẽtia vt nami ſit hodierna die studiũ t magnificẽtia vt natiuitatẽ chr̃i iesu pie ardẽter q̃z t affectuose ꝓcipiri velim⁹ t puerulũ iesũ natũ reuerẽter t deuote suscipiã⁹ ei⁹ imẽsã charitatẽ t pietatẽ recognoscẽn. missis Nat⁹ ẽ nob bo. rẽ. Ubi imẽsa ꝺi charitas erga nos oñdit̃ ꝑcipue tripl'r. Prio i ipi⁹ natitat̃ bñficio cũ ꝺr. nat⁹ ẽ nob. Secõ i ipi⁹ pietatis mõ cũ notab̃ tps: hodie. t loc⁹. subdeñ. in ciuitate dauid rẽ. Tertio i ipi⁹ salubritatis sig̃. cũ subdit saluator q̃ est chr̃s dñs rẽ. Et ꝓz hec tria ꝺ mystica ria notabimus p sermone.

Primũ ꝺr charitatis bñficẽtia.

Secũm ꝺr pietatis circũstantia.

Tertiũ ꝺr salubritatis euidentia.

B Circa pmũ de bñficijs diuie charitat̃ nob exhibit̃ in chr̃i natiuitate accipiam⁹ p ꝺcl'one q̃ sup oĩa ꝺi bñficia lucet charitas pcellentissima in incarnatiõe t natiuitate dñica. Hec ꝺcl'o oñdit̃ pmo auẽte. secõ rõne. tertio deductiua declaratione. Prio auẽte. q̃z Joã. iij. saluator ait. Sic deus dilexit mũ. vt fi. su. vni. daret vt oĩs q̃ cre. rẽ. Jrẽ. j. Joã. iiij. in ꝺ apparuit charitas dei i no. q̃z filiũ su. vni. misit ꝺs i mũ. vt viuam⁹ p eũ. Secõ rõne. s. rali fm Tyrã sup Joã. vbi. ꝺ. q̃z diligere ẽ velle alicui bonũ. Nã dicẽte pho. ix. Et ꝺ. dilectio amicicie fũdat̃ sr̃ benivolẽtia. tãto g̃ maior t ma xima ẽ dilectio alicui⁹ q̃nto vult vel dat maꝭ bonũ dilecto. s. ipe de⁹ voluit nob volũtate efficaci t dedit i incarnatiõe vt chr̃i natiuitate bonũ ifinitũ. q̃z filiũ suũ ꝓsubalẽ. t ad ꝓseq̃ndũ bonũ eẽne brũtudis. g̃ maria bec fuit dilectio t p maximus bñficiũ. Et sic ꝓz. T Tertio deducitur con-

Sermo XXI

clusio sic p̄ ꝓsonas diuinas. Tota q̄pe trinitas
sc̄z p̄r filij ⁊ spūssctūs oñdit ⁊ exhibuit nob̄ i in-
carnatiōe chr̄i vl̄ natiuitate mirā ꝑmaximā ⁊ in-
effabilē charitatē. Prio q̄dez de⁹ p̄ b̄ mōstrauit
ꝓpiimēsi amoz sig̃.nā ñ dedit nob̄ ꝑ redēptōe coz
ruptibilia.s.aur̄ vl̄ argētū,deniq; nō angelū ser-
uū vl̄ q̄dcūq; bonū creatū. Sz qō fuit maximū
⁊ insolitū dedit,ꝓriū filiū Rhom̄.viij. Qui etiā
ꝓrio filio suo nō pepcit sz ꝑ nob̄ tradidit illū. Et
ut notāt ꝓrio.qz vnico ⁊ singl'ari q̄ oī bono cla-
rere ⁊ q̄ nō b̄re poſſet alīū. Mira g̃ charitas qz
de⁹ p̄ ipi vnigenito nō pepcit ꝓpt̄ nos. Dic̄ etiā
filio:nō suo:nō angelo:nō alicui creature. Ecce
laudita charitas qz filiū dedit ꝑ nob̄. Dic̄ p̄terea
suo:qz de ſuba sua genito ⁊ ꝓnaturali ac coeq̄li.
Nā de⁹ p̄ cū filiū genauit suā ſubaz illi dedit.
⁊ sic genit⁹ ē de⁹ ver⁹ de deo vero vt lumē de lu-
mine. Sz qm̄ diuīa ſuba ē simplicissima ⁊ idiui-
sibil' g̃ dare nō potuit illi ꝓt̄ ſube.sz totā ſubam
suā ipi dedit. Sz qm̄ q̄cq̄d ī deo ē diuīa ſuba eſt
qz i deū nullū ꝑt cadere accñs.xij. Merapb.g̃ dū
suā ſubaz illi dedit.dedit oē qō potuit.vt dicat fi-
li⁹ p̄r. Joā.xvij. Oia mea tua sūt ⁊ tua mea ſunt
⁊ ꝑ ꝓñs filij⁹ p̄r ꝑ oia ꝓnaturaľ ꝓſubaľ ⁊ eq̄ľ eri
stit. Dū g̃ nob̄ de⁹ būc dedit:dedit oē qō habuit.
⁊ dedit oē qō fuit.⁊ dedit oñe qō potuit. Ꝓpt̄e
qō apl's ad Rhom̄.vbi g̃.cū diꝛisset. ꝓ nobis
tradidit illū.s.filiū:subiūxit. Quō g̃ inq̄t cum il-
lo nō oia nob̄ donauit:q.d.imo donauit oia.s.
q̄ habuit.qz dedit sūmū b onū ī q̄ habuit oē bo-
nitū bon⁹. Itē donauit oia q̄ potuit ⁊ oē qō ipe
fuit.qz vna eſt potētia.vna ſapia. vna bonitas ⁊
vna ſuba vel eſſētia p̄ris ⁊ filij.⁊ tō cū illū dedit
in q̄ ipe oz⁹ exīstit ſcipm etiā tradidit. O largitas
imēſa.o charitas laudita.o gr̄a a ſecło inexperta
q: sic de⁹ dedit ſe ⁊ filiū ⁊ oia. Sz adhuc pensa
o aia fidel' q̄b vel ꝓ q̄libꝫ de⁹ ſe tāliberalissime
donauit ⁊ oia ſua.vtiq; nob̄ vl̄ ꝑ redēptiōe nr̄a
q fuim⁹ ⁊ sum⁹ fui dei.⁊ vtinā eſſemus boni fui
⁊ nō mali ⁊ ingti. Jōq; Greg.in ꝑfatione paſcali
dic. O ineffabilis dilectio charitatis vt filiū redimeres
ſeruū tradidisti. Cogita g̃ o hō ⁊ tuo reuolue aīo
quātū te amauerit de⁹ p̄r.q̄d tibi potuit facere vl̄
tra. Ecce dedit tibi oē qō fuit ipe ⁊ oē qō habuit
⁊ oē qō potuit. Quā g̃ excusationē hēbis ſi ipm
ex toto coꝛde nō dilexeris.cui ipe iudica ⁊ vide qz di-
gn⁹ es gehēna ſi trāsieris. ℣ Scdo filius dei ma
didet odiū ꝑ dilectiōe. nifeſtauit cū ꝑ nr̄o amoꝛe adeo ſe būi
nitā charitatē oñdit cū ꝑ nr̄o amoꝛe adeo ſe būi
gnū.tñ adhuc maꝛ signū charitatis oñdit cum ꝑ
liauit vt nr̄az naturā assumeret.qō licz foꝛet ma-
nr̄o amoꝛe noluit eē ī b mūdo vt dñs vl̄ rex sz vt
Fuus oim⁹ ⁊ pauperimus ⁊ abiectissim⁹ oim.ꝓpt̄
qō matrē elegit pauperculā.⁊ in loco abiectissimo
tā est ī stabulo nasci voluit.nec ꝓrio sz aliēo. vñ
Fm Bed.i.ꝑfatione. Reuera bt̄a ꝝ go maria chr̄o
nato dicere poſſet. Qua te veste fili mi induā non

habeo.pauperula sū.vnā tm̄ veſtē habeo ad nē-
cessitatē q̄ vix mihi ſufficit. Nō sū in domo ꝓpria
sz ī alieno stabulo vbi vix ſufficiēs fenū ⁊ ꝑsepis
angustia.b nō nisi viles pānī. Di rex es vbi est
thron⁹ tu⁹: vbi aula regia.vbi familia. Est ne aū
la tua stabulū:bos ⁊ asin⁹ familia tua.thronus
ꝑsepiū. Fili dulcissime noli flere si frigeſcit coꝛpo
ralis ifātia.charitate tñ caleſcit tua mens scīſſi-
ma. An ploꝛas pñtē miseriā.an passionē amarā
futurāq; moꝛtē: nōdū venit hoꝛa. Ecce pānicul'
bis te regā. Ecce fenū de q̄ tibi lectū faciam. Ecce
ego ancilla tua lacte ꝝ gineo te paſcā ⁊ diligenter
fouebo. Maxie traq; charitatis signū fuit q̄ chr̄s
exinaniuit seipm̄ formā serui:nō dñi vl̄ regis acci-
piēs ꝓbil'.ij. Sz adhuc ꝓmaximā exhibuit cha
ritatē.qz nedū hec sz ꝑ nob̄ insup nr̄os defect⁹
suscepit ⁊ pēalitates moꝛtis acerbissime. vñ Joā.
xv. Maioꝛē charitatē nēo hz q̄z vt aīaz suā p. ⁊c.

¶ Sz q̄stio occurrit Utrū chr̄s dñs debuit as
sumere nr̄am naturā cū defectib⁹ ⁊ penalitatib⁹
Nā videt q̄ nō.qz hmōi defect⁹ ipediebāt fidē ⁊
diuitatis ei⁹ cognitōez.⁊ ꝑ ꝓñs būanā salutē. Itē
repugt iusticie ordini vt pena p̄cedat culpaz sed
in chr̄o nulla potuit eē culpa ḡ nec debuit eſſe pe
na. In ꝯtū ē sc̄ptura Heb.ij. q̄ chr̄s debuit p oia
fr̄ib⁹ assimilari.i.nob.ḡ ⁊c. Rūsio fm Bonauē.
sup.iij.dist.xv.q.j. q̄ chr̄m decuit naturā būanā
suscipē cū defectib⁹ pēalib⁹ vt verā carnē nō phā
tasticā hr̄e oñderet.⁊ vt nob̄ exēplū patie ⁊ hūili-
tatis oñderet ꝑ q̄s meremur glorificari imitando
chr̄m vt ōr.xciij. dist.c. Dñs nr̄. Et spēal'r vt gen⁹
būanū redimeret satisfactiēdo p tolerātiā passio-
nis ⁊ moꝛtis. sic fuit ꝓphetatū Esa.liij. Vere lan-
guoꝛes nr̄os ipe tu.⁊ pec.n. ipe poꝛ. Hoc aūt fie
ri nō potuisset nisi carnē passibilē assūpsisset. Ad
obiecta ḡ dicēdū q̄ iste penalitates nō ipediebāt
fidē:imo ꝓmouebāt declarādo ꝝitatē būanitatis
⁊ cū b miracula q̄ fiebāt ꝝtute diuīa declarabāt
illū hoiem deū. Ad aliud dicendū q̄ chr̄s penas
nō necitate ifflictā habuit qz b repugret ordini iu
sticie nisi p̄cessisset ī eo culpa.sz voluntate assūptā
ad satisfactiēdū ꝑ nob̄.nō em̄ efficax eſt satisfactio
nisi ex charitate ꝓcedat.⁊ sic ꝑ ꝑcās alter⁹ penam
sustiere nō repugt iusticie. Ad q̄as. Quales
defect⁹ chr̄s assūpsit ⁊ q̄les ñ. Rñdet mgr̄ sniaꝝ
li.iij.dis.xv.ca.j.⁊.iij. q̄ illos defect⁹ assūpsit q̄s
illū assumere decuit ⁊ nob̄ expediēs fuit. Qō dē-
clarat Alex.de Ales i.iij.sūme.⁊ Bonauē.di. q̄ q̄
dā sūt defect⁹ ex culpa ⁊ ad culpā. vt ex ꝓte anie er
roꝛ ⁊ ignātia. ex ꝓte coꝛpis ꝓnitas ad malū ⁊ dif-
ficultas ad bonū.i.fomes. Et t'les ñ decuit chr̄m
assumere vtpote mistū iusticie segregatū oīno a
peccatoꝛib⁹ ⁊ inocēs ⁊ ipollut⁹ excelsioꝛ celi. Heb.vij
Alij sūt defect⁹ ex c'pa sz ñ ad culpā. Est isti quidā
sūt penales.s.q̄ insūt aliq̄b specialiter ꝛm ꝓsonalem
coꝛruptiōez.vt cecitas.lepꝛa.⁊ diuerse egritudines
bos assumere nō expediebat nr̄e saluti nec ōcuit
chr̄m i q̄ ois ꝓfectio cē debuit. Alij vo defect⁹ sūt

generales q̄. ſ. vniuerſalit̄ totā naturā hūanā cō/
ſequūt. vt fames ſitⁱ frigⁱ dolor laſſitudo z ſil̄ia
ex pte corpis. z triſticia timor meſticia in aia. Et
q̄m hec factū ad oñionē vitarⁱ hūane nature. z
chr̄s venerat ad redimēdā naturā hūanā vniuer
ſalit̄ ſine pſonaꝝ diſtictiōe. iō ex charitate t̄l̄es de
fectⁱ vniuerſales pēales tm̄ aſſūpſit z ñ vicioſos
¶ Tertio ſpūſſctūs imēſaz charitatē exhibuit
in chr̄i icarnatiōe. qz vture ſpūſſcti opante indiſ/
ſolubil̄r hūana natura d̄o vnita extitit p ppetue
charitatⁱ ſig̃ idiſſolubili. Un̄ Damaſ. ait li. iij. qō
ſemel aſſūpſit nū q̄z dimiſit. O certe ineffabil̄ dei
nr̄i charitas vt tā iſcpabil̄r nr̄am naturā copulet
ſibi q̄ in ppetuū nū q̄z deſinat hō eſſe deus z eō
uerſo. O bone de⁹ vt q̄d ſic te hoī vinculo ligaſti
niſi vt vera foret charitas. i. chara vnitas oſtēde/
ret. O hō g̃ ſtude p gr̃az idiſſolubil̄r adherere a/
mori diuio vt dicas cū apl̄o Rhom̄. viij. Quis
nos ſcpabit a charitate chr̄i ꝛc̄. ¶ Circa ſcōm
de pietatⁱ oſtēſiōe in natiuitatⁱ circūſtātia accipe
p ꝛc̄lone q̄ dñs ieſus p oēm circūſtātiā vel mo/
dū ſue natiuitatⁱ mirā nobis mōſtrauit dulcedi/
nē pietatⁱ. Et b̄ declarab̄ ꝑcipue ex triplici ꝙſidera
tione. ſ. tp̄is. loci. z reuelatiōis. Primo itaq̄z ex
ꝙſideratiōe tp̄is. Natus ei ē chr̄s tpe frigide hye/
mis. tpe iminute nocⁱ. z tpe marie pacⁱ. q̄ oīa et
ſingl̄a mirā circa nos pietatē indicāt ſi d̄uote cō/
tēplamur. Cur em̄ tpe frigide hyemis chr̄s nasci
voluit: niſi ad ꝑcandū q̄ mundū frigefactū a di/
uino amore veniebat accēdere tanq̄z ignis diui/
nus. ſic̄ ipe met teſtat̄ Lu. xij. d. Ignē veni mit. in
trā z q̄d volo niſi vt ardeat. ſ. amore diuino cor
hoīm trenoꝝ. Itē Cur voluit nasci tpe iminute
noctis. qñ. ſ. nox diminui ꝛcipit z ipa dies vel lux
augeri: niſi ad ꝑcādū q̄ ipe tenebras nr̄e ign̄ratie
depelleret z lucē vere fidei z gr̃e adduceret vt ait
Gre. Nizenus. ꝓp̄t qō etiā vt ōt Innocen. papa
tertius. i ipa nocte natiuitatis dñice obſcuritas
aerⁱ in claritatē diei vſa ē. z i die natiuitatis tres
ſoles i oriēte appuerūt q̄ paulatim in vnū corp⁹
ſolare redacti ſ̄t: q̄ ꝑcabat lux fidei trinitatis.
¶ Sz q̄rit̄ Qua die chr̄s natⁱ eſt. Rñdet̄ ſm
Fran. ma. q̄ die dñica. qō ſic vet̄ eſſe ꝙſtat. qz vt
doces Aug. ſup Joā. tractañ. illud ꝙbū. q̄dragi
teſer ānis edificatū ē tēplū b̄ ꝛc̄. dicēs ſic. Nō im
merito i edificatiōe corpis nūerus iſte ſenarius
p anno poſitus ꝛcelligit̄. Quadraginta ſexies ſe/
nⁱ ſ̄t. cclxxvj. q̄ nūerⁱ die⁹ cōplet nouē menſes z
ſex dies q̄ tāq̄z decē mēſes pariētib⁹ femis ſputāt
nō qz oēs ad ſextū die⁹ nonū mēſez q̄eniāt. ſz
qz ipa pfectio corpis dñi tot dieb⁹ ad ptz. pdu/
cta cōpl̄t. octauo ei kal̄. apl̄is ꝛceptus credit̄ ie/
ſus chr̄s q̄ z paſſus. natⁱ aūt credit̄ octauo kal̄.
Januarⁱ. Ab illo g̃ die vſq̄z ad iſtuz computati.
cclxxvj. reptūt dies. hec Aug. Itaq̄z chr̄s ꝛceptⁱ
eſt feria ſexta z paſſus. ſic̄ z p̄mus hō ea die fuit
creatⁱ z ī pcm̄ lapſus. g̃ p chr̄m eo die ꝛceptū et
paſſū redēptus ꝙgruēter. Sed a ſexta feria. viij.
kal̄. apl̄is cadēte cōputādo nūerⁱ dieꝝ. cclxxvj. er
ibit p die natiuitatis dñice dies ſol̄ vel dñica vbi
eſt. viij. kal̄. ianuarⁱ. g̃ chr̄s die dñica ē natⁱ. Sz
cur b̄? Iſtius ꝙgruētie pl̄es rōnes ſm Frā. ma.
aſſignāt. Prīa rō. qz dies dñica fuit prima oim
in mūdi creatiōe z erit vltia oim in mūdi conſū/
matiōe. eo q̄ hac die erit reſurrectio mortuoꝝ z
iudiciū omniū. eternaq̄z retributⁱ quies bton̄ z
punitio reprobor̄. Voluit g̃ ꝙgrue chr̄s hac die
naſci ad ꝑcandū q̄ ipe ē alpha z o principiū z fi/
nis. ſ. oim effectuū. Hec̄a rō. qz dies dñica dicit
dies ſol̄ ſm aſtronomos. eo q̄ huius diei p̄me
hore dñat̄ ſol. ꝙgruebat g̃ vez ſolē iuſticie chr̄m
hac die naſci. Tertia rō. qz hac die dixit de⁹. Fiat
lux. g̃ ea die ipe q̄ illūinat oēm hoiem. Joā. j. de⁹
buit naſci. ¶ Sz q̄ hora chr̄s natⁱ ē. Rñ. ſz Frā.
ma. q̄ ꝓbabil̄r credit̄ natⁱ media nocte. iurta illd
lud Sap̄. xviij. Dū mediū ſilentiū teneret oia z
nox i ſuo curſu mediū iter pa. oi. ſer. t. d. a re. ſe. ve
nit. Un̄ eccl̄ia in iſta nocte media miſſaz celebrat.
Et b̄ ꝙgrue. qz iſta hora omne p̄mogenitū egy ꝓ
ptioꝝ iterfectū ē. z ꝓp̄s iſrl̄ ſaluat⁹ Exo. xiij. Ita
ſm Piero. i illa nocⁱ medie hora q̄ chr̄s natⁱ eſt
extīcti ſ̄t oēs ſodomitico vicio laborātes p totuz
orbē. z iuſtis ſalus data eſt per chr̄m. ¶ Deꝝ
niq̄z vt añ dixi natⁱ ē chr̄s tpe marie pacⁱ q̄n mū
dus totⁱ ſub vno ipio pacifice gubnabat z oēs
hoies edicto regⁱ deſcribebant. vt b̄ Luc. ij. In
q̄ pietatē maximā chr̄s nob mōſtrauit: ꝑcādo. q̄
auctor pacⁱ naſcebat q̄ ē rex regū z dñs mūdi et
mediator iter deū z hoies pacificās p ſanguines
crucⁱ ſue ſiue q̄ i t̄rⁱ ſiue q̄ i cel̄ ſ̄t. vt ſcribit Lol. j.
z electos aſcribēs in eternitate. Un̄ Gre. in hom.
inḡt. Quid eſt q̄ naſcituro dño mundus deſcrib
bit niſi vt apte monſtret̄ qz ille veniebat carne
q̄ electos ſuos aſcriberet in eternitate. Nec ille. Ec
ce g̃ chariſſimi q̄ntā pietas z charitas in chr̄i ma
iuitate erga nos mōſtrat̄. qz ſūma bona in mō
nob ꝙferūt. ſ. pax ī terrⁱ z vita brā z eterna in cel̄.
Un̄ z angeli ſic in natiuitate cecinerūt. Glia i al/
tiſſimis deo z ī terra pax hoib⁹. Quid em̄ ē mai⁹
bonū q̄z illa celeſtⁱ vita eterna. z ī terrⁱ q̄d ſūmū bo
nū niſi pax. Un̄ Priſcian⁹ in miori volumie ait.
¶ Si q̄rat̄ q̄d ſit ſūmū bonū in vita. bñ rñdet̄ par.
¶ Hāc nēpe oēs creature exoptāt. p hac oīs mot⁹
talīū cura ſollicita ē vt exprimur. Nec bona chr̄i
natiuitas nob attulit. O g̃ mira pietas: o ſuauiſ/
ſima chr̄i charitas: o bone ieſu tibi laus z gr̃az
actio qz nos recōciliaſti deo. ¶ Secūdo ex
ꝙſideratiōe loci. ſ. natitatⁱ chr̄i mira pietas redo/
let d̄uote ꝓtēplāti trib⁹ ex modis. Primo ex b
q̄ ī Bethleē Jude ciuitate Dauid naſcit vt dicit
euāgeliū. Et q̄d ē q̄re in Bethleē? Rñdet Gre. in
hom. di. Bethleē dom⁹ panis interp̄tat̄. Ipe nāq̄
eſt q̄ ait. Ego ſū panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdi. Jo
cus g̃ in q̄ dñs naſcit dom⁹ panis añ vocat̄ eſt
qz futuꝝ ꝑfecto erat vt ille ibi p matrē carnis
apperet q̄ electoꝝ mētes intrīa ſatietate refice

Sermo XXI

Dec ille. Et ꝓinde illa ꝺr ciuitas Jude z Dauid Ciuitas eiꝰ ꝺr q̄si ciuiū vnitas. Juda ꝓfitēs inꝯ cemur mystice q̄ q̄ vult istū panē. i. corꝓ⁹ chīi ac/ cipe ꝺz ecclī charitate z pace fraterna z ꝓfessiōe pre/ debellāda z ad bōa opa exeq̄nda. ℣ Scōo mira pietas redolet er ꝺ q̄ i via z stabulo chīs hospi/ tāt. cur ꝺ: nisi vt sua pegrinatiōe ad celū vocaret scz paḋisū ſrestri erpulsꝰ vēit i miseriā pegrinati onis hꝰ stabuli iumētoꝝ mortaliū. vñ Eccs. iij. Unꝰ interit⁹ ē hoim z iumētoꝝ. sic morit hō sic illa morit̄. Scz hō ꝓ chīm i hac pegriatiōe visi tat vt ipi⁹ gra ad celestē paḋisū vñ chīs vēit nos reducere possit. Magn̄ certe pietas chīi q̄ nos i ꝺ stabulo. i. mūdo ꝺrutalis z fedissime miserie na scēdo i carne visitauit z indignis terrestri celestē paḋisuz dedit. Un Peb. vl. Nō hēm⁹ ꝺ manētē ciuitatē scz futuraz inq̄rim⁹. Tertio mira pietas chīi redolz ex ꝺ q̄ i ꝑsepio corā boue z asino sup fenū recliat. cur ꝺ: nisi ad fcām q̄ sic dicente ps. Nō cū esset in bonore n̄ itellexit: cōparatus ē q̄ iu/ mētis insipientib⁹ z si. fa. sc. i duplici ꝓlo. s. iudaico sacrificāte deo ꝓ bouē figurato. z gentili stolide idolatrie dedito ꝓ asinū designato: ꝓsistebat i mōo ḡs chīs ꝓtūgeret i fide incarnatōis diuīe. Un sup feno locat ad fcām carnē chīi mortalē. iuxta illō Esa. xl. Omis caro fenū: exiccatū ē fenuz z exaruit. Tertio q̄z ex ꝓsideratiōe reuelatiōis mira fuit chīi pietas qz suā natiuitatē ꝓ angelos reuelari voluit pastoribꝰ: nō poētib⁹ vel dīis non diuiti bus secli. sz infimi stat⁹ paupib⁹. cur ꝺ: nisi vt cla reſcat qz pauꝑes z abiectos chīs nō spnit: sed re/ gnū celoꝝ oib⁹ sine ꝓsonaꝝ acceptiōe promittit. Un Act. x. In vꝛitate cōperi (ait Petr⁹) q̄ nō est acceptor ꝓsō. de⁹. sz in oi gēte q̄ timet deū z opat iusti. accep. est illi. Ecce ḡ ineffabilis chīi charitas z pietas patuit per oia. 1 Circa tertiū myste/ rium de euidentib⁹ signis salutis in chīi natiui/ tate dīica elucent: manifesta nostre salutis signa z argumenta euidentia. Ad q̄s declarandū q̄tuis multa possent adduci ꝓ signis apertissimis tm causa breuitatis tria tm applicari sufficiat.

℣ Primū accipit ex ꝑmaria intentione.

Scōm ex ipa diuina hūanatione.

℣ Tertiū ex fraterna adoptatiōe.

Primū inq̄ signū vt euidēs argumētū nr̄e salu tis claret ex ꝑmaria intentiōe ꝺ⁹ saluifice natiuita tis. qz si q̄rit̄ de cā. cur ōi filiꝰ voluerit nasci i nr̄a hūana: hec ē potissima. vt. s. hoies saluaret q̄s claret ꝓ testiōnia oim scꝑturaꝝ. Et ꝺ ipemet filiꝰ ōi testat̄ di. Joā. iij. Nō ei misit de⁹ filiū suū in mōm vt iudicet mōm. s. i ꝑmo aduētu. sz vt sal uet mōs ꝑ ipm. q̄ credit i eū. s. fide formata chari/ tate: nō iudicat̄. ℞ ē: nō hz cāz vñ ꝑdēnet. q̄ aūt n̄ credit iā iudicat⁹ ē. i. hz i se cāz manifestā sue ꝑdē/ nationis. sic ille ꝺr mortuꝰ q̄ hz i se cām mānifestā mortis. Et ꝺ ē q̄s sḋit. qz n̄ credit i noīe vnigēti filij ꝺi. s. q̄ vēit ꝓ salute mōi. Dec Ly. Jn hui⁹ si/ gnū chīs natꝰ voluit notari iesꝰ. i. saluator. sic ꝓ/ ditrerat āgel⁹ ipi ioseph Mat. ij. Uocab nom̄ eꝰ iesꝰ. ipe ei sal. fa. po. su. a pec. eo. Ecce mānifestū si/ gnū salutis. Stē nēpe chīs n̄ ꝓt negare nom̄ suū z icarnatiōis sue mysteriū. sic nec fidelib⁹ veris q̄z chīanis salutē erīnā. M Scōm signū clarꝫ ex diuina hūanatōe. Et q̄ sic arguit fm Bed. Hō offenderat deū z iō merito pūiebat z dānabat a ꝺo. Nūc āt deꝰ factꝰ ē hō. aut q̄ ōs amabit hoiez aut odio hēbit deū. ℞ scōz ē ipossibile. vt. s. deꝰ o/ dio hēat ei ꝑ. q̄ nēario amabit hoiez. dico neces/ sitate n̄ coactiōis sz libat̄ ꝓmissiōis z ordiatiōis fm Rich. sup. iij. di. xv. Jtē ꝓpt̄ petm̄ hō fuit ca ptꝰ a diabolo z eīna dānatiōe dignꝰ. Nūc āt qa factꝰ ē deꝰ hō. aut q̄ saluabit hō aut dānabit deꝰ q̄ ē ipossibile. Jtē ꝓpt̄ petm̄ hō erat electꝰ de pa diso. nūc āt qz deꝰ ē hō. aut itrabit paḋisū celestē hō: aut ei⁹ciet deꝰ. scḋa ps disiūctiue impossibil. q̄ ꝓma nēaria. ꝑ ꝓnaz bonā. O tutū refugiū o be ata fiducia chīiane spei z salutis. M Tertiū si gnū claret ex fīna adoptatiōe. qz. s. chīs dīs nos i frēs adoptauit. Un Bed. Puto inq̄t q̄ iaz me spnere nō potuit deꝰ me⁹: os ex ossib⁹ z caro ō car ne mea fraq̄z meꝰ factꝰ. Nā bñ ex ℞ sequtur q̄ su mꝰ filiꝰ dei ꝓtis q̄ si filiꝫ heredes dei. coheredes āt chīi. vt ōr Apl⁹ Rho. viij. Et ei fm iura atq̄z leges filiꝫ debet pīna hereditas. vt. xvij. q. vi. c. vi. z. xiij. q. ij. Sicq̄s iraſcat. Adoptiōis q̄ ꝓpe effe ctus est vt etiā ab itestato succedat. C. de adoptiō onib⁹. l. penl̄. Ecce ḡ euidētia salutis nr̄e. O q̄nta hec gra. o q̄nt⁹ bonoꝝ hoi ē filiū ōi z frām cohe redē chīi O ḡ ꝓcoꝝ hō ingte: aduerte tātā ōi cir/ ca te charitatē z pietatē O aia miseria ꝑtis ife/ cta z dānatiōe eīna dīg: recoḡsce i chīo tuā salu/ tē. Et vt dicā illō Aug. li. solit. c. vj. Ama illū inq̄t q̄ tuo amore descēdit i vteꝝ vgis z ibi amorē su um amori tuo copl̄auit: hūiliādo se sublimādo te: ꝓtūgēdo lumē sue eternitatis limo tue mortalita tis. Hoc itaq̄z ait ꝓsiderāti mihi fiducia ē dicere. Nō hō minoꝝ ē āgel⁹ sz supioꝝ. qz hō deꝰ z deꝰ hō n̄ angel⁹. z dicā ꝓpt̄ ꝺ hoiez eē creatu[illegible] ꝑ dignit simā. Dec Aug. Accedā⁹ itaq̄z charissimi mēte ad ꝑsepiū z dicā⁹ chīo O āgelorꝝ rex dignissime q̄ tāta charitate ꝓ nob nasci voluisti z tātū te hu miliasti vt saluares nos. q̄d vis a nob. q̄d tibi ꝓ/ solucre possum⁹: vis aurꝝ: vis argētū: gēmas: no cattaq̄z ꝑciosa ꝑ ornatu stabuli illi⁹ z ꝑsepij. aut vis domū ad habitādū: ligna z pānos ad cale/ faciendū. Ecce āt mox infantul⁹ iste clamabit ar denter. O aie hūane. o chīiane: nolo mōi diuitias nolo ōlitias tē. Ecce viam carnē assumpsi. ꝑ vo bis trigintatrib⁹ annis laborare veni in fame: in siti: angustijs: ꝑsecutiōib⁹: plagisq̄z vsq̄z ad mor tē z tori⁹ sanguinis effusionem. Ecce q̄ntuz vos diligo. si vulꝫ mihi placere peccata vra donate

illa sup humeros meos ponite dolētes ō corde
z ego p vob̄ satisfaciā. ego oīm pniam portabo
Ō ve būani cordis duricia ferrea. Ō mēs ygela
ta q̄ nō mouet; nō adq̄escit cāte charitati z tante
saluti. Hz nos charissimi suscipiēn. b̄ saluberri
mū ysilū z recogīscētes tāneffabilē dei nr̄i amorē
piū. venite adorem⁹ z pcidamus. s. genuflexo añ
deū. i. ihesū. plorem⁹ cor̄ dño q̄ fecit nos. qz ipe
dñs. s. ihesus ē de⁹ nr̄. nos aūt pl's eius zc. Dica
mus ḡ cū fletu. Ō bone ihesu. Ō dulcissime Jesu
p nobis nate da nobis venīā gr̄am z gl'iam.

In natiuitate dñi Sermo septim⁹ de dignis
sima verbi dei amorosaq̄ natiuitate.

Verbū caro factū
ē z habitauit i nob. Joā. j. z i euā. ho
die ne festiuitat̄. ℣ Si diligenē
charissimi i chr̄o recte pēsam⁹ ꝟba ista sacri euā
gelij sunt exp̄ssiua altissime sapie z pmaxime gr̄e
atq̄ dignissime i eccl'ia reuerēcie. Dico q̄ sūt altis
sime sapie. qz vt ait Beda. Joānes vocē illā theo
logicā quā nemo p̄us edere nouerat emisit. quā
tāto p̄odere ḡuidā relict vt si aliēntulū pl⁹ into
nare voluisset nec ipe mūd⁹ capere possz. Dico etiā
q̄ ꝟba ista sūt pmaxīe gr̄e. qz vt Aug. ait. xiij. de
tri. In reb⁹ p tp̄s oz̄t illa sūma gr̄a ē q̄ i vnitate
p̄sone hō cōiūct⁹ ē deo. qđ sonāt ꝟba illa. Quid
nimiū maior̄ gr̄e dici p̄t hoī q̄ ꝟbum dī fa
ctū ē caro. i. hō. z p ꝟnās rer regū z dñs oīm fact⁹
ē frat̄ nr̄ ꝑdiuidēs nob hereditatē suā eēnaz. De
nicz vt dixi ꝟba ista sē dignissime reuerētie: adeo
q̄ sic Aug. li. ō tri. inq̄t. aureis lr̄is Initiū euāge
lij s̄m Joānē. vbi hec ꝟba subsequūt scribēda z
p oēs eccl'ias i loc̄ eminētissimis ꝓponēda: q̄dā
platonic⁹ dicebat. ñ imerito. Nā z sc̄a mr̄ eccl'ia
oz̄diauit rhomana: vt cū legūt vl' canūt ea ꝟba
i missa oīm genua curuēt p gr̄az actōe reuerēti
ali. Ō igit̄ charissimi ꝓsider⁹ diligēt ꝟborū
istoz̄ i euāge. hodierno nob ꝓpositoz̄ eminētiaz
pēsem⁹ dui⁹ facti gr̄az z ierplicabilē dei būficēti
am. z reuereamur ac gr̄as agamus deo. diligēter
q̄z auscultem⁹ ꝟboz̄ tenorē z itelligētiā: vt p ea
accēdamur ad fidei z charitat̄ diuīe feruentiam
audiēn. qz reuera ꝺuote z fideli aīe dulce ē dictu
ꝟbū caro. i. de⁹ hō. hz adhuc dulci⁹ fcō miracl'oso
q̄ factū est. z adhuc dulcissimū gr̄e z gl'ie pfectu.
qz bitauit i nob ad salutē nr̄az. In q̄bꝫ ꝟbis tria

Primū mysterū (mysteria notabi⁹ p f̄m
ōz pdignissime natiuitat̄. qz ōz ꝟbū caro zc. i. fi
li⁹ dei i nat̄a būana nat⁹ ē. Nā caro fcat nat̄am
būanā. sic freq̄nt i scptura fit. vt Esa. xl. Oīs caro
℣ Scōm mysterū ōz beni (fenū. sic ōz Lyra
gnissime būilitat̄: qz ōz factū ē. qđ maxīmā būili
tat̄ benignitatē notat. q̄ de⁹ vniuit nr̄az naturā

Tertiū ōz deuotissime amabilitat̄. qz (sibi.
bitauit i nob ait. vt cōmēder amorē chr̄i nobis.
℣ Circa p̄mū de dignissima excellentia natiui

tat̄ chr̄i accipiā⁹ p ycl'one. q. s. tāte ē excellētie dig
nitas natiuitatis dñice q̄ tota creatura mundi
neq̄t cōp̄hēdere ei⁹ plēitudinē sapie Declarat̄ tri
(pliciter

Primo ex lege theologica.
℣ Scōo ex lege canonica
Tertio ex lege p̄bica.

Primo ex lege theologica. qz f̄m scp̄turas sacre
theologie z doc. sup. xij. dist. viij. z p̄cipue vt ait
Innocē. i f̄. cripler distiguit̄ z ē filij dei natiuitas
Pria eēnat̄ q̄ a deo p̄e sp̄ nascit̄. Cōfitemur enī
ex p̄e natū vt lumē de lumie deū vez ō deo vero
sic cāit eccl'ia i symbolo. Prosde scribit Esa. lxvj.
vbi de⁹ ōt sic. Nūq̄d ego q̄ alios parere facio ipe
nō pariā ōt dñs de⁹. si ego q̄ generationē ceteris
tribuo sterilē ero ait dñs: q. d. ñ. Per qđ solui p̄t
q̄stio dicētū irrōnabil'r̄q̄ loq̄ntiū q̄ aiūt. Quid
op⁹ fuit aut vtilitat̄ qđ ꝟtulit mūdo generatio
diuīna. aut illā eē ꝟacit̄ i deo vñ credā. Rūr q̄ re
uera nisi filius a p̄e eēna generatiōe gigneret̄ et
nalit̄ neq̄ bot̄r⁹ de vinea. neq̄ pomuz aut fruct⁹
de arboze. neq̄ fili⁹ ex boīe. aut fet⁹ ex aīali. aut
creatā q̄cūq̄ ex alia posset gn̄ari. Est ei fecūditat̄
p̄ris. s. dei cā oīs fecūditat̄ i mō hz doc. Sic vi
dem⁹ q̄ ozt⁹ sol' z ei⁹ radi⁹ egredies causat z pdu
cit herbas plātas ꝟmes z alias res. ita fili⁹ a deo
p̄e ꝓgrediēs causat oēm creaturā i ee z fieri. ꝓ
qđ Joā. j. Dia inq̄t p ipm. s. filiū a p̄e genitū fa
cta sūt z sine ipo factū ē nihil. Vñ ptz q̄ ipe de⁹ q̄
alios parere fac̄ z generare. i. fecūditatē tribuit z
in se fecūditatē diuīalē hz q̄ p̄ gignit filiū tanq̄
ꝟbū q̄ pducunt oīa creata a deo. sic etiā dom⁹ in
re extra pducit a domo q̄ ē in aīa. xij. metaphȳ.
Verbū enī i diuīs idē ē qđ ꝟceptus itellect⁹ dī
uini vt infra dicet. Et tō sic p artē artific⁹ fiūt artifi
ciata. ita a deo p̄e p ꝟbū dei. i. filiuz facta est oīs
creatura. Hap. vij. Oīm ē artifex zc. ℣ Scēda na
tiuitas chr̄i ē tpal' q̄ nat⁹ est hodie ex mr̄e ꝟgine
de q̄ ꝓbetatū ē Esa. ix. Parvulus natus ē nob
zc. z vocabit de⁹ fort̄ ꝓnceps pacis. Et. vij. Ecce
ꝟgo ꝟcipiet zc. Tertia natiuitas est spūalis q̄
nascit̄ p gr̄am i mēte. Nā cū tu hō petōr vere inā
pis pēnitere chr̄o nascit̄ i te. vñ Innocen. i f̄. ōt sic.
Chr̄s f̄m natiuitatē eēnā hz p̄ez sine mr̄e. hz na
tiuitatē hūanā hz matrē sine p̄e. f̄m aūt gr̄atuz
. i. spūalē hz p̄ez z mr̄ez z frēz: qz ipe ait. s. Mat.
xij. Quicūq̄z fecerit voluntatē p̄ris mei q̄ in cel'o est
ipe me⁹ p̄r z mr̄ ē. Per affectū chr̄s i mēte ꝟcipit
p effectū ꝟtuose operatiōis nascit̄. z p pfectū p̄fec
uerationis nutrit̄. Ad ꝓpositū ḡ claret q̄ natiuit
tas chr̄i cū sit diuīa excedit oēm creatā itelligētiā
vt ōt Hilari⁹: adeo q̄ eē archāgeli itellectu capē
plenarie nō sufficiūt. ꝓpea p̄s. ōr. Ascēdit super
cherubin z volauit. volauit sup pēnas vētoz. b
est sup itelligētias etiā āgelicas. ℣ Scōo ex le
ge canonica. qz vt hr̄ō ꝑse. dist. j. ca. Nocte sctā. z
extra ō cele. miss. c. Cōsuluisti z vtrobiq̄ i glos. in
die natiuitat̄ dñi dici ōbēt tres misse. Pria i no
cte q̄m eaō nocte ab āgelo pastoz̄ ē nūciat⁹ nō

Sermo XXII

hymnus angelicus tūc solēnit̄ a p̄sbyteris canta/ ri dr. Scōa dici dr cū diescit. s. in aurora. Tertia dici dr in die. Ut aūt w. lbelm⁹ li. vj. rōnalis diui noꝛ officioꝛ ait. Telesphorus papa q̄ fuit non⁹ post btm̄ Petrū eps rhome instituit illa die tres missas cantari. Et B clarer ex titulo circa rubricā p̄dicti capli. Nocte sctā. de ꝑse. dist. j. Sed q̄re sic est ordinatū q̄ in die natiuitat̄ tres misse di/ cant cū nusq̄ p annū id fieri al's habeat. Respō deb⁹ q̄ hui⁹ vna rō fm glo. ibidē est. ad significā/ dū triplicē statū. Nā p p̄mā missam in nocte rep̄/ sentat status añ legē qñ homies erāt in tenebris. Per scōaz in aurora tps vel status i lege qñ nōdū plena agnitio chīi sz ex pte p dicta legē z p̄pharū fuit. Per tertiā i die clara repñtat tps z sta/ tus gr̄e qñ iā plēa cognitio chīi br̄. Alia rō hui⁹ fm Innocentiū in fmone est. ad fcandū per p̄/ mā missam in nocte occultā oīb⁹ creatur̄ natiui/ tatis chīi eternā a patre. Per scōaz in aurora ad re/ p̄sentandā natiuitatez ex vgine mr̄e que partim erat occulta. s. hoīb⁹. partim manifesta. s. vgini z io/ seph z angel̄ nūciatib⁹ pastoribꝰ z magis in orien/ te stella apparēte. Per tertiā aūt in die clara ad si/ gnificādā natiuitatē chīi in mēte p claritatē fidei diffuse p orbē z gr̄e Et sic patz ꝓposita ꝓclusio.

D Tertio ex lege pbica declarat̄. qz cū deus sit infinite v̄tut̄ magnificētie z bonitat̄. viij. phys. fi/ nitī aūt ad infinitū ꝓportio nulla. ex. j. celi. z eodē viij. phys. Ois ḡ creatura cū sit finite v̄tut̄ non pōt attingere ad plenā dei cognitōez sed se hz sic⁹ oculus nycticoracis ad lumē solis. iuxta dictum pbi. ij. Metaph. z bis ꝓcor. theologi tractañ. de incōprehensibilitate dei. Hz diceres. Quid de his in celo q̄ vidēt deū facialit̄. nunq̄d vident z cognoscūt istā generationē v̄bi dei. Rñdet fm Pe/ trum aureo. q̄ creator a creatura nō pōt ad plenū co/ gnosci nec in via nec i patria cōprehensiue. i. tota/ liter captēdo. Nā z aia chīi ḡnuis plen⁹ sup oēz creaturā fm doc. nouerit diuinitatē nō tñ cōpre/ hendit: qđ fm Catholicōs dr a con qđ ē sil' z p̄ce/ dere. q̄si totū sil' capē. Et B mō itelligere deum z eī⁹ generationēz a creatura ē impossibile ꝓpter infini/ tatē dei. ḡnis ḡ in p̄ria videbim⁹ deū sicuti ē vn⁹ q̄q̄ sufficiēter p suoꝝ p̄mioꝝ qualitate. non tñ totaliter cōp̄hendere possum⁹. sic videmus celū vel mare sufficiēter sz nō totalr. eo q̄ tāte latitudini z magnitudini nō ꝓportionat̄ visus nr̄. Proinde dicit scꝑtura Esa. liij. Generationē eī⁹ q̄s enarrabit. Et ꝓcor. pbi dictū de causis li. di. q̄ p̄/ ma causa est oīm narratōe supior nec sufficiunt ad eī⁹ narrationē lingue ꝓpter magnitudinē esse ipī⁹. O ḡ charissimi qđ faciem⁹. Ait sic Bonauē/ tura in sermone hodierno. Quō inq̄t ipm lauda/ bimus quē enarrare nō possum⁹ sz nūq̄d qz est maior nr̄a laude: oīno tacebim⁹. Ue ait Aug. ta/ cētib⁹ de te dñe. Licet ḡ q̄tū decens esset: loqui de deo nostro non possumus. dicam⁹ tamē qđ possumus: ne ingratitudinis vicio arguamur

Hec sctū s Bonauē. Quapꝛopt̄ ad intelligēdaz v̄itatē fidei de deo z scꝑture in B euāgelio. qōnes planꝛiores aliq̄s placeat declarari. Et ꝓma q̄stio Utꝛ in deo vere z realit̄ v̄bū inueniat̄. Ad qđ rūr fm fidē oīm doc. theologoꝛ. li. j. di. xxvij. q̄ sic. Et plan⁹ Lyr̄. in postilla sup Jo. j. declaꝛat sic qz de⁹ est intellectualis nature vt ab oīb⁹ tā sctis q̄z phis supponit manifestum Et ideo in in ipo ponit v̄bū qđ est ꝓpriū intellectualis natu/ ture. s. ipe intellect⁹ vel ꝛcept⁹ mētis q̄ nō inueni/ tur nisi in creatura intellectuali. z sic in deo z in angel' ac hoīb⁹ ad imaginē dei fact̄. sed aliter inue/ nit in hoīb⁹ z i deo. Dicit aūt Aug. xv. de trini. Quisq̄s p̄t intelligere v̄bū nō solū anteq̄z sonet/ vel etiā anteq̄z sonoꝛ eī⁹ imagies cogitatiōe in/ uoluant̄ p̄t videre aliq̄z illi⁹ v̄bi silitudinē de q̄ dictū est. In ꝓncipio erat v̄bū. Propter qđ nō/ ta. q̄ fm Aug. duplex est v̄bū i nob. s. Extrinsec⁹ cum vr est ipa voꝛ significatiua q̄ ꝓcedit de oꝛe sicut son⁹ trāsiēs. z B large z denoiatiue dr ver/ bū tm̄ inq̄ntū significat. s. mētis iteriorē ꝛceptū q̄ ꝓprie dr v̄bū. Nā. ij. pi ber. dicit pbs q̄ voces sūt eaꝝ q̄ sūt in aīa passionū note. i. signa. Aliud est g̃ v̄bū intrinsecū. s. ipe interioꝛ mentis ꝛcept⁹. Et est duplex in nob. Un⁹ est impfect⁹ z informis. s. ipe ꝛcept⁹ ꝛfusus q̄ ꝓmo hī de re. z iste etiam nō dicit̄ ꝓprie v̄bū. sed cogitatio. Ali⁹ est ꝛcepti⁹ format⁹ z pfect⁹. q̄n. s. ꝓcedēn. in cogitatiōe iā ꝓcenimus ad habendū ꝛceptū rei determinatū q̄ a phis vocat̄ diffinitio z a sctis vocat̄ v̄bum. Nō in deo nec ꝓmū. s. extrinsecū v̄bū nec scōm scz cogitatio q̄ etiā ꝛsiliū vocat̄ eo q̄ impfectiōez importat: habet locū. qz in deo nil est impfectuz. Sed ibi ponit̄ v̄bum tertio mō acceptū. s. iq̄ntū importat ꝛceptū rei pfectū. qz de⁹ vnico actu intelligit seipm z oīa alia ꝛcipit pfecte. Et q̄ ptz diffeꝛētia v̄bi nr̄i z v̄bi diuini. Primo in hoc q̄ v̄bū nr̄m in mēte multiplicat̄ Quot em̄ sūt in nob ꝛcept⁹ pfecti z formati tot sunt ibi v̄ba. In deo aūt vnicū tm̄mō est v̄bū. qz nō p̄t ibi esse nisi vnic⁹ ꝛcept⁹ pfectissimus. Scōo in B qz v̄bum in nobis est accidens z q̄d trāsiens. nō em̄ sp actu intelligim⁹. sed in deo est suba diuina z est semp actu ꝓmanēs z eternū. in deū em̄ nulluz pōt cadere accidēs. xij. Metaphy. nec in deo p̄t esse alīq̄ mutatio. Et sic ptz q̄ in deo est v̄bum. F

Scōa q̄stio Utrū B v̄buz dei dicat̄ z sit ve filiꝰ dei. Rñdet fm q̄ doctoꝛes catholici tenent z Lyra vbi s plan⁹ dr q̄ ꝓprietas filiationis vere in verbo diuino reperit̄. z ideo v̄bum diuinum vere filius dei dicit̄. Declarat̄. qz de ratione filiationis est ꝓcessus vl' genitura viuentis a viuente fm rationem similitudinis in identitate nature specifica vel in propinquo genere. Et quia verbum in diuinis hoc modo ꝓcedit z gignit̄ p oīa qz v̄bum ibi ꝓcedit sicut viuens a viuente. quia deus nō solum est viuēs sed z vita p essentiam. z ꝓcedit in identitate nature non soluz specifica

sed etiã nũerali qõ est pfectõis. Hoc em̃ q̃ pr̃ et filiꝰ distiguãt nũero ꝓtingit ex impfectõe nature sicut est in creaturis. vbi natura ꝑticipata suã limitatiõnẽ i pluribꝰ suppositis esse nõ põt vna nũero existens. Deniqz vbũ in diuis ꝓcedit fm rõez siluitudis illius cuiꝰ ẽ vbũ. vñ vbũ in diuis z filiꝰ idẽ sunt p oẽm modũ. vt dicit Aug. vj. li. de trini. Diuersa tñ nomina significant ad exprimendaz diuersimode pfectionẽ eiꝰ. Ut em̃ oñdat pr̃i ꝓsubstantialẽ vel cõnaturalẽ dicit filiꝰ. vt aũt ostendat imaterialẽ genitꝰ. deniqz vt oñdat pr̃i p oia siluis z coeternꝰ dz splẽdor. Nã splẽdor nascit ex sole siluis z non posterior sole. vt hec clarẽt p Aug. xij. de tri. et p ꝓcliũ Ephesinũ. ℣ Tertia q̃stio. Cur euangelista vsus ẽ noie vbi dicẽs sic. Verbũ caro factũ ẽ. nõ sic. Filiꝰ dei hõ natꝰ est: Rñdet q̃ b̃ pcipue dicere voluit sic vt efficaciꝰ duceret in cognitionẽ creatoꝛ: sancte q̃z eiꝰ icarnatiõis. ꝑ̃ b̃ em̃ potissime euãgelista spũsseri instinctu voluit vti noie vbi vt ait Tyra. qz vbum nõ inuenit nisi in creatura intellectuali q̃ est ad imaginẽ dei facta z ideo efficacius ducit i cognitionẽ filij dei q̃z cetere creature. Et b̃ claret p pl̃es siluitudines verbi ℣ Pria est. qz sic vbũ gignit a coꝛde tanq̃z pleso mer̃ vl filiꝰ coꝛdis intra manẽdo z distinctũ ab eo cuiꝰ ẽ vbũ. Ita pr̃ gignit filiũ ꝓsonaliter distincũ a se z p accõez manẽtẽ intra. Ideo dr Joãnes In ꝓncipio. Tyra. i. i deo q̃ ab oĩb supponit eẽ ꝑmũ ꝓncipiũ: erat vbũ: eo mõ q̃ ꝑdictũ ẽ i ꝓma q̃stiõe. Et vbũ erat apũ deũ. z deꝰ erat vbũ. vbi ꝓsonal distinctio z nake idẽtitas exprimit. Nã sic nil oĩno idẽ est in seipo fm idẽ. vt dr. iij. phicoꝛ ita nulla res dr ꝓrie esse apũ semetipaz. Et ideo inẽ vbũ dei z ꝓncipiũ. i. patrẽ apud quẽ ẽ verbũ est distinctio: nõ q̃dẽ i natura diuina. qz illã ipossibile ẽ multiplicari cũ sit vna z simplicissima. z ideo dr q̃ illũ verbũ erat deꝰ ipe idẽ in suba cũ pr̃e. sz in ꝓsona tñm̃ mõ per ꝓprietates suas incõicabiles alteri distinctũ. Et sic ptz. Scõa siluitudo. qz si cut vbũ ꝑus in mẽte ꝓcipit z tandẽ p illũ opa fienda disponũt. ita p vbũ diuinũ ab eẽno i deo ꝓceptũ oĩa facta sũt. Aug. xj. li. ꝓfes. Verbo tuo eẽno dicis q̃cũq; dicis z fiũt q̃cũq; dicis. Ideo qz Joãnes dr. Hoc. s. vbũ erat i ꝓncipio. s. eẽnitatis apũ deũ. oĩa p ipm̃ facta sũt. z sine ipo factũ ẽ nihil. i. peccm̃ fm q̃stã. Qõ factũ est. s. in re extra. in ipo vita erat. Nimirũ fm pbm. ij. de aĩa q̃ttuor sunt gẽdus vite. s. vegetatiua: sensitiua: motiua fm locũ. z intellectiua q̃ tenet supmũ locũ. et ideo ea q̃ sunt in aliq̃ fm modũ intelligibile sũt in eo fm modũ vitalẽ. Creature aũt erãt i vbo ab eẽno: sic i ꝓceptu itellectꝰ vt artificiata i mẽte artificis. z p ꝑs p modũ vite itellectiue. vbũ em̃ dei cũ sit deꝰ est vita p essentiã. q̃ ꝛc. ℣ Tertia siluitudo. qz sic vbũ q̃z diu manet i mẽte ẽ absco ditũ. sz cũ induit vocẽ sensibilẽ tũc plene inotescit z manifestat vtrãtẽ. Vñ fm Boe. vbũ dr q̃si vox boans. i. sonãs. z sic dz vbũ illuminare audiẽtes ad vtrãtẽ cogscẽdã de deo dũ sic vbũ illud diuinũ. Sic dei filiꝰ i deo pr̃e absco ditꝰ a secꝰ dũ induit carnẽ sensibilẽ mãifestauit vtrãtẽ trinitatẽ z vnitatẽ diuine z ei fide illũinauit boies. Jo Joãnes ait. Et vita. i. ipz vbũ qõ ẽ vita p essentiã erat lux hoim. s. illustrãs p gr̃am ad cognitionẽz supnaturaliũ. Vñ z infra dr q̃ ista lux est vera q̃ illũinat oẽm hoiem ꝛc. Et hec lux in tenebris. i. peccatis lucet q̃ntũ ẽ de se illustrãs. Et tenebre eã nõ cõprehenderũt. qz peccatoꝛes z infideles eo q̃ impedimentũ pstãt diuine gr̃e ista lucẽ nõ cõsequũt. Et b̃ pla vba notat cũ dr q̃ Ioãnes baptista fuit missus a deo ꝓ testimonio hꝰ vere luc. s. dixit. q̃ fm deitatẽ in mõdo erat z mũdꝰ p ipz factꝰ ẽ. Dicit mine mũdi accipit oĩs creatura. sz mũdus cũ nõ cognouit. b̃ noie mũdi itelligũt peccatoꝛes mũdialiter viuẽtes. In ꝓpria venit. i. in iudeam sz sui. i. iudei q̃ dicebant̃ ꝓpꝛis dei peculiariter. z ei. te. non receperũt. Quotq̃t aũt receperũt eũ. s. credẽdo dedit eis po. fi. dei fieri. s. i baptismali regeneratiõe. q̃ nõ est carnalis generatio sz spũalis. ió subdit: Qui sez sic renati nõ ex sanguinibꝰ. s. viri z mulieris. neq; ex volũtate carnis. i. femine copula nati sunt sed ex deo. s. p gr̃am diuie ꝑticipatiõis z adoptionis in filios dei. Quarta deniqz siluitudo ẽ qz sicut vbũ mẽt vnit voci vt inotescat z tñ nõ trãsiit vox rũ p vocẽ. Sic filiꝰ dei totꝰ ẽ in pr̃e manẽs z totus carni nõ trãsiit i carnẽ. z totꝰ apũ gine z vbiq;. Et b̃ est qõ dic Joã. Verbuz caro factũ ẽ z bitauit i nob. Jn q̃bꝰ ostẽdit q̃ ebiis sic deꝰ z hõ: nõ ꝓuersiõe diuinitatis i carnẽ. sz assũptiõe hũanitatis in deũ. vt õt Athanasius. z ió ait: vbũ Oñdit etiã q̃ hec vnio nõ est tñm̃ fm actũ anime p cognitionẽ z amorẽ. sed in vnitate suppositi vel ꝑsone. ió ẽt carnẽ vnitã vbo. Precẽa oñdit q̃ b̃ ẽtute diuina factũ est ex vgine. ió ait: factum est nõ generatũ vel natũ. nã generatio ꝓprie dicta fiunitatẽ ex aliq̃ bñte rõnem seminalẽ. sicut granum ex gno. Sz factio ꝓprie ẽt aliq̃d fieri ex aliq̃ non bñte rõnem seminalẽ ad id qõ exit i esse. vt ptz in artificialibꝰ. Et qz totalit a ẽo factũ ẽnõ ab vtero vgiali p naturalẽ vim vl rõnẽ semialẽ vt ꝓcipit caro chr̃i. ió ait: factũ ẽ. vt hec ẽt Aug. li. q̃stionũ nouꝰ z ve. te. Et sic dicẽdo: vbũ caro factũ est. sus est actꝰ dei. Deꝰ hõ factꝰ ẽ ex vgine spũssancta ope. O gr̃osissimũ dictũ. O dulcedine z charitate plenũ vbuz. gr̃as tibi ab eẽno verbo dño iesu chr̃o q̃ nos sic dilexisti. ℣ Circa scẽm deberis nigissima bũlitate chr̃isti in nr̃e carnis assumptione. erq̃ dr verbũ caro factum. Queri põt vel quõ decebat ꝑcellentez dei maiestatẽ bũlitari vsq; ad vnionẽ nostre carnis vilis z mortal. nã cum maiestas dei sit infinita derogat ei z deberastas vt videt. sicut si rex magnus veste incederet rusticali ligatus cateris vel cõpedibus ꝛc. Sed ad hec rẽspondetur per tres veritates: accipiẽdo

Sermo XXIJ

Prima ex honorificentia maiestatis.
Secoam ex preminentia bonitatis.
Tertia ex iusticia veritatis.

Pria vitas.maiestati diuini honoris in nullo derogat animo ipam comendat bumilitas incarnationis. Declarat primo qde qz nō derogat ei⁹ pcellentissime honorificentie sz potius illaz comendat.quāto qs maior est honore tāto in ipo comendaz bilior e vt⁹ bumilitaz.vt id testat Ber.di. Nō magnū inqt est eē bumile in abiectōe.sz magz prorsus militas in honore bonor est honoris. Propter ea Eccli.iij.scribit. Quāto maior es bumilia te i oib⁹ z inuenies gram apud deum. Un z scriptura in p deū comendat q excelsus dns z ñ bumilia respicit in celo z in terra. Secdo nō derogat ista bumilitas diuine oipotentie sz illā comendabilē oñdit i eo q pōt z idipz facere vt deus sit bō. Un Leo papa i ser. Petras inqt nullū decrimentū oipotentie subijt.nec dī forma fuit forma vi ni gener⁹ salutē inclinauit:nos qde i suā gloriaz elauit.qz suma z sempitna eentia q se adbuma rāstulit.sz qd erat eē ñ desijt. Maiestati igit dei corpea natuitas nibil abstulit:nibil cōtulit.qa cūn vbū caro factū ē nō p fcat q in carne sit dei subā incōmutabilis nec minuī pt nec augeri.q murata.sz q a vbo i vnitatē pone sit caro suscepta.i cui⁹ noie bō tot⁹ accipit. Nec ille. Et ad id cape exēplū. Nā nō derogat maiestati vel prāti regis si p cā rōnabili z vtilitate suoz veste vili z lugubri aut fedata induat.aut etiaz si se ex mera volūtate cōpediby aut qb⁹ mai⁹ est mozti laudabilit p suoz libatōe z bono statu regni subijciat ejus si tale qd faceret coact⁹ vel ex penuria deposito. Tertio ista bumilitas incarnatiōis non derogat glie cūq; pcellenti glie di.sz illā i nostre carnis filitudine manifestādo comēdat p euidētia sue divinitat⁹ z vitat⁹. Propter ea ad ei⁹ laudē z glias postq; Joā.ait. Verbū caro factū est zc. subiunxit. Et vidim⁹ glīaz ei⁹ glo.q.vni.a.pa. Nā in trāsfiguratiōe.z p angelo⁹ obsequiū.qz angelica creatura ad ei⁹ nutū in oib⁹ miraculis ministrabāt ei sic deo z dño. Mat.iij. Et p obedientia creatori z p resurrectionē z ascēsionē glorificauit ei⁹ glīa z videruī apli.s.p restimoniū pris nostraz atq; spūsci missionē. Secda vitas excellētia diuie bonitat⁹ pdecebat vt⁹ pfecte bumilitat⁹ i assūptōe nre carnis. Declarat:qz cū in deo sint oia bona in infinitū.q sic decebat deū bonitatē manifestare suā idicibilē libalitatē i creatōe rez:miscdiaz z pietatē i subuentēdo oib⁹.qz solē facit oriri sup bonos z malos. Matth.v. patiēnā z lōganimitatē in expectādo pctōres zc. Et qm bumilitas ē vna vtutū z grazz deo multuz accepta p scpturas.iō decuit ipam pfectissime manifestari i deo bono.z p patuit in incarnatiōe in q charitatē pietatē z bumilitatē p maximā oñdit eū sic hoiez redemit. Un Pe.aurco.li.iiij.cōpēdij

c.vj.dt sic. Humilitas decuit deū tāq; vna vtutuz regaliū.sz nō potuit bumiliari vsq; ad penas i natura diuia. Oportuit q̄ bumiliari i alia natura.s.bumana passibili.hec ille. Tertia vitas q pēsata dei iusticia z vitate oportebat dei filiū p nob satisfacere i nre carnis bumilitate. Declarat breuit ex snia Anf.li.j. Cur de⁹ hō.fz mētē doc.sup.iij. dist.xx.qz.s.iusticia dei reqrebat p satisfactionez regari hoiez pueniētissime ad bonitudinē ad quā fm vitatē erat ordiat⁹a q̄ ecciderat p pcm̄.z iō oportebat fm iusticiā vt tāta esset bumilitas in redē prore cbo q̄nta fuit supbia i puaricatore.s.hoie Sz qz tāta fuit supbia i hoie vt voluerit fieri sic de⁹.tiō bumilitas tāta debuit esse fm vitatē iusticie diuie vt de⁹ fieret hōz p istū redimeret homo Pro exēplo ?gruo accipe. Nā regi q̄ntūcūq;.s. magz ñ derogat ei⁹ glie si deuicat pietate iusticia z vitate aut bumilitate.sz pot⁹ comendat ex b ei⁹ maiestas p pietatē vl p obtpatōez iusticie aut p mitigatiōez bumil' supplicatiōis.nā z nobil' ira leonis pcere ,pstrat ?mēdat. Sic ēt vitati idinari z obedire. Hui⁹ figura li.iij. Esdre.c.iij. Cū Dari⁹ rer fecisz cenā pncipib⁹ tres iuuenes ,posuerūt problemata sic. Prim⁹ dixit Forte ē vinū: Alē dixit Fortior ē rex. Tertiꝰ ait.fortiores sūt mlieres sup oia aūt vicit vitas. Spūal'r ad ,positū. forte fuit vinū.s.amor ose pietat⁹ q̄ dei maiestatē deuicit idinādo ad pcēduz hoi:sz fortior fuit rex.s. iusticie q̄ deū vicit vt p satisfactionē hō redimeret Adhuc fortior fuit mulier.i. Marie bumilitas q̄ de⁹ pl⁹ adeo ē victꝰ vt i ei⁹ vtez descēderet z carnē susciper p nob. Et sup oia vicit vitas diuie,p missiōis vt de⁹ p hoie i suo corpe satisfacerz moriēdo in cruce. O q̄ sublimis bumil' de⁹ O q̄ gl'ia angelo⁹ z oprobriū hoim. O altissime de⁹ z puule ifans iesu nare:tuā adoram⁹ z laudam⁹ maiestatē diuinā,p tua bumilitate gras agim⁹ zc.

Circa tertiū pncipale de amorositate deuota pueri Jesu accipe p exclusiōe vbū Ber̄n. q magnus dns z laudabilis nimis bodie est natus puul⁹ z amabilis nimis. Declarat. Nā apd bomines pueri sūt amabiles si sint decori z pulcri sicq; mūdi z puri.z si sint de magna pgenie z nobili. Sz si diligenter intuemur būc bodie natū puerū iesū sūma lucet pulcritudine.qz speciosus forma p filijs hoim fm ps.timor p milib⁹ angelo⁹ vt ait Ber̄n. Sūmaq; i b puero est mūdicia.qa de vgine mūdissima ?stat nat⁹. Deniq; pgenies altissima z supregia.qz altissimi dei nobilissim⁹ fili⁹.z cū sit tal' ac tāt⁹ tāto charissimi nob reddit amabil' q̄nto deuoti⁹ pspicim⁹ ipz regē angelo⁹ creatorē nr̄m adeo bumiliatū p nro amore.vpote i stabulo natū:pānis vilib⁹ involutū:i psepio bouis z asini recliatū:i pānia vgis mris pauprie vagiētē:lachrymātē:plorātē. O sanctissima puella vgo regia omni gratia plena quid tu faciebas:quas gratias deo agebas:quanta suauitate cordis ardebas cum dei vbum carnez exte

factū adeo būilliatū corā te iacētē cernebas. quō ptiere te a fletu poras dū videbas dñz celi z tuū ꝟ gineū natū p̄ frigore plorātē. z vnde ipm calefaceres aut ignē parares ñ habebas. Videbas tenerrima mēbra ei⁹ molliciē cunabuli expetere z nō nisi duꝝ fenū habebas. Sciebas qz ipz regē regū purpura z byſſo atqz puluinaribꝫ foueret te decerez: z tñ nō nisi paucos z viles pannos habebas. O oēs filij Ada. o aie chr̄i sāguie redēpte exp̄gisciminī z videte si vnq̄ tale visū est a p̄ncipio mūdi. En de⁹ celi flet z plorat i arto p̄sepio p nr̄is p̄cīs. tu aūt p̄cōz nec pietate nec ei⁹ amore flecteriz vl̄ cōpungeriz ad fletū p̄cōꝝ tuoꝝ. Flete ḡ flete charissimi ne tādē i eternis cruciatibꝫ flere cogamī. Accedite nūc z dicite. O ꝟbū eternū ōnipr̄is. O amātissime puule O dulcissime iesu miserere nob p̄cōribꝫ. z da gr̄az in p̄nti z gl̄iaz i futuro. Amē. Exēpla de efficacia huius euāgelij vide infra de scō Joāne euāgelista. ser. ij. in fine

De sancto Stephano ꝓtomartyre Sermo p̄mus cum legenda.

Stephanus plenus gr̄a z fortitudine faciebat p̄digia z sig̃ magna in pp̄lo. Act. vj. c.

Sctā mr̄ eccl̄ia spūsctō edocta ordinare voluit p⁹ festū nūtatis dñi imediate seq̄ festū beati Stephani ꝓtomartyriz. cuius nō ista die sz in die inuētōis ei⁹ q̄ est tertia dies augusti passus fuit ipe btūs Stephan⁹ martyriū. Nic tñ institutit ei⁹ passiōis festū eccl̄ia. Tū ꝓp̄ reuerētiā z cumulū gaudij ipi⁹ natiuitatiz dñice. vt. s. fideles ñ vnico tm̄ die sz pl̄ibꝫ subseq̄ntibꝫ gaudeāt z gr̄atias agāt p chr̄i natiuitate. z sic mereant̄ i celo eternalit̄ gaudere cū chr̄o i societate sctoꝝ. Tū etiaz qz hodie mr̄ta miracl̄a facta sc̄ a do i ipa iuētiōe corpis btī stephani facta reuelatōe cuidā p̄sbytero noie Luciano Anno a natiuitate dñi. cccc. xvij. Nec q̄pe iuētio corpis ei⁹ hierl̄ymis fuit secunda die natiuitatiz dñice: z trāslatū eodē die fuit illud scm̄ corp⁹ ad eccl̄iaz sīō q̄ hierl̄ymis hr̄: vbi scūs stephan⁹ archidiaconat⁹ officio functꝰ fuerat. Et isto die fuit magnū tūc gaudiū celebratū hierl̄ymis. magnoqz miracl̄o ō loco sepulture ei⁹ fraḡuit tūc suauissim⁹ odor. Ad cui⁹ mirā fraḡntiā. lxx. hoies a diuerꝝ ifirmitatibꝫ sc̄ libati vt memit Beda i chronica sua. z ptz in legenda Deniqz ꝓgruēter festa hec mutuis suis diebꝫ sūt ꝓmutata. vt. s. natiuitati chr̄i ꝓtinuaret natale sācti stephani ꝓtomartyris poni⁹ q̄z festū inuētōis illo die facte: ꝓp̄ B. qz vt ait Fulgēt⁹ Chr̄s nat⁹ ē in terriz vt hō nasceret i cel̄ Dō. s. nasci in cel̄ fit in obitu. Vñ obitus sctoꝝ natale dr. ideo p⁹ chr̄i natiuitatē ꝓdecēter subsequit̄ festū trāsitus stephani i passiōe sua. z inuētio ad alterū die. s. tertiū augusti trāsferr̄. Proinde canit eccl̄ia. Heri chr̄s natus est in terriz vt hodie stephan⁹ nasceret in cel̄. Ad honorē itaqz btī stephani p̄missa ꝟba hodie accepim⁹ p ꝟmone. q̄bꝫ cōmēdat sic. Stephan⁹ plē⁹ gr̄a z for. tc. In q̄bꝫ ꝟbis ipe b. Stephan⁹ cōmēdat tripliciter. z ꝟm hec tria mysteria notabimus.

¶ Prīo a gr̄osa plenitudie: qz dr plen⁹ gr̄a.

Scōo a ꝟtuosa fortitudie. cū subdit. z fortitudine.

¶ Tertio a miraculosa scitudine qz dr q̄ faciebat signa tc. (tudine.

B Circa p̄mū de plenitudie gr̄e stephani q̄stio occurrit. quō btūs stephan⁹ dicat i scp̄tura sacra plen⁹ fuisse gr̄a cū B attribuat p̄ soli⁹ chr̄i z eius mr̄is p̄rogatiua. Nā illis exceptis de nullo alio cōi sctō p̄terq̄z de btō stephano legit. s. cānotabiliter in canonica scp̄tura q⁹ fuerit plen⁹ gr̄a tc. vt notat Bonauē. in suo ꝟmōe. Sz de maioribꝫ legimus aliq̄s repletos spūsctō. vt apl̄os Act. ij. Repleti sc̄ oēs spūsctō. vl̄ ipletos vt zachariam z elisabeth Lu. j. qz nimiꝝ plenitudo gr̄e altissimā notat scitatiz p̄rogatiuā. Sz ad hec respondet p̄ rito dr plen⁹ gr̄a. Declarat sic. nā notāt doctō. z ꝯclusionē q⁹ btūs stephan⁹ spēali p̄rogatiua me distiguūt p̄cipue q̄druplicē plenitudinē gratie. Pria dr supefluentie ad sīlitudinē flumis sine mēsura abūdātissime z ꝯtinue effluentis. Et hec plenitudo ē ꝓpria chr̄o q̄ bz gr̄am nō ad mēsuras vñ Joā. iij. Nō em̄ ad mēsurā dat de⁹. s. chr̄isto hoi spūritū. Pr̄ em̄ diligit filiū z oia dedit i mānu ei⁹. hec tbi. Et Joā. j. De plenitudine ei⁹ oēs nos accepim⁹ gr̄am. ¶ Scōo dr plenitudo excellēte ad sīlitudinē fontiz velociē z abūdāt emanāns. Et hec est ꝓpria btē ꝟgini marie q̄ est mr̄ gratie. Vñ angel⁹ eā sic salutauit Lu. j. Ave gr̄a plena tc. s. sup oēs angelos z sctōs. Sic em̄ ꝟm Anſ. de ꝯceptu ꝟginali ipa niter puritate tanta q̄ maior sub deo nequit intelligi. sic z bz gr̄e plenitudinem tantā qua sub deo maior esse nequit. imo z ab eius plenitudine velocissime z abundanter effluit in oīes. Vñ Anſ. z Bern̄. dicūt. Deus omniū bonoꝝ plenitudinez posuit i maria. vt si q̄d gr̄e. si q̄d spei. si q̄d salutis in oēs nos redundet dauerit nō nisi p̄ man⁹ Marie trāsierit tc. Ter chr̄iane disce sūma deuotiōe venerari eā. Tertia dr plenitudo abūdātie ad sīlitudinē riuuli q̄ fuit in apl̄is q̄ spūscm̄ in tāta abūdātia recepit vt nō tm̄ ipis eēt sufficies sz etiā aliꝭ omnibꝫ miraculose posset esse efficax ad saluē. Vñ Act. ij. Repleti sūt oēs spūsctō z ceperūt loq̄ tc.

¶ Quarta dr plenitudo sufficientie ad sīlitudinez vasis pleni quā bñt oēs fideles. Nam sicut vas tūc dr plenū vino qñ ꝟm sue mēsure ꝓportiones sufficienter bz de vino. sic fidel⁹ aīa q̄ bz gr̄am spūsci ꝟm suā mēsurā charitatiz. s. diuie sufficientem saluti dr plena spūsctō. Eph. iij. Impleamini in omnem plenitudinez dei. Lyra. i. gr̄e spūsancti. Ad ꝓpositū btūs stephan⁹ plen⁹ dr gr̄a q̄ dā ipe ciali p̄rogatiua nō solū plenitudie sufficientie q̄ ad ipz sz plenitudie abūdātie q̄ apparuit i b q⁹ spūscm̄

accepit cū apl'is ad loq̄ndū varijs linguis z ad
forte sufferēdū q̄cūq; aduersa p̄ chīo tāta chari
tate vt etiā p̄ inimicis ipm occidēt̄ deū exora/
ret. Et isup̄ ad faciēdū mīta z magna p̄digia ac siḡ
nioze gr̄am z sapiam putek habuisse apl'is. q̄
uis dignitate apl'at⁹ illi fuerint p̄eminēciozes. z
vt ceter⁹ discipul' vl' fidelib⁹ cōib⁹ ap̄lioze plēitu/
dinē habuisse oñdak. Ūñ Aug. Inter diacones
stephan⁹ notat⁹ ē p̄m⁹. sic int' apl'os p̄m⁹ notat⁹
est petr⁹. Idē. Licet stephan⁹ ab apl'is diaconus
ordinat⁹ sit. ipos tñ triūphali morte p̄cessit. Et q̄
inferior erat ordine p̄m⁹ fact⁹ ē passiōe z corone
adeptiōe. Idē. In stephano emicuit pulcritudo
corpis. flos etat⁹. eloq̄ntia p̄monis. sapia sancti
spīne mēris z oratio diuinitat⁹. O bone ihesu bñdicat⁹ z laudet⁹ in b̄ scīs. ℣ Circa scīm de vtuosa fortitudie accipā⁹ p̄ cō/
clusiōe q̄ oēs fideles chīi exēplo bti stephani de
bent conari vt sint z gr̄a pleni z fortitudie p̄fecti.
Ūñ. p̄fea hec duo sc̄ptura i bto stephano fuisse
p̄mecit pulcerrime q̄. s. fuit gr̄a z fortitudine ple
nus. q̄r sic gr̄a ita z fortitudo ē donū. ss. z gr̄a sti/
mulus. q̄r sic gr̄a ita z fortitudine ple
nus. sa. z ihel. z fo⁹. Hec esc̄et sup eū spūs dñi spiri
tus sa. z ihel. z fo⁹. Hz b̄ q̄rit̄ Qual' fortitudo
sit vere donū spūsci. Pro rñsione notandū ē̄m
doc. plinos q̄ fortitudo distinguit̄ q̄druplicit.
℣ Prima est corporalis.
Secunda criminalis.
℣ Tertia virtualis
Quarta victorialis
Pria ē corpal'. z hec ē ad bonū vsū exercēda ē̄m
illos p̄s. Fortitudinē meā ad te custodiā. i. conser/
uabo: vtēdo ea ad tuū honorem. Sic fecit dauid
bellādo ꝯ hostes dei z p̄pli isr̄l. ℣ Scōa ē fortitu
do criminal' q̄ ds fort⁹ ē ad vicia ēperāda. Unde
xlvij. dis. c. Oēs. bī sic. Oēs b⁹ secūi amatores for
tes sūt in ēternis reb⁹: in celestib⁹ debiles. Ūñ pro

vite. Un hec ē ad salutē oportūa. iuxta illō ps̄. Fortitudo mea z laus mea dñs. z factꝰ ē mihi ī salutē. Et ē h̄ p̄dicatio q̄ cām f̄m mg̃m in p̄mo q̄ deꝰ ī nob causat istā fortitudinē. Et dicī ptz q̄ fortitudo iḡntū ē donū spūsci ē q̄dā hitus q̄ nob ifundit a spūsctō mētē vigorās ne. s. p. p̄ spera vel aduersa deficiat aut frāgat a mādatis di sz viriliē resistat tētatōi. Un Macrobi⁹. Fortitudo est aīm supra metū piculi agere nilq̄ nisi turpia timere z aduersa z pspa fortiter tolerare Dec ille. Jsta fortitudie z gr̄a plenus fuit Stephanꝰ vt notat thema. ¶ Sz q̄stio occurrit Utr̄ vtiꝰ sit boi ad salutē carere penitꝰ tētatiōe vl̄ h̄re sepiꝰ tētatōez. Rñdet Bonauen. li. de pfectu reli. di. q̄ h̄ soliꝰ rei extꝰ pbat. q̄ h̄re tētatōes z eis viriliē resistere magne virtutis est. superasse vo z triūphasse de ip̄is gl̄iosū est. Carere autem eis cōmodiꝰ z securiꝰ ē. succūbere piculosum est appetere eas z sese ingerere incautū: marie infirmis z ip̄fecti. exercitare se tñ ad pugnā spōtaneā ꝫ spūalia vicia. vicz irā iuidiā vanam gl̄iam ⁊c. aliq̄n vtile ē. vt vbi gr̄a. q̄ inter illos morari diligit q̄ eū districte corrigūt vt discat patiam. aut q̄ districcū p̄fessorē eligit q̄ in oib frāgit eius volūtatē vt sic assuescat būlitatē z obediētiā. De carnalib āt vicijs. h̄ est piculosū z stultū. sed fugiē de st̄ coꝝ occasiōes z a mēoria tollēde. atq̄ a familiari societate mulieꝝ marie est fugiendum. ¶. ad Thes. v. Ab oi specie mala abstinete vos. vñ Hiero. aduersus vigilātiū q̄ ei dicebat. Cur pergis ad heremū? Rñdit. vt te nō videā: vt tuo fulgore ñ mouear ne me capiat oculꝰ meretriciꝫ. Respōdeb. h̄ nō est pugnare sz fugere. Fateor inq̄t ī becillitatē meā. sz nolo spe pugre victorie ne per dā aliq̄n victoriā. si fugero gladiū euitaui. Idez Utr̄ z mulier ignis z palea. z bos diabolꝰ insufflare nō cessat vt succendat. O itaq̄ tu bō disce a scis vt fugias fornicatōem. O chr̄iane accipe exēplū scitaꝫ imitāde i isto btō Stephano q̄ fuit q̄dē mlieribꝰ p̄positꝰ. vgialē tñ castitatē illibate custodiuit. nec. p̄sp̄is nec aduersis imo nec mertu mortiꝫ a charitate chr̄i separi potuit. ꝑ̄ea merito gr̄a z fortitudie plenꝰ ē dictꝰ. Ecce iā regnat in celis cozonatꝰ. Et tu q̄ sis fortiꝫ frenādo carnē z ī oib tētatōib z aduersis sta fortiē ī chr̄i amoze vt valeas in celo cū scis z dño iesu regre.

B Circa tertiū p̄ncipale de miraculoꝝ magnitudie vl̄ scitate accipe. p. pcl̄one sc̄ptū bti Augustini in f̄m̄oe. z in li. xxij. de ciui. di. q̄ sq̄ be. Stephani scissima merita bñdicꝰ iesus declarauit i eccl̄ia p. inūeraz maria miracl̄a. Et ad id refert legēda f̄m Aug. pl̄ima. Et q̄b aliq̄ breuit suffi/ciant h̄ annotari q̄ drifarie. p. faciliori capacitate. Prio i eiꝰ passione deꝰ oñdit magn miracl̄a. Primū. qz vt h̄ Act̄. vj. Stephan⁹ cū fuisset raptꝰ in cōciliū. z p. testes falsos accusaret: ecce cozā oib angelico vultu refulsit. Scōm q̄z miraculum. qz intendens in celum tunc vidit gloriam dei et ait. Ecce video celos aptos z iesū stātē a dextris virtutiꝫ dei. Ad q̄ vbū illi exclamantes cōtinuerūt aures z ipetū faciēres eiecerūt eū extra ciuitatez: lapidauerūtq̄z ip̄m. Tertiū miraculū. qz cum lapidaret aderat z saulus seruies in eius nece. Ipe vo positꝰ genib⁹ clamauit voce magna dicēs. Dne ne statuas illis h̄ peccm. z sic obdormiuit in dño Necauteꝫ eiꝰ oio fuit a dño exaudita z rāefficax vt Paulum miraculose q̄uerterit ad chr̄m sicut Aug. Et de serie sue passiōis latius in alio f̄moe pseq̄mur ne h̄ plicitatē faciamꝰ. Deniq̄z quartū miraculū fuit qz corpꝰ eiꝰ extra ciuitatē piecum est vt a feris z auib⁹ deuorareť. sed chr̄s h̄ p̄hibuit. z cū p. Gamalielē fuisset collectū z sepultus reliq̄as eiꝰ z ossa vsq̄z ad annū dñi. cccc.xvij. quo fuit reuelata i terra ꝑ Fuauit mirifice. Et sic patet.

D Scōo in eiꝰ inuēciōe chr̄s dñs plib⁹ miraculis ip̄m honorauit. Primo q̄dē qz miracl̄os manifestauit eiꝰ reliq̄as z honorifice in eccl̄ia sion recōdi voluit. Nā vt h̄ ī legēda. p̄b̄yť Lucianꝰ in territorio hierosolymitano cū feria sexta i strato pene vigilans q̄escer et. Senex vir q̄dā decorus pallio cādido gēmis z aureis crucib⁹ contextus z caligꝫ deauratꝫ indutꝰ eidē apparuit. z i manu eiꝰ vga aurea q̄ tenḡit eū di. Suma cum diligentia nr̄os p̄acefacito tumulos. quia despecto loco recōditi sumus. Made igit̄ z dic Joāni epo hierosolymitāo vt nos i honorabili loco ponat qz cū siccitas z tribulatio mūdū p̄cusserit: nr̄or suffragijs deꝰ mōo ꝓpitiari decreuit. Cui ille ait. Quis es dñe? Ego inq̄t sū Gamaliel qui apl̄m Paulū enutriui z legē docui. q̄ mecū iacet ē Stephanus p̄mꝰ chr̄o a iudeis lapidat⁹ z tandē me sepultꝰ. Ille q̄z q̄ mecū iacet est Nicodemꝰ nepos meꝰ q̄ venerat ad iesum nocte. q̄ eo q̄ hoc ptisma suscepat p. p̄ncipes sacerdotū depositus licetꝰ. quē pꝰ aliq̄t dies defunctū ad pedes bti Stephani sepeliri feci. Sz z tertiꝰ q̄ mecū est fuit filius meꝰ Abibas q̄. xx. anno sue etatiꝫ mecū baptisma suscepat z vgo p̄mansit. Uxor aūt mea z Selēnes filiꝰ meꝰ chr̄i fidē nō receperūt: ideo neq̄z q̄ nr̄a digni fuere sepultura. z coꝝ tumulos vacuos z inanes repies. hec dicēs disparuit. Tandē Luciano oratē dñm appuit sc̄o z deinde tertio apparēs oñdit tres calathos aureos z quartum argēteū di. Ut inq̄t possis discernere nr̄as reliq̄as. calathꝰ p̄mꝰ plenꝰ rubeis rosis est loculus Stephani martyrio cozonati. alij duo pleni rosis albis sunt mei z nicodemi loculi qui sincero corde in fide chr̄i p̄seuerauim⁹. Quartꝰ aūt argēteus croco plenꝰ est Abibe filij mei vginali mūdicia pollētiꝫ. z sic disparuit. Lucianꝰ aūt p. ordines cēp hec enarrauit. z ad locū accesserūt p̄dictū sc̄o/ruꝫ. i villa noie capbargamala. q̄. s. xxij. miliario distat a hierl̄m. Lūq̄z fodere cepissēt facta est scōm miraculū. qz. s. era pleni z suauissimus odor sentit. Tertiū q̄z qz ad mirā odoris fragrā-

riam.lxx.homines a varijs infirmitatibꝫ mox libe
rant.ꝛ sic cum magno gaudio corpa trãslata in
ecclia sion honorifice sunt condita. Deniqꝫ tunc
quartũ miraculũ fuit.qz eadẽ hora pluuia mag̃
descendit ꝛ siccitatẽ fugauit. ¶ Tertio in eis
translatione chris fecit plura miracula. Nã vt Au
gust.ait.Lãdẽ de illa eccl'ia sion translate sũt reli
quie beati Stephani Lanstantinopolim. Cum
autẽ nauim cõscendissent cum illo bto corpe:ecce
hymni angelici audiũt. Itẽ odor effragrat. Itez
demones clamare ceperũt di. Ue vobis qz pro
martyr Stephan⁹ trãsit:diro nos vberãs igne.
Cunqꝫ Calcedonẽ venisset:demones iterato cla
mauerũt,Seruus dei venit q ab iniqs lapidat⁹
est iudeis. Item in mari suscitauerũt demões tẽ
pestatẽ. Cunqꝫ naute formidarent naufragium
Stephanus inuocat ꝛ continuo apparuit di. Ego
sum:nolite timere.statimqꝫ magꝫ trãqllitas sub
sequit. Tunc audite sunt voces demonũ di. Na
uem accende qz aduersarius nr Stephanus est
in ea. Et ecce apparuerũt qnqꝫ demones nauem
incendere volẽtes. Sed angelus dñi apparẽs:in
pfundum eos dimersit,ꝛ sic illi venerũt incolu
mes Cõstantinopolim,ꝛ in qdã ecclesia corpus
reuerẽter cõdiderũt. ¶ Quarto in eiusdem
Rhomã deportatiõe magna ꝛ multa fuerũt mi
racula. Primo qdẽ.qz Theodosi⁹ imperator ba
bebat filiaz nomie Eudoxiã:hec a demone graui
ter verabat.q demõ clamabat. Nisi inqt stepha
nus Rhomã veniat:nõ exibo. Quod cũ impa
tor audisset:imperauit a Cõstãtinopolitanis vt
corpus scti Stephani rhomanis darẽt. ꝛ ipsi p
eo corpus bti Laurẽtij accipent. Et Pelagius
papa cõsensit. Adducũt itaqꝫ Rhomã anno dñi
cccxxv. Demõqꝫ in puella clamauit q Stepha
nus apud fratrem suũ Laurentiũ sedẽ elegit. Il
luc ẽ corpus delatũ:ꝛ ad ei⁹ tactum puella a de
mone liberat. Ecce aũt Laurẽtij corpus in altera
parte sepulcri se ꝙuertit ꝛ medietatem vacuã fra
tri reliqt:significans ꝙgratulari de eius aduẽtu
Greci aũt dum manus apponũt vt.s. Laurentiũ
tollant;velut exanimes corruerũt: ꝛ oẽs ifra de
cem dies mortui sunt. Tunc vox angelox de ce
lo audita est. O felix Rhoma q corp⁹ Laurentij
et Stephani rãglorioſa pignora vno claudis
mausoleo. Itẽ refert ibidẽ Aug⁹. q adeo erube
rat btus Stephan⁹ martyr miraculox bnficijs
q flores vel panni q ponebant sup ei⁹ altare:in
deq sumpti ꝛ sup egros positi:mirabiliter cura
bant ẽscunqꝫ. Nã ꝛ cuiusdã mulieris cece impo
ti oculis flores lumẽ reddiderũt. Itẽ qdam etiaz
vir pmarius quitaꝫ noie Marcialis cũ esset in
fidelis ꝛ egrotaret nec ꝙuerti vellet:gener su⁹ fi
delis de floribꝫ q erãt sup altare scti Stephani
accipies ꝛ capiti illi⁹ latenr supponens.cũ sup il
los dormisset hõ ille:primus añ diluculũ clama
uit q chim crederet:ꝛ baptizatus est. Hic qdiu
fuguitiuꝫ:hoc vbũ spi in ore habuit. Christe acci
pe spiritũ meũ:cũ tñ hec beati Stephani vltima
verba fuisse nescirem. Item refert insup idẽ Aug⁹
mortuos ser suis meritis resuscitatos. Et pla alia
que h causa breuitatis omitto refert miracula q
bus dñs Jesus ipm illustrauit innũerabilit ad
laudẽ ꝛ gloriaz sui nois. O ẽ fidelis ania lauda
chim Jesum in h suo sctõ. O chriane recognosce
talem ꝛ tantum patronũ.s.beatum Stephanuz
ꝛ eius patrocinio te in omni necessitate supplici
ter commenda: vt eius meritis detur tibi gratia
ꝛ gloria. Amen.

Pro sctõ Stephano Sermo.ij.de ipius pto
martyrio cum historiali descriptione

Lapidabant Ste
phanũ inuocantẽ ꝛ dicentẽ.Dñe iesu
suscipe spiñ meũ.Act.vij. ꝛ ad lau
dẽ bui⁹ festiuitatis. ꝛ i epla ipius. ¶ Sic ait
Aug.li.ꝺ doctrina chriana. Sũma pfectio chri
stiane religionis est imitari quẽ colis.i.chim Je
sum. Et Greg. Dum inqt chs aliqd fecit:q d no
bis faciendũ sit innuit. Et ideo btus Stephan⁹
diligẽter ꝙsiderauit qm̃ dñs iesus in sua passio
ne ꝛ morte aiam suã deo patri cõmendauit: ꝛ sic
eã reddidit.ꝛ p inimicis exorauit:vt patet Luc.
xxiij. Propterea tanqꝫ bon⁹ chri discipulus ipm
in his est imitat⁹. Quod ꝛ nos charissimi imita
ri debem⁹:vt.s.inimicis indulgeamus ꝛ pro eis
oremus. Sic em̃ ait saluator Mat.v. Diligite ini
micos vestros ꝛ orate p ꝙsequntibꝫ vꝰ. vt sitis fi
lij pa.vñi. Et vt in omni tribulatione atqꝫ in bo
ra mortis anias nostras deo ꝛ chio Jesu recom
mẽdem⁹:exemplũ nobis dedit Stephan⁹ quez
lapidabant iudei ꝛ ipe pro eis orauit,ꝛ spiritum
suum christo iesu cõmendauit:dicẽs. Dñe Jesu
suscipe spiñ meũ:vt patz in verbis themat is⁹.
In qbꝰ verbis sancti Stephani in exemplũ no
bis ꝓponit martyriũ.de q tria mysteria in hoc ser
mone declarabunt.

¶ Primũ de ipi⁹ martyrij passiõe.qz dr lapi.vꝰ.
Secũm de ei⁹ aie susceptiõe.s.a chio iesu.ideo
di.Dñe iesu suscipe vꝰ.

¶ Tertiũ de huius historie descriptione quã ibi
dem facit Lucas. ℞

Circa pmũ de martyrio bti Stephani accipi
amus hanc ꝙclusionem q beati Stephani mar
tyrũ a chio dño est honore magno decoratuz vt
chicolis sit imitandũ in exemplũ. Nam Aug.in
sermõe de martyribꝫ dr sic. Quotiescũqꝫ fratres
charissimi sctoꝝ martyꝝ solẽnia celebramus:ita
ipsis intercedentibꝫ expectem⁹ a dño ꝙsequtalia
bnficia:vt ipsos martyres imitãdo accipe merea
mur eterna. Ab eis em̃ sanctoꝝ martyrũ in veri
tate festiua gaudia celebrant q ipoꝝ martyꝝ exẽ
pla sequunt. Sed nos volum⁹ gaudere cũ san
ctis ꝛ tribulatiões mũdi nolum⁹ sustinere cum
illis. Qui em̃ sctos martyres vel inqtum potu

erit noluerit imitari: ad eoꝝ btitudinē nō poterit puenire. Hec ꝛ pl'a alia Aug. ibidē. Sed dicta ꝓclusio declarat. qz chr̄s dñs scm̄ martyriū stephani decorauit p̄cipue q̄drupliciter.

Primo honore chr̄iformalis patientie.

Scdo honore p̄ncipalis excellentie.

Tertio honore diuinalis aparentie.

Quarto honore angelicalis refulgentie.

Prim⁹ inquā honor est chr̄iformis patiētie. Nā ei⁹ passio vt ōt glo. sup Act̄. Prio q̄ ad locū Jesu passioni ē ꝓformis. qz vicz i eadē ciuitate ꝛ loco q̄ chr̄s passus est: Stephan⁹ mortez exoluit quā chr̄s ꝓ nob sustinuit. Et ab eodē ꝑt'o. s. iudaico q̄ chr̄s passus est. ꝛ eodē anno: qm̄ a passione ipius chr̄i q̄ fuit. viij. kal'. aplis passus est stephan⁹ post q̄tuor mēses. s. iij. augusti. Scdo q̄ ad animādi exēplū. qz Aug⁹. in ser. de martyribꝫ dicit. q valde erat aspera via. s. martyrij. sed chr̄s fecit ipsam lenē qñ añ oēs trāsiuit. ideo ceteri nō timuerūt transire. qz ipe ꝓior trāsiuit. Nec ille. Sic stephanus videt̄ hāc viam facilitasse ꝛ tutā effecisse qñ ante oēs alios secutus est in ista via. Nam est tanq̄ miles strenu⁹ p̄cedēs alios i cōflictu belli: put legit̄ de Joab q̄ ꝓmus armis cepit hierl'm ꝛ fact⁹ ē ꝓnceps exercit⁹. qz sic ꝓposuerat David rex. j. Paral'. ix. s. q̄ q̄ ꝓmus ascēderit ꝛ cepit sit ꝓncep's. Hū figurauit stephanū q̄ ꝓm⁹ cepit celestē ciuitatē añ oēs certañ. ꝛ sic apostolos ꝛ alios ad martyriuz ꝓ chr̄o sustinendū animauit. Tertio q̄ ad martyrij fructū. Hū qz dicēte Augustino: Fides p sanguinē chr̄i ꝛ martyrū ꝓ chr̄o morientiū est cōfirmata ꝓmarie. Et qz post chr̄m ꝓm⁹ oim est Stephan⁹. g̃ sicut chr̄i passio est ad fidei confirmationez: ita ꝛ stephani passio Veniaz hū qz de merit̄ martyꝝ venit in eccl'ia thesaurus q̄ in idulgētijs dispēsat̄ p̄m doc. sup. liij. Btūs g̃ stephanus post chr̄m multū thesaurizauit eccl'ie: ꝛ plus q̄z auꝝ foret Constantini aut alteri⁹ imp̄atoris. Quarto cōformis est quo ad modū. qz sicut chr̄s circa mortē in cruce orauit ꝓ inimicis ꝛ aiam deo patri cōmendauit: sic Stephan⁹. Et sicut chr̄s sine iusta causa innocēs est falso accusat⁹ ꝛ cruci dānatus: sic stephanus iniuste lapidat⁹ ꝓ falsos testes accusat⁹. ℒ Nimirū p̄m Fran. Maro. lex tm̄ mō p̄cipiebat lapidari sacrilegos: vt patet de Achor Josue. vij. Et transgressores sabbati: vt Num. xv. de eo q̄ colligit ligna in sabbato dixit dñs. Morte moriat hō iste: lapidibꝫ obruat eū ois turba. Item blasphemos Leuit̄. xxiij. ꝛ diuinos. Leuit̄. xx. ꝛ adulteros: vt ibidē patet. Sed q̄re istud supplicium ſ. lapidatiōis nō infligit̄ hodie: cum nō minus sit nunc pctm̄ q̄z tunc imo maius q̄nto lex euāgelica ꝑfectior est q̄z moysaica. Rñdet Frā. maro. in suo sermone de scō Stephano: q̄ lapidationis suppliciū nō infligit̄: ad dei miscōiam cōmendandā q̄ chr̄s pepcit adultere ne lapidaret̄ Joā. viij. Sed q̄ ista pcā nunc impune fiunt: hoc est ꝑt defectum iustitie in iudicib⁹. Deus tm̄ iustus nō dimittit impunitū. qz nullū malum impunitū: vt dicit Aug. li. de lib. ar. Ad ꝓpositum Btūs Stephanus nullo hoꝝ offenderat. Nō em̄ fuit sacri legis: iz scientissimus minister sacroꝝ diaconus ab aplis electus. Nec fuit violator sabbati sed deo vacans. nec blasphemus: imo semp deū laudās nec diuinus: imo spūsancto plen⁹. diuini aūt sūt demoniaco spū pleni. nec fuit adulter: imo virgo purissimus. ꝛ ideo innocēter passus vt chr̄s: qō maxīo est ei ꝓ honore: tanq̄z si militi deꝯ vestis regia. ℒ Scdo honore. s. p̄ncipalis excellentie deus decorauit martyriū Stephani. qz ipm fecit ꝓmartyrē. i. p̄mū martyrē ꝛ oim p̄ncipale. Sed q̄rit̄ Utꝝ Stephan⁹ digne ꝛ veraciter dici possit p̄mus martyꝝ. Videt̄ em̄ q̄ nō. qz plures legunt̄ ꝛ multi martyres passi añ ipm tā in ve. q̄z in no. testamēto. Nā in statu natural' legis p̄m⁹ martyr fuit Abel occisus a Cain fratre: eo q̄ respexit dñs munera eius Gen̄. iiij. Et in statu data legis p̄mus videt̄ fuisse Vrias q̄ sputz iudeoꝝ ferē occisus: eo q̄ ipos redarguerat de idolatria vituli in deserto: p̄m Tyrā. Et tandē fuerūt martyres ꝓphete mlti: vt Esaias serratus. Hieremias lapidatus. Zacharias filius Ioiade. de q̄ Matth. xxiij. ꝛ sic de alijs. Itē in nouo testamēto innocētes ꝛ Joānes baptista fuerunt martyrizati ante passionē Stephani p tps magnū. g̃ nō videt̄ quō possit Stephan⁹ dici ꝓmartyr: a ꝓtos q̄ est p̄mus tē. Sz ad hec rñdet p̄m Fran. Maro. q̄ btūs Stephan⁹ digne ꝛ vere dr̄ ꝓmartyr. i. p̄mus ꝛ p̄ncipal' martyrū. Primo q: p̄m⁹ ē martyrizatus post ꝓfirmatiōez noui testamēti. Testamentū em̄ nouū in morte chr̄i est ꝓfirmatum: vt dr̄ ad Heb. ix. Et post hāc ꝓfirmationē Stephanus p̄mus martyr fuit ꝓ chr̄o passus volūtarie Innocētes aūt ꝛ baptista ante passi sunt q̄z testamentū nouū fuerit p chr̄i mortē ꝓfirmatū. g̃ tē. Scdo qz inter oēs martyres Stephan⁹ p̄m⁹ p martyriū volauit imediate ad celuz. Alij aūt oēs descēderūt ad limbū. Tertia rō. qz inf oēs p̄m⁹ ipe ꝓ fide chr̄i ꝓfitendo passus est martyriū. Alij autem alijs causis passi sunt. s. ꝓ lege ꝛ veritate. Sed ꝛ innocētes q̄ruis occasiōe chr̄i occubuerūt nō tñ fidē chr̄i ꝑfessi sunt vt Stephan⁹. Meritis g̃ Stephan⁹ p̄mus martyꝝ dr̄ tā rōne dignitatis q̄z passiōis p⁹ chr̄m. ℒ Tertio honore decorauit chr̄s martyriū Stephani. s. diuinal' apparētie. qz apparuit ei de⁹ ꝛ dñs Jesus. Hū intrantes celos aplos ꝛ iesum stantē a dextris ꝛ ruis dei. vt hr̄ Act̄. vij. Et iste honor fuit maxim⁹ ꝛ pauc̄ in vita cessus. Hū glo. sup locū istū dic. Quidā electoꝝ adhuc in hac vita detenti mundato cordis oculo videre meruerunt gloriam dei: vt Stephan⁹ ꝛ Paulus. Hec de conditione huius visionis causa breuitatis ꝑtrāseo: in alio fm̄ōe acturus Sed queritur: quō Stephanus viderit ꝛ dicat

Sermo xxiiii

Jesū stare a dextrīs dei: cū eccl'ia in symbolo dicat ipm sedere ad dextrā dei pris. Rūr fm Ly. z cō/ cor. Pe. auř. in cōpē. q tales apparitōes diuina/ les q visiōes fiūt fm conuenientia ei⁹ qō significat. Et hō erō Stepha. totā suā fiduciā bēbat i chō tus ad ei⁹ roborationez. qz stare ꝓptū est aduuā/ tis in ꝑlio. sedere aūt ꝓptū est iudicatīs. vl regnatī ideo i symbolo dicim⁹ sedere iesu ad dextrā pris fm illud Mar. vl. Dñs iesus assumpt⁹ ē in ce/ lū z sedet ad dextrā zc. vt p hoc intelligam⁹ ipm re gnare in celo cū deo pre z mundū iudicaturū. vt plen⁹ de hoc dicet in ser. de ascensione. Et his claret ni martyrū vt ei ostēderit gl'iam dei. i. claritatē di uinā glificati sui corpis in celo. quā oculus cor/ poralis z mortal' in suo splēdore nequit videre. Ūñ ista visio fuit mlt'ū miraculosa ad instruen/ dū fideles: q̄ q patiunt ꝓsecutiones vel tribulati/ nes ꝓpter chīm z iusticiā: merebunt puenire ad visionē celestīs gl'ie: dicēte saluatore Mat. v. Bti q ꝓsecutionez patiunt ꝓpt' iusticiā. qm ip. ē reg. ce. ℣ Quarto honore. s. angelicalis refulgentie his dñs decorauit Stephanū. qz ht Act. vj. q existētes i cōcilio videbāt vultū ei⁹ tāq̄ vultū an/ geli stāt' inf illos. Et h fuit ꝑ magn honore z de/ core miraculoso chīi. s. ex q̄dā pulcritudīe z clari tate sibi diuin⁹ data: ad declarationē sue scientie z innocētie: vt ht Ly. Nā p h manifeste oñdebat q̄ fit angelus esset Stephan⁹ innocēs z ꝑgo mūdis simus gra dei z sapia plenus. z in charitate dei z chri iesu ꝓstans z firmissim⁹. O igit frēs charissi mi. O aie chri sanguie redēpte diligēter attendi/ tiq̄ pijssimus de⁹ in h sacro tpe ntitat' dñice ꝑ/ poni voluit nob in exēplū imitatōis. hūc scīm: vt dicam⁹ his dieb⁹ pēcipue florere ꝓtutib⁹ ꝓsil'ib⁹ Prio. s. ꝓtute puritat': vt nō maculem⁹ carnē no strā q̄ vnita ē ꝓbo dei i chō. Scōo ꝓtute sapie z fidei: vt nō tpalia sed celestia diligamus: z chri sti gram recognoscam⁹. Tertio ꝓtute fort' charitatis vt vsq̄ ad mortē z sanguinē pcis resistamus et mori ꝑ chīo nō timeam⁹ q̄ ꝑ nob mori dign⁹ est ℣ Circa scōm principale de aie a chō suscepti one sit hec ꝓclusio: q̄ exēplo scti Stephani conā dū est chīcolis sūmope ad cōmendanduz chō se z supplicandū vt mor suscipiant in morte. De clarat sic. Nā vt claret ex scripturis z scīoz dictis: q̄daz sunt aie humane q̄ mor vt sepant a corpe suscipiunt a demōe. vt sūt oēs infideliū anie: sic z oim pcōz obstinatoz: z oim nō vere penitētiuz anie chīanoz. q̄ oēs mor vt sepant a corpe: ra/ piunt a diabolo cui deseruierūt i vita. Ūñ Bre. ōt. Quos habem⁹ incēdores i culpis: habebim⁹ tormentores in penis. Nā z Mat. xviij. ōt saluator q̄ irat⁹ dñs tradet tales tormentib⁹ q̄usq̄ reddāt oēm debitū. Remigi⁹. Sp soluet z nūq̄ psoluent vt in eternū supplicia portēt. De hoc ra tiu diaboli pē. Intelligite hec q̄ obliuiscimi deū neq̄ rapiat. s. diabolus. z nō sit q̄ eripiat. qz i in/ferno nulla redēptio. Job. Irē alie sūt aie q̄ mor vt sepank suscipiunk ab angelo bono ducēn eas ad penas purgatorij: vt sūt oēs aie aliq̄d purga bile secū portātes. Tales em̄ vt volūt doc. ꝓcci/ pue Bona. sup. iiij. dist. xx. a bonis angel' non a malis suscipiunk z in purgatoriū ducunk vbi p iusticiā dei punitunk vsq̄ ad satisfactionē. Iste g anie nō suscipiūt mor i morte a chīo qō est non parua: imo maxīa pena. qz vt ht Aug. de pe. di. vl. in fi. Nunq̄ i carne tāta ē iuēta pena licz mar/ tyres mirabilia passi sk tormēta z mlt'i neqter q̄n ta sepe sustinuerūt supplicia. Studeat g̃ ait q̄sq̄ sic delicta sua cōrigere vt p⁹ morte nō oporteat scz in purgatorio vl' alibi penā tolerare. Hec ibi Aug. Deniq̄ alie sk aie q̄ mor vt suscipiāt a chīo merenk in morte z meruerunt in vita. Talis fuit ania bti stephani. O q̄felices q̄ sic viuūt z agūt vt suscipi mor mereank z gaudēter suirenk a chīo dicēte illud Mat. xxv. Euge fue bone z fidel': in tra i gau. do. t. Nec est gra ꝓfectoz vt mor a chīo suscipiāt. ℣ Sz gra but⁹ q̄rit. q̄lit possit id hō chīan⁹ efficere vt mōr p⁹ morte digneť chīs ei⁹ aiam suscipe. Rñdeť q̄ fm scpta scīoz ad id valēt plima. Et pcipue septē h ānotabim⁹. Prio mū est baptismi regnatio. qz Aug. de bap. puu/ lor. z notat ō ysē. di. iiij. Regenerāte. ōt sic. Re/ generāte spū: nō solū originalū: verūetiā volūta rioz fit remissio pcōz. Irē Amb. ubidez. c. Sine pnia. ōt. Gra dei in baptismate nō req̄rit gemitū: nō req̄rit plāctū vl' aliq̄d opus sed solā fidē z oia grat' cōdonat. Nec ibi. Glo. h ōt intelligēdū ō ge/ mitu exterioi vl' plāctu satisfactōis z afflictōis. qz sine interiori i adult' vacuū est baptisma. Et sup ybo: In baptismate: ōt. In penitētia etsi dimitta tur pctm̄ p ꝓtritionē: remanet tn̄ tpal' satisfactio in baptismo: Nō. Nā tāta est vis sacri q̄ nec etiā tpal' satisfactio i baptismo remanet ꝑ pctis. Nec glo. Et sic patz q̄ baptizat⁹ ad horā si decedat scz añq̄ nō peccauit p⁹ baptismū: secur⁹ hinc erit qz mor in celū a chīo suscipiť. Secōm est martyrij passio. Ūñ Aug. xij. li. de ci. dei ait. Quicūq̄ etiā nō ꝓcepto regnatiōis lauacro ꝑ ꝓfessiōe moriūť tātū eis valet ad dimittēda pcta q̄ntū si abluerēť fōte baptismat'. Nec ille. Et sic ps ꝓpositū. ℣ Ter tiū est religiōis ingressio vl' ꝓfessio. Nā Bed. li. de ꝓcepto z dispēsatōe ōt. Inť cetera inq̄t pnie istitu ta monasteriał' disciplina meruit hāc ꝓrogatiuā vt scōm baptisma nuncupeť. Et infra. Omōi ait conuersatio ꝓfessoz z amatoz suos āgeť silēs facit: imo diuinā in hoie refoz mat imaginē confi gurās chīo istar baptizati. Nec ille. Et h rō sum pta est q̄ intrāti religionē: de ꝓteritis culpis nō est pnia exterioz iniūgēda. de pe. dist. j. §. Dis autori tatib⁹. Et sic patet q̄ tal' decedēs mor a chīo i ce/ lū suscipiť. Quartū est intēsa ꝓtritio. Ut em̄ vo lūt doc. sup. iiij. di. xvij. cōtrito pōt tantū intendi q̄ deleat totū reatū pene ꝑ pctis debite. tal' q̄ de/

cedēs mox in celū suscipit. sicut patet de latrone iuxta chm̄ pendēte. Quintū est ꝓdigna satisfactio z expiatio q̄ pōt fieri tā p freq̄ntē ꝓfessionem pctōz (in q̄ ipa erubescētia est maxima ps satisfactōis: vt ōr Aug.) q̄z etiā p feruētē oz̄onē elemosynaz q̄z largitionē: atq̄z ieiunij castigationē: imo z p q̄cūq̄z op⁹ pniale. Nā expleta satisfactiōe cōdigna nō remanet reat⁹ ad penā: vt volūt doc. su p. iij. Sed q̄s est hic q̄ hec faciat z laudabimus eū. ℣ Sextū est indulgētie plenarie cōsecutio. Et hoc est facili⁹ ceterꝫ. Dicit nēpe Hostien. sup ti. ō pe. z re. q̄ siq̄s in fine ꝓsequēs plenariā indulgētiā sic decedat: mox in celū euolat. Rō m̄ theologos sup. iij. di. xx. q̄z cū m̄ formā plenarie indulgētie q̄ sonat ad totū cumulū pctōz fit absolutio z remissio: tunc ex thesauro meritoz chīi z sctōz fit solutio sufficiēs p oī debito pene. Et iō in ꝓseq̄nte talē indulgētiā nullus reatus pene remanet p tūc. Sed q̄z nullū impedimētū euolandi in celū cum q̄s mor̄it in gr̄a est aliud nisi solutio pene. q̄ illa soluta p talē indulgentiā: mox bō euolat ad celū. Septimū est valēs ad id iniuriaz cōdonatio z p amoze chīi remissio. Nā August. dist. xlv. Due sunt. ait. Due sunt elemosyne Una cordis. Alia pecunie. Elemosyna cordis est dimittere ei a q̄ lesus es. Nā dare aliq̄d indigēti aliq̄n q̄ris z nō habes: indulgere peccāti: q̄ntuz voluer̄ redundat tibi. Elemosyna cordis multo maioz est q̄z elemosyna corpis. Hec ille. Itē Bze go. Qui in se peccanti indulserit: nullū vestigiuz pcti in eius aīa remanebit. Et rō. q̄z dicit saluatoz Lu. xvj. Dimittite z dimittemini. in q̄ mēsura mēsi fueritꝫ remetiet vob. q̄ pōt esse talis iniuria z tāta mēsura remissio q̄ totū rollat reatū pctōz ℣ Hec p̄dicta btūs stephan⁹ in exēplo suo nob cōmēdauit: pcipue cū p inimicis oz̄auit: imo q̄ō est maius z pfectius: q̄m̄ p inimicis oz̄ādo affectū maioz̄ exhibuit in signis q̄z oz̄ādo p seipso. Nā oz̄ādo p seipo non legit genuflexisse nec claasse. sed q̄ simpl'r tm̄ dixerit. Dñe iesu suscipe spm̄ meū. Sed cū oz̄auit p inimicis genuflexit z voce mag̃ clamauit di. Dñe ne statuas illis hoc pctm̄ zc. Act. vij. O vere pfectissima ipius charitas. q̄z vt Beda ait. plus dolebat inimicoz pcā q̄z ꝓpria vulnera. Aug. in ser. Attēde o tu chīiane stephanū ꝓseruū tuū. hō erat sicut z tu: de massa pcti sicut z tu: eo p̄cio redēpt⁹ sic z tu: z cū diacon⁹ erat euāgeliū legebat q̄ō legis z audis z tu. ibi inuenit scptū. Diligite inimicos vr̄os. didicit legēdo. pfecit obediendo. Fac hoc z tu vt viuas. Et idē. Elige q̄ vis. si inimicū nō dilexeris: deuz ꝓximū nō habebis. si aūt inimicū dilexeris: nō solū seru⁹ sed z filius dei vocari mereberꝫ. Hec ille.

¶ Circa tertiū principale de hist̄oria passionis btī stephani quā ꝓpter simplicium deuotionē pse q̄mur. Legit Act. vj. q̄ in dieb⁹ illis. s. post accessionē spūsctī: crescēte nūero discipuloz. s. conuersoz ad p̄dicationē apl'oz: factus est murmur grecoz aduersus hebreos. Lyr. dicit q̄ oēs erāt iudei genere. sed aliq̄ nati erant in iudea: z illi dicebant hebrei. aliq̄ aūt in grecia ex iudeis p regē Antiochū ibidē trāslatis. z illi dicunt greci. Et p ter hos illi q̄ ex gentilitate fuerūt ad iudaismū cōuersi. Murmurabāt aūt eo q̄ despicerent in ministerio q̄tidiano vidue coz̄. Nā repellebant ab hebreis tanq̄z magꝭ rudes ne mīstrarēt. aut greci eis viduis nō ita bñ admīstrabant necessaria sicut hebreis. Nec audiētes apl'i cōuocāt. multitudinē dixerūt. Nō est equū nos derelinq̄re v̄bū dei id est p̄dicationē: z mīstrare mēsis. nā spūalia sunt tpalib⁹ p̄ponēda. Cōsiderate q̄ ex vob viros septē plenos spū sctō q̄s ꝓstituam⁹ sup hoc op⁹ scz ad mīstrationē tpaliū vt p̄sint alijs. Elegerūt q̄ Stephanū p̄micerūt z alios ibidem nominatos quos apl'i ordinauerunt in diaconos. Stephanus aūt plen⁹ gr̄a z fortitudie faciebat sig̃ z p̄digia mag̃ in pp̄lo. Surrexerūt aūt ad pseq̄ndum q̄dā de synagoga libertinoz: a regiōe sic nominata glo. interl'. z Cirenēsiuz z Alexādrinoz: a ciuitatib⁹ Cirenen z Alexādria metropoli Egypti. z eoz q̄ erant a Cilicia z Asia: nobilia fuit regiones Judee. ꝓinq̄z. inf̄ hos fuit ꝓaul⁹ nat⁹ in regione Cilicie ciuitate Tharso: de patre iudeo inibi trāslato Act. xxij. disputañ. cū stephano. sz nō poterāt resistere sapie z spūi q̄ loquebat in eo. Tūc sūmiserūt. i. summisse ordinauerūt viros q̄ dicerent falso testimonio se audijsse a stephano verba blasphemie in deū z Moysen z legē z pphās. z cōmouebant plebē cōem z seniores. i. maiores pp̄li z scribas. z rapuerūt eū furibūde in ꝓcilio z statuerūt testes accusantes eū p̄dictis modis. Intuentes aūt Stephanū q̄ erāt in ꝓcilio: viderūt faciē ei⁹ fulgētē. s. diuio miraculo claritate angelica tanq̄z vultū āgeli stātis inf̄ illos. Dixit aūt principes sacerdotū stephano. Si hec ita se habēt: tūc stephan⁹ locut⁹ est ml'ta de obiectis purgādo se. ℣ Prio q̄dē deū laudādo q̄ apparuit p̄ius Moysen cōmēdādo q̄ fuerat amicus dei. Tertio legē q̄ a deo erat data. ℣ Quarto replus q̄ ad p̄ceptū dei fuerat cōstructū. p̄sequen. Quemulī audiētes dissecabant cordibus suis z stridebāt dentib⁹ i eū: in b̄ pcipue q̄z subiunxit di. Dure ceruice vos sp spūi restitistis sicut z pres vr̄i. Quos ꝓbaz ñ sē p̄secuti p̄res vr̄i: z occiderūt eos q̄ p nūciabāt d̄ aduētu chīi cui⁹ vos homicide fuistis. Tūc intendeñ. in celū vidit gl'iam dei z iesum stātem a dextris v̄tutis dei. z ait. Ecce video celos apertos z iesū stā. a dex. vir. ōi. Illi aūt exclamañ. voce mag̃ cōtinuerūt aures suas obturañ. z ipetū fecerūt i eū. z ejcientes extra ciuitatē. testes illi deposuerūt vestimēta sua vt expedir⁹ ipm̄ interficer̄et. Et lapidabāt stephanū inuocātē z dicētē. Dñe iesu suscipe spm̄ meū. O charissimi pēsem⁹ q̄l'pa tiētia hui⁹ martyrꝫ. Nā tūc pfusus cruoze ñ dixit Deu me q̄z sic mor̄ioz: de⁹ vidica me. sz q̄d: Do sitꝫ gēib⁹ clamauit voce mag̃ di. Dñe ne statuas

Sermo XXV

illis ꝺ pcm̃. O amor mirabilis. O potẽtia gl'io/
sa vt diceret ea ꝙba q̃ chr̃s in cruce orañ. p pſecu
toribꝫ. Et cũ ꝺ dixiſſet obdormiuit i dño: offereñ
ſacrificiũ dilectiõis. aĩa q̃s ei⁹ abſorpta eſt in celũ
in pñti z gloriã in futuro. Amen.

Sermo ſctõ ꝓmartyre Stephano Sermo. liij.
de viſione diuina: gl'iosa q̃s patiẽtia eius.

Cum eſſet ſtepha
nus plen⁹ ſpũſctõ intendẽs in celũ vi/
dit gl'iaz dei z ait. Ecce video celos ap
tos z ieſuz ſtantẽ a dextr̃ ꝟtutẽ dei. Act. vij. In
hbis iſtis chariſſimi i chr̃o docemur exẽplo
ſtephani q̃liter ad viſionẽ chr̃i ieſu bñdicti i gl'ia
dei pñs ꝓſidẽt̃ ꝓgere valeam⁹. Nã ſic Anſ. i li.
de libertate arbitrij doc̃: ille rẽ aliquã ſiue etiã deũ
ne intermedio obſtaculo ipediẽte pſens eſt. z cũ ꝺ
lux clara ad videndũ ſufficiẽs adeſt. Ocli clari ad
deũ videndũ ſẽ fides z ſapia ſtruita. hec habuit b.
ſtephan⁹. ſõ dr. Cũ eſſet plenus ſpũſctõ. z antea
ſcribit ꝙ fuerit fide. ſ. chr̃i plen⁹: ſine q̃ ipoſſibile
eſt hñe gr̃am vere ſapie. Heb. xj. Sine fide ipoſſi
bile ẽ placere deo. Itẽ deo ſine obſtaculo ipediẽte
pñs ẽ q̃ ſine pcõ viuit aut eſt. iuxta illud Eſa. lix.
Pcã nr̃a diuiſerũt inter nos z deũ nr̃m. z pcã
nr̃a abſcõderũt facẽ ei⁹ a nob. Hec b. ſtephan⁹
habuiſſe. pbat. qz ꝟgo puriſſim⁹ fuit: intẽdẽs q̃z
erat in celũ p mundicie puritatẽ: z videre meruit
gl'iaz dei: qõ ñ ꝓcedit pcoribꝫ ſz mũdis. Mat. v.
Bti mõo corde qñ ipi deũ vi. Deniq; lux clara
ad videndũ deũ ẽ lumẽ gr̃e ifuſe i pñti z gl'ie crea/
tei futuro. iuxta illõ Pſ. In lũine tuo. ſ. gr̃e: vi/
debim⁹ lumẽ. ſ. gl'ie. q̃ ſtephan⁹ ñ ſolũ iuiſibl'r vt
nos habuit. ſz viſibili ſi q̃ accepit i celi aptiõe z ie
ſu viſiõe. Un̄ dixit. Ecce video celos aptos z ie
ſum zc. Merito q̃ hec ꝟba acciꝑũt ad ei⁹ bono
re in b ſmõe. Et q̃b⁹ tria myſteria accipimus ſm
ꝙ de tribꝫ cõmendat ſtephanus ꝟbis in ipſis.

Primo de ſupceleſti intẽdẽtia. qz cũ eſſz ſpũſctõ
plen⁹ itẽdẽs i celũ
Secõ de gl'ia chr̃i cuidẽ. qz dr vidiſſe gl'iaz dei z ieſum a dextris.
Tercia de ſupexcellẽti patiẽtia. cum Jeſum vi/
dens exorauit p inimicis.

B Circa ꝓmũ de ſupceleſti intẽdẽtia. ſ. ſaluifi/
ca accipiam⁹ bãc ꝛclusionẽ ꝙ bn̄ ſtephani exem
plo oi chr̃iano corde pleno itẽdẽdũ eſt celeſti reg̃
Pater. qz intẽdere ſm Catholicos eſt operã dare
dirigere q̃s. ſ. oculũ mẽt̃ vel corꝑis ad aliq̃d z cõ/
ſiderare. Chr̃ian⁹ q̃ debet i celũ intẽdere taliter. Et
b potiſſime tripliciter rõne.

Primo ratione conditionis.
Secõ rõne obligationis.
Tercio rõne ꝑpetuationis

Primo rõe ꝛditionis ſiue creationis. Nã ipa hu/
mani corꝑis ſtatura erecta docet ꝙ hõ nõ ſit cre/
atus ad mũdũ iſtũ vl terrã ſed ad celũ z bñtudi
nẽ eñã. ꝓpt̃ qõ ñ ſit̃ aĩalia ceta facit̃ ꝟsam hz ad
rã reſpicit̃. hõ ei hz caput erectũ z facit̃ ꝟsus ce
lũ vt ſe itelligat ad celeſtẽ bñtudinẽ creatũ: ſic do
cet Baſiliꝰ magnꝰ i hexamer. Proide etiã Qui/
di⁹ ſic ꝺt. Cetera cũ ſpectẽt aĩalia ꝓna trã. Os hoĩ
ſublime dedit celũ q̃z tueri. Jõq; mgr̃ in. ij. di. j. c.
v. ait. Si q̃rat̃ q̃re creat⁹ ſit hõ: breuit ſm̃ce rñde
ri põt ꝙ ꝓpt̃ bonitatẽ dei z ad laudandũ deũ zc.
Sed qz finis iponit neceſſitatẽ his q̃ ſũt ad finẽ.
deniq; oẽ ens mobile extñs extra ſuũ locũ natu/
ralit̃ tẽdit ad ipm: vt ait pbs. j. celi. q̃ hõ debet ten/
dere ad celũ z ad deũ. Sic em̃ mõſtruoſũ eſſz ter
rã aſcẽdere ſurſum z celum deorſum: ſic hoiem
ſup̃ ſe ꝛſtituere trena. ſ. q̃ affectũ. z ſe eis ſubijce/
re. Secõ rõne obligatiõis q̃ ẽ iuridica. qz
vt bñ. xvij. q. j. Sũt q̃dã. z de ꝛſe. di. iiij. Prima.
Votũ gñale qõ oẽs chr̃iani vouẽrt in baptiſmo
obligat oẽſ ſine q̃ ñ ẽ ſal⁹. ſ. abrenũciare diabolo
z oĩb⁹ põpis ei⁹ z oĩb⁹ op. e. zc. Iſtud q̃ obliga/
mur iplere: vt. ſ. ꝓio abrenũciem⁹ diabolo q̃ ſolz
nos tẽtare ad peccãdũ ꝫ deũ. aliq̃n ꝑſpis mũdi
alliciendo: ſic diuitijs: delitijs z honorib⁹. aliq̃n
aduerſis frãgere volẽdo: aliq̃n aſtutijs decipiẽ/
do: ſic decepit Euã. ſed maiorem facit conatũ ad
alliciẽdũ p ꝑſpa mũdi. vt ſi mille demões ad frã
gẽdũ aduerſis mittit: decẽmilia mittit ad allicien
dũ ꝑſpis. iuxta illõ pſ. Cadẽt a latere tuo. i. a ſi/
niſtr̃ tuis mille. z decẽmilia a dextr̃ tuis. loquit̃
viro forti z ꝛſtãti q̃z caput ẽ chr̃is. Per ſiniſtraz
añt aduerſitas: p dextrã ꝑſpitas deſignat̃. Un̄
bon⁹ chr̃ian⁹ debet ꝓtẽnere terrena z corde pleno
tẽdere ad celeſtia: ne ſeducat̃ ꝑſpis mũdi aut frã
gat̃ aduerſ̃: z tãq; ptur⁹ a chr̃i reg̃ excludat̃. Se
cũdo obligamur abrenũciare oĩb⁹ põpis eius. i.
ſuꝑbie z vane gl'ie mũdane. qõ facile poterim⁹ ſi
mortẽ recogitã⁹. Hiero. ad Pau. Facile ꝓtẽnit
oĩa q̃ ſe cogitat moritur⁹. Aug. ō ꝟb dñi. Aſcat
hõ ſe mortalẽ z frãgat elationẽ. Exẽplũ de pauo
ne q̃ ml'tũ gl'iat̃ in pulcritudie pẽnar⁹ extẽſar⁹. ſz
poſtq̃z ituit⁹ fuerit pedes rudes z tõformes mor
ꝓfundit̃ z hũiliat̃. Sic hõ q̃ ꝓſiderat ſuaz pul/
critudinẽ: iuuẽtut̃ floẽ z ſanitatẽ ac ſimilia: ſup
bit. ſed cũ ituerit mort̃ imminẽt̃ z putredis ꝑpinqta
tẽ: hũiliat̃. Sed heu ml'ti ſe diu victuros ſperant
z mortẽ vicinã nõ intuẽtes: inopinato moriunt
peũtq;. Sz aduertãt oẽs qm̃ ſm Senece dictũ
ad Lucil. mors te vbiq; z ſp ꝑſto expectat. Nam
iuuenes bñt mortẽ retro ſe q̃ſi in iſidijs latẽtẽ. z
tõ piculoſior eſt boſt̃. Infirmi z egrotantes bñt
mortẽ añ ſe. Senes bñt mortẽ intra ſe. qz ī oĩb⁹
mẽbris frigefact̃ a caloze naturali: mortẽ intra ſe
gerũt. Decrepiti ãt bñt int⁹ z extra z ī circũitu et
oñi pte qz ipis etiã ipa vita mors eſt. ſanitas q̃z
egritudo eſt. Tercio obligamur abrenũciare oĩ/
bus op⁹ diaboli: vt q̃. patuit. i. oi pcõ mortali
ne p illõ diabol⁹ nos rapere poſſit i ifernũ. Aug. i
q̃dã ſer. Tria ſũt oi malo i ꝺ mõo deterioza. ſ. aĩa in
pcõ pſeuerãs. demõ ipaz rapiẽs. z infern⁹ incar

cerās. Sic g obligati sum⁹ ꝓpio iuramēto terre
nis ñ iherere sz ad celestia tēdere. Ūñ apl's Col'.
iij. hortās oēs chr̄iānos ōt. Si ꝯsurrexistis cū chr̄o
Ly. s. p fidē formatā: q̄ sursū sc̄ q̄rite vbi chr̄s est
in dextra dei sedēs. nō q̄ sup crā. mēbra ei debēt
seq̄ caput qō ē chr̄s. g nos debem⁹ tēdere p⁹ eū.
D Tertio rōne ꝓpetuationis. Ista em̄ oia ter
rena trāsitoria sc̄ z ad horā nob a deo credita vt
fideliē dispēsem⁹. alioq̄n rōnē de eis sum⁹ reddi
turi. Illa aūt celestia bona ꝓpetuo nr̄a sūt z erūt
Ūñ saluator Lu. xvj. de malis dispēsatoribꝫ ōt.
Si in iniq̄ māmona fideles nō fuistis: qō vestrū
est: q̄s credit vob: etsi in alieno fideles nō fuistis
qō vestr̄z ē q̄s dabit vob: Vocat aūt aliena tpa
lia bona. qz illa sc̄ extra nos z iō aliena a nob. vñ
z auferri pñt nob nolentibꝫ. Nr̄a aūt vocat bona
spūalia z celestia. qz illa nemo ī ꝓpetuū tollere pt
a nob. Dec Ly. Patet g q illa celestia debemus
pot⁹ ītēdere z desiderare: illa respicere. ñ ista cre
stria. Nimiꝝ videm⁹ q libēter hō respicit z intē
dit ad suū thesauꝝ: non sic ad alienū inq̄tū tale.
Ītē libēter etiā respicit z intēdit ad parētes ꝓpin
q̄s z amicos suos. qz sicut Diero. ait. Mos est
amātiū vt nō possint nō videre quē diligunt. Et
Aug. Ubi amor ibi ocul⁹ ⁊ sal. Deniq̄ libenē hō
intēdit z aspicit ad domū vel palatiū suū z ad q̄
qz bona sua. de alienis aūt nil curat nisi si sparet
sua posse illa facere. Et iō nos charissimi debem⁹
libēter intēdere z respicere ad celū vbi sūt oia bo
na nr̄a reposita. ibi em̄ ē thesaur⁹ nr̄. s. glia celestis
z pmia indicibilia. Ubi aūt est thesaur⁹ tu⁹: ibi z
cor tuū. Mat. vj. Ibi habem⁹ patrē vez z cr̄nū
scz deū. z matrē. s. gl'iosaz ⁊ginē Mariā. ibi ꝓpin
q̄s oēs scōs. ibi amicos angelos. ibi ꝓpetuū no
strū palatiū: z oē bonū qō nemo tollet a nobis.
Ūñ apl's. ij. Cor. v. Scim⁹ ei qñ si terrestris do
mus hui⁹ hr̄atiōis dissol. q edificationē ex deo
habeam⁹ do. ñ manufac. sz cr̄. in cel'. Et Heb. xiij
Nō hēm⁹ h manētē ci. sed fu. inq̄ram⁹. Dec hñ
cōsiderauit b. stephan⁹ z iō crena ꝓcēpsit z sp ad
celestia intēdēs fuit. vñ z in passiōe intēdēs ī celū
videre gl'iam dei meruit. O scē dei. o martyr iui
ctissime: dic q̄so mihi vez minimū tuū gaudium
vni⁹ horę qō habes ī celo nūc velis cōmutare ꝓ
toti⁹ hui⁹ mūdi bonis. vtiq̄ oia hec tāq̄ stercora
arbitrar̄: chr̄m lucrifaciēs. O tu homūcio. O mi
ser pctōr aduerte q̄ immensa bona sc̄ illa celestia et
ad ea tēde. ℣ Circa scōm ꝓncipale de glorie
chr̄i cuidētia q̄ stephano est monstrata tractaē a
doctoribꝫ q̄stio pcipua: eo q hec visio stephani q̄
ōr vidisse gl'iaz dei est miracl'osissima. Queriē g
Utrū stephan⁹ viderit gl'iam dei z iesuz stantē a
dextr̄: corpali ocl'o aut mētali vel imagiario. Ad
qō rñdeē ſm Ly. in postilla sup Actē. vij. q q̄uis
varie de h sint opiniones: tñ ꝓbabili⁹ ōr q ī hac
visione ista tria cōcurrebant. qz ibi erat visio cor
poralis q̄ ad aliq̄. erat z imagiaria ac mentalis
sil' q̄ ad alia. ꝓio q̄dē erat ibi visio corꝑal': vt
er mō loq̄ndi sc̄pture videē. qz ōr ī textu. Cū essz
Stephan⁹ plenus spūsctō intēdēs in celū vidit
gl'iam dei z iesum stantē z celos aptos zc. Quā
uis aūt Burgen. in additiōibꝫ huic dicto ꝑdicat
sz nō curo. qz dictū Lyre rōnabili⁹ facit ad cōme
dationē hui⁹ miraculi: cū corꝑali oc'o dicit cor
pus chr̄i gl'iosum vidisse tāmiraculose. Et sic vi
dēdo p'a miracula z magꝝ ⁊currerūt. Unū est q
vidit celos aptos. Sed h intelligēdū est nō p ces
sest̄ corꝑis diuisionē vel reseratione factā: vt dic̄
glo. qz cū celi sint incorruptibiles: vt ōt pbus. j.
celi. impossibile est apiri vel diuidi aut secari. Sz
qz sic dare videt acsi nullū esset obstaculū. s. inter
mediū. Ūñ sic ī fulgure videt celū apiri q̄dāmō
vel reserari: sic in ꝓposito. tñ h nō natural'r sz mi
raculo diuio vidit stephan⁹ celos aptos ꝑdicto
mō. Aliud miraculū q vidit iesuz stantē a dextris in
gl'iosa. qz dicit se vidisse iesum stantē a dextris in
gl'ia. s. celesti. Nā ſm naturā impossibile ē vt cor
pus gl'ificatū ab oc'o mortali in sua gl'ia possit
videri. g fuit miraculose. Tertiū miraculū qz vi
dit in cāmaria distātia. s. vsq̄ ad celum empyreū
Corp⁹ em̄ chr̄i est in celo empyreo. z iō miraculū
fuit magnū mortali oc'o vidisse vltra celū aureū
sidereū: z crystallinū. z insup vsq̄ ad sūmitatem
celi empyrei vbi chr̄s est in dextra dei sedens: ſm
Fran. Maro. q̄ distātia oib⁹ mortalibꝫ est ignot
ta z imēsurabil'. Sed h nota ſm Lyrā q hoc nō
est sic intelligendū q visio stephani miraculose
fuerit fortificata intrātū q vidit vsq̄ ad celū em
pyreū acutie visus penetrādo celos. qz visus nō
hz fieri extra mittēdo sed int⁹ suscaptēdo: vt ōt z
ꝓbat pbs li. de sensu z sensato. Sed intelligēdū
est sic q a corꝑe chr̄i existētis in celo empyreo fus
ic miraculose imutat⁹ ocul⁹ stephani ad visionē
hūanitatis chr̄i. Nā in prāte ei⁹ est q corpus suū
sic videat alōge sicut de ꝓpe. sicut in prāte etiā ei⁹
est q imutet visum in ꝓpria vel alia effigie: sic̄ fe
cit qñ discipulis eūtibꝫ in Emaus apparuit ī spe
cie pegrini. Lu. vl. Et idē est de alio q̄cūq̄ corꝑe
gl'iosa. qz coral'r est aie subiectū. z ideo ad nutuꝫ
ei⁹ pōt imutare visum indifferēter alōge z ꝓpe et
in effigie q̄ voluerit. Hoc aūt alicui incōuenies
nō debet iudicari q chr̄s martyri suo ista ostēde
rit etiā oculo corꝑali: cū legant filia sepe etiā cor
poralit̄ accidisse in celestibꝫ. Sol em̄ p spacium
vni⁹ diei steterit īmobilis ad pceptū Iosue: vt Jo
sue. x. Ītē decē lineis retrogradauit ad volūtatez
Ezechie ꝓmittēte sibi a deo p Esaiā. vt Esa. xxxviij
Cū g in celo ista corꝑal'r ꝓtigerūt: nō est incōue
nies tali z tāto martyri. s. Stephano diuia ꝑmu
te datū esse vt viderit ꝑmissa oculo corꝑali. Sz
qñ visiōe corꝑali diuinitatē videre nō potuit: re
stat g adhuc quō ōr vidisse gl'iam dei z iesum a
dextr̄z dei. qz h fieri non potuit nisi viderit z deū
ad cui⁹ dextrā chr̄m stare vidit. Ūñ vt ꝑmisi F
℣ Scōo in hac visione erat q̄ ad aliq̄d visio mē
talis q̄ ōr vidisse dei gl'iam. Sed h quō: Aliqui

Sermo XXV

dicūt q̄ vidit mētaliē eīm ⁊ nude diuinaz essentiā ita q̄ ex speciali gr̄a fuit ꝯcessum stephano videre nō solū būanitatē chr̄i sz etiā deitatē. sīc ⁊ Paulo ⁊ Moysi. De q̄bꝫ Aug⁹. ad Paulinā de vidē essentiā: eo q̄ erat doctor gentiū. ⁊ Moysi q̄ fuit doctor iudeoz. Sed ꝟ dictū nō ꝯsonat dictis sanctoz q̄ ꝯcordiē dicūt q̄ talis visio nō est cōcessa in vita p̄nti alicui vtēti sensibꝫ exterioribꝫ nisi hoī dicit diuinā essentiā. Stephan⁹ aūt nō fuit raptꝰ quātū ad vtēs sensibꝫ exterioribꝫ: vtpote loquēn. in ꝯcilio. Quātū dicēdū q̄ stephan⁹ nō tm̄ mō mentaliē vidit gl̄iam dei vel essentiā. ¶ Tertio nanq̄ in hac visione ꝯcurrēs erat visio imaginaria sīl imagines vl̄ effigies diuinit⁹ formate ad deū representandū. ⁊ ipe stephan⁹ mēte cognouit signatum illi⁹ repsentationis. ⁊ sic nō solum fuit imaginaria sed etiā cū ꝟ mētal⁹ visio. sīc fiebat p̄phis: vt patet de Esaia q̄ vidit dn̄m sedentē sup̄ solium excelsum ⁊ serapbin stantia ex vtraq̄ p̄te. Esa. vj. Eterī eīm exterī⁹ sīc ⁊ interī⁹ pōt diuinit⁹ formari alīq̄ effigies repsentās deū ad imutationē ocl̄i corporalis. sīc fit suo mō i apparitiōibꝫ angelorū qñ sc̄z apparēt in corpꝫ assūptū q̄ corpal⁹ vident. ⁊ sic fuit i visōe stephani. Nec ꝑm Tyrā. Ecce chaissimi habemus q̄lis fuerit ista visio stephano ostēsa in hac vita p̄ maxīo p̄uilegio ⁊ gr̄a. Sed conādū est nob⁹ vt mereamur videre deū ⁊ bñdicī chr̄m iesū in gl̄ia p̄tis i futura p̄tia. Quō aūt ꝟ mereri possum⁹: docet Aug. li. d ozone di. Ille ꝟ deū videre mereť q̄ bñ viuit: bñ orat: ⁊ bñ studet videre. Et saluator Mat. v. ait. Bti mūdo corde: qm̄ ipi deū videbūt. Sic nēpe stephan⁹ ipe meruit deū videre. O ḡ tu bō chr̄iane. o peccatrix alia: emūda oculos tuos ⁊ vitā tuā corrige: pniam age. q̄z si in p̄cō pseueraueri deū videre nō mereberis: sz in eternū gibis. q̄z sc̄ptū est Esaie. xvj. Tollat impius ne videat gl̄iā dei.

S

Circa tertiū de patiētia p̄celsa Stephani proponit. Qx exēplo chr̄i ⁊ sc̄oz nr̄az ⁊ nr̄oz patienť debem⁹ tolerare iniurias. nā Gre. dr. Quis nescit illata mala patienť nō sustinere: ipse sibi testis est q̄ bon⁹ nō est. Proinde ⁊ Aug. in ser. bodie nō ḡt un psona chr̄i. Disce o chr̄iane pugre a me tuā patiētiā sed patientia. vide. deū tuū p̄sidentē sc̄z in stephano. ¶ Sed q̄rit. Utrū iniuria sp̄ debeat patiēter tolerari. An libeat q̄nq̄ chr̄iano expetere vidictā. Rō q̄stiōis. q̄z Mat. v. dr̄ dn̄s. Audistis q̄z dictū est antiq̄s: Dentē p dente: ocul̄ p ocl̄o. Ego aūt dico vob: nō resistere malo. sz q̄q̄s te p̄cusserit in vnā maxillā: p̄be alterā. In cō trariū aūt est. xxiij. q. j. c. j. ⁊ c. Parat⁹. ⁊ simr̄ glo. Ubi dr̄ q̄ nō solū laica sz etiā clerici p̄nt licite repellere iniurias ⁊ rep̄ ⁊ p̄sone. Et tex. q̄z vim vi repellere decz. extra de resti. spol̄. Olim. ⁊ de sen. excō. Si vo. ⁊ c. Et tenore. ff. d iusti. ⁊ iu. vt vim. Rñdeť ꝑm doc. p̄cipue Tyr̄. sup̄ Mat. v. ⁊ Jo. xviij. ꝯcordit q̄z Tbo. ij. ij. q. cviij. annotādo tria p̄cipua p̄cta: q̄z Primū ē: q̄ vindicta p̄ncipaliť intēdēdo ꝓpť seipam nūq̄z licz appetere. q̄z ꝟ tinet ad odiū: q̄d repugt̄ charitati q̄ debem⁹ oēs hoies diligere. Mat. v. Diligite inimicos ve. tē. Qē eīm q̄d ꝟ rū ē charitati est p̄cm̄ mortale. sed velle penā alicui⁹ absolute ⁊ ex odio ꝟ riat charitati. ḡ ē p̄cm̄ mortale. Nec excusať aliq̄s q̄ odit odientes se. ꝟ eīm esset vinci a malo. q̄d ꝓhibeť Rbo. xij. Nulli malū ꝓ malo reddas noli vinci a malo: sz vince i bo. tē. Scōm ē q̄ vindicta p̄ncipaliť appetere ꝓpť aliq̄d bonū: sic q̄nq̄ licz. q̄z habz vt sic ronē boni: cū ad finē bonū p̄ncipal⁹ ordinatur ⁊ ꝓpť illū appetiť: puta ꝓpť ordinē iusticie seruandū. vl̄ ꝓpť illi⁹ correctiōez vl̄ emēdationē q̄ de liq̄t vl̄ ꝓpť malorū terrorē vt coerceank: aut ꝓpter bonorū pacē q̄etā: aut ꝓpť dei honorē. ⁊ alia huiusmōi. Sic vindicta pōt esse licita: seruatis tm̄ circūstātijs debitis: vtputa q̄ fiat p illū cui licet. s. p iudicē. ⁊ ꝟ uato iusto iuris ordine. Aut vt licet vi vi repellere vicz in p̄tinēti ⁊ cū moderamie incolpate tutele: vt colligiť ex textu ⁊ gl. dicti c. Olim. de resti. spol̄. ¶ Tertiū p̄ctuz est. q̄ illa p̄cepta saluatoris. s. n̄ resistere malo. ⁊ p cutienti maxillā vnā alterā p̄bere: itelligēda sīm ꝟ ꝓpationē animi ⁊ n̄ sp̄ ꝑm effectū exteriorē sīc ōt Aug. li. de ser. dn̄i i mō. Ita q̄ bō sp̄ dz aīs ꝓpatū hīe ad hec facienda vbi viderit expedire ad honorē dei ⁊ vtilitatē eccl̄ie. al⁹ aūt nō. imo aliq̄n expedit rñdere iniuriantibꝫ. vel ēt facto resistere ad ipoz. ⁊ aliorū īstructiōez: ⁊ ne deť eis audacia male agēdi. Exēplū de chr̄o q̄ p cussus in vna. s. maxilla: nō p̄buit alterā sed charitatiue redarguit p cutientē Jo. viij. Un̄ p̄ maiori intellectu. Nota ꝑm Tyram q̄ nō resistere malo q̄nq̄ pōt esse cū p̄cō: q̄nq̄ aūt ē sub p̄cepto: ⁊ q̄nq̄ est supererogationis ⁊ de ꝓsilio. Primo q̄dem dixit q̄ non resistere malo in aliq̄ casu est illicitū ⁊ p̄cm̄. q̄. s. ꝓ hoc daret audacia malis hoibꝫ oꝑimēdi simplices. Tūc eīm si p̄t eoꝝ malicie occurri sine piculo: p̄cm̄ esset nō resistere. Un̄ Inno. lxxxiij. di. Error. dic. Error cui nō resistit approbat. ⁊ vitas cum minime defensat oꝑimit. Negligere q̄pe cū possis p̄turbare p̄uersos: nihil aliud est q̄ fouere. Dec ibi. Itez aliquo casu nō resistere malo: p̄ceptum est. s. q̄n̄ ex resistentia surgeret mai⁹ malum vel scandalū. vel q̄n̄ ꝺs resisteret ex odio tm̄ vel ira solūmō ꝓpter vindictā ꝑm se vt p̄dictū est. In aliq̄ aūt casu. s. vbi nō occurrit tale malū vel scandalū sustinere ⁊ nō resistere supererogationis est. Sed heu q̄ multi chr̄iani p ire ⁊ vindicte p̄cm̄ pereunt q̄ bus Augustin⁹ dicit. Frenate fratres iram que vos stimulat ad vindictam. Magnuz aliquid putas si te de inimico vindicaueris. Si vis te

vindicare ad ipam ira tua te couerte: in ipaz seui as. qz ipa est inimica tua q occidit aiaz tuã. Nec ille. Ecce o chriane exẽplũ tibi patiẽtie i chro z beato Stephano q p psecutoribꝫ orauerũt. Fac z tu sic vt cũ eis valeas regnare Amen.

Pro bto Stephano Sermo. iii. ō pulegi orum eius corona.

Legerunt stepha
e nũ viz plenũ fide z spũsctõ. Act. vj. c.
Egregi⁹ doctor Aug. in ser. hui⁹ dieī tractãs ō celebritate h⁹ festi atqz bti stepha ni gl'iosa dignitate ōt sic. Frēs charissimi beste na die celebrauim⁹ tpalẽ regz nr̃i natalẽ: hodie celebram⁹ triũphalẽ milicz passiõez. Heri eī rex nr̃ trabea carnis idut⁹ de aula vteri v̄ginal egredi ens: visitare dignat⁹ est mũdũ. Hodie miles de tabnaculo corpis exiẽs triũphator migauit ad celos. Ille sempiterne deitatz maiestate fuata: seruile tẽrozũ carnis i hui⁹ secli cãpo pugnatur⁹ itrauit. Iste depositz corruptibilibꝫ corpeis idumẽtis ad celi palatiũ penniẽ regnatur⁹ ascẽdit. Ille descẽdit carne velat⁹. iste ascẽdit sanguie corona tus. Ascẽdit iste lapidãtibꝫ iudeis: qz ille descẽdit tãtibꝫ angelis. Helia i excelsꝫ deo: heri scti ãgeli cãtauerũt. hodie stephanũ exultãtes i suũ ꝓsortiũ susceperũt. Heri dñs exiuit ō vtero v̄gis: hodie fu⁹ egressus est de ergastulo carnis. Heri chr̃s p nob pannis eī uolut⁹. hodie stephã⁹ stola ẽ ab eo imortalitatz idut⁹ Heri pcepis angustia chri stũ portauit ifantẽ. hodie immẽsitas celi suscepit stephanũ triũphãtẽ. Qui eī corpi suo v̄gis ppauit vtex: ipi martyri suo dign⁹ ẽ apire celũ. Sol⁹ descẽdit dñs vt multos eleuaret. hũiliauit se rex nr̃ vt suos milites exaltaret. hec Aug⁹ vbi supra Quis g̃ chr̃s dñs iō se hũiliauit vt suos milites exaltaret: q vicz legitie certassẽt. vt testat eī apl's j. Tim. ij. Nō coronabit nisi q legitime cer. Sed legitime certat ille q ꝓstãs ẽ z virtl'in tẽratõe: firmus i fide: z plen⁹ in spũsscti amore. Tal'fuit stephan⁹ vt notãt pmissa v̄ba thematz. et iō ipe dignissim⁹ extitit exaltationez coronatõe. ꝓter qō pmissa v̄ba merito de eo dicunt. In qbꝫ. s. v̄bis tria p̃cipalia mysteria accipimus p b̃ fm̃oe fm q in ipis tripl'r pulegiat⁹ cõmẽdat stephan⁹.

Primũ mysteriũ ōr sublimationis dignifice: cũ ōr. electus.

Secꝫ ōr p̃dotatõis gratifice: cũ ōr. vir plen⁹ fide z spũsctõ.

Tertiũ ōr coronatõis btifice: cũ noiat stephanus. Nã grece stephan⁹ ōr corona latine.

Circa pmũ mysteriũ ō dignitate sublimi bti stephani ꝓclusio sit hec. q̃ btus stephan⁹ claret fore magne dignitatz ex plibꝫ pulegiꝫ a dño Jesu sibi collatz. Patz p̃cipue ex tribꝫ. Primuz nã qz pulegiũ cõformis gre apl'icalis. Nã chr̃s dñs apl'is dedit hec q̃tuor. s. sapiaz: liguaz: elocutiã: cõstãtiã: z miracl'oz efficaciã. Jsta oia dedit z stephano. s. sapiam cui nõ poterãt resistere z spũi q loqbat. s. in disputatiõe. Act. vj. Et eloquẽtiã. vñ ōr ibidẽ. z spũi q loqbat. Sic eñ discipul⁹ pmiserat chr̃s Lu. xxj. d. Ego dabo vob os z sa. cui nõ po. resiste. z ꝓdicere oẽs aduer. zc. Jte dedit stephano ꝓstãtiã z miracl'oz efficaciã. Vñ ibidẽ scribit de eo. Stephan⁹ aũt plen⁹ gra. z for. chr̃o. q̃nta ꝓstantia. qz nõ timuit morte subire p chr̃o. Sequit. faciebat sig̃ z pdigia mag̃ i pl'o. Et io Aug. i ser. ōr q stephan⁹ licz ab apl'is diacon⁹ ordinat⁹: iferior erat ordine: plen⁹ tñ fide z spũscto sẽ z apl'i: fact⁹ ẽ ipis p̃m⁹ passiõe. Et q discipul⁹ erat g̃du: mgr̃ cepit esse martyrij. Qz g̃ stephan⁹ sil'is fuit apl'is vt tã patuit: maxie dignitatz pulegiũ extitit. qz apl'i sũmũ g̃dũ sctarũ z dignitatz in eccl'ia obtinẽt. Deniqz dignitas discipulat⁹ ta excedit seq̃ntes sctos alioz graduũ. l. apbarũ: martyz: ꝓfessoz: virginũ zc. q̃nto. s. illi discipuli radiũ chr̃i vicini⁹ pceperũt: fm doctrinã bti Dionysij de eccle. hierar. Et exẽplificat de ordinibꝫ angelor. s. seraphin z cherubin q sẽ tãto digniores ceterz q̃nto deo z chr̃o iesu sũt viciniores z ꝑfin quis diuinũ lumẽ ꝑticipantes. Vñ apl'i in eccl'ia militãti sunt loco seraphin in eccl'ia triũphãti. Et discipuli chr̃i sunt loco cherubin. qz vno tñmõ medio distãt a chr̃o. Et sic patet. ℣ Sedm̃ p uilegiũ p̃cipalis gl'ie martyrial'. qz ipe stephanus ꝓmartyr. i. p̃m⁹ vl' p̃nceps martyz extitit. Vñ Maxim⁹ in ser. hui⁹ dieī ōr sic. Siqd dista re inf martyres põr: iste p̃cipu⁹ videt esse q p̃m⁹ est. Mortẽ eī qã dignat⁹ ẽ chr̃s p oiby pati hãc iste p̃m⁹ reddidit saluatori. Nec ille. Istud autẽ est maximũ p̃uilegiũ p̃cipue q̃tuor magnif gra tijs decoratiũ: qs tãgit idẽ Maximus eps: di. sic Honorem⁹. s. fratres charissimi sctõs martyres vt p̃napes fidei: inf cessoresl mũdi: pcones regni z coheredes. s. cõformiores filij ōi. Nã stephan⁹ istas gr̃as p suũ ꝓmartyriũ excellẽtius assecutus ẽ. Prio qdẽ ipe ẽ p̃nceps martyz. g̃ p̃nceps triũphi oĩm militũ fidei. qz p̃m⁹ rege suũ chr̃m p picula mortz trãseuntẽ secut⁹ fuit. Vñ ipe est sic p̃miceri⁹ vl' mgr̃ z campiductor militũ inf alios martyres chr̃i. qõ ẽ multũ gl'iosus z honorificus fusũ sanguinẽ. Secõ o qz martyres sẽ intercessores mũdi. s. p eis di. vñ z p̃m⁹ post chr̃m intercessit p inimicis di. Dñe ne statuas illis b̃ pctũ zc. Tertio qz martyres sũt p̃cones regni: q cũ p celesti regno se mozti tradũt: p̃conizãt facto ineffabil'r meliorẽ esse vitã celestẽ hoibꝫ repromissaz a deo. Stephan⁹ g̃ in b̃ p̃cellit. qz est p̃m⁹ p̃co regni celestz. Vñ z p̃ius mus p⁹ chr̃m p̃conizat⁹ ẽ restitutã eẽ hoibꝫ habitationẽ celestz regni quã p̃diderãt: z aptã ianuã celi: cũ dixit. Ecce vi. cc. ap. z iesus stã. zc. Quarto qz martyres sẽ coheredes chr̃i p ꝓformẽ meritus martyrij. stephã⁹ g̃ p̃cellit. qz p̃m⁹ p martyriũ itro iuit regnũ imediate celoz p⁹ chr̃m. z sic coheres chr̃i p̃m⁹ fuit ꝓformior. Vñ p̄z q stephã⁹ ẽ mil'ũ

Sermo XXVI

bonorãdus hoibꝫ ꝑpẽ ꝓmissa. ℣ Tertiũ ꝑt
ullegiũ resplẽdẽtie agelicaľ.qz Stephanꝰ visus
est in ꝛcilio angelico vultu resplẽdere: vt bĩ Bcẽ.
vj. Et ℣ fuit ex q̃dã pulcritudie cãdoris ꝛ claritatis
te diuinitꝰ sibi data ad declarationẽ sue scitatꝭ ꝛ
mũdicie. Sed q̃rit. Cur hec claritas angelica ap
paruit deo disponẽte nõ alibi q̃ in eꝰ vultu vel
facie. Rñdeť ꝙ iõ. qz ista claritas cãdoris ange/
lici ſignificabat in stephano puritatẽ ꝛ pudicicia
ꝯginalẽ per quã assiľať angelis. qz vt ℣ Hiero.
ta est ꝯginitas. Sꝑ inqt angeľ cogna/
terrena vita est: sed celestꝭ. i. angelica ꝛ btã. qz ĩ ce
lo neq; nubent neq; nubenť. Sed qz pudicicia
marie relucere hz ĩ facie. i. in cõtinẽcia ꝛ custod

De sancto Joāne euangelista

Alex. de Ales. iij. volumie sūme. simulqz Lyraz qz de nemie in hac vita despandū est. vt ōr Aug. de pe. dis. vij. Nemo. pterqz de illis q̄ vitā in petō finierūt vt dānati. et de q̄bz nō est spes salutis vt demones sc̄. qz p ist; ozādū nō est. Aug⁹. Si sc̄ rē patrē meū esse in iferno: nō pl⁹ ozaré p eo q̄z p diabolo. Et q̄ g̃ mali boies sc̄ ad dei imaginē creati. z q̄z diu sunt ī via: capaces sc̄ bītudis vel in accu cōuersionis: vel in potēta veniēdi ad bītudinē. Amicicia aūt vere charitatis fundat sup cōmunicatōe superne bītudinis. ideo licz malicia inimicoz sit odiēda: ipa tñ natura possibil' bītis cari est diligēda. et q̄tū ad hoc est eis bñfaciēdū z ozādū cōit p eis. iuxta ỹba p̄missa saluatoris Mat. v. in obiectiōe. Ali⁹ aūt est effect⁹ charitatis secūdari⁹ q̄ est respectu bonoz tpaliū. z q̄ ad hūc nō oēs diligere tenent inimicos nec ozare p tpalib⁹ bonis nisi in q̄dā generalitate in q̄tū valent ad eoz salutē: qđ soli deo notū est. qz oīb⁹ tpalib⁹ pōt bō bñ z male vti. z ideo circa hoc nō est aliq̄d determiate petēdū. Uñ inimici; optare z ozare vt habeāt bona gr̃e z gl'ie est necessitat; z p̄cepti. sed vt habeāt bona alia: pfectiōis est q̄tū ad inimicos p̄sone: nō aūt cōitatis vel ecc'lie. qz q̄tum ad istos nō esset pfectōis ꝼm Ambr. ī glo. Lañ. ij. Uñ illis nō sunt optāda etiā bona tpalia. s. vite plōgatio: diuitie: z psperitates tē. Naz q̄ tales ozat ecc'lia vt dextra dei pteranť. Pro inimicis aūt p̄sone nostre ozare debem⁹ z tenemur optare bōa spūalia. tpalia aūt eis optare: pfectionis est. s. in speciali. Sed vra cōi ozone ñ excludamus ipsos inimicos q̄ ozare debem⁹ etiaz p ipis inq̄tū bona eis tpalia expediūt ad salutez: hoc est p̄ceptū. Et sic patet. ℣ Tertiū donū pfectez efficacissime scitat; Ná spūsctō plen⁹ fuisse ōr Aug⁹. Et tante scitat; erutit vt maxima z multa sig̃ ac pdigia faceret. Et qđ est maximū p ceter; donis sctoz eius scitas tāte efficacie z meritoz apō deū tāercellētiū erat: q⁹ vnica sua oratōe q̄ dixit. Dñe ne statuas ill' b̃ petm̃: Saulū tale z tantū ecc'lie tor⁹ psecutorē cōuerti ad deū p̄meruit. quē de⁹ tali z tāto miraculo ꝟuertit atqz sublimauit: atqz tot⁹ ecc'lie vtilitati effecit fructuosum z gl'iosuz: vt ei sit'lis ñ fuerit. O g̃ mira sanctitas Stephani q̄ talē p̄meruit. s. Paulū lucrari chr̃o: p quē orbis tot⁹ debuit ꝟuerti ad chr̃m. Cui⁹ veritatē testat Aug. in ser. sic dī. Si martyr Stephan⁹ nō ozasset: ecc'lia Paulū ñ habuisset. In ist; ait duob⁹ discipul' geminū nob⁹ mōstrat salut; indiciū. vt sicḳ bon⁹ est imitet pseuerātia charitat; ī Stephano. q̄ aūt malus est seq̄tur exēplū ꝟuersiōis in Paulo. ℣ Sed b̃ posset q̄s q̄rere dī. Nunqd Paul⁹ in celo ꝟfūdit p occisione Stephāi. Ad id rñdet ibidē Aug. dicēs sic Ecce inq̄t nūc Paul⁹ cū Stephano letat: cū Stephano chr̃i charitate pfruit: cū Stephano regnat Quo ei Stephanus p̄cessit cruciatus lapidib⁹ Paul: illuc secut⁹ ē Paul⁹ adiut⁹ oīonib⁹ Stephani. q̄z beata vita fratres ī q̄ nō paulus de occisione Stephani ꝓfundit: sed Stephan⁹ de ꝓsortio pauli gratulat. qz charitas chr̃i in vtroq̄z letatur Dec Aug⁹. Et sic patz. Dec sufficiat. D

Circa tertiū p̄ncipale de cozona btitudis Stephani sit cōclusio: q⁹ hic btūs a chr̃o gl'iosissime est cozonat⁹ vt merito Stephan⁹ a cozona sit vocatus. Declarat ꝼm Frā. maro. in ser. atqz alios doc. sup. iij. dist. xlix. tractātes de aurea z aureola btitudine pluriū cozonis gl'iosissimis inf̃ scōs: p̄cipue tripl'r. ℣ Prio cozona aurea q̄ debet charitati z scitati. de q̄ Ecc'i. xlv. Cozona aurea sup caput ei⁹ exp̄ssa sig̃ scitat; z b̃ in signū regal' dignitat; dat illis btis tanq̄z filiis sūmi regis. s. deꝼm q⁹ q̄sq̄z meruit p charitatē. z consistit in gl'ia essentiali. s. visiōis z fruitiōis diuie. Scdo cozona specialissime gl'ie. s. aureole q̄ est p̄miū accidentale qđ debet opi p̄cellēti. Et est tripler ista corona. Una doctoz vel p̄dicatoz. Danc hz btūs stephan⁹. qz fidē docuit z defensauit mulaplicādo disputatiōe. z p̄dicauit confirmādo miraculoz magnoz ope. Ecc'. vj. ca. Alia est aureola martyrū quā ipe gl'iosissime hz. Tertia ē vginū. Tū ex credit bñe. qz pbat fuisse vgo mūdissim⁹. Tū ex vultu angelico q̄ refulsit in signū vginitat; s. ut ista ex reuelatiōe diuie gl'ie z visiōe chr̃i in dextra patris. Nā talia magna vt cōiter solet chr̃s vginibus reuelare. ℣ Tertio cozonat⁹ est Stephan⁹ cozona gl'iose p̄me victorie in fidei certamie ingrāū fuit victor p̄m⁹. s. z martyrū mgr̃ ī alijs. ꝓpt qđ habet Stephan⁹ ī celo gaudiū excellētissimū p alijs cozonā ve gl'ie maximā. Uñ merito de eo canit ecc'lia lud p̄s. Gl'ia z honore cozonasti eū dñe tē. qz vt ōr Amb. de scō Vitali: talis geminā cozonā accipit. s. martyrij in se. z in alijs magisterij vl' exēpli Cipzian⁹ etiā de b̃ dicit. Preliāte te z fidei ꝓfessione pugnante spectat de⁹: spectāt angeli: spectat chr̃s. O q̄nta iocūditas. q̄nta gl'ie dignitas: pstā de deo celi z chr̃o iudice cozonari. Dec ille. O ita qz charissimi: festinem⁹ z nos p bona opa ad illā patriā supnā. Discam⁹ exēplo Stephani z nos bñe charitatē: mūdiciā: patiētiā. Cōmēdem⁹ nos btī h⁹ gl'iosissimis meritis z ozem⁹ supplices dñm iesum: vt ipius stephani p̄cib⁹ valeamus ad illā ineffabilē gloriā celestē puenire. Amen.

De scō Joāne euāgelista Ser. j. cū Legēda.

Hic est discipulus

Ille quē diligebat Jesus. Verba sunt ecc'lie accepta ex Joā. c. vl. z euāgelio hod. ꝓpostere. A ℣ Animꝫ hec verba ad beati Joānis laudē z gl'iam sic canit ecc'lia. ad ostendendū q⁹ Joānes fuit specialissime dilect⁹ a chr̃o dei filio. Et hoc ostēdit ecc'lia etiaz exēplo. qz post festum p̄clare natiuitatis dñice statuit eius. s. Joānis festum celebrari in die tertio ꝓximo ꝓ

dilectiõis chri signo. Nã videmus q̃ ꝙsuetudo est pncipũ militẽs suos charissores iuxta se ꝓpinquos ad mẽsam sedere velle ꝓ honore. Sic eccl'ia cũ fecit Joãnẽ festo bonorãduz voluit eẽ iuxta festũ natiuitat̃ dñice ꝓ sig̃ speciale dilectiõis. q̃z huius aũt Joãnes fuerit charissor chri q̃z stephan⁹ et familiarior: tñ festũ stephani ꝑcedit festũ Joannis ob hãc ꝓpue causam. qz illa die. s. imediate subsequnti die natitat̃ fuerat corp⁹ stephani tũ. merito q̃ die festũ illũ sibi vendicat. Itaq; frẽs discam⁹ z nos ioãnis exẽplo vt sim⁹ veri discipuli chri fide z ope. discam⁹ ipꝫ imitari vsq; ad crucẽ sicut z ioãnes chro i cruce posito astitit cũ ꝙgine marie: vt. s. ꝓ chro pati nõ desistam⁹ veracit̃q; ipm diligam⁹ vt z a chro diligamur: z de nob dicat̃ valeat q̃ de Joanne dr. Hic est discipulus qui hec scribit z comendat de tribus.

Primo de discipulat⁹ chri ꝙitate: cũ dr. Hic est discipulus.

Secõdo de ꝑfectis meriti sanctitate. qz singlariter dr: Hic est ille.

Tertio de amoris ꝑcipui familiaritate: cũ dr. quem diligebat iesus.

B

Circa ꝓmũ de vero discipulatu chri accipiam⁹ hãc ꝓclonẽ q̃ sic ioãnes apl's sic z ois chianus debet discere vt sit ver⁹ chri discipulus. Hoc clarius ꝓ Clementẽ papã. dist. xxxviij. c. Nullus. dicẽ. q̃ q̃ discere atq; agere bona recusat: magis diabolo z ẽ chri membrũ oñdit: z potius ifidel q̃ fidel esse mõstrat. Dec ibi. Nõ ẽ est oib⁹ mlcũ dãnosa z piculosa ignorare salutifera. vt patz ibidẽ. c. j. z se. z c. Qui cũctor⁹ erro⁹. z est oib⁹ mlcũ dãnosa z piculosa ignorare salutifera. vt patz ibidẽ. c. j. z se. z c. Qui ea q̃ dei sunt nesciunt: a deo sapiunt. z q̃ ea q̃ dei sunt nesciunt: a deo nescisunt. Paulo attestãte q̃ ait. Siq̃s ignorat ignorabit. Idẽ. Quicũq; stult⁹ est i culpa: erit sapiens in pena. Dec dicto c. O ẽ q̃ ẽ graui piculo z peno sũt ꝙstricti q̃ verbum dei nolũt audire: putantes q̃ ignorãtia excusent̃: cũ ponus ẽ uare ignorãtia affectata q̃ excusare vel pcm̃ minuere: vt dr Aug⁹ li. q̃stionũ. z hr dist. xxxviij. ca. vbi Hze. li. s. mozal'. dr sic. Qui ea q̃ dei sunt nesciunt. Id id aũt accipe exempla. Quero te: vtr q̃ videat vel etiam mozi: nolles i ẽ ranter cadere habes vel etiam mozi: nolles i ẽ ranter cadere vel mozi. credo q̃ sic. ois em̃ sane mẽtis vel timer. Sic est in ꝓposito. Nã vt ait Hzego. Jacula q̃ ꝓuident minꝰ ferũt. Sed q̃m fm euãgeliũ: apli Chri. ꝓstea aps Antiochiã ꝓmũ nũcupati sũt chriani. Idcirco exẽplo Joãnis debem⁹ tã q̃ bu miles discipuli chri q̃ est mgr ꝑfectiõis diligẽter discere ab eo vt vere sim⁹ ei⁹ discipuli. nã discipulus a discẽdo dr fm catholicon. C Sed q̃rit Quid vel q̃les lectiões debet hõ discere z ꝙuare vt verus chri discipul⁹ merear fore. Respondet fm Aug. sermõe d martyrib⁹: dicẽs sic. Jpe dñs non dixit: Discite a me mozuos suscitare: super aq̃s siccis pedib⁹ ambulare. nõ hec dixit. sed q̃d ait: q̃ mitis sum z humilis corde: z inuenietis req̃m aiabꝰ vr̃is. Et itez. Diligite inimicos ve. zc. Et itez. Estote ꝑfecti sic z pr̃ vr̃ ꝑfect⁹ est. Et licet sint alia mlta in q̃b debem⁹ dñm z sanctos imitari: ista tñ ꝑcipua sũt. Dec Aug. Dz ꝓ simplicioribꝰ vt lucidi⁹ ista disseramus Flora q̃ chris dñs vere ꝑfectiõis z vitat̃ celestis mgr: inc alia q̃tuor. s. ꝑapuas lectiões addiscẽdas suis discipulis efficaci⁹ mãdauit z obꝑuãdas ꝓ vere chianitatis regl'a. Prima lectio est puritatis. s. baptismal': ac etiam pniaꝝ ꝓ remotionẽ ois pcti mortal'. Nã Jo. iij. chis dr. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ zc. Itẽ Luce. xiiij. Siq̃s venit ad me z nõ odit ꝑem suuz z matrẽ z vxo. z filios. adhuc aũt z aiam suã. i. vitã corpalẽ. s. ꝓtinendo ꝓpẽ deũ: paratꝰ etiam mori q̃ ꝑ cuiuscunq; dilectione peccare: nõ ꝑt me⁹ esse discipul⁹. Et q̃ nõ baiulat crucẽ suã ꝓ carnis mortificationẽ z ꝙcupiscẽtiaꝝ repssionẽ: nõ põt me⁹ esse discipul⁹: sic Lyra exponit Et q̃ nõ renũciauerit oib⁹ q̃ possider. s. affectu: vt ꝓ nulla re offendat deũ: licz possideat effectu: nõ põt me⁹ esse discipul⁹. Hinc z Jo. viij. Si mãseritis in ꝓmone meo: vere discipuli mei eritis. Hãc nimiꝝ lectionẽ ꝓuauit Joãnes apl's. q̃zc. Secunda lectio mititatis. Mat. xj. Tollite iugũ meuz sup vos z discite a me q̃ mitis sum: nullũ ledendo sed inimicis ꝑcendo. Nã z sic orãdũ mãdauit Dimitte nob debita nr̃a sicut z nos dimitt. zc Mat. vj. Tertia lectio hũilitatis: vt s. Mat. xj. Discite a me q̃ mitis sum z hũilis corde. Joãnes euãgelista mitissim⁹ z ꝑfectate ac charitate plen⁹ fuit: z adeo hũilis q̃ in suis sẽptis nusq̃ siue in euãgelio siue in epl'is se scribit apl'm sed discipulum vl' seruũ Jesu chri. Quarta lectio charitatis vñ Jo. xiij. Mandatũ nouũ do vob vt diligatis inuicẽ sic dilexi vos. In hoc cogñscent oms q̃ discipuli mei estis si dilectionẽ habueritis ad inuicez. Ecce fracna dilectio. Itẽ Jo. xv. Manete in dilectiõe mea. si ꝑcepta mea ꝓuaueritis manebitis i dilectõe mea. sicut z ego ꝑcep. pa. mei ser. z ma. i ei⁹ dile. Ecce dei charitas. Joãnes charitate plenissimus ꝓbat. qz oia ei⁹ ẏba charitatẽ resonant sic in euãgelio siue in epl'is. Et abũdãtia em̃ cordis os loquit. Mat. xij. Hinc phs. iij. Etb. dr: q̃ q̃ lis vnusq̃sq; ẽ talia dr z opat z talis viuit. Dicit aũt Hiero. q̃ Joãnes vsq; ad vltimã senectutez cũ virginẽ man⁹ discipulox ad eccl'iam deferret: sola ista ẏba ad q̃libet pausam dicebat. Filioli diligite alterutrũ. Interrogatusq; cur sp cadez ẏba loqret. Rñdit. qz dñi mãt ꝑceptũ est. z si solũ h̃ fiat sufficit. Patz g̃ q̃ ipe charitate plen⁹ fuit. O g̃ vere discipulũ chri dignissimũ Joannẽ. o chriane stude in his imitari si vis ver⁹ chrian⁹ z ver⁹ chri discipul⁹ hr.

D

Circa scõm ꝓncipale de ꝑcellenti merito Joannis accipiamus hanc ꝙclusionẽ fm sniam Frã. mar. Fmone de h̃ scõ. q̃. s. btũs Joãnes maxim

ad q̄ stuit meritum in seq̄ndo chr̄m dn̄m in collegio discipulorz. Et idē declarat. qz relinq̄re oīa z seq̄ chr̄m maximi meriti est apud deum: vt patet Mat. xix. vbi Petrus interrogauit chr̄m di. Ecce nos reliq̄mꝰ oīa z secuti sūꝰ te: q̄d g̃ erit nob? Rn̄dit Jesus. Amen dico vobis q̄ vos q̄ secuti estis me: in regeneratiōe. i. resurrectōe: cū sederit filiꝰ hois in sede maiestatis sue: sedebitis z vos sup sedes iudi. tē. s. tanq̄z primi assessores. Et ois q̄ reliq̄rit domū vl frēs aut so. aut fi. aut agros ꝓpt nomē meū: cētuplū acci. z vitā eē. possidebit. hoc est: q̄ deserit tpalia: accipiet spūalia bona h̄ i pūa: q̄ excedūt illa sicut cētenariꝰ vnitatē: z vitā eternā possidebit i futuro. Sic exponit Ly. Patet g̃ q̄ relinq̄re omnia sit magni meriti ꝓ chr̄o. z adeo q̄ stē h̄r. xij. q. j. Expedit. et. q. ij. Socrates. pfectiꝰ ē oīa ꝓpt chr̄m relinq̄re q̄z paupib⁹ distribuenda seruare. Sed btūs Joannes in h̄ alios discipulos excessit papue q̄druplici rone

¶ Primo rone virginitatis.

Scōo rone iuuentutis.

¶ Tertio rone generositatis.

Quarto rone affectuo sitatis

Primo rone ꝟginitatis. qz ipse iter alios vt canit eccl'ia ꝟgo est electus a dn̄o z ꝟgo i eū pmāsit. Dicit em̄ Hiero. in plogo sup Joā. q̄ ipm chr̄s de nuptijs nubere volentē vocauit in ꝟginitate. Q̄ g̃ maximū h̄ meritū sponsam ꝟginē relinq̄re z ad fruandā ꝟginitatē ꝓpetuā post chr̄m aduolare. ¶ Hic occurrūt q̄stiōes. Prima q̄stio Utr votū religiōis dissoluat spōsalia ꝓtracta. Ad q̄ rn̄det fm doc. pcipue fm Raymū. q̄ alter spōsorū licite pōt trāsire ad religionē: etiā cōtracto matrimonio z altero inuito: dū tn̄ añ carnis copulam. Sed q̄d de illo q̄ in seculo remanet. Rn̄detur q̄ absoluit a spōsalib⁹ retā mr̄imonio. extra de cōuersi. cōiuga. Uerū. et. c. Ex publico. z extra de sponsa. Cōmissum. Scōa q̄stio de spōsa Joannis quā reliq̄t: q̄ illa deuenit? Ad h̄ rn̄det Alber. mag. in ꝑmio sup Joānē. q̄ hec sponsa de cuiꝰ nuptijs vocatꝰ fuerat Joānes i ꝟginitate pmansit. z in societate btē ꝟginis Marie matris chr̄i postmodū visa fuit: z sine bono q̄uit. Ex q̄ patet q̄ errant q̄ dicūt istā Joānis sponsam fuisse mariā magdalenaz. qz fuit altera noīe Anachita: vt ōt Ludolphꝰ. Tertia q̄stio adhuc ꝓ taliū vouentū edificatōe. Quid si talis spōsus turauit cū sponsa sua. stē z credit de Joanne. Rn̄det fm Ray. q̄ ꝓsiderādū est si talis ante fecit votū religionis z postea iuramentū pstitit alicui q̄ eā duceret: tūc debet votū implere z agere pniam ō iuramēto illicito. extra q̄ cle. vl vo. Rursus. Idē tenet Hostien. q̄ si p̄mo turauit et postea vouit in hoc casu fm Hosti. z Goff. ꝓualet q̄ dez iuramentū. z cogi pōt ad mr̄imoniū si in seculo manet. Si tn̄ vult potest itrare religionē. vt extra ō sponsa. c. Cōmissum. Nā si post tale votum simpler ꝓtrahat ꝓ verba de ꝓsenti: nō poterit cognoscere vroz̄ sine pctō mortali. qz adhuc pōt intrare religionē. Et de talib⁹ in p̄dicatiōe loq̄ hec sufficiāt. Ad id exemplū sit nobis Joānes q̄ sponsā reliquit ꝓ chr̄o. ¶ Secūdo Joannis sequela p̄cellit rone iuuentutis. Erat em̄ iunior ceteris. Et sicipe in etate florida mundū pro chr̄isto dn̄o reliquit: in qua etate passiones magis vigēt. Propter q̄ tunc difficilius est obtinere statum virtutis. Nam inter discipulos ipse scribit fuisse adolescens fm Marcū. Sed huius gr̄a querit Uerū cōuersi ad chr̄m in iuuentute plus diligāntur a chr̄o simpl'r z absolute: ac maiorē gl'iaz obtineant in celo q̄z conuersi in senectute. Et poterit argui q̄ sic. quia iuuenes florem iuuentutis offerunt chr̄o. senes aūt fecem. g̃ illud videt magis gratum. sicut z de Joanne patet: quē chr̄s plus dilexisse legit. Item Jsido. de sum. bo. li. iij. ōt sic. Quidam in iuuētute luxurioſe viuētes: in senectute delectanꝰ fieri cōtinētes. tales nequaq̄z cōnentes vocandi sunt. quia in iuuentute luxurioſe se vixerunt. nec habent p̄miū. quia laboris certamen non habuerūt. Quos em̄ expectat gloria nisi in quib⁹ sunt glorioſa certamia? Dec ille. Et sic pater. Sed in cōtrariū est illud saluatoris dicentis Lu. xv. Dico aūt vobis q̄ gaudiū est in celo sup vno pctōre pniam agente magis q̄z super lxx. iustos qui non egent pnia. Nō exponit Hie go. de iustis tepidis. z de pctōre feruēti? cōuerso lena q̄ multis ꝟginib⁹ pfert. g̃ tē. Rn̄detur q̄ z operāti. Sicut patz exēplū de Maria magdasicut ōt Rich. z Bonauē. sup. iij. dist. xlix. Pmiū glorie est duplex. s. essentiale: q̄ debet charitati. z accidentale: q̄ debet opi. Quo ad p̄miū essentiale non minus diligit deus senem cōuersum q̄z iuuenem. quia scribit Act. x. vbi ait Petrus. In veritate comperi q̄ nō est ꝓsona ꝓ acceptor deus: sed in omni gēte (z sic etiā in oi etate) qui timet deum z operatur iusticiā: acceptus est illi. Unde ex q̄ illud pmiū. s. essentiale (q̄d ꝓsistit in visione deitatis z fruitione principaliter: atq; ex consequēti hūanitatis ipius chr̄i) charitati respondet. sequit q̄ siue homo in senectute siue in iuuentute ꝓuertat ad deum: p̄miū essentiale habebit fm gradum sue charitatis: ita q̄ si talis in senectute cōuersus equali vel maiori charitate moueat ad deū: sicut ille in iuuētute cōuersus. sic eq̄lem vel maiorē gratiā z gloriā obtinet. vt patz ꝑ pmissa in ꝓtū. Sed q̄ ad pmiū accidētale maiorē gloriā ꝓsequit iuuenis cōuersus. Tū rone habituate ꝟtutis. qz vt ōt Holkot sup li. Sap. Dē pcūm incurabilis? est i sene q̄z in iuuene. Nō ei nocua testa capit inueterata sapit. Tū qz iuuenis dimisit pcūm q̄n peccare potuit. sed senex cū iā defecit. Un illud est gl'iosius. Ecci. xxxj. Qui potuit trāsgredi z non est trāsgressus: facere mala z nō fecit: q̄s est hic z laudabimꝰ eū: fecit em̄ mira in vita sua. Tū rone diuturne operatiōis z seruitutis qz dicit ap'l's. j. Lor. iij. Unusq̄sq; ꝓpriam mercē

accipiet ꝑm suū laborē. Prōide vt dicit ꝓbus. i
ēb. vna hirūdo nō facit ver nec modicū tēpus
sic nec vna dies vl modicū tps facit boiem felicez
.l. gliosissimū. s. respectiue. Et sic ptz rnsio ad ob
iecta q̄ accipiēda sē ad sensū ꝓdictū. O ḡ charissi
me iuuenis noli ꝓcrastinare tuā ꝙuersionē: noli
differre exēplo ioānis: vt ampliorē adq̄ras gl̄iaz
q̄ iesu chr̄i dilectōez. O charissime z tu senex q̄ tā
diu distulisti cōpūgere z agere pniaz: stude feruē
tius currere ꝑ chr̄m vt ꝓcedas mlt̄os iuuenes
in gl̄ia: q̄ si vires adeo defecerūt tibi vt nil possis
agari accipe cōsiliū sanū: b. s. vt studeas fortiꝫ ꝓtri
bonis feruore deflere ꝓcta tua z negligētia tpis.
charitate: sic fecit Magdalēa. Nā sic carnes an
tiq̄ fortiori igne z cōmotiōe i olla ꝑ cochlearia so
lēt mel ꝑ decoq̄: nec sufficit eis pu⁹ ignis vl̄ qua
decoctio q̄ sufficiat tuniozibꝫ carnibꝫ decoquēdis
ignē charitat̄ si se. qm̄ Piero. dr: q̄ i pnia pl⁹ pen
sat deus vim amoris q̄ diuturnitatē tpis. O tu
igit̄ dū q̄z ꝓtōz age pniaz. ¶ Tertio in seq̄
tia chr̄i Joānes ꝓcellit rōe generositat̄: qz fuit de
maiori gne. s. regio z sacerdotali q̄uis esset pau
per. Nā ex q̄ erat ex pte mr̄is de eo dē genere cum
chr̄o dño seq̄t̄ q̄ ei⁹ generositas fuit nobilissima
vtpote regal̄ descēdēs de Dauid. z sacerdotal̄. s.
de Aarō. qz ꝛz Lu. j. q̄ Elizabeth mr̄ ioānis ba
ptiste fuit de filiabꝫ aaron. Mr̄ āt ioānis eadē
liste fuit cognata mr̄i baptiste. s. elisabeth. fuit ei
filia sc̄ē anne. ḡ tē. Deniq̄z Joānes genealogiaz
habuit cū dei filio ꝙz carnē: z fidē. z est maximuz
sup oia bona exteriora: qz a deo electz impendit.
Quarto ꝓcellit rōne affectuositat̄: qz maiora
bona ad q̄ marie afficiūt boies reliq̄t Joānes ꝑ
chr̄o. nā Petr⁹ reliq̄t bona fortune. vt nauē z re
tia. sic z q̄dā alij discipl̄i Sed Joānes reliq̄t etiā
bona nature q̄ sunt incōparabil̄r maiora z affectu
osiora. s. patrem matrē z sponsam z rete z oia q̄
habuit: vt ꝛz i euāgel̄. O ḡ fuē chr̄i iesu. O disci
pule dilectissime. ecce nūc regnas z gaudes cum
dulcissimo iesu i celesti regno ꝑ quo cōtempsisti
oia. ꝑ illo chr̄isti amore memēto nr̄i.

Circa tertiū ꝓncipale de amore spēali Joānis
chr̄o z ecōuerso accipiamus hāc ꝓclonē: q̄ sez
time. pbat̄ q̄ ꝓseruatiōez z tutelā custodie. Decla
rat papue ꝑ q̄ amic⁹ ꝛz ꝙz Catholicō. q̄si ami
mi custos. Ista ioānes fuauit chr̄o: qz nūq̄z vo
luit ipm offendere ꝓcō. chr̄s q̄z ꝑ ioāni exhibuit
quia ipm ꝓseruauit multipliciter z custodiuit.
Dño a feruētis olei lesiōe. Nā Legenda
ioānes aplis diuīsis i asiā ꝓfect⁹ mlt̄as eccl̄ias
chr̄i fūdauit. Impator āt Domician⁹ audita eius
fama accersitū ipm i dolū feruēt̄ olei ante portā
latinā mitti iussit. Ille āt exīt de vase illesus vn
ctus nō adust⁹. Videns igit̄ Impator q̄ nec sic
desisteret a chr̄i ꝓdicatōe eū i Pathmos insulā in
exiliū relegauit vbi Apocalypsim de⁹ sibi reuela
uit. Scōo custodiuit z defēdit ipm chr̄s i exi
lij relegatiōe: vt. s. educeret. Nā eodē āno Domi
cian⁹ a senatu ꝓpē crudelitatē infect⁹ ē. Et qz cu
ra fuit deo de suo apl̄o: ex tot⁹ senat⁹ ꝙsultu dif
finitū ē ꝑ vt q̄cq̄d Domician⁹ mādauerat vl̄ or
dinauerat reuocaret vl̄ cassaret. Sicq̄z factū est
vt sctūs ioānes q̄ cū iniuria fuerat in insulā depor
tat⁹ cū honore Ephesū rediret occurrēte ei vni
uersa mlt̄itudie z dicēte: Bñdict⁹ q̄ venit i noīe
dñi. Cū q̄ ingrederet vrbem Drusianā q̄ fuerat ꝑ
ipm ad fidē ꝙuersa z desiderabat ei⁹ reditū: ecce
mortua efferebat. Tūc pentes ei⁹ z orphani dixe
rūt. Sctē ioānes ecce Drusianā efferim⁹ mortuā
q̄ nos oēs alebat z deo fuebat i viduali castitate
q̄ tuū aduētū desiderabat pl̄imū di. O si videaz
apl̄m dei añ q̄z moriar. Ecce tu venisti z te vide
re ñ potuit. Tūc ioānes iussit feretz depōi z cor
pus resolui: z dixit. Dñs me⁹ iesus chr̄s suscitet
te Drusiana: surge z vade i domū tuā z para mi
hi refectionē. Statim illa surgēs cepit ire sollici
ta de iussiōe apl̄i. Fact⁹ ē ḡ clamor ꝓpl̄i ꝑ tres ho
ras dicēt̄. Un⁹ ē de⁹ quē ꝓdicat ioānes. vn⁹ est
dñs iesus chr̄s. ¶ Tertio custodiuit ipz chr̄s
in ꝓpl̄i seditiōe z veneni potatōe. Nā cū ioānes ꝑ
totā Asiā ꝓdicasset cultores idoloz. seditiōez in
ꝓpl̄o ꝙcitātes ioānē trahebāt ad tēplū Diane co
gētes sacrificare. Quib⁹ ioānes ꝓposuit vt aut ipi
ad inuocatiōē Diane eccl̄iaz chr̄i euerterēt z ipse
idol̄ sacrificaret. aut ipe ad inuocatiōē chr̄i tem
plū Diane euerteret z illi in chr̄m crederēt. Cōsen
tientibꝫ ḡ orauit apl̄s z fundit⁹ tēplū corruit: z
imago Diane cōminuta est. Aristodem⁹ āt pōti
fex idoloz. ꝙcrauit seditionē maximā: ita q̄ vna
pars ꝓpl̄i ꝓ aliā in plurimū pararet. Cui apl̄us.
Quid vis facia vt placeaz? Rñdit. Si vis vt crē
dā deū tuū dabo tibi venenū bibere: vt si nullaz
lesiōr̄ habueris ve de⁹ ipe cōprobet. Cui ioānes
Fac sic. Et ille. Volo vt ꝓbus alios inde morien
tes videas vt ptimescas. Et duos decapitādos
a ꝓcōsule perēt. z dato illis veneno: mor spīi ex
halarūt. Tūc apl̄s calicē accipiēs z sig̃ crucis se
muniēs totū venenū ebibit z nil lesiōis incurrit.
Un̄ deū oēs laudare cepēr̄t. Tūc Aristodemus
ait. Adhuc est mihi dubietas: iz si veneno mor
tuos suscitaueris ve credā. Tūc apl̄s illi tunicam
suā tribuit di. Vade tuiꝑe z mitte eā sup corpora
mortuoz dicēs. Apl̄s chr̄i misit me ad vos vt in
chr̄i noīe exurgatis. Qō cū fecisset: illico surrexerūt
Tūc apl̄s pontificē z ꝓconsulē credētes cū oīm
parētela baptizauit. q̄ i honorē bti ioānis eccl̄iaz
ꝙstruxerūt. ¶ Quarto custodiuit eū ab aer̄ tur
batione z qō maximū est a mortis dolore. sic̄ z a
carnis corruptiōe: vt dr Piero. Refert q̄z Heli
nādus q̄ cū ioānes euāgeliū scribere vellet ꝓs
ieiuniū indixit vt orar̄et se dig̃ scripturz. Et ꝑ lo
co illo secreto q̄ diuina scriptur⁹ secesserat orauit
vt nullas huic insistēs opi vētoz ibi aut imbriū

iniurias pateret. Dãe eidẽ loco vsq; hodie reuerentiã elementa fuare dicunt. hec Delinandus. Hec cã breuitatis hic sufficiãt de legenda. plura omissa sũt q̃tũ libet ad aliũ ꝑmonẽ trahẽda. Et sic patz signũ dictũ. ℟ Deniq; vltio ꝑ signo amicicie vere ẽ sese i morte nõ deserere. ℣ Prouer. xvij. Omni tpe diligit q̃ amic⁹ ẽ t frat in ãgustijs cõprobat. Btus ioãnes b̃ fuauit chr̃o. qz in angustia crucis cũ pateret astitit morienti: t affuit sepulture zc. Chr̃s etiã dñs ioanni b̃ signũ ondit: qz i morte ipm visitauit: nõ p angelũ vl̃ angelos vt q̃sdã alios scrõs: sz p seipm psonal̃r ad celos euocãdo ꝑm Piero. t Petz Damiani. Hoc fuit gr̃e maxie: qz chr̃s psonaliter cũ discipul̃ venit ad dilectũ suũ discipulũ: sic t ad matrẽ suã i hora mortis. Ut nempe testatur Legenda.

℣ Cũ ioãnes esset. xcix. annoz t passiõe dñi ꝑm Jsiõ. anno. lx vij. apparuit ei chr̃s cũ discipul̃ dicens. Veni dilecte mi ad me qz tps est vt in mensa mea cũ fruby tuis epulerj. Surgens ioannes cepit ire. Cui dñs. Dñica die ad me venies. Veni ente dñica die ois ꝓl's congregatus est ad eccl'iaz ei⁹ noie fabricatã. Qui a ꝓmo pullozz cãtu ꝑdicauit eisdẽ vt i fide eẽt stabiles t i mãdatz dñi feruẽres. Postea fecit fieri foueã q̃dratã iuxta altare t terrã extra eccl'iaz iactari. descendẽsq; i foueã expassis ad deũ mãby dixit. Inuitat⁹ ad ꝓuiuiũ tuũ dñe ihesu chr̃e ecce venio gr̃as agẽs: qz dign⁹ es me ad tuas epulas inuitare q̃ ex toto corde desiderauj te. Cũq; ozonẽ finiuisset tãta lux sup eũ emicuit q̃ null⁹ eũ respicere potuit. Recedẽte ãt lũine mãna fouea plẽa inuenit qõ i loco illo scatu rire videt instar minute arene. O g̃ chr̃iane anie o oẽs fideles chr̃i laudẽ deũ nr̃m i b̃ scõ suo: t ozem⁹ vt ei⁹ meritj dec nob gr̃am t gl'iam Amẽ.

℣ De sancto Joanne Ser. ij. de dilectiõe eius specialissima t visionis t honoris gr̃a.

Dilectus meus mihi t ego illi q̃ pascit inꝰ lilia. Hec ỽba scribũt Cañ. ij. t ad laudez huj⁹ festiuitatj accipiũt. tãq; diceret chr̃s ioãni. Dilect⁹ me⁹. s. ioãnes discipul⁹: mihi. s. est specialj dilectione ꝓiũctus. t ego illi. s. suz speciali amore vnit⁹: qz vt ỏt Beda t Gze. in offi. Dic ẽ ioãnes q̃ priuilegio amoris ꝑcipuj ceteris altius a dño meruit honorari. Hz qm̃ fm q̃ ỏt Richb. ỏ trinitate. pfecta charitas esse nõ ꝑt nisi sit q̃ amorem impẽdat t qui amorẽ repẽdat. Idcirco chr̃s dñs vult vt q̃s ipe dilexit. s. chr̃ianos adeo q̃ redemit sanguie suo t morte. t ille reamare studeant chr̃m sic fecit ioãnes. ꝓpt̃ qõ de eo ỏt chr̃s i verbis ꝑceptj. Dilect⁹ me⁹ mihi t ego illi. Et qm̃ chr̃s dñs cũ sit mũdissim⁹: nõ suos dilectos vult esse mũdos ab oi pctõ t carnali spurcicia: qz oẽ aial diligit sibi sile Eccl'i. xiij. qõ ꝑcaz cũ subdit in ꝑmissis ỽbis. q̃ pascit inter lilia: q̃ sunt castitatis signacula ꝑ sui decoze t vigoze ac odoze renitens te. Preterea de ioãne q̃ chr̃m dilexit in mũdissima ỽginitate ỽba ꝑmissa accipiunt. In q̃bꝰ verbis tria mysteria notabimus ꝑ sermone fm q̃ debitus cõmendatur.

℣ Primũ ỏz spẽalis dilectõis. s. inter chr̃m t ioãnem. ibi. Dilectus meus mihi t ego illi.

Scõm ỏz supnalis fruitionis. ibi. q̃ pascit. scz in diuinis.

℣ Tertiũ ỏz celebris honoratiõis. ibi. inter lilia. scz bróꝓ. nam ioãnes honorat inter bróꝓ.

Circa ꝓmũ mysteriũ de dilectiõe chr̃i ihesu erga ioãnẽ sit ꝓcło ista: q̃ q̃libet fidel' dz sũmope popꝰtare (ioãnis exẽplo) vt diligat a chr̃o ꝑfecta dilectiõe. Hoc claret ꝑcipue triplici rõne. ℣ Prio rõe vere sanctitatis: qz sola chr̃i dilectio ẽ vera t scta vel fidel'. Nã inꝰ mũ dialet. hoies nõ põt ee vere t fidelis dilectio: eo q̃ semetipos oditt diligendo pctã. Pt̃. Qui diligit iniq̃tatẽ odit aiam suã. Hz nõ põt diligere ꝑfecte aliũ q̃ odit seipm. iuxta illud Eccl'i. xiij. Qui sibi nequã cui bonus est. q. d. nil'i. g̃. zc. Deniq; sic nõ ẽ vera: ita nec scta t fidel' eo q̃ mundani homies in malo t ad malum se mutuo diligũt. alij ad carnalitates secãdas. alij ad diuitias vel delicias: ambitiones t honores ꝓseq̃ndos vl̃ ad quãeũq; societatẽ vitiosam. Et sic diligere ẽ ꝑni⁹ odire. qz hz pbm. x. Ecb. Amicicie dilectio fundat sup beniuolẽtia. Sed rales malũ culpe t ꝓnter pene volũt illis sic dilectis. g̃. zc. vñ Tull⁹. li. de amicicia dic. Hoc ꝑmũ sentio nisi in bonis amicicia esse nõ posse. Idẽ. Veri amici est nec turpia rogare nec ad ꝑces amici turpia facere. Hz chr̃s dñs diligit eos q̃s amat vere t sctissime. s. fm deũ ad gr̃am in ꝑni habẽdã. t gl'az i futuro ꝓseq̃ndã. g̃ ei⁹ dilectio ꝓpt̃a est. Scõo rõe stabilitat: qz alij amici sẽ ad tps t non ꝑmanebũt nec tuuabũt in mortis necessitate. Eccl'i. vj. Est amic⁹ fm tps suũ t nõ perꝰ t vsq; i eẽnũ durat qz i celo ꝑpetuabit. t ee i ꝑni eti nũq; chr̃s desinit te diligere nisi tu ꝑ tuis ipz deseruieris peccando. Aug. li. ꝓsꝰ. Te dñe ihesu nec mo amittit nisi q̃ te dimittit. nullus tu derelinq̃s nisi q̃ te ꝑ tus derelinq̃t. g̃ ꝓpetãda ẽ zc. ℣ Tertio rõne fructuositatz: qz alioz amicicia t dilectio ꝑfecta fructuosa nõ est. Sed dilectio chr̃i fructũ eẽnalez t ineffabilẽ hz in celestj regnũ siue ꝑcipũ q̃rũcũq; trãsitoriũ fructuum. hz. j. Jo. ij. Mũdus trãsit t ꝓcupisc ei⁹. Sed dilectio chr̃i fructũ eẽnalez t ineffabilẽ hz in celestj ꝑmio. vñ Aug. O hõ elige tibi ex oibus amicũ. s. chr̃m. q̃ cũ oẽs deseruerint: solus ipe te non deseret. sz in regione quã ire debes t patriã introducturus est ioannes diligi a chr̃o.

Propt̃ ꝑdictas rões multũ desiderauit ex gaSed questiones circa hoc alique occurrunt. scz de ista ioannis dilectione a chr̃o.

℣ Prima questio de causa
Secunda de ꝓeminentia
℣ Tertia de differentia

Prīa q̄stio de cā vīcz huj spēal' dilectiōis. Cur
chr̄s dn̄s q nō accipit psonas hoim plꝰ dilexerit
ioānē iter discipl'os. Rñdeť q̄ p̄cipue triplici ex
cā. Prīa rōne. s. incozrupte puritaz. Nā chr̄s ñ
affectu carnali dilexit eū: eo q̄ fozet suꝰ ꝑsangui
neꝰ: sz affectu spūali qz erat dignꝰ ꝓpť puritatez
Uñ canit ecclia q̄ spēali progatiua castitaz am
plioꝛi dilectōe fecerat eū ee dignū. Ugo cñ est ele
cus a dño atq̄ inť ceteros magz dilectꝰ. Et hec
dicit Beda. Ex q̄ habemꝰ documentū q̄ si am
plius volumꝰ a chr̄o diligi. castitati insistamus
qz vt scribit Sap̄. vj. Incozruptio facit esse pro
ximū deo. z Prouer. xiij. Qui diligit cozdis mū
dicā. ꝓpter grām labioꝝ suoꝝ habebit amicū re
gem. Seda rōne accelerare fuituz. qz in flozi
da etate iuuenutis fuire cepit chr̄o ipmq̄ secutꝰ
est pfectissime. Sicut cñ primi fructꝰ gratiosio
res sunt boibꝰ: sic seruitioꝝ fructꝰ a prima etate
ueriť iugū dñi ab adolescēcia sua. Nā legimꝰ q̄
dicebat Mar. x. z b i signū magni amozis Nus
q̄ ātť legiť q̄ talia sig̃ vnq̄ oñderit alicui sent. sed
sufficiat senib⁹ q̄ nō ꝓficiunť a chr̄o si cū conuer
tanť: nec derelinq̄untur. vñ Ps̄. Ne ꝓicias me
in tpe senectutis: cū defecerit vꝝtus mea ne derelinq̄s
me dne. Uñ o bō si vis a chr̄o amplꝰ diligi tem
pestiue incipe sibi deseruire. Tertia rōne marie
cōis. z a chr̄o ipe multū est dilectus. Prouer. viij.
Ego diligētes me diligo. Si vis ḡ amari a chr̄o
anima chr̄m. Nā qz diligētes se diligit. magz z ma
time diligētes magz z marie diligit. ꝑ maximam
topicā. Sicut simplr ad simplicit: sic magis ad
magis z maximū ad maximū. Sed di. Quō
ego possum chr̄m diligere nisi ipe dederit z poz
dilexerit. Rñr q̄ dilectio nr̄a nō pōt ee cā ꝓcedēs
ēre nos diligat. iō. j. Joā. iiij. Charissimi diliga
mus deū qm ipe poz dilexit nos. Sz ex ꝓsequti
possumꝰ plꝰ vꝝt magz mereri vt plꝰ diligamur. z
ꝑ exercitiū vꝝtutū. nā Aug. dic̄: q̄ charitas me
reť augeri vt aucta mereať perfici. Ad id Seneč.
Mōstrabo ait tibi amatoziū sine medicamēto: si
ne berba. sine vllius veneficij carmine. Si vis
amare ama. sic fecit ioānes: ḡ zč. Q itaq̄ charissi
mi cū audim⁹ ioānē sic mūdū: sic adolescentē. sic
in chr̄i charitate feruentē z chr̄m sequntes induci
mur vt z nos mūdicia amplectamur: sequmur ci
tatē vt diligamur a chr̄o. Q deꝰ eēne q̄miseri
ari erimꝰ si sic viuimꝰ vt tuo amoze excludamur. q̄ beā
fruamur. Seda q̄stio de ꝑeminētia. vtrū
veraciť chr̄s magz dilexerit ioānē q̄ petꝝ vel alios
discipl'os. Et arguit Bona. sup. iij. di. xxxij. q. vl.
art. vlť. ꝑ z ꝛ. Nam ꝓmo videť q̄ magz dilexerit
Joānē. qz in euāgelio locz in plīb⁹ ōr q̄ ipe est dī
scipulꝰ quē diligebat ihesus. Et b etiā testať Be
da z canit ecclia q̄ Joānes ꝓuilegio amozis ꝑci
pui ceterz alicꝰ a dño meruit honozari. Itē Aug.
in glo. sup vlť. c. ioānis ōr q̄ ioānes magz ama
bať a chr̄o q̄stus Petꝰ magz amabat chr̄m. Sz
ꝛ Joānis vl. dixit dñs Petro. Diligz me plꝰ bis
vbi glo. ōr. q̄ b ñ q̄reret nisi saret q̄ plꝰ eū ama
ret. sz deꝰ magz diligit eos q̄ magis se diligūt. iu
xta illō Prouer. viij. Ego diligētes me diligo. ḡ
seq̄ť q̄ magz dilexit petrū nā z ipm toti ecclie ꝓfe
cit. Rñf. fm Bonauē. vbi s. alios q̄z doc. q̄ ꝓtes
modi dicēdi satz ꝓgrui b assignanť. sz nos accipi
amus tres modos. Prim⁹ est fm Aug. sup
Joānē. q̄ sez dilectio ē q̄dā in signo exteriozi. q̄
dā i affectu interiozi. Prio mō magz dilexisse vide
tur chr̄s Joānē: qz maiozz familiaritaz sig̃ ei exhi
buit. Nā z sup pectꝰ chr̄i recubuit z ei ꝓditozē
singularič chr̄s manifestauit. ac mr̄i ipm in filiuz
cōmēdauit z in fratrē sibi adoptauit. Sed scōo
mō magz dilexit Petrū feruētiozē charitatē ipsū
dādo. z sic diligebat petꝰ fozti⁹ q̄stū ad effectuz
gr̄e interiozis: adeo vt offerret se z carceri z moz
ti p chr̄o di. Tecū paratus sū in mozte ire. z b vero
aīo dixit: sz postea timoze supatꝰ nō ꝓfecit. Dile
xit aūt chr̄s verū q̄z alios discipl'os eq̄liť ex gre
sui q̄ ad cozdialē amozē. Scōs modꝰ dicēdi ē
fm Bern̄. q̄ Petꝰ dilexit feruēcꝰ z diligebatur
fozti⁹. Joānes vo dilexit dulcius z diligebať fa
miliarꝰ. Nā vt idē Ber. ait. De⁹ ē tripl'r diligen
dus. s. fortiť: dulciť z sapiēter. Petꝰ dilexit fortiť
ter mozi pat⁹. vñ z crucē p chr̄o sustinuit. Joānes
aūt dilexit dulciť qz eꝰ dulcē familiaritatē habu
it, vñ z in sinu dilecti recubuit. Uterq̄ vo z oēs
discipl'i dilexerūt chr̄m sapiēter: qz ab eꝰ amoze
separi noluerūt. Tertiū modū accipio fm Hu
go. de scō vic. q̄ duoby mōis inq̄t charitas ꝓfe
cta ōr Cōstātia: qñ fozz est. ad aduersa oīa tole
rāda. Et deuotiōe qñ plene succēsa est. ad ea q̄ re
cta sūt appetēda. Cōstātia fuit in petro: ardoz de
uotionis in ioāne. Et sic fm diuersas vias vt in
rōnibꝰ ꝓscriptz ptz. illi se excedebant. Et Ter
tia q̄stio de differēcia: qz differēter chr̄s hos dile
xit cū ioāni matrē cōmēdauit: petro aūt eccl'iam.
Querit ḡ. cur chr̄s totꝰ eccl'ie ꝓncipatū noluit
Joāni cōmittere cū esset ꝛuosissimꝰ z scissimꝰ
ac ꝓdilectꝰ adeo vt eēt dignꝰ mr̄i chr̄i i filiū cōmē
dari. Rñdeť fm Frā. maro. in ser. q̄ noluit b q̄
druplici rōne. Prio qz habuit ipedimētū etatz
cū esset adolescēs. Nā tl'es etāsi sint ꝓfecti ñ sť al
sumēdi ad ꝓlatiōez eccl'iasticā. Uñ z chr̄s oi vtu
te z sapia plenissimꝰ noluit añ annū tricesimuz
ꝓdicare vel discipl'os aggregare: sz erat subditꝰ
parētib⁹. Luc. ij. z. iij. Erat ihesus incipiēs q̄si an
noꝝ. xxx. Unc eccl'ia statuit vt nullus in epm eli
gať nisi q̄ iā. xxx. annuz etatis exegerit. z extra de
electione z elec. po. Cum in cunctis. Secundo
qz ioānes habuit ad chr̄m nimiā ꝓiūctiōez ꝓsan

De sancto Joãne euangelista

guinitat⁹.ne.ſ.ſumeret in ereñ q̄ in eccl'ia ſucce⸗
derent ⁊ ſanguinei vel q̄ rone ⁊ ſanguinitatis ec⸗
cleſiaſtica bñficia ⁊ ferrent. ℞ eñ eſt veritū ⁊ illici⸗
tū. viij. q. j. Moyſes. Et extra de p̄beñ. ⁊ dig. c. j.

Tertio q⁹ ioãnes fuit ſufficiēter bñficiat⁹ in cō
mendatione matr⁹. Quo docemur q̄ ſufficienter
bñficiat⁹ in eccl'ia nō ſunt plura bñficia cōferēda
extra de p̄beñ. de multa. Sz beu mō ve ab ſcan⁹
dalis ⁊c. ℣ Quarto. q⁹ ioãnes erat leuat⁹ ad gra
tiã ſeraphice ⁊ templatiōis. Cura aũt paſtoralis
habz diſtrahere animū ad inferiora. Quo doce⸗
mur q̄ viri excellētis ⁊ plationis vt religioſi nō
debēt aſſumi ad paſtoratū ne impediant a cōtem⸗
platiõe. Sic nec ſeraphici ſp̄ūs miſcunt ad exte⸗
riora. O ḡ diuīa ſapia lauderis in oibz q̄ optime
tua diſpēſas dona Joãni cōmendañ. matrē Pe
tro eccl'iam. De ℞ Petr⁹ Damia. ℟ ſic. Petro cō
miſſa eſt eccl'ia mr̄ chr̄ianoꝝ. Joãni ℣o cōmiſſa
eſt cuſtodia matris chr̄i. Petro cōmiſſum eſt re
gnum celoꝝ in quo habitat ſocietas ſct̄oꝝ. Joã⸗
ni cōmiſſum eſt celū in quo habitauit tota diui⸗
nitas. Petrus factus eſt eccl'ie fundamētū. Jo⸗
annes conſtruxit eccl'ie edificiū. Petr⁹ multa
fecit miracula. Joannes altiora ꝓtulit myſteria
Dec ille. O bone ieſu bñdicat⁹ in ſcīs ⁊c. ℣

Circa ſcōm myſteriū de fruitione diuina ⁊ ſe⸗
creto⁹ celeſtiū reuelatiõe q̄b ioãnis mēs paſce⸗
bat ſit ꝓ ꝯclusiõe illō Iſidori de obitu ſct̄oꝝ di.
q̄ btūs Joãnes fluēta euãgelij de ipo ſacro dñi
ci pectoris fōte potauit. Hoc ꝓ grādi miracō ⁊
p̄uilegio declarat ꝑm Frā. maro. ex plibz ꝯcurrē
tibz miracul'. ℣ Primū miraculū q̄ chr̄s dñs in
illa cena vltia voluit ioãnē reclinari ſup pectus
ſuū ⁊ ei ſopore ĩmiſit q̄ ab exterioribz ſenſibz abſ
trac⁹ ad celeſtes inſtructiões meli⁹ foret diſpoſi
tus. Sic de⁹ fecerat Ade in paradiſo ſopore ĩmit⁹
teñ. ⁊ ſecreta celeſtia ac futura eidem ſic reuelañ.
Geñ. ij. Sic ioãni ſopito fuerūt euãgelij ſecreta
celeſtia tunc reuelata vt cerneret qō alios poſtea
doceret ꝑm Gre. ⁊ Iſiō. vbi ſ. Ideo. j. cano. j. ōt.
Qō fuit ab initio qō audiuim⁹ ⁊ ſpexim⁹ ocul'
nr̄is de vbo vite annūciam⁹ vob. Scōm mira⸗
culū q̄ oīa illa idola vel ſimulacra ſibi oſtēſa ſic
fuerūt i eo ſuſpēſa ⁊ ligata vt recordari de eis nō
poſſet vſq̄ ad aduentū ſp̄ūſcti. Sic videm⁹ q̄
dona ſp̄ūalia gr̄e ⁊ vtutū ac ſapie ĩfuſe in puñ'
baptizat⁹ ligata ſẽ vſq̄ ad p̄finitū tp̄s a deo. Nã
niſi in Joanne illa fuiſſent ligata: nō exorbitaſſet
a fide reſurrectionis dñice: cū ſola mr̄ dñi credit
in fide ſtetiſſe. Tertiū miraculū q̄ oīa illa repre⸗
ſentatiua fuerūt poſtea in aduētu ſp̄ūſcti relaxa
ta ⁊ reſerata vt libere vteret ad recordañ. qō vide
rat. vñ ⁊ Aug⁹. ōt. Tamalte poſtea intonuit de
verbo dei q̄ ſi alt⁹ aliq̄ntulū itonuiſſet: tot⁹ mũ
dus capi nō potuiſſet. ℞ Hic q̄rit⁹. vtr̄ btūs
Joãnes viderit aliq̄ū in hac mortali vita diuinã
eſſentiam ex dei gratia. Rñdet Franc. maroñ. q̄
ſic. Et ℞ aſtruit pluribz rōnibz.

℣ Primo ex ſui ſcripti argumētatione.

Scōo ex diuini vbi reuelatione.

℣ Tertio ex alioꝝ ſctoꝝ compatiõe.

Primo ex dicti ſui argumētatiõe: q⁹ in p̄ma ſua ca
nonica. ca. j. dicit q̄ vitatẽ fidei quã vidit ⁊ oculis
p̄ſpexit ipe annũciat nob. ſz articulos fidei p̄tinẽ
tes ad diuinitatẽ ipoſſibile eſt vidiſſe q̄n ipa dei⸗
tas fuerit viſa q̄ eſt obiectū in illis. ḡ ⁊c. Ité cuã
geliſ. j. ca. dicit. Verbū caro factū eſt ⁊ habitauit in
nobis ⁊ vidim⁹ gl'iaz ei⁹ gl'iaz q̄ſi vnige. a patre
Sed q⁹ amic⁹ brific⁹ nō p̄t videri vel coḡſci niſi
coḡſcat ei⁹ obiectū. ḡ ⁊c. Vñ ſup illa ẏba Aug.
ōt q̄ ſup oēm naturā ⁊ ſeruoꝝ claritatẽ euan⁹
geliſta mēte erigēs ad ip̄m ẏrice bonoꝝ nos p⁹
duxit: cū ait. vidim⁹ gl'iaz ei⁹ gl'iaz q̄ſi vnigeti na
tural' a p̄re. Secōo ꝓbat ex diuini ẏbi ⁊ incarna
q⁹ myſteriū eterne generatiõis ip̄i⁹ ẏbi ⁊ incarna
tionis fuit in eſſentia p̄fecte reuelatū ioãni. De ℞
aũt Dionꝝ. ōt li. de di. no. c. iij. ſic. Lōpoſitio ieſu
eſt ignota oi menti ⁊ arcana oi rōni ⁊ ineffabilis
etiã ſup̄mo ſeraph p̄mo ⁊ dignißimo angelorũ.
Vñ ſuppoſito q⁹ ioãnes viderit illã ẏbi vnionez
vt cōiter ꝓcedit inq̄t Fran. ſeq̄t q⁹ viderit terminũ
iſtius vnionis q̄ eſt q̄rietas ẏbi. Et viſa hac p
prietate neceſſario vidit diuinã eſſentiã ad quaz
iſta q̄rietas relatiua terminat: q⁹ impoſſibile eſt
relationẽ cognoſci niſi actualiter terminis p̄co⸗
gnitis tanq̄z extremis. Tertio ꝓbat ex alioꝝ cō
paratiõe. Cū em̄ btūs Aug. ꝓcedat li. ſup Gen.
ad lr̄am. xij. de Moy. ⁊ Pau. q⁹ viderint diuinã
eſſentiã facie ad faciē. ñ p ſpeculū i enigmate. nō
p viſionẽ cor palẽ ſic i mōte ſinai viſus eſt deus.
nec p ſp̄ūalẽ vl' imaginariã ſic vidit Eſa. cap. vj.
ſedentẽ ſup ſoliū excelſū ⁊ ſeraphin ſtātes ſubter
illō diceñ. Sctūs ſctūs ſctūs d. ⁊c. Doc mō etiã
vidit ioãnes in Apoc. vt ōt Lyra. Sz vt ibidem
Aug. ōt. Moyſes ⁊ Paul⁹ viderūt i raptu diui⸗
nã eſſentiã ꝑm ſpeciẽ q̄ſtū hūana mens p̄t p
dei gr̄am. Sz q̄m non eſt maioz rō de illis q̄ de
ioãne cur illi fuerūt aſſumpti ad viſiones diuine
eſſentie in ſuo raptu magis q̄ ioãnes i ſuo raptu
obdormitiõis: cū ſingle iſte reuelatões facte ſint
ad nr̄am vtilitatẽ ⁊ eruditionẽ. Sublimioza ãt
documēta hēm⁹ a Joãne q̄ a Moyſe vel Pau
lo. eo q⁹ in tota ſacra ſcriptura nō ſunt ita ſubli⸗
mia documēta ſic p̄tinent Joã. j. Vñ Chryſ. Ni
litteratus inq̄t ⁊ indoct⁹ ioãnes de celeſtibz phi
loſophando tã excelſa dogmata cepit referre que
null⁹ vnq̄ hoim dicit. Dec ille. Si nimirum ſ̄
ioãnẽ cōpabim⁹ Moyſi q̄s hoꝝ ſit p̄cellentior
audi Petr⁹ Damia. dicentẽ ſic. ℣ Joãnes
inq̄t moyſe potior iuenit. Moyſes em̄ miniſter
erat legis. Joãnes vero p̄dicatoꝝ gr̄e. Moyſes
petijt videre facie dñi. Joãnes vo deũ incarnatũ
non ſolũ vidit ⁊ audiuit: ſz ⁊ manibz ꝓtractauit.
Moyſes tabernaculo p̄erat. Joãnes meliozis ta⸗
bernaculi cuſtos fact⁹ mr̄is. ſ. ẏgis miſter erat
Per moyſen datũ eſt manna iſraelitico ꝑ⁹ Jo

annes aūt multo gl'iosius hz māna etiā in sepul
cro. Dec ille. Jtē si ꝓphetis ioannē cōparemus t
aliis etiam apl'is t q̄busuis scīis: Utrū ioannes
magis illustrat⁹ fuerit mēte: audi eundē. s. Petrū
Damia. dicētē sic. Joānes piscator illustrate mē/
tis radio p̄cellit ꝓphetas. supgredit p̄triarchas.
ingenia. Dec ille. Jtē si Petro. Quis hoz alt⁹
templat⁹ est diuinitatē: audi Origenē dicentez.
Joānes deifor mior itellectu fuit magis q̄z Pe/
trus apl's. Petr⁹ em̄ chīm deū hoiem factū re/
cognouit dī. Tu es chīs fili⁹ dei viui q̄ in hunc
mundū venisti. Joānes vo chīm dñz de deo pīe
genitū t icarnatū itellexit. Jtē si Paulo cōpare
mus. Quis hoz maiorē gr̄am accepit: audi eū/
dē Origenē dicentē sic. O brē Paule rapt⁹ es (vt
tu ipe asser.) i tertū celū. Ovas electōis t doctor
gentiū audisti ꝓba q̄ nō licz hoi loq̄. Joānes āt in
cumus vitat⁹ ispector vltra oē celū celoz. B est in
causaz oim ascendens audiuit vnū verbū p qō
facta sunt oīa. Et licuit ei illud verbum loqui
ōtum pōt hoiw p̄dicari. Dec ille. O itaq̄ beate
Joānes. o sanctissime hoim p ista maxima gratia
a deo nobi collatam rogamus re impetra nobis
miserio gratiam a tuo dilecto Jesu vt digni ba/
beamur eius visione diuinitatis in celo. J

℣ Circa tertiū de celeberrimo honore ioānis ac/
epiaz. p ꝓclone illō qō cāit eccl'ia. s. Valde hono
randus est btūs ioānes: q̄ supp pect⁹ dñi in cena
recubuit. Et rō: qz ipe extitit pmarie scīitat⁹ t vir/
tuositat⁹ ac gr̄e plen⁹. honoz aūt est pmū ꝓut⁹
vtoz. illi. Etb. ḡ rē. Uñ ꝓpter ei⁹ scitatē multipli
citer ioānes est honorat⁹ in tota q̄z eccl'ia hono/
rādus. Prio q̄dē honorat⁹ ē ab angel: qz vt scri
bit Apoc. xix. cū cecidisset ioānes ad pedes ange
li sibi visiões oñdebat vt ipm adorar et: ille p/
hibuit dī. Vide ne fecer.: p seru⁹ em̄ tu⁹ sum. q. d.
honor talis dz exhiberi a minori illi q̄ maior est
z nō eouerso: sed ego nō sum maior te. imo ex q̄
chīs carnē būanā assūpsit z te in fratrē adopta/
uit ego rāōz fu⁹ debeo te honorare. Scdo ho/
norat⁹ ē a scīis z btis. qz oēs ad eius transitū cū
chīo aduenerūt. Tertio honorat⁹ ē a mre dñi et
chīo iesu dei filio spēali ꝓuilegio amoris in vita
in morte z p⁹ mortē. Nā in vita chīs ei maximū
honorē fecit: cū iuxta se sedentē sup pect⁹ reclina/
ri voluit. z cū ipm i fratrē adoptauit z matri sue
in filiū cōmēdauit. Et credit q̄ q̄ties btā ꝓgo ipz
vidit etūc: p de filio suo iesu z ei⁹ in cruce facta
recōmendatiōe recoz data: ipm ioānē honorauit
tanq̄ altez iesum vel filiū. Item in morte z post
mortē honorauit p alijs. qz ad alios i hora mor
tis angelos mittit. ad ioānē aūt psonalit venit z
ad gloziā suam introduxit: vt dicit Petrus Da/
mia. Sic eū inq̄t volo manere donec veniā. Jpe
p memetipm veniam z egredientē in gl'iam meā
suscipiā. Dec ille. Quarto honorat⁹ ei⁹ euan/
gelium p ceteris: qz vt Ludol. li. de vita chīi dicit

Laudabil' inq̄t ꝓsuetudo ē q̄ i fine missaz euan
gelīū ioānis legit: In ꝓncipio erat ꝓbū. z dū oz
Uerbū caro factū est genus flectunt. De cui⁹ effi
cacia narrat exēplū q̄ in Aq̄tania erant duo de/
moniaci ambo mēdici: z vn⁹ alteri suidēs q̄ pl⁹
dare illi clā vni sacerdoti dixit. Si legeres euan
gelīū illud. In ꝓncipio erat rē. in aure socij mei:
me tū nō audiēte ꝓ certo fugabit demō. Sacer/
dos itelligēs ꝓsutiā demōis alte legit. z cuz dice
ret: Verbū caro factū est rē. ambo demōes fuge
runt. Plura ad idē narrant ibidē exēpla q̄. s. de/
mones p b euāgelīū pellunt. Sz ꝓterea oz q̄ b
euāgelīū valet ꝫ picta fulmis. Narrat em̄ q̄ q̄/
dā sil' itinerātes dū audissent missam: z vn⁹ eoz
expectasset audiēdo p⁹ misse finē dictū euāgelīū
intact⁹ ꝓmāsit. Alt aūt sil' trāsiēs cū eodem q̄ nō
expectauerat b euāgelīū: in ipa via fulgurāte ful
mine pcussus fuit hac de cā vt putat: z fulciri pē
p dictū Helinādi: vt ptz ser. j. de b eodē scto Jo/
anne circa hanc litteram J in fine ante K. Roge
gemus ergo dñm rē.

Ꝓro scto Joanne Sermo. iij. de eius adopti
one dignissima gloriaq̄ seraphica.

Ego ioannes fra/
ter vester z pticeps in tribulatione z
patiētia z regno in chīo iesu Apoc. j.

A Uerba ista ait ipe ioānes euāgelista. q̄bz do
cemur i mysterio q̄lit regni chīi iesu ptcipes esse
valeā⁹ cū ioāne z ceteris scīis. Nā i eo q̄ dr Ego
ioānes: nob i exem̄ ꝓponit adq̄rēde gr̄e diuie: qz
fm Hiero. in interp. no. beb. Joānes interꝓtat
gr̄a vel in q̄ est gr̄a: sine q̄ nō q̄enit ad vitā. iu/
xta illō Rbo. vj. Stipēdia pcti mors. gr̄a āt dei
vita eēna in chīo iesu dño nr̄o. Jtē i eo q̄ subdit
frat⁹ vī nō q̄ dē carnali cognatiōe sz spūali regene
ratione: dat itelligi q̄ nec dei gr̄am nec vitā eter/
nā bte possum⁹ sine fide vl' baptismo chīi. iuxta
illō Epb. ij. Gr̄a em̄ saluati est⁹ p fidē. z Joā. iij.
Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ z spūsctō nō itra. in re/
gnū celoz. Deniq̄ in eo q̄ addit. ptceps i tribu/
latione z patiētia z regno. s. celesti designat: q̄ sic
cut scribit Act. xiiij. Oportz p mltas tribulatōes
nos intrare in regnū dei: vt exponit Lyra. Pon
dera ḡ tu chīiana anīa hec Joānis ꝓba vt sis in
fide z gr̄a ac patiētia ꝓ chīo firma si vis cuz iesu
z ioāne alijsq̄ scīis cōregnare i celo. Audi q̄d di/
cat ioānes i pmisso themate. Ego ioānes frat⁹ vr̄
rē. Ex q̄bz ꝓbis ꝓ b fmōe ad honorē bti ioānis
tria mysteria eliciem⁹ fm q̄ in eis cōmendat.

℣ Primū de fraternitatis chīi gr̄a. ibi. Ego ioā/
nes frater vester in chīo.

Scōm de ꝓtatis signi noticia. ibi. in tribula
tione z patiētia q̄ sunt signa vera huius

℣ Tertiū de celest⁹ regni gl'ia: cū addit z regno.

B Circa pmū de gr̄a fraternitat⁹ chīi q̄ ioannes
chīs dñs p cūct⁹ scīis dignificauit cū ipm i frēm

adoptauit z in filiũ mr̃i sue cõmẽdauit: accipiã⁹ hãc ꝯclusionẽ q̃ exemplo ioãnis apl'i conanduz est oĩ fideli vt sit ver⁹ frater chr̃i ac fili⁹ mr̃is dei. Et oñdit rõne tali: qz q̃libet chr̃ian⁹ fact⁹ est fili⁹ dei i baptismi regeneratiõe. Em illõ Joã. j. Quot q̃t aũt receperũt eum de. eis po. fi. dei fie. his qui cre. zc. Hz chr̃s est fili⁹ dei natural'. ḡ eoipo chr̃ian⁹ est frat̃ chr̃i. iuxta illõ Heb. ij. nõ ꝓfũdit̃ fratres eos vocare di. Narrabo nomẽ tuũ fratribꝫ meis. Hinc Bed. sup Lañ. 6t. Quid est. chr̃ian⁹ sum. nisi q̃ chr̃i frat̃ z imitator sũ. si suz qõ dicor ẽ frat̃ chr̃i suz z fili⁹ dei. q̃ si fili⁹ z heres dei ac coheres chr̃i. Amplũ. Exq̃ chr̃s ẽ fili⁹ marie ꝑ gnis ẽm hũanitatẽ. ḡ z eoipo chr̃ian⁹ ẽ fili⁹ adoptiu⁹ spũal'r ipi⁹ ꝑ gis gl'iose. Vñ Anf. Si chr̃s ingt oĩm frat̃: cur ñ ipa q̃ genuit oĩm mr̃. O brã fiducia. o tutũ refugiũ. mr̃ dei ẽ mr̃ nr̃a. Decille. O ita qz chr̃iane chr̃i frat̃ z fili marie aduerte tuã dignitatẽ z noli degenerare a rãbono pr̃e deo. a tãdilectissimo fratre chr̃o q̃ sanguinẽ fudit ꝑ te z morte redemit te. noli ꝓtenere tãpie matrẽ. s. gl'iose ꝑginis marie adoptionẽ filialẽ. Deu q̃m l'ti sunt q̃ hec sũma bona vilipẽdũt z se tradũt beu diabolo i filios: peccãdo ꝯ deũ. De q̃b saluator Joã. viij. ait. Vos ex pr̃e diabolo est̃ z desideria pr̃is vestri zc. Quid ḡ istis seq̃t nisi ve z ve: qa pibũt cuz diabolo z angel'is eẽno igne: ipomet teste Mat. xxv. tanq̃z falsi frẽs noie tm̃ z non re Chrysost. Dis chr̃ian⁹ q̃ facit pctm̃ falsus ẽ chr̃ian⁹ nisi peniteat. z Aug. Hũanũ ẽ peccare: sz diabolicũ i pcto pseuerare. O bone frat̃ mi i chr̃o erubesce pr̃ez br̃e diabolũ z penitere. Hã ꝓfusibilꝫ est b q̃z patrẽ habuisse canẽ vel asinũ.

¶ Hz circa b q̃stiones alique occurrunt

¶ Prima de hmõi adoptiõis causis.

Secunda de eius dispositorijs siue virtutibꝫ pmeritorijs.

¶ Prima q̃stio de causis. vicz q̃re chr̃s dñs voluit ipm ioãnẽ cõmẽdare simpl'r nõ in obsequiũ futuruz tm̃. sz qõ maximũ est in filium adoptiuũ ipi gl'iosissime matri marie. Rñdet hz Bed. i ser. sup illud Stabat iuxta crucẽ iesu zc. atq; Fran. maro. z alios doc. q b fec chr̃s pl'ib rationibꝫ. Prima rõ ex pte sui vt pceptũ de honore parẽtũ ipleret z iplendũ nob cõmendaret. Bed. vbi. s. Chr̃s viuẽs matri seruierat vt bon⁹ fili⁹ q̃ cũ iaz post mortẽ futre nõ posset in sui psona. seruitiũ p discipulũ quẽ pl⁹ amauerat matri honorande exhibuit. Voluit aũt eũ nõ fuũ sz filiũ substituere vt inẽ ioannẽ z matrẽ charitatẽ sctãm extolleret quã chr̃s in suis discipulis optat. ió 6t. Ecce mater tua: qõ est nomẽ amoris. z sil'r. Ecce fili⁹ tu⁹. nõ ait: ecce dña tua. ecce fuus tu⁹. Hcõa rõ ex pte ꝑgis matrẽ: vt relicta a spõso ioseph q̃ iam añ defunct⁹ fuerat: z solacio filij destituta: haberet solaciũ gratũ per filiũ adoptiuũ. Nã lex adiuuenit adoptionẽ in solaciũ liberoꝝ. vt. C. de adoptionibꝫ. l. penul. Et b erat ꝑgini solacium valde gratuz q̃ ꝑdilectũ chr̃i discipulũ haberet vt filiũ in oĩbꝫ obsequijs ꝑcipue spũalibꝫ. s. missis celebrãdis cozã ea z sacramẽtz̃ mistrãdis. valde erat ḡtũ ꝑgini ꝑ iugẽ meoriã filij sui z mysteriꝫ ꝑgial' pt⁹: qz sic ꝑter naturã erat q̃ ꝑgo adoptaret filiũ ita ꝑter leges hũanas erat q̃ ꝑgo adoptaret filiũ

¶ Tertia rõ ex pte ioãnis: vt i ecclia honorabilij oz oĩbꝫ redderet sublimat⁹ ꝑ tale ꝓilegiũ frater nitatz̃ chr̃i z filiatõis matrz̃ dei q̃altissimũ sit hoc ꝓilegiũ in alio ser. agem⁹. Quarta rõ ex parte nr̃e instructõis: vt agꝫeam⁹ q̃ineffabili charitate dilexerit nos chr̃s de⁹ nr̃: q̃ cũ nõ essem⁹ digni fore serui: nihilomin⁹ ex charitate voluit nos in ꝑsona ioãnis adoptare i frẽs z filios dei patris ac ꝑgis matrz̃. vt 6t Hugo de scõ victo. Vñ iõannes tunc typũ tenuit oĩm fideliũ. nã interpr̃at in q̃ ẽ gr̃a dei. vñ oẽs in gr̃a exñtes sũt frẽs chr̃i. Ad b ꝓcandũ ḡ cũ eẽt chr̃s i cruce z i articlo mortis quã sustinere voluit ꝓ frib⁹. i. ꝓ nob dicit ad matrẽ. Mulier ecce inq̃t fili⁹ tu⁹. q. d. Ea diligentia fouc electos meos acsi me filiũ tuum: qz frẽs mei adoptiui sunt. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. q. d. O aia fidel' ꝓsidera q̃ntũ te diligo qz en ꝓ te morior. ecce sanguinez ꝓ te fundo. ecce meã. s. genitricẽ dilectissimã tibi ꝓ matre cõmẽdo vt ad ipam secure recurras in omni necessitate. Sic exponit Bed. z exclamãdo subdit di. O mira rum z laudita pietatẽ chr̃i. o q̃ꝓficuũ. o q̃gl'iosum est fore tuũ discipuluz bone iesu. Quis enim ꝓncipũ hui⁹ mõi ꝟus suis istũ honorẽ exhibuit: qz chr̃s suos non seruos vocat sed amicos z frẽs z coheredes. ¶ Scõa q̃stio. Per q̃lia merita de ꝓgruo ioãnes dispositꝰ fuit vt adoptaret̃ ꝑ ceterꝫ discipul'. Rñdet q̃ sicut colligi põt ex rel̃ ꝑ ceterꝫ discipul'. Rñdet q̃ sicut colligi põt ex ꝟbis euangelij q̃ ꝓmo ꝓ ꝑginitatẽ: vt mat̃ virgo ꝑgini cõmendaret. sicut canit ecclia. Nam ille bñ pensam⁹ ꝑginẽ mariã sp ꝑgo custodiuit sibi ministrãdo. Ꝓrio a ꝓceptione z natiuitate ꝑgo angel⁹. s. custodiuit. Scõo a despõsatione ꝑgo sez Joseph su⁹ spõsus. Nã 6t Aug. li. de bo. viduitatis. ga. q̃ ioseph fuit a ꝓncipio ꝑgo purissim⁹. als b eius matrimoniũ claudicasset. qõ nõ decuit dei filiũ. Tertio a morte ioseph custodiuit ministrãdo sibi chr̃s dñs ꝑgo purissimus vsq; ad mortẽ crucis. Et erinde Quarto virgo ioãnes. ḡ rẽ. Ꝓinde 6t i euãgelio q̃ stabat iuxta crucẽ discipulus ille quẽ diligebat. s. ꝑter ꝑginitatẽ: vt dicit Beda z ecclia. Scõo meruit b ioãnes ꝓ crucẽ chr̃i cõpassionẽ piã. vñ z 6t sub cruce astitisse significandũ q̃ si cõpatimur: z cõregnabim⁹. ad Rhom. viij. ¶ Tertio ꝓ specialez deuotionẽ ad Mariã ꝑginẽ. qz vt 6t Franc. maro. ex hrã ꝑgie sũma dulcedo diuinalis gratie refulgebat ꝓter quã viris pfect̃ erat speciali deuotiõe desiderabilis. vñ cũ ꝑgine stetisse dicit. Est ḡ credendũ pie q̃ ioãnes sũma deuotiõe flagrabat ad familiaritatẽ ꝑgis marie. qõ chr̃s scies dedit ei hãc occasionem castã z pijssimã ad significãdũ q̃ mũdus

hoies chīs spēalius diligit z exaudit z mīi in fi/
liū sbiqꝫ in fratrē ac etiā patri in beredem ado/
ptat. Rbo.iiij. Qui spū dei agūt bi filij zc. ℰ
¶ Circa scōm pncipale de vere fraternitatꝫ chīi no
ticia accipe p pclone ybū apli z ei⁹ sniaz. q sunt
qdā hoies chīiani veri frēs chīi qdā falsi. Nam
nepe p exēplo videm⁹ q mlte sē monete false in
ter monetas regias. aut rōe materie: qz nō de ve
ro auro vel argēto sē cuse, aut rōe forme qz nō ba
bent verā formā vel figurā regū numismatꝫ. aut
rōe auctis in eis deficiētis: qz nō auēte regis. sed
furtiue z occulte sē fācte: aut qz nō bñt debitum
pōdus z valorē: sicuti ē in florenis sophisticatꝫ.
ita i chīianis mītī falsi reputanť. Quidā ꝓter/
ea q nō sūt de vero auro vel argēto charitatis et
verā formā regiā. i. chīi regꝫ p imitatiōnē debitaz
fr viuūt i pcis z nō penitent q est diabolicū fm
Aug. Quidā sē furtiue nō regꝫ auēte cuse. vt bere
nicī z scismatici q nō curāt de auēte rbomani pōti
fic chīi. Alij deniqꝫ nō bñt pōd⁹ z valorē ꝗuis
beant formā vt q ꝓfitēť fide chīm: facꝫ aūt negāt
Sz bi oēs digni sť ꝓ̄ici in ignē: vt false monete
cū falsis monetarijs suis. i. demonib⁹ Mat. xxv
Tūc dicet bis q a sinistrꝫ ei⁹ erūt. Ite maledicti i
ignē eternū q par⁹ ē diabolo z angel⁹ ei⁹. Nam z
fm leges falsi monetarij cōburunť igne. Hec p̄/
missa patēt. C. de fal. mone. l. falsi noīs. z. l. Qui
noīe. Queritť ḡ vtr bō chīian⁹ possit scire p ex/
primētū se cē ve frēm chīi dilectū. Rñr fm Alexā.
de Ales. iij. p. sum. q. lxxj. q ꝓcedēdū ē p sciaz ex/
primētale posse scire nos hīc gr̄az z p ꝓñs esse di/
lectos chīo. Quāuis aūt Bona. sup. j. di. xvij. vi
deť sentire ꝓtiū z pl⁹s alij cū eo⁹ iuxta illos Eccl.
ix. Nescit bō utr odio vl amore dign⁹ sit. Sz fz
frēs Angelū ō Claua. i sum. sua hec sic ꝓcordari
pūt q loquēdo de charitate finali p oi tpe z abso
lute nō p⁹ scīri certitudinaliť nisi p revelationē
diuinā. z sic itelligēdū ē dictū ist⁹. Nihil tñ re/
pugnat qn possit sciri p aliā tpe certitudine fidei
z exprimentaliť coḡsci p certissima sigꝫ. Sz q̄ sť illa
Nota fm frēm Angel⁹ vbi s. q vnū est vere pe/
nitentie actio: dū. s. infundit aīe fideli ver⁹ z sensū
bilis dolor de peccatis ex charitate chīi z firmuz
ꝓpositū vsqꝫ ad mortē cauēdi de ceto oē mortale
ac ꝓfitēdi z satisfaciēdi. Nā ps. teste Cor. ꝓtritū z
humiliatū deus nō despiciet. i. diligit. ℱ Scōm ē
iuxta Pe. aure. z Nico. de aus. feruēs dilectio z
desiderij ad ꝓformādū suā volūtatē i oīb⁹ diuie
volūtati vt studeat oia pcepta ꝑuare z bōis op⁹/
bus insudare. vñ Mat. xij. dr saluator. Quicūq;
ꝙ fecerit voluntatē patris mei qui in celis est, ipe
meus frater z soror est. ¶ Legenda.
Brūs Joānes ab oī pctō mūdissim⁹ fuit z tam
feruēs ad chīm seḡndū ac ei⁹ volūtatē iplendaz
q cū Domician⁹ audito qz apd Ephesū mlt⁹s
ad chīm ꝙertisset iussit eū Rbomā duci vbi p/
cōsul iuxta edictū impiale Joānē admonebat ve
chīm negaret z a pdicatiōe noīs ei⁹ cessaret. Qui
rñdit. Obedire optet deo magis ḡz hoīb⁹: nec ḡ
chīz negabo nec a pdicatiōe cessabo. Tūc añ poz
tā latinā iussus ē flagellari z ad derisionē i capi/
te tōsurari. Sed Joānes gaudebat p amore chīi
ꝓtūeliā pati. Tūc iussus ē i doliū feruēt⁹ olei igne
de subt cādeñ. imergi. sz diuia ptegēte gr̄a illesus
exiuit. Ad qd miraculū pcōsul stupuit z libertati
reddere voluit: sz ipatore extimuit. Jussu ḡ Do/
miciani i exiliū relegať i insulā q dr Pathmos:
vt pdicare nomē chīi neḡat. Nimiꝝ rhomani ḡz
uis nullū deū respueret tñ chīm deū pdicari pbt
bāt. tū ex eo q rhomānis pri⁹ nō appuerat nec
eoz auēte de⁹ vocat⁹ fuerat. Ipi aūt statuto de/
creuerāt neminē nisi ispoz auēte inť deos ꝓsecra
ri debere. Tū ex eo q oim deoz cultū qđ rhoma
ni insuiebāt chīs euacuabat. Et sic ptz q si tu bō
vis dilect⁹ chīi frať eē pniaz agere debes z pcepta
dei firmiť obꝛuare vt sic valeas ad vitā ingredi.
Ūñ Leo papa i ser. Excēdit qdē. dr sic. Quo spū
de intemerate virḡis mīis visceribꝫ nasciť chīs. B
de sctē eccl̄ie vtero renasciť chīian⁹ cui vera par ē
a dei volūtate nō diuidi: z in bis sol⁹ q de⁹ diligit
delectari. Hec ille. B Tertiū signū i deo dulcꝫ
delectatio vel iocūdatio: qđ signū ponit fz Pe.
aure. z Alex. vbi s. vbi ꝓbat p illū pś. Multi di/
cūt qđ oñdit no. bo. Sbi inqt fit qstio q mīti bo/
mines qrūt a fidelibꝫ vñ certi sunt q sint accepti
deo ex bonis q faciūt. Et ꝓba rñdeo dr. Sigñ
tū est sup nos lumē vultꝰ tui dñe dedisti leticiaz
in corde meo. Et post pauca. In pace dormiam
z requiescā. Hec sunt ḡ tria inqt ex qbꝫ colligit ex/
primentū p qđ aia sctā cogñscat exprimentaliť se hīe
gr̄am. s. lumē apud vim rōnalē. leticia apud ꝓcū/
piscibilē. pax apd irascibilē. Ūñ cūm ista tria sint in
aia sctā certum exprimentum est q illa sit in gr̄a
vere dei. Dico ait vere: qz p⁹ differt ania sctā ab
aia infideli pagana vel hereticā. qz aia sctā hz ista
vera qū hz gr̄am. Sz aia hereticā silr z infidelis
nū ḡz hz verū lumē in rōnali nec verā leticiā in cō/
cupiscibili. nec verā pacē i irascibili ḡuis habeat
vl hīre possit iuxta suū errorē iocūditatē ꝓscientie
z bonū desiderū z lumē rōis qbꝫ delectať i deo
sz b̄ est nō verū imo ē sophisticū. sic ē i somniādo
vel phātasiando. Ūñ illoz iocunditas differt a
nr̄a ḡtū iocūditas sōniāt⁹ a iocūditate vigilātis
Nā apls dr. j. Tim. iiij. q oēs bñt cauteriatā cō
sciam. z Esa. lvj. Nō est pax impijs. Sic em in pa/
ralytico videm⁹ q ē infirmitas nec tñ ē sensus do
loris. sic aia infidel hz materiā doloris i se sz non
sentit dolorē. In sana aūt aia nec materia ē dolo
ris nec sensus. In egro āt nō paralytico ē mā'ia do
loris z sensus doloris. Ita in aia fideli egra per
petñ est vtrūq. Ūñ patz q sola aia sctā q ē i chīi
gr̄a z dilectiōe hz verā delectatiōez i deo sic z verū
lumē irradiās sup vim rōnalē: z verā in deo leti/
aiā ac ꝓscie pacē. Hec fm Alex. D Ad ꝓposi/

De sancto Joãne euangelista

tum. btūs ipe ioānes mlt̄iplicē habuit z veraz in deo delectatōez ac dulcedinē ꝓsolatiōis. Nā Dionysius scḗ sit vnā epl̄am ioānī euāgeliste exulāti in Pathmos: vt ōt frā. maro. in q̄ notat q̄tuz oz pcipua. vnū ē qz scḗ sit sic. Bñ gaudere debes qz tu es valde dilect⁹ a vero amabili. Aliud. bñ inq̄t gaudere debes qz tu ī b mūdo ꝓuersaz incorruptibilit̄ sic angeli ī celo. Tertiū ē bñ gaudere debes: qz sic mali patiētes afflictōez ī b mūdo incipiūt penā ifernī: ita tu, ꝑḗ ꝓsolatiōes diuinas tibi factas icepisti b gaudiū ꝑdisi. Quartū. bñ gaudere debes. qz tu debes reuerti de exulatu. q̄ uis tu idipm nō igres. z sic factū est eodez anno Domicīão a senatu inḗfecto z cassato ei⁹ edicto ioānes cū gl̄ia redijt. Quartū signū mūdanaz ꝓtēpt⁹ ꝑspicatū: z aduersitatū ioc̄da toleratio. Jac. iij. Amicicia hui⁹ mūdi iimica ē deo. Greg. Aduersa letāter tolerare mar⁹ ē. q̄z mortuū fusci Btūs ioānes docuit ꝓtēptū mōi (tare. Legēda z aduersa libēter ꝑ chīo sustinuit. Uñ ipm chīs dñs magnis z mulc̄ miracul' letificauit. Et q̄b b alīq̄ inserere sufficiat. nā Craton pbus in foro spectaculū ꝓposuit. duos em̄ iuuenes frēs ditissimos oīb⁹ distraz emere fecit duas gēmas p̄cio sas q̄s ꝓfringi iussit coz̄ cūctis oñdēs. ꝑ b ꝓtēptum mūdi ad philosophādū. Apl's vidēs ait. Stult⁹ ē tal' mōi ꝓtēpt⁹ eo ꝙ iuxta doctrinā chīi debuissent p̄cipua pauplb⁹ erogari nec ꝑ vana laude hec fieri. Pbs ait. Ut ver⁹ de⁹ tu⁹ pbēt re integret has gēmas. Dr̄āte ḡ apl'o reitegrate sūt miracl'ose pfectissime. Uñ pbs z illi duo iuuenes crediderūt z oēs discipl'i ei⁹: chīm publice p̄dicā tes. Jt̄ duo iuuenes relictis oīb⁹ apl'm seq̄ntes viderūt obuiañ. q̄ndā suos suos p̄cipuos vestib⁹ fulgeñ. z seipos egere ꝓtristati sūt. Apl's p̄cipiēs b iussit vt afferrēt virgas z a litore marz lapides q̄s ꝓuertit ī auz z gēmas. dixitq̄z. Probate per aurifices z gēmarios istoz vīrtatē z p̄ciositatē z ite redimite vob ea q̄ vēdidistis: qz celestia p̄mia pdidistz. estote diuites tpalit̄ vt ī ꝑpetuū mēdicetis. Cūq̄z ꝰ diuitias mlt̄z rōnib⁹ disputasset. ecce iuuenis q̄dā mort⁹ efferebat. Et or̄āte apl'o pn̄ tib⁹ cūctis ꝓtinuo resurrrexit. Cui apl's p̄cepit vt illis duob⁹ discipul' enarraret q̄ vidisset. Qui enarrauit mlt̄a de pēis iferni z gl̄ia pdisi. dixitq̄z. O miseri q̄ indicibilia bona gaudiaq̄z plena pala tia ꝓpetua pdidistz q̄ntaq̄z mala ifernalia icurristis. Cūc illi ꝓsternētes se miam postulabant. Quib⁹ apl's. xxx. dieb⁹ pniam iniūxit inḗ q̄s oz̄a rent vt vge z lapides ad pstinā naturā redirent Quo facto oēm gr̄am vtutū quā pus habuerāt reacceperūt. Jt̄ ꝑterea letificauit chīs miracl'ose ꝑseruādo ioannē in aduersis. s. in ꝓtracta seditōe z veneni bibitiōe. z mortuoz susc̄tatione. de q̄b claruit supa. serm̄. j. in legenda. J. Denicq̄z in hora mortis ipm ꝑseruauit a dolore z eidē apparens chīs euocauit ad celū dulcissime: vt ibidem pauit. O ḡ homo aduerte q̄z bonū est seruire chīo qui non derelinquit suos.

Circa tertiū de gl̄ia celesti ioannis q̄rit̄ ad quē ordinē spirituū btoz in celo sit ioānes exaltat⁹. Ad q̄s ponit̄ ꝓclusio tal' q⁹. s. ioānes apl's ad ordinē seraphicū est assumpt⁹: vt sic ī terz fuit p̄dilectus chīi frat̄ adoptat⁹: sic ī cel' sit chīo ꝓxim⁹. Istud declarat̄ ꝑm Franc. maro. pluribus rōnib⁹ z tm̄ tres ponemus.

Prima ratio maxime charitatis.

Secunda ratio aplice dignitatis.

Tertia ratio p̄celse sanctitatis.

Prima rō charitatz maxie: q⁹ Bre. i homel. Bcs cesserūt ad iesuz publicani ōt. Distinctae inq̄t conuersationes hoim: singulo⁹ agminū angelorum ordinib⁹ ꝓgruūt. z in eo⁹ sorte ꝑ quersatois filitudinē deputant. Dec ille. Bz qz seraphici ip̄ius dicunt ab icēdio charitatz ꝑm Dionȳ. ii. ō angel. hierar. z ordo seraphic⁹ ē a chīo maxie dilect⁹ in celesti patria sic z p̄ ceterz ꝓiūctus. Joānes ꝙ a chīo fuit p̄dilect⁹. z tot⁹ incēdio charitatz plen⁹. cui⁹ signū est qz de charitate sp eloq̄a freq̄ntauit z vsq̄z ad vltimā senectutē sp discipul' charitatis cōmēdauit: sicut dicit Diero. supa. ep̄laz ad Bal. ita q⁹ cū vix inter man⁹ discipulo⁹ ad ecc̄las deferrēt ad singulas pausas dicere solebat. Filioli diligite alterutz. Interrogat⁹ cur sp sic loq̄rē. Rñdit qz p̄ceptū dñi est. z si solū b fiat sufficit. Secḗ ḡ q⁹ ioānes ad seraph est sublimat⁹. Secunda rō aplice dignitatis: qz sūmo ordini in ecclesia militāte coz̄respōdet supmus ordo ī eccl̄ia. triūphante ꝑm Dionȳ. cum excellentia premioz̄ sit ꝑm excellentiā meritoz̄. Et qz ordo apl'oz̄ fuit supmus in eccl̄iastica hierarchia. vñ oīes apl'i ad illum ordinem videnḗ assumpti inter q⁹ Joānes nō fuit de minimis imo de maximis. ergo babeḗ ꝓpositū. Tertia rō p̄celse sanctitatis. Ioānes inter excellētissimos scōs est vnus. Ergo de seraph coz̄ruerunt multi etiam de sublimioz illius ordinis. ḡ ꝑ reparatiōe ruine illi non solum ad illū ordinē sed z ad supiorem partem illius credidit ioannes assumptus: vpote maxim⁹ sanctus z p̄dilect⁹ frat̄ chīsti ades q⁹ oīm sanctoz̄ videḗ habere ꝑfectiones sicut z seraphin habent omniū inferioz̄ ꝑfectiōes. Unde Petrus Damia. ait. Quid in vtutib⁹ incōparabiliter ioānes nō excedat. ap̄lus nanq̄z est i ep̄lis in euangelio euangelista. ꝓphet̄a in Apocalip̄si. martyr vtiq̄z fuit. Item Policrates Epūs Epbesioz̄. ioānes pōtifex fuit martyr z doctor. Epbeso dormiuit. O ḡ bntissime Joānes scōz altissime: beate vginis marie fili adoptate. z chīi iesu frater amantissime rogamus te quatn⁹ ꝓ nobis miseris ꝓcatoz assiste deo patri z ei⁹ filio iesu ac vgini matri: vt tuis meritis detur nob⁹ gratia z gloria. Amen.

Pro sancto Joanne Ser. iij. de priuilegioz ipius magnalijs.

Sermo XXX

Hantissimus domini habitabit ꝓficēter in eo ꝙ̄ in thalamo deuē. xxxiij. ¶ Verba ista ꝓprie ꝙuenīūt dicī de bō̄ ioāne apl̄o: de quo dicit Beda ꝙ ꝓuilegio amoris ꝑcipui ceteris alt⁹ a dño meruit honorari. ꝓpē qō̄ ꝙuenientissime ꝺr in themate de eo ꝙ sit amātissimus dñi. Intēz qr ioannes chīm dulcissime amauit. ꝓ charitatem iij. Qui manet in charitate i deo manet z deꝰ in eo. Ūñ de eo ꝺr in themate ꝙ habitabit in eo. ſ. dño: ꝙ ꝑ. Damia. ꝺr. Quia eīm ioānes mirabil̄r vi/ rie. ſ. in chr̄i charitate: ꝯ mirabil̄r obīt. non enim ſponte in ſepulcrū ingressus est. Et ꝓpē ista ſecu/ ritatem ſue mort̄ bñ ꝺr de eo in themate nr̄o cō/ fidēter: ad ſecurā mortē ꝑcandā: vt habitet i tha/ lamo celest̄ bitudinis. Intēz in ꝑmissis patz ꝓbis cōmēdari ioānē de ꝓrogatiuis magnis et ꝓuilegijs qbꝫ ipm chr̄s amātissimū effecit i vita in morte z p⁹ mortē. Merito ḡ dicim⁹ de ioāne hec ꝓba amātissim⁹ dñi tē. Juxta hec ꝓba ꝓſi/ derari libeat qlibꝫ ꝓrogatiuis vl̄ ꝓuilegijs inē ce teros scōs ioānes ꝑfulgeat z ꝑamātissim⁹ dñi discipl̄s cēſeat. Et de his qr multa ſē sub triplici differētia licꝫ nō ꝑsa tria notem⁹ b mysteria.

Primū mysteriū de ꝓuilegijs magne bonorificentie.

Secōm de ꝓuilegijs magne gr̄e.

Tertiū de ꝓuilegijs magne gl̄ie in ꝓsūmatiōe

¶ Circa ꝓmū mysteriū sit ꝓcl̄o tal: ꝙ chr̄s do/ min⁹ ꝓbat ioānē amasse magnis ꝓuilegijs bo/ norificentie. Declarat ꝓ qttuor ꝓuilegia.

Primū ꝺr ꝑfiguratōis.

Secundū cognationis.

Tertium electionis.

Quartū dignificationis.

Primū ꝓuilegiū ꝑfiguratōis. Nā futuroꝝ ꝑſci/ us deꝰ voluit ioānē z eiꝰ ſctitatis altitudinē per miltos añ anos ꝑostēdere z ꝓ. apbaz ꝑdicari i fi/ gura aqle. Ezech. j. vbi br̄ ꝙ facies aqle videbat desup. ipoz qttuor vultuū aialiū. ſ. bois. leonis z bouis. qbꝫ supueniebat facies aqle. Nā Eze/ chiel aperti sunt celi z vidit visiones dei. vidit qꝫ qttuor illas facies in vno aiali. Quattuor inqt facies vni. Quo ſm qō ꝺr Eze. designabat vna noticia qttuor euāgelistaz de ꝙbo incarnato ab eis q̄druplr descꝑta. Matthe⁹ nēpe significat i facie bois. qr ꝓncipali⁹ describit facta ipi⁹ būa/ nitatis. Marc⁹ in facie leonis: qr ꝓncipaliter de surrectiōez z regnū. Lucas in facie bouis q̄ ē aial imolaticū: qr ꝓncipali⁹ describit chr̄i sacerdotiū z imolationē i passiōe. Joānes āt in facie aqle desup eminēt̄. in q̄ designt̄ ipi⁹ euan gelij ꝺr respectu alioꝝ excellentia ſm Lyrā. ¶ Sed q̄rī pōt cur ioannē voluit deus ꝓ tāvile aial figurari. Nā int̄ ista aīalia visa videt̄ aqle fore vili⁹ aial. ſ. boīe leōe z boue ſm extimationē boim exp̄imētalē. vt videm⁹ de istoꝝ ꝑfectione. Rñr ſm doctores q̄ hmōi visiōes fiūt a ꝺo ſm repñtationes ſilitudinis. ꝑcipue in tali visione Est aūt aqla inter alia nobili z ꝑcipua ꝓprietate generosum aial. ꝓpē quā ꝙgruenē significat Joannē. Et ꝺ brenit̄ oñdēdo ꝓtz ꝙ ꝑles ꝓprietates aqle. vt notat Frāci. Mat. z q̄dā alij buⁱ⁹ tractatores. Prima ē: qr aqla bz in solis visu lympiditatē. Nā ſm Dion. vi. c. cele. hierarch. Aqla irreuerberatis oculis respicit rotā solis. ſm autem Jsiō. etiā pullos suos radijs sol̄ obīcit. z q̄s viderit firā tenere aciē fouet z nutrit. q̄s vero flectere intuitum viderit tanq̄ degeneres z adulteri/ nos abīcit. Sic Joannes diuinitatē que lux est inaccessibilis intuitus est ꝑ ceteris. Aug. sup Jo annē. Animalia per que alij euāgeliste designā/ tur in terra gradiunt. Ast ꝙo Joānes velut aqla volat sup nubila infirmitat̄ būane. z lucē diuie ꝙitatis firmissimis oculis intuet̄. Hec ille. Deni q̄ Joānes tanq̄ bon⁹ aquila filios suos. i. chr̄i anos ad istam lucē examinauit vtr̄ essent dānabiles vel nō: cū dicit. j. Jo. j. Deus lux est z tenebre in eo nō sūt vlle. Sequitur Si dixerim⁹ qm̄ ſo cietatem habem⁹ cū eo. ſ. ꝑ fidē z charitatē. z i tenebris. ſ. culpe ambulam⁹: mēntimur z ꝙitatem nō facim⁹. Si aūt in luce ambulam⁹. ſ. viuēdo i meritoꝝ ꝙ operib: ſocietatē habem⁹. Secūda ꝓprietas est. qr aqla habet in volatu ſublimitatē. qr ſm qō̄ sup Joānē dicit scūs Aug. alt⁹ ceteraſ auib⁹ volat. z pullos suos ad clare instruit. Deutero. xxxij. Sic aqla ꝙuocat ad volandū pullos suos z sup eos volitās tē. Sic Joannes alt⁹ ꝑ ꝓtēplationē diuinitatis z charitat̄ deuotionē volauit. z filios suos volare instruit. q̄sdam tanq̄ puulos puū volatum. ſ. vitare ꝑcm. j. Joan. ij. Scribo vobis filioli vt non peccetis. sed z si q̄s peccauerit aduocatū habem⁹ iesum m. ſ. penitētes Mediocres aūt instruit vt ꝑficiētes ad volatuz altiorem. ſ. despicere mūm. j. Joan. ij. Nolite diligere mūm neq̄ ea que in mundo sunt. Perfectos aūt ad ꝑfectū volatū. ſ. ad martyrium. j. Joan. iij. Ille. ſ. chr̄istus ꝓ nobis animam posuit. z nos debemus ꝓ fratrib⁹ animas ponere. Tertia ꝓprietas: quia aquila habet in contuitu acuitatem. Isidor⁹ Etymol. libro. Aquila ab acumine oculoꝝ est dicta. ſ. ab acuo is. eo ꝙ acute videt. tanti eīm ꝙtuitus esse dicit: vt cuz sup maria ferat penna: nec humanis pateat aspectib⁹ piscium culos natare videat. Sic Joannes altissime in deum volans: in hoc mari magno. id est. in mūdo infimos homines recognouit in chr̄o diligēdos. Unde crebro dicebat. Filioli diligite inuicē Et. j. Joannis. iiij. Hoc mandatum habemus a deo vt qui diligit deum diligat z fratrem suū. Si diligamus inuicem deus in nobis manet. Si quis dixerit diligo deum: z fratrem suum

De sancto Joanne euangelista

edit mendax ē. Ad id ōr etiā glo. Esa. vl. q̄ aḡla plᵒ oiby auiby z bestijs fecᵗ dilexit. z adeo q̄ fm Tyram sup Deut. xxij. qñ trāsfert pullos suos portat ipos sup hūeros suos: vt si sagitta emittat ab inferiori: prio ipa eā. s. recipiat q̄ pulli pcutiant. Sic ioānes plenᵘ fuit charitate erga chīm z frēs vt morti se offerret p suis filijs. qō patz in legēda de veneni bibitōe z alijs. Quarta pro prietas: qz aḡla bz in nido arduitatē. Nā scribit Job. xxxix. In arduis ponet nidū suū: in petris z pruptis silicibᵘ cōmorat. Sic ioannes negociatus circa mysteria difficillimaz arduissima scrissime trinitatis. nidificauit in foraminibᵘ petre excellentissime. i. in vulneribᵘ chīi iesu vbi ꝓnue mā sit p iugē cogitatū z affectū. Jn q̄ z nob itidē facienda dat exēm. Vñ chīs bortat aiam Cant. ij. di. Surge ꝑpera amica mea z veni in foraminibᵘ petre zc. Ditaq̄ alia christiana stude cū ioanne imitari christū moze generose aḡlez. Alias plures ꝓprietates aḡle que poni solent causa breuitatis dimitto. D Scōm priuilegiū cognationis: qz ioānes fuit ꝯgnat⁹ chīi fm carnis ꝓpagi nem. Fuit em̄ ex stirpe bte Anne ex q̄ pdiēt tres ramᵘ pciosissimi. s. mat⁹ dñi maria. z due sorores ei⁹. s. maria iacobi vicz mr: qz de ista fuit natus Jacobᵘ minor: simonq̄ z iudas. q̄ ōr taddeus apl's. z Joseph q̄ cognomiat⁹ est iust⁹. z fuit vn⁹ discipulox. Et tertia maria q̄ ōr Salome. s. filia vel Zebedei vxor: de q̄ natus est Joānes apl's z euāgelista: z Jacobᵘ maior. Ut āt ꝓsequamur q̄ magnū sit b Joānis ꝓuilegiū. Aduertenduz q̄ Joānes q̄drupli nobilitat⁹ ex cognatōe chīi Prio nobilitate regali: qz chīs z mr eius fuerūt de semine Dauid regi. Rho. j. Scōo nobilitate sacerdotū: qz mat⁹ chīi fuit coḡta ipi⁹ Elisabeth matri baptiste: q̄ cū fuit de filiabᵘ Aaron. Luc. j. z eodē mō mr b⁹ Joānis fuit coḡta Elisabeth eo q̄ fuit sororꝫ matri chīi. Tertio nobilitate spirituali q̄ maior ē pcedēter dicti. sic aia incōparabiliter pciosior est corpe. Similiz hec nobilitas cōsistit in vrtutū decore z sectatis gsa q̄ potior est oi nobilitate generis. vt ōr Hiero. in epl'a ad Gualterx ō Celio mōte. Ille inq̄t apō deū potior ē nō quē nobilitas carnis aut dignitas seculi: sz quē deuotio fidei z vita sctā ꝓmēdat. Hec ille. Item extra de pben. z dig. c. venerabil'. hr̄. q̄ nō generis sz vrtutū nobilitas vitaq̄ honestas gratū ō faciunt. Nā z chīs dñs nō elegit fm carnē nobiles sed ignobiles ac paupes: qz nō est psonax acceptio apō ipm. Hec ibi. Ad idē est pbs. ij. Rhet. di. Melⁱ est nobilē esse vrtutibᵘ q̄ generositate parentū. Vñ Joannes in hac sctā chīi genealogia fuit mltū nobilitat⁹ vrtutū decore gsa. iōq̄ ipm chīs p ceteris nobilitauit fraternali adoptione q̄ pcellit angelicā nobilitatē z oim̄ indiuiduoꝝ humanoꝝ q̄ntūcunq̄ magnificoꝝ. Regū z Impatoꝝ. Preterea q̄rto nobilitat⁹ ē Joannes nobilitate diuiali: qz p ꝯgtionē ad chīm bz affinitatē ad vbū dei z patrē ac spūm scm̄ q̄dāz mō. qz ex b q̄ spōsa alicui spōso copulat quilibz germanᵘ spōse cū spōso affinitate ꝑiūct. extra de ꝯsang. z affi. c. nō debet. Et qz chīi būanitas erat germana ioāni. qñ ḡ ipa fuit cū vbo vnita tunc ioānes extitit deo ꝑiūct⁹ affinitat⁹ cognatiōe. O q̄ maria hec nobilitas. Et Tertiū ꝓuilegiū de electiōis qz ipm ioānē chīs dñs elegit z vocauit ad apl'atum. Qui ordo fm Dionȳ. li. de ecclastica hierarchia inf oēs ordines sctoꝝ ē sūm⁹ z chīo vicinior. sic z ordo seraph i celo. Vñ apli excellēs z vicinⁱ chīi radiū ꝓceperūt. Jn b āt ordie ioannes mag̃ ꝓuilegio ē sublimat⁹. Nā in vocatōe a chīo sortit⁹ fuit q̄rtū locū. qz i vocatōe apl'oꝝ primus fuit Andreas. scōs fuit petr⁹: tertⁱ⁹ iacobus maior. q̄rt⁹ ioānes. vt habet Joā. j. z Mat. iiij. Hz post dñi resurrectōez ioānes sp fuit scōs p⁹ dm̄ petr⁹. vñ Zach. j. Lucas nūerās apl'os p⁹ alcē sionē ponit scōm ioānē i mediate p⁹ petrū. Et in symbolo eccl'ie ꝑmū articulus petr⁹ tanq̄ caput ponēs mox scōm posuit ioānes. s. Et i iesū chīm filiū ei⁹ vnī. Hz q̄rt⁹ q̄re sic ioānis stat⁹ i apl'atu mutat⁹ est. Rñdet fm Fran. maro. sniam q̄ stat⁹ apl'oꝝ p⁹ aduētū spūs sci fuit multo ꝑfectior q̄z añ. ita q̄ melⁱ⁹ fuit in illo statu esse q̄rtum q̄z in anteriori statu cē ꝑmū. Et qz in eccl'ia nō fuit facile de. pmotiōes fm ordinē rpis vel origis sed fm altitudinē vrtutis z pfectionis. de pben. z dig. ca. venerabilis. Joānes ḡ q̄tus vocatione fuerit q̄rt⁹ q̄ ei cōpetebat. ꝓpē maiorem ꝑfectionē ad chīm. iuxta illō Dan. iiij. Spes q̄rti filijs fuit hij lio dei. cū postea qñ chīs adoptauit eū in fratrē discipli ex b coḡscētes ipm fore dignissimū: spū sctō inspirati scōm eidē locū post petrū q̄ ꝑfecerat chīs ī mediate dederūt vt petr⁹ z ioānes cēnt in capite apl'at⁹: qm̄ bis ꝑncipali⁹ chīs ecclesiam cōmendauit tāq̄ sanctioribᵘ z pfectioribᵘ. De petro q̄dem daret cū ait. Tu es petrus z sup hanc petrā edificabo ecclesiā. zc. Mat. xvj. z Joā. vltō. Pasce oues meas. Joāni aūt cōmendauit ō ecclesiā matrē q̄ tūc erat ipa sctā eccl'ia. qz cū ecclesia nubil aliud sit q̄z ꝯgregatio fideliū. vt di. xciij. legimus. tpe passiōis i sola vgine fides remāsit z in alijs defecit. ḡ tūc eccl'ia ioāni z ipa ecclesie mater vgo maria (vt sit oiby mater gr̄e) cōmendata est.

Quartū ꝓuilegiū dignificatiōis qz ioannem chīs adeo sublimauit dignitate vt oim ordinum sctoꝝ dignitatē ꝓcipauerit. Fuit em̄ patriarchas q̄s inf ormabat. vt patet Apocal. j. Fuit etiam ꝑpheta noui testamenti vt ibidem. nec in toto ic̄ nouo testamēto hō ꝑphetialis habetur nisi Apo calypsi. Beatus ait q̄ legit z audit verba ꝑphetie huius. c. j. Item fuit apostolus vt patuit. Fuit martyr vt infra dicet. Fuit confessor eps z doctor ac magⁱ ecclesiaꝝ Asie. vt dicit Hiero. lib. ꝓtra Jouinianum. Fuit virgo. fuit etiā matrimonio ꝑiunctus

Sermo XXX

sicut ꝛ ioseph ꝛ virgo Maria. qꝛ fuit spōsus de nuptijs vocatus ꝑm Piero. i plogo supꝛ Joan. Fuit postꝫ spōsā derelict ꝛ viduitatꝫ gꝛa consecrata ei⁹ ꝟgitas. Fuit religiosus i votꝫ castitatis: pauptatꝫ ꝛ obedictie. s. i pfectissima religiōe dicit ꝛ scribit ioāni defuit: sed oī gꝛa plen⁹ ꝓbatur. O ꝗ bone iesu q̄nta dignitate ꝛ bonozificētia sūma tuos dilectos decoras. O ꝗ bonū ꝛ iocūdū tibi in celo regnans nostri memento.

¶ Circa scōm ꝓncipale sit ꝙl'o q̄ chꝝs dñs p̄ceptꝫ amauit ioānē apl'm magnaꝫ ꝓuilegijs gꝛarū ꝛ ꝟtutū. Claret papue p̄ q̄tuoꝛ alia a p̄dictis ecclia de ipo. Virgo electus a dño ꝟgo i euū p̄ma vl' pfectissima: Rō q̄stiois ē obiectio quaꝫ ꝟgitatꝫ nō babuit: qꝛ nubere voluit ꝛ ō nuptijs ro. Gozrāq̄ ꝛ Ly. ꝛ cōiē fꝫ oēs tenēdū sic ōt Gozra. eo q̄ maioꝛ auctas ꝙcurrit. Quō g̃ pfect⁹ virgo fuit cū nubere intēdit: Sz ad id rñdet fꝫ gozra. absolute i copulā carnis: sz sic ꝟgo maria dispositōi spūssancti se cōmisit. Voluit āt chꝝs vt ioānes mrimoniū ꝓberet ꝛ tñ ꝟgo p̄maneret: vt sic conueniētiā cū sua mꝛe ꝟgine bꝛet cui cōmēdanda erat. Alio mō ōr q̄ esto q̄ ꝙsenserit absolute tñ ꝟgitas ei⁹ nō fuit p̄ b minuta. Tū qꝛ licite ꝙsensit ꝛ apostū mutauit manēte coꝛpis itegritate. Tū qꝛ penitere potuit. ꝛ p̄ b ꝟgitas recupaꝛ q̄ñ solo metis ꝙsensu nō tñ carne ē amissa. hec Gozra. Ad q̄stū g̃ rñr. q̄ ioānis ꝟgitas pfectissima imo ꝛ ipm p̄cz puexit di. In ncipio erat ꝟbū. Exposu it ꝟgitas qꝫ nuptie nō poterāt. Tū deniq̄ qꝛ in frez a chꝛo ꝛ i filiū a mꝛe ꝟgie est adoptata. Dicro. vbi g̃. Ut breui ꝑmone doceā cui⁹ p̄uilegij sit ꝟgo virgini discipulo cōmendaꝝ. Dec ille. Se cūdo p̄ oīb est amata ꝛ dotata i mozte. qꝛ a doꝛo fuit extraneus sic ꝛ a coꝛruptiōe alien⁹: ꝑm Piero. Tertio post mozte: qꝛ miracl'ose in sepulcro māna scaturiuit ꝛ i celo aureolā ꝓmeruit. Petr⁹ damiani. Perpēdite q̄d delitiaꝫ incoꝛruptio coꝛpis habeat i celo si cibū celi germier in sepulcro. Lumiꝫ māna ꝟgitatē significat. Tum ꝛ colore est albaꝫ ꝟginitas puritate nitida. Tū qꝛ origie ē celica ꝛ ꝟgitas angelozꝫ socia. Tū qꝛ sapoꝛe dulcissima: ꝛ ꝟgitas chꝛo deo amātissima. O ḡ oēs casti boies gaudete qꝛ chꝛus amat vos in vita: i mozte: ꝛ p⁹ mozte. O oēs carnales timete qꝛ deo odibiles estꝫ i vita: i mozte. ꝛ post mozte. Agite ḡ pniam. O ¶ Scōm p̄uilegiū lūinositatꝫ: qꝛ sic ꝟgitate fuit p̄ ceterꝫ puriozꝫ ita ꝛ maiozꝫ gꝛe ꝛ sapie lumē accepit. Dic enī Aug. li. de ꝟa religiōe. q̄ nihil magis ipedit ad ꝟitatē capiēdā q̄ vita libidib⁹. s. dedita. ꝙcoꝛ. pbs ḡ p ꝛiū vita mūda est luci apta sic fuit i Joāne q̄ i tantū est illumiat⁹ vt diceret sic. In ncipio erat ꝟbū ꝛ ꝟbū erat apud deū ꝛc. Ut ipe a Dionysio i epl'a quā sibi scribit vocat euāgelij sol. ꝛ ei⁹ doctrina radi⁹ splēdidissim⁹. Itē fortⁱ dicā cū Origene. Btus ait ioānes velut aq̄la supuolat nō solū q̄ intelligi aut dici p̄t. verūetiā oēm intellectū ꝛ significationē excedūt. Dec ille. Deniq̄ ꝑm hec nota q̄ doctoꝛes ō b euāgelio ioānis restāt ꝓcipua tria magnalia. Primuꝫ est qō ōt Origeoēm intellectū excedere vt patuit: etiā angelozuꝫ ꝛ b q̄ ad plenā cōꝓhēsionē de ꝟbo diuio adeo q̄ Paul⁹ rapt⁹ i celū ꝛ rediēs dixerit de b. Vidi arcana dei q̄ nō licꝫ boib⁹ loq̄. Scōm est qō refert Aug. li. de ciui. dei. s. q̄ Joānes in ipo euāgelio cāalte intonauit q̄ si aliq̄ntulū altⁱ intonasset tot⁹ mōs capē nō potuisset. Tertiū est qō ibi dē btus Aug. narrat Platonicos dixisse illō ioannis scriptū In ncipio erat ꝟbū ꝛc. aureis litterꝫ debere scribi ꝛ poni in solēnis locꝫ. De hui⁹ āt euāgelij efficacia exēpla sūt ser. ij. in fine.

¶ Tertiū p̄uilegiū charitatꝫ. qꝛ vt dicit Bern. Joānes dilexit chꝝm dulc⁹licꝫ Petr⁹ dilexerit fortius. ꝛ sic Joānes dulcedine charitatꝫ fuit plen⁹ adeo q̄ in sinu Jesu singularit recūberet. q̄ꝛ qō ipe notat in euāgelio discipul⁹ quē diligebat Jesus. Sz q̄rit. q̄li deuotiōe charitas chꝛi dulcesat i boie: Rñr q̄ b edocet in ioāne. Qui p̄cipue circa tria mysteria scribit in euāgelio discipul⁹ quē diligebat iesus. q̄ dat intelligi q̄ charitatꝫ dulcedinē tles exp̄iunt. s. q̄ circa hec tria spēalē hñt devotionē. Prio circa mysteriū eucharistie. vt ptꝫ Jo. xiij. in cena dñi qñ chꝛs instituit eucharistie sacrm. ōr em ibi Joānes discipul⁹ quē diligebat iesꝰ. q̄ dat intelligi q̄ ardebat charitate ad sacrm Secundo in mysterio dominice passionis Joā. xix. Cū vidisset Jesus discipulū quem diligebat q̄ intelligi dat qꝛ ardebat totus ad crucis passionem visam. Tertio circa mysteriū resurrectiōis ꝛ apparitionis chꝛi: vt Jo. xxj. q̄ dat intelligi q̄ ardebat ad ꝓemplatiōez chꝛi ꝛ ei⁹ glie desiderabilis. Itaq̄ q̄ deuote circa hec tria recolenda insistit dulcedinem hauriet. ¶ Quartū p̄uilegium adoptiue fraternitatꝫ. Nā Petr⁹ Damia. dicit. Sicut inq̄t chꝛus dixit discipulis. Hoc est coꝛpus meum: ꝛ tantus fuit in verbis effectus vt ilico panis ille dñicū coꝛpus fieret: ita ex quadam similitudine: cū dixit matri. hic est filius tuus.

ſi audeam⁹ dicere btūs Joānes nō ſolū filij po
tit⁹ eſt nomē. ſz ꝓter illa ẏba dñica q̄dā mai⁹
neceſſitat⁹ ſacr̄m apud beatā ẏginē meruit obti
nere. Et b̄ g̃ Joānes fact⁹ ē fili⁹ ẏgis: chr̄i frater
adoptiu⁹. ei⁹ theſaurari⁹ dignitſſim⁹. Si em̄ di
gniorē inueniſſet z meliorē chr̄s: tantū theſauꝛ. ſ.
matrē p̄dilectā illi cōmiſiſſet. O q̄z maximū eſt b̄
ioannis ꝑuilegiū. qz ex b̄ ioānes in ptāte bz fon
tē miſcōie: theſauꝛ diuīe gr̃e: z portam celeſtis
patrie. O g̃ pctōres ſecure poteſt⁹ ad ioannē ac
cedere vt miſericordiā inueniat⁹ poſt q̄z habet in
ptāte Mariā mr̄em miſcōie. O iuſti boies ſecu
re ad ioannē accedere poteſt⁹ ꝑ ampliori gr̃a. qz
habet mr̄em gr̃e z fontē. ſ. mariā. O q̄z fideles
in hoc exilio ſecure accedit⁹ ad ioānē habētē por
tā paradiſi in cuſtodia ſcz Mariam.

Circa tertiū p̄ncipale de ꝑuilegijs glorie ſin
gular⁹ ꝛcō q̄ chr̄s dñs ioannē nō ſolū i vita p̄
ceter⁹ amauit ſz z i morte z p⁹ morte maris ꝑui
legijs p̄glorificauit. Pria gl̄ia ſiue ꝑuilegium
martyrij z ei⁹ p̄miatōis. qz ſm Fran. mayro. cre
dit⁹ coronā martyrū meruiſſe. hoc em̄ ꝓſiſtit i cō
ſenſu mēt⁹ z nō tā in paſſiōe corꝑis. alioq̄n q̄ in
uit⁹ occidit⁹ eēt martyr. z iō qz morti ſe expoſuit
ſpōte z nō ſemel ſz pl̄ies. vt patz in immerſione
olei z potatiōe mortiferi veneni. g̃ q̄z⁹ diuino
miracl'o fuerit p̄ſeruatus: tñ merito martyrij ñ
fuit ꝑuat⁹. Cōcor. dic̄ z Lyra ſup p̄s. lxix. Idem
ꝑbat Greg. iij. moral'. di. Jacobus z Joannes
non vterq; per martyrium occubuit. z tamen q̄
vterq; calicē dñi biberēt audierūt. Joānes neq̄ q̄
p martyrij vitam finiuit: ſed tñ martyr extitit. qz
paſſionē quā ſuſcepit i corꝑe: fuauit in mēte. Et
nos g̃ b̄ exēplo ſine ferro martyres eē poſſum⁹
ſi patiētiā in aio ẏacūt cuſtodim⁹. Hec Grego.
Idē tenet Petrus Damia. Idem z Bern̄. cum
q̄ Fran. mayro. diſtiguit q̄ttuor martyrij genera
q̄ inueniunt⁹ in ſacra ſcptura. Primū eſt in ania
z corꝑe ſil'. vt martyrij chr̄i. Secundū in corꝑe
tm̄: ſicut fuit martyrij Stephani q̄ in corꝑe pa
tiēs: in aia fuit leto. Tertiū eſt in ania tm̄ mō. ſi
cut mr̄is dñi martyrium ꝑ gladium cōpaſſionis
Quartū q̄ ꝑſūmat⁹ in volūtate cū corꝑalis vite
ꝑ chr̄o effectuali expoſitiōe: ſic fuit martyrij Jo
annis. Et licz ſm ꝓpria z ꝓfectā rōnem aureola
martyrij debeat⁹ mor⁹ pene quā Joānes ñ ptu
lit: tñ b̄ fuit ōo factēte miracl'oſe nō ad diminuti
onē gl̄ie ſz poti⁹ ad decorē ſingular⁹ ꝑuilegij io
annis. Un̄ teneo cū nr̄o Franciſco. q̄ Joānes ex
ſpeciali gr̃a bz aureolā. Scōa gl̄ia ꝓſeruatiōis
qz ſicut a corruptōe carnis ſic a dolore mortis
fuit alienus ſm Diero. in plogo. Et hoc ꝑiuile
giū tale z tātū ē q̄ etiā ipe chr̄s noluit ꝑuilegiuz
hoc br̄e ſed acerbiſſimos dolores pati ꝓ nobis.
ſola chr̄i mr̄ hoc ꝑuilegiū adepta eſt z Joānes.

M Tertia gl̄ia inuitatiōis. qz a chr̄o dño
mō ſingulariſſimo apparēte cū ſuis ap̄lis z ſan
ctis eſt ad celū inuitat⁹. Alij q̄dem ſcī inuitant
ꝑ angelū vl' angelos deducētes. Sz btūs Joan
nes ꝓſonalit̄ ꝑ corm̄ ſic̄ z ẏgo maria ſm Petr⁹
Damia. Et tūc chr̄m credim⁹ comitatū eſſe totaz
celeſtē curiā: vt patuit ſm̄ c. ij. i fine. Sz queri.
Utr⁹ Joānes fuerit vere mortu⁹. Ro q̄ſtiōis ē: qz
de eo dixit Ieſus Joā. vl. Sic eū volo manere do
nec veniā. Chr̄istus aūt ventur⁹ eſt in iudicio ꝑ
cē. Ad id rñdeo ſm Fran. maro. alijs q̄z omiſſis
opinionū ꝓlixitatib⁹ z ꝓſecutiōib⁹ varijs: qz mi
nus edificāt ſimplices: dicendū q̄ circa b̄ vnum
eligēdū ē de iſtis vijs ſeq̄ntib⁹. Pria ē q̄ Joānes
ſit ſine morte trāſlat⁹ viu⁹ ad paradiſuz t̄reſtrē ſic
enoch z helias. z q̄ i fine mūdi cū eiſdē ſit venturus. z ab antichr̄o occidēdus. Un̄ dr Theophi
lus in glo. ſup Joā. Chr̄s nō negauit Joānē mo
ri. nā q̄cq̄d ozik⁹ morik⁹. ſz dixit: volo eū viuere vſq;
q̄z ad finē mūdi. z tūc ꝑ me martyriū patiet. Et ſi
aſſigneē ei⁹ ſepulcr̄: viuēs illud ītrauit z poſtea
diſceſſit. hec ille. Scōa via ē q̄ Joānes ñ ſit mor
tuus nec moriek vſq; ad diē iudicij. z q̄ ſit viu⁹
trāſlatus in celū. moritur⁹ mira celeritate cū illis
q̄ obuiam chr̄o ibūt in aera. z ſic trāſibūt preuia
morte ad imortalitatē. vt dicit Aug. xx. de ci. dei.
Iſti fulcūt ſe ꝑ illō Mat. xvj. Sūt q̄dā de b̄ ſtā
tib⁹ q̄ nō guſtabūt mortē donec videāt filiū hoi
nis venientē i reg̃. Nā illō nō pōt verificari ad
lr̄am de alijs: qz oēs ibi ſtātes guſtaturūt mortē
g̃ oꝑtet ẏificari de Joāne. Iſta tm̄ mors corꝑis
gl̄ificati Joānis eſſz miracl'oſa: cū ꝑ diuinā potē
tiā q̄dcūq; corꝑ⁹ gl̄ificatū poſſet morī. Tertia
via q̄ ipe ſit vltiate gl̄ificat⁹ in celo z nūq̄ mor
tu⁹ nec morit⁹⁹. ꝓter illō Joā. xxj. Et̄ſi ſermo
q̄ diſcipul⁹ ille nō morik. Sz hec via ē nis dura
qz chr̄s z eius mr̄ mortui ſē. nec aliq̄s excipit ab
illa lege cōi mor⁹. Quarta via q̄ ſit mortu⁹ z
ſubito reſuſcitat⁹ z corꝑe z aia gl̄ificat⁹ i celo ſic
z btā ẏgo maria vt dr Diero. ſer. de aſſūp. Et dr
Frā. maro. q̄ iſta ſ. q̄rta via cē videt magis clara
licz ſcōa magis ꝓbata ſit auctib⁹ allegat⁹. Nimiris
b̄ ꝓuenit diuine libalitati: vt ſic in mōo cuſtodiat
corꝑ⁹ Joānis a corruptōe z leſiōe feruēt⁹ olei z ve
neni z mort⁹ doloze. ita nō min⁹ libat eēt accelera
do ei⁹ reſurrectōez z gl̄ificatōez i celo. Conuenit
etiā Joānis dignitati ꝓpē ꝑuilegia ſcitatis ei⁹ ex
cellentiſſima. Quarta gl̄ia ꝑcelſe coronatiōis:
qz fulget Joānes coronis nō ſolū ꝑcelſa aurea: ſz
aureol' ẏginitat⁹ ꝑdicatōis z martyrij: vt patuit
natiōe gr̃az. O gl̄ioſiſſime ſctōz. o amantiſſime
chr̄i ap̄le. ꝓpē nomē tuū z chr̄i ac ei⁹ ẏginis mr̄is
amorē impetra nobis gr̃am z gl̄oriā.

De Innocentib⁹ Sermo ꝓlim⁹ cū legēda.

Ecce ego et pueri mei quos dedit mihi dñs in ſignum iſrael. Eſa. viij. ℣ Verbū eſt dñi Jeſu ſaluatoris ad lr̄am ꝑ ꝓpheta alloquēdo

Sermo XXXI

vniuersum ꝓpm dicēs. Ecce ego. s. chr̄s dei filius incarnat⁹ z de v̄ gine nat⁹. z pueri mei. i. infantes ꝑ me o casi ab Hero de q̄s dedit mihi dñs. Sic ē enī rex magnus filiū suū ꝑsecrās in militē multos alios cū eo solet milites ꝑsecrare: vel qñ ipm inthronizat in regnū nouos sibi ministros z approdianos ac milites deputat. sic deus pat̄ filio suo ihesu in hui⁹ mūdi militiā z regnū introducto in natiuitate mīstros milites z mīstros approdiatos ab adultis vult de⁹ laudari. s. in celesti regno ēt̄ā ꝑ pueros baptizatos i fide chr̄i. Proinde aliud thema. Sz qm̄ ē erat vnū signū aduēt⁹ dat̄ ē plo. z vlu. mul. rachel plo. filios su. put alle gat̄ Mat. ij. ipleti rūc. Proptea merito dr̄ i chebron. Hinc idē ps̄. cxij. Laudate pueri dñm. lau. no. dñi. qđ est ad honorē ist⁹ quitq̄ verbis isti scti cōmendant̄ z in exemplum nob̄ ꝓponunt̄ ꝓpue de trib⁹. z ꝑm hec tria mysteria notemus.

¶ Primo de chr̄i formi innocentia. Ego z pueri mei.

Secūdo de diuinali cōplacētia: cū dr̄: mei. s. speciali acceptatiōe q̄s dedit mihi dñs.

Tertio ē exēplari significātia: qz dr̄. i signū ist⁹ fuit. Uñ ad honorē ist⁹ innocentū accipim⁹ v̄ba ꝑdicta i q̄bus sic gloriās de eis. Ecce ego z pueri mei rē. In quib⁹ verbis isti scti cōmendant̄ z in exemplum nob̄ ꝓponunt̄ ꝓpue de trib⁹. z ꝑm hec tria mysteria notemus.

¶ Primo de chr̄i formi innocentia. Ego z pueri mei. s. speciali acceptatiōe q̄s dedit mihi dñs.

Secūdo de diuinali cōplacētia: cū dr̄: mei. s. speciali acceptatiōe q̄s dedit mihi dñs.

Tertio ē exēplari significātia: qz dr̄. i signū ist⁹ fuit. Uñ ad honorē ist⁹ innocentū accipim⁹ v̄ba ꝑdicta i q̄bus sic gloriās de eis. Ecce ego z pueri mei rē. In quib⁹ verbis isti scti cōmendant̄ z in exemplum nob̄ ꝓponunt̄ ꝓpue de trib⁹. z ꝑm hec tria mysteria notemus.

¶ Primo de chr̄i formi innocentia. Ego z pueri mei. i. infantes ꝑ me o casi ab Hero de q̄s dedit mihi dñs. Sic ē enī rex magnus filiū suū ꝑsecrās in militē multos alios cū eo solet milites ꝑsecrare: vel qñ ipm inthronizat in regnū nouos sibi ministros z approdianos ac milites deputat. sic deus pat̄ filio suo ihesu in hui⁹ mūdi militiā z regnū introducto in natiuitate mīstros milites z mīstros approdiatos ab adultis vult de⁹ laudari. s. in celesti regno ēt̄ā ꝑ pueros baptizatos i fide chr̄i. Proinde aliud thema. Sz qm̄ ē erat vnū signū aduēt⁹ dat̄ ē plo. z vlu. mul. rachel plo. filios su. put alle gat̄ Mat. ij. ipleti rūc. Proptea merito dr̄ i chebron. Hinc idē ps̄. cxij. Laudate pueri dñm. lau. no. dñi. qđ est

De Innocentibus

cõpatriote se inuicẽ diligere ꝛ amicicia cõiungi. Sz isti bñ puuli fuerũt socij natiuitatis xp̃i ꝛ cõpatriote. Ipi em̃ i loco vbi xp̃s nat⁹ ẽ in mũdo s. in Bethleẽ nati sũt in mõo ꝛ in celo: qz ibi occisi p xp̃o Mat. ij. Et iõo xp̃s dñs spẽalt amore eos sibi vniuit. Tertio rõe pene ꝛ ei⁹ causalitatis qz isti bñ puuli loco xp̃i ꝛ ei⁹ psona sunt occisi ita q̃ in q̃libet eoꝝ fm intentionẽ Herodis xp̃s occidebat. ideoq; xp̃s eos acceptauit p se trucidatos. Un̄ dr Aug. i ser. Quãtũ inq̃t ꝯ btõs paruulos miq̃tas abũdauit: tãtũ i eis gr̃a diuine bñdictionis effulsit. Et iõ digna est interfectis p xp̃o infantib⁹ bonoꝝ ipẽdere cerimonias. nõ doloꝝ sacramẽtis dare vota: nõ lachrymis. qz ipe illis fuit cã pene q̃ extitit ꝛ corone. ipse odij causa q̃ et pmij. hec ille. Ecce q̃ habem⁹ q̃ xp̃s dñs spẽalẽ dilectionẽ ꝛ cõplacentiã habuit ad istos beatos innocẽtes. Sz b q̃stiones occurrũt. P Primo q̃rit: vtꝝ xp̃s dñs magis diligat ꝛ acceptet innocẽtẽ q̃ p⁹ pcã penitẽtẽ. Rõ q̃stionis: qz ex pdictis nouim⁹ q̃ innocẽtes speciali⁹ diligũt a do sed legim⁹ q̃ de⁹ plus fecit p pcõrib⁹ q̃ p innocentib⁹. qz icarnat⁹ ꝛ passus ꝛ mortu⁹ est p eis ꝛ dixit. Nõ veni vocare iustos: sz pcõres ad penitentiã Mat. ix. Rñdet fm Rich. ꝛ Bonauen. sup iij. di. xxxij. breuiter sic. q̃ ceteris paribꝫ q̃ ad pmium essentiale qõ ꝓsistit in dei visione ꝛ fruitione eq̃liter diligit de⁹ innocentẽ ꝛ penitẽtẽ ꝛ ecõuerso ita q̃ qs hoꝝ maiorẽ bz charitatẽ ad deũ siue sit innocẽs siue sit penitẽs post q̃tacunq; pcã: ille maiorẽ bz gl̃iaz eẽntialẽ Un̄ Petrus ap̃lus vel Paul⁹ q̃uis nõ fuerint innocẽtes: qz Petr⁹ negauit xp̃m: ꝛ Paul⁹ psecut⁹ ẽ eccl̃az. tñ ꝓpẽ excellentẽ charitatẽ pferunt innocentib⁹ ist̃ p xp̃o occisis. Et btã magdalena p̃ferk mlt̃z ꝟginib⁹. Sz q̃ ad pmiũ accidẽtale qõ rñdet dignitati status: magꝭ diligit de⁹ innocentẽ: vtpote dignioris status ꝛ meliorꝭ. Innocẽtia em̃ pciosi⁹ donũ dei ẽ q̃ pnia. Qãt xp̃s pl⁹ fecit p pcõrib⁹: b nõ iõo qz magꝭ dilexerit eos. sz qz illi magis indigebãt q̃ innocẽtes: qz idigebãt tã q̃ ad effectũ adoptois boni q̃ liberatois a malo. Nõ sic aũt innocentes Un̄ de b admirãs Bef. dic̃. Quid de tua miseri cordia dicã iesu bone q̃ nõ min⁹ ꝟsũ pcõres diligis q̃ innocentẽ. Et Aug. in q̃dã fmõe. Nõ q̃ peccauit sed q̃ in pctis pseuerauerit odibil̃ erit deo. Et sic ptz rñsio E Secundo q̃rit: vtruz pueri in innocentia baptismali morientes pl⁹ diligant a xp̃o q̃ adulti multis in peccatis vitam ducentes sz in fine penitentes. Nam multi similes dicũt. Meli⁹ nob fuisset inquntmozi i infantia post baptismũ: eo q̃ scim⁹ qz tũc p baptismũ saluati fuissem⁹: nũc ãt p pctis timem⁹ damnari. Rñdet fm doct. sup. iij. q̃ ex quo pueri añ vsum rõnis in innocentia baptismali decedentes saluant tm̃ mõ in meritꝭ xp̃i ꝛ non in ꝓpꝛijs meritis. Adulti ãt etsi sint mlt̃is pctis inquinati: pũt tm̃ pẽitere ex forti charitate ad xp̃m diligendũ moueri. tõ ꝓpria hẽ pñt etiã merita: vñ constat istud pferri ill. Deniq; qz pcõres penitẽtes in fine pñt magnã charitatẽ ad deũ hẽ. ꝛ sic magnũ premiũ essentiale assecq. Pueri aũt de sola innocẽtie puritate gaudẽt in celo qõ est accidẽtale premiũ. Dicit aũt phs. viij. Meta. Qdois suba est dignior accidẽte. g̃ simpl̃r loq̃ndo meli⁹ ẽ mori i adulta etate: si tñ peniteat hõ vere q̃ in puericia alioq̃n melius illi erat si nat⁹ nõ fuisset Matth. xviij. vel i vtero perijsset. Et sic ptz q̃ pcõr nõ hz timere dũmõ vere peniteat. sz pot⁹ gr̃as dz deo agere q̃ ipm de⁹ tãdiu ꝓseruauit ꝛ expectauit. ꝛ gaudere hz qz ex dei dilectiõe põt multz innocentib⁹ nõ solũ pueris sed etiã adultis plus deũ diligendo pferri. F Tertio q̃rit: vtꝝ de⁹ plus diligat pcõrem hoiem qui scit in futuꝝ saluẽ in fine ꝟ suꝝ q̃ iustũ ꝛ innocentẽ qui scit nõ pseueraturis vitã. Sed iust⁹ ꝛ innocẽs nõ pseueraturus diligit deũ. pcõr ãt ꝛ mal⁹ licz in fine ꝟsur⁹: nõ diligit deũ nec habet gr̃am dei q̃diu est talis. q̃ non diligit nec est gr̃atus deo. Rñdet fm sniam Bo naueñ. vbi s. q̃ deus simpliciter plus diligit illũ malũ quẽ scit ad bonum ꝟsuꝝ: quia vult illi bonũ eternũ. Sed fm q̃d plus diligit bonũ nõ pseueraturum: qz vult ei bonũ vt nunc q̃ est fm q̃d bonum inq̃ntum hmõi. Unde licet sit bonus nõ tñ in bono finaliter pmanebit. ideo finaliter ꝛ simpliciter nõ diligi dr. Et sic patet breuiter solutio q̃stionis ꝛ obiecti: qz bon⁹ nõ pmansurus in bonitate magꝭ est gratus deo vt nunc q̃ ille mal⁹ conuersurus. Sed finaliter ꝛ simpliciter nõ sic: sed econuerso. P g̃ hõ. o peccator. o peccatrix discẽ emendare tuã vitã ꝛ conuerti ad deũ ꝛ diligere a deo. P hõ innocẽs iuste ꝛ penitens discẽ pseuerare in bono: qm̃ nõ q̃ inchoauerit: sed qui pseuerauerit hic saluus erit Matth. xxiij.

B Circa tertiũ de exemplari signo nobis dato in istis puulis sit ꝛclusio q̃ misericors de⁹ i hẽs istis puul̃ voluit dare xp̃icol̃ exẽplũ ꝛ signũ salutis. Declarat fm Bonauen. i suo fmone de innocentib⁹. qz isti inq̃t infantuli p saluatore occisi dati sunt hoib⁹ in exẽplũ ꝛ signũ multipl̃r. Primo in exemplum acceleratiõis: scz vt nõ tardemus conuerti ad dominum. Si enim infantes nondũ loquentes nec se iuuare valentes ramalcẽtum xp̃isto obsequiũ prestiterũt. quid adolescentes. quid iuuenes. q̃d senes facere deberent. Un̄ Eccl̃. v. Ne tardes cõuerti ad dñm ꝛ ne differas de die in diem. subito em̃ veniet ira illius ꝛ in tẽpore vindicte disperdet te. Festin̄ g̃ o hõ ad pniam si vis cum istis puenire ad patriam. Augustin⁹ Maledictus qui offerre vult florem iuuẽtutis diabolo ꝛ fecem senectutis xp̃isto. Secũdo datur eis infantuli ramtenelli: tãinnoxij p xp̃isto tanta mala sunt passi. q̃d senes inuetterati pctis plesni facere deberẽt amore xp̃i. Numq; magꝭ ẽ ꝟsus

sto vir⁹ q̄ mlieres eos p̄cedāt ad bellū. z maria
ueciāda senibꝫ vt pueri tāexigui p̄cedāt eos ad
martyrū z ad tāarduū fortitū chri. Nōne argui
uul⁹ erit i mille z minim⁹ i gētez fortissimā. q. d.
Qualebūt quuli magnis z debiles robustis. scz
nis eorū p̄seq̄mur D Notandū q̄ scptura
testē cū chīs nat⁹ ē: i iudea fuit rex monarcha be⁊
rodes alcolonita dict⁹: natiōe idumeus. i. de ge
nere Esau: q̄ a cesare Augusto regnū iudee acce⁊
pit. Et tūc p̄mur ablatū est sceptrū de iuda: vt i⁊
pleret̄ pheria Heñ. xlix. Non auferet sceptrū de
iuda: z dux ō femore ei⁹ donec ve. q̄ mittēdus ē.
Iste herodes cū esset alienigena audiēs a mag⁊
aduenientibus bierl'mā: z ō ortu reg⁊ noui sci⁊
scitātibꝫ. i. ō chīi natiuitate: primuit. ne ō vero ge
nere regū iudeoꝝ aliq̄s nat⁹ esset q̄ eū tanq̄ re⁊
gni iua sorē expelleret. Rogauit g̃ magos vt p̄o
rege iuēto sibi renūciarēt: simulās se velle adora
re q̄ē ip̄i magis vt p alia viā redirēt i regionē suā:
sed putauit magos stelle visione ōceptos ad
se redire erubuisse. z iō ip̄e tūc ab inq̄sitione ani⁊
mū suū reuocauit. Hz tādē cū audiuiss⁊ q̄ pasto
res dixerāt. z q̄ Symeon z Anna p̄pheta uerant
vehemēt⁹ timuit: putās se a mag⁊ turpit illusuz
Tūc g̃ Herodes de nece pueroꝝ in Bethleē ce⁊
pit tractare. vt. s. cū illis q̄ ig̃rabat chīs occidere⁊
tur. Hz q̄ nō est sapia: nō ē p̄silū ꝯ dñm: interi
te q̄ duo filij Herodis. s. Alexāder et Aristobo⁊
li⁹ erāt eades matre iudea genit⁹ de morte p̄is tra⁊
ctauerūt: eo q̄ ip̄i disceptarent ō susceptōe regni.
Dī aūt p̄mogenitū. s. Antipatrē ill' p̄ponere sata
gebat. Ob hō p̄ offēsus ip̄os retecit. Et illi Rho⁊
mā adeunt cesari p̄q̄sturi de iniuria. Et p epl'az ee
saris herodes ē citat⁹ filioꝝ accusatōibꝫ rūsur⁹.
Lūq̄ coꝝ cesare disceptass̄et diffinitū est q̄ filij i
ordo p̄i obedirēt: z ip̄e cui vellz regnuz dimitter.
Rediēs herodes z ex p̄firmat ōe fact⁹ audacioz
mittēs occidit pueros q̄ erāt i Bethleem et i oīb⁹
finibꝫ eius a bimatu z infra. i. ab ifantibꝫ duoꝝ
annoꝝ vsq̄ ad pueros vni⁹ diei. Nā ab aduētu
magoꝝ vsq̄ q̄ herodes rhomā ierat z ibi cōmo
ratus tādē redierat iā ann⁹ fluxerat: z sic chīstū
anniculū z iuꝝ aliq̄t dieꝝ esse credebat. Et ideo
fm Raba. timens ne cui famulabāt sidera pau⁊
lo supꝫ etatē vel infra suā facie trāsformaret. a bi⁊
matu z infra oēs occidit. Et hō mō vsitat⁹ z ver⁹
exponit. I Tertio ubi quuli sūt i signū vl'er
emplū remūeratōis. s. bonis. z dānatōis repro
bis. Nā si de⁹ istos sic remūerauit q̄ nō volūta
te fz coacte martyr. ū portauerūt. q̄d vl' q̄tū glo⁊
rie celest⁊ putas datur⁹ ē illi q̄ spōte. p eo sustinēt
mala z aduersa: cū ist⁊ coronā tribuerit martyrū⁊
vt tenet eccl'ia. Deniq̄ cuz istos btōs Innocētes
ab inī q̄ rege sic afflīgi p̄misit: q̄ntū afflictur⁹ ē i⁊
pios i inferno. Ad qō oñdēdū de⁹ iustissim⁹ ñ ē
pass⁹ tātā herod⁊ seuiciā remāere ip̄ūitaz. sz ō i
mōo viuētē herodē p̄ire z afflīgē ichoauit: quē
iā p⁹ mortē eēnis ignibꝫ cruciādū dānauit. Naz
ip̄e q̄ mlt̄os ozbauerat filijs: ip̄e suis nat⁊ misē⁊
rabili⁹ ozbat⁹ z ḡuissima egritudīe cruciat⁹ i cor
pe ifelicissime p̄emit se fm Remigiū i origiali su
per Mat. qō vt pateat. Legēda K
V Legit⁹ i legēda fm dictū Methodū. q̄ vn⁹ fi⁊
li⁹ quuli⁹ herodis tūc ad nutriēdū ibidē casu da
tus: a carnifabꝫ cū alijs ē occisus. Itē p̄scpti ei⁹
filij. s. Alexander z Aristobal⁹ veneno voluerūt
ip̄m p̄iem occidere: z ēt p tōsorē p̄curauerūt i gut
ture scidi. ob hō p̄ irat⁹ ambos occidit. Itē Anti⁊
patrē p mogēitū q̄ odio ꝯcepto p̄iem veneno vo
luit occidere i carcerauit. Et cū iā septē ānoꝝ essz:
febre valida: p̄rurigīe corp̄is: colli ꝯtinuis tor mē
tis: ⁊ mescētibꝫ vesic⁊: pedū iflatiōe: i tolerabili fe⁊
tore: crebro anhelitu torq̄bat. Die q̄daz cū tussi
violēta distēderet cultꝝ manu scip̄m p̄cussur⁹ i
mēsa leuauit: sz ꝯsobrin⁹ ei⁹ sustinēdo dexterā i⁊
pediuit. Protin⁹ aut̄ q̄si rex mortu⁹ cēt in aula
vlulat⁹ i sonuit. Quo audito erultat antipat⁊ in
carcere. mlt̄aq̄z si⁊ solueret custodibus pollicet⁊
vñ p̄ irat⁹ ꝯ filiū hūc occidi fecit. Et tādē p⁹ q̄n⁊
q̄z dies cultro q̄ pomū ꝯsueuerat purgare mā⁊
p̄ria scip̄m p̄emit fm q̄ ōt Remigi⁹. hec i legē.
Ecce claret q̄z de⁹ malos male p̄det. iust⁊ ōr cele⁊
stia p̄mia ꝛtribuet. O q̄ iudicia bili torñito iā hero
des cruciat⁊ i inferno. O si p̄derares quāt⁹ eius
flet⁹ z stridor dētū. q̄nt⁹ ignis ardēs z ois ama
ritudo infernal' ip̄m excruciat i eēnū. O p̄ctōr hō
primesce: q̄z q̄ illi euenit z tibi occurrere veloci⁹
porit. Age g̃ p̄niam. Nā felix quē aliena pic'a fa
cūt cautū. O aia fidel' si ocul' videre posses quā
ta gaudia nūc sint btoꝝ innocētū in celo z quan
tus luct⁹ z vlulat⁹ Herodis z oīm dānatoꝝ in
inferno: vtiq̄z territ⁹ ad celestia bōa p̄perares. Qō
nob p̄stet chīstus ꝛc.

Sermo scīs Innocentibꝫ Ser. II. de martyrio
ip̄oꝝ btoꝝ paruuloꝝ.

Sinite paruulos
venire ad me: talium est ei regnū celo⁊
rū. Mat. xix. Hyn q̄bꝫ ⁊bis sal
uator nr̄ mariam pietatē circa puuulos ip̄os nec
nō z circa nos adultos i sinuauit: q̄z nimiꝝ ex vi
scerosa pietate q̄ plen⁹ erat ip̄os puuulos cōplexa
bat. man⁹ ip̄is ponebat: bñdicebat. Mar. x. z p
ip̄is orabat Mat. xix. Vñ z discipul' p̄hibētibꝫ
offerētes puuulos: ne. s. iportunitas offerētiū offē
deret chīm ip̄e ait. Sinite puuulos venire ad me
z ꝛnolite p̄hibere quia corum familiaritatem ego

diligo. Quare B: nisi p nob. vt. s. puritatē z būlitatē diligere declaret in nob: dicēte Ly. Uñ ꝑē b subiūxit Talitū est ei regnū celoꝝ. O charissimi pensate q̄nta chr̄i pietas: q̄ cū eēt rex regū z dñs oīm. quē tremūt angeli z oēs creature: amplexat pueros nr̄os mortales: nō angelos nobilissimos. O q̄tū ipi angeli gaudiū habuissent: si aliq̄n ꝓplerari a chr̄o meruissent tali familiaritate. Ad ꝓpositū. Ertq̄ isti btī innocentes q̄z hodie festum agim⁹ fuerūt puuli z oblati chr̄o p mortē ipso ab iniq̄ rege Herode illatā: q̄s chr̄s dñs suscepit mira pietate: adeo q̄ cū ipis nō suppetēret ꝓria merita suppleuit diuina mia vt dignos s. efficeret corona martyrij. Idcirco ad eoꝝ hōrē accipimus v̄ba p̄missa. q. d. de eis chr̄s. Sinite puuulos ve. zc. Juxta hec v̄ba tria mysteria notabimus p sermone fm q̄ isti btī puuli de tribus ꝓmendari videnť.

Primo de salubri exēplo. s. i. ꝓprietate puuloꝝ vñ ōr. Sinite puuulos. z infra. taliū est regnū zc.

Secōo de celebri martyrio. vñ subdit: venire. nā p martyriū venerūt ad chr̄m.

Tercio de celesti p̄mio: cū subnectit: ad me. i. chr̄m q̄ est p̄mium btōꝝ.

B Circa p̄mū mysteriū p ꝓclusione accipiam⁹ v̄bū saluatoris chr̄i iesu Mat. viij. dicentis. Nisi puerī fueritis z efficiami sic puuli nō intra. i. reg. celo. Sz q̄rit. Cur chr̄s dñs sic nos voluit obligare vt efficiamur sic puuli si volum⁹ celū intrare Et rō q̄stiōis est: q̄z puuli būt pr̄es ꝓprietates saluti eterne nō ꝓuenientes. Ut q̄z sunt ignorantes z sensu deficientes. ꝓpter q̄d. j. Coꝝ. xiij. Fratres nolite pueri effici sensib⁹. Et infra. Siq̄s aūt ignorat: ignorabit. Ut q̄z pueri sē ꝓcupie secatores. cupit eū puer oē q̄d respicit. ꝓt q̄d Ecci. x. Ue terre cui⁹ rex puer est. Ut q̄z pueri sē instabiles. Nā tota die se mouēt nec q̄escere p̄nt Unde Eph. iiij. Nō sim⁹ sic pueri fluctuātes. Ecce patz q̄ scḡtura i pr̄ib⁹ passib⁹ dissuadet nob ne sim⁹ puuli l' pueri. s. moribꝫ. Nā vt pb⁹ ōt. j. Etb. Nihil differt puer etate z moribꝫ Mix̄ ḡ ē vt videť q̄ chr̄s dñs magister ꝓfectionis chr̄ianos obligauit vt sint sicut puuli. Sz ad hec rñdeť fm q̄ dicit Bonauen. in suo ſmone de Inno. q̄ i pueris sunt duplices ꝓprietates generaliter. Quedā male. q̄dā bone. Et bone sunt imitāde: sed male sunt fugiende: sicut sunt iste ꝓprietates in obiectione ꝓpositē. Chr̄s aūt dñs voluit chr̄ianos obligare vt sint sicut puuli si volunt celū intrare q̄ ad bonas ꝓprietates paruuloꝝ imitandas. Et iste sunt plurime que breuiter sequunť. E

Prima ē puritas. Sūt em̄ pueri corde z carne mūdissimi ꝓpter q̄d nō verenť nudi incedere vsq̄q̄ dū fiūt dolicapaces. In b ḡ hēmus p̄mā regulā salutis vt simus mundi corde z corpore Mat. v. Bti mūdo corde q̄m ipi de. vi. z Apoc. xxj. Nil coinq̄natū intro. zc. Secūa ꝓprietas pueri est būilitas. Nō em̄ q̄runt pueri alta loca sz sedent in puluere. z i oīb⁹ būilia diligūt. vt patuū equū. puā auē zc. In q̄ habem⁹ secūdā regulā saluti vt sim⁹ būiles. Mat. xviij. Nisi q̄s būliauerit se sicut puulus nō intrabit in reg. ce. Et Luc. xiij. O is q̄ se exaltat būiliabit. z q̄ se būiat. exaltabit. Tertia ē amoꝛositas. Multū ei amāt pueri parētes z nutriētes z multū amari se faciunt. z i oī necitate ad parētes recurſuz habēt. In q̄ habem⁹ tertiā regulā saluti. vt sez deū q̄ est pr̄ nr̄ creatōe z adoptione diligam⁹ atq̄ beatā v̄gīe nē matrē dei q̄ ē mr̄ nr̄a adoptata. z in oī necitate spem in deo z v̄gīe mr̄e habeam⁹: ad ipam recurrēdo deuota oꝛone. Proinde Matth. xxj. Dilliges dñm deū tuū zc. Et ps̄. Sperāte in dño misericordia circūdabit. Ber. In picul. in ągustijs in necitatib⁹ inuoca Mariā. ipsa tenēte non corruis. ipa ꝓtegēte nō metuis. ipa duce nō fatigaris. ipa ꝓpitia peruenies sez ad portum salutis. Dec Ber. sup missus est. Quarta ē fler⁹ facilitas. nā pueri minia lesiōe ꝓuocāt mor ad fletuz In q̄ habem⁹ q̄rtā regulā saluti vt cum p̄ peccā ledit aīa: mox ad pnie lamēta recurram⁹ Mat. iij. Pniam agite appropinq̄bit regnū celorum. Quinta est placabilitas q̄z irā z odiū pueri nō tenēt. v̄berati mox vno pomo placant z rident. In q̄ habem⁹ q̄rtā regulā saluti vt inimicias inimicis dulgeamus Lu. vj. Dimittite z dimittet⁹ vob. in q̄ mesu. zc. Sexta simplex v̄itas. Sūt em̄ pueri simplices z sine dolo. fmone ꝓaces nesciunt em̄ mētiri nec falsa ꝓfari etiā ꝓ salutis. sz veritatē ꝛ se fatent nisi sint dolicapaces. Et hec est vna rō q̄re pueri sepe spūs ꝓphetie a deo ꝓferť. vt patz ꝛ Hieremia. c. j. z de Daniele. c. eiusdem. xiij. vbi dicit Suscitauit de⁹ spm̄ pueri iunioris. z sequit. ibi quō illos senes falsos testes ꝓtra Susannā ꝓbauit mētitos. In hoc habemus sertā regulā saluti vt dolū fugiamus z veraces simus. Septima Perdes oēs q̄ loquunť mendaciū. ꝓprietas est mentis libertas. q̄z pueri nil curant de mūdanis. nec sollicitū sūt de diuitijs vel honore. semp sunt iocūdi mēte: nec habent remorsum ꝓscie. eo q̄ a pctō sūt mūdi. In q̄ habemus sertā regulā saluti. vt. s. ꝓtenam⁹ mūdana: nec curis hui⁹ secli mētē suffocemus. sz libera mēte ad celestia tēdam⁹. j. Joā. ij. Nolite diligere mūdū neq̄ ea q̄ in mūdo sť. s. inordinate delectabilia mūdi. q̄m siq̄s diligit mūdū nō ē charitas pr̄is in eo. Jac. iiij. Amicicia hui⁹ mūdi inimica est deo. i. inordinata delectabiliū mūdi adhesio. Iste ꝓprietates puerorꝝ breuiť sufficiāt. Sed vt mūdo ab scādal'. q̄z omes declinauerūt inutiles facti sūt zc. Quis nāq̄ est hodie chr̄ian⁹ ꝓdictus seruās vt sit mūdus mente z corpe sit humilis: deum vere diligens in oīb⁹ mādatis: aut veram pniam agēs iniurias remittens: verax z mundus ꝓtenēs. Deu beu o magne de⁹: q̄ntū defecit vita sctā in chr̄ianis. Sz attēdam⁹ charissimi in chr̄o fratres q̄m dicēte Greg. Momentaneū est hoc

qđ nunc delectat: eternū aūt qđ in futuro cruciat
Studeā⁹ ḡ sic viuere vt ad salutē possim⁹ puēi
re. ¶ Circa scđm mysteriuz de celebritate mar
tyrū innocentū ꝓstat qz ecclia solenit hodie cele
brat eoz martyriū. Querit ḡ. vtrū debuerit mar
tyriū istoz innocētū ab ecclia venerari. videt nē
pe qz ñ qz isti puuli fidē xp̄i nō habuerūt nec ba
ptismū. Sz passi sūt pro xp̄o. ergo martyres fuerūt.
Ad hoc vsū liberi arbitrij nō habebāt nec ba
ptismū xp̄i. nec etiā volūtarie passi
sunt. Ad hoc dr Greg. xxiij. q. vj. Jā vero sic. Ad
merito. ergo ꝓ nullis debet celebrari festū. Sz
bonū qđq̄ iustū cogit: cū deꝰ aliqñ coacta ser
uitia. Un apls cum ad elemosynas corinthios
hortaret ait. Unusq̄sq̄ det ꝓut destinauit in cor
de suo nō ex tristicia aut necessitate. hilarē em̄ da
torē diligit deꝰ. Un q̄ iuitꝰ dat ꝓpē pñtē pudorez
z rē z meritū pdet. Hec ibi. Denicz isti puuli p il
la mortē ad limbū descenderūt. nō videt ḡ rō q̄
dā istituisse, Sz ad hec rñdēdo ponit ꝓclusio q
celebritas martyrū z festi innocētū ꝓuenient ab
ecclia istituta ē p spūm scm̄. z hz extra de fest. c. cō
stus. deb festo celebrādo inter alia. Nō aūt ḡre
ecclia venerat istoz martyrū festo ē ꝓpē q̄tuor
principuas progatiuas q̄s passio eoz habet.

¶ Prima ex eius primitia.

¶ Secūda ex eius causa.

¶ Tertia ex eius ꝓsona.

¶ Quarta ex dei gratia.

E ¶ Prima progatiua ex martyrū primitia. Nam
de eis canit illō Apoc. xiiij. Hi empti sūt ex oib⁹
primitie deo z agno. Hoc ō qz primi effuderūt san
guinē pro xp̄o nato. Apter qđ Aug. in ser. triplici
noie honorifico dignos oñdit. s. qz ipi sūt z dicū
tur iure flores martyꝝ z primo erūpentes. i. primi
ne. s. fructuū z gemē ecclie fidelitū. Dicit ei Aug⁹.
vbi sup̄ sic. Alioz q̄dē p̄ciosa moz martyrū lau
dē in ꝓfessione, pmeruit. hoz in ꝓsumatiōe cōpla
cuit. Et paulo post. Qui iure dicunt martyꝝ flo
res q̄s in medio frigore infidelitatis exortos ve
lut primas erūpentes ecclie gemas q̄dā ꝓsecutōis
pruina decoxit. Et iō dignū ē inēfectꝰ p xp̄o infā
tib⁹ honoꝝ impendere cerimonias. Hec ille. Et ad
id videmus silitudinē in arbore qꝝ flores prece
dūt odoriferi. gēmeqz turgētes sequūt: z tandez
fructus pdeūt. Sic in ecclia p̄cesserūt flores ino
cētie odorifere i istis puulis. gēmeqz passiōis p
xp̄o turgētes. Un z in letanijs ecclia p̄mittit co
rū suffragia martyrib⁹, qz primitie z flores z gem
me martyrū p mo. p xp̄o nato. s. tolerādo mortē
esse meruerūt q̄s alij martyres secuti sūt. ¶ Se
cūda progatiua. s. martyrū innocētū est ex cā: qz si
ne oi culpa innocēter imanez crudelitatē herodis
occasione xp̄i sustinuerūt. Nā dicēte Aug. causa
facit martyrē poti⁹ q̄s pena. In istꝰ aūt z causa fu
it z pena ex persecutoris malicia seuissima. ḡ zc.

Tertia progatiua sumit ex xp̄i ꝓsona. qz isti
nō ūmodo passi sūt ꝓ noie xp̄i vt alij martyres
sz etiā ī ꝓsona xp̄i. Nā q̄dāmō ī q̄libet eoz occi
sus ē xp̄s. qđ nō ita iuenit ī alijs martyrib⁹. ¶

¶ Quarta ex dei gra sumit. qz vt dr Aug. de ꝓse. di.
iiij. Baptismi vice. Prodest baptismus sangui
nis vl etiā flamis cū baptismū flumis ñ ꝓcept⁹
religiōis sz articul⁹ necitatis excludit. Et sic in la
trone (q̄ q̄dē nō ꝓ noie xp̄i crucifix⁹ est sz ꝓ meri
tis facinoꝝ suoꝝ) qđ de sacro baptismi defuerat
cōpleuit omnipotētis benignitas. Sic in ifantij
bus q̄ baptizari mortiū eadē gra oipotēs exple
re credēda ē: qđ ñ ex impia volūtate sz ex etatis in
digētia nec corde credere pñt nec ore ꝓfiteri ad sa
lutē. Hec dicto capto. Un supra dicta obiecta de
istis innocentib⁹ soluunt ꝓ hec. Nā q̄ruis fidem
nō habuerūt nec baptismū flumis. tñ isti hi par
uuli habuerūt baptismū sanguis. Et qđ defuit
de volūtate libera ꝓ usū rōnis: sufficit qꝝ nō ꝓcur
rēte ꝓria volūtate impia: supplenit dei misēdia et
gra. sicut z in alijs pueris baptizatis supplet vt
saluent ꝓ baptismū siue flumis vt fit cōmuniter
siue etiā sanguinis cū occiderent ꝓ xp̄i nomine
ante baptismū vt teneat a doc. sup. iiij. Sec⁹ aūt
esset de adultis q̄ñ baptizari vel mori ꝓ xp̄o nol
let z ꝓria volūtatē baptizarent vel occiderent: qz
in talib⁹ esset ꝓceptus religionis z ꝓmeritas impie
volūtatis actū ꝓdicētis. Non sic aūt in paruulis
usu rōis carētib⁹. Sz quō in istis puulis innocē
tib⁹ dei benignitas z gratia nō solū supplenit qđ
deerat volūtatis ad salutē put in alijs paruulis
bz fieri cū occidunt ꝓ xp̄o. sz insup gl'ia martyrū
eos dē sublimauit. qz eos ꝓ martyrib⁹ colit eccle
sia vt patuit. De hoc in seqnti mysterio dicemus.
O ḡ dei nr̄i maxima pietas. o ineffabilis miseri
cordia q̄m etiā pueros q̄ nō possunt velle salua
ri per baptismū saluat. z q̄ nil possūt mereri ex se
merent ꝓ gram xp̄i regnū celoꝝ. Ꝟ

Circa tertiū de ꝓmio z gl'ia martyrū innocen
tū sit ꝓ 2cl'one q xp̄s dñs bonꝰ z supbonꝰ ꝑm
diuitias gl'ie eiꝰ exhibuit in celesti ꝓmio innocēti
bus nedū magnā sz z largifluā z abūdātissimaz
imo supabūdātissimā pietatis graz. Attēdam⁹ o
frēs charissimi z dñi istā gram xp̄i iesu. Nam z
apls Paulus ad Eph. i. ꝓ fidelib⁹ sic orauit di.
Nō cesso gras agēs ꝓ vob memoriā vestri faci
ens ī oronib⁹ meis vt deꝰ dñi nr̄i iesu xp̄i pī gl'ie
det vobis spm̄ sapiētie z in agnitiōez eiꝰ illumi
natos oc'os cordis vri vt sciat q̄ sit spes voca
tionis z q̄ diuitie gl'ie hereditatis eius in sanctis
z q̄ sit supeminēs magnitudo virtutis eiꝰ in nos
q̄ credim⁹. Hec ibi exponit Lyra. i. ad ꝓmiandu
nos scz in celo. est em̄ infinita. z sic supeminet oi
qđ de ea cogitari pōt. Hec ille. Proinde 2clusio
nem p̄dictaz declarādo in premio istoz sanctoz
hec q̄tuor cluescūt. Primo magna christi pie
tas clarer. scz in acceptādo ad salutē istoz paruu
loz mortē. cū nō habuerit fidē xp̄i nec liberi ar
bitrij vsum z moriendi voluntatem. Nam ex me
ra xp̄i gratia. z non ex ꝓpriis eoruz meritis xp̄s

ipsos bēficauit: suppl̄do in sanguis effusiõe p̄ baptismo eor̄ qđ defuit de volũtate libera vt patuit ar.ij. ¶ Scđo chr̄i pietas largiflua data fuit in remunerãdo nõ solũ ipos innocentes sed etiã ipor̄ matres.s. p̄ ploratu z cõpassione sup̄ iniq̄ occisiõe filior̄. Un q̄rit.q̄li p̄mio ipas matres chr̄s dñs remũerauit. Rñdet Chrys.i fmone di.q matres in lachrymis eax baptizate sunt sic filij i sãguie eor̄.nec carebũt gaudio.qz plus q̄ filij q̄dãmõ passi sũt. Erat inq̄t videre maiorẽ dolorẽ in matribꝫ q̄ in puulis morientibꝫ. Unuz q̄dẽ puulj sustinebant dolorẽ: nõdũ em̄ sustinebãt mortẽ timorẽ. Matres vo duplicẽ patiebãt vnũ q̄ interfici puulos iuebãt, alter̄ q̄ a filijs ipe desolabant. Dec Chrys. Ad idẽ etiã Seueri anus in ser.hodierno dicit sic. Diuerso mõ dono vno in lachrymis suis matres: z sui filij in suo sãguine baptizati sunt. in martyrio filior̄ matres passe sũt. Et necesse ẽ vt sint p̄mij p̄sortes q̄ fuerũt socie passiõis Martyriũ q̄ddã.s.cõpassionis matres tulerũt: z ió nõ carebũt martyr̄ gaudio martyrij lachryme q̄s fuderũt. Dec Seuerian⁹. Sed circa bec ꝺuertendũ q̄ ex bis non debet itelligi q̄ ipe matres habeãt p̄ suis lachrymis et doloribꝫ martyrij aureolã sed q̄ddã gaudiũ vel speciale premiũ p̄ tali dolore habito z i gr̃a tolerato p̄pt chr̄m p̄ut volũt doc.papue Tho.i.iij. dist.xlix. ¶ Tertio pietas chr̄i abũdãtissima claruit in abũdãtissime donãdo ipis innocẽtibꝫ gaudiũ celeste.qz nõ solũ donauit eisdẽ chr̄s aureã q̄ est gl̃ia essential⁹ sistẽs in dei visiõe z fruitiõe.sed insup̄ speciale eis gaudiũ donauit inter cẽteros p̄ innocentia z puritate in q̄ mortui sunt.p chr̄o vt tenẽt doctores papue Petrus Aure. in suo cõpẽdio Un de eis canit eccl̃ia. Hi sũt q̄ cũ mulieribꝫ nõ sũt coinq̄nati v̄gines em̄ sunt z sequũt agnũ q̄cũq̄z ierit. Et infra. In ore ip̄or̄ nõ est inuentũ mẽdaciũ: sine macula em̄ sũt añ thronuz dei. Et q̄ bec sint eis ad maximã gl̃iam in celesti patria.ibidẽ.s. Apoc.xiij. vbi bec scribũt de ipis accipit eccl̃ia qđ addit.s. q̄ cãtabãt cãticũ nouũ qđ nemo alius poterat cantare. p̄ quod vt dicit Haymo significat singl̃are gaudiũ de incorrupti one mẽtis z corpis. de q̄ ille q̄ corrupt⁹ fuit nõ p̄t gaudere. Et de b̃ fmone.iij.latius in q̄stione de virginitate eor̄ patebit. ¶ Quarto preterea supabũdãtissima pietas chr̄i claruit in p̄miãdo er gr̃a mera tãsupabũdãter vt in nũero martyr̄ habeant.qm̃ martyrij gl̃ia maxima est fm Aug. Et gr̃a em̄ chr̄s dñs obligauit se eis: p illũ extra de iniur.z dã.dato. Si culpa. Qui occasionẽ dat mni dat dãnũ dedisse videt. Nã occasionẽ mortis eor̄ dedit chr̄s.q̄ pietas chr̄i vt satisfaceret debuit eisdẽ dare vitã. Sz q̄rit Utr̄ data sit eis aureola martyrij. Et videt q̄ nõ qz ad aureolã martyrij necessario req̄rit cõiter volũtas patiẽdi pro chr̄o q̄ nõ fuit in istis.q̄ zc. p̄ter b q̄dã putauerũt z dixerũt q̄ isti puulj nil meruerũt nec habeant coronã m[illegible] Sed ꝓtra hoc est autoritas ecclesie vni[illegible] q̄ hoc colit p̄ sctis martyribꝫ vt patz in officio diuino de martyribꝫ applicato z ex sermone Aug.in ipo officio. Ecclesia autem in talibꝫ nõ errat.di.xj. Ecclesiastica⁹.z c. Catholica. z.xxiiij.q.j. Recta.z ca. Dec est.z plura alijs. Tenendo q̄ cõiter cũ ecclesia Dicẽdũ est q̄ isti sanctj bñt coronã martyrij. Sed vnde hoc meruerunt aliq̄ dixerunt q̄ in eis vsus liberi arbitrij [illegible] miraculose accelerat⁹.ita q̄ voluntarie passi sũt. Sed hoc dictũ nullibi repit autẽcũ: ió cadit ab[illegible] alitate p̄temmt qua p̄bat. Rñdet q̄ fm Tho.q. ij.q.cxxiiij.alioq̄ q̄ martyrij gl̃iam quã in alijs ꝑpria volũtas merebat: isti puulj occisi p chr̄o dei gr̃a speciali sunt assecuti. Effusio em̄ sanguinis p chr̄o vicẽ gerit baptismi. Un sicut pueris baptizatis: p gr̃am baptismalẽ merituz christi operatur ad gl̃iam. sic in istis opatus est ad palmã martyrij p̄seq̄ndã. Et boc est qđ dicit Aug. in quodã fmone de epiphania alloquendo innocentes sic. Ille de via cozona dubitabit in passione p chr̄o qui etiã puulis baptismũ p̄desse nõ estimat zc. Ad idem facit etiã alia siltudo de latrone iuxta ẽt sic. Chr̄s in padisum de cruce latronez tulit et neq̄s aliq̄n seriã p̄uersionẽ putaret fecit bonũ finẽ dũ penã martyriũ. Dec ibi. Et glo. dicit q̄ nõ fuit martyriũ in rei v̄itate. sed ẽt ideo pena ei⁹ conuersa in martyriũ qz p fidem z patientiã dignus fuit eterno p̄mio vt statim intraret ad vitã. sic illi etiã q̄ patiunt martyriũ. Dec glo. Cũ q̄ pietatem z gr̃am tantã chr̄s exhibuit latroni: p ꝑpria facinoribꝫ: non p noie christi vel fide crucifixo vt statim intraret ad vitã: decuit vt ei⁹ gr̃a operaret tantũ in puulis p chr̄o occisis vt.s. obtinerent coronã martyrij. q̄uis deficiat i eis ꝑpria z pfecta ratio aureole. Et ad idẽ Ber̄.in sermone de etiam rõnẽ.qz chr̄i pietas ab herodis ipietate nõ debuit superari. Et ẽt sic. Si apud deũ eor̄ merita vis scire vt coronent q̄re apud herodẽ erimia vertra cidenk: An forte minor est chr̄i pietas q̄ herodis impietas. vt q̄s ille potuerit innocios truidare chr̄s nõ potuerit p se occisos coronare: Decille. O q̄ pi̇ssime Jesu q̄ largissim⁹ es tuis i rebus endo. O pcor. O peccatrix: ecce vbiq̄ pietas iesu tibi presto est in p̄ti dando veniã z gr̃am.in futuro vo vberrimã gl̃iam. Age q̄ penitẽtiã vt cuz beatis chr̄s iesus premiũ det in celis.

Ꝓzo Innocentibꝫ Sermo.iij.precipue de fuga christi in egyptum.

A Ccipe puerum et matrẽ ei⁹ z fuge in egyptũ: futurũ est em̄ vt herodes q̄rat puer̄ ad p̄dẽdum Matth.ij. ¶ Scimus frẽs charissimi qz hodie eccl̃ia sctã colit festum sctoz Innocentiũ. Et certe dignissime b festũ nominat innocẽtiũ

Sermo XXXIII

¶ Prio ꝙdē qz hodie agit festū innocētū ꝓuloꝛ hodie occisoꝛ. vñ Aug. in ser. de tē. Hodie frēs dilectissimi natalē illoꝛ infantiū colimus quos ad herode crudelissimo rege infectos esse euangelij textꝰ eloquit. z tō cū sūma exultatiōe gaudemus. Ecce ꝓphanꝰ hostē nūcꝫ bris puulis tāquā ceſtiū militū z rātaꝛ parēs fecūda pariturū. Ecce ꝓphanꝰ hostē nūcꝫ bris puulis tāquā ille. Scōo ꝗz de b festū innocentū dignissime: qz ecclia festū innocentissimi. imo q ē oim innocentium caput christi iesu z deniqꝫ inocētissime ꝙgis Maria. de ꝗꝫ exulatu z fuga in egyptū hodie recolit ecclia specialr in ipo euangelio. vbi habet q apparuit angelꝰ dñi in sōnis Joseph dicēs. Surge z accipe puerꝫ. i. iesum z matrē eius. s. Mariā z fuge in egyptū vt ꝓz in themate. Uñ ꝓ b sermōe duo sunt mysteria notabima iuxta ista verba.

¶ Primū mysteriū de ecclie tristicia. s. in officio hodierno ostensa qō accipit ex dicti causa.

¶ Scōm de christi iesu fuga. qz de. fuge in egyptū est enim vt herodes sēc.

¶ Tertiū de herodis seuicia. qz subdit. futuruz

B

est enim vt herodes sēc.

Circa ꝓmū de tristi vel lugubri mēoria. s. martyrij innocētū in eccl'ia solita. Et q̄ queri pōt

Cur istoꝛ innocentū solēnitas agit lugubrit in ecclia vt dicat: qz hodie vtiq; eccl'ia nigris paramēnto z subticet leticie cantica. pura. Te deū laudamus. Hlia in excelsis. z alleluia z Ite missa est. Sed ad id ponit rōsal' ꝙcto q eccl'ia hodie subticet ꝙuenientissime cātica leticie Et b triplici cā vel rōne.

¶ Primo in signū exulatus.

Scōo in signū illius statu.

¶ Tertio in signū materni fletus.

¶ Prio in signū exulatus quē habuit btā ꝙgo maria z ioseph z chīs dñs qbꝫ eccl'ia cōpassionē oīm dit. z in b docet filios suos. s. oēs fideles debere cōpati chīo. Nā dicēte apl'o Rbo. viij. Ipe spūs testimoniū reddit spūi nr̄o q̄ sumꝰ filij dei. Si autē filij z heredes. heredes ꝙdē dei coheredes ār chīi. Si tñ cōpatimur vt sit z glificemur. hec ibi Et certe magnā cōpassionē debēt chīo z eius mīri in b erbibere i corde pio recogitātes ꝗs mlteas angustias ꝓtulerūt cū cogebant de terra z cognatione sua fugere ad frā z regnū remotū z gētes paganice vel idolis dedite: vbi nō erat cognitio veri dei. z ꝓ ꝓfectus timoꝛ magnꝰ eis imminebat de feritate ignote gētis. Sz z quō ꝙgo tenerrima z delicata. s. btā Maria puerꝫ tātenere etatis ꝓ here mū marie vastitatē ad aliā regionē tā longo itinere ducēdo ꝗntas amaritudines laboris z fatigū famis z sitis: timoris z penurie ac necessitatis sustinuerit die z nocte recogitare qs suffiet. Dignū est ꝗ vt cōpatiamur. Scōo i signū illius statuus. qz. s. isti puuli innocētes ꝓ chīo occisi ad limbū descenderūt vbi gl'iaz dei nō viderūt vsqꝫ quo chīs mortuꝰ ē. Un Job. xvij. Si sustinuero infernus domꝰ mea est z in tenebris straui lectum meū. ¶ Tertio in signū materni fletus: quem scz habuerūt mīres ꝓ morte natoꝛ: sicut fuerat ꝓphetatū Hiere. xxxj. Uox i rama. i. i excelsis audita est ploratus z vlulatus multus Rachel plorās filios suos. Per Rachel intelligit Bethleē z eius ꝓfinia. Nā rachel fuit sepulta iuxta bethleē Gen. xxxv. Et ideo dicta est mater ibi habitantiū Et est modꝰ loq̄ndi q̄si di. Tātꝰ fuit luctꝰ q̄ etiā mortui cōpati z flere deberēt. Et tantus fuit meꝛoꝛ z doloꝛ q̄ nullā ꝓsolationē haberēt vel admitterent. Uñ subdit. Et noluit ꝓsolari. s. rachel metaphoꝛice itelligēdo: vt dictū est. qz nō sē: sub intelligit viuētes ſm Lyrā. ¶ Sz b q̄rit. q̄re ꝓpha potius mīres q̄s ꝓles introduxit flere. non em̄ introducit Jacob seu israel ad flendū in ꝓsona patrū sicut Rachel in ꝓsona matrū. Rñdet q̄ hoc ideo qz matres naturaliter z cōiter magis solent dolere de moꝛte z aduersitatib; filioꝛuz q̄s patres. Tū ꝓpt̄ naturā molliorē z magz passibilē in mulieribꝫ q̄s in viris. Uñ mater plꝰ dolet de malo filij q̄s pater naturalr z cōiter. q̄uis tñ pater plus gaudeat de bono filij q̄s mater. vt videt̄ innuere Salomon Prouer. x. dicēs. Filiꝰ sapiēs letificat patrē. filiꝰ ꝙo stultus mestitia est matri ſue. Tū ꝓpter vehemētioꝛē amoꝛē maternū z laboꝛosam educationē. Uñ ꝓbs. viij. etb. dicit. q̄ mīres plꝰ diligūt filios q̄s pīes. qz plus laboris hñt circa eos. Nec ibi. Uñ i signū fletus matrū eccl'ia hodie cōpassiōis signū lugubrit celebrando oīdit vt pietatē imitā dā demōstret. sicut z in Paraſceue oīdit chīo ꝓ nobis passo z eius mīri fleti cōpassionē. ¶ Jtē adhuc q̄rit. Cur ergo in octaua hui⁹ festi oīa cātica leticie resumūt. Respondet ſm magꝛos huius rei tractatoꝛes. q̄ ꝓpter significatiōez gaudiose resurrectiōis future octaua etate mūdi fiēda. Uñ sicut septenarius numerus diez significat vniuersū tps mūdi q̄ ꝓ septenariū numez diez curren. circuit z sp recircuit. ꝓut etiā ꝙba Gre. in home. sonāt. ita octaua festi significat octauā etatē q̄ erit post tps oīe mundi scz post resurrectionē finalē qñ erit ꝓfecta leticia brōz de glificatiōe ꝓfecta corpis z aie. Propter ea ad significationē huius in octaua oīa cantica leticie resumūtur in eccl'ia. ¶ ḡ charissimi dñi. ¶ fideles aie chīi iesu sanguīe redēpte videre ꝗdulciter z salubriter nos docet mater ecclesia flere z cōpati cū flentib;. z gaudere cū gaudentib;. s. i celesti gl'ia. Discamꝰ ḡ hic flere nr̄a peccata discamus ꝙ cōpati sup̄ ꝓmoꝛ miseria vt ꝓ cōpassionē veniamꝰ ad illa celestia gaudia.

Circa scōm principale. s. de fuga z exulatu dñi Jesu chīi in egyptū sit ꝓ ꝓclusione qō scribit euāgelista Mat. ij. q̄ scz Joseph angelo apparēte admonitꝰ accepit Jesū puerulū z matrē eius nocte z fugit in egyptū. z erat ibi vsqꝫ ad obitum herodis. Sed tres circa b ꝓplatiōes occurrūt.

¶ Primo de angelica reuelatione.

¶ Scōo de fuge causa z ratione.

De Innocentibus

Tertio de hystorica ꝓsecutione.

Primo de angelica. s. reuelatione. q̄rit Prio q̄s fuerit iste angelus q̄ sepius apparuit Joseph admonēdo. Rn̄deꝯ fm doctē. papue Ludolphū li. de medita. vite chr̄i. z Simonē de Cassia. q̄ veri silr̄ credit fuisse ipe Gabriel q̄ ad misteriū chr̄i incarnati deputat⁹ fuit. cū in annūciādo q̄z i obsequēdo z pregēdo. Un̄ sup illo ẏbo Lu. j. Discessit angel⁹ ab illa. s. Maria postq̄z annūciauerat chr̄i ꝛceptū. q̄dā glo. ōt sic. Discessit angelus Gabriel visum subtrahēdo nō vtiq̄z famulatū. ℣ Sed̄o q̄rit. Cur iste āgel⁹ appuit ipi Joseph z nō Marie. Rn̄deꝯ q̄ tū qz curā dom⁹ ipe habebat tanq̄z marit⁹. cū qz Joseph erat ꝓfectior z min⁹ illūinat⁹ q̄z virgo gl̄iosa Maria. ꝓter qđ de ꝛsolatiōe angelica pl⁹ indigebat. Tū qz ẏgo Maria fuit post ẏbi dei ꝛceptiōez adeo illūinata vt sciret oīa predicta de chr̄o p ꝓphas z p ꝛpīs cū hoc fuerit p̄dictuz p Osee. ca. vj. q̄ scz chr̄s dei filiꝰ deberet trāfferri in egyptū. Et p Esaiā vt infra dicet: habuit q̄z ipa certitudinē de tutela chr̄i a spūsctō. Joseph aūt indigebat de his informari p angelicā reuelationē. g̃ ꝛc. Sed q̄re ipa virgo eidē hec nō dixit. vel q̄re chr̄s p seipm eum nō informauit: cū tñ vsuz rōnis habuit plenū in puericia. Rn̄deꝯ fm Lyrā in postilla sup illo verbo Mat. j. voluit occulte dimittere eā. q̄ talia nō sc̄ reuelāda nisi quantū se extēdit volūtas diuina. z ideo brā ẏgo tacuit sciēs q̄ tpe cōpetenti reuelaret ex bñplacito diuīe volūtat̄. Deniq̄z vt chr̄s dñs ceteri⁹ ab alijs pueris se nō differre oñderet q̄tin⁹ sic veritas nature assūpte ꝓbaret noluit p seipm informare ipm fm Thomā. in. iij. di. xiij. q. ij. ar. v). in solutiōe primi argumēti. Sed voluit p angelū reuelare p ꝛsolatiōe ipius Joseph z certificatione de tutela chr̄i. Et fm q̄ ōt Lyra licz Joseph ex reuelatiōe diuīa esset certificat⁹ de tutela chr̄i. tñ nō debebat omittere qđ potat facere fm rōnem via hūana: al's tēraret deum. Unde Chrys. ōt q̄ misericors de⁹ mestis rebꝰ q̄dā etiaz iocūda pmiscet. qđ certe in sctis oibꝰ facit q̄s nequaz tribulatiōes: neqz iocūditates sinit bre ꝛtinuas. sz ex aduersis simul cū ꝓspis iustoꝝ vitā admirabili q̄dā varietate cōtexit. Hec Chrys. Et sic patet q̄ p ꝛsolatione angel⁹ dei apparuit. ℣

Tertio q̄rit q̄ tpe fuit ista apparitio z admonitio atqz fuga chr̄i in egyptū. Rn̄deꝯ fm Bedā q̄ statim post festū purificationis Marie. nā post q̄z er Bethleem vbi nat⁹ fuerat dñs ascenderūt in hierl'm ad purificatōez fz legē: inde se trāstulerūt in Nazareth galilee ciuitatē suā vbi chr̄s fuit ꝛcept⁹ vt ōr Luc. ij. Et in isto itinere reditus ad Nazareth appuit angelus ipi Ioseph admonēs. vt fugeret in egyptū. Et vt ōt Albert⁹ sup ipo euāgelio statim iuerūt in nazareth z ordinauerūt de rebus familiari ipēsas accipiēdo: statimqz fugerūt in egyptū. ℣ Hz hic o charissimi debem⁹ pia mēte ꝛsiderare q̄ facta apparitione z reuelatiōe Joseph solicit⁹ de mandato dei direxit ẏgini Marie. ẏgo supdicta fugiā⁹ repēte anteq̄z audiat herodes vbi sim⁹ qz q̄rit pdere puerꝝ. O q̄nto dolore cor ẏgis tūc sauciatū extitit. Credo q̄ more in lachrymas prupit. z celeri⁹ filiū suscipiens in noctē tenebr̄z iter arripiētes: q̄ntos timores habuerūt: q̄t noctes insomnes duxerūt p desertū absq̄z cibo z potu. q̄t fatigia pertulerunt: qđ enarrare poterit: Cōpatere nūc o aia tuo creatori pegrinanti p te. cōpatere ẏgini et⁹ matri. O de⁹ me⁹ si affuissem vt eisdē fuire potuissem. ℣ Sed̄o ꝓtestatio de cā fuge chr̄i z rone. vbi q̄rit. Cur chr̄s dñs voluit fugere: cū p suā potētiā potuisset etiā in iudea q̄diu voluisset se tutasse z pcauere mortē. sicuti z fecꝰ qñ iudei ipm volebāt cape vel lapidare q̄ tñ nil facere potuerūt nisi qñ chr̄s permisit se capi z crucifigi. vt patz Joā. vij. z. viij. Rn̄deruntq̄z chr̄s potuisset pcauere oē machinamentū herodis etiā in iudea pmanēdo. voluit tñ portē fugere. Tū ꝓpt ꝓphetiaz ipletionē. q̄z erat ꝓphetatū: vt statim dicet. Tū ꝓpt nr̄am instructionē vt sez prudent̄ z nos qñq̄z declinem⁹ z fugiam⁹ iracūdū hoiem. iuxta illū Eccl. viij. Nō linges cū hoīe linguato z nō struas i ignē illi⁹ ligna. i. materiā. sic fugiēdo linguatū. i. rixosū fm Lyrā occasionē peccādi subtrahimus. Voluit itaq̄z chr̄s fugere ꝓsonalē ꝓsecutionē vt z nos doceat idē facere ad vitandā occasionē peccādi. Un̄. vij. q. j. c. Aduersitas. ōr. q̄ cū ꝓsecutio ꝓlato inferꝝ rone ꝓsone est fugiēda exēplo chr̄i q̄ a facie herodis fugit. sz cum rone gregis vel fidei est ꝛstanter subeunda. Nā z dñs ait discipul'. Si vos ꝓsecuti fuerint in vna ciuitate fugite i aliā. Decibi fm Aug.

Hz adhuc restat q̄rēdū Cur fugere voluit in egyptū poti⁹ q̄z in aliā trā vel regnū. Rn̄deꝯ fm Horā. alioqz q̄ ℣ voluit Prio ꝓter idolatrie euacuationē q̄ marie increuerat in egypto: adeo vt aliq̄ adorarent etiā pozros z cepas. alij arbores. alij blada. alij aues. z mlta talia. vt etiā dicit Ly. Un̄ Pharao sūmersus fuit cū suo exercitu in mari: illi egyptū q̄ remāserāt ad colendū terrē nascētia q̄cūqz z alijs arūbo vel exercitijs occupati: illa p deo coluerūt p q̄ occupati a sūmersione mario sunt pseruati. O stulta dementia. Un̄ vt scarek q̄ chr̄s dñs euacuare venerat z destruere i mūdo idolatriā: in egyptū iuit vt ad ei⁹ itroitū oīa idola cozruerēt. Sed̄o ꝓt ꝓphetiaz ipleta. Esa. xix. scptū fuerat sic. Ecce dñs ascēdet sup nubē leue z ingrediet egyptū z mouebūt simlacra egypti a facie ei⁹. Lyr. Dñs ascēdit sup nubē leue: assumendo carnē hūanā q̄ ōr nubes. q̄z formata fuit obūbratiōe z ꝛtute ꝓpria z leuis ōr q̄z nō aggrauata pōdere pcti originalis. Cet̄a patēt i autozitate. q̄z vt ōr i hystoria scholastica z etiā in legēda. ingrediente dño egyptū oīa idola cozruerūt: adō q̄ sic i ertiu filioꝝ isr'l n̄ fuit. dom⁹ in q̄ n̄ iaceret mortuū ꝓmogenitū: dñs sa-

Sermo XXXIII

ēēte. Jca nec tūc fuit templum in q̄ non corruerit idolū. Jtē alia ꝓphetia fuit ✠ sec. vj. de q̄ Mat. ij. Ut impleret iḡt qđ dictū est a dño p ꝓphetā sc̄z ✠ sec. dicētē. Ex egypto vocaui filiū meū. Tertio ꝓphetice declaratōez Chrys. Recordat⁹ ē dñs quia inimicos suos nō solū ad veniaz recipit ꝙ etiā ipos iḡrit z visitat. ✠ ḡ charissimi i chīo ne vna sanaret medicina. q̄ docemur ꝙ dei miseratēdite dei misēdiam erga oēs pcōres. Aduersitatib⁹ sūt tribulati. Jō Diero. dic̄. A cuncta ꝓsideraī. ꝙ chīs dñs z ei⁹ mr̄ z scti innocentes habulis ecclie nō defuit iniq̄tas p̄mēs z iustitia persecutōe huius fuge chīi. s. q̄liter fugit ꝙ voluit oñdere. Dño hūanā nature vitatem penurīā z laborē magni famigḡ. z necessitaz anxietatē. Ūñ vt Ludol. li. de medi. vi. chr̄i ōr. Fuge ne voluit z ire p desertū p qđ filij isrl ad crā. pmisatiōe vite hūane neq̄z aq̄ neq̄z aliō ꝓ sustē babebāt. ✠ q̄ntā ḡ penurīā passi sr̄ in isto itinere tālogo. adeo ꝙ vt idē ōr. distātia est ad iter curso nis velocissimi p duodecī vel q̄ndeciz dietas. z p parētib⁹ iesu forte erāt duo mēses vl̄ pl⁹. hec ille. Infra ḡ tēpus nocte z die reḡez nō hūtes in vasa solitudine inter feras z bestias agri ac scorpiones est⁹: ventū: famē: sitī timorē z alias anxietates mlās habuer̄t. Scđo q̄z oñdit suā pietatē cū parētes pauit miracl'ose. Narrat ei Jac. de voza. ꝙ dū puenissent sub altissima arbore palme z ꝙ dēte aliq̄ntulū pausarent sub ei⁹ vmbra aut ꝙ go maria. ✠ vnam ex his fructib⁹ gcipere posses. Cui Joseph. ✠ dña debem⁹ pot⁹ cogitare de aq̄ q nob⁹ i vase deficit. Et ecce palma se inclinās fruct⁹ suos ꝙ gnī colligēdos exhibuit. et desub radice fons aq̄ erupit. z sic plurimū sunt recreati. Cassio. etiā i hīsto. triptita refert ꝙ i alio q̄dā loco iuxta viā arbor alta existēs vsq̄z ad terrā inclinata chīm supplic̄ter adorauit z fructū eis ad vescendū pbuit. q̄ tāte postea fuit ꝙtus vt sī tantū ligaret⁹ ois infirmitas eoīpo expelleret. Deniq⁹ vulgat⁹ fama etiā apud saracenos ꝙ in Alkay ron fons bī de q̄ solo balsam⁹ irrigat⁹ crescere balneauerit. ꝓpē qđ dicūt ꝙ balsami ꝙfuatione ex ✠ vtutem bīe. vt narrat Joānes nider. Tertio oñdit suā ꝓtātez z maiestatē. qz vt narrat Jac. de voza. z meminit Anſ. dū icidisset i latrones vnos ex eis i puer. respicies tātū splēdorē faciei ei⁹ vidit ve admirāī. mox diceret socijs. Vere si possibile esset deū fieri boiez dicerē ꝙ iste puer cēt de⁹ icarnatus. Qui vult q̄ istos ledere vel p̄dari: aut ipe occidat me aut ego ipm. z sic p⁹ mlta altercatiōez eos defendit. Addūt etiā aliq̄ ꝙ idez latro duxit eos ad q̄dā suū tugurīū qđ hēbat in ill' ꝙfinib⁹ z ibi hospitauit. Habebat aūt q̄ndā puerū filiū mancū z claudū ac cecū natū. cū q̄z ✠go ibi calefecisset aquā ad chīm balneandū. post balneū chr̄i vxor latronis in idē capisterīū z balneū cū suuz filiū posuisset mox miracl'ose curatus est ꝓfecte. Ūñ latro z ei⁹ vxor adorare ceperūt. Tūc b. ✠go dixit latrōi. Scito tibi i futuro mercedē reddēdā ꝓ pietate ista nobis exhibita ab ḡ filio meo. Dic aūt ōr fuisse latro ille q̄ crucifix⁹ ē a dextr̄ iesu: z tūc ḡ cōpletū ē. qz dixit eidē chīs i cruce. Hodie mecū eris in paradiso. Cūq̄z latro ipos ꝓduxisset ad metas egypti valefecit z redijt. Ingressus aūt dñs egyptū oia idola corruerūt. Nō sacerdotes tēpli cū mane ingressi vidissent vlulatū dederūt z dixerūt ꝙ de⁹ aq̄ꝑ pugnauerit ꝓ deos terraꝑ. z vicerit. sic aūt corruert dñs nr̄i. Ūñ miserē ad idola extra fines egypti existētia vt scisc̄itarent de cā ruine. z rñderūt dicētes. Nolite putare ꝙ vnus demonū alterꝑ deuoret. sz qz i egyptū itrauit quidā forte sctūs ꝓ ꝓphas p̄dicatus ꝓpē ḡ ista ruina facta est. Sz vbi māserē z q̄diu ōr Cassio. in hīstoria triptita ꝙ venerē ad q̄ndā ciuitatē thebaidē i egypto q̄ vocat eleopolis. i. ciuitas sol'. z ibi aliquā domūculā ꝓducētes habitauerūt ꝓ septē annos tanq̄z aduene z pegrini pauperes manuū labore victitātes. Tandē hero de defuncto angelus dñi apparuit ioseph moneñ. vt rediret in iudeā z sic factū est. ¶ Circa tertiū p̄cipale ō septuitta herodis ꝓ ꝓcl'one sufficiat breuit' ✠bū euā geliste Mat. ij. di. ꝙ herodes irat⁹ occidit oīes pueros q̄ erāt in bethleē z in oīb⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu z infra. In qb⁹ ✠bis oñdit ꝙ eius sentēcia fuerit tām crudelissima ꝙ excessit boim tot⁹ mūdi crudelitatē z sentētiā p̄cipue i q̄truor. Nā de nullo rege vel boie legit in scptur̄ sīle. Dño excessit q̄ ad numer: cū ōr. occidit oēs. Nam cū deberet vnū occidere occidit oēs. Scđo q̄ ad impietatis modū: cū ōr: pueros. s. inocētes. q̄libz oē genus boim ꝓcere solz etiā in bello ꝝ hostes. q̄nto magis i domestic⁹ Ūñ cōstātin⁹ ipator i legēda sctī Siluestri ait Sic sp ꝝ hostes nr̄a certamia steterūt in plūs nūcupāt vt re⁹ esset legib⁹ z capitali sīa puniret q̄cūq̄z aliquē occidiss⁹ ifantē. Tertio excessit q̄ ad locū cū ōr. i bethleē z i oīb⁹ finib⁹ ei⁹ cū deberet occidere tm̄ pueros bethleemitas ei⁹ fines tuasit. Quarto q̄ ad annū qz a bimatu z infra cū deberet occidere tm̄ pueros ānicl'os qz tāte erat⁹ fuit chīs. ✠ ḡ q̄rrōnabile q̄crudele berodis edictū. ✠ q̄ flebil' occisio inocētū Rapiebāt q̄dā de sinu matrū. q̄dā de cunabul' ad muros ꝓijciebāt. gladio feriebāt: ꝙfodiebant i gutture scidebāt. vidisses tūc cadauera iacētia in terra. vidisses ₹az rep̄saz sanguie. vidisses matres spūs crimib⁹ cōploꝝ māib⁹ vlulātes. ✠ qs ñ cōpatiat z nō collachrymet in tālugubri spectacl'o. ✠

crudelissime boim herodes. ñ euasisti vtiqz sine pena. nũc tu cruciaris flẽs z dẽtib⁹ stridẽs i infer/no. inocẽtes aũt gaudẽt in celo. O amãtissime. o pijssime ihesu q̃bon⁹ de⁹ tu es z q̃pi⁹ dñs q̃ ex tã imani herodis malicia tantũ bonũ elicere vo/luisti vt cãtam tibi martyrũ innocentũ multitu/dinẽ copulares. Per tuã pietatẽ dñe ihesu ꝓcede z p̃esta vt eccũ in numero sc̃oꝝ tuoꝝ regnem⁹ sine fine Amen.

Pro Innocentib⁹ Sermo. iiij. de ipsoꝝ mul timoda felicitate.

Vidi supra mon/te sion agnũ stãtẽ z cũ eo cẽtũ q̃dra/gintaq̃ttuor milia. Apoc. xiiij. z i epi stola bodi. A Sc̃a mr ecclia hãc epl'am attri buit z legit de ipis scis Innocẽtib⁹. Et b̃ Prio vt nos doceat sectari puritatẽ z inocẽtiã p quam isti scti ꝓsecuti sũt magnã felicitatẽ z gloriã. Tñ ad eoꝝ gl'iaz ór q̃ cãtabãt cãticũ nouũ q̃ nemo ali⁹ poterat cãtare. Sine macula ei sũt añ thro/nũ dei. Et nos ḡ charissimi sim⁹ mũdi vt ad eo/rũ gl'iam z ꝓsortiũ puenia⁹. Nã dicit saluator Matth. v. Bti mũdo corde q̃m ipi deum vide/bũt. Sc̃ũ o q̃z hoc fac̃ ecclia vt puocet ad patien dũ p chr̃o q̃cũq; aduersa. scientes q̃ vt ór apl's Ro. viij. nõ sũt ꝓdigne passiões bui⁹ tpis ad fu turã gl'iaz q̃ reuelabit in nob. Et iõ in hac epist/la ꝓsequit q̃magnis z mult; felicitatib⁹ z glori sis p̃mijs remũerauit chr̃s dñs in celo hos p se passos puulos q̃b⁹ nõ suppetebãt ꝓpria merita. Multo ḡ abũdanti⁹ nos patiẽtes volũtarie re/mũerare dignabit pijssim⁹ chr̃s. Ut ḡ agnoscã/mus q̃bonũ sit p chr̃o pati aduersa vel amara saltẽ vere pnie: ecce ꝓponit nob ecclia in ipa epl'a istoꝝ puulorꝝ passoꝝ felicitatẽ mltiplicẽ di. Uidi supr̃ montẽ sion agnũ stantẽ z cũ eo z̃. Et q̃b⁹ ꝟbis atq; ex tota epl'a notabimus tria mysteria.

℣ Primus de felicitate magna descripta in epl'e pncipio Uidi agnũ z̃.

Sc̃ũm de felicitate iocunda posita in medio. ibi. z cantabãt canticũ z̃.

℣ Tertiũ de felicitate gl'iosissima subiecta i fi/no ibi. Hi empti sũt p̃mitie z̃. z sine macula sũt B Circa primũ mysteriũ Cante thronũ dei sit ꝓclo q̃ p maria est inocentũ istoꝝ felicitate q̃ ecclia soler b̃ de eis cãtare. vicz. Uidi supr̃ montez sion agnũ stantẽ z cũ eo cẽtũ q̃dragintaq̃ttuor mi lia habẽtes nomẽ ei⁹ z nomẽ p̃ris eius scriptũ in frontib⁹ suis. Declarat q̃ in his ꝟbis tres ma/gne felicitates eisdem attribuunt.

℣ Prima nobilissime associatiõis.

Sc̃da numerose multitudinis.

℣ Tertia gloriose inscriptiõis.

Prima felicitas ór nobilissime associatiõis. q̃d notat cũ ór. Uidi agnũ stantẽ z cũ eo. s. istos stã/tes. Magna em̃ felicitas ẽ q̃ chr̃o special'r asso/ciari meruerũt. Sz q̃rit. q̃li t̃ ꝓmeruerũt societa tẽ chr̃i vt z nos nouerim⁹ taliter ꝓmereri posse. Rñdet q̃ ꝑmo p puerilis innocẽtie sil'itudinẽ. Nã sil'itudo est cã dilectiõis. q̃ oẽs tẽdit ad sig bi sil'e. ij. de aia. Uñ videm⁹ q̃ puer sp puer; dili git associari. nã p b̃ associatos ipos chr̃o dño fo re patz. q̃ herodes nõ occidisset eos si pueri nõ fuissent sic z chr̃s puer tũc erat. Sc̃ũo p naturaz originẽ q̃ nati fuerũt i bethleem sic z chr̃s. z nisi fuissent ibi nati nõ fuissent occisi p chr̃o: z p ꝑs nõ associati fuissent chr̃o. sic z alij pueri alibi tũc nati. Uñ Mat. ij. ór q̃ occidit pueros herodes in bethleẽ z finib⁹ ei⁹: nõ alibi natos. Tertio per passionẽ z mortẽ. Nam nisi ipi puuli fuissent p chr̃o passi z mortui: nõ fuissent chr̃o associati vt claret. q̃ nõ erãt baptizati. nec tũc credere i chr̃m nouerãt. sed effusio sanguis eis suppleuit vicem baptismi. vñ ór Aug. z hr̃ de ꝓse. di. iij. baptismi. z ca. Catheciuminũ. q̃. s. baptism⁹ salutaris tri/plex specificat. vicz fluminis. flaminis. z sanguis. Si ḡ o chr̃iane vis a chr̃o associari: his modis poteris. s. p fidei vnionẽ vel baptismi susceptiõẽ. Joã. iij. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ z spũ scõ non itra. z̃. Nec ẽ natiua imo regenerativa origo ad societatẽ chr̃i. Itẽ p mor⁹ simulitudinẽ. Ciprian⁹ de abusiuis ór. Nõ recte ór chr̃ianus nisi q̃ moriẽ chr̃o eq̃t. Tertio p passionẽ ꝑ chr̃o Ro. viij. Si cõpatimur z cõregnabim⁹. L Sc̃da felici/tas innocẽtũ dicit nũerose multitudis. q̃ ór i epi stola centũ q̃dragintaq̃ttuor milia. Licz q̃pe eoꝝ nũer⁹ a nob ignoret: ecclia tñ sub b̃ mag nũero eos honorat di. cẽtũ q̃dragintaq̃ttuor milia qui empti sũt de tra. Et b̃ ad lr̃am exponit Ayr. de ill̃ q̃s mahumetici vel saraceni occiderunt. i. chr̃i/nos z religiosos tpe Eradij ipatoris inuadẽdo z capiẽdo egyptũ z ethiopiã: damascũ: phenicẽ z hierosolymã totaz syriã z Antiochiã. Tũc em̃ in tãto numero vel circiter estimanf fore occisi, qbs biliter religiosi voto castitatis astricti in magnis cenobijs ducẽtoꝝ tricẽtoꝝ z ampli⁹ monachoꝝ z monachaꝝ in castitate viuentiũ q̃ꝝ maior ꝑs vel saltẽ m'ti erãt ꝟgies. Et ó b̃ allegat Ayr. Duo/gonẽ floriacẽñ. i chronica. Sz q̃ri pot: q̃re ecclia hũc numeꝝ istis puul' ꝑ chr̃o ab herode occisis attribuit. Rñdet q̃ hui⁹ rõnẽ possum⁹ assignare re ex doctoribus hui⁹ rei tractatoribus triplicẽ. Pri/ma rõ ex pte puuloꝝ. vt cũ in mag nũero licz occi/culto nob recitanf: mai⁹ gaudiũ z dei collauda/tio ifinuet. Nã in celo gaudiũ vni⁹ auget ex gau/dio singl'oꝝ Aug. li. ꝓfes. ór. Uñ cũ m'tis gau/dẽt in singul' vber⁹ est gaudiũ. Proinde dei ma/ior laus apparet ex m'tis vt ipleat illud Pñ. q̃d canit ecclia i missa de ist;. Ex ore infantiũ z lacẽ/tiũ pfecisti laudẽ. Sc̃da rõ ex pte assignatoꝝ nu/meroꝝ. sc̃z centũ z q̃dragintaq̃ttuor milia. Lem/test⁹ em̃ nũer⁹ debet ꝟginib⁹ q̃b⁹ fruct⁹ cẽtes/imus assignat Matth. xiij. ꝑ pfectiõe puritatis Quadragenari⁹ z q̃ternari⁹ ꝓuenietes ꝑ penitẽtiã ad fideles i chr̃o: q̃ legẽ decẽ ꝑceptoꝝ fm q̃b⁹ ꝓuect

in scptis ꝯtuor euãgelistaꝝ i fidẽ chri obseruãt Millenarius vo q est vltimꝰ limes t̃minoꝝ z cõ plenissimꝰ obsuãtie hꝰ fcat cõpletã pfectionẽ. Et qm̃ isti pauli fuerũt mũdissimi innocentia z sine peri vel trãsgressiõis legꝭ veterꝭ vel noue macula ataq; p passionem chri pfectissime copulati ideo merito b numerꝰ eis ascribit p nra institutiõe. liꝫ nũerus iste detrimiatꝰ p indeterminato ponat: qm̃ eoꝝ numerꝰ igrat. Tertia rõ ex gte alioꝝ fi delitũ. vt. s. accẽdãt ad venerãdũ istos btos puu los p chri occisos. Si em̃ miles regꝭ vnꝰ bono rãdus ẽ. milto fortꝰ milites milti regꝭ familiares z secretarii sit. aduerteñ q sic dr Hiero. impossi bile est pces multoꝝ intercessoꝝ apud deũ nõ ex audiri. Uñ dr etiã apls. ij. Cor. j. Coadiuuanti bus vob in oratione vt ex multaꝝ plonis faciet per multos principes agant gr̃e deo p nob. Q ãnta g istoꝝ felicitas sctoꝝ multoꝝ in celo. vbi vt dicit Hie. qlibz gaudet de alterius bono tanq̃z de ꝓprio. Q gtũ debemꝰ eos bonorare tãmltos vt orent p nob apd chr̃m p q occisi sũt. Q Tertia feli citas istoꝝ dr gtiose inscriptiõis. Nã dr q habet in frõtib suis. In q oñdit magẽ dilectio chri ad scos z ecõuersio. qz nomẽ suũ in frõtib eoꝝ scri bit ad eoꝝ gtiam. Et ecõuersio noia sctoꝝ scripta sũt in deo ad ampliorẽ iocũditatẽ eorundẽ. vnde Apoc. iij. c. dr chris. Qui vicerit. s. maligniũ: faciã illũ colũnã in tẽplo dei mei: z foras non egredietur amplꝰ. z scribã sup eũ nomẽ dei mei z nomen ci uitatis dei mei noue hierlm z nomen nouũ meũ Hec ibi. Et qdo verbis ptz q scti habebunt scri pta in frõte hec tria noia. s. deloꝝ qd est nomẽ dei pris. sic ei vocauit eũ chris Mar. xv. z interptat deꝰ meꝰ. Et nomẽ iesus: iõ dr. z nomẽ meũ no uũ. s. scribã sup eũ. Et nomẽ hierlm: vt ptz ibidẽ Per hec dat intelligi q btĩ pleni erũt õo z cẽna sa lute in corpe z aia post resurrectiõez. Nã iesus sa luis interptat. z pleni erũt pace z letricia. qz hierlm visio pacis interpatat. Deniq; q noia sctoꝝ scripta sint in deo habet Apoc. iij. Quoꝝ noia scpta sũt in li. vite. Quo z de malis pdestinatis dr Deleanꝰ de libro vi te z cũ iustis nõ scribãt. z Exo. xxij. Qui peccauerit mihi delebo eũ de libro meo. O q̃ magnũ g̃ ẽ gaudiũ btis. O q̃ta felicitas bonoꝝ: qz sic gñ uñ deo. Iõ Lu. x. Gaudete z exultate qm̃ noia vra scpta sũt i cel. Q Circa scõm pncipale de locũda felicitate sctoꝝ in ocẽtu sit. p ordone q bea atoꝝ in ocẽtu gtia nedũ magna sz z pbat esse io cũdissima et ipa epla cũ subdit. Et audiui vocez de celo rangẽ vocẽ aq̃ milteꝝ fm Ly. i. milticudi nis sctoꝝ. s. istoꝝ. Aq em̃ milte pplt multi Apoc. xvij. seq̃. Et tãq̃ vocẽ tonitrui magni. i. magni fice laudis de victoria triũphali z gtia. Seq̃. Et vocẽ quã audiui sic citharedoꝝ citharizantiũ in citbara. s. q̃ fcat q̃ beclaus est coram deo z angel gnosissima. Seq̃. z cãrabãt cãticũ nouũ ante se de dei z añ q̃tuor aialia. i. sctoꝝ euangelice fidei vel noui testamenti in psentia. Et seniores. id est pr̃iarchaꝝ z ꝓpheraꝝ veteris testamẽti in psentia. Seq̃. z nemo poterat dicere cãticũ nisi illa cẽtũ q̃dragintaq̃tuor milia qui empti sunt de terra. Hi sũt q cũ mulieribꝫ nõ sũt coinq̃nati: virgines em̃ sunt zc. Nimiꝝ in pdictis bis verbis tres io cũde felicitates beatoꝝ paruuloꝝ insinuant.

Prima dr noue decãtatiõis. qz dr q cãrabãt nouũ canticũ.

Secda virginee incorruptiõis. qz dr. q nemo alius poterat illud cãtare. z virgines sunt.

Tertia, prime comitationis. hi sequũt ag. zc.

¶ Pria felicitas noue decãtatiõis. Ubi est no tandũ q i sacra scptura distiguit tripler canticũ scz vetus z nouũ. z partim vetus ac ptim nouũ Cãticũ vet⁹ qõ accepimꝰ a veteri boie. de q Col. iij. Expoliantes vos veterẽ hoiem cũ actibꝫ suis pax chri exultet i cordibꝫ vris cõmoneñ. vosmet ipos in cãticis spualibꝫ zc. Veteris itaq; z vicio si bois canticũ est oẽ mẽdaciũ. Nã z p mẽdaciuz decepti sũt pmi pentes a diabolo. Heñ. iij. Item vicioſuz veteris hois cãticũ est i ludis chorcis z qbusuis vanis tripudiis. De b Exo. xxxij. Vocẽ cãrantiũ ego audio. Sedit ppls mãducare z bibere z surrexerũt ludere. Ubryꝰ. Nõ dat deꝰ ludere sz diabolꝰ. Nã z Job. xxj. scptũ est de mala io cũditate reprobor. Tenẽt timpanũ z citha rã gaudẽt ad sonitũ organi. ducũt i bonis dies suos. z i pũcto ad infernũ descẽdũt. Itẽ cãticũ ve tus ẽ corruptiõis q̃ nascimur oẽs filii ire p petõ veterꝭ pentũ. De q Bap. vij. Primã vocẽ oibꝫ si milẽ emisi plorãs. s. Ua vl̃ E. Isti bti pauli q̃tuis sic nati in petõ vt alii: tñ p dei gr̃am mũdati z ab oĩi mẽdacio alieni. nõ em̃ est inuẽtũ in ore eoꝝ mẽdaciũ vt dr in epla. z a peti corruptiõe ac ma cula sũt extranei. qz vt ibidẽ dr. sine macula sunt añ thronũ dei. exẽplũ pstant nobis innocẽtie: vt sic placere studeamꝰ deo: fugiẽtes oẽ canticũ ve teris hois. Quid g̃ charissimi ẽ q mlti vestꝝ ho die exercent vanas trufas in mutuis verbis di. Herodes iratꝰ occidit mltos pu. in bethleẽ da. zc. Et q̃z multa inibi mala nedũ mẽdaciorꝝ sz z p iuriorꝝ. imo z tactuũ ipudicoꝝ z aliorꝝ nefando rũ operꝝ admiscent. Quõ rõnẽ corã deo de oibꝫ illis pũitatibꝫ redditurꝰ estis. Ue ve vob q nunc ridetis qz flebitꝭ. Lu. vj. Secõm dixi est cãticũ nouũ qõ canũt scti in celo p nouitate regenerati onis z vitei chri. vñ cantabãt inq̃t canticũ nouũ Sed q̃rit. q̃d vel q̃le est b cãticũ: Rñdet q ẽ ma ximũ alleluia. Ut em̃ scribit Job. xvij. Per oẽs vicos hierlm. s. supne cantabit alleluia. z Apoc. xix. Laudẽ dicite deo nro oẽs scti ei⁹. z q timetis deũ pusilli z magni. Et paulo infra. dicẽtiũ (ait) alleluia. qm̃ regnauit deꝰ nr̃ omipotẽs gaudea mus z exultem⁹ z demꝰ gliaz deo. Nimiꝝ istud canticũ. s. alla poptime ꝓuenit pũie celesti. qz hec dictio celit⁹. s. tradita hz i se oẽs vocales pter so lũ o qõ est vocalis plãgentiũ i inferno. Et p hoc

ſignificat ꝙ ſcti i celo nil aliꝰ loq̃ ꝓſit niſi qꝰ eſt ad laudē dei z gaudiū btōꝝ. Un ſm Hiero. Alleluia laudatio dñi interꝑtat. Tertiū dixi canticū eſt prim⁹ ver⁹ z ꝓtim nouū. ſ. gemit⁹ pnie. de q̃ ꝙ. Laborauī i gemitu meo. la. p̃ ſin. noc. lec. m. la. m. ſtra. m. rigabo. De q̃ ꝺt Aug. Nemo pōt nouā vitā inchoare niſi veterē vite añ penituerit Legit de cygno ſm dictū Amb. i hexamerō ꝙ cū appropinq̃t morti dulces cant⁹ ſaltē ter emittit. Sic aīa mūda ſīc z cygn⁹ alb⁹ debet triplicē cantū facere. ſ. ꝓfeſſiōis. ꝓfeſſiōis. z ſatisfactiōis circa ꝑs mortis. Ad ꝓpoſitū. Bti innocētes hñt ꝓpriū cātare nouū canticū. i. celeſte all'a magnum. Et nos q̃ charissimi ad illud conemur.

Scōa felicitas ẏginee incoꝛruptiōis. de q̃ ſpecialiſſimū hꝫ dicunt gaudiū qꝺ nemo aliꝰ pōt cātare. Sꝫ qd p̃ b̃ intelligit. Rñdet Haymo ſup Apoc. ꝙcor. Beda. Nouū inq̃t canticū cātare eſt de inoꝛrupta mētis z coꝛpis integritate gaudere. qꝺ cāticū ceteri electi audire ꝓnt: licꝫ dicere neq̃ant. qꝛ p̃ charitatē q̃ dē eoꝝ celsitudie leti ſūt q̃uis ad eoꝝ p̄mia nō aſſurgāt. Nullus em̄ qui coꝛrupt⁹ fuit: de incoꝛruptōe gaudere poterit. Ad maiorē itaq̃ gl'iam iſtoꝝ ꝺr ꝙ eoꝝ cāticuz aliꝰ nō poterat cātare. Et ſubdit exp̄ſſi⁹. Hi ſūt q̃ cū mulieribꝫ nō ſūt coinq̃nati: ẏgines em̄ ſūt. Sed hic q̃ſtio occurrit. Utꝝ iſti innocētes habeāt in celo aureolā ẏginitatis. Rō. qꝛ verba dicta ſonare videnť ꝙ habeāt. Sꝫ rñdet ſm Pe. aure. ꝙcor. qꝛ alios ſup. iij. di. xlix. ꝙ aureola ẏginitat⁹ debeť ꝓprie illis ẏginibꝫ q̃ habuerūt ꝓpoſitū vl' voti ꝑpetuo ſeruādi virginitatē z in b̃ deceſſerunt. Un ꝺt Aug. ꝙ ẏginitas eſt in carne coꝛruptibili ꝑpetue incoꝛruptionis meditatio. Hoc em̄ eſt op⁹ ꝑcellētiſſimū cui debeť aureola ꝓpter ꝓfectaz victoriā carnis. Et qꝛ iſti innocētes nō habuerūt ꝓpoſitū vel votū ſeruandi ẏginitatē ꝑpetuo. nec etiā habuerūt ex etate pugnā aut victoriā ꝓpter carnis. nō hñt q̃ ẏginitatis aureolā. q̃ nō coronabiť niſi q̃ legitime certauerit. ij. Tim. ij. Uel rūtamē erq̃ iſti bti q̃uli deceſſerūt i innocētia et puritate virginali mētis z coꝛpis de q̃ hñt ſpeciale q̃ddā gaudiū incoꝛruptōis ſed infra aureolā illā ẏginū ꝓpriā z excellētiſſimaz. vt patuit. Et ad hūc ſenſum ẏba epiſtole de iſtis ſūt accipienda. Et ſilr̃ eſt de aliꝭ ẏginibꝫ decedentibꝫ qui tñ ẏginitatē ſuare ꝑpetuo nō ꝓpoſuerūt. ſed aliq̃n nubere legitime voluerūt. Un de talibꝫ poſſum⁹ q̃dāmodo dicere ꝙ ambulabūt cum chīo veſtiti veſte alba. Apoc. iij. Qui nō inq̃nauerūt veſtimēta ſua ambulabūt mecū i albis qꝛ digni ſunt. tñ ſine corona. Tertia felicitas ꝓprie comitationis. qꝛ ꝺr i epl'a. Hi ſequunť agnū q̃cunq̃ ierit. Et hoc eſt io cū diſſimū. ſ. primos eſſe chriſti comites ẏbiq̃. Et de hoc. iij. articulo ſermonis dicem⁹ dan⁹. Hoc ſolū hic q̃rit. q̃re talibꝫ ſctis ſcz innocētib⁹ z ẏginibꝫ attribuit ſcriptura ꝙ ſequunť agnū. i. chīm in celo q̃cūq̃ ierit: cū b̃ ſit cōmune oīb⁹ btis z angel'. Rñdeť ſm Lyr'. ibidē ꝙ ideo. qꝛ tales ſequūť chīm. ſ. i hac vita nō ſolū ꝑ viā mādatoꝝ ſed etiam ꝓſilioꝝ ꝓfectoꝝ. q̃ rē. Ō q̃ charissimi diligam⁹ chīm z ſeq̃mur ꝓfecte.

Circa tertiū de felicitate glorioſiſſima cōditionē accipiam⁹ ꝙ btis q̃ualis felicitatis eſt glorioſiſſime qꝺ de ipſis canit in fine epiſtole. ſ. Hi empti ſunt ex oīb⁹ p̀mitte deo z agno. z in oze ipoꝝ nō ē inuentū mēdaciū. ſine macula em̄ ſūt añ thronū dei. Nimiꝝ in iſtis verbis tres felicitates p̃ glorioſiſſime de eis dicunť.

Pria gl'iioſiſſime acceptatiōis. qꝛ p̀mitte id eſt ſicut primi fructus gratioſi.

Secūda mūdiſſime incōtaminationis. quia ſine mendacio z omni macula.

Tertia dignisſime inthronizatiōis. qꝛ ante ſedem vel thronum dei.

Prima ergo felicitas eoꝝ gl'ioſa eſt ꝙ ipſi ſunt deo multū chari: gratioſi: z accepti. vñ dicuntur empti ex oīb⁹. Lyr'. Empti ſanguine chīi ex oibus p̀mitte. i. delectabiles z gratioſi ſicut p̀mi fructꝰ deo z agno. i. chīo. Nā reuera iſti ſūt deo gratiſſimi trib⁹ mōis. Prīo tāq̃ ſcz p̀mitte in ſacrificiū oblatione deo trāſmiſſe in celū. Chryſ. Trāſmittit infātes iſans chīs ad celū. offert nouā ecclēſia pr̃i. p̀mitias fructuū erbibet genitori. o pariuuli bti mō nati nūq̃ rētati nōdū ablactati iam coronati. Nec ille. Secōo tanq̃ filij minimi in ablactatiōe ſuſcepti ad menſaz p̃ris. Nā ſolēt homines teneriꝰ amare filios mimos. ſic ꝓpt Ben. xxxvij. ꝙ iſrael diligebat Joſeph ſup oēs filios eo ꝙ eſſet minim⁹ in ſenectute genit⁹. Et in ablactatiōe atq̃ ad menſam ſuſceptiōe ꝙuiuū z gaudiū mai⁹ habet. vt ꝓpt Gen. xxj. de Abrāā in ablactatione Iſaac. Sic videť q̃dāmō de iſtis. virorat Pe. deū di. Sicut ablactat⁹ ſup matrē ſuā ira retributio i aīa mea. i. ſic quul⁹ ſup matrē ſuā incūbēs cū ablactať z ad menſaz p̃ris recipiť amabiliť. Ita fiat retributio mea vt. ſ. recipiar ad mēſaz dei i celo. Tertio tanq̃ p̀mi milites in acie belli ꝓ chīo rege pugnātes: ſic iſti ſūt qui loquēdo ꝓfiteri nō potuerūt: cōfeſſi ſunt moriendo. vt canit eccl'ia. qꝺ maius eſt q̃ oze tm̄ vel opere tm̄ modo ꝓfiteri. Pozs g̃ ꝓciosa ꝓ chīo fec̄ eos bo charissimos. Scōa felicitas gloriosa eſt incōtaminatiōis. Nā in celo pauciſſimi ſunt tante felicitatis. vt ab ineūte adoleſcētia nulla dānabilia petā cōmiſerint aliquādo in vita iſta. ſic aug. Aug. xxj. de ciui. dei. Magna g̃ gl'ia eſt iſtis q̃ nec oze nec ope vnq̃ peccauerūt ſꝫ ſūt ſine macula. Tertia felicitas dignisſime ſthronizatiōis. qꝛ dicūť eſſe añ thronū dei z ſeq̃ chīm ſp. vñ chriſt ꝺr ſedere in ſocietate iſtoꝝ. Querit g̃. vtꝝ iſti ſint ꝑpinq̃ores chīo i gl'a p̃ alijs ſctis. Nā ſi ſic g̃ oīb⁹ ꝑmineť qꝺ nō ē vez. Rñdeť ſm dicta Bonauē. ſup. ij. di. xi. ꝙ in celeſti p̃ria dupl'r pōt quis dici chīo prim⁹. Uno mō ꝑ ſimilatōez puritat⁹ iuxta illꝺ Sap. vj. Incoꝛruptio facit eſſe ꝓximū ꝺo. Et

Sermo XXXV

sic pōt alīqs innocēs z ꝓgo (vt sūt isti) eē simplr
q̄dē in iferiori ordie āgelor vl brōr. cū ꝑf ꝓfor
mitatē puritatj dicūt primi. Alio mō fm glīe es
sentialis z pmior sublimitatē: z sic pfectiores in
charitate. vt petr⁹ apl's z magdalena sē chīo sim
plicit primiores q̄ isti inocētes. Uerba ḡ illa in
epla de istis accipiēda sē q̄ sūt chīo primi fz q̄d
ḡ quis aliqs ī ducatū sublimat⁹ de gñe igno
bili fit multo eo altior zc. Oremꝰ ḡ charissimi vt
dñs ihesus meritj sctōr dct nob reg. celor. Amen

De sctō Thoma martyre Sermo cum legēda
de nati chīi imitatione.

Qui mihi ministrat me sequat: z vbi ego sum illic z minister
meus erit. Joā. xij. Quibꝰ verbis mira bo
nitas saluatoris nostri oñdit cū nos ad suū ser
uitiū tali pmio inuitat: vicz vt vbi ipe est regnans
in celo: ibi z nos simus regnātes cū eo. ꝑter qō
Aug⁹. de vbis dñi. ser. xij. exclamans dr. O ma
gna bonitas dī cui cū ꝑ ꝓdītōe reddere debeam⁹
obsequia. vtpote serui dño. famuli deo. mancipia redēptori. amicicias pmia nob repromittit
vt a nobis obsequa debite fuitur; ertor q̄at. vt q̄s
nolle fuire spōte ꝓspicit: bñficior suor possit. p
missiōibꝰ iuitare. Hec Aug. Būs itaq; thomas
bec aduertēs toto conamic mistrauit chīo z ipz
vsq; ad mortj passiōez secut⁹ ē. ī nūc regēt cū chri
sto i celo. z i scā eccl'ia gaudiū ei⁹ passiōis celebra
tur sit cū gaudio ntitatj chīi ifra bāc ipi⁹ octauā
Uñ de ipo accipi⁹ ꝓgrue vba pmissa. Qui mihi
mi. me se. zc. In q̄bꝰ vb tripl'r cōmēdat z ī exēplū
Primo de chīi imitatione: cū dr.

Qui mihi ministrat me sequat.

Scō de martyrij passiōe qr subintelligit seq
Termo ō celesti z regna (chīm. s. ad martyriū
tiōe. cū subdit. Et vbi ego sū il. z mi. zc.

Circa pmū de imitatione chīi. s. in ꝓtemptu
mūdialiū sic. p ꝓclone illōs Aug. dictū vicz. q̄ oia
mūdana delectamēta ꝓtēpsit bō de⁹ vt ꝓtēnēda
mōstraret hoibꝰ. Et b declarat fm serie ex nrita
te chīi. ꝑf satisfaciēdū solēnitati octaue. Nā pri
mo chīs nat⁹ oñdit ꝓtēnendas mundi diuitias
Ebrȳs. cū i omel. de natiuitate dñi dr sic.
nō nascit inf aur z diuitias: sz in stercore nascit
boc ē in stabulo. vbicūq; cū stabulū est z stere⁹
est. Hec ille. Sed q̄rit. Cur chīs dñs voluit na
sci inter stercora stabuli? Ad id vnā rationē tan
git idē Ebrȳs. s. q̄ ꝑter spurcicias pctōr nrōr q̄
oibꝰ stercoribꝰ fedtora sunt cora deo z angelis.
turta illud Joel. j. Cōputruerūt tumenta in ster
core suo. Greg. Jumenta cōputrescere in stercore
suo est carnales hoies vitā finire in fetore luxu
rie sue. Hec ille. Misericors itaq; dñs ihesus de
scēdit ad nos visitañ. in stercoribꝰ nrīs cristēres
q̄timus de stercore subleuet. Unde Ebrȳs. subdit
vbi s. dī. Propter ea chīs in stercore nascit vt eos
q̄ sūt in stercore de stercore sbleuet. Scōa ad idē
rō est vt puocaret nos in ꝓtēptū mōi ad sui imi
tationē: q̄tinꝰ exemplo apli oia arbitraremur vt
stercora (vicz mōi delectamēta) vt chīm lucrifacere
mur. Phil. iij. Nascit ḡ chīs inf stercora iumē
tor in stabulo vt doceat q̄ nos dū ī b mōo na
scimur z sum⁹ recoḡscam⁹ hui⁹ mōi q̄q̄ bōa cē
ꝓtēptibilia vt stercora iumētor. q̄ si retineāt fero
rē z feditatē generāt. sz si ejciāt z ī agro dispḡāt
fructuosaz rā faciūt ꝑ semiby Sic mōi diuitie
si retinent fedāt nos vicijs. Eccl. v. Diuitie ꝓser
te in malū dñi sui. Uere in malū: q̄r in multiplex
pctm̄ z laqum diaboli. j. Tim. vj. Qui volūt di
uites fieri incidūt in tenta. z laq. dia. Radix em̄
oim malor est cupiditas. Sz si ꝓtēnunt z pau
pibꝰ dispḡunt in vitā eternā fructificāt. ps. Dispersit dedit pauperibꝰ: iusticia ei⁹ manet ī seculū Aug.
Noli ḡ amare (s. o bō) ipedimētū si nō vis inueni
re tormētū. Qđ amas i ra impedimētū ē: vis⁹
est pēnar spūalū q̄bꝰ volat ad deū. capi nō vis
z viscū diligj. nunq̄d tō nō capis. q̄r dulcit capē
ris. certo ḡnto magj delectat tāto fortiꝰ strāgulat
Hec ille. Et sic ptz. Scōo chīs nat⁹ oñdit
ꝓtēnēdas pōpas z superbias. Greg. Nimirū si vo
luissz venire poterat (s. magnifice) mouēdo celū
ꝓcuriēdo ra. nō āt sic ꝓcessit ab ipīs ꝑmordijs:
būanā volēs ꝓculcare superbiā. atq; tō nō tm̄ bō
fit sed z paup pauperēq; mrem elegit q̄ carerz cu
nis q̄bꝰ infantē reclinarz zc. Uñ chīs de⁹ voluit
nasci humillim⁹ q̄ ad oia q̄bꝰ solēt hoies pōpo
se superbire. vicz fm Abdarū Aliq cm̄ in amictu
superbiūt: ꝙ q̄s chīs vilibꝰ pānis est indut⁹ z stricta fascia voluit cingi. Alij in bonor tpalū am
pla possessiōe. ꝙ q̄s chīs nō habuit locū in diuer
sorio nec hospitaliū fo cū vel q̄ caput reclinet.
Alij superbiūt in cibis z potibꝰ z eor clenodijs. s.
scutellis cyphis: z silibꝰ: ꝓtra q̄s chīs q̄ dat oibꝰ
escam in tpe oportuno erā brutis: puo lactre pa
stus est. ꝑ quē nec ales esurit. Alij in domibꝰ. cō
tra q̄s chīs: q̄ ꝑ domo habet celu: in natiuitate
māsit in stabulo. Alij in excellētia supellectiliuz
z eburneor lector. contra q̄s dñs celor sup fe
num iacuit sine cussinor nudus egens q̄r in oibꝰ
Alij in familia: ꝓtra q̄s chīs dñs hīs ꝑ familia
innumerabilia milia angelor habuit in natiui
tate societatē bouis z asini. Alij ī gl'ia regia thro
ni. ꝙ q̄s chīs ꝑsepe habuit Alij in habitudie cor
poris fortī z sana zc. cōtra q̄s chīs tenerrim⁹ ꝑ
uulus nascit. Alij in ingenuitate parētele. cōtra
q̄s chīs q̄ habuit excellētissimū ꝓtem in celis vo
luit hīe mrem pauprimā in terris. Uñ Aug. in
ser. Unde bō q̄d. s. z q̄būilis ꝑ te fact⁹ est de⁹: do
ctrinā tāte būilitatj agnosce. Sz forte dicis. Nū
q̄d ḡ ꝑmissa tenētes ꝑ vite nre honestate dānabi
mur eo q̄ exemplo chīsti hec non ꝓtemnimus.
Rūdeo q̄ sicut scribit di. xxx. Hec ꝓcipsim⁹. in ſt.
Diuites cū iusticia z oꝝ inq̄t bonis nō abijci

mus. dñi g̃ tales miscõie opa. s. exhibeãt i paupe res. z in gl'iavana vltimũ tinẽ nõ ꝓsticuãt: licz cõ placẽtiã habeãt z gl'iam: tñ infra deũ: nõ sunt ta les dãnabiles. Hec' si nimis talia amẽt. s. eq̃ ꝺo vel plus. vt qz port' volũt ꝺ dei ꝓceptũ aliq̃d fa cere: q̃ talib' põis carere: sic dãnabile est. vt hec patẽt ꝑ Alex. de ales. ñ. ser. Si aũt q̃s talia ordi net z intẽdat ad honorẽ dei vel sctõꝝ in festiuita tib' ornãdo domũ z mẽsam z sil'ia: meritoriũ ẽ:

Tertio chr̃s nat' oñdit ꝓtẽnẽdas carnis delitias. Un̄ Bern̄. in ser. dic. Christ' nascit' i no tre. nascit' in hyeme. nascit' z in frigore. Elegit eñ q̃ carni ẽ molest'. ℞ g̃ mel' z magis eligendũ Qui aliud docet tã q̃ a pestifero seducore caue. Nã z apl's Bal'. v. ait. Qui chr̃i sũt carnẽ suã cru ci. cũ vi. tẽ. Quarto chr̃s nat' oñdit ꝓtẽnẽdas vanas leticias. vñ nat' fleuit. iuxta illud Sap'. vij. Primã vocẽ oĩb' sil'ez emisi plorãs. Ex aũt angeli gaudiũ cecinerũt chr̃o nato: docemur q̃ i solis q̃ sũt dei z nr̃e salut' gaudere debem'. Un̄ Au. r. Nolite in ℞ gaudere qz spũs vobis subꝫ. gaudete aũt qz noĩa vr̃a scr̃ip'. sẽ in ce. ℰ Sed q̃rit. Utq̃ chr̃s iesus a puericie erate sp̃ fuerit tri stis z mest'. ꝑ futura sua quã ꝓuidebat passiõe Et rõ q̃nis est. qz Aug. dic̃ z cõiter a doctoribꝰ tenet' q̃ chr̃s ꝓuidẽs suã passionẽ futurã a pncis pio sue ꝓceptõis sp̃ fuit martyr. Tota in q̃t vita chr̃i a pncipio ꝓceptõis sue crucꝭ q̃dã fuit z mar tyriũ. Et Chryſ. sup Mat. õt. q̃ chr̃s legit fleuiſ se sept': risisse aũt vl' modicũ subtilissime nũq̃. Et tñ in ꝓriũ est q̃ scribit Esa. xlij. de eo. Nõ erit tri stis neq̃ turbulẽt'. Et Luc̃. r. Exultauit in q̃t ie sus i spũ z dixit. Cõfiteor tibi pr̃ dñe celi z ter. tẽ. qz abscõdisti hec a sapiẽtib' z prudẽtib' z reuel't. ea paruulis. Itẽ cũ a pncipio sciuerit suã passionẽ futurã. cur g̃ sensualitas ei' nõ trepidauit sic in mõte oliueti post cenã qñ dixit. Tristis ẽ a. mea vsq̃ ad mor. Un̄ videt q̃ chr̃s puer iocũdus fu erit z nõ trist'. Ad ℞ ñdet ſm Tho. in scripto iij. di. xvij. q. vlti. i solu. argu. alioq̃ doc. q̃ chr̃s dñs q̃uis in puericia z iuuẽtute vsq̃q̃ mors si bi appropinq̃bat non sensit tãmagnos dolores z meſticias sic qñ passio iminebat. z ꝓrea ꝑti sio passiõis future in eo nõ faciebat trepidatiõez ant ea: eo q̃ nõ ꝓuidebat vt iminẽs. Hz tñ cũ ℞ vere chr̃s a pncipio ꝓceptõis fuit martyr electõe z volũtate. qz sp̃ se agnũ ꝑ peccatis nr̃is offerre parat' erat morte dolorosissima quã ꝓuidebat. Un̄ z nunq̃ risisse legit sed fleuisse sepius. Fuit ergo chr̃s sp̃ tristis in sensualitate z inferiori pte rõnis. etsi nõ tãsensibili grãdi dolore sic iminẽte passiõe. Fuit cũ hoc etiã iocundus z exultauit in spũ ſm supioꝛẽ pte rõnis sp̃: pvisione deitat'. qz cõprehẽsor fuit sil' z viator a pncipio vt ꝺr Aug. Et q̃q̃z illa iocũditas inẽne felicitatis redunda bat i sensualitatẽ vt s. patuit. Lu. r. q̃ ait. Confi teor tibi pr̃ tẽ. adeo vt videret etiã ab alijs q̃ io cundabat' i spũsctõ. Quapropẽ ſm Lyrã auto ritas ꝓfata Esa. xlij. itelligẽda est q̃ chr̃s nõ erat tristis. s. in alia ſm ptẽ supioris rõnis. nec turbu lẽt' inq̃t i exteriori sĩg̃: turbulẽta tristicie obnubi lãtis rõnẽ. qz hec i chr̃o nõ habuit locũ: licz habe ret sp̃ tristiciã naturalẽ i ꝑte sensitiua quã assum pſit: ad oñdẽdũ vitatẽ hũane nature. ℞ g̃ neceſſa bilis chr̃i charitas: qz tãdiu ꝑ nobis doluit.

Ad ꝓpositũ bñs Thomas in ꝓmissis chr̃istũ dñm est fidel'r secut': vicz ꝓtẽnẽdo diuitias: põ pas: carnis delitias: vanas leticias. Dum em in curia regis anglie ꝓsisteret z q̃dã ibidẽ ꝓua religi oni videret fieri: curiã ipaz deseruit z Cãtarieñ archiepõ se cõmisit: a quo factus archidiaconus ad ꝑces archiepi regis cãcellariã suscepit vt pu dentia q̃ erat ꝑdit' maligñ in eccliam ꝓtiberet insultus. Cui de' apud regẽ tãtã gr̃am ꝓtulit vt archiepõ decedẽte ipm̃ licz plurimũ reluctẽte tãdẽ ad obediẽte ꝓceptũ se sũmittente in archiepatuꝫ sublimauit. Subito aũt in virũ alterꝫ perfectus mutat': z cilicio ad carnẽ z ieiunijs se macerabat. Nõ solũ aũt cilicijs ꝑ camisia: sꝫ z femoralia cilicia na vsq̃ ad poplices deferebat. Sanctitatẽ aũt suã ita subtilit' occultabat vt sub honestate z de centia vestiũ z apparatu vtẽsiliũ ꝓcordaret mori bus singulor. Credeẽm pauper pedes q̃tidie curuatis genibꝰ abluebat z rehadebat z cuilibet cerdos q̃dã eo tpe q̃tidie missam de btã v̄gie ce lebrabat. q archiepõ accusat' tãq̃ ista ab officio suspẽdit. Cũ aũt brũs archiepõ tho mas cilicijs suũ deberet consuere z sub lecto ipm abscõdisset vt ad ꝓsuẽdũ horã captaret: hãc vir go maria sacerdoti apparuit di. Vade ad archiep̃m z dic q̃ illa ob cui' amorẽ missas dicebas illi' cilicijs q̃ est in tali loco ꝓsuit z serã rubẽs de q̃ illud ꝓsuit ibidez reliq̃t. Illa g̃ sibi mandat q̃ iterdictũ tibi factũ debeat relaxare. Nõ cũ rem tisset archiepõ. Ille ita inuentes stupuit: z interdi ctũ relaxans: sacerdoti b̃ secretũ hẽ pcepit. Et q̃ ptz q̃ z illius sacerdotis missa z Thome penitẽ tia mortificationis per cilicium fuerint deo z be ate Marie accepta.

℞

Circa secundũ ꝑncipale de martyrij passione queritur. Utrum martyriũ bti Thome sit meri to cõmendabile z inter glorioſa martyria annu merabile. Ratio questionis est. qz ipe mortuus est vel occisus ꝓter libertatis ecclesie defensionẽ que est quoddam bonum temporale. Sed ꝓ bono temporali nõ debet homo se morti trade re. al's peccaret homo ꝓtra ordinẽ charitatis. qz bonũ vite corꝓis ꝓferẽt z meli' est bonis tẽpo ralibꝰ ſm Aug. Unde z Job. j. Pellez ꝓ pelle z cuncta que habet homo dat ꝓ anima. Non re putat' ergo martyriũ cum q̃s occidit ꝓ reb' tem pozalibꝰ vel bonis mundanis z morti se offerre sponte z scienter ꝑ tẽporalibꝰ peccatũ est ponẽs q̃z martyrium ſm Augustinũ de doctrina chr̃i stiana. Et Gregor. in Pozal. z cõmuniter doc'.

Sermo XXXV

Et hoc videt in ꝓposito. Rñdet ad hec ꝑ ꝙclonez ꝙ martyrū dñi Thome ē gloziosissimū z cōmē/dabile ꝓter qđ in tota eccl'ia est celebze. Et q̄dem ꝓpzio ex causa. Nā vt ait Aug. Martyrē ñ facit pena sed causa. de ꝙse. dist. iiij. baptismi. ꝓter qđ malefactozes patiētes merito culpe sue: licz penā patiēt sufferāt z ꝓmpte qñq; acceptēt nō tñ dicū tur martyres: qz legitima causa martyrij est iusti cia. Idcirco. j. Pet. ij. Que ei est gra si peccātes z colaphizati sufferēt: sz si bñfacientes patiēter sus tineāt hec ē gra apd deū. Sz cui vnq; scdz; mar/ tyr; titul' cause exstitit gl'iosioz q̄ thome. q ꝑ ec/ clesia certauit. sic z chīs ꝓ ecl'ia tota ē mortu' vt ea redimeret. Thomas āt vt ei' libratē ꝙsuaret z defesaret. Nec obstat ꝓmissa obiectio. qz de tpali bono ꝓpzio pcedit: ꝑ q̄. s. bono ꝓpzio tpali nō licz simplr mozti se exponere. sec' de bonis ecclie ꝑla tis cōmissis iuramēto ꝙseruādi ꝑ alios. qbz taliū ꝙseruatio incumbit ex necitate salutis. vt patz la/ ꝑ q. xp. sup Ro. xiij. Et sic fuit in ꝓposito. qz ipe scūs epc' Thomas non ꝑ tpali bono ꝓpzio vo/ luit mozi sz ꝑ bono eccl'iastice libtatis. q causa iu/ sta ē martyrij: vt tenēt doc. ꝑcipue Fran. maro. in ser. de martyrio. Et tota eccl'ia sancta ꝙfirmat in eo q ꝑ hac causa martyriū thome celebzat. Uñ q̄libq; vult mozi ꝑ libtate eccl'ie ꝑ iusticia mozit z martyr efficit. Ad qđ exēplū. Si tu velles mozi ꝑ rebs spoliandis a latrone anteq; illi cōcederes auferre res tpales male faceres vt ptz ī obiectiōe ꝙ dicebat tal' q latrones libere exercerēt z impune spolia q̄q bona. ꝑ hac cā mozīedo martyr vtiq; ē martyr. Sic est in ꝓposito de scō thoma. de q vbi ꝙ ipo se ꝑ miozibs bonis eccl'ie exposuit. qđ ei fecisset ꝑ spūalibs q tātū fec' ꝑ eccl'ie libtatibs Et ponit exēplū q fidel' Fus ē q exponit se mozti ꝑ custodia spōse dñi sui. Fidelioz aūt q se expo/ neret ꝑ custodia ornamēta eccl'ie sūt bona tpal' liberta/ tis dñi. Ornamēta eccl'ie sūt bona tpal' liberta/ tis. Est aūt eccl'ia chīi spōsa. Uñ fidelissim' mar/ tyr fuit thomas. Hec Frā. Scdo comēdat ex loco scō. qz passus ē thomas in eccl'ia ꝙsecrata. z ꝙcuriēter. ꝑ eccl'ia cerās in eccl'ia patit. Tertio ex tpe scō: qz passus ē sacro tpe natiuitatis dñice vlq; qnto die ei' octaue: ad significandū q sicut chīs nat' ē in terr': sic iste ꝑ b martyriū nasceret ī cel' volēte chīo. Quarto ex hora scā vel officio scō. i. dū diuinū officiū celebrabat i eccl'ia ad dei laudē z gl'iaz. Quito ex societate scā: qz passus est inē ꝙsacerdotes z inē mar' religiosoz: q cuz clauderēt fozes eccl'ie ꝙ inimicos: ipe thomas il/ lis aguit. Sexto ex mēbzo scō. i. in capite sacro oleo ꝙsecrato. Septio ex aꝓbatiōe angelo; z miraculoz. Que vt clari' pateāt a plicē legēdā

D Nimiq; rex anglie ad volun; (Legenda.
tatē suā i detrimentū ecclie Thomā archiepm in

flectere nitebat: volēs vt ꝙsuetudies q̄s ꝙtra libz/ tatē ecclie p̄decessozes sui habuerāt ab eodē stat' firmarent. Qui dū oino assentire noluit ꝙ se irā regis z ꝑncipū ꝓuocauit. Quadā vice dū rex ipz reqreret vt ꝙsentiret. ipeq; viriliē ꝙdixisset: duo ꝓ/ ceres magni z fideles ad eū fusis lachrymis ve/ nientes narrauerūt sub iuramēto q in ei' moz/ tē ꝙuraſſent m'tiū. s. cū rege. Et qz ꝙsonalis vide/ bat ꝓsecutio necdū causa ecclie plene inotuerat cedendū censuit malicie z fugā iniit. z Senonis a papa Alexandro susceptus in monasterio Pon tiniacēsi cōmēdat' est. Rex aūt cōmiatozijs dire ctis inde eundū deturbauit. vbi añq; ꝓgrederet inde: ecce diuina reuelatio sibi facta ē q ad ecclias suā reditur' eēt cū gl'ia. z ꝑ martyriū palmā mitz tur' ad dñm. Postmodū in Frāciaz vsq; deue/ nit quē rex frācie hūanissime tractauit. Rex aūt Anglie rhomā misit vt legati venirēt q̄ b negoci um diffinirēt sz patr' a papa repulsam. vñ in irā ꝙcitat' oia q̄ erāt archiepi z suoz diripuit: ꝙfisca tur redditus z tota Thome ꝓscriptr ꝙgnatio veri usq; sex' z ois etatis: exilio relegata. Et qđ horrē/ dū est. ꝓhibet neq; ozōnū suffragijs Thomam iuuaret Ipe vo oia patiēter portauit nec fract' est tanta iniuria sz ꝑ rege z regno Anglie q̄tidie deū exorabat Denicq; ꝓcurāte sūmo pōtifice z re ge Frācie septio anno exilij sui rediit ꝙcedit z ho norifice suscipit in anglicanā suā eccl'iam lachry mātibs oibz z dicētibz. Bñdict' q venit i noie dñi Qui cū vt ꝑpus defenderat iura ecclie ecce q̄nto die natiuitatis dñice milites regis armati adue/ niūt. Monachis vo aditū eccl'ie ꝓcludētibz: ac/ currit sacerdos z hostia chīi z hostibs ost.ū rese/ rauit di. Nō est eccl'ia vt castrū obseranda. Cūq; illi vociferarēt di. Ubi est archieps. Sic fecerat chīs sic iste ꝓcessit obuiam illis di. Ecce ego ꝑ deo z eccl'ia mozi pat' sū: sz er pte dei ꝓcipio vob ne meoz cuiq; noceat. Deo āt z brē Marie z sā cto Dionysio z scis oibz meipm z cām eccl'ie cō/ mēdo. Quibz dicis caput iclinauit gladijs ipio/ rū: q ꝙsecratā ei coronā amputauerūt. z cerebz cū sanguie ꝑ pauimēcū eccl'ie sparsert. z sic mar/ tyrio ē ꝙsecrat' anno dñi M. clxx. Uñ ptz ꝓposi tū. Quāt' āt ibi tūc fuerit lucr' assistentiū fligio soz z sacerdotū sagaci ꝙsideratiōi lectoz relinq

J Circa tertiū de celesti cū chīo ꝙregna (m'. tiōe ꝑ ꝙdusiōe sufficit hoc saluatoris dictū q vbi cunq; est chīs dñs ibi erit z fidelis minister ei'. qz nimiq; chīs dr esse in q̄druplici loco. Primo in dextera dei ꝓris Mar. vl. Sedet ad dexteraz dei. i. i potioribs bonis gl'ie. Jbi aūt erit z minister chīi. qz oimodā delectationē ab illo recipiet. ps. Delectationes in dextera tua vsq; in finem.

Secundo chīs est in gl'ia patris Philipē. ij. Omnis lingua ꝙfiteat. qz chīs est in gl'ia patris Jbi erit z minister chīi. qz habebit plenā dei visi onē z ꝑpetuā felicitatē cū chīo. Jo. xvij. Hec est vita eīna vt cog. te solū deū vez z quē mi. Jesū

Tertio chr̃s est in lumīe diuīe maiestat̃. j. Timo. vj. Lucē habitat inaccessibilē. Et miſter chr̃i erit in lūine assimilat⁹ chr̃o. j. Joā. iij. Scim⁹ qz cū appuerit sil'es ei erim⁹. Quarto chr̃s ēi thro no deitatis regnās z ministet chr̃i ibi erit conregnāl. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere ī thro no meo sic̄ z ego vici z sedi cū p̃re meo ī throno ei⁹. Et ca. vl. Dñs de⁹ illūinabit illos z regn̄būt ī in secula seculoꝝ. O q̃ gloriosū est g̃ chr̃o ministrare. Sic itaqz Thomas ē cū chr̃o R/ Nō ꝓbaſ Prio ex reuelatiōe. Nā p aliq̃t dies añ ei⁹ martyriū iuuenis q̃dā de corpe exiēs z postmodum miraculose rediēs aiebat q vsqz ad sūmū sc̄oꝝ ordinē duct⁹ fuerit z ine apl'os sedē q̃ndā vacuā vidit. Perconcāti āt cui⁹ eēt hec sedes: angelus rñdit. q seruareſ mag̃ sacerdoti anglorū: hoc ē Thome. Sc̄o ꝓbaſ ex angelica attestatione. Dū em̄ ipo occiso clerici Requiē eēnā: incipēret p missa: subito angeloꝝ chori astātes cātātiū voces interrūpētes missam de martyre concinūt. Et sic cāticū merotis. i. requiē: vsū est in cāticū leticie angelice dicētiū. Letabit iust⁹ zc̄. R/ Pro cui⁹ gaudij significatōe eccl'ia rhomana canit p introitu. Gaudeam⁹ oēs in dño zc̄. Tertio ꝓbaſ ex multoꝝ miraculoꝝ patratiōe. Statim ei martyr cepit corusare miracul'. ceas visū. claudis gressū. lepr̄osis. mut̄. palyt̄. hydropic̄. icurabilib⁹ sanitatē ꝓferen. abscisaqz mēbra z oculos erutos restauran. demōia eiaen. z qō ē mar tirū mortuos suscitan. Idē ꝑterea ptz ex diuia in hostes vlatōe. Nā q̃dqz miracl'a sc̄i depraua bāt multi repēre ꝓcussū p̃dicare cogebant inuiti. In ꝓsecutores q̃s martyr̄ vltio diuia adeo desecuit vt ī breui auferrent alij sine ꝓfessione z viati co defuncti. alij digitos vl' liguas frustati decerpen. alij paralysi dissoluti. alij amentes effecti. et varijs torsionib⁹ inauditis q̃dā cruciati miserabilit̄ patricidij penas luētes interierūt. Z Vltimo placeat narrari p deuotiōe qō ferē z q̃busdā deuot̄ libris sc̄ptū vidi. vicz q hic btūs thomas dū in vita q̃tidie salutaret virginē Mariā angelica salutatōe septies: ō septē gaudijs q̃ notāter habuit in vita exist̄ēs. scz Primū ī filij cōceptiōe. Sc̄ō ī vtero portatiōe: ꝑcipue dū visitauit Elisabeth. Tertiū in chr̃i ntitate. Quartū in magoꝝ adoratiōe. Quintū ī inuentione in tēplo Sextū in chr̃i resurrectiōe. Septimū in ei⁹ ascēsiōe. Quadā vice hāc salutationē orāti Thome appuit btā ỽgo maria z dixit. Multū mihi placet hec tua deuotio. Sed cur me tm̄ mō salutas de gaudijs q̃ habui ī hoc mūdo de chr̃o: saluta etiā de gaudijs q̃ habeo in celo cū filio ihesu. Naz q̃ deuote vtraqz hec mea gaudia salutādo colu erit: ego q̃s ip̄m in hora mortis letificabo z filio meo ꝑsentabo. Tūc btūs Thomas ait ad eam O gl'iosissima dña quō te debeā de celestib⁹ tuis gaudijs salutare. Ad quē virgo bñdicta rñdit. Saltē septies orādo angelicā salutatiōez de specialib⁹ septē generib⁹ gaudioꝝ meoꝝ inqt q̃ habeo ī celesti reg̃. Primū ē q̃ sc̄ē trinitati cū sessione ꝓria. Sc̄ō q̃ honore ỽginali ꝑcello oēs angelos z btōs. Tertiuz q gl'ia mea hīē sol illūinat celestē patriā. Quartū q tota celestis curia mihi obedit z venerat dei genitricē. Quintuz q q̃q volo a filio ipetrare valeo. Sextū q oīb⁹ mihi deseruientib⁹ de⁹ dat gr̃az ī mūdo z gl'iam ī celo. Septimū q gaudia mea sp crescunt vsqz finem mūdi z durabūt in ꝑpetuū. Et his dict̄ disparuit. Et thomas de his gaudijs ꝓsam edidisse fert q̃ incipit. Gaude flore ỽginali zc̄. O g̃ hō venerandē q̃tidie ỽginē bñdictā salutan. Et btūm thostude q̃tidie ỽginē bñdictā salutan. Et btūm thomā exorem⁹ vt intercedat ꝓ nob⁹ apō deū Amen.

Sequit Sermo cū legēda de btō Siluestro papa sil' cū gaudio se natiuitatis dñi ihesu ocraua ꝓsequen. sub q̃ eius festū celebraſ.

Anima mea benedic dñm qm̄ liberauit hierl'm ciuitatē suā a cūctis tribulatiōib⁹ suis dñs de⁹ nr̄. Tob. xiij. Quia nēpe fm doct. per hierl'm ciuitatē terrenā sepe in sc̄ptura significat̄ mystice sc̄a eccl'ia. q̃ q̃dē multis antea tribulatiōib⁹ psecutionū fuerat vexata. Sed tpe Siluestri pape ꝺo facīēte mirabl'r pacificata z exaltata ꝓ ipatoꝝe Cōstātinū. ió tā ipe sc̄us papa siluester q̃s ois alius chr̃ian⁹ eccl'ie sc̄ē fili⁹ ꝺz deū q̃ hoc laudare: z bñ pōt dicere ỽba p̃dicta. Dia mea bñdic zc̄. Deniqz ad idē aliud thema poni ꝑt de sco siluestro papa qō inē alios scr̄os pontifices eriā ꝺ ipo cant̄. s. Elegit eū dñs hīe laudē ī noie ip⁹: z offerre ī censū dignū ī odoꝝe suauitat̄. Eccl'. xlv. Ayra. i. elegit ad officiū laudādi deū z offerēdi ī censū fidei z deuotiōis. Exq̃ aūt de⁹ bñdic⁹ nos chr̃ianos ad id elegit vt deo laudes z gr̃as offer̄am⁹ ꝑserti ꝓ bñficio diuie icarnatiōis z nr̄itat̄ chr̃i de q̃ ꝓ hāc octauā recolim⁹. Idcirco ī b fmonē tria mysteria declarabim⁹ ad honorē sc̄i Siluestri, sic̄ z de his in exemplū ꝓponit nobis.

Prio de dei collaudatiōe ꝓ chr̃i natiuitate.

Sc̄o de eccl'ie libatiōe fcā tpe siluestri pape.

Tertio ō sc̄i siluestri sublimatiōe. z ei⁹ sc̄itate.

Circa ꝑmū mysteriū sit ꝓ 2done q̃ chr̃ian⁹ q̃uis sp debeat deū bñdicere. tñ specialissime tenēt i b tpe ꝓ bñficio icarnatiōis dñice. Nō clarēt ꝑmo ex auctē ps. dicēt̄ ī spūsc̄ō. Bñdicā dñm in oī tpe. s. ꝓ bñficijs exhibitis. Et notāter ōri oī tpe scz ꝓspitat̄ z aduersitat̄ fm Ay. Ꝛ mlt⁹ q̃ bñdicūt deū ī tpe ꝓspitat̄: z maledicūt tpe aduersitatis. Bñdic ō tis. sic̄ vtoz Job dicebat ī aduersitate. Bñdic ō z morere. i. maledic. Job. ij. Ūñ ibi cōmitt̄ figura. Jtē Heb. xiij. apl's hortan. ad idē ōr. Nō hab̄ hic manētē ciui. sz fut̄. inqri. seq̃t. Per ipm ꝺ chr̃m offerā⁹ hostiā laudis sp deo. Ūñ ptz ꝙ hō ꝓ beneficio incarnationis potius obligat. restat ꝓ Bed. li. de diligendo deū di. Si totū debeo ꝓ me

facto q̄d addā p me refecto tali modo. In primo ope me mihi dedit deus: in scdo se. Quid g̃ retribuā sibi p se. Nā si milies repederē qd nō possum q̄d sū ego ad deū? Dec ille. Scdo b idē clamat deꝰ dedit seipm nob i carnatiōe. Jō Aug. xiij. de tri. ait q̄ i rebꝰ p tps ortꝫ illa sūma ē gra q̄ bonis dñi ser. xxvij. Deꝰ inq̄t nil melius tibi q̄ se dat. O auare q̄d aliꝰ q̄rꝫ. q̄d tibi sufficit cui deus nō sufficit. Dec ille. Sic loq̄r z tibi o luxuriose vbi est q̄so maior dilectatio q̄ i sūme dulcissimo deo Cur g̃ p mometaneo despicis illō sūmū z eternū delectamētū. Aduerte q̄ Greg. dicēte. Mometa nei ē b qd te delectat: sz eternū qd cruciat. Sic z ti bi suadbe zc. ¶ Tertio claret zcl'o exēplis. Prio angelorꝫ q̄ i natiuitate chri spēale cecinerūt cāticū dicētes. Glia i altis. zc. Scdo boim: vt pastorꝫ q̄ videtes iesū natū i psepio q̄z positus laudauerūt glificātes deū in oibꝫ q̄ audierāt z viderāt. Item Symeō accipiēs iesuz i vlnas bñdixit deū Lu. ij. Tertio pcipue patz i exēplo btē ꝟgis Marie: q̄ post q̄ chm zcepit cecinit canticū di. Magnificat aia mea dñm. Et exultauit spūs meꝰ i deo sal tutari. i. chro. Et credit b idē fecisse i chri natiuitate. Ecce g̃ bō clara babes exēpla bñdicēdi deū p ea nō dubitat. nā z hāc gr̃az meruit vt sub octaua natiuitat' migrauit i celū. ¶ Sz p zteplati one q̄ri pt. q̄li. s. deuotiōe debeat vnusq̄sq̄ p hoc facto tpe chm iesuz bñdicere. Ad qd rñdet q̄ vt sup pū. xxv. dict glo. Qui benedicit dño linguis rimō z nō fact' sit' z corde: nō ꝟe bñdicit. Debemus g̃ chm bñdicere nō solū labijs sz z corde z ope. Et q̄ vt scribit Ecc̃s. xlij. Dia tps bñt. tps nascēdi: z tps moriēdi. tps flendi. z tps ridendi vel gaudēdi. Chr̃s aūt dñs b tps elegit p sua gaudiosa natiuitate ex mꝛe ꝟgie. idcirco cōgruū ē vt ꝟgo maria gaudebat z bñdicebat deum p nato chro dei filio. z se totā eiꝰ fuitio offerebat z p vtima cōmēdabat. Et hāc marie ꝟgis deuotionē b tpe chr̃iani spēal'r seq̄ntꝫ. Prio nepe btā virgo deū credēdo z adorādo. Un ca obtulit z cōmēdauit b tpe chro totā aiaz suā firma fide ipm q̄ ꝟe ꝟgo pcepit z pꝰ ptū ꝟgo pmāsit: ipm q̄ genuit adorauit. Et creditur vt Ludolphus ait q̄ ꝗtēscūq̄ ꝟgo filiū tāgere māibꝰ bauit: aut leuādo aut balneādo aut in vlnas accipiēdo sp pus genuflexo adorauit. q̄d z eccl'ia repetat i missa circa eucharistiā. quā q̄tiens sacerdos hz māu tractare sp pus dz iclinat' adorare. Item ordiariū rhomane ec. Debet g̃ chr̃ianꝰ adorare crucē i b imitari ꝟgiē vt chm deū firma fide credat z adoret q̄tēs videt i sacro sp genuflectat. z eū bz cōicare sūma diligēcia se pparet. vñ Job. vj.

Dec ē volūtas pris q̄ misit me vt oīs q̄ videt filiū credat in eū z ego resuscitabo eū zc. Et sic offerim⁹ chro aiam. Scdo ꝟgo maria obtulit totuz cor suū plene chm diligendo sup oīa amabilia. Sic dz z chr̃ianꝰ iuxta illō pceptū Mat. xxij. Diliges dñm deū tuū ex toto corde zc. Sic ei vere bñdicim⁹ deū si ꝟe diligim⁹ eū z oēm offensā cauem⁹ alio q̄n ō nob ipropar illō Esa. xxix. Pplꝰ b labijs me honorat cor aūt eoꝝ lōge ē a me. Offeram⁹ g̃ deo cor. ¶ Tertio obtulit totū sāguinem chm carne induēdo: quā. s. ex sanguine zcepit z pepit. z totū p chro fundere desiderauit sanguinē z q̄dāmō fudit dū gladiꝰ doloꝝ pene extirit i ea sanguis vitalē calorē aiam ptrāsiēn. O g̃ bō offer chro sanguinē tuū spūalit ipm zcipiēdo et pariēdo z p eo fūdere ō̄siderādo. Si q̄ras quō hec possis Rñdet q̄ sicut ꝟgo maria castissimo sanguie chm zcepit. sic tu p castū z scm̃ ꝓpositū chm zcipis fm gr̃am. q̄z ōt Aug. q̄ castꝫ z scis mētib⁹ illabit deꝰ Et dū b opē cōples chm parit Un Mat. xij. ōt chr̃is. Qui fecerit volūtatē p̄is mei q̄ in cel'is ipe meꝰ frat z soror z mr̃ ē. O g̃ bō castifica sanguinē tuū: vt. s. chꝝ zcipias. Deu q̄z multi sūt q̄ potꝰ volūt diabolū zcipe z parere. Bern. p malā volūtatē. s. pcti sumꝰ ipi⁹ diaboli p volūtatē bonā desinim⁹ eē diaboli z incipim⁹ esse dei. O deꝰ meꝰ q̄t sūt hoies q̄ z si chm q̄ꝝ zcipiāt nec tū pauūt. q̄z bonū qd volūt opē ū implēt. alij suffocañ. alij plib⁹ annis portañ. volūtatē p̄ogādo iplere. cū btā ꝟgo chm zceptuz nō portauit nisi vsq̄ ad decimū mēsem z tūc peperit. Nec tardes g̃ o bō pere Quarto maria obtulit chro totū corpꝰ suū illi⁹ futuri mācipādo: vt diceret se ancillā chri. ¶ Prio q̄d obtulit caput sp de chro cogitādo dei filio. fac z tu sic o bō g̃ntū potes. Scdo auditū: vba eiꝰ z pcepta audiendo. Tertio oculos ex pietate compassiōis collachrymādo. Quarto nares: fetorem cadauerū in mōte caluarie p chro sustinēdo: z tu bō infirmoꝝ fetores p chro tolera. Quinto labia osculādo. z tu in corde p amoꝝ dulcedinem osculare chm natū z vulnera eiꝰ. Sexto linguā: adorādo z laudādo z gr̃as agēdo. Septio dētes cibū puulo iesu masticādo. z tu p chro cibꝫ p aures Octauo collū bꝛoscq̄ z brachiū chm puerꝝ in collo pēdēte baiulādo. z tu p chro ifirmos portā z dulce iuguz pceptoꝝ chri fer. Nono manꝰ i oīb⁹ ministeriꝭ exhibēdo. z tu fac q̄ꝝ bōa opa Decio pectꝰ astrīgēdo dulci ampleru. Amplectere z tu bō ꝟba dei z ea i corde tuo scribe tota devotiōe. Quito Maria obtulit chro se totā debito officio magno eidē sūmistrādo. s. pcipiēdo: pariēdo: lactādo: balneādo inuoluēdo educādo z hmōi: vt ser. xvij ¶ Sexto oē tps ad honorē chri erpēdendo. q̄z sp aut orauit aut legit aut cogitauit aut alia bōa egit. Septio totā vitā z mortē chro zsecrādo. Nā z sb cruce zmortua fuit i aia p cōpassiōis gladiū. O g̃ bō exēplo marie bñdic

De sancto Siluestro

chām ligua z ope z toto corpe. Sic vtiqz fecē sā/ ctꝰ siluester papa. z iō nūc regit cū chīo z maria.

℗ Circa scōm pncipale de pace ecclesie facta tpe siluestri pape qrit. Cur chīs dñs voluit suā scām ecclām maris psecutiōib tribulari a pn/ cipio sui ortus. Rndet ēm doct. q vna huiꝰ rō est ꝓformatiōis chīi. Nā vt Bed. dic. Chīs non est p̄sperat⁹ in b mūdo. sz a die natiuitatꝭ sue vs/ qz ad hozā passionis scīpm p nob ipendit: dū in paupate natꝰ est: ū būilitate ꝓuersat⁹: psecutiōe a cunabul' fatigat⁹: passiōe ꝓsummat⁹ ē. Nec il le. tract. de scala iacob. Sz vt hī. j. Ped. ij. chīs hec passus ē p nob vobis relinqns exēplū vt seq/ q̄mini inqt vestigia ei⁹. Bed̄a rō maioris pmij z dilectōis dei. Vñ Gre. moral. li. xiij. dic. Eccles sia mlt̄z in hac vita aduersitatib laborat: sed req/ probox vita sine flagello dimittit: qz ad nulla p̄/ mia seruat. Nec ille. Vnde etiā apl's. ij. Tim. iij. Oēs q̄ pie volūt viuere in chīo psecutionē patiē tur. Greg. i regist. Fideliter dico: qz mun⁹ ē psecu/ tionē pati. Nā z semina messiū gelu coopta ferti li⁹ germinat. z ignis flatu p̄mit vt crescat. Nec ille. In b itaqz charitas z dilectio dei ꝓstat. qz vt scribit Heb. xij. flagellat deus oēm filiū quē reci pit. Tertia rō ꝓfirmatiōis fidei. vt. s. p sanguinē apl'oꝝ z martyrū ꝓfirmaret fides chīana. Vñ vt ait Rich. de tri. li. j. ca. ij. A sūme scitans viris sē nob tradita fidei rudimēta. q. s. vsqz ad passio nē mortꝭ testati sē ea. z iō sūme sūt credibilia. vt pote sanguīe martyꝝ z miracul' diuis ꝓfirmata Quarta rō cōmēdatiōis diuini miraculi. nō em̄ potuisset i tot aduersitatib sterilisse z stare vsqz i finē secl'i: cū maxime ip̄atores tot⁹ mūdi vt erāt rhomani mlt̄oties totꝭ conatib voluerit ecclīaz z ei⁹ fidē exēmiare nisi diuio miracło fuisset con seruata vt oñdat q̄ nō fuit ab hoīb sz a dō cui⁹ ordinatiōi nullū ꝓsiliū: nulla sapia p̄t resistere. Vñ Act. v. Judeis volētib ecclīaz psecꝰ Gamaz liel doctor legꝭ ait Si ē ex hoīb ꝓsiliū b aut op⁹ dissolues. Si aūt ex deo ē nō poteritꝭ dissoluere tē. Imo p maiori miraculo diuio q̄nto magis psecutiōe p̄mebat eccl'ia pmtiua tāto magꝭ cre/ scebat. Cū em̄ occidebat vn⁹ martyr: p ei⁹ mira/ cula z passionē ꝙuertebant ad fidē q̄nqz mille aut tria milia hoīm. Vnde Lassio. sup ps. cxviij. Eccl'ia inqt crescit psecutiōib ip̄oboꝝ suaqz cō tritiōe grādescit. z iō nō p̄t ꝓsumi quā detrimē/ tis ꝓstat augeri. Itē Chrys. i bome. Pente. Faci lius inqt celū extermiari p̄t z terra q̄m aliq̄d mali pati eccl'ia. q. s. ꝓsumat: sz durabit vsqz ad finē mūdi. Nō g̃ dz timere qz est nauicula petri: q̄ licz fluctuatiōes z tēpestates sustineat nū qz tn̄ p̄t pati naufragiū. qz infallibilis veritas dixit Lu ce. xxij. petro. Ecce expetiuit te sathanas vt cribra ret sicut triticū: ego aūt rogaui p te vt nō deficiat fides tua. Et itez. Porte inferi nō p̄ualebunt aduersus eā. s. eccl'iam. Hoc claruit tpe siluestri pape. Famosissimo em̄ miraculo tūc facto i Cō/ stantino ip̄atore eccl'ia est pacificata z maris donis sublimata ad laudē chīi: deo bono faciēs te: vt q̄ pius marie ip̄am psequat ip̄e eā nutriret z exaltaret vt patebit ex hist̄oria. iij. articl'o. O vē g̃ oiporēs chīs de⁹ nr̄ faciēs pdigia in vniuersa terra z subdens inimicoꝝ colla. ℟

℣ Circa tertiū de magnis gratijs scti Siluestri accipe. p ꝓclone q̄ b. siluester papa. p sue sctitat excellentia meruit in scā eccl'ia a chīo sublimari maria gr̄a. Et oñdit ex ei⁹ legenda quā cōpila/ uit Eusebi⁹ z cōfirmauit Gelasi⁹ papa. Dio nāqz sublimat⁹ fuit dono ꝓphetie. qz legit de eo q̄ cū p deo exerceret hospitalitatē diligēter: susce pit in hospitiū q̄ndā Timotheū chīianissimū q̄ rhome p annū p̄dicās ꝓfectissime fidē chīi mart̄y tyrio coronari meruit. Quē putabat p̄fect⁹ Tar/ quin⁹ mlt̄z abūdasse diuitijs q̄s ab ipo Silue/ stro expetebat minis mortꝭ. Cū aūt ve cōgnosset Timotheū nō habuisse b mōt diuitias: p̄cepit sil uestro vt idolis īmolaret: alio q̄n die crastina diē uersa reciperet corōnā. Cui siluester ait Brulee bac nocte morierꝭ z sempiterna corōna recipies. z velis nolis verū deū esse quē colim⁹ recognosces. Siluester igit carceri tradit z tarq̄n⁹ ad p̄dictū iuuenē. q. duz cōederet: os piscis in ei⁹ gutture sic versat vt nec glutire nec ejicere posset. Sicqz mes dia nocte morit̄ z tumulat. z siluester a carcere li berat. Et sic patz. ℣ Bēdo babuit donū ꝓphe/ tie z digne placere. Erat em̄ aspectu angelic⁹. f. mōe nitid⁹. integer corpe. i. ꝙ go. fcūs ope. ꝓsilio mag/ nan⁹. fide catholicus. spe patientissimus. charitate diffusus. Vñ nō solū a chīianis sz etiā paganis miro diligebat affectu. Mortuo igit Melchia de papa: siluester ab oī plebe plimū reniten⁹ elt electꝰ. q̄ oīm orphanoꝝ viduaꝝ z pauper̄ nosa scpta bēbat z oīb necessaria ꝓuidebat. Et sic pz eius sctimonia. ℣ Tertio sublimat⁹ ē dono pacis eccl'iastice. Eo q̄d tpe pseqnte imperatore Co/ stantino chīianos: siluester ō vrbe exiuit z in q̄da mōte cū clericis mānsit. Ipe aūt cōstantin⁹ ip̄ator p tyrannica psecutiōe cecidit i incurabilē lepā. Cui nec magoꝝ nec medicoꝝ agmia posset subue nire: ad ꝓsiliū pontificū idoloꝝ adducta sūt plus q̄ tria milia pueroꝝ vt eos occidi faceret z in eo/ rū recenti z calido sāguīe ip̄ator balnearet z sic sa/ naret. Egrediēte g̃ imperatore ad locū balnei: ecce mīres illoꝝ pueroꝝ occurrēt misabil'r vlulātes tones z oēs pl'i. Rhomanū impiū de capitali sinia pu/ nirēt q̄ cū q̄z in bello aliquez occidisset infantem. Nūq̄a g̃ erit crudelitas vt hec nr̄is faciamus fily lijs q̄ fieri ꝓhibuim⁹ alienis. Quid iuuat barl baros supasse si vincamur a crudelitate. Jā vi/ esse extraneas nationes virt⁹ ē bellātū. Vincere aūt vicia virtus est mox. In illis plus fortiores existim⁹ ill'an bis vo fortiores sum⁹ nobilmet ipis. Vincat g̃ nos pietas z sic bū oīm aduersā

tiū poterim⁹ esse victores. Dec ꝛ plā talis dicēs ois ꝑplis acclamauit. Jussit igit mītib⁹ reddi pu/ eros ꝛ dona plūma ꝛ vehicula ꝓberi vt cuꝫ gau/ dio rediret q̄ flēdo venerāt. Et reuersus est impa tor ad palatiū suū. Sequēti ḡ eadē nocte bt̄ Pe trus ꝛ paulus apparuerūt eidē in somno dicētes Aīa exbozruisti effusionē sanguis innocēt; mi/ sit nos dīs ihesus chr̄s dare tibi ꝑsiliū recupāde sanitat;. Siluestrū ēpm accersi q̄ apō montē Si raptim latitat tuas ꝓsecutiōes fugiēs. hic tibi pi scinā oñdet itl q̄ tertio imersus ab oi lepza cura/ beris. Tu vo chr̄o banc vicissitudinē reddas vt idolozū tepla diruas. chr̄i restaures eccl̄ias: ꝛ ei⁹ deinceps cultoz fias. Euigilās Cōstātin⁹ statim militēs misit ad siluestrū reqrēdū. Quos silue/ ster videns putauit se ad martyrū vocari. ꝛ deo se recōmēdās ac socios adbozt̄as itrepid⁹ accessit. Aut cū ei ꝑtatus fuisset ille assurgēs di. Bñ te veniss ḡtulamur: ꝛ a siluestro resalutat⁹ narra uit ꝓ oia eidē ozdinē visiōis. Et q̄siuit q̄ esset isti duo dij q̄ sibi apparuerāt. Siluester rñdit illos nō ee deos sz chr̄i ihesu apl̄os. At Cōstantin⁹ pe/ tijt eoz imagines si bīet afferri. Quas cū silue/ ster iussisset ꝓ cleros afferri: int uēs ipatoz exda/ mauit dī. Isti sūt ait ꝛ tales q̄ mihi apparuerūt. Tūc siluester sibi ieiuniū idixit et carceres aperi monuit de fideq̄ instruxit ꝛ cathezizauit. Cūq̄ cōstituto die ī aquā baptismatis descēdisset mi/ rabilis splendoꝛ ꝛ lux ibi emicuit ꝓ dimidiā fere boꝛā q̄ oim⁹ mentes exterruit ꝛ aspect⁹ obtexit. ficq̄ inde mūd⁹ exurgēs Cōstantin⁹ chr̄m se vi/ disse ꝓfessus ē. Pria ḡ die baptismat; sui legem dedit bāc q̄ chr̄s ver⁹ deus deberet coli ab vrbe rhoma. Secūda die legē dedit vt q̄ cūq̄ chr̄m blas pbemaret puniret. Tertia die vt q̄ chr̄iano face/ ret il urīā bonoꝛū dimidio ꝓuaret. Quarta die vt rhoman⁹ pōtifex i toto oꝛbe caput ꝛ rex habe ret. Quīta vt ad eccl̄iaz ꝓfugientes rei q̄cūq̄ defē/ sent. Sexta vt eccl̄iaz itra muros ciuitat; alicui⁹ nulli⁹ nisi de ꝓsensu epi edificet. Septima die vt ad edificatōes eccl̄iaꝝ decie possessionū regaliū tribuant. Octaua die ipe ad eccl̄iaz seri Petri ꝓ/ cessit. diadema deposuit. ī facie ꝓcidit ad ērā ꝛ la chrymas tātas fundēs vt signia oia vest; pur/ pure ꝓfuderet: se culpabilē ꝛ idignū itroitu eccl̄ie cuꝫ gēitu exclamauit. q̄t ibi lachrymē ab oi ꝓplo fuisset q̄s sufficit memozari: Tādē exuens chla myde ꝛ accipiēs bidentē ērā pm⁹ aput ad fūda mēta basilice ꝓstruēda: ꝛ. xij. copbinos ī suis sca pulis ad honoꝛē. xij. apl̄oꝝ expoꝛtauit ēra pleos Post modū ꝓstātin⁹ ipiale sedē ꝛ palatiū. f. late/ rēsi. dimisit rhomāe vrb ēpo: ꝛ ipe ꝓstātinopoli sedē sibi locauit. ꝛ sic pt;. ¶ Quarto būit do/ nū magne sapie. nā dū ꝑdicta inotuissent Dele/ ne mīi Cōstantini q̄ tūc erat ī iudee terra: ꝓ lras missas laudauit filiū q̄ idol renūciasset: sz dure ī crepat q̄ deo iudeoꝛuz relicto crucifixū boiez deū colat. Tūc rescribit august⁹ vt adducat rho/ mā sapientissimos iudeoꝝ mgros ꝛ ipe chr̄iano/ rū doctoꝛes ꝓferret: vt sic ex disputatiōe mutua appareat fides vera. Adduxit ḡ Helena. clxj. do ctissimos iudeoꝝ int̄ q̄s. xij. ꝑcellebāt cetos. Sil uester q̄s cū cleric; ꝓuenerūt coꝛā ipatoꝛe statue rūtq̄ duos iudices gētiles sapientissimos ad q̄s ptineret snīa dicēdoꝝ. Et incipiēs ꝑm⁹ iude⁹ dis putare: tātā sapiam ꝓtulit de⁹ Siluestro vt ma nifeste illū ꝓuincer et: sic ꝛ scōm tertiū q̄rtū q̄ntū vsq̄ ad singulos. xij. De q̄nib⁹ aūt ꝛ obiectiōi/ bus eoꝝ. cā bꝛeuitat; ꝑ dimitto. q̄ magnū tpus expetet. ¶ Quito babuit donū miraculoꝝ ꝛ ef ficacie. nā cū essent supati iudei: duodecimus q̄ deberet disputare ait. Miroꝝ vos sapientissimos ꝛboꝝ ambiguitatib⁹ credere: ꝛ dei oipotētiā bu mana rōne ꝓcludi extimare. vñ iā cessent ꝛba et veniam⁹ ad facta. stultissimi em̄ sūt q̄ crucifixuz colūt cū ego scīa nomē dei oipotēt;: cui⁹ ꝛturem nec saxa sufferūt nec audire valet q̄libz creatura Dō vt vex ꝓbetis adducat ad me taur⁹ ferocis sim⁹ cui⁹ dū in aures ꝑ nomen insonuerit ilico moriet. Adducit ḡ taur⁹ tā ferocissim⁹ vt vix a cē tum boib⁹ potuerit illuc trahi. Ut vbi Zābri tu/ de⁹ in aure ei⁹ ꝛbū ꝓtulit ꝓtinuo taur⁹ mugiēs oculoscq̄ ejiciēs expirauit. Dēs ḡ iudei vehemē/ ter acclamāt ꝛ siluestro insultāt. Tūc Siluester ait. Nō dei nomē ꝓtulit sz pessimi demōis. nā oc cidere posse: ꝛ viuificare nō posse: ē etiā leonuz ꝛ ꝛpentiū. ō deo āt scꝛptū ē. Ego occidā ꝛ ego viuo re faciā. Deut. xxxij. Si ḡ vult vt credā q̄ nomē dei fuerit ꝛ ñ demōis dicat itex illō ꝛ viuificz q̄ occidit. de⁹ em̄ me⁹ Jesus ñ solū viuētes mortifi cat sz etiā mortuos viuificat. ḡ ipe ver⁹ de⁹ ē. Cū ḡ zābri a iudicib⁹ vrgeret ad suscitādū tauꝝ: di/ xit Susciter eū siluester i noie Jesu galilei si ꝑt. Dēs ḡ iudei se credituros ꝓmittūt si ꝑ potuerit. Itaq̄ Siluester oꝛōe facta ad aurē tauri se ap/ plicās dixit clara voce. O nomē maledictiōis et mortis egredere iussu dñi nr̄i ihesu chr̄i in cuius noie dico tibi taure surge ꝛ ad armēntuz māsuet⁹ recede. Statiq̄ surrexit ꝛ cū māsuetudie abijt Tūc regina iudices ꝛ iudei ac ceri oēs assistētes ꝓuersi sūt ad fidē chr̄i Jesu. ꝛ sic gl̄ificat⁹ ē dñs. ¶ Sexto babuit donū libatōis saluifice vrb rhōane. q̄ his gl̄iose gest; dū docerz Siluester de regno dei post aliq̄t dies idoloꝝ pōtifices ad ipatoꝛē venerūt dicētes Sacratissime ipatoꝛ ille draco q̄ ē i fouea p⁹ q̄z fidē recepit; chr̄i pl⁹ q̄z trecētos boies q̄tidie iterficit flatu suo. Cōsulēte Cōstātino sup ꝑ siluestrū rñdit. Ego ꝓ chr̄i ꝛtu tē eū ab oi lesiōe cessare faciā. ꝓmittūt pōtifi/ ces se si ꝑ fecerit credituros. Orāte āt siluestro sā ct⁹ petr⁹ apparuit ei di. Securꝰ ad draconē descē de ꝛ duo ꝑbyt̄i tecū. ꝛ draco ī appropiq̄ns talit dic. Dñs nr̄ ihesus chr̄s ō ꝛgie nat⁹ crucifix⁹ ꝛ se pult⁹ q̄ resurrexit ꝛ sedet ad dexterā pr̄is hic vē/ turꝰ est iudicare viuos ꝛ mortuos. tu ḡ satha/ nas (silicet in draconē latitās) in hac fouea dum

venerit expecta. Os aũt eius ligabis filo. z anulo cruc̃ habente signũ desup sigillabis. postea ad me sani z incolumes venies. z panẽ quẽ vob pauero comederis. Descẽdit itaq; Siluester cũ duob⁹ p̃sbyter⁹ i foueã p gd⁹ .cl. duas laternas ferẽ. z vt fuerat iussũ oia fec̃. Et ascẽdẽs inuenit duos magos q̃ eos i foueã secuti fuerãt vt viderent si vere vsq; ad draconẽ descẽderẽt: et draconis feroze pene mortuos z eos secũ adduxit incolumes z sanos. Qui stati cũ mlt̃itudie infinita cõuersi sũ. Sicq; romanor⁹ pl'us a duplici morte est lib⁹. scz a cultura demonis z veneno draconis. Et b̃ nõ bñ q̃ draco supuiuat vsq; ad diẽ iudicij. sz tm̃ mõ q̃ diabol⁹ ille q̃ erat z colebat i draconẽ i illa fouea expecteret vsq; iudiciũ. Septimo habuit donũ p̃fũmationis felicissime. qz p⁹ plures ãnos rãdẽ Siluester morti appropin quãs clerũ admonuit de trib⁹ vt. s. iter se charitate hñent. z eccl'ias suas diligẽt⁹ gubnarẽt. z gregẽ a lupor⁹ morsib⁹ custodirẽt. Post b̃ ãno dñi cccxv. feliciter i dño obdormiuit z ad celestẽ gl'iam migrauit. Rogem⁹ g̃ dñm zc̃.

¶ Sermo alius z in ordine. xxxvij.

Itẽ de eo dẽ pot̃es p alio sermone vel articulo aliq̃ p̃sequi de q̃stionib⁹ de q̃b⁹ fuit disputatio Siluestri cũ iudeis q̃s breuit̃ ponam⁹. vario tm̃ ordine. put expedit serici materie: z nõ fm legẽdaz p q̃b⁹ thema speciale habes i fine q̃stionũ. A Pria q̃stio ẽ trinitate i diuis de q̃ iude⁹ obiecit sic Lex dic̃. videte qz ego sũ sol⁹ de⁹: z nõ est alius p̃ter me. Deut̃. xxij. Et iterũ. vj. Audi isrl̃ dñs deus vn⁹ ẽs vn⁹ ẽ. Quõ g̃ chr̃iani dicere p̃nt tres esse deos: patrẽ: filiũ z spm̃scm̃. Rñdit Siluester. Nos vnũ deũ colim⁹: z in vno deo tres psonas faremur. qõ vbi deo sic esse ex scpturis p̃bat. Nã ps̃. dic̃ de p̃re. Jp̃e inuocauit me: p̃r me⁹ es tu. et ego ponã eũ p̃mogẽitũ et. p̃ reg. Itẽ ō filio. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. Itez spm̃scm̃ idẽ testat̃ di. Verbo dñi celi firmati sũt z spũ oris eius zc̃. Preterea de⁹ dixit plural'r. Faciamus hoies. g̃ i eis ẽ pl'itas: nõ nate. qz ipossibile ẽ pl'es eẽ deos. g̃ pl'itas ẽ psonar⁹ in vna essentia diuina p̃ptea subdit. ad imaginẽ nr̃az: nõ ad imagines nr̃as. Ad id accipiẽs purpurã impactoris fec̃ tres plicas z explicans eas ait. Ecce tres plice sũt vn⁹ pann⁹. B Scõa q̃stio de vitate deitat̃ i chr̃o. Nã iude⁹ p̃posuit sic. Cur p̃t ve dicit de⁹ ipe iesus et miracul' ab eo fact̃: cũ i legeveteri mlt̃i fuerũt q̃ miracl'a fecerũt: nec p̃ptea se direxerũt. Rñdit Siluester. Certũ ẽ q̃ de⁹ nõ p̃t eẽ testẽ falsitat̃ nec vnq̃ ō se supbiẽtes passus ẽ sine pena p̃terire. sic̃ pat̃ in dathan z abiron z chore z alijs mlt̃is. sz cũ chr̃s se deũ dixerit: z ad id testãdũ de⁹ p eũ miracl'a fecit mortuos suscitãdo. g̃ ver⁹ de⁹ fuit. Alioq̃n ds ipm pot⁹ peremisset q̃s miracl'a p testionio detrax̃ illi⁹ fecisset. Tũc iudices p̃stituti cõcluserũt di. Constat certa rõne: qz si de⁹ nõ esset z se deũ dixisset vitã dare mortuis nõ posset. L Tertia q̃stio de eadẽ mat̃ia quã iude⁹ certi⁹ p̃posuit sic. Quõ chr̃s pot̃ eẽ de⁹ cũ alterat̃ nat⁹: rẽrat⁹: tradit⁹: nudat⁹: flagellat⁹: mortuus: sepult⁹: q̃ ñ cõpetũ deo. Rñdit Siluester. hec chr̃s passus est nõ fm deitatẽ sz fm humanitatẽ. z q̃ sic pati ꝺbuit de⁹ i naꝛa bũana plũas p̃phetias adduxit. qz de ei⁹ natiuitate p̃dixit Esa. vij. c. Ecce virgo ꝛcipiet. zc̃. De rẽratiõe ei⁹ Zach. ix. Ostẽdit mihi dñs sacerdotẽ magnũ iesum: z stabat vt aduersarer ei. De traditiõe p̃s. Qui edebat panes me. zc̃. De nudatiõe idẽ. Diuiserũt sibi vestimẽta mea zc̃. De singul' multe sũt scripture. Cũq; q̃r⁹ iudeor⁹ diceret hec ñ de chr̃o sz ō aliquo scpta. rñdit Siluester. Dabis g̃ illũ alĩ quẽ virgo ꝛcepit. z sic natũ rẽratũ passũq; zc̃. Et hũc nõ potuit dare. g̃ zc̃. b Quarta q̃stio de circũcisiõe de q̃ iude⁹ p̃posuit di. Quõ pot̃ hõ iustificari sine circũcisione quã de⁹ dedit abrae z ei⁹ filijs vt iustificenť. Rñdit Siluester. Cõstat abraã ãn circũcisionẽ deo placuisse Gen̄. xv. vbi dr. Credidit abraã deo z reputatũ ẽ illi ad iustitiã. z sic ex fide chr̃i vẽturi iustificat⁹ fuit z ñ ex circũcisiõe nec ex op⁹ leg̃. q̃ facta sũt postea. Illa aũt circũcisio vt lex (q̃ nõ iustificat licet data sit i distinctionẽ) q̃s impfecta cessare dz aduenĩẽte fidei veritate i pmisso chr̃o iustificãte. sic̃ luce aduenĩẽte cessat vmbra. Vñ circũcisio z lex ver⁹ q̃ chr̃m vẽturũ signific̃at cessauit. Qui em̃ legalia obseruaret ostẽderet chr̃m adhuc vẽturũ. E Quinta q̃stio de baptismo de q̃ p̃posuit iude⁹. Cur g̃ chr̃s baptizari debuit si vt dicit⁹ ex ꝺo gie sctũs nat⁹ est. Rñdit Siluester. Sic̃ circũcisio i chr̃i circũcisione finẽ accepit: ita baptism⁹ nr̃i i chr̃i baptismate initiũ sanctificatiõis habuit. Nõ g̃ baptizat⁹ ẽ chr̃s vt sanctificaret aq̃s sed vt aq̃s sctificaret vim tribuẽdo z nob⁹ exemplũ daret. F Sexta q̃stio de genitura diuini de q̃ iude⁹ p̃posuit di. Cõstat qz de⁹ sũme p̃fect⁹ ẽ z nullũ ꝺ idiget. q̃d g̃ op⁹ fuit vt de eo nasceret fili⁹. Itẽ quõ chr̃s ꝺbũ dei appellat cũ gignat de eo ōr fm chr̃ianos. Itẽ ꝛstat q̃ de⁹ añq̃ biceps filiũ nõ potuit dici pr̃: cũ pr̃ z fili⁹ sint relativa q̃ mutuo se ponũt. g̃ si pr̃ chr̃i postea dicẽs est mutabil' fact⁹ est. Rñdit Siluester ad hec. q̃ fili⁹ deus añ oia rpa ab eẽno ẽ genit⁹ et pr̃e. Et b vt pr̃ gigneret filiũ in diuis nõ est indigẽtie imo pfectionis est p̃ sua bonitate infinita. Nõ q̃ bonũ q̃nto fuerit cõicatiuũ tãto ẽ pfect⁹ z melio⁹. j. Etb. Itẽ Eccl. xl. bñ. Sapia iuisa z thesaur⁹ absc̃ditus q̃ vtilitas in vtrisq;. Cũ aũt de⁹ sit infinite bonitat̃ q̃ vtilitare infinite. sz infinitã bonitatẽ creatura capere ñ pot̃ g̃ ꝺz esse de⁹ creator. s. fili⁹ cui se infinite cõicat pat̃. Pozro filiũ ōi genitũ: dici ꝺbũ p̃t̃ er eo q̃ ō. Eructauit cor meũ ꝺbũ bo. Fili⁹ ei dei ꝺbũ ẽ z sapia dei p quã facta sunt oia. Vñ Eccl. xxiij. Ego er ore altissimi p̃dij p̃mogenita añ oẽs creaturã. Et ps̃. Oia in sapia fecisti dñe. Cũ g̃ p̃ nũq; fuerit sine ꝺbo z sapia. g̃ ab eẽno habuit filiũ z nõ ẽ mutat⁹ etc. B Septima q̃stio de passiõe

Sermo XXXVIII

ercaussis eius. Nã tãdẽ ꝓposuit iudeꝰ inter cetera nũc vnꝰ nũc aliꝰ eoꝝ. Vellemꝰ inquntcausas di eoꝝ audire cur deꝰ nasci de ỽgie debuit. cur tẽ tuit vt patiaꝝ hũanitas assũpta sine lesiõe deita tisa q̃ assũpta ẽ. Rñdit filuester ad hec. Terra ꝺ ꝙ ꝺã ꝓmꝰ hõ formatꝰ ẽ incoꝛrupta erat z ỽgo qꝛ necdũ hũano sanguie fuso coꝛrupta aut pctõ maculata aut maledictiõi diuie subiecta fuit duz ꝺã formatꝰ ẽ ex ea. Oꝑtuit g̃ ex ỽgie scõm adã ld ẽ chr̃m fieri z tẽtari: vt sic serpẽs primũ adã ex ỽgie fra natũ vicerat: ita ꝑ natũ chr̃m ex ỽgie vi ceret. Tẽtatꝰ ẽ etiã nõ in q̃ztũ deꝰ potes sz inq̃ztũ hõ vra nob oẽm tẽtatiõez excluderet z formã vin cẽdi daret. Jtẽ tãta passus est vt vniuersas nras passiões tolleret. vñ esuriuit z sitiuit vt nob refe ctionẽ celestẽ mereret. capẽ ẽ vt nos a demonũ ca ptura redimeret: ligatꝰ z irrisus ẽ vt nos a male dictiõe z oprobrio sempiterno libaret. Jn lig̃ sus pesus vt vñ moꝛs oꝛiebaꝝ inde vita resurgeret. moꝛtuꝰ ẽ vt nob imortalitatẽ ꝓferret moꝛte nra deuicta. z sic ꝺ aliꝗs mysteriꝗs. Deniq̃ pati posse boiet sine passiõe diuitatꝫ assumẽtꝫ pꝰ pla exem pla ꝺ ꝑcipuo ꝓbauit. Arboꝛ em̃ i se bñs solꝫ splẽ doꝛẽ cũ icidit icrũ q̃dẽ suscipit. splẽdoꝛ aũt ab ic passiõi subiacuit. Et sic tota illa maria disputari onis ptz. Pro themate spẽaꝫr de his accipi pt illꝫ Malach. ij. c. Lex ỽitatꝫ fuit i oꝛe ei⁹: in pace ãbulauit mecũ z mltos auertit ab iniq̃tate. Hec ibi. Que oꝑtie ꝓuenit dici de btõ Siluestro. qꝛ in oꝛe habuit ỽitatẽ fidei quã defensauit. Jtẽ pa ce ecclie obtinuit: z multos ab iniq̃tate idolatrie ad fidẽ chr̃i ꝓuertit. vt ptz in legenda.

Jn festo Circũcisionis dñi Sermo ꝑmus de circũcisione chr̃i z amoꝛe hodie exhibito.

POstquã consũma

Pa sũt dies octo vt circũcideret puer vo catũ ẽ nomẽ eius iesus Luc. ij. A lus iesus naꝰ circũcisus extitit. Vñ hec dies ma gna deuotiõe a chr̃icolꝫ ẽ honoꝛãda plibꝰ rõnib Primo qꝛ octaua natiuitatꝫ. si em̃ alioꝝ scõꝝ octaue celebres sũt q̃to magis octaua hec sancti scõꝝ. s. iesu chr̃i. Secõ qꝛ hec dies ẽ diui exenũ z nouitatꝫ. nã hodie nouꝰ annꝰ incipit apꝺ chr̃os nos q̃ licz cõputet ãnos a natiuitate dñi tñ ichoat rij ꝺ icipiũt: i q̃ solet boies amicꝫ suis exenia mit tere. Oꝺ bñ ꝓuenit sacꝛo huiꝰ diei: qm̃ chr̃s pue rulꝰ hodie mitra digtiõe charitatꝫ exenia saguis fusi i redẽptõez nꝛaz initiauit: z tãdẽ i cruce con sumauit. Vñ ℟. (Puer. j.) Dilexit nos z lauit nos a ꝑcis no. i. sag. suo. Tertio hec dies est salutifice vocatꝫ. qꝛ chr̃s iesus nomẽ accepit hodie a salu te Jesus em̃ saluatoꝛ interꝑtat: ad significãdũ qꝛ nos saluare venit nõ ꝑdere. Hec tria ꝑscꝑtaꝝ rõ nũ documẽta insinuat euãgeliũ di. Postq̃ ꝓpũ mati sunt dies octo. Ecce octaua. vt circũcideret puer. Ecce i ꝺ exeniũ charitatꝫ ꝑ effusiõe sãguis Vocatũ ẽ nomẽ eiꝰ iesus. Ecce saluatõis vnitas Vñ ꝑ isto ser. tria mysteria notabimꝰ q̃ hodie re

Primũ de chr̃i circũcisione. (colit eccl̃ia.
Scõm de amoꝛis eius ostensione.
Tertiũ de nois impositiõe.

B Circa primũ de circũcisiõe ipa prima fronte q̃stio occurrit. cur chr̃s dñs voluit circũcidi. Rõ q̃stiõis: qꝛ chr̃s erat ꝓceptꝰ z natꝰ sine pctõ. Cir cũcisio ꝺ institutꝫ fuit i remediũ pcti originalꝫ: vt volũt doc. sup. iij. di. j. ꝑcipue nr̃ Rich. Nõ indi guit g̃ chr̃s circũcisiõe. vñ mirꝫ ẽ qꝛ i ꝺ chr̃s oñdit se tãq̃ pctoꝛẽ q̃ ꝺ oberet expiari ꝑ circũcisionẽ. Sz ad q̃stionẽ rñr ꝑ ꝓcõnẽ qꝛ chr̃s dñs circũcidi vo luit nõ ꝑ idigẽtia sz alia rõnabili cã. Ad qꝺ plẽs rones ponũt doc. ꝑcipue Lyra z Alexã. de ales. in. iij. volumie: q̃s abbreuiãdo ad q̃tuoꝛ restrigã. Pria rõ sumit ex pte incarnatõis chr̃i. vt. s. verã carnẽ nõ phãtastic̃ chr̃i assũpsisse ꝓbaret ꝫ hereticos futuros: z cũ ꝺ diabolo illꝺ sacꝛ cela ret. Cũ ei circũcisio fieret ꝫ originale pctm̃: credidit diabolꝰ z hũc q̃ circũcidebaꝝ aliꝗs ꝓsi⁹em esse pec catoꝛẽ q̃ circũcisiõis remedio indigeret. Nã vt diẽ Jsiꝺ. ꝺ sũ. bo. li. ij. c. xiij. Si diabolꝰ chr̃m ꝑ moꝛ tẽ genꝰ hũanũ redẽptuꝝ sciuisset nõ vtiq̃ cũ ꝑmisset. hec ille. z Bze. i omel. Maria stabat ꝺt q̃ diabolꝰ chr̃m i miraculꝫ deũ ẽ putauit: sz i dubi tationẽ cecidit. s. q̃n hũc passibilẽ vidit. chr̃s g̃ cir cũcisus ẽ. Scõa rõ sumit ex pte israelitici ꝓpli vt sz oñderet se ỽe eẽ ꝺ genere Abrae z israelq̃ circũci sionis mãdatũ a deo habuerũt. Gen. xvij. Et re promissio de chr̃o facta est ipis. s. ꝺ genere abrae: ne si icircũcisus fuissz se iudei excusare potuissẽt dicẽdo qꝛ iõ recipe eũ nõ deberẽt qꝛ dissimilis esset frib⁹. filijs. s. abrae. cum de chr̃o dixerit moyses Deut. xviij. Prophetã suscitabit vob dñs de fra tribꝰ vris. Vñ chr̃s dixit Mat. v. Nolite putare q̃m veni soluere legẽ sz adiplere. E Tertia rõ sumit ex pte nr̃i. i. ꝓpli chr̃iani. Sic em̃ baptizari chr̃s voluit vt suos ad idẽ ꝑ exẽplũ ꝓfecte hũilitatꝫ istrueret: sic z circũcidi voluit z ei⁹legi se subdere cui nõ tenebaꝝ vt (ꝓfectã hũilitatẽ iusticie im plẽdo) nos circũcidẽdos spũalr mõstraret. s. ab oiꝺ vicijs z ꝓcupiscẽtijs. vñ Bal. ij. Circũcisi estꝫ circũcisiõe nõ mãufacta sz circũcisiõe chr̃i: ꝓsepulti ei i baptismo i q̃ z resurrexistꝫ ꝑ fidẽ rẽ. Lyra. i. circũcisi estꝫ ñ carnali circũcisiõe sic̃ iudei i coꝛpe sz spũali chr̃o q̃ ei amotione pctoꝝ ꝑ baptismũ z fidẽ chr̃i. Nimiꝝ circũcidi ẽ superflua rescindere. sz pcta oia sũt superflua. vtpote pure mala z nob nociua. Vñ Bze. ꝺt. qꝛ bona nr̃a nõ sẽ pure bo na sz mala nr̃a sũt pure mala. Esa. xliij. Oẽs iu stitie nr̃e q̃si pan⁹ mẽstruate. Et iõ sũt circũciden da. i. totaliꝛ a nobis rescidẽda i fide z amoꝛe chr̃i. Jn bui⁹ signũ z figurã deꝰ ꝑcepit circũcisionẽ fie

ri debere ꝓpʰo nõ alteri q̃z israelitico. z cultro lapideo: z die octauo. Nã dedit ꝓpʰo nõ alteri q̃z israelitico. Cur ḃ: nisi ad significãdũ q̃ circũcisio spiritualʾ cuiꝰ figura erat illa circũcisio carnalʾ certũ signum est q̃ isti sint de ꝓpʰo dei. ad Galʾ. v. Qui chr̃i sũt carnẽ suã crucifixerũt cũ vicijs z ꝯcupiscẽtijs. Et ꝓ ꝛ̃riũ q̃ hãc spũalẽ circũcisionẽ non facit certũ signuz ẽ q̃ ẽ de ꝓpʰo diaboli. Sicut em̃ ille bõ q̃ nec capillos nec vngues vnq̃z rescinderet potius pecꝯ q̃z bõ esse videret. sic ille q̃ sua desideria in oĩbꝰ sequit z nullũ resecat: potiꝰ est bomo bruteʾ q̃z rõnaʾ. Ber. An non videt ipis bestijs q̃dãmõ bestialiorẽ bõ rõne viges z rõe nõ vtes Jtẽ circũcisio fiebat cultro lapideo. Josue. v. Et ḃ significat chr̃m z eiꝰ amorẽ q̃ resecat oĩs culpa ſ. Lor. x. Petra ãt erat chr̃s ẽ. Jtẽ q̃ fiebat octaua die figurauit moraliʾ pnie ꝑfectiõez q̃ circũcidimur spũaliʾ. q̃ pnia ꝑfit ex octo. Pria est peti recogitatio. Scõa dolor vl detestatio. Tertia cauendi ꝓpositũ. Quarta vera ꝯfessio. Quinta ablatoꝝ restitutio. Serta ieiuniũ z corpis afflictio Septia elymna. Octaua oĩo. Nã ex his vera ingrat pnia p quã omne petm̃ delet z remouet ab hoie. de pe. di. iij. §. Sine. fm Aug. ❡ Quarta rõ sumit ex pte veteris testamẽti. vt. ſ. legẽ vetere a deo datã chr̃s nõ reprobaret: ſz potiꝰ approbaret tãq̃z bonã z cõmẽdaret i se suscipiẽdo remedia sctificatiõis ꝯ petã. q. ſ. remedia erãt tria. Primũ p sacrificia a ꝛpe Abel vsq̃z Abraã. Miseri corꝺs ei deꝰ nũq̃z destitit a ꝓncipio mũdi remedia salutis ꝯ petm̃ hoi disponere. vt ḋr Aug. li. de baptismo ꝓuloꝝ. Jõq̃z ꝛpe legis nature. p remedio ad salutẽ erãt z ꝓuloꝝ emũdationẽ a petõ originali disposuit sacrificia fieri in fide parentũ fm qõ ḋr wilhelmꝰ õ fide z legibꝰ. Tũc em̃ parẽtes vel alij habẽtes fidẽ vniꝰ dei veri cuz deuotiõe z oĩone ꝓuulũ natuz eleuabãt. z oblatiões offerebãt. vl incendeb̃. cãdelã aut aliõ q̃d sit ad dei honorẽ faciebãt. z sic puer p dei misericordiaz ab originali mũdabat. Scõm tãdẽ remediũ post diluuium datũ ẽ a deo abrae q̃ pmꝰ tũc vniꝰ ḋi cultu se mãcipauit. ſ. circũcisio masculoꝝ die. viij. z durauit ḃ vsq̃z ad chr̃m. Femelle aũt mũdabãt p oblationes. vt dictũ ẽ de illʾ in lege nature. Sz q̃d õ puellis q̃ moriebãt añ diẽ octauũ: Rñdet Hugo de sacris q̃ tales nõ debebãt circũcidi añ diẽ octauũ sz saluabãt i fide parẽtũ z p oblationes. Mgr aũt sniaꝝ in. iij. di. j. ḋt q̃ necessitate mortis ante diẽ octauũ circũcidebãt. Ad istoꝝ ꝯcordiã Rich. in declaratiõe lre sup. iij. ḋt. q̃ si añ octauũ diez circũcidebãt ingruẽte mortis necessitate q̃ circũcisio suũ effectũ bẽbat. tũ si nõ circũcidebãt timeb̃. ne mortẽ accelerarẽt circũcidẽdo: tũc saluabat puer in fide parentũ. Una nõ est inq̃t ꝯsentiendũ magistro in ḃ q̃ ḋt tales pueros posse sic̃ paruuli qui mõ moriũt añ baptismũ. Noluit em̃ deꝰ puerũ obligare ad circũcisionẽ añ diẽ octauũ ꝓpẽ nimiã teneritatẽ corꝑis. hec Rich. Deniq̃z tãdẽ i nouo testamẽto tertiũ remediũ petiẽ ea chr̃o istitutũ. sc̃z baptismꝰ. Ut g̃ chr̃s dñs approbaret istituta diuina decuit vt z circũcideret. z oblatꝰ esseri replo z baptismũ suscip̃et. ❡ Sed q̃rit ḃ. cur circũcisio cessare debuit z euacuari i nouo testamẽto. Sic em̃ ḋr apls Gal. v. Si circũcidami chr̃s vob nihil ꝓderit. Et rõ q̃stiõis ẽ. q̃z circũcisio fuit istituta a deo i fedus sempiternũ vt ḋr Gen. xvij. g̃ debuit eẽ firma z stabiliʾ. q̃z apõ deũ ñ ẽ rasmus cratio. Et q̃m̃ nõ legimꝰ i sc̃ptura q̃ deꝰ reuocauerit ꝓceptũ de obs̃uatiõe legaliũ. imo dixit chr̃s q̃ venerit ipl̃ere legẽ Mat. v. g̃ nõ videt rõ q̃re chriſtiani nõ debeãt circũcidi z legalia fuare: Rñdetur fm Rich. sup. iij. di. j. ꝯcor. Tho. z bene q̃ erã legalia istituta fuerũt ad significãdũ futura gr̃az noui testamẽti. tũ postq̃z illa aduenit ceſſ̃at figuratio cessare debuit. q̃z nõ ꝙuenit q̃ res significata futura q̃ pñs est. vñ Heb. x. Umbrã habens lex futuroꝝ bonoꝝ. Qui g̃ legalia nunc obseruaret taliʾ chr̃m nõdũ venisse ſz futuꝝ oñderet. Proinde circũcisio cessare debuit z euacuari. q̃z vt ḋr apls. j. Lor. xij. Cũ venerit qõ ꝑfectũ ẽ. euacuabit qõ ex pte est. marie si ambo ad eundẽ finẽ ordinant: illis em̃ ipfectũ eẽt supfluũ qõ nõ est ꝑdinandũ in gr̃a: sic̃ nec i natura. Sz idẽ deꝰ q̃ instituerat in ve. test. circũcisiõez: instituit i no. test. baptismũ ad eũdẽ finẽ. ſ. emundatiõez pcti q̃ baptismus ẽ ꝑfectior medicia circũcisiõe. Ptz q̃ ad significatiõez. Scat em̃ emũdatiõez morbi expellius q̃ ablutio exterior ꝑfectꝰ significat pcti emũdationẽ interiorẽ. Patz q̃ ad efficaciã z gr̃e collationẽ. q̃z baptismꝰ ꝙfert gr̃am abũdantiorẽ q̃z circũcisio. Jtẽ baptismꝰ ꝑfectior ẽ circũcisiõe q̃ ad generalitatẽ. q̃z ẽ sacr̃m cõe oi seruit: z oi tpe. sed circũcisio habuit determinatũ seruũ. ſ. virilẽ. z tps ſz diẽ octauã zc. Ad rõnem aũt in ꝛriũ rñdet Rich. q̃ circũcisio data ḋr in fedus sempiternuz rõne rei quã significat z q̃ ei succedit. Et q̃ dñs reuocauit ſe ꝓceptũ de obs̃uãtia legaliũ legitur: facro chr̃s beñ. illã vitatẽ quã ꝓpus in ſigura ꝓcepat obs̃uãdam. Nec ḃ mirabile debet videri alicui q̃ deꝰ q̃ ꝓpus ꝓcepat nunc mutauit. q̃z simile habemꝰ in veteri testamẽto. Nã deꝰ a ꝓncipio mũdi dedit illi cẽtiã boi comedẽdi fructus. z herbas: nõ carnes. Gen. j. z tñ post diluuiũ ꝙcessit esuz carniũ z postea scilicet nil excipiẽdo nisi sãguinẽ Gen. ix. Postea aũt tpe Moysi ꝓhibuit idẽ deꝰ iudeos a multis vt ab esu asalij q̃ nõ ruminãt nec findunt vngulas. z ab esu piscij q̃ nõ hñt sq̃mas nec pẽnulas. Leuit. xj. Ipe em̃ deꝰ scit q̃d ꝓ q̃libet tpe ꝯgruit humano generi. vñ scies q̃ tpe noui testamẽti magis ꝙuenit saluti fideliũ baptismꝰ ipm instituit. Et sic ptz. ❡ q̃ mira g̃ dei nr̃i erga nos charitas q̃ sp̃ ꝓuidit nob salutis remedia. ❡ bone iesu q̃s tibi laudis: q̃d tibi gr̃az actiõis referam̃ ꝓ gr̃a baptismi nob collata q̃ ꝓcipimꝰ indiabilia bona

❡ Circa scõm de amoris ostẽsione sic ꝓ condusione q̃ amoꝛosus iesus p suã circũcisionẽ ma

Sermo XXXVIII

primus erga nos ostendit amorem. z declarat ex quinq; q̄ currūt in ista eius circūcisione.

Primo ex lesione doloris.

Scdo ex effusione sanguinis.

Tertio ex merore plorationis.

Quarto ex cōpassione matris.

Prio inquā ex lesiōe doloris. qz ipe in tātenello corpe puerili cū eēt octo tm̄ mō dierū voluit pro nfo amore talē dolorē circūcisionis suscipe. Dic em̄ ei⁹ lesiōis dolor maior putat q̄s fuerit dolor in carne martyrū. Nō ptz sic. Nā doc. tenēt z expſ se dr Alex. de ales. atq; Bonauē. sup. iij. dist. xvj. q chr̄s dn̄s ap̄ē nobilitatē z teneritudinē cōplexionis maiore vim lesionis sensit ex solis clauis q̄ Laurēt⁹ martyr ab igne. vel Bartolomeus in excoriatōe: aut q̄cūq; martyr: qz q̄nto q̄s ē nobilior z tenerior cōplexiōis: tāto magis sētit vim lesiōis. Un̄ i oc'o mima lesio pl⁹ dolet q̄s ī pede decupla. qz ocul⁹ tenerior z nobilior ē natural'r q̄s pes. Sz chr̄s dn̄s fuit nobilissime cōplexiōis a spūsctō i vtero v̄gis format⁹. Dicit ei Chrys. q melioza bis q̄ fiunt p miraculū a deo sūt ip̄oportionabil'r ea q̄ fiūt p naturaz. Habeat g̃ q chr̄s dn̄s maximū dolorē babuit in circūcisione vt sīc fuit p filijs boim̄ speciosus z nobilissim⁹: ita etiā corpe tātenerrimo p alijs martyribus dolore fuerit crucifixus. Nō certe pie credo in ipo puulo ie su adeo vim doloris extitisse q̄ nisi v̄tus diuina p̄seruasset: puer tal' tāto dolore mortu⁹ fuisset. O q̄ magn̄ charitas tāacerbū dolorē p nob̄ susceperit ad penalitati tante subiectū. vt nēpe dr Rabbi moyses. puer in septē diebus a natiuitate tante nequitie est q̄nte in vtero mris existēs z ī octaua die solidari z fortificari incipit. Deniq; sīc refert Bonauē. i. ſmōe. narrāt pbi subtiles q̄ corpus pueri tātenq; est in vtero q̄ nō formāt nec ad cōplera organizationē ducit pus q̄s i. xxx. dies bus. vñ infanculi q̄ in. xxx. diebus cōplent in sexto mēse nascunt. Et qz nimis teneri sunt: tales oino vitales nō sūt. Qui v̄o in trigitaq̄nq; diebus complent i septio mēse nascunt. z qz tales tam roborati sūt: vitales sūt. Qui ār i. xl. diebus ad organizationē debitā adducunt (vt dicūt) tales nō viuūt. qz in septimo mēse puer cū sit robust⁹ natural'r mouet ad exitū. Un̄ si tunc erit: vital' existit. si v̄o ad cōplera organizationē ducāt pus q̄s i. xxx. diebus. vñ infanculi q̄ in. xxx. diebus cōplent in sexto mēse nascunt. Et qz nimis teneri sunt: tales oino vitales nō sūt. Qui v̄o in trigitaq̄nq; diebus complent i septio mēse nascunt. z qz tales tam roborati sūt: vitales sūt. Qui ār i. xl. diebus ad organizationē debitā adducunt (vt dicūt) tales nō viuūt. qz in septimo mēse puer cū sit robust⁹ natural'r mouet ad exitū. Un̄ si tunc erit: vital' existit. si v̄o conar⁹ nō pficit ex ipa fatigatiōe puer debilitat. Et iō si in octauo mense exierit: adeo debilis erit q̄ viuere nō valebit. Sz q. xlvj. die cōplet (q̄ mor⁹ maxie cōis z natural' eē asserit) in nono mē se nascit. Et si vltra corporis organizatio differatur in decio mēse nascit. Et tales vitales dicunt. Un̄ ār chr̄s dn̄s in p̄mo instāti vir pfecte organizat⁹ fuit sīc. ap̄betarū fuit. Diere. xxxj. Nouum faciet dn̄s sup terrā: femina circūdabit virū. Un̄ dn̄ nar⁹ ē mēse decio: robust⁹ q̄dē natural'r fuit fz teneriss⁹ p alijs ap̄ē nobilitatē cōplexiōis prae cellam opē spūsancti. ergo zc. S Secundo

ex effusiōe sanguis. Magnū q̄pe signū amoris est q̄ mor puer nat⁹ effūdere voluit sanguinē p nob̄ quē tādē totū effudit in cruce. Un̄ p nostro amore septies effudit chr̄s sanguinē ad remediū dn̄ nr̄a septē pcā mortalia. Prio ꝯ superbiā nr̄az in coronatiōe spinea capitis. vt discamus humiliē caput iclinare deo z ei⁹ p̄ceptis. Scdo ꝯ auariciā in manib⁹ vt discam⁹ elargiri p̄ria pro chr̄o Tertio ꝯ luxuriā in circūcisione: vt castitatē secte mur. Quarto ꝯ inuidiā ī flagellatiōe tot⁹ corpis Quinto ꝯ gulā i sudore. s. sanguineo oīonis. Sexto ꝯ irā in corde. Septio ꝯ acidiā ī pedib⁹. Ecce quō chr̄s nos trahit ad amorē vt. s. vsq; ad sanguinē z mortē resistere studeamus pcō. Un̄ ad Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē sustinuit a pec. ad. semetip̄m cō. vt nō fati. a. ve. defi. nondū eīm vsq; ad sang. resti. aduersus pec. D Tertio ex merore ploratiōis z flet⁹. qz plorabil' puer iesus bo die q̄ sīc dolorē circūcisiōis: sic ei⁹ fletū ex charitate nr̄a suscepit pro nr̄is pctis. Deniq; Quarto ex cōpassione mr̄is ostendit chr̄i charitas ad nos. Magn̄ q̄pe charitas fuit q̄ nō solū ipemet chr̄s dn̄s p nob̄ se pēalitatib⁹ subiecit. sz etiā mr̄ez suā p̄dilectissimā dolorz gladio ex ei⁹ cōpassiōe vulnerari voluit in suo corde. O ania itaq; p̄cplare quō plorāte iesu puulo: pia mr̄ sauciat in aia ex cōpassiōe: z ip̄a tota lachrymis pfundit Intuere q̄nta sit charitas chr̄i q̄ nō q̄pe se sz q̄pe te voluit circūcidi. z in o cētē sanguinē i tenerrima infantia effūdere cepit. Inspice mentz oc'o o chr̄iane quō v̄go mr̄ dedit bodie filiū suū iesum iuolutū pannis vilib⁹ in manus Joseph dicēdo. O dilecte in chr̄o mi spōse: mee v̄ginitatz custos: tibi cōmitto hūc puulū iesum dei filiū ex me v̄gine natū: Accipe q̄so z duc ad sacerdotes vt circūcidat q̄s leuitus fieri pōt vt decet tātenerrimā ei⁹ naturā p⁹ v̄ginal'. Quo accepto remānsit v̄go in tuguriolo illo. Et tādē in circūcisiōe iesum p̄cplare quō lachrymabat flebat z vagiebat di. Ania a q̄si diceret Ania hūana q̄pe tua pctā hunc dolorē sustineo. Ania q̄pe te sanguinē fundo. Ania q̄pe tuū amorez nūc ploro. Sz multo maiora p te o ania facere parat⁹ sū: qz amore tuo langueo. z p te vulneribus repleri: p̄figi z mori ꝯcupisco. Iz tp̄s idoneū expecto. O ania fidel' cōpatere dilecto tuo. Tādez reportat fili⁹ mr̄i quē plāgētē p dolore ipa strinxit ad pect⁹: cōpatit z collachrymat. O v̄go sctissima q̄d tūc facies q̄n videb̄ filiū tuū a plāta pedis vsq; ad verticē total'r vulneratuz z sanguine irrigatū. Post hec ꝯsolat v̄go pīssima filiū cuz lacte v̄gineo pascēdo: z blādicijs nō sine lachrymis dicens. O sacratissime fili in q̄ nullū reperit pctm̄: bodie tāq; pctōr vn⁹ es circūcisus z sanguie fusus nō q̄pe te sz p mūdi criminib⁹. O fili mi amātissime tibi laus z gr̄aratio. qz tu deus ver⁹ talia pateris p nob̄ filijs ade. O dilectissime mi nate: ego tua ancilla te confoueo: tibi supplex deseruio: tibi me totā in seruitiū cōmendo zc.

¶ Circa tertiū de nois iesu impositiōe hic breuitatis amore ptrāseo: in seqntib⁹ sermonib⁹ de ipo bñ dicto noie acturus. ℞ soluz hic sufficiat p finali ɔclone q̄ sic̄ hoies hodie iocūda mittunt sibi crenia. ita sctā ecclesia q̄si noui anni nunciat gaudia de salute nr̄a cēna: cū dicit. s. hodie vocatū ē nomē iesu a salute. Uñ ad gaudēdū ⁊ laudes ac gr̄as agēdū hortat Bed. sup Lan. di. sic. Uos q̄ i puluere est⁊ exp̄gisc̄imini ⁊ laudate ecce dñs venit cū salute. venit cū vnguēto. s. gr̄e: venit cum gl̄ia. Neq; em̄ sine salute iesus: neq; sine vnctiōe chr̄is: neq; sine gl̄ia venit dei fili⁹. siq̄dem ipe sal⁹: ipe vnctio: ipe gl̄ia. Hec ille. O ḡ fideles chr̄iani gaudete q̄ iesus chr̄s filius dei ē nr̄a salus ⁊ gl̄ia. Ecce iesus. i. saluator hodie nūcupat vt null⁹ desperet de venia: q̄m teste Joel. ij. Dis qui inuocauerit nomē dñi saluus erit. Inuocemus ḡ ⁊ deuote acclamemus iesum vt dec̄ nob p nomen ei⁹ gr̄a ⁊ gl̄ia Amen.

In festo circūcisionis Sermo. ij. de salutifero nomine iesu.

Vocabis nomen

eius iesum: ipe em̄ saluū faciet pl'm suū a pctis eor. Mat. j. ⁊ ad laudes hodierne festiuitatis. ℞ Uerba hec dixit angel⁹ apparēs ioseph de chr̄o i vtero v̄gis ɔcepto. Quib⁹ (si diligēter recogitam⁹) oñdit fideles debere maximā deuotionē hr̄e ⁊ spūalē iocūditatē erga hui⁹ diei festiuitatē āni. s. noui initialē. Primo q̄dēr̄one mānifestatiōis diuini nois qō a p̄ribus veter⁊ testamēti nimis erat desideratū ⁊ anxie expectatū: hodie nob ē exhibitū cum nr̄o fuit saluatori ipositū. Nā Exo. vj. dicit dñs Moysi. Ego dñs q̄ apparui Abrahā Isaac ⁊ Jacob in dō oipotēte: ⁊ nomē meū adonai nō idicaui eis. Ergo nob exultādū ē p reali tā facta manifestatiōe. Bed. Nomē in q̄t nr̄i saluator⁊ fratr⁊ mei carnis ⁊ sanguis mei: nomē a secul' absc̄ditū. s⁊ in fine seculoz reuelatū. s. hodie nomē mirabile: nomē ineffabile ⁊ iextiabile ⁊c. Scdo r̄ōe opatiōis nr̄e salutis. Ipe em̄ dñs hodie cepit opari nr̄am salutē i medio terre: cū hodie cepit initiū nr̄e redēptiōis sanguinē fundēdo in circūcisiōe. Oli q̄ pe lōge erat a pctōrib⁹ sal⁹ vt ait p̄s. q̄ nō iuenieb⁹ tur in cra iesus. i. saluator. Sed hodie apparuit mōdo iesus. i. saluator ⁊ re ⁊ noie. Propc̄ea ag̃elus ait i vbis p̄missis. Uocab nomē eius iesus ipe em̄ q̄ sal. ⁊c. O ḡ pctōres gaudete ad pniam redeūtes. q̄ saluare venit iesus a pctis. O iusti letamini. q̄ tā lux gr̄e ⁊ gl̄ie vob orta est. s. iesus. O pl'e chr̄iane gaude q̄ iesus saluū facit populū suū. i. te credētem in chr̄o (non alienū) vt paret in themate. Ex q̄ āt hodie vocatū ē nomē iesu igit̄ in ℞ mōe de chr̄i salutifero noie tria mysteria de

Primū ōz plural' appellatiōis. (clarabim⁹.

Scōm ōz salutaris appropriatiōis.

Tertiū ōz vtilis inuocatiōis.

℞ Circa p̄mū de pluralitate noim iesu chr̄i q̄ stio occurrit. Utr̄ cōuenit nr̄o saluatori pl'a hab⁊ buisse noia. Rō q̄stiōis. q̄ vt ōr Athanasius in symbolo. Chr̄s licz sit de⁹ ⁊ hō: nō duo tm̄ s⁊ vn⁹ est chr̄s. vn⁹ oino nō ɔfusiōe substā⁊ ne. Una aūt p̄sona vno noie sufficiēter designat, ḡ supfluit hic pl'a noia. Nā pcm̄ est fieri p pl'a q̄ fieri p̄nt p pauciora. s. Phys. ⁊. viij. Topic. ℞ cū chr̄s sit ve de⁹: nullū pcm̄ cōuenit eidē. ḡ rē. q̄re ḡ scr̄ptura rōnabilit̄ appellat eu⁹ pl'ib⁹ noib⁹. Nā Esa. vij. noiat ipm̄ Emanuel di. Ecce vgo cōcipiet ⁊ piet fi. ⁊ vo. no. ei⁹ Emanuel. Jre eiusdē. ⁊ vocabit nomē ei⁹ admirabilis ɔsiliari⁹: de⁹ fort⁊ pnceps pacis: p̄ futuri seculi ⁊c. Jre Luc. j. dixit angel⁹ q̄ filu⁹ altissimi vocabit. Et ibidē. Ecce cōcipies ⁊ paries filiū ⁊ vocab nomē ei⁹ iesū. Preterea vt claret ex scr̄ptur⁊ vocat messias in hebreo q̄ chr̄s i latio int̄pt̄at Joā. j. Et vocat eria nazaren⁹ rer. Joā. xix. ⁊ filu⁹ dauid Lu. xviij. ⁊ cruc. fixus Mar. xvj. ⁊ pl'a talia q̄ ptrāseo. Rndet⁊ ad q̄stiū ⁊ ad p̄missa p hāc ɔclonē fm magnū Ber. sup missus ē. c. ccixij. q̄ nō supfluere nec frustra: imo rōnabilissime sacra scr̄ptura attribuit saluatori pl'a noia. Declarat. q̄ sic̄ vni⁹ individui vl' etiā specie p̄nt ee pl'a ꝓpria. vt risibile ⁊ disciplie susceptibile sūt ꝓpria hois. vt ait Porphyri⁹ li. de vl'ib⁹. Jta exq̄ vbū incarnatū ples hz p̄dicates sibi q̄uenientes ⁊ nulli alteri. q̄uenienter hic debuit pl'a noia ad inotescēdū hoib⁹ fm ei⁹ vel rā deitatē ⁊ hūanitatē: qō nō eq̄ bñ fieri potuit p pauciora. Nō ḡ frustra nec supflue habuit chr̄s pl'a noia. s⁊ magē in ipis ⁊ singulis eor̄ cōtinent mysteria atq; sacra. Que elucidādo Notandum est q̄ nomē a notamie ōr. q̄si notamē. q̄ p ipm subam ⁊ q̄litatē alicui⁹ notam⁹ fm Priscianū. vñ in noie rō innotescēdi ipi⁹ rei includit. vt noy tat Bonauē. sup. j. di. xxij. Jōq; cū chr̄s sit verus de⁹ ⁊ hō: q̄uenit vt habeat q̄dam noia indicāna gl̄iaz diuie ei⁹ maiestat⁊. q̄dā hūilitatē incarnatiōnis ei⁹. Et fm hec chr̄s dñs hz noia pl'a q̄ redabet q̄dā noia p̄sonis diuinis cōmunia.

Scdo hz q̄dam noia ꝓpria.

Tertio q̄dam cognomina.

¶ Primo inquā noia diuinis p̄sonis. s. p̄ri ⁊ filio ⁊ spūisc̄o cōia p̄cipua ponit Isidor⁹ li. etym. hebraica ista tria. Primū ē heloy. qō nomē chr̄i in cruce exclamauit Mat. xv. qō int̄pt̄at deus. Scdm ē adonai. de q̄ Exo. vj. vr. ē. scr̄pū ē. ⁊ fm Hiero. int̄pt̄at dñs dñans. Tertiū est sadai qō int̄pt̄at oipotēs vl' sabaoth. i. de⁹ exercituū. i. angeloz. Et ista noia chr̄o q̄uenīūt in q̄ntū est ver⁹ de⁹ eiusdē essētie ⁊ maiestat⁊ ac oipotētie cū p̄re ⁊ spūsc̄o. Preterea apō hebreos ē superexcellentissimū nomē dñi qō ōr tetragrāmaton. ⁊ ℞ signific̄at diuinā essentiā purā ⁊ nudā. put in se cōsistit circūscripto oi alio qō tāte est reuerētie vt a iudeis

erdotibꝫ z solūmodo ī bñdictiōibꝫ in tēplo z nō alīs debebat noiari. Hec ita q̄z z alia noia diuia ꝓpria ꝓpter eiꝰ verā diuinitatē. Ꝓptерea Esa.ix. dr. Paruulꝰ natꝰ ē nob zc. z vocabit nomen eiꝰ admirabil. Lyra. s. miracla facīdo. ꝙ filiar. ꝰ. s. cō filia euāgelica p̄ceptꝫ decalogi supaddendo. deꝰ fort̄ ifernū spoliādo. pr̄ futuri secli. s. electos ad ciuitatē celestē admittēdo ꝓnceps pacꝫ vere. s. q̄n in nūciate chr̄i cecinerūt Glia ī exc̄ls deo. z in t̄ra pax hoīb. zc. ¶ Scdo q̄dā noia ꝓpria chr̄i bz p incar natiōe. Primū in ve. te. ē emanuel. Esa. vij. Hoc fm Hiero. in inē. no. beb. interp̄tat sic. i. nobiscū deꝰ. z nobiscū diuitas. qđ singulariē est p natu rā vnionē Joā. j. Verbū caro factū est. z habi. in nob. Et etiā p sacrālez p̄nciaz ī eucharistia. Joā. vj. Scōm est in no. test. s. filiꝰ dei z filiꝰ Dauid. fm humanitatē. Et idem vere ē filiꝰ dauid fm ꝓgeniē carnis hūane. q̄z natus ē de Maria vir gine q̄ descēdit ex dauid Matth. j. Et q̄z de sola ꝙ gine natꝰ ē sine viro: vocab filiꝰ hois. s. ꝙginis filiꝰ hoīm vt ceteri q̄ de viro z femina na scunt. Tertiū ē nomē Jesus chr̄s. Qiūctim q̄n q̄z vl etiā sep̄atim: ipi q̄uenientissimū saluatori. q̄z ꝙz Jesus esī saluator inēpr̄etab. qđ cōuenit sibi in Alb. vbi. s. noiant vnā ꝓsonā a duabꝫ naturis. ctione plenitudis charismatꝫ spūsc̄ti. Et b̄ q̄uenit sibi ingntū hō a diuia ꝓsona ē assūpt. q̄z sic nit sibi ingntū hō a diuia ꝓsona ē assūptꝰ. q̄z sic ipe dr chr̄s. i. chrismate vnctꝰ tā q̄z rex z sacerdos Un b nomē chr̄s oli cōe erat regib z sacerdotib z q̄z rales vngebant. Ꝓptерea ps. ait. Nolite tā gere chr̄istos meos zc. Sz saluator dr antono masice chr̄s ꝓpio noīe. q̄z verꝰ rex z sacerdos. Et chr̄ismate. i. septē donis spūsc̄ti plenarie delibu tus. Merito g̃ sic vocab. Tertio q̄dā cognoia bz chr̄s dns. Primū ē nazarenꝰ qđ inēpr̄etab flo ridus. Hoc p signo q ipe nūq̄z marcescere po fuit etiā mimo vicio: ꝫ sp oī ꝙrute floruit. Scdz est crucifixꝰ. qđ oñdit victoriā z triūphū quē ba buit p passionē de diabolo. z liberatiōez vl redē ptionē būanigenerꝭ. Tertiū ē rer iudeoꝝ. Un in titulo crucꝭ sic fuit scriptū. Jesus nazarenus rex iudeoꝝ. Jo. xix. Per qđ fcab nō solū victorie triū phus ꝫz glia exaltatiōis. fm illud ad Phil. ij. Hūiliauit se. zc. ppt qđ z deꝰ exaltauit il. z dedit illi nomē. s. regiū qđ est sup oē nomē zc. O g̃ bo ne iesu p tua noia gliosa z bñdicta oramus te re spice sup nos pcōres. sis nob deus saluator. O emanuel deꝰ sis nobiscū p gram. O fili dei z fili Dauid miserere nr̄i. O dulcissime iesu chr̄e naza rene p nob crucifixe. Da nob te diligere: te imita ri. O rex iudeoꝝ z oim etiā angeloꝝ da nobis re gnare recū in celo. ¶ Circa scōm ꝓncipale de appriatiōe saluifici noīs. s. Jesu querit. Utꝝ sup oīa alia nomina debuit appropriari filio dei nomē saluatoris. s. Jesus. Et pōt rō tal argui pri mo ex scptura. Esa. lxij. vbi ꝓphetatū fuit de chr̄o sic. Videbūt gentes iustū tuū. s. p fidem in pdica tione apl'oꝝ. z cūcti reges inclytū tuū. Nā multi reges receperunt fidē chr̄i. z adhuc oēs recipient ante finē mūdi. seq̄t. Et vocabit nomen nouum qđ os dñi noiauit. Sz qz b nomē Jesus nō erat nomē nouū ī mūdo: cū plures alij legant hoies antea b noie vocari. g̃ n videt q chr̄o debuerit im poni. Nam Josue vocatꝰ fuerat antea iesus filiꝰ Naue. Eccl. xlvj. Sūmꝰ etiā sacerdos q̄ ꝙstruxit scdo tēplū iesus: fuit filiꝰ Josedech. Agg. ij. Et q dā maximꝰ doctor q fec libꝝ: Eccl'iasticꝰ vocatꝰ est iesus filiꝰ Sirach. Scdo sic ex rōne. qz salua toris nomē cōe videt. qz saluare a pctis hoies cō uenit etiā deo pri z spūisctō: z nō tm filio. g̃ nō de buit appropriari ei. Tertio sic. qz cū chr̄s dns sit creator. gubnator. redemptor. saluator. z iudex mūdi: nō videt ratio q̄re magꝭ debuit hic nomē saluatoris q̄z creatorꝭ vel redēptoris zc. In ꝓtū est scriptura. ¶ Rūr g̃ ad qōnē p ꝓclusionē q dei filiꝰ incarnatꝰ sup oīa alia noia debuit habe re nomē saluatoris iesus. z hoc triplici rōne.

Primo rōne diuialis ꝓstensionis.

Scdo rōne effectualis saluatiōis.

Tertio rōne finis incarnatiōis.

Primo rōne diuialis ꝓstensionis. qz lōge z olim añ deꝰ sic ꝓstēderat z reuelauerat. q. s. filiꝰ dī in carnādus deberet vocari iesus. Nimiꝝ b oñdit ꝓmo ꝓfigurādo. scdo ꝓnūciādo z ꝓdicando. Et q̄dē ꝓfigurauit hoc in Josepb. quē frēs sui ex in uidia occidere voluerūt. z vendiderūt. xxx. denaꝝ rijs in egyptū. vbi ipm deꝰ e carcere exaltauit in regnū. nomēq̄z eiꝰ vocatū ē saluator mūdi. Ben. xlj. Sic chr̄m iudeoꝝ inuidia occidi ꝓcuratū: z xxx. denarijs vēditū: quē deꝰ pr̄ resuscitādo exal tauit: q̄uenit vocari saluatorē mūdi. Item in Josue b etiā fuit ꝓfiguratū q̄ vocatꝰ ē iesus. Is filios isr̄l q̄s de egypto Moyses eduxerat: introꝭ ducēs ī trā ꝓmissiōis sorte eis diuisit hereditatē Sic g̃ chr̄m ꝓfigurauit q nob celestē hereditatez restituit quā lex Moysi nō potuit. Chr̄s etiā sū mus sacerdos tēpli dei. i. aie sctificator z doctor sapie figurat. Itē deꝰ ꝓstēdit ꝓnūciādo. Esō. li. iij. Sic reuelabit filiꝰ meꝰ iesus his q cū eo iocū dabūt. z erit pꝰ ānos hos: mozietꝭ filiꝰ meꝰ iesus z q̄ueret seculū. Hec li. Esō. iij. Qui q̄uis in ca none nō habeat: tñ allegat ab Ambrosio ī omel. Jo. bapt. Itē b idē deus ꝓstēdit ꝓdicādo scz p ꝓpheras. Habacbuch. iij. Ego ār ī dño gaudebo z exultabo in deo iesu meo. Item Eccl. xlij. In ser mone eiꝰ silebit ventus z cogitatiōe sua placabit abyssuz. i. oceanū vl mare ryberiadis. Seq̄t. Et plantauit illum dñs iesus. Ecce pater. Preterea Sibylla erythrea hoc nomē pdixit antea fm q ait Aug. li. xviij. de ci. dei. c. xxiij. q̄ in xxvij. versi bus ꝓphetauit de chr̄o. q ihsus in greco ꝓmis su

is krīs ꝓiūctis reddūt vel cōprehendūt ista ꝟba
scz Jesus christus filius dei saluator. Et sic patz
ꝓpositū. Uñ ex dictis ꝓtz solo ad ꝑmū obiectū. qz
q ꝑles alij i scptura legunt sic noiati: ꝟ fuit ꝓ figura chīi. vt dictum est. s. Nomē ḡ chīi iesu ꝑm
Esaiā ꝓdicit forte nouū: nō ꝑm vocabulū: sed ꝑm
rei effectū. qz salutē quā significat: nouo a seculis
mō effecit. ꝟ Scōo rōne effectual' saluatōis
nomē Jesu appropriat. Nā ꝑm Ly. noia apō ho-
mines iponūt ab aliq ꝓpietate ꝓuenienti: vel ab
euētu. sic Esau sic fuit vocat' eo q fuit rufus. z
Jacob qz plātā fratris manu tenēs ē de vtero egres-
sus. Et ꝓ nūc solet aliqs nat' circa festū scti Pe-
tri: petr' z sic de alijs apō chīanos noiari. Sed
noia q imponūt diuinit': sp imponunt ab aliq
dono ḡtuito. Sic de' dixit Abrae. Nō vocabe-
ris vltra Abram. sz Abraam. eo q patrē mītuz
gētū. s. ꝓ fidē chīi te imitātū: ꝓstitui te. Cū ḡ boi
chīo ꝟ mun' gre collatū fuerit: vt ꝑ ipi' passio-
nē oēs saluarent: iō iesus. i. saluator debuit voca-
ri. Et ꝓ ꝟ soluit scōm obiectū. qz ḡtuis cōueniat
saluare ctā pīi z spūlscō: nō tñ ꝓ passionē. q est
ꝓpria filij incarnati. vñ saluatoris nomen ꝟ mō
ꝓprie filio ꝓuenit. Hec Alb. c. cdxiij. sup Mt. est

Tertio rōne finis diuie incarnatiōis ꝑm eūdē
Alb. Ut eñ ōz. ix. Eth. a ꝑncipaliori dz fieri de-
noiatio. Finis āt ē melior ordiatz in finē. j. Phy-
sico. z. ij. Topic. Et iō ōz. ij. de aīa q oīa iuste de-
noiant a fine. Ad id facit ꝓorditer. ff. ad legē fal-
cidiā. l. is q. §. sz si opus. Itē. xij. q. j. Clericus. ōt
glo. q noia debēt eē ꝓsona rebz. Sed ad quē fi-
nē chīs de' incarnabat: nisi vtiqz ad nr̄am salu-
tē operandā: ḡ saluatoris nomen debuit hīe. Et ꝓ
ꝟ soluit ītū. O mira ḡ dei sapia. o q̄z vera z rōna-
bilis ꝓ oīa est fides catholica. credēdo in Jesū
mūdi saluatorē. O aīa chīana recognosce iesuz
tuū. i. saluatorē: ipm adora. ipz dilige q saluat te
suo sanguine. ꝟ

¶ Circa tertiū de vtilitate z fructu noīs Jesu sit
ꝓ ꝓclone q ꝟ būdictum nomē dñi iesu mu'tiplici
splendet saluris fructu z vtilitatz radio. Claret ex
duodecim ꝑcipuis ei' vtilitatibz ad modū solis
q ꝑ annū facit duodecim māsiones mensiū: q̄s
fruct' ꝑ mūere anni noui accipiam' Z b c. Pri-
mus fruct' ōr Amoris accēsio. Uñ Bern. sup
Cañ. serm. xv. ōt. Tristat aliqs vim. s. p̄ enor mi-
tate pctōz: veniat in cor Jesus. z inde saliat in os
z ecce ad exortū noīs lumē nubilū oīe diffugit
atqz serenū redit. Idē Siue legam siue scribam
nō mihi sapit nisi sonet ibi ꝟ nomen iesus. Quid
sic excitat nr̄m desidenū sic ꝟ nomē iesus. Et ire-
rū. Nil inq̄t audit suauis'. nil degustat dulc' nil
cordi amabili' q̄z iesus dei filius. Psz heu qd di-
cā de illo q nūq̄z curāt de noīe iesu: nec ei' amore
accēdunt: audiāt Bern. cuius di. Melius' eēt nob
nō esse q̄z sine iesu esse. z melius esset nobis mori
q̄z viuere sine vita. i. chīo Jesu. Scōs fructus
Benigna ꝓfortatio. s. de salute. Bern. An nō to-
ties ꝓfortar' q̄ties noīs iesu recordar'. Siqdez
iesu nomē de salute ꝓsperanda sumptū est. Nunc
Anf. i oīone ōt sic. Quid ē iesus nisi saluator. ō
bone iesu ꝓter temetipm est o mihi iesus. Noli
dñe noli sic attendere malū meū vt obliuiscaris
bonū nomē tuum. o pie iesu si ego feci vnde me
dānare potes: tu nō amisisti vñ me saluare soles
Hec ille. Tert' fruct' criminū ꝓdonatio. Uñ
Act. x. Huic oēs ꝓphē testimoniū ꝓhibēt remis-
sionē accipe pctōz ꝑ nomē ei' oēs q̄ credūt in eū
scz fide opante ꝑ dilectiōez. Et. j. Joā. ij. Scribo
vob filioli qz remittunt vobis pcta ꝑ nomē eius
Uñ vtile est sepe ꝟ nomē iuocare būfacēdo. Nā
vt hī libro q vocat' Fasciculus ꝛēpoz. scīus Ludo-
uicus rex frācie obtinuit a sūmo pōtifice triū ānō
noz idulgētias cuilibet toties q̄ties sic portaues
rit dī. Būdictū sit dulce nomē dñi nr̄i iesu chīi z
nomē gl'iosissime ꝟginis Marie matris ei' i eter-
nū Amen. Itē in sūma minori metrica scribit q
Joānes papa xxiij. dierz indulgētias q̄tuis
q̄s genuflectit ad nomē iesu. Quart' fruct' de
uotōis dulcificatio. Bern. Hoc inq̄t nomē iesus
mel in ore: melos i aure: tubilus in corde: dulcis
iesu memoria dans vera cordis gaudia. Nam
sup mel z oīa tua dulcis pñtia. Exēplū de ꝟbō frā-
cisco q ad ho' noīs auditiōez mox sua labia ligua
lingere videbat. z interroganti rñdit. q ꝑ dulce-
dine hui' noīs quā mox degustabat hoc facere.
Quintus fruct': exoratiōis exaudimo. Joā. xvj.
Amen amē dico vobis: siq̄d petieritis patrē i noīe
meo dabit vob. Uñ eccla i fine oratiōnū in offi-
cio semp solet adj̄cere: ꝑ dñm nr̄m iesum chīm
tē. vt magis exaudiat. Sextus fructus: fuga
tio. s. demōis z electio. Mar. vl. In noīe meo de-
monia ej̄icient. Exēplū de scō Bern. legit q in boc
noīe demonē electit. z cū demon iterato redijsset
hoiez: ꝟ nomē scripsit. q̄ scripto effugauit plene.
Septim' fruct': gaudiosa tolleratio. s. oim ad-
uersoz. vt patet in martyrib z apl'is. Uñ Act. v.
Ibāt apli gaudētes a ꝓspectu cī. qm dī. ba. sūt
ꝑ no. iesu cō. pati. Octau' fruct', abūda adq̄si-
tio. s. meritoz z glōz. qz vt scribit. j. ad Cor. xij.
Nemo pōt dicere dñs iesus nisi i spūsctō. i. in sup
adq̄sitōe gre spūsancti. Et ꝟ ꝑm Bler. de ales. ita
ligit de dictione vera cordis oris z operis. Dic.
Bern. sup Cañ. hortat dī. Nomē iesu sp sit tibi in
sinu. sp in manu. i. ope q tui oēs in iesum dirigāt
sensus z actus. Uñ bonū est tibi nomen iesu de
pingere i domo z porta z camera. Nonus fru
ctus: ifirmitatū curatio. Uñ Petr' rauen. Hoc
est nomē qō dedit ceci visuz: surdis auditū: clau-
dis cursum: sermonē mutis: vitā mortuis: torqs
diaboli ptātē de obsessis corpib effugauit. Dic
ille. Et iō nō est recurrēdū ad icātatrices. sed ad ꝟ
nomē tē. Decim' fruct' characterz ornatu. Nā
ꝟ nomen ꝓ ornatu electoz in gl'ia scribet in cor-
frontib. vt ōr Apoc. xiiij. habētes nomē ei'. i. iesu
z nomē patris ei' scptū in frontib suis. In figura

bus legit Exo.xx viij. q̄ pōtifex sūm⁹ ingrediens sanctuariū portabat in lamia aurea q̄ imminebat oriſax. Prima fm Frā. maro. fuit be. qō sonat iste. scā fuit beth. i. est. tertia toth. i. pncipiū. q̄rta vau. i. vite. cui ꝙsonat nomē iesu. Nā iste est pncipiū vite. Figurabat itaq̄ q̄ aia q̄ ingredi dz tem plū regis celestis: debz hīe nomē iesu scptū i fronte. qō sit qñ character i baptismo ipzimit q̄ tādez in glia erpssius decorat aiam. Undecim⁹ fructus dz liberatio. s. ab eterna dānatione. Act. x. Non est aliud nomē sub celo datū hoibus in q̄ oporteat saluos fieri credētes. Un q̄cūq̄ scelerat⁹ in mortē horā ꝙrito corde inuocauerit nomē dñi iesu. salutē ꝙsequet. Joel. ij. Dis q̄ inuocauerit nomē dñi sal. erit. Duodecim⁹ fructus dz miraculoz opatio. Mar. vlt. Signa eos q̄ i me cre. hec segnt. In nōie meo demōia ej. lin. Lo. no. ser. tol. si mor. qd bi. nō e. no. sup egros zc. Dicā ḡ cuz Richb. de scto vic. O iesu nomē dulce: nomē delectabile. nomē mirabile. O iesu nomē dulce: nomē deleamen ꝙfortās pctōrē. O iesu nomē brē spei. nomen ꝙfortās pctōrē. O saluificū nomen iesu esto mihi iesus. i. saluator. O tu pctōr. o peccatrix accipe b nomē z tene i porta i domoq̄ tua vt crebri⁹ ipius inuoca vt euadas dānationē z adquiras salutem Amen.

In festo circūcisionis dñi Ser. ij. de reuerentia z amoꝛosa dulcedine nois iesu.

Dcatū est nomē ei⁹ iesus. Luc. ij. A Qm⁹ charissimi q̄ dñs nr iesus chr̄s hodie in circūcisione sicut nos solemus in baptismate nomen accipere: z ipe nomen melliftuū iesus accepit. p gliā maiestatis. Un dicit Bern. Circūcisio hodie de isto dulcissimo noie iesu loquēdū est in fmōe. Tū q̄z vt idē Bern. dr. p nomen dei venit ad rē nois. z per cognitionē sui nois venit ad dilectionē z fruitionē sui nois. Tū q̄z q̄z vt ait Ebryk. Quo nomen dñi diligit pfundius z inuocat frequēti⁹ eo exactat i deū alt⁹. Jo q̄z vt sciam⁹ diuinā dulcedinez nois iesu in b fmone ꝛria mysteria notabimus declaranda. Nā p pmū aia ducit ad scām. z per vtrūq̄ ad tertium.

Primū dz reuerēde veneratiōis.

Scām dz meritorie deuotionis.

Tertiū dz dulciflue sapoꝛatiōis.

Circa pmū de reuerēda veneratiōe nois iesu sit p ꝛclone q̄ scta mr ecclia rōnabiliter statuit nomen dñi iesu debere veneraꝛi ab oi fideli aia. vt hz extra de imu. eccle. c. decet do mū dei. lib. vj. vbi statuit q̄ ꝙuenientes ad ecclīam nomē dñi iesu exhibitiōe specialē reuerētie attollant. z pcipue qñ agūt missaꝛ solēnia illō nomē qñcūq̄ recoluntur flectāt genua cordis sui qō ve capitis inclinatiōe testent. Hec ibi. Rō ātq̄re nomē iesu sit p oibus et sctōꝛ aliozꝛ reliquijs reuerendū: fm Joā. an. assignat. Pria ꝓpt ipius nois diuinalē dignitatē. qm̄ p oibus e electū z approbatū dei filio Jo. j. In pncipio erat vbū zc. Scda ꝓpt ei⁹ excellētē vtuositatē. Est ei infinite vtutis: cū chr̄s iesus sit oipotēs z ei⁹ de⁹. Un ex inuocatiōe z reuerētia nois iesu fideles reportāt ipius benignā inclessionē apud pīem. z p ꝙs exauditionē i oibus petitiōibus suis z desideꝛijs adeo vt oīa fieri valeāt p b nomē credētibus: ipomet dicēte Joā. xvj. Amen amē dico vob: siqd petieritis pīem i nōie meo dabit vob. Qz b intelligit fm Lyr. si illis ē ad salutē z petit p se pie z pseueranter. Proinde ecclia in fine oīonū soleꝛ b nomē iesus applicare di. p dominū nr̄m Jesū chr̄m: vt exaudiat. Tertia rō ꝓpt maxiam charitatē quā nob exhibuit i creando nr̄az suscipiendo: et ꝓpio sanguie ac morte redimēdo: z gliam celestē ꝓpando zc. ꝓpt q̄ remanet obligatio vt sūme ōbeat a nob coli z veneraꝛi p oibus reliquijs. Un o hō tu q̄ n vis genua flectere vel capitis inclinatiōnē ad b nomē reuerēdū: cōprobaris deo fore ingrat⁹ de tātis bñficijs charitatis. z p ꝙs a do abiectēd⁹. z i ifernū deijci dign⁹. E Qz b restāt dubia. Primū cur ecclia b nomē chr̄s n intātū honoꝛat sic b nomen iesus: cū vtrūq̄ sit nomē saluatoris. Rñr fm doctoꝛes q̄ q̄uis vtrūq̄ saluatorē significet: tñ nō eodē mō. qz chr̄s cōpetit saluatori ex rōne būanitatis. Chr̄s em̄ grecū ē z sonat vnct⁹ i latio qō quenit saluatori vt sacerdoti z ꝓphe scto z regi. qm̄ vnctiōe inuisibili spūssci plen⁹ fuit p oib⁹. hec ātem būanitati chr̄i q̄ vnct⁹ ē fm q̄ hō nō fm q̄ de⁹. Qz b nomē iesus cōpetit saluatori ex rōne deitatis. Jesus ei saluatoꝛ inꝓpetrat. saluare ātem sol⁹ de⁹ pt. vñ chr̄o cōpetit nomē b. s. iesus fm q̄ de⁹ vl ꝓpt ei⁹ deitatē. Adoratio ātem ꝓprie debet ōo nō homi. Un z ipi chr̄i humanitas adoratur latria rōne deitatis ꝙiuncte z nō alias. vt volunt doc. sup. iij. di. ix. q̄ b nomē iesus adoratur eo q̄ est diuinū z ꝓpriū. chr̄s ātem appellatiuū ē z ꝙuenit ei⁹ am alijs sacerdotib⁹ z regib⁹. ps. Nolite tāgere chr̄istos meos. z in ꝓphetis. D Qcām dubium Utrū nomē dñi iesu sit cultu latrie veneradum. q̄. s. latria ōo debeat: Rñr fm doc. nr̄os q̄ sic. z ptz. Prio ex rōne. qz imago chr̄i eo q̄ repꝛesentat chr̄m deū adoranda ē z adoratiōe latrie. Naz Damasce. dr q̄ honoꝛ imagis ad ꝓtorypū. i. ad ipm cui⁹ est imago ꝓuenit. Dec Damasce. li. iij. ca. viij. Qz qz nomē Jesu nō min⁹ ducit in eum cui⁹ est nomē. nec min⁹ repūtat chr̄m dñm q̄z ei⁹ imago. ḡ in eo adoratur chr̄s latria. Scō ex auctoritate ptz. Phil. ij. In nōie iesu oe genu flectat celestiū terrestriū z infer. Adoremus ḡ charissimi zc Nimiq̄ de nōie dñi terragrāmaton legit q̄ apud iudeos fuit in summa veneratione adeo q̄ nulli nisi sūmo sacerdoti liceret nōiare. z soluz in bñdictiōib⁹ faciēdis ad qō oēs ꝓsternebant ado-

In Circūcisione domini

rātes. Quāta ḡ reuerētia z deuotōe debēt chr̄is/ni b̄ nomē iesus ꝓsonū noī retragrāmaton ado/rare: qō vtiqz est nomē veri dei z saluatoris oīm

℣ Circa scōm p̄cipale de deuotiōe nois iesu q̄. s. p̄merek q̄s ei⁹ dulcedinē exp̄ri accapiam⁹ cō/clusionē istā: q̄ q̄cūqz vult scōz exēplo dulcedi/nē nois iesu degustare debz deuotōis act⁹ p̄me/ritoꝛios circa illud obseruare. Declarak Primo naturali rōe. qz vt dicit. q̄. de aīa. Actus actiuo/rū sūt in patiēte bñ p̄dispōsito. Exēpli gꝛa. Figu/ra regia p sigillū nō imp̄mit in ceraz nisi cera sit p̄mollificatōez debitā dispōsita. sic diuīa dulce/do q̄ babek i noīe iesu nō accipit ab aīa nisi fue/rit p deuotōis act⁹ bñ dispōsita. ḡ zc. Scōo de/clarak figurali p̄oñsione. Nā scribit de māna q̄ oīs saporis suauitatē z oīe delectamētū habe/bat in se. Sap. xvj. Angelozū esca nutriuisti dñe pp̄m tuū: z panē ō celo p̄stitisti eis oē delectamē/tū i se bñtē z oīs saporis suauitatē. Et tñ q̄bus/dā. i. malis z idignis erat insipidus z abominabi/lis videbak. Uñ di. Unia nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Bonis aūt z dispositis ad gratiam dulcissime sapiebat ꝑm vniuscuiusqz desideriū. Sic ē de dulcedie nois iesu q̄ sapit tm̄mō p̄ꝛ deuoti⁹. Tertio declarak phȳsicali silitudie. Nā ōt Isiō. z pz ad exp̄ientiā q̄ adamas ferrū attra/bit z de ꝛra eleuat. sz b̄ nō facit nisi sit ꝛpe. si enim m̄k̄tū lōge fuerit. nō attrahit eū. Itē adamas nō attrahit ferrū qñ fortik̄ ꝓfricatū est z imersū alli/is. qz allia impediūt vtutē adamātis. Allia q̄ sūt calida iflāmatiua significāt amoꝛē ardētē ꝛreno/rū. Si ḡ volumus vt coꝛda nr̄a attrahank̄ et ele/uenk̄ ad diuinā dulcedinē debem⁹ nos tenere p pe chr̄m p gr̄am ne sim⁹ elongati p culpā. Psal. Lōge a pctōꝛibz salus. Et debem⁹ amoꝛē ꝛreno/rū remouere z ardere in diuini amoꝛis deuotio/ne. Uñ Job. xxviij. Sapientia(. i. sapida sciētia) vbi inuenik̄. z q̄s ē loc⁹ ei⁹. nescit bō p̄cū ei⁹ z ñ i/uenik̄ i ꝛra suauik̄ viuentiū. i. in boie voluptatē se/cāte vl̄ ꝛrenis p amoꝛē adherēte. Aug. Mas es o bō sz plenū es: funde q̄ō babes vt recipias q̄ nō babes. funde amoꝛē seculi vt recipias amoꝛē dei. Hec ille. ℣ Sed circa p̄dicta q̄rik̄. q̄libz actibz deuotōis erga b̄ nomē obseruanda: sancti dei meruerūt q̄uenire ad dulcedinē ip̄i⁹ nomis Rūdek ꝑm Fran. mayro. i ser. q̄ ad id q̄ttuoꝛ sūt p̄cipue deuotōes obs̄uāde. Prima est deuotio inuocatōis. vt. s. bō crebꝛo assuescat. imo i oibz opibz nomē iesu iuocare. Ad id hoꝛtak ap̄l's ad Col̄. iij. di. Oīne qōcūqz faciꝛ in ꝛbo aut i ope oīa in noīe dñi nr̄i iesu chr̄i facite. Debem⁹ itaqz hec freq̄ntare vt in nobis babit⁹ generet ex iuo/catōe iesu: inchoādo quodcūqz op⁹ vel ꝑmonez Hoc mō ap̄l's q̄ in suis ep̄lis q̄dringēris vicibz iesu nomē iuocauit: p̄meruit: z factū est deo fa/uēte vt i morte ei⁹ caput amputatū triplici saltu erclamaret iesus. z tres fontes inibi scaturirēt. vt patz ꝛbome ad aḡs salu⁹. O q̄z bonū z saluificū est boī habitū būc inuocatiōnis nois Jesu suo coꝛdi indagare. qz in moꝛe boza illud inuocādo merebik̄ refrigeriū salutiꝛ hr̄e. Sz beu qz in plerisq̄z chr̄ianis videm⁹ habitū generatū i q̄cūqz ca/su inuocādi vel noīandi diabolū z alia viruꝑia ac turpiloq̄a fari zc. Aduertāt q̄d dicat Chrys. q̄ sic̄ vnaq̄z gēs cui⁹ natiōis sit liguagio coḡsci/tur. sic tales q̄ sint ifernales cōprobant. sz inuo/cātes iesū celestes ꝓbant. Scōa est deuotio con/fessiōis z ei⁹ cautiōis. vt. s. caueat offendere b̄ no/men q̄ō ꝓfiteꝛ ꝓfessiōe. Nā scribit Rho. r. Lozi/de credit ad iusticiā: oꝛe aūt ꝓfessio fit ad salutē. Sūt q̄ꝑe m̄ri q̄ nomē iesu oꝛe negāt: nō auden/tes ꝓfiteꝛi coꝛā hoibz reqsiti. De talibz Mat. x. Qui negauerit me coꝛā hoibz negabo z ego eum coꝛā ꝑe meo q̄ in celis est. Illi sūt q̄ ex̄si confiten/tur oꝛe sz negāt opꝛe ꝓcis defuiedo. Titū. j. Loz inquinate sūt coꝛ mens z ꝓscia. cōfitent se nosse deū factis aūt negāt. Aug. Quisq̄s factis negat chr̄m antichr̄s ē. Nisi ḡ bō cōfiteak̄ vacter coꝛde oꝛe z opꝛe nomē chr̄i: nō gustabit diuinā ei⁹ dulcedinē. Tertia ē deuotio bñdictōis. Sic faciebat ꝓs. di. Sit nomē dñi bñdictū ex b̄ nunc z vsq̄z in seculū. Et iterꝝ. Cōfitebor tibi dñe de⁹ meus in to/to coꝛde meo: z gl̄ificabo nomē tuū in eternū. qz miscōia tua magna est sup me. z eruisti aiam meaz ex ferno inferiori. Sic z nos debem⁹. Quarta est deuotio adoratiōis vl̄ veneratiōis. Phil. ij. In noīe iesu oē genu flec. celestiū ter. z iter. vt. s. patuit. O igik̄ fideles aia stude p̄dictis modis dei uotionē hr̄e ad nomē iesu. q̄ qō babeb ad felicita/tē p̄duci vt ꝓsolatiōez mereaꝛ i morte z tandem gl̄iam. Ad id refert exēplū discipul⁹ in suo libro q̄ dr. pmptuariū exēploꝝ. q̄ miles q̄dā ordinē in trault cistertien. z tādē ifirmat⁹ z mozti p̄inꝰ ac/pit pauere nimis de pcis i sec'o cōmissis. Ecce ḡ bta ṽgo sibi apparēs cepit ipz ꝓsolari: q̄ toꝛ in/leticiā mutat⁹ ē. Interrogat⁹ vñ sibi b esset: rndit q̄ b. ṽgo pñs astaret: petitusqz est vt diceret q̄ d boni fecerit q̄ id p̄meruit: ait. Nunq̄z omisi quin ad nomen Marie: z sic etiaz dñi Jesu sp genua flexerim. Sicqz aiam ṽgīni cōmēdañ. felicit̄ mig/rauit i dño. O chr̄iane fac z tu similit̄ zc.

℣ Circa tertiū p̄ncipale de dulcoꝛibz nois Jesu sit p ꝓclusiōe sn̄ia Bern. sup cātica dicēs. q̄ q̄li/bet aīa deuota habet electuariū i b noie Jesus recōditū: oi pesti efficax z dulcedine plenus. Ob vt clarescat i hoc mellifluo noie describemus hic rūj. p̄cipuos dulcoꝛes q̄s moze hodie apō hoies solito pro exenijs noui anni distribuere curabo ꝑm diuersoꝛ statuuz varietatē. Prio patꝛibz assigno in b noie dulcoꝛē spei z ꝓfortatiōis. Est ne charissimi inē vos aliqs sceleratissim⁹ z pec/caꝛ maximus: latro: luxuriosus: homicida: blasphemus: sodomita: z oīm spurcicia plenus a iuuētute: accedat ad hoc nomen diligenter con/sideraū. q̄d sonat Jesus. quoniā ꝑm Hieronym⁹ muz interp̄etatur saluatoꝛ. Et cur sic dei filius

volnit noiam audiat angelū dicentē ad Joseph Mat.ij. Vocabis inḋt nomē eius ieſuz: ipe enim ſaluū faciet ꝓpm ſuum a pcīis eoꝝ. Audi qz ſalvare venit ieſus: nō pdere. Accipe g̃ ſpem venie et ad chm̃ ꝙuertere. Bern. ſup Cañ. Labiꝝ ḋs inme: currit inſup ad laqueū mortis deſperando, nonne ſi inuocet nomen vite ꝓtinuo reſpirabit ad vitā. an nō toties ꝙfortaris q̃ties noīs ieſu recordar? Hec ille. Tal nēpe pcōr accedēs dicere pōt illud Anſ. li. orōnū. Quid ē ieſus niſi ſaluator? g̃ bone ieſu, ꝓpē rememꝑm eſto mihi ieſus. Noli dñe noli ſic attēdere malū meū vt obluiſcar bonū nomē tuū. ꝓpē nomē g̃ tuū. ſal. tē. O g̃ pcōr: ecce exemplū tibi dulce i noie ieſu. Hec ꝑpa ſenteñ. di. Deꝰ i noie t. ſal. me fac tē. z ſic ptz.

Sedo penitētib⁹ aſſigno i ꝺ noie dulcorē miſericordie z remiſſiōis. Act. x. Huic oēs ꝓphete nō peccēt, ſz ꝛſi qs pec. aduocatū hēmꝰ apd ꝓiez ieſū chm̃ z ipe ē ꝓpiatio ꝓ pcīis nr̄is: Et infra. Scribo vob filioli qm̃ remit. vob pcā vīa ꝓpter nomē eiꝰ. Ecce ptz tē.

O Tertio egris z deficientib⁹. ſ. claudis: ſurdis: leproſis: mēbro deficientib⁹. ſ. claudis: ſurdis: leproſis: mēbro deficientib⁹ boib⁹ aſſigno dulcorē curatiōis. Mā ſacro teſte euāgelio nullū genꝰ ē infirmitatū qđ curari neq̃at noie ieſu. Sz ꝺ ītelligēduz ēntū ſalus boīs, ſ. eterna atq̃ deuotio z fides exigit. Mar. vl. Big̃ eos q̃ cre. hec ſeq̃nt. lig. lo. poſſor. Mar. vl. Big̃ eos q̃ cre. hec ſeq̃nt. lig. lo. no. ſer. vol. z ſi mor. qđ bi. nō e. no. tē. Et ibi iſerit in noie meo. ſ. ieſu hec oīa z pl'ima fīda. Ad huius ꝓfirmatōez legimus etiā ifideles ꝓ nomē ieſu ſu demoīa eiecīſſe. Mar. ix. z cecos illuminaſſe. Scribo vob filioli qm̃ remit. vob pcā vīa ꝓpter nomē eiꝰ. Ecce ptz tē. O Tertio egris z

ignitaꝫ ꝟtra hostes celiꝰ fulgurasse.et tñc ꝓ no mẽ iesu facta ẽ gl̃iosa victoria ℟ Mono artifi cib⁹ t negociatorib⁹ assig̃ in b noie dulcorẽ lucri t ditatois.etem̃ mũdanis q̃stib⁹ alicq̃ ditant.alij mime. Et iste diuitie q̃uis sint false t trãsitorie: ardenẽ tñ a stultis appetunt. Sed o hõ si vere di ues eẽ cupis:amplectere nomẽ iesu in q̃ hẽs oẽs ꝟtutes t gr̃az q̃ sẽ ꝟe t eẽne diuitie vt õt Grego. Adeo aũt meritoꝫ t p̃mioꝫ diuitie cumulant ꝓ nomẽ Jesu vt vno solo ꝟbo dicẽdo plꝰ ꝓferat q̃z essent oẽs mundi thesauri. Nã.j.Eoꝫ.xij.scribit q̃ nemo põt dicere:dñs Jesus:nisi i spũsctõ.g̃ q cũq̃z digne ꝓfert b nomẽ:ex ipa ꝓbatõe efficit di gnꝰ gr̃a ex merito eẽni regni celestꝫ t ꝟtutib⁹ cla rus. Bed.sup Lan. Lũ noio Jesũ:boiem ꝓpono mihi mitẽ:bũilẽ:sobriũ:misericordẽ:t oi sciẽtie ꝓfectũ:eũ dẽq̃z deũ oipotẽtẽ q̃ suo me exẽplo sa net t roboret adiutorio. Hec ille. Ecce ineffabiles diuitie zc. Decio saluãdoꝫ cũctꝫ statib⁹.s.ꝟg⁹ nib⁹:viduis:t ꝑiugatꝫ assig̃ i b noie dulcorẽ fru ctificatois. q̃ in b noie adq̃rũt cõiugate fructuz xxx.vidue.lx.ꝟgies.c.vt scribit Mat.xiij.t ibi õt glo. Uñ Jesus interp̃tat saluator:salurarꝫ:salꝰ t salutare.q̃ ꝓ ipm oimode t plene fructũ eẽne sa lutꝫ hẽbimꝰ ℣ Undecio morientib⁹ assig̃ in b noie dulcorẽ securatois vl̃ p̃mũitois. Nã q̃ se b noie sig̃t i morte: ꝟo corde inuocãdo: securꝰ hinc erit.q̃ scptũ ẽ Joel.ij. Dis q̃ inuocauerit no mẽ dñi saluꝰ erit. Nã b nomẽ securitatẽ ꝑstat etiã ꝛ subitaneã mortẽ. Refert ei Uincẽ. i Spec.hi sto.pte.iiij.li.xxxij.q̃ scũs Eadmũdus archiep̃s Cãtuarien.cũ esset puer scholarꝫ deuoꝰ t put a sctã sua mr̃e didicerat oꝛoni seoꝛsũ se dedisset:ap paruit eidẽ dñs iesus i forma pueri pulcerrimi di. Salue dilecte mi. Cui timẽti t mirãti ait. Re spice faciẽ meaz lege. Et ecce lris celestib⁹ scptũ le git: Jesus nazarenus. Et chris dixit. Hoc nomẽ memoriale tibi sit t oi nocte imꝓme frõti tue t ñ timebis subitã mortẽ tu:t oes cõsil̃r se b noie in frõte munien.t sic chris disparuit. Ecce ꝓpositũ.

Duodecio regnãtib⁹ in celo est in b noie dulcor brifice gl̃iatois. Ps̃. Bl̃iabũt in te oes q̃ diligũt no.t.dne. O g̃ amoroſuz.o p̃dulcissimũ. o melli fluũ nomẽ iesus sis nob sp i corde t i oib⁹ sensib⁹. O pie iesu da nob dulcedinẽ tui nois expiri t i tuo noie ꝺlectari b ꝓ gr̃az t i fuko ꝓ gl̃iaz Amẽ

In festo Circũcisiõis dñi. Ser. m. ō gl̃iosa dignitate t ꝑcellentissimis ꝓuilegiis nois Jesu.

Nomẽ eius Jesus

In q̃ vocatũ est ab angelo ꝓ usq̃z i vtero cõcipeꝛ Lu.ij.t in euãg.hod. solẽnitatꝫ.

℟ In q̃bo ꝟbis insinuat nomen dñi Jesu fore gl̃iosissimũ:q̃ hodie est impositũ. Tũ qz boib⁹ est saluberrimũ.ideo õr:Nomẽ eius iesus.i. saluator. Tũ qz angeꝛ est venerandũ t obsequo digno colẽdũ:q̃ notat cũ õr,q̃ vocatũ ẽ ab angelo .s. Gabriele annũciante chri cõceptũ. Ubi Ihra dic q̃ noranter õr:vocatũ est ab angelo. non aũt õr impositũ.qz ñ nisi a deo pre ipositũ fuit b nomẽ q̃uis ꝓ angelũ denũciatũ Marie t Joseph:t ꝓ ipos alijs diuulgatũ. Tũ qz deo pri ab eẽno pe lectũ t p̃dilectũ. Uñ õr:pulcq̃ i vro ꝛceꝑt. De b gl̃ioso itaq̃z noie(in q̃ solo dat salus boni t cui angeli letãter subseruitũt t q̃ a deo pre est eẽna liter filio õi ꝑordiatũ atq̃z bodie ipositũ i circũci sione)agem⁹ in b sermone:in q̃ describem⁹ eius excellẽtissima t dignissima ꝓuilegia: vt clarescat gl̃iositas nois iesu aliq̃ntulũ:q̃ talis t tanta est vt ad eius laudẽ t cõmẽdationẽ deficiãt oĩs mens oĩs ligua:t ꝛtellectꝰ etiã angelicꝰ. Bern. Nomẽ saluatoris nr̃i fratꝛ t sanguis mei:nomẽ a secus lis absc̃ditũ ſz in fine secꝛoꝫ reuelatũ: nomẽ est mirabile:nomẽ ineffabile:nomẽ inestimabile: imo eo mirabilꝰ q̃ inestimabilꝰ:eo magꝛ g̃tũ q̃ gtui tũ. Hec ille. Loq̃mur tñ q̃tũ valemꝰ t laudemꝰ vt ꝓ ipm saluari mereamur t ne ingrati inuenia mur. Uñ ex q̃ b gl̃iosissimũ nomẽ fulget ad mo dũ solis descptũ.de q̃ ps̃. Sit nomẽ eius bñdictũ añ solẽ ꝑmanet nomẽ eius. Hinc ad pñs duodes cim eius dignissimas excellẽtias radiãtes describa mus:q̃s in tres articulos diuidemus.

Primus de eius excellentia diuinali.

Secus de eius reuerẽtia venerabili.

Tertius de eius efficacia admirabili.

B Circa p̃mũ de excellẽtia diuiali nois iesu ac cipiam⁹ hãc ꝛclusionẽ q̃ b nomen iesus ꝛpete diuinũ t supa oia noia mũdi gl̃iosissimũ meritoꝛ est dei filio ab eẽno ꝛsecratũ. Declarat ꝓ q̃tuor ꝑpuas ꝑogatiuas t dignitates hui⁹ scissimi nois. Prima est dignitas eẽne p̃dilectiois. Hoc q̃pe nomẽ deꝰ ab eẽno p̃dilexit vt filio suo ipm dedicaret. Et in p̃ncipio p̃mi capital̃ libri vite de scripsit q̃n i b noie oẽs saluandos p̃uidit t hãs cãdos:adeo q̃ nullꝰ vnq̃z boim ad britudinẽ vt eẽnã salutẽ ꝓueniret sine b nomie. Act.iiij. dicẽte Petro. Nõ est aliũ nomẽ sub celo datũ boib⁹ in q̃ opoꝛ.sal.fi.credẽtes. Propꝛea ps̃.i ꝑsona chri õr. In capite libri.s. vite scptũ est de me zc. Iste ẽ lib⁹ vite i q̃ oim saluãdoꝫ noia sẽ scpta dicẽte sal uatore Lu.x. Gaudete t exul. q̃n noia vra scpta sẽ in celis. Et certe ve t ve ꝑcoꝛib⁹. qz scribit Ezo di.xxxij. Qui peccauerit in me delebo eũ de libro vite. Et ps̃. Deleanꝫ de libro viuẽtiũ t cuz iustis nõ scribanꝫ. Ue g̃ in ꝑcis iacentib⁹.q̃ eoꝫ nois Jesu delenꝫ de libro vite t cõnumeratiõis nois Jesu Ue qz segregabunꝫ ab oĩb⁹ electis.t ve qz infer nali supplicio deputanꝫ. Et Scõa dignitas t gl̃ia nois iesu ẽ btẽ saluatiõis. Nã fm Dicro. in terp̃tatiõib⁹ noim hebraicoꝫ b nomẽ iesus in terp̃tat q̃drupl̃r.s.saluator:salꝰ:salutarꝫ:salutaꝛ re.q̃ oia t singula sunt diuise soli⁹ ꝑtꝫ t opatoꝛ nis. Nã ꝓmo õr saluator: eo q̃ saluat a peccatis Mat.j. Uocab nomẽ eius iesũ. ipe ei sal. fa. ꝓpm suũ a ꝑcis coꝝ. Scõo õr salꝰ fm Frã. de mãro.

Sermo XLI

ideo.qz ipe chr̃s de⁹ est obiectū nr̃e beatitudinis in q̃ beatificamur. z i eo ꝓsistit tota nr̃a brūdo z sine q̃ nō est sal⁹. Tertio dr salutaris eo q̃ p ipm solū ꝓferr̃ gr̃a spūsci. Ps. Redde mihi leticiaz salu.tui: z spū pnci.cō.me. Quarto dr iesus chr̃s salutare:nō.qz p modū salutatōis venit in mundū. Hã ꝓcep⁹ ē angelo salutāre ꝙ gnē. z qz in se credētiū salutē ꝓmisit z donabit. vñ b̃ puiderat Jacob patriarcha. z ideo dr Gen. xlix. Salutare tuū expectabo dñe. i. salutē ꝓmissionē in iesu tuo filio. O q̃ gl̃iosissimū. o amorosissimū nomen iesu: esto nob̃ salvator: salus: salutaris z salutare.

Tertia dignitas z gl̃ia ē diuīe noiatōis. qz b̃ nomen iesus est nomē diuinū: qz sūme conuenit eū diuīs noib̃. Nō vt clarescat q̃r̃. vtrum b̃ nomen iesus ꝓuenienter ꝓsecratū fuerit deo vero oꝑteri. Rō q̃stiōis ē. qz cū a ꝓncipaliori debeat fieri denoiatio. ir. Etb̃. ꝓncipalior aūt est in chr̃o diuīo. i. tetragrāmaton. Jte alia rō. qz Exo. iij. bñ dr̃ ꝙ de⁹ appuit moysi i rubo ardēti ꝑcipiēs vt educeret filios isr̃l ex egypto p manū validā. Et tūc dixerūt mihi: qō est nomen eius: quid dicam eis? Rndit dñs Ego sū q̃ sum: sic dices filijs isr̃l. Qui est misit me ad vos. b̃ nomē mihi est in eternū. Hur q̃ vere⁹ de⁹ icarnat⁹ noluit b̃ noīe. q̃ sū noiari. Jte tertia rō. qz Exo. vj. locut⁹ dñs moyn̄ indicaui eis. Ecce oꝑtēr̃ dei nomē fuit adonai si dicit. Ego dñs q̃ appui Abrāā Isaac z Jacob in deo oꝑtente. z nomen meū magnū adonai bec noiatus. q̃ mirū videt ꝙ non adonai voluit noiari dei filius: iz pot⁹ iesus. E Pro rūsione ad b̃ z ad q̃stiōes dicit Lyre z Burgē. alioꝝ q̃z notem⁹ tres ꝓpr̃tates. Pria ꝓpr̃tas i sacra veritas. scꝑtura legunt q̃dā noia oꝑtenti deo appropriata. nā iz de deo multa noia dicerent. Aliq̃ p respectū ad creaturas. vt creator: dñs illūinator: ꝛc. Alia p modū q̃litatū circa diuinā essentiā vt sapiēs: bon⁹: oꝑtens: misericors: iust⁹ z vlcis: gn⁹: imēsus: ircūscēp⁹. Repiunt tñ tria ꝑcipua noia a ꝓpriare deo ascꝑta z singlarissime attributa. Primū ē tetragrāmatō. Secōz ē q̃ sū: vel q̃ est. Tertiū adonai. De q̃bꝫ obiectiōes ꝓcepte fuerūt. Primū nomē est tetragrāmaton: qō est vnū nomē ex q̃tuor lr̃is ꝓscriptū. z ideo sic dictum a terra qō ē q̃tuor. z grāma qō ē lr̃a. q̃sū nomē q̃tuor lr̃aꝝ. Hoc nomē ꝑcat diuinā essentiā puraz z nudā. put in se ꝓsistit circūscꝑto oī alio. Et iō est nomē incōicabile approꝑatū soli deo. Et iō reputar̃ ꝙ nō debeat noiari nisi a sūmo sacerdote. z solū in b̃dictionib̃ in tēplo fiendis. Vñ b̃ nomē scꝑtū sic ꝙ h v e. q̃tuor lr̃is nūq̃ ꝓnunciar̃ cōit. put in lr̃a iacet. iz loco ei⁹ ꝓferunt legentes adonai qō ē aliō nomē diuinū. Si petas Quid vel q̃le est hoc nomē in sono. dr ab aliq̃bꝫ vt volūt ꝓtissimi hebreoꝝ ꝙ est z sonat sic. Jeve. vel fm nr̃aꝝ lr̃aꝝ sonū dr. Jh v e. z sic dr ineffabile. ñ qz dici nō possit in sono. iz qz ꝑcat rē ineffabilem scz essentiā diuinā nudā. vñ z scꝑtura lr̃as z sonū buiꝰ noīs nō exꝑssit. sed tm̃ dicit ꝙ dñs ꝑcepit fieri lamiaz de auro purissimo in q̃ sculperet opꝰ celatōis scm̃ dño. i. nomen dñi tetragrāmaton fm Lyrā. vt portaret in frōte sacerdos summi. Exodi. xxviij. Jtē b̃ nomē dicit enā ineffabile q̃ ad mysteriū intellectū sanū. qz i b̃ noīe sūt q̃tuor vocales vel potⁿ tres vna geminata. s. e. Tāq̃ tetraq̃ vtut est b̃ nomē ꝙ si diuidat in tres dictiones. s. ye v e. q̃libet illaꝝ ꝑcat idē qō totū ye ve. qz q̃dlibz illoꝝ ē idē qō de⁹. Et cū q̃dlibz illoꝝ seorsum sit nomē dei: si ꝓiungāt simul erit idē nomē dei vt volūt ꝓtissimi hebreoꝝ. Ecce g̃ mysteriū trinitatis in diuinis. qz ꝙ b̃ innuit ꝙ sūt tres ꝓsone diuine: ꝑ: filius z spūsctūs. z q̃libet ꝓsonaꝝ est de⁹ sic̃ z ipa natura diuina est deus z tote tres ꝓsone vnus de⁹. Media autē lr̃a. s. e geminata. qz media ꝓsona tm̃. s. filij in natura gemina. s. diuina z humana ꝙ incarnationē ꝓsistit rē. Secōm nomē dicit est Qui sum. Exodi. iij. z b̃ ꝑcat necessitatē essendi. z eternitatē imutabilitatē: q̃ est ꝓdicio ꝓpriaz singularis dei. Alia aūt sic sūt de nihilo ita in nihilū tēdūt tanq̃ ad fluēs. z nisi manutenētia dei ꝓseruarent oīa in nihilū redirēt vt dr Gze. i moral. Vñ soli⁹ dei q̃ nūq̃ tendit ad nō esse, ꝓpriuz est ꝙ z simpl̃r esse. Et iō noiat: q̃ sum. vt in pñti tpe designet eū necessariū z incōmutabilē ee. qm̃ vt dicit pbs. v. pbycoꝝ. Nil habem⁹ de tēpe nisi nūc. Tertiū nomē dei est adonai Exo. vj. Et hoc significat generale dñiū seu summā maiestatem z ptātē. Vñ fm Hiero. interpr̃at dñs dominās vel dñi dominatio. Et sic claret ꝓma veritas.

F Secūa veritas ꝙ b̃ b̃dictuz nomen Jesus multum ꝓuenit z ꝓforme est diuinis nominib̃. Declarat. Primo de noīe dñi tetragrāmatō. Dicunt em̃ doct. vt s. q̃ eisdem lr̃is nomen Jesus apud hebreos scribit sicut nomē dñi tetragrammaton. licz nō eodē ordine. Nā fm Glo. Exodi. xxviij. ꝓma lr̃a ē ioth. hec ē J lr̃a. secūa heth est h. tertia waw est v. q̃rta he est lr̃a e. Et iste eedez lr̃e cōponūt b̃ nomē Jesus adiunctz duobꝰ s z sic iesus easdē vocales habet q̃s tetragrāmatō. Et ꝓuenienter nomē Jesus excedit tetragrāmaton in duplici. s. s. ad significandū assumptionē humane nature in aīa z i corꝑe. Maxime aūt cōuenit Jesus cū tetragrāmaton i significato. qz fm p̄dictā glo. ioth interpr̃at ꝓncipiū. heth. i. passio vau vite he iste. Chr̃s em̃ p passionē est ꝓncipiū vite eterne. Secōo cū noīe dñi Qui sū: ꝓuenit vt ptz i declinatōe. O tu grāmatice declina illud nomē Jesus Dic em̃ Alexāder i doctrinali O actor iesus um q̃rto: relicꝰ u sp habeto. Ju noīe g̃ si declinemus illud. Noiatiuo hic iesus. genitiuo

huiꝰ iesu. datiuo huic iesu. actõ hũc iesum. vtõ o iesu. ablatõ ab ō iesu. Ecce tres ꝟz inflexiões. s. ie sus: iesu: iesum: ꝑma finit in. s. scõa in u. tertia i m. iũge lras bas ꝛ exhibit sum. Et qm̃ ic. apõ hebreos idez sonat qõ deꝰ. vt patuit ex noie ieue. g dicẽdo iesum sonat dicẽdo deꝰ sum. Je igit sũ. ō est deꝰ sũ. Ecce iesus ꝟuenit cũ deꝰ sũ. Tertio cũ noie Adonai i significato. qz ipe solꝰ dñs deus oim ꝟz ptãt saluãdi. qõ notat iesus Claret g ꝙ ō nomẽ iesus ẽ nomẽ diuinũ ꝟuenies deo vero

Tertia vitas ꝙ dei filiꝰ ꝓ salute hoim icarnatus debuit sup oia vocari ō noie Jesus. Rõ. qz noia dñt cẽ ꝟsona rebꝰ. rñ. q. j. clericꝰ. in glo. et de pbẽ. ꝛ dig. cũ fm apl̃m. Et qm̃ oia iuste sunt a fine denoiãda. ñ. de aia. Jõ erq̃ ad saluãdũ hec icarnatio ordinabat. debuit iesus. i. saluator nominari. Nec debuit ꝑdicta noia veterꝫ testamẽti hre. qz illa erãt noia inuisibl̃r dei. Jpe aũt ꝓ incarnatiõnẽ erat visibl̃r cognoscẽdꝰ Unde Esa. lij. c. Propterea cognoscet pꝰlus meꝰ nomẽ meũ in die illa. qz ego q loqbar. s. ꝙbis: ecce assũ. s. i carne visibl̃r Et sic ptz solutio obiectoꝝ ꝛ q̃stionis. O mira g dei sapia. ō Quarta dignitas et gl̃ia noĩs iesu ẽ deifere signatiõis. Nã nomẽ ō pfecte deus incarnatũ oñdit in se. Prio syllabali cõbinatiõe Est em̃ bisyllabũ ad significandũ fm Frã. may. ꝙ ex duabꝰ naturꝫ vizt diuia ꝛ hũana vnitꝫ tanq̃ ex duabꝰ syllabis ꝟstat chr̃m cẽ denoiatũ. Et q dẽ ꝑma syllaba eiꝰ est ie. qõ significat deũ vt dictũ ẽ in ꝑmissis Et scõa syllaba est sus qõ significat cẽ. s. in carne visibili. Hec sufficiant. Scõo oñdit lr̃ali descriptõe deũ. s. incarnatũ significare. Nã eiꝰ ꝑma lr̃a est i. q ẽ media vocaliũ. ꝛ significat chꝫ q ẽ media ꝟsona. s. filij in trinitate. Et ꝙ sic i est lr̃a recta ad modũ linee sic chꝫ i passione rectissimã iusticiã fecit satisfaciendo ꝓ pctis nr̃is. j. Pe. ij. Qui pcta nr̃a ipe pertulit in corpe suo vt ꝑ. m. iusti. vi. Scõa lr̃a ẽ h. q rõne aspirationis significat plenitudinẽ spũs̃cti. Et ꝙ sic ō. nõ cõputat inẽ lr̃as cũ sit aspiratio vocꝫ. sic chr̃s nõ cõputat inẽ hoies carnaliter genitos. qz spũ sctõ ẽ ꝟcepts. Tertia lr̃a est c. q a sinistris clausa ꝛ a dextris apta ẽ. ideo significat elargitiõez misericordie q̃ vsus ẽ chr̃s i remediatiõe hũani generis ꝛ gl̃ificatiõe. vt ꝛt Frã. may. Quarta lr̃a ẽ s. q̃ ẽ lr̃a q dẽ alta: tũ i capite ẽ inclinata ꝛ sic significat hũilitatẽ filij dei q descẽdit de celo. Quita lr̃a ẽ u. q a ꝑte iferiori clausa ꝛ a supiori apta: significat fm Frã. may. vtutẽ pauptatis q ad terrena ẽ clausa ꝛ ad celestia apta. hac chr̃s floruit i vita Ultia lr̃a iterat s inclinata: q̃ significat humilez obediẽtiã vsq ad mortẽ crucꝫ fm Franciscũ. Et sic ptz ꝓpositũ. ō Jtez circa ꝑdicta restat de noie chr̃i cur solet scribi ꝑ lr̃as ist̃as: x p c. cũ apice suppositio. Ad qõ rñdet ꝙ huiꝰ est duplex rõ. Una ex ꝑte vocꝫ. qz xp̃s ẽ vocabulũ grecũ: nõ latinũ. ꝛ iõ grecis lr̃is solet scribi. Nã figurata lr̃a ri greco ẽ apud nos. id est latinos ch. ꝛ apõ grecos hec figura ꝑ. ẽ apud nos r. ꝛ c. est s. ergo xp̃s. Alia rõ ex ꝑte significatiõis. qz hec lr̃a x q dr̃ cta ꝑte. Octauiani ĩperatoris cuiꝰ ꝑte fuit natꝰ chr̃s ꝛ scribit in figura crucꝫ: significat crucꝫ chr̃i crucifi pbũ. ꝓ significat passiõis satisfactiõez ꝓ peccatis c. significat coronatiõez. s. resurrectiõis gl̃iose. O q̃ g gl̃iosum nomẽ iesus chr̃s. o vere diuinũ nomẽ. Dicã vtiq̃ cũ Pẽ. Deꝰ in noie tuo saluũ me (fac xp̃e.

Jj Circa scõm ꝓncipale de reuerẽtia iesu nois iesu sit ꝓ cclusione ꝙ hoc nomẽ Jesus adeo est gloriosissimũ vt ꝓ eiꝰ reuerẽtia ois mũdi creatura adorationis exhibeat cultũ. Hoc nõ stat apl̃us ad Phil̃. ij. di. Deꝰ exaltauit illũ ꝛ dedit illi nomẽ qõ ẽ sup omne nomẽ vt in noie iesu oĩe genu flectat celestiũ terrestriũ ꝛ infernoꝝ. ꝛ ois lingua ꝟfiteat qz dñs iesus i gl̃ia ẽ dei patris. Hec ille. Et ꝙ vbis q̃drupler dignitas ꝛ gloria nois iesu colligit. Prima ꝛt sũme exaltationis. Uñ ꝛt ꝙ deꝰ exaltauit illũ ꝛ dedit ei nomẽ sup oẽ nomẽ. Hoc fecit deꝰ q̃ nomẽ iesu sic exaltauit vt ad ipius inuocationem inflictuerẽt flexa pcõꝝ remissionẽ: gr̃e infusionẽ: etnã saluationẽ. ꝛ miraculoꝝ operationẽ: vt ois creatura obediat nomini iesu. vt ptz ex euãgelio ꝛ in hist̃ris ꝑ miracl̃a a scts facta in ō noie in oĩb creaturis. Uñ Chrys. sꝰ. Tãta ẽ virtus nois chr̃i ꝙ nõ solũ visum ꝫ noiatũ facit mirabilia. Jõ Pẽ. ozat dicẽs. Adiuua nos deus salutaris nr̃ ꝛ ꝓpt gl̃iaz nois tui libera nos. ℟ Scõa gl̃ia ꝑmãde deus tionis. Uñ subdit̃: vt in noie iesu flectat oẽ genu zẽ. Nimirꝝ ō nomẽ iesus fuit a ꝓncipio mũdi ab omnibꝰ scts amatũ ꝛ desideratũ. Patꝫ ꝑmo de pr̃iarchis. Naz abraã exultauit vt videret diem iesu: vidit ꝛ gauisus est Joã. viij. Isaac in bñdictiõe nois spe se oblationi cõcessit credens resuscitari. Gen. xxij. Jacob de ō noie expectabat dicens. Gen. xlix. Joseph in bñdictione ꝛ ꝙ figurã appellatꝰ ẽ saluator mũdi Gen. xlj. Item Josue i huiꝰ nois figura introduxit ꝓpl̃m in terrã ꝑmissiõis quã eis sorte diuisit. ꝛ sic de aliis. Scõo ptz in ꝙbis. Nã de huiꝰ nois deo otioꝝ Esa. xxvj. fuit ꝑdicatum di. Dñe nomẽ tuũ ꝛ mortale tuuz in desiderio aie. Et Habacuch. iij. Ego aũt gaudebo i dño ꝛ exul. in deo iesu meo. Et Esdre lib. ij. Revelabit filiꝰ meꝰ iesus his q cũ eo tocũ dabũt. Et erit post hos annos mortis filius meus iesus ꝛ conuertet̃ seculum. Dicit. Jtẽ Eccl. xlij. In sermone eiꝰ silebit virtus: ꝛ collaudationẽ sua placabit abyssum. Sequit. Et plantauit illũ dñs iesus. Hec ibi. Tertio ꝙ ō nomẽ sic multũ amatũ a sanctis patet in apostolis. de quibus scribit Act. v. Ibãt apli gaudẽtes a conspectu ꝟsi. qm̃ digni habi. ꝓ nomine iesu contumeliam pati. Item in hoc noie: apl̃s Paulus adeo delectatus est vt. cccc. vicibꝰ in epl̃is nominauerit. Quarto pacem morte decollatꝰ ter exclamauerit. Quarto pace in martyribꝰ q in hoc noie dulciter tormenta acerbissima tulerũt. vt ptz de Stephano Laurẽtio

Sermo XLI

Vincēcio z alijs mlt̄ſ. Jtē de ſcō Jgnatio legit in legēda. q cū int̄ mlt̄os genera tormētoꝝ non ceſſaret ab iuocatōe nois ieſu: iterrogat⁹ a tor ribꝫ cur ꝟ nomen toties replicaret. Rñdit. Hoc nomē cordi meo iſcptū habeo: z lō ab eo ceſſare nequeo. Poſt mortē ḡ el⁹ cor extrahit̄ z ſcindit̄ z totū inſcriptū ꝟ noīe aureis lr̄is reperit̄. vñ plu res crediderūt. Quinto ptz in pfeſſoribꝫ q̄ p̄ dul cedie h⁹ nois rapti ſepe legunt̄. vt ptz de ſcō frē Egidio z de b. Frāciſco. q audito ꝟ noīe mor la bia lābebat. vñ z Bern̄. Hoc nomē ieſus mel eſt in oze: melos i aure. tubil⁹ in corde. Serto patz ſime z gliant̄ ibat ad carcerē q̄ſi ad epulas. z ſic de alijs mlt̄ legim⁹. ℣ Tertia gl̄ia reuerēde adoratiōis. ℟ ōt ap̄lus. Genu flectat̄ celeſtiū. i. angelorꝫ. terreſtriū. i. hoim z ſternorꝫ. i. demonuꝫ Nimirū ꝟ nomē Jeſus angeli celeſtes reuerēdiſ ſime adorāt. Nec. ix. Exeratus celi re adorat. Et Heb. j. Adorāt cū oēs angeli dei. Jtē terreſtres adorāt. q ecc̄lia p̄apit oibꝫ. extra de ſmu. ecc̄lie. decet domū dei. li. vj. q p̄cipue dū agūt̄ miſſarū ſolennia nomen ꝟ q̄ſcūq; recolit̄ flectant genua cordis z caput inclinēt. Jtē demones adorāt. re mīscūt. Nā mox iuocato ꝟ noīe effugiūt Mar. vi. In no. m. ō. e. Quarta gl̄ia chr̄iane gl̄iatōis mētes z turbati ad illud nomen Pſ. Terribile Un ōt q oīs ligua cfitēt. qz dñs nr̄ ieſus chr̄s in gl̄ia ē dei p̄tis. i. eq̄litate re. Maria ḡ gl̄ia ē chr̄i anis q nomē dñi nr̄i ieſu chr̄i portāt. M Gz nrūt̄ cur chr̄iani a chr̄o denoiant̄ pon⁹ q̄z a ieſu ieſuite vocēt. Rñr q h⁹ vna rō eſt ex pte greci ſer monis. Dic ei Ebrp̄. ſup Mat. q chr̄iani p̄us in iudea z vbiq; vocabāt nazarei. Gz poſtea in grecia apō antiochiā ꝑmutatū ē nomē vt diceret chr̄iani. Un qz hec mutatio noīs facta eſt in gre bebreo. ſ. ieſus. Alia rō eſt ſignificatōis. qz nomē ieſus eſt nomē diuinū z ex ne ſaluti. Ebr̄s aūt ōr vncr⁹. z ſic ē nomē militie chr̄iane ꝟ nomē chr̄iā q norūt ſe cāq; pugiles vnctos in pugna ꝫ mun dū carnē z diabolū Job. vij. Militia ē vita ho minis ſup terr. Un i p̄ti ꝓpetit nob nomē chr̄i p ter militiā ſaluificū. Gz in futuro cū crim⁹ ī ſa lute cōpetet nob nomē chr̄i p ſtre iſtructiōis. qz ꝟ nomē ieſu. i. ſaluti. Tertia rō no deitat̄. Nō ḡ dicimur ieſuite vt iſtruamur q nō tenemur chr̄m imitari in opib⁹ diuinis: puta in miracul̄. Gz chr̄s ē nomē cōpetēs ei rōne būani tatis. z ad ꝟ dicimur chr̄iani vt iſtruamur chr̄m imitari ꝟbere i opib⁹ hūanis ꝟtutū z moꝝ. Lipa nus li. ꝟ abuſ. Nō recte ōr chr̄ianꝫ q chr̄i moribꝫ nō eḡt. O chr̄iane ḡ gl̄iare in noīe chr̄i z ipm imi tare. N Circa ſtūꝫ p̄ncipale de efficacia noīs ieſu ſit ꝺcto q nomē ieſu ꝟtutꝫ ē infinite z oīa po ōis credētib⁹ efficere. vñ Mat. vlt̄. Data eſt mihi oīs po. in ce. z in ter. Et Mat. ix. Dia poſſibilia ſūt credēti. Et ꝟ declarat̄ breuit̄ ex q̄druplici gl̄ia.

Prīa ē pfecte ſcrificatiōis qō fit ꝑ ꝟ nomen. qz vt ſcribit̄. j. Lozꝝ. xij. Neo pōt dicere dñs ieſus ni ſi i ſpūſctō. Lyra. Nemo pōt dicere vere ita q ieſus ſit ꝟacit̄ ipius dñs. z ipe verus. ſ. fuus eius niſi in ſpūſctō p gr̄am inhabitañ. Ad id Bern̄. Hoc inq̄t nomē Jeſus excecatos repat ſenſus. virtutes roborat. vegetat bonos moꝛes: caſtos fouet affect⁹. ire ipetū cohibet. ſupbie tumoꝛem ſedat. iuidie vuln⁹ ſanat. extīguit libidis flāmaz. ſitim tēpat auaricie. z tot⁹ mali ē efficaciſſimū re pulſiuū. z ſic eſt pfectiſſime ſanctificatiuū. Sec cūda gl̄ia ꝓmpte ipetratiōis. ſ. in oīm oz̄one apō deū. Nā Joā. xvj. ōt ſaluator ipe. Amen amē di co vob. ſiq̄d petieritꝫ p̄z ī noīe meo dabit vobis Unde eccl̄ia in fine oz̄onū applicat di. Per dñm nr̄m ieſum z̄. Bern̄. Nemo veſtrū frēs paruipē dat oz̄onē. ſ. in nomīe Jeſu. qm̄ indubitāter da bitur aut id qō petitur: aut melius q̄z qō petitur

Tertia gl̄ia mirifice patratiōis. qz oīa miracu la ꝑ ꝟ nomē ſunt patrata z patrabilia. Mar. vl. Signa eos q̄ in me credūt hec ſequent̄. In noīe meo demonia eijcient: linguis loq̄nt nouis. ſerpē tes tollēt. z ſi mortifer⁹ q̄d biberint nō eos noce bit. Sup egros man⁹ iponēt z bñ bēbūt. Ad id facit qō ſcā Agatha Quinciano cōmināti de di uerſis ſupplicijs: rñdit. Si feras mihi p̄mittas audito chr̄i noīe māſueſcūt. Si ignez adhibeas de celo mihi roꝛē ſaluificū angeli miniſtrēt. ſi pla gas vl̄ tormēta ſgeras ꝑ ſpm̄ſctm̄ deſpicio vni uerſa. Quarta gloria z dignitas nominis Je ſu eſt felicitatiōis iocūde. ſ. in patria. vbi quelibet ania beata hoc nomīe ſignata iocūdabit̄. Apoc. xiij. Electi habebūt nomē ieſu z nomē p̄tis eius ſcriptum in frontib⁹ ſuis ꝓ ſempiterna gloria. Bern̄. ſup Cañ. ſermone. viij. Qui inquit ſequū tur agnū dicunt̄ habere nomen eius z nomen patris eius ſcriptuz in frontib⁹ ſuis. quod eſt de vtriuſq; noticia patris z filij gloriari. Hec ille. O q̄z miſeri qui hoc noīe non inſcribunt̄ vt infi deles. O q̄z magnū ve peccatoꝛibus qui hoc no men in aia deturpant. o q̄z felices z beati q̄ ſic vi uunt chr̄iſtū ieſum imitando vt eius nomen di gne portēt. q̄m vt ſcribit̄ de ꝑſe. diſ. xiij. c. Poſt q̄z deſcendit. Qui a chr̄o chr̄ianus vocat̄: chr̄iſti re gni ꝓceps fit. ſ. vt cōgaudeat z cōregnet in celo eternaliter. O nomē glorioſiſſimū Jeſus. O no men amoꝛoſiſſimū z melliſluuz. o nomē diuinū z ſaluificū. o nomē adorādū oīb⁹ creaturis. o no men ꝟtuoſiſſimū ieſus ieſus ieſus. Laudam⁹ te. benedicimus te. adoramus te. glorificamus te. gratias agimus tibi ꝓpter magnā gloriā tuaz. O p̄dulciſſime Jeſu ꝓpter nomen tuum ſan ctiſſimū da nobis in p̄ſenti graciam z in futuro gloriam. Amen.

In Epipbania domini Sermo primus cum hiſtoria.

De Epiphania domini

Ecce magi ab oriẽte venerũt hierlymã dicẽtes. vbi ẽ q̃ natꝰ ẽ rex iudeoꝝ. Mat.ij.z i euã.bo dierne solemitatꝭ. Quia nẽpe vt canit eccle/sia tribꝰ miraculꝭ ornatũ hunc diẽ sertim colimus. Hodie magos stella duxit ad pſepiũ. hodie vi/nũ ex aq̃ factũ ẽ ad nuptias. hodie a Joãne chri/stus baptizari voluit vt saluaret nos alla. Idcir co charissimi hec dies sũma deuotiõe est venerã da z cũ maria gr̃aꝝactione colẽda. in q̃ saluatoꝛ nr̃ mirabilis miraculꝭ apparuit verꝰ deꝰ. Mirũ cũ esset puer.xiij. dierũ. magi hodie ad ipsum stel la duce venientes ipius deitatẽ adoratiõe ꝓtestati sunt. Uñ hec dies nomiaꝝ Epiphania ab epi qõ est supꝛ: z phanos apparitio. qz stella desup appa ruit chr̃m deũ monstrãs. Jtẽ euoluꝭ fm Bedã annis trigita hodie chr̃s dñs i iordane baptiza/tus ẽ. z ob hoc vocaꝝ hec dies alẽo noie Theopha/nia. a theos qõ ẽ deꝰ. z phanos appino. qz tunc deꝰ trinitas apparuit. Pr̃ in voce di. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ. filiꝰ i carne. spũsctũs i colũbe specie Jtez post b̃ vno ãno cõpleto ipo die chr̃s voca/tus ad nuptias aquã i vinũ mutauit. Et ob hoc vocaꝝ Bethphania. a beth qõ est domꝰ. qz in b̃ miraculo facto in domo chr̃s verꝰ deꝰ apparuit z gl̃iam suã manifestauit. vt scribit Joã.ij. O vẽ g̃ felicissima dies ista z deuota celebritate dignissi/ma. O chr̃iana aia vide q̃nta deꝰ fecꝭ hodie ꝓ tua salute z gr̃as age. Sed qm̃ prima apparitio pci/pue inꝭ alias celebraꝝ hodie: idcirco de illa acci/piũ ẏba pmissa ꝓ nr̃i fmonis themate. In quib tria mysteria notabimꝰ ꝓ b̃ fmone declaranda.

Primũ ẽr regal' adorationis. qõ notaꝝ cũ ẽr.

Secm̃ dicit̃ ortẽtalis vocatiõis (Ecce magi qz dicit̃ ab oriente venerunt.

Tertiũ dicit̃ historialis ꝓsecutiõis. qualiter. s. venerũt chr̃m querere z adorare.

Circa pmũ de adoratiõe regũ eo q̃ istos ma/gos eccl'ia tenet fuisse reges. iuxta illõ pſ. Reges tharsis z isule mu. of. zc. Queritꝭ g̃ prima fronte. cur chr̃s dñs i sua ifantia voluit adorari a regi/bus. Rõ qõnis ẽ. qz chr̃s i sua icarnatiõe natiuita/teꝫ z vita vsq̃ ad mortẽ voluit cẽ in oĩb actib bũillimꝰ. Uñ ẽ ẏgie bũillima natꝰ ẽ. i loco bũilli mo. i. in stabulo. i societate bũillima. qz iter bru/ta aialia poni voluit i pſepio. pãnis vilib z bũi lib inuolui. more alioꝝ pcõꝝ hoim ad circũcisi onẽ se humiliare zc. Quid est g̃ q̃ magnis a re/gib voluit adorari z mũdanis apꝛs thesaurꝭ si/bi oblatꝭ mũerari is q̃. s. venerat oia mundana z oẽm pompã ꝓtẽnẽda docere. Ad hec rñdeꝛ ꝓ cõ/clusiõe q̃ vicꝭ sũme ꝓgrũebat vt chr̃s dei filius natꝰ adoraretꝛ a magnis regib. z b̃ pl'ib rõnib.

Prima rõ ꝓphetice adimpletiõis.

Secõa rõ diuine manifestatiõis.

Tertia rõ mystice ſgnificationis.

Quarta ratio nostre instructionis.

Prĩa rõ ꝓphetice adimpletiõis. qz ꝓ ꝓphetas fue/rat p̃nũciatũ q̃ chr̃s dñs veniẽs in mũdũ debeꝭ ret a regib adorari. Gz vbi b̃. Rñdeꝛ q̃ b̃ prio fuit p̃dictũ. lxxj. pſ. ꝓ dauid di. Reges tharsis z insule mũera offerent: reges arabũ z saba dona adducẽt. Ut eĩm notat glo. isti reges de istꝭ quin/q̃ eĩs fuerũt. z historie referũt clariꝰ q̃ primus hoꝝ Caspar regnabat tũc in insula famosissima q̃ ẽr Egriso in q̃ corpꝰ bti Thome apli ẽr qescere. z i tharsis Indie. vñ ẽr rex tharsis z insule. Secõs rex. s. Balthasar tũc regnabat in saba. in q̃ pluri/ma aromata crescũt z de arboribꝰ ad modũ gu/mi stillãt. Tertiꝰ Melchior tunc regnabat in Ara bia i q̃ ẽ mõs syon. cuiꝰ auꝝ rubicũdũ ẽ. z sic ꝓ ꝓphetia. Jtẽ scõ fuit b̃ p̃dictũ ꝓ Esa. c. vj. dicẽtes Dẽs de saba veniẽt auꝝ z thus deferẽtes z laus dẽ dño annũciãtes. qõ fm Lyr̃. expositores cõi/dicũt impletũ in istis regib. z tõ subdit: oẽs. qz ꝓsi subiecti in illis regib ẏtualiꝭ ꝓtinebant. Di cunt etiã de saba. qz ve ẽr in bisto. scholastica ibi est fluuius saba a q̃ z sabea ẽr regio. q̃ fluuiꝰ ha/it ꝓ z circa illa regna oia. Jtẽ tertio ꝓphetarũ erat Tob. xv. Luce splẽdida fulgẽb hierlm. nationes de lõginq̃ veniẽt ad te z mũera deferẽtes adorat bũt in te dñm. Et sic patz. Secõa rõ diuine manifestatiõis vt daretcat. qz iste puer natꝰ ẽ rex regũ z dñs dñantiũ. sic̃ scribit Apoc. xix. imo oĩs ipe deus. vñ ne putaretꝭ esse tm̃mõ hõ purus: sꝫ etiã sũmus deus: decuit vt in assũpte carnis bũi litate ptãtis dignitas nõ amitteretꝭ vt in christo pue ro nõ tm̃mõ essent bũillia z ifima. sꝫ etiã diuinita tis sublimia z excelsa: sic̃ ait Hilariꝰ lib. ij. de tri. Proinde Piero. sup epl'am ad Heb. ẽr sic. Ua spiciꝭ cunas chr̃i vide pir z celũ. i. celi stellam. Ua gientẽ in pſepe intueꝭ infantẽ. sꝫ angelos sil'au/scultra laudãtes. Herodes pſeqr̃. sꝫ adorãt ma/gi. Ignorãt pharisei sꝫ stella demõstrat. baptizat a seruo. sꝫ vox dei desup ronãtis audit. aqs timet gr̃. sꝫ colũba imo spũsctũs in colũba descẽdit. Deille. Et sic patz. Tertia rõ mystice sig/nificatiõis. qz ꝓ hoc fcaꝝ q̃ chr̃m fideliꝭ credens tes z adorãtes ve reges fr̃ in pñti ꝓ gr̃am. qz ve ẽr. Hre. Fuire deo regnare ẽ. vñ Eccl'i. x. Magni/est iudex z potẽs in honore: z nõ est maior illo q̃ timet deũ. Imo timens deũ maior est rege. sed z in futuro ve regnabit celestꝭ. regnabũt eĩm rales cũ deo z agno in secla scl'oꝝ Apoc. vl. Jo. qz chr̃iani in baptismo tanq̃ reges inunguꝭ z in tribꝰ pñis corpis. sic̃ notaꝝ di. xj. Eccl'iasticaꝝ. ac de ẏle. di. iij. Deũ. z c. Post q̃ descẽdit. ac c. se. sꝫ in pectore vtriq̃ re. i scapul' z in vtrice. Gz gr̃e in pectore vtriq̃ re/gal' dignitas in aia ꝓ gr̃am q̃ regere habꝭ oñdaꝝ regal' dignitas in corpꝰ ne peccet. Quare in scapul' vtriq̃ datur regal' dignitas in seruiẽdo chr̃o z oĩ cruꝭ cis eius. i. pnie ve suppoꝛtãdo. Jtẽ gr̃e in vertice ptz in dicto c. Post q̃. qz vt regni chr̃i z sic corꝰ ne gl'ie ꝓceps significet. O g̃ stulti z tardi: imo duro corde chr̃iani cur nõ curaꝭ

Sermo XLII

vestrā tantā glīam amittere z dignitatē regiā. sed ꝓ vili stercore pcī reīcīs coronā. nec curas icurre penam eternā. Ue ve ve vob miseris. Quarta rō hūane īstructiōis vt doceamur ꝙ illi soli chīm iuenire merent z i celo videre q̄ sup suis sensualitatib⁹ reges sūt z a pcīs cohibēdo regnū dei possidēt ꝓ fidē chīi Lu. xvij. Regnū dī ira vos ē. Seneca. Multos reges: si rō te rexe rit. Tull⁹ li. Dis sapies liber. ois stult⁹ seru⁹ reputatur. Nec impator boc genere dignus quō vel cur liberto impabit q̄ suis cupiditatib⁹ ipe carnalitatī z diabolo in mūdo ꝓ varia vicia fuī rare nō pōt. Hz heu q̄ multi nūc sūt chīani qui unt q̄ nedū reges. sz nec ifimi milites chīi esse vo lūt. Iz pon⁹ volūt i cōpeditib⁹ z carcere diaboli ia cere ꝓ pcīs. vñ Hzeg. Stultū ē furere diabolo q̄ nullo placak obsequo. Quos em icētores habui mus i culpis: rorores bēbim⁹ in penis. O vere bruīs aialib⁹ peiores. qm illa cauent pedicas z morte. isti aūt festināt ad eīnā morte Beī. O vti nā aie pcōr boim cēnt sicut aie bruto. q̄ꝓ post morte aie mor corrūpūt. illoꝝ aūt aie cruciabūt

§ Circa scdm ꝓncipale de oriētaliū Cīne fine. gētiū vocatōe ꝓmaria q̄rit. cur de⁹ ꝓmittas gen tū fidei chīiane vocare voluit pon⁹ ab oriēte q̄ ab alia regiōe. Et rō. qz vt dr Aug. isti magi erant ꝓmitte gētiū in chīm credētiū. Hz fides chīi erat ꝓtotū mūdū dilatāda. cur ḡ nō ab alijs partib⁹ mūdi. Iz pon⁹ ab oriēte voluit ꝓmittas fidei vo gruebat ꝓmittas gentiū fidei chīiane vocari ad christum ab oriēte: magis q̄ ab alia mūdi parte Et boc q̄druplici ratione.

Prima rō odiose ꝑuaricationis.
Hcda rō vicīose defedationis.
Tertia rō primarie maledictiōis.
Quarta rō ꝓfusionis lingue z variationis.

Prima rō odiose ꝑuaricatiōis. qz exq̄ in illa ꝓte oriētali oriū babuit ꝓma ꝑuaricatio boim: erat illa ꝓs odiosa deo z angelis z boib⁹. Nā hō pec cauit ꝓmo i gadiso vbi ꝓdidit originalē iusticiaz z incurrit pcī maculā z oēm miseriā huius vite Est aūt gadisus i oriēte fm Damask. z ꝓcor. oēs illa ꝓs mūdi erat odiosa Sap. xviij. Odio ē deo impi⁹ z ipietas ei⁹. Voluit ḡ deus vt vbi fuerat ꝓncipiū nře ꝑuaricatiōis z ruine: inde ꝓmo ꝓdi ret i gētib⁹ ꝓncipiū nře viuificatiōis: vt vbi abū dauit delictū ibi ꝓmo abūdaret z gr̄a Rho. vij. Et vt vñ oriē lux visibil' solis: inde oriret lux spūalis. oriētē vt ait Damask. li. iij. c. iij. ad significandū vnīq̄ q̄ culpā ibi ortā post dorsuz posuerat: nec vic⁹ ad puniēdū ꝓsiderare volebat Esa. xxxviij. Protecisti post tergū tuū oīa pcā mea. Et Ps. oriat di. Anerte faciē tuam a pcīs meis zc. Hcda rō vicīose defedatiōis. Nā ꝓs oriētal' ñ solū ꝓmā illā ꝑuaricationē initiauit. sed z mari nius pcīs ibi exort⁹ fedata fuit z maculata. Ni

mirū supbia z inobedientia ibi orta fuit in ꝓmis parentib⁹. Auaricia z oppssio alioꝝ in Nemroth qui ꝓm⁹ cepit potēs esse i tra. z turrim babel ce pit edificare. rapinas z latrocinia exercuit ꝓmus pondera z mēsuras z terminos ꝓm⁹ posuit zc. Itez luxuria ibi cepit z viguit in Lamech primo bigamo. Inuidia ira z sanguis effusio in Cain fratricida. deniq̄ idolatria ibi orta est. Rex nan q̄ Ninus q̄ edificauit ciuitatē Ninue: quā suo noīe appellauit: patris sui Beli q̄ rex fuerat baby lonie imaginē fecit in sui doloris solacīū. Cui tā tam reuerentiā exhibebat vt oīb⁹ reis ad illā con fugientib⁹ parceret. z ideo hoīes regni eius diui nos honores imagini ipendere ceperūt. Huius exemplo plurimi charis suis mortuis imagines dedicarūt. z sic ab idolo Beli ceca idola in mū do trarerūt originē: vt dicit magister in historia scholastica. Exq̄ itaq̄ in oriēte orta fuit multipli citas vicioꝝ. iō deus venies in carnē voluit mū dare illā ptē ꝑ apparitiōes noui sideris z fidei chīi ortū i magis: vt vbi cepat macula ibi inciper san ctificatio. z sic contraria ꝓtrarijs curarent.

Tertia rō ꝓmarie maledictiōis. qz ibi ꝓma maledictio fuit lata contra boiem. vbi maledixit etiā de⁹ terre dī. Maledicta tra in ope tuo. Beñ. iij. Voluit ḡ de⁹ vt vbi orta fuit ꝓma maledictio ibi in gētib⁹ oriret ꝓma bñdictio. Hinc est q̄ cū iudei adorēt ad occidentē. saraceni ad meridiez. chriſtiani adorāt ad oriētē. q̄ fm Damask. est tra ditio apl'oꝝ. ad significādū q̄ ortus est sol iusti cie chīs cui⁹ fidei z gr̄e prima bñdictio orta fuit in oriente: in istis. s. brīs magis. Quarta rō ꝓfu sionis lingue z diuersificatiōis. Nā post mortez Noe vt a diluuio esset securi: voluerūt filij boim turrim edificare vsq̄ in celū: z ciuitatē iuxta eam in cāpo sennaar. De⁹ āt ꝓfudit liguas eoꝝ ibi z diuisit eos i vniuersaz terrā ex illo loco orientis z idcirco vocatū est nomē eius babel vel ciuitas babylon. i. ꝓfusio. qz ibi ꝓfusū est labiū vniuerse terre. vt hec habent Beñ. xj. Et iō cōgruū fuit q̄ adunatiōis gētiū i fide chīi ortus esset in oriente sicut z diuisiōis linguaꝝ gentiū ortus ibi cepat.

O ve ḡ mira dei sapia i oīb⁹ z supmirāda i fide catholica in q̄ oīa sr̄ rōnabilissima z fidelissima.

§ Circa tertiū ꝓncipale de historia bui⁹ aduē tus magoꝝ quā ꝓsequ libeat ꝓ deuotiōe apocri fa rescidēn. Aduertēdū itaq̄ q̄ vt Remigi⁹ dicit. q̄uis de istis magis varie sint opiniones. magis tn est credēdū q̄ fuerint de genere Balaā sacer dotis Madian. ꝓphete gētil. Dic nepe ꝓphetaue rat de chīo nascituro: vt hi Nūeri. xxiij. dicēs sic Orietur stella ex iacob: z cōsurget virga de isrl' z per cutiet duces Moab. vastabitq̄ oēs filios seth. de iacob erit q̄ dñabit zc. Ly. Orietur stella. s. chīs significās. Nā ista stella apparens christū magis indicauit q̄ fuerūt excitati ex ꝓphetia ista ad req rendū chīm z adorandū. Et ꝓsurget virga. i. chīs ꝓter ptātē regiā. z peutiet duces Moab. i. ido

latras z demões. Et vastabit oēs filios Heth. id est oēs pp'os subiciet fidei catholice ante finē mūdi. De Heth ei egressi sē oēs pp'i. qz Abel mortuꝰ ē sine filijs. Filij aūt Cain fuerunt oēs deleti in diluuio. De Iacob erit q̄ dñabit̄.s. vniuersalit̄ qz chīo data ē oīs ptās ī celo z ī terra. Hec Lyra Itaqz nationes Balaā credebāt certissime hāc pphetiā ipleri. Erat aūt circa metas Indie mons noīe vaus q̄ ōr victorial'. z alijs mōtib⁹ pemine bat inibi existētib⁹. vbi solitus erat obseruari speculatores ꝰ hostiū ipetū. Cū aūt pp'e terre illius astronomie multū intēt⁹ foret: audissentqz christū p pphas pnūciatū: obseruabāt sollicite de stella pdicta p Balaā. Un ōr Ebryc. in originali sup Mat. Elegerūt ex seipsis.xij. viros sapientes sub stipēdijs.s.publicꝫ. e q̄b cū q̄s moriebat̄ alius ī locū eius substituebat̄: q̄ p singulos annos post mēsem ascēdebāt sup illū mōtē victorialem z trib⁹ diebꝫ ibidē morātes se lauabāt z orabant deū vt illā stellam quā Balaam pdixerat videre mererent̄. Un fama hui⁹ stelle in gtib⁹ ill' orientalib⁹ multū excreuit. ℟ Factuz est aūt diuina ordinatiōe q̄ in nocte natiuitat̄ christi isti more solito sup dictū montē vigilarēt z orarēt. Et ecce hora q̄ nat⁹ ē chīs viderūt stellā magnā ad modū solis pfulgidā. in q̄ vt idem Ebryc. ait videbatur forma pulcerrimi pueri: sup cui⁹ caput crux splēdebat q̄ ipos magos allocuta est di. Natus est hodie rex iudeoꝝ. q̄ est expectatio gētiū z dñator eaꝝ. ite velociꝰ in terrā iuda z ipm inuenietis Ista aūt stella stetit p nocē z diē sic fulgens: nec claritate solis offuscabat̄. Un vniuersi videntes mirabant̄. Externa ḡ allocutiōe z iterno spūssancti instinctu moti isti magi: q̄ q̄ dē sic dicunt̄ vt ōr Lyra. nō ab arte magica sz a magnitudine scie. q̄ etiā dicti sunt reges. qz illo tpe pbi sapientes regēbāt: mor se pparantes iter ceperūt cū mlt'itudie comitatuū vt decet tales pncipes. Et ecce stella eos pcedebat q̄ cū euntib⁹ ibat: z cū stantib⁹ stabat. z in nocte omia eoꝝ itinera illuminabat. imo nox ipis videbat̄ esse dies. nec ciuitates eis claudebātur pter pacē vniuersalē in toto mūdo sub ipio rhomano. z montes z paludes ac flumia in via fuerūt absqz ipedimēto ipis. Sup q̄b mirātes z de ducatu stelle pūtis gaudētes tanto magis estuabāt ad iter pagendū adeo vt nec die nec nocte q̄escerēt aut bospitia capent aut cibū vel potū appeterent ipi exercitus z iumenta. nec fatigia sentirēt: deo hec oparante q̄ pōt oīa in omnib⁹. Sicqz xij. die a chīi natiuitate puenerūt ad hierl'm. De eoꝝ celeri trāsitu quō tāpuo tpe ab oriente in hierusalē q̄ est sita ī medio ēre potuerīt puēire Remigi⁹ ōr. q̄ ipe puer chīs de⁹ potuit tābreui spacio p ducere. Et sic ḃ factū ē miracl'ose. Hiero. aūt ōr q̄ sup dromedarios venerūt q̄ sūt tā velocissimi vt vna die currāt q̄tū curreret equ⁹ in trib⁹. Lyra sup Mat. ōr q̄ illa terra vbi habitabat Balaā de cui⁹ stirpe isti fuerāt nō tāmultū distabat a iudea ad oriētez q̄n bñ potuerint venire. Et sic ptz. ¶ Cū ḡ bri magi hodie in mane hierusalem aduenissent. ecce circa fines hierusalez stella disparuit diuina dispositiōe vt necesse haberent recurrere ad ciuitatē regiā z ibi de chīo nato inquirere: fm Ly. Hoc voluit de⁹. Cū pp'e chīm vt ei⁹ natiuitas in ciuitate regia hierusalē nunciaret̄ z p ꝓñs iudei chīm nō recipientes ierecusabiles redderēt. Cū pter magos vt prius cōmoniti signo celesti z tā ꝓfirmādi dicto pphetico ex doctoꝝ beb braicoꝝ respōso certioꝝ fierēt duplici testimonio. Intrātes ḡ hierl'm: regē Herodē adeūt. z ipt vtpote supiozi ḃ negociū exponunt di. Ubi est q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ. Uidim⁹ enī stellā eius in oriente z venimus adorare eū cū muneribꝫ. Gz herodes hec audiēs turbatus est z oīs hierosolyma cū illo. Nimiꝝ ipe herodes turbat⁹ ē. ō qz suspicat⁹ iudeoꝝ regē tpalē legitimū natū expauit. se tanqz alienigenā expellēdū. Hierosolyma aūt regi Herodi fauorē adulatorie oīa dēs turbata ē: vt dicūt doct̄. Volens ḡ herodes chīm pdere cepit de loco natiuitat̄ chīi inq̄rere z quocā oēs ī hierusalez sacerdotes z scribas ac doctores existentes scisitabat̄ ab eis vbi chīs nasceret̄. Illi rūderūt fm q̄ scriptū fuerat Mich. v. q̄ in Bethleem iude. Tūc herodes audito loco natiuitatis chīi: volēs z tps scire: clā vocat̄ magos. i. occulte. q̄ voluit ꝓsilū latere: diligēt̄ didicit ab eis tps stelle que apparuit eis. Et tandē mittēs eos ī Bethleē fraudulēt̄ ꝓmittens obsequiū: dixit. Ite z inquirite diligēter de puero. z cū inueneritis renūciate mihi: vt z ego veniēs adorē eū. Qui cū hierusalē exiuissent. ecce stella more solito antecedēs apparuit eis dē. Qua visa gauisi sunt gaudio magnovalde. ¶ Dicit aūt in legēda Coloniēsi. q̄ dū irent magi ab hierl'm in Bethleē q̄ duobꝰ miliarib⁹ distat. erāt cū pastores q̄b⁹ angelus apparuerat nō lōge a via cū gregib⁹. q̄ cū vidissent stellā pfulgidā z exercitū comitātē obuiauerūt ei di. Nob etiā inquirit̄ pridē angelus dñi cū silī claritate apparuit: z natū saluatorē ānūciauit. Factaqz ē cū angelo mlt'itudo milīne celestis laudantiū deū z di. Gloria in al. deo. z ī ter. pax. Accessim⁹ q̄z bethleē z puerꝫ in pspelo reppe rim⁹ ī diuersorio iuxta bethleē in fine platee. q̄b⁹ reges isti dona dederūt p gaudioso nūcio Quāo aūt bethleē appropinq̄bāt. tāto stella magis fulgebat vsqz dū veniēs staret sup tugurium vbi erat puer. ī q̄ tugurio tantos radios diffudit vt oīa in illo fulgere viderent̄ sic sol. Intrātes ḡ reges domū inuenerūt puerꝫ cū maria mr̄e ei⁹. Uiso q̄z q̄z diuio splēdore q̄ de facie pueri i gremio matris existentis ꝓcedebat. deū hunc crediderūt. z flexis genib⁹ singuli adorauerūt. z hec munera obtulerūt. s. aurū thus z myrrhā. lachrymāres p dulci deuotiōe. Et vt ōr Simō ō Cassia. brā vgo sup cepit illa dona ad pia offerētiū ꝓsolatione. p cuilibet oblatiōe deo gras agēs iclinato capite. z

paucis ꝓbis ipos in fide chri ꝓformas. Tandē miraculosi splēdoris terroꝛe ꝓ reuerētia cōcussi exterūt z ad hospitia se ꝓuerteꝝ. cibū in leticia sū ꝯs ad ipos ꝓcurrētibꝫ q audierant z viderāt de somnis acceptō ne redirēt ad herodē: p aliā viā uote recitabant. Et eadē nocte ab angelo rōso in reuersi sunt in regionē suaz. Et nos ḡ charissimi adoꝛemus chm z rogemus vt det nobis gram z gloziam Amen.

In Epiphania dñi Sermo. ij. de stella apparē te z cuo qualitate.

Ecce stella quā vi derant in oziēte antecedebat eos vs qdū veniēs staret supra (scz ihesus) Mat. ij. ¶ Hodie vbi erat puer (scz ihesus) Mat. ij. ¶ Hodie adoꝛandū venerūt ab oziente. In quo sacro ma gnū est nobis gaudiū. Tū qz chis verus deus z dñs celi p stellā z angelicā obsequio stratē cōpro batur ꝓ nra salute foze nat⁹ ex ꝟgine. z sic fides detractis chri roboraꝝ. Tū qz spes nra augmen taꝝ cū audimus in ꝓmozdio natiuitatis chri vo gin quo magos ad fidē z eternā in chro salutem casse non solū de ꝓpe pastoꝛes vicz. sed z de lon Aug. in ser. Nup inqt celebꝛauim⁹ diē quo ex iu deis dñs nat⁹ est. hodie celebꝛam⁹ quo a genti bus adoꝛatus est. qñ salus ex iudeis. sz hec sa lus vsqꝫ ad fines terre. Nam z illo die pastoꝛes adoꝛauerūt: hodie magi. Illis angel⁹. istis stella nunciauit. Hec z plura ibi. Tū deniqꝫ qz charis tas inflāmaꝝ cuz p spūscti gratiā q illustrati su mus nos chriani z ꝓ ꝓpheraꝝ testimonia ac san magoꝝ chm dei filiū affectuose inqrere: ipm ad coꝛ oim documēta instruimur exēplo sanctoꝝ oꝛare: ipsiqꝫ deseruire tota mētis deuotiōe. Exul tem⁹ ḡ z letemur charissimi z dem⁹ gliaz deo. qz sīē magi stella anecedente ꝓuenerūt ad chm: sic z nos spūscti gra ꝓuenīte chm dñm inueniem⁹ eū ipo regnaturi. Un ꝓ exēplo doꝛ in ꝟbis ꝓmis In qbꝫ ꝟbis ostēdit nobilitas but⁹ stelle ex tri bus. Fm q tria mysteria notabim⁹ in ꝟbis sermone. Primū doꝛ mirabil⁹ apparitiōis. ꝟ notaꝝ. cum doꝛ. Ecce stella. Ecce ei ē nota demōstratiōis. qz antecedebat eos. Scōm doꝛ nobil⁹ ꝓditiōis. qz antecedebat eos. Tertiū doꝛ amabilis ꝓsolatiōis: ibi. Usqꝫdum veniēs staret supra vbi erat puer Jesus.

¶ Circa ꝓmū de mirabili q̄itate huius stelle sic ꝓ ꝓcione. q chis de ꝟgine nat⁹ vt ostēdaꝝ celi esse dñs fecit apparere sīdus ꝓ cūctis mirabilius Declaraꝝ fm Fran. de Maro. qz legim⁹ in sacra scptura q̄tuoꝛ ꝓmaxime miracula in coꝛpoꝛibꝫ supceleſtibꝫ ab ipso deo facta vel ostēsa. Primū est miraculū stationis: vt pater Josue. x. qñ sol z luna steterūt imobiliter spacio vnius diei donec vlciscereꝝ se gens israel de inimicis suis. Se cundū fuit miraculū retrocessionis. vt patz Esa. xxxviij. qñ ꝛge Ezechie regis retrocessit sol decē li neis ꝓ gd⁹ qs ascēderat. z ita fuit i luna ac stellis aliꝭ ad regularitatē seruādā fm eundē Francis.

Tertiū fuit miraculū eclipzatiōis qñ in passio ne chri eclipzat⁹ est sol z luna ꝓ vniuersam terrā. Mat. c. penul. Quartū fuit miraculū apparen tis detractiōis. qñ vidit scz Joānes q̄ cauda dra conis trahebat tertiā ptē stellaꝝ celi z misit eas in terrā. Apocal. xij. In q̄ significabaꝝ q̄ in hoc mūdo sūt boies triū genez. s. Innocentū. penitē tiū. z in pctis ꝓseuerantiū vel impenitentiū. Hāc tertiā partē. s. pctoꝝ detrahit diabolus in infer nū. O ḡ supbe. o auare. o luxuriose. o homicida. o q̄cūqꝫ pctoꝛ age pniam: alioq̄n scito te in infer nū demergendū z diabolo tradenduz. Sed ecce chis dñs vt suā dignitatē z pietatē diuinā demō straret. oia hec ꝑdicta mirabilia i stella suc natiui tatis oñdere voluit. Primū miraculū statio nis. qz hec stella cū staret magi: stabat. z cū irent ꝑcedebat. q̄ significabaꝝ chri pietas diuina q̄ nos ꝓuenit ꝓ suā gram vt bonuz velim⁹. z cooꝛaꝝ vt ꝓficiamus: ac subseq̄ vt gl̄ificemur in chro ad quē tēdimus. Aug. de natura z gra. Gratia inqt ꝓuenit nos vt vocemur. subsequit. vt glorifice mur. Scōm miraculū retrocessionis ostēdit in hac stella dū ꝓuenies ab oziente ꝑcedēdo ma gos ad mediū mundi. i. hierl'm inde ꝓduceū. ad bethleem mouebaꝝ ad aquilonē versus meridiē quia tribus Beniamin in qua erat hierl'm erat ab aquilone. z trib⁹ iuda in q̄ erat Bethleez erat a meridie. Josue. xviij. Quo significabaꝝ in chro diuina bonitas q̄ nullū spernit. ex omnib⁹ mun di partib⁹. s. oziente: meridie: aquilone: z occiden te patus est vocare boies ad sui cognitionē z sa lutē. j. Timo. ij. Qui vult oēs boies saluos fieri z ad agnitionē veritatis. i. chri venire. Tertiū miraculū eclipzatiōis in hac stella fuit qñ in hie rusalē aduenientibꝫ magis disparuit. Et hoc signi ficabat. qz ibi. s. in hierl'm chis erat ꝓ salute nra moꝛiturus. Quartū miraculū detractionis in in hac stella apparuit: quia nunqꝫ in celo aereo postea apparuit. Sz nihilominus in die iudicij toti mundo ipius ꝟitas stelle z chri iesu diuitas apparebit ad gaudiū z felicē iocunditatē fideliuz z bonoꝝ. necnō ad turbatiōez z dānationē ma loꝝ z infideliū. Un hoc fuit significatuz qñ visa stella ista magi fideles gaudebāt. Herodes au tē z hierl'yma infideles turbabanꝫ z timebant. Aug. in ser. Quid erit tribunal iudicantis qñ su ꝓbos reges cuna terrebat infantis. Pie timeant reges ad patris dextrā tā sedentē: quē rex impi⁹ scz herodes timuit adhuc matris vbera lābentē. Hec ille. ¶ Sed de stella ista mirabili q̄stio nes plures occurrunt ꝑtractande. fm scz genera causaꝝ. Prima questio vtrū hec stella fuerit

vera stella aut tm̃mō sil'itudīaria ſm suā formā. Et rō q̄stiōis hui⁹ ē. qz ſm Chryſ. videbat in ea forma pueri q̄ z magos allocuta est di. Nat⁹ est hodie rex iudeoꝝ. ite velociꝰ i crā iuda z ipm inueniet. Sz ad hec rñdet ſm Fran. maro. z ꝓcor. doc. cōit. q̄ q̄uis sic recitat Remigi⁹ in origiali aliq̄ dixerint stellā istā fuisse spm̃ scm̃: q̄ sic discipul' i flāma ignis apparuit. ita z his regib⁹ i specie stelle. Alij āt direct fuisse āgelū q̄ i tali specie magos ē allocut⁹ ſm Chryſ. Uerior tm̃ z cōior ē opinio doctoꝝ q̄ fuit stella realiter de nouo creata. Un̄ sup illo verbo. Uidim⁹ stellā ei⁹. Glo. dicit ꝑtiā. qz hāc de⁹ creauit ad oñsionē chr̄i. Et Grego. i hom. ōt. q̄ sig̃ fidei nr̄e sūt verissima. nō fuit g̃ stella sil'itudīaria sz vera. Nec obstat p̄dicta allocutio. qz potuit magos alloq̄ angel⁹ dirigens hāc stellā. z ipe angel⁹ apparere potuit magis in forma talis pueri existente vera stella. D

Scōa q̄stio q̄s ꝓduxit vel creauit eā: Rñr ſm Frā. maro. q̄ solus de⁹ ipaz creauit sicut z alias stellas sine ministerio angeloꝝ. Nam ōt Aug⁹. sup Gen̄. ꝯ manicheos q̄ i creatiōe stellaꝝ āgeli nil facere potuerūt ab initio. vñ sol⁹ deus creauit potētia em̃ creādi soli⁹ dei est. nec creature cōicat. vt ptz. ij. sen. di. j. q̄uis postea āgel⁹ mouerit ipaz E Tertia q̄stio. ex q̄ matīa facta sit: z q̄ finaliť deuēit. Rñdet ſm eūdē Frā. maro. q̄ licz de⁹ potuit eaz creare de nihilo: creare tm̃ voluit ex aliq̄ materia volūtate sua: sicut z mūdū creando potuit celum z stellas creasse ex nihilo. voluit tm̃ ex matīa ꝑma creare volūtat̄ bñplacito. Sed de q̄li matīa hāc stellā ꝓduxerit vtr̄ de corruptibili vel incorruptibili: ōr cōit. q̄ de matīa corruptibili z q̄ expleto ministerio fuerit in p̄tiacentē materiā redacta. Tñ idē Frā. maro. declīat ad istā opinionē. q̄. s. ista stella sit creata ex illa luce ex qua formata sūt corpa celestia in ꝓncipio. ita q̄ aliq̄ portio illi⁹ luc̄ sit reſuata a ꝓncipio diuia ꝓuidētia de q̄ fieret ista stella. Dmōi motiuuz est opinios vt esset hec stella de natura aliaꝝ stellaꝝ z ō corpe q̄nte essētie q̄ incorruptibilť ē. z q̄ ió putať q̄ sit alicubi reseruata vsq̄ ad die iudicij. sic z de alijs insignijs dñice passiōis tenet Chryſ. Et q̄ tūc apparebit in ꝓfusionē icredulorꝝ: atq̄ postea ꝑpetuo manebit i celo cū alijs dñic̄ isignijs. Et rōnis ei⁹ motiuū ē. qz hec stella creata est i signū quēadmodū z de alijs stell' legiť. imo facta est in signū maī⁹ (vtpote ipi⁹ chr̄i) q̄z alie stelle q̄ sť date in signū tēpoꝝ q̄ nō sť ꝑpetuo manētia. Nam post die iudicij tps ap̄li⁹ nō erit. Sz ipe chr̄s i cuius signū hec stella ē data sempitn⁹ ē. g̃ z illa stella nō ꝓuabiť fine suo i ꝑpetuū. z p ꝓns rō. Sed hec secretiora deo soli cōmitten: liceat tenere opinatiue. z ſm q̄ deuotio exposcit pie credēdū iuxta doctoꝝ dicta. Nimiꝝ B certū est q̄ dñs iesus oī potētia sua vtr̄uq̄z potuit. s. vl' hāc stellā redegiť se in p̄tiacentē materiā. vel etiā ipaz ꝓduasse ꝑpetuo manendā ſm q̄ sibi placet. Hoc tm̃ nob⁹ est curandū vt desleam⁹ petā nr̄a coram ipo: quia ipe est dñs de⁹ nr̄. O bone iesu te oīs creatura celesť ſ parit̄ z terrestris fateť qz vere de⁹ oīm es.

U Circa scōm p̄ncipale de nobili ꝓditōe h⁹ stelle accipiamus ꝓ ꝓclone q̄ hec magoꝝ stella sup oīa alia sidera ē a deo predicta nobilitate p̄clara Ut em̃ colligiť ex dictis sctoꝝ ista stella differebat ab alijs in multiplici nobilitate ꝓtertarū ꝗs reducem⁹ causa breuitatis ad q̄ttuor p̄ncipalia. Precellebat em̃ primo in mirabili apparentia. Scō in mirabili refulgentia. Tertio in mirabili motu z tēdentia. Quarto in mirabili influentia. O charissimi in chr̄o ecce magi isti ꝓ hāc stellam didicerunt salutis viam. Discamus g̃ z nos per ipam. Un̄ p̄ma nobilitas stelle h⁹ claruit in chr̄s. i ista mirabili apparētia. Prio qz dicente Chryſ. i ista stella apparuit forma pulcerrimi pueri: in cuius fr̄onte crux splēdebat. In q̄ ducebant̄ magi. z nos docemur q̄ necessariū est ad salutē chr̄i fidei hic tā de ei⁹ diuia incarnatione z natiuitate puerili q̄ etiā de ei⁹ crucis passione z morte. z sic verū ipm deū z hoiem credere. Un̄ Leo papa in ser. ōr. Hoc ē qō iustificat ipios. B ē qō ex pctōribus facit sctos: si in vno eodēq̄ dño Jesu chr̄o z vera dānatas z va credať hūanitas. Etiā subdit di. Bā rotas z va credať hūanitas. Etiā subdit di. Bā rorādā g̃ hāc fidē ex magno factū ē diuie pietatis cōsilio vt gēs in longinq̄ orbēt̄ al' plage regione cōsistēs signū nati pueri q̄ sup oēs esset regnaturus acciper. Scōo qz alie stelle q̄uis apparent ꝓpe i firmamēto: tm̃ q̄libz stella firmamēti maior ē ota terra multo: vt ōr Ptolome⁹. Ista aut̄ q̄uis esset pua: forte duoꝝ vel trium cubitoꝝ ſm aliq̄ rē libri ꝓfoꝛmitatū. cm̃ ꝓpe ꝓpinquitatē videbatur maior ceteris stellis firmamēti: q̄ docemur credere chr̄m quulū magnū fore deū. Tertio qz alie stelle sūt apparētes i celo. ista aut̄ erat in aere. medio ditullio ꝓxima terre ſm fulgentiū. Ex hoc docet chr̄m de celis descēdisse i v̄gis vtr̄ꝝ. q̄ v̄go licz sit ꝓxia terre in q̄ntū bō. altior tm̃ erat celesti ꝓuersatione ꝓ vite ꝓclatōis diuie altaz scitatē. iuxta illud Piero. In carne p̄ter carnez viuere nō terrena vita est sz celestis. B Scōa nobilitas h⁹ stelle in mirabili refulgētia. Nam p̄mo tanti erat splēdoris vt oēs excederet z i meridie splēdidior apparebat nec solis claritas ipam offuscare poterat: vt dicūt Fulgēn⁹ z Chryſ. Quo docemur q̄ illa est fides deo grata z p̄clara q̄ nulla p̄sumpte vel aduersitate pctoꝝ tenebris offuscat. Rho. viij. Certť sū em̃ q̄ nulla creatura sepabit nos a charitate chr̄i. Scōo qz ista stella fulgida nūq̄ scuit occasū occidētis sic alie q̄ oriūť z occidunt ad declarādū q̄ fides chr̄i quā declarabat nūq̄ deueniret in mūdo ad occasū. hec ſm Frā. maro. z q̄ chr̄ianus nūq̄ debeat hāc fidē negare. Tertio qz ista stella nō erat oīb⁹ visibil' sic alie quarū fulgor videť ab oīb⁹ in hemispherio existētibus Nā Fran. maro. ōt q̄ splendor h⁹ stelle non poterat videri a caligātib⁹ ocul' i fide. sz a solis filiis

lib. Uñ nec herodes: nec iudei ipam videre potuerūt: vt ptz ex euāgelio. qz infideles fuerūt. q̄ declarat q̄ pctōres z dānādi nō sūt digni cōm videre in gl̄ia Esa. xxvj. Tollat impius ne videat gl̄iam dei. O q̄ vere tales miseri. ¶ Tertia nobilitas claret in motu z tendentia. Primo qz ista stella mouebat motu recto ꝓgressiuo nō sic alie stelle q̄ mouent motu circulari. Motus aūt rectus videt obliq̄ nobiliot. qz vnifozmis Isto mō debet q̄libet fidelis currere p rectā viaz iusti/cie z nō p obliquā declinādo q̄nq̄ a mādatſ. qz illo mō puenit ad cōm. Ps. In circuitu impij ābulāt. Item Maledicti q̄ de. a m. zc. Scdo qz ista stella cū stātib⁹ stabat: z cū eūtib⁹ ibat. q̄ fca/tur q̄ cōm q̄ram⁹ in q̄ere ꝓfectiōis sil̄ z actiōe oꝑanōis. Tertio qz ista stella habuit singularē motozē. alie āt stelle mouent p motozē ozbiū suo rū. Nā fm pbm de celo z mūdo. stelle in suo oz/be nō mouēt ꝓpio motu sīc aues in aere vel pisces in aq̄. sz ad motū suoꝝ ozbiū. alʒ fieret ibi scissio in aq̄. qđ ē ipossibile. eo q̄ corp⁹ celeste ē ico/spberaꝝ q̄ruptibile. z p ꝓns indiuisibile. ista aūt stella mo/uebat in aere motu ꝓpio p aerē discurrēdo. Sz hic q̄rit. qs mouebat hanc stellā. Ro q̄nis ē. qz cū nihil moueat a seipo. vj. pbꝝ coꝝ. ro sicut dicit pbs in de celo. z Cōmentator de substātia ozbis Ozbes celestes mouent p intelligētias vnicuiq̄ ozbiū deputatas Aug. q̄z in de trini. dicit. q̄ de⁹ mediantib⁹ angelis facit motū corpoꝝ celestiuꝝ q̄ ista stella habuit ā gelū motozē. Sz quē: rnde tur fm Fran. maro. q̄ angel⁹ huic stelle deputatus a deo credit fuisse Gabriel. qz ipe fuit minister sacramentoꝝ p̄nuntiū ad chr̄i incarnationē Lu. j. q̄ zc. Ex his docemur q̄ si volum⁹ venire ad chr̄m in celo debeam⁹ seq̄ angelū vnicuiq̄ no/strū deputatū ad custodiā q̄ moneat z instigat nos ad viā salutſ. Ps. Angelis suis mādauit de zc.

¶ Quarta nobilitas stelle huius claret ex mirabili influentia. qz ista stella fm Fran. maro. influentiā habebat potiozē in intellectū magoꝝ illuſtrando de chr̄i fide. z in libez arbitriū vt q̄reret chr̄m iclinādo. Alie aūt stelle nō attingūt ad illu/minationē intellect⁹. sz tm̄mō sensus: nec oꝑari valent q̄cq̄ in volūtate vel libero arbitrio. qz dicit Aug. de ci. dei. Uolūtas inq̄t nr̄a ē libera z nulli⁹ creature dñatioi subiecta est. Uñ errant omnes astrologi z mathematici dicētes q̄ ex ifluxiōib⁹ stellaꝝ causent necessario vl̄ sufficiēt mores ho/minū fataq̄ z euēt⁹ futuroꝝ: vt de ꝟb lat⁹ patebit i alio fm̄one. Si peras. quō hec stella ōz magos illūinasse z ad chr̄m q̄rendū incitasse. cū eēt stella coꝛpalis quō potuit oꝑari sic in intellectu eoꝝ z voluntate. Rñdet fm Fran. maro. q̄ hec nō potuit nec fecit stella ista ex natura ꝓpria. sed hec fecit ipe de⁹ imediate. sol⁹ q̄ppe dei est vt illa bat mentī hūane ad illuminandū vel voluntatē inclinandā: vt dicit Aug Ueruz ista stella fuit in hac reuelatiōe tanq̄ sīgnū figurās vel instrumē

tū diuīe illius illumiatiōis z oꝑatiōis. Sicut sacramentū baptismi efficit gratiā quā figurat vt instrumentū diuīe clemētie. Dec fm Franc. Im/missis docemur inspiratiōes diuinas ꝓmpte se/qui exemplo magoꝝ. O magne deus. vere (vt ait Ps.) mirabilis es in sanctſ tuis: z sctūs in om̄ibus op⁹ tuis. O bone iesu tibi laus z gloria. ti/bi gratiarūactio. quia tādulciter p miracula ve/rissima inuitasti ad salutem. ¶

Circa tertiū principale de ꝓsolatione amabili sit ꝓ ꝓclusione. q̄ ista stella mēti⁹ deuotſ est ma/gne ꝓsolatiōis materia. Nā sic ex euāgelio colli/gim⁹. ista stella fuit q̄dez primo pctōribus z om̄ibus malis terribil. Nā herodes z iudei audiētes de ipius apparitōe turbati sūt: z multo magſ demo/nes ꝓpiētes chr̄m venisse in mundū territi sūt: sciētes p ipm se ꝓterēdos. Scdo q̄z ista stella fuit angelis venerabilis: vrpote sīgnū nati chr̄i q̄ per/pendebant q̄ reparatio ruine eoꝝ appropinq̄bat. Tertio sancte trinitati deo scz patri z filio z spiri/tui sc̄o erat multuz acceptabilis tanq̄ filij dei si/gnū cui⁹ miraculo gētes credebāt i deū. Quar/to ista stella fuit sctis amabilis z iocūdabilis vt beate virgine Marie z Joseph. Nā z inter ꝟgi/nis gaudia cōputat. Ipis q̄z btis magis quan/te fuerit ꝓsolatiōis z letitie q̄s explicare sufficit: Uñ z i euāgelio dr. q̄ vidētes eā gauisi sūt gau/dio magno valde. O q̄nta fuit i eoꝝ cordib⁹ con/solatio cū tot z tāta mirac'a cernebāt in stella: vt patuit. O q̄ntū gaudiū habebāt cū eos in via to/ta ex regiōe sua antecedebat vsq̄ dū venies staret supra vbi erat puer iesus. O q̄nta letitia diuini/tus infusa z dulcedo spiritualis fuit in ipoꝝ mē/tibus quādo intrantes domum inuenerunt z vi/derunt puerum iesum dei filiū cum Maria vir/gine mr̄e eius tenēte ipm in gremio. Nā dulcedi/ne diuina repleti z spūsc̄o inflāmante corda eo/rū mox ꝓcidētes adorauerūt chr̄istū. z aptis thesauris obtulerūt ei munera aurū thus z myrrhā Ubi exclamādo Aug. ōr sic. O stupēda infantia cui z astra subdunt. cuius est ille magnitudis z supne gl̄ie ad cui⁹ pānos z angeli excubant z sidera obsecūdāt z reges trepidāt z secratores sa/pientie geniculāt. O beatū tugurium. o sedes dei se/cūda post celū: vbi nō lucerna lucet sed stella. O celeste palatiū in q̄ habitat nō rex gēmar⁹: sz de⁹ incorpatus. cui erant p mollibus thoris dura p̄sepia. stupeo cū video pannos z intueor celos estuo cū aspicio in p̄sepio mendicuz z super astra preclarum. Dec Aug. Et nos ergo charissimi cō/solemur in deo z chr̄isto iesu saluatore nostro et demus gloriā ei ac gratiarūactiōes p tāto dono diuine incarnatiōis. Adorem⁹q̄ ipm humili/ter ꝓcidēn. vt det nobis vitam eternā.

In Epiphania Sermo tertius de commen/datione magoꝝ in querendo chr̄istum z de/uotione.

De Epiphania domini

Vbi est qui natus est rex iudeoꝝ. vidimꝰ eī stellā eiꝰ in oriēte ⁊ venimꝰ adorare eū. Mat. ij ⁊ in euangelio hodierno. ¶ Sic Remigius ōt in originali sup Mat. Dis ꝓbis magi chīm natū verū hoiez ⁊ vez regē ⁊ verū deū ꝓfessi sūt. Verū q̄dē hoiez cū dixerūt. Ubi est q̄ natꝰ est. verū regē cū aiūt. rex iudeoꝝ. vez q̄z deū cū subiūgūt venimꝰ adorare eū. Preceptū ei fuit vt nullus nisi solꝰ deꝰ adoraret. Exo. xx. ⁊ Deut. vj. Dominū deū tuū adorab ⁊ illi soli fuies. s. cultu latrie. Quoꝝ exēplo ⁊ nos docemur charissimi vt hec eadē de chīo recognoscamꝰ ⁊ ipm vez deū ⁊ hoiem ꝓfiteamur ⁊ adorem. Quia hec est fides catholica quā nisi q̄s fidelit firmiterq̄ crediderit salvꝰ esse nō poterit vt ōr in symbolo. Dixerūt g̃ magi. Ubi est q̄ natꝰ ē rex iudeoꝝ: Quib nūsū est q̄ in bethleem. ⁊ ibi ipm inuenerūt in stabulo ꝓicamus ⁊ nos chīani. Ubi est q̄ natus est rex iudeoꝝ chīs dñs: Et nō debit nobis eccl̄ia ex euāgelio. Ipe est in celo sedēs ad dextrā dei patris. Adorem g̃ eum regnantē. ¶ In q̄b ꝓbis tria mysteria notabim ꝓ sermone isto ꝑm q̄ in tribꝰ nobis ꝓponunt in exemplū. s. ad inq̄rendū chīm ⁊ qualiter inuenire valeamus atq̄ ipm adoremus ⁊ colamus deuotius.

Primū g̃ dicit mysteriū inq̄sitōis. q̄ querentes aiūt. Ubi est q̄ natꝰ est rex ē.

¶ Scōm dicit qualificatiōis. q̄ stellā vidimus aiūt. Et sic venimus ē.

Tertiū dicit deuotionis: qđ notat cum dicit. Et venimus adorare eum.

¶ Circa ꝑmū de inquisitōe chī nascēt ab ist magis q̄stio occurrit ista. vtrū vl vñ decebat vt fi dei chī cultus ꝑmo oīm icboaret a magis christū natū inq̄rētib. Rō hui qōnis ē. q̄ magi dicūt malefici. Un Exo. viij. malefici pharaōis dicūt magi. Itē Remigiꝰ i origiali sup Mat. q̄ q̄daz dicūt istos fuisse chaldeos q̄ ꝑ deo stellā colebāt ⁊ ideo dixerūt q̄ ipoꝝ deus oñderit verū deū natum. Sz videt nō ꝓuū derogare fidei catholice q̄ ꝑ maleficos ⁊ tales idolatras ortuz habuerit: debuit potius ꝑ iudeos vniꝰ dei cultores huiꝰ fidei cultꝰ inchoari. Ad hec rñdendo ponit cōclusio q̄ magno diuine sapientie ordine factum est decentissime vt bi magi in gentiū natione fozent fidei chī ꝑmitte. Jō dicit Aug. i ꝑmōe. isti inquit sez magi erāt ꝑmitte gentiū. nos ꝓli gentiuz. nobis ꝺ lingua nūciauit aplꝰ. stella illis tāq̄z lingua celoz. Hec ille. Ad id sunt ꝑcipue tres rōnes declarantes quare sic decebat.

Prima rō ex ꝑte christi nati.

¶ Secūda ratio ex parte populi chīani.

Tertia rō ex ꝑte dande pctōrib spei.

Prima rō ex ꝑte chī nati: vt ostēderet q̄ ipe est de q̄ fuit ꝓphetatū dicēte ps. Lapidē quē reprobauerūt edificātes hic factꝰ est in caput anguli. a dño factū est istud ⁊ est mirabile in oculis nr̄is. Ia lapis quidā notabilis dicit fuisse in edificatiōe tēpli salomonis quē nulq̄z potuerūt edificātes coaptare. ⁊ ideo tanq̄z reprobū ꝓiecerūt. sz tā dē in capite anguli parietū cū apposuissent copulauit optime vtrūq̄z parietē. Sic g̃ exponit Aug. Lapidē. i. chīm quē reprobauerūt edificantes. i. sacerdotes iudeoꝝ ⁊ doctores ad quoꝝ officiū spectabat populuz edificare in fide ⁊ moribꝰ: hic factus est in caput anguli ꝓstituens vnā eccl̄iam ex gentib ⁊ iudeis cuiꝰ ipe erat caput. vñ Aug. in sermōe. Jā hic infans natꝰ atq̄ annūciatꝰ oñdit lapis ille angularis. ia in ipo ꝑmozdio natiuitatis apparuit duos ex diuerso ꝓietes in se copulare ia cepit pastoꝝes a iudea: magos ab oriente ꝓducēs: vt duos cōderet i se in vnū hoiez facies pacē bis q̄ ꝓpe et pacem bis q̄ lōge. Hec ille. Un ꝓpe sacrm hoc decuit nō tm iudeos. sed ⁊ gētiles ad chīm natuz vocari. et fidei ꝓmitias ipsis inchoari. ¶ Scōa rō ex ꝑte ꝓli chīani: vt doceant exēplo magoꝝ q̄les debeāt ee qui chīm vere colūt. Nimiꝝ hoc oñdit in ist ꝑmitti fidei ⁊ cultꝰ chī. Isti nēpe erāt magi. ⁊ sapientes. erāt dñi ⁊ reges. erāt q̄z ꝙuersi et fideles. Tales debēt ee veri chīani. Prio dicit q̄ erant magi et sapientes. Raz Rabanꝰ ōt q̄ magi sūt q̄ō singulis rebꝰ philosophāt Un magꝰ idē ē qō sapiēs. Ia vt dicit etiā glo. Quos greci ꝓbos. persas magos. hebrei scribas. latini sapientes appellāt. Dicunt g̃ isti magi nō a magica arte. sz a magnitudine sapiētie. q̄si sapiētia magni: vt dicit Aug. Et in hoc nos chīstiani docemur vt sim sapientes addiscēdo ea q̄ sūt fidei et necessaria ad salutem. Aug. Nescio q̄ frōte dicat se chīstianū q̄ paues ꝓba in symbolo ⁊ oīone dñica et ꝑcepta decalogi ignorat. Un de ꝑse. di. iij. Uos ante oīa. dicit q̄ q̄ puulos in baptismo suscipiūt debēt ad plenā missa eos docere. Et di. xxxviij. Nullus. bi. Qui rebellit inq̄t viuit et discere atq̄ agere bōa recusat magis diaboli q̄z chīi mēbꝝ ee oñdit. ⁊ ꝑpetuus ifidelis q̄z fidelis esse mōstrat. Scōo. isti magi erāt reges vt tenet eccl̄ia. Sic chīani debēt ee reges sup sensualitate vt bene regāt ne vitijs ⁊ cōcupiscētijs subseruiāt Ad Gal. v. Qui chī sē cruciē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ cupiscētijs ⁊c. Tertio isti magi ꝑmitte fidei erāt ꝙuersi ⁊ fideles. q̄z ⁊si q̄q̄z antea. vt dicit Chrys. fuerūt malefici arte magice. Idē tñ dicit eos postea ꝙuersos ad q̄z fideles in chīo adeo q̄ etiā mozi pati erāt pro chīo. Dicit em Chrys. sic. Nūq̄d ñ intelligebāt q̄cūq̄z rege viuēte alterꝝ regez annunciat ꝑmitti sanguīe. Sz dū ꝙsiderabāt regē futuꝝ (. i. chīm) nō timebāt regē ꝑsentē. s. herodem. adhuc magis nō videbāt chīm ⁊ iam mozi parati erāt pro chīsto. O beati magi q̄ ātē cōspectū crudelissimi regis ꝑus q̄z christū cognoscerent christi facti sunt ꝓfessores. Hec ille. Et in hoc nos christiani docemur: vt ad veraz penitētiā ꝙuertamur: et fidēs

vsq; ad mortez in chō pmancamus Mat.iij. Penitētiā agite zc. Apoc.ij. Esto fidelis vsq; ad mortem. z dabo tibi coronā vite. O chriane vide z scito chriāitatez tuā O Tertia rō ad idē ex pte pcōz vt deū spes. vñ Chrys. ōt. q istis qui ante fuerūt malefici. sz postea ꝙuersi dñs voluit natiuitatē suā reuelare: z eos ad se ducere miraculo: sc: vt p ꝟ pcōrib venie spem pberet. O stendere ꝗpe voluit dñs iesus i ntitate sua qō dicturus erat postea in adulta etate. Nō veni inqt vocare iustos sz pcōres ad pniam Mat.ix. O g pcōres aduertite q̄le iudiciū fecit chr̄s mox nat⁹ zve rus ē in fine Nā pcōres ꝙuerti nolētes idurari pmisit z dānatiōi reliqt duri⁹ tanto cruciādos. s. iudeos obcecatos. de qbz Aug in k. ōt sic. Quā tū erat vtile iudeis vt q̄rētib chr̄m comites fierēt cū ab eis audissēt q̄ visa stella ei⁹ venerūt eū adorare. Ipsi eos ad bethleē iude quē de libris diuis indicauerāt ducerēt pt̄ viderēt: pariē adorarēt. Nūc vero alijs demonstrato vite fonte ipi moztui sūt siccitate. Facti sē tāq̄z lapides q a mi liario viatoribz aliq̄d oñdūt. sz ipi solidi atq; immobiles pmāserūt. Idē. Silēs facti sunt fabris arce Noe q alijs vt euaderēt p̄dicerēt: z ipi dilusio pierūt. Idē. Propē hoc em̄ gens illa p eras inimici sunt testes vbiq; fieri cogerent. Nec ille solū misericordiē suscepit. sz z mirabiliē p stellaz ad se adduxit z faciē suā z scissime mr̄is sue eis oñdit. Conuertere g̃ o pcōr conuertere ad dñz deum tuū vt merear, faciē ei⁹ videre z eternaliē bti ficari cū ipo z sanctissima mr̄e ei⁹. Alioq̄n vide et audi iudiciū chr̄i. qz sicut iudei ad dānatiōis sue cumulū eū quē natū despexerūt: nascetur lōge añ pclamerūt dicente Gre. in hom Sic et tibi o pcōr ad dānatiōis tue cumulū erit q̄ chr̄m natum cognouisti z p te passū ac moztuum nec ipm dilexisti. g. Pe. ij. Deus erat illis via veritas non agnoscere q̄ post agnitionez retrocedere ab eo qō ille traditū ē scto mādato. Ue ergo z ve jobstinatis. Gaudiū et exultatio ꝙuerti volētib. Pater istis magi, q̄s deus sic iustificauit et magnificauit sanctitat, z miraculoz gr̄ia Nā vt ōt Chrys. Reuersi in regiōez suā multos de fide erudierē. z tādem cū Thomas apl's ad eos venisset baptizati sunt et facti adiutores pdicatiōis illius. Quoz rum corpa post felicē mortē mirabiliē etiam claruerūt. Vñ p premissa soluta sē obiecta. qz sic ōlis cruit in eis antea: sup abundauit in ipsis gr̄a conuersionis z sanctitat. E

Circa secundū mysterium qualificatiōis. hoc est. qualiē chr̄m quesierunt z inuenire meruerūt accipiam⁹ pro cōclusione q̄ q̄cunq; chr̄m dñm vult inuenire debet ipm exemplo magoruz que rere. s. his modis.

Primo feruenter.

Scōo ꝙstanter.

Tertio humiliter.

Primo feruent siue desiderant: qz aliē chr̄s nō inuenit. Vñ Bern sup illō ps̄. Ignis añ eū pcedet. ōt sic. O portet vt ardor ōsiderij ꝓueniat oēz aniam ad quā ipe Jesus ē veturus. q oēm ꝙsumat rubiginē viciōz z sic ꝓparet locū domino. z tūc sciet anima qm̄ ꝓpe est domin⁹ cum se sentit illo igne succensam Nec ille. Debet g̃ bō diligenter z feruenter Jesu chr̄i nr̄i gr̄am q̄rere v̄bum dei audiendo: z pscrutādo a pdicatoribus z ꝙfessoribz q̄liter salutem anie sue dulcem Jesum inueniat. Vñ ps̄. Beati q̄ scrutant testimonia eius: in toto corde exq̄runt eum. Nō em̄ q̄ operantur iniq̄tatem in vijs eius ambulauerūt. Sic fecerūt magi in quib claret mirabiliē feruor deuotiōis ad chr̄m ex pluribz. Primo quidez si ꝙsideremus coz ꝓmptam voluntatem. qz mox visa stella posuerūt se ad viaz illam. nec vlla eos vel modicum tardauit negligentia Secundo si ꝙsideremus eoz q̄litatem. qz fuerunt reges ditissimi nō egentes aliq̄ alio tpali rege vl' dño. z sic causam ex ꝟ supbiēdi habuisse potuissent. Jtē isti magi fm ecclie repsentationē in picturis que sūt libri laicoz sic figurant q̄ vn⁹ erat adolescens alius vir. tert⁹ vero senex. Et qz adolescētes naturaliē ꝙsueuerūt esse instabiles z ꝓsumptuosi. Viri aūt supbi z ambitiosi honoz: seniores vero impatientes z auari: vt ōt pbs in ꝓblematibus. Poterat ergo dicere adolescens ꝓpter instabilitatem. postq̄z stelle ducatum nobis subtraxit desistamus z ipm amplius nō q̄ramus. Vir etiam ꝓpter superbiam poterat dicere Nobis regibus non decet humiliari coz̄ puero in stabulo nato: in presepe posito: vili pāno inuoluto Senex quoq; ꝓpter impotentiam poterat sepe trasci ob vie longitudinem z difficultatē: z ꝓpter auariciaz dicere. Nunquid meos thesauros puero dabo: potius posteris meis ſuabo. Fuit g̃ miri feruoris z diuine gratie q̄ nil horum ipsos retinere potuit: quin ad chr̄istum currerent velociē quia vt dicit Augustinus: omnia imania leuia z prope nulla facit amor. Tertio denicq; si cōsideremus vie ꝓlixitatez a qua nō retraxit austeritas temporum fatigiumq; laborum: nec magnitudo expensarum. Nam via erat fatigiosa: tempus erat asperum: quia hyems media. z expense marime. eo q̄ tales reges tres non potuerunt venire sine magna familia. Denicq; et martimo fuit feruore q̄ fameeleriter currerent: nec cibum aut potum aut hospitia requirentes: aut quietem anteqūz peruenirent: adeo q̄ iter vnius anni fm beatum Augustinum in tredecim diebus peragerent Nam sanctus Bernardus dicit Qui amat fortius: currit velocius. De ista celeritate habes sermone. j. K. Ex feruore magoruz cōfundit nostre negligentie torpor. Quid enim dicturi sumus in iudicio dum deprehendimur

tãtardi fuisse ad pniam z chr̃i seq̃lã: ¶ Nã isti magi venerũt q̃rere puꝝ mortalẽ in stabulo. nos nolumꝰ chr̃m q̃rere regnãtẽ in celo. Jp̃i venerũt ad vniꝰ stelle appitionẽ: nos q̃nta miracula chr̃i audiuimꝰ z adhuc negligẽtes sumꝰ: nec cõminatiõib diuinis deterremur: nec ꝓmissiõib regni celestis alliamur. Jsti venerũt ad viã tãlongin; quã. nos ire nolumꝰ ad ecclesiã ꝓpinquã. O istulte pctõr nõ aduertis. qz dignꝰ es eterne dãnationis nisi penituerис ꝙe. ¶ Scõo cõstanter vl' pseuerauit est chr̃s dñs q̃rendus. qm̃ vt scribit Mat. xxiij. dicẽte saluatore. Qui pseuera. vsq; in fi. hic sal. erit. Greg. in moral. de pe. dist. iij. baptizauit. ôt sic. Jncassũ bonũ agit si añ finẽ vite deseratur. qz frustra velociter currit q ꝑ ꝙs q̃z veniat ad metas deficit. Hec ille. ¶ Nimiꝝ vt ôt Gre. de pe. dist. ij. ¶ Multi bñ incipiũt q male finiunt. qz vt ibidẽ. ℌ. ℚ. ꝙ. habet. multi deꝰ dat dilectionem sui. sed nõ dat pseuerãtiã. ¶ Uñ ℬ magnũ dei donũ ẽ vt pseueret in charitate. sic ibidẽ. ℌ. euidẽter. Jsti bñ magi sic q̃rendo. s. nõ solũ feruenter sz pseuerauit inuenire meruerũt chr̃m. Quo dat nobis ecclesiã q̃rẽdi chr̃m. ¶ Nimiꝝ fortis ꝑhat in ipis ꝙstãtia z pseuerãtia qñ nõ timuerũt coꝝã tã crudelissimo rege Herode chr̃m regẽ ꝓdicare vt supꝝ patuit ℔m Chryℓ. Et adhuc fortioꝝ fuit qñ nec ex vilitate visa nascẽtis: nec ex amissiõe sideris nec ex diaboli suggestiõe suadẽtis potuerũt a ꝙa chr̃i fide cõuelli. Quid eñ putamꝰ. nũq̃d diabolus tẽratoꝝ potuit in eoꝝ mẽtib multa argumẽta in ℨrium fidei suggerere: ¶ Primo q̃dem de ꝙceptõe: arguẽdo sic. Jste puer ẽ ꝙceptus in vtero femine. deꝰ aũt ẽ incõprehẽsibil'. ℨ cũ deꝰ sit infinitꝰ: quõ potuit claudi in vtero femie. nõ ℨ ꝺz adorari vt deꝰ. Ad ℬ ꝑsuasit angelꝰ dñi rñdẽdo sic coꝝ mẽtib. Dei filiꝰ vt etiã ôt Aug. lib. xxiij. ꝙtra Faustũ. nõ sic in vtõ includit quasi extra ñ sit: q̃si a pte recesserit: q̃si celi z terre administratione deseruerit. sed totus etiã tũc vbiq; fuit. Et quõ hoc possibile sit: oñdit idẽ Aug. in epla ad Volusianũ di. q sic aia tota i toto z in q̃libz pte coꝝpis tota. sic deꝰ creator anie lõge plꝰ põt de se vt sit vbiq; totꝰ z nullo cõstringat loco. Et sicut aia q̃ tota manet in coꝝpe: sic venire ad oculũ videre z ad pedes ambulare nouit vt nõ discedat ab alijs ptib coꝝpis. sz tota ibi sit z tota hic z illic. multo fortiꝰ deus zc. Scõo de ntitate suggerere potuit: arguẽdo sic. Jste puer natꝰ ẽ de femina. ℨ est imundꝰ. z ꝓ ꝙns nõ deꝰ. tenet ꝓscẽntia. qz deꝰ est candor lucis z speculũ sine macula. Sap. vij. z Job. xxv. Nõ ꝑt bõ mõs appere nastus de mlíere. ℨ zc. Ad ℬ rñdit angelꝰ dicẽs i mẽtib eoꝝ. Jsta ꝙa sũt de bis hoĩb q nascunt de coꝝruptõe. Jste ãt puer ẽ natꝰ z ꝙceptꝰ ex ℨgine ℞tute diuina z miraculose sic ꝓphetatũ est Esa. vij. Ecce ℨgo ꝙcipiet z pa. fi. z vo. no. eiꝰ emanuel. i. nobiscũ deꝰ. ℨ nullã imundiciã habuit. Et sic ꝙz ¶ Tertio de nascẽtis vilitate vel bũilitate: arguendo sic. Quis credere valeat q deꝰ sit talis puer q natꝰ est plorañ. pãnisq; vilib inuolutꝰ. coꝝas boue z asino in presepio reclinatꝰ. vt pctõr circũcisus zc. Ad hec rñdet angelꝰ illõ Maxime i sordi. Si videt minꝰ dignũ filiũ dei de femina nastũ credere: ℨginẽ cogita peperisse. s. diuina ℞tute. Si tibi pãni qb inuolutꝰ est fortasse vilescũt: angelos collaudãtes z multitudinẽ celestis exercitus admirare. Si pspe in q̃ infans tacuit despicis. erige paulisper oculos z nouã in celo stellã ꝑtestãtẽ intuere. Si credis vilia: crede z mirifica. Si de bis q̃ bũilitaz sunt disputas: q̃ alta sũt z celestia venerare. Hec ille. Uñ claret magna constãtia magoꝝ q̃ nec herodis metu: nec fraudib diaboli: nec bũilitaz chr̃i signis infringi potuit. qm̃ vt Berñ. ôt. Profecto q illos adduxit: ipse z instruxit. Hec ille. ℌ Tertio bũil'r q̃rẽdo ẽ chr̃s vt inueniat Eccl'i. ij. Quãto magnꝰ es bũilis te in oib. z coꝝã deo inuenies gratiã: qm̃ magna potẽtia dei soliꝰ: z ab bũilib honorat. z Mat. xj. Discite a me. qz mitis sum z bũil' corde: z inuenies requiẽ aiabꝰ vris. Nimiꝝ magnã bũilitatẽ os nie. reges oñderũt qñ ad vniꝰ stelle reuelationes mox bũiliter obedierũt vt chr̃m q̃rerẽt. Nec puñ dũ est sic q̃dã erronee credũt q stella coꝝ volũtatẽ z actus fatali influẽtia dispouerit. qz stelle nũ bñt agere i volũtate vl' aia bois: vt de ℬ alio sermone. Jtẽ maiorẽ bũilitatẽ oñderũt qñ coꝝã tali puero se ꝓstrauerũt z humillime adorauerunt. Uñ exclamat Berñ. di. Quid facitis o magnates facitis. lactantẽ puꝝ adoratis i tugurio vili: vt vlib pãnis. ℨ ne deꝰ est iste. deꝰ in celo sedes ait vos cũ q̃rit in vili stabulo. in pauꝑis mãs grecmio. Quid facit q aur̃ offertis. ℨ rex est iste. vbi aula regia. vbi thronꝰ. vbi curie regalis frequentia. nũq̃d aula ẽ stabulũ. thronꝰ ꝑsepiũ: Jsti initiꝑtes facti sũt vt fieret sapiẽtes. Hec ille. O chr̃iane bũiliare vt inuenias chr̃m. Berñ. Scio neminẽ absq; bũilitate posse puenire ad chr̃m.

¶ Circa tertiũ principale mysteriũ. s. deuotionis sit ꝓ ꝙclusione q maxima z mira in coꝝdib magoꝝ deuotio demonstrat ex triplici signo. s. adorationis. oblatiõis. z ꝙgratulatiõis. Primũ signũ adoratiõis. qz ꝑcidentes adorauerũt eũ vt dicit euãgeliũ. Sz q̃rit. q̃li adoratiõe adorauerũt chr̃m: an simplici honore dulie sic aliq̃ regẽ solemꝰ adorare: an aliq̃ alia. Rñdet ℔m doctoꝝ. ꝑcipue Lyrã. q adorauerũt latria q̃ soli deo debet vt ôt Damaſ. Latria aũt cõsistit ℔m Aug. ꝓmo in cognitione dei: dilectiõe eq; z debita subiectione. Uñ ipi cognouerũt chr̃m esse deũ: z hoc diuinã reuelationẽ: vt ôt Lyra. Nõ eñ ẽ verisimile q tali puero nullũ regie dignitaz habẽti signum; sz vilib pãnis inuoluto i gremio pauꝑime matris exñti talẽ reuerẽtiã exhibuissent nisi aliquid in eo supꝝ hoĩez ꝺo reuelãte cognouissent. Scõo ꝓsistit latria in ꝓsonali ꝓstratiõe: z hoc ẽ q̃ ôt. Prosternentes adoꝛ. Tertio ꝙsistit in vocali laudatione

z grāz actiōe ac oīone. z ꝟ mō credendū est magos adorasse chīm. Quarto ꝓsistit in sacrificio ymolatōe qō isti fecerūt qñ mūera mystica obtulerunt. ⁊ qnta fuit in eis dulcedo deuotiōis qñ spūs sctūs reuelañ. tetigit corda eoz. ¶ Secundū signū oblationis. qz apris thesauris suis obtulerūt ei munera. aurū sīc regi magō. thus qō moriturō: sm q canit ecclia ⁊ qli suauitate tenebañ cū hec cognoscebāt. Sed qrit. Quis suscepit ista munera: Rñdet sm Simonē de Cassia q tria pūcta. Primū q ioseph nō suscepit. qz diuina puidentia ptunc aberat sm q dicit Rabanus. ne aliq suspitiōis cogitatio in gentiliū cordib oriri posset. Secōm est q nec chīs puer suis manib illa munera suscepit. put putant simplices. qz tūc chīs nihil de seipo plꝰ oñdit qz qō posset oñdere. Tertiū signū constat ex hoc qd dicit Leo papa in sermone. ne ipi qdidissent meritū fidei si vidissēt et periculū: cū miraculose mos supasset etatē. Tertiū punctū q btā ⁊go suscepit ad piā fidē offerē tiū z grās agens deo. ¶ Tertiū signū constat ex gratulatiōis. qz pie credere possumus q bñdictus iesus quē tāto labore qsierūt z tāto affectu venerati sūt magnā eis ifuderit leticiā mentis pcipue cū ipo splēdore diuio q relucebat in eiꝰ facie z mīis sm Origē. z Hiero. Qz z ⁊go illa beatissima q bū anissima erat z inēt oēs mitis: vt canit ecclesia: postqz viderat in ipis regib tantā fidē tantā qqz deuotionē plā eis verecūdo sm hoc de filio suo ē locuta enarrādo q dei filiꝰ icarnari p nra salute debuit z predictū ꝟ p oēs ꝓphas fuit. z q angelo nūciāte ⁊go ꝓcepit z pcpit. āgel cātātibꝫ z pastoribꝫ nūciāntib eiꝰ ntiratē: dicensqz eis. Vos reges magnifici ad magnā vob est salutē et gliam q vos pmitte fidelitū er gētib eē meruistis z rāsollicite vīa eiꝰ stella ad ipm q rēdū z adorādū. perastis: p vīa remuneratiōe suscipite chīm dei filiū i brachijs z ipm dulciꝰ amplerātes deo sculamini deū z saluatorē oīm. z sic liberalissime porrigebat eis ꝓgratulādo eoz deuotiōi. O ⁊gi nis pietas. o grā superexcellīua regū. qnta dulcedo erat cū chīm i vlnas suscipiūt āplerāt z oscularī. Honemur g z nos charissimi mentes nras chīo offerre z disponere: qz ñ negabit se nob ōi filiꝰ Supplicēs ⁊gini mri vt det nob iesus Amen.

¶ In Epiphania dñi Ser. iij. de chīi mānifestatione per magos.

Videntes stellam magi gauisi sūt gaudio magno valde: z intrates domū inuenerūt puerū cū maria mre eius: z procidētes adorauerūt eū Mat. ij. ¶ Consuetudo est q qñ aliquis rex adepto regno coronaꝝ congaudendo sibi oēs sui aduenant. Simiꝫ veniūt nempe milites curie: militares ludos z torneamēta exercētes p regi bono re. Veniūt etiā populares vt eiꝰ dñiū recognoscāt ignē atqz alia luminaria accēdeñ. chorisañ. z epulañ. veniūt z nobiles barones ac ꝓncipes et subreguli obedientes z munera offerentes ac fidelitatē ꝓmittētes. Ad ꝓpositū: sic chīs dñs cū venisset in hunc mūdi regnū de celesti regno qō pacifice a ꝓncipio electo diabolo possederat z vt inde diabolū q p varia vicia mundū vsurpauerat eīcere: sicut ipemet testatus est dicens Joā. xij. Nunc ꝓnceps huius mundi eīciet foras. Cuz coronatus est in natiuitate carnis assumpte diademate: accesserunt ad eum visitandū: primo milites curie sue. i. angeli letantes z dicētes. Gloria in excelsis deo zc. Secōo accesserūt populares. i. pastores glorificantes deum. z lucida claritate per mundum accensa (Nam claritas dei circūfulsit eos Luce. ij.) venerunt z adorauerūt. Tertio quoqz accesserunt z venerūt magnates z reges scz tres magi: adorantes z munera offerentes. de qbus loquit euangelium in ꝟbis ꝓmissis thematis. Et quib tria mysteria notabim⁹ ꝓ sermone.

Primū ōz manifestatiōis. s. p stellā visaz. Videntes inqt zc.

Secōm ōz recognitiōis. qz intrātes domū inuenerūt z cognouerūt hunc puerū cum Maria matre zc.

Tertiū ōz bonorationis. qz ꝓcidentes adorauerūt eū.

¶ Circa ꝓmū de manifestatiōe chīi p stellam accipe ꝓ ꝓclusione. q natiuitas dñi Jesu manifestari mox non debuit omnib. sed tm̄ mō aliq bus hoīb. Declarat sm Tho. in. iij. pte. q. xxxvj arti. j. aliosqz triplicīter. Primo. qz si oīb manifesta fuisset: impedita fuisset humana redemptō p crucez. qm̄ vt dicit. j. Cor. ij. Si cognouissent nunqz dñm glorie crucifixissent. Secōo quia p talem manifestationem diminutuz fuisset fidei meritum. Fides em̄ est argumentū nō apparentiū Heb. xj. Si g chīo nascente manifestis indicijs omnib eius natiuitas appareret iam tolleretur ratio fidei. quia vt dicit Aug⁹. Fides est credere qō nō vides. Et Greg. Fides nō habet meritum cui humana rō ꝓbet exp̄imētū. Tertio qz ad ordinē diuine sapientie ptinet: vt dei donaz secreta nō equaliter ad omnes. sed immediate ad quosdam ꝓueniant z p eos ad alios deriuentur dicēte Petro Act. x. Dedit eū deus manifestū fieri nō oī populo. sed testib ꝓordinatis a deo. Unde ꝓmo manifestata est Marie z Joseph anteqz nasceret. qz ad ipos ptinebat reuerentiā z obsequium exhibere ꝓli ꝓcepte z nasciture. Sed quia eoz testimoniū nō erat sufficiens eo q tanqz domesticū fuisset suspectū. iō optuit vt mānifestaret etiā alijs extraneis. Manifestatū ē g p angelos pastoribꝫ. Luce. ij. Et p spm̄sctm̄ Symeōi z Anne. necnō vt etiā gētib sal⁹ adesse mōstraret. manifestata etiam lōge positis magis per stellam.

De Epiphania domini

Hic q̄rit. q̄re chr̄s dñs voluit manifestare suaz natiuitatē gētib⁹ p stellā potiꝰ q̄z p aliā creaturā. Rñdet ꝺ m doc. q̄ plib⁹ rōib⁹. Pria ex pte chr̄i z diuie incarnatōis. Nā ꝺ m Tho. iij. pte. q. xxxvj. ar. v. Ex q̄ hec natiuitas nō erat pure terrena. sz q̄dāmō celestis. Jō q̄z a spūsctō ꝯcept⁹ fuit chr̄s z ex v̄gine sūma puritate nat⁹. Idcirco decebat vt p stellā q̄ ē coꝛp⁹ purissimū mānifestaret genti bus q̄ imūde erāt: vt diuia incarnatio mundissi/ma iūnuaret: qō claret ex b. qz stella ē coꝛp⁹ mū dissimū: vtpote celeste qō nullā capit pegrinā i/pressionē. j. methe. Stella aūt a solari luce irra/diat. qz vt ꝺt Plato in Timeo. Hēs stelle habēt pticipatū lumē a sole. Nos q̄z solē i se ꝯspicere ñ sufficim⁹ p̄ luc̄ magnitudie. Hz in stellis ei⁹ ra diū videm⁹. Sic significatū ē q̄ lucē diuitat̄ q̄ est inaccessibil̄. j. Tim. vj. videre i būano coꝛpe mūdissimo possumus i chr̄o. sic videt solis lux in sidere. Un chr̄s Apoc. xxij. vocat se stellā splē didā. Ego inq̄t sum radix dauid stella splendida

Propter hoc dicit Guido cartusien. Pone bec tria. dei v̄bū: būanā mētē: būanū coꝛp⁹. Si pri/mū bñ videre possem⁹ nō indigerem⁹ scō. si sal/tem scm̄ viderem⁹ nō indigerem⁹ tertio. Hz qz nos p̄mū nec scm̄. i. nec dei v̄bū: nec mētē būa/nā videre poteram⁹: additū ē tertiū. i. coꝛp⁹ būa/nū. atq̄z ita v̄bū caro factū ē z habitauit in nob.

Guil. mart.

Voluit ḡ chr̄s significari p stellā ꝓpē puritatē: vt sic sidus radiū: pfert v̄go filiū. Ex Scōa rō ex pte fidei z ei⁹ testificatōis: vt ostēderet q̄ chr̄s nat⁹ est dñs nō solū terrestriū. sz z celestiū z oim creaturaꝝ. z ex b pateſceret q̄ sine fide chr̄i nūq̄ fuit nec eē potuit. aut poterit ecc̄na sal⁹ z gl̄ia celestis. Declarat. qz nec angeli adepti sūt gl̄iam nisi i fide chr̄i q̄s nō latuit mysteriū incarnatōis z re gni celestis vt ꝺt Aug. v. sup Gen. ad l̄ram. D

Un Bern. sup illō Joñ. j. c. Propt̄ me oꝛta ē hec tēpestas. dic̄. q̄ lucifer coḡuit hūanā naturā puenire ad hāc dignitatē vt eēt deꝰ: z exaltari su pra naturā angelicā. ſō iuidit hoiz tētauit eū. Et sic pz q̄ āgeli coḡuerūt mysteriū icarnatōis dñi ce z credēdo btificati sūt. Deniq̄z nec aliqs hoim a p̄ncipio saluat⁹ ē sine ista fid̄: vt ꝺt Bze. Crede re eū debuerūt ꝓphis. Pro b itaq̄z testimonio fidei decebat signū dari celeste hoib⁹ gētilib⁹ vt ad fidē chr̄i veniāt. vñ Aug. in ser. de Epiphania ꝺt. Celos angeli habitāt z sidera oꝛnāt. Utriq̄z ḡ celi gl̄iam dei enarrant: vt. s. nouerim⁹ qz vera lux celestis habeꝫ in hac fide. E Tertia rō ex pte magoꝝ z coꝛ attractōis. Solet q̄ꝑ deus hoīes attrahere p sibi assueta z cognita. vñ Au/gustinū tractt p sapiam Ambroſij epi. Catharī/nā p b q̄ eēt pulcerrim⁹ z nobilissim⁹ spōsus q̄ bus illa intēdebat. mltoſq̄z auaros attrahit oñ/dēdo se oim bonoꝝ diuitijs plenissimū di. Luc. xij. Vendite q̄ possidet̄ z date elemoſynā. Facite vob sacculos q̄ nō veteraſcūt thesaurū indeficiē tē in celis q̄ fur nō approꝑat ꝛc. Mltos carnales attrahit z delicatos. pmittēdo dulcedinē diui nā z q̄tē Mat. xj. Uenite ad me oēs q̄ labo. z one. est̄ z ego re. cr̄. Itē pctōres magnos z des speratos attrahit oñ dēdo suā imensaz pietatē q̄ ꝺt. Non veni vo. iustos. sz pec. ad pniaz Mat. v. Istos itaq̄z magos vt dicit Chryſ. volēs manu/ducere p sibi cognita z assueta: vocare voluit per stellā tanq̄z p signū eis familiari⁹ z magis vsita tū: eo q̄ erāt assuet cursus stellaꝝ ꝓsiderare. Et subdit Chryſ. di. Unusq̄sq̄z ꝓsuetudinis amici/cia ligat. Ad id pbs. ij. rhetо. Generosus est ami/cus buman⁹: nō vult trahi nisi amore. F

Quarta rō ex parte chr̄ianoꝝ z instructiōis. z b tā ex pte chr̄i q̄z ex pte nr̄i. qm̄ p hāc stellā instrui mur coḡscere certitudinal⁹ chr̄m vez deū: z nos veros chr̄icolas. Nimiꝝ chr̄s nat⁹ approbat vel rus de⁹ certitudiali ifallibilitate p hec tria testi/monia q̄ nec fallere nec falli potuerūt. Prio p in spiratiōnē z reuelatiōnē diuinā q̄ a deo infallibili fuerat infusa imediate. quā nisi habuissent ma/gi: talē puerū adoratiōe latrie nō adorassent ꝺm Tyrā. Scōo p stellā z eius directionē angelicā q̄ etiā nec falli nec fallere potuit. qz angel⁹ ille ē cōfirmat⁹ i gl̄ia. s. Gabriel: q̄ fuit director bui⁹ stel/le ꝺm Fran. Maro. Tertio p ꝓphetiā insinuatā de chr̄i ntitate. Et tu Bethlē ꝛc. q̄ etiā infallibil fuit: vtpote a deo inspirata. Mystice nos p hec instruimur q̄ nō nisi stella. i. lumie fidei p̄cedēte ad chr̄m peruenire valem⁹. sed p eā triplicē signi/ficationē hāc possum⁹ p testimonio vtrū in gr̄a vel statu salutis ad chr̄m q̄enturi sim⁹ an non. Primo p signū obeditiōis diuie reuelationi vel inspirationi z nō obdurātiōis. ps̄. Hodie si vo/cem ei⁹ audieritis nolite obdu. coꝛ. vi. a. Et infra. Jp̄i vo nō cog. vias meas q̄b iurauī in ira mea. si introibūt in re. meā. Scōo p signū serenatio/nis ꝓscientie bone q̄ p stelle claritatē significat. ij. Coꝛ. ij. Gl̄ia nr̄a hec est testimoniū ꝓscie nostre. Tertio p signū auditōis v̄bi diuini q̄ ꝓphetis cōtinet Joā. viij. Qui ex deo est verba dei audit. ꝛc. O aīa fidelis disce hec z aduerte cur chr̄s p stellā manifestari voluit tibi z gentib⁹.

B Circa scm̄ mysteriū. s. recognitionis primo querit. vñ cognouerūt isti magi z itellexerūt q̄ il la stella apparēs chr̄m deū natū significaret. z q̄ ad adorādū ipm venire deberēt talib⁹ muneri/bus. Rñ ꝺm doc. p ꝓcessionē q̄ bri magi fuerunt opti/me illūinati in cognitiōe fidei chr̄i. Et b p q̄tuoꝝ. Prio p diuinā inspiratiōez reuelantē. Nā Aug. i ser. ꝺt sic. Quis esset rex vel v̄bi: sid⁹ illō nō idica bat. sz qō eloq̄ stella nō potuit alia reuelatōe deꝰ mōstrauit. Quē modū reuelatiōis scr̄ptura nō di cit. sed prudētib⁹ intelligendū relinq̄t. Et Bern. Profecto q̄ magos adduxit ipe z instruxit. z q̄ p stellā foris admonuit: ipe z i occulto coꝛdis edo cuit. Hec ille. Lōcoꝛ. ꝺt Leo papa in ser. Un clā ret q̄ ipe deꝰ inspirādo edocuit eos etiā de istis mūeribꝫ offerēdis tali regi. s. auro: thure: myrrha

Scdo per angelū impantē. Un Aug⁹. ōt sic. Si dicitur⁹ es. a quib⁹ magi audierūt q talis stella chīm natū significaret. pfecto ab angel' aliq ad monitiōe reuelatiōis. Et tandē subdit. Potuer't ḡ illis angeli dicere. Stella quā vidist' chīi ē. ite adorate illū vbi nat⁹ ē: z simul iudicate q̄lis q̄n tusq nat⁹ sit. Nec Aug. Ad idē ē qđ seq't. Ter no p pueri formā de stella alloq̄ntes fm Ebryc. q dicit q magi in mōte victoriali orantib⁹ stella qdā ad eos descēdit hās i se formā pueri puuli. sup cuius caput crux splēdebat q magos allocuta est di. vt i iudeā pgerēt z puer natū inuenirent de q̄ patuit fm̄ oe. j. Regū. Quarto p stellā sic mirabiliter apparētē. Prio qđē vt ōt Leo papa in ser. q signuz nati pueri q sup oēm isrl' esset re gnatur⁹ acceperāt z nouerāt p pphetiā Balaam Stella. xxiij. dicēt'. Oriet stella ex iacob z ꝓsurget hō ex isrl': z pcutiet duces moab: z dñabit. s. oim Isti nēpe vt ōt Remigi⁹ in ozigiali. erāt de stirpe Balaam z obfuabāt ei⁹ pphetiā. z sic mox vt vi derūt stellā nouā intellexerūt regez natū. Scdo q̄z videbāt eā miro mō ab oib⁹ stellis differē te in situ: motu z in claritate. z ipsis vie ducatuz ꝓcedēn. mōstrātē. vt patuit ser. ij. ar. ij. Et tiō vt di cit Leo papa in ser. Intuentiū aios ita admiratione sui splēdoz ipleuit vt nequaq̄ sibi crederēt negligēdū qđ tanto nūciabat indicio. Nec ille.

Scdo adhuc q̄rendū restat. Un isti magi coḡuerūt q iste puer quē iuenerūt i illa domo in Bethleē cū maria mre ei⁹ esset ille quē q̄rebant. Ad qđ rñdet q Ꝟ coḡuerūt p dei reuelationē vt patuit. z p angeli admonitionē atq stelle statiōnē. q̄z sup illā domū stetit stella. z etiā p illumination. q̄z vt ōt Aug. oñdit stella hospitiū: radiabat ap̄lissimo lumie. z tecta nati pfudit. Nec ille. Deniq̄ q̄z viderūt facie chīi diuia luce radiantē: atq facie btē vginis marie tāto splēdore fulgētē vt fm Orige. etiā ioseph i eā clare intēdere ñ posset. Un oēs sil' itellexerūt būc esse filiū dei de vir gine mre natū. O mirabil'. o venerabil'. o amabilis fides chīi p quaz z i nob charissimi habitare dignat chīs vt dicit ap'ls: vt illuminet z inflāmet Q Qm aūt pl'imi de facto natiuitatis occasionē ex Ꝟ sumūt errozis q chīo nato mox stella apparuit. ꝓbō q̄z vnū quēq̄ hoiez nasci sub ꝓstitutionib⁹ stellaꝝ putāt: vt ōt Greg. in homel'. hoc. z ꝓcor. Aug. in ſ. Idcirco dū z vbi videbit ꝫ tales errores aplicari pōt hic tertia qō talis. Utrū ex sideribus causet diuersitas motuꝝ z euētuum futuroꝝ in hoib⁹. Rñr fm Bona. sup. ij. dist. xiij. q. z ar. vlē. q motes hoim z euētus futuroꝝ a sideribus causari pōt dici dupl'r. Uno mō necessario z sufficiēter. Alio mō dispositiue z ꝓtigenē. Si p mo mō dicat ñ tm̄ est falsū: imo ē hereticū z diaboli z sensuī z etiā rōni. Nā cū oia ponit a sideribus necessario euenire tollit vtatē fidei z honestatē mo rū. q̄z tollit meritū z p ꝓs ꝓmiū z gr̄az. z p ꝓse q̄ns gl'iaz. Hinc Damas. li. ij. ōt. Si er astroꝝ alicuius oia agim⁹ fm necessitatē agim⁹ q̄ agim⁹. qđ ātē fm necessitatē fit: neq vtus neq malicia ē. z sic neq laudib⁹ z coronis: neq vitupatiōib⁹ et tormētis existimus digni. q si sic. inueniet z de⁹ iniust⁹. his qdē bona z ꝓmia: illi ātē tribulationes dās. Nec ille. Un frustra essent leges z iura z oīa ꝓsilia z frustra esset chīi vita doctrina z mores pia. ḡ rē. Sic etiaz honestas mox tolliť dū culpa peccātis i sidera refundiť. z sic imunes eēnt peccātes nec repbēsibiles. Et sic bō ad colēdū sidera ducť. z iste est finis bui⁹ erroris pessimi. q̄z ad idolatriā pduc. z in b ptz eē cōmētū di aboli vt faciat se coli Un. xxvj. q. ij. Illō. ōt Aug. q oēs hmōi artes ex qdā pestifera so cietate boiz z demonū q̄si pacta infidel' amicicie penit⁹ sē repudiāde a chīano. Itē sic dicere repugt etiā sēsui. q̄z videm⁹ exptēcia sensibili i eadē ꝓstellatione ꝓceptos z natos diuersificari in moribus. exercitijs. artib⁹. officijs z naturalib⁹ ꝓprietatib⁹. vt ptz de geminis frib⁹ Jacob z Esau. z alijs pluribus q Bze. in hom̄. adducit. Si dicať q vt⁹ cōstellatiōis in ictu puncti est z mutať Cōtra b idē Bona. in ser. ō Epiphania inuehit sic. Dū puer nascať magna mora est. aut ḡ horoscopū ei⁹ singulis momētis mutať aut nō. Si mutať seq̄tur q tot sūt fata q̄t sūt mēbra nascētia. ḡ si vnū mē brū doleat necesse est q alteꝝ gaudeat. q̄z fatuz bz alteꝝ. sz b est falsum. Ex si non mutať. ḡ duz vnū mēbꝝ vulnerať necesse ē vt z alteꝝ vulnere tur. Aliē nō idē eē fatū ꝓbať. Itē certū ē q sub ea dē ꝓstellatiōe nascať filij regis z rustici. z masculi z femina z asin⁹ z bos q nō cōcāt i euētib⁹. ḡ rē Deniq̄ b dicere repugt etiā rōni. q̄z ꝓponit sidera hoi: cū hō sit creaturaꝝ corpaliuz dignissima z finis oīm. ij. phȳc. ꝓpē quē fec⁹ de⁹ hūc mōm. i cui⁹ signū cessante hoim ḡnatiōe cessabit mot⁹ celi. Sz finis ipōnit necessitatē bis q sūt ad finē: ñ ecōuerso. vt ptz. j. z. ij. phyco. Jō Bze. in hom̄. ōt sic. Absit a fidelitū mētib⁹ q fatū aliq d credāt. vi tā q̄ppe hoīs sol⁹ q creauit ꝓditoz administrat. Nō em̄ ꝓpter stellas hō: sed stelle ꝓpter hoiez facte sē. Nec ille. Sed si scdo mō dicať q mores hoim varianť a sidere. s. dispositiue tm̄ z ꝓtingenter. sic pōt habere vitatē. q̄z nec rōni nec fidei repugnat qm̄ aia cōpletiōes corpis imitať. vt in pl'ib⁹ passionū seq̄tib⁹ videm⁹. Un cholerici sūt iracūdi. Sāguinei leti z benigni. Melācholici tristes z liuidi. Phlegmatici pigri. Hec ātē nō necessario. Aia em̄ dñať suo corpi marie qñ ē aduita p gratiā. Un etiā Ptolome⁹ i Almagesti ōt. q sapiēs vir dñabit astris. q̄. s. dñabit passionib⁹. Hec z plura ibi pulcra dicit Bonauen. Ex si adhuc velis scire q̄ntum se astra extēdāt ad ꝓgnoscēdū futuros euent⁹. Dico fm Tho. ij. ij. q. xcv. cō cor. doc. q vis astroꝝ nō extendit ad duplicium genez effect⁹. Prio qđē ñ extendit ad oēs effect⁹ p accns ꝓtingētes siue in reb⁹ hūanis siue in re

bus naturalibꝫ.qꝫ vt ꝓbat.vj.meta. Ens ꝑ accidēs nō hz cām: vt ꝙ hoīe fodiente inueniat thesaurꝰ vl' hora ista vrozē ducēt aut itinerāti seqt̄ bona fortuna vl' bellāti victoria z hmōi. Scō nō extēdit q̄ ad oēs actꝰ liberi arbitrij nisi dispositue inclinādo ingtū ip̄m mūt in corpꝰ hūanū fidera: tñ ex ꝑ nulla necessitas libero arbitrio īponit. Un de p̄missis iudicare futura ex astris ē illicita diuinatio: z sepe demōis opatio se imiscet vt decipiat ī fide. vt ptz. xxvj. q. vlt. nō obseruet. z. c. nec mirū. Sed siqs p̄nosticat futura ex astris ea q̄ ex coꝝ causalitate natural'r dependēt. puta siccitates: pluuias: minutiōes facere: hmōi non sunt illicita. Hec sufficiant de his ꝑ p̄nti. R

Circa tertiū p̄cipale mysteriū. ſ. honoratiōis sic ꝑ ꝙ ꝙ in bris istis magis claret cunctis chr̄ianis exemplū veri honoris z cultꝰ diuinitatis. Primꝫ cur noluit deus offerri eis regales armamēta: vasa: purpurā z sil'ia. atq; coronam vel lapides p̄ciosos: nisi vt offerēdo hec ꝑ censu isto regio significaret mystice verꝰ cultus deitatis chr̄i z sacrificiū ex oib; debitꝫ Prio ex corde debēt z obtulerūt verā fidē Rabanꝰ Adorauerūt credētes in carne ꝟbū. in ifantia sapiam. ī infirmitate oipotētiā. ī forma hois dñm maiestatis. Scō ex corpe: būlē ñ solū genuflexionē sz etiā ꝓstrationē vsq; ad t̄rā. qz ōt euangeliū ꝙ ꝑ cidētes adorāt. Tertio ex ore vel voce fiducialez ꝓfessionē z laudationē qñ coꝝā herode z iudeis in hierl'm ipm ꝓfessi sē verū hoīem mortalē. vez regē z vez deū dicentes. Ubi est q̄ natꝰ est: q̄ ad p̄mū. rex iudeoꝝ: q̄ ad scōm. Uidimꝰ em̄ stellaz eiꝰ z venimꝰ adorare eū. ecce ip̄m dñm stellaꝝ et adorādū p̄dicāt: q̄ adtertiū. pati mortꝫ pro chr̄o ꝑm Chryſ. dicentē sic. O bti magi q̄ añ ꝓspectū crudelissimi regis ꝑus q̄s chr̄m cognōscerēt chr̄i facti sūt ꝓfessores. adhuc nō viderāt chr̄m z iā parati erāt mori ꝑ chr̄o. Hec ille. Quarto ex rez ope obtulerūt munera: aurū: thus z myrrhā. Hz q̄rit. verū q̄libet coꝝ hec tria simul obtulit. z q̄re sola hec obtulerūt: Rñdet ꝑm Ly. alioſqz simil' doc. q̄ q̄libet coꝝ hec tria obtulit. Et rō: vt q̄libz coꝝ mūeribꝰ fateat quē adorat. Auro regē. thure deum. myrrha mortalē: vt Hze. in homel'. ōt. Iterū alia voluit deꝰ hz hec offerri: vt z nos doceamur ꝑ hec mystice talia deo offerre debere. Itaq; bis modis debēꝰ charissimi honorare z colere exemplo magoꝝ z cēsum in dei sacrificiū offerre. ſ. Ex corde verā fidē. ex ope humilē subiectionē. ex ore laudē z ꝓfessiōez Et ope aūt hec tria Prio aut vere dilectōis in obseruatiōe p̄ceptoꝝ Joā. xiij. Si diligitꝫ me mādata mea seruate. Hoc aūt significat ꝑ aut. qz aut ē p̄ciosissimū hūs incorruptibilē splēdorē: vt ōt Dion. z ꝓfuat sūptū ī electuarijs a putrefactiōne vel corruptiōe lepre. Sic ꝟba charitas ē p̄ciosissima z vitat pctī corruptiōz z est imortal' z ꝑpetua. qz charitas nūq; pt̄ ee ifirmis vt volūt doc. sup. j. li. di. xvij. Et ō ipa j. Coꝝ. xiij. Charitas nūq; excidet. Scō offerre debemꝰ thus deuotiōis. Nā thus ē odorifer restringēs fluxū reumatꝫ: z eiꝰ odor grātus sentit ī estate q̄z ī hyeme. sic ōt expositor sup illo Eccl. Quasi thus redolēs i diebꝰ estatꝫ. sic deuota oratio odorifera est z suauis deo z angel'. Et restringit fluxū reumatꝫ. i. tentatiōis i nob ꝑ sctā desideria z grā ꝓior ē i estate p̄nti vite q̄z in hyeme mortꝫ. Unde Prouer. x. Qui stetit i estate filiꝰ ē ꝓfusiōis z hūdictio dñi sup caput iusti. Ut̄ ꝑs. orabat di. Dirigat dñe oro mea sic incēsum i ꝓspectu tuo. Sic exponit Greg. Tertio debemꝰ offerre myrrha mortificatōis de corpe: z cōpassiōis ō aia. Myrrha em̄ ꝟmes i corpe occidit z corpꝰ a putrefactione ꝓseruat vt ōt glo. in Cañ. ꝓpea myrrha inunguntꝫ mortuoꝝ corpa. Ipa etiā ē sapore amara sic dz ee mortificatio in corpe vt ꝟmes vitiorū. sc. ꝓcupie mortiāt vl' refrenent z natura ad fuiditā deo ꝓfuet: z amara cōpassio ad chr̄i mortē z passionē sentiat Rbo. viij. Si spū facta carnis mortificaue. vi. si tñ cōpatimur vt z sil' ꝓglorificemur O ḡ aia chr̄iana ꝓsidera chr̄i ꝑ te passū z sanguinē ꝑ te redimēdo p̄ti offerētē. z aiaz ꝑ te ponentē O misera peccatrix aia recogōsce te q̄ntū debeas chr̄o deo z pio redēptori tuo. o sanguie chr̄i iesu lota aia. accede cū bris magis z offerre stude ipsi aurū dilectiōis: thus deuote oratiōnis: z myrrhā mortificationis. Ecce canit eccl'ia. Chr̄s apparuit nob venite adorem⁹. ſ. p̄dicta munera offerendo vt det nob chr̄s gr̄am z gl'iam Amen.

Itē hic añ. ſ. sermonē de sctō Sebastiano stare dz z scribi sermo de sctis martyribꝰ q̄ngz frāri bus ordinis minoꝝ. quē ꝑmonē vide infra post festū sctī Benedicti scriptū.

De sctō Sebastiano martyre. Ser. cū legēda

Tetendit arcū suū

t sctz dñs z posuit me q̄si signū ad sagittā Thr̄. iij. Uerba ista dicit ad ꝓphetā Hieremias lamētādo destructiōez hierl'em ꝑ chaldeos z interfectiōez ꝓpl'i illꝰ auttaz. Contenter tñ pōt ꝟba hec dicere b. Sebastianꝰ q̄ talis martyrio gl'iosa coronatꝰ ē. Fuit ei q̄si i signū positꝰ z a p̄fidis sagittatꝰ ꝑ chr̄o. Quis aūt b̄ fecerit ꝑsecutor ad suggestionē diaboli: tñ b̄ deꝰ ipe ꝑmisit ad fidei ꝓfirmatiōez ꝑ martyris sanguinē z mortē atq; gl'iaz dei: necnō ad coronā ꝓseqndam ipi bō martyri Idcirco dici p̄t ille arcꝰ q̄ sagittatus ē ipius dei: z ꝙ deꝰ posuit. ſ. ꝑ missiue ipz q̄si signū. Un merito hec ꝟba accipiunt ad laudē z gl'iaz istiꝰ sctī. ſ. Sebastiani q̄ ꝓuenit ꝑ tot cere. Tetēdit arcū suū. ſ. deus ꝑmissiue. z posuit me q̄si signū ad sagittā. Et q̄b ꝟbis accipimus hec tria mysteria ꝑ ꝑmō ꝑm ꝙ hec in eis notant.

Primū mysteriū de mō sue passiōis. ſ. ꝑ arcus (z sagittam.

Scōm de sig̃ exemplificationis. quia dicit. Positus in signum.

Tertiū de ꝑmio coronatiōis. qz ōt. Me inqt sez martyrē coronatū a chzo. Et qz ad ꝓria duo sez nus extitit ꝓ arcū z sagittā martyrizat⁹. Idcirco ꝓ nra edificatiōe hāc ꝙcionē accipiam⁹. s. q mlti plex are⁹ z sagitta describit i sacra scꝑtura vt ob⁊ seruet ois aia chriana. Declarat. qz scꝑtura teste bz arcū diabol⁹: bz z hō mal⁹: bz etiā hō bonus: bz z de⁹. Prio in ꝙ arcū z sagittas bz diabol⁹ q vario mō aias bz vulnerare ꝓ petā z occidere. ꝓpe qđ ō eo Joā. viij. saluator dns iesus ōt. Ille homicida erat ab initio z i vitate ñ stetit. De ista sagittatiōe ōt ps. qñ docēdo remediū vt ꝓfidam⁹ in dei adiutorio: loq̄ns sic. Qui habitat in adiuto. al. in ꝑte dei celi cō. Et infra. Scuto circūdabit te ve. q⁹ nō ti. a ti. no. A sagitta vo. in die a nego. ꝓ ambulātē i te. ab icur. z de. me. Ubi distiguūt q⁊ druplices sagitte demōis. Dic em̄ Ly. q⁹ Rabbi Salomō. ꝓbabilit dixerit. qbusdā demonibus ꝓāt ꝑmissaz a deo nocēdi mag⁊ i tenebz⁊ ꝙse die. qbusdā ecōuerso. s. nocēdi mag⁊ in clara die vl meridie. sm Petz aure. li. ij. cōpen. ꝓ noctē ad uersitas. ꝓ die. ꝓspitas designat: eo q⁹ diabolus aliqñ deterret z frangit aduersis. aliqñ aūt alli⁊ timoz nocturnus ꝙsecutionē ꝓcat manifeste cutionē occlta. Negociū aūt pambulās i tenebz⁊ ꝙse spūales de qbz i corde qs gliat vl qñqz sub spe cie ꝓfut ad petm̄ ducit. Demoniū āt meridianū pōpas secli. volu ptatesq z hmōi apte attractiuas zē. De illis qz ocul⁹ suis ꝓsiderabit. s. chr̄s. z retri buūtionē petoz videbit. E Scdo bz arcum z sagittas hō mal⁹. De his ps. Intēdert arcū rem tak qz petoz de arcu suo emittit sepe sagittā ama ram. s. detractiōis q̄ vulnerat famā. ideo ōt rem amarā. z tādē subdit. Subito sagittabūt eū: fir⁊ mauerūt sibi sermonē nequā. Hec ōt amara. qz vt ōt Bern. triceps lācea est detractoris ligua q vno ictu tres ꝓfodit. s. dicētē: audiētē: z eū i fama de q̄ detrahit. O venenata z amarissima sagitta tres penetrās. Itē petoz sepe emittit sagittā dolo ta z decepcoria vba vt dānificēt in suba. ps. In fam. Jo subdit. Ut sagittet i occult⁊. s. ꝙ fraudulē tendert arcū suū vt decipiant pauperē z inopez z trucidēt rectos corde. Deniqz petoz sepe emit⁊ tit sagittā nō tm̄ mō amarā detractiōis vel dolo sam decepcōis. sz etiā iniquā ꝙsecutiōis: oppssio⁊ nis z infectiōis inocētū. Un subdit. Immacula tū. Tales sagittas sustinuit b. Sebastian⁹ ab ini qs. Sz o hō dic mihi. vñ ē q leges ciuiles solent ꝓz cōe plebis citū ꝛ. Quo⁹ pūire eū q ꝛ aliquē iacit sa gitta: nec tū ipm̄ pcutere vel ꝓtigere ꝓt: ꝙ eū q ꝙ cussit sagitta sz nō ad mortē: nisi qz sola ictio sa gittādi sufficit ad homicidiū iudiciū: etiāsi effect⁹ nō secꝙt i re. Sic spūal⁊ q aliū sagittat lingua de

tractiōis aut oblocutōis fraudulēte z ire iuidie qz ac qbusuis ꝑue volūtat⁊. re⁹ hī homicidij co⁊ rā deo. etiāsi effect⁹ nō ē ꝓsecut⁹. puta qz ñ potu it ipm̄ infamare. qz ñ credidert alij vbis ei⁹. aut nō potuit ipm̄ decipe vl occidere licz volūtatem habuerit. Un. j. Jo. iij. Qui nō diligit manet in morte z homicida est. Et scit⁊ qz ois homicida ñ bz vitā etnā. Hecille. Nimiz qz mala volūtas ꝓ facto reputat. xxij. q. v. ꝓ totuz. D Tertio hō bonus habet arcū z sagittas spūales q̄s qdem qlibet fidelis habere debet. Et iste sagitte sūt tres. Prima sagitta ꝓfessiōis quā ꝛ diabolum iacit. De q̄ in figura. iiij. Reg. xiij. dixit Heliseus Aperi fenestrā orientalē z iace sagittā. Sequit. Sagit ta salut⁊ dñi ꝛ syriā. Ista fenestra figurat os ape riēdū in ꝓfessiōe z tūc ꝛ syriā qđ interꝑtat subli⁊ mis. i. ꝛ supbū diabolū sagitta iacit vere ꝓfessio nis. Ibidē āt subdit. Percuties inqt syriaz trib⁹ vicib⁹. qz qñ qs corde ꝓterit z ore ꝓfitet z satisfa cit ope is diabolū trib⁹ vicib⁹ vulnerat. Ad id est Prouer. xix. Sagitta infixa femori canis sic ver bū in corde stulti. qz sic canis nō q̄escere pōt do⁊ nec sagittā infixā suo femori extrahat. sic ipe dia⁊ bol⁹ q̄ stult⁹ dic⁹ est. qz ignē dānatiōis in infer no sp aggregat sibij̄pi vsqz ad die iudicij i aiarū deceptionib⁹ reputat sibi infixū i corde vbū vere ꝓfessiōis facte. nec q̄escere pōt donec ꝓfitetez aut retrahat aut aliē impediat aut recidiuare faciat zē. Scda sagitta vbi diuini. De qbz ps. Sagit te tue infixe sūt mihi. z ꝓfirmasti sup me manuz tuā. Sagitte tue. i. pene cōminate z annūciate a te petoribz in scꝑtura. Infixe sūt corde vt timeaz Tertia sagitta oionis quā dirigere bz ad deum Nam Amb. xxij. q. viij. c. j. ōt. q lachrymē z oio nes sūt arma spūalia. Talib⁹ em̄ vulnerat⁊ de⁹ z ligat z deuincit vt faciat qđ ꝓcit. Un dicit aie Can. iiij. Vulnerasti cor meuz soror mea sponsa Unc Bern. exclamat dicens. O felix lachrymo siue oratio lachrymosa. tuum est regnum tua ē potentia. tu ante conspectū omnipotentis intra re nō vereris: nec discedis donec ab altissimo a⊊ spicieris. tu vincis inuincibilē z ligas omnipotē tem. O ḡ charissime disce z conare habere ista ar ma. E Quarto ipe deus habet arcum z sa⊊ gittas. s. cōminationis. tribulationis z dānatio nis. Un ps. Dedisti metuentib⁹ te significatiōez vt fugiant a facie arcus. Nimiz de⁹ dedit metu entib⁹ ipm̄ arcū significatiuū. Primo qdem cō⊊ minatiōis in ꝑmis penitib⁹ qbz dixit. q. s. morte mori deberent si ꝑceptum transgrederentur. Et qñ sic factum est. ecce nūc oēs miserias hui⁹ vi⊊ te z mortē sustinere debem⁹ vt significet pena i⊊ obedictie ōbita. Un Zach. xiij. Vdā exēplū meū mihi ab adolescētia mea Scdo dedit arcū signi ficatiuū. s. tribulatiōis pūtis. Et tertio significa⊊ tiuū dānatiōis. Per has tribulatiōes ci ꝑcāt q sceti etiā viri sic ꝑmunt in ꝑ mōo tribulatiōib⁹ et acerbissimis penalitatib⁹. vt inter ceteros patet

De sancto Sebastiano

de bto Sebastiano. ꝯntū ꝯ tribulabunt repro/ bi q sunt dei inimici. Nā circa b dupler habek in scptura argumētū ꝓpuū. Primū ē saluatoris dicētis Lu. xxiij. Si in viridi hec faciūt: in arido qd fiet: Scō m. j. Pe. iij. Si iust⁹ qdē vix salua bit. s. qz p multas tribulationes oport intrare in regnū dei Act. xiiij. seqk. impi⁹ ꝯ pctōr vbi pa/ rebūt: Nā si de⁹ iust⁹ tantū punit in pñti illos i qbus benedicit z laudat. ꝯntū ꝯ puniet illos in qbus blasphemat. tenet ꝓsequentia p regulā to picā. Si cui minus videt inesse inest. z ei cui ma gis. De bis sagitt⁹ reprobox scribit Deut. xxxij. dicēte dño. Congregabo ait sup eos mala. s. pena rū: z cōplebo sagittas meas in eis. ꝓsument fa/ me z deuorabunt eos aues morsu amarissimo dētes bestiaꝝ imittā ꝛc. atqz ꝓpentū. F Ecce ꝯ charissimi videm⁹ qm deus bon⁹ dedit hoib⁹ arcū significatiuū vt metuāt z fugiant a facie ar cus. i. iusticie dei z dānatois vt liberent dilecti. i. electi dei. Nā cū p pctis totū mundū diluuio de/ leuisset posuit de⁹ arcū in nubib⁹ p sig di. Gen. ix. Arcū meū ponā i nubib⁹ z erit signū federis inter me z inter terrā. z nō erunt vltra aq diluuij ad delendā vniuersam carnez. In q magnū dei beneficiū erga hoies significat. Licet em iam añ assecurauerat de⁹ Noe ꝺ diluuio ampli⁹ nō fu/ turo p verbū Gen. viij. di. Nequaqz vltra male dicā terre. ꝓpt hoies. Sensus ei z cogitatio hūa ni cor. ꝓna sūt ad ma. ab ado. Cū ampli⁹ assecu rauit p sensibile signū vicz p apparitionē iridis tpib⁹ pluuiosis. Sed q̄rit circa hoc. quō iris sit signū federis cū ꝓcedat ex causa naturali vt dic phs li. iij. metbe. qn em est nubes rozida opposi ta soli: retro nubē rozidā existēte nube dēsa: tunc in nube apparet iris p receptionē radioꝝ in roza tione. z terminationē in densitate nubis. Sicut in speculo debet esse ꝓspicuitas vitri z densitas plūbi terminās vt appareat imago. Nūqd ergo añ diluuiū aliqn non fuit talis causa naturalis vt appareret iris in nube ꝛc. Rndet Ihm Lyram q licet etiā ante diluuiū fuerit apparens iris ali/ qn: vtpote res naturalis: tm tūc nō fuit in signuz bmōi. sed post diluuiū ordinauit denuo de⁹ q apparitio iridis deceteto esset signū federis illius hoib⁹ de diluuio aq ampli⁹ nō futuro generaliter Sic aliqn ꝓtingit in būanis q lapis magn⁹ q diu ante stetit i aliq loco imobil: denuo statuat in signū alicuius distinctiois. vtpote hereditatū vel regnoꝝ seu metaꝝ ꝛc. Hec Lyra. Sed q̄re de⁹ dedit tale signū. s. arc⁹ z nō aliqd aliud. Rn/ det Ihm doc. q p signo diuie miseratiois pctōri/ bus penitētib⁹ i pñti vita. Declarat. qz videmus q iste arc⁹ ē sine chorda: sine apposita sagitta: et ꝑsus nos tenēs cornua. Sic dei ira in pñti nō extēdit chorda seueritat. sz remissa ē dulcore pie tatis adeo q q̄cūqz hora igemuerit bō āpli⁹ nō reminiscet oim iniqtatū Ezech. xviij. Et patiēter expectat nos dñs vt misereat Isa. xxx. Item ira dei in pñti nō hz sagittas appositas. qz illas seru uauit in futuꝝ post mortē inferēdas. s. penas eter nas. Bene aūt trāsitorie ꝯs hic fert nō reputari debēt sagitte. qz modice sūt respectu penaꝝ eter naꝝ in inferno. Dō aūt modicū est p nubilo repu tat. ij. pbycoꝝ. Erēpluz de gutta respectu maris. Deniqz arc⁹ celest⁹ tēsus videt. qz dicēte ps. Nisi quersi fuerit gladiū suū vibrauerit. arcū suū tetendit. Verūtm ver sus nos tenet vtraqz cornua sua. ad Rōādū q de⁹ ꝯntūcūqz in pñti ꝛ nos trahat: vtraqz cornua. s. misericordiam z grām parus ē nob ifundere peniten tibus. Habacuch. iij. Cū irat⁹ fuer⁹: misericordie recor/ dabit⁹. O ꝯ bō primesce irā dī ex isto signo. disce fugere a facie arc⁹. s. eterne dānatois. O miser qd dormitas in pctis. cur nō euigilas tātis minis. age pniam. alⁱs ecce testis dānatois iuste z signū tibi ē demonis casus: celestis arc⁹: z martyrum

B Circa scōm pncipale (in pñti cruciatus. de erēplari signo q posit⁹ ē btūs Sebastianus fidelib⁹ iuxta thema accipiam⁹ p ꝛcl'one. q btūs Sebastianus merito ex noie interꝑtando a mis litari basto: qd est sella denotat (q̄si seqns btūs/ dinē) chr̄iano p militie signo ꝓponat. Notandū aūt p declaratiōe q btūs Sebastian⁹ q̄druplr ꝓponit in exemplū omni chr̄iano.

Primo qdem in exemplū salutis ꝓseqnde.
Scōo in exemplū prudētie z doctrine.
Tertio in erēplū patiētie pfecte.
Quarto in erēplū pseuerantie firme.

Primo dixi in exemplū salutis ꝓseqnde. qz sctā ordinante eccl'ia ipius bti Sebastiani martyrij statutū est a spūsctō sit coli (vno. s. die) cū martyrio beati Fabiani pape.

Legenda.

De q legit q. s. erat Fabian⁹ ciuis rhomanus Et cū papa defuncto ꝑ alio eligendo ꝓl's conue nisset. aduenit inē alios z ipe: z ecce colūba cādi da descēdit sup caput ei⁹. Dō cū oēs mirarēt ab eis in papā eligit. Is tāte fuit deuotiois ad mar tyres chr̄i vt ordinaret diaconos z subdiaconos p oēs regiones q olim gesta martyꝝ colligerent. Tāte etiā fuit zelator iusticie: vt sic ait Darmo ipatori phil̄ippo tali z tāto pncipi volēti interesse sacris mysterijs pasce: nō ꝑmisit donec pctā sua ꝓfiterek z inter penitētes staret. Tandē pōtificat⁹ sui āno. xiij. iussu Decij decollat⁹ martyrio coro natus ē circa annū dñi. cclij. Voluit aūt eccl'ia bti Fabiani pape z Sebastiani milit⁹ passionuꝝ celebritates pulcre ꝓiungi: q̄uis sebastian⁹ pal/ sus sit sub Dioclciano z Maximiano ipatorib⁹ q ceperūt āno dñi. cclxxxvij. Sz q̄re b: Rndet q ꝑcipue vt oñdat q ad gl'iaz celestē ꝓueniūt ti solū deuoti clerici. sz etiā fideles laici z milites: sz q btitudinē assequūt hoies ñ solū ꝓcēplādo. sz etiā militādo ꝑ laboꝝ opatiōis. Un. xxij. q. j. ꝑ totū. hī q militia secular⁹ ñ cl'pat. sz abusus i op/ pressiōe pauperuꝝ vl̄ inocētū z iniusto bello. Hēm abusū cauit b. Sebastian⁹ ꝯ ē erēplū ꝓseqnde sū lutⁿ etiā laicis. D Scōo i exem prudētie z do

etrine. qz cū esset genere Narboneñ. z ciuis Me
diolaneñ. impatoribꝫ Diocletiano z Maximia
no adeo charꝰ vt sp eoꝝ ꝓspectui astaret z ꝓnci
patū ꝓme cohortis hꝫet: ipe militarē chlamydez
ob ꝫ timō ferebat vt chīanoꝝ aios in torꝫ
deficiētes ꝓfortaret. Ecce prudētia i chīo. Erat i
qz vir cotꝰ prudēter: in fmōe verax: in vniuersa
moꝝ honestate ꝓclarꝰ vt ab oibꝫ veneraret et a
mareť. Dū aūt scī Marcellianꝰ z Marcꝰ gemi
frēs ꝓ fide chīi tēti: decollari deberēt: aduenerūt
eoꝝ parentes vt ipos a ꝓposito martyrū revoca
rēt. Aduēit mr solutꝫ crinibꝫ: scissis vestibꝫ z oste
sis vberibꝫ dicēs. O ꝑdulces filij vt qd ad mortē
viro tēditꝫ. heu me miseraz: amitto filios meos
vno die ꝛc. Pr etiā senex suoꝝ manibꝫ adductꝰ
dicere cepit aspꝫus cinere caput. O filij mei bacu
lū senectutꝫ nre: cur sic mortē diligitꝫ z spōte pire
vulꝫ: deficiāt octi mei plorādo nevidcam filios
meos gladio cedi ꝛc. Aduenerť z ꝓiuges ꝓprios
filios offerētes aspectibꝫ atq; ciuilādo clamātes
Deu ferrea pectora qz gentes despiciť: vrores
abijciť: filios abdicaťꝫ: z vos sponte carnificibꝫ
erbibeť: qbꝫ nos z hos vros natos dimittitis.
Inter hec ceperūt viroꝝ corda mollescere. Tūc
Sebastianꝰ q aderat erūpens i mediū ꝓfortañ.
ta coronā deponere sempiťnā. z ibi ink cetera do
cuit tria vtilia documenta. Primū circa appetitū
celestiū. Nā pentibꝫ coꝝ dixit. Nolite timere: nō
sepabunť a vob nec peūt. sed vadūt ad sidereas
mānsiones vob ꝑare locū ꝛc. Scōm circa ꝓcēptū
rpalū dī. Nā ab initio hec vita i se sperātes fefel
lit vt oibꝫ ꝑbeť esse mētita. vita hec iubet facino
ra: suadet iniusta: admonet furē. i. mortē vt rapi
at. hec ꝓsecutio quā ꝫ patimur hodie ē: cras eua
nescit. dolor aūt eťnꝰ augmētať vt exurat. z ꝓla
talia. Tertiū circa tolerātiā aduersoꝝ. In amore
ꝫ martyrij nros inqt suscitem⁹ affectꝰ. ibi ei dia
bolꝰ vicit ꝛc. Igiť dū hec sebastianꝰ ex ore ꝓferꝝ
rex subito splēdore ꝺ celo descēdēte illūinatꝰ ē ꝑ
borā ferevnā. z pallio cādidissimo amictꝰ: ac ab
angel clarissimis septē circūdatꝰ. iuuenis etiā ap
paruit circa ipm dās ei pacēz dī. Tu sp mecū erꝝ
Tūc Zoe vroꝝ Nicostrati in cuiꝰ domo hec age
bant q logīā amiserat: pedibꝫ eiꝰ puoluta: venia
nutibꝫ postulabat. Percōtatꝰ Sebastianꝰ cū di
dicisset illā ob ifirmitatē plurā logīā amisisse: air.
Si ego chīi fuꝰ sū etsi vera sē oia q hec mlier ex
ore meo audiuit: aptat os eiꝰ dns. Ad hāc vocez
mlier exclamauit dī. Bñdictꝰ fmo oris tui. z bñ
dicti q vbis tuis credūt. vidi ei angelū libꝝ tenē
ē añ te vbi oia q tu dixisti scripta erāt. Vir ḡ eiꝰ
hec audies puolutꝰ venia postlauit z absoluēs
martyres rogabat vt libere abirēt. Qui dixerunt
nullatenꝰ deposturos se victoriā quā cepissent Uñ
ꝓfatoꝝ scōꝝ patrē noie Trāquillū z matrē cum
multis ꝑ Policarpū ꝑsbyterꝝ baptizari fecit. Qui
tādē gloꝝ martyrijs ꝓsumauerť. ꝺ qbꝫ ꝓsecu.

Denicꝫ Sebastianꝰ docuit ꝓfectā fidē in
chīm. qz infea dū ꝑfectꝰ vrbis Rhome gravissimo
morbo laborās rogasset sebastianū vt sanitatez
reciper: rndit Sebast. q ꝑus idola abnegaret z
ꝓfringēdi sibi ptātē daret. qz vos inqt timidi de
os vros ꝓfringere timetꝫ. mihi ḡ date cōterēdos
Nō cū effectu ꝓfecisset: Cromacius ꝑfectꝰ nullā
sanitatē recepit. Cui Sebasti. Cū sanitatē recipe
debuisti nec recepisti: certū ē q aut infidelitatē nō
dū plene abiecisti mēte: aut idola reseruasti. At il
le indicauit se hīe thalamū i q erat ois disciplia
stellarꝫ. ꝓ q plꝰ qꝫ ducēta pōdera auri expenderat
z ꝑ q futura oia ꝑuidebat. Cūqz Sebastiāꝰ di
ceret q z illō ꝓfrigi ꝺberet. Filiꝰ ꝑfecti Tiburti
dixit. Si destructo ꝫ ꝑcioso ore pi meꝰ sanitatē
ñ recepit: ambo. ſ. sebastianꝰ z etiā policarpꝰ vi
ui ꝓcrement. Cui Sebastiāꝰ. Sic fiat vt locutꝰ
es. Quo ꝓfracto: angelꝰ appuit ꝓfectoꝝ sibi sa
nitatē a dño iesu redditā nūciauit. Sicqz ꝑfectꝰ
z eiꝰ filiꝰ z mille q dringēti de eiꝰ familia baptiza
ti sť. Ex q paret q ad salutē ñ sufficit aliq tm mō
credere: sed oēs fidei articlos ꝓfecte tenere: z nul
lo pctō mortali vl nulla superstitione inqnatū ma
nere. R. Tertio datꝰ ē Sebastiāꝰ i exēplū pa
tiētie. qz patiēter ñ semel sed bis mortꝫ penā ptu
lit. Nā vt legiť dū ꝑmissis pactꝫ: Fabianꝰ q dē ꝑfe
ctꝰ suggessiliꝫ ipatori Diocletiano de ipo sebasti
ano: ipator aduocato eo dixit. Ego te ink ꝓmos
i palatio meo sp habui z tu ꝫ salutē meā z deoꝝ
iniuriā baccenꝰ latuisti. Cui sebastianꝰ. Pro sa
lute tua chīm sp colui: z ꝑ statu rhomāi ipiꝫ deū
q in celo ē sp adoraui. Tūc Diocletianꝰ iussit eū li
gari in mediū cāpū z a militibꝫ sagittari: q ita eū
sagittꝫ impleuerūt vt q̄si ericiꝰ videret. z mortuū
extimātes abierūt. Ecce exēplū patiētie. qz vt cāit
ecclia. Nō murmur resonat: nō q̄rimonia sꝫ coz
ta. m. b. cō. ꝛc. Quarto i exēplū ꝑseuerātie firme.
Nā postea dei gra resuscitatꝰ citra paucos dies
plene libatꝰ: impatori iterꝝ occurrit dī. Ad ꝫ me
resuscitare dns digtꝰ ē vt redarguā vos ꝺ malꝫ q
chīi famulꝫ irrogatꝫ. Tūc ipator tādiu eū fustiga
ri iussit donec spm exhalaret quē felicit chīo tra

Circa tertiū ꝓncipale ꝺ ꝓmio coro (dicit
natiois qō occurrit, vtꝝ b. Sebastianꝰ bis mar
tyrizatꝰ: sit duplici aureola martyrū in celo coro
natꝰ. Ratio. qz dixit se resuscitatū a dño. z ꝑ ꝫ
bis ē occisus: vt patuit. Ad id rndet Antoñ. flo.
in. iij. p. sū. ti. xxxiij. fm Pe. de pal. di. q si martyr
suscitet z iterꝝ martyrizet: certū ē inqt q duplica
tā aureolā ꝓsequtur. Et ꝫ vl nūeraliť vl vtualr. z
sic b. sebastiāꝰ (inqt) ꝑ duas mortes videť hīe du
as aureolas. Dec ille. Nec obstat q cūvniꝰ mor
tis debitor fuerit duplicē penā exoluit. qz specia
li ꝓuilegio ōi ordiatiōe ꝫ cessit ad gliam. Augꝰ.
Negociator iste btūs ꝺcit mihi vt accipet ampli
z emit ꝓmercio sāguis regnū salutis. facta est ei
breuis passio ꝑperua brītudo. Dec ille. Deniqz
dicēte Amb. i ꝓfatōe: bū martyrꝫ sebastiani vene

rabilis sanguis effusus sit ⁊ dei mirabilia manifestat ⁊ nře infirmitati apd deū auxiliū pstat. Nec Amb. Id id est vulgatū dictū q̄ incessio b. Sebastiani sup oia valeat ꝑ pestilētiā. Nā ⁊ legit in gestis Lógobardoꝝ vt dr Legēda q̄ cū italia tota maria peste grassaret ⁊ vn⁹ vir aliū sepelire sufficeret. diuinit⁹ est reuelatū q̄ nequaq̄ cessaret donec b. Sebastiano altare ꝑstrueret Papie. q̄ factō: reliquijs ei⁹ allatis ⁊ deuote adoratis: cessauit pestis. Rogem⁹ g̃ chr̃m vt ei⁹ meritis dat gr̃az ⁊c.

De sancta Agnete Sermo cum Legenda.

DEmus gloria deo qm̃ venerūt nuptie agni ꝑpoč.xix.

Quales ⁊ q̄ diocū dissime sint celestes nuptie q̄s aia brā cōiungit deo eternal⁹ per amorē q̄s sufficiat enarrare vel cor de pensare: cū scptū sit Esa lxiij. Et ſ. Cor.ij. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascendit q̄ pparauit deus diligētib⁹ se. Nā ⁊ videm⁹ i his q̄libz nuptijs q̄ fūt dū q̄s facit sibi vel filio suo nuptias facit maximū puiuiū: ⁊ dc̄d pōt ad honorē pncipis vel pncipū Hester.ij. Cū rex Asuerus ꝑ principē Hester regine iussit ꝑpari ꝑiuiū magnificētissimū. Si g̃ sic facit hō mortalis: putas q̄d facit deus ipe rex regū imortal⁹ dum traducit aias brās ad etnas nuptias celestes. Sed q̄m brā Agnes ꝓpo gliabat q̄marie de d̄o q̄ esset spōsa chr̃i ꝑ fidē. i. ꝑginitatē. In q̄ oib⁹ chr̃ianis in exēplū ꝓpo nit vt sciam⁹ ⁊ nos cōgaudere. q̄ sūt i aia despō sati a chr̃o: iuxta illd .ij. Cor.xj. Despōdi vos vni viro ꝑginē castam exhibere chr̃o. Idcirco inuitamur ab angel⁹ ⁊ brīs vt dem⁹ gr̃iam deo: q̄ venerunt nuptie agni. i. chr̃i. sic sonāt ꝓba pmissa. In q̄b⁹ ꝓbis ad honorē sc̄e Agnet⁊ accept⁊ eria mysteria notabim⁹ ꝑ sermone.

℣ Primū ōr despōsatōis. hoc ibi: venerūt nu. ⁊c.

Scōm ōr ꝓsecratōis. q̄ nuptie agni. chr̃o g̃

℣ Tertiū ōr ꝑdotatōis: qō sequit (cōsecrate. ad pmissa. chr̃s em̃ dotat sponsas suas.

Circa pmū de despōsatiōe hāc ꝓclusionē accipiam⁹ q̄ primaria est chr̃iani gr̃ia vt fidē aia sic̄ ⁊ brā Agneta dicat vere chr̃o despōsata. Hoc aūt oñdit ꝑ plres similitudines vel rōnes fm Frā. Mayro. sermone de eadem.

℣ Prima dicat sequestrationis.

Secunda dignificationis.

℣ Tertia nuncupationis.

Pria ró vl similitudo ōr seq̄stratōis. q̄ q̄ncūq̄ alig̃ mrimoniū ꝓbit: tūc puella a q̄ria penitus se q̄strat adeo vt desinat esse i ptāte pris ⁊ incipiat eē i ptāte viri: vt docz sacra scptura Nu.xxx. vbi ōr q̄ q̄diu ē puella i domo pna: ei⁹ votū ē i ptāte pris. Si aūt nupta fuerit: votū ei⁹ n̄ in ptāte patr̄ ē sed viri. Sic aia chr̃iana ꝑ votū in baptismo factū tenet obligata chr̃o dño ⁊ dūmit eē in ptāte diaboli in q̄ nata fuit filia ire: dicēte apl'o Eph.ij. Eram⁹ natura filij ire. Dic g̃ q̄rit. Quid si puella exīs i domo pna vouit castitatē vel religionis ingressū. Rūr fm doc. ꝓpue frem Aug⁹. de claua. q̄ ois puer vel puella aī annuz pubertatis nō pōt facere votū castitat⁊ vel religiōis eīā ō eo⁹ sensu pris vl' tutoris. Et rō fm Tho. ij. ij. q. lxxxviij. est dupler q̄re tales vouere nō pñt. Prima q̄ vt i plib⁹ patuit rōnis defectū. hoc ꝑ ꝓpter in aliq̄b⁹ accelerari. Sc̄da q̄ fūt in ptāte genitis ⁊ iō eoꝝ vota nō bñt effectū. Vñ si talis ipubes facit votū: nō tenet eīā p⁹ pubtatē implere q̄liter cū q̄ ītēderit cū fecit. vt extra ō reg. c. Ad nostras. Reqrit em̃ pubtas cōpleta. Dī aūt ipubes masculus donec cōpleuerit. xiij. annuz. femia aūt. xij. extra ō despō. ipu. c. Ex frīs. Dis em̃ ānis trāsactis dicunt anni discretiōis q̄ ad pmissa. Cepti dicunt anni discretiōis q̄ ad ꝓfessionē anni discretiōis dicunt a sp̄imo sup: vt patz ꝑ glo. in. c. Dis. de pe. ⁊ re. Vñ dato q̄ ipubes habeat vsū rōnis ⁊ velit castitatē vel q̄ ipubes habeat vsū rōnis ⁊ vouerit castitatē vel ingressū religiōis: ñ tenet: ꝓpue si ꝑ pīes vl' tutorē irritet. Si aūt ñ irritat: Tho. ōr q̄ obligat q̄ tū ē in se. Sz ꝓ ipm ē tex. c. fi. de regu. li. vj. vbi dr q̄ ille q̄ fecit ꝓfessiōez añ. xiij. annū: libere pōt redire ad seculū. q̄ nō ē sic si aliq̄liter teneret. Alias aūt vota tales facere pñt si se dolicapaces ⁊ sanctimōr⁊. c. ij. de voto. Verūtm ⁊ ista pñt tutores irritare. Sz post q̄ puer vl' puella puēt ad annos pubtat⁊: sue ptāt⁊ est q̄ztū ad ea q̄ ptinent ad sanctitatē fm Tho. vbi s. Et sic ptz

℣ Sc̄da ró vl similitudo dignitatōis. q̄ q̄ncūq̄ mrimoniū ꝓbit: tē puella a ꝓria nobilitate ad aliena dignitatē assumit. Sic ei si filia regis nubat plebeio: ꝑdit nob⁊ nobilitate regia. ꝓpter a Leui. xxij. dr q̄ filia sacerdot⁊ nupta cuiq̄ ō ꝓfano ñ debebat vesci sanctōe. Ita si filia ignobil' vel militis nubat regi: assumit ad regiā dignitatē: vt patet de Hester q̄ sumit ad regiā dignitatē: vt patet de Hester q̄ būilib⁹ parētib⁹ nata dū Asuero ē copulata facta est regina. Sic aia chr̃iana cū sit creata cāq̄ filia dilecta ad imaginē nobilissimi regis. s. dei: si nubat. s. ꝓsentiēdo ꝑ petrā diabolo ignobilissimo ꝑdit ius sue nobilitat⁊: ⁊ dignia est scrificatiōe imo vilegna dānatiōe. Si aūt nubat chr̃o regi ꝑ amorem reginali dignitate fulgebit: iuxta illd Pſ. Astitit regina. i. aia a dextris i vestitu deaurato. s. glie cūdata varietate gr̃e ⁊ vtut⁊. vñ Piero. sup Ezech. Mō cū vrore accipit: ō ꝓgie facit nō ꝓginē. deus aūt eīā meretricibz copulat⁹. s. ꝑ fidē ⁊ amorem eas mutat in ꝓgines. et sic reginas facit meretrices at ꝑ ꝓtū diabol⁹ sibi copulatas facit meretrices qz pei⁹ est meretricari mente q̄ carne. D Tertia ró vel similitudo nūcupatōis. q̄ q̄ mrimoniū ꝓbit puella a viri cognomie nūcupat⁊ socia redirat⁊ illi⁹ efficit. Sic i. ꝓposito. Dec. sup Exod. ser. xv. Chr̃ian⁹ pnceps nois ⁊ hereditat⁊ est. Gens sum q̄ dico: heres sum dei ⁊ coheres chr̃i. Pro ꝓpositū sic fuit in brā Agneta similitudo. Pro similitudinatōis: vt tota foret sb ptāte chr̃i ⁊ a⁹ obedientia

Scđo dignificatōis p ꝥgitatē votū. Nā ꝥgitas vt ōt Lipan⁹ est sozoz āgelozꝫ:regia ꝛructū z posſessio oim bonoꝝ. Et qz ē donū diuinū: iuxta illud Sap. viij. Nō possū eē ꝓinēs nisi de⁹ dederit. ḡ adeo dignificauit eaz z oēs ꝥgies sctās vt ei⁹ ē agn⁹ Joā. j. Ecce agn⁹ ōi. nō ista ꝥgo ei⁹ spōsa decēt dicta ē agnes. Nā sic ōt Hze. i ser. Agnes latine ꝺcat agnā. Grece ꝥo castā z piā. Hec ād fuit ad deū z miscōiaz ad ꝓximū. Uñ de ea ōt Amb. z ad edificationez ꝙliter passa sit agnes btissima ad memoriā reuocem⁹. Tertiodecio etatꝭ sue an no mortē pdidit z vitā iuenit. qz solū vite dilexit auctorē. Infantia ꝙdez cōputabaꝭ in annis ;sed erat senect⁹ mētis ī mēsa. pulcra facie:sed pulcrior fide. O ḡ aīa chīana recoḡsce i hac ꝥgie sctā:dilige reqꝫ disce tuū spōsū chīm cui es desposata. O aia peccatrix ꝓtimesce ne dānerꝭ cū diabolo adulterādo p varia vicia. Age pniaz. alioqn aduerte deū cōminātē Ezech. xvj. Judicabo inqt te iudicio adulteraꝝ z effūdētiū sanguinē tē. Si ei ꝼz leges pena adulterij est decapitatio. L. ō adul. z stupro. l. castitati. qd putas ꝼm legē diuinā ꝙcē na morte z ꝙli pena idicibili digni sē oēs adultere ri tam carnaliter qꝫ spūaliter.

Circa scđm mysteriū. ſ. ꝓsecratōis inqrēdū est: ꝙliē scz būana ꝓsecrat aia vt mereat esse idonea chīi spōsa. Ad qō rñdet ꝼm snīaz Fran. mayro. p plēs vitates eo dē ꝼm mōe ānotādas. Prīa veri tas qꝫ ista ꝓsecratio aie ī chīi spōsaz initiat p baptismi gr̄am. qz baptism⁹ ē ianua oim sacroꝝ ecclesiez fidei ingressus: vt ōt Leo Pa. de ꝓse. di. iij. Cū itaqꝫ. i fi. Uñ btā agnes dixit se a cunabulis chīo ꝓsecratā. ſ. p baptismum. Scđa vitas qꝫ ista ꝓsecratio aie in chīi spōsā ꝓsūmat p charitatē pfectā significatā p eucharistiā. Jn ei⁹ei dig̃ sūptiōe iū gr̄ē corp⁹ chīi nob: z nos icorporamur ipi chīo Joā. vj. Qui(ait chīs)mā ducat meā car. z bibit meū sang. i me manet z ego ī eo. Propēea b. Agnes dixit Jā corp⁹ ei⁹. ſ. chīi: corpi meo socie tatē est. ſ. in sacro accepto ab eadē. Tertia vitas qꝫ ista ꝓsecratio aie in chīi spōsaz ꝓbanat p mozte culpā. sed repat p pniaz. Uñ ōt Hiero. qꝫ pe nitētia est scđa tabula post naufragiū. ſ. inocētie origiat' ꝓmoꝝ pentū. qz sicꝭ vestē inocētie in baptismo pceptā corrupit peccādo: pnie ꝼmedio reparare pt. Pria em̄ tabula est baptism⁹. scđa penitētia q p⁹ baptismū resurgim⁹. Hec autoritas ꝓsecratio aie in chīi spōsaz pficit z totaliter deo dicat' p ꝓtinētiā mētis z corpis integram. Ut em̄ sit idonea ad chīi spōsalitatē sūme ꝼqrit qꝫ sit casta qz vt ōt Aug. Solis castis mētibꝫ illabit de⁹ Uñ Cañ. q. Dilect⁹ me⁹ mihi z ego illi q pascit inter lilia. ſ. castitatis. Proinde ꝙuis cōiugati dicantur chīo despōsati p ꝓtinentiā cōiugalē: vidue tñ di cunt speciali⁹ spōse chīi ꝓpter altioꝝ ē castitatꝭ ḡdū Virgies vo specialissime dicūt chīi spōse. z chīs spōsus ꝥginū canit ī eccl'ia. Merito ḡ b. ꝥgo agnes gl'iata ē chīm eē spōsū suū Sed qrit b Utꝝ p qōcūqꝫ pcm̄. ſ. mortale corrūpat vl' amittat castitas i boie. Rō b⁹ qstiōis ē. qz Aug. in ser. Que sē decē ꝥgies:ōt sic. Audi apl'm dicēte nō solū sctīmonialibꝰ sed vniuerse ꝓsus eccle sie dei. Despōdi vos vni viro ꝥgiez castā exhibere chīo. Et qz bui⁹ corruptor ꝥgitatꝭ diabol⁹ caued est:ꝓtinuo adiūxit z ait. Timeo ne sic serꝑ pens seduxit Euā ꝛsutia sua:sic z sensus vr̄i corrūpat a castitate q est i chīo iesu. Jn corpe ꝥgi nitatē pauci hūt. in corde. i. in aia oēs hre debēt Hec ille. Rñdet ꝼm Frā. ō maz. alioqꝫ ꝙ ꝥtus castitatꝭ vl' ꝥgitatꝭ aliqñ accipit ꝓprie inqꝫtū militat ꝛ passiōes carnal' ꝓcupiscētie. z sic habet corrūpi nō nisi p ꝓsensum vicij carnal' z irrecupabilit'. Uñ Hiero. xxxij. q. v. Si Paul⁹. ōt. Audeo dicere ꝙ cū oīa de⁹ possit: ꝥginē suscitare nō pōt post ruinā. valet qdē liberare de pena:sed nō vult cozonare corruptā. Hec Hiero. ad Eustoch. Sic aūt ōt Tho. ij. ij. q. clij. si solus cōsensus in carnale pcm̄ fuit sine ope: ꝙuis amittat ꝥgitas ꝼm illō formale qō bz esse ī mēte:tñ recupabit' ē p pniam. qz materia vel obiectū bui⁹ ꝥginitatis manet. ſ. icorruptio carnis. Si aūt ꝓsensus pcessit in explētū pollutōis quōcūqꝫ:pdita est ꝥginitas irrecupabil'r:sicut patuit p Hiero. Denicqꝫ ista carnal' ꝥgitas ñ pdit p alia pcā mortalia nt si ꝙ ad meritū vite eē ne. Uñ Ber. ī epl'a ad seno. Castitas sine charitate lāpas ē sine oleo. subtrahe oleū lāpas nō lucet. tolle charitatez castitas ſ placet. Hec ille. Uñ repat p pniaz. Alio aūt mō accipit qñqꝫ ꝥginitas vel castitas spūaliter. z sic generaliter est integritas fidei z inocētia baptismal' ꝙ ab oīb illicitꝭ abstinet: vt ōt Aug. ser. ꝙ s. Et bñ mō accipit edo corrūpit p oē pcm̄ mortale. Ut ei inducit Aug. li. retracta. Oē pcm̄ mortale est spirituale fornicatio ꝙ auertit a bono incōmutabili ad bonū cōmutabile. z sic aīa voluptate pcī vitia adulterat a deo z chīo sponso suo z adheret diabolo. Et sic accipit Aug⁹ ꝥginitatē sup̄ in obiectiōe. Jdeoqꝫ idē Aug. ꝛ Julianū ōt. Uera pudicicia siue ꝓiugalis siue vidualis siue ꝥgialis dicēda nō est ꝙ nō vere fidei mācipat. Coniuges em̄ z vidue z ꝥgies pñt esse pudice. sed ꝓtimiata voluntate mechant Hec ibi. Sed nunqd hec ꝥgitas spūal' amissa pt recupari: Rñdet Fran. Mayro. qꝫ sic nec baptism⁹ pt iterari:ita nec gr̄a baptismal' pōt recupari. Et bñ itellige ꝙ ad pmiū accidētale inocētie icorrupte: recupat tñ p pniaz ꝙ ad assecutōez vite eē ne pmij eēntial'. Uñ dñs alloqns spōsā suā. ī. aiaz: ōt Hiere. iij. Tu aūt fornicata es cū amatoribꝰ mltis. verūtñ reuertere ad me ōt dñs: z ego suscipiā te. O dulce vbū. o pietas z miscōia dei ī mēsa tē. Ausculta hec o pecca

trie aia ꝛ reuertere ad tuū spōsū chīm. Accipe exē plū o aia chriana ab ipa b. Agneta q̄ cū eet ygo mēte ꝛ coꝛpe integerrimaꝛ tenere etatis: puta. xiij annoꝫ mozi poti⁹ voluit ꝛ oēm penā subire: q̄ꝫ spōso suo chro fidē datā ꝛ ygitatē dedicatā ei⁹

B Circa tertiū mysteriū q̄z federa violare scz dotatiōis accipiam⁹ p cōdutiōe. q̄ chs dns brām Agnetā tanq̄ spōsam pdilectā multiplicib⁹ ꝛ magnis puilegiis voluit esse pdotataz ac inter sctos sublimatā. Primū puilegiū ygines cōsecratiōis. qz ipa fuit a cunabulis cōsecrata et oblata chro in spōsum ygināle. ipsamet teste sic scribit Amb. in lectiōe matutinali. Legenda.

Ubi legit q̄ ipa ygo iuuencula. xiij. annoꝫ dū ꝺscholi (scz diuini yb)reuertit: a pfecti filio adamat. Cui ille gēmas ꝛ diuitias inuerabiles pmisit si ꝓsensum ei⁹ cōiugio nō negaret. Cui agnes rndit. Discede a me pabulū mortis. qz tā ab alio amatoze. s. chro pueta sū. Cepitq̄z ipm cōmēdare de bis q̄ spōse in spōsis req̄rit. s. de generi nobilitate: de pulcritudie: de diuitiis ꝛ potētie dignitate: ac de amoris gratitudine: di. sic. Illū amo: illi me tota deuotōe cōmitto: q̄ te lōge nobilioz est ꝛ genere dignioz: cuius mr ygo est: cui⁹ pr femina nescit: cui angeli seruit(q̄ ad pmū) Cui⁹ pulcritudinē sol ꝛ luna miranť (q̄ ad scōm) Cui⁹ diuitie nunq̄ decrescūt: cui⁹ odoze reuisciūt mortui(q̄ ad tertiū) Cui⁹ amoꝛ castitas est: sctas ꝛ oi gra elegātioꝛ zc. Et post multa talia yba scribit q̄ dixerit ipsi Simpliciano pri huius: q̄ ipe(inq̄t). s. chs: custodit coꝛp⁹ meū qō ab ipsis cunabulis chro ꝓsecratū est ꝛ oblatū. Un puto q̄ p parētes ei⁹ in infantia fuerit voto facto ꝓsecrata. ꝛ tādē ipa puenīte ad annos discretōis ratificata vel ꝓprio voto firmata de ygitate i ꝓpetuū fuāda. Secundū puilegiū feruide deuotiōis. Nā mira dei uotōe ꝓsequit bnficia spōsi. i. chri q̄ sibi ꝛ aliis spōsis ꝓfert. Cū em ille pfecti filio⁹ vehemenť p se ꝛ p alios: aures ygis bui⁹ ꝓpulsaret ꝛ pla promitteret margaritas: gēmas: possessiōes: familias: ꝛ oia ornamēta ac diuitias offerret: oia a bra Agnete velut stercoza sic recusata. Et ad potioza bnficia chri enarrañ. cōuersa ait. Anulo suo subarrauit me dns me⁹ Jesus chs ꝛ tāq̄ spōsaz decoꝛauit me coꝛona (Anulo iquā fidei ꝛ gre coꝛona) seq̄t. dextra mea. i. opa bona: ꝛ collū meū. i. obedictie iugū: circuit lapidib⁹ pciosis. s. virtutū. induit me cyclade auro texta: q̄ est vestis rotūda tāq̄ palliū ꝛ significat charitatē ꝓpetuā. et imēsis monilib⁹ ornauit me. s. gras. posuit signū in faciez meā. i. characterē baptismalē in aiaz: vt nullū pter eum amatoꝛē admittā. ostēdit mihi thesauros icōparabiles. s. celestes: q̄s mihi se datuꝝ repromisit Jā coꝛp⁹ ei⁹. s. in sacro eucharistie coꝛpi meo sociatū est. ꝛ sanguis ei⁹ ornauit genas meas. i. itellectū ꝛ affectū p iugē meditatiōem passiōis chri. Dec audiēs insan⁹ iuuenis lecto pternit ꝛ p alta suspiria amoꝛ a medicis agit. Nō pr audiens: cepit aures ygis p affines ꝛ alios pulsare nūc blādis monib⁹. nūc terroꝛib⁹. Cui ꝓsiliꝛ ridere ygie: cepit inq̄rere q̄s esset iste spōsus de cui⁹ ptāre se agnes iactaret. Et audito q̄ b diceret ō chro eo q̄ esset chriana. ꝛ qz erat nobilis: vim iferre n poterat. Titulū g̃ chianitatis opposuit: ꝛ ea tribūali sisti iussit pfecture officio: ac inias ferēs dixit. Aut cū ygib⁹ dee Veste sacrifica si tibi ygnitas placet: aut cū meretricib⁹ scoztaberis i opꝓbriū generis tui. Cui illa cōstanter rndit. Nec sacrificabo dīs tuis nec soꝛdib⁹ polluar alienis. Mecū em habeo custodē coꝛpis mei angelū dni: ꝛ vnigenū dei fili⁹ dns iesus quē tu ignoras defensoꝛ mihi ē. Ecce ei⁹ deuotio. D Tertiū puilegiū angelice ꝓsolatiōis. Nā data sniā iussit pfect⁹ ea expoliari ꝛ nudā duci ad lupanar. Tāta aūt delitate capilli ei⁹ dns ꝓtulit vt meli⁹ capilli q̄z vestib⁹ redimeret. Ingressa aūt turpitudis locū: angelū dni ꝓparatū inuenit: q̄ locū claritate nimia circūfulsit: ꝛ stolā sibi cādidissimā mor ꝓparauit: quā ipa induit: deo gras agēs. Fulgebat aūt tota illa cella tāq̄ sol adeo q̄ null⁹ ea videre poterat. Sicq̄z lupanar fit loc⁹ oꝛonis adeo vt otis q̄ illuc accessit ad oꝛandum dās honoꝛē lumi imēso ꝛ mūdioꝛ ei⁹ ret q̄z fuerat ingressus. Et sic patz. Quarti puilegiū diuie subuētōis ꝛ ptectōis. Nā cū hec agerenť: pfecti fili⁹ cū iuuenib⁹ aduenit. q̄ audacter lumē irruit volēs ea ꝓtrigere. ꝛ mox ꝓcat⁹ a diabolo expirauit. Exclamauerť g̃ socij di. Pulsi⁹ mi rhomāi succurrite. Fit ꝓcursus pl'oꝝ ad lat⁹ mātiū magā ꝛ sacrilegā. Audiēs pfect⁹: cum tumultu ꝛ igēti ploratu aduēit di. Crudelissima fe minaꝝ cur apicē tue magice artis in filiū meū dei mōstraſtiv tpm occideres Cui agnes. Ille inq̄t cui⁹ volūtatē pficere volebat ptātē i eū accepit et occidit. Ad quā ait pfect⁹ Jn b appet q̄ ñ magicis artib⁹ b egisti si ipetrare poteris a deo nro vt resuscitet. Orāte g̃ agnete iuuēis mox resuscitauit ꝛ chs ab eo publice pdicať Ad hec pōtifex ido loꝝ seditiōez i pl'o cōcitātes exclamauerť. Tolle magā q̄ mētes alienat. Pfect⁹ b viso miraculo voluit eā lubare. sed metuens pceptiōem: vicarii noie Aspasiū relict ꝛ tristis abscessit. Ille at iussit eā i ignē copiosū iactari. sed in duas pres flāma diuisa pl'm eruebat. Ipa aūt deū bndicebat dicēs ea q̄ canūť i antiphōa. Tūc gladiū ei⁹ guttu ri Aspasi⁹ imergi pcepit. et sic chs sponsam sibi ꝛ martyrē ꝓsecrauit sub Cōstātini magni tpe q̄ cepit anno dni. cccix. Cū q̄z coꝛp⁹ ei⁹ chriani ꝛ pa rētes ei⁹ sepelirēt: pagani mittētes lapides in eos vix euaserūt. Ez ecce fremoꝝ ꝛ coꝛuscatiōes ꝛ fulgura ex pagānis inibi plimos pemerť. Un trin ꝺ certo ad sepulcꝝ ygis venientes ñ leserť. Et sic pz bis pactꝫ dū octaua die passiōis ei⁹ gliōse in tumulū ygis vigilarēt pentes ei⁹: videt chorū ygiū vestib⁹ aureis igēti lūine splēdeti. fieriq̄ inť q̄s videt btissimā agnetē sili vestē fulgētē ad

dere ꝫ eius agnū niue candidiorē. Et hec videſt etiā alij fideles q̄ ſil'aderāt. Quibꝫ agnes ait. Ui dete ne me q̄ moꝛtuā lugeatꝭ: ſꝫ ꝓgaudete mecū ⁊ ꝓgratulami qꝛ cū bis boibꝫ lucidas ſedes ac cepi. ⁊ illi ſū iūcta i ceſ quē in terꝛ poſita tota ani feſta ei⁹ glificatio in celis. Uñ ꝑ hāc viſionē ce lebꝛat eccl'ia feſtū ſcē Agneꝭ ſcdo. Sertū ꝓui manifeſta diuulgaret ab bis q̄ viderāt: factū eſt Erat aūt ꝝgo Cōſtātia filia Cōſtātini auguſti hec audiret. toto coꝛpe a capite vſq̄ ad pedes lepꝛe vulneribꝫ plena: q̄ accepto cōſilio: ſpe recupande ſalutꝭ ad numulū Agneꝭ veīt ⁊ ibi adozās obdoꝛmiuit. Iꝫ paganaꝝ: ñ ani intētōe credula. Et ecce i ſōnijs vi dit b. Agnetē d. Cōſtāter age Cōſtātia: qꝛ ſi i chꝛi ſtū crediderꝭ ꝓtinuo liberaberꝭ. Ad hāc vocē eui gillauit: ſana tāpfecte vt nec ſignū alic⁹ vulnerꝭ in ſuo coꝛpe remāſerit. Reuerſaq̄ ad palatiū facit gaudiū magnū ꝓ̄ Auguſto ⁊ friby imperatoꝛibꝫ Cōuocāt tota ciuitas: fit letīcia militibꝫ ⁊ ꝓmati bus atq̄ oibꝫ audiētibꝫ: infidelitas gētiū ꝓfūde bak ⁊ fides dñica letabat. Cōſtātia q̄ꝫ baptiſmū ſuſcipiēs: ſup coꝛp⁹ ſcē Agneꝭ baſilicā fieri fecꝛ ibi in ꝝgitate degēs: exēplo ſuo ibidē mlt̄as ꝝgi nes mediocres et nobiles et illuſtres ſacra vela mina ſuſcipieñ. ad imitādā virginē aggregauit.

Septimū ꝓilegiū caſtificatoꝛie ſuffragatōis Et ei ſuffragia mlt̄ū valēt ad repellēdam carnis tētationēꝫ fuādā caſtitatez. Sic legīt i legēda q̄ dā vir noie Paulin⁹ ſacerdoſ mira cepit carniſ tētatiōe verari. Sꝫ cū deū offendere nollet: papā adīt: licētiā ꝫbēdi mrimonīū petēs. Cui⁹ bonita te ⁊ ſimplicitatē papa ꝓſideraīs: anulū ei cū ſma ragdo ōdit ⁊ iuſſit vt imagī btē Agneꝭ depicte i ecta q̄ ſacerdos degebat ex pte ſua ꝓciperet vt ſe deſpōſari ꝓmitteret. Oō cū faceret: ecce imago il la ꝓtinuo digitū anularē poꝛrigēs ⁊ anulo ſuſce pto digitū retrabēs: oēm tētatoēz a ſacerdote fu gauit. Et ōz adhuc i e⁹ digito appere ꝑdict⁹ inibi adīt: licētiā ꝫbēdi mrimonīū petēs. Cui⁹ bonita te ⁊ ſimplicitatē papa ꝓſideraīs: anulū ei cū ſma ragdo ōdit ⁊ iuſſit vt imagī btē Agneꝭ depicte i ecta q̄ ſacerdos degebat ex pte ſua ꝓciperet vt ſe deſpōſari ꝓmitteret. Oō cū faceret: ecce imago il la ꝓtinuo digitū anularē poꝛrigēs ⁊ anulo ſuſce pto digitū retrabēs: oēm tētatoēz a ſacerdote fu gauit. Et ōz adhuc i e⁹ digito appere ꝑdict⁹ inibi anul⁹. Nouī ⁊ ego viꝝ q̄ antea oī carnali ſpurci cia plen⁹: poſt ꝫ ꝓuerſus btē Agnete ertitit ꝺuo rus: caſtitatꝭ grām plene eſt aſſecut⁹. Rogem⁹ ḡ chariſſimi bāc ꝝginē ſctiſſimā vt ꝓ nob apō chꝛm interuēīt exiſtat. Uñ ⁊ Amb. ōt. Hāc ſenes: hāc iuuenes: hāc pueri canāt ⁊ laudēt. q̄ nimiꝝ oibꝫ eſt ibi exēplū ſcitat. O vere ꝝgo caſtiſſima ꝓ tuā ſa ꝓ nob oza vt deū a chꝛo gꝛa ⁊ glīa Amen.

De ſcō Vincētio martyre Sermo cū Legēda

Si vicerit dabo

ei ſedere mecū i thꝛono meo. ſic ⁊ ego vici et ſedi cū patre meo in thꝛono ei⁹. Verba ſūt chꝛi i reuelatiōe ad Joannē Apoc. iij. A Nouim⁹ charissimi qꝛ oīs pugil q̄ bz certa mē ītrare duo ꝓſiderat p̄cipua vt audiā⁹ pugnet ſcz piculū: ſi ſuccubuerit. ⁊ lucꝝ vl' mercedē. ſi vi cerit. Sic q̄libet hō i b mūdo ꝓ diabolū carnēq̄ ⁊ mūdū decertañ. hec ꝓſideret. ſ. q̄le piculuz ſibi deuicto īmineat. qꝛ ifernale ſupliciū. Et qualis merces vincēti ſibi ſit ꝓmiſſa. qꝛ ecce ſaluatoꝛ dicit. Qui vicerit dabo ei ſedere. i. q̄rē in celeſti regno. ſic ⁊ ego vici. ſ. ꝑ paſſionez meā ⁊ ſedeo cū ꝓre meo. Hec Lyra. Btūs itaq̄ Vincēt⁹ ⁊ re et noie victoꝛ fuit. qꝛ vincēt⁹ a vincēdo ōꝛ. ſō ſoliū regni obtinuit. ꝑ ꝑ qō de ipo ꝓmiſſa ꝝba ꝓgrue accipiunt. In q̄bꝫ ꝝbis in exēplū nob ꝓponit ipe chꝛs dñs: ⁊ deide ei⁹ bic ſctūs fu⁹. ſ. Vincēt⁹ i tri

Prio i exēplo ꝓpatōis. ſ. ad martyꝝ (bus riū: cū ōꝛ. Qui. ſ. parat⁹ debite.

Secundo in exēplo victorie ⁊ triūpbatōis: cū

Tertio in exēplo glorie ⁊ reꝝ (dicit. Uicerit. muneratōis: cū ōꝛ. Dabo ei ſedere.

B Circa ꝓmū myſteriū debite ꝓpatōis ſit ꝓ ꝓclusiōe dictū Aug. ſermōe de martyrib⁹. vbi ōt ſic. Ab eis ſctōꝝ martyꝝ i vitate feſtiua gaudia celebrank q̄ ipoꝝ martyꝝ exēpla ſequūk. Et ſub dit dicēs. Solēnitates eīm martyꝝ exhoꝛtatōes martyrioꝝ ſūt vt imitari nō pigeat qō celebꝛare delectat. Sꝫ nos inq̄t volum⁹ gaudere cū ſctis ⁊ tribulatiōes mōi nolum⁹ ſuſtinere cū illis. Qui eīm ſctōs martyres inq̄ꝫtū poterit noluerit imi tari: ad eoꝝ btitudinē nō poterit peuenire. Sicꝫ apl's ꝓdicat di. Si fuerim⁹ ſocij paſſionū: erim⁹ ⁊ ꝓſolationū. Et dñs i euāgelio. Si mūd⁹ vos odit ſcitote qꝛ me ꝓrē vob odio habuit. Recuſ ſat eē in coꝛpe. i. mēbꝛū chꝛi q̄ odiū nō vult ſuſti nere cū capite qō eſt chꝛs. Hec Aug. ⁊ pl'a ibidē

L Sed b q̄rit: q̄liter ania fidelis aut ꝙ q̄ de beat ⁊ teneak ſe ꝓpare ad imitādū martyriū chꝛi ⁊ ſctōꝝ ei⁹. Rñdet ꝑm Fran. de Mayro. ſmōe de btō Stephano ꝓmartyre q̄ q̄libet fidelis exercere ſe debet ⁊ ꝓpare ad imitādū ꝙ q̄druplex martyriū. Primū eſt martyriū cōpunctōis ⁊ ve re pnie. Nā ꝙ b patet regnum celoꝝ Matth. iij. Pniam agite appꝛo. re. ce. Eſt aūt vera pnia ꝑte rita mala plāgere ⁊ plāgēda nō cōmittere. i. pcā mortalia. de pe. diſt. iij. §. j. Scōm eſt martyriuz mortificatōis in coꝛpe Gal. v. Qui chꝛi ſ̄ carnē ſuā crucifixerūt cū vicijs ⁊ ꝓcu. Greg. in home. Loq̄nte Jeſu. ōt ſic. Quāuis occaſio ꝓſecutiōis deſit: habet tñ par nr̄a martyriū ſuum. qꝛ ⁊ ſi car nis colla ferro nō ſubdim⁹: ſpūali tñ gladio car nalia deſideria trucidam⁹. Jrē Beꝛ. Uere q̄ddā gen⁹ martyriꝝ eſt q̄tidiana coꝛpis afflictio. Illō nēpe q̄ ferro coꝛpa cedunk hoꝛroꝛe eſt imit⁹: iſtō aūt diuturnitate moleſtius Tertiū eſt martyriū pietatꝭ ⁊ indulgentie: vt ſcz hō miſereak ꝓrio ⁊ i dulgeat inimico. Uñ Greg. Qui neceſſitati ꝓxa tiꝭ aliene: cruc̄ poꝛtat in mente. Idem in home. ō martyrib⁹. Martyres inq̄t eſſe poſſum⁹ etiāſſi ferro nō trucidemur. moꝛi q̄ꝑe a pſeq̄nte marty riū eſt in apto ope. ferre ꝝo cōtumelias: odientē

diligere: martyriū est in occulta cogitatione Nec ille. Quartū est martyriū volūtatis z cōpassionis in pene chīi recordatione. Qñ enī qs compatit chīo passo volūtate tali q̄ si occurreret tribulatio aut psecutio pstare se morti p chīo exponere vellet q̄z fidē dimitteret vel mortaliter peccaret talis palmā martyrij nō amitteret: ettāsi ñ morer̄ p fidē. Uñ de pe. di. j. c. Nūqd. Lipan⁹ dr. In dei fuis apō qs cogitat z martyriū mēte ꝯcipit: anim⁹ ad bonū dedit⁹ deo iudice cozonat. Nec ibi. O ḡ dei pietas z miscōia largissima i retribuendo. O aīa chīana si ñ potes morti te exponere et martyrij maximi gl'iam ꝓmereri: stude te saltē in pmissis exercere vt vicē chīo repēdas z cū ipo ac brīs cū martyribꝫ ꝯgaudere in celo merearis Beatus Uincētius obseruauit illa zē. ❡

Circa scōm de victoria. vt ei⁹ exēplo z nos fortiores efficiamur ad vincēdū accipiam⁹ ꝓ cōclusione qđ Prudēti⁹ egrēgi⁹ ꝓficator de b martyre exclamasse āgelū dr sic. O miles inuictissime fortissimoꝝ fortioriā te ipa seua z aspa. s. diabolus z hmōi victorē tremūt. Uñ ꝓ declaratōis ꝓsecutione Notādū est q̄ brīs Uincēti⁹ fortior z victor extitit oībꝫ fortissimis in mūdo: vt merito dictus sit Uincentius. Nam

Primo vicit mundū z eius tyrannū.

Scōo vicit carnē z mortis piculum.

Tertio vicit diabolū z ꝑpatū infernū.

Quarto vicit celum z omnipotentē deū. Et sic habuit multiplicē victoriā z ꝓ ꝯseqns multiplicem obtinuit glorie cozonam.

Prima ḡ victoria qz vicit mūdū z tyrānū mūdanū. nā vicit pspa mōi ꝓtēnēdo. iuxta illd. j. Joan. ij. Nolite diligere mūdū nec ea q̄ in mundo sunt. Et vicit mūdi aduersa nō formidando sed ꝓmpte ad patiēdū ꝓ chīo se offerēdo. Legēda

Mā legit de eo q̄ Uincenti⁹ cū esset nobilis genere: sed fide ac religiōe nobilior: brī Valerij epi fuit diacon⁹. Cui epūs (qz ipeditioris ligue erat) vices suas cōmiserat. z ipe ozoni z ꝓtēplatōi vacabat. Jussu igit Daciani pīsidis diro carceri mācipāt. Cūqz eos fame defecisse crederet suo aspectui iussit astari: z dixit epō. Quid tu Valeri sub noīe religiōis ꝰ decreta ꝓncipū facis Cū aūt epūs leni⁹ vel mit⁹ rñderet: dixit ei Uincēti⁹. Noli pr venerabil' q̄si timida mēte submurmurare: sed libera voce exclama. Si iubes pr sctē: resp̄nd iudicē hūc aggredior. Cui epūs ꝯcessit. Tūc Uincēti⁹ ad Dacianū ait. Sermo tu⁹ de negāda fide porauit. sed nefariū est deitatis cultum abnegādo blasphemare. Irat⁹ Dacian⁹ epm i exiliū mitti pcepit. Uincentiū vo tanq̄ ꝓtumacē z pstupruosū iuuenē vt ei⁹ exēplo alij terrerent in eculeo distēdi cū mēbris oībꝫ dissipari. Tunc Dacian⁹ ait. Dic mihi Uicēti vbi istō tuū mirrimū corp⁹ nūc ꝯspicis. At ille subridens ait. In sublimibus agor̄ istos mūdi principes altior despicio. Ecce pena quā sp optaui ꝓ chīo. Tūc iratus pses cepit oīa tormētoꝝ genera minari nisi ei assensum pberet Cui Uincenti⁹. O felicē me q̄ mihi irasci te gaudes puras: nemo mihi te charior: nemo amabilior: tu solus advota mea ꝯcordas. Insurge ḡ miser z fac q̄cq̄d potes: videbis me dī vtute pl⁹ posse dū torq̄or q̄z possis ipe q̄ torq̄s. Ecce eius mira patiētia. ❡ Querit. q̄liter debet se observare pugnās cū mūdo ne succūbat vel ne vincat vel leat. Rñdet q̄ sīc colligit a sctis sūmope dz triare. Primū ne bost̄ in suos oculos puluerē iaciat. s. terrenis cupiditatibꝫ ificēdo. Doc ei pugnāti magnū fac piculū: dicēte ap'lo. Qui volūt diuites fieri īcidūt i laqueū diabolī z in fētatōes et in desideria mlta q̄ mergūt hoiem in interitū et pditionē. j. Tim. vj. Per cupiditatē em̄ pulueris terrenoꝝ hō efficit pānis vel cib⁹ diabolī. Esa. leo Serpēti pulueris panis ei⁹. Scōm ē ne inerpe ad certamē patiētie accedat: sed pus i tribulatiōibꝫ se exerceat q̄ntū poterit ꝓbando. Mā dicēte autore de inter. inspi. Qui patiēter nō pōt sufferre ꝓba: quō sustinebit torm̄ta. Et Hugo ō claustro aie. li. j. dr. Qui dolorē capit̄ nō patimur benigne: quō ꝓ chīo capit̄ absolutionez patereminī. Decille. q̄ flagella timēt quō torm̄ta sustinerēt. Decille. Et sic patet. Tertiū vt sola celestia pmia respiciat ꝓsentia oīa trāsitoria z modica cogīcēdo. Mā vt dr Greg. Consideratio pmij minuit vim flagelli Idē in home. ō martyribꝫ. Delectat mēte magnitudo pmioꝝ: sed nō deterreat certamē laboꝝ. Nō ei cozonabit nisi q̄ legitime certauerit. j. Timo. ij. Isido. dr: q̄ circa tpa Pitagoze pugiles qui debebāt intrare duellū nutriebant ficubus qz nō solū sunt dulces sed z ꝓfert fortitudinē et restaurāt vtutē depditā. Sic aīa añ tale bellum patiētie debet nutriri dulcedine diuine ꝓsolationis sicut pater de brō Uincētio. ❡ Secunda victoria qz vicit carnē z mortē pīculū. Sz quis bestia possit hō vincere: accipiat exēplū i ipo b. Uincentio. qz q̄ vult pugnare ꝰ carnē z mortem eius meditatio. qz q̄ vult pugnare ꝰ carnē z mortem eius meditetur vincat tria debet observare. Primum est ne ignorāt hosti adiutoriū pbeat: vel arma ꝰ scīpm illi exhibeat. qđ fit qñ cibo z potu caro inoderate ipletur. Tūc em̄ faciēdo curā carnis in ei⁹ desideriis ad occidit: hoste ꝰ se fornicato. Caro ei cōcupiscit aduersus spīm Gal'. v. Et tunc fiūt duo ꝰ vnā aiam scz caro z delitiaꝝ copia q̄ ipsam carnē incendit. z sic ꝓualebūt. Irē ipi morti q̄ est inimica dar hō arma qñ iacet in pcō z nō festinat penitere. Tūc em̄ improuisa mors solet rapere. Un Mat. xxiiij. Vigilate: nescit̄ ei q̄ hora fur vēturꝰ sit zē. Scōm est ne in pugna equus pigritari sinat: sed ad pugnā purgat: qđ est: carnē castigando in seruitutē redigat. j. Cor. ix. Castigo corp⁹ meū z i seruitutē redigo: ne cū aliis ꝓdicē. Mā carne ad bona pigra grescēte inimica mors inualescit p ociū. Prouerbiū. Qui segnis est ad opus suum frater est sue vastitatis. Qui sectat ociū stultissim⁹ est. Tertius est ne vnq̄z sine armis existat sed scīpm sp ꝓmuniū ꝓparet: ne inopinata rapiat

Sermo XLIX

Aug. Audacissimū gen⁹ hoīm reputo cor ꝙ audēt i pcō obdormire. Ad ꝓpositū. Btūs Vincē. bis modis vicit nā carui nil'o mō pe (Legēda ceat: sed acerbis passiōib⁹ exposuit. Dū em carni fices adhibuissent p⁹ piscꝫta sibi pectines ferre/ os vsqꝫ ad īma costar: ita vt viscera infēa pate scerēt: ridebat hic miles dī: man⁹ cruētas icrepās ꝙ fira nō pfundi⁹ intraret art⁹ vngula. Dacian⁹ ebat. Miserere tui Vincēti vt possis recupare tuā iuuētutē lucrari tormēta q̄ supsunt. Vincē ri⁹ dicebat. O venenosa diaboli lingua nolo vt aliꝫd minuas de suppliciis vt te in oīb⁹ victū fa nificū arguēdo: alacrit ad penā ꝓperabat. Erati culāqꝫ spōte cōscendēs ibidez assat: exurit: saleqꝫ sparso stridētib⁹ flāmis crudelius cōburit: adō vt infēa viscera ex ei⁹ corpe extra laberent. Dice/ barqꝫ tormēta: carceres: vngle: flāme: atqꝫ ipā penaꝫ vlria mors chīanis lud⁹ est. Sit ḡ Dacia/ anus. Vincamur zc. ¶ Tertia victoria. qz vi cit diabolū z infernū insatiabilit deuorātes. Sz quō hec pñt vinci. Rñdet fm sept⁹ras sctoꝫ ꝙ verū qꝫ hoꝫ vicit p fidēz dilectionē. Nā scribit. ſ. Pet. vl. Fratres sobrij estote et vigilate qz aduer san⁹ vr diabolus tanqꝫ leo rngit. circ. qrēs quē de no. cui resistite fortes i fide. Ecce ōt. tāqꝫ leo. Leo ipe fm Amb. i hexame. q̄ntūcūqꝫ sit fortissimū z ferocissimū aial: tñ ptimescit gallū albū ꝓpt la pidē (vt ōt) q̄ndā. ſ. pctosum q̄ ōr allectori⁹ quez haber ira se. Ita diabolus ptimescit hoīem ha/ bentē fidē fortē p charitatē. Deniqꝫ p fidēz chari tatē vincit etiā infern⁹. qz scribit Lañ. viij. Fortis est vt mors dilectio. dura sicut infern⁹ emulatio Et Mat. xvj. Porte inferi nō pualebūt aduer/ sus eā. ſ. eccl'iam fundatā in fide z charitate chīi. His vtutib⁹ vicit Vincēti⁹ diabolū z infernum Ꝓpter qđ Prudenti⁹ merito ōt de eo ꝙ sit fortissimo⁹ fortior z inuictissim⁹. quē etiā diabol⁹ tre mit vt patuit. Vicit aūt diabolū qñ Dacianū di aboli mebrū supauit. Vicit sil'r infernū. qz i oi/ bus ei⁹ penis acerbis tante charitatis extitit vt in uictus ei⁹ anim⁹ in nullo ꝓcutere⁹: plus diligēs mori mū do q̄ dño vt ait Amb. in pfatiōe. Imo paratꝰ fuit ꝙ chīo in corpe sustinere etiā infernas les penas. ¶ Quarta victoria. qz vicit celū id est celestes spūs z ipm deum. Sed quō b bō possit. Rñdet ꝙ p būilitatē z deuotā oratione Uñ Bern. ōr: ꝙ būiliras z lachrymosa oro vin/ cit inuincibilē z ligat oipotentē. Istis vicit Un genti⁹ adeo ꝙ ipi tā angeli q̄ de⁹ ipe solacio pbe rant in passione: in morte: z p⁹ morte. Legēda Legit ꝙpe de eo ꝙ dum in premissis acerbissi mis penis torq̄ret: erectis luminib⁹ dñm deprca bat. Uñ Dacian⁹ trat⁹ ipm reterrimo carceri iclu sit vt i pena diuti⁹ viuat. z ibi testas sparsi iussit acutissimas z sup eas sine oi solacio relinq̄ extē sum: pedib⁹ ligno affixis z total'r donec moriat cōmorari. Sed ecce chīs dñs carcerē luce ineffa bili illustrauit. z mox pedes eius dissoluunt: ce/ stariq̄ aspitas in oīm flox suauitatē mutat: an gelorūq̄ solacio fruit: cū quib⁹ sup flores psal/ leñ. incedit. Cūq̄ modulatio dulcis z mira suaui tas flox ꝓcul diffūderet: pterritꝰ custodes: cū p rimas carceris q̄d int⁹ erat vidissent: ad fidē ꝙuer si sunt. Hec audiēs Dacian⁹: amens factus ait. Quid ampli⁹ ei faciemus: ecce victi sum⁹: trāsfe rat ad lectū mollē ne plus gliosū faciam⁹ si defe cerit i tormētis. Nō cū factū fuisset: ibi in lecto p⁹ paululū spīm mox tradidit circa annos dñi ducē tos octoginta septē sub Diocletiano z Maximi ano imperatorib⁹. Audito ḃ Dacian⁹ ait. Si ñ po tui eum supare viuentē: puniā vl' defunctū. Jus sit ḡ corpus ei⁹ in cāpū auib⁹ z bestijs deuoran dū exponi. Sz statiz angelox custodia pmuni/ tur z intactū a bestijs ꝓseruat. Deniqꝫ corv⁹ in/ gluuiei ōdit⁹ alias aues se maiores ipetu alax abegit: z lupū accurentē morsib⁹ z clamoribꝫ ef/ fugauit. Qui reflexo capite in aspectu corpis sa/ cri fix⁹ cernit: vtpote q̄ ibidē angelox custodiam mirabat. Qō audiens Dacian⁹ ait. Puto ꝙ nec defunctū potero supare. Juber ḡ ingētē molam corpi ei⁹ alligari z in pelago ꝓici vt a beluis de/ uorareť. Naute igit deferētes in pelag⁹ corpus scīm summergūt. Sed ipis nauti veloci⁹ litora corp⁹ petit. Nō cuidā matrone z q̄busdam alijs ab ipo est reuelatū z honorifice sepultū. Ecce ḡ charissimi (vt Aug. ait) añ oc'los nr̄os mirandū spectaculū. Judex iniqu⁹: martyr iuict⁹: crudeli tat⁹ pietatis q̄z certamē. Discam⁹ ḡ o fratres chri stiani exēplo ei⁹ ꝙ chīo fortiter patiēt. Discamus vincere mūdū: carnē: z diabolū vt victores coro nā asseq̄ mereamur. J

Circa tertiū ꝓncipale de gl'ia z remūeratōe hu ius victorie accipe ꝙ cclusiōe: q̄ pissim⁹ dñs Je sus ꝙ fortissima pug̃ z mlt'iplici victoria remūe rauit btm Vincētiū magne z mlt're felicitat⁹ gl'ia

Prima est pcelse exaltatōis. Credit em ad sū mā hierarchiā exaltat⁹. qz scribit Apoc. iij. Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo dei mei: z foras nō egredi⁹ ampli⁹. qđ est pmiū hierarchie sūme cui⁹ spūs sp assistūt. Alij aūt sūt admistratorij ex tra missi vl' mittēdi: vt ōt Dion⁹. li. de ange. hier. Uñz i thematē ōr: dabo ei sedere mecū. i. cū chīo Mag̃ q̄ppe gl'ia ē sedere cū rege. ſ. trīūpho mar/ tyrij. Hēc̄a ē regie ithronizatōis. Uñ ōr. sedere mecū ait in throno meo. Ut em ōt Frā. Mayro. Martyribꝫ inē q̄s vicēti⁹ fuit ꝓtuosissim⁹ videt in celo ordo thronox eē repromissus. iuxta illō Mat. v. Btī q̄ psecutionē patiunt ꝓpt iusticiaz qm ipox ē re. ce. Regni aūt throno⁹ regiā maiestatē desigt. Uñ merito ōr in throno chīi regis ꝓvi ctoria pfecta tāqꝫ rex. Sī āt de⁹ sedere sup thro/ nos z sup cherubin. vt patz i ps. xcix. z. lxxix. Jō vi dēt isti victores vsqꝫ ad cherubi vl' vsqꝫ ad thro nos exaltari Hec fm Frā. ser. ō sctō Stephano ptomartyre. z etiam sermōe ō sctō isto Vincētio

Tertia ē glia diuīe visiõis ⁊ fruitõis atq; spe/ cialissime cũ chõ iocũdatiõis. vñ ỏr. Sic ⁊ ego vici ⁊ sedi cũ pīre. Hinc Apoc.iij. Uicenti dabo edere de lig̃ vite qđ est i paradiso dei mei. Istud lig̃ gnũ chr̃s est q ỏr lignũ in q̃tũ hõ: ⁊ vita inq̃tuz de⁹: q̃ scī fruunt duplici visiõe. s. deitat; ⁊ bũani tat; ẽm Aug. sup Joã. ℣ Quarta gloria btifice decoratiõis. qz martyr. icatrices erũt ad ampli orẽ gliam fulgẽtes: vt ỏr Aug⁹ de ciui. dei. Ideo Apoc.iij. Qui vicerit vestiet vestimẽt; albis ⁊ cõ fitebor nomẽ ei⁹ coram pr̃e meo. Quia cm̃ flãma martyrij eos sũme purgauit: ideo vestient vesti ment; albissimis. i. lucidissimis ⁊ gloriosissimis corpib⁹. Denicq decorab⁹ gloriosissima corona. s. martyrij tã q̃ rex coronat⁹ in throno. Nã tãercel lẽti victorie corona debet ẽm doc. sup. iij. di. xlix. O g̃ gliosissime victor. o felicissime martyr chr̃i p ineffabilẽ tuã gliam te rogam⁹ ppẽ amorẽ dñi ie su cũ q̃ regnas digre p nob orare vt saluemur

In q̃uersione scti Pauli Ser. i. cũ bistoria

DOminus de/ us me⁹ post q̃ q̃uertisti me egi pniaz Hiere. xxxj. ℣ Hec verba dixit Hieremias in psona gentiũ ad fidẽ chr̃i q̃uersa rũ ⁊ in fine mũdi q̃uertendaz: ẽm Lyrã. optime tñ potuit dicere b. Paul⁹ apl's qui miraculose a chr̃o ē q̃uersus: ad ei⁹ fidẽq vocat⁹. ⁊ iõ ỏr. Tu dñe de⁹ me⁹. s. es: o bone Jesu. q̃ post q̃ cõuerti/ sti me egi pniam. Quia nimiz nemo p̃t ad chr̃m q̃uerti nisi p gr̃am dei p̃ueniat. Vñ Greg. i mo/ rali. li. xvj. ỏr. Supna pietas p̃us agit in nob ali qđ sine nob. s. p gr̃az p̃uenientẽ: vt tãdẽ subsequẽti/ te q̃z libero arbitrio bonũ qđ tã appetimus agat nobiscũ: qđ tñ p imẽsam gr̃az in extremo iudicio ita remũerat in nob acti solũ pcessisset ex nobis. Dec ille. Idcirco. ỏr. Post q̃ cõuertisti me. s. tua gr̃a mera me indignũ pcatorem p̃uenitẽdo: egi pe/ nitentiã ad te reuertẽdo ⁊ fructuose tibi seruiendo Itaq; erq̃ de ipa pclara cõuersione beati Paul/ li p quã eccl'ia vniuersalis p mũdũ fuit illustra/ ta hodie agit: libeat g̃ de ista q̃uersione eius tria mysteria declarari in hoc sermone.

Primũ mysteriũ ỏr celebritatis.

℣ Scõm dicit causalitatis.

Tertiũ ỏr qualitatis.

B ℣ Circa primũ q̃rit. Cur q̃uersionis btī Paul/ li festũ i eccl'ia solenniz celebrat. Rõ q̃stiõis ē. qz cũ legam⁹ plimos magos pcatores ad chr̃m q̃uer sos ⁊ tandẽ maximos sctos effectos: vt patet de Matthẽo publicano: de latrone in cruce iuxta chr̃m pẽdente: ỏ Magdalena. de qbz hr̃ i euãge lio. Preter hos aũt in bistoriis multi legunt: vt Aug. q̃ fuit beretic⁹ ⁊ tandẽ q̃uersus ecclam do ctrina sctã repleuit Jtẽ Lipanus magus ⁊ plimi tales. ⁊ tñ nullius cõuersio celebrat festo nisi so/ la Pauli. Rñdet p cõclusionẽ q cõuenientissi/ mũ erat p ceteris oibus celebrari cõuersionẽ bea/ ti Pauli apl'i. Et hoc pluribus rõnibus

Primo ppter pcatoz exemplũ.

℣ Scõo ppter magnũ miraculũ.

Tertio ppter magnũ ecclie gaudiũ.

℣ Quarto ppter multum fidei fructũ

Prio inquã ppter pcatoz exẽplũ: vt null⁹ q̃tucq; pcatoz desperet de venia qñ talẽ ⁊ tãtũ in culpa postea ꝓspicit fuisse in tãte sctitatis gr̃a. Rbo. vñ. abũdauit delictũ supabũdauit ⁊ gr̃a. Rbo. vñ. Proinde. j. Tim. j. idẽ Paulus ỏr. Chr̃s Iesus p venit in hũc mundũ pcatores saluos facere: q̃z p mus ego sum: misericordiaz aũt ꝓsecut⁹ sum: vt me p̃mũ ostẽderet Jesus chr̃s oẽm patientiã suã ad informationẽ eoz q̃ crediturī sunt illi i vitã eter/ nã.

Scõo ppter magnũ miraculũ. qz null⁹ pcatoz legit tãmagno ⁊ solẽni miraculo cõuersus sicut Paulus. in cuius q̃uersione mlta miracula cõ/ currerũt: vt patebit de b̃ articulo. iij. hui⁹ p̃mõis in pseqndo bistoriã. ℣ Tertio ppẽ gaudiũ eccl'ie qz sicut eccl'ia p̃us magnã habuit tristiciã in ei⁹ psecutiõe: ita postmodũ magnã habuit letitiam in ei⁹ q̃uersione ⁊ fidei chr̃i pdicatione. Quar to ppter multiplicẽ fructũ. qz p ipm eccl'ie catholi ce fides in multos qtuz mundi p oiuz alios pdica toriuz semiata est ⁊ fructificauit: vt Chrys⁹. ỏ lau/ diuz Pauli ỏr. Paulus velut (inq̃t) pẽnas⁹ totũ quolauit orbẽ. s. pdicãdo. Vñ ipe ait. j. Cor. xv. Abũdãti⁹ oiuz laboraui: nõ ego aũt sed gr̃a dei mecũ. Propterea in bullis pape vl' sigillis ima go Pauli stat a dextris. Dextra aũt celi: terrã sini stra significat. qz Paulus ỏ celis vocat⁹ plures ptes mundi q̃uertit ad chr̃m q̃z Petr⁹ ve tertis Jacob bñdixisset filios suos: dũ q̃uisset ad ben Heñ. xlix. ⁊ impletũ in Paulo. Ubi legit q̃ cum medicendũ Beniamin: ait sic. Beniamin lup⁹ ra par mane comedet predã ⁊ vespe diuidet spolia. Dicit eñ Aug. in sermone q̃ mane ⁊ vespe b po nunt: acsi diceret: prius ⁊ postea. qz Paulus ait cõuersionẽ suã tanq̃ lup⁹ rapax ꝓsecut⁹ est chr̃i stianos. ⁊ sic pdã exercuit in mane iuuẽtutis. Et vespe. i. postea in cõuersiõis fine diuisit spolia. l. sententias legis acq; bas q̃s a iudeis acceperat. publicauit ⁊ bo ⁊ scpto p orbẽ vniuersum: expo nendo de chr̃o ad istructionẽ fideliũ: vt clarer in ei⁹ epl'is. Sed quõ Paulus vel q̃re sic sub noiẽ beniamin ppherãdo pdicat singl'aret. Respõdet ẽm Aug. ibidẽ ⁊ Lyrã. qz Paul⁹ fuit p̃m⁹ apl's de tribu beniamin: vt patet ipsomet teste Phil. iij. Jtẽ ẽm Frã. de mayro. qz triby ista beniamin fuit p̃uilegiata p̃ caput in b̃ q̃ ciuitas bierlem q̃ figura supne p̃rie ẽm eũdẽ apl'm. ⁊ in q̃ chr̃i pas sio: resurrectio ⁊ ascẽsio fuit cõsũmata: erat in tri bu beniamin sorte distributa: vt bñ Josue. xviij. Ideoq; Paulo q̃uenit ista bñdictio beniamin. qz ipe pdicauit mũdo toti chr̃i passiõem. resurre ctionẽ: ascẽsionẽ: ⁊ celest; p̃rie choros q̃s plurim⁹

us ab eo didicit z descripsit. ¶ Jcē q̄rit: Ūn talē z tālē cūs. s. Jacob p̄triarcha fuerit ausus hūc cū in spū p̄uiderat ip̄m fore inc oēs scōs subli/ mandū. Nā p̄dixit de eo q̄ diuidere deberet ip̄e spolia: vt patuit. Rndet q̄ b̄ spūsscūs voluit: ad significandū p lupū rapacē ei⁹ p̄secutōis seuici am z ei⁹ q̄uersionē mirā atq; sb̄sequtē doctrinaz diuinā. Lupus ei rapax p̄mo bz hāc p̄prieta/ tē q̄ est ferox: os aptū tenes: z vehementer oues rapiēs z vorās. Ut aūt ōt Amb. in heram̄. li. v. ca. vj. Si lup⁹ p̄us viderit hoiem z hō ip̄m post ea clamet efficit rauc⁹ p̄pter ei⁹ anhelitū grossuz aer infect: p cui⁹ inspiratiōez hois vox deforma tur. Ūn cōi p̄uerbio cū boies tacēt solet dici. Lu pus est in fabula. Sic Paul⁹ erat spirās mina rū z cedis in discipulos dñi ore apto. i. blasphe/ mo: z violētus adeo vt silerēt p̄les p̄ timore co/ rā eo. Ūn. j. Timo. j. Qui p̄us fui blasphemus p̄secutor z p̄tumeliosus ⁊c. Scōo lupus rapax dū cadit in cauernā: miro mō oēm ferocitatē de/ ponit: ita q̄ si etiā i eandē cauernā ceciderit ouis vt hō ñ lacerat illū: tñ sublcuare ñ p̄mittit: nisi z ipe leuet. Sic Paul⁹ dū p̄stratus est in terrā ce lesti lumie miro mō ferocitatē deposuit. Aug. i ser. Dñs lupo seuiciā inēdicit. mira res. Unanimas ouis baptizauit lupū z ex eo fecit agnū māsue/ tissimū. Dec ille. Tertio lup⁹ rapax bñs nutriē dos fet⁹: nō solet rapē p̄dā, p̄pe locū sed a remot: ne forte catuli sui p̄cipiant ibi esse. z p̄dā i remo/ tis raptā adducit z filijs diuidit. Sic Paul⁹ in remot. i. i celo adq̄siuit nō in terris escā euāgelice doctrine quā diuisit filijs spūalib⁹ Ūn Amb. li. iij. de viduis. p̄te. j. de ipo ōt. Dic est inq̄t q̄ escā capies i celo tāq̄ violent⁹ raptor eā famescētib⁹ diuisit i fra Decille. Et sic p̄z. O q̄ mira ōi sapia o mira chr̄i pietas q̄ ipe chr̄s occisus agn⁹ a lu/ pis fecit agnū ō lupo: vt ait Aug. Sim⁹ q̄z nos charissimi ñ lupi lacerātes. p̄rios. sz oues z agni ino cētes chr̄m seq̄ntes.

Circa tertiū p̄ncipale de cā vl̄ rōne hui⁹ q̄uersi onis Pauli q̄rit. cur ex tali blasphemo z seuissi/ mo chr̄i p̄secutore voluit chr̄s dñs q̄uertēdo mi racl̄ose suū testē hr̄e z doctorē sue eccl̄ie statuere ¶ Prio vt deitas chr̄i cōprobet.

Scōo vt pietas dei manifestet.

¶ Tertio vt ꝑitas fidei magnificet.

Quarto vt bonitas dei cōmēdet.

¶ Prima rō vt deitas chr̄i cōprobet. Nam tūc nō diu ante chr̄s dñs a iudeis fuerat occisus. s. viij kal. Aplis. sm Aug. de ci. dei z eodē anno emer/ gēte. s. viij. kal. Februarij. imediate subsequtē cō/ uersus est. Ex. post passiōez chr̄i. r. mēse. Chr̄o q̄z passo z i celū ascēdēte remāserāt testes ei⁹ resur/ rectiōis apl̄i in terra q̄ signis z p̄digijs chr̄i diui nitatē testabant. Contra q̄s iudeoz rabies pu/ gnādo p̄secutiōib⁹ grauissimis ferebat: Ste/ phano iā occiso post passiōem chr̄i mēse. v. curre te. s. tertio die Augusti. multisq; alijs discipul' ei⁹ fugatis: vt p̄z Act. viij. Et q̄ in illa p̄secutiōe p̄n/ cipal' erat paul⁹: vt dicit ibidē z ca. ix. idcirco q̄ue nies erat vt in ipo z p ipm chr̄i diuitas ꝑa com/ probaret oib⁹ incredulis in mōo. q̄ factū est in ei⁹ q̄uersiōe: in q̄ vera deitas chr̄i cōprobat. Ni/ mirū ꝑa deitas in alijq; p tria cōprobat certitudi nalit̄ tadeo q̄ etiā antichr̄s q̄ faciet mlta mira sz tñ p hec tria cōprobabit nō fore ver⁹ de⁹ nisi sol⁹ dñs Jesus. ¶ Primū est cogitationū cordis in teriorūq; affectionū p̄cognitio. Dec ei fm Sco tū sup. p̄logo sniaz. q. ij. sol⁹ dei est Juxta illud ps̄. Qui finxit singillatim corda eoz. i. hoim. q̄ i telligit oīa opa eoz. Ūn ibi Scotus ōt q̄ etiaz antichr̄s vel cuilibet diabolo in specie chr̄i appa renti in hoc p̄t obijci sic. Si tu es de⁹ ver⁹ dic mihi q̄d faciā vl̄ cogitabo vel apetā p tali hora futura. Scām est volūtatis humane subita ꝑmutatio. Nā vt oñdit Bona. sup. ij. dist. xxv. q. ij. art. iij. z. v. Liberarbitriū hāc habet dignitatē vt inq̄ntū liberū soli deo sit subiectū: nec vlli agē ti creato subest. Ūn q̄uis a creatura possit indu ci seu inclinari ad p̄trariū vl̄ p blādimēta vel per tormēta: mutari tñ subito (ita q̄ ipa volēte vnūs potēte ꝑtute affectio sibi immittat ad p̄riū z de volēte fit nolēs) b̄ nō p̄t fieri nisi ab agēte increato. i. solo deo. Dec Bona. Rō. q̄ oē agēs debz esse p̄stāt⁹ passo. vt p̄z. ij. de ania. z daret p exp̄i entiaz. q̄ videm⁹ q̄ creatura hñs tm̄ modo esse nō p̄t dare viuere nec hñs tm̄ viuere dat sentire. nec hñs tm̄ sentire p̄t dare intelligere. Sed creatura intellectualis q̄ est p̄stātior z nobilior non solum dare potest intelligere sed etiam sen/ tire z viuere z esse. Manifestum est ergo q̄ sup̄i ora z nobiliora habent in inferiora influere: ve/ pote in minus nobilioza. ergo cum homo sit li/ berarbitrij: nō p̄t in ip̄m arbitriū volūtat̄ age re: p̄dicto mō angel⁹ q̄ est par in tali natura: sz so lus de⁹ q̄ est sup̄ior oī aīa fm Aug. ¶ Tertium est diuine essentie nuda reuelatio. Nā fm Sco tum vbi s. tam antichr̄s q̄ cuicūq; angelo vl̄ di abolo posset obijci sic. Si tu es deus fac me nu de videre essentiam diuinam z post visionē cer/ tam memoriā habere. Hoc em̄ solius dei posse est. Ad ꝓpositum: in q̄uersiōe Pauli hec tria fe/ cit. Nā ei⁹ actū z affectū p̄secutōis z cogitatōis ipe post mortē erūs i celo cognouit z redarguit di. Saule saule q̄d me p̄seq̄ris. Act. ix. Jcē volū tatem ei⁹ subito mirabilit̄ immutauit vt statī pa rat⁹ ad obediendū sibi diceret. Dñe q̄d me vis facere. Deniq; sibi diuinā essentiā ostendit in ra ptu nudā. q̄z ⁊c. ¶ Scōa rō vt pietas ōi ma nifestet in hoc q̄ ipsum existentem in actu z vo/ luntate mala z conatu pessimo: chr̄istus ex me/ ra sua bonitate cōuertit ne periret. Unde Augu stinus. ij. li. de liberoarbitrio dicit. Inuenimus

De cõuersione scti Pauli

opm Paulũ sine vllis meritis: imo cũ multis meritis malꝝ grazꝝ ds persecutũ. In q̃ magꝝ spes dat vtiqz penitere volẽtib. Si em deꝰ misdiam fec Paulo nodũ a malo dsistẽti ipm reuocãdo: mlto magꝝ misdiam pstabit a pctis resilieti z peniteti. Ezech. xviij. Quacũqz hora igemuerit hõ zc Propfea chs assilat cuidã aut q̃ vocat kaladrius: de q̃ dicũt naturales z expti habere hãc ppietatẽ q̃ dũ est in domo vbi iacet egrotꝰ si se conuertat ad egrotũ z ei suoꝝ oculoꝝ intuitũ diriget: absqz dubio sanabit egrotꝰ z nõ morietur in illa infirmitate. Rõ: qz intuitꝰ eiꝰ medicinal est z curatiuꝰ. Si aũt auis ista dorsum teneat vel vertat ad egrotũ vl oculos auertat ab eo: absqz dubio morietur egrotꝰ. Ita spualit chs dns cuiscunqz pctõr tanqz infirmo in aia si oculos pietatis ppuertat: sanabit. alias dãnat. O q̃ pauperula aia peccatrix ora chm vt misereat. H Tertia rõ vt ytas fidei magnificet dũ ea nõ solũ intranei amici: sed etiã extranei emuli z inimici pdicãt esse verã hãc fidẽ quã añ psequebant. Nam scribit xũj. q. ij. c. j. q. ptra se q̃sqz testari põt valide: p se aũt minime. Sic validũ fuit testimoniũ apli pauli ꝫ se psecutorẽ fidei pmitꝰ existentẽ. Nã reuera si aduertãꝰ chs dns ab oib⁹ generib⁹ hoim voluit ferri sue fidei testimoniũ. s. ab innocentib⁹ z sctissimis: puta beatissima mre Maria Joseph atqz p ipo occisis infantib⁹. Itẽ a simplicib⁹: vt a pastoribus: ab angelis q̃z annũciantib⁹: ab ipis regib⁹. s. magis adorãtib⁹: a iustis z sctis. s. Symeone z Anna senib⁹: a ppbetis z pmarchis prenũciantib⁹: ab apl'is pdicãtib⁹: a paganis sibyll' pdicẽtib⁹. Deniqz a demõib⁹ confitẽtib⁹ vtutẽ z diuitatẽ chi ꝫ se. Lu. iiij. vbi scribit q̃ exibãt dmonia a mltis clamãtia z dicẽtia. qz tu es filꝰ dei zc. Decebat q̃ ordinẽ diuine sapiẽtie vt summꝰ inter iudeos psecutor z doctor conuerteret ad testimoniũ ferendũ chto p vniuersum mdm p fidei magnificatiõe. V Quarta rõ: vt bonitas dei cõmendet q̃ talis z tãta est vt etiã inimicis suis puersissimis bñficia exhibeat in pñti: z de eoꝝ malꝝ bona eliciat. Vñ Bern. in epla de sic. Vris inordinatis volũtatib⁹ seu actiõib⁹ nouit dei bonitas vti q̃ dẽ recte in sui ordinis pulcritudie. sepe etiaz pie in rectã vtilitatẽ. O clemẽtissima circa filios Adã diuie pietat recordatio q̃ sua largiri nõ desinit bñficia: ñ solũ vbi nullũ inuenit meritũ: sed plerũqz ẽt vbi totũ videt ꝫriũ. Dec Bern. Sic fecit i Paulo. O q̃ bõe Jesu depcamur te oñde erga nos bõitatẽ tuã z ne pmittas nos pire p nra pctã: sicut z fecisti Paulo Amen. D

Circa tertiũ mysteriũ. s. q̃litatis qualiter nẽpe facta fuerit puersio Pauli miraculosa: describit Act. ix. c. Ex cui⁹ scpture serie accipiam⁹ p ꝫclusione: q̃. s. multa z maria deo bono opante sũt facta in puersiõe Pauli miracula: vt ptz in eius initio, medio z termino. Nimiꝝ vt ibidem scribit Act. s. ca. viij. dũ Stephanus p chm lapidatus fuit erat Paulus ꝫsentiens necẽ eius. z per ꝫñs pcũ pticeps adeo q̃ testiũ lapidantiũ vestimẽta ipe custodiret vt expeditiores eos redderet ad lapidandus. z sic q̃si manu oim ipe lapidauit: fm Aug. Facta aũt est tũc psecutio magna in eccliã q̃ pluribꝰ diebꝰ durauit: z oẽs discipli dispsi sũt pter apl'os q̃ erãt firmiores. ppẽ qꝫ remanserãt in psecutiõe ne ex fuga eoꝝ crederet q̃ fides catholica nõ hꝫet firmũ fundamẽtũ: fm q̃ dicit Lyra. Saulus aũt q̃ z Paulꝰ adhuc erat spirãs et vemẽti igne psecutiõis minaꝝ in ytus inuriosis z cedis. i. ytuꝝ z flagelloꝝ i discipulos dñi Et accessit ad pncipẽ sacerdotũ nõ vocat' iz volũtarie se ingerẽs: z petijt ab eo epl'as in Damascũ vt eiꝰ auctoritate posset magis fidelib⁹ nocere ibi psequendo sicuti iã fecerat in hier'm Lunqz appinquret iã Damasco: subito circũfulsit eum lux de celo. Et vt ds Act. xxvj. oẽs socij Pauli sil' cadeo ceciderũt in terrã ex illiꝰ lucis pcussiõe: vt solꝫ fieri in coruscatione z fulgure. Et cadẽs in terrã audiuit Paulꝰ vocẽ dicẽtẽ sibi Saule saule q̃d me psequris. Qui dixit. Quis es dñe: Et ille. Ego sum Jesus nazarenꝰ quẽ tu psequris. duꝝ ei sit tibi ꝫ stimulũ calcitrare. Saulꝰ ei psequebat chm in mẽbris. z iõ dr sibi: Duꝝ est tibi zc. i. potentio re te incompabiliter. i. chto resistere. Tũc Paulꝰ cognita chti ptate quẽ añ nõ credebat celo regnare sed magis vt falsum ppbam dãnatũ esse: rem mẽs z stupẽs dixit. Dñe q̃d me vis facere: Et dominꝰ ad eũ. Surge z ingredere ciuitatez z dicet tibi q̃d te oportet facere. Viri aũt illi q̃ comitabãt cũ eo stabãt stupefacti audientes q̃dẽ vocem: sz Pauli sic loq̃ntis. nõ aũt vocẽ chti alloq̃ntis: q̃uis oẽs vidissent lumẽ tãercellẽs q̃ oẽs sil' ceciderent in terrã: vt ptz Act. xxij. z xxvj. Surrexit aũt Saulus de terra apsiqz oculis nil videbat. Scõm Frã. mal. ibi q̃tuoꝝ miracula ꝫcurrerũt. Primũ fuit subita illustratio de celo: in qua lucẽ credit inqt chs Paulo apparuisse: licet h in lra nõ habeat. ex eo tñ accipit. qz. j. Cor. xi. dicit. Nõne chm Jesum dñm nrm vidi. Et ꝫcor. xij. Scio. Aliora. Scõm miraculũ fuit repẽtina excecatio. s. pre lucis illius claritate. Tertiũ fuit diuina allocutio de celo. Quartũ cordis imutatio vt mox dicetur. Dñe q̃d me vis facere. q. d. Et nũc pat⁹ sum tibi obedire in oib⁹. J V Tandẽ q̃ ad manus Paulũ trahẽs. introduxerũt Damascũ. Et erat ibi triby diebꝰ nil videns z nõ mãducauit neq; bibit. Erat aũt Damasci q̃dam discipulꝰ nomine Ananias: z dixit ad illũ in visu dñs: vt iret in vicũ q̃ dicebat rectus z q̃reret in domo iude Saulum nomine tharsensem. i. de tharso cilicie oriundũ. Illic em pi Pauli trãslatus fuerat tẽpe Antiochi regis de iudea: z ibi creuerat in prãter famam ac paulũ ibi genuerat. Et addidit dns dicẽs Ecce em orat. Fuerat em tũc in triduo Paulꝰ ꝫ pꝰ in tertiũ celũ z babuit excellẽtẽ visionẽ dei et chorꝝ celestium fm doc. cãter iuxta scpturã.

Lor.xij. Et er illo raptu reuersus: gras deo age bat. Jo orasse dr. qz eleuatio mētis i deū dr oro na viru Ananiā noie itroeūtē z iponētē sibi ma/ fm Damas. Et tūc Paul⁹ vidit i reuelatiōe diui nus vt visum reciper. Et interi Ananias dixit chro Dñe audiui a multis de viro b q̄nta mala fece/ rit scīs tuis in hierlm. z hic habz prārē a pncipi bus sacerdotū alligādi oēs q̄ iuocāt nomē tuū z huc ad b vēit. Et dixit dñs Vade: qm vas ele/ ctionis est mihi iste vt portet nomē meū corā gē tib⁹ z regib⁹ z filijs isrl. Ego em ondā illi q̄n/ ta oporteat eū p noie meo pati rē. Un pz subse quēter plura ibi fuisse miracula. Primū de visio ne dei in raptu Pauli. Scōm de reuelatiōe chri facta Ananie: cui reuelauit chs ꝓuersionē Pau li. Tertiū de reuelatione facta Paulo q̄ vidit q̄ Ananias sibi deberet manū iponere vt visum re ciper. Erat ei Ananias iste fm Lyr. de iudaismo ad chm ꝓuersus: scia z vita famosus. de q̄ i pso na z noie fuit reuelatio facta Paulo. Quartum fuit miraculū reuelatiōis de electiōe Pauli: atz futura ei⁹ multiplici ꝓfessiōe p noie chri. Post hec g̃ abijt Ananias z iponēs ei man⁹ di xit: Saule frar: dñs Jesus misit me q̄ apparuit tibi in via vt videas z implear⁹ spūsctō. Et ꝓfesti ceciderūt ab ocul' ei⁹ tā q̄z squame. i. macule albe z dure sicut sunt squame piscīū q̄ causare fuerāt in eo a lumine excessiuo ipm excecāte. z visum re cepit. z surgēs baptizat⁹ est. z accepto cibo ꝓfor/ tatus est. Et post dies aliq̄t ingressus in synago gas pdicabat dñm Jesum: qm b ē fili⁹ dei. Oēs aūt stupebāt di. Nōne b est q̄ expugnabat nomen istud in hierlm: z huc venit ad b vt vinctos du/ ceret ad pncipes sacerdotū oēs q̄ inuocāt nomē b. Saul⁹ aūt multo mag⁹ ꝓualescebat affirmās qm hic est chs. s. in lege pmissus. z ꝓfundebat iudeos. s. p scripturas veteris testamenti confir/ mando banc fidem. Unde plura alia miracula subsecuta sunt ad prescripta. Primū visus resti tutio Paulo. Secundum spūssancti repletio in baptismo: adeo vt chm publice pdicaret. Terti um doctrine euangelice infusio. Non em habu/ it ab homine sed a deo: vt ipe dicit Gal. ij. Quar tū incredulor confutatio: adeo vt stuperēt oēs ꝓ tali mutatione in eo facta: z spūssancti operatio ne. Judei g̃ ꝓsiliū fecerūt vt ipm interficerēt. No te aūt facte sūt Saulo insidie coz: z p discipulos summissus est in sporta de muro venitq̄z in hie rusalem z tentauit se iungere discipulis in hie rusalem. oēs aūt timebant eum nō credentes q̄ esset discipul⁹. sed Barnabas apprehēsum illuz duxit ad apl̄os z narrauit illis quō i via vidisset dñm rē. z sic iunctus est illis. O ergo sctē Pāu le. p amore dñi Jesu q̄ te ꝓuertit miraculose ora ꝓ nobis.

In ꝓuersiōe sctī Pauli Ser. II. pcipue de no minis Jesu portatiōe.

Vas electionis est mihi iste vt portet nomē meū corā gē tib⁹ z regib⁹ z filijs isrl. Act. ix. Verba sūt redēptoris nri Jesu de Paulo dicta Ananie. In q̄bus ꝓbis miro mō Paul⁹ cōmēdat. Primo vt inf oēs hoies mōi ipe dicat specialr esse vas electiōis chri Jesu bñdicti. i. vas electū gr̄e z sapie diuie ꝓtriuū: vt dr Lyr. exponēs. Se cūdo q̄z q̄ ipe sit electus chro Jesu: qz dr Mihi ē iste. Electio at ps ꝓponit dilectōnē specialē. z sic i b notat q̄ Paul⁹ fuerit chro Jesu specialit dile ctus. Tertio denīq̄z q̄ ipe portauerit nomē dñi Je su corā toto mūdo p ceteros discipul. qō bñ claruit qz in suis epl̄is freq̄ntissime nomē Jesu nomia uit: z in ipa hora mortis decollatus: miraculose ter Jesus exclamauit z tres fontes erumpe fec rhome p signo portationis illi⁹ nois gl̄iosi. Ec/ ce g̃ gl̄ia Pauli triplex in pmissis ꝓbis insinua tur. Ecce maxime honoris ei⁹ gr̄a: cū nō ab alio sctō hoie puro: nō ab angelo. sz qō maxime est ab ipo filio dei vero cōmēdat dr. Vas electōis ē rē. Juxta q̄ ꝓba tria mysteria notem⁹ in b sm̄one de claranda.

℣ Primū de diuinali electiōe. qz dr. Vas electi/ onis est mihi.

Scōm de nois chri portatiōe. qz subdit. Ut portet nomē meū.

℣ Tertiū de singulari cōmēdatiōe. qz dr Iste: p ceteris q̄si cōmendat⁹.

B Circa pmū ꝓclusionē hāc accipiam⁹. s. q̄ Paul⁹ apl's merito vas electiōis ē noiat⁹. qz ni mirū q̄ri posset cur dicat vas electiōis Et de hoc nota q̄ vasa pmo in cogitatiōe artificis pcogitā tur z pordinant ad quē vsum fiāt. Scōo formā tur. Tertio in igne pbant. Quarto eligunt iuxta ꝓditionē. sic q̄ oia fecit de⁹ b Paulo. g̃ rē. Declarat ex pl̄ibus rōnibus.

℣ Prima rō pordiatiōis.

Scōa rō formatiōis.

℣ Tertia rō pbatiōis

Quarta rō ꝓditiōis.

Pria rō est pordinationis: qm̄ de⁹ ab eterno ipm Paulū pordiauerat. vt. s. fieret vas ꝓtriuū di/ uine gr̄e z sacre scripture b q̄ portaret fluēta euāge/ lij mōs: vt dr Hiero. i plo. Gal. Un q̄uis añ cō uersiōez fuerit vas vacuū z ꝓbrobū: tñ bi puisse erat a chro vas electū. Dic at Orig. sup epl'az ad Rho. li. j. Paul⁹ inqt ñ fortuitu neq̄z naturali pro gatiua electus ē: sz electiōis sue causas q̄ scit cūcta añq̄z fiāt puidit. Sciebat ei q̄ abūdāti⁹ oib⁹ eet laboraturus i euāgelio. Et infra sbdit. Nō ei apud hoies vnuscuiusq̄z meritū pēsat ex ꝓteritz gestz b apd deū iudicat ex futurz. Dec ille. Propēa nullus dz b sua vtute supbire vl' quēcūq̄z pcōrez ꝓtenere sz sp timere. Un z tu recogita ad qd es a bo fact⁹ z pseqre illb: puta si ad itrādū religiōez vl' ad sacdotiū vl' ad artificiū aut statū quē tibi

p salute vides expedire. Nã z Paul⁹ cũ iã scirz
et dei reuelatiõe se fore vas electũ. mibilomin⁹ ca
stigauit corp⁹ suũ z in fuiututem redegit: ne forte
(ait) cũ aliis pdico ipe reprob⁹ efficiar. j. Cor. ix.
Idcirco Aug. de vnico baptis. li. iij. ot. Scõm p/
sciam ei⁹ q nouit q̃s pdestinauit añ mõi pstitu/
tionẽ: multi etiã q foris sunt z hereticiv pagani
dicunt: multi etiã catholici meliores sũt. sicut ei
hodie videm⁹ qd cras futuri sc̃i ignoram⁹. Hec
ille. Et sic ptz q Paul⁹ sic vas ad prinendũ z p
parandũ liq̃re pciosissime doctrine z gre fuerat
prdinat⁹. Scõa rõ ot formatiõis. qz sic aia hu
mana formaf in creatiõe sua vt sit capax z rece/
ptibil' diuine charitatis z gre. oimq; vtutũ infusa/
rũ vl' ifundẽdaz tãq; vas ad id aptũ. qõ z pple/
bit' in baptismo. Vñ auctor de spũ z aia c. ij. dic̃
sic. Vasa q creatrix sapia formatvt sint: adiutrix
gra replet ne vacua sint: si cũ strenuũ operariuz
inuenerit. Hec ibi. Hinc etiã Aug. ait. Vas es o
hõ sed plenũ es. funde q̃ plenũ es vt recipias qõ
nõ bẽs. funde amorẽ seculi vt recipias amorẽ dei.
Hec ille. Et sic Paul⁹ q̃ pus plen⁹ erat amore
vl' zelo malo: tã replẽd⁹ amore dei vocat⁹ ẽ vas
electũ. p pciosa liq̃re gre dei. ℒ Tertia rõ p
batõis. qz vt scribit Ecci. xxvij. Vasa figuli pbat
fornax. z boies iustos tẽtatio tribulatõis Et qm̃
Paul⁹ fuerat tãq; vas figuli pbãdũ igne tribu
latiõis: fm q ipe dñs subiũxit di. Ego em̃ osten
daz q̃nta oportteat eũ pati p nois meo. iõ vas ap
pellat. Deniq; vt ot glo. ij. Tim. ij. Inẽ vasa li/
gnea fictilia z aurea siue argẽtea: hoc distat q li
gnea in igne cõburũt. fictilia frangunt: aurea vl'
argentea purgantur. Sic aie hũane q̃ sũt tanq̃
ligna arida cõburũt. Mat. vij. Omis arbor q̃ nõ
facit fru. bo. excid. z in ig. mit. z ardet Que ãt sũt ficti
les. i. fragiles: aliq̃ frãgunt irrepabiliter. aliq̃ re
pabiliter p pniam. Et fracta irrepabiliter extra do/
mũ ejciũt. i. i tenebras exteriores Mat. xxij. Bo/
ne vo aie igne tribulatiõis purgant z ad vitã eã
nã pseruant. O g̃ christiane sis vas bonũ. D
Quarta rõ pditiõis. Ut ei vas aliqs sit alicui
electũ: debet esse talis pditiõis vt in materia pci/
osũ puta de auro vl' argẽto aut lapide pcioso. dz
etiã esse pur z mũdũ ab oi inq̃nameto. dz q̃z eẽ
ornatũ z pulcz. atq; dz esse firmũ z solidũ. Hec
patent iuxta illd Eccli. i. Quasi vas auri solidũ
ornatũ oi lapide pcioso. Vñ Bef. ot. Preciosis/
sim⁹ balsam⁹ est gra spũscti. z iõ aptũ pur z so
lidũ vas reqrit. Sic p oia fuit Paul⁹ vas aure
um p charitatẽ pciosissimã vtutũ oim: sic z aur
pcellit alia metalla. j. Cor. xiij. Maior horũ est
charitas. Inẽ fuit vas pur p vginẽ castitatem
Fuit q̃z vas ornatũ p sapiẽtie z vtutũ multipli/
citatẽ necnõ vas fuit firmũ z solidũ p pstãtia vl
q̃z ad mortẽ p chm̃ z pseuerãtie stabilitatẽ. Vñ
ot. Rho. viij. Cert⁹ sum em̃ q neq; mors neq;
tribulatio neq; creatura aliq̃ potent nos separe
a charitate q̃ ẽ in chm̃ ẽ. Quid g̃ dicã ó te o chri
ane qd aliõ loq̃r nisi qz vere fact⁹ es a deo vas ẽ
domo ei⁹. s. eccl'ia, iuxta illõ. ij. Tim. ij. In domo
magna nõ solũ sũt vasa aurea z argẽtea: sed z li/
gnea z fictilia. Et q̃dã q̃dẽ honorẽ. s. eterne glie
q̃dã ãt in ꝓtumeliã. s. dãnatiõis sempiterne. Hec
ibi. Sic em̃ in magna domo. s. pncipis nõ solũ
sẽ vasa aurea: vt cupe: scyphi scutelle aurea: sed
q̃ applicant officijs ei⁹ honorabilibꝫ. sed etiã sũt
lignea z fictilia: vt sũt coq̃naria q̃ applicant exer
citijs vilibꝫ: z totũ est ad pfectionẽ dom⁹ z bono
rẽ dñi. Sic est ó oibꝫ electis z reprob in ecclesia
vt ot Lyr. Uide g̃ o hõ vt sis vas in honorẽ: non
in ꝓtumeliã. s. dãnatiõis. Sz si q̃ras. quõ cog̃
scere possem q̃le vas sim. Rñdet ibidem apl⁹us
di. Firmũ fundamentũ dei stat (inq̃t) hũs signa
culũ h̃. cognouit dñs q̃ sũt ei⁹ vt discedat ab ini
q̃tate ois q̃ inuocat nomẽ dñi. Ecce habes signũ
q̃ cog̃scere vales. Primũ signũ vere fidei. Sed
cũdũ signũ ãt charitatis discedendo ab iniq̃tate
ois pcti. Itẽ ũ q̃ras. Cũ me cognouero esse vas
dãnatiõis: quõ possim efficere vt sim vas bono/
ris z salutis. Audi apl'm ibidẽ dicẽtẽ sic. Si q̃s
emẽdauerit se ab istis. s. pcti inq̃namẽtis p pnias
erit vas in honorẽ scificatũ z vtile dño ad oẽ o/
pus bonũ. Hec ibi. Et ad id põit Lyr. i. explũ pau
lũ apl'm q̃ pus erat vas reprobũ. si emẽdat⁹ in
ꝓuersiõe fact⁹ ẽ vas vtile. O g̃ aia peccatrix festi
na lauari z mũdari p pniam. E
Circa scõm de nois chr̃i portatiõe accipiam⁹
p conclusione q̃ omnis chr̃ianus sicut z beat⁹
Paulus ad portandum christi nomen est voca
t⁹. z ad id specialiter est obligat⁹. qõ ostẽdit plu/
ribꝫ rõnibꝫ.

Pria rõ chr̃iane denoiatiõis.
Scõa rõ debite recõpẽsatiõis.
Tertia rõ pciose redẽptiõis.
Quarta rõ eẽne saluatiõis.
Prima rõ chr̃iane denoiatiõis. Nã q̃re chr̃ian⁹
nomen accepit a chr̃o nisi vtiq; vt portet nomen
chr̃i. z sic regni ei⁹ sicut z nominis ꝓticeps fiat.
Vñ Raban⁹ de ꝓse. di. iij. c. Postq̃s descendit.
dicit sic. Postq̃s descẽdit baptizat⁹ de fonte ascẽ/
tim signat a pbytero in cerebro cum sacro chr̃i
smate: vt christi regno ꝓticeps fiat z a chr̃o chr̃i
an⁹ possit vocari. Hinc z Bern. sup. Can. ser. xv.
Christian⁹ inq̃t ꝓticeps nois z hereditatis Chri
stianus sum: christi frater sum. si sum qõ dicor
heres sum dei z coheres chr̃i. Hec ille. Sz heu
q̃z multi sunt q̃ censent nõie christiano q̃ẽ ple/
ni sunt ope diabolico. i. peccato. tales vtiq; non
christiani sed diabolici sunt vocandi iuxta illud
Jo. viij. Vos ex patre diabolo estis vt. Et. j. Jo.
iij. Qui facit pctm̃ ex diabolo est. qm̃ ab initio di
abolus peccat. Querit ergo vtrũ mal⁹ chr̃i
stianus in inferno puniat non solum p peccat⁹
sed etiaz p hoc q chr̃i nomẽ frustra portauit spe/
ciali pena cruciet⁹. Respondet breuiter ad id
Aug⁹. de vita chr̃iana di. sic. Non in hoc nob no

rnine tñ q̄ chr̄iani dicimur blandiamur .ſz .ꝑt̄ ē nos iudicādos credam⁹ ſi nomē nob frustra vendicem⁹ alienū. Dec ille. Ex q̄ patz q̄ tal' de ē vel ſatiſfactiōis. qz chr̄s dñs p nob incarnatus portauit nr̄m nomē patētiſſime cū a iudeis z p monia⁹: malefactor: ſeductor z pl'a talia noia ſecutor⁹ vocare⁹ ꝑſepe pct̄or: blaſphem⁹ z de falſo ei ponebāt. q̄ oia z ſil'ia nō fuerūt vere no mina chr̄i ſz nr̄a. qz nos vere dicimur pct̄ores z blaſphemi inq̄ntū ca q̄ dei ſūt nob vſurpamus ſz nomē ſcīm chr̄i qđ ope blaſphemam⁹ i peccā do. Itē vere dicimur demoniaci. qz ō monē i cor de p̄ pct̄m retinem⁹. Sil'r vere dicimur malefa ctores z ſeductores. ſ. vitaz cuāgelice z ſimilia. Sz ecce chr̄s dñs hec nr̄a noia portauit patien ter toleraū. g̃ ml'to magꝭ debem⁹ z nos gl'oſiſſi mū nomē Jeſu chr̄i portare ꝓ ei⁹ amore. Ad qđ hortat apl's Heb. xij. Recogitate ait eū q̄ talem ſuſtī. aduer. ſe. ꝯdictōez vt nō fatigemini animis vr̄is: nōdū ei vſq̄ ad ſanguinē reſtiti. aduerſus pct̄m. Tertia rō p̄ctioſe redēptiōis. qz chriſtus nos redemit p̄cioſo ſanguine. portauit dolores oēs nr̄os. Eſa. liij. Vere languores nr̄os ipe tu lit z dolo. nr̄os ipe por. Itē portauit z ꝓfuſiōez nr̄am i ſpinea coꝛona Jo. xix. Itē portauit etiaz paribulū nr̄m. ſ. crucē: q̄ z pepēdit: vt ab ifernā li nos paribulo redimeret. Deniq̄ ſuꝑportat to lerādo p miſcōiam oia pct̄a nr̄a a iuuētute vſq̄ ſenium expectaū. vt ꝓuertamur: ſic ōr Eſa. xlvj. Audite me inq̄t qui portamini a meo vtero: vſq̄ ad ſenectā ego ipe: z vſq̄ ad canos ego portabo z ſaluabo. Dignum eſt g̃ vt nos portem⁹ p eius amore dulce nomē ei⁹. Ad qđ hortat apl's. j. Lo rinth. vj. di. Empti eſtis p̄cio magꝭ gl'ifi. z por. de um i cor. ve. Qđ q̄dē facim⁹: oia mēbra ei⁹ fuitu tati mancipaū. O bone Jeſu tu oia mēbra tua dei mitz. ſi nos pct̄ores ꝓ te exponam⁹. Quarta rō eēne ſaluatiōis. qz vt ōr Petr⁹ Act. iij. Nō ē ali ud nomē ſub celo datū hoibus i q̄ oporteat ſal. fie ri credēres. Ergo vt ſaluemur portem⁹ ꝫ nomē. Querit iuxta p̄miſſa: q̄libus modis. ſ. chr̄ia ni dicaū nomē chr̄i nō portare: ſed reputaū ab negaſſe. Rñdet ꝑm Frā. maro. in ſer. de circūciſi one. alioqz vt colligit ex ſcīptura papie q̄tuor modis. Uno mō ſub nomine chr̄i falſum iuran do. Uñ Leui. xix. Nō ꝑiurabis in noīe meo nec pollues ait nomen dei tui. Nā in ꝑiurio bec ma la ꝓcurrūt. ſ. q̄ aīa ꝑiurās occidit ſeipaz. z q̄ pri mo facit iniuriā. z inſup q̄ nomē dei i falſū teſti monū aſſumēdo polluit. z tāqz abnegās illud cenſet. Alio mō fit illud ſcīſſimū nomē blaſphe mādo. Uñ. xxiij. q. iij. Apoſtolice. ſcribit. q̄ blaſ phemātes exēplo apli p ercōicatiōez ſatbane de bēt tradi vt diſcāt nō blaſphemare. Sic eīm fecit apl's Himeneo z Alexādro q̄s tradidit ſatbāe ad verādū. j. Tim. j. Sz ꝑ aduertāt maledicētes qz ſcribit extra de maledicū. c. Statuim⁹. q̄ blaſ phemia nō ſolū in deū ſed etiā i btām v̄ginē z i ſctōs cōmittit dū ipis cū maledictiōib⁹ derogat. O mulier audi hec. Tertio mō fit a fide p quem cunqz errorē apoſtatādo. Uñ de apoſta. q̄ daz. ōr. q̄ apoſtata ōr iude⁹ vl' pagan⁹ q̄ poſtq̄z chr̄i anus fact⁹ eſt: ꝓſtinis erroribꝫ inuoluit. Hinc z xxvj. q. vl. Nō obſtetis. Aug. ōr: q̄ obſuās diui nationes z ſortilegia q̄cūqz vel auguria vl' carmi na herbaꝝ z ſil'ia. z q̄ inq̄t talib⁹ credūt vel tales inꝛogāt ſciāt ſe fidē chr̄ianā z baptiſmū ꝓuari caſſe: z paganū z apoſtatā eſſe. Quarto mō fit i mortali pct̄o q̄cunqz ꝓſeuerādo. De talib⁹ apl's ad Tit̄ū. j. Cōfitent⁹ ſe noſſe deū: factis āt negant. Aug. Humanū ē peccare: ſz diabolicū ē ꝓſeue rare. O g̃ hō chr̄iane ꝓtimeſce hec p̄dicta facere. Recogīce te o aīa fidel' qz nomē chr̄i portas qđ ē vtiqz nomē gl'oſiſſimū. Noli g̃ ꝫ nomē detur pare o chr̄iane frat' chr̄i. o chr̄iana ſoꝛoꝛ chr̄i zela vſq̄ ad mortem hanc tuā dignitatē ne abneges hoc ſanctum nomen.

Circa tertiū p̄cipale de cōmendatiōe Pauli ſingularit' in portādo nomē chr̄i p ꝛclusiōe ꝓtum accipiam⁹ illud ſcīptū. xxiij. q. iij. Quis nō p̄t. z d renūcia. ca. Niſi cuz p̄dem. ſ. q̄ ipe Paul⁹ q̄ fla gellis fidē recepit pl⁹ oib⁹ v̄bo vocatis labora uit: z i portādo nomē chr̄i cōmēdari mīro p erē plo meruit. Declarat q̄druplicit. Nimiꝝ vt eſſz oib⁹ in exēplū portādi nomē chr̄i ipe q̄drupl'r il lud gl'oſū nomē p ceteris portauit. Primo i coꝛ de p iugē recoꝛdationē. cui⁹ ſignū ē. qz p ceteris oib⁹ diſcipul' ipe nomē ieſu i ſuis epl'is noiauit deuot⁹. ſ. q̄dringentiſ vicib⁹. Nā ex abūdātia coꝛ dis os loq̄tur. Mat. xij. g̃ zc. Sic dz q̄libet chr̄i an⁹ portare ſp in coꝛde nomē ieſu. Ad qđ hoꝛta tur oēs idem chr̄s Lañ. viij. di. Pone me vt ſig gnaculū ſuper coꝛ tuum Lyra. ſ. pfecte diligēdo quod eīm valde diligit ſup coꝛ poni dicit. ſic zc. Scdo portauit Paulus nomē ieſu in coꝛpe p laborem p̄ ceteriſ z paſſionē ſuā. Uñ ōr ad Gal. vj. Ego ei ſtigmata dñi Jeſu in coꝛpe meo poꝛ to. Lyra. Credēdū eſt inq̄t ꝓbabiliter q̄ in coꝛpe Pauli ſenſibilit' apparebāt veſtigia plagaꝝ t v̄ beꝝ ꝑ chr̄o ſuſceptoꝛ. ſ. q̄dw. ij. Coꝛ. xj. In labo ribꝫ ait pl'imis: in carceribꝫ abūdāti⁹: in plagis ſu pra modū. ſ. inē boies ꝓſuerū: in mortib⁹ freq̄n ter zc. Sic chr̄ian⁹ debet poꝛtare nomen chr̄i vt parat⁹ ſit q̄ cunqz aduerſa pati q̄z ꝫ deū peccare. Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidunt coꝛp⁹ ſed pot⁹ eū timete q̄ ptātē habet coꝛp⁹ z aīam ꝓde re in gehēnā. Qui amat aīam ꝑdet eā. z q̄ ꝓdide rit aīam ſuā ꝓpt̄ me. ſ. chr̄um inueniet eā. Tertio portauit in ope p mor̄ imitatiōnē. vñ z monuit chr̄icolas. j. Coꝛ. x. di. Siue comedatis ſiue bi batis vel aliō q̄d facitis: oia in gl'iam dei facite Hinc etiam Bern̄. ſup Cant. Nomen Jeſu ſit tibi ſemp in ſinu: ſp in oze q̄ tui in Jeſum ſenſus oēs dirigant⁹ z act⁹. Quarto i oze p̄ inuocatiōez z

ꝓfessiõ ez vsq; ad mortẽ. Nã singularissime cõmẽdat paul⁹ i hẽ q; nomẽ dulce iesu qõ i vita ml'tũ dilexerat: ẽt i morte decollat⁹ miracl'ose ter exclamauit dicẽs. Jesus iesus iesus. z tres fontes ad sal⁹ singulos capitꝭ ei⁹ mor scaturire cepisse: q; vsq; hodie largiẽ effluũt. Jn q; dat exẽm chr̃ianis nos mẽ iesu i mortꝭ hora inuocare. O g̃ gl'iose chr̃i apostole Paule te hõpcamur p illũ dulcissimũ nomẽ iesu qõ portasti i vita z i morte: ora p nob⁹ vt tuis meritꝭ pȳissim⁹ iesus det nob⁹ hẽ suũ gl'iosissimũ z supnũdictũ nomẽ mũdo corde portare deuoteq; z debite inuocare: i ipo viuere i ipo morti: z ad celeste regnũ puenire Amen.

Jn ꝓuersiõe Pauli Ser. iii. de magnitudie misẽdie dei sibi facte.

CHristus iesus venit in mũm hũc pctores saluos facere q; ꝑm⁹ ego sum Verba sc̃i Pauli apl'i. j. Tim. j. ℟ ℣ Jn qbꝫ gr̃as deo agit ō magnitudie misẽdie sibi exhibite. Vñ z p̃missit ibidẽ Gr̃as inq̃t ago ei q; me ꝓfortauit i chr̃o iesu dño nr̃o ponẽs me i ministerio. s. apl'at⁹: q; pus blasphem⁹ fui z psecutor z ꝓtumeliosus. sꝫ gr̃az ōi ꝓsecut⁹ sũ zc̃. Jn ipis ẽt hbis hũilitas z deuotio pauli ptz: cũ se inẽ pctores p̃mũ z p̃ncipalẽ ꝓfitet̃. Nã Bernh. i epl'a ad frẽs de mõte ōr. q; paul⁹ se p̃mũ oim pctor̃ ꝓfitet̃ extimãdi affectiõe. Qui ei pfecte eraminãdo semetip̃m intelligit suo pctõ nl'i⁹ pctm̃ par extiat qõ ñ sic̃ suũ intelligit. Dec Bernar. Et nos g̃ charissimi: pctã nr̃a exẽplo Pauli recogꝭscam⁹ z ꝓfitcamur dolor: ac p misẽdia sua g̃tis ipi agam⁹. Audiam⁹ ita q; tale z tãtũ apl'm z imitemur dr̃i. Chr̃s iesus venit. s. mozi p hoĩb⁹: z sic ipos pctores saluos facere. O dulce hbũ pietatꝭ z misẽdie diuie. Subdit. q; p̃ ego sũ. ecce humil⁹ ꝓfessio. Vñ p̃m hec hba tria myſteria notabim⁹ p hẽ p̃mone.

Primũ ōr g̃uissime offensiõis. q; ōt se p̃muz pctor̃um.

℣ Scõm ōr pissime reuocationis. q; p hẽ venit

Tertiũ ōr plenissime iustificationis. q; ōt se saluatũ zc̃. ℟

℣ Circa p̃mũ ō offensiõe Pauli q̃. s. peccauerat in chr̃ianoz psecutiõe: q̃rit̃ Utq; paul⁹ grauius peccauerit eccl'iam pseq̃ndo p ceteꝛꝭ pctoꝛib⁹ q; reuocati legunt i euãgelio. Rõ hui⁹ q̃stiõis est. q; dicit in p̃misso themate q; ipe fuerit p̃m⁹ pctoꝝ. sup q; Glo. ōr. q; p̃m⁹ pctoꝝ fuit Paul⁹ nõ tpis ordie: sꝫ intq̃tꝭ magnitudie. g̃ videt̃ q; ipe g̃uꝭ peccauerit q̃z latro iuxta crucez chr̃i pẽdẽs. z q̃z Matthe⁹ publican⁹. z etiã q̃z Maria magdalena. Jsti em̃ legunt̃ papui pctores ꝓuersũ in euãgelio. Sed in ꝓmũ põt argui de latrõe. q; ille offendit chr̃m in facie seu in psentia pẽdentẽ i cruce z cruore sacro pfusum p mũi salute ad oculũ blasphemãdo: vt hr̃ Mat. xxvij. Idipm inq̃t et latrões q; crucifixi erãt cũ eo ip̃roperabãt ei Vbi Lyr. ōt p̃m plinos doc. q; vterq; latronũ pus ip̃roperabat chr̃o. sꝫ iste. s. a dextris exñs videns chr̃i patiẽtiã: penituit z misẽdiam petijt dr̃i. Memẽto mei dñe dũ veneꝛꝭ i regnũ tuũ. Cũ g̃ iste offenderit chr̃m etiaꝫ in ꝓpria pſona tũc. s. in cruce blasphemãdo: z offenderat antea: primoꝝ hõa p latrocinia rapiẽdo: z forte etiã hoies occidẽdo vel mutilãdo i latrocinijs: sequit̃ q; grauꝭ pecc̃ cauerit paulo q; chr̃m nõ in pſona sꝫ tm̃ i mẽbꝭ fuerat pſecut⁹ Jtẽ obijci ẽt p̃t de magdalẽa de q; scribit̃ Mar. xvj. q; chr̃s eiec̃ er ea. vij. demonia Ore. Maria inq̃t septẽ dõmõia habuit q; vnius vicijs plẽa fuit. Sꝫ paul⁹ a ml'tis vicijs z pssis vicijs plẽa fuit. g̃ min⁹ peccauit. Ad cipue a carnalib⁹ mõs fuit. g̃ min⁹ peccauit. Ad istã qõnẽ g̃ rñr p ꝛcl'onẽ q; Paul⁹ n̄ imerito ōr marim⁹ pctoꝝ fuisse int̃ oes reuocatos chr̃i ptate. Hoc oñdit̃ pl'ib⁹ rõib⁹ ꝑm doc. hui⁹ trac-ctatoꝛes. Et accipit̃ hui⁹

Pria rõ ex pte p̃ceptoꝝ dei.

℣ Scda rõ ex pte ip̃editiõis boni.

Tertia rõ ex pte q̃lificatiõis modi.

℣ Quarta ex pte intẽsioꝛis animi

Pria rõ ex pte p̃ceptiõis dei. q; ille g̃uꝭ peccare iudicat̃ q; peccat p̃ p̃cepta p̃me tabule q; respicit̃ immediate deũ z ei⁹ charitatẽ: q̃z q; peccat p̃ p̃cepta scõe tabule q; respicit̃ p̃rimi charitatẽ ꝑm Tho. in q̃dlibet̃. z. ij. q. xiij. ar. Ubi hr̃ q; infidelitas z blasphemia p̃ deũ g̃uioꝛa sũt q̃z furtũ vl'rapina aut homicidiũ. Cũ de⁹ sit diligẽdus super oia. g̃uꝭ g̃ peccat q; p̃ deum immediate offendit q; p̃ p̃rim: sed paul⁹ p infidelitatẽ z blasphemiã p̃ chr̃m peccauerat: p̃ p̃cepta p̃me tabule: z p̃ deu filiũ. z cũ hẽ etiaꝫ p̃ p̃rim discipl'os chr̃i psequendo g̃ g̃uꝭ peccauit q̃z latro vl' magdalena aut mathe⁹ q; fidẽ chr̃i nõ impugnauerũt. ℒ ℣ Scõa rõ ip̃editiõis boni. q; q̃nto q; maiꝭ bonũ ip̃edit peccãdo: tãto g̃uꝭ pctm̃ ei⁹ iudicat̃ Exẽpla ad id sẽ pl'a. Nã maiꝭ ẽ pctm̃ ip̃edire vl' retrahere a bonis spũalib⁹: puta a ꝓfessiõe pctoꝝ: ab audiẽdi p̃dicatiõe: ab ingressu religiõis: a futura dei: vel a fide catholica q̃z impedire aut retrahere a q̃cũq; q̃z bono tpali. Jtẽ maiꝭ est pctm̃ alias p̃dationes exercere, purgatoꝛij ip̃edire q̃z alias p̃dationes exercere. Dic̃ ei Piero. xij. q. ij. c. Glia. q; eccl'iam fraudare z pauplb⁹ erogãdũ subtrahere vl' erinde aliq; q̃d accipe. oim aliox p̃donũ crudelitates supare. Dec ibi. Jtẽ maiꝭ ẽ vgitatẽ ab aliq; ōflorãdo vel lere aut seducẽdo q̃z cũ soluta peccare: sꝫ z istud sit mortale: illõ tñ g̃uꝭ. Sꝫ q̃m apl's fideles pfite mortale: illõ tñ g̃uꝭ. Sꝫ q̃m apl's fideles pfite q̃ndo maiꝭ bonũ ip̃ediuit z abstulit q̃nũ potuit. Jtẽ. s. fidẽ chr̃i z p ꝓs hoĩm saluteꝫ impugnauit. q; hãc fidẽ i oĩb⁹ viris z ml'ieribꝰ extiguere tota lit̃ curabat sine q̃ salꝰ ee nõ potꝛat. ig̃ g̃uꝭ peccat̃ se iudicat̃. Q si dicas. q; ipe alit̃ credẽbat z saltẽ hoĩm in lege veteri zelabat z intrẽdebat. Ad id est tertia ratio sez ex parte modi. quia licet Paulus peccauerat ex ignorãtia: vt dicit. j. Tim. j.

ista tñ ignorãcia ipm ñ accusabat: potiꝰ ꝛspectu alioꝝ pcẽptoꝝ ꝗuabat: qõ oñdit sic. qz Paulus doctꝰ fuerat in lege z ꝓphetis. z ex his scire magis debebat z tenebat chm̃ pdictũ in lege z ꝓphetis aliꝫ aũt. s. latro Matheꝰ z Magdalena sciam tã nõ habuerũt. ꝯ magꝭ excusabiles sũt: cũ tgrãtia iuris excuset. z si nõ a toto: m̃ a tãto. j. q. iij. ℣. vlẽ. z. vj. q. j. Quero. xxiij. q. j. Sicqs. Itẽ paulꝰ patiẽtia chi z miraculosa solis obscuratõe: mortiõz mor secutꝰ est chm̃. Sed z magdalena ad chi pdicatiõez vl miracla nõ distulit quersionẽ. Sz qm̃ vt ôr Aug. de pe. di. v. ℣. j. Perseuerãtia iudicat peccasse ꝗuꝫ: cũ audit multis miracul' xit. Ecce video celos aptos z Jesum stantẽ a deꝰ xtris dei: atqz miraculis p Stephanũ aliosqz apostolos factis visis: nihilomin pseuerauit mlt tũ diuti in infidelitate z psecutiõe. O brẽ Paule pce mihi q rua petã ꝗuta reputo: imo credo bi placere, p misẽdia dei exaltãda. z p pnia hoiby instruẽda. ℣ Quarta rõ ex pte intẽsionis animi qm̃ vt ôr Augꝰ. xv. q. j. c. j. ℣. j. Usqz adeo pcm̃ ẽ malũ inq̃nũ ẽ volũtariũ. Sz qz paulꝰ intensionem habuit volũtatẽ puã psequndi chm̃ p ceteꝝ qõ colligit ex pluribꝫ. Perseq̃bat nãqz toto affectu, pẽa ôr. Saulꝰ adhuc spirãs. Lyra. i. vehemẽti spũ ignẽ psecutõis accẽdẽs. Itẽ psequbat toto studio z conatu. vñ nõ vocatꝰ sz spõte se ingessit ad pncipẽ sacerdotũ z petijt epl'as in Damascũ: vt eꝝ auctoritate fultꝰ magꝭ posset nos cere. Perseq̃bat etiã in pluribꝫ locꝭ. qz nõ solũ in ierusalẽ: sed z vsqz ad Damascũ. Et qz psequbat oĩ possibilitatꝭ sue modo: cozõ semẽdo: ozẽ blasphemãdo: ope cedes z vicula inferẽdo. Sz qr̃ Urꝝ tũc Paulꝰ occiderit aliqnẽ chianoꝝ: Respõdet Ly. sup. Act. viij. c. qꝫ sicut ôr glo. Deꝰ maxnõ ipꝰ pseruabat ne sã guie innocẽtũ polluerẽt tatus pulsus apls. Ad obiecta supꝝ patz. qz vaꝝ ꝗderatiõibꝫ se bñt vt excedẽtia z excessa. Et dictis mõis excedit petrũ Pauli. O chriane eccẽ ꝗpie dulcissimꝰ Jesus spetuã erigit i Pauli explo. Noli ḡ si peccasti desperare. Ecce talis petõz. sz paulꝰ misẽdiam ꝓsecutꝰ est. Et tu ḡ ꝗfidenter ꝓpera ad pniaz: z ꝓseqrꝭ petõz ventã. Uñ Jnno. in ser. ôr. Epl'e Pauli z psalmi Dauid tõ p ceteꝝ scripturꝭ in ecclia freqntrantꝭ: vt cũ audierit petõz res Paulũ blasphemũ z psecutorẽ factũ ẽ apostolũ: z Dauid adultrũ z homicidã factuz ẽ ꝓpheta: ꝗfidãt p misẽdiam dei nõ solũ veniã ꝓmereri sed z gliam adipisci. Hec ille. O bone ielu tibi gratiarũ actõ qõ occurrit Urꝝ deꝰ maiorẽ misẽdiaz fecerit pauꝝ lo ipm a suis petis revocãdo ꝙ fecerit oĩby petõribꝫ ceteris in mõo. Ad qõ rñdet p ꝛclusionẽ. qꝫ sic revocatꝰ Pauli mirabilioꝝ: ita ipsa misẽdia dei in ipo iudicat p ceteris oĩby excellẽtioꝝ. Et b tenet Nico de Lyra sup. j. Timo. j. sup illud che matis: ꝗz pmꝰ ego, sũ: di. qꝫ ꝗuis multi ꝗuꝰ peccauerint in chm̃: ipm in ꝓpria etiã psona neqter pseqndo: m̃ b dictũ: ꝗz. s. petrꝝ ego pmꝰ sum: sic intelligi debet. s. qꝫ inꝰ illos q de petõ ad gram revocanꝰ: pa revocatio in Paulo fuit valde mirabilis: pter qõ in ecclia solennizat. z sic ly. primus excellentiam notat vocatiõis huiꝰ p ceteꝝ Hec ꝛm Lyrã. Qõ vt magis clarescat oñdit pcipue ex ꝗtuoꝝ rõnibꝫ.

℣ Prima rõ ex pte statꝰ Pauli.
Secõa ex pte miserẽtis dei.
℣ Tertia ex pte mirabil' modi.
Quarta ex pte pcellẽtis doni.

Prima rõ ex pte statꝰ pauli. Tũ qz ipe fuit i statu grauis offensiõis. Tũ qz videt fuisse in statu obdurationis: vt ptz ex pcẽptis. Tũ denicqz qz est revocatꝰ in actu etnis psecutiõis: in q̃ maxia dei misẽdia relucet. Tũ em̃ Cassio. sup. ps. cxviij. dicat. Retributionũ inq̃ ser sũt differẽte. Nõ reddere bona ꝓ bonis: b malum est. Reddere mala ꝓ malis: b quersum est. s. nisi fiat amore iustiẽ. Reddere mala ꝓ bonis hoc pessimũ est. s. ex iniquũ. Reddere bona ꝓ bonis: hoc bonũ est z equum. Nõ reddere malũ ꝓ malo: b melius est. Reddere ãt bonũ ꝓ malis: b optimũ est z ꝑfectũ. Hec Cassiod. Deꝰ aũt bonꝰ z supbonꝰ reddit mala ꝓ malis. i. penã ꝓ petis debitã ꝛm iustiẽ. z b est eqtatis z cũ hoc est pietatis. qz punit citra ꝛdignum: vt dicit Aug. Item reddet etiã bona ꝓ bonis. s. iustis pmia eterna. Nõ reddere autem bona ꝓ bonis. vel reddere mala ꝓ bonis: nõ pt deus: qm̃ bonus z iustꝰ est. Hec in glo. Rhom. iij. Non reddere aũt pro malo malum: hoc deus facit in ꝑsõ parcendo z patienter peccantes expectãdo vt quertant. Sed z insup facit cum aliqbus optimũ effectum misẽdie. s. reddendo bonũ ꝓ malis: cum eos misericorditer a petis quertit infundendo gram oĩno indignis. Qõ ꝓmaxime claruit in aplo Paulo quẽ vocauit chs nõ de statu vel in actu piscatõis: vt Petrũ Jacobũ z Joanẽ ꝛc. Nec vocauit lucris inhiantẽ: vt Matheũ. nec mortis horã territum: vt latronem. nec carnis ꝓcupiscentia victum: vt Magdalenam. sed qõ maximã est odiosus iniquitatẽqz z in actu psecutiõis fidei chi existẽtẽ O mirabilis dei clemẽtia. o ineffabilis chi pietas. venam omnes obstinati pensarẽt hec z ad chm̃ quertterent. ℣ Secõa rõ ex pte miserentis dei. Nam alios vocauit chs q̃sdam in vita ista mortali simplici verbo dicens. Uenite post me. vel Sequere me. vt patet ꝺ Petro Andrea Joanne Matheo ꝛc. Quosdam vocauit interna motione animi: vt latronem z Magdalenã Quosdã etiã regnãs in celo vocat vl ꝓ inspi-

E Circa sedm̃ pncipale de pia revocatõe pauli

rationẽ vl̃ p externã vbi dei p̃dicationẽ p alios aut p scpturas. Sz Paulũ vocauit tali pietate mira vt exñs in gl̃ificato corpe a dextr̃ p̃is allocut⁹ fuerit p seip̃m z ip̃i tũc apparuert z de diuia electiõe certificauerit dicẽs Ananie. Vas electionis ẽ mihi iste. Q̃ ãt chr̃s corpaliẽ appuit paulo: pbat ꝑm Tho. in. iij. pte. q. lvij. ar. v). z 2cor. 12. Vltimo p illõ. j. Cor. xv. Nouissime inq̃t oĩm tãq̃ aborciuo visus ẽ z mihi. Que visio vtiq̃ resurrectiõis chr̃i nõ ꝑbaret nisi ip̃e chr̃s i cœpe gl̃ificato visus fuisset a Paulo. nec derogat chr̃i dignitati si er alio q̃ dispẽsatiõe q̃nq̃ corpaliter descendat apparẽdo scis. Tertia rõ ex mirabili mõ. q̃ Paul⁹ maiori miraculo q̃ ceteri est reuocat⁹ de celo: cũ luce de celo circũfus⁹ z a chr̃o allocutus subito est mutat⁹. ℣ Sed q̃rit: cur chr̃s talẽ p̃secutorem voluit de celis vocare tãmiraculose Rñdet q̃ vt ostendat pctõribꝫ suam immensaz miscõiam: z cum b̃ innuat q̃ Paul⁹ debebat esse totus celestis z angelic⁹ z deiformis. Vñ Dionysi⁹ in epl̃a de morte Pauli õr. Hic angel⁹ terrestris est: hõ celestis: imago z similitudo deitatis: z spũs deiformis. ℍ ℣ Quarta ratio ex p̃cellẽti dono. q̃ maior donũ gr̃e chr̃s 2tulit Paulo q̃ alijs in 2uersiõe. Vñ magdalene in 2uersiõe dicit pctõz r̃missionẽ di. Remittunt tibi pcã tua. Et feruẽtẽ dei dilectionẽ: cũ subdidit. Q̃m dilexit multũ. Jtẽ Mattheo z alijs apl̃is dedit apostolat⁹ dignitatẽ q̃s successiue vsq̃ ad aduẽtũ spũs scti docuit in terr̃. Jtẽ latroni dedit pctõz remissionẽ: z p̃misit eadẽ die post mortẽ brificã fruitionem deitatis in limbo patrũ di. Hodie mecuz eris in paradiso. i. deitatis mee visione. Sz paulo nõ solum dedit hec p̃missa. s. pctõz remissionẽ: spũs scti donũ: apostolat⁹ dignitatẽ: deitatisq̃ visionẽ quã habuit i raptu. sz patiẽte reprimisit coronã di. Ego ostẽdã illi q̃nta opor. eũ p nomie meo pati. Et trib⁹ diebꝫ ill̃ q̃bꝫ fuit in raptu ad visionẽ deitat̃ facie ad faciẽ: vt õr Aug. vidit chr̃m in gl̃ia sua ad dexterã p̃is sedentẽ. z ibi accepit tot⁹ euãgelij chr̃i sciam: z vidit celestẽ patriã z arcana vba q̃ nõ licz homi loq̃: eo q̃ bõ tã effabilia sacra capere ñ possz: vt õr Hiero. Et cum bis dedit chr̃s paulo donũ p̃celse scitat̃. Unde Aug. i ser. O ienarrabil̃ di miscõia. o ineffabil̃ de mẽtia: iuenit quersuz z effecit 2uersũ: iuenit vas electionis z exhibuit eũ vas purissimũ: iuenit ministr̃ indeoz z fecit eũ parẽ scitõz: iuenit blasphemũ z 2stituit eũ apl̃m: iuenit p̃secutorẽ z fecit gẽtiũ doctorẽ. O de⁹ ecce vbe spectaculũ marie tue miscõie õdisti mundo i ista Pauli 2uersiõe: vt merito dicat. ij. Cor. iij. Spectaculũ facti sum⁹ mõdo z angel̃ z hoib⁹. O Jesu bõe nr̃i miserere.

D Circa tertiũ p̃cipale de iustificatiõe plenaria inq̃rendũ nob est: q̃liter q̃sq̃ a peccat̃ iustificari habeat vt exẽplo Pauli plenarie miseri cordiã dei inueniat. Et rõ hui⁹ q̃stiõis. q̃ sẽ q̃dã q̃ miscõiam dei nec desiderãt nec q̃rũt. Chry. sup Mat. Quis ẽ inq̃t q̃ miscõiam dei nõ desiderat Rñdet. Tu q̃ p manes in pctis. Desiderare eñ miscõiam dei ẽ 2uerti ad deũ. Nec ille Jrez alij sũt q̃ z si miscõiam dei desiderãt: tñ q̃rere differũt vt q̃ pniam differũt vl̃ ad senectut̃ vl̃ ad mortẽ p̃s. Cõtra q̃s Eccli. v. Ne tardes 2uerti ad dñm z ne differas de die in diẽ: subito eñ veniet ira illius z in tpe vindicte disperdet te. Alij etiã sunt q̃ desiderãt: q̃rũt sed nõ inuenũt: eo q̃ male q̃rũt. sicẽ dr Apl̃s Heb. xij. de Esau q̃ nõ inuenit locũ pnie vl̃ mie q̃nq̃ cũ lachrymis inq̃sisset eaz. Alij ẽ sũt q̃ desiderãt: q̃rũt: z inueniũt. q̃s in exẽplo Pauli doceamus. Rñdet ẽ notando ꝑm Rich. sup. iij. di. xvij. q. vl. arti. cõiter: papue ꝑm Rich. sup. iij. di. xvij. q. vl. arti. j. z. ij. q̃ sicut in materia corruptio vni⁹ forme ẽ generatio alteri⁹: sic cũ de impio fit iustus: debz destrui pctm̃ vt iustificet. Vñ vt plene iustificatus miscõiam iueniat: hec q̃tuor req̃runt. s. Dei infusio q̃ sicut lux tenebrã bz expellere. Liberum arbitrij motio seu volũtatis 2uersio ad deũ. sicut eñ nõ resplẽdet solis imago in speculo nisi facie 2uertat ad solẽ: sic nec gr̃a q̃ ẽ similitudo dei in aia nisi 2uertat p volũtatẽ z affectũ ad deũ. Jtẽ ipius destructio. s. p detestatiõez z 2tritiõez veras atq̃ Culpaz remissio. Hec significata sũt i paali 2uersiõe. s. gr̃e infusio i celest̃ luc̃ circũfusiõe Volũtatis 2uersio: cũ dixit. Dñe q̃d me vis facere: z ei⁹ ꝑmpta obeditiõe: destructio pcti vl̃ 2tritio in austeritate pnie. q̃ trib⁹ diebꝫ nõ mãducauit nec bibit. Remissio culpe in squame oculoz depositiõe z baptismo. O ẽ hõ chr̃iane. O pctõr disce iustificari sic p verã pniam vt 2leq̃r̃ misericordiã: gr̃am z gl̃iam.

In 2uersione Pauli Ser. III. de p̃uilegioz ei⁹ sublimitate.

Beatus quẽ elegi
sti z assũpsisti. s. dñe. habitabit i atriis tuis p̃s. lxiij. ℣ Sup q̃bus Cassiod. õr. Nos ad oẽm inq̃t btm̃ dicim⁹ hba referendũ: vt. s. etiã de pctõre dicat. Btũs eñ est quẽ dñs eligit z assumit ad eẽnã vitã. Nec Cassio. sup p̃s. dicto. Sz q̃m misericordissim⁹ de⁹ z amorosus Jesus btm̃ Paulũ elegit specialiter vt. s. ip̃e eẽt vas electiõis z apl̃s q̃ posset nomen chr̃i. Jtẽ assũpsit ip̃m ex pctõribꝫ sublimãdo ad p̃cellẽtes gr̃as z dignitates: atq̃ nũc habitat i celestibus p̃lia cũ chr̃o regnãdo felicit̃. Idcirco merito dicunt̃ hba hec de Paulo. Btũs quẽ elegisti z assumpsisti. Jn q̃bus tria p̃cipua mysteria notabim⁹ p ꝑmõe ꝑm q̃ de his trib⁹ generibꝫ pulcre legioz cõmendat.

℣ Primũ mysteriũ õr gratificatiõis. Vñ õr Beat⁹ quẽ elegisti. q̃s est gr̃e.

Secũm õr dignificatiõis: ibi. Assumpsisti. ad dignitates.

Tertium ꝺr glorificatiõis:ibi. Habitabit in atrijs tuis.i.in celo.

B Circa ꝑmũ de ꝯificatiõe Pauli acciꝑiam⁹ ꝓpõne in documentũ.qꝫ.ſ.miſericors deus vt ꝺet peccatorib⁹ cũctis ſpem venie ſm multitudi⸗ nẽ ſue miſeõie ꝓuenit ꝓſecutorẽ ſuũ mira magni tudine gre. Hoc oñdit.qz q̃druplicis gratie mi⸗ re ꝓuilegia ſibi exhibuit.

Primũ ꝓuilegiũ ſpecialis electionis.

Scõm mirabilis conuerſionis.

Tertiũ ſalutaris certificationis.

Quartũ diuinalis viſionis.

Primũ ꝓuilegiũ ſpecialis electiõis. qz er oĩb⁹ mũdi ꝓcib⁹ chr̃s dñs hũc ſibi elegit ſpeciali⁹ ad portandũ nomẽ ſuũ ꝑ totũ orbẽ. vñ Act.ix. dixit chr̃s. Vas electionis eſt mihi iſte vt ꝓtet nomen meũ coram gentib⁹ z regib⁹ z fi.iſ. Habuit aũt Paul⁹ i iſta electiõe ꝓces dignitates z multi plices gloriã. Prio q̃dẽ er naturali origie. Fuit ei electꝰ z ort⁹ de tribu beniamin: vt ipe teſtatur ad Philꝑ.iij.q tribꝰ fuit domui dauid ſubiecta.iij. Reg.iij.z ꝑgeniei chr̃i.i.tribui iuda ꝓtecta. vt ꝺr Hiero ſup Mat. Er in hui⁹ tribus.ſ.beniamin ſorte erat ciuitas hierl̃m diſtributa Joſue.xviij. In qua ciuitate hierl̃m paſſio z reſurrectio chr̃i fuit z aſcenſio celebrata. Scõo ex lumine ſapiẽtie eis cũ ceteris doctoribꝰ ꝓclarꝰ er ultra ſcola ꝓdeun⸗ tibꝰ.qz ꝓmus fuit Nicodem⁹:ſcõs Abibas:ter⸗ tius Stephan⁹:qrtus ipe Paul⁹ q ſupra cocta neos ꝓficiebat in iudaiſmo.ad Gal.j. Tercio er religio ſtate vite. Cũ em̃ tũc ꝓfectiſſima ꝓ ceteris in hierl̃m z iudea plures ſecte.ſ. eſſeoꝝ:ſaduceoꝝ z phariſeoꝝ.qũ ſi religiões q̃dã vt patet ex euãge⸗ lio z actib⁹ apl̃oꝝ.btũs Paul⁹ aſſũpſit religio⸗ nẽ phariſeoꝝ q erat tũc ꝓfectiſſima ꝓ ceteris. qz in fide nõ errabãt ſic alie. Cũ qz ꝓcepta deca⸗ logi in fröte deſcꝑta gerebãt z in fimbrijs acule⸗ os:ſpinaſq⁹ ponebãt ad recordandũ de lege. Ex iſtis electꝰ Paul⁹ dixit. Phariſeus ſum z filius phariſeoꝝ. Act.xxiij.c. Sz qrto ꝑ his oĩb⁹ ſũma glia eſt Paulo q fuit.ſ.electꝰ ex tali genere z cõ⸗ ditõe ad portãdũ nomẽ chr̃i z ꝑdicãdũ ꝑ mũdũ z ad paciẽdũ gl̃oſe.ꝓ ipo.q̃ ſempiternã gloriã ce leſte eſt adeptꝰ feliciter. Un Amb. de iacob ꝺr ſic. Sub chr̃o ꝓciosa ẽ fuit⁹ z gl̃oſa libertas. Pre tioſa inquã fuit⁹ q̃ tãti ſanguis ꝓcio eſt cõꝑata gl̃oſa aũt libertas quã nulla fuit⁹ culpe.nlla ꝓcib⁹ macula ꝓſtringũt.

L Scõm ꝓuilegiũ mirabilis cõuerſionis. qz inf oĩes mũdi ꝓcores iſtenẽ in actu ꝓſequẽdi cũ de celo lux ipz circũfulſit z chr̃s ipm allocutus eſt ac mox ei⁹ cor immuta uit Act.ix. Sz circa h̃ q̃rit.vñ ꝓſecut⁹ eſt paulus hanc mirã gr̃am vt ꝓuerteret ꝑ dei miſeõiaz. Et ꝺr Aug. ſup Geñ.li.xj. Et videm⁹ exꝑtim̃ talit̃ q multi in ſuo pcõ mori z pire ꝓmittunt dãnabiliꝫ. Rñr ad hec q vt volunt ꝺoct.ſup.j. diſt.xlvj. de⁹ voluntate añcedẽte vult oẽs homines ſaluos fieri z ad agnitionẽ veritatis venire. ſic ſcri bit.j. Tim.ij. Sic etiã voluntate antecedẽte vult oẽs pcores ꝙuerti Ezech.xviij. Nolo mortẽ pec catoris ſz vt magis ꝙuertat z viuat. Sz volũtate ꝓſequẽte non vult oẽs ꝙuertere. Un Aug. ſup Geñ. li.xj. Volũtatẽ pcoꝝ poſſet plane de⁹ in bonum cõuertere. qm̃ oĩpotẽs eſt. Cur g̃ nõ facit: qz inqt nõ vult. Cur nõ vult: h̃ penes ipm eſt. Nõ debe⸗ mus plus sapere q̃z oportet. Hec Aug. Sz h̃ intelli gendũ eſt de volũtate ꝙſequẽte: nõ antecedente. qz il⸗ la vult vt patuit. Et dicit volũtas antecedens q̃ quis vult aliq̃d absolute. Conſequẽs aũt: q̃ vult aliq̃d ꝓſiderat⁹ circũſtãtijs z conditionib⁹ parti⸗ cularib⁹. Prio nõ vult rex oẽs ſubditos pacifi⸗ ce viuere ex pte ſui. z ꝓter h̃ ſtatuit leges. ſz furez vel homicidã vult occidi voluntate conſequente Sic z de⁹ volũtate añcedẽte oẽs vult ꝙuerti: ſed ſm ordinẽ iuſticie nõ qz iuſtũ eſt vt q̃libet ſuo li⸗ bero arbitrio vtat̃ z ſic ꝓmittit a deo iuſto vt me⸗ rito culpe ex libero arbitrio ipius pcoris indu⸗ rari ſinat̃ z dãnari. vñ.xxiij.q.iij. Nabuchodo⸗ noſor ꝺr. qꝺ boni ꝑ dei gr̃am coꝛriguñt. mali vo arbitrio ꝓpunt. iuxta illud Oſee.xiij. Ex te ꝑditio tua o iſrl̃. ex me aut̃ ſaluatio tua. Et ſic ſoluit rõ q̃re nõ oẽs pcores ꝙuertũt. Hoc em̃ eſt non qz deus nõ vult eoꝝ ſalutẽ. ſz qz ipe pcor conuerti z ſaluari nõ vult obduratus voluntate prava.

D Sz ad ſatisfactiõẽ q̃ſito de ipo paulo ẽ no tãdũ. qꝺ q̃uis de⁹ ex mera gr̃a z liberalitate ſine ꝓcedẽtib⁹ meritis pcori dat gr̃am ꝙuerſionis ſic̃ z fecit paulo (nã ꝓmã gr̃am null⁹ pcoꝝ meretur de condigno) m̃ de cõgruo ex dei miſericordia z pietate ac bonitate quadruplici rõne paulus mi⸗ ſericordiam ꝓſeq̃ debebat. a quibus quia multi deficiunt. iõ nõ ꝓſequunt. Et iſte rõnes notãtur ſm Fran. de ma. in ſer. Primo rõ. quia paulus ignorans peccauit. j. Tim. j. Gr̃as ago ei q̃ me confortauit in chr̃o ieſu qui ꝓtius fui blaſphe⸗ mus z ꝑſecutor ſus: ſed miſericordiam conſecu tus ſum. qz ignorãs hoc feci in incredulitate mea. Iſta tñ ignorantia nõ excuſauit eum a toto: licet excuſauerit a tanto. qz erat craſſa z ſupina. Se⸗ cũda rõ. qz in ꝓſequẽdo zelũ dei habuit purans q̃ ſic placeret deo Gal. j. Abundãtius emulator exiſtens pa. traditionũ. Tertia rõ. qz btũs Ste⸗ phan⁹ ꝓ ipo oravit. Aug. Si Stephan⁹ ñ oraſ ſet eccl̃ia paulũ nõ habuiſſet. Utile eſt g̃ boi pec⸗ catori ſanctorũ patrocinia flagitare. Quarta rõ. qz magnitudinẽ miſeõie dei oſtendi decuit. j. Ti mo. j. Fidelis ſermo z omni acceptione dignus. qz chr̃s Jeſus venit in hunc mundũ peccatores ſaluare. quorũ ꝓtimus ego ſum. Sed ideo mi⸗ ſericordiam ꝓſecutus ſum vt in me ꝓtimo oſten deret chr̃s oẽm patiẽtiã ſuã ad informationẽ eo⸗ rũ q̃ crediturꝰ ſunt illi in vitaz eternã. Hec ibi Et

sic patet. Tertiū ꝓuilegium salutaris certificationis. Nam Rho. viij. Certus sum q nulla creatura separe po. nos a charitate chri. Ecce certitudo gre ac salutis ꝓsequende. ¶ Quartū ꝓuilegiū diuinar visiōis. qđ maximū est. Ut em̄ vo lūt doce. Fm Lyrā. i illo triduo qū ꝓuersus est z fuit in damasco nō vidēs corꝑaliter nec manducās aut bibēs: habuit Paul⁹ hāc excellētē diuinā visionē z secretoꝝ celestiū reuelatiōez. In q̄ visione fz Frā. de ma. habuit q̄tuor mira ꝓuilegia. Primū q fuit raptus altissime ad tertiū celū. ij. Coꝝ. xij. Celū em̄ ꝓmū ē firmamētū. scōm est crystallinū. tertiū ē empyreū in q̄ bti habitāt. Propter altitudinē h⁹ raptus ꝺr ibidē apl⁹ .vtꝝ in corꝑe vel extra corpus nescio: de⁹ scit. Fm em̄ Lyrā licet tūc apl⁹ sciuerit se fuisse ei spū in celo empyreo z corpus suū in tra fuisse: tn̄ nesciuit vtrū tpe illi⁹ visiōis alia separata fuerit a corꝑe p mortē z reunita diuinit⁹ corꝑi trāseūte visiōe. vl si fuerit tunc vnita corꝑi sic fz oma: tn̄ abvsu sensuū separata. Et p̄ pter altitudinē rapt⁹. Scōm fuit tūc mirum q ibi vidit diuinā essentiā z in ea sanctā trinitatē patrē z filiū z spm̄sanctū facie ad faciē sicuti videt bti in patria. s. q̄ntū ad bonū qđ videbat. Nā fz Tho. q̄ntū ad aliq̄d fuit dissimilis illa visio. s. quātū ad modū videndi. qz nō ita ꝓfecte vidit sic beati in patria. nec ꝓmanēter: vt hī. ij. q. clxxv. arti. iij. Verūtn̄ tenet cōiter a doc. cū Aug. sup Gen. xij. et ad Paulinū de videndo deo. q vidit diuinā essentiā nude in raptu sic z moyses. Et satis ꝓgrue qz sicut ipe moyses fuit doctoꝝ primus iudeoꝝ: sic paulus primus doctoꝝ gentium. Tertium fuit ibi mirū q audiuit. Lyra. i. vidit arcana vba que nō licet hōi loq. qz paul⁹ ibi instructus⁹ fuit de secretis diuis q̄ sūt incōprehensibilia z p ꝓfās inenarrabilia. Propter ea ꝺr. q nō licet hoi loq. Nec lyra. Quartū fuit q ipe vidit chm̄ in dextra pris sedētem. z totā dispositionē celestis curie in nouē choris angeloꝝ. Et sic vidit: ita eā btō Dionysio suo discipulo reuelauit. q z Fm B libꝝ de celesti hierarchia ꝓscripsit. Ibi etiā accepit noticiā doctrine euangelice totꝰ z sacroꝝ iesu chri. put ipemet ꝺr ad Gal. j. Notū vob facio euāgeliū qđ euāgelizatū est a me. qz nō Fm hoiem. neq em̄ ego ab hoie accepi illud neq didici: sed p reuelationem iesu chri zc. O q̄ brissime paule. o glorioſissime apl⁹ chri q̄s nō mirēt in te magnitudinē misēcōie z gre dei. O miscōia magni dei q̄ imēsa es erga nos pcōres. vtinā excitaremur a somnis viciorꝝ z te q̄reremus vt inueniremus. O vtinā tu chriſtiane tui dulcissimi iesu graz ag̃sceres ne pires. ¶ Circa scōm p̄ncipale de dignitatis ꝓuilegijs qbꝰ p̄ter p̄missa de⁹ bon⁹ paulū dotauit accipiamus p ꝓl'one q pꝑissimus iesus sicut mira misericordia z gra pauluꝫ conuertit: ita z mira sanctitatis excellentia dignificauit. Quod patet in alijs quatuor ꝓuilegijs.

Primū est virtuose decorationis.

¶ Scōm est dignicose exaltationis.

Tertiū est fructuose p̄dicationis.

¶ Quartū est gl'iose consūmationis.

Primū ꝓuilegiū est ꝟtuose decorationis. qz pas q̄ ꝓuersus ē ad chm̄ oīs ꝟtutis splēdore z bonꝰ re ꝓfectissime scitaꝝ claruit. Fuit em̄ mor firm⁹ z feruētissimus in fide adeo vt statim ingressus in synagogā p̄dicauit chm̄ Act. ix. Jré fuit incensissime charitatis vt cuper dissolui z esse cū chro ad Phil. j. Chrys. de laudib⁹ Pauli ꝺr. Sic fer rū missū in ignē totū ignis efficit: sic paul⁹ charitate succensus totus fact⁹ est charitas. Jré vicia habuit ꝟtutū mirā plenitudinē. Nam cōtra superbiā habuit maximā būilitatē z sui vilipendium vt se reputaret primū oīm pcōrꝝ. j. Tim. j. nec putaret se dignū vocari apostolū. j. Coꝝ. xv. Ego em̄ sū minim⁹ apl'oꝝ q nō sum dign⁹ vocari apl's: qm̄ psecut⁹ sū ecclīam dei. Contra auaram tantā tenuit paupertatē voluntariā vt oia arctaret vt stercora. ad Phil. iij. nec sūptus aut ab his qbꝰ p̄dicabat. Contra luxuriā virginales habuit puritatē. Cōtra irā mirā tenuit patientiā cū inn̄eras fustinuit ꝓ chro passiones. q. Coꝝ. xj In carceribꝰ abūdātius: in plagis supᵭ modū in mortibꝰ freq̄ter. a iudeis q̄nq̄es quadragenas vna min⁹ accepi. ter ꝟgis cesus sum: semel lapidat⁹ sum zc. Chrys. de laudib⁹ pauli. Notemus inq̄t arcq̄ cruciat⁹ z mille supplicia quasi ludum putabat esse puerorꝝ dūmō ꝓ chro aliq̄d sustineret. Nec mle. vñ z Act. xxj. cū ꝓphā Agabo ꝑcussus fuit q in hierlm deberet capi z ligari: rogat⁹ a fratribꝰ ne illuc ascēderet: nō adq̄euit di. Ego nō solū alligari sz z mori pat⁹ sū ꝓ noie dñi Jesu zc. Contra gulā habuit tantā parcitatē vt dicere. i. Tim. vj. Habētes alimēta z quibꝰ tegamur his ꝑcōtēti simus. Cōtra acidiā manibꝰ ꝓprijs laborabat. adeo q vt Chrys. vbi. s. ꝺr. Nec vnū quidē diē ocio est passus ꝓtransire vel in q̄re. Denique inuidiā habuit mirā charitatē ad oēs salutādos vt sic Chrys. ꝺr. Juges lachrymaꝝ fontes nō dabꝰ eis solū sz etiā noctibꝰ effundebat ꝓ salute bonā vñ z di. Thom. ix. Optabā ipe pro fratribꝰ anathema fieri zc. ℞ Sz b q̄rit. q̄liter ꝑ paulus sz anathema fieri a chro qđ sepationē signifiat potuit optasse sine pcō. Nam videt peccasse contra ordinē charitatis q̄ q̄libet tenet Fm deum plus diligere seip̄m ꝓ rio: p̄cipue in necessarijs ad salutē z Fm aiam. vt ꝺr Aug. li. de doctrina chriana. Alio q̄n q pcō vl' dānatiōi ecne se ꝓ ꝓrio ꝑderet mortal'r peccaret. R̄n ad id Fm glo. ibidem z Horam arcq Lyram q hoc dictum sic est intelligendum. Optabam. i. optarem si esset possibile optare sine peccato: ego ipe anathema esse. i. separatus a chro: sed ad tps vel in vita vel post mortē z etiā: non aut̄ in ꝑpetuum. quia hoc non licet cuiq̄ optare ꝓ ꝓrio. vt patuit: sz bñ ad remp. potest homo optare vt habeat dilationem glorie sue pro fratribus saluandis. Unde Hugo

sacris li.j. pte.xliij.c.x. dicit. Cū vtrūq; saluare nō pt hō se.s.z primū: faciat pmū.s.saluādo seipm. De scdo si deest effect⁹ sufficit affect⁹. Et ppt hūc affectū ostendendū Moyses deleri de libro vite petuit. Et paulus p fratrib⁹ anathema fieri cupiuit. nō qz deū ppt hoiem odere vellēt. sz qz si fieri posset deū sine primo possidere nollēt. verum eū bonū cū inuidia nō possidēt. z cū charitate fe licius possidēt. Dicille. Idē stari subīfert obiectū endo sic. Sz dicī. q mai⁹ bonū magis diligēdū est. mai⁹ aūt bonū est duos saluari qz vnū. ergo optione data mihi: magis debeo eligere vt multi saluēt qz q ego solus saluus fiam z plres pereant. qz vt ego solus saluus fiam z plres saluētur. Et respondet dī. q illud plus a me diligenduz est qđ mihi mai⁹ bonū est. qz mihi pmū institū est vt diligam bonū meū. illō maxie. s. verū bonū celeste. z post istud z scdz illud diligā bonū primi. Dec Hugo. Et sic ptz q bō nunq; debet peccare pro primo vel damnari: etiā p toto mundo saluādo Uñ z saluator dicit Mat.xvj. Quid em prodest hoi si vniuersum mundū lucret. aie vo sue detrimentum patiatur. aut quā rē. Q Secundū puilegiū digneose exaltatiōis. qz pfissimus de⁹ ipm exaltauit ad oim fere scōz dignitates. Naz inf patriarchas ipe est patriarcha p multoz filiationē parturio Gal.iij. Inf pphas est ipe pphera Nā pphetauit pnunciañ. de futuris mal'tpe anti christi.ij. ad Thes.ij. z instruxit de his ecclesiaz Habuit etiā donū pphetie vt colligit ex actibus apl'oz. Ite inf apl'os fuit apl's gentium Gal.ij. Qui op⁹ est petro in apostolatu. operatus est z mihi inter gentes. Uñ z antonomastice ipe scribitur apl's. Accepit em oēm graz spūsci a chīo in celo quā acceperunt discipuli in pentecoste. s. donū scie euangelice: donū lingue: donuz miraculoz. vt patz in actib⁹ apl'oz. Qui z plus oib⁹ laborauit. j. Cor. xv. Itez inter euangelistas fuit euangelista. Gal.j. Ut euāgelizarē illū in gentib⁹. Inter doctores doctor gentium vt canit ecclesia fidei ocissus. Et inter ⁹gines fuit virgo. Uñ ōr j. Cor. vij. Volo oēs hoies esse sic meipm. i. ⁹gines esse. Sz qreres. quō b rōnabil'r voluit apl's oēs chīani forent ⁹gines. Rñr fm Hozrā q b cū sic nō fuisset implet⁹ numerus electoz sī apl'o fuit reuelatū q si oēs sui tpis cōtinuissent z saluati fuissent: suffecissent ad iplendū numez electoz. Hoc idē Rich. fm Aug. de ⁹uug. bono. tenet sup. xiij. dist. xxvj. qđuis Lyra b nō approbet

I Tertiū pruilegiū fructuose pdicationis. qz plures mundi ptes pre ceteris cōuertit ad chīm pagrando psonaliter. Uñ Chrys. de lau. pau. ōr Paulus tanq; pennatus totū docendo ppola uit orbē. Tanta inqt virtute paulus pgressus est vt. xx. annoz spacio z rhomanos z pfas z parthos z medos z indos z scythas z ethiopes atq; saracenos: z oīe pro⁹sus hoīm gen⁹ sub iugo mitteret veritatis. Et iterū idem ait. Paulus vniuersum mundum deo studuit offerre qui terraz ac mare: greciaz ac barbariē: oēmq; sub celo regionē qsi volitañ. circūiuit. Quartū priuilegiū gl'iose ⁹sūmatiōis. quia inter omnes scōs gl'iosissimis miracul' suū martyriū ⁹sūmauit. Prio qdem qz eius caput amputatū nomen dñi iesu ter exclamauit. Scdo qz ad eius trinū saltū tres fontes ibidem eruperūt. Tertio qz in decollatione lac fluxit de eius corpore in signuz virginitatis sue. O ergo charissimi veneremur hunc gloriosum quem z christus honorauit.

R Circa tertiū de celesti gl'ificatiōe breuiter sit hec ⁹cl'o q paulus sic in terris maxima gr̄a fuit pdotatus: ita z in celis sūma gl'ia fulget coronatus. Nam gl'ia nō solū aurea glorie essentialis quam obtinet fm magnitudinem charitatis et gr̄e. sz insup hz tres aureolas. s. ⁹ginitatis: pdicationis z martyrij. Sz qrit. Ad quē ordinē angelor⁹ est sublimat⁹. Rñdet Fran. de ma. in fmōe q ad seraphicū q est supremū⁹. Et declarat qđruplici via. Prio qz fm doctrinā Anselmi de qlibz ordine alicq ceciderūt. Scdo. qz fm Grego. ruina est p hoies repanda ad loca vñ angeli ceciderunt assumendos fm meritoz sitūtudinē. Tertio qz fm Chrys. de lau. pauli. paucissimi inueniri poterunt hoies qui tanta felicitate fuerunt digni vt Paulus. Quarto. quia fm Dion. de ange. hierar. seraphici spūs ab incendio amoris diuini dicunt. Paulus autem in hoc mundo duxit vitā seraphicā p incendium ardentissime charitatis. iō cuz ipis meruit sociari. Nec Francis. O itaq; brissime apl'e paule. O scōz gl'iosissime q cum dulcissimo iesu tuo nunc regnas in celis. recordare de nobis miseris pctōrib⁹ ⁹stitutis in terris. scies qz z tu qñq; pctōr fuisti z psecutor chīi in mēbris. Sz ecce q̄ mirā gr̄am z gl'iaz assecut⁹ es p dei misericordiaz. Ipius g̃ chīi iesu amore qui te elegit: cōuertit gratificauit: z miro mō gl'ificauit te depcamur ora pro nobis. vt a peccatis nr̄is conuertamur z per gratiam dei ad celeste regnū perducamur Amen.

De purificatione btē Marie virginis habes sermones in Stellario.

Item de sancta Agatha vide in cōi de sanctis virginibus.

De scā Dorothea Sermo cum Legenda.

Gaudite me dicit

O ni fruct⁹ z qsi rose plātate sup riuos aq̄z fructificate. Scribunt hec ⁹ba Eccl. xxxix. c. ¶ Et optīe cōueniunt accipi de scā Dorothea ⁹gine z martyre. Uñ rōne significati. qz vt Gre. sup Ezech. p. j. hom. vj. ōr Rose flos in martyrib⁹ redolet. qz mira fragrantia cruore suo rutilat. Uñ martyrium significat pro ru-

De sancta Dorothea

bedine z p floꝛida pulcritudie mũdicia ỽginalẽ
Btã aũt Dorothea martyr extitit gl'iosa z virgo
ꝓter qõ per rosas conuenit significari. Tũ rõne
miraculi facti. qz in eꝰ legẽda legitur q dum ipa
decollaret: rosas z fructus de padiso chr̃is eidez
misit. vt infra dicet clariꝰ. Tũ denqz rõne exem⁊
pli qz p̃dicti miraculi de rosis fama totam illam
terrã ad exẽplũ imitãdi in fide catholica cõuertit
ficut rosa odoꝛe suo demulcet boies. Itaqz audi
amus qd in p̃missis verbis dicat btã Dorothea
oib⁹ chr̃icolis. O baudite me inqt. s. imitãdo o di
uini fructꝰ. Lyra. i. discipuli: ℞ est chr̃iani qui est⁊
fructꝰ adq̃sitiõis diuie p sanguinẽ chr̃i ad celestẽ
gloriã. Et q̃si rose plãtate sup riuos aq̃r. q̃ qdez
sunt pulcre: mũde z rubicũde. fructificate. s. i bo⁊
no ope facto in mundicia z charitate. Merito g̃
ad istꝰ laudẽ accipiũt hec ỽba. Et q̃ ỽtria myste
ria notabimꝰ p sermone fm q de bis trib⁹ ipsa
in eis p̃cipue cõmendari videtur.

Primo de roseo floꝛe castitatis. ibi. Quasi ro

Scõo de roseo ruboꝛe cha⁊ (se sup aquas.
ritatis. ibi. plantate. s. in charitate.

Tertio de roseo fulgoꝛe felicitatis. ibi. Fructi⁊
ficate. s. in gloriam.

B Arca p̃mũ de roseo floꝛe castitat⁊ queritur
Uñ cõueniebat q castitas p rosam designaret.
Rñdet p ꝓl'onẽ q virginalis castitas beate Do
rothee merito pre alio floꝛe compata est rose. De
claraꝰ plurib⁹ rationib⁹.

Primo ratione speciositatis.

Scõo rõne odoꝛifere suauitatis.

Tertio ratione spinositatis.

Quarto refrigeratiue virtuositatis.

Prio rõne inquã speciositat⁊. Est em̃ rosa specia
li pulcritudie spẽcosa. vñ ꝺr flos floꝛ. sic castitas
Uñ Amb. in li. de ỽginitate ꝺr sic. Pulcritudinẽ
q̃s põt ait maioꝛẽ extimare virginitatis decoꝛe q̃
amaꝰ a rege. s. chr̃o. pbaꝰ a iudice. ꝓsecraꝰ z dedi⁊
caꝰ deo. Dec ille. Hinc z Sap. iiij. O q̃ pulcra
est casta generatio cum claritate. imoꝛtalis enim
est mẽoria illiꝰ q̃ z apꝺ deũ nota est z apꝺ boies
Et q̃ auctoꝛitate colligere possum⁹ q ipa castitas
pulcrificat aiam bñanã in fide chr̃i multipliciter
Prio pulcritudine innocẽtiali padisi. qz vt dicit
Damasce. li. iij. ỽgines a pncipio. s. in statu inno
cẽtie in hoim natura plãtata est. de ỽgine enim
terra hõ plasmaꝰ ẽ z a solo adã ỽgo eua creata
est. in padiso etiã ỽginitas ꝓfuabaꝰ. post p̃uari⁊
cationẽ em̃ coguit adam euã vxoꝛẽ suã. Dec ille.
Uñ p castitate hz hõ illã pulcritudinẽ padisicaz
vbi erat thoꝛus imaculatus. Ideo ꝺr in autoꝛi⁊
tate p̃dicta. Q q̃ pulcra est casta gñatio tẽ. Se
cũdo pulcritudie celesti. ꝓpẽ qõ subdit. Tũ clari⁊
tate. Ita ꝺr Diero. ad Pau. z Eustochiũ. In car
ne p̃ter carnẽ viuere nõ terrena vita est sz celestis
Etem̃ in celo neq̃ nubẽt neq̃ nubenꝰ. Mat. xxij

Tertio pulcritudie angelicali. vñ ꝺr. Immoꝛ
talis est memoria illius, angelꝰ q̃ppe imoꝛtalib⁹
assimilat. Ebr. xij. sup Mat. Oẽs q̃dem virtutes
inqt spũales res sũ. p̃cipue tñ castitas res angeli
ca est. p hãc em̃ solã singulariẽ boies angelꝰ simi
lanꝰ z vincit natura ỽtutib⁹. Quarto pulcri⁊
tudine diuĩali. qz chr̃o dei filio z eiꝰ ỽgini matri
assimilat. Uñ subdit. Que z apꝺ deũ nota est. s.
p approbationẽ: z apꝺ boies. Uñ ipe deꝰ specia⁊
liter habitat in castis. j. Coꝛ. vj. Nescis⁊ qz mẽbra
vestra tẽplũ sũt spũsancti. O g̃ q̃ fatui q hãc virtu⁊
tẽ ꝓtenũt z se carnalitate maculãt. Nã pfecto ta⁊
les p ꝛ̃riũ hñt nõ solũ bestialitat⁊ turpitudinẽ s⁊
z culpe z cadaueꝛ⁊ fetidi. Uñ Greg. Lapsu rescis
re tumenta in stereoꝛe suo est carnales boies in
actu luxurie vitam finire. Tales etiã habent tur
pitudinẽ infernalẽ z demoniacã. Apoc. xxj. Fo⁊
nicatoꝛib⁹ ps in stagno igne ardenti z sulpure.
Merito g̃ carnalis amoꝛ ꝺr fetidus: turpis: ex
imundus amoꝛ p oia. Scõo rõne odoꝛi⁊
fere suauitat⁊. Nã sic rosa ẽ odoꝛe suauissima: ca
castitat⁊ odoꝛ deo z angelis ac aiabꝰ btis. Pro q
ptrea aia btã ꝺr Cañ. j. Trahe me post te curre⁊
in odoꝛẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ. Chr̃is etiã dñs ꝺr pos⁊
sci inẽ lilia castitat⁊ delectabiliꝰ Cañ. ij. vñ Ebr⁊
Coꝛã deo z angelis sunt bone z caste voluntates
sic odoꝛiferi floꝛes delectabiles. Quenq̃ quis
q̃dib⁹ valeat hõ in virtute castitatis ꝓficere: vi⁊
magis ac magis placere possit i ea oipotẽ deo.
Rñr fm Fran. de ma. ser. de scta Agnete. q q cq
ỽtus castitatis militat ꝛ passiões ꝓcupie carnal⁊
tideo põt hõ in ea militãdo ꝓficere ad placendu q
sic amplius deo. Prio nãq gradu fuit aliqui q
militant sic: vt nec carnalẽ ꝓcupiam superentnec
supenꝝ ab ea. sz manẽt in ꝓtinua lucta donec pas⁊
sio discedat. Et tales dicunꝝ pseuerãtes. quia nõ
cadũt nec vincunt. z ist⁊ sufficit nõ peccare. mo⁊
taliter in ꝓsensu ꝓcupie. Scõo aliq sic militãt
diu pugnãt z tãdẽ vincũt. sz cũ difficultate. vicie
Et tales dicuntur continentes. Tertio aliq sic mi⁊
litãt q ipas passiões faciliꝰ vincũt: ꝓfectim vt illas
gũt: ad modũ fortiũ bellatoꝝ. Quarto aliq sic mi⁊
litãt q istas passiões hñt sic domitas vt illarum
nõ p̃sumant. Et qz tales sẽ ipassibiles ad modus
scẽoꝝ angeloꝝ: iõ dicunꝝ hẽ ỽtutẽ heroicã. s. ỽ⁊
tus diuina. qz assecuta est diuinã similitudinem
q̃ntũ i hac vita possibile ẽ. adeo vt erenas cupidi⁊
tates nesciat. Tales ỽtutes a pbo. vij. Ethi. dicũt
ỽtutes heroice. i. diuie. Ista mõ sũmo ỽgini
attribuiꝰ btẽ ỽgini marie. Prim⁹ gꝺ pmissus
incipiẽtiũ: q placet deo. Scõs pficiẽtiũ magis q
cept⁹. Tertiꝰ pfectoꝝ. Et q̃rtꝰ pfectissimoꝝ. q ⁊
ño sũme g̃ti. In h g̃du videt fuisse b. Dorothea
pꝰ btaꝛ ỽginẽ. g̃ p sig̃ magne g̃tionis⁊ rosas mi
ruit de padiso hẽ a chr̃o dño missas in februa⁊
rio grãdi miraculo tã q̃z spõsa p̃dilecta chr̃i.

Tertio rõe spinositat⁊. qz rosa ñ nisi inꝛ spinas
hz oꝛtũ z iceremẽtũ z pseuerãtia. sic castitaꝰ no nu⁊
saꝰ nec nutriꝰ nisi i vite austeritate z carnis mor⁊
ficatõe Ber. Pericliꝛat castitas i ỽbis. Ebr.

sup ps. l. hom. j. Castitas sine comitibꝫ suis ieiu
nio z tpancia cito labescit. q si his ḡsi admicul
roborata fuerit pfacile coronabit. Decille. Dec
patet in hā Dorothea. Quarto rone vtuosi
tatis. s. refrigeratiue. Nā rosa hz virtutē refrigera
tuā estus z calozis. vt patz si expientia de aqua
rose tē. Sic castitas debet refrigerare oēm estuz
cupie. q z illā hz militare vt patuit. s. vñ Ecci.
xviij. Post cupiscētias tuas ne eas. qz facient
te in gaudiū inimici Notandū fm Fran. q plibz
modis male se habēt boies circa istas passiões.
qz aliq sūt q nō expectāt ipas sz isequūt z deside
rāt. z b est demoniacū z pl q bestiale: ex conatu
peccare. Alij sūt q cū isurgūt passiões mox sequū
turilez antea nō desideraueric: qō est viciū bestia
litatis. qz vt dr Aug. sup Joā. tij. Non distat bō a
pecore nisi intellectu z rone. Noli inqt aliū de glo
riari. de viribꝫ psumis: a bestijs viceris. de velocita
te: a muse vinceris. de pulcritudine psumis: qnta
pulcritudo ē in penis pauonis. vñ ḡ melior es:
Ex imagine dei i mēte: i intellectu. Decille. Sed
quō tu hō seqns vt bestia cupias: z non refre
nas rōnalis iudicaris: Apter qō Ps. Nolite fie
ri sicut equꝰ z mulꝰ qbꝫ nō ē intellectꝰ. In chamo
z freno. s. rōis z mortificatiōis: q non approxi. tē. Id id pbus
tus sensualitatis: q non cupia abstrige eos. s. mo
vij. etb. dr. Hō bestialē centies millesies peior est
bestia. Cōmētator. Hō bestialē. i. viuēs sine rone
vt bestia. Tertio aliq sūt q statim vt insurgūt
passiões cupie resistūt: sz tādē finaliē psentiūt. z
b est hūane fragilitatis. Quarto ḡ alij sūt qui
passiões i carne sentiūt sz nō psentiūt. Et b ē hūa
ne. cupie. z declinatiōis culpe. qz scribit. xv. q. j.
Si cupia. z est vbū Aug. q cupia absqz cul
pa ē in corpe nō psentiēs. Ite Ber. Nō nocet sen
tus vbi nō ē psensus. ¶ Sed grā dictoz qri
tur. Quō vel p qlia remedia possit hō cupiam
carnis deuincere vt nō peccet mortaliē. Rñdet
siē colligit ex scripturis z doctoz dictis q pcipue p
gruoz: qz. Primū est attēta z lachrymosa ora
tio. Sap. viij. Sciui qm aliē nō possum esse cō
tines nisi deꝰ det. Et hoc ipm erat sapia scire cuꝰ
hoc esset donū. adij dñm z deprcaꝰ sum. Unde
Aug. pfes. li. x. Cōtinētia dñe iubes. da qd iubes
z iube qd vis. Decille. Scōm est corpis casti
gatio vt maceratio. j. Cor. ix. Castigo corpꝰ meū
z in seruitutē redigo: ne cū aliis pdica. ipe repro
bus efficiar. Jo etiā Ecci. xj. Dalicia horre oblí
tiones nisi deꝰ det. Et hoc ipm erat sapia scire cuꝰ
hoc esset donū. adij dñm z deprcaꝰ sum. Unde
Aug. pfes. li. x. Cōtinētia dñe iubes. da qd iubes
z iube qd vis. Decille. Scōm est corpis casti
gatio vt maceratio. j. Cor. ix. Castigo corpꝰ meū
z in seruitutē redigo: ne cū aliis pdica. ipe repro
bus efficiar. Jo etiā Ecci. xj. Dalicia horre oblí
tionē facit luxurie magne. Un cū retaris statim
carnē lecte affligedo z obliuiscet ac desinet luxu
riari. Exeplū d brō Frā. z etiā b. Bern. d qbꝫ legi
tur q cū retabāt: i foueas glacie plenas se mergē
tes totaliē ab estu cupie refriguerūt. Tertiuz
est laboris exercitatio. qz ociū z voluptas sē ar
ma bestis antiq ad miseras alas capiendas. ex
tra de renū. Nisi cū pdē §. vez. Propter Hiero.
de pe. dis. v. Nunqd. dicit. Semp aliquid opis
facito vt diabolꝰ sp te occupatū inueniat. Nam
z sodoma legit p ociū z gulā cecidisse Ezech. xvj
Fuge ḡ ociū. Quartum est sensuuz refrenatio
Ecci. ix. Auerte faciē tuā a muliere cōpta: z ne cir
cūspicias spēz alienā. Nā mors itrat p fenestras
nras. i. p qnqz sensus Piere. ix. Obseruādi ḡ sūt
oēs sensus z ñ solū exteriores sz etiā interiores.
Un Piero. Quia ipossibile est non erūpe qñqz
motū cupiscētie: ille pdicat bēus q statim vt ape
rit cogitat⁹ allidet ad petrā. s. chīm z eiꝰ passionē
recogitādo Bern. Nil tā efficax remediū ꝯ oia tē
tamenta viciozꝫ qz memoria passionis christi. O
ḡ hō obsua hec z nō laberis. Dec oia bta Doro
thea sollicite seruauit. z ideo castitate decora fuit
vt rosa florens virginitate z rubens martyrio. ḡ
rosas meruit. ¶ Circa tertiū pncipale de ro
seo ruboze charitatis accipiamus pro cclusione
q beatissima virgo Dorothea pfectissimi amo
ris christi gratia tanqz rubens floruit rosa. Qō
probatur multipliciter ex eius vita. Quero nāqz
Un pbatur in hoc plenitudo diuini amoris z
gre: Rñdet pcipue per hec quattuoz que habuit
bta Dorothea. Primo qz legit q fuerit spiri
tusancto plenissima, sequit ḡ q charitate chri pfe
ctissima. Nā dicēte apl'o Rom. v. Charitas dei
diffusa ē i cordibꝫ nris p spm̄scm̄ q datꝰ est nob
Legit nēpe q gliosa virgo z mar. Legenda.
tyr dorothea ex pre Dozo. z mre Thea nobili ex
sanguine senatoz fuit pgenita. In illo aūt tpe p
secutio christianoz vigebat per imperatores rhoma
noz. Quapropter ipe Dorus cū vroze z duabꝫ
filiabꝫ qs genuerāt. s. Christen z Kalixten sper
neñ idola z derelinqueñ. rhomana pdia: posses
siones: vineas: agros z domus ac castra: trāsfre
tarūt in regnū Cappadocie z habitauerūt in ciui
tate Cesarea: ubiqz genuerūt filiā hāc Dorotheaz
quā eps sctūs baptizans nomen eidez imposuit
cōpositū ex noibꝫ pris z mris. s. Dorothea. Ipsa
aūt puella repleta est spūsctō. z omnibꝫ vtutibꝫ
z oi disciplina christiana imbuta. formosa valde
sup omnes puellas illius regionis. sed formo
sior vtiqz fide chri z charitate. Patet ꝓpositum.
Scōo qz p amore chri cpēpsit oia frena z car
nalia: qō est magne pfectōis. Nā vt dr Aug. in
ench. Regnat carnalis cupiditas vbi nō ē cha
ritas. minuit cupiditas charitate crescēte. Et de
pe. dist. ij. Nec q. in fine hr. q tūc pfecta charitas
est in hoie qñ nil aliud qz chīm qrit. Sic fec Do
rothea. Inuidēs nāqz diabolꝰ eius castitati z
sanctitati: fabriciū terre pfectū in amorē Doro
thee stimulauit vt eā carnali concupia appeteret.
Qui mittēs pro ea legitimo pro thoro accipieñ.
spopondit thesauz z res p dote donatuz absqz
cōpoti determiatiōe. Que dorothea quasi luteuz
despicies respuit diuitias z carnalē thoz horru
it. z intrepida se chīo desponsatā fatebat: quē pre
cunctis amauit z pelegit. ¶ Tertio qz pro
amore chri sustinuit queqz penaz genera. Nam
habet de pe. di. ij. §. Charitas est. q amor dei fa

cie pctō resistere.s.vsq; ad mortē: bonis operib⁹ abūdare: secl̄i blādimēta ꝓtenere: z oia q̄ hūane fragilitati sē difficilia ꝓficere. Ūñ cuz Fabrici⁹ videret eā nō posse blādimēt̄s z ꝓmissionib⁹ tpa/libꝫ a chō auellere: furoze succensus in dolium feruēt̄s olei mitti iussit. Sz ipa ꝟgo chō pregen/te illesa pmānsit. Ad qō miraculuz m̄ti paganoꝝ cōuersi sūt ad chīm. Itē in carcere recluſit nouez diebꝫ sine oī alimento. sz ab angelis scis nutrita fuit. z reducta ad tribunal pulcrior appuit. Itez Fabrici⁹ dixit eidez. Adora deos in pñti: alioq̄n penas nō euades. Ererat q̄pe ibidē Fabrici⁹ columnā z desup idoluz. Dorothea respondit. Deū celi adoro: nō demones q̄ sūt i idolis. Ora uitez mox vt chīs dñs oipotētiā suā: z q̄ ipe sol⁹ esset de⁹: oñderet. Et ecce m̄titudo angelorꝫ cum ipetu veniēs ꝓtriuit idolū z colūnā adeo vt nec pticula inueniret. Et audita est vox demonū cla mantiū p aera. Dorothea cur nos sic deuastas. Et ad hec m̄lta milia paganoꝝ cōuerrebantur z martyrū passi sūt. Sz Fabrici⁹ hec magicis artī/bus attribuēs: ipam eculeo iussit suspēdi: vncis lacerari corp⁹ ei⁹ z flagellari: ac ardētes faculas ad mānullas ꝟgineas ei⁹ applicari z semimortu am reduci in carcerē. Ad crastinū q̄z ꝓducta nul lius lesionis vestigiū in ea appuit. Admirās p/ses iussit eā duci ad suas sorores Christē z Ka/lixten q̄ metu mortis a chō recesserant. vt scz ille dorotheā a chō auellerēt. Sz post⁹ beata doro thea alloq̄ns illas ad chīm reuocauit. q̄s Fabri cius igne cremari fecē. z dorothee dixit. Noli nos ꝓtrabere. aut sacrifica dijs vt viuas: aut capitali sntia plecteris. Dorothea rñdit leta. Quicq̄d vis pati pata sum p chō dño z sponso meo: in cui⁹ horto rosas cū pomis colligā z letabor in eēnū. Tūc tyrānus p̄cepit vt facies ei⁹ pulcra baculis z fustib⁹ cederet adeo q̄ nec vestigia faciei in ipa apparerēt. Et incarcerata est. De mane q̄z produ/cta illesa ē visa: a saluatore curata. ℣ Quar/to p̄terea p amore chīi mortē ꝓtulit in pseuerātia Et b ē pfectissime charitat̄s. Ut ei glo. sup Meb. xij. dt. Perfectior i hac vita charitas nulla est illa ad quā scti martyres puenerūt. Sic in ꝓposito.

Nam post p̄missa capitali sntia est Legenda. Dorothea adiudicata. Et dū extra muros ducī/ vidēs eā Theophil⁹ notari⁹ p̄ncipalis regni q̄s illusorie petiuit sibi mitti rosas de viridario sp̄ si sui. q̄ illa ꝓmisit. Cū aūt venit ad locū decol/latiōis: rogauit dñm vt q̄ memoriā sue passiōis pagerēt: in oīb⁹ saluarent tribulatiōib⁹. z p̄cipue a verecūdia z falso crimie: z in fine ꝓtritionē pec catoꝝ obtinerēt: ac mulieres ꝓturiētes ipam in/uocātes celerē sentirēt pfectū in doloribꝫ. Et ecce vox de celo audita est. Veni electa mea: oia que petisti impetrasti. Dorothea aūt iclinata ad ictū spiculatoris: ecce apparuit ei puer purpura indu tus. discalciat⁹: crispo capite: in cuius veste stelle auree fuerūt: ferēs in manu sportulā cū rosis tri bus z tot malis. Cui dorothea. Obsecro te dñe mi fer eas Theophilo scribe. Et decollata est an/no dñi. cclxxxvij. id⁹ februarij sub Diocliciano z Maximiāo imperatoribꝫ. Et sic migrauit ad chīm Theophil⁹ aūt stās i palatio p̄sidis: ecce vidit li/bi apparentē puez z dicentem. Mas rosas z po/ma mittit tibi soror mea dorothea de paradiso ꝑ/si sui. Et b dicto puer disparuit. Theophilus p pronotari⁹ viso hoc miraculo baptizatus est. Et ad laudē dei ac btē dorothee laudes carmis edi/dit de b miraculo rosaꝝ in mēse februario. Cui affirmatiōe z p̄dicatiōe tota illa terra conuertit. qō tyrannus Theophilū martyrizauit. Ecce q̄s mirabilis de⁹ i scīs z gl̄iosus in maiestate sua. O bone Jesu. o fili dei tibi laus z gl̄oria.

Circa tertiū de rosea felicitate: ex q̄ rosa florido decore ꝟginitatē fcat: z rubro colore martyrium q̄z vtrūq; fuit in beata dorothea: ꝓter q̄s rosea corona meruit felicitari. Queri⁹ g̃ bui⁹ rei gratia vtrū ꝓcellentiorē gl̄iam felicitat̄s z mai⁹ gaudiū habeat i celo de ꝟginitate q̄z de martyrio vel e conuerso. Rñr fm Tho. in. iij. dist. xlix. q⁹ aureola martyrij ceter̄s paribꝫ est potissima simpliciter lo/q̄ndo inter oēs aureolas alias. z ideo de illa habet mai⁹ gaudiū. Ūñ dr i glo. Pat. v. q⁹ in octava btitudine q̄ ad martyres ptinet. s. btī q̄ p̄cuno/nem patiunt̄ zc. oēs alie ꝓficiunt. Imo etiam dt q⁹ cōiugati martyres ꝓcellūt ꝟgines non mary/tyres. Et rō. q⁹ aureola ꝓprie respicit pugnā z vi/ctoriam: vt dicat illa aureola potior que debet fortiori pugne. Sz pugna martyrij fortior est q̄s ꝟginitat̄s. g̃ est potior. Cui aūt vtraq; sit collata btē dorothee: q̄nta est g̃ ei⁹ felicitas. O vgo glo/riosa. o martyr inclyta. o rosea felicitate p̄clara. btā vicz dorothea te rogam⁹ vt apud tuum ille/cissimū sponsum Jesū ꝓ nobis intercedere digne/ris vt det nobis gratiā z gl̄iam Amen.

In cathedra sancti Petri Sermo cū Legēda

Confiteantur do

Clemino miscōie ei⁹ z mirabilia ei⁹ filijs hoīm. exaltēt eū in eccl̄ia plēb z in ca/thedra sctoꝝ laudēt eū. ℟ Nec vba scribā/ps. cvj. q̄ bñ quentiūt hodierne festiuitati. i q̄ vas rius chīi petr⁹ fuit exaltat⁹ z i cathedra⁹ apō An/tiochie. z fides catholica tunc cepit sublimari. ec/clesia q̄z plati loco z ptāte z noie cepturne cathe/dri. Et ideo eccl̄ia b festū sub noie cathedre Petri celebrat: vt oēs chīianos inuiter ad gr̃as agēdas deo. Juxta p̄missa aūt verba debem⁹ deo gr̃as agere. Prio de dei miscōia q̄ fecit filijs hoīm̄ mlta miracula ad fidei catholice roborā/onē tā in ipa libatōe petri hodierna q̄s in aliis sc/ctis pl̄imis. ꝑ b dr. Confiteant dño miscōie ei⁹ z mirabilia eius. s. facta filijs hominum. Confi/teant. Lyra. i. inducāt ad ꝓfitēdū z gr̃as agendū boies. Ūñ maxia dei miscōia in b est boibus col

bsbita cū in fide vera solidant p diuīa miracula vt ab eccna dānatiōe liberent. Scdo debem⁹ gratias agere de exaltatiōe dignitat⁹ z ptāt⁹ q̄ deus exaltauit pecz in eccl'ia: vt infra dicet. ꝓpt̄ b subdit Exaltēt eū. i. deū i eccl'ia pleb. i. in loco diuini cultus vbi q̄cūq; fideles p tali dei bnficio. exaltent deū p debitas laudes. qz ipe exaltauit ecclesiam gras agere bodie de sacerdotū honore. Tertio debē⁹ infra dicet: de⁹ maxio honore sublimauit bodie sacerdotiū. Et qz caput eccl'ie z oim fidelium est ipe pet⁹ z q̄libet vicari⁹ chr̄i. s. papa rhomanus ideo cuilibet gaudendū est de bonore capitis sui illud vez est mēbz. iuxta illd. j. Lozr. xij. Si gloriaf vnū mēbz. cōgaudēt oia mēbra. vos autem sacerdos sūmus. s. chr̄s. Et post eū in ꝑsona ei⁹ estis corp⁹ chr̄i z mēbra de mēbro cē. ꝓpt̄ b dī in themate. In cathedra sentoz. i. pbyteroz. Nā p thema. Dicāt g bodie oēs chr̄iani gras agēdo. Cōfitean tur dño misēdie ei⁹ z mirabilia ei⁹ cē. Ex q̄bz ver bis eliciam⁹ tria mysteria in b fmone declarāda ad bonorem bti Petri apostoli.

Primus mysteriū dī cathedralis bonoratōis

Scdm dī salutaris exaltatōis.

Tertiū dī festualis celebrationis.

Circa primū de cathedrali bonore bti Petri apli accipiam⁹ p ꝓlone vicz q cathedra Petri bonore sublimioz ꝑfulget dono chr̄i p cūctis dignitatibz scti. Declarat istud pcipue ex q̄ttuor qz in scptura q̄druplicē cathedrā distingui legimus: sup q̄s oēs z singulas cathedra petri honoze ptāt⁹ peminet z autoritat⁹. Pria est cathedra pestilētie. De q̄ loq̄t Ps. di. Btūs vir q̄ non abiit i ꝓsilio ipioz z i via pcoz ñ stetit z ī cathedra pestilētie non sedit. Ecce exīsse dt esse cathedram pestilētie. Scda est cathedra sacerdotalis excellētie. de q̄. j. Reg. j. ca. Heli sacerdote sedēte sup sellā. Et in themate. In cathedra sentoz cē. Tertia est cathedra magistralis doctrie. de qua Mat. xxiij. Sup cathedrā moysi sederūt scribe z pharisei cē. Quarta est cathedra regalis magnificētie seu ptātis iudiciarie. de q̄. ij. Reg. xxiij. Dauid sedēs i cathedra sapientissim⁹ ꝓnceps cē. Oib⁹ est supioz cathedra petri. Prima cathedra substrata est pedib⁹ petri vt illā dissiper: cōterat: z ad fidē cōuertat: aut excōicet z dānatiōi iudicet. s. cathedrā pestilētie. Nā petro data est potestas ligādi: vt qōcūq; ligauerit sup trā erit ligatū z in celis Mat. xvj. Ubi Chrys. xj. q. iij. Nemo ꝓsumat indē ecclesiastica vincla. Nō em̄ hō ē q̄ ligat s chr̄s q̄ hāc ptātē dedit z dños fecit boies chr̄ianos dilectissimi q̄ a sacerdotib⁹ excōicatur: sathane tradit. Quō: qz. s. extra eccl'iam diabolus est sic i eccl'ia chr̄s. ac p b q̄sī diabolo tradit q̄ ab eccl'iastica cōione remouet. Dec ibi. Si queras Que vl' q̄lis dz ista cathedra pestilentie. Rūdet Bek. in epl'is: di. sic. Cathedra pestilentie q̄ttuor pedib⁹ ꝓsistit. Pes ꝑm⁹ est malicia. Scds cōtemptus dī. Tert⁹ irreuerētia. Quart⁹ astutia. Malicia est amare malū z sapozē mali. i. pcti delectationē bñe sicut facit diabolus z nonnulli iniqui. Sz qz aliq̄s tales ne incurrāt cruciatū vl' dānū rez. iō amplius sē mali. q̄b⁹ est pes secūdus vt contēnāt deū nec timeant. Itē posset fieri vt malū agnoscerēt: deū ꝓtenerēt. sz inhibet eos pudoz boim. iō ad augmentū mali seq̄t⁹ pes irreuerentie vt nec deū timeāt nec boies reuereant. Ad cōsūmatōez ho⁹ tert⁹ adest q̄rt⁹ pes astutia: vt sciāt vti tribz pedib⁹ dict⁹. q̄ fit se excusando: occultādo. z in ꝓfessiōe palliādo pcā. Sicq; intra se venenō pestilentie moriunt eternaliter. Hec fm Bek. vt hñ li. originaliū. ¶ Scda cathedra est sacerdotalis excellētie. q̄ tāsublimis dignitatis est vt oīs creatura imo z ipe de⁹ reuerentiā ipi sacerdotio exhibeat. Prio q̄dē creatā mūdana oīa. cū sacerdotio. s. chr̄i oīa obediāt z adorent eū qui est sacerdos in eternū fm or. cē. Scdo creata būana. qz oīs hō subiect⁹ est ptāti sacerdotū in soluēdo a pcīs vl' ligādo: etiā reges z imperatores cē. Et q̄ est sūmū ipemet chr̄s dñs subiecit quodāmō seipm sacerdotū ptāti in ꝓsecrādo tractando qz sumēdo. ac alijs administrādo sacz suū corp⁹ in sacro eucharistie. Un b. Frā. i testamēto: sacerdotes sup oīa voluit a fribz amari z venerari sicut dños. eo q̄ sacrm eucharistie ipi soli cōficiūt z mistrāt. Dicebat q̄z idē b. pr̄ Fr̄anciscus q̄ si sibi obuiarent sacerdos z angelus. pus vellet salutare sacerdotē z eidē reuerētiam facere q̄z angelo. Tertia creatura angelica q̄ reuerenter assistit sacerdoti ꝓsecrāti z diuīa officia celebranti. Unde Gre. in hom̄. pascali vt pz de ꝓse. dist. ij. Quid sit. dt sic. Quis fideliū bñe dubiū possit in ipa imolatiōis hora ad sacerdotis vocem celos aperiri in illo iesu chr̄i misterio angelos chozos adesse: sūma z ima sociari cē. Et. j. Lozr. xj. vbi dt ap'lus q̄ mulier dz bñe velamē sup caput suū ꝓpt̄ angelos. Ibi glo. dt. Angelici spūs nob adesse credēdi sūt marie cū diuis obsequijs mancipamur. i. cū eccl'iam ingressi vel lectiōib⁹ aurē accōmodamus. vel psalmodie opam dam⁹. vel oīoni incūbim⁹ vel missaz solēnia celebram⁹. Deniq; q̄rto de⁹ z tota trinitas reuerentiā dig̃t facere sacerdoti. cū ad verbū ei⁹ mox aderit in sacro. qz cum pater z filius z spūsscūs sint inseparabiles: vt dic̄ Aug. li. de trī. g̃ cū ibi chr̄i corp⁹ conficit vnitū filio dei. adest p cōcomitātiā z pr̄ z spūssanct⁹. Et sic patet. Huic aūt pcellentissime cathedre sacerdotali peminet cathedra petri. qz ipe tenet ꝓncipatū tot⁹ eccl'ie. ꝓpt̄ qd dixit chr̄s Petro. Tu vocaberis cephas. i. caput. dist. xxij. Sacrosancta. et dist. xxj. In nouo. Et itez Mat. xvj. Tibi dabo claues regni celoz. s. ꝓncipali⁹ vt a te habeāt alij sacerdotes fm iurisdictionem. O deus magne z mirabilis quantā dignitatē pstitisti homini bo

o tu hō ꝓpende q̄ grauiť offendis q̄ sacerdotes dei ꝓtēnis z irreuerētā illis facis. O sacerdos et tu cōsidera tuā dignitatē quā si pctō inq̄nas q̄ grauiť peccas D Tertia cathedra magistralis doctrine siue p̄dicatorie subest cathedre Petri. qz ad ipm z ad successores suos. s. sūmos pōtifices spectat expositio sacraꝝ scripturaꝝ z interp̄tatio z modificatio z autēticatio. di. xv. Scīā. z dist. xix. c. Hic oēs sanctiones aplice sedis accipiē de sūt tā q̄ ipi⁹ diuīa voce vel petri firmate. Uñ nō licz laico p̄dicare vel scripturas expōere. qz nō est dictū turbis: sz aplis. Predicate euangeliuz oi creature Mar. vlť. Quarta cathedra regal' p̄tātis vel iudiciarie subest cathedre Petri. qz ad ipm spectant oim causaꝝ iudicia tā ciuilia q̄ ecclesiastica. Ipe eñ papa est iudex omniū. ir. q. iij. Nō quest⁹. z extra de maioritate z obedientia. ca. Nolite. vbi sic dr inť ceťa. Fecit de⁹ duo mag̃ luminaria. i. duas istituit dignitates. q̄ sūt pontificalis autoritas: z regalis p̄tās. Sz illa q̄ p̄est diebꝫ. i. spūalibꝫ maior est zc. Itē dist. x. Lege. Lex diuīa z etiā canonica supior ē lege ciuili. nec p̄t imptali iudicio iura ecclesiastica dissolui. Ecce q̄ charissimi q̄ maxia dignitate z p̄tāte Petrus et ei⁹ sedes ē a chr̄o honorata sup oēs creaturas terrestres z celestes. imo etiā sup infernales inq̄ntū boies ꝑtute clauiū libat ab inferno. z p indulgēcias a purgatorio. Nō q̄ mirabile ē: per oēs legiť petr⁹ etiā de inferno dānatoꝝ liba sse filiū theophili quē mortuū ab annis credecim z in puluere redactū reduxit z resuscitauit ad vitā. De q̄ exp̄sse dr Bonauen. in suo ser. q̄ nō dubiū quin reuocauit de inferno in paganismo mortuuz ad miscōiaz dī: q̄ b̄ p̄uideñ. sniam finalis dānatōis suspendere potuit. O brē petre p chr̄i amore q̄ te exaltauit memento nostri in celo E Circa secundū p̄ncipale de exaltatōe salubri ad quā nobis est conādū: z q̄ petr⁹ factus est gl'iosissimus q̄ritť Qualiť valeat hō cozā deo meritz z premijs in sublime exaltari. Rūr q̄ sic colligi p̄t ex scťis z doctoꝝ dictz: ad id valent q̄tuor p̄cipua.

Primū est feruida voluntas.
Scōm p̄funda humilitas.
Tertium votiua fidelitas.
Quartū est patiētia z ei⁹ eq̄nimitas.

Primū est feruida volūtas. qz vt Gre. i homeť. dr. De⁹ nō q̄d sz ex q̄nto offerať pensat. Et iteruz Apō deū nō est man⁹ vacua a mūere si arca cordis plena fuerit bona volūtate. Hec Greg. Rō. qz volūtas mag̃ z feruēs ex charitate mag̃ pcedit. Ut aūt ait Amb. affect⁹ opi nomē ipōit. q̄ zc. Hinc Bern̄. Quātū crescit volūtas tua tātū crescit meritū tuū: tātū mereꝫ q̄ntum vis. Fac magnā voluntatē si vis br̄e meritū magnū. Exēplū ad id ponit. Nā q̄re olim erāt magni scti: nūc vo minime. audi Chryś. lib. de lau. pau. rūdentē sic. Possibile est inq̄t iussa dei pficere si tm̄ō velimus. Si eñ q̄ntū in nob est virtū appōim⁹: ma rimū de⁹ adiūgit auxiliū. Et infra q̄reñ. de Paulo dicit. Cur ille magn⁹: nos modici. cū tali corpus illi q̄le nob: talis aia illi fuit q̄lis nob. sz vo lūtas i illo mirabiť fuit z p̄clara deuotio. in nob aūt pigra z tepida torpet. Et sic patet ꝓpositum.

Scōm est p̄funda būilitas. Nā saluatore dicente Luc. xviij. Q̄is q̄ se būiliauerit exaltabiť. q̄nto q̄s se magis būiliabit: magꝫ exaltabiť. q̄ regulā topicā. Sic simpl'r ad simpl'r: sic magis ad magꝫ z maximū ad maximū. Exēplū de bta v̄gine q̄ p būilitatē sūme est exaltata. O q̄ p̄cōz dulce p̄cā tua recoḡscere z te cozaz deo būiliare. Audi ipm cūdē petr̄ monētē. j. canonica. capi. v. vbi sic ait. Hūiliamini sub potēti ma. dei vt exal. v. i die visitatiōis. F Tertiū est votiua fidelitas. scz hō fidel'r ipleat q̄ vouit i baptismo abrenūare. s. diabolo z oib⁹ pōpis ei⁹ z oib⁹ operib⁹ ei⁹ vt habeť de ꝓse. dist. iiij. Pria. z. xvij. q. j. Sūt q̄dā. Et q̄ alia sua vota deo p̄missa fidel'r oia impleat. puta religiosus p̄missam regulā. sacerdos castimoniā z diuinū officiū z alia ad ozdinē sua p̄tinētia. z ꝓiugati fidē p̄missaz. vidue z virgines castimoniā zc. quā sic z alia bona ex voto iplere vel facere pertinet ad magnitudinem meriti.

Queriť q̄ Utrū op⁹ meritoriū ex voto factū sit magꝫ a deo remunerādū q̄ sine voto factū. Rñ. s̄m Richb. in. iiij. dist. xxxviij. arti. vj. q. ij. q̄ sic. q̄nto op⁹ bonū p̄cedit a volūtate magꝫ firmata in bono: tāto ē virtuosi⁹. z p ꝓns magꝫ meritorium. Nā z phs. iij. etb. c. iij. dr. q̄ ad opari virtuose reť firmiť z īmobil'r opari. Sed ceterꝫ paribꝫ volūtas est firmior in voto q̄ sine voto. q̄ zc. Uñ q̄ ex voto fac op⁹ bonū pl⁹ dupl'r offert deo. s. ipm op⁹. z cū b volūtatꝫ plene z obligate sacrificium z p ꝓns dupl'r pl⁹ mereť. Preoptea Anf. li. de similitu. ponit b exēplū tale. q̄ q̄ facit op⁹ bonū sine voto est q̄si q̄ daret arborē totā iure hereditario regi cū suis fructib⁹ optimis z placidis. Sz q̄ ne voto q̄si q̄ dat solū fruct⁹ sine arbore possidenda. p̄mū aūt est gr̄iosi⁹. q̄ zc. Hoc ꝓbať. xviij. q. j. Tūc saluabiť. Et sic ptz. Quartū est patientia eq̄nimitas. qz vt Gre. ait. Maioris meriti ch ad uersa patienť z eq̄ aīo tolerare q̄s q̄busuis bonis opib⁹ īsudare. Itē i collatiōib⁹ Isaac abbas syrie dr. Tribulatio q̄a p chr̄o suscepta melior ē mag̃ op̄e q̄ sine tribulatiōe pficť. Nec sufficiat. Ad ꝓpositū. Btus Petr⁹ i bis p̄fulsit. q̄ sup cunctos exaltari meruit. O q̄ z tu homūcio noli dormitare. noli tacere i pctōz feditate. sz ifiste virtutibus. exp̄gisce re ad celestia. conare ad p̄mia beata. imitāda p tuo modulo. q̄a⁹ certe labor sz manet mū z eternū p̄miū. q̄ neglecto q̄d tibi restat nisi eternū cū diabolo supplicū. S Circa tertium de celebratiōe buⁱ⁹ festi z ei⁹ institutiōe sit p ꝓdone q̄ sctā eccl'ia b festū cathedre celebrandū instituit q̄ueniētissime p deo fideā grāz actiōe. Et b patet q̄ dr uplica rōne s̄m legēdas vel bistorias de boc festo descriptas.

Sermo LVI

Primo ꝓpter Petri liberationem.
Scdo ꝓpter nois nouī impositionē.
Tertio ꝓpter clericalis corone dedicationē.
Quarto ꝓpē errorꝫ destructōez z misse celebra/
Primo ꝓpter Petri liberationē z ipius (tionē.
exaltationē.ꝓpē qđ z B festū cathedre nomē acce
pit. Cū em b.petr⁹ apđ Antiochiā pdicaret ciui/
tatꝫ illi⁹ ꝓnceps Theophil⁹ ꝓhibebat. Quē(cuz
a pdicatione non cessaret)vinculari fecit z sine ci/
bo z potu manere. Qui cū iā pene defecisset ora/
uit dī. Dñe Jesu chr̃e adiuua me. Cui dñs rūdit
Petre ne credas te derelictū a me.mee em boni/
tati derogas si talia ꝫ me sentire ꝑsumas:presto
est q tue subueniat miserie. Paulus aūt audiēs
de incarceratiōe petri:venit ad ipm ꝓncipē The/
ophilū:cui z cōplacuit ꝓ arte scenofactoria quā
culte die q̄dā introiuit ad carcerē. Vidēs aūt ibi
petrꝫ iam pene moztuū:in amplex⁹ ruit dī. Q pe
tre frat̄ me⁹:gaudiū meū z dimidiū anie mee.re/
sume vires i introitu meo. Tūc petr⁹ oc̄los ape
riens z ipm cognōscēs lachrymari cepit:sz loq sibi
nō potuit. Paul⁹ aūt in os ei⁹ albū iposuit z sic
ipm refocillauit. Tūcqꝫ i oscla ruerūt z ābo plu/
rimū fleuerūt. Tādē paul⁹ fedies occulte intra/
uit die q̄dā ad Theophilū:cui dixit. Q bone the
ophile magē gl̃ia tua.sed ipam dehonestat hoc
exiguū malū q ipm petrū deicolā q est pānosus
paup:macie ꝑsumpt⁹:solo tm̃ sermone claresc̄it
in carcere detines.q potꝰ si libratē frueret solita
posset ubi in aliq̄ vtilioz esse. nā infirmos sanat
moztuos suscitat zc̄. Qui theophilus ait.Si hec
p̄t cur seipm de carcere nō liberat. Ad quē pau/
lus.qz sic de⁹ su⁹ chr̃s de cruce noluit se liberare
sic petr⁹ ei⁹ exēplo ꝓ chr̃o pati nō formidat. Cui
Theophilus.Dic g̃ ei vt filiū meū iam p.xiij.an
nos moztuū resuscitet z ipm incolumē ac liberū
reddam. Qđ cū Paulus spopondisset: ingress⁹
in carcerē Petro retulit hec verba. Qui Petrus
ait. Rem grandē frat̄ paule ꝓmisisti sz dñi vtu/
te facillimā. Petr⁹ g̃ educt⁹ de carcere apto mo/
mento cū ꝓ illo oraſſet:cōtinuo surrexit. Tunc
Theophil⁹ z vniuersus ꝓp̄l⁹ antiochie z alij q̄z
plures dño crediderunt z gl̃iosam eccl̃iam fabri
cauerūt. In cui⁹ medio excelsam cathedram col/
locauerūt. z Petrū vt ab oīb⁹ videri possit z au
diri exaltauerūt:in q̄ septē annis sedit. Sz post
modū in rbomana sede sedit annis.xxv. De hac
ē ꝓma cathedra eccl̃ia celebrat ꝓ honoris cleri
inchoatiōe. ℣ Scdo B festū celebrat̄ ꝓpter
nois nouī ipositōez.qz vt etiā Ebrẽ.sup Mat.
cest̄at:chr̃iani ꝓmo nazarei vocabant̄: sz apđ an/
tiochiā mutatū est B nomen vt dicerent̄ chr̃iani a
chr̃o.qđ factū est postq̄z ad petri pdicatiōez z tā/
dē Paulo z Barnaba aduenientib⁹ z pdicantib⁹
tota illā regionē cōuerterūt. z tūc ibi multiplicati
fideles vocati sūt chr̃iani:qđ est maximū bñficiū
hr̃e nomen a chr̃o dño cōicatū nobis qui est dei
veri filiꝰ. z tō ꝓ gr̃arūactōe celebrat̄. Tertio ꝓpē
clericalis corone dedicatōem. Nā tūc corona cle
ricoꝝ sūpsit initiū. Nā ibi petro i ꝓtumeliā nois
chr̃iani capitꝫ sūmitatē abraserāt Sz btūs petr⁹
ꝓuare B voluit spūsctō inspirāte i hoñorē. z toti
clero ꝓuādū tradidit ob mysteriū ꝓcatōis Sz
q̄rit̄ qđ ꝓcat ista corona clericoꝝ. Rūr ꝙ inē ce/
tera ꝓcat tria p̄cipua. Prio i eo ꝙ ē figure circu/
laris ꝓcat coronā.s.ꝓpetuā regni celestꝫ q̄ in chr̃o
erpectat̄ q̄vt reges decorāt: vt ōr Diero.xij.q.ij.
Alericꝰ.z c. Duo sūt. Scdo q̄z in eo ꝙ a pte supi/
ori capilli detōdent̄:significat ꝓm Dionȳ.li.ō ce/
lesti hierar.mūdā z nō formabilē vitā. Tertio in
eo ꝙ denudant̄ in vtice ꝓcat ꝙ inē se z deū terre
nū nihil dz esse mediū sed immediate debēt deo
vniri amore vt deū ꝓ ꝓp̄lo valeāt placare. vñ Ale
xander papa sic dicit.j.q.j. Ipi sacerdotes ꝓ po
pulo interpellāt.z petā ꝓp̄li comedūt qz suis pcī
bus ea delēt.atqꝫ cōsumūt.q̄ q̄nto digniores fu
erint tanto facilius in necessitatib⁹ ꝓ q̄bus da/
mant exaudiunt̄. Hec dicto c. Ipi. Quarto ꝓ/
pter errorꝫ destructionē atqꝫ ꝓme misse celebra
tionem. Ut em̄ dicit magist̄ Joannes Beleth.
antiqt⁹ fuit ꝙsuetudo gentiliū in B mēse Febru
ario epulas offerre sup tumul'os defūctoꝝ suoꝝ
z cibos z vina. Vas āt de nocte demōes ꝙsume
bāt ad decipiēdū hoies vt crederēt aias exutas a
corpib⁹ cibos req̄rere carnales. Vñ scti pies or
dinauerūt B festū cathedre petri q̄ die petr⁹ pu/
tat ꝓmā missā in pōtificalib⁹ Antiochie celebrat̄
se q̄ñ intronizat⁹ fuit.vl' saltē ꝓ illo tpe.z tō istā
diez celebrē statuerūt. Nā z Jacob⁹ ꝓmā missaz
dixit in hierl'm in pōtificalib⁹. Joannes in Asia.
Marc⁹ in alexādria. Et hāc solēnitatē pies sta/
tuerūt vt ꝓ hāc festiuitatē a chr̃ianis illa ꝙsueta
do epulaꝝ ꝙferēdaꝝ sup tumulos extirpare⁊ pe
nit⁹ vacādo diuinis laudib⁹ ex vtute ei⁹ ac inter
cessiōe bti Petri. Pg̃ fidel'aīa chr̃iana fuge erro
res ne pereas. Amplectere chr̃z dñm.bonoza be
atū ei⁹ apl'm petrꝫ.q̄tū⁹ ei⁹ meritꝫ deꝰ tibi gr̃a et
gl̃ia:oīb⁹ q̄z nob. Amen.

De sctō Matthia apl'o Ser.Lcū Legēda de surrogatiōe ei⁹ in locū Jude.

O domine qui
t nosti corda hoiz oñde quē elegerꝫ
er bis duob⁹ vnū zcc̄.j. Z Et
q̄b⁹ vbis docemur q cū aliq̄ volūt platū vl' ꝓn
cipē quēcūqz eligere:debēt deum deuote orare.
Quod ptz rone.qz q ad plationē vl' ꝓncipatum
ponit:loco dei ponitur. Jurta illud Rbom.xiij.
Non est potestas nisi a deo. Ministri enim dei
sunt scilicet Prelati z principes in hoc ipsum
seruientes. Hec ibi. Sed ponere aliquem loco
dei specialiter ad deum pertinet. Unde.viij.que
stiōe.j. Si ergo princeps vel quilibet prelatus

diuia ordiatõne ad regendũ ppm instituit. g̃a deo est spẽalit̃ plat⁹ vel rector petẽdus: marie eccl'iasticus. Vnc p exẽplo chr̃s dñs electurus apl'os in montẽ pus ascẽdit orare Lu.vj. Sic g̃ cũ iã iudas ex apl'or nũero ceciderat loco ei⁹ ipi apl'i eligere volẽtes i apl'atũ: duosq; sctos z idoneos statuerũt. vnũ Joseph q̃ vocabat Barsabas cognoiatus iust⁹. Jo ẽm Lyrã nõ ẽ iste sanctus Barnabas q̃ cũ Paulo fuit vocat⁹ i apostolatũ. qz ille fuit Cypr̃us. sz iste ẽ ali⁹ dict⁹ barsabas: nõ barnabas. z fuit filius alphei. z sic de galilea oriũd⁹. Aliũ aũt statuerũt matthiã. Orãtes g̃ dnore vt chr̃s dñs oñderet q̃s hor̃ foret digni or apl'atu sic direxit Lu dñe q̃ nosti corda hoim zc. Ex qbꝰ ꝟbis tria mysteria notabim⁹ p ordinẽ

Primũ de Jude pũaricatiõe.

Secõm de Matthie surrogatione.

Tertiũ de hystorie psecutione.

Circa pmũ mysterũ. s. de casu Jude z pũaricatione: ex quo Fz Catonẽ. Felix quẽ facũt aliena picula cautũ. iõ vt p Jude piculũ cauti reddamur q̃stio hic occurrit. Per q̃ z q̃lia vicia boies sic demerent̃ caderent vt habeãt pire: z alij loco eorũ dei iudicio succedere: sic̃ clarum i Juda. Rñr p exclusionẽ q̃ sacra scptura edocz boies mlt̃os p varia vicia talit̃ pire vt nõ resurgãt sed alij habeãt succedere. Primũ viciũ est superbia: p quaz cecidit Lucifer z ãgeli. Esa.xiiij. Quor locũ bñ obtinet p hũilitatẽ. s. pnie Mat.iij. Penitentiaz agite appropinq̃bit regnũ celor. Vñ chr̃s se hũiliauit vt nos ad angelor locuz exaltaret. qz q̃ se hũiliat exaltabit Lu.xviij. Secõm est inobedientia: p quã cecidit Saul. in cui⁹ locũ successit David p obedientiã z subiectiõez diuior mandatoru. j. Reg.xi. Tertiũ ẽ idolatria p quã cecidit populus chaldeor adorãtiũ creaturas Ben̄. xv. z populus chanaã cũ. xxxij. regib⁹ suis. Josue.xij.z.xiij. In q̃r locũ successit isrl̃ z ei⁹ filij p dei veri cultũ: q̃ oẽs illos occidert. Quartũ ẽ auaricia z ei⁹ iniusticia. Vñ Eccl.x. Regnũ ꝺ gẽte i gẽtẽ trãsfert ppt̃ iniusticias. Lyra exẽplificat ꝺ monarchia assyrior trãslata ad babylonios. z a babylonijs in psas z medos Dañ.v. z ab illis i grecos. j. Macha.j. z ab illr in rhomanos Lu.ij. Nã sequitur Dic venalẽ habet aiam suã. s. diabolo. z sic auaricie succedit diabol⁹. Quintũ est luxuria: p quaz mundus totus pit diluuio in filijs Cain q̃ fuit pmus parẽs damnator. vt ptz Ben̄.vj. In horũ locũ succesſert filij Seth. i noe cũ liberis casti z mũdi. O g̃ carnales boies cur ñ timet̃ piculũ Sextũ ẽ ira diu tẽta: p quã cecidit Esau z pr̃ncipes Edom. In q̃r locũ successit Jacob cũ filijs suis pr̃archis p mãsuetudinẽ. vt ptz Ben̄.xxv. Septimũ ẽ inuidia: p quã ceciderũt pharisei z magistrat⁹ iudeor inuidẽs chr̃o. In q̃r locũ successerunt discipuli chr̃i p charitatẽ. iuxta illud Jo.xv. In ꝺ cogñcẽt oẽs q̃ mei estis discipuli si dilectionẽ ad inuicẽ habueritis. Octauũ ẽ negligẽtia. s. corrigẽdi subditor pctã. Per hanc cecidit Hely cũ filijs suis. Offni z phẽs. j. Reg.ij. Et amora est eor posteritas a ꝓseqndo sũmo sacerdotio. In q̃r locum successerũt filij ithamar. s. Sadoch z posteri ei⁹ p vigilãtiã z sollicitudinẽ. Vñ Piero. sup dicto loco ꝺr sic. Hely p iniq̃tate filior suor dãnat⁹ est. corripuit q̃dẽ eos sed lenitate patris: nõ autoritate pontifici. Et qz eos tenebat corripe nõ solũ p iniq̃tate filior. sz etiã p sua fuit morte punit⁹ subita. O g̃ hõ aduerte q̃m malũ sit negligere correctionẽ subditor. Nã di.lxxxvj. Culpã. ꝺr Joã. papa. Culpã p̃culdubio facientis habet q̃ q̃d pot corrigere negligit emẽdare. Sepũ q̃r pe est q̃ digni sẽ morte nõ solũ q̃ factũ: sz etiã q̃ ꝓsentiũt facientib⁹. Rbom̃.xij. Nonũ est obduratio siue obstinatio in malicia. p quã cecidit z reprobat⁹ ẽ iudaic⁹ pl's a chr̃o z obcecat⁹. In cui⁹ locũ successit gẽtil̃ pl's p fidei adhesiõez. ad Ro. xj. Cecitas ex pte ꝓuenit i isrl̃ donec pleitudo gẽtiu intraret. Vñ ibidẽ apl's admirãdo exclamat di. O altitudo diuitiar sapie z scie dei q̃m incomprehẽsibilia sũt iudicia eius z inuestigabiles vie eius zc. Ad ꝓpositũ. Judas mlt̃is hor vicior fumbo ipsi cat⁹ erat. Papue aũt in eo erat auaricia summa z iniusticia. qz fur erat z loculos bñs Joã.xij. Et p auaricia pecunie innocentẽ. z qñ ẽ maximũ filiũ dei interficiendũ procurauit z tradidit. Fuit cau boc z supbw z a fide chr̃i deui⁹ z iracũd⁹ z iuid⁹ p vnguẽto qñ magdalẽa i caput chr̃i ex pietate effudit. vñ z iudas murmurauit aliosq; ad oblocutionẽ quẽdũ indurit di. Ut qd pditio hec vnguẽti fact̃ est: poterat em̃ venũdari pl⁹ q̃ trecẽt. denarijs z dari pauperib⁹. Et isup erat idurat⁹ z obstinat⁹ in malo adeo q̃ chr̃s dñs volẽs cũ reuocare nec ꝟbis nec adq̃uit cũ pdixit se traditur ab eo ob ꝺ vt sciudas recogñceret. nec obseqo hũiliratꝰ cũ ei⁹ pedes lauit: nec osculo charitatis chr̃i voluit a malo conuerti vel retrahi. ppter iusto iudicio pr̃ir. z auo apl'atũ ali⁹. s. Matthias accepit. O g̃ hõ caute ab his predictis vicijs si vis saluari. Sed q̃ri pot. Cur de⁹ hoiem quẽ ꝓuerit z ad suã gratiã vocauit: randẽ excidere z pire ptmittit. Rndet vt colligit ab Alex. de ales. ij. p. sũ. q. xxij. Bona. sup. iij. di. xxiij. Petroq; aure. z Frã. maro. sup. j. dist. xxxix. z xl. Ꝑles ad id tradũt rones e quibꝰ sufficiat aliqs breui⁹ accipe. Pria rõ ẽ ex pte dei vt mãifestet ei⁹ potẽtia z sapia z iusticia z bonitas. Nã potẽtia i ꝺ claret. qz cogñcit hõ ex ꝺ quẽ nõ potat sine ꝺo velle bonũ z ad gr̃az dei puenire nec sine deo pr̃ perseverare. dicẽte saluatore Joã.xv. Sine me nihil potestis facere. Et ꝺ ex malo elicit bona vt ꝺr Aug. in enchy. Et ꝺ electi cautiores reddũt ne cadãt: sz fortiter vicijs resistãt z perseverẽt. z mali cogñcũt suo arbitrio vel dono pire. z iusticia sic z bõtas ꝺi claret cũ z malos fures z ñ tm̃ bonos velit de⁹ saluare. s. volũtate añcedẽte. z iõ eos vocat ad gr̃az q̃s tm̃ scit nõ pse ueraturos. Vñ Aug. li. xj. sup Ben̄. ꝺr. q̃ ꝺs reli

quit hoies arbitrio vt q̃q̃d culpabiliter agunt: deū de se laudabiliꝝ opantē inueniāt. a se quippe nā q̃ in eis debitū hz locum. Nec Aug. Scda rō hñt volūtatē malā: a deo aīam bonā z iustā pe/ ex pte hois: ne suppbiat: sz sp timeñ. humil' existat Hñ apl's Rbo. xj. Noli altū sape sz time. Si eñ deus naturalibꝫ ramis. i. iudeis non pepercit ne fortē nec tibi parcat. Nec ibi. Tertia ratio ex pte meriti z pmiꝫ celestis. qz pcti lapsus z iteratio in malis auget meritū in bonis fm Aug. vbi s. dū impugnant vicia nec ꝓsentiūt. z p ꝓñs maiorem gloriā ꝓseqnt. iuxta illud Eccl. xxxj. Qui potuit facere mala z nō fecit: iō stabilita sūt bona illius in dño zc. O magne deꝰ, o bone Jesu q̃ptus z misericors es erga bonos q̃ q̃ terribilis tua iu/ sticia contra obstinatos in malo. ¶ Circa se cundū p̃ncipale de substitutiõe Matthie i apo/ stolatum seu surrogatiõe. exq̃ beatus matthias ad hmilitudinē vocatos ipam cozonā quaz perdit vnus: accipiat alius: Rō questionis. qz ꝓstat q̃ apl'atus cozonā z dignitatē quā pdidit Judas accepit Matthias apl's. Et qz Petrꝰ Actuū. j. ait. O pz ipleri inqt scptura quā pdixit spūsctūs per os Dauid. s. in ps. Fiat habitatio eoꝝ desta z nō sit q̃ inhabitet in ea. Hoc dicit p̃dicendo pe nam sacerdotū mortē chri. p curatiū. Nam hieru cerdotes inefecti partim z captiuati. z sic eorum sacra est habitatio deserta. Et subdit de pena Ju/ de. p̃ditoris chri. Et episcopatū, eiꝰ accipiat alter .i. matthias. Sequit g̃ ꝓsitū. Sz in ꝓximo. Luz difficile sit videre quō vnus hō possit alteri⁹ co/ ronā accipe. qz dicēte apl'o. Unusq̃sq; ꝓpriā mer cedē accipiet fm laborē suū. j. Coz. xij. g̃ questio nis est scūs Joānes euangelista z apl'us. qui Apoc. c. xij. scribit sic. Tene qd habes ne alius acci piat cozonā tuā. Sed̃s est Augustinꝰ li. de p̃de/ stinatiõe scoꝝ. q̃ dr sic. Predestinatoꝝ ita certus est nūerus vt nec addat eis q̃q̃ nec minuat ex eis. Tene g̃ qd habes: ne aliꝰ accipiat cozonā tuā Si eñ aliꝰ nō est accepturꝰ nisi iste p̃diderit cer/ tus est nūerꝰ. aliꝰ aūt nō est accepturus nisi iste p̃diderit. s. p pctm. g̃ zc. Tertius est scūs Tho/ mas. j. p. q. xxxiij. arti. vj. in solutiõe p̃mi argumẽ ti di. sic. Cozona dr ee alicui dupl'r. Uno mō ex merito gre. Alio mō ex merito gre. Ad eñ meremur q̃dāmō nrm destinatiõe diuia. z sic nulli p̃dit cozonā suā. Alio est. z sic aliq̃s pt cozonā suam amittere per pctm mortale seqns. Aliꝰ aūt illā cozonā perditā acci/ pit inq̃ntū in locū eiꝰ surrogat. Nō eñ deꝰ p̃mit aūt aliq̃s cadere q̃n aliꝰ surrogat. Nō eñ deꝰ p̃mit Cōteret mt̃cos z innūerabiles stare faciet alios p eis. Sic eñ in locū cadentiū angeloꝝ substituti sunt hoies. z in locū gētiꝫ iudaice substituti sunt gentiles. Substituꝰ aūt in statu gre. etiā q̃ntuz ad hoc cozonā cadentis accipit q̃ de bonis q̃ alius fecit in vita etna gaudebit. i. q̃ vnusq̃sq; gau debit ō bonis tā a se q̃ ab aliis factis. Nec Tho. Et p hec soluit obiectio i ꝓriū. Quartꝰ doctor ē Nicolaꝰ de Lyra q̃ sup Apoc. iij. in postilla ōr sic pseq̃ndo lram. Ecce inqt venio cito (ad te accipiē dū) tene qd habes. i. gram tibi data vt nemo ac/ cipiat cozonā tuā. Cadentibꝫ eñ aliq̃bꝫ a iusticia in p̃ti aliꝫ eis surrogant. sicut ptz in legenda. xl. martyꝝ. qz vno ex eis cadēte clauiculariꝰ ei surro/ gat̃ fuit z eiꝰ cozonā accepit. Nec Lyr. Legit q̃pe i illoꝝ martyꝝ legenda q̃ dū in stagno cent nocte positi vt gelu ꝓstringerent z mās crura eo rū dirupent. vnꝰ ex eis pusillanimis effectꝰ refu git ad balneū. z statiꝫ resolutū reddidit spm̃. In nocte aūt ecce lumē feruēs sup eos resplenduit ve lut sol. z glacies resoluta est. Pozro custodibꝫ eoꝝ dormiētibꝫ clauiculariꝰ solꝰ vigilabat. videt q̃ tantā lucē z mirās vñ essz: respexit z vidit. xxx/ ix. cozonas sup scōs descēdentes: z cepit cogitare q̃draginta inqt sūt: vnꝰ cozona vbi est: Uñ exq̃ gefacien. custodes moꝝ p̃cepit vestimēta sua i co rū facies z exiliuit in stagnū clamās z di. Chria nꝰ sū. vñ ipm ꝓnūeratū martyꝝibꝫ vñ vnꝰ cecide rat. z fidelē cōptum cū ceteris crucifragio marty rizarunt. Et sic pz ꝓpositū. Ad idē clazꝰ est etiaz b exēplū de iude casu z bti Matthie surrogatiõe Ecce g̃ maria dei nri misericia z bonitas ad saluā dū homies. O aīa fidel' dilige deū tuū z pse/ uera i eiꝰ amore ne cozonā tuā accipiat alter. O pctoꝝ age pniam vt ꝓseq̃ris cozonā. Ex

¶ Circa tertiū de historia sufficiat p̃ exclusiõe q̃ btūs Matthias in apl'm electꝰ: officiū p̃dicatio nis vsq̃ ad mortē fidelissime ē executꝰ. qō claret ex eiꝰ legēda. ¶ Legenda.

Nimiꝝ cū apl'i inf diē ascensiōis chri z petre/ costes sil' essent in cenacl'o: videns Petrꝰ q̃ nume rus duodenarii apl'oꝝ erat minutꝰ (iuda caden te) q̃s in b numero chr̃s elegerat vt fidē trinitatis in q̃tuoꝝ mōi ptibꝫ p̃dicaret: surrexit i medio fra trū di. Uiri frēs oportet ipleri scpturā q̃ ōr. Ep̃atū eiꝰ accipiat alē. vt. s. loco Jude substituamꝰ ali/ quē q̃ testeꝫ nobiscū resurrectiõis chri. sicut ipe di xit dū ascēderet in celū. Eritis mihi testes in hie/ rusalē z in oi iudea z samaria z vsq̃ ad vltimuz terre. Sz qz testis nō dz q̃s esse nisi de his q̃ vidit z iō eligendꝰ est aliq̃s ex his viris q̃ sp nobiscuz chri miracula viderūt z eiꝰ doctrinā audierunt vsq̃ in diē q̃ assumptꝰ est in celū. Et sic ex septua gintaduobꝫ discipul' elegerūt duos tā q̃ sanctio res z notabiles i scia z factoꝝ chri expiētia. Jo/ seph q̃ vocabat Barsabas: q̃ ñ ille barnabas fu it ō q̃ legit Act. xiij. q̃ cū paulo fuit assūptꝰ i apo stolatū iz aliꝰ: vt patuit s. A. Iste Barsabas cog/ mīat ē iustꝰ p euidētia scitat̃. Alii aūt elegerūt Matthiā. Nos statuem. ig̃rabāt q̃s boꝝ essz di gnioꝝ apl'atu. Ideo q̃z implorauerūt dñm super b iditiū dicēs Tu dñe q̃ nosti cozda hominū. vt in tbemate. Et dederunt sortes eis. z cecidit sors

De sancto Matthia

sup Matthiã z annũerat⁹ est cũ apl'is. De sorte ista varie sũt opiniões doctoꝝ. Beda em̃ z Hiero. volũt q̃ i electõe ista Matthie apl'i ꝓuata lege spũsseri q̃ nõ factũr legẽ cõez: vñ ic' sortib⁹ me a lege veri discreparẽt: i q̃ sũm⁹ sacerdos sorte q̃ rebat: z q̃ vñ sunt .s. talib⁹ q̃lũ in veteri lege vñ sus creberrim⁹ erat. Sz qz vti sortib⁹ i ecclesiastĩ cis electõib⁹ ꝓhibitũ est tã. extra de sortilegũs. c. vlti. qz tal' electio ex inspiratõe spũssci fieri debz ideo peccaret nũc q̃ sortib⁹ eligerẽt ꝓlatũ spũalẽ. secus de tpali. Exemplũ. Lyra narrat sup. ij. lib. Esdre. ca. iij. q̃ cũ Perse volẽtes sibi ꝓficere re⁹ gem: magi septẽ ꝓsiliarij ꝓdixerũt q̃ ille cuius equ⁹ ꝓmo hinniret cũ i crastino ꝓuenirẽt ad ele⁹ ctõis locũ ille regnaret. Nõ ꝓtigit de eq̃ Darij. et ille regnauit. Nã tales eligunt ad tpalia dispo⁹ nẽda. ideo in electõe tali ꝓhibẽ boies vti sortib⁹: si⁹ cut z i diuisiõe rer̃ tpaliũ. puta cũ p festucas bre uiores vl' lõgiores seu p ꝓiectionem tarillor̃ ad pũcta plura vel pauciora. z er ꝓsil'ib⁹ dec'miat i⁹ ter boies cõi ꝓsensu ꝺs quã ptẽ accipiat. q̃ voca⁹ tur sors diuisoria. hoc nõ est de se ꝑtm̃. Posset tñ ibi causa mortua. scz cupiditatis vel discordie viciũ ꝓcurrere tale q̃ essz ꝑtm̃. Verũ apl'i in ele⁹ ctõe illa vtẽdo sortib⁹ nõ peccauerũt. Tũ qz tũc nõ erat ꝺ ꝓhibitũ in electõe ꝓlati. Tũ qz hoc fe⁹ cerũt familiari ꝓsilio spũssci. Nã z oratiõnẽ ꝓ⁹ miserũt. Sz ꝺ nõ est trahendũ ad seq̃ntia in ele ctione ꝓlati spũalis. vt patuit.. Nec ꝑm Lyram Sed bñs Dion. lib. eccl'iastice hierar. asserit q̃ ista sors nihil aliõ fuerit nisi quidã splẽdor z ra⁹ dius diuinus emissus sup Matthiã p quẽ ipse ostendebat in apostolatũ assumendus ℣

Dicit igit Matthias electꝰ cũ tãdẽ in Mace⁹ donĩã aduenisset fidẽ chr̃i ꝓdicañ. q̃ndã potiõez torticatã q̃ visu cũctos ꝓuabat dederunt eidem. Quã in noie chr̃i bibit z nullã lesionez incurrit. z illa potiõe excecatos pl⁹ q̃z. cc. boies man⁹ sin gulis ꝓponẽs illos oẽs illuminauit. Diabolo aũt suadẽte vt ꝓpl's infidel' illũ occideret: cũ iꝑm fu⁹ ribũde q̃rerẽt nec inuenirent: tertio die seip̃m ma nifestauit di. Ego sum. Quẽ manib⁹ post tergũ ligatis z fune in collo posito crudeliꝫ affligeñ. in carcerẽ incluserũt. vbi demones apparẽ. denti⁹ bus fremebãt in eum: sed approping̃re nõ pote⁹ rãt. Dñs aũt cũ mlto lumie aduenies iꝑm ꝺ era leuauit: vincula soluit: z dulciꝫ ꝓfortãs ostiũ ape ruit. Qui egressus ꝟbũ dñi ꝓdicauit. Dũ autem q̃dã obstinati p̃sisterẽt: dixit eis. Denuncio vob q̃ viui i infernũ descẽderj. morqz era se apuit et cũctos illos deglutiuit. Relicꝺ vo ad dñm sẽ cõ uersi. ℣ Tãdẽ regressus i iudeã quã in sor⁹ tẽ ꝓdicatõis accepat: cum ibi ꝓdicatõm insisteret z multa faceret miracl'a: accusat⁹ est coram põtifi⁹ ce. Cui ille. Si tibi dantur inducie vis penitere. Ad quẽ Matthias rñdit. Absit vt a virtute quã fel' inueni p apostasiã disgrediar. Tunc adiudi⁹ catus est patibulo crucis in quo pendẽs viuus est lapidat⁹. Et dũ nec sic moreret: sed lapides in testimoniũ secuz peteret sepeliri: fecuri mor⁹ te mano percutit. vt sonãt varie legẽde. z tali mar⁹ tyrio spm̃ dño reddidit. O q̃ bte apl'e orã ꝓ nob vt ꝑdilectus tuus iesus det nobis gr̃am in pñti z gloriam in futuro Amen.

Pro sancto Matthia Sermo scõs de malo rũ chr̃istianoꝝ cuz Juda ignominia: bonoꝝ ꝙs cum Matthia felicitate.

Cecidit sors super

Matthiã z annũeratus est cu vnde⁹ cim apl'is Act. j. ℟ In qb⁹ ꝟbis Matthias multũ cõmẽdabil' videt. qz deus se meliorem z sanctiorez demonstrat eum quẽ mi⁹ racl'ose eligit ad aliquã ꝓlationẽ eccl'iasticã. Sic aũt fuisse miracl'ose electũ matthiã ad apostola⁹ tũ testat Dion. li. de eccle. hierar. de ista sorte lo⁹ quẽs z dicẽs sic. De diuina sorte q̃ sup Matthi⁹ am diuinit⁹ cecidit. alij q̃dẽ alis dixerũt non rõ gioseꝫ sẽ arbitroz. meã aũt z ipe intentionẽ dicẽs Videnꝫ em̃ mihi eloq̃a sortẽ notiare thearchico chorꝺ q̃ddã donũ demonstrãs illi thearchico chorꝺ diuia electiõe susceptũ. Nec Dion. Magꝭ ergo laus est matthie z gl'ia q̃ a deo p splendorẽ mu⁹ nus emissum approbat miraculose z apostola⁹ tu dign⁹ cõmendat. Nã vt ait apl's. ij. ad Coꝛ. Nõ q̃ seip̃m cõmẽdat ille ꝓbat⁹ ẽ sz quẽ de⁹ cõme⁹ dat Lyra. s. ꝟtutib⁹ z signis. Sic fec matthiã ex aũt ꝟba themat.) Cecidit sors scz diuinit⁹ emis⁹ sus splẽdor: vt patuit sup matthiã. Juxta q̃ ver⁹ da hic tria mysteria notabim⁹ ꝓ sermone.

℣ Primũ de gr̃a vocationis. l. tã scoꝝ vt Mat⁹ thie z Joseph: q̃z Jude.

Scõm de differẽtia annũeratiõis .s. Matthie a iuda q̃ fuit malis annũerat⁹ sic matthias scis⁹ ℣ Tertiũ de excellẽtia felicitatiõis cum apostol⁹ ℟ Circa ꝑmũ ecꝫ inter scõs z malos vocanꝫ: q̃rit Utꝝ oẽs chr̃iani etiã vt Judas re⁹ probi: teneanꝫ ad gr̃arũ actionem diuinebonita⁹ ti eo q̃ sũt creati z ad gr̃az chr̃i tpal'r vocati. Que stionis bui⁹ est rõ ꝓpr reprobos ꝑm Fran. mar⁹ talis sup. j. dist. xl. z. tij. sic' alios. Scribit em̃ qz melius fuisset si natus non fuisset homo ille Mat. xxvj. qõ dictum est a saluatore de ipo iu⁹ da. Et ire. ij. Pec. ij. Melꝰ fuisset virar̃ viã no⁹ agscere illis q̃ post agnitionẽ retrorsũ conuer⁹ ab eo q̃ illis traditũ est scrõ mandato. Quare⁹ tenet gr̃as agere de tali bñficio cum. s. expedi⁹ set illi q̃ nunq̃ habuisset illud. ne habere debe⁹ ret acerbiorẽ z indicibiles penam inferni. et pos⁹ sequenti. Sed ad hec rñdetur ꝑm eundes Fran⁹ ciscum Maro. ibidem. alios q̃z doctores per⁹ veritates ex dictis eorum elicitas. ℣ Ultima ve⁹ ritas q̃ minus est malu; non esse simpliciter q̃ esse damnatum. Hoc patet per predictas auc⁹ ritates. in quibus minus malum accipitur

spectu maiorꝭ mali ꝓ bono vl' meliori vt sit sen/ sus. Bonū illi erat si natus nō fuisset. i. minus malū erat. Et illō. Melꝰ erat vtā vitatis ꝛc. id est minꝰ malū ꝛc. vt exponit etiā Lyra. Iné duo malū. Melꝰ est eligendū. v. li. etiē. Si dicas. melꝰ est esse aliq̄d q̄s nihil. vñ ꝛ damnati mag⁹ volūt eē sic q̄s nō eē. Nō esse eīm ꝓuat rorū eē creatū: sz esse dānatū nō ꝓuat. Sicut g̃ nō eē vel ānihilari nō bz rōnē entis: ita nec bonitatis: cū ens ꝛ bonū ꝙuertāt. vj. metaꝓb. ꝛ ꝓ ꝙns nec rōnē eligibilitatis. O ia eīm esse appetūt ꝛ illius cā agūt q̄cq̄d agūt ꝛm naturā. ij. de aia. Rñdet q̄ quis q̄dā direrint q̄ dānati nō ꝓnt velle nō eē. q: b nō est appetibile: vt patuit in obiectione nihilominꝰ cū doctor subtil' quē sequit ꝛ Fran. maro. Itē Richb. de media villa ꝛ Bonauē. sup iij. di. ij. dicūt q̄ dānati vellēt nō eē nō volūtate naturali. qm illō velle nō ꝓnt. q: esse i pena me/ lius est q̄s nihil eē: cū in nihilitate nulla vt dictū est penitꝰ sit bonitas. Volūt rñ dānati se nō esse nō eē sequit carētia pene quā ꝓ se appetūt. q: vi volūtate deliberatiua nō ꝓ se sz ꝓ accns in q̄stū ad dent q̄ ex suo eē nō ꝓnt ꝙsequ delectationē necvti litatē: nec adꝙrere aliq̄d bonū. Jōq̄ nō est mirū si tali eē vellēt carere vt malis q̄ essendo patiunt penis carerēt. minꝰ em malū ꝓligibile ē maio/ ri malo ꝛm rōnē. Et b ē qđ Job. Apoc. ix. dr. In diebꝰ illꝭ q̄rēt homines mortē ꝛ nō inuenīet. desidera būt mori ꝛ fugiet mors ab eis Et ex his ꝙcludit vitas ꝓmissa: ꝛ ꝙfirmat tali rōne ꝛm Fran. ma ro. vbi s. q: pena inferni ē q̄dāmō infinitū malū. tū ex eo q̄ est i pena infinite trāsgressiōis. s. mor/ talis culpe ꝛ bonū infinitū. s. deū cōmisse ꝛ ab eo segatiuū. tū q: est infinito tpe a ꝛte post dura nitū. tū q: infinite bītudinis vtputa durātis in ꝓpetuū i celo secluſiuū q̄ sunt mala indicibilia Q̄s ānihilari minꝰ eēt malū saltē ꝓ accns rōne boꝝ. Ad idē facit etiā scā vitas. g̃ ꝛc. A Se eiida vitas ē q̄ melꝰ essz infernalē penā: sine tñ ꝓcō ꝛ etiā sui ānihilationē eligere q̄s mortalit peccare vel i ꝓcō manere. Nā b iustꝰ magis dz eligere. Un Aug. li. sil'citudinū ait. Si b inq̄t pec cati pudoꝛe ꝛ illic inferni cernerē horroꝛe: ꝛ vni uersi. Un si talis hō esset bonꝰ g̃as ageret deo demergerē ārecq̄s ꝓtin cōmitterē. malle eīm pu/ rus a ꝓcō gehēnā ītrare q̄s ꝓcī sordē pollutus regna celoꝝ tenere. Nec ille. Pe b aūt Alcrā. de alea ōt q̄ ꝙsiderata pena iferni vt sustinēda nō meritō culpe ꝓligēda est q̄s ꝓcī ꝓpetratio. De/ nitq̄s Alco. de Ly. sup Mat. xxvj. in postilla, dic q̄ quis eē dānatū ifernaliꝭ penis nō sit minꝰ malū rōne solꝰ pene adūcte q̄s eē simpl'r: cū eē dānatū nō ꝓuat totū esse creatū. minꝰ tñ malū est rōe culpe mortal': q̄ iseparabilit adheret dāna/ tis. ꝛ ipa nō solū ꝓuat eē creatū q̄ddā sicut pena sz etiā ꝓuat bonū ifinitū seu diuinū. ꝓpt q̄ esse miserꝭ miseria mortal' culpe eternal'r. b est pei/ q̄s sit nō eē simpl'r. Et sic itelligēdū est illud sal/

uatoris. Melꝰ illi erat si natꝰ nō fuisset. q: ma ius malū est peccasse iudā tradēdo christū q̄s ñ fuisse creatū. Et sic de oib⁹ reprobis qui nolūt peitere. q: ꝙtinue erūt i ꝓcō: ꝛ eternal'r i eo ꝓma nebūt in iferno. O hō ꝓcō: o aīa dura: o chri/ stiane q̄ viuis ociose: qđ cogitas: qđ agis: quo ve tēdis: cur vitā nō corrigꝭ: vt qđ ad infernū ꝓ/ peras vt miserabilissime viuas ꝛ puniarꝭ. O Tertia vitas q̄ ois hō cuiuscūq̄z ꝓditiōis etiaz si se putet reprobatū a deo iusto. ꝛ etiāsi sit vt iu das dānatꝰ in iferno tenet gras agere deo. Pri mo q̄dē ꝓpt bñficiū creatiōis. q: deꝰ nullū bo/ minē creauit ad hūc finē vt dānet: sz ad btitudi/ nē. vult eīm oēs homes saluos fieri ꝛ ad agnitōz vitatis venire. j. ad Thim. ij. s. volūtate antece/ dēte. Et ad id dedit naturalia adiutoria ꝛ leges sufficiēter. Nec vlli hoim faciēti qđ i se est negat gras suā: imo ꝓmisit dicēs. Ois q̄ petit accipit ꝛ q̄ q̄rit inuenit Mat. vij. Sic eīm arator iō semi nat ois grana frumēti: ꝛ circa illa oēm diligētiā adhibet ꝛ curā vt fructificēt: q̄uis sciat multa ex eis depīre nec fructificare. sic ꝛc. Secōo ꝓpt be/ neficiū dignificatiōis. q: te fecit deꝰ iter ois aīal dignissimū. s. homez rōnis capacē: vt ꝑ sis piscibꝰ marꝭ ꝛ volatilibꝰ celi ꝛ bestijs terre: Ben. i. Et si peras: q̄re fecit mihi deꝰ istā gras vt crearet me hoiem cū sciuit me dānādū. Rñdet Frā. ma ro. vbi s. q: bñficiū creatiōis nō ē nec tēdit in de trimētū hois vl' rei create: sz ꝓ accns venit dāna tio. ipa etiā hois volūtate mala. Sicut si rex da ret alicui aliq̄ fortaliciū ꝛ a casu seqret eꝰ ꝓdi/ pitiū: regratiādū eēt regi. Sz di. si rex ꝑsciuisset illō ꝓpitiū sic deꝰ ꝑsciuit iude casum cur eēt re gratiādū. Rñdet ibidē Frā. maro. q: iō q: cū b ꝛ in b ꝑsciuit bonū vniuersi ꝛ decorem iusticie ꝛ bonū totꝰ ꝓferēdū est bono ꝓprio. Sicut g̃ bo na reputat manꝰ q̄ se exponit ꝓ ꝙseruādo capi/ te: q: ipa destructio capitis esset destructio totꝰ corꝓis. ita bonū est q̄ bō qui ē sciuit deꝰ pericuz creatꝰ est ad decorē sue iusticie ꝛ bonū totꝰ vni

tū q: ipe est obiectū diuine iusticie. tū etiā q: ha buit a deo bonū esse q̄s sua malicia ꝓdidit. Un Aug. li. de libe. arbi. ōt. Considera quātū bonū est esse q̄s ꝛ beati ꝛ miseri volūt. Et. xj. li. de ciui. dei. c. xxvij. Quid aīalia ois ꝛ irrōnabilia a dra conibꝰ vsq̄z ad exiguos ꝛmiculos. nōne se esse velle atq̄z ob b interitū fugere oibꝰ q̄bꝰ ꝓnt mo/ tibus indicāt: Nec ille. Si adhuc dicas. q̄go b oino nō possum velle vt sim eternal'r ꝓnit⁹ ꝛ dānādꝰ eterno igni: Rñdeo q̄ imo noli b sz ve lis te esse saluādū. Et audi Aug. di. sup Jo. Si nō traheꝭ. i. times te nō trahi a deo ora vt tra/ haris. si nō es ꝓdestinatꝰ fac vt ꝓdestineꝭ. q̄ eīm creauit te sine te: nō iustificabit te sine te. Nec il/ le. Declina g̃ a malo ꝛ age pniaz: appropinq̄bit eīm regnū celoꝝ. F Termo ois hō dz deo reg/ tiari. ꝓpt bñficiū ꝓpuatiōis. Augꝰ. Ore tue tri/

huo.s.o de⁹:q̄ in multis cadere ꝛ mlta pcā fe/
asse potuissem q̄ tñ nō feci.eo q̄ tu p̄ fuasti me.
qz nimiz tāto maioz seqrēr pena. Quarto ꝓpē
bñficiū gnificatōis.s.in fide chīi.ad quod vocati
sūt ꝛ tenent chīiani oēs.qz gr̄a est excellētissimū
donū dei ſm Aug. Ecce o chīiane spectaculum
grāde.nā vide q̄ erq̄ post vocatiōez iudas fact⁹
est ingt⁹.ꝛ post pctōz suoz remissionē gui⁹ re/
cidiuauit.tō tāde despat⁹ pijt. Matthias autē
erq̄ in vocatōis gr̄a pmānsit vsq; ad mortē ad be
atitudinē celestē puenit. O chīiane elige q̄ quez
boz imitari studeas.ego tibi vt fratri cōsulo vt
vitā sanctā matthie seqris:ne cuz iuda pereas.
alioq̄n bonū tibi erat si nat⁹ nō fuisses. ¶

Circa secūdū de differētia ānumeratōis eo q̄
sic in themate dr Matthias ānūerat⁹ scis.ita
ecōtrario iudas ānumeratus erūt reprobis ꝛ
malis. Accipiam⁹ p̄ cōclusiōe isti⁹ ptis q̄ omis
mal⁹ chīstian⁹ tanq; alter iudas reputat⁹ ma
xima ignominia extat deformat⁹. Uñ oēs tales
debēt penitere. Declarat.

Prima em̄ est ignominia apostatatōis.
Secūda est ignominia abnegatiōis.
Tertia est proditiōis.
Quarta est derisionis.
Quinta maledictionis.
Sexta damnificatiōis.
Septima eterne damnationis.

Primo qz mali chīiani tāq; alter iudas deforma
ti sunt ignominia apostatatiōis.qz iudas repu
tat⁹ est apostata a fide.ꝛ isti sil'r si nō cordis cre
dulitate saltē ope. Querit nāq;.qd ē apostasia:
Rñdet ſm Aler.de ales.ij.pte summe:tract.de
apostasia.q̄ est temerari⁹ a statu fidei ꝛ obedie
tie eccl'iastice vl' religiōis.s.chīiane recessus. Et
qb⁹ ꝓbis colligit q̄ triplex est apostasia.vt etiā
notat glo.j.c.de apost. In ꝓma sūt oēs heretici
ꝛ q̄cūq; recedūt a fide.vt Iulian⁹ ꝛ alij mlti.tales
iudas. In scōa oēs chīiani q̄ nolūt obedire su/
is ꝓlatis eccl'iasticis.vij.q.j.sciendū.ꝛ precipue
iobedientes pape. Sic ꝛ oēs q̄ recedūt de ordie
suo vl' religiōe quā pfessi sūt. De qb⁹ loq̄t Aug.
xlvij.dis.c.q̄cūlibet.di.sic. Fateor coram dño deo
q̄ est test⁹ mihi sup aiam meā.qm̄ sic difficile sū
erp⁹ meliores q̄z q̄ in monasterio pfecerūt.ita
nō sū deteriores erp⁹ q̄z q̄ i mōasterio defecerē
Hec Aug.ad Uincē.donatistā ibi. In tertia sē
large oēs q̄ nō verēt deū pdere p pctm̄.s.mortale
Iurta illō Eze.ij. Mitto ego te ad filios isr'l ad
gētes apostatrices q̄ recesserūt a me. Hec frater
Ange.de claua. Uñ claret q̄ sicut iude ign̄minio
sum ē apostatasse a scta fide ꝛ religiōe discipulo
rū chīi.ꝛ sic monachis a sua pfessiōe(oēs em̄ ta
les sunt excōicati ꝛ infames p̄ oib⁹ infamib⁹.vj.q.
j.infames)sic ꝛ chīiano recedēti a pfessione quā
fecit in baptismo. Unc.puer.vj. Dō apostata
vir inutilis.ꝛ infra. Huic exēplo veniet pditio
ꝛ subito ꝓcreet. Scōa est ignominia abnega/
tiōis. Pal⁹ em̄ chīian⁹ tāq; alter iudas negat
chīm deū suū saltem facto.vt de talib⁹ dr apl's
ad Titū.j. Cōfitent̄ se nosse deū.fact̄ aūt negāt
cū sint abominati ꝛ incredibiles ꝛ ad oē opus
bonū reprobi. Aug. Quisq̄s fact̄ negat chīstū
ātichrist⁹ est. Tertia ignominia ꝑditionis.qz
oīs mal⁹ chīian⁹ tāq; alter iudas reputat̄ pdi/
tor chīi.cū domū chīi.i.cor suuz tradit diabolo
p pctm̄ q̄ chīs inde expellit̄.ꝛ i seipo chīm cruci
figit. Heb.vj. Rursum crucifigētes chīm vat̄ bis
Deniq; tal' tāq; alē iudas expēsis chīi vat̄ bis
a chīo victū ꝛ amictū ꝛ oē bonū.q̄ nō ab⁹ ?tu
melia nō refrenat̄. Uñ de talib⁹ dicere pt chīus
illud psal. Qui edebat panes meos magnifica/
uit sup me supplātationē. D Quarta igno
minia derisiōis.qz mal⁹ chīian⁹ tāq; alē iudas
merito vituperat̄ ꝛ deridet̄ ab oīb⁹ tāq; mōstr⁹ ri/
diculosū.qz talis est ptim chīian⁹ ptim pagan⁹
ꝛ ptim brutū ꝛ ptim diabolus ꝛ peior diabolo
nā os ꝛ linguā habet chīianā cū chīm dicat deū
suū.caput ꝛ cor habet diabolicuz p pctī affectū
ꝛ delectationē. Uñ Greg.ome.x.dr sic. Cerne inq;
quoz oīm diabol⁹ caput est.ꝛ but⁹ capitis mēb
bra sunt oēs iniq. Itē man⁹ ꝛ opa habet pagan⁹
nica q̄b⁹ ipugnat chīm p vicia.mēbra alia hab⁹
brutalia. vñ Bern̄.sup Can̄.sermone.xxvj. Qui
nō videt tibi ipis bestijs beſtialioz ee hō roe vij
gens ꝛ rōe nō vtēs. Deniq; facie ꝛ imagine sunt
peiores ꝛ horribiles sup̄ demōes. vñ Aug.sup
Jaco.ij. Utinā fides maloz chīanoz. eēt sic fi/
des demonū q̄ credūt ꝛ ?tremiscunt.isti autē nec
credāt nō ?tremiscūt.peioz vtiq; ē eoz fides fide
demonū.qm̄ ꝓbis credūt fact⁹ aūt negāt. Dunc
Anſ.i oīb⁹ dr sic. O dñe tu ipsissimi mihi amas
bilē imaginē tuā ꝛ ego supimpssi odibilē imagi
nē. Heu heu.cui⁹ cui⁹.miser ꝛ demēs hom̄cio
imaginē impssisti sup imaginē dei nisi vtiq; dis
boli. O cur non odi ei⁹ imaginē cui⁹ sic horreo
nomē. Et infra. Si me ?sidero terret me facies
mea.si nō ?sidero fallit me dānatio mea.si mens
deo horror est itolerabil':si nō video mors ē im
euitabil'. Nimis infelix q̄ sibi ipi ē horribil' inficia
tor cui mors eterna erit sensibil'. Hec Anſ.

Quinta ign̄minia maledictiōis.qz sic iude pdi
xit dñs ve maledictiōis eēne Mat.xxvj. Ue illi
p quē tradar ego.ita ꝛ mal' chīianis dicet iudi
cio. Itē maledicti i ignē eternū ꝛc. Uñ ꝛ Eccli.xli.
Ue vob viri ipi q̄ dereliq̄stis legē altissimi. ecce
nati fuerit⁹ i maledictiōe nascemi. ecce mozimi
eritis i maledictōe erit ps via. Sexta ign̄minia
dānificatiōis.qz tāq; alter iudas oēs gr̄am ꝛ oē
meritū ac oē bonū pdit mal⁹ chīstian⁹ q̄ aliq̄s
adq̄sierat.qz p pctm̄ oia mortificant. Et sic eis
qō bonis pficit isti nocet.vt pz de eucharistie sa
ceptōe ꝛ alioz sacroz. Qui ei i digne mānducat
rit re⁹ erit corpis ꝛ sāguis chīi tāq; iudas.vt pz
p apl'z.j.Cor.xj. Septia ign̄minia dānatōis.qz
sic iudas sue dānatōis mānifestū idicū oīb⁹ ꝛc

desperat⁹ seipm laqo suspēdit z crepuit medius. diffusaq; sūt oīa viscera ei⁹ qbꝫ ꝓcepat iniqtatē. Ita mal⁹ christian⁹ manifeste secū portat idiciū dānatois nisi ad pniaz ꝙuertat. qz ipa sua fides catholica tenet ꝙ q mala egerūt ibūt i ignē eternū. Ar deniq; Bern. ōt ꝙ ad cumulū dānatois ea nō opamur. O ḡ petoz ꝙuertere ad pniam. ecce christ⁹ ipe q iudā reuocabat verbo genuflecti one z osculo: z te vocare nō cessat. R

Circa tertiū de excellētia felicitatois quā habuit matthias i annūeratōe cū scissimis aplis cui qbꝫ ptcipabūt vere christiani accipiam⁹ ꝓ conclusiōe isti⁹ ptis dictū Dieroñ. ad Rusticū monachū de superādis mūdi illecebris. vbi ōt sic. Nihil est christiano bono felicius: cui promittunt regna celoz. Declarat. Nā vt ex scripturis colligit bon⁹ christian⁹ cū matthia z alīs aplis ac beat⁹ cōptcipabit septē ꝑcipuis modis z oīdinib⁹ varias felicitates vel beatitudines.

Primo in hoc seculo.
Secundo in mortis termino.
Tertio post mortem in purgatorio.
Quarto in iudicio.
Quinto in celo.
Sexto in ipo christo.
Septimo in trino deo.

Primo in ē scō bon⁹ christian⁹ cū scis felicitatur beatitudine vie. ps. Beati oēs q timēt dñm q ābulāt vijs ꝛc. Und chrs dñs Mat. v. enūerauit octo beatitudines qbꝫ z apl'os z oēs fideles cōprehēdit Sic em apl'i sic z isti oēs sūt fuit christi. Scdo in termino. s. mortis. Apoc. xiiij. Beati mortui q in dño moriunt. ḡ ꝛc. Tertio post mortē. s. i purgatorio vbi suffragia scōz bēbūt qz beati orāt ꝓ liberatōe aiaz i purgatorio existēciū tā q̄z ꝓ suis ꝓximis. vt volūt doc. sup. iiij. Jō. Ecci. xxiiij. Ti meris deū bra ē aīa ei⁹. s. erīā post q̄z fuerit a corpore separata. qz i purgatorio ē certificata de eterna de q̄ beatitudine magnū. vij. ps. Beat⁹ ꝙ scit iubilatoz. Sz beu qz ꝓ aīab⁹ reprob⁹ nullus ibi orat nec aliquā ꝓlatoz hūt. Quarto i iudicio vbi oēs boni cū aplis sctis bēdicunt et ad celū euocāt. Mat. xxv. Uenite bēdicti ꝓris mei ꝓcipite ꝛc. Quito i celo vbi cū aplis sctis bēficabunt z deū laudabūt i eternū. ps. Beati q habitat i domo tua dñe i scla sec. ꝛc. Sexto in chro. qz sic aplos vocauit chrs frēs suos: sic z oēs fideles christianos. Heb. ij. Nō ꝓfundit cos vocare frēs z ꝓ ꝓnis filios gliose ꝙginis marie spuales. vñ Rho. viij. ōt aplis ꝙ oēs sūt beredes dei coheredes ār chri. Septio i trino deo quē cū aplis atq; omib⁹ bris videbūt facie ad faciē Jo. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū patrez quē misi. Iesū O itaq; bō christiane? si dera te si mal⁹ es ptimesce qz cū iuda debes ptire eterne igne nisi vel penitere Si bon⁹ es gaude z ꝛseuerare stude vt cū matthia alīsq; aplis valeas ꝛregnare celesti felicitate Quā ꝓstet chris stus Amen

Pro sancto Matthia Sermo. iij. de ipi⁹ iude mali electōe z bri matthie apli cōmēdatōe.

Placuit domīo vt me eligeret. j. Paral. xxviij. Sic ait Aug. i ench. Supna ciuitas hierlm ciuitas dei mr nra nulla ciuiū suoz numerositate fraudari dz. Et ꝓpea cū nūer⁹ apl'orū duodenar⁹ q ad supnā illā ciuitatē erat vocat⁹ fuisset (excidēte iuda) iminut⁹: voluit de⁹ i ei⁹ locū substitui alterū. s. matthiā. q deo intrātū placuit vt ipz fore dignū apostolatu mira q̄dā sorte diuinit⁹ illustrādo splēdore emisso demōstraverit: sm Diony. li. de eccliastica hierar. z iō ipe beat⁹ matthias potuit optime dicere de se vba ꝓmissa q ad litterā dixit Dauid dicēs. Placuit dño vt me eligeret. In qbꝫ vbis tria mysteria in hoc sermone ꝓtēplari libeat.

Primū dz diuie acceptatōis. quia dz. placuit
Scōm dz apl'ice electōis. cū dz. vt eli⁹ dño. gereret. s. in apostolū.
Tertiū dz pdigne cōmēdatōis. cū dz. me. hoc est matthiā q cōmēdat in scriptura. vt patebit.

Circa ꝓmū de acceptatōe diuina accipe ꝓ conclusiōe tertū Hregorij pape. xl. di. c. nō loca. ad idē de pben. c. venerabilis. dicēs sic. Nō locavl' ordines creatoz nro nos primos facūt: sz nos aut merita bona ꝙūgūt aut mala disūgūt. hec ibi. Istud clare ondit chrs dñs in his trib⁹. s. iuda: ioseph z matthia discipul'. Nā q̄uis iudas ordie apl'ico fuerit chro primo z spēalib⁹ dignitatib⁹ ꝙūct⁹ z inr oēs magnificat⁹ tripl'r. Prio qz de mūdo elect⁹ est in discipulū. Scdo qz de discipulo elect⁹ est in apl'm. Tertio qz de apl'o in ꝓcuratorē z tot⁹ illius congregatōis christi dispēsatorē. Et tū qz mal⁹ fuit: ei⁹ demerita ipm a chro disūxerūt z sepauerūt ad dānatioz. Jtē ioseph ꝙsanguine⁹ chri fuit. qz fili⁹ alphei: z sctus ac iust⁹ cognoiat⁹ ex euidēcia sctitatis: vt expo. Aym. z tū rōe ꝙsanguitat⁹ chri nō ē acceptat⁹ ad apostolatū: q̄uis eēt sctus. sz matthias qui sanctioz merit⁹ z dignioz ex b iudicari valet. qz pre illo ē elect⁹ a deo i apl'atū. ipa ei⁹ merita ꝓmū deo illū fecerūt. Juxta ꝓmissa aūt de iuda q̄stio vtilis b occurrit. vtz ꝓ tpe electōis iudas fuerit deo grat⁹ z accept⁹ sic apostoli z matthias: sz postea fuerit depuat⁹: an sp a pncipio sue vocatōis fuerit mal⁹? Rō huj⁹ q̄stōis ē qz saluator dixit Joā. vj. Nōne ego vos duodecī elegi z vn⁹ ex vob diabol⁹ est. Et loquit⁹ b de iuda quē ōt electū z diabolū. Un Aug. ōt ꝙ iudas a pncipio sue electionis fuit mal⁹. elect⁹ tñ ē a domino ad apl'atū vt ꝓ ei⁹ malicia z pditione pficeret chri mysteriū: qz sicut iniq male vtunt bonis opib⁹ dei: sic z de⁹ bñ vtit malis opib⁹ hoiz Jdeoq; iudas q̄uis fuerit pessim⁹: tñ ei⁹ malo

De sancto Matthia

bene vsus est chīs. Sz ad hec rñdēdo fm Lyrā sup Joā.c.vj.tria pāpua pūcta vel vitates tres annotabim⁹:alio⁹ aliquo⁹ etiā doc.dicta īsere dō. Prima vitas q iudas ersī electus sit ad dignitatē apl'icā:nō tñ ad vitā eternā.qō claret p facti ꝛseqntiā. Et idē est de alijs malis chīanis q eligunt ad baptismi t chīanitatī gr̄am.sz nō ꝛsequunt vitā eternā,pt eo⁹ malicīā. Nā duplicē electionē legim⁹ in scpturā. Unā eternalē.de q apl's Epb.j. Elegit nos de⁹ añ ꝛstitutōez mūdi id est ab eterno. Alia⁹ tñ electōis effect⁹ est i tpe q est sctificatio gr̄e.ideo ōr.vt essem⁹ sancti.s.p gratiā in mēte t puritas in ꝛuersatiōe.ideo subdit. zimaculati i ꝛspectu ei⁹.t charitas sine q̄ cetera nō pfūt.j.Eor.xiij.ideo qz subnectit.in charitate. Alia ē electio tpalis vl' fm tpalē vocatōez:q̄ etsī ad tēp⁹ fiat ad gr̄am:n tñ sp ad gl'iam.qz non oēs q tpal'r sūt vocati eternalit sūt electi.Mat.xx Multi sunt vocati pauci vo electi.Primo mō apl'i t matthias ac oēs saluandi fuerunt electi. Sed scdo mō fuit elect⁹ inter eos Iudas Et hoc q̄re:dicem⁹.ij.ar.fmonis.Predicta Bonauē.i ser.cū Ly. D Scda vitas q iudas post vocationē suā fact⁹ est pessim⁹:q t añ electionē fuerat mal⁹.qz vt patuit de eo dixit saluator.Nōne xij.vos elegi.s.ad apl'atū.nō ad celū vt patuit.t vn⁹ ex vob.i.iudas diabol⁹ ē.s.p malicīā p quā ad ꝛsortiū trāsibit diaboli.Cū em̄ hec chīus dixit tā mal⁹ erat q̄tus ei⁹ malicia adhuc nota tūc nō fuisset apl'is sz chīo soli:q nouit hoim corda Sz sī petas.cur chīs hec dicēs nō exp̄ssit qs foret istevn⁹ inf eos tūc mal⁹.rñdet Chrys.q christus b in generali pdicere voluit ne credens suā malicīā latere sine oī timore oparet mala. Non dixit añ i speciali qs ille foret:ne ex tūc inuerecūdus fact⁹ efficeret peior.In q̄ t nos docemur p̄ximo⁹ pcā secreta discrete corrigere nec ꝓpalare. E Tertia vitas q visil'is ē opinio q iudas p sue vocatiōis pncipio fuerit iustificatus plenarie a chīo vt eēt accept⁹ deo t dign⁹ ꝓtunc vocari p apl'atu.t q postea sit auersus instictu diabolico t ꝓprio arbitrio.Hoc patet ex tribus

Primo ex ratione.

Secundo ex autoritate.

Tertio ex relatu histozie.

Primo ex rōe.nā in his q̄ trāscēdūt būanā īuestigationē:vt in pdicta q̄stiōe q̄ ē de occultis cordis būani t i ꝛsiliis q̄stiōibus:tenēdū ē illō qō ē magis ꝛsonū sacre scripture t rōi.q̄uis g̃ Aug. dicat iudā a pncipio sue electiōis fuisse malū:vt supra tactū est.tñ hoc nō tā ꝛsonat rōni t scripture.nisi forte dicat sic accipiēdū illō dictū Aug.q sez añ electionē fuerit mal⁹.t tādē post electionē iterato recidiuauit peius. Et q̄m modico tpe p mānsit in gr̄a:ideo illud modicū q̄si p nihilo reputat.ij.physi. Nimiz rato dictat q distributio bonoz respicit iustitiā cōmutatiuā.sicut habet v.ethic.vt.s.alicui plus detur de bonore quāto maior est in vtute. Et iō nō est verisīle q iudas vocat⁹ fuerit ad bonorē apl'at⁹ nisi tūc fuerit iustus. Credit g̃ q chīs ipm tūc iustificauerat vel ēet tali bonore dign⁹:sic̄ iustificauit matthēum q̄n ipm vocauit ad apl'atū:Matth.ix. Secundo b idē ptz ex auctē scpture. qz Joan.xvij.dixit chīs.Pater q̄s dedisti mihi custodiui:t nemo perijt ex eis:nisi fili⁹ pditōis.Et certū ē q loquitur b de pditiōe q̄ est p peccm̄ mortale. qz iudas tūc nō dū pierat corpaliter.videt ergo q pericit in aīa post q̄m fuit dat⁹ chīo p fidē a deo pie. Jō qz ōr Chrys.q iudas dū est vocatus ad apl'atū fuit bon⁹.qz vocatio ad talē dignitatē respicit p sentē iusticiam.Q añ postea peccauit chīm negādo.nō obstat qz apl'i ex sua vocatiōe nō fuerūt cōfirmati in bono.vt patet ex casu petri chīm negantis.t sic ptz rñsio. F Tertio historia pretdictis ꝛcordat:lz sit apocripha q̄ habet i legēda Simon t ei⁹ vxor Liborea nuncupata.q vidit somniū q filiū flagitiosum pereret:q tot⁹ genus iudaice pditiōis cā existeret.Dō viro cū gemitibus retulit.Et ecce ꝓcedēte tpe se gutā de suo marito cepit:t tādē pariēs hūc filiū.nimere ei⁹ perūt parētes t q̄d facerēt ō eo cogitare.vñ horrentes occidere filiū:nec volētes enutrire sui generis destructorē:in fiscella ipm mari exponūt, quē fluct⁹ ad insulā scarioth ꝓtulerūt.a qua ins'la Judas scariothis est appellatus. Regina aūt illi⁹ loci cū spaciarē ad litus mar' vidēs fiscellā iactari a fluctib⁹:ipam fecit extrahi.t aperiens vidit puez elegātī forme.quē secrete tenere fecit t se grauidā simulauit:q antea liberi caruerat:tādē filiū hūc pepisse mentit. Et ꝓcepit ac plebs terre letant⁹.t puez regina fecit fm magnificētiā regiam educari. Tādē eadē regina de rege pepit filiū vez. Cū aūt veriq creuissent pueri adinuicē sepi⁹ colludētes:puez regiū iudas crebri⁹ledebat t ad ploratū cogebat. Regina b molestē ferēs ꝓberabat iudā quē sciebat alienis frequēti⁹. Qui cū nō desisteret ab iniuria pueri regij: tādē res aperit t iudas inuēt⁹ t nō verus filius regis fore pandit. Quod vehemēter ercscens iudas occulte puez regiū occidit t latēter aufugit.t venēs hierusalē pilati curie militauit seipm. Et q̄n fil'ia filiab⁹ cōplacēt pilato illū ꝛgruētē suis moribꝫ cepit chaz habere.vt ipm sue curie prefecit. Quadā aūt die pilat⁹ de suo palatio quoddā pomerū aspicies pomo⁹ desiderio vehementer capitur.quod pomerium erat simonis patris iude. Illuc ergo iudas cursu citus missus insilijt t veloci⁹ poma carpere cepit. Interea pater aduenit:sed nec iudas q̄s esset pater aut q̄ patris sua fuerit sciebat:nec ille iudam agnoscebat. Unde cū iudā poma carpentē inuenisset iurgia ꝓtiose t verbera mutuo inferētes:iudas patrē in cruce lapide p cussit t occidit.t poma deferēs pilato q̄ acciderat enarrat

rauit. Jā nūt die inclinātē z nocte supueniēte oz
to qz mane Simon mortuꝰ inuenit in pomerio:
z subita morte pūēt putat. vñ pilatꝰ oēs eiꝰ fa/
cultates iude tradidit: z eiꝰ vxorē Liboream ei/
dē in cōiugē dedit. Tandē post tēpꝰ q̄dā die dū
aborea suspirasset grauit: z iudas vir eiꝰ q̄d ha
beret interrogasset: illa rñdit. Heu infelicissima
sum mulierꝫ. qz ifantulū meū marinis fluctib⁹
sūmersi z virū meū mortuū inueni z pilatꝰ mihi
dolorē supaddidit cū tibi me inuitā copulauit.
Lūq illa oia enarrasset de infantulo. z iudas q̄
sibi acciderāt recutisset inuētū est q iudas patrē
occiderit z matrē in vxorē duxerit. Pnia igit du
cius dñm iesum adijt z venīā delictoꝝ implo/
rauit. Hec in legēda. Et sic claret q iustificatus
fuerit p pniam. z sic a chō electꝰ mīsicoꝝ dissime
¶ Circa scōm principale de electiōe apl'ica q̄
in ecclia summū gradū tenet dignitatis fm Di/
onys. li. de eccl'iastica hierar. sicut z seraphin inter
hierarchias celestes: occurrit ad pūs ptractāda
ralis q̄stio. Cur chūs dei sapia inē pdignissimos
suos scōs. s. apl'os voluit eligere iudā quē pze
sciuit futuꝝ malū z pditoꝛē z ipz talib⁹ officijs
dignificare vt eēt discipulꝰ apl'ꝰ z pcuratoꝛ su⁹
Et rō q̄stiōis. qz nullꝰ debet dare alteri occasiōz
peccādi vel dānādi. vt docet Aug. xiiij. q. vj. Si
q̄ iudas iter discipulos suos efficeret peioꝛ q̄z
prius erat tāq̄ lupꝰ rapax iter oues. Sciuit eē
Et deniq̄ sciuit q̄ i officio pcuratiōis fieret fur
Primū g̃ videt mirabile: scōm mirabilꝰ: tertiū
mirabilissimū q̄ sic iudā chūs elegit z dignifica/
uit eū ex his sciuit ipi occasiōz dānatōis z ruine
imunere. Gz ad hec rñdēdo accipiam⁹ breuiter
ꝓba Aug. ad Publicolā. xxiij. q. v. c. de occiden
dos. dī. sic. Absit vt ea q̄ ꝑē bonū ac licitū facim⁹
aut habem⁹ si aliq̄d p hoc ꝓter nr̄am voluntatē
cuiq̄ mali acciderit nob imputet: alioq̄n nec fer
rāmēta domestica aut agrestia sunt hñda neq̄s
ex eis vel se vel alterꝫ interimat nec arbores plan/
cēda ne p hāc se ꝑcipiat. Et iterꝫ. aut nō deberēt
boues cornua hīe aut equꝰ vngulas aut den/
tes canes ne aliquē ferēdo occidāt. Hec Aug⁹.
Ex q̄bꝰ claret rñsio q̄ chūs ipm iudā eligēs non
fuit a sūi eiꝰ casus occasio a pte chī q̄ ipz ad sa/
lutē viā elegit. sz ipe se sua malicia pdidit. q̄uis
¶ futuꝝ chūs sciuerit i eo. voluit tñ ipm eligere
rōnabilissime nō vt caderet si vellet pseuerare in
gra. sz. ꝑē cās bonas z licitas. q̄z aliq̄s ānota/
bim⁹ breuit fm dicta Chrys. z Aug. sup Joan.
atq̄ alioꝝ. z has pleq̄mur sub triplici differen
cia. vt pater intuēti. ¶ Primo nāq̄ cur ipz
malū posuit inter discipulos bonos. Hui⁹ vna
rō est ad ostēdēdū q̄ in hoc mūdo mali sp sunt
permixti bonis. In celo em̄ sunt tm̄ boni. in infer
no tm̄ mali. in hoc mūdo sūt boni z mali. Et q̄

si malos patimur patiēter sustineam⁹. vñ Aug.
in ser. de innocētib⁹ dt. A principio mūdi semp
bonos psecutōz malox sustinuisse legim⁹. His
mal⁹ aut tō viuit vt q̄uertat aut vt bon⁹ p eum
exerceat. Hec ille. Alia rō fz Bona. i ser. q̄ chūs
oñderet q̄tū in se est oīb⁹ gr̄am velle pstare etiā
q̄tūcūq̄z malis si vellēt q̄uerti. ꝑē qđ nemo pe
rit nisi q̄ suā salutē negligit. Hū qđ culpa ē solis
illuminātis q̄ hō claudit oculos ne videat in via
cauernas z incidit. Si g̃ dñs tali ꝑditoꝛi gr̄am
dedit z elegit: q̄to magis ꝑe penitēti dabit. ¶
Scōo q̄z. cur chūs iudā dignificare voluit inter
apl'os. Hui⁹ vna rō est vt etiā ex malis hoīb⁹ z
eox factis oñdat bona elicere. qz sic ꝓphetia iple/
uit di. in ps. Qui edebat panes meos mag. tē.
Et sic mysteriū passiōis ac nr̄e redēptiōis pficat
Sic q̄z a nobis vanā fiduciā amputauit cū etiā
ex. xij. vn⁹ tāturpit cecidit vt sp ozem⁹ hūiliter ti
meñ. z di. Et ne nos inducas in tēptationē. Alia
rō fm Theophilū vt discam⁹ q̄ de⁹ nō repellit
aliquē ꝓpter futurā eiꝰ malicia sz ꝓpter pñtē ꝑtu
tē dignū habet. Itē alia ꝓterea rō ad oñdēdū q̄
reprehensibiles sunt q̄ aliquā ꝯgregationē iudi/
cant malā qñ inter eos videt vnū vel alios ma/
los. Nā Job. ij. Cū venissent filij dei vt assisterēt
coz dño affuit inter eos satha. Nō mirꝫ g̃ si ali/
qui scādalosi inē bonos reperiunt. cuz z inf. xij.
apl'os vn⁹ diabol⁹ fuit. ꝑē qđ dt Aug⁹. Nolo
inq̄t domū meā reputari meliozē schola christi.
¶ Tertio deniq̄z cur chūs iudā voluit facere p
curatoꝛē quē sciuit furē. Hui⁹ vna rō est vt ista
rēpoz alia contenēda z vilia ostēderet. Unde cū
chūs habuerit i vita ista q̄dā chara vt coꝛp⁹ suū
z sanguinē. hec charꝫ custodiēda dedit. s. ioseph
z nicodemo vt sepelirent. Quedā habuit chario
ra. s. matrē z eccl'iam. z hec charioꝛib⁹ cōmisit. scz
Joanni matrē z eccl'esiam petro. Charissimā q̄z
habuit animā quā charissimo. s. deo patri cōmē
dauit. Habuit deniq̄z pecuniā lz paucā p erpē/
sis disc pulox datā. z hāc vt ꝓpīnbilē ꝓpīnbi
li. s. iude cōmēdauit. sic z vestimēta vilia crucifi/
xoribꝰ. vñ Greg. Cōtēptibilia ꝓptēpribilib⁹ dant.
Alia rō vt dispēsatiōz rex tpaliū ꝑiculosam foze
oñderet. vñ Hieron. Uis nosse q̄ ꝑiculosus sit
amoꝛ habēdi pecuniā. p ipm em̄ iudas tradidit
saluatoꝛē. z certe qñ hoc audim⁹ doꝛrem⁹ z im
piū discipulū cōdēnam⁹. z ꝓpio nos mucrone
cōfodim⁹. O q̄nti iude iudā dānāt. Et hoc etiā
aduertere hūt q̄grauiter delinquūt z a deo pu
niunt tāq̄ alter iudas. q̄ defraudāt bona eccl'ie
z pupillox vel bona p alios legata in testamen
tis. de q̄bꝰ hī. xiij. q. ij. Hui oblatōes defunctoꝝ
aut negāt eccl'ijs aut difficulter reddūt tāq̄ egē
tiū necatoꝛes ercōicent. Et. c. sc. tales fures z sa/
crilegi dicunt. O deꝰ magne q̄z formidabil' tua
iustitia q̄ iustissim: dānas cū iuda ipios. O bo
ne iesu q̄z mirabil' tua sapia q̄ eē iudā inē apl'os
elegisti. O quāta tua pietas q̄ pcōres suscipis.

De sancto Matthia

Circa tertiū ꝑncipale de Matthie digna cō
mēdatiōe accipiam⁹ breuit ꝑ ꝯclusiōe q⁹. s. mat⁹
thias apl'atu fuit dign⁹: z ideo merito scitaꝫ di
gne elect⁹ ac loco iude commēdat⁹. Declarat ex
bis q̄ req̄runt ad talē plationē. s. apl'icā. ad quam
ꝑcipue oēs epi vocati sūt. sic z minores ꝓsbyteri
vocati ꝑ loco discipulat⁹ chri in eccl'ia. qz ōr di.
xxj. i. c. j. §. hoc discretio. q⁹ ꝑ. xij. apl'os maiores
sacerdotes. ꝫ est epi. minores in. lxxij. discipulis
sunt designati. Ad hoc itaq; plationē debitā in
singulis tria ꝑ ceteꝛ potissime req̄runt. s. etaꝫ et
moꝛ maturitas. vite scitas z scie claritas. put
hec habent extra de elec. z electi prāte. c. cū i cūctꝫ
Ab istis trib⁹ cōmēdat btūs matthias legitime
elect⁹. Primo a maturitate etatiꝫ mozūq; cū ōr
Act. j. Oportet ex bis virꝫ testē resurrectiōis fie⁹
ri. Nō em̄ fuit puer vel iuuenis sz vir. Unde aūt
etas icipit fm Jsiō. a. xxviij. āno. vñ vbi supꝛ dic.
ca. cū in cūctis. statuit q⁹ null⁹ eligat in epm nisi
q̄ iam. xxx. etatis annū exegerit. glo. i. cōpleuerit.
Inferiora etiā misteria ꝛputa decanatū: archi⁹
diaconatū z alia q̄ curā aiaꝝ hñt annexā null⁹
oīno suscipiat. sz nec parochialis eccl'ie regimen
nisi q̄ iā. xxv. annū etatiꝫ attigerit z scia z moꝛib⁹
cōmēdat⁹ existat. hec ibi. Et rō. qz iuuenes insta
biles sunt z ipetu volūtatiꝫ ferunt. Jō Prouer.
xxix. Puer. i. plat⁹ pueriliꝫ viuēs q̄ dimittit vo⁹
lūtati sue ꝯfundit matrē. i. eccl'iam. Btūs mat⁹
thias fuit vir. q̄ dign⁹. Scdo cōmendat⁹ a vite
scitate: cū ōr. Ex bis viris q̄ nobiscū ꝯgregati sē
In tā em̄ btā societate discipulo⁹ chri null⁹ po⁹
tuisset habitare pseuerāter nisi valde scūs atq;
pfect⁹. Nā ps. Cū sctō scūs eris zc. vñ Chrys.
sup Joā. ōt q⁹ q̄diu iudas fuit i collegio apl'o⁹
rū diabol⁹ nō audebat insilire in eū: qñ vo recel
sit (sicut ōr ibi. exiuit ꝛtinuo) tūc diabol⁹ in ipm
insiliuit hec ille. Scūs q̄ cōmendat⁹ fuisse mat⁹
thias iter discipulos. Et plati debēt esse sci. ij. q.
vij. cū pastoris vita in exēplū debz esse subditis.
Tertio a scientia z doctrine claritate: cū subditur
ibidē. O mi tpe q̄ itrauit z exiuit inē nos dñs ie⁹
sus zc. In q̄ notat plena noticia ꝓncipij medij
z finis de chro. s. natiuitatis vite z passionis vel
mortis ei⁹. Sic z ois plat⁹ eccl'iastic⁹ oꝛ eē scies
ne si cec⁹ ceco ducatū ꝑbeat ambo in foueam ca
dant. Mat. xv. Tenet em̄ erudire plebē de fidei
articulis vel symbolo alijsq; necarijs ad salutē.
extra de vi. z ho. cle. vt q̄sq;. Talit fecit matthias
ꝑdicādo christū. patet in legēda: ꝓseq̄re. O ergo
charissimi agam⁹ grās deo q̄ nos ꝑ apl'os z ec⁹
desie ꝑlatos erudit ad salutē. Oremusq; vt eoꝝ
ꝑcibꝫ det gratiā zc.

Pro sctō Matthia Ser. xij. de ipi⁹ ꝓuilegijs

QUicūq; elege⁹
rit dñs ipse erit sctūs. Numeri. xvj. c.
Hec ꝛba dixit Moyses ꝓphēta. Et
Scūm⁹ nēpe charissimi q⁹ nemo pōt eē sctūs si⁹
ne gra dei z vera charitate. vt docet apl's. j. Cor.
xiij. Si linguis hoim loq̄r z āgeloꝝ charitatē
aūt nō habeā fact⁹ sum velut es sonās aut cym
balū tinniēs. Et si fidē habuero itaut mō. trāsfe⁹
rā: etsi distribuero oēs facultates meas i cibos
pꝛ. etsi tradidero coꝛp⁹ meū ita vt ardeā: charis
tatē aūt ñ habuero nihil sū. Sz q̄m vt Aug. i. q.
j. m'te. ōt. Charitas ē ꝓpria vt⁹ bonoꝝ z electoꝝ
dei. Jōq; claret q⁹ soli electi dei q̄bꝫ dat donum
charitatiꝫ ꝛe sctī erūtz bti. btūs aūt matthias vera
charitatē habuit: z iō a chro ē in apl'atū electꝰ. p⁹
pter qō merito de ipo pñt dici ꝛba ꝓmissa. Quic
cūq; elegerit dñs (sic matthiā) ipe erit scūs. nā cō
numerat⁹ ē iter sctissimos apl'os. In qbꝫ ꝛbis
btūs matthias cōmēdabilis reddit tripliciter.

Pro vt dño iesu chro char⁹ z elect⁹. ibi: elegit.

Scdo vt spēali dono ꝑclar⁹. qō no (ut dixi⁹
tak dicēs. ipe. s. special'r inē alios demōstrādo.

Tertio vt celesti ꝓmio gl'iosus. ideo magnus
sanctus. Un fm hec notabim⁹ in hoc sermone
plura ipius ꝓuilegia.

Circa primū q⁹. s. matthias fuit deo char⁹
accipiam⁹ ꝑ ꝯclusiōe q⁹ matthias apl'us cōpo
bat chro iesu charus z dilect⁹ ex electionis figura
pluribꝫ. Declarat hec ꝯclusio ꝑcipue ex quatuoꝛ
oꝛ priuilegijs ipsius.

Primū ꝓuilegiū qz ē de tribu z ꝓria xpi oriūd⁹
Scōm qz e mūdo est elect⁹ a chro discipulus
Tertiū qz inter discipulos extitit sanctissimus
Quartū quia ꝑe oīmbus discipulis apl'oꝝ
laru dignissimus.

Primū itaq; ꝓuilegiū matthie est q⁹ fuit de
tribu z patria chri oriūdus. Ut em̄ ōr in lectione
Matthias fuit de tribu iuda z ciuitate bethlē
illustri. ꝓsapia oriūdus. Solēt aūt boies q̄ fuer
rigene z de eade ꝓgenie ac cōpatriote seinuicem
diligere. sic legim⁹ de andrea petro z philippo:
q⁹ bēāt spēalē adinuicē familiaritatē: eo q⁹ fue
rūt de eade cuitate. s. Bethsaida. Un z amos am
ros apl'os istī sūt ad chm ꝯuersi. sic q⁹ amos an
dree traxit petꝝ. z amoꝛ petri atq; andree mag
philippū. Joā. j. Sic z Dauid Amase. ij. Reg.
xix. ait. Nōne os meū z caro mea tu es. fuit em̄
nepos dauid. Et ad pp'm oēm de iude tribu di
xit Dauid Frēs mei vos os meū z caro mea vos
ibidē. Nō dubiū q̄ q⁹ z chīs spēialē amoꝛē ex
buit matthie tā q̄z ꝛtribuli z cōpatriote sui. ꝛ
chīs fuerit de tribu iuda z dauid genere z ꝓge
leemita. Epō. v. Nemo vnq̄ carnē suā odio hab
buit. Scōm ꝓuilegiū: qz matthias ex
mūdo elect⁹ est a chro discipul⁹. Fuit em̄ ex p⁹
lxxij. discipul'. qō erat magne gre ꝓuilegius. ipo
illi fuerūt spēales chri amici z secretarij. qbꝰ ip
ait Jo. xv. Jā ñ dicā vos ꝛuos sz amicos. qz oīa
q̄ audiui a pre meo nota feci vobis. s. secreta ec
stia. vñ Amb. li. de offi. Amic⁹ si ver⁹ ē nihil oc⁹
cultat: sz aīm suū effudit sic effudit ies mysteria
ꝑis. Nec q̄sq; detestabilioꝝ q̄ q̄ bane amicitiā

Sermo LIX

ledit.s.p pcm̃.hec ille. O q̃ ḡ felix bon⁹ christia⁹ nus.qz amic⁹ chr̃i cē meruit: vt matthias. O q̃z infelix:o q̃ detestabilis mal⁹ chr̃ian⁹ q̄ bāc amicicā chr̃i ledit aliq̃n p̄ supbiā vel auariciā:aliq̃n p̄ gulā vel luxuriā aut irā z inuidiā z q̃q; pcā. talis em̃ detestabilis ē vt iudas. De q̃ Beda super Mar.vt scribit.xj.q.iij. Abijt inq̄t iudas ad sūmos sacerdotes z pstituerūt ei pecuniā se daturos. Multi hodie scel⁹ iude q̄ deū z magr̃m suū pecunia vēdidit velut imane z nefa rū ex hoc nec tm̃ cauēt.nā cū p̄ muneribꝫ falsū testimoniū dicūt:pfecto deū pecunia vendūt qui veritatē negāt. Ipe em̃ dixit. Ego sum veritas. Cū societatē fraternitat̃ discordie peste cōmacu lāt deū.pdūt.qz de⁹ charitas ē.q̄ ḡ charitatis et veritatis iussa spernūt:deū vtiq; q̄ charitas est et veritas.pdūt.maxie cū nō ifirmitate vl'ignoran tia peccāt:sz in silitudinē iude opportunitatē q̄ rūt. Hec ibi text⁹. Ecce ōt q̄ q̄ iussa.i.p̄cepta q̄q; spernūt iude reputant. D Tertiū p̄uilegiū q̄ inf̄ oēs.lxxij.discipulos fuit matthias z reputa tur sec̄issim⁹. Qd̄ ptz ex b̄.qz apl'i ipm z ioseph uerūt dm̃ vt oñderet q̄s hoz esset.p sua scitate dignior apl'atu. Credēdū ē aūt q̄ si duos alios melior̄es vel sanctior̄es inf̄ discipulos inuenis; sent illos elegissent. De⁹ vo matthiā p̄ulit etiā ipi ioseph.ḡ tc. Et q̄ ꝓstat q̄ scitas bri matthie multiplici testimonio cōprobat. Primo q̄dē re; stimonio apl'oz.q̄ ipm cū ioseph statuer̄t eligē; tustū:q̄ dicebat barsabas:elegerūt ex oib⁹ z oza dñs vt oñderet q̄s hoz esset.p sua scitate mr̄is dei:q̄ spūsctō erat plena.z credit q̄ i electi; one matthie affuit inf̄ apl'os vocē dan̄.qz dicit ibidē q̄ erāt pseuerātes in orōe apl'i cum maria matre iesu. Tertio testimonio filij dei chr̃i iesu.q̄ ipm ex toto mūdo elegit in discipulū z tandē in apl'z. Quarto testimonio dei p̄ris atz filij sil'z spūs scti.cū ipm ab eterno p̄elegit z pdestinauit ma; nifestādū atq; splēdore de celo misso eligēdum demōstrauit.fm Dion⁹.z i die pente.in gra spi; ritusscti cū ceter⁹ confirmauit.donis q̄z oib⁹.s.lin; guaꝝ sciaꝝ miraculoꝝ cū alijs apl'is repleuit. Quartū p̄uilegiū q̄ matthias nō tm̃ p̄ alijs discipulis fuit scissim⁹:sz insup apl'atu dignissi mus. Cū em̃ apl'at⁹ culmē iūme pfectōis teneat ḡdū in eccia sup oēs alios stat⁹.sic seraphin in celo sup oēs ordines āgeloꝝ fm Dion⁹.li.de ec de.hier̄ar. Maximū ḡ p̄uilegiū fuit matthie ad illā ḡdū sūmū p̄moueri sup oēs.s.martyres:cō fessores:ꝑ gines:ꝓphetas z patriarchas. E Circa hec dicta q̄ri p̄ōt.vndevel p̄ q̄ matthias p̄meruit vt ceter⁹ discipulis z etiā ipi ioseph co; gnoato iusto p̄ scitatis sue euidētiā p̄ferretur ad apl'atū. Rñdet fm tractatoz̄es hui⁹ rei theo logos q̄ p̄cipue ex tribus.

Primo p̄ncipali⁹ ex gra p̄destinatōis diuine
Secōo ex virtute humilitatis ꝓfunde.
Tertio ex dono charitatis feruide.

Prio nāq; ex gra p̄destinatōis diuīe.vñ apl's Rho.viij. Quos p̄destinauit hos z vocauit.s.ad fidē:z q̄s vocauit hos z iustificauit.s.p gr̃az.q̄s āt iustificauit illos z magnificauit p gl'iam.hec Ly. Notādū q̄ppe est q̄ fm doc.sup.j.in p̄destinatōe dei ista tria ꝓcurrūt. Primū amor dei p; uenies.qz de⁹ vult bonū p̄destinato.amor aut̄ fundat̄ sup beniuolētia p ph̄m.ix.etb. Et io nul lū de⁹ p̄destinat nisi volēdo illi bonū gr̃e z gl'ie. Secōm ꝓcurrit electio sine merito nr̄o p̄cedens qz elegit suos añ mūdi ꝓstitutionē q̄n nullū p; cessit bois meritū. Tertio ꝓcurrit effectus subse quēs. Licz em̃ p̄destinatōis electio sit ab eterno tm̃ ei⁹ effect⁹ est in tpe.q̄ est satisfactio p gr̃am in p̄nti:z beatificatio p gloriā i futuro.qz p̄destinatio est p̄paratio gr̃e z glorie.vñ Apl's Eph̄.j.dicit Elegit nos de⁹ añ mūdi ꝓstitutionē Sz ad qd: subdit.vt essem⁹ scti z imaculati in ꝓspectu ei⁹ i charitate. Beat⁹ itaq; matthias p̄ferri ceter; meruit ex dei gra Secōo b̄ de congruo meruit ex ꝧtute hūilitatis.qz matthias paru⁹ interp̄tatur vel hūilis.a matha.s.q̄d fm Hieron̄.in inf̄pre. noīm beb.inf̄pretat̄ vno mō hūile. Und̄ qz ipse hūlior fuit: meruit exaltari.iuxta illud Luc.xiij Qui se hūiliat exaltabit̄. Et ist̄ insinuare videt ecc̄ia in b̄ q̄ singulariť iter omēs discipulos de ipo legit illō cuāgeliū. Cōfiteor tibi dñe p̄ celi z terre.qz abscōdisti hec a sapiētibꝫ z reuelasti ea puulis.i.hūilib⁹. Tertio ex dono charitat; fer uide. Nā dono charitat; dei z primi plen⁹ fuis; se z feruētior oñdi p̄ōt.tū ex ipo noīe: qz matthi as alio mō fm Hiero.vbi s.interp̄tat̄ donatio dñi. Inf̄ dona aūt dei oia p̄cellētissimū est charitas:fm q̄ ōt Aug.xv.de tri.z allegat a mgro in p̄n.dis.xvij. In diuis inq̄t donis nihil maius ē charitate. Est q̄ppe excellētissimū donū dei charitas.qd̄ solū diuidit inf̄ filios regni z filios p; ditiōis. Hec ibi. Tū q̄z ex ipo p̄dicatōis officio ad qd̄ ē assumpt⁹. Dic aūt Gre.q̄ q̄ charitatē n̄ hz p̄dicatōis officiū assumere nullaten⁹ dz. Tū deniq; ex martyrio.qz mori p amore chr̃i voluit O ḡ bō si vis a deo diligi disce cē hūilis z chari; tatē tene exēplo matthie. O pie iesu da nob ꝧtute amare sup oia vt p̄missiones tuas cū apl'is asse; q̄ Circa scm̃ mysteriū de p̄claritate (cm̃ur. donoꝝ accipe ꝓclusiōe q̄ btus matthias apo stolus donis specialib⁹ ꝓbat̄ inter ceteros discipulos p̄clar⁹. Et hoc oñdit̄ q̄ttuor p̄uilegijs donoꝝ a deo sibi datis.

Prio qz matthias fuit dono ꝧtutū decorat⁹
Secōo qz dono sciētiaꝝ p̄dotatus.
Tertio qz dono p̄dicationū fructuosus.
Quarto qz dono miraculoꝝ clarificatus.

Primo dono ꝧtutū fuit decorat⁹.qz vt de eod̄ narrat̄ in legēda cōi haberi in quadā legenda q̄ Treuer; inuenit:lasciuiā abhoꝛr̄ens pueriles an; nos moꝝ maturitate vincebat. Informabat̄ q̄z ei⁹ anim⁹ ad ꝧtutē vt eēt ad itelligentiā habilis

De sancto Matthia

ad mīficor dīā facilis: in psperꝫ nō elatꝰ: i aduersis ꝙstās ⁊ intrepidꝰ. Satagebat vt qđ iussu p̄cepat ope cōpleret: ⁊ oris doctrinā manuū opatiōe mōstraret. Quāt ꝺ sit donū magnū testat Gene. in epla. Nihil est in q̄t virtute p̄stāꝰ nihil pulcrius. Et Amb. in Hexameron ōt. Illa aia a deo pingit q̄ hz in se gram virtutū renitentē. Illa bñ picta ē in q̄ relucet diuine opationis effigies Picꝰ es o hō a deo: bonū habes artificē ⁊ picto rē: noli bonā delere picturā. Dec Amb. Sed di. vt qđ mihi necessariū est curare de virtutibꝫ. s. humilitate castitate patiētia ⁊ charitate ⁊c. nonne sufficit mihi ad salutē p̄cā sola mortalia cauere Audi ps. di. Quis est hō q̄ vult vitā diligit dies videre bonos. Declina a malo ⁊ fac bonū. s. virtutis. Uñ Bern. Quātūlibet te affliges q̄tūlibet te castiges nō dabit tibi copiā sui dñs virtutū nisi fueris virtutibꝫ adornat. Hec ille. Ad id erē plū cape. videm⁹ q hō q̄tūlibet sit pulcer in se si ambulauerit nudꝰ turpis ⁊ aspectu hoīm indignus reddit. sic q̄ ornatu virtutū tāq̄ vestium caret turpis ē deo. Itē aliud. Sit rex q̄tūcunq̄ magnꝰ si ipe est vicios⁹: nūq̄d ē honore dignꝰ Audi pbm. iiij. ethi. di. q p̄rauꝰ honore nō ē dignus. qz honor est p̄miū virtutis. virtuti aūt perfecte nō fit ꝙdignꝰ honor. hec ibi. ℍ Scōdo dono sciētiaꝝ fuit matthias p̄dotatꝰ. qz vt i eadē legēda de eodē ōr. Qui iq̄t lr̄is tradit⁹ oēm in breui legꝫ ⁊ ꝓphaꝝ sciam apphēdit. Et infra. Igit matthias in lege erat doctissimꝰ: corde mūdus: ratio p̄udēs: i soluēdis q̄stiōibꝫ sacre scripture acutꝰ: in ꝙsilio ꝓuidꝰ: i ꝑmocinatiōe expeditꝰ. Hec ibi. Hoc p̄uilegiū q̄ fuerit doctissimꝰ de solo matthia legit iter. xij. apl̄os. de q̄bꝫ scribit Act. iiij. q̄ erāt idiote ⁊ illitterati. Silr is q̄z fuit paulo ⁊ nicodemo i lege p̄itis. Querit: cur chr̄s dñs eligere voluit apl̄os illr̄atos ⁊ idoctos homines. Ad id rñdet Paulꝰ apl̄s. j. Cor. i. di. sic. Uidete frēs vocatiōz vestrā. qz nō multi sapientes ſm carnē. nō multi potētes. nō ml̄ti nobiles ſz q̄ stulta sunt mūdi elegit deꝰ vt ꝙfundat sapiētes. ⁊c. Ubi Ay. ōt q apl̄s iō ōt notāter: nō ml̄ti sapiētes ſm carnē ⁊c. qz ſz aliq̄ de sapiētibꝫ litteratis ⁊ nobilibꝫ ⁊ potētibꝫ a p̄incipio credidērūt ⁊ fidē chr̄i p̄dicauerūt. sic nicodemꝰ: gamaliel. sic ⁊ iste. cū p maiori pte primi credētes fuerūt simplices ⁊ illr̄ati. ne fides ascriberet hūane industrie vl potētie. Q, aūt aliq̄ pauci fuerūt l̄rati ⁊ nobiles voluit deꝰ iō: ne fides totalit ignorātie ⁊ ruditati ascriberet. Ad idē Aug. xxij. de ciui. dei. c. lvij. ōt q hoc fuit maximū miraculū q cū apl̄i fuissent nūero pauci pauperes ⁊ rudes ⁊ oī scia destituti: diuitijs ⁊ potētia nulli: deꝰ p eos oēm sapientiā mūdi vicit ⁊ potētiā delecit ⁊ multitudinē hoīm totꝰ orbis fidei chr̄i subiugauit tali q̄ militat cōtra carnē ⁊ sanguinē. Deniq̄ ad idē accipe exēpla ſm Bonauen. diceñ. in ſmone Tota in q̄t laus in deū referꝫ dum potentissimꝰ ab infirmo expugnat. Nemo mirat si murileg⁹ vincat murē. si lupꝰ ouē. si leo bouē. ſz si fiat econuerso admiratio magna esset. Item si doctor vl pbs vincat sapiētia rusticū nō est mirabile. ſz si rusticꝰ indoctꝰ qualis fuit Petrꝰ Joānes cum apl̄is vincat sapia oēs mūdi sapiētes ꝺ miraculū ⁊ deī potētie ascribit. Hec sufficiāt: ꝺ miraculū ⁊c. ℍ Tertio dono p̄dicatiōis matthias fuit fructuosus. Legit nēpe de eo q ml̄tos sua p̄dicatiōe ad dñm q̄uertit. Quo scā etiā nāq̄ obstinatos deterrēdo q̄uertit. dū em̄ p̄dicaret i macedonia. ⁊ obstinatꝰ ppl̄s p̄sisteret: appuit diabolꝰ in specie infantꝫ ppl̄o ⁊ suasit vt matthiam occideret q̄ cultū deo⁹ euacuaret. Uñ ipm ligauerūt afflixerūt ⁊ in carcere recluserūt. Dñs aūt sibi apparēs ipm leuauit de terra ⁊ vincula solauit ⁊ dulcit ꝙfortās hostiū apuit. Qui egressus vbū dñi p̄dicauit: obstinatis q̄z dixit. Penūcio vob q viui i infernū descendetis. Moraq̄ terra se aperuit ⁊ illos degluciuit. Reliqui vo ad dñm sunt q̄uersi. Itē tāde ad iudeā venit vbi p̄dicans multos signis ⁊ p̄digijs q̄uertit. Ecce in hō p̄dicto miraculo vez⁹ oñdit deꝰ q̄dā mō a matthia apl̄o in symbolo positū articulū vltimū fidei p̄dicādū. s. carnis resurrectionē ⁊ vitā eternā. quā habebūt boni in celesti gaudio: ⁊ mali in iferna li supplicio. Mar. xxv. Ibūt hi in suppliciū eternū: iusti aūt in vitā eternā. s. in aia ⁊ corpe ꝙbus vixerūt. Quod significatū est in sūmersione corporali obstinatoꝝ ⁊ cōuersione bonoꝝ saluator. ℍ Quarto miraculoꝝ dono est clarificat⁹ in ei⁹ miracula ostensa sunt in celo: in inferno ⁊ in mūdo. In celo qz cū esset in carcere ad cū chr̄us dñs p̄sonaliter venit cū multo lumine ⁊ dulcedine ꝙfortauit vincula q̄z ei⁹ soluit ⁊ liberꝫ emisit. In iferno qz obstinatos barathro p̄cipitauit vt hec dicta sunt. Deniq̄ in mūdo isto oñdit deꝰ matthiam habere potestatē sup multa. Primo q̄dē sup hominū debilitates ⁊ mororū varietates. Legit em̄ de eo q cecos illuminabat: lepr̄osos mūdabat: demones expellebat: claudis gressū surdis auditū. ⁊ hoc q̄ maximū est vitam mortuis restituebat. Hec in legēda. Secūdo super intoxicatōnes. quia ibidē legit de eo q potione intoxicatā qua cūcti bibētes excecabant in noīe dñi bibit ⁊ nihil ei nocuit. Et insup omnes et illa potione excecatos: cū essent plus q̄ ducenti ⁊ quaginta curauit. Tertio super demones. Ita legitur q demones apparēs in eū fremebant sed appropinquare nō poterant. sed eos fugere cōpellebat. ℍ q hō qui aliq̄d tale pateris recurre ad beatū matthiā apl̄z ⁊ ei⁹ suffragia expetis. ℜ Circa tertiū de gloriositate p̄emioꝝ beatoꝝ Matthie apostoli accipiamus pro cōclusione q beatus matthias apostolus comprobat fore inter sanctos p̄mio gloriosissimꝰ. Hoc ostenditur ex quattuor p̄uilegijs. Primo qz in summā hierarchiam est sublimatus. vicz in collegiū

apl'oꝝ. Un si queras. In q̄ ordine angeloꝝ sit matthias collocatus. Respondeť ꝑm dicta Frā isti maro. q̄ in ordine supremo. s. seraphico. rō q̄ ipe annūciat⁹ est cū aplis Act. j. Sz qm̄ ꝑm Dion. supm⁹ ordo in eccl'ia ē apl'ic⁹. supremo aūt ordini in eccl'ia militāte debeť supm⁹ ordo i eccl'ia triūphāte. vt idē ōt de eccl'iastica hierar. q̄ sequiť q̄ matthias sicut t alij apl'i cū seraph sit ordinat⁹. Alia ratio. q̄ seraphin ab ardore charitatis interpt̄anť t noiant̄ ꝑm Dion. Matthias aūt adeo ardebat dei t ꝓximi charitate vt dulcissimū foret sibi. p chō t salute ꝓximoꝝ mori. Propť q̄ de eo canit eccl'ia i euāg. illō Mat. xj. Tollite iugū meū sup vos. iugū ei meū suave t onus meū leue. s. ꝑ amorē. Aug. Dia grauia t imania leuia t ꝑ nulla facit amor. q̄ tē. Scdo q̄ matthias i sua passiōe chō ē assimilat⁹. qđ est magne gl'ie. iuxta illō Eccl'i. xxiij. Gl'ia magnificat⁹ t crucifixus t ab eadē gēre iudeoꝝ. Tertio q̄ multiplicis corona gl'ie ē laureat⁹. Habet em̄ aureā diuine ꝓsidis t fruitōis cū aplis. Habet ētā aureolā ꝓ ginitat̄. q̄ de eo legiť q̄ fuerit mūd⁹ t incorrupt⁹ corde t corpe: vñ putať ꝓginalē aureolā hīe. Jtē habet aureolā ꝑdicatōis t etiā martyrij tē. Quarto q̄ fidelibꝫ patrocinia ei⁹ inuocāti bus apd deū est suffragatiu⁹. nā legiť d̄ eo: nar⁹ rateꝝ discipul⁹ in ser. q̄ miles q̄dā cū ex deuotiōe vellet aliquē apl'oꝝ eligere sibi in patronū: vt mortis est: semel bis t tertio occurrit sibi interdū ꝓcepta nomē matthie. Qui indignatus hīe potui ꝑ patrono. Post aliqđ tps cū miles visitare vellet loca sctā passiōis chīi hierusalē: nauis in mari maximis tēpestatibꝫ ipelliť adeo vt desperati boies de vita cogerenť sorte deꝑhensum ex eis in mari exponere. Sorsqꝫ cecidit sup militē. Qui cū sup nudā tabulā exposit⁹ fluctibꝫ tā ect mortē ꝓtim⁹: ecce vidit splēdidū virū ꝓciosa veste indutū diceñ. Velles ait ne tu obsequiū impēdere illi q̄ de istis periculis te liberaret. Miles ait. Quādiu vixero ꝓmitto illi deseruire. Ait ille. Ego sum matthias apl'us quē patronū hīe ꝓcēpisti: t manu extēsa ipm liberauit t in hierl'm trāsportauit. t vt ibi socios expectaret ꝓcepit. Qui ꝑ multos dies aduenientes ipm recognouerūt. t re narrata ꝑ sua liberatiōe deū laudauerūt. Ipe aūt toto tpe vite scm̄ matthie trāstato mor miraculose cessauit. Hec cū esset magna fames in Treueri. illuc corpe sci ibi. O ergo sanctissime apl'e tua patrocinia ipsi ramus ꝓpter ipm dñm iesum q̄ te chare dilexit t elegit donisqꝫ maximis ꝑdotauit t premijs celestibꝫ glorificauit. intercede ꝑ nobis vt det gratiā in ꝑnti t gl'iam in futuro. Amen.

De scō Gregorio papa thēa ꝑt accipi ad ꝓsequndū legēdā applicādo ꝑmōi cuicūqꝫ i q̄dragesima occurrēti Nā ḃ festū sp i q̄dragesima cadit i q̄ ꝑ singul' dieb⁹ extāt ꝑmōes. vt g̃ festo satisfacias poces iuxta occurrētē ꝑmonē die illo applicabis vno articl'o ō vita sci Greg. ꝑ modū q̄ seq̄ť.

Quā speciosa veteranis sapia t gl'iosus intellect⁹ Ecclesiastici. xxv. c. A Quibꝫ ꝓbis beatus Grego. cōmēdat a pulcritudie sapie ꝑ quaz aīa būana āgelicā t diuinā speciositatē ꝓcipat. q̄a Ber. sup Cañ. ser. lxxv. ōt. Un⁹ ē decor angeli t aīe. s. sapia. Quid ei hec vel' ille absq̄ sapia nisi rudis deformisq̄ materia ē Hec ille. Jtē Aug⁹. de ci. ōi li. xj. ait. Aīa ꝓcipatōe incōmutabil' sapie sapiēs fit. Nā sic de⁹ illūinat aīaz luce sapie sue sic aer illūinať luce corporea. t illa desert⁹ tenebrescit aer: sic tenebrescit aīa sapiētie luce ꝑuata. Hec ille. Sz qm̄ bt̄us Greg. fuit plen⁹ dono sapiētie diuie t intellect⁹. q̄ t fuit veteran⁹ venerabili canicie sūmi pōtificat⁹ t dignitatis. Jdcirco merito de ipo dici ꝑñt ꝓba ꝓscpta. Jtē ad idem Eccl'i. xv. Libauit illū pane vite t intellect⁹ t aq̄ sapie salutar̄ potauit illū. s. Gregoriū dñs deꝰ nr̄. Et ibidē. xxv. Quā magn⁹ q̄ inuenit sapiaz t scientiā. Jtē. xv. c. e. Impleuit eū dñs spū sapie t intellect⁹ stolā gl'ie induit eū. Nox āt q̄dlibz poterit cē thema ꝑ ꝑmōe. B Exq̄ b. Grego. speciali⁹ cōmendať de diuia vel' ꝓba sapia. Sz qđ ē ista ꝓba sapia Bern. sup Cañ. ser. j. rndit di. Nō aliō est intḡt ꝓba t ꝓsūmata sapia q̄s declinarea malo t facere bonū. Hec ille. Un t glo. sup ps. cxviij ōt. Pri⁹ corrigēda ē vita: deinde q̄rēda est sapia Nā i malivolā aiam nō introibit spūs sapie. nec habitabit in corpe subdito pcīis: vt scribiť Sapiēn. j. Et sic si vis vt mozis est de vicio aliq̄ in q̄ dragesima ꝑ tali die ꝑdicare applica articl'os duos de tali vicio. Tertiū articulū de scō Grego. q̄ ꝓbo t exēplo docuit vicia vitare: t ꝓsequi legē dā. E. Jtē si habes ꝑdicare ꝑ tali die de futuris nouissimis. puta iudicio vel' penis inferni. t sic de aliꝭ applica sic. Dicūt q̄ppe phi q̄ sapiēs ē ꝓuidere futura mala t ꝓcauer̄: vt bi i. j. metaphysice libro. Et Sene. Sapiēs oīa futura mala ꝓcogitat. Jdeoqꝫ exēplo bti Gregoriꝰ ꝓcogitem⁹ futura mala post mortē vt ꝓcaueā⁹ sapienť t sic applica vt vis. D Item si habes ꝑdicare de penitētia t ei⁹ ptib⁹. s. ↄtritione: ↄfessiōe aut satisfactione aut similib⁹. Nota q̄ vt ōt Rich. in exposit̄ōe Esa. sup illud. Omne caput lāguidū Quāto in q̄t hō pl⁹ ꝓficit ad sapiē ↄsilium: tāto amplius crescit ad culpe luctum. Quāto em̄ q̄s ↄqz meli⁹ agnoscit malū q̄ merek: tāto vehementius suis prauitatibꝫ indignať t acriozis doloris stimulo pungiť. Hec ille. Jdeoqꝫ cū bt̄o Gregorio sapienter recognoscam⁹ nos t penitētiā agamus. E Ad idē aliter nota sic. qm̄ vt Bern.

sup Lañ.ser.lj.&t. Sapia est cordis oris z opis Est cordis ī penitudie pcōz pteritoz z ptēptu mūdanoz pñtiz z desiderio futuroz pmioz. Inuenisti plane sapiam si poꝛ vite pcā defleaſ si bu⁹ seculi delectabilia quipēdas: si ea toto desiderio ꝓcupiscas. Sapia oris ē. si assit ꝓfeſ/sio ꝓprie iniq̄tatis: gr̄arūactio z vor laudis ser/moq̄ edificatiōis Sapia opis ē: si ꝓuersaꝛ ꝓti nenť: patienť: z obedienť. Nec Bern̄. Nec oino obſuauit btūs Grego. z nos obſuare debem⁹ vt sapia dei vacāt splēdeā⁹. Ūñ put placebit ap plicare poteꝛ fmōz iuxta ꝓgruētiā: z pseq̄ ī duo bus p̄mis articul⁹ vl vno. z p ordio ponere vitam btī Gregoꝛij z ei⁹ p̄ulegia. vt seq̄tur. ¶

¶ Circa articulū de sc̄itate btī Gregoꝛij Notā/dum q̄ q̄tuoꝛ p̄cipuis p̄rogatiuis sc̄itaſ ē ma gnificatus vt merito magn⁹ sc̄us Gregoꝛi⁹ sit vocatus. ab egregi⁹ z goze qđ est p̄dicere vel do cere. q̄si egregi⁹ p̄dicatoꝛ z doctoꝛ. Pria p̄ro/gatiua vtuosissime pfectiōis. q̄ magnis z mul tis vtutib⁹ fuit decoꝛatus. vt patz ex ei⁹ legen/da cōi quā Joānes diacon⁹ cōpilauit. Pio q̄/dē fulsit ptēptu mūdane vāitaſ. Gregoꝛi⁹ ci cū eēt senatoꝛia stirpe genit⁹. cui⁹ p̄ Gordian⁹: mr̄ vo siluia dicebať. Cū supmū pbie apicē ī ipa ad/olesc̄tia tetigisset: ac reꝛ z diuitiaꝛ copia plimū abūdaret cogitauit hec oia deserere z in religio/nē se trāsferre. Tādē ptē orbat⁹ ser monasteria ī sicelia pstruxit: septimū in vrbe rhoma sub ho/noze sc̄i Andree fabricauit: in q̄ relict⁹ sericis: au ro gēmisq̄ vili monastico habitu tegebať. Ubi ad tāta in breui deuenit pfectiōez vt ī ipo sue cō uersiōis initio possit ia ī nūero pfectoꝛ cōputari.

Sc̄o fulsit vtute fortitudis z austeritatis. Tāta em̄ district̄one coꝛp⁹ suū afflixit vt infirma to stomacho vir sub sistere valeret z incisiōez vi/taliū quā greci syncopi vocāt patiēs crebris an gustijs ad extrem̄ ꝓpinq̄ret. nec em̄ in infirmitate suo coꝛpi q̄rez dabat q̄n sp aut scriptitaret aut legeret aut dictaret aut oraret. Tertio fulsit vir tute miscōie z pietaſ. Cū em̄ i eodē monasterio cui iam abbas ipe p̄erat scriptitaret: angel⁹ dñi in specie naufragi sibi misereri postulauit. Cui Gregoꝛi⁹ ser argēteos dari fecit. Eadem die ite/rato redūt z totidē argēteos gregoꝛi⁹ sibi dedit Tertia vice q̄z reuersus miseri sibi ꝓportune pe tebat. Gregoꝛi⁹ q̄ cū nil dandū h̄ret ꝓter scutel/la argēteā quā mr̄ sua cū legumib⁹ mittere sole/bat z tūc in monasterio remāserat: illā sibi stati dare p̄cepit. Quā angel⁹ libenť accipiēs let⁹ abs cessit: z b se fuisse angelū dñi postmodū reuela/uit: vt infra patebit. K. Fuit etiā ꝓmpt⁹ in ope mi sericordie spūalis. q̄ cū vidisset anglos pueros pulcros rhomā allatos in foro vicz exñtes: inter rogauit vñ essent: z si chr̄iani forent. Cunq̄z di/ctū fuisset ei q̄ eēnt de brit̄annia et gēte anglos q̄ gēs paganicā erroribus tenebať iplicata. Gregoꝛ. igemuit di. Deu q̄ tāpulcras facies diabolus possideat: morq̄z ad papā accessit z cū mlta instā tia vir obtinuit vt ad illos paganos ꝓuertēdos mitteret. Postq̄z aūt iter arripuisset rhomani ō ei⁹ absentia turbati plimū dixerūt pape. Per offendisti rhomā destruxisti cū gregoꝛiū dimi/sisti. Ūñ p̄territ⁹ papa ad reuocādū ipz nūcios destinauit. Qō ille spū ꝓphetico discēs comites hortabať vt de loco q̄ tūc q̄scebāt deberēt velo/cius p̄ficisci. sz supueniētibus apl̄ic⁹ nūcijs redire cōpellit: sz plimū de hoc tristaret. Tūc papa ipz a monasterio abstraxit inuitū z diaconū cardi/nalē ordinauit. Maxima etiā būilitate ꝓter hec z elemosynaꝛ largitate alijs q̄z vtutū opib⁹ p̄e fulsit qbꝰ apō deū maxie meruit. vt infra dicetur. ¶

¶ Scōa p̄rerogatiua dignissime electiōis. q̄ ipm de⁹ elegit z miraculose oñdit fore dignu⁹ sūma dignitate papali z sic p̄sidētia tot⁹ mūdi. Illo nēpe tpe aere corrupto facta ē plaga mortā ma inguinarie pest⁹: ita vt etiā corpali visu vide renť sagitte celit⁹ emisse descēdere z q̄sq̄ ꝓcutere q̄ ꝓmo oīm Pelagiū papā extinxit z tādē i reli/quū vulg⁹ adeo desecuit vt plime dom⁹ in vrbe remansissent vacue mortuis habitatoribus. Sed q̄m eccia carere rectoꝛe nō poterat: elegerūt oēs grego. lz totis viribus renitēt̄e. Cū q̄ būdia debe/ret. z lues ꝓpm deu astaret: fmone ad ppm fec/t. z pcessionē faciēs letanias istituit: z vt oēs deū exoraret admonuit. In hac pcessione vna hora lxxx. hoies spm peste exhalarūt. Sz neq̄z cessa uit ppm admonere vt nō desisteret ab oꝛōe do nec pestē diuīa ꝓpulsaret miseratio. Finita pces/sione voluit fugere sz nequit. q̄ die noctuq̄z per tas vrbis vigiles ꝓpe eū obſuabāt. Tādē muta to habitu a q̄busdā negociatoribus obtinuit vt in q̄ dā dolio sup q̄drigā de vrbe educeret. q̄ mor ibi uā expertꝰ latibula cauernaꝛ rej̄rēs vbi tribus dieb⁹ latuit. Uerūtā dū sollicite q̄reret: ecce ma no miraculo colūna luc⁹ ꝓfulgida a celo depen/dēs sup locū q̄ latebat appuit. in q̄ colūna ange/los ascēdētes atq̄z descēdētes q̄dā rectul⁹ aspe/xit. mor q̄z ab vniuerso ꝓplo capit trahit z sum⁹ pōtifex ꝓsecrat. sz q̄m adhuc pest⁹ p̄dicta rhomā vastabat more solito ꝓcessiōz cū letanijs p ciuita tis circūitū q̄dā tpe paschali ordinauit. iq̄ imagine b. marie vḡis a b. luca depictā z vḡini simillima q̄ ē rhome añ ꝓcessiōz deferri fec. Et ecce tota ae/ris ifectio imagini cedebat acsi ei⁹ pñtia ferre n posset: z p imaginē pulsas mira acies manebat. Tūc i aere iuxta imaginē audīte sūt voces angelo/rū canētiū. Regina celi letare alla. Quē meru/isti portare alla. Resurrexit sic dixit alla. Ora p nob deū timoq̄z b. greg. qō sequit adiūxit. Ora p nob deū alla. Tūc btūs Gre. vidit supra castū Adrianū angelū dñi q̄ gladiū cruēatū deterges i vagina remittebat. Intellexitq̄z gre. q̄ illa pest⁹ cessasset z sic factū ē. vñ z castū illō castū angeli deinceps vocatum est. Et sic mansit papa a deo electus. ¶

¶ Tertia p̄rerogatiua meritorie sublimatio

Sermo LX

nis. Fuit enī maximoꝝ meritoꝝ apud deū. qđ patet ꝓmo exb̄ q infideles gentes angloꝝ suis ꝓbis z meritis ad fidē ꝙuertit ꝑ missos ꝙsdam eis ꝓdicatores. Scđo exb̄ q in sūmo pontifica ri nullo mō ꝓmitteret: z lras q ei⁹ laudes sona bāt sibi missas penit⁹ resꝑueret z talia scribi phi beret. Nec volebat q epi ipm iubēē scriberēt. sz eēlē se illis reputās di. Scio q sum z q estis. lo co enī mihi frēs est z moribꝫ prēs. Itē nolebat q matrone se ancillas ipi⁹ dicerēt. Ūñ ex hūili tate ipe ꝓm⁹ in suis epl̄is se seruū suoꝝ noiauit z alios papas sic noiari instituit. Quidā etiā ab annes abbas sanct⁹ cū occurrisset btō Grego rio pape ꝑ mediū ciuitatis trāseūti z vellet se ob reuerētiā pape i terrā corā eo ꝓsternere: beatus gregori⁹ papa festinauit z ꝓmo se corā illo i ter rā ꝓstrauit. nec inde surrexit nisi ꝓus abbas sur gerer. qđ fuit maxime būilitatis. Tertio maximo rū meritoꝝ fuisse oñ dic exb̄ q nil terrenū ama uit: sz oia q habere potuit pauperibꝫ z suis chr̄i distribuit. nā oim indigētiū noia scꝑta habebat z eis liberalit subueniebat ñ solū ꝑsonis. sz etiā longe posit⁹ monachis in mōte Sinai z hiero solymis degentibꝫ necessaria ꝓcurauit. tribusqꝫ milibꝫ ancillis dei ꝑ qtidianis stipendijs. xxx. li bras auri annualit offerebat. Ūñ cū qdā here mita deuꝫ rogasset vt sibi reuelaret cū quo eter nā mansionē in celo acceptur⁹ eēt. ꝑ eo q oia mōi reliqsset. De⁹ aūt reuelauit q cū gregorio pōti fice rhomano. At ille fortit igemuit q tātā pau ptatē sustinens gregorio cōpareť q diuitijs ab undaret. Ūñ au ꝺiuit dñm sibi dicētē. Cū in di uitijs nō possessio sz cupido culpat. cur audes pferre tuā pauptatē diuitijs gregorij q magꝫ cō foues ꝙs ille tātas diuitias qs nō amat: sz cōtē nēdo cūctꝫ largit disꝑgit. Solitari⁹ g grās egit ꝓbat ꝓmo ex multiplici reuelatōe. Reuelauit tlā fuisse multū accept⁹ deo z dño ihesu chr̄o cō ceptasset. Dū enī qtidie ad mēsam ꝑegrinos iui em se chr̄s gregorio z oñdit q ipm z ei⁹ opa ac tarent in qz man⁹ ipe aquā fūdebat. qđā die inē alios vn⁹ affuit cui⁹ manibꝫ volēs ad abluēdū aquā fūdere ꝙersus accepit vrceū: sz repēte ille ꝓ visiōz ei dixit. Leterꝫ dieby me i mēbris meis: beri aūt me in meipso suscepisti. Itē reuelauit se chr̄s i eucharistia. Matrona ei qdā dñicꝫ dieby singul⁹ panes be. gre. offerebat. cui cū p⁹ missaꝝ solēnia corp⁹ dñi daret dicēdo. Corp⁹ dñi nr̄i ie su chr̄i custo. aiaz tuā in vi. eter. illa subrisit. ꝓter qđ ꝓtinuo ille dextrā ab eius ore ꝙuertit z dñi corp⁹ sup altare deposuit. inꝛogauitqꝫ corā po pulo quā ob cām ridere ꝑsupserit. At illa. Dz in qt panē quē ꝓpꝛijs manibꝫ fecerā corp⁹ dñi ap pellabas. Tūc grego. se in oꝛōem ꝓstrauit: z sur gēs illā ptē eucharistie instar digiti carnē factaꝫ reppit. z sic matronā ad fidē r̄duxit. Orauit iterꝫ z carnē illā i panē ꝙersā vidit z eidē penitēti de dit sumēdā. Itē spūssctūs se sibi reuelauit. qz vt petr⁹ diacon⁹ testat⁹ ē. sup caput Gregorij duꝫ libꝛos suos scriberet spūmsctm in colūbe specie ipe petr⁹ freqntissime ꝑspexit. Dixerat aūt sibi Gregori⁹ q si miraculū b̄ publicaret p⁹b̄ viueꝫ re nō valeret. Et sic factū ē q dū p⁹ morte Grego rij emuli vellēt libꝛos illos cōburere. Petr⁹ dia con⁹ restitit eis testañ. q viderit spm̄sctm in co lūbe specie sup caput ei⁹ sepissime. Mox petr⁹ a doloꝛe mortis extrane⁹ spm̄ inē ꝛba vere ꝓfessi onis efflauit. Itē brā ꝛgo se sibi reuelauit i pest ꝓpulsatiōe vt sup̄ dictū ē. R Deniqꝫ angel⁹ pluries se sibi reuelauit: z ei⁹ oꝛōes bo acceptas fore dixit. Quodā enī tpe ꝑcepit cācellario q. rij pegrinos ad p̄ndiū ſuitaret. q dū sil' cū papa dis cūberent aniaduerūt inter eos esse tredecimum q vultū nūc adolescēt nūc venerāda canicie mu tādo sil'arz. Finito ꝙuiuio illū i cubiculū duxit z nomē illi⁹ req̄siuit. Qui rñdit. Cur q̄rꝫ nomē me uꝫ qđ ē mirabile. Verūtñ scito q ego sū naufra g⁹ ille cui dederas scutellā argēteā a mr̄e tibi cū legūinib⁹ missaꝫ. At b̄ ꝑ certo scito q ab illo die destiauit te dñs fieri eccie sue p̄sulē z petri apl'm successorē. Cui Greg. At quō b̄ tu nostī: rñt. Ūñ angel⁹ ei⁹ sū z me dñs misit vt te sp ōbeā ꝓtege re: z qđ petierꝫ ꝑ me apud ipm valeas ꝑpetrare. Gratiaꝝ ab eo dispuit. Itē cū missā celebraret i die pasce apō scām mariā maiorē: z par dñi ꝑ nūciaret: angel⁹ dñi alta voce rñdit Et cū spiritu tuo ℣ Scđo qꝫ m'tū accept⁹ deo cōprobať gregori⁹ fore ex ei⁹ pertiōis mirabili ipletiōe. qz ipm deū qdāmō vicit vt ꝙerꝫ dānato hoi. s. trai ano. q̄nto magꝫ g̃ ꝑt ipetrare cuicūqꝫ peccatori i mōo isto. Nimiꝝ qdā tpe dū adhuc viuebat trai anus impator rhoman⁹ z ad bellū qddā ꝓpera ret vidua qdā flebil'r illi occurrit di. Obsecro vt sanguinē filij mei innocēter pempti iudices z vi dices. Cui ille. Cū sanus fuero reuersus faciam Ad quē illa. Et si mortu⁹ fuerꝫ in ꝑlio qs mihi b̄ ꝑstabit. At ille. Qui p⁹ me ipabit. Ad quē illa. Et tibi qđ ꝓderit si alt̄ mihi fecerit iusticiā. Tūc Traian⁹ pietate mot⁹ de eā descēdit z vidue feť iusticiā. Ferť qꝫ q dū qdā filij⁹ traiani ꝑ vrbē eq tādo lasciue discurreret filiū cuiusdā vidue inē emit. Qō cū vidua lachrymabil'r traiano expo neret ille ipm filiū suū q b̄ feceratvidue loco filij sui ō fūcti tradidit z magnifice dotauit. Defūcto tādē traiano dū greg. papa ꝑ foꝝ traiani trāsirꝫ qdā vice z b⁹ iudicꝫ māsuetudinē z iusticiā fleꝛ dat⁹ fuisset: ad scī Petri basilicā ꝙenit z ibidē ꝑ ei⁹ errore infidelitatis amarissime fleuit. Et vt Damasce. narrat in qdam ſmone Gregori⁹ tūc ꝑ Traiano oratiōnem fundens audiuit vocez sibi diuinitus rñdentem taliter. ecce petitionem tuam audiui z Traiano penā eternā pepci Ferť

qz q angel⁹ ꝫ adiecerit. qz cm̄ p dānato rogasti duoꝝ tibi dab optio: aut ei ī purgatorio duob⁹ diebꝫ cruciaberꝭ: aut certe toto tpe vite tue dolo⁹ ribꝫ z ifirmitatibꝫ fatigaberꝭ: q̄ pelegit ꝫ sc̄m q̄z ī purgatorio duob⁹ diebꝫ cruciaret Ūñ factū est deiceps q sp aut febribꝫ laborauit: aut podagre molestia: aut stomachi dolore: aut alīs validis doloribꝫ mirabil⁹ cruciat⁹ ē q̄ad virit q oia pati entissime portauit. De illa āt Traiani libatōe va rie sūt opiniōes doctoꝝ. Joānes ei diacon⁹ z q⁹ dā alī dicūt q aia traiani nō ē educta ō inferno: ꝭz tm̄mō pena ignis sibi dimissa ē. z q ꝑ aia ee ī inferno vt nō sentiat cruciat⁹ p dei misēiam. pe na āt dāni ē sibi retēta vt deū ñ videat. Alīj āt di⁹ cūt q traiāi pēa q̄ ad locū vl saltē modū aliquē tormēti fuit tarata donec orāte Gregorio mutarek: sic q ei⁹ pena vsqz ad die iudicij suspēsa essz nec simpl⁹r absoluta. Denicqz alīj cōtus dicūt q Traian⁹ nō erat final⁹r in ipm infernū deputat⁹ nec snia diffinitiua dānat⁹. qz ī inferno nulla est redēptio final⁹r dānatoꝝ: ꝭz snia dānatiōis suspēsa fuit vsqz q̄ ad p̄ces Gregorij traian⁹ revocatus fuit ad vitā vbi ī fide chīi gr̄am ꝓsecut⁹ ē z tandē gl̄iam. Et sic ptz ꝓpositū. Tertio Gregori⁹ fuis se ōo acceptissim⁹ ꝓbat ex felici ꝓsūmatōe. qz dū sedissz in papatu annis. xiij. mēsibꝫ sex. z diebꝫ. x. plen⁹ bonis opibꝫ feliciť migauit a corpe in celū anno ab incarnatōe chīi. dcvj. q̄ innumer⁹ corusc at miracul⁹ sp z vbiqz: vt testat⁹ ei⁹ epitaphiū. ō q̄b⁹ p̄clareo cā breuitat⁹. O itaqz sctissime papa Gregori tu vere sapie arca: tu oī ⁊rute ꝓspicu⁹ scitarte p̄clar⁹: meritiꝭ z gr̄a plen⁹: tu acceptissim⁹ Jesu chīi seru⁹: tu p̄ab vicisti inuicibilē deū z ꝫ inferni leges veniaz impetrasti dānato. p ipi⁹ q̄ dñi Jesu amore q te sic dilexit impetra nob⁹ gr̄az z gl̄iam Amen.

De sctō Joseph fmonē vide in Stellario.

De sctō Benedicto thema cū legēda.

Benedicam tibi et magnificabo nomē tuū: eriscz benedict⁹. Gen̄. xij. c. ¶ Verba ista dixit de⁹ loquēs l⁹aliter ad Abraā z ꝓuenienter p̄t accipi tāq̄z dixerit de⁹ etiā ad sctm̄ Bñdictū: qa ei de⁹ multipliciter bñdixit: vt ptz p pl⁹ima ei⁹ miracula p q̄ z nomē ei⁹ magnificauit in scā eccl⁹ia vt merito vocatus sit Benedictus. Subditur q̄. Eriscz benedictus z re z noie. Dicit aūt Bed. vt ptz li. ozig. q bñdictio tripler ē nob⁹ necessaria viz p̄uenies adiuuās: z ꝓsūmās. Prima est misericordie q̄ puenit ꝓuersionē. Secūda ē gr̄e q̄ ad iuuat iustificationē. Tertia est gl⁹ie q̄ p̄ficit ꝓsūmationē. s. btūdis. Nisi trinā hāc bñdictionem dederit de⁹: nō p̄t terra nr̄a dare fructū salutis. Dec ille. Dis oib⁹ modis b. Bñdict⁹ fuit vere a deo bñdict⁹. Et iō merito de eo ꝛz illud p̄uer. x. Benedictio dñi sup caput iusti. Et hoc p̄ē aliud thema p eodē. Et illō Eccl. xxxij. In multi titudine electoꝝ habebit laudē: z iter bñdictos benedicet. qō p̄t esse tertiū thema. Nā ipe laud dem habet in multitudine electoꝝ. s. religiosoꝝ vtpote duꝝ z p̄ncipalis monachoꝝ: z singularis ter benedicet. Jtē illō Eccl. xliij. Cognouit cū scz de⁹ in bñdictiōib⁹ suis: z dedit illi hereditat tē. qō p̄t esse quartū thema. Erq̄ itaqz in ois p̄missis btūs bñdict⁹ cōmēdat de diuitali bene dictiōe q̄ nō est aliud q̄z ꝓdonatio misericordie gratieqz z gl⁹ie. vt patuit p ꝓba Bern̄. Jtā q̄ de nedictionē nō p̄t hō habere nisi p veram p̄niam de p̄cis z p vicioꝝ detestationē: p ꝓfectū mūdi z dei dilectionē. Idcirco applica fmonē siue de pnia siue deviciis aut ō q̄cūqz occurrit. p ratio q̄ dragesimali p̄dicādū. z tandē applica legēdā sancti bñdicti. quā describit beat⁹ Gregorius. ¶ Notādū de vita sancti bñdicti q⁹ de⁹ multi plici benedictiōe ipm magnificauit. Primo a puericia sibi gratiā miraculoꝝ p̄restādo. nā ad huc puer miraculis cepit claresc̄ere. Erat em̄ ex ꝓuincia Nursia oriund⁹ z rhome liberalib⁹ studiis tradit⁹. Sz ī ipa infantia sui l⁹as deseruit z sertū petere decreuit. Quē nutrix tenerrime dilig ges secuta ē vsqz ī q̄ndā locū q ꝛz effide. vbi ad purgandū petit mutuo a vicinis capisterū. q̄ sup mēsam incaute relictū cū corruisset in duas ptes fractū est. ꝓpter qō illa flere cepit. quā bene dict⁹ puer flentē videns ptes capisterij accepit. et oziō se dans integre solidatū capisterū inuenit z nutricē blande ꝓsolat⁹ est. Qō factū rara vene ratione habitū est vt ab incolis dictū capisterū. qō in fozib⁹ eccl⁹ie suspēderet ad videndū ab oib⁹. Tādē bñdict⁹ nutricē occulte fugies in q̄ndā lo cū deuenit. quē q̄dā monach⁹ Rhomani⁹ noie. obuiū q̄ rederet req̄siuit. Cui ille aīm apuit. z in q̄ dā specu trib⁹ ānis māsit incognit⁹ boīb⁹ fere q̄z ipi rhomano q̄ ei sedule necaria ministrabat. Sz qz ad specū illā a rhomani monasterio iter nō erat: panē in lōgissimo fune ligabat. cui inna nabulū inseruerat vt ad ei⁹ sonitū vir dei panē depositū acciper. Sz postis antiqu⁹ iuidēs la pide tacto tintinnabulū fregit. rhomanus in mo bilomin⁹ ministrare nō destitit. Post hoc cuidā ꝓsbytero refectiōz sibi parāti in pasca dñs p̄uli apparuit di. Tu tibi delicias paras: z fr⁹ me⁹ illo in loco fame cruciat. Qui ꝓtin⁹ surrexit z cō magna difficultate illū inueniens dixit. Surge comede qz hodie pasca est: abstinere te ñ ꝓuenit. ꝓ resurrectiōis solēnitate. Sicqz deū bñdicētes sumpserūt cibū. Postmodū fama ei⁹ crebuit z te de specu p̄dūxit: z cuiusdā mōasterij abbas ꝯ fect⁹ ē p̄ab⁹ fratꝝ defunct⁹. vbi cū discholos mo ribꝫ vidisset ad locū derelicte solitudinis redi Pl⁹ima ei⁹ miracula z opa p̄rāseo cā breuitat

¶ Secūdo q̄z deus bñdixit eidē filios spūal

les mltiplicādo. Nā in illa solitudie crebrescēti⁹ bus signis daruit adeo q̄ multis ad eū veniēti bus z habitū ordinis suscipiētibꝫ .xij. mōasteria inibi ꝓstruxit z iā mūdū ipleuit. er q̄bꝫ tria sur⁹ sum in rupibꝫ mōtꝭ erāt q̄ deorsum cū magno labore aquas hauriebāt. Cūq; frēs illi vir dei sepe rogarēt vt monasteria illa mutaret. quadā nocte mōtē ascēdit z diuīa⁹ orauit: tresq; petras in eodē loco p signo posuit. mane q̄z domū redi ens cū frēs. p hac eadē causa ad ipum veniſſent di. Ite z illā rupē vbi tres petras positas inue nerītis i medio cauare. Dō cū fecissent mor con cauū locū aqua de petra. pducta impleuit. Que vsq; nūc nō sufficiēter manat vt ab illo loco vsq; inferiora mōtꝭ descēdat. Ite monachus quidā iuuenis noīe Placid⁹ ad hauriēdā aquā egre diens in flumen cecidit z mor ipm vnda rapuit z trahit a terra p spaciū sagitte cursus. vir āt dei in cella ꝓsistēs hoc in spū nouit z monachū no mine Maur⁹ vocañ. q̄d acciderit indicauit: et vt pgeret ad ipm eripiēdū impauit. acceptaq; bñ dictiōe ꝓr⁹ veniēn. z p ērā se currere existimañ. sup aq̄s vsq; ad puer⁹ venit: eūq; p capillos re nēs de aq̄ extraxit. Dō vir dei nō suis meritꝭ sed obedientie deputauit mauri. ℣ Tertio bñdi ro dei iuuēs ad tāta deuenit malicia vt panē ve neno ifectū viro dei trāsmitteret. Que sanct⁹ gratāter accepit z coruo q̄ de mani bus ei⁹ panē accipe ꝓsueuerat ipm piecit di. In noie iesu chr̄i tolle hūc panem z i tali loco vbi a nullo hoīm sumi valeat. pjce. Tūc corv⁹ apto ore expassis alis circa eundē panē discurrere ce pit crocitās: acsi apte diceret z obedire se velle: z cū iussa iplere nō posse. Cui sctūs iterq; iterq; ꝓpiebat di. Leua leua eū secur⁹ atq; ipm vt di ci. pjce. Qui tādē illū tollēs z portās post tres dies redijt: z vt pri⁹ ꝓsueuerat de manu sci an onā accepit. Videns aūt florent⁹ se suo ꝓposito fraudarū cepit puellas i ortū monasteriꝭ intro ducere ludere z cantare vt sic monachos ad libi dinē illāmaret. Dō sctūs videns z lapsū discipul' friby habitatoꝝ mutauit. Cūq; florēti⁹ i solario ꝓsistēs de ꝺ gauderet q̄ sctūs recessisset repente solariū cecidit z ipz extinxit. Tūc maur⁹ post vi rū dei currēs ait. Reuertere: q̄ q̄ te pseqbar extī cuis ē. Ad qd ille vehemēt ingemuit z pniam discipulo idixit p eo q̄ de morte iimici gaudere pūpsisset. Ipe aūt ad alia migrās venit ad mō scī ioānis baptiste fabricauit z circū adiacentez plm ab idolatria puertit. Dō hostꝭ ātiqu⁹ gui ferēs ei⁹ ocul' corpalibꝫ teterrim⁹ appebat flam mas cuo mēs z di. Bñdicte bñdicte. Sz cū ille nil sibi rñderet di. Maledicte maledicte nō bñ dicte qd me pseqr̄ꝭ. Quadā aūt die dū lapidē q̄n dā in terra iacētē. p edificio leuare vellēt frēs nō valuerūt. z viroꝝ mltitudo aderat nec ab eis le uari poterat. Aduenies vir dei bñdictōem dedit z tūc maria celeritate leuat⁹ ē. Ex q̄ ꝓpēderūt q̄ diabol⁹ insidebat q̄ illū moueri nō sinebat. Cū q; frēs parietē paulo alti⁹ edificassent diabolus viro dei apparuit indicās q̄ ad frēs laborātes p gerer. q̄ ptin⁹ illuc nūciū misit di. Frēs caute agi te. qz ad vos spūs malign⁹ venit. Vix nūci⁹ ꝟba cōpleuit. z ecce pietem antiqu⁹ hostꝭ euertit z q̄n dam monachū ruina ꝓtriuit. Sz vir dei illum mortuū z laceratū ad se adduci fecit: z orōe sua ipm resuscitās operi predicto restituit. ℣ Quarto bñdixit de⁹ ei spm̄ ꝓphetie donādo vt ptz ex multꝭ ei⁹ miracul'e q̄bꝫ aliq̄ inseram⁹. Nā rer gothoꝝ Attila de eo audiens erpiri voluit vtq; vir dei ve ꝓphetie spm̄ hꝫet. z cuidā suo spa tario vestimēta ꝝgalia tribuit: eūq; cū oi appatu regio ad mōasteriū destinauit. quē scūs vēientē cō spiciēs dixit. Pone fili pone: hō q̄ portas nō est tuū. q̄ ptin⁹ expauit z i terrā cecidit veniaz petēs q̄ illudere ꝓsumpsisset. Ite vir q̄dā duos flasco nes vini p q̄ndam ad eū misit: sed ille vnū i via abscōdit z alterū detulit. Scūs aūt cū gr̄a yzacti one accipiēs vinū: admonuit illū di. Fili vide ne de illo flascōe quē abscōdisti bibas: sz inclina il lū caute z iuenies q̄d int⁹ sit. Qui ꝓfusus valde erubuit z ꝓbauit qō audierat. Cūq; flasconē iclias set ꝓtinus de eo serpens egressus est. Ite q̄dam tpe fames regiōe illa iualuit adeo vt i monaste rio bñdicti nil de tritico cēt z tm̄ q̄nq; panes fri b⁹ ad refectiōez remāsissēt. Cūq; illos ꝓtristatos cerneret di. Ut q̄d ō pāis iopia anim⁹ vr̄ tristat bodie q̄dē min⁹ ē: sz cras abūdāter habebitꝭ. Se q̄nti āt die ducēti modū farine añ fores in sacꝭ inuēti sūt. q̄s de⁹ p q̄s deferētes trāsmiserit nū q̄z appuit. vñ frēs gr̄as deo egerūt. ℣ Quinto bñdixit de⁹ secreta diuia reuelādo. Quadā ei no cte dū p fenestrā bñdict⁹ ꝓspiceret z dñm eroza ret vidit fusā lucē desup cūctas noctis tenebras effugasse. Subito āt ois mōs velut sub vno so lis radio collect⁹ añ oculos ei⁹ adduct⁹ ē. Ybiq; aiam Germāi epi Capuani ad celū deferri vidēs mālfeste postea cōperit q̄ eadē hora a corpe mi grauit. Ite alio tpe vidit aiam sororis sue in spē colūbe secreta celi penetrātez cui⁹ corp⁹ mor ad monasteriū deferri iussit z i monumēto qō sibi ꝓpauerat pōi. Sexto bñdixit ei de⁹ diē sui obi t⁹ mānifestādo. Dō z ipe Bñdict⁹ fribꝫ ōnūciauit z añ sertū diez sui exit⁹ sibi sepulcr̄ aperi iussit. q̄ mor febribꝫ corrept⁹ igr̄uescēte lāguore sexto die in oratoriū portari se fec. ibi q̄s dñicū corp⁹ susce pit. atq; inē discipl'oꝝ man⁹ sustētat⁹: erect⁹ i celū mānꝫ stetit. z inē ꝟba orōis vltimū spm̄ efflauit.

Septio bñdixit illi de⁹ cū mario lumiez igēti āgeloꝝ mltitudie ei⁹ aiaz i celū assumēdo. ipa nā q̄z die q̄ vir dei migrauit ad chr̄z duobꝫ fribꝫ vni i cel la morāti alti lōge posito eaꝺ fuelatio ē mōstra ta. Videt nāq; viā lucidā pallijs stratā: ac imē

De quinq3 martyr3ibus ordinis minorũ

ris coruscãtẽ lãpadib9 a cella benedicti vsus oriẽ tẽ ad celũ tẽdentẽ. Qui venerãdo habitu vir clar9 desup3 assistẽs: cui9 eẽt via quã cernerẽt: ait. Nec ẽ via q̃ dilect9 vir dei benedict9 celũ ascẽdit. Et sic patz. Floruit ãt circa annos dñi. dcviij. Jpm q̃ charissimi scm̃ dei veneremur. ipi9 suffragia pcemur vt interce/dat p nob ad dñm Jesũ chr̃m: cui ẽ honor z gloria in secla seculoz. Amen

De Annũciatiõe btẽ vgis Marie habes plurimos sm̃ones i Stellario vgis gliose.

Jtẽ de scis martyribz q̃nq3 fribz vicz ordis minoz. Ser. cũ legẽda b scribit. q3 suo loco nõ ẽ in script9 ex icuria. Nã debuisset stare p9 sm̃ones de Aphia dñi añ sm̃onẽ de sctõ Sebastiano: tũc cĩ occurrit festiuitas eozũdẽ. Vñ de ipis fribz martyribz seq̃tur script9 b sm̃o ad laudẽ dei.

Corona fratrum

Qsi plãtatio cedri in mõte libano. Ec cli. i. c. B Quibz vbis 2uenient de istis scis martyribz fribz ordis minoz p hac solẽnitate accepz merito i ipis deũ laudam9: sã/ctozũq3 gliam pdicam9 Nã ipi fuerũt vere corozati corona martyrũ q̃ est pcellẽtissima inf aureolas. Fuerũt etiã vere frẽs minores ordinis btĩ Frãcisci. Et deniq3 fuerũt viri pfectissime scitat3 ppf qõ merito cõpanf cedris. Nã glo. iij. Reg. v. õt sic. Cedr9 arbor iputribil. odoris tocũdi. aspect9 nitidi. serpẽtes accẽsa vigore fugãs z pmẽs q̃ pfectis 2uenirũt. q3 insuperabil patiẽna fama vtut3 eximia. pñtia bõis gr̃issima: autoritas ad 2futãdos vitat3 inimicos 2stãtissima. Nec glo. Ex q̃ itaq3 hec scitat3 z pfectiõis pconia i ipis beat3 martyribz q̃nq3 fribz ordis minoz pfulserũt Idcirco ad eoz gliam p sm̃oẽ 2uenient accipi/mus hec vba themat3 Corona fratz. s. minoz3 martyz q̃si zc. Jn qbz vbis tria mysteria notabimus sm̃ q9 de bis cõmẽdanf

Primo de corone habitudine. ibi. Corona fratrum.

Scõo de sanctimõie altitudie Quasi inqt cedri: q̃ est arbor altissima.

Tertio de gl'ie btitudine: cũ õr Plãtatio i mõte libano. qõ inf̃ptaf cãdor. z tõ fcat splẽdorem gl'ie supne. B

Circa pmũ de corona martyrũ quã bñt isti sancti fratres sic. p 2clusione vbum Greg. in home. de apl'is dicẽtis sic. Ecce electi dei carnẽ domant spm̃ roborant. demonib9 imperãt. vtutibus co/ruscant. pscientia despiciunt. ad eternam patriam currunt: atq3 ad illam p tormẽta ptingũt. Qua in re nostra segnicia repbendit cum p ineffabilis glozie corona nec paruum laborem sufferre volumus vt cõtra diabolum viriliter pugnem9. et 2tra carnalia desideria militem9. Questio ergo occurrit b. vñ est q9 nũc paucissimi nr̃m panant p chr̃o iesu martyrũ: nec curãt assequ tã excellẽtissimũ corone celest3 pmũ: cũ tñ olim scti z fideles christiani mutuo se pire festinabãt ad supplicia cũ p chr̃o sustinẽdũ. Ad hec rñdet sm̃ Orige. glo. sup Nume. xviij. c. q9 b accidit triby ex causis potissime inter cetera. Prima causa accipitur ex pte nostri. q3 tãtũ tepidi facti sum9 z tam modici in virtutibz q9 tãmagnã gratiã nõ meremur nec digni sum9 p christo pati pssecutiones Nam vt etiã Gregorius dicit in omelia de vgi/nibus: martyr mori pro domino nõ potuiss3 in corpore si prius desiderijs terrenis mortuus non fuisset in mente. Sed quoniã nondũ sum9 mortui desiderijs terrenis funditus: ergo nõ sum9 digni pati mortẽ p christo. Hinc auroz li. de int terna 2uer. õt sic. O homo vtinã dign9 esses ali qd pro iesu pati. Beat9 eĩm q̃ potest pati p chr̃o ipomet teste Matth. v. Beati inqt estis cũ maledixerint vobis homines z pssecuti vos fuerint: et dixerint oĩne malũ aduersus vos mentientes p/pter me. Gaudete z exultate qñ̃ merces vestra copiosa est in celis. Sic eĩm pssecuti sunt z pphetas q̃ fuerũt añ vos zc. C Secũda causa vel ratio est ex pte inimici. q3 diabolus scies homines q9 p martyrũ pssecrenf martimã coronã beatitu/dinis inuidẽs nõ vult nobis mouere talẽ persecutionem: vt impedimentũ p2ster nostre felicitatis ne habeam9 illud summũ bonũ q̃ ipe pat dit. Jdeo glosa super Numeri quo supza õr ti. Non meremur persecutionẽ pati pter chr̃m. Sciens eĩm diabolus per passionẽ martyrũ re/missionem peccatorũ fieri: non vult nobis per secutionem gentiũ publicã mouere. quia iuuat glozie nostre. Nec glosa: vt habetur libro origi/nalium. c. de martyrio. Sed qualiter in hoc diabolum supplantem9 ne omnino felicitate salet spiritualis martyrij caream9: edocet Gregorius omelia de martyribz dicens sic. Duo sunt martyrij genera. Unum in mente in occulto. Aliud in mente simul z actiõe. Itaq3 martyres esse possu/mus etiãsi ferro nõ trucidemur. mori quippe pssequẽte martyrũ est in aperto ope. Ferro vero 2tumelias. odiẽtẽ diligere martyrũ est in occulta cogitatiõe. Et infra. Sine ferro inquit martyres esse possumus: si patientiam in animo vere custodimus. Nec Grego. Item hoc idem edocet Bern̄. in sm̃one qui incipit Festum. dicẽs sic. Fadẽ promissio facta est pauperibus que z martyribus: vicz quia saluator dicit. Beati pauperes spũ qm̃ ipoz est regnũ celoz. Et ait. Beati q̃ pssecutionẽ patiunt propter iustitiã qm̃ ipoz est regnũ celoz. Ecce vtrisq3 regnum idem pmittit. Ratione subdit Bern̄. Quia ut inquit martyrũ genus est paupertas volũtaria. Nam quod martyrũ graui9 est q3 inter epulas esurire: inter vestes multas algere: pauperum

ꝑmi. inter diuitias q̄s desiderat nr̄ appetit? An nō merito coronabit q̄ sic legitīe certauerit? Hec ille. Sic g̃ diabolū supplātam? vt vicz felicitatē alīq̄ mō martyrij adq̄ram?. ❡ Tertia causa tatē z ifirmitatē nob ꝓcit. ꝑ suā bonitatē z mi/ sericordiā ꝓdescēdit. iuxta illō ps̄. Quō miserē filios miser? est dn̄s timētib? se. qm̄ ipse co/ gnouit figmētū nr̄m. ne tñ oino carerem? celesti glia voluit nobis de? tā q̄s pius p̄ leui? marty/ nū q̄ possum? nos ip̄i facere nob. s. carnis nr̄e mortificationē z pcōz expiatōez ꝑ verā pniam ac vicioz cautionē. vt saltē i ꝑ ꝓformemur chīo passo. ꝑ nob z ei satisfaciam?. Propēea ap̄lus hortat oēs chīianos Heb. xij. di. sic. Recogita/ te eū. s. chīm q talē sustinuit a pctōrib? aduer. se. ē. vt nō fatigemi ais ve. defi. Nōdū em̄ vsq̄ ad sanguinē restitistis aduersus pctm̄ repugnan/ tes. Et Bal. v. Spū ābulate z desideria carnis nō ꝑficietis. Qui em̄ chīi sunt carnē suā crucifi/ xerūt cū vicijs z cōcupiscētijs z̄c. Proinde z Bre go. in omel. loqnte iesu ad turbas. ait sic. Quā/ uis occasio ꝑsecutōis desit. habet tñ par nostra martyrij suū si spūali gladio carnalia desideria crudiana carnis mortificatio. Illud q̄dē marty/ rū g̃ ferro mēbra cedunt hoc roze ē imit?. Itō ꝙ diuturnitate molest?. hec ille. O g̃ chīiane accipe exēplū ab ip̄is scīs martyrib: q̄d dormi tas. cur torpes. velis nolis mori debes. ex ꝑ se/ culo exire coger̄. miserā q̄s tuā carnē ꝙmiby escā dab. cur g̃ ꝑ ea z cū ea aīaz ꝓdere vis i eēna sup/ plicia. castiga carnē. age pniam vt cū martyrib? possis gaudere i p̄ia. sic bñ tibi z aīe z corpi ꝑ/ uides. ❡ Circa scōm de altissima scitatis p/ fectiōe qua isti bī martyres fuiserūt. q̄s notat i cedri cōparatiōe. q̄ ē arbor altissima. Lassiodo. em̄ sup ps̄. xxvij. dr q̄ cedri q alibi nascunt nō oino ꝓcere sunt. in libano aūt tales inueniunt vt oēs altitudies arborū superare videant. hec ille. Ūñ accipiam? ꝑ cluſiōe q̄ istoz martyz fratz minoz scitas pfectissima ꝑ regulari voto z ob seruātia merito cōmēdat tanq̄s cedr? altissima. Declarat hec ꝓcluſio ex regule votis tribus.

Primo ex voto paupertatis.

Secūdo ex voto castitatis.

Tertio ex voto obediētie z ei? ꝙtutis.

Primo ex paupertatis voto. nā Paymo sup Lañ. ait. Cedr? inqt pulcritudine fortitudie sublimi/ tate odore oīe dec? situaz antecedit. Hec ille. Reuera sic pauptas fratz minoz ātecedit alio rum religiosoz pauptatē. Primo pulcritudine euāgelice. pfessiois. qz dr in regula. Regula z vi ta fratz minoz hec ē. scīm vicz euāgeliū dn̄i nr̄i iesu christi obseruare viuēdo in obediētia i pau pertate z in castitate. z sic est ibi pulcritudo imi/ tatiōis sīlitudis q̄s ad christū crucifixū. Dic enī Aug. q̄ chīs dn̄s vbiq̄ nob pulcer occurrit pul cer in p̄sepio z pulcer p̄cipue in ligno crucis. Ni mirū si chr̄s ꝓfixus pependisset in cruce in vno clauo tm̄: ñ tā pulcz videret. sil'r si duob? clauis adhuc minus pulcrū q̄s in trib? fuisset. Sed pē/ dens in cruce trib? clauis affixus pulcerrimus videt deuote mēti z fideli. Sic obſuātia regula ris fratz minoz in bis trib? votis p̄missis chr̄m pulcerrime imitat: vt dicere possit illud ad Gal. ij. Chr̄o ꝓfix? sū cruci: viuo ego iā ñ ego viuit vo in me chr̄s. Et sic patz de pulcritudine. Secūdo. Sicut cedr? excedit fortitudine vt patuit. sic pauptas fratrū minoz fortitudine aspritatis vi/ te. qz vt dr Clemēs papa tenet ad artū vsū: vtpo te pauptatis artissime z̄c. Tertio sublimitate excedit cedrus: sic pauptas minoz dr altissima. Ūñ btūs Fran. dicit in regula. Dec est illa celsi/ tudo altissime pauptatis que vos dariss̄imos fratres m. heredes z reges regni celoz instituit. pauperes reb? fecit. ꝙtutib? sublimauit hec sit por tio vra q̄ pduxit in terrā viuentiū. Quarto ce/ drus excedit odore vt patuit: sic pauptas minoz rū odore sanctissime pauptatis attrahit aias sā/ ctas plurimas ad deuotionē z imitationē vt di/ cāt. Trahe nos in odore vngentoz tuoz curri/ mus adolescētule. i. feruētes i chr̄o aie: dilexe. te. Lañ. j. ❡ Secūdo ex voto castitatis declarat cōclusio ꝓdicta. qz vt dic̄ Orosius sup Lañ. Ce/ drus est arbor imputribilis: ꝙ odore suū serpen tes fugans z muscas. z bene redolens. Hec ille. Sic scā castitas quā isti beati vicz frēs vouerāt in regula ꝓtrariat corruptiōi carnis z fugare bz serpentes motus fomitis in carne: atq̄ muscas malaz cogitationū carnalium z optime redolet coram deo z angelis. Unde Cant. vj. scribit q̄ dilectus. s. chr̄s libent pascit in lilia castitatis.

Tertio ex voto obedientie. Ut em̄ idē Oro sius sup Lañ. dicit. Cedrus habet resinā p̄stan/ tiorem ceteris. qz languida mēbra curat. vermes vlceraz necat. z a ꝙmiby illesa manet. adeo q̄ sicut glos. Eccli. xxiiij. testat. Libri linti resina cedrina nec tinea nec senectute deficiūt. Denicz crux chr̄i fuit ꝑtim de ligno cedri. s. q̄ ad truncū inferiorez stipitis crucis vt ferūt hist̄orie. Et notat in Le/ mētina de sum. tri. in glo. sup ꝙbo cruci. Dec aūt ꝓuenit dici de obediētia istoz fratz minoz q̄ est p̄stantissima ꝙtus sup oēs victimas. j. Re gū. xv. Melior est obediētia q̄s victime. Ipa em̄ languida curat mēbra spūaliter: z ꝙmes vlcerā necat. qz vt dicit Hugo de sacramētis li. j. ꝑte. vj Quēadmodū omne viciū ab inobediētia ꝓcessit sic oīs ꝙtus ab obedientia incipit. Itē ipa ꝓfuat a ꝙmiby. s. vicioz. qz vt dr Aug. de ciui. dei lib. x. Obediētia est mr̄ z custos oīm ꝙtutuz. Preterea sicut chr̄s dn̄s crucē subijt ex obedientia p̄tis vt dr Phil'. ij. Fact? obediēs vsq̄ ad mortē: mortē aūt crucis. Sic isti bī frēs ex obediētia p̄tis se/ raphici Francisci ꝓfecti sunt ad martyriū ipsum sustinendum: vt patebit in legenda.

De quinq; martyribus ordinis minoꝝ

Questio ꝟ occurrit: vtꝝ isti btī martyres in suo martyrio maiori sint laureati pmio ꝑ obediētie merito? Rñdeť ꝑm seraphicū Bona. i li. de ꝓfectu religiōis: q; oē bonū qđ fit ex obediētia ē meritoꝝ duplicať. Uno mō ꝑ ipō ope bono qđ fit ex ei⁹ labore. iuxta illud apli. j. Cor. iij. Unusq̄sq; ꝓpriā mercedē accipiet ꝟ suū laborē Alio mō mereť ex ipa obediētia q̄ talis tāte virtutis ē q; victimis q̄busuis ꝑferať. j. Reg. xv. Unc Greg. i mor. z notať. vij. q. j. sciendū. ōr. Obediētia victimis iure ꝓponiť. q; victimas aliena caro: ꝑ obediētiā ꝟo ꝓpria voluntas mactať. Et vt ibidē arguiť: tāto maioris meriti obediētia ostēdiť. vicz q̄nto iobediētia ariolādi pcm̄ mōstrať Insup q̄nto ḡtiosius z accepti⁹ bonū. s. voluntas deo offerť in obediētia: tāto ampli⁹ meritū cōprobať. Nō ḡ dubiū est q; isti scī in martyrio dupliciter meruerūt premiū. s. aureolā martyrij. z specialē gl'iam quasi torquē ꝑ obediētia. Circa tertiū de beatitudinis eoꝝ gl'ia sit ꝑ ꝯclusiōe q; istoꝝ scōꝝ fratꝝ martyriū imitādo christū dn̄m multipliciť ꝓbať fore gl'iosissimū. z pater ꝑmo ex hūili obediētiē. Sic em̄ christ⁹ dn̄s humillime obediuit deo ꝑri z accessit ad crucis martyriū: sic isti hūillime obedientes deo z beato ꝑri Frācisco accesserūt ad martyriū. qđ ē ꝑ maxima eis gl'ia: vt dictū est s. Anno dn̄i. M. ccxxxv). a ꝑma ꝙuersiōe btī Frācisci āno. xij. mādauit de⁹ btō francisco mittere aliōs frēs ad regnū marochioꝝ ad ꝑdicādū z martyriū ꝓsequēdū. De volūtate ḡ dn̄i beat⁹ frācisc⁹ misit ser fratres mire sctitatis: vicz fratrē Uitalē: quē ꝑfecit ceterꝝ ī ꝓlatū: fratrē Beraldū: fratrē Ottonē: fratrē Accursiū: fratrē Petꝝ z fratrē Adiutū. Cum aūt venissent ad reghū aragonie frať Uitalis infirmat⁹ est grauiť. quā ifirmitatē videns ꝓlogari z sic negociū ipediri. ipe ibidē māsit. alij ꝟo ꝓgressi sunt ad ipādā obediētiā. Hcō ex diuia reuelatiōe. Sic em̄ christ⁹ puidit z ꝑdixit mortē sic isti. Cū em̄ dicti frēs q̄nq; ꝓfecti puenissēt colimbriā regina portugalie Oracha noie videns ī eis tātū mūdi ꝓtēptū z tātū feruoꝝ ad moriendū ꝑ christo eos deuote suscipiēs rogauit istā ter vt deū oraret q̄tin⁹ vite sue ťminū reuelaret Qui cū diceret se indignos ad exposcēdū diuia secreta. tādē ob deuotas pces z lachrymas regine exorantibꝫ fide firma reuelatū est eis diuino oraculo nō solū qđ postulabāt. sed insup illoꝝ martyriū cōplendū z eoꝝ corpa illuc a Marochio deferēda z ab ipa regina cū toto ppl'o honorifice recipiēda. Ipi ḡ hec oia z extremū diem regine ꝑdixerūt: z eo mō cūcta postea sūt ipleta.

Tertio ex volūtaria passiōe gl'iosissimū ꝑbať martyriū ipoꝝ. qm̄ sic christus dn̄s volūtarie accessit ad patiēdū. sic z isti habita reuelatiōe ꝑdicta accesserūt. z cū difficultate puenerūt ad ciuitatē saracenoꝝ q̄ sybilia ōr. Et tādē spū feruēses vsq; ad ꝓncipale tēplū ipoꝝ sine aliq̄ ducto re venerūt. qđ cū vellēt ītrare: saraceni ī dignati eos clamoribꝫ impulsibꝫ z ꝟberibꝫ ipercn. multis laten⁹ ītrare ꝓmiserūt. Nec em̄ est eoꝝ istitutio vt null⁹ christianoꝝ aut alteri⁹ secte tēplū ipoꝝ ingredi ꝓmittať. Quarto ex fidei ꝓfessiōe z feruēti ꝑdicatiōe. Nā vt christ⁹ p cuā gelice fidei ꝓpagā dicatiōe passus ē. sic z isti. Un tādē accesserūt ad portā palatij z ad regē: legatos se dicerēt a rege regū dño iesu missos. Cumq; regi illi de fide catholica mīta ꝓposuissent: z de mahumeto ac eius lege damnabiles falsitates deteriissentur⁹ rex iussit eos trucari capitibꝫ. sz ad ꝟba filij sui mitigat⁹ iussit eos in sūmitate turrij reduciſi. vo de turrī altitudie christi fidē oībꝫ curiā egredientibꝫ ꝑdicabāt. mahumetū secrātes deceptos dicebāt. z pire eēnaliť Tūc rex i fundo eiusdē turrij illos iclusit: z postea senioꝝ ꝙsilio misit eos Maroch chiū cū dño petro q̄ erat christian⁹ alijsq; catholicis. Dñs aūt petr⁹ ifans dict⁹ scōs cū mag̃a deuotiōe i hospitio suo recepit z necaria eis ministrauit. Iste dn̄s petr⁹ dict⁹ ē ifans: qr ī hispania filij regū p⁹ ꝓmo genitū ifantes appellāt. Tūc frēs illi vbicūq; videbāt saracenos eis seruientes ī foro ascēdēs ꝓ'o ꝑdicaret: miramolin⁹ rex ide trāsiēs ad videndū regū sepulcra q̄ extra muros sr: videns fratrē ꝑdicātē: ꝑcepit vt oēs ꝙnq; frēs de ciuitate expelleret z p christianos ad gregē fideliū sine mora remitterenť. Tūc dn̄s petrus infans quosdā de suis suis cōductoribꝫ deputauit. sicq; coacti sunt exire zc. Quinto ex diuina deratio z iterata oblatiōe. nā sic christus obtulit se nō semel aduersarijs: sic z isti. qr cū reducerentur dimissis ī via ꝙductoribꝫ iterato sunt reuersi marochiū: z ceperūt ꝑdicare in foro. vnde rex eos i carcerē inclusit. vbi sine cibo. xx. diebꝫ fuerūt sola diuia ꝙsolatōe refecti: postmodū accitis moderat⁹ calor z maxima intēperies aeris ingruenit. qđ extimāres ꝓpter scōꝝ carcerē euenisse rex de ꝙsilio eos liberauit e carcere: christianis ꝓpiens q; ad ꝑtes christianoꝝ eos sine mora remitterēt. Mirabanť aūt oēs q;. xx. dieby sine cibo z potu incolumes mansissent. Cū ḡ ducerent ad ꝑtes fideliū frēs illis in via dimissis marochiū redeūt. Tūc habito īter christianos ꝙsilio dn̄s petrus infans illos in suo hospitio tenuit sub obstodia ne in publicū ꝓdirent. Post hec idē dn̄s petr⁹ missus est a rege cū exercitu ꝛ qđā rebelles saracenos: z duxit secū sanctos frēs. Hacte aūt q; p tres dietas nō potuerť ꝓ se z eqa aquā ad bibendū alicubi inuenire. desperātes ḡ petita: frater Beraldus oōe ꝑuia accepto brēui ꝓsillo terrā fodit z statim fons eruꝑit. de quo ad plenū homies z iumēta ron⁹ exercit⁹ bibēres z vtres implēres. statim ꝟ facto fons exiccať. z ꝑ clarescat q; nō nisi diuio miraculo ceperūt illos aqua. Oēs ḡ pcussi tāto miraculo ceperūt illos reuereri z pedes eoꝝ osculari. Sero

glioſum extitit eoꝝ martyriū ex crudeli occiſiõe
Sic em̃ chr̃s dñs crudeliſſime ẽ occiſ⁹: ſic z iſti
licz alio genere pene. Tandẽ em̃ reuerſo exercitu
illo marochiū: iſti frẽs clam domū exeũtes pre-
ſentauerũt ſe regi Miramolino audacter p̃dicã
tes chr̃m. Ille ira plen⁹ p̃cepit cuidã p̃ncipi ſara
cenoꝝ vt illos capite trũcaret. Miſſis ille appto
nibꝫ iuſſit eos adduci alapis z ictibꝫ percuſſos.
Tũc chr̃iani timore mortiſ ad p̃pria hoſpitia cõ-
fugerũt. Quos adductoſ z i fidei ꝓfeſſiõe firmos
videꝫ p̃cepit varijs tormẽtis torq̃ri. Tũc fortit
ſũt flagellati. z tandẽ ligatiſ pedibꝫ: p terrã huc z
illuc tracti adeo ſunt ꝑberati q̃ fere viſcera appa-
rebant. z ſup ipoꝝ vulnera bullitiẽs oleũ z acetũ
fundẽtes ſup ſtramẽta reſtaꝝ volutabãt. ſicq; p
totaꝫ noctez a. xxx. ſaracenis crudelit̃ ſẽ flagellari
Eadẽ nocte viderũt cuſtodes q̃ lux magꝫ de ce-
lo deſcendit z ſctos frẽs recipiẽs ad celos cũ in-
numerabili multitudine ſublimabat. q̃ viſione
ſtupefacti ad carcerẽ accedũt z eos deuote oran-
tes inuenĩũt. Rex ꝟo marochioꝝ audit̃ iſtis fu-
roze ſucceſſus vt ſibi ducerent̃ p̃cepit. q̃ expoliati:
ligati z fuſtibꝫ ꝓtinue acti ad regẽ ducunt̃. Rex
aũt ait eis. Cõuertimini ad fidẽ nr̃am z dabo vo-
bis pecuniã magnã z erit̃ honorati in reg̃ meo
q̃buſdã etiã mulieribꝫ introduct̃ dixit. bas mu-
eres dabo vob in vxores. Rñderunt ſcti Omnia
li/er arrepto gladio ſctis ſeparatis ab inuicẽ vni p⁹
p̃ chr̃m ꝓtenim⁹ z mori p fide grati ſum⁹. Tũc
aliũ caput p mediũ front̃ fregit. z tres gladios
ſiſ. ꝓtractos ꝓſtringẽs ꝑpria manu ferali crudeli-
tate eos decollauit. z ſic gl'oſum ꝓpleuerũt mar-
tyriũ. ℣ Septimo ex miraculoꝝ multorũ
illuſtratõe. e. q̃bꝫ aliq̃ breuit̃ narrem⁹ Cũ em̃ coꝝ
pa coꝝ vellet ſaraceni ꝑburere ignis extingueba
tur p miraculũ. Item ex chr̃ianis q̃ erãt inq̃nati
fornicatõe cangere reliq̃as niſi ꝓus ꝓfiterent̃ nõ
poterãt. ſz aut ab eis leuabant̃ in aera. aut illi vi
nibꝫ totis mox deſtituebant̃. Tandẽ dñs Petr⁹
infans inuocãs coſdẽ meruit vt ſibi licẽtia a re-
ge daret̃ redeũdi ad Hiſpaniã: z tũc illas reliq̃-
as aſportauit z in via plurimis a piculꝫ p eas ẽ
liberatus. In mari etiã nocte tenebroſa timẽtes
picula z iſtos ſctos exorãtes: mor clarã lucem a
deo habuerũt. z ſic ſalui in hiſpaniã deuenerũt.
Fama aũt audita dña Oracha regia cũ vniuerſo
ꝓlo occurrit reliquijs: z ſolenni honore in mo-
naſterio ſcte cruc̃ ỗ colimbria collocauit z vt ſcti
ꝑditerãt ad dñz regia miguit. Eadẽ hora noctis
qdã canõic⁹ Petr⁹ ſacriſta ꝓfeſſor regine orãs in
ecclia illa: vidit inũerabiles frẽs minores chor
intrãtes. inter q̃s eratvn⁹ ꝑcedẽs ſolenniſſim⁹. z p⁹
alij q̃nq; q̃ ideibili melodia matutinũ canebãt
Aeronit⁹ ille q̃ſiuit ab vno coꝝ vñ itraſſent cum
forces z porte cẽnt clauſe. Aut rñdit. Nos ſum⁹
frẽs minores q̃ i celo tã reg̃m⁹ cũ chr̃o Ille ꝑcedẽs
eſt beat⁹ Franciſc⁹. alij q̃nq; ſunt frẽs iſti marty-
res. Et ſcito q̃ hac hora regina Oracha miguit
q̃ ordinẽ noſtr̃ multũ dilexit. ideo nos miſit chr̃i
ſtus ieſus ad deferendã aiam ei⁹ in celũ. z ſic diſ
paruit. Et ecce nũcius aduenit di. reginã migſſe
Dec ſufficiãt. Rogem⁹ q̃ chr̃m vt iſtoꝝ meritis
det nob gr̃am z gl'iam Amen.

In cena dñi Sermo ꝓmus de dulcedine amoris chr̃i exhibita nob in vltima cena.

Sciens ieſus quia venit hora ei⁹ vt trãſeat ex hõ mũdo ad
ꝓrem cũ dilexiſſet ſuos q̃ erãt i mũdo
in finẽ dilexit eos Joã. xiij. z ad laudem z gl'iam
hodierne ſolẽnitatiſ. ℣ In qbꝫ vbis ſacratiſ
ſimis oñdit mirabil'r p̃dulcis dilectio charitatis
chr̃i ieſu erga nos hodie exhibita i ipa cena vltiꝫ
ma: q̃ſi p ſingl'a clauſulaꝝ vba: q; nimiꝝ charitas amoroſi ieſu erga nos redolet cũ dicit euan-
geliſta. Añ die paſce. h̃ eſt. xiiij. luna i cui⁹ veſpa
timolabat agn⁹ paſcalis. Et tũc incipiebat ſolẽni
tas ipa paſcal' q̃ fm legẽ celebrat. xv. luna. z incꝫ
cipiebat in veſpa p̃cedẽtis diei. hec ãt tũc erat dies
iouis. Tũc g̃ ſciẽs nõ ignorãs nec inuolũtarius
venit ad paſſionẽ dñs Jeſus: q; venit (ait) hora
ei⁹. ſ. a deo p̃fe determinata vt trãſeat ex hõ mũdo
ad p̃fez: z h̃ p mortẽ z ſubſeq̃ntem reſurrectionẽ
gl'oſam. nõ p loci mutationẽ fm deitatẽ: ſz ſicut a
p̃fe exierat p nr̃o amore carnẽ aſſumẽdo i vtero
virgineo: ita ad p̃rem rediret faciẽdo nr̃am (in ſe)
naturã ꝓſortẽ p̃rne gl'ie p imortalitatẽ in ſua re-
ſurrectione: qđ marie eſt charitaſ. Jrẽ ſubditur
Cũ dilexiſſet ſuos q̃ erãt in mũdo. ſ. dilectõe gra
tuita. Hinc. j. Jo. iiij. In h̃ apparuit charitas dei
i nob q̃m filiũ ſuũ vnigenitũ miſit de⁹ in mũdũ
vt viuam⁹ p eũ nõ q̃ſi nos dilexerim⁹ deũ: ſz q̃m
ipe ꝓior dilexit nos ꝛc. Deniq; addit. In finẽ di-
lexit eos. i. vſq; ad mortẽ pfecte aiaꝝ ſuã p eis po
nẽdo. hec Ly. O itaq; mira z ſtupenda chr̃i ieſu
charitas. o p̃dulciſ amor filij dei erga nr̃as alas
O ineffabilis pietas q̃ dilexit nos z lauit a peccis
nr̃is i ſanguine ſuo Apoc. j. Hoc clamitãt p̃miſ-
ſa ẽba thematiſ di. Sciẽs ieſus ꝛc. Quia nempe
amoroſiſſim⁹ dñs nr̃ ieſus ſue charitatiſ dulcedi
nẽ oũdit i cena vltia tribꝫ potiſſime actibꝫ. ꝓter
q̃s hec cena reddit̃ m'tũ celebriſ z amabil' fideli-
bus. Idcirco fm hos act⁹ tria myſteria notabi-
mus.

ꝓmũ de charitatiuo actu mire humilitatis in pedũ ablutiõe.

℣ Scõm de charitatiuo actu diuine bonitatis in ſui ſacramenti donatõe

Tertiũ de charitatiuo actu largiflue pietatis in documenti reſtatione.

℟ Circa p̃mũ myſteriũ bãc libeat accipe ꝓclu
ſionẽ: q̃ mira dei nr̃i charitas erga nos ꝓmẽdat
cũ ieſus vſq; ad pedes nr̃os abluẽdos ex amo-
re hũiliari dignat. Declarat: qz hec talis z tanta
charitas dei atq; hũilitas ſupeminet oẽm intelle-
ctũ. nõ ſolũ hũanũ ſz angelicũ. Prio rõe agẽtiſ

Scdo rõe patiẽdi. Tertio rõe cãe formal. Quare eo rõe cãe final. Prio igr rõe agẽdi qr si ꝓsideras o bõ qs ẽ iste q̃ p tuo amore sic se humiliat: vt pedes discipl'oꝝ abluat: z fuit iũ humillimũ fuis z pauprimis exhibeat. qs iste est: vtiqz deꝰ oim rex regũ z dñs dñantiũ Apoc. xix. Qui pro nob fuũ se fecit pauprimoꝝ z abiectissimꝰ eẽ voluit hoim. Et ipemet ait Jo. xiij. Vos vocatis me mgr z dñe z bñ dicitis. sũ etem. Si g̃ ego magister vester z dñs laui pedes vros: z vos debetis alr alteri⁹ lauare pedes. Scdo ex rõne patiẽdi .i. ipoꝝ ap'oꝝ in q̃b fiebat ista ablutio qui erãt pauprimi boies piscatores idocti z rustici illi a mundo abiecti. Tales si aliqs rex terrenus: a bo diligeret vt pedes abluere mit valde foret ignto magi cũ id hodie fecit rex celi z terre: mirabilissimũ est z supmirabilissimũ est q̃ pedes p ditoris sui abluere. Chrys. Quẽ tumorẽ superbie nõ destruat q̃ q̃ sedet sup cherubin pedes lauit pditoris. Tu vo bõ lutũ z puluis ac cinis teipz extollis. Tertio ex rõe cãe formal vl modi. Hã dic Chrys. q̃ nõ solũ pedes simpl'r lauit sed z vestimenta deposuit z linteo se pcinxit: peluim aq̃ p se impleuit z non alij ipleri iussit. genib flexis lauit. extersit z osculatus ẽ fm Bonauen. in ser. vñ Aug. Didicim⁹ hũilitatẽ ab excelso faciamus inuicẽ hũiles qõ fecit excelsus deꝰ. Nec dedigneꝝ facere chr̃ian⁹ qõ fec chr̃s. ecce nõ dedigt⁹ eis scz flexis genib illi pedes lauare et osculari cuius man⁹ puidebat i scelere. bec ille. Quarto ex rõe cause final vl intentiõis. Et Scdo occurrit ptractãda. cur chr̃s dñs añ passionẽ suam voluit tãhumiliter pedes discipuloꝝ lauare. Et rõ q̃stiõis .qr nũq̃ legit antea id vl tale discipul' fecisse. Mit ẽ g̃ q̃ cũ ꝓperaret ad mortẽ hec fecit. Rñdet breuit fm theologos huius rei tractatores q̃ voluit pcipue triplici rõne.

Primo in exemplum

Scdo ꝓpter documentum

Tertio ꝓpter sacramentũ

Prio igr in exñ. s. nr̃e hũilitatis .iõq̃ ait. Exẽplum dedi vob vt quẽadmodũ ego feci vob ꝛc. Et vt ꝑ artius memorie infigeret: in fine tradidit ictus ad mortẽ quã z mõstrauerat nascẽs z viuẽs Chrys. Que maiora sẽ vltio adiecit. Petr⁹ Ravennas. Chr̃s nõ dicto sz facto se subijcit pedib seruloꝝ. Nõ pcc tibi. s. a superbia. qr vt tibi parceres tuos lauit. tuos tenuit. tuos deꝰ amplectatus ẽ pedes. bec ille. Et ꝑ idẽ tali rõne oñdit. qa vt Bed. z etiã Damas. docẽt. tal' z tãta debuit eẽ hũilitas chr̃i q̃nta fuit superbia hois p̃mi vt repatio fieret p sil'ia. Sz qr hõ se exercerat vsqz ad sũmã dei sapiaz. iuxta illõ diaboli tẽtamẽtũ dicẽs. Eritis sic dij sciẽtes bonũ z malũ Gen. iij. qõ hõ appetiuit. g̃ debuit chr̃s se hũiliare vsqz ad ifimũ hois. i. vsqz ad pedes: veluti hũilis discipul⁹ sapiẽtie hũiliare se solz ad pedes alteri⁹: cũ tñ chr̃s esset mgr z dñs oim. vñ Aug. de agone chr̃iano dic. Que supbia sanari p̃t si hũilitate filij dei nõ sanat. acsi d. Illa supbia q̃ p hãc nõ sanat dicenda est nõ hoim sed demonũ. patz g̃ ꝓpositum.

Scdo in documentũ. s. mutue charitatis q̃ dnus exẽplo z etiã verbo docuit. Mãdatũ nouũ do vob vt diligatis inuicẽ sicẽ dilexi vos. r. Et b. q̃ in moralib magis mouẽtia sunt exẽpla q̃ ẽba. voluit g̃ chr̃s dñs facto ostẽdere q̃ docuit. Aduertẽdũ ãt q̃ chr̃s dñs ex imẽsa charitate edocuit hodie plurima lauacra fore. aiaꝝ nr̃aꝝ. de q̃b ꝺ ꝓse. di. iij. baptismi vicẽ. z. Catbecuminũ. Et clari⁹ Inno. papa. iij. tractãs illõ ẽbũ. Qui lotꝰ est nõ indigere ꝛc. Tripler in ꝓ est lauacr. s. aq̃. sanguis. z lachrymaꝝ. Et q̃lib dupler dicit esse dupler. Nam aque lauacrum dupler est. s. aq̃ martial' z aq̃ spũal'. Lauacr sanguinis dupler. s. effusi i cruce. z oblati i sacro eucharistie. Lachrymaꝝ etiã ẽ dupler. s. ex oculi ad lamẽtũ pcõꝝ. z ex plãtz ad sacr̃m. magis itaqz charitate z alto mr̃sterio voluit dei filꝰ hodie docere nos in aq̃ materiali lauãdo pedes discipl'oꝝ vt discam⁹ i aq̃ spũali lauare alias nr̃as. Que aq̃ spũalis est elemosyna z miscõie opa. Juxta illõ Eccl. iij. Ignẽ ardẽtẽ extinguit aq̃ z elemosyna resistit pctis. Vñ elẽosyna dr ab eli q̃ itaqz mie opas aq̃. q̃si dei aq̃ diluens pctã. Cũ itaqz mie opas in primos paupes impẽdim⁹ (q̃ hodie vbiqz facti ẽdũ est exẽplo chr̃i) tũc pedes chr̃i icẽu i lauam⁹. Aug. Inuicẽ nob delicta donem⁹. z p nr̃is inuicẽ delictis ozem⁹: z ite ꝓ paupes refouemus: atqz ita q̃dammõ pedes nr̃os lauamus. Jtẽ chr̃s deꝰ magn⁹ hodie ex charitate exhibuit nob lauacr sanguis cũ passiõis suã hodie a latꝰ doze sanguis ichoauit: z corp⁹ atqz sanguinẽ eucharistia ꝓsecrauit. Sz z lauacrũ lachrymaꝝ oñdit cũ sup Jude pctõ i hac cena fleuit. vt vult Augu. sup illõ Joã. xiij. Turbat⁹ spũ. pfitetur⁹ est di. Amẽ dico vob qr vn⁹ vestꝝ me tradituꝝ est. Petꝝ etiã penitẽdo flentẽ hac nocte respexit. Et guttas sanguis tãqz lachrymas pcioſt balsami sudauit. Vñ Bern. Vide o bõ q̃sti oiby mẽbris sanguineum amauerit: q̃ nõ solũ ocul' sz q̃si oiby mẽbris sanguineo sudore lachrymasse videt vt totũ corpus ecclie purgaret. Dinc eccl'ia hodie pctõres recõciliat: z chrisma ex balsamo conficit. ꝓ sacro. Quia charissimi amem⁹ z laudem⁹ chr̃m ac gr̃as agamus ꝓ charitate sua. Tertio ꝓpter sacr̃m. s. baptismi bẽde puritatis. s. p baptismũ z pnias. Jo cũ pus pedes discipuloꝝ lauit z postea eucharistia ordinauit dedit vt significet q̃ spũal' mũ dicia magis reqrit ad debitã ꝓceptionẽ sacramẽti eucharistie quam tunc instituit. z ideo ante pedes lauit fm Aram. Vñ Dion. lib. de eccl'iastica hierar. Ad sanctissimum inq̃t eunctes sacrificiũ mũdare ꝛc nemo ente ab vltimis aie phantasijs: z ad ipm accedere per similitudinem fm q̃ est possibile. Hec ille.

Sed queri pot. Quo g̃ apli digne tunc eucharistiam ꝓceperũt sedendo in mensa: nec videtur

fuisse ꝑpati p baptismi ꝛ pnie sacramēta. Ratio nā nusq̄ legit eos fuisse baptizatos nec confes sos ꝛc. Ut ār volūt cōiter doctores: ꝓcipue Bo nauen. sup. iij. di. xiij. ꝛ Pe. aureo. Quib⁹ etiam c. de hoie. de cele. miss. ax. Hl. ꝙ dat: q. s. ad di gne ꝓcipiendū eucharistiā req̄rit nō solū vt ꝑ sit baptizatus hō: nec solū ꝓrit⁹: sz ꝙfessus. ꝛ i reuerētia deuota. al's indigne accipit ꝛ mortalit peccat. Ite q̄d de brā ỽgine q̄li ꝑpatiōe cōicauit q̄ nec baptizata nec ꝓrita vel ꝙfessa videt. Legit aūt Acr. j. ꝛ. ij. q̄ erāt ꝑseuerātes cū matre Jesu in oꝛone: et fractōe panis. Glo. i. cōione eucha ristie: q̄ q̄die cōicabāt ſm Lyrā. Ad hec rñdetur breuiter ꝑ plura puncta annotāda. ℣ Primus qđ ꝓz ex ỽbis chr̄i tūc dicētis. Qui lotus est nō indiget ꝛc. Et q̄ ỽbo glo. dic. q̄ apli chr̄i oēs erant baptizati a chr̄o. ꝛ ꝑ apl'os discipuli. Et ꝟ tenet Aug. ex eodē ỽbo chr̄i. de cōse. di. iij. q̄ ab hierosolymis. ꝛ. c. se. Et Nicol. de Lyra sup Joā. iij. ꝓbat multipl'r. Noranter em̄ dicit chr̄s. Qui lotus est. i. baptismo. sic̄ erat Petr⁹ ꝛ discipuli nō indiget nisi vt pedes lauet. i. affectū mēt̄ pur get a pctis ꝑ pniam: vt em̄ cor ꝑ⁹ pedib⁹ sic ania mouet affectib⁹ dicēte Aug. Quo dicto claret q̄ baptism⁹ nō dz iterari. de ꝙse. di. iij. Rebaptiza re. ꝛ de Apostat'. c. ij. Scōm punctū q̄ oēs apli in cena ꝑter iudā soluz digne cōicauerūt: qz mūdi fuerūt a pctis. inxta illud ibiō. s. Joā. xiij. oēs. Seq̄t. Sciebat ei q̄snā esset q̄ eum tra. ꝛc. Ideo dixit. Nō estis mundi oēs. Et ꝓterea non erat eis necessariū tūc ꝙfessionē ꝑmittere: qz doc. dicētes q̄ ꝑtūcū qz q̄s doleat ō pctis req̄rit ꝙfes sio ad eucharistie ꝓceptionē. intelligūt ꝟ ō pctis mortalib⁹. Et rō ſm Scot. ꝙcor. Pe. ō Tbaraſ. Cuius ḡ in cōtritione recōciliatus sit deo ꝑ cōtri tionē veram. ꝟ nō sufficit cū vult eccl'ie sacramē tū accipe: sz req̄rit etiā vt recōcilier eccie ꝑ absolu tionē i ꝙfessiōe post pctm̄ mortale. Secus autē ꝙfiteri cū nec ꝓrieť gr̄e dei: sz sil'r cū ea stat. q̄ ꝑ ac cedere saltē generali ꝓritōe. ℣ Tertiū punctum q̄ credēdū e apl'os ꝑter iudā sūma deuotiōe sa cramentū accepisse. al's nō dixisset chr̄s eos mū dos ꝛc. Nec obstat q̄ nō erant ieiuni: qz voluit chr̄s ꝑ⁹ imolatōez agni pascal'. ꝛ eis esū dare eu charistiā vt figura ꝓcederet ꝛ ỽtas imediate se quēť: eccl'ia rñ postea ob reuerētiā statuit a ieiu nijs sumēdū. vij. q. j. Nihil. ꝛ ō cele. miss. c. Ex ꝑte Ite q̄ nō genu flexo sz ad mēsā sedeñ. acceperūt nō obstat: qz sic voluit eis ꝓrigere chr̄s cū tūc ordinauit eos i sacerdotes ꝛ epos tāq̄ altari ꝑ fidētes. Acceperūt aūt integra fide: plena cordis deuotiōe: hūili recognitōe ꝛ forte pectoris tūsio ne ꝛ capitis inclinatione: atq̄ oculoꝝ pia colla chrymatione ꝑ oīa vt decebat accipe de manu sūmi dei tale ꝛ tantū sacramentū q̄ vere credebāt ꝓfiteri chr̄m. ✠ Quartū pūctū q̄ btissima vir go maria fuit sp deuotōe sūma ad sacramentuz ꝑparatissima ꝛ dignissima. Nā hec q̄uis ñ sint scripta: nō min⁹ qm̄ fidelib⁹ ꝑ rōem sunt ꝑsuppo sita. Doc āt mag. Alb. li. sup Missus ē. c. lxxxj. ꝓbat multipl'r ꝑ singl'a sacramēta. hic tm̄mō ali q̄ inseri breuiter sufficiāt. Quia nimiꝝ btā virgo fuit baptizata nō ꝓpter indigētiā qm̄ nūq̄z pctm̄ habuit sz oi gr̄a plena fuit dicente angelo Luce. j. Voluit tñ baptizari vt ꝑcepto obediret Joā. iij. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ꝛc. Et vt characterē acciper ꝑ quē tāq̄ fidelis ab infidelib⁹ distingueretur ꝛ ad sacramēta ꝓcipiēda deputaret. Ite q̄ actus pnie vere q̄ est nolle peccare in perpetuuz in ipa summe fuit. Deniq̄ q̄ licz ipa nunq̄z ꝙfessionez pcō ꝓ fecit cū nūq̄z peccauerit etiā venialit: tñ cū ꝓcipue ad cōionē accederet ꝓpt̄ ꝑcepti dei obedi entiā. ꝛ exm̄ būilitatis ꝙfitebat de suo ꝓ meritoꝝ insufficiētia: q̄. s. de ꝙdig̃ nō meruit tantā ꝛ talez gr̄am vt esset mater dei: sed ex mera liberalitate dei ō pijssimus deus effecit: verūtm̄ de congruo meruit ō ꝓe alijs vt volūt doct. ꝓcipue Bona. sup. iij. di. iij. Et sic ꝓz q̄ ipa sup oēs deuotis sime ꝛ humillime parata sp accessit. Nec id circo inuert: vt tam sanctissimis exemplis tu o pecca tor discere te summo studio ꝓparare ad cōmu nionē. O chr̄iana aia dilige chr̄m q̄ te sic dilexit. ℣ Circa scōm ꝑncipale ō amabili bonitate dī exhibita nob i eucharistia accipiam⁹ cōclusionē ex dict⁹ Anſ. sup Ps̄. ij. Et Bern. sup Lanť. ser. j. sic. Ut panē angeloꝝ manducaret hō rex ange loꝝ fact⁹ est hō. ꝑ q̄ imense bonitat⁹ būficio sū ma debeť gr̄arū actio. Hāc ꝙclusionem cā breui tatis sufficiat declarari ex sermone decreti de cor pore chr̄i. Ubi ad id q̄tuor potissime rōnes tan guntť. Prima rō: qz tali būficio de⁹ bon⁹ hoiem sūme dignificauit. Un̄ ibi ꝺz sic. Immensa largi tatis diuine būficia exhibita ꝑ hō chr̄iano inexti mabilē ei ꝙferūt dignitatem. neq̄z em̄ est aut fuit aliq̄n tam grā dis natio q̄ habeat deos a ꝓpin quantes sibi sicut adest nobis deus nr̄. Nec ibi Nā reuera in hac dignitate incarnationis vl' hu manationis diuine ꝛ sacramētalis manducatio nis ꝑcellit homo angelos. Scōa ratio: qz in hoc sacramēto de⁹ bon⁹ se ꝛ totū q̄d ꝑ nob assū pserat nob contulit. Hinc in eodē sermone sub ditur. Unigenit⁹ siq̄dē dei fili⁹ sue deitat⁹ volēs nos eē ꝑticipes nr̄az naturā assumpsit: vt hoies deos faceret factus hō. ꝛ hoc insup q̄d ō nostro assumpsit totum nobis contulit ad salutem.

℣ Tertia ratio: qz ꝟ sacramentū de⁹ bon⁹ ꝑ no stre salutis pignoz eq̄z future gl'ie instituit. Unde subdit. Corp⁹ nāq̄z suū ꝑ nostra recōciliatiōe in ara crucis obtulit hostiā patri. sanguinē suū fu dit in ꝑcū sil'r lauacꝝ: vt a peccatis mūdaremur ꝛ in eodē officio ecclesia canit. O sacrū cōuiuium in q̄ chr̄s sumit reco. me. pas. c. m. imp. gra. ꝛ fu

ture gl̃ie nob pignus dat. Nimiꝝ idē pignorat quo beati fruunt. Quarta rō. qz in hoc sacramēto de⁹ bonus supamabili familiaritate cibationis sui memoriā pstituit. Jō in pdicto sermone subdit. z vt tāti bñficij iugis in nobis maneret memoria corp⁹ suū in cibū: z sanguinē suū i potū sb spē panis z vini fidelib⁹ sumendū dereliqt O pciosū. o admirādū quibuū salutiferum z oi suauitate repletū. Decibi. Uñ o hō tenerꝫ gras imensas agere p tantꝫ z talib⁹ bñficijs vt patuit in ꝓcone. D Querit hic. vtꝝ fidelis hō debeat magꝫ gaudere z deuot⁹ gras agere p bñficio pstito in incarnatōe vl̃ chr̃i passiōe: an p bñficio exhibito in sacramēto eucharistie. Pro q̃ dē arguit q̃ p incarnatōe magꝫ teneat hō. qz dicēte Augu. xiij. de trinita. In rebꝫ pt̃ps ortis illa est sūma gra q̃ de⁹ fact⁹ ē hō. Sic nēpe de⁹ dilexit mūdū vt vnigenitū suū daret. Joā. iij. Sed q̃nto crescūt dona: tāto etiā rōnes crescūt donorū fm Gre. g̃ z̃c. Sc̄o argui pt̃ q̃ p passiōe magis teneamur. qz ibi maiorē charitatē exhibuit. Joā. xv. Maiorē charitatē nemo hz q̃ vt a. s. p. Dicit etiā Grego. in pfa. pasce q̃ nihil nobis nasci pfuit nisi redimi pfuisset. g̃ z̃c. Tertio arguit pōt q̃ magis teneamur p̄o eucharistia. qz in hac deus plura nob ꝓtulit mo oim alioꝝ memoriam scz incarnatōis: passionis z mōrtꝫ: z mō mirabilissimo z familiarissimo. s. ad gustādū se totū vicz carnē: sanguinē: animā z deitatē. sz p pluribus bñficijs magꝫ tenemur. Uñ Ber̄ sup Cañ. fmōe. j. Ad singula bñficia debz (inquit) bñdici de⁹ in donis suis. alioq̃n ingratus reputabit hō Dec ille. g̃ z̃c. Ad hec rñdet fm q̃ colligit ex varijs doct. q̃ fm Alb. lib. sup Missus est ca. cij. Talia chr̃i bñficia si cōpent ad inuicē, put pmuz includit in seq̃ntib⁹ nulla est q̃stio. qz sicut duo z tria plura sūt manifeste q̃z vnū: sic vlt̃ioza beneficia plura z magna regratiāda cū pōrib⁹. Si aūt cōpent p separationē vt vnū intelligat sine altero: sic cāliter bñficiū incarnatōis potissimū est ad q̃ seq̃bant alia ex pordinatōe diuina. Deni q̃z fm Bonauē. sup. iij. di. ix. in. q. circa lram. Ex quo gr̃arū actio nō respicit tm̃mō dantis excellētiā: sed etiā muneris sublimitatē z numerꝫ. ideo z si intrēsiue eq̃lit̃ p pdictꝫ teneat hō gras agere et gaudere p ineffabili charitate dei erga nos i singul' illis. Uñ exq̃ fm Rich. de som. mystico vasria sunt officia deuotionis q̃ vario mō sibi vendicāt bñficia dei. Idcirco saltē extēsiue vario mō ad ista tenemur: vt vicz p incarnatōe in q̃ maria gra causaliter est exhibita magis deū laudemus z bñdicamus gras agēdo. Pro passiōe aūt magis afficiamur amore z cōpassiōe. iuxta q̃d Ber̄. sup Cañt. sermone. ix. dicit sic. Sup omnia redditte mihi amabilē bone ihesu calix passiōis quez bibisti opus redēptōis nr̄e. b in q̃z nr̄am deuotionē z blandi⁹ allicit: z iustius erigit: z artius stringit: z vehementi⁹ afficit. Dec ille. Deniq̃z erga eucharistiā tenemur p̄pter chr̃i realē pñtiā ad deuotionem p̄parationē in cōione digna. reuerētiam q̃z z adoratōnē p̄cipuā sup oēs deuotōes circa q̃z crucifixi vel nati chr̃i: atq̃z faciei veronice imagines z reliq̃as. In istis ei chr̃s tm̃mō vt signo est: sed in eucharistia realit̃ ꝓtinet. O g̃ dei nr̄i mira bonitas. o mira charitas q̃ se nobis sic dedit. D Circa tertiū de pieratis chr̃i testamento p cōclusiōe accipiamus ex v̄bis Innocētij in fmone Et Amb. q̃ i vltia cena chr̃s dñs ranq̃ bō mortui sue primus testamentū pietatis ꝓdidit bonis Et ostendit p varios status. Primo q̃dē eccle pastoribꝫ testamentū vigilātie z sollicitudinis in pascēdo subditos exemplo z verbo sicut ipe fecit in cena discipulis. Uñ. j. Pe. vlt̃. Seniores qui in vob est gregē dei z̃c. Sc̄o regibꝫ dñis z p̄ncipib⁹ bñilitatis z pietatis. Nā ipe rex regū chr̃us pedes lauit rusticoꝝ discipuloꝝ Ecce quāto magnus es: bñilia te in oib⁹: z cōa deo inuenies gr̄am. Ber̄. Uñilitas est bonoꝝ nodus. Tertio militaribꝫ testamentū iustitie z pietatis: qz bodie chr̃s volens māducare pascha no p potentiā occupauit domū vl̃ victualia. sed humiliter p discipl'os req̃siuit z ille volūtarie exhibuit. vñ Luc. iij. militib⁹ dixit Joānes. Neminē ꝓcutiatis. nemini calū. fa. cō. e. isti. z̃c. Quarto famulis z fut̃oribꝫ testamentū obedientie subiectionis cū chr̃s Petꝝ recusantē pedes a dño lauari redarguit z obedire coegit. Unde. j. Pet. ij. Serui subditi estote in oñi timore dñis nō tm̃ bonis sz discholis. Quito diuitib⁹ testamentū del'ynez largitatꝫ: sicut ipe fecit in eucharistia dans. Uñ Luc. xij. ait. Date elemosynā: facite vob saculos q̃ nō ve. z̃c. Sexto paupib⁹ testamentū patientie. Nā patient̃ chr̃s sustinuit Judā tradentē. Septio ꝓiugatis z vg̃inib⁹ ac viduis: oib⁹ q̃s chr̃icol' charitatē z pacē dī. Jn h cognoscēt oēs. q. dilm. e si. di. h. Et ire. Pacem relinquo vob. Pacem meā do vob. Octauo deuotꝫ z regularib⁹ freq̃ntez cōionē dī. Accipite z māducate hoc est corpus z̃c. Nono obstinatis pcōrib⁹ testamentū dānatōis cū Juda traditore. Ue illi: melꝰ eī erat si nat⁹ nō fu. hō. Decimo oib⁹ penitētib⁹ z fidelib⁹ testamentū eēne glorificationis dī. Luc. xxij. Ego dispono vob regnum sicut dedit mihi pat̃ meus. vt edatis z bibatis sup mēsam meā in reg̃ meo. O g̃ charissimi frēs in chr̃o agam⁹ gras deo: adoremus qz chr̃m z bñiliter rogemus vt det nobis

In cena dñi Ser. II. de cerimonijs scz dicit

Desiderio desideraui

b pascha māducare vobiscū ante patiar. Verba sc̄ redēptorꝫ nr̄i dñi Ihesu Luc. xxij. in cena hodierna. Z Quib⁹ innuat suā diuinā z mirā charitatē erga nos. Primo q̃dē in h q̃ desiderio desiderauit māducare

nobiscū in vltīa cena.i. cuz discipulis. Videmus nēpe q̄ qñ amici sepanť ab inuicē solēt p̄ us inuicē epulari. z ꝟ p sīḡ amicicie.sic chr̄s fecē. Scōo charitatē suā insinuat cū dīc. Hoc pasca mādu/care vo. Agn⁹ em̄ ille pascal figurauit innocentez chr̄m p nob̄ imolandu3 in cruce. Uñ implendo hāc figurā realiť. z sacr̄m hui⁹ in cena instituendo in eucharistia multū desiderasse salutē nr̄am clarescit. Tertio deniq3 charitatē insinuat cū subdit. Añḡ patiar.q.d. Hodie añ diem passionis mee q̄ fiet crastina die charitatē meā vob̄ ostēdo z desideriū redēptiōis vr̄e. cū ecce hodie carnem meā in cibū. z sanguinē in potū p vestra vita eḍ/na tribuo. z die crastina p vobis in cruce offerā vt vos a dānatiōe eripiā. O ḡ charissimi audiamus. ppēdam⁹ z pēsemus charitatē chr̄i dicētis bodie. Desiderio desideraui ꝟ pa.mā.vo.an.pa.

Jurta q̄ ẏba tria mysteria notabum⁹ p ꝟ k̄mōe

¶ Primū de hodierna celebratōe

Scōm de desiderata cōtione

¶ Tertiū de rememoratōa chr̄i passione. Hoc enim dicit. q3 hodie dixit chr̄s hec. Desiderio inḡt desideraui ꝟ pasca māducare vo. Jō subdit. Añḡ pa/tiar. ¶ Circa p̄mū de celebratione hodierna ac ipiamus p ꝟcłone illō scp̄tū de ꝟse. di.iij. c.łris. Et est dictū Fabiani pape. q̄.s.ist⁹ dicit: puta ce/ne dñi solēnitas p singłos ānos ē celebrāda. Et ꝟ nō simplr̄ sz varia cerimonia. Declarať. q3 sctā eccłia plīb cerimoniis hodie nob̄ mēdat z p/ponit charitatē chr̄i imensam erga nos vt disca/mus ipm reamare. Patet hoc

¶ Prio in penitentiū publica recōciliatione

Scdo in chrismatis ꝟfectione

¶ Tertio in misse p vnū celebratiōe

Quarto in cene solenni actione

Prio q̄dē in pcōz publica recōciliatiōe qō hoc die facīēdū statuit eccia: vt habeť dist.l. In capite inḡt q̄dragesime oēs penitentes q̄ publicā susci piunt pniam añ foz̄es eccłie se repñtent epo. Et ifra. In saera āt dñi cena rursus eccłie liminib⁹ repñtent. Hec ibi. Ubi q̄rī p̄t: cur sic facit eccłia. Rñdeť q̄ vt hr̄ ex e.certu. z li.mitrali. de officio. ad significādū q̄ sīc p̄mi parētes nr̄i ꝓter pcm̄ abiecti sūt de paradiso: ita nos pcōres p peccatis ignificať q̄ pcōres nisi peniteāt nō sē digni intro itu celestis templi auctorisiōe dei. Esa.xxvj. Tollať impi⁹ ne videat gl̄iaz dei. Sz hodie cū chr̄s hac die pedes discipl̄oz lauerit z passionē suā incho auerit ex sua imēsa charitate p pcōz reconciliati one deo p̄ri z liberatiōe vel emēdatiōe recōciliāť z soluunť captiui ac ligati pctō p captiuitatē chr̄i z ligationē hodiernā. Congruit quippe vt hodie pcōres penitētes relaxenť. q̄ die chr̄s dñs ex imēsa charitate p pcōrib⁹ pniaz publicā i passio/ne subire inchoauit capi in horto z ligari voluit ꝟ Tā.j. Pe.ij. Pctā nr̄a ipe ptulit in coꝛpe suo. cuius liuore sanati sum⁹. Ecce ḡ in b repñtať charitas chr̄i ¶ Scōo i chrismatis ꝟfectōe. q3 hodie chrisma p epos ꝟfici statuiť. dicto ca. łris. de ꝟse. di.iij. Sz q̄ hui⁹ rō. Rñdeť ꝼm theolo. hui⁹ tractatoꝛes q̄ vna ē: q3 hodie chr̄s dñs in mōte oliueti ozauit z sic oleū sacro bñdixit. Jtē ibidez tūc sudoꝛis chr̄i sanguinei tāḡ gutte balsami stil lādo erudarūt. q.s. chr̄s compať balsamo. Ecci. xxiiij. Quasi balsamū nō murrū odoꝛ me⁹. ido cō uenienter eccłia hodie oleū bñdīc: z chrisma ꝟficit ex oleo z balsamo. Ecce charitas chr̄i in ozando z sudādo p nob̄: z mysteria sacramētalia in oleo z balsamo edocēdo. Ad id miꝛ de balsamo narať cōiter q̄ apud soldanū regē vbi.s. balsamus z nō alīs crescere repiť. fons ee dr irrigans balsa/mū. z sic ꝟseruās i suo viroꝛe. sine illi⁹ aūt fontis irrigatōe nusq̄ balsam⁹ pullulare pōt: sīz marce scīt. Cui⁹ rōnē hāc dicūt: q3 chr̄s dñs dū p brāz ẏginē z ioseph poꝛtareť in Egyptū in illo fonte balneat⁹ referť a btā mr̄e: qō multum ꝟfert fidei nr̄e. z ꝟ nō solū fideles. sz soldani cōiter de illo fōte dicūt. Alia rō q̄re hodie oleū bñdiciť z chrisma ꝟficť: q3 hec sūt mactia plurimoꝛ sacroꝛum fidelib⁹ in eccłia ꝟferēdoꝛ p inunctionē. s. baptismi ꝟfirmatiōis. ordinis. z extreme vnctiōis. Et q3 christus dñs hodie ordinauit apl̄os in sacerdotes et epos z ptātē eis ꝟficiendi eucharistiam z alia sacra mīstrandi ꝓtulit. Jdeiꝛco hodie quemēter vnctio ꝟficť p fideliū debita z sacrali vnctione. ¶ Sz q̄rī p̄t: cur fideles chr̄i voluit spūssctūs vnctionib⁹ varijs cōsecrari. Rō q̄stionis est: q3 varia sūt genera sctāḡ vnctionū. Unū ē chrisma q̄ pōtificū z sacerdotū fit vnctio. Aliud ē oleū sacḡ q̄ reges inungūť. Tertiū est oleū bñdictū cathecuminoḡ z neophitoḡ. a neos grece qō est nouell⁹. z phitos qō ē fides: q̄si nouelloḡ i fide z rudiū. Jtē ē vnctio chrismatis q̄ p⁹ baptismū chr̄iani vngūť: in ꝟfirmatiōe q̄z. Deniq3 ad huc est oleū ifirmoḡ q̄ ifirmi vngūť extrēa vnctione. Cur ḡ hec voluit spūssctūs vtile ē rōes scire Rūr breuiť q̄ hec voluit z statuit spūssctūs i ecclesia p significatōe i singul' notabili z obꝛuāda apō fideles: vt volūt doct̄. Prio q̄dē pontifices iungunť chrismate qō fit ex oleo et balsamo aduenientre pōtificali bñdictiōe. Nā vt dicit Augu. Sine bñdictiōe illa mixtio olei z balsami nō ꝟficeret chrisma. Hoc ita q3 chrismate pōtifices inungunť tā in capite. xxiij. di. Epos. q̄z in manu. ibi dē ca Precea. in glo. ad ſignificandū q̄ sīc caput est supī oia mēbra motū eis z sensuz influens. sic pōtifex caput est z supioz subditoꝛ. q̄b z debz influere sensum sapientie verbū dei predicando et motū bone opatiōis et sanctitatis exemplū prebendo. Jdeo Hiero. vij. q.j. Qualis: dīc q̄ epi magno ẏe debēt pūidere vt cūctū ꝓl'm cui p̄esident ꝙuersatiōe et k̄mone p̄eant. Item in manu epi vnguntť ꝓter potestatē ꝟsecrandi sacerdotez. z vt q̄cunq3 benedixerint benedicta sint in noīe

ñi: sic habeꝫ in forma ꝓsecrādi. z ꝓpter opa pietatis exercēda. qm̄ bt̄ dicēte Gre. di. lxxxvj. Fratrem. Epo non sufficit lectio z oratio nisi habeat largā manū necessitatē patiētib⁹ succurrere. qz si ꝑ nō hz vacuū nomē epi tenet. Vnde ibi. z sic patz de epis. Scdo sacerdotes iungūt i manu oleo tm̄ nō chrismate. di. xciij. c. Preterea. cū glo. hoc ꝓpter officiū ptātis significandū q ꝓsecrare bñt corpus chri z sanguinē ac sacra ministrare pl'o z etiā ꝓpter exercēda pietatē opa: vtz di. xcj. Presbyter. Et de cele. missa. c. j. q debet sacerdos bonas canonicas hospitalitatē z infirmoꝝ visitatiōnē sollicite exercere. Ad hec Piero. viij. q. j. ca. licet. ōt. q pontifex sacerdos sp in corde suo dñt recogitare qd vncio z idumēta sua repñtent advertere. Tertio reges inūgunt oleo nō chrismate: z in brachio siue humero vl' armo nō i capite ꝓut notat in glo. ꝑdicto. c. ꝑterea. Et ꝑ significat in eo q nō vngit in capite nec chrismate: qz inferior est q̄z ordo sacerdotal'. sic̄ corp⁹ iferi⁹ ē spūvelania. di. xcvj. Duo. In eo aūt q vngit in brachio z humero significat q regale dñium ordinat ad malorū extirpationē z bonoꝝ ac iusticie defensatōez. iuxta illud Rbo. xiij. Principes nō sunt timori boni op⁹ sz mali. Vis ḡ malū fecer timē. nō em̄ sine cā gladiuz portat. dei em̄ minister est vindex in irā ei q facit malū. Jtē in eo q rex et regina vngunt oleo significat nitorē ꝓscie z lenitas vl' pietas clemētie. Prou. xx. c. Mia z vitas custodiūt regē z roborabit clemētia thron⁹ ei⁹. Quarto deniq̄z oēs chriani fideles inungūtur pl'ibus vicib⁹. s. in baptismo oleo bñdicto bis vicz i pectore z iter scapl'as. z ꝑ significat firmaz fidē in corde. Cor em̄ ē in pectore. ḡ ibi vngit. Et qm̄ fides sine op̄ib⁹ mortua erat Jac. ij. ideo vngūtur inē scapulas eodē oleo vt muniat ad bonorū opez iugū portādū p dei grām. Nec habenē de ꝓse. di. iiij. Deinde. Et di. xj. ecclīastica. cū gl'. Tertio fit vnctio i baptismo i vertice. z hec fit chrismate vt ōr ibidē de ꝓse. di. iiij. postq̄z descendit. vbi dat hec rō: vt inq̄t chri regni pticeps fiat et a chro chrianus possit vocari. Nec ibi. Preē hec chriani vngunt in confirmatiōe in frōte chrismate ab epo. vt di. xcv. Presbyros. z ꝑ ad robur fidei z grē ad confessionē aptā. qm̄ corde creditur ad iusticiā: ore aūt fit confessio ad salutē Rbo. x. Insup inūgunt oleo infirmoꝝ i infirmitate vl' in extremis morē ad significādū finalē pseueratiōez z peccati p sēsus ꝑti remissionē. Nā q pseuerauerit vsq̄z in finē ꝑ salu⁹ erit Mat. xxiij. O itaq̄z chriane recognosce tuā vnctionē z tene vocationē. Ecce q̄z large z multipl'r chr̄s suā grām tibi dat p singulas vnctiones. ¶ Tertio hodie in missa. s. ab vno celebrāda oñdit ecclia z ꝓmendat chri Jesu charitatē. Nā hodie solitū est q ab vno tm̄ celebrat missa. z de illius manu vni⁹ omnes cōmunionem sumūt: qđ obseruat in quibusdā religiosoꝝ atq̄z in ecclesijs collegiatis. Quare ꝑ. rō poꝝ tissima hec est vt recolāmus chri charitatē q hodie sol⁹ celebrauit z corp⁹ ac sanguinē ꝓsecrauit z de manu sua oēs discipl'os cōicauit ad significandū q huius sacramēti ꝓceptio oēs fideles incorporat ipi chro vt sim⁹ vnū corpus. membra chri mysticū oīm q de vno pane z de vno calice ptic̄pam⁹. j. Cor. x. Quarto in cene solēnitate agit i q charitatē chri indicibilē erga nos recolit. Primo pedes abluēdo ad chri imitationē q er nra charitate humiliauit se vsq̄z ad pedū abluti⁹. Secōdo mādatū. s. charitat' decantādo q chr̄us ꝓcepte. Mādatū nouū do vob⁹ vt diligat' inuicē sic dilexi vos ꝛc. Tertio de sacro eucharistie lectionem vel sermonē ꝓponēdo. Nā in epl'a Paule z in euāgelio ꝑ cena assignato de ꝑ legit. z etiā sermo de ꝑ soler fieri. vt. s. ꝑ imense charitatis bñficiū ꝓpter recognoscat z ad sumendā eucharistiā deuote z digne accedat: ne indigne sumēdo dānari deme reat cū Juda ꝑditore. Quarto deniq̄z ꝑ passionē chri lugubriter recolēdo. sz de ꝑ agem⁹ in tempo⁹ hui⁹ fmonis articlo. O ḡ chriane dilige ner hu die ꝓsidera q̄tū te dei fili⁹ dilexerit z famare stude. vñ Ber. sup Cāt. ser. xx. Discе inq̄t o chriane a chro quēadmodū diligas deū z chr̄m imitāre. scе amare dulciē. qm̄ chr̄s nos dilexit dulciē. illa maiestas carnē induit z se nob⁹ dedit. discе amare sapiēter. nā ipe sapiēter amauit dū aliquā cauit. discez amare fortiē eū q̄ p te fortiē mortua sustinuit. ne tepozem charitas tua habeat ne op̄ssus ab amoꝛe dei auertaꝛ. Jdē. O bone Jesu. diga⁹ est plane mori q tibi recusat viuere. Amo ḡ o bō deū vt viuas in eternum

¶ Circa scd̄m ꝓncipale de chri desiderio q̄ desiderat fideliū dignā cōionem: ꝓpē qđ ōr. duplex desiderauit ꝑ pasca. i. agnuz paschalē q figurauit eucharistiā māducare vobiscū. Dic occasiōnaliq̄ q̄stiones vtiles p edificatiōe tractādo.

Prima de mō manducationis.

¶ Scda de gustu pctōis

Tertia de debito cōmunionis

¶ Quarta de casu indispositionis

Prima q̄stio. q̄li mō māducādi diligat chri⁹ corp⁹ māducari. Ad qđ rñdēdo nota q⁹ mig⁹ iij. di. ix. dic̄: q⁹ mod⁹ māducādi corpus chri⁹ dupler. Vnus sacramentalis. alius spiritualis. Que distinctio ortur ex m Bonauent. Vnus dispositōe sumētiū: qz q̄dā accedūt male dispositi. z isti māducāt sacraliter. q̄dā bene. z isti manducant spūaliē. Scdo ꝑ accipit a mō sumendi qz q̄dam suscipiunt ore corpis. z nō cordis. isti sacramentaliter. Quidā vo ore cordis. z nō ore. isti aliter. Comedere aūt sacramentaliter ē illius mere cum fide sine charitate. Tales suscipiūt sacramentū sed nō effectū illius. Qui vo manducant spūaliter. i. fide informata charitate effectū suscipiunt. Ex istis infert q⁹ q̄dam suscipiunt ꝑ sacr̄m tm̄ modo sacramētaliter: vt cū bō chriā

q̄ est male dispositꝰ indigne accedit. credēs tamē corpꝰ chr̄i accipe z intendēs accipe fm fidez sz in peccō mortali exñs. Jn tali vt in Juda nō est pla citum deo: nec talē sumptionē diligit chr̄s sed re probat. Alij āt suscipiūt tm̄ mō spūaliter z nō sa/ cramētaliter: vt q̄ sunt in gr̄a z in voto accipiendi baptismi pcipiūt eꝰ effectū. sic z in b̄ sacō. Et ta les p desiderio placent chr̄o. Alij aūt suscipiunt b̄ sacm: qz sic̄ q̄daz añ q̄z baptizent et desiderio tam sacramētaliter q̄z spūaliter sūt: vt q̄ digne cōi cant. z istis dat effectꝰ gratie magne. D Se cunda q̄stio. vtr̄ pcōr bō sumat corpus chr̄i vl gustet veraciter. Ad b̄ rñdet Bonauē. super. iiij. di. xi. q̄ circa b̄ q̄dam errauerūt dicētes q̄ corpꝰ chr̄i ver̄ a malis nō sumit: qz nō decet tantā ma iestatē z tā sanctissimā carnē in corpꝰ pctō subdi/ tum introire. Ideo asserebāt erronee q̄ corpus chr̄i ver̄ abscederet a spēb⁹ mox vt pctōr ip̄m ore polluto z labijs ptingeret. Sz b̄ est falsum z er roneū: qz q̄diu spēs manēt corpꝰ chr̄i sub eis eē nō desinit. Manifestum est aūt q̄ spēs a pctōre gustate manēt q̄diu digerant. Dēs ḡ doctores tenēt q̄ pctōr vaciter z sacramentaliter sumit cor/ pus chr̄i. licz nō spūaliter. Si dicas. Cur ḡ mali moriunt eo cū sit vita eterna. Nam canit ecclesia de trini. Et notat de ꝛse. di. ij. Et sancta inq̄t mal/ gne: iudiciū sibi mād ucat z bibit. non qz res illa mala est: sz qz malꝰ male accipit q̄ bonū est. Nō Exem. Idē sol. pdest oculis sanis q̄ nocet egris. idem vinū febricitanti nocet ꝛc. J Tertia q̄ stio q teneant er p̄cepto cōicare. Rñdet q̄ preci/ pue quinq̄ genera vel casus assignant fm fr̄es Ange. in sūma. Prio q̄ dē tenet oīs sacerdos cū celebrat. z sub vtraq̄ spē. de ꝛsecra. dist. ij. Re latū. z. c. Cōperim⁹: qz sacm in sumptione ꝛple mentum sue significatōis accipit. z si deficeret ali us deberet supplere. vij. q. j. Nihil. Et etiamsi pri peret in sumptione aquā tm̄ fuisse in calice debz vinū accipe z sanguinē ꝛsecrare vt integra sacra accipiat. put dic̄ Sco. z doc. Secūdo tenet q̄li/ bet chr̄ianus cū ad annos discretōis puenerit. ō nis. ad minus in pasca reuerenter eu charistie sacm suscipere: nisi forte de p̄rij sacerdo tio ꝛsilio ob aliquā rationabilez causam ad tp̄s ab huiusmodi pceptione durerit abstinendum alioq̄n z viuens ab ingressu ecclesie arceat z mo riens ecclesiastica careat sepultura. Decibi. Ter tio tenet q̄libet in articulo mortis ꝛstitutꝰ: pro/ peccare qui contemnit cōmunicare in tali articu lo fm frem Ange. de Claua. Quarto tenet quis tenet quis rōne officij: sicut sacerdotes q̄ tenent celebrare saltem in magnis festis vel precipuis maxime in illis in q̄b⁹ seculares deuoti solent cō municare: vt tenet hoc Bonauen. z Rich. super iiij. di. xij. z Tho. Quia etiāsi nulli homini tene/ ant. tamen illis diebꝰ celebrare tenent vt deo sa/ crificiū debitū reddāt nisi causa multū rōnabilis tunc excusaret. R Quarta q̄stio de casu im/ dispositōis: quid. s. de his q̄ p tēpe pasce dicunt se in dispositos: puta qz odiuz tenēt ꝓra aliquē vel qz nolūt alienū restituere seu aliud facere ad qđ obligant: vel qz pctis assueti dicunt se nequi re ad pcauendū z hmōi. nunquid excusant a cō munione p talib⁹ causis. Rñdet q̄ nō excusant qz tenent desistere ꝓteri z confiteri et cōicare. alio quin ercōicandi sunt. de ꝛse. dist. ij. Siqs intrat z dicto ca. ois. Tales aūt si cōmode nō possunt p die pasce p̄cise cōicare tenent saltē semel i āno: fm qđ videbit ꝛfessoꝝ limitandū ad tp̄us. Frat Angelus addit. nec etiā putanduz est q̄ p̄cise in die Pasce teneāt cōmunicare oēs fideles: qz vt declarauit Eugenⁱ papa. sufficit cōicare vsq̄ ad dñicam inclusiue p̄mā siue post Pasca im/ mediate sequentē: quo die videbit devotioni ex pedire. Exemplū bonū de hoc habet dñica. xxj. post Pente. sermone. j. ij. vide. O itaq̄ chr̄iane considera qz deus tuus z vbo z ope te ad sacrā cōionem induxit non p sua sed p tua vtilitate et salutis necessitate. O fidelis aīa audi dicentem. Desiderio desideraui b̄ pasca manducare vobis/ cum: z hoc p figura. Iterumq̄. Accipite z man ducate hoc est corpus meū qđ p vobis tradet. Aduerte quia chr̄s deꝰ tuꝰ morte iminente cor/ pus suū z sanguinē cōmunicauit vt tibi exēplū cōicandi p̄beret. O q̄z ḡ reus z damnatione es di gnus homo si nō obedis p̄cepto dei et ecclie de cōicando in anno: vtq̄ peribis a chr̄o.

Circa tertium de rememoratione christi acci pe p̄o conclusione q̄ sancta ecclesia vt alliciat fi deles ad communionem dignam: merito hodie agit lugubriter passionis chr̄i memoriā. Et hoc p̄cipue quadrupliciter.

Primo in altarij denudatione
Scō in tabulaꝝ pcussione
Tertio in horaꝝ lamentatione
Quarto in luminarij extinctione

Primo i denudatōe altarij oñdit ecclia lamen tabilē chr̄i passionē. vt. s. moneat fideles ad peni tentiā cōpassionēq̄ z cōionem condignā. Nam hodie altaria denudant et abluunt. Quare b/ vtq̄ ad significandum denudationez chr̄i iesu. Propꝛea tūc canit illud ps̄. Diuiserūt sibi vestī mēta mea z sup vestē meā miserūt sorte. Abluō autē fit cū hoc ad significandū q̄ sicut scribitur Apoc. s. Dilexit nos chr̄s z lauit nos a pctis no strīs in sanguie suo. Scō in tabulaꝝ pcussiōe qz ab hodie inchoando vsq̄ in tertiū diem cam/ pane nō pulsant sed tabl'e pcutiūt. Quare bec:

Rūr q̄ p̄mo ad significādū: qz oēs p̄dicatores q̄ p cāpanas significāt ab hodie vsq̄z resurrectionē siluerūt. Siluerūt q̄pe miores cāpane id est apl'i z discipuli timore mort̄: cū z p̄ceps apl'orū Petrus chr̄m negauit. Siluit z maior cāpana. i. ꝑgo btā p̄ nimio luctu z doloris gladio tā q̄z ferro trāsfixa. Siluit z maria cāpana. i. chr̄s dñs: cū i q̄nq̄z p̄cipuis loc̄ ꝓfozata triby diebz iacuit i morte. Siluerūt et oēs creature plāgentes sol siluit a sua luciditate: qz obscuratꝰ fuit: terra a sua stabilitate: qz mota fuit. petre a soliditate: qz scisse sūt. angeli q̄z pac̄ amare flebāt. Esa. xxxiij. Ad hec significāda cāpane silēt hodie. Secūdo q̄z tabule loco cāpanaꝝ ꝑcutiunt lignee: z b ad repñtandū q̄ sanguis chr̄i i cruc̄ effusus liḡ clamauit m'cipl'r. Prio ꝯ crucifixores vindictā sanguis innocent̄ chr̄i. Scōo ꝯ chr̄ianos obstinatos z ipenitētes tā q̄z ꝯ ingtos iustā damnationē Bern. Ue mihi si ingtus fuero. instaurauit em̄ deꝰ aduersū me sanguinē filij sui ad me clamantē de t̄ra. Tertio sanguis chr̄i clamauit pro bonis pene. clemētiā z gr̄am. O pctōr recoḡsce hec cū audis tabulas hodie ꝑcuti Tertio i horaꝝ lamentatiōe: qz hodie z duobz subseqntibz diebz in horis canonic̄ nec p̄cipū ꝓsuetū ōr. scz Deꝰ i aditorū. nec Jube. nec Bñdicam⁹: aut Deo gr̄as i fine: sz lamentatōes canūt Quare hec: Rñdet ad p̄candū q̄ recessit a nob p mortem sacerdos cuiꝰ ē bñdictōes dare: z q̄ ē alpha z o primus z nouissimꝰ. p̄cipiū z finis Apoc. vl. Jtē nec Gl'a p̄r̄i z filio z̄c. ōr. qz maria iuria irrogata est p̄r̄i z filio z spūisctō i occisiōe chr̄i Quarto in luminarū extinctiōe. Nā i matutinis luminaria extinguunt z tenebre inducunt vno solo retro altare fuato: a q̄ tādē reaccēdunt alia ad significādū q̄ i chr̄i passiōe fidei lumē i sola v̄gine Maria remāsit. a q̄ tādē discipl'i sē illūinati vt a mḡra fidei post chr̄i ascēsionē. Ad ipam ḡ v̄ginē recurramus vt a filio impetret gr̄am.

In Cena dñi Ser. III. de sacratissima cōmunione ad quā tenent fideles dieby istis.

Robet autez seip/

Ꝑ psum bō z sicō pane illo edat z ō calice bibat. Verba sūt apl'i. j. Cor. xj. et in ep'la hodierne solennitat̄. ℟ Qm̄ instat ēps quo cuncti fideles dñi cōicare digne et deuotissime. iō op⁹ est de cōione hodie loq̄: qz et hac in cena christus dñs cōmunicauit et discipulis cōmunionem dedit. Sz hāc cōionē aliq̄ accipiunt ad dānationē: sicut z Judas hodie accepit. Aliq̄ aūt vt discipuli ad salutē. Ut ḡ bō digne et salub̄riter accipiat hortat̄ Apl's i p̄missis v̄bis dicēs Probet aūt seip̄m bō z̄c. Prob⁹ in q̄z hec tria. Prio b̄ sacr̄m pēsando q̄ntē sit dignitat̄ et maiestat̄. qz i ipo sumit̄ v̄acit chr̄s dei filiꝰ: sic ipse testat̄ Joā. vj. Caro mea vere est cib⁹ et sang. z̄c. Scōo ꝑbet bō seip̄m q̄l'sit puritat̄ z deuotōis vt. s. digne ad cōionem accedat p quā vitā eternā habeat: quā repromisit bñdict⁹ Iesus digne manducantib⁹ Joā. vj. Qui mānducat hūc panem viuet in eternū. Tertio q̄z ꝑbet bō q̄tum sit malū indigne cōionis: qz p̄mittit Apl'us d. Quicunq̄z manducauerit panem hunc vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corp̄is z san. chr̄i. Probet āt z̄c. Et subdit. Qui em̄ manducat z bibit indigne: iudicium sibi manducat z bibit. Probet seip̄m auscultata apl'i v̄ba dicti. in themate. Probet seip̄m bō z sic de pane z̄c. Juxta q̄ v̄ba ad dignā cōionem adhortātia ꝓponam⁹ tria mysteria.

Primo de malo indigne cōionis: qz b Apl's p̄mittit et subnectit thematī.

Scōo de mō digne ꝑparatōis: de q̄ dic̄ Probet seip̄m.

Tertio de sentimento deuote susceptionis: vt sic de pane illo edat.

℣ Circa p̄mū de malo indigne cōionis accipiamus p ꝯclusione q̄ peccm̄ indigne sumptionis eucharistie sacr̄m est adeo ḡuissimum: vt meritoꝯ parēt pctō occidentiū iesum chr̄m. Quicunq̄z mo q scripturam: qz dic̄ Apl's vbi s. Quicunq̄z mādu. vel. bi. indigne reꝰ erit cor. z̄c. Ibi glo. dic. penas mort̄ chr̄i exoluet. i. puniet̄ acsi chr̄m occiderit. Idē z Lyra. Scōo q rōnē oktensiuā: qz q̄ peccat ꝯ hūanitatē chr̄i a v̄bo assumptā tā q̄z ille iudas osculo tradēdo. vt ait Piero. in q̄dā epla O inq̄t iuda osculo filiū hois tradis tu qui cum eisdē labijs filiū dei oscular̄ q̄bz osculaꝰ es filius meretric̄. Et q̄ ptz q̄ sit̄e est pctō iude prodoni. Jtē sit̄e est etiā pctō crucifigentiū: qz Chryſ. dicit q̄ sic q̄ sordidāt. s. ꝑtum meliose purpurā reputem⁹ ꝯ nr̄ ꝓsit̄ eis q̄ rescindūt: ita cōgruū est eos q̄ imūda mēte suscipiūt corp⁹ chr̄i idē suppliciū sustinere cū bis q̄ rescidērūt p clauos z̄c. Tertio q̄ ꝓsit̄em iniuriā: qz in scptura clare denotant octogatores vl' crucifixores chr̄i. b est tante iniurie boies. Prio ipi iudei q̄ acclamauērūt Crucifige crucifige eū. Scōo oēs inḡti chr̄iani q̄ de pctō ruere nō verēt nec passionē chr̄i curāt. Tertio oēs q̄ licz peniteāt tñ iterato recidiuāt. Deniq̄z ptz Heb. vj. Rursum crucifigētes filiū dei in (meipis z ostentui hūtes Lyra: qz q̄tū est i reiterāt' causam sue crucifixionis. Et qz p b vult tur irridere mortē chr̄i q̄ si i modico eā habuerit tā q̄z q̄dā ostentū Jtē ō sacro eucharistie ꝑpter hec mysteria bēs in die corp̄is chr̄i p vnā monēs in b ope pte estiuali. vñ Aug. Peccm̄ q̄ volūtarie ꝓmittim⁹ q̄tū in nob ē chr̄m crucifigim⁹. Quarti ō notant in scptura fore homicidevel crucifixores chr̄i illi q̄ indigne cōicant vt patet p illud dictum Apostoli supra. Reus erit corp̄oris z sanguinis domini. Qui autez hoc sint digna z iusta aduertere potes per tale exemplum. Nimirum si aliquis rex magnus ornatus tur armis in q̄dā sua aula nōne hoc mane sic fecerūt iudei occidentes chr̄m in suo corpore

Si aūt idē vl' ꝙsil'is rex occidat ab aliq̄bꝫ nō in ꝓpria aula sz alibi hospitat⁹:domum sup̄ caput ei⁹ incēdēdo vt moriat.nunq̄d ꝙsil'is offensa ē. Sic faciūt chr̄iani in gr̄i z peccātes ac ecclā r̄cidi uātes q̄ hospitiū chr̄i.i.animas suas incēdūt pra ue ꝙcupiscētie igne z ip̄m chr̄m effugāt.vl' q̄ntū ī ipis ē chr̄m ī se inclīmūt.q̄m aiaz ꝓpriā tal' sepā regē vl' ꝙsilez occideret q̄s:ex suo hospitio eloa do a chr̄o occidit in se vitā veracē. Preterea si eūdē cā faciēdo z ī illā p̄cipiēdo regē:nūq̄d ꝙsil'r pecca ret ille. Sic fac̄ q̄ regē chr̄m q̄si in eloacā occidit cū i corp⁹ p̄cis sc̄dm tū z stercore viciox plenum suscipit.nā sic vitā veracē ī se occidit. Merito g̃ occi ces z mi⁹ p̄rimi pēōres obstiāti recidiuātes z indi gne corp⁹ chr̄i sumētes gr̄imeseite.o p̄uaricato⁹ cū homicidis iudeis z crucifixoribꝫ erit ps via.

Prio de bui⁹ idignitat⁹ rone.

Scdo de bui⁹ indignitat⁹ modificatiōe.

Tertio de bui⁹ indignitat⁹ offensiōe.

Prio q̄r̄it.cur p̄cōr accedēs ad sacr̄m peccare in sacr̄m gr̄ie iudicat.cū infirmo liceat medicinā accipere q̄ curet. Est aūt eucharistia medicia salut⁹ p p̄cōr indulgētia. Rñr p̄m doc.p̄cipue Ayr.sup̄ j.Lor.xj.q̄ iō.q: sacr̄m institutū ē p bis q̄ vi uūt vita gr̄e. Sic esū baptism⁹ dat ad regene rādū ī vita spūali.sic z eucharistia dat ad nutri endū ip̄m regeneratū in baptismo:sz nihil nutri tur nisi viuū.ꝙ dc aīa. Un in sumētibꝫ sacr̄m req̄rit vita gr̄e. Si g̃ p̄cōr est p̄rit⁹ z p̄fessus et debite ꝓpat⁹:sic vita gr̄e viuēs medicamētū sibi accipit i eucharistia. Si aūt ē mortu⁹ p̄cō indi gn⁹ ē. Scdo q̄r̄it q̄bꝫ modis indign⁹ iudicat ali q̄s vt sic cōicādo re⁹ sit mort⁹ chr̄i z sanguinis: Rñr p̄m doc.q̄ plibꝫ modis:q̄z aliq̄s pōt. Ly. vbi g̃. Prim⁹ mod⁹ est ex ipa celebratione.vt si ecclie circa ꝙsecratiōē eucharistie.sicut faciūt p sepe hereticī vñ nō est cōicandū a talibꝫ. Scds mod⁹ ē ex pte celebrātis vl' sumētis sacr̄m.pu ta cū est impenitēs de p̄teritis p̄cīs vl' volēs pec care in futur⁹.oēs p̄missi rei sūt sic accedēdo san guis chr̄i. Tert⁹ mod⁹ ē ex defectu deuotiōis.s. i sumēte:puta q: distracta mēte ex occupatiōe tē porali accedit ad sacr̄m.bitual'r tñ r̄tinet de bita reuerētia. Et tal' idignitas ñ fac̄ sūmētē reū corpis z sanguis dñi:impedit tñ fructum ei⁹ sacri falte in pte. Hec Ly. Preter hec p̄nt alij modi as signari.s.q̄rtus de accedēs. sine ꝙfessione puta vl' alio legitimo impedimēto ꝙcurrēs. Sz de bis dicem⁹ arti.ij. Quint⁹ mod⁹ ex fidei defectu.de q̄ exēplū bonū habet dñica.xxiij. post Penteco sten.ser.ij.in fine. Tertio q̄r̄it. Utr⁹ acce dere ad sacr̄m cū ꝙscia p̄cī mortal' sit peccato rū oim grauissimū. Rñ p̄missa dicta apli vi det q̄ sic. cū cōparent crucifixoribꝫ chr̄i Sz hoc uit rñdet p̄m doc.p̄cipue Tho.in.iij.pte.q.lxxx ꝙco.ar.v.q̄ aliq̄d p̄t̄m dici p̄t q̄ dupl'r Uno mō p se sz rōz sue speciei q̄ attēdit ex pte obiecti Et p̄m B illō p̄t̄m ē grau⁹ q̄ō ē ꝑ mal⁹.z q: chr̄i deitas ē maior q̄z sacra sua hūanitas.z ipa chr̄i hūanitas in ꝓpria ꝓsona ē potior q̄z sacr̄m hūa nitatis. Un grauissimū p̄t̄m est q̄ ds peccat ꝑ deitatē p infidelitatē vl' blasphemiā. Scdo gra uia sūt ꝑ hūanitatē chr̄i ī ꝓpria ꝓsona:vt patz de crucifixoribꝫ Tertio loco sc̄ guia q̄ sc̄ ꝑ sacr̄m eu charistie:z p⁹ B alia q̄ sūt ꝑ p̄rim. Alio mō p̄t di ci vnū p̄t̄m altero grau⁹ p accidēs.s.ex pte peccā tis:q: p̄t̄m ex ignorātia vl' infirmitate leui⁹ est q̄z p̄t̄m ex certa sciētia z ꝓpetu. Scdm B g̃ cōi care ī p̄cō mortali in q̄busdā p̄t esse grauissimū in q̄busdā min⁹ graue. Nā si q̄ accedūt dubij in fide:vl' nō credēres vere eē chr̄m sub B sacro gra uissime peccār:q: q̄ntum in se est diminuūt san ctitatē hui⁹ sacramēti. Et q: p̄t̄m infidelitat⁹ fū dictus separat hoīem ab eccl'ie vnitate.z p ꝑs ma gis ineptū reddit.tal' g̃ magꝫ ꝓpēnit zc. Si āt ac cedit ds fidelis credēs tñ cū ꝙscia p̄cī mortal' ꝓpēnit B sacr̄m nō in seipo:sed q̄ntum ad vsum indigne accipiendo Talis g̃ min⁹ g̃uiter peccat p̄mis. Q̄ siqs accedit ex q̄dā timore vel ꝟecun dia ne ab hoīb⁹ dep̄hendat in p̄cō cū ꝙscia p̄cī tal' adhuc min⁹ peccat p̄cedētibꝫ.oim tñ z singu lox istox p̄t̄m indigne cōionis g̃uis ē sup̄ oia p̄cā in primuz.puta sup̄ homicidia.latrocinia. furta adulteria.incestus zc. Ueruntñ p̄cā ꝓtra deitatē z etiam p̄t̄m crucifixionis chr̄i grauiora sunt q̄z p̄t̄m indigne communionis:vt patuit. Tompat tamen p̄cū indigne cōionis p̄cō cru cifigentium p Apl'm vbi sup̄ p̄m q̄ndam simili tudinem:non p̄m criminis q̄ntitatē:vt exponit etiam Lyra. Nā illi peccauerūt ꝑ chr̄um in ꝓpria specie.isti aūt in specie sacri. Item illox p̄t̄m p̄ cessit ex intētione nocēdi chr̄o.istox nō. Et sic ptz Q g̃ hō chr̄iane noli deū tuū offendere.noli ani mā p̄dere indigna cōmunione. O q̄z horrenduz z dānabile hoc vicium pfecto mox angeli ipsos necarent:nisi bonitas chr̄i q̄ ad pniam expectat gladium suspenderet.

Circa scm̄ p̄ncipale de modo digne p̄repa rationis:accipe pro ꝙclusione dictum Joannis Herson.li.iij.de ꝓmptu mūdi sic dicētis. Be atus homo qui se domino deo holocaustuz sa crificat quotiens communicat vel celebrat cum se ad id debite p̄parat. Sed que sunt necessa ria ad p̄parationem istam Rñdet q̄ potissime tria.

Primū est mūdicia.
Scm̄ est diligētia.
Tertiū est reuerētia.

Primum est mundicia.z hec triplex requiritur. scilicet mentis z corporis simul z confessionis.

Primo itaq̄ debet homo volēs cōicare mun

dus esse in mente ab oi ꝓposito pcti cuiuscunq; mortal: z ab oi actu ei⁹: al's indigne accedit. Nã sicut chr̃s dñs in carne voluit cõcapi z nasci de mũdissima vgie: ita z in eucharistia vult suscipi a mũdis. Ꝓpꝫea dr. Ꝓbet seipm hõ zc. Secũdo dz cẽ mũd⁹ corpe. Ubi q̃rit Qual' imũdicia corpal' ipedit cõionẽ. Ad qõ nr̃ sub distinctione fm Bonauẽ. z Richẽ. sup. iij. di. ix. qz imũdicia corpalis q̃dam est: q̃ ꝓuncta est spũali. sicut pollutio ꝓuenies ex crapula: vl' ex mozosa cogitatione z cũ hac nõ licz ad sacm accedere. Licet em̃ ipa pollutio fm se nõ sit pcm̃ mortale: habz tamẽ mortale annexum rõne sue cause. Jõqz vt etiam Petr⁹ Aureo. sup eadẽ distiõ q̃rit tenet. si certũ est vel saltem ꝓbabile q̃ pollutio ꝓuenit ex causa peccãi mortalis: tenek abstinere illo die a cõione nisi necessitas vl' scãdalũ cogeret ad celebrandum vel sumendũ. z tũc nisi ꝓpus sit ꝓrit⁹ z ꝓfessus pt sumere fm Joã. de saxo. in sũ. z Petrũ de palude. in. iij. al's talis sine necessitate accedẽs mortal'r peccaret. Si aũt certũ est vl' ꝓbabile q̃ pollutio ꝓuenit a causa q̃ est pcm̃ veniale: vel ex infirmitate: vel debilitate nature z tunc nõ impedit necessario: sed de ꝓgruo ob reuerẽtiam sacramẽti. nisi potior cã vrgeat fm pdictum Joã. puta dies fest⁹ solẽnis q̃ ꝓsuetũ est cõicare vel scandalũz imminẽs. aut deuotio attrahens. aut charitas alteri⁹ q̃ cogeret celebrare in mortali. vel cõpassio aniaꝝ z hmõi. Dec ponit Bonauẽtu. Idẽ de pollutione ex illusione diabolica ꝓueniente dicendũ est. Itẽ alia est immundicia pure corpalis nullũ horrorẽ in aĩa generãs. nec est via ad irreuerẽtiam. vt immũdicia ĩ pede. et hmõi nõ impedit. Si ãt tal' immũdicia esset via ad irreuerentiã. vt immũdis mãibz tractare corpus chr̃i: pcm̃ eẽt. Itẽ q̃rit de imũdicia mẽstruorũ vel mulieꝝ immediate post partũ: vel etiaz de infirmitate q̃ Leui. xv. vocat seminis fluxus. Rñr fm pdictos doc. z cõmunẽ opinionẽ q̃ talis immũdicia est pure naturalis. z ĩ nõ ꝓhibz cõicare. si tñ abstinet ex irreuerentia non peccat. dist. v. Ad eius. z de purifi. pt ptũ ca. vno. Item q̃d de ꝓiugali actu: Rñdeꝫ fm fratrem Angelũ de Claua. in sũ. z Petrꝫ de pal'. q̃ in exigẽte cadit ꝓhibitio. nõ in reddẽte. vt c. Dis hõ. de ꝓse. di. ij. z ibi in glo. Uñ exigens abstinere debet p. xxiij. horas ad min⁹. Deniq; post cõionem nõ est ꝓhibit⁹ act⁹ ꝓiugalis q̃ ad reddentẽ. qz tenek ad b sed q̃ ad exigentem ꝓhibeꝫ codez die. Si tñ exigit Alb. tenet q̃ nõ peccat mortaliꝫ sed venialiꝫ: dũ tñ hec exactio causa legitima nõ ex mera libidinis insatiabilitate fiat. ¶ Tertio cõicans debet esse mũd⁹ ꝓfessione. qm̃ requirit q̃ sit cõfessus. Uñ q̃rit Utrũ hõ ꝓritus nõ tñ cõfessus peccet mortaliter cõicando: Rñdeꝫ fm Richẽ. in iij. dist. ix. q̃ si talis haber copiã cõfessoris idonei z tp̃us sufficiens ad ꝓfitendũ: mortal'r peccat cõicãs sine ꝓfessione. qz accedẽdo ad sacramẽtũ ecclie requirit q̃ recõciliat⁹ sit nõ solũ deo: sed ecclie. qõ fit p ꝓfessionẽ z absolutionẽ. Si ãt nõ bz pdicta tũc distinguẽdũ ẽ: qz aut iminet scãdalũz ꝓsone sue aut cõis ꝓli'. vt qz iã incepit sacrũ mysterũ si sacerdos est: vel si laic⁹ volẽs iam cõicare coram sacerdote tũc recolit aliqõ mortale nõ ꝓfessum legitime. In talibz casibz pot licite cõicare ꝓritus cum ꝓposito ꝓfitendi q̃n fine admiratione z aliq̃li nora non posset desistere a cõione. Si aũt nõ adest aliqs pdictoꝝ casuum tũc tenek expectare q̃sqz habeat copiã cõfessoris. Hãc sic ptz de triplici mũdicia cõmunicanũ.

Secundum ꝓncipale est diligentia q̃ est necessaria ad ꝓpationem digne cõmunionis. z hec in tribz debet esse. Primo q̃dem in sufficienti examinatiõe. qz tenek q̃libet se diligenter an cõio nem examinare in conscientia de oibz peccatis mortalibz de quibz memor esse pót. al's fine examinatiõe sufficienti accedens peccaret. Sed q̃nta eraminatõnis diligẽtia req̃rit. Rñdet Landul. in. iij. di. iij. q̃ diligentia debita est q̃n facit illa q̃ prudens facit de re quã vellet studiosissime examinare. Et Scot⁹ sup ea. dist. ix. dicit. q̃ tenet quis se examinare fm diligẽtiam nostre fragilitati possibilẽ. Sz q̃d siqs eraminat seipm z non habet ꝓsciam õ mortali: licet sit vere in mortali peccõ: Rñdeꝫ fm Petr. Aureo. sup. iij. di. ix. cor dan. Dic. q̃ si fecit debitã diligẽtia q̃uis sit in mortali ignorãt. z tñ dolet de oibz cõmissis z hz ꝓpositum nõ peccandi z deuotionẽ ad sacramentum potest ꝓsumere q̃ nõ sit in mortali z nõ peccat sz merek. z valet sibi cõmunio ad remissionẽ. cat. nisi ibi oblitorũ vl' ignoratoꝝ: vt idẽ õt Scot⁹. nisi esset ignorantia crassa vl' affectata. Si aũt debi tam diligẽtiã nõ adhibuit possibilẽ buan. fragilitati: sed fuit negligẽs in discutiẽdo ꝓsciẽnz sue peccat mortal'r cõicãdo si est i mortali: q̃uis ipse rãter. Itẽ adhuc q̃rit. Quid de illo q̃ licz nõ sit in mortali veraciꝫ tñ fm ꝓsciam scrupulosam esse extimat in mortali: Rñdeꝫ q̃ nisi sit talis ꝓscia er ꝓbabili ꝓiectura dz deponi. vt in c. Inquisitioni de snia excõi. q̃ si nõ deponat z sic accedat mortaliꝫ peccat. qz dicẽte Augustino. Quicq̃d fit ꝓsciam edificat ad gehẽnaz. Dec frat Angust.

Scõa debet eẽ diligẽtia in feruẽti oĩone. Ad em̃ cõicare hñt debent p aliquod spacium ante orare feruenẽ z petere dignã cõionẽ dñi. Panem nostrũ q̃tidianũ da nobis hodie. Tertia diligẽtia debet esse in dilectionis christi z passionis meditatione. quia hoc sacramentum est memoriale sue charitatis z dilectionis: vt ipe ait. q̃ re

Tertium necessarium cõmunicãtibz est reverentia. Cum summa enim reuerentia z bonoris geniby flectis z pectora tundentes ac dicentes illud Centurionis Matth. viij. Dñe nõ sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tm dic. q̃ bo z sanabit anima mea: debent hoc sacm̃ ꝓpere. Dec sufficiant.

Circa tertium ꝑncipale ꝓmonis mysteriuz scz de sensu mẽro deuotionis i suscepcõe bui⁹ sacri accipiam⁹ ꝑ ꝓclusõe illõ qõ in officio legit eccl'ia di. Suauitatẽ bui⁹ sacri null⁹ erꝑmere sufficit. ꝑ clusio ꝓstat clare aiaby deuotj. Nã mirã suauitatẽ in cõione sentiũt. Tũ ꝑ ꝑnia deitatj. Tũ ꝑ in effabili mõ diuine charitatis in ℔ sacro. Tũ ꝑ re ceptõe passionis chri z mortis q̃ repñtat in ℔ sacro. Ad q̃ horrank oẽs fideles ꝑ illud pl̃. Hu state z videre qm̃ suauis est dñs: btus vir qui sperat in eo. Sed q̃re multi nõ sentiunt ci⁹ dul cedinẽ: claret qz ꝑpẽ indignitatẽ z impꝑationẽ. si cut de mãna legit q̃ omne delectamẽtũ suauitatis habuit quo ad bonos z deuotos. Sed male dicebant. Ania nr̃a nauseat sup cibo isto leuissimo tẽ.

Querit hic ergo. Utrũ homo sentiens se nõ habere dulcedinem in deuotione: debeat nihilomin⁹ accedere ad ℔ sacramentũ. Rñ dek ꝓm Anton. flor. in sũma. iij. ꝑte. ti. xiij. c. vj. ℌ. xiij. q̃ ꝙuis aliqs sit grauat⁹ laboribz z curis occupatus. z ꝓterea minus ℌ dulci affectu sentiat: dum tamen vacet discussioni ꝓprie ꝓscientie z ꝓfessioni z orationibz et debito dicendis z his q̃ ad hoc sunt necessaria: nõ videt ratio q̃re debeat abstinere a misse celebratione: nisi aliunde sit legitime impeditus. Aliud est eñ desideriuz aliud sensibilis desiderij ꝓceptionẽ habere. Sine desiderio q̃dem nemo ℌbet accedere ad communionẽ. Secus de sentimento dulcedinis in ipo desiderio. Sine hoc eñ bñ põt chr̃ianus accedere in charitate existẽs dũ z q̃tiẽs ꝓuenienter sibi ꝓpoꝛ erpedire. Uñ in ℔ multi errãt q̃ solent ꝓtimana celebrare. hoc enim est ponere obicem gr̃e z admonitiõi dei. z q̃si tꝑs miserationũ dei autem illam dispositionem in se suspicare voluerit er sensibili coꝛdis cõpunctione: ꝓfusione lachrymarum z dulcedine deuotionis: ita q̃ tunc credat se esse dispositũ qñ tale q̃d sentit z nõ al's incaute ambulat z sepe ℌcipit. qz talis dulcedo dak etiam illis hereticis q̃ sunt extra gr̃az. z sepe subtrahit ab his q̃ sunt in magno statu gr̃e Uñ er defectu hmõi ꝓsolationũ: nõ est dimittẽda cõmunio vel celebratio a ꝑparatis ad eaz. etiamsi crederet hanc subtractionem accidisse er peccatis diu ꝓteritis. Sed si crederet veriſil'r ℔ ꝓpꝑ peccata recẽtia vel ꝑterita nõdũ emendata abstinẽdum esset. Hec ꝓm Anton. O ℣ chr̃iane accede deuore di. illud Hiero. in de trãsitu. O dñe de⁹ o Jesu bone. qs ego sũ vt sim dign⁹ q̃ tu itres in latrinã feticã coꝛpis mei. vnde ℔ merui cum sim peccatoꝛ hõ. certe dñe nõ sum dign⁹. Nã tu Mopsi peteti te videre noluisti te mõstrare dignos. Nõ videbit me hõ z viuet. Uñ ℣ dñe de⁹ hec tua erga me charitas. hec trãsa i te hũilitas: vt mi hi paꝛi nedũ te ad videdũ sz ad gustãdũ ꝑbeas

Tu es dñs z de⁹ me⁹ de ℣ gine nat⁹: ꝑ me pas sus i cruce i isto coꝛpe qõ accipio vt me redimeres a ptãte diaboli z in celeste regnũ introduceres ꝑpetuo btificãdus. tu vita eꝛna. tu amoꝛ iocund⁹: dulcissime Jesu te depcoꝛ ꝑ imẽsam charitatem tuã q̃ te nob in cibũ dedisti. da mihi hodie te digne suscipe vt ꝓficeps fieri merear tue g̃ tie z gl'ie sine fine Amen.

In Cena dñi Ser. iij. ℌ sacre cõionis digne obligatiõe z fructificatiõe.

Dominus ieſus in q̃ nocte tradebat: accepit panẽ z gr̃as agẽs fregit z dixit. Accipite z mãducate ℔ est coꝛp⁹ meũ. Scribunt hec. j. Coꝛ. xj. z in epl'a hodierne solẽnitatis. Quẽadmodũ ℌt Ly. z ꝓcoꝛ. doc. Chr̃s dñs in cena vltima p⁹ esus agni paschal' pedes discipulorꝫ lauit z sacramẽtum eucharistie instituit ac discipul' dedit: vt scz agni paschal' imolatio q̃ fuit figura eucharistie tanq̃ ꝓcedẽs vmbra aduenĩẽte luce vel inchoata cessaret. sed eccl'ia postea ob reuerẽtiam sacramẽti statuit rationabilit̃ a ieiunis sumenduz. de ꝓse. dis. ij. Liq̃do. Et. xxvj. q. vj. Siq̃s de coꝛpe. Sed qm̃ Coꝛinthij sumere volebãt hoc sacr̃m ꝑparato cõuiuio in eccl'ia post cibum p̃gustatũ. ideo apl'us in hac epl'a eos repḧendit di. Cõuenientibz vob in vnũ. s. ad ꝓcipiendũ eucharistie sacramentũ: iã nõ ẽ dñica cena mãd. i. iã nõ licet vob. Subdit cã. Unusq̃sq; em̃ suã cenã s. quã sibi ꝑpauit. ꝑsumit ad mãducãdũ. s. añ sacramẽti sumptionẽ ꝑparabãt em̃ sibi cibaria z portabãt ad eccl'iam: z diuites laute comedebãt z bibebãt. pauperes esuriebant. Jo subdit. Et alius q̃dem esurit. alius aũt ebrius est. Et qm̃ in loco sacro fiebat abusus talis ꝓuitu. Jo dicit. Nunq̃d domos. s. nõ ꝓfectas habetis ad mãducãdũz z bibẽdũ aut eccl'iaz ꝓtemnitis. i. sic certe ꝓtemnitis z ꝓfun. e. q̃ ñ bñ. i. pauꝑes q̃ erubescebãt ñ bñ. q̃d comedere bonestе coꝛã tãta m'titudie i eccl'ia Quid dicã vob: laudo vos (interrogatiue) rñdz in ℔ non laudo imo vitupero. Ego em̃ accepi a dño. s. reuelãte mihi q̃ tradidi vob. s. ℌ dignitate bui⁹ sacri. subdit. Uñ dñs Jesus in q̃ nocte tradebat. i. hodie. accepit panẽ gr̃as agẽs fregit q̃ anticipãdo ℌt qz nõ fregit añ q̃z ꝓfectionis ℣ba ꝓtulit: sed ꝑus ꝓfecauit z post fregit vt et solz eccl'ia: z sic distribuit discipul'. Et qm̃ hec facta sũt in ista cena. ꝓuenienꝫ g̃ accipiunt ꝑ thẽate nr̃i ꝓmonis hodie ℣ba hec tẽ. In q̃b verbis claret q̃ chr̃s dñs mandauit accipiendũ siue cõmunicandum fidelib sacramentuz eucharistie. Ad ꝑsens ergo de sacra communione tria mysteria notabimus ꝓ sermone. vt his temporibus tanto feruentius chr̃istiani z deuotius cõmunicare studeant.

Primū mysteriū ꝺr necessitaꝫ
Scōm ꝺr idoneitaꝫ
Tertiū fructuositatis. Quia nimiꝝ mlti sūt obliti sue salutꝫ q.ſ.cōicare negligūt.ió ꝓ ꝓtereꝛda eoꝝ duricia de his agem⁹ in ꝑmōe.
¶ Circa ꝓmū de necessitate cōionis q̄rit:vtrū sub necessitate salutꝫ obligent fideles adulti ad ꝓceptionē sacre coionis. Et rnꝺet ꝓ ꝙ ꝺonē q̄ sic triplici rōne.
Prio rōne cōminatiōis diuīe.
Scꝺo rōne ꝓceptiōis ecclie.
Tertio rōne passiōis chr̄i ciusq; memorie
Primo inq̄ rōne cōmunatiōis diuīe. Nā chr̄ius ꝺe⁹ cōminādo ꝺr. Jo.vj. Nisi māducaueritꝫ carnē filij hois t biberitꝫ eⁱ⁹ sanguinē nō habebitis vitā i vob. Quib⁹ ꝑm Lyrā t cōiter doctoꝛes oēs ꝺicūt q̄ adultis necessariū est ꝺ sacr̄m accipe saltē voto si nō potest re. Sicut em̄ in vita (inq̄t)coꝛporali cib⁹ est necessarius ad vitam ꝓseruandā: ita in vita spūali hoc sacramētum est necessariū. qz est vite spūalis ꝓseruatiuum. Nam sicut baptismus est q̄ꝺam spūalis generatio:ita eucharistia est q̄ꝺā spūalis nutritio.q̄ āt addit. Et sāguinē ei⁹ biberitꝫ. Nō est inq̄t intelligēꝺū q̄ hoc sacr̄m sit sub vtraq; specie a fidelib⁹ sumēꝺū.sed tm̄ mō hoc a sacerꝺotib⁹ celebrātib⁹:licz in ꝑmitua ecclia ꝓp̄l⁹ sub vtraq; specie cōicaret:tm̄ postea ꝓuide oꝛdinatū est vt nō cōicet ꝓp̄l⁹ sub specie vini ꝓpter piculū effusiōis. Et quia sub specie panis accipit̄ etiā sanguis inq̄ntum ibidem ꝓtinetur.qz sub vtraq; specie tot⁹ chr̄s est:aliter tm̄ t aliter.qz sub specie panis ꝓtinet corp⁹ chr̄i ex vi ꝝbo⁹ sacramenti. Cetera vero ibi sunt ex concomitātia.t eoꝺē mō sub specie vini est sanguis chr̄i ex vi sacramenti.cetera ex ꝓcomitantia. Dec Lyra Et ad id Alex.de ales recitat exemplū q̄ in q̄ꝺam ꝓuētu ꝺū laici frēs vellent cōicare sub specie vtraq; instanter ꝺ postularēt:ecce ꝑsbyt̄ frater celebrās duꝝ frangeret speciem panis in patena ad cōmunionē vidit sanguinez effluere miraculose,t patenā replentē. Quo ꝓcussi oēs miraculo viso ꝺesti terunt a cōmunione vtriusq; speciei.patet ex ꝓdictis necessitas. ¶ Scꝺo rōne ꝓcepti ecclie. Precepit nanq; sancta mater ecclesia fidelib⁹ cunctis vt cōionez susciꝓant reuerent:saltē sel in anno in pasca.nisi forte ꝺe ꝓpꝝ sacerꝺotis ꝓsilio ob aliquā rōnabilē causaz ad tps ab hmōi ꝓceptione ꝺurerit abstinendū. Et ꝺ tāta districtione ꝓcepti mādauit q̄ alioq̄n t viuēs ab ingressu ecclie arceat.t moꝛtes chr̄iana caret sepultura: vt habent hec exp̄sse ꝺe pe.t re.ca. Dis.ex ꝓsilio generali ꝓ Innocētū tertiū. Circa ꝺ ecclie ꝓceptū ē notandū q̄ ꝓ varietate tēꝓꝝ varia facta sūt statuta In ecclia q̄ꝺe p̄mitiua dū sanguis chr̄i recēs feruebat in coꝛde credētiuz ꝺonū spūsci cōicabāt omnes q̄tidie:vt ptz Act. ij.t ꝺe ꝓse.di.ij.ca. Peracta. Lapsu aūt tēꝓris refrigescente charitate vsus cōionis est ꝺeductꝫ ad ꝺies ꝺominicos:vt ptz ꝺe ꝓse.di.ij. Quotidie Tandē qz hoies ceperūt fore negligētes t multi indigne sumētes Anacletꝫ papa instituit vt q̄nq; cunq; venirent ad ecclesiam cōmunicarent: sed quia multi ꝓueniebant ad ecclesiam qui se non bene ꝓparabant:ideo papa Fabianus reduxit t statuit vt ter in anno hoies cōicarent. vicz in pascha Natiuitate ꝺn̄i t Pentecoste,ꝺe ꝓse.di.ij. Et si nō freq̄ntius.t ca. Seculares.qz ꝓ his festis melꝰ se ꝓbabant. Successu aūt tēꝓꝝ charitas refriguit ad extremū reducta est ad pascha vt ꝺicto ca. Omnis.ió p̄cedit ꝓ ipi⁹ ꝓpatione quadragesima. Sed heu q̄ntum nunc inundauit malicia hominum multoꝝ.quia nō solūz semel in anno.verū t ꝓ plures annos sine communione remanent. ¶ Sed queri hic potest.vtrū homini existēti in peccato moꝛtali melius sit cōmunicare in pasca ꝓ obedientia precepti q̄ ꝺimittere ꝓpter ꝓscientiam peccati: Respondet q̄ melius est cōmunionē ꝺimittere q̄ in pctō moꝛtali cōmunicare ꝑm doctoꝛes. Ratio:qz ecclesia ꝓcipiēs semel in anno cōmunicare debere nos luit q̄ in pctō cōmunicet.quis:sed potius p̄hibuit q̄ in pctō cōmunicet.quis:sed potius p̄hibuit q̄ in pctō cōmunicet.quis:sed potius p̄hibu

ñ eccl̃ia vsq̃ ad fin̄ē mūi. Ūñ saluator ꝺt Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum oĩb⁹ diebꝫ vsq̃ ad ꝓsū matiõem secꝫ. qꝫ in ℔ sacr̃o est tor⁹ chr̃is ꝑm bu manitatē ꝫ ꝺitatē. Cū g̃ ℔ venerabile sacr̃m fide liter ꝫ deuote sumptū chr̃m passum in mentem reuocer: pfecto ingratissimi cẽsendi sūt q̃ saltē sel̃ in anno cõicare nolũt. O corda durissima q̃ tãti bñfactoris. s. chr̃i: nec etiã raro recordare vultꝫ efficaciter. O aĩa peccatrix q̃d sic agis. q̃d negligis. Nõ sic vtiq̃ fecit erga te filiꝰ dei bñdicti. nũ ℔ ipe te obliuiõi tradidit q̃n potꝰ semp memor fuit tui. nascẽdo. fugẽdo vbera. vigilãdo. ieiunãdo. orãdo. ꝑdicãdo. ꝫ insup ꝑ te patiẽdo ꝫ mori. O aĩa bũana ecce ꝓpt̃ te factꝰ sũ hõ. ꝓpt̃ te veni. ꝓpt̃ te suffero labores ꝫ crucẽ. O g̃ pñissima aĩa peccatrix cur illũ nõ inspicis. cur nõ diligis eũ q̃ te sic dilexit. cur ꝑ tua salute pctã nõ deponis? cur eꝰ nõ accipis. audi ꝺicẽtẽ de crucecꝫ clamãtem ꝑm Bꝛ. Vide hõ q̃ ꝑ te patior. ad te clamo. ꝑ te morior. vide clauos q̃b⁹ ꝓfodior: nõ est dolor sicut dolor meus q̃ crucior. ꝫ cũ sic tantꝰ dolor exterꝰ. intꝰ ẽ dolor g̃ grati cõmunicando. ℣ Circa scõm mysteriũ. s. idoneitatis Queritꝰ. q̃ sũt idonei ad cõionẽ ꝫ q̃ nõ? Rõ q̃nis: qꝫ sic fideles obligant cõiẽ ad cõionẽ vtiã patuit: ita sũt nõnulli q̃ a cõione excludũt iurta statuta eccl̃ie. Oꝰ est g̃ scire de his. Ad ℔ g̃ rñdẽdo ꝑm ꝓc. au. in. iiij. ꝺi. ir. q. ij. ꝓlime ꝓditiões idoneitatis assignant q̃s breuꝰ vt melꝰ capi q̃ant ad octo reducimꝰ accipiẽdo eas ꝑm lr̃as buiꝰ ꝺictiõis cõmunio.

Primo ꝑ c. credulitatẽ.
℣ Secꝺo ꝑ o. oris ꝓfessionẽ.
Tertio ꝑ m. mũꝺicie puritatẽ.
℣ Quarto ꝑ aliũ m. mẽtalẽ discretionẽ
Quinto ꝑ v. vsum sacr̃alẽ
℣ Sexto ꝑ n. nitiꝺã sine nota ꝓuersationẽ.
Septimo ꝑ i. ieiunĩ q̃litatẽ.
℣ Octauo ꝑ o. operosã ꝓpationẽ.

Primo itaq̃ idoneꝰ suscẽptor eucharistie ẽ creꝺes in chr̃m fideliꝫ. Nã nulli infideli ꝺari ꝺz. Sꝛ q̃ ꝺe catheczuminis. Rñꝺet ꝓpt̃. aureo. q̃ ñ ꝺebet ꝺari eis: qꝫ nõ sũt ꝺe familia chr̃i ꝑ baptismũ q̃ est ianua sacr̃oꝝ. Secꝺo idoneꝰ suscẽptor est ore ꝓfessus legitime: qꝫ ñtũcũq̃ ꝺoleret ꝺe pcto cõmisso mortali ñ sufficit vt digne sumat sz oꝑtet legitime ꝓfiteri. aliꝫ suscipiẽs peccat mortaliter. Et ℔ sat̃ late patuit ser. iij. F ℣ Tertio iꝺoneꝰ suscẽptor ẽ corꝑe mũꝺus ꝫ mẽte puꝰ. s. ab oi pcto. vñ pollutꝰ in somnis ꝺz abstinere. Sꝛ q̃ntũ ꝛps. Rñr ꝑm Alb. ꝫ Tho. ꝑ. xxiij. boras vel̃. cũ accidit circa mediã noctẽ. si em̄ añ mediã noctem acciꝺerit abstinere nõ tenet̃ nisi q̃n ꝓueniat ex causa mortalis peccati, ꝺe ℔ ꝑmone. iij. E.

Quarto idoneꝰ suscẽptor est mẽtis discretiõe ꝓꝺitus. Ūñ demõiacis ꝫ amentiꝫ nõ ꝺebz ꝺari. neq̃ etiã pueris ante etatẽ discretionis ꝺebet ꝺari. tñ ꝓpt̃ꝰ aureo. ꝺistinguit ꝺe amẽtiꝫ ꝫ demoniacꝭ. q̃ sic ꝛes nũq̃ habuerũt vsũ rõnis nullo mõ ꝺebet eis ꝺari: etiã in articlo mortis. Si aũt aliq̃ habuerũt vsuz rõnis ꝫ lucida hñt iñ ualla q̃b⁹ ꝺeuotiõem̄ habent ad sacr̃m ℔ ꝫ petũt tũc ꝺari ꝺebet eis q̃s habent vsuz rõnis: etiamsi non sint in articulo mortis. Dicit etiã ꝑm Tho mã q̃ ꝺemoniacis nõ est ꝺenegãda cõmunio ni si forte certũ sit q̃ ꝑ aliq̃ crimẽ a ꝺiabolo torq̃ant. si tñ nõ timet̃ ꝺe ꝑiculo vomitus vl̃ alterius irreuerẽtie ꝫ vsum rõnis habeat. ℔ ℣ Sz ꝺe pueris q̃rit. Que est ꝺebita etas ad cõicandum eos? Rñꝺet: licz greci antiq̃tus pueris ꝺarẽt. vt ꝺe ꝓse. ꝺi. ij. ꝓuuli. tñ sacramẽtaliẽ nõ ꝑt̃ sumere ꝓpt̃ carẽtiaz ꝺiscretiõis. Jõ req̃rit etas ꝺebita. Et ꝑm Alex. in. iiij. sũme. ꝫ ꝓc. aureo. relinq̃ndũ est arbitrio boni viri: q̃ ꝑtissime ꝓsiderare habz an ille q̃ cõicare ꝺebet tãtã habeat fidẽ ꝫ ꝺiscretiõnẽ vt ꝺistinguere sciat int̃ sacr̃m corꝑis chr̃isti ꝫ materialẽ panẽ ꝫ reuereri ab alio cibo saltez ex alioꝝ instructiõe. qõ ꝑt esse cũ sunt. x. vel. xj. annoꝝ. vñ ꝑtic ꝺebẽt ꝫ tenent̃ ad cõmunicandum inducere eos q̃ hñt curã eoꝝ. ꝑm Tho. in. iiij. ꝺi. iiij. Quinto idoneꝰ suscẽptor eucharistie ẽ ꝑm vsum sacramẽtalis sumptiõis reficiendꝰ vicz ℔ sacramẽto. qõ iõ addit: qꝫ ꝑm cũꝺẽ ꝓpt̃. aureo. vbi ℨ. ꝫ ꝓcor. Tho. aliq̃ ꝺoc. Ūñ christus ꝺñs in ℔ sacr̃o apparet miraculose in forma pueri vel carnis cruẽtate vel hutusmoꝺi: non ꝺebet sumi ab eo qui sic viꝺet: quia non habet rationem cibi vel speciez conuenientem humane refectioni. q̃ si omnib⁹ sic appareret ꝺebet cũ reliquijs pñt̃ ℣ Sexto idoneꝰ est nitiꝺꝰ i ꝓuersatiõe nec crimine notatus. Ūñ. xxxiij. q. ij. ca. Latorem. ꝺicit ꝺe patricida ꝫ matricida q̃ nõ ꝺebent cõmunicare vsq̃ ad tres annos. Et ꝑm Rich. i. iij. Nulli notorio ꝫ manifesto acinfami peccatori cuz ad penitentiam reuertitur est statim eucharistia ministranda. Tũ ꝓpter reuerẽtiam sacramẽti. Tuz vt ꝓpt̃ eoꝝ ꝓuersio vera vl̃ ficta. Tũ ne alij pusilli scandalizent̃. Item nec histrionib⁹ ꝺari ꝺebet. ꝺe ꝓse. ꝺist. ij. Pro ꝺilectione. Si tñ predicti reuertantur ad ñm eis cõmunio ꝫ recõciliatio ñ negat̃. vt ibiꝺẽ ꝺicit in ca. seqnti. Nõ tñ est intelligendum q̃ ꝺari ꝺebet statim sz ꝺifferri vsq̃ ꝑ pactã pniam publicam. nisi forte articulus pietatis vel necessitatis aliquando suaꝺeret statim ꝺandum: puta quia esset tamferuida penitentia cõpunctio ꝫ lachrymaꝝ abunꝺantia q̃ etiã alios ad ꝺeuotionẽ ꝓuocaret vel mortis ꝑiculum imineret. Nã i extremo vite nulli penitẽti est eucharistia ꝺenegãda. vt ꝓbat̃ ꝺis. i. penitentes. xxj. vj. q. vj. si ꝑsbyter. Unde nec ꝺecapitandis ꝑ crimine nec suspendẽdis est negãda cõmunio si cõfitentur ꝫ petant, vt in clemẽ. ꝺe penitẽ. ꝫ re. imo

dari debet. Septio idoneꝰ est ieiunꝰ. Nã q̃cũ qz aliqđ q̃ntũcunqz paruũ p modũ cibi vl' potꝰ post mediã noctẽ sũpsit siue illđ digesserit siue ñ cõicare illo die ñ potit. de ꝓse. di. ij. c. Liqdo. excipit articulꝰ mortis ne sine viatico ẽcedat. Octauo idoneꝰ est opose p̃paratꝰ z diligẽtissime dispositus. s. cũ diligẽti examinatiõe firmo qz ꝓposito cauendi ab oib̃ de cetero mortalib̃. oõne z meditatiõe passiõis chri ac deuotiõe z reuerẽtia ad b̃ sacrm. vt ptz ser. ij. Si q̃ras. Uñ possim scire me sufficienter p̃paratum z digne accedere ad cõiõnem vt capiã fructũ. Rñdet ꝑm Tho. sup. iij di. xi. q. nullꝰ hoc certitudinaliter pt cõiter scire. tñ ꝓiecturas pt hẽ ꝑm Ber. p q̃ruor signa. Prim cũ vba dei deuote audit. Scõm cũ qs ꝓmptuz se ad bñ agẽdũ inuenit: p̃cipue in faciẽda ꝓfessione z satisfactiõe z venie postulatiõe a lesis z iniurijaz remissiõe z bmõi. Tertiũ cũ firmũ ꝓposituz cauẽdi in futuꝝ oĩa pcã habet. Quartũ cũ de p̃teritis vere dolet p bmõi signa. facta p̃us diligẽti discussiõe ꝓscientie: q̃uis forte nõ sufficiẽti: ad cõionem deuote accedens nõ peccat. imo ex vi sacramenti remissionẽ pctõꝝ oblitoꝝ z fructũ eucharistie ꝓsequit: vꝝ vt dictũ est siqs oĩno se ad ad b̃ indispositum viderit a sacra cõmuniõe abstineat. O q̃ charissimi deflete pcã ne eternalia incurratis tormẽta.

Circa tertiũ de fructib̃ digne cõionis accipiamus p ꝓclusionẽ. q̃ fideles deuote z digne cõicantes ꝓsequunt multiplices fructꝰ salutares. Inmiꝝ decẽ p̃cipuos fructꝰ notabimꝰ q̃s p facilliori captu ꝑm lras huiꝰ dictiõis eucharistia accipiẽdo ꝓsequi̇mur. Primꝰ ẽ eleuatio: qz aiaz cibãdo z reficiẽdo delectabiliter eleuat a terrenis z carnalib̃ q̃ desipe facit z sape celestia. Uñ Bre. sup Ezech. x. ẽ. Dulce est eẽ in humanis rebꝫ. si ei q̃ spũalia nõ gustauit. gustato aũt spũ desipit oĩs caro. Hec ille. Propter ea di. xxxij. Presbyter i medio ẽ: q̃ cũ diu eucharistia nõ p̃cipit: cor hois indurat. Secõs ẽ vnio: qz vnit chro. Propẽ ea vocat cõio q̃si cõis vnio: qz vnit mẽbra i corpe mystico capiti chro. Uñ Jo. vj. Qui mãducat me. carnẽ z bi. me. san. in me ma. z ego in eo. Lyra. i. vnit mihi p charitatẽ. Rõ. qz cib̃ corpalis ꝙuerti habet in substãm alitis. ij. de ania. Lib̃ autẽ iste ecõuerso sumentẽ ꝙuertit in se. iuxta illud dicũ Aug. li. ꝓfessio. Lib̃ sum grãdiũ nec me mutabis in te sed tu mutaberis in me. Pro q̃ nota q̃ in eucharistia sumit caro chri z sanguis z anima. vere z deitas. Caro vnit sibi corpꝰ digne cõicantis. sanguis sanguinẽ. aĩa aĩam. deitas intellectũ z volũtatẽ: z sic totꝰ hõ trãsformat i deũ. Corpꝰ em̃ chri siq̃ in corpe sumẽtis repit sibi videlicz ꝙuenientia: vt mũdiciã corpis z castitatem: illa ad se rapit spũaliter z pficit. Silr z sanguis chri cor hois penetrat vbi fons sanguis ẽ: z sic fomitẽ reprimit. aĩa chri adamat: z deitas ignit: gra charitatis aiaz digne cõicãtis habitat. irradiat. z sicut ignis in se ferrũ totaliter trãsmutat vt sit ignitũ: sic zc. Tertiꝰ fructꝰ ẽ ꝓfuatio. q̃a ꝓfuat a pcõ. Declarat ꝑm Tho. iij. pte. q. lxxix. ar. vj. qz pcm̃ ẽ q̃dã mors aie Jac. j. Pcm̃ cuꝫ ꝓsũ. fuerit. gñat mortẽ. Uñ b̃ mõ ꝓfuat q̃s a pcõ fuco q̃ ꝓfuat corpꝰ a morte: qđ fit dupliciter. Uno mõ naturã interiꝰ roborãdo ꝙ corruptiua intrio ra: z sic ꝑseruat a morte p cibũ z medicinã. Alio mõ exteriꝰ muniẽdo ꝙ ipugnatiões vl' lesiões z sic ꝑseruat a morte p arma. Utroqz mõ b̃ sacrm ꝓseruat a pcõ. Primo q̃dẽ p b̃ q̃ chro vnit: roborat z cõfirmat in vita spũali tanq̃z cib̃ z medicina spũalis. iuxta illđ pũ. Panis cor hois ꝓfirmat. veritñ nõ aufert possibilitatẽ peccãdi: eo q̃ hõ i statu vie est huiꝰ ꝓditiõis q̃ pt flecti in bonũ z malũ. Secõ o inq̃ntũ est signũ passiõis chri p quã vicit sunt demões. repellit illoꝝ impugnatiões. Unde Chry. sup Jo. ait. Ut leones flãmã spirates de mensa dñi recedim̃: terribiles facti demonib̃. Ad qđ narrat exemplũ q̃ q̃dam sacerdos milꝫ dicta cũ venisset ad q̃ndã obsessam a diabolo territꝰ demõ q̃si a flãma cepit clamare. Quo vadam q̃ fugiã? Rñdit sctũs ille. Uen: in os meum. Demon ait. Ue ve nõ possum: qz illđ intrauit alissimꝰ. At ille. Veni ad pollicẽ. Rñdit. Non audeo. qz deũ tractauit. Et sic cõpulꝰ est extre Uñ ptz zc. Quartꝰ fructꝰ ẽ augmẽtatio. Ber. in ꝑmõe de corpe chri. Nullũ in q̃t sacrm est illo salubriꝰ quo augent̃ vtutes z mens oĩm spũaliũ charismatum abundantia impinguat. Rõ ꝑm Tho. vbi s. arti. j. quia in b̃ sacramẽto ꝓtinẽt reliter chrm. q̃ sicut in mõm vi sibiliter veniendo venit cum gra. Jo. j. Gra z vitas p Jesum factã ẽ: ita veniẽs in b̃ sacro affert gram. Pter qđ vocatur eucharistia grece: qđ bona gra interpꝛat. j. q. j. Multi. Quintus ẽ remissio. qz p b̃ sacrm̃ fit pcõꝝ remissio. de ꝓse. di. ij. añ benedictionem. z c. si q̃tiens. Ubi Amb. ait. Si q̃tiens effundit sãguis chri: in remissionẽ pcõꝝ effundit ẽo merito sp accipe medicinã q̃ sp peccat. Sed querit: vtꝝ digna cõmunio eucharistie tollat oĩa mnia pcã cõmissa ab hoie? Rñdet ꝑm doc. q̃ b̃ sacrm̃ q̃uis ꝑm se ꝓsideratũ habeat tãtã vtutem er passione chri q̃ possent p ipm remitti omnia pcã: sz in ordine ad recipiẽtes nõ eq̃liter operat missionẽ. Nã siqs accedit in pcõ mortali sciens talis impedimentũ pstat effectui huiꝰ sacramẽti. z cũ b̃ idigne accedẽs iudiciũ manducat. Unde Aug. li. de eccliasticis dogmatib̃ dicit. Si mẽp in affectu vl' ꝓscia mortal pcti est q̃uis magnꝰ eq̃ charistie peceptõe eẽ purificet. Ergo si rex magnꝰ veniret ad domũ tuã p pstandis magnis grabñficijs: z tu ipm suscipes pessime usurpata dormo stercoribꝫ: irã vnqz demereꝛ potꝰ q̃ gram. Item in illis q̃ digne suscipiũt delet pcã venialia. z etiã q̃ ad reatum mortalia cõfessa z oblita sz cõiter nõ oꝑtet q̃ sp oĩa deleat nisi eẽt deuotionis feruor tantus z mensura. ꝑm Thom. in. iij.

di.xij. ¶ Sext⁹ ꝺr iteratio.ſ.indulgentie dei qꝺ ē ꝓ maꝝ fructu tā ꝓ ꝓteritoꝝ pctoꝝ remiſſio ne ꝫ ꝓ ſeqntiū releuatione.de ꝙſe.diſ.xj. Iterat. myſtice imolat: vt q ſel mortēdo mortē vicerat q tidie recidiua pctoꝝ ꝓ hec ſacra relaret. Uñ diꝛ cūt doc.q ſi hō poſt dignā cōionē in pcm ruerꝛ vl recidiuaret.facil⁹ ab illo reſurgere pt ꝫ ſi añ illō nō cōicaſſet. Rō.qꝛ ꝓ cōionem dignā aīa ro borat ⁊ fortificat vt dixim⁹. Facil⁹ ē añt fortꝛ re ſurgere ꝫ debili.ꝫ tē. Septim⁹ ꝺr ſatiſfactio Ebo. vbi ſ.b ſacrm eſt ſacrificiuꝫ eccl̄ie.habet ꝫ te tam viuis ꝫ defunctis: vt Grego ꝺr. ¶ Octa⁹ uus dicit curatio.ſ.ꝓtra mortem eternā. Joā.vj. Dic eſt panis de celo deſcendens: vt ſiqs man ducet nō moriat. Item ꝓtra oia pericula Uñ ab angelo ꝓtegēte liberauit filios iſrl ſāguie agni paſchalis. Exodi.xij.in figura bui⁹. Non⁹ di eſt introductio.ſ.ad patriam. Idcirco magiſter ī liij.dl.viij.ca.j. dicit. Recte viaticum appellat.qa in via reficiens nos vſqꝫ in patriam deducit. Le git de matre ſancti Auguſtini: q cū cōicaſſet cla termōe de ſacerdo.q ꝙ hoc ſacrm freqntauerūt digne:tāto decorabunt ampli⁹ in celeſti glia ex qꝛ ſm maioritatē gre magnitudinē glie tales ha bebūt. O ꝯ chariſſimi currite oēs ad ꝓparandū nū Jeſum in ſacro exiſtentez q viuit in ſecula ſe culoꝝ Amen.

¶ Decim⁹ dicit adornatio. Dicit enī Fran.maꝛ. ſplendore ſanguis chri. Sicut ⁊ btā Agnes ait. Sanguis eⁱ ornauit genas meas. Ratio patꝛ

In Paraſceue Ser. Prim⁹ de doloꝛib⁹ paſ ſionis ꝯ chri hiſtoꝛia deuota.

Miſeremini mei mi

Miſeremini mei ſaltē vos amici mei, quia man⁹ dñi tetigit me. Job.xix.c. ¶ A Hodie chariſſimi paſſione dñi nri Jeſu chri re colēres: ⁊ q⁹ ſcriſſime mris ꝙginis compaſſiōez ad flectum compaſſiōis nos diſponere debem⁹ Talis memoria vt inqt Bern̄.reqrit lachrymas Ideoꝫ aſpiciamus mente ⁊ ꝓtemplemur qua liter paſſa ꝙgo Maria ſpes vnica mōi vul tu meſto ⁊ ſqualido ſtat ſub cruce filij ſui dile ctiſſimi ieſu ſaluatoꝛis mōi Et aduertam⁹ quō nos erc̄itat ⁊ verbis ꝓmiſſis ꝓuocat ad compaſ ſiuū flectum ⁊ collachrymationem cum ipa ſuper vnici paſſiōe: dicen̄.omnib⁹ nobis Miſeremini mei miſeremini mei ſaltem vos amici ⁊c. In qb ꝙbis monet nos ad cōpaſſiōem ſup ipa ⁊ ſuper filio in cruce pendēte triplici ꝙſideratione. Prij mo ex ꝙſideratiōe ipi⁹ q patiꝛ.qꝛ ipe deus dñs ⁊ redemptoꝛ nr̄ eſt q ꝓ nob incarnat⁹ eſt ex ma ria ꝙgine. Idcirco ait. Miſeremini mei.ſ.matꝛ meſtiſſime ꝓpter coꝛdis mei amariſſimū doloꝛē miſeremini mei.i.filij mei dilectiſſimi tāacerbiſ ſima morte ꝓ vobis morientⁱ q eſt de⁹ me⁹ ⁊ filius me⁹ ⁊ dñs ⁊ redēptoꝛ veſter. Flete mecuꝫ.qꝛ ecce quē de ſpūſctō ꝙcepi vez deū ⁊ hoiem: ⁊ la cte ꝙgineo alui.inē duos latrones cruci affixū ⁊ vulneriby plenū mori video. Scdo ex ꝙſideratione cauſe q patiꝛ.qꝛ nō ꝓ ſe ſz ꝓ noſtre dilectōis amicicia vt nos redimeret ſuo ſanguine ꝓcioſo ⁊ ablueret a pctis:ac deo acceptabiles faceret. Propter qō addit. Saltez vos amici mei.q. d. Cōſiderate qꝛ ꝓ veſtro amoꝛe patiꝛ.⁊ ſ̄ vna me cū flete ſi eſtis veri amici. Nā reuera qñ qs ma gn⁹ dñs moꝛiꝛ illi q flēt ⁊ plorant ſup eo ſignuꝫ eſt q ſunt de parētela vel familia vl amicicia ei⁹ Sic in ꝓpoſito. Uñ Bern̄. Si membrū chri es plange ⁊ dole cū gemitu ⁊ lachrymis mortem ꝓ cioſam vnigeniti filij dei.alioqn o ingrate quid facis ſi nō cōpateris.a tua nobilitate degeneras in beluā ⁊ hō eſſe ꝺſiſtis. Nec Bern̄.tractañ .ſu per illud ps̄. Memoriā abūdātie ſuauitatⁱ ⁊c. Tertio ex ꝙſideratiōe pene acerbiſſime quā pati tur. Uñ ait. Quia man⁹ dñi tetigit me.ꝓmittēdo intra ⁊ extra acerbiſſimis penis filiū meū affligit Ideo Aug.ꝺ doloꝛe ꝙginis loq̄ns ait. Quis ex timare poterit quanta triſticia ⁊ doloꝛe vulnera bat coꝛ maternū ſup vnici ⁊ naturalis filij paſſi one quē tācaſte cōcepit:tam gaudioſe peperit:tam dulciter aluit.vidit eum ligatum ⁊ ſoluere non potuit.vidit vulneratum nec vulnus ligare valuit.vidit ſanguinem defluere:et abſtergere ne quiuit.caput inclinatum ⁊ ſuſtentare nō potuit flentē ⁊ ꝓ triſticia ꝙſolari nequiuit.audiuit eum ſitio clamātē ⁊ nec aq̄ potū ei miniſtrare valuit. Hec ille. O ꝯ chariſſimi audiamus btiſſimā dei mꝛem mariā flebili voce nob dicētē. Miſeremini mei miſeremini mei.ſal.vos amici mei:flēdo me cū ⁊ cōpatiēdo ſup morte Jeſu filij mei ꝓdulciſ ſimi.o chriani ſic a deo dilecti vt ſanguie filij ei⁹ ⁊ mei cēti redēpti:miſeremi mei:flete mecū O vi ri o mlieres:o iuuenes ⁊ ſenes:o ꝙgies ⁊ vidue ⁊ ꝙiugati.o reges ⁊ ꝓncipes.o diuites ⁊ paupes plāgite mecū regē regū ⁊ deū oim hodie mortuū benignſſimū dñm nr̄m tādire paſſū. Jeſu fili mi fili mi ieſu:lumē oculoꝝ meoꝝ:ſpes ⁊ ſolatiū vi te mee:tu hodie ꝓ pctoꝛib⁹ paſſus ī cruce ⁊ moꝛ tu⁹ es: vl̄neraſti coꝛ meū amariſſimi doloꝛⁱ gla dio. Uidebo ꝯ q̄ er tuis chriānis cōpatiāt tibi er mibi. Dic ⁊ ſiliby ꝙbis ꝙgo btā duriciā nr̄i coꝛ dis emollit ad cōpaſſiōez. Sz qñ nō ſufficim⁹ a nob cōpati ⁊ flere ꝺ chri paſſiōe op⁹ ē ſupnū ꝓ B auxiliū iplorare Et lz i alijs ꝓdicatoꝛib⁹ ꝙſueui m⁹ mꝛem gre ꝙginē iplorare.tñ qꝛ hodie occu pata ē circa filij ſui lamēta:⁊ gaudiū āgelice ſalu tatōis ꝙuerſū ē illi i luctū ⁊ meroꝛē.ſō ꝙfugia⁹ ad crucē ſctāꝫ illāqꝫ ꝓ gra ſalutem⁹ dī.illa ꝙba ecc̄ie

O crux aue spes vnica: hoc passionis tpe auge pijs iustitiã reisq; dona veniã. O sctissimũ lignũ vite o salus ẽmediũ. tu hodie portasti pcijs mũdi. p re g hodie pfusũ chi sanguie ipm dei filiũ Jesũ q pepẽdit i te pcamur: vt sui sanguis memoriã in fundat cordi nro q̃tin⁹ cũ lachrymis cõpassionis vere: z dilectionis loq; z audire possim⁹ ei⁹ passionẽ Amẽ. Ad qõ orem⁹ Pat noster. B

Miseremi mei miseremi ẽ. Passiõez dñi nri iesu chi frẽs charissimi psequen p duotiozi mõ libeat querti ẽba nra ad ipam bñdictã ẽginem Mariã. Et cũ mellifluo Bern⁹ in ser. sup euãgelio. Grabat iuxta crucẽ: allo q sic. Memẽto obsecram⁹ o dulcis dña z mr ẽgo illi⁹ venerãde stationis q tuo tãbrõ filio astitisti pendẽti in cruce. reduc q̃sum⁹ ad memoriã cordis tibi cogitatiões z innocẽtis aie angustias q̃s tũc habuisti qñ vnigenit⁹ tu⁹ corã te imolat⁹ est. Recogita q̃ oia p nob pcioribꝫ tolerare voluit. Ad te g̃ o pia domina: ad te o vnica spes nra ꝓfugim⁹: noli spnere nos pctores ꝓpẽ eũ q amore nro pepẽdit hodie corã te in cruce. sz enarra nob filij tui dolores et ipetra cõpassionis ve z flet⁹ gram vt iueniamus miam corã tuo filio. Et subdit Ber⁹. Quõ credis o fidel aia q̃ illa ẽgo sup oẽs mis z benigna pietate plena negabit se tibi talit supplicãti. Attẽdite g̃frẽs Mariã loq̃ntẽ ẽm pceptum thema. Miseremini (inqt) mei miseremi mei saltẽ vos vicz amici mei chriani sãguie nati mei abluti. qz man⁹ dñi tetigit me i filij mei passiõe replẽdo p/ eipue duodeci doloribꝫ.

℣ Primo dñ filij⁹ me⁹ pdilect⁹ a discipl'o tradit.
Scõdo dñ vnic⁹ me⁹ ad mortẽ vadẽs a me se/
℣ Tertio dñ ipe pdulc; iesus me⁹ (parat.
in horto captiuat.
℣ Quarto dñ ad Annã duct⁹ alapizat
Quinto dñ apud Caipbã deludit.
℣ Sexto dñ apud Pilatũ false accusat.
Septio dñ apud Herodẽ fatu⁹ reputat z despicitur.
℣ Octauo dñ in prorio crudelissime flagellat.
Nono dñ pũgẽtibꝫ spinis sacr⁹ ei⁹ caput corona
℣ Decimo dñ ad mortẽ iudicat. z patibu (nat
lũ sibi baiulãdũ iponit.
Undecimo dñ i mõte caluarie crucifigit.
℣ Duodecio dñ mortit in cruce flẽs z sepelit. Et sic tota series z bistoria passionis dñice cõpbẽdit.
Primus itaq; dolor z amaritudo quẽ sustinuit chis dñs z btissima mr ei⁹ quẽ z nos debemus pie meditari ꝺr traditionis. dñ. s. talẽ inturiã patit q̃ a discipl'o cui mlta bona fecerat in mor/
rẽ tradit. circa qõ notem⁹ tria.
℣ Primo traditionis occasionẽ.
Scõdo traditionis ꝓsultationẽt
℣ Tertio ei⁹ executionẽ.
Primo traditionis occasionẽ. de q̃ notãdum ẽm doc. pcipue Anzã. q̃ Judas mot⁹ fuit cupiditate ad chi vẽditionẽ vt posset recupare p b valorẽ vnguẽti sup caput chi effusi. Cũ em chis dñs sciret appropinq̃re tps passionis appropinquit z loco. s. ciuitati hierl'm. Venitq; sexto die añ pascha onẽ in bethaniã Jo. xij. Nã postq; chis Lazarum suscitauit vt putat. xv. die añ suã passionẽ appro/ qõ eccl'ia feria sexta añ dñicã de passiõe legit euãgeliũ de Lazari resuscitatiõe. q̃ dies est. xv. añ pascheue q̃ passus est chis. iudei tũc. s. in dñica de passiõe. diffinierãt occidere chim. Et tũ recesserunt quisq; appropinq̃ret pasca trãs iordanẽ z mora/ tus ẽ in ciuitate puula noie Effrem. indeq; cũ discipul' rediit appropinq̃nte pasca vt ipe chis vnus agn⁹ imolaret. p nob immediate post figuram agni paschal' imolationẽ. veniẽsq; Bethaniã ad sabbatũ añ ramispalmaꝝ hospitat⁹ est in domo Simonis leprosi Mat. xxvj. Iste tũc nõ erat leprosus: qz iã fuerat curat⁹ antea a chro dño. nuerat tñ nomẽ leprosi sicut Matthe⁹ post vocationem adhuc vocabat publican⁹. Jpsq; post ea noiat⁹ est Julian⁹ epus Lenomanen. Ibi fecerũt cenã dño z Martha ministrabat z Lazar⁹ vn⁹ erat discũbentiũ quẽ suscitauerat Jesus. Et sm Ly. iste Simon leprosus erat vicin⁹ mur/ the. z ppe b ipa i domo ei⁹ mistrabat. p fuerunt chri: sicut solẽt boies facere i domibꝫ amicoꝝ z ꝺr. Magdalẽa ãt tũc cõpatiẽs chro estuãtem/ tigato accepit libram vnguenti nardipistici qõ ei nomẽ loci de q̃ talia pciosiora fuerunt: in pyxide alabastro z vnxit pedes Jesu erustos ex calide terre puluere: vtpote q̃ nudis pedibꝫ incedebat. z exterfit capillis. Hoc ordine ꝓuerso ꝺr: quemo lauit pedes ei⁹ Scõdo capill' extersit. Tertio vnxit. Et eiusdẽ vnguẽti residuã ptẽ maiore effudit sup caput ipi⁹ recũbentis in mẽsa. z dom⁹ impleta est ex odore vnguẽti. erat ei lign⁹ rulle refrigeratiuꝰ z ꝓfortatiuꝰ mẽbroꝝ z valde odoriferus. z tõ effudit sup caput qõ videbat p calorẽ solis nimis erustũ cũ chis sine pilleo incederet vt sic refrigeraret: sicut solet fieri in effusione aq̃ rosacee. O q̃ gratissimo aio brã ẽgo maria q̃ tãc accepit a magdalẽa z ei resalutauit dicens. Judas q̃ eũ tradit⁹ erat murmurauit dicẽs q̃d pditio hec vnguẽti facta est. poterat venire pl⁹ q̃. ccc. ꝺnarijs z dari pauperibꝫ. Ds dixit q̃ fur erat z loculos bns z ea q̃ mittebant. s. in mosynã. p chro z discipulis portabat. z ad murandũ ꝓsilr discipulos induxit. sed discipuli moti sunt ex cõpassiõe ad pauperes. iudas aũt ex auaricia vt posset furari decimã saltẽ pcz. ccc. denarijs q̃ sũt decia ps. ccc. denarioz. Jesus g̃ sedauit eos di. Quid molesti estis huic mulieri bonũ ei op⁹ o. ẽ. Nã sp pauperes ba. vo. me aũt nõ sp ba. Amẽ dico vob vbicũq; ꝓdicatus fuerit hoc euãgeliũ dicet. z q̃ hec fecit in memoriã ei⁹. ad laudem ei⁹ recitabit q̃ b fecit ꝓuoset. Unde z ens vngere corp⁹ meũ in sepulturã. Unde z ra super Matth. xxvj. dicit: q̃ Magdalena

ritu sancto edocta ptē vnguēti ad sepulturā chri/ sti reseruauit. z q̄ chr̄s hoc sibi p̄cepit vt seruet z̄c. Et sic ptz occasio. ¶ Scdo nota hui⁹ traditionis ꝓsultationez. qz p⁹ hec feria q̄rta ꝓria. s. post ramis palmaꝝ ꝓncipes sacerdotū fuerunt ꝓgregati ad tractādū de morte chr̄i vt eū dolo tenerēt: z occi/ derēt. s. occulte sine ꝓp̄li seditōe. ¶ Dicebāt ān. Nō in die festo. i. in solennitate paschali imminēte de pri/ mo ne forte tumult⁹ fieret in ꝓp̄lo. qz multi ꝓuene/ rant ꝓ festo in hierusalē z reputabant iesum esse chr̄m vez ꝓpter q̄ timētes ꝓp̄li seditionē ꝓtra se fieri: ꝓsuleb̄at mortē ei⁹ post festa differēdā. sed b̄ ꝓsilij mutauerūt postea. qz inuenerūt oportuni/ tatē capiēdi chr̄m p iudā. ¶ Interea dn̄s iesus dn̄i/ ca palmaꝝ ascēdit hierl'm z turba cū maximo ho/ noze eū deduxit: vt ptz p euangeliū dn̄ice palma/ rū. ascēdit etiā secūda feria z tertia feria: z singu/ lis diebꝫ illis p̄dicauit in templo. z multas insidi/ as a iudeis ac ꝓtraditiones sustinuit de quibus longū esset hic enarrare. null⁹ aūt ipm hospitio/ recipiebat. qz ia erat apud iudeos diffinitū q̄ si q̄s eū ꝓfiterē chr̄m extra synagogā fieret. ꝓterea q̄libet die p̄dicto redire ipm oportebat in bethā/ niam ieiunū z ibi hospitari apō martha. z itera/ to mane ascēdebat. ¶ Ipa aūt feria q̄rta fz Ly. tūc iesus nō venit hierl'm. sed mansit in bethania vt iudei liberꝫ haberēt locuz tractādi de morte sua z iudas tradēdi haberet opportunitatē. ipo itaq̄ die iudas spū maligno instinct⁹ ascēdit hierusa/ lē tāq̄ dispēsator emptur⁹ aliq̄ ꝓ die festo. z ac/ cessit ad iudeoꝝ ꝓciliū se spōte ingereñ. nec voca/ tus. dixitq̄ eis. Quid vultis mihi dare z ego eū vob trada. s. sine strepitu occ'te capiēdū. Chrys. q. d. Ira vilis z ꝓbanus fact⁹ est mihi iste iesus quē vultis occidere q̄ si velletis mihi dare saltez vnicū denariū ipm paratus sum vobis tradere. Illi ḡ gauisi sūt vt dz Luce. xxiij. Et ꝓstituerūt ei triginta argēteos. quoꝝ q̄libet valebat vsuales decē numos. z p ꝓseqns in toto valebāt. ccc. vsu/ales. z sic recepit valorē vnguēti. Nec Ly. sup Matt. Dic Bern. exclamat d. O iuda omnium sceleratissime. o quērse latro z infidelis fur. si nole bas misereri filio. saltē misertus debuisses fuisse tibi matri tue. q̄d fecerat tibi magister tuus q̄ dolori materno. tibi petā tua enormia indulsit. apostoluz te fecit. potestatē ej̄ciēdi demonia z infirmos curādi tri/ buit. pedes lauit. coꝝp⁹ suū dedit z eterna p̄mia repromisit. O stulte z ecce mercator pessime. erḡ voluisti eū vēdere cur nō vēdidisti magdalene q̄ nō triginta sz z mille tibi ꝓ eo denarios obtulis/ set. Ite Aug. O iuda inique potuisti petere a ma/ gi z ampliorē ordinasset pecuniā. Itez Bern. O iuda infelicissime q̄d fecisti q̄dens z pecuniā z te/ nō verecundaris exhibere venalē cui⁹ vna gutta sanguinis dignior fuit omni argēto z auro mū/ di? tu ponēs in optōe. xxx. denarijs cōtentaris. Decilli. Quo facto iudas redijt bethaniā. z ex/ inde q̄rebat opportunitatē tradendi sine turbis. Tertio nota traditiōis executionē quā adimple/ uit i nocte seq̄ntis diei p osculi signū tradēdo. de quo infra. ¶ Questio hic occurrit. vtrū Ju/ das z iudei aliq̄ mō habeāt excusationē in tradi/ tiōe z occisiōe chr̄i. Et pōt argui q̄ sic. qz sic a ꝺo erat p̄ordinatū. z p ora ꝓphetaꝝ a spūsctō sic pre/ nūciatū q̄ chr̄s tradi deberet a ꝓprio discipulo. iuxta illud ps̄. Qui edebat panes meos magni/ fi. sup z̄c. z occidēdus foret a suo ꝓp̄lo vel a suis fratrib⁹ iudeis. sic Abel a fratre Cain est occisus z ioseph a frib⁹ vēdit⁹. Un̄ Esa. j. Filios enutriui z exaltaui: ipi aūt spreuerūt me. Cognouit bos pos/ sessorē suū z asin⁹ p̄sepe dn̄i sui: isral' aūt n̄ cognouit me. Un̄ sic de⁹ nō peccauit sic p̄ordinādo vt pro nobis traderet filiū: videt̄ q̄ nec isti peccauerunt adiplendo dei volūtatē. Rn̄det Tho. iij. pte. q. xl vij. q̄ eadē actio diuersimode iudicat bona vel mala fm q̄ ex diuersa radice ꝓcedit. Quia ergo deus pater tradidit filiū z fili⁹ seip̄m ex charitate passiōi z morti z hūili obedientia fili⁹ factus est ꝓ nobis obediēs vsq̄ ad mortē. q̄ spūsctūs p̄/ dixit q. ꝓphetas ꝓ nra salutifera fide fundanda. Judas aūt cooperatus est passionē ex cupiditate z iniq̄tate. pilatus ex būano timore iudeoꝝ. sa/ cerdotes z pharisei ex liuore z inuidia. q̄ arguē/ bat chr̄s coꝝ vicia. Ideo isti nō excusant̄ sed viti perant̄. de⁹ aūt laudat̄ ꝓ būficio charitatis. ¶ Si dicas vel petas. Si nullus chr̄istū tradidisset z nullus occidisset quō gen⁹ hūanū redēptū fuis/ set. Rn̄r fm Alex. de ales in. iij. volumie sūme. q̄ in tali casu sola chr̄i volūtas patiendi, suffecisset ad redēptionē. ꝛō nō debuit eū iudas tradere sic ex cupiditate: nec iudei occidere z̄c, nec voluit de/ us chr̄m sic ab eis intētiōe p̄ua occidi q̄z pmi/ sit. voluit q̄dē ꝓ nr̄a expiatiōe offerri. iuxta illud Esa. liij. Oblat⁹ est qz ipe voluit. Et q̄ chr̄s volū/ tarie pati vellet ꝓ nob multiplici signo ostendit cū illud p̄dixit z sciēter ad locū passionis venit. z se cape volentib⁹ obuiā ꝓcessit. z vno verbo oēs ꝓstrauit. ¶ Demū vt Chrys. ait. ne q̄s dicat. q̄m ipe iudeos ad illud induxit vt ipm occiderent. seip̄m tradens in manib⁹ coꝝ manifeste ostēdit eis oīa que sufficiebant eos reuocare a malo. ¶ Sz qz illi obstinati ꝓmanebāt in malicia: se illoꝝ ꝓtāti per/ misit a diabolo tradendū. O q̄z benigne ḡ. o q̄z būillime. o q̄z charitatiue subijt ꝓ nob de⁹ passio/ nē z oēm tribulationē a pessimis illis inferendā. O beata virgo Maria merito ipi tuo filio z tibi est compatiendu? ꝓ tali tantaq̄ charitate nobis miserrimis gratiose exhibita. ¶ Secundus dolor chr̄i z matris ei⁹ dicit tristissime separatōis z iste fuit dolor amarissimus. vt colligi potest p̄/ cipue ex tribꝫ. Primo ex pie matris desolatione z interno merore. quia videbat suū filiū in q̄ habu/ it totā spem solacij vltro euntem ad moriendum in hierl'm. Judicerat em̄ q̄ fuerat iam diffinitu? apō iudeos vt occiderēt chr̄m z signis euidētib⁹

cū nullus in hierusalē ipm audebat hospitio ca
pere patebat. Ūñ vt volunt deuoti z rōnabiliter
dicūt q̄ chr̄s dñs sibi reuelauerit instare tēpus
passionis. Materno ḡ affectu cepit vt aiunt ipa
feria q̄nta geniby fletis filiuz petere taliter. Que
so te fili mi z deus me⁹ exaudi me matrē mestissi
mā vt non ascendas in hierusalez. nam hic in be
thania p̄pabūt tibi Martha z magdalēa agnuz
pascalē: ne forte inimici man⁹ injiciāt tibi. Cui re
spondit dñs. Non licet inq̄t charissima mr̄ in b̄ te
exaudire: sz potius volūtatē patris facere vt iple
ank̄ scripture. Nā Esa. liij. Oblat⁹ est. s. fili⁹ dei: qz
ipe voluit. s. p̄ z fili⁹. Cui gl'iosa mr̄. Scio ait fili
mi q̄ sic voluit de⁹ p̄ redimi mundū tua passio
ne z morte. Sz qz cor maternū b̄ cogitās crepet
a maritudine: saltē da mihi si possibile est z cōue
nit antea mori q̄z tu fili mi dilectissime moriaris
aut sil' tecū exhalare spm̄. aut in extasim mētis ra
pi vt penit⁹ nil sentiā. Nec mir̄ si sic petierit pia
mat̄ cū z chr̄s suo mō orauit patrē: vt si possibile
est trāseat calix zc. Tūc dulcissim⁹ iesus ait. Non
decet b̄ charissima mr̄ vt tu añ meā morte moria
ris: qz sic ad limbū tenebrosū deberes descēdere
scz ad scōs patres z inde p me educi. Jtē nō decz
etiā sil' tpe mecū te mori. qz debeo tibi tantū bo
norē facere i tua morte vt cū oib⁹ angel' z sanctis
meis tibi occurrā z sic te i celū suscipiā honorifi
cētissime vt matrē decet dei. q̄ nō opter pus me
mori: z scōs p̄es de limbo educere z in celū ascē
dere. z ibi tibi dignū locū p̄pare sup oēs beatos.
Item nec licet in morte mea te rapi in extasim ab
vsu sensuū: vt dolores q̄s p̄dixit tibi Symeō cū
me p̄sentabas in tēplo sustiere habeas z marty
rū mecū i aia patiar̄: ac coronā sup oēs merea
ris. Habe ḡ charissima mr̄ mea patiētiā. qz sicut
optet me pati: ita z te p me cōpati. Consolare aūt
qz tertia die resurgā z te visitādo letificabo. Die
possum⁹ ꝓcēplari q̄ntū tūc fleuerit b. v̄go. q̄dul
citer v̄ba filij audierit a mane vsq̄ ad illā horam
sepatiōis. Cū ḡ iā diei illius vesp̄e appropinq̄ret.
qñ agn⁹ paschalis deberet imolari: accesserūt disci
puli ad chr̄m dicētes. Ubi vis parem⁹ comede
re pasca. i. agnū paschalē. Et Petrū ac Joannem
vt ōr. Lu. xxij. in hierl'm misit di. Ecce euntib⁹ vo
bis in ciuitatē occurret vob⁹ hō lagenā aq̄ baiu
lās. seq̄mi eū: z q̄cūq̄z introierit dicite dño dom⁹
Magr̄ ōr. Tēpus meū. s. paschē. p̄pe ē: apd̄ te fa
cio pasca cū discipulis meis. q. d. Prouide mihi
de loco z de cibo. Credit em̄ q̄ ille erat discipul⁹
chr̄i: occultus tñ. Non exp̄ssit nomē illius ne iu
das rapide festinās ad chr̄m tradēdū posz p̄sca
re locū: sz p̄dixit miraculose signo certo q̄ deberēt
ire. Euntes ḡ discipuli inuenerunt sic z ibi para
uerūt. Ūñ patz q̄ chr̄s ita paup erat q̄ nec domi
cilū nec vnde emere posset agnū habebat. Inte
rim vt tradūt deuoti z sanctis vtiqz rationabiliter
chr̄s dñs vt bon⁹ fili⁹ matri valediceret: elicētia
uit omnes e domo illa p̄ter matrem: et coram
ea genua flexit. Quo viso humillima v̄go sedu
nauit z ipa coraz filio procidit ad genua cepitq;
pissimus iesus taliter dicere. O mater p̄dilectis
ma: regratioz tibi q̄ me fideliter z hūiliter ad vr
ba angeli Gabrielis in vterū suscepisti. z q̄ mem
sibus nouē me portasti in vtero virgineo. q̄ me
pepisti: lactasti: nutriuisti. multos labores z anx
gustias p me sustinuisti fugiēs. i egyptū ibi mag
nens z inde rediēs: z triduo me tandē requiren
annisqz. xxx. semp mihi fidelissime z deuotissime
in oib⁹ seruiuisti. z q̄t guttas lactis tui virginei
mihi dedisti sugēti. quot fuitia impēdisti: quot
labores z penalitates p me sustinuisti. tot z tan
tas tibi refero grāz actiōes. Vale ḡ nūc dulcissi
ma mater z mane in grā mee deitatis: qz ecce re
sepabor vt vadā ad moriendū p genere hūano
O q̄ntus ibi fuit fletus: q̄ntus luct⁹ v̄giniis ma
tris z p̄issimi ei⁹ filij sup̄ matre cōpatētis: cogi
tet hec pia mēs. Tandē spū resumpto hūano
vt potuit loqui dixit. Grātias tibi ago de⁹ me⁹
q̄ me dignatus es eligere in matrē cū essem paup
pcula ancilla tua. z q̄ seruitia mea placuerūt tue
maiestati. Sicqz se inuicē oscularī. vale sibi dixe
rūt. Dñs q̄z matrē suā Marthe z Magdalene
cōmēdauit. Venit ḡ dñs iesus i hierl'm cū discip
pulis ad domū in qua iusserat pascha pparari. q̄
vt putat ab aliq̄b⁹ fuit dom⁹ sci Marci euāge
liste quē b'tus Petrus baptizauerat. Sed vide
Chrys. mirabile fuit q̄ iste pifamilias chr̄m ta
scepit scīes se i currere inimicias iudeoz et hoc a
deo tñ inspiratus ꝓtempsit multoz odiū: sitis
z antea spūsctō edoctus emerat tot agnos vnde
boib⁹ hospitādis. i. chr̄o z. xij. ap̄lis z. lxij. scis
pulis sufficerēt quēlēter p illa cena. z fecerat vel
emerat tantū de azymis paniby z de lactucis ami
grestib⁹. Item disponere habuit p singulis illis
angulos si q̄ nō habebant: z calcios z baculos.
Sic em̄ debebat comedi agn⁹ pascal. s. renes p
cingēdo. in pedib⁹ calciamēta habēdo z baculos
in manib⁹. Discipuli autem chr̄i nudis pedib⁹ in
cedebāt. ergo mirū q̄ hō ille p tot boib⁹ pedib⁹ in
disposuerit his modis. Jtē ascēdente Jesu cum
discipulis. ascēdit de bethania sanctissima mater
cum mulierib⁹ martha z magdalena ad domū
eaz quā habebāt in hierl'm. Nam partē aliquā
vici illi⁹ ciuitatis legūt possedisse cū Lazaro fra
tre suo: ibiq̄z hospitata est. O q̄amara fuit
illa bē virgini matri. O quātis lachrymis fudit
filiū deo p̄i cōmēdauit in oib⁹ ei⁹ aduersis. z ip
patz. ¶ Secūdo deniq̄z grauat amaritudo
doloris ist⁹ i chr̄o ex iude obstinatiōe. Vesp̄e em̄
facto hora cene discubuit. Lu. xxij. Et dixit
inq̄t discipuli cū eo. s. in eadē mēsa. alij alibi. z
mensis. Et ait illis. Desiderio desiderauī p̄sca
māducare vobiscū anteqūz patiar. Apta. vr̄ius
veteri pasca inchoet nouū testamentum q̄s
chr̄o in desiderio. Tūc comesto agno paschali
q̄ alia fercula afferrent vestimēta dp̄osuit

Sermo LXVI

se pānrie: aquā in peluī infudit z pedes discipuꝝ lor lauare cepit. Venit ꝑmo fm Ay. ad Simonem petrū q dixit. Dñe tu mihi lauas pedes. Si mon ō Cassia. Tu deꝰ boī: tu creator petōrī: z vi lissimo piscatori lauas pedes. Surge dñe deus surge creator meus. nō em̄ possum b̄ sustiere ꝑ tua reuerētia. Rñt iesus. Qđ ego facio tu nescis nō habebis ptē mecuꝫ. Dicit petrus. Dñe nō tm̄ pedes. sꝫ z manꝰ z caput. Dicit ei iesus. Qui lotꝰ est. s. in baptismo nō idiget nisi vt pedes lauet. i. ne dicitꝭ. Vos vocaꝫ me magister z dñe: z be nē z grās agēs bñdixit z dixit. Accipite z comedi te b̄ est corpus meū. Silr z calicē zc. Hīs ꝗꝫ eos dē ipos ordinauit in p̄sbyteros z pontifices di. Hoc facite q̄tiescūq; sumitis in meā cōmēoratio nē. Et qđ dictis fm sententiā Bonauē. in ser. ij. de cena dñi dare soluit q̄stio vtilis contra bereti cos. q dicūt hesitañ. quō sit in b̄ sacramēto veruꝫ corpꝰ chīi: cū nullo mō ꝓcipit sensu ibi esse aliud q̄ panis z vinū. Rñdet fm Amb. li. de sacramē tis vt notat de ꝑse. di. ij. Reuera. q hic vba dñi saluatoris operant. Sermo em̄ chīi q potuit ex ni hilo facere qđ nō erat. s. in creatiōe mūdi: pōt ea q̄ sūt. i. panis substātiā z vini mutare in illud qđ nō erāt. i. in corpꝰ z sanguinē. b̄ manētibꝫ accidēti bus ꝑ se. Et infra dicit. Liquet q ꝑter naturā vir go generauit. z b̄ qđ ꝓficimꝰ corpꝰ ex virgine est qđ hic q̄ris nature ordinē i chīi corpe: cū ꝑter na turā sit ipe dñs iesus natꝰ ex ꝗgie. Vere vtiq; ca ro chīi q̄ crucifixa ē: q sepulta ē: ve illiꝰ carnis sa cramētū ē. Hec Amb. Et buiꝰ veritas fm sanctū Bonauē. ꝓꝫ ex hoc qꝫ chīs dñs dixit. Hoc ē cor pus meū qđ ꝑ vob tradet. g̃ idē corpꝰ traditū in mortē est in b̄ sacramento. Et iterꝫ Joā. vj. Caro mea vere est cibꝰ zc. nec obstat q nō sentit sic. qꝫ qđ hic ꝗtranseo. Sꝫ forte adhuc dicas. licet ex voluit sic velari accidētibꝫ ꝑter certas causas de dictis dorescat chīm b̄ potuisse z fecisse vt i carnē suam ꝙuerterit panē illū z vinū in sanguinē. Sꝫ quō possum b̄ credere q hāc ptātem p̄sbyterꝭ oī bus tūc dederit. Rñdet bꝛeuit fm Bonauē. ibi dē. qꝫ cū chīs sic suo fmōe ꝓfecit stati discipul' ait Hoc facite in meā cōmemorationē. Quid est b̄: facite inqt nisi sīc ego ꝓfeci b̄ facite. Idē ergo ser mo chīi q verꝰ deꝰ ē potuit z panē ac vinū muta se: z sacerdotibꝫ ptātē ꝓficiēdi tradidisse ministe rialiter. qꝫ ad vba sacerdotis qñ ꝑfert super pa nē vel vinū vba chīi mox deꝰ ipe ꝓncipaliē operā onē trāssubstātiatiōis facit. Et q b̄ sic itelligi de beat de tradita ptāte sacerdotibꝫ ꝓficiēdi corpus chīi ptꝫ ꝑ apl'm. j. Cor. xj. vbi ōt. q postq̄ chīs dixit. Accipite z māducate b̄ est corpꝰ meū: ait. b̄ facite in meā cōmēorationē q̄tienscūq; sumitꝭ. Et ꝓsequēter subdit di. Itaq; q̄cunq; manducauerit panē vl' biberit calicē dñi idigne reus erit corpis z sanguis chīi. Et manifestū est q loq̄t de pane z calice sacerdotū chīi. qꝫ loq̄t chīstāis boibꝫ diu post tpa chīi a sacerdotibꝫ cōsonē accipiētibꝫ eu charistie. Hec ꝭ Bonauē. vbi. s. Post hec chīs dñs videns iudā intrātū obstinatū q nec hūilitas chīi i pedū illiꝰ ablutiōe z deosculatiōe: nec esus tāti sacri ipm a malo ꝓposito molliret turbatꝰ est spū. Et vt ōt Aug. lacbrymare cepit super Jude pctō z dānatiōe puisa. voluitq; ipm reuocare sal tē ꝑ vba enodādo malicīā eiꝰ: ꝭ nō exꝑmēdo pꝫ sonā. Un̄ dixit. Ego scio q̄s elegerim. amodo di co ꝓiusq̄ fiat vt cū factuꝫ fuerit credatis. qꝫ ego sum. s. vere chīs: verus deꝰ z hō: sciēs certitudia liter secreta cordiū z futura a ꝓprio arbitrio hois depēdentia qđ ē ꝓpriū dei. z ꝓtestatus est z dixit. Amen amen dico vob qꝫ vnꝰ ex vob me tradet. ve aūt hoī illi ꝑ quē tradar ego. melius illi erat si natꝰ nō fuisset. Aspiciebāt g̃ ad inuicē: ptimescen tesq; fragilitatē suā ceperūt singuli dicere. Nūqd ego sū dñe: Tūc ait iesus. Qui intingit manum mecū i catinū zc. Catinū vas ē ficticle i q̄ erat suc cus lactucaꝝ agrestiū ad esuꝫ agni paschalis. Ju das q̄ꝭ ne tacendo redderet se suspectū ait. Nūn qd ego sum rabbi: Dit illi iesus. Tu dixisti. Et ex his alij nō potuerūt scire. qꝫ oēs edebāt duode cim de eodē catino in medio posito. Et qꝫ b̄ chīs iude dixit alijs nō aduertētibꝫ: ꝭ b̄ soliꝰ iude cō scie significauit vt reuocaret pudore. Sꝫ q̄rere q̄re noluit chīs Judaꝫ manifestare. Rñdet ne a petro dētibꝫ lacerareꝭ. z doceret primoꝝ occulta pctā nō reuelare. qꝫ hoc esset ꝫ charitatē nisi esset talia ꝫ cōe bonū: vt ōt Aug. Petrꝰ g̃ innuit ioāni q̄ recūbebat supꝫ pectus iesu vt inꝛrogaret q̄s ille foret. Joānes aūt ait iesu. Dñe q̄s ē q̄ tradet re: Et ille. Cui intinctū panē porrexero ille ē zc. Et b̄ dixit sūmissa voce ne alij audirēt. z stati porrexit iude. Joānes āt mox raptꝰ fuit ad visionē secre toꝝ celestiū. z sic idicare petro b̄ nequit. Pꝰ huc cellā itrauit sathanas i iudā. s. ad ap̄li ipm posꝭ dēdū itātū vt q̄escere ñ possꝭ. iesus g̃ ait ei. Qđ facꝭ fac citi⁹. i. factur⁹ es citi⁹. Sꝫ b̄ alij ñ itellexe runt ꝓter ipmmet iudā. ꝭ putarūt exq̄ ipe porta bat elemosynas chīo datas q dixerit eidē aliq̄ ꝑ festo emere. Exiuit itaq; iudas ad sacerdotes zc. b̄ Tertio q̄ꝭ valde ḡuabaꝭ amaritudo chīi ex discipulorꝝ dilectorꝝ ruinatione. Postq̄ꝫ g̃ exiuit iudas cepit chīs dñs dulcē fmonē facere disci pul' de charitate di. Mādatū nouū do vob. vt diligatꝭ iuicē. In b̄ cogꝭcent oēs qꝫ mei estꝭ dis. si dil'. ba. Et mlta talia locutꝰ ē eis q̄ cā brevitatis omitto. nec suffici⁹ oīa ei⁹ dicta narrare. Tādē fi nito fmōe. vt hꝫ Joā. xvij. Subleuatꝭ oculꝰ i ce lū orauit: vt ōr ab aliq̄b surgeñ. a mēsa: z i me

dio cenacli geniby flexis. z B ad dādū nob oādi
m tribulatiōe exēplū. Orauit g̃ ꝓmo ꝓ se iminēte
tribulatiōe di. Pr̃ venit. s. passiois hora: clarifica
filiū tuū vt filiꝰ tuus clarificet te. ego te clarifica
ui sup tr̄ā. s. hoiby: tuā noticiā docēdo. z tu nunc
pr̃ clarifica me. s. gl̄iosa resurrectiōe: claritate quā
habui ꝑ us q̃ mūdꝰ fieret. i. fac ꝓcipē claritaꝫ di
uine hāc naturā mortalē quā assūpsi. Scdo ora
uit ꝓ discipul' di. Pr̃ manifestaui nomē tuū hoi
bus q̃s dedisti mihi de mūdo. ego pro eis rogo
nō ꝓ mūdo. i. nō ꝓ pcōrib mūdane viuēcib. qz illi
ꝓ obstinatōez ipedimētū ponūt gr̃e mee. sed pro
bis q̃s dedisti mihi. qz tui sūt. s. p electionē eēnaz
Pr̃ scētē serua eos i noīe tuo. i. i fide noīs tui. cuz
essem cū eis ego seruabaz eos z nēo ex eis pīt nisi
filiꝰ pditiōis. i. iudas. q̃ ꝑpē suā malicia ōr filius
pditiōis. sic ōr filius mortis q̃ facit dignū morte.
nūc aūt ad te venio. s. p mortē. nō rogo vt tollas
eos de mūdo. qz nō expedit fideliū saluti donec fi
des p eos publicet in mūdo: sed vt serues eos a
malo dādo eis ꝓstātiā i tribulatōib. Tertio ora
uit ꝓ toto fideli ꝓlo vt ꝓseq̃nt gr̃az z gl̄iam di
cēs. Non p eis aūt rogo tm̄ sz z p eis q̃ credituri
sūt p vbū eoꝝ in me. vt vnū sint. s. vnitate charita
tis. z dilectio q̃ dilexisti me i ipis sit. i. spūssctūs q̃
est amor pr̃is z filij. z ego i ipis. s. p gr̃am ihabi
tañ. sic̄ z tu i me z ego i te z ipi i nob sint. Ly: sic:
nō ē ibi nota eq̄litatis sz cuiusdā imitatiōis p cha
ritatis vnionē: vt mūdus credat qz tu me misisti.
Pr̃ volo vt vbi suz ego. i. in brītudine fm animā
sz quā tūc tā erat btūs: z ille sint mecū vt videāt
claritatē meā q̃ dilexisti me añ ꝓstitutiōem mūdi
cēs. Finita oratione surrexit z oēs cū eo. z ceperunt
hymnū dicere. Burgeñ. dicit q̃ apud Hebreos
erat hymnꝰ q̃ vocabaꝫ magnū alleluia. Et dicit
q̃ erat psalmus: Laudate pueri dñm cū quinq̃
psalmis seq̃ntib. z post comestionē agni paschal'
hūc hebrei decātabāt solēniter. quē ritū seruauit z
chr̃s cū discipul'. Et hoc hymno dicto exierūt in
montē oliueti. Mat. xxvj. Luc. s. in itinere dixit
illis iesus. Oēs vos scādalū patiemini in me in
ista nocte. Scptū est em̄ Zach. xiij. Percutiā pa
storē. i. chr̃m. z dispgent̄ oues. i. discipli ex timo
re fugiēs. Postq̃ aūt resurrexero p̃cedā vos i ga
lilea. Rñdes aūt Petrꝰ ait illi. Etsi oēs scanda
lizati fuerint i te ego nūq̃ scādalizabor. Ait illi ie
sus. Amē dico tibi añ q̃ gallꝰ cāret ter me negab
id est trinā negatiōez inchoabis. Petrꝰ ait. Etsi
oportuerit me mori recū non te negabo. Ebryc.
Quid agis o petre: nimis audax es: nimis ꝓfidis
de teipo. videb vtq̃ ope cōpleas q̃d ꝓmittis. Et sic
ptz. ¶ Tertiꝰ dolor chr̃i ōr captiuatōis. Iste
dolor fuit acerbitate plenꝰ ꝓpter tria p̃cipua.

Prīo ꝓpr̃ vehemētē p̃cedentē ꝓtristationē.
Scdo ꝓpter sensualitatē trepidantē mortē.
Tertio ꝓpter dirā z fortē alligationē.

Prīo ꝓpr̃ ꝓtristatōez vehemētē. Nā egressus ie
sus trās torrētē cedron. q̃ ē nomē torrētis inter
ciuitatē hierl'm z montē oliueti: currēs ꝑ vallem
iosaphat itermediā vbi erat hortꝰ in quē introuis
ipe z discipuli eiꝰ. Sciebat aūt z iudas traditor
locū qz freq̃nter iesus ꝓcessit illuc cū discipulis suis.
Erat em̄ in pede mōtis oliueti in fine ville q̃ dicit
bak gethsemani hortꝰ iste aptꝰ ꝓcēplatiōi z ꝓcul
sus. z iō aptū sciebat illū captiuatiōi iesu. Sz qr̃
rik. cur voluit chr̃s dñs nō i ciuitate vl' domo ſ
in horto captiuari vt illuc veniſſz. Rñdꝰ Ihe.
vt sicut adā in horto ꝓdidit ꝓditionē nostrā pec
cādo ichoauit: sic chr̃s passionē ꝓ nr̄a redēptiōe
nō nisi in horto ꝓ captiuatiōe inchoaret. Ingred
sus q̃ hortū iesus dixit discipulis suis. Sedete
hic donec vadā illuc z orem. Et ex eis assumpsit
petro z duob filiꝫ zebedei. i. ioāne z iacobo ꝓ ali
qō spaciū illos statuit. z cepit pauere z tedere et
mestus eē: z ait illis. Tristis est aīa mea vsq; ad
mortē. B dixit qz tristꝫ erat ītēsiue z extēsiue vsq;
ad mortē. Intēsiue qz tātū ītēsa erat tristicia q̃n
tū poterat eē i eo q̃ sciebat se certitudinal'r mori
turꝫ acerba morte. Extensiue qz durauit q̃ quo
horā mortꝫ. Hec fm Ayrā. Contēplemur q̃ quo
dñs mūdi illis discipulis nūc supꝫ vnū: nūc supꝫ
aliū dexterā forte extēdeñ. anxiaf: suspirat z dicit
Deu charissimi discipuli mei. ecce q̃nta tristitia
cor meū penetrauit vsq; ad mortē. Hic q̃stio ab
inter theologos. vtruz in aīa chr̃i fuit vera passio
tristicie. Et videf q̃ ñ. qz scribit Prouer. xij. Nō
ꝓtristabit iustū q̃cq̃d ei acciderit. Rñdef fm Do
nauē. z Richb in. iij. di. xv. q̃ absq; dubio in aīa
chr̃i fuit passio tristicie vt text⁹ euāgelie⁹ ꝓfitetur
Nā. fm pbm. q̃. rhetо. hoies decapitādi vel occi
dēdi q̃uis antea mlt̄ timeāt: tñ cū tā decapitā
tur videtes sibi necessitatē mortis iminere ita ni
ment sz mlt̄ tristant. Et iō chr̃i sensualitas circa
mortē recusabat natural'r cū appbēdit ipam ꝓpin
me vēturā ifallibilit̄ causata fuit in ea appetitu
passio marie tristicie. alit̄ tñ fuit in ipso tristicia
q̃ in nob. qz i nob ē freq̃nter turbatiua q̃ ꝓcedit
impiū rōis qō est vitupabile: vt arguit ē sup q̃
Prouer. xij. In chr̃o vo ñ fuit nisi ꝓ imptū rōis
nis nec turbās: nec puertēs rōnē: nec de nciatiꝫ
sed ꝓ nr̄is pctis volūtarie assumpta. acerbissimā
tñ fuit i eo dolor tristicie ꝓ pctis nr̄is ꝓ oibꝰ alijs
mestic̄is hoiz q̃rūcūq; vt in alio fm̄oe dicef. Do
q̃ bōe iesu tibi gr̃arū actō Aug. Deu mi dilecte
videbas oculꝰ diuīe matestatiꝫ milites armari et
ad te capiendū arma pari. videbas oia acerbiꝰ
ma q̃ debebas pati merito q̃ tristis ē anima tua.

¶ Scdo q̃z acerbissimꝰ fuit iste dolor chr̃i ꝓ
pter sensualitatiꝫ trepidationē. Nā tūc chr̃s dñs
adeo trepidauit q̃. s. sanguinē sudaret. Aut ei in
bus illꝰ discipul'. Sustinete hic et vigilate mecū.
auulꝰ ab eis q̃ntū ē iactꝰ lapidis posit genibꝰ
orauit. ꝓcidēs i faciē d. Pr̃ mi si possibile ē trans
at a me calix iste. Verūtm̄ nō mea voluntas. s. ire
sualitatiꝫ. sz tua fiat. Et venit ad discipl'os. s. tres
z iuenit illos dormiētes. z ōr petro sic. Nō potuis

isti vna hora vigilare mecū.q.d. Nō oīdis tātū feruorē facto q̄ntū ꝓbo ꝓmitteba s.ſ.mozi mecū Vigilate z orate vt nō intretis in tentationē. Iterꝫ ſcō abijt z orauit eū dē ſermonē. Leo papa in ſ. de passione dr. Dec oīonis vox oēs fideles iſtruit. Nā q̄s mūdi odiaz turbines:z q̄s ꝓſecutoꝝ posset ſupare terrozes niſi chr̄s i oībꝫ z ꝓ oībꝫ di ceret patri.fiat voluntas tua. Diſcāt g̃ hanc vocē oēs eccl'ie filij vt cū aduersitas violenē incumbit ſupato timoze formidinis:acciāt tolerantiam passiōis. Dec ille. Iterꝫ ſcō ieſus venit z iuenit discipulos dormiētes. Q̄z cur ſic oīonē fecit niſi vt nos doceret orare īminēte tentatiōe hūi'r peccatis. Freq̄nē z deuote. Tertio g̃ abijt z orauit pliꝰ deū. Freq̄nē z deuote. Tertio g̃ abijt z orauit pliꝰ rius. z factꝰ ē ſudoꝝ eiꝰ ſic̄ gutte ſanguinis decurrentis in terrā. Querit. Un talis ſudoꝝ ſanguinis in chr̄o ꝓuenit. Rñdet ſm Tyrā q̄ b factū ē ex vehemēti anxietate ſenſualitatis q̄ ꝓmittebat agere z pati in chr̄o qđ erat ſibi ꝓpriū. Et ꝓpt̄ b oꝝ q̄ fa ſm Catholicos ab ago agis dr bic agon agonis .i.certamē vel pugna.q̄ tūc chr̄s ꝓſtitutꝰ fuit in fortiſſimo agone q̄ reluctabat ſenſualitas mortē bonrēdo.z rō ipam acceptādo.er q̄ fiebat vt non ſolū būores exirēt ꝓ ſudorē.ſz cū b aliqđ de ſanguie ſudoꝝ exiret ſupnaturalr ſm aliqs ḡtin⁹ ſic ſanguinē fūdere ꝓ nob inciper z abſtergeret illā maledictionē hois q̄ de⁹ dixit. In ſudoꝝ vult⁹ tui veſcer̄ pane tuo. Ne.ſ.nob b fieret ad eternā dānationē. Itē voluit vt doceret fortē orare. Tūc g̃ apparuit ieſu angel⁹ de celo ꝓfortās eū.ſ.viſiōe coꝛpali ſicut ſolet miles cō fortare regē i bello di. O dñe ieſu cur ſic times: ꝓſtās eſto q̄ venīſti qđ a te expectāt electi tui oēs z angeli. Ad oratoꝝ ipo ieſu vt deo angel⁹ diſparuit. Redijt aūt ieſus ad diſcipulos z iuenit dormiētes z redarguit vt ꝓus. Tādē cōpatiēs eis ꝓpt̄ tentatōez iminentē ait. Dormite iā z requeſcite ſ. paz qđ poteriſ.z dmiſit eos q̄ſcere. Ipſe q̄z ſm Hilariuz depoſuit ſe ſup nudā bumū z lapidē capiti ſupposuit,ſz anxietas dormire ipm nō ꝓmiſit. O aīa chr̄iana vbi es.qđ agis.vides ne dñm ieſum ꝓ te orantē.ſanguie ſudantē.anxie agonizantē z patientē. Noli g̃ dormire in pcis ſed collige guttas ſanguis illi⁹ i corde z cōpatere. ℟ Tertio ꝓ pter diram alligationē grauat dict⁹ dolor chr̄i. Nā intērea iudas cū accepiſſet cohortē.ſ.a pſide z a pontificib⁹ z phariſeis miniſtros venit illuc cū laternis.i.lāpadib⁹ z facib⁹ (q̄ ꝓter tenebroſitatez noctis) z armis vt null⁹ reſiſtere poſſet. Dedit q̄z eis ſignū di. Quē oſculat⁹ fuero ipe ē tenete eum z ducite caute. Doc ꝓpter ſilitudinē in facie Jacobi minoris ad chr̄m ne loco chr̄i ipm caperēt. Tūc ieſus ſciens oīa ꝓmptus ad patiēdū ait di ſcipul'. Sufficit.ſ.q̄ntū dormiuiſtis. Ecce appro

pinq̄t hora z filius hois tradet in manus pcoꝝ. Processitq̄z cū diſcipul' obuiā eis. Et iudas ſalutauit eū di. Aue rabbi. Et ieſus. Amice ad qđ venisti.q.d.ſi vis penitere adhuc paſ ſū te i amicū cīā recipe. Et oſculat⁹ ē eū z ait. Juda oſculo tradis filiū hois. Qđ cū vidiſſet turba cepit appropinq̄re.q̄b obuiauit ieſus di. Quē queritis: Illi di. Jeſum nazarenū. Dicit eis Jeſus. Ego ſum Ad qđ mox abierūt retroꝛſuz z ceciderūt i terraz. Dic Piero.q̄ ēriti ſūt fulgore faciei ei⁹ z oculoꝝ q̄ vt chr̄s volebat aliq̄b delectabilis.alijs ēribilis videbat. Un oſtēdit p b vtutē ſue deitatis.z q̄ volūtarie ſe ſubderet paſſioni.nam erpectauit vt ſurgerēt.z iterꝫ ait illis. Quē q̄ritis: Rñderūt Jeſuz nazarenū. Dixit eis. Dixi vob q̄ ego ſū.ſi g̃ me q̄ritis ſinite hos abire.q.d.ſic do vob prātez me capiēdi vt tū meis diſcipul' nō faciatis aliq̄d mali. Simon aūt petr⁹ hns gladiū exemit eum. ſm Theophilū iſtū gladiū ſeu cultrū habuerat in cena ꝓ vſu agni. Et q̄ chr̄s tūc dixerat. Hūc q̄ nō hz gladiū vendat tunicā ſuā z emat gladium Et diſcipul' dicentib⁹. Dñe ecce duo gladij hic.reſpōderat.ſufficit. Petr⁹ putās chr̄m loq̄ de gladio materiali armauit ſe illo:cū tū chr̄s loq̄bat de ſpūali gladio. Certū ē em̄ q̄ ꝫ cohortē nō ſuffecaſſent ꝓ defēſiōe chr̄i duo gladij.ſz ſignificauit illo dicto chr̄s duplicē ptātē i eccl'ia.ſ.ſpūalē q̄ vtit ꝫ rebelles p ꝑlatos eccl'ie.z tpalē q̄ vtit ꝫ infideles p ipatores z reges.vt ptz xxiij.q.viij.c.j. Sit itaq̄z petr⁹. Dñe ſi ꝓcutim⁹ i gladio. Rñdit ieſus. Sinite vſq̄z huc.i.ꝓmittite eos iplere ꝓpoſitū. Sed petr⁹ nec expectās rñſuz mox ꝓcuſſit ſuū pōtifiꝫ noie malchū z āputauit auriculā ei⁹ dextrā. Vic g̃ ieſus petro. Couerte gladiū in vagi. Dis em̄ q̄ accipit gladiū.ſ.ꝓpria auēte ad vidictā: gladio pibit. In pu.qz nō poſ.ro.pa. z exbi.mibi plus q̄z xij.legiōes angeloꝝ.quō g̃ iplebūt ſcripture. Et cū tetigiſſet auriculā eius ſanauit eū. Ecce mira chr̄i pietas ſanañ,inimicū. O chr̄iane ñ redeat te longiozē paſſiōis hiſtoriā hodie audire ꝓ chr̄o q̄ ſanauit hodie auriculā pcōris. In illa hora dixit ieſus turbis. Tāq̄z ad latronē exiſtis cū gla.z fu.cōpre.me.q̄ti.apō vos erā i tē.do.z nō me retinuiſtis.ſz hec eſt hora vra z ptās tenebraꝝ.ſ.vob conceſſa vt me capiatis. Dicit aūt in reuelatione bte Margarete ordis tertij q̄ mox tunc quidaz cābucam in cū iaciens fortiter ꝓcuſſit in pectore. Et erclamauerūt. Cape cape ipm. Tūc cōprebenderūt Jeſum z ligauerūt fortiſſime:man⁹ p tergum verteñ z colio funes imponeñ. O flebile ſpectaculū.o dolendum z amarum factum videre illos in chr̄m irruētes tanq̄z lupos in agnum Die em̄ poſſum⁹ cōplari quō alij chr̄m dñm p capillos rapiunt z violenter in terrā deijciūt.alij funib⁹ duris ligāt.alij pugnis:alij pomis enſiū cedunt.alij fuſtibus percutiunt.alij barbam euellunt. O anima fidelis cur non plozare debeas z dicere. O Jeſu ſalus anime mee de⁹ meus

ꝓpter me peccatricē ligatus es z dire vinctus zc. Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt. Qui vt pie putam⁹ fugiētes cū eiulatu z suspiriꝭ dicebāt. O clemētissime.o dulcissime mgr̄ nr̄ heu nos miseri q̄d faciem⁹:te sup oīa nob̄ ḡtiosissimū amittētes:reliq̄mus ꝓ te oīa possessa vt seqremur te. z ecce nūc sepamur a te. Sz tu aīa chr̄iana seqre tā chr̄m meditatiōe passiōis. ¶ Quart⁹ dolor chr̄i ō2 alapizatōis.s.apō annā. Et iste dolor ḡuis fuit. Prio q̄dē ꝓpr̄ dirā tractionē. Nā sicut agn⁹ inocēs vict⁹ trahebat ad victimā q̄busdaz ipellētib⁹:q̄busdā attrahētib⁹ ꝓpitāter z accla/mātib⁹. O seductor veni ad ꝓncipes. Adolescēs aūt q̄dā seq̄bat eū amict⁹ syndone z tenuerūt eū Et ille relicta syndōe nud⁹ ꝓfugit. Quis fuit iste Alij putāt fuisse ioānē euāgelistā: sz rōnabilius fm Frā.maro.videl fuisse Jacob⁹ frater dñi q̄ lineis vestib⁹ vtebat. Seq̄bat z Petrus alonge vt videret finē. Et cū puenissent ad torrētē cedrō Dicē Frā.maro.q̄ adeo violēter chr̄s fuit ipuls⁹ q̄ de ponticulo in aquā lutosam caderet facietenus z super lapides duros in aq̄ existeñ.allisus oze z naso cruētatus fuit z aq̄ i os subitrauit. vt tūc ipleret illō ps̄. De torrēte in via bibet:ꝓterea exaltabit caput.erigētes indeq̄ madefactū extra beñ z frigescētē.z ꝓ frā.s.petrosā iuxta viā illam duceñ.sacri pedes ei⁹ sāguie fluēte cruētati fuerūt. Et sic duxerūt ipm ad Annā pmū.s. qui illi⁹ reuerētiā cū esset socer caiphe senior q̄z.z ante domū illi⁹ ꝓtendēbat tūc i trāsitu. Scō tūc ḡuis fuit dolor chr̄i,ꝓpr̄ pcussionē. Nam Annas cepit eū interrogare de discipulis z de doctrina ei⁹. Interim ioānes q⁹ not⁹ erat pōtifici introiuit i atriū. Petr⁹ āt stabat foris. Diritq; ioānes ācille hostiarie z introduxit petr̄z.z fm Ay.cā hui⁹ noticie ioannis fuit.q⁹ cuz esset piscator cū pīe plies a pīe missus pisces portabat ad domū pontifici. Cū ḡ pōtifex interrogasset iesuz de doctria z de discipul⁹ rūdit iesus. Ego palā locut⁹ sū mūdo z i occlto locut⁹ sū nihil. Quid me interrogas.interroga eos q̄ me au.isti sci.q̄d dix.ego. Tūc vn⁹ ministroꝝ dīt alapā iesu di. Sic rūdes pōtifici. Et pie credo q̄ hec alapa fuit grauissima z tante lesionis vt sanguis de naso chr̄i ebulliret:qm̄ mālib⁹ ferreis chirotheci onusti fuit illata:cui⁹ z vestigia apparere poterāt i facie chr̄i. O btā vgo maria nūq̄d libenter ꝓ filio suscepisses hāc alapam vgineis genis credo vtiq; q⁹ sic. Chr̄s autem patientissime rūdit di. Si male locut⁹ sū testimoniū phibe de malo sinaūt bñ cur me cedis. Dic deuoti pie tradunt q⁹ ioānes videns ibi chr̄m sic alapizatū ꝓ chr̄o sic passo attonit⁹ mox cucurrit ad hospitiuz vginis Marie. Et pcidēs cozā ea nō poīat loq̄ ꝓ fletu z singultu Btā aūt virgo amarissime flens di. O charissime discipule ioānes dic mihi noua de filio meo vbi misisti magistꝝ tuū. Tādē vt potuit resumpto spū ait. O dña mea durus suz tibi nūcius.nam filius tuus captus est. z vidi eum ligari percuti z tractari.ac alapis cedi tādire vt vix in eo remanserit halitus. Que vt hec audiuit pre dolore cecidit i terrā pcēs. Heu me matrē amantissimā.nā gladius doloris cor meū penetrauit. Cūq; aliquātulū velut semimortua iacuisset in terra tandē resumpto spiritu ait. Surgā z circūibo ciuitatē querā quem diligit aīa mea. Qui cū patiētes sancte mulieres aiūt. Dña ibim⁹ z nos tecum. Tūc ꝓ plateas z vicos flentes ibāt ꝑsus domū Anne.z Joānes precedens ibat cum eis. Dic aliq̄ apocrypha narrant quō viderūt carpētariuz cruces parantē. Sed hec omitto. Interea petro ancilla hostiaria dixit. Nunquid z tu es ex discipulis hominis istius:Dixit ille. Non sum. Quo patet fragilitas Petri. Tertio q̄z nunc grauis fuit dolor chr̄isti ꝓpter iniquā condēnationē.quia Annas misit eū ligatuz quasi morte dignum z iam cozā eo ꝓdēnatū ad Caiphā pontificem fm Lyram. Tum quia ad ipm ptinebat principalius chr̄isti examinatio. Tum vt videret chr̄s magis morte dign⁹ qui fuisset cozā pluribus iudicib⁹ cōdemnatus. ¶ Quintus dolor chr̄isti dicitur delusionis.s.in domo Caiphe,vbi chr̄isti dolor grauabat ex tribus. Primo ex falsa testificatiōe. Nā ꝓncipes sacerdotū.z Caiphas z omne ꝯcilium querebāt falsum testimoniū aduersus iesum vt eū morti traderent.s.ꝓ Pilato,z nō inuenerūt.scz vnde eum morte dignum pos/sent accusare cum multi falsi testes accessissent. Refert em̄ Nicodem⁹ in suo euangelio q⁹ aliqs eoz di. Ego vidi ipm miracula facientē. Alter dixit. Ego audiui eum ꝓdicantem verba veritatis. Pleriq; locuti sunt spiritusancto mouente. Inuisitguam eoꝝ contra voluntatē suam. Nouissime autē venerunt duo falsi testes dicētes. Dic bat. Possum destruere templū hoc:z post triduum reedificare illud. Dic q̄rit. Quō isti dicunt falsi testes:cuz chr̄istus dixerit Joā.ij. Soluite templum hoc z in tribꝰ diebꝰ excitabo illud.qō videtur idem esse cum hoc qō hic dicit. Rūdet q⁹ vt Piero.sup Matth.dicit. Falsus testis est q̄ non eodem sensu dicta accipit quo dicunt. Sz puerit ad aliū itellectū.sic fecerūt isti vt patz ꝓ. Tyram. Tum quia chr̄istus illa verba dixit de templo corporis sui. Soluite inquit templū hoc.non ꝓcul dubio sed predicēdo.quasi dixerit. Soluet corpus meum in quo vt in templo habitat deus.sequitur. Et in tribꝰ diebꝰ excitabo illud.nō dixit. reedificabo illud: vt isti testabant.nam aliud est excitare aliud reedificare:quia excitare est a sōmo mortis reuocare.qō nō cōpetit templo materiali. sed spiritui ali.scz corpori suo. Reedificare aute ꝓprie respicit templū materiale. Item q⁹ non dixit. destruam.nec dixit. possum destruere. Quis potuerit.sed dixit. Soluite id est vos soluetis mortē. inferēdo. Et sic falsi testes sunt qui mutauerunt verba z sententiaz eius. Dato etiam q⁹ bene verba illa repetissent z sententiaz:tamen possunt di

ei falsi testes alia rone. s. ex falsa intentione. qz inte debāt mortē innocentis. Scdo ex publica cri munatōe. qz cū ad hec testimonia chīs taceret: pn ceps sacerdotuz ex furore de tribunali surrexit z ait. Adiuro te p deū viuū vt dicas nobis si tu es chīs filius dei viui. Rndit ihesus. Tu dixisti. Verū tm dico vobis: amodo videbitis filiū hois sedē tem a dextris virtutis dei z venientē in nubib celi ces ad iudiciū. Dicit amodo. qz a tpe passiōis eū nō viderūt. si in iudicio videbit. Tūc pnceps sa cerdotū scidit vestimēta sua di. Blasphemauit. qd adhuc egem9 testib: At illi rndētes di. Reus est mortis. Et sic eū p veritate iudicarunt dignuz morte. Tertio ex varia delusione z vituperatiōe Tūc expuerūt in faciē eius: z colaphis eū cecide rūt: z velauerūt faciē eius. s. ne ex ei9 facie gratiosa vincerent pietate. Et palmas in faciē eius dabāt dicētes vituperando. Prophetiza nob chīe qs est q te pcussit. q. d. tu es falsus chīs z falsus pphe ta. Et alia mlta blasphemātes dicebāt i eū: vt hz Lu. xxij. Et q ptz q nō sunt ab euāgelistis oīnia scripta. Dicit em in reuelatiōib bte Birgitte q dñm ihesum i via ad Caiphā ?spuerūt trigita vi cib. z alapis cecidert qdraginta vicib. z apud domū caiphe qdraginta vicib. z apud in faciē z totiēs ?spuerūt. Miserūt qz ipm i ma nib9 malig9 appitorū z garcionū i domo squa lida: vt dz a plerisq p totā noctē residuam vario mō affligētes: depilātes barbā: p capillos ab an gulo dom9 in aliū angulū trahentes vinctū sine oīni misericordia tractañ. deridēñ. vituperañ. op probriis saturañ. z ?culcañ. iuxta illud ps. Con culcauerūt me inimici mei tota die. i. frequēter z cōtinue. Et iterz. Et fui flagellat9 tota die. z castiga tio mea in matutinis. Nec dubiū q fecerūt in eū q̄cūq afflictiōis potuerūt. ne scz multū supui uerer: etiāsi a pilato dimitteret. Q iesu bñdicte qz dura nox hec tibi fuit. O amorose de9 nr qz tum nos petōres dilexisti qs tot cruciatib redimere voluisti. Interim petr9 stabat ad ignē in atrio. z accessit ad eū ancilla di. Et tu cū iesu galileo eras At ille negauit coram oib di. Nescio qd dicis. z iu rauit qz nō noui hoiem. Post pusillū dicit ei vn9 ex seruis cognat9 ei9 cui9 absci. auri. Nōne te vi di in horto cū illo? Et circūstātes dixert. Vere ex illis es. nā z galile9 es. Tūc cepit anathematiza re z iurare. qz nō noui hoiem. Et ?tinuo gallus cātauit. Tūc recordat9 ē ihū iesu. z egressus fo ras fleuit amare. Dicūt qdaz q petr9 tūc despera tus cepit ire z obuiauit gliose vgini marie veniē ti cū ioāne z scīs mulieribz ad domū caiphe vbi erat iā chīs: z dixit petro. O charissimi filij mei di scipule petre vbi missisti filiū. At ille flens amare ait. O dña pdidi meipz: qz negaui tuū filiū chīm vt p̄ dixerat mihi. qd mihi superest viuere: vadam pon9 occidere me. Tūc b. vgo. Noli Petre noli sic despare: misericors ē em filius me9. Et sic ?fortas tus despe venie: priam egit in quadā spelunca vsqz ad resurrectōis diē manēs z plorās q dicit gallicātus. Btā aūt vgo venien. ad domū Caiphe nō ē pmissa itrare ſz stetit foris plorās z cuz singultib eiulās. Fili mi ihesu: ihesu fili mi. Audie bat forte tūc filius matrē lamētantē z augebat an gustia eius p cōpassiōe ex amore. ¶ Sext9 dolor chīi dicit false accusatōis. Mane ei facto ?silio inierūt principes sacerdotū z seniores ppli aduersus iesuz vt eū morti traderēt. z duxert eū ad pilatū in ptoriū. Loc9 em vbi examiabant z iudicabant revocabat ptoriū. z ipi non introie rūt in ptoriū vt nō ?taminarent ex ingressu do mus hois gentilis. ſz mādu. pasca. i. azymos pa nes q a iudeis p dies septē comedebat i pasca a mūdis pfonis. O impia cecitas. alienigene pre torio inq̄nari timebāt. z fratris innocētis sangui nē fundere nō extimescebāt. Exiuit g̃ pilatus ad eos foras z di. Quā accusationē affertis aduer sus hoiez istū. Rndērūt. Si nō esset hic malefa ctor nō tibi tradidissem9 eū. Et vt dz Lu. xxiij. ce perūt accusare eū de tribz. Primo de auersione ppli a lege moysi. Secūdo de impeditiōe tributi reddēdi cesari. Tertio de vsurpatiōe regni. Un dixerūt. Hūc iuenim9 subuertentē gentē nostrā q ad pmū. z phibentē dari tributa cesari: q ad se cundū. z dicentē chīm regem esse: quo ad tertiū. Dicit pilatus. Accipite eū vos z sm legem vram iudi. eū. scz sm vestrā potestatē qua pmissuz fue rat iudeis iudicare aliq minora: in certis maiori bus causis morti retēta sentētia iudici rhomāo Et tō illi intendētes chīm cruci adiudicari: respō derūt. Nobis nō licet interficere quēq̄z. s. tali pe na mortis. Introiuit g̃ pilat9 in ptoriū z interro gauit ihesū de tertio articulo accusationis di. Tu es rex iudeoz? De pmo em nō curauit. qz gētilis fuit. De scdo etiā. qz falsū esse sciuit: eo p̄ dixerat ihesus. Reddite que sūt cesaris cesari zc. Sed de tertio. s. p̄ regē se dixerat qđ rhomāi pbibuerāt si ne coz autoritate. s. regē nullū vocari. Rndit ie sus. A temetipo hoc dicis: an alij dixerūt de me Respōdit pilatus. Nūquid ego iudeus sū: gēs tua z pontifices tui tradiderūt te mihi. Quid fe cisti. Respōdit ihesus. Regnū meū nō est de hoc mūdo zc. Dixit pilatus. Ergo rex es tu. s. in aliq regno: si nō in hoc mūdo. Rndit ihesus. Tu dicis qz rex sū ego. Ego in hoc natus sum z ad hoc ve ni in mundū vt testimoniū phibeā veritati, oīs q est ex veritate au. vocē meā. Dicit pilatus. Quid ē veritas. Et cū h̄ dixisset iterū exiuit ad iudeos nō ex pectato rnso. Sz cur h̄? Lyra dat duplicē rōnez Una qz de regno spūali fuit qstio hec. ipe aūt nō curās nisi de tpalib dimisit qōnis psecutionem sicut heu z nūc multi ꝓpter tpalia non expectant vsqz finē pdicatōis sctāz. Alia cā. qz pcepat iā chīs inocētiā z iudeoz malicia Et vt aliq addūt audie bat clamorē seditiosum iudeoz ab extra p eo p̄ morabas inecteret ne caperē vboz chīi dulcedie. ō festinauit egredi ad eos. Et qz cū h̄ occurreret iā

mēoꝛie eⁱ⁹ modⁱ⁹ ꝙuenīēs liberādi chr̄m de ꝙsue
tudine iudeoꝝ. Uñ dixit eis. Ego nullā i eo iue⁊
nio causam. Est aūt ꝙsuetudo vob vt vnū dimit
tam in pasca. Uultⁱ⁊ g̃ dimittā vob regē iudeoꝝ:
an barrabā. Erat aūt barrabas latro q̄ ꝓpr̄ sed.
fu.m.in carcerē. Credebat nēpe pilatus q̄ nullo
mō vellēt mitti barrabā q̄ erat hō pessimⁱ⁹ z odi
osus ꝓpl'o. Sꝛ sacer.iduxerunt ꝓpl'm z clamaue
rūt di. Nō būc. ſꝛ barrabā. Dit eis pilatⁱ⁹. Quid
g̃ faciā de iesu: Dd illi cla.di. Crucifige crucif.eū
Ille aūt dixit. Quid ei mali fec̄: Uūc illi di. Hom
mouit ꝓpl'm docēs p vniuer.iu. icipiēs a galilea
vsq̄ huc. Dd hec pilatⁱ⁹ audiēs galileā vt cogno
uit.qꝛ ō herodis prāte esset.ipe em̄ erat tetrarcha
galilee.remisit eū ad herodē iudicādū tūc hiero⁊
solymis exīstem. O Septimⁱ⁹ dolor despe⁊
ctōis. Teste em̄ euāgelio: Herodes viso iesu ga
uisus ē valde eo q̄ ml'to tpe cupierat videre euꝝ
erq̄ ml'ta audierat de eo:et sperabat signū aliq̄d
videre ab eo. Interrogabat aūt eū multⁱ⁊ ꝑmoni
bus. Sꝛ dñs iesus nil illi rñdit:nec signū aliqō
coꝝā eo fecit. Uū qꝛ herodes ad hec indignⁱ⁹ fuit
eū hec cupiebat nō ex deuotōe.sed ex curiositate.
q̄ docuit q̄ ꝓdicatores suā ostētationē nō q̄rant
Uū qꝛ noluit vt redēptio būani generⁱ⁊ ꝑpediret
ſꝛ mozi voluit. Spreuit g̃ illū herodes cū suo ex
ercitu reputañ.fatuū z idiotā:z illusit indutū ve
ste alba z remisit ad pilatū.z facti sūt amici hero
des z pilatⁱ⁹.ſ.ꝓpr̄ mutuā reuerētiā factā. Uā an⁊
tea erāt īimici ꝑm Syrā ꝓterea.qꝛ pilatⁱ⁹ occide⁊
rat multos galileos q̄ seq̄bant q̄ndā iudā gali⁊
leū magū dicentē non debere dari ab eis tributa
cesari.vt Luc.xiij. Sꝛ q̄rit. Utꝝ si chr̄s occidi ab
aliq̄ noluisset ipe longiozi vita senio defecisset et
mozi naturaliter debuisset. Rñdetur ꝑm Rich.
sup.iij.di.xvj. q̄ i chr̄o q̄tū ad naturā humanā
fuit moziēdi necessitas nō ꝛcta: nec ꝓpr̄ pcm̄ de
bita.sed voluntarie assumpta. Uolūtarie enim
dei filius talē naturā assumpsit humanā q̄ nisi
eā miraculose ꝙseruaret necessariū erat q̄ corpⁱ⁹
eⁱ⁹ resolubile z mortale senio defecisſ:q̄uis val
de diu durasset ꝓpter nobilissimā cōplexionē. Et
sic ꝓz q̄ de lege nature corpⁱ⁹ chr̄i erat resolubile
sc̄z morte z senio defectibile. qꝛ dic̄ pb̄s.j. celi.q̄
oēs res generate corrūpunt z finiunt.ſ.de cōi le⁊
ge. Si tñ chr̄s deⁱ⁹ voluisset potuisset miracl'ose
se ꝙseruasse a senio z morte Hꝛas g̃ agamⁱ⁹ ei q̄
p nr̄a charitate morti se obtulit. O Octauⁱ⁹
dolor ōr flagellatiōis. Nā cū herodes remisisset
iesum ad pilatū.ꝑncipib .ſ. sacerdotū ꝙuocatis
pilatⁱ⁹ volēs eripere chr̄m dixit. Ego nullā causā
inuenio in hoīe isto ex bis i q̄b eū accusatis.sed
neq̄ herodes. Nā remisit eū ad nos.z ecce nihil
dignū morte actū ē ei. Et illi clamabāt. Nos le⁊
gē habemⁱ⁹:z ꝑm legē debet mozi. Pilatⁱ⁹ dixit
Emēdatū illū corripiā z dimittā. Tūc g̃ pilatus
tradidit iesū militib flagellādū. Et vt doctozes
dicūt.ligauerunt illi iesum denudatū ad colūnā
quādā z flagellauerūt vt nō esset in eo sanitas a
plāta pedis vsq̄ ad verticē. Et vt dicit Hreg. Ma
zanzenⁱ⁹. Caro sacra chr̄i flagellata post liuores
sanguinē ex omni pte scaturiebat q̄ etiā terra sub
pedib iesu z columna ipa arq̄ flagella madefe
bāt. Et vt pie arbitrari possumⁱ⁹ cū soluissent eu
tā crudeliter flagellatū: p dolore z debilitate dñs
in terrā cecidit facietenus sanguīe suo irrigatam
O bñdicta ꝝgo maria q̄ dolore tūc coꝝ tuū vul
nerabaſ. O Nonⁱ⁹ dolor coronatiōis spine
z punctiōis. Post hec em̄ milites duxerūt eū in
atriū ꝓtoꝝ z plectētes coronā de spinis imposu
erūt capiti eius z veste purpurea circūdederunt eū
z veniebāt ad eū illudēn.z di. Aue rex iudeoꝝ. z
dabāt ei alapas.z dederūt arūdinē in manu ei⁹
z ꝙspuebāt i eū z ꝑcutiebāt caput ei⁹ Nec z plu
ra talia faciebāt ꝓ cōplacētia iudeoꝝ z fore ꝑ⁊
cunia ab eis accepta. De ista coronatōe Bern. de
Caput illud angelicⁱ⁊ spiritib tremebundū ſpi⁊
naꝝ densitate pungebaſ. z vsq̄ ad cerebꝝ ꝑfora
baſ ne doleret caput tuū o hō:ne tua vulneraret
intentio. Et Nicolaⁱ⁹ de Lyra dicit q̄ corona illa
erat de iuncis marinis ad modū ſpinarū acutis
quoꝝ vt quidā aiunt aculei sūt duri z acutissimi
ad instar calibis habētes vtutē naturalē arrabē
di hūoꝛē. Nō si sic:nō solū vulnerādo dolore in⁊
tulerūt.sed insup cerebꝝ eu acuādo būoꝛe vitali.
Dicit etiā Aug.q̄ maioꝛ inter oēs illusiōes ista
fuit.nec tñ bis iudei satiari poterāt.ſꝛ maioꝛa ca
piebant. Quib actis exiuit iterꝝ pilatⁱ⁹ z di. Ecce
adduco eū vobis foras vt cogno. qꝛ nullā in eo
inuenio causam. Exiteꝝ fecit iesum sic spinea co
ronā portantem in veste purpurea coccinea z di.
Ecce hō.q.d. Uidete q̄acerbe est punit⁹.toto fla
gellatⁱ⁹ coꝛpe.in facie alapizatⁱ⁹.cōſput⁹.p cussus
spinis densis acerbissime ꝑforatⁱ⁹ in capite.ligat⁹
tus z multipl'r afflictⁱ⁹ ꝛc̄. Bern. O hō vide quo
amoꝛe dilexit te deⁱ⁹. p te ligatⁱ⁹ ē vt te a vinculis
pcōꝝ solueret.p te flagellatⁱ⁹ est vt te a flagellis
penaꝝ eternaꝝ liberaret.p te coronatⁱ⁹ est spinis
vt te coronaret in celis.p te vulneratⁱ⁹ est vt te sa
naret.p te lachꝛymatus est vt tu eternaliter gau
deres. Nec Bern. Cū q̄z iudei vidissent iesum sic
stantem exclamauerunt dicētes. Crucifige cruci⁊
fige eum. Sed q̄d tunc illa virgo mater benedic
cta dicere poterat cū aspiciebat filiū sic deturpa
tum z afflictū z catenatū.z insup audiebat eum
inclamare ad crucifigendū. Die credit q̄ mozi in
terrā cecidit quasi mozt⁹ ꝑ nimio dolore. Cū
pilatus acclamantib populis di. Regem vestrū
crucifigā. Rñderunt. Non habemus regem nisi
cesarē. Et pilatus iterꝝ ingressus dixit ad iesum.
Unde es: Jesus aūt rñsum non dedit ei. Dixit
pilatus. Mihi nō loqueris.nescis q̄ potestatē
habeo crucifigere te. z potestatē habeo dimit.te.
Rñdit iesus. Non haberes po.ad me vl.nisi tibi
datū esset desup.i.ꝑmissū a deo.ꝓpter q̄ maiꝛ
didit tibi maⁱ⁹ pcm̄ habꝛ. Et in Barguⁱ⁹ pcm̄ ꝓ

Sermo LXVI

tati.qz nō accepat ptātē ꝑdēnādi inocios.ſz magis liberādi eos.oñdit q̄z pcm̄ Jude z iudeoz cē maiꝰ.q.d. Tu q̄z pcm̄ habes:licet illis minꝰ ⁊extinde pilatꝰ q̄rebat dimittere eū. Judei aūt clamabāt di. Si hūc dimittſ nō es amicꝰ cesaris oīs ei q̄ se regē facit ꝯdicit cesari. Cūq; talia agitaret miſit ad pilatū vxor eiꝰ. Nichil tibi z iusto illi.q.d. Nullo mō ipm̄ condemnes.ſz magis dimitte.multa enī sū hodie passa p eū.qz vt dt Raba. diabolꝰ apparuerat ei monēs ea terroribꝫ ad liberationē chīi:z hoc ī somnijs. Nā pceperat ex chīi sanguis effusiōe pies ī limbo aliq̄ gaudiū sensisse.ió vt ipediret passionē chīi p vxorē pilati voluit id efficere. Cūc pilatus accepta aq̄ lauit manꝰ coram pplo d. Innocens ego sū a sanguie iusti hui⁹:vos videritſ. Et rndēs vniuersus pplꝰ dixit. Sanguis eiꝰ sup nos z sup filios nros. Et sic obligauerūt se z suos heredes p sanguie chīi in futurū rbomanorū seu chīanoz.ad quā iusto dei iudicio deuenerūt nec vsq; ī finē mūdi liberi erūt.qz sanguinez chīi nūq; exoluere poterūt. Extūc etiā maledictio Cain icurrerūt.i facie p defigurationē.i capite p tremorē.i corde p timorē. Videſ ât pilatꝰ q̄ nil ꝓficeret allegādo inocētiā chīi.ſz magis tumultuabat fieret hūano rīore victꝰ adiudicauit fieri voluntatē eoz. Sz cur pilatꝰ ñ excusat a pctō Chryſ. boies timet. Dicēdū ḡ ſm Ly.q; nō excusat. tenebat ex officio cū esset iudex seruare iusticiam nec p vllo timore cesaris vel fauore iudeoz a iusticia declinare.z iō ḡuiter peccauit. Vñ iudicio diuino tanꝫ postea afflictꝰ ē malis vt ī exilio ꝑpetuus sedit.p tribunali i loco q̄ dr licostratos .hebraice aūt gabata. Ille locꝰ erat añ domū pilati pauimēto lapidū stratꝰ.z dedit sniam vt iesus crucifigeret. Cūc amātissimꝰ dñs iesus babuit graues dolores ꝓpter tria.

Primo ꝓpter assotiationē.
Scdo ꝓpter onerationē.
Tertio ꝓpter lamentationē.

Prio ꝓpt assotiationē:qz duobꝫ latrōibꝫ ē assotiat⁹ vt cū illis duceret ad crucifigēdū.qđ voluerūt iudei ad infamiā chīi ſm Chryſ. Sz cur deꝰ b permisit. Rñdet q̄ ꝑmo ſm Hiero.vt q̄ſi noxi⁹ ꝑ pctōz salute inſt noxios crucifigeret.qz ei bominū ꝑmi pentes q̄dā latro cinū faciēs .boies reddideret cū veritū fructū ꝯ deū rapuerit.ió inēlatrones debuit exoluere chīs q̄ nō rapuit dicente ꝑ pctōz salute inſt noxios crucifigeret.qz ei bo Aug.sup Joā.dicit:vt ipsa crux tribunal foret futuri iudicij. In medio eſt iudice cōstituto :alij ad dexterā.i.credētes z penitētes locabūt saluā; alij ad sinistrā dānandi. Scdo ḡue habuit chīs dolorē ꝓpt oneratōez crucis. Ad baiulādū ei būeris crucē suā sibi ipoſuerūt. Q; q̄s b vidit vt latroni cuicunq; suū pondulū baiulandū ipone ret sic fecerūt chīo dño. Cū cēt crucis lignū mīruz pōderosū adeo q̄ chīs portare nō sufficeret. sed sub onere caderet sepiꝰ in terrā :vñ angariauerūt q̄ndā Simonē obuiā ō villa venieñ.ad portandū cū iesu crucē:vt.ſ. citꝰ eiꝰ crucifixionē explere possent.nō aūt ꝓpter chīi alleuiatōz. Tertio ꝓpt lamentationē.qz vt dicit q̄dā hiſtoria beata ⁊go maria audita ſnia dixit Joāni. Charissime fili si possem optarē filiū meū saltē semel tāgere z amplecti ante q̄ moriar. Eduxit ḡ Joānes virgineꝫ prius cū scis mulieribꝫ extra portā ciuitatis vbi stetert vt saltē ibi venientē chīm obuiādo posset amplecti ⁊go mr̄ afflicta meroribꝫ. Cūq; chīus dñs baiulās sibi crucē z carenā in collo habens puēisſz ad critū porte:pia mr̄ accurrit z amplexata est iesū filiū suū di. O mi nate dulcissime Jesu fili mi.ad qđ p cōpassiōe mr̄is mor dñs iesus cecidit in terrā z crux desup ipm̄. Ipa etiam mater ⁊go q̄si mortua in terrā ruit. ob qđ ī loco illo p hui⁹facti mēoria capella tādē a fidelibꝫ ꝓstructa fuit.que sctā Maria de spaſmo nūcupat. Dicit etiā in reuelatōe sctī Nūdini q̄ tūc dñs iesus sup dolore mr̄is tācalidissimas lachrymas emisit vt oculi eiꝰ adurerent z ī visu caligaret. Juxta illud Job.xvj. Facies mea irrumpit fletu z palpebre mee caligauerūt.hec passus suz absq; inīqte. Cūq; ipſz furibūdi illi p crines rapidō ereritſ sent:crucē iterato ei vt ꝓpius imponūt portādā cū simone vsq; ad mōtē caluarie. Deniq; vt Lucas meminit seq̄bat illū multa turba pplī z mulierū q̄ plāgebāt z lamētabāt eū. Cōuersus aūt iesus ad illos dixit. Filie hierl'm nolite flere sup me.sed sup vosipas z sup filios vros.qm̄ ecce venient dies ī q̄bꝫ dicent. Bte steriles z vētres q̄ nō genuerūt Tūc incipient dicere mōtibꝫ. cadite sup nos z collibꝫ opite nos. Que ipleta sūt .xlij.anno pⁱ passionē p Titū z Vespasianū ī obsidiōe hierl'm. qz tūc vt dt Josephꝰ li. de iudaico bello tot fuerūt miserie i pplo iudeoz vt dicerēt p horrore .vtinā mōtes caderēt sup nos . z p anxietate famis ꝓprios pueros comederēt plimi zc. Quia si in viridi ligno h facīt.i.in chīo ⁊trute z gra fructifero do mittēte tāta est afflictio.i arido.i.pctōribꝫ q̄d fiet.q.d.multo maiori pena sūt digni.ſ.extrema z gehēnali Illi aūt crudeliter impelleñ.deduxerūt eū traheñ.ad locū caluarie. S Undecimus dolor crucifixōis i q̄ chīs dñs marios dolores sustinuit multiplicat. Et q̄dē Prio ī dirissima extensiōe z ꝓfixiōe. Prio q̄ prio denudauerūt chīm vestibꝫ.z i h magnū dolorē sensit.qz vestimēta adhesērāt vulneribꝫ sanguie dēsatſ.detrahen. ḡ eiꝰ vestimēta oia vulnera sic renouata.z sanguis recēs defluere cepit. Vñ pie dicitꝰ q̄ tūc chīs dñs nudꝰ z sanguie ꝓfusus vulnere sup vulnꝰ ꝓfove hemēt trepidauit. Magnū etiā dolorē habuit q̄ totꝰ nudatus corā oi pplo stetit. Vñ brā virg

go q̄ appropinq̄re nō poterat: velū vt plerīq; di/
cūt sui capitis dedit nicodemo q̄ lūbos chr̄i conte
gēs. circūligauit. Alij aūt dicūt q̄ nudus in cru/
ce chr̄s pependit: qō dolorē auxit. Item sic nuda
to acceperūt mēsurā corpis chr̄i: vt dic̄ Ly. sup il
lud ps̄. Dinumerauerūt oia ossa mea a manu i
manū f̄m latitudinē. z a spatulis vsq; ad pedes
f̄m lōgitudinē. Et f̄m eā mēsurā fecerī foramia
i cruce q̄m clauī subintrarēt. z collocata cruce cū
magno impetu dñm iesum sup eam ꝓiecerūt. et
vnā manū ei⁹ rapiētes clauo ꝓfixerūt cū malleo
ꝓcutiēdo. Jcē aūt z sonit⁹ malleoꝝ vt audiuit
ꝑgo mr̄ tā; si cor ipius trāsfigerē erclamabat
di. Ue mihi ve mihi dulcissime fili Jesu. Ue pre/
amātissime nate mi iesu quō innocētes man⁹ tu
as clauis ꝓforāt. Et talia deuote possum⁹ cogi/
tare. qz euangeliste nō curauerūt scribere nisi es/
sencialia. Affixa itaq; manu vna f̄m Lyrā hūo/
res cucurrerūt ad locū illū. qz naturalit̄ currunt
ad locū lesū. z sic nerui fuerūt retracti ad ptē illā
z nō alia manu extensa viderī sic retractā q̄ nō p
tingeret ad locū foraminis ex opposito facti. pro
pterea ligauerūt cū chorda: z sic violēter traxerūt
z ꝓfixerūt malleo ꝓcutiēdo clauos sup man⁹ et
crucē. Hec ꝑgo bñdicta ppēdēs z sonit⁹ audiēs
clamabat iteraī vocibꝫ vt supra. Tādē pedes con
similiter videres retractos cū funibꝫ ligātes vio
lenter traxerūt ad locū foraminis. z sic conclaua
uerunt. Nō etiā ex sonitu ꝓcipiēs ꝑgo mr̄ vt po/
tuit erclamauit vt supra. z pstrata in trā iacuit ve
lut mortua. Sancte aūt mulieres vt poterāt su/
stentabāt eā flentes z eulan. piter cū illa. Sic ḡ
dñs iesus tā violenē extēsus vt ossiū iūcture ap/
parerent z dinūerari possent oia ossa ei⁹: dicente
ps̄. rūc iacuit in carne cōfixus q̄sq; duos illos
latrones crucifixerūt. Et pie credim⁹ q̄ ad celuz
leuatis oculis in corde orauit sic. Suscipe scē
pater eterne de⁹ hanc imaculatū sacrificiū sanguis
mei ꝓ salute gener⁹ hūani ꝓ q̄ mori desiderauit:
vt peccatrices aias sanguie fuso abluerē z a dia
bolo eriperē. Tūc scripsit pilatus titulū et posu
it sup crucē chr̄i lr̄is grecis: latinis z hebraicis vt
oēs legere possent. Jesus nazarenus rex iudeo/
rū. Judei d. Noli scribere: rex iudeoꝝ. sz qz dixī.
Rñdit. qō scripsi scripsi. ¶ Scdō q̄z in ele/
uatōe p̄ncipalit̄ dolorē chr̄s hūit. s. q̄n eleuauerī
ipm in crucē a terra z vehemēter iniecerūt fouee
trunco p̄parate vt staret crux in altū erecta. in q̄
eleuatōe pond⁹ corpis ꝓ clauos illos sustenta/
tuz z fortiē fouee iniectū maximū chr̄o cruciatū
intulit sup oēs alios dolores: vt hr̄ in reuelatōe
scē Birgitte. Un pie credit tūc chr̄s dñs flebiliē
voce gemebūda succlamasse p̄ doloris anxieta/
te. Eleua itaq; z tu crucifixi imaginē z fac deuo/
ras allocutōnes ꝓcplatiuas Ad populū. O
hō intuere z aspice dei filiū hodie ꝓ te pendentē
in cruce. Vide q̄liter inē clauos cruciat, vide san
guinē defluentē, vide vulnera, vide faciē ꝓsputā
vide caput coronatū spinea corona. Audi chr̄m
deū tuū ad te de cruce clamātē f̄m Bern̄. z dicēs
tē. O hō vide q̄ ꝓ te patior. ad te clamo. ꝓ te mo/
rior. vide clauos q̄m ꝓfodior. vide penas quibꝫ
afficior. nō ē dolor sic̄ q̄ crucior. z cū sit exter⁹ tā/
tus dolor int⁹ est ḡuior dū te int⁹ḡ expior. Dic
ille. Ploza ḡ pcōr ad chr̄m. O dulcissime iesū o
amoroſe de⁹ me⁹ q̄d nocuerūt man⁹ tue q̄ tam
atrociē sūt ꝓfixe crud. Quid pfissime dñe pedes
sacri offenderāt q̄ sic sē ꝓclauari. q̄d facies tua
q̄ sic est spinis ꝓfossuz denssissimis. q̄d facies tua
decora q̄ sputꝫ iudeoꝝ est deturpata. O p̄dulc⁹
iesu fili dei ego sū q̄ int̄q̄ egi. ego q̄ peccaui. ego q̄
iniq̄tatē feci: z tu ꝓ me cruci affix⁹ es. tu ꝓ me pe/
nas exoluis. tu ꝓ me morte damnaris.

Uiginis. s. matris querulatiões.

Interea charissimi deuote cogitem⁹ q̄liter ꝑgo b̄
ta dñdicta mat̄ q̄rulatiões faciebat corde pleno
meroribꝫ. Primo ad patrē di. O pr̄e eterne de⁹ bñ
dicte tu mihi gaudiū nūciasti ꝑ gabrielē di. Ave
Ubi est illud ave. i. sine ve cuz ecce plena sum ve
amaritudinis sup vnico tuo z meo filio. Jē gra
tia plenā nunciasti. quō sū plena gr̄a cū ecce oēs
iudei q̄ deberēt esse filio meo z mihi amici: facti
sr̄ inimici. Jtē aisti. dñs tecū. quō ḡ nūc dñs me
us morte auferī a me. Heniq; bñdictam me inter
mulieres annūciasti: z tn̄ q̄ ē illa mat̄ q̄ bodie ve
ego maledicta z exprobrata fuerit. Scdo quoq;
ad spiritū sanctū di. O de⁹ spūssancte tu me obūb
brasti. p te filiū meū ꝓcepi. z quō nūc caro scissa
ma eius lacerat. Tu de⁹ ꝓ os Elisabeth dixisti.
Bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. quō ḡ nūc inē latrones
suspēdit z maledict⁹ reputat. Tertio ad filiū lqr
mētan. di. Fili mi aie mee ꝓsolatio z gaudiū qui
nouē mēsibꝫ in vtero tenui. virgineo lacte patu.
dulciter foui. amoroſe amplexata z osculata fui.
Heu heu mihi q̄li amaritudine te morientē vi
deo. Ubi nā sūt angeli in tua nativitate gl̄ia i cel
celsis canētes. vbi pastores ad pīsepe venientes
vbi magi adorantes. Triginta annis dulcedine
tue familiaritatis vixi. z tuis miracul'letata sum
heu nūc te turpissima morte ꝓdēnatū cerno de
sum oī ꝓp'o opprobriū hoim z abiectionē. Ad
crucē. O crux dira cur creatorē tuū tam acerbe
nes quē ego dulciter foui: flecte ramos arboris al
ta tēsa lara viscera. O mors amara cur mihi pa
cis cū nō pcs filio. suscipe me matrē cū filio. bo
z plura silia q̄ fuere salte i corde amaricato ꝑgo
nis narrare non sufficim⁹. ¶ Tertio deniq;
plurimos dolores chr̄s habuit i cruce. suspēsus
z pduratōe. qz pēdēte i cruce passus est plurimā
Et q̄dez p̄mo a crucifixoribꝫ q̄ diuiserūt sibi vest
mēta ei⁹. z sr̄ vestē icōsutilē (quā ꝑgo mr̄ sibi ꝓtexe
uerat z ab ifantia cū eo creuerat f̄m q̄ntatē coꝝ
poris sui) miserī sortē: vt ps̄ Joā. xix. Jtē a iudeis
circūstantibꝫ q̄ mouētes capita sua blasphemā
bāt di. Vah q̄ destruis tēplū dei tē. salua tēipsū
si fi. dei es. descē. de cruce. Silr̄ z a pnc. sa. scis

Sermo LXVI

sentoribꝫ q̄ illudeñ. dī. Alios saluos fecit seipm nō pōt sal. fa. si rex isrl ē de. nūc de cru. z cre. et. Fāl sum dicebāt: qz maiora fecit nec credidērūt. Tūc pñtim⁹ iesus cōpatiēs sup cecitate eoꝝ dixit pri mū ꝟbū imēse pietatꝭ dī. Pater ignsce illis: qz ne. qđ faciūt. O mira benignitas. disce chīstiane p̄cere ītimicꝭ. Scdo passus ē a latrōibꝫ inf q̄s medi⁹ pēdebat chīs q̄ q̄uciabāt z iproperabāt ei dī. Si tu es chīs sal. teipz z nos. Alt aūt q̄ erat a dextr̄ ꝛ. videns chīm patiaz z q̄ p crucifixoribꝫ orasset peni tuit z alterꝫ cepit increpare dī. Neq; tu times deū ꝛ. Et ait ad iesū. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. Tūc dñs scdm ꝟbū dixit. Amen dico tibi: hodie mecū eris i para. i. deitatꝭ visiōe. Ter nis. Interea esm mlitudine ppli recedente btā mr cū ioāne z sctis mulieribꝫ approping̃re cepit cruci: flenq; z eiulañ. amarissima dī. O dulcissi me fili mi iesu, iesu nate mi. ecce morier̄ z q̄d ego facīa sine te filio meo. q̄ diuertā. ad quē fugiā. tu mihi diuitie. tu mihi delicie. tu mihi gaudiū z oē bonū. Deu me desolatā a te ozbatā. Recordare obsecro fili mi. qz ego sine pcō q̄cepi te. ego i vir ginitate genui te. ego lactaui te z enutriui te. O p dulce nate mi loq̄re mihi mr̄i mestissime vt vocē tuā audiaz. Ecce latroni mificordē locutus es: loq̄re z mihi vt audita voce tua q̄solet aīa mea. Dic mihi q̄d factura sim. cui me ozphanā relin q̄s. Uñ chīs dñs nō minozē penā patiebat i mē te er cōpassiōe mr̄is q̄z in toto corpe vulnerato. Tūc ḡnāl ꝟbū chīs ptulit mr̄i dī. Mulier ecce filiꝰ tu⁹: demōstrato ioāne. z discipl'o dixit. Ecce mr̄ tua. fm doc. ñ noīauit eā mr̄ez: ne si sic eā vo casset p teneritudie coꝝ maḡnū scissū z dolore ag grauatū fuisset. z ex illa hora accepit eā discipul⁹ in suā. Quarto p̄cea patiebat chīs ex ḡuedine corpis inf dauos pēdēt̄. Nā q̄nto diuti⁹ pēdebat tāto ex pōdere dolor ḡuabat: nec extēsiōes q̄s co nabat facere posset. A sexta aūt hora tenebre facte sūt sup vniuersā trā vsq; i horā nonā. z velū templi scissū ē a sūmo vsq; deorsū i duas ptes. Fz Ay. b velū erat inf sctm z sctm sctoꝝ. Et p tale scissionē pcabat q̄ figure latentes in ve. test. tā pateret im pletiōe vitatꝭ in chīo. Et fra mota ē q̄si nō potēs sustinere mortē chīi. Et petre scisse sūt i signū q̄ coꝝ da q̄tūcūq; dura deberent cōpati chīo passo. Et monumēta apta sūt: ad denotadū q̄ inquā chīi resurrectionē aliozꝝ cū ipso. Uñ in die resurre ctiōis mīta corpa sctoꝝ surrexerūt cū chīo. Et cir ca horā nonā iḡuatꝭ doloribꝫ chīs q̄rtū ꝟbū cla mādo dī. Eli eli lama esebthani: qđ est. Deꝰ meꝰ deus meꝰ vt q̄d dereliq̄sti me. Qđ intelligit non qz soluta fuerit vnio deitatꝭ. sz dr derelicē: qz di misit eū ds i manꝰ occidētiū z acerbissimis dolo ribꝫ cruciari. Quidā aūt illic stātes. s. milites rbo mant fm Hiero. igrātes idioma hebraicū dice bant helīā vocatiste sine: videam⁹ an ve. helias ad deponēdū eū. Et sic p̄z Quito deniq; patie bat er afflictiōe sitī. qz humoz sanguis oīno i eo fuit exhaustꝰ. p̄ qđ clamauit q̄ntū ꝟbū. Sitio Vas aūt positū erat aceto plenū. z currēs q̄dā im pleuit spōgiā iponēs calamo. s. isopi. z obtulerūt oriꝰ. fm Lyrā deuote matrone cōpassiue i hie rusalē erāt q̄ q̄dēnatis ad mortē dabāt bibere vi nū aromaticū vt facili⁹ tolerarēt passionē. Et sic p dño iesu tūc vinū p eas apportatū z tādiu i ca lore solis fuatū erat fm Alex. d ales sup Joā. in acetū q̄uersū. Cui ex crudelitate iudei p milites fel z myrrhā amarissimā miscuerūt p potādo xpo q̄ iplenū est illō ps. Et dederūt in escā meā fel z i siti mea po. me ace. Quare chīs itez sextū ꝟbū dī xit. Cōsūmatū ē. s. q̄cq̄d septū ē d me. qz tot⁹ dolo ribꝫ plen⁹ sum. Nā z lingua z viscera tā repleta sūt amaricatōe. Uel q̄sūmatū ē. s. op⁹ redēptiōis hūane. O beatissima virgo quantū dolebas cū filium sitiente nec aqua reficere poteras.

X Duodecimus z vltim⁹ dolor mortis flebi lis z sepelitōis. Hora itaq; nona chīs dñs (vt di cit apl⁹ Heb. v.) cū lachrymis z clāore valido offerēs se deo pr̄i clamauit dī. Pr̄ in manꝰ tuas cōmēdo spm meū. z inclinato capite ꝟsus matrē q̄si valedicēs eidē mox emisit spiritū. Ad qđ ver bū, mr̄ ꝟgo i terrā corruit velut mortua. qz mor tis gladiū ipa ptulit in aīa Abryc. aūt dicit. Per ḃ inq̄t q̄ mortēs vocē emisit magnā: aptissime se vez deū esse ostēdit quoniā boues cū morīūtur vix tenuem vocem emittere possūt. Unde z Cen turio z q̄ cuz eo erant videntes p̄dicta signa z q̄ sic clamās exp̄irasset confessi sunt eius deitatem dī. Vere filius dei erat iste. Tūc iudei exquo pa rasceue erat. z cuiꝰ vespera incipiebat solēnitas sabbati sequētis festi magni rogauerunt pilatū vt frangerent̄ crucifixoꝝ crura z citius morerē tur z tollerent̄ de cruce corpora eoꝝ p reuerētia sabbati illius. Quo annuente venerūt milites z primi quidē fregerūt crura z alteriꝰ q̄ crucifixus est cum eo. Ad iesum aūt cū venissent viderunt eū iam mortuū z nō fregerūt eius crura. sz vnꝰ militū lancea latus eius aperuit z ꝛtinuo exiuit sanguis z aqua. ℣ Ubi querit. Cur christ⁹ dñs post mortē voluit vulnerari: non tm in cruri bus sed in latere. Respōdet fm euangeliū z do ctores vt implerēt scriptura dī. Os nō cōminue tis ex eo. noluit in cruribꝫ sed in latere voluit pro magni amoris ad nos signis. Primo in hoc q̄ vulnꝰ suscipe voluit tale post mortē oñdit q̄ nō solū i vita sz pꝰ mortē dilexit nos ado q̄ p nob iterato pati z mori pat⁹ cēt. Uñ z cū in suo mor tuo corpe iam dolores nō sentiret. adhuc voluit vulnerari vt buiꝰ vulnerꝭ dolores sentiret. Ma ter ꝟo in corde fm Bern. sermōe de annūciatio ne. Scdo in ḃ q̄ lācea lōga pforatꝰ est oñdit q̄ cordialit̄ z vere nos amauerit cū i corde vulnera ri voluit. Nā exq̄ miles strenuꝰ in vulnerādo ex tus tāfortiter lanceā impegit in latꝰ chīi vt mor vsq; ad oculos militis sanguis p̄siluisse dicatur

In die Parasceues

Uerisimiliter a plerisq; doc. vt Bern. z Anſ. iuſ dicaſ vſq; ad cor penetrasse vt dicaſ chīs vere in corde vulneratꝰ ꝓ nro cordiali amore. Uñ z Jo annes dr. q; scꝑtura in ꝫ ipleta est que dr Zach. rij. Uidebūt in quē. i. intra quē trāſfixerunt Cor eterñ i hoie declinat ad sinistrā fm pbum lib. de aialib. et tō a latere dextro vsq; ad cor transfixio dr. Tertio oñdit amorē in ꝫ q; sanguinē aquā miraculose effudit qō naturaliē fieri nō potuit. qz in hoie mortuo statim sanguis ꝯgelasat. sed in chīo seruaſ virtute diuina: vt fluat totus sanguis etiā cordis ꝓ nobis in redēptionē. Jtez aq̄ pura nō humor aquaticꝰ. vt patz de cele. misse. c. In quadā. fluxit miraculose in pcōrū ablutionem Apoc. j. Dilexit nos z lauit rē. O ergo ineſfabilis et mira charitas chīi. q̄ merito ꝓ amore z pietate tāti dñi oēs hoies lugere z flere debēt senes z iuuenes. dñi et fui. diuites z paupes. viri z mlieres. O q̄z durꝰ est q̄ hodie nō vult plorare O vere dānatōe digni oēs q̄ ingrati reddūt peccando odiū ꝓ dilectione Z Post hec gestaꝫ vt referūt euāgeliste: rogauit pilatū Joseph ab arimathia nobilis decurio. i. vnꝰ de curialib; tanq̄z q̄ curā plebis acceperat ciuili officio. Hic audaſcter accessit ad pilatū. s. exēplo mortis chīi aniſmatus: eo q̄ esset discipulꝰ chīi: occultꝰ tñ ꝓpē metū iudeoz. ſz tūc mānifestauit se z petijt corpꝰ iesu. et ꝓmisit pilatꝰ. Uēit etiā cū eodē Nicodemꝰ ferēs mixturā myrrhe et aloes q̄si libras centū Interi aūt ad pedē crucſ iacebat ꝝgo Maria mesta cū sctis mulieribꝫ et ioanne. et vt poterat talia ꝝba dicebat. O deꝰ eterne vtinaz filiū tuū et meū iam mortuū sepelire possem bonorificēti a debita siē ꝑdictū est Esa. xj. Erit sepulcr ei⁹ glīosuz. q̄z uis mors ꝑdicta fuit ignominiosa. Ecce aūt viderūt ioseph et nicodemū cū pluribꝫ famulis scalas z alia instrumēta ad deponēdū portātes. Qui veniētes adorauerūt crucifixū fleriſs genibꝫ. et ꝝgiñē reuerēter salutauerūt oculis lachrymantibus dī. Uñdicta ꝝgo ecce deponimꝰ filiū tuū ad sepeliēdū. Quibꝫ auditſ refocillat spūs eiꝰ et grās egit Tūc appositſ scalis et clauis extractis cepe rūt corpꝰ chīi demittere. Btā aūt mr extēsis mānibus alijs auxiliātibꝫ suscepit in sctā brachia cuz multa charitate dolore mixto. Osculabaſ nanq̄z dauos sanguine rubricato et vulnera chīi iam vix loq̄ valēs et dī. O ds meꝰ et filius meꝰ. Osculabaſ ꝑcipue tenēs i gremio caput filij sui facīē et os: et spinā coronā et capite extrahēdo colligebat d. O caput dignissimū diuie sapie bitaculū q̄z atrociter ꝓforatū spinis te video. Osculabaſ turq̄z liuidā facīē dī. O decora facies et speciosa ꝑ filijs hoim quā et angeli desiderant pspicere z ego tot ānis gaudiū ex te suscepi. ecce quō facta es ꝯsputa: et pcussiōibꝫ varijſ vt lepr̄osa. sic et manibꝫ: sic et lateri oſcta figebat. Os q̄z ori applicabat dī. Jesu fili mi. fili mi iesu dulcissime quō te video mortuū. en nūc amarissima morte sepata sū a te Hec z plā lamēta enarrare q̄s sufficīē. quō insup magdalena z alij plorabāt. Tūq̄z hora iā tarda festinarēt ad vngēdū z sepeliēdū ꝝgo mīſ aiebat. Sinite charissimi sinite saltē paululū vt teneā mortuū quē viuū hīe ñ possū. z sic vngen. z syndone mūda inuolueñ. ꝝgo caput sudario lig gauit. z in sepulcro ponēdo oſculādo chīm cet runt adorato dei filio z aduoluerunt lapidē mag gnū ad ostium monumēti. Et die altera iudei fig gnaculo z custodib; illō munierūt. Et sic ꝑz pal sio chīi. Pro fine itaq̄z fmōis o charissime amīe sanguīe chīi iesu redempte. o ꝑple chīiane hortor vos genua flectam⁹ z orem⁹ d. O dulcissime fili dei iesu amātissime q̄ ꝓ nob hodie multa es paſ sus crucifixꝰ mortuꝰ z sepultꝰ re. ꝓ tāta charitate laudam⁹ z tibi grās agim⁹. te vez dei filiū ado ram⁹ z petim⁹ suppliciſ vt ꝓpter tuā amarā passi onē. ꝓpter tui sacri sanguis effusionē. ꝓpter nuam mortē. Deniq̄z ꝓpter rue scrissime ꝝgis mat rie dolorē da nobis oīb; q̄ tuā hodie deuote aſ diuim⁹ passionē pcōrū oim veniā: granāq̄z t futuro gloriā. Amem⁹ Jesus iesus iesus amē

In die Parasceue. Ser. ij. de cōpassione atq; acerbitate z seriosa varietate passionis chīi.

O Uos omneſ qui trāsitis ꝑ viā attēdite z videte si ē dolor sicut dolor meꝰ Thren. j. ca. Uerba ista ꝓuenīēter z optie dicere potuit ihs iesus hodie in cruce positus z acerbissimis doloribꝫ afflictus. O prime etiā potuit dicere ipa vir go mater acerbissimi doloris gladio hodie i cor de sauciata inuitando ad cōpassionez oēs chīiſ nos dī. O vos oēs qui trāsitis ꝑ viam. q. d. O vos oēs hoies viatores q̄ trāsire debetis ꝑ viam mortis z multiplicis doloris ac miserie huius vite ad futurā z ꝑpetuā vitā. attēdite. s. mēte pi sando amorosi iesu passiōis acerbitatē z cōpaſſi onis mane dolorositatē. Et videte inq̄t. Uñ de Bern. Respicite vulnera pēdēt. sanguinē mortis. pciū redimētē. Dec q̄nta sint cogitare z istare ra cordis vīi appendite vt totꝫ vobis figat in cor de q̄ ꝓ vob totus fuit ꝯfixus in cruce. Attendite inq̄z z videte caput iesu quō spinis coronati ha bet: vt vos coronaret in celis corona felicitatis os inclinati capitis ad oſculandū. z ipſe ros ad aſpiciendū ꝓ dilectiōis beneficiū. z ipſe flentes z lachrymātes ꝓ vestris peccatis ablu endis. facīē consputā z alapis cesam ad vos ho norandū z liberandū. aures vituperijs sariatas ad hoc vt vos eterna laude glorificaret. manus extensas vt vos ampleraret. cor q̄z apertum z la tus vt deitatis visionem panderet. pedes confi xos: vt a vobis recedere vel fugere nequiret. dor cor pus flagellatum: vt ꝓ peccatis sanaret; sanguine vulneribus repletum vt vos sanaret; sanguinem ꝓfusum vt vos redimeret rē. Hic sonant Bern.

ꝛ Abrꝛ.i hoīm. de cruce dicta. Dicē g̃ ꝟgo mater hec oia deuota ꝓcēplatōe. O vos chriani attēdite ꝛ videte: cōpatimi ꝛ ꝓdolere ꝛ plozare vna mecū sup filij mei amara passiōe. Ut ār corda nr̃a ma gis moueant pie possum⁹ ꝓcēplari brām ꝟginē sub cruce stantē ꝛ q̃rula voce dicērē. O vos oēs chriani sanguine filij mei redē pti attēdite ꝛ videre. q; vt ꝓpiami ei⁹ passioni ꝛ lugeat; vna mecū. ecce oēs creature luctū ꝛ ꝓpas siōis signū ostēdūt. Si nēpe inꝛrogabim⁹ supi; ora. i. solē lunā ꝛ stellas: cur vos bodie obscura ri estis: rūdebūt: vt lugeam⁹ creatoꝛ nr̃i mortē: atq; mr̃is ei⁹ ꝓpassionē. q̃ꝑ dolorosas voces et flet⁹ i diuerꝟ passiōibꝫ audiuim⁹ qō sustiere nō potuimus. Itē si terra. Cur tremuisti. Rūdebit qz creatoꝛ mei cruoꝛ calidissimus me tetigit: qō sufferre nō valui ꝓ enoꝛmitate criminū in deoꝛ. Itē si lapides q̃ramus Cur scissi estis. Itē si mo numēta Cur agra fuist; Rūdebūt: sup innocen tissimi chri passiōe veri di ꝛ fidatoꝛis oim Ue g̃ miser; obdurat; boiw q̃ꝑ corda sūt duriora sa cōpassionē neq̃ant cū ꝓ ipoꝛ redemptiōe patiat chis de⁹. Sz qm̃ ō donū vicz ꝓpassiōis lachry; mose nēo pt adq̃rere a seipo nisi ꝓ di gr̃az diuini tus infundat: dicēte apl'o. ij. Coꝛ. iij. Non sum⁹ sufficientes aliq̃d cogitare ex nobis q̃si ex nob sed oia nr̃a sufficientia ex do est. Qp⁹ est g̃ ad aliquez ꝛfugere cui⁹ influentu hāc gr̃am obtineam⁹. Lō fluamus aūt in alīs ꝑdicationibꝫ ad ipam ma rē gr̃e ꝟginē Maria saluiādo ꝓfugere. sed ipsa bodie totaliter passiōibꝫ filij sui ꝑm oēs sensus ꝛ cogitatus suos irēta posit nob rūdere. Ecce inq̃t gaudiū angelice salutatōis ꝓuersū est mihi i tri sticiā ꝛ merorē: vt si dicam⁹ eidem Aue Maria rūdere posit. Ecce plena sum ve doloꝛ. Si dica mus: gr̃a plena. rūdebit. ecce circundedit me oīs amaritudo. oēs amici mei spꝛeuerunt me ꝛ facti bit. Ecce violent⁹ ablat⁹ ē a me filiꝰ meus: ꝛ pati bulo suspēsus. Si dicamus: dñs tecū. rūde bit. Certe nll'a m'lier sic exꝛpobꝛata ꝛ tribulata ē ꝛ vitūpata sic ego bodie a iudeis. Si di. bñdi; cius fruc. ꝛc. rūdebit. ecce quō latroniby est ꝓpa tus ꝛ morte crucis; ꝓdēnat⁹. q. s. crux i lege ve. ma ledicta reputabat Deut. xxi. Quo g̃ ꝓfugiemus ꝑ gr̃a nisi ad sctām crucē dñi iesu q̃ pfusa est san guine filij ei: ipaz būiliꝛ adoremꝰ: ipaz salutem⁹ di. O crux aue spes vnica ꝛc. O tu ds pr̃ de cel' p merita cruc; filij tui dona nob gr̃am q̃ corda no stra molliant vt cū lachrymis ꝓcēplari ꝛ audire possimus passionē chri Amen. Pater noster.

O vos oēs q̃ trāsit; ꝛc. Iuxta q̃ ꝟba chr̃s sal uatoꝛ nr̃ in cruce bodie passus. ꝛ scta mr̃ eius ad tres ꝑcipuas deuotōes faciēdas oēs alas chr̃ia nas inuitāt. Prio q̃dē ad flebilē ꝓpassiōez sue amare afflictōis. qz ōt. O vos oēs q̃ trāsit; ꝑ uia attēdite. s. ad cōpatiendū. Secōo ad diligentez cōtēplatōez sue acerbe vulneratōis ꝛ doloꝛis di. ꝛ videre. s. vulnera mea: si est doloꝛ. Ibi si accipi; tur negatiue. i. nō est in mundo isto: nec fuit: nec erit dolor tā acerbꝰ sic̃ dolor me⁹ quē ꝓ vob sustinui. Tertio ad mēoꝛialē meditatiōem sue va; rie passiōis q̃ mlt'iplicir fuerit bodie cruciat⁹. qō accipir ex eo qō dicit: doloꝛ me⁹. Et ꝑm hec tria mysteria ꝑncipalia notemus ꝓ sermone.

Primū ōꝛ lachrymose cōpassiōis.

Secōm ōꝛ doloꝛose vulneratiōis ꝛ acerbissi; me lesionis.

Tertiū ōꝛ ignominiose passi; (onis atq; eius seriose explanatōis.

Circa ꝑmū de flebili cōpassiōe sup chr̃i iesu passiōe q̃rir. Cur eccl'ia ꝛ ei⁹ filij passionē christi celebrāt ꝛ recolūt cū lamēto. Rō q̃stiōis: qz alio rū scrōꝝ passiōes celebrant cū gaudio. sz passio chr̃i fuit ꝓ nr̃a salute sūme necessaria ꝛ fructuo; sissima g̃ videt q̃ agi deberet cū gaudio ꝓ toti⁹ mūdi vtilitate exinde secura ꝛ ꝓ chr̃i triūpho ac exaltatōis gl'a i passiōe ꝓmerita. iuxta illō ꝓbil'. ij. Pūilliauit semet. fac. obe. vsq; ad moꝛ. ꝛc. ꝓpt̃ q̃ ꝛ de⁹ exal. il. ꝛc. Rūdet ꝑm theologos huius rei tractatoꝛes ꝓ cl'onē vicz q̃ ꝟgo aliꝰ scrō; rū passio celebret cū gaudio: cū chr̃i passio ꝓue; nientissime recolit cū lamento. Et bui⁹ patēt rati; ones declarātes multiplicit: ꝑcipue q̃druplicit

Prima rō. ex cōpatōe scrōꝝ. Alij scri eā passi sūt ꝓpt̃ se ꝛ sel'. Dicit ꝓpt̃ se. s. vt ꝓ sua passionē ad quirāt sibi gl'iam celestē. ꝛ ideo in sua passiōe q̃ mercari sūt salutē ꝓ gaudem⁹. Dicit: semel. qz vl; tem⁹ nō patiunt i alia cū sint bti. ꝛ iō ꝓ gaudem⁹ ꝓ eoꝝ britudie. Sz chr̃s dñs passus est ꝑcipue ꝓpt̃ pctā nr̃a delenda: non ꝓpt̃ se. vicz vt adq̃reret gl'iaz diuie visiōis: qz illā habebat. Vñ Esa. liij. Vulnerat⁹ ē ꝓpt̃ iniq̃tates nr̃as: attrit⁹ est ꝓpter scelera nr̃a. Et ideo dolēdū ē sup ei⁹ passione ac flendū. Sic exempli gr̃a. Tu bō si feciss̃es aliq̃d malū ꝓpt̃ q̃ pr̃ tu⁹ ꝛ mr̃ occidant: vtiq; rōnabi le esset vt tu doleres ꝓ illoꝝ morte. Sic flere de; bes qz tu pēccastiz feciſti illō malū ꝓ q̃ pat̃ tuus id est de⁹. ꝛ mater spūalis. i. virgo mater mortis penas eroluerūt bodie. chr̃s deus ꝓ te morien; do: mater sup filio cōpatēdo. Vñ ꝛ de Adā legi; tur q̃ centū annis fleuit mortē Abel filij sui sci; ens q̃ merito pcī sui ꝛ ei⁹ occasiōe factū fuerat vt a Cain frē occidat. Quātū g̃ flere debem⁹ q̃ chr̃s dei filius ꝓ nr̃is pctis occidit. Vñ Anſ. in ser. ō cena dñi ōt. O fili dei. s. iesu pie q̃ tua descē; dit būilitas: q̃ late tua diffundit charitas. ego i; que egi ꝛ tu sustines pniaz. ego inobediēs exti; ti: tu obediēs factus ꝓ me scelus luis. Ego sum q̃ pomū vetitū rapui ꝛ tu morte eroluis. Berñ. Ue mihi si nō fleuero. qz reqret sup me sanguis ille iust⁹ q̃ effusus est ꝓ me i terra. Itē chr̃s dñs nō tm̃ sel' vt alij scī passus ē: imo q̃tidie patit⁹ a nob pctoꝛibꝫ. iuxta illō Heb. vj. Rursum cruci; figentes chr̃m i semetipis. Et ps. Sup dolorem

In die Parasceues

vulnez meoz addiderũt. Propꝛea Ber. in ꝓsona chr̃i q̃dam fm̃oe dt sic. Nõne sat ꝙ te o pctõr vulnerat⁹ sum: nunq̃d ꝓ iniq̃tate tua afflict⁹ sum cur addis afflictõem afflicto. magꝭ agg̃uant me vulnera pcõ tui q̃z vulnera corꝑis mei. hec Ber. Et idcirco hodie p̃cipue ꝛuẽit lamẽtari passionẽ chr̃i. Nimiz ꝓ exẽplo: Si rex aliq̃s hodie vulnerat⁹ eẽt ad mortẽ z ip̃e nimis trist⁹ fleret z lamentaret. cu vo ip̃i⁹ frat z fu⁹ ñ fleres nec luctũ ostẽderes. ꝭz gaudiũ corã ipo: nũq̃d irã ip̃ius regis incurreres. vtiq3. sic est in ꝓposito. Quapropter Leui. xxiij. Dis aĩa q̃ afflicta nõ fuerit die hac ꝓbit de ꝓp̃lo suo. Et est figura loq̃ns de die expiationis. Debem⁹ g̃ affligi lachrymis ꝓ expiatõne nr̃a vt ꝛseq̃ mur ablutõez pctõz in sanguie chr̃i fuso hodie. vñ nõ licet hodie ridere hoibꝫ ꝓpter fletũ chr̃i. ℒ Sedꝛ rõ accipit er cõpassiõe mẽbroz. Vñ Joãnes ō scrõ Hemintano dt. Conuenies est vt sentiat mẽbz q̃ sentit caput: vt nõ sit distinctio in corꝑe. ꝭz siq̃d patit vnũ mẽbz cõpatiant oĩa mẽbra. vt docet apl's. j. Cor. xij. Qõ fit dũmõ mẽbz nõ aruerit paralysi. Nam mẽbrum paralysi occupatũ alt̃⁹ mẽbri dolorẽ nõ sentit. Si g̃ sanũ mẽbz chr̃i es sentire debes eius dolores q̃s sustinuit hodie. sic hortat apl's ad Phil. ij. di. Frẽs h̃ eim̃ sentite in vob q̃d et in chr̃o Iesu. Ũno tu aĩa chr̃iana in h̃ poter⁹ exp̃iri an sis mẽbrum viuũ in chr̃o: an paliticũ: vicz hñs tm̃m̃o exteri⁹ orẽ mẽbri apparentiã. nõ interiorẽ vitã z gr̃am si ꝛdoles chr̃o vl' nõ. Querit q̃d facturus est q̃ li benẽ fleret hodie z non põt. Rñr q⁹ dz se cogere ad fletũ z facere q̃ntũ põt. Si seho cogit ad fletũ flagellando: ieiunando: peregrinando: vel affligendo corꝑus: bonum est z laudabile ac meritoriũ. Et si nec põt cogere ad fletũ: tunc chr̃s recipit voluntatẽ ꝓ facto. Ut eim̃ Aug. ait. Coronat de⁹ int⁹ voluntatẽ vbi nõ iuenit facultatẽ. de pe. dist. j. §. Sil'r. ℳ si hodie nil vult facere ad compatiẽdũ chr̃o passo. g̃uis peccare videt. marie si et ꝓcẽptu derelinq̃t. vt ꝓtz rõnibꝫ dictꝫ z dicendis q̃z ingrat⁹ iudicat tal' etiã fm̃ Gene. li. de beneficijs: di. Ingt⁹ est q̃ beneficium negat se accepisse q̃ accepit. ingt⁹ est q̃ dissimulat. ingtior qui nõ reddit. ingtissim⁹ oim̃ q̃ oblitus est. Nec ille. Et sic ꝓtz ℌ Tertia rõ q̃re debeam⁹ lamẽtari super passiõe chr̃i accipit er ꝛsideratõe exemplorũ. Prio q̃dẽ in eccl'ie cerimonia. Solet eim̃ hodie eccl'ia facere q̃ ꝓ totũ annũ ñ fac vt nos ꝓuocet ad lamẽtũ. Prio i missa q̃ dissil'is ẽab alijs. q̃a nõ hz itroitũ vel p̃ncipiũ. nec hz mediũ. quia nõ offert sacrificiũ. eo q⁹ hodie hostia ñ ꝛsecrat. nec hz finẽ. qz nõ dt. Ite missa est. nec Bñdicamus dño. Quare hec: Rñr q⁹ vna rõ est. qz ille q̃ ẽ p̃ncipiũ z finis z sum⁹ nr̃ sacerdos chr̃s deus hodie recessit a nob. q̃ nos bñdicere h̃et offerẽdo ꝓ nob in cruce verã hostiã. i. corꝑus z sanguinẽ sine velamento. Et ideo non offert hodie hostia sub sacro: ad sign̄ificãdũ q⁹ hodie ꝓ mortẽ recessit a nob iste q̃ h̃et ꝛsecrare hãc hostiã z bñdicere nos. ideo plorãdũ est. Alia rõ. qz corꝑus chr̃i hodie multz est afflictũ iniurijs: opꝓbrijs: dolonibꝫ z flagellis. Propꝛea nõ celebrat cũ multis solẽnitatibꝫ sz cũ lamẽto. Si dicas q⁹ ppt illas rõnes nõ deberet etiã sabbato hostia consecrari. Rñr q⁹ illa missa sabbati spectat ad noctem qua chr̃s resurrexit. vt ꝓtz in oone misse illius. z ideo tũc ꝛsecrat. Secõ circa crucẽ eccl'ia facit ceremonias. qz exaltat crucẽ z cantant in ꝑsona chr̃i ꝓ illis ones ꝑ iudeos de chr̃i bñficijs z illoꝝ ingratitudine di. Populo meus q̃d feci tibi aut quid molestus fui. respondẽ mihi. qz eduxi te de egypto. qz paui te p defectũ. xl. annis. z qz introduxi te in plantaui in terrã lactez melle manante. paui te cem saluatori tuo. aceto z felle potasti me. Et ad istas conq̃stiones et improperationes linguarum hebraica non respondet sed tacet: eo q⁹ chr̃m non credit nec confitet. sz lingua greca z latina quia iste chr̃m ꝛfitent z adorant. rñdent di. Agios o theos. i. sctũs deus. Agios athanatos eleyson imas. quod est dicere. Sctũs z imortalis miserere nob. acsi dicat. Sctũ re dñe nõ debebãt te iudei occidere sed adorare quia tu es sanctus deus: sanctus fortis z imortalis fm̃ deitatẽ: nos aũt peccatores sed adoratores tui miserari nob⁹ vt misericordes. Heu heu sic mlti chr̃iani mõ reddũt ꝓbris. Heu heu sic mlti chr̃iani mõ reddũt ꝓbris. ficijs chr̃i mala peccãdo. z crucifigẽtes in ipsis filiũ dei: vt dt apl's Heb. vj. Ũn põt nobis ꝓpare chr̃s. Item crucem hodie osculamur. z adoramus ꝓsternendo nos ad gratias agẽdas ꝓ signo q⁹ ꝑ passionẽ chr̃i recõciliati sumus patri. Tertio eccl'esia in oone facit cerimonias. qz hodie orat ꝓ oib⁹: ꝓ papa: ꝓ rege: ꝓ toto clero. ꝓ toto ꝓp̃lo catholico. Jtez ꝓ infidelibꝫ ꝓpter nis z hereticis ac iudeis vt illuminentur. Dicendo: cum dicit. Dñe iesu chr̃e fuit hodie valde pius z libat ideo. qz chr̃s fuit hodie valde pius z libat ꝓpter cendo: cum dicit. Dñe iesu chr̃e. Et in largitus qz latroni penitenti nõ solũ pepcit sz paradisum dedit. Et in redimẽdo fuit nimis largus q⁹ totã guinẽ etiam de corde effudit. Ideo eccl'ia hodie valde liberalis z pia est in oone ꝓ omnibꝫ etiã inimicis genua flectẽdo z orãdo. q̃ debent hodie die facere nõ solũ sacerdotes sed oẽs chr̃iani cum dt: Flectam⁹ genua etc. Nec tm̃ ecce q̃ ñ orat eccl'ia ꝓ iudeis non flectit genua. Ber. facit in memoriã derisionis z adoratiõe chr̃i. lusiue facte a iudeis in coronatiõe chr̃i. in qua cernimus operibus eoꝝ. Et etiam in signum ita sunt obstinati iudei q⁹ non conuertentur. circa finẽ mũdi. iuxta illũ ps. Conuertentur vesperã z famẽ patient. s. vbi dei etc. Ũn et ideo it eccl'ia q⁹ in diebꝫ istis dñice passionis non deant iudei in publicum prodire: z fenestras bostia claudas tenere. extra ō iudei. c. Quia bis. Nõ eim̃ est fas vt homicida notorius dat in publicũ. ergo cum hodie totus mundo nifestetur homicidium eoꝝ: nõ debẽt

Sermo LXVII

Quarto' deniq; eccl'ia hodie in obſuãtia ieiunij nos ꝓuocat ad ꝓparãedũ chr̃o. qz artũ hodie seruauit ieiunũ: in signũ q̃ chr̃s Sitio clamãs i cruce. nõ gustauit nisi aceti z fel. Ps. Dederunt in escam meam felz in siti mea potauerũt me aceto ꝯormentis. Aug. Nõ decet sub ſpioso capite mẽbra delitiari. O g̃ hõ obſua hec ꝑdicta q̃d signi ficẽt cũ vides agi illa in eccl'ia vt cõpatiaris chr̃o Secõo q̃z habem⁹ exẽplũ ꝓparãedi in multiplici creatura. Nã hodie fleuit ꝓparãedi in morte ẽ. vt antea fuit tactũ. Hodie fleuerũt petre qñ scisse sunt. hodie fleuit sol qñ obscuratus est hodie fleuerũt apl'i. fleuerũt sctẽ mulieres. fletuz ostẽderũt z angeli: iurta illud Esa. xxxiij. Angeli pacis amare flebũt. s. ꝓ suo modulo in nolendo chr̃o blaſpbemiã iudeoꝝ illatã. Preterea hodie flet uit dẽ ꝯgo Maria z martyrũ acerbissimũ gtu lit. hodie fleuit z ipe chr̃s i cruce. Heb. v. cum da more valido z lachrymis se deo p̃ri offerẽdo. in e signũ hodie tabl'a lignea pcurit. qz lignũ cruc is z chr̃i sanguis clamat oiby cõpassioz. z ingẽz clamat dãnatõez. Plozẽ g̃ o charissimi cũ chr̃o p nob passo. E Quarta rõ cur debeam⁹ la uictari sup passiõe chr̃i accipit ex ꝓsitiõe magꝝ bonoꝝ. Nã tales ꝓmo diuias ꝓsolatiões ꝓme renti turta ꝓmissũ chr̃i Mat. v. Bti q̃ lugẽt: qm̃ ipi ꝓsolabunt. Qui eñ hodie deuote flent z sa lubrie: p totũ annũ maiozẽ gram ad dulciter me morandũ z desiderandũ passionẽ chr̃i consequunt. Et q̃ hodie aridus est timendũ est ꝙ fit toto an no aridioz. ij. Loꝝ. j. Sicut abũdant passiones chr̃i i nob: ita abũ. ꝓso. Vñ hoztat Bonauẽ. Si vis inq̃ro hõ ꝺ ꝛrute in ꝛrutẽ: de gra in gratiaz de bono in melꝝ ꝓficere. q̃tidie q̃nta potes ꝺuo nõe mediter' dñi passiõez. nil eñ i aia ita operatur vniuersalẽ sctificatõez sicẽ meditatio passiõis chr̃i Secõo hõ p meditatõez passiõis maiorẽ vulnera tiõ vl' meditatio passiõis chr̃i pl⁹ valet q̃z siqs p annũ ieiunaret in pane z aq̃ q̃libet serra feria. vl' ad effusiõem sanguis. vel q̃tidie legeret vnũ psal terniũ. Cũ g̃ hodie passiõem ꝑdicamus z medita mur: magnũ bonũ ꝓfrim⁹. Tertio qz vt a fide digno q̃dã doctoze relatũ audiui visa fuit bulla aplica sup b̃ q̃. s. oĩs q̃ hodie deflet passiõez chr̃i vero contrito coꝛde ꝓsequaꝫ oĩm peccatoꝝ ple narĩã indulgẽtiã. Quarto ꝓterea hodie sup pas sione chr̃i lamẽtari signũ est salutis eẽne. qz vt scri bit Rbom. viij. Ipe spũs testionitũ phibet spũi nro q̃ sum⁹ filij dei. si aũt filij z heredes. heredes dẽ dei z coheredes chr̃i. Si tñ cõpatimur vt sil' z glificemur. Dec ibi. vñ Chryſ. sup Mat. dic. Via salus hoim i chr̃i morte posita ẽ. Ad hec fa ctr exẽplũ qd refert discipulus in ꝓmptuario exẽ plozꝝ sub lra P. exẽ. xxxij. Quida inq̃ assuet⁹ fu it q̃tiẽs lectũ itraret vl' surgeret dicere titulũ illuz cruc'. Jesu nazarene rex iudeoꝝ miſere mei. z se cruce consignabat cõcludẽ. in fine: In nomine p̃ris z filij z spũſſcti Amen. Cũq̃ deo ꝓmittente subitanea morte ꝓoccupat⁹ fuiſſet z demõel vel lent eũdẽ rape: vir lucid⁹ apparuit q̃ eos fugauit z subito disparuit Jcato q̃z demões ipm rape volẽtes: ecce splẽdoz de cruc' sig̃ sibi impſſo egre diebaꝫ q̃ eũ in medijs tenebris illuminabat et de mones terrebat vt ñ auderẽt ei manꝰ imponere Tũc icato aloge vir ille lucid⁹. i. angelus subito aduenies dixit. Licet inq̃t iste ꝑm exigentiã pec catoꝝ suoꝝ esset ꝑdenari dign⁹. tñ ꝓpt̃ deuotõez quã habuerat ad chr̃i passioez z nomẽ triũphat' tituli iudeoꝝ sum⁹ ei pepercit vt rediret ad vitã p̃ stinã z peniteret. qõ z factũ est. Et post modum laudabil'r vixit z i dño q̃euit. O g̃ chr̃iane attẽde hec z esto deuot⁹ ad passionẽ chr̃i si vis saluari. Dec sufficiãt. ¶ Circa scõm ꝓncipale de do lozositate vulnerum chr̃i Questio tractat apud theologos Utrum dolor chr̃i fuerit acerbior oĩ bus doloribꝫ. s. mũdi. Et rõ ꝑm Bonauen. sup iij. dist. xvj. q. j. ar. ij. qz amor dei z contemplatio minuũt dolorẽ passiõis Sil'r z spes ꝑmij minu it vim flagelli. vt ôr Hre. Sed chr̃s ꝓ omnibus sctis martyribꝫ ꝛproportionabil'r ꝓfectissimus habuit dei amorẽ z ꝓteplatõem q̃ ab instãti cõ ceptionis fuit viator z cõphẽsor ꝑm Aug. z cõic doctores. Et ipe certior erat de glificatõe ꝓ oĩbꝫ bus sctis. Nã z ꝑdixerat post tres dies resurre ctuꝝ se in glia. g̃ videt ꝙ in eo miꝰ fuerit dolor q̃z in alijs sctis. z a fortiori q̃z in alijs reprob pa tientibꝫ. Jtẽ ignis acerbi⁹ affligit q̃z pena ferri. qz ôr pb̃s. ij. de genera. z corru. Ignis est marie a ctiuitatis inf̃ oĩa elementa. sed multi sctι vt Lau renti⁹ z alij afflicti sũt ꝓ ignẽ. chr̃s aũt per clauos ferreos. Nõ videt g̃ ꝛre passio chr̃i fuerit acerbi oꝛ illis. Sz in ꝓmiũ induxit idẽ Bonauentu. illõ Abren. j. in nro themate. ꝙ vos oẽs qui trãsitis ꝓ viã attẽdite z videte si est dolor sic. q. d. nõ. Re spõdet ꝑm Bonauẽ. vbi s. ꝓcor. Ricb. Pe. au. necnõ Alexã. de ales. iij. ꝓte sume. q. xviij. alios q̃z cõit ꝓ ꝛcl'onem ꝙ dolor chr̃i fuit vacit⁹ maxim⁹ sup oẽs hui⁹ vite dolores. Pico hui⁹ vite. qz sim plicit nõ fuit maxim⁹. eo ꝙ dolor dãnatoꝝ in in ferno sit maior Fuit tñ chr̃i dolor maximus oĩm dolorꝫ hui⁹ vite. Et b̃ declarat̃ ꝓ rões acceptas ꝑm q̃druplicẽ causam.

Primo ex materiali cõplexione corꝑis
Secõo ex finali intentõe satisfactionis.
Tertio ex formali modificatõe passionis
Quarto ex actuali ꝓceptõe oĩs lesionis.

Prima rõ sumit̃ ex materiali q̃litate vel cõplexione corꝑis. qz chr̃s fuit vrute spũſſcti in vtero forma tus miraculose. z ꝓ ꝑfis meliorꝝ z delicatioꝝ fu it cõplexiõis ꝓ oĩbꝫ boĩbꝫ mũdi qz vt ôr Chryſ. ea que fiunt a deo per miraculũ meliora sunt et ꝓciosiora illis que fiunt per naturam. vt patz de

vino qđ chr̃s mutauit ex aq̃. fuit ei optimũ sup̃ oẽ vinũ nale. z sic etiam de pane multiplicato. eo ꝙ scribit Deut. xxxij. Dei pfecta sũt opa. Sed qm̃ q̃nto qsq; hz mẽbra delicatiora z nobiliorꝭ cõplexionis ac sensu viuaciora: tanto acriori dolore affligit cũ cruciat. Qđ oñdi potest ex pluribꝰ Nã videmꝰ ꝙ hõ ex q̃ est nobilissimũ aialiũ fm pbm. cõplexioq; carnis eiꝰ delicatior z subtilior ẽo minori pcussiõe multo maiorẽ dolorẽ sentit q̃z bruta aialia maiori flagellatõe. Jrẽ inẽ boies videmꝰ ꝙ rusticꝰ grosse nature tãgendo vrticas minꝰ ledit. vel vberatꝰ cũ vga minꝰ dolet q̃z hõ delicatioris nature. Jtẽ i mẽbris humanis videmus ꝙ caro calcanei cum sit durior et grossior minꝰ ledit z dolet q̃tidie pambulans atterendo erã qđ nõ pt manꝰ. Et adhuc caro oculi que ẽ delicatissima magꝭ z faciliꝰ ledit z dolet q̃z caro manuũ. Ex his ḡ infert Bonauen. dicẽte: ꝙ ex quo nullꝰ potuit chr̃o eq̃ri nec in eq̃litate cõplexionis nec in viuacitate sensus: dolor ipiꝰ oim doloriũ acutissimꝰ fuit z supauit oim dolores q̃ntũ ad acerbitatẽ. Nã chr̃s delicatior fuit i oibꝫ mẽbris z in plãtꝫ q̃z aliꝰ hõ in facie vel oculis. z ideo claus magꝭ afflixit chr̃m q̃z ignis Laurentium vt ait Bonauẽ. Et sic soluit obiectio facta scõo. O pie Jesu q̃ntũ tibi ḡ cõpati debemus.

Scõa rõ ex finali intẽtõe satisfactõis. qz dolor chr̃i satisfaciebat ꝓ pcõ totiꝰ generꝭ hũani. et tõ debuit esse maior oibꝫ aliꝭ doloribꝫ. et rãtus debuit esse ꝙ ꝓportionaret magnitudini eoluti onis redẽptiõis z saluꝭ totiꝰ generꝭ hũani eo ꝙ totũ pterat. z filiꝰ hois vẽit ad saluãdũ. qđ pterat Lu. xix. Pro clariori itellectu Notãdũ fm qđ tractãt pleriq; z pãpue sctũs Bernardinus z Antoninus florẽ. ꝙ humanũ genꝰ giditatũ ꝓ pcõ incurrerat hec quattuor.

Primo multimodas miserias. s. q̃s patimur i

Scõo multimodas offensas. s. (hac vita q̃bꝫ labimur per vicia varia.

Tertio sempiternas penas. s. q̃s demeremur ꝓ

Quarto eternas mestitias (mortali culpa. scz ꝓ amissiõe felicitatis in patria.

Quia aũt chr̃s dñs venerat tãq; pfectissimus emẽdator z satisfactor oĩs mali iflicti hũano generi fm sufficiẽtiã: idcirco debuit hr̃e tantũ dolorẽ vt satisfaceret. Primo qdẽ ꝓ oibꝫ nr̃is miseriꝭ bus vite. iurta illũ Esa. liij. Vere infirmitates nr̃as. i. infirmitates ipe ptulit. z dolores. s. oim miseriaꝝ ipe portauit. Cogita ḡ hõ si potes q̃t sunt miserie hũane z infirmitates in toto mũdo z in oibꝫ hoibꝫ. s. esuries: fames: sitiꝭ: labor: angustia: debilitas: z q̃t genera mortiꝭ. ꝓ oibꝫ illis tanto dolore debuit chr̃s cruciari vt satisfaceret quo ad sufficiẽtiã. licet nõ oẽs ꝓseqũt q̃ ad efficaciam vt ptz de reprobis ꝓpt suã maliciã. Qui aũt electi hec pati derelictũ est ꝑ ꝓpter meritũ z pmium est

Scõo vt satisfaceret ꝓ oibꝫ pcõis z offensis sufficienẽ. debuit esse chr̃i dolor tãacerbꝰ vt sufficeret ꝓ oim hoim pcõis actualibꝫ: mortalibus et venialibꝫ. z originalibꝫ. iurta illũ Esa. liij. Dimisnos errauimꝰ vnusq̃sq; i viã suã declinauit. s. per pcã varia. z dñs posuit i eo. i. in chr̃o ad soluendũ in penis iniq̃tates oim nr̃m. Q ḡ hõ cogita si potes a pncipio mũdi q̃t fuerũt hoim pcã. q̃t nũc ꝓ totũ mũdũ: z q̃t erũt vsq; ad mũdi finiũ Quot superbie. q̃t auaricie. q̃t luxurie. q̃t ire. q̃t le. q̃t inuidie. q̃t acidie vicia. q̃t idolatrie. q̃t tiones. q̃t feloꝝ violatões. q̃t parẽtũ inhonoratiões. q̃t homicidia. q̃t mechie z adulteria. q̃t ta z latrocinia. q̃t falsa testimonia. q̃t ꝓpiciẽe. q̃t q̃ q̃z p̃ua viciaq; inenarrabilia. Sol⁹ deꝰ nouit numeꝝ boꝝ. Et sic pẽsa q̃ntũ chr̃s pati voluit vt ꝓ oibꝫ z singul' satisfaceret. Tertio vt satisfaceret ꝓ penis sempiternis nr̃is fm qđ deꝰ aliquẽ ceptatõem in vita p̃nti q̃ntũ requirit ꝓ ill' oibꝫ fiat turꝭ penis q̃z penaꝝ sicut z culpaꝝ q̃ntitate loquit deꝰ nouit q̃ z nil impunitum sua iustitia dimittit: vt ait Anſ. li. Cur deꝰ hõ. Et Augu. Quemens ꝓphẽdit chr̃i dolorẽ nisi diuia. Dñi passionis chr̃i dolor vt satisfaceret incõprehẽsibilis est iudicat: cũ cuilibet pcõ mortali debeat pẽa eternaliter ifernali. Opebat ḡ q̃ chr̃s q̃ fm deitatẽ infinitꝰ infinitꝰ tamẽ doleret patiẽdo in corpe z in aĩa q̃ pena ifernali. Quarto debuit mulũ dolere chr̃s vt satisfaceret ꝓ oibꝫ z singulis pcõis nr̃is. s. pcõ. Quia pena ꝓ illis eternis penis. iurta qđ. s. pcã nr̃a. s. penas pcõꝝ: ipe ptulit in corpe suo. Quapterea licz pena ifernalis sit excedẽs penas hui⁹ vite improportionabiliter. tñ pena chr̃i q̃si illi cõparat approximasse ꝓ ꝑ. dicente in ꝑsona chr̃i Repleta ẽ malis. s. penis aĩa mea. z vita mea infernis approximauit. s. ꝓpt̃ pcã mea. z vita mea infernis ꝓportionabiliter approximauit. s. ꝓpt̃ sibi es penas fm ꝓportionẽ cõrrndentẽ diuie iustitie z eius acceptatõi ꝓ satisfactõe. Quarto debuit mulũ dolere chr̃s vt satisfaceret ꝓ mestitia z dolore eternali a beatitudine eterna q̃ntũ recta rõne dolẽdũ debuisset. ad sufficiẽdũ ꝓ recuperatõe tãineffabilis boni. s. tudinis z eiꝰ eterne duratõis. Cogita ḡ hõ dolorẽ chr̃i z eiꝰ acerbitatẽ. Nec tñ ꝓphẽdere pt̃ creatura. sed soli deo notũ est. nos tñ totꝭ vilcerib⁹ gratias agãꝰ Tertia ratio accipit ex formalitate modificatõe passiõis. Si em modũ passionis cõsideramꝰ: fuit dolor acerbissimꝰ. Primo ꝓpter generalitatez. qz in oibꝫ mẽbris affligebat. Secundo ꝓpt̃ ꝓtinuitatẽ. qz suspẽdiũ eiꝰ cõtinuabat ex pendere corpis z claui affligebãt manꝰ. Tertio ꝓpt̃ imunitatẽ. qz nullꝰ pene cãm habebat: cũ esset innocens. mus z patiebat ꝓ culpa aliena. nõ ꝓ amicis. z ab hus ꝓ inimicꝭ. z ꝓ his ꝙs videbat in ꝙs. z ab his ꝙs multa bñficia ꝓtulit. vicz a iudeis. q̃ ois malitia grauãt chr̃i dolorẽ. Quarto ꝓpt̃ mortis vilitatẽ z ꝓfusibilitatẽ. qz cũ eẽt hõ honorabilissimꝰ mia z gra z sapia z natꝰ: cũ iniq̃s latrõibꝫ mortatꝰ ẽ: denudatꝰ z cõspuit⁹: mlꝭ blasphemijs cupat⁹ ꝭ z morte est turpissima ac maledicta

dēnarius. Propē hec exclamañ. Beꝛ. sup Lañ. Et. O būle ⁊ sublimē deū. o altissimū ⁊ nouissi/mū viroꝝ. o opprobriū hoim ⁊ gl̄iam angelorū iesū dei filiū. Ipe siq̄dē rex regū ⁊ dñs dñantiuꝝ fuit vilissimo pcio p nob venal' expositꝰ. a vilissi/mis ribaldis vilissima passus. vilissimo supplicio crucꝛ traditus. cū vi/lissimis latronibꝫ deputatꝰ. vilissimo mō tracta/tus. Ecce bonꝰ deꝰ tanꝫ malefactoꝛ capiꝭ. tan/q̄ hoim mozti dānaꝭ. tāq̄ homicida vita fugiꝭ. ⁊ tāq̄ vmis vl' dīs sūmꝰ abūcaꝭ: cōspuiꝭ et ꝓculcaꝭ. Hec Beꝛ. Et sic patz. ¶ Quarta rō sentire chr̄s dolores vulnez. q̄ alq̄ hoies ꝓpio ꝗdē q̄ chr̄s oia sua sensit singillati ⁊ vniuersaliꝭ in nob aūt ñ ē sic. q̄ q̄ vnꝰ nr̄m bz q̄tmoꝛ vulne/ra vel decē. cū vulnꝰ in q̄ est maioꝛ dolor magis sentiꝭ ⁊ de eodē plꝰ cōq̄riꝭ. sic q̄ de alīs q̄si nihil curaꝭ. Nā ⁊ acerbꝫ dolor dērū obliuisci facit ⁊ mi/tigat dolorē q̄ñ i pede. q̄ attrahit ꝓ sensitiuā ad se in vehemētia doloꝛ. Sz i chr̄o aia pm oēs vires vt ꝺr Tho. i. iij. q. efficacissime apprehēdit ⁊ lipide oēs causas tristicie. ⁊ distincte nouit oia le/sa mēbra sua ⁊ ꝓtractates ⁊ dolores eoꝝ. ⁊ tō in singul' mēbris habuit dolorē maximū imitiga/bilē. Cogita g̃o bō q̄t habuit chr̄s vulnera ex fla/gellatiōe. cū a plāta pedis vsq̄ ad vticē ñ cēt i eo sanitas Esa. ⁊ ex pūctuꝛ spinaꝝ. Nā vt deuoti cuidā q̄ chr̄s habuit vulnera q̄nq̄ milia q̄drin/genta septuagita q̄nq̄. vñ ꝙ. Septuagita q̄nq̄ q̄ierēt milia q̄nq̄. Tot ferē chr̄s ꝓ nob vulnera passus. Lū g̃ q̄libet vulnꝰ chr̄o singulare dolo/rē incutiat. passio eiꝰ claret fuisse amarissima ¶ Scdo q̄ chr̄s dñs in suis doloꝛibꝫ nullā alle/uiatōem vel ꝓsolatōez habuit sz passus est imiti/gabiliꝭ. Nā in alīs patientibꝫ mitigaꝭ tristicia ⁊ etiā doloꝛ ex aliq̄ ꝓsideratōe rōnis. sic i sctis mi/tigaꝭ doloꝛ ꝓ ꝓplatōz diuinā. vt i paulo ⁊ moy sez stephano. vel ꝓ amoꝛis feruidi deuotōnem vt in Laurentio ⁊ Tiburtio ⁊c. vel ꝓ redūdātiaz ꝓsolatiōz viribꝫ ad iferioꝛes aliq̄ rōne q̄ suam passionē acceꝑat vl' tolerat leuiꝰ. Sz i chr̄o vni/cuiq̄ virtū ꝓmissū ē agere q̄ ē sibi ꝓpriuz. vt ait Damas. Et vires iferioꝛes plene erāt i suis actꝰ/bus sine redūdātia supioꝝ. nec gaudiū diuīe cō/platōis refundebaꝭ i sēsū sic i alīs accidit. q̄ ⁊c. Et sic soluūt obiectōes. Tertio q̄z qꝛ chr̄istus dñs sensit mozteꝫ doloꝛē subito sil' ⁊ vehemēt. nā/ue ꝓ ꝓ ꝓtē a vigoꝛe deficiēdo. sic q̄ ꝑmo mozi/tuꝛ pedea ⁊ manꝰ. deide alia mēbra. Sz vt dicē Tho. iij. p. q. xlvij. ar. j. Chr̄i naturā coꝛpalē i sua fortitudie ꝓfuauit vsq̄ ad extremū i suo vigoꝛe ⁊ taliꝭ pati voluit vt oñderet q̄ illata passio eius aiam p violētā nō eripiebat sed volūtarie aiam emittebat. sic dixerat Joā. x. Nemo a me tollit a/nimā meā sz ego ponā eā a meipo. In cꝰ signuz in extremis positꝰ voce magꝝ clamādo emisit spi/ritū. qō inꝰ alia miracula mozꝭ cōputaꝭ. Ad qō Leturio vidēs q̄ sic clamās expiraꝛꝭ credidit di/uere filiꝰ ōi erat iste. Sic g̃ chr̄s qñ voluit subi/to cessit nocumēto illato. Et sic repete ac sil' vehe/mēꝭ mozttua sē in eo oīa mēbra. qō faꝛ ad sūmi doloꝛꝭ augmētū i ipo. Extēpli gr̄a. Qñ ardēs can/dela paulatim extinguiꝭ leuiꝰ luci vl' ardoꝛi cedit sz qñ subito ardēs aq̄ itigiꝭ fortē sonū faꝛ ex ve/hemētia extinctōis. Sic i ꝓposito. O g̃ bōe Jesu q̄d tibi ꝓ tāꝭ doloꝛibꝫ acerbissimis ꝓsoluere va/leamꝰ. Reuera si etiā milliēs ꝓ te mozeremur nō sufficimꝰ tibi dignū retribuere ꝓ tāta charita te ⁊ p tāꝭ doloꝛibꝫ. sz tue bonitati sit laus ⁊ gl̄ia. ℟ Circa tertiū ꝑncipale de varijs penis chr̄i et ig̃miniosa mozte vt seriatim cōtēplemur accipia mus ꝓ ꝛcōne dictū sci Beꝛ. Quotidiana inq̄ lectio chr̄iani dz esse recordatio dñice passionis. Sic em̃ chr̄s dñs sp i coꝛde suoꝝ in ꝓpetuū reti/net cicatrices ⁊ vulnera passiōis de q̄bꝫ i ꝓpetuū gaudere habebimꝰ in cel': ita sp in coꝛde chr̄iani debent fugi recordatiōe retineri b in terris. iuxta illō Ecci. xxix. Hr̄am fideiussoꝛ/em tuū ne obliuis. de/dit em̃ aīam suā ꝓ te. s. lib̄ando. Sz heu qz inḡti multi faciūt ꝑsū. iō subdiꝭ ibidē. Repromissoꝛē fugit pcōꝛ ⁊ imūdus. qz nō sequiꝭ chr̄z nec reco/lit eiꝰ passionē ⁊ mozteꝫ q̄ ꝓmissam felicitatē nob mercatꝰ est. ꝓꝑ qō tales ꝓ pctis eꝛna dānatione sunt digni. Dz g̃ chr̄ianꝰ affectuose dñicam passi/onem recogitare. quā vt seriatim ꝛ faciliuꝰ possit ac sedulo recordari pm septem hoꝛas diei dicat deo laudez septies. Ut verbi gr̄a. Cum occurrit aliq̄ hoza diei remiscaꝭ in se di. O dñe deꝰ. o dile/ctissime Jesu q̄lia tu ista hoza passus es ꝓ me pcōꝛe. tibi gr̄arū actioꝛ laus. ⁊ te p̄coꝛ p tuā pas/sionē miꝛere mei. Scōz g̃ istas hoꝛas ꝓsequndo hodie passionē iurta cuāgelia p̄cipue ioānis qō hodie legiꝭ ꝓplemur amaro coꝛde. ¶ Prio in/sero besterno quō chr̄s dñs egressus trās toꝛrē tē cedrō vbi erat hoꝛtꝰ ⁊c. Et in via ꝑdixit disci/pulis q̄ oēs scādalū paterēt in illa nocte. ⁊ quō oꝛauit: sudauit: ⁊ discipl'os vigilare monuit. Et tandē circa maturinalem hoꝛā. s. medie noctis ca/pt': ligatꝰ: tractꝰ: trusꝰ: Anne: Cayphe p̃ntatꝰ. et totā noctē i amarissimis doloꝛibꝫ: illusiōibꝫ: con/spuitōibꝫ: depilationibꝫ: varijsq̄ opprobrijs ⁊ vl/tꝛijs expleuit. De bis vide bistoriā ꝑmo p̄moē ōscḗtā ⁊ ꝓsequre breuiꝰ vt libet: questiōes iſertas ibidē omittēdo cā breuitaꝭ. Si aūt voluerꝭ a ꝑn/cipio bistoriā illā ꝓsequ: vide ibi vt placet. Hec de maturinali hoza vl' nocturno tpe docet Piero. in q̄dā oꝛone de passiōe quā mltū cōmēdat ꝓpla/ri. ⁊ ꝛcoꝛ. Ludol. de vita chr̄i ¶ Scdo hoza pria/rū. i. mane ꝓplemur coꝛde ꝓpūcto quō vinctus dñs nr̄ in prioriū ducit: coram Pilato falsꝭ accu/saꝭ. ⁊ ide ad herodē transmittit ⁊ ibi spernit. alba veste induit ⁊ reducit ad Pilatū. flagellat: coꝛ/

nak:alapizak:z sceptro arūdineo illudik zc. vide in hīstoria. Tertio hora tertiaz cōtemplemur quō crucifigi acclamak z tādē iudicak:z patibulū baiulandū iponik: cū duob⁹ nequā in montē caluarie educik:vestib⁹ spoliak z crucifigik

℣ Quarto hora sextaz quō in cruce leuak et de eius septē ℣bis q̄ dixit in cruce.z alijs ?currētib⁹ patet ex hīstoria euāgelica. Quinto hora nonaz quō spīm deo pr̄i cōmēdauit z inclinato capite emisit spīm z terra mota est.z velū tēpli scissū est zc. Et tandē lācea lat⁹ aptū ℣ Sexto hora vesperaz quō de cruce deponik z vngik ac ſyndone iuoluik. ℣ Septio hora cōpletoriū quō sepelik z lapide obuoluit z custodia militū adhibek Et sic pz. O ḡ charissimi ecce chr̄s de⁹ obtulit sep nob .z nos ḡ ipi offeramus nosipos cuz amara cōpassiōe z vera dilectōe gr̄as agētes .z oremus vt p suam passionē det nobis gratiā in p̄senti z gloriam in futuro Amen.

In Parasceue Sermo.III. de passiōis chr̄i generalitate z vulnerum multitudine

CRistis est anima mea vsq ad mortē Mat. xxvj. Verba sunt saluatoris nr̄i hodie p nob passi z in cruce mortui. ℣ Videm⁹ charissimi q̄ q̄ aliq̄s dñs vel rex amabik q̄ mlta bona z beneficia contulit suis morik: ois familia turbak:fler:ploraz:ac lugubres vestes iduit z lamētū sumit. Sic erg̀ hodie dñs nr̄ Jesus rex amabilis z goptim⁹ crudelissima morte est infect⁹: nō imerito oēs nos p eū redēpti z saluādi lamēta sumim⁹ cōpatiētes vt oīdam⁹ qz sum⁹ veri e⁹ fuuli grati z vere ip̄i⁹ mēbra. ipe aūt caput nr̄m Col.j . Dū eīm caput dolet vel vulnerak ceta mēbra cōdolent. vt ait Gre.vj.q.j. Et merito . Vere ḡ p̄scindendū iudicak mēbz.i.hō si hodie ñ vult cōpati.s.cū capite chr̄o morient̄ flere cum flente in cruce. Vere duz est coz humanū .imo plus q̄z adamāntinū qd nō vult scindi sāguie calido chr̄i hodie fuso: nec emolliri ad lachrymas virginis Marie matris lachrymis q̄s hodie fudit abundātissime sup filio. cū tñ etiā insensibilia elementa ad cōpatiendū sint mota . Viero .enim super Mat.ōt sic. Dis creatura ?patik chr̄o morienti Sol obscurak.ēra mouek.petre scindunk.velus tēpli diuidik.sepulcra aptūk.sol⁹ miser hō nō cōpatik.p q̄ chr̄s patik. Vecille. O ḡ charissime aie chr̄iane sanguine Jesu chr̄i redēpte. O corda humana vr̄am salutē chr̄i passiōe attēdite z duriciā deponite. Iduertite qz vt Bef. ōt. Chr̄s ascēdit in altū crucē vt ab oīb⁹ videret.voce magā clamauit vt ab oīb⁹ audiret.clamozi lachrymas addidit vt ei hō cōpateret. Qui ad ei⁹ clamorē non cōpungik grauior est ?ra:feridior sepulcris z durior petris. Ut ḡ cōpūgamur accedat vnusq̄sq nr̄m ad mr̄em ?ginem di. O gl̄iosa dña angelorum:regina mūdi mr̄ gr̄e z miscōie:recogitem⁹ tu hodie plena fuisti amaritudine sup vnici tui passiōe quē vez deū ?go concepisti z ?go peperisti z ?gineo lacte aluisti.videbas illū hodie ligatū z soluere nō potuisti . videbas vulnere ?cussum z vulnera ligare nequiuisti . videbas pia mater sanguie aspsum z facie cōsputum nec abstergere valuisti.videbas caput inclinatū nec sustentare quisti.flentē z Sitio clamātē nec ip̄m ?solare aut aquā dare posses babuisti. Quātū ḡ dolu sti q̄s excogitare potik ? O ḡ pia dña nr̄a maria tristem eē aiam meā vsq ad mortē vna tecū sup filij tui passionez mortē optare.tecū flere cupere sed duro sum corde.nec quicq̄z ex me valeo. Te ḡ p tuum dulcē natū iesuz passū depcor z p gl̄a diū doloris q̄ aiam tuā pertāsiuit obsecro digne ris ifundere cordi meo dolores cōpassiōis sentire chr̄ymas ?pūctōis .vt ego miser peccator sentire valeā filij tui dolores.z vere dicere possim. Tristis est aia mea vsq ad mortē sup dulcissimi Jesu passiōe. Sz ad hec rñdere pōt nob ipa bta ?go Maria fm q̄ Anr̄. loq̄t in meditatione z dicere. O deuota aia chr̄iana sanguie filij mei redēpta meminēto quō ego hodie steti sub cruce p dilecti filij mei amaritudine plena.facie mestissima:oculis irremediabilē lachrymātib⁹: dei filium Jesum amando z ex intimo corde sibi cōpatiendo z adorādo certa fide.p fusū sanguie sacrosanctū dentē in patibulo . Tu ḡ hō p impetranda gr̄a portauit auctorem gr̄e.et ip̄am salutē di. O crucia accede ad scrāz chr̄i crucē: hāc adoza q̄ hodie aue spes vnica zc. O p̄issime iesu fili di viui bndicti q̄ p̄ nimiā charitatē tuā q̄ nos dilexisti.mortē amarissimā p tulisti in cruce p nob.nbi cōpati desideram⁹:tua vulnera in corde recōdere cupim⁹. Te ḡ q̄ sum⁹ p fūde coz nr̄m duz tuo sāguie feruido.quē effudisti p nob i cruce.vtuā passiōnē p tēplañ.icalescā⁹ scō tuo amore et ferre tuos dolores possim⁹ vera cōpassiōe .ac plorare et flere cū tua scissima mr̄e. vt ?facie dicere possim⁹ vna tecū. Tristis est aia mea vsq ad mortē. ?P nr̄. Tristis est aia mea vsq zc.

Passionē dñi nr̄i iesu chr̄i p sequēn .deuotaq⁹ mēte p tēplā. accedā⁹ charissimi amaricato corde et intueamur aio chr̄m pēdēte i cruce et aspiciam⁹ b grāde spectaculū passiōis filij dei. et qualit⁹ ip̄i⁹ cruce astat p̄issima mr̄ eius ?go Maria lachrymis et meroribus fatigata. Signē⁹ q̄s non ingno scrē crucis et dicat q̄liber nr̄m p̄milla verbo. Tristis ē aia mea vsq ad mortē. sup tua ?passiōe et fletibus dicta iesu genitrix ?go. Quia ?o si deuote cōpatiplabimur videre possum⁹ chr̄m iesū rorū pietatis int⁹.i.i aia.et extra.i.i coz pe mr̄plici passione. q̄ pñt reduci p capue ad.xp̄i.penas q̄s sustinuit chr̄us dñs p nob generalr. Idcirco fm hec ?parentes chr̄o dicam⁹ pecc⁹ cū dēdo ad singla passiōis ge nera. Tristis ē aia me o bndicte fili di iesu.et q̄

Sermo LXVIII

¶ Prio sup cuncti doloris plenaria passione.
Scdo sup tui cordis amara ꝓtristatiõe.
¶ Tertio sup tui impia captione ⁊ ligatione.
Quarto sup tui dira alapizatiõe.
¶ Quinto sup tui nocturna varia afflictõe.
Sexto sup tui falsa accusatõe.
¶ Septio sup tui illusiua despectione.
Octauo sup tui multimoda vulneratõe in flagellatiõe ⁊ spine coronatiõe.
¶ Nono trist̃ ẽ aia mea sup tui iniusta sniatiõe
Decio sup tui crudelissima crucifixione
¶ Undecio sup tua turpissima morte ⁊ occisiõe
Duodecio sup tue mr̃is sctissime mestissima desolatõe ⁊ dolore.

¶ Prio itaq; ꝓtristari ⁊ flere dz christian⁹ recogitãdo chr̃i iesu plenaria ꝑ nob̃ susceptaz oĩs doloris bũani passionẽ. Prio q̃ occurrit quedam Aler. iij. p. q. xvij. ⁊ Tho. iij. p. q. xlvj. ar. v. q. vj. ad spẽm nõ oportuit chr̃m pati oẽm passiõez res plene sustinueriti seipo ꝑ nob̃. Ad qõ rñdet q̃nti ad spẽm nõ oportuit bono mõ: cũ multe spẽs passionũ sibi iuicẽ ꝓriãt. sic ꝓbustio ignis bũanã. imo nec b̃ fieri potuit bono mõ: cũ multe pati ꝑ sua indiuidua ꝑticularit̃. nõ tñ oportuit chr̃m singla hec pẽalia in specie pati loq̃ndo de passionib⁹ ab extrinseco causatas nõ decuit chr̃m pati. Sz ab intrinseco causatas nõ decuit chr̃m pati, quãtũ ad gen⁹ chr̃is passus ẽ oẽm passionẽ humana, q; fuit i eo oĩs passiõis vis ⁊ oĩs doloris materia generalit̃: q̃uis ñ spẽalit̃ vel ꝑticularit̃ ꝟm numer. Et declarat tripliciter.

¶ Prio ꝑ autoritates ꝓphẽticas.
Scdo ꝑ conuenientes figuras.
¶ Tertio per rões inductiuas
¶ Prio ꝑ autoritates ꝓphẽticas. q; pr̃ .lxviij. prenũciauerat b̃ pr̃. in pr̃sona chr̃i. Veni i altitudinẽ maris. Lyra. i. i pfũdũ pr̃secutõis amare. q̃ nomie aq̃ sigñt. iusta illũ qõ ibidẽ p̃mittit. Saluũ me fac de⁹. i. a penis illat̃: qm̃ intrauerũt aq̃. i. pr̃secutiones iudeoz vsq; ad aiam meã. i. vsq; ad separationẽ aie a corpe. Tãdẽ subdit. Veni in altitudinẽ maris ⁊ tẽpestas. i. acerbitas passiõis demersit me. q; er ea obũt in cruce. Itẽ pr̃. lxxxvij. Super me ꝓfirmat⁹ est furor tuus. i. rigor iusticie tue q̃ me pati voluisti ꝑ satisfactõe pcõz boim. Sedt Et oẽs fluct⁹ tuos glo. ỏt. i. oẽs passiones: induxisti sup me. Scdo ꝑ ꝓuenientes figuras. Exq̃ eĩ ꝑmi parẽtes nr̃i peccauerãt in omib⁹ sensib⁹ ⁊ demeruerũt oẽs passiões bui⁹ miserie. iõ chr̃is ꝑ curatõe nr̃a pfecta debuit generalit̃ oẽs passiões pati. Peccauerat eĩm hõ i visu videndo lignum q̃ esset pulcrũ visu ⁊c. Ben̄. iij. iõ chr̃is fuit ocl̃is velatus ꝑ derisiõe Lu. xxij. Itẽ peccauerat hõ in auditu ꝑ ba ꝑpent⁹ audiẽdo. iõ chr̃is audiuit varias cõtumelias. Peccauerat hõ i odoratu. q; cũ poma paradisi eẽnt multũ odorifera: credẽdũ ẽ q; fuerũt i illis pomi vetiti odore, ỏlectati, sic eĩm videz sepe hõ plus delectat̃ i odore fruct⁹ q̃z i gustu ⁊ anteq̃z gustet odorat. iõ chr̃is passus ẽ i olfatu fetorẽ sputoz ⁊ cadauez caluarie. Itẽ in tactu pec cauerat hõ manũ ad pdãdũ pomũ vl̃ rapiendũ extrẽdẽdo. Jõ chr̃is passus est manũ extendendo ⁊ inẽ latrões ꝑ latrocinio Jde. Diero. extẽsio ꝑme man⁹ ad lignũ morte ap̃pẽdit. Extẽsio scõe man⁹ vitã q̃ ꝑierat iuenit. Et sic illa fructũ decerpsit. ista fructũ vteri ỽgĩal̃ affixit. Itẽ i gustu peccauerat hõ cõedẽdo vetitũ. iõ chr̃is i gustu pass⁹ est fel ⁊ acetum. ¶ Deniq; adã oĩa mẽbra ⁊ toraz naturã morti subiecit ⁊ corrupit. i darco chr̃i dn̄i in oĩb⁹ ptib⁹ corpis pati debuit. vñ ⁊ in cruce ait Cõsũmatũ ẽ. q. d. oẽ gen⁹ pẽaz in me erpletũ est Et sic ꝓtz. Tertio ỏclarat ꝑ rões inductiuas

¶ Prio q̃ ad eos boies a q̃bz q̃s pati p̃t. q; passus ẽ chr̃is a q̃libz genere boim. sic fuerat ꝓphetatũ ꝑ ps̃. di. Quare fremuerũt gẽtes ⁊ p. m. sc̃i. Astiterũt re. ẽ. ⁊ pn̄. cõ. i v. ad. d. ⁊c. Aduersus ei chr̃m fremuerũt gẽtes q̃ erãt i hierl̃m ex oĩ natõe q̃ sub celo ẽ. Act. ij. q̃ moueñ. capita d. Nach q̃ ỏstruis tẽplũ dĩ ⁊c. Et milites gẽtiles chr̃m crucifigeñ. et flagellañ. ⁊c. ⁊ pl̃i iudeoruz acclamañ. crucifige crucifige eũ ⁊ irrideñ. ⁊c. Ideo aũt q; nõ deesset etiã ser⁹ femine⁹. sic ꝓtz ỏ ancill̃ hostiariis que et si ñ potuerũt chr̃m adire, ꝓpẽ multitudinẽ alioz irridentiũ. adierũt tñ discipulũ et⁹ Petz vt capet. Et ado vt ỏ oi gte mõi. s. Asia Africa Europa ñ decent q̃n tũc ad diẽ festũ ꝓuenerãt et dispsione iudeoz ꝑ orbẽ. Itẽ ỗ chr̃m astiterũt reges t̃re vt herodes ⁊ pilat⁹. ⁊ pncipes sacerdotũ ꝓuenerũt in vnũ. Unñ ꝓtz q; chr̃is ẽ pass⁹ ab oi genere boim. s. regũ. pncipũ. militũ. popularium. mulierũ q; :imo etiã familiariũ discipl̃oz. vt a Juda et Petro negãte. Scdo ꝓtz rõne inductiua q̃ ad ea ꝟm q̃ hõ pati p̃t. Ut ei ait Aug. c⁹ ỽba ꝓsequit Judol. li. de vita chr̃i. pte. ij. ca. lxvij. sic. Attẽde inq̃t ania mea q; passus ẽ ies⁹ me⁹: amor me⁹: spes: dulcedo et beatitudo mea. Et i oi tpe: ⁊ i toto corpe: ⁊ i oi suo ope. In tpe infantie pauptatẽ: aspritatẽ: bũilitatez ꝓseqũ. ꝓsecutõez aduersarij: fugã egypti. In tpe adolescẽtie dispuratõez. in tpe iuuẽtut̃ amaritudiniã passionẽ ⁊ mortẽ: infra Passus es de⁹ meus oi tpe: nocturno: diurno: frigido: estiuo. Itez oi hora. in matutinis castigat⁹: in mane accusat⁹. i tertia acclamat⁹. in sexta ỏdẽnat⁹. in nona cũ clamore ⁊ lachrymis expirasti. Plãge igit̃ ⁊ dole et satage ania mea ⁊ deducãt oculi tui lachrymas. Itez passus es etiã dn̄e in toto corpe. i ocl̃is effusionẽ lachrymaz. in auribz auditũ ꝓtẽeliaz ⁊ blasphemiaz. in genis molestiã alapaz. in naribus fetorẽ sputi. i ore amaritudinẽ aceti ⁊ fellis In mãib⁹ vinct̃a. in pedib⁹ affixionẽ plagarũ. in toto corpe flagellatõz. In ope: ỏtrarer pdicatõi ꝓuersatõi. miracl̃oz operatõi. infra Attẽde aia mea gen⁹ mortz chr̃i. fuit eĩm turpissimũ: vilissimuz ⁊ acerbissimũ. Pater igit̃ dn̄e de⁹ me⁹ in latere: in mãib⁹: i pedib⁹: vt acceleres boi medicinã. Hec

Aug. z pla ibidē. Preterea passus ē chr̄s i fama: i bonore z gl̄ia z i reb⁹ nudat⁹ vestitb⁹. In aia cō/ tristat⁹: in carne totalit̄ vulnerat⁹: in mr̄e cōpati ente. i discipul' z amicis. O bs ex̄ne q̄d possem⁹ dicere in q̄ ñ eēt chr̄s p nob passus. O g̃ bō g̃as age tāte charitati z cōpatere ac chr̄o debuire stu/ de. alioq̄n req̄ret sup te sanguis eius iustus

¶ Scō flere z cōpati debem⁹ sup cordis chr̄i amaritudine q̄ trist⁹ fuit vsq̄ ad mortē. Nā chr̄s dn̄s maximū amorē in hoc nobis exhibuit.

¶ Prio qr nō solū i carne voluit p nob dolores sustinere sz etiā in aia. vt sic int⁹ z extra eēt dolori bus plen⁹ pijssim⁹ ihesus sup oēs alios patiētes Ut ēm Rich. z Bonauē. dicūt sup. iij. dist. xvj. i chr̄o tripler fuit i genere afflictio. Una i sensu exi/ teriori q̄ dr dolor sensibil. Scda in sensu interi/ ori q̄ spēali noīe dr tristicia. Tertia i pte intellectia q̄ dr cōpassio q̄ ꝓpatiebat sue inocēt⁹ carnis lesi/ oni z mr̄is sue meroribus z discipulis vel amicis z oīnib⁹ pctōribus z in g̃t⁹ hoib⁹ q̄p dānatōem de plorabat. vt dr Bek. Scdo magnū amorem exhibuit. qr nō solū i pte aie sensitia: sed etiā i rō ne tā in iferiori q̄z i supiori ei⁹ portōe passus est p nob acerbissimos dolores compassionis. Nō oñdit ꝑm Bonauen. vbi s. alios q̄z tā p autori/ tatē q̄z p rōnem. Per autoritatē q̄dē ꝑs. Re/ pleta est malis aia mea. vbi glo. dr. q mal' nō q̄/ dem vicijs sz doloribus repleta fuit aia chr̄i. g̃ do lor fuit i oīb⁹ portēt⁹ aie ei⁹ ¶ Itē p rōez. qr aia būana fuit tota ifecta z corrupta p pctm̄ fz oēm vim z ꝑm oēm sui ptē tā supiorē q̄z iferiorē. g̃ do b volēte ania chr̄i tota patiebat z affligebat vr p illā passionē tota nr̄a ania curaret. Itē ꝑm Sco/ tū. qr chr̄s debuit satisfacere p pctō Ade. Adā āt peccauit ꝑm supiorē portōem rōnis. Cū g̃ satis/ factio dz eē ꝑm id ꝑm qō peccat. debuit ꝑm illaz chr̄s satisfacere ℣ Sz potes q̄rere. Quō po tuit esse in supiori pte rōnis tristicia vel mestitie dolor. cū ꝑ illā chr̄s fruebat diuia visiōe. fuit ei viator z ꝓbēsor. vt dr Aug. z visiōis diuīe bti/ tudine plena in rōne. Intelligebat etiā suā passi onē placitā diuīe volūtati ad redimendū genus hūanū. g̃ habuit i supiori portōe rōnis gaudiū z volūtatē patiēdi z p ꝓ nō tristiciā: qm̄ vt dr vij. Ethi. delectatio vehemēs expellit tristiciā. Re spōdet ꝑm Bonauē. z Rich. vbi s. q rō vel intel lectus chr̄i pt dupl'r cōsiderari. Uno mō ꝑm qō rō. z sic nō tristabat sz gaudebat delibate volen do būani generis redēptōem q̄ sibi vehementer placebat. Alio mō ꝑm qō natā. sic rō cum babe/ at natālē inclinatōem ad corp⁹ z appetitū tristaba tur z cōpatiebat natal'r q occidebat tāturpiter ꝑ iusticiā. Un̄ ista duo ꝑria. s. gaudiū et tristicia fuerūt in rōnali aia chr̄i sil' nō respectu eiusdem: nec oīno eodē mō. qr gaudiū inerat rōni ꝑē vni onē g̃tuitā z brificā cū deitate. sz dolor ꝑē ꝓtun/ ctionē ipi⁹ cū carne z natālē inclinatōez ad eā. Sic exēplū videm⁹ q aliq̄s ꝑm sensualitatēz volun tatē naturalem sectionē vulneris vel membri alte/ apostemat⁹ excisionē recusat ꝑē nature leōez: z tñ volūtate delibata vult z gaudet ꝑē valitudez finalē sanitat⁹. Itē videm⁹ in vno z eodē penitēte q sil' dolet z de dolore gaudet ꝑm Aug. Sic in ꝓposito. Un̄ ꝑm Sco. dist. xv. tertij p miraculus fuit b in chr̄o q in eadē potētia aie esset dolor et gaudiū sil' z i sūmo vtrūq⁹ nō discōtinuādo nec alteꝝ ab alio diminutōz patiēdo. vt. s. chr̄s dns in aia sūme tristaret z cōpateret ꝑ suis doloribz z nr̄is pctis. z sūme gauderet pati ꝑ nr̄o amore z redēptōe ¶ Tertio deniq⁹ summū amorē nob chr̄s exhibuit i b q cū mim⁹ dolor chr̄i fuisse cisset ad finē salutis hūane sic z mima gutta san guinis eius: eo q habuit infinitā vtutē et p̄sona diuia: voluit tñ acerbissimū dolorē acutissimū meroē extra z int⁹ pati ꝑ nr̄a dilectione. vt volūs Bonauē. vbi s. z ꝓcor. Tho. iij. q. xlvj. Et b no fuit suppfluū. qr voluit hoiem liberare a pctis no sola ptāte sz etiā iusticia. et tō nō solū attedit q̄z vtutē dolor ei⁹ bet ex deitate vnita. sz etiā q̄z sufficeret ꝑm naturā hūnā ad tātā satisfactōem iuxta diuinā iusticiā. Idcirco ex amore maxime charitat⁹ q̄ flagbat chr̄s ad pficiēdū salutē hoim assūpsit maximā tristiciā q̄ doleret p oim hoim pctis adeo vt tristicia chr̄i ip̄ꝓportionabl' excedebat oīa hoim in toto mō q̄ltercūq⁹ patētia tristiciā z dolorē. Ꝓpter̄ea dicit. Tristis est aia mea vsq̄ ad mortē. Nō ꝑm Ieram pōt intelligi nō solū extēsiue sic q illa tristicia duraverit vsq⁹ ad hor̄ā mort⁹. sz etiā itēsiue. qr tātū itēsa erat q tū potat eē maria: adeo q putarē quēcūq⁹ hoim tātā tristiciā nō posse pati q̄n cor eius scinderet mox morereꝝ p tristicia ¶ Querit: q̄s dolor fuit maxim⁹ i chr̄o z itēsissim⁹ p oīb⁹ alijs dolo ribz. Rñr ꝑm Bonauen. z Rich. vbi s. q dolor cōpassiōis p nr̄is pctis excessit i chr̄o oēm alium dolorē sensibilē z tristiciā inferiorē. q nō pz ex causis plurimis dolorz z ex sectꝝ dictz. atq⁹ ex euidētis signis. Prio inquā ex dolēdi cauſ plitudine. qr tēsior ē dolor q̄ p̄cedit ex pl'ibz causis q̄z q ex vna tm̄. Sz dolor i sensualitate erat ex carne tm̄. Rō vo nō tm̄ ꝓdolebat carni. sed multas alias causas ꝓter b hēbat dolēdi de pctis nr̄is. Pro ꝑē dei pr̄is in bonoratōem p pctā. Scdo ꝑē nocētz filij di mortē quā nr̄a pctā expectabat. Ter tio ꝑē nr̄am ab ipo do separatōem p pctā plitu mūdo z maz. Quarto ꝑē mltiplicē ingratitudi z offēsiōez p būana vicia. qr sciuit paucos i mū do electos q̄ tāt⁹ bnficijs passiōis eēnt debitores. Quinto ꝑē multoꝝ eēnā dānatōem z idicibilē tormēta atq⁹ eēne brirudis exclusionez. Et p̄ ad id alie cause enūerant q̄s alibi p sciāz ꝓpter plitudinem. Cogita g̃ o bō q̄ntū potes q̄t mo dis p oia z singla pctā hoim in bonorat⁹ z filios rursū crucifigit Heb. vj. Et q̄t aie a do sepat q̄t boies in g̃ti existūt z q̄tēs peccāt in mō o dānant⁹ z q̄nta bōa

stia amictꝰ. Hoꝛ oim nũeꝛ ꝙntitatẽ chr̃is sci uit ꝛ ꝓ oib ꝛ singul' doluit ꝙntũ fm recta rõnes ꝛ iustitiã dei doledũ fuit. O ḡ deꝰ meꝰ qs põt cõ phẽdere ẽt ꝛ ꝙacerbos dolores chr̃s ꝓ nr̃is pec caris habuit O hõ aduerte hec ꝛ sis ḡtꝰ deo.

Scdo ptz h er sctoꝛ dicris. qz Amb. sup Lu. sic põt mgr̃ i. liꝫ. di. xvj. õt sic Doles dñe ñ tua vl'ne ra sed mea. nõ tua mortẽ sz meã infirmitatez. cri/ staris de meis pcis naturã meã vulnerãtib: ñ de ꝙis Hec ille. Et sic ptz. Jtẽ Bern. i ser. ḋdam loõns i ꝓsona chr̃i ad pctoꝛes õt. Nõne sat ꝙ te vulneratꝰ sũ. nũ qd ꝓ iniq̃tate tua afflictꝰ sũ: cur addis afflictionẽ afflicto. magꝫ ḡuãt me vulne/ ra tui pcti ḡ vulnera coꝛpis mei. Hec ille. Et sic ptz. Jtẽ ad idẽ allegat Bona. Philippũ cãcellar. Parisien. i qdã ꝓsula dicẽtẽ. O hõ vide qd ꝓ te patioꝛ. ad te clamo q̃ ꝓ te moꝛioꝛ. vide peas qbꝫ afficioꝛ. vide dauos qbꝫ ꝓfodioꝛ. nõ ẽ doloꝛ sic ẽ q̃ cruciоꝛ. cũ sit tãꝰ doloꝛ exterioꝛ: intꝰ tñ placꝰ fer ꝓ posit̃. ℣ Tertio q̃z h idẽ colligit ex signis. Unũ ẽ q̃ voluit portꝰ mori ꝛ queꝫ pati chr̃s q̃z nos ꝓ pcto mãerẽ a do separi. Aliꝺ. qz fleuit ꝓ pcis nr̃is sz ñ fleuit ꝓ pcis suis. sic Ber. õt. plã Jnsup aliꝺ signũ ẽ amaritudis ꝛ doloꝛ. Hec Bona. suos pati. sic scribit Dion. i epla ad Demophiluꝫ fuelatũ foꝛe. s. Carpo pso yco O ḡ hõ cõpatẽ xpo dilecto H Tertio flere ꝛ cõpati debẽꝰ sup chr̃i capitoꝛ vicitatõe ipũssima. ꝺ q̃ applica histoꝛiã euagelicã. s. Egressꝰ iesꝰ trãs toꝛrẽtẽ cedꝛõ. ꝛ ꝓse qre vt hẽs ꝓ. j. D. Nã deuotio xpi histoꝛiã pas/ sionis exposcit. alꝫs ipꝫ ꝓdicatõ bodier. nõ tã sapit Et. ꝓ breuitate potes qõnes inibi iserias omit/ tere nisi forte ipꝫ reqrat. Idcirco ḡ histoꝛiã prio fmõe descripsi vt applicari valeat etiã i aliis fmo/ nib⁹ put videbit̃ ꝓdicatoꝛi ℣ Quarto super di/ ra alapizatõe i domo. s. põtifici Anne. de q̃ vide ibidẽ lra I. Quito flere ꝺbẽ sup varia noctur nalt afflictiõe quã passꝰ ẽ chr̃s dñs i domo Cai/ phe. de q̃ vide ꝛñt ibidẽ lra M. Et sic patebit. ℣ Sexto sup falsa chr̃i accusatõe q̃ facta ẽ apꝺ pilatũ. vide ibidẽ sbsequẽtẽ lra U. Septio sup illusiua ꝺ spectõe q̃ facta ẽ apꝺ herodẽ. vide ibiꝺ lra O. vt placet. ℣ Octauo flere ꝛ tristari debẽꝰ sup chr̃i mltiplici vulnere i flagellatõe ꝛ spiea co ronatõe ac crucifixiõe. vt patuit i historia ibiꝺ ꝓ uota. vicz q̃t lesiões ꝛ vulnera fuisse credũt i xpi carne: Rñrfz doc. vt cõit ꝛ ꝺuotos q̃ h ꝓ certo ẽt tenẽdũ q̃ chr̃s dñs mltos ꝛ q̃si inũeros habu it dolores i coꝛpe ꝛ vulnera. qꝺ oñdi pt ex triby. ℣ Prio ex crudelitate affligentiũ Scdo ex multiplicitate mẽbroꝝ afflictoꝝ ℣ Tertio ex dictamie doctoꝝ Prio ex crudelitate affligentiũ. s. iudeoꝝ ꝛ militũ q. oẽ pẽale qꝺ poterant chr̃o iferebãt. vt fuit ꝓbaꝫ tũ ꝓpꝺ. i ꝓsona chr̃i. Afflictꝰ sũ inq̃t ꝛ bũliatꝰ sũ nimis rugi. a ge. coꝛ. mei. Et infra. Uim faciebãt q̃ q̃rebãt aiaz meã. i. vitã meã tollere Scribit̃ nã q̃z. iij. q. j Nulli dubiũ. Magnũ cruciatũ sustiet q̃ vim sustiet. Mariaz ãt vi faciebãt iuꝺi q̃rẽtes aiaz xpi. qz i oib⁹ locꝭ i qbꝫ potat extiari ꝙ ibi cõ sisteret aia vl' vita hois crudelissime q̃ sierẽt aiaz chr̃i. Jn q̃ nãq̃z pte coꝛpis ꝓsistit aia bũana Ad/ uertẽdũ ꝙ aliq̃ phi extiauerẽt aiaz cẽntialr ꝓsiste/ rei capite. sic tenuit Plato. vt õt Hiero. in epla ad Fabiolã. Aliꝫ ãt i coꝛde: vt tenuit Arist. Aliꝫ i sãguie: ꝛz illõ Leui. xvij. Aia ois carnis i sãguie ẽ. Sz veriꝰ õt fm Aug. vj. li. de trini. c. xvj. ꝙ aia ẽ tota i toto. s. coꝛpe. ꝛ i q̃libz eiꝰ pte tota. Cũ em aia ẽ pfectio coꝛpis oꝛganici. ñ erit vniꝰ oꝛgani tm̃. lz em sit simplex i cẽntia. ẽ tñ mltipler i potẽ/ tia. vñ idiget mltꝭ oꝛganis ad suas opatões cõ/ plẽdas. ꝛ sic fm potẽtias hz cẽ i varijs ptib⁹ aia vt fm potẽtiã visiuã i oc'o. ꝛ fm imagiatiuã in capite. ꝛ sic de alijs. tñ fm cẽntiã ẽ tota i toto ꝛ in q̃libz pte tota. Ad ꝓpositũ. Judei videnꝫ scisse ipo facto has q̃tuoꝛ opiniões ꝺ aia. ꝛõ i his q̃t/ tuoꝛ q̃ sierẽt crudelissime affligẽ. aiam chr̃i. s. i ca pite vl' i cerebro pforañ. spinaꝝ aculeis. Jtẽ i coꝛ de pforãdo lãcea: vt ꝓbaret vtꝝ adhuc aia pal/ pitaret i coꝛde ꝛ ide ꝓ cruciatũ exiret. Jtẽ i sãgui ne q̃ venas eiꝰ i manib⁹ ꝛ pedib⁹ apueꝛt ꝛ totũ sãguiez educeꝛt adeo ꝙ eiꝰ coꝛpꝰ aridũ remãsit i cruce. sic ꝓdixerat ps̃. Ossa mea sic cremiũ aru erũt Hi q̃ ꝓpe ossa aruerẽt. eo foꝛtiꝰ caro ꝛ pell' et oia mẽbra chr̃i iesu. Jtẽ q̃ sierẽt eiꝰ aiaz i toto coꝛ pe ꝛ i q̃libz pte coꝛpis. qz passꝰ ẽ chr̃s i oib⁹ sen/ sib⁹ ꝛ i oib⁹ ptib⁹ vt patuit s̃. i h fmõe. O ḡ magꝫ crudelitaſ ꝛc. J Sc̃do mltitudo doloꝝ ꝛ vul nerꝝ chr̃i ꝓstat ex mltiplicitate mẽbroꝝ afflictoꝝ. vl' lesoꝝ Nã tot fuerẽt dolores q̃t sacra eiꝰ mẽbra q̃t ossa. q̃t vene ꝛ arterie. q̃t nerui ꝛ musculi aꝛz viscera i q̃b⁹ pati q̃s põt. qz chr̃s i oib⁹ ꝛ singulis passꝰ ẽ dolores ꝛ meroꝛes. ꝛ q̃ntũ vl' q̃ties aut q̃t habuit lesiões i singul' deꝰ nouit. Et Alb. ma gnꝰ li. suo ꝺ aialib⁹ õt. q̃ i hoie pfecto sic ꝛ i chio sẽ fm subtilẽ cõputatõez i sũmo ossa. cclxxvj. cir/ ca q̃ꝝ ꝓiũctiões hõ pati põt. Jtẽ musculi sẽ. d. xxix. Est ãt musculꝰ mẽbꝝ neruosũ i q̃ cõplexꝰ motꝰ ꝛ hz sensũ. Et sẽ mlti musculi i capite: collo gutta re. facie: dorso: ꝛ aliꝭ mẽbꝭ. ꝛ ꝓ illos musculos mouenꝫ mẽbra hic inde. Jtẽ nerui ꝓncipales sũt lxxvij. q̃ ẽt hñt sẽsũ. Arterie q̃z ꝛ venesẽ mlte ꝓ to/ tũ coꝛpꝰ ꝛ ad singl'a mẽbra sãguinẽ deferentes. Sũt ẽt alia viscera plima ꝛ mẽbra iteꝛioꝛa vt ce reb⁹: coꝛ: epar: splẽ: pulmo: stoach⁹ ꝛ alia in qbꝫ oib⁹ chr̃s marie ẽ passꝰ. cũ totũ coꝛpꝰ eiꝰ sit distra ctũ ꝛ dirissime extẽsũ i cruce vt possent dinũera ri oia ossa eiꝰ ꝛ iũcture. sic ꝓdixerat ps̃. Dinũera uerũt in q̃t. i. dinũerabilia fecerũt oia ossa mea. Sz ꝛ ea q̃ ñ ledebãt ꝓ istã extẽsionẽ: vt ligua guttur ꝛc. afflicta sẽ amaritudie fell' ꝛ aceti. Et sic ptz. ℣ Tertio multa fuisse vulnera chr̃i ꝛ dolores claret ex doctoꝛuz sanctoꝝ dictis. q̃a Anſ. dicit.

In die Parasceues

Xp̄us inq̄t coronat⁹ incedit. sed ip̄a sua corona cruciat⁹ est. q̄ mille p̄cur⁹ ei⁹ ẏticē p̄ciosissimū vulnerauit. Necille. Jtē Ber̄. Caput illud diui nū dēsitate spinaꝝ vsq̄ ad cerebꝝ ē pforatū: corp⁹ totū ad⁹o vulneribꝫ ꝓcisū vt a plāta pedis vsq̄ ad ẏticē n̄ eēt i eo sanitas. O ḡ ihesu bōe q̄ntū te diligere debem⁹ q̄ nos tātū amasti. Hz q̄ nūero putauīt vulnera xp̄i z dolores: Ludol. ō vita xp̄i ōt a deo reuelatū fuisse q̄busdā sc̄is Magister Jordan⁹ etiā ꝓcordiē ōt. q̄ vicz vulnera xp̄i i vniuerso fuer̄t q̄nq̄milia q̄drigēta septuagita q̄nq̄. Un̄ ẏ. Septuagita q̄nq̄ q̄tercent milia q̄nq̄. ẏ. Totfer̄t xp̄us p nob vulnera passus Hz b puto annūerādo sola vulnera q̄ effuder̄t sanguinē sine liuoribꝫ. Est āt liuor vbi sāguis n̄ effūdit sz ultra cutē denigrat. Docīō puto. q̄ magister Joānes Gritsch ōt in ser. de Paraſceue a Bonauē. i q̄dā opusculo dictatū. vicz q̄ xp̄us in vniuerso habuit tot lesiōes q̄t bz legio i nūero. vicz sexmilia sexcēta. sexagintasex. Sed restat q̄rēdū p edificatōe: q̄ bonoꝝ vl obsequo bz hō de fuire vulneribꝫ z doloribꝫ xp̄i z sub q̄li sūma. Ad q̄ ō vnoꝝ dicūt exuelatōibꝫ q̄ alape fuerūt cij. colaphi. cxx. ꝓspuitōes. lxxiij. Jct⁹ sup os suū i captōe fuer̄t. xxx. z postea sine nūero. Jtē i terrā pieceēt septies z crux cecidit sup eū cadēte ipo sb cruc̄ onere q̄nq̄ vicibꝫ. Hz ō cultu sūmario rn̄ dek̄ fm eosdē. s. Ludol. z Jordanū q̄ multū valet z efficax oīo ē vt singul' diebꝫ dicāt. xv. p̄ nr̄. sic ei cōpleto āno erūt i sūma q̄nq̄milia q̄drigēta septuagita q̄nq̄ Pat̄ nr̄. z sic cuilibꝫ vulneri xp̄i ceder vnū p̄ nr̄ i āno. q̄si p ānua pēsiōe. Ex si voluer̄z satisfacere i sup ō liuoribꝫ q̄ sē mille cētū nonagitaun⁹: adde p̄dict̄ q̄tuoꝝ p̄ nr̄. z sup abūdant̄ p oīb passiōibꝫ xp̄i dic saltē q̄nq̄ p̄ nr̄. Deniq̄ addūt alīq̄ di. q̄ siq̄s ꝓtinuaret p̄dicta. xv. ānis: resultaret z cederz p q̄libz gutta sāguinis xp̄i vnū p̄ nr̄. i sūma vicz decies octo z duomilia cētū vigitiq̄nq̄. Un̄ charissimi ꝓsulo vob oīb iurta p̄missa ꝓtinuare hec vsq̄ ad horā mortz. nō ei dubiū q̄n meritū z gr̄a p ō adq̄rat̄ z tādē gl'ia. q̄ ap'ls ōt. ij. Cor. j. Sicut socij passionū. estz sic z ꝓsolationū. ℣ Mono flere debem⁹ sup xp̄i iniusta iudicatiōe. de q̄ ꝓcēre hist̄oriā euāgelicā. vt habeat sermōe. j ℟. Deci mo sup xp̄i crucifixione. de q̄ ibidē ℣. Unde cimo sup xp̄i morte. de q̄ ibidē ℟. Duodecio sup ẏgis desolatiōe z luctu. de hac ꝓcēre vt ibi dē habes sub lr̄a T z Z. Et sic ptz. Cōcludam⁹ q̄ fmonē vt genib⁹ fleris: mālib⁹ erpās is dicam⁹ Dñe iesu xp̄e q̄ ꝓ nob es nimia charitate mortu⁹ es i cruce: tibi laudes z gr̄as agim⁹ p oī tuo vulnere. p oī tuo dolore. p oī merore: z p oī passione z morte. Et te dñe p̄camur z obsecram⁹ p oēs illas tuas amaritudies z passiōes q̄s p nobis sustinuisti vt des nob veniā z gr̄am z mortē salutiferā: tādē gl'iam eēnā vt regnem⁹ tecū i cel' sine fine. Jesus iesus iesus Amen.

Gn Paraſceue Ser. m. de passiōis xp̄i. ꝓsecutiōe deuota p vias plures.

QUo abiit dilectus tu⁹ o pulcerrima mulier: q̄ declinauit dilect⁹ tu⁹ z q̄rem⁹ eū tecū. Can. v. c.

A Passionē dn̄i n̄ri Jesu xp̄i ꝓplāces flere magn̄ libz q̄ loq̄. Est nempe ꝓsuetudo boim q̄ amico mortuo ad domū defun ei ꝓueniēti am ꝓsāguineis z p̄cipue cū mōre ei⁹ deplāgēres mor tē amici. Et q̄n hodie mortu⁹ ē sūm⁹ de⁹ n̄r̄ q̄ tāta amicicia nos dilexit vt suo p̄cioso sāguine ab lueret nos a pctis n̄ris. z alam suaz posuerit p n̄ra redēptiōe. ıō dignū z iustū ē vt nos hodie cō uenien. ad ip̄i⁹ domū. i. eccl'iaz ibi defleam⁹ cū xit sup passiōe z morte filij sui dulcissimi dn̄i n̄ri su xp̄i. Ad q̄ inducit nos potissime rō triplex. Pria rō inocētie xp̄i. q̄ q̄n ꝙs innocēt occidit morte crudeli ois bō bon⁹ ad fletū z cōpassionē sup illo ic̄itat. Sic factū ē hodie de ihesu q̄ p̄cis ñ fec̄. nec inuēt⁹ ē dol⁹ i ore ei⁹. j. Pe. ij. Sic z iu nocētissima ei⁹ mr̄ maria q̄si ē occisa dolorz gla dio i corde. Un̄ Ber̄. O iesu dulcissime vbi sūt scelera q̄ fecerz cū nec peccare potuisti. vbi p̄ua o pera. homicidia. vituperia o ꝓbria q̄ cōmiser nullū boz certe i te iuenio: z tn̄ morti adiudicat tū repto. Ad idē in snīa Anſ. O dña gl'iosa xp̄e maria q̄s fōtes lachrymaꝝ dicā erupisse ō pudi cissimis oculis tuis cū attēdebas vnicū filiū tuum inocētē cor̄ā te flagellari: mactari dilaceraī lic̄. vtiqz ille nūq̄ peccare potuerat. Un q̄ patiēs bat dicia: Et tu ẏgo sc̄issima nūq̄ in alīq̄ offend deras. z tn̄ mortz dolorose penas i corde. p filio cōpatiēdo sustinebas. Quid q̄ ego miſrim⁹ pec cat̄z plen⁹ rn̄deā: q̄d facturus sim: q̄le iudicū mos tis eēne ꝓmereoꝝ nisi egero ꝓniam: Nā si i virti di. i. in xp̄o z mr̄e ei⁹ hec facta sē. i arido. b ēt ma pctōze q̄d fiet: Ue mihi z ve si pcā mea n̄ deflē uero. ve si pniam nō egero. ve si passiōi dn̄i mei ihesu ẏacīt cōpass⁹ n̄ fuero Si ei cōpatimur z cō regbim⁹ Rbo. viij. q̄ si n̄ cōpatimur ꝙdēnabim⁹ Scōa rō cause. s. pcti n̄ri Nō ei xp̄s dns q̄ alius cā q̄ p pctis n̄ris eroluēdis passus ē z mortu⁹ z iō ōbem⁹ cū eo ꝓpatien flere z cū soā mr̄e. s. a Un Anſ. i ser. de cena dn̄i ōt sic. O inq̄t miranda censure conditio. excessit iniquus z punit iust deliq̄t reus z vapulat innocens. q̄d cōmisit ser uus eroluit dns. q̄d fecit bō sustinet de⁹. O fili dei q̄ tua descēdit hūilitas. ego iniq̄ egi z tu sustī nes penā Necille. Tertia rō insufficiēcie solui di. Si ei oīm n̄m oculi resoluerent i ros lachry mas z tantas q̄nte sunt in mari z omnibus flu minibus non sufficeremus ad satisfaciendum tante pietati z charitati qua deus ꝓ nobis pc catoribꝫ est passus z mortuus Currite ergo gra tes z venite saltem mente vna mecū ad mōtem

calvarie z stem⁹ iuxta crucē. intueamur chīm in ligno pēdētē. z mestissimā mr̄em sub cruce flētē. z alloquēn. ipam ꝟginē bn̄dictā dicam⁹. O pulcerrima mulierꝫ q̄ abijt dilect⁹ fili⁹ tu⁹. q̄ declinauit z q̄rem⁹ eū tecū. s. p cōpassiōez. Ipa ār̄ndere ꝓt illō Ruth. j. c. Ne vocet̄ me noemi. i. pulcrā sz vocate me mara. B ē amarā. qz amaritudie valde repleuit oīa portēs. Hec ibi. Queritꝫ q̄ abijt di lect⁹ me⁹ fili⁹. Ecce tpe. p vīa salute pēder in cruce ꝓplari z cōpatiēdo deflere possitis accedite ad crucē ipamꝫ adorate di. O crux aue spes vnica ār̄. Dr nr̄ ꝛc. B ℣ Quo abijt dilect⁹ tu⁹ o pul. ār̄. Jēsus Anr̄. tractañ. dicta ꝟba in suis medit. sic. alloqndo ꝟginē Mariā O dec⁹ celi: gaudiū angelox: obsecro te obliuiscere paulisp doloris quē te habuisse nō ābigo: lachrymas illas ꝓcor infunde cordi meo q̄s tu fudisti sub cruce filij stās. De passiōe filij tui loq̄mur. impetra lacrimā gr̄am. Dic q̄so q̄ abijt dilect⁹ tu⁹ in passiōe z q̄rem⁹ cū tecū in ꝟba cordis cōpassiōe. Et idem Anr̄. rñdet in psona Marie di. sic. Hoc qō q̄r̄s a me o ata deuota est cōpūctiuū z maxime meroꝛ incitatiuū. Audite g̃ frēs Mariā nob loq̄ntem. Quid p me dicat credite. Dicam⁹ ei oēs Quo abijt dilect⁹ tu⁹. Et ipa rñdet. Dilect⁹ inq̄t fili⁹ me⁹ sua passione q̄rēs saluare pctōres: decem duriss. limas vias gambulauit z in q̄libz eaꝝ repletꝰ ē amaritudinib⁹.

Prio abijt i hierl̄z vt ibi pascak z spōte patiak

℣ Scdo abijt in hortū vt ibi capiak.

Tertio ad Annā vt ibi alapizet.

Quarto ad Caypham vt ibi tota nocte affligak.

Quinto ad Pilatū vt ibi falsc accusek

℣ Sexto ad Herodē vt ibi despiciak z illudak.

Septio ad ꝓtorē vt ibi flagellet z spinis coronet.

℣ Octauo ad licostratū vt ibi morti adiudicet.

Nono ad mōtē calvarie vt ibi crucifigak z mo

℣ Decio ad sepulcꝝ vt ibi sepeliak

Istas decem vias chīi debemus bodie deuote meditari. z ꝓpt has solent deuoti bodie ecclias visitare. E Prīa via fuit i hierl̄m Circa quā ꝓsiderem⁹ tria ꝓpua.

Primo huiꝰ loci aptitudinē.

Scdo ꝓpis habitudinē.

Tertio huiꝰ itineꝛ amaritudinē.

Prima gō occurrit ō loco. s. q̄ venit Jesus ad patiendū Cur chīs dn̄s voluit pati in ciuitate sctā hierl̄m magꝛ q̄ alibi. Ad qō ꝑm Tho. iij. ꝑte. q. xlvj. alioqꝫ doc. assignanr̄ tres potissime rōnes Prīa. qz hierl̄m erat locꝰ a do electꝰ ad sacrificia sibi offerēda. q̄ q̄dē figuralia sacrificia figurabāt chīi passiōez z i cruce imolatiōez. Hoc em̄ ē verū sacrificiū. iuxta illud ad Epb. v. Tradidit semetip̄m hostiā z oblationē i odoꝛē suauitat̄. Scda rō: qz ꝓpt passiōis chīi ad totuꝫ mōm diffinitēda erat. iō in medio terre habitabil. i. in hierl̄m. q̄ sicta est i q̄rto climate pati voluit. iuxta illō ps̄. Deꝰ āt rex nr̄ añ secula operat⁹ est salutē in medio terre qz hierl̄z ꝺr q̄si vmbilicꝰ terre erat in medio. qō q̄dē nō ē ꝑase ītelligēdū ꝑm cosmoḡphos z astronomos. sz p tāto qz ē i q̄rto climate habitabil terre Et sic cū assignent septē in mōdo climata. seq̄r q̄ hierl̄m dicat in medio. vt etiā tenet Lyr̄. in postilla. Tertia rō. qz ꝺ multū ꝓficiebat hūilitati chīi. vt sicut genꝰ mortis elegit turpissimū: ita ad amplioꝛē hūilitatē pateret ꝓfusionē in loco z ciuitate tā celebri p totū mōm vt reputaret̄ ciuitas sctā Vñ Leo papa in ser. Epiphanie ꝺr sic. Qui fuit suscepat formā z nō iudicare venerat sed iudicari. Bethleez pelegit natiuitati: hierosolymā passioni. D Scdo ꝓsiderem⁹ tpis habitudinem Dicit aūt Mar. xxvj. z Mar. xiiij. ac Lu. xxij. q̄ ꝑma die azymoꝛ qñ pasca. i. agnꝰ paschal occidebat z imolabat in vespe vel ad vesp̄az illꝰ dici venit Jesus cū discipulis in hierl̄m ad comedēdū agnū paschalē. z tandē ad patiēdū. p nob z capiendū ea nocte Ubi ꝑm Lyr̄. Nota q̄ illa dies fuit feria q̄nta q̄ erat vigilia pasce: tūc q̄ erat dies xiiij. ꝑmi mēsis. z tūc tenebank z incipiebāt vesci panib⁹ azymis vsq; ad vesp̄am. xxj. diei eiusdem mēsis. B ē. vsq; octauā. vt hī Exo. xij. Nā ꝑm legē Leui. xxiij. solēnitas paschal' in deoꝝ celebrabak. xv. die. ꝑmi mēs. Et hec solēnitas incipiebat a vespe diei p̄cedēt̄. s. xiiij. q̄ñ imolabak agnꝰ pascak Et illa erat hora cōedēdi ipz agnū paschalē cū pānib⁹ azymis. ℣ Sz h q̄rit. Utꝝ vl' vñ ꝓuēiebat chīm dn̄m tali tpe. s. paschali ꝓ nob pati. Respōdet ꝑm scm̄ Tho. ꝑte. iij. q. xlvj. ar. ix. z ꝓcor. Frā. maro. q̄ sic ait btūs Aug. li. lxxxiij. q. Dia ꝓ prīis locꝫ z tpib⁹ gessit saluator. qz sic oia sūt in manu z ptāte ei⁹. ita z oia tpa z loca. Et tō sic cōueniēti loco passus ē: ita z de oī tpe elegit ad patiēdū tpa aptiora. Elegit q̄ ꝑpe de erate iuuēturez de ptib⁹ anni eq̄noctū ꝟnale. de mēsib⁹ martiū. de lunatiōe plenilunū. de festiuitatib⁹ pasca. de diebꝰ feriā sextā. de horis tertiā exclamatiōi crucifixionis. Et sextā eleuatōi in cruce. z nonā mortī ꝛc. Accipiam⁹ āt breuiter rōnes singulox

E Cur ei in iuuēture pati voluit chīs tres sūt rōnes. Una qz ñ ꝓueniebat vt i eo apperet diminutio nature vel defect⁹ senectus sic nec mozb infirmitat̄ cuiuscūq;. Sz decebat chīm pfectio nature humane. Nature aūt humane pfectio ē i iuuēture circa triceſimū annū. z tō nō ōcebat pati chīm i puericia vl' etiā adolescētia aut senectute. sz in etate iuuenili vl' virili. ℣ Scda rō est vt in iuuenili etate mortēs z resurgēs futurā resurgētiū q̄litatem in seipo pōstēderet. ꝑm illō Epb. iij. Donec occurram⁹ oēs i virū pfectū in mēsuram etat̄ plēitudis chīi Tertio vt ex h suā dilectiōez magꝛ cōmēdaret. qz vitā suā ꝓ nob dedit q̄n̄ erat i pfectissimo statu z sēsu viuaci O g̃ hō z tu amaeū q̄ te sic amauit. Bēr. Quid tibi rrribuā o amātissime iuuēcis iesu bōe q̄ te totū ꝓ me obtulisti. coꝛ

In die Parasceue

pus in cibū: sanguinē in lauacrū: aniam in redēp/ tiōis p̄cū: z diuitatē tuā reprōmisisti i p̄miū eē nū. ℣ Jtē cur i vere voluit chr̄s pati circa eū/ noctiū qñ dies sup̄ nocte ercrescere incipiūt. Rō huj⁹ potissima ē ad ꝓcandū. qz p passionē saluā/ toris a tenebr̄ ignorantie z pctōr̄: a tenebr̄ q̄z bu/ i⁹ miserie ad lucē vitaq̄ gr̄e z gl̄ie sempit̄ne duci/ mur. Jtē cur i martij mēse pati chr̄m ꝓgruit Rō/ vna ē. vt sicut in illo mēse incarnat⁹: ita z illo mē/ se z eo die mēsis pateret z moreret. Ut ei ait Au/ g⁹. xviij. de ciui. dei. c. lv. passus z mortu⁹ ē chr̄s viij. kal'. Aprīl. hoc est die martij. xxvij. in q̄ cadit festū annūciatiōis Marie. Et sic eodē die q̄ in/ trauit mūm p incarnatiōē: (licz annis intermedi/ antib⁹) eruit de mūo p mortē: vt q̄ die mūi repa/ tionē cepit: eodē die ei⁹ redēptionē ꝓsūmarz. Alia rō. qz vt ōr li. de q̄nib⁹ no. z ve. test. Tūc. s. i mar/ tio voluit chr̄s mūm reformare. qm̄ ipm in mar/ tio putab creasse. licz de ℔ varie sint opiniones: q̄ mēse vicz creat⁹ sit mūs. qz aliq̄ dicūt q in septē/ bri qñ fruct⁹ sūt maturi. iuxta illud Gen̄. j. Pro/ tulit terra herbā virentē z facientē semen. Et hec opinio ꝑm Lyr. cōis tenet ab hebreis. Alij aūt di/ cūt q creat⁹ sit in mēse martij. De q̄ Exo. xij. di/ cit dn̄s. Mēsis iste vob⁹ ꝓncipiū mēsiū ꝑm⁹ erit in mēsib⁹ anni. Et hāc approbat Frā. maz. p Au/ g⁹. vbi s. s. li. de q̄nib⁹ no. z ve. test. Et p ℔ q̄ sol tūc intrat ꝑmū signū celi vbi incipit cursum suū. s. i sig̃ arietis q̄ sol i ꝓncipio mūi videt fore creat⁹. Sz q̄ istaq̄ opinionū sit verior dn̄s nouit. Hoc tñ placeat. qz iste mēsis martij magis ꝙuenit pas/ sioni chr̄i. qz mart⁹ ōr a marte q̄ est planeta bel/ li. nam z illo tpe solēt reges bella parere. Et qz tūc hyemis frigiditas ad calorē ēminat z viuificari incipiūt oia z ad fructificandū se disponere. Jō/ qz chr̄s tūc pati voluit vt significaret q̄ p passiōes suā pctōr̄ frigiditas incalesceret. vita q̄z aie in cali/ ditate incboat z ad fructū celestis p̄mij disponi/ tur. Jtē cur in plenilunio pati voluit. Rō ē vt si/ gnificaret i chr̄o plenitudo gr̄e. licz i sua icarnati/ one videbat trāq̄z luna defectuos⁹: eo q̄ assūpse/ rat ōfect⁹ hūanos. Alia rō ē. qz luna i ꝓncipio cre/ ata est plena. iuxta illd Gen̄. j. Fecit de⁹ duo lūi/ naria magna zc. Decebat q̄ sicut hō peccaue/ rat z perierat i plenilunio: sic saluaret i plenilu/ nio. qz ōr Bed. Oportebat vt mod⁹ reparatiōis cor/ rūderet mō culpe. ℣ Jtē cur i die festo pasce iudeor̄. Rō ē vt vitas magis ꝓcordaret figure. iō q̄z eod̄ die q̄ agn⁹ paschal' imolat⁹ ē z edebat chr̄s passus ē z ad esū in sacro eucharistie se de/ dit. q̄ꝑ q̄ ō eccl'ia cōicādū instituit. p hac die. Jtē cur sexta feria pati voluit z nō alia die hebdoma/ de. Rō: qz hac die p̄m⁹ ille hō Adā z etiā Eua er/ ei⁹ costa creati sūt. Gen̄. iij. z eadē die trāsgressi sū/ q̄ ista die redimi debuerūt atq̄z a pctō mūdari sā/ guie chr̄i. Et sic eo die de latere viri dormiēs fo/ rmata est Eua. sic ipo die de latere chr̄i dormiēs p mortem in cruce ecclia debuit formari. Denicq̄z hac die p̄la magnalia legūt facta vt. patz p. hebd⁹ ℣sus. Est adā tact⁹ z eodē tpe lapsus. ℣. Angel⁹ est missus z passus i cruce chr̄s. ℣. Ob merita decime cadit abel frs ab ense. ℣. Offert melchi/ dech: Jsaac supponit aris. ℣. Jrit erit z ingredi/ moyses mozit q̄z. ℣. Dauid deuicit Goliā p q̄ obtt. ℣. Pseudoprophas iugulauit scūs Do/ as. Ūñ ꝓpt̄ figuras chr̄i i his exp̄ssas hodie pas/ sus ē chr̄s. Denicq̄z de horis elegit chr̄s terna ex/ clamatiōi iudeor̄. Et sic illa hora crucifix⁹ est lu/ guis. qz illa hora lingua ꝓpt̄is a ōmōe ceperat/ hec tēratio ꝓmor̄ pentū. Horā aūt sextaq̄z elegit eleuatiōi in cruce. qz illa hora Adā fructū lig̃i/ decerpsit. Horam aūt nonā elegit mortī. qz illa hora adā de paradiso est eiect⁹. iuxta illud Gen̄. iij. Cū audisset adā vocē dn̄i deambulātis i paradi/ ad aurā p⁹ meridiē. ℔ ē: circa horā nonā fm̄ fr̄m maz. Et iō ipa hora descendēs i limbū fr̄ius p/ dus sctis paradisū in visiōe deitatis q̄ hora Adā/ eiect⁹ ē. Hec fr̄a. maz. O q̄ mira dei sapia q̄ p/ redemit. Tertio ꝓncipaliter circa via hāc ꝓpo/ rem⁹ amaritudinē tuneris b⁹. Hoc aūt ꝓ. ꝓ/ mo er mr̄is sepatōe. Nota quō Iniam ab ea cū/ accepit z vale ei dixit: gr̄as agēs de fuimq̄ ei⁹ p/ de ser. j. E. Scdo ex discipuli traditōe quā i cena/ ꝑdixit: pseq̄re vt bēs ibidē. ℣. Tertio ex discipu/ rū oīm ruinatiōe. vid⁹ ibidē. ℣. Hec/ fuit ad hortū vt ibi chr̄s caperet. z hāc pseq̄re fuit/ habes ser. j. D. vsq̄z L. Tertia via chr̄i fuit ad/ Annā: vt ibi alapet. z hāc pseq̄re vt bēs eod̄ ser. j./ L. Quarta via fuit ad cayphā. de hac ibidē. D./ Quinta via fuit ad Pilatū. de hac ibidem. D./ Sexta via fuit ad Herodē. de hac ibidem. D./ Septima via ad ꝓtor̄. de hac ibidē. D./ Octaua via ad licostratū vel tribunal. ibidem./ Nona via ad montē caluarie. ibidē. R vsq̄/ ℣ Vltima q̄ri pōt. Cur chr̄s noluit pati in/ plo vel ciuitate: sed extra portam educi z ibi cru/ cifigi. Rñr ꝑz doc. ꝑcipue Tho. iij. q. xlvj. Pri/ mo iō vt vitas rūderet figure. Nam vitul⁹ z/ cus q̄ solēnissimo sacrificio ad expiationem/ us multitudis offerebant extra castra cōburebā/ tur. Leui. xvj. vñ Heb. xiij. hāc rōnē tāgit apl⁹/ ꝓpt̄ qō ihc̄s vt sanctificaret pp̄lm extra portā/ passus est. zc. Scdo vt p ℔ nob⁹ daret exēplū/ undi a mūdana ꝙuersatiōe. Ūñ apl⁹ ibidē. Ex/ am⁹ g̃ ad eū extra castra ip̄roperiū⁹ eius/ Nō ei hēm⁹ ℔ manētē ciuitatē. zc. Tertio fm̄ Chr̄y/ ser. de passiōe. noluit chr̄s pati sub tecto: nec in/ plo iudaico. ne illud sacrificiū salutare sanguine/ chr̄i putaret ꝑ iudaico tm̄ plebe oblatū. Et ꝓ/ ras ciuitatē foras muros pati voluit vt sanctu/ crificiū eē cōe qō tot⁹ terre ē purificatio. Qz/ in loco caluarie imolari voluit. Rñr fm̄ Dion./ sup̄ Mat. qz patiebat ꝑ hoib⁹ dānatq̄ ad mor/ tam corp̄is q̄z anie p pctm̄. z ideo in loco ubi/ iacebant caluarie. id est. decollatorum cada/ ra christus mori voluit. Decima via fuit

sepulcr. de hac ꝓmõe. j. Z. Pro finali oremꝰ
z deꝑcemur dñm ieſũ bodie ꝓ nob paſſũ vt dec
nob ſꝯ i corde tenere iugi mẽoria ſuã ſctiſſimaz
paſſionẽ z bũſſime mꝛis eiꝰ cõpaſſiõez q̃tinꝰ me
reamur i ꝑnti bie gr̃am z i futuro gl̃iam Amen

In Sabbato ſcõ de chr̃i ſepultura vide in q̃
dragesimali.

Itẽ de cõpaſſiõe Marie vide i Stellario.

Itẽ de reſurrectiõe dñi z diebꝫ ſubſeq̃ntibꝫ la
udabiliſſime habes i ꝓmonibꝫ de tpe.

Deſctõ Adalb̃to epõ z martyre. ſer. cũ legẽda

Talis decebat vt

nobis eſſet põtifex ſcũs: innocẽs: im
pollutꝰ: ſegregatꝰ a pctõribꝫ Heb.
vij. c. A Verba hec q̃buis kſaliter ſint õ chr̃o
ſcpta. kñ q̃uenienk pñt er dici de b. Adalb̃to. Ipe
em in bis imitatꝰ ẽ chr̃m. fuit nẽpe põtifex. Dicit
ãt põtifex ꝓm Catholicon epꝰ vl̃ ſacerdos pon
ſcriby: vicz p Bohemiã. p Poloniã. p bũgariã et
p moraviã ac pruſciã chr̃i fidẽ ꝑdicando. z ſic ab
errore ifidelitatꝭ ad viã ſalutꝭ ꝙuertẽdo. Ipe q̃q
fuit mũdiſſime z ſctiſſime vite z ſegregatꝰ a pctõ
ribꝫ tã q̃ ad abſtinẽdũ a pctis illoꝝ q̃ q̃ ad bita
tionẽ. Cũ em eet epꝰ Pragen. z videret ꝓpm ſce
labore reuocare poſſe illos deſeruit z mõaſteriũ
intrauit vt chr̃o ibi fideliꝰ ſuiret. Deniq; ipe me
rito õr põtifex ſctũs rõne martyrij. Nã Anſ. ſup
li martyres ꝓprie ſcti dicunk. alij iuſtiz bri Hec il
le. Sz q̃m Adalbꝰ ſãguie ꝓ chr̃o fuſo vnctꝰ fu
it. q̃ merito de eo ꝓbatiſta accipiunk ꝓ ꝓmõe. Ta
lis decebat vt nob zc̃. In q̃bꝰ ꝓbis b ſcũs ꝑcipue
cõmẽdat de tribꝰ.

Scõo de paſtorali ꝑſidẽtia: cũ õr. nob põtifex.

Scõo õ ſpãli ſctimõia. cũ õr: innocẽs impol. ſe
gregatꝰ q̃ſi ſãguie tinctꝰ

Tertio de martyrũ patiẽtia: cũ õr (gre. zc̃.

Z Area ꝓmũ õ paſtorali ꝑſidẽtia accipiamꝰ
ꝓ ꝓdoſie ꝓbũ Hugonis de claustro aie. li. q̃. q
oẽs rectores z ꝓlati q̃ ſẽ loco chr̃i õbẽt chr̃m imi
tari. Et b maxie in tribꝰ inq̃t. In dignitate: i ptã
te: i officio. Et declarañ. idẽ Hugo ſubdit. Fuit
ei chr̃o ſacerdos: rex z miſter. Sacerdoſ cũ i ara
cruc̃ ſeipm hoſtiã daret. Rex: cũ a lig̃ dñs regna
rer. Miniſter: cũ pedibꝫ petri z diſcipulorꝫ aquã
miſtrarer z ablueret. Sacerdoti g̃ dignitas: regi
ptãs: miſtro cõpetit officiũ. dignitati debeñ reue
rentia: ptãti obediẽtia: officio cura. duo er bis ꝓla
tis debenk. tertiũ ꝓ ſubiectꝭ. Nã reuerẽtia z obe
diẽtia ꝓlatꝭ exhibẽda ẽ a ſubiectꝭ. Cura ꝓ ſubie
ctis ẽ impẽdẽda a ꝓlatꝭ. Hec Hugo vbi ſ. Si
aũt q̃ras. q̃liẽ debeat q̃ cũq; ꝓlatꝰ vl̃ ꝑſidẽs ſiue
eccl̃iaſticꝰ ſiue etiã ſeculariſ i ꝑdictꝭ chr̃m Jeſum
imitari. dare oñdit q̃ ad ꝓlatũ eccl̃iaſticũ i bacu
lo paſtorali quẽ portat. Et q̃ ad ptãtẽ ſeculariẽ in
gladio. De q̃ õr Apl̃s Rho. xiij. q̃ nõ ſine cã gla
diũ portat. i. iudex vl̃ ꝓnceps. L Primo in
quã de baculo paſtorali Sciẽdũ ẽ q̃ oẽs ponti
fices vtunk baculo paſtorali ꝓter ſolum rhoma
nũ põtifiẽ q̃ ñ vtit. Cuiꝰ vna rõ ẽ. qz Petrꝰ apo
ſtolꝰ miſerat Marcialẽ diſcipulũ cũ alio ꝙdiſci
pulo i germaniã ad ꝑdicãdũ. q̃ cũ ꝓ vigiti dietaꝝ
iuiſſent Marcialꝭ mortuꝰ eſt. Et aliꝰ ad Petrũ
rediẽs narrauit qõ acciderat. Petrꝰ aũt baculũ
ei tradidit dicẽs q̃ rediꝛ ad eũ z baculũ ſupꝛ cor
pꝰ defuncti põeret. z vt reſurgeret in noie dñi ie
ſu chr̃i imperet. Nõ z fecit. Et q̃ ꝓ Petrꝰ a ſe ba
culũ remouit z ſubditꝭ tribuit. iõ papa oĩs Pe
tri ſucceſſor illo nõ vtit. Alia rõ ẽ mꝛſtica. qz ꝓ ba
culũ ſcat ptãs autoritatẽ z regimiñ. ſz rhomanꝰ
põtifex nõ ab boie ſz a deo hz acceptã ptãtẽ z au
toritatẽ. iõ baculo nõ vtit ad id ſcandũ. Alij aũt
põtifices recipiũt baculos a ſuis ſuꝑioribꝫ ex eo
q̃ ab boie recipiũt ptãtẽ. vicz a vicario chr̃i q̃ zc̃.
Notandũ ãt q̃ in baculo paſtorali ſũt tria ꝓ tri
plici ſcatiõe ad imitãdũ chr̃m in paſtoratu aiaꝝ
q̃ iſtis vſibꝫ notanꝰ: v. Colligе ꝓ ꝓmum. medio
rege: punge ꝓ imũ. v. Attrahe ſuſtẽta ſtimula va
ga morbida lẽta. Itaq; baculꝰ paſtoralꝭ ꝓmo hz
ꝓncipium z in illo habet curuitatem. ad ſcandũ
q̃ paſtor anie habet colligere tã ſuã q̃ alioꝝ ani
mas exẽplo chr̃i dicit Jo. x. Alias oues habeo
q̃ ñ ſunt ex hoc ouili: z illas oꝑtet me adducere Sũt
ei aie ſubditoꝝ diuiſe a deo ꝓ pctã varia. Eſa. lix
Iniq̃tates vre diuiſerũt inᷣ vos z deuz vr̃m. Et
q̃q; etiã ipa aia paſtorꝭ eſt diuiſa ꝓ multas ẽ
nas occupatiões. Debet g̃ paſtor aias colligere
tã ſuã q̃ ſubditoꝝ ad vez paſtorẽ chr̃m ꝓ ꝙuer
ſionẽ docẽdo ꝓbo z exẽplo z ſacra adminiſtrãdo.
Un Greg. in regiſ. z. viij. q. j. In ſcꝑturꝭ: õr q̃ pa
ſtor eccl̃ie niſi diligẽter paſcat oues. chr̃m paſto
rẽ eaꝝ nõ videt amare. Et Inno. Paſcere debet
inq̃t paſtor aiaꝝ oues ꝓbo doctrine: exẽplo vite
z ſacꝝ adminiſtratione. Itẽ baculꝰ paſtoralꝭ
hz ſcõo mediũ rectũ. i. baſtile. z b ad ſcandũ iudi
ciũ rectũ. Deuẽ. v. Nõ declinabitꝭ neq; ad dextera
rã neq; ad ſiniſtrã. Deniq; habet finẽ pungẽtez
ad ſcandũ q̃ exẽplo chr̃i hz vicioſos z tepidos
pũgere ꝓ correctionẽ. Eccl̃i. x. Verba ſapientum
q̃ſi ſtimuli z q̃ſi claui defixi in altũ. Ecce ptz q̃ ꝓ
lati ſpũales debẽt chr̃m imitari i paſcẽdo gregez
in iudicãdo iuſte. z in corripiẽdo malos. D

Scõo q̃z dñi z rectores tpales q̃liter debeãt
imitari chr̃m i regẽdo edocẽt i gladio quẽ portãt
i q̃ ſũt hec duo. Primũ: qz ẽ ex vtraq; ꝑte acutuſ
iſte gladiꝰ. Sic z õ chr̃o legit Apoc. j. q̃ viſus ẽ
ex ore eiꝰ gladiꝰ ꝓcedẽs ex vtraq; ꝑte acutꝰ. In q̃
ſignificatur ſententia iuſta ad partez vtranq; in

iudicio p̄ncipis. Scōm est: qz iste gladi⁹ portat in vagina. Ūñ z chr̄s dixit Petro. Cōuerte gladiū tuū in vag nā: ad significādū q⁹ iudex vl' p̄nceps nō debet vti gladio. s. punitiōis hoim nisi ex cā z mō iusto z vtilitat̄ rōne ac cum tpāmēto miscōie. Ūñ Piero. xxiij. q. v. in c. Nō frustra in qt sunt institutra ptātes regis. vngule carnifices. arma militis: disciplina dñant̄: seueritas boni p̄is. hñt oīa ista modos suos: causas: rōes: vtilitates. hec cū timēt z boni q̄nt inē malos viuūt z mali coercent. Decibi. Hz exq̄ p tpe isto solēt in nr̄a p̄uicia istituere nouos iudices z mgr̄os ciuiū ac rectores. iō alīqs q̄stiōes vales hic inserere curauim⁹. ℣ Prima qō Utr̄ appetere quācūqz p̄sidētiā siue spūalē siue tpalē sit pcm̄ mortale. Rūdet p̄m frēm Bnge. de cla. i sū. q⁹ nō sp est mortale sz i certis casib⁹. Prim⁹ ē rōne finis qñ. s. i tali appetitu ꝓstituit finē pat⁹ qōcūqz mortale cōmittere ꝓsequndo potētiā vl' honorificētiā aut p̄sidētiā. Scōs casus rōne rei q̄ appetit. puta siqs appeteret pl'a bñficia eccl'iastica nisi in casu licito ar. ca. Quia intātū extra de pbēn. Sil'r qñ qs appeteret talē p̄sidētiā vl' officiū qō nō pt sine pcō mortali exerceri. vicz exactiōes iniustaꝝ talliaꝝ vt telonea illicita rē. Terti⁹ casus rōne indignitat̄. qñ. s. appetit aliqō bñficiū vl' officium sec'lare vl' eccl'iasticū sciēs se indignū rōne crimis vel ign̄ātie⁹ hmōi. tūc ei ē mortale. qz vult qō lex phibet tali. Quart⁹ casus rōne inordinate intētionis: vt cū appetit bñficiū aut dignitatē q̄ hz cura aiaꝝ. p̄ncipalit̄ ꝓpē honorē ñ ꝓpē salutē aiaꝝ vl' vtilitatē eccl'ie. vl' ꝓpē fruire deo. Sil'r siqs tpale officiū appeteret ꝓpē aliq̄d illicitū liber⁹ ppetrādū. vl' ꝓpē diuitias cumulādas p birsagia rē. Et hec oīa intelligēda sūt si fiāt ex deliberata volūtate. al's venale pcm̄ ē vt cōmūit. Ad p̄dicta facit di. lxj. c. Miramur. vbi Leo papa dr sic. Prīcipat⁹ quē aut sedicio extorsit aut ābitio occupauit. etiā si moribꝫ atqz actibꝫ ñ offēdit: tp⁹ tñ inimīcꝫ sui ē pniciosus exēplo. z vir bono pagunt exitu q̄ malo sē inchoata p̄ncipio. hec ibi. Ad idem Ahgr. vt hr̄ di. xl. c. Mirti. dr. Quicūqz desideraūerit p̄matū i terra inuenier ꝓfu siōes i celo. nec inter suos chr̄i cōputabit q̄ ō p̄matu tractauerit. Decille. ℣ Scōa qō. utr̄ oblatā p̄sidentiā recusare sit pcm̄ mortale: Rñr p̄m e. frēz Bng. q⁹ q̄buis p̄sidētiā hō appete ñ debeat: al's appetēdo fit indign⁹. j. q. j. Prīcipat⁹. z supdicto ca. Miramur. tñ cū offert p̄sidētia siue spūal' siue tpal': nō est fugiēda vl' recusanda ex desidia. Nā si tal' est dign⁹ ad talē p̄sidētiā. z eq̄ dign⁹ ñ ē cui debeat dari: tūc recusare ē pcm̄ mortale. vñ dr Hze. in regis. z hr̄ viij. q. j. In scpturis. q⁹ si is q̄ valet oīpotēti dei oues renuit pascere: oñdit se pastorē sūmū mīme amare. Si ei vnigenit⁹ p̄ris p explēda vtilitate oīm de secreto p̄ris ad publicū nr̄m egressus est: nos q̄d dicturi sum⁹ q̄ secretū nostrū ꝓponim⁹ vtilitati primor. Dec ille. ℣ Tertia q̄stio Ūñ ē q⁹ qñq; mali z nocui p̄ldentes vel pastores p̄ficiunt plebi. Ad hoc rñdet Hzig. sup li. Judic. hom. iij. z Piero. ibidē q̄ dicūt sic. Nō sp̄ p̄ncipes ꝓpt̄ z eccl'ie iudices p dei arbitriū dant. sz put merita nr̄a deposcūt. Ita mali sē act⁹ nr̄i: dant nob p̄ncipes s̄m merita nr̄m. Ūñ dñs ait de Saule. Fecerē sibi regē hz ira me: quē tñ vtiqz ipe dñs iusserat regē fieri. Sz q̄m ñ s̄m dei volūtatē sz s̄m pcōrīs pl'i meritā fuerat electꝰ: negat eū sua volūtate vl' ꝓfilio dns tutū. Ad idē Hzeg. i regis. dr sic. Regētū vita z plebiū merita ita quertit q⁹ sepe ex culpa regentium dector fit vita subditoꝝ. z sepe ex merito plebiū delingit vita pastoꝝ. Ex eīm mala actio p̄latorum dent̄ valde noceat subdit̄. claret in pharisēis de q̄bꝫ dns ait. Uos nō itrat̄. s. in regnū eccl'ie. nec itrocūtes itrare p̄mittit̄. Et q⁹ culpa plebiū meritū noceat vite pastoꝝ: in Dauid facto ꝓbatur. q̄ sctūs z a deo laudat⁹ tñ elatōe iflat⁹ p̄m̄ p̄ceptū merādo peccauit. z tñ vindictā pl'is suscepit. Quid peccāte. cur b̄: qz s̄m meritū plebiū disponitur cōrda regētiū. Dec Hzeg. Ad b̄ idē fac̄ crīs i b. Adalbto q̄ cū eēt sctūs eps Pragēn. sed pl'is multis sceleribꝫ se laraſſet nec rectorī posset. hec at⁹ Adalbtus ōo reuelāte ab eisdē abdicēsis. z aut saluādas alias gēres ē miss⁹ Ūñ q⁹ ō merito illi pl'i peccāt̄ ablat⁹ ē ab eis sctūs plat⁹ Q⁹ ꝓpter vide dei iudicia z ptimesce ac ꝙuertere.

Circa scōm p̄ncipale de sctitate Adalbti. accipiam⁹ p ꝙclone q⁹ b btūs vir Adalbert⁹ claruit z noie pfect⁹ z mūdicia vite sctūs. Declarat̄ primo er rōne. Nā q̄rit⁹: utr̄ i hac vita possit aliq⁹ esse vere pfect⁹ z sctūs. Rō qōnis. qz Bern. sup. Cātica ser. xxij. dicit. q⁹ sctūs ille vere dici pōt q̄ vere mūdus est ab oi pcō. Ūñ ait. in scripturis vīs. tatū est scīficationem ꝓ mūdicia poni. Sed nemo in hac vita mundus a peccato. nec infans cuius vnius diei vita est sup terram. Job. xv. Fīus tñ aliam translationem. Jtē Prouerb. xx. Quis pōt dicere: mūdū est cor meū: purus sum a peccato. Et. j. Jo. j. Si dixerim⁹ q⁹ pcm̄ non h̄mus nos metipos seducim⁹ z vitas in nob nō est. Nō videt q̄ quō hō possit i hac vita esse pfect⁹ z sanctus. Rūdet ad hec s̄m doctores p̄pue Aug⁹ q⁹ hō q̄buis nō pōt se vacāt dicere ītunes ab omni pcō s̄m q⁹ sonāt p̄dicte autoritates. n. sic u. ista er speciali grā reuelatū a deo. Nam si intelligere volum⁹ p̄missas autoritates ō peccato venāli. de illo etiā nō pōt in p̄nti totaliter vitari. De illo etiā ꝙ Prouerb. xxiij. Septies i die cadit iustus z resurgit. Sed pcm̄ venale nō sepat a deo nec pfectionē. Si aūt intelligam⁹ ō peccato mortali. null⁹ pōt scire se pcō mortali carere. nisi cui reuelatū fuerit a deo Eccl'ie. ix. Nesc⁹ homo utr̄ odio vl' amore dign⁹ sit. q̄ nō nulli ꝓ sine dei reuelatione se dicere sine pcō. al's incurrit pcm̄ iactantie. z supbie asserendo quod nesciat. Propē quod dicit Bern. in epla ad fratres de

mõte dei q̃ pfecti q̃ p̃ z spũales ac sc̃i se sp̃ p̃ hu
militatẽ pmũt ac deũ cũt. z vñ infra se descẽdũt
inde sup̃ se ascẽdũt hũiliãdo se magʒ pficiũt nec
vnq̃ de se alta sapiũt. Verũtñ notãdũ ẽ q̃ pfe
ctio charitatʒ ꝓsistit i charitate ſm sc̃m Tho. ij.
ij. q. clxxiij. alioq̃ cõiũct. iuxta illõ apl̃i ad Col. iij
Sup oĩa charitatẽ hñtes q̃ ẽst vinculũ pfectõis
um q̃ ẽ victima rei pfectio. v. metaph̃. Et q̃ finis
humane mẽtis est deꝰ: vt ait Aug. li. ꝓfes. Chari
tas aũt ẽ q̃ nos vnit dõ. j. Jo. iiij. Qui manet in
charitate i deo ma. z deꝰ i eo. g̃ in charitate ẽ pfe
ctio sc̃itatʒ. z ſm gradũ eiꝰ est accipiẽdꝰ pfectę sã
ctitatis gradꝰ. Jta q̃ gradꝰ pfectę charitatis sũt
tres. Unꝰ ẽ z sũmꝰ diligere deũ ſm totalẽ diligẽ
tis z diligibil'. h. ẽ in q̃ntũ est diligibil'. z h. creatu
re pure nõ ẽ possibil' ſz soli deo q̃ se tãtũ q̃ntũ di
ligibil' est. i. infinite z totũ se totꝰ diligit. Uñ tali
abſoluta pfectiõe solꝰ deꝰ est sc̃us. z filiꝰ dei chri
ſt⁹ verꝰ deꝰ ſm deitatẽ. Scõs g̃dꝰ ẽ diligere deũ
ſm totalitatẽ diligibil' sed diligentis
sp̃ũ actu in diligibile tẽdẽtis. z iste hĩ a sc̃tis in
pria. vbi sp̃ actualit̃ ferunt in deũ. in p̃nti ãt non
hĩ a sc̃tis nisi a chʒo hoie q̃ fuit viator z cõpben
sor z p̃ p̃fis sc̃ũs sc̃tõp. Tertiꝰ g̃dꝰ z infimus
est diligere deũ: nõ q̃ dẽ ſm totalitatẽ diligibilis
nec diligẽtis g̃ntũ ad h. q̃ sp̃ actu i diligibile fera
tur. i. in deũ. ſz g̃ntũ ad h. q̃ ea q̃ repugnãt dile
ctiõi excludant. z h. est sc̃tõp. in vita ista. Et ꝓtin
git dupl̃r. Uno mõ sic q̃ ab affectu excludãt oẽ
qd charitati ꝓtrariat. i. oẽ mortale pc̃m. z h. est
cuilibʒ de necessitate saluãʒ. Alio mõ sic q̃ exclu
dat nõ solũ illd̃ qd charitati ꝓtrariat: ſz etiã oẽ il
lud qd impediret z retardaret ne affectꝰ totalit̃
ſor z p̃ p̃fis sc̃ũs sc̃tõp. Tertiꝰ g̃dꝰ z infimus
est diligere deũ: nõ q̃ dẽ ſm totalitatẽ diligibilis
nec diligẽtis g̃ntũ ad h. q̃ sp̃ actu i diligibile fera
tur. i. in deũ. ſz g̃ntũ ad h. q̃ ea q̃ repugnãt dile
ctiõi excludant. z h. est sc̃tõp. in vita ista. Et ꝓtin
git dupl̃r. Uno mõ sic q̃ ab affectu excludãt oẽ
qd charitati ꝓtrariat. i. oẽ mortale pc̃m. z h. est
cuilibʒ de necessitate saluãʒ. Alio mõ sic q̃ exclu
dat nõ solũ illd̃ qd charitati ꝓtrariat: ſz etiã oẽ il
lud qd impediret z retardaret ne affectꝰ totalit̃
in deũ dirigeret. Talis pfectio sc̃itatis fuit altiſ
sime in bt̃a v̄gine p̃ singulare g̃am p̃ oĩ z toto
tpe. Jn aliʒ ãt nõ p̃ oĩ z toto tpe ſz p̃ certʒ tpũ.
qũq̃ venialit̃ peccauerũt. etiã venialit̃. Et q̃m bt̃us Adalb
tus pfecte dilexit chr̃m ſm g̃dũ z modũ suũz. g̃
ſius fe est dict⁹ z pfectꝰ. Et sic ptʒ. J Scõo
declarat ꝓcõ p̃accepta ex noĩe. q̃ adalbt⁹ dr q̃si
albedie pfectꝰ. i. mũdicia pfectꝰ. Legẽda.

Cũ ãt esset puerulꝰ z ex nobilib⁹ parẽtib⁹ Bo
hemie ortꝰ. dum in infantia vi febrium teneret:
parẽtes eius mentes ipius mortẽ ad basilicã sc̃ẽ dei
genitricẽ illũ detulerũt z ad clericatũ deuouerũt.
Mortʒ p̃ auxiliũ dei pfecte sanatꝰ est. Tãdem
trãdit⁹ liberalib⁹ disciplinis: eps Pragen. noie Al
bert⁹. vt ferẽt spũ cogẽs istũ puerꝰ futurꝰ post se
cpm monstrauit eundẽ Adalbertũ. i. Alberti succes
sorẽ in epatu. Jã em tũc puer tanta morꝰ graui
tate pollebat vt de sola ania curare se diceret et
monachꝰ vocarẽt a curiensib⁹. Tertio q̃ʒ er se
rie sue vite claret fuisse sc̃ũs. Jã adultꝰ defun
cto epo ciuitatʒ p̃dicto. ipe Adalbertꝰ diuina or
dinatiõe ductꝰ z seniorꝰ oĩm snia antistes ẽ eccl̃e
stre. Et in die ordinationis sue morꝰ e q̃daʒ de
moniaco ꝺmon exclamans: ꝓpt̃ Adalbtũ electũ
epm se ibi manere diuti⁹ nõ posse: eiuit. Et hõ
ille p̃ bt̃i viri meritũ sanus oĩno pmãsit. Factus
aũt eps intrẽdebat oĩb⁹ bonis opib⁹. z pastoraʒ
li cura prauos ad rectitudinem reducere labo
rabat instanter. Sed dum ceruicis dure pl̃m
ab illicitis nõ posset reuocare. Erescẽte pl̃i mali
cia deseruit locum z venit rhomaʒ: ibiq̃ mona
chalem habitũ accepit in q̃ cũ sũma obediẽtia z
patiẽtia de v̄trute in v̄trutẽ pficiẽs. chr̃o fidelit̃ mi
litauit p̃ q̃nquẽnium. Tũc cepit clarere miracul'
Nam q̃ndam feminaʒ que p̃ nimia infirmitate
septem annis panẽ ñ mãducauerat manducaʒ re
mãdauit z p̃stine sanitati restituit. Jtẽ puellã
q̃ndã quã febris durissima adurebat manu tãʒ
gen̄. curauit. Tãdẽ pl̃s Bohemie nũcios mit
tẽs. z de malicia sua emẽdatõez p̃mittẽs: ipm de
mãdato pape reuocatũ suscepit. Sz b. Adalbt⁹
vidẽs i grege suo ꝓsueta vicia nõ cauere sed no
ua q̃tidie insurgere: noluit incassuz impẽdere la
borẽ. sz relictʒ illis iterato rhomã ad q̃rẽ mona
sterij post pcula seculi reuertit. z dulci mẽte deũ
ꝓtemplat. Quodã aũt tpe dũ p̃ñte papa missaz
celebraturꝰ ad altare accedere deberet capaz de
posuit. z cum nõ esset q̃ eam reciperet. radius sola
ris q̃ p̃ fenestrã ingressus ꝓtendebat recipiẽs ca
pã more ptice tenuit. Cum aũt i missa p̃uenisset
ad agendũ memoriã de mortuis angelꝰ dñi ipm
admonuit vt iret in Lubich z tres frẽs germa
nos occisos sepeliret. q̃ statim iuit in spũ cũ an
gelo. Sz cũ papa z oẽs astantes mirarent de p̃
lita mora. ipm credẽtes dormire excitauerũt. Il
le v̄o dixit q̃ excitatus a rothecã cũ anulo i Lu
bich dimiserit z nõ recepit. Uñ papa admiraʒ mi
sit nũcios q̃ sic inuenerũt vt bt̃us dixerat Adal
bert⁹. z deũ in suo sc̃o laudauerũt. Post mul
tũ tpis cũ fuisset i synodo decretũ p̃ sniam epoz
q̃ pastor sec̃ suscepti gregẽ deserere nõ deberet:
sc̃us Adalbt⁹ coact⁹ est ad gregẽ redire. Sz clã
a dño papa licentiã impetrauit vt si oues sue vo
cem ei⁹ nõ audirẽt: exteras natiões adire p̃dican
do posset. cor de ptractãs q̃ aut de ꝓuersione ea
rũ lucrũ adq̃reret: aut p̃ chr̃o martyriũ susciper.
Et sic redijt Pragã. K

Circa tertiũ de martyrio ipi⁹ accipiãʒ breuit̃ p
ꝺcõne q̃ bt̃us Adalbt⁹ sicut sc̃itatʒ extitit meri
to magn⁹: ita z fructu aiaz p̃clar⁹ z gl̃iosissimo
extat martyrio coronat⁹. Claret ex ei⁹ legenda.
Cũ em dur z pl̃s bohemoz ipm pastorẽ egre
giũ quẽ añ malignis actib⁹ fugauerat ir̃ata vice
reuersũ tã palã recipe nollẽt. pl̃imas ab eis pas
sus est iniurias. Apparuit aũt ei dñs di. Popu
lus pgit p̃ abrupta viciop̃ z tu b stertʒ. Uñ sũ
ptʒ frib⁹ duob⁹ stati trãsiuit Poloniã z p̃ Mo
rauiã. ac inde Hungariã disseminañ. v̄bum dẽ
z fructum tãmultiplicem animaz adquirens.
Tandem gentilium Pruscorum terram aduit
Fertur etiam q̃ cum inter paganos vir sc̃us vi

am reqrere vt sibi oñderet. illi noluerūt oñdere sz ōrisert ipm. Ac ecce diuio miracl'o pcussi mor effecti sūt muti. Qñ pnia p̄ucti ad ipm sctm̄ ac cedeñ. penitētes: officiū lingue acceperūt z bapti zati sūt. Tādē audita ei⁹ fama i p̄uscia pagani aduenert atrociē ipz ferieñ. qbz cū ille diceret De terra inqt chīanoz. p vīa salute aduenī hu⁹ illi us q̄ fec celū z terrā z oia: vt vos de diabolī prā/ te auferā: q̄tin⁹ creatorē cog̃scaz z rit⁹ sacrilegos dimittaz. Qui illū ōrideñ. clamoribz pcussiōibz z minis vt exiret corp fines ipetiert. Tādē vir ōi vsus ptes lituañ. accedēs ecce idolatre barbari co more sctm̄ dei iuaserūt: ligauerūt z ad cacu/ mē cuiusdā mōz pdurerūt. eiusqz viscera septez lāceis pfoderūt. Tlir āt dei semen tūc sic affa ri cepit. Adalberte en habes qō sp optabas: mo ri p desiderato chīo sīē z ipe chīs p te crucifix⁹ z mortu⁹ ē. septē donis spūsscī dotauit te chīs: nūc i ei⁹ honore septē lāceis fix⁹ calca tartaz z cōpre hēde dulcē iesū creatorē. Et sic gl'iosū emisit spm̄. Ipa vo die cuidā pbyto missā celebranti spūs reuelañ. dixit vt scti viri corp⁹ ide redīmi z deferri faceret. qō sūmo honore sepl'tū ē. Ferk qz p cū ml'ti ml'tas pecūias i statera p redēptiōe corpis sacri apposuissent. nullo mō corpis pōd⁹ subleuare potuerūt. vñ despātes dimiserūt suas pe/ cunias resumētes. Hz q̄dā vidua paupcula cū tria sola minuta eris adq̄sita labore manuū ap posuisz: mox p miraculū tātū pōderaī illa tria sola minuta vt totū corp⁹ in statera opposita po sitū subleuarēt. z sic corp⁹ p eis ē redēptū. q̄a sic fuit quētio inē eos facta vt tātū pcij de ere pecu/ nie apponi deberet q̄ntū corpi ppōderaret. O g̃ mirabil' de⁹ i sctis suis. o ve gl'iosus i maiestate sua. Orem⁹ g̃ charissimi deū vt ipi⁹ scti Adalbti meritz det nob gr̃am z gl'iam Amen.

Itē de scō Adalbto si voluerz pl'es alios sīmo nes recurre ad cōe de sctis inē pascat pētecosten de b vide in fine hui⁹ ptis hyemalis.

De sctō Georgio milite Ser. i. cū Legēda.

Certa bonum cer tamē fidei. apprehende vitā eternā i quā vocat⁹ es. j. Tim̄. vj. A Quibz. s. vbis hortant oēs chīani general'r i psona Ti mothei. Nā oēs chīani debēt chīo militare tāvi ri q̄z mulieres i certamie ptra oēs tētatiōes Et iō idē apl's Deb. xij. ōt oibz. Curram⁹ inqt ad ppositū nob certamē aspicientes in auctorē fidei z cō sūmatorē iesū. recogitate eū q̄ talē sustinuit a pec ca. aduer. se. ptra. vt. nō fa. aīs. vīs defi. nōdū ei vsqz ad sang. rest. repugnañ. aduersus peccatuz Hz qm̄ certātibz p chīo debēt vita eterna ex pmis siōe dei. Tñ z canit eccl'ia di. oibz chīicol'. Estote fortes in bello z pugnate cū antiq̄ serpente z ac cipietis regnum eternū. Ideo subdit in pmisso themate. Apprehende vitam eternam. tē. Beatus aūt miles Georgi⁹ licet militauerit antes mōz tū postea gl'iosissime militauit chīo Ihesu z pug gnauit p chīo cū serpēte draconc magno qui ve cit pugnauit tādē in passione cū diabolo z mēb bz ei⁹. ex q̄ pug apprehēdit vitā eternā quā nūc fe licissime tenet. Argo merito p nīa exhortatiōe ve ipm imitemur accipiunt ad ei⁹ laudē z gl'iaz ver ba pmissa. Certa. s. o hō chīane exēplo Georgii. certa bonū certamē z sic apprehēdes vitā eternā.

In qbz vbis b scūs i exēplū nob ponit z co mēdat de trib⁹ p̄cipuis de qbz tria mysteria no/ tem⁹ p b̄ fmone. (Tria.

Primo de certamis chīani actu vl' exercitio ibi.

Secōo de certādi modo saluifico cū subdit. bonū certamē fidei.

Tertio de certamis hmōi fructu z pmio. ibi. Apprehēde vitā eternā.

B Circa pmū ō spūali exercitio certamis chīa ni accipiam⁹ p pl'one vicz q̄ sīē chīs dīs z ei⁹ miles Georgi⁹: sic z oīs chīani certare dz spūa libz resistēdo hostibz. z p̄cipue tribz. Qñ Beri. Tres inqt hēm⁹ hostes p̄cipuos. mōm: carnē z diabolū Et qbz duos pmi zñ aliqñ inimicissimi. execrabli odio aduersuz nos ziurauit vt mecū q̄z cū vsqz ad mortē penit⁹ dimittāt. Tertio ac momētū inducias pacis fīnat. sz cū cētari nō sem tur: callidi⁹ z acri⁹ ipugñt. Vnde hortat nos Sm bro. i heram̄. di. Miles es. s. o chīane. obligat⁹ hostē exploza ne tibi no curn⁹ irrepat. arbitra ci sic sta ne cadas. sic curre vt ad brauiū pugnas. qz corona debet legitime certāti. Qñ fuerj vul nerat⁹ curre ad medicū q̄re pnie remediū. Dec le. E Sz cur debeat chīan⁹ certare z dimic hostes. Rñr q̄ p̄cipue triplici rōne.

Prima rō obligatiōis

Secōa rō p̄ditatiōis

Tertia rō p̄miatiōis.

Prima rō obligatōis. qz oīs chīan⁹ tāq̄m miles regis celestz iurauit hāc militiā obseruare vsqz ad hostes dñi sui z aie sue fortē pugnet. Et b i ba ptismo dū p̄misit se abrenūciare p̄mo sathane scōo oīb⁹ pōpis ei⁹. tertio oīb⁹ opib⁹ ei⁹. vt patz xvij. q. j. Sūt qdā. Et de ps. di. iij. Dzia. Tenemur q̄z p̄fatos hostes pugñe sub necessitate sa lutis. Ber. i ser. Dom⁹ hec. ōr. Dom⁹ amie eterni regis est oppidū z castr̄ sz ab inimicis obsessū. Qui est ergo nob ad custodiā castri bui⁹ virtuter agi re ne pditores simus. Nam pditores sunt q̄z in b castr̄ inimicos dñi introducere molunt. Qui no se pditorē nouerit q̄ vicia quelibz in hoc domū durerit. Proinde tota vrte anime laborem ad missum nob castr̄ dñi manutenere laboremus. ne vt pditores damnemur. Hec ibi. Secōo ad piditatōis. qz si succubuerit hō crēme damnatōis piculū incurret. Qñ Amb. in ser. de pēn. Mor vite occulta demonū velut latronū obsidet ma

tinuado.q̃bꝫ ꝑ oēs vias supplātatores inuisi aia
rū laqos tēdūt innūerabiliū morsibꝫ expauescē
dos. Jtē glo.ad Rho.xj. Infinit⁹ inq̃t videt eē
numer⁹ demonū q̃ ꝑ singulos pene homies di
uersa ꝓcoꝝ genera moliunt. Est spūs fornica/
tiōis.est spūs ire est.ali⁹ auaricie ali⁹ est supbie.
q̃ q̃dē oēs conant nos ad dānationē gehēne tra
here. Et Aug.sup illō ps. Multiplicati sūt sup
capillos capitꝭ mei q̃ oderūt me gr̃tis.ōt ꝙ sicut
celū plenū est atomis z mare guttꝭ:sic aer caligi
nosus plen⁹ est demonibꝫ q̃ nos ad dānationē gehē
nis ad dānatōez ipugnāt. Quis g̃ hoim euadere pōt tot innūerabiles de/
mones superādo. Rñdet ꝙ dū hō firmū aim ñ
ducat i tēptationē oēs facillime vincūt.q̃ si aliq̃n
cadat:mox ꝑ pniaz iterato resurgat:z vincere sic
ꝓterit oēm demonū multitudinē. Un Aug.li.
ꝓfess.de pnia ōt sic. Necꝙ facili⁹ ab inimicis de
uincmur g̃ cū supbiēdo illos imitamur.nec ve/
hemēti⁹ eos ꝑsternim⁹ g̃ cū būilitate dn̄m.s.ie
sum seq̃mur.nec acriozes eis dolozes ifligim⁹
g̃ cū plagas ꝓcoꝝ ꝓfitēdo z penitēdo sanam⁹
hec Aug. Et sic ꝑz rñsio. Tertia rō ꝑmiatiōis
qz nō cozonabit nisi q̃ legitime certauerit.ij. Ti
mo ij.Amb.de off. Nō est glozioſa victoria nisi
vbi fuerint laboziosa certamina. O g̃ charissimi
discam⁹ fozte vincere carnis vicia z ꝓcupiscen
tias.qz aliē nō possum⁹ eē chr̃i. Gal.v. Qui chr̃i
sunt car.suā cru.cū vicijs z ꝓcu. Jtē discam⁹ vin
cere mūdū.qz vt scribit Jaco.iij. Amicicia hui⁹
mūdi.i.inordinata adhesio delectabilibꝫ huius
mūdi inimica ē deo. Denicꝙ o aie chr̃iane aduer/
tite qz vt ōz.j. Pe.v. aduersari⁹ vr diabol⁹ tā q̃z
leo rugiēs circuit q̃rēs quē deuozet. Resistite g̃
ei foztes i fide sic̄ z chr̃o restitit vt cozonā eternā
habeat, z dānatioz euadat, sempit̄nā. Et Ad
id exēplū optimū habem⁹ in btō ge/ Legēda.
orgio milite.q̃ merito dic⁹ est Georgi⁹ ꝑm vnā
interpretationē a gerar qō ē sacꝙ z gion qō est lu/
cratio.q̃st sacer lucrator. In cui⁹ signū draconē
vic.t z tādē carnificē. Legit̄ ꝏppe de eo ꝙ cū esset
tribun⁹ militū genere cappador:puenit i puin
cā libye iuxta ciuitatē q̃ ōr Silena. iuxta quam
erat stagnū instar maris in q̃ draco pestifer latita
bat.q̃ sepe ppl'm ꝓ se armatū fugabat z ad mu/
ros ciuitat accedēs flatu suo oēs inficiebat.q̃/
ꝓ cōpulsi c oues duas oues q̃tidie sibi dabant
vt eo⁹ furoze sedato ciuitatē ñ inaderet:ne ex fla
tu infecti iterirēt. Cūꝙ iā multis ānis oues pe/
ne defecissent inito ꝓsilio ouē cū adūcto homie
quē soꝛs daret illi tribuebāt. Tādē post mꝛtoꝝ
filios z filias ꝓsūptos soꝛs cecidit vice q̃dā sup
filiā reg̃ vnicā. Rex g̃ ꝓtristat⁹ cū dare nollet eā
ppl'e toꝛ⁹ in seditiōz vsus dixit. Tu rex b̃ edictū
fecist:nisi ergo obꝛues succēdem⁹ domū z oīa
tua. Compulsusqꝫ est eā tradere.quā regalibꝫ idu
tā cū fletu amplexat⁹ est:z dimisit eā vsus lacū.

Cū āt btūs geoꝛgi⁹ casu iñ transiens videret eā
plozātē z plebē ꝓcul spectantē inꝛrogauit q̃d
haberet q̃ cū illi pandisset rem:geoꝛgi⁹ ait. Filia
noli timere qz i chr̃o noie te iuuabo. Ꝛt illa. Bo/
ne miles noli mecū pire:sz fuge velociꝰ. Interea
draco de lacu exiuit z geoꝛgius in equo cruce se
muniēs lācea vibrās draconē ē aggressus.quē
vulneratū g̃uiter i terrā deiecit. Dixitqꝫ puelle.
Ꝓꝛoꝛce zonā tuā i collū ei⁹ nil timēs. Qō cū fe/
cisset diuio miraculo fact⁹ mās uet⁹ seq̃bat eam
Cūꝙ duceret i ciuitatē ppl'us ꝑterrit⁹ clamabat
Ue nob qz oēs ꝑibim⁹.q̃s btūs geoꝛ. ꝓfortauit
di. Nolite timere:ad b̃ misit vob me dn̄s vtvos
liberarē.tm̄ in chr̃o credite z baptizemi. Qō cuꝝ
rex z ppl's fecisset:draconem decollauit z g̃tuoꝛ
paria boum coꝛp⁹ illi⁹ de ciuitate extraxer̄t. Rex
aūt in honorē btē ṽginis marie z scī geoꝛgij ec
clesiā mire magnitudinis ꝓstruxit.de cui⁹ altari
fons viu⁹ emanat:cui⁹ pot⁹ languidos oēs sa/
nat. Pecuniā etiā magnā obtulit btō geoꝛ.q̃ no
luit recipe:sed paupibꝫ erogari ꝑcepit.z regē in/
struxit vt eccl'iaꝝ z pauperꝝ curā hꝛet:sacerdotes
honozaret z diligēter officiū diuinū audiret. Et
sic valedicēs recessit. ℣ Sz q̃rit.q̃d ꝑ draco
nē figurat. Rñdet Aug.ser.de mar. Sicut dictū
est inq̃t de diabolo qz leo z draco est.leo,ꝓt̄ ipe/
tū:draco,ꝓt̄ insidias.leo apte irascit:draco oc/
culte insidiat.pugnauit eccl'ia ꝑi⁹ aduersus le
onē:pugnat mō aduersus draconē. Hec Aug.
Pꝛz g̃ ꝓpositū. Sz notem⁹ ad id pl'es rōes bre/
uiter. Primꝝ pugna btī geoꝛ.ꝑ draconē significa
cat certamē oim nr̄m ꝓ tres hostes ipugnantes
nos spūalit̄. Primo qz ōt Aug.sup Gen̄.li.iij.
z sil' glo.Esa.xxvij.c. Draco sine pedibꝫ in terra
serpit:in aere sustollit z volat z i aq̃s natat. Ecce
g̃ ꝙenienter hec tria vicia in ipo figurant. Uiciū
auaricie terrenoꝝ vel mūdanoꝝ.viciū supbie et
eleuatōis i aere vane gl'ie.z viciū carnis in fluxu
luxurie feridissime. Scōo qz draco ē aial den/
te mozdēs vt serpēs z flatu ificiēs cauda inuol/
uens z ꝓstringēs z multū siticēs: intrātū vt dicit
Hiero.ꝙ vir aq̃ satiari ꝑt. Et sic etiā ꝙenient i
ipo ꝑdicti tres aie hostes figurant ꝑ literalē moꝛ
sum z infectiōz. Carnis delectatio q̃ ignē concu/
piscētie spirat:z sic veneno inficit.z vt ait Greg.
Behemoth ad delectatiōz trahēs dētē figit. Jtē
ꝑ caudā iuoluētē significat mūdi ꝙcupia:q̃ in fi/
ne vite iuoluet laq̃o z moꝛte Ꝓuer.v. Nouis
sima illi⁹ amara moꝛs. Et ifra. Inq̃rates sue ca
ptiūt ipiū z funibꝫ pcoꝝ ꝓstringet.ipe moꝛiet z
i multitudine stulticie sue decipiet.hec ibi. Jtē ꝑ
situm insatiabilē significat diabol⁹,ꝓuerb.xxvij
Infern⁹ z pditio nō satiant. Tertio q̃z draco si
gnificat hec ꝑmissa.qz sic a moꝛsu draconis pōt
hō spūal'r curari.sicut legit de moꝛsu serpētū i
deserto.Aug vbi s. Sicut inq̃t moyses exaltauit
ſpentē in heremo in ligno:ꝓpl'us q̃ moꝛdebat
a ſpēte attēdebat ſpentē z sanabat. Sic et mō

r

quēcūq; momordérit astutia sathane intueatur chm̄ in ligno pendentem. Hec ille. ℌ

Circa secundū de certandi modo saluifico accipiam⁹ p ꝯclusione dictū Ambrosij in hexameron simul cū dicto Augustini ad Valerū. di. xl. ante oia. q⁹ ad ꝓpiēdū coronā nō sufficit homini tm̄mō certari sz̄ legitime certari exēplo chri. qz apō deū nil beati⁹ q̄z si eo mō militet q̄ nr̄ ipator chūs ꝓcepit. Nā ꝑm Bern̄. in epla hz chūs multos milites q̄ fortissime ceperunt pugnare. sz̄ tādē turpit⁹ victi sunt. habet z multos q̄ i fugā cōuersi rursus armati hostes vicerūt sz̄ nō pseuerauerūt. habet z alios q̄ vicerūt z pseuerādo coronas meruerūt. Inq̄rēdū est ḡ. q̄les regłas debeat hō christian⁹ in militia christi obseruare vt legitime certet z coroner. Ad qō ex scripturis z doctoꝝ dictis notanť tres ꝑapue regule.

¶ Prima dicit debite armatōis.

Secūda dicit strenue dimicatiōis.

¶ Tertia dicit fidelissime pseueratōis.

Prima regula debite armatōis. Vñ apłus ad Eph̄. vj. horťat di. Fratres cōfortamī in dño et induite armaturā dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli. Sed q̄ sint ista arma q̄b⁹ possim⁹ expugnare hostes z obtinere regnū celoꝝ ibidē apłs edocet q⁹ ꝑmo debem⁹ lumbos succingere di. State ḡ succincti lūbos vr̄os in veritate. Greg. in omeł. xxxij. Lūbos ꝑngim⁹ cum carnis luxuriā p ꝯtinētiā coartam⁹. Et notāter addit apłs: in vr̄itate. q⁹ sunt q̄ bñ castitatē tm̄mō q̄ad apparētiā exteriorē z nō ꝑm vr̄itatē interiorē affect⁹. Scōo debem⁹ induere lorīcā. quia subdit. induti lorīcā iustitie. Sicut em̄ lorica expłibz circulis ꝓnectit: ita iustitia ex oīm ꝑceptoꝝ obſuātia z multꝫ bonis opib⁹. vñ Greg. vbi s. Min⁹ est mala nō agere nisi q̄sq; studeat z bonis opib⁹ iſudare. ¶ Tertio debem⁹ pedes calciare. vñ ait. Et calciati pedes in ꝑparatiōe euāgelij. q̄d ꝑm Ly. facim⁹ cū affectiōes a terrenis retrahim⁹. Nā vt ait Aug. pedes aie sunt affectiones. q⁹ sicut corp⁹ pedib⁹ sic aia mouet affectib⁹ Vñ sic calciat⁹ pes regit ne terrā tāgat imediate sic cū affect⁹ retrahim⁹ a terrenis q̄dāmō calciati dicimur. Quarto debem⁹ habere scutū fidei vnde ait. In oīm̄bus sumentes scutū fidei. Sicut em̄ scutū in sinistra fertur z valet cōtra ictus aduersarij: sic fides habet esse nūc. s. in vita ꝑsenti. q̄ p sinistrā significať z euacuabit in patria: et valet ꝫ ictus tētationū. ¶ Quinto debem⁹ habere galeā. z galeā in q̄t salutis sumite. glo. i. spem. Sic em̄ galea caput ꝓtegit: sic spes mercedis celestis mētē ne frangať a bono. Sexto gladiū. z gladiū in q̄t spūs assumite q⁹ est vbū dei. Sicut em̄ gladio ąputanť corpa: sic vicia vbo dei. Sūt aūt q̄dā bñtes hūc gladiū acutū p doctrinā: sz̄ rubiginosū p sordidā vitā. Alij sunt q̄ hūc gladiū sp tenēt i vagina nec vnq̄ educūt. vt q̄ p sciaz suā nō docēt alios. tales mali milites reputanť. ¶ Septimo debem⁹ hñe lāceā orōis. vnde subdit. orātes oi tēpe. Vñ Judith. iij. Universi hostes dei ciunť ꝑabz sctis. s. vt lācea. Vñ Ambro. xxij. q. vij. c. j. ōt. Militū chri arma sunt lacryme z orōes q̄b⁹ etiā deū vincim⁹ z celū rapimus: ꝑm Ber̄. O chriane aduerte qz bis armis z hostē vincis z violēter regnū celoꝝ vim pacrere potes. Matth. xj. Regnū celoꝝ vim patitur. ℌ Scōa regula strenue dimicationis. Nō em̄ valet in pugna esse repidū z negligentē. Vñ. j. Cor. ix. Ego aūt sic pugno. s. cōtra tētationes nō q̄si aerē verberās. sz̄ castigo corp⁹ meū z. sic⁹ equ⁹ i bello vrget calcaribz z cogit ad prām obedientiā. Quēstio hinc soluit. Utr̄ q̄libz hō q̄tūcūq; sctus debeat sp conari modis oib⁹ fortē p ꝑfuāda gr̄a dei. z b̄ ꝫ multos qui dicit. Quid mihi op⁹ est conari p gr̄a dei: si ꝑdestinatus sum vtiq; saluabor. Nimiꝝ apłs fuit ꝑdestinat⁹ z scivit se esse vas electiōis p reclamatōne corp⁹ meū tē. ne reprobꝫ efficiar. Ly. s. p incertitudiná. z tñ ōt in istis verbis allegatis. Castigo corp⁹ meū tē. ne reprobꝫ efficiar. Ly. s. p incertitudiná meā cōtra tētatiōes. Nā argumētū est q⁹ si talis z tant⁹ elect⁹ z electiōe cert⁹ nō debebat omittere aliq̄d de ꝓtingētib⁹ ad salutē. multo magis alij nō debēt omittere: per locū a minori. Ratione q⁹ sicut sub dei ꝑdestinatiōe cadit talē esse salutē. ita etiā cadūt media p q̄ ꝑsecuturus est salutem. s. p opa vrtutū. Propť q̄d 2. ij. Satagite vt p bona opa certā vocatiōne vram z electiōnē faciatis. Nec Ly. Et ad id ꝑmissis ꝑfruimini exēplū accipe. Si q̄s in ꝑflictu belli timēs ne vulnerē cūberet z ꝓret deū orare. z de⁹ sibi reuelare q⁹ nō esset ibi ꝓtur⁹: nōne talis miles rōnabiliter iudicaret si se inimicis ꝓstraret nec vllo mō se defenderet ab eisdē: vtiq; stultū h̄ esset. q⁹ de⁹ voluit illū liberari p media. s. pugne. Sic in ꝓposito.

¶ Tertia regula fidelissime pseuerationis. Apoc. ij. Esto fidelis vsq; ad mortē z dabo tibi coronā vite. O ḡ hō accipe exēplū a hō georgio q̄ bis modis certauit armat⁹ strenuus z pseuerans vsq; ad mortē. ecce nūc in celo regnat gloriosō triūpho. ℑ Circa tertiū ꝓncipale de pmio certaminis spūalis p ꝑclusiōe sufficiat vna thematis di. Certa(o homo) bonū certamē fidei es. s. a chō. Sz̄ q̄rit. q̄liť hō p spūalē pugnā apprehēdit illā vitā beatā: vicz ad quā nos vocauit chūs de⁹ nr̄. Ñdet p tres doctores. Primus est Amb. sup Lu. li. j. di. Quāto pla certamina tāto ꝓcellētior vrtutū corona. ecce apłs. Sic fz̄ q̄ntitatē. Secūd⁹ doctor Origenes sup Jos. omeł. j. z cū eo Hieron. ꝑ cor. ibidē dicit. Si lucifer vincere potuero z cum pedibz meis subiecero: ꝑ seq̄nter locū ei⁹ accipe merebor i celo. Hec ibi. Ecce patet apprehensio brītudinis finalis loci. ¶ Tertiꝰ doctor Aug. li. ꝑ fel. viij. di. q⁹ tanto maius ꝑiculū. s. tētatiōis fuerit in ꝑlio: tanto maiꝰ victorie gaudiū erit. s. celesti triumpho.

sic patet. ℣ Ad hec exēplū in btō Georgio q̄ milta tormēta ꝛ martia ꝓ chīo passus: ꝓ tali certamine maximā ꝓmeruit gl̄iam. Legenda. Nimiꝝ sub Diocletiano ꝛ maximiano imperatoribꝫ qñ tāmaxia vigebat ꝑsecutio chīanoꝝ: vt infra vnū mēsem. xvij. milia martyrio coronarēt. ꝛ cur. vidēs dictus georgi⁹ inter tot tormētoꝝ genera multos chīanoꝝ deficere ꝛ idolis īmolare dolore cordis oīa q̄ hīe poterat dispsit: ꝛ militarē habitū abiecit: chīanoꝝ habitū induit ꝛ in mediū ꝑsilies exclamauit. Dēs dij gētiū demonia: dns aūt celos fecit. Cui ꝑses Dacianus ait⁹ dixit. Cur audes deos nr̄os demonia appellare. vnde es ꝛ q̄ tibi nomē est. Ad quē ille. Georgi⁹ ait vocor ex nobili cappadocie ꝑsapia q̄ palestinā deuincēs oīa deseruit ꝓ chīo vt seruirē deo celi. Cū ḡ illū ꝑses ad se inclinare nō posset: iussit eū in eculeū leuari ꝛ mēbratim vngulis lanari. appositꝫ ad latera facibꝫ: ꝛ patētibꝫ viscerib⁹ ignis sale fricari ei⁹ plagas. Eadē nocte dns cū ingēti luīe ei apparēs dulcē cōfortauit: adeo vt ipa ꝓ nihilo duceret cruciat⁹. Videns ḡ dacian⁹ q̄ eū superare penis nō posset: magū accersiuit. qui deoꝝ suoꝝ noīb⁹ inuocatꝫ venenū miscuit vino: ꝛ georgio sumēdū porrexit. Cōtra qō vir dei sūpto ligno sine lesiōe ebibit. vñ mag⁹ lamētabiliter venia ꝑdeñ. petijt ꝛ chīanū se fieri postulauit. quē iudex decollauit. Seqnti die georgi⁹ ponit in rota gladijs bis acutis vndiq; circūsepta. ꝛ stanti rota frangit ꝛ georgi⁹ illesus inuenit. Cui ꝑses irat⁹ iussit eū poni i sartagine plūbo liq̄facto. q̄ signo crucis edito ꝝtute dei cepit in ea ſi sacrificaret dijs. Cui georgi⁹ subridēs ait. Ut q̄d a ꝓncipio nō ꝑsuasisti mihi blādis ꝑmonitis? Ter⁹ ḡ ꝑses iussit sub voce ꝑconia oēs q̄enire ꝛ georgiū tādiu reluctātē ia sacrificātē videre. Cū quib⁹ chīm orauit georgi⁹. Statimq; ignis de celo descendit ꝛ templū cū dijs ꝛ sacerdotib⁹ concremauit. Terraq; se aperiēs oēs eoꝝ reliquias deglutiuit. Tūc alexandrina vxor daciani credidit in christū ꝛ martyrio coronata est. ℣ Post hec dacianus ꝓtulit sniam vt georgi⁹ trahereꝰ per totam ciuitatē ꝛ postmodū capite puniret. Orauit aūt ad dominū vt quicūq; ei⁹ implorarent auxilium ꝑtētis sue cōsequerēt effectū. Diuia ḡ vox ad eū venit q̄ sic fieret vt orauit. Et sic capitꝫ abscisū Dacian⁹ aūt de loco decollatōis rediēs ad palatiū: ecce ignis de celo sup ipm cecidit ꝛ illū cū ministris suis consumpsit. Laudem⁹ ḡ charissimi dñm iesum in hoc glorioso martyre ꝛ orem⁹ vt ei⁹ merita det nobis ꝑtōꝝ veniā gratiāq; in ꝑsenti ꝛ gl̄iā in futuro. Amen.

Incipit sctō Georgio Ser. ij. de militia christi.

Laborā sicut bonus miles chīi iesu. ij. Tim. ij. ℣ Exq̄ oīs chīian⁹ est miles chīi ꝫ vicia ꝫ q̄ in baptismo ꝓmisit se pugnaturꝫ. Ut ḡ ꝑ miū celeste adq̄rat debet fideliter laborare i ista militia. qm̄ vt dixit idē apl's epla ꝛ ca. eisdē: non coronabit nisi qui legitime certauerit. ꝛ Job. vij. Militia est vita hois sup terrā: ꝛ sic dies mercenarij dies ei⁹. eo q̄ post laborē pugne q̄ gerit in hac vita ꝓtra vicia merces est recipienda in celesti gl̄ia. Beat⁹ ℣o Geor. ꝓpterme militauit chīo iesu. vñ de eo dicit Amb. in ꝑfatōe. Georgi⁹ fidelissim⁹ miles chīi dū chīianitatis ꝓfessio silētio regeret: sol⁹ inē christicolas intrepid⁹ dei filium ē ꝓfessus. Ideoq; iuxta ꝓmissa ℣ba apl'i oēs et singuli chīiani adhortanē ad ip⁹ scti Geor. imitationē. acsi diceret Labora. s. o chīiane sic bon⁹ miles chīi iesu. s. exēplo btī Geor. ꝛc. In quib⁹ ℣bis btūs ipe Geor. in exēplū ꝓponit ꝛ cōmendat de trib⁹: iuxta q̄ tria mysteria declarem⁹.

℣ Primo de opatiōe assidua ꝛ saluifica: cū dicitur. Labora.

Secūdo de strenua ꝛ bona militia. ibi. sic bonus miles.

℣ Tertio ō chīi iesu ꝓlacētia. cū s̄bdit. xpi iesu.

℟ Circa ꝓmū de labore saluifico accipiam⁹ ꝓclusiōz ex glo. sup Judith. xvj. sil'q; sup ps. ciij sic. Miles chīi nō dz esse ociosus ſz ad adqrendū laborꝫ ꝑciū q̄ regnū dei possidet exēplo chīi sit studiosus. Sic nēpe laborauit btūs Geor. Nimiꝝ quēliber chīi militē vl' chīicolā ad laborādū ꝓ obtinēdo reḡ dei potissime īducūt tria.

℣ Primū est cōsideratio laboris in rege.

Secōm est cōsideratio cōditōis in milite.

℣ Tertiū est cōsideratio magnitudis i mercede

℣ Primū est ꝓsideratio laboris i rege. Ubi ei⁹ rex laborat īdignū est q̄ miles q̄escat. Chīs aūt ab infantia semp fuit i labore nr̄e salutꝫ. Vñ Aug. ōt ꝛ cōit tenet a doctoribꝫ q̄ tota vita chīi a ꝓncipio sue ꝓceptōis crux fuit ꝛ q̄ddā martyrium. qm̄ sp ꝑuidebat suā passionē futurā. ꝛ hec ꝓ nostra salute. Vñ mor vt nat⁹ ē cepit plorare: iuxta illō Sap. vij. Primā vocē oīb⁹ similē emisi plorans. Tādē octauo die natiuitatꝫ cepit sanguinē ꝓ nob fundere in circūcisiōe. ꝛ tādē adhuc infantul⁹ fugit in egyptū ꝑ herodis ꝑsecutionē ꝛ a iuuētute cepit laborare predicādo: sudādo: discurrēdo: esuriēdo ꝛc. ꝓ nr̄a salute. vt merito i ꝑsona ei⁹ diceret ℣s. ℣Paup sum ꝛ i laboribꝫ a iuuētute mea. Et q̄ maximū est laborauit sustinēs. s. ꝓ nob opprobria ꝛ ℣bera: penas varias ꝛ tormēta vsq; ad mortē. Esa. liij. ꝓ eo q̄ laborauit aīa ei⁹. Dignū est ḡ vt ꝛ nos chīi milites laborem⁹ ꝓ nr̄a salute ad exēplū imitādū reḡ. sed heu chīs rex hodie vidēs mltos chīianos torpere a labore salutꝫ ꝑt dicere illō Esa. xlix. Inua

eum laborauí sine causa ⁊ frustra ꝓsumpsí fortitudinē meā. Proinde Ambr. in hexame. vt hī líbro originaliū. mouet q̄stionē talē. Cur deꝰ ceca creata facies dixit cū ⁊ facta sunt. facies aūt hominē spēalis accedit hortatio di. Faciamꝰ inquit hoiem ad imaginē ⁊ silitudinē nr̄am. Et rñdēs subiūgit idē dicēs sic. vt tāq̄ laborātj dei i huiꝰ munere creature. s. hūane significeť opatio. deꝰ q̄dē exps laboris est: sed cū scpture ꝛbo q̄d aliō nisi studiosa eiꝰ opatio circa hoīes designať. g̃ si deꝰ maiori studio te o hō creauit: cur ipe tui studiū declinąs. Si deꝰ in te laborauit q̄ laborare nō nouit. ⁊ ꝓterea ꝓ te natꝰ ⁊ passus est deus laborauit ⁊ sudauit. cur g̃ ipe fugitās es laborj Hecibi. Et sic ptz. ¶ Scōm ē ꝺiuiſiōis ꝓsideratio i milite. Nomē ei militj nomē ē strenui exercitij ⁊ laboris puidi. Ūñ fm Papiā miles dicť est q̄si vnꝰ ex mille electꝰ. Condita em̄ ciuitate a rhomulo mille pugnatores elegit q̄s a numero milites vocauit. Tales q̄ppe debēt ee strenui exerti puidi ⁊ moribꝰ p̄diti ⁊ venusti. Debet g̃ miles chr̄i laborare sp ꝓ sua salute eterna. vt ei ait Pś. Qui in laboze hoīm nō sunt cū hoīb⁹ non flagellabunť. Bcť. Qui i laboze hoīm nō sunt i laboze nō hoiz sz demonū flagellabunť. Est q̄ppe labor q̄dā āgelor. s. amare ⁊ laudare deū. et est aliꝰ labor hoīm: vt bona opa vrtutum facere Est etiā aliꝰ labor demonū ⁊ eor mēbror: vt supbire: luxuriari: auare rapere ⁊ iniq̄ agere. Hiere. ix. Ut iniq̄ agerēt laborauerūt. Illi g̃ q̄ sūt in laboze āgelor cū angel' remuneranť i celo. Mat. xxij. Erūt sic angeli dei i celo. Illi aūt q̄ sūt in laboze hoīm cū hoīb⁹ electj erūt vl' remunerādi in pria vel ꝓ venialib⁹ flagellādi in purgatorio. j. Cor. iij. Ipe aūt saluꝰ erit q̄si ꝓ ignē. Sz illi qui sunt i laboze demonū flagellabunť cū demōib⁹ i inferno. Mat. xxv. Ite maledicti in ignē eternū q̄ pa. ē dia. ⁊ an. eiꝰ. ¶ Hic q̄ri pōt. vtr negligere bona opa sit pcm̄ mortale. Rñdeť fm fratrē Ange. de clava. in sum. ꝓcor. Tho. ij. ij. q. liij q̄ siq̄s omittit ex negligētia facere illa opa ad q̄ tenetť de p̄cepto vel officio in his vbi vsať notabile damnū sibi cōmissor sic ē mortale de sui natura. In alijs aūt q̄ nō sunt de p̄cepto est venialе vt patet. xxv. di. §. alīs aūt ea demū. Et hoc verū nisi volūtas intrātū sit remissa circa ea q̄ sunt dei vt totaliter a charitate dei deficiat. q̄ sic ē mortale. ⁊ ꝺ p̄cipue ꝓtingit q̄n negligētia boni opis sequit ex ꝓcēptu. alio q̄n si fiat ex defectu feruor ⁊ nō ex ꝓcēptu: nō iudicať mortale. ¶ g̃ hō opare bona dū potes: scien. q̄m nec opꝰ nec crō ē apō iferos q̄ ꝓperas: Eccēs. ix. E Tertiū est cōsideratio magnitudinis in mercede. q̄m vt scribit. j. Cor. iij. vnusq̄sq̄z ꝓpriā mercedem accipiet fm laborē. Nō ōr: fm suā volūtatē. q̄ nō sufficit volūtas nisi assit facultas. dū. s. ⁊ quātū pt. xv. q. j. siquis nō. Nec ōr: fm suū fructū. q̄ sepe predicator vel ꝓfessor de ꝓtingētib⁹ nihil omittēs ꝓpter malicīā auditor nō facit fructū. sed dixit fm Ihm laborē. q̄ vt scribit extra de renū. nisi cū bonum laborē lz quādoq̄z caret fructu: non tñ caret merito. q̄ redder deus mercedē laboz sancto suor: teste scriptura. Hecibi. Sed q̄m hec mirces in celo est talis ⁊ tanta q̄ nec oculꝰ vidit nec auris audiuit: nec in cor hois ascēdit q̄ ꝑparauit deꝰ diligētib⁹ se. j. Cor. ij. g̃ charissimi dū tps habem⁹ opemur bonū q̄ tpe suo metem⁹. Dū ergo chr̄iana cur nō euigilas: q̄d torpes ocioaris: re chr̄m iesum crucifixū ⁊ eiꝰ imitatiōe accingere ad laborandū ꝓ salute. F

¶ Circa secūdū principale de militia bona queritur. Utr militie exercitiū sit bonū ⁊ licitū ad vite eťne meritoriū ⁊ deo placitū. Ad hoc rñdet Aug. scribēs ad Bonifacū. xxiij. q. j. di. sic. Non li extimare neminē deo placere posse qui armis bellicis militrat. In his erat Dauid: cui dño testimonij magnū phibuit testimoniū. In his etiā illi⁹ regis pl'imi iusti: puta ioſue: abner: ioab ⁊ multi alij reges dauid ⁊ iudas machabeꝰ. in his erat sanctus ille cēturio q̄ dño dixit Mat. viij. Dñe nō sū dignus vt intres sub tectū meū rē. Nec ibi. Idem Aug. li. de ver. dñi. ⁊ notať eadē. xxiij. q. j. Militare inq̄t nō est delictū: sz ꝓpē pdā militare peccatū est. nec rēpublicā gerere crimino sum est: sz rēpublicā agere vt diuitias augeas. glo. inuidie Licitū est em̄ diuitias augere iuste: sz vt inuidie diuitias augeas: sic militare videť inq̄t ee dānabile. Hecibi. Ex dictis ptz rñsio q̄ ars militaris cita est si fiat debito mō. B Notandū tñ q̄ ad riorī elucidatiōe ꝓpter simplices q̄ vt colligi ex scriptur̄ tres sunt p̄cipue reges ⁊ dñi generaliter q̄ varios hñt milites varie illis militātes ⁊ varia ab illis stipēdia accipiētes ꝓ sua milicia.

¶ Primus est diabolus.

Secūdus est mundus.

¶ Tertius est christus deus.

Prim⁹ est diabolꝰ. Ipe em̄ ē rex sup ōes filios superbie Job. xlj. Iste bz milites suos: viz. ōes q̄ illi deseruiūt ꝓ varia pcā ꝛ chr̄m. Hi ꝓpugnat. sūt ꝓ milites chr̄m crucifigēres. de q̄b⁹ Ioh. xix. tria dicit q̄ fecerūt chr̄o dño Primū est q̄ deserūt eū plecteñ. spinā coronā ⁊ ponētes capiti eiꝰ: alapas illi dātes di. Aue rex iudeoꝝ. Secūdū ē ꝓ vestimēta chr̄i spoliauerť ⁊ diuiserūt ea. se mitteñ. sortes. Tertiū est ꝓ crucē chr̄i ꝓponētes fixerť. Hec tria decreta vel capitula fuāda manu dauitvl' statuit diabolus suis militib⁹. Primo chr̄m i paupe illuderevario mō calūniādo ⁊ ꝓmēdo. Secōo spoliare i tpali substā. Tertio crucifigere. s. mutilādo occidēdo vl' ꝑberādo q̄ q̄ sonā. Hec q̄dē milites facere heu bodie sup̄ q̄ peres hoīes ꝓsueuerť. Sz q̄lia stipendia ꝓ suis laboribꝰ exoluat iste rex diabolꝰ audi. apli⁹ ad Rho. vj. Stipēdia pcī mors. ⁊ Esa. v. Ve q̄ pdar̄ nōne ⁊ ipe pdaberj. s. i morte q̄n talis cōpus pdabit terra: res adq̄sitas mūdꝰ aliꝰ pos

bolus donec resuscitato corpe total'r corpus et
aiam possideat diabol⁹. ¶Scōs rex ē mūd⁹.i.
mūdialis pnceps vl' dñs q̄ hz milites ad defen
sandū rēpu. de q̄bꝫ Luc.iij. Interrogabāt eū.i.Io
annē bap.z milites di. Quid faciem⁹.s.vt salua
ri valeam⁹. Quibꝫ ille ait. Neminē ꝓcutiatꝫ.s.vi
oppримēdo iniuste. Quo notať ꝑma regula mi
litū nā oppſſores pauperꝫ latrōes port⁹ censent
q̄ milites. Aug. Semota iusticia q̄d sūt regna
nisi latrocinia. Subdit Joā. di. ibidē. Neqꝫ calū
niā faciatꝫ.s.i iudicio ponēdo falsū crimē z sen
tēdo vt sic error q̄ revaleatꝫ bona alioꝝ. Quo
notať ſcōa regula. Itē subiūgit. Cōtēti estote sti
pēdijs vestris.s.q̄ iuste debent vob ꝑ defensiōe pa
me: vt a subditꝫ ampli⁹ nō exactor q̄ris in victu
alibꝫ z aliꝫs reb. Quo notať tertia regla militū
D Tert⁹ rex est chīs dñs. de q̄ Apoc.xix. Oz q̄
est rex regū z dñs dñantiū q̄ hz milites: oēs vicz
ra sic bon⁹ miles chīi iesu. Dic Hugo de sacra
mentis li.j.p.j.c.ij. Oz sic. Verbū icarnatū rex nr̄ ē
q̄ in hūc mūdū venit cū diabolo pugnaturus.
Oēs aūt scti q̄ añ aduētū ei⁹ fuerūt sunt milites
añ faciē regis ꝓcedētes. Qui āt postea venīt vsqꝫ
ad finē mūdi sunt milites suū regē subsequētes
z ipe rex medi⁹ est i exercitu suo hinc indevallat⁹
z stipat⁹ agmibꝫ suis. hec ille. Debem⁹ ḡ milita
re chīo. Istis aūt chīs dñs tria capl'a in ōcreto
tāqꝫ miles seqns regē in plūi: abneget semetipm
ld ē sua vicia z puas ꝓcupiscētias. vt expo. Hre
go. Ecce ꝑmū capitulū regle militū chīi. q̄z vt ait
aplūs Gal.v. Qui chīi sūt carnē suā crucifixerūt
aplūs. Qui chīi sūt carnē suā crucifixerūt
cū vicijs z ꝓcupiscētijs. seqť. Et tollat crucē suaz
vicz pniam agēdo de oibꝫ pcīis. Et in b tāgit se
cūdū capl'm regle. Addit. z sequat me. s. i vtutū
imitatiōe vsqꝫ ad mortē ꝑseuerādo. Ecce tertiuz
capl'm. Et ibidē post pauca ꝑmittit talibꝫ stipē
dia vite. ē ne di. Filij⁹ ei hois vētur⁹ ē i gl'ia ꝑtis
sez cū angel'. z tūc red dervnicuiqꝫ zc. Ad hec ac
cipiam⁹ hāc q̄stionē. Dic mihi fm ꝓscētiā tuā o
miles chīiane q̄ es erp⁹ i bello ex teipo. q̄d est il
lud qđ vīz militarē formidare facit z sūme ener
uat i ꝓgressu belli vt mori timeat: z p ꝓnūs pusil
lanimis effect⁹ fugiat. Utiqꝫ si sane sapis z rō
nabilť nil istud tā vehemēter efficit q̄z ꝓscia ꝑī
mortal'. z dānabil'. Ut ēm ait Bed'. z auct⁹ li. de
inf. ꝓuer: Rea ꝓscia sp ē timida. nā si miles chīi
securā biet ꝓsciam nō timeret mori. ꝑ chīi chari
tate. si q̄m rea in se reco ḡscat ꝓsciam mor ꝑtime
scat. Fugit impi⁹ nemine ꝓsequente. iust⁹
aūt abiq̄z terrore vt leo erit. Sic ipauid⁹ miles
chīi is est q̄ sine pcō viuit. q̄z post hāc vitā spera
re ꝑt de celesti gl'ia. Unū idē auct⁹ li. de ꝓuer. inc.
ōr. Nulla maloz z tristioz pena i mūdo q̄z ꝑtur
bata ꝓscia. z p ōnū nullū veri⁹ z maius gaudiū
in mundo habeť q̄z in bona ꝓscia. Prouer. xv.

Omnes dies paupis. i. pcōris mali sunt. Se
cura aūt mens quasi iuge cōuiuiū. ¶

¶Circa tertiū ꝑncipale de cōplacētia vicz militū
chīi apō regē ipm dñm iesum. Erq̄ hec. s. sūma
felicitas ē chīiano militare ḡtuite z cōplacere sū
mo regi chīo. iō q̄ri ꝑt. Que cōsueuerūt milites
facere acceptos z lucratiuos siue ꝓspe fortuna
tos apō reges suos l' dños: vt. s. p hec z nos mi
lites chīi edoceamur q̄ūt nr̄o regi chīo i nostra
spūali militia cōplaceam⁹. Ad hec p ꝓclusiōe ac
cipiam⁹ illō qō scribiť. lix. dist. c. si officia. dicēte
Urbano papa sniał'r q̄ si i militia secł'ari ḡdati
ꝓmouenť boies ad honoꝝes: ml'to forti⁹ in mi
litia spūali debēt ꝓmoueri p vtutes ad honoꝝes
celestes. Aduertēdū ḡ p rūsiōe q̄ apō reges z ꝑn
cipes mūdanos tria potissima faciūt milites cō
placere z donaria ꝓspe lucrari vl' accipe ab illis
vl' officia aut ꝓcuratōes adq̄rere. sic z apō chīm
regē ꝓmū ē fidelitas i obseq̄ndo. nā ꝑncipes
diligūt milites fideles q̄ exptunť in minoribꝫ z
tādē cōstituūt sup multa tales. Sic z chīs dñs
diligit in suis fidelitatē ꝓmissā in baptismo ob
seruari. q̄s ꝓbās i istis modicꝫ. i. tpalibꝫ: cōstituit
tādē supꝝ ml'ta. i. supꝝ celestia regna vl' bona: ipso
teste Mat. xxv. Euge serue bone z fidel' q̄z i pau
ca fuisti fidelis supra ml'ta te cōstituā: intra i gau
diū dñi tui. Scōm ē volūtas i ꝓcordādo. s. z im
plēdo oia q̄ dñs vult vl' mādat. Ut ēm ait Leo
Lōcordia. i. cōcors volūtas nutrit amorē. Sic
chīs rex illos diligit q̄ p oia in volūtate sibi con
formes sunt vt ipleāt oia sua ꝓcepta. z talibꝫ cō
fert gr̄e sue dona z celestia regn̄. Joā. xiij. Si di
ligitꝫ me mādata mea seruate: z ego rogabo ꝑtꝝ
z aliū paderū dabit vob vt maneat vobiscū i sē
piternū. z Joā. xv. Si ꝓcepta mea seruaueritꝫ ma
nebitꝫ i dilectiōe mea: sic z ego ꝓcep. pa. zc. Ter
tiū ē strenuitas i militādo p rege vsqꝫ ad vulne
ra z mortꝫ ꝓcula se exponēn. p regꝫ volūtate. qđ
solet fieri i bello. Uñ cōe ē ꝓuerbiū di. Si fuis
vt vis dabo tibi qđ volo. Si seruis vt volo da
bo tibi qđ vis. Hinc ꝓuerb. xxij. Uidisti virū ve
locē i ope suo. Ly. i. strenuū z ꝓptū: coram regi
bꝰ stabit. q̄z reges volūt talē mistꝝ. Sic z chīs
dñs vult strenue suos militare ꝑ pcās vsqꝫ ad
mortē. ¶ Hz pdictꝫ ꝑualet timor dei qm̄ qui
pl⁹ timēt dñm tpalē q̄s deū z pl⁹ in illo cōfidūt
q̄s in deo: q̄ z p illo negligūt salutē aie sue z ꝓ
pri sūt ad offendēdū deū q̄cūq̄z pcō: tales nō p
speranť q̄z aiam pdūt ꝓriā. z p ꝓnūs i maximo
dānū patiunť. Nā Mat. xvj. Quid pdest hoi si
vniuersū mūdū lucretur aie vo sue detrimentū
patiatur. Itē q̄z tales freqnē deus iusto iudicio
punire soleri hac vita dupl'r. Prio irā dñi vl' re
gis sui ꝑ illū ꝓcādo. q̄m vt hr̄ ꝓuerb. xxj. Cor
regis i manu dñi q̄cūq̄z voluerit vtet illō. vt vicz
sic puniať p qō peccauit. Scōo fortunā aduer
sam imittēdo. Narrat q̄ppe Valer⁹ de pōpeio
q̄ antea dū esset in oibꝫ bellis fortunatissimus

postq̃z stabulauit eq̃s in eccl'ia dei sp extitit ifortunat⁹ z turpit⁹ vict⁹. Exēplū narrat etiā fabulose de q̃dā milite q̃ toto cozde spabat i rege cui tota ai intētiõe fuiebat. deū q̃z z aie sue salutē p rege negligebat. z tamen dei iudicio donaria z lucra mima a rege illi dabant: nec vllo mõ vt alij milites ꝓspari vel cõplacere regi ipi ex fuitio poterat. Cũq̃z de b̃ regi iprocaret q̃ vicz in multis deseruiuisset sibi z pauciſſima vel nulla premia reportasset. rex nutu diuino istinct⁹ excusauit se q̃. s. nõ sua sed ꝓpria illi⁹ militis culpa interesset q̃ de⁹ nollet sibi bñficia pstari. De q̃ altercatiõe facta rex ispirat⁹ a deo ꝓposuit duas cupas pleas vnã plenã ducat⁹: aliã vacuã: z vtraq̃z clausas: mãdãs vt tolleret quã eligeret scien. q̃ vna nõ tñ determinate q̃ illaq̃z plena essz ducatis altera vacua existẽte. Cũ miles accipiẽdã putauit illã q̃ vacua erat. Ait g̃ rex. Ecce dei iudicium q̃ ipe nõ ꝓmittit q̃ tibi bñ faciã. Et b̃ iõ q̃ deũ debebas pl⁹ diligere z i illo spare. z sic ille ẽ ꝓfusus. Vnde ps̃. Bonũ est spare i dño q̃z sperare i pncipib⁹. Ad ꝓpositũ. Beat⁹ georgi⁹ hec obseruauit. s. fidelitatẽ ad chm p oia obediẽtiã z volũtat⁹ cõformitatẽ z mozi ꝓpt⁹ extitit ac q̃cũq̃z genera tozmẽtoꝝ sustinere p chõ rege suo. Merito g̃ bon⁹ z accept⁹ miles chri cõprobat⁹ oib⁹ nob⁹ in exẽplũ z in suffragiũ auxiliũ ipetrãdi ꝓnit. O itaq̃z miles chri iesu gl'iose Georgi p tui regis amoze p nob apud illum intercede vt det gr̃am in pseti z gl'iã in futuro. Amen.

De sancto Georgio milite Ser. iij. p militib⁹ mundanis applicando spiritualia.

Hoc ꝓceptũ tibi b cõmẽdo vt milites bonam militiã habens fidẽ bonã z cõsciam. j. Timo. j. Verbã ista ad lrãm dixit apl's loq̃ns Timotheo. cũ sic sunt accipiẽda tã q̃z sint in pson illi⁹ dicta cuilibet fideli chriano q̃ bz militare ꝛ demones. Vñ glo. Orige. sup Nũeri. xiiij. ôt q̃ domin⁹ iesus vult sp res mirabiles facere. vult de locustis vincere gigãtes. z de bis q̃ in terra sunt hoib⁹ celestes supare neq̃as. Magnuz q̃ppe videt z mirabile q̃ hõ i carne posit⁹ fragil' z caduc⁹ fide chri z vbo ei⁹ armat⁹ supat demonũ legiones. Quãuis ipe chs̃ sit q̃ vincit i nob⁹: pl⁹ tñ ẽ q̃ p nos vincit q̃z q̃ p se faceret. hec ibi. Audiat g̃ vnusq̃sq̃z nr̃m q̃d ait apl'us. Hoc ꝓceptũ inq̃t tibi cõmẽdo. s. o hõ chriane fidelit̃ adimplẽdũ vt milites bonã militiã: vicz pugnãdo z resistẽdo ꝛ diabolica tẽtamenta bñs fidẽ. s. chri iesu firmã z bonã ꝓsciam in scta z irreprhẽsibili vita pseuerãdo. Sz q̃m btũs geor. miles optimus his modis militauit. Idcirco ad ei⁹ bonorẽ verba p̃missa accipiunt. In q̃b⁹ vbis cõmẽdat z in exemplũ nobis ꝓponit de tribus.

Prio ô nobili ꝓditõe militari. cũ ôz. vt milites

Secũdo de ꝓcepti eius obseruatiõe regulari q̃z hoc ꝓceptũ est de bona militia.

Tertio de fidei eius pfectiõe victoriali. q̃z ôz. habẽs fidẽ z bonã ꝓsciẽtiã.

Circa p̃mũ de cõditioib⁹ boni militis accipiam⁹ ꝓ ꝓclusiõe q̃ scribit. xxiij. q. j. c. militare. Aug. dicũ de vbis dñi. vicz q̃ sic se debet recognoscere ois hõ q̃ militat vt militie sue dignitatẽ q̃ ascribit actẽdat. Aduertẽdũ g̃ fm doc. q̃ ꝛ tuoz sunt potissime cõditiões boni militis: chriani: q̃s q̃libet hõ militans debet obseruare ꝓ dignitate sue militie. z quas q̃libet chrianꝰ debet imitari spũaliter in militãdo chõ dño.

Prima cõditio est debita exercitatio.

Secũda est bellandi recta intẽtio.

Tertia est audax z strenua pugnatio.

Quarta est iusticie obtemperatio.

Prima ꝓditio est debita exercitatio. s. in armis z labore militari. Rõ q̃z miles est nomẽ exercitij z laboꝛ. Nõ decet g̃ ocio z q̃ete resoluti torpere ipm militẽ. vñ Greg. xxij. li. moral'. ôt. Nemo vires suas in pace cognoscit. si em̃ bella desint vincenda. expimẽta nõ ꝓdeũt. Improuida⁹ miles est q̃ si in pace gl'iar fortẽ. hec ille. Sic z spũal'r chrianus ois tã q̃z miles regi eterni nõ debet ociari sz bonis operib⁹ occupari. alioq̃n sicut miles sp in loco labiens nec militiã aliquã exercẽs nõ ẽ dign⁹ stipendia habere a rege. sic nec chrianus ocio torpens. Dic apl's Gal'. vj. ôt. Bonũ faciẽtes nõ deficiamus: tpe em̃ suo metem⁹. g̃ dũ tps habem⁹ operemur bonũ ad oẽs. Sz q̃ri ꝓt ex dict⁹ q̃ militaribus hoib⁹ liceat se exercere i ludis armoꝛ z militie an hoc sit pcm̃. Rñdet fm franc. Ba gelũ de clava. z alios i sum. q̃ militib⁹ exercere se in his q̃ nulli sunt causa nocitua: sicut cursiones eq̃z z ꝓsatiões: ars ꝓcutiẽdi z defendẽdi z ꝓjciẽdi tela z hmõi in q̃b⁹ nõ iminet ꝓbabile ꝓiculũ ꝓximi: bene licet. Pã z. ij. Reg. j. Docuid ꝓcepit vt docerẽt filios israel arcũ. i. arte iaciendi sagittãdi. Hec⁹ in his in q̃b⁹ iminet ꝓbabile ꝓiculum: vt in torneamẽtis q̃ prohibẽt. de q̃b⁹ fertur Vostl. z sequit̃ Panoz. in. c. j. eo. ti. q̃ eis ludus ad ostẽtatiõz virtũ fact⁹ ex q̃ iminet ꝓiculũ mortis ꝓbabilit̃ prohibẽt nedũ de iure canonico sed etiã de iure ciuili. L. de gladia. l. vnica. z. ff. de postulã. l. j. debet itelligi de q̃libet alio ludo. in quo iminet ꝓiculũ mortis ꝓbabil'r. q̃z vt ôz in Auten. vt oẽs obediãt iudicib⁹ §. j. fortitudo sine iustitia nõ est laudabil'. z loquit̃ ibi de fortitudine exercẽt cũ armis. sic est in torneamẽtis. Vñ omnes q̃ accedit ad torneamentũ z i illo mozit̃ ꝓpter hoc priuat: ecclesiastica sepultura. c. j. de torneamẽtis. Bõ ꝛ Panoz. ibidẽ itelligit̃ si accessit eũ pugnãdi. alias priuat: lz pnia eidẽ ꝓcedat. Si vo venit eũ pugnãdi vl' reperẽdi debitũ: aut alia q̃libet ex eã ꝓcedẽs pugnãdi: sic nõ priuat: misi cõstet mozitũ ꝓpter mozt̃ali. Et sic pz q̃ torneamenta facere mortalia pcm̃ est fm Guil. q̃ ꝓtra ꝓceptũ eccl'ie. Aliũ

ludū exercere cā ꝓutis expiende vl cā discendi vsum armoꝝ z ad impugnādū infideles z ob defensionē patrie vl reipublice vbi nullū imineꝫ mortē piculū. z dū talis lud⁹ est q nō ꝓhibeꝫ ab ecclia sicut ꝓhibent coꝛneamēta: nō ē pcm̄. nec casus ꝓungēs in talib⁹ imputabiꝫ ſm Hostiē. Et ex hoc potes scire qñ bastiludia licēt z qñ nō qz ex ca. Quid culpaꝫ. xxiij. q. j. ab Aug. ℣ Ma nichēos sic. Quid culpaꝫ in bello an qz moriun nur quicq̄ morituri vt victuri dñent in pace. hoc repbensibile z inuidoꝝ est: nō religiosoꝝ: nocen di cupiditas: vlascendi crudelitas: implacatus atq̄ iplacabilis animꝰ: feritas rebellādi: libido dñandi: z sic̄ sil'ia. hec sūt q̄ i bellis iure culpāt. Hec ibi. Ad id facit exēplū de hectore de q̄ ferit in chronic̄. q cū foret miles strenuissimꝰ: nolebāt eū ipe ascribere inē nouē illustres ꝓncipales mū di ob hoc solū qz cupiditate ducꝰ spoliabat euz militē quē deiecerat ex pte hostiū. vbi tūc ipe roui dus extit hasta vulneratꝰ z illo vulnere tandē ē mortuꝰ. Spūal'r. Fidelis miles chr̄ianꝰ debet i oib⁹ recta bñe intēdere. Ad qd docet nos salua tor Mat. vj. Si oculꝰ tuus. Ad qd docet nos salua ꝓcedēs lucidū. i. scm̄ erit. Si oculꝰ (intentiōis) tui. Tertia cōditio militis boni est audax z stre nua pugnatio vel decertatio. Un̄ Deut. xx. dns ꝓcepit in bellorꝝ ꝓgressu. pnūciādū di. Quis est homo formidolosus z pauid⁹ coꝛde: vadat z reuertat in domū suaz ne pauere faciat coꝛda fratꝝ suoꝝ. Spūal'r. Chr̄ianꝰ debet audacꝫ et strenue resistere diabolo z fugiet a vob. Siqs aūt foꝛ midolosus est timēs ex fragilitate succūbi i tēta tione: reuertat in domū suā. i. sanctā eccl'iam z Chr̄isti milites in certamine timere nō debēt ho stem forte q̄ habēt ꝓncipē foꝛtiorē. Qui vos in pace sustentat multo amplius adiuuat in bello. Et ista. Volūtas foꝛtitudinē facit i militib⁹ chr̄i dūmō eis nō ꝓsentiat vinci nō pōt. qz debilis est hostis antiquus qui nō vincit nisi volentē. ℣ Quarta ꝓditio est iustitie obtēperatio. Hā mi lites debēt obedire iustitie z ñ ipugnare cā. alio qn nō milites sed latrones censerenꝫ: ſm Aug. Hinc Greg. xxiij. q. j. c. Sūma inq̄t militie laus inē alia bona merita hec est: obedientiā sctē reipu blice militando exhibere, z quicq̄d sibi vtilit. s. et iuste imperāti fuerit obtēperare. In signū huꝰ dū milites creanꝫ gladio in doꝛso ꝓcuciunt: deniq̄ gladiꝰ aī faciē regis deferꝫ. Significat aūt gla dius iustitiā z iustū iudiciū. Un̄ z Hieroñ. sup Ezech. xxiij. q. v. Regū inq̄t officiū est ꝓtiū face re iudiciū atq̄ iustitiā z liberare de manu calū niantiū vi oppssos. z pegrino pupillo q̄ z vidue ꝓbere auxiliū. Hec ille. Ideoq̄ aū se gladiū rex hz. Sz milit⁹ pꝰtergū deferꝫ gladiꝰ ad signifi cādū q̄ obediāt iustitie quā rex hz demādare ex ecutiōi p milites. Aduertāt hec moderni milites mlti heu q̄ nec deū reuerenꝫ nec suam militie di gnitatē fuāt: sz tā q̄z latrones ꝙ iustitiā militant paupes oppm̄edo z spoliādo. q̄b⁹ imineꝫ iudi cū sine miscōia. Spūal'r ḡ z nos oīs charissi mi q̄ milites sum⁹ chr̄i: iustitiā vnicuiq̄z ſuem⁹ Est aūt iustitia reddere vnicuiq̄ qđ suū est. ſm Bed. s. deo amorē z reuerētiā z obedientiā z ꝓxi mis fraternā dilectiōz. Sic fecit geoꝛ. p oīa z ideo miles optimꝰ extitit chr̄i: cū q̄ nūc regnat. ℣

Circa scōm mysteriū ꝓncipale inq̄rēdū est de ꝓceptꝭ ad q̄ regl'aric̄ z vt cōmuniꝰ teneaꝫ religio militū: Ad qđ notādū q̄ vt colligimꝰ a doctoꝛi bus potissima ꝓcepta z generalia sūt q̄ctuoꝛ ad q̄ milites tenenꝫ ex sue religiōis ꝓfessione.

℣ Primū est nō ꝓpter aliquod mūdanū: sz ꝓpt̄ deum militare.

Secūdū est ꝙ iustitia z republica effusionem sanguinis sui nō recusare.

℣ Tertiū ē eccie sctē fidē defēsare z pacē ꝓcurare

Quartū est de peccatis ante belli congressum ꝛe cōfiteri z penitere.

℣ Primū ꝓceptū dixi est. nō ꝓpt̄ aliqđ mūdanū: sed ꝓpt̄ deū militare. Qđ claret ꝙ dicta scī Tho. ij. ij. q. clxxxviij. ar. iij. vbi q̄rit. vtꝝ religio aliqua possit oꝛdinari ad militādū. Et rñdet di. q̄ reli gio instituī pōt nō solū ad opa vite ꝓēplatiue sz etiā ad opa vite actiue inq̄ntū ptinēt ad obsequi um dei z ad subuētiōz. primoꝝ: nō aūt inq̄ntum ptinēt ad aliqđ mūdanū. Officiū ät militare oꝛ dinari pōt ad subuētionē primoꝝ nō solū q̄ntū ad ꝓuatas ꝓsonas sz etiā q̄ntū ad tot⁹ reipubli ce defensionē z ad ꝓfuationē diuini cult⁹ z bo noris. sicut legit̄ de Juda in li. Mach. q̄ cū suis fratrib⁹ puguerūt vsq̄ ad mortē ꝓ legib⁹ z ꝓxi mis. Un̄ cōueniēter instituta est religio ad mili tādū nō q̄dē ꝓpt̄ aliqđ mūdanū. qz hoc repugna ret religioni. sed ꝓpter defensionē diuini cultus z publice salus̄ vel etiā pauꝑ z oppssoꝝ: ſm illđ ps. Eripite pauperē z egenū de manu pcōꝛ ris li. Hec Tho. Ad id facit qđ Aug. c. militare. xxiij. q. j. ōt. Militare inq̄t nō est delictū: sed ꝓpt̄ pdā vel diuitias augēdas. glo. iniuste: est dāna bile. Proinde Helinādus ōt q̄ talis ꝓsuetudo fuit antiq̄tus q̄ die qua q̄s cingulo militari ho norari debebat eccl'iam solēnit̄ adiēs: auditaq̄z missa solēni gladio sup altari posito z oblato q̄ si celebri ꝓfessiōe seip̄m obseq̄o altaris deuoue bat: z officij sui iugē deo spōdebat famulatum. hec ille. ℌ Scōm ꝓceptū ꝓ iustitia z repu. nō recusare sanguinis sui effusionē vl etiā mortem z hoc ꝓncipali intēntiōe ꝓpt̄ deū. vt p̄dictū est. c. j. Hā vt Uege. de re mili. li. iij. c. j. dicit. Milites anteq̄z cingulo militari decoꝛarenꝫ iurāt ꝙ deum z chr̄m eiꝰ z spm̄ sanctū nunq̄z deserturos iusti tiā vel mortē recusaturos ꝓ republica cuiꝰ sunt

De sancto Georgio

ꝓcepti militie. exq̄ iuramēto etiāsi nō explicite facto tenent milites sanguinē fundere ꝓ tuitiōe fidei t ꝓ fribꝫ aīam ponere. vt ōr in Policrato li. vj. c. vij. Un Ecci. iij. Pro iusticia agonizare ꝓ aīa tua t vsq; ad mortē certa ꝓ iusticia. Et ad id facit qđ ait Nicolaꝰ papa. xxij. q. v. c. oim vīm. t Urbanꝰ papa. c. seqnti. t Aug. ad Bonifa. ibi dē. c. se. ōr q̄ bella ꝓ eccīa sumpta t ꝫ excōicatos t infideles meritoria sunt. t morientes in tali bello celeste regnū ꝓmerent t saluant. Un patet ꝓpositū. Tertiū ꝓceptū est eccl'ie fidē defensare et pacē ꝓcurare. Un nō imerito i themate ōr apl's Hoc ꝓceptū tibi cōmendo vt milites bonā militiā: habēs fidē. s. catholicā firmiter tenendo. Nā t in Policrato li. vj. c. vij. ōr q̄ milites tenentur nō offendere sz tueri eccl'iam: pfidiā impugnare sacerdotiū venerari: paupeꝝ iniuriā ꝓpulsare t pacē ꝓuincie ꝓcurare. Un t Aug. ad Bonifaciū xxiij. q. iij. maximianꝰ. t. c. se. dicit q̄ aduersus illicitas violētias ꝫ hostes eccl'ie causa tuitiōis et defensiōis eccl'ie auxiliū petendū est: t a prātibꝫ ferendū. nec esset laudāda patiētia in talibꝫ: sz negligentia merito culpāda. Hec ille. Quartum ꝓceptū est de pcīs ante belli ꝓgressum confiteri t verā pniam agere. Nā ſm Richā. sup. iij. dist. xvij. ōes q̄ bellū aggrediunt tenent rōne periculi iminēt cūc ꝓfiteri t ve penitere: alioq̄n morta/liter t dānabiliꝫ peccaret q̄ se discrimini mortis sine ꝓfessiōe exponeret t ad mīficordiā dei se nō ꝓparet in tali casu. Ad ꝓpositum. brūs geor. oīa dei ꝓcepta fuauit t quecq; debuit fecit ꝓ christo t ideo magnā gr̄am t gl'iam ꝓmeruit. O miles chr̄iane accipe crēplū ab illo vt saluer̄is. O

Circa tertiū ꝓncipale de victoriosa militia accipiamꝰ hāc ꝓclusionē: q̄ oīs miles chr̄ianꝰ vt sit ve t salubriꝫ victoriosus exēplo br̄i Georgij debet eē in fide chr̄i firmꝰ t in ꝓscia a pctō mundus. Patet ex ꝧbis themat's. Et rō: quia dicēte Bern. rea ꝓscia sp est pauida. ḡ nō pōt esse securus miles t victoriosus ad salutē nisi sit mūdꝰ Deniq; gr̄a buiꝰ q̄rit. vñ accidit fortissimos milites t al's victoriosissimos qñq; i bello turpiꝫ a mīnꝰ validis vinci t ruere. Rñdet ſm scripturas q̄ ꝫ fit deo ꝓmittēte. ꝓpt̄ pcā ꝓcipue ꝯtruor Primū est supbie nimia elatio. Prouerb. xvij. Ante ꝫterit exaltat cor hois. t Lu. xviij. Qui se hūiliat exaltabit. Un tritū ꝧbū ē apō belligeros q̄ q̄ vult t loquit supba victoriā nō reportabit. Exēplū de Goliath t Dauid. j. Regū. xvij Hinc Aug. ōr. Nemo vincit nisi q̄ de se ꝓsumit. Nemo vincit nisi q̄ nō de se ꝓsumit: sz in deo cōfidit. Un Judith. vj. Nō derelinq̄s dñe ꝓsumētes de te. t de se t sua ꝧtute gl'iantes humilias. Scōm est carnaliū viciorꝫ delectatio. vñ in Policrato li. vj. ōr. Duci militari iure ꝓcauendū est ne venꝰ t vinū pugnātia pectora frangāt. Nam regna assyriorꝫ legunt fuisse subuersa gule t luxurie ipulsu. patet de Holoferne. Itē quis fuit fortior miles Sāsone: quē tm Dalida ꝓfusibꝫ vicit: Judic. xvj. Itē tribꝰ beniamin bīs viros bellicosissimos pugnādo pro defensiōe gabaa luxuriosoꝝ viroꝝ tota in bello periit. Judic. xx. paucissimis exceptis. Un Greg. xxxj. moral. Quia inḡt semetipm carnalibꝫ vicijs subtrahere ꝫ se extra posita bella suscitat. Nā quo de labore externi certaminis triumphare appetit q̄ adhuc apō semetipm domestico libidis bello succubit. Hec ille. Tertiū est rapine t spolioꝝ exercitatio. Un Esa. v. Ue q̄ ꝑdaris nōne t ipe ꝓdaberis. Exēplū de moabitis festinātibꝫ ad ꝑdā t dirgēs ꝓcessit ad ꝑdā Moab. sicq; israel ꝓsurgēs percussit moab. iij. Reg. iij. Quo ꝫ Judas machabeꝰ cū ꝓcussissz exercitū quēdā gētiū dixit ad ꝓpls. Accupiscatis spolia. q. bellū ꝫ nos est. sz postq̄ cū pugnau erit ꝫ eos sumetis spolia securi. Mach. iij. Quartū est superstitionū obſuatio. i. in characteribꝫ t chartis ꝫ ictus gladioꝝ vel ꝫ sagittas t q̄q; vulnera vt putāt talia sibi valere salutē potiꝰ sint ad ruinā. Deut. vij. Nō fuies ydolis eoꝝ ne sint i ruinā tui. Et ps̄. Irritauerūt deos in adinuētiōibꝫ suis. s. superstitiosis: t multiplicata ē in eis ruina. Exēplū. ij. Mach. xij. vbi legit q̄ ꝓpter iuda ꝫ Gorgiā corruerūt i bello iudei plures. q̄ corpa seqnti die sepelire volentes inuenerūt sb ruinis interfectoꝝ iudeoꝝ de donarijs ydoloꝝ. Oibꝫ ḡ manifestū est factū t ob hāc causā eos corruisse. O ḡ miles chr̄iane attendendo hīs: alioq̄n pibis t corpalr̄ mortēdo mortem la t eternalē. Dicere. xvij. Duplici ꝓritōe contere eos. Noui t ego viꝝ q̄ talē charrā habebat' ꝫ lo apud se. cui cū psuadere nō potuissem vt ꝫ ceret: dicebat eī ꝓptime sibi cauere a ſagittis t cauisse p illā charte ꝧtutē. ecce dic altero i congressu belli opido sagitta est vulnerat'. t mescēs dānatioꝝ cōbussit mox dicta charta: cecidit tus q̄ mēdacij est talia valere. Ad ꝓpositū. bonitus geor. hec oīa cauit: imo ipse fuit in būlitate ꝓfunda fundat': castꝰ: sobr': ꝓpta t gēnis largiens: t in vera fide chr̄i adeo fortis t firmꝰ. vt. i. fortitudine fidei armatꝰ victoriā reportaret gloriosissimā. Primo de dracone. Secōdo de tyrāno t eiꝰ cruciatibꝫ. Tertio de diabolo. Quarto de ipa morte. Sicq; gl'iosissimo triūpho t corona martyrij regnat i eternū. O itaq; miles victoriosissime: o glorioſissime athleta chr̄isti georgi ora nūc chr̄istū tuū pro nobis.

Pro sancto Georgio milite Sermo quar⁹ de bello spirituali.

Benedictus dominus deus meus q̄ docet manus meas ad prelium t digitos meos ad bellum. Psal. cxliij. Scōm qđ ōr Dionisius in glo. go sup li. psalmoꝝ: necnon Lyra in postilla. hoc ꝧba Dauid dixit cū p̄cessit ad pugnam cōtra

Sermo LXXIIII

Goliath geth⁹ iermis cū sola funda ⁊ baculo quā pugnā acceperat er instinctu spūs sc̄i. de qua bat eide victoriā dare mirabiliter. vt ait Aug. Et ideo laudauit ⁊ bñdixit deū p dono auxilij sui. In quo docent oēs boies q̄ tā in pugna corpa li q̄z etiā in pugna spūali ꝯ q̄scunq; diaboli car nis aut mundi tentatiōes deū ipm debēt inuocare ⁊ exorare ⁊ ipum laudare ac bñdicere scien. q̄ ois victoria a solo deo est. Un Aug. ad Bonifa cū ait. Hoc p̄mū cogita qñ armaris ad pugnā qz vtus tua etiā corpalis (quāto magis virt⁹ spi ritualis) donū dei est. Hiero. xxiij. q. j. nisi bella. istud potissimū bellū dauid ꝯ goliath figurauit bellū spūale electoz cōtra diabolū. Sicut em vicit dauid in baculo ⁊ q̄nq; lapidib⁹ torrētis funda tacētis. sic nos vincere poterim⁹ p crucis christi lignū. qō p ba culū ligneū figurat ⁊ p q̄nq; vulnera chr̄i. De nīq; exēplū btūs georg. miles chr̄i iesu pugnauit ⁊ bellū gerēs ꝯ draconē ⁊ ꝯ tyrannū ⁊ ꝓtra oēs hostes spūales victoriā gl̄iosaz obtinuit. in q̄ et nob⁹ exēplū ꝓponit. idcirco merito pōt dicere cū dauid verba p̄missa. Benedict⁹ dñs de⁹ meus q̄ docet manꝰ meas ad plūm. p victoria. s. obtinē da. Un p̄ mone p̄senti ꝓuenīter accipiunt hec ad eius honorē. Ex qb⁹ ꝓbis tria mysteria nota bunus ꝼm q̄ in his trib⁹ in exēplū nobis ꝓponi tur beatus Georgius.

℣ Primo de spiritualis belli varietate. qz dicit ad bellū ⁊ preliū.

℣ Secundo de certandi sagacitate: quā benedi cens dominus deus docet.

Tertio de superādi validitate. nā deus docet manus ad pualendū hosti.

℟ Circa p̄mū de varietate belloz spūalium inquirēdū occurrit. q̄ vel q̄lia sunt ista bella spi ritualia in qb⁹ certari ⁊ vincere dz chr̄iana aia p adipiscenda salute eterna. Ad qō rñdet ꝼm Frā cisc̄ū maf. q̄ distinguūtur in quattuor genera.

Primū est malozꝝ boim ꝯ deū pugnātiū.

℣ Secūdū est demonū cōtra angelos p̄liantiū.

Tertiū est carnis ⁊ aie inē se aduersantiū.

℣ Quartū est viciozꝝ ⁊ vtutū ꝓtrariantiū.

Primū est boim ꝓtra deū pugnātiū. Sunt em multi boies q̄ psequūtur fidē chr̄i. vt tyranni: he retici ⁊ pagani. Sūt etiā chr̄iani mali q̄ bonos ⁊ pauperes opp̄mūt ⁊ psequūtur. Sunt insup q̄ bona opa facere alios ꝓhibēt vel nō sinūt. ⁊ ḡn tū in eis est oblo quūtur ⁊ psequūtur. Hi oms sūt inimici christi. De oīb⁹ talib⁹ .j. Joā. ij. Filioli ait no uissima hora est. ⁊ sicut audistis q̄z antichr̄ist⁹ venit: nūc antichr̄isti multi facti sūt ⁊c. Hoc bel lum debent vincere boni chr̄istiani exemplo bti Georgij. s. in fide ⁊ bonis operibus perseueran do. Ad quod Ap̄lus hortatur exemplo sancto rum ad Heb. xj. dicēs. Sancti p fidē vicerūt re gna operati sunt iusticiā. ⁊ sic adepti sunt repro missiones. Hēm bellum spūale est demonū contra angelos p̄liantium. qui q̄dem quotidie inter se pugnant de obtinendo regno anime no stre quod est p̄ciosissimum omni regno totius mundi ꝼm q̄ dicit Augustin⁹ ⁊ concor. Bern. q̄ videlicet totus mund⁹ corporalis anime p̄cio eq̄parari nō potest. Hoc q̄ppe regnuz anime nostre aliquādo ꝓtra demones obtinent angeli ⁊ tunc gaudent. iuxta illud Luce. xv. Gaudium est angelis sup vno peccatore penitētiaz agente. Aliquādo aūt obtinent ꝓtra angelos demones p vicia. ⁊ tunc angeli pacis amare flebunt Esa. xxxiij. Aliquādo aūt obtinent quodāmodo ⁊ il li per bona opera. ⁊ isti p mala claudicantē ani mam ad duas ptes. Sed ve ve anime peccatri ci. quia ⁊ bona amittit ⁊ eternaliter in pcō mo riens damnabitur. Deniq; quod amarius est ⁊ dolorosius: quia aliqñ diabolus nititꝰ p bona opera anime regnum possidere. ℣ Cuius gratia querit. quomō diabol⁹ p bona opa ani mam nostram obtinere valeat: Ad quod respō det Hegorij⁹ lib. moral'. in hec vba Bona inqt opera nostra hostis noster tribus modis insequ tur. Primo quia aliquando in bono opere intē tionem polluit vt omne quod in actione sequit eo purum non exeat quo hoc ab origine pertur bat. Secundo aūt aliquando intentionem bo ni operis viciare non ꝑualet. sed in ipsa actione se quasi in ipso itinere opponit. duz em laus hu mana obuiat mentem immutat. que q̄uis q̄si ta nō fuerit: tñ oblata delectat. Tertio aliquādo vero nec intentionem viciat: nec in itinere sup̄la tat. sed opus bonum in fine actionis illaqueat. Hec Hegorius. Et hoc vltimum intellige vl' p peccati recidiuationem vel bonorum illorum subsecutam contristationem ⁊ detestationem ⁊ similia. Sed in omnibus p̄missis studeam⁹ charissimi esse strenui: demonuz suggestioni re sistendo ⁊ angelorum sanctorum admonitioni ac diuine inspirationi obtemperando vt sic cum beato Georgio qui draconem deuicit diabolus vincamus. ℣ Tertium bellum spirituale ē carnis ⁊ anime inter se aduersantiū. de quo Ha bac. v. Caro concupiscit aduersum spiritu. spi ritus aūt aduersus carnem hec em sibi ꝓuicem aduersantur. Qualiter autem in hoc bello nos habere debeam⁹: docemur Primo ex sacra scri ptura p Ap'm Rhoma. viij. dicentem. Fratres spiritui debitores sumus nō carni vt ꝼm carnez viuamus. Si em ꝼz carnem vixeritis: morie mi. si aūt spū facta carnis mortificaueritis: viuetis Quicunq; em spiritu dei aguntꝰ hi filij dei sunt. Hec ille. Hēo docemur ex figura. Naz Exodi xxj. ca. p Moysen lex diuina dictauit q̄ si rixati fuerit duo q̄z alter p̄cusserit alterū lapide vl' pu gno si mortuus nō fuerit sed sup baculum am bulauerit: p̄cussor soluet expensas in medicos.

Figuraliter: duo tirantes sūt caro ꝛ spūs. pcutit ipm̄ sepe caro pugno male opatiōis vel lapide obstinatiōis: q̄ q̄dē nō ē mortuꝰ morte gehēne: licz sit corpe mortuꝰ morte culpe. ꝑt m̄ qualescere inmittēdo baculo crucꝭ chīi ꝛ ambulare ad vitā p spem miscōie dei. Justuz ē g̃ vt caro reddat impensas virtū p anie medicina in agēdo penitētiā austerā. Bern̄. Si vis agere pniam punire oꝑtet mēbra: carnez affligere: iudicare temetipm vt ñ incidas in manꝰ dei viuētis. Tertio docemur ex lege pbica. qz vt dic̄ hypocras i Epidi. natura morbo corrupta febrili solet appetere ea q̄ sibi sunt nociua. puta febricitās appetit bibere aquā q̄ magis auget febres: sed sapiēs medicꝰ nō ꝓcedit tali aquā. Sic debemꝰ facere ꝛ carni nr̄e vicio corrupte q̄ semp appetit nociua. i. vicio sa ꝛ damnabilia. Un̄ Ber̄. Sic fouēdū ꝛ tractādū est corpꝰ nr̄m sicut tractat medicꝰ egrū cōmēdatū. cui etiā nolēti mlta q̄nq; adhibet: ꝛ multa volenti q̄nq; ꝓhibet. Quarto ex lege politica docemur vt sicut dñs suū rebellē castigat ꝛ inimicū q̄ die debilitat: nc. sanualescēs ꝯ se occidat. sic ō carne nr̄a faciendū ē. qz dicēte Ber̄. Domestica nr̄i hostꝭ ē q̄ nitr̄ nos occidere. E Quartuz bellū ē vicioꝝ ꝛ vtutū ꝯtiantiū. Nā vicia ꝯ vtutes i aīa nr̄a pugnāt. sm q̄ docz Aug. li de ꝓfic. vtu. ꝛ vici. Nā superbia tuḡt ōt. Altior cūctis es. Humilitas rñdet. Memēto qz putredo ꝛ vermis es. Vana gl'ia ōt. Q̄ñde bonū q̄ agꝭ vt bonus ꝛ sctūs dicarꝭ. Timor dñi rñdet. Bonū nō p trāsitoriꝰ: sz p eēnis bonis agendū ē. ztō occl'candū vt deꝰ retribuat. Auaricie cupiditas dic̄. Sine culpa ꝓcupiscis habēda: qz egere ꝓtimescꝭ q̄ alīꝰ male ꝛtineret ipe melꝰ exp̄deres Sz mōi ꝓcepꝰ rñdet. Ista nō sine ꝑiculo ꝓcurant. qz q̄nto q̄s amplꝰ hz: tāto āpliꝰ hīc ꝓcupiscit. et certe in morte dimittent oīa. Luxuria ōt. Deꝰ abeterno dio masculū ꝛ feminā fecit vt mutuo se diligāt ꝓ voluptate carnis. Sz castitas rñdet. Inō magꝭ caste viuere ōbes vñ tps acceptū q̄ntotꝰ ꝑtrāsire nosti ne peas. Ira ōt. Si patr̄ tolerās illata mala ꝯ te deinceps sine mēsura cumulant. Patr̄tia rñdet. Quāta ꝓ te passus ē chīs opꝓbria: vbera: irrisiōes: sputa: spineā coronā ꝛ crucē. ꝛ tu miser vnū vbū nō sustines Gula ōt. Ad esū deꝰ oīa creauit Abstinētia rñdet. Deꝰ q̄dē creauit oīa vsui ne fame moreret hō. sed ꝛ ne comedēdo mēsura excederet. abstinētia ꝓcauit. Invidia ōt. Multa vales q̄ ille nō valet. nō g̃ tibi aut superior aut eq̄lis ille eē dz. Fraterna ꝓcordia rñdet. Si ceteros vtutibꝰ añcellis tutꝰ re ī infimo ꝓseruas. sp em̄ de alto peior ruina ē. Odiuz ōt. Absit vt illū amem q̄ē ī oīb ꝯriū hīes. Dilectio rñdet. ꝓ b nō ē odiēda dī imago in hoīe sz natura diligēda. Detractio ōt. q̄s pōt silētio tegere q̄nta ille praua cōmittit. nisi forte q̄ ꝓsentit Libras iuste increpatiōis rñdet q̄ charitate fraterna in faciē ꝓtimꝰ ē redarguēdꝰ ꝛ detractio caueda. Acidie torpor dic̄t. Si opib̄ bonis ꝛ lachrymis insistes capiti insaniā icurres ꝛ oculos amittes. Exercitiū rñdet. Nūq̄d scis si crastino aut vna hora viuas. age g̃ nūc q̄ potes ꝓ rege gno celoꝝ: q̄ nō repidi nec desides sz vim facientes diripiūt. Hec ꝛ multa talia ōt Aug. vbi supra. Ex cuiꝰ vbis ista breuit̄ iserui esse sufficiat. Quis q̄s aūt in b̄ bello vult vincere opꝰ est iugi ozōe ꝛ passiōis chīi recordatiōe atq; imitatiōe. Nā vt ait Greg. si passio chīi ad mēoriā reuocet nil tā duz q̄ nō equo aīo toleret. Pro exēplo accipe in vita spa. ꝛ ad ꝓpositū vitā bti georgij: q̄ virtutū oīm opib̄ clarꝰ mortē ꝓ chīo bellādo ꝓ vita nō recusauit. F Circa scōm ꝓncipale de sagacitē cōmō certādi ī bello spūali accipiam ꝓ q̄to hostis to ex vbis Aug. hāc ꝓclusionem q̄ q̄to hostis astutiꝰ vigilat vt no ceat tāto chīianꝰ cautiꝰ ꝛ sagaciꝰ vigilet vt vincat. Et ibidē rāgit Aug. rōnē: qz multꝭ modis hostꝭ nos circūuenit. aliq̄n securos faciēdo q̄s cupit eē captiuos vt icautos ꝑcipiter: aliq̄n aūt nō vigilātib̄ circa se repente obrepit. aliq̄n iermes ꝓuenit ꝛ oppmit ꝛ vaꝛ rijs modis vulnerat eos q̄s mītne circūspectos ꝓspexerit. G Hic g̃ q̄rit. quali sagacitate q̄ liber chīianꝰ debeat obꝛuare se ad pugnā bellī spūalis ne succūbat ꝛ eternal'r peat. Ad b̄ rñdet q̄ sagaciter debet attēdere ꝛ obꝛuare q̄tuor potissimas cautelas.

F Prima ōr pmunitiōis.
Scōa ōr discretiōis.
F Tertia ōr cite obuiatiōis.
Quarta ōr fortis reluctatiōis.

Prima cautela pmunitiōis ōr. vicz vt se armēt̄ aduenīat pugne tps armis debitis ꝓmuniat̄ et ꝑcipue ex ea ꝑte q̄ magꝭ ipugnat̄. Sic em̄ stultus cēt miles i bello q̄ añ pugnā non vult arma sumere: sz tūc cū iā vulnerat̄ est. sic spūal'r stultus agūt q̄ tardāt armari aduersus diabolū puta q̄ñ iā ꝑ malas cogitatōes ꝛ delectatiōes mo-rosas vulnerati sē in corde. vñ Eccl'i. ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta ī timore dñi ꝛ ꝓpara aiam tuā ad tēptationē. Hinc ꝛ Mat. xxiiij. scitote q̄m̄ si sciret pfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtiqz ꝛc. Premuni g̃ te o hō ꝑ fortē ꝓpositū ꝛ idue armaturā dei. b ē iustitiae opa bona ꝛ vtutū ex ea ꝑte q̄ magꝭ ipugnat̄. puta si pacientes es ad auaricīā exerce te ad elemosynā. Si ꝑte-tatē: si iracūdꝰ es ad patiētiā. vñ Ber̄. Optime vincit o hō facere vim ꝯ vim: ꝓsuetudinē ꝯ ꝓsuetudinē affectū ꝯ affectū. clauꝰ em̄ clauo obtūdit̄ ꝛ ꝓsuetudo tudo ꝓsuetudie vincit̄. Scōa cautela discretionis: vt. s. onerosa arma discrete ꝓ viribꝰ sūmat. Sic em̄ stultus foret miles q̄ adeo se armis oneraret vt illoꝝ pōdere sitare deficeret. sic spūaliter stulte pugnat q̄ indiscrete castigatiōib̄ icipit nioꝝ ꝛ aspiratū ꝛ votoꝝ se onerāt. Destructo enim capite postea nec modicū facere poterūt. Unde apl's Rho. xij. Obsecro vos frēs ꝑ miseriaz dei

vt exhibeatis corpa vra hostiam viuentē sanctā deo placentē:rōnabile sit obsequiū vestr̄. Rō. xij. Discretis mr̄ est oim ꝓtutū.tolle hanc z virt⁹ vi cū erit.mortificāda est caro nō occidēda. ¶ Ter/ tia cautela cite obuiatiōis:vt nō admittat hostis fortificari z inualescere. Vñ Isi.de sum.bo. Lu/ bricus ē inqt ꝓpens antiqus z nisi capite teneat statim tos illabit. Ite Hiero.ōr. Qz ipossibile ē in aim bois nō incurrere mot⁹ delectationū:ille lauda:ille ꝓdicat beat⁹ q statim vt ceperint in/ terficit cogitat⁹ z allidit ad petrā.s.chr̄z puulos suos i.cū nōdū increuerūt. Quarta cautela fo/ tis reluctatōis. Sicut em̄ i bello aduersari⁹ vi/ dens debilē suū hostē agere rāto magis fortifica tur z eū. Sic in spūali bello diabol⁹ vidēs tepi dum agere roborat z illū:sz vidēs fortiter reluctā/ tē fugit. Jac.iij. Resistite diabolo z fugiet a vo/ bis. Greg. Diabol⁹ cū ei fortiter resistit debilis est vt formica.cū vo ei⁹ suggestio recipit fortis est vt leo. Ad ꝓpositū.btus miles geor.fm oīs cautelas prudentissime pugnauit:z sic maximaz gliam victorie ad q̄siuit. Et tu g̃ o hō chr̄iane di/ sce ei⁹ exēplo prudenter cauere cē. ¶ Circa tertiū ꝓncipale devalidare supandi in bello spūali q̄rit. Quevalēt ad superādū hostes ꝓfidētia z exoratio.qz sol⁹ dei est dare victoriā illi. Vñ vane ꝓfidūt hoies q̄dā in armis vl eqs nisi ꝓponāt ꝓfidētiā i deo solo. ¶ Prouerbior̄.xxj Equ⁹ parat ad diē belli:dñs aūt salutē tribuet.et Ps. Nō i fortitudie eq̄ volūtatē hēbit:neqz i ti/ bus. Nō placitū ē dño sup ti.e.zi eis q̄ spe. tu.mi.ei⁹. Ite vane ꝓfidūt alij i exercit⁹ mltitudi ne.qz scribit.j. Mach.iij. Nō i mltitudine exerci tus victoria belli:sz de celo fortitudo ē. Deniqz vane z pliculose ꝓfidūt alij i ꝓcijs viribꝫ millita/ ribꝫ z pliādi artibꝫ.sz portissime i deo est ponēda spes in talibꝫ.qm̄ vt Judith.vj.scribit:nō dere/ linqt dñs ꝓfitentes de deo.de se aūt z sua vtu/ te gliantes būiliat. Ad illō mlta sunt exēpla scri prure q̄ dimitto. ¶ Scōm ē militū aiatio.z iō in bell' solet fieri exhortatiōes ad pugnā vt aiment Vñ ij. Mach.viij.legit q Judas in exercitu z nicanor admonuit suos de auxilijs dei q̄ facta est apud parētes.z q sub Sennacherib.dxxxv. milia dei ꝓstrauit.z filia plura dixit vt aiarētur pugnare ꝓ salute sua z fratr̄. cē.z sequitur. bis ꝓbis ꝓstates effecti sunt z mozi parati vicerunt Tertiū est exēpli ꝓpositio:dū.s. videt regē ipz z belli duces ac ꝓncipes fortit corā se dimicātes Beri. Fidelis miles vulnera sua nō sentit dum instuet sui duc̄ vl reg̃ vulnera. ¶ Quartū est lu/ ei spes z ꝓsideratio.qz fm Hiero.pericula bel li spes lucri compēsat. ¶ Ad ꝓpositū. In bello spūali ꝓsit hec q̄tuor adeo nos cōfortāt vt vix vinci possim⁹.q̄ etiā btus Georgiū ad gliose vin/ cēdū fortificarūt. ¶ Primū diuinū auxiliū sine q̄ nil ꝓt hō facere Jo.xv. Sz cū illo oia hō ꝓt.vñ ꝓbil'.iij. Oia possuz inqt i eo q̄ me ꝓfortat. Et ps. Dñs mihi adiutor z ego despiciaz inimicos meos.de⁹ g̃ē orand⁹. Vñ legim⁹ d̄ btō Georgio q aggressus draconē sig̃ crucis se munitur z deū orauit.sic z i passiōe cē. Scōm aiatio.s.ex ver/ bis sacre scripture z fidei. Vñ.ij. Tim̄.ij.apl's dic. Tu g̃ fili ꝓfortare i gra q̄ est i chr̄io iesu.z q̄ audi sti a me.s.de fide p mltos testes.i.ꝓphas z lege z agiogrpha.hec cōmēda inqt fidelib⁹ oīb.labo ra sicut bon⁹ miles chr̄i cē. Nā z btūs Georgi⁹ fide z sacra scripura ac ꝓbis chr̄i ꝓfortat⁹ fortissi me sustinuit passiōes z vicit. ¶ Tertiū ē ꝓuoca/ tio exēplo chr̄i iesu regis nr̄i.j. Pe.iij. Chr̄s pass⁹ ē p nob vo.reli.exē.vt seq̄.ve.ei⁹ q̄ pec.nō fec. Et deniqz exēpla oim scōr̄ apl'or̄:martyr̄:pfessor̄ ꝓginū.q̄ fortē restiterūt.z ꝓcipue be. Georgi⁹. Quartū ē lucri.i.ꝓmij celestis ꝓsideratio Apoc.iij Qui vicerit.s.mōm:carnē z diabolū:dabo ei se/ dere mecū(ait chr̄s)in throno meo sic z ego vici. z sedi cū ꝓre meo i throno eius. O g̃ homūcio.o chr̄iana aia disce exēplo bri Georgij vincere ho/ stes tuos vt merearis coronā regni celestis cū ipo in ꝓperuū Amen.

De sancto Marco euangelista Sermo cum Legenda.

IUstus quasi leo ꝓfidēs absqz terrore erit. Prouerb. xxviij.z ad laudē bui⁹ festiuitatis Quāuis hec ꝓba sint scripta general'r de q̄cūqz iusto:tñ ꝓcipue possum⁹ ea adaptare scō marco.tū qz ipe fuit iust⁹:imo scrissim⁹ chr̄i iesu eu/ angelista.tuz qz ipe ine euāgelistas figurat⁹ ē p leonē.iurta illud Ezech.j. Facies leonis a dextris ipor̄ q̄tuor.vt pz p Bre.z eccl'iaz. Tū deniqz qz ꝓmerates anios leonis in ipo optime reptunt. vt vicz tāte pfectiōis fuerit q̄ sicut de leone scri/ bit Prouer.xxx. Leo inqt fortissim⁹ bestiaz ad nullū pauebit occursum. Dicit em̄ Plinius q̄ qñ leonem venatores insequūt:nō latitat nec se abscondit sed sedet in campis vbi videri possit. Cū vo vgultū siluasqz intrauerit acerrimo fert cursu reputās turpitudinē abscōsionē. Nō em̄ se abscōdit eo q̄ timeat sed q̄ nō timeat. Sic b. Marc⁹ de nullo pcō habz timere venatores.i. demones.sed potius gloriosis ꝓtutib⁹ clarus manifestabit in iudicio vbi erit absqz terrore sen tentie cum alijs apl'is iudicantib⁹ duodecim tri bus israel cē. Mat.xvj. Conuenient g̃ de ipo dic cunt ꝓba ꝓmissa themat⁹.s. Justus.id est bea tus Marcus q̄si leo cē. Nimiz ꝓsimiliter Da/ uid in psalmo ꝓphetauit de iusto di. In memo/ ria eterna erit iustus:ab auditiōe mala.i. male/ dictiōis snie in iudicio:non timebit. In verbis

itaq; thematis b. Marc⁹ cõmẽdat de trib⁹.

Prio de exẽplari scrimonia z leõis assimilatiõe

Secdo õ salutari ꝓfidẽtia. qz õr: q̃si leo ꝓfidẽs absq; terrore.

Tertio de spẽali excellẽtia. Leo em̃ grece rex õr latine. Et tõ in b̃ q̃ ipe figurat i leõe dignitat̃ ex cellẽtia Fcat. B

Circa p̀mũ de exẽplaritate scitatis vl' salutis in leone q̃rit. Utq; electoq; z saluãdoq; scitas cõ uenienẽ p leonẽ Fcat. Et rõ q̃nis est. qz vt Dio/ nys. de di no. ca. vj. õr. Leo est anial aiosum z su pbum necnõ seuissimũ: q̃ cũ pdiderit neq; leo ci rit. ꝓ̃ qõ z diabol⁹ p leonẽ ꝓuenienẽ significat in scptura. j. Pe. vl. Sobrij estote et vigilate. qz aduer. vr. diabol⁹ tã q̃ leo rugiẽs. cir. q̃rẽs quez deuorẽt cui resi. fort. i fide. Quõ q̃ i ipo scitas vl' salutis stat⁹ designat. vt ptz in themate z in figu ra bti Marci Eze. j. Ad hec rñdet Greg. moral'. li. v. di. sic. Quia natura vniuscuiusq; rei ex diuer sitate cõponit: nõ in sacro eloq̃o p rẽ quãlibet di/ uersa figurant. Habet q̃pe leo vtutẽ: habz scien ciã. vtute q̃ deũ z chr̃z. scientia ãt diabolũ signat Dec Gre. Uñ sicut ipe de⁹ z dñs nr̃ iesus p leo/ nis vtutẽ Fcari valet. ita z electi chr̃i scri Fcant cõ uenienẽ fm ei⁹ ꝓprietates. Aduertẽdũ aũt q̃ in/ ter cereras multas ꝓprietates potissime sũt septẽ leonis ydiões vtuose fm alphabetũ p q̃bz nre salut̃ z scitatis regule ꝓuenienter in leone signi/ ficanť.

Prĩa ꝓprietas ãbulãdo rectũ ordinẽ Fuare

Secda benignitatẽ boiby z alĩs ꝓstrat̃ exhi/

Tertia cauda se pcutere z vestigia (bere venatoribz regere.

Quarta docilẽ alĩ⁹ exẽplo z timidũ se pbere

Quita euigiles sp oculos z cor calidissimũ hr̃e

Sexta febrilẽ suã ifirmitatẽ recogĩscere z sani/ tatẽ desiderare

Septima genitos catulos mortuos rugitu triduano suscitare.

¶ Prĩa itaq; ꝓprietas leõis ẽ ambulãdo re ctũ sp ordinẽ Fuare. Nã Arist. li. de aialibz. z Pli mi⁹ li. viij. natur. õr. q̃ leo i ãbulãdo vl' eũdo sp pri mo mouet z ꝓpoit dextr̃z pedẽ sinistro. z pes si nister nõ pterã sit dextr̃z. In b̃ significat̃ p̀ma re/ gula salutis z scitatis: intẽtionẽ vicz recta sp ad celestia bõa hr̃e. Nã p dextr̃z celestia bõa z diuĩa/ lia p sinistr̃z aũt tpalia significant̃: iuxta illõ Be de sup Lucam. ca. iij. Ad sinistrã sunt q̃ vite pñen tis necessitati inseruiũt. q̃ vo ea q̃ ad spũalẽ vitã ptinẽt tractãt: q̃si dextera ps corpis chr̃i sũt sicut scptũ ẽ. s. Prouer. iij. Lõgitudo dierz i dextera ei⁹. z i sinistra ei⁹ diuitie z gl'ia. Dec Beda. Uñ hãc regulã salut̃ si volum⁹ saluari teneã⁹. q̃. s. spũa lia. z celestia tpalibz ꝓponam⁹ z pdiligam⁹ mo/ re boni leõis sci Marci. Uñ di. xlvij. c. Bonoz. Greg. ait. Bonoz autoz iherere alĩ⁹ nõ valem⁹ nisi cupiditatem terrenoz q̃ oim maloz radix ẽ a nobis abscindam⁹. Idem in homel'. Ille inqt ad celeste ꝓuiuiũ nõ accedit q̃ vehemẽ⁹ tpalia q̃ supna diligit. Secda ꝓprietas est benignitas tẽ exhibere: ꝑ̃apue hoibz z pstrat̃ q̃busuis. Dic em̃ Isi. etym̃. li. xj. z ꝓcoz. Plin⁹ q̃ leo hoiem trahat̃ nisi lesus: nec nisi fame mag̃ occidat̃ q̃ medit: z marie m'ieres z quulos nõ ledit. pstra tis aũt oibz etiã canibz pcit latrãtibz ꝓ illũ. q̃ vt di ego ocul'. Denicz erga hoies tanta tenet benignitate vt captiuos obuios reparriare ꝓmittat z ab isecutoribz ꝓtegat. vt ꝑz ꝑ Diero de Mal cho monacho. In b̃ aũt docet secda regl'a salut̃ z scitat̃: vt. s. prios diligam⁹ z mitico: dũ esse etiã ĩmic̃z ac cũc̃z benignitatẽ exhibeam⁹ Mat thei. v. Bti mitico: des qm̃ ipi. ꝓse. ¶ Tertia ꝓprietas leonis ẽ cauda se pcutere z vestigia ve natoribz cauda regere. nã Diony. hierar. ca. v. z Isi. ac Plin⁹ vbi s. dicũt: z ꝓcoz. phs ac Ambro. i hexa. Leo cũ a venatoribz q̃rit odorẽ cog sentit: sua vestigia dũ fugat̃ cauda regit: deinde vt icessus ei⁹ occultet̃ z nõ iueniat. Cauda eni se pcutit z flagellat vt audacẽ reddat. In q̃ no tur tertia regl'a salut̃. Quid em̃ p cauda q̃ est fi nalis ps corpis itelligit̃ nisi mort̃z z nouissimo rũ ꝓsideratio. hãc p regl'a salut̃ notat scptura. i. nouissima ꝓsiderare. Eccli. vij. Fili memorare nouissima tua z in eter. nõ pec. z Deut. xxxij. Utinam saperẽt z itelligerẽt z nouissima prouiderent. Dec cauda ẽ spũalis q̃ bõ dz vestigia opz. maloꝝ occultare demonibz tanq̃z venatoribz delicto p verã pniam. Pso. Bti q̃rũ remisse sũt iniq̃tates z q̃z tecta sũt pcã. Hac etiã cauda dz se pso/ ritual'r pcutere z castigare sollicitando in bono ope. qz dicẽte Greg. Valde se bõ sollicitat in bo no ope q̃ sepe recogitat de extremo fine. beclle. ¶ Quarta ꝓprietas est docilẽ alter⁹ exẽplo timidũ se pbere. Nã fm pscptos docẽ. leonis rocitas arte sedat̃ vt se docilẽ z timidũ exhibeat qz leo timet quattuoz hec. s. accensum ignẽ: strepitũ rotaz: z gallũ: marie albũ. timet etiã q̃ vi der corã se vberari catulũ. cui⁹ exẽplo se deber timere hoiem credit quẽi canis coertẽ videt po tẽtẽ. Et in hoc significat q̃rta regula salut̃ vicz summe timere pcã z hostiũ spũalium pcilare dociles nos exhibere ad vtutes ẽtias. q̃ sicut scribit Apoc. penul. Ult coinq̃natũ intrabit i ciuitatẽ lud. s. regnũ celoz. Debem⁹ aũt primo cere luter ignẽ. s. male ꝓcupie. de q̃ ꝑz. Superexcedit mus strepitũ rotaz. i. terribile dei iudicium vbi erit terribil' strepit⁹ tube z ãgeloz ciãtiũ. Item gallũ albũ. i. ꝓspirates mũdi. min⁹ aũt gallũ ni grũ. i. aduersitates mũdi. qz diabol⁹ magis z plu res decipit p ꝓspa q̃z p aduersa. Dera illud ꝑz. Cadẽt a latere tuo mille: z decẽ milia a dext̃ra tu. ꝓsperitatis. Denicz debemus timere carnalium verberatũ: id est diabolum ad tartarea rozmen ta iudicatum. quia scilicet si eis deus nõ ꝑpercit: sed in barathrum detrusit. quid nobis facit

ſſ in pctō pſeueram⁹. vt ſcribit. ꝯ. Pe. ꝯ. ipſe du⁹ rius dānabit. Quinta ꝓrietas est: cuigiles ſp oculos z coꝛ calidiſſimū bīe. Ut ei Amb. et alī ſcorpione vl serpēte veneno eragitet z occidat. Jn q̄ ſignificat q̄nta regula saluti, ſ. feruenē de⁹ z coꝛ gerit ſp calidiſſimū. z tō ē atal audaciſſimū um diligere z vigilare ſp ſup nr̄am custodiaz a pctis. Mat. xxv. Diliges dn̄m deū tuuz ex toto coꝛde ꝛc. z Mar. xij. Oib⁹ dico vigilate. Septa leonis ꝓrietas ē febrile ſuā infirmitatē recogno⁹ ſcere z ſanitatē optare. qz ꝑm doc. p̄ dictos leo cū ſit magnanim⁹ ſuā cū infirmitatē certi, hoꝛ ru⁹ giēdo recogſcit z ſic fateri nō erubescit. Late em̄ mis egrotat: ſūmā deuoꝛat z ſanat. vt ōt Amb. in beraine. Jn q̄ notat ſeptā regula salutis: vicz defect⁹ nr̄os recogſcere būiliterqz ꝓfiteri. z reme dia p pnie z vtutu opa pleno deſiderio querere Ber. Jntū saluti, ē recognitō ſuiꝑi⁹. Jtē Aug. ſup illō Mat. Nō est op⁹ valētib⁹ medico. tan⁹ gitynā regulā generalē di. Nemo a deo fit firm⁹ niſi q̄ ſe a ſcipo ſentit infirmū. qz oīs q̄ ſe būiliat exaltabit ꝛc. Septia ꝓrietas est genitos catu los mortuos ſuſcitare. Nā Raba. ſup Gen. ait ꝙ pbi de catulo leonis ſcribūt ꝙ cū nat⁹ fuerit tribꝫ diebꝫ z tribꝫ noctibꝫ dormit. tūc deinde pa⁹ tris rugitu excitat. hec ille. Jn q̄ notat septia re⁹ gula saluti, ſ. ꝙ i hac vita in q̄ media vita i moꝛ te sum⁹. nō deſiſtam⁹ vſqz ad finē. p vita futura z gbia resurrectōis pſeuerare i clamore oꝛōis ad deū z adq̄ſitōis gr̄e z gl̄ie: iurta illō saluatoꝛis Oꝛtet ſp oꝛare z nūqz deficere. Luce. xviij. Et ꝓpoſitū: bīus mare⁹ hec oīa fideliē ꝑuauit z. Ad ꝓpoſitū: bīus mare⁹ hec oīa fideliē ꝑuauit ⁊ gloꝛioſiſſimi imitemur ipm in p̄dictis ſcitatē. Circa ſcām myſteriū de ꝓfidētia salutis obti⁹ nēde. ſ. i hoꝛa moꝛt, z iudicij diuini. Extq̄ hodie celebrat lerania maioꝛ quā celebrari ſcīus Gre⁹ goꝛius papa rome inſtituit primū ꝓpter peſtē ꝑ ſē pctā incontinēcie in q̄dragesima z indigne Ut enim ōt Paul⁹ biſtoꝛiographus rhomani cuſſi tāſeua q̄ in via in colloquiꝫ: in mensa vel in ludis: ſubitanee moꝛerent multi. Et ad ſolaz ꝓſuetā oſcatiōnē vl ſternutatiōz. z ꝓtūc ceper⁹ qō vſqz hodie ſolitū est. Contra q̄ hāc peſtē oꝛdi⁹ nauit beūs grego. pceſſionē hodiernā z leraniā q̄ interpat rogatio vel ſupplicatio. Jndeqz i oꝛ be translata ē. Et oꝛ maioꝛ leraniā q̄ ſp celebrat in die ſcī marci: ad differentiā alterius leranie mi noris. ſ. q̄ fit ante aſcenſionē dn̄i: quam inſtituit Aduerti⁹ epūs Uienne. Et celebrant iſte leranie rebāni inūdati p cōfeſſionē z euchariſtiā ad vomitū pctōꝝ nō redeāt: ne puniant ſicut olim rhomani moꝛte ſubitanea a q̄ timendū est. F

Qui⁹ q̄ gr̄a q̄stio p hoc ꝑmone occurrit talis Qualiter hō poſſit habere fiduciā i iudicio moꝛ⁹ tis. vt. ſ. q̄litercunqz ſubitanee z improuiſe moꝛ⁹ tē icurrat: nihilomin⁹ de ſalute ſpes habeat. z cō fidētia ſecura de euaſiōe dānatōis eterne in di⁹ uino iudicio teneat. Ad h̄ rn̄det ꝑm doct. notare poſſum⁹ septē p̄cipua remedia: q̄ttuoꝛ eſſentia⁹ lia. ſ. neceſſaria z infallibilia tria accidentalia.

Primū est accelerare ꝓnitionē q̄tidie dū ꝓnin⁹ gitur peccare. Eccli. xxj. Fili peccaſti ne adiūcias ite⁹ rum: ſed de ꝓſtinis depcare vt tibi dimittant: q̄ſi a facie colubꝛi fuge pctā. ſ. celeriē. Dicit Diero. ad Ruſticū monachū. de pe. di. iij. §. q̄ aūt per pniam. dicit ſic. Septies in die cadit iuſtus z re ſurgit. Si cadit quō iuſtus. ſi iuſtus quō cadit: Sed iuſti vocabulū nō amittit q̄ p pniam ſp re ſurgit Et nō ſolum ſepties ſed etiam ſeptuagies ſepties delinq̄nti ſi ꝙuertat ad pniaz pctā donāt Dec ibi. Et ſic pz ꝑmū Secūm ꝑmediū coꝛrec⁹ ſitū ē bonā volūtatē i cauēdo a pctis firmā aſſūe re. Tertiū est ꝓfitendi intētionē vl ꝓpoſitū ha⁹ bere. Uñ vt docet Cācellari⁹ pariſien. Qui vult eſſe tutus a ſubitanea z improuiſa moꝛte q̄libet ſero anteq̄z doꝛmiat iſtas tres ꝓpoſitiōes in ſen tētia ex coꝛde dicat. Prima: Miſericordiſſime de us ſic z ſic peccaui ꝙ te: de q̄b pctis ex coꝛde do⁹ leo ꝙ te amabilē ꝓtem offendi. Secūda Dñe de⁹ ꝓpono firmit̄ q̄ntū valeo cū tua gr̄a ꝑcetero a ta libꝫ z ab oib⁹ moꝛtalib⁹ pctis abſtinere. Tertia: Jntēdo etiā ꝓfiteri: z pniaz acceptare q̄n ex eccle ſie z ꝺi mādato teneoꝛ ad iſta. Q̄n em̄ p̄fata tria ꝓcedunt ex coꝛde vero tunc fiducia saluti habet etiamſi ſtatim hō ille moꝛeret. Ezech. xviij. Qua cunqz hoꝛa ingemuerit pctō⁹ ꝛc. Quartum est debite viuere. ſ. obſeruando p̄cepta z crebꝛo cōfi tendo. z a pctis cauēdo quatinus ſemp⁹ parat⁹ ad moꝛtem inueniat. Luc. xij. Eſtote parati q⁹ q̄ hoꝛa nō putat filius hois veniet Sap. iij. Juſt⁹ ſi moꝛte p̄occupat⁹ fuerit in refrigerio erit. Die ro. in teſtamēto. Jn ꝓpitate cōperi z coꝛā deo fate oꝛ ꝙ nunqz est malus finis ei q̄ ſemp⁹ bene virit z ex centū milib⁹ vix vnus finem bonū habebit q̄ male ſemper virit. Quintū est eligere ſanctos approbatos pro patricinio z obſequioſe exoꝛa⁹ re. ſ. quatin⁹ ſuis meritis impetrent vt nō ſubito aut improuiſe ſed ſacramentis munitus homo moꝛiatur. Nam noſtris temporib⁹ reperim⁹ m̄l tos ſic facientes exauditos miraculoſe qui etiā in peccatis viterunt. Sed ex hoc nō est tenendū ꝙ infallibiliter q̄s q̄litercunqz viuendo: ſi talia faciat exaudiat vt bene moꝛiat: q̄n regula gene ralis est. ꝙ qui male viuit male finit. Tamen pie ſperari poteſt exauditio ab eo qui crebꝛa ac ſpiri tualia obſequia aliquibus priuilegiatis ſanctis poꝛrigit. Contulit enim deus ſpecialibus ſan⁹ ctis ſpecialia ꝓuilegia patrocinādi hominibus

De sancto Marco euangelista

Sicut scō Antonio cōtra ignis incendiū. vt determinat scūs Tho. in. iiij. di. xlv. Sic z p mortis hora scīs Joāni z Sebastiano Jacobo Frāciscō Catarine Dorothee Barbare z pl'ib; talib; Marie aūt btē vgini Marie fm q' eccl'ia canit Maria mr gr'e: mater miscōie: tu nos ab hoste protege in hora mortis suscipe. Sextum est festū hodiernū feriare deuote cū pcessiōe z ieiunio solito fm alīq;. Nā vt patuit ꝓpē hāc mortē scz subitaneā cauēdā istituta est hec letania; dies. Deuote g̃ inuoca oēs scōs vt te custodiāt annuati. Septimū ē remediū gl'iosa tribulo crucis chr̃i z sig̃culo mūire. z b̃ sero cū te ponis ad dormiēdū: z mane cū surg; dicēdo. Jesu nazare ne rex iudeo; miserere mei. Ūñ Ūin. i spec. hist. pte. iiij. li. xxxij. q' chr̃s apparuit scō Cadmūdo Cātuarien. epo. z inē alia dixit. q' q̃s hac scriptura. s. Jes nazaren; se mūierit singul' noctib; ꝑ mortē subitaneā valebit. Ad idē Discipul' in pmpē. refert q̃ndā pctōrē sic faciētē a morte subitanea miracl'ose restitutū vite vt saluareť ⁊c. Q g̃ bō aduerte exēpla scō; p: cipue b. Marci z dice sic viuere vt ñ timeas in morte ⁊c. B

Circa tertiū pncipale de excellētia bti Marci sit. p ꝓcione q' btūs Marc' cōprobat inē scōs dignissim'. Et b̃ pcipue septē ꝓuilegijs ordie al phabeti. Primū ōr assil'iatiōis. Nā inē euāgelistas voluit spūssc̄tūs ipm pfigurādo assimilari leoni. Eze. j. Et b̃ p testimonio dñi nr̃i Jesu chr̃i Pro q̃ nota q' de chr̃o dño q̃ttuor erāt pcipua ab oīb; hoīb; in mōo credēda. s. va būanitas. va deitas: va passio z vera resurrectio. ꝓpter qō q̃ttuor euāgelistas hr̃e voluit vt q̃ttuor euāgelica instrumēta cōponerēt. Et istis testib; q̃ttuor oēs hoīes crederēt: q̃b; vicz instrumētis z testib; certi redderemur de nr̃a salute. sz qz testimoniū ferr̃ aliq̃n de visu. aliq̃n de auditu. Jō fm Aug. chr̃s voluit hr̃e duos testes ō visu. s. Matheū z Joānē. z duos de auditu. s. Lucā z Marcū Ūñ testi de va būanitate chr̃i fuit Matheꝰ q̃ genealogiā chr̃i texuit. z tō in figura homis significat. Testis āt de diuitate chr̃i Joānes fuit. z tō i specie aq̃le q̃ solē limpide aspicit figuratur Testis vo de passiōe fuit Lucas erāsi' scribendo. ꝓpēa i figura vituli q̃ deo sacrificabat ē figurat'. Deniq; testis de resurrectiōe fuit Marc' q̃ de ea apti' agit. Nā z in die resurrectiōis ei' euāgeliū toti mō r̃ndat z tō i lēse figurat q̃ rugitu die tertio catulos suscitat: vt supꝑ patuit. Secōm ꝓuilegiū ōr baptizatiōis. qz a sūmo pōtifice petro ē baptizat' fm Hiero. Legēda

Cū em esset leuites genere z sacerdos: fact' ē Petri apl'i in baptismate filꝰ atq; i diuio fmōe discipul'. z cū ipo vsq; rhomā ē pfect' tāq; filꝰ pr̃em secut'. Doc ē magne gl'ie mag; q̃ filiū fore regis terreni. cum Petr' fuerit chr̃i vicarius.

Tertiū ꝓuilegiū ꝑscriptiōis. s. euāgelij. Nā anno dñi. xl. rogat' a frib; rhome scꝑ sit euāgeliuz greco fmōe fm Hiero. put ab ore Petri pdicā tis audierat z a chr̃o p inspiratoz accepat quod petr' examinādo approbauit. Videsq; petrus marcū ꝑstārē i fide ipm aq̃legiam destinauit. vbi vbū dei pdicādo inūerabilē mlt'itudinē ꝑuertit ad chr̃m z epm ill' Ermacorā ordinauit. q̃ fideles regēs eccl'iam tādē martyrio ē coronat'. Jdeq; marc' scꝑsit illis idē euāgeliū in latina ligua. q̃ pmū i greca scꝑtū rhome reliq̃rat. Quartū pri uilegiū dignificatōis: qz multiplici dignitate repulsit. Primo pr̃iarchali. qz btūs petr' ipum in alexādriā misit z pr̃iarchā ibi illū pfecit. Fz Dioro. vbi multos ad fidē ꝑuertit. Dāc aūt dignitatē nō ābuit: sz ex corde fugit z iuit' obediuit. vnde pollicē sibi āputauit vt sacerdotio repug bus baberet. sz tñ dispositio dei z petri auctas pualuit q̃ secū dispēsauit z pr̃sidere coegit. Et cūdo fulsit dignitate ꝓpheticali. Mor em vt alexandriā est ingressus subito sandalia ei' rupta z soluta. p qō spū ꝓphetico puidit z intellexit fu corp' passiōe crudeli' imbi lacerādū. Videsq; quēdā vetera ꝑsuētē tradidit ea illi. q̃ cū reparet sinistrā manū ḡuit' vulnerauit z exclamauit di Un' deus. Quo audito vir dei spū ꝓphetico ait Vere pspex feat de' ut'er meū. Facto; luto ex spuro manū illius vnxit: z mox sanauit. Qb ille hō videns i domū suā introduxit. Cui dñm iesum marc' euāgelizauit z ill' cū tota domo sua baptizauit. Cūq; puidisset ꝓpriū suū martyriū adesse istū noie aulanū epm ordinauit. Tertio fulsit dignitate euāgelistē: z q̃rto dignitate martyrij. de q̃b; in seq̃ntib; dicem'. Quintū ꝓuilegiū euāgelice pdicatōis. vñ Hiero. i q̃dā gl'. sup Mat. ōr sic. Marc' euāgelista dei electꝰ z discipulus petri seminat post matheū. b tō q; abbreuiauit euāgeliū matthei ꝑscribēdū. Subdit. frem' vt leo. s. ō pctōres obstinatos. volat vt aq̃la. s. p cōtemplationē celestiū. discit vt bō. s. a petro euāgelio sapiētiā. imolat vt sacerdos: chr̃m passum offerēdo z imitādo vsq; ad mortē passionē. irrigat vt flumē z florescit vt ager. s. fructificando. q; vt Petr' damian. ōr: tātā ei gr̃am de' apō alexandriā p̄rogauit vt oēs q̃ tūc ad fidei rudimēta cōfugerēt mox ad ptinētia ac toti' monastice perfectiōis fastigiū puolarēt. Sextū ꝓuilegiū est em aureꝰ z ruissime coronatōis. Assecut' est em ꝝgo a deo plicē aureolā. s. vginitat'. Credit em ꝝgo a deo fore electꝰ. vñ z castimoniā docuit. Jrē pdicando nis coronā. qz inumerabilē ꝓpl'm aq̃legie z alexandrie sua pdicatōe ꝑuertit ad chr̃m iesum. Pro niq; martyrij coronā. Nā dū in solēnitate paschali missam marc' celebraret ꝑuenerūt ꝑ aulanē deles z funē i collo ei' misso trahentes p̄ cantare crudeli' vt carnes ei' lacerate fluerēt in trā g sanguie lapides rigarent. z tādē i carcere ecclesiā dit. vbi cōsolat' est primo p angelū dei apparentem z dicētē. Ecce nomē tuū in libro vite scriptum est. Secūdo per dñm iesum q̃ illum visitauit

ꝓrtauit dī. Pax tibi Marce euangelista meꝰ ne timeas qꝛ ego tecū sum. Seqnti autē die dū iterato huc illucq; traheret dixit. In manꝰ tuas dñe cōmendo spm meū. q̄ dicto spm̄ reddidit. t uilegiū gratiose suffragatōis. nā eiꝰ suffragijs apulia sterilitas inuasisset nec terrā pluuia irrigasset: reuelatū est ꝙ b ideo accidisset. qꝛ brī marci festū nō colebāt. Dū g̃ ꝓmitterent se celebraturos t beatū marcū inuocassent: sterilitas abijt t abundātia magna cū pluuia cōsecuta est. Secundo obtinere valemꝰ corpalia. qꝛ legit ꝙ miles q̄dā in ꝓlio sic vulneratꝰ in brachio vt dependeret t pēdēdum medici cōsulerēt. ille beati marci inuocauit suffragia t manꝰ cōtinuo fuit pristine sanitati restituta. Tertio spūalia. qꝛ dū q̄dā saraceni cū q̄busdā venetis naufragio perissent in mari: vnꝰ saracenoꝝ beatū marcū inuocauit: ꝓmittēs eiꝰ limina visitaturū t sacꝝ balteū marcꝰ splēdidꝰ apparuit t de fluctib⁹ eripiens in scapha collocauit. in q̄ q̄dā veneti mercatores erant ab illo periculo naufragij saluati. q̄ cū saracenis rādē q̄ vouerat nō impleuit. Cui denuo marcꝰ apparuit t increpauit. Ille g̃ cōpunctus aduenit t baptisma ibidē suscepit t marcꝰ est appellatꝰ. q̄ in christū ꝓfecte credēs i bonis opibus vitā finiuit. Quarto obtinere valemꝰ celestia. Nā anno dñi millesimo ducentesimo q̄dragesimo ꝓximo apud Papiam in quentu fratrū ꝓdicatorū frater Julianꝰ noīe iuuenis in extremis laborās exhilaratꝰ facie cepit clamare. Dauidis beatū marcū ad se venisse t iuxta lectulum fratre. Et ecce vox ad eū. Quid hic agis o marce. Ille. Ad istū morientē accessi: qꝛ deo eius ministeriū est acceptū. Et iterū vox ad eū. Cur inter ceteros sanctos tu venisti ꝓpue. Rādit. qꝛ specialē me deuotionē habuit t corpꝰ meū deuote visitauit. Et ecce q̄dā albati torā domū replentes intrauerūt dī. Venimꝰ vt istū aiam in cōspectu dñi ꝓsentem. Mox ille frater euigilās ꝓ ri q̄ viderat rectauit. t cū multo gaudio feliciter in dño obdormiuit. O g̃ charissimi inuocemꝰ beatū marcū: veneremur t eiꝰ suffragia imploremus vt dctur nobis eiꝰ meritis gratia t mors labōris ac glia celestis. Amen.

De sanctis aplis Philippo t Jacobo Sermo primus cum Legenda.

In domo patris mei māsiones multe sunt. Jo. xiiij. Ista ꝟba saluatoris nīi itelligi ꝓnt de q̄libet domo dei. Nam domus dei est dupler. Prima est militās. de q̄. j. Timo. iij. Scias quō i domo dei oporteat ambulare. Dec domꝰ est scta ecclia catholica in q̄ deꝰ habitat ꝑ fidez t gr̃am Epb. iij. Dico chr̃m habitare ꝑ fidem in cordib⁹ vr̃is In hac domo māsiōes multe sūt. i. multi boies diuersoꝝ meritoꝝ. Alij martyres. alij cōfessores. alij vgines. alij ꝓiugati. alij viduati. alij ꝑsbyteri. alij religiosi. Alia est domꝰ dei triumphans. s. celestis patria. de q̄. ij. Loꝝ. v. Habemus domum nō manufactā i celis. Ps. Replebunt ab vbertate domꝰ tue rē. Ibi etiā sūt multe mansiones ꝑm diuersitatē ꝓmiorum. j. Loꝝ. xv. Stella differt a stella in claritate rē. sic t resurrectio mortuoꝝ erit. Hz qm̃ isti brī apli Philippꝰ t Jacobus sūt nūc hitātes i domo dei celesti cū chr̃o ie su. Idcirco de ipis hec ꝟba ꝙuenient dicūt. In q̄b⁹ ꝟbis erḡ isti scī apli cōmēdari vident de inhabitatiōe domꝰ celestꝭ. Idcirco de hac tria mysteria er passu huꝰ euāgelij ad honorē istoꝝ sanctoꝝ accipiamꝰ ꝑ ordē.

℣ Primū de celestꝭ domꝰ ꝓpatiōe. b notat in eu āgelio ipō cū dr. Vado vobis pare locum. s. domū patris.

Scōm de eiꝰ varijs statꝰ māsiōe. Ubi dr: māsiones multe rē.

℣ Tertiū mysteriū de accessus illiꝰ oñsiōe Naz ibidē dixit Thomas Dñe nescimꝰ q̄ vadis. t q. ꝑ. viā scire. Rādit Jesus. Ego sū via rē..

℟ Circa ꝓmū de ꝓparatiōe domꝰ celestis qō occurrit Utrū domꝰ celestis indiguerit aliq̄ ꝓparatiōe ꝑ chr̃m Rō q̄stionis est. qꝛ dr. Vado vo. pa. lo. Etsi abiero t ꝓpauero itez veniā t accipiā vos: cū Mat. xxv. dicat. Uenite bñdicti ꝓris mei possidete regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Nam si paratus est ab origine mundi domus illa celestis patrie. ergo nō a tēpore ascensionis chr̃i in celum sicut sonant ista ꝟba Vado parare rē. Ad hoc rñdēt ꝓcipue tres doctores theologici. Primꝰ doctor est beatus Gregoriꝰ q̄ vt habet li. pnosticoꝝ dicit sic. Non fecit nos deꝰ vt nos gehēne tradat ignigq; ppetuo. regnū celoꝝ ꝓpē nos: gehēna ꝓpē diabolum facta est. s. ꝓncipaliꝰ. Seqtur. Et b ita eē ex euāgelijs doceā. Ipe etem̃ dñs dicit his q̄ a dextris sūt. Uenite bñdicti ꝓris mei p. reg. q̄ vo. pa. est ab o. mūdi. Illis aūt q̄ a sinistris sūt dicit. Discedite a me maledicti in ig. eē. q̄ parꝰ ē Nō dixit vob. sed diabolo t angel' eiꝰ. Sic g̃ ꝓpter diaboluz gehenna ignis. t ꝓpter hoiem regnū celoꝝ a cōstitutiōe mūdi ꝓparatuz est. Hec ibi. Quib⁹ ꝟbis magnum nobis gaudiuz nunciat ꝙ. s. deꝰ velit oēs hoies ad bitudinē ꝙuenire t neminē ꝑire. sicut t apl's testat. j. Tim. ij. Quid est ergo in causa ꝙ multi dānant cum diabolo nisi hominum ipoꝝ malicia. qꝛ nolūt saluari sed volunt perire O mirabil' demētia pctoꝝ. o insania factuoꝝ rē. Malūt em̃ ꝑ pctā esse i igne eterno q̄ ꝑ vtutes in celo. ℣ Scōs doctor est Simon de Cassia

De sanctis Philippo et Jacobo

q̄ bāc q̄stionē ex euāgelio mouet. Et rn̄det di. sic Parauit locū in celo pat̄ ab eterno p̄destinādo filiꝰ in būanitate patiēdo. z ipedimētū. s. culpe z pene remouēdo in celuz ascēdēdo. Nā lz cēnt ab eterno p̄destinati. s. hoies. tn̄ britudinē nō ꝓseq̄rent nisi p gr̄am. s. chr̄i q̄ dat̄ tpaliē i pn̄ti. sic ḡ i diguit p chr̄m p̄pari. Tertiꝰ doctor ē Nico. de Lyra i postil. di. sic. Si q̄ minꝰ dixissem vob q̄a vado pare vob locū. q. d. Si in celesti britudine esset aliq̄d minus z defectuosum: dixissem vob qz vado pare vob locū. Sed nō est necesse q̄ vadam ad p̄pandum. qz in deo est bonitas pfecta eternaliter z imutabiliter z multipliciter ꝑticipabil' a beatis. Numeꝰ etiā electoꝝ z terminꝰ meritoꝝ est eternaliter z imutabiliter p̄destinat̄. z sic totū patū est ab eterno. ꝑm illō Matth. xxv. Possidete patū vob regnū a ꝓstitutiōe mūdi. Q̄ät subdit. Etsi abiero z p̄pauero vob locū Ex b nō ē intelligē dū q̄ britudo vl' locꝰ ipi' ꝓpriꝰ idigebat aliq̄ p̄paratiōe Dz qz ipi electi indigēt p̄paratiōe ad h̄ q̄ possint britudinē ꝓseq̄. qz lz sint ab eterno p̄destinati: tn̄ britudinē nō ꝓseq̄nt nisi mediāte gr̄a spūssci. Christus ḡ i gl'ia celesti nō p̄pauit aliq̄d nouū ascendēdo lz p ascēsionē donū spūssci miserit fidelibꝫ p q̄ō p̄pant ad ꝓsecutiōez britudis. z sic intelligit̄ p passe locū britudis. Subdit. Iterꝝ āt veniā ad vos z accipiā vos ad me ipm. s. i morte q̄ ad britudinē aie: z in iudicio veniā z accipiā vos ad beatitudinē aie: sil' z corpis. vt vbi ego sū z vos sitis. Dec Ly. Simō ō cassia. O ineffabil' dilectio nō ꝓtēꝝ ꝓsortio āgeloꝝ: lz hoies intrātū pēsauit vt i ērā descēderet z peuntes rērent: vt in domo patna secū habitarēt: nob ꝑticipās in humanitate vt secum essemꝰ participes in diuinitate O ie su bone tibi laus z gr̄arū actio. O bti ap'li Philippe z Jacobe q̄les nūc laudes dicit̄ deo z dño Jesu p̄ tāte felicitat̄ p̄patiōe. ℒ

℣ Circa scōm p̄ncipale de varietate māsionū celestiū q̄rit. quō in celesti domo vl' p̄tia dicantur multe māsiones esse: cū obiectū britudis sit vnitū. s. ipe deꝰ. Unā z Mat. xx. Idē denariꝰ diurnꝰ datꝰ oib' in vinea dñi laborātib' legit̄ q̄ celeste p̄miū designat̄. Rñr ꝑm doc. q̄ in gl'ia celesti q̄ntus sit idē obiectū britudinis nulla diuersitatez hñs in se: hoc est deꝰ. tn̄ ex pte beatoꝝ est diuersitas i participando hoc obiectum ꝑm varietatem meritoꝝ. z iō ibi sunt multi gradus z distinctiones mansionū. Unꝰ em̄ excedit aliū in britudine tripl'r.

Primo in cēntiali felicitate.

℣ Scō o in p̄miali dignitate.

Tertio in accidētali iocūditate.

Primo in essentiali siue dicā diuinali felicitate qz q̄nto q̄s amplꝰ cognouit hic deū p̄ vitatem fidei: tāto clariꝰ i celo videbit eū: z q̄nto magis dilexit p amorē. s. abstinendo a pcīis z p̄cepta seruādo. ac sic gratuite diligen. tāto amplius pfruet in celo diuīa suauitate. Nā vt volūt doc. sup. illi di. p̄miū essentiale correspondet radici charitat̄ z fidei. ḡ tc. ℣ Querit ḡ. vtr̄ ex hoc q̄ vnꝰ alcꝰ ro minꝰ hz de diuiali felicitate dāna sentiret: de qua tractatur in britudine. Ad id rn̄det Hrego. moral. li. xxviij. di. sic. Apud patrē māsiones multe sunt. qz in illa britudie nō dispar: vnusq̄sq; iuxta dispar meritū locū dispar̄ ꝑcipit: iz eiusdē dispartat̄ dāna nō sentit. qz tātū sibi sufficit quātū ꝑcepit. Decille. D Secūdo in p̄miali dignitate vnꝰ btūs aliū excedit. qz vt ait Aug. vnaq̄q; alia vnꝰ btūs aliū excedit. qz vt ait Aug. vnaq̄q; alia stellaꝝ tc. p meritꝝ suis illic honorat̄ z glificat. sic videmꝰ q̄ alia ē claritas lune: alia solis: alia stellaꝝ tc. Unā Hreg. moral'. li. iij. Qz in hac inq̄ vita nob est discretio operꝝ: erit in illa discretio dignitatū. vt q̄ hic aliꝰ aliū superat merito: illic aliꝰ aliū rerti butoe trāscendat. Unā in euāgelio dr. In domo patris mei mansiones multe sunt. Si q̄ras. Nūd q̄d ḡ vnꝰ btūs alteri inuidebit cū in illa diuersitate beat. Rñdet Hreg. ibidē di. q̄ in illa diuersitate retributiōis erit ꝓcors charitas. qz tāta vis in illa pace nos satiat vt q̄ in se q̄sq; nō accepit hoc accepisse in alio erubescat. Exēpli gr̄a. q̄n dat̄ corona capiti z nō ped. vel q̄n dat̄ munus manibꝫ z nō ori vel dorso. pes os dorsū oculi z cēta mēbra nō inuidēt: imo gaudēt se accepisse in capite vel manibꝫ. Idē q̄rit. vtr̄ btūs q̄ minoris ē glie opter gl'iam maioris hīe in se. Rñdet Aug. li. de ciui. dei. xxij. di. sic. In p̄tia habebit deū alꝰ alio minꝰ vt hoc q̄z donū habeat ne velit amplius. Exēpli gr̄a Tas quū plenū aq̄ fontꝫ nō appetat se hīe aquā fontis in dolio existētis. qz sufficit sibi quātū habet. Ad idē Anſ. li. sil'itudinū dicit. Dices forsitan si deꝰ z oēs beati volunt q̄d ego volo: ero itaq; p velle meo de maioribꝫ in celo. qz volo augmentū mei boni. z rndeo q̄ si ergo btō petro par esse in gl'ia voluerꝫ: eris. Impossibile est aūt illi eq̄ri velle i gl'ia si meriti eꝰ impar fueris. Et infra dicit q̄ sicut in būano corpe pes nō eroptat loco aut officio manus aut oris: vel nasus oculi loco vel officio fungi: ita in illa admirabili z gl'iosa dispositiōe celesti q̄q; ad alterius ordinis gradū electus fuerit amabit. sic vt statū suū ponēdi gradu mutari nō velit. ℣ Tertio in accidētali iocūditate p opib' bonis h̄ facꝫ vnꝰ btūs aliū excedit. opa em̄ illoꝝ sequūtur illos. Nota aūt q̄ plura sunt genera operꝝ bonoꝝ ex q̄bus accidētale gaudiū continue vsq; ad finē mundi btīs in celo. Primū est sacre scripture expositio z dictatio ac scriptiratio. Nā apheris z euāgelistis ac ap'lis epl'as scribēntib' illīr doctoribꝫ qui libros vel sermones cōposuerunt semp gaudia accidētalia accrescēt q̄tiēs ex eoꝝ scriptis bona emendant̄ z ad deū querunt. Lu. xv. Gaudium est in celo sup vno pec. peni. ℣ Secūdū est ordinum institutio vel reformatio. Nā quot boni fiunt in ordine toto vel religiōe tot ordinis institutoris accidentale crescit illius ordinis gaudiū. sic de ordine minoꝝ. z sic de ordine

¶ Tertiū ē eccl'iaꝝ ⁊ monasteriorꝝ ꝯstructio. qꝛ ex oīb ⁊ singul' bonis opib ī tali eccl'ia vel monasterio factꝭ bēbit gaudiū accidētale is q̄ edifi cauit. Sil'r q̄ altare fundauit ꝓ missis. Quar cū ē imaginū depictio. Qui em̄ faciunt fieri cruci fixi imaginē vl' btē marie aut aliorꝝ sc̄ōrꝝ in pu blica strata vl' in eccl'is: q̄ties a q̄libꝫ boie illis re uerētia exhibet gaudiū accidētale bēbunt specia le ꝓ sc̄ōrꝝ bonore. ¶ Proinde laudabile est babe re imagines crucifixi vl' sc̄ōrꝝ circa lectū tuū aut mēsam vt ex aspectu mēoreꝭ cbīi iesu ⁊ sc̄ōrꝝ ac reuerētiā facias. ¶ Quintū est missarꝝ ordinatio. Qui ei ordinē ꝑpetuas missas in ciuitate vl' vil la vel cantādū missam de btā ꝟgine: vel de coꝛpe cbīi ī bebdomada. vel ꝓ defunctꝭ ⁊c̄. vel Salue regia ī q̄dragesima ⁊ bmōi. q̄ties hec dñr vel ca nunc ꝙ ill' gaudiū creſcit. Sertū genꝰ est diui ni cul' ampliatio. Uñ illis q̄ de iustis reb ꝑcu rant fieri in alīq̄ eccl'ia missale vel calicē aut alia paramēta vl' libros ex q̄b deꝰ laudar ⁊ colit q̄ties ī ill' celebrat toties gaudiū illis boīb in celo cumulat. ¶ Septimū ē hospitaliū edificatio vl' fundatio: vbi q̄tidie opa miscōie exercent ī pau peres ⁊ infirmos. Simil'r q̄ instituunt ꝓ refrige rio defūctoꝝ ī bebdomada vl' q̄ndena balneū fi en pauperꝭ toties gaudia bēbūt q̄ties ifirmi vel pauperes ꝙlant. Octauū est exēploꝝ bonorū pstatio. Uñ Cesariꝰ dr. Quātis boīb exempluꝫ vere būlitatꝭ ⁊ charitatꝭ ꝑfecte ostēderꝭ: cū tātis ⁊ ꝓ tātis ecna ꝑmia possidebis. Hec ille. ⁊ sic cre scit gaudiū ⁊c̄. ¶ Nonū genꝰ est instructio salu brīū oꝛonū ꝙ edoctio. Qui em̄ docēt pueros vel alios. Pr̄ nr̄ vel Aue maria vel symbolū aut dei precepta ⁊c̄. q̄tiens ille puer vel bō orat. toties illis gaudiū accidētale creſcit. ¶ Denicꝙ ꝓ ꝟtū sc̄ plura genera opeꝝ ex q̄b b demerent boies cuꝫ ꝑtis suis ꝙ pena eoꝝ augmēteꝰ in iferno vsq̄ die iudicij. ¶ Primū ē nouū moduꝫ peccādi ad luxuria ⁊c̄. q̄ q̄tq̄ illos imitant ī talib ꝙ accidē iuenire. siue i ſupbo ornatu: siue in auaricia: aut talis pena creſcet. Secm̄ ē exactiōes iustas ⁊ aggrauatiōes pauperꝭ instituere. puta falsa telo nea. dicas. ⁊ ſubditoꝝ nimia fuitia istituere ⁊c̄. ¶ Tertiū ē festꝭ diebꝰ nūdinas fieri ꝑcurare vel ꝙulere. Tales em̄ rei sunt oim malorꝝ q̄ in nun dinis fiūt ⁊ eoꝝ pena annuatim augeꝰ. Quar tū ē iuste adq̄sitas ꝟsū q̄ res aut metas iuste dilatetas sic relinq̄re suis ad possidendū iniuste q̄ nō minꝰ tenent restituere heredes. Pcm̄ aūt nō dimittꝫ nisi restituat ablatū: vt dr Aug. rūj. q. vj. Si res. Ergo q̄diu ab hereditb possidetur illi ꝑmo pena accidēt' augeꝰ ꝙ singulis emoli mentis possessiōis: ⁊ ꝙ singul' q̄tq̄ de stirpe illa dānabunt. ¶ Quitū ē impiꝫ gratas res nō cōpu tando eaꝝ fructꝰ ī sortē alijs sic dimittere: qꝛ b ē vsura. extra de vsu. c. j. ⁊ se. Et tenent ad restituti oīēnō solū ille ꝓncipal' vsurarius. sꝫ ⁊ heredes. eo. ti. cū tu ⁊c̄. Sextū ē artificia mechanica fal

sificare ⁊ fraudis modū nouū ꝟuenire vl' excogi tare. ¶ Septimū ē statuta noua vl' iura ordiare vñ pauperes ꝙuant. Octauū ē hereses condere vñ Aug. dr ꝙ Arriꝰ hereſiarcha nōdū adhuc bꝫ ex toto penā suā. Sic ⁊ Joānes huſ. qꝛ q̄tq̄ in ficiunt boies hereſi sua ꝓ tot penā luent. ¶ No nū est culpe exem̄ post se relinq̄re vel peccati mo dum docere aut ꝙsulere. qꝛ vt ait Greg. ī moral'. Tot mortib q̄sq̄ dignꝰ est q̄t ꝓuitatis exēpla in posteros reliq̄t. O g̃ bō caue bec ꝑtā ne ꝑeas ꝓ

¶ Circa tertiū ꝓncipale de accessu ⟨to: mēta. vie domꝰ celestꝭ lucide ptꝫ in euāgelio ipo: qꝛ cū dñs dixisset. Et q̄ ego vado. s. ad patrē ⁊ viā scīs .i. scire debetꝭ. Simon de Cassia. Hoc inq̄t intel ligit q̄ ad debitū. Jpe em̄ sciuit eoꝝ desideria. ⁊ lō dedit eis occasionē interrogandi. Dicit ergo ei Thomas. Dñe nescimꝰ q̄ vadis. s. in spēali ⁊ de termiate: licꝫ scirēt ī generali. Sequit. ⁊ q̄ modo possumꝰ viā scire. Rūdit iesus. Ego sum via ve ritas ⁊ vita. Via inq̄ꝫ inobliq̄bilis. Ritas infalli bilis. ⁊ vita desiderabilis. Ex q̄b ꝟbis accipiā ꝓ ꝙdusione ꝟbū Aug. dicētis sic. Cbīs in buma nitate factꝰ est nob via ad diuinitatē. Huius rō ſm Lyrā: qꝛ ea q̄ cbīs gessit in humanitate sunt via ꝙducēs nos ad gl'iam. Uñ ⁊ subdit. Nemo venit ad patrē nisi ꝑ me. s. credēdo ⁊ ope imitan do. Oēs ꝑ alie vie ducunt ad inferos. Sola bec via. s. cbīs ducit vere ad vitā. i. visionē ⁊ fruitionē deitatis. ꝓter q̄d merito dr ꝟitas ⁊ vita ſm deita tem. ⁊ sic patet. Legenda.

D ¶ Ad ꝓpositū de istis apl'is aduertendum q̄ ipi in hac via ꝑfecte ambulauerūt imitādo cbīm ⁊ lō ad vitā eternā in domū q̄ celestē ꝑuenerunt Q̄d ptꝫ ex eoꝝ histoꝛijs. Primꝫ ꝓbilipꝰ apl's cū. xx. ānis ꝑ Scythiā ꝑdicasset a paganis tenet ⁊ ad imolandū statue Martis compellit. tunc subito draco ingens de sub base exiuit qui filiuꝫ pontifici ignē ꝓ sacrificio mistrantē. duos q̄ꝫ tri bunos q̄ꝫ mistri ꝓbilippū detinebant extinxit. ceteroſq̄ fui flatꝰ fetoꝛe morbidos reddidit. ꝓbi lippus ḡ dixit. Credite mihi ⁊ statuā confringite ⁊ eiꝰ loco crucē dñi adorate vt infirmi sanētur: ⁊ mortui ſuscitent. Q̄d illi ꝑmittentes ꝓbilippus draconi ꝑcepit ī deſertū ire vt nulli noceret. Qui statim recesſit nec vltra cōparuit. Tunc ꝓbilip pus sanauit oīes ⁊ illos tres mortuos ſuscita uit. Sicq̄ vniuersis credētib ꝑ annū adhuc eis ꝑdicauit ⁊ ordinatꝭ ꝑsbyterꝭ ac diaconib in Asie ciuitatē Dierapolim venit: ibiq̄ hereſim bebio nitaꝝ docentiū cbīm carnē pbātasticā assumpſiſ ſe extinxit. Erāt aūt illi due sacratissime virgines filie eiꝰ ꝑbertisse ꝙ quas dñs multos ad fidem ꝙuertit. Erat q̄ꝫ ipe philippꝰ ānoꝝ. lxxxvij. Quē postea infideles tenuerunt ⁊ instar magistri ſui quem ꝑdicabat cruci affixerūt ⁊ tandē iuxta cuꝫ due filie eius vna a dextris ⁊ alia a ſinistris ſunt ſepulte. J Jacob ꝙ apl's iste vocatꝰ ē Jacob Alpbei: quia fuit filius Alpbei ſm carnem. Uo

De sanctis Philippo et Jacobo

catus est z frater dñi ex eo q̄ simillimus ei fuit. ado vt plerique i eoz specie errarēt: vt testat Ignatius in epla ad Joannē. Dicit ḡz frater dñi. qm̄ chīs z iacob sicut a duab sororib descendērāt sic a duob fratrib. s. Joseph z Cleopha descendere putabant: qz erat Jacob filius Marie filie Cleophe qui Cleophas fuit frater ipsius Joseph sponsi btē v̄ginis Marie. Et taliter se p̄tingēres: iudei vocabāt fratres. Vocatus est etiam Jacob minor ad differentiam Jacobi filij Zebedei. licz q̄ppe iste natus sit prior: tamen vocatione posterior fuit. z ꝓpterea Jacob minor dict⁹ est. z ille alⁱ Jacob maior. Deniq̄z vocat⁹ ē etiā Jacob iustus ꝓpter excellentiā sanctitatis. Tante em̄ reuerentie z sanctitatis erat in populo fm Hiero. vt fimbriam vestimenti eius certatim tāgere cuperent. Egisippus quoq̄ dicit de eo. Hic ex vtero matris sue sctūs fuit. vinū z sicerā non bibit. carnes nunq̄ manducauit. ferrū in caput eius non ascendit. balneis nō est vsus. syndone id est veste linea semp̄ inductus. totiens in oratione genua flexerat vt callos i genib haberet. Hic solus inter apostolos p̄mittebat ob sanctitatem intrare in sancta sanctoꝝ: ꝓpetueq̄z virginitatis extitit. vt testat Hiero. contra Jouinianuz. Hūc pre ceteris apostolis hierosolymis episcop⁹ est ordinatus. z primus in pontificalib missam celebrauit. Septimo autem anno episcopatus sui cum ad diem Pasce apostoli hierosolymis conuenissent z Jacob cum eis corā Caipha z alijs iudeis chīm p̄dicasset: iamq̄z ꝑe esset vt baptizari vellent: repente quidā templū igredies clamauit dī. O viri israelite quid facitis. cur ab istis magis vos decipi p̄mittitis. z intantū concitauit populum vt apostolos lapidare vellent. z ascēdēs (iacobum) homo ille de gradu quo predicabat p̄cipitauit deorsum. z extunc plurimuz claudus est effectus. Tandem anno epatus sui. xxx. iudei ad ipm cōuenerūt dī. Oramus te vt reuoces populum errantē in iesu. Unde in die pasce statuerunt illū sup pinnā templi z voce magna clamātes dixerunt. Virorū iustissime: cui nos omnes obtempare debemus quoniam populus errat post iesum crucifixum. enuncia nobis quid tibi videtur. Tunc Jacob ingenti voce rñdit. Quid me interrogatis de Jesu. Ecce ipe sedet in celis a dextris dei venturus iudicare viuos z mortuos Tunc chīani gauisi sunt. Pharisei autē z scribe exclamauerūt dī. O o z iustus errauit. z ascendētes ipm p̄cipitauerūt z lapidare ceperūt. Qui sup genua ꝓcūbens dixit. Dñe dimitte eis quia nesciunt quid faciūt. Tunc vnus eoz particam fullonis arripiēs valido ictu caput eius impetijt z cerebruz excussit. Taliq̄z martyrio ad dominū migrauit z sepultus est ibidez prope templum. Rogemus ergo dñm iesum vt per merita ac preces istoꝝ beatoꝝ apostoloꝝ det nobis gratiam z gloriam Amen.

Pro sanctis Philippo z Jacobo apostolis. Sermo Secundus de sacro euangelio quod legitur in hoc festo.

At iesus discipulis suis. Non turbet cor vestr̄z neq̄z formidet. credimus in deū z in me credite Joā. xiij. z in euang. hodierno. Christus dñs post̄z in cena vltima p̄dixit sui p̄ discipulis traditionē z suā passionē atq̄z Petri negationem ne discipuli dilecti toraliter essent in desolatione ꝓ morte magistri. tanq̄z pius magister ꝓfortauit eos verbis sacris fidei dī. Non turbet cor vestr̄z neq̄z formidet. s. ꝓ imminente tribulatione. credite in deū: q. oia p̄or: z i me credite. q. d. q̄z sum dei filius q̄ possum saluare vos z ad eternā beatitudinez ꝓducere. ꝓpter qō subdit. In domo patris mei mansiones multe sūt. Erq̄ aūt b sacr̄ euāgelij legit i b festo btoꝝ Philippi z Jacobi apostolorum. Ad ipoz ḡ honorē de b euangelio locuturi tria mysteria p̄cipua consideremus que in ipo tangunt. z sic cetera ꝓsequamur.

Primū mysteriū ōz turbationis ꝓhibitio. ibi. Non turbetur zc.

Secundū dicit ꝓfortationis remedium. ibi. Creditis in deum zc.

Tertiū dicit diuine visionis assecutio. ibi. Ego sum via veritas z vita.

Circa p̄mū de turbatiōe q̄stio occurrit. vtrū boī chīano liceat turbari. Rō q̄stionis q. chīs dñs admonuit pluries discipulos suos ne turbarent. vñ. Matth. xxiiij. p̄dicēs ꝓsecutiones dixit. Videte ne turbemini. z in p̄missa themate ait. Non turbet cor vestr̄z zc. Et Matth. x. Noli te iaḡt timere eos q̄ occidunt corpus zc. Denique Prouer. xij. scribit. Non ꝓtristabit iustum q̄q̄ ei acciderit. Impij aūt replebunt malo. Et paulo daret in istis aplis q̄ non sunt turbati in passione mortis ꝓ chīo. Naz de btō Philippo legit q̄ añ septē dies obitꝰ sui ep̄os z p̄sbyteros suos cauit eisq̄z letus obitū suū manifestauit dī. Post septē dies ꝓpter admonitionē viam mihi dñs ostendit. Et de btō Jacobo legit q̄ in passione sua conuersus sup genua orauit pro inimicis ipm lapidantib dī. Rogo dñe dimitte eis quia nesciunt q̄d faciūt. q̄ claret q̄ nō fuit turbatus. Ad hoc fm doc. q̄ turbatio est triplex in homie. Prima est vitupabil'. Secūda tolerabilis: Tertia laudabilis. Prima est vituperabilis: vt illa turbatio que peruertit iudicium rationis z dejcit a virtute. z talis turbatio nō licz homini chīano: vi patuit ꝓ autoritates predictas in ratione. Unde cōmittra exponeñ illud Prouer. xij. dicit. Non cōtristabit iustū. s. tristicia dejciente a virtute: quicq̄d accident. q̄ fortunam aduersam patienter tolerabit. Impij aūt. s. impatientia fracti replebuntur malo. s. culpe cui supueniet malū pene z poene gehēne si ꝓseuerēt. Ad id est qō dicit Gregorius

Quisq̃ illara mala eq̃nimiter nō tolerat ipe sibi
restꝫ est qz bonꝰ nō est. Hec aūt turbatio virtupa
bilis oritꝫ ex causis malis. aliqñ ab auaricia. s. p
amissione rei tpalis. Prouerb. xv. Cōturbat do
mū suā q̃ sectaꝫ auariciā. Tales em̄ nō possunt
q̃escere i mētib⁹ eoꝝ: qz vt ait Tullius. Tota vi
tā auari bois ē plena miserie z doloris p̄ sollici
tudine. Sic g̃ auarus turbaꝫ in se z pturbat do
mū suā. i. familiā nimis eā restringēdo a mō vi
uēdi debito ꝛc. Aliqñ aūt turbatio virtupabil' oritꝫ
ex vbis bilinguis. Eccl. xxviij. Susurrium z bi
linguiū multos pturbat pacem hñtes. ciuitates
muratas diuitū destruxit. Aliqñ oritꝫ ex ira. Vñ
hūs Frācisc⁹ in regla dr. Ira z cōturbatio in
se z in alijs impedit charitatē. Aliqñ aūt causaꝫ
ex indiscreto p̄cepto p̄lati. sicut fecit Dauid q̃ pce
pit nūerari pl'm. ꝓpter qd̄ misit dñs pestilentiaꝫ
in isr̄l: z mortui sunt septuaginta milia virorum
ij. Reg. xxiij. Vñ. ij. Coꝝ. vi. Dedi eis. s. p̄lat⁹ po
testate in edificationē z non in turbationem. Ali
qñ oritꝫ ex p̄secutione hominū: sicut turbabāt
discipuli chr̄i audientes sibi iminere p̄secutiōes
quas chr̄s p̄dixit. Nā qz nondū erāt p spm̄scm̄
cōfirmati turbabanꝫ timentes: ꝓpter qd̄ chr̄ist⁹
ꝛc. Suscitem⁹ g̃ charissimi hec monita nr̄i sal
uatoris dicētes oib⁹ nob. Nō turbeꝫ cor vestrū neq̃ formi
nē terreaꝝ: aut p̄secutionē pati p chr̄o z iusticia
qz vt dicit. ij. Tim. iij. Oēs q̃ pie volūt viuere in
chr̄o: p̄secutionē patiuntur. Secunda tur
batio est tolerabilis qñ. s. hō turbatur de aliquo
nocuo vel morte sub impio tñ rōnis. Nam s̄m
Tho. ij. ij. q. clviij. arti. ij. Omnis passio in tantū
est bona vel saltez excusabil' in q̃tū rōne regulat
Si aūt oz dinē rōnis excludat a sua rectitudine
in ꝑtē nr̄a: vt ait glo. sup illō ps̄. Irascimini et
nolite peccare. Sicꝫ g̃ turbaꝫ naturali motu p
p̄gredien. ad pturbationē rationis: mala est z vi
tupabilis. Luz g̃ motus ire z pturbatiōis nō est
in ꝑtē nr̄a; vt ait glo. sup Joā. homeꝫ. vj. ōt sic. Pereāt ar
gumenta p̄boꝝ q̃ negāt in sapientē cadere pertur
bationē aloꝝ. turbeꝫ plene animꝰ christianus in
miseria: sed timeat ne peant hoies chr̄o. Contri
steꝫ cū perit aliq̃s chr̄o. cōcupiscat hoies adquiri
chr̄o. timeat z sibi ne. s. p turbatōez peat chr̄o. Lō
steꝫ peregrinari se a chr̄o. cōcupiscat regnare cuz
chr̄o. letet̄ dū sperat se regnaturꝝ esse cuz christo.
Hec Aug. Tertia turbatio est laudabilis sz
cū hō turbaꝫ de pctis suis. Hoc em̄ est bonū si
tristicia pniaz in salutē stabilē opaꝫ. Hiero. Nul
la culpa deleꝫ nisi tristicia anteceꝫ. vñ ps̄. Sacri
ficiū deo spūs ꝛtribulatꝰ cor cōtritū z hu. deus
nō ꝛc. Siliter laudabil' est turbatio de peccatis
aliorꝝ z piculis aiarꝝ. Sic em̄ de chr̄o legit Joā.
xiij. q̃ p pctō Jude p̄ditoris turbatꝰ est spū. Vñ
Aug. in epla. Pia inquit tristicia est z sic dici pōt
tā miseria vicijs alienis tribulari. nō implicari.
meroze cōtrahi. non amoze trahi. Hec ille. Sic
credimus z de istis bris ap'lis Philippo z Jaco
bo q̃ ipi p̄ sua passiōe gaudebant: q̃m digni ha
biti sunt p̄ noīe iesu ꝓtumeliā pati: q̃uis p pecca
tis p̄sequentiū turbarenꝫ ista laudabili turbati
one z ozarēt p illis multo g̃ magis p nob ipos
honorantib⁹ ozabunt in celo. O itaq̃ aia chr̄ia
na obserua ne turberis mala turbatione: sed tur
beris salubri turbatione p tuis saltē pctis vt va
leas regnare cū chr̄o z sanctis eius in celo.

De Circa scōm p̄ncipale de remedijs confortā
tib⁹ in turbatiōe positos boies inquirendū est
qualib⁹ remedijs possit homo ꝓfortari in turba
tione ne peccet vel pereat eterna dānatōe. Ad qd̄ p
ꝓclone Notādū q̃ tria sūt potissima remedia in
q̃cunq̃ turbatiōe ꝓfortatiua: que insinuanꝫ per
ipa euangelica verba: vt patebit.

Primū est fidei firma tentio.

Scōm est p̄mij celici p̄paratio.

Tertiū est dñi iesu chr̄i acceptatio.

Primū remediū est fidei firma tentio. Vñ chr̄s
dñs cum dixisset in euāgelio. Non turbeꝫ cor ve
strum. statim posuit remediū p̄tra turbationem
ipam fidē di. Creditꝫ in deū z in me credite. in q̃
docet credere suā deitatē ac hūanitatem. q. d. s̄m
Aug. z Chryſ. id est ꝓsequēs est q̃ in me credere
debeatis: qz ego sum creator vester z redēptor z
remunerator q̃ z si moriar vt hō. resurgam qz de
us sum q̃ etiā post tribulationē z mortē letifica
re z remunerare possum. Hec g̃ fides chr̄i Jesu
est remediū ꝑ oē turbatiōis piculū. Vñ Aug. su
per Joā. Virt⁹ fidei qua credit in patrē z filium
est potētior oib⁹ piculis q̃ fidelib⁹ accidere possūt
Ideo. j. Joā. v. Hec ē victoria q̃ vincit mundum
fides vra. sic sancti p fidē vicerūt regna Heb. xj.
B claret in ap'lis z martyribus. Qñ g̃ o christiane
turbaris z p̄secutione malorꝝ tribularis: tene fir
mam fidem de chr̄i bonitate q̃ nō derelinq̃t pe
rire sz purgaꝫ z ꝓbaꝫ. z sp adest auxiliū postu
lantib⁹ in tribulatione. ps̄. Juxta est dñs bis q̃
tribulato sunt corde. Ideo Isidorus. Btūs est
q̃ recte credit. recte credēdo bñ viuit. bene viuen
do rectā fidez illesam custodit. Qui em̄ sic credit
in chr̄m etiāsi mortuꝰ fuerit viuet. z ois q̃ credit
in eū. s. fide formata: nō morieꝫ in eternū Joā. xj.

Secundum remediū p̄mij celestis vel glo
rie p̄paratio. Unde saluator subdit in euāgelio.
In domo patris mei māsiones multe sunt. s. s̄m
varietatē p̄miorꝝ ꝓut q̃sq̃ meruit. Si q̃ minus
dixissem vob qz vado vob parare locū. q. d. Si
tribulatōes in hac mūdo patimini vel labores: cō
siderate mercedem vberrimam in celo vbi sunt
mansiones multe quas p̄paro vobis. id est vos

ꝑparatos reddo ꝓ patiẽtiã in tribulatiõibꝫ ⁊ ꝓsecutionibꝫ ꝓ me susceptis. Uñ ⁊ Matth. v. dixit. Beati estis cũ maledixerint vob̃ boies ⁊ ꝓsecuti vos fuerint ⁊ dixerint omne ma. ad. v. mẽ. ꝓter me. gaudete ⁊ exultate qm̃ merces vr̃a copiosa ẽ in celis. Dec ḡ ꝫsiderare ad supandũ turbatiõnes multũ valet: dicẽte Hze. Consideratio p̃mũ minuit vim flagelli. Uñ ⁊ q̃dam pbs interrogatus q̃d esset illõ qõ nõ sineret hominez fatigari. Rñdit: lucrũ ⁊c. Ideo Jac. j. Btũs vir q̃ suffert tentationẽ qm̃ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronaz vite. O ḡ hõ pensa vtilitatẽ turbatiõis ⁊ non deficies. ¶ Tertiũ remediuz dñi Iesu chr̃i acceptatio: vt ei õr Greg. Tãto quisq; acceptior erit regi chr̃o: qnto ꝓ eo ꝫstans fuerit in ꝓsecutionibus. Ideo chr̃s subdit in b euãgelio. Itez̃ veniã ⁊ accipiaz vos ad meipm: vt vbi sum ego ⁊ vos sitis. Dic̃ vbi sum ego: qz ante passionẽ suaz erat btũs ꝓfecte in q̃z̃tũ de⁹ ⁊ in q̃z̃tum hõ q̃ ad aiam: licz q̃ ad corp⁹ nõ redũdaret gl̃ia aie vt ꝓ nobis pateret in corpe. Sz ex vbis illis q̃stio oritr: vtr chr̃s dñs veniat ꝓ seipm ad accipiendum suos electos ad seipm in beatitudinẽ: qz dicit. Iterum venio ⁊ accipiã ad me ⁊c. Rñdet ꝑm Lyram sup hoc passu q chr̃s dñs dupl'r venit ad accipiẽdũ fideles. Uno mõ accipiendo eos ad beatitudinẽ aie: ⁊ sic õr venire in singulos fideliũ mortẽ: accipiendo aias sctãs a corpib⁹ ⁊ trãsferẽdo ad gloriam. Iste tñ aduentus non est in p̃ntia corpali sed potius ꝓ suum angelũ: sicut de Lazaro dicit q portatus sit ab angelis in sinum Abrae Luc. xvj. Alio mõ veniet in fine mundi. ⁊ tunc veniet corpaliter ad assumendum fideles ad beatitudinem anie ⁊ corpis simul in resurrectiõe. Dec tñ sunt intelligenda de cõmuni lege: qz ex ꝓilegio spẽali chr̃s venisse credit ad aliq̃s corpali p̃ntia in mortis hora: ⁊ aliq̃ sũt tã in btitudine i aia sit' ⁊ corpe: vt pie creditur de btã virgine ⁊ Joanne euangelista. Uerũtamen de cõi lege vt ait Aug. donec finiat seculum sursum est dñs. Licet multis apparuit ex spẽali gr̃a. vt hec notat etiã Rich. sup. iij. di. xxij. ¶ Ad ꝓpositum ḡ redeuntes recogitare debemus q vt ait Paul⁹ Act. xiij. Per multas tribulationes oportet intrare regnũ dei. Et Heb. xij. Quem diligit dñs castigat: flagellat aũt omnẽ filiũ quẽ recipit. Sicq; hac cogitatione confortati patiẽtes simus in turbationib⁹ ad uersitatũ: imo gr̃as deo agamus ⁊c. Sic fecerũt isti btⁱ apl'i Philippus ⁊ Jacob⁹. Et ideo letãter se ꝓ chr̃o morti exponeñ. regnant nunc cum illo H Circa tertiũ ꝓncipale de assecutione visiõis dei ⁊ btitudinis tres ꝑcipue q̃stiones eliciunt ⁊ soluũtur ex ipo bodierno euã. ¶ Pria questio ꝓ quã viã possit homo assec̃ visionẽ diuinã vel beatitudinem supernam. Dec questio orit ex eo q saluator dixit in hoc euãgelio discipul'. Et q̃ ego vado scitis. qz iam dixerat q ad patrẽ iret. Et vi3 am inq̃t scitis. i. scire debetis: qz dixerat q ꝓ passionẽ ⁊ mortẽ iret ad gl̃iam resurrectiõis. Dicit Thomas. Dñe: nescimus q̃ vadis ⁊ quõ possimus viã scire. Licz enim scirẽt in generali ⁊ sic vere ignorabãt tñ in ꝑticulari ⁊ determinate. ⁊ sic verbum ei⁹ nõ est vbo chr̃i ꝫtiũ. Dec ꝑm Lyrã. Gaymon de Lassia. Laudabile est ꝫfiteri ignorantiã ꝓter adq̃rere sciam. ideoq; chr̃s explicat magis in ꝑticulari di. Ego sum via. Lyra. hoc ꝑm bũitatem: qz ea q̃ chr̃s gessit in humanitate sua via nos ꝓducẽs ad gloriã. Et veritas inq̃t sez inq̃z̃tũ de⁹: qz vt sic est terminus beatitudinis sicut ⁊ pater: cũ sit eadem essentia ⁊ bonitas amb̃z: in cui⁹ visione clara ⁊ ꝓfecta fruitione cõsistit beatitudo. Et christus dicit vitas rõne veritatis cognitiõis vel visionis essentialis. ⁊ vita rõne fruitionis. Uaũt via veniẽdi ad beatã visionẽ fruitionẽ christ⁹ ꝑm humanitatẽ ostẽdit di. Nemo venit ad patrẽ nisi per me. s. in me credendo ⁊ operando imitando. Et ꝓ b soluit̃ questio hec ꝑmissa. Aug. Christus in humanitate factus est nobis via ad diuinitatẽ. Dec est ḡ via ducẽs ad viam. Alie aũt oẽs vie ducũt ad iferos. Mar. vl. Aug. vbo nõ credi. cõdem. Deniq; q etiã chr̃s sit terminus bũitudinis sicut ⁊ pat: oñdit di. Si cognouisseris me. s. ꝓfecte q̃z̃tum ad deitatem: ⁊ patrẽ meũ vtiq; cog. quia pater ⁊ filius sunt vnũ deitate. ⁊ amodo cognoscetis eũ. i. a tpe passionis: qz post passionem imediate aperuit illis sensus: vt intelligerent scripturas: ⁊ tandẽ misso spũsancto habuerunt ex tunc plenioꝛẽ cognitionẽ de mysterio trinitatis. ⁊ vidistis inq̃t eũ. i. ꝛcellentissime. Quia eñ recte cognoscit filiuz ꝓ fidẽ in ipo cognoscit patrẽ. sic in splẽdore cognoscit lux. Nã pr ⁊ filius vna sunt. Joã. x. Alicq; etiã eoꝝ videbãt audiendo vocem p̃is in transfiguratione Matth. xvij. Et ꝑet. Dec ꝛda questio orit ex b euãgelio: qz dicit chr̃s q apl'i viderant deũ patrẽ, ⁊ credidabãt de⁹ pat̃ ab boie. Dec q̃stio orit ex b euãgelio: qz dicit chr̃s q apl'i viderant deũ patrẽ, ⁊ credidabãt Philippus q possit videri oculis corporalibus de⁹ pater sicut ⁊ filius videbat. Uñ statim dixit. Dñe ostende nob patrẽ ⁊ sufficit nob. q. d. credo vbo tuo sz patrẽ desidero. Dãc aũt q̃stionẽ soluit dñs ꝑm Lyram ostendeñ. q̃liter pat̃ videt: qz non videt oculis corporalib⁹: nec etiã oculis mentis in visione intuitiua in hac mortali vita nisi a chr̃o boie. Ideo rñdit Iesus di. Tãto tpe vobiscũ sum ⁊ non cognouisti me. q. d. Magna rudꝰtas est q tãto diu doctrinã meã audistis ⁊ adhuc ita pari estis. gnoscitis me ꝑm deitatẽ. Philippe: qui videt me videt ꝑm deitatem: videt ⁊ patrẽ meũ: cũ sint vnũ in deitate. sentia pat̃ ⁊ filij. Sic eñ pat̃ nõ videt nisi i chr̃o titudine. sic nec filius in sua deitate. Et q̃m ratione sio non est ꝓcedenda boi in via. Jõ subdit. Quo tu dicis: ostẽde nobis patrẽ: qz oculis corporalibus non est visibilis cum sit spũs. nec oculis mentis in visione intuitiua videt in p̃nti. ⁊ ideo debet illis cere habere noticiam fidei de eo. ⁊ tandem in patria videre dare. Propterea subdit. Non credis

qz ego in pre z pr in me est. q. d. Istud debes cre/dere z b tibi sufficit ad salutem: z sic patz.

¶ Tertia qstio: vñ b ꝓbaꝝ qꝫ non nisi p chm ad beatã visionẽ dei pueniaꝝ. Rñdeꝫ qꝫ p tria q tan gunt in b euãgelio. Prio p doctrinã chi z ꝟba in nullo poterat deuiare a ꝟitate, ꝓꝑ qđ tali do/ctrine dz bõ firmiter credere. z b ẽ qꝫ ôt. Uerba q ego loquor vob a meipo. i. ab bũanitate tm non loquor sz a deitate. z b claret er mũdicia z pfecti/one doctrine chi q nõ pt esse maior: intantuz qꝫ ꝓbaꝝ p opa tm̃ facta ad testimoniũ ꝟitatis doctrine chi q sẽ efficacissimũ argumẽtũ ꝟitatz. Hec em nõ pt esse testz falsitatz: vt dicit Anf. cum sit ꝓma z ſma ꝟitas. z iõ p miracula ꝓfirmaꝝ. qꝫ chs vere est deus. Et b est qꝫ ôt. Pater aũt in me manens ipe facit opa. s. ad testimoniũ deita/tis mee. Nõ creditz qz ego i pre z pr in me est cuz sit vna natura amboz. alioqn ꝓpter opa ipa cre/dite. q. d. Si ꝟba nõ inducũt vos ad credendũ: opa miraculoz totã ꝟtutẽ nature transcẽdentia debẽt vos ad b inducere. Tertio b idem ꝓbaꝝ p ipa miracula ab apls in noie ihesu opata. Et b est qꝫ dicit. Amen amen dico vob: qz q credit in me opa q ego facio z ipe faciet z maiora hoz fa/ciet. Hoc pater ꝓmo in doctrina: qz pl'es ꝙuersi sunt ad fidẽ p ꝓdicationẽ apl'oz. s. mlt'itudo gẽ/tiũ: ꝛb p ꝓdicationẽ apl'oz. s. mlt'itudo gẽ/tiũ: qz pauci iudeoz. Itẽ qz apli ꝓdicauerũt i oĩb linguis. chs aũt i lingua hebrea tm. Secõ ptz i miracul'. magnũ em fuit qꝫ chs sanauit tactu fimbrie vestimẽti. sz maius videꝫ qꝫ Petr9 ad solã vmbrã sanauit infirmos vt hr Act. v. Qz ãt illa miracl'a apli facturi erant nõ nisi p ꝟtutẽ chi. subdit: qz ego ad patrẽ vado z qdcuncz petieritz pez i noie meo b faciã. z sic patz totũ euangeliũ fm Lyraz. Ad ꝓpositũ. Isti bti apli Philippus z Jacob i fide chi magẽ mi racula fecerunt: vt patuit in legẽda: z p ipsa fide chi passi sunt martyria. iõ nũc cũ chio gaudent in visione btã deitatz. O ẽ charissimi z nos sim9 fideles z dñm ihesum rogem9 vt ipoz meritz det nobis gratiã z gloriam.

Pro sanctis Philippo z Jacobo apostolis. Sermo. lij. de desiderio beatitudinis.

Domie ostẽde no/bis patrez z sufficit nob. Joã. xiiij. z ꝟbis ꝟbis cõmendaꝝ scta z pia petitio Philippi. Qui i euãgelio bui9 festiuitatz z in eam nob ꝓponit vt desideremus supoia z petam9 a chio vt videamus inter discipulos diuse glias assecl'i celo. Ni/hil sublimitate: vt Jacob maior z Joãnes medi/us ante matre Matth. xx. Dic vt sedeãt hi duo filij mei. vn9 ad dexterã z al9 ad sinistrã tuã i reg tuo

Alij petierũt futuroz scias Mat. xxiiij. Dic no/bis qñ hec erũt z qđ signũ aduẽt9 tui z cõsumati onis seculi. Quidã aũt inimicoz vindictã. vt filij Zebedei Lu. ix. Samaritanos ñ recipientes chm hospitio. dic inquntz vt ignis descẽdat đ celo. Sz Philipp9 nõ petijt potestã seculare. qz ois potesta/tus vita breuis est Eccli. x. Nec mũdanã sciam q̃ flat. j. Cor. vij. nec vindictã qz ꝓhibita ẽ Mat. v. Diligite inimicos vros zc. Sz petijt visionem paternã qz eterna bitudo est. Joã. xvij. Hec est vi ta eterna vt cogoscãt te solũ vez deũ z quẽ misisti Iesum. Et nos g̃ o charissimi illã petam9 i oone z dicam9 cũ Philippo. Dñe Iesu ostẽde nob pez scz in celesti patria zc. In qbꝫ ꝟbis btus Philip pus necnõ z cũ eodẽ btus Jacob i tribo cõmen/dank nob p exemplo imitandi.

¶ Primo in desiderij rectitudie: qz desiderauez runt visionẽ dei. vñ ôz. Dñe ostende.

Secõ in meriti aptitudine: cũ ôz. nobis.

¶ Tertio i animi q̃etudie. cũ ôz: z sufficit nobis.

B Circa ꝑmũ de bitudinis ôsiderio qstio oc currit. Utz oẽs hoies appetãt supnã bitudinez. Rõ qstiõis est qz oĩa bonũ appetũt. j. Etb. Bea/titudo aũt est maximũ bonũ hois. g̃ manie ẽ de/siderabilis oĩb. Quid est g̃ qꝫ videm9 pl'es ho/mines toto affectu z desiderio secari vicia z pec cata varia. s. superbiã. auariciã. luxuriã. gulam zc. q̃ ꝓstat esse ꝓria felicitati. qm̃ vt ait pb's. x. Etb. c. viij. Felicitas est operatio intellect9 fm ꝟtutẽ: vicz. hũilitatẽ. pietatẽ. castitatẽ. sobrietatẽ. charitatem zc. Rñr ꝑmo p ꝓcõnẽ. secõ p declarationẽ. ter/tio p exẽplificatões. Cõclusio est hec qꝫ innatũ est cuilibz hoi etiã infideli desiderare vicz bitudinẽ in generali: q̃uis pl'imi nõ desiderẽt illã i suo cẽ speali. Secõ declarat p Rich. in. iij. dist. xlix. di. qꝫ bitudo pt dupl'r ꝓsiderari. Uno mõ in gene/rali. s. inq̃tũ est bonũ q̃ddaz sufficientissimũ. Et b mõ oĩb hoĩb eius appetit9 naturalis est. Uñ Aug. xiij. de tri. c. viij. ôt sic. Ad apprehendũ beati/tudinẽ natura cõpellit cũ sũme bon9 z imutabil' bũs creator b indidit. Item Boe. iij. de conso. pbie. pbat qꝫ mẽtibz boim veri boni inserta est cu piditas. g̃ zc. Rõ ad id est: qz vnicuiqz naturali/ter appetibil' ẽ su9 finis. Sic naturale ẽ g̃ui tẽde/re deorsum: z leui appetere sursum. Itẽ auibz na turale est volare appetere. z piscibz natare. Sed beatitudo ẽ vltim9 finis bũane vite g̃ oẽs eã ap/petũt. q̃tũ oẽs eã b mõ. s. in suo esse generali no/rũt. Quilibet em̃ scit generalit bitudinẽ esse qđ bonũ sufficientissimũ. Secõ mõ pt ꝓsiderari be atitudo in suo esse speciali. s. inq̃tum consistit in clara dei visione z pfecta dilectõe ac gaudio qõ habeꝫ de dei bonitate pñti p claram visionẽ ei9 z pfectã dilectionẽ ppetuo. Et isto mõ nõ oẽs eam appetunt. Rõ qz vt ait Aug. x. de trinita. ca. j. Fir missime nouimus inquit amare nisi nota non posse. Et. ij. de aĩa. Nil volitũ nisi cognitũ. Sed nõ oĩes hoies cognoscũt beatitudinẽ i speciali

Nō ptz. qz vt ōt pbs. j. Etb. q̄dā posuerūt bītu/dinē in voluptatib. alij in diuitijs. alij in bonoribꝫ ꝛc. Soli aūt veri cb̄iani cognouerūt veram bītudinē forē in visiōe deitatis ac fruitiōe eiꝰ pfecta atq; gaudio cū cb̄ro iesu i quē desiderāt angeli pspicere. z bti ingrediunt. s. ad ꝓtēplatōez deitatis. z egrediunt ad ꝓtēplatōez gl̄iose būanitatis z pascua inueniēt: vt scribit Joā. x. O q̄ felix ḡ illa patria quā vtiq; veri cb̄iani habebūt: vbi erit oīe bonū z aberit oē malu: vt ōt Rich. z Aug. Hz z o q̄ miserrimi oēs pctōres. quia excludūt ab illa. s. beatifica dei visiōe Isa. xxvj. Tollat impius ne videat gloriā dei. ¶ Tertio dicta cōclusio ostendit p exēplificationē. Ad qō physicus exēm est q̄ sicut boies appetūt oēs q̄dem sibi salubria vel dulcia in generali: nō tn oēs malmaticū vel aliquē cibū sapidū in spēali: qz nō oēs b̄ noūerūt eo q̄ nō ꝓgustauerūt. Sic in ꝓposito est q̄ boies etiā infideles appetūt in generali beatitudinem. cuius tn veram dulcedinē in spēali fideles deuoti tm̄ in amore. s. cb̄i nouerūt z p gr̄am spētalem ꝓgustauerūt. ḡ mali illi nescūt in speciali appetere quēadmodū isti fideles ꝛc. Denicq; fm Hypocratē i epidimijs ac physicos. natura morbo corrupta appetit sibi nociua: vt exēpli gr̄a. Febricitantes appetūt aquā bibere: ex q̄ magis augetur febris. Sic bō post q̄ corrupta ē vicio natura. appetit vicia z beatitudini ꝓria: cuz tn ratio deprecatur ad optima. ibi. Etb. Un̄ z Apl'us ad Gal. v. ōt. Caro. i. sensualitas concupiscat aduersus spm̄ z spūs aduersus carnē. Et qz plures sequunt impulsuz sensualitatis q̄z dictamē rōnis ideo plures sunt vicios ꝛc. Aliud exemplū ethicum: qz nouimus q̄ omis bō remorsuz conscie habet de peccatis: qz synderesis remurmurat oi malo z naturaliter tendit ad bonū virtutis. Un̄ naturaliter bō verecūdat de pctis z delectat de ỽtute. ꝓpter qō etiā malus bō dolet si vituperat de vicio z gaudet laudari de ỽtuoso ope. Rho. vij. Condelector legi dei fm interiorē hominē ꝛc. Cur hec nisi qz bō se naturaliter nouit factuz ad beatitudinē z illā appetendā. Tertiū exemplum politicū: qz videm⁹ q̄ bō q̄ntūcūq; malꝰ diligit in subditis bonitatē. z in suis fidelitatē. in vxore castitatē. z psequit in ipis malū: leges iustas condendo ad coercionē puersoꝝ. Rho. ij. Gentes q̄ legē nō habent naturaliter ea q̄ legis sūt faciūt ꝛc. Cur hec nisi qz bō etiā ifidel' tendit naturaliter ad bonū felicitatis in generali. Quartū exēm theologicū. qz dicit Ps̄. xlj. Quēadmodū ceruꝰ desiderat ad fontes aquaꝝ: ita aia mea ad te deus. Ubi fm exp̄sitores z Cassiod. ōt q̄ ceruꝰ senio grauatus ac crescentib. pilis z cornib.: serpentē narib. trahit. quo hausto veneno estuante ardētissime desiderat fontē ad bibendu. z sic ceruus cornua z pilos deponit. Un̄ etiam ceruus fuerit vexatus a venatorib. z calefactus: non tam desiderat riuulum: qz putat se ibi nō refrigerari; sed multū desiderat fontē vīuū z ad illū currit; hausto refrigerat z vires recuperat. Sic spiritualiter aīa hūana vexata z fatigata tēptatiōib. z grauata ac veterata vicijs z pctōꝝ cōsuetudinib. desiderat baurire sacramēta occidendo. s. diabolicos instinctus perimēdo in seipis z desiderare fontē beatitudinis cb̄m vt reficiat. non riuulū creaturaꝝ q̄ cunq; nō satiat nec refrigerat aīam creatura q̄cunq; sit. sol⁹ deꝰ vt ait Aug. Sicq; portata aīa fonte cb̄ro vetustatē vicioꝝ deponit: z sic ad bītudinē p̄ficit. O ḡ cb̄iane accipe exēm ab oib. scis dei. z p cipue ab istis beatis Philippo z Jacobo apl̄is q̄ oia ꝓtemplerūt p desiderio bītudinis z amore cb̄i iesu vt ipm fontē gl̄ie celestis lucrifaciant. Et tu ḡ fac simil'r vt in eternū cōregnare valeas. ¶ Circa scōm principale de meritoria aptitudine ad beatitudinē querit Utrū homo ex naturali beatitudinis desiderio aptus vel idoneꝰ ad esse mereat coram deo. Nō q̄stionis est: qz vt ait phūs. ij. Etb. ex his q̄ insunt nobis a natura nec boni sumꝰ vel laudabiles: nec mali seu vituperabiles. Hz hoī natural'r ineſt bītudinis desiderium: vt patuit. ḡ tali desiderio nō mereť cōa deū. Hz in ꝓtrariū est: qz in desiderando deū est meritum. Un̄ Greg. homel. xxiij. Qui inq̄rendo deum non laborat: ipm̄ nō habet. Qui aūt desiderat pfecto iam habet quē amat. Appendo aūt q̄ beatitudinē deū desideramus. ḡ meremur eo ipo desiderio p̄miū bītudis. Ad hec nōdēo ponendo tres veritates p̄ conclusione. Prima veritas est q̄ appetere bītudinem solūmō in esse ipso generali nō est meritoriū p̄miꝰ eīus. Et dicit Rich. in. iij. di. xlix. qz b̄ mō appetere beatitudinem in suo esse generali inq̄tū est aliqō bonū insciens in suo esse generali inq̄tū est aliqō bonū insciencissimū. naturale est omni hoi. z per ꝑs cōsequens est tam fideliū q̄z etiā infideliū: tam malo⁹ q̄ bonoꝝ. Sic em̄ bītudo naturaliť ab intellectu cognoscit z a volūtate appetit: ita q̄ circa b̄ nec intellectus potest errare in cognoscēdo nec voluntas male appetēdo. Ideo qz cū sit mere naturalis talis appetitus nō est meritoriꝰ vite eterne. Sicut q̄ps dicit hō naturaliter scire desiderat. j. Metaph. z tn nec bonꝰ nec malꝰ est: nec mereť nec demereť ex naturali desiderio bītudis nec demereť: vt patuit in rone q̄stionis. alioq̄n infideles z mali boies cū habeāt b̄ desiderū mererent vitā eternā q̄d est erroneū. z sic pater. ¶ Secūda veritas est q̄ bītudinez in esse suo speali appetere est meritoriū vite eterne. patet fm eundē Rich. vbi s. qz inq̄t bītudo in suo esse speali appetens sistit in clara dei visiōe z pfecta ei⁹ fruitione. naturaliter vt sic cognoscit: nec naturaliť appetit. sed diuino munere seu diuine gr̄e dono. s. p filiū dei iesu cb̄i. iuxta illd Matth. xj. Nemo nouit filiū nisi p̄: neq; patrē q̄s nouit nisi filius. z cui voluerit filius reuelare. Et in euāgelio boni. Nemo venit ad patrē nisi p me. Sic ergo beatitudinem appetere non sumus sufficientes ex nob̄ tanq̄ ex nobis: sed ois nr̄a sufficientia

deo est: vt ait apl's. ḡ ex gr̃a sp̃ūsscti mouente ad talē appetitū meremur. Nā sic desiderare bitudi rat iā hz quē amat: vt ōt Hzeg. Ad p̄dictas veri tates ambas accipe ꝟ p exēplo. qñ tu esurz vel si tis vel fatigarz labore ex naturali p̄ditiōe nunqd mererz ex ꝟ in gñali esse: vitā eternā (vtiqz nō) sed si eluriem illā. sitim vel fatiguz aut laborē appli cas in spāli p deo sufferre vel facere: sic mereris Sic z in ꝓposito. ℣ Tertia vitas est q ad cō sequendā celestē z verā beatitudinē nullꝰ hoim pōt hr̃e aptitudinē nisi p triplicē theologicā vtu tem. vidz fidē. spem z charitatē. Hec patēt primo ex auctoritatibꝫ scr̃pture. De fide q̄dem Mar. vl. Qui crediderit z baptizatꝰ fuerit salu⁹ erit. q̄ vo nō crediderit p̄dēnabit. Itē in ve. te. Tob. ij. Ui murēr ab eo. Et in epla ad Heb. xj. Impossibile est sine fide placere deo. Itē Athanasi⁹ in symbo lo. Hec est fides catholica quā nisi quisqz fideli ter firmiterqz credi. sal. esse non po. z. xxiij. q. j. qz Nisi inqt soliditatē fidei q̄s tenuerit: diuinā p̄sen tā nō cōgscit ꝓrecea de spe ꝓs. Multa flagel la pecōris. s. i iferno: spantē aūt i dño miscōia cir cūdabit. Uñ z orādo ōt. Mirifica miscōias tu as q̄ salvos facis sperantes in te. Et magr̃ in. iij. senten. di. xxvj. c. j. Spes inqt est certa expectatio future bitudinis ex gr̃a dei z meritis p̄uenies. Denicꝫ de charitate ꝓuer. viij. Ego diligētes me diligo. Et. j. Lozz. xiij. Si linguis hominum loquar z angelorz: charitatē nō. Scōo ex ratione oñdit ꝓclusio dicta: qz bitudo nr̃a est in pfe nis est in solo deo. pfecta ḡ bitudo nr̃a est in pfe cta vnione aie ad deū. Tuc aūt est aia nr̃a pfecte deo p̄iūcta qñ fm oēm suā potentiā q̄ est deo cō iūgibilē fuerit p̄iūcta. ꝟ est fm meōriā. intellectuz humana eo est imago q̄ capax dei z p̄ticeps esse pōt i his tribꝰ potēt̄ p̄dict̄. s. meōria. intellectu volūtate. Idcirco ad ꝟ vt aia nr̃a bitificet in deo reqrit vt intellect⁹ nr̃ ꝺe cōgscat deū p fidē p quā mereat hr̃e clarā dei visionē in patria. Et q̄ me moria inmittat diuine bonitati p spem confidēn. q̄ p̄missa bona celestia restituet fm nr̃a merita vel opa. Et q̄ volūtas nr̃a velit z diligat sūmuz bonū. s. deū: vt eidē firmo amore adherēdo me reat i p̄tia efnaliter eiꝰ fruitiōe locūdari. z sic p fidē habebit deꝰ: qz cōgscat vt vitas. p spem tenebit vr eternitas repromissa: z p charitatē diligit z pfru etur vt bonitas. Hec fm ꝓt. aureo. z Rich. ac Tbo. sup. iij dist. xlix. z cōcor. doct. ℣ Ter tio ex sititudine oñdit ꝓclusio fm ꝓt. aureo. in Lōpē. li. v. c. xvij. qz fides deū tanqz agnitū dñz regit in p̄ti sequtur z venerat. spes vtqz i celū co mitat. s. p bonoꝝ opeꝝ imitationē. Charitas hic desiderio feruēs i celo penniter amplexat. Aliud ad id enī accipiam⁹ ab Amb. de pe. di. ij. §. rbo manos. dicente q̄ vtutes (. s. p maxie theologice) sunt aīe tegumentū z q̄si picture ad aīe ornamē tū. Uñ aia sine fide. spe z charitate est q̄si bō nu dus z turpis ꝓspectui diuino. bñs aūt fidē sed nō spem ex opib⁹ bonis neqz charitatez: est sic bō ha bens vestē valde laceratā vel scissam: adeo q̄ ap pareat turpitudo hois. Preterea nec talis est dign⁹ ꝓspectu diuine maiestatz. Uñs ꝟo fidē z spez ope rū bonoꝝ sine cī charitate: puta qz cū ꝟ ē in pec cato mortali: est sic bō bñs vestē stercore sordida tā. Uñ nec talis hz vestē debitā regio cōspectui. p ter qđ dicet tali illō Mat. xxij. Amice quō huc intrasti nō bñs vestē nuptialē. Et valde timendū est ne de eo dicat qđ seqr̃ ibidē. Ligatz manib⁹ z pedib⁹ mittite eum in tenebras exteriores ibi erit fletꝰ z stridor dentiū. Ad ꝓpositū. Isti apli philip pus z iacob⁹ habuerūt fidē q̄ magn̄ miracla fece rūt. habuerūt etiaz spem magnā q̄ oia terrena. p chio ꝓtēpserūt z fortit̄ ardua opati sunt. Habu erunt q̄z maximā charitatē adeo q̄ mortē p chio desideranter susciperent. ió magni sci z bti sunt rē. O ḡ chr̃iane disce in his imitari scōs: vt sis ido neus ad consequendum celestem beatitudinem quid tibi perire cuz diabolo rē. ℣ Circa ter tiū principale de quietatiōe aie in deo z satietate queriť. Uñ est q̄ aia būana nō pōt satiari z q̄eta tari nisi in solo deo. Juxta qđ ait ꝓbilipꝰ. Dñe oñde no. pa. z suffi. no. Rñdeť fm doc. q̄ hoc est p̄apue triplici rōne. Prima ratio est ex pte finis creatiōis aie: qz aia rōnalis facta est ad deū rāqz ad finē suū vltimū. Uñ Aug. li. ij. sniaz. di. j. dic. Fecit deꝰ rōnalē creaturā vt sūmū bonū itelligē ret. intelligēdo amaret. amando sine fine frueret z possideret. Sed qz ois appetitus fit ratione ca rētie sui. s. naturalis finis ideo aia nō pōt q̄etari donec p̄uenīat ad deum. Uñ Aug. li ꝓfeť. Fecisti dñe cor meū ad te z ideo inq̄etū est donec requi escat in te. Scōa rō ex pte imaginis diuine: qz aia creata est ad imaginē sc̄te trinitatz diuine. z iō non pōt repleri nisi deo trino z vno. Sicut exēpli gr̃a vas triangulare nūqz pōt repleri corpe spherico ꝓr angulos ip̄roportionabiles figure spherice Ita aia nō repleť toto mōo spherico: sz solo deo trino in psonis. Hugo de scō Uic. Multa inqt bona sunt in ꝟ mūdo z hec oia aiam hois neq unt satiare. Unū aūt est bonū apō deū qō cū pti pit: i eo plena satietas iueniť. Hec ille. Tertia rō ex pte bonitatis infinite. Satietas eīm ꝓsistit in ad impletiōe oīm desideriorz. sz aia creata est ad ca piendū deū q̄ ē infinite bonitatz. ḡ nō pōt q̄etari in q̄cūqz bono finito. s. creato nisi habeat infinitū bonū qō ē solꝰ ipe deꝰ in q̄ ē oē bonuz. Uñ Exo. xxxiij. dixit dñs moysi. Ego oñdā tibi oē bonum. id est meipm i q̄ ē oē bonū. Hec ꝓpēderūt apli z iō mortē nō recusarūt subire ꝓ tali z tāineffabili bono ꝺo. O charissimi z nos hec recognoscēres accedam⁹ būiliť pstrati corā dño iesu adorātes z petentes cū ꝓbilippo. Dñe iesu fili dei viui te supplicit exoram⁹ oñde nobis infinitū ꝟ bonū in

patria, ſ. deū pīez ⁊ te ieſu bone ⁊ ſpīm ſcm̄: ⁊ ſuf/ ficiat nob ad ſempiternā brīu dinē: quā nob pre/ ſter meriſ̄ hoꝝ apl'oꝝ ſuoꝝ bn̄dict⁹ ieſus q̄ cum ip̄o pie ⁊ ſpūſcō viuit ⁊ regnat in ſecula.

Pro ſanctis Philippo ⁊ Jacobo apl'is Ser. xliij. de p̄uilegijs ſanctitatis eorundē.

Philippe qui vi/ det me videt ⁊ patrē meū Joā. xiiij. ⁊ in euāgelio hodierne ſolēnitatiſ̄. ℣ Iſtā q̄pe rn̄ſionē fecit dn̄s ieſus ad petitionē Philippi. Jn q̄ oñdit ſe chīo fore me/ diatorē int̄ nos ⁊ pīez vt p ip̄m venire poſſimus ad p̄ia viſionē. Erant q̄pe olim nob de p̄re tria abſcōdita. Prio ei⁹ clara noticia qz tm̄ figurate ſciebaī. Scō ei⁹ clemētia qz videbaī dure age/ re cū hoīb⁹ puniēdo p illoꝝ pctīs. Exo. xx. Ego ſū de⁹ zelotes viſitās iniq̄tē patrū in filios in ter/ tiam ⁊ quartā generationē. Tertio facialis viſio nis gl'ia: qz oēs hoīes deſcēdebāt in libū nec ad/ mittebanī ad videdū deū. Chīs g̃ pi⁹ mediator nob noticiā p̄ia edocuit cuz ſe filium dei dixit: ⁊ deū patrē ac filiū ⁊ ſpīm ſcm̄ credēdū docuit. Jtē clementiā ei⁹ iclinauit ad nos qz cū eſſem⁹ inimi ci deo recōciliati ſum⁹ p mortē filij ei⁹. Rbo. v. Et tertio vt deū videre poſſim⁹ p modulo nr̄o in p̄ſti. ip̄e de⁹ in carne viſibili ex v̄gine naſcēs int̄ nos apparuit q̄ ſuo ſacro ſanguie fuſo celeſtem ianuā aperuit vt deū patrē bō i p̄ia videre poſſit. Cū itaq̄ ceteris apl'is racētib⁹ Philip⁹ ſumpta fiducia de chīi pietate petiuiſſet tamercellentiſſi/ mū donū di. Dn̄e oſtēde nob patrē a ſeculo bo/ minib⁹ abſcōditū. Rn̄dit chīs qō p̄miſſuz eſt di. Philippe q̄ videt me videt ⁊ p̄rem meū. q. d. qui me videt fide vera ⁊ formata credēdo: videre me rebīt in p̄ia ⁊ me ⁊ ip̄m patrē viſione brīfica tē. Jurta hec g̃ verba thematis tria myſteria nota/ bimus p hoc fmone.

Primū myſterū de Philippi dignitate. cum dicit: Philippe.

℣ Scōm de Jacobi ſāctitate. ibi: q̄ videt me: qz bic ⁊ ille chīm fide viderūt ⁊ oculis.

Tertiū de celeſti felicitate. qz ambo iſti vident patrem tē.

℣ Circa p̄mū de brī Philippi dignitate accipi amus p ycl'one q̄ p̄ſſim⁹ dn̄s ieſus ſublima/ uit brm̄ Philippū maximis p̄uilegioꝝ dignita/ tib⁹. Quod oſtendit papue ex eius ſeptem p̄rui legijs fm alphabetum.

Primū qz apl's fuit p̄ncipalioz.

℣ Scōm qz bonitatiſ̄ ieſu fuit p̄m⁹ annūciatoz.

Tertiū qz collegij chīi fuit procuratoz.

℣ Quartū qz dn̄i ⁊ pp̄li fuit mediatoz.

Quintū qz ecclīe felicitatiſ̄ fuit magn⁹ emulatoz

℣ Sextū qz familiaritate chīi fuit clarioz.

Septimū qz gl'ia martyrij chīo fuit ſimilioz.

Primū p̄uilegiū qz fuit apl'us p̄ncipalioz. Fuit em̄ vn⁹ de p̄mis apl'is q̄s chīs vocauit. p̄mo nā pe vocauit Andreā. ſcōo Petz. tertio Philippū vt bī Joā. j. Jn q̄ vocatiōe in eccl'ia nob cōmēdat tur Philip⁹: qz cū chīs ip̄m repp̄it ⁊ vocauit di Sequre me. p̄tim⁹ cū eſt ſecut⁹: facto obedies ip̄i rationi diuie. Cū ip̄e bn̄ p̄t dicere illō Eſa. l. Dn̄s aperuit mihi aurē. ego aut̄ nō ☧dico. retrorſum nō abij. Nimiz dn̄s aurē boi aperit q̄n diuinas inſpirationez imittit vt q̄uerat ⁊ ſequat chīm in p̄nia vera ⁊ v̄tuoſis op̄ib⁹. Nō aūt̄ cū ☧dicit q̄n inſpirationi tali adq̄eſcit. Tunc retrorſum nō abit q̄n inſpiratōez receptā nō abijcit p peccatis ſubſequēs. Sz q̄tiēs nob de⁹ iſpirat ⁊ beu nos deo rebelles ſum⁹ vt dicaī vere de nob illō Job xxiiij. Jpi rebelles fuerūt lumini nec reuerſi ſūt. ⁊ de⁹ inultū abire nō patiī. ſ. qz tales de⁹ punit in iferno. ℣ Sz q̄ri pōt. Un̄ eſt b q̄ cū apl'i ⁊ ſcti dei tam p̄mpti fuerint i bono ⁊ feruidi. Nos ſo ſum⁹ tātimidi ⁊ tepidi ac pigri ad ſalutaria op̄a. Rn̄deī fm Chryſ. ⁊ ꝓcor. Dicrn̄. q. but⁹ rō poni or eſt ex p̄te defect⁹ nr̄i qz gr̄a dei p̄ſto eſt nob ſic ⁊ alijs ſcīs dei. Sz qz magnū affectū habem⁹ ad carnalia ⁊ tpalia mūdi. idcirco tepidi ſum⁹ ⁊ pi gri ad ſpūalia. Ad id ecrn̄ cape. Dicē em̄ pbs i de aialib⁹ q̄ aialia q̄a būtia mag̃ corda naturalit ſūt timida: ſicē lepores ⁊ mures. Rō. qz calor nat turalis nō p̄t implere tāmagnū coz: ſicut videt mus de igne qui citius calefacit dibanū paruū q̄z magnū. ⁊ ſic magnū coz in eis eſt frigidū ⁊ g ꝓſequēs timoroſi⁹. Sic bō bn̄s magnū affectū ad terrena vel carnem eſt timoroſus ꝓ vicio ⁊ ad ſpūalia exercitia. ſed bn̄s q̄uū affectū ad carnem ⁊ tpalia: fortſ eſt ad celeſtia ⁊ ſpūalia. Un̄ Gregor in moral. ⁊ di. xlvj. Omnes inq̄t hui⁹ ſeculi dile ctores i terrenis reb⁹ fortes ſūt. in celeſtib⁹ vo deb biles. Nā p tpali gl'ia vſq̄z ad mortē deſudare ap petunt ⁊ p ſpe ꝓpetua nec paruū laborē ſubire p terrenis lucrīſ q̄ſlibet iniurias tolerāt ⁊ p celeſti mercede vel tenuiſſimi v̄bi ꝓximelias ferre recu ſant. Terreno iudici tota etā die aſſiſtere fortes ſunt. in oꝛone vo cozaz dño vel vnius bore mo mento laſſanī. Nec ille. De talib⁹ Job. vj. Qui ſi mer pruinā cadet ſup̄ eū niz: qz q̄ timet paruā pe nā tpalē vel carnis moleſtias in p̄nia facīda cal der in ecclīa tormēta. Sz ſcti viri carnē dominā runt. tpalia p chīo ꝓtēpſerūt. toroq̄z deſiderio ce leſtia ⁊ ecclīa dilexerūt. g̃ ꝓmpti erāt ad ꝓſequēdū chīm vſq̄ ad mortē. vñ regnāt nūc in celo.

Scōz p̄uilegiū Philippi: qz bonitatiſ̄ ieſu fuit p̄m⁹ annūciatoz. Nā vt ſcribit Joā. j. poſtq̄ ip̄e Philip⁹ fuit voc at⁹ a chīo iuenit ū a caſu ſi bi ligēter q̄ſtū Nathanael ⁊ dt ei. Quē ſcp̄ſit mo ſes in lege ⁊ ꝓphetiſ̄ inuenim⁹ ieſum. ſaluatorē boīm filiū ioſeph. ſ. putatiuū. Et dixit ꝺ vr eſt dat q̄ ſit ō ſtirpe Dauid. de cui⁹ tribu fuit ioſeph fm q̄ dicit Lyra. Et addidit: a Nazareth. vr inue nuet ipleti illō Eſa. xj. fm hebraicā v̄itatē. Egredi dict v̄ga de radice ieſſe. ⁊ nazarē⁹ de radice eius

ascender. Nathanael g̃ cū esset lr̃at⁹ et doct⁹ hec audiens ait. A Nazareth pōt aliq̃d boni esse. fm Aug. ō exponit affirmatiue. q. d. Sic bon⁹ z sā/ctissim⁹ debz esse chr̃s. Dicit ei Philipp⁹. veni et vide. Et sic duxit illū ad iesū vt videret ei⁹ scitatē/ pcellētiā z i ipm crederet. qō z factū ē. Ex his do/cemur q magna fiducia possum⁹ Philippus p nob apud chr̃istū intercessorē interpellare i celis q charitate plen⁹ i terr̃ dona gr̃e z fidei chr̃i cō/ferre alteri voluit. g̃ fort⁹ faciet i cel'. ¶ Tertiū p/uilegiū. qz fuit collegij chr̃i pcurator. qō patz ex eo qm̃ scribit Joan. vj. Cū maria mlt'itudo ad chr̃istū cōuenisset de refectōe ip̃or cū nullo apo/stolorū tractauit sed solūmō sup b̃ cum philippo collocquiū habuit di. Unde emem⁹ panes vt man/ducēt hi: Et q̃ videl q chr̃s ip̃m in suo collegio dispēsatorē aliq̃ mō cōstituerit. p sua fidelitate. Lu. xij. Quis putas ē fidel' dispēsator z prudens quē ꝓstituit dñs sup familiā suā. Si g̃ volum⁹ i celo refici ip̃m bonorem⁹ qz dñi z ppl'i fuit mediator. Naz sic scribit Joā. xij. Post q̃ gētiles ad Jesū accesserūt: ipse z An/dreas inter gentiles z chr̃istū mediatores erant vt eos sibi recōciliarent z gr̃am inuenirēt. Sic g̃ nūc fuit Philipp⁹ mediator i mūdo: ita p nobis credendū est in celo fieri. ¶ Quitū p̃uilegiuz: qz ferne felicitat⁹ fuit magn⁹ emulator: qz cū apl'i ce/teri de visiōe chr̃i filij dei essent ꝓfecti z de promis/sione spūssancti: ipe philipp⁹ ex charitat⁹ z feruoris zelo pr̃nā visionē petere ausus est di. Dñe ostē/de nob pr̃ez z sufficit nob. Joā. xiij. Dic ei Ber. q charitat⁹ diuīe ꝓsolatio facit i hoīe familiari/tatis ausū. ausus gustū. gust⁹ desiderīū. z sic cō/ceptū oim alior. illō g̃ solū optans dic sufficere D Tertiū p̃uilegiū. qz familiaritate chr̃i fuit multū dar⁹. cui⁹ signū vnū est q ceteris discipu/lis nō audētibꝫ tā excellētissimū donū petere ipe petuit. s. gaudiuz visiōis paterne: vt patuit. Nil/minꝰ magne familiaritatis fuit q Joānes aul⁹ est sibi reuelari petere pditor̃e: cū id Petr⁹ ñ au/derer. Joan. xiij sed adhuc maioris familiaritatis fuit petere reuelari aduētū suū z finē mundi. Mat. xxiij. Dic nob qñ hec fiēt. zc. Sz p̄ his ma/ximū fuit familiaritat⁹ signū q Philipp⁹ petūt reuelari sibi pr̃ez. qō null⁹ sctō ꝓ ausus ē: scies q Moysī petenti hoc respōsū est. Nō videbit me hō z viuet. Exo. xxxiij. Unde credere chr̃istū b̃ pos/se magne fidei fuit. Sc̃om signū fuit qz chr̃ist⁹ sibi secreta magna reuelauit di. Philippe q̃ vidz me: videt z pr̃em meū. De b̃ q̃rit quō b̃ intelligē/dū sit. Ñdū fm Lyrā z doc. q duplicit pōt hoc dictū intelligi. Uno modo de visiōe fidei in via. z sic discipuli videndo chr̃m p fidē viderūt sup/positū filij in q̃ est vere diuina natura q̃ est idez qō pater essentialit̃. z sic i filio q̃dāmodo videt pr̃ez. Alio mō pōt intelligi de visiōe brifica q̃ est mercis i patria. z sic ibi videtes chr̃istuz fm deit/atez vident filiū genitū a pr̃e. z p ꝓsequēs patrez

gignentē z spm̃scm̃ ab vtroq; ꝓcedentē. qz i bti/tudine vna visiōe tota scā trinitas cōtēplab. z sic patet rñsio. ¶ Septimū p̃uilegiū qz in gl'a mar/tyrij chr̃o sil'is est: qz sic chr̃s crucem pr̃ulit. sic z Philipp⁹ p chr̃o crucifix⁹ ē: vtz i legenda: qō est magne gl'ie. Eccl'i. xxiij. Gl'ia mag̃ ē seq̃ dñm. Si/cut exempli gratia. Gloria magna ē eadē purpu/ra regis vestim q̃ ipe vestit⁹ est. Et nos g̃ o charissi/mi q̃z possum⁹ seq̃mur chr̃m ꝓsil'i veste. s. cru/cifixionis vicioꝝ i nob: vt simus ō numero eoꝝ de q̃bꝫ Gal'. v. Qui christi sunt carnem suā cruci fixerunt cum vicijs z concu. zc. E

Circa scōm de beati Jacobi sanctitate sit p cō/clusione q btūs Jacob⁹ apl's cōprobat fore san/ctissim⁹: z b̃ p̄cipue ex septē p̃uilegijs ip̄i⁹: q̃ no/ta fm p̀mas lr̃as bui⁹ nois Jacob.

¶ Primū qz iacens in vtero sctificatus.

Scōm qz abstinētia magna austerus

¶ Tertiū qz ꝓsanguitate chr̃o ꝓiūctus

Quartū qz ordinari⁹. s. epūs hieroslymitan⁹

¶ Quintū qz bonitate famosus fuit z bñdict⁹

Sextū qz v̄ginitatis z innocentie vitroze per/petuus.

¶ Septimū qz solennitate misse sūme deuot⁹

Primū p̃uilegiū qz btūs Jacob⁹ iacēs in vtero materno fuit sctificatus vt ōt Hiero. li. de viris illustrib⁹. z tunc fuit a pctō originali purgatus. Jn b̃ em̃ p̄cellit cōes hoīes in pctō originali na/tos. nec b̃ p̃uilegiū ꝓcessum legit alicui aliorum apl'oz. Un i b̃ assil'at Joāni bap. z Hieremie p pbete. Et de b̃ ꝓcor. eccl'iastica bistoria z Egesip/pus. Scōm p̃uilegiū qz fuit abstinētia mag̃ auster⁹. qz vt ōt Hiero. de virs illustri. z Egesip. vinū z sicerā nō bibit: z carnes nūq̃ māducauit nisi agnū pascalē. Jtē flexis genib⁹ i oꝝone tam/diutin⁹ fuit vt ad modū cameloꝝ ei⁹ genua du/ricie traxissent. ferr̃ in caput ei⁹ nō ascendit. oleo nō est vnct⁹ p refrigerio est⁹. balneo nō est vsus nec lanea veste: sed syndone. ¶ Tertiū p̃uilegiū. qz ꝓsanguitate chr̃o fuit ꝓiūct⁹ z facie simillim⁹ vt diceret frat⁹ dñi singulari p̃uilegio. vide in Le/gēda. ser. j. J Quartū p̃uilegiū q fuit ordina/rius epūs hieroslymitan⁹. Nā fm q ōt Hiero. apl'i ip̄m i epm̄ p̀mū hieroslymis elegerūt z ho/norifice ordiauerūt ac ꝓsecrauerūt. In q̃ tandez z sanguie fuso martyr ꝓsecrat⁹ extitit. ¶ Quituz p̃uilegiū qz bonitate famosus fuit z bñdictus z b̃ tā int̃ apl'os q eū sūme sctm̃ reuerebant: vtpo/te i vtero sctificatū reputañ. ꝓterea ip̄m in Epm̄ hieroslymitanū elegerūt vt ei⁹ snie oēs parerēt tā etiā int̃ sacerdotes iudeoꝝ. Unde vt ōt Hiero. z Egesip. sol⁹ int̃ apl'os ꝓpter nimiā sctitatē a sa/cerdotib⁹ p̄mittebat intrare in sanctasanctoꝝ nō q̃dem causa imolatiōis sz oꝝonis. q̃ etiaz int̃ populos cōmunes apud q̃s vt idem Hieronym/mus z Egesippus restant tante reuerentie et dig/nitatis famoseq; sanctitat⁹ Jacobus extitit vt fimbriam vestimēti eius certatim tāgere cupient

De sanctis Philippo et Jacobo

Fertū pulegiū qz virginitatē innocētie fuit virore ꝑpetuꝰ. vt em̄ ait Hiero. z ꝓcor. Ecclesiꝑ. virginitatē ꝑpetuo seruauit z nūq̄z mortalit̄ peccasse putat. Sed q̄rit. vñ hoc ꝓbare possit. s. q̄ nunq̄z mortalit̄ Jacobꝰ peccauerit. Et rō q̄nis: qz oēs apli et discipli cōit̄ dicūt peccasse mortal'r z oēs scē mlieres: excepta btā mr̄e virginē. a fide chr̄i i passione eiꝰ. iuxta illō Mat. xxvj. Omnes vos scādalū patiemi i me i nocte ista zc̄. Ad hec rñderi pt̄ q illō chr̄i dictū accipiēdū ē p distributionē accōmodā. p illꝰ oīb⁹ q̄ scādalū. i. ruinā infidelitat̄ z sic peti icurrerūt generalit̄. Nā si simplicit̄ intelligeret nec btā virgo excipet. qz q̄ dicit oīs nihil excipit ꝑm ꝓbum. Pōt ḡ dici q ab illa generalitate iste Jacobꝰ excipi valeat. Et hoc ꝓbat duplici rōne. Veri sil'e videt scz q nō peccauerit Una ē: qz credit fuisse sctificatꝰ i vtero vt patuit Sctificati ant in vtero ꝓfirmant i bono vt nō peccēt i vita mortal'r. Alia rō ē: qz sic dic̄ Hier. li. ō viris il. z Josephꝰ. In ꝓfectu mortuo dño Jacobo iste votū vouit se nō ꝓmestuꝝ donec videret chr̄m a mortuis surrexisse. Vñ i ipa die resurrectionis chr̄s apparēs sibi z eis q̄ cū eo erāt dixit. ponite mensā z panē. quē bñdicēs dedit iacobo di. Surge frater mi comede qz filiꝰ hois a mortuis resurrexit. Ex quo Jacobꝰ se tali voto astrinxisse. s. nō comestuꝝ donec chr̄s resurgeret nisi fidē de resurrectōe chr̄i habuisset. ḡ sequit ꝓpositū.

Septimū pulegiū iacobi ē: qz ꝑmā missā solenit̄ pꝰ ascēsionē dñi i pōtificalib⁹ hierosolymis ipe celebrauit et ad decorē ac ad solennitatē celebrē misse addidit ordiez. vt patuit ō ꝓse. di. j. Jacob. i textu cū gl. Veneremur ḡ charissimi hunc sanctū quē z chr̄s z apli: aliq̄ sctī venerati sūt

Circa tertiū mysteriū ō celesti beatitudie que ꝑncipaliꝰ ꝓsistit in visiōe z fruitōe actētione ꝑpetua sctissime trinitat̄ diuie. Pro documento sit ista ꝓcō. q ꝑ hac sctoꝝ festiuitate merito inducunt oēs fideles aie ad recogitādū z ō siderādū beatitudiez supne patrie. Nō sic declarat̄. Quero nāq̄z: cur solitū ē apōstolos pōere hodie frōdes arboꝝ virētib⁹ foliis i ianuis vel sup aut añ portas vl' valuas suaꝝ domoꝝ aut māsionum vt ꝓstat. Ad qō rñdet q huius vna rō dat̄ a plerisq̄z bistorica tal'. qz vicz vt ōr Philippus apls cū intrasset ciuitatē hierapolim: infideles domū vbi fuit hospitatꝰ signauerūt arboꝝ frōdib⁹ vt mane seq̄nti ꝓgregati sup eū irruerēt z ibidē ipz occiderēt. Nō cū mane facto facere vellēt ecce miracl'ose ꝑ dei angelū factū viderūt sup singl'as z oēs domos illiꝰ ciuitatis positas ꝓsil'es virētes frōdes arboꝝ. z sic domū illā discernere a ceteris neq̄erūt. Vl' vt alij dicūt ō ió fieri ꝓsueuit ad significādū q ambo isti apli ꝑ lignū sc̄ martyrizati. s. Philippꝰ ꝑ crucē lignū. Jacobꝰ aūt ꝑ partica fullonū. Ex alia rō buiꝰ dat̄ portio: qz hodie est ꝓma dies Maij q̄ a ꝑncipio solebant homines mūdani delectamēta querere ꝑ amenitates arboꝝ vel arbustoꝝ z auiū cātꝰ: qō apōstoli fideles chr̄ianos vsu ioleuit ad incitāduz vt recogitarēt supne patrie amenitatē: z illā desiderarēt: de cuius beatitudine hodiernū ioq̄ euāgelium. s. q̄ in visiōe mo pīis celestis māsiones mlte sūt. z in visione illiꝰ oīs sufficientia est: z q̄ q videt filiū videt ꝑ patrem: vt patuit. Querit ḡ gra boꝝ. vtrū oīm bonoꝝ plenaria possessione beat̄ bō i pīa in visiōe diuina. Ad qō rñdet Aug. i li. de ci. da. dic. sic. Quid ē qō ꝑ ꝓbam dñs dicit. Ero illoꝝ deus nisi ego ero vñ satienk: ego ero q̄cunq̄z ab hoīe boneste desiderank. z vita. z salꝰ. z victꝰ. z copia. z gl'ia. z honoꝝ. z pax. z oīa bona. Dec ille. In quibus ꝓbis septē specialia notank bona desiderabilia in deo. Primū est vita. Illa em̄ est pura. z tota vita: qz totalit̄ mors ibi gibit. z defecauit. Greg. Terrena vita supne vite cōpata mors est. potꝰ dicēda q̄z vita. Ipe em̄ q̄ndiaꝰ defectus corruptiōis q̄d est aliud q̄z q̄ dā ꝓpritas mortis. Secōm bonū est salꝰ. i. sanitas. Pax em̄ habere vitā si sp infirmitas haberet: qz cuz mortbo nō est vita sz miseria z pena sicut est in pīa. Ubi: vt scribit Apoc. xxj. neq̄z clamoz. neq̄z dolor. neq̄z lucꝰ erit zc̄. Tertiū bonū est victꝰ. q̄ est ineffabilis suauitatis. Pax em̄ esse. Jhūs ineffabilis suauitatis. Pax em̄ esse penuria. Jhūs re vitā z sanitatē si esurirent z egerēt penuria. Jhūs babebūt in deo plenā suauitat̄ sat̄etatē ꝑpetuo. Ps. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua: z hoc innumerabilit̄. In pīo aūt nūq̄z satiamur finaliter z total'r. Quartū bonū copia. q est diuine. Pax rū em̄ esset ꝑdicta habere z diuicijs oppatis cōpre. Erunt ḡ ibi nobis gloriosissime diuitie. Ps. Gl'ia z diuitie in domo eius. O quare scripture deo si daret ibi aurū vel diuitias huiꝰ mūdi q̄ putank stercora: sed multo meliora dat. ergo zc̄.

Quintū bonū gl'ia. i. pulcritudo gl'iosa. Nam parū esset habere diuitias z aliq̄ turpitudie fedari. Erit em̄ pulcritudo a deitate animā illuminās te z replente Apoc. xxj. Claritas dei illuminabit eam. Erit etiā ex q̄ pulcritudo in gl'iosis corpoꝝ. qz fulgebunt iusti sicut sol Mat. xiij. Sextum bonū honoꝝ. Parū em̄ esset habere pulcritudinē nisi haberet honorē. Nā ibi habebit bō sūmū honorē regū. Primo quo ad habitū. Ps. Astitit regina. i. anima a dextris in vestitu deaurato. Secundo quo ad coronam z dominium. Gloria z honore coronasti eum z ꝓstituisti eum sup opa manuū tuaꝝ. Tertio quo ad nobilitatis statū ꝑpetuū z sūmū: qz erunt filij dei z heredes Rbo. viij. Heredes q̄dem dei z coheredes chr̄i. Quarto quo ad reuerentie cultuz: qz omnes angeli z beati ipm ibi honorabunt: z inuic. bus virgo z chr̄istus deus: Ps. Nimis honorati sunt amici zc̄. Septimum bonum est pax z omne bonum. Nā bte hec oīa sp cū guerra q̄d ꝓdest. Erit ḡ ibi pax sempiterna intus. i. in aia z extra in oīm̄ finib⁹. Esa. xxxij. Sedebit populꝰ meꝰ in pulcritudine pacis in tabernaculis fiduciē z requie

opulenta.s.in abūdantia oīm bonoꝝ desidera/
biliū. Ūñ Aug. Ibi nullū aderit malu: nullum
aberit bonū. Boc. Beatitudo est status oīm bo
noꝝ aggregatiõe pfect⁹. ℣ Queri pōt ꝟ quō
ibi in deo bēbim⁹ oē bonū desiderabile:cū deus
sit simplicissimū bonū z desideria hois multipli
cia. Ñdet bzeuiť q ꝟ erit ibi. Pzio qz in ipo sū/
mo bono aia quietať vt nil aliud desideret scīes
q oia bona sūme existunt in deo z realiter. Ūñ
Exo.xxxiij. ait de⁹ Moysi petēti visionē diuinā.
Ego ingr ostendaz tibi oē bonū.s.in meipo viso
rē. Bcõo qz q̄cq̄d ibi brūs desiderat: mox illud
satietate plena in deo sūme habebit.p suo apperi/
tu. Pō. Replebiť in bonis desideriū tuū. Ipe q̄ ē summū bonū in oīb⁹ p oia aderit
ipis beō boi. Ūñ vt ſm Aug. sup Joā.toc̄gr. In pria
erit deus ipis btis ois vitas intellectui. omnis
speciositas aspectui.omnis suauitas auditui.o/
mnis copiositas indigēti. ois delectabilitas ol/
factui.ois amoꝛositas affectui. ois dulcoꝛositas
gustui.ois sacietas appetitui. Et q̄d pl⁹ dicere va
leā ignoꝛo.ꝟ solū scio.ꝟ fateoꝛ:qz de⁹ totus erit
ibi oia i oīb⁹ tibi vt dicit Apl's. O charissimi illuc
festinare vbi sp viuatis.amare:vitā.s. illā eternaz
vbi sūma securitas.sūma felicitas z oīe bonū
quā nob̄ bītudinē pstet meritꝫ istoꝝ apostoloꝝ
pater filius z spūssanctus.

Desecē Crucꝫ inuētiõe.Ser.j.cū Legenda.

Qui me inuenerit
inueniet vitā z hauriet salutez a dño
festinitat.s.secē crucis. ℣ Pzouer. viij.ca.z ad laudē hodierne
nus li.ij.ca.xij.dic: p crucē chr̄i z nō p aliō moꝛs
euacuata est pmi parēt.pcm̄ est solutū.infern⁹
spoliat⁹ est:z ad bītudinē reuersio data est.poꝛ/
teq̄ paradisi apte sūt. Et ibidē subdit. Bec est sal⁹
aie z coꝛpis.oīm maloꝝ auersio.oīm bonoꝝ
darit.pcti iteremptio.lignū vite. Bec ille. Bāc
ate crucē chr̄i hodie inuenit scīa Belena. Idcirco
p hui⁹ inuētiõis festo merito z 2uenienť ẏba p/
missi rbemať accipiunť in psona crucis. Qui me
ses crucē chr̄i inuenerit.fide inteḡ.charitate fozma
tā:inueniet vitā z hauriet salutē. In q̄bus ẏbis
ria mysteria notabim⁹ p ꝟ ſmone.

Primū ꝺz crucꝫ req̄sitio spūalis ex ꝟ q̄ dicit:
Bēdm ꝺz crucꝫ oꝛatio salu/ (Qui inuenerit
taris ex ꝟ q̄ ꝺz:vitā z salutē haurire
Tertium dicit crucis inuentio materialis boc
occasione festi.

℣ Circa pmū de spūali req̄sitõe crucꝫ accipia/
mus.p 2clone q̄ oīs chr̄ian⁹ vt valeat saluari:
ꝺz oꝛoꝛo posse conari ad req̄rendū z potādū spū
aliter crucē chr̄i. Declarať Pzio p rōnē.qz vt ait
Aug.sup Joā.ser.ij.deus instituit lignū vt ma/
ledicāt⁹. Nemo pōt transire mare buī⁹ secu/
li nisi chr̄i cruce portatus. Dec ille. Exempli gr̄a.
Hō viatoꝛ q̄n venit iuxta pfundū fluuiū tristat
q̄ nō pt pterāsire. Si aūt ibidē ꝓtigat inuenire na
uē q̄sitā magnū habz solaciū z maximā securita
tē. Sic spūaliter est de fluuio pñtis vite fluribi/
lis ad poꝛtū salutis hō peuenire nō potuit nisi p
crucē chr̄i:p quā tāq̄ p nauē venim⁹ ad poꝛtum
salutꝫ. Isid. de sū bo. Quoties in fluctib⁹ z pcell'
es.s.tēcationū:lignū ascēde crucis z liberaberis.
Itē Eusebi⁹. Tota salus mētis z coꝛpis pueniť
ex ligno crucꝫ. Nā si ꝟ lignū chr̄s ñ ptulisset ro⁹
mūd⁹ z aia z coꝛpe eēna pīsset dānatiõe.nec gl'i
osa resurrectio moꝛti successisset. Bcõo patet
2clusio p pfiguratoꝛ.qz i diluuio oēs hoies pie
rūt pter paucos.i. octo aiaſ q̄ ab aq̄s salue facte
sūt p lignū arcꝫ. Pe.iij. Cur ꝟ nisi ad figurā/
dū q̄ sine ligno crucꝫ nō est salus z liberatio aia
rū. Sap̄.xiij. Extiguo ligno credūt hoies salua/
rē aias suas. z trāseūtes mare p ratē liberati sūt
℣ Tertio claret 2clusio p doctoꝝ dicta z instru/
ctionē. Et aliquos doctoꝛes p̄ducamus. Pzi/
mus est Bern̄. de floꝛib⁹ di.sic. Mira res:nibil
foꝛmidolosius homini q̄ crucē pati. Sed q̄re
timēt hoies crucē nisi quia latrones sūt. si latro/
nes nō essent crucē nō timerēt. Circūire possum
dñe celū z terrā mare z aridā. z nusq̄ te inuenia
nisi in cruce. in hac te inuenit q̄cūq̄ inuenit. Idē
in ſmõe. Neminē inq̄t audiam⁹ fratres :nō car/
nē z sanguinē:nō spm̄ quēlibz desecēsum ꝺ cruce
suadentē:pſistam⁹ i cruce:moꝛiamur cū chr̄o in
cruce. Dec ille. Bcõs doctoꝛ Aug. in sermone.
Tota inq̄t vita chr̄iani si ꝛz euāgeliū viuat crux
atq̄ martyriū est. Audiat ergo christian⁹ dicentē
christū. Qui ñ baiulat crucē suā z sequiť me non
est me dignus. Lu.xiij. Terti⁹ doctoꝛ Joā. ger/
son cācel. parisien. li. de iterna 2uer. ca.xij. dic sic.
Dur⁹ multꝫ videť hic sermo :abnega teipm: tol/
le crucē tuā z seq̄re iesū. Sz ml'to dur⁹ erit au/
dire illud extremū ẏbū. Discedite a me maledicti
in ignē eēnū. Et infra. Quid times tollere crucez
p quā itur ad regnū.nō est salus aie nec spes ei/
ne vite nisi i cruce. Infra. Quis scīoꝝ in mõo si/
ne cruce z tribulatiõe fuit. nec ipe dñs iesus vna
ꝺz sine ꝺlore passiõis fuit q̄ diu vixit. z quō
tu aliā viā q̄rꝫ q̄z regiā viā secē crucꝫ. Erras erras
si aliud q̄ris q̄z pati tribulatiões. Vult em̄ de⁹ vt
tribulatiões sine ꝺsolatiõe discas pati: vt illi tota/
liter te subiicias z humilioꝛ ex tribulatione fias.
Dec z plura ibidē q̄ cā bzeuitatis sufficiāt. Ⓒ

Queriť ḡ ꝟ. q̄d sit vl' in q̄ ꝓsistat crucꝫ requisi/
tio spūal' z baiulatio. Ad ꝟ rñdet Hugo de claus
stro anie li.ij. Et q̄dā alij ꝓcoꝛdiť dicūt sic. Tres
sunt cruces.s.q̄ hodie inuēte sunt q̄rendo

℣ Prima latronis desperantis.

Bcõa latronis oꝛātis z penitentis.

℣ Tertia christi patiētis p nobis

Prima crux malicie diabolice. Bcõa penitētie
vere. Tertia iusticie perfecte. Itez Oꝛosius sup
Lañ. Qui malus est z nō cōfitens cum latrone

blasphemante damnat diaboli cruce. Qui vero nocēs ē: sz pctā ꝓfitens cū latrone ꝓfitēte saluat Qui vero innocent malavl̄ morte patit: cū chro crucifigit Deciile. Primi g̃ sūt q̄ inuenunt. in cruce mali latronis vt sūt pctōres. Hūt ei tres ī cruce peccati vel malicie et diaboli. qz vt ait Aug. Unaquecz culpa sibi ꝑpria pena ē. iuxta illō Eccl. xij. Nō est ei bñ q̄ assidu⁹ est in mal'. Habz q̄pe hec crux q̄tuor cornua penaꝝ. Primū est pena añ pctm̄ in cogitādo et laborādo vt possit ꝑpetrare malū. Ber. Laborat latro nocte ferro vestit⁹ vt prēdā rapiat. vigilat fur vt domū fodiat. vigilat luxuriosus vt voluptatez impleat. sed hi longe sunt a labore quem dñs cōsiderat. Ue g̃ portantib⁹ crucē nō chri sed diaboli vt male fa ciant. Scōm cornu est pena post pctm̄. Bern. Nō est maior pena q̄z remordēs conscia. Tertiū cornu est ꝓfusio cordā boiby. Cato. Conscius ipe re⁹ de se putat oia dici. Et ps̄. Confundant z pereāt pec. a fa. cre. Quartū cornu est eternū tormentū. Stipēdia em̄ pcti mors. Rbo. vj. Gre. Momētaneū est qō delectat: eternū qō cruciat

Scōi sūt q̄ q̄rūt et portāt crucē boni latronis quā inuenit hodie Helena regina. id ē ratio debet requirere regens sensualitatē. et debz cōpellere iudā. i. carnē: minando ei ignē. s. eternū Et ista est crux vere pnie que ꝓsistit in q̄tuor cornib⁹. Primū. s. inferius cornu est hūilis recognitio et dolor pcti Aug⁹. Ubi dolor finit de pnia nil remanet de venia. Scōm sez suprius cornu est dei placatio p ꝓfessionē z satisfactionē cū ꝓposito nunq̄z ō cetero offendēdi. Tertiū. s. dextez cornu ē restitutio. Un Aug. xiij. q. vj. Si res. Pctm̄ non dimittit nisi restituat ablatū. Quartū. s. sinistrum cornu ē iniuriaꝝ remissio. Aug. Unusq̄sq̄z talē idulgētiā acceptur⁹ ē a deo q̄lē ipse dedit ꝓximo

℣ Tertia crux fuit hodie ꝑncipalius q̄sita scz dñi nr̄i iesu chri quā inuenūt z portāt gl'iose iusti vt dicāt cū apl'o Gal'. ij. Chro ꝓfixus sum cruci: viuo ego iā nō ego: viuit vo in me chr̄s. Sed in q̄b⁹ hec crux ꝓsistat. Bern. in ser. Uicit leo: ecce docet dicens in hec verba. Dis vtutū gemis q̄tuor cornua crucis a chro ornant. supeminēs est charitas. a dextris est obedientia. a sinistris patientia. i. pfūdo hūilitas. Dis ditauit tropheus crucis ꝓsūmatio dñice passionis. Sic g̃ spualiter i hac cruce dz pendere bon⁹ chrian⁹. Gal. v. Qui chri sūt car. suā cru. cū vi. z pcu. Qui hāc crucem inuenerit z portauerit inueniet vitam in chro et hauriet salutem eternam. E

Circa scōm ꝑncipale de opatiōe salutis nr̄e p crucē chri q̄stio vtilis occurrit vtr̄z sine chri cruce vel absqz filij di passiōe saluari gen⁹ hūanū fuerit possibile. Rō q̄stionis est. qz de⁹ est oipotēs Et iō sic solo imperio volūtatis boies creauit: ita solo imperio volūtatis saluare potuit Greg. xx. moꝝ. Qui nos fec̄ existere ex nihilo: reuocare et sine sua morte z passiōe crucis potuit sola volūtate. Sed in cōtrariū est scriptura Luc. vl. Oportebat chm̄ pati z sic p̄dicari pniaz in remissionem pctōz i noie ei⁹ etc. Ad hec rndendo fm doctores Bonauen. z Rich. sup. iij. dist xx. concordant Alex. de Ales z Thomā. iij. ꝑte. q. xl vj. ar. j. dicimus tres p̄cipuas vitates p documēto. Primus ma veritas q⁹ de potētia dei absoluta potuit deus hoiem saluasse sine chri pena. Un Leo papa in q̄dam ser. Ramispalmaꝝ dr sic. Si porētia filij dei q̄ eqlis est pri potuisset liberare genus humanū solo impio volūtatis suc: nisi diuis opibus magis ꝓfuisset. Itē Aug. xiij. li. de tri. Dicamus aliū inq̄t modū deo possibilē fuisse cui⁹ prān cognita subiacent. Sz sanande nostre miserie ꝓuenientiorem aliū modū nō fuisse q̄z p chri passionem. Et p hec soluit rō p̄scpta q⁹ bn̄ ꝓcedit: q⁹ potuit de⁹ b absoluta potētia sz nō fecit: qz nō congruit Sicut exēpli gr̄a. Rex de sua potentia mādare q⁹ oēs q̄ sūt in regno posset ex regia clemētia mādare q⁹ oēs q̄ sūt in carcere vel morti iudicati p tali die dimittant liberi. Sz ꝓuenienter z legitime nō pōt hoc facere nisi satisfactio fiat vel restitutio illis q̄b⁹ tales tenent

Scōa vitas q⁹ de potentia ordinata hō saluari non poterat sine crucis chri pena z morte sanctissima factoria. Ratio: qz potentia ordinata respicit ordinem iusticie: q̄ exigit condignā satisfactionem. Sz gen⁹ hūanū iuste incurrit penā z mortē eternā p pctō p mozꝝ parētū. Quāuis em̄ diabol⁹ in ꝓpriso iniuste inuaserit boiez z decepit. tñ hō volūtarie ꝓsentiēs iuste derelict⁹ ē sub diaboli potestate cadere. z reatū pene ac mortis eterne cui se voluntarie obligauit incurrere. Idcirco ordinata potētia filij dei i cruce p genere hūano: p quā passionē i nō potuit liberari z saluari aliq̄ p satisfactionē. cruce multa expediētia ad salutē humani generis ꝓueniētissime concurebāt. vt parebit in sc.

℣ Tertia vitas q⁹ q̄uis chm̄ pati z mori i cruce nō erat simpl'r necesse p nr̄a salute. erat tñ necessariū ex dei ordinatiōe ad saluādū sic ꝓuidentissime fm ordinē iusticie. Declarat: qz chs ī ea gebat nec opebat cū pati p nr̄a salute necessitate coactionis q̄n alio mō potuisset nos saluare dare. qz si boies chm̄ dei filiū cognouissent. nūq̄z crucifixissent. vt ait apl's. j. Cor. ij. q⁹ si de⁹ fecisset. vt scz agnouissent chm̄ boies oēs z nō occidissent. in tali casu volūtas sola chri ad patiendū z charitas intima sufficisset ad saluādū boiez: vt volūti dicti doc. Sic etiāsi hō i gadiso ñ peccasset: nihilominꝰ fm Sco. chr̄s icarnat⁹ fuisset z passibilē te z dei ordiatiōe. nō tñ carné mortalē z passibilē assūpsisset: nec aliqs illū i gadiso occidisset. Ista sola noticia z fide chri boies in celū ꝓuenissent. Erat g̃ nō simpl'r necessariū pati chm̄: sed ex suppositiōe diuie ꝓordinatōis z ꝓgruentionis libere rationis humane: qz sic i cruce pati chm̄ magis expediebat ad nr̄am salutē multi⁹ rōnibus: quas accipe fm ordinē alphabeti. Primo rōne ablationis a sorde pcti. Apocal. j. Dilexit nos z lauit

nos a pctis i sanguie zc. Scdo rone britudis scz pmerede p suā passiōez. qz p b chīs dns zuenīt ter pmeruit p sua obediētia z hūilitate exaltatio nē. iurta illud Phil'. ij. Factꝰ est obediēs vsqz ad mortē: mortē aūt crucis. Propter qō z deus exalta uit illū. Et nobis gfaz: nō solū liberatiōis sz etiā iustificatiōis p sacramenta q̄ efficacitā habent ex christi passiōe. z pmeruit in futuro nobis etiam gliam britudinis. Tertio rone charitatis. s. i nob accēdēde: sine q̄ nō est salꝰ. j. Loz. iij. Ut Bern. Sup oia te amabilē mihi reddit o bone Jesu ea lis passionis quē bibisti in cruce. b est em qō af fectū meū arctius stringit: iustius erigit z fortius allicit. Quarto rone diuie dilectōis. s. cogscende. p b em cognoscit hō q̄sūme deus nos diligat. Rbo. v. Cōmendat in nob deus suam charitatē qz cū essemus inimici chīs p nobis mortuus est Quinto rone exemplificatiōis. qz p b dat nob sū mū exemplū obediētie: hūilitatis: iustitie: patiē tie z aliaz vtutū salutiferaz. vñ. j. Pet. ij. Chīs ibigia qꝰ. Sexto rone fraudis. s. diabolice. vt sic di abolꝰ fraudulēter boiez in ligno vicerat: ita in li gno vincerek p chīm dnm. nō q̄dē potētia deita tis sed iustitia z humilitate: vt dicit Aug. xiij. de trin. Septimo rone gl'ie dei i hoc q̄ ipleuit chīs sic oia p pphetas pnūciata a deo z ordiata ac re uelata in scpturis. Octauo rone būane emptio nis z obligatiōis. qz p hoc hoi indita est maior obligatio ad seruiendū christo z nō pctis. Uñ. j. Cor. vj. Empti estis pcio magno gl'ificate z porta te deum in cor. zc. O g̃ bō chīane recognosce chīi Jesu amorem qui voluit p te pati zc. B

Virca tertiū mysteriū de inuentiōe materialis crucis christi accipe p cclusione q̄ inuentio sctē crucis digne ab eccl'ia hodie colit. qz hodie iuen ta pbibet z miracul' manifestata pbat. Pro cu ius hystoria vel legēda notandū q̄ sancta christi crux multiplicit ōz fuisse inuēta p tēpoz varietate Primo nēpe inuēta fuit a Seth filio Ade vt le gif in euāgelio Nicodemi: q̄. s. cū Ada infirma ret Seth filiꝰ eius pomas paradisi adijt. z oleū li gni misericordie ē corpus pungeret. p recipienda sanitate postulauit. Cui apparens Michael an gelus ait. Noli laborare z flere pro b oleo. qz hīe nō poteris nisi qñ cōpleti fuerint q̄nq; milia q̄n genti anni. Legit aūt alibi q̄ tūc dedit sibi ange lus ecta g̃na ligni vertit: put etiā Lyra sup Joā. v. recitat. Rediens ergo z patrē mortuū inuenies: hec grana sup tumulum patris plātauit. Inde q̄s orte sunt tres virgule q̄ postea i vnā arborem cōiuncte: sicut rectando dicit Lyra vbi s. creue rūt i arborē magnā z vsqz ad tpa Salomonis illa pduravit. Et in q̄dā hystoria grecoz legit q̄ tradidit et angelꝰ de ligno in quo adam pecca uit z dixit. q̄ qñ fructū fecerit tūc pater saluabit. Sz hec Apocripha sunt q̄uis hystorice narrari possint. qz nō derogant fidei. Scdo inuēta fuit a Salomone q̄ dū domū saltꝰ edificaret: vidēs arborē pulcrā istā pcidi iussit. Et vt dr Joannes Beleth. nusq̄ locari potuit vel aptari: mō nimis longitudie excedēs. mō breuitate deficiēs. ob q̄ indignati artifices ipam reprobarūt: z sup quē dam lacū vt esset pons trāseūtib; ptecerūt. Re gina aūt saba q̄ fm Josephū dicta fuit Nicaula cum venisset in Hierl'm audire sapiam Salo monis. vt hr. iij. Reg. x. Que dū p lignū trāsire debebat: vidit in spū q̄ saluator mūdi in illo lig̃ suspēdendꝰ erat. Jō sup illo nō iuit: sed reuerē tiam ei fecit. Et vt dr in hystoria scholastica inti mauit Salomoni q̄ in illo ligno q̄dā suspēden dus foret: p cuiꝰ mortē iudeoz regnū deleri de beret. Salomō igit b lignū inde sustulit z in p fundissimis terre visceribꝰ ōmergi fecit. Postea pbatica piscina ibidē facta ē: vbi Natbinnei bo stias abluebāt. Uñ z pbatica ōr a pbathon qō est ouis. s. p hostia imolāda fm Lyrā. Tertio in uenta fuit a iudaica gēte in illa piscina: qz vt scri bit Joā. v. hec piscina habuit vtutē hāc q̄ cū an gelus dñi descēdisset z aq̄ moueret: q̄cūq; prioz descēdebat i piscinā sanabat a q̄cūq; infirmitate. Hoc āt putat a nris doctoribꝰ q̄ nō solū ex de scensu angeli tale miracl'm fiebat: sz etiā ex vtute ipi⁹ ligni scē crucis ibi latētis. Appropinq̄nte g̃ pas sione chīi pdictū lignū supnatauit diuino nutu qō cū iudei vidissent ipm acceperūt z dño crucē parauerūt. tādē post mortē chīi z ascēsionē ipaz crucē iudei in terra absconderūt in golgatha vbi crucifixus fuit dns: vbi p ducētos ānos z vltra latuit. D Quarto g̃ inuenta est ab Helena Cōstantini mre. z hec ab eccl'ia inuētio hodie ce lebrat. Alie aūt inuentiōes pdicte nō colunt: qa tūc nō dū fuit b lignū sanguine chīi ꝓsecratum. Repertū est āt b lignū hodie tali mō: q̄ vt hr in Eccl'iastica hystoria tpe Constantini Imperatoris Marentiꝰ rhomanū impiū inuasit. z Imperator ꝫ illū ꝓfectur⁹ iurta pontē albinū ad fluuiū da nubij exītem ꝓcēdit. Cū igit Cōstātinꝰ multus anxiaret z p auxilio ad celum crebro oc'os leua retvidit p soporē ad oriētis ptē i celo signū crucis igneo fulgore rutilare angelosq̄ astare z sibi di cere. Cōstātine: i b vinces. Et vt dr i hystoria tri ptita dū de b q̄d eēt ipator mirareť. chīus nocte eidē appuit cū sig̃ qō vidit i celo. iussitq; vt fieret ei⁹ signi figuratio p auxilio. tūc Cōstātinꝰ lectꝰ fa ctus z de victoria securꝰ tā reddit⁹: signū crucis i frōte z vexill' delig̃t: z manu dextra aureā crucem portat: orauitq; vt sine sanguis effusiōe victoriā dns pstaret: z sic factū ē. Marentiꝰ em iusserat decipulā in nauib; cōpositis fluuio pōtib; strato fieri. z diuio nutu sui opis oblitꝰ festinauit pōtē cū pauc; ꝓcēdere: iubeñ. vt ceteri seq̄nť. z sic deci pula q̄ pstātinū ōcipe voluit ē decepta z i fluuiū pfundū demersus. Cōstātinꝰ vo ab oīb; vnani miter est susceptꝰ. Tandē aliq̄nto tpe interiecto rhome visionē petri z pauli apl'oz. vidit: z sacro

De Inuentione sancte Crucis

baptismate tūc p papā Siluestr renatus z a le/pra mūdat⁹ in chr̄m pfecte credidit. z sic mr̄em suam Helenā misit Hierosolymā vt crucē dn̄i req̄reret cui⁹ sig victoriā habuisse recordabat.

¶ Cū g̃ Helena hierl'm aduenisset oēs iudeo/rū sapientes ad se ꝓgregari iussit. sup q̄ iudei pa/uefacti dicebāt adinuicē. Quare putatis nos re/gina ad se faciat ꝓgregari. Inc̄ q̄s vn⁹ ex eis no/mie Judas dixit. Scio q̄ vult a nobis discere vbinā sit lignū crucis i q̄ chr̄s crucifix⁹ fuit. vide/te neq̄s ꝓferat illud. Sinautē scitote q̄ ter nr̄a euacuabit: z indicauit eis quō auus ei⁹ pr̄i suo z pater su⁹ sibi mortis reuelauerit de loco cru/cis vbi iacebat. Cū g̃ illi oēs añ reginā stetissent interrogati de loco vbi crucifixus erat dn̄s nul/latenus indicare vellent. iussit oēs igne cremari At illi timentes tradiderūt Judā q̄ ipe scire de/beret. Cui regina dixit. Moze et vita proposita sunt tibi si non onderis locū q̄ dr̄ golgatha vbi crucifixus fuit dn̄s vt inuenīa crucē ei⁹. p cruci/fixū fame te perimā nisi dixeris veritatē. Ille rn̄/dit. Quō scire possum cū ia ducēris z amplius an ni fluxerūt: nec illo tpe nat⁹ fui. Cū g̃ illū in pute um siccuz ꝓcipisset z ser dieby ieiunio afflixisset: die septio ꝓmisit se indicaturꝫ. Extract⁹ g̃ cuz ad locū illū venisset z oraſſz .ecce subito loc⁹ cōmo/uetur z fum⁹ aromatū miri odoris sentit. ita vt mirat⁹ Iudas ambabꝫ manibꝫ plauderet z dice ret. In vitate chr̄e tu es saluator mundi. Tūc vi rilit cepit fodere. et p vigiti pass⁹ fodiēs tres cru ces reperit absc̄ditas. Cū q̄z nesciret discernere crucē chr̄i eas in medio ciuitatis posuerūt ibidē gl'iam dn̄i pstolantes. Et ecce circa horā nonā q̄ dā iuuenis mortu⁹ efferebat. sup q̄ corp⁹ Ju/das p̄mam z scōam crucē posuit: sz nequaq̄z ille surrexit. apponēs tertiā ptin⁹ defunct⁹ ille redit ad vitā. Quedā etiā mulier infirma z semiviua iacēs q̄ erat p̄maria ciuitatis adhibita p̄ma z se cūda cruce nil pfecit. tertia āt adhibita ptin⁹ sa/na surrexit. z sic hāc cognouerūt eē crucē chr̄i Quā i sup p titulū positū a pilato ibidē inuentū discre uerit vt ait Amb. Tūc diabol⁹ i aere vociferās di xit. O iuda q̄d b̄ fecisti. iude meo ꝓria opat⁹ es. Nā ille feē me suadēte ꝑditionē. tu ꝓ me iesu iue nisti crucē. Uer scito q̄ tibi vicē rependā cū tor/mēt̄z p regē quē ꝓ te suscitabo. Ad q̄ iudas nō ertimuit sz ꝓstāter dixit. Chr̄s te dānet in abyssū ignis eēni. Post hec iudas baptizat⁹ Quiriac⁹ appellat. z hierosolymoꝝ defuncto epō ibidez in epm ordinat. Cūq̄z Helena regina etiā clauos desideraret inuenire rogauit Judā q̄ ad locū ve nies p̄ces fudit z mox claui fulgētes velut aurū in terra apparuerunt. Quos ille accipies regine detulit z illa adorando cū reuerentia suscepit: et crucis partē thecis argēteis ibidē conditā reliq̄t z aliā ꝑtem cū clauis filio detulit. Judaz autem factū episcopū Quiriacū tādem Julianus apo/stata diabolo suadente eo q̄ sciām crucē inuene rit martyrizauit. Rogemus ergo dominū ielus vt p suam crucē det nobis gratiam omnibꝫ in p senti z gloriam in futuro Amen.

¶ Pro Inuentione sancte Crucis Ser. q̄. de vir/tute sctē crucis ostensa. eius q̄z signi valore.

A Pparebit signū filij hois i celo Mat. xxiiij. ¶ Dña saluator nr̄ dixit ad ir̄az de fine li iudicio quo apparebit signū filij hois. id est ve su chr̄i qui est filius vnius hois rn̄ scz virginis Marie: nō filius hominum. i. viri z mulieris vt alij hoies. Hoc quippe signuz filij hois est cru sancta z passionis chr̄i instrumēta: vt clauꝰ z lan cea atq̄z sacra ei⁹ vulnera i manibꝫ z pedibꝫ ap/tere q̄ apparebūt in celo. i. in aere q̄ celuz vocat in scriptura ꝓsepe. Sz qz ꝓ hodierna saluti/ uentione preclare crucis chr̄i ipa apparuit ve lei gil'k ꝓ gl'iosa victoria in celo. i. in aere Constātino Imperatori. z tandem manifestata fuit vel inuen ta hodie. qō voluit chr̄s dn̄s ad suam gloriam. Dic enī in homel. Chrys. q̄ sic Imperatore regali pōpa vexilla p̄cedūt gl'iosa: qbꝫ declarat⁹ ad ue/uētus vl' p̄ntia. Sic chr̄m regē nobis annuncia ipm gl'iosum vexillū vel signū crucis. Un cerno crucis apparitio facta est ꝓ signo hodierne cele britatis. merito ꝓ b̄ festo accipim⁹ dña hec pa/thematc. Apparebit signū filij hois in celo. Et ꝓ bus dñs tria mysteria elicim⁹ ꝓ b̄ sermone. (rebis.

℣ Primū de actuali crucis apparitione.

Secūdum de signaculi crucis

ortu z causa: cum ad dic̄: signum.

℣ Tertiū de signi sctē crucis efficacia: qs iudēt filij hominis in celo.

℟ Circa p̄mū de apparentia actutis sancte cru cis christi pro documēto accipiamus hāc cōclu sionem: q̄ bonus z misericors de⁹ vt ostenderet hominē ꝓsequi posse salutez. non nisi p chr̄i cru crucem a p̄ncipio mundi nō destitit reuelare sue crucis actutem. Declarat ꝓ varia tempoꝝ curri cula a principio mundi.

℣ Primo tpe innocentie.

Scō tpe legis nature.

℣ Tertio tpe legis date.

Quarto tempore ꝓphetie.

℣ Quinto tempore gratie

Sexto tpe sancte ecclesie.

℣ Septimo tpe ꝓsūmationis extreme.

Primo tpe innocentie. s. in paradiso. De quo legi Genē. ij. q̄ inter oia ligna cōmunia q̄ ibi de⁹ pro duxit de humo ꝓstituit duo ꝓcipua ligna in me dio. s. lignū vite. lignū q̄z scie boni z mali. Quod figurauit lignum vite in medio paradisi illu gnum crucis in medio mundi quo dn̄s opat⁹ est tus est salutem. Ps̄. In medio terre opat⁹ es Bernardus super Cantica Crux christi fuit vo lignū quod solum fuit dignum ferre salutem

vite fructū. Nimiꝝ sic lignū ꝺr vite in paradiso: quia diuinitus accepit hanc vim vt ex eius fructu cū cōmesto cozp⁹ stabiliret sanitate nec infirmare tur nec mozeret ꝑm Mgr̄m in.ij.di.xvij. Sic lignū crucis a dei filio iesu chr̄o z ei⁹ sanguie suspensum accepit hāc ꝓtutē vt destrueret mortē.z vitā p petuā sine infirmitate i resurrectiōe ꝓferret beatā. Vñ.j.Loꝝ.xv. Per boiez.s. Adā mors z p boiez resurrectio mortuoꝝ. Illud ḡ lignuz dictum est vite: qz vitam cozporalē cōseruabat. sed lignum crucis multo fortiꝰ ꝺr z ē lignū vite: qz nō solū vitā chr̄i i cruce pendēs latroni gr̄am ꝓtitiōis infudit z paradisuz deitatis ꝓmisit di. Hodie mecū eris in paradiso. Itē ꝺd figurauit lignū scie boni z mali: qz in li nisi crucem chr̄i vt volūt doc. Quia vt ꝺr magr̄ vbi ḡ.ex eo dictū est lignū scie boni z mali: qz in eo istḡ bō didicit expiendo ꝺd z ꝗtuz esset obedi entie bonū z inobedientie malū. Sic p crucē chr̄i expti sum⁹ bonū obedientie qñ nouim⁹ eū ꝓobe diena sume exaltatū ad dexterā pr̄is. Phil'.ij. Factus ē obediēs vsqz ad mortē crucis ꝓpē qd exalta uit illū. Et inobedientie malū: qm̄ nouim⁹ p peccō inobedientie nr̄e chr̄m tāacerba i cruce passū. z a fortiozi nos si nō penituerim⁹ sz inobedientes p seuerauerim⁹: eternū icurrere tozmētū. iuxta qd ꝺicit saluator. Nolite flere sup me filie hierl'm sz sup vos zc. Nā si in viridi ḃ faciunt: in arido ꝺd quō ꝑcet figmēto.i.boi malo i infernalibꝫ tozmē tis.z sit patz. ℣ Scō o tpe legis nature reue lauit dñs vitatē crucis ꝙ hoiem oportz saluari p illā qñ ꝓcepit Noe facere arcā de lignis leuigatis vt saluet vniuersum semen in ea Gen. vj. Omnes eius boies pierūt extra illā exūtes. Sic oēs damnabunt ḋ crucē chr̄i refugiūt. Itē post diluuiū oñdit dñs virtutē crucis chr̄i qñ ꝓcepit Abrae immolare filiū suū vnigenitū Gen.xxij. Nā sic illō lignū ḋ debebat Isaac immolari ipemet dorso ex portauit in montē. ibiqꝫ Abraā colligauit Isaac z posuit sup struem ligꝝ. Et post ḃ semis multi plicatio et ꝓmittit. Sic de⁹ pr̄ immolari voluit fili um iesum vt ipemet exportaret crucis lignū z sup eo poneret. Et ex ḃ multiplicatio fidelium chr̄ia noꝝ fieret Joā.xij. Si mortuū fuerit m.fru.af. Causa breuitatis plures alias figuras ꝓtranseo.

Tertio tpe legis date Exo.xij. Oñdit dñs moysi lignū qd cū misisset in aqs.s.maratb.i. amaras in dulcedinē verse sunt. z sic bibere potuit ꝓpl'us isr̄ael aq̄s ḋ figurabat ꝙ p lignuz crucis chr̄isti aq̄ tribulationū (iuxta illud Ps. Saluū me fac de us qm̄ intrauerūt aque.i.tribulationes vsqz ad aiam meā) dulcescerēt.s. oi fideli ex ꝯsideratione chr̄i ad memoriā reuocet nil tāduꝝ qd nō equo animo toleret. Item tūc etiā figuratuz est in palo ꝙ moyses ꝑpentē suspēdit eneū in heremo z popu lus qui mozdebat a ꝓpēte z ituebat serpēte suspensum eneum mor sanabat. Numeri.xxj. Sic em̄ ille serpēs ene⁹ sil'itudinē serpēt̄ habebat: et tm̄ sine veneno erat. sic chr̄s in sil'itudine carnis pcti erat sine venēo pcti. Sicut ḡ ꝓpl's qui mozdebat a serpēte intuebat serpentē eneū ligno suspēsū: z sanabat. ita z mō quēcūqz mozdent astutia sathane intueat chr̄m ligno pendentem z saluabit. Dec Aug.i ser. ℣ Quarto tpe ꝓpbarū reuelauit dñs virtutē crucis multimode pnūciādo. Nā Dauid dicit: ecclia teste dicēte. In gētibus regnauit a ligno deus. Et itez. Fodert manus meas z pedes meos: z dinūerauerunt oia ossa mea.z plura talia. Item Ezech ix. Vidi ecce ser viri in qt.i.angeli venichāt z vir vn⁹ in medio eoꝝ atramētū scriptoris habebat in lūbis suis. Et dixit dñs ad eū. Trāsi z signa thau: qd est signū crucis sup frontes viroꝝ gemētū z dolētū. id est vere penitētū. qd signat p fidē chr̄i formam. Et illis dixit. Trāsite p ciuitatē seqntes euz z pcutite. nō ꝑcat ocul⁹ vester: senē adolescentulum z vginē z puulū z mulieres interficite. oēm aūt sup quē videritis thau.i. signū crucis ne occidatis. Plures alias figuras dimitto. ℣ Quinto tpe gr̄e.i. incarnatiōis chr̄i qñ chr̄s dñs ꝓtutē z passionē crucis apte predicauit z effectu ipleuit in passiōe. vt ptz p euangelia oīa. Isto etiā tpe ligni crucis ꝓtutē de⁹ mirabilit reuelauit r̄m ꝙ ferūt histozie. qz cū esset absc̄ditum a Salomōe: ibi ꝓbatica piscina tāde facta infirmi sanabāt tā ex desc̄su āgeli q̄z ex ꝓtute crucis chr̄i. ibidē iacentes. vt patuit r̄mone.j. ℣. in fine. vide. ibi historiā. ℣ Gz q̄rit. cur voluit de⁹ lignū crucis i veteri testamēto absc̄di i ēra: z tandē reperiri in ꝓbatica piscina. necnō z postea manifeste figi in caluaria. Ad hec rn̄deꝝ ꝙ ℣ voluit de⁹ ꝓpē mysteriozꝝ ꝯgruitatē. Nā ꝓmo in veteri testamento absc̄debat in humo ad significādū ꝙ mysteriū crucis erat oib⁹ z iudeis absconditū sed in cozdib⁹ fideliū reuelandū: z p memoriā iugem recōdeñ. iuxta illud.j. Loꝝ.j. Predicam⁹ chr̄istū crucifixū: iudeis ꝺdem scādalū: gentib⁹ autez stulticiā. ipis aūt vocatis iudeis atqz grecis chr̄istum dei ꝓtutē z dei sapientiā. Secūdo quoqz in ꝓbatica piscina ꝙuenienter fuit inuentū. qd dicitur a ꝓbathon qd est ouis. quia ibi nathanei hostias abluebant: ad significanduz ꝙ in illo ligno crucis immolādus erat chr̄ist⁹ tanqz ouis in sacrificiū. Esa.liij. Sicut ouis ad occisiōem ducetur. Et p illud signū lauāde erāt sanguie chr̄isti anie nostre a soꝝdib⁹ viciozꝝ. Apoca.j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Denicqz tertio in monte caluarie hoc lignū fixuz est. Caluaria ꝺpe est os hūani capitis. Dicit autez locus caluarie quia ibidē rei decapitabant. Ibi ergo alto mysterio lignum crucis fixum fuit conuenienter. qz homo ḋ caput suū ꝑdiderat peccato. p illud lignū recuperauit: eterne damnatiōis sententiā euadendo. O ergo mira dei sapientia.

De Inuentone sancte Crucis

Sexto tpe sctē eccl'ie reuelata est vt⁹ crucis miraculose ipi Constātino Impatori: vt patuit ser.j. M. Tūc eīm apparet vno illo miracl'o pcipue tripler vtus sctē crucis. Prima q ipa angelos repauit z lenificauit. In cui⁹ signū āgeli astabant bonorantes signū crucj apparētis cū miro fulgore. De hac crucj vtute Col'.j. Pacificans p sanguinē crucj q in cel' zc. Scōa vtus ei⁹ est: qz celi ianuā nob aptit. ad qō significādum igneo fulgore rutilās i celo apparuit Act'. vj. Videbant eos apros. Tertia vtus crucj est reuelata q mūdū illuminauit. s. ad fidē chr̄i veri dei. vñ ad b significādū radiose appuit z chr̄s se oīdit. Quarta vt⁹ qz victoriā de diabolo z inferno fecit. vnō lr̄is victorie insignita apparuit. z dictū est Costātino. In b sig vinces. O itaqz charissimi discam⁹ in nobis bas crucis vtutes inserere. Nā reuera infelix est ille pcōr q nullā ex his vtutib sancte crucis in seipo sentit: qm̄ p pctm̄ puat angelica societate z demonib manapat. Jtē claudit sibi aditū celestj ianue z infernū aptum bz. puat etiā se lumine gr̄e z redigit se in seruitutē diaboli zc.

Septimo tpe ꝓsūmatōis extreme. Nā vt canit eccl'ia. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū venerit. Dicit āt Chryſ. in homel'. de cruce. q chr̄s crucē nō relinquet iu terra sz secuz leuabit ad celum gl'ificādo eam. Tanta aūt erit gl'a crucj q sol' lumē p eā reddet obscuz: quam angeloz cet⁹ portabit ad iudiciū dño ō celo veniente zc. Propēea refert a plerisqz q lignū crucis chr̄i p b pt ꝓbari foze vere illō in q chr̄s pepēdit si vicz positū i ignē nō incinerat nec cōsumit: deo bono b facīte p fidei firmamēto. qz seruat in iudicio gl'ificandū. Hzcur sic crux erit in iudicio. Rñdet q vt⁹ ei⁹ toti mūdo mānifestet: qz vt Chryſ. ōt. p crucē erp2obrabit dñs in iudicio oī bus malis z dānādis di. Ecce ego inqt ꝓpē vos bō fact⁹ sū. ꝓpē vos alligat⁹. delusus. cel⁹ z crucifix⁹ sū. Ecce crucē in q p vob pepēdi. vbi est tā tax meax iniuriax fruct⁹. Ecce pciū sanguinis p redēptōe aiax vrax. vbi est fuit⁹ vra. ego sup gl'iaz meā vos habui. vos vilioꝛem me oīb reputastj. Quid p oīb bñficijs meis reddidistis nisi odiū z peccati offensas z patibulū quo me suspendistis zc. Item p eandem crucē dñs bñdicet iustis. qz vt idē Chryſ. ait. crux nob totius beatitudinis causa est que paradisum patefecit Et sic patet vtus crucis p oīb.

Circa scōm pncipale. s. de ortu z cā signaculi sctē crucj. Querit: vñ ortū est i eccl'a fideles insigniri p crucis signa. Ad qō rñr fm Bartholomeū Brixiēsem i glo. sup decreto. di.xj.c. Eccl'ia sticax. q signū crucj traxit originē ex veteri testamēto. Primo ex b q Jacob cācellatj manib p sig crucj bñdixit filijs Ioseph effraim et manasse circa mortē suā Gen.xlviij. Scōo ex b q cū angel⁹ deberet occidere primogenita egypti pceptū est filijs isrl' vtrunqz postem liniri de sanguine agni paschalis ad modū thau lr̄e q ē ad modum crucis. Exo.xij. Tertio ex b q Ezech.ix. dīa dixit angelo de saluādis ab ītcritu. Signa thau in frontib viroꝛ dolentiū. de q s. art'.j. sermone. Quarto addit ex crucis chr̄i multiplici vtilitate in signo. de quo in sequentib.

Circa tertiū g de signi crucis efficacia q. Utꝛ signū sctē crucis sit magne vtilitatj. Ad q sic. patz p septē vtilitates A b c. Prima vtilitas A mozis accēsio. s. ad recordationē passionis chr̄i saluifice in cruce. cui⁹ signū est illi⁹ cogitationis monimētū. Exo.xiij. Erit b q̄si signū in manu tua z q̄si monimētū añ oc'os tuos. Sic cū in figura sic pcipiebat filijs isrl' recordari p sanguinē agni paschalis z azyme esum de cetu ce pto. sic m'to forti⁹ chr̄ian⁹ nō dz oblīuisci de illa te facta p sanguinē chr̄i z passionē. Hz signū crucis sit añ oc'os nr̄e mēt̄ i iuge monimētū recordatiōis. z i manu. i. ope oi: surgendo mane z ponēdo se in sero. vt p signū crucj dirigat⁹ agendis z p̄seruet⁹ a pcul'. Un Diero. ad oēm actum ad oēm incessum. s. itinerj man⁹ tua deuote in fr̄te pingat crucē. s. recordādo charitatē z passionē chr̄i. Proinde solem⁹ crucj signū ponere. sic q sursuz trahim⁹ manū deorsū z tandē a sinistra ad dextrā p trāsuersum. Cur b sic: nisi ad significādū z recolendū q de⁹ de celis descēdit. ꝓter nos in terrā. z a sinistris nr̄e dānatiōis p crucem ad passionis duxit nos ad dextraz felicitatis regnū vbi chr̄s ē in dextra dei sedēs. Hec trahunt etiā de ꝓse. di. v. Nūqd. O g chr̄iane sine crucj signo nil fac. nec comedere aut bibere debeas. Nam refert Greg. in li. dial'. q q̄dā scrimonialis immundū comedit lactucā nō p̄misso sig crucis. Pro quo bolū cuz lactuca comedit q eam vexauit plurib diebꝫ. Jtē legit i discipl'o q q̄dā bibēs vinū sine sig crucj diabolū cū vino bibit. qō nō fuisset ei ingnū crucj p̄misisset. Hz beu mō pōt chr̄s ō mag tis dicere illō ps. Obliuiō dat⁹ sum tāq mortuus a. c. Scōa vtilitas ōr bñdictio. qz p signū crucis fit ois benedictio tā in sacramentis q̄ sacramentalibus fir̄matiōe. vt de ꝓse. dist. iij. post ea. Hunqd. habet⁹ q ea tur in fronte. z ibidē dis. v. Hunqd. babet⁹ q sacramēta sig crucj ꝓficiunt. Hōes ena alie bñdictiones vt in missa z alibi similiter. Rō. qz oēs sacramēta z oēs bñdictiōes ex passiōe crucis chr̄i habēt efficaciā. Un Eusebi⁹ Tota inqt mūdi mētis z corpis ꝓuenit ex ligno crucis chr̄i. Et ꝓtz. J Tertia vtilitas ōr Lactā. de vera sap. Un Bed. in meditatiōib. Si inqt pullar cogitatio. si p̄emit te caro. si demon parat insidias: fuge ad signū crucis chr̄i z liberaberis. Un intellige si pleno corde feceris. Un Orosius per epistolā ad rhoma. li. vj. ōt sic. Tanta est vis crucj vt si añ oc'os ponat⁹ z in mēte fidelit' retineat⁹ ita vt ipaz mortē chr̄i intēt⁹ ocul⁹ mēts aspiciat⁹ nulla cōcupiscentia: nulla libido: nullus furor nulla superare poterit insidia. sz ꝓnuo ad eius

ꝑsentiā tor⁹ ille pcī z carnis fugaꝫ exercit⁹. hec ille. ℙropꝛea btūs pꝛ bñdict⁹ docuit ꝯ malas cogitatiões adhibere signū crucꝭ: ℙ Querit hic: Utꝛ signū crucꝭ valeat aliq̄d boi cūti ad cōmiſſionē crimis: ℝndet ſz doc. q nō valet ad eꝛnā vitā directe: eo q op⁹ q̄dcūq; bonū in pctō mor. c. reneam⁹. ℕec etiā valet ad patrocinādū i crimine. vñ Chꝛyſ. in ome. ſic dꝛ. Uidiſti aliq̄n ad furtū euntē deū oꝛare vt ꝓſpeꝛet in furto. aut qui vadit ad fornicationē nunq̄d ſignū crucꝭ ponit in fꝛonte vt nō cōpꝛehēdat in crimine: ℕō ſi fece rit nō ſolū nō iuuaꝫ: ſz amplꝰ tradit. q; neſcit iuſtica dei patrocinū dare crimib⁹. hec ille. Uerū tñ valet ad tpalia bona z diſponēdū ad gꝛam ſi cut z bōa alia i pctō mortali facta. q; vt dꝛ Aug. in ench. nullū bonū irremuneratū. Uñ de dono mortē dānabilē euadedā. Cū em̄ q̄dā vir bon⁹ dens imiſit eis tētatōes vt ſuſpēderēt ſe. Cumq; eent ābo nimis triſtes alter ab alt̄a cās triſticie redꝛēs: rñdit vir q vellet ſe ſuſpēdere. z illa ſili in b tētari ſe dixit. Aptaꝫ ḡ laqueis q̄b ſuſpēderēr ſe aut mlier. O dñe bibam⁹ pus vnū baſtū de illo vino bono qō bēm⁹ in cellario vt leuius moꝛiamur. Placuit viro. Et allato vino ſigna uit crucꝭ ſigno z biberūt. z oīs tentatio diaboli aufugit ab eis adeo q cogitauerūt ꝓ toto mōdo ſe hoc nolle facere: ſz penituerūt. ℝ Quar tavitas dꝛ demonū decurpatio. Uā crucꝭ chꝛī ſignū demones nō pñt ſuſtinere ſz fugiunt. qō teſtat ꝓmo Oꝛige. lib. de ritu eccl'iaꝝ. dī. ſic. ℙer crucis chꝛī ſignaculū ipm a nob infernalē fugamus inimicū. Sicut em̄ digitꝰ in modū crucis poſitꝰ canes irritam⁹ z effugam⁹. vt Plini⁹ dꝛ i ſpeculo naturali. Sic etiā fumib⁹ ꝓ tranſuerſuꝫ ad modū crucis tract̄ muſcas a pullis fugam⁹ z cauem⁹ pullos: ſm q dꝛ Fortunus in deſcꝛipto nibus vniuerſi. ſic ꝓ crucis ſignū demōes fugamus. Scdo hoc idē teſtat Chꝛyſ. di. ſic. Ubicūq; q demones ſignū crucis dñice viderint fugiūt tāq canes timētes baculū q plagā ꝓcepit Ieꝛ tius doctoꝛ ad idē eſt Aug. ſup Jo. di. Signuꝫ crucꝭ a nob expellit exterminatoꝛē: ſi tamē coꝛ nſz beat deū inhabitatoꝛē. Idē. Ubi signū crucifixi cū fide z deuotōe ꝓceſſerit ibi inimic⁹ nō nocebit. Ad hec ē clar⁹ exēplū de ſcrā Juſtina vgie. Quā q̄dā nobil' cōcupiſcēs Lipꝛianū magū ꝓuenit vt p demones ſeduceret puellam ad cōſentiēdum. Qui miſſis demonib⁹ pluries ad illā: illa ſigno crucis ſe muniēs oēs totiēs q̄tiēs veniebāt ꝓfugabat. Inꝛogauit ciꝑanꝰ demonē cur viceꝛet ab vna vgie chꝛiana. ℝndit. Uidi ſignū crucifixi z ertimui. Tādē ille dixit ei. ḡ ne crucifixus maioꝛ ē ꝛc. ℝndit demō. etiā maioꝛ eſt oīm nostꝛ. Et ſic ciꝑanꝰ demōi abꝛenūciauit z factꝰ ē chꝛiaꝛ nus. Irati demōes volebāt ciꝑanū affligere. ſz z iꝑe ſigno crucis ſe muniēs demōes effugauit et ſic ꝓtz. ℙ Quīta vtilitas dꝛ exercit⁹ expugnatio. vñ ſignū crucꝭ multū vtile ē ꝓ victoꝛia belli obtinēda. qō ꝓtz ex hꝭ q Cōſtātinꝰ in hꝭ ſigno vicit z cruciferi i hoc ſig̃ vincūt. Hiero. i epl'a ad Paulā z Euſtochiū. Crucꝭ inq̄t facto ſig̃culo incolumis ptrāſibit a malignātib⁹ iꝑe hō. Sexta vtilitas ſigni crucꝭ dꝛ fozmidis fugatio. Dic em̄ Amb. Fugaꝫ ait timoꝛ coꝛpalis vbi ptegit dulcoꝛ dñice paſſiōis. Nā ꝯ hꝭ ſignū nullū ſtat ꝑiculū. Uñ in oī timoꝛe ſigna te ſig̃ crucꝭ z ſecuꝛioꝛ eris. Ad qō docet eccl'ia dī. ſic. ℙer ſignū crucis de iimicis nꝛis libera nos dñe. Septima vtilitas dꝛ gꝛaꝝ tādē gl'ie gꝛulatio. iuxta illō pſ. Uirga tua z bacul⁹ tu⁹. ſ. crucꝭ: ipa me ꝛſolata ſunt. Amb. Hoc ſig̃ celū apiꝛit z gꝛa datꝛ. Jōq; Oꝛoſi⁹ ſuper epl'a Rho. li. v. dꝛ q tāta eſt vis crucꝭ chꝛi q nō ſolū pñtis z futuri ſz etiā ꝑteritoꝝ ſeculoꝝ: z nō ſolū hūano oꝛdini ſz etiā celeſtib⁹ vtutib⁹ ſufficiat: z ꝓ ꝛſus ꝓpetua gaudia augeat. O ḡ charitſſi mi: o chꝛiane aīe honoꝛem⁹ z adoꝛem⁹ crucem chꝛi vt habeam⁹ gꝛam z gl'iam z oē bonū. amē.

¶ Pro inuētiōe ſancte Crucis Ser. iij. dę dulcoꝛe multiplici ipius ſancte crucis.

Obtēdit dominus o lignū. ſ. Moyſi: qō cū miſſiſſet in aq̄s in dulcedinē vꝛe ſunt. Exodi xv. ℤ Legim⁹ charitſſimi q cū ppl's iſrl' de egypto exiens mari ptrāſito ſicco veſtigio in deſertū veniſſet ad aq̄s marath. i. amaras: q̄s ꝓ nimia amaritudie nō poſſent bibere. z tā trib⁹ diebꝰ ambulātes ꝓ ſolitudinē nō iuenerāt aquā ad bibendū. vñ videꝛes aq̄s marath murmuraueꝛūt ꝯ Moyſen dī. Quid bibemus ℤ ille clamauit ad dñm oꝛādo Qui oñdit ei lignū q̄dā. qō cū miſſiſſet i aq̄s: in dulcedinē vꝛe ſūt. z biberūt ꝛc. Hoc aūt i myſterio optime ꝓuenit inuētiōi ſcrē crucis hodie facte. ℙrio qꝛ ſic tūc dñs oñdit illō lignū reuelādo: ſic lignū crucis reuelauit z oñdit Cōſtātino impatoꝛi ſigno viſibili in celo. z tādē hodie oñdit ipm in terre viſceꝛib⁹ abſconditū vt reueꝛaret. Scdo qꝛ ſic illō lignū: vt Ly. refert: dꝛ fuiſſe de natuꝛa ſua amaꝝ. z ſic ꝓ mai⁹ miraculū facū eſt vt ꝓ ei⁹ imiſſionē dulcoꝛarent adeo aque. Sic crux fuit amaꝛa de ſe i leſiōe z afflictōe chꝛi ieſu. ſz diuine gꝛe opatione dulcoꝛe amoꝛis coꝛ nꝛm reficit. Tertio qꝛ ſic ꝓ illō lignū aq̄ vꝛe ſūt in dulcedinē materialr vt eſſent potabiles. ſic ꝓ crucem chꝛi aq̄ omniū tribulationū z miſeriaꝝ. Que q̄dē dicunt aque iuxta illō pſ. Saluū me fac deꝰ qm̄ intrauerūt aq̄. ſ. tribulationū vſq; ꝛc. Oēs inquā aq̄ amaritudinū q̄s ex pctō ꝓmi paꝛētis incurrim⁹ ꝙuerſe ſūt ꝓ crucē chꝛi i dulcedinē z ꝛſolationē nꝛe redēptiōis adeo vt ſint nob ꝓ chꝛi amoꝛe nō tm̄ tolerabiles tribulatiões ſed etiā dulces: imo z moꝛi ſit deſiderabile cū chꝛo.

iuxta illud Phil'.j. Cupio dissolui & cē cū chīo
Iuxta ḡ thematis verba p sermōe tria mysteria
notem⁹ de dulcore crucis multiplici: quē exhi/
bet christus nobis in sua passione: f̄m hec duo
decim dulcores subdiuidem⁹.

Primū mysteriū de dulcore pietatis.
℣ Secūdū de dulcore charitatis.
Tertiū de dulcore salubritatis.

℟ Circa p̄mū mysteriū ō dulcore pietat;. quē
chīus dñs nobis exhibuit in cruce: accipiam⁹ p
2clusiōe q̄ pijssimus & misericordissim⁹ iesus
īmense pietatis dulcedinē in cruce exhibuit boī
bus. Declarat p q̄ttuor p̄cipuos dulcores pie/
tatis pl'ib⁹ omissis causa breuitatis.

Primus dulcor miſatiōis.
℣ Secūdus dulcor pie liberatōis.
Tertius dulcor pie informatiōis.
℣ Quartus dulcor pie dulcoratiōis.

Prim⁹ dulcor crucis ōr pijssime miſatōis. quē
sensit Chrys. in omel'. de cruce di. Hec est crux q̄
nos alienatos deo 2iunxit: lōge 2stitutos & p/
egrinātes prios ciues effecit. hec padisum q̄nq;
& eo ampli⁹ ānor̄ milib⁹ p̄clusum nob patefecit
Hec ille. Mirabil' ḡ & stupēda dei miscōia ac pi
etas ī cruce mōstrat ī b̄ q̄ cum de⁹ bon⁹ p q̄nq;
milia ānor̄ 2tinuisset ī ira sua miscōias suas: ñ
flex⁹ lachrymis: nō p̄cib⁹ iclinat⁹ sc̄or̄ patr̄. in
hac tñ cruce mīt⁹ est & adeo se būiliauit vt nob
celū aperet. q̄ dīc⁹ est īnē latrones p nob suspē
di et pietat; sue īmēsitate. Quid est o charissimi
q̄ talis & tāt⁹ rex oīum de⁹ p nob miserrimis &
pc̄ōrib⁹ tāta pietate tantū se būiliauit fac⁹ obe
diēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis Phil'.ij.ca.
Utq; vt misereat nr̄i & doceat nos q̄ miscōiam
alibi īuenire nō possum⁹ nisi ī cruce chr̄i. & non
aliē nisi būiliem⁹ nos p pc̄is ad pn̄iam & sim⁹
obedientes p̄ceptis diuis. O ḡ pc̄ōr vis diuie mi/
sericordie dulcedinē īuenire recurre b̄ modo ad
crucē. Ber'. de floribus. Circūire possū dñe celū &
ērā mare & aridā & nusq; te īuenio nisi in cruce.
ibi dormis. ibi pasc;. In hac cruce te īuenit q̄cū/
q; īuenerit. s. p fidē. In hac cruce suspendit aīa a
ra. s. p charitatē & dulcia poma de lig̃ decerpit.
hec ille. ℒ Scōs dulcor pie liberatōis. Nā si
bñ & diligēter 2sideram⁹ mira & dulcissima pie/
tate nos chīs lib̄auit in cruce a captiuitate dia/
bolica q̄ tenebamur. Pr̄io q̄dē q; cū possz libā/
re solo ipio noluit. sz p nob crucē subire voluit.
vt sic rex nr̄ oīpotēs ī nr̄a būilitate 2gressus vin
ceret diabolū iuste p lignū p q̄ diabol⁹ vicerat
hoīem. vñ Leo papa in ser. ramispalmar̄ ōr sic.
Oīpotētia filij dei q̄ eq̄lis est p̄ri potuisz libera/
re gen⁹ būanū solo ipio volūtat; sue nisi diuis
opib⁹ magis 2gruisset vt neq̄a hostilis aduersi
tas ab eo. i. hoīe quē vicerat in lig̃ vinceret. Hec
Leo. Scōo magna dulcedo pietat; in b̄ appet:
q̄ cū hō nō posset satisfacere p pc̄is suis vt libe
rari valeret: ipe chīs dñs p nob in suo corpe sa/
tisfecit p lignū crucis solvēdo penas pc̄ōr̄ nr̄o
rū. j. Pe. ij. Qui pcā nr̄a ipe pertuli in corpe suo
sup lignū. Sz q̄re. Nunq̄d vt nos libere peccet
mus supbia gula &c. Absit. Audi ḡ q̄d subdit.
Ut pc̄is īnq̄t mortui. i. vt ap̄l⁹ non peccem⁹. nā
mortui corpal'r nō p̄nt operari. sequit. iustitie
uam⁹. i. chīo q̄ est nr̄e iustitie exēplar: cui⁹ liuo
re sanati sum⁹ &c. Tertio magne pietatis dulcedo
do ī b̄ sentit q̄ p suo malo & peccāte penas luit
filij⁹ vt p̄ri reconciliaret. Hāc dulcedinē sensit Ber'
sel. in ser. de cena dñi di. sic. O mirabilis censure
2ditio. excessit iniqu⁹ & punit iust⁹. delict⁹ reus
& vapulat innocēs. q̄d cōmisit seruꝰ exoluit dns
q̄d fecit hō sustinet dei filiꝰ. O fili dei gl̄ate tua
diffundit charitas. ego iniq; egi & tu sustines pe
nitētiā. ego inobediēs extiti tu obediens fact⁹ p
me scel⁹ luis. Hec ille. ℣ Tertius dulcor pie
informatōis. & hoc apparet eo q̄ voluit nos īfor
bo sz & ope in seipo nos docere ad virtutes. i. hu/
militat; obedientie & patientie charitat; & aliar̄ vir
tutū q̄ oñdit nob in cruce dñs. Placet enī pb's. in
Ath. q̄ in actib⁹ būanis magis inducimur opib⁹
q̄z sermonib⁹. Ideoq;. j. Pe. ij. Chīs passus est
p nob vobis relinq̄ns exēplū vt sequi/ vestigia
ei⁹ q̄ peccām nō fecit. Et p̄ b̄ assimilat chīs aquile
Deut'. xxxij. Sic aq̄la p̄uocās ad volandū pul/
su. & sup eos volitās expādit alas suas. & assu/
pſit eos atq; portauit i būer; suis. Nā rabbi sa/
lomō sup Exo. ōr q̄ q̄n aq̄la trāsferre pullos suos
os de loco ad locū portat eos sup dorsū vl' bra
ros suos. q̄ nō timet a pte supiori sz ab iferiori
ne si emittant sagitte ab iferiori petant pulli.
sz vt pot⁹ ipa recipiat sagitta & nō pulli. & hoc ex
magne pietatis naturalis. Sic spūal'r chīs q̄
nr̄ ex pietate volēs nos trāsferre de statu culpe
tiōis ad spez gl'e celestis. p̄tio accepit nos. i. pcā
pc̄ōr̄ nr̄or̄ sup dorsū suū q̄n baiulauit crucē
sup būeris & tādē dorsoten⁹ in ea pependit. Sic
cūdo voluit ex pietate ipemere vulnerari nos
ueret a vulnere peti mortalis. Nō vt mel⁹ nos
doceret. s. a pc̄is cauere vsq; ad sanguinē resti
tē expādit man⁹ tāq; alas. & sup nos crepla cru
tatis p̄bēs in cruce q̄si voluerit. s. īformās ad vir
tutes ī cruce pēdes. Idcirco q̄cūq; vult ē bon⁹
chīan⁹ vt caucat a pc̄is & imitet virtutes chīi
audiat ap'l'm admonētē Deb. xij. dicēn. sic.
cogitate eū q̄ talē aduersariū p̄ semet vulnerari nol'
vt nō fatigemi aīs vr̄is deficientes. nōdū enī vs
q; ad sanguinē restiti. aduersū pc̄ī. q. d. debem⁹ fi
facere. p chīo. Hāc cerne dulcedinē sensit ap'l's
& martyres in cruce chīi. q̄ inebriati chīi dulcor
ne ad mortē gaudēter ibāt mori pot⁹ optantes
q̄z peccare. Act'. v. Ibāt ap'li gaudētes a conspe
ctu concilij &c. ℰ Quartus dulcor pie dulcoratiōis. Crux enī chīi oībus penitentib⁹ dat
mat pietatē idulgētie & cōdonatōis sine remissi
onis pc̄ōr̄ p sāguinē chīi largissima pietate
mo. q̄dē penitētib⁹ pc̄ōr̄ib⁹ clamat nequā humilia

petŏr sed insup padisi aptionē. iuxta illŏ Mat
theī. iij. Pniam agite a ppro. eiñ reg. ce. Uñ i bu
tus signū chīs in cruce dirit penitenti latroni. bo
die mecū eris in padiso. Scōo malis z inimicis
peccāntib ex ignātia clamat puersiōz. vñ chīs in
cruce orauit. p inimicis di. sic. Pr ignosce illis: nō
em sciūt qd faciūt. Tertio oīb iustis clamat cō
passionē gracp augmētationē z deuotōis infu
p vīa attēdite si est dolor zc. Quarto obstinatis
clamat dānatiōz. Uñ Aug. sup Joā. ōr sic. Ipa
crux si bñ attēdas tribunal fuit. In medio ei iu
dice pstituto vn9 latro q credidit est saluat9. alt
ro q insultauit est dānat9. Nec ille. Ecce g mira
z multiplex dulcedo pietatis scte crucis. O pie ie
su recordare illi9 tue infinite bonitatis z pietatis
p me nob. O charissimi studeam9 ad christi
crucē cōuerti veraciter vt mistico rdiā cōsequmur.
Circa scōm de dulcore charitatis mōstrate in
cruce chīi qstio occurrit. Utr chīs maiorē dile
tionē nob exhibuerit i crucis passione qz i incarna
gui q i incarnatōe fecerit nob maiorē charitatē
qz saluator Joā. iij. ōr. Sic de9 dilexit mūdū vt
filiū suū vnigenitū daret. s. in incarnatione vt ois
q credit in eū nō pear sed habeat vitā eternā. Quo
dicto insinuat dilectiōis magnitudinē. Et rō ad
id. qr bonū principale z primariū ad qō sequunt
alia pstāt9 est sequntib. qz vt ōr auctor de causis
In subordinatis causis principalis causa subor
dinās est pstātior subordinatis. Sic exempli gra
Esse rōnale est pstāt9 in hoie qz esse sensibile: et
Inter qz esse viuēs. qz ad esse rōnale sequūt ista
subordinata. Sz qz donū diuie incarnatiōis est
principale z primariū ad qō sequebant alia. sic
ret vt p nra salute crucē pateret z eucharistie sa
cramētū istituret dādo nob carnē in cibū z san
guinē in potū. p pignore vite eine. g videt qm in
carnatōe magis dilexit qz mar9 dedit. Rñdet g
fm Alb. mag. sup Missus est. c. cij. sil qz alios
q causalit qdē z primarie illa charitas quā ex
hibuit chīs i incarnatōe videt maior. sic. p hauit
argumētū pdictū. Uñ z Aug. li. de tri. ōr qm in re
bus p tps ozt illa gra est maria q de9 p iūct9 ē
boi i vnitate psone. Uerūtm qtū ad dilectōis ef
fectū excellentior fuit charitas in passione. qz vt ait
Greg. i pfa. pasca. nihil nob nasci. p fuit nisi redi
mi. p fuisset. Quātū vo ad signū familiaritatis
maiorē dilectionē exhibuit chīs i eucharistia dā
do se nob in cibū z potū tali sacro charitatis vt
icor pemur ei. Uñ Jo. xj. ōr. Qui mā ducat meā
carnē z bi. meū san. in me manet z ego in eo. Ecce
maxima familiaritas. ℍ Si qrat autē que
Tho. qdlib. v. q. iij. ar. ij. q oim maxima dilectō
fuit i cruce passione z morte chīi. Rō. qz tāto ma
gis qo aliū amare. p hac qsto. p rīū mar9 bonū
p illū in detrimētū sui exponit patiendo. p illo
Cū aūt aīa est pciosissimū bonū hois: corp9 aūt
min9 bonū: z res tales minime sint bonitatis
Ideo sīc pat. p aliq detrimētū in bonis tpa
libus dilectiōis signū est. si aūt velit nō tm in reb
sed z in corpe. p aliq pati: maior dilectio est. sed
si insup animā ponit. p aliq: hoc maximū dile
ctiōis est. Et b nob fecit chīs in passione. p maxia
dilectione. Ideo Joā. xv. ōr. Maiorē hac dilectōz
nemo habet vt ani. su. po. qs. p amicis suis. vñ i
sacro eucharistie seipm dādo in cibū ad nullus
ipi9 chīi detrimētū pinet. in icarnatiōe aūt assu
mendo corp9 passibile z mortale illud maioris
dilectiōis est. sed morti se exponere maximū est.
Ex dictis g inferam9 pclusionē. p documēto ser
monis iuxta vba Aug li. de spiratōe aie ad deū
dicētis sic. Uulnera iesu chīi in cruce plena sunt
misericordie: plena charitatis dulcedine. Declara
tur p qtuor pcipuos dulcores.

℣ Prim9 dulcor amorose oblatiōis.
Scōs dulcor amorose vulneratiōis.
℣ Tert9 dulcor amorose redēptiōis.
Quart9 dulcor amorose appensionis.

℣ Prim9 dulcor dicit amorose oblatiōis. qz
chīs dñs qcqd habuit totū. p nob i cruce expo
suit z obtulit amārer in sacrificiū. Obtulit nāq
corp9 i doloribz mlt̄is. sanguinē in sacrificiū. p
nobis effudit. z cruorē q remāserat i sacro late
re cū aq sacrificauit. p nob i lācee aptiōe. aīam. p
nob emisit. deitatē nob in fruitiōz repromisit cū
ait. Hodie mecū eris i padiso. Lu. xxiij. Jtē ma
trē vginē i nr̄am adoptatā matrē cōmēdauit in
pson Joānis dicēs cuilibet fideli. Ecce mr̄ tua
Joā. xix. Et cū seipm nob in frēm adoptauit: eo
ipo oēs suos angelos in ministerū obtulit nob.
Heb. j. Oēs sunt admīstratorij spūs in ministe
riū missi. pter eos q hereditatē salutis capiūt. et
sic oēm suā hereditatē nobis donauit: cū deo pa
tri in filios adoptauit z se in fratres nr̄m. Rho.
viij. Heredes quidē dei z coheredes chīi. Pter
ea qcqd a matre vgie habuit totū. p nobis i cru
ce exposuit in amaritudinib. Nā a mr̄e habuit
pannos qbz puerul9 fuit inuolut9: z indumen
tū. s. vestē inconsutilē. sed in cruce nud9 pepēdit
Jtē a matre habuit lac ad sugēdū in infantia. p
q in cruce fel habuit z acetū. A mr̄e sanctissima
habuit reclinaculū in psepio. in cruce nō habu
it vbi caput reclinaret. In gremio mr̄is būit fo
mētū molle. in cruce oīm mēbrorz durissimā ex
tensionē. Ps. Foderūt man9 meas z dinūe. oīa
ossa mea. Jtē. p cantu angelico quē būit i nati
uitate i cruce protulit virtutia z opra obscia dicētiū
Vah q dest. zc. Ecce g o aia hūana qtū te chīs
dilexit in cruce dū. p tuo amore oīa delectamēta
pcepsit: z in paupate maxima atq amaritudie
p te pepēdit z oīa sua p te exposuit. Uñ. j. Jo. iij
In hoc cognouim9 cha. dei qm ille a. su. p no. po.
diligam9 g deū nō vbo sz ope. ℣ Secūd9

dulcor amoroſe vulnerationis. qz nō ſuffecit chō
alīq̄ vulnera: ſz multa voluit p nr̄o amore ſuſci
pere: adeo q̄ a plāta pedis vſq; ad v̄ticē nō erat
in eo ſanitas. Eſa. j. De nūero aūt vulner⁹ ei⁹ pa
tet i his v̄ſib⁹. Septuagita quinq; ḡtercēt milia
q̄nq;. v. Tot ferē chr̄ius p nob⁹ vulnera paſſus.
Quāta aūt ſit dulcedo aie i vulneribꝫ chr̄i teſtat
Aug. li. de ſpiratiōe aie ad deū di. ſic. Fodeſt ma
nus t pedes chr̄i t lācea latꝰ p foꝛauit. Per has
rimas licz mihi guſtare ḡ ſuauis ē de⁹ me⁹: q̄m
reuera data ē nob⁹ i vulneribꝫ chr̄i mag̃ m̄l'titu
do dulcedinis ſue. Nec ille. Itē Ber. de ſtim'lo
amoris. Semel itraui in vulnera chr̄i: vtinā ide
nū q̄z exire poſſem. ſemel guſtaui te bone Jeſu:
vtinā milleſies moꝛi poſſem t iterū te guſtarem.
Nec ille. Exēplū legit̄ q̄ cū q̄dā nouitꝰ vellet de
religiōe exire: eo q̄ abū groſſum t panē durum
hoꝛreret comedere: appuit ſibi chr̄s di. Intinge
buccellā in vulnera mea t ſanguinē t dulcifica/
bit̄. t ſic factū eſt illi ſenſibiliter. ℟ Tertius
dulcoꝛ amoroſe redēptōis. qz nō coꝛruptibilib⁹
auro vel argēto: ſed p̄cioſo ſanguīe redempti ſu
mus j. Pe. j. Quē ſanguinē chr̄s tācopioſe effa
dit vt nec vnā guttā reſeruauerit: cū tñ vna gut/
ta ſanguis chr̄i ſuffeciſſet p redēptiōe totⁱ mūi
vt ait Ber̄. Hinc Apoc. j. Dilexit nos. ſ. chr̄s: et
lauit nos a p̄cīs nr̄is i ſanguīe ſuo. Vñ chr̄ius
merito aſſimilat̄ pelicano. Ps. Sil'is factꝰ ſū peli
cano. Qui pullos ſuos cū viderit veneno ſerpēs
iſidiātis in nido occiſos: p̄tiū ſanguinē roſtro
ſe vulnerādo effundit t illos aſpgens viuificat.
Propē hāc dulcedinē crucis canit eccl'ia. Dulce
lignū inq̄t dulces claues: dulcia ferēs pondera
q̄ ſola fuiſti digna poꝛtare talēt̄ mūdi. Quar
tus dulcoꝛ amoroſe appēſiōis. qz chr̄s dñs pen
dens in cruce p oia ſcriſſima mēbra diuinū erga
nos oñdit amorē i modo pēdēdi. vt etiā öt Ber̄.
in medit̄. t Pe. aure. in cōpē. li. uij. c. xx. Nam ca
put habuit ſpinea coꝛona coꝛonatū t inclinatū
ad oſculādū nos t coꝛonandū. oculos defixos
ad nos et amoꝛe aſpiciēdū. Aug. Ubi amoꝛ ibi
v̄ſat oculꝰ. Aures v̄ſus nos inclinatas ad exau/
diēdū. collū t hūer̄ declinatū ad ſuppoꝛtādum
p̄cōꝝ ſarcinā nr̄oꝝ. brachia extēſa ad āplexādū
manꝰ vulneratas t tranſfixas ad dona ḡtuita
largiēdū. latꝰ t coꝛ vulneratū t aptū ad amādū
t ſuſcipiēdū int⁹ vt deū videre valeam⁹ inhabi
tātē. pedes cōfixos ad cōmanēdū nobiſcū ne fu/
gere videat̄. t totū coꝛpꝰ diſtentū ad ſe totū nob⁹
impēdēdum. O mira t dulcis dei nr̄i charitas:
o amoroſa ſuauitas crucis chr̄i vere. vt ait Ber̄.
Sup oia amabilē te mihi facit Jeſu bone calix
paſſiōis quē p nob⁹ bibiſti in cruce. qz totⁱ amo
roſus pepēdit. O amātiſſime ieſu q̄d tibi p tali
t tāto amoꝛe repēdim⁹: tibi laus t gl'ia tē. A

Circa tertiū p̄ncipale de dulcoꝛe ſaluti i cruce
accipiam⁹ p documēto ꝯcluſiōz ex v̄bis Ebryſ.
necnō t Rabani de laude crucis iſtā. Crux chr̄i ē
chr̄ianoꝝ ſpes t ſecuritas: operantiū firmitas
paupeꝝ t tribulatoꝝ ꝯſolatio: moꝛtuoꝝ reſur
rectio t b̄titudo. Ex hac ꝯcluſiōe ḡtuoꝛ dulcoꝛ
res ſaluifici i cruce deſignant. Prim⁹ dulcoꝛ
ſaluifice ſecuratiōis. qz crux chr̄i abſtulit a nob⁹
oēm diffidētiā ſalutis t timoꝛis occaſiōz. Nā ſi di
fidēs p̄cōꝝ diceret q̄ de⁹ de p̄cōꝛibꝫ ſe vindicat
tō de⁹ manꝰ clauatas i cruce habuit. q̄ſi ſtinuc
q̄ nolit t ñ poſſit vidicare ſi hō v̄e penitear. Ba
gu. ſup Jo. De⁹ oīa p̄t: ſz nō p̄t nō p̄cre penitē
qz venīā p̄miſit. Item poſſet adhuc p̄cōr dicere
Etſi ſe de⁹ nō vidicat: foꝛſitā tñ pacē facere reu
ſat. Jō p ſig̃ pacis chr̄s i cruce caput iclinās oſcu
lū poꝛrigit. Deiq; poſſ; p̄cōr adhuc dicere. Et
pacēvelit facere de⁹ exteri⁹: tñ timeo q̄ irā teneat
ꝯ me i coꝛde vl' iteri⁹. Ad hō remouēdū chr̄s dña
coꝛ ſuū reſeruauit p q̄ viſceroſum amoꝛe oñdit
Sc̄ōs dulcoꝛ ſaluifice opatiōis. qz vt dī Ma
toꝛ Mat. xj. Jugū inq̄t meū. ſ. crucis ſuaue et
on⁹ meū leue. ſ. p amoꝛe q̄ accēdimur i chr̄o ad
bñ opādū. Aug. Oia imania t gūia leuia t pe
nll'a facē amoꝛ. Tertⁱ⁹ dulcoꝛ ſaluifice ꝯſolatiōis
ſcz i oī tribulatiōe. Nā öt Greg. q̄ ſi paſſio chr̄i
ad mēoriā reuocet nil tāduꝝ q̄ nō eq̄ aio roleꝛ
ret. Hinc etiā Rich. de ſcto vict. öt: q̄ ſic p diu
boli tēptationē in lig̃ ſurrexerit hoīm ois aduer
tas t tribulatio ac miſerie iductio: ſic p paſſion
chr̄i i lig̃ ſurgit ois ꝯſolatio. Quart⁹ dulcoꝛ ſa
uifice reſurrectiōis. qz ſic chr̄s dñs p crucē paſſus
onē exaltatꝰ ē ad reſurrectiōez beatā. iuxta illud
Phil'. ij. Chr̄s factꝰ ē p nobis obediēs vſq; ad
moꝛtē crucis. p̄ qđ de⁹ exal. il. t̄. Sic nos p cru
cē chr̄i habem⁹ b̄titudinē t gl'iosā reſurrectionē
Nā ſi chr̄s paſſus nō fuiſſet p nob⁹ nō veniſſe
mus ad gl'iam viſiōis diuie t ei⁹ b̄ē reſurrectiō
onis. Propēca ait Ebryſ. i ome. de cruce. Crux
inq̄t chr̄i totⁱ cā b̄titudis ē t oīz bonoꝝ largitas.
Vnde t eccl'ia ſcta oīs fideles hoꝛtat cantēs. de
Nos aūt gl'iari oꝛtet i cruce dñi nr̄i ieſu chr̄i q̄
ē ſal⁹ vita t reſurrectio nr̄a. O ḡ charitſſime chr̄i
ani chr̄i cruce redēpti attēdite. qz in cruce chr̄s ob
vob⁹ oīs dulcoꝛ pietat⁹: miſſatiōis: libatiōis: ſa
matiōis: ꝯdonatiōis t oīs dulcoꝛ amoꝛ: vt p
tuit. t oīs dulcoꝛ ſalut⁹. Hras ḡ agēs. chr̄o oīs
mus vt p crucē det nob⁹ grām p q̄ dignē
guſtare valeam⁹ ei⁹ dulcedinē t futuro gl'ie

Pro Inuentiōe ſcte crucis Sermo. iij. de
gruentia reuelatiōis t paſſionis chr̄i
eiuſq; gl'ie obtinēda.

Videbam et ecce
arboꝛ in medio terre: altitudo ei⁹
mia contingēs celū. Danie. iij. c.
Hāc viſiōez vidit rex Nabuchodonoſoꝛ. q̄ ſig
uis lrālit̄ ſignificabat i ea deiectio illi⁹ regis
ni. tñ q̄ ad aliq̄ v̄ba ſcpra de arboꝛe illa p
ꝯuenirī vt dicant̄. de ſcte crucis figura. Erāno q
illa arboꝛ viſa ē i medio tre. ſic t crux chr̄i arbo

fuit fita in medio terre climate. Ps. Deꝰ nr̄ ante secula. s. chr̄s: operatꝰ est salutē i medio tre. s. per ingebat celū. sic crux chr̄i est scala nob ꝓtēsa ad ascēdēdū in celū. Mat. xvj. Qui vult inq̄t venire post me tollat crucē suā z sequat me. Tertio qz ōz q̄ esca vniuersoꝝ erat i ea: z ex ea ois caro vescebat z volucres celi i pulcris ei⁹ ramis ꝙuersa bant: z subt eā habitabāt animalia z bestie z̄c. Sic de q̄ vescunt i vitā eternā. Joā. vj. Caro mea vere ē cibꝫ z̄c. Et i mirabilitudie ꝓtutū z grauꝫ crucis chr̄i ꝙuersant z nidificāt fideles celestia petētes tāq̄ volucres. Phil. iij. Nra ꝙuersatio i celis ē. Alia lia aūt z bestie. i. pctōres subt crucē habitāt. s. q̄ rēdo z obtūēdo mifico: diā a deo ꝓverā pniam Et q̄m hodie visa est crux sctā inuēta q̄ ab annis ampliꝰ q̄ ducentis fuit absco dicta i terra. idcirco ad honorē hui⁹ festiuitatis merito accipiuntur ꝺba p̄dicta. Et q̄bꝫ tria mysteria in hoc sermone declarāda eliciunt.

Primū ōz sctē crucꝭ mānifestatio: ex b. videbā (arbo. i me. terre.

Secōm ōz pene crucꝭ ꝓre/ electio ex altitudine nimia. s. mysterij.

Tertiū ōz gre crucꝭ adq̄sitio q̄ puenimꝰ i celū

Larca p̄mū de sctē crucꝭ manifestatiōe q̄rit. Cur noluit deꝰ crucē chr̄i i viscerib⁹ terre occultā remanere: sz voluit manifestare: Ad qō rn̄ det ꝓ ꝓclusione q̄ alto iudicio dei decuit sanctā crucē manifestari z reuelari. z b rone multiplici. Et p̄ipue quinq̄ rones assignari possunt.

Prima rō ex ꝓte christi iesu.

Secūda ratio ex ꝓte angeloꝝ.

Tertia rō ex ꝓte demonū.

Quarta rō ex ꝓte crucis z eiꝰ ꝙtutū

Quinta rō ex ꝓte eccl'ie z fideliū.

Prima rō ex ꝓte chr̄i iesu. qz sanguis innocēꝭ nō ōz occultari sic nec alia pcā clamātia: sz diuino iudicio reuelarī. qz oēs tales puniri demerentur. iuxta illd Gen. iiij. de sanguie Abel: q̄ figurauit sāguinē chr̄i. vbi dicit dns ad Cain. Quid fecisti sic credēs occultare maleficiū tuū: ecce vox sanguinis fris tui abel clamat ad me ō tra. Sic ei dicta. sic chr̄s dns innocentissimꝰ iuidia iudeoꝝ suorū. s. frīn fm carnis cognatiōz ē occisus. z io sā guis eiꝰ nō debuit i terra latere p crucꝭ absconsio nē sz manifestari. Dic etiā Job. xvj. c. ōt. Terra ne operias sanguinē meū: neq̄ inueniet in te locū latēdi clamor meꝰ. Terrā vocat frenos boies q̄ eorū cor i frenis ponūt: eo mō loq̄ndi q̄ ōt Augu. Et tra dilig⁹ terra es: si celū dilig⁹ celum es. Unusq̄sq̄ tal' ē q̄lia diligit z̄c. In ꝑsona ḡ chr̄i i crepat scūs Job tales dī. Terra ne operias sanguinē meū. s. i cruce effusū. Quidā etiā sūt vt ait apls Heb. vj. rursū crucifigētes chr̄z. Aug. Per oē ꝓcm qđ cōmittim⁹ q̄tū i nob ē chr̄m crucifigim⁹. Alij sc̄ q̄ nō tm̄ crucifigūt sz insup ꝓtēnen. sā guinē eiꝰ ꝙculcāt: z tales deteriora supplicia merent Heb. x. Quāto magꝭ putatis deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei ꝙculcauerit z sāguinē eiꝰ i q̄ sctificatꝰ est z̄c. Isti sc̄ q̄ ex ꝓpetu peccāt q̄cūq̄z pctō mortali z pcā pctis accumulāt. Deniq̄z alij sūt boies q̄ nō tm̄ sāguinē chr̄i effundūt z ꝙculcant sz ec opire volūt vt totaliter pdāt. sic fecerūt iudei q̄ crucē chr̄i i tra absconderūt. Hoc faciūt illi chr̄iani q̄ vsq̄z i finē volūt i pctis pseuerare ne fructificet i eis sāguis chr̄i q̄ sctificati sc̄ i baptismo. et q̄tū i eis ē alios etiā a salute nitūt retrahere vel impedire doctria: ꝙsilio z exēplo malo. Contra hos clamat sāguis chr̄i maledictiōez. sic ꝙ cain Gen. iiij. Eccevox sāguis fris tui clamat ad me de tra Nūc ḡ maledictꝰ eris sup tra q̄ suscepit sāguinē fris tui. i. chr̄i. vñ Ber. Instaurauit aduersꝰ me deꝰ testē sāguinē filij sui. ve mihi si ingratꝰ fuero: q̄m reqret sāguis ille iustꝰ fris mei q̄ effusus ē ꝓ me sup tra. Eccevt ḡ oīa dat deꝰ q̄ sāguis chr̄isti n̄ ē occultād⁹ voluit crucē reuelare. Secōa rō ex ꝓte āgeloꝝ. qz ex cruce chr̄i n̄ solū hoib⁹ sz etiā angel' ꝙsolatio gaudioꝝ ineffabiliū ꝓuenit. Rich. de scō vict. In te crux sctā āgeli augmētāt sua gaudia. Si em̄ gaudiū ē āgel' sup vno pctō re pniam agēte: q̄nto indicibili⁹ sup christi cruce ꝓ quā oēs pctōres penitētes salutē ꝙseq̄nt. Unde Orige. sup ep'la Rho. lec. v. Tāta inq̄t ē vis crucis christi q̄ n̄ solū hūano generi sz etiā celestib⁹ ꝙtutib⁹ sufficiat. In hui⁹ signū Cōstātino apparuit crux christi i mirabilitudie āgeloꝝ astātiū. vt ꝓz ser. j. D. Tertia rō ex ꝓte demonū: vt victi per christū fore z ꝙfusi manifestarēt ꝓ virginē matrē christi. vñ Amb. i ser. de obitu Theodosij ipatoris ōt sic. Quid egisti diabole vt absconderes lignū crucis nisi vt iterꝝ vincereris. vicit te maria q̄ genuit triūphatorē. q̄ virgo manēs edidit eū qui crucifixꝰ vinceret te: z mortuꝰ subiugaret te. vincerē hodie vt mirier. i. Helena tuas insidias deprēdat. Illa. s. maria sctā dñm gestauit: hec crucē inuestigauit. z i remediū pctōrꝝ diuinū de ruinis eleuauit vexillū. Decebat ḡ vexillū crucis nō manere i abscondito: sz ꝰ hostes eleuari ad deterrendū z effugādū ac ꝓ victorie sig̃. qz vt ōt Chrys. Ubicūq̄z demōes signū crucis viderint territi fugiūt: timētes baculū q̄ plagā acceperūt. ꝓpē qđ dū crux inuēta fuit z de tra leuata: demō i aere volans ciferauit. vt patuit i legēda. Quarta rō ex ꝓte crucis z eiꝰ virtutū. nā virtutes dei sic miracula z bñficia dei nō debēt occultari. iuxta illd Tob. xij. Opa dei reuelare z ꝓfiteri honorificū est. Sz in cruce ꝓtulit nob deꝰ maria bñficia z miras eius virtutes mōstrauit. vñ Damas. li. ij. c. iij. Oib⁹ mirabilib⁹ mirabiliora ē crux. ꝓ hāc mors euacuata est z pctm̄ p̄mi parēt⁹ solutū: iferni spoliatꝰ est: resurrectio donata est: portę padisi apte sūt. Et infra. Hec galea: scutū z tropheū aduersus diabolū. hec sigillū. i. clenodiū victorie christi: vt nō appropinquet nob aduersarius. Sal⁹ hec anie z

corpis oim malop auersio:oim bonop datrix: pcī iteremptio:arbor resurrectiōis:lignum vite eēne. Hec t pla ibidē. Uñ ꝓter miras t varias ei⁹ ꝟtutes voluit de⁹ q crux chr̄i fuerit cōposita ex varijs lignis ꝟtuosis:sic̄ no.i clemeñ.j.de sū. trī.i glo.sup ꝟ.Cruci. Stipes eñ crucis.b ē trūcus q i ẽra figebaf erat de cedro. Est aūt cedrus arbor altissima oim arbop.vt ait Raban⁹.t im putrescabil'.cui⁹ odor ꝓpetes fugat.q̄ significaf q gl'ia t ꝟt⁹ crucis chr̄i ē altissima vsq ad celum apiēdū.putredinē viciop repellēs t diabolū fugās. Itē palū crucis p lōgū erat de palma:f̄m d. glo.clemē.ad significādū victoriā de diabolo et iferno.q victores de palma ꝓsueuer̄t coronari Itē lignū crucis palū alij dicūt fuisse de cypisso.et ex trāsuerso de palma.sz glo.dicta ōt lignū transuersum fuisse de cypisso.q ē ẽgta odore t tāte firmitatis vt nulli⁹ vēti ipulsu comā amittat.vt ait glo.sup Eccīasticū.q̄ significabaf q odor sacrificij crucis chr̄i deo tāgrat⁹ fuit vt ipm placaret. t valet ei⁹ signū vel mēoria ꝫ oia picula t tentatiōes firmā ꝓstātiā pbeñ. Deniqz tabula supra crucē erat de oliua.vt ōt glo.clemē.vbi s̄. Oliue aūt liq̄r supnatat oib liq̄ribus:t dolorē vulnep dulcorat. Uñ p hoc significabaf q miscōia dei q est sup oia opa ei⁹.dicente Ps.pnie dolorose amaritudinē dulcorat ex mēoria passionis chr̄i Et sic patz. ℣ Quinta rō ex pte eccl'ie t fidelīū ꝫgruebat chr̄i crucē manifestari t de visceribus terre leuari:vt ex ei⁹ deuotiōe t adoratiōe asseq̄remur celeste premiū t fidei fulcimētū t charitatis ac spei solaciū t augmētū. Uñ ōt Raban⁹ ō lau.cru.sic. Tu sctā crux es pctop remissio:mertop augmētū:gaudiū electop:tu stat⁹ credētiuz recte:tu firmitas opantiū bene:tu bīitudo pseuerātiū rite.hec ille. Sz q̄stio occurrit quō crucē sanctā pdere t ei⁹ locū oblīuisci potuer̄t fideles in ꝑmitiua eccl'ia:cū essent deuotissimi erga eā t feruētes vsq ad mortē passionē ꝓ chr̄o. Rñdeť q ꝟ accidit vt legit⁹ in hist⁹ eccl'iastic⁹ ex eo q in loco illo vbi chr̄s fuit passus t eius sctā crux absc̄dita erat trēplū veneris q̄ Adrian⁹ ipator ibidē ꝓstruxerat:vt siqs chr̄ianop i loco illo adorare voluisset videret venerē adorare. Et ob ꝟ infreq̄ns t pene oblīuiōi dat⁹ fuit loc⁹ vsq ad ānū dñi.cccxxxij.Sz Hermānū i chronica. Et tūc inuēta cruce regina trēplū illud fundit⁹ fecit destruiz locū iarari. O ḡ charissima aia chr̄iana recogita q̄ sāguie chr̄i es abluta:t age gr̄as chr̄o ieſu deo tuo:eiusq crucē deuote adora:ipm crucifixū pleno corde ama:vt asseq̄ris cū āgelis ceſlestia gaudia:de diabolo victoriā t crucis grām. ℣ Circa scōm ꝑncipale de pelectōe passiōis in cruce q̄rit. Quare chr̄s bñdict⁹ pati pelegit t voluit mortē crucis pre oib generib mortis: Ad qđ pōt sic obiici.q chr̄ist⁹ dñs debuit ꝓ nostro amore acerbissimā t dolorosissimā mortē:sicut fuit ꝓberatū Tbreñ.j. O vos oēs q trāsitis per viā videte si est dolor sicut dolor me⁹. Sicut aliq̄ genera mortis acerbioris dolorisq̄ t crucis tus q̄z sit passio crucis vel afflictio.vt clarē de cruciatōe.vt legit⁹ de sctō Bartholomeo.t aliano ne t rote ꝓfractiōe:ꝓ singula mēbra q̄z incisio vt legit⁹ de sctō Jacobo inciso.t pliby talib⁹ q̄ gunt⁹ de varijs martyrib⁹. Cur ḡ chr̄s dñs p cteris generib⁹ mortis crucē elegit. Rñdeť fm doc pcipue Tho.iij.pte:sil'q aliq̄s hui⁹ tractatus ꝓ ꝓclusionē q ꝓgruētissimū fuit chr̄m dñm ꝑ genere mortis pati t eligere mortē crucis. Et hoc pcipue q̄nq rōnib⁹ dimissis alijs.

℣ Prima rō nr̄e bñdictiōis t animatiōis.

℣ Scōa rō ꝓgrue satisfactiōis.

℣ Tertia rō ꝓfecte sanctificatiōis.

℣ Quarta rō mūdane attractiōis.

℣ Quinta rō figure t ei⁹ implentiōis.

Prima rō nr̄e bñdictiōis t aniatiōis. genera mortis ꝫ gen⁹.s.in cruce mori fuit ꝓ maledictiōe ignobili⁹ execrabili⁹ t fedissimā vtpote pena malefactop t maledictop.iuxta illud Deut.xxj. Maledict⁹ omis q pēdet in ligno. Chr̄s ḡ dñs p nr̄o amore voluit hāc mortē subire pissimā sil' t abomiabilē ac maledictā subire vt nos a maledictiōe absolueret t bñdictōs obtinere ferret. Uñ ōt apl's Gal'.iij. Chr̄us redemit nos de maledicto leg⁹ fact⁹ ꝓ nob maledictū.sil'. nēs ꝓ nob penā mortis q iferebaf in lege maledictis. Subdit ḡ apl's.qz scr̄tū ē Maledict⁹ omis q pēdet i lig̃.vt i gētib⁹ bñdictio Abrae.s.ꝓmissa fieret i chr̄o ieſu. Dec apl's. Ꝓmissū em⁹ Abrae q i semine ei⁹ bñdicerent⁹ oēs gētes Hoc xrj.qđ ipletū est i chr̄o ampli⁹.qz ꝫ gen⁹ mortis fuit execrabili⁹ t abomiabili⁹ ac ꝓ ꝫ̄s fedissimabili⁹ boib⁹ ob maledictiōez ꝑdictā. Nam sicut sint boices q mortē ipam nō timeāt:gen⁹ mortis horrescūt.ꝫ aūt gen⁹ erat ꝑ ceteras horribilior. Ut ḡ chr̄s dñs alios aiaret nos ad nullū gen⁹ mortis timēdū t refugiēdū sz ad suscipiendū quācunq mortē ꝓ ei⁹ amore voluit ꝓ ꝑ ꝫ̄s fedissimū mortis subire. Uñ Matth.x.ait. Nolite timere eos q occidūt corp⁹ t post hec nō habent am qđ facere oñdā aūt vob quē timere. Timete eū q̄ postq occiderit potestatē habet mittere in gehennā. Nimiq videmus t notamus qđdā gen⁹ mortis ē valde dolorosū t acerbū:sz nō tāignominiosū vl' maledictū sic est crucis. riatio:assatio:sectio t sil'ia.q fm se nihil forte ex maledictione non tāignominiosa fm se nisi forte ex maledictione bois patiēt⁹ reddant tā vituperiosa t maledicta Aliō gen⁹ mortis est min⁹ dolorosū sz pl⁹ ignominiosū.vt suspēsio in lig̃. Aliō est adhuc qđ reprobacru alioq ē min⁹ ignominiosū t dolorosū. vel⁹ ta decapitatio. Sz crucifixio vtrūq; sil'habuit. pena t ignominia sūmā.s.maledictionis t legitime banc chr̄o eligere ꝓgruit rōe ꝓmissa. Nec obstat q alia reperiunt genera magis acerba t dolorosa mortis.qz qđ deesse videt i acerbitate pene cruciris i chr̄o supabūdauit ꝑ oib⁹ martyrib⁹ ꝑ quos

ribꝰ ī mſō ex nobilitate ſuę cōpletiōis z ex limpi
ditate appbēſiōis ſingłoꝝ doloꝝ. vt patuit ſer/
mone. ij. de paſſiōe dñi lſa F. Et ſic ſoluit obie/
ctio de illa ſcḗptura O vos oēs q trāſitis pviā at
ēdite ſi ē dolor ſi. zc. qz clauꝰ i cruce plḗſit chīz
qꝫ acerbiſſime pene martyres leſerūt. Debuit ita
z p ſue bñdictiōis collatiōe z cū b̄ p nr̄a aiatiōe
qz Aug. li. lxxxiij. q. ōr q ſapīa dei boiem ad erḗ/
plū q recte viuerem ſuſcepit. Pertinet autē ad
rectā vitā: ea q nō ſūt metuēda nō metuere. ſ. q̄d/
cūqꝫ mortꝭ genꝰ. p chīo. ḡ zc. ¶ Scōa rō cō/
grue ſatiſfactiōis. qm̄ b̄ genꝰ mortꝭ. ſ. pene crucꝭ
marie q uenies fuit p ſatiſfactiōe peri ꝑmi parḗ/
tis hoim. vt qō adā rapuit decerpēdo de lig̃ fru
ctū chīs ſolueret ſuſpenſus i ligno. iurta illō ps.
Que ñ rapui tūc exoluebā. Uñ z canit ecḗia. De
nocialis morte mortu cozruit: ipe lignū tūc no/
tauit dāna ligni vt ſolueret. Hoc opꝰ nr̄e ſaluꝭ
ordo depoſcerat mḗtifozmis ꝑditozis ars vt
arte falleret z medelā ferret inde hoſtꝭ vñ leſerat
Et itez. Qui ſalutē būani generꝭ in lig̃ crucis cō
ſti. vt vñ moꝛs oriebaꝝ i deuita reſurgeret. z q in
lig̃ vincebat in ligno q̄z vinc reꝝ p chīm zc. Itē
Adā peccauerat ertēdēdo manū ad lignū. ḡ chīs
dño extēſis manib passus ē z cōfixis ad lignū.
Adā peccauit pedib appꝛopinquādo vetito li/
gno. ḡ chīs in pedib lig̃ eſt cōclauatꝰ. Adā pec/
cauit gułtu. ḡ chīs eſt felle z aceto potatꝰ. Adā
peccauit corde ꝙ cupiſcēdo vetitū fructū. ḡ chīs i
corde ē vulneratꝰ. Adā ꝙ didit in oēcie cozonā. ḡ
chīs cozona ſpinea ē cozonatꝰ. Adā tāqꝫ fuus
malꝰ demeruit flagellari. ḡ chīus flagellatꝰ eſt.
Adā latrocinīū ꝙ miſit rapiēdo. ḡ chīs inē latro
nes ē ſuſpenſus. z ſic de alīs. Tertia rō ꝑfecte
ſuſpēſionē in altū itelligas vt ſcīficaret acrē qui
ſcificauerat terrā ābulañ. i ea. Nā ſcīficauerat
z aquā in ipa ſe baptizari faciēdo z ſuper mare
gdiēdo. Scificaturꝰ q̄z erat ignē ſpūſcī i ſpe
cie ignis mittēdo. Uñ reſtabat ſcificare acrē i ex
celſo lig̃ z ñ ſub tecto moriēdo. Ex b̄ ꝓpēdeo bō
cato boīs mūdū deleuit diluuio. z ꝑē eꝰ ifecti
onē oīa elemēta mūdare z ſcificare voluit a fe/
tore pcti. ¶ Quarta rō mundane attractiōis
Nā vt Gre. nazan. ait: figura crucꝭ a medio ꝛcta
dētiā eiꝰ. q in ea pepēdit vbiq diffuſam. Erat q̄p
pe deꝰ recōciliādꝰ: iferꝰ ꝙculcādus: gētiū ꝑ's
ex ſtruor mūdi ptib attrahēdus ad fidē. iō p li
gnū crucꝭ pēdēdo ſic ſaluatoꝛ mori voluit. vt p
caput ſurſū deū recōciliaret. p manꝰ extēſas oēs ꝑ's attrahe
nū ꝙculcaret. p pedes deoꝛſū iferꝰ
ret vt ipleret b̄ ſig̃ qō dixerat vbo Jo. xij. Ego ſi
exal. fu. a fra oīa trahā ad meipz. Chryſ. Expaſ/

ſis ināt in cruce māib moꝛiꝭ vt alēa manu ve/
terē ꝑ'm: altera eos q ex gētib ſē trahat. ſ. amo/
roſi amplexꝰ ſig̃. Quita rō figure z eiꝰ ipletio
nis. qz b̄ genꝰ mortꝭ figurꝭ cozrñdet. Uñ Aug. ī
ſer. de paſſiōe ōr. In diluuio aq̄z būanū genus
arca lignea libauit. De egypto dei ꝑ'o recedḗte
Moyſes mare vga diuiſit. z vga Pharaonez
ꝑſtrauit ac ꝑ'm dei redemit. Idē moyſes lignū
in aquā miſit z amaritudinē eiꝰ mox in dulcedi
nē cōmutauit. z lignea vga de petra ſpūali chīo
ſalutarꝭ vnda ꝓfert (b̄ eſt chīi ſanguis i cruce q̄
eſt potꝰ nr̄e ſalutꝭ erne) Et ꝑſertim chīo teſte Jo.
iij. Sicut Moyſes exaltauit ꝑpentem in deſto:
ita exaltari op. filiū. hoīs. Hec oīa ḡ in figura fa/
cta ſunt vt his oīb ad lignū crucis p q̄ſdaz q̄ſi
gradꝰ veniaꝝ. Dec Aug. O ḡ mira dei ſapientia
in crucis paſſione. O ielu bone tibi laus z grati
arūactio ꝑ tali morte J

¶ Circa tertiū de adq̄ſitiōe gr̄e crucꝭ z crucifixi ac
ciamꝰ ꝑ documēto ꝙ duſiōem hāc q in hodi/
erna inuēciōe ſcē crucꝭ myſtice docet aīa fidelis
q̄liter aſſeq valeat gr̄az eiꝰ vtutꝭ. Declaraꝝ. qz vt
legimꝰ: ipa ſcta crux inuēta ē p q̄ndaz ꝑcipua dei
nutuz ordinatiōe: qb optime ꝓcanꝭ q̄ndaz valen
tia ad obtinēdū gr̄am vtutꝭ crucis z chīi. Dzi
mo p regine ināſtiōez q̄ ad id mota fuit ex ōi re
uelatiōe facta Cōſtātino impatoꝛi filio ſuo. Hz
qz ret vl regina a regēdo ōr: iō p b̄ daꝝ inteligi
q̄ quivolūt gr̄am crucis z crucifixi inuenire: de
bent ſe regere z motꝰ ſenſuales ſub imperio rō
nis tenere. Rhom. vj. Exiſtimate vos mortuoſ
ꝑcō: viuētes āt chīo. i. gr̄a chīi. Nō ḡ regnet pec
catū i vr̄o mortali coꝛpe vt obediatꝭ ꝙcupiſcētijs
eiꝰ. z Hal. v. Qui chīi ſūt car. ſu. cru. zc. ¶ Secū
do p devotā oꝛonē. qz ipe Judas ōuoꝛe oꝛauit
vt patuit in legēda. Et nos ḡ oꝛare debemus ꝓ
gr̄a chīi obtinēda Lu. xj. Dis q̄ petit accipit z q̄
q̄rit inuenit. petite z dabiꝝ veb. Tertio p terre
cōmotiōez. qz poſt oꝛonē Jude terra mota fuit:
z ſic crux manifeſtata. q̄ fcaꝝ q coꝛ terreni hois
moueri debet ad cōpaſſionē chīi z dilectionē vt
gr̄am reperiat. ij. Loꝛ. j. Sicut abundāt paſſio
nes chīi in nob: ita z p chīm abūdat ꝙſolatio no
ſtra. Uñ Bona. ōr. Nil ita opaꝝ in aīa ſcificatio
nē ſīc dñice paſſiōis memoꝛia. In paſſiōe dñi re
tū theſauꝛ inuenies Dec ille. ¶ Quarto p odo
ris exhalationē. qz poſt oꝛonē z terre cōmotio/
nē ſuauiſſimꝰ odoꝛ fragrauit in crucis inuētiōe
ad fcandū q cū odoꝛe vtutū z opeꝛ pietatꝭ in/
uenīt crucꝭ chīi gr̄a. Uñ Rho. ij. Sīlia honoꝛ z
par oī opanti bonū. Greg. in hom. reſurrectōis
Nos ināt in chīm q mortuꝰ ē credēres ſi odoꝛe
vtutū z bonoꝛ opeꝛ referti dīm q̄rimꝰ: inue/
nimꝰ. Quinto p ꝓfundā foſſionem. qz pꝰ hec
omnia terrā fodientes p. xx. paſſus: crucez inue/
nerūt. q̄ deſignaꝝ humilis recognitio ſuoꝛ defe
ctuū z confeſſio. Uñ Eccī. iij. Quanto maioꝛ es
humilia te in oīb z coꝛam deo inuenies gr̄am

Jē Jac.xiij. He⁹ supb resistit hūilib⁹ āt dat gr̄az O aia fidel' disce sic q̄rere vt possis īuenire gr̄az Jesu crucifixi(p merita sue passiōis ī cruce)disce ipm amare.o chr̄iane:a q̄ sic es amata vt p te sb iret crucē,pt ei⁹ sāguinē t mortē ꝙ fua tei ei⁹ g̃ tia ne peas cū diabolo:ſz cuz chr̄o regnes ī celo (Amen.

De sctō Bernardino ordis minoꝝ Ser.cuz ḡius Legenda.

In Ardus dedit odo rē suū Lañ.j.t ad bonorē bui⁹ festiui tatſ. ¶ Sic ōt glo.sup Lañ. Nar dus ē herba hūil' t calide nature t odorifera.q̄ optīe ꝙuenīūt dici de btō pr̄e nr̄o Bernardino ō Senis ordis minoꝝ. Dic nimiꝝ sctūs merito laudat sub nardi ip⁹,pr̄ietate et ꝙuenīētia nois ſūpti a ber qō ē fons t nard⁹. Jp̄e q̄dē fuit fons ī doctrine emanatiōe q̄ sua p̄dicatiōe nomē gl'io sū dñi iesu mirabil'r laudādū t exaltādū t poꝛ tādū velut alē Paul⁹ docuit. Jp̄e sua doctrina sacrā religionē miꝝ doctria reformauit t nūe ro t scitate adaurit:t pocul' sacre p̄dicatiōis oēs potauit. Preterea tāq̄ nard⁹ fuit ip̄e humil' ī cō uersatiōe.fuit t calid⁹ ī feruēti amore chr̄i t scis simē sue mr̄is marie deuotiōe:vt infra patebit. Fuit t odorifer⁹ ī fama t vtute scitatſ tā deo q̄ boib⁹ g̃tissim⁹ t p mōm noiatissim⁹.vt merito de eo dici possit illō Eccl'i.xlv. Dilect⁹ deo t hoi b⁹ cui⁹ mēoria ī bñdictiōe ē.qō p̄t esse aliō thēa p fm̄oē. Uñ p̄missa vba thēatſ merito de eo ac cipiunt. Nard⁹ dedit rē. In qb⁹ vbis ꝺ scūs cō mēdat de trib⁹ p̄cipuis.

Prio de vtuosa pfectiōe.

¶ Scō de g̃tiosa p̄dicatiōe

Tertio de gl'iosa bonoratiōe In nardi ,pr̄ie tate vt patuit q̄ dedit odorē deo g̃tū t hoib⁹.q̄a de⁹ ip̄m g̃tū sublimauit rē. B

¶ Circa p̄mū ō vtuosa pfectiōe scti Bernardi ni ī q̄ nob⁹ ,ponit' i erm̄ imitādi accipiā⁹ p docu mēto ꝙcōnis vba Hiero.ī epl'a ad Heliu.t cō cor.Amb.xij.q.j. Cui portio.vicz q̄ pfect⁹ seru⁹ chr̄i exīstit q̄ nihil p̄ter chr̄m iesū q̄rit. Quo claret q̄ Bernardin⁹ pfect⁹ iesu chr̄i fu⁹ fuerit q̄ chr̄m t suā mr̄em Mariā ardētissime dilexit. Pro b⁹ ꝙcōnis declaratiōe aduertēdū q̄ tria sē genera chr̄ianoꝝ vt fuoꝝ dñi iesu chr̄i t sctissime mr̄is

Primū ē amorē chr̄i ꝙtēnentiū. (ei⁹.

¶ Scōm gen⁹ ē chr̄m amore cōi diligētiū

Tertiū ē pfecto amore t spēali desiderātium.

Primū ē amorē chr̄i t p ꝓs sue mr̄is ꝙtēnenti um.de qb⁹.ij.Pe.ij. Nouit dñs inīq̄s ī die iudi cij reſuare cruciādos.magſ āt eos q̄ ꝓcupiscen tia īmūdicie ambulāt:dñationēq̄z ꝙtēnūt.Lyra dñationez.i.chr̄m.q̄ ñ solū ōr dñs ī ꝓcreto ſzed dñatio in abstracto ,pt excellentiā dominij. Jtē Prouer.xviij. Impi⁹ cū i pfūdū venerit pcō ꝓtēnit.ſ.dei dilectionē t pniam.sed seq̄t eū ignō minia t opprobriū.ſ.gehenne. Ideo ſi es i pcō mortali scito q̄ ñ es ī amore chr̄i t scissime ma tris ei⁹.qz altissim⁹ odio bz pcōres. Gregor.in ome.xxij. Qui adhuc p illicita desidera deū pfecto deū nō amat. Aug. Scio oēm criminosū ēe īmicū deo. ¶ Si q̄rīt. Cur amor chr̄i filij dei nō p̄t esse in pcōris corde sil' cū pcō? Rñdet Aug.ome.viij.sup Joā.di. Charitas t mortale pctm opponūtur:ideo stare nō p̄nt in eadē vo lūtate.t nisi vnū radicitus expulsum fuerit:reli quū plātari nō potent. Nā cū incipis deū dili gere tūc incipis odire qō sibi est ꝓtiū.i.pctm.Ere plū. Uita t mors nō p̄nt sil' in eodē homie stare Aliō exēplū. Quō p̄t esse vt diligas illū quem o odio occidis.ſz cū peccas chr̄m crucifigis,ex cōsi ptu.vt testat apl's Heb.vj. Rursū crucifigētes chr̄m filiū dei in semetip̄is t ostētui hñtes. Ho q̄tū est in ip̄is reiterāt cām crucifixiōis chr̄i:t ostētui hñt.i.vident irridere:t sic ꝓtēnere mortē chr̄i t ei⁹ amorē. Nō em̄ minoꝝ īmunā fac chri stian⁹ chr̄o cū peccat q̄z crucifixores q̄ ad aliq̄. D Scōm genus seruoꝝ chr̄isti est amore cō chr̄m t suā scissimā genitricē diligētiū.vt sūt illi q̄ p amore chr̄i faciūt oīa illa q̄ necaria sunt ad salutē. Et talib⁹ habet,p sufficiēti q̄ saluent.ſz q ignē purgatoꝝ fm Aug.vt sūt boni chr̄iani cū o munes. Sz q̄rīt.qb⁹ signis diligāt deū tali⁹ di lectiōe.ſ.cōi discerni hñt. Rñdet q̄ papue mino tatſ ita q̄ sine his nō manet charitas chr̄i t san ctissime mr̄is ei⁹. Primū est verā fidē catholicā tenere t oīa errores cauere. Heb.xj. Sine fide ipossibile ē placere deo. Uñ.xxviij.q.j.oīs. Ubi deest agnitio el'ne vitatſ falsa vtus ē t in opus moꝝib⁹. Scōm signū ē mā data dei fuare t oēs offensam mortalē cauere. Joā.xiij. Qui bz mā data mea t ser.ea:ille est q̄ dilig.me. Simon de Cassia. Quid ē q̄ dico:diligo regē si ei⁹ ꝓcepta cū dio legē. Regſ chr̄i dilectio ē ei⁹ ꝓcepta adipleno Tertiū signū vbū dei audire t susape pnsāe pc̄is vero corde. Nā amātes delectant i fm̄oni bus amatoꝝ t exillis capiūt exp̄imētū effectu vñ Joā.viij. Qui ex deo est vba dei audit. Et i Jo.j. Dis q̄ nō ꝑmanet i doctrina chr̄i deū non amat. Aug. Uerbū dei est ꝓbatoꝝ ꝑ qō filij dei discernuntur a filijs diaboli. Qui ē ad vbū dei cōpūgunt t ꝙpenitēt deū diligūt:al's nō.

¶ Tertiū gen⁹ seruoꝝ chr̄isti est amore ꝓcipuū t pfecto ip̄m t sanctissimā ei⁹ matrē amantium ac pleno desiderio querētiū. de qb⁹ Greg.ome. xxiij.dicit. Qui deū pfecte desiderat,pfecto ill' ꝙ bet quē amat. Querit.ꝑ qualia signa illi pfecti chr̄i discernank ab aliis. Rñdet fm doctores san ctos q̄ ꝑ vnū signū:ꝑpetuā castitatē mētis fm̄ cōseruare. Matth.xix. Sūt eunuchi q̄ se castra uerūt.ſ.spiritualiter per concupiscētie repressio nem nō per mēbroꝝ ablationē,pt regnū celoꝝ

Qui pōt capē capiat.q.d. Tātū bonū pfectōis ē alter m glo. Nō em̄ oēs capiūt b ꝺbū.qz pfectio nis alt⁹ stat⁹ est ad quē cōes nō ascēdūt:sed q̄b⁹ tines nisi de⁹ dederit. Vñ Damas.li.iij.c.xvj. Z itaqz āgel⁹ est boie sup̄ior:tāto ꝺginalis nuptijs est bonorabilior. Vñ z castitati ꝺginali centesi⁹ sz ꝓuidali seragesim⁹ debet fruct⁹ Mat.xiij Sēm signū ē oia tpalia ꝓtenere z illē plene ab renūdare.s.amore chri. Aug. Quātū q̄s despic sq̄ oia alia:tātū diligit.s. deū.z Greg.viij.li.mo ral. Ad culmē pfectōis tēdūt q̄ exteri⁹ cūcta de relinquūt.iuxta dictū saluatoris. Si vis inqt p fect⁹ esse vende oia q̄ habes z da paupib⁹ z ve ni seqre me. Tertiū signū aduersa p chīo libēter tolerare z morte desiderare.quia vt ait Apl's.j. Thes.j.c. Dū in dei amore pfecti sum⁹ sensū do lozis nō recipim⁹. Idē. Tāto amor altior z per fectior ḡito volūtas ad mortē p chīo fit patior. Perfecta em̄ charitas foras mittit timorē.j. Jo an.iiij. ¶ Ad ꝓpositū. Btūs bernardinus fm hec oia sīḡ p̄dicta solū chīm z btissimā virginē matrē ei⁹ desiderātissime q̄siuit:z ip̄m pre oīb⁹ amauit nō solū in erate puecta:sz a puericia qō mag⁹ est. Jō pfectissim⁹ sctūs extitit. Hic nāqz ī vrbe Sena ex parētib⁹ nobilib⁹ ort⁹ est.cuius pi Tolo⁹:mr vo Hera ortodoxi būc p̄mū filū genuere āno dñi. M.cc.lxxx.o.octauo die septem bris q̄ est dies natiuitat⁹ gl'iose marie ꝺginis. In no aūt erat⁹ sue septimo parēte ortat⁹ vtroqz re mānsit puer bernardin⁹ cuidā matrone Diane so rori mris sue educād⁹.q̄ ip̄m tenerrimo amore sup̄ coetaneos excreuit nō solū ingenio sz sctita tis future iditio p̄dar⁹. Nā q̄tū pueril'eras pa tebat ad bonorē ꝺginis gl'iose sabbati ieiuniū sp ꝓtinuauit:z pauplb⁹ ad hostiū petētib⁹ erogare elemosynas assuet⁹ q̄tidie fuit.altaria domi de uot⁹ puer sp faciebat z ornabat acibi orabat.z cūctis de domo q̄scētib⁹ aliq̄n surgebat:z geni bus flexis ob memoriā passiōis chri ac ꝺginis marie amorē in tenello corpe nudato se discipli nabat. Cū autē ad predicationē ducebat pueru lua:inde reuersus pueros in platea cōuocabat eisq̄ puerilit ea q̄ in p̄dicatōe memorie cōmēda uerat p̄dicabat.qō mult⁹ ꝓsagiū erat ip̄z futurū foze sacerdotē z p̄dicatorē.qō z rei ꝓbauit euēt⁹ diuīa dispositōe ordinat⁹. Vñ cū i vrbe Sena rū vice q̄dā apl's ꝓ solēn itate ad fozes hospital' ecclie sci Onofrij ꝓgregat⁹ eēt:bernardin⁹ iam adolescēs spū ebr⁹ diuīo in arborē quādā celer rime ascēdit:z sīḡ crucis signo cū igēti feruore vbū dei sic elegāter z diserte illis ꝓposuit vt ciues tā docti q̄ impiti vehemēt admirarēt. Sic sic ni mip̄ dei gra bernardin⁹ i tāta coꝛpis z mētis pu dicicia ac venustate decorat⁹ est moribus vt vbū inhonestū nullus domesticoꝝ:nullus ꝓstuden tiū clericoꝝ coꝛā eo dicere auderet.eo q̄ mortales īcreparet Vñ tā sectlares secū ab infātia ꝓuersati q̄ etiā frēs q̄ cū eo ꝓuixerāt:q̄ꝛ etiā aliq̄ ꝓfessioꝝ ei⁹ audierāt ꝓsciētioſe affirmauerūt ip̄m ꝺginalē integritatē sp obseruasse illibataz. Interea nobili Diana defuncta filia ei⁹ Tobia venerabil' mro na vidua de tertia regula scti Fracisci curā Ber nardini suscepit:q̄ erat mulier sctā oꝛōib⁹ z ieu nijs deo fuies. Nec deū p̄cib⁹ ꝓmuis z beataz ꝺginē Mariā ac oēs sctos exorabat vt Bernar din⁹ ab oi carnali amore immaculat⁹ p̄seruaret a chīo z freq̄ntissime Bernardinū ad id horta bat z monebat sollicita vt ip̄m chīo dedicaret. Sctūs etiā Bernardin⁹ hui⁹ ꝓpositi feruētissi m⁹ exoptator cōmēdabat se p̄limū ꝺgini gl'iose mri dei. Et ob b freq̄ntissime ieiunabat: missas deuote audiebat:oꝛōni vacabat: vestit⁹ dormie bat:z se totū btē ꝺginis Marie custodie cōmē dabat.ad quā tāto amore flagrabat vt philoca ptā illā dilectāq̄ suā publice fateret. Vñ cū tā lite raꝝ studio vacaret adolescēs plerūq̄ ipi Jo bie nutrici sue dicebat. Ego i hac vrbe q̄ndā p̄di lectā habeo ineffabilit speciosaz cui⁹ nisi ḡtiosū aspectū q̄tidie videā:videret mihi q̄ oī solami ne destitut⁹ dire morti succūberē. Illa ḡ hui⁹ rei nescia cepit ip̄m increpare.z de b curiose explora re q̄ eēt illi⁹ dilecta sic cōmēdata. Illā ḡ ꝓsiderās cōperit q̄ duot⁹ Bernardin⁹ q̄tidie visitaret q̄n dā imaginē gl'iose ꝺginis depictā extra menia ci uitat⁹ sup̄ portā eāq̄ ꝺtice nudato flexis genib⁹ salutabat dilectā philocaptā suā:seq̄z illi hūilit cōmēdās sic let⁹ reuertebat ad scholas. Sup q̄ re nutrix ei⁹ multū ē exhilarata:z ait intra se. Nē pe iste adolescēs magn⁹ erit sctūs. ℌ Tādē fact⁹ adult⁹ p̄state dñi:in hūanis scientijs erudi tus excellent:ꝓtulit se ad studiū sacroꝝ canonū in q̄ z valde pfecē. Cūq̄ anno dñi M.cccc.pest⁹ magn regret Bernardin⁹ ꝓpe amorē chri singu larēq̄ deuotiōez btē ꝺginis neq̄q̄ coꝛpalē mercuēl morte:aio hilari vltro se obtulit ad fruēdū infir mis in hospitali scē Marie in Sena existēte:bu millime pedes infirmoꝝ abluēn.sanie absterge do:z oīa fuitia faciendo.moriturꝰ sacramēta oꝛ dinañ.z mortuos sepelien.vbi p q̄ttuor menses se subijciēs oī spurcicie languidoꝝ die noctuq̄z z feroꝛib⁹. Et ip̄e tandē ḡui morbo infirmat⁹ q̄t tuor mēsib⁹ patiētissime tolerauit infirmitatē re putās diuinā visitationē. Post recupatā aūt sa nitatem magis accensus diuīo amore ꝓcupiuit deo liber⁹ deseruire in religiōe:mōo relicto. Ora bat ꝺo crucifixū vt sibi oñdere dignaret cui⁹ re ligiōis habitū susciper. Reuelauit ḡ chīs illi di. vt nud⁹ seruul⁹ nudū crucifixū dñm seq̄ret ve stigijs bti Fracisci inberēdo. Unde spreto gene re natiuo militari:distracta omni hereditate pa terna z paupib⁹ ac egētib⁹ distributa:anno etat⁹

sue.xxij.in ipa die natiuitatis sue pdilecte ygis
gliose habitū fratr minor suscepit deuotissime
Et eadē die anno pbationis cōpleto pfessionē fecē
tāaspera z mirā pniam egit inē frēs: ebriꝰ spū vt
oib admirabiliē videret. Tādē ordies sacros sus
cpiēs:pmā missā dixit in die natiuitatis ygis Et
tādem pdicator factꝰ:pmā pdicatiōez de natiui
tate ygīis Marie fecit. In die q̄pe natiuitatis
ygis fuit natꝰ z codē die baptizatꝰ:sicq; totus
ygini dedicatꝰ:q̄ z toto tpe vite illi deuotissime
fuiuit. Exēplū g̃ nob rē.

Circa scōm de g̃tiosa pdicatiōe scti Bernar
dini q̄ri pr:q̄liē hō i pdicatiōe alicuiꝰ audiēda de
beat se disponere ad adq̄rēdā dei gr̃az z iesu chr̃i
amorē:ac ygis gliose deuotionē. Ro qōnis ē.qz
vt ait glo. Deuē.xxxiij. Frustra exteri irritat ser
mo doctoris nisi interi irriget gr̃a ꝑditoris. Et
idcirco vt i pdicatiōe q̄s gr̃e fructū adq̄rat debz
se disponere chr̃ianꝰ ꝺ uotiꝰ vt saluet. Unꝝ Ber.
sup Can.ser.xviij.ōr:q ipe iesus z nō aliꝰ dat in
fmōe sentire fideliē:pferre vtiliē:z adiplere effi
caciē.s.audiētib. Bonū ē g̃ scire q̄liē ibi gr̃a ad
q̄rat. Ad hec mōdeē q vt colligit ex doctoꝝ dicꝝ
tria pcipua debet hō in se hr̃e vt gr̃am mereat cō
seq i pdicatiōe. Primū ē vt hō velit cor aprire
scz deo pulsāti p inspiratiōez:z vocāti p pdicatio
nē.s.deserēdo pcm̃. Nā fm Pet. de Tarātasia
sup.j.di.xl.ar.ij. Hō pctō idignū se reddit ad g̃ti
am dei hūdā marie.s.si nō vult pcm̃ relinq̄re:z
p ꝺns gr̃am chr̃i recipe.qz vt Unꝺ Dion.z Au
gꝰ.dicūt q causa q̄re pctōr nō habet gr̃am nō ē
qz deꝰ nō velit dare.scz qz pctōr nō vult accipe:qz
pcm̃ nō vult deserere. Sic exēpli gr̃a. Si pozri
gerē tibi cibū vl potū optimū i pdicatiōe:z tu nl
lo mō vis os tuū aprire. Scōm si hō vult facere
qō in se est ad gr̃am babēdaz.s.dolēdo de pctis
cōmissis.atq; diuinis inspiratiōib ad dei ybū
adq̄escēdo:vt idē Petrꝰ vbi s ōr. Qui āt nō vo
lūt adq̄escere sed rebellā:sil̄es sūt demōib. Deu
q̄lis facultas:qz polluti sunt sordib z nolūt ab
luī:ardētē illis ignē infernalē nolūt extingui:nec
a vinculis illiꝰ solui. Tertiuz ē vt hō velit gr̃am
dei retinere.s.acceptā i pdicatiōe z nolit extingue
re.j.Cor.xiij. Spm̃ nolite extinguere Glo. Spi
ritū extinguit q donū gr̃e accepte negligit:nec ope
rādo i ea pficit. Unꝺ Hre.in hom. dnice de passi
one. Sūt inq̄t nōnulli q̄ pcepta z ybа ōr nec au
re cordis pcipe dignāt.z sē nōnulli q̄ hec q̄dē au
re pcipiūt:sz nullo ea mētis desiderio cōplectūt
Et sē nōnulli q̄ libenē ybа dei suscipiūt:ita vt ēt
i fletib cōpungant:sz p pl lachrymaꝝ tps ad ini
q̄tatē redeūt. Sz q̄d de ill̄ib sentiēdū sit idē Hre
go.i hom.seragesime oñdit:di.sic. Lib mēs est
sermo dei z q̄si acceptꝰ cib stomacho lāguente
reiicit q̄n audit sermo in vētre mēoꝛie nō tenet.
sz q̄s q̄s alimēta nō retinet:huiꝰ pfecto de vita de
spat. Exēne g̃ mortis piculū formidate si cibū sacē
exhortatiōis ñ accipitis:si ybа vite ñ tenetis Jdi
circo saluatoꝛ Lu.xj. Bti q audiūt ybū dei z ꝑ
stodiūt illud. Ad ꝓpositū. Beati bernardini
pdicatio fuit multū g̃tiosa cūctis audiētib.hanc
q̄dē rōne penetrationis gr̃e.qz fm quꝰ tāgit Ri
la ardēs audiētiū cor penetrabat adeo vt unius
cias z partialitates i diuersis ciuitatib p quas
ga tpa durātes ad pacē reuocauerit:pcōres mul
rimos z obstinatos ad pniam ꝙuerterit:usu
rios:raptores male ablata vsq; ad mīta multi
ducatoꝝ restituere fecerit.z mlt̄os ad religionē
idurerit adeo q cū āteā vix forēt cēturiati
frēs de obseruātia in italia:z viginti loca pua fra
trū vsq; ad tps obitꝰ sancti bernardini inhabi
cati sunt frēs vltra q̄tuor milia: z loca vsq; ad
ducēta triginta. Hz z fribg p ipm dimissa p fra
diuersa innūerabilia loca frm sūt p reges z pa
cipes deuotos erecta. Scōo rōe edificatiōis ve
te fuit g̃tiosa eiꝰ pdicatio. Cū em̃ a tribg solem
bus ciuitatib.s.Pena Ferraria z Urbino ad
ferui do zelo postularet:ipe elegit i būlitate
catiōe pmanere apō Martinū papā q̄rtū z no
genitū q̄rtū se hūiliē de ꝺ exculsādo. ō q̄ magna
ficatio fuit apō oēs. Dur etiā mediolani mīta
auri copiā bernardino dū ibi pdicaret mīsit
vir dei nō accepit:sz ciuē p q̄ndā pauperē ipsum
rat redimēdis destinauit. Tertio rōe deuotiōis
mire.qm̃ nomen dñi iesu in oi sua pdicatiōe ad
orādū i tabella depictū pl̄o oñdēdo mirabili
exaltauit z portauit:nomē iesu crebro nolentibg
vt alter paulꝰ. Ad ygin̄ aūt mariā tanta deuo
tiōe feruebat q dū laudes eiꝰ pdicaret accendi
bat feruore tāto q facies eiꝰ tāq; altera sol
phin solari videbat irradiare fulgore.z sic par
R Circa tertiū pncipale de bonore gl̃ioso sig
ꝙclusiōe q bñdicꝰ dñs iesus z scissima mr̃ eius
bonorauerūt sanctū bernardinū maximis gl̃e
bonoribg.z hoc tā in eiꝰ vita q̄m morte q̄ in
post mortē. Prima gl̃ia ygīnee iconpolitus
qz ygīnitatē eiꝰ illibatā cōseruauit. vt dicit
legēda.imo qō magis est nūq̄ pcm̃ mortale cō
misisse affirmauerit q suā pfessiōz audierit ꝺ
infantia secū ꝙuersari fuerāt.z b idē ipēmet i q
dā infirmitate sua astrictꝰ reuelauit Tobie nato
ci sue. Unꝝ in officio de eo hr̃. Exēplū dat ipsis
tib dū fugit oē viciū. Secōa gl̃ia ꝓphetie co
gnitionis. Nā vt de eo hr̃ i officio ꝓpio. vidit
tricis.s.tobie spm̃ absens p mortē trāsitū ad
los euocari. Turbā tūc stupēs hoim vt beneꝺ
cant dñm nō tardat exhortari. Decimo fuit ip
pdicāre Mediolani. Et sic cōpertū est ipa bona
migrasse Senis Tobiam. Jte cuidā iuueni
scius adverbū eius penitere nolēti pdicat q ma
la morte moriturus esset. Et sic factū est.
Tertia gloria fructifere pdicatōis: vt patuit
legenda. Cuiꝰ pdicatiōnē z ipe chr̃s p varia mi
racula z ipsa beata virgo maria honorauit. Dū
em̃ pdicaret Aquilana in ciuitate de beata vir
gine et laudes eius cum feruore exaltaret p

stellas ei⁹ p̄rogatiuaꝫ. Ecce circa borā dei sertā stella lucida supꝫ caput Bernardini apparuit cū rāto splēdore q̄ fulgor ei⁹ radios solis tūc micā tis excedere videbat. quāvidētes oēs q̄ sil'in p̄ce dicatōe aderāt. vicz rex aragonū cū alijs ducib⁹ z p̄napib⁹ z innūeris ꝑlor⁹ chr̄ianor⁹ iudeorū nardini appositā: acsi celesti voce diceret: Nunc audite: huius veri scī imitatores estote. Sicqꝫ stella discurrēn. añ facīē ei⁹ cū maxima admira/ tione oim tandē disparuit. ¶Quarta gl'ia scrissi me ꝑsumatōis. qz post q̄ p̄dicasset pl⁹ q̄. xl. an/ nis ita elegātissime vt cuctos orbi ei⁹ ydyta fama crebr̄escer: ac fere p. xxx. miliaria z eo amplius vtriusq; sex⁹ innūerabilis mlt'itudo gēnū ad an diēdū ꝑfueret. Cū vellet ire in sicilia cā p̄dicatio reuertī z ibi infirmat⁹: tādē in vigilia ascēsiōis nis: cognouit se deo reuelāte moriturꝫ. z aquilā sacramēt̄is munit⁹: optauit vt nudus i terra nu da ponerēt. sicut z nud⁹ nudū crucifixū fuerat in vita secut⁹. Et sicī pauimēto extēsus ocul' ad deū erectis dū i eccl'ia cātaret ad vesp̄as illa an/ tiphona Pī manifestaui nomē tuū hoīb⁹: nunc aūt ad te venio. z tūc deo spīm cōmēdās mor ex/ pīrauit z ad celestia regna itrauit. ¶ Quita horaz post mult⁹ miraculis claruit z p totū mū dū rutilat: varios lāguores deo facīēte p merita eius sanañ. de q̄b⁹ singulatim loqui lōgū foret. ¶Sexta gl'ia solēnissime canonizatōis. qz i an no iubileo q̄ mlt'itudo maxia ex oīb⁹ p̄tib⁹ mū di ꝑfluxerat ad vrbē Rhomā: canonizat⁹ ē. Dū aūt frater Joānes de Capistrano ex mādato eu genij pape venisset Aquilā vt miracula cōscribi facer̄et: laborās p scī Bernardini canonizatōe pari mō in eo dē loco p̄dicāte de brā ẏgie eundē fmonē. s. scī bernardini appuit stella p̄fulgida sup caput capistrani cū admiratiōe astātiū. itel/ lerit⁹q; capistran⁹ q̄ canonizatio effectū sortiret z gr̄as egit deo z btē ẏgini. Seqnti q̄z die iter arripies ẏsus Rhomā stellā rāq; ducē itineris sepi⁹ vidit cū socijs. Sic g̃ die pētecostes Jubi/ lei: z tūc cēnte generali cap'lo fratrū minor⁹: in q̄ puenerāt pl⁹ q̄s q̄nq; milia fratr⁹: canonizatio ce lebrata est cū io cūdītate oīm. Septima gl'ia su pernie felicitatiōis. qz bonorauit eū de⁹ nō solū aurea celestis gl'ie: z insup aureola ẏgini tat⁹ et p̄dicatōis. O g̃ scissime pī o gl'iosissima corona minor⁹ te depcamur p amore dñi iesu z dilectiſ/ simemr̄is ei⁹ ora p nobis.

¶ De translatiōe beatissimi Franciscī patris nostri Sermo cum Legenda

¶ Ranstulit deus i regnū filij dilectiōis sue: Col'. j. ¶ Quia nēpe bodie festū trāslatōis be ati Frācisci celebram⁹: quē dñs dic⁹ de⁹ trāstulit de seculo i religionē z mirabilē sil'itudinē z dile/ ctionē dñi iesu: dū ipi⁹ sacꝫ corp⁹ passiōis chr̄i sacr̄ stigmatib⁹ insignit z aiaz amor̄ icēdio in chr̄m iesū trāsformauit. Trāstulit et ipi⁹ b. Frā/ cisci spīm de b̄ mōo ad celeste regnū vt cū chr̄o re gnet i eternū. Et deniqz bodie ipi⁹ btm corp⁹ chr̄o dedicatū. deo volēte trāslatū ē ō eccl'ia scī Geor gij. vbi. s. ꝑus fuerat ꝑditū: ad'eccl'iaz b. Frācisci i ipa ciuitate assisij fundatā. ꝓpt̄ has q̄pe trāsla tiōes merito p̄ de ipo dici illō Eccl'i. xliij. ¶Pla/ cuit deo z trāslat⁹ ē i paradisū vicz celestē vl' religi onis: vt det gētib⁹ sapiam vicz q̄ boies saluare bēant. hāc ei dat p suos filios toti mōo p̄dicā. z docēdo. Dat z inuocātib⁹ sua suffragia: p illis apō deū itercedēdo. Merito g̃ de trāslatiōe bti Frācisci ẏba p̄dicta accipim⁹ p fmōe. ex q̄b⁹ tria myster̄ia elicim⁹ fm q̄ ō bis trib⁹ ipe btūs pī cō mēdari videt.

¶ Prio ō felici trāslatiōe. qz ōr: q̄ trāstulit eū ōs

Scdo de diuiali acceptatiōe. ibi. i regnuz filij

¶ Tertio de chr̄iformi gl'ificatiōe. Dilectiōis. qz ōr: i regnū filij dei.

¶ Circa p̄mū de trāslatiōe p documēto ac cipiam⁹ hāc ꝓcl'onē ex ẏbis bti Amb. li. ō Jsaac .s. q̄ ñ licz i terrꝫ degere chr̄iano. sz q̄ trāslat⁹ in paradiso adhereat chr̄o. Et b̄ q̄dē b. Frācisci pz ex emplo. Declarat hec ꝓcl'o tripl'r.

¶ Prio p scripturaꝫ autoritates

Scdo p doctrinaꝫ rōnes.

¶ Tertio p exēploꝫ sil'itudies.

Prio p autoritates. Ut ei ex scripturꝫ colligit sūt chr̄iani q̄ trāsferūt de gr̄a i culpā. de q̄b⁹ Gal'. j. Miror in q̄t apl's q̄ sic tācito trāsferimini ab eo q̄ vos vocauit in gr̄am chr̄i. Et Jude vnico ca. Quidā boies q̄ olī p̄scripti sūt (. i. a deo p̄scīti) in b̄ iudiciū. i. in ꝺdēnatiōez dei nr̄i gr̄am trāsferētes in luxuriā. i. i vicia carnalia: z solū dñatorē iesuꝫ chr̄m negātes. s. factis. Ue g̃ chr̄ianis in pctā de dināt⁹ z ipenitēt⁹. qz p mortē trāsferenť in cō dēnatiōnē eternā. Alij aūt sūt q̄ trāsferunť de cul/ pa in gr̄am. de q̄b⁹. j. Jo. iij. Nos scim⁹ q̄m trās lati sum⁹ de morte. s. culpe. ad vitā. s. gr̄e. Et t'es p mortē trāsferent̄ i paradisū regni celestꝫ. Sed b̄ q̄rit̄ Un̄ b̄ nos scim⁹ q̄m trāslati sum⁹ vl' trās ferēdi de morte ad vitā fm q̄ ōr ista autoritas: cū scribat Eccl'es. ix. Nescit hō vtr̄ amore an odio dign⁹ sit. Rñdet Lyr̄. q̄ dicta autoritas Joānis p̄t accipi dupl'r. Uno mō vt referat ad apl'os q̄ fuerūt in gr̄a cōfirmati. Jpi em̄ p spīm̄ scīm̄ z di/ uinā reuelatiōnē fuerūt certificati de b̄ q̄ eēnt trās lati ad gr̄am z trāsferēdi ad gl'iam. Sic z b. Frā cisc⁹ p diuinā reuelatiōez certificat⁹ fuit ō remis siōe oim pctōr̄ vsq; ad nouissimū q̄drantē: put ōr Bonauē. i legēda. z sic p cōs ō gr̄a. qz pctōr̄ remissio ñ fit sine gr̄a spūscti: vt tenēt doc. Deni q̄z p impssiōez sacroꝫ stigmatū credit diuinit⁹ bto Frācisco reuelatū fore vt cēt oīno cert⁹ ō be atitudine ꝓsequda. Merito g̃ potuit ipse apo/ stolic⁹ vir dicere. Nos scimus quia trāslati ꝛc.

De translatione beati Francisci

Alio mō illa autoritas ꝑt accipi vt referaꝝ ad alios cōiter homines. z sic b̄ scire accipiꝝ ꝑ ꝓbabili cōiectura. s. ꝑ fidē chr̄i charitate formatā. z ꝑ veraz pniam ꝑ pctis i charitate pactaz. Jōqz dr. Nos sam⁹ qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā. qm̄ dilig im⁹ inq̄t frēs. Opa em̄ ex charitate z i charitate facta sūt vite eterne meritoria. Un̄ z subdit ꝑ oppositū. Qui nō diligit manet in morte. qz caz charitate z gratia: q̄ est vita anime. Ut g̃ dignisimus de terris trāsferri in paradisuz celestē: adbeream⁹ chr̄o. s. ꝑ fidē z charitatē: alio q̄n trāsferendi sum⁹ in infernū. C Scōo dicta ꝛcl'o. per rōnē oñdiť. qz chr̄ian⁹ teneť oia terrena ꝛtēnere z chr̄m iesum p̄ oib⁹ diligere. iurta illō dictū salvatoris Luce. xiij. Siq̄s venit ad me z nō odit ꝓrem suū z ma. z vr. z fi. z fra. z so. adhuc aūt z aiam suā: nō pōt me⁹ esse discipul⁹. Et ois q̄ nō renūciauerit oi. q̄ possi. nō pōt me⁹ esse discipul⁹ Jōqz debet chr̄ian⁹ chr̄o p̄ cunctis adherere ꝑ amorē. Sic fecit b. Frāciscꝰ q̄ oia trena ꝓcēpsit ꝑ chr̄i iesu amore. Jtē chr̄ian⁹ vt chr̄m iesum vere diligat z ad ipm in celestē paradisuz ꝓtingat debz manere in paradiso bone ꝛscie z scē ecclie q̄ ptz. Quero nanqz. Cur deus fecit virum extra paradisum: sed voluit eum trāsferre in paradisum z ibi manere vt tandem inō trāsferreť in celū. Utiqz vt scirem⁹ q⁹ in paradiso bone ꝛscie z scē ecclie debem⁹ b̄ manere: z inde nō aliū de debem⁹ i celū ascēdere. Un̄ Aug. sup Geñ. ad lram. Letitia inq̄t bone ꝛscie paradisus ē pollēs affluētia gr̃aꝝ er hac itur in celū. Jtē Hugo de arca. li. ij. ca. xv. Tres sūt paradisi. Un⁹ terrestr⁹: cui⁹ incola fuit ꝓmus Adā. q̄ amisit hūc ꝑ pcm̄. S cōs paradisus est fidel' ecclia scōz quē fundauit chr̄s z inhabitauit. Tertⁱ⁹ est celestis q̄ est regnū dei z vita eterna: ad quā ꝑuenitur fideles chr̄i. D Tertio oñdiť ꝛcl'o ꝑ similitudinē exēplarē. Nā i scriptura duos tm̄ nō homines post electionē de paradiso legimus fuisse in illum trāslatos. s. Enoch z Heliā Aug. aūt de mirabilib⁹ sacre scripture li. j. ca. iij. q̄rit. Quare de⁹ nō trāstulit Abel in paradisum vt i fine mūdi ipe esset doctor vitatis q̄ ꝓmatū iusticie tenuit z ꝓm⁹ deo placuit. z in ꝓncipio mūdi erat auctor ꝓfectionis q⁹ vicz talis z tant⁹ sine morte ad testimonium nouissimi tpis in paradiso seruareť. Et rñdes idē ōr q⁹ iō: vt Abel q̄ iust⁹ i ēra eligiť: in eo tot⁹ iusticie forma ꝑuareť: eiqz ꝓmo in hoib⁹ post delictū ꝛcederet gestare figurā salvatoris. Cū em̄ iusticia ꝓfecta in trib⁹ ꝓtib⁹ ꝛsteterit scz ꝺginitate sacerdotio z martyrio. Hec triplex iusticia in Abel fuit: q̄ z ꝺgo extitit: z vt sacerdos mūera deo placita obtulit: z martyrij coronā sāguinis effusione ꝓmeruit. Si āt lōgiori tempe Abel mānret vt Enoch: sine dubio ꝛiugiū inijsz ꝑm legē dei dicēs Crescite z multiplicamini. z sic neq̄qz ꝺgo maneret. Et si de⁹ illū sine morte ꝑuaret. martyrij ꝓmatū nequaq̄z acciperet. Sicqz abel christi figuram nō gessisset. Enoch vero post cō iugij genituram sine morte pene z tot⁹ seculi tp⁹ in paradiso custodiť vt in eo ostēderet q̄liť homines si nō peccarēt generata prole in vitā spūalē sine morte cōmutarent. Hec Aug⁹. E Ex his ergo exēpla capiam⁹. qz ꝑ illos duos solos trāslatos. scz Enoch z Heliā docemur q⁹ due sunt trāsmissiones vie eūdi i paradisū celestē. Una est via baptismi innocētie ꝑuare. Alia est via vere pnie. Puma significať ꝑ Enoch. qō ꝺterptať dedicatio vtriusq; bulas cū deo. q̄ fieri hūt ꝑ innocētiā baptismi. lē i q̄ hō dedicať chr̄o z ꝛsecrať vt sit ve chr̄ian⁹. z tūc ꝓmittit sequi chr̄m z abrenūciare diabolo z oib⁹ opib⁹ z oib⁹ pōpis ei⁹. de ꝛse. dr. iij. Pauma. z. xvij. q. j. sunt quedā. Sicut g̃ de enoch legiť Geñ. v. ambulauit cū deo z nō apparuit: quia ambulauit cū deo z nō appariturus. Ambulauit inquā cū deo. iuste z innocēt viuēdo. z ideo trāslat⁹ est in paradisum. Sic chr̄ian⁹ trāsferēdus in celū debet ambulare cū chr̄o: nō ꝛ chr̄m: vt sunt hey multi in pctis nra chr̄m q̄tidie ambulātes. Nec aū chr̄m: vt facūt illi q̄ ambulāt ꝑ delitias z ꝑsumūt regnare cū chr̄o sine meritis: cū tū oportebat chr̄m ꝑ tribulationes intrare in gl'iam. Lu. vlti. Nec post chr̄m ꝑ iniquitates lūtarie sequeñ. vt Simon cerene⁹. Si ai chr̄o iugū suaue iusticie amāter cū eo portando. Un̄ j. Joā. ij. Qui dicit se in illo manere debet sic ille ambulauit z ipe ambulare. S cōa via paradisi. s. penitētia significať ꝑ heliā: q̄ fuit maxime amator ritatis vite inť ꝓpheras. iij. Regū. j. Et iterpretat dei dñatio aut robust⁹ dñator: ꝛm Hieron. q⁹ fit ꝑ pniam. Beat⁹ itaqz francisc⁹ chr̄m ꝓfecto imitat⁹ in ois iusticie ꝓfectiōe. z se trāstulit de seculo in paradisum religiōis vbi pniam auctore tenuit. Dicit em̄ Petr⁹ damia. Si paradisus est in terris in claustris ē aut studijs diuinis. Ne rito g̃ trāslat⁹ est in regnū chr̄i. O g̃ chr̄iani chr̄o dilecti accipite exemplū saluris ex illis. F

Circa scōm ꝓncipale de bti Francisci acceptatiōe apō chr̄m questio occurrit ꝓ edificatione. vtq; ꝑ q̄ btūs fr̄ancisc⁹ tā acceptabilis chr̄o facť et vt insigniret sacr̄ chr̄i stigmatib⁹ ꝑ amor⁹ inducta singl'aribus. Ad qō rñdeť q⁹ ꝑm numer⁹ ꝛsecutor. qui gmatū chr̄i in corpe beati fran. imꝓssor. dicī. Sunt notari pñt ꝓcipua ex doctor⁹ sanctor⁹ dicī. Primo acceptabilia chr̄o: q̄ erāt in beato fran. Primum est amoris iesu incendiū. qō signific⁹ ꝑ stigma in latere versus cor impssum. Nā chr̄istus dr sup oia acceptat z diligit amari vero z toto cor de. sicut ipemet testat⁹ est Matth. xxij. vbi dr hoc ē ꝓmū z maximū mādatū sup oia: Diliges dñm deū tuū ex toto cor de tc. Aug. ser. tc. sup Joā. Quāta est charitas. s. chr̄i: q̄ si desiderium habeñt cetera. si assit: recte habent oia. Jdē ex de trini. Nullū ē isto dono. s. charitatis excellēs. solū est qō diuidit inter filios regni z ꝓditionis. Jdē Greg. de cura past. Nil inquit ꝓclarius dr vtrute dilectōis nil desiderabilius tc. Nam qui manet in charitate in deo manet z deus in eo.

Sermo LXXXV

Joā.xiij. Iste amor diuinꝰ tāmirabilis ⁊ tantus fuit in bō Frācisco vt totaliē transformaret ipm in chīm sic testat Bonauē. in legēda maiori. Et creuerat in ꝗt in eo insupabile amoris incendiū boni Jesu in lāpades ignis atq; flāmaꝝ: vt seraphicꝫ desiderioꝝ ardoribꝰ sursū ageret in deū ⁊ cōpassiua dulcedine transformaret in crucifixi similitudinē. Si ḡras quō ō facit amor dei. Rñ de tur ꝙ sic docet Aug. sup Joā. Unusq;q; tal' est ḡlia amat. si celū diligis celestꝫ es: si aūt terrā diligit, terrenꝰ es. si deū diligis deꝰ es. iurta illō pō. Ego dixi dij estis. ſ. p gticipationē. Sic em ferrū ignitū fit totū ḡsi ignis: sic aīa p amorē dei fit tota diuina. Hā Dio. iij. de di. no. ōt. Amor est vis vnitia. Qui ḡ carnē amat totꝰ carnal' efficit ⁊ ꝙ terrena vt diuitias ⁊ sil'a totꝰ terrestrꝭ ē. Sic Frāciscus p ꝫtū erꝝ oia ꝙrēpsit totus i amore xpi absorptꝰ fuit in crucifixū trāsformatꝰ ē.

¶ Scōm est crucꝭ chīi iesu studiū: qō significat brachiū tuū. qz qō valde diligit sup cor tuū vt signaculū sup brachiū tuū. qz qō valde diligit sup cor poni ōra ei⁹. qz dextera bonū moris significat. Qauē crucis chīi studiū sic deo multū acceptuz testat Bern. ⁊ Joā. Gerson fm eū li. de interna ꝙuer. ꝙ nil deo inqunt acceptꝰ: nil hoi salubriꝰ ḡz to talis insistere meditatōi crucꝭ chīi ⁊ eiꝰ studio Jtē Bonauē. Totus thesaurus ⁊ oīmoda sctificatio aīe ac dei acceptatō ꝙsistit i passiōis chīi meditatōe. qō etiā claret i bō patre Frācisco: ꝙ vt te ſtaf Bonauen. dū vna die seq̄ſtratꝰ oraret vt qd deo acceptabiliꝰ faceret apparuit ei Jesus velut crucifixꝰ igerēs eiꝰ cordi illō cuāgelicū. Si vis venire post me abnega te. tolle cru. ⁊ seq̄. me. Ad cuꝰ ꝙspectū liq̄facta ē aīa eiꝰ ⁊ memoria passionis chīi viscerib⁹ illiꝰ adeo impssa medullitus vt ab illa hora ⁊ crucifixi plagas oculis mētis intueri ꝙtinere valeret. sicq; totuz studiū crucifixi dedicauit vt p totā eiꝰ vitā illi intēderet. ḡtē. Tertiū ē martyrū. p chīo desideriū qō significatur p stigma in sinistra māu. designat em aduersitas p sinistrā. ℌ ārē ē sūme acceptū chīo cuz sit p fectissime charitatis aiam. p chīo ponere Joā. xv. Maiorē charitatē nemo hz q̄z vt a. ſ. p. zē. Oriō genū. Tāto amor altior q̄to volūtas ad mortē p chīo sit paratior. Sic fuit in b. Frācisco ꝙ ter tuit ad ptea infideliū. p martyrio. Uñ canit de eo ecclesia. O martyr desiderio Francisce q̄to studio capānēs būc seq̄rꝭ. ſ. chīz. ḡ zē. ¶ Quartū ē imitatio vite chīi fm euangeliū. qō ꝓcat p stigma pedis meꝰ vitā eiꝰ. ſ. chīi custodiui ⁊ nō declinaui pes meus a via tua. iurta illō Job. xxiij. Uestigia eiꝰ secutus est ea. Nimiꝝ hoc fecit Francis. ꝙ ordinē instituit minoꝝ fr̄z vitā chīi euāgelicā p oia vt pz ex regula ꝙ dicit sic. Regula et vita fratꝝ minoꝝ hec est scz Scti euāgeliū dñi nr̄i iesu chīi firmiter obseruare viuēdo in obediētia sine ꝓprio ⁊ in castitate Uñ et de eo canit eccl'ia. Frāciscus euāgelicū nec apicē vl' vnicū trāsgredit nec iota. nil iugo christi suauiꝰ. huic oneri nil leuiꝰ in huiꝰ vite rota. Qāt ō sit chīo ml'tū acceptū ptz. qz sil'itudo ⁊ ꝙformitas est cā dilectiōis ⁊ acceptationis. Eccl'i. xiij. Oē animal diligit sibi sil'e. Jōꝙ Epō. v. Estote in ꝙt imitatores dei sic filij charissimi. q. d. sic eritis deo charissimi. Subdit. Et ambulate i dilectione sic et chīs dilexit nos ⁊ tradi. se. p no. zē. Qui tū ē zelꝰ aiaꝝ. ſ. chīi sanguie redēptaꝝ. Hre. Nullū est deo magꝭ acceptū sacrificiū ḡz zelꝰ aiarum Pro ō discurrebat Frācis. p mundū vt lucraret aias. et ob ō merito in pede stigma ꝓmeruit sinistro. qz vita pēsens p leuā significat fm Hre. Uñ ⁊ canit eccl'ia. Sctūs Frāciscus pūjs oīonum studijs qd faciat instructꝰ nō sibi soli viuere sed alijs ꝓficere vult dei zelo ductꝰ. Hinc ⁊ tres oriones p saluādis oriauit. Primū p pfecta imitatōe chīi fm euāgelū. ſ. ordinē minoꝝ. Scōm p stigmata ⁊ in castitate deo fulētib⁹ dñab⁹. Tertiū p vtroq; seru penitētū hoib⁹. O ḡ btissime pr̄ merito tu chīi acceptatiōe ⁊ gra liberali sacris iesu stigmatib⁹ gaudes decoratꝰ. O sācissime pr̄ p christi iesu amore memēto nr̄i ⁊ miserere.

¶ Circa tertiū ꝓncipale de christiformi gl'ificatiōe accipiam⁹ p ꝙl'one ꝙ sic chr̄s dñs crucifixus dilexit i vita btm Frāciscū suis sacris decorādo stigmatib⁹. sic in morte ꝙ post mortē effecit ipm gl'iosissimū chr̄iformis gl'e diligēdo dotib⁹ claret ō ml'tiplici ꝙformitaꝭ sig̃. Prio i anie felicitatōe. qz aia sctissima frāciſci mox vt carne soluta ē in abyssū diuīe claritatꝭ absorpta btē gl'ie chr̄i ad visiō em ascēdit: regnās cū chr̄o in secula

¶ Hā eo tpe minister fratrū in Legenda terra laboris Augustinus vir sctūs in extremis positꝰ audientib⁹ q̄ astabant dixit. Expecta me pr̄ expecta. ecce tā venio recū. Interrogantib⁹ fratribus cui sic loqueret dixit. Nōne videtis patrem nostꝝ Frāciscū q̄ vadit ad celū. ⁊ statim aia eius migrās pr̄em sctissimū ē secuta Jtē ep̄o tūc assistanti ad oratoriū sci Michaēl' pegrinanti tūc b. Frāciscꝰ apparēs hora trāsitꝰ sui dixit. Ecce relinq̄ mundū ⁊ vado ad celū. Plima ptrāseo miracula. Scōo i ascēsiōe: qz sic i chr̄i ascēsiōe in celū nubes apparuit lucida que suscepit eū ab oculis discipulorꝝ &c.). Sic in aie frāciſci anola tōe visa est ania ipa btā sub specie stelle pfulgide a cādida nubecula sup aḡs ml'tas i celum recto tramite sursū ferri. ¶ Tertio in iubilatiōe. qz sic chr̄s dñs ascēdit in iubilo angelorꝝ ⁊ sctorꝝ dicente ps. sic horā trāsitꝰ b. frāciſci p ipam totā noctē magna ml'titudo auiū sup tectū domꝰ rotando cū insolita iubilatōe cātauit. angelis ō facientib⁹ ad testimoniū gl'ie sci ⁊ in signū leticie btorꝝ ¶ Quarto i sacri corpis ōcoratōe. qz sic chr̄s gl'a vulnerꝝ ḋnq; decoratus regnat in celo gl'iose. sic

btūs Frāciscus nūc q̄dē i aia ill' decorata p trās/formatōez amoris i crucifixū gl'iak. p⁹ iudicium aūt etiā in corpe sīc martyres cū suis cicatricib⁹ ad ppetuū ornatū remanentib⁹. vt hec Frā. maro. dicit. Hinc etiā Bonauē. ōt q ipius corpus margaritis celestib⁹ decoratū: z pulegū singularitate christi effigiem: z mirabili nouitate resurrectiōis speciem p̄monstrabat. Cernebant inq̄t in mēbris illis felicib⁹ clauoꝝ ei⁹ carne vestite diuia mirifice fabrefacti. q̄rū silitudo erat nigra quasi ferrū. Vulnⁱ aūt lateris instar vulnerati lateris saluatoris rubeum q̄si rosa pulcerrima videbat caro vo ipius reliq̄ candore niuio renitescēs: illius scē stole pulcritudinem p̄referebat. Hec ē̄m Bonauen. Quito in fidei z amoris deuotiōe qz sīc chr̄is dñs fidē verā ꝓfirmādo/post resurrectionē cicatrices suoꝝ vulnez exhibuit ad tāgendū z osculādū p deuotōe discipuloꝝ. sic vt dicat Bonauē. in corpe bti Frāciscī filij z oēs deuoti p̄ti admissi p̄fundebant iocunda deuotōez ad miratōe dū deosculabāt in eo signacula sūmi regis. Erat q̄pe tāinsolitū tanq̄ insigne spectaculū ꝓtuētib⁹ oib⁹ z firmamentū fidei z incitamētū amoris. Scā etiā Clara cū sciis vīginib⁹ inclusis dū sacrū corpus deportaret p̄cessionalit̄ cōdēdū i eccl'ia scī Georgij p ipaz monasteriū ibi aliq̄ntulū subsisteñ. sacre ipe vīgies osculate sūt deuotōe feruida sacra illa stigmata. K/Secūdo in dubietatis remotiōe. Nā sicut de chr̄i resurrectiōe z gl'ia Thomas dubitās p christi sacra stigmata est certificat⁹. sic p'limi de sacris stigmatib⁹ bti Frāciscī dubitātes sunt miraculose certificati. E quib⁹ aliqua hic pauca annotem⁹. Nūmq̄ Gre. papa nonus añ canonizatiōez sancti viri dū scrupulū in corde ꝺ vulnere p̄cipue lateralī h̄ret: nocte q̄dā apparuit sibi in somnijs sanctus Frāciscī. z beatitudinem cordis eius redarguēs eleuādo brachiū dextz vulnⁱ detexit latez: p̄bijq̄ alāq̄z ab ipo poposcit vt scaturientē ex latere recipere sanguinē: q̄ videbat ad sūmū implesse phialā. Ex tūc sūma deuotōe ad illū miraculū est affect⁹ q̄ z canonizauit btm̄ Franciscū venies p̄sonalit̄ ad ciuitatē Assisij Anno dño. M.cc.xxviij. Itē iuder q̄dā noīe Alexāder dū obloq̄rek ꝺ b. Francisci: diuio iudicio p sex annos obmutuit. Tandē ve penitēs loq̄la p b. Frāciscī recupauit quē postea sp laudauit. Itē q̄dā canonic⁹ noīe Rogeri⁹ vir honorabil' cū in eccl'ia imaginē b. Francisci cū stigmatib⁹ depictā vidisset cepit dubitare z inania cogitare. Mox ḡ quasi sonitum balistę audiens sub chirotheca sensit se in palma manꝰ p̄cussuz: ipa tamen chirotheca manente integra. vt lateri plage cordis lateret iflicti pena vulnerij rūderet. Grauissimo itaq̄z dolore stimulat⁹ clamat z rugit p duos dies z explicat vniuersis cordis incredulī offensam. Jaq̄z credere iurās z cōtestās orat supplicit̄ sctm̄ dei p sacra stigmata sibi subuenire p̄fluuiū post lachrymaz. Mitq̄ ecce incredulitate p̄iecta mox oīs dolor q̄sciē z ꝺor cessat. z sic sanat vt nullū remanerer vestigiū p̄cussure. Fit hō p̄inde hūilis deo: deuot⁹ sctō ei⁹ ordini familiaris Septimo in miraculoꝝ illustratōe. qz sīc chr̄s dñs in vita z in morte p̄ morte p miracla toti mūdo innotuit. sic Frāciscus quē in vita ipse dñs effecerat miraculis clarū: in morte z p⁹ morte fecit icōparabil'r clariorē p orbi Nā cū venerabil' p̄s trāsisset e mūdo cepit p̄nuncchr̄o efficiente magnis z multis coruscare miraculis. vt sublimitas scitatis eius q effigiē z filiationē chr̄i iesu crucifixi p̄ferebat cōprobaret et clarificaret.

pñs est exaltata. Quis ergo nisi stultus grās deo nō agat p tāto bonore z celestis pātie restitutōe. Tertio ppē dñi iesu z scissime mris eius māsiones itrañ. z ad deū pfem quemēdo in glia gaudere sibi. Hodie ḡz nos mēbra eius cō gaudiū babuit qs explicare posit cū videbat suum pdulcē natū sic bonorari a bris oib⁹ colaudātib⁹ z inē agmia celestia ascēdere ad pfem quē pdē inē latrones viderat sūme deb⁹ onestatū a iudeis. viderat pdē ipz sūme būilitatū in cruce intuebat hodie sūme exaltatū i decore glie. vidērat pdē ipm i ea quā ō ipa sūpserat carne ?sputis vulneribus ?cisū: sanguie pfusuz z mortuū. vidit hodie ipassibilē pfulgidū cū cruūpbo ascēdere in celū z. Oēs ḡ charissimi letemur tāqz boni fili diligeres me gauderes vtqz. qz vado ad patrē. Hec ḡ chīi ascēsiōe gaudiosa loq̄t euāgelista dicēs. Dñs iesus p⁹ qz locut⁹ ē illis. z. Postmō ōz diuine dilectōis bñficētia. ibi. postea est in celū: z sedet a dextris dei.

Tertiū ōz deuote psecutionis bistoria occasione pdicox p pl'o.

Circa pmū de bñficijs in ascēsione chīi notandū. Primo p ascēsionē chīi mala q incurrim⁹ sūt abolita. Secōo qz celestis ianua est nob apta. Tertio qz būana naka est nob apta. (mata maria dei nīi charitas ē nob ipensa p ascēsionis chīi mira bñficia. Declarat p ptes. Primo p ascēsionē chīi mala q incurrim⁹ sūt abolita z bona felicia recuperata. Secōo qz celestis ianua est nob apta. Tertio qz būana naka est sūmo bonore sublimata. Quarto qz de salute nka spes est assecurata. Primo igit p ascensionē chīi mala q incurrim⁹ sunt abolita z bona felicia recuperata. qđ ptz. Nā p pcm̄ pmox paretū incurreram⁹ dei ira z maledictionē: pne z padisi exclusionē: demonū captiuitatē z icarcerationē: sicqz duplicē mortē obligatione. s. corpis z aie. nā vt legit Gen. iij. duz adā peccauit z pcm̄ suū ?fiteri deo noluit: deus ipm z eua maledixit dī. Maledicta terra in opere tuo. ad scandū q pcm̄ bō ois q non peniteret est a deo maledict⁹ ps. Maledicti q declinant a mādatis tuis. Itē post qz ipm maledixit ō padiso eicit z exclusit. z collocauit añ padisuz voluptatis triplicē clausurā ne bō ingredi possz. s. cherubin flāmā z gladiū vsatilē. Ista significāt tria p q̄ iā erat iimic⁹ dei z āgelox p pcm̄. z b repsentabat angelica custodia. Secōz ē qz obligat⁹ erat mortī z pene ignis eterni. qđ repsentabat ille ignis añ introitū padisi posit⁹ q q̄dē ōz material' ignis ?z ?nā ibi face? a deo z ozīes ō terra sic ōz in mōte Ethne q cōtinue ardet. Tertiū est qz bō de pcto nō poterat satisfacere diuine iustitie. nec poterat liberari de carcere ifernali. vñ oēs etiā sci pres in limbo detinebāt. z b significat gladi⁹ vsatil' vel rōphea bis acuta q significat iusticiā diuinam. qz boiez demerito pcti i vtroqz. s. corpe z aia iacebat. O ḡ pcōz aduerte ex bis qm̄ malū sit offendere deū. Contra hec ḡ mala chīs dñs ex immēsa charitate in ascēsione felicissima bona cōtulit. qz bñdictionē ?tulit ? maledictiōez. Bcc.). Eleuatis manib⁹ ferebat i celū. z bñdixit eis. s. discipulis Eleuauit ad bñdicēdū man⁹: vt de⁹ pr z angeli celestes videñ. sacras eius plagas z vulnera. p nobis suscepta sic amore erga nos tenerēt et bñdictōes fore reputarēt p chīm dei filiū. Itē ? pēas iferni boies de limbo exportauit sctōs z inē celestes angelos māsiones dedit eis. ps. Ascēdēs in altū captiuā duxit captiuitatē. dedit dona. s. spiritus sci: boib⁹. vt posset pmereri celestia regna. De niqz ? morte duplicē dedit eīna vitā i duplici. s. visiōe deitat⁹ z būanitat⁹ chīi. Proinde mīrtū ōbem⁹ rediligere chīm z marias grās agere. sic bortat pr. di. Psallite dño q ascē. sup celos ce. ad o. Quare nēpe ōz chīs ascendisse ad orientē. Rñdet ēm Rich. sup. iij. dist. ix. q. ij. ar. v. in solutōe vltimi argumēti. qz ascēdit chīs vsa facie ad orientez vsus q?pe plagā orientalē padisus situat⁹ ē vbi bō peccauit. vso ḡ vultu ad orientē ascēdit: ad significādū. q pcm̄ ?mox pentū boim tā ?digna satisfactōe fuit deletū z ianua celi apta. Hec ēm Rich. vbi s. ℒ Secōm bñficiū. qz p ascensionē chīi ianua celest⁹ est nob apta et māsio restituta. Nā q̄rit q̄ apuit chīs dñs ianuā padisi boib⁹. Et rō q̄nis ē. qz mgr i. iij. di. xviij. ōr. q chīs p suā mortē igressū regni celest⁹ oib⁹ suis apuit Un̄ z latrōi i morte dixit. Hodie mecū er⁹ in paradiso. Sz ? b ē. qz null⁹ añ ascēsiōez chīi i celū intrare potuit. Rñdetur ḡ ad hec ēm Rich. ?ozō. Bona. sup. iij. vbi s. q padisus i scptura tripl'r pōt accipi. Uno mō p corpali z terrestri. de quo Gen. ij. Plantauerat dñs pa. z. Secōo p padiso corpali z celesti q ē loc⁹ btōr. s. celū empyreū. Tertio p padiso spūali q est clara visio dei. Un̄ padis⁹ ōz q̄si parās dei visionē. Cuilibet horum ianua fuit clausa p pcm̄ pmox pentū clausiōe vniuersali oib⁹ boib⁹. z b ? q̄ndaz silitudinē. qz sic ianue clausio ꝓhibet ingressū i domū. sic ꝓpter pcm̄ pmox pentū et ōcreto diuio ꝓhibebat oī boi ab adā ꝓpagato ingress⁹ i padisū siue ērestrez siue celestē et spūalē. Nec obstat ō Enoch et Helia q trāslati sūt i padisū ērestrē. qz b factū ē dispōsatiue ꝓpē cām vt seruarēt ad cpōs antichīsti: z b diuia volūtate. Et bec clausio padisi terrestris per angelicā custodiā et ignē et gladiū vsatilē signū fuit clausiōis spūal' z celest⁹ padisi. Un̄ de⁹ ad custodiā padisi terrestr⁹ posuit āgelox ministeria vt arcerēt diabolū nec illic itrare possz vl' bominē iportare. Posuit ēt ignē vt arceret boiem. posuit ēt gladiū vsatilē. i. vtrobiqz secantē vt iter

clauderet z ingressū. Itaq; chr̃s dñs dr apuisse ianuā paradisi inq̃tū amouit p sua merita ipedimenta vl̃ clausione vl̃z paradisi celestj. Si petas qre nō apuit r̃restrē paradisū. Rñdeř q nō optuit eo q iste locꝰ ē indignꝰ p erñitby i miseria butꝰ vite. nec est satj dignꝰ p chr̃o. Hz paradisū spualē q̃ est clara dei visio apuit chr̃s i morte. vt dr magr vbi s. Paradisū vo celestē corpalē apuit in ascēsione p sui ingressū. qz diuinū decretū erat q nulla aia locū illū intraret añq̃ chr̃s illuc ascēderet Iurta illd Michee. ij. Ascēdit. s. chr̃s iter pādes añ eos. Itaq; ffm Bona. sup. iij. dist. xxij. q. vlti. Chr̃s dr ianuā apuisse multis modis alia z alia rōne. Primo in incarnatōe q̃tū ad vnionē diuine z hūane nature. Secdo i passiōe q̃tū ad meritū sufficiētis satisfactiōis. Tertio in resurrectione q̃tū ad educcōem de limbo. Quarto in ascēsione q̃tū ad introitū in celū empyreū. Et sic patz rñsio ad obiectū. ❡ Tertiū bñficiū qz i chr̃i ascēsione hūana natura est sūmo honore sublimata cū i dextra dei. i. i potissimis bonis glie sup oēz creaturā ē collocata. Un vna q̃stio notabilis tā soluta est q apd ꝓbas ꝓsari videbaf a principio. s. Utr angelꝰ sit maior vel dignior hoie: aut ecouerso. Iurta qd ps. dr agmatico Pñ dr Dñe dñs nr̃. s. p incarnatiōz nr̃e mortalitatj. q̃ad mirabile ē nomē tuū i vniuersa tra. qm̃ elevata ē. s. i ascēsiōe magnificētia tua sr̃ celos. Et paulo post q̃rit. Quid ē hō q mēor es eiꝰ: aut fi. ho. q. visi. eū. s. tot z tāta bñficia exhibendo. Minuisti eū paulo minꝰ ab angel. glā z ho. corō. eū. q. d. Prꝰ erat āgelꝰ maior hoie. z h̄ q ad tria. Primo in nāe dignitate: qz imortal' spūs. Augꝰ. Omne imortale z icorruptibile pferř omi corruptibili Secdo i diuīe visiōis familiaritate Mat. xviij. Angeli eoz sp videt fa. pr̃is zc. Tertio in lumine glie ꝓfirmate a q̃ cadere nō pñt. sed tā vt volunt doc. sup. ij. di. j. cōit p chr̃m factꝰ est hō maior angelo p supadditā gr̃am z glīaz. Tū qz hō i vtroq; qz seru sup angelos est in glīa celesti. s. in chr̃o z eiꝰ mr̃e exaltata. Tū qz hō mlto āpliozē honorē obtinet p angelis vt sit frater chr̃i: filiꝰ dei z etiā brē ꝺ gis. Angelꝰ tñmō fuus ē dr nō frat chr̃i Heb. ij. Nusq̃ āgelos appbēdit s z semē Abrae. Tū qz būana natura adorat ab angel' i chr̃o p pr̃ vnionē deitatj. ñ āt āgelica ab hoie. Un Apocal'. vl. āgelꝰ ñ pmisit vt adorarek a iobez. Pro pr̃ b (bdit Pñs. vbi. s. Glīa (q̃ ad pmū) z bonoꝛ re (q̃ ad scōm) coronasti eū. s. hoiem. z ꝓstituisti eū sez in chr̃o sup oia opa manuū t. (q̃ ad tertiū) Et sic patz soluto ❡ Quartū bñficiū qz de salute nr̃a spes est assecurata z magna data fiducia p ascēsiōez chr̃i. Et h̄ ꝓmo ꝓpr̃ caput nr̃m glificatū. qđ q̃dē sibi mēbra ꝓiūgz. qz ōforme eēr capuri hospitio sine mēbrj. Aug. i ser. Resurrectio dñi spes nr̃a ē. ascēsio dñi glificatio nr̃a ē. q̃ em p̃cessit capur sequūř et mēbra. Secdo ꝓpr̃ chr̃i ad nocatōis officiū. j. Jo. ij. Aduocatū habem apd pa. Jesum chr̃m z ipe est ꝓpiatio p pcīis nr̃is. Ratio ꝓpr̃ fratꝛ nr̃oꝛ collegiū q nos meritj suis ꝺducēt ad deū et oronibꝫ solliciti sr̃ p nob ipū dr in pr̃ia collocari. vñ Diero. ad Ageruchiā. Si est sci adhuc i corpe ꝓstituti qñ ꝓ se debebāt esse solliciti orabāt p boibꝫ etiā inimicis. qzo magis p coronas victoriasq; orant p nob in cel. O q̃ clarissimi gr̃as agam deo p chr̃i iesu ascēsiōe q̃ charitatj bñficia pstitit nob. Timeā etiam offendere ne ingn puniamur. vñ Pe. aureo. in cōpi. li. iij. c. xxiij. dr. Optimꝰ p nob ē aduocatꝰ chr̃s apd pr̃em q tot hz liguas p nob loquentes q̃ vulnera suscepit z totidē hz linguas de inimicj pacē uertere ad chr̃m deum tuū

❡ Circa scōm pncipale ō pēminētia ipi pñtie ascēsiōis q̃rit. Utr chr̃s dñs ascēderit excelsiora oia creata z sr̃ oēs celos. Rō qōnis ē. qz de apte Epb. iij. Qui descēdit ipe ē z q̃ ascēdit sr̃ oēs celos. Et debuisz ascēdere supra vltimū ē celū. extra celū nō ē illd nihil ē: nec locꝰ nec vacuū: nec spacium vt dicit pbs. j. de celo z mūdo. q̃ zc. Rñr ffm doc. papie Aler. ō ales Richā. Frā. mayro. z cōit ffm oēs sup tus: supior ē z pēminentior p̄ creatis oibꝫ Et ꝺ

Primo localitate

Secdo potestate

Tertio dignitate

Quarto deitatis eqlitate

Primo localitate: qz locꝰ chr̃i in celo empyreo ē pior ē oibꝫ creatj. Hz b ñ ē sic itelligēdū q̃ sit extra vltimū celū vt arguit rō pdicta. Hz sic q̃ ē dr chr̃i regj in supiori z digniori pte celi empyrei. q̃ p oēs bróp spiritus z creaturaꝝ ordines. Rō q̃ sūme vnita est deo chr̃i būanitas. s. vnione hypostatica psone vnitate. Nō aūt ē magis vnita deo dr ē ꝓpinqus. q̃ Deb. j. Seder chr̃s ad dr matestatj i excelsis p oibꝫ z angel' z creaturj alias Sic q̃ chr̃s dignior ēt glīosior oibꝫ. ita z loco excellentior. Nota q̃ ꝓ chr̃s dñs nō est extra celū vltimū sed empyreū. Hz intra in sūma pte ipi: nanq; illud Deb. vj. Introivit ad interiora celi nil ē pr̃ nob pcursor z pontifex. Nā extra celū nil ē pr̃ nob pcurrere patuit. Sed pcepta illa autoritas apli Epb. ait q̃ ascēdit sup oēs celos. z ꝓsimiles. sp itelligēda sr̃ sic q̃ chr̃s ascēdit ñ extra z querā supficiē celi sed ad intra in sūmā z dignissimā pte celi empyrei. Et ad hūc sensum expōit ē. Augꝰ. ra dictā autoritatē. Hz fortē penis. Cur q̃ sp ra attribuit chr̃o b q̃ ascēderit sup oēs celos? Ista localitatj iurta illd pñs. Psallite dño q̃ ascēdit loꝛ ad orientē zc. Rñr q tō: qz chr̃s verꝰ ē stēs in altissima pte celi empyrei sūmi: nō ēbij cut orientū in ꝓtinēte. Hz pons ecouerso sicut orientēs in ꝓtēto. qz ipse deꝰ ꝓtinet celū z oia q̃ i celo sūt z ipse creauit oia. q̃ dr supior oibꝫ. Q̃ h̄ dr me chr̃s Secdo chr̃s prāte sup oēs ascēdit. q̃ chr̃s nō solū ffm eius deitatē. sed etiam ffm būanitatē

subiecta sunt oīa ·Ps̄. Oīa subiecisti sub pedib⁹ eius. Ihūanitati chr̄i q̄ p pedes significat̄ ꝯ p tes iferiores corpis. eo q̄ de⁹ in chr̄o būiliauit se vsq̄ ad pedes nr̄os abluēdos. ·Paꝛ in cena de dilect⁹ q̄b⁹ lauit pedes. Hāc ēt būanitatē chr̄i z angeli z oēs creature adorāt. ppē vnionē ypi. z oīa ei ad nutū obediūt. Tertio dignitate. q̄ cuz ste būanitas i chr̄o deitate vnita ē caput oīz z rex regū z dñs dñantiū Epb. j. Ipm ꝓstituēs deus ad dexterā suā in celestib⁹ supra oēm p̄ncipatū z potestatē z virtutē z dnatōez z oē nomen q̄d noīat̄ in hoc sec̄lo z in futuro et ipm dedit caput sup oēz ecclīam. s. militātē z triūphātē. Quarto deitatis eqlitate. Un̄ Diero. i glo. heb. j. ōt sic. Chr̄s sedet ad dexterā maiestatis. i. ad eqlitate pr̄is i excelsis. p b inq̄t ñ excludit in loco dextere pr̄is in eqlitate deitat̄ z honoꝛ. De p̄ septa amoꝛe breuitaꝛ. O ḡ homo reco ḡsce tuuz caput dignissimū chr̄m iesum verū deū. z erube sce mēbꝛ fieri diaboli p petrī z dānari. H

Circa tertiū p̄ncipale ō ꝓsecutōe historie ōuo te ascēsiōis dñice accipiamus ꝓclusionē ex ypis Psalmo. sup̄ ps̄. lxvj. di. q̄ sicut apl̄i videtes mira culū ascēsiōis dñi ineffabili cordis letitia repleti sunt. sic z nos diligēdo ꝓtēplates ipsam deuoti one replebimur. Ut ḡ deuoti⁹ ꝓtēplemur ꝑsequ intēdo ei⁹ historiā fm Ubertinū ō casali aliosq⁹ deuotos z scōs: vt ēt q̄ ad aliq̄ ꝑseqūt sctūs Ber nardin⁹ de senis in sm̄one suo. Nimiꝝ discipl̄i chr̄i z sctē mlieres habitabāt in latere mōtis siō i ul la parte hierl̄m q̄ dicebat mello vbi erat cenacu lo ferē. ꝑtūc habitasse btā ypo maria. Ibi q̄s fre quēt⁹ chr̄s apparere solit⁹ fuerat p⁹ resurrectōez discipul̄ suis. Recūbēt⁹ ḡ discipul̄ ibi i dicto ce naculo ad audiēdū (vt pie credit̄) ypū dei ex ore magro. apparuit ill̄ dñs iesus dicēs more solito. Paꝛ vob. Qui statim p reuerentia surgeñ. cum gaudio ꝓcidērūt cozā chr̄o. Tūc vt ps Mar. vl. increpauit i credulitatē discipl̄oꝝ z duriciā cordis eo: q̄ bis q̄ viderāt eū resurrexisse a mortuis nō cre diderāt. Erāt em̄ fm Lyrā aliq̄ ex discipul̄ q̄ nō dum ad plenū crediderāt apl̄is z magdalene ac aliis q̄ viderāt chr̄m post resurrectionē. Fecit aūt chr̄s illoꝝ increpationē ad designādū q̄ gētes ad quas erāt apl̄i mittēdi eēnt merito increpādes ꝓ dē nāde a deo si nō crederēt apl̄is. Un̄ mox subiun xit dī. Euntes in mundū p̄dicate. euā. oi cre. Qui cre. z bap. fuer. sal. erit. q̄ vo ñ cre. ꝓdē. Tūc ēt formā ba ptismi instituit dī. Mar. vl. baptizātes eos i noīe p. z fi. z ſ. atz miracloꝝ testimōia eis dē p̄misit d. Hec aūt q̄ cre. hec seq̄n. In noīe m. demonia eij ci. ze. z ptracto fm̄one dulci vsq̄ ad horā. vj. fm Frā. magro. discubuit cū eis z comedit vt p effe ctū comestiōis ypitas patesceret carnis fm qōpt

Grego. O q̄z dulce prandiū b fuit btē ypi mr̄i q̄ credit̄ iuxta filiū tūc ꝓsedisse. H Dis pactis vt ōr Lu. vl. mādauit eis dī. Vos aūt sedete i ci uitate. s. hierl̄m q̄adusq̄ induami ypute ex alto. q. d. Nōdū estis sufficienter ꝓstates ad p̄dicāduz ypitatē donec ꝓfirmami p spm̄sctm̄. Et tūc p̄cepit eis vt exirēt in montē oliueti vt ide ascēdēte eū in celū viderēt. Eduxit ḡ eos p̄cipiēdo i bethaniā. i. ypsus bethaniā. q̄ mons oliueti ē i via eūdi vir⁹ sus bethaniā. ppe vl̄ sub mōte oliueti sitā. Mox q̄z his dictis disparuit chr̄s ab eis fm Lyrā. Cū ḡ apl̄i z oēs fideles chr̄i cū btissima ypḡie maria exissent i mōtē oliueti: ecce iā appropinq̄nte hora nona fm Frā. tūc iterꝝ apparuit eis chr̄s in mōte oliueti cū q̄ erāt oēs sc̄ti ō limbo educti z angeli. Dū aūt chr̄s dñs ꝓlatoria ypba sic amic⁹ recē dēs ab amicis solet loq̄ ill̄ diceret: interrogauer eū dī. Dñe si in tpe b restitues regnuz isr̄l. Act. j. Multi ei discipuloꝝ ō reḡ chr̄i adhuc carnalit̄ sentiebāt vt rudes nōdū recepta gr̄a spūsscti erū stimātes ipm tpalit̄ in b mōo regnaturꝝ restituē do iudeis regnū tpale q̄d ablatū erat p rhomanos. Sic nimiꝝ z moderni iudei adhuc sperāt ō messia false putātes futurꝝ. Idcirco chr̄s dñs hāc q̄nē vrpote stultā r̄pulit dī. Nō ēt fm nosse tpa vl̄ mo. sz accipi. ypute ss. scz ad ꝓstāter p̄dicā dū p orbē vniuersū. Et eritꝝ mihi testes ze. q. d. illō scire ō tpal̄ regni iudeoꝝ statu nō ptinet ad vos. sz istō ptinet ad vos vt sitis mihi testes p̄di cādo fidē. Hec Lyra J Dis dict̄ sz ōuotos ecce chr̄s dñs cepit valefacere p̄mo sctissime mr̄i sue dī. O gēitrix mea charissima oīm laboꝝ me oꝛū ꝓticeps z passiōis mee i cruce p cōpassiōem cōicās doloꝛib⁹. Mr̄na q̄dē dilectio req̄reret vt te mecū in gl̄am p̄ducerē nisi boꝝ dilectoꝝ discipuloꝝ meoꝝ ēdigētia te retineret. Te ḡ ipis ꝓsolatricē z mgr̄az fidei relinq̄ z recōmēdo. Jteꝝ āt veniā tpe debito z te assumā i celū cū letitia āgeloꝝ z brōꝝ vt mecū regnes i sec̄a sec̄loꝝ. Gr̄as tibi ago p oi ōuoto tuo fuitio mihi ipēso ab ifā tia. Et tūc vale charissima mr̄ z mane in b̄dicti one mea. sicq̄ āplexat⁹ z osculat⁹ est eā. O q̄lis z q̄nt⁹ flet⁹ tūc fuit z q̄nta deuotio i maria q̄s suf ficit pēsare. Deide ad Petꝝ ait. Dilecte mi discipule ecce oīa regna tibi subiūcienda tradidi. z da ues regni celoꝝ tibi dedi: esto ḡ fidel z dabo tibi coronā vite. vale: z sic osculatus est eū. Deide ad Joānē. Memēto charissime mi q̄ntā gr̄am tibi exhibui cū mr̄em meā de cruce tibi adopraui. ba be ḡ diligētissimā ei⁹ curā: z illū osculat⁹ ē. Dein de ad oēs apl̄os reliq̄s dī. O vos charissimi qui pmānsistis mecū in tentatiōib⁹ meis estote fortes z pugnate cū antiq̄ hoste z accipietis regnū eternū Et osculat⁹ ē vnūquēq⁹ eoꝝ ex amoze intimo. vñ Amb. i psa ōr apl̄oꝝ. pacē chara relinq̄ns osculā te. Sctāz deniq̄ magdalenā z alias fideles mlieres dulci allocutōe ꝓfortauit z oīb⁹ valefecit: eleuatisq̄ mānib⁹ bñdixit. cl̄a fortassis ypba dicēs

Bñdicat vos de⁹ pr̃ z ego cũ pr̃e z spũscẽ bñdi co vos. Siccz ysa facie ad oriẽtẽ z eleuatis ma nibꝫ ferebar̃ i celũ: mira claritate gl'e radiãdo: mi ra odoris suauitate z iocũdo iubilo angelo⁹ et oim btoꝝ ieffabili dulcissimo cãtico resonante vt credi sensibiliter. Et quibꝫ mira deuotionis dulcedie oẽs videtes tãcz essent in gadiso dei re ficiebant admiran̄. z accumbi stantes vsqz dum nubes suscepit chm̃ ab oculi eoꝝ. vt tiã videre ñ possent ipm̃. Cũcz intuerent in celũ admiran̄. de tãgloſa ascẽsiõe: ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestibꝫ albis Frã. mayro. ôt. q̃ isti fuerũt aut an geli: aut forte Enoch z Helias q̃ soli ex illi sctis remãserũt reſuati ad scõm aduẽtũ. p testimonio chri: q̃ z dixerũt. Viri galilei. s. natõe. qz. p maiori pte discipuli erãt ô galilea q̃ ẽ q̃dã ps iudee. q̃d statis aspiciẽtes i celũ. q. d. Nõ expectate q⁹ Jes⁹ habitet vobiscũ corpaliter sic fecit antea. sz b ihesus q̃ assumpt⁹ ẽ. s. a diuitate id p̃cipaliter faciente i celũ ad dextrã dei pr̃is. sic veniet. s. in forma glo riosa ad iudicãdũ: quẽadmodũ vidistiz eũ euntez in celũ. Cũc deuotõe repleti oẽs ex tãgloſa visi one reuersi sunt i hierl'm dulces lachrymas fun dẽtes. z ascẽderũt i cenaculũ. ibiqz pseuerauerũt in oracone cũ Maria mre Jesu. Amb. O q̃d erat inq̃t videre dñm sic gl'iose ascẽdentẽ. Si potuis ses illos btos spũs z alas scas cũ eo pariter incez dẽtes z iubilãtes videre: forte p̃ gaudio aia tua a corpe btã fuisset z cũ eis pariter ascẽdisset. Dñs aũt ihesus ascẽdẽs q̃lit̃ btos pr̃es in choris angeli oꝝ collocauerit z ad dextrã dei pr̃is sederit omni b⁹ ãgelicz spiritibꝫ z btis deũ laudãtibꝫ sufficiat fide deuota credere. Et q̃ntũ possum⁹ ex rõe colligere modũ hui⁹ gl'iose ascẽsiõis i alijs p̃moꝫ pseq̃mur: ne b plenitate tediũ faciam⁹. Accedã⁹ ergo charissimi exẽplo discipuloꝝ. et adoremus dñz ihesũ. z i corde ẽuoto ei⁹ vl'nera q̃ntz in sacro ei⁹ corpe gl'ioso osculemur supplicañ. O dulcissime ihesu fili dei p tuã ascẽsionẽ mi̇sere nr̃i vt des nob pcõꝝ veniã: gr̃az i p̃nti z gl'iaz i futo Amẽ.

De Ascensiõe dñi Sermo. II. de ipius ascensionis tpe: loco: z claritate.

Adeo ad patrẽ meũ z p̃rem vestr̃: deũ meũ et deum vestr̃. Joã. xx. c. ℣ Hec ẏba dixit dñs ihesus magdalene p eã nũciañ. discipl'is suis post resurrectiõem. In qbꝫ oñdit erga hoies mirã charitatẽ q̃ nos adoptauit i filios dei z fratres ipi⁹ chri ihesu filij dei. j. Jo. iij. Videre q̃lẽ charitatẽ dedit nob de⁹ vt filij dr̃i nominemur z simus Rho. viij. Si filij z heredes: heredes q̃dem dei coheredes aũt chri Idarco ôt. Ascẽdo ad p̃rem meum p naturã. z p̃rem v̄rm p adoptiõis gr̃am. Oñdit etiã chr̃s i ẏbis istiz deitatiz sue potẽtiaz mate statẽ. Nã antea chr̃s oñderat se dñm marꝫ qñ su p mare ãbulauit: z corpe q̃ sic in mari qñ staterem i ore pisciz inuenietis ꝑdirit Mat. xvij. z qñ multitudinẽ piscium caput fecit Lu. v. Oñderat etiam se dñm ẽre qñ in ei⁹ passiõe terra tremuit. z corpe q̃ sic in cra qñ infirmos sanauit z mortuos suscitauit. Denicz oñderat se dñm inferni qñ illũ spoliauit z scõs p̃res potenter inde eduxit. Oñdit q̃ voluit oñdere se dñm deũ etiã ipi⁹ aeris z eoꝝ q̃ in eo habitãt qñ diuina virtute p̃pria q̃ntas eoꝝ q̃ in eo habitãt qñ diuina virtute p̃pria q̃ntas ascẽdit et nubes ei defuerũt. z in celũ empyreũ ascẽdit et nubes ei defuerũt. z in celũ empyreũ ascẽdit trãdo celũ illũ aquit. et oẽs angeli ac bri ipi⁹ dei suo chr̃o iubilañ. cecinerũt. Idarco ait. Ascendo ad p̃rem meũ z p̃rem v̄rm: deũ meũ in cui⁹ ius z deũ v̄rm. q. d. cuius sim bõ. sũ tñ z de⁹ ver⁹ dñs li⁹ tõ ad ipm̃ deũ ascẽdo regñs cũ p̃re tẽ. Ubi de gl'iosa ascensiõe dñi b tria mysteria notabim⁹

Primũ ôr tpalitatis.

℣ Scõm ôr societatis.

Tertiũ ôr localitatis.

B ℣ Circa p̃mũ. s. mysteriũ tpalitaz accipiam⁹ p ẏcone q̃ chr̃s dñs diuie sapie miro ordine eligit i celũ ascẽdere ꝓgruentissimo tpe. Declarat pri

Quare ascendit.

Prio er ipa ascẽsiõis dilatõe.

℣ Scõo ex tpis ꝓditione.

Tertio ex dei et hore obſuatõe.

Primo ex dilatõe vicz ascensiõis p⁹ resurrectionẽ. qz ñ statim p⁹ resurrectionẽ ascẽdit. sz vigz ad xl. diẽ distulit. Et b ꝓgruebat p̃apue mitis rõis

℣ Prio q̃ fidei ꝓfirmatõez. vñ Leo papa i ser. Per oẽ inq̃t tps q̃ inc̃ resurrectionẽ dñi vsq; ẽz ei⁹ eracũ est b̃ puidẽtia dei curauit. b dona it. vt dñs ihesus chr̃s ve ãgẽ certe q̃ ve erat passus z mortu⁹. Dec ille. Et q̃ difficilius erat pbare vitatẽ resurrectiõis q̃ passiõis. ideo dilata est ascẽsio q̃ resurrectio. Infra cũ dicit. tiã poterat probari ẏa mors chr̃i. Sz resurrectio pl'a argumẽta z pl'es dies req̃rebat ad pbandã Aut. de ales. i. iij. pte sũ. q. xxiij. vicz vt diuie cõsolatiões oibꝫ sp subabũdẽt tribulatiõibꝫ p chr̃m suscept. Rho. viij. Nõ sũt ꝓdigne passiones huius tpis ad fu. glo. Uñ glo. Aut. j. ôt. q̃dragies bus mortu⁹ iacuerat: q̃t b. xl. diebꝫ chr̃s videre se firmabat vt status desolatiõis esset sicut beata stat⁹ ꝓsolatiõis sic dies Aug. Tribulatio huius mũdi est cũ fine. Letitia in celo sine fine. Sed nitũ respectu infiniti q̃si nulle. ẽ. z. Hoc nostrã instructionẽ. vt doceret q̃ q̃ vult in celo post chr̃m ascẽdere debet p uare pcepta deitatis cũ fide q̃ tuor euãgeliorum. vñ Mat. xix. dicitur Si vis ad vitã ingredi serua mãdata. Nã sicut ꝑ q̃ter decẽ. z sic fcat b. ℣ Tertio q̃ter euangelis legis in b nũero ꝓsecratõez. Sic cñ lex vetus ta fuit moysi. xl. diebꝫ ernite cũ ôr i mõte. z tũc descẽdit portãs tabulas p̃ceptorum legis a deo data ad filios isrl'. Sic ꝓgruebat q̃ i ꝓfirmatõe legis euãgelice z datiõe. apli q̃ debebãt ipam portare ad oẽs gẽtes mõi. xl. diebꝫ viderẽt chm̃ glo

resurrectōis apparētē. Uñ notaꝝ ꝑm ꝓfrā. mayro. ꝙ chr̄s hūc numerꝫ .xl. i noua lege ꝓsecrauit ml̄ti plicē obseruañ. ꝑ singulas ꝓtes tpis. Primo in mēsibꝫ. qz. xl. mēsibꝫ ꝑdicasse credit in hō mōdo in vtero mr̄is. Tertio in diebꝫ. qz. xl. diebꝫ ieiuna uit in deserto. Quarto in horis. qz. xl. horis iacuit mortuꝰ. Hūc ḡ nūerꝫ decebat sic ꝓsecrare in ascē sione. Sed simplr̄ loqndo de ista dilatiōe ascen edificatoria tal' ¶ Utꝫ chr̄s dñs pꝰ resurre ctōz debuit mor ascēdere in celū. Et marie videt ꝙ debuit. qz nō obstantibꝫ rōnibꝫ ꝑdictꝫ de nūero xl. nihilomiꝰ optie potuit mor ascēdere z inde sepꝰ vsqꝫ ad. xl. redieñ. discipls eq̄ bñ appuisse Et argui pōt ꝙ sic portꝰ debuit facere. qz chr̄s re surrexit in corpe gl̄ificato cui ex ꝓditiōe gl̄ificate lū. Itē a fil'i. qz r̄surrectio chr̄i ē exēplar nr̄e resur rectōis future gl̄iose. Gz hoies pꝰ resurrectōem natura debebat statim locꝰ dignior z supior. s. ce stati ascēdūt in celū sic dic apl's. j. Thes. iiij. Si mul rapiemur ināt in nubibꝫ obuiā chr̄o i aera z sic ꝙ cū dño erimꝰ. s. i celo. nāz dānādi ī pūcto ad iferna descēdere bñt. ḡ z chr̄s debuit mor pꝰ resurrectionē in celū ascēdisse. Ad hec rñdet ꝑm Rich. ḡ. z alios q tria pūcta. Primū ḡuis chr̄o pꝰ gl̄osam resurrectōz debebaꝫ er ꝑte sui locꝰ su piorꝫ ꝙ ditione naꝫ gl̄ificate: tñ debuit differre suā ascēsiōz ꝙt nr̄am salutē: vt. s. ꝓbaret sua re surrectō ꝑ mlta argumēta. sic scribit Aug. j. qdo z ꝓbuit se ipm viuū zc. i ml'tꝫ argumētꝫ apparēs eis Dispēsatiue ḡ b fecīt ē ex chr̄i volūtate vt differret chr̄i ascēsio. Scdm ꝙ nō est simile ō resurrectōe alioꝝ hoim. qz nō oportebat illoꝝ resurrectionē ꝓbari. z tō illi brī mor pꝰ resurrectionē. Ue ḡ z ve miser' ꝑcōrib. gaudiū aūt iust'. Ter nū ꝙ erā chr̄s sic ō buit ascēdere vt ibi maneret ī celo sp vsqꝫ ad iudiciū. iuxta illō Augustini. Do nec finiat' seculū surs̄ ē dñs. qz deꝰ ozdiauit sic ꝙ ꝑpetua brōꝝ habitatio sic etiā angeloꝝ sit i ce lo. Nō decuit ḡ de celo tā crebro exīsse. licz b bñ portuerit. sed ꝑsūmatis oīb⁹ mysteriis de mūdo ascēdisse i celū. z ibi cū brīs ꝑmanere nec inde exi re ꝓm legē cōem: ḡuis rarissime ex lege z gratia speciali sctis pluries apparuerit etiā post qꝫ ascē dit. O mira ḡ dei sapia z amanda ¶ Scdo er tpis ꝓdicōe oñdit ꝑmissa ꝓclusio ꝓm ꝓfrā. ma ro. qz chr̄s ascēdit in tpe tali. s. a ꝓncipio mūdi se xto millenario annoꝝ currēte i mō: in mēse qz onis Marie. z sic cōputañ. ab illo die ꝙ pꝰ resur passus est. viij. kal'. aplis. hec est dies annūciati rectionē dies. xl. ertbit dies ānūciati cōi. Cōgruebat aūt chr̄m ascēdere sexto millena rio annoꝝ mūdi: vt sicut hō fuit expulsus de pa disō sexta reuolutiōe lucꝫ ꝑme vel diei. z tūc deꝰ cōpleuit oīa opa sua. z tūd die. vij. reqeuit ab oī

ope. Beñ. ij. Sic sexto millenario annoꝝ mūdi opus nr̄e redēptōis ꝓficeret: hoiez reducēdo i ce lū. vt accipit ab Aug. li. de mirabilibꝫ sacre scpture, Bed. Oportebat vt reparatio fieret ꝑ silia z mo dus reparōis rñderet modo culpe. Item ꝓgrue bat etiā chr̄m ascēdisse i mēse maij ꝑm ꝓfrā. may ro. qz iste mēsis i mūdo ē valde letabūdꝰ hoibꝫ Tū qz tūc oīa virescūt z arbores z ꝑta z totum ornatū ac amenitatē terrenascētia accipiūt. Tuꝫ qz tūc aues celi sūme gr̄ulant cātātes cāntica sua suauissima. Tū denicꝫ: qz tūc solis radij sūt cla rissimi, ꝓt aer̄ puritatē z tēperiē. Sic spūal'r. cō gruū erat i chr̄i ascēsiōe b mēsez hoies scctōs leti ficari i amenitate celest̄ ꝓtie restitute. z angelos cātātes vt aues in dei laude resonasse: atqꝫ radi os gl̄ie chr̄i in celo ꝑ pūtam coꝛpalē refulsisse.

¶ Tertio ex diei z hore ei⁹ obs̄uatiōe. Nā si q̄ rak q̄ die chr̄s ascēdit: ꝓstat qz feria q̄nta. qz a dñi ca resurrectionis cōputañ. diē. xl. ertbit ipa feria q̄nta. Dec āt dies ꝑz ꝓfrā. may. ꝓgruebat ascēsiōi dñi. Prio q̄dē qz isto die creauit deꝰ pisces ma ris z bñdixit eis Beñ. j. ḡ ꝙuenichat hac die isti tuere etiā ꝓdicatores apl'os piscatores hoim. di. Lūtes i mundū ꝑdicate euāgeliū oi creature. iposqꝫ bñdicere i ascēsiōe. Scdo qz hac die sunt aues create: z ī aera leuate. ḡ ꝓgrue angeli z btē aie i ascēsiōe cū chr̄o i celū hodie sūt eleuate. Ter tio. qz feria q̄nta comedit chr̄s pasca cū discipu lis suis ī vltima cena. in q̄ z dedit eis coꝛpꝰ in ci bū z sanguinē i potū. Jn hoc aūt figurabaꝫ eter num ꝙuiuiū illō celeste ad qō hodie sūt brī intro ducti. de q̄ Luc. xxij. Ego dispono vob mensam vt edatis z biba. zc. ḡ ꝓgrue hac die ascēdit.

¶ Itē de hora diei si q̄raꝫ. s. q̄ta hora chr̄s ascē dit. Rñdet idē ꝓfrā. mayro. ꝙ licz ñ habeaꝫ expli cite ī sacra scptura: tñ cōiter ōr ꝙ hora nona diei ascendit. Et b ꝓuat ꝓsuetudo eccl'ie ꝓmane in cereo q̄ tenet typū chr̄i in eccl'ia q̄ hora nona au ferꝫ. Cōgruebat aūt chr̄m hac hora ascēdere pl'i bꝰ rōibꝫ. Prio qz ista hora Adā pdidit habita tionē ꝓdisi. s. dū veritū comedeñ. petm̄ suū no luit ꝓfiteri būiliē. Si em̄ cōfessus fuisset deꝰ sibi dimisisset vt volūt doc. Uñ Beñ. iij. dū deābula ret dñs ad aurā pꝰ meridiē. b est. post sextā horā Adā z vxoꝛ eiꝰ abscōdit se. Uocauitqꝫ dñs adā di. Adā vbi es. Aug. Uerba sunt increpātis z ad pniam ꝓuocātis. z ꝑ ꝓsequs ad ꝓfessiōem quaꝫ ille nō fecit sz se excusauit: ideo ꝓdisū tūc pdidit z electꝰ est. Cōgrue ḡ hac hora Adam z filij eiꝰ in ꝓdisū celestē reducunt. Uñ Aug. li. de doct. chr̄iana ōr ꝙ deꝰ hūanū genus saluauit ꝑ sil'ia. Scdo qz eadē hora expulso homie ꝓdisū via z ianua ē clausa. Beñ. iij. Ergo eadē hora ꝑ chr̄m ianua celi est apta Tertio qz ista hora chr̄s spīm emisit z ad inferna descēdeñ. vissionē deitatis pa tribꝫ ꝓcessit ī limbo. vñ z latrōi dixit. Hodie me cū eris ī ꝓdiso. i. vissiōe deitat̄. Luc. xxij. ḡ ꝓgrue ea hora. s. nona ascēdit cū ptāte q̄ descenderat in

limbū ex hūilitate z celestē padisuz restituit bīs Dec sufficiāt. O ḡ iesu bone qd dicem⁹: quales laudes tibi offeram⁹: q̄tū debem⁹ vt gr̄as tibi agamus p tuis imensis bñficijs. O dulcissime dñe iesu ꝓpter teipm ne ꝓmittas nos ꝓire p peccata nr̄a: sed trahe post te ad celestia regna.

¶ Circa scōm mysteriū de sociatate btōꝝ cū q̄ chr̄s ascēdit q̄rit. Vtr̄ sctōꝝ anie de limbo per christū educte debuerūt cū chr̄o in b mūdo tardasse z nō statim in celū euolasse Rō q̄stiōis q̄ cū nil habuerūt qō eas detinuisset iferius: eo q̄ erāt plene purgate ab oi pcō si qō in mūdo cōmiserūt. z q̄ ianua celi ī chr̄i morte iā fuit apta: ḡ nō debuer̄t retardari a celo. Et ꝓfirmāt q̄ modernoꝝ hoim aie statim vt exeunt a corpe: aut moꝝ ī infernū descēdūt si sūt reprobe: aut in purgatoriū si habent aliqō purgabile. aut mox euolāt in celū si sūt digne: vt volūt doc. sup. iij. tales fuerūt ille. ḡ tē. Rūdet ad hec ꝓclusionem q̄ anie hūane non debuerūt in celū euolasse antequ chr̄s dñs dignaret ascēdisse. Et oīdit fm Rich. sup. iij. di. xxij. Bonauē. z Fran. Mayro. alios q̄ cōiter doctores triplici modo ꝓncipalī.

¶ Primo p rōnem.

Secōo p inquisitionē

¶ Tertio p contemplationē.

Primo p rōem: q̄ sic ordinatū erat a deo q̄ sic nullꝰ resurgeret añ chr̄m. s. gl'iosa resurrectiōe. ita nulla aia ī celū ascēderet añ chr̄m. Jpe q̄pe chr̄s tāq̄ caput oim debuit ī oib⁹ tenere ꝓmatū Col. j. Jpe est caput eccl'ie q̄ ē ꝓmogenit⁹ ex mortuis vt sit ī oib⁹ ipe ꝓmatū tenēs tē. Ūñ z Michee. ij. fuit ō chr̄i ꝓphatū ascēsiōe sic. Ascēdit iter pādes añ eos. Sz q̄ chr̄s dñs suā ascēsionem debebat differre ꝓpr̄ nr̄az salutē sic z distulit vsq̄ ad. xl. diē. vt ptz ar. j. Idcirco z oēs aie btē deb⁹uerūt iterim ab introitu celesti retardasse. Nec obiectōes p̄dicte valent. q̄ ianua celi q̄tū ad meritū ī morte chr̄i fuit q̄dē apta: sed non fuit apta q̄ ad introitū in celeste habitaculū. Et ita ipis aiabus licz nō erat aliq̄d retardans q̄tū ad violentiā. cū erat ibi aliq̄d retardās ex rōnabili cā. vicz dilatio ascensiōis chr̄i ꝓ nr̄a salute. Nec cē sīle de aiab⁹ modernoꝝ hoim z illaꝝ q̄s chr̄s eduxit. q̄ iā chr̄o ascendēte cā dilatiōis nō obstitit aliq̄ sz mox euolāt iā aie vel ī celū si sē digne. vl' ī infernū si sē reprobe. Sic ḡ ue mox descēdit deorsum nisi sit aliqō ꝓhibēs. z leue mox ferē sursuz. O ḡ pctōr ptimesce ne cōpleat sup caput tuum illud Job. xxj. Ducūt. s. ipij ī bonis dies suos: z ī pū. ad ifer. descēdūt. ¶ Secōo p inq̄sitiōez. Nā circa b occurrūt aliq̄ ꝑticularia dubia inq̄rēda. sez ꝓ clariori noticia. Et ꝓmo q̄dem. vbi steterūt oēs iste aie btōꝝ ifra bos. xl. dies. Rūdetur fm qō recitat Fran. maro. opinīoes. z vt cōmus tenetur manere habuerūt ī padiso frestri. vbi nō habitāt pecōres. Et b tz ñ habeat ex scptura ꝓbabili tatē; tñ possibile fuit. Secōo q̄rit. vtr̄ sp̄ secundo ibāt cū chr̄o ihesu Rūdet fm Rich. vbi ō. z Fran. mayro. q̄ seq̄bāt ipm chr̄m comitan. q̄ cū q̄ chr̄s Ūñ q̄ñ chr̄s dñs ad discipl'os accedebat⁹ ad parendo sp ipe beate aie comitabant tanq̄ regi summū associan. inuisibiliter in b mūdo cū hymnis z laudib⁹. z cū ipo in padisum redeūtes. q̄ uis z hoc nulli⁹ sit auctoritaz. Tertio q̄rit. q̄ tertiz deuenerūt aie hoim q̄ ifra bos. xl. dies descenderūt. Rūr fm Frā. z alios q̄ si fuerūt damnate descēderūt in infernū. Si aūt nō fuerūt dānate sz purgāde descēdert in purgatoriū. Si aut nō purgabile habuert vt pueri baptizati vel q̄libet ꝓfecti. aut etiā q̄ interim cōpleuerūt penā in purgatorio satisfactiōnē q̄ debuert: isti nondū euolauert in celū. q̄ nōdū ascēderat chr̄s. nec euerūt ad limbū patr̄. q̄ fuerat p chr̄m in resurrectione euacuat⁹. sz associati sunt statim comitatiū chr̄i btis aiab⁹ z hoc fm ꝓgruētiā stat⁹. s. vīgines: ꝓlugati inē ꝓlugatos. z sic de aliis. vīgines: ꝓlugati inē ꝓlugatos. z sic de aliis.

¶ Tertio de hoc ꝓplemur pia deuotiōe q̄ princeps militie celestis Michael adorādo chr̄m rogauit quō exercit⁹ angelor̄ z btār̄ aiar̄ disponi ōberēt: z in q̄ turma chr̄s ascēderet ipse oim. Rūr chr̄s q̄ in turma btōr̄ hoim q̄s inferes adoptauit ꝓmus oim ire debuit: inter martyres tāq̄ martyr q̄ passiōe sua oēs redemit. Ita q̄ oēs turme btōr̄ angelor̄ ꝓcedāt chr̄m regē. a ꝓncipio fuerūt in celo glificati. Sic ergo ordinat turme btōr̄ angelor̄ fm nouē chorōs eor̄. s. seraphin cherubin throni dñationes ꝓnapatus potestates archangeli z angeli: q̄ oēs credit eo tuiam venisse chr̄o p honore tāte maiestat⁹ angelis bili iubilo chr̄m dederūt. Iuxta illō ps. Jubilate dīt de⁹ in iubilo. s. angelorū z dñs in voce tube. Et fm hec ꝓnt etiā annūerari aie btē in nouem mis. Prima cū Abel z Joāne baptista martyre a ꝓncipio mūdi. Secōa erat sctōr̄ ꝓphetar̄ inq̄s ꝓncipal' Adā pr̄ gñis būanā fuit. Tertia patriarchar̄ ma ꝓbar̄. Quarta turma sctōr̄ ꝓfessor̄. s. Joseph Joachim Anne Zacharie tē. Quinta sctōr̄ cū chr̄o innocentū ꝓ chr̄o occisor̄. Quinto sctōr̄ cū chr̄o resurgentiū. q̄ fm aliq̄s dicūt fuisse. eccl. Sz hoc de⁹ ipse nouit nec est certū. De istis ait Remigius sup Mat. ōt sic Incūctāt credere debem⁹ q̄ cū surgēte dño a mortuis seti multi in corpe surrexerūt. z ascēdēte eo ad celos z ipsi pariter ascenderūt nec in terre puluere iterꝝ redierūt. Dec ille. Ad eis dicit z Diero. q̄ glificato corpe surrexerūt ꝓ ꝓmissionē imortali. alioqn nō fuissent idonei redemptiōis dñice resurrectōis. Tertia turma ꝓphetar̄ ma viduar̄. Octaua ꝓlugatorū. s. cōium. Nona pueror̄ in fide parentū saluator̄. De ista ꝓphetat dēs in altū captiuam duxit captiuitatē tē. Decima go q̄tū multipler tūc fuit laudis chr̄i iubilosa decantatio. O q̄z dulcis z btā oim exultatio p cōstis habitaculi restitutione.

Circa tertiū de localitate ascensionis dñi. Act. j. patet q̄ ascēdit de monte Oliueti chr̄s dñs

Sermo LXXXVIII

lō cū hꝛeuitaſ de ℔ ſolo tractañ. q̄rit Cur chꝛs dñs voluit de mōte oliueti z nō aliūde aſcēdere Rñdet ſm Frā. maſ. q ℔ ꝓgrediebat pl'ib rōnib. e qbꝫ tres paſiones accipiam⁹. Tā dñs ieſus ꝓſe crauerat mōtē oliueti p̄cipue tripl'r.

℣ Primo ſacra ſua oꝛone.

Scō ſacra ſua paſſiōe.

℣ Tertia ſacra ſua iudicatiōe.

Primo ſacra oꝛone. qz in ℔ mōte chꝛs ꝓſueuer at pnoctare ad oꝛādum. Lu. xxi. Erat diebꝫ docēs in tēplo. nocteꝫ vo exiēs morabaſ in mōte oliueti. Et iō ꝙuenient voluit inde aſcēdere coꝛ dōceret q oꝛone debem⁹ ꝓmereri aſcēſum in celū Luce. xj. Pente z dabit vob. zc. Scō ſacra paſſiōe. qz in ℔ mōte dñi paſſio eſt inchoata Ibi ſicut ibi cepit ſūme būiliari: ibi incip. ſūme eral tart in aſcēſiōe: vt nos docerem q būilitas ē via et cauſa exaltatiōis ꝓmeritoria Lu. xviij. Dis q ſe humiliat. ſ. in pñti. exaltabit. ſ. in gl'ia celeſti.

Tertia ſacra iudicatione. qz ibi ſtatuit iudicare mūm z oēs reꝓbos dānare atq; electos ſal uare Joel. iij. Cōgregabo oēs gentes in vallem ioſaphat. q̄ ē mōti oliueti ſubiecta) z ibi inq̄t diſ ceptabo cū eis. Un z angeli dixerūt. Hic veniet quēadmodū vidiſtis eū eūtē i celū Act. j. In q̄ do cemur q ōbem⁹ nos dīudicare ſm ꝓſciaz rectā j. Coꝛ. xj. Si noſip̄os dīudicaremus nō vtiq; iudicaremur. Ad ꝓmiſſa ḡ legit miraculū. qa vt Supplic⁹ eps hieroſolymitan⁹ ōt. z hī glo. Act. j. q. ſ. in mōte oliueti peduz chꝛi veſtigia in aſcēſiōe impꝛſſa cernunt. q adō terra cuſtodit q ſtemi pauimēto potuerūt ſed reſiliebāt marmo rai i oꝛa collocatū. Ozz de ℔ legit q miles q̄daz pegrinā do ad terrā ſcām z oīa loca chꝛi pambu lās. vltio venit ad mōtez oliueti z locū aſcēſiōis chꝛi. veſtigioq; illa videns: i abūdātiſſimā deuoti onē lachrymaꝝ. prupit z ait. O dulciſſime Jeſu Chꝛe q ſiui vt inuenirē: nūc ā ab hinc q̄ va do vbi te inuentā. O benigniſſime ieſu duc rogo me vbi tu es. z ſtatim p amoꝛis vehemētia moꝛ tuꝰ eſt. Socij eiꝰ medicū ꝓſulūt: z ille coꝛ eiꝰ er cipleñ. p extētia. ecce coꝛ illō viſū ē ruptū z ſcis ſum. ſ. p amoꝛe. z i eo ſcptū aureis lr'is. ℔ videlicz Amoꝛ meꝰ ieſus. Et ſic laudauerūt ieſū in mira billib ſuis. Rogemꝰ ḡ charissimi z nos dñm ie ſum vt det. zc.

De aſcēſiōe dñi Ser. III. de aſcēſiōis Jeſu ſa lubꝛi neceſſitate ac ſublimitate z felicitate.

℣ Pallite deo qui aſcēdit ſup celū celi ad oꝛientē. ꝑſ. lxvij. ℣ In qbꝫ ꝙbis hoꝛtat nos ꝓpauid i ſpūſctō loquēs ad deū laudādū deuote ꝓ hodierna chꝛi ieſu aſcēſiōe. Et q̄dē merito plu ribꝫ rōnibꝫ. Prio qz ℔ feſtū fuit iocūdiſſimū z p dulciſſimū ſupꝫ oīa alia feſta ab oꝛigine mōi ipi ño z dño ieſu chꝛo z toti trinitati q̄ hoſte tā de bellato: cū ſūma victoꝛia z mꝛio lucro aīaꝝ libe rataꝝ dei filiꝰ de ℔ mño redīit ad p̄rem z ſedet a dextris eiꝰ i coꝛpe aſſūpto Mar. vl. Scō ℔ fe ſtū marie dulcedis z iocūditaſ fuit briſſime vir gini marie q̄ vidit carnē filij ſui de ſe aſſūptam gl'ificatā ſ. oēs celos exaltari. Tertio marie dul cedis z iocūditaſ fuit āgel' q̄ videbāt facē chꝛi gl'ioſiſſimā in quā deſiderant angeli ꝓſpicere. ſ. Pet. j. Et cū videbāt hodie ſuā ruinā repari ce piſſe in tāta mꝛitudie btoꝝ Si ei gaudiū ē āge lis i celo ſupꝫ vno pctōre pniam agere Lu. xv. q̄n to magꝭ de tot milib btoꝝ i celū adducaſ. Quar to marie dulcedis z iocūditaſ fuit ℔ feſtuz oīb btis p̄archiſ ꝓbis z cūctis ſcis a ꝓncipio mōi ō limbo educaſ: cū ad p̄iam quenerē z inē āgelos ſedes eēne btitudis acceperē. O ḡ charissimi oīb ēt nob hoīb ℔ feſtū ē dulciſſimū z iocūdiſſimuz qz celū hodie ēnob patefactū vt poſſim⁹ itrare: z nr̄a natura būana i chꝛo ſupꝫ oēs celos eſt exal tata Gre. Hec natura cui dictū ē. Terra es z i ter rā reuerteriſ: hodie exaltata ē ſupꝫ oēs celos Nim ḡ nr̄m etiā ē ℔ feſtū dulciſſimū Un oīb dicit p̄ ℔ vbū ps. Pſallite dño. ſ. o viri: o mlieres z q̄cz di uites z pauꝛes. pſallite dño. ſ. ieſu q̄ aſcēdit ſupꝫ celū zc. Jxta q̄ vba tria myſteria notabim⁹

Prim ōꝛ ſalubꝛiſ opꝛtunitaſ. cur aſcēdit.

℣ Scōm ōꝛ celeſtis ſublimitaſ. qō notat cū ōꝛ ſupꝫ celū celi.

Tertiū ōꝛ felicis ſuauitaſ. ꝓpē qō merito nos debem⁹ pſallere chꝛo dño.

℣ Jtē p alio themate p̄ponit Aſcēdit deꝰ i iubi lo: z dñs in voce tube. Pſallite deo nr̄o pſallite pſ. xlvj. Proſeq̄re ex ſcptis his B

Circa p̄mū de ſalubꝛi opꝛtunitate aſcēſiōis dñice q̄rit. Utꝛ chꝛm dñm opꝛtebat et expedi ēt erat p nr̄a ſalute aſcēdere in celū. Rō qōnis ē: qz videl' q magis ꝓfuiſſet ſaluti hoīm ſi vſq; ad fi nez mūdi in mōdo iſto p̄ſētia. ſ. coꝛpali ꝓmaniſſet. Tum qz magis fuiſſet oīb manifeſtata eiꝰ diui nitatis gl'ia. z ad tale ſpectaculum plures hoīes ꝙuerſi fuiſſent ad fidem magis etiam pctā cauiſ ſent. tum qz charitas z deuotio ex eius viſione magis increuiſſet. cū deniq; ipe ꝓmiſerat Mat thei. vl. di. Ecce ego vobiſcū ſū vſq; ad ꝓſūmatio nē ſeculi. ḡ nō debuit aſcendere. ſed nobiſcū maꝛ nere fuiſſet vtilius. Rñdet ſm doc. p̄cipue Aug reolū z Rich. alioſq; ſup. iij. di. xxij. p ꝓcluſionē ſcz q chꝛm dñm nō remanere p̄ſentia coꝛpali no diſcū ſed aſcēdere in celū erat neceſſariū z nr̄e ſa luti expediēs ac opꝛtunū. Declarat p̄cipue tri pliciter.

℣ Prio ex pte ipius chꝛi.

Scō ex pte electoꝛ dei.

Tertio ex pte meriti nr̄i.

Primo ex pte chr̄i. qz resurrexit in corpe glificato: ꝓter qđ nō debebat manere in ꝟ mōo. qđ sic ptz. Locꝰ em̄ dz esse ꝓportionatꝰ locato. z ecō uerso. iij. phys. Uñ q̄nto aliq̄d est dignꝰ spūaliꝰ z sanctiꝰ tāto ei cōpetit z debet locꝰ dignior z sanctior. Exēpli gr̄a. videmꝰ q lux celestis ex̄ ē purior z dignior in supiorib⁹ habet originale locū Itē inf corpa celeste corpꝰ ē dignꝰ z mūdꝰ iō supiorē tenet locū Inf elemēta: ignis. qz dignior z purior ē q̄ terra vl aq̄. iō sp rēdit sursū ad suū locū sicut z terra deorsū. Itē in hoie caput cū sit mēbꝝ p̄ alijs dignissimū sup̄mū tenet locū. Sz q̄m chr̄i corpꝰ fuit dignissimū nobilissimū gloriosam vitā incorruptibilē z imortalē i sua rsurrectiōe inchoās: nō debuit ḡ manere in isto mūdo inferiori q̄ ē locꝰ mortal' vite z corruptionis atq; imūdissimꝰ pctōꝝ sordibusq; fedatꝰ totꝰ. j. Jo. ij. Mōs totꝰ in malig̃ positꝰ ē. Sed debuit ad celū ascēdere empyreū q̄ est locꝰ dignissimꝰ z nobilissimꝰ brōꝝ ꝙuenies glie z incorruptibilis z sctissimꝰ. Nil em̄ inq̄natū intrabit in illud Apoc̄al'. xxj. O ḡ pctōr vbi putas locꝰ tuꝰ erit: vtiq; nisi pniaz egerij infernalē carcerē teterrimū z fetidissimū detruderꝭ vbi erit fletꝰ z stridor dētiū Mat. xxij. Si petas. Nūq̄d chr̄s dñs ; idigebat loco celesti: Rñdet fm doc. pdictos q chr̄s voluit illuc ascēdere nō ꝓpē indigētiā ex pte sui. sed ꝓpē loci decētiā gl̄iosi suo corpi, sicuti si rex vellz posſz manere vbicūq; i suo reg̃ z etiā i stabl'o iumētoꝝ. z nihilominꝰ hīet ēt ibi regiā ptātē. sed p regia magnificētia ꝙdecet illū esse in regali palatio vel solio vbi ꝙuenire solet eiꝰ curie freq̄ntia. Sic chr̄s dñs rex regū voluit sedē gl̄ie z regni i celo empyreo hīe cū suis bris. ps̄. Dñs i celo parauit sedē suā: z regnū ipi⁹ oiby dñabit. ℒ

Scdo ex pte electoꝝ. deꝰ optuit chr̄m ascēdere videlz vt ill' viā oñderet i se. qm̄ n̄ ē alia via eūdi in celū q̄ seq̄la chr̄i i ꝟa et fide z charitate. iō dixit Mar. vl. z in euāg. hodie. Qui crediderit z baptiz. fue. sal. erit. q̄ vo nō crediderit. s. fide formata charitate: ꝙdēnabit. Debemꝰ ḡ in chr̄m credere z eū diligere p̄ceptꝝ obſuādo. z sic habebimꝰ vitā celestis pfie Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi ſua mādata. Itē optuit etiā ipm ascēdere ꝓpē electos vt illis celi ianuā aperiret: q̄ sic fuit clausa vt nullꝰ intrare posset anteq̄ chr̄s mediator itro isset ac p̄curſor. Heb. vj. Precursor p nobis introiuit Jesus ad interiora. id ē. secreta celestia Et Mich. ij. Ascēdit em̄ pādēs iter añ eos. z trāsibit rex eorꝝ. i. dñs iesus corā eis: z dñs in capite eorꝝ. Dec ibi. Uñ vt exēplū capiam⁹ videmꝰ q cum aliq̄s paup vult intrare ad secreta domus regie i pñtiā regꝭ nō admittit p ianuā. sz cū pōit se pꝰ aliquē ꝓncipē magnū itroeūtē z sibi notuz p illū introduci pōt. Sic nos pauꝑes z miseri i palatiū dei p̄tis p chr̄m dñm nr̄m. Preterea optuit chr̄m dñm ꝓpē electos ascēdere vt locū ill' pararet Jo. xiiij. Vado vob̄ parare locū vt vbi sum ego et vos sitis Docāt nō ē sic intelligēdū q̄ i celo beatitudis locꝰ idiguerit aliq̄ ꝓpatiōe. qz a ꝓncipio mōi fuit sufficiēt beatitudinis regnū ꝓpatū. sed qz ipi electi indigebāt ꝓpatiōe ad ꝟ beatitudinē ꝓssent ꝙsequi. s. p spūsctī gr̄am. vt exponit Aug. Optuit g̃ chr̄s ascēdere vt mitteret spūm sctm nobis ꝓparatē ad ꝙsecutiōez beatitudis. z sic locū nob⁹ pararet i celo. ꝓpter ea Haymo dr. Ascēdit chr̄s in celū vt mitteret donū celi. Nāz Jo. xvj. dixit. Exp̄dit vob vt ego vadā. si ei n̄ abiero paracletꝰ nō veniet ad vos: si aūt abiero mittā eū D Tertio ex pte meriti nr̄i. Nos ei in ꝟ mōo ꝙstituti pfectiꝰ in meritis z p ꝙs in pmiis ex absentia corpali chr̄i cū se abstulit ab oculis nr̄is mortalibus q̄ pficissemꝰ ex pñtiali visiōe. qz visio corpalis chr̄i fuisset portꝰ ad meriti nr̄i diminutionē. cū fide q̄ in spe aci charitate. z p ꝙs nocua nob⁹ fuisset sua cōmēsio pꝰ resurrectiōez i ꝟ mōo vt ptz Prio q̄ ad fidē. qz bti q nō viderūt z crediderūt Jo. xx. Greg. Fides nō habet meritū cui humana rō hz exptmentū. Uñ si ꝓterea crederem⁹. qz vidissemꝰ euacuaret fidei meritū Proinde chr̄s dñs vt suū ꝓmissū Mat. vl. s. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad ꝙsum. seculi efficaciꝰ impleret. nō solū ex diuinitate voluit nobiscū esse. iz eriā fm realē pñtiam: tū sub eucharistie velamēo vt videat locū habeat. Scdo q̄ ad spem ptz. qz si chr̄s nō ascendisset nullꝰ boim spē ascēdēdi in celū habuisset. qz vbi caput ibi mēbra. Tertio q̄ ad charitatē. qz eū corpali familiaritate z ꝙuersatōe dilexissemꝰ si hic mānsisset. Nūc aūt abstrahendo a nr̄is oculis pñtiā corpalē: pfectioris meriti est diligere ipm absentē. Nā cōe puerbiū est q̄ pius fuꝰ in absentia dñi sui cōꝑobat. Uñ Leo papa i ser. dr. Magnaꝝ vigor ḃ est meritū credere quod corporeo nō vident̄ intuitu: z ibi ōstrat̄ q̄ amore figere q̄ neq̄as iferre ꝙspectū Aug. li. ꝙfessi. Sic su damat chr̄s vt mēte ascēdam⁹ ad ipm. z dilect sit ab oculis nr̄is vt redeam⁹ ad cor z ibi inueniam⁹ eū. Dec ille. Ad hec notem⁹ aliq̄ exēpla. Nemeliꝰ tibi est aduocatꝰ tuꝰ esse cōtra regem vētilet causam tuā z defendat ibi: q̄ esse iurat alibi ꝙstitutꝰ. Itē nōne meliꝰ est ꝓmfamilias q magnā familiā hz z multis indigē esse cētra domū q̄rēdo diuersas mercatōes q̄ facere mo. Sic nos habem⁹ chr̄m aduocatū apꝰ patrē. j. Jo. ij. Ipm etiā habem⁹ ꝓmfamilias ecclie caput: p cui⁹ merita indigem⁹ viuere tidie i spūsctī gr̄a adq̄rēda. sine em̄ ipo nil possum⁹ facere. Jo. xv. nec gr̄az hr̄e sine meritis ꝓssionis ipi⁹ apō deū pr̄em in celo. Et iō meritū nobis ipm in celo ꝓcurare nr̄am saluteꝫ q̄ magnū fisse nobiscū. Et p ꝓmissa pz ad rōnis obiectū primū. O ḡ charissimi maximas gratias agamus chr̄o iesu p sua sacra ascensione z nr̄e saluti ꝓcuratiōe. O bone iesu tibi laus z gl̄ia z ome bonū

¶ Circa scm de sublimitate ascēsiōis xpi i celū q̄rit. Ubi xps dns ascēderit vsq; ad sūmū pte sūmi celi. Rō qōnis. qz ōt ps. i themate. Qui ascēdit sup celū celi ad orientē. qō fm Ayr. z cōiter ōt celū celi p̄ sup excellētiā. Hinc z ps. Celū celi dño. s. p gl'iosa ibabitatiōe: ērā āt ōdit filijs hoīm. q̄ est ad orientalē pte iuxta hierl'm i q̄ cōpleti fuit mysteriū nre redēptōis. Ubi ōt fm Richb. sup iij. di. ir. q. ij. ar. v. i solutiōe vltimi argu. qz ascendit xps versa facie ad orientē. Et sic ptz. Sz ꝫ ōt obijci. qz regē decz esse i medio sui exercitus. iuxta illd Job. xxix. Cū sederē q̄si rex circūstāte me exercitu. ḡ xps debet manere i medio brōz z nō sup oēs angelos ac btōs singulari loco in sūmo celi. Rūr fm Richb. sup. iij. di. xvij. aliter tripliciter.

Primo auctoritatiby

¶ Scdo rōnibz

Tertio q̄rialiby qōnibz

Primo scpture auctoritatiby. qz ōt ps. ō exīsse in ipo themate ybis Jtē ps. xviij. ōt de xpo. A sūmo celo egressio ei⁹. Ayr. s. i incarnatōe in q̄ visitauit nos oriēs ex alto. Et occursus ei⁹ vsq; ad sūmū ei⁹. s. in sua ascensiōe i q̄ sedet ad dexterā patris. Mar. vl. Nec est q̄ se absc̄dat a caloze ei⁹. z. ab ardoze charitatis ipi⁹ q̄ se extēdit ad oēs q̄n. z q̄d volo nisi vt ardeat. Hec Ayr. Ignē veni mittere i ēram z q̄d volo nisi vt ardeat. Dec Ayr. Dreꝛea in no. testā. apls rapet i tertiū celū vbi xps vidit z diuinā essentiā. redies q̄z dixit. Heb. j. Sedet ad dexteram maiestatis in excelsis. glo. In excelsis oñdit xps oibz esse altioꝛe z eminētioꝛe. z Epb. iiij. Qui descendit ipe ē z q̄ ascēdit sup oēs celos vt adimpleret oia. s. q̄ de eo p̄phas erāt scpta: q̄ scpserūt nō solū de icarnatōe z passiōe xpi. sz etiā de ascēsiōe. Ptz ḡ q̄ ascēdit nō solū in celū empyreū. sed ad altissimā pte vl' locū illi⁹ celi. ¶ Scdo rōnib⁹ est sūm⁹ rex z dignissim⁹ oim brōz z angeloz: vpote deꝰ z hō. ḡ dz eē in gl'ia imꝓpoꝛtionabilē eminētioꝛi oibz iuxta illd Epb. j. Costituit illū. s. iesū: deꝰ ad dexterā suā i celestibz supra oēm p̄ncipatū z p̄tātē z vrtutē z dñatiōez z oīe nomē q̄d noiat nō solū i hoc seculo: sz ēt in futuro. Sz q̄m sūma gl'ia diuīa refulget z esse hz in diuinissima z nobilissima z altissima pte celi empyrei. vbi deꝰ habitat lucē inaccessibilē. ḡ hz ꝓpositus z doc. q̄ deꝰ maiozi nobilitate ꝓdidit sūmā ptez celi empyrei q̄ mediā vl' infimā. Quāuis em̄ in q̄t oēs ptes celi empyrei possint dici eē nobiles nobilitate absoluta. Adducē oꝑtet dicere q sūma pte sit nobilioꝛ in respectu inq̄ntū. s. magis est ab istis inferioꝛibz elōgata. z maioꝛ ibi refulget diuīe gl'ie lux. Et hoc pōt oñdi p exēpla. Nā dicit phs in ꝓble. q vna ꝓdicto de bonitatibz loci ē q̄ sit alt⁹. qz iuxta terrā sūt multe coꝛruptiones z infectiōes z plꝰ in vallibz q̄z in montibz. Aēr z paradisus terrestris ōt situat⁹ a deo i altissimis mōtibz vltra mediam regiōem aeris: vt nec grando nec pluuia: nec ventus ibi esse possit. Deniq; videmus q̄ q̄nto aliq̄d magis est elōgatū a tra tāto est nobilioꝛ z puriꝰ ac lucidi⁹. vt ptz. qz aer subtilioꝛ ē q̄z aq̄. z ignis q̄z aer. z cēlū q̄z ignis nobilioꝛ est. sic celū empyreū clariꝰ z nobilius q̄z etherēū credit. z illi⁹ pte sūma clarioꝛ z dignioꝛ tāq̄z sūme elōgata vbi lucet dei gl'ia. Scōa rō ad idē est meritoꝛie ꝓgruitatis vl' sublimitatis. qz q̄nto q̄s fuit magis būiliat tāto magis exaltari merebit in celo. Lu. xv. Sz xps dns sup oēs se magis būiliauit factus obediēs vsq; ad mortē crucis. Phil. ij. ꝓpter qō z deꝰ exaltauit illū: z dedit illi nomē qō ē sup oē nomē. ḡ debuit exaltari sup oēs choꝛos angeloꝝ z brōz vt tāq̄z rex oim sit sup oēs creaturas intellectuales z spūales in solio regali. Et fm̄ b̄ soluit Richb. obiectiōez factā p vba Job. xxix. scz q̄ regē decet eē in medio suoꝝ. b̄ q̄ꝑe verū est q̄ ad gl'ie xpi aspectū. z visionē. Sic ei est i medio brōz. qz ab oibz aspicit i celo: ita tñ q̄ sup oīs regali solio resideat exaltat⁹. ¶ Tertio ꝓcialiby inq̄sitiōiby oñdit ꝓclo. vt sciam⁹ quō xps z brī putant in celo sitūati. Circa b̄ ḡ aliq̄ ꝓtialia dubia inq̄ram⁹. Primū ē. Utr̄ sup xps sit aliq̄d saltem de celo. Rūdet Fran. maꝛ. q̄ xpo nus xpi sic putāt fore stabilit⁹ i superficie extrēa celi empyrei q̄ nil de celo est sup caput ipi⁹ vl' ꝑticē. ꝓcor. Richb. sic intelligēdo q̄ xps nō ē extra superficiē q̄uerā celi empyrei. qz extra illō celū nō ē loc⁹. sz est i sūma pte illi⁹ celi ad intra nō ad extra. Et sic accipiēde sē auctoritates. ¶ Scōm dubiū. Quō brī i celo situabūt. Rūdet Bona. sup ij. di. q. circa fram q̄ xps ē sup oēs z angelos z hoies loco z dignitate. Post ipm brā ygo. sup oēs alios. Deinde ordinant ceteri fm dignitatē meritoꝝ. Nō dz aūt imaginari inq̄t q̄ ibi sint beati sic i solario. nec tñ intelligēdū ē q̄ vn⁹ sit directe sup caput alteri⁹ sz sic si eēt mōs rotund⁹ et aliq̄s esset i culmie z aliq̄ circūcirca. sic pōt aliq̄s imaginari q̄ melius nescit dispositiōez brōz i celo empyreo z ei⁹ altitudie magis: veluti imaginādo aues fz ordinē i aere: pisces i aq̄. magis tñ desiderādū ē q̄z imaginādū. hec Bona. Cogita ḡ quōpuuli baptizati q̄ ñ ꝓfuerūt meritis saluāt erūt i ifimo loco. z sup hos erūt cōes hoies ꝓiugati ꝺputati āgeloꝝ choꝛo. sup illos vidue ꝑfecte q̄ ꝺputabūt archāgel'. sup hos ygies. z sic ō alijs fm choꝛos nouē āgeloꝝ. Brā ygo āt maria erit sup oēs q̄ꝑfectissima xpo dño ¶ Tertiū dubiū Utr̄ aliq̄s brōz locabit retro xpm. Ad b̄ glo. sup Jo sue. xij. ōt sic. Fortassis sic ordinauit ds stellas celi

aliq̃s in arc aq̃lonis.alias in oriẽte.alias i occi/ dẽte.alias i austro.ita eos q̃ ex resurrectiõe mor tuo⁹ erũt sic̃ stelle celi i mĩtudie z claritate va ria:ordiabit i reg̃ celo⁹ ꝑm ordinẽ stellar⁹ z ptiũ ozb.z dabit alĩs sortẽ ad oriẽtẽ:alĩs ad occidẽ/ tẽ:alĩs ad austr⁹:alĩs ad aq̃lonẽ.hec glo. Rich ãt vbi s.ỏt q̃ pie credẽdũ ẽ chr̃m dñm i illo chro no celesti gl'ie sic situatũ.s.supi oẽs q̃.s.nullũ ha beat retro se.sz oẽs electi i facie ipi⁹ aspiciũt:astã tes sũma cũ reuerẽtia z laudibꝫ diuis tãq̃ regi ꝑcellẽtissimo:oculisq̃ corꝑalibꝫ ipm p⁹ resurre/ ctionẽ iocũdissime z dulcissime aspicierẽt in quẽ .s.dñm iesũ z angeli desiderãt ꝓspicere.j. Pe.s. Hec ꝑm Rich. ℟ Quarcũ dubiũ.vtr chr̃s dñs z vnusq̃sq; btor̃ sp z ꝓtiue i suo loco ibi re sideat vt ad aliã ptẽ celi se nũq̃ trãsferat. Rñdz Rich.vbi s.ꝙcor. Frã.mar.q̃ ñ ẽ affirmãdũ sic sp i illo loco residere q̃ nũq̃ ad alĩ locũ se trã sferat ad tps modicũ saltẽ.qr chr̃s ñ ẽ obligat⁹ il li loco:sz ille loc⁹ ẽ chro ꝑm ꝙgruẽtiã deputat⁹ z sil'r de alĩs. Nã z aliq̃n ẽt ad bũc mõm vẽit chr̃i st⁹ p⁹ ascẽsionẽ z apparuit aliq̃bꝫ i hac vita ex spe ciali gra.nec habeo inq̃t rõnẽ cogẽtẽ q̃ nũq̃ ad aliã ptẽ celi se trãsferat. Hec Rich. O g̃ charissi/ mi diligam⁹ chr̃m iesũ vt cũ eo valeam⁹ i celo ꝑ petua bitudie manere ℣

℣ Circa tertiũ ꝓncipale de felici suauitate accipi amus ꝙ ꝙcl'one.q̃ ascẽsio chr̃i ad dexterã dei pa tris boibꝫ ẽ ad maximã felicitatẽ suauitat̃q; Et de clarat ꝓcipue ex tribꝫ breuit rõnibꝫ. ℣ Pria rõ securitat̃q;. Nã ad felicitat̃q; securitatẽ ẽ q̃ aduoca t⁹ nr̃ dei fili⁹ sp ꝙ nob ꝓns incẽdit.z q̃cq̃d vult facere possit.j. Jo.ij. Filioli:scribo vob vt ñ pec/ cet̃.sz si q̃s pecca.aduo.ha.apũd ꝓtez chr̃m iesũ z ipe ẽ ꝓpitiatio ꝙ ꝓcis nr̃is. O ꝓcỏr gauderẽt ỏo gr̃as age z pniam age secur⁹ de remissiõe ꝓcti ꝙ chr̃m Bed. O bõ secuꝝ hẽs accessuz ad deũ vbi fili⁹ stat añ pr̃em oñdẽs lat⁹ z vulnera zẽ.nulla potit eẽ repulsa vbi tot ꝙ currũt amoz̃ insignia.

℣ Scda rõ honorabil' gl'iosit̃q;.qr ad maximuz nob ẽ honorẽ z gl'iaz q̃ frat̃ nr̃ z i eo natura nr̃a hũana regit i eq̃litate dei z adorat̃ a spiritibꝫ etiã angelic̃.vñ Amb.sup illo ℣bo. Nusq̃ angelos apprehẽdit.ỏt sic. O q̃magnũ z mirabile nobis gaudiũ oi stupore plenũ:carnẽ nr̃am surs̃ũ sede rei dextera dei.z ab ãgel' z archãgel' adorari. Jo angeli licz i ve.test.ꝓmiserint se adorari: vt patet Gen.xvij. Abraã tres vidit z vnũ adorauit. In nouo ãt testamẽto post chr̃i ascẽsionẽ nõ ꝓmisit Joãni Apoc.xix. Tertia rõ btẽ iocũditat̃q; .qa ad maximã iocũditatẽ bitudis est videre deum nõ solũ in sua essentia.sed etiã videre corꝑaliter in assũpta carne nr̃a gl'iosaz in potissimis bõis gl'ie regnare nr̃m frez chr̃m deũ. Jo.x. Per me si q̃s introierit ingredietur.s.ad ꝓtẽplationez deitat̃q;.z egredietur.s.ad visiõez gl'iose hũanitat̃q;.z vtrobiq; pascua inueniet. Vñ Bed.sup Luc. O q̃felix re gio vbi oues chr̃i pascua dulcissima iuenĩt. O ℣ plenũ oi iocũditate videre hoiem bois ꝑti tore. Hec ille. Oes g̃ nos o charissimi gaudeã⁹ z exultem⁹ z dem⁹ gl'iam deo nr̃o:p sallam⁹ chr̃o sto q̃ ascẽdit sup celũ celi:z ozem⁹ vt det nob pe/ catoꝝ venĩa gratieq; sue augmẽtũ z gloie pre/ mium Amen.

In ascẽsiõe dñi Ser.iiii.ỏ ipi⁹ ascẽsionis ꝛ/ clementi exẽplaritate maiestate z gl'iositate.

Hic iesus qui a/

℣ supi⁹ ẽ a vob i celũ sic venier̃ quẽad/ modũ vidistis eũ eũtẽ i celũ Act.i. ca. ℟ In q̃bꝫ ℣bis oñdit de dñica ascẽsione ꝓba q̃ sit mĩre pietat̃q;:cũ ỏr Dicit⁹ q̃ interꝑrat ꝑ uator. Ex q̃ dat intelligi q̃ pi⁹ dñs chr̃s saluat̃ nos strã opat⁹ ẽ:ñ solũ viuẽs z mortẽs i mõdo.sz etiã ipaz opat̃ ad dexterã dei sedẽs i celo.qz apũd pa trẽ ꝙ nr̃a salute sp intercedit Heb.vij. vn̄z saluare ĩ ꝑpetuũ ꝓt accedẽs ꝙ semetipm ad dũm sp vi uẽs ad interpellãdũ ꝓ nob. ℣ Scdo oñdit̃q; ei magne maiestat̃q; z dignitat̃q;:cũ ỏr.q assũpt⁹ ei a vob i celũ.vicz ad dexterã dei ꝓtis .ꝓpt qỏ hec festiuitas hodierna ẽ ꝓma z dignissima oim fe stiuitatũ.eo q̃ oĩa alia i ipm sr̃e vr i finẽ ordinat̃ ꝓpt b ei chr̃s icarnat⁹ ẽ z pass⁹ z mortu⁹ vr i celũ ascẽderet z nob celũ aperet:z i celo nos collocaꝛ ret. Vñ Bed.i ser hod.ỏt sic. O q̃felix hec dies sula toti⁹ z laboz̃ iesu filij dei. Merito q̃ delibu nitat̃q; z leticie dies agit̃.i q̃ sol iustitie letissime cel'brior̃ se ꝓtauit obtutibꝫ Nimiz.si celebrat̃ es vni⁹ sci q̃ ꝙ mortẽ euolauit i celũ:quãto mag dies hec i q̃ chr̃s ascẽdit z inuĩerabiles scoꝝ i lũ duxit. Tertio oñdit q̃ ascẽsio chr̃i sit ulti sime eq̃tat̃q; z ỹ petoꝝes seuere dãnatiõis in iu cioꝝ.sic venier.s.ad iudicãdũ mõm i forma gl'iosa.quẽadmodũ vi.eũ e.i celũ. Juxta hec q̃ ba tria mysteria notabim⁹ ꝙ b ꝑmẽe

℣ Primũ ỏ exẽplari clemẽtia.s.quã exhibuit no bis chr̃s i ascẽsiõe.

Scdm de diuiali magnificentia q̃ ascẽdit in chroꝝ gl'ie

℣ Tertiũ de supnali ꝛsidẽtia ad quã ꝙuenit qui B Circa ꝑmũ de clemẽtia exhibita i chr̃i ascẽsiõe accipiã⁹ ꝙ documẽto ꝛdonẽ q̃ pi⁹ sim⁹ ies⁹ mirã clemẽtiã nob exhibuit ꝙ oẽm q̃ stũ z circũstãtiã q̃ i celũ ascẽdit.ỏ oñdit ꝙ oẽm q̃ septẽ potissimos clemẽtie gest⁹ z exẽpla q̃bꝫ nos i mysterio docuit q̃lit̃ q̃ẽire i celũ possim⁹

℣ Prio q̃dẽ qr clemẽter descẽdit

Scdo qr clemẽt ꝙ nob sanisfec

℣ Tertio qr ĩcredulitatẽ discipulorꝝ clemẽt re Quarto qr clemẽter cũ discipul' comedit

Quinto qr discipl'os clemẽt ad montẽ oliuẽ duxit.

℣ Sexto qr eis dẽ ꝓtures miraculoꝝ clemẽter Septimo quia eleuat̃q; manibus

eis clemēter bñdixit.

¶Primo in q̄ chr̄s clemēter descēdit z sic post ea ascēdit: vt dr Apl's. Eph̄. iij. Qui descēdit ipe ē q̄ ascēdit sup̄ oēs celos. vñ Ber. sup̄ ¶bo Ascēdo ad pa. meū. dr sic. Chr̄s descēdit q̄ inferi⁹ nō decuit vsq̄ vsq̄ ad carnē. vsq̄ ad crucē z mortez vsq̄ ad limbū carcerē. ō ascēdit q̄ celsi⁹ nō potuit. Et sic in ꝟ nos chr̄s clemēter docuit q̄ nō posſum⁹ in celū ascēdere nisi p humilitatem. qz q̄ se humiliat exaltabit. Lu. xviij. Aug. de ciui. dei. Hu militas ē via ī celū. Si q̄ras q̄re. rñdet mḡr i. iij. di. xviij. di. sic. Decuit vt ꝑ ꝑcēm hō nō itromitterek in paradīsū. i. in celū nisi i vno hoie tanta esſz būlitas q̄ oib⁹ ꝑficere posſz: sīc ī vno hoie tanta fuit supbia q̄ oib⁹ nocuit. Ad id ereplum. ꝑtinet ꝑ q̄ ꝑ naturales q̄ aq̄ in aq̄ducu talē hz intrātū ascendere pōt in fistula si ē integra. Spū sum q̄ntū descēdit in terr̄, p būlitatē. Jō Bern. Si ascēdere desideras necesse est vt descēdas. sīc vis capē celsitudinē dei: capē ꝑus būlitatez chr̄i. Decille. ¶ Scdo chr̄s dñs ꝑus p nob⁹ clementer sanffert passus z mortu⁹ z postea ascendit Luce vlt. Oportebat chr̄m pati z sic intrare ī gl̄iam. In q̄ docuit q̄ nō nisi p crucē. s. vere pnie et tribulatōis intrare posſum⁹ in celū. Mat. xij. Pniam agite ap. reg. cc. Et. xvj. Qui vult venire post me abne. se. z tollat crucē suā z c̄. Hz heu mḡr Per mḡias tribula. oport. nos z c̄. Hz heu mḡr ti volūt inerare p delitias z dulcias z pōpas se culi: q̄ ē ipossibile. Piero. in test. Impossibile ē vt ds de delitijs ad delitias. s. celestes trāseat: vt z ꝟ vētē z ille mētē ipleat: vt z ī ꝟ mōo sit ꝑm⁹ in futuro sit gl̄iosus. Decille. O petór time.

¶Tertio qz chr̄s incredulitatē z durticiaz cordis erpobrauit i discipul' z sic postea ascendit. Mar. vl. In q̄ docet clemēter q̄ petā debem⁹ re cōgnōscere z deponere si in celuz volum⁹ ascēdere Hugo de scō vic. Tūc incp̄t perōp. sal⁹ incipit q̄n hō ipe incp̄t de ꝑcīs ingemiscat. Hinc Aug⁹. in ser. hodier. dr. Saluator nr̄ dulcissimi frēs ascēdam⁹ cū chr̄o ireri corde. vt cū dies ꝑmissus venerit seq̄mur z corpe. Scire tñ debemus frēs. qz cum chr̄o nō ascendit superbia. nō auaricia. nō luxuria. nullum vicīū nr̄m ascendit ī celū: ascēdam⁹ cū chr̄o ireri corde. vt cū dies ꝑmissus venerit seq̄mur z corpe. Scire tñ debem⁹ vicia z petā deponere. q̄ q̄si q̄ cū medico nr̄o. Et hō si post medicū desideram⁹ ascendere debem⁹ vicia z petā deponere. q̄ q̄si q̄ hñdā cōpedib⁹ nos ꝑmūt z retib⁹ ligare ꝓtendūt. Decille. Quarto qz chr̄s clement' cū discipulis comedit: vt ꝑz Luce j. In q̄ docet nos p̄gustare cibū vite eē ne ī ꝟbi dei dulcedie z eriā in sacramēto eucharistie cū sum⁹ de ꝟ mōo ituri ad futurū seculū. nā ꝟ ē viaticū salutis nr̄e z p ꝑnas ascēdēti in celū: vt scribit di. l. Js ꝟo. z ca. penitē. vñ ps. Gustate z videte: qm̄ suauis. est dñs. Et Mat. v. Bti q̄ esuriunt z sitiūt iusticiaz: qm̄ ipi saturabunt. s. in celo Amb. ī medi. O dñe fac me gustare p amorē q̄d gusto p cognitionē. q̄ ei nō p̄gustat regni celestis gl̄iam desiderare ignorat. ſz in fremis cū ee delectat. sm Greg. sup Ezech.

¶Quinto qz chr̄s discipulos ad mōte oliueti clementer duxit p̄cipiēdo vt iret ¶ſus bethaniā q̄ ē sub ipo mōte ꝑ: z ascēderet inde ī mōtē oliueti Lu. vl. Bethania dom⁹ obedientie iterp̄tat. aut dom⁹ gr̄ificata dño: vt ꝑz p Piero. d. inc. be. no. Oliueti aūt mōs ꝟcat misēōie opa in pauperes exhibenda. z ō p hec nos chr̄s clement' docet q̄ si volum⁹ in celū ascēdere: debem⁹ p̄ceptis diuis obedire. iuxta illud Mat. xix. Si vis ad vitā ingre. ser. mā. Et cū ꝟ debem⁹ opa misēōie exercere Nam chr̄s de his opib⁹ discepabit in iudicio. Mat. xxv. Tūc di. reprob. Ite mal. i ig. eū. esurui ei z ñ de. mā. sīti. z c̄. Et ecōtrario bonis Veni te bñdi. ꝑris mei. esuri. z c̄. ¶ Sexto qz chr̄s di. scipul' gr̄az miracl'oꝝ z ¶tutes faciēdi ꝓcessit p p̄dicatōis ꝓfirmatōe z fidei di. Jte i mō mvnt uersū. p̄di. euāg. oi creature. Qui cre. z c̄. Signa āt eos q̄ cre. hec seq̄nt. In noie m. demōia ei. z c̄ vt hec patēt Mar. vl. Sz q̄ri p̄t ꝟ: vtq̄ moderni chr̄iani ¶ve repuāt ī chr̄o credere q̄ tñ ñ valeāt hec sig̃ facere. Rñdet Gre. i hom. di. sic. Nūq̄d naz frēs mei qz ista sig̃ ñ facitis mime credidistis. sed hec nēcaria ī eccl'ie exordio fuere. vt ei ad fidē creſcerent miracul' fuerat nutrienda. qz z nos cū arbuſta plātam⁹ rādiu eis aquā infundim⁹ q̄usq; ea in terra ꝓualuisse videam⁹. atsi sēl' radicē fixerit irrigatio cessabit. Decille Ibidē āt doct Gre. q̄ hec sig̃ facere spūalit' multo ē excellēti⁹ z vtilius Cū qz p illa sig̃ vl' miracl'a corpalia sanant corpa. p hec āt spūalia sanant aie. Cū qz hec spūalia ¶tutē vite z sceritatē efficiūt ſz nō oīdāt. Illa ꝟo oīdūt. sz nō faciūt. Cū qz hec ñ nisi a bonis bñtur. illa ēt o reprob ꝑpetrant. Mat. vij. Mlt̄i dicēt mihi in illa die. Dñe nōne ī noie tuo ꝑphetauim⁹ z ¶tu. ml'. fe. z tūc ꝓfite. il qz ñ noui vos Et ḡ subdit Gre. ibidē. Nolite ḡ frēs amare sig̃ q̄ ꝑnt cū reprob bñ cōia. ſz hec charitatſ arq; pietatis miracl'a amare q̄ tāto sinceriora sūt q̄nto z occulta. z de q̄b⁹ apō dñm eo maior fit retribuſtio. Decille. Sz adhuc q̄rit Quō hec signa fiōt spūalit' sūt necessaria ad salutē. Rñdet sm doc. q̄ hec q̄nq; signa in euāgelio posita req̄runt spūaliter ad salutē oīb⁹ in chr̄m credentib⁹. sic q̄ vtq; ¶Primo demonia ejiciāt. sm Ber. ꝟ ē petā ejiciant p ꝓtritionē. Secōo linguis loq̄nt nouis. ꝟ ē. sm Ber. petā ꝓfitean't z nō erubescent se in ꝓfessione. sicut fecit vetust⁹ ꝓparētuz lingua. Tertio ſpētes tollāt. ꝟ est sm Gre. malitiā de cordibus aliox exhortatiōe vl' bono ereplo saltē auferāt. Aut sm alios ſpētes tollūt q̄ detractiones z pſecutiones ꝑ deū patiēt ſsuffert. Illā ō detractoribus ꝑ. ōr. Secuēt linguas suas sīc ſpētes Greg. Ego patiēte ¶tutē maiorē signis z miracul' credo. hoc ḡ est salutis signum. ¶Quarto si moz-

De Ascensione domini

tiferũ biberit nõ eis noceat. ℞. ē. si tẽtatões mortiferi pcti hñt z ñ ꝓsentiũt. ꝫ vicũt. ℟. Demonũ ē cogitatões malas ingerere vl' suggestiões: nostrũ ē nõ ꝓsentire. nã q̃tiés resistim⁹ totiés deus honoram⁹: diabolũ supam⁹: ãgelos letificam⁹

Quito sup egros inq̃t man⁹ ꝑponẽt z bñ habebũt ℟. Egras affectiões bonis opib⁹. s. charitatis z miscõic operiẽt: z ℞. remedio curabunt Nã man⁹ aperi inopi magnũ signũ salutꝭ ē. q̃a vt Amb. ℟t. Nil ita cõmẽdat chr̃ianũ sic miscõia q̃ sola est comes defunctoꝝ. O hõ hec mira cula tac vere chr̃ianitatis. ℰ Septio chr̃s dñs ascendeñ. eleuatꝭ mãib⁹ discipl'os bñdixit. ℟. j. Sed q̃rit. cur ℞ fecit: ℟ñdet q̃ ꝑmo ꝑ signo amoris vt suos ꝑti offerret z cõmẽdaret amandos Jo. xiij. Sciẽs iesus q̃ venit hora eius vt trãseat ex ℞ mõo ad pa. cũ diler. suos q̃ erãt i mũdo in finẽ dilexit eos. In q̃ docet nos ꝓseuerare debere vsq; ad mortẽ in ei⁹ dilectiõe si volum⁹ i celũ ire Mat. xxiij. Qui ꝓseuerauerit vsq; i finẽ zc̃. Scõo voluit ℞ ꝑ sig̃ ꝓsolatiõis. Mag̃ q̃ꝑpe eis ꝓsolatio erat cũ sciebãt se a chr̃o bñdictos q̃ ꝑ ℞ bñ sciebãt q̃ essent de ꝓle dei. Pars ẽm diaboli est maledicta z in pñti. iurta illud Ps̃. Maledicti q̃ declinant a mãdatuis. z i futuro amplio⁹ maledicẽda Mat. xxv. Discedite a me maledicti in ig. eter. q̃ pa. ē dia. zc̃. Pars vo dei ē bñdicta tã i pñti Prouer. x. Bñdictio dñi sup caput iusti. q̃ꝫ i futuro iudicio vbi ãpli⁹ bñdicet Matt. xxv. Venite bñdi. ꝓris m. zc̃. O g̃ chr̃iane aduerte chr̃i clemẽtiã z sectare scitate: vt i celũ ascẽdas ℱ Circa scõm ꝓncipale ℞ maiestate q̃ chr̃s ascẽdit accipiam⁹ ꝑ documẽto ꝓclonẽ q. s. chr̃s dñs diuinitatꝭ sue gl'iosã maiestatẽ mãifeste mõstrauit ꝑ ascẽsionis mirabilẽ dignitatẽ Et ℞ claret et septẽ ꝑcipuis ꝓditiõib⁹ dñice ascẽsiõis

℣ Prio q̃ ascẽdit cũ sũma potẽtia.
Scõo q̃ ascẽdit cũ manifesta apparẽtia.
℣ Tertio q̃ ascẽdit cũ maxia honorificẽtia
Quarto q̃ ascẽdit cũ felicissima letícia
℣ Quinto q̃ ascẽdit cũ admirãda gl'ia.
Sexto q̃ ascẽdit cũ lũinosa refulgẽtia.
℣ Septio q̃ ascẽdit cũ deitatꝭ clara euidẽtia.

Prio inq̃ chr̃s ascẽdit cũ sũma potentia Nã in ista ascẽsiõe claret chr̃i potẽtia mira Prio i ℞ q̃ ascẽdit vtute ꝓpria: ñ aliena. Nõ ei fuit trãslat⁹ sic Enoch z helias. nec rapt⁹ vt Paul⁹. ꝫ assũptus. i. a seipo sumpt⁹ sic ꝑdixerat ps̃. di. Exaltare dñe in vtute tua. Et chr̃s Jo. iij. Neo ascẽdit i celũ. glos. ꝓpria vtute. nisi q̃ descẽ. de ce. fi. bo. zc̃. Si q̃ꝑ tu hõ debes ascẽdere: optet q̃ fiat vtute sua. q̃ oẽ leue surs̃ũ z gue deorsũ. li. ℞ generatiõe. Chr̃s leuis ab oi pcto surs̃ũ habuit ascẽdere. nos vo gnati pctis deorsũ tẽdim⁹. s. in ifernũ nisi gra dei trahamur surs̃ũ. Ꝫ q̃rit: q̃li sua vtute chr̃s ascẽdit: ℟ñr ꝑm Alex. de ales. iij. ꝑte. q. x. z doc. q̃ chr̃s duplicẽ ꝓpriã vtutẽ habuit q̃ se eleuauit. Prio vtute sue deitatis iperãtꝭ. Un Aug. in ser. ℞t. De nõ fuit q̃ pepẽdit in cruce. suo ãt q̃ ascẽdit Scõo vtute aie mouẽtis corpus gl'iosũ. put vult. q̃ vt ait Aug. xxij. de ci. Tãta erit obedientia corꝑis gl'ificati ad aiam. vt vbi voleꝫ spũs ibi ꝓtin⁹ erit z corꝑ. Prio ãtã

isse laus nō tm̄ mētalis .sz vocal. O deuota aīa 2rēplari potes q̄nto gaudio chr̄s dn̄s tūc ītonauit ad angelos di. Lō gratulamini mihi. qz inue/ni ouē q̄ pierat Luce xv. i. gen⁹ hūanū. Quāto eti am gaudio exultabūt āgeli p gl'ia chr̄i z p sue ru/inē reparatiōe intonātes illud Apoca. xix. Gaude/mus z exultemus z dem⁹ gl'iam deo. qz venerūt nuptie agni. Si em̄ gaudiū ē angel' sup vno pctōre penitēte: q̄ntū ḡ gaudiū fuit p tot beatis. Beniqz q̄nto tripudio exultabāt ipi bti cū chr̄o p sui liberatiōe z regni celestis adeptiōe cantañ. illō ps. Psallite do. q. ascē. sup ce. ce. ad o. Hau/deam⁹ ḡz nos charissimi ac gr̄as agam⁹. quia Gaudeat pctōr qz aduocatū habz apd p̄tez chr̄i nr̄a natura humana est exaltata ad dexterā p̄is stū iesuz q̄ ē ꝓpiciatio pctōr. j. Jo. ij. Gaudeat iu/stus chr̄ian⁹. qz frat⁹ et⁹ chr̄s ē in cel' locū sibi pa/rās: vt vbi ille est z ipe chr̄ian⁹ sit. ℣ Quin/to ascendit chr̄s cū admiratiōe angeli et admiratiōes facerēt vt insinuat Diony. li. ange. hierar. c. vij. fm illud Esa. lxiij. ad inuicē dicētes. Quis ē iste q̄ venit de Edom. qd̄ interp̄tat sanguinea. i. de mōso sanguineo p pctm̄. tuncz vestib⁹ de bos/ra qd̄ interp̄tat munita. i. de inferno ℣ deū muni/to. Alij admirañ. di. Iste formosus in stola sua gradiēs i mltitudie vrtutis. i. ptāt̄z sue gl'iose Ad quē chr̄s rñdit di. Ego q̄ loq̄r iustitiā z ꝓpugna/tor sū ad saluādū. i. q̄ satisfaciēdo diuīe iusticie z vicēdo sic diabolū p passiōez saluaui hoiez Se/cūdo ḡ q̄sīert admirañ. di. Quare ḡ rubz ē indu/mētū nuū sīc calcātiū in torculari. b lō. qz sicatri/ces in corpe hr̄e videbant. et q̄z cruore in cruce rubricat⁹ fuerat. Ad b rñdit chr̄s. Torcular cal/cauī sol⁹. i. crucē p hoie sustinui sol⁹. i q̄ sicut in torculari pssus fui: adeo vt ois sāguis effunde/rēt. Sz cur sic mirabant angeli de gl'ia chr̄i ascē/dētis: Rñdet q̄ videbāt ꝓmo q̄ ēra. i. corp⁹ chr̄i terrenū sup celū eleuabat: cū sēp tū sit. Celū sur/sum z terra deorsū. Prouer. xxv. Scdo qz vide/bat q̄ bō exaltabat sup angelū cū subeē bō sole/ret. iuxta illō ps. Minuisti eū paulo min⁹ ab an/gel'. Tertio qz videbāt q̄ bō ascēdebat ad eq̄lita/tē ōl ꝓpetuo reg̃tur⁹. ḡ mirabāt. ℣ Terco qz ascēdit chr̄s cū lūinosa refulgētia. s. gl'ie sue. Nā fm Frā. licz chr̄s i alīs apparitōib⁹ p̄cedētib⁹ ad vitatē sue carnis demōstrādā lucē sui corpis oc/cultauerit. sīc doct⁹ Aug. de ciu. dei. tū mor vt a/er⁹ lumie sicut vestimēto ℣ Septio ascēdit chr̄s p ascēsiōnē chr̄i ad dexterā dei p̄is. q̄ manifeste clarebat gl'iam ei⁹ glo. q̄si vnī. a p̄ze: ple. gr̄a z veritate. Et ℣ Jo. j. Vidim⁹ gl'iam ei⁹ vob. Sed q̄rit Utrū discipuli viderint in chr̄i ascēsiōe celestia z brōz agmina ip̄m comitā/tia cū iubilo z laudib⁹. Rñdet fm Fran. maro. credendū est p̄ie q̄ viderūt. sīc em̄ viderunt chr̄i gl'iosā eleuatiōnē: ita z eos a q̄b⁹ honorifice fere/bat in celū eorūq̄z obsequia: vt testimoniū certi⁹ d bitate chr̄i ferre valerent ex visis. Si dicas. quō videre potuerūt oculo corpali illos brōs spūs: Rñdet q̄ in gl'ia chr̄i sīc z in trāsfiguratiōe chr̄i aniam moysi z helie discipuli viderūt miraculo/se z cognouerūt z voces audierūt. sic in ꝓposito Legim⁹ q̄pe q̄ aliq̄z sctōz anie vise sūt a plurt/bus deferri cū iubilo angelōz i celū: vt patz de scīs Martino Emerico z alīs. Mlto ḡ forti⁹ b de chr̄o credēdū q̄ discipli viderit talia K

Circa tertiū p̄ncipale de residētia chr̄i i celo cū brōs ad quā chr̄s ascēdit z quenit hodie: sufficit/at tractare b breuit hāc q̄nē solā de mō q̄ brōs locauit in angelōz chorīs repando ruinā. Utruz chr̄s dn̄s subitoz i instāti ascēderit ad dexterā d p̄is z sīl' ꝓfecerit reparationē ruine celestī collocā/do brōs i angelōz chorīs. Ad qō omissis argu/mētis rār fm Frā. maī. z 2cor. p pte Ricb. sup iij. di. xxij. q. pl'a notabilia pūcta. Primū ē q̄ chr̄i st⁹ ascēdit mozose de terra vsq̄z ad locū q̄ nubes clara suscepit eū ab ocul' discipulōz. Rō qz apo/stoli viderūt eū ascēdere. Act. j. mor⁹ aūt instāta/ne⁹ z subit⁹ nō pōt visu capi ḡ tē. Scōm pūctū q̄ postq̄z suscepit eū nubes mor in momēto per oēs celos ascendit vrtute diuina z ꝓpria vsq̄z ad celū empyreū. iuxta illō ps. Exultauit vt gigas ad currēdū viā tē. Rō. qz q̄nto fortior ē potētia agēt⁹: tāto min⁹ req̄rit de tpe in q̄ agit. Si ei bō facere p̄t aliq̄d in die vna. ille q̄ hz potētiaz du/plo fortiorē pōt illud facere i media die. z sic de alīs. Cū aūt de⁹ habeat potētiā infinitam z illa chr̄s ascēdit. ḡ in momēto ascēdit. fm illō Esaie lxiij. gradiēs in multitudie vrtutis sue. s. diuine. Tertiū pūctū q̄ in celo empyreo ñ trāsiuit chr̄s subito oēs chorōs angelōz vsq̄z ad sūmā p̄ē celi ēpyrei sedēdo mor ad dexterā p̄is qō videt̄ p/babile eli rōe ex Frā. qz chr̄s ꝓmiserat se rogatu/rū p̄iem z missuz spm̄sctm̄: cū quenisset ad pa/trē. si ḡ statim ꝓma die chr̄s ꝓsūmasset totū cur/sum vsq̄z ad dexterā p̄is. seq̄ret̄ q̄. r. dieb⁹ distu/lerit rogare p̄rem de missione dn̄i spūsscti. pmis/si. sed b nō videt̄ visil'e. qz ps. in ꝓsona chr̄i dic̄ p eccl'ia in terris relicta. Si nō ꝓposuero hieru/salē in ꝓncipio letic̄ie mee. z suppl'ēdū ē: puniar a deo fm Tyr. nec putandū ē q̄ statī chr̄s rogaue/rit sz deus p̄i rogata distulerit: cū saluator dixe/rit Jo. xj. Ego āt scio qz sp me audis. Et ió rōna/bilit̄ sat⁹ apꝑet q̄ chr̄s quenit ad dexterā d p̄is ordiato ꝓgressu die pēte. q̄ misit spm̄sc̄m̄ z ñ i in/stāti vl' subito. ℣ Quartū pūctū q̄ ipa ꝓma die ascēsiōis stare chr̄s voluit i iferiori pte celi em/pyrei. s. i ordie vl' chorō ifimoz scōz citra oēs an/gelos vbi collocauit illos q̄ saluati sī sine vl' me/rit⁹ ꝓpr̄is sīc sūt quuli fideliū. z cōes mltos bea/tos q̄ nō part̄icāt i ꝓmijs ipis angel' vt cōmuni/us tenet a doct. q̄ ponūt in celo decimū chorū. s.

infimũ p̃ cooꝛtib⁹ hoib⁹. Quicũ punctũ q̃ alt̃a dic. s. ascẽsiois venit chr̃is ad ifimũ choꝛ angeloꝛ z ibi collocauit q̃ merebant bẽs z fecit ibi dictã. Sicq; ꝓgter ad choꝛ angeloꝛ scõm. s. ad archãgelos. z tãdẽ ad tertiũ z q̃rtũ z q̃ntuꝫ. z sic ꝓgter vsq; ad nonũ choꝛ: ita q̃ i q̃libꝫ choꝛo vna dictã fecit vt sua ꝑnia bñdicerent. ℣ Tertiũ pũcũ q̃ sup̃ nonũ choꝛ ãgeloꝛ. i. sup̃ seraphin ẽ choꝛ⁹ ꝓpꝛi⁹ btẽ vgis Marie mris dei. z in isto forte chr̃is dictã fecisset si secũ ipam adduxisset. Hꝫ qz i terꝛ eã relinq̃ratiõ ibi nõ stetit. Septimũ pũcũ q̃ vndecia die in ordie p̃dictoꝛ. s. die dñica ꝑẽte. de seraphin mox chr̃is ascẽdit ad supceleste hierarchiã. s. brissime trinitatẽ. z colloca⁹ ad dexteraz ꝑris stati misit spm̃ sctm̃. Licꝫ hec sint dicta rõnabiliter: nõ tñ temerarie astruẽda. sꝫ pie credeñ. deo cõmittẽda. sic cõmisit ꝺõ Hiero. assũptõez coꝛpalẽ vgis marie. O q̃ gnctũ fuit ibi gaudiũ: q̃ntũ festũ oib⁹. O q̃z gliosũ ẽ illõ regnũ in q̃ cũ chr̃o regnãt oẽs scti. Ad qõ nos ꝓducat chr̃is ihesus q̃ viuit in seculoꝛ seculoꝛ

In festo Pentecostes z diebꝫ subseq̃ntibꝫ fmones habent ꝓpe de tpe: inter fmones vicꝫ dominicales.

Sequñtur sermones

ꝓ cõi de vno vel plibꝫ sctis inẽ Pasca z Pẽteco sten occurrẽtib⁹.

Sermo ꝑmus sup epla.

Ecce quomõ cõputati sũt inẽ filios dei: z inẽ scõs sors illoꝛ ẽ. Hab. v. c. z ipa epla

℣ Sicut docet ꝓbs. ij. li. Topi. z. iij. li. Et b. Unaq̃q; res z actio ex fine suo cognoscit. Nã cui⁹ inq̃t finis bon⁹ ipm̃ q̃z bonũ. z cui⁹ finis mal⁹ ipm̃ q̃z malus Ñ de bonis z malis chr̃ianis finis facit discernere. qz regula generalis est q̃ q̃ bene viuit bñ finit. z q̃ male viuit male finit. Iurta qõ Athanasi⁹. Qui bona egerũt: ibũt in vitã eternã. q̃ vo mala in ignẽ eñnũ. hec est fides catholica. Idcirco i epla ꝑnti oñdit q̃l sit finis maloꝛ. qm̃ videtes in iudicio iustos turbabunt z pniam agẽt: gemẽt i sempiternuꝫ. Et q̃lis sit finis bonoꝛ. qz cõputabũt inẽ filios dei: z inter sctos sors illoꝛ est vt sonãt ꝛba ꝑmissa. q̃ ꝛba tũc de bonis z iustis dicẽt reꝓbi: vt in ipa epla hr̃. Nos inq̃unt insensati vitã illoꝛ. s. bonorũ extimabam⁹ insaniã z finẽ illoꝛ sine honoꝛe. Ecce quõ cõputati sũt inẽ filios ꝺi z inẽ scõs sors tẽ. Iurta hec ꝛba ifistẽdo circa epam ipam tria mysteria notabim⁹ ꝓ b fmõe.

℣ Primũ ꝺ iustoꝛ magꝫ fiducia: cũ ꝺ Stabũt iusti in magna tẽ.

Scõm ꝺ maloꝛ amara mestitia. ibi. Uidentes turbabunt. ti. b.

℣ Tertiũ ꝺ electoꝛ trã letitia. ibi. Ecce quõ computati sũt inẽ fi. tẽ.

B Circa ꝑmũ ꝺ iustoꝛ fiducia in iudicio aduersus piam⁹ ꝓ documẽto ꝓcõnẽ ex ꝛbis Hiero. in Iosue. iij. dicẽtis. Pctoꝛi ois creatura bellatur. apparebit in iudicio. nihil añ erit qõ iust⁹ meat. qz oĩs ei creatura famulat. Uñ scribit ꝙ pugnabit orbis terraꝝ ꝰ insensatos. i. pctoꝛes iust⁹ añ ꝓmittit de⁹ ꝓ ꝓphã am. s. Esa. xlij. di. Cũ trãsieris p ignẽ flãma nõ nocebit te. qz ego sũ dñs de⁹ tuus saluatoꝛ tu⁹. hec Hiero. Magꝫ ẽ erit iusto fiducia in chr̃o saluatoꝛe i iudicio. Et b in epla hodierna oñdit ꝓ tria q̃ de iustꝫ determinant

℣ Prio qz ꝺ ꝙ iusti stabũt.

Scõo qz in magna ꝓstãtia stabũt

℣ Tertio ꝙ aduersus malos stabũt.

Prio: qz dicunt iusti stare. Sed q̃re b: Rñdet q̃ stare duo ꝑpua notat. Uno mõ firmã ꝓmissionẽ. alio mõ ꝑpetuã. Et b mõ pctoꝛes nõ dicunt stare. sed cadere. varia pcã. s. superbiã: auaritiã: luxuriã ꝛc. ꝙ q̃ obstinati tãdẽ cadũt in foueã infernalẽ. iuxta illud ps. Ibi ceciderũt oẽs q̃ operant iniq̃tatẽ. cepulti sunt. s. de hac vita ꝓ mortẽ vel de ecclia: nec ꝓmerentur stare. s. in gr̃a. Hꝫ iusti boies dicũt in rematione stare inq̃ntũ resistũt z ñ succũbũt in ꝛtatiõibus. Ad qõ horta⁹ Eccl. ij. scꝑtura di. Fili accedẽs ad seruitutẽ dei sta in timoꝛe z iustitia: z ꝓpara aiam tuã ad tẽtationẽ. q̃ si iust⁹ ceciderit: mor⁹ retundit. vñ Hiero. ad Rusticũ de pe. di. iij. ℔. hac autem tate. ꝺ sic. Septies in die cadit iust⁹: z resurgit. Si cadit quõ iustus: si iust⁹: quõ cadit: si iustꝫ vocabolũ nõ amittit q̃ ꝓ pniaꝫ sꝑ resurgit. Dicit ille Et ꝓterea merito stare dicunt in futuro iusti. qz in ꝑpetuũ stabilienꝫ i charitate dei. Cor. xiij. Charitas nunq̃z excidit ꝛc. Scõo stare dicunt assistẽtiã. z b mõ pctoꝛes in futuro nõ stabũt coram facie dei Esa. xxvj. Tollat⁹ impi⁹ ne videat gloriã dei. sed soli iusti z bti Danielis. vij. Milia milliũ ministrabãt ei: z decies cẽtena milia assistebãt ei. Et ꝓ. Ecce nũc bñdi. dño oes fili dñi. Qui statis. i. assistitis deo in domo dñi in atriis. ꝛc. ꝓ ea ꝙ venienter dicunt stare iusti. Scõo dicunt in epla q̃liter iusti stabũt in futuro iudicio. quia in magna inq̃t ꝓstãtia fiducie. Querit q̃ vñ paꝛ rũt iusti bñe fiduciam z stare secure in iudicio. maxime cũ dicat Hiero. sup. Joele. Iudicij etiã q̃ scti sũt ꝑnias dñi absq; formidine nõ videbũt. Dec ille. Et Chrys. sup. Mat. Quãuis angeli ꝓsecij sibi nõ sint: videres tñ infinitam multitudinẽ dãnari nõ itrepidi stabũt. iuxta illud Job. xxvj. Colũne celi ꝓtremiscent. glo. i. angeli. Rñdet sm Ly. z doc. q̃ hec ñ sũt accipienda ac si dicerent in angel' vl' in btis aliq̃a pẽna timoꝛis vel formidinis. sed reuerẽtia ad deũ et admiratione magnitudis potẽtie z vidicte ꝓ ipios Martyres. q̃ tremoꝛ in iudicio erit reꝓbis a facie ire dei. Hꝫ iustis erit multa fiducia z ꝓstãtia securitatis.

Sermo XC

Primo ex pte iudicij.s.chri sciūt se habere iudicis amicicia z clemētia familiarē:eo q ipm bic dilexe runt z ei⁹ pcepta seruauerūt. ipo dicēte Joā.xv. Vos amici mei estis si fecerit̄ q ego pcipio vob. Scdo ex pte sui qz nō habebūt reā ꝓscias. Beř. Nulla pena maior q̄ rea ꝓscia q̄ sp est pauida.z nulla ꝓsolatio maior q̄ sana z secura cōscientia. Un ꝓfidens Job.xiij.dr. Si fuero iudicat⁹ scio q iust⁹ inueniar. Et itez. Ecce inq̄t in celo ē testis meus z ꝓscis me⁹ in excelsis. Tz aliē erit impijs. Tertio ex pte assistentiū iudici.qz scīēt se ibi habere amicoz multitudinē corā iudice adiuuātium iustos.vidz angeloz exercitū z scōs z pcipue beatā ygine mariā q oēs erūt tūc p iustis intercessores. Baz z ecclia canit q btā virgo est aduocata nra.z qō est mai⁹ ipe iudex chris erit p iustis apd patrē aduocat⁹ z intercessor. Beř. O hō securū ac cessum habes ad deum vbi mr oñdit filio pect⁹ z vbera. filij oñdit pri lat⁹ z vulnera. Nulla g̃ pōt esse repulsa vbi tot ꝓcurrūt amoris isignia. O g̃ iusti.o ve penitētes chriani gaudete qz oi modā fiducia babebitis in iudicio. Tz ve z ve tunc erit vob pctōr reo q nūc ñ ꝓmescit̄ peccare.qz timoz z tremoz venient sup vos z horribil⁹ vindicta impij ignis z vermis. Ecci.vij. Agite g̃ pniam cbarissimi.

Tertio in epla dr: Lotra q̄s stabūt iusti i iudicio.qz ꝑ eos inq̄t q se angustiauerūt. Lyra.s.i ferēdo eis nocumētū i psonis.z q abstulerunt la tra tales quippe stabunt specialius. Strabunt ni bilominus generaliter iusti ꝑ omnes reprobos bortes eoꝝ:eis nocendo in reb⁹ possessis. Lon approbando sniaz iudicis.iuxta illud Mat.xix. Sedebit̄ sup sedes.xij.iudicātes.xij.tribꝰ israel z sic ꝓdēnando eos.z tanq̄ pedib⁹ conculcando Conculcabit em reprobos deus:sancti:demões z mortz vt colligit̄ ex scripturis. Deus q̄dem cōculcabit eos sic dr ipe p Esa.lxiij. Calcaui eos in furore meo:z conculcaui eos in ira mea. Sanctj q̄s ipos ꝓculcabūt cōpassionē z auxilium denegādo Malach.iij. Calcabitis impios cū fuerint cinis sub plāta pedū vestroꝝ. Demones cōculcabūt supplicia irrigādo. Pſ. Cōculcauerūt me inimici mei tota die. Mors conculcabit mortē eos ppetua depascendo Job.xviij. Calcet super eum q̄s rex interitus. Pſ. Mors depascet eos vñ Beř. O miserabiles miseri q seducunt per via ista bulius seculi vt torq̄nt sine fine seculoꝝ.

Circa scdm de maloꝝ amaritudine vel turbulētia sit.p ꝓclusione q reprobozuꝫ pena ꝓbat amarissima er hac ipa sacre scripture epla. z b pcipue ex tribꝰ claret inibi descriptis.

Primo ex horribili timoris turbatione.

Scdo ex penali doloris anxiatione.

Tertio ex ꝓfusibili erroris deceptione.

Prio ex timoris horribili turbatione:cū dr i epla videntes turbabūt.s.reprobi timore horribili et intrabūt in subitatione insperate salutis iustoꝝ q̄s videbūt gl'iosos in corpe z aīa.q̄s nō crediderūt dū erāt i vita ista. Ubi nota q impij tūc m'tipli timore horribili turbabūt. Prio q̄dē turbabūtur a supiori.qz videbūt iratū supra se iudicē ad vindicādū:z eterne dānatiōis sniam ferendam ꝑ eos. De q̄ bi Apocal'.j. De ore eius scz iudicis gladi⁹ ex vtraq̄ pte acutus exibat. Ex vtraq̄ pte acut⁹ dr qz icidere bz aīam z corp⁹ eternis supplicijs. Scdo a dextris.qz videbūt angelos ꝑ se testificātes.z dignos dānatiōe acclamantes. Licet em ipe de⁹ sit iudex z testis.iuxta illd Piere.xxix Ego sum iudex z testis dr dns.tñ ad maiorē reprobozꝫ exaggerationē z amarificationē vult pro testib⁹ scōs āgelos adhibere Job.v. Instauras testes tuos ꝑ me. Et.xx. Revelabūt celi.i. angeli iniq̄tatē ei⁹. Tertio a sinistris.qz videbūt infinita demonia accusantia z inclamātia ad infernum. vt pz Apoc.xij. Accusator fratrū nrozꝫ.s.diabol⁹ est. Quarto timebūt z turbabūt ab intra ex ꝓscie remorsu. Quito ab extra p oēs creaturas Sap. v. Armabit creaturā i vltiōez. Sexta a retro p preterita pctā:vt testat Beř. Septio ab ante.qz corā se videbūt passiōis chri sig̃.s.crucē z clauos z alia.p q̄bꝰ ingti fuere. Octauo ab infra videntes infernū aptū ad deglutiēdū. z sic vndiq̄ timebūt

Scdo ex penali dolore matia notat amaritudo reprobozꝫ cū dr in epla.dicētes intra se penitētiā agētes z ꝑ angustia spūs gemētes.s.ꝓpter acerbitatē pene. Querit g̃ b. vtz i dānatis sit penitentia.p pctis. Rñr sm Rich.sup.iiij.dist.xiij. q.iij.ar.ij.in solutiōe ꝓmi argumēti q virt⁹ pnie vere nō est dānatis.qz q̄uis de pctō suo penitebant.ꝓpē penā horribilē quā ꝑ eo sustinēt. tñ non penitēt de pctō inq̄ntū est ꝑ iusticiā legis diuine nec ad b vt expiet i eis. Un q̄ b dr. pniaz agentes itelligit de dolore ifructuoso. Tz q̄re eis nō ꝓdesse pt pnie dolor. Rñr qz nō fiet loco debito nec tpe debito.nec mō debito. Loco q̄dem debito nō fiet.qz in inferno nō est loc⁹ diuini amoris ad acceptādū pniam sed ad recipiendū penā.vñ nō ꝓpē amorē dei z ei⁹ offensam penitebūt sz ꝓpē penā sui.z tō tal' pnia coacta erit ad suppliciū: qz dolent puniri ꝓpē pctā. Scdo qz nō fiet tpe debito.post mortē em nō erit tps vel status merendi sed recipiēdi q̄d meruit. Tūc g̃.s.in pñti age penitentiā Eccli.xviij. Ante iudiciū.s.mortz para iustitiā tibi.s.vere penitēdo. Tertio qz non fiet modo debito.qz pnia deberet fieri in spe venie dolendo peccasse z nolle de cet̄o peccare ꝓpē dei amorem z velle ꝓfiteri ac satisfacere p oz̄onē ieiuniū z elemosynā. Iste q̄ppe est vere pnie mod⁹ q requirit ad remissionē pcti.sz talis esse nō pt in inferno qz vt scribit Job.xj. Refugiū pibit ab eis z spes impioꝝ abomiatio aie. Iré coꝝ dānatoꝝ adeo iduratū est vt velint ꝑ deū peccasse z oderint sp deus Pſ. Superbia eoꝝ q̄ te oderunt ascendit sp. Nec volūt ꝓfiteri deo.pſ. In iferno aūt q̄s ꝓfitebit tibi. Nec satisfacere ieiunādo pñt sz ieiunēt in ppe

tuū. qz inuiti boc faciūt. Nec elemosynā dare qz nil habebūt. Nec oro eoz exaudiet: imo si oēs elemosyne mūdi p eis fierēt z oēs scī p eis orarēt nō proficerēt eis. qz i iferno nulla ē redēptio. O pctōr vtinā sapes z itelligeres ac tibi nouissima prouideres. ℌ Tertio daret er deceptiōe erroris z pfusione: cū gemētes se insensatos confitent z recognoscūt. oc'os ei ꝙs culpa claudit pena apit. Itē ait Hze. i mozal'. z hī dist. xxxviij. Qui ea. q̄ q̄ stultus est in culpa sapiēs erit in pena. Sic g̃ impij se deceptos cognoscēn. dicunt in ep'la. Hi sūt ꝙs aliqñ. s. in pñti vita habuimus in derisum et in similitudinē improperij. Lyra. qz imperātes aliqb ponebant fideles iustos p exēplo: dicēdo Ita miser fias sic iste vel ille zc. Nos insensati vitā illoz falso estimabam⁹ insaniā. s. eo q̄ pzēnebant mūdana. z finē illoz sine honore. i. pzēptibi liter mori z pire. Sz q̄ri pōt Cur pctōres dicant insensati: cū saluator dicat Lu. xvj. Filij hui⁹ seculi pzudētiores filijs lucis sē zc. Rñdr q̄ vt ōt Lyra. Filij hui⁹ secli pzudētiores sūt. i. astutiores in negocijs tpalib⁹ agendis. q̄z filij lucis. i. spūales boies. Et sm hoc dicunt sapiētes pctōres z insipiētes. Viere. iij. Filij insipientes z vecordes: sapientes sunt vt faciāt mala. bñ aūt facere nesciēt Eoz g̃ sapia aialis est terrena z diabolica. vt scribit Jac. iij. q̄ea merito dicunt insensati. Pzio quantum ad sensum. quia verā sapientiam qua possent saluari nesciunt z contēnunt. Secundo q̄ztum ad effectū. qz sic stult⁹ est z insensat⁹ qui pl⁹ diligit vnū pomū pulcz q̄z totū suū patrimoniū z thesauz pciosissimū. sic pctōr magis diligit momētaneā delectationez q̄z celestē hereditatem. Tertio q̄ztū ad actū. Esset q̄dē actus insensati seipm occidere vel ignē ad se cōburendū zgregare sic pctōr facit Sap. xvij. Nō p malicia occidit animā suā. O g̃ pctōr. o peccatrix ania recognosce te nūc errasse z pniam age ne peas in futuro cum diabolo sed regnes cū chzo. ℌ ¶ Circa scōm pncipale de btā letitia electoz in eo q̄ ōr in ep'la Ecce quō cōputati sunt inter filios dei z inter sanctos sors illoz est. s. pzo hereditate sempiterna. qō est iustis pro gaudio ineffabili. Dic g̃ p ord'one accipiamus vbū Augustini li. de vbis dñi: dicētis sic. Multos fecit dei filios vnicus dei filius. emit sibi fratres sanguine suo z viuificauit occisus. z subdit. Dubitas q̄ nō dabit tibi bona sua q̄ nō dedignatus est suscipe mala tua. q. d. nulli dubiū qz dabit bona sua tibi. Sed q̄rit. qualibz vtutib⁹ efficit hō dign⁹ pcio sanguis chzi tanq̄z dei filij cōputari z succedere legitime in hereditatem chzi z sortē sctoz in celestib⁹. Ad b rñdr sic colligit ex sēpturis q̄ pcipue q̄nq̄ vtutib⁹ sm ordinem alphabeti. Prima est agnitio fidei. Unde j. Pe. j. Bñdictus deꝰ z pr̄ dñi nr̄i iesu chzi qui sm suam miscordiā magnam regenerauit nos in hereditatem incozruptibilem in celo per fidez in salutem paratam. Et Hab. iij. Justus iam non est seruus sz filius: q̄ si filius z heres p deū nūc cū cognoueritis deuz imo cogniti estis a deo zc. Constat em̄ q̄ nō dat illi hereditas q̄ nō cognat. Talis q̄pe succedit z cōputat in hereditatē chzi iure possessiōis z inhabitatiōis legitime qz p fidem inhabitantem chzistū possidemus in corde Epb. iij. Habitare chzm p fidē cor. ve. me b⁹ ut re patet extra de causa possessionis z ꝓpietatis. Sz nota q̄ hereditas sm leges ab indignis succedentib⁹ pōt auferri. xj. q. j. Gilbertus. Sic ipo sito. ℌ Scōa vtus est bonitas imitatio chzi. in scitate vite z mundicia ab oi inq̄namento peccati z iniusticia. Unū. ij. Cor. vj. Immūdū ne tetigeritis z ego recipiā vos z ero vob in patrē z vos eritis mihi in filios z filias dr dñs. Das g̃ habentes pmissiones. s. hereditatis charissimi mundemus nos ab omni inq̄namento carnis z spūs: pficientes sanctificationē nr̄am. Nec ille. Et. j. Joan. iij. Videte q̄lē charitatē dedit nob deꝰ vt filij dei nominemur z sim⁹. Et infra. Dis q̄ bz spem hāc in illo sctificat se. s. q̄sciam emundādo a peccatis sic z ille sctūs est. Qui facit pctū ex diabolo. est in b manifesti sunt filij dei z filij diaboli. Nec ibi. Omnes q̄ cōpatāt z succedūt in hereditatē chzi iure. i. pinquitatis. quia incozruptio (Lyra. i. puritas a pctō). primū facit esse deo. ꝓpē similitudinē ad ipm q̄ est sctūssctoz. Tertia vtus ē charitas dei. Rbom. viij. Qui spū dei agunt. i. gr̃a charitas diuine. hi filij dei sunt. z b iure adoptiōis. Unde subdit ibidē. Accepist⁹ spm adoptionis filioz⁹ in q̄ clamam⁹ ab. zc. Et infra. q̄ si filij z heredes. heredes q̄dez dei coheredes aūt chzi. Lyra. q. d. q̄t filio adoptiuo debet ps hereditatis, vt pat. C. de adop. l. penul. ℌ ¶ Quarta vtus ē dilectio ximi Joā. xix. In b cognoscent oēs q̄ discipuli mei estis si dilec. adin. ba. Et Mat. v. Diligite inimicos vestros vt sitis filij p̄tis vr̄i q̄ in celis est. Aug. in ser. de martyrib⁹. Elige homo q̄ vis: si inimicū odis deū ꝓximū nō habebis. si aūt inimicū diligis deū filius vocaberis. Tales itaq̄z adquirent hereditatē chzi iure testamēti vl legati q̄ chzs in testamento legauit discipulis pacē z dilectionē in vltima cena pro hereditate celesti obtinenda Joā. xiiij. Pacē relinq̄ vob. Et. xiij. Mādatū nouū do vob vt dilig. in. Quia virtus est cruditio vel eq̄nimitas in psecutōe z aduersitate. Unde Deb. vj. Nō segnes efficiami. vep. imitatores eoz q̄ fide z patia hereditabūt ꝓmissiones. Et. xij. Flagellat deꝰ oēm filiū quē recipit. Bene. Si excepto es a nūero flagellatoz: erceps es a numero filioz dei. Tales adq̄rūt hereditatē chzi in re bellatiōis vsq̄z ad sanguis effusionē z victoriā sic z chzs sic mercat⁹ est regnū pcioso sanguine. Unū Apoc. iij. Ego quos amo arguo z castigo. Et paulopost. Qui inq̄t vicerit dabo et sedere mecum in throno meo. sicut z ego vici z sedi cū pre meo in throno ei⁹. O g̃ charissimi agam⁹ deo gr̃as q̄

nāto bñficio q̄ possum⁹ esse filij dei z participes hereditatis chr̄i. Nā dicēte Gregorio. sup Ezech. li. j hom⁹. vj. Nil hac ptāte alt⁹: nil hac altitudie sublim⁹ dici p̄t: in q̄ qsq̄ creat⁹ effic̄ filius creatoris. Dec ille. O iesu bone q̄ dignat⁹ es tui p̄ciosi sanguinis effusione nos redimere z in frēs adoptare vt digni habeamur tua celesti hereditate: da nobis miseris sic viuere: sic te diligere vt ad fruendū p̄missum valeamus p̄ngere. Amen.

Ad idem Sermo ex euangelio.

Qui manet in me z ego in eo ħ fert fructū multū. Joā. xv. z in euāgelio hodierno Ā In qbus saluator docet q̄ si volum⁹ fructū ferre salutis facere debem⁹ in chr̄i iesu charitate z gr̄a manere. Et rō. qz vt Rich. de ꝓplatiōe lib. iij. ca. vl. ħ. sine gr̄a chr̄i nō sufficit hō ad cognitionē veritatis. nec erigit ad itellectū sui ꝓditoris nec sufficit ad amorē v̄tutis. Exēpli gr̄a. Sic̄ oculi hois nō p̄nt cognoscere colorē sine lumine. nec p̄nt delectari in pulcritudine colorū sine lumine. eo q̄ vt dr. ij. de aia: ad videndū colores req̄rit mediū illuminatū vel lumine actuatū. Sic hō sine lumine gr̄e chr̄i nec deū cognoscit nec i deo delectari sufficit z p̄fectis nō p̄t fructus salutis germinare. ipo saluatore teste vbi ħ. Sine me inq̄t nil potestis facere. Ibrp̄s. Sic̄ terra nō germinat sine pluuia sic nec hō sine dei gr̄a. Merito g̃ dic̄ saluator. Qui manet in me z ego in eo ħ z non al⁹ fert fructū. Sic faciēt z fructificaturi sancti dei. z ideo de ipo legit ħ euangeliū. Juxta g̃ v̄ba hec sancti euāgelij saluator nr̄ hortat nos ad tria q̄ debem⁹ facere exemplo sanctor̄. Primo vt chr̄m in nob manentē habeam⁹. Secōo vt chr̄o maneamus tertio vt ad fructū dignē celestē fructū afferamus. Ūn tria mysteria hic declarem⁹.

℣ Primū dr nr̄i in chr̄o mānsio. qz dr. Qui manet in me. Scōm dr chr̄i erga nos dilectio q̄ vult manere in nob di. z ego in eo. ℣ Tertiū dr multi fructus aggregatio. ibi. ħ fert fructū multum.

ħ Circa p̄mū de nr̄i in chr̄o mansione accipiamus p documēto 2cl'onem q̄ ois fidelis vt valeat fructū salut̄ afferre tenet in chr̄isto manere. Ad hoc declarat euāgelio hodierno vbi saluator tri plicem ponit similitudinem.

℣ Primam de vite.
Secōam de cultore.
℣ Tertiam de palmite.

Primā de vite dī. Ego sum vitis vera. Simon de Cassia. Dñs loq̄t p similitudinē vt trahat ad veritatē. Quer̄t g̃ circa ħ quō chr̄s dñs dr vitis vera. Rñr q̄ vt dr Lyra ista similitudo cōpetit chr̄o rōne sue humanitatis. vnus em̄ est nature sūt vitis z palmes. dr g̃ chr̄s vitis fm humanitatē in q̄ natura est filius fidelibus. Nā fm deitatez z ipe cum patre agricola vel cultor est. vt ait Aug. in hom̄. Sed cur dicit se verā vitē. Rñdet ibidē Aug. q̄ ad differentiā synagoge q̄ nō fuit vitis vera tūc. ſz q̄uersa in prauū fec̄ labruscas. i. vuas siluestres z amarissimū vinū z spinas dū chr̄m spinis coronauit z amarissima passione occidit. Un Aug. de synagoga dr. Nā q̄ pacto ē vitis vera q̄ expectata est vt faceret vuas fecit autē spinas Esa. v. sic mō heu multi chr̄iani p vuis bonor̄ op̄er̄ q̄ de⁹ expectaret: vt facerēt afferūt spinas z labruscas. i. vicia z pcā q̄bus chr̄m rursū crucifigūt. Heb. vj. Rursū crucifigētes chr̄m i semet̄ipis. De talib⁹ conq̄rit chr̄s Iere. ij. Ego te plantaui vineam electam. i. sanctam eccl'iam. oē semē verū. i. ver̄ chr̄ianū. quō g̃ conuersa es in prauū mihi. Hec ibi. Quare aūt assimilauit se chr̄s viti pot⁹ q̄z alicui alt̄i arbori Rñr q̄ p̄mo p̄pter deformē speciē. qz vitis est arbor deformis quasi scabiosa. sic chr̄s in passione Esa. liij. Uidim⁹ eū nō habentē speciē neq̄ decorem sed vt leprosum. Scōo p̄pter liquorē vel humorē. qz sic̄ de vite cū scidit manat liq̄r. sic ħ chr̄o in cruce fisso emanauit liq̄r tripler. s. sāguis ad redēptionē. aq̄ ad ablutionē. z lachryme ad iustificationē z pcōr̄ nr̄or̄ remissionē. Sī em̄ lachryme magdalene sibi p̄pi obtinuerūt pcōr̄ remissionē. mlto magis lachryme chr̄i nob. De q̄bus Heb. v. Cū clamore z lachrymis offerēs se exaudit⁹ est p sua reuerētia. Tertio p̄pter fruct⁹ saporē. qz sic vitis plātata i ēra z bñ culta facit fructū dulcissimū de q̄ fit vinū sapidissimum. sic chr̄s dñs si fuerit plātat⁹ i ēra cordis nr̄i bñ culti p pniaz facit i aia nr̄a dulcē desiderij fructū Cañ. ij. Fructus eius dulcis gutturi meo. Orige. O dñe attolle desideriū meū vt attingā dulcē fructū tuum. Et q̄ q̄dem fructu p̄pinat nob vinū tripler. s. cōpūctionis q̄si vinū min⁹ clar̄. Ps. Potasti nos vino cōpūctionis. Scōm vinū diuini amoris q̄ aia iebriat z letificat. Ps. Uinū letificet cor hois. z ħ est tāq̄ vinū clar̄. Tertiū vinū tanq̄ rubeū sacr̄alis cōmunionis. in q̄ bibit sanguis chr̄i rube⁹ Joā. vj. Sāguis me⁹ vere ē pot⁹ rē. O pie g̃ chr̄s assimilatur viti. ¶ Scōam similitudinē posuit saluator i euāgelio de cultore di. Et pr̄ me⁹ agricola est Sz q̄rit quō dicat pr̄ agricola vel cultor vinis q̄ est chr̄s q̄ nec purgatione a pcō hr̄e potuit: q̄m peccare non potuit: nec indiguit cultura ad faciē dū fructū ampliorē. qz in gr̄a z scia habituali nō ꝓfecit. sed totā plenitudinē a principio sp̄ habuit Joā. j. Plenū gr̄a z v̄itate. z de plenitudine eius nos oēs accepim⁹. Rñr fm Lyrā z doc. q̄ deus pr̄ dr cultor bui⁹ vitis: nō circa stipitē q̄ est chr̄s ni si p̄ tāto in q̄ntū gr̄e plenitudinē infudit z plātauit i hac vite. i. in chr̄o hoie a p̄ncipio 2ceptionis vt nunq̄ posset arescere. i. deficere in gr̄a. Sz de⁹ pr̄ dr cultor magis p̄pie circa palmites bui⁹ vitis id est circa fideles chr̄i. qz curā circa eos adhibet Sūt aūt tria genera palmitū vt colligit ex euangelio. Quidā sūt viti adherētes sz nō fructifican

tes vt chr̃iani q̃ adherẽt chr̃o p fidẽ sz nõ fructifi
cant p opatõez. Et de his dat talẽ sniam di. Oẽm
palmitẽ in me.s.manẽtẽ p fidẽ z nõ ferentem fru
ctũ.s.opis meritorij:tollet eũ.i.sepabit eũ.s.pr̃ a
btõr ꝓsortio.qz nõ dat merces btitudis nisi ope
rantib Mat.xx. Voca oparios z redde ill' mer
cedẽ suã Amb. Nõ ociãtib sz opantib pollicent
p̃mia celestia. Aug. Qui nõ laborabit in semine
nõ gaudebit in messe. Scõo sr̃ q̃dã palmites
nec viti adherẽtes:z ideo nec fructificãtes.z istos
pr̃ cõbustioni deputat. Et de his dat talẽ sniam
chr̃s di. Siqs in me nõ mãserit mittet foras scz
p abscissionẽ in morte sic palmes z arescet z colli
gent eũ.s.angeli:executores.s.diuine iusticie z in
ignẽ.s.ifernalẽ mittẽt.z ardet.s.sine fine. Aug. su
per Joã. Unũ de duob palmiti ꝓuenit.aut vitz:
aut ignis.si in vite non est in igne erit. vt ergo in
igne nõ sit in vite sit. Dec ille Tertio sunt quidaz
palmites viti adherẽtes z fructificãtes.de quib
dr chr̃s. Qui manet in me z ego in eo hic fert fru
ctũ m'tũ. Tales pr̃ purgat vt fructũ pl's afferant
gr̃am augẽdo i eis z magz ac magz mũdãdo ac
meritoria opa m'tiplicãdo. Uñ z infra subdit. Jn
b clarificat' ẽ pr̃ me' vt fructũ pl'mũ afferatis z
efficiami mei discipl'i.sic dilexit me pr̃ z ego dili
go vos.s.fructiferos. Tertiã sil'itudinẽ posuit
de palmite di. Ego sũ vitz z vos palmites. Hze.
Quot scõs a p̃ncipio mũi vsq; i finẽ eccl'ia pro
lit:tot palmites misit. Et sic ptz q̃ ois aia fidelis
est palmes mõ in chr̃o iesu.in q̃ dz manere si fru
ctũ salutifer vult aggregare. alioq̃n ecno igne ẽ
cõburẽda. ℣ Sz q̃rit.q̃lẽ possit hõ z obli
gat facere vt i chr̃o mãeat vacat. Rñr fz Bichui
nũ q̃ q̃tuor modis. Prio p fidei vere vnionẽ.j.
Joã.iiij. Quisqs ꝓfessus fuerit qm̃ iesus est filiꝰ
dei:in deo manet. Scõo p verã charitatẽ z dile
ctionẽ.j. Joã.iiij. Deus charitas ẽ z q̃ manet in
charitate in deo manet. Tertio p preceptoz obe
ditionẽ.z b tam deo q̃z sctẽ eccl'ie z platis. Uñ.s.
Joã.iij. Qui seruat mãdata eius i illo manet. Itẽ
viij.q.j.sciẽdũ. Hze.dr. Sola obediẽtia fidei me
ritũ possidet sine q̃ q̃sq; infidelis esse cõuincatur
etiãsi fidel' esse videat. Uideãt g̃ q̃ nõ seruant iciu
nia ab eccl'ia p̃cepta qz nõ manẽt i chr̃o. Quarto
p vtutũ ꝓformationẽ.j. Joã.ij. Jn b scim' qm̃ in
ipo sumus si in ipo pfecti sum'. Qui dr se in illo
manere dz sic ille ãbulauit z ipe ambulare.s. ipz
imitãdo in virtutib.qz vt Lipzianus lib.de.xij.
abusio.di. Nõ recte chr̃ian' dr q̃ chr̃o moribꝫ nõ
equat. Sz forte dicis. Et dicta autoritate sequit
q̃ soli pfecti scti manent in chr̃o.z p ꝓs cõmu
nes chr̃iani cũ nõ sint pfecti nõ faciũt fructũ me
ritorij salutz sz dãnant. Rñr Fm Arrã q̃ pfectũ
dr cui nihil deest.v.Metap. Sz b dupl'r pot in
telligi ad pns. Uno mõ cui nihil deest ex his ad
q̃ tenet.z sic q̃ seruat p̃cepta dr sufficienter pfectus
z in chr̃o manet. Alio mõ cui nil deest ex his q̃ pt
hr̃e.z sic charitas non potest esse perfecta in via.
qz sp pot hõ q̃ntũcũq; pfect' in merito crescere.
Un' tñ dr altero pfectior inq̃ntũ nõ solũ seruat
mãdata q̃ sunt necessitatis sz etiã ꝓsilia. Et q̃nto
pl's z strict' seruat ꝓsilia dr magis pfect' z p ꝓns
in chr̃o manere pfectius. Sufficit g̃ cõiẽ christus
nos eẽ pfectos q̃ ad obseruãnã mãdatoz sine dy
nulli est salus z vita in chr̃o Mat.xix. Si vis ad
vitã ingredi serua mãdata. O g̃ chr̃iane aduerte
bec z stude in chr̃o manere vt sis palmes fructu
osus.ne succidaris z ecno igni cruciãdus tradaꝰ
ris. ℣ Circa scõm de amoꝛosa inhitatõe chr̃i
sti in nr̃o corde accipiamus p ꝓclusõe q̃ maria
z mira chr̃i iesu erga nos cõmẽdat charitas cum
in nob habitare dignat vt p amorẽ possideatur.
Dec ꝓclusio ostenditur triplicater.

Primo ex autoritate.

℣ Scõo ex exemplaritate.

Tertio ex inductiua claritate.

Prio autoritate.qz Joã.xiiij. dr saluator id pro
mittẽs. Siqs diligit me fmões meos seruabit et
pr̃ me' diliget eũ z ad veniem' z mãsionẽ apud
eũ faciem'. Sup q̃ ẽba Aug. dr. Tanta dei mi
dignatio.tãta dilectio circa hñ affectã z cõpassiõ
aiam vt ad eã nõ solũ ventre sz mãsionẽ facere
dignet ipe pr̃ z fili' z spũs scũs. pr̃ vitificans et
roborãs.fili' illuminans.spũs scũs inflãmans.
℣ Scõo ereplaritate.qz videm' q̃ oia alia q̃ q̃
qz amam' vel desideram' nõ stati coipo hemus
vel possidem'.nã multi amãt aurũ sed nõ coipo
statim hr̃e pñt aurz:sic argentũ.sic regẽ.sic z ipm
celũ.z sic oia alia. Sz de' tãte ẽ erga nos dilectio
nis vt nulli amãti seipm negare velit. sz mor ad
inhabitãdũ in hoie z possidendũ p gr̃am seipm
offert z donat Uñ Hze.hom. Pence.dr. Qui de
um plene desiderat pfecto iaz habet quẽ amat.
O g̃ mira charitas chr̃i iesu. o mira dulcedo et
amoꝛis. q̃s vnq̃ p̃cipũ se sic suis offerat fama
lis. Tertio i ductiue declarat p pl's lr̃s mõstra
ta q̃ vicz sũme diligit chr̃s manere i cordibꝰ fide
liũ. Prio q̃dẽ oñdit q̃ pl's dilexerit hitare in nob
q̃z in celesti reg. i b q̃ de celo descẽdit p gr̃am seipm
carnatus venit in hanc vallem misere ad habi
tandũ in nob. Joã.j. Uerbũ caro factũ est z hab
bitauit in nob. vñ dr Piere.xij. Reliqui domũ
meã dimisi hereditatẽ meã. dedi dilectã aiam meã
in manꝰ inimicoꝛ. Scõo q̃ pl's dilexerit hitare
in nob q̃z in angel' oñdit i b q̃ vt scribit Deb.ij.
Nusq̃z angelos appẽdit sz semẽ abrae in incar
natione. Nec redemit angelos qditos sed bonos
Tertio pl's diligere nos monstrauit q̃z p nob dolorib
pus z sanguinẽ.qz totũ coꝛp' p nob dolorib co
posuit.z sanguinẽ totũ fudit vt nos redimeret ad
hitãdũ i nob. vñ.j. Joꝛ.vj. Empti est' pũo mag
glificate z portate deũ.s.inhabitantẽ z. Quare
pl's diligere oñdit nos q̃z vitã p̃tiã.qz illã p nob
posuit. vñ Joã.xv.dr. Maioꝛem hac dilectionẽ
nemo habet vt aiam suam ponat quis p amicis
suis. O g̃ chr̃iana aia(vt dicit Augustin)si pigro

amare pudeat te nō reamare chīm ꝑ tāto amore
O dulcissime iesu qd tibi retribuam⁹ ꝑ oīb⁹ que
tāamore retribuisti nob. qd laudis qd gr̄aruz
actiōis offeram⁹. nūqd vis a nob aur̄ argentuz
aut q̄q̄ bona mundi. Sz audi deuota aia qd ti
bi rūdeat chr̄s i sc̄pturis. Prouer. xxiij. Prebe fi
li mi cor tuū mihi. z octi tui vias meas custodi
at. q. d. Hoc solū opto a te vt des mihi bīracu
lū in corde tuo. Nā delicie mee eē cū filiīs hoim.
Prouer. viij. O pctōr nōne meli⁹ ē vt in te habi
tet chr̄s q̄ habitet diabol⁹. ꝑbe g̃ chr̄o cor. F
Querit b. in q̄li corde p̄ cereris diligit chr̄s ma
gr̄e z vult delectabili⁹ q̄escere. Rūr vt colligit ex
sc̄pturis. Prio i corde mūdo. Unū ps. Tu aūt in
sc̄o. i. mundo habitas laus israel. Aug. li. solilo.
Mundū habitaculū decet te emūdās vt⁹ q̄ nisi
a mundis cordib⁹ poteris teneri atq̄ videri. Itē
Hugo li. de bono ꝓscie. De⁹ q̄ ē amator mūdicie
cor pollutū pctis nō pōt inhabitare. Bern̄. Qui
de angustū est cor hūanū. nō pōt sil' recipe deuz
z diabolū per pctm̄. Sc̄do in corde humiliato.
Ps. Cor ꝓtritū z hūiliatū de⁹ nō despi. i. diligit.
Isa. vl. Sup quē req̄escet spūs meus nisi sup
humile corde. Nimiꝝ ibi libenr̄ habitāt hoies vbi
honorar̄. de⁹ aūt ab hūilib⁹ honorar̄ Eccī. iij. ḡ
2c. Tertio in corde pacifico. ij. Cor. xiij. Habete
pacē z de⁹ pacis z dilectiōis erit vobiscuz. Unde
ps. In pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Ber̄. Sīc i pace est
locus dei. ita in ira nō nisi loc⁹ diaboli. Quarto
in corde deuoto ꝑcipue ad passionē chr̄i. iō dicit
chr̄s Can. viij. Pone me vt signaculū super cor
tuū. i. dulcit amādo. Hic Ber̄. O bō disce ama
re dulcit z prudēter z fortit. Nimiꝝ in meditati
one amoris z passiōis chr̄i (dicere ps.) exardescet
ignis charitat⁹. in q̄ manet de⁹. j. Joā. iiij. O bō
dispone ergo in te cor mundū: humile pacificuz
z deuotum vt inhabitet chr̄istus. B
Circa tertiū principale de multi fruct⁹ in chr̄o
aggregatōe ḡnit. Unū vl' q̄lit hoies in chr̄o manē
tes dici pūt facere multū fructū: cuz vnicā brītu
dinis mercedē vnusq̄sq̄ ꝓmereat. Rūr q̄ meri
to 9r multū fructū facere bō in chr̄o manēs ꝓpue
triplici rōne. Prio rōne multi fruct⁹ spūs z
ei⁹ operatōis. qz Beda sup Joā. vt bī de pe. dist.
ij. Sicḡ semel. ℣. Querēdū ē. 9t q̄ spūs sc̄us ma
nens apud fideles facit vt multi bonis insistant
actib⁹. volūtariā pauptatē diligant z māsuetudi
nem. p eīno desiderio lugeāt esuriant z sitiāt iu
sticiam. misēdiaz mūdicia z pacem amplectātur
ps. z p obseruatiōe iustiae p̄secutiōem pati nō ve
reant. elemosynis: oīonib⁹: ieiunīs ceteīsq̄ fru
ctib⁹ spūs insistere desiderēt. Hec Bed. ℣. Sēdo
rōne multi fruct⁹ brītudis z celice retributiōis. qz
p ḡdibz op⁹ meritoriū bō i chr̄o manēs ꝓmereī
q̄de vnicā brītudinē celestē. s. dei visiōez in q̄ sunt
multa imo oia bona cui⁹ mīti sūt fruct⁹ delecta
biles z innumerabiles. ℣ Sz forte optas
scire q̄les sunt isti fruct⁹ in celo q̄b beati omnes
z singuli ꝑ mō suo fruunt. Ad q̄ nota q⁹ Anſ.
li. sil'itudinū p̄limos eor̄ enumerat ꝑm alphabe
tū. Primus est amor vel amicicia sine odio sita
te. Sc̄os fruct⁹ est bonū optatū sine defectione.
Tertiꝰ certitudo securitat⁹ sine timore. Quart⁹
est delicios'tas sine anxietate. Quintus ē efficacia
ptātis sine ꝛrietate. Sext⁹ est formosītas gl'iosa
sine oī turpitudie. Septim⁹ est gaudiū sine me
rore. Octau⁹ fruct⁹ ē honor sine fastu superbie.
Nonus est imortal' inuētus sine īfirmitate. Dec
imus est claritas sine tenebrosītate. Undecim⁹
est libertas sine culpe. Duodecim⁹ ē melodia
sine attediatōe. Tredecim⁹ noticia oīm sine erro
re z obliuiōe. Decimus q̄rtus opes sine egestate.
Decimus q̄ntus pax sine ꝓturbatiōe. Decimus sext⁹
q̄es sine oī fatigatiōe. Decimus septim⁹ regnū cū
chr̄o sine amissiōe. Decimus octau⁹ satietas sine
fastidio sītate. Decimus non⁹ triūph⁹ z tripudiū
sine intermissiōe. Ultimus⁹ visio dei clara ꝑpetuo
sine fine. V Tertio bō in chr̄o fert fructū multuz
rōne m'te imo īfinite durationis. qz oē gaudiuz z
q̄cūq̄ ꝑmiū durabit i ꝑpetuū. z sic tpe a parte
post īfinito. Unū Tulli⁹ de off. 9t sic. Bītudo ce
lestis magnis oblectatōib⁹ ꝓfruit. q̄ nec fine defie
nec intermissiōe marcescit. vbi vera sine fine gau
dia est sine aliq̄ tedio. manēs sp eīnitas z īspecta
sola diuinitas efficit vt beat⁹ nil esse possit. Dec
ille. O ḡ charissimi bortor vos z meipm excigile
mus z excitemur de puluere hui⁹ miserie vt festi
nemus ad īdicibilia gaudia supne patrie: vbi re
gnemus z oīb⁹ bonis ꝓfruamur cū chr̄o z oīb⁹
scīs eius Amen.

Ad idem Sermo. iij. de electione scz sanctoꝝ.

Sancti et iusti i do
mino gaudete: vos elegit de⁹ in here
ditatē sibi. V Hec ẏba canit eccle
sia sctā b tpe de scīs. z accipiūt originaliter ab ap'lo
ꝓtim. Phil'. iij. ꝓtim ad Epb. j. z Titū. iij. Sicut
nēpe 9t Aug. ō ẏbis dñi. ser. xxxv. Magna gra est
nob frēs q⁹ sum⁹ hereditas dei. z ipe de⁹ ē hered
itas nra. Idē etiā sup ps. lxij. 9t. Hereditare no
bis dabit deus seipm vt ipm possideam⁹ in eter
nū z ab ipo in eternū possideamur. Unū b iusti z
scti ꝓsiderātes sūmū gaudiū bñt ꝑ spe celestis bti
tudinis z eīne felicitatis. Ut eīm 9t Inno. in ser.
Hereditas ītima est hec terrena possessio sz sum
ma est brītudo celestis q̄ hz gloriosissimā stolaz
mētis z carnis. de q̄ ps. Funes ceciderūt mihi in
p̄claris: etem hereditas mea p̄clara est mihi. Jō
sctā mr̄ eccl'ia b tpe sacro pasce in officio de sanc
tis bortar hoies iustos z sctos in dño gaudere
qz ꝑ chr̄i resurrectōez gl'iosaz pz q⁹ elegit nos de⁹
in hereditatē sibi. cū chr̄i resurrectio spes z exem
plar sit nre resurrectōis. Dic ḡ Sancti z iusti zc.
Juxta q̄ ẏba tria mysteria notabim⁹ ꝑ p̄mone.
Primū de electorū letitia quia dicitur: Scti

r iusti in domino gaudete.

Scōm de electiōis alta gr̄a. cū subditur: vos elegit deus.

¶ Tertiū de electoꝝ noticia vt sciamus quales in hereditatem sibi elegit deus.

B Circa p̄mū de letcia electoꝝ vel iustoꝝ sit p ꝯclone q̄ iusti r boni boies merito habēt i dño gaudere p multiplicīū bonoꝝ felicitate. Et declarat ex pl̄ibꝫ. r p̄cipue septem bonis q̄bꝫ felicitant r p cōtrariū peccatores totidem malis infelices reputantur. Alp̄b.

¶ P̄rimum bonum adamationis.

Scōm bonum benedictionis.

¶ Tertiū bonum cōiunctionis.

Quartum bonū dilationis.

¶ Quintū bonum exemptionis.

Sextum bonum filiationis.

¶ Septimū bonū glorificationis.

P̄rimū est adamatiōis bonū. qr iusti r scī sunt ab ēterno dilecti a deo. Unde Bed. sup Lan. ser. lxxij. or. Hō p̄destinat⁹ ab ēterno est ab ipo deo dilect⁹ Unde apl's ait. Qui dilexit r siḡuit nos in dilecto filio suo ante mūdi ꝯstitutionē Epb. j. Hō ḡ p̄destinatus fuit ab ēterno in deo tanḡ dilectus. de⁹ no est i boie ex tpe ex q̄ dilect⁹ est ab boie. r iō hō q̄dē in deo ē etiā q̄n in boie de⁹ nō est. de⁹ aūt in boie nō est q̄ nō sit i deo. Dec Bed. Unde Aug. or q̄ p nullo maiores gr̄as dz deo agere chr̄ianus q̄ḡ p eo q̄ cū nō dū nati fuim⁹: nō dū q̄cḡ boni vl mali feceram⁹ r iā a deo dilecti r ad vitā p̄destinati eram⁹. ꝓpter ea apl's Epb. j. gr̄as agēs ait. Benedictus de⁹ r p̄ dñi nr̄i ihesu chr̄i q̄ benedixit nos in chr̄o sic elegit nos in ipo ante mūdi ꝯstitutionez vt essem⁹ scī r imaculati in ꝯspectu ei⁹ qui p̄destinauit nos. Dz p Jrīū marie infelices reputantur pctōres. qr sē i p̄tinua dei ira r odio Eccl. xij. Altissim⁹ odio hz pctōres r miḡtus ē penitētibꝫ Deu ḡinfelicissimū est manere in inimicicia sui mi boni dei. qr horrēdū est incidere in man⁹ dei viuētis Heb. x. Jte pbs. viij. Etb. Pessimuz est esse inḋt Jrīū optio p̄cipi. Scōm bonū benedictōis. Unde Prouer. x. Benedictio dñi sup caput iusti. Jte in morte etiā sūt benedicti. qr scribit Apocal. xiiij. Beati mortui q̄ i dño moriunt. Et tandez erūt benedicti in iudicio Mat. xxv. Uenite benedicti p̄tris mei pci. reg. zc. Sed p ꝯtrariū pctōres sē maledicti in p̄tri. Ps. Maledicti q̄ declinant a man. tuis. Et erunt maledicti in morte. Eccl. xij. Ue vob viri ipij q̄ dereliq̄stis legē al. q̄n si nati fueritis i maledictiōe nascemini. qr faciēs culpā nascit ex diabolo. j. Joā. iij. ca. r si mortui fueritis in maledictione erit ps via. Deniqz ipij maledicent etiā in iudicio in corpe r aīa Mat. xxv. Jte male. in ig. zc. ¶ Tertiū bonum cōiunctionis. qr adeo ꝯiuncti sunt deo p charitatē vt in illo manent r de⁹ i eis. j. Joā. iiij. Qui manet in charitate in deo ma. r de⁹ i eo. Dz p Jrīū pctōr dr diabolo adherere. Unde Joā. vj. de iuda dixit chr̄ist⁹. Unus ex vobis diabol⁹ est. r. j. Joā. iij. Qui facit pcm̄ ex diabolo est: q̄n ab initio diabolus peccat.

L Quartū bonū dilatōis. q̄n Rho. viij. dr q diligētibꝫ deū cooperant oia i bonū bis q̄ fm p̄po. vo. sūt scī. Dz mal' p Jrīū. Unde Aug. sup Joānē hom. viij. dr. Mal' bōa etiā obsūt. vt eucharistia indigne sumēti. Bonis aūt etiā mala p̄sūt. vt angel⁹ sathane Paulo Bed. Ad cumulū dānationis est etiā ipa scā fides malis. ¶ Quintū bonū exemptionis. qr iusti sunt liberi r exempti a pena statę diaboli r iugo captiuitat⁹ ei⁹ Joā. viij. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. r. ij. Cor. iij. Ubi spūs dñi ibi libtas. Piero. Sola apō deū libtas est nō fuire pctīs. Dz p Jrīū mal⁹ r pctōr est in fuiture r captiuitate Joā. viij. Qui fac pcm̄ seruus est pcī. Amb. Qui facit pcm̄ seruus est pcī: sp in laqis: sp in vinculis. r nūḋz est liber a cōpedibꝫ qr sp ē i criminibꝫ. Auar⁹ ei fuus ē vt terre. i. pecunie. Supbꝫ fuus est vanitatis vanę sez honoris. Bulosus fuit stercoribꝫ. Luxurios fuus feroribꝫ. Et ois pctōr seruit cū b pessimis dei monibꝫ: a qbꝫ ligat⁹ tenet pctōr funibꝫ vt rabatur in ifernū r tāḋz bos vel porcus ad macellum ¶ Prouer. v. Iniq̄tates sue capiūt impiū r funibꝫ pctōr suoꝝ ꝯstringit r decipietur in stultitia sua

Sextū bonū filiatiōis. qr iusti sunt filij dei. qd est maximi honoris multo magis q̄ esse filios regis aut imperatoris Joā. j. Quotq̄t aūt receperunt eū dedit eis ptātē fi. dei fi. zc. Per Jrīū aūt pcōres sunt filij diaboli r pditiōis. j. Joā. iij. Dis q̄ nat⁹ est ex deo pcm̄ nō fac. in b manifesti sunt filij dei r filij diaboli. ideo Joā. viij. Vos ex pre diabolo estis r ōsideria p̄tis vestri vultis facere. ¶ Septimū bonū glificatiōis. qō est sūmū bonū iustoꝝ r ēnū in vita futura Sap. v. Justi aūt in ꝑpetuū vi. r apō do. est mer. eo. acapiet regnum decoris r diade. spe. de manu dñi. Per Jrīū malorum est infelicitas ēne dānatiōis r cruciat⁹ Mattn. xxv. Jbūt hi i supliciū ēnū. iusti aūt in vitā ēnā. Q ḡ pctōr ifelicissimū tuū aḋsce statū r pessimesce. Age p̄niam vt nō ꝑeas cū diabolo. Dō q̄ es i dei amore exulta r gaude i chr̄o ihesu r gratias age: q̄n elegit te in hereditatē sibi.

Circa scōm p̄cipale de electionis gr̄a occultę q̄ de⁹ elegit boies in hereditatē sibi. hic suffican cā breuitat⁹ vnicā q̄stionē tractare. p edificationē sez Cur de⁹ misericors talē r tārā electōis gr̄am noluit boib esse agnitā. Nā Bed. in ser. de epha gesima dr sic. Quis pōt dicere. Ego sū de nūero filioꝝ dei: reclamante ad vitā. Ego sū de nūero reproborum. Sunt iusti atq̄ sapientes te scīptura. s. Eccs. ix. Sunt iusti atq̄ sapientes r opa eoꝝ in manu dei. r tn nescit hō vtr amore vel odio dign⁹ sit. sed in futurū oia seruant incerta. ¶ Ad q̄stiū ḡ fm doc. rnr q̄ sic de⁹ ordinauit qr saluti electoꝝ expediebat b ignare p̄tes rōnis nisi q̄n deus reuelat ex gratia speciali aliquibus vt ptz de apl's r de bro Fr̄ācisco. r alijs pluribus magnis scīs quatinus consolentē de certitudine

salutis. Cōiter aūt hoīb voluit esse incertū z iḡ/
tum ſm Henricū de Hassia rōnib⁹ istis.

Pria rō generalr ex pte oīm hoīm. qr ad vitā
dū vitia z pcā atq; ad adq̄rēdū vtutes z facien
dū bona o⁹ qb⁹ q̄uenīt ad brītudinē: vtil⁹ est
hoīb⁹ cōīt nescire vtr̄ sint p̄destinati an nō: vt o/
mnes fiduciā z spem habeāt de dei boītate qua
vult oēs hoīes saluari. Et deum sollicite exorent
tā p̄ sua q̄ oīm alio⁹ salute. vñ Apl's. j. Timo.
ij. Obsecro inquit p̄mo oīm fieri obsecratōes et
orōnes z gr̄ārūactōes p̄ oīb⁹ hoīb⁹ z p̄ regibus
agam⁹ in oī pietate z castitate. B̄ em̄ bonū est et
acceptū cor̄ā saluatore nr̄o deo q̄ oēs hominēs
vult saluos fieri z ad agnitōem veritatis venire
peunt: nec bonis adhiberem⁹ correctionem vel
malis disciplinā. nec orarem⁹. Nūc aūt vt Aug.
xxiij. q. iij. Nabuchodonosor. in fine dic̄. Sicut
ꝗbus certissime sciam⁹ neminē vltra terminum
a deo sibi p̄fixū eē victur̄. oīb⁹ tñ lāguēt̄ib⁹ nō in/
congrue medemur. sic ꝗbus nēo saluē nisi p̄de
stinā⁹ ad vitā: oī tñ delinq̄nti est adhibenda cor/
rectio: nec malor̄ negligēda est disciplīa. hec ibi.

Secūa rō ex pte reprobor̄. ne desperātis occa/
sionē habeāt z p̄ p̄ñs mīro pl'a mala cōmitterēt
credētes se dānādos. Hinc Bern̄. ser. de septua/
gesima dicit Christus proprium sanguinem de
dit in redemptōem. aquā de latere p̄duxit in ab/
lutionē. aiam dedit in pcūm. emisit deinde de excel
so sp̄m̄ suū in iuuamē. null⁹ ḡ desperet sz a pcīs
cēat z se in ea forma q̄ saluā⁹ est exerceat. Hic
Aug. sup Joānē. Christus dicit. Nemo venit
ad me nisi pater traxerit eū. ſ. supest ergo vt si nō
traberis ora vt traharis. si nō es predestinatus
fac vt p̄destineris. ſ. agendo pniam verā z sic sal/
uaberis. Tertia rō ex pte elector̄. ne superbiāt ꝝ
malos vel reprobos quos scirent. z sic gratiam
dei p̄derent. sz sp in humilitate gmaneāt z nullū
audeāt q̄ntūcūq; p̄cōr̄ p̄tēnere: nesciētes vtrū
ipi sic z illi sint amore vel odio digni. Vñ Aug.
li. iij. de vnico baptismo dr. Solus deus nouit
quos predestinauit. multi etiā q̄ foris sūt z here/
tici dicunt̄ multis etiā bonis catholicis meliores
sunt. ſ. cor̄ā deo. sic em̄ eos hodie videmus: quid
eras futuri sint ignoramus. Hec ille. Ut ḡ electi sp
p̄ humilitatē mereāt gr̄az Jac̄. iiij. De⁹ hūilib⁹ dat
gr̄am. z neminē p̄tenāt: voluit q̄ nesciāt vtr̄ ipsi
saluent̄. E Quarta rō ex pte chr̄i fideliū. vt sp
fue custodie sperando inuigilent. z solliciti sint ne
cadant. nec hereticis credant dicentibus q̄ pre/
destinatio imponit necessitatē: ꝗbus bene ponat
certitudinē. vt oēs tenent doc. Unde fatui sūt he
retici dicentes q̄ quicq̄d faciat hō p̄destinat⁹ ne/
cessario habet saluari. z q̄cq̄d faciat p̄scit⁹ homo
ac ꝗhtercūq; bona agat necessario damnabitur.
Hec em̄ credere hereticum est z damnabile. qr si
dei symbolū est ſm Athanasiū. q̄cūq; bona ege/
rint sb̄unt in vitā eternā. q̄ vo mala in ignez eter/
num. Vñ Bre. xxiij. q. iij. Obtineri. dr. q̄ ipa ce/
lestis regni p̄destinatio ita est a deo dispōsita vt
electi ad eā nō nisi meritis z p̄cīb⁹ q̄ueniāt. Et ibi
dē ca. Nabuchodonosor. Aug. dr. Dasis ire nū/
q̄ deus redderet interitū si nō spōtaneū inueni/
ret hō hīe pcm̄. qr nec de⁹ peccāti boi iuste infer/
ret irā si hō ex p̄scia dei cecidisset in culpā. Non ḡ
necessitatē facit diuina p̄destinatio vel p̄scientia
cū boni p̄ gr̄am corrigant. z libero arbitrio ma/
li pereāt. Hec ibi. Deniq; si scia dei imponeret ne
cessitatē hoīb⁹. seq̄ret q̄ nil esset p̄unctis in mūdo
sed cū hō sederet vel dormiret vel comederet aut
q̄cq̄d faceret: necessario faceret: qr de⁹ ꝗ sciuit ab
eterno sic fieri. qđ est demētissimū dicere. Hec suffi
ciāt breuiter. O hō chr̄iane fideliter spera in dño z
fac bonitatē z pasceris in diuitijs eius. F

Circa tertiū de noticia elector̄ dei sit p̄ p̄clone
dictū Bernardi ſmone de septuagesima dicētis
q̄ mīsericors de⁹ ꝗuis certitudinē scīe nob⁹ nō de/
derit de salute. dedit tñ manifesta indicia z signa
pro spei fiducia z consolatione. ne dubitationis
hmōi cruciemur anxietate. Et subdit rationez. vt
sc̄z quib⁹ certitudinez negat causa sollicitudinis
vel fiduciā p̄ster cā p̄solationis. Itaq; q̄ stat inq̄t
videat ne cadat. sz i ea forma q̄ saluā⁹ est indicatus
vel signū z p̄destinatiōis argumentū perseueret
atq; p̄ficiat. Hec Bek. Ūn q̄stio b occurrit Que
vel q̄lia sunt ista signa electiōis per q̄ discerni va
leant dei electi ad vitā eternā a reprobis vt sciam⁹
cā formā viuēdi tenere ne cū reprob⁹ p̄dīremur.
Rñr q̄ supra ſm Bern̄. simulq; alios doctores
ex scripturis traduntur plura. ſm alphabetum.

Primū signū adherere chr̄o fidei acceptatiōe
Mar. vl. Qui cre. z bap. fuc. sal. erit. Qui vo nō
cre. p̄dēnabit̄. Un̄ oēs extra fidē chr̄i morientes
dānant̄. Scōm signū est bñ viuere in p̄ceptor̄
obseruatiōe. Mat. xix. Si vis ad vitam ingredi
serua mandata. Tertiū signū cauere a peccatorū
offensione Apoc. xxj. Nec intrabit in eam. ſ. ciui/
tatē supnā aliq̄d coīnq̄natū z q̄ facit̄ abominatio
nes. ſ. vicior̄ z mēdaciū. Jtē. ij. Tim̄. ij. cognouit
dñs q̄ sūt ei⁹ vt discedat ab iniquitate oīs q̄ iuo
cat nomē dñi. vñ bonū signū est cū q̄s a ppetrā/
do pcō aliq̄ mō cohibet̄ z impedit̄. Orig. sup Osee
Qui diligit̄ a deo corripit̄ z a peccādo impedit̄. p/
terea dñs ait Osee. ij. Sepiā vias tuas spinis.
Qui aūt nō diligit̄ pcīs suis dimittit̄. iuxta illō
Ps̄. Dimisi eos ſm desideria cordis corum.
B Quartū signū diligēter dei verba audire cū
adiplerōe Joā. viij. Qui ex deo ē verba dī au. p̄ea
vos nō au. qr ex deo nō estis. Bre. bonū. viij. Siqs
alimēta nō retinet h⁹ p̄fecto vita desperat. Ecce ḡ
mortis p̄iculū formidate si verba vite in memoria
nō teneris. Quintū signū exercere se in misericōie
z pietatis exhibitione Mat. v. Beti misericordes
qm̄ ipi misericordiā p̄seq̄ent̄. j. Timo. iiij. Pietas ad
oia valet. promissionē hñs vite q̄ nūc est z future.

De sanctis infra Pasca et Pente.

Ūñ Hiero. in q̄dā epl̄a ad Nepotianū dicit sic. Nūq̄ memini me legisse mala morte mortuum q̄ libēter opa pietat̄ exercuit. hz ei mlt̄os inf̄cesso res q̄z p̄ces ipossibile est non exaudiri. Hec ille. Ūñ t in iudicio de b̄ disceptabit. Hextum sig̃ gnū fructuz pnīe vere facere ex amore Mat. iij. Pniam agite ap. eīm reg. ce. Et Lu. xij. Nisi pen tēnā egerit; oēs sil̄ pibitis. vñ. xxvj. q. vj. Si pre sbyter. Jul⁹ papa ōt: q vera pnia etiā in vltimo vite mom̄to pōt esse vtil̄ ad salutē. Exēplū ponit de latrone Bed. O pnia q̄d dicā de te non valeo vt volo. q̄ pciosior es auro. p te eīm mors destrui tur: diabol⁹ fugat̄: vita aplt̄. Hec ille. Quisq̄s g̃ vult esse de nūero electoz pniam agat de peccā tis verā. H Septimū signuz p̄destinatiōis g̃ uamina aduersitatū t flagella sufferre cū gr̄a rūactiōe. qz dicēte apl̄o Heb. xij. Fagellat deus oēm filiū quē recipit. Hreg. Cōtinu⁹ successus p speritatū tpaliū eēne reprobatiōis est indicium. Aug. sup ps. lv. Si putas te nō hīe tribulatiōes nōdū cepisti esse chr̄ian⁹. Nā apl̄s ōt. Oēs q̄ pie volūt viuere in chr̄o: psecutiōes patiēt. Jdē Gau deat chr̄ian⁹ in aduersis. qz si iustus est probat. si pctōr est emēdat. Gaudeat pctōr g̃ cū iō in b̄ se culo ꝓsperat̄ vt p⁹ seculū cū chr̄o remūerēt. Hec ille. Hinc Hiero. in epl̄is. Gr̄as ago deo meo q̄ dignus sum quē mundus odit: vt pollicitatōis spare possim mercedē. Item. vij. q. j. Aduersitas inq̄t iustoz nō est signū reprobatiōis: sz exercitiū vtutis. Octauū signuz est humilitatē habere intimo aīo t corde Lu. xviij. Dis q̄ se hūil̄. ex. tē. Hre. Euidentissimū signū reproboz est supbia electoz est hūilitas. H Nonū signum indulgen tiā faciliter donare p iniuriaz irrogatiōe Lu. vj. Dimittite t dimittemini. In q̄cūq̄z mēsura men si fueritis remetiet̄ vob. Aug. ad Bonifa. Memē to cito ignoscere siquis in te peccauerit: vt vale as pctis tuis veniā ipetrare Hre. Quisq̄s malos nō tolerat ipe sibi p intolerantiā testis qz bonus nō est. i. elect⁹ nō ē. Abel eīm esse renuit quē Cain malicia nō exercet. Hec Hre. xxiij. q. iij. Hec aūt vita. J Decimū signū: crucē chr̄i t ei⁹ matrē colere mag̃ deuotiōe. Nam Rhoīn. viij scribitur q̄ sum⁹ heredes dei coheredes aūt chr̄i. si tñ cō patimur vt sil̄ t gl̄ificemur. Unde Ebryē. super Mat. dicit q̄ ois sal⁹ hois in chr̄i morte passiōe qz posita ē. t crux chr̄i tot⁹ btitudis nr̄e causa est Jtē Bed. i q̄dā s. ōt. Merita mea mihi nō suffi ciūt ad eēnā salutē. g̃ fidenē q̄ō ex me mihi deest vsurpo mihi ex vulneribꝫ dn̄i mei. Propter hoc mlt̄os legim⁹ p passiōis chr̄i deuotū obsequiuz in hora mortis ꝓsecutos miracl̄ose gr̄az t gl̄iaz Sil̄r p deuotōez erga v̄ginē mariā t ei⁹ obsequū q̄tidianū. vñ Anf. O btā v̄go Maria sicut ois pctōr a te auersus t a te despect⁹ necesse ē vt inter eat. ita ois pctōr ad te conuersus t a te respect⁹ impossibile est vt pereat. Jtē Aug. li. retractatio num ōt. Nisi sponte velim scio me non posse pire pre pietate Marie. Et Orosius sup Lañ. Quos nō saluat inquit dei iustitia: saluat Marie mise ricordia. Deniq̄z Hilari⁹ sup Mat. ōt. Quātis cūq̄z q̄s obnoxi⁹ fuerit pctō: si Marie vt p⁹ deꝫ uot⁹ exīstit. s. pniam agēdo: nunq̄z in eīnū p ibit. O g̃ hō chr̄iane hec signa recondē in pectore t ea vitā tuā corrige t forma: vt chr̄i iesu gratia fis dignus celesti gloria Amen.

Ad idē Sermo. iij. p q̄cunq̄z sanctō vel sanctis. De celesti corona t habitaculo.

In celestibus re/

gnis sctōz habitatio ē: t i eīnū reqes eoz. H Hec verba canit̄ sēā ecclia b̄ tpe de sctis. Et colligēdo accipiūt ab apl̄o pri ij. Coz. v. t pri Heb. iiij. Jtē aliō thema Pō. xx. Posuisti dn̄e in capite ei⁹ coronaz de lapide pre cioso. Jtē ps. viij. Gloria t honore coronasti eū. In q̄bꝫ verbis clare notat̄ mag̃ sctōz beatitudo qz nō in terreno t trāsitorio sed in celesti t perpe tuo reg̃ est eorum habitatio cū deo t chr̄o Jdeo iuxta illud Apoc. vi. Sedes dei t agni in illa sc̄a celesti ciuitate erūt: t fui ei⁹ fuient illi t videbūt faciē ei⁹ t reg̃bunt in sc̄la seculorum. Ūñ glosa Hiere. ij. ōt sic. Sicut ad pctōrem dictum est re ra es t in terrā ibis Hen. iij. q̄m de ēra vite p̄sen tis ire hz ad terram infernalē. Sic ad iustus cur nō dicat. Celū es t in celū ibis. Just⁹ q̄pe celest̄ est ꝓuersatōe. qz celestia q̄rit et amat. dicēte apl̄o Pbil. iij. Nr̄a conuersatio i celis est. g̃ in futuro ibit in celū ppetua habitatōe. Merito g̃ de sctis canunt v̄ba premissi themat̄. p b̄ tpe quo chr̄s dn̄s resurgēs in celū ascēdit et bitatōem celestem sctis donauit. In celestibꝫ inq̄t regnis sanctoz hab bitatio est alleluia. i. de⁹ laudet̄. t in eternus red. Juxta q̄ v̄ba occurrūt tria mysteria cōtemplanda ſm q̄ de tribꝫ cōmendant̄ sancti in eis.

V Primo de celest̄ habitaculi patria. ibi. In ce lestibus sanctoz habitatio est.

Hcēo ō felic̄ regni coronā qz regnis inq̄t cel lestibus

V Tertio ō indicibilis boni gl̄ia: qz in eternum requies eorum.

B Circa p̄mū de habitaculo celesti accipiam⁹ p documento ꝓclonez q̄ fideles anie tot⁹ viuis debēt ad celeste habitaculū tēdere t oia mundi na p ūllo ꝓtēnere. Declarat̄ rōnibꝫ plibꝫ. Pbila dr̄ rō q̄ete pac⁹ t trāq̄llitat⁹. qz vt Aug⁹. etc. de dei ōt. sic̄ nemo est q̄ gaudere nolit̄ta nemo est q̄ pacē hr̄e nolit. t oēs desiderant cā vt ꝓsumat in esse et vita. Ūñ Prisian⁹ in minori volumi Si q̄rat inq̄t q̄d sit sūmū bonū i vita t p q̄ sūme desiderabile. Bñ ait rūr q̄ par. q̄ rēa esse ens naturali instinctu tendit ad suum locum vt quieretur. graue deorsum. leue surs⁹. Sed hō nō pōt vere pacis q̄ete inuenire nisi in celesti pa tria. extra quā sp hō est inq̄et⁹ multipl̄r. Primo in aīa. Aug. lib. ꝓsec. Fecisti nos dñe inquit

ad te: z ō inq̃etū est coz nr̄m donec req̃escat in te
Scdo inq̃es ē bō a carne z ei⁹ ꝓcupia. Tertio a
diabolo p varia tēptamia. Quarto a mūdo p mul
ta disturbia. Uñ glo. sup ps. xxxv. ōt sic. Tria sē
q̃ nō sinūt iq̃ boiem i domo q̃escere. fum⁹. stilli⁹
ꝓcupia nata mētē obtenebrāt. stillicidiū pcā sūt
cidiuz. mala mulier. Fum⁹ pcā sunt q̃ ex carnis
la ꝓcia q̃ rōni repugt. s. istinctu diaboli. Sed in
celesti habitaculo nil ꝑturbat vbi multa z oīmo
da pax regt intus et extra. iuxta illud Esa. xxxij.
Sedebit pp⁹ me⁹ in pulcritudine pacis z in ta⁊
bernaculis fiducie z in req̃e opulēta. qz. s. totalit̃
q̃etabit ibi appetit⁹ g̃ z̄c. ℣ Scda rō gl̃iose felici⁊
tatis z plenarie satietat⁊. qz i hui⁹ mundi habita
culo miseria pleni sumus tanq̃ in exulatu. Oīa
aūt bona q̃ b habent nulli⁹ momēti sūt respectu
bonoꝝ celestiū. vñ Bet. Sic ēra ē q̃si puncteus
respectu celi: cuius nob videat magḡ. ita oīa bōa
terrestria sūt q̃si nil respectu boni supni. Sed in
babitaculo celesti habebimus omne bonum ad
plenū. vbi habitabit de⁹ in nob z nos in deo plena
sanetate oīs boni Sap. vij. Venerūt mihi omia
bona pit̃ cū illa. s. sapia ōi. z Exo. xxxiij. Ego ostē
dā tibi oē bonū. Itē. ps. Satiabor cuz apparuerit
gl̃ia tua dñe. Uñ vt Cassiod. sup ps. lv. ōt. gl̃io⁊
sum efficat ds q̃cd in habitare dignat. Et ab ho⁊
spitis merito crescit hospitij magnitudo. Luz g̃
de⁹ in celis habitet plenarie i sctis z sanctis in deo
claret eos esse plenos sūmo z oī bono. ℒ

Sz circa h̄ moueť q̃stio et soluitur in glosa. j.
Coz. iij. sic. Diceret alic̃s Anteq̃z faceret de⁹ celū
z terrā. anteq̃z faceret sctos vbi habitabat: In se ha
bitabat de⁹. apō te habitat: z apō se est. Nō g̃ sic
sunt sancti dom⁹ dei vt ipa subtracta cadat deus.
imo sic habitat in sctis vt si ipe discesserit cadant
Dec glo. Et sic ptz. ℣ Tertia rō ꝓpetue stabilita
tis z durabilitat⁊. Nā in pñti nō habem⁹ diu vi⁊
uere. sz velim⁹ nolim⁹ oꝑtet nos mori. Heb. xiij
Nō hēm⁹ h manētē ciuitatē sz futurā inq̃rimus.
Aug. sup ps. lxij. Ad h inq̃t nascit̃ puer vt discat
malori. qd h facis. necesse est em̄ vt q̃ succedunt
ra aūt vita oēs pit̃ viuem⁹. non erit ibi succesor
qz null⁹ decessor. Dec Aug. Cū g̃ celestis habita
tio sit ꝓpetuo stabilis: toto conamine debemus
eam ingrere. Uñ Aug. in q̃daz ser. Nulla maior
isanta q̃ p delectatōe mo mētanea ꝑdere eterna
z indicibilia bona celestia z se obligare ad eterna
supplicia. O vtinā pirēt hec oīa mūdana z ñ peri
rem⁹ nosipi pit̃ cū illis. O pcōꝝ obcecata z dā⁊
nabil⁹ malicia. p hac inq̃eta z laboriosa periculo
sa miserrima et caduca vita perdere celestia habi
tacula oi bono ꝓpetuo btā. Hec sufficiant.

℣ Circa sctm ꝓncipale de regni corona tres q̃⁊
stiones occurrunt h declarande vel soluende.
℣ Primo de eius regia dignificatione.
℣ Scdo de eius meritoria adquisitione.

℣ Tertio de eius decora condicione.

℣ Prio g̃ q̃rit⁹ Utꝝ singuli btoꝝ in celo existentes
reputent vere sūmi reges regali coz̃ona ipm re⁊
gnū possidētes. Et rō qōnis est. qz vnicū est illō
regnū celeste. g̃ vnicū dz bre regē. Nam. xij. meta
phyc. Mala ē inq̃t plalitas ꝓncipū. sit g̃ vnus
ꝓnceps oiz. Nō videť g̃ quō singuli dicāť reges
regni: vniuersū illud celeste regnum possidētes
sz sufficit ibi esse vnū regē chm. Ad hec rñdetur
q̃ q̃uis sūmus oīm rex chūs sit: singuli tñ btoꝝ
tāq̃z subregli merito dicūť reges illius regni: nō
p portōne sz p vniuersitate. sic b̄ claret per btm̄
Amb. sup Bti imaculati. dicentē sic. Nō ad vnū
q̃dem: nō ad paucos: sz ad oēs testamentū suuz
scp̃sit iesus. Oēs scripti heredes sumus non pro
portiōe sed p vniuersitate testiū. non minuť he⁊
reditas q̃cd̄ a coheredib⁹ vendicať. manet emo
limentū integꝝ z eo magis singulis crescit quo
plib⁹ adq̃sitū. Dec Amb. Et declarať b̄ pluribz
rōnib⁹ q̃re oēs z singuli btoꝝ merito z vere dicā⁊
tur reges regni q̃s notaui p captu fm ordinem
alphabeti. Prio ꝓpter amicū regalē. ps. Asti
tit regina. i. aia: a dextris in vestitu deaura. zc̄. Et
Prouer. vl. Byssus z purpura indu. zc̄. Scdo
ꝓpē bonoꝝ oīm abūdantiā regalē Sap̄ vij. Ve
nerūt mihi oīa bona pit̃ cū illa. s. dei visiōe et in⁊
numerabil' bo. Tertio ꝓpter coronā regalē. ps.
Posuisti dñe in capite ei⁹ coz. de ia. p̄ci. Et Ecci
xlv. Corona aurea super caput eius zc̄. Quarto
ꝓpter dñm z bonorem regalem. Ps. Gloria et
ho. co. e. z ꝓsti. e. su. o. m. r. Et Matth. xxv. Veni
te bñdicti pa. m. p. reg. zc̄. Et quo patet q̃ regni
dñi sunt z p ꝓñs reges. Quinto ꝓpter epulas et
mensam regalem Lu. xxij. Ego dispo. vo. reg. vt
eda. z biba. sup mensam meā in regno meo. Se
xto ꝓpē filiatōem regalē: qz oēs z singuli erūt filij
regis altissimi. s. dei. Rho. viij. Adoptionē filioꝝ
dei expectañ. Septimo ꝓpter gloriosum thronū
z ptātem regalē. Mat. xix. Sedebitis sup thro⁊
nos iudicañ. xij. tribz. i. vniuersum mūdū. Octa⁊
uo ꝓpter hereditatē regalē. Rhom. viij. Si filij
z heredes: heredes q̃dem dei coheredes autem
christi q̃ est rex regum. Et sic ptz. O g̃ homuncio
festina ad illam dignitatē regiaz de ista miseria
Et ℣ Scdo q̃rit⁹ q̃liter ista celestis coz̃ona adqui⁊
ri possit. Rñr fm apl'm sniam. q̄. ad Timoth. ij.
q̃ nō coronabit⁹ nisi q̃ legitime certauerit. Aug⁹.
Uerus bonoꝝ ille q̃ nulli negabit⁹ digno z nulli
deferť indigno. Jōoqz nō dať oīb⁹ boīb⁹ nisi eaz
diligenter querentibus. Qualib⁹ aūt meritis ad
quiri valeat: ipa eius denoīatio declarat. Nimi
rū illa coz̃ona denoīať pl'ib⁹ nomib⁹ in scpturis

Prio noīať aurea fm q̃ volunt doc. sup. iij.
distin. xlix. vñ Ecci. xlv. Corona aurea super ca⁊
put eius. q̃ fcať charitas. Apoc. iij. Suadeo ti⁊
bi emere a me aurum ignitum. Quia hec coz̃o⁊
na glorie respondet essentialiter radici charita⁊
tis. vt patz per doc. vbi supra. qui vult ergo eam

debz eē in charitate. Scōo noiak regni corona. patuit ad significādū ꝙ ñ dak nisi sensuales motus in seróne regant ne regnet in eoz corpe pcm̄ Rho.vj. Nō regnet pcm̄ in corpe vro. Stipendia em̄ pcī mors: gra aūt dei vita eēna in chio ihesu. Tertio noiak spōsalitaz Esa.lxj. Quasi sponsā decorauit me corona: ad significādū ꝙ illis solis dak q̄ p fidē verā ōspōsāt a chio Osee.ij. Spōsabo te mihi i fide zc̄. Quarto noiak glie corona j. Pe.v. ad Fcādū ꝙ vt Amb. ōt. Nō ociāt̄bz sed opant̄bz pollicet̄ pmia glie. Quinto nomiak lapidea corona. pō. Posuisti i capite ei⁹ corōnā ō lapide pciosō. ad Fcandū ꝙ nō dak nisi q̄ sūt ꝓstantes z fortes in bono. z i obfuāctia mādator̄ dei. Mat. xxiij. Qui pseuerauerit vsqz in fi. zc̄. Sexto noiak vite corona ad significandū ꝙ nō dak nisi viuēt̄bz vita gre vsqz ad mortē vl in mortis hora Apoc.ij. Esto fidelis vsqz ad mortē zc̄ dabo tibi corōnā vite. Septio noiak iusticie corōa: ad significandū ꝙ nō dak nisi iust⁹ p opa. Qui ei offenderit i vno fact⁹ē oim re⁹. Jac.ij. Ūn apl's.j. Timo.iiij.ōt. Reposita ē mihi corona iust. quā red. mihi dñs iust⁹ iudex. nō solū aūt mihi sed tbis q̄ dilī. zc̄. O chriane recōde hec i pectore tuo vt scias ad corōnā pingere ✠ Tertio q̄rit̄ ō hui⁹ corone ꝓdicōe q̄d sit in re vel ex q̄bz ꝓstat: Ad ꝟ Inno. i ser. ōt sic. Corona sct̄oz i patria est aurea quā splēdor glie illuminat. Que habet q̄tuor lapides p̄ncipales in giro .i. q̄tuor dotes corpis: q̄ sunt agilitas: claritas: impassibilitas z subtilitas. Et tres dotes aīe: q̄ sūt visio: fruitio tertio. hec ille Ser. q̄z ōt. ꝙ ista corona decorabit tā q̄z gēmis iterlucēt̄bz p pnie z vtutū opa meritorie multiplicata. ꝙ si inq̄t pnia nra crudeli miseratōe minuit paulatim gemis corona nra puat. Hec Bern. Ex q̄bz clarz ꝙ corona glie celestis i re nō ē aliō nisi pmiū eēntiale z accīntale beator̄ q̄bz glioſissime decorabūt tā q̄z reges celestes z filij reg⁹ altissimi. Qēs q̄dē aurea p felices cōit dotes aie z corpis. alij isup aureola q̄ ōbeāt ꝟgib⁹ martyrib⁹ z p̄dicatorib⁹. Alij p̄ca vel saltē fructu tricesimo vt ꝓiugati. vel. lx. vt vidue. vel cētesimo vt ꝟgies: z alij p modo pmior̄ suor̄: q̄ reddet de⁹ vnicuiq⁹ ꝟ opa sua Mat. xvj. O g̃ iesu bōe q̄tū ōbem⁹ te amare p tā indicibili supna felicitate nob repromissa: tibi laus z gr̄arum ꝟ Circa tertiū p̄ncipale de hui⁹ glo⁹ Lactio. rie z corone indicibili bono a deo vt reꝙescat in eternū ois bti desideriū i ip̄o: Questio hec sufficiat breuiter. Ūn ꝓbari possit ꝙ corona glie celestis tā indicibile bonū z sufficientissimuz sit. Ad qō rñdetur ꝙ p̄cipue ex tribus.

Primo ex gre ip̄ius sūmi dantis dei

ꝟ Scōo ex gre ip̄ius dati doni.

Tertio ex parte eius status ꝓpetui.

Primo ex gre dei donāt⁹ vl' coronāt⁹. Ut em̄ Seneca li.j. de bñficijs docz. Bñficiū nō tā ex eo qō dak ⁊z poti⁹ ex gre dāt⁹ pēsak. Ūn q̄nto aliquod donū a digniori dak tāto mai⁹ reputak. Exempli gra. si tibi daret rex magn⁹ vnā subā suā vl' vestē purpureā p maiori dono z glia extimares q̄ si talē daret tibi rustic⁹. Lū g̃ corona celestē vel premiū nō rex terren⁹: nō angel⁹ ⁊z ipe de⁹ infinite dignitat⁹ z maiestatis donat seq̄t ꝙ p̄ciosissima nō vilē donat. Dedec⁹ q̄pe eēt mag̃ rei modicū pāv

Rñdeꝛ ꝓ ꝓcl'onem ꝙ inter oēs flores liliū ꝙue/nient⁹ castitatē ꝓcat ꝓter plures ei⁹ ꝓrietates. ¶Prio qꝛ liliū a sup̄ est aptū, ꝛ ab ifra clausum Sic cast⁹ hō dꝛ hīe coꝛ clausuꝫ. s. affectu ad ista inferiora ꝛ mūdana vel carnalia. sꝫ aptum ad su illud ꝓbiť. iij. Nra ꝙuersatio est in celis. Uñ. j. Coꝛ. vij. Mulier innupta ꝛ ꝟgo cogitat. i. cogi/tare dꝛ assidue q̄ dñi sunt vt sit sctā coꝛpe ꝛ spū. Que aūt nupta est cogitat q̄ sunt mūdi: quō pla/ceat viro. Ideo Hiero. ad Demetriadē virgines dꝛ. Felix illa ꝙscia ꝛ btā illa ꝟginitas in cui⁹ mēte ꝓter amoꝛē chr̄i null⁹ ali⁹ ꝟsať amoꝛ. Hec Hie/ro. O ḡ castitatē vouens hec aduerte. Secun/do qꝛ liliū ꝙfricatū vel ꝙtritū erit fetidū. sꝫ albet ꝛ redolet integrū. vt pbs de plātis dꝛ. Sic castitas si est integra in anima simul ꝛ coꝛpe redolet dele/crabiliť coꝛā dō. Si aūt coꝛrūpiť fetet. Uñ Bre. Quid est lumenta putrescere in stercoꝛe suo nisi carnales hoies in feroꝛe luxurie vitā finire. Beť. O aia q̄d tibi cū carne nunq̄ꝫ fetidius sterquili/nū inueniśti. ¶Tertio qꝛ liliū doloris cōbustio nū est medicatiuū. vt dꝛ glo. Lañ. ij. Et Petrus de crescen. li. vj. de rura. cōmo. Folia inqt lilij de/cocta ꝛ ipposita valēt ad loca cōbusta. Idē facit et radix ei⁹ trita si cū oleo apponať. qꝛ vt⁹ ei⁹ ē miti/gatiua ardoꝛis ꝛ doloꝛis extractiua. vt refert Di/ascoꝛides. Sic castitas est medicamētū ꝛ ardoꝛem ꝙcupiscentie carnalis ꝛ extractiua de coꝛde. Uñ. xxxij. q. v. de pudicicia. in fi. dꝛ Aug. Nemo pudiciā ſuat in coꝛpe nisi spūi ꝓpus insita casti/tate. Unde patet ꝙ qui vult castitatez seruare de/bet primo oīm a coꝛde euellere oēs p̄uas cogita/tiones ꝛ delectationes. Quarto qꝛ liliū exterſi/uum est rugaꝝ oīm. Nā vt Diasco. ꝛ Pet. vbi. s̄ dicunt. radices liliū si desiccanť ꝛ in puluerē redi/ganť ꝛ postea cū aq̄ roseacea tēpenť: confectū du/cū sup̄ faciē remouebit rugaꝝ ꝓtractionē abluē/do ꝛ illā dealbat. Sic castitas dꝛ ab homine ex/tergere oēm rugā cuiuscūq̄ꝫ vicij. Uñ Aug. lib. de ꝟginitate dicit. Cū vniuersos actꝰ tuos mun/dauerį ab oi sorde pcī tūc tibi castitatē ītelligas ꝓfuturā. ꝛ oi fiducia palmā ꝟginitatis expecta. Hec ibi. ¶Quinto qꝛ liliū floridū folium bꝛ in/curuatū. vt ptꝫ ad visū. ꝛ Hoꝛosⁱ⁹ scribit sup̄ Lañ. sic. ꝟginitas ꝛ castitas dꝛ sp hīe būilitatē. Unde Aug. sup̄ ps. cxix. dꝛ. Melⁱ⁹ est humile cōnubiū q̄ supba ꝟginitas. Sexto qꝛ liliū ḡnis aure/is intus ꝓdeūtibꝰ est decoratū. sicut dꝛ Beť. sup̄ Lañ. ꝛ claret ad sensum. Sic castitas dꝛ in se hīe aux dilectōis diuīe q̄ ꝓ aux. significať. Apocal'. iij. Suadeo tibi emere aux. ignitū. i. charitatem vt locuples fias. Uñ Beť. in epl'a. Castitas sine charitate lampas est sine oleo. subtrahe oleum lampas non lucet. tolle charitatē castitas deo nō placet. Hec ille. Et aduerrenduꝫ ꝙ grana aurea in lilio sunt tria. q̄ documētū accipim⁹ ꝙ castus homo trib⁹ modis debet diligere deum. vt docet Beť. de diligēdo deo: dicens: Discе amare pru/denter: amare dulciť: amare foꝛtiť. Prudenť ne decepti: dulciť ne illecti: foꝛtiť ne oppressi ab amo/re dei auertamur. Hec Bern. O ḡ fideľ chr̄iane ama castitatē vt floꝛeas ꝛ redoleas: nō feteas sꝫ placeas coꝛā deo ꝛ angelis sīc liliū inter spinas. Exēplū nob̄ in ista sctā ℣. de qua est sermo.

¶Circa scōm de tenoꝛe vel obseruantia sctita/tis. s. castimonie Questio occurrit edificatoꝛi. a q̄ re debeat homo castitatē tenere ꝛ sūmope custo/dire. Ad qō assignanť tres potissime rationes.

Prima ratio ꝓciositatis.

¶Scōa ratio fragilitatis.

Tertia rō irrecuperabilitatis.

Pria rō ꝓciositať. qꝛ q̄nto aliq̄d ē ꝓciosⁱ⁹ tanto diligētius est custodiēdū ne pdať. vt patz de lapi/dibꝰ ꝓciosis ꝛ thesauꝛis. Sꝫ castitas ē ꝟtus ꝓcio/sissima sup̄ oēs diuitias mūdi. vñ Eccl'. xxvj. Dis pōderatio nō ē digna ꝓtinētis aīe. Item nō solū est ꝓciosissima. sꝫ cū b̄ honoꝛabilissima. Unde hoiem ertollit ꝛ angelis assimilat. ꝛ sic dignum reddit honoꝛe angelico sup̄ humanā dignitatez vñ Damaſ. li. iij. dꝛ. Quāto āgel⁹ hoie ē sup̄ ioꝛ tāto ꝟginitas nuptijs ē honoꝛabilioꝛ. qꝛ ꝟginali/tis castitas est angelica vita Chryſ. sup̄ Matt. Oēs ꝟtutes spūales res sunt angelice ꝓcipue cū castitas res ē angelica. ꝓ hāc em̄ singl'aritē bo/mines angelis assimilanť. Hec ille. ¶Deniq̄ꝫ ca/stitas ñ solū ē ꝟt⁹ ꝓciosissima ꝛ honoꝛe dignissi/ma. sꝫ cū b̄ est ꝟtus pulcerrimaꝛ chr̄o amātissi/ma tā q̄ sponsa ꝓelecta. Uñ canit ecclia de castis/ Veni spōsa chr̄i accipe coꝛonā. q. i. d. p̄p. in cui⁹ Et de eius pulcritudine amabili dꝛ Ps̄. Concu/piscet rex. i. chr̄s decoꝛē tuū qm̄ ipe est dñs deus tuus. Ad ꝓpositū ḡ videm⁹ ꝙ boies multū solli/cite custodiūt ꝛ ꝙseruāt hec. s. thesauꝛ ꝓciosissimū sed castitas est thesauꝛ⁹ absco dit⁹ in agro vt dic̄ saluatoꝛ Mat. xiij. ꝛ expositoꝛes. Item homies multuꝫ sollicite custodiunt suos honoꝛes. quia vt scribiť ꝓuer. xxij. Melius est nomē bonū q̄ꝫ diuitie m'te. Et pbs. iij. Etb. dicit: Maximū bonoꝝ exterioꝝ est honoꝛ. sꝫ castitas est honoꝛ maximi vtpote angelice dignitatꝫ vt dictū ē. imo ꝙfoꝛmitatꝫ chr̄i ꝛ Marie mr̄is ei⁹. Item multū sollicite custo diūt ꝛ ꝙseruāt decoꝛē ac pulcritudi/nē suā mulieres. ꝛ castitas ē pulcerrimā reddēs aīaꝫ ac chr̄o amabilissimā Sap̄. iij. O q̄pulcra est casta generatio cū claritate: imoꝛtalis est em̄ mēoria illi⁹ q̄ ꝛ apd deū nota ē. s. ꝓ approbatōem ḡ multum diligenter castitas est custodiēda su/per oēs gēmas ꝓciosissimas. Scōa rō fragilita/tis siue facilis amissibilitatis. Nā q̄nto aliq̄d est fragili⁹ si tñ ē ꝓciosū: tāto diligēti⁹ custoditur: vt patz de cryſtallino scypho respectu vitrei. Et sup̄ hec ō sapphyrino ac q̄buscūq̄ alijs ꝓciosis. Ho/ui ei apō q̄ndā dñm foꝛe scyphū q̄ ō sapphyro cē dicebať pl⁹ q̄ꝫ ivaloꝛe q̄dragīta milū ducatoꝝ. Sꝫ postea accidit ꝓ insolētes frāgi. qō ꝓ mario

damno reputabaꝫ deplorabaꝫ z cōquerebatur quāto magis dānū castitatis est deplorandum. Sed qz castitas est facillime depditōis z corruptōis multū fragilis. ḡ mꝫta diligētia est custodienda. Hoc aūt claret: qz castitas etiā sine actu luxurie facillie pdiꝫ morꝫl' pcō luxurie et dānabili. ℣ Si qrit. quō sine actu luxurie pditur castitas z etiā in virgine. hoc q̄pe bonū est scire casto homini vt sciat p̄cauere vel pniam agere. qz Aug. xxxij. q. v. Nec ex solo. ōt. q qūqz etiā intactis corpib⁹ fugit castitas ipa de moribꝫ. Respōdeꝫ ḡ ad hec q pluribꝫ modis z facillime depdiꝫ castitas etiā p̄ter actū luxurie. ℣ Prio solo visu: cū ds ea intētōe aspicit pson̄ vt cōcupiscat Mat. v. Qui viderit mulierē ad cupiscēdū eaz iā mechatus est ꝛc. Scōo solo auditu. s. qñ ds delectabiliꝫ audit verba turpia luxurie cū morosa delectatōe deliberato aīo. Unde Augu. Cogitatio morosa cū delectatōe z cōsensu mortal' est. etiā sine actu. Tertio gustu z loq̄la vl' munuscu lo. qñ em̄ ds gustat cibū cū aliq̄ vel bibit vel loq̄tur vel donū dat mala intentōe: mechaꝫ. Est em̄ generalis regula theologoꝝ z pboꝝ q omnis actio cuiꝰ finis ē maꝰ ipa ē mala. Uñ z chr̄s dixit Mat. vj. Si oculꝰ tuꝰ simpler fuerit totum corpus tuū lucidū erit. Si aūt nequā fuerit totum corpus tenebrosū erit. Et loqꝫ de oc'o intētiōis. Quarto odoratu z ornatu: si fiat intētione cupiscēdi Aug. Cōcupiscere z cupisci vtrūqz eq̄ dānabile est. Quito tactu oscula vel ampleru bec aūt apō hoies facillime fieri habent. z sic val de faciliꝫ pdiꝫ castitas dū ñ sollicita mēte custodiꝫ. Sed p̄terea adhuc faciliꝰ pdi pōt sola hois volūtate z cogitatu cū fit ex deliberato aīo. Q̄ mꝫti libenꝫ peccare vellēt si nō timerent a vere cūdia vel depbensionē aut penā et hmōi. Sed vt ait Aug. z Chryꝰ. xxxij. q. v. Sicut em̄. Uoluntas mala p opꝫ reputaꝫ. Tertia rō irrecuperabilitatis. Cū em̄ aliq̄s thesaurus cōsideraꝫ irrecuperabilis fore postꝫ pditionē: tāto diligentiꝰ custodia adhibeꝫ ne pdaꝫ. sicuc patz de oculo vl' alio mēbro. z ō vita corpis. Sz castitas si amissa fuerit nunqz recuperari pōt. iuxta dictū Hiero. xxxij. q. v. Si paulꝰ. vbi ait ad Eustoch. sic. Queso caue ne qñ dicat ō te deꝰ. Virgo israel cecidit z nō est q̄ suscitet eā. vt hr̄ Amos. v. Audacter inqt dicā: cū oia possit deꝰ suscitare ꝫginē nō pōt post ruinā. valet qdem liberare de pena sed nō valet coronare corruptā. Hec ibi Hiero. Ad id sūt ꝫ. Bis duo noui q̄ nunqz pñt iterari. ꝫ. Virgitas tps verbū missūqz iuuētus. Et ℣ Sz qrit. qd de eo q̄ voluntatē habuit aliqñ peccādi z pdendi virginitatē. sed hāc volūtatē iplere nō potuit. Rñdeꝫ p̄m Tho. q. ij. q. cliij. z pcor. docto. q manente integritate corpis pōt ꝫginitas mēti recuperari p pniam: etiā q̄ ad aureolaz si resumit talis ꝓpositū ꝑpetuo cōtinēdi. Si aūt in carne amissa fuerit virginitas nunqz recuperari pōt. vt patuit p Hiero. Itē qd de castitate viduali vel coniugali nunqd illā ds recuperare poterit si peccando effectualiꝫ pdiderit. Rñdeꝫ p̄m Antoninū florentinū in. iij. pte sūme. ti. ij. q. v sicut ad aureolā conseq̄ndam nō sufficit votū ꝫginitatis seu ꝓpositum illaꝰ ne effectu. sic nec ad fructū ꝓsequendum. Uñ ille qui in morte peniteat cū ꝓposito ꝓtinēdi aureā qdem bz sed nō fructū nec aureolā si pdidit corporaliter ꝫginitatē. Qui ꝫo peccauit in actu luxurie postꝫ corruptus est vel corrupta si penitēs vitā finuus cū ꝓposito ꝓtinēdi. nisi mātrimonialiꝫ bz fructū tricesimū. sz cū ꝓposito ꝓtinēdi simpliciꝫ bz sexagesimū. q debeꝫ vere viduis. Centesimū aūt fructū bze nō pōt: exq̄ semel corruptꝰ est ꝓpꝫ z corpe sicut nec aureolaz bze pōt. Quilibꝫ ꝓpꝫ situ vidualiꝫ castitatiꝫ bēat. z tñ qñqz luxuriat si postꝫ peniteat cū ꝓposito continendi simpliciꝫ: videat scilꝫ Tho. in. iiij. dist. xlix. q fructus non debetur bis q̄ incontinēter vixerunt z in fine penitēt. sed ipis debeꝫ tm̄ essentiale p̄miū. Hec ibi. Et sic patz qꝫ in fine penitēdo castitas recuperari non potest nec quo ad aureolā nec q̄ ad fructū. sz tm̄ q̄ ad aureolam siue p̄miū essentiale. Qui aūt penitet fortiter in sanitate cū ꝓposito ꝓtinēdi pōt bze fructū si cōtinēter viuat de cetero. Si aūt cadit a ꝓposito nō babebit fructū q̄ debeꝫ ꝓtinētie viduali. Et similiter de ꝓiugali si luxurieꝫ adulterādo. nī si penitentiam agit de pcō saluabiliꝫ. Q ḡ bō ꝓpendere ꝫ indicibilē thesauꝝ castitatiꝫ pdis z irrecuperabiliꝫ z vsqz ad mortē certa p ꝓfuatiōe eiꝰ: exēplo buiꝰ ꝫgis scē vicz ℣. Et pseqre legendā talis sanate. ℣ Circa tertiū de amore ḡnositatiꝫ. s. apō christi dñm. Queriꝫ quō aīa casta possit suā castitatem illesā ꝓseruare vt vsqz ad mortē pseuerare valeat in gr̄a z amore chr̄i sui sponsi tanqz amica pdilecta. Ad qō rñr q sicut lilij flos ser folia bz ser comites albedinis. sic castitas bz bze ser comites ad distincta z alba. sic castitas bz bze ser comites albas q̄z folia puritatiꝫ q̄bus lesa ꝓfuaꝫ vt chio sit grata z vsqz in finē pseuerās mereaꝫ coronam. ℣ Posito mū foliū floride castitatis ōt aspicias. s. mortificationis carnis. vñ. s. Cor. ix. Castigo corp meū z in seruitutē redigo: ne cū aliis ꝓdicauero ipe reprobꝰ efficiar. Bern̄. Periclitat castitas in delitijs. Et Hiero. in testamento. Nemo poterit fingere castus pdurare nisi carnem domer. Si vina dua que in delitijs viuit mortua est: quid facit puella in delitijs nutrita. Nam nix frigore aspera ro ꝓstricta candet. sz resoluta vertit in lutū. Sic et de castitate. Scōm folium ꝓsequitur. Luxuria ex radice cōcupiscentie. Unde ait Hiero. in testamēto dicit. Luxuria et gule. iuxta illud apli ad Eph. v. horrāris sic. Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Dicit etiā Chryꝰ. sup pⁿ. s. homel. v. Castitas sine comitibus suis ieiunio z temperātia cito labescit. bis autē roborata perfacile coronabitur. id est ad coronam ꝓseuerabit. ℣ Tertiū est opositas. Uñ Aug. de sū. bo. ōt sic. Seruū dei sine intermissione legere. orare z opari oportet ne forte mentem oīo deli-

ñ spūs fornicatiōis surripiat. Ledit eī labori vo luptas. animū aūt vacantē cito ꝓoccupat. Dec Jliō. Et Hiero. ad Rusticū monachū ōr. Sēp aliq̄d facto vt te diabol⁹ sp occupatū inueniat. Et iterꝝ. Ama sciam scpturaꝝ z carnis vicia non amabis. Sed de ocio scribit Eccī. xxxiij. Multa mala docuit ociositas. Exēpluꝫ de sodomitis de q̄bꝫ scribit Ezech. xvj. q̄ hec fuit iniq̄tas sodome saturitas z ociū. Refert Ualer⁹ in poli. li. vj. c. x. q̄ Octauianus imꝑator filias suas noluit ocia vicia vitarent. Idē fecisse legit z Karol⁹ magn⁹ suis filiabꝫ. Et sic patz. ¶ Quartū foliū est humi litas. q̄ vt ait Hre. in mo. sepe de⁹ ꝓmittit cadere scōs z castos in luxuriā ꝓpē supbiā. Jtē Hugo Sepe hō supbit z nescit. tōq̄ ꝓmittit cadere quod erubescat. Aug. Supba ꝓginitas ꝓstibu lū est diabol⁹. Bern. Judeo dicere q̄ nec ꝓginitas Marie deo placuisset sine eī hūilitate. Et his patet ꝓpositum. Quintū est verecunda matu ritas. Hebet em̄ cast⁹ hō esse siluestris z non dis currēs sociali familiaritate. q̄ dissolutus facile labit. Un Amb. sup Lucā. Discite ꝓgies exēplo Marie nō circū cursare ꝑ alienas edes. non de pūt bonos mores colloq̄a prava. Marie aūtez debz castus hō obseruare vt sit maturus z verecū mozari in plateis. Nā. j. Lozr. xv. scribit q̄ cozrū dus ac multū cautus in q̄uersatiōe muliez fugi enda. Nā Hiero. in testamento ōr. Uir z mulier ignis z palea: diabol⁹ aūt nunq̄z sufflare cessat vt accendat. Duis plij nunq̄z fuit victor nisi fu giens. Dec ille. Sic etiā de muliere respectu viri. ¶ Sextū foliū ē crucis chīi sedulitas. Nā vt Ber. sup Lasi. ōr. nil tā efficax remediū ꝙ oia vicioꝝ tē tamēta sic passiōis chīi sedula memoria. Idē ibi dem. Fremit mūdus: ꝑmittcozꝑ: insidiat diabo lus. nō cado fundat⁹ supꝑ petrā chīm q̄ vulne rū dñi recozdabor. Dec ille. Multū ḡ valet pro castitatis ꝓfuatiōe sedula passionis chīi meōria q̄ ꝑ charitas inardescit z dulcescit z sic carnis ꝓcupia desipit. Unde Grego. Fastato spū desi pit ois caro. Per hāc etiā hō roborat ꝙ tentamen ta luxurie. z occidit in se ꝓcupiscētiā. q̄ vt Aug⁹. ait. crucis chīi dulcis meōria crucifigit i carne vicia Nam q̄ chīi sunt carnem suam crucifixerūt cum vicijs z ꝓcupiscētijs Gal. v. Q ḡ hō reconde bec in corde z obserua vt possis castitatē seruare vsq̄z ad mortē exēplo huius sctē. cui⁹ hist⁹iā pleq̄ libeat. Rogem⁹ itaq̄z dñm iesum vt det nob⁹ ca stitatis z puritatis grām z pseuerantiā ac tandē in celo gloriā ꝑpetuam Amen.

In Dedicatione ecclesie. Sermo primus.

Ecce tabernaculū dei cū hoibꝫ z habitabit cū eis coz. de⁹ eor. ⁊. Apoc. xxj. z ad laudē huius festiui tat⁹. ¶ Legim⁹ in scpturis charissimi q̄ sctā ecclīa varijs noibꝫ noiat. Nā q̄nq̄z noiat tēplū et ꝺ a ꝓtēplādo. q̄z i eo deū et ei⁹ bñficia ꝓtēplari bñt hoies cū gr̄arūactōe. Q̄nq̄z aūt noiat basili ca. vt hr̄ di. xlij. c. Nō oꝑtet. Et ꝑm Archiō. ibidē basilica ōr palatiū regū. Basileos em̄ grece latie rex inꝑtat. q̄z palatiū est sūmi regis. i. altissimi ōi Et ꝓꝑ ꝺ etiā noiat dom⁹ dei. vt patet Joan. xx. z Mat. xxj. eo q̄ ibi de⁹ habitat. z real⁹ chīs ibi est sub sacro eucharistie. Jtē q̄nq̄z noiat ecclesia. de ꝙse. dist. j. Eccl̄ia. Interꝑtat aūt eccl̄ia. i. collectio vl̄ ꝙuocatio. q̄z ꝓtinet ꝓpl'm ꝙuocatū a ꝺo. vt ait Archiō. Deniq̄z q̄nq̄z nomiat tabernaculū qō ē militare habitaculū. q̄z ibi adunat ꝓpl's militās ꝙ vicia z nō habēs ꝺ ciuitatē manentē sz inq̄rēs futurā. i. celestē patriā. Sic ḡ i bello solet rex inē tabnacula militū in medio tabnaculo suo mane re z ipius regis ꝑsentia milites pl⁹ animāt ad pu gnā ꝙ aduersarios. sic rex nr̄ chīs manet inē nos in suo tabnaculo. i. in ecclesia: vt fort⁹ animemur ad pugnā ꝙ vicia. Deꝺ ḡ Joānes i Apocal. vbi s. ōr. Ecce tabnaculū ōi cū hoibꝫ z hītabit cū eis Jurta que verba tria mꝫteria notabimus ꝓ hoc sermone.

Primū de celebratōe dedicatōis ꝓ q̄ demon ¶ Scōm ꝺ honore veneratōis strat di. Ecce q̄z tabernaculum dei.

Tertiū de deuotōe freq̄ntatiōis. s. ab hoibꝫ ꝓ gratia adquirenda

Ꝺ ¶ Circa ꝓmū de celebratione dedicatōis eccle sie q̄rit. q̄re debeat q̄libꝫ fidel' chīian⁹ festiuitates dedicationū eccl'ie singul' ānis deuote celebrare Ad q̄ꝺ pl'es rones ꝑtinue z iducitue assignant.

Prima rō canonice institutionis.

¶ Scꝺa rō impetrāde petitionis.

Tertia rō indulgentie z remissionis

¶ Quarta rō saluifice repsentatōis.

Prīa rō canonice vl' ecclīastice institutionis est q̄z de ꝙse. distin. j. c. Solēnitates. ōr Felix papa. Solēnitates dedicationū eccl'iaꝝ ꝑ singl'os an nos sē celebrāde. Et Hre. papa ca. Solēnitates eccl'iaꝝ inq̄t dedicationū ꝑ singl'os ānos solēni ter sē celebrāde: ipo dño exēplū dāte q̄ ad festum dedicatōis repli oib⁹ id faciēdi dās formā cū re liq̄s ꝓpl'is eandē festiuitatē celebrat⁹ venit. sic scptū est. s. Joā. x. Facta sē encenia. i. dedicatōnis festa i hierosolymis z byems erat. z ambulabat ie sus in tēplo in porticu salomonis zc. Dec ibi. ḡ obediendū est eccl'ie institutōi de hac celebritate faciēda exēplo chīi iesu Scꝺa rō ipetrāde po stulatōis. quia hodie in officijs z missis oratur sic. Exaudi ꝓpi⁹ dñe z ꝓcede vt q̄sq̄s ꝺ templuꝫ bñficia petitur⁹ ingredit cuncta se impetrasse le tet. Idcirco potit hō ꝑ orationem eccl'ie hodie ipe trare qō nō potuit toto anno obtinere ꝑ seipsuꝫ orando. q̄z dicēte Hieronymo. impossibile est ꝑ ces ml'oꝝ ñ exaudiri. Nā exēpli gr̄a Rex celeri⁹ exaudit totā militie curiā supplicātē ꝓ aliq̄ vl' ali q̄libꝫ ꝙ ꝝ vnū militē supplicātē ꝑ illis. Et papa totū

retū cardinalitū supplicantē magis audit q̄z vnū cardialē. Et abbas vel eps totū q̄uentū vel capitulū supplicātē q̄z vnū ō illis. Sed hodie totus q̄uētus cū eccl̄ia orat p singulo q̄ bñficia petitu rus ingredit̄ replū. g̃ pl⁹ exaudit̄. Tūc Pe. ℣. cano. c.iij. horat̄ di. Oēs vnanimes estote i oratione. Et ifra. qz oculi dñi sup iustos z aures ei⁹ in p̄ces eo rū. vult⁹ aūt dñi sup facientes mala. Decibi. qz tales dispdet dñs vt addit in p̄s. Tertia rō in dulgētie z remissiōis. Nā siqs deuote visitat de dicatiōes eccl̄iaꝝ idulgētias q̄sequit: z reatuū pec catoꝝ remissiōes. Et certe ꝑt̄ hec spūalia ordina ta sunt festa dedicatōis. ñ ꝑt̄ laute comedere: bi bere: luderevel chorizare: aut iebriari in taberna q̄ multi heu hodie faciūt. z sic istū diē in seruitio diaboli exp̄dūt. z pcā pot⁹ aggregāt q̄z indul gētiā q̄sequnt. ¶ ℣ Ad id refert exēplū Guil'. in li. de apib⁹. et discipulus i pmptuario suo di. q̄ mulier ꝑcat et vana fuit q̄ in oīi fere festo dedi catōis choreas q̄ugere q̄sueuit: z i alijs festi dū potuit fecit. Quadā vice ludētib⁹ iuuenib⁹ virg iu xta choreā bacul⁹ q̄ pila ferire conabat vn⁹ viro rū illoꝝ: de ipi⁹ viri manu elapsus: dicta mulie rē ducētē choreā in capite p̄cussit z mor necauit. Tūc oēs q̄fusi corp⁹ mortuū ꝓinq ad domum ꝓpriā detulerūt. Veniēte aūt p̄sbr̄o ad dicēduz vigilias: ecce taur⁹ nigerrim⁹ : imo demon pessi mus cū mugitu occurrēs feretrū cū corpe deie cit: z corpibus illud dissipās mēbratim confodit ita vt visceribꝫ hinc inde disp̄sis feroz fieret into lerabilis. Fugientib⁹ cūct̄ cadauer laceratū relin q̄tur. z die alio illi⁹ feroze iminuto: cognati acce dēn. frusta mēbroꝝ cadauer̄ sublata extra ciui tatū sepelierūt. Et sic patz. ℣ Sz q̄rit. Cur spūssctūs in eccl̄ia sic ordinauit vt dedicatōez de uote visitātes idulgētias q̄sequnt. s. ab epis dedi cātib⁹ p̄cessas i āniuersario dedicatōis ꝓ singu lis ānis. vt ptz extra de pe. z re. Cū ex eo. ℣ Ad qđ rñdet q̄ ℣ ordinauit spūssctūs plurib⁹ rōnib⁹ fm doc. Pria z potissima cā but⁹ ē: vt oñdat deus bo nitas imēsa z miscōia. cū p ℣ oñdat de⁹ se plus velle acceptare modicū opus et charitate factū vicz pegrinatiōez: oratiōnēvl elemosynā q̄z q̄ ve lit pati penā magnā inuite ab ipa aīa in purga torio. ℣ Scōa causa vt boies per indulgentias moueant̄ ad venerādū reliquias scōꝝ q̄ fuerūt orgāna spūssci p quē ad agēdū q̄z bona moue bant. vt Aug. dr. Placet em̄ deo honorare scōs et eoꝝ reliq̄as q̄s etiā ipe de⁹ honorat dū i p̄sen tia eaꝝ miracula facit. Tertia cā vt boies non desperēt penas purgatorij q̄s audiūt fore horz ribiles i futuꝝ euadere posse facilē. s. p opa pie tat̄ z idulgētias. Un̄ q̄sulēdū est illi q̄ mlta petā cōmiserūt z tn̄ qua pniaz agūt vt reqrāt idulgē tias: qz q̄cqd superest i purgatorio optz p̄soluere Ubi vt Aug. i ser. ō igne purgatorij ōr. gui⁹ē pu niri i purgatorio q̄z diu oculꝰ claudi et apiri pos sit q̄z fuerit illa pēa qua b. Laurētius sustinuit i craticula. Et ad idē dr Aug. i decre. dist. xxv. Qui in alio seculo. q̄ ignis purgatorij miro mō gius est. supat em̄ oēm penā qua passi sē martyres vt q̄cūq malefactores in hac vita pati potuerūt. O q̄ntū valet g̃ indulgētie. Sz q̄libz valeāt dicem⁹ breuit̄ infra arti. iij. fmōis. ℣ Quarta rō q̄re fideles lis debeat deuote celebrare dedicationis ce repetitatōis. qz gaudiū festiuitatis dedicationis repsentat nob eterne salut̄ gaudiū qđ hēbim⁹ i ce lo. In b⁹ signū altaria z imagines ac eccl̄ia decor ranf: lumiaria accēdūf: organa ꝓcrepāt: z locum de festo dedicatōis celebrat̄. ℣ Aduertēdus aūt est q̄ sic Bern. in ser. q̄ incipit Festiuitas: docet nob ipleri spūaliter. si vicz volum⁹ saluari atq ad gaudia supne patrie q̄uenire post mortē. Pria em̄ ad apiendū hostiū baculo pastorali q̄unt ad cēdo. Apite portas p̄n. ve. z ele. por. eter. rē. z b sic ter circūeūdo. z sic q̄libet vice ad hostiū q̄uenies eps q̄unt. qđ fcat vt homo debeat cor suuz deo pulsanti apire. z in cor p fidē z amorē chr̄m ipsū ha bere ꝓpē tria bñficia. s. creatiōis: redēptōis z pos missē gl'ificationis. De his Anf. dr sic. Lente dñe qz me fecisti debeo amori tuo meip̄m totū. qz me redemisti debeo amori tuo meip̄m totū z omne qđ possum. qz tanta ꝓmisisti debeo amori tuo me ip̄m totū. z tātū debeo pl⁹ q̄z meip̄m q̄nū tu es maior meipo pro q̄ dedisti teip̄z. z cui promitis in celo teip̄m. Dec ille. ℣ Scōo bñdicta aq̄ eccl̄ia aspgit̄. qđ fcat qz nos debem⁹ ablui i baptismo z tandē de pctis cōmissis per aquas lachrymaꝝ Joā. xiij. Si nō lauero te nō habebis p̄ē mecum. Tertio cruce depingit̄. qđ significat imitatiōes crucis chr̄i Bal. v. Qui chr̄i sunt carnē suam cru afixerūt cū vicijs z ꝓcupiscētijs. ℣ Quarto duo decim lūinaria añ cruces ponūt q̄ significat. xij. apl'os. z p eos dē duodecim articulos fidei. Qui catos. q̄s oēs z singulos dz ꝓfiteri hō qz sine fi de impossibile est placere deo. Heb. xi. Quinto elementis alphabeti greci z latini in pauimento ecclesia inscribit̄ ad fcandū q̄ erudiri dz homo in his q̄ sunt fidei z necessaria ad salutē. Unde v scribit̄ Prouer. xiiij. Accept⁹ est regi. i. chr̄o mini ster intelligens. s. p̄cepta. Qui aūt in pauimento scribit̄ fcat q̄ hō vsq ad mortez dz p̄seuerare in his q̄ sunt fidei z de necessitate salutis. Nec sufficit paumēto sepeliunt̄ boies i eccl̄ia. Nec sufficit rātā vsq ad mortez Apoc. ij. Esto fidel vsq ad mortē z dabo tibi coronā vite. Ad designandū etiā b idem: cineres cribrāt in pauimēto eccl̄ie dum ꝓsecrat̄. ℣ Sexto figurate cruces chr̄ismal te vnguntur ad significandū opa misericordie z pietat̄ Mat. v. Beati misericordes qm̄ ipi misericordiam cōsequent. Septio qz ḡna thuris i altari incēdūtur z ꝓcremāt̄ ad fcandū ardorē charitat̄ z dei nem. Un̄ ps. petebat di. Dirigat dñe oratio mea sic incēsū in ꝓspectu tuo. O q̄ bō si vis p̄ere ad templum celeste vbi cū deo sine fine gaudebis

bes:obserua hec ꝓmissa. Ꝑperi cor chꝛo ꝙ ꝙuersi onē.age pniam.fua fidē vsq; ad mortē ꝛ a pre/ ceptis dei nō declina.exerce pietatē opa. ardenter ca scōm de honore veneratiōis.ſ.eccl'ie q̄rit.qua/ liter debeant fideles venerari ſctām eccl'iam. Ad qō rēr recolligēdo ex dictis doctoꝝ. ꝙ ꝑcipue q̄t tuoꝝ modis teneā q̄libet chr̄ianꝰ eccl'iam reuereri Et ad hos reduci pñt alij pl'es modi cōcurrētes

Primo humiliter ꝛ deuote eccleſiam ingredi endo ꝛ corā diuina maieſtate reuerēter ſe geren/ do.vñ Hze.papa extra de imuni.eccl'iaꝝ ca. De/ cet domū dñi.li.vj.ōt. Decet domū dñi ſcitudo. decet vt cuꝰ i pace factꝰ ē locꝰ:eiꝰ cultꝰ ſit cū de/ bita veneratiōe pacificꝰ. Sic itaq; ad eccl'ias hu milis ꝛ deuotꝰ ingreſſus.ſit i eis q̄eta ꝙuerſatio deo ḡta: inſpicientib; placida rē. Nec ibi. Unde qñ hō intrat eccl'iam cogitare debz qz corā diuīa maieſtate ꝛ pñtia chr̄i in ſacro vadit ac ad ꝙſpe/ cum angelos ꝛ btōꝝ chꝛo aſtantiū intrat.ꝛ ideo valde humili timore ꝛ reuerentia accedere debet Exemplū de btō Hiero.in epl'a ꝙ Uigilantium dicente ſic. Qñ iratꝰ fuero vel aliq̄d mali in ani/ mo cogitauero. vl' me nocturnū phātaſma de/ luſerit:baſilicas martyꝝ intrare nō audeo:ita to/ tus in aia ꝛ corpe cōtremiſco. Nec Hiero. Et ſic patet. Hz heu mō q̄ multi accedūt ſupbo animo dā ōt. Si dñs electi vēdētes ꝛ emētes ea q̄ offere bant in tēplo:q̄nta putas aiaduerſiōe puniet ſi tui:multi ira: concupia ꝛ alijs vicijs pleni.nec de ꝑcis cōpunguntꝰ. Contra q̄s Aug.in hom. qua ibi inueniet vicioſos:ebrioſos:luxurioſos:ſup/ bos ꝛ q̄libet ipenitētes. Uñ Aug.diſt.xlij. In oratorio inq̄t ꝑter orādi ꝛ pſallēdi cultū penitꝰ nil agaꝝ: vt noi huic ꝛ opa ingit ipēſa ꝙcordēt. Itē ꝑdicto cap̄. Decet domū dñi.li.vj.ōt ꝙ attendaꝝ i eccl'ia intēris ꝑcordijs ſacra ſolēnia.deuosq; oz̄onib; inſiſtaꝝ.nullꝰ cōda/ mationē moueat vel ipē: ceſſent ꝙfabulationes q̄libet ꝛ alia q̄ na colloq̄a.ceſſent vana ꝛ ꝙbaꝝ diuinū pñt turbare officiū aut oculos diuīe ma/ ieſtatis offendere:ceſſent i eccleſijs earūq; cimite rijs negociationes.ꝛ ꝑcipue nūdinaꝝ ac fori cu/ iuſcūq; tumultꝰ:oiſq; ſecl'aris iudicioꝝ ſtrepitꝰ conſecrat. Nec ꝛ pl'a ibidē. Ꝟ Quer̄. Num quid peccat mortal'r q̄ aliq̄ ꝑdictoꝝ facit i eccl'ia Rñr ſm frēm Angelū de Claua.in ſumma.ꝙ ñ niſi faceret talia q̄ total'r impedirent oratione ꝑpe debito. Alia aūt nō ſūt mortalia niſi ex ſe ſint mala.vel niſi q̄s ex ꝙtēptu faceret. Et ſic intelligē da ſunt ꝑdicta.vñ ꝛ ter.di.c. Decet.in fi.ſatꝭ cōſo/ nat.qz ōt ꝙ ordinarij ꝟ faciāt obſeruari: ſuadēda ſuadeant ꝛ inſ̄dicta cōpeſcāt. Sed q̄d de candē/ laꝝ vēdione q̄ fit in eccl'ia. Rñdet idez frāt Ar/ gelus ꝙ videt eſſe tolerabilis. Nec obſtat ꝙ do/ minus eiecit vēdētes i tēplo qz ibi fiebāt pacta et multa ꝑturbātia cultū diuinū.ſed in venditione candelaꝝ nullus ſit ſtrepitus ꝛ iſto non ꝓhibet Secus eēt de alia negociatōe. qz illa eſt ꝓhibita Ꝟ Tertio fideles tenent reuerari eccl'iam ſingu lis dñicis ꝛ feſtis diebꝰ viſitādo ꝛ miſſam integrā audiēdo. ꝟ em̄ eſt ꝑceptū de ꝙſe.di.j. Miſſas

Quarto imunitates .i. libertates eccl'iaſticas obſeruando ꝛ in nullo violando. Ꝟ Iſte aūt imunitates eccl'ie ſūt pl'ime de q̄b; longū fo/ ret loq̄.ſz de aliq̄b; tm̄ mō q̄ ſē magꝭ neceſſarie ex plicari ꝑpo aliq̄s dicam⁹ Una eſt ꝙ abſtrahi per vim nullus dz de eccl'ia vel cimiterio.niſi ille q̄ ꝙfugit ad eā eſſet publicus latro.ſ.qui ſtratas publicas inſidijs ꝛ aggreſſioib; obſidet vt dep/ dēt trāſeūtes oēs.ſic ꝛ pirate.vl' niſi ſit nocturnꝰ depopulatoꝝ agroꝝ.i.vaſtatoꝝ vl' cōbuſtoꝝ ſege tū.tales em̄ impune abſtrahi pñt.extra de imu. ec. Inē alia Itē q̄ aliq̄d maleficiū.ſ.homicidium vel mutilatōem vel q̄dcunq; grauet enorme de lictum cōmittit in eccl'ia:ſperans ſe ab eccl'ia de/ fendi:talis abſtrahi pōt. Secus in nō enormib; ſecꝰ etiāſi extra eccl'iam cōmitteret ꝛ extra cimite/ riū.extra eo.ca.fi. Ꝟ Scōa ē ꝙ bona clericoꝝ in/ uadere nemini licet. qz ſunt bona eccl'ie.ꝛ inua/ dentes ſē excōicādi.xij.q.ij. Eccl'iaꝝ. Tertia ꝙ cū clericꝭ i choro laici nō debēt ſtare. de vi. ꝛ ho. cleri.ca.j. Ꝟ Quarta ꝙ donata vel derelicta in te ſtamento defraudare nō licet aut negare aut de morare.ſz integre ꝛ celeriter reddere.aliter graue pctm̄ cōmittit.ꝛ eſt excōicandꝰ q̄ hec faċ.xij.q.ij. Aut oblatōes.ꝛ ca.ſe. Quinto ꝙ eccl'iam vnā q̄cūq; ledit oēs ledit. qz eccl'ie particulares ſunt mēbra vniuerſalis eccl'ie.xxiij.q.j. Loquit. Sic̄ a ſil'i q̄ tāgit aurē totū bouem tetigiſſe dr. Aduer/ tāt hec berenici ꝛ q̄q; vſurpantes bona eccl'ie vl' monaſterij.ꝛ q̄ rapiūt aliq̄ bona in eccleſia repo ſita:tales diuio iudicio plagank. Refert Ualeri us lib.j.rubrica de religione ꝙ q̄dā noie Flaccꝰ a q̄daꝝ tēplo tegulas ꝑ domo ꝑpria fecit portari ꝑpē qō duos filios pdidit ꝛ demens fuit effectꝰ Ꝟ Sexta eſt ꝙ frāgere eccl'iam vel furari ea q̄ in illa ſūt nō licet qz ſacrilegiū eſt.xvij.q.iij. Quiſq; ſ ꝛ effractores ipo facto ſunt excōicati Septia ꝙ guidagia ꝛ pedagia ſiue telonea ꝓſone eccl'ia ſtice nō tenent.nec etiā ꝑ reb; ſuis q̄s ñ cā nego/ ciatōis deferūt vel deferri faciūt. Et q̄ exigūt ab ill' ipo facto ſūt excōicati.extra de cenſi.q̄q̄.li.vj. Ꝟ Octaua ꝙ iudex ſecl'aris nō ꝓiudicare de ꝓso nis ꝛ reb; eccleſiaſticis.extra de foro cōpe.ꝑ totū.

Nona eſt ꝙ in habitaculum ſeculare eccleſia deceō nō ꝙuertaꝝ. Nec vaſa eccleſiaſtica nec cor tine nec veſtimenta ꝛ ecc'a vſib; ſecl'aribꝰ debent applicari.de ꝙſe.diſt.j. Ligna.ꝛ q̄nq; c.ſeq̄n. Extē plū legiꝭ de Balthaſar rege q̄ cū i conuiuio cū vxo ribꝰ ꝛ optiatibꝰ ō vaſa tēpli dñi biberet: appueꝛ tres digiti manꝰ i pariete ſcribēs Mane thecel phares. ꝛ diuio iudicio eadē nocte rex interfectꝰ ē Dañ.v. Itē Ualeriꝰ vbi ſ. refert. ꝙ Popeiꝰ pꝰ q̄ſ ſtabulari fec̄ eq̄s i porticu tēpli ſel': deceō ſem ꝑ

infortunatus ꝛ victus fuit in oñi pugna hostium q̄ antea fuit fortunatissim⁹. Q̄ vtinā hec adverterēt milites ꝛ nobiles moderni et discerēt venerari ecclesias ꝛ cleros. ¶ Circa tertiū ō devotione freq̄ntationis aliq̄ q̄runt. ℣ Prio vtrū homo q̄tiens intrat eccl̄iam totiēs habeat p devotōe idulgētias ꝯcessas. Ad qō ñdet ꝟ Tho. in.iiij.dist.xx.q. indulgentia aliq̄n est determinata ad tp̄s. puta q̄cunq; vadit ad talez eccl̄iam vsq; ad tale tp̄s habeat tantū de indulgētia. et tūc intelligit semel tm̄. Aliq̄n aūt est indulgentia penis. sicut in eccl̄ia sancti Petri rhome. xl. dieruz. et tūc q̄tiēs q̄s vadit totiēs ꝯsequit indulgētiaz: si tm̄ bō fuerit debite dispositus ad ꝯsequendū idulgētias. Scdō q̄rit: q̄li devotiōe debet bō ee dispositꝰ vt possit ꝯsequi indulgētias. Ñdet ꝟm Doc. cōit supra. iiij. di. xx. q. ad b̄ q̄ requiruor sūt necessaria. ℣ Primū est q̄ sit ve ꝯritꝰ de penis mortalibꝫ. Rō ꝟm Pe. ō palude. q; manēte offēsa reatus pene tolli nō p̄ot Secūm ē q̄ credat tātam p̄tātem esse apud eccl̄iam. s. q̄ remittere p̄ot penā p indulgētiā. ℣ Tertiū est q̄ sit subditꝰ plati ꝯcedētiz idulgētias. q; epi nō p̄nt ꝯcedere idulgētias illis q̄ sūt ō alia dioces. nec legati illis q̄ sē extra termios sue legatōis. Solus papa p̄ot dare plenas. ꝛ in toto orbe idulgētias. xxiij. q. j. Q̄cūq; ꝛ de pe. ꝛ re. Cū ex eo. Quartū est q̄ faciat id p q̄ dant indulgētie. alꝫ nō ꝯsequit q̄uis habeat bonā voluntatē. De his pl̄a ꝟm ōe alio ptis secūde. Tertio querit. Quid si aliq̄s alius facit p eo id p q̄ date sunt indulgētie. Ñdet ꝟm fratrē Ange. Cōis est opinio doct. q; si indulgentiā ꝯcedēs exp̄mit: valebit. alꝫ nō. Etsi ℔ exp̄mit: etiā si ille p q̄ facit sit mortuꝰ: valebit illi mortuo nō p modū indulgētie sz p modū suffragij. ℣ Quarto q̄rit. Utrū q̄ ꝛe eccl̄iam morat ꝯsequat idulgētias sic q̄ a remotis vēit. Ñdet ꝟm Tho. i. iij dist. xx. q; etiā vicinꝰ eccl̄ie et sacerdotes ac clerici etiā cōsequunt: sic ille q̄ veniret a mille dietis: qz hec remissio nō ꝓportionat laboriosz meritis chr̄i ꝛ sctoz q̄ p indulgētias dispensant. Verūtm̄ ille q̄ plꝰ laborat plꝰ adq̄rit de merito eētiali. sic et ille q̄ maiori devotōe charitatiz visitat eccl̄iaz plꝰ adq̄rit de essentiali p̄mio. O g̃ bō devote visita eccl̄ias vt habeas g̃ram ꝛ tandem gl̃iam

In Dedicatione eccl̄ie. Sermo. II.

Terribilis ē locus iste: nō est ℔ aliꝫ nisi domꝰ dei ꝛ porta celi. Heñ. xxviij. ¶ ℣ Verba ista dixit Jacob p̄triarcha: de q̄ legit. q; cuz p̄geret in Aran et veīsset ad quendā locū q̄ ꝟm doct. vt dicit Lyra fuit mons Moris vbi Abraam auus suꝰ offerre volebat Jsaac: volēs Jacob ibidē requiescere post solis occubitū: tulit lapidez tres q̄s supponēs capiti dormiuit: viditq; i somnis scalā stantē sup̄ terrā ꝛ cacumē eiꝰ tāgēs celū. ꝛ āgelos dei ascēdētes ꝛ descēdētes p eam ꝛ dñm innixū scale dicentē sibi. Ego sū dñs deꝰ Abraā patris tui ꝛ deꝰ Jsaac: terrā hāc tibi dabo ericq; semini tuo q̄si pulvis terre. Lyra ōt q; tūc revelatione ista coḡuit Jacob mysteriū trinitatiꝫ ꝛ vnitatis essentie in diuis in ℔ q; tres lapides capiti suppositi erant ꝛ euigilās inuenit q; illi tres lapides facti erant vnꝰ lapis. Coḡuit etiā mysteriū diuine incarnationis i scala q̄ ex multis ḡdibꝫ ꝯstituit. ꝛ sic significabat ḡdus generationū p q̄s chr̄s descendit ab Abraā vsq; ad v̄ginē Mariā q̄ chr̄m pepit. Q̄ aūt pes scale erā tāgebat ꝛ cacumē celos: fecabat q; chr̄s deꝰ ꝛ hō fieret q̄ angelos lentificaret ruina eoz repando ex hoibꝫ. Vidit etiā futurꝫ ee q; ibi fundaret templū. Cū ḡ euigilasset de somno ait. Vere dñs est in loco isto. qz mysteria diuina erant ibi cōplēda ꝛ cultꝰ diuinꝰ ibi vigere debebat. pauensq; i. admirās dei benignitatē ait. Terribilis est. i. venerabil' locꝰ iste: nō ē ℔ aliꝫ nisi domꝰ dei ꝛ porta celi. qz in q̄ dā loco ꝛpinq; passus est chr̄s cuiꝰ passio celū aperuit. ꝛ ideo dicit. porta celi. Dicit Lyra. Et qz domꝰ vel tēplū illō ve. test. figurauit domū sctē eccl̄ie cuiꝰ hodie dedicatiōē colimus: idcirco de ea canunt hec v̄ba in missa hodierna. Terribilis est locꝰ iste ꝛc. Un̄ tria mysteria notabimus p ℔ ꝟmone ad honorē dedicationis. Terribil' est loc' iste.

Primū de eccl̄ie tribilitate. qz ōr

℣ Secūm de eccl̄ie dignitate. qz ōr

nō est hic aliud nisi domus dei.

Tertiuz de laudis diuine celebritate. ꝛpter qs etiā ōr. porta celi. vt infra dicet.

℣ Circa p̄mū de eccl̄ie terribilitate q̄rit. quare sctā eccl'ia ōr tribil' cū potiꝰ sit amabil' ꝛp̄ letitiam ꝛ diuitias bñficia q̄ ibi hoibꝫ p̄stant. Ad qō respondet q; sctā eccl'ia licz sit amabilis: cum hoc tñ est terribilis triplici rōne.

Prio ꝛpter dei p̄ntiā ꝛ maiestatē.

℣ Secō ꝛpter diaboli deterrendā potestatē.

Tertio ꝛpter tēpli reverēdā sanctitatē.

Prio ꝛp̄ dei p̄ntiam ꝛ maiestatē. qz in eo deus spēaliē habitat. ꝛ real'r chr̄s dñs in sacro cōmunicat. vñ ps. Dñs i tēplo sctō suo: dñs in celo sedes eiꝰ. oculi eiꝰ in pauperē respi. palpebre eiꝰ interrogant filios hoīm. Dñs inchoatiuē ꝛ implētiū. q; autē diligit iustos ocl'o amicicie ad remūcrādū in celesti beatitudine. Tertio impios ꝛ in p̄cō iacētes respicit ocl'o iusticie ad punidū in inferno. vñ ōr. palpebre eiꝰ. i. ocl'i: inchoatiuē. fi. bo. i. scrutant eoz actus dñs inchoatiuē ꝛ ipiū ꝛc. Sz q̄re ōr: pluet sup̄ peccatores laq̄os: Ñdet Lyra. qz p̄cōres frequenter improuise moriunt ꝛ subito. ꝛ sic sic alios ipse

Sermo XCVI

uise capiunt laqueo ifernali. Job.xxj. Ducūt in bonis dies suos t in pūcto ad iferna descēdūt. Itē gre addit: Ignis sulphur t spūs procellarū pars calicis eor.t nō dr totū calicē eor.sz ps calicis dr. Rndet fm Ly.ad significādū q̄ i gehēna tā ta est pena q̄ nō pt explicari vbis totalr. O ergo cogita: qr deꝰ ibi pñs ē q̄ tua facta nouit t te iu dicat fm opa vel ad vitā vl ad mortē. t sic p reuerētia dei ē terribil' eccl'ia. Nā si diligēter bō hec aduerit deterreť t mouet ad pniam. ℣ L

Scōo ꝓpť diaboli deterrēdā prātē.s.in eccl'ia.nā domꝰ dei est terribilis diabolo ꝓpť multa. Primo ꝓpť erectas imbi cruces. Scōo ꝓpter fusas orões. Tertio ꝓpť scōr plimas reliq̄as t imagines. Quarto ꝓpť angelor exercit⁹ ibi discurrē tes t ceā q̄ sit i eccl'ia sctā. Sz heu pcōres visitā tes eccl'iam nullū horr ptimescūt: ibi fidē peiorez bñt demonib⁹. Uñ Aug.dr. Cū dilectiōe fides ē fides malor chr̄ianor esset sicut fides demonū q̄ creditur nō tñ ptremiscūt. vt dr Jac.ij. Isti autē etsi credūt nō tñ ptremiscūt. Ubi aduertēdū sic ꝓtestatur diabolꝰ in eccl'ia t vbiq̄ ꝓmo ptimescat crucē chr̄i. vñ Chrysť.dr. Ubicunq̄ demones sig nū crucis dñice viderint fugiūt tāq̄ canes timē tes baculū q̄ plagā pceperūt. Sz malꝰ chr̄ianus crucem christi adorat labijs nec corde ptimescit nec cōpungit de pctis: ḡ in hoc peior est demōe. Scōo diabolꝰ ptimescit orões in eccl'ia fusas. vñ Aug. Hoc est aie pfectū: deo obsequiū: dia bolo supplicū. ꝓpter diabolꝰ clamauit dicens. O Bartholomee apl'e incēdūt me orões tue. Malꝰ aūt chr̄ianꝰ etiāsi q̄s deū orat: tñ deū offendere pctis nō formidat: nec curat vt exau diret oro ecclie. p se fusa i missa t officio. qr non pfundū venerit pcor. ꝓtenit sed sequit eū igno minia. Tertio diabolꝰ ptimescit scr̄or reliq̄as t imagines. vñ Chrysť. in ome. Ut latrones mili tes regis declinār: sic demones martyr t pfessoꝝ rū corpa pauēt t fugiūt. Quarto deniq̄ diabo lus ptimescit exercitū sctor angelor: vt ptz. sed malꝰ chr̄ianꝰ nec sctos curat. imo q̄s blasphe mat. nec āgelū custodē reueret facit̄do i psentia eꝰ pnīm. nec eꝰ monita salubria suscipit vt con uerteret. ꝓpť q̄ i iudicio ampliorē penā.s.i cor pore t aia sit accipiet q̄ vret in ppetuū. Esa.vlti. Ignis eor nō extinguet t ✠.eo. nō morieť. In sup. etiā ab ipo demōe torq̄bit. qr Greg.dr. De babedim⁹ i penis. Patet ḡ q̄ eccl'ia est terribilis mones q̄s incētores habuim⁹ i culpis: tortores diabolo. O vtinā esset terribilis t malꝰ chr̄ianis. vt.s. q̄n i gredunt eccl'iam dr̄erent de pctis et ꝓuerent. Tertio ꝓpť tēpli reuerēdā scritatē. qr deo ē ꝓsecratū t dedicatū. t iō ē multū terribil'.i. venerabilis ne offendat. sz reuerēter hō illō igre diat t hūiliter ac deuote se habeat. Uñ extra de

imu.eccle.c.decet domū dñi.li.vj. Gre.papa dr. Sit ad eccl'ias hūilis t deuotꝰ igressus t quer satio deo ḡta tē. vñ Augꝰ. in ser.hodierno. Ro go vos frēs diligēter attēdite: si ad mensam vel domū cuiuscūq̄ potēris hois nemo ꝑsumit cū vestib⁹ ꝓcissis t inq̄natis accedere. ḡto magis a quouis regi cēni dr se vnusq̄sq̄ iuidie vl' odij veneno pcussus vl' iracūdie furore repletꝰ cū re uerētia t hūilitate subtrahere. ꝓpť illō q̄ sc̄ptus est. Uade ꝑus reconciliari fratri tuo. t tūc venies offeres munꝰ tuū. Dec ille. Et licz loquať q̄ hō euchariſtiā nō audeat accipe in pctō tñ etiāsi hō nō cōicat debet ꝓpť reuerentiā pñtie corpis chr̄i dū est i eccl'ia se recoḡscere t pniam agere ne di uinā vindictā ꝑ se ꝓuocet. qr vt dr Chrysť. dñs ie sus cū esset pyssimꝰ t māsuetissimꝰ boim i nll'o tñ tāseuerā vindictā exercuit sicut in tēplo cōtra emētes t vēdētes q̄s flagello de funiculis facto eiecit. eo q̄ irreuerētiā faciebāt dei tēplo. ḡto ma gis durꝰ iudicabit eos q̄ vicijs fedati sunt t sic in eccl'ia manēt nec cōpungunť. O ḡ hō ꝓsidera qr in eccl'ia es sctā corā deo t iō emūda ꝓscētiā. Nā quō audet q̄s ūimicꝰ regis corā eo stare nisi veniā postularet ꝓstratus. sic tu coram deo nisi peniteas t sic veniā postules. Aug. Scio deum inimicū esse oīi criminoso. D Circa secūdū de eccl'ie dignitate sit ꝓ ꝓduſiōe q̄s canit eccl'ia in officio di. Tēplū dei sanctū est. dei structura est. dei edificatio est. ℣ Prima ḡ dignitas est q̄ dicit sanctū. t hoc ꝓmo. qr scō noi dei altissimi dedi catū. Uñ.ij. Paral'.viij. dñs ait. Elegi t scrificā ui mihi locū istū.i. tēplū. vt sit nomē meuz ibi in sempiternū t ꝓmaneant oculi mei t cor meū ibi cūctis diebus. aures q̄z mee erecte ad orōnem eiꝰ q̄ in loco isto orauerit. Nec ibi. Ex q̄ patz q̄ deꝰ posuit in tēplo nomē suū t cor suum.i. amorē er ga deū laudāres ibidē. t oculos ad aspiciendū amabil'r deuotos t penitentes in eccl'ia. t aures ad exaudiēdū ibi hoim orōes. Scōo dr sanctū q̄ interp̄rat q̄si sanguine tinctū. qr ad ꝓficiēdū t ꝓfuādū ibidē corꝑ chr̄i t sanguinē deputatū Tertio dr scm̄. qr sanctis opib⁹ diuie laudis t orōis ac cultꝰ dei mācipatū. Et iō Aug. di.xlij.c. In oratorio inq̄t ꝓter orādi t psallendi cultum penitꝰ nil agať vt noi huic t opa iugiť impensa ꝓcordēt. Dec ille. Uñ peccāt ibi ridētes t iocan tes. Quarto qr scr̄or corpib⁹ sepeliēdis ac reli quijs cōditꝰ ꝓsecratū t sctor imaginib⁹ decora tū. ḡ tē. Scōa dignitas.s.tēpli qr dei structu ra. Sz q̄re hoc: cū ꝓstruať ab hoib⁹? Rndet q̄ lz eccl'ia ꝓstruať ab hoib⁹ tñ ꝑ deo t ex cultu fit fm deū ac ꝓpter deū. vt.s. hō deū colēdo t eū ad orādo in suo tēplo mereať habere deū in celesti pmio. ℣ Legiť q̄ abrae colēti deū postq̄ edifi cauerat altare sibi t tādē decimas obtulerat ap paruit sibi dñs ꝑ visionē di. Noli timere abraā: ego ꝓtector tuus sum t merces tua magna ni mis. Gen.xv. E Sz q̄rit. q̄liter hō in ꝓstru

ctiõe vel fundatiõe tẽpli aut capelle vel altaris ꝛ hmõi debeat se hẽre vt possit celeste ꝑmiuꝫ a deo adq̃rere: Rñdet Chrys. sup Mat. di. sic. Pharisei dicebãt apõ se: si bñfecerim⁹ pauplb⁹ non ml'i videt: ꝛ ꝓ tpe videt. nõne g̃ meli⁹ edificia facim⁹: q̃ oẽs aspiciũt ꝛ nõ solũ in ẽ tpe sed etiã in posterꝫ. O ipies qd ꝓdest post mortẽ ista mẽoria si vbi es torq̃ris. i. inferno. ꝛ vbi non es laudaris. s. ĩ ẽ mũdo. Si g̃ iuxta alia bõa fecerit hõ edificia scã: additamẽtũ est boni. si aũt sine alijs bonis opib⁹: passio ẽ gl'ie secularis. Nõ eĩ gaudent martyres q̃ ex illis pecunijs honorant inquib⁹ paupes plorãt. Hec Chrys. Et quib⁹ tria documẽta capiunt. Primũ q̃ hõ edificia ĩ eccia nõ debet facere ꝓ vana gl'ia ꝛ ostẽtatiõe: alioq̃n ꝓdet mercedẽ celestẽ ꝛ incurret penã. Et qd miꝫbi ꝓderit si ĩ carcere torqueor cũ ĩ mũdo laudor apud boies nec ꝓ ẽ liberabor. Scõm est q̃ hõ fit in se bonus ꝛ in dei gr̃a ac bonoꝝ operatiõe. Uñ in pctõ ꝑseuerãs nõ saluat̃ ꝓ edificia: sed ꝓ pniam. Exẽplũ de Salomone: q̃ edificauit deo tẽplũ. sed ꝛ postea declinauit ad luxuriã ꝛ idolatriã. nec sum⁹ certi de salute ips. Tertium est q̃ hõ edificia talia nõ de rapina faciat: sed de iusta possessiõe. Hec clarẽt in ꝓdictis verbis Chrys. Uñ ꝛ Bre. j. q. j. Nõ est inq̃t putãda elemosyna si pauplb⁹ dispẽsẽt qs ex illicitꝫ reb⁹ adq̃rit. Uñ etiã certũ est q̃ etsi mõasteria vel xenodochia vl aliq̃d aliud er pecunia q̃ ꝓ sacrꝫ ordinib⁹ dat̃ cõstruat̃ nõ ꝓficit mercedi. Et infra. Quicq̃d eĩ in dei sacrificio ex scelere offert̃: omnipotẽtis dei nõ placat iram sed irritat. Hec ibi. Tertia dignitas templi: q̃ dei edificatio est. q̃ edificatũ est ꝓ dei habitaculo. vt dictũ est. Et in ipso significat̃ edificatio mansionis in celesti tẽplo cũ christo. Sicut eĩ in isto tẽplo materiali habitat christ⁹ realiter no biscũ in sacramẽto: sic in celo realiter habitabit no biscũ gl'iosa visiõe faciali. vbi: vt Augu. ait: videbim⁹ ꝛ amabim⁹: amabimus et laudabimus sine fine ꝛc. Uñ Epb. ij. ẽt apl's. Frẽs iam nõ estis hospites ꝛ aduene: sꝫ estꝫ ciues sanctoꝝ ꝛ domestici dei supedificati sup fundamẽtũ apl'oꝝ ꝛ ꝓphaꝝ ipo summo angulari lapide chro iesu. Et ẽ fm Ly. ẽt in figura. q̃ in edificatione tẽpli Salomõis fuit q̃dã lapis q̃ pluries fuit reiect⁹ ab edificãtib⁹: eo q̃ nulli loco ꝙuenie bat cui applicabat̃. ꝛ finaliter optime sedit ĩ summitate edificij in angulo duos parietes cõiũgẽte. Et figurauit chm̃ q̃ duos pp'os iudaicũ et gentilẽ ꝙiunxit in vnitatẽ fidei. vñ ps. ẽt. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes fact⁹ est ĩ caput anguli. A dño factũ est istũ ꝛc. De hac g̃ figura põit apl's di. In q̃. s. chro oĩs edificatõ ꝙstructa scz ex iudeis ꝛ gẽtilib⁹ crescit. s. ꝓ vtutũ augmentũ: ĩ habitaculũ dei ĩ tẽplũ scrm̃. i. q̃uscq̃ fit tẽplũ dñi sanctũ in celesti patria. Magna g̃ dignitas eccie est repsentare statũ celestis patrie. Nã sicut in hoc tẽplo materiali laudam⁹ deum iubilose cantañ. ꝛ deuote psalleñ. ita in celo laudabim⁹ feliciter sine fine nũc ꝓsentẽ in sacramento. ibi autẽ. s. in celo ꝑsentẽ visu glorioso. F

Circa tertiũ de laudis diuine celebritate sic̃ dusio q̃ eccl'ia chr̃i ꝓpter cultũ laudis dei meritoꝛ porta celi. iuxta ꝛba themat̃ ꝓaccepti. Nõ: q̃ ꝓ laudes dei in eccl'ia ꝓ uocant̃ angeli delectant̃ de celis ad nos. iuxta illõ ps. Preuenerũt ps̃ cipes. i. angeli ꝙiũcti psallentib⁹. i. deũ laudãtib⁹. Et etiã ꝓ has easdẽ laudes dei ãgeli ascendũt in celũ offerẽtes deo vota nr̃a ꝛ orões. vt ẽ Benedict̃. Et q̃ ꝓ has habem⁹ ꝛ nos iter in celũ. vñ Dicit ro. in ser. de assumptiõe ẽt. Cessare nõ debet eccia q̃libet pctõr a laudib⁹. q̃ fmo diuin⁹ cũ de peccatorib⁹ ageret in ps̃. ẽt. Sacrificiũ laudis honorificabit me: ꝛ illic iter quo ostẽdã illi salutare dei. acsi patẽter dicat. Illic iter ẽ laudis ad etnã laudẽ sine fine mãsurã. q̃ iter saluꝫ nr̃e laudis bus est saluatoris. Nec Piero. Ergo ipa eccl'ia ẽ sia ĩ q̃ iugit̃ laudat̃ de⁹ ẽt merito porta celi.

Sed de laudib⁹ dei ẽ orit̃ q̃stio. verũ de⁹ magis accepter ꝛ diligat laudes ab hoib⁹ in eccl'ia sibi exhibitas q̃z laudes ab angelis in celo ipeꝛsas. Rõ q̃stionis est ꝓ ꝛ ꝙra. q̃ ãgeli maioꝛ charitate ꝛ hilaritate laudãt deũ vtpote gl'iosa. q̃ vidẽt q̃ eoꝝ collaudatio corã deo pl⁹ placeat. Piero. de ꝙse. di. v. c. nõ medio criter. ẽt. q̃ medioꝛ est q̃nq̃ psalmoꝝ decãtatio cũ cordis puritate acspũali hilaritate q̃z tonꝰ psalterij modulate cũ anxietate cordis ꝛ tristicia. Sed in ꝛrariũ est̃ quia angelus nõ laborat in laudãdo deũ. sꝫ ho multũ laborat. Dicit aũt apl'us. j. Thes. iij. Unusq̃sq̃ ꝓpriã mercedẽ accipiet fm suũ laborẽ. q̃ vl dẽt q̃ hõ plus merẽt q̃z angelus in laboꝛe diuine laudis. ꝛ ꝓ ꝙs plus a deo acceptat. Ad hoc rñdet ꝓ tria pũcta fm doc. recolligẽdo. Primũ est fm magnũ Albertũ sup Missus est. ca. ratio q̃ charitas patrie qua angeli laudãt deum ẽ liberior maioꝛ charitate hoim hui⁹ vite q̃rũ ad actũ: fruitionis gl'iose: tñ charitas hois aliq̃ ꝓ ẽ maioꝛ q̃rtũ ad effectũ. Nõ: q̃ charitas ãgeloꝝ ẽ est in statu merendi ꝓmiũ essentiale. Quilibet aũt act⁹ charitatis in hoie viatoꝛe meritoꝛ⁹ ẽt essentialis ꝓmij ꝛ sepius maioꝛis q̃z ifimi ãgeli. Uñ hõ ꝑt pl⁹ mereri in laude dei q̃z aliq̃s infimoꝝ angeloꝝ. Nã beata ẽgo maria ꝓ omnibus angelis meruit ꝛ deo amabilioꝛ fuit. Scõm eĩ fm Piero. ꝛ Greg. ac doc. q̃ ẽtro hõ q̃nq̃ in maioꝛi charitate laudat deũ deuon⁹: tanto deo ei⁹ laudis mun⁹ est acceptabilius. Unde ca. q. j. odi. Piero. ait. De⁹ nõ sacrificioꝝ magnitudinẽ sed offerẽtiũ merita causaliq̃ ꝓ ꝙdicat. Et Gregoꝛ. iij. q. vij. In grauib⁹ dicit. Omnipotens dei iudicio nõ q̃d sed a quo dat̃ inspiciat̃. Et cons̃nia doctoꝝ est sup. iij. sniaꝝ: q̃ ꝓmiũ essentiale radici charitatis correspõdet. Unde homo existẽs in maioꝛi charitate: de ꝓmio essentiali plus meretur in omni laude dei ꝛ actibus eius

licet de ꝑmio accidẽtali possit ꝙs plus mereri fz Bona laboris magnitudine. ¶ Tertiũ ẽ fz Bona. sup.iij.di.xxij.ꝙ dei dilectio est effect⁹ pot⁹ q̃z affectus. Cũ ergo de⁹ maioris effect⁹.s.gr̃e exhi buerit signa ipi hoi:sequit ꝙ homies z eoz col laudatione ꝑdiligit angelis. Qđ patet ꝑmo ex si gno demãdatiõis.qz demãdauit angelis vt mi nistrẽt hoiby z iciẽt eos ad laudem dei. Heb.j. Oẽs sũt admistratorij spũs in mi.missi zc. Se cũdo ex signo exẽplificatiõis.qz oẽs creaturas voluit dare nob in exẽplũ laudãdi deũ:ad signi ficãdũ ꝙ sibi ml'tũ placeat ꝙ hoies laudẽt deũ. qz nõ nisi ꝙ hoies brificãt.vñ ps. Dis spũs laudet dñm. Et Dañ.iij. Bñdicite oĩa opa dñi dño:laudate zc. Tertio ex signo diuĩe incarnatiõis z re dẽptiõis.qz de⁹ ꝑtio sanguine nos redemit vt patria ꝑpetua.sed nõ redemit angelos lapsos. Quarto ex signo remuneratiõis.qz de⁹ i corpe glie z aĩa remunerabit hoies in celo vt laudẽt eũ in spũ. Quinto ex signo exaltatiõis.qz i xime teneri deo laudes z grãs agere ꝑ tãta cha deuotiõe z reuerẽtia debes in eccl'ia dei laudib⁹ scipul⁹ in prõptuario ꝙ qđã scrũs pvidit in ec babebãt:vt accusaret.s.eos coz̃ deo. Jdẽ refert celle sue splẽdoꝛẽ imitti mirũ vt putaret esse diẽ. ¶ suus amitertũ aquit.z ecce iuxta caput sepulcri nã niuea portare in vlnis. Incluſa qſiuit illã q̃ ba aĩa scholar̃ hic sepulta:quã veni vt deferã in celũ ad ꝑpetuã mercedẽ.qz frequẽter dicebat lau des diuinas z exercuit in eccl'ia deuote. Et sic de ceꝛ chio z brẽ marie deuote deũ in eccl'ia lauda re. Rogem⁹ ẽ deũ vt det grãm zc.

¶ De dedicatione duo alij sermones habentur scripti parte secũda voluminis:vt sic vtriqz par ti deseruiãt.

¶ Sequit in celebritate primiciaꝝ z de nouo sacerdote Sermo.

SUscitabo mihi sacerdotẽ fidelẽ qui iuxta coꝛ meũ z aiam meã faciet.j.Reg.ij. ¶ Hec ẏba de⁹ dixit ꝙ qndã ꝓpheta loquẽtẽ ad Heli.z bñ possumus accipe de isto sacerdote nouo ꝑmittas celebrãte. In qbꝫ ẏbis ostẽdit magna dei charitas erga bonos et fide les sacerdotes. Primo qz ipos ex oĩb⁹ hoibus mũdi speciali⁹ elegit ad talẽ z tãtã dignitatẽ.s.sa cerdotalẽ:q̃ sola habet ꝛsecrare coꝛp⁹ chr̃i z san guinẽ.ĩo dicẽ.Suscitabo mihi.s.eligẽdo z ꝑmo uẽdo.Secõ qz ipos inf̃ ceteros hoies amplio ri scitate vult fulgere.z ꝓterea sanctissimo noie voluit eos noiare.s.sacerdotẽ. Tã ¶ gr̃ in.xiij. di.xxiij.õt ꝙ sic rex a regẽdo:ita sacerdos a san ctificando vocat⁹ est. Tertio q̃z qz ipos ꝓcaliꝫ amat z bonoꝛat de⁹ ꝑ ꝛformitatẽ ad chr̃m q est sacerdos in eternũ. Tã sil'itudo est causa di lectiõis:vt õt pbus. Et Eccl'i.xiij. Oĩe aĩal dili git sibi sil'e. Jdeo õt in rhemate:q fm coꝛ meũ et aĩam meã faciet.q.d. Diligo bonũ z fidelẽ sacer dotẽ sicut coꝛ meũ z aiam. ¶ Cũ iuxta hec tria my steria declarabim⁹ in ꝫ sermone.

¶ Primum de celebritate noue misse z eius vti litate.

Secundũ de amabilitate ei⁹ sanctimonie co ram diuina maiestate.

¶ Tertiũ de honorabilitate ei⁹ excellẽtie.

B Circa ꝑmũ de noue misse celebritate queri tur:quare fideles debeãt induci vt itersint noue misse siue ꝑmittaꝝ celebritati:nũ q̃d vtili⁹ est au dire nouã missam q̃z aliã:¶ Si nõ:cur g̃ maioꝛ solennitas adhibet circa eam:z copiosius fide les ꝓuenire monent ad eã:¶ Ad hec recolligẽdo ex scrõ Bonauen. Rich.z Scoto ac scrõ Tho. in.xiij.di.xiij.ꝙ de missa possum⁹ loqui tripliciter Primo q̃ ad sacr̃m qđ est essentiale i missa.z sic a q̃cunqz dicat siue a sacerdote bono siue a ma lo siue a nouo siue ab alio:oĩs missa eq̃lis ẽ.qz idẽ coꝛpus chr̃i cõficit in oĩbus.z ꝓz.j.q.j.ĩtra. Secũdo quo ad oratiões que in missa dicunt. z hoc inq̃ꝛtũ ꝓferunt ex ꝑsona totius eccl'ie.z sic sil'iter equaliter valẽt oẽs misse. Tertio loq possu mus de missa q̃ ad oꝛões inq̃ꝛtũ.s.habent effica ciam ex sanctitate z deuotiõe ipius celebrãtis sa cerdotis.z sic plus valet missa boni sacerdotis q̃z mali.z ideo ceteris paribꝫ melius est audire missam boni sacerdotis z sanctioris dũmodo i substãtialibꝫ non credat excedere.quia sic crede re piculosus erꝛoꝛ esset fm ꝑdictos doct̃. Et no tanter addit:ceteris paribꝫ:fm ¶ Petrũ z Alber.

quia obediētia posset cogere vt qs audiat hanc missam quā malus sacerdos dicit. z tūc melius esset hanc audire. qz obedientia melior est qz victime. j. Reg. xv. ¶ Ad ꝓpositum ꝯ de missa noua notā dū est q multū vtile est fidelib⁹ interesse celebritati primitiaꝝ z audire missam nouaz rōnib⁹ pluribus. quia plures vtilitates ibi adquirunt. Prima affect⁹ inflāmatio. qz ibi fit maiorꝭ solēnitatis celebritas: per quā inflāmat fides ad deuotionē z diuinū amorē. Secūda vtilitas culparū copiosa remissio. s. ꝑ indulgentias concessas qs audiētes eam ꝓsequūtur. Tertia maiorꝭ deuotionis intercessio. Nā nouus sacerdos solet se deuotꝰ ꝑpare ad celebrādas primitias. z tō eius missa ex deuotiōe ampliori plus valet intercedere in oriōib⁹ apud deū ꝑ astantib⁹. put dictū est ꝙ de melioritate misse ex efficacia deuotionis. Quarta eliberatio animaꝝ ex purgatorio. s. virtute illius deuote misse. Narrat de scō Gregorio papa q cū celebrauit suas primitias deuotissime deꝰ sibi reuelauit q sue deuotionis z sceritatis meritis tot aie fuerūt tūc liberate q̄t eꝰ missam bomies audiebāt. Itē narrat q quidā heremita raptus in spū vidit in purgatorio quādā aiam pati penā mimā q̄si in solo mimo digito cruciari: et tā amarissime fleb at. Alia aiam vidit totaliter igniby imersam: z illa gaudebat. Req̄siuit angelus de hiis. z rndit. Ista ī paruo cruciatu flet. qz exobliti sunt de ea hoies z nullus ei subuenit. ideo flet q multū diuꝰ habet eē in purgatorio. Illa aut ētē alia lz in maximis tormētis posita: gaudet. qz deꝰ sibi reuelauit q quidā sacerdos de eꝰ parētela orieꝝ q eā in suis primitijs iuabit. Et sic ptz vtilitas. Ultima specialis gratie infusio. Nā misericors deus solet suis in primis eoꝝ actib⁹ specialē gratiā infundere. nā in principio fundatiōis ecclie dabat ꝑ mo ad fidē venientib⁹ spūsctūs in specie visibili. vt patet in actib⁹ apl'oꝝ. Itē qz primitie in sacrificio diuino videnꝝ ꝑgrate. ꝓpter qđ primitias oīm deꝰ mandauit sibi offerri tanq̄ forent magis grate. Debēt ꝯ sacerdotes magna deuotiōe se ꝑparare ad celebritatē suaꝝ primitiaꝝ vt maiorē ꝓmereāt gratiā tā sibi q̄ audiētib⁹. Ūn narrat q quidā sacerdos deuotissime se ꝑparauit ad suas primitias. Cū qz corpꝰ chri ꝓsecrasset tāta gratia a deo sibi est infusa vt totꝰ pre dulcedine diuina resolueret in lachrymas. Tunc petiuit deū vt triplicē gratiā secū faceret. Primo q ipm deus perire nō ꝑmitteret: sz ad eternā beatitudinē ꝑduceret. Scōo q bi q essent ꝑsentes i illa missa verā ꝓritionē de ꝑctis obtineret. Tertio q parētes z cognati sui de purgatorio liberarent q i bi detinerent. Et deus sibi fuelauit q in istis oi bus esset exauditus. Et sic patet vtilitas noue misse. Gaudeat igit pater z mat: gaudeat o mis parētela hmōi sacerdotis: z agāt deo maxim as grās ꝑ tali z tanto dono. qz. s. meruerunt deo prolē tamsanctā z dignā offerre.

¶ Circa secundū de amabilitate sacerdotum bonoꝝ simul q̄z circa Tertiū de bonorabilitate q̄rit. vtꝝ deꝰ sup oēm creaturā ꝑdiligat sacerdotes bonos z fideles. Ad qđ rndet ꝓnotādo sententiā Bonauēture sup. iij. di. xxxij. di. q. dilectio dei circa creaturas est dilectio effectus ponꝰ q affectus. ita q deus illū ōr prediligere cui maiora bona gratie z glie cōfert. quia ꝑ benedictus deus sacerdotiū honorificauit z amauit maximis bonis gratiaꝝ inter oēs creaturas. q̄ dilexit. Et hoc clare oñ dit ex octo gratijs ꝓmissis q̄ accipiunt ꝑm litteras bul⁹ nois sacerdos qz ex ipo noie designet sacerdotij acceptabilius

¶ Prima lra s. significans gratiā sublimis dignitatis. Nam ordo sacerdotalis est sublimior exaltatus a deo q oēs reges: imperatores z principes cuiuscūq̄ dignitatis ꝓcellit. vt deo moriendo possit dici illud Hiere. j. Ecce ꝓstitui te super gentes z regna. Nā tā in veteri testamēto q̄ etiā in nouo sacerdotib⁹ obedire ꝓcepit deꝰ oīs regnes z dignitates. z oi ppl'o ꝑ totū mundū sacerdotes ꝓfecit vt eis obediāt. iuxta qđ ch'us Luc. ait sacerdotib⁹ discipul'. Qui vos audit me audit. dit z q vos spernit me spernit. Et hoc cē ꝓ. qz tā in veteri testamēto q̄ in nouo testamento sacerdotes habuerūt vngere z cōsecrare ipos reges z nō econuerso: vt clarū est. Sed de ista grana sacerdos sanct⁹ z fidelis valde habet timere ne tantā dignitatē maculet peccato z ruat. vñ Dicrony. sup Ezech. li. ij. dicit. Grandis dignitas sacerdotum: sed grandior ruina si peccēt. Ideo timeam⁹ ad ascensum: sed timeam⁹ ad lapsum. Hec ille. delictis nostris tm mō sed etiā oibus ꝑ popul. quoꝝ vtimur donis reddemus rationē. Dec. le. ¶ Scōa littera est a. significās gratiā angelicā ꝑclaritatis. Nā ī hoc deus fecit sacerdotib⁹ maximā gratiā. quia cum sint mortales homines ꝑ peccato inquinabiles. tamē aliquo modo sunt angel' equales. z qđ maius est aliquo modo sunt angelis superiores vel ꝑclariores. Et insup q̄ maximū est sunt aliquo modo āgelo⁹ dominī preporētes. Primo q̄ppe sunt angeli in scriptura. ꝓpter qđ z sepe denominant angeli in scriptura. vt patet Malach. ij. z Apoc. ij. z. iij. Ūn Dec. q. j. sacerdotib⁹. ōr q oēs q̄ sacerdotij noie cētentur angeli vocant. qz de sacerdore scriptū ē. Labia sacerdotis custodiunt scientiam. z lex requirunt de ore eius. quia angelus dñi exercituū est. Sunt q̄ppe sacerdotes angeli officio. quia habēt exercere angelicū officium. z ad hoc sunt electi. s. ad deū cōtemplandū z exorandū ꝑ populo. ad deum collaudandū z ad deo ministrandum deputati. s. speciali cultu diuino. Ideo. j. ad Corinth. iij. Sic nos existimet homo sicut ministros chri. z dispensatores misteriorꝝ dei. hic iam querit inter dispensatores ꝙlis q̄s inueniat. O sacerdotes dei attēdite. Quando sacerdotes angelis sunt ꝑclariores. s. baptizandi z tum habent officia ꝑclariora. s. baptizandi z soluendi a peccatis z consecrādi corpus chri

que nō pñt angeli. Tertio sacerdotes quodam modo sunt dñi angelorū inq̄tū p christū verum deū sunt adoptati in pīes: cuius angeli sūt tm̄ mō seruī. Et ꝓpter ea Aug. de cōmēda. clericor dic sic. O sacerdos dei vicarie z pater chri respice sublimitatē angelor q̄b sublimior es. Nā illi meruerūt esse seruī chri: tu vo meruisti esse pī chri quē ꝑcerādo in sacro genuisti. Un z btus pater nr Fran. dicebat q̄ si occurreret sibi angel⁹ z sacerdos: primo vellet salutare sacerdotē q̄ angelum Dic sacerdos ꝑsiderās debet in se habere angelicā puritatē z castitatē. Exodi. xix. Sacerdotes sanctificent ne pcutiā eos ōt dñs. ℣ Tertia littera est c. significās grām clauis celestis. quia Matth. xvj. Tibi dabo claues regni celor nō sunt dati nisi sacerdotib⁹, claues regni celor. Nō regib⁹ vel imperatorib⁹: nō q̄busuis alijs hoibus etiā sctis deniq̄ nec angelis: sz sacerdotib⁹ date sunt claues. vñ Bern. Deus q̄ mirabilis est i oī bus: mirabilior ē i sacerdotib⁹ dū p eos sua mirabilia mysteria opat. qō nullis ordinib⁹ angelor. nullis potestatib⁹ ꝑcessum est. Quarta lra est c. significās grāz eminētie ptātis. qz sacerdotes hñt ptātē sup totā terrā. s. ligandi vel soluendi. Matth. xvj. Quodcūq̄ ligaueris sup terram erit ligatū z in celis. q̄dcūq̄ solueris sup terrā: erit solutū z in celis. Itē sacerdotes hñt ptātē super infernū. Mat. xvj. Porte inferi nō pua. ad. e. Itē sup purgatoriū. qz p orōes z sacrificia missar. z p indulgētias aias multas inde eripiunt. Itē sup celū. qz hñt claudere vel aperire. vñ canit ecclia. Qui celū vbo claditis: seraſq̄ ei⁹ soluitis. nos a pcīs oīb⁹ soluite iussu quesum⁹. Deniq̄ qō est maximū: ptātē hñt sacerdotes sup ipsum chim dei filiū. qz soli sacerdotes sup ipsum crare in eucharistia cor⁹ chri vez. qō nec angeli pñt. Et sic sacerdotes habēt ptātē infinitā. qz vt ngf ōt in. xiij. di. xj. tāta virtꝰ req̄rit in panis trāsubstātiatiōe q̄nta i mūdi creatiōe. sz ibi fuit virtus infinita dei. ḡ z hic. ℣ Quinta lra est r. significans grām reuerētissime honorabilitatis. qz sic ordinauit de⁹ q̄ oīs creatura sacerdotes dei honorare z reuereāt. Primo nanq̄ oīb⁹ hoibus vtriusq̄ sex⁹ cuiuscūq̄ dignitatis siue regib⁹ siue impatorib⁹ z cuiuslibet ꝑditōis mādauit honorare sacerdotes. Eccl. vij. Honora deū ex toto corde. glo. dijs. i. sacerdotib⁹ q̄ sūt vice dei inter hoies. Itē. j. Timo. v. Qui bñ pūt pbyteri duplicā honore digni sunt. Scdo de⁹ sic ordinauit q̄ etiā demones ipor scitatē sacerdotū contemnēs z reuereāt. vñ ipi p exorcismū hūt demones expellere dū ibi dicūt: exi imūde spūs ab homine. ℣ Miraculū legit in chronic⁹ minorū lib⁹. q̄ ādā necromātic⁹ aduocato demone loq̄bat cū illo. Cōtigit añt tūc portari p sacerdotē eucharistiā ad infirmū, z diabol⁹ mox vtrūq̄ genu flexit. Tādē cum rediret sacerdos sine sacramēto demon vnū genu flexit. Dō necromāticus admirās interrogauit. z ille rñdit. Me oportuit ꝑtremiscere tū ꝓpter sacrm: tū ꝓpter dignitatē sacerdotij. ideo tūc ambo genua flexi. nunc aūt qz redit sine sacro vnicū genu flexi ꝓpter sacerdotij reuerentiā. Ex hō ꝑuersus necromātic⁹ intrauit ordinē minor. O g̃ hō pudor vbi z piculū nō reuereri sacerdotes. Nā sepe cōpti sunt tales q̄ i morte nō merebant hīe sacerdotes cōfessores. Tertio sacerdotes reuerent angeli z oēs creature. qa oia obediūt chro sacerdoti vero. Itē qz vt Greg. de ꝑse. di. ij. qd sit. ōt. Quis fidelū dubiū habere possit i illa imolatiōis hora advocē sacerdotij celos apiri: angelor adesse zc. z sic ptz. ℣ Sexta lra est d. significās gratiā diuie ꝑformitatis z pinctatis. sunt em̄ ꝑformes chro q̄ est sūmus sacerdos. De q̄ ps. Tu es sacerdos in etnū sm̄ ordinē melchisedech. Et alij etiā dicunt sacerdotes i etnū. qz character sacerdotal' indelebilis ē z i etnū pmanet. Proinde sacerdotes sūt dei z chri vicarij z pīes chri. Unde Aug⁹. de dignitate sacerdotū ōt. O sacerdos deivicarie z pī chri imituere ꝓfunditatē terre q̄ ꝓfundior es admirabili dignitate. vide altitudinē celi q̄ altior es. respice sublimitatē angelor q̄b sublimior es. solo creatore tuo iferior es. Btus g̃ veter q̄ te portauit: z vbera q̄ suxisti. si tm̄ vt debueras vixisti. Item Ber. O sacerdotes q̄felices vos direrim si sacerdotaliter viveritis. Credim⁹ em̄ q̄ nō sit ptās post deū sic est ptās vita. Septima lra est o. significās grām officialis oblatōis. qz de⁹ ꝓstituit sacerdotes ē mediatores iter deū z ꝓpl'm vt ipi offerant orōes z oblatōes sanguis z corpis chri p pcīs ꝓpl'or. z sic mūdent. Un Leui. xxj. Sacerdotes dei incēsum (qō significat orō em) z panes offert deo suo: z ō scti erūt. Unde xxiij. di. c. bis igitur. Lege pax caueat vt a vulgari vita seclusi a mūdi voluptatib⁹ sese abstineāt. castionia corpoz ꝑpetuā ꝓcuare studeāt. q̄tin⁹ spūal'r viuētes deo ēat mēte z corpe diuino officio z sacrificio dilig̃ēti⁹ intēdere. ℣ Octaua lra s. significans grām scitatis exēplaris. vñ Hiero. lxxxix. di. q̄lis. ōt: q̄ pbyteri z clerici magnope debēt ꝓuidere vt ppl'm ꝑuersatiōe z ꝓmone z disciplina pēant qz vehemēter ecclīam destruit meliores esse laicos q̄ clericos. Itē Bze. Sciāt pbyteri q̄ si q̄uerse aliq̄d ꝑpetrāt tot mortib⁹ digni sūt q̄t prauitatis exēpla ad alios trāsmittūt. Un de⁹ multū odit sacerdotes imūdos q̄ deberēt ēe scti ex ipso noie z officio z nō sūt. Adeo g̃ tales de⁹ odit q̄ sepe mala morte pcutit. vt patet in Oza: in Heli z i duob⁹ filijs ei⁹ zc. Imo ppl's si peccat: de⁹ dissimulat. sed q̄n etiā sacerdotes sunt mali oēz vltionē infert in mūdo. Exēplū i diluuio q̄ potissime fecit de⁹ ꝓpter peccata sacerdotū. Ben. vij Videtes filij dei. i. sacerdotes filias hominū zc Itē in sacerdotib⁹ iudeor occidēnū chm: ꝓ q̄

totus ppl's perijt. z sic de alijs. Greg. in pastor. Causa ruine ppli sacerdotes mali. Sz sacerdotes mūdos dē multū diligit sup oēs. vt patz p̄ p̄missas grās. Vnde Bern. z allegat li. Malo grā. ōr. O veneranda sacerdotū dignitas ītra q̄p man⁹ velut in vtero v̄ginis dei fili⁹ incarnatur Sup hoc tāmsigni p̄uilegio stupet celū: cra mirat: reuerē hō: infern⁹ horret: ptremiscit diabolus: angelica celsitudo venerat q vno eodemq̄ momēto de⁹ ipe q̄ p̄sidet in celo: manibz vestris teneat. Cōsiderate ḡ inenarrabilis vie excellētie dignitatē q vos de⁹ nō solū p̄ ceteros humani generis sz etiā p̄ cūctis creaturis honorauit. O ita q̄z sacerdotes reamate deū q̄ vos tantū amauit. O Et q̄ patet q multū debet ptimescere sacerdos de vita imūda. qz vt hī li. origi. Aug⁹. ōr sic. Indign⁹ sacerdos q̄tiēs v̄ba in canone misse recitat: totiēs in facie chr̄i ꝯspuit. cū leuat tūc eum pugno v̄berat. cū diuidit cū crucifigit. cū sumit tūc in cloacā sui imūdi corpis eū p̄icit. Talis ḡ inestimabili pena dign⁹ erit q̄ tā in celo regnātem in terra sic vilipēdit. Nec ille. Sed p̄ ꝟrium bon⁹ sacerdos z scē vite multū debet gaudere. quia chr̄s eos honorauit maximis gratijs: z in morte honorabit p̄ciosis solacijs. Vñ legit q sacerdotes sepe in hora mortis meruer̄t visitari z ꝯsolari p angelos a deo missos. qr̄ eoz̄ sctitatē. vt patet de sctō Nicolao z de sctō Martino z alijs plurimis. Et p̄maxime honorabit eos de⁹ in celesti beatitudine. vbi regnabūt cū chr̄o sine fine. O ḡ sancti dei sacerdotes. O z ppli oēs studeam⁹ reuereri sacerdotes tāq̄ dei vicarios z tantis gratijs sublimatos. z oremus deum: quatin⁹ vna cū ipis in celo cōregnare valeam⁹: p̄stāte dño nr̄o Jesu chr̄isto qui cū p̄re z spiritu sctō viuit z regnat de⁹ in secula seculoz̄. Amen.

Finit pars p̄ma Domerū Fmonū de sanctis.

Finis est partis. laus chr̄o. glia sanctis.
Amen sit cordis deo sit opis simul oris.
Bis sepēt actis octenis ter tribz annis.

Item de sermone fa/

ciendo in magna sexta feria cū cerimonijs deuote rep̄sentatōis passiōis chr̄i nota memorialem signaturā p̄cedēdi. Ante oia potes ondere cruc̄as lignū q̄si cruēratū. cū oratione dicas ad crucē loquēdo. s. O crux aue spes vnica ꝛc. vt per talē ostēsionē cōmoueant corda. Primo p̄sequere vsq̄z ad deuotā materiā de sepatiōe chr̄i z vadicēdo a gloriosa sua matre. Et tibi ostēde imagines hec rep̄sentātes. Tādē post cōpunctionē primā ppli dic aliquas q̄stiones iuxta placitū. z disputavt videbit tibi si babes audītes viros scientificos. Scōo p̄sequere bistoriā euāgelicā. z potes alterā cōpunctionē ppli facere in flagellatiōe chr̄isti p̄ imaginē cōueniēte. Tūc vt sacerdos satisfacias poteris questiones iterferere. Tertio iuxta passum Ecce homo. vel Ecce rex vester. ostēde imaginē chr̄isti ligatā suo modo.

Quarto deinde p̄sequere de eductiōe z crucifixione z alijs subsequētibz: put de⁹ dederit.

Tabula Partis Estiualis de Sanctis

In nomine dñi nri Jesu xpi. Jam Tabula fm ordinē alphabeti materiarū p̄tēta in hac pte Estiuali Pomerij sermonum de sanctis.

Absoluere quō pōt sacerdos hoiem a pctis cū b̄ sit. p̄rium dei et diuine ptātis. Adorari quō dz chūs (in eucharistia. vij. (t̄.xvij. D E

Adorari ne debz vna adoratiōe trinitas. iiij. D

Adorari q̄lit debeat crux chūi. lix. D

Adorari ne debēt equalit passionis chūi instrumenta. lix. E

Adorari debēt a nob octo vario mō. lix. F

Adorare vtr possit q̄s licite a diuersarū appetēte (furak sex rōnib. lvij. G

Amare sēpm nimis vtr sit pctm dānabile. lv. G

Amat de bonos ab eterno. xxxvij. L

Amicicia dei nouē signis agnoscit. cv. J

Amicicia vtr sit p̄ciosior q̄ pecunia. cv. G (f

Amicos xpi vocauit chūs fideles suos. cv. B

Amicꝰ verꝰ pbat in tribꝰ. cv. L

Amor diuinꝰ ardēs q̄lib signis cōprobat esse in (aliq̄. xlix. D

Amor diuinꝰ extinguit oēm alienū amorē. ibidē (tribꝰ p̄cipue. xlix. E

Amor ad chūm verꝰ pbat triplicit. lvj. G

Amor erga deū vtr sufficiat ad salutē q̄ntūcūq; (sit modicꝰ lvj. B

Amor terrenor impedit a salute. lxvij. L

De amore p̄la vide vocabul Charitas et Dilectō F

Angeli vtr videāt corpꝰ chūi i eucharistia. v. F

Angelor noie xpi vocant scti in scptura. xij. E F

Angelice vtutes sūt tres. xij. F

Angelū a parētē xpi primescit hōr quō pt discer (ni an sit bonꝰ angelꝰ vl malꝰ. xij. E

Angelū fuisse hoi vtr foret melius. xij. E

Angelor excellētia ē q̄ntupler. lxvj. E

Angeli vtr scia plenit fuerit et deū viderit mor vt (mali suū casū an p̄uiderūt. lxvj. B

Angeli boni sua p̄mia et (creati sūt. lxvj. D

Angeli q̄lia officia habeāt. lxvj. D

Angeli q̄ sint in maximo nūero. lxix. D

Angelica custodia est hoi necessaria p q̄ntupli (ci statu. lxvij. F

De angelica custodia pl̄ima eo dē fm̄ōe p totuz. B

Angeli quō sūt b nobiscū cū habeāt et manere i (celis. lxvij. D

Angelor pl̄iū in celo q̄le fuerit. lxvij. L

Angelꝰ vtr sit excellētior q̄ hō. lxix. B L

Angelor de multitudine. lxix. F

Angeli vtr fuerint a p̄ncipio i ordinib distincti (ta fuit mora. lxix. J

Angeli an custodiāt alias p̄ter hoies creaturas D

Angelor ad summū chor quales homines assumunt. (lxix. L (lxx. F

Angelor ad singulos choros homies vtr assumant et qualib meritis. lxxxiij. F

Angelꝰ michael pl̄a bñficia exhibet eccl̄ie. lxvij. G

Angelꝰ Michael q̄re p̄ ceteros honorat in (eccl̄ia. et de ipius p̄uilegijs. lxvij. D

Aia quō habet viuere et manere i chūo. xxj. B

Aia exuta a corpe mor bz ire vl ad penā vl glozi (am. xl. D

De anie custodia. xciij. B

Anie q̄les mor post mortē euolāt i celū. xl. E

De aiab i purgatorio. vide vocabl Purgatorio

Aie q̄dā despōsant chūo. q̄dā diabolo. c. L (riū

Apis p̄rietates habent. cij. L

Apl̄or exensu p̄fecit eis chūs Petr. xxj D

Jnt apl̄os q̄re vnicū voluit chūs p̄ficere. xxj E

Apl̄i q̄re duodenario nūero sūt electi. xxvij. B L

Apl̄i singuli q̄libꝰ virtutib p̄fulserūt. xxvij. D

Apl̄or missio an p̄cellebat angelor missionē. et (q̄ missi sunt apl̄i ad ser officia. xxvij. E F

Apl̄or aliquē dz eligere fidel i pōnū. xxvij. J

Apl̄i p̄ ceteros scis sūt honorādi triplici rōe. xxvij.

Apl̄i int scos sunt p̄cellentiores. cvj. B (J

Apl̄os q̄re elegit chūs idoctos et piscatores. cvij

Apl̄i p q̄ meruerūt eligi in apl̄atū. cvij. E (B

Arca dñi p̄tinebat i se tria q̄ debēt esse i corde bo (minis vt placeat deo. xcix. B

Aspectus miscōie diuine q̄truor sūt signa. lxij. E

Aspicit deꝰ pcōres ex pietate. lxij. B

Astat reuerent sacro eucharistie celesti curia to (ta. v. G

Auaricia p̄furak rōnib. xlix. E F

Auaricia q̄re dr idolor seruitus. lv. L

Auaricia est insatiabilis et inutilis. lv. D

Aureola martyrij de b vocabl Martyriū. De doctor aureola. cxv. J. De virgitat aureola vi (de virgo. Jtē aureola q̄re n dat viduis. cxxij J

Baptismꝰ Joānis q̄d p̄ferebat gr̄e. xij. K

b Beatitudo vera est duplex. xx. E

Beatitudinē desiderare p̄t̄ p̄rium cōmodū an liceat et sit deo gr̄tum. xlv. L

Bti in celo q̄re n p̄nt discordare. lxxxiij. D

Bitudines ponite a chūo quō p̄uenīūt diuersis (ordinib scōr. lxxxv. D

De beator et angelor locutione. cvj. E

Bellor victoriā facere dr Michael. lxvij. B

Benedictionē obtinent chr̄iani p̄ inuocationē trinitatis. ij. J

Bñdictꝰ q̄s a deo q̄liter cogn̄scit. xxxvij. B

Bñdictōes multiplicē attulit nob crux chr̄i. lxj. B

Bñdictio dei q̄d sit et q̄necaria hoi. xciij. B L

Bñdictꝰ a deo pbat q̄s ex tribꝰ effectib. xciij. D

Bñdictiōem a deo p̄merent in morte tria hoim (genera. xciij. D

Beneficiū maximū p̄bat impendi homini duz

Tabula Partis Estiualis

deus ipm ꝓuertit a pctis.xxx. B
Bñficiū redēptiōis sūme ē regīlādū.xxxiij. F
Bonꝰ z oībonꝰ z supbonꝰ ē deꝰ trinitas. Et hoc oñdit ex trib⁹.iij. I
Bona mōi varie ꝓueniūt hoīb⁹.xxiij. B
An ꝓueniāt ex fortuna.ibidem D
Bonoꝝ tria sūt genera.xxiij. L
Bona oīa in mō dat deꝰ nō nisi ꝓpt bonos.et mala nō nisi ꝓpt malos.xxiij. B
Bonꝰ q̄lit possit q̄s fieri.xxiij. L
Bonꝰ q̄libꝫ signis cognoscit.xxiij. D
Boni amank a deo ab eīno z mali odiūk.xxxviij (B
Bona volūtas sine ope an p̄mict.xlj. D (B
Bona tpalia q̄re sint ꝓtēnēda.lv. B
Bonos q̄re odiūt z psequunt mali.lxxxj. B
Bos q̄les ꝓpietates habeat.lxxvj. H
Brachia lōga naturalit idicāt nobilitatē.xv. B

Cadere cur p̄misit chr̄s ꝑetꝝ.xxj. F
Calicē chr̄i q̄d ꝓtēnūt Et quō debeāt fideles bibere.xxxiij. B
Calicē chr̄i potasse cognscit q̄s p q̄ttuor.xxxiij. D
Charitas chr̄i q̄re compat auro.xlvij. B
Charitat̄ p̄cepta: vide vocabulo Dilectio.
Charitat̄ vulnera q̄libꝫ signis cognscunt.lxxij. F
Charitat̄ ordo quō sit tenēd⁹.lxxx. F
Charitat̄ p̄ceptū cōmēdak q̄druplici rōne.lxxx. (B
Caro debet aspe tractari z q̄re.l. E. B
Castitatē diligit deꝰ q̄druplici rōne.xxv. B
Castitas est vꝝtus altissima z angelica.xxvj. E
Castitatis de thesauro. vide vocabulo Thesaurus z Virgo.
Castitat̄ signa. vide.xxxiij. F
Castitas est rara tō est speciosa.xxxj. L
Castitas est p̄ciosissima adeo q ꝙ ꝓpter eā merito dz hō se morti exponere.xxvj. B
Castitatis decor regalis est z diuinak.xxvj. E
Castitat̄ pulcritudo ē mirabil triplici rōe.l. B
Castitatis ꝙginak tres sūt grad⁹.l. B
Castitatē suā q̄lit debeat q̄s chr̄o sacrificare.l. F
Castitas vtrū sit cōmēdabilior z pl⁹ meritoria in virj.an in feminis.xj. F
Castitas in celo decorabilit multiplicit.xxxiij. D
z.xcj. H
Castitatē q̄re diligit inhabitare deꝰ.xcix. B
Castitas q̄re reputak regina vꝝtutū.xcix. L
Castitatē būanā vꝝ deꝰ p̄diligat q̄z angelicā puritatē: an ecōuerso.xcix. F
In castitate ꝓsistit aie pulcritudo.cj. B
Catena pctoꝝ. vide de b sub lra K.
Celū quō claudit pctōrib⁹ q̄libꝫ.xl. B L
Celū q̄libꝫ hoīb⁹ aperit ꝑetꝰ.xl. D
Celestꝫ ciuitat̄.xij. porte assignk.lxxxiij. E
Celestꝫ merces ineffabil est er q̄ttuor.lxxxiij. H
Certi nō p̄nt esse hoīes cōiter ō trib⁹.xxxj D
Cibꝫ fit i detrimētū sumēt̄ q̄ttuor modis.viij. L
Ciuis scōꝝ fore q̄s agnscit q̄nq̄ signis.cvj. D
Chorea q̄re reputak pcm̄.lviij. E F
Claritas trāsfiguratiōis chr̄i an fuerit vere q̄lis (ia.xlv. F D
Claues varias habet deꝰ.xviij. L D
Clauiū ptāte an remittant pcā.xviij. (cix. B
Claues sacerdotales q̄les sūt q̄re dicūt claues D
Per claues quō apik celū.xix. L D
Claues sacerdotales quot sunt.xix.
Utrꝝ p claues possit sacerdos ꝓ volūtate solues (re.xix. E D
Clauiū potestas in q̄b cōsistit z ad q̄ se extendit.xx. H
Clemētia cōmendak in ꝓncipib⁹.liij. F
Colubri morsus est amar⁹: sic z pcm̄.cviij. D
Cōicare nō debet ꝓpt⁹ sub vtraq̄ spē.cv. H
Cōicari quō p̄nt a nob scrōꝝ merita.lxxj. B
Cōuerti q̄lit debeam⁹ a pctis ad deū.xviij. L
Cor dupꝝ quō liq̄scit ad dilīgēdū inimīcū.lxxx. L
Corp⁹ chr̄i q̄re datū ē nob sub spē pānis.z sāguis (sub spē vini. vj. L D
Creaturas ñ necārias in obsequiū hois sz nocuas q̄re fec deꝰ.lxxx. L
Crux chr̄i vtꝝ sit adoratōe latrie adorāda.lix. D
Crux chr̄i de rōne erēctionis: cōfictiōis: vulnerationis z hmōi.lx. E F D
Crucē ascēdit chr̄s in meridie.lxj.
De.xij.cruc chr̄i fructib⁹.lxj. H. cō veneratōe crucis. cur ñ veneram⁹ nur aīmā i q̄ dñs honorat⁹ (lxij. D
Crucꝭ chr̄i deuotōꝝ debem⁹ hr̄e.lxxij. B

Dēmones vtrū habeāt aliquā pulcritudinem.lxvj. D
Demōes ad quē locū sē deiecerī.lxviij. E
Demones vtꝝ sunt in magno nūero.lxviij. E
Demones vincunt ab hoīb⁹ iuuamie angelor⁹. D
Desideriū dissoluēdi z esse cū chr̄o an (lxvij. E
sit pfectionis.xxiij. D
De desiderio salutis z eius studio.lxxvj. B L
Deuotionē ad crucē q̄lit debet hr̄e hō.lxxij. B E
Deuotiōis frigiditas vñ causet.xlvj. E
Deuotiōe q̄lit q̄s se nutriat.xlvj. D
Deꝰ q̄d faciebat ante q̄z fecerit celū z terrā.q. E D
Deos esse plures est impossibile.iij. E
Deū esse trinū z vnū psuaderi pōt.iij. B
Deꝰ ex pietate se ꝓmittit q̄n̄ ꝓ ōpi q̄dām.iij. B
Deꝰ quō manet in ania.xxij. B
Deꝰ diligere ꝓbak bonos boies p̄ ꝓgēt.xxiij. B
De deo tria sunt freq̄nt⁹ cōmemorāda.xxij. F D
Deus vnus esse ꝓbak.q. B
Deus q̄dā nō vult dare: sed q̄dā dat nō libenter q̄dam aūt dat libenter.cix. B
Deus vtꝝ sit causa peccati.cix. L
Diabolus vtꝝ sit directe causa pcī.ibidē.
Dilectio dei tripler distinguit.lvj.
Dilectio dei ḡtuita q̄libꝫ signis verificat.lvj. D
Dilectōis p̄ceptū q̄re ōr singl̄are z nouū.lvj. L
In dilectōe primi ꝛcludit dilectio sī.lvj. L
Dilectōis regule fm q̄s diligēdus est deꝰ z ꝓ mus.lvij. F
Dilectio primi q̄drupler distinguit.lvij. D
Dilectionē an debet hō exhibere inimīc.lvij. D
Dilexit nos chr̄s tripliciter.lvij. D

Diligi a chō an sit melius q̄ diligere christū: et
econuerso.xxj.
Diligit chīs penitentes.xxix. L
Diligit deus bonos ab eterno.xxviij. F
Utr̄ diligat deus peccatores.xxxix. L D
Diligere deū quātūcūq; modice an sufficiat ad
salutem.lvj. B
Diligere eū qui me odit q̄re debeo.lxxx. L
Quare p̄cepit deus diligere,nō solū deum sed
primū z inimicū.lxxx. H
Discretio p̄uebit directe ad p̄fectionē.xvij. F
Diuitias an melius sit tenere vt q̄q; pauperib⁹
erinde subueniat:an oīno relinq̄re.xxiij. E
Diuitias quare p̄cepit chīs suis discipl'is abne
gare.lv. B
Diuitie sunt in triplici differētia.cij B
Diuitie spūales q̄ sūt z q̄lit̄ adq̄rant.cij. B L D
Dominū sup creaturas q̄re p̄didit bō.lxxix. D
Domus dei est q̄drupler. et q̄liter ania cōsecrat
in domū dei.cūj. B L
In domo dei debet bō se hīe reuerēter.cūj. D
Domestici dei dicunt fideles z q̄re.cvj. B

Ecclesia vtr̄ possit errare.cūj. F
De ecclia. vide infra Eccl'ia. et S. Domus.
De electione dei Cur q̄dam eligunt a deo
alios relictis.xcij. J
Euāgeliū Matthei q̄re legit freq̄ntius in eccle
sia.lxvij. H
Euāgeliste p̄figurati sunt multipl'r.cvij. B
Euāgelistar̄ de nūero. vide vocabl'o Quatuor
Euāgelica dele ge. vide vocabulo Lex. (ua F
Euangelicis de p̄ceptis.cix. H
Euāgelistas quō imitari debem⁹.cvij. H
In euāgelio annūciand plurima bona.ibidē.
Eucharistie sacr̄m vtr̄ sit sup oia altissimū.v. D
Eucharistia pbat chīs esse tot⁹.v E
In eucharistia reuerētia deuota p̄fert multū.v. J
In eucharistia claret multiplex dulcor charitat
mirabilia f'm decē p̄dicamēta p̄cedēdo.vij. D
De eucharistia plures q̄stiones.ibidem.
In eucharistia curvoluit chīs se nob realit̄ dare
chīs sub specieb⁹.viij. (viij. B F
In eucharistia aspiciēdo p̄cōr an peccet.viij. G
In eucharistia vtrū christus sit equali maiesta
te sicut in celo.viij.
Eucharistia an possit cōfici de musto.xlv. J
Examiare solet de⁹ boues multiplicit̄.xlviij. E B

Fatigari bouem nō sinit lucrū.xlij. F
Fatigia bouis dulcificat amor.ibidem.
Festa sctōr q̄re sunt ab ecclesia instituta.
(lxxxij. B
De fidelitate.cxvij. B.
Fides trinitat̄ pbat multipliciter.j. D. et.ij. D
Fidem altissimā trinitatis quare mandauit chīs
tus nobis.ij.

De fidei p̄fessione quā fecit Petrus.xx. B L D
Filiatio importat duo.xliij. D
Filius tria naturalit̄ optāt parētes.xxxiij. L
Fili⁹ dei esse cogīscit q̄s pl'ibus ignis.xliij. G D
Fili⁹ dei ōr iust⁹ z fili⁹ diaboli p̄cōr.xlij. E
Formosa facies z pulcra tria req̄rit.cj. L
Fortuna an faciat aliq̄ bōa q̄uenire boī.xxij. D
Fortunā vincit sapientia.xxij. E
Frēs iuicē fore,pbāt ip̄i chīani ex septē.lxxvij. L
Fructꝰ ser̄ q̄uenīūt ex inuocatiōe trinitatis.xij. K
In fructificatiōe salut̄ q̄liter imitemur sanctos.
Fructificāt in p̄diso arbores bis (xxvj. D
p annum.xxxvij. D
Funiculo q̄druplici tractt christus ad se homi
nes.lxiij. B D E
De fructibus celestibus viduitatis vl' virginita
tis.xxx. D. et.xcvij. D
De fatuis vg̃inib⁹ q̄ in euāgelio parabolice de
scribunt. vide plura vocabulo Virgo.
De felicitate castitat̄. vide de castitate sub lr̄a L.
et p̄cipue.xcj. G. ac.cxxiij. D J
Fures z latrones a q̄b⁹ debem⁹ vigilāter animā
custodire sunt multiplices.cxiij. B L

Gaudij plenitudo erit in celo ex oīi parte
Gaudiū maj⁹ in celo q̄s (lxxxij. D
boz habebit.s.angelus:an bō.cxvij. G
Gaudiū an accrescat angelo custodienti ex pro
fectu bois custoditi.lxvij. K
Generatio filij dei z p̄cessio spūssc̄i quō diffe
rant.j. G
Generare quō conueniat deo.j. F G
Gloriā celestē desiderare,p̄ter p̄priū cōmodū an
liceat homini.xlv. L
Gloriari debet chr̄ianus in cruce chr̄i q̄druplici
ratiōe.lxij. B
Gloriari quō debet chr̄ian⁹ in cruce chr̄i.lxij. F
Gr̄a dei est origo a q̄ bz ortū sal⁹ boīm.xxxvj. L
Gratia triplex req̄rit ad cōsūmationē saluti no
stre.xxxvj. D
Utrū sine gr̄a dei solo libero arbitrio possit bō
stare in tribulatione.xlviij. E
Gratiā specialē z magnā apud deū q̄liter possit
q̄s adq̄rere.lxxiij. B
Gratiosus q̄s apd deū ag̃scit ex q̄ttuor.xcvj. B
Gratias agere an eq̄liter singulis p̄sonis diuis
bō teneat.cij. L
Gr̄as agere deo debēt etiā boies steriles.xj. E
Gr̄as agere debet bō deo p eo q̄ ip̄m fecit boiez
pl⁹ q̄ si ip̄m fecisset angelum.xj. E
Gratias agere maximas tenet bō p bñficio redē
ptionis p passionē chr̄i.xxxij. F

Habitare deus alibi ōr dupliciter.xxij. D
Homo dignitate octuplici est sublima
tus a deo bono.lxxix. B
Homō obstinat⁹ vt antichr̄s vtr̄ deserat ab an
gelo custode sibi a deo deputato.lxvij. G

Tabula Partis Estiualis

Homo obstinatus in malo z pcōr in scpturis merito nomiaf diabolus ꝑter tria.xij.
Hoiem fore an sit melꝰ q̄ fore angelū.xij.
Hoies oēs q̄re fecit deꝰ ex vno hoie.lxxix.
Hoies quō assumūf ad ordies ag̃elox.lxxxiij.
Hō.iudicandus est hō pulcer: nobilis: z viuꝰ ex parte aie potius q̄ corpis.cxij.
Homo seu humanū genus q̄drifaria morte fuit pemptum.cvij.
Hoim esse dicunt oēs creature.cxvij.
Honorati sunt apli magnis honoribꝫ.xvij.
Honoris appetitu q̄re sepe tētant scī.xxxiij.
Honor distinguitur.xxxiij.
Honor est triplex.cxxij.
Honorē anie sue debet hō cōseruare.cxxij.
Honor celestis sicut z mūdanus multiplicater adq̄rif.cxxij.
De honore viduax.cxxij.
Honorificat sūme deꝰ suos septuplr.cxvij.
Hospitare debent fideles chr̄m spūaliter z corporaliter.xxxix.
De hospitalitate z eius fructu.xxxix.
Humilitas penitētis an plꝰ placeat deo q̄ puritas virginalis.xlix.
Hūilitatē chr̄i imitari necessariū est ad salutē.lj.
Ex hūilitate q̄liter possit q̄s se inferiorē. (B
alios reputare.lj. D
Hūilitas vtrū sit ꝑtus ꝑcellentissima.li. D
In humilitate pōt hō cōfidere p alios.xcvj. D

Ignis quadrupliciter distinguit in scripturis.xlvj. B
Ignē ifernalē extinguit tripler aq̄.xlvj. D
De igne purgatorij.vide Purgatorium.
Impedimēta cognitōis vere sunt septē.cxvj. D
Indulgentiax consequendax impedimēta sunt quinq̄.cliij. J
Indulgentias qualiter quis consequaf visitando ecclesias.cliij. J K
Indulgentias an consequaf quis contritus nō dum cōfessus.cliij. K
Infirmitas an sit ad salutem quomodo cognosci possit.xlviij. D
Inimici vtx ex charitate sint diligēdi.lvij. H
Innocētes an eḡliē honorat deus sic penitētes (xxx).D
Innocētia vera q̄d sit.xxxv. B
In innocētie statu an hō habuerit angelū custo (dē.lxvij.D
Innocēs an plus reḡtiari temet vel econuerso.xcij. E
Iraſci an liceat hoi sup offēs subditox.cxvij.B
Iuder vtx i q̄libet casu teneaf iusticiā facere.xvj
Iuder an i iudicādo debeat facere fm misericordiā sp magſ q̄ fm rigorē iusticie.xvj. E F
Iuder i iudicādo dz chr̄m iudicē imitari.xvj. H
Iuder existens in se malus an peccet iudicando alios.xvj. D
Iuramentū vt sit licitū que reḡrunt.lvij. H
Iurare falso aliquētis q̄ ꝓuocat peccat.lvij.D

Iusticia chr̄iana q̄d sit z q̄ necaria ad salutē.lij. B
Iusticia cōmēdabilis vtꝰ ex pribꝫ.liij.B (D
Iusticia in q̄b pminet ceteris vrtutib.liij. D E
Iusticie fructus septem assignant.liij. F
Iusticie ꝑcepta q̄ z q̄lia sint.liij. D
Iusticia vera quō discernif a falsa.xcj. E
Iusticie decor sine pctō p q̄ttuor ꝓseruaf.xcj. B
Iustificare impiū est opus maximū.xxx. E
In iuuētute merek q̄s p tria magnā grax.xcj. E
In iuuentute tēpus ꝑditū quō postea possit recuparī.xcj. D

Katene quibus diabolus pctōres ligat in pctis nouem sunt.xlj. B
Katharina est virginū sanctax primicia post matrē chr̄i.c. B
De scta Katharina vide plima in fmōibꝫ eiusdē
Katholicā fidez diabolus nisus est eppugnare triplici conamine.cxv. B

Lachrymax magꝰ ē vis.xxx. E.cc.xxj. F
Laudare sanctā trinitatē debet oīs chriſtianus.liij. D
Laudat deus in septē hoīs canonicj.cliij. B
Lauri ꝓpietates ꝙueniētes martyrio.xlix. I
Legē euāgelicā q̄re nō scḗpsit chr̄s in charaſ vt in tabulis materialibꝫ.cvij. I
Lex humana tele aranee assimilaf.liij. B
Libex arbitriū hoīs trahif pribꝫ modis. cvj. B
Liij ꝓpietates ꝙueniētes iuſtj deſcribūf.xcj. E
Locutio.s.de q̄b z q̄lit̄ bri loquūf i celo.cvj. B
De loq̄la dei ad angelos z ecōuerso: et ad sanctos
De loq̄la angeli ad diabolum.ibidem
Iteꝝ de loq̄la diaboli ad aiam.z de loq̄la mundi
damnatox.ibidem
Loquif nob oīs creatura triū vocū.cxvij. D
Luciferi sedē in celo q̄s hr̄e puteſ.xj. I
Lucifer q̄libꝫ felicitatibꝫ fuerat p alios dotaf.xj. B
Lucifer q̄re pauciores sē i mōo q̄ ouel.liij. E F
Lupi q̄re pauciores sē i mōo q̄ oues.liij. F
Luxuriā horrēt tā angeli q̄ demones.xcvj. D
Luxuria an q̄uius puniaf vir in inferno q̄ femina: an econuerso.xxx. F
In luxuria q̄s peccat grauiꝰ: vir: an femina.xcj. F

Magnitudo sanctitatis q̄ttuor modis mēſurat.xcv. B
Maior in celis q̄s reputeſ.xj. B
Margarite ꝓpietateſ ꝙueniētes castitati.xcvj. D
Maria vgo vtrū pñs fuerit in natiuitate Johannis baptiſte.xiij. E
Maria vgo debuit ꝙueniēter nasci ex mēmoria Anna z pr̄e Joachim tripliciter rōne.xxxvj. B
De Marie matre q̄ fuerit scrīta.s. alia plura sermonibꝫ de eadem. D
Martyriū vtx teneaf pari oēs chr̄iāi.cxxij. D
Martyr vtx q̄s efficiaf sola voluntate martyrij vel desiderio patiēdi.lxxiij. D

de Sanctis

Martyriū ḡlioꝝ causis sit patiendū.cx. GD
Martyres fulgēt ꝓmaria gloria.cx. J
Martyriū q̄d sit z q̄ reqrunt ad illud.cxj. B
Martyrū q̄t sunt gradus.cxj. D
Martyrū quot sunt genera.cxj. EF
Martyres ḡles merent aureolā.cxj. G
Martyres quō ꝑ patiētiā dicūt victores.cxij. F
Martyriū pena vel mors ꝑ chīo ñ ē timēda sed (libēter suscipiēda plibꝰ rōnibꝰ.cx. BL rē.
Martyres z tustos boies q̄re mali odiūt z pse/ (quunt.lxxxj. B
Matri chīi an maioꝝ honoꝝ debeat exhiberi q̄z (cruci christi.lix. F
Medicina multipler distinguit.lxxvij. D
Medicus q̄drupler distinguit.lxxvij. B
Mercatoꝝ q̄rens margaritas ꝺꝛ chīs.xxvj. L
Michael.de hoc vocabulo Angelus. B
Militia est vita hoīs sup terram.cxij. L
Mirabilia plura in eucharistia assignāt.vij. L
Missie opera an sub p̄cepto teneamur facere. (nēt z q̄ñ.xciij. (cix. G
Missam audire an q̄libet chīianus te/ D
Missio angelorꝝ: vtrū oēs mittant.lxvij. F
Mysteria mira scē trinitatis ser assignāt.iiij. G
Mort debuit chīs i altro lig̃ suspēsus q̄druplici
Mors z passio innocētis chīi quō (rōne.lx. B
Fuit iusta ac deo acceptissima.lxj. E
Mors secūda hoīs resuscitati ꝺbet esse sine do (lore.xlvij. E
genus humanū.cvij. EF
Morte debem⁹ esse semp parati.cxij. B
Morte subitaneā ꝓpter q̄lia pcā ꝑmittit deus. A moriente an liceat requirere statū fu (cxij. D
Mors ē ḡdrisaria ꝓemptū est H
Morte cōsolationē diuinā vel angelicā quali
ter ꝓmereri possit aliq̄s.xcv. GD
Mortuis pietas est exhibēda q̄ntuplici ratione
Mortuoꝝ exequie q̄re celebrant (lxxxvj. B
Mortui moderate sūt a viuis lugēdi.lxxxvij. B
Mortui luct⁹ an noceat vl' pfit defūcto. lxxxvij. L
Mortuoꝝ sepultura an ꝓfit.lxxxvij. EF (D
Mortuis in pcō an obfit ecclīastica sepultura
pa funeraliū: et de cerimoniis circa mortuos
solitis.lxxxvij. GH
Mota hostia aut vsa vtq̄ moueat aut vsat coꝝ
pus chīi in eucharistia.vij. G
Mlierib⁹ q̄re claudit deꝰ vtq̄ z ꝺ remediis.xij
In muliere tres sūt occasiones ruine.xxx. GBL
Mlieres q̄uit peccāt ornādo se ob lasciuiā.xxix
Mulieribꝰ q̄ruor valet ꝑ anime z fa (me custodia.xxx. D
Mlieres q̄nq̄ legūt noiatim bñdicte.xxxvij. D
Mlieres cōmēdabiles sūt ex q̄ruor.xxxvij. J
Mulieres seruitutib⁹ merent magnā gr̄az.cxxiij
Mulieres sequunt ꝓphetares cost: vtpo/ (G

te et costa facte.cxxiij. D
De mulieꝝ ꝓsilio z prudētia.cxxiij. J
Mūdus fore creatus a deo ꝓbat.cj. EF
Mūdus ꝓtenendus est octo rōnibꝰ.xcvij. GB
Mūdū pbi ꝓtēpserunt.xcvij. F.cx.cij. L
Mundū diligere vtq̄ sit pcm̄.xcvij. GD

Nascit bō cū q̄ruor defectibꝰ.x. FGB
Natale vocat sanctoꝝ mortē.x. E
Nati pueri in paradiso an vsum rōnis et (mēbroꝝ mor habuissent.x. D
Nati pueri in pdiso an potuissent a nociuis se/ (ipsos defendere z iuuare.x. J
Natiuitas baptiste celebrat z q̄re nō alioꝝ.x. B
Natiuitas hois est tripler.x. E
Natꝰ q̄s mor ꝓhetat anteq̄s loq̄ incipit.x. G
Natꝰ ne fuisset bō in pdiso sine defectibꝰ.x. FG
Negociatoꝝ q̄rēs margaritas ꝺꝛ chīs.xxvj. LD
Nobilitas q̄druplex ē z q̄ sit vna nobilitas.xv. B
Nobilitas vñ est orta in hoibꝰ.xv. LD
Nobilitāt q̄ruor vtutes ꝓformantes chīo regi (xv. F. Jbi. B. de naturalis nobilitas signo.
Nobilissima mr̄ marie ānа fore ꝓbat.xxxvij. G
Nomē pcōr̄s sepe tacet scīptura triplici rōe.xxviij
Numer⁹ ꝑmus ꝓfect⁹ est senari⁹.xxvij. D. (D
Numerus duodenari⁹ apl'oꝝ p̄figurat⁹ ē mul (tipliciter.xxvij. L
Numerus dānādoꝝ an sit maioꝝ nūero saluan (doꝝ.lxxxiij. B
Numer⁹ saluādoꝝ an sit maxim⁹.lxxxiij. L
Numer⁹ saluādoꝝ vtq̄ eqparet nūero angeloꝝ (de celo corruentiū: an psistentiū.lxxxiij. D
Nūeꝝ p̄destinatoꝝ vtq̄ sciāt agēli z bti.lxxxiij. E
Nūeꝝ euāgelistaꝝ. ō B vide vocab'o q̄ternari⁹

Obduratiōis causa vñ sit.xxix. GD
Obedire vtq̄ teneat q̄s in oīb⁹ suis supe (rioꝝibꝰ.lij. D
Obiectiōes q̄s posset facere pcōr ꝫ deū: curvicz (ꝑmittit ꝓficiari in pcō soluunt.xxix. GD
Obsequo quali debeat fidelis deseruire passioni (chīi.xxxiij. G
Occidere seipm alicui an liceat.cxj. L
De occisione Joānis baptiste plura habes in F/ (mone de decollatiōe eiusdem.
Odientem me quare debeo diligere.cxvj. F
Odit ab eterno deus reprobos.xxxvij. B
Offendit chīs in corpe duplicit.cxij. L
Oleꝝ ꝑpetates prudētiā designtes sūt tres.cxx. F
Oleo etiā charitas significat.cxxij. G
Opatio diuini amoris in aia est quadrupler. q̄ (scz aiam sanctificat.cxiij. F
Ora facta in ecclia magis exaudit.ciij. B
Orare q̄re solent chīiani ad orientē.ciij. F
Orare solebāt iudei ad occidentē.ibidem
In oīone pcūt multi q̄ nesciūt.xxxiij. F
Oratio q̄re nō semp exaudit.ciij. E
Orationū que est melioꝝ an vid elicz facta pro se

an facta p alijs.cxiij. G
Ornare se ad lasciuiam graue pcm̃ est.xxix. D
Osculari voluit chr̃s a q̃ttuor ꝛ q̃re.xxxj. G
Oues q̃re plures sunt in mũdo q̃ lupi.liij. E

Q Aciencia maioris vtutis est q̃ mortuos p suscitare.cxj. G
Paciẽtia vincere est nobilissimũ.cxij. F
Paradisi plurime ꝓprietates assignãt.xxxvij. F
In paradiso an pueri potuissent se a nociuis ca uere vel defendere.x. J
Passio chr̃i deuote est meditãda ꝛ de ei⁹ multi plici vtilitate.xxxiij. E
De passione christi plura habes parte prima su is sermonib⁹.
Passiones viciose ꝛ mores vndepueniũt in no bis.cxvj. D
Pati tribulatões psuadeãt ꝛ quare.xlvj. L
Pauptatis tres sunt gradus.xxiij. E
Peccata venialia quo impediũt salutẽ.xvij. D
Peccata quo remittit sacerdos.xviij. D E
Ad pcti remissiõem vt̃ sufficiat penitentia quã tũcunq; parua.xxviij. F
Pctã reputanãt grauia ex trib⁹.xxix. L
Pctm̃ quare ds mortale.liij. F
Peccata mortalia vt̃ possit hõ cauere tota vita sua p libt̃ arbitriũ.xc. E
Pcti mortalis casus est pessim⁹.cxij. D
Peccati causa q̃s ds esse.cix. B L
Pctm̃ phibet inhabitare chr̃m in ania.xxij. D
Pctõr iuste p̃mittit piclitari in pctõ.et penitens iuste a deo liberat.xxix. G D
Pctõres attrahit deus tripl'r ad se.xxix. J
Peccatoribus exhibet deus quinq; genera bñ ficioꝝ.xxxix. L
Pctõres quo dicãt diligere deus.xxxix. B
Pelicani ꝓprietates.xxxiij J
Pena vt̃ infligãt hoi a deo sine culpa.xlvij D
Penitentiã pfectam ō pctis agentes difficulter inueniunt.xxxj. B
Penitentia pfecta quattuor cõditiões debet ha bere.xxxj. L
Penitentes vtrum eque honorat deus sicut in nocentes.xxxj. D
Persona q̃d sit ꝛ an p̃sone nomẽ q̃eãt ds.f. E
Petri nomẽ a petra q̃re voluit chr̃s ponere.xx.
Petrus q̃re pingit cũ clauibus ꝛ Pau lus cum ense.xxij. F K
Petunt multi q̃ nesciunt.xxxiiij. F
Placere põt q̃s deo triplici de causa.xc. B
De portis inferi.xx. G
Potestas chr̃i in transsubstantiatiõe panis ꝛ vi ni declarat.vij. B
De potestate clauiũ sacerdotaliũ.xix.p totũ.
Precepta euãgelica decem enumerant.cix. F
Predestinatio vt̃ iuuet pt̃m ꝓcõꝝ.lxxxiij. D
Predestinauit de⁹ q̃sdã ꝛ q̃re ñ oẽs.xciij. J
Predestinauit ne de⁹ aliquẽ ꝓpter bonũ merito rium quod in illo p̃uidit.cvij. D
Predestinatoꝝ de nũero.vide vocabl'o Nũer⁹.
Predicatiõis actus est multum cõmendabilis. sermone.ix. B
Predicationis officiũ nõ debet q̃s assumere nisi mittat.lxxviij. E
Predicator q̃re nõ lucrat sepius aĩas.ix. E
Preficiẽdo christus Petr̃ an reqsiuit apostolo rum ꝛsensum.xxj. D
Prelatus existẽs malus in se vtrũ peccet iudicã do alios.xvj. G
Ad plationẽ ecclie Petrus fuit dignior.xxj. J
Premiũ celestis retributio. de hoc vide questio nes.cxiij. E
Presidentia hominis in homies vel dominij vt̃ sit a deo.lij. G
Princeps hz duos angelos i custodes.lxvj. J
Princeps in se mal⁹ an peccet iudicãdo.xvj. D
Principes ꝛ rectores ꝓpt̃ q̃ttuor vicia demeren tur amittere diuia p̃sidia vl' auxilia.xvj. G
In p̃cipib⁹ multũ cõmẽdat pietas.liij. J
Principũ i scut̃ q̃re solet ō pigi aqla vl' leo.liij. J
Processio spũssancti quomodo differt a genera tione verbi.j. G
Proficere debet q̃s hõ iust⁹ ad melioza.xvij. D
Proficiendi gradus in spũalib⁹ sex sunt.xvij. D
Promisit nob⁹ de⁹ celeste p̃miũ mulapl'r.cxij. K
Prudẽs chr̃i Fuus q̃lis chr̃ianus ds.liij. B
Pugnandũ est chr̃iano ꝙstãter ꝙ mũdũ carnẽ ꝛ diabolũ q̃druplici rõne.cxij. B
Pulcritudo.de hoc vide Formosa facies L
Pulegiũ apud Jndos pipe p̃cios⁹ est.cxij. B
Pulcritudo anie in castitate ꝙsistit.ci. L
De pulcritudie q̃re cõmẽdant scẽ mlieres.ci. L
Purgatoriũ.q̃ pietatẽ exhibere christẽtib⁹ i pur gatorio est vtile.lxxxvj.p totum D
In purgatorio anie se nõ p̃nt iuuare.lxxxvj. G
In purgatorio existẽtiũ ozo an p̃sit viuis.lxxvj. G
In purgatorio quo cognoscunt sibi facta suffragia.lxxxvj. D
Purgatoriũ q̃les hoies bñt intrare.lxxxvij. D
Purgatoriũ loc⁹ vbi esse habeat.lxxxvij. F
Purgatorij ignis vt̃ idem sit cum igne dãnat torum.lxxxvij. G
Purgatorij pena est acerbissima.lxxxvij. G
Purgatorij pena q̃ mistero ifligãt.lxxxvij. G
In purgatorio cõquerunt aie ꝙ sepẽ genera pe minũ.lxxxvij. D
A purgatorio soluũt aie q̃ttuor mõis.lxxxix. D

Q Uaternario nũero tm̃ q̃re voluit de⁹ ea q angelia recipi ab ecclia.cvij. D
Quaternari⁹ nũer⁹ est pfectiõis.cvij. G
Questus diuitiaꝝ q̃liter fieri habeat siue in tem poralib⁹ siue in spũalib⁹.xxx. G
Quid ẽ illõ q̃d q̃nto senescit tãto iunior̃ fit.xxij. J
Quid ẽ illõ q̃d q̃nto min⁹ tãto est melius.lxxij. J
Quid ẽ illõ q̃d q̃nto modicũ tãto melius.lxxij. J

Quid ẽ illꝰ qꝺ q̄nto plꝰ ꝺurat tãto melꝰ ẽ ibidẽ
Quid ẽ qꝺ q̄nto ꝑuaꝯ ꝺiligẽtꝰ tãto nil valꝛ.lv. D
Quid ẽ qꝺ nũq̄ ſatiaꝯ: ibidẽ
Quid facit leue oẽ opꝰ pnie.lxx. L
Quid ẽ illud ſine q̄ nil valẽt oĩa.lxxx. E
Quid ẽ qꝺ vnit q̄ntũcũq̄ lõge diſtãtes.lxxx. E
Quid ẽ in toto mõꝺo ſuꝑ oĩa peſſimũ.xcvj. L
Quis moꝛ vt naſcaꝯ añq̄ loq̄tur ꝓphetaꝛ. x. G

Rationis vſum an habuerit Joãnes in vtero poſtꝰ.xiij. G
Caritas facit rem eẽ p̃cioſam. cxxij. L
Recogitare vl̃ recogĩſcere de deo debꝛ chr̃ianꝰ ſe ꝑtem.cxvj. R
Rectitudo vite quõ ẽ ꝙſiderãda.xiiij B
Rector an debeat ſꝑ iraſci ꝓ offenſis ſubditoꝝ. cviij. B
De rectore vide vocabulo Prelatꝰ vl̃ ꝓnceps
Regere ſubditos pietate an ſit melius q̄z regere coſdẽ ſeueritate.xv. B
Regi chr̃o ꝙformari debẽmꝰ nobilitate q̄ttuoꝛ vtutũ.xv. F
Reges veri dicũt oẽs boni chr̃iani.lv. E
Regnũ celoꝝ an ꝓ hoĩb ſit ꝓcurũ magꝭ q̄z ꝓ angel. a ꝓncipio.xxxv. E
Regnũ celoꝝ ꝓ hoĩe factũ eſſe pl̃ibꝫ ſignis ꝓbat xxxv. E
Regnũ celoꝝ.xij.modis adq̄ri ꝺz.lxxxiiij. B
Regnũ celoꝝ ẽ venale z quõ emit.xcvij. E
Religionẽ intrare an ſit melꝰ q̄z in ſeculo ꝑuire deo z ſubuenire ꝑentibꝫ.xxiij. J
In religiõe bonũ ẽ eſſe nouẽ rõnibꝫ.xxiij. F
Reliqꝫ ſcoꝝ an poſſint licite poꝛtari in collo. z ꝙ circa reliq̄as q̄ttuoꝛ ſẽ obſeruãda.lxxxij. B
Remedia ſterilibꝫ q̄ ſint.xij. L
Ridere q̄re ſolẽt hoĩes de pertinentibꝫ ad ſtulticiam.cxv. L

Sacerdos quõ apt̃ celũ.xix. D
Sacerdos vꝛ poſſit ꝓ ſua volũtate ligare vl̃ ſoluere.xix. BL
Sacrificia offerre ꝺz hõ ex q̄ttuoꝛ.xciij. E
Saluaꝯ ꝑfectiõ ſũt q̄nq̄.lxiij. B
Saluaꝯ deſideriũ z ſtuꝺiuꝫ quõ hẽat hõ. lxxvj. FH
Pro ſalute primi an teneamur aĩas ꝓponere.lxxix. (BL
Sanctas magꝭ alicuiꝰ tribꝫ rõnibꝫ clarꝫ .xxxvj. H
Sanctas ꝺ ſit z q̄lit̃ adq̄rit̃.lxxxv. F
Sanctas q̄lit̃ ꝙſuaꝯ.lxxxv. BL
Sanctis q̄lia ſint ſigna.lxxxv D
Sancti vꝛ videãt nr̃as oꝛones.z vꝛ cõpatiãt ſuis charꝭ poſitꝭ ĩ afflictiõe.lxxxij. E
Sancti vrũ apud deũ ꝓ nobis oꝛantes ſꝑ exaudiaꝯ.lxxxij. FH
Sancti in celo an curẽt de nob.cxliij. D
Sancti q̄lia bona ĩpetrãt ſuis ꝺeuotꝭ.cxliij. J
Sancti quõ mereaꝯ aſſumi ad oꝛdines angelorum.lxxxiij. G

Sanctitaꝭ magnitudo q̄ꝺrupliciter menſuraꝯ xcv. F
Scti recogĩſcũt in ſe etiã minima pcã.xc. B
Sctõꝝ merita quõ poſſumꝰ cõicare.lxxj. D
Sctõꝝ de reliquiis.lxxxij. H
Sctõꝝ de numero. vide vocabulo Numerꝰ ſalvandoꝝ. L
Sctõꝝ vigilias q̄re ieiunamꝰ.lxxxij. D
Sctõꝝ feſta q̄re celebranꝯ.ꝓmõe.lxxxij. B
Scõꝝ q̄rũcũq̄ ꝓcinia vtile ẽ ipoꝛare.lxxxij. E
Sctõs q̄re ꝓmittit deꝰ in pñti flagellari.lxxxj. D
Scificaꝯ hõ variis modis z tpibꝫ.xiij. F
Sapientia q̄bꝫ gradibꝫ creſcit z qualiter perficitur.ix. D
Sapia vincit foꝛtunã.xxiij. E
Sapia vera qualibꝫ effectibꝫ ꝓbatur eſſe in homine.xxij. F
Sapia tripler diſtinguit̃.c. D
Sapia vera q̄d ſit. z q̄s ꝺr vere ſapiẽs.cxv. B
Sapia vera i q̄bꝫ ꝙſiſtit.cxv. L
In ſapientia ꝓfeuerare cognoſcit̃ q̄s nouem ſignis.cxv. F
Sapientie donũ eſt p̃cioſiſſimum z ꝓcellat charitatẽ.cxv. E
Sapie ſeptẽ ſũt ĩpedimẽta.cxvj. H
Sapie cognitio ꝺz vſari circa ſeptẽ.cxvj. B
Sapiẽs chr̃iãꝰ ꝺz ſeptẽ de ꝺo recogĩſcere.cxvj. R
Sapiẽs q̄lia deſiderat ſũmo conatu.xxiij. F
Sapiẽꝭ bois ꝙditiões ſũt q̄ttuoꝛ.cxv. L
Sapiẽter ſe hr̃e i ꝙſilio q̄s cogĩſcit̃ ꝓ tria.cxv. G
De ſapia q̄re nõ ridẽt hoĩes ſed de ſtulticia ſolẽt ridere.cxv. H
Sedere iuxta chr̃m i gl̃ia cel̃ ſti q̄les ſũt digni.xxxv. B
Sepulcrũ hois ẽ q̄ꝺrupleꝛ.xxxij. L
De ſepultura mortuoꝝ. vide de mortuis.
Seq̄ debẽꝰ chr̃m trahẽtes ad ſe q̄ꝺrupl̃r.lxiij. F
Seraphicꝰ amoꝛ ad chr̃m q̄lit̃ adq̄rit̃ z in q̄bꝫ Seraphicꝭ ſpiritibꝫ duo actꝰ tribuit ſcriptura. ibidẽ. (ꝙſiſtit.lxxv. BL
Serpẽs quõ ꝺr callidioꝛ cũctꝭ aĩantibꝫ.cxij. E
Serui chr̃i ꝓꝺẽtes q̄ reputenꝯ.liij. BL
In fuitio dei neceſſaria ẽ charitas.liij. E
Seruitũ deo foꝛe acceptum q̄bꝫ ſignis cogĩſcit̃ liij. G
Seruitia hoĩm an plꝰ deo placeãt q̄ꝫ angeloꝝ.cxvij. E
Serui fidelitas ꝓ ſeꝛ ꝓbat̃.cxvij. B
Seruire ꝺz hõ affectuoſe chr̃o ſeptẽ rõnibꝫ.cxvij
Seruire i q̄bꝫ ꝺz q̄s chr̃o.cxvij. E. (B
Signa viuẽdi in chr̃o ſũt tria.xxij. L
Signa bonitaꝭ vere ſũt q̄ttuoꝛ.xxiij. D
Signa remiſſiõis pcõ ſũt q̄ttuoꝛ.xxvij. F
Signa feruẽtis dilectiõis ſũt tria.xxix. E
Signa amoꝛꝭ chr̃i ad penitẽtes ſunt tria.xxix. F
Sig̃ q̄ttuoꝛ oñdũt aliquẽ potaſſe de calice chr̃i
Sig̃ tria oñdũt regnũ celoꝝ factuꝫ ꝓ hoĩb magꝭ q̄z ꝓ angel̃.xxxv. xxxiij. D H
Sig̃ caſtitatis ſex ſũt.cxxiij. F

Sig̃ qđ cog̃scit qs vulnerat⁹ charitate.lxxij. f
Sig̃ chr̃i sũt ser q̃ dz portare chr̃ian⁹.lxxv. D
Signa q̃rtuor sũt qđ cognoscit qs eẽ sine mor
tali pctõ.xc. f
Signa scitatis vide vocabulo Scitas.
Sig̃ sapie.vide vocabulo Sapia vl̃ Sapiens
Sig̃ sanitat; i ifirmis vl̃ mort; nouẽ sẽ.lxxvij. E
Sig̃ dilectõis fracte q̃tuite nouẽ sẽ.lxxx. D
Signa amicicie dei nouẽ sũt.cv. J
Sig̃ p q̃ qs cog̃scit forte ciuis citat; celest;.cvj. D
Signis qđ cog̃scũt castitan sua castitas sit re⁹
pbãda cũ fatuis vgib;an acceptãda cũ pru
Sil'em chr̃o misit de⁹ scñs dctib⁹.cxvij. D
Frãcisci q̃druplici rõne.lxx. B
Sil'itudo diuia tripler distiguit.lxx. B
Sil'itudinẽ deiformẽ q̃lit adq̃rit aia.lxxiij. L
Spũssci pcessio quõ differt a filij gnatiõe.j. G
Spũssc̃us vnic⁹ pcedit a pr̃e z filio sil'.iij. D
Spõsa chr̃i aia casta q̃re vocat.cxx. B
Spõsa chr̃i aia q̃lit dz pcedere obuiã spõso suo
sez chr̃o in hora mort;.cxx. L
Spõsus dici pl⁹ vult chr̃s q̃z pr̃ vel dñs dicat.z
ẽ q̃re.cxx. D
In spõsas q̃les anias acceptat chr̃s.cxx. E
Stat⁹ saluãdoꝝ sẽ tres.z de bis qõnes.xcvj. F
Stigmata bti Fracisci venerãda sẽ q̃druplici rõ
Stigmatũ ipressiõe q̃re honorauit ne.lxxj. B
chr̃s Frãcisc̃ũ.lxxiij. B
Stigmata q̃re ñ dedit chr̃s vgi Marie vl̃ Jo
Stigmata vtꝝ sola vtu/ anni apl'o.lxxiij. D
te diuia sint impssa Frãcisco.lxxiij. D
Suffragia facta p defunct; an pfint ipi facienti
De suffragijs defunctoꝝ pl'es qõ/ lxxxvj. K
nes.lxxxix. D J
Supplãtanť a diabolo gressus hois q̃tuor mo
dis.cxv. D

Talpe cõpar̃ auar⁹ z q̃re.cxvj. J
Temploꝝ visitatio.ciij. G
Tẽpla q̃re deputãť p cultu dei q̃ tñ vbi
Tẽpla vl̃ eccl'ie q̃re ꝑsecrãť.ciij. D qz ẽ.ciij. B
In tẽplis angeli bñt cria facere.ciij. E
Tẽploꝝ sanctuaria vsus oriẽtẽ q̃re statuũť.ciij. F
De tẽplis.vide vocabulo Dom⁹. (f
Tẽplũ z ea q̃ sũt in eo q̃d significẽt.ciij. D
Tpalia q̃re sũt ꝑtenẽda.lv. B
Tps pditũ quõ possit recupari.xcij. D
Tpe breui quõ possit qs magnã gl'iam adq̃rere
in celesti pr̃ia.xcij. F
Terremot⁹ q̃re fit q̃nq; a deo mirac'ose.xxv. K
Testamẽtũ.de b pl'es qõnes.lxxxix. D
Testametoꝝ executores.de b.lxxxix. B
Telonea exigere vtꝝ sit pctũ dãnabile.lxij. G
Thesauro q̃re cõpar̃ castitas.cxix. B
Thesaur⁹ castitat; q̃lit debeat absc̃odi.cxix. L
De thesauro castitat; pl'a ibidem D F
Timere deũ q̃re debem⁹.cxxiij. B
Timoris diuini spẽs ser assignanť.cxxiij. LD
De timore dei plura eodẽ ꝑmone. L
Timida sũt aialia hñtia cor magnũ.cxvj. J
Trahit libeꝝ arbitriũ hois pl'ib modis.cvij. J
Trahit de⁹ pctores ad se triplicit̃.xxix. F
Trahit ad se chr̃s z traxit oia p crucẽ q̃druplicit̃ (le. D L
Trahit q̃sdã diabol⁹ q̃sdam chr̃us B L
multipl'r.lxiij. B
Trãsfiguratio chr̃i.de b pl'ime materie z q̃tuor
habent ꝑmoniby de eadẽ. F
Tribulatõi q̃re exponit de⁹ suos electos.xxxij. F
Tribulatio ml'ta bona efficit in hoie.xl'vij. E
In trib'latõe an possit qs stare sine gr̃a.xl'vij. E
In tribulatõe vl̃ tẽtatõe q̃tuor tuuãt ad stan
dũ z sustinẽdũ ꝑstanť.xl'viij. F
In tribulatõe orit dulcedo aie ex triby.xl'ix. B
Trinitati diuie tenet chr̃iã⁹ q̃druplici cultu.j. B
Trinitat; mysteriũ vtꝝ sufficiat ipliare credere. L
De trinitate q̃tuor sẽ exp̃sse credẽda.j. D
De trinitate scissima pl'imas q̃stiões z macias
vide ꝑmonib⁹ suis.

Verbũ dei audiẽdũ est diligẽter z frequẽ
ter.ix. F
Veritas est triplex.lxxviij. D
Via regia salutis q̃ sit z i qbus ꝑsistere bz.xiij. F
Victores q̃re dicũť scti martyres.cxij. F
Videre solẽ irreuerberat; oculꝰ q̃re nõ possum⁹ (clui. E
Videť ne chr̃s in sacro a bris z a de
monib⁹.v. D
Videt de⁹ hoies varijs modis.lxij. D
Ex visiõe pene dãnatoꝝ an letent bti.lxij. L
Viduaꝝ q̃druplex est differẽtia.xcviij. D
Vidua q̃lit ꝑsecrať chr̃o.xcviij. J
Vidua q̃lẽ ꝑsequit fructũ sexagesimũ i celo.xcvj
viij.D.z.cxx. F
Vidua q̃re nõ hẽbit aureolã.cxxiij. L
Vidua dz observare septẽ regulas.xcviij. F
Viduas de⁹ pat⁹ ẽ iuuare z ꝑsolari.xcviij. L
Vidue sũt honorãde q̃druplr.cxxiij. L
Vidue septẽ testionijs ꝑbant.cxxiij. F
Vigilare quõ dz qs circa mortẽ.ciij. F
Vigilare circa custodiã nr̃az q̃lit debeꝰ.ciij. D
Vincere dicunť sci dei reg̃ triũ iuiabiliũ.cxj. B
Virginitatẽ diligit de⁹ q̃druplici rõe.cxv. L
Virginitatẽ an tenuissent hoies i padiso. B
Virginitas est ꝑciosissima adeo q̃ hõ dz se ꝑ
mortẽ exponere.xxvj. B
Virginitatẽ ꝑuare est facili⁹ q̃s post corrupcõ
ꝓtinere.xxxj. D
Virgitat; tres grad⁹ distinguũť.l. F
Virgines an maiori gr̃a z honore diligant a nõ
q̃s penitẽtes.an ecõuerso.xxxj. D
Virgitate q̃lit debeat qs deo sacrificare.l. F
Virginitatẽ ꝑuare an ꝑsit pennby vgis.ibidem
Virgitatẽ vl̃ viduitatẽ q̃re ñ ꝑcipit chr̃s.cxix. L
Virgo vtꝝ sp z absolute melior sit q̃s vidua vel
ꝓiugata.cij. L
Virginitati q̃les vtutes ꝑferunť. Ibidem.

de Sanctis

Virginitas vł castitas ꝑmēdak ꝓpł septē. cxxj. B
De vginū ꝓsecratiōe. cxxj. D
De vginitatis aureola. cxxj. DJ
De vginitatꝫ vel castitatꝫ defectibꝫ. cxxij. H
Virgines factę ꝙles chr̄ianos figurāt. cxxij. F
Virgines factę ꝓbant ex euāgelio aliq̄ fore ꝙn cuplicit̄. cxxij. E
Virgibꝫ decē ꝙre cōgauit chr̄s castitatē. cxxij. D
Virginitas vł castitas ꝙre cōpak regno celoꝝ cxxij B
Virgitate ꝓdita ꝙlił possit ꝙs lucrū recupare in maloꝝibꝫ meriꝭ. cxx. D
De vgitate vide pl̄a vocabulo Castitas.
Visitāres ecc̄lias octo bona ꝓsequūt. cxij. BD
Visitare z ꝓsolari in morte a deo ꝙlił ꝙs ꝓmere tur. xcv. BD
Vita ista vel in pn̄ti: homo simul nō potest ba xat. xvij. B
Vbere ꝗutes omnes nec ꝓficere ꝙntum deside Vita chr̄iani chr̄s est z quō. xxij. L
Viuere in chr̄o cōgscił ꝙs tribꝫ signis. xxij. B
Vocat nos chr̄s z ꝙlił z ad q̄. cvij. L
Vocat chr̄s pc̄ōres multipl̄r. lxv. DJ
Vocat deꝰ hoiem cū videt eū dispositū ad ꝙuer sionē. lxv. BE
Volūtas bona sine opę an ꝑmiect. xlj. D
Vota ꝙtuoꝝ sī ꝙbꝫ solꝰ papa dispēsat. xxxij. D
Vota diuersa cū nō possint ambo sił ꝓuari quō obligāt. xlix. B
Voto obligare an possint pēntes filioſ. xxiij. D
Vor creaturaꝝ triplex ē q̄ nob loquūt. cxvij. B
Vnum dicūtur aliq̄ diuersa tribꝫ modis. iij. D
Vtęꝫ aliꝙs ꝙre claudit deꝰ ne plē babeat. xij. B
Vxorē ꝑmare ꝙs pentes an sit pcm̄. lxxix. B

Xps fulsit duplici pulcritudine. xlij. D
De chr̄i trāsfiguratiōe suis ꝑmonibꝫ.
Xps ꝙre voluit mori in alto liḡ suspēsus. lx. BD
Xps vꝛꝫ babuerit angelū custodiētē. lxvij. B
Xps ꝙre nō duxit vitā solitariā in pn̄ti. cvij. E
Xpiaꝰ vꝛꝫ possit die diuitias ꝛrenas. lv. F
Xpianus quō debet esse crucifixus mōo z ecō uerso. xxij. F
Xpianꝰ ꝙlił ds trāsformari ī crucifixū. lxxij. B
Xpiani ꝙnꝙ genęꝫ reꝓbank tā ꝙ ꝓ fatui cū ꝙn ꝙs ꝗginibꝫ reꝓb. cxxij. D

Finit Tabula alphabetica

In nomine Jesu se

quitur Tabula scōa sermonuꝫ in hac ꝓte ꝓtem toꝝ iuxta ordinē festiuitatū z ꝑmonū ipoꝝ

j. De scta Trinitate Sermo
ij.
iij. De eadē.
iiij.
v. De festo corꝑis chr̄i.
vj.
vij. De eodem.
viij.
ix. De scto Antonio ordinis minoꝝ.
x De scto Joanne baptista.
xj.
xij De eodem
xiij.
xiiij. De scto Ladislao rege.
xv.
xvj. De eodem.
xvij.
xviij De sctis Petro z Paulo apl̄is
xix.
xx. De eisdem.
xxj.
xxij. De cōmemoratiōe scti Pauli apl̄i.
xxiij. De scto Bonauētura ordis minoꝝ
xxiiij. De eodem.
xxv. De scta Margareta ꝗgine.
xxvj. De eadem
xxvij. De diuisiōe apl̄oꝝ
xxviij De scta Maria magdalena.
xxix.
xxx. De eadem.
xxxj.
xxxij. De scto Jacobo apl̄o.
xxxiij.
xxxiiij. De eodem.
xxxv.
xxxvj. De scta Anna.
xxxvij. De eadem.
xxxviij.
xxxix. De scta Martha.
xl. De scto Petro ad vincula.
xlj. De eodem.
xlij. De trāsfiguratiōe dn̄i.
xliij.
xliiij. De eadem.
xv.
xlvj. De scto Laurētio martyre
xlvij.
xlviij. De eodem.
xlix.
l. De scta Clara ꝗgine.
lj. De scto Ludouico ꝓfessore ordinis mi noꝝum.
lij. De scto Stephano rege.

Tabula festiuitatū Partis Estiualis

liij. De eodem.
liiij.
lv. De sctō Bartholomeo apl'o.
lvj. De eodem.
lvij.
lviij. De decollatiōe sctī Joānis baptiste.
lix. De exaltatiōe sctē crucis.
lx
lxj. De eadem.
lxij
lxiij. De sctō Matheo euāgelista.
lxiiij. De eodem.
lxv.
lxvj. De sctō Michaele archāgelo.
lxvij.
lxviij. De eodem.
lxix.
lxx. De sctō Frācisco duce minox.
lxxj.
lxxij.
lxxiij. De eodem.
lxxiiij.
lxxv.
lxxvj. De sctō Luca euāgelista.
lxxvij. De eodem.
lxxviij.
lxxix. De sctis Simone z Juda aplis.
lxxx. De eisdem.
lxxxj.
lxxxij. De oibz sctis.
lxxxiij.
lxxxiiij. De eisdem
lxxxv.
lxxxvj. De cōmemoratiōe defunctox.
lxxxvij.
lxxxviij. De eadem.
lxxxix.
xc. De sctō Emerico ꝓfessore.
xcj. De eodē.
xcij.
xciij. De sctō Martino
xciiij. De eodem
xcv.
xcvj. De sctā Elisabeth vidua.
xcvij. De eadem.
xcviij.
xcix. De sctā Catarina ꝟgine.
c.
cj. De eadem.
cij.
ciij. De dedicatiōe ecclie.
ciiij. De eadem.
cv. De Aplis cōis sermo.
cvj. De eisdem.
cvij.
cviij. De euāgelistis cōis sermo.
cix. De euāgelistis vel aplis.
cx. De martyre vno vel plibz cōis sermo.
cxj. Ad idem.
cxij.
cxiij. De ꝓfessoribz pōtificibz cōis sermo.
cxiiij. Ad idem.
cxv. De doctoribz sctis cōis sermo.
cxvj. Ad idem.
cxvij. De q̄cunq; ꝓfessore cōis ſmo.
cxviij. Ad idem.
cxix. De sctis virginibz vel mulieribz Sermo cōmunis.
cxx.
cxxj. De eisdem.
cxxij.
cxxiij. De sctis viduis mulieribz communis sermo.
cxxiiij. De q̄cunq; sctā muliere siue cōiugata siue vidua.

Sermo i

In nomine domini

Jesu ad laudē t gl'iam oim sanctoꝝ post partē hyemalē sequit pars estiualis Pomerij sermonum de sanctis.

De sancta trinitate t eius.s.fidei necessitate t salubritate Sermo.i.

Sanctus sanctus sanctus dñs deꝰ exercituū: plena est ois terra gloria eius. Esa.vj. Zad laudē huiꝰ festiuitatis. ℣ In isto cantico angelico docemur ql'iter deum credere t colere debeamꝰ exēplo ipoꝝ seraphim q̄ sūt summi angeli. de qbꝫ ibidē ait Esa. Vidi inq̄t dñz sedentē sup soliū excelsum t eleuatū. seraphim stabant sup illū.s.solū. t post pauca clamabāt inter.se. Primo nēpe in b laudāt t p̄dicant nobis credēdū sanctā trinitatē cū ter replicāt di. Scūs scūs scūs dñs deꝰ exercituū: vicz āgelicoꝝ ql'ificat in deo essentie vnitatē: cū in singulari nūero dicūt de bis: dñs deꝰ exercituū: vicz āgelicoꝝ t oim multitudinū creaturaꝝ. Tertio laudāt t glificāt diuīe maiestatē bonitatē q̄ relucet i oibꝫ creaturis. Jō addūt di. Plena est ois tra gl'ia eiꝰ qz vt Aug. ait. oia laudāt deū: celestia: terrestria angeli: homines: lūinaria celi: arbores t re: flumina maria: t q̄cq̄d deꝰ creauit in celo t in terra oīnia laudāt deū pter vicia. Solꝰ ḡ p̄cōr hō est q̄ nō dignus simꝰ cū angelis laudare deū: agamꝰ penitā de p̄cīs. Siccz cātemꝰ cū āgel' ad dei gl'iaz t dicamꝰ. Scūs scūs scūs dñs deꝰ exercituū. Jn q̄ ꝓba tria mysteria b notemꝰ de scā trinitate

℣ Primū dz sanctē t debite fidelitatis.

℣ Secūm dz sanctē t necessarie credulitatis.

℣ Tertiū dz sctē t secure salubritatis.

℟ Circa ꝓmū mysteriū q̄ri p̄t: q̄li fidelitate obligāt hō chr̄ianꝰ t debeat se hīe erga sctissimā trinitatē: Ad qđ rñdet ꝑ ꝙclusionē q̄ ois chr̄ianꝰ obligāt sctē trinitati p̄cipue fideli cultu q̄drupli

℣ Primo reuerētiali timore.

℣ Secūdo obediētiali bonore.

℣ Tertio cordiali amore.

℣ Quarto fideli cōfessiōe.

Primo reuerētiali timore: ex eo q̄ laudant dñz deū sabaoth. i. ꝓtutū l' exercituū Jn q̄ docemur qz beatā trinitatē debēt sūmo timore reuereri ne offendamꝰ ꝑ p̄cā. t ad id obligamur. vñ Deu. x. Quid dñs deꝰ tuꝰ petit a te nisi vt timeas dñz deū tuū t ambules i vijs eiꝰ ꝛc. Jtē Malach.j Si ego dñs vbi ē timor meꝰ dicit dñs exercituū Oseeꝰ sup Lañ. Timor dei est veneratio dei q̄ reuereat hō nō ad placitū dei oīa q̄ debebat ipleuisse. Sic ḡ chr̄ianꝰ debz timere deū t reuereri penitēdo ō b q̄ ñ ipleuit ꝓmissa in baptismo fidei trinitatis.s.abrenūciare satbane t oibꝫ opibꝫ t pōpis eiꝰ. de ꝙse. di. iij. Prima igit. Et. xvij. q. j. Sūt q̄dā. Ad id Honoriꝰ solitariꝰ sup pūs. refert q̄ q̄dā clericꝰ ignariꝰ ñ scīēs bñ ipiere horas canonicas vt tenebat: solebat maria reuerētia i fine psalmoꝝ dicere ad laudē trinitatis Glia pri t filio ꝛc. Cūq; mortuꝰ esset: cuidā sibi noto apparuit q̄ eū q̄siuit quō se bñet ꝓpē defectꝰ i horis. Respōdit q̄ dimissū ē ꝑ reuerētiaz Glie pri t fi. ꝛc. bonorādo trinitatē. Scdo obligamr̄ scē trinitati obediētiali bonore tāq̄z deo sūmo dño vicz oim. Jō laudādo angeli dicūt. Sctūs dñs deꝰ Aug. li. q. ꝙfect. t di. viij. Quc. Generale inq̄t pactū est societatis būane obtēpare regibꝫ suis. q̄nto magis deo regnatori vniuerse creature seruiē dū est. Sicut em̄ in ptātibꝫ humane societatis maior minori p̄ponit ad obediendū. ita de oibꝫ Dec ille. Sup oia ḡ tenemur obedire p̄ceptis decalogi q̄ sctā trinitas p̄cepit Exo. xx. di. Ego sū dñs deꝰ tuꝰ q̄ eduxi te de terra egypti. Nō habebis deos alienos coꝝā me ꝛc. Cum em̄ dr Ego: notat essentie vnitas. cū dr dñs: signat deꝰ pr̄i. cū addit tuꝰ. signat filiꝰ dei q̄ ē nr̄ ꝑ carnis assūptionē. t cū addit deꝰ: signat spūsctūs. q: fm q̄ dr Augustin⁹ t Catholicꝰ dr deꝰ a do das. vel a diligo diligis. eo q̄ dat se t oia cōmoda creaturis. et diligit oia q̄ fecit. Sap. xj. Et b cōperit spūsanctō q̄ est donū dei t q̄ diligit oia in ḡntū spūsanctō attribuit amor. Sic ḡ ptz q̄ sctē trinitati obligamur obedire in p̄ceptis. Jōq; saluator Mat thei. xix. ait. Si vis ad vitā ingredi serua mādata

℣ Tertio obligamur cordiali amore Mat. xxij Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ꝛc. Quid b ꝙ vbis btā trinitas ilinuat. Diliges inq̄t dñz deū p̄iem. subdit: deū tuū. s. filiū ei⁹ Iesum q̄ ē tuꝰ ꝑ būane nature assūptionē. Et subdit: ex toto corde t aīa ꝛc. vbi spūsctūs habitat t desiderū dei iflāmat. Rho. v. Charitas dei diffusa est i cordibꝫ nr̄is ꝑ spm̄ sctm̄ q̄ datꝰ ē nob. Vñ glo. Phil. iij. Vita boni chr̄iani desiderū ē dei. s. sctē trinitatis. quā q̄n desideras nōdū vides: sz ōsiderādo capax efficeris: vt cū venerit qō videas ipleris. Dec glo. Jdcirco btī angeli. pclamāt sctm̄ deū p̄iem: sctm̄ filiū: t sctm̄ spm̄. vt ilinuēt nob sctm̄ eiꝰ amorē ꝑ bonitate scitatis sue ac desiderabilitatē. Oia ei bonū appetūt. iij. Etb. t. iij. Topi. Proinde sctā eccl'ia ꝙfecit būc hymnū angelicū cātare circa tps ꝙsecratiōis corpis chr̄i t sanguinis eiꝰ. vt ꝑ tāto bñficio. s. eucharistie accendamur i amore sctē trinitatis: q̄ sctificati admittamur t digni reddamr̄ cū āgel' videre t laudare deū i cel' quē i eucharistia videmꝰ sacrāliter. Hze. in pfa. Per quē. s. chr̄m maiestatē tuā laudāt angeli: adorāt dñationes ꝛc. cū qbꝫ t nr̄as voces vt admitti iube. dep̄. suppli. ꝙfess. di. Sctūs sctūs ꝛc.

℣ Quarto obligamur fideli ꝙfessiōe. Unde

Athanasi⁹ i symbolo. Quicūq; vult salu⁹ cē añ oia op⁹ ē vt te.ca.fi.cē Fides aūt catholica ē hec vt vnū deū in trinitate ⁊ trinitatē i vnitate vene/remur. Et ꝟ angeli insinuāt vicz trinitatē ꝓsonarū in vnitate eētie: vt dictū ē. Sz ꝟ q̄rit. vtrū ois chīian⁹ teneaī exp̄sse vl' explicita fide credere mysteriū sc̄ē trinitat⁹ An sufficit credere tm̄ mō implicite. Rñdeī ſm Tho.ij.q.ij.ar.viij.q; q̄/libet catholic⁹ saltē p modum cuiq; nō negligē ti possibilē obligat credere vl' scire mysteriū trini tat⁹ explicite. Bona.q̄ ⁊ ꝟcor. Rich.sup.iij.dist. xxv.dicūt q; ſꝫ necessitate salut⁹ teneī etiā simpli ces ad illos articulos fidei explicite credēdos q̄s eis manifestat nō tm̄ ꝓdicatio sz etiaz eccl'iastica ꝟsuetudo: vt est de vnitate deitatis ⁊ trinitate ꝓ sonaz quā ex signatiõe nosc̄ere p̄nt cū dicūt. In noīe p̄tis ⁊ fi.ⁿ ⁊ spūſſcti. ¶ Ex ꝓdictis ꝓpue sc̄i Tho.dic⁹ infert Nico.de Ausmo i sua q̄driga certa pūcta. Primū q; chīiān ñ suffic̄ dicere Credo i sc̄am trinitatē. q⁹ ꝟ ñ ē explicite ꝟfiteri vl' sci re. hec ei sē ꝥ bavalde ꝟfusa ⁊ nullū intellectū p/bentia cū trinitas possit referri ad pl'a. ⁊ p̄ti ꝟ er ror eē Scōm pūctū q; ñ suffic̄ etiāsi dicat Credo i tres ꝓsonas sc̄ē trinitat⁹: eadē rōne ꝓdicta. Nā posset i ꝟ error esse q; crederet tres deos vl' tres q̄si facies i vno boie: sicuti pleriq; mōstruose de pingūt sic trinitatē: qđ ē erroneū. Tertiū pūctuz q; nec sufficit dicere Credo i p̄rem ⁊ filiū ⁊ spm̄/sc̄m. q⁹ ⁊ in ꝟ error p̄t eē apō indoctos ſm hūa nā rōnē: extimādo p̄rem antiquorē filiū iuniorē Teneī ḡ ois chīian⁹ ſm catholice eccl'ie ꝥitatez crederez opam dare ad intelligēdū mysteriū tri nitat⁹ i vnitate diuie eētie ſm suas ꝓprietates distinctiuas q̄ a q̄libz nō negligēte p̄nt faciliter sciri. vt patebit. ij. arc. Un̄ q̄dā q; dicūt se nolle q̄/q̄ scire vl' curare de sc̄ā trinitate sz tm̄mō crede/re implicite vl' in genere sic̄ credit eccl'ia: tales in pcto sē error⁹ ⁊ negligūt salutē. Errare aūt vl' du bitare circa ea q; sūt fidei: dānatiõis ē. extra de be renc⁹. c.j. Et tal' negligētia addisc̄di est ad iniu riā dei. Un̄ Greg. in moꝛ. ⁊ hꝫ di. xxxviij. Qui ea inq̄t q; dei sūt sapiūt: a dño sapiunt. ⁊ q; ea nesci/unt a dño nesciunt: Paulo testāte q; ait. Si q̄s ig̃rat ignorabit. Nec ille. O ḡ chīiane addisce fi dē sc̄ē trinitat⁹ vt saluꝛis in ea. D

Circa scōm ḡ mysteriū de sc̄ā ⁊ nc̄aria credu/litate trinitat⁹ Notādū ꝑ documēto ꝟcōnis q; q̄tuor sūt p̄cipua nimis q; credibilia p̄celse tri/nitat⁹ mysteria q; vsq; ad mortē tenere dz fidelis aīa firma fide catholica.

¶ Primū ꝺz diuie essentie vnitas.
Scōm ꝺz diuiaz ꝓsonaz trinitas
¶ Tertiū ꝺz distictiua eaz ꝓprietas.
Quartū ꝺz earūdē ꝓsonaz eq̄litas.

Primū ē essentie vnitas. Un̄ icōcussa fide credē dū ē q; sc̄ā trinitas. ſ. p̄r: fili⁹ ⁊ spūſſcti⁹ est vni/cus de⁹ ⁊ dñs: nō ꝑles dij: imo ipossibile ē eas ꝓsonas esse ꝑles deos: cū diuinā naturā ipossi/bile ēſt plurificari. vñ Boeti⁹ li. de vno ⁊ vnitate Nec̄e est inq̄t sūme bonū ee sūme vnū. imo si dij ci libeat vnissim⁹ ē. Et ptz rō. q; q̄cq̄d p supabū dāntā ꝺz vni soli ꝟuenit. viij. Topi. ſm pbm. si ponerenī pl'a bona sūma: vnū destrueret ab al/tero. Nā si vnū nō hꝫet oēm bonitatē quā hꝫ al/ter⁹: nō eēt sūmū cū excederet ab altero. si aūt hꝫ/beret: seq̄ret q; illō bonū alter⁹ nō esset sūmū: cū possidet ab altero. Nec Aurcol⁹. Un̄ ipa rō co/uincit nō posse eē pl'es deos. de ꝟ alibi Aug⁹. Ad id aūt ē exp̄ssa autoritas tā sc̄ptur⁹ Deut. vj. Au/di isrl' dñs de⁹ tu⁹ vn⁹ ē. q̄ eccl'ie. nā Athanasi⁹ in symbo. eccl'ie ꝺz. De⁹ p̄r: de⁹ fili⁹: de⁹ spūſſctus ⁊ tm̄ nō tres dij sz vn⁹ est de⁹. Dñs p̄r: dñs fili⁹: ⁊ dñs spūſſctus. ⁊ tm̄ nō tres dñi sz vnus est dñs. Qz sicut vnāquāq; ꝓsonā deū ac dñm ꝑsc̄m chīi/ve. cō. ita tres deos ac dños dicere catholica re/p. Itē extra de sum. trini. ⁊ fi. ca. c.j. Firmit̄ credi/mus ⁊ simpl'r ꝟfitemur q; vn⁹ sol⁹ est ver⁹ de⁹ eēn⁹: īmēsus: icōmutabil': oipotes: ineffabilis p⁹/ⁿ ⁊ fili⁹ ⁊ spūſſctus. ¶ Scōm est credēdū. ſ. diuinā ꝓsonaz trinitas. Credere em̄ debem⁹ q; ille vn⁹ de⁹ q; fecit celū ⁊ terrā sit in trib⁹ ꝓsonis. Un̄ ſm Aug. si q̄rat a te: o chīiane q̄s creauit oia: rñdeī re debes: de⁹. Et si q̄rat. q̄s ē de⁹: rñdere debes. p̄r ⁊ fili⁹ ⁊ spūſſctus. ¶ Sz iurta hoc q̄stū lectu clariori ꝓsonaz q̄rit. Utr̄z ꝟe ꝟuenat deo vt noiēt nomie ꝓsone: ⁊ q̄d sit ꝓsona in diuinis Rñdēdo nota ꝙz Scotū sup. j. di. xxij. q. vnica. q; magis acceptāda est diffinitio ꝓsone quā po nit Rich. de sc̄ō vicē. iij. de trini. c. xxj. di. Pater sona est intellectualis nature icōcabil' exist⁹. Nā ⁊ ꝰ ptz ex ei⁹ etymologia ſm Bona. q; ꝓso na inq̄t dz q̄si ꝑ se vna. ꝑ se aūt vnū ꝓprie dz q; oīno distinctū ab alijs ⁊ i se indistinctū. Un̄ hoīes ꝑticulares distinct sūt suis ꝓpr̄ijs nōib⁹ bus. ita p̄r ⁊ fili⁹ ⁊ spūſſctus suis ꝓpr̄ijs nōib⁹ Et dicī ḡ accipe q̄tuoꝛ documēta pro simplio ꝓpo. Primū ē q; nomē ꝓsone nō ꝟuenit nisi in tellectuali nature. q̄ ē tripler. ſ. hūana: ꝙlibet diuia. Per ꝰ em̄ q; dz: intellectuali: excludit ois irrōnalia. ⁊ ꝑ ꝰ dz: nature q; notat q̄dā cōpo/sitē: excludunt ꝑtes hois. vt manꝰ. pes. caput. ⁊c. q; ñ dicunt ꝓsone. Silr excludit ⁊ aia hois q; ē ꝑs hois: eo q; ē ꝑs hois ⁊ ꝓsone corpis naturalē hūs ad ipz iclatiõz. vt hoc. hec Sco. Quāuis aūt mgr̄ sen. dicat q; aia sepata est ꝓsona: hec tm̄ opinio a modernis non tenet. Scōm documētū q; i diuis nō accipit ꝓsona facie hūana ꝙz q; vulgares accipiūt de pinguntes. ⁊ sanctā trinitatē cū trib⁹ facieb⁹. qđ ē erroneū. ⁊ supꝑ patuit. Sz oē qđ subsistit i nāa intellectuali. ⁊ apō nos ꝓsona ꝺz ⁊ apō grecos hypostaſ. Tertiū documētū q; ꝓsona i diuis ñ accipit ꝙz q; appellatiõz ꝑ aliq̄ vna re distincta essential' ab alia ita q; putares sic eē tres ꝓsonas in diuis. sicut tres es essential' distinguūtur. Sz ibi sunt tres ꝓsone

stincte ꝓprietatibꝫ suis in vnitate essentie diuine. Persona ḡ in diuis accipiť ꝑ aliꝗ ꝙ se sonāte. i. significāte: nō distinctū suba sz tm distinctū ꝓpꝛo prietate. Jdeo Rich. iij. de trini. ȯt. c. xiij. Per/sonaꝫ in ąt discretō in diuis est fm solā ḡlitatē. qz in eis non est ꝓpagatio. In boibꝫ vo fm ḡlitatē z originem. In angelis aūt fm solā ḡlitatē. qz in eis non est Quartū doctmētū ꝙ in deo ve z realr sūt tres ꝓsone fm Scotū. Patet. qz in deo realiter z in re ex natura rei sine oi etiā o patōne intellect⁹ est natura intellectu alis z incōicabilis. s. cū ꝓprieta/te enitas in ꝑe silr in filio z in spūsctō. ḡ in deo est ꝓsona ve. Ad hec accipe exēpla. Ania būana cū sit vnica verissime z realiť habz tres potētias sz memoriā: intellectū z voluntatē. q̄ sunt vnica aia essentialr. sz distinguūtur fm ꝓprietates. qz ꝑ ꝓprietas memorie est recoz dari: itellect⁹ itelligere volūtatis eligere. Ex memoria nascit itelligētia. ex vtroꝫ volūtas. Jtē in igne vnico est flāma splēdoz z caloz. ex flāma ꝓcedit splēdoz: ex vtroꝫ ꝙ caloz. Nec cā breuitatis sufficiāt. ¶ Ter nū credēdū in trinitate est distinctiua ꝓsonaꝝ. ꝑ/ꝓprietas. Exq̄ esn dictū est ꝙ ille tres ꝓsone non distinguūtur fm essentiā: sz tm fm ꝓprietates ꝙ/sonales. idcirco op⁹ est ꝫ fideli chriano itelligere ad credēdū ḡlibꝫ ꝓprietatibꝫ ipe diuine ꝓsone di stinguanť. Et ad hoc fz fidē catholicā nota tres ꝓprietates ex symbolo Athanasij dicen. sic. Pat nullo est fact⁹ nec creat⁹ nec genit⁹. Filius a pre solo nō fact⁹ nec creat⁹: sz genit⁹. Spūssanct⁹ a patre z filio nō fact⁹ nec creat⁹ nec genit⁹: sz pce/deꝫ. Primo ḡ credēdū est ꝙ ꝑ a nullo est: sz ipe generat filiū sibi ꝙ substātialē nō carnaliť sed spi ritualiter sicut lumē de lumine: deū verꝫ de deo vero. vt canit eccl̄ia in symbolo. Scōo credēdū est ꝙ sol⁹ filius a deo ꝑe gignit⁹ ab eterno. vñ Pś. eccli: de⁹ pr ȯt filio. Ex vtero. ℔ est de suba diuia ań lucifer. i. ań creatiōz stellaꝝ genuite. Sicut exēpli gra: sol ꝓducit radiū: z hec ꝓductio q̄daz generatio est. z tm vna ē solis z radioꝝ suba. etsi sol fuisset ab eterno sp radiū genuisset. Sic in ꝓpo sito. Tertio de spūsctō credēdū est ꝙ ꝓcedit a pa re sit z filio q̄ cū ꝑe z filio sit ador. vt canit ec/clesia. ¶ Querit. quō differt ꝓcessio spūssci a generatiōe filij in deo. Cū em spūssctūs de sub stātia ꝑis ꝓcedit: cur ḡ spūssctūs nō ȯr filius ꝑis z Aurelij ꝙ differētia est. qz ꝓcessio genitur fi Ad hoc fm doct. sup. j. di. xiij. ꝑcipue Bonauē. lij est ꝑ modū fecū ditaťs nature itellectualis. sicut ꝑbū vel sapia generat in ꝓcipiēte scipm. Jn qua genitura trāsferť sil⁹ tudo vl imago ꝑis ad filiū Vñ Joā. j. In ꝓncipio. i. deo ꝑe: erat verbum. i. dei filius ꝛc. Sz ꝓcessio spūssci est ꝑ modū volū/tatis vel amoris q̄ ꝑ amat filiū z filius amat pa/rē. vñ ab vtroqꝫ ꝓcedit. nec in ℔ est trāslatio ima/ginis. Exēpli gra. Petr⁹ generat Paulū z trās/fert imaginē suā in genitū paulū. Sic dei filius ℔i imago dei patris. vt patet Col. ij. Jtē a petro ꝑ

cedit amor in Paulū z ecōuerso. sed hec imagis trāslatio nō fit in amorē. Sic aliq̄ mō in ꝓposito Quartū qđ est credēdū in trinitate ȯr eqlitas ꝙ/sonaꝝ. qz ibi est sūma eqlitas vtutz fm sapiam potētiā: bonitatē: imēsitatis eternitatē. sicut z vna diuitas. Vñ Athan. i symbolo Alia ē ꝓsōa ꝑis alia filij: alia spūssci. Sed vna est diuinitas eq/lis glia: coeterna maiestas. Qualis ꝑ. s. in boni tate z vtute: talis filius: talis spūssctūs. Jncreat⁹ pat: increat⁹ filius increatus spūssctūs. Jmmen⁹ pat filius z spūssctūs. Eternus ꝑ ꝛc. Nipotēs pat ꝛc. Deus ꝑ ꝛc. Jnō ē ḡ i statu salutis q̄ credit ꝙ pat sit maior deo. O ḡ alia chriana hāc fidē sanissimā obtua z deū tuū cognsce. s. sctām trinitatē. Ipe ē q̄ te fecit. ipe redemit. ipe i noie baptizat⁹ es ꝛc.

¶ Circa tertiū ꝓncipale de sctā z secura salubri/tate fidei brē trinitatis. Querit breuiť. Vñ pōt hō hāc firmā securitatē salutis in fide trinitatis. Nō q̄/stiōis. qz ois mens deficit ab eius intellectu quō vn⁹ z simplicissimus deus possit esse trin⁹. Sup. oia etiā b chrianis iudei z infideles q̄z impin/gūt ꝙ tam icōprehēsibile z sup oēm rōnē possi/bile de deo credūt. Sz ad hec rūr ꝙ securissima z vissima ac saluifica induditanē ꝓbať fides tri nitatis: ꝑcipue ex q̄tuor ꝓpť q̄ merito dz gaude re chrian⁹ ꝑ salubritate hui⁹ fidei. Primo ex diuia reuelatione. qz hāc fidē trinitatis diuie de⁹ ipe reuelauit z demādauit q̄ est sūma vitas. z ꝙ ꝑ nec falli nec fallere pōt. vt cōis est ꝛceptio. Vñ Damasce. li. j. ca. ij. Nemo nouit ꝑem nisi filius z cui voluerit filius reuelare. dicēte saluatore Mat. xj. Post illā ḡ brā trinitatē null⁹ vnq̄ no uit deū nisi cui ipe reuelauit. Jō credendū ē deo de seipo q̄ se sol⁹ ipe bñ nouit. Secure ḡ nos cō mittim⁹ bonitati diuine z ei⁹ infallibili vitati q̄ ait Matth. vl. apl̄is. Eūtes docete oēs gentes bap. eos in noie ꝑis z fi. z spūi. ¶ Scōo ex scri pture attestatiōe. Vñ Aug. li. de tri. vt allegať de ꝛse. di. iij. ca. vl. ȯt. O ēs diuinoꝝ librorꝝ vetꝝ z nouoꝝ catholici tractatores b intēderūt fm scri pturas docere ꝙ pat filius z spūssctūs vni⁹ eiusdēq̄ sube inseparabili equalitate diuinam seruāt vnitatē. Mgr etiā in. j. sniaꝝ di. ij. c. Nūc vo. oñ dit. s. trinitatē tā ex ve. te. ꝙ illud Moysi Ben. j. In ꝓncipio creauit de⁹ ce. z ter. ꝙ deū fcās ꝑez. ꝙ ꝓncipiū filiū. z de spūsctō infra subdiť ibidē ꝙ spūs dñi ferebať sup aq̄s. Jtē ꝙ illō ps. Verbo dñi celi firmati sūt z spū oꝝ eius ꝛc. q̄z etiā ex no. test. clarissime sūt auctoritates: vt s ē etiam patuit De q̄bꝫ ꝑseq̄ h lōgū foret: idcirco in alio ser. de il lis dicem⁹. ¶ Tertio ex creaturaꝝ repntatōe Cū ei de⁹ sit cā ois creatē efficiēs final. z exēpla ris: oēm ḡ creaturā fec sic vt repntet vestigiū sue diuie trinitatis. vt sic ȯr Rbo. j. Jnuisibilia dei a cre atura mūdi ꝙ ea q̄ facta sūt intellecta ꝛspiciūť. Sē pitna q̄z vtus ei⁹. i. potētia z diuitas vt sint ierce sabiles. s. boies. Sz qz vidē⁹ i oibꝫ creaturis relu cere vestigiū trinitatis: vtz ꝙ mgr̄m vbi sup̄ di. iij.

De sancta Trinitate

vbi allegat Amb. di. sic Ut deꝰ q̄ natura inuisibilis ē etiā a visibilibꝫ possit sciri: opꝰ fecē qđ opificē visibilitate sui manifestauit: vt p certū incertū posset sciri: z ille deꝰ oim eē crederet q̄ bē fecē. Hec ibi Patēt hec i exēplo. Prio i mōo vniuersali ē magnitudo creaturaꝝ in q̄ potētia pīs Est ēt ordo qz aliqua sūt superiora. aliq̄ media. alia inferiora i q̄ sapia filij. Et p̄terea ē pulcritudo ornatꝰ: in q̄ bonitas spūssci relucet. Jtē i corpꝫ sūt tres dimēsiones. lōgitudo: latitudo z pfunditas. Et longitudie diffusa p̄surgit latitudo: z ex vtroq; pfūditas fm pbm. Jtē in q̄libz mōi iduiduo inuenies vnitatē: spēm z vtutē valitaſ. Jtē i celestibus tres hierarchias āgelorꝫ: z in q̄libz tres ordines. Jtē i būana aīa ad imaginē dei facta patuit ē trinitaſ vestigiū. Sufficiāt hec. Preterea pbs. j. celi ōr. Quia sup tria pōim⁹ Jn b̄ inq̄t nūero adhibuim⁹ magnificare vnū deū eminētē z pīem corꝫ q̄ sūt. Quarto ex miraculoꝝ p̄firmatiōe. Nā oia miracla p apl'os z alios i fide chr̄i facta hāc fidē p̄firmauēt. s. i mortuoꝝ suscitatiōe z alijs. Prio edificatiōe tū sufficiat narrari qđ legit de scō Nicolao epō q̄ ōr fuisse i p̄cilio Niceno. s. vbi editū ē symbolū. vbi cū arrⁱ disputādo p̄ fidē trinitaſ insultaret Nicolaꝰ arripiēs manu latere: ait. Cur tibi hereticē videt ipossibile i creatore q̄ suo mō ē in creatura. Ecce vide trinā rem i b̄ vno latere. Tūc manu rāgēs latere: stati ignis q̄ fuerat ōco: vidētibꝫ cūctis aſcēdit. aq̄ defluxit. Era i manu remāsit. Adorem⁹ g̃ charissimi sctām trinitatē et laudem⁹ vt det gr̄am z gl'iam.

De sctā Trinitate Ser. II. s. de ei⁹ clara vitate fidei approbata p varias leges.

Benedicat nos deus deꝰ nr̄: bñdicat nos deꝰ: z metuāt eū oēs fines terre. ps. lxvj. Hā sancta mr̄ eccl'ia hodie festū trinitaſ brē solennizās ad ei⁹ laudē hec ẏba canit postulās ab eo bñdici. Et vt doceat oēs fideles q̄ bñdictiōez dei n̄ cōsequūt nisi i fide sctē trinitaſ: sic tpaz p̄fitet. Primo q̄dē q̄ i deo sit sctā trinitas. s. p̄r filius z spūssā ei⁹: ostt p b̄ q̄ dei nomē ter replicat di. cū ps. Bñdicat nos deꝰ. s. p̄r. deꝰ nr̄. s. filius. q̄ nr̄ ē p incarnatiōnē. qz būanā naturā n̄raz suscepit. bñdicat nos deꝰ. s. spūssctūs. Scōo q̄z p̄fitet q̄ in deo ē essentie vnitas: sic q̄ p̄r filius z spūssctūs sūt vnus deꝰ tō addit. Et metuāt eū oēs fines tre. Jn b̄ em̄ q̄ ōr. metuāt eū singulariter: nō eos pl'aliter: notat essentie vnitatē. Quicūq; g̃ vult a deo bñdici vt euadat penā eternā z p̄sequī gl'iam: sic notat glos. sup dicta ẏba ps. di. q̄ bñdictiō ōr p̄sistit i bis duobꝫ vicz euasiōe pene: z collatōe gl'ie. Qui inquā sic vult bñdici: p̄fiteat fide firma sctām trinitatem z ipm deū metuat filiali timore cauēdo a peccatis z sic ordādo dicat cū ecclia. Bñdicat nos deꝰ tē. Juxta q̄ ẏba tria mysteria in b̄ fmōe notabim⁹ ad honorē sctissime trinitatis.

Primū ōr altissime p̄fessiōis.

Scōm ōr clarissime cōp̄robatiōis.

Tertiū ōr largissime bñdictiōis.

Circa p̄mū mysteriū q̄stio occurrit. Cur deꝰ pijssimꝰ voluit nob tā altissimā z incōp̄rehēsibilē fidē de deo intūgere vt nullꝰ itellect⁹ valeat cōprehēdere. s. fidē trinitatis. Miq̄ q̄ppe videt cur deꝰ noluit p̄tetari de nob in hoc vt crederem⁹ sola ea q̄ capē possem⁹ rōe de deo: vicz q̄ vn⁹ solꝰ est deꝰ creator oim rex z filius. s. q̄ est sūme bonꝰ sūme pī⁹: sūme iustꝰ. Utq̄d necē est credere trinitatē. sic arguūt ꝫ nos iudei. Dz ad hec rndet q̄ sic debuit nob fidē dare z decuit ipz diuina bonitatē ac infallibilē vtutē pluribꝫ rationib.

Primo p̄ter magnificā dei laudē.

Scōo p̄ter certā veritatē fidei.

Tertio p̄ter magnitudinē meriti.

Quarto p̄ē scp̄turas p reuelatiōz spūssancti.

Prio p̄ē magnificā dei laudē. qz p hanc fidē cognita: charitas z incōp̄rehēsibilitas. Primo iquā dāk in deo infinita p̄tās z bonitas z sapia infinita p̄tās in b̄ q̄ credim⁹ qz potuit. Scōo infinita sapia in b̄ qz sciuit. Jnfinita q̄z bonitas b̄ qz voluit seipm infinite cōicare sibi simile genere finita. Tertio infinita potētia. s. q̄ potuit. Nā si deꝰ b̄ nō potuisset facere absurdū q̄ invalida eēt ei⁹ potētia. Si aūt potuit: sciuit z voluit: seqr̄ q̄ esset i deo ignorantia. Si aūt potuit: sciuit z voluit: seqr̄ q̄ fuisset inuidus. Quocōtra Plato. Necārij ē tenere q̄ a deo ē p̄fus oīs relegata inuidia. Ecce q̄ gētilis q̄ dā dicit. Nā uine laudi dero gāt q̄ sanctā trinitatē negāt. Nā deū i se ab eēno btm̄ fore quō dicāt nō valēpue cū añ mūdi creatiōz deꝰ sol⁹ extiterit. Sed nos i trinitaſ felicitate deū p p̄sonaꝝ iocūdo amore mutuo ab eēno btm̄ dicim⁹ Qui q̄ p̄fitent i deo sanctā trinitatē magnifica laudē deū extollūt q̄ sit infinite potēte: scie z bonitaſ. q̄ potuit sciuit z voluit sibi simile filiū gīnare. Dñāq̄ ista tria cōcurrūt. s. posse: scire: velle: mor sequit volūtatē effect⁹. q̄ seqr̄ q̄ deꝰ p̄ sē ab eēno voluit sic ab eēno filiuz genauit: cui cōicauit oē q̄ potuit: oē qđ sciuit: oē qđ habuit. Cū em̄ deꝰ posse dare nō potuit: qz idiuisibil' ētoto q̄ subam illi dedit. z sic coeqlē sibi p oia filium genauit. Amplⁱ: cū deꝰ p̄r filiū genauit ab eēno: cōsiq̄ q̄ ab eēno ip̄z sūme diligit. z cōuerso filius patrē ab eēno amauit. Iste aūt amor: i deo q̄ p vtroq; p̄cedit nō p̄t ab eis differre essentialit. cū deū nullū p̄t cadere accidēs. vij. Dionysij. Sed q̄cūq; ē i deo deꝰ est. igit i diuis sē tres p̄sone eēne z coeqles. vna tm̄ generās: alēa genera tertia p̄cedēs ab vtroq; p modū amoris. hec Ric. de media. li. de pnia. Scōo vt p̄mīsi p hāc fidē cūmodak i deo infinita charitas. vt patz p Rich. de. li. iij. c. x. di. Jn summo inq̄t bono est tota beatitudinis plenitudo. ergo ibi vera z summa charitas. Nil em̄ charitate melius esse non potest. Nil em̄ charitate

charitate pfecti⁹ z iocūdi⁹. nullus aūt ad semet ipm charitatē hīe dr. sz p amorē in alterz tendit. vbi ḡ plonarz pluralitas deest: charitas esse nō potest. z sic de⁹ nō posset dici btūs ab ēterno. vt iā s tactū ē. Sz dicis fortasse. Si vna sola plona eēt in diuitate: nihilomin⁹ cū erga creaturā hīe pfecta charitatē. Ad h Rich. ibidē dr. imo etiāsi hīet ozdinata eīm charitas esset si summe diligeret qō cū summā charitatē erga creaturā hīe nō posset. Insume diligēdū nō eēt. i. creatū q̄dcūq; hec Rich. Ut ḡ cōmēdet in eo infinita charitas pfitēda est trinitas btā i diuis. vt latius de h ar. ij. patebit inrōnes. ¶ Tertio vt pmisi p hāc fidē cōmēdat di uina inco⁹prehēsibilitas. qz cū tale credimus de ipo reuelāte qō plene nlla mēs capere pt: hoc ipo pfitemur qz de⁹ incō⁹prehēsibil' est oi creatu re. Nā sic se hz oculus nr̄e mētis ad ea q̄ sūt manifesta na ture. dicēte pho. ij. metaph. Un refert Tullius de natura deoz q ḡd eēt de⁹. z phs terminū triū diez ad rndēdū q̄d eēt de⁹. z phs terminū triū diez ad rndēdū ipetrauit. ḡ expleto itez terminū petijt. illo itez expleto adhuc maiorē terminū rndēdi req̄siuit. Cui ret ait. Ut video dilatione me deludis. Ad quē phs. Dñe nō. sz de⁹ tāmmēsus est q̄ ēnto de eo plus cogito tāto plus deficio. z q̄d de eo dicā nō inuenio. Un. ppt̄ verā z magnificā dei laudem voluit de⁹ vt credam⁹ beatā trinitatē. ℒ Se cundo ppt̄ certā vitatē fidei. Nā de⁹ cū sit sūma vitas nō pt velle vt bō aliq̄d credat q̄ vitatē realē Aug. de⁹ nō pōt eē testis nec remuneratoz falsi tatis. z tō illā fidē debuit dare homib⁹ q̄ veritissima ē sz fidē scē trinitatis. z illā in pūnt p miraculoz te stimonia cōfirmare atq; in futuro remunerare. Idcirco Rich. de tri. li. j. c. ij. z Aug. di. Nil certi⁹ digniꝰ p exp̄imētis. Utinā attēderēt iudei z paga ni q̄ta securitate p hac pte ad diuinū iudicium poterim⁹ accedere: imo cū oi pfidētia deo dicere poterim⁹. Dñe si error est: a te ipo deceptī sum⁹. Nā ista nob rāt̄ signis z p digñs pfirmata sūt z talib⁹ q̄ nō nisi p te fieri pñt. Hec Rich. vbi supra. ¶ Tertio ppt̄ magnitudinē meritī. Nā dr Bern. sup Cañ. ler. xxiij. Magna fides de deo merek magē. z hīe. i ome. Cū sero factū eēt ait. Diuina opatio si rōe cōprehēdit nō est admirabil'. nec fi des hz meritū cui būana rō pbet exp̄imētū. Uo luit ḡ de⁹ a fidelib⁹ credi de seipo. s. deo magna z ardua mysteria z sup oēm rōnē altissima z in cōprehēsibilia vt magē fidei beant meritaz pmia Nec ptētari voluit vt crederem⁹ sola ea q̄ rōe ca pe possum⁹ ō deo. qz h bonoz z maloz: electōz z paganoz pboz cōe ē. s. q̄ vn⁹ sol⁹ ē de⁹ sūme bon⁹. z sūma. Nā vñ fides catholica hīet laudez p̄ter illa documēta phica si ea crederet tm̄mō q̄ rōis agnitio cogit credere: sz i h laudē z p̄miū meret qz credit sup rōnē reuelatōi diuie. Aug. so

lilo. li. j. Dia q̄ scim⁹ rōne: fortasse etiā credimus sz nō oē qō credim⁹ scire dicimur. ḡ z. Quarto ppt̄ scpturas ex reuelatōe spūssancti. qm̄ ois scriptura clamat deū trinū z vnū esse. et h reuelatōe spūssancti. j. Pe. ij. Nō em̄ volūtate hūana al. ē aliq̄n pphetia. sz spūsctō ispi. locu. sc̄ti dei ho. Et h p plres scpturas oñdek. ij. ar. hui⁹ ser. O ḡ charissimi magēs deo gr̄as agam⁹ q nos ad istā scissi mā fidē vocauit. O iesu bone tibi laus z gl̄ia.

h ¶ Circa scōm mysteriū clare cōprobatōis accipe p. 2cl'one q scē trinitat̄ vissima fides pbari pt p oēs scpturas z leges. Claret p rio ex lege nature z intrinseca q̄ dictat q de⁹ cū sit sūma vitas: nō pōt eē testis falsus nec remuneratoz falsitat̄: put dr Aug. xv. li. de trini. Sed ipe de⁹ reuelauit z p multa miracula firmauit fidē scē trinitatis z docuit multis figur̄ z pphetaz oracul' et autoritatib⁹ scpturaz. ḡ z. Et ista est fortissima rō pbandi in theologia. Nā in alijs sciētijs loc⁹ ab autoritate est debil' nisi rō roboret autoritatē h aūt autoritas roborat rōnē: z pbatio ab autoritate est fortissima. Rō hui⁹ ē. qz alie scie sūt ab būana inuētōe q̄ fallere z falli pt. Theologia aūt est diuina inspiratiōe z infallibili vitate. Un Damas. Que nob tradita sūt p legē z pphas et apostolos z euāgelistas: suscipim⁹ z cogñscim⁹ z veneramur: nihil vltra inq̄rētes. ḡ z. Et clarius i sequētib⁹ patebit autoritatib⁹ Scōo ex lege moysaica. Nā pmo i ipo pncipio moysaice leḡ trinitas claret i creatiōe mūdi. qz scribit sic. In pncipio creauit de⁹ celū z terrā z. vt ptz Genē. j. c. Per deum q̄ppe fecak ibi de⁹ pl̄. Em q dr mgr̄ in. j. di. ij. Et ibi Bona. p pncipiū significak filiū. sicut ipse de⁹ pat̄ de suo filio dr in ps. Tecū pncipiū i die vtu. tue. z. Itē de spūsco ibidē subiūgit scptura di. Et spūs dñi ferebak sup aq̄s. Deniq; ibidem mgr̄ ait sic. Dō apud nos dr de⁹: hebraica vitas habet Eloym. qō est plurale hui⁹ singular̄ qō ē el. Ex ḡ dictū est nō el. sed eloym qō interpr̄tak dr̄ ad pl'alitatē plonarz referr̄. Ad quā etiā illud attinere videk qō diabol⁹ p Eritis sic dō. p q̄ babek in hebreo eloym. acsi di. eritis sicut diuine plone q̄b. s. nil est ignotū. Dec mgr̄. Ecce ḡ moyses in capite libri tres cōmemorat. s. deum significantē pzem: z pncipiū Fcantē filium z spūmscm̄. Et q be plone sint vnū in essentia: dicit Ereauit: i singulari ℒ Scōo eadē lex moysaica ostēdit trinitatem in diuinis in ipa formatione hois pmi ex dicto dei sic. Faciā⁹ hoiez ad imaginē z similitudinē nr̄am Genē. j. Hoc q̄ppe vbuz ē patris ad filiū z spūm scm̄. Nō em̄ pōt esse verbū hoc ad angelos vel ad aliā quācunq; creaturaz. qz nulla creatura pōt creare s. aliq̄d ex nihilo sicut creak aīa humana. sed soli⁹ dei est hoc facere. Idcirco cū deus pater dicit. Faciam⁹ z nostram pluralitatē ostendit plonarz. al's nō diceret: faciamus z nostrā. sed. faciam z meaz. Cum vo dicit ad imaginem z similitudinē in singulari: non in

plali:notat vnitatē subē ad cui⁹ imaginē bō fie/ ret vt ōt mgr vbi s. z di.iij.oñdēs ōt fm Aug⁹. xiij.de tri.q lz aīa vl mēs būana ñ sit eiusdē na ture cui⁹ deus ē:imago tñ illius ē q nil meli⁹ ē In ipa ei mēte z si amissa ōt ptiapatōe.s.p pcm̄ ōformis sit:imago tñ dei pmāet.eo ei imago dei ē mēs q capax ē ei⁹ z pticeps eē pōt(z b actu fiet p gram) In mēte āt ē memoria:intelligētia z a/ mor.qz meminit intelligit z diligit.z hec tria sūt vna vita:vna mēs vna essentia. Itē ipa memo/ ria in aīa vel mēte q b p se accipiunt ē q si pares z itelligētia vl noticia ei⁹ q si ples.z tert⁹ ē amor q de vtraq pcedit dū mēs cog̃scēdo amat noti/ ciā suā. Ecce g imago trinitatis i aīa q ēt dz eē ad sīlitudinē dei.s.i gtuit vt imitet deū in opatiōe sua:q tin⁹ possit tādē puenire ad sīlitudinē i glo ria celesti. Hec sufficiāt. Tertio eadē lex moy/ saica oñdit trinitatē reuelatā pfiarchis ml plici pfiguratiōe. Prio Abrae q tres angelos in pso na dñi descēdētes p viā.tres vidit z vnū adora uit Gen.xviij. Itē Isaac ter Jacob bñdixit Gen. xxvij.z.xxviij.s. Prio qñ attulit ei cibos coctos. Scdo qñ veniēte Esau z cōqrēte ait Benedixi ei z erit inqt benedictus. Tertio qñ misit eum i mesopotamiā Syrie. Itē Jacob qñ vidit scalā triū graduū a terra vsq ad celū Gen.xxviij.cog̃ uit trinitatē z adorauit. Itē Moyses qñ viā tri um dier ibim⁹ inqt ad sacrificādū dño:vt p fi/ dē trinitatis nos puenire doceret ad salutē. Un z in bonorē trinitatis tres pcipuas istituit solēnita tes Exo.xxiij. Hec sufficiāt. F Tertio ex lege pphetica. Nā Dauid in ps. ōt Verbo dñi celi fir mati sūt z spū oris eius ois vir.e. Idem. Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄ z be.n.de⁹.vt s. patuit. Itē Esa. vj. Sctūs sctūs sctūs dñs de⁹ exer.vt.j.ser.patu it. Quarto ex lege euāgelica. Nā vt Tho.ij.ij. q.ij.ar.vj. ōt:añ chr̄i aduētū fides trinitatis erat occulta in fib maior.post chr̄i aduētū aūt mō est manifestata p chr̄m z apl'os. Un Mat. vlti. Euntes do.o.gē.ba.eos i noie pris zc. F Quinto ex lege apl'ica.j. Jo.v. Tres sūt q test.d.i ce.pat: verbū z spūssctūs.z hi tres vnū sūt. Patz etiā i sym bolo apl'orū. Sexto ex lege canonica. Un i ipo pncipio decretal' hr̄ ti.de sū.tri.z fide ca.c.sic. Fir miter credimus z simpl'r confitemur q vnus solus verus de⁹ etern⁹:imēsus:icōmutabil' oipotēs: ineffabil:pr̄:fili⁹ z spūs sctūs Tres qdē psone sz vna eētia:suba:seu natura. Pr̄ a nullo. fili⁹ a pre solo.spū ssctūs ab vtroq zc. F Septimo ex lege ciuilica. C.de sū.tri.z fi.ca.l.j.z.l. Null⁹. vbi ōt sic. Js catholice religiōis ver⁹ cultor accipiē/ d⁹ est q oipotētē deū z chr̄m filiū dei vno nomie confitet deū de deo:lumē ex lumie:q spūssctūm ne gādo nō violat:apō quē itemerate fidei sensus viget incorrupte trinitatis individua substantia. Decibi. Itē.ff.de origine iuris.l.ij.§. Exactj.li.j hr̄.q rhomāi miserūt viros ad grecos p copia legū illaq q vocant leges.xij.tabularū habenda Ubi glo.ōt q anteq greci vellēt eis cōcedere le ges:miserūt quēdā sapientē ad rhomanos vt exp plorare⁹ si digni essent. Rhomani vo ordinauc runt vnū ad disputādū cū illo. Hic⁹ autē numa disputare incipiēs eleuauit vnū digitū.s.pollicē vnū deū significātē. Rhoman⁹ vo cum pollice duos digitos eleuauit:in q grec⁹ psonaq trinit tatē itellexit. Itē grec⁹ manu apta ostēdit:signi ficās oia apta cōtā deo. Rhoman⁹ vo pugnū clausū oñdit:significās q deus cūcta claudere palmo.iuxta illō Esa.xl. Qui appēdit tribus digi tis molē terre z celos palmo pōderauit.Tres di gniti sūt potētia pris:sapia filij z clemētia spūssct qbus mūd⁹ creat⁹ ē z pfuat.vt Aug.de tri.docet. Talibus itaq signis rhomanos dignos estimā eis leges.xij.tabularū concedi fecit. Sic nob deus sub fide trinitatis concessit legē vere chīanitat.i.q articul' exīstē. B Decauo ex lege phica. Ue rū diuinaq psonaq p.q.tias nomēs:q sunt pa ternitas:filiatio z processio.iuxta dictū apli ibidē di. Loquimur dei sapiam quā nemo pncipū hui⁹ seculi cognouit.tñ cognouert qdā essentialia attri buta q appropriant psonis:sic potētia pris:sapi entia filio:bonitas spūisctō.z tō multa terra p reuelatiōz habuert fm Aug.xv. de trī. Trimegist⁹ ait. Monas gignit monadē z in se suū reflectit ardorē.qō ipe itelligit sic.q vn⁹ de⁹ pduxit vnū mūdū.qpē suū pr̄i amorē.z sic rema tē exīsse nō itellexit. Itē Plato li. de ordine mū uersi ōt numeq ternarū esse pncipiū medii z fi nē vniuersal'r oīs rei. Itē Arist.j.li. de celo z mū do ōt. Omne z totū sup tria ponit⁹.p hunc exp nūeq adhibuim⁹ nos magnificare vnū deū emi nētē z patrē eoq q sūt causata. Et deniq philo sophādo videm⁹ i oīb creaturis vestigiū trinita tatis.vt patuit ser.j. Jam⁹.s.i ifimis pure corpa libus p tres corpis dimēsiōes:pfunditatē:lanei dinē:lōgitudinē In medijs creaturis vt boies fit ei⁹ aie potētias.vt dictū ē s. In supioribus.i.cor li sideribus.papue i sole i q ē suba sol' de q gigni radi⁹ vl splēdor z ex vtroq calor:influētia.Et niq in qlibet general'r individuo est vnitas spē cies z vtus. D Nono z vltio q hac ex rōne lege theologica. Et pter rōes sup tactas breuit aliqs notem⁹ fm doc. F Prima rō sūme felicita tis. Quero nāq:qd faciebat de⁹ āteqs fieret celū z trā:Ad b rndet Aug.xj.li.pfel.di.lic. Dicēb lū z trā:Ad b rndet Aug.xj.li.pfel.di.lic. Dicēb qd faciebat de⁹ anteqs faceret celū z terrā:rndit nō illō qō qdā ioculator rndit alta qcq qrētib gehēnas inqt parabat.sed audēter dico:si celū z terre noie oīs creatura intelligit:anteqs de⁹ face ret celū z terrā nō faciebat aliqd.s.creatū. Deū le. Ex quo pbabilit oñdit q de⁹ exq ab erno fuit beatus z felicissim⁹.q facere habebat sūme beā tudis gaudiū in seipo.qz sūma beatudo esse nō potest sine summo gaudio. Sūmū aūt gaudiū nō potest esse sine sūmo z nobilissimo conforto

Ūñ Rich. de trini. dic. q amor nō ꝑt esse locum nec felix nisi sit q amorē impēdat: z q mutuum amorē repēdat. Est em̄ ꝓriū amoris sine q̄ cito nō ꝑt esse ab eo quē multū diligit. multuz diligi velle. g̃ in deitate ab ēterno fuit diligēs z dilectꝰ. z cōdilectꝰ. hec Rich. Et p ꝓñs oportuit gaudio bītudinis foze trinitatē. ¶ Scōa rō diuine bonitatis: qz dion. ꝺt. iij. li. de di. no. De rōe bonitatis est sp effluere z se cōicare. Pbus. iij. Etb. Bonū ītō cōius tanto melius. sed deꝰ est sūme z infinite bonitatis. ergo debet se summe et infinite cōmunicare. Sed creatura nō potest esse capax sūme z infinite bonitatꝭ. qz infinitas repugnat creature: vt dicit Boe. de hebdomadibus. Oportet g̃ in vnitate essentie diuine esse plures ꝓsonas ꝓ cōmunicatōe totius bonitatis diuie.

Tertia rō diuie sagacitatis quā Anſ. monol. c. xlviij. pōit sic. Necesse est ponere trinitatē. Naz de memoria nascit ꝓbum: qō clarius in nra mente ꝓpit. qm̄ mens hūana cuz se cogitat: liquet: sūma sapia suꝑius memor esse negari nō pōt. qz verbum eius nascit de memoria. z si semp se cogitaret: sp ꝓbum eius de memoria nasceretur. Sūma aūt sapia diuia semp sui memor est. g̃ ō ēterna memoria. i. intellectu ēternū ꝓbuz nascit. Jte sicut sūmꝰ spūs sp sui memor est. i. se intelligit sic se sp amat. Ūñ in memoria sūmi spiritus intelligit pat. in intelligētia filiꝰ. in amore ꝓcedē Joā. i. In ꝓncipio erat ꝓbū zc. Ecce g̃ o fidelis anima clarent trinitatis testimonia.

¶ Circa tertiū de bñdictione larga ꝓ inuocatione nois sce trinitatꝭ causa brevitatꝭ hec vna sufficiat questio. qliter chīani obtineant benedictionem in baptismo innodatam ꝓ sancte trinitatis inuocationem. Hec em̄ ꝓ edificatione simpliciū valet. Ad qō iuxta ꝓba chematis z doctoꝝ dicta rndetur ꝓ conclusionē q̄ quattuor sunt necessaria ad finalē. i. benedictionem ꝓducentia: in nōie sancte trinitatis efficacia.

Primū est ꝙgnitio vel ꝙfessio: videlicet ipius sancte trinitatis

¶ Secundū est cautio vel circūspectio offensionis eius maiestatis.

Tertium est recognitio z gratiarūactio eius magne charitatis.

¶ Quartuz est ꝓseueratio z ꝓsūmatio in spe sue bonitatis. Propēea Pſ. ozando dic sic. Bñdicat nos deꝰ deꝰ zc. ꝙfitendo trinitatem. Subdit. Metuāt eū oēs fines ēre. i. cauēdo offensam ꝙ nos bñficium z charitatē. Notāterqz addit. oēs fines terre. ad significandū finalē ꝙsummationē maiestatē. interserit: deꝰ nr. recoḡscēdo icarnatio nis bñficium z charitatē. Notāter qz addit. oēs fines terre. ad significandū finalē ꝙsummationē. De iſt patz ꝓ Aug. de agone. c. xviij. di. sic. Fides est ꝓma q̄ subiugat aiam deo. deinde ꝓcepta vigilādi. qbo custodit spes nra firmat. z nutrit charitas: z incipit lucere qō antea tm̄mō credebatur. Cum em̄ cognitio z actio boiem btm̄ faciunt: si cut in cognitōe cauēdus est error: sic in actōe cauenda est neḡtia. Hec Aug. ¶ Ad hec ꝓ simpliciozib miraculū narrari libeat: qō legit i q̄dā chronica. z Sigilbertꝰ idē testat: q dū itra Gallias arriana heresis pullularet ꝙ fidē trinitatis circa āos dñi. cccl. cūc i vrbe wasacēsi cū epūs missam celebraret vidit tres guttas clarissimas eccl̄ie magnitudinis de celo sup altare missas que paulatim ad inuicē appropinquañ. vnā gemmā pulcerrimā effecerūt: quam cū i medio cuiusdam crucis auree posuisset: alie gēme que ibi erāt tantā eius excellentiā nō ferentes de ipa cruce ꝓtinꝰ ceciderūt. impijs aūt videbat obscura: ſz mūdis lucida. infirmis dabat sanitatē. adorantib crucē augebat deuotionē. Ecce charissimi ꝓtz q si volumꝰ a deo bñdici debemꝰ nos in fide trinitatꝭ z mūdicia a ꝑtis ac ꝓceptoꝝ obedientia obſuare vsq in finem. O ꝑcōr q̄d torpes euigila ad salutē. o oēs iusti. o penitētes. o quicq viri z mulieres suppliciter bñdictionē trinitatis postulañ. dicamꝰ cū Pſ. Benedicat nos deus pater. deus noster chr̄s ihesus. benedicat nos deus spūsscūs in ēternū Amen.

De sancta Trinitate Ser. III. de vnitate diuine essentie z ꝓsonaꝝ trinitate ac bonitate.

Alter verbū et spiritusscūs bi tres vnū sūt. j. Joā. v. ¶ Scā mat ecc̄lia rōnabilit post festum spūsscti statuit festū scissime trinitatis. ad significandū q̄ nemo de hac scā trinitate q̄cq̄ capere vl dicere pōt nisi q̄ docet a spūsctō. iuxta illud. j. Coꝝ. ij. Que dei sunt nemo coḡscit nisi spūs dei Ebryſ. sup illō: O altitudo diuitiaꝝ sapie z scie dei ōt. Cū de deo loq̄ intēdimꝰ q̄ ad essentie vnitatē ꝓsonarūq̄ trinitatē: tūc nulla sufficit lingua ad exꝑmendū: nec intellectꝰ ad intelligendū. Sz tñ q̄d sit credendū de trinitate btūs Joānes euāgelista q̄ sup pectꝰ dñi recubuit in q̄ erāt oēs thesauri sapie z scie dei abscōditi: de ipa sapia potatus: mysteriū brissime trinitatꝭ alteꝰ ꝙgnouit: et breuiter ꝓbis nob tradidit cū dixit. Pater ꝓbuz z spūsscūs bi tres in ꝓsonis vnū sunt. s. in essentia zc. In q̄b verbis tria mysteria in b̄ sermone declaranda notabimus.

¶ Primum mysterium de essentiali vnitate: q̄a dicit q̄ vnum sunt

Secundū de personali trinitate: quia dicitur: Di tres inquit.

¶ Tertium de diuinali bonitate: qz pater ꝓbuz z spūsscūs sunt vnū. s. bonum.

¶ Circa ꝓmū de vnitate diuinaꝝ ꝓsonarum accipiam ꝙ documēto ꝙclusionē quā Berñ. ad Eugenū ōt sic. Jnt oīa q̄ vnū recte dicunt arcez tenet vnitas trinitatꝭ q̄ tres ꝓsone vna suba sūt. Hec ille. Pro declaratōe Notandū q̄ trib ꝑcipuis modis aliq̄ distincta dicunt Ūnū vt accipit

ex ꝓbis Bed. ibidē. Et etiā extra de sum. tri. z fid cat. c. Dānam⁹. Uno⁹ collectiue: qñ pl'es res diuersaꝝ subaꝝ i vnuz aliqđ ꝙuenīūt. Et ꝟ modo dicim⁹ pl'es boies vnū ꝓpr'm. pl'es lapides. vnū aceruū ꝛc. Et ꝟ mō nō est credēdū tres fore ꝓsonas in trinitate collectiue. sic̄ Petr⁹ Paul⁹ Joannes essent insimūl in vno oꝑe: qz hoc ꝑ hereſi damnat: vtz dicto ca. Dānam⁹ ioachim ꝛc. Alio mō integratiue. s. fm ꝑtes pl'es integrātes vnuz totū aliqđ extēsum sic̄ caput. man⁹. pes ꝛc. cōstituūt vnū corp⁹. nec ꝟ mō tres ꝓsone sūt vnū i diuinis: qz diuia essentia nō ē diuisibil' i ꝑtes. Un magr di. xix. ꝓmi li. ōt sic. Nec aliq̄ triū ꝓsonarū est ꝓs dei vel diuie eēntie: qz singl'a baꝝ ver⁹ de⁹ est z plen⁹ de⁹ est z tota z plena diuina essentia ē. Et ió nulla istaꝝ in trinitate ꝓs est. hec ille. Idez dic̄ z Aug. li. ñ. ꝯ Maximianū. Tertio modo et sup̄mo dicunt aliq̄ vnuz idemtice. s. qñ pl'es res sūt eadē suba. eadē eēntia z natura: differētes tm̄ ꝓprietatibꝫ suis. Sic̄ exempli gra. in ania hūana tres sunt potētie. memoria. itelligētia z volūtas z eaꝝ vnica ē essentia. Aliud āt erem̄ tamꝛ opin quū in creaturꝭ de trinitate nō habem⁹ sic̄ i ania q̄ est ad imaginē dei facta. Et de ꝟ ser. ñ. E. lati⁹. Nec miꝝ q̄ vnitas cū trinitate eminēciori mō ē i creatoꝛe q̄ꝫ in q̄libz creatura possit inueniri: quia oē bonū ꝓfect⁹ ē in creatoꝛe sūmo bono q̄ꝫ i creatura. sed ꝓfectio vnitatis est bonū qđ desideraꝝ tur ab oīb⁹ creaturꝭ: vt dic̄ Boe. li. ō ꝙsol'. sicut illud in q̄ cōsistunt z ꝙseruant. Nā videm⁹ q̄ ois creatura tamdiu subsistit z ꝙseruat q̄ꝫdiu manꝫ i vnitate sui. Si aut̄ diuidat deficit. vt ptz in ſeꝑatione corꝑis ab aīa: z in diuisiōe aq̄ z cuiuslibet rei. Oꝑtet ꝙ eminēcissimā vnitatē sup oē aliđ vnū esse in diuia essentia z trinitate ꝓsonaꝝ diuinaꝝ. iurta illđ Deut. vj. Audi isrl'. i. attēde diligēter. dñs de⁹ tu⁹ de⁹ vn⁹ est. Ecce tres ꝓsone i vnitate nature dñs. s. pr̄. Itē filius de⁹ tu⁹ ꝑ icarnatiōnē. deus spūssanctus vnus est. s. ꝑ naturam.

Querit̄ h. q̄re nō pñt esse pl'es dū: cū trī pñt esse z necessario sunt pl'es ꝓsone diuie. Et rō ad id qz oꝑatio triū ꝓsonaꝝ est diuersa. Nā sol⁹ filius assūpsit naturā humanā: nō pr̄ nec spūssctūs. Itē in colūba sol⁹ spūssctūs apparuit. q̄ꝫ āt oꝑatio est diuersa: z natura ē diuersa: qz oꝑatio arguit formā. s. Phȳsic̄. ꝙ videt qz pr̄ z filius z spūssanctus sint diuersi etiam in suba. Itē pl'a bona sunt meliora pauciozibꝫ. sed pl'es esse deos ē esse pl'a bona: cū de⁹ sit sūmū bonū. Dicit autē Anſ. q̄ oē qđ melius est circa deū est ponēdū. ꝙ videt q̄ de⁹ potuit ꝑ suā oipotētiaz ꝓducere plura sūma bona. Cur ꝙ nō dicim⁹ pl'es deos. Ad hec ñdet fm Bonauē. sup. j. di. ñ. q. j. tres ꝑsone ab ipō accipiēdo. Pria sit hec ꝑitas q̄ de⁹ ꝑ de seipō ꝓducere pl'es res summe bonitatis sic trī q̄ ille nō sint alteri⁹ nature: licz sint alteri⁹ ꝓprietatiꝫ vel ꝓsone. Hoc mō fecit de⁹ pr̄ generando filiū z spirādo spūsctū q̄ sūt idē sūmū bonū in natura qđ pater. licet sint in ꝓsona differētes ꝓprietates. Rō buiꝰ ꝑitatis est ꝑter diuine nature simplicitatē. que cū nullo alteri⁹ nature ꝓsit esse cōmunicare: qz si sic cōicaret cum altero fm idem naturā: sic cōicaret z differret contrarie fm idem z sic ibi esset ꝙpositio q̄ ꝙtrariaꝫ simplicitati. Sz in vnitate nature cōicare z in ꝓsonis differre vel pluralitatē bre nō repugnat simplicitati diuine: qz hec pluralitas est ꝑ originē z eius relationes. q̄ nō addit nec cōponit: nec repugnat simplicitati. sed potius solitudini. et sic tenet fides in simplici dei essentia esse plures ꝑsonas. D

Scōa veritas q̄ plures deos esse est oīno impossibile: nec ꝟ ꝙuenit diuine potētie: qz ipsa dic̄ ꝓmo sic. qñ deo ꝓprium est ee oipotentissimū. ꝙ vn⁹ deus posset facere q̄ ois alter⁹ deus posset facere. Sz cui pōt auferri potentia non est de⁹. ꝙ nec ꝓmus eoꝝ nec alē erit deus. Itē secundo sic. quia deus est simpliciter summū bonum. quo maius excogitari non potest: vt dicit Anſ. li. monol'. ꝙ oia alia sunt infra ipm z ad ipsum et ab ipo. Sz qđ est infra altez fm naturam et ab alio z ad aliud nō est summū bonū. ꝙ nō est de⁹. nisi vnic⁹ ille a q̄ est oē aliud bonū. Itē tertio sic. qz si sunt duo dū aut vn⁹ est vbi alt⁹: aut nō est. Si ꝓmū. ꝙ erit vnus in altero: cum sint eodem mō essendi. ꝙ vn⁹ ē alteri macialis: z ꝙsequens alē nō est de⁹. si āt vn⁹ nō est vbi alē. ꝙ vterq̄ est de⁹. Tertia ꝑitas q̄ pluralitat⁹ z neuter infinitus. Tertia ꝑitas q̄ filius z spūssctūs indiuisibiliē cōuenīūt in oīni oꝑatōe: sz in relatōe differūt. vñ Aug. in ser. lib. de ꝟbis dñi ōt. q̄ trinitas tota fec̄ carnez christi: nō ꝓprie nisi ad chr̄m. qz. s. sol⁹ dei filius suscepit carnē. trinitas fecit colūbā: sz nō ꝓprie nisi ad ꝙsolandū. ritūsctūm. Ad id erim̄ fm eundē. Aia z rō sic. sūt in ē essentia. z trī aia suscipit vitā. rō solā sapiam suscipit. aia em̄ aniat vel vitificat. rō solā sapit z intelligit. Aliud exemplum ponit idem. In sole calor z splendor in vno radio sunt inseparabiliter: sz calor ericeat. splēdor illuminat. Sic dor suscipit illuminationē: calor feruorē. Sic ꝓposito. Q igit̄ fides veritissima sit̄ z indiuidua trinitatꝭ q̄ꝫrōnalis z sctā probatꝭ. O Jesu bone tibi laus z gratiarū actio ꝑ hac vocatione.

Circa sc̄m principale de trinitate ꝓsonarum q̄ri z declarari hic sufficiāt tria ꝑ capacitate simplicium populoꝝ.

Prima qō de eius rōnabili ꝙsuasione

Scōa de eterni ꝟbi generatione

Tertia de spūssctī ꝓcessione.

Prio ꝙ q̄rit̄. q̄lit̄ possit ꝙsuaderi rōne capax q̄. s. deus vnic⁹ sit trin⁹. Ad qđ ñdet fm doc facillima rōne tali pōt vecunqz oſtendi: quod mens ꝑ rōnem videt. z scit deuz vnum autoꝛem oīm nō esse sine sapia. sed esse intellectuale ture z summe sapie. ergo in deo est ꝟbū

ꝑ quã fecit oĩa. z sic oĩs mens intelligit ꝙ deꝰ gignit in se sapiam. Et quia sapiam suaz diligit. ḡ deo ꝓcedit amoꝛ. Uñ Aug. vj. li. ō tri. Dei filiꝰ ꝓtus z sapia dei est (dicente apl'o. j. Coꝛ. j.) Nec unq̃ fuit deꝰ sine ꝓtute z sapia. coeꝛnꝰ ḡ est deo ꝑri filiꝰ. Itē ꝑr sp dilexit filiũ. sz spũsctũs ē amoꝛ ꝑris z filij. igit coeternꝰ est ꝑri z filio spũssanctꝰ. Sed qm̃ in deo nō est aliud seipm̃ nosse vel intelligere q̃ deũ esse. Nihil em̃ ꝑt esse in deo qō ñ sit deus: qz in deuz nullũ cadit accidẽs. vij. z xij. Metap. ḡ deꝰ cũ ab eꝛno seipm̃ sp intelligit ꝙbũ vel sapiam: ꝓcipit in mẽte sua ꝓsubstãtialiter z in essentie sue identitate: eo ꝙ ds ꝑ suã essentiã itel ligit. Et ō ꝙbũ est filiꝰ dei. deꝰ aũt cuiꝰ est ō ꝙbũ ipe noiaꝝ ꝑr. z ꝓcessus ipiꝰ ꝙbi ꝓdicti. generatio z ꝙbũ erat apud deũ. s. ꝑ generationẽ. z deꝰ erat sapiam. Itē qz i deo est ꝓfecta cognitiõis vel sapie. ḡ est etiã ꝓfectꝰ amoꝛ sue cognitiõis vt patu ligit. Et qz sic intelligere dei: ita z amare dei deus est: qz amat ꝑ essentiã. Ideo amoꝛ ille a ꝑre in filiũ ꝓcedẽs: z etiã a filio ꝓcedẽs deꝰ est. z hic est spũsctũs ꝙ est nexꝰ amboꝝ: vt ōt Aug. Ea em̃ q̃ arcano ꝓncipio ferunt spũs noiaꝝ. vñ z spiraculum a coꝛde vel intrinseco manantẽ spm̃ vocaꝝ. Ecce ḡ deꝰ vnicꝰ est verissime trinus. Nec ō noiaꝝ etiã ab Anſ. li. monol. ca. xl viij. ℣

Scdo q̃rit de generatõe: q̃liter deꝰ ōz gignere ꝙbum vel sapiam. ecem̃ quō ꝙueniat deo generare: cũ fm ꝓbm de generatõe z coꝛruptõe li. vbi cunq̃ est generatio: ibi est variatio z coꝛruptio. In cuiꝰ signũ sola coꝛruptibilia generaꝝ: z generaꝝ i creaturꝛ. Uñ Aug. sup̃ ps. lxij. ōt. Ad ō nascit puer vt dicat matoꝛi: qd ō facis. Necesse ē vt q̃ succedũt z q̃ nascuñ excludãt eos q̃ se ꝓcesserunt. Hec Aug. Ad hec rñdeꝛ ꝙ genitura fm doc. cōit ꝑ ꝑpue Bon. sup. j. di. ix. q. j. vel generatio vere est in deo. sed aliꝛ q̃ in nob vel creaturis qz in deo nō bz variationẽ essentialem vel coꝛruptionem: vt in creaturꝛ. Nam in deo esse generationẽ ꝓfitet scꝛa diuina Esa. vl. Si ego q̃ genero. nō ero sterilis. Itē Ps. Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te. Et itez. In splẽdoribꝰ sanctoꝝ ex vtero ante luciferꝫ genui te zc. Ex vtero. i. ex suba intima. Item apl's Epb. iij. dicit. Flecto inq̃t genua mea ad ꝑrez dñi mei ihesu chꝛi ex q̃ ois ꝑnitas in celis z in terra noiaꝝ. ḡ ꝑ ꝓus est paternitas z generatio in deo z verꝰ q̃z i creatura. Imo si nō eẽt in deo fecũditas nulla creatura posset generare. nec fructus possent ꝓduci: nec hō esset pater vel generare posset nec alia zc. Perfectio ḡ generatiõis est sume z ꝑ ꝓus in deo z etiãde in alijs. Nã fm ꝓbm. ij. ō aia. generare sibi sile est naturalissimũ z ꝓfectissimũ operum. Hoc em̃ vnũ q̃q̃z ens est cõpletũ cũ pōt generare tale q̃le ipm̃ ē. Exẽpli gꝛa. Ignis q̃n pt ꝓducere ignẽ in materia applicata: tũc ꝓfectꝰ est al's nō. Et lux cũ pt se diffundere in aere z sic illuminare. Et vitalis spũs cũ pt vitã i coꝛpe efficere z sic vificare z sic ō alijs. Cũ ḡ generare sibi simile in suba z natura vl' ꝓducere: sit ꝓfectꝰ is in creaturis. ḡ attribuẽdũ est deo i q̃ est sũma oĩs ꝓfectio qz diuina natura ē sume bona z actualissima: ꝓpter qō sume vult z pt suã bonitatẽ cõmunicare zc. Sũma ãt rõ cõicandi z ꝓma ē ꝑ generationẽ q̃ aliq̃d ꝓducere pōt in natura tale q̃le ipm̃ est vt patuit. Sic ḡ in deo vere est generatio filij a patre ꝑ modũ sapie. Uñ Anſ. i monol. c. xxxiij. dic exemplificando sic. Cũ mens rõnalis seipam cogitãdo intelligit: imago ipius nascit in sua cogitatõe. Quãcũq̃z em̃ rem mens cupit veraciter cogitare: eius vtiq̃z similitudinẽ q̃ntum valet in ipa sua cogitatõe conaꝝ exꝑmere. z sic habet mens secũ imaginẽ suã et se natã. i. cogitatiõem sui ad suã similitudinẽ. que imago est ꝙbũ eius. Itaq̃z q̃s neget summã sapiam cũ se dicendo intelligit gignere sibi ꝓsubstãtialẽ similitudinẽ suam. Hec Anſ. ℣ Si ḡ petas Quid ſignificat hec genitura ꝙbi vel filij dei a ꝑre. Rñdeo ꝙ nō aliud q̃z q̃ndam descensum filij vel originẽ sapiẽtie a patre nobis ineffabilẽ z incõꝑhẽsibilẽ. iuxta illõ Esa. liij. Generatiõez ei' q̃s enarrabit. Uñ. j. sentẽ. di. ix. Si q̃ris a me inq̃t Amb. quō si filius sit nō ꝓrem habeat ꝑrem. Quero inq̃t a te. quō filiũ putas eẽ generatũ mibi em̃ ipossibile est scire generatiõis secretũ: mens deficit: vox siler: nō mea tm̃ sed z angeloꝝ. supza prãtes: supꝫ cherubin: supꝫ seraphin: z supꝫ oẽm sensũ est. Tu ḡ manũ ozi admoue: scrutari nō licz. licet scire. s. credẽdo ꝙ natus sit: nō licet discutere quō natꝰ sit. ineffabiliẽ em̃ est illa generatio. Nec ibi. O ḡ hō noli ibi cogitare generationẽ carnalez sic in nob. qz spũs est deꝰ. Joã. iiij. sed crede in deo originẽ ineffabilẽ deũ de deo: lumẽ de lumine: deũ verꝫ de deo vero. genitũ zc. ℣ Tertio q̃rit de spũsscti ꝓcessiõe q̃liꝫ ꝓcedit vnicꝰ spũssctũs ab vtroq̃z sil'. s. a ꝑre z filio: cũ nullꝰ amoꝛ mutuꝰ ē vnicꝰ vt ꝑ se notũ ē. ꝓcessio ēt a duobꝫ termis vel relationibꝫ nō est vnica. Ad hec rñdeꝛ fm Bonauẽ. z doc. sup. j. dist. x. z. xj. ꝙ spũssctꝰ ꝓcessio in diuinis nō dicit motũ: sz tm̃ originẽ ineffabilem sine motu z mutatõe vl' elõgatõe. z ista ꝓcessio est ꝑ modũ mutui amoꝛis in q̃ cõcãt ꝑ' sil' z filius vt in vno amoꝛe z substãtifico. q̃z ãt spũssctũs a duobꝫ ꝓcedat: nō tñ ꝓcedit ab eis in q̃ztũ sunt differentes: sed in q̃ztũ sunt vnum in fecunditate volũtatis. Uñ Anſ. monol. ca. lvj. dic sic. Spiritussctũs ꝓcedit a ꝑre z filio: ñ ex eo i q̃ ꝑles sũt. i. nō ex relationibꝫ eoꝝ. sed ex ipa sua essentia q̃ pluralitatẽ nō admittit. Nec ille. Uñ exq̃ in ꝑre z filio vna est volũtas. qz ꝑ' z filiꝰ sũt vna suba ḡ vnꝰ spũssanctus ꝓcedit ab eis. et siml': nō ꝓrius a ꝑre q̃z a filio. Athanaſ. In hac trinitate nil

ꝑus aut posteri⁹: nil maius aut minus. Ūñ nec pleni⁹ ꝓcedit a ꝑre q̄z a filio: sed ambo sunt vnū ꝓncipiū originale spūssci. Hec sufficiāt. O eēne de⁹. o iesu bone illumia corda nr̄a ad cog̃scēdū: diligēdū ⁊ firmit̄ tenendū fidē sancte trinitatis

¶ Circa tertium de bonitate dei p̄r̄is ⁊ filij ⁊ spūssci accipiam⁹ ꝑ ꝯclusiōe vba Damasce. lib. iij. dicētis sic. Bon⁹ ⁊ oībon⁹ ⁊ supbon⁹ deus tot⁹ ens bonitas: ꝓt̄ supabūdāres diuitias ei⁹ bonitatis nō sustinuit bonū se solū esse. Hec ille. Et q̄bus vbis tribꝰ p̄cipuis modis pōt oñdi et a nobis agnosci q̄sūme bonus sit deus noster beata. s. trinitas: pater filius ⁊ spūssctūs.

¶ Primo ex eius bonitatis condicione

Secūdo ex eius cōmunicatione

¶ Tertio ex eius pia ꝓdescensione.

Primo ex ꝓdicione ipius bonitatis diuīe q̄ ex/cellit oīa. Prio qz de⁹ bz bōitatē ꝓriā ⁊ cēntialē nō ab alio acceptā. qō notat cū dr. Bon⁹ ⁊ tot⁹ ens bonitas. Alia aūt oīa bñt a deo acceptā bo/nitatē: nō a se. Ūñ Lu. xviij. Nemo bon⁹ nisi so/lus deus. s. a seipo ⁊ essentialit̄. Unde ⁊ angel⁹ et boib⁹ ⁊ alijs creaturis bonitas est accidentalis nec sūt sua bonitas: qz ꝑdere pñt bonitatē. pos/sent em̄ esse angel⁹: ⁊ tm̄ nō ee bon⁹. vt ptz i demo/nibꝰ. boies etiā q̄tidie ꝑdere pñt ⁊ ꝑdunt ꝑ pcā. bonitas aūt ipi deo est tāessential' q⁹ nō pōt esse de⁹ ⁊ desinere esse bonus. Dionysi. Sicut ignis nō esset ignis si haberet frigiditatē. sic tiā nō esset deus si ꝑderet bonitatē Scdo qz deus habz bo/nitatē oīmodā: qō notat cū dr. oībonus de⁹. Scti q̄ ꝑpe viri nō sūt oīboni. i. oī pte boni. qz mlt⁹ habēt defect⁹. Esa. lxiij. Quasi pān⁹ men/struate oēs iusticie nr̄e. Angeli etiā in gl'ia cōfir/mati licz aliq̄ mō sint oīboni: qz nullū habent defectū. cū respectu dei angelica puritas reputa/tur imūda. Job. xv. Celi. i. angeli nō sūt mūdi in ꝓspectu ei⁹ ⁊c. Tertio qz de⁹ habet bonitatē im/mēsam. qō notat cū dr. supbonus. Ūñ Aug⁹ li. de ꝓtinēcia dic. Tāoipotēs ē bonitas dei vt etiaz de mal' facere possit bona. Ūñ dei bonitas est in/finita. Et sic patet. Scdo agnoscit ex cōicatiōe sūma dei bonitas: qō notat Damasce. dicēs. Nō sustinuit solū se esse. i. suūꝑsius naturā a nullo participatā. Nā ꝑticipauit oībꝰ creaturꝭ suā bo/nitatē essentialez. s. alijs dando esse: alijs et viue/re. alijs ⁊ sentire: alijs etiā itelligere. Hec em̄ sunt bonitates essentiales: vt patet li. de causis. Sic ⁊ bō debz in ꝑ deū imitari: sicut hortat apl's ad Eph̄. v. di. Estote imitatores dei sic̄ filij charissi/mi. ⁊ ābulate in dilectōe sic̄ ⁊ chr̄s dilexit nos ⁊c. Et nos g̃ debem⁹ ꝓpris cōicare bona nr̄a ex cha/ritate: subueniēdo eoꝝ necitatibꝰ ⁊ saluti ꝓcurā/do. ¶ Tertio ex pia cōdescēsiōe. Ūñ subdit Damas. vbi. s. Dum⁹ inq̄t rei gr̄a fecit de⁹ ꝓmuz itellectuales ⁊ celestes virtutes: atq̄ boies rōna/les. Ubi ꝑ mirū ꝓsiderem⁹ q⁹ de⁹ p̄r̄ cū sit oipo/tens. nā patri attribuit potētia: ⁊ tm̄ tāta pietat⁹ nob ꝓdescēdit q⁹ vinci se a nob ꝓmittit. Si gr̄as Quō vl' ꝑ q̄ possis deū p̄ez vincere. Judi. Bern. rm̄dētē q⁹ ꝑ hūilitatē ⁊ lachrymosaz oīonē. Dicit em̄ sic. O hūil' lachryma: tuū est regnū. tua ep̄a/ēm sic. O hūil' lachryma: tuū est regnū. tua ep̄a/ēria. tu añ ꝓspectū iudicis itrare nō verēris: sola q̄q̄d petier⁊ obtinebis. tu vincis inuinabilē ⁊ li/gas oipotentē. hec ille. Jē dei filiꝰ cū sit ꝑfect⁹ sapiētia dei: tāta pietate nob ꝓdescēdit q⁹ se decā/pi ꝓmittit a nob scienē. Si gr̄as. quō: Rñr q⁹ il/le decep⁹ dr q rē vilem carissimo ꝓcio cōparat ⁊ rē ꝓciosam vili ꝓcio vēdit. Ꝟ mō fecit chr̄s quia nos viles pctōres emit suo ꝓciosissimo sanguine ⁊ ꝓciosissima aīa sua quā ꝓ nob exposuit. j. Pet. vj. Empti est ꝓcio ma. glo. tē. Sua etiā ꝓciosissi/ma bona ⁊ regna celestia ꝓcio vili nobis exposu/it: vēdit: q̄busdā ꝑ qua ꝓnia Mat. iij. Pniāz agite ap. re. c. Quibusdā ꝓ modica ꝓe iube. Lu. xj. Nō superest date pauꝑibꝰ. imo vidue dedit pro duobꝰ minutis Lu. xxj. Et qō mirabil⁹ q̄busdā dat ꝓ calice aq̄ frigide tm̄ Matth. x. Et qō mari/mū est q̄busdā dat ꝓ sola bona voluntate. Bre/gnū celoꝝ tātū valet q̄ntū bēs. nil vltius ei⁹ emit: nil chari⁹ cū possideāt tē. Denig⁹ spūssctūs tāta pietate nob ꝓdescēdit vt seipm̄ nob ꝓponeret ī nob tāq̄z ī tēplo habitet. vt testat Apl's. j. Cor. iij. O g̃ hō recog̃sce dei bonitatē ⁊ sctē trinitatis charitatē erga te ⁊ gr̄as age. O sūme d⁹ trinitas ꝑ filiꝰ ⁊ spūssctūs. te adoram⁹. te laudamus ꝑ tuā bonitatē da nob gr̄am ⁊ gl'iam.

De sctā trinitate Sermo. iiij. de ei⁹. s. collaut/datiōe ⁊ fide firma ac vtilitate inuocatōis.

Benedicamus pa/tr̄e ⁊ filiū cū sctō spū: laudemus ⁊ sup/exaltem⁹ eū in secla. Verba sunt eccle. apposita cantico triū puerorꝝ descpto Dan. iij. c. A Que vba merito assumim⁹ ꝑ tbemate fmo/nis: qz magnā autoritatē bñt ab ecclia q̄ hec ver/ba assumit in laudē sctē trinitat⁊. Ut em̄ di. s. q⁹ nesciat. Innocēn⁹ dr. Ab oīb⁹ obseruari debet q⁹ sctā mater obseruat ⁊ approbat ecclia. Et vt Aug⁹ ꝓtra Faustū ait. Propterea credimus etiā quia gelio: qz autoritas ecclie cōmoner. q̄n aut̄ sola ecclia Rhomana bodie statuit celebrari festum beate trinitatis ꝓpue. ꝓter hereticoꝝ ꝓfusiones ⁊ fidelū instructionem simpliciū: quia olim ar/ca trinitatem diuinaꝝ ꝓsonaꝝ mlte hereses sub/crescebāt. Karolus g̃ Jmpator rogauit magr̄m suū Alcbuinū: vt. s. historiā de sctā trinitate cōpo/neret ꝑ quā errores eliminaret⁊ fidē catholicam docerent: ⁊ sic illa ordinata: festū ꝑ instituit ē vna/cum vt simplices homies instruerent q⁹ de⁹ pa/⁊ de⁹ filiꝰ cuⁱ festū celebrat in natiuitate. ⁊ de⁹ spūssctūs cuⁱ festū celebrat in die Pentecostes. nō sūt plures dij sz vnic⁹ de⁹. ideo ꝑ vno festo tri/tatis sit' colunt. Et ꝑ iiinuat etiā ecclia i bis vbis di. adhortaū. filios suos. Judicū ꝓmis

filiū cū sctō spū. Ecce tres psonas noīat. subdit: Laudem⁹ z super. eū. Nō ōt eos sz eū: vt vnū de tra trinitate tria mysteria notabimus.

V Primū de ei⁹ laudis deuotione: qz ōz. Bñdi/camus. laudemus z super. zc.

Secōm de ei⁹ vitatis fidei tentiōe: cū ōz. pfez z filium cum sancto spū.

V Tertiū de eius inuocatōis fructificatione qō ſeqūtur ad pmissa.

B Circa pmū de deuotiōe laudis quā sctissi/me trinitati debemus reuerēter exoluere vl' erbi bere accipiam⁹ p documēto pclonem. q⁹ omnis chīan⁹ mag deuotōe dz sctāz trinitatē laudare Et b oñdit p pl'es rōes q̄re b debeat. fm alpha/betū. V Prio. qz assuescēdū officiū qō hēbim⁹ i cū qō in ppetuū hēbit facere. z in q̄ hēbit bnifica ri. B autē est laudare sctām trinitate: quā vt dicit Aug. videbimus z amabim⁹. amabimus z lau/dabim⁹ sine fine seculoz. iurta illud Ps. lxxxiij. Bñ q̄ habitāt in domo tua dñe in sec. sec. laud. te. Sz ve mūdo ab scandal': qz multi z pl'es nunc assuescūt laudes ifernales diaboli z ei⁹ cult⁹ ad picultū dānatōis sue q̄s volunt assuescere cultum laudis diuine ad suā bnitudinē: vt sc̄ oēs peccā/tes. Quidā ligua mēdācēdo. maledicēdo. blasphe/mādo z alia mala assuescēdo. de q̄b Ebryc. Si cut inq̄t vnusq̄sq; boim de q̄ tra vl' natōe sit lin/gua cogn̄sc̄t: sic spūalit̄ q̄ de terra infernali ē. p lin/guā ꝓfit̄ maliloquā. z q̄ de celesti pt̄ia est: p li/guā deū laudantē. alij aūt ope peccādo q̄cunq; vicio. vñ Piero. Totiēs diabolo genuflectim⁹ quotiēscūq; peccam⁹. Idē. Sic iustus flectit genua sua deo ipm laudādo. sic pcōr diabolo zc. Se/cūdo. qz̄ bñdicere z laudare gr̄as agēdo. Greg. j. mo/ral'. Deo bñdicere est de ei⁹ munere gr̄as agere. Dignū q̄pe est sp deo gr̄as referre: qz nunq̄ cel/at bñfacere. hec ille. Bed. Disce o bō in referēdo gr̄am nō esse segnis. disce ad singula dona gr̄as agere. Nā ad locū vñ ereūt flumia gr̄iaz reuer/tunt. Agere g̃ debem⁹ sctē trinitati gr̄ias p bñfi/cio creatōis. ꝓseruationis. redēptionis. iustifica/tionis. vocatōis z celice repromissiōis zc. L

Querit b Vez eqlē gr̄az actionem teneamur singl'is psonis reddere. Rō q̄stōis ē: qz cū p sin/gul' donis z bñficijs gr̄as agere debeam⁹ Ebr's aūt dei filij pl'a nob bñficia ꝓtulit. s. carnez assu/mēdo. p nob patiēdo. corpus z sanguinē nob in eucharistia dādo. z multimode opa salutis nr̄e pficiendo. Cur g̃ ispi maiores gr̄arū actiones nō debeam⁹ q̄s pri z spūisctō. Rñr ad hec fm Bo/nauē sup. iij. di. ix. inē q̄stiōes circa lr̄az: q⁹ gr̄az actio respicit nō tm excellentiā dāt's. sz etiā excellē/tiam z numez munez. qz vt ōt Bre. in homel'. de ꝓfet. Quāto crescūt dona: tāto etiā rōnes cre/scūt donoz. Vñ exēsiue de pluribz possum⁹ et debem⁹ chr̄o gr̄as agere. s. de incarnatōe. passio/ne. morte zc. Sz qm̄ ista pr̄. z spūisctūs cū chr̄o eq̄liter voluerūt. ideo intēsiue eq̄liter debemus in oibz gr̄as agere pri z filio z spūisctō. V Tertō ꝓpt̄ cauēdū vicioū debem⁹ deuote bñdicere z lau/dare sctām trinitatē inuocando in om̄i ope. in co/medendo z bibendo. ad mensam sedere incho/do vel deponere in lectum ad dormitū. aut i sur/gendo. z sic de alijs. Vñ Ps. Bñdicam dñz in om̄i tpe sp laus ei⁹ in ore meo. Lassio ō. Quicq̄d vel loq̄mur vel mēte geri⁹: id diuinis laudib⁹ applicet. s. dicēdo. In nomie pr̄i z filij z spūisc̄i Idē sup. ps̄. cxl. dicit. Si linguam semp laudib⁹ occupā⁹: vitabim⁹ vicioz pcta. Vñ Esa. xlviij. Propter nomē meū. s. inuocarū a te lōge faciaz furorē meū s. quē demerer⁹ ꝓpter pcta tua. Seqū/tur. Et laude mea ifrenabo te ne intereas ōt dñs

Quarto ꝓpter debitū. s. adorationis cultum: qz hō ꝓpter hoc est creatus z lingue munus iter oēs creaturas ꝓpter hoc accepit vt debeat sctām trinitatem benedicere z laudare supplicater ado/rando z glorificādo. Esa. xlij. Omnē q̄ inuocat nomē meū in gl'iaz meā creaui eum. Jō Aug. li. ꝓsef. Ue tacentib⁹ dete dñe qm̄ loquaces mu/ti sunt. i. digni sunt fore muti: z nunc in inferno a dei laudib⁹ alieni. Debem⁹ g̃ b lingua adorare trinitatē vt mereamur eam laudare in celo sine fi/ne. D V Sed de ista adoratione queritur hic. q̄liter debeat adorari sctā trinitas. an p singulas psonas distincte. an vnica adoratōe. Rñdet fm Bonauē. sup. iij. dist. ix. in q̄stione circa lr̄am q⁹ tres psone diuie vnica z simplici adoratōe sunt adorādē. Vñ Damas. vt ibidē allegat a magr̄o ōt sic. Un⁹ chr̄s ē de⁹ pfect⁹ z bō pfectus quem adoram⁹ cū pr̄e z spūisctō vna adoratione. Dec ille. Rō fm Bona. qz adoratio cōuenit diuine maiestati que est vnica z nō multiplicata. q̄uis em̄ psone diuie distinguant⁹ rōne originis z re/lationis: nō tm rōne adorationis. Vñ nō seq̄tur q⁹ respectu emanatōis z originis habeāt diuer/sas adoratiōes: sz tm̄ seq̄t⁹ q⁹ hēant diuersas re/lationes vel ꝓprietates psonales. Et b (inq̄t idem Bonauē) fides dicat sana. Nā adoratio sequit fidē. Sz nō inq̄tū distinguit fides tres psonas p relationū pluralitatē: sed inquantū vnit p ma/iestat⁹ vnitatē. Dec Bona Et q̄ pz documēto q⁹ cū q̄s orat deū patrē vel filiū nō debet intrēde/re ad excludendū spm̄sctm̄ z econuerso. Vñ z ca/nit in symbolo de spūisctō. Qui cuz pr̄e z filio sil' adorat⁹ z conglorificat⁹. Nec debet maiori adora/tione adorare patrem filio: aut filiū q̄s spm̄sctm̄ z ecōuerso. sz vna adoratiōe. s. latrie oīes debz adorare: quia vt dicit Bonauē. vbi sup. Sicut i personis est vna z eque summa bonitas: sic vni/ca z equalis maiestas. Ideo sicut vna dilectiōe diligunt⁹. sic vna adoratione adorant⁹. s. latria. q̄/ita debetur patri sicut filio z spiritui sancto. nec vni maior q̄s alteri personarū. Item aliud docu/

mentuz q cū ḋs dicit ozañ. Pr̄ noster q es in celis: debet intentionē ferre ad totā sctām trinitatē z nō ad solā psonā pr̄is: qz tota diuina essentia z tor⁹ de⁹ in pr̄e z filio z spūsctō est pr̄ nr̄ s. creatione z adoptione. Nā z ipe chr̄s dn̄s fm deitatē pater nr̄ est: q̄z uis fm humanitatem sit frater nr̄

Tertiū documentū q qñcūq; oiones dirigūtur ab eccl'ia ad psonas vel psonā siue pr̄is siue filij siue spūsci. sicut dicēdo. Pat̄ de cel' de⁹ miserere nob. Fili redēptor mūdi de⁹ miserere nob Spūssancte de⁹: miserere nob. Sancta trinitas deus miserere nob: sp̄ b̄ est rōne essentialium attributoz. vt dic̄ Tho. sup. iij. dist. xv. q. v. arc. iij. Quoniā deus ozat rōne sue bonitatis q̄ essentialis est trib⁹ psonis p quam bonitatez largitur nob suā bntudinē z gr̄az. Ideo ozō sp̄ dirigi dz ad essentiā diuinā. Etsi dirigat ad psonā boc est rōne essentialiū attributoz. Sic ḡ patet qualiter debemus adorare trinitatem. ℣ Quinto ꝓpter exēplū debem⁹ laudare z bñdicere sctām trinitatem. qz vt dr̄ Aug. oia q fecit deus laudant deuz Uñ z Ps̄. Dis spūs laudet dn̄m. ḡ eoz exēplo z spūs human⁹. Uñ petroz petroz sunt bufonibus: qz isti laudāt deū. sed nō est speciosa laus i ore petroz Eccl'i. xv. ḡ zc̄. Sexto ꝓpter fructū Uñ dic̄ dn̄s. j. Reg. ij. Qui bonorificat me glorificabo eum. De isto fructu inuocatiōis sc̄ē trinitatis patebit ar. iij. b⁹ fmonis. Ideaq; bō laudat deum z sanctam trinitatem.

℣ Circa scōm p̄ncipale de fidei tentione v̄itatis sc̄ē trinitatis sit p q̄c̄one v̄bū bti Greg. dicentis sic. Dec summa trinitas magis est fide veneranda z firmiter credenda q̄z curiose inuestigāda. z ostendit b̄ triplici ratione.

Primo qz inuestigare est vanū

℣ Scōo qz est piculosum

Tertio quia est ꝓfusione dignū

Prio qz vanū est curiose inuestigare sc̄ē trinitatis v̄itatē: qz bō nō p̄t ꝓseq suū intentū: eo q incōp̄hēsibilis est. Uñ Amb. vt allegat a magro. j. sen. di. ij. dicit sic. Impossibile est scire diuine generationis secretū. mēs deficit. vox silet nō mea tm̄ sz z angelorum. sup̄ ptates. sup̄ cherubin. sup̄ seraphin. z sup̄ omnē sensum est. Dec ille. Itaq; vt Hilari⁹ dic̄. in talib⁹ soli deo de se credenduz est q se sol⁹ nouit. Ad id legit in Apocriphis Esdre q cū Esdras mirarec̄ cur mali in mūdo ꝓsp̄ant z boni oppr̄munt. aliaq; secreta dei vellet inq̄rere: angel⁹ sibi apparens dixit. Si vales stāmam ignis pōdera. flatū venti mēsura. z die p̄teritā reuoca. ac si di. Si ea q̄ circa te sunt nō vales ꝓprehendere: quō diuina valeb cape. Jtē de bō Aug. legit: q dū libros de trinitate cōponere vellet et p litt⁹ maz meditādo deambularet: puerū puterrimū in litore ludentē z calce foueā facientez inuenit: z cū argenteo cochleari aquā de mari in illā q̄m foueā fundere vidit. Interrogāti Augustino q̄d facere sic vellet: rn̄dit. Volo inquit totā aquā maz cū cochleari in hāc foueā infundere. Tūc Augustin⁹ risit dicēs. Quō b̄ possibile est fieri cū mare sit maximū. Ad qō ille. Facilius est b̄ mihi agere q̄z ea q̄ tu cogitas adimplere s. trinitatz mysteria tuo ingenio cape z libris cōprehendere. Et b̄ dicto disparuit. Tūc Augustin⁹ se recoḡuit zc̄. ℣ Scōo qz piculosuz ē. Uñ li. de trini. Aug. ait. Ubi q̄rit vnitas trinitatz nec piculosius alicubi errat: nec laboziosius aliq̄d q̄rit: nec fructuosius aliq̄d inuenit. Et ibi idem dicit. Mentis humane aces inualida in tam excellenti luce nō figit: nisi p iusticiā fidei emendet. Idē. Demus deo oia posse z nos nō oīa ita dīligere posse. Tertio. qz est ꝓfusione dignū: qz q̄ scrutator est maiestatis oppr̄met a gl'ia. sic in mēt⁹ quit q̄ mel comedit multū nō est ei bonum. Dicimus ꝓuer. xxv. Dinc Bec̄. ad Eugeniū. Dicim⁹ vnā tres sed nō ad p̄ticiū vnitatz. Queris: quō posit nō ad confusionē trinitatz. Queris: quō posit b̄ esse. sufficiat tibi credere sic esse. scrutari b̄ temeritas est. credere pietas est. nosse vita eterna. Dec Bern̄. Qui ḡ nō vult confusibiliter errare sufficiat sibi credere de trinitate ipi sacre scripture z fidē catholicā tenere: nil aliud inq̄rendo. ℣ Notādū est aūt q ser sunt papua secreta: vita in trinitate z mirāda mysteria sola fide tenenda z hūano intellectu incōp̄hēsibilia: et sola scripturā sacra p dei reuelationem nimis firmiter credibilia. Alphab. Primū ē de alietate. s. psonarum in essentie diuine vnitate. Uñ Athanas⁹ in symbo. Fides catholica bec ē: vt vnū deū in trinitate z trinitatem in vnitate veneremur. Alia est eñ psona patr̄: alia filij: alia spūssci. Sz patris z filij z spūssancti vnica est deitas: eq̄l gl'ia coeterna maiestas. Doc enim est valde mirabile q vn⁹ de⁹ dr̄ z tm̄ tres sc̄: p̄ filius ac spūssctūs. Nimiz si q̄rit a te. q̄s est deus verus. respondes q ille qui fecit celuz z terrā z oia q̄ in eis sunt. boc eñ z iudeus z pagan⁹ dicit. Sz si q̄rit. q̄s ē ille q fecit oia. Infidelis nō habet q̄d ampli⁹ respondeat nisi q deus ipe fecit sed christian⁹ respōdet q̄ ille de⁹ est pat̄ filius z spūssanctus. z sic compitendo deū summe btm̄ p felicitatez amoris fcti mutui (q̄ fuit ab eterno inf̄ diuinas psonas fm sacras scripturas) merek vitā eternā. Ad p̄dicta ex emplū. Si petr⁹ iacob⁹ z ioānes tres q̄dē psone essent vnic⁹ bō: nōne mirabile foret. Sz q̄s p̄ boc cape de deo. Rn̄dek q intelligere nō potes sz tene fide: qz deus ipse dicit z scrīs reuelauit: q tres psone sunt vnū. Joā. x. Ego z pr̄ vnū sum⁹. Et. j. Joā. v. Pr̄ v̄bū z spūssctūs bi tres vnum sunt. Adiuuat aūt bec fides exemplo q̄ius non sufficienter: quia nulla creatura habet talē vnitatē eēntie cū alietate psonaz: sed sol⁹ de⁹. Accepimus in celo vnicū solē currentē: fulgentē: atq; calentē. Similiter ignis tria habet: flāmā. lucem z feruozem. diuide si potes solem vl' ignem z cetera

diuide trinitatē. Sic z de ania vnica bñana in q̄ ſt̄ tres potētie. vt patuit ſer. ij. E. Secūdū mirabile ſecretū eſt in trinitate de brē generationis z ꝓceſſiōis ei⁹ nitate: qz pr̄ gignit filiū z vterq; ſpirat ſpūſcm: z tñ pr̄ nō ꝓceſſit filiū. nec ābo ſpūſcm. ſed ab eterno z in eternum z nūc z ſp gignit pat filiuz: z vterq; ſpirat ſpūſcm ſine termino. Rō fm Bonauen. ſup. j. di. ix qz ſimplex infinitas eſt generatio z ꝓceſſio in diuinis. Sicut g̃ pr̄ eternus: ita z filius z ſpūſctus ſine oī termino vt dic̄ Athanaſi. Adiuuat ātī i b̄ fides fm Aug. vj. de trini. exēplo tali: qz lumē inqt ſp naſcit a ſole z eſt. ſic z ab igne ſplēdor z calor. z ſi ignis eſſet eternus. ei⁹ ſplēdor z calor eet eternus. Sic in ꝓpoſito. ¶ Tertiū mirabile de circūincēſſionis q̄litate: qz q̄libet ꝓſonaꝝ eſt in q̄libet eaꝝ Joan. xiij. Ego in pr̄e z pr̄ in me eſt. z̄c. Aug. de fide ad Petꝝ. Propt̄ vnitatē naturalē totus pr̄ in filio et ſpūſcto. totus q; ſpūſctus in pr̄e z filio eſt. nullus horū extra quemlibet ipoꝝ eſt. Dec ille. Rō fm Bonauē. ſup. j. di. xix. Illa q̄ꝝ vnū eſt extra alterum differūt ꝑ ſubaz: ſed ꝓſone ſunt vnica ſubaz z tota deitaſ plenitudo q̄ eſt in pr̄e eſt in filio et ſpūſcto z ecōuerſo. g̃ z̄c. In b̄ exēm adiuuat tale dictū Dionyſ. qz plura lumina ſunt ſimul in eodē aeris pūcto. Aliud fm Bonauen. vbi ſup. qz vi dei⁹ q̄ ꝑter ꝓuenientiā gen⁹ eſt in ſpē: z vtrūq; fil⁹ in indiuiduo: vt aial z hō in petro. z ecōuerſo. Quartū mirabile ō donatiōis totalitate. quia oia q̄ hz pr̄ dedit filio z tñ totū ſibi retinuit. ſic et pr̄ z filius oīa dederūt ſpūſctō: z tñ totā ſibi retinuerunt. Un de Joā. xvij. Omnia mea tua ſunt: z tua mea ſūt (dicit chr̄s pr̄) Greg. Nazāzen⁹ in ſermone Pentecoſtes. Dia q̄ pater et filius eſt: excepto eo q̄ innat⁹ eſt pr̄. omia q̄ bec nō fm ſubaz ſepant: ſz erga ſubaz diſcernūt ſ. ꝑ ſolas ꝓprietates. bec ille. Ad id exēm. Magr totā ſuā ſciam dat baccalaureo z totā ſibi retinet z ambo totā dāt diſcipl'o. Sic z̄c. ¶ Quintū mirabile eſt de eq̄litate: qz ibi eſt ſūma eq̄litas vtrutis fm ſapiam. potētiā. bonitatē. Aug. de fide ad Petꝝ. Nullus horū alius aut p̄cedit eternitate. aut excedit magnitudine: aut ſupat ptāte. Exēm de potentijs tribꝰ rōnalis aie: q̄ ſt eq̄lis ptātis z bonitatis z vtutis: qz ſe inuicē capiūt fm Aug. li. ō tri. Sextū de fecūditate: qz cū ſingle ſint oīpotentes. nō pt tñ filiū generare niſi pat. nec pt ſpirare ſpūſctus: ſz tm̄ pr̄ z filius: qz vt dicit Aug. de fide ad Petꝝ. ꝓtiū eſt pr̄is q̄ genuit filiū. z ꝓtius filij q̄ genit⁹ eſt a pr̄e. z ſpūſcti q̄ ab vtroq; ꝓcedit. ¶ Queri pt. Cū pr̄ totā eſſentiam z oīpotētiā dat filio z ſpūſctō. q̄re g̃ non dat potētiā generādi filio. Rñdet fm Bonauen. ſup. j. di. vij. q. ꝓpt̄ duo. Unū eſt. qz b̄ nō ē poſſibile: qz fecūditas ad generādū eſt i pr̄e p eo q̄ ē ꝓncipiū ꝓmū. ſ. a q̄ originē hz filius z ſpūſctus. z ideo nō eſt poſſibile q̄ ipſum ꝓncipiū cōicet alij primitatē qz ſic eēt oppoſitio i adiecto. q̄. ſ. ꝓſona ꝓducta ſit ꝓma. Nā nō eſt poſſibile facere ea q̄ implicāt ꝯdictionē ſil' eſſe vna. Aliō ē: qz nō cōuenit nec dz: qz in emanatōe ꝓſonaꝝ diuinaꝝ neceſſe ē diſtingui eas ꝑ originē: g̃ ꝑ generare z generari. g̃ ſi b̄ daret pr̄ filio vt poſſet generare aliū filiū. aut ſpūſctō vt poſſz ſpirare aliū ſpūſctū. tūc poſſet facere q̄ pr̄ nō diſtingueret a filio: nec filius a ſpūſctō. Ad id inuamur exēplo: qz deus nō ꝑt facere ō ſeipſo q̄ nō ſit deus: nec ꝯuenies ē. imo abſurdum eēt b̄ poſſe fic. O g̃ btā trinitas vere tu magnus. vere incōpbenſibilis es deus. Tibi dñe deus magne et mirabilis laus z oē bonū z otis gl'ia. ℟ Circa tertiū ꝓncipale de vtilitate inuocatiōis ſit brē uiter ꝑ cōdu ſione q̄ nomen btē trinitatis fideliter inuocare hoibus ē mlt'ū vtile z ſalubre: ptz ꝑ ſex vtilitates. ¶ Prima vtilitas ōr acceptatiōis: qz cuz aīa bñana ſit creata ad imaginē ſctē trinitaſ. dū bō in ſe hāc dei imaginē honorat mūde ꝓſeruando. deo⁹ acceptat eius opa. Jō Eccli. x. Fili in mansuetudine fua aniam tuā z da illi honorē fm meritū ſuū. Un z ꝓpt̄ b̄ vt. ſ. acceptabile foret ſacrificium laudis nre deo: ordinauit eccl'ia in ſynodo Nicena: vt i fine cuiuſlibet pſalmi diceret. Gl'ia pr̄i z fi. z̄c. inclinādo reuerenter. Quē vſū Hiero. edidit z Damaſus papa approbauit. De b̄ autez Jacob de Voza. ſer. de ſctō Hiero. narrat q̄ in q̄dam monaſterio Ciſtercien. q̄dā monach⁹ btē vrginē deuot⁹ q̄dā die i officio exūs i choro vidit brāz vrginē Mariā de altari cū mlto ſplendore ꝓcedere. z cū vſus Gl'a pri z fi. z̄c. a fribꝰ diceret illa ſubſtitit z ꝓfūde ſe inclinauit vſq; finez vſus Quā monach⁹ deuot⁹ iterrogauit cur ſe iclinaſſet. z rñdit. Nñ iſte vſus ab eccl'a dr: ego z oēs angeli i celo iclinam⁹ z reuerētiā ſctē trinitati exhibem⁹: qz ſic laudare deū eſt ſibi multū acceptuz

Scōa ōr bñdictōis. Amb. i cōmētario. Deus bñdicit inqt cū laudib⁹ dignis extollit. boies ātē deꝰ ſic bñdicit vt ſue gre dona eis ipertiat. Dec ille Un ſacra z ꝓcipue baptiſm⁹ z pnia ꝓferūt ꝑ inuocatiōez trinitaſ ꝑ bñdictōe ꝓſeq̄nda Tertia ōr cumulationis. ſ. meritoꝝ Bern. ſup Cañ. ſer. xxiij. Magē fides ō deo mereť magē. De b̄ latius ſer. ij. L. ¶ Quarta ōr deturbatōis. ſ. demonū. Nulli ei dubiū q̄ ō mōes fugiūt trinitatē ad nomē dei. iuxta illō Pſ. Terribile z ſctū nomē eius Un legit i legēda cōi q̄ q̄dā notariꝰ ꝓſuluit magū vt diceret. z b̄ fuiſſe ōr i Cōſtantinopoli. Ille g̃ duxit eū ad locū vbi mlt'itudo demonū reſidebat. z vnus inē eos i throno exūs q̄ſiuit di. Uis fuꝰ meus eē. At notariꝰ ſigauit ſe dī. Ego ſū fuꝰ ſctē trinitatis. Quo audito oēs demōes aufugerunt. Tandē cū itraſſet eccl'iaz ſctē Sophie. ecce imago crucifixi oc'os ad ipm ꝓuertebat q̄cūq; diuerteret ꝑ dilectōis ſig. Quita ōr euitatiōis ſ. maloꝝ. Refert Damaſc. li. iij. q. apō Cōſtātio polim peſtz gus mor ceſſauit dū puer quidam cāticū ſctē trinitaſ decantauit: q̄ raptꝰ ab angelo

didicerat.s. Sctūs de⁹.sctūs fortz.sctūs z imorz/ talis miserícors saluator miserere nobis.

Sexta finalis saluatōis. Joel.ij. Dic q̄ iuo. no.do.sal.tē. Refert discipl's in ꝓmpt.q̄ q̄dam miles cū oī sero se ꝓsignret i nōie p̄ris z filij z spi ritussci.ꝓcigit eū subito mori.sed dei iudicio ꝓpē b̄ idultū ē sibi ad corp⁹ redire z pniam salutarez agere. Rogem⁹ g̃ sctām trinitatē vt saluemur

In festo corpis chri. Ser.i.s. de ipius festi ex cellentia solennitatisq; vtilitate.

Panis quē ego da bo caro mea eit ꝓ mūdi vita. Joā.vj. z ad laudē huius festiuitatis. Amorosus dñs nr̄ ihesus volēs circa nos ostendere amorē maximū quē gessit. dedit nob i cibū sub sacro mirabili sememip̄m: vt p eū vitā ꝓseqūre mur eternā. In q̄ tria ꝓmaria bñficia nob cōtu lit ꝓ q̄bꝫ debē⁹ hodie cū mīta z deuotissima gra rumactōe recolere. Prio q̄dē qz sūme nos digni ficauit p̄ oibꝫ natōibꝫ i hui⁹ cibi diuini p̄statiōe. Uñ in sermōe hodierno legit sic. Immēsa diuie largitatis bñficia exhibita pp̄'o chīano inertima/ bilē ei ꝓferūt dignitatē. Neq; em̄ ē aut fuit aliqñ tā grādis natio q̄ hēat deos appropinq̄ntes sibi sic adest nob de⁹ nr̄. Decibi. Scdo qz summa charitate nos' dilexit in hui⁹ sacri institutōe. Nā ibidē subdit sic Unigenit⁹ siq̄dē dei fili⁹ sue diui nitatis volēs nos eē pticipes: naturā nr̄az assūpsit vt homines deos faceret faci⁹ ē hō. z isup qō ō nr̄o assūpsit totū nob ꝓtulit ad salutē.s. corp⁹ z san/ guinē z se totū. Tertio qz de vita eterna tali pigre nos securauit.idcirco dixit i p̄missō themate Pa nis quē ego da.ca.m.ē ꝓ mū.vita.s.eterna. Et ut ꝛ. Qui mādu.hūc pa.vi.i eternū.qō pōt eē aliud thema. Ut g̃ sctā eccl'a alliciat nos ad gratarū actiōes ꝓ tāt̄ bñficijs: statuit hodiernū festū in honorē chri z ei⁹ tāti sacri. Age g̃ o christiane deo gras cuz audis dicentē. Panis quē ego da.tē. Jurta hec ūt ꝛba tria mysteria declarabim⁹ i b̄ ꝑmōe.

Primū de isti⁹ festi excellētia.s. ꝓ tanto sacro corpis chri sub panis specie.

Scdm de hui⁹ sacri reuerētia: qz ōt chīs. Ter Tertiū de ei⁹ salubri efficacia: cio mea est qz subdit Prio mūdi vita.

Circa p̄mū mysteriū de excellentia festi q̄ri p̄t. Cur p adorādo sacro eucharistie istituere vo luit eccl'ia festū spēalez tamcelebre. Cū em̄ q̄tidie sacrm eucharistie i missa adorēt. supfluit g̃ festū b̄ vno die āni instituti. Sz ad hec rñdet ꝓ ꝛdu sionē q̄ ispirāte spūsctō istitutū ē ꝛuenient festū corpis z sanguis chri p⁹ festū aduent⁹ spūssci. Et b̄ declarat p̄cipue rōne triplici.

Prio rōne p̄signatōis ip⁹ festi

Scdo rōne dilectōis dei.

Tertio rōne altitudinis sacramēti

Prima rō p̄signatōis hui⁹ festi: qz hoc festū p̄sig/ nat future p̄rie festiualē iocūditatē in chri' apti visiōe quē nūc b̄ videm⁹ i sacro velate. qz vt Da mas.li.iij.c.v. ōt. Sapia dei inq̄t q̄ se ꝓ visibilia mālfestat voluit oñdere qm̄ ipe aiaz ciw z refel ctio ē. propēea carnē assumptā nob in eduliū ꝓ ponit vt ꝓ cibū carnis ad gustū iuitaret diuitaz. Dec ille. Hūc āt gustū hēbim⁹ plenei p̄ria. Lu. xiij. Bēūs q̄ māducat panē i regno dei. ad quē nō possum⁹ puenire nisi ꝓ gram spūssci: sine q̄ nec digne sumere valem⁹ eucharistiā. Jō puenīere p⁹ festū z octauas spūssci: b̄ ē dici pētecostes b festū eucharistie celebrat. vt doceamur gras spūs ritussci ꝑ us q̄rere.s. in vita ista a pctis abstinen do.z sic ad chri festū z cōione vēire. Et a ꝑio pec catores sic nō sē digni cōione corpis chri: sed re sunt corpis z sāguis chri: vt ōt apl's.j.Coi.xj. ita nō sē digni ad festū iocūditatz chri i celo sz ad ge bēnā Scda rō dilectōis dei. qz de⁹ maias dilectōz nob ipēdit: se nob i sacro eucharistie dā do. Nūq̄z em̄ hoi se magz vniuit de⁹ q̄s fecit illo cibo. Nā sic pāis maciat' vnit sumētī: sic chīs no bis i b̄ cibo.sz dīnt i b̄ q̄ pāis maciat' mutat vel ꝓuertit i substaz alitī: vt ꝑz.ij.ō aia.chis āt ñ mu tat i nos: sz ecōuerso nos mutat in se z vnit sibi ipi.iurta illud Aug.li.ꝓfes. Cibꝫ sū gndū crescē z māducabis me.nec tu me mutabis i te sed tu mutaberz i me.s.ꝓ amorz z gre vnionē z iconfor tionē quā b̄ sacrm reputat. vñ ōt sacrm amoris ꝓpēea Rich.sup.iij.di.viij.circa lraz ōt.q̄ sā guis q̄ fluxit ō late chri significauit sacrm eucha ristie inq̄tū ē ibi sāguis chri sub specie vini. z cōi uenienē.qz sicī effusiōe illi⁹ sanguis corp⁹ chri penā nō sensit eo q̄ iā mortuū erat. nī ō lege cō effusio sanguis penalitatē ꝑcat: ita b̄ sacrm ꝑcat q̄dē effusionē sanguis chri penalē i crucē: z nī cū a fidelibꝫ māducat' vl' bibit chīs i b̄ nullā penā pati'.nec dētibꝫ ipz corp⁹ chri atterit: sz tm̄ modo spēs q̄ chīm nō tāgūt sz q̄dāmō includūt z circū stāt: sicē regē circūstat teroriū. Jtē qz sic sāguis ille ō late apto efluxit cū aq̄ miraculose: sic b̄ sacrm nō cōpetit nisi ablutis aq̄ baptismi: z pnie. z ꝑcat aptā deitatz visionē i celo quā nūc vidēs fidei b̄ sacro. Jtē qz sic ille sanguis efluxit de corde chri est fons amoris pēdēte chīo i cruce expās mānib⁹ z iclinato capite: in signū hui⁹ fm Bed.q̄.s. vult nos amorose āplerari z oscularī. ita b̄ sacrm de amoris diuini maximi fonte ē nob datū z ad amorē chri inflāmatiuū. Sz q̄m ipe spūssctō z ñ alius ꝓ quē nob ifundit amor diuin⁹ z gratuit⁹ z ñ aliū de nisi a spūssctō hri p̄t. teste ap'lo Rho.v. Charn tas inq̄t dei dif.ē i cordibꝫ nr̄is ꝑ ihabitātē spm̄ ei⁹ i nob. Idcirco p⁹ festū de spūssctō ꝙuenīens stituit ē festū eucharistie Tertia rō altitu dinis sacri. Nā q̄rit. Utz eucharistie sacrm sit sup oīa altissimū. Rñdet fm Rich.sup.iij.dist. vij. 2cor.doc.q̄ sic. Et ratio. qz miraculosissime con tinet in se veraciter z realit̄ substantiā aurozē christi ihesū dei filiū. Uñ Amb.de ꝙse.di.ij.ca. Dñūs

quit q̄cunq; voluit deꝰ fecit ī celo ⁊ ī terra. ⁊ qa voluit sic factū ē. Ita lz figura panis ⁊ vini videatur: nil tñ aliud q̄ caro ⁊ sanguis xp̄i est. infra. Illud vere illiꝰ sane corpꝰ qđ sūptuz ē de ꝑgine qđ passū ē ⁊ sepultū. qđ rsurrexit ⁊ ī celū ascēdit ⁊ sedet ad dexterā p̄is. qđ ē venturū iudicare vivos ⁊ mortuos. Hec ille. Jtē ibid̄ di. rj. c. Nihil. Ait Alexander papa. Nihil in sacrificijs maꝰ esse potest q̄ corpꝰ ⁊ sanguis xp̄i. nec vlla oblatio hac ita potꝰ excolit ⁊ venerari debet. Hec ibi. Debuit ergo speciale festum veneratiōis hoc sacr̄m ꝑ deuotione fidelitū habere. E

Circa scām ꝓncipale de sacri reuerētia sit ꝓ cōclusiōis documēto qđ ōt de ꝯse. di. ij. Nihil. s. q̄ sacrosancta eucharistia ꝓmarima reuerentia ab oib̄ est adorāda ⁊ venerāda Et oñditur triplici ratione.

Prio ꝓpt̄ diuinā p̄ntiā

Scđo ꝓpt̄ angelicā ⁊ btōꝝ assistētiā.

Tertio ꝓpt̄ latriā debitā ⁊ reuerētiā.

Prio ꝓpt̄ diuinā p̄ntiā. qz totꝰ deꝰ ⁊ xp̄s ihesus in b̄ sacro est p̄s ⁊ ꝑacit ꝓtinet. Sz b̄ q̄rit. quō in b̄ sacro cōprobat ee totꝰ xp̄s cū in ꝯsecratiōe vini de solo sanguie xp̄i fit mētio. ⁊ in ꝯsecratiōe assumpserit carnē nec spūssctūs: sed solꝰ dei filiꝰ an ḡ p̄ns sit in b̄ sacro etiā p̄ ⁊ spūssctūs. Ad hec rñdet ꝑm Frā. maꝝ. Rich. ⁊ alios cōiter doc. suipsa vi ꝝbozꝝ ꝑ trāssubstātiationē. ⁊ sic in hostia vel sub spē panis ꝓtinet vezꝝ corpꝰ xp̄i. ⁊ in calice sub specie vini ꝓtinet sanguis xp̄i. qz substātia panis quertit ex vi ꝝbozꝝ ꝯsecratiōis in corpꝰ xp̄i. ⁊ suba vini quertit in sanguinē xp̄i. Sz qm̄ xp̄s rsurgēs ex mortuis iā nō morit. tō; nec corpꝰ xp̄i ee ꝑt iā sine sanguie: nec ecōuerso sanguis sine corpe ⁊ venis ⁊ neruis suis. Idcirco sedo ꝓtinet in b̄ sacro aliqđ ꝑ cōcomitantiaz immediatā. s. sanguis in hostia ⁊ corpꝰ in calice: qz corpꝰ habet disponi ad vitā immediate ꝑ sanguinē q̄ est sedes aie ꝑm pb̄m. Jtē qz aia xp̄i inseparabiliter ē ꝓiūcta corpi mediāte sanguie. Jō tertio ibi ꝓtinet et aia sub vtraq; spē ꝑ ꝯcomitātia. ꝓpinq. qz ꝓtinet ad eandē separabil' ex ꝯcomitātia naturā. s. būanā xp̄i. Sic etiā ibi sub vtraq; spē hostie panis ⁊ vini ꝓtinet q̄ntitas ⁊ alia accidentia rōne inseparationis a corpe. Denicq; qz deitas ipa inseparabiliter sibi vnuit aiam ⁊ corpꝰ xp̄i. tō rōne vnionis ꝓtinet ibi etiā ⁊ p̄s est diuinitas ex cōcomitātia remota. Sed qz tres p̄sone diuine sūt vnū in essentia: nec separari p̄nt in q̄cunq; ope. qz vt ait Aug. de trinitate. Jndiuisa sūt opa trinitatis. Ergo tota trinitas p̄s ē in hac ꝯsecratōe: cuius ꝝtute mirabiliter fit trāssubstātiatio ista. Sic ḡ firma fide credendu; est in eucharistia ꝓtineri corpꝰ xp̄i ⁊ sanguinē: aiam ⁊ deitatē. Nā Amb. li. de sacris dicit. q̄ illa eadē q̄ fuerūt ī vtero ꝝgi nis inueniunt in b̄ sacro. Un ⁊ saluator ista insinuauit ī b̄ sacro esse cum ait Ego sum panis. q̄ b̄ dans intelligi corpꝰ. subdit: viuꝰ. ꝑ qđ significat aia ⁊ sanguis. qz aia viuificat corpꝰ ꝑ sāguinē. subdit. q̄ de celo descēdi. s. ꝑm deitatē. O ḡ hō adora in b̄ sacramēto ⁊ firmiter crede deum esse ibi q̄ fecit celum ⁊ terrā. F Scđo ꝓpter angelos ⁊ btōꝝ assistentiam debemus summe reuereri hoc sacr̄m cui ꝓpter dignitatem tota celestis curia reuerentia summa assistit: vt tenent doct. Un de ꝯse. di. ij. Quid sit. ⁊ vt allegat mgr̄ in. iij. di. xj. Greg. ōt sic. Quis fideliū habere dubium possit in ipa immolatōis hora ad sacerdotis vocem celos apiri: ⁊ in illo Jesu mysterio angelos chozos adesse. s. assistendo ꝑ reuerētia tā dignissimi sacri: vt dicat Rich. ibidē. Queri p̄nt hic aliq̄ F Primo: vtr angeli ⁊ btī in celo a nie separate videre possint corpꝰ xp̄i in sacramento.

Jtē qđ de demōib̄: an illi videāt: Ad hec omiss argumēt; ⁊ opinioib̄ de mō videdi ōt Sco. supra iij. di. x. q̄ ꝑ naturā oī intellectui nō alligato sensibus est visibile. Jntelligūt em̄ aliq̄ mō boc angeli. anie separate ⁊ etiam demōes. s. deo fore possibile. Sed Rich. tenet q̄ nō ꝑ naturā sed tm̄ ꝑ gl'iam: nō solū in ꝝbo sed etiā in ꝓprio genere intelligēdo. angeli ⁊ anie btē videt in ꝝbo diuino corpus christi plenarie. qz Gre. ōt. Quid est qđ nō videat q̄ videtem omnia vident. Erq̄ em̄ beati sunt oportet q̄ habeāt plenā visionē cozꝝ oim de quib̄ est fides q̄ntum ad visionem gloriosaz q̄ fidei succedit. Uident ḡ corpus christi in b̄ sacramento visione intellectuali plena ⁊ beata: ꝑm Aureoluz aūt beati etiam in corpe gl'ioso: vt de beata ꝝgine ⁊ Joanne pie creditur: q̄uis corporali visione nō habeant videre corpus xp̄i sub sacramento vt sic existēs: eo q̄ nō ꝑt vt sic aggenerari sl'itudo coloris sui ꝑ quā fit visio corpal'. Nō em̄ habet ordinē ad species sub qb̄ est rationne q̄ntitatis suc: nec tangit corpꝰ xp̄i ibi aerem circūstantē. ḡ visione corpali nō videt a corpore gl'ioso: tñ videt visione intellectuali plena ⁊ beata. Sed anie separate nō beate ⁊ etiam demones ex vi sue nature q̄uis possint facere se p̄ntes sacramento eucharistie. ⁊ ꝑm viam Scoti licet alio quo modo possint videre intelligendo corpꝰ xp̄i tamen nō possunt videre plene. Ratio: qa visio anime intellectualis vel angeli nō est supꝝ rōnez. Sicut em̄ in corpe est visus: ita in ania intellectus: vt ōr. j. Etsi. Unde sicut oculus corporalis videre habet tm̄ ea que sunt infra sensum: b̄ est, sensu perceptibilia. Jta ania vel angelica natura non videt plene nisi ea que sunt iuxta rationem naturalem. Ea vero que sunt supꝝ omnez rōnem creature nō itelligit naturaliter: sed soluz diuina reuelatione aut auozitate scripturaruz cōprehēdit. Sed existētia corpis xp̄i sub sacrameto est supꝝ rationē creature: ergo ptz q̄ demones ⁊ non beate anime nullo modo vident ple-

narie.sz vt ꝺr. Jac.ij. Demones inqt credũt z cõ tremiscũt. Nec Aureo. Uñ refert etiã Anſ.li.mi raculoꝝ:q ꝺũ qꝺã magꝰ vocato demõe loqret cũ eo interi dum corpꝰ chri portaret a sacerdote ad infirmũ:vidit magꝰ demonez alonge vtraqz genua flectere z tremere. Tãdẽ redeũte sacerdo te vidit vnũ tãtũ genu flectere. quẽ interrogauit z ille ñdit:qz ꝓus portabat dñm oim:coactꝰ sũ vtroqz genu reuereri. nũc aũt sine sacro redienſ ꝓt sacerdotij dignitatẽ vnũ genu flexi. Aug. O vtilis fides malox christianox essz sic demonuz q credũt z ꝓtremiscũt. isti ãt credũt nec ꝓtremiscũt.

¶ Itẽ scõ qrit. Utz ois mlitudo celestiſ curie astet reuerẽdo ꝟ sacrm eucharistie. Nã in ꝟ ẽ difficultas:qz supiora illa agmina ad exteriora ñ mittunt ꝑm Diony. de angel. hierarchia. g ñ videt quõ dicant astare ꝓ reuerẽtia sacri:vt sonat ꝛba Greg. vbi s. Sz ad hec ñderi põt q oĩs adorãt z astare dicũt:iurta illud Heb.j. Et adorãt eũ oẽs angeli ei. Sz supiores q nõ mittunt ad extra de celo ruerent z adorãt. Alij ãt q ereũt nobiscũ assistũt z adorãt. z nos ad adorãdũ incitant debita reuerẽtia. Uñ Bed. Si viderem quõ puenirũt ꝓncipes. i. angeli ꝓtecti psallentib currũt inte spõsum z spõsam:offerũt vota. refert dona ꝛc. O g hõ qñ stas corã sacro vl qñ vadis in pcessiõe cũ illo:cogita te esse i societate angelorũ multox z reuereri studę. ¶ Tertio ꝓpt latriã debitã sũme venerãda est eucharistia ab oĩbus fidelib:qz vt ꝓdictũ ẽ in eo ꝓtinet vere chris z totus ipe deꝰ nr. g debet adorari adoratione latrie vt volunt oẽs doctores. sup. iij. di. ix. De. ꝟ alibi latius agemus. ¶

Circa tertiũ ꝓncipale de salubri vtilitate quaz efficit nobis deuota reuerẽtia ad ꝟ sacrz. sic fideles solent hodie in ꝓcessionib z missis ac officiis diuinis exhibere. Querit ꝓmo. qliter debeat se hre fidelis christianꝰ ꝓ hodierna solennitate vt valeat fructũ salutifer adqrere ex ipa reuerẽtia eucharistie. Ad qõ ñdet q ꝑcipue tria dz obsꝛuare alꝫ nõ ꝓsequet hodiernas indulgentias. Primũ est q sit vere ꝓtritus z de peccatis vere penitẽs. Secõm est q sit in fide firmus z ptãti ecclesie credẽs. s. q credat tantã ptãtẽ eẽ apud eccliam q potuerit dare indulgẽtias. Uñ Augꝰ. de doc. christiana ꝺr. Chris dedit claues ecclie vt q nõ crederet i eas:pcã ei nõ dimittãt. z q crediderit idulgẽtiã ꝑcipiant. Uñ hereticj negãtes ptã tẽ idulgẽtie ñ ꝓsequnt. Tertiũ ẽ q hõ faciat hodie illud p q ꝺate sũt iste indulgentie. s. interessendo misse z pcessiõi. z alia de qbꝫ infra. Hec ꝑm doctoꝛ. sup. iij. di. xx. vbi Rich. addit. q si etiã qs est i pcõ mortali:q̃uis ñ ꝓsequtur pctoꝝ remissiõez nec idulgẽtiã:tñ adhuc prudenꝫ agit si facit illõ qõ tenet in forma indulgẽtie:eo q bona facta i pcõ mortali disponũt de ꝓgruo ad pniaz z mediãte ea ad grãm z remissionẽ pctoꝝ p dei miscordiam. Hec Rich. Uñ hodierne solẽnitati interesse z pcessionẽ agere valet etiam peccatoꝛ plus tñ valet si ꝓtrantur vere. ¶ Qualia ãt sint bõa q ꝓsequntur hoies ex ipa eucharistia de uota reuerẽtia Nota plura ꝓter fructus cõiꝰ de qbꝫ ꝟ nõ agit. Primũ est amoꝛosa dei acceptatio. Uñ Aug. in ser. z de ꝓse. dist. ij. Utũ. dic sic. Eucharistia est oblatio rata p quã in visceribus chri censeamur:acceptabil. vt q ex nob dilplicem:p ea acceptabiles dei vnico filio simus Hec ille. Hinc mgr Henricꝰ de hassia sup. Hec nek. ꝺr. q sic gratiꝰ z acceptabilꝰ ẽ regi qs ille filio in pegrino habitu existẽti honoꝛe z muli nera regia tribuit q̃s si ipi in maiestate existenti b faceret. sic in ꝓposito. Secõm ẽ bñdictio vbi s. Aug. Eucharistia ẽ oblatio bñdicta p quã bñdicamur. z ascpta p quã oĩs in celo ascribamur. Hec ille. Qui g nõ reuerenꝫ in inferno ascribũt vt maledicti. Tertiũ ẽ ꝓuersio. s. a pctis. Magni eñ pctoꝛes in pñtia reuerẽtiali eucharistie copiũ gunt z ꝓuertũt. Tũ ex recordatiõe passiõis chri Tũ ex efficacia vtuosa sacri. Nã Henricꝰ de hassia vbi s. dic. In hoc sacro est oblatio q̃dam sacrificia chri. sicut fuit ꝑma i cruce facta. Sicut g latro i pñtia ꝑme oblatiõis chri ꝓuersus ẽ sic mlti i pñtia hui sacri ꝓuertunt. Hec ille. Nam Chry. ꝺr. Nõ minoꝛ vtuz ẽ chri oblatio i sacro eucharistie q̃z ei oblatio facta i cruce. Quarũ ẽ ꝺfensatio. s. ab oĩb piculis vl mal. Nã ecclia arca ꝓsecratiõe hui sacri in canone ꝛat sic. Libera nos q̃sumꝰ dñe ab oĩb malis preteritis:pñtib z futuris ꝛc. Nõ aũt ecclie nõ ẽ frustra. Multuz g valet in ciuitatib solẽnis pcessio z reuerentia hui sacri ad vitãdũ clades z pricula. Narrat Fs Aug. q in ciuitate q̃dã dũ mortia multitudo populi cuidã vano spectaculo intederz. sacerdos q̃z ad infirmũ portãte sacrm inde trãsitũ faciẽte ne lus curasset reuerẽtiam facere sacro. plura milia eoꝝ fulmine pcussa interierũt. Ad id exprimur le pe q dũ ardẽt domꝰ i ciuitate:allato sacro p sacerdotẽ z reuerenter a ꝓsbo adorato cessat incẽdium. licz ꝓt demerita hoim in ꝟ qñqz ẽ no sequtur effectꝰ. ¶ Quintũ est crauditio. s. orationis. Nã ꝑm Henricũ de hassia vbi s. Magis exaudiretur oꝛo in pñtia sacri facta ꝓter meritũ passionis z vtutẽ sacri. sicut z latro iurta crucẽ oꝛãs. Mẽto inqtemei dñe dũve. in reg. tẽ. abũdanter exaudit:vt rñderet ei. hodie mecũ eris in paradiso. qõ nõ fuisset alibi oꝛãti. Tertiũ est fructificatio. s. meritoꝝ. Uñ de scõ Ludouico Fratre legit:q dũ qdã sus miles bñet hãc grãm q. s. sibi appareret chris in sacro visibiliter. rex q sibi eũ si posset sibi ꝟ ostrare. Alia g dicũ ꝛ q missam audiret venit ad eũ miles ille detor. Dñe si vultz chm videre corpaliter venite circa altare illiꝰ alterius sacerdotis vbi ego vidi eũ i forma pueri. Rñdit rex. Si scrẽ inqt retro me stantem dñm ihesũ nollẽme a sacro qõ ẽ corã me audire vt videre chm oculis corpalibus eo q meritum

fidei amitterē Jo.xx. Bti q nō viderūt z crediderūt ℣ Septimū est gr̄e augmētatio. Eccli.xxxvij. Pro reuerētia accedet tibi bōa gr̄a Uñ ex reuerētia p̄ñtali huj⁹ sacri augent ℟ fructus. fides: spes z charitas. Sic ei famuli regis q freqntāt eū⁹ curiā z crebrius deseruiūt in ei⁹ p̄ñtia p'a bona z dona adq̄rūt ab eo: ēē q raro ad eū⁹ curiā accedūt z p̄ñtā. Sic in ꝓposito de p̄ñtia sacri. Octauus alij ad deuotiōes sacri. de qbus illi accidentalia p̄mia habebūt in p̄ña ꝑm doc. ℣ Nonū ē indulgētiaꝝ ꝓsecutio. Nā sūmi pōtifices magnas indulgētias largiti sūt p die hodierna ad reuerētiā Clemētis z Eugenij. iiij. Recolligēdo siqdē in sūma Interessentibus p̄mis vl' sextis vesp̄is vl' missis matutino. p singul'. cccc. diex. alijs āt horis p singul'. dr. diex. Jtē infra octauā iteressentibus ꝓcesserūt. Jtē ill' q cōicāt i ipo die corp̄is chr̄i z sitr̄ q missā p pace ecclie dicūt. cccc. diex. Item cū lūinaribus. cc. sine lūinaribus āt. c. diex. idulgētias ꝓcesserūt. O ḡ hō pēsa q̄ntū thesauꝝ poterit aggregare p talē reuerētiā eucharistie vt sis sollicitus ad salutē tue fructū. O pct̄or hō. o duote chr̄iane adora z reuerere deū tuū i h̄ sacro p̄ñtē z ora vt det tibi gr̄am i p̄ñti z gl'iam i futuro Amē.

De corpe chr̄i Ser. II. s. de sacri huj⁹ amorosi tate z spē⁹ ei⁹ rone ac dulcore.

Caro mea vere est cibus

z sanguis me⁹ vere est pot⁹. Joā. vj. z in cuāg. hod. ℟ Verba sūt dulcissimi saluatoris nr̄i qbus insinuat amoris sui erga nos magnitudinē ac mīcitudinē z dulcedinem Magnitudo ei⁹ amoris insinuat ibi q̄ seip̄m nobis dedit tāmirabili sacro Uñ dr. Caro mea vere ē. s. in eucharistia. q. d. Ecce q̄ntū vos homines dilexi q: vere carnē meā dedi vob in cibū quā p vob ex ꝓpria gie sūpsi. Jtē amoris mīcitudinē insinuat i h̄ q nō solā carnē sz sanguinē. z cū h̄ aiam z deitatē nob dedit. Jō dr Caro mea. z cū h̄: z sanguis me⁹. Et hec nō sel' sz pluries sumēda dedit ānis. dedit i morte. p nr̄a salute. xxxij nūbo mīcis exponēdo: z sanguinē totū fundēdo rēdo eternū i celo. Uñ de his eccl'ia canit. Se natum ex ꝑno dat i p̄miū. Se cū sermone defunctum. se regnās dat i p̄miū. Denicq amoris dulcedine insinuat in h̄ q dr. cibū z potū. s. dulcissime charitatis. p nr̄a vita eterna. Uñ z subdit. Qui mā du. meā car. z bi. meū san. in me ma. z ego in eo. Agam⁹ ḡ charissimi gr̄as de tāta z tali dilectiōe chr̄i z gratanter ac deuote audiam⁹ di. Caro mea vere z̄. In qbus ℟ bis tria mysteria de h̄ dulcissimo sacro ꝓcēplemur.

Primū dr amorosa donatō saluatoris. ibi. Caro mea z sanguis z̄.

℣ Scōm dr gr̄iosa refectio pct̄oris. q: ℟ e ē cibus z̄

Tertiū dr dulcorosa deuotio hūani cordis q̄ sequtur ex p̄missis.

B ℣ Circa primū dr amorosa donatiōe saluatoris accipiam⁹ ꝑ ꝓcl'onis documēto vicis ℟ ba Ber. dicētis. q: ineffabilē vl' cōphēsibilē charitatē chr̄is nob mōstrauit: cū seip̄m in eduliū vite eēne donauit. Idē q̄s addit di. Puto q oēs angeli sui⁹ itelligētiꝝ nō p̄nt capere vehemētiā tāte charitatis. Et declarat ꝓclusio ex triplici ḡdu vl' signo magne dilectiōis.

Primo magnū ē ꝑ aliq̄ oia sua dare.

℣ Scōo mai⁹ ē oēs suos donare.

Tertio maxim ē seip̄m supimpēdere

Primo nāq magne dilectiōis ē oia sua dare ꝓ aliq̄. Hoc fecē nob chr̄s cū. s. dedit nob celū z terrā z oia i eis. Ps. Oia subiecisti sb pedib⁹ ei⁹. z bo. z̄. Jō Aug. ait. O ania mea dilige deū q̄ dedit tibi celū cū sideribus: aerē cū volatilib⁹: aquā cū piscib⁹: terrā cū germinib⁹: totūq mōm cuius bis q̄ in eo sūt oib⁹. ℣ Scōo q̄s maioris dilectiōis ē donare oēs suos charos. s. filios parētes z amicos ꝑ aliq̄. h̄ fecit nob chr̄s cum dedit oēs angelos tāq suos filios nobilissimos. Nā angeli sepe i scptur̄ dicūt filij dei. Job. j. z. xxxviij. Quos oēs dedit nob in misteriū salutis. Heb. j. Oēs sūt administratorij spūs in misteriū missi ꝓter eos q̄ here. capiūt salut̄. Ubi Chrys. O q̄nt⁹ honor nob exhibit q angelos ad nos sic ad amicos z ciues. s. celestes trāsmittit Jtē dicit oēs amicos. i. sctos ap'os martyres z ꝓfessores z q̄sq bt̄os celestes i patrocinij. Et qd ē mai⁹ dedit chr̄s nobis suā gl'iosa mr̄em i aduocatā ꝑ nob z matrē adoptatā. vt dr Bern̄. z eccl'ia canit. Tertio ꝑterea maxime dilectionis gradus z signū est dare se. Nā Jo. xv. Maiorē dilectionē nemo habz q̄s vt aiam suā. i. vitā aialē ponat ꝑ amicis suis. Chr̄s ḡ dñs mariaz z ineffabilē dilectōez nob exhibuit cū nob dedit i carnatōe seip̄m in socij⁹ h̄ nr̄e pegrinatiōis z miserie mortal'. adhuc maiorē cū dedit se nob in seruuz nr̄e necessitatis. z salutis trigintatrib⁹ annis. Mat. xx. Filius hois nō venit ministrari sed ministrare: z ponere aiam suā redēptiōem ꝑ multis. Ꝓcē hec adhuc ꝑmaxim̄ dilectionē exhibuit cū se dedit ꝑ nob i morte acerbissimā. z i huj⁹ meoriā iugē in nob ꝑmanēdū: nob dedit se totū. i. corꝑ: sanguinē: aiam z deitatē i sacrificiū q̄tidianū in sacro. Eph. v. Dilexit nos z seip̄m obtulit ꝑ nobis hostiā z oblationē deo in odorē suauitatis. Ecce amorosa dilectio. Uñ in de. de reli. z vene. san. Si dñm. habetur sic. O diuini amoris immēsitas. diuine pietatis supabūdātia. diuīe largitatis affluētia. dedit nob oia sub pedib⁹: angelicos spūs ministros.

volēs adhuc exuberātē charitatē demōstrare se/ ipm nob exhibuit i cibū. O singularis/ z diuia li/ beralitas vbi donatio venit i donū. z datū ē idē penit⁹ cū datore. De ista etiam amorosa datione Aug⁹. ōr. Quid retribuā dño p oib⁹ q̄ retribuit mihi. donauit vitā. donauit volūtatē liberā inge nitū z subaz. Et qd plꝰ donauit seipm z oia sua vt ēēnt oia tua. Proide qđ dā ōr ꝙ. Chīe tuos tua te posuisti: dās cruci p me. Ergo meos mea me merito nūc exigis a me. Hec sufficiāt.

¶ Circa scōm de refectione vel sumptiōe sa cramenti sufficiat hic q̄stionem soluere z tracta/ re de speciebꝫ huiꝰ sacramenti sub qbꝫ sumit⁹ a fi delibꝫ. qz de cōicatiōe latissime actū ē vt prinebat in Cena dñi. Querit itaq; h. q̄re chīs dñs volu it suū sacū corpꝰ z sanguinē ad reficiēdū vel su/ mēdū nob sub panis z vini spēbꝫ dare. Et rō qō nis vna ē. qz hoc sacm pfigurabat i lege. s. moy saica p esum agni paschalis: vt ōr in. viij. dist. viij. Quare g̃ noluit in specie carnis z sanguis agnel li b̄ istituere z dare: cū eq̄ potuit. z caro agni ma tor̄ q̄uenientiaz habuit ad carnē q̄z panis. sic ma gis etiā sanguis agni ad sanguinē q̄z vinū. Itē pfigurabat etiā in fauo mellis q̄ illuminati sūt oculi Jonathe. j. Regū. xiij. Et ipe chīs dñs pꝰ suā resurrectionē fauū mellis comedit Luc. xlv. Quare g̃ noluit dare z instituere i spē mell'. Itē lac etiā magis assimilat sāguini vt fonti ciusdez sm phȳsicos. z glo. sup Ln. xj. testat z ōr q̄ de sāgui ne vginis chīs ē q̄ceptꝰ q̄ ciusdē vgis lacte est e/ nutritꝰ. Et qm̄ multi sūt q̄ vinū horrent nec su/ mere pñt. lac nō sic. q̄ oēs boies enutriunt. z etiā in paradiso si pstitissent oēs lac maternū sumissent ad enutriendū in puericia sua. Quare g̃ noluit chīs dñs istituere sanguinē sub spē lactis. Preē ea rō alia est de duplicitate speciei quā facit glo. j. Lor. xj. di. sic. Cū totꝰ chīs sit sub spē panis z totꝰ sub specie vini sumak: cur nō i vna specie sz in duabꝫ dak. Hec glo. Sz ad hec rñdēdo note/ mꝰ tres ꝓpnas vitates ex snia Richᵈ. sup. iij. di. xj. z alioz.

Prima vitas de ipa specieꝝ duplicitate.

Scōa de aliaꝝ spēꝝ incōgruitate

Tertia de panis z vini spēꝝ sūma ꝙgruitate.

Prima vitas q̄ chīs dñs sacm eucharistie q̄uenienk instituit sub duplici spē. z b̄ triplici rō ne declarak. Pria rō er pte incarnatiōis. Uñ gl. vbi s̄ ōr. Jō nō sub vna spē dak vt oñdak chīus totā humanā naturā. i. aiam z corpꝰ assumpsiſ se vt vtrū q̄z redimeret. Panis em̄ ad corpus re ferk. vinū ad aiam: qz vinū opak sanguinē in q̄ sedes est aie. Jō g̃ in duabꝫ spēbꝫ celebrak vt aie z carnis susceptio i chīo. z vtriusq̄z libatio in no bis significet. Hec glo. Scōa rō er pte passiōis qz p vtrāq̄z spēm pfecte designak passio chīi. cu/ ius mēoriale ē b̄ sacm. i q̄. s. passiōe chīi sepat⁹ fuit sāguis a carne. iō q̄uenienk sacerdos sepatā ꝓficit sm institutiōez chīi sm Lyrā. Tertia rō er pte refectionis. Nā licz chīs nō sit diuisus camē corpus chīi diuisim a sanguine ꝙsecrak vt visus refectiōis ad quē est sacm insinuet. Jpa em̄ re fectio hois in cibo z potu ꝙsistit. Duāna em̄ na tura sic ꝙdita ē vt duplici alimonia egeat vis a/ bo z potu. z sic q̄uenienter duplicē alimonis spua lē hz in b̄ sacō. s. i cibū corpꝰ chīi. z in potū sang guinē chīi. Hec ꝙcordit sm Tho. Qꝫ si dicas. sic sb duplici spē sit istitutū q̄re g̃ no dak spō sb duplici specie: Rñdet sm Lyrā sup Jo. vj. q̄ in ꝑmitiua eccl'ia q̄uis ꝓpnas sub vtraq̄z spē cōicaꝛ tñ postea puide ordinatū ē vt nō cōicet sub spe/ cie vini. Tū ꝓpter ꝑiculum effusionis. Tū qz sub specie panis ꝙtinet etiā sanguis chīi p realē cō mitantiā. z sic sub specie panis etiā sanguis q̄dā/ mō accipit⁹ z totꝰ chīs. sz sub vtra q̄z spē sumēdū est a sacerdote celebrāte. Nā eucharistia nō tm ē sacm: sz etiā ē ecclie sacrificiū inq̄ntū ꝑtinet ecclie/ passum. Et iō q̄n sacerdos q̄ ē minister ecclie/ celebrat z sumit: pficit nō solū sacerdoti sumēti: sz etiā toti ecclie z illis q̄ sunt in purgatorio. Uñ ac sumit a laico tūc pficit solū sumēti. qz officiū a/ nō ē offerre sacrificiū: sz tm̄ sumere sacm. Idar sacerdos offerēs sacrificiū deo i ꝑsona chīi. ¶ Scōa vitas q̄ sacm eucharistie ñ ꝓtinebat instituī sub alia spē q̄z panis z vini: q̄uis b ēēt deo eq̄ possibile. Nā q̄uis fuerit i lege ꝓfigura/ tū p agnū paschalē: z etiā p mell' fauū. vt patuit i obiectōibꝫ: tñ erā lex sēpīna debebat cessare z ter miari i chīo: z sacerdotiū chīi ꝓfectꝰ ē sacerdotio legi. Et qz lex nature erat duratura Idcirco hoc sacm nouē legi q̄ est sempīna ōbuit poni sb tuli i tali macia i q̄li fuit pfiguratū i lege nature. sz p sacrificiū Melchisedech q̄ panē z vinū ob tulit. Nō q̄ueniebat g̃ instituī de carne agni pas schal' vel alterius aiāl: aut sanguie aut etiā de mēb le: z sic de alijs figuris. Itē oia alia q̄ in cibū z po tū ueniūt: atq; in vsū humanū q̄uenīt vt caro z sanguis aialiū. mel: lac: oleū: pisces z q̄dā mi lia: nō tāmunde tractank sic panis z vinū. Nā adherere solēt ex ꝓtactu z q̄dāmō inq̄nare. Cum g̃ b sacm reqrat maximā mūdiciā celebrādi: tra crādi: z sumēdi. g̃ nō q̄uenieb̄at huic sacramēto. Qꝫ si dicas. Nōne aq̄ mūdius tractak z purius pot⁹ est q̄z vinū. Rñdet q̄ vez ē: tm̄ aq̄ se sola nō q̄ueniebat huic sacō nisi inq̄ntū apponit vino: vt in ipm misceat z trāseat: ad fcandū q̄ popul lus trāsit z vnit in chīm p charitatē. Quare aq̄ aq̄ p se nō q̄uenit huic sacō: rō est. qz aq̄a solet venire in vsū humanū etiā p immūdicijs abluē dis z sordib⁹. Uñ magis q̄uenit sacramēto bap ptismi q̄ abluimur a ꝑctis. Item mel q̄uis bo beat suauitatē tñ ē inflatiuū. z iō magis repug nāt suauitatē que inflat q̄z charitatis significa ꝓter qđ etiā nō q̄ueniebat. Lac q̄z abundat sp uulorum z vsu carentium rationis. Ite aue bus est grandium sz in fide z charitate: vt dic

Sermo VI

Aug. ℔ ꝛc. ℣ Tertia vitas q̄ sacr̄m eucharistie sūme ꝓueniebat instituī sub panis ꝛ vini specie. ꝛ nō chr̄s sic instituit triplici rōne. Prio rō ne mūdissime ꝓditōis ꝛ celebratōis. qz panis ꝛ vinū p̄ ceteꝛ cibis. s. būanis mūdiozes sūt: vt ē patuit. Jōqz vt doceat mūdos eē mīstros buj sacrī ꝛ suscipientes ip̄m: voluit sic instituere ꝛ sub vtraqz specie vt vtruſqz. s. cozpis ꝛ aīe mūdicia oīdar reqrī. Ūñ di. xxj. c. Añ triēniū Grego. ōt. Nullꝰ oz ad altaꝛ mīstertū accedere nisi eꝰ castitas añ fuerit approbata Et Rich. de prāte ligan absolutionē sacerdoꝛ ad cōionē cozpis chr̄i accedat: p certo sibi iudiciū māducat ꝛ bibit. etiāsi cū tā añ mltū peniteat. s. p solā ꝓtritionē. vñ reqritōis sz etiā ꝓfessiōis. Et ꝺ tenēt doc. vt patuit ſ. de cena dñi. ℣ Scdo q̄z rōne vtuosissime refectōis. Ūñ glo. sup. j. Loꝛ. xj. ōt. Panis cat cozdois. Sic spūaliē ꝺ sacr̄m aīam magis reficit: sustētat ꝛ letificat p affectꝰ charitatē. Et qz hec refectio ordinat ad salutē aīe ꝛ cozpis quaz repūtāt vtraqz panis ꝛ vinū: q̄ dignꝰ vtilꝰ ꝛ cōmunis in cibū ꝛ potū venīūt hoīm. adeo q̄ sine pane aliꝰ cib̄ insipidꝰ ꝛ sine vino minꝰ sapidus est cib̄ vl̄ potꝰ. Et qz sic̄ palato non sano panis pena est: vt dicit Aug. sic ꝛ vinū febricitāti. Sic ꝺ sacr̄m digne accedētib̄ ꝓfert vitā. indignis āt iudiciū sibi manducat ꝛ bibit. Tertio deniqz rōne significatōis: qz panis ꝛ vinū p̄ ceteꝛ chr̄i stū significāt ꝛ eiꝰ passionē: cuiꝰ ē ꝺ sacr̄m memoriale. Aug. sup Jo. Cū inq̄t sint mlta grana semini granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ip̄z solū manet. si aūt mortuus fuerit mltū fructū affert. Et inf plāntas p̄ ceteꝛ cōpauit se viti Joā. xv. Ego sum vitis vꝛa ꝛ vos palmites. Nā reuera p̄ oib̄ alijs maiozē laborē panis ꝛ vinū p̄ tō nū annū reqrit: vt claret in ope circa seminatiōez frumēti ꝛ culturā vinee. Et post mltos labozes vltimo oīm panis in furno igne pistaf. ꝛ ex race mis vinū i torcularī erp̄mit. sic chr̄s dñs pꝰ mltiplicē laborē i hac vita fuit vltō charitaꝛ igne i passiōe decoctꝰ ꝛ totꝰ eiꝰ sāguis in cruce torcula ri erp̄ssus vt ip̄e ait Esa. lxiij. Torcular calcaui solus. Ēquentenf ē chr̄s dñs ꝺ sacr̄m instituit de pane triticeo. Ūñ vbi nō saluaf rō panis tritricei nō ꝓficit ꝺ sacr̄m. scz de hozdeaceo pane vel de siligine. ꝛ sic de alijs. f̄m etiā Scorum. Jtez nec de farina tritici nō coagulata vel nondū igne cocta. nec de pasta. nec etiā in pane facto de aq̄ rosea vl̄ artificiali: sed debz eē ex aq̄ naturali: sic̄ et chr̄s de hmōi ꝓfecit. Jtē nō pōt etiā sanguis ꝓfici nisi de vino vitis. q̄ de aceto vl̄ de agresta ꝛ de vua matura nō exp̄ssa ac sic̄ibꝰ q̄bꝰ nō est forma substantialis vini nō ꝓficit. Hec Rich. ꝛ docto. sup. iij. ℣ O q̄ iesu bone: q̄z pie. q̄z gratiose. q̄z rōnabiliter teip̄m nobis dedisti in sacro. tibi in omnibus laus ꝛ gloria. ℏ

℣ Circa tertiū de dulcedine deuotōis in hoc sacramēto sit. p ꝓclone ꝺbus bti Hiero. in de trāsitu sue mortis dicēs. q̄ in hac esca sacratissima est oīs suauitas. oē delectamētū ꝛ oīs ꝺsiderij dulcedo. Et oñdit p̄cipue ex septē dulcoribꝰ in eo

Primꝰ dulcoꝛ p̄ñtie. Ūñ Hiero. vbi s. In ℏ sacro est gratiosa p̄ñtia. ibi se manifestat clemētia amoꝛosi iesu: ibi oīa q̄ ꝺsiderari p̄t: quia ibi est plenitudo oīm gratiaꝝ. Nec ille. Reuera marim̄ est dulcoꝛ deuotōis in ania cū fide pcipit hic p̄sentem amoꝛosum Jesum ꝛ eiꝰ cozpus ꝛ sanguinē gl̄ioſissimū ꝛ aiam ꝛ deitatem. q̄ pro nostro amoꝛe tā gratiose se nobis donauit ad videndū. ad tractādū ad gustādū. Ūñ Tho. in legēda cozpis chr̄i ōt. Quid ℏ sacro p̄cios̄ ꝛ nobili? in q̄ nobis sumendꝰ ꝓponit chr̄s verꝰ deꝰ. quid hoc sacro dulciꝰ ꝛ suauius p quod spūalis dulcedo in suo fonte potaf. ℣ Scōus dulcoꝛ assistentie. quia p reuerentia huius sacramēti assistunt angeloꝝ chozit vt ōt Greg. de ꝓsecra. di. ij. Quid sic. Astat ꝛ btā ꝺgo Maria ꝛ oīes bti. qz vt ōt Hiero. ꝓtra Vigilātiū. Aie scōz in ℏ mōo comitanf chr̄m q̄cūqz ierit. Et sic astat celestis curia saltē e celo reuerēter adorādo: vt patuit ser. j ℏ. Quāta ḡ dulcedo aie cū recogitat esse se in angeloꝝ ꝛ btoꝝ astātiū leta solacrate in p̄ñtia chr̄i Jesu. Tertiꝰ dulcoꝛ reficientie. Ūñ in clem. de reli. ꝛ vene. sctoꝝ. Si dñm. Dic cib̄ plene refecit. vere nutrit. s. gr̄a: sūmeqz impinguat nō cozpus sed coꝛ. nō carnem sed aniam ꝛ mentē.

D Legituꝛqz p miraculū etiā cozpus reficere plerunqz. Nā Celariꝰ in suo dial. refert q̄ Colonie q̄dam matrona in cōmunicando tanta dulcedine reficiebaf vt sine oīi esurie a dñica q̄ cōtcabat vsqz ad alteꝝ dñicam q̄ itez cōicare solebat sine omni cibo cozpali sola dulcedine diuinitus ex sacramēto viuerz in chr̄o Cunqz suo cōfessoꝛi hec aperuisset: illeqz rē cāmirabilē Ēpo reciasset: p tentando pozrexit sibi hostiā nō consecratā ip̄a ignoraāte. ꝛ mox vehementer adeo esurire cepit vt mor morituꝝ se crederet si nō manducaret Ūñ suis pctis imputās gr̄am illam p̄didisse: ad ꝓfessoꝛē cucurrit. ꝛ ꝓfessa iterato communicauit vez cozpus chr̄i: cuiꝰ ꝛ brute mor esurries cessauit. Et sic eps ꝛ p̄sbyter glorificauerf deū. ℣ Quartus dulcoꝛ sempiterne vite: q̄a digne sumentib̄ est vite eterne solacium. Joan. vi. Qui māducat hūc panē viuet in eternū. Quintus dulcoꝛ memorie. s. amoris ꝛ passiōis dñice. Ūñ in de. vbi s. In institutiōe q̄dem salutiferi sacramenti dixit chr̄istus apostolis. Hoc facite in meam cōmemorationem: vt p̄cipuum ꝛ insigne memoriale sui amoris erim̄ quo nos dilexit esset nobis hoc sacramentum. Et infra. Hoc est memoriale dulcissimum: memoriale saluti-

cū in q̄ gratā redēptoris nr̄i recēsem⁹ memoriā i q̄ ꝓfecto reficimur ip̄i⁹ corpali p̄nia saluatoris Dec ibi. Ut g̃ aīa hāc dulcedinē gustet: dz in b̄ sacr̄o ⁊ Prio mēorari chr̄i dilectiōez ⁊ icarnationē Scdo ei⁹ passionē ⁊ sui sanguis effusionē. Tertio nr̄am redēptōez ⁊ salutē: vtz i cle. ibidē Sexti⁹ dulcor efficacie: qz p̄ oīb⁹ alijs b̄ sacr̄m efficit hoiem totalit̄ diuinū ⁊ quertit in chr̄m p amorz gr̄am Aug. i li. ꝙfes. Cresce ⁊ māducab⁹ me. nec eo go i te sz tu mutaberz in me. Hec ōr i ꝑsona chr̄i Septim⁹ dulcor ꝙfidēcie. Nā p b̄ sacr̄m assecurat hō de btitudie pl̄ibus modis. ⁊ Prio tāq̄z p p̄figuratiuū ⁊ p̄nosticatiuū. qz sic Dion⁹. de eccl̄. hierar. ōr. b̄ sacr̄m est p̄nosticatiuū vite eē ⁊ figuratiuū. In q̄ vita. s. celesti sic bti bñt chr̄m videre p̄nē q̄ fruunt. sic nos i b̄ sacr̄o hēm⁹ p̄nē. Scdo tāq̄z p viaticum cui⁹ vigore q̄enit ad chr̄m i p̄riam. vñ dat trāseuntib⁹ de hac vita ad chr̄m. Nā di. l. penitentes. ōr sic. Viaticū oīb⁹ in morte posit̄ nō ē negādū. glo. penitētib⁹ digne. Tertio tāq̄z p pign⁹ gl̄ie secuz: vtpote equalēs. qz i eo ē fons gl̄ie ⁊ btitudis tot⁹. s. chr̄s. Et ō sic de pīgre p ipm sufficienē securamur p repro missiōis celestis restitutiōe. ⁊ Proide canit eccl̄ia sic. O sacr̄ conuiuiū i q̄ chr̄s sumit̄ recolit̄ mēoria passiōis ei⁹: mēs iplet gr̄a ⁊ future gl̄ie nob⁹ pign⁹ dat. O g̃ iesu bone te supplicit̄ adoram⁹ da nob⁹ sentire tuā dulcedinē in p̄nti p gr̄am ⁊ in futuro p gl̄iam Amen.

De Corpe chr̄i Ser. M. de mirabili potentia chr̄i in tām miraculosa exist̄ētia i eucharistie sacr̄o.

Memoriaz fecit mirabiliū suoz miſicors ⁊ miserator dn̄s. escā dedit timētib⁹ se p̄s. cx. A Dipotēs dn̄s nr̄ Jesus vt clara fide oñdat q̄a ip̄e ē magn⁹ ⁊ mirabil̄ ac sūme laudabil̄ ⁊ amabil̄ de⁹ celi voluit istituere altissimū ⁊ miraculosissimū sacr̄m eucharistie p nr̄a salute. In q̄ oñt nobis mirā benignitatē: cū angel̄ nos sil̄es effecit in b̄ q̄ eodē pane. s. chr̄o fruemur i p̄nti p fidē q̄ illi fruūt p spēm in p̄ria. Oñdit etiā miraz ptātē cū ex suba panis diuīo miracl̄o fit corp⁹ chr̄i. Un de his canit eccl̄ia. ⁊ Panis angelic⁹ fit panis hoim: dat pānis celic⁹ figuris t̄minū. O res mirabil̄: māducat dn̄m paup fu⁹ ⁊ būil̄. Debuismōi itaq̄ ōi pietate ⁊ mirabili opatiōe i sacr̄o p̄uidēs Dauid i spūsctō ōr ꝙba p̄missa Memoriā fec̄ mirabiliū suoz. s. q̄ fec̄ i datiōe māne filijs isrl̄: qō fuit figura hui⁹ sacr̄i. Seq̄t. Miſicors ⁊ miserator dn̄s escā de. rē. Juxta que ꝙba tria mysteria notabim⁹.

Primū ōr diuīe ptāt̄z: i ipa quersiōe

Scdm ōr credēde miraculositat̄z: i hui⁹ excel

Tertiū ōr idubie ꝙitat̄z: in si⁹ clēti ꝙditiōe gnoz mōstratiōe.

Circa p̄mū de ptāte diuina: q̄. s. chr̄s p̄t cō uertere panē in corp⁹ suū ⁊ vinū i sāguinē: sit. p ꝙdone ꝙbū Aug. ⁊ ꝙcor. Berñ. i epl̄a ad Pet papā di. q̄ diuīa opa i b̄ sacr̄o nō l̄it discutēda rōne: sz credēda firma fide: p lucerōnis. habēdo oipotētiā ꝙditoz. Erq̄ g̃ catholica fides. ꝑfect⁹ q̄ chr̄s diuīa potētia quertit panē i sacr̄ suū corp⁹ ⁊ vinū i sāguinē i ꝙsecratiōe hui⁹ sacr̄i. Idcirco p fidei firmamēto ꝓbat b̄ fore chr̄o possibile ſm doc. sacros pl̄ibus modis.

Primo ex rōne

Scdo ex documēto figure.

Tertio ex declaratiōe

Quarto exēplis gr̄e ⁊ nature.

⁊ Prio ex rōne. qz q̄cq̄d p̄t facere mai⁹. p̄t ⁊ min⁹. Topi. Sz de⁹ solo ꝙbo fec̄ mai⁹. s. totū mūdū. ex nihilo ⁊ oēs angelos ⁊ alias būanas fact̄ sic. Ps. Dixit ⁊ facta sūt. g̃ m̄to forti⁹ p̄t facere aliq̄d ex aliq̄. s. corp⁹ chr̄i ex pane. Un de ꝙse. di. ij. ca. Reuera. Amb. ōr. Sermo q̄ potuit facere ex nihilo q̄ nō erāt. p̄t ea mutare in id qō erāt. Nil mir̄ q̄rit Rich. sup. iiij. di. xj. ar. j. q. vj. vicz in q̄ fecit de⁹ mai⁹ miraculū. an in creatiōe mūdi ex nihilo. an in incarnatiōe chr̄i. an in trāssubstātiatione panis ⁊ vini in eucharistia. Et rñdet q̄ sūm plicit̄ in ipa mūdi creatiōe ē mai⁹ miraculū. quia ibi a termino a q̄ min⁹ ē de possibilitate mutari onis ad t̄minū ad quē. eo q̄ nil ⁊ ens sūme distēt p ꝺdictoriū ⁊ sine vlla ꝓportiōe naturali ⁊ creatiōe āt ex nihilo fit aliq̄. i icarnatiōe āt ex p̄te rei mini ad quē p̄cellēti⁹ ē miraculum. s. vt creatura vnirek ipi deo altissimo q̄ sūme ⁊ ip̄oportionabiliť ercedit oēm creaturā. Un ibi ē miraculū maraculoz oīm. Sz trāssubatiō ē p ceteri ꝑdicī mirnus mirabil̄: cū ex aliq̄ trāsit substātia aliq̄d li ſm q̄d sit mirabilior inq̄ntū fit i aliq̄d ꝑfectius. s. i corpus chr̄i qō nō auget nec mutat. Un valz argumētū q̄ si de⁹ illa potuit. s. creatione ⁊ incarnatiōe. multo forti⁹ potuit ⁊ p̄t trāssubstātiatione. Scdo ex documēto figure. qz multe ꝙteri bus figuris docemur deū egisse sup̄ naturā: vt dū se q̄dlibz quertere i q̄dlibz sua oipotētia: vt dicit Amb. li. de sacr̄is. Ptz p̄mo de Adā q̄ formatus est ex limo t̄re quersio subito ꝙtule diuīa i carnē ⁊ sanguinē. Scdo de eua facta subito ex costa ade. Tertio de vroze Loth. quersa subito in statuā sal. Quarto de ꝙga moysi mutata i ꝙpentē mūdi ⁊ aliis Idē g̃ de⁹ q̄ illa fec̄ ⁊ hāc p̄t trāssubstātiare nē facere ⁊ fac̄ inuisibil̄r sub spēb⁹ ⁊ Tertio ex declaratiōe nota q̄ legit̄ mutasse vnā rē i aliā. Ut qñ sic q̄ suba sit ⁊ accīs mutata sit: vt i quersione ne aq̄ i vinū fec̄. Jo. q. Aliqñ āt sic q̄ manēte subā accīs mutatū ē: sicut qñ mutauit aq̄s in sāguinē ratb i dulcedinē. Exo. xvj. Denicz ſm aliq̄d fecit etiā tertio mutationē sub manēte accīte aliquo mō saltem q̄ntitat̄ ⁊ figure: licz nō totaliť. vt q̄ vroz Loth ꝙsa ē i statuā sal. Deū. xix. Talem mutationem. s. sube remanētib⁹ accidentibus

Sermo VII

p se stătibꝫ nũqꝫ fecit nisi in ꝟ mirabili sacro eu/ coaristie. Cũ aũt chꝰ sit deꝰ oipotẽs illa eadem sua ptăte q̃ mulier ꝙuersa ẽ in statuã sal in instã ti facere põt q̃ suba panis manẽtibꝫ oibꝫ accidẽ tibꝫ ꝙuertat in corpꝰ chꝰ Vñ Eccles. viij. Oñe qs̃ꝫ põt dicere: cur ita facis tẽ. Tenẽdũ est ḡ fir ma fide vt est snia cõis scoꝝ Bona. Tho. Ric. Pe. in. iiij. di. xj. Aler. Scot ⁊ alioꝝ. q̃ i ꝟ sacro ꝛtute ꝟ boꝝ chꝰ trãssubstãtiat vl̃ ꝙuertit suba panis tota in corpꝰ chꝰ totũ accu ertis solis ac/ cidẽtibꝫ remanẽtibꝫ vt fides locũ habeat fm di/ Si ḡ ras. quõ de pane fit corpus chꝰ. Rñdet Martinꝰ in fmõe. Enarrari nõ põt: credi põt. s. qz deꝰ oia ⁊ ꝟ bñ põt. Si lingua ⁊ sensus deficit fides sufficit. Nã magna ẽ fidei pfectio ⁊ erit copiosa remuneratio cũ tñ deo p fidẽ credimꝰ qõ fmõe explicari nõ põt. Jtẽ si q̃ras quõ possiz credere cũ sensus ꝛdicit: Respondet q̃ in mul/ tis etiã aliꝭ nõ est credendũ sensui. ḡ a fortiori nec hic in articulo fidei. Nã sol apparet visui esse ẽqlis cubital rotũditatis cũ sit ⁊ credat maior tota terra. Jtẽ qñ baculꝰ rectꝰ mittit in aquã apparet sensui esse fractꝰ: ⁊ tñ nõ credit in ꝟ sensui. sed in tellectui. Jtẽ descẽdentibꝫ p fluuiũ i naui videt portꝰ ⁊ ligna i portu retrogde moueri: ⁊ tñ ñ est tũc credendũ sensui. Marie aũt in his q̃ sunt fi/ dei credendũ est deo sup oẽm sensuz ⁊ sup oẽm intellectũ. qz plꝰ põt facere deꝰ q̃s intellectꝰ possit capere fm Hilariũ de tri. Hinc ꝺr Gerson. li. iiij. q̃ plꝰ debet bõ credere deo oipotẽti in ꝟ sacro q̃s ꝓpio sensui: aut etiã visibili sig̃ cuicũqz. Quar/ to pbat crẽplis nature ⁊ gre. Nã i naturalibꝫ vi demꝰ q̃ aq̃ in vite ꝙuertit tãdẽ in vinũ. Jtẽ semẽ sacrũ in terrã ꝙuertit in herbã ⁊ fructꝰ granoruz multoz. vapores in nubes ⁊ pluuias ⁊ ranas. Jtẽ ictꝰ fulmis subito redigit gladiũ i vagina ex istẽtẽ in puluerẽ vagina manente illesa Jtẽ Bo/ nauẽ. in suo fmõe ꝺr. q̃ in hybernia est lacꝰ in q̃ si palꝰ figat q̃d terre imergit ꝙuertit i ferz. q̃c q̃d ꝟo aqs oppit in lapidẽ cõmutat. Jtẽ exprimur ꝛtute nature cibꝫ ⁊ panis ⁊ porꝰ ꝙuertunt in suba mali. Si hec põt natura facere q̃d ḡ natu/ raz dñs põt: Preterea vt pbat Amb. de sacris. ō nature. qz vis gre põt mutare naturã. sicut ptz i ga moysi bis mutata. Exo. iiij. z. vij. z in multis aliꝭ. Scipue i ꝛceptu ꝟginali qõ natura nõ po/ tuit sed gra. Hinc Amb. vbi s. Aiat qz pter na/ pus ex ꝟgie ẽ. Quid ꝟ q̃ris nature ordinẽ i chꝰ corpe cũ pter naturã sit ipe dñs Jesus partꝰ ex ꝟgine Dec ille. O bñ dicti iesu oipotẽtia te ꝙfite mur. te gl̃ificamꝰ te adoramꝰ in ꝟ sacro Sed ve ve pctoribꝫ q̃ nõ obedit̃ chꝰ vt a suis pecca tis ꝙuertant: cui tñ oñis creatura obedit, digni sunt ergo damnatione.

Tercia scõm de miraculositate hui⁹ sacramenti sit p ꝙclusione exclamatio Bern. in hec ꝟba di/ centis. O sacr inqt ⁊ celeste mysteriuz. o insigne spectaculũ. o solenne miraculũ. deꝰ q̃ mirabilis apparet in oñibꝫ ipe mirabilior credit dũ p nos mirabilia op̃at: in eucharistie. s. ꝙsecratiõe medi/ antibꝫ sacerdotibꝫ. ꝓt q̃ dõ etiã eccl̃ia ꝟ sacramen tũ ꝺr mirabile. Deꝰ q̃ nob inqt sub sacro mirabi li passiõis tue mẽoriã reliq̃sti tẽ. Pro ꝟ ḡ notã/ dũ q̃ fm numer decẽ p̃dicamentoz in ꝟ sacra/ mẽto decem mirabilia firma fide credenda docẽ tur a doctoribꝫ: que breuiter p captu simpliciuz ꝙsequamur. Primũ mirabile fm p̃dicamen/ tum substantie est q̃ p ꝙsecratiõe panis in cor/ pus ⁊ vinũ in sanguinem transsubstantiat. Vñ Amb. li. de sacrãẽtis. ⁊ habet de ꝙsecratiõe di. ij. Panis. Panis aũ ꝙsecratiõe tã corpꝰ chꝰ ẽ post ꝙsecratiõẽ: qz sermo chꝰ creaturã mutat. ⁊ sic er pane fit corpꝰ chꝰ. ⁊ vinũ cũ aq̃ in calice mixtum fit sanguis chꝰ. Et infra. Vide ḡ q̃ po/ tẽs est sermo chꝰ vniuersa ꝙuertere. Deinde ipe chꝰ testificat q̃ corpꝰ suũ ⁊ sanguinẽ suũ acci/ piam⁹ de cuiꝰ fide ⁊ testificatione dubitare non debem⁹. Hec ille. Et de ꝟ satis ꝓbatũ est in pri/ mo articulo hui⁹ fmonis. Nõ ḡ est putandũ q̃ in ꝟ sacro sit corpꝰ chꝰ ⁊ sanguis tñmõ sicut i signo repsentatiuo. qz hoc esset erroneũ ⁊ dãna bile. de ꝙse. di. ij. Ego Berengarius sed creden/ dum est ꝛdi esse vere ⁊ realiter. Vñ Jo. vj. Caro mea vere est cibus ⁊ sanguis meꝰ vere. i. nõ figu raliter sed realiter tẽ. Magis ḡ debet ꝟ sacrm reuereri q̃s imago chꝰ q̃cunq̃qz. qz in imagine est chꝰ tñmõ vt in signo. hic aũt realiter ⁊ vere.

Et scõm mirabile iuxta p̃dicamentum quã/ titatis: q̃ christus fm sue quantitatis magnitu dinem totus sub qua hostia: ⁊ totꝰ sub vini spe cie ꝙtinetur. ⁊ sub q̃libet pte eaz. s. specierum to tus chꝰ est ⁊ ꝙtinet. Vñ Hiero. de ꝙsecra. dist. ij. Singuli. dicit. Singuli autem totum accipi unt chꝝ dñm ⁊ singulis portionibꝫ totus est: nec p singulos minuit. sed integrum se in singu lis ꝓbet. Hec ibi. In hoc autem fides adiuuat quõ hoc possit fieri tripliciter. Primo ex ratione qz chꝰ dñs est inuisibilis. Vñ canit eccl̃ia. Fra cto demũ sacramento ne vacilles sed memento tantum esse sub fragmento quantũ toto regitur. Item fm Rich. sup. iiij. dist. xi. q. j. art. ij. qz corꝓ pus chꝰ in sacramento est organicũ viuens qõ nõ potest esse sine sua naturali q̃ntitate. sub spe/ cie ergo panis totus est chꝰ cum sua q̃ntitate. Similiter sub specie vini: qz q̃ntitas inseparabili ter comitat corpꝰ chꝰ cui vnit⁹ est sanguis sic ⁊ ania ⁊ diuinitas. Nec q̃ntitas corpis chꝰ cõ mensurat q̃ntitati speciei. nec ꝓ rñdet pti. s; ſb. q̃libet pte hostie est tota eius q̃ntitas sicut ⁊ to tum eius corpꝰ vl̃ totꝰ chꝰ Vñ ibidẽ. q. vj. alle gat Innocen. de officio misse. parte. iij. capl̃o. ix. dicentem sic. Salua fidei maiestate vbi panis

est ꝓsecratꝰ ſb tota ſpecie totū corpꝰ exiſtit. Sic ei miracl'oſe totū corpꝰ i ſingul' ptib ꝙnek. qm̃ ſub ſingul' ptib totꝰ ē chr̃s. Nec Innoc. Sz di. Seq̃t g̃ q ibi ptes corpis chr̃i eſſent inordinate z ꝓfuſe ſi oēs eſſent ſil' ſub q̃libet pte hoſtie Rñ det ibidē Rich. z ꝓcor. Tho. q nō ſeq̃tur. qz ꝛſi nō ſit accipe ordinē ptiū corpis chr̃i ſm cōparatiōnē ad ptes hoſtie: tñ ipe ptes corpis chr̃i hñt int' ſeinuicē diſtinctū eē z ordinatū i ſuo toto ſm ꝓpriā q̃ntitatē. Uñ tantū ē ibi caput chr̃i: tātū corpus: q̃ntū in chr̃o ipo. z ſic de alijs. Scdo adiuuak in b fides exēplo z ſil'itudine. Nā aia eſt tota in toto boie: in q̃libet eiꝰ pte tota Et ſic aia ñ eſt pl'es ſed vna actu in toto boie. Sz ſm aſſignatiōnē ptiū in q̃libet ſt tota: ſic corpꝰ chr̃i añ diuiſionē hoſtie q̃uis ſit actu totuz ſub tota hoſtia vnicū: tñ diuiſa hoſtia erit actu pluries ſub ptibus illis totū. Alia eſt ſil'itudo de ſpeculo q̃uis paruo in q̃ videt tota z vnica facies humana vl' mons magnꝰ. q̃ ſpeculo fracto ſub q̃libet pte tota facies vl' mōs videt. Tertio adiuuak miraculoſa reuelatiōe fides i b. Narrat em̃ Alex. de ales in ſuo ſcpto. iiij. ſen. q q̃dā rligioſi dū inſtanter peterēt vt cōicarēt ſub vtraq; ſpecie Ecce ſacerdote cozā eis celebrāte cū frāgeret hoſtiā ꝛcauū patene viſum eſt totuz repleri ſanguine. Ad qd̃ oēs obſtupuerūt. z cū ꝛiungeret ſacerdos ptes hoſtie totꝰ ille ſanguis viſus eſt recipi intra hoſtiā reintrādo. ſicq; monſtratū ē b miraculo ſub ſpecie panis ꝓtineri etiā ſanguinē. z ecōuerſo ſb ſpē ſanguis corpꝰ z eodez mō ſub ptib. Q q̃z errāt buſcire q cōicare volūt ſub vtraq; ſpecie ꝓtra vniuerſalē ꝓſuetudinē z ſtatutū ſcte rhomane eccl'ie

F Tertiū mirabile circa p̄dicamentū q̃litatis: credendū eſt q ſpēs panis z vini in b ſacr̃o ſine ſubiecto exiſtūt z p ſe ſtare credunt Uñ mgr̃ i. iiij di. xij. in p̄n. ꝺt ſic. Si vo q̃rit de accidentib q̃ remanēt. ſ. de ſpecieb z de ſapore i q̃ ſubiecto ſundent: potꝰ fatēdū videt exiſtere ſine ſubiecto: qz ibi nō eſt ſuba niſi corpis z ſanguis dñici q̃ nō afficit illis accñtib. nō em̃ corpꝰ chr̃i talē in ſe bz formā: ſed q̃lis in iudicio apparebit. ſ. gl'ioſam. Remanent g̃ illa accidēt̃ia p ſe ſubſiſtēt̃ia ad myſterij ritū. Ad guſt? fideiq; ſuffragiuz q̃b corpꝰ chr̃i bñs formā z naturā ſuā tegit. Nec mgr̃. Et cōi fide a doctoribꝰ tenet. Uñ ſm q dedarat Richar. ibidē illa accñtia ſūt in q̃ntitate ſicut in ſubiecto. iſta aūt q̃ntitas in nullo ſubiecto eſt penit? z ſic ſpecies ſunt ſine ſubiecto ꝓmo: qō eſt ſuba. Nō em̃ ille ſpēs ſunt in ſuba panis z vini. quia illa nō remanēt poſt ꝓſecratiōnē vt dictū eſt ſup. Nec ſūt in corpe chr̃i vl' ſanguine: qz maioris q̃ntitatis illa ſūt z forme gl'iose: vt ꝺt mgr̃. Nec ſunt in aere ſic in ſubiecto. qz aer ipe nō ē hmōi ſapor̃s duriciei z coloris. Sz p miraculū vtute diuina ſtāt p ſe Hec Rich. Ad b aūt iuuat aliq̃ mō Erē plū: qz ſicut deꝰ potuit facere vt ignis nō vreret nec calefaceret tres pueros Daniel'. iij. cuz ignis ſit ꝙria paſſio calefacere. z ſic ibi fecit deꝰ ſubaz ſine ꝙrio accidēte: ita pōt facere accidēs ſine ſuba ſtātia p ſiſtere: vt tenēt doc. H Quartū circa p̄dicamēcū relatiōis credendū ē q i b ſacro q̃ad reſpectū ml'tiplicatiōis ſpeciez corpꝰ chr̃i nō ml'tiplicak: n' ad ſūptōez a ml'tj factā plꝰ ſumit. Uñ tātū ille: nec ſūptꝰ ꝙſumit. Ad qd̃ eſt figura in ecc'lia canit. Sumit vnꝰ ſumunt mille q̃ntū ille: nec ſūptꝰ ꝙſumit. Ad qd̃ eſt figura in exemplo de māna. De q̃ legit Exo. xvj. q nec q plꝰ de ea pauerat āpliꝰ reppit. nec q minꝰ reppit. mi nꝰ. Et ad id rō ē clara. qz in ſingul'idē z totꝰ chr̃i ſtus eſt nō ml'tiplicabil' in ſe. ſicut in ml'tiplicatis imagib facies mea eadez p̄manet. Jurta b p̄dicamēcū p ꝺtrōe audituz videbit breuit̃ aliq̃ q̃nes moueri p̄n: p̄cipue ſm certa mirabilia ei. ſ. i motu. Querit̃ nāq; vtz ad motū hoſtie mouek corpꝰ chr̃i ēt i celo crēs. Rñdet Rich. ſup. iiij. di. x. q corpꝰ chr̃i lz in ſacro imobile ſit localit̃ z p ſe loq̃ndo: ē tñ mobile p accñs ſcz ad illꝰ motū hoſtie. ſic ptz de aia: q ēimobilis localit̃ in corpe: ſz mouek ad motū corpis. Et i b valde mirabile q corpꝰ idē. ſ. dñi ieſu ſil' mouek ad motū vnꝰ hoſtie z q̃ſcat ad q̃rem alterꝰ horſtie. Jtē q mouek ſurſū z deorſū: ſil' ad motū duersaz hoſtiaz. ſed corpꝰ chr̃i in celo eſt vt in loco. z ibi pōt moueri p ſe. Nō oportet g̃ q cum moueak ſub ſacro p accñs: moueak in celo p ſe localit̃ z ecōuerſo. nec in his ē ꝺctio. qz nō ē ſm idē

b motꝰ z q̃es. Sz ſm motū p ſe z p accñs: ſic aia p accñs mouek moto brachio vl' pede z q̃ſcat i corde vl' in capite vl' q̃ſcēte alēa manu Nec ex Richar. Jtē q̃rit Utrū chr̃s ſub ſacro poſſit manu ꝛtendere vl' leuare z ſuū ſacrū caput rāgere. Rñdet ſm Rich. vbi ſ. q cū corpꝰ chr̃i ſit dimenſionatū ſecundū ſuā q̃ntitatē ꝓpriā. qz tal' extēſio idudit diſtātiaz q̃ſcat inter ptes extra ſpeciē panis z iterꝙ retrahere intra ſpeciē ipam. qz tal' extēſio idudit diſtātiaz q̃ſcat inter local' motꝰ: qō ñ ꝙuenit corpi chr̃i vt ē ſub ſacro vt patuit. Ad id exm̃. Aia nō pōt ſuū corpus extendere vl' excedere z iteraro recōſtūgi: z ſic moueri de corpore ad locū z redire niſi b deꝰ faceret miraculoſe

O q̃ mira dei ſapia. O Quintū mirabile circa p̄dicamētū actiōis credēdū ē q b ſacrm̃ in ſumēt̃ib vario mō opak. et q dignis vita z indignis mors etna ꝓferk. Uñ canit eccl'ia. Mors malis vita bonis vide paris ſūptionis q̃ ſit diſpar erit̃. Jtē circa b eſt etiā mirabile q ipa ſpēs cū ſit ſine ſubiecto pōt efficere q̃cq̃d poſſet ex materia panis z vini. ſ. ſanctare nutrire z hmōi. Poſſet ei in magna q̃ntitate inebriare. z q̃cq̃d poſſet ex maſſa pāis vl' vini p corruptiōez g̃nari: puta quod tum fieri ex ſpē illa vini. lz ei iſte ſpēs nō ſinerent ſtātia: hñt tñ vtutē ſube q̃ ad b z ſil'ia Et hec ſic Tho. dāk ſpēi miracl'oſe. ñ q̃dē nouo miraculo ſed ex vi miraculi ꝓpus facti i trāſſubaroē. Ad hec etiā plū de māna qō dignis erat ꝺlectabile intra oīa ſapoꝛs ſuauitatē: indignis aūt nauſeaz faciebat

reseruatū i dīē alterū corruptioni erat obnoxius
¶ Sertū iuxta p̄dicamētū passiōis credēdū ē. q̄
in hoc sacramēto corp⁹ chr̄i cū māducaī nō ledī
nec lacerar nec aliq̄d patī. Ūñ Aug. de ꝓse. di. ij.
Inuitat inq̄t dñs suos suos vt p̄pet eis cibū se
ipm z qs audet māducare dñz suū: z tñ ait. Qui
māducat me: viuet p̄pter me. z qñ māducaī: vita
tor⁹ in celo: tor⁹ in corde tuo. Exemplū aliq̄le. iij.
Reg. xvj. vbi oleū in lechito z farina in hydria de
q̄ comedit helias z mulier sareptana cū filio nō
sūt iminuta p tres annos z dimidiū. Item cū virg
atterī vel crystallus: nō frāgī nec ledī lux solis
¶ Septimū iuxta p̄dicamentū vbi: credenduz
est q̄ corp⁹ chr̄i vnū nūero sit in diuersis z oib
ꝓsecrat⁹ specieb⁹ tot⁹ habeī. Sz quō ꝟ sit possi
bile: vt idē sit diuersis locis habeat Hugo de sctō
vict. li. de sacramētis dt. q̄ iō in natura idē corp⁹
esse in diuersis locis esse nō pōt. qz deus nature
ꝓditor talē corpib⁹ dedit legē. Et qz q̄libet legisla
tor pōt dispēsare in lege quā statuit z oppositum
ordinare. Iō de⁹ potuit de suo corpe dispēsatio
nē facere p fidelīū vtilitate vt sit sit in plīb⁹ locis.
Exēplū de sono vel ꝟbo qō est sit in plīb⁹ audiē
tib⁹. ¶ Octauū iuxta p̄dicamentū qñ: qz credēdū
est q̄ mox qñ ꝟba ꝓsecratiōis cōplenī chr̄i corp⁹
ꝓficit. z qñ spēs corrūpunī chr̄i corp⁹ ibi desinit
esse. nec amplī⁹ ibi ꝓtinet: vt cōis est sententia do
ctor. sup. iij. Et ꝟ ē mirabile q̄ cū ille spēs sint si
ne subiecto: nec i corpe chr̄i: z tñ ad eaz desitiōez
iuxta p̄dicamētū sit⁹. credēdū ē ei q̄ idem chr̄s q̄
manet i celo: in ipo sacro p tātā distātiā situaī tā
muro mō q̄ imediate nū q̄ tangi possit q̄ntūcūq;
spēs penetrenī. Nā etiā cū masticāī spēs corpus
chr̄i dētib⁹ nō attingiī nec atterīī fm se: vt patz p
Hiero. de ꝓse. di. ij. de hac q̄dā zc. Rādet Rich. q̄
char. sup. iiij. di. x. p ꝟ q̄ i cena qñ pñte chr̄o disci
pulī ꝟ sacrm māducauerūt: dolorē chr̄s nullum
sensit ex hoc: cū tñ tūc erat i carne adhuc passibili
Et ponit exēplū q̄ sicut angelus p essentiā aliq̄n
pñs est loco: nec tñ a loco tagiī: nec aliq̄s hō essē
tiā eius pōt tāgere q̄ntūcunq; penetret locū: sic z
in ꝟ sacro. Si aūt hic q̄raī. ad quā partez hostie
situaī caput chr̄i vel pedes zc. Rādet Rich. q̄
nō pōt assignari. qz oēs ptes chr̄i integraliē sunt
sub q̄libet pte hostie. Sed exq̄ vnus z idez chr̄s
est in vna hostia babēs ordinē ptiū in se ad quā
cūq; ptē vult: ad illā habet caput z ꝓseq̄nter ma
nus z pedes fm ꝓpriā q̄ntitatē z ordinē i se. Si
eriā q̄raī. vtrū versa hostia vertaī corp⁹ chr̄i. Re
spōdet idē Rich. q̄ nūq;. Sicut exēpli gra vide
mus in speculo q̄ verso speculo imago faciei nō
vertiī in eo. Sic zc. ¶ Decimū iuxta p̄dicamētū
habitus. Credendū est em q̄ chr̄s in ꝟ sacramē
to est in habitu luminis glie sue: q̄uis nō videa
tur sz specieb⁹ ipis occultaī: vt dicit magister in
iij. di. xij. O ꝟ magne. o mirabilis de⁹. o iesu bñ
dicte q̄ tā mirabiliī es in sacro miserere nr̄i ꝓpter
tuū imensum amorē q̄ nob sic te donasti. O dul
cissime iesu da nob ꝓ tali z tāto amore te reama
re. ¶ Circa tertiū p̄cipale de ꝟitate ī dubia z
p signa mōstrata sufficiat breui⁹ p ꝓcl'one q̄ be
nedict⁹ de⁹ crebr⁹ mira signa z multa p hui⁹ sa
cramēti ꝟitate oñdere est dignat⁹. Quę q̄dē enar
rari nō sufficiūt. p varia em tpa multiplicanī se
pi⁹ ei⁹ miracula. Nā z ego vidi bis tpib⁹. s. anno
dñi. M. cccc. lxxix. boiez ī chr̄o mihi ꝓsciēciose re
uelantē q̄ ꝓsepe chr̄m dñm videre soleret ī sacra
mēto in specie crucifixi vel pietatis z similiū z ore
ad os loq̄ z ad q̄cūq; interrogata secreta spūalia
rādere. s. ī dubijs casib⁹ q̄d salubri⁹ tenere opor
teret. Cūq; hō iste sepius petiuisset ab eo de reue
lādo die obit⁹ sui: chr̄s de sacramēto visibiliī ap
parēs rādebat. Nō morier⁹ inq̄t vsq; ad prima
q̄ttuor tpa. z sic illo tpe aduenīēte iterato ad fu
tura q̄ttuor tpa atq; ꝓseq̄nter singul' annis q̄ad
vixit certificabaī q̄ non morereī vsq; ad futura
imediate q̄ttuor tpa. Sed postea cū mori habu
it ipam die morz sibi certitudinaliī predixit. z sic
factū est. Et multa alia narranī miracula inter q̄
vnū celeberrimū q̄s narrat Anſ. li. de miraculis
btē virginis. c. xxxv. q̄ sacerdos quidā de corpo
re z sanguine chr̄i dubitās: beatā virginē q̄tidie
orabat in missa pro hac tentatione subuenire.
Quodā sabbato more solito celebrante missam
de btā ꝟgine: ecce post ꝓsecrationē disparuit ho
stia ab altari z vidit coraz se beatā mariā in vnis
filiū vt puez tenentē z dicentē. Ecce iste est filius
meus in hostia quā sacrificas: modice fidei q̄re
dubitasti: nōne legisti qz fili⁹ meus dixit. Panis
quē ego dabo caro mea est ꝓ mūdi vita. pluribz
q̄ similib⁹ dictis pia mater tradidit ei filiū dicēs
Accipe hostiam tuam z ꝓfice missam. Tunc acce
pit sacz puez z posuit sup corpale z missam ce
pit ꝓsequi. Cunq; pueniss et vt hostiam frange
re deberet: ecce vidit statim ipm puerum in speciē
panis vt prius erat reuersum. z beatam virginē
cum puero disparuisse: sicq; missam compleuit.
Hec sufficiant. Sunt em veritatis huius sacra
menti innumera testimonia: sed pre oib⁹ sufficit
at nobis verbuz chr̄i filij dei di. Hoc est corpus
meum zc. O q̄ fideles anime veneremur hoc sa
cramentū ineffabile z tāmultipliciter mirabile.
Adoremus z deprecemur dñm iesum in ipo ve
re existentē vt det gratiā z gloriā Amen.

De corpe chr̄i Sermo. iiij. sz de huius sacra
mēti institutiōe sub velamine z adoratione.

Hic est panis qui
de celo descēdit qui māducat hūc pa
nē viuet in eternū Joā. vj. z in euāge
lio hodierno. ¶ Sctā mr̄ eccl'ia hodie nos
inuitat ad celebrandū reuerenter z deuote festū
ipius corporis z sanguinis dñi nr̄i iesu chr̄i. Et

¶

ad id ꝑtinet in euāgelio ꝓ verba predicta monet nos triplici rōne. Prīo rōne dignitatis. s. huius sacramēti corpis chīi. qz in hoc sacro vere ē chīs deus celi z terre. z idcirco ꝓponit nobis verbū testimonij chīi di. Nisi est panis. q. di. sub specie ista panis est vere chīs deus: z ī adorādus. Secōo rōne charitatis quā nob ipe chīs exhibuit. ī subdit q̄ de celo descendit. q. d. Ecce ꝯntū nos chīs dilexit qz ꝓ nostro amore de celo descēdit in carnē quā in hoc sacro nobis māducandū dedit. debem⁹ ḡ ipm reamare z ꝓ amore ipius hoc festū devote colere in grāz actionē: qz vt ait Hze. Indign⁹ est de dādis q̄ ingrat⁹ est de datis. Tertio ratione vtilitatis z nre salutis q̄ ꝓuenit nobis ex hoc sacramēto. ꝓter qđ subdit. Qui manducat hunc panem viuet in eternum. Reuerēter ḡ hoc sacm̄ bodie colam⁹ vt vite eē pmiuz adq̄ramus: z ad ipm māducādū digni sim⁹. Audiam⁹ ḡ chīm z eccle siā bodie di. Nisi est panis q̄ de celo zc. Juxta q̄ ꝓba tria mysteria in hoc sermone notabimus.

Primū dicit institutionis.

Secōm dicit velationis.

Tertiū dicit adorationis.

¶ Circa pmū de institutione sacri eucharistie q̄rit. Cur chīs dñs voluit nob real'r suū sacrum corpus z sanguinē sub sacro danduz instituere. qz nimiz in alijs sacris. s. baptismo: cōfirmatiōe zc. chīs nō ꝓtinet fm substātiā realit': sz soluz ad est fm virtutē z grām suā. Cur ḡ in hoc sacro non sufficit eo mō dare grām suaz sic in alijs. Sz qđ est maximū voluit se realiter fm subaz dare nob in hoc sacro eucharistie in q̄ est ver⁹ corpus chīi et ver⁹ sanguis. Joā. vj. Caro mea vere ē ci. z sā. zc. Rñr ḡ fm frā. maro. z doc. sup. iiij. di. viij. cōit. ꝓclusionē q̄ sūme ꝓgruebat chīm dñm realit' nob dare se i sacro eucharistie ad māducādū. z hoc pluribz rōnibz ꝓpter qs voluit chīs sic instituere eucharistie sacm̄. Prīa rō ex pte hui⁹ sacri. Secūda rō ex pte nri. Tertia ex pte ipi⁹ chīi iesu bñdicti. Prīo ex pte sacri. qz vt dr̄ Aug. de ci. dei. z explēta cogscim⁹. de⁹ ꝓuidet cuilibet creature cibū fm ꝓditionē nature sue. Nā creaturas pure corpales vt vegetabilia z bruta nutrit cibo corporaliter corpali. s. de terra: de herba: z feno z siliquis. Creaturas vo oīno spūales: vt angelos reficit cibo oīno spūali. s. visione deitatis. Matth. xviij. Angeli cor semp videt faciē pris zc. ergo hō cū sit partim corpalis z ptim spūalis z rōnalis ad dei imaginē fact⁹ debuit tali alimento nutriri ad vitā eternā: qđ ꝓtineret vtrūq; z. s. deitatē chīi cum hūanitate sicut est in hoc sacro. ne. s. hō spūaliter moreret morte eterna. Nimirum sicut in. iij. ca. Genē. legim⁹ hō incurrit mortē ꝓ cibū ligni vetiti teste dño. Quacūq; hora comederitis ex eo morte moriemi. ḡ ꝓuenies fuit vt ꝓ cibū vite in sacro hoc ipa hoīs vita eē na restaurarē. Sz qz videm⁹ in vita corpali q̄ hō ꝓmo nascit. deinde nutrit z sic in vita ꝓseruat. ita ī vita spūali esse debz q̄ hō ꝓmo nascat regeneratus ꝓ baptismū: z tandem nutriat ꝓ eucharistie sacramentū. Sz qm̄ hoc videm⁹ in natiuitate corpali q̄ genitus nō coniungit parenti fm subam sed tm fm virtutē. Innutritōe aūt cibz ꝓiungit nutrito fm subam: qz vt dicit. ij. de aia. Alimentū ꝓuertit in substantiā alitī. ergo in ipa vita spūali chīstus dñs i baptismo solum est fm virtutē z gratie effectū regenerationis. Sed in sacramēto eucharistie qđ est alimentū spūale est fm substantiaz realiter. Denicq; erquo hō sic factus est vt duplici alimonia indigeat in corpore. s. cibo z potu: idcirco sub duplici specie hoc sacramentū instituit. ¶ Sz nota hic ꝓ simplicib⁹ q̄ sicut in nutrimēto cibi corporalis licz sit ordinat⁹ ad ꝓfuatiōez vite vt nutritōez: tñ accidit ꝓsepe esse i detrimētū. Et primo siqs iratis pectoribz sumat. tūc cū potus in languoris qz cibatiōis materiā transmutat: vt dicat Joānes isagoge de remedijs sanitatis. Nam fz Auicēnā: tūc choleric⁹ mor humoribz cōmotis zc. ira cibi ꝓmiscet i boie. Choleric⁹ aūt humor mordosus est. testę Galieno. Sic hoc sacm̄ ira renitentibz ꝓtra primū ē ad dānationē. Amb. In dānationē incūrit vergit corpis z aie eucharistiam iracundo ꝓtra quēpiā anio manducare. Secōo fit in detrimentū siquis cibum nō bene coctū sumat. sic cū homo ad hoc sacramētū nō satis bñ se ꝑpat per feruoꝛē ꝓritionis z deuotōis. s. Lor. xj. Probet aūt seipm hō z sic de pane illo edat. Qui em̄ manducat indigne zc. Tertio fit in detrimentū si plus mensurā in sumēdo excedat. Sic q̄ circa hoc sacramentū plus sapit qz oporteat: nec sibi sufficat fides ecclie. talis in errorē labit. Quarto cibz nocet cui quis mox post sumptuz cibū somno seipm dat. qz sic impura fit digestio z febris sequit fm Aug. zc. vij. lib. medicinaliū z Cōstantinū zc. Sic cibo hō post sumptā eucharistiā somno petit labi nec gram acceptā bene custodit: dānationē adq̄rit. Joā. vnico. Videte ne ꝓdatis q̄ opati estis sz vt mercedē plenā accipiatis. Congruebat ḡ hoc sacmentū cibale sic zc. ¶ Secōo ex pte nostri voluit chīs dñs hoc sacm̄ instituere dādo realiter suū scz corpus z sanguinē. Primo ꝓpter sacrificiū in remissionē peccati: vt habeamus efficaciter mū sacrificiū qđ offerat tam ꝓ vivis q̄ ꝓ mortuis. s. in purgatorio existentibz. Secōo b voluit chīs ꝓpter meritū nostre fidei. Nam b sacramentum dicit mysteriū fidei: vt patz in canone misse. quia ꝓ hoc sacramētū fides z eius meritū multiplicatuz sublimat: in eo q̄ credit deo in tā difficili re supra omnē rationē arduissime. Aug. de verbis dñi. Ambula ꝓ fidē z ꝓuenies ad speciē. Nemo letificat in patria quē fides non ꝓsolat in via. Joā. xx. Beati qui non viderūt z crediderunt: scz ꝓpter fidē verā habebim⁹ in futuro clarā visionē. Item Maximus in sermone. Enarrari non potest credi pōt: z si lingua z sensus deficiat fides tamē sufficit. Nam magna est fidei ꝓfectio z etc

copiosa remuneratio: cū tantū de deo p fidē cōci
pimus qō ꝓmōe nō pōt explicari. Tertio voluit
chīs b sacrm alūssimū instituere ꝑ fulamentū
nre spei. Vñ b sacrm ōr arra z pign⁹ future glie.
Sic em̄ p pign⁹ ō bono ꝓmisso qs certificat: sic
nos p b sacrm de futura brtudine ꝓmissa. Vñ
canit ecclia. O sacrū cōuiuiū in quo chīs sumit
recolit memoria passionis eius: mens implet̄ur
gratia z future glie nobis pignus dat. Proinde
Aler. de ales in. iij. sūme dicit. q diuina sapiētia
gustū diuinitatis allicere z inuitare p gustum
būanitatis. Quarto voluit ꝓpter incendiū charī
tatis dei. Nā in hoc p amoris sui magnitudinez
iuitat nos ad suū amorē. qz vt dicit Amb. Natu
rale est diligere se diligentē. Vñ p signo vnionis
ꝑ amorē voluit nobis se dare in cibū. Nam dixit
Joā. vj. Qui manducat carnē meā zc. in me ma
net z ego in eo. Maximū q̄ppe signū dilectiōis ē
velle fieri idem vel vnū cū dilecto. iuxta illud pbi
Amic⁹ est alter ego. O ardēs z inflāmata charī
tas iesu. O amor clementissimi cordis iesu vt lo
quar cum Bern̄. q̄ cordialiter debemus te dili
gere iesu dulcissime q dedisti nob carnez in cibū.
sanguinē in potū. aiam in redēptionē. deitatē in
glificationē zc. Nouim⁹ q̄ppe charissimi qz puu
lus naturaliter amat nutritorē suuz. qz de lacte ei⁹
alit̄ur z nutrit. q̄tū ḡ o chīiana aīa debes chīm
reamare q suo ꝓprio corpe z sanguine re pascit.

¶ Tertio ex pte chī voluit dñs hoc sacramētū
instituere scz ꝓpter eius dilectiōis z passionis iu
gē recordationē. Vñ dixit. Hoc facite q̄tienscūq;
sumitis in meā cōmemorationē. Nimirū in hoc
sacramēto passio chī repsentat. Primo ex cōsi
deratione specier⁹ quib⁹ ꝓficit. s. de pane tritico
z vino q mltis laboribus pficiunt: vt patz de pane
cuius triticum seminat: metit: excutit: molit: cri
brat. z vltimo igne decoquit inter ferrea istrumē
ta hostie. Sic chīs dñs a puericia multiplici la
bore z passione fuit attrit⁹. Ut em̄ ōr Aug. To
ta vita chī crux fuit z martyriū. z tandē inter cla
uos ferreos suspēsus. igne charitatis in passiōe
fuit assatus. Itē vinū etiā vt fiat mltos labores
circa vineā requirit. post quos tandē in torcula
ri fortiter exprimit. Sic sanguis chī in torcula
cruce tot⁹ fuit exp̄ssus. Secūdo q̄s in hoc sa
cramēto passio chī repsentat ex ꝓsideratiōe cōse
cratiōis. qz diuisim ꝓsecrat sanguis sub specie vi
ni. z corpus sub specie panis. Et sub numero q̄
nario ꝓpr in forma ꝓsecrādi. s. Hoc est ei corpus
pus meū. Quāuis ly em̄ nō sit ō necitate: tñ pec
caret q omitteret. De forma aūt sanguis inter do
ctores est varia opinio. sed cū Scoto tenēdū est
tutius. q scz tota forma ab ecclia tradita dicat z
intentionē applicet sacerdos intentioni ecclie. Ad
Apostū ḡ q̄uenienter repsentat q sanguis chī fu
it sepatus a carne in passiōe effluen. p q̄nq; vul
nera chī Papua. Tertio in hoc sacramēto repze
sentat passio chī in mō sumptiōis. qz frāgit hoc
stia a sacerdote: dentib⁹ atterit z deglutita occulta
tur. Sic chīs passiōib⁹ attrit⁹ z mortu⁹ tādē in
sepulcro ē clausus. Ecce ḡ o chīiane aduerte q̄n
tū es dilect⁹ a chīo z iugit̄ ei⁹ memoriā passiōis
in corde recōde. Vñ vt ōr in clemētina. de relīq. z
ve. san. ca. Si dñm. Alia quoq; memoriā agim⁹
spiritu mente q̄ cōplectimur sed nec ꝓpter hoc re
alem eoz pñtiā obtinem⁹. In hac ꝥo chīi sacra
mētali cōmemoratione ipe chīs pñs est sub alia
q̄dem forma: sz in ꝓpria substātia. iuxta illud pro
missum. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad ꝓsūmati
onē seculi. Matth. vlt. Nō certe tā pfecte ipleuit
vt z in celo maneret z hic nobiscū esset coz paliter
in sacramēto ꝓ nostro amore z salute. O ergo ie
su bone tibi laus z gratiarūactio.

¶ Circa secundū de velatione q̄rit. quare chīs
dñs voluit suū sacrū corpus z sanguinē velare
in hoc sacramēto sub panis z vini specie. nonne
melius fuisset tradere in hoc sacramēto apta vi
sione. qz ex hoc magis charitas z fides ꝓbationē
accepisz. Sz ad hec rñdet p ꝓclusionē iuxta Jn
no. de sacramētis. alios q̄s q sūme decuit corp⁹
z sanguinē chī nobis sub velamēto tradi. pzecī
pue triplici rōne.

¶ Primo ꝓpter indignitatē quo ad malos.

¶ Secō ꝓpter vilitatē q̄ ad bonos.

¶ Tertio ꝓpter imbecillitatē q̄ ad cūctos.

Primo ꝓpter idignitatē q̄ ad malos. qz mali nō
essent digni sic apta visione videre: z ne p tali vi
sione pcuterent ab angelo z perirent. Sic legit
de bethsamitis q pcussit sūt z interfecti eo q arcā
dñi ꝓspexissent. j. Reg. vj. qz vt dicit glo. Nulli li
cebat videre arcā detectā nisi pontifici digne acce
denti. Et hoc sub pena mortis inhibebat. Nūeri.
iiij. Hec aūt arca figura fuit sacramēti.

Querit ḡ vtr chīian⁹ existens in pcō mortali
peccet videdo vel aspiciedo in hoc sacramēto cor
pus chīi. Et rō qz talis tāgendo vel sumēdo pec
cat mortaliter z dānabiliter. j. q. j. Dia sacramēta in
q̄t obsunt idigne tractātibo. z est vbū Aug. q̄re ḡ
nō peccat videdo. Ad hec rñdet breuit̄ ꝑm Bo
nauē. Rich. q̄s sup. iij. di. ix. z ꝓcor. Tho. alios q̄s
q aliud ē de tactu vel gustu hui⁹ sacramēti z ali
ud de visu. qz existēs in pcō mortali peccat b sa
cramētū tāgēdo vel sumēdo. ex q̄ ꝓinquit ꝓiun
gi habz chīo corpi eo q irreuerētiā facit sic sacra
mēto. Vñ Esa. lij. Mūdamini q̄ fertis vasa dñi.
Et. j. Cor. xj. Qui māducat z bibit indigne iudi
ciū sibi māducat z bibit zc. Posset tñ esse aliq̄s
casus in q̄ pcōr tāgēdo corp⁹ chīi excusaret: pu
ta cū b faceret cū timore z reuerētia ꝓpter aliq̄s ne
cessariā causam. vicz qñ nō existēte ꝑsente alio di
gniori erigeret hostiā iacentē in terra z hmōi in q̄
casu etiā laicus hoc posset facere ꝑm Rich. Sed
pcōr videdo corp⁹ chīi nō peccat qz talē nullaz
facit irreuerētiā sacramēto. cū nō tā ꝓpinq̄ iunga
tur eidē: vt sic. Sic exēpli gra. Si tu babes ocu

los egros aspiciēdo regē a remotis: nō īputaꝛ p irreuerētia regi fienda. Hz si manꝰ stercore fedatas vel labia sic fedata haberes q̄b ipm regē tractares vel osculari velles īputareꝛ. Sic in ꝓposito. Uñ pctōr videndo corpꝰ chri nō peccat: imo aliq̄d mereꝛ: si tñ cū būilitate z reuerētia videat: zsi p censurā ecclīasticā non sit ꝓhibitꝰ. Notandū ḡ fm ipos doctores q̄ aliq̄ sūt pctōres q̄ ab ecclīa arceꝛ a visiōe buiꝰ sacri vel ꝓhibenꝛ: vt sūt heretici excōicati z interdicti ac hmōi: tales peccāt se ingerēdo z videre volēdo qz nō obediūt ecclīe: vt ptz extra de pe. z re. q̄ in te. fm Hostien. z Raym. ac wilh. Uñ interdicti tpe nō ē ecclīe fenestra aperīenda tpe eleuatiōis corpis chri vt videāt interdicti extra ecclīaz auscultātes missaz. Scdo alij sūt peccatores q̄ nō ꝓhibenꝛ ab ecclīa: sūt tñ in pctō manētes nec ꝓfitēti. Tales videndo corpꝰ chri nō peccāt: tñ fm Alb. nō debēt videre multo aspectu: zz viso illo ꝓcutere peccꝰ q̄si nō sint digni ad faciem chri videndā. Refert sctūs Bernardinꝰ in suo q̄dā sermōe. q̄ matrona quedā dū irā teneret contra primū z ad hierm pegrinatiōis deuotiōe venisset z cōicari vellet: mox vt sacerdos corpꝰ chri ad aspectū eidē exhibuit vultū illa coacta auertit facie retrozsum ꝓuersa diuio miraculo z seindignā etiā visione nedū sumptiōe corpis chri ē cōfessā. Tertio alij sūt pctōres q̄ ad ꝓfitētū corpis chri cōpūgūt būiliter z reuerēter se gerentes pctā dolent. z tales plura bona ꝓmereꝛ. s. pcti recognitionē ac remissionē. Exemplū de petro q̄ cū chm negasset ad aspectū chri se recogūit z amare fleuit. Itē gre adq̄sitōez p reuerētia. iurta illō Eccli. xxxij. Ꝑro reuerētia accedet tibi bona gra. Atq̄ salutē. Aug. Intuit̄ salvatoris sal ē pctōris. de his latꝰ ser. j. ar. iij. ℣ Scdo ꝓpter vtilitatē q̄ ad bonos: voluit chs corpus suuz velatū dare. Inno. de sacris. Hoc inq̄t sacm sub alia specie sumit: ad augendū. s. fidelib⁹ meritū fidei. qz fides ū hz meritū cui būana rō ꝓbet exptīmētū. Et ad fauendū sensui ne abhorreret animꝰ q̄ cerneret oculꝰ: qz nō ꝓsucuimꝰ carnē būanaz crudā z sanguinē bibere. Dec ille. Uñ legit q̄ Hugo de sctō vict. dū missā celebraret q̄dā vice post agnꝰ dei chs q̄si puerulꝰ formosissimꝰ in hostia supra patenā sibi apparuit. cui⁹ visiō indicibilr ē ꝓsolata. Cui tādē puer ait. Hugo dilecte mi māducame. Ad quē ille. Quo ausu amātissime dñe i tali forma audeā dentib⁹ māducare. Cui chs. Nisi māducaueꝛ me nō habeb⁹ vitā i te. Tūc Hugo orauit di. O amantissime dñe si sic necesse est oro vt vultū tuū gl'iosuz absc̄das a me: z mox chs disparente in forma panis ille eum sumpsit.

℣ Tertio ꝓpter ibecillitatē q̄ ad cūctos qm̄ claritatē corpis iesu nullus viator posset inspicere naturaliter cum indicibiliter splendidior sit sole. O vere magnū deum iesum.

¶ Circa tertiū ꝓncipale de adoratiōe q̄rit. vtrū chs dñs i sacro eucharistie debeat adorari eq̄li sub maiestate sic est in celesti bitudine. Et ratio q̄stiōis. qz videt magꝝ differētia eo q̄ chs in celo regnās ē in sūma gl'ia. In sacro aūt est in summa būilitate velatꝰ corruptibilib⁹ z accidētalib⁹ speciēb⁹ panis z vini. Quō ḡ eq̄li maiestate adoraꝛ. Ad hec rñdēdo ꝓ simplicitū edificatiōe notēꝰ tres ꝓcipuas vitates a theologicꝫ doctorib⁹ recollectas. ℣ Ꝑria vitas q̄ diuina chi iesu maiestas z gl'iosa eiꝰ dignitas i nullo minuit̄ p spēs ipas. Sic ei chi filij dei maiestas z dignitas nō fuit aliq̄ mō diminuta i carnis ei ygine sūpta p vnionē. vt Leo papa testaꝛ. Diuinitas inq̄t nullū detrimētū oipotētie subijt nec ōi formā formari cū idē corpꝰ deo vnitū z de ygie natuz velauit accidētib⁹ nō inherētib⁹ ipi sz p se stātib⁹ in nullo maiestas chi ē diminuta. Eterñ sic dignitas nō minoraꝛ si veste būili induaꝛ ob suoz vtilitatē sz ipa vestz honoraꝛ: sic ō spēs. Scda vitas q̄ q̄uis chs sit velatꝰ in eucharistia ne videat visione apta: nō minoꝛ tñ q̄ in celo fulget maiestatis gl'ia: vt p magistrū patz in. iij. di. xij. Idē nēpe p oia chs eq̄ potēs: eq̄ gl'iosus deꝰ inseparabiliter cū ꝑe z spūsctō pñs est in sacro tāmirabili fm q̄ dicit Fran. Maro. in sermōe de corpore chri. Et q̄b clarēt plura magnalia in hoc sacro. Primū qz sicut in celo dei filius ab eterno patre genitus est idem patri z eq̄lis maiestatis in gl'ia ita z in hoc sacro idē ē dei filius p oia. Scdm q̄ sicut in celo ꝓducit spm̄sctm: ita nec in hoc sacro desinit spirare chs spm̄sctm. Tertiū q̄ sic existens in celo scit oia q̄ sūt: erūt z fuerūt z disponit mūdū ac regit: aliq̄s ꝓspa: aliq̄s aduersa dādo: alios eligēdo z gram infundēdo: alios p demeritū peccatoꝝ reprobādo: ita hec oia pōt z facit ipe idem existēs in sacro. Quartū q̄ sicut in celo gloificat oēs angelos z btōs z ab oib⁹ adoraꝛ: ita in hoc sacro fm deitatem z visionē intellectualē qua ab oib⁹ beatis videt z adoraꝛ: vt patuit ian⁹ sermone primo f z B. ℣ Tertia vitas q̄ sicut chs est in celo adoraꝛ sūma reuerētia latrie: p diuina maiestate: sic reuerēter adorari debet in sacro eucharistie. z ptz ex ꝓmissis. Uñ legit de sctā virgine Clara ordinis secūdi bti Fran. q̄ corpꝰ nūc cū susceptura ꝓus lachrymis calidis rigabat: et cū tremore accedēs nō minus formidabat in sacramēto latētē q̄ celū terrā q̄z regentē. ℟ Sic q̄liter adorari debeat eucharistia nota fm Fran. Maro. vbi supꝝ aliq̄ documēta. Unū ē q̄ adoratio vel eiꝰ intētio nō est dirigēda ad id qđ cernit sz ad id qđ credit tm̄. qz illō est dignū adorari ne. Nā vt ait Grego. z extra de cele. mis. Cū mathe. dicit hoc sacramētū mysteriū fidei q̄m aliud ibi credit q̄z cernaꝛ z aliud ibi cernit q̄z creditur. Species em̄ panis z vini cernitur: z veritas corpis z sanguinis chri creditur. ḡ intentio adorantis non debet dirigi ad species visas sed ad contentū. ℣ Scdm documentū est. qz exq̄ ybu

cratiõis secrete ꝓferunt a sacerdote hostia nõ est adorãda donec adorẽt z eleuẽt ab ipo sacerdote qz nõdũ ibi ꝓstat esse corpꝰ chĩi: vt sic viteꝫ idolatria. ℣ Tertiũ documẽtũ q qñ sacerdos in cõsecratiõ fideli dr. Credis ẞ esse corpꝰ chĩi de ỽgie nati tũ z passũ zc. debz qlibz tũc dirigere intentionẽ suã ad illud qõ credit z non ad id qõ cernit. Uñ turi esset dicere. Credis hic vel ĩ hoc esse corpus chĩi. tñ ꝑm Scotũ simplices intẽtionẽ ad fidẽ ecclie dirigẽtes nõ errãt sed excusant. Quartuz ꝓtestatiõ nõ errãt fideles q dicũt dñz se vidisse oculo corpali nõ videat in sacramẽto qz nullus errat in ỽbis q pñt verificari eo mõ q verificat scriptura diuina in q dr a simili q moyses vidit dñm corpaliter ĩ rubo: nõ q ibi viderit deitatẽ sed qz dñs assistebat illi rubo. Sic ĩ ꝓposito. O ẽ chriane gaude qz deũ vides ĩ sacramento. Dica ẽ cũ Aug. de ꝓse. dt. ẽ. hoc sacrm pietatis signũ vnitatis. o vinculũ charitatis: q vult vere accedat z credat. O ẽ bone iesu p hoc sacramentũ da nob grazz ĩ pñti z gliaz ĩ futuro Amen

De scõ Antonio ordis mioz Ser. cũ legẽda

In medio ecclesie

aperuit os eius z impleuit eũ dñs spũ sapie z itellect⁹: stolã glie iduit eũ Ecce ỽba canit eccl'ia in itroitu misse de ẞ scõ. ſ. pre antonio. Quibz ỽbis cõmendat eꝰ sanctitas q scz fuerit multũ vtilis populo p doctrinaz ꝓdicationẽqz verbi dei. Idcirco dicit. In medio ecclie aperuit os eius. ſ. ad docẽdũ ꝓpm Et q plenus fuerit sapie z gre dono. idcirco ad dicitur. Et impleuit eũ dñs spũ sapiẽtie. ſ. ad degustandũ diuine gre dulcedinẽ. Uñ sapientia dicit quasi sapida scientia que ꝓprie est diuinaz reruz cognitio. z eterne veritatis delectabilis ꝓtemplatio ꝑm Aug. xiij. de trini. Et qñ cũ ẞ habuit etiã donũ intellectus. ſ. quo ad ꝓuersanduz in omni sanctitate moz. Ideo dicit. Et intellect⁹: que nõ modo de diuinis z eternis est. sed etiam de rebus visibilibz z spũalibz tẽpaliter exortis: vel humanis. Propterea exquo pseuerantibz in sancta vita z salutari doctrina repromisit deꝰ celestez corona aie gloriã q dotabit hõ in pria. Ideo de ẞ induit eũ. Uñ turta hec tria mysteria notabim⁹ ad honorẽ ipius beati patris Antonij ꝑm q de his tribz cõmendat.

Primo de ꝓdicatiõis fructuositate: ibi. In medio ecclie aperuit os zc.

Secõ de plenitudis gratiositate: ibi. Implet eum dñs spũ sapientie.

Tertio de beatitudinis gloriositate: ibi. Stolaz glorie induit eum.

℣ Circa primũ de ꝓdicatiõe salubri z fructifera sit ꝓ ꝓclusiõe q bẽus Antonius p fructu ꝓdicationis ꝓbat multũ cõmendabilis z gliose sanctitatis. Declarat er dictz triũ ꝑcipue doctoz. Primus est Gregoriꝰ q in libro dialo. dicit sic. Maius est inqt miraculũ ꝓdicatiõis ỽbo atqz orationis solacio pctorẽ ꝓuertere qz carnẽ mortuã suscitare. Cuiꝰ rõnẽ idẽ moral'. li. xix. tangit dicẽs sic. Si magne mercedis est a morte eripere carnem quãdoqz morituram: quãt est meriti a morte animã liberare in celesti patria sine fine victurã: hec Grego. Secũdus doctor Richardus in beniamin ado. di. sic. Nescio si põt hõ a deo in hac vita aliquid maius accipe: an possit hac gra interim maiorẽ gratiã deꝰ ꝓferre hoi qz vt eius ministerio puersi boies in melius mutent vt de filijs di aboli filij dei inueniant. Hec Richar. Tertius est Innocẽtius extra de offi. iudicꝫ ordi. ca. Inter cetera. dicẽs sic. Inter cetera q ad salutẽ spectant populi chriani: pabulũ ỽbi dei pmaxie sibi nosci tur esse necessariũ. qz sicut corpꝰ materiali: sic aia spũali cibo nutrit eo q nõ in solo pane viuit hõ sed in omni ỽbo qõ ꝓcedit de ore dei. Unde ibi dẽ iniungit epis vt p se vel p alios ꝓdicare debeant ad salutẽ aiaz. Ex dictis accipit ꝑ documento q chrianus in maxio ꝑiculo dãnationis est: q audit qdẽ ỽbũ dei sed obicẽ ponit gre dei: nec cõuertit a ꝑcis p ỽbũ dei. Nã Aug. de ciui. dei dr. Nisi intꝰ assit gra saluatoris frustra exterꝰ ꝑsonet vel audit ꝓdicatio veritatis. Et ponit exemplũ de Cain quẽ dñs volentẽ occidere fratrẽ: ꝑmonuit z penã cõminat⁹ adiũxit. Gen. iiij. c. tñ ei nil valuit. qz gratiã dei reuocantẽ nõ curauit: sed ꝓtem ꝑsit Icẽ aliud documẽtũ q chriano ẽ adhuc maius ꝑiculũ nõ audire ỽbũ dei. Nã reuera magis debet hõ requirere quotidie verbũ dei. qz cibum corpalem quo nulla die vult vel põt carere. Qõ oñdit pluribz rõnibz. Primo quidẽ rõne nutritionis. qz cibz corpalis nutrit ventrẽ. cibz ỽbi diuini verbi z boni opis nutrit mentẽ z reficit ac satiat aiam q improportionabiliter melior est qz corpus Matth. vj. Nõne aia plus est qz esca z corpus zc. Sicut em stultus esset q eligeret potius corpus suũ perire fame qz vestimentũ suũ atteri sic q animã vult fame occidere nõ audiendo verbũ dei ꝓ corpis cibo querẽdo. Secũdo rõne ꝑ mansiõis. qz cibz mẽtis manet cum aia: sed cibz corpis gibit. j. Cor. vj. Esca ventri z venter escis deus hunc z has destruet. ſ. in morte. Tertio rõne viuificationis. qz cibz verbi dei vitam dat eternam. Sed cibus corpis vitam tpalem sustentat Propter hec pmissa Joã. vj. dicit dñs. Oparamini nõ cibũ q perit sz q pmanet in vitã eternã. quez filiꝰ hois dabit vobis. Propterea Greg. omel. viij. hoc signũ dicit esse salutis z vite eterne si videlicet ꝺs libẽter verbũ dei audit dicens. Uerba dei fratres inqt mente retinete que aure percipitis. Cibus enim mentis est sermo dei z quasi acceptus cibus stomacho languẽte reiicit quãdo auditus sermo in ventre memorie non tenet: sed siquis alimẽta nõ retinet buiꝰ ꝓfecto de vita dei

sperat eterne ergo mortis periculū formidate si ci bū sete exhortatiōis nō accipit, si vba vite in me moria nō tenet. Dec ille. Ad pdicta exēplū i isto brō Antonio quē de⁹ i signū bur⁹ sic i vita miri ficauit dādo sibi gr̄am recupandi anias pditas sic existēti in celo dedit gr̄am mirabilr p ei⁹ meri ta recupandi hoīb res pditas. Nā refert q cu iusdā nauigātis bursa ducat plena in mare cecidit quā pisces deglutiuit. Tādē p piscatores ca su captus ab eodē hoīe cui⁹ erat pecunia emit t fratrib minoribz clemosynarie dat vt pro fortuna psona sctm̄ iuocet Antoniū. Cū g̃ frēs in vētre piscis exenterañ. pecuniā iuenissent: signis veris datis cognouerūt illā esse t reddiderūt hoī. ac sancti Antonij merita extulerūt. t sic patz tē. L

Querit. vñ ē q pdicator nō sp aīas lucrat. Respōdet Hre. i omel. de euāgelio. dī. Predicatoꝝ ligua sepe restringit ex culpa ppria. Nā teste ps. pcōri dixit de⁹. Quare tu enarras iusti. m. Sepe aūt ex culpa subiectoꝝ Un̄ Ezechieli. c. iij. dñs ōt Linguā tuā adherere faciā palato tuo t eris mut⁹ qm̄ domus exasperans est. Nam q pastoris taci turnitas aliq̄n sibi t subiectis noceat certissime scit. Dec Greg. Ut g̃ vbi dei pdicatio facere pos sit fructū vite eterne oportet pmo ex pte audientiū vt sez audiāt diligēter pdicationē t reuerēt t cū b effectualr. s. pcepta obseruādo: sine q̄ nō est salus Jō Luc xj. ōt chr̄s. Bti q audiūt verbū dei t cu stodiūt illō. s. ope implēdo. Nā. j. q. j. Interrogo. Aug. ōt. Quāta sollicitudine obseruam⁹ qn̄ cor pus chr̄i nob mistrat vt nil ex ipo i terrā cadat: tā ta sollicitudine obseruem⁹ ne vbū dñi qō nobis erogat: dū aliud cogitam⁹ aut loq̄mur de corde puro pcat: qz nō minus erit reus q vbuz dei ne gligēter audierit q̄ ille q corp⁹ chr̄i sua negligen tia in terrā cadere p misit. Dec ille. Sz cū pdica tio deuote audit ōt Hre. xxx. morat. q p gr̄a au ditoꝝ dat int̄ bonus p mo etiā malis doctoribz vt pharisei: de qbz dicit. Dia quecūq̄z dixerint facite. Dec ille. Scdo ex parte pdicatoꝝ vt sibi t alijs fructificēt oportet q sint ab omni pcō mūdi. Un̄ dist. xxxv. Sexto. in fi. Amb. ait. Qui christū annūciat ab oī vicioꝝ incētiuo p̄stare se debet alienū. Et ad idē di. l. Quid est b. Et c. Cum erau diero. Nā p m Anto. floren. in sū. ꝑfec. Quotiēs q̄s in pcō mortali existens predicat totiēs mor taliter peccat. Jdeo Chrys. di. xl. Multi. ōt. Bñ docēdo t male viuēdo deū instruis quō te debe at ꝓdēnare. Secūdo req̄rit vt sint sufficient do cti. viij. q. j. Oportet. qz di. xxxviij. Ignorātia (in quit ꝓcliū) mater est cunctoꝝ erroꝝ. maxime in his q docendi officiū in populo dei susceperunt. Tertio vt sint charitate feruidi tā ad pdicandu verbo q̄z ad edificandū exemplo. Un̄ Hre. xvij. mora. Mens vicijs t exterioribz occupata igne diuini amoris nō cādet. Jdcirco ad supnū desi deriū inflāmare auditores nequeūt verba q̄ frī gido corde pferūt. Neqz em̄ res q̄ in seipa nō ar serit aliā accēdit. Dec ille. Jdē Hre. i regis. Dō p linguā pdicamus p exēpla destruim⁹ q male viuimus. Ad ꝓpositū brūs Antonius fuit magne z pclare sanctitatis sapiētie t charitatis vt in ei⁹ vita clarer. Merito g̃ pdicatio eius fuit multuz acceptabilis t multū fructuosa t sibi marie mez ritoria. Un̄ p magnis eius meris t pmijs cōsi dere possumus q itercessor apud deuz p nobis miseris obtineat. D Circa secundū pncipale de plenitudine spūs sapiētie querit. qualiter aia sancta implet sapientie spū t gr̄a vt sit pfecte sanc cta t deo acceptissima. Ad qō rndet p m dictam na Hugonis de arca. li. ij. ti. vl. t li. iij. p totum q dicit. q sapiētia dei inq̄t in cordibz sctoꝝ tāq̄ in gradiso inuisibili crescit sic vl bis gradibz. Prio inq̄t seminat p timorē. Scdo rigatur p gratā. Tertio morit p humiliratē. Quarto radicat p fi dem. Quinto orit p cōpunctionē. Sexto crescit p desiderationē diuinoꝝ t amorē. Septimo virec frondet t ramos expādit p spem. Octauo floret p disciplinā t moꝝ honestatē. Nono fructificat p virtutes operationē. Decimo maturescit p pfectā tiā. Undecimo carpit p mortē. Duodecimo iste ad quietū mēse regis p dei visionē. Et hec ex ver bis Hugonis breuiter psequi sufficiat paucis p lucida claritate additis. Primo nāq̄ vt dicit sapia dei p timorē seminat. Nā dicēte ps. Initiū sapie timor dñi. qz p timorē peculi dclinat oīs hō a malo. Prouer. xv. Bef. sup Luā. ser. j. No aliud ē vera t ꝓsūmata sapia q̄ declinare a ma lo t facere bonū. Secdo sapiētia p gr̄am rigat qz tione pfundere incipit. vt. s. delectet in dño t spe ret in ei⁹ bonitate. Tertio morit p būllitatē. q̄ si cut semen germinare nō pōt nisi pius i terra mor atur t cōputrescat: ita inq̄t nos germē bonū fruc re nō possum⁹ nisi pius moriamur mūdo p hu milē nostri cognitionē t dolorē. Quarto radicat p fidē q̄ fideles fundanī in deo t chr̄o. Quinto or orit p cōpunctionē q̄ veritas in luctu t confessione manifestat. Sexto crescit p desiderium sp̄s diuini noꝝ. p qō tanq̄z vgula fumi sursum tollit celestia bus appropinq̄ns t de terrenoꝝ ꝓcupiscētia exui porās. Sicq̄z bō totus spūalis efficit. t ab hu manis seducit aspectibz t ad terrena ꝓcupiscēdā ac carnalia horrescit. Unde Grego. sup Ezech. Dulce est esse in hūanis rebz sz ei tm̄ qui spūalia non gustauit. Gustato autez spū desipit omnis caro. Sicq̄z ergo si querat. qd est spūs sapientie. Rndetur breuiter p m q dicit autor de spū q nō est aliud q̄z amor delectabilis boni. s. dei t coꝝ q sunt ad deum. Unde sapiētia a sapore dicta. Di sio enim mentis intelligētia est. gustus sapientia illa ꝓemplat: ista delectatur. Dec autor. Dic Eccl. j. Dilectio dei honorabilis sapia. Et Rich. addit in expositione Esa. O me caput languidum d. q hoc dono sapientie nil possidetur melius. nil ditius, nil rutius inuenit tē, t sic eius pfecto

est in charitate z gratia. Septimo tandez hec sapiẽtia dei viret: frondet et ramos suos expandit p spem q̃ p studiũ bone operatõis suat virorẽ suũ quẽ amor dei nutrit ne arescat in hyeme pñs vitẽ p tentatiões et aduersitates. Octauo floret p florẽdos mores et pios exinde pdeuntes. Nono fructificat p virtutẽ. Fructꝰ em̃ boni opis est virtus occulta recte intẽtõis. Decimo matureſcit p pseuerãtiã qua bonũ qđ ichoamus vsq; in finẽ non deserimus. Undecimo p mortẽ carpit vt ad reges eterni cõuiuiũ transferat. Et sic duodecimo abaꝛi vultus dei visiõe. Uñ pſ. Adimplebis me leticia cuz vultu tuo dele. in dex. tẽ. Hec fm Hugo. Ad. Positũ Beatꝰ paꝛ Antonius dinoscit: vt claret ex eius serie vite psequendo.

Legit q̃ppe q ipse gl̃iosus pater in ciuitate Ulixbona: sita in regno poꝛtugalie in extremis mũdi finib; duxit oꝛiginẽ ex parentib; honestis: habitãtib; inibi. Qui quo limine iminente bostio tẽpli bẽ virginis Marie in quo beati Uincentij martyris coꝛpus honoꝛifice quiescit. qui in balsimo Fernãdus vocatus lris traditus z imbutus est. Tandẽ adolescẽs effectus: sentire cũ pter solitũ cepisset motus illicito s in carne: neq; q̃z frena voluptati laꝛauit: sed ꝛcupiscẽtie habenas restrinxit: timoꝛe dñi agitatꝰ: tantãq; gr̃am a dño est adeptꝰ vt anno circiẽ decimo q̃nto spretj mũdi oblectatiõib; ad monasteriũ canonicoꝝ regulaꝛiũ sancti Augustini inibi fundatũ sũpto habitu deuotius ꝛuolaret. vbi annis fere duob; cõmoꝛatus. Qui ꝛpter vitandũ amicoꝝ frequẽtiã obtenta supioꝛis licẽtia ad monasteriũ sancte crucis de Columbꝛia eius oꝛdinis se trãstulit. vbi tam chꝛistus deo z hoib; vixit vt in eo edificarent. Post hec aũt fratrũ minoꝝ quinq; martyꝝ reliquias a Marochio deposꝛtari accidit p dñm Petrum infantẽ: q se liberatũ miraculose per illoꝝ merita ꝛmulgañ. coꝝ gl̃iosa martyria narrabat. Quo audito beatꝰ Antonius feruẽs spiritu p desideꝛio martyꝛij decreuit intrare oꝛdinẽ minoꝝ. moꝛantib; aut̃ fratribus minoꝛib; iuxta illam ciuitatẽ Colimbꝛiã desideriũ suũ patefecit. q̃ libẽter annueñ. z spondeñ. q̃ scz eũ mitteret ad ptes ifidelium p martyꝛij palma ꝛsequeñ. suscepeꝛunt. Cui transeũti quida canonicus frater in amaritudine coꝛdis dixit. Uade vade inq̃t. qz forsitã sanctus eris. Ad quem vir dei ait humiliter. Cũ me sanctũ fore audieris deum collaudabis. Ue mutari ꝛpter vitandã frequẽtiam parentũ z amicoꝝ requirentiũ impoꝛtunitatem. Et sic mutato vocabulo: Antonius sibi nomen imponit. Tandem ardoꝛe martyꝛij flagrans: iuxta ꝛmissum licentiã petijt eundi ad terram Saracenoꝝ. Quo itinere arrepto deus occulto iudicio graui moꝛbo illũ flagellauit per totũ hyemis spaciũ. ꝛpter qđ fraudatus desiderio cõpulsus est vi ventoꝝ nõ ꝛspere flantium applicari in romandiolã. Instante q̃z tunc capitulo: ministro romãdiole commendatus: in omni disciplina: oꝛatiõe z abstinẽtia laboꝛibus z vigilijs ac regulari obseruantia ꝛfecit mira humilitate vt nulla oꝛsus litteratu re mentio ab eius oꝛe personaret: sed scientiam omnẽ z intellectũ in obsequiũ crucifixi captiuãs peritioꝛ videbat in abluendis scutellis z coquina supellectilib; q̃z in exponẽdis scripturis. F

Post multũ vero tempoꝛis contigit ꝛto suscipiendis oꝛdinib; conueniſſe fratres ad Foꝛliuij ciuitatẽ ac p̃dicatoꝛes e diuersis ꝛbꝛ inter quos affuit Antonius. Instante quoq; collatiõis hoꝛa congregatis ex moꝛe fratribus minister loci cepit supplicare fratribus predicatoꝝ de oꝛdine vt exhoꝛtationis gratia salutis verbũ proponerẽt illis se excusantib; q̃ foꝛẽt impꝛouisi. Sic sicq; alijs singulis recusantib; spiritus instinctu conuertit se minister ad fratrem Antoniũ p̃cipiẽs. vt quodcũq; spiritus suggereret cõgregatis fratribus annunciaret. Ipse vero totis viribus quo ad potuit renitens. Tandẽ ad clamoꝛẽ omnium simpliciter loqui eꝛsus est. Et ecce spiritu sctõ operante tanta ꝛudentia bꝛeui sermonis compendio multa disseruit vt omnes in stupoꝛẽ versi z sancta consolatione perfusi humilitatis meritum in seruo dei Antonio cũ dono scientie veneraꝛent. Non multo post tempoꝛe minister generalis hec audiens iniunxit fratri Antonio p̃dicationis officiũ. in quo tandẽ tamferentissime laboꝛauit ob animarũ zelum sine requie discurreñ. per ciuitates z loca predicando: z confessiones audiendo ac docendo: vt vsq; ad solis occasum q̃z sepe ieiunus perseueraret. ex quo etiaz cõtinua egrotatione fatigatus: nihilo minus toto posse insistebat verbi dei laboꝛi. Quot lustraueꝛit ꝛuincias: z terraꝝ partes verbi dei semine repleuerit longũ est enarrare. Nam cardinaliuz multitudo z ipse sũmus pontifex ardentissima deuotione eius predicationẽ audiebant. Nempe talia z tam ꝛfunda de scripturis facũdo eructabat eloquio vt ab ipo dño papa familiari q̃dam ꝛogatiua arca testamenti vocaꝛeť. Hereticoꝝ etiam turba non parua: inter quos heresiarcha nomen Bonouillus ab annis trigita eꝛroꝛe abductus per Antoniũ dño operante ad veritatis viam ꝛediꝛat. tanta quoq; multitudo virorum ac mulieꝝ confluebat ad eius predicationem vt ad spacioſa pꝛatoꝝ loca: numero excrescente ambitus capacitatem: oporteret statuere cathedrã. medio quoq; nocti tempoꝛe surgeñ. mutuo ꝑuenire ad locũ vbi p̃dicabat accensis luminib; festinabant omnis etatis sexus z conditiõis homines. z tanto eius predicationi intendebant: vt cum sepe trigintamilia hominuz assisteꝛẽt nõ murmur: nõ vox aliq̃ sonaret in tanta multitudine. beatum se putabat qui de eius tunica aliquid p̃cidere vel fimbꝛiam eius tangere poterat

ibi discordes ad pacē revocabāt. aliena q̄q restituebāt z usure. meretrices z famosi malefactores quertebāt. Et tāta mltitudo ad psitēda petā mittebat: vt nec frēs nec sacerdotes alij q̄rū non qua seq̄bat frequntia ad audiēdū psessiones sufficerēt. Dicebāt plerīq; q̄ divina visiōe cōmoniti ad audiēdū Antoniū z ei⁹ psilijs obtēperādū venire habuissēt ī mādatis. Ecce q̄nta gr̄a. ecce quātus fruct⁹ ei⁹ p̄dicatiōis. necdū plene potuim⁹ dicere

Circa tertiuz de gloria eius beatitudinis sit pro psclusione. q̄ beati patris Antonij precellentissima claret gloria p lucida plura miracula. E quibus: quia non sufficimus oia: aliqua saltez narremus.

Primo quidē in vita claruit miraculis. quoz vnū est q̄ antiquus hostis volens eū a p̄posito feruide p̄dicationis ipedire nocte q̄dā in p̄ncipio q̄dragesimalis p̄dicationis nisus est guttur viri dei violenter comprimere z suffocare. At ipe invocato virginis gloriose nomine fronti signum vivifice crucis impressit. Fugato q̄z humani generis inimico confestim oculos de somno surgēs aperuit. Et ecce tota cella in qua iacebat luce celit⁹ illustrata fulgebat. cuius radios ferre diabolus nequiēs confusus recedebat Fertur etiam q̄ beata virgo sibi in cella cum lumine multo apparuit. z magno angeloz comitatu. inter q̄s etiā btūs ac gl̄iosus aderat Hieronymus. Ipam quoq; glorioſissimā virginē Antonius salutando genuflexo petijt vt ipm certum redderet de corpis gl̄iosa assumptiōe. z tūc beata virgo certificauit eum di. q̄ secure predicaret ipam virginem corpore z anima fore plene glorificatā z in celum assumptam. Cūq; Antonius dixisset. Cur ḡ beatus Hieronym⁹ de ꝺ dubitādū in sermone de assumptione dixerit. Virgo respondit. q̄ Hieronym⁹ de hoc nōdū fuit certificatus. z iō nō est ausus id affirmare. Illico Beatus Hieronymus ait. Mea inquit dubitatio fuit occasio vt ipa dña nr̄a virgo beata pluribus revelaret. quoniam corpore glorioso z anima est assumpta. Sicq; visione disparente Antonius multū cōsolatus remansit.

Aliud quoq; miraculū. dum p̄dicaret Ariminie sc̄ūs Antonius. tūc aderat quidā hereticus q̄ nō sane sentiēs de corpore chr̄isti in p̄temptū illius hostias non cōsecratas sepius asino suo p̄bebat in cibuz. quē cū Antoni⁹ psuaderet in fide vtitat̄. z ille recusaret cōuenit cū eo vt de hoc experientia fieret sic q̄ per dies tres asinus suus p̄dictus sine cibo trāsiret. z die tertia in foro celebrata missa ab Antonio: reservato q̄z sacramento illud inter hostias nō p̄secratas reponeret: atq; hoc modo asin⁹ famelicus iuitaret ad pabulum. Nō cum factum fuisset corag multitudine maxima: animal illud a p̄propinquan. spōte in qua corpus chr̄isti inter hostias nō p̄secratas reverēter erat reconditum ecce divino miraculo cognouit dñm suum z capud z pedes inclinando hūiliter adorauit. neq; curauit de cibo quo indigebat. Cunq; verberibus ab hereticō angeret: traheret z volueret semp fa ciebat adorādo vt p̄us. ob q̄ hereticī ad fidē re dierūt z Antoni⁹ gratias deo egit. Jtē aliud miraculū q̄ dū multi hereticī Antonio in quadā uitate detraherēt. z populū a p̄dicatione auerte rent. beatus Antonius ad litus īmbi mar̄ accedeñ. p̄cepit pisces q̄enire. z ecce p turmas ve nieñ. audierūt eū p̄dicantē. nec coz maiores im pediebāt vt solent minores. z tandē benedicens eis abierūt. aspiciētibus hec cūct̄ z mirāntibus. Propter hoc ḡ miraculū z etiā p̄ter illō aliud declarat̄ p̄tū p̄mo articulo sermone imediate añ lr̄am beatus Antonius pisce gestare depingit.

Secūdo in morte claruit miraculis. Nā obiit cū suū lōge ante p̄sciuit: ne cū fratres desolaros redderet celauit. Et decimo q̄nto die ante mortē cū esset sup quendā collē constitutus amenā paduane planicie aspiciēs: erultās spū ad fratrē inimicū comitē q̄ersus p̄dixit ī p̄mo ciuitatē Paduanā honore magno decorādā. q̄ ip̄e ibi est p ei⁹ sacri corpis reliq̄as z merita. Tāde anno dñi ce icarnatiōis. M.ccxxxj. die. xiij. Junij. cū cēt de stitut⁹ viribz crescēte infirmitate: facta cōfessione hymnū. O gl̄iosa dña excelsa sup sidera tē. cāre cepit. Quo finito erect̄ mox in celū oculis directe. plirim⁹ respiciebat. quē frat̄ sustētās q̄d cerneret terro gauit. Et ille rūdit. Video dñm meum. Cūq; frēs oleo sacro eū vngere vellent. ait. Nō est necesse: habeo em̄ vnctionē hāc ītra me. Verū tñ bonū est z mihi bñ placet. q̄by finit̄ cece aia ipsa la sc̄issima carne soluta ī eēnā claritatē est absorpta. cui⁹ trāsitū frēs celañ. ne p̄l'oz p̄merēt icurs su. ecce pueri p ciuitatē cateruatim īcedeñ. clamabāt di. Mortu⁹ ē p̄r̄ sc̄ūs: mortu⁹ ē sc̄ūs Antonius. ad q̄s oēs p̄l'i accurreñ. lamētū sumūt di. Quo reuerēde p̄r̄ p̄grederis a nob filijs tuis. in chr̄o em̄ iesu tu nos p euāgeliū genuisti. Talibz vocibz ī aera leuat̄ cūctoz aīos ad lucrū inuitabāt. Tāde tāta p̄l'oz mltitudie īcurrēre vt p me diū ciuitat̄ īcedere nō valerēt mlt̄ cū cereis z lūminaribz vt q̄si ciuitas ardere videret. ep⁹ Paduano missaz solēnia celebrāte corp⁹ bri Antonij sūmo honore traditū ē sepulture. Nec cū beatitudinat̄ omissis mulc̄ sufficiāt.

Tertio post mortē claruit mulc̄ miracul' p orbē. stati ei die eadē allati sūt mlti varijs infirmitatibz detēti. q̄ mox beati Antonij merit̄ sē sanitati restituti. paralytici: claudi atq; surdi. saluti īuocati. ibi claudi⁹ ceru⁹ saliebat. lingua muto⁹ laudes alij lāguit paralytici. gibbosi. p̄tracti z inūerabiles alij lāguidi. mortui z infirmi sē liberari. Un̄ canit de eo. Si q̄r̄ mirac'a moze erroz calamitas demō lep̄ fugiūt. egri surgūt sani. cedūt mare vincula. membra resq; p̄ditas petūt z accipiūt iuuenes z cani. pericula cessat z necessitas. narrēt hi q̄ sentiūt dicant Paduani. O ḡ brissime p̄r̄ Antoni oꝛa p nobis vt dei gratia z gloria.

Sermo X

De sctō Joāne baptista Sermo primus. s. de celebri ei⁹ natiuitate ac p̄rogatiua nobilitatis.

Multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt: erit em̄ magn⁹ coram dño. Hec verba dixit angelus annū cian. Joānis natiuitatē. Luc. j. ℟ Quibus insinuat q̄ natiuitas bri Joānis multū gaudio fr̄i z matri. qz p eū gr̄a mirabil̄ p̄berie sunt impleti. Nā pater de eo p̄phetauit dicens. Tu puer p̄pha altissimi vocaberis: p̄bis em̄ ante faciem dñi z̄. Et Elisabeth p̄phetauit brē virgini Maria dicēs. Beata q̄ credidisti: qz p̄ficient̄ in te ea q̄ dicta sunt ab angelo. z ipam matrē esse dei recognouit. p̄ter qō ā gelus dixit Zacharie. Erit tibi gaudiū z exultatio. Patet luce quo supra. Sed cūdo quoq; gaudiū erat vicinis z cognatis qui ōes ⁊gratulabant̄ ei⁹ natiuitati: vt idez euāgelista testat. Inter q̄s magnū vtiq; gaudiū habuit auditam mor scificatus est z miraculis pluribus clarificatus. ad dei gloriā nascebat̄ vt p̄currēdo annūciaret mūdo chīm dei filiū. Tertio gaudiū erat angel' dei q̄ gaudēt sup̄ vno pctōre penitētiā agēte. Luc. xv. Quanto magis sup̄ tali sctō p quē cō uertēdi erāt multi pctōres ad dñm iesum. Lu. j. Insup q̄rto gaudiū erat ipi chīo dño cui p̄cursor talis z tātus sue gr̄e dono nascebat̄: z suus aduētus mūdo annūciabat̄. Quō merito bodie totus mūdus gaudiū oñdit. Etiā apud infideles. qz dicēte Lyra etiā a saracenis z aliq̄bus festiuat̄ dies ei⁹ natiuitat̄. Vnde Amb. in omelia. Habet sctōz editio leticiaz plurimoz: qz cōest bonum. Justicia em̄ cōis est virtus. z ideo in ortu iusti future vite insigne p̄emittit̄. Multo aūt fortⁱ⁹ bodie gaudendū est chīano in chīo: z gratie sunt agēde q̄ talis ac tātus deo charus p nobis intercessor nascit̄ apud chīm quo maior nō surrexit inter natos mulierū: teste saluatore. Ecce ḡ impletū est verbū hoc angeli dicentis. In natiuitate ei⁹ multi gaudebūt: erit em̄ magnus Juxta q̄ p̄bat tria mysteria notabim⁹ p̄ sermone

℣ Primū ōz natalis celebritat̄. ibi. In natiuitate eius multi gaudebūt.

Secōm ōz nobil' dignitat̄. ibi. erit em̄ magn⁹.

℣ Tertiū ōz celestis felicitat̄. ibi. Et multos filioz israel conuertet ad dñm deum ipoz.

℟ Circa p̄mū de celebritate natiuitat̄ Johannis baptiste q̄rit̄. Quare natiuitatē sancti Johannis baptiste celebrat ecc̄lia solēni festiuitate. Ratione q̄stionis tāgit Aug. in sermōe hodierno dicēs. Post illū sacrosanctū dñi natalis diē nullius annis baptiste (z a fortiori ex b̄ sumit̄ argumentū de natiuitate p̄ginis marie celebrāda) subdit Aug. In alijs sctis z electis dei nouim⁹ illū diez quo illos post p̄fectionē laboz z deuictū triūphatūq; mūdū in p̄petuas eternitates p̄fis hec vita parturiuit. In alijs p̄fectis merita vltimi diei celebrāt. In b̄ etiā p̄ma die ipa ioānis initia p̄secrāt. hec Aug⁹. Ad hec rñdet p̄ p̄clusiones q̄ sancta ecc̄lia celebrat p̄ueniētissime natalē Johannis bapti. multiplici ratiōe fm Aluisiodorēn. alios q̄z doctores.

℣ Prima rō miraculose p̄ceptōis.

Scōa rō dignissime scificatōis.

℣ Tertia rō gaudiose dedicatiōis.

Quarta rō saluifice instructiōis.

Prima rō p̄ter miraculosā p̄ceptionē. Tres em̄ sunt potissimi sctⁱ miracl'ose nati vl' p̄cepti. Primus est chr̄s dñs q̄ de v̄gine est nat⁹. Scōa beata v̄go Maria q̄ ad p̄ces z oblatiōes nata ē ex sene p̄re z sterili matre fm qō ōr Hieron. z Damasce. Tertius est ioānes baptista. q̄ etiā de sene z sterili vtroq; parēte est nat⁹. Vñ in ei⁹ natiuitate pl'ima fūt facta miracl'a. Primū est qz ab angelo gabriele ē p̄nūciat⁹. Scōm qz diuio miracl'o poētia generādi suis p̄entib⁹ data est cōceptus Tertiū qz eius pater cū petiuisset signū miraculose factus est mutus vsq; ad diē sue natiuitat̄. Quartū qz in vtero positus chīm in vtero v̄gis Marie existentē agnouit z exultauit. Quintū qz ex infusa sibi gr̄a diuitus: i suā matrē sp̄ūs p̄phetie redūdauit. Sextū qz ei⁹ nomē (qō scz deberet vocari ioānes: ab āgelo est annunciatū p̄ri z ei⁹ matri) fuit miracl'ose reuelatū a deo. qz ipi b̄ maritus nō potuit indicare cū esset mutus. Septimū qz cū circūcideret̄ puer Joānes ipius p̄ri est loquela miraculose restituta z p̄phetauit dicens Bñdictus dñs deus israel qz visitauit z fecit redēptionē plebis sue. patēt hec Lu. j. Erq̄ ḡ multoz miraculis natiuitas Joānis ē illustrata: idcirco merito ecc̄lia celebrat natiuitatē eius: sicut z natiuitatē beate virginis marie ac natiuitatē christi.

℣ Secunda ratio p̄ter dignissimā sanctificationē. quia Joānes ante est sanctus q̄z natus vt dicit Aug. Nā cū esset in vtero materno sexto mense fuit sanctificat⁹ qō p̄dixit angelus dicens. Et sp̄ūsctō replebit̄ ex vtero mr̄is sue. s. q̄ ad purgationē originalis peccati z ad operationem boni meritoriⁱ fm Lyrā. Et hec dignitas scificatiōis fuit magna z p̄cellentis p̄rogatiue scz in respectu sanctificatiōis aliq̄z. Nā i veteri testamēto legit̄ scificatus p̄cipue Hieremias p̄pheta Hier. j. Priusq̄z te formarē i vtero noui te. z anteq̄z exires de ventre scificaui te. Secūdo i nouo testamēto legit̄ Joannes baptista. Et tertio ex hoc arguūt doctores de beata virgine Maria q̄ multo fortⁱ⁹ ipa fuerit p̄ ceteris scificata. Juxta illud ps. Scificauit tabernaculū suū altissim⁹. z hoc fm nros doc. p̄seruādo eā ab originali macl'a. Et dat̄ inē hec dr̄ntia. qz Hieremie fuit p̄stitū i scificatiōe vt mūdaret̄ ab originali pctō. z q̄ nunq̄z mortal'r peccaret sed venialiter in pl'ib⁹ peccauit Joānes aūt bap. fm Tho. de articulis fidei fuit sic sanctificatus q̄ a peccato originali fuit mūda

tus z pstitū sibi fuit nō peccare mortaliē sz venialiē. q̄uis vt credit rarius peccauit etiā in venialibꝫ paucioribꝫ. Ūñ de eo canit ecclesia. Intra deserti teneris sub annis ciuiū turmas fugiēs petisti ne leui saltē maculare vitam famine posses. Sz q̄uis ꝓpter hoc in deserto fugerit vt vitare possz oē viciū: tñ er b nō babeē q aliq̄n licz ī minimis z rarissime nō offenderit venialiē. nec audem⁹ dicere q vn q̄ venialiē peccauit Joannes eo q Aug. li. de natura z gr̄a. ꝓter solā bñdictam virginē mariā nullū excipit ab illa generali regula. j. Joā. j. Si dixerim⁹ qz peccatū nō habem⁹ ipi nos seducim⁹ et veritas in nobis nō est. Beata autem virgo Maria ita sctificata fuit q nec mortaliē peccare potuit nec venialiē. Ūñ ꝓpē dignā sctificatōem celebrat Joannis natiuitas sicut z brē virgis marie excellēt⁹ sanctificate. ❡

Tertia ratio ꝓpter gaudiosam dedicationem. Sunt em̄ natiuitates iste tres p gaudio totius mūdi dedicate ex oīnibꝫ nascentibꝫ hominibꝫ cum tristicia z plorat⁹ vt daret. Primo p totius mūdi gaudio dedicata est natiuitas chr̄i. iuxta illud Lu. ij. angeli dictū. Euangelizo vob gaudiū magnū qđ erit oī populo: qz natus est nobis saluator christ⁹. Scđo dedicata est natiuitas v̄gis marie p tot⁹ mūdi gaudio. iuxta illđ qđ canit eccl'ia. Natiuitas tua dei genitrix v̄go gaudium annūciauit vniuerso mūdo. ex te em̄ nat⁹ est sol iusticie chr̄s de⁹ nr̄. Tertio natiuitas huius ioānis. qz p̄currēdo saluatorem toti mūdo nūciauit gaudiū. Jō angel⁹ dixit. In natiuitate eius multi rē. Ūñ Aug. in ser. Ipa Joānis initia ꝫ sc̄ā q bac absq̄ dubio causa: qz p hunc dñs aduentū suū ne subito insperatū boies non agnoscerēt voluit esse testatū. s. ad tot⁹ mūdi gaudiū. g̃ ꝫueniēt celebrāt p gaudio. ❡ Quarta ratio salutifice instructōis. Nam ex hoc q natiuitates istoꝝ specialissimoꝝ sctoꝝ. scz chr̄i Marie z ioānis eccl'ia celebrat gaudiose instruimur q z q̄liē ad gaudia sempit̄na ad q̄ scti. s. ipi ꝫuenerūt z nos eoꝝ exēplo z imitatiōe ꝫuenire possimus p natiuitatē spūalē. Est q̄pe natiuitas ſm Jſi dorꝝ q̄dā corpal' q̄ nascimur ad hanc miserā vitā Et hec q̄busdā est ad salutē consequendā. q̄busdā p suis peccatis cedet ad damnatōem. Secūda est natiuitas spūalis q̄ bō p spūssctī gratiam nascit̄ in dō Joā. j. Qui nō ex sanguinibꝫ neq̄ ex volūtate carnis sz ex deo nati sunt. Lyra. Inquātū boies recipiētes gr̄az trahunt quodāmodo ad naturā diuinā. qz p donū gr̄e efficiūt consortes diuine nature: vt dr. ij. Pe. j. Sicut em̄ ferrū ignitū totū ꝫuertit in ignē. sic bō p gratiā in deū Et p contrariū bō peccādo mortaliē nascit̄ ex diabolo z in diabolū. iuxta illud Joā. viij. Vos ex pr̄e diabolo estis. z ideo opa eius vultis facere. Et. j. Joā. iij. Qui facit peccatū ex diabolo est q̄m ab initio diabolus peccat. Tertia est natiuitas celestis q̄ndo in hora mortis nascimur in celū. Ūñ sctoꝝ mors natale vocat. Ut g̃ fideles instruant q̄liter exēplo sctoꝝ z p̄cipue beati ioānis in celū nascant. tripl'r solēnizare soler eccl'ia hanc natiuitatis ioānis diē. Primo vigiliā ieiunādo qđ ſm Jnno. de obser. ieiu. z cōiter doctores ōz p̄ceptū ex eccl'ie vniuersali cōsuetudine: licet iure nō ſuenīat exp̄ssuz. Nam ſm Rich. in. iiij. di. xv. Jeiuniū ꝫsuetū etiāsi nō sit p ius scriptū expsse p̄ceptū: nihilo min⁹ est obseruādū ab crist̄ano i illa regiōe vbi est ꝫsuetū. Sed q̄re vigilia festi tunaē in eccl'ia nisi vt doceamur q penitēte opa penalia debem⁹ sufferre in p̄ñti si volumus i futuro cū sctis festiuare vel gaudere. sicut z ioānes fecit ac docuit. Ūñ saluator Matt. xj. air. A diebus ioānis regnū celoꝝ vim pat̄ z violēti rapiunt illud. Lyra. Nō ei pōt bō nat⁹ in terra rapere celuz nisi sibi faciat violentiā coercēdo a delectabilibꝫ ꝓpriū appetitū. Scđo solēnizat eccl'ia festū ioānis bodie ignem vel faculas ardētes faciendo. Primo p repsentādo q ioānis ossa fuerūt cōbusta in Sebaste ciuitate q̄ fuit olim Samaria. ex cepto digito q̄ mōstrauit chr̄m q cōburi nō potuit in illo igne. z hec cōbustio facta fuit ab infidelibꝫ ad tempus Juliano apostata: eo q ad ei⁹ ruinam iubēte Juliano apostata: eo q ad ei⁹ ruinam lū multa miracla fierēt. Scđo ad significandum q iuxta chr̄i dictū ipe erat lucerna ardēs z lucēs in q̄ docemur ipm imitari in lumie fidei z ardore charitat̄ vt possim⁹ ī celo ꝫgaudere. Ūñ Bern. in ser. bodierno. Quid ꝓdest ioānē pconijs rore z tāquā ꝓmitat̄ pueniam⁹. q̄m dicēte saluatore Matthei. xviij. Qui pseuerauerit vsq̄ in finē: hic saluus erit. O g̃ bō chr̄iane recogita hec in bodierna celebritate. O petōr noli perire cū diabolo sed sanctos imitari stude penitētiā agēdo. ꝑcepta seruando. ❡

Circa secundū principale de nobilitate q ioannis natiuitas extitit dei munere illustrata sit ꝓ ꝫclusione. q ipa ioānis natiuitas bodierna mira nobilitat̄ ꝓrogatiua a deo extitit illustrata ꝫ plurima incōmoda q̄ bō cōiter incurrit ex culpa Declarat ex pluribꝫ incōmodis z defectibꝫ q̄busnascimur. ❡ Primus defectus. qz bō nascit̄ in mūdicia scz pcti. z ira scz dei ac beatoꝝ angelorꝫ Eph. ij. Oēs nascimur in quit filij ire. Et hoc declaret in pueris q̄ sine baptismo moriunt̄ q̄s deus nūq̄z admittet ad visionē sue facie. nec assumentur ad ꝫsortiū angeloꝝ. z b ꝓpter imundiciā peccati originalis. de q̄ Ps̄. Ecce em̄ in iniq̄tatibꝫ cōceptꝰ sum z i pctis ꝫcepit me mater mea. Unde Bonauē. in quodā ſmōe dicit. Ue nob boīb q̄ in pctis nascimur: in pctis viuim⁹: in pctis morimur: z nescim⁹ vtrū saluabimur aut damnabi

mur. Si aũt ꝑmi parẽtes ꝛra deũ nõ peccassent nil boꝛ incurrissem⁹: sed in innocẽtia nati fuisse/ mus ⁊ in ea viꝛissemus: ac viui in patriã trãslati fuissemus. nec dãnatiõis eterne piculũ timuisse mus. Nã vt Gꝛego. iiij. moꝛal'. dicit. Si parentẽ ꝑmũ nulla putredo pcti coꝛrupisset neq; ex se filios gehẽne generasset. Sz bi q nũc ꝑ redẽpto ꝛe saluãdi sũt soli electi ab eo nascerenť. Hec ille. Lꝛa hũc defectũ peccati oꝛiginalis i natiuitate ioãnes speciali ꝓrogatiua sanctus fuit.

G Scõs defectus. qz hõ nascit ploꝛãs cũ vagi/ tus mestitia. Nã Solin⁹ de mirabilib⁹ mũdi li. j. c. viij. dicit. Nascentiũ vox ꝑma vagit⁹ est. Nã letꝛicie sensus vel signũ differť vsq; i q̃dragesimũ diẽ. Solus eñ Zoꝛastes q postea ꝛex fuit baby lonioꝛ: eadẽ boꝛa q̃ nat⁹ est legit ꝛisisse: nec ꝫ in natura ei bonũ ꝓtendebat. futuꝛus eñ fuit ma/ gicaꝛ artiũ ꝓmus inuẽtoꝛ. Sed vñ vel q̃re est hoc ꝙ pueri recẽter nati ploꝛãt. ⁊ vsq; in q̃drage/ simũ diẽ letꝛicie vel io cũditaꝫ signa nõ ostendũt: Rñdeť: qz nascũť ad miseriã. Jsta est cõis canti/ lena oim ꝑma a vel e. ⁊ sic masculi deploꝛãt Ade mintã. Uñ Beť. de ꝓside. lib. ij. ꝺt. ꝙ hõ iõ nascit cum fletu. qz bꝛeui viuẽs tꝛe repleť multis mise/ ꝛijs. Si ꝫ q̃rak. Quis est q mox ꝑbetat antecꝫ ꝑbetat. sz ploꝛatu ꝙ iam ad miseriam nascit et loquit. Rñdet Aug. ꝙ puer nondũ loquit ⁊ ꝓ/ moꝛte amaꝛa finiet. Et tũc etiã q̃libet in vltimo ex balatiõis spiꝛaculo habet doloꝛosam secundaz cantilenã finalẽ. vicz. ff. qua efflat spiritũ suũ. O ergo cõstulti qui hec duo extꝛema vite miseꝛabil' nõ bene curant vt penitentiã agant: sed ducũt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferna desceñ/ dunt. Job. xxj. O vere beati q̃ lugent boꝛ recoꝛ/ ꝛijs. Si ꝫ q̃rak. Quis est q mox ꝑbetat antecꝫ ꝑbetat. sz ploꝛatu ꝙ iam ad miseriam nascit et loquit. Rñdet Aug. ꝙ puer nondũ loquit ⁊ ꝓ/ moꝛte amaꝛa finiet. Et tũc etiã q̃libet in vltimo ex balatiõis spiꝛaculo habet doloꝛosam secundaz cantilenã finalẽ. vicz. ff. qua efflat spiritũ suũ. O ergo cõstulti qui hec duo extꝛema vite miseꝛabil' nõ bene curant vt penitentiã agant: sed ducũt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferna desceñ/ dunt. Job. xxj. O vere beati q̃ lugent boꝛ recoꝛ/ dãm. qm ipi ꝛsolabũtur. Matth. v. Nã si Adam nõ peccasset: io cũ de nati fuissemus in paradiso ꝛia nũq; moꝛituꝛi. Nũc aũt ꝓ exulatu miseꝛi na/ sine omni doloꝛe pꝛentũ. ⁊ viꝛissem⁹ sine mise/ scimuꝛ ⁊ ploꝛam⁹. Uñ Maxim⁹ in ser. dicit sic. Nullꝰ ignoꝛat oẽm paꝛuulũ materno ab vtero ꝑcunte mestis ꝛcrepare vagitib⁹. Solus ioan nes baptista vltꝛa legẽ cõmunẽ letꝛicie exultatiõe natiuitatẽ suã ꝑuenit q ꝑus ꝙ nasceret ꝓbera/ uit.

D Tertius defectus. qz hõ nascit cum stultitia. Nã ig̃ꝛat bonũ ⁊ malũ. Pꝛouerb. xxij. Stultitia colligata est in coꝛde pueri. Et ꝫ ꝓpter carentiã vsus ꝛonis. Sz q̃ritť de statu innocẽtie. Nunq̃d tunc pueri nati mox vsum ꝛonis ⁊ mẽ/ boꝛ habuissent. Ad qõ ꝛndeť ꝑm magistꝛum ⁊ doctoꝛ. cõiter in. ij. dist. xx. ꝙ pueri in paradiso na/ ti fuisset pulli mẽbꝛis. ⁊ suo mõ sensu ac itelligẽ tia impfecti vt in illis expectaret etas ad ambulã dum ⁊ loquendũ sicut ⁊ in nobis modo. ⁊ sic ꝓ intꝛualli tꝑis sensu ⁊ cognitiõe ꝓficiebãt vsq; ad pfectũ. Et vt dicit Aug. ibidẽ. Licet deus po/ tuerit eis ꝑstare quod multis animalib⁹ ꝑstitit. quoꝛ pulli ꝛuis sint paꝛuuli: tñ mox vt nascũť currũt ⁊ matꝛes sequũť. Tñ cõiter doctoꝛes di/ cunt ꝙ hoc eis ꝑstitũ nõ fuisset vt mox nati vsũ membꝛoꝛ plenũ et ꝛonis habuissent. Et hoc fu/ isset in eis nõ ꝓpter vicium nature sicut in nobis sed ꝓ ꝙditione nature nobiliꝭ cõplexionis et te nerrime in puericia. Uerũtamẽ putaꝫ ꝙ in ipsis vsus mẽbꝛoꝛ et ꝛonis fuisset acceleratus vt nõ expectaret tanta etas ad hec sicut in nobis. Bea tus ioannes in hoc extitit ꝑuilegiatus. qz in vte ro positus dñm iesum in vtero virginis positũ cognouit et exultauit. et sic ſm quosdã vsus rati onis tũc in eo acceleratus fuit instinctu spiritus/ sancti sicut canit in officio. Accelerať ratio in pue ro nondum nato instinctu sacri pneumatis sibi dato. nouit ꝑsentẽ dñm. in virgine clam latentẽ adoꝛauit cũ iubilo. De hoc latius sermõe. iiij.

G J Quartus defectus. quia homo nascit com muniter cũ imbecillitate ⁊ impotẽtia adeo ꝙ pu er natus in nullo se possit iuuare vel defendere vt videmus. Querit. Nũquid in paradiso potu/ isset se hõ in puericia a nociuis iuuare vl' cauere Rñdeť ſm doctoꝛes sup. ij. vbi supꝛa. ꝙ ꝑmo ⁊ principaliꝰ per diuinã ꝓuidentiam. postꝫ per parentũ curã ⁊ ꝓ ꝓriã tandem ꝓuidentiã ibi ho mo ꝑseruatus fuisset ne pateret lesionez ab aliq̃ duro: puta gladio: ligno: lapide: ferro vel alio ex trinseco: vt estu: fꝛigoꝛe: aere ⁊ alijs. Diuina eñ ꝓuidẽtia sic tuebať vt nil ei occurreret ex impꝛo/ uiso a quo lederet. ⁊ sine lesione sensisset caloꝛez ⁊ fꝛigus in maxima tẽperãtia ꝓ cõgruitate sanc tatis. Beatus ioannes tantã dei dono foꝛtitudi nem ⁊ potentiã viriuz accepit vt in vtero matꝛis se exultãdo moueret ad chꝛm adoꝛandũ. Et tan dẽ q̃nquẽnis. vel ſm alios septẽnis puerul⁹ de/ sertum intraret ⁊ ibi heremiticam vitam vsq; ad tꝛicesimũ annũ duceret: nec tamtenera natura in tanta lederetur aspeꝛitate in aꝛduo antꝛo deserti manendo inteꝛ feꝛas ⁊ bestias ac sco/ꝛpiones so ciatus. locustis ⁊ melle siluestꝛi ⁊ aqua sine pa/ ne ⁊ oñi cocto vel potu inebꝛiatiuo pastus. du ra ⁊ aspeꝛa veste nõ calefactiua sez de pilis came loꝛ inductus. O ergo homo qui delicate nutris coꝛpus tuũ in vicijs cũ sis viꝛibus foꝛtis nõ vis ieiunare etiã quãdo teneꝛis. vide quõ in iudicio confunderis ꝓ hunc puerum.

R Circa tertiũ ꝓncipale de felicitate. Pꝛo con/ clusione sufficiat illud qõ eccl'ia canit dicens. O nimis felix meriticz cel si nescieꝛis labẽ niuei pu/ doꝛis pꝛepo. m. bere. qz cul. va. zc. Serta terde/ nis al. co. au. cre. du. q̃s. ſ. cẽt. cu. fꝛ. te sacer oꝛnãt pz in hymno. Ad qõ applicenť miracl'a. Legiť ꝙ eius intercessione deus defendit teꝛꝛam vel ciui tatem ab hostibus. Nam vt habetur in legenda ꝛegina longobaꝛdoꝛ construxit eccleſiaz in ho/ noꝛe sancti Joannis baptiste. Cunq; pꝛoceden/ te tempoꝛe Constantinus imperatoꝛ inuadere ꝓsponeret illam teꝛꝛam de exitu belli consuluit quendam viꝛum sanctũ: cui oꝛanti nocte ꝛespõ/

De sancto Joanne baptista

sum est. Joanni regina eccl'iam cõstruxit, z ipe p lõgobardis ptinue itercedit. ideo supari nõ pñt. Hoc idẽ miraculũ testat Paul⁹ in hist'oria Lõgobard'. Itẽ ei⁹ intercessionẽ iuocãdo iuuati pisculo mortis. Nã refert Bre. in. iij. li. diaℓ. de q̃dã pſbyt'o noie Sãctulo. quẽ lõgobardi adiudicauerũt neci capite plectendũ. z ad id pficiendũ elegere fortẽ virũ lict'orẽ: cui⁹ cũ gladiũ vidisset Sãculus dixit publice. Sancte Joannes suscipe ictũ. Et ecce statim manus carnificis i alto rigue rũt vt gladiũ nullatenus mouere posſz. Mirãt de b lõgobardi: iussus vt surgeret Sanctulus surrexit petitusq; vt ip̃m carnificẽ sanaret: pſtito iuramẽto q̃ deceto nullũ chr̃ianũ ferret: ipsum carnificẽ vir dei Sanctul⁹ orãdo sanauit. z sta/tim brachia deposuit. Hec sufficiãt. O ḡ charissimi accedamus bũiliter supplicãtes vt dñs Jesus ipi⁹ brĩ Joannis merit̃ z pcib⁹ det nob ḡtiam in pſenti z gl'iam in futuro Amen.

De sancto Joanne baptista Sermo. II. scz de eius magnitudine sanctitatis.

AMẽ dico vobis nõ surrexit iter natos mulier̃ maior Joanne baptista Mat. xj. ca. Verba sũt redemptoris nr̃i. q̃b sctitatẽ ioãnis magnã cõmẽdat chr̃s dñs. qõ ptinz ad matimã laudẽ ioãnis. qz vt ait apl's. ij. Cor. x. Nõ q̃ seipz cõmẽdat ille ꝓbat⁹ ẽ: sed quẽ de⁹ cõmẽdat. Magnũ q̃pe est q̃ Joannes laudatus est z magn⁹ reputatus a sanctis hominib⁹ in terris. s. a pre suo dicente. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis pib⁹ em̃ anũ facie dñi zc. Et a vicinis z cũctis audientib⁹ miracula in ei⁹ natiuitate dicẽtib⁹. Quis putas puer iste erit zc. Sed multo mai⁹ ẽ q̃ ab angelo dei Gabriele cõmendat fore magnus dicit em̃ magnus coram dño Lu. j. Matimũ vo ẽ q̃ ab ipo altissimo filio dei q̃ oia nouit z p̃ma ritas est p̃dicat z cõmendat Joannes fore maximi⁹ inq̃ oes q̃si cũ iuramẽto: vt hec cõmendatio reddat magis ꝓbata et gl'iosa ac firma: dicendo sic. Amen dico vobis: non surrexit maior zc. Ju xta q̃ vba tria mysteria notabimus p hoc sermone s̃m q̃ cõmendat de trib⁹ magnalib⁹.

Primo de magna sanctimonia: ibi. Nõ surrexit maior.

Secũdo de magna gratia: ibi Joanne. qõ interpt̃at: in quo est gratia.

Tertio de magna gl'ia. quia baptista christi. Et quia hoc sequit̃ ad p̃ma.

Circa p̃mũ de sanctitate magna Joannis q̃rit̃. vtrũ Joannes baptista p̃ ceteros sctis sit maior iurta hec vba saluatoris. Inter natos mlierũ nõ surrexit maior Joãne. Quib⁹ clare excipit vgo maria: p b q̃ 8z. inẽ natos: sub genere masculino. Et christ⁹. in b q̃ 8z mulierũ: non virginum s̃m m̃ Rabanũ. Sed vtrum oib⁹ alijs post hos sit maior ẽ dubiũ. Declarat. Alicq̃ em̃ sunt q̃ pferunt ioannẽ baptistã oib⁹ post chr̃m z beatã virginẽ mariã ꝓter verba p̃dicta saluatoris. sup̃que Chrys. dicit sic. Puto inq̃t q̃ oes scti q̃nus/que ad subtilitatẽ diuini iudicij inuicẽ sibi sũt aut inferiores aut priores. Et quo intelligimus q̃m q̃ maiorẽ se non habet: omnib⁹ maior est. Et infra dicit q̃ ioannes oib⁹ sanctis est maior: cui soli/lus chr̃s est prior. Quo modo simili sentit etiã Berñ. in sermõe hodierno ex ipis vbis chr̃i. Ipa vba chr̃i nõ cogũt sic credere q̃ Joannes ba/ptista sit simpl'r maior oib⁹ alijs. qz Luce. vij. dixit chr̃s sic. Dico em̃ vobis. maior inter natos mulieruz ꝓpheta ioanne baptista nemo est. Et q̃ claret q̃ ista cõparatio facta est quo ad ꝓpheras p/cedentes. Vñ Hiero. sup̃ Matth. Non ceteris ꝓphetis z patriarchis: cũctisq; hoib⁹ p̃tulit chr̃s ioannẽ: sed ip̃m ceteris coequauit. Ytra etiã dicit q̃ chr̃s nõ negat q̃n eq̃lis surrexit iter natos mulierũ. Et hãc sententiã cõiter doct̃ sequũtur. Item alij opinati sũt q̃ petrus apl'us sit maior. q̃ ip̃m chr̃s p̃fecit tori eccl'ie chr̃iane quã adeo dilexit vt seip̃m p ei⁹ redẽptiõe tradiderit i mortẽ. Sed eccle/sia debet esse s̃m sctitatis p̃eminentiã. peccat em̃ q̃ non eligit meliorẽ ad quãcũq; eccl'esiasticã pre/lationẽ: vt patz p Hiero. viij. q. j. Licet g. Vñ petrus videt sanctior. Sz nec istud cogit sic credere. qz eligi dz ad p̃lationẽ nõ ille q̃ est simpl'r melior vel sanctior. sz q̃ est melior s̃m q̃d: h est p tali p̃latiõe administranda. Nã põt q̃s esse melior z sanctior s̃m deũ: q̃ tñ nõ est melior p̃latiõis officio. Parent hec s̃m Henri. de Gand. in. viij. q̃. libeto. q. xxxij. z cõiter alios docto. Vñ petrus erat inter apl'os melior ad p̃lationẽ: q̃ licet pecca/uerit chr̃m negãdo. nihilo minus ipe est electus qz p etate z regimine eccl'ie ipse erat aptissimus. Deniq; alij opinati sunt q̃ Joannes euãgelista z apl'us sit maior oim qz a chr̃o extitit p̃dilectus omnib⁹ z in fratrẽ adoptatus ac sanctissime sue matri in filiũ cõmendatus. Sed constat q̃ q̃ est melior z sanctior ille ẽ corã deo acceptior z amabilior: cum magis bonus sit magis diligendus vj. topic. ḡ zc. Sz nec istud cogit. qz q̃ chr̃s dñs ioanẽ euãgelistã magis dilexit p ceteros fecit ꝓ significationẽ s̃m Bonauẽ. sup. iij. dis. xxxij. q. ar. vl. Nã p ioannẽ significari voluit vitam contemplatiuã que p̃manet. z actiuã que trãsit p p̃ceptũ vt Aug. in omel. sup̃ Joã. ait. Vñ petro dictum est. Sequere me. s. in actionibus laboriosis. Jo anni vero. Sic eũ volo manere. Et quia contemplatiua vita est locũdior z dulcior. ĩo ad signifi/cãdũ differentiã hui⁹ vite duplicẽ chr̃s familiaritatem exhibuit se ioãni q̃z petro. z in hui⁹ etiã signũ cõ/misit mr̃es ioãni. sz curã pastoralẽ petro. Et sic p

Pro rñsione ḡ ad q̃stiones nota tres p̃cas regulas ex dictis Bonauen. vbi supra. et alioz colligendo. Pria regula dz diuine charitatis habitũ

in terris ille est altior sanctus in celis. Et ꝟ inqt Bonauē. dico. q̄tū ad magnitudinē p̄mij substantialis q̄ rñdet radici charitatis. Nā q̄ntū ad decorē aureole q̄ rñdet ꝓtinētie ꝟginali nō est in ꝟginē multo iferioris scritat̄. Sil'r in alijs accidentalib⁹ nō est incōuenies Joannē baptistā cē maiorē istis. s.i sctificatiōe i vtero. i inocētie puritate. i austeritate vite z ꝓfectib⁹. Sz q̄m essentiale multo dignius z melius est accidētali. vt patz. vij. metaph̄. ḡ magnitudo scritatis potissime ꝓsistit in magnitudine charitatis cui rñdet p̄miū essentiale. Hinc Bern̄. sup Cañ. ser. xxvij dic. Quantitas cuiusq⁹ aie extimat̄ de mensura charitatis quā hz. verbi gra. q̄ multū habet charitatis magna: q̄ paruz gua: q̄ nil nihil est. Hec ille. Et sic pz hec regula. ¶ Scōa regula 6z indiffinibilitat̄. s. ꝙ q̄s sctōr maior sit in ꝓspectu dei nō pōt in hac vita sciri. nec debet temere diffiniri: sed ꝙ fm ꝙ aliq̄ diuersimode afficiunt̄ p̄ponūt Jo annē Petro: z ꝓsil'r quēcūq⁹ eor alteri. Alij sentiūt ecōuerso. Sicq⁹ eor apō deū fuerit charior finaliť ꝟ melius sciem⁹ in gl̄ia. z melius ē expectare q̄ hoc temere diffinire. Hec Bonauē. Et rō: q̄r nō possum⁹ scire gradū charitatis eorundē. Uñ nō debem⁹ de ꝟ curare q̄s sctōr sit maior: sz eo rum inq̄tū ē nob eor quēlibz vt possum⁹ imitari in ꝓtib⁹. q̄m vt ait Aug. in ser. de marty. Qui sanctos inq̄tū potuerit noluerit imitari ad eor btī tudinē nō poterit puenire. Ad id aūt legit mira culū i legēda vite sctī Joānis bap. ꝙ erat duo do cores theologi: q̄r vn⁹ Joānē baptistā. alter Joā nem euāgelistā p̄ferebat. Tādē sup ꝟ disputatio ne ꝓposita q̄libet valde sollicit⁹ erat auctores z effi caces rōnes ꝓ sua ꝓbatione iuenire. Aduenīte aūt disputatiōis die q̄libet sctōr emulatori suo apparuit dī. Uñ ꝓcordes sum⁹ in cel': de nob nō disputet̄ i ēris. Tūc illi sibi adinuicē z etiā i populo publicauerūt z deū bñdixerūt. ¶ Tertia regula indēntis disparitat̄ quā ponit Grego. xxxiij. li. moza. sz ꝙ vnusq̄sq⁹ brōr iuxta dispar meritū disparē hz excellētie locū. sz eiusdē disparitatis nullū sentit dānū. Et bu⁹ rōnez subdit dicēs. Exēplū q̄tus ampbora min⁹ capiat de vino q̄ dolium magnū. rñ et ꝟ nullū dānuz ampbora hz. qz z ipa. ꝓ sua capacitate plena ē sicut z dolium plenū est. Alia etiā rō: qz vt idē Greg. 6r. z Rich. sup. xiij. In patria q̄libet tātū gaudet de bono alterius. q̄tū de ꝓprio. z qō i se q̄s nō accepit: i alio ꝟ se accepisse exultat. ḡ tē. Ad ꝓpositū ḡ sufficiat nobis credere fm ꝟitatē euāgelicā q̄libz horū sez tā pere q̄ Joānē q̄ baptistā esse magnū sctm. nec debem⁹ disputare q̄s eor maior sit. sed eos venerari debemus z imitari vt ad eor ꝓsortium q̄niam⁹. Nec eis placet ꝙ temerarie vnū alteri pferamus cū hoc nesciamus. nec damnū babent ex disparitate vt patuit: imo q̄cq̄d honoris vni ipendim⁹ singuli gaudēt tāq̄ sibi ipendisse mus ꝓpter mutuā charitatē: sicut patet in exēplo de mēbris hūanis. O ḡ hō chr̄iane disce exēplo boz deū diligere vt cū eis i celis habeas gaudere. ¶ Circa scōm p̄ncipale sit ꝓ ꝙl'one ꝙ sctūs Joānes bap. ex ipa nois ꝓgruētia claret fore excellens in gra. Nā Joānes interp̄tat dñi gra vel in q̄ est gra fm Hiero. Uñ Simon ō Lassia sup illō Joānes est nomē ei⁹. O magnum nomē inqt qō patri restituit vocē: gaudiū vicinis: pl'o sacerdotē. Et Hugo de sctō vicē. ōr. Puer vocat Joānes z nascit de patre muto. qr sic gra dei nascit in nobis q̄n muti silentiū mētis tenem⁹. i. trāquillitatē cordis ab oīi euagatione mentis retinemus

Queritur hic. vñ ꝓgruebat ꝑcursorē Joannez a gra notiari. Ad qō rñr fm doc. ꝙ ꝓpter tria magl̄ia

¶ Primo ꝓpter gre altitudinē.

Scōo ꝓpter gre amplitudinē.

¶ Tertio ꝓpter gre multitudinē.

Prio ꝓpter gre altitudinē. qr ipe tāaltā gram est a deo ꝓsecut⁹ vt i vtero mris spūsctō repleret Luē. j. Spūsctō replebit ex vtero mris suc. qō fuit val de mirabile. Et vt tps gre ipe initiaret p̄mo p̄dicando gram chr̄i z p eū pcōr remissionē ac gl̄orie collationē. vt pz Mat. iij. z Mar. j. Secūdo ꝓpter gre amplitudinē. vñ fm Bedā iōo deus ꝟ noie voluit ipm vocari. qr p eū datur⁹ erat gratia parētib⁹ z ꝓl'o. Tāamplā em̄ z largā gratiā Joānes est a deo ꝓsecut⁹ vt nō solū ipe plen⁹ essz dei gra sed z vteroz parētū p eius gre redundantia gram ꝓperādi acciper. z p eū ꝓl's deo essz reconciliādus. sicut p̄dixit angelus Lu. j. ¶ Tertio ꝓpter gratie multitudinē: qr ei de⁹ dedit gratiam omniū genez z ordinū sanctoz. s. patriarcharū quib⁹ hec gratia data ē vt ipis de chr̄o esset ꝓmissio facta. q̄. s. p̄res genealogie chr̄i existerēt. Uñ Gen. xxij. dixit dñs Abrae p̄triarche. In semine tuo bñdicent̄ oēs gētes terre. hoc est in chr̄o. quā gratiā habuit Joānes: quia fuit de ꝓpinqtate z ꝓsanguinitate chr̄i. vt pz Luē. j. Et isup patrin⁹ chr̄i in baptismate: quia ipe baptizauit christum Mat. iij. z ꝓseqnter videt esse patriarcha christi anoz spiritualis: qr oēs christiani baptizant̄ ꝑ spiritū christi cuius patrinus est Ioannes. Item ꝓpheta ꝓ gratiā habuit Ioannes. qr fuit plenus gratijs ꝓphetie tā de ꝑterito q̄ p̄nti z futuro occultis. imo fuit plus q̄ ꝓpheta. qr nō solū p̄dixit christū vt alij ꝓphete sz etiā in vtero positus ipm cognouit z tandē digito demōstrauit. Uñ canit eccl'ia. Ceteri tm̄ cecinere vatū corde p̄sago iubar affuturū. tu quidez mundi sce. au. indice prodis Jtē apl'oz gratiā habuit: qr sicut apl'i cōfirmati in gratia christum p totum mundū p̄dicauerūt baptizantes eos in nomine p̄ris z filij z spūssancti Matth. vl. Sic Ioannes ꝓfirmatus in gratia p̄dicauit chr̄m baptizando quosq⁹ in eius nomine. Jtez martyz: qr martyrij aureolam habet

De sancto Joanne baptista

Jtē ꝓfessoꝝ. qꝫ austeritatē pnie sūmā tenuit in beremo viuēs: vbi ꝑ lecto nudā ꝛrā habuit. pro vestimēto pilos cameloꝝ ⁊ cilicū: ꝑ potu vinuꝫ ⁊ sicerā nō bibit: ſz aquā solā. ꝑ cibo habuit non panē vel aliq̄d aliud coctū: sed locustas ⁊ mel silvestre. Mat. iij. ℣ Sz q̄d itelligat noie locuste ⁊ mell' silvestrꝭ. Ad hoc Arnolphꝰ gallusꝰ epūs. ⁊ ꝓcoꝛ. Lyra dicūt. q̄ in deserto iudee sūt q̄dam pua aialia i modū digiti manꝰ volitātia ꝑ modū saltus vt solēt locuste: q̄ cocte cū oleo pauperē p̄bent victū. ⁊ hec dicunt hic locuste. Mel aūt silvestre ſm Lyrā est mel qđ ibi repit in truncis arboꝝ. Vel ſm Rabanū ⁊ Arnolphū sunt folia arboꝝ q̄rundā inibi exīntiū: alba vt lac ⁊ mellini saporis que manibꝰ fricant ⁊ edunt. Et sic patet Jtē beremitaꝝ ⁊ religioſoꝝ oīm gratiam habuit Joānes. qꝫ ꝑgentes ⁊ oīa reliqt: ⁊ i beremo religiose vixit i votis trib'. ſ. obedientie: paupertatꝭ ⁊ castitatis. Jtē doctoꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ gr̄am habuit: qm̄ optimꝰ p̄dicatoꝛ ⁊ doctoꝛ extitit: inchoando eo mō q̄ ⁊ ipe chr̄s. ſ. a pnia ⁊ regni celestꝭ ꝓmissione. Pniam inqt agite appropinq̄bit em̄ reg. ce. Mat. iij. Et ipe ad salutꝭ viā docuit oīm generū boies. Primā q̄dē regulā salutꝭ posuit nobilibꝰ ac pncipibꝰ militaribꝰ ac stipendiariis. Luce. iij. interrogātibꝰ. ꝙludēdo in trib' capitulis di. Neminē ꝙcutiatis. i. neminē vi vel potētia iuste op̄matis. Ecce p̄mū capitulū ad qđ ipi tenent. Nemini calūniā faciatꝭ. ſ. iuste iudicādo. Ecce secūdū. Cōtēti estote stipēdijs vr̄is. ſ. vt exactōes iebitas ⁊ onerosas sup̄ subditos nō exigatis. Ecce tertiū capitulū regl'e eoꝝ. Videant g̃ dñi quō hec seruāt. Secundā regulā posuit ciuibꝰ diuitibus ip̄m interrogātibꝰ q̄d facere deberēt vt salvent di. Qui habz duas tunicas det vnā nō habēti. ⁊ q̄ habet escas sil'r faciat. ⁊ sic de alijs supfluis. Tertiā regulā mercatoribꝰ negociatoribꝰ artificibꝰ ⁊ publicis officialibꝰ: vt sunt telonarij. dicatores: ⁊ decimatores ⁊ sil'es d. Nihil amplꝰ q̄ qđ ꝓstitutū est vob̄ faciatis. Per qđ interdicit omnē fraudē ⁊ iniustū lucꝝ. Quartā regulā posuit generalē oīb' cōiter boib' di. Facite dignos fructꝰ pnie. iā em̄ securꝭ ad radicē posita est. Nec Lu. iij. Jtē ꝟginē gr̄am habuit Ioānes. qꝫ mēte ⁊ carne ꝟgo purissimus p̄mānsit. Q ve g̃ magne sctitatꝭ: magneqꝫ gr̄e virū btm̄ Ioannē baptistaꝫ merito oīs bō pctōr ꝑ eiꝰ merita cōfidere pōt q̄ gr̄am ip̄etrare valeat apud misericordē Jesum Ip̄m ergo charissimi veneremur patronū. ℣ Circa tertiū p̄ncipale de magnitudine eiꝰ gl'ie tres q̄stiōes occurrūt vt sic magꝭ clarescat gl'ia eiꝰ

Prima qō de ordīe ad quē est assūptus.

Secūda de sede ad quā est inthronizatꝰ.

Tertia de felicitate q̄ est p̄dotatus.

Pria qō. ad quē ordinē āgeloꝝ b. Joānes i gl'a est assūptꝰ Ad quā rñdet ſm Frā. mayro. in suo ſmōe q̄ ad ordinē sup̄mū. ſ. seraphicū. Qđ patz p̄mo ex sctitatis eiꝰ sublimitate. qꝫ ipe fuit vnus de maximis sctis vt iā sup̄ dictū est. Et qꝫ de q̄libet ordine aliq̄ ceciderūt vt colligit ex dictis beati Anſ. q̄ꝫ in locū succedūt boies sci ſm meritoꝝ suoꝝ q̄ntitatē: ita q̄ miores cū inferioribꝰ ⁊ maiores cū superioribꝰ in sorte singuloꝝ ordinū angeloꝝ deputant. sic docet Grego. in omel. Accesserūt ad iesum publicani ꝛc. ℣ Secūdo patz qꝫ chr̄s Ioānē cōpauit lucerne ardēti ⁊ lucēti. Joh. v. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Et qꝫ ſm btm̄ Dionȳ. de ange. hierar. sūmꝰ ordo. i. seraphin dicūtur ardētes incēdio. ſ. amoris diuini. g̃ Ioānes est in illo ordine. ℣ Secūda q̄stio. i q̄ sede btūs Ioānes est inthronizatꝰ: Rñdet Fz Frā. maro. vbi sup̄. q̄ q̄dā dicūt ip̄m esse in sede p̄mi angeli. i. luciferi. qꝫ i illa sede nō ꝑgruit esse chr̄m. qꝫ chr̄s ꝑdet ad dextrā maiestatꝭ i excelsis meliꝰ oīb' angeloꝝ. ℣ Deb. j. Chr̄i g̃ sedes nō ē in ordie angeloꝝ sed sup̄ oēs. Nec etiā ibi ꝑgruit esse beatas ꝟginē Mariā. qꝫ ⁊ ipa exaltata est sup̄ oēs choros angelorum vt eccl'ia canit. Nec ibi ꝑgruit ee alicui quē sctm̄ ipo Ioāne miorē. qꝫ lucifer habuit sedē sup̄ oēs angelos. Ut ei ꝓbat mgr̄ ſm Grē. ⁊ sctus Dion. lucifer vnꝰ fuit oīb' excellētioꝛ cadentibꝰ nec inter stātes aliq̄s fuit eo dignioꝛ: vt p̄z li. ij. di. vj. ca. j. ꝑ magistrū sententiaꝝ. Nō est g̃ rōnabile q̄ illā sedē aliq̄s minoꝛ Ioāne habeat. Item nec ꝑgruit ibi locatū foze aliquē eq̄le Ioāni. qꝫ ſz doctrinā Dionī. li. ō āge. hierar. tāta ē inf̄ btōs disparitas vt oīmoda eq̄litas i eis iueniri nō possit ſz singuli a singulis illuminētur. Cui⁹ ercplū p̄z in facie būana i q̄ oīno sil'es nūq̄ duo boies ꝓpe reperiri ſm qđ ait pb̄s in ꝓble. Ex hiō putat q̄ illa ꝓmi sedes angeli sit repata ꝑ Ioānis baptiste inthronizatione. Sz qm̄ vt dictū est p̄mo articulo huiꝰ ſmōis: nō ē certū q̄s sctoꝝ sit maximꝰ oīm post chr̄m ⁊ btāz ꝟginē Mariā. Et ideo nō ē certū vtꝝ Ioānes baptista vl' Ioānes euāgelista aut btūs petrꝰ vl' forte aliq̄s aliꝰ maximꝰ sctūs sit in illa sede p̄mi angeli. nec b̄ debemꝰ temere diffinire. Possumꝰ tñ pie credere q̄ aliq̄s istoꝝ p̄dictoꝝ sit i illa sede collocatꝰ: vel baptista: vel Ioānes euāgelista: vl' petrꝰ. Nā isti sctūs maximoꝝ sctoꝝ sit i illa sede collocatꝰ ꝓpter alīs magꝭ digni b̄ honore vt sint ꝓpe chr̄m ꝓpter ceteꝛs. ſ. baptista tāq̄z chr̄i patrinꝰ. ⁊ Ioānes euāgelista tāq̄z frat chr̄i ꝑ alīs specialissime adoptatꝰ. ⁊ petrus tāq̄z chr̄i vicariꝰ. Sz qs hoꝝ sit i ipa sede p̄mi videbimꝰ i p̄tia. ℣ Tertia q̄stio. q̄libꝰ tribꝰ sit Ioānes dotatꝰ. Et oꝛ cōiter ſm doc. ſ. Pue Fran. Maro. q̄ oīb' illis q̄s habet sūmus ordo angeloꝝ. Primo q̄dē qꝫ bz claritatē diuine visionē. ⁊ fruitionē dulcedinis ampliorē q̄ aliq̄s. Secūdo qꝫ oēs alij inferiores ab ipo accipiūt illuminationē ſm Dionȳ. Tertio qꝫ habet in se oēs ꝓfectiones inferioꝝ ordinū: vt dicit Jsid. de sū. bo. Joānes q̄ꝫ ꝓpe habuit ꝓfectionē seraphin in ardenti charitate. quia erat lucerna ardens: vt patuit. Habuit etiā cum cherubin plenitudinē sapie. q̄

chm̃ deũ i vtero materno cognouit. Habuit cũ throno pfectionẽ iudicũ: adeo vt etiã regẽ hero/ dẽ z phariseos ac ꝓncipes q̃sq; redargueret. ha/ buit etiã cũ dñationib; pfectionẽ platiois q̃ oẽs officiales ad salutẽ. Habuit etiã cũ potesta/ tib; perfectionẽ arcendi demones. s. in baptismo suo q̃ disponebat ad chm̃. Habuit etiã cũ vtu/ tib; miraculoz; vtutẽ: vt patuit i ei⁹ natiuitate z aliis seq̃ntib;. Itẽ cũ archãgel magna nũciauit sęs chm̃ aduentũ, z cũ angel salutez cõiter oim vt patuit. O ḡ charissimi deprecemur Joannem vt oret ꝓ nobis Amen.

De sctõ Joanne baptista Sermo tertius. s. de eius ortu z sctã vita ac dignitate.

Quisputas puer iste erit: etenim manus dñi erat cũ illo Lu. j.

Hec vba dicta sũt de io anne baptista de q̃ legim⁹ q̃ testimoniũ scritat; habuit z laudis a tota sctã trinitate. Nã deus pr ei⁹ magnã scritatẽ testat⁹ est cũ ipm angelo assi/ milauit. Malach. iij. di. Ecce ego mitto angelu meũ q̃ ꝓpa. vtã añ fa. tuã. Et exponit de Joanne q̃ baptizando z p̃dicando ꝓparauit viaz fidei ad chm̃. Dicit aũt angel⁹ nõ natura: sz ꝓpt̃ vite scti tatẽ. q. d. angelicã vitaz duxit in terris s̃m Lyram. Itẽ dei filiꝰ testimoniũ fecit de ei⁹ scritate Mat. xi. di. Inter natos mulieꝝ nõ surrexit maioꝝ Joanne baptista. Deniq; spũsctus testat⁹ est eius scritatẽ ꝓ ora hoim. s. Zacharie di. Tu puer ꝓphe ta altissi. vocaberis p̃bis em̃ tẽ. Et oim q̃ audie/ rũt eius miraculo suꝫ ortũ ac natiuitatẽ. vt em̃ te staũ sacrũ cuãgeliũ. posuerũt oẽs qui audierũt in cor de suo cõmendañ. mẽorie dicen. Quisputas puer iste erit. q. d. valde magn⁹ erit: cuius causa subdit. etenim manus dñi erat cũ illo. i. virtus dei operatiua miraculoz: in eius annũciatione: con ceptione z natiuitate ostẽsoz. Hec Lyra. Ad lau dẽ ḡ ispi⁹ merito accipiunt vba p̃missa ꝓ sermõe Juxta q̃ tria mysteria hic, pseq̃ libeat. s. ꝓpt̃ q̃ me/ rito oẽs admirañ. possumus dicere de Joanne.

Quisputas puer iste est: qz manus dei cũ illo.

℣ Primũ de eius ortu mirabili

Secũm de eius vita angelicali

℟ Tertiũ de eius dignitate p̃grandi.

Circa p̃mũ de ortu mirabili Joañis sit pro documẽto 2di⁹ q̃ s̃m sacrũ euangeliũ claret ioannẽ ꝓ miraculũ dei dono generatũ. Nã Lu. j. scribit. q̃ zacharias p̃r ioañis z elisabeth vroz il lius erãt ãbo iusti añ deũ incedẽtes i oib; man/ dat⁹ dñi sine q̃rela. s. qz nulli nocebant: sz pacifice ꝙuersabañt. z nõ erat eis filiꝰ: eo q̃ elisabeth esset sterilis z ambo ꝓcessissent i dieb; suis. Et sic du/ plici ex causa carebãt ꝓle. Una causa erat specia/ lis in elisabeth. s. sterilitas. Alia cõis in vtroq; sę/ nect⁹. qz ꝓcesserãt i dieb; suis: ita q̃ trãsierat tẽ pus generãdi in ꝑre z ꝙcipiẽdi in matre s̃m cur/ sũ cõez nat̃e. Ex q̃b; p̃z ioañis ꝙceptio mirac'osa qz nõ fuit ꝓ naturã tm̃. sz ꝓ naturã gr̃a dei adiu/ tam. Hec Lyra. Simõ de Cassia. Natura defe/ cerat in parẽtib; vt ꝓ nature legẽ nõ posset gene/ rare: sed ex gr̃a cooperante speciali. Sz circa h̃ ali/ que questiones occurrunt ꝓ edificatione pluri/ moz de ipa sterilitate.

℣ Prima q̃stio de eius ratione.

Secũda de remediatione.

℟ Tertia de gr̃az actione.

Prima q̃stio. Un̄ ē q̃ de⁹ aliq̃b; a ꝓncipio clau/ dit vteꝝ q̃b; tm̃ q̃uidet de ple in posteꝝ. Rñdet q̃ sterilitas ē i ꝙiugib; q̃nq; ex malicia volũtaria Nã Aug. xxxij. q. ij. c. Aliq̃n. dic̃. q̃ nõ sũt vere cõ iuges sz meretrices z adulteri q̃ eo anio ꝙiuncti sũt vt ꝓlis generationẽ i pediãt ꝙ bonũ matrimo nij. vel q̃ venena sterilitatis ꝓcurãt. aut ꝙceptos fet⁹ intra viscera aliq̃ mõ extinguũt. Hec Aug⁹. Un̄ talis ꝙdictio viciat matrimoniũ s̃m doct. su per. iij. ita q̃ si apponat in ꝓtractu nihil agit. qz h̃ est ꝙ bonũ ꝓlis. z ideo ãnullat m̃rimoniũ extra de ꝙdi. appo. c. vl. Un̄q; aũt sterilitas in ꝙiugib; nõ imputat ꝓ pcõ. qz est ꝓter volũtatẽ ex aliq̃ cã vel naturali vel accidẽtali. Est tm̃ in oꝑtoꝛbũ z p̃mij detrimẽtũ nuptiaꝝ. qz dic̃ glo. Amb. super Luc. j. Oꝑtoꝛbiũ ē mulieribus nõ bre filios: non bre p̃mia nuptiaꝝ. ꝓpt̃ qõ ipe nuptie celebrant. s. vt nũerus electoꝝ in celo ipleat. Un̄q; aũt h̃ de⁹ ipe facit q̃ claudit vterũ alicui⁹ ad tps vt postea mirabili⁹ denuo aperiat. z nõ credat libidinis esse qõ nascit: sz hoc magis diuini muneris fore co/ gnoscat. Oẽs em̃ q̃s ex sterilib; mulieribus recitat scꝑtura esse natos: excellẽtes pueri legunt: vt ꝑz de isaac nato ex Sara sterili vsq; ad. xc. annum Cui repromissa erat ꝓ chm̃ oim gẽtiũ bñdictio. Itẽ de Rachel sterili genit⁹ ē Joseph dñs tot⁹ egypti. z Samuel sanctus ꝓpheta de Anna sterili. Sic z ioanes baptista excellẽtissim⁹ sctus ex Elisabeth sterili. In his ḡ ꝙsolari possũt steriles

Secũda questio. Quid remediũ debet adhi bere. s. sterilis mulier vt habere possit ꝓle. Re/ spondet q̃ nullũ aliud melius põt remediũ ad/ hiberi q̃z deũ orare ꝓ se z ꝓ alios sctos viros. Si cut legit de sctã Anna. j. Regũ. j. q̃ lachrymas fundebat coram dño. z Heli sacerdote ꝓ orãdo depcabat ꝓ se. z sic ꝓplem sanctissimũ Samue/ lem obtinuit. Sic z Rebecca que fuit infecũda ꝓ oꝛone fusam a se z ab isaac ꝙcepit z peperit vt dicit Gregoꝛ. Sic z sanctus Joachim z anna be atã virginẽ oꝛone obtinuerunt: vt ait Damasce. Un̄ stultissime z pessime facit̃ ac peccãt qui in talibus remedia ab incãtatricib; requirũt. qz dia/ bolus nõ põt, plẽ dare boi. Solus em̃ de⁹ cre at animã humanã: vt patz ꝓ magistrũ in. ij. dist. xvij. ca. vl. allegãs Aug. Dicimus inãt coꝛpus tm̃ ꝓ ꝙiugij copulã semiari. creatiõez vo aie solũ

creatore nosse: eiusq; iudicio corpꝰ cõpingi atq; formari in vtero: ac formato iã corpe aiam creari z infundi vt viuat in vtero hõ ex ania ꝙstans z corpe. Dec z plã ibi. Nõ põt ḡ diabolꝰ vel aliq̃ creatura pter deũ plẽ dare. Nõ etiã restat pñs. dicens. Qui finxit singulatim corda eoꝝ q̃ intelligit oia opa eoꝝ. Sup qbꝫ vbis Diero. sub anathematis vinculo ꝙdẽnat illos q̃ dicũt aias humanas nõ de nihilo singulati a deo creari. Dec vbi. ꝟ. li. sniaꝝ. ℗ Tertia q̃stio. Qualiẽ tam parẽtes q̃s steriles debeãt cũ gratia actõe deo placere. Rñdet ꝑ sic glo. sup Lu. j. ôt. Parẽtes magnas gras debẽt agere p ortu sctoꝝ filioꝝ. sicut fecerũt Zacharias z Elisabeth. Et eadẽ glo. rationẽ tãgit di. q̃ hoc ẽ magni meriti hñe tales libe ros heredes in celo. Subdit q̃z ibidẽ glo. di. sic. Diuinũ ḡ munꝰ est fecũditas parẽtũ. Agãt ḡ parẽtes gras: qz genuerũt. Filij gras agãt: qz geniti sũt. Mres agãt specialiꝰ: qz bonozank pmiꝫ ꝓiugij. Stipẽdiũ em̃ sue militie sẽ filij. Dec glo. ptz li. originalũ. Deniq; steriles vt recõpẽsent si bi tale meritũ: debẽt deo gras agere p sua volũtate: sic em̃ q̃ ipi intendãt fructibꝫ spũalibꝫ p pietatis z miscõie opa. q̃ fructꝰ sunt deo magis placidi q̃z carnales. Et qz forsitan deꝰ sic disposuit vt tales ꝓficiãt i spũalibꝫ fructibꝫ p sua vtilitate salutis ℔ mõ. Vñ z ꝓ occupatõez circa ea q̃ õi sũt viduitas ꝓferk mrimonio. j. Cor. vij. Mlier innupta et virgo cogitãt q̃ dñi sũt vt sit scta spũ z corpe. q̃ aũt nupta est cogitat q̃ sunt mũdi. Et sic ptz q̃ bonus deꝰ oibꝫ viã salutis aperit. ℰ ¶ Circa scõm pncipale de angelica vita Joãnis q̃rit. Utr ioãnes sit merito vocatꝰ dei angelus. cũ em̃ fuerit mortal' hõ sil'is nob: vnde ergo dicti potuit angelus Malach iij. Ecce ego mitto angelũ meũ añ faciẽ tuã. i. Joannẽ. Ad ℔ respõdet Chryk. sup Mat. di. sic. Puto inqt si nõ ẽ audacie dicere q̃ gl'iosior est ioãnes qz hõ fuit. etsi ꝓ meritũ vtutis angelꝰ est vocatꝰ: q̃z si noie angelus z natura fuisz. Angelꝰ em̃ hoc ꝓpõ q̃ angelꝰ est nõ tãtũ est vtutꝫ pmiũ q̃ntũ nature ꝓpetas. Iste aũt mirabil' est q̃ i hũana natura angelicaz trãsgressus est scitatẽ. z ℔ tennit p gram qõ nõ habuit ex natura. Dec Chryk. Et q̃ dicto Chrysostomi possumꝰ accipe documta ¶ Primũ ẽ q̃ hõ christianꝰ i gra dei exñs plꝰ debz gaudere z õo gras agere p eo q̃ factꝰ ẽ hõ q̃z si fuisset angelꝰ factus. qz q̃uis fm naturã hõ sit iferior creatura q̃z angelꝰ: tñ p graz christi hõ est plꝰ dignificatꝰ q̃z angelꝰ. q̃m deꝰ factus est hõ. Et qz p graz ꝑt hõ mkt̃ ꝓferri angel' pmia celestia adq̃rendo. Unde Bek. ¶ Plꝰ gaudeo bone Jesu me angel' ꝓferri p tuã graz q̃z fuisse angelũ p naturã. ¶ Scõm docum etũ q̃ hõ põt sic viuere q̃ p sua scitate merito reputek dei angelꝰ. sic z btus Joãnes vocatus ẽ angelꝰ: nõ q̃dẽ p naturã: sz z ꝓprietatez scte vite z ꝙformis vtutꝫ. ℱ Si aũt q̃ras. Que sũt iste vtutes q̃ ex hoibꝫ efficiũt ãgelos dei fm ꝓprietates. Rñdet fm doc. Prima ẽ puritas. qz ꝓpriũ est angel' esse puros ab oi inq̃nametõ peccati. Unde Dion. ôr. q̃ angelꝰ est speculũ purissimũ deiformis bonitatis. Qui ḡ a pcis se cauet merito angelicã vitam ducit. Joãnes fuit purissimus. Unde Chryk. ôr. Cõuersatio Joãnis oim hominũ vitã faciebat culpabilẽ appere. quẽadmodũ si videris albã vestẽ dicis. Datis cãdida est. Si vo posueris eã iuxta niuẽ: incipit tibi sordida appere: z sic vere sordida nõ ẽ. Merito ḡ ꝓ sua puritate Joãnes vocat angelꝰ dei. ¶ Scõa vtus est bũilitas. qz angeli sunt tãbũiles vt cũ sint creature nobilissime: non tñ dedignant ministrare inferioribꝫ. s. hoibꝫ. Heb. j. Oes sũt administratorij spũs in ministeriũ missi ꝓter eos q̃ hereditatẽ capiũt salutꝫ. Per bũilitatẽ ḡ hõ efficax ãgelicus. qz vt dicit saluator Lu. xviij. Qui se humiliauerit exaltabit. s. ad ꝙsortiũ angeloꝝ. Talis fuit Joãnes di. Nõ sũz dignꝰ solue. cor. zc. Tertia vtus est charitas. qz ꝓpriũ est angelorꝝ charitatẽ habere ad deuz: ad se mutuo: z ad nos pcõres. qm̃ in charitate sũt brificati q̃ regnant in patria. j. Joã. iiij. Deꝰ charitas est z q̃ manet in charitate in deo manet z deꝰ i eo. Aug. Charitas est excellentissimũ donũ qõ solũ diuidit inter filios regni z pditiõis. Qui ḡ viuit in charitate angelicam vitã ducit. Btus Joãnes ardentem charitatẽ habuit ad deũ z ad oẽs ex q̃ oibꝫ salutis viã pdicabat z etiã inimicis. s. herodi z herodiadi zc. ℰ ¶ Tertiũ documẽtũ ẽ a ℨrio. s. q̃ hõ malus p vicia ꝓpria demõibꝫ: merito ôr diabolꝰ. Unde z christus iudã vocauit diabolũ ꝓpter malicias Joã. vj. di. Unꝰ ex vob diabolꝰ est. Si q̃ras. Que sit ista vicia per q̃ hõ efficax ꝙformis vt diabolus dicat'. Rñr ℨz Hugo. de scrõ vic. di. Duoby inqt vicijs diabolꝰ ẽ diabolꝰ. s. pbia. s. z iuidie odio. Lui dicto ꝙcordat vbũ ℘s. dicẽs. Superbia eoꝝ. s. dei monũ q̃ te oderũt ascẽdit sp. qm̃ i istis vicijs q̃ diabolꝰ ẽ diabolꝰ addik. s. obstinatio vel pseuerantia in malo. qz fm Diero. angelicũ ẽ nõ peccare sz diabolicũ pseuerare. Et Chryk. li. de lap. ôr ꝙsik. Peccare hũanũ est inq̃ sed pmanere in pctõ est diabolicũ. Et ponit idem Chryk. in omel. ad theodoꝝ exẽpluz di. Non est grãde cadere luctatẽ sz iacere deiectũ cũ possz surgere. Nõ est pniciosũ in plio vulnerari: sz post acceptũ vulnꝰ desperatiõe curãdi medelã vulneri negari. Dec ille. Ex istꝫ ḡ pdictꝫ ptz q̃ hõ sup̃bus z odio plenꝰ z in pctõ obstinatꝰ mortali q̃ctate merito diabolꝰ reputat in terrꝫ. ℘ ḡ pctõ exulat. uesce ꝓ ire cuz diabolo z pniam age. ℘ hõ christiane ne Joãnẽ sectare in puritate hũilitate z charitate vt possis cum angelis sociarez in celis habere. ℘ aia christi sanguine redẽpta cur opa facis diaboli cui' tñ etiã nomẽ habere erpaueris. Nolo christiane esse diabolꝰ sed potiꝰ velis esse angelꝰ cũ Joanne vt viuas in beatitudine.

Circa tertiū ꝓncipale de dignitate grandi
Joānis sunt ꝓ ꝙclusiōe dicta Joānis os aurei i
ꝑmone de decollatiōe baptiste. vbi multiplr cō
medat ioānis maritimā dignitatē dicēs sic. Joā
nes schola ✠rutū. magisteriū vite: sctitatis for
ma. norma iusticie. ✠ginitat; speculū. pudicicie
titul⁹. castitat; exēplū. penitētie via. pctōꝝ venia
fidei disciplina Joānes maior hoie. angelis par
ꝓphetaꝝ. lucerna mūdi. ꝑcursor iudicis. christi
legis sūma. euāgelij sanctio. apl'oꝝ vox. silentiū
mediator. dñi test;. tot⁹ medi⁹ trinitat;. Hec il
le. Et ꝙd claret mira sctitas ⁊ dignitas ioānis.
Nā ꝺr schola ✠rutū. qz in ei⁹ vita oēs claret ✠ru
tes. qz ꝓra superbiā fuit humillim⁹ in vestitu ex
terī⁹ ⁊ in corde interī⁹: vt se idignū diceret solue
re corrigiā calciamēti christi. Itē ꝓ auaritiā fuit
in eo sūma paupt̄as q̄ oia reliquit. Cōtra luxu
riā sūma castitas ✠ginalis. Cōtra inuidiā sum
ma charitas. qua etiā iimicos dilexit. s. Herodē
ꝛc. Cōtra gulā summa abstinētia in cibo ⁊ potu
vt vīm locustas ⁊ mel siluestre sumeret ⁊ aquam
tm̄ biberet. Cōtra iram sūma patientia martyrū
Cōtra acidiā summa diligētia boni opis. qz ad
huc in puericia desertū intrauit. Propt̄ hec etiā
ipe dicit magisteriū vite. sctitatis forma. norma
iusticie. Itē dicit ✠ginitatis speculū. pudicicie ti
tulus ⁊ castitatis exēplū oib⁹ imitādū ad agen
dū celibē vitā. Itē dicit penitētie via. qz asperam
egit pniam. Et dicit pctōꝝ ꝓ penitētiā. Dicit fidei disciplina
qz christū ⁊ eius fidē ꝓdicauit. Itē dicit ioānes
maior hoie ⁊ angelis par ꝓpter magnitudinem
sanctitatis qua inter hoies angelicā vitā duxit.
vt supra dictū est. Nam dicente saluatore. Inter
natos mulieꝝ nō surrexit maior ioāne baptista
Itē dicit legis summa. qz dicente christo Mat. xj.
Omnes ꝓphete ⁊ lex vsqz ad ioannē ꝓphetauerūt
Et ob hoc dicit silentiū ꝓphetaꝝ. Tm̄ in signum
silentij vel cessatiōis legis veteris ab annūciati
one ioānis zacharias obmutuit vsqz ad temp⁹
eius natiuitatis. Dicit ꝙz euāgelij sanctio. i. isti
tutio ⁊ apl'oꝝ vox. quia ipo christo teste ✠ dicēte
ioannis regnū celoꝝ vīm patit penitentie. Ipse
enī incepit predicare cōsecutionē regni celestis ꝓ
penitentiā quod ante esse nō poterat. vt exponit
Lyra. Et etiā qz veritas de christo in lege sub figu
ris occultata a ioāne est manifeste ostensa. dicen
te. Ecce agn⁹ dei. Et ꝓpt̄ hoc etiā ꝺr lucerna mū
di. qz mūdo manifestauit christū quē apli ꝓdica
uerūt. Itē ꝺr ꝑcursor iudicis ⁊ mediator christi
inq̄tū christū ꝑcucurrit. ⁊ ꝓ ei⁹ baptismū pplus
iste ad christū est dispositus. Itē ꝺr dñi test; inq̄tū
venit in testimoniū vt testimoniū ꝓhiberet de lu
mine. s. christo. Denicꝙ ꝺr tot⁹ medi⁹ trinitatis in
q̄tū trinitas extitit mānifestata dū ioānes bapti
zauit christū. O q̄ scrīssime hoim ioānes. o digniſ
sime sctoꝝ ꝓpt amoꝛē dñi iesu q̄ te sic dignifica
uit te rogitam⁹ ora ꝓ nobis pctōꝛibꝫ ⁊ impetra
gratiā in p̄senti ⁊ gloriā in futuro. Amen.

De sancto Joanne baptista Sermo. iiij. scdz
de priuilegijs ipsius.

Erit magnus co
ram dño Lu. j. Verba ista di
xit angel⁹ Gabriel de ioāne bapti
sta. cui⁹ festū deuote celebrare de
bem⁹: tū ꝓpt̄ ioānis magnā sctitatē. tū ꝓpt̄ nr̄am
eiꝰ vtilitatē ⁊ salutē. Nā ad id hortādo Beꝛn̄. i
ser. hodier. ꝺr sic. Hodie dilectissimi dies illuxit
insignis: tāto diebꝰ ceteꝛ; sanctioꝛ q̄nto sanctioꝛē
hoiem effudit in terꝛ;. In hac siq̄dē die nat⁹ ē ille
sctoꝝ splēdoꝛ. iustoꝝ glꝛia. leticia angeloꝝ. excel
lētissim⁹ hoim̄. Infra. Nōne magn⁹ sctus ē quē
ꝓ oibꝰ cōmēdauit dñs. Un⁹ inq̄t est ⁊ scdz n̄ bz
Deniq̄z teste dño Inter natos mulieꝝ nō surre
xit maior ioāne baptista. hec Beꝛ. Sed q̄m ꝑm
Beꝛ. q̄ꝛto q̄s deo acceptioꝛ ꝓ nob accedit inter
cessoꝛ: tāto facili⁹ obtinet q̄ petit. Jō debemus
talē ⁊ tātū hodie deuote honoꝛare vt ꝓ eū nr̄am
salutē valeam⁹ obtinere. Et b̄ ē q̄ ā gel⁹ de ioāne
insinuat ipz cōmendañ. di. Erit magn⁹. s. sctus co
rā dño. s. inꝛpellādo ꝓ hoibꝰ. Ad laudē g̃ ⁊ glꝛiaz
ioānis hec ✠ba merito accipiunt. iuxta q̄ ꝓsequn.
de mag̃ sctitate ioānis notem⁹ duodecim ꝓuile
gia: ꝑm q̄ ioānes merito magn⁹ ꝺr coꝛā dño.

Primo in ꝓuilegijs natiuitatis.
Secūdo in priuilegijs sanctitatis.
Tertio in priuilegijs ꝓgloriositatis.

Circa ꝓmū sit ꝓ cōclusiōe q̄ btus Joānes
baptista magn⁹ ꝓbat ꝓ specialia natiuitat; sue
priuilegia: q̄ sunt q̄tuoꝛ ꝑcipua.

Primū priuilegiū angelice ꝓnūciatiōis.
Secūdū miraculose ꝙceptiōis.
Tertiū ꝓfecte sanctificatiōis.
Quartū ꝓphetice illustratiōis.

Primū ꝓuilegiū. qz ab ā̃gelo est ei⁹ natiuitatis
ortꝰ ꝓnūciat⁹. vt ꝓz Lu. j. In q̄ ānūciatiōe ꝑlega
babuit honoꝛes a deo. Primꝰ honoꝛ qz ab eo
dē ā̃gelo ē ānūciat⁹ a q̄ saluatoꝛ chꝛs Jesus. s. a
Gabriele. vñ Aug. i ser. ꝺr sic. Jā illō q̄nte ē glie
q̄ zacharie sacerdoti seni ⁊ elisabeth sterili a ga
briele. i. ab ā̃gelo illo filꝰ ꝓmittit a q̄ marie nati
uitas dñi nūciat. Scōs honoꝛ qz in loco sacro
fuit ānūciat⁹. s. i tēplo. ⁊ in ei⁹ sctissima ꝑte. scz in
scā sctoꝝ q̄ sol⁹ pōtifex itrabat. vbi erāt arca te
stamēti ⁊ tabule decalogi ⁊ mānа ⁊ cherubim ⁊
ꝓpiatoꝛiū i q̄ dñs moysi appere solitus fuerat
Tertiꝰ honoꝛ qz i sacratissimo festo fuit ānūcia
tus q̄n pōtifex itrabat scā scoꝝ. semel in anno.
Quartꝰ qz cū grādi miraculo subsequnte ē annū
ciat⁹: cū zacharias icredul⁹ factꝰ est mut⁹. Hec
vt simplicibꝰ magꝝ pateāt. pseq̄mur historiā bre
uiter. Legit ꝙppe Luc.). q̄ zacharias erat sacer
dos. scz q̄lis tūc fuerit vtꝝ vicz sūmus sacerdos
an nō sūm⁹: Amb. ⁊ Beda sup hūc locū videnť
dicere q̄ fuit sūm⁹ pōtifex. ⁊ eos sequit Burgē

tis.lz Lyra dicat ꝛriū. Js ḡ bñs vxorē de filiab aaron q̄ diligēt⁹ ⁊ honestꝰ fuabant ⁊ nomen ei⁹ Elisabeth erp̄mit ꝓpē ei⁹ bonā famā ⁊ vitam Aū qz essent ābo iusti añ deū icedētes i oīb⁹ mā/dat;nō tn erat illis filꝰ eo q̄ elisabeth esset sterilis.⁊ ābo ꝓcessissent i diebꝫ suis. Factū est aūt cū sacerdotio fungeret zacharias i ordie vicis sue añ deū ꝑm ꝓsuetudinē sortis exijt vt poneret icen sum. Nā p sortē fuert distribute hebdomade p misterio sacerdotū.vt ptz.j. Paral.xxiij. Tūc ḡ appuit illi angelꝰ dñi stās a dextrꝭ altaris incēsi Et zacharias turbat⁹ ē vidēs:⁊ timor inq̄t irruit sup̄ eū. ℒ Ubi q̄rit.vñ ē q̄ extimescit hō i ap paritiōe boni āgeli:⁊ q̄liter possit discerni bon⁹ angel⁹ a malo:Nā ⁊ zacharias cur debuit perti mescere bonū āgelū:cū tn boni āgeli sp̄ salutem hoīm velint:Ad q̄ rn̄det ꝑm Ly.q̄ b̄ fuit ex visi one insolita.⁊ fit ex fragilitate hūana iuxta ange licā ptātē. Sz hic Theophil⁹ ōt sic. Nō ē difficil bonoꝝ spirituū malorūq̄z discretio. Si em̄ i an gelica apparitiōe post timorē successerit gaudiū a dño sciam⁹ venisse auxiliū.qz securitas aime p̄sentis maiestatis indicium est. Si aūt incussa formido p̄māserit hostis est q̄ videt. Et ꝓp̄ hoc bon⁹ angel⁹ mox ꝓsolat⁹ est zachariā dicēs. Ne timeas qm̄ exaudita est depcatio tua. Sed p q̄ fuit ista depcatio facta ⁊ exaudita. Rn̄detur ꝑm Aug.⁊ Lbry.q̄ credēdū nō est q̄ tūc p pleba/bēda oraret.qz de b̄ iā senex sterilē vxorē habēs desp̄abat. Sz q̄ depcabat p ppli salute p aduē tū messie red ēptoris.⁊ meruit vtrūq̄z.s.ꝓpli salu tē p chm annūciari sibi:⁊ cū hoc ꝓtolē.qz de⁹ se pe plus dat q̄z petat. Utrūq̄z ḡ ānūciādo ange/lus ōt:exaudita ē depcatio tua:⁊ elisabeth vxor tua pariet ti bi filiū ⁊ vocabis nomē ei⁹ ioānem. ⁊ erit tibi gaudiū ⁊ exultatio.⁊ multi in natiui/tate ei⁹ gaudebūt. Erit em̄ magn⁹ coꝝ dño.⁊ vi nū ⁊ sicerā nō bibet.i. quēcūq̄z potū inebriatiuū tanq̄z nazaren⁹ ꝓsecrat⁹ dño.⁊ spūsc̄ō replebit ex vtero mr̄is sue.⁊ mlt⁹ filioꝝ isrl ꝓuertet ad dominū deū ipo ꝓ.i. ad chm.⁊ ipe ꝓcedet ante ipm tē. Et dixit zacharias. Unde b̄ scīā.ego em̄ sū senex ⁊ vxor mea ꝓcessit in diebꝫ suis. Hec dixit qz vbis angeli nō credidit plene.ideo angel⁹ ar guēdo ei⁹ incredulitatē merito puniēdam dixit. Ego sum Gabriel q̄ asto añ deū.s.iugi ꝓtēplatō ne.a q̄ nō recedūt āgeli etiā cū mittunt.⁊ missus sum loq̄ ad te ⁊ hec euāgelizare.⁊ ecce eris tacēs ⁊ nō poter⁊ loq̄ vsq̄z i diē q̄ hec fiēt;p eo q̄ nō cre didisti vbis meis.⁊ sic fact⁹ est mut⁹ vsq̄z ad diē circūcisionis ioānis. b ¶ Sed nunq̄d pecca/uit zacharias discredēdo angelo:Rn̄detur ꝑm Ly.q̄ peccauit.⁊ ideo punitus fuit.qz tot signa veritatis ꝓcurrebāt q̄ n̄ potuit discredere absq̄z pcō.qm̄ angelus apparuit sibi in loco sacro et exist̄ti in misterio diuio.⁊ qz nūciabat ea q̄ per/tinēt ad cōem hoīm salutē ⁊ ad gl̄iam dei.ex qui bus ꝓstabat q̄ erat bon⁹ angel⁹.q̄w circūstan/tijs ꝓcurrēnb⁹ nō ꝓmittit angelo sathane vt trās figuret sei āgelū luc̄.⁊ tn̄ n̄ credidit ei. Et q̄ acci/pe documētū q̄ q̄ nō credūt vbis sacre scripture ꝑ ꝓdicatores vaces ꝓdicatis peccāt⁊ puniet⁹ ⁊ nō deo. Itē q̄rit.q̄re tali signo.s.vt fieret mut⁹ ⁊ nō alio signo zacharias fuit punit⁹:Rn̄det glo.q̄ b̄ ꝓgrue factū est ad oñdēdū q̄ lex vetus ꝑ poe tificē significata vocē amitteret:q̄n vox clamātis in deserto nascebat.vt sic legi silentiū impon⁊ euāgeliū videret. ℒ Scōm ꝓuilegiū ioānis est miracl'ose ꝓceptōis.qz fuit ꝑ miraculū a deo datū.vt pr̄ ei⁹ posset generare i senio ⁊ ei⁹ mr̄ cos cipe q̄ erat ꝑ naturā sterilꝫ ⁊ senex.vt ptz Lu.j. Et b̄ ꝓuilegiū fuit magnū ioāni.qm̄ tota trinitas i ista miraculosa ꝓceptiōe honorauit ioānē ⁊ etiā mr̄ chr̄i. Dei q̄ppe filius dñs iesus ipm honora uit vna cū sctissima mr̄e.qz post q̄z foret ꝓceptus ipm i vtero materno visitare dignat⁹ ē.⁊ suc icat natōis agnitionē dedit eidē. Un̄ exultauit i gau dio ad chr̄i ⁊ mr̄is ei⁹ p̄ntiā.⁊ ꝑ maiori honore mr̄ chr̄i māsit q̄si triby mēsibꝫ cū mr̄e ioānis ꝓce gnāte ⁊ eidē mīstrauit.vt ōt Amb. ¶ Querit aūt an antea recesserit:Ad b̄ ꝑm Lyrā ōt cōit q̄ ibi fuerit.⁊ vt aliqui dicūt ipa receperit ꝓcursore.⁊ rei nuit. Theophil⁹ tn̄ ⁊ grec⁹ dicūt q̄ iminēte pru elisabeth:recessit.tū qz vgines in partu mulieris nō solēt adesse.tū qz pl'ime mulieres alie t pl'es vicini ad ptū elisabeth ꝓgregari iā debebāt.ipa aūt publicū vt vgo vecūda vitabat:⁊ secretum amabat.⁊ iō ātea recessit. Itē spūsc̄us ioānē ma xime honorauit.qz in vtero exist̄e repleuit⁊ ab ori ginali pcō purificauit ac ꝓberā fecit ipum.q̄ ꝓ gr̄a ei⁹ etiā ambos suos parētes. Denicq̄ de⁹ ꝓz ioānē honorauit cū sua potētia mirabilia plura fecit tā in miraculosa cōceptiōe qz in exultatione in vtero sue matris.qz in ei⁹ nois impositōe ac eius patris mutitate ac lingue restitutione. Ut em̄ hist̄oriā euāgelicā ꝓsequmur:cū ioānes esset die octaua circūcidēdus vocabāt eū cognati no mine p̄ris sui Zachariā. Et dixit mr̄ ei⁹. Neq̄q̄ sed vocabit Joānes.⁊ hoc fuit ipi sp̄ū ꝓphetie a deo reuelatū.qz boca marito nō didicit:cū ec ille mutus.vt dicit Amb. Et dixerūt ad illam.qz nemo est in cognatiōe tua qui vocet hoc nomie Innuebant ḡ patri ei⁹.s.ꝑ signa visibilia.qz ꝑm Ly.erat nō tm mut⁹ sz etiā surd⁹ vt nō posset ei vboten⁹ inꝛrogare quē vellēt vocare eū. Et ꝓ stu.signo pugillarē.i. chartā vl' tabulā manual ꝑm Catholicon scp̄sit di. Joānes est nomē ei⁹ a deo ip̄ositū. Et mirati sunt vniuersi.s. de mira bili q̄uenientia p̄ris ⁊ mr̄is i nois ip̄ositōe. Et est aūt illico os zachariē:⁊ ipler⁹ est.s.ꝑ spūm uit di. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl' ⁊c.⁊ sic p̄z b̄ ꝓuile giū. f Tertiū ꝓuilegiū ioānis est plene sanc ficatōis.qz in vtero mr̄is fuit scificat⁹ cū a chr̄o ⁊ mr̄e ei⁹ fuit visitat⁹. Un̄ boc angelus ꝓdicens Lu.j.dicens. Spūsancto replebit ex vtero tue

tris sue ꝛc. Querit b: quō ioānes i vtero ꝺr fuiſ/
se plen⁹ ſpūſcto: cū ibi primā grām accepit in q̄
tādē p augmēta cēpoꝝ creuerit: Rñdet ꝓz doc.
mus effect⁹ est generalis quē facit in oib⁹ in q̄s
q̄ ſpūſctus triplices effect⁹ opat i boib⁹. Pri/
venit. ſ. q̄ culpā expiat: aiam deo gr̄ioſā facit. et
ad vitā eēnā dignū reddit op⁹ bonū vel merito
riū illu⁹. B mō dicunt pleni ſpūſctō oēs homies
eēnā q̄ ꝛ ſcificati. Scōs effect⁹ est specialis. quē
facit in aliq̄b⁹ specialī⁹. ſ. ſtabilire in gr̄a q̄ nū q̄ꝛ
mortaliꝝ peccet. ꝛ donū ꝓphetie vl miraculoꝝ tri
buere. ſicut fecit aplis. Tertī⁹ effect⁹ ē singular⁹
q̄s facit i maximis. vt in chr̄i aia ꝛ ꝙgine marie.
Joānes aūt plen⁹ fuit nō solū q̄ ad primū vl ſe/
cūdū effect⁹: ſz etiā gratijs singularib⁹. q̄ꝛ prima
ē q̄ pri⁹ fuit scūs q̄ nat⁹. vt ait Aug. Uñ etiāſi
in vtero mr̄is fuiſſet mortu⁹ in iferiorē nō deſcen
diſſet infernū: ſed in limbū ſcoꝝ patꝝ. Scōa qꝛ
in gr̄a fuit ꝓfirmat⁹ vt nū q̄ꝛ peccaret mortaliter
Tertia qꝛ de diuinitate dñi iesu fuit certificatus
Quarta qꝛ de aduētu chr̄i fuit erbilarat⁹ ꝛ ip̄m
est venerat⁹. Quinta qꝛ tūc est in ꝓphetā inunct⁹
Sexta qꝛ tūc miraculis est illustrat⁹. vñ Mari
mus in ser. dicit. Vere puer iſte oīm est beatiſſi/
mus puluoꝝ q̄ iter materna viſcera ꝙclusus ad
esse ſaluatorē mūdi cecinit. Et qō necdū fmone
potuit: ꝓphetico gaudio reuelauit. Nec ille. B
Et q̄ ſequit quartū privilegiū. ſ. ꝓphetice illu/
ſtrationis. qō fuit mr̄tū mirabile vt i vtero posit⁹
agnoſceret primo ꝙceptū dei filiū in ꝙginis vte/
ro latētē. vñ Aug. ꝺr. Celū ꝛ terrā nōdū viderat:
ꝛ dñm celi ꝛ terre coḡuit. ꝛ añ fuit sue mr̄is mgr
Q⁹ esset nat⁹ filī⁹. ꝛ prius ip̄am docuit. ſcz de
chr̄o incarnato Q⁹ ip̄a eū lactauit. nā spū paruu
li mr̄ chr̄m in vtero ꝙginis esse cognouit. Sed
qr̄ḱ b: vtꝝ ioānes chr̄m cognouerit in vtero rō/
nis vſu: Rñdet Lyra q̄ Aug. indeterminatū re
linqꝛ. qꝛ illa exultatio ioannis potuit fieri fm q̄
idē Aug. ꝺr: duob⁹ modis. Uno mō ſic q̄ ioan/
nes nōdū nat⁹ ꝙcit coḡsceret chr̄m p ſpm̄ſctm
ꝛ fm B oporꝛet dicere q̄ i eo fuit acceleratꝰ vſus
rōnis. Alio mō ſic q̄ ip̄e ioānes nō cognoſceret
p̄nā chr̄i tūc: ſz mr̄ ei⁹: q̄ habebat vſum ratiōis
illa ñi motio puerī exultatio facta est a deo ad
declarationē ſcitatis ꝙginis ꝛ chr̄i in ea exñtis
ſicut de btō Fran. legit q̄ aues rōne carētes pre
dicationē ei⁹ attēte audiebāt: acſi ꝙba ei⁹ intelli/
geret. qō factū est a deo ad approbationē p̄dica/
tiōis viri ſcī. Neutꝝ tñ modū determinate asserit
Aug. Grecꝰ tñ ꝛ plures expoſitores dicūt q̄ fa/
cta est primo mō. Q ꝙe nob ꝓfusiōe dignū est q̄
cū talis puer chr̄m reuerit⁹ ſit: nos barbari ip̄m
nō reueremur: ſz pctis offendim⁹ ꝛ q̄tidie cruci/
figim⁹. Heb. vj. Rursum crucifigē. chr̄z i ſe. ꝛc.

Circa ſcōm principale de privilegijs ſcrita
tis ſit ꝓ ꝙclusiōe q̄ btūs ioānes ſic fuit mirabil⁹
in nativitate: ita extitit magn⁹ in vite tori⁹ ſancti

tate. ꝛ p̄cipue p q̄ttuoꝝ alia privilegia ostēdit
Nā in ordine ad p̄dicta q̄ntū privilegiū ioānis
est mūdissime ꝙfuatōis. qꝛ vt se mūdū ab oīni
pctō ꝙfuaret in puerili adhuc etate coꝛruptionē
mōi fugit ꝛ deſtū petijt. Uñ de eo canit ecclesia
Intra deserti teneris sub annis: ciuiū turmas
fugiēs petisti: ne leui saltē maculare vitā famine
posses. Sz quoto anno tuerit in deſertū q̄dā di
cunt q̄ q̄nto āno a sua natiuitate. alij dicunt q̄
septio. meli⁹ tñ videt dicēdū fm Frā. ma. q̄ iter
q̄ntū ꝛ septimū annū. ſ. ſerto anno fugit in deſer
tū. ꝛ B fuit valde mirabile ꝛ magne gr̄e q̄ cū eēt
de magno genere. ſ. fili⁹ pōtificis ꝛ de cognatiōe
r̄gia chr̄i ex pte mr̄is oīa ꝓpēneñ. i tātenera etate
beremiticā vitā ducere potuit. ꝛ q̄ se tāmundū
ꝙfuauit. q̄ sicut Chryſ. testat: Lōuersatio inq̄t
ioānis oīm vitā facit culpabilē apparere. ſ. in cō
paratiōe. quēadmodū si videris albā vestē dicſ.
satis candida est. si vo posueris iuxta niuē inci/
pit sordida appere. Secundū privilegium austere
penitētie ꝛ religiōis. Nā null⁹ ſcōꝝ i tāta inno/
cētia egit tāasperā pniam sic ioānes a puericia
vsq̄ ad tricesimū etatſ ānū in deserto manēs. vt
patet Lu. j. ꝛ. iij. Et patet ei⁹ vite austeritas quo
ad habitaculū. qꝛ in antris deserti: nō i domib⁹
morabat. Itē q̄ ad lectū. qꝛ nuda humo iacuit.
Itē q̄ ad indumentū qꝛ de pilis camelorꝝ cilicio
vestit⁹ fuit. Itē q̄ ad cibū. qꝛ mel siluestre ꝛ locu
stas tm̄ comedit. Itē q̄ ad potū. qꝛ vinū ꝛ sicerā
nō bibit vnq̄ꝛ. Theopb. Per b̄ inuit ioānes q̄
penitētē oportet pctā deflere ꝛ ope satiſfacere. J
Septimū privilegiū fructifere p̄dicatiōis. qꝛ
anno tricesimo factū ē inq̄t ꝙbū dñi sup ioannē
ꝛ venit i oēz regionē iordanis p̄dicās baptiſmū
pnie. Lu. iij. Et exibāt ad eū oīs stat⁹ boies ꝙfi/
tētes pctā sua. Mat. iij. Denūciabat aūt vt bo/
nus p̄dicatoꝝ qp̄lo q̄ttuoꝝ iducētia ad penitētiā
Primo hui⁹ vite breuitatē ꝛ mortē acerbā dicēs
Facite fructꝰ pnie. Jā enī securſ ad radicē arbo/
ris posita est. Oīs enī arboꝝ nō facīēs fructum
bonū excidet. ſ. p mortē ꝛ in ignē mitet. Luc. iij.
Secōo denūciabat ꝫ pctōres districtū dei iudi/
cū ꝛ vindictā di. Qui post me vēturꝰ est fortioꝝ
me est. Cui⁹ vēntilabꝝ in manu sua ꝛ pmūdabit
aream suā. Glo. Uētilabꝝ ē districtū iudiciū q̄ se/
pabūt boni a malis ꝛc. Tertio denūciauit dāna/
tionē eēnā di. Paleas aūt cōburet igne inextin/
guibili. Quarto penitētib⁹ ōnūciauit celestē glo
riā di. Et ꝛgregabit triticū i horreū suū. O q̄ pec
coꝝ agē pniam. Octauū p̄uilegiū baptizatō
nis. qꝛ baptizabat oēs i noīe vēturi. i. chr̄i Jesu.
Act. xix. Licz enī iā chr̄s tūc veneratī carnē ſz nō
i hoīm manifestā cognitōz. ꝛ iō sic baptizabatꝛ
ad ei⁹ fidem disponeret. Jn q̄ baptiſmo ioānes
plēs grās ꝛ honoꝛes obtinere meruit. Primo:
qꝛ patrin⁹ chr̄i extitit cū ip̄m baptizauit. nā spūa
lis cognatio ꝫbit in baptiſmo. xxx. q. iij. siquis
vn⁹. Scōo qꝛ eelos aptos vidit ꝛ sctē trinitatis

reuelatiõz habuit q̃ a creatiõe mũdi nũq̃ tãma⁹ nifeste appuerat. Cũ em̃ chr̃z baptizauit celi ap⁹ ti sc̃ z spũs̃ctũs i colũbe specie sup̃ chr̃m descendit z vor de celo itonuit a p̃re. Hic ẽ inq̃t filius me⁹ dilect⁹ i q̃ mihi cõplacui. Tertio qz chr̃i precursor z test⁹ ei⁹ deitat⁹ ac digito mõstrator fuit di. Ecce agn⁹ dei ꝛc. Joã. j. ℟ Querit̃ g̃ hic. Baptism⁹ ioanis qd ꝓferebat gr̃e vt vtilitatis: Rõ q̃stiõis. qz Luce. iij. c. dr q ioanes p̃dicauit baptismũ pnie i remissiõz pcõp̃. q̃ ñ fit sine gr̃a. g̃ videt q ꝓferebat gratiã. Sz ꝯ b̃ est qz de ꝓse. di. iij. Aliõ. Aug. sup̃ Joã. dr. Erat iudas int̃ discipulos. siq̃s aũt baptizauit iudas nõ sũt iterũ baptizati. z q̃s baptizauit ioanes sũt iterũ baptizati. s. baptismo chr̃i. Et q̃ sequit q baptizati baptismo ioanis obligant̃ mãserũt ad recipiẽdũ baptismũ chr̃i. qd g̃ gr̃e ꝓferebat baptism⁹ ioanis Ad hec rñdet Rich. sup̃. iij. di. ij. q. ij. ar. iij. z. iiij. q baptism⁹ ioanis tãtũ habuit z nõ pl⁹ de vtute q̃ntũ voluit sibi de⁹ dare. q fuit p̃cipalis cã istitutiõis illõ baptisma. Voluit aũt sibi dare vtutẽ ꝓferẽdi grãm nec characterẽ ip̃rimẽdi. sed fuit em̃ qdã p̃paratio ad baptismũ chr̃i recipiẽdũ z assuefactio hoim ad ip̃m. iõ nec characterẽ ip̃rimebat nec grãm ꝓferebat: sz baptismũ chr̃i significabat. z iõ nec̃e erat illis baptismi chr̃i susceptio sicut ad medicinã p̃paratiã infirmo nihilomin⁹ necessaria est medicina sanatiua. z ad baptismũ chr̃i obligabant̃. vt patuit p Aug. Ad obiectiõez aũt rñdet idẽ Rich. q nõ dr scriptura q ioanes esset baptizãs in remissionẽ pcõp̃: sz q esset p̃dicans baptismũ pnie in remissionẽ pcõp̃. i. baptismũ chr̃i p̃dicãs z baptismo suo significãs in q salz baptismo chr̃i remittẽda erãt pcã. Hec ille. Q̃ g̃ charissimi gaudẽdũ nob est q sum⁹ baptizati p remissiõe pcõp̃. Sed ve z itez ve ingrat⁹ christianis qui omnẽ gratiã amittũt.

A ℣ Circa tertiũ principale de p̃uilegijs alijs p̃ gloriosis ioanis sit̃ p ꝓclusione q ioanes ertitit p̃uilegiat⁹ nõ solũ tãq̃ magn⁹ sctũs: sed insup vt p ceter⁹ q̃dãmõ gl̃iosissim⁹. z b̃ ptz in ḡtuor p̃uilegijs seq̃ntibꝫ q̃ ꝓtinuem⁹ i ordie ad p̃missa.

Nonũ p̃uilegiũ angelice cõparõis. qz ip̃e ꝓp̃ gl̃iosam sublimitatẽ vocat⁹ est angel⁹. Malachie. iij. Ecce ego mitto angelũ meũ q p̃parabit viã añ faciẽ tuã. Theopb. Precursor chr̃i angel⁹ dicitur ꝓp̃ vitã angelicã z reuerentiã excellsam. Q aũt dr ante faciẽ tuã: b̃ signat. Juxta te est nũci⁹ tuus vt oñdat ꝓpinq̃tas p̃cursoris ad christum Item iuxta reges ambulãt ꝓpinqui⁹ q sũt alijs magz chari. Hec ille. z ꝓsil'r dr Greg. ℣ Decimũ p̃uilegiũ diuie cõmẽdatiõis. qz ioanes p̃ ceter⁹ est a chr̃o dño cõmẽdat⁹: dicẽte Mat. xj. Inter natos mulier̃ nõ surrexit maior ioãne baptista ꝛc. Cõmẽdauit ecẽ ip̃m pl⁹ q̃ ꝓphetã fore. z b̃ Chrys. idcirco qz in vtero ꝓstitutus deũ p̃nẽ cognouit z gaudio ꝓphetauit. quem z tãdẽ digito demõstrauit. qõ alij ꝓphete nõ fecer̃t. g̃ p̃gl̃iosus est Joãnes. Undecimũ p̃uilegiũ felicissime coronatiõis. qz ip̃e coronat⁹ est in p̃ia pluribus coronis. Primo. s. corona aurea: q debet̃ filijs regũ. z hoc ꝓp̃ charitatẽ fm doct̃. sup̃. iij. Pebet quidẽ oĩb⁹ btis. tñ qz ioanes fuit maxim⁹ q est p̃fulgẽt⁹ coronat⁹. Scõo coronat⁹ est p̃ginali coroña de mira flox pulcritudie. Sap̃. iij. Q̃ pulcra est casta gnatio cũ claritate. Tertio aurea ola doctox stellata Dañ. xij. Qui ad iustitiã erudiũt mltos ful. q. stelle in p. h. Quarto aureola martyrij gẽmata. ps. Posuisti i capi. e. co. de lapi. ꝛc. ℣ Duodecimũ p̃uilegiũ celeberrimevenerationis. qz ei⁹ natiuitat⁹ die gaudiose celebrat ecclesia. qõ nulli sctox facit p̃ter chr̃m z ei⁹ matrẽ. sicut ptz p Aug. in ser. Et nõ solũ scrã ecclia festiuat ioanis natiuitatẽ. sz etiã saracen⁹ vt refert Ly. z sic tot⁹ mũd⁹ Joanẽ p̃ ceteris venerat̃. Q̃ charissimi oĩs etas: oĩs sex⁹: oĩs ꝓditio hoim accedam⁹ z humilit̃ venerañ. ioanis scriptorẽ rogem⁹ chr̃m iesum: vt ei⁹ meritis det nob gr̃az in p̃senti z gl̃iam in futuro. Amen.

Ꝓlo scõ Ladislao rege Ser. I. cũ legẽda.

IUstum deduxit dñs p vias rectas z oñdit illi regnũ dei: Sap̃. x. c. A Quibꝫ ꝓbis docemur q̃ scõs dei imitari debem⁹ i iusticie opib⁹ si volum⁹ ad regnũ dei puenire. Idarco Prou. xij. scribit̃ q in semita iusticie vitã. s. gr̃e in p̃senti z gl̃ie in futuro. Secũd̃. Jeer aũt deuũ ducẽ ad mortẽ. s. gehẽne. qõ claret exẽplarit̃. s. a pnat⁹ pio mõi sp̃ perisse iustos z malos. Prio qdẽ celo q̃ in ip̃o creatiõis p̃ncipio mali ãgeli pierũt z boni vitã obtinuer̃t iustic̃ diuie obtẽperãdo vt debebãt. Scõo i padiso adã q̃ deuũ ducẽ originali stetit bñ sibi fuit. z post q̃ vsurpauit vetũ exul fact⁹ ẽ a p̃ria. Tertio i b̃ mũdo abel iust⁹ iz occisus saluat̃: cain reprobat̃. sic z noe tãdẽ in diluuio seruat̃ z oẽs alij pierũt. sic z sodomite. Deniq̃ q̃rto in schola chr̃i iudas mal⁹ z iniquus perijt: iusti aũt z boni discipuli ad celeste regnũ puenerũt. Et vt iuxta thema loq̃mur ad litterã: Jacob q iust⁹ fuit fugiẽtẽ irã fratris sui Esau Ben. xxvij. deduxit dñs p vias rectas. s. monstrando oñdit illi regnũ dei: dãdo illi bñdictionem regni dei ꝓpue p chr̃m dñm. Sic b̃m Ladislaum regem fuit iust⁹ z pfug⁹ ab ira fris sui salomonis regis i polonie regnũ fm chronicas. hũc iustum deduxit dñs p vias rectas mox salubriũ. z oñdit illi regnũ dei in celesti gl̃ia. quẽ etiã vnxit i regem huj⁹ regni Hũgarie: salomone deiecto. Merito g̃ de ip̃o iter scõs ꝓfessores hec v̄ba canit̃: Justũ deduxit ꝛc. Juxta q̃ p nr̃a edificatiõe ex mysteria notabim⁹ p b̃ fmone fm q̃ deuũ ducẽdat in eis btus Ladislaus.

℣ Primo de rectavita quã ip̃e iust⁹ tenuit.

Scõo de saluberrima via q̃ cũ dño deduxit

Tertio de supna gl'ia qua regnū dei possedit
B Circa pmiū de rectitudine vite nře qrit: qlis
vita humana dicaf ře recta: Ad qō rñdef z sit p
2clusione dictū Pbi. viij. physicoz: vicz q rectū
est cuiꝰ mediū nō erit a suis extremis. i. non dis/
cordat declinādo a linea extremoz. vt ptz i recto
baculo. Pro declaratiōe ğ notāda q vita bña/
na habet tres pcipuas ptes. scilicet.

Principiū natiuitatis.
Mediū vite reporis.
Terminū mortis.

Prima ps est ipa natiuitas. z est b primū extre/
mū nře vite q ingredimur in hūc mūdū. z habz
tres pāpuas, pprietates. s. nimie pauptatis: mul
te vilitatis z abominabilitaf. atq miserrime fle
bilitaf. Nā si 2sideramꝰ sup oia alia aialia na/
scif hō maioꝛi pauptate. Alia em aialia i natiui/
tate secū portāt in mūdū ea qbꝫ tegunf. s. bzuta
pilos: aues pēnas: pisces squamas: inq̄rū nō
aliūde hec adqrūt: sz a natura bis vestiunf. Flo/
res etiā suū ornatū z herbe z plante bñt ex natu
rali oꝛigine. Sz q̄d de humana natiuitate dice/
re possumꝰ: audi dicētē Job. j. Nudꝰ egressus
sum de vtero mr̄is mee zc. Reuera nisi vestimē
ta aliūde mēdicaremꝰ oino nudi pmaneremus
bñana est abominabilis z vilis q̄ ad oēs etiā re/
ges. Sap. vij. Unꝰ est oibꝫ itroitꝰ ad vitā z exi/
tus. Nemo em ex regibꝫ aliud habuit natiuita/
tis initiū. Dec ibi. Itē natiuitas bñana est mise
ra cū fletu nascēt̄is z dolore pariēf: vt experiētia
docet. vñ Sap. vij. Primā vocē similē oibꝫ emi
ſplorās. s. i natiuitate, vbi Ly. ōt q̄ ois masculꝰ
tus nascēs gemēdo pfert a. feia vo e. q̄si 2q̄ren/
tes de pmoꝛ parētū trāſgressiōe. pē quā nascū
tur filij ire z miſerie. Un habent ꝛ ſus. Dis ma/
scꝰ a nascēs: e femina pfert. A dar adā genitoꝛ
ipi⁹ vite bñane duratio a natiuitate vsq̄ ad tps
mortf: q̄ est tota laboꝛiosa z bꝛeuissime ptrāsitū/
ua z miſerijs plena. vñ Bern. de 2sideratōe li. ij
Cōsideā tibi q̄d sis occurrit q̄ sit hō paup et
nudꝰ z miserabil' z dolēs ac erubescēs q̄ nudꝰ
sit: plorās q̄ natꝰ sit: murmurās q̄ nō ad bono
rē sz ad laboꝛē natꝰ sit. hō natꝰ ex mlīere. z ob b
cū reatu. bꝛeui viuēs tpe. iō cū metu: repleē mul
tis miſerijs. z iō cū fletu. Dec ille. Tertia ps
vltima vite bois est moꝛs amara. q̄ etiā vt prin/
cipiū natiuitaf. hz q̄litates nimie pauptaf: hoꝛ/
rēde aboīabilitaf. atq dolorose lugubritaf. Ex
eīm moꝛs sit nimie pauptaf claret. q̄ ab oibꝫ in
moꝛte spoliāt trāsimꝰ. vñ apl's. j. Thimo. vj. Nil
bil intulimꝰ in hūc mundū baud dubiū q̄ nec
auferre q̄d possumꝰ. Itē q̄ moꝛs sit hoꝛribilis
z lugubꝛis experiētia docet. Un z pbs. iij. Ethic.
Terribilissimū oim est moꝛs. Item Ecci. xlj. O
moꝛs ḡamara est memoꝛia tua boi pacē habē/
ti in substanciis suis. A Ad pōsitū ğ ex bis
daret iuxta 2clusionē pmissam q̄ erā duo extre
ma vite bñane sunt nimie pauptatis z multe vi
litatis ac flebilis miserabilitaf. Idcirco recta vi
ta media ōꝛ si in bis nō discoꝛdat ab extremis.
scz i pauptate: in hūilitate z i penitētiali lugubri
tate. Et sic p ꝓtū ptz q̄ nō rectā sz curuā vitam
agūt. Primo q̄ diuitias nimiū amāt. qz tales a
chīo cōparf camelis. q̄ depīsi sunt in pma z vlti
ma pte. sz gibbosi z sarcinan i media pte doꝛsi. z
sic sunt curui nō recti. De q̄bꝫ Mat. xix. Facilꝰ ē
ingt camelū p foꝛamē acus trāsire q̄z diuitē itra
re in reg. zc. Secōo nō rectā vitā agūt superbi z ela
ti: sz sūt curui sic terra colliū vl' mōtuosa. Eccli. x.
Quid superbis cra z cinis. Tertio q̄ lasciuā z volu
ptuosam vitā ducūt vt luxurioſi. nec curāt pnie
lamēta. q̄z aia est curuata ad amplerandū ster/
coꝛa carnaliū vicioꝛ. Cōtra q̄s Bern. in medit.
ōt sic. Attēde hō q̄d fuisti añ oꝛtū z q̄d es ab oꝛ/
tu ad occasum z q̄d eris post occasum. Et infra
Nihil em est hō q̄z saccus stercoꝛ: cibꝫ vermiū.
post hoīem ỹmis: post ỹmē feroꝛ z hoꝛroꝛ. sic i
nō hoīem vertit ois hō. Quid g̃ superbis puluis
z cinis: cuiꝰ ꝛceptus culpa: nasci miseria: viuere
pena: moꝛi est angustia. Cur carnē tuam impin
guas z pciosis rebꝰ adoꝛnas quā post paucos
dies ỹmes deuoꝛaturi sunt i sepulcro. aiam vo
tuā nō oꝛnas bonis suis: q̄ deo z angel' pītan/
da ē in cel' Quare aiam tuā vilipēdis cū torꝰ mū
dus ad vnꝰ aie pciū eq̄pari nō pt. nō em aiam
suā deꝰ p toto mūdo darevoluit: quā tñ p hūana
aia dedit. Dec Bef. Btūs rex Ladiſ. bñ hec cō
sideraſſe claruit q̄ p oia rectissimā vitā fm hec te
nuit. q̄uis em cēt rex tñ oia mundana adeo de/
sperit vt portꝰ onerf q̄z bonoꝛis sibi talia foꝛent
qō ptz ex eiꝰ legēda infra. Humiliratēq̄z sectatꝰ
sua z aliox pcā lugebat tāta lachrymaꝝ copia
vt etiā p miraculo asciberef i legēda. Ecce g̃ oī/
bus claret rectitudo vite in exēplo bti Ladiſlai.

D Circa scōm principale de via salutis querif
q̄ sit via directa salutis z regia: Rñdef p cōclu/
sionē q̄ ꝓfoꝛmatio volūtaf diuīe. ptz fm Bef.
li. de li. ar. sniam. q̄ ōt sic Proficiēdū est boi i bo
na volūtate. s. cōfoꝛmādo diuīe volūtati. qz ipsa
est via de q̄ ait pphēta. Hec est via ambulate i ea
Esa. xxx. Istud añ clariꝰ ostēdit tripliciter.

Primo autoꝛitate.
Secōo exēplaritate.
Tertio declaratiōe.

Prio autoꝛitate. nā Mat. vij. saluatoꝛ adhoꝛ/
tans ōꝛ. Intrate p angustā portā. qz lata porta
z spaciosa via q̄ ducit ad pditionē. z multi sunt
q̄ itrāt p eā. q̄z angusta porta z arta via q̄ ducit ad
vitā z pauci sunt q̄ inueniunt eā. Et q̄ sit ista via
post pauca subdit. Nō omis q̄ ōt mihi dñe dñe
itrabit i regnū celoꝝ. sz q̄ facit volūtatē pr̄is mei
q̄ in celis est ipe itrabit in regnū celoꝝ. Et sic pa/
tet. Un z apl's Eph. v. Uidete ingt fratres quō
caute ambuleſ vt pbeſ q̄ sit volūtas dei bona

Et sic ptz. Scdo oñdit exēplaritate.s.ab eodē saluatore posita Mat.xxj. Dō inqt q̄dā habuit duos filios t dixit ad primū. Fili vade opare hodie i vinea mea. Ille āt rñdēs ait. Nolo. post ea pnia motꝰ abijt. Accedens aūt ad alterū dixit sil'r. Et ille rñdēs ait. Eo dñe. t nō iuit. Quis ex duobꝫ volūtatē fecit ptis? Dicūt ei iudei. Primꝰ Ay. Nō em̄ poterāt aliť rñdere. q̄ minꝰ malū ē nō pmittere q̄ pmissum nō seruare. Dixit ḡ illis ihesus. Amen dico vobis q̄ publicani t meretrices p̄cedēt vos in regnū dei. q. d. q̄ etiā pessimi pctōres si pnia moti q̄uertūtur ad faciendū dei volūtatē in oibꝫ ipi intrabūt in regnū celoꝝ. Iudei aūt q̄ pmiserāt se obedire diuie volūtati t facere mādata dei. vt ptz Exo. xxiij. sed nō fecerūt isti significant p altez filiū. t tales nō sunt in via salutis sz dānatiōis. Tertio ostēdit declaratione. q̄ vt sciat hō dei voluntatē facere in oibꝫ ad salutē: statuit deꝰ certas rectas vias hoi q̄bꝫ obseruatis t nō alio mō possit ad salutē eēnā puenire. Juxta bas ḡ debet hō ambulare vt ad celū p vias directe deducať. sic em̄ dei volūtas ipleť Et i bis btūs Ladiš. pfecte deducꝰ est a dño ac ad celeste regnū puenit. ℰ Prima directa. s. via salutis est fidē chīi habere. Mar. vlt. Qui crediderit t baptizatꝰ fuerit saluꝰ erit. q̄ vo nō crediderit ꝯdēnabit. t Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. Un̄ Joā. xiiij. dixit christus. ℰgo sum via vitas t vita. Bern̄. de. xij. ḡdibꝫ ōr ℰgo sum inqt via q̄ ad vitā duco. ego sum veritas q̄ vitā pmitto. ego sum vita quā dono. Dec ille. Scda via est p̄cepta obs̄uare. Mart. xix. Si vis ad vitā ingredi ꝛua mādata. s. decalogi.

Tertia via a ptis oibꝫ se cauere. Apocal'. xxj. Nil coinquinatū intrabit in illō. s. regnū celoꝝ.

Quarta via est deū sup oīa diligere. Mat. xxij. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ꝛc. Un̄ auctor de spū t aīa ōr ca. xj. Ipsa charitas est via dei ad boies t via boīm ad deū. sine q̄ nō p̄t peruenīri ad deū. vt ptz de pe. di. iij. siquis nō bñs.

Quinta via ad primū mīficordiā t iudicium iustū facere. Un̄ glo. sup̄ ps̄. cxxxviij. ōr sic. Dicunt vniuerse vie dñi mīficordia t vitas. q̄ nō sunt alie vie q̄bꝫ ad nos venit deꝰ. q̄ p mīsdiam pctōres vocat: p vitatē pmissiōes reddit. Nō sūt etiā alie vie q̄bꝫ ad deū veniamꝰ. bas ḡ ambulemus mīficordiā i subueniēdo: vitatē in iuste iudicādo. Dec glo. Un̄ t chīs in iudicio de oribꝫ mīficordie disceptabit t illos q̄s dignos sic reperiet brificat. Sexta via ve de ptis penitere Mat. iij. Pniam agite: appropinq̄bit regnū celoꝝ. Glo. Uia qua ad celū ascēdimus pnia est.

Septima via vsq̄ in finē in pmissis bonis p̄seuerare. Lu. xviij. Qui pseuerauerit vsq̄ in finē hic saluus erit. t sic patet. Legenda.

℣ Btūs Ladislaus istis vijs salutis t iusticie ambulauit p q̄s a dño deducꝰ ad celū puenit. vt claret ex eius vite serie. Cū em̄ ipe btūs rex Ladislaus esset ex illustri p̄sapia regū Hūgarie p genitꝰ. ab ipa puerili etate tāz gr̄e donis extitit illustratꝰ: vt nō sine p̄sagio futuroꝝ Ladislaus fuerit vocatꝰ. Nā p̄ma sillaba nois laus ē p̄ gogen. dos aūt dario vel datū. t laus ꝑ̄s ipis pretat. t sic laus data ꝑ̄s sonat. q̄ ve in beato Ladislao rege cōpletū dei munere extitit: vt p tali t tāto sctō rectore diuinitꝰ ꝓcesso. ꝑ̄s hungarie t ab extraneis laudē digne sumeret: t ipse ꝑ tanto bñficio deū laudaret. Creuit aūt puer t ꝑ etatz incremēta de virtute in virtutē. fecit. Sicq̄ fide t amore totꝰ deo inhesit: vt i chīi amore fixus t feruidꝰ incētiua carnis edomaret: p̄spera q̄q̄ calcaret: gl'iam mūdi p̄ēneret. t tota deuotione chīm ihesuz quē diligebat q̄reret. Erat ꝑ̄p fidel' t deuotissimꝰ ad deū. liberalis t munificꝰ in boies subiectos: mīficos in afflictos t valid issimꝰ oppssoꝝ liberator t miseroꝝ pius subleuator. In naturalib̄ q̄z gratia donoꝝ erat quasi angelici reuerēdi vultꝰ. statura p̄cerꝰ t ceteris boibꝫ ab humero sup̄ p̄eminēs. Fortis strenuꝰ t manu robustꝰ vt ipa corp̄is species dignū imperio declararet. Et in tāta p̄eminētia bonoꝝ nō elatꝰ sed humilis extitit. nec vllius iura violēter occupauit: q̄n potꝰ sua ꝑ chīo copiose distribuit i egenos. Cuq̄ nutu diuino t vt fert bā virgo maria q̄si in visione apud filiū ꝑ ipō intercedēte in regē hungarie coronatꝰ foret olim p̄cep. regni electiōe t p̄ncipū ꝓsensu. nolebat honores ābire sz regalia insignia ante se deferri faciens: onerosa potꝰ q̄z honoris regni gubernacula reputabat. t q̄lit' pdesse magis q̄z p̄esse satagebat. Studuit aūt sūmope deo sedula deuotiōe deseruire: t erga primū sp esset benignꝰ in affectu: verū in fmōe: ꝓstās in p̄missiōe: iustꝰ i causis tiōe: vigilq̄z t creber in orōe: ac sollicitꝰ in cultu dei ampliatiōe. nā ecclīas plirioribꝫ vigilijs in orōe fatigarek nō delicatū thoꝝ reperebat: sz in credi ecclīaꝝ pausabat. Jtē duas ecclīas episcopales ꝓstruxit t sufficiētibꝫ redditibꝫ dotauit. t cāmultas fecit elemosynas: vt ecclīa oīs hungarorum vsq̄ hodie enarrat. In paupes etiā clemosynas distribuēdis iugit' insistebat. Jtē q̄s mal' ꝑ̄p̄ti amarissime plangebat: ac p defensandis orphanis t pauplbꝫ seip̄m piculis expōebat. multis q̄z scis oribꝫ insisteñ. humillime tāq̄ apud deū grām obtinuit: vt ei' merita miraculo p̄ clarerent. Quadā siq̄dē nocte cū i ecclīam waradien. ꝓficisceret t ozare: cubiculariꝰ ei' q̄ soꝛ ꝓsueuerat ītrasset t ozaret: cubiculariꝰ ei' q̄ soꝛ expectabat p̄ nimia moza redio affect' surrexit t ītrospexit. viditq̄z be Ladiš. cāq̄ glificato corp̄e fulgētē t mirabil'r i aere sublimatū. Qve bīmus rū quē i carnea mole ꝓstitutū chīi amoꝛ ꝛ gra ip̄s leuabat de ērenis ad celestiū ꝓsortia. Ps be cū latrūculi bissenoꝝ irrupissent ꝓfinia bulgarie viros ac mlieres abduxissent captiuos. ipse re bīus cū exercitu inseqūs puenit i solitudinē ē

gnā nec bēbāt q̄d mādu carēt. videns ḡ suos fa/
me pclitari aulsus ab eis seorsū i orōe sepstra
uit. vt de⁹ q̄ mānā pauerat i deserto filios israel:
ppm chīanū nō sineret fame pire. Surgēs ab
orōe cū reuerteret ad castra exercit⁹: ecce grex cer
uoz z bubaloz ei obuiauit z cū eodē sīl in me/
diū exercit⁹ depositā feritate occurrit. Tūc oīes
laudātes z glificātes deū i sctō suo p quē miseri
cordiā sē p̄secuti accesserāt z tulit vnusq̄sq̄ de alā
libz q̄tū sibi sufficiebat z sat̄ati sūt. Tārā deniq̄
pietatē i oēs exhibebat vt mutato vocabulo rex
pi⁹ ab oīb⁹ vocaret. Rigorē q̄ppe iusticie leni/
tate cōperās miscōie: talē se erga sūditos exhibe/
bat vt pot⁹ ab eis amaret q̄z timeret. In exami
nādis cā iudicijs nō tā iudicare q̄z iudicari: sibi
q̄ ab eo iudicabant. Ex feruoze āt deuotiōis bie
rosolymā se itur⁹ vouerat vt vbi sāguis dñi iesu
pnīa redēptiōe fusus est. ibi sanguie suo p̄ iūmi
cos crucī xp̄i dimicaret. Tūc q̄z duces Frācoz
Lotharingoz z alemanoz. q̄ cū exercitu dñi illuc
pfecturi erāt oēs pariē piū Ladiſ. sibi i p̄ceptoze
cōcordiē p̄ficere dispositerāt. Prius aūt q̄z illi in
būgariā p̄uenirēt pi⁹ rex vrḡēte necitate in expe/
ditionē p̄ bohemos pfect⁹. ibiq̄ repētina egritu
dine corrept⁹: quocūq̄ regni p̄cipib⁹ sacramēt̄z
munitus felicissime migrauit ad chīm. Plan/
xit aūt eū vniuersa multitudo hungaroz: ois
etas z ditio cleri z ppli trū annoz spacio i ve/
stib⁹ squalidis. choreas nō duxerūt toto illo tē
pore z genus oē musicoz siluit p totū regnum.

D Circa tertiū p̄ncipale de eius gl'ia sit p con
clusiōe q̄ beatus Ladiſ. in gl'ia fore magn⁹ cla
ruit miraculis pluribz. E q̄bus aliq̄ p cōplemē/
to inseram⁹. Unū est q̄ cū ipe sepulturā sibi ele/
gisset in eccl'ia waradien. principes aūt būgarie
ob ardorē dierū canicularīū vellēt suū corp⁹ de
ferre ad sepeliendū in eccl'ia Albēn. que ppinq̄/
oris distātie z breuioris vie erat. Venerunt inte
rim dieta facien. ad diuersoriū vbi fatigati pre la
bore itineris z tristicia dormierūt. Surgēresq̄
de somno currū in quo erat corp⁹ beati Ladiſ.
nō cōparere vidētes: p̄tristati sunt z ceperūt per
vias z loca discurrere requirēn. Tādē p̄uersi ad
viā q̄ ducebat waradinū viderūt ecce recto itine
re currū ipm cū corpe in eo posito vltro currētē
sine subuectiōe cuiuslibet animalis vsus waradi
num q̄ diuinit⁹ p angelos portabat. Qō mira/
culū viden. deū laudauerūt. Et sicīter suū vsus
waradinū sine oī hesitatiōe direxerūt. Itē aliud
miraculū. qz cū in eccl'ia waradien. sanctū corp⁹
sepelien. officiū dicerēt mortuoz. quidā de circū
stantib⁹ dicebat fetere corp⁹ illud: relīq̄s oīb⁹
suauissimā odorē fragrātiā sentientib⁹. retortū est
ilicō mētū illi⁹ ad dorsū z reflecti nō poterat. qui
cū peniten. lachrymabilē mīsicordiā postularz
pedēs ad corp⁹ scī sanitatē recuperauit. sz ica/
trix in mēto ei⁹ occaluit. Dicit etiā q̄ audite sint
tūc voces angeloz canentiū itroitū misse ō p̄fesso
re. Itē alia q̄plima miracl'a cepit facere mox ōs
būdict⁹ ipi⁹ bti Ladislai merita inuocātib⁹. vicz
cecī ml'tis visū. surdis auditū: mutī loq̄lā: clau/
dis gressū. lepros mūdiciā tribuēdo. q̄ lōgū ē p
singula enarrare. In ipa ēt hora canonizatiōis
ei⁹ stella p̄clari fulgoris stetit sup̄ i directo mona
sterij vbi sctm ei⁹ corp⁹ q̄escit a sexta hora diei p
spaciū fere duaz horaz. quā maxima ml'titudo
pl'oz p̄spicue aspexit gaudio ingēti. Et ipa ho/
ra puer q̄dā q̄ loco manuū z pedū tumida car/
nis massa ossib⁹ penit⁹ carēs fluitabat: ipi⁹ bti
Ladiſ. meritī ossa integ̃ z pfectā recepit sanitatē
Ad laudē dñi Jesu chīi aliq̄ p̄ter hec miracl'a q̄
ob breuitatē h̄ dimisi vide si placz infra ser. q̄. J
R. Ad ipi⁹ ḡ merita p̄fugiēn rogem⁹ deū vt p̄sti
cat nos in celīs Amen.

Sermo de sctō Ladislao rege Ser. II. de nobilitate virtutum.

Beata terra cuius rex nobilis est. Eccl'es. c. x. z ad laudē
hui⁹ scti. Q Sic q̄ppe lr̄. ōt hec
autoritas intelligi dz. s. q̄n rex alicui⁹ t̄re fuerit no
bil'. n tm̄ nobilitate generis: sz ēt nobilitate moz z
virtutū. qz vt Greg. ōt i ist̄ nobilitatib⁹ q̄n altera
alteri copulat q̄si gēma inq̄t carbūculi i ornamē
to auri sociat. Tal' regis t̄ra merito btā p̄dicat. qz
rex hmōi virtuosus studet solliciter i terra sua ex/
tirpare vicia. z virtutes ac iusticiā nutrire. Q̄m ḡ
btūs rex Ladiſ. tal' fuera rex fuit in reḡ būgarie
Ad laudē ḡ ipi⁹ merito hec virba accipiūt p̄ sm̄one
In q̄bz de tribz commēdat z in exemplū nobis
p̄ponit.

V Prio de virtuosa nobilitate. ibi. Btā t̄ra cui⁹
Scōo de gl'iosa dignitate. qz ōr. Rex. nobil'
V Tertio de ḡtiosa chīiformitate: in h̄ q̄ ōr. No
bilis z rex. vt chīs fuit

B Circa p̄mū de nobilitate virtutis q̄rit. q̄ repu
tet vat potissima nobilitas i hoīb⁹ Ad q̄ rūdz
Diero. i epl'a di. sic. Sola apō deū libras ē ñ ser
vire pceis. sūma nobilitas ē dare eē virtutib⁹. hec
ille. Nota p declaratōe q̄ Hze. nazā. i apol'. trac.
ō semetipo distiguit q̄druplicē nobilitatē i hoī/
V Prima ōr nobilitas spūalis. bus.
Scōa ōr carnalis
V Tertia virtualis
Quarta legalis
Prīa ōr spūal'. Unī ipe Nazan. ōt sic. Nobilitas
spūs ē fz quā oēs nobiles eq̄l'r sū⁹. q̄m ad ima
ginē di facti sum⁹ Itē Diero. i epl'a. Illi te vnq̄z
ō generis nobilitate p̄ponas. qz de⁹ nō respicit p/
sonas hoim sed animas. Nota aūt q̄ homo de
beret hanc nobilitatē sup̄ omnia mūdi bona cu
stodire. Sed hanc nobilitatem heu q̄z multi nec
aduertūt nec curant qō est magne dementie. qa
si terrenā nobilitatez trāsitoziam magno labore

ꝓfuare studēt. Etsi hō honorat imaginē dei pi/
ctā vl' sculptā. multo magis rōnabile foret ꝓser
uare in nob nobilitatē ꝑpetuā: honorareq; ima
ginē in aīa nr̄a impssaz. Ad qō hortamur Eccl.
x. Fili: in māsuetudie fua aiam tuā: z da illi ho/
norē fm meritū suū ꝛc. Itē mlti etiā heu hāc no
bilitatē adeo pctis offuscāt z destruunt: vt neca
chīo cognoscāt. Mat. xxv. Amē dico vob: nescio
vos. Chryſ. Nescio vos non ꝑt ignoras facies
vestras. sed ꝑt odibiles malicias vias: qō cer/
te martiū dānum est hoi. mai⁹ em̄ est q̄z si oīm
rer̄ mōdi dñs cristēs oīa ꝑderz Mat. xvj. Quid
em̄ ꝓdest hoi si vniuersum mōm lucret: aīe vo
sue detrimentū patiat. Et vt fortī⁹ dicā mai⁹ da
mnū est in vni⁹ aie ꝑditōe q̄z oīm corpaliuz cre
aturaz mōi ruina z destructōe. Vñ Aug. li. viij
de ciui. z. lxxxiij. qōnū ōr. O q̄z nobil' creatura est
aīa humana. qz ad visionē z fruitionē dei creata
Sicut ḡ de⁹ oēm creaturā: sic aīa oēm corpalez
naturam dignitate z nobilitate excellit. Mai⁹ ḡ
dānū inq̄t habeat in amissiōe vni⁹ aie q̄z corpoz
mille. Dec Aug. O ḡ hō chīane audi scpturam
hortantem Deut. iij. Custo di temetīpm z aiam
tuā sollicite. s. ne ꝑdas tantā nobilitatē ei⁹.

Secūda nobilitas ōr carnalis. De q̄ Nazanze/
nus. Nescio inq̄t q̄ sit differētia fm carnē nobili
tat̄ habēda: cū oīb hoīb sit corruptio vna. qz i
terrā oēs ꝓuertunt de q̄ sunt. Si q̄ras Vñ ḡ sūt
nobiles aliq̄ in mōdo? Rñdet Otero. in epla ad
fi. Mau. di. sic. Mūdanā nobilitatē nō narure
eq̄tas pstitit. sed cupiditatis ambitio. oīes cer/
te homines ꝑ diuinuz lauacz efficiunt eq̄les. z
z nulla pōt esse discretio q̄z secūda natiuitas ge
nerauit: ꝑ quā tā diues q̄z paup: tā fu⁹ q̄z liber
tā nobil' q̄z ignobil' fili⁹ dei efficit z terrena nobi
litas splēdore celestis gl'ie obumbrat. Dec ille.
Dec pditam⁹ nō vt nobiles viros ꝓfundamus
sed vt ad vtutes moneam⁹. Naz fm Otero. in
epla Ad b dz q̄ s sue nobilitat̄ meminisse vt cla/
ritatē gener̄ moz̄ scitate ꝓscēdat. alio q̄n ipa soli
us carnis nobilitas erit' ē reputatiōis z iane no
mē. vñ Boe. ō ꝓso. pbīe. li. iij. ꝑsa. vj. Nobilitas
sanguis est inane nomē. qz fm eundē nobilitas
carnis est q̄dam laus de merit̄ ꝑtū ꝓuenies.
Sz q̄d ꝑdest tibi q⁹ ꝑentes tui fuerūt ꝑbi z vir/
tuosi: tu aūt es criminosus Chryſ. sup Matth.
Quid ꝑdest generatio clara quam mores sordi
dāt. Exēplū de iudeis: q̄ cū iactarēt se eē de gene/
re scī Abraā: sic z nobiles di. Semē Abrae su/
m⁹ z nemini fuiuim⁹ vnq̄z. Rñdit eis Jes⁹ Si
filij Abrae est̄: opa abrae facite. Joā. viij. Si
peras. Nūq̄d melio⁹ ē esse ō genere nobili q̄z rusti
cano. Audi Lassiod. i q̄dā epla di. sic. Melio⁹ est
de ꝑceptibili genere nasci z claz vtutibz fieri q̄z ō
claro genere nasci z criminose viuere. Ad id ꝑ ex
emplo ꝑducam⁹ qō Amb. di. xl. Illō. ōr de Adā
z Eua. Nā adā fuit de viliori origine z loco or/
tus. s. ō limo terre. z extra gadisū. s. i agro dama
sceno format⁹. Eua aūt de nobiliori. qz ō costa
ade z in loco nobilissimo. s. i paradiso fuit factaz
tē eua inferior fuit q̄z adā. Dec ibi. Jrē abraam
est electe⁹ ꝑ vtute cultus vnius dei Hen. D

Tertia est nobilitas vtut̄. qz vt phūs in poli/
ticis ait. Virt⁹ z vicia determināt nobiles z igno
biles. z Tull⁹ de offi. Dec est indubitata nobi/
litas q̄ moribz ꝑbat ornata. Idē. Dic ve liber
extimādus est q̄ nulli turpitudini seruit. Et ra/
tio hui⁹. qz a quo q̄s superatus est ei⁹ et⁹ fuus est
q̄t vicioz. Exēplū ōr Chryſ. sup Mat. In prāte
rit̄ pplū inq̄t facere sibi regē qui post q̄z fuerit cō/
firmatus nō potest a pplo deponi tugum eius
didit: nō pōt deponere nisi de⁹ ipm miserico:dit
liberauerit. z sic sp manet in future diaboli mū
deus liberet. Vinc Amb. de Nabuc. hystoria dē
semp in vinculis est: z nūq̄z est liber a cōpedib⁹.
qz semp est in criminib⁹. Dec ille. Dec sufficāt
cillox. vel denodiox. Et b mō oēs chīani
nē: aut q̄ venit ꝑ adoptionē. Et b mō oēs chīani
ni nobilitant̄ in baptismo. Rho. viij. Nō em̄ ac
cepistis spm̄ fuituris. s. z accepistis spm̄ adopcio
nis filiox. i q̄ clamam⁹: abba pr̄. ipe ei spūs. red.
spi. no. q⁹ sumus fili⁹ dei. q⁹ si filij z heredes ꝛc.
O vtinā chīani hāc scīssimā nobilitatē custo di
rēt z nō ꝑderēt. Btūs rex Ladisl⁹. nobilis fuit ꝑ
oēs ꝑmissas nobilitates quas z sūmopē colen/
uauit. z ideo felicit regnauit z nunc cū chīo regn
regnat in celis. Merito ḡ dicit beata terra hun/
garie cui⁹ rex. s. Ladisl⁹. nobilis est z patronus.

Circa secūdū de ei⁹ dignitate regia vt ꝓcura
mus ad edificationē cōmunū hoim accipiat
mus ꝑ cōclusiōe ex vbis Nicolai pape. ij. q. vi.
Scelus. vicz q⁹ sicut null⁹ ꝓau⁹ pōt ꝑuenit ad
rer vel dñs: sic null⁹ chīan⁹ efficit ꝑe rex celest̄
z dñs nisi sit bon⁹ z a vicijs mūdus. Vndit ꝑ
q̄ttuor ꝑ aput doctores. Unus est Hieronym⁹
in glo. sup Mat. xxv. di. q⁹ chīani hic reges sūt
in spe: z i futuro erūt in re. vbi z q̄ b regnauerūt
z q̄ nō regnauerūt regnabūt. s. si bom fuerūt. Et
cūdus ē Lassiod. sup Ps. xxxvij. di. sic. Reges
terre sunt qui corpib⁹ suis dcitatis munere do/
minant̄. s. ne peccēt. Nā ille rex ꝑe nō dicit q̄ seru
uire monstrat. Dec ille. Tert⁹ est Augustinus
de ciui. dei li. iij. Bon⁹. s. chīan⁹ crūdi seruitutis
ber est. malus aūt etiā si regnet: seru⁹ est. nec vm
sed quod est grau⁹ tot demonioz quot vicioz
Dec Aug. Quart⁹ est Lipzian⁹ li. de. rij. abusi.
di. sic. Nihil cōfert hīe dominādi prātem si dīs
ipe nō habet vtutis vigorē. Et infra. Nome cīs
regi rectoris officiū idicat. sz q̄lē alios corrigat
poterit q̄. ꝑuios mores nō corrigit. Haec inq̄t

rer q̄ sicut ī chrono hoīm p̄m⁹ ꝓstitut⁹ est.sic ꝛ in penis si iusticiā nō fecerit p̄matū habitur⁹ est.omēs nāq̄ pcōres q̄s sub se in p̄nti habuit p̄rian⁹. Et sic itelligēdū est etiā de q̄buscūq̄ alijs dignitat⁹.s.regie celest⁹ vocatiōe in respectu infiōris.sic etiā de chr̄ianis si ingrati fuerint p̄ tāta deitū.q̄ tanto ḡdus chr̄iantat⁹ altior;tāto cas⁹ deterior fm Greg. O ḡ chr̄iane noli p̄ vilissimo ꝑcō p̄dere tuā regiā ꝛ gl'iosam dignitatē celestē ꝑpetuāq̄ coronā.accipe exēplū a brō ladislao re gē.q̄ sic se in regia dignitate ꝓfuauit vt celestem nō p̄deret.sed vsq̄ ad mortē p̄ ista corona celesti oia contēneret vt christū lucrifaceret. ✠

Circa tertiū de ḡtiosa cōformitate nobilitatis ad chr̄im q̄rit.q̄ sunt v̄tutes p q̄s cognoscūt ver nobiles ꝛ nobilissimo regi chr̄o fiūt ꝓformes: vt ꝛ nos sciam⁹ p has ꝓformari ꝛ ḡti fore chr̄o dño i nobilitate chr̄iana: Ad qō rn̄detur fm q̄ colligit a doctorib⁹ p̄cipue sunt q̄tuor.

Prima est humilitas.

Secūda est pietas.

Tertia est veritas.

Quarta est equitas.

Prima est būilitas.nā chr̄is dñs rex regū ꝛ dñs dñantiū sume būiliauit se vt ostēderet q̄ būiles diligit p̄ncipes ꝛ alios. Bern. Nō magna v̄tus est būilitas i abiectiōe.sz rara ꝛ deo chara ē būilitas i bonore. Idē. Honor honoris est būilitas Pater ḡ q̄ p̄apue in dñis ꝛ p̄ncipib⁹ būilitas cōmēdat vt chr̄o ꝓformis. ḡtia. Hinc Eccl'i.iij. Quāto magn⁹ es būilia te in oib⁹ ꝛ coram deo inue. grām.q.m. po. dei so. ꝛ ab oib⁹ honorat. Ideo q̄ fm Bed.ser. de religio būilib⁹ honorāt. Jdeo q̄ fm Bed.ser.de religio sine dolore ꝛ tribulatiōe.in sublimitate q̄s p̄t cē sine vanitate. Vult ḡ de⁹ q̄ etiā p̄nceps sic būilietur.qv vt ec Innocē.ōr;q̄to q̄sq̄ būilior in se:tāto coram deo nobilior. Exēplū de saule.q̄ cuz esset būilis:electus ē a deo i regē.sz cū supbiuit postea electus ē:z in locū ei⁹ būilis dauid ꝑelect⁹ est.vt ꝓt.j. Reg.xv.ꝛ.xvj.quē dñs fm cor dilexit. Beatus rex Ladisl⁹.hāc v̄tutē habuit.nō em̄ honores ambiuit:imo in exedris eccl'iar⁹ int̄ paupes sepe p̄noctare dilexit.soli deo placere cupiēs.vide ser.j.f.H. Secūda v̄tus est pietas. Chr̄ist⁹ nāq̄ dei fili⁹ est rex p̄ijssim⁹ ad hoīes adeo q̄ oī bus inimicis ꝑcerit:imo p̄ inimicis mori se exponerer:ꝛ totū sanguinē i redēptōz hoīm effundere. Ut ḡ hō i hac nobilitate chr̄o sit ꝓformis debet remittere iurias ꝛ pietat⁹ opa i ꝓximos exhibere:vt sic mereat a chr̄o diligi.p̄ē sil'itudinē. nā Chrys.ōr.q̄ nil ita nos deo assil'at quēadmodū pietas:ꝛ p̄cipue in iuriar⁹ remissiōe. Sic⁹ dē.p̄tū dei est misereri sp̄ ꝛ ꝑcere.debēt p̄ ceteri nobiles ꝛ p̄rincipes ac p̄maxie reges esse p̄ij ꝛ clemēres exēplo christi. ✠ Unde querit:vtrū melius sit regere subditos pietate an seueritate

Ad q̄s rn̄det Sen̄.de clemē.di.sic. Remissi⁹ int̄ perāti meli⁹ paret.i.obedit pietati. Nā ꝓtumax est human⁹ anim⁹ ꝛ i ꝓtrariū nitēs seq̄tur q̄ facili⁹ ducat.ō nullū ex oīb⁹ magis clementia q̄z rex gē vel p̄ncipē decz. Nec Sene. Istud aūt clari⁹ oñdit triplr. Primo ex autoritate scripture ꝓuer.xx. Miscōia ꝛ v̄tas custodiūt regē.ꝛ roborabit clemētia chron⁹ ei⁹. Hinc ꝛ Eccl'i.iij. Noli esse sicut leo in domo tua:euertēs domesticos tuos ꝛ opprimēs subditos tibi. Secōo oñdit ex rōne.q̄ scribit.j. Timo.iiij. Pietas ad oīa valet. Et.xxij.q.ij. Si q̄libet Greg.ōr.q̄ culpa purgat pietate.ꝛ ipa pietas meret p̄alit ꝛ eternalit remunerari.ideo ꝛc. Tertio ꝑ exemplis. q̄a magni p̄ncipes ꝛ reges tanq̄z nobiliores solent inungi in signū pietatis ꝛ clemētie.ꝛ rer apū nō h̄z stimulū pūgēdi sic alij apes.ad ōsignādū q̄ nobiles ꝛ q̄z rectores subditoꝝ debent esse pij ꝛ misericordes. Scribit etiā li.vj.ethicōrū Aristo. q̄ nobilis cōplexionis signuz est longa brachia hec signant vsq̄ ad genua deficiente spacio duorū digitoꝝ. Idē etiā ōr.v.polit. q̄ hec lōga brachia fortitudinē indicat. Et h̄ vsq̄ quenit ad significandū largitatē pietatis.ꝛ sic ꝑ q̄ si volumus esse vere nobiles ꝛ chr̄o ꝓformes debem⁹ esse p̄ij ꝛ clementes. Hz heu moderni p̄ncipes ꝛ nobiles:ac barones ꝛ rectores sūt immisericordes munera ꝛ taras a paupib⁹ exorq̄ntes.munera diligentes ꝛ vindictā expetentes.ecclesiastica bona diripientes. Impletū est illud Eccl'i.xxij.s. Principes in medio ei⁹ q̄si lupi rapaces. Et.xxvj. Statue tue nobiles in terrā corruēt.i.nobiles q̄ tāq̄z statue deberēt paupes sustētare ꝛ defensare i terrena cupiditatē declināt vt spoliēt paupes. Beatus rex Ladisla⁹ nō sic fecit.sed tāp̄ijssim⁹ exstitit vt mutato noīe ab oīb⁹ p̄i⁹ rex vocaret. Nam paupes alebat ꝛ p̄ eis morti in bello se exponebat:vide legendā.H. ✠ Tertia v̄tus ē veritas.nam chr̄is dñs adeo dilexit v̄itatem vt sibi ipam appropriaret. Jo.xiiij.di. Ego sum via v̄itas ꝛ vita. Hanc ḡ debem⁹ habere vt a chr̄o diligamur tanq̄z ꝓformi nobilitate decorati. Unde Eph̄.iiij. Loq̄mini v̄itatem vnusq̄sq̄z cū p̄rimo suo. Dic vnusq̄sq̄z.q̄ v̄itatē debēt oēs amare ꝛ seruare.sz potissime debēt nobiles seruare vt possint ē victoriosi.q̄m ipa v̄itas ē q̄ vicit oīa.ij. Esdre.iij. Et ipa statuit nomē laudabile i ꝑpetuū q̄s nobiles mltū desiderāt. Prouer.xij. Labiū v̄itat⁹ firmū erit i ꝑpetuū.ꝛ ꝑ pcās labioꝝ ruina p̄imat malo. Sed ꝓdolor moderni multi nobiles in sui p̄iciem nihil curāt de v̄itate.multa p̄mittūt ꝛ nō implēt.plura appēdūt sigilla.sz nulla fiducia in eis.vt videam⁹ impletū illō ps̄. Nolite ꝓfidere ī p̄ncipib⁹. Hz ꝓ q̄z p̄niciosum o q̄z cōfusibile clenodiū mēdacij i nobilib⁹.q̄ ꝓ uerb.xvij. Nō decet p̄ncipē labiū mēdax. Et ps̄. Perdes oēs q̄ lo.mē. Tales inq̄t viri sanguinū id est pcōz nō dimi.dies suos. O q̄z bonorificū

z gl'iosum clenodiū ꝟitatis in ꝓncipe. qz dicēte
ps̄. Misericordiā z ꝟitatē diligit deus: gr̄am z
gl'iam dabit. s. talib⁹ Hoc claret in bt̄o Ladislao
rege q̄ fuit verax in ꝶmōe: ꝓstās in ꝓmissiōe: vt i
legēda ei⁹ bz. Et idcirco de⁹ ipm gratificauit z
gl'ificauit ꝑ ꝓformia q̄dāmō miracula. s. in sui
corꝑis cumulatōe. qō fieri cōmiserat in waradi
en̄. eccl'ia. Et cū barones vellent b aliter ordina⁊
re: miraculose corꝑ illuc q̄ ipe mādauerat defer
ri viderūt in curru. Ptz in legenda D. Itē ꝑ eo⁊
dē attestat miraculū sanatiōis oculoꝝ. qz ꝟitas
oculo mētis ituer bz. Ipe q̄ppe btūs rex papu⊅
am ptārem in miraculosa ꝟtute sanādi oculos
legit a deo obtinuisse vt aliq̄ de b narrem⁹. I

Legit q̄ppe in legēda q̄ q̄dā pauꝑcula virgo
amissum visum recuꝑauit iuxta scī sepulcꝝ tan
ta animi ꝟmpiditate vt nō solū in corꝑe verū⊅
tiā in spū visitata diuinit⁹ eē videret. Itē q̄dam
nobilis puella dū tanto dolore oculoꝝ teneret:
vt visu oīno ꝓuata oēm spē medicine amisisset:
ad ipi⁹ scti sepulcꝝ venien. ibi cū lachrymose si⊅
bi subueniri postularet instāter ceciderūt ecce in
man⁹ ei⁹ q̄dam globi carnei formā oculoꝝ bū⊅
tes. sed coagulato sanguine inuoluti. Que cre⊅
dēs sibi oculos excidisse vociferata est. Et ꝑpls
accurrēs videt oēs dictos globos oculoꝝ i ei⁹
man⁹ elisos. z nouos sibi oculos sanos z opti
mos mirabilit eoꝝ loco datos a do. z admiran
deū in scō laudauerūt. Vidi z ego q̄ndā frēm or
dinis minoꝝ p̄dicatorē q̄ cū lippos antea habu
isset z crebro defluētes oculos apud ipi⁹ sancti
Ladislai sepulcꝝ orādo obtinuit fieri sanus.
Quarta ꝟtus est iusticie eq̄tas. Nā chr̄s iuder
iust⁹ multū diligit iusticiā in ꝓncipib⁹ z iudicib⁹
sicut testat de eo ps̄. Diligisti in q̄t iusticiam z o⊅
disti iniq̄tatē ꝛc. Dic. xvij. q. v. Regū. Dicro. ōt
Regū officiū ꝑtīū est facere iudiciū atq̄ iustici
am. z liberare vi oꝑressos de manu calūniātiū
z pupillis ac viduis auxilium p̄bere. K

Beatus Ladislaus rex iusticiam sūme obꝛua⊅
uit z oīa p̄dicta fec nō solū i vita ſz et post mortē
Nā legit q̄ miles q̄dā argēteā scutellā quā ꝓus
suo ꝑt rex dū viueret donauerat: vrgēte necessi⊅
tate: venalē exposuit cuidā comiti. ardore āt cu⊅
piditatis comes illec⁹ finxit hanc scutellā suā fu
isse z furto a se sublatā. Cunq̄ de b lites in iudi
cio mouissent dño inspirāte sic adiudicatū est q̄
ipa scutella poneret sup sepulcꝝ scī regis Ladis⊅
lai. z de⁹ cōprobaꝛ q̄s eoꝝ hēe eā ōberet sicq̄ fa
ctū ē. Comes igit nimis ꝑsumēdo cū acceptur⁹
scutellā appropiquaret ad sepulcꝝ statim cecidit
q̄si mortu⁹: nec de terra surgere potuit. Pauꝑ
aūt miles qō suū fuit humiliter accedēs accepit
z deo gr̄as egit: ac scī Ladislaū oēs laudādo
in ipi⁹ meritis deum gl'ificauerunt ꝑ liberatiōe
a calūnia. Orem⁹ g̃ nos charissimi deū vt bui⁹
scī interuentu caueat a ꝑiculo z det gratiam et
gloriam Amen

Ꝓro sancto Ladislao rege Sermo. iij. de iu⊅
diciali iusticia in regimine ꝑ imitatiōe nostra.

Sit dominus de
us dñic⁹ q̄ voluit te ordiare sup
thronū suū regē. ij. Paral. ix. B
Uerba ista dixit ad litterā regina Saba de rege
Salomone: z nos optime possum⁹ dicere deo
grās agēdo ꝑ scō rege Ladislao. quē de⁹ ordina
uit regē sup thronū regni bungarie. Nā vt dicit
Hze. in moral'. xxx. Scōm merita subditoꝝ mu⊅
tantur ꝓsone regentiū. z ſō de⁹ cū dat bonū ꝓnci
pē vel regē merito deo ab oib⁹ gr̄e agēde sūt. cū
de⁹ b ordinauit ꝑ salute ppli. Sicꝑ ꝛsū cū dat
mal⁹ ꝓnceps ppl'o signum est mali ꝑ demerito
ppli. vt ibidē ōt Hze. Et idcirco cū de⁹ talē z tātū
scīm regē vicz Ladisl. nob donauerit ꝑ salut⁊ ad
q̄sitiōe: digne z merito ipm deū laudādo z grās
agēdo ꝑ tali dono dicere possum⁹ ad ei⁹ bonor⁊
rē ꝟba ꝓmissa. s. Sit dñs de⁹ bñdic⁹ q̄ voluit
te ꝛc. Juxta q̄ verba de ipo scō rege Ladisl. tria
mysteria notabim⁹ ꝑ ser. Fz q̄ de trib⁹ cōmēdat
Primo de iudiciali iusticia. ibi Te ordinare
sup thronū. q̄ iudicij executio significat.

Scōo de regali clemētia. ibi. regē.

Tertio de diuinali vicaria. ibi. Deus q̄ voluit
te ordinare sup thronū suū.

B Circa ꝓmū de iusticia in iudicio. Erq̄ bñs
rex Ladisl. de hoc ꝓpue cōmēdat in legēda. vbi
ōr de eo q̄ in examinādis iudicijs nō tā iudica⊅
re q̄z iudicari sibiq̄ magis iudiciū terribile imi⊅
nere credebat q̄z bis q̄ ab eo iudicabant. De ipa
ꝑ edificatiōe rectoꝝ z iudicū q̄rūcūq̄ q̄ ad pfe
sentē materiā q̄ri sufficiat amore b⁹cuntis tm
de ei⁹ obligatōe. De q̄ q̄rit. vtr̄ in ot iudicio z ca
su sub necessitate saluti⁊ quācūq̄ cām teneantur
sp iudex q̄libet iuste iudicare. Ad qō rndet ꝑ co⊅
clusionē q̄ sic. z ostēdit tripliciter.

Primo ꝑ varias leges.

Scōo ꝑ rationes.

Tertio ꝑ exēpla z siḿitudines.

Primo ꝑ varias leges. z ꝓmo quidē ꝑ legē na⊅
turalē q̄ dicta: q̄ q̄cūq̄z vultis vt faciant vobis
hoīes z vos facite illis. z qō tibi fieri nō vis alij
ne facias. Patet Lu. vj. z di. j. ius naturale. Sic
null⁹ vult sibi a quoq̄ fieri iniusticiā. q̄ ꝛc. Ge⊅
cūdo ꝑ legē diuinalē Leuit. xix. Ego dñs de⁹ vr
nolite facere aliq̄d iniquū i iudicio. nec iustic⁊ cu
dicabis: nō ꝑsideres ꝑsonā pauꝑis: nec honor⁊
res vultū potēt. Itē eiusdē. xxiij. Equū iudiciū
sit inter vos siue ciuis siue pegrinus fuerit quī
peccauerit. q⁊ ego dñs de⁹ vr. Tertio ꝑ legē
uertes iudiciū aduene z pupilli. Tertio ꝑ legē
euāgelicā Mat. v. Amen dico vobis nisi abūdā
dauerit iusticia vr̄a pl⁹ q̄z scribaꝝ z phariseoꝝ
nō ītrabitis in regnū celoꝝ. Et ītex. Beati q̄ esu⊅
riūt z sitiūt iusticiā. z. xxv. Jbūt iusti in vitā
ciū. Quarto ꝑ legē canonicā z ciā aulē. Nam

extra de mutuis peti.c.prudētiā.hī scriptū q eo mō q̄ q̄s vult sibi iusticiā fieri sub eadem forma alijs rndere tenet. Īē extra de pbat.c.qm̄ extra. in ꝑ.negligētiā.ōr glo.z eā sequūtur doct.q sez iudex tenet ad restitutionē:saltē in foro aie si ex negligētia aliq̄ dānū incurrit ps q̄ cūq; in iudicio.z b̄ fm Ange.de Clava.q adducit Panor. super dicto ca.maxime tenet qñ iudex est in dolo z lata culpa. Et nō solū de lata tenet quo ad deū.sed etiā de leui si diligētiā nō adhibuit. Pa. Deniq; tota lex canonica z ciuilis est ordinata p iusticia faciēda z seruāda.vt.ff.de iusti.z iu.l.iusticia. z plerisq; locis colligi valet: q̄ trāseo. Unū Aug.de li.ar. Lex esse nō videt q̄ iusta nō fuerit z iō fm leges tenet iudex iudicare. di.iiij.erit zc. Lxx Scdo ostēdit p rōnes.z ꝑmo rōe offensionis.qz iniusticia est pctm̄ mortale in suo genere: eo q̄ ꝑtat charitati.qz infert nocumētū primo illū Ps. Necq; habitabit iurta te malignus:neq; permanebūt iniusti ante oculos tuos dñe.z p cōsequens dānabile viciū est. Hec ꝓz Tho.ij.ij.q.lx. ar.iij. Scdo rōne diuīe maledictiōis.qz oēs iniusti dicēs a deo maledicti sunt, Deuter.xxvij. Maledict⁹ inq̄t q̄ peruertit iudiciū aduene pupilli z vidue zc. Tertio rōne diuīe vltiōis.qz iudices iniustos deus qñq; punire solet multipliciter. Primo ꝑpaliter flagellādo. Ps. Propt iniusticias eoꝝ infirmati sunt.z Eccl.x. Regnum a gente in gentē trāsfert ꝓpt iniusticias z dolos zc. Scdo mala morte primēdo.vt ꝓz de Pilato q̄ dixit iuste iudicauit morte.z iō in exiliū a cesare relegat⁹: ꝑpria manu se occidit fm Eusebium vñ Ps. Virū iniustum mala capiēt in interitu. Cognouit dñs iudiciū impios z vindictā paupē rū.l.ad vlciscendū. Tertio in iudicio eternaliter dānādo.vt ꝓz ex ꝑdict⁹. Hinc Greg. O bō tu q̄ iudicas in terr⁹:memēto q̄ z tibi iudex est in cel⁹ a quo tibi ea dē mēsura remetiet q̄ mēsus fuer⁹. Dic ille.z sic ꝓz. D Tertio ostēdit p exēpla z rōnes. Idē Aug. Nihil ē simil⁹ demonū actibus q̄ litigare iusto iudicio z dānare alias. Ad idē facit exēplū de Susāna quā ipi iudices iniuste iudicauer.z ꝓpt b̄ male ipi pierūt. Dan.xiij. Itē p ꝓriū de Traiano q̄ p eo q̄ iustissim⁹ fuit piuerunt p orōem bti Gregorij liberari,z sic ꝓz

Ad idē faciūt exēpla etiā paganoꝝ. Refert enim Valeri⁹ li.vj.q̄ q̄dam ꝓnceps noie Valentius statuerat q̄ deꝑhensus in adulterio vtroq; ꝑua ret oculo. Accidit aūt q̄ ei⁹ filius vnic⁹ deꝑhēde ret in adulterio. Noluit q̄; illi ꝑcere etiā ad petitionē multoꝝ. Sz tñ ne legi fieret iniuria:z etiā ne ei⁹ filius inutil ad oīa redderet si totalit cec⁹ fieret ꝑcepit vt vnuz oculum sibimet z alterū filio oculū eruerēt:z sic iusticie satisfieret. Narrat etiam de Alexādro imperatore q̄ cū apud eū accusatus fuisset q̄daz iudex iniqu⁹ q̄ solit⁹ fuerat iudicia peruertere ꝑpter munera.imperat mādauit ipm excoriari z de pelle ei⁹ sedez fieri. Cōstituēs aūt eisdē filiū iudicis in iudicē ordinauit q̄ semper in illa sede ex cotio pacto facta iudicaret.q̄tin⁹ recordaret q̄ si iniuste iudicauerit silī morte puniret. Bōs itaq; rex Ladisla⁹ bñ sp cogitauit de iudicio diuino i q̄ oēs pūiendi sūt iusti etern̄a morte.iō mīt̄ timuit z maximā diligētiā adhibuit ne vnq̄ iuste iudicaret E

Circa scōm de regali ei⁹ clemētia in q̄ et b̄ rex Ladisl. maxime floruit.qz vt legit de eo Rigorem iusticie lenitate tēperās misericordie.talē se erga subditos exhibuit:vt potiꝰ amaret q̄z timeret. Et tāta pietatis clemētia in oēs exhibuit: vt mutato ꝑrio vocabulo rex ꝑ⁹ ab omnib⁹ nominaret. Un̄ b q̄rit. Utrū melius sit facere semp i iudicijs fm misericordiam q̄z fm iusticiā:aut ecōuerso. Et ratio q̄nis est.qz Jaco.ij.scribit. Judicium sine misericordia fiet illi qui nō fecerit misericordiam. Superaltat aūt misericordia iudicium. Hec ibi. Ad hec rñdet fm doctores distinguendo.qz aut talis faciens iusticiam q̄ ad primū est ꝑsona publica vt ē iudex z ꝓnceps rector vl q̄cunq; officialis:aut est ꝑsona ꝓpria.similit ille cui debz fieri iusticia:aut ē bon⁹ aut est mal⁹ Hac g̃ distinctione ꝓmissa nota ꝑ rñsiōe ad q̄stum tres precipuas veritates. Prima vitas q̄ qñ certum est primum cui fieri debet iusticia fore malum:melius est vt persona publica sibi faciat fm iusticiam q̄z fm misericordiaz. Ratio qz malus p iusticiā corrigit. sed p misericordiam deteriorat:nec formidat sic deteri⁹ agere. Un̄ Ambr.li.j.de offi.z.xxiij.q.iij.est iniusta.dicit q̄ iniusta est misceōia siqs latronē filijs deprecantibus motus z lachrymis coniugis vel aliorum flexus absoluendus putat cui adhuc latrocinādi aspirat affectus. Nonne innocētes tradet eruditio qui liberat multoꝝ crimia cogitantem. Et infra. Nonne cum vni indulget indigno ad prolapsionis ꝓfectum ꝓuocat vniuersos Facilitat em̄ venie incentiuum tribuit delinquēdi. Nec Ambr. Itez.L.de ēpali audiētia.l. Nemo.dicitur Remissionem venie crimina non semel cōmissa non habeant. Secunda veritas q̄ quādo certum est eum cui facienda est iusticia fore bonū:melius est publice persone vt faciat sibi misericordiam q̄z fm rigorem iusticie punitiue

Nō. qz talis ꝑatus est se emēdare: z melioꝛ erꝫ effica. Sz hec ꝓuitas intelligēda est si ꝑ ꝑsona publica: ꝫ ē iudex vl officiat facere ꝑt saluis legibꝫ si nō ꝑt sic: tunc tenet facere qō dicat iusticia Uñ hic locū habet qō Gre. di. xlv. ōt. c. Disciplina vel miscōia multū destituit si vna sine altera teneat. Sed circa subditos inesse debet rectoꝛibus z iuste ꝓsulens miscōia: z pie seuiens disciplina. Hec ibi. ¶ Sz qm̄ nō pōt oino certꝰ esse hō de bonitate alicuiꝰ aut malicia. Iō q̄rit. Quid si dubiū sit vtrū ꝓtimꝰ sit bonꝰ aut malꝰ Rñdet ꝑm Lyrā in postilla sup ꝑscriptā autoritatē Jaco. y. ſ. Superexaltat misericordia iudiciū q̄ in casibꝫ dubijs inter miscōiam z iusticiā semper declinandum est ad ꝓtem miscōie. Unde et chr̄s dñs interrogatꝰ de muliere in adulterio deꝓhensa. vtrū deberet lapidari. q̄uis oia scirent tñ ad miscōiam declinauit dānādo culpā z saluādo naturaz di. Vade: amplꝰ noli peccare: vt hr̄ Jo. viij. Hinc etiā chr̄s dñs in iudicio discepṫabit de miscōie opibꝫ. z sic sunt intelligēde tales autoritates. sicut ꝓz de ista Jac. ij. scriptura Judiciū sine miscōia fiet illi q̄ nō facit miscōiam scz vbi debet. puta: cū ille est bonus quē aliq̄ fragilitate ꝓtigit peccasse: aut qñ dubitat in casibꝫ de miscōia z iusticia. Nam dicit Chryſ. q̄ facilius est reddere rationē de miscōia q̄ de iusticia. Aut etiaz qñ ꝑsona est ꝓuata: vt patebit in seq̄ntibꝫ. Hinc rabbi Salomon dicit sup Exodi. vt allegat Lyra vbi sup̄. q̄ apud hebreos fuit antiq̄tus ꝓstitutū q̄ si maioꝛ ꝑs iudicum in vno cōdemnet aliquē ad mortē: nō ꝓt̄ hoc eēt interficiendus. sed expectanda est maioꝛ deliberatō. Si āt maioꝛ ꝑs in vno liberet eū: est liberandꝰ Hec ille. ¶ Tertia ꝓuitas q̄ ꝓuate ꝑsone semꝑ melius est facere ꝑm miscōiam q̄ ꝑm iusticiam. ſ. coꝛpaliter punitiuam. vñ Matth. v. Beati misericordes qm̄ ipi misericoꝛdiam ꝓsequent. Et Luce. vj. Dimittite z dimittemini. In qua mensura mensi fueritis remetiet vob. Idcirco. xxiij. q. j. ōt q̄ vi dicta ꝓuata est deo ꝓuāda q̄ ōt. Mihi vindictā z ego retribuā. O g̃ oēs q̄ diligitiꝭ iusticiā diligite sit z miscōiam: imo plꝰ miscōiam exēplo beati Ladislai: vt z nos misericoꝛdiē a deo iudicemini. O q̄timendum est his qui nolunt cuz deberent proximis misereri. quia iudiciuz sine misericoꝛdia fiet eis.

G Circa tertiū ꝓncipale de vicaria dei in iudicio sit ꝓ ꝓclusiōe. q̄ in actu iudicij iudices tenēt vicem dei. z iō debēt in hoc chr̄m iudicē imitari. Hec ꝓclusio ꝓz ꝑ illō Deut. c. j. dictū ad iudices sic. Nō iustū ē iudicare: siue ciuis sit siue pegrinus nulla erit distātia ꝑsonaꝝ: ita quū audietis vt magnū. qz dei ē iudiciū. Et Sap̄. vj. Audite reges z intelligite: discite iudices finiū terre: qm̄ data est a dño ptās vob z ꝟt̄ ab altissimo q̄ interrogabit opa vīa z cogitatiōes scrutabit. quoniā cū essetis ministri regni illius: nō recte iudicastis: neq̄ ꝑm volūtatē dei ambulastis. Hec ibi ¶ Querit g̃ hic. qualiē vel in qbꝫ iudices debent chr̄m iudicē imitari vel ei in iudicio conformari vt sic penā euadāt z deo plurimum placeāt. Ad qō rñdēdo accipiam⁹ verbū Dauid ps. vij. dicē tis. Deus iudex iustꝰ fortis z patiēs nūqd irascet ꝑ singulos dies: Nisi quersi fueritis gladiū suū vibrauit. arcū suū tetēdit z pauit eū. Et in eo pauit vasa mortis. sagittas suas ardētib⁹ effecit

Primo g̃ sicut deꝰ ōz iustꝰ iudex. sic debet esse z iudex terrenꝰ iustꝰ in seipso vt nulli subiaceat vicio graui. vñ Ambro. sup Beati imaculati. dicit. Judicet ille q̄ nō agat eadē que in altero punierit puniēda. ne cū de alio iudicat in se ferat sententiā. vt patet. iij. q. vij. Judicet. ¶ Quarto: sicut deꝰ minas infert peccatoribus. vt patet. xxxiij. dist. xij. tenet hoc vez. Rñdet frater Angelꝰ ō clauis. q̄ boies: Rñdet frater Angelꝰ ō clauis. q̄ coꝛ ꝑm Alex. de ales in. iij. q̄ mortaliē peccat. qz coꝛ ram deo ſuſpensus est quo ad se: etiāſi pēm sit occultū. z ideo peccat talis officiū exeqndo. Petrus tñ de palude in. iiij. dist. xix. tenet hoc vez. Rñdet de plato in ſpūalibꝫ. ſed secus de plato in rē libus. qz ſi iudex ſuſpēdit aliquē latronē nō peccat mortaliter: lz ipe sit in mortali. Idē tenet Thomas cus Tho. in. iiij. z archi. l. di. Iuri? g̃ est iudicatis: ne chr̄s sibi dicat illud Joā. viij. Qui sine pcō est in illā la. tē. Scōo. sicut deus dicat iudex fortis. sic iudex terrenꝰ debet esse ꝓstās fortiter ne flectat quo q̄ modo ad querēdū iudicium humanū iudiciū puerit. Primo timore. dum Uñ Grego. teste. xj. q. iij. Quattuoꝛ inq̄t modis metu alicuiꝰ poteſtatis veritatē loqui prohibemur. Secūdo cupiditate: dum premio alicuius animū coꝛrumpim⁹. Tertio odio: dū cōtra quē libet aduersariū molimur. Quarto amoꝛe dum amico vel ꝓpinq̄ ꝓtēdim⁹ ꝑstare auxilium. Tertio Gre. Uñ cauere hec debet fortis iudex. Tertio sicut deꝰ est iudex patiēs z trāq̄llus (nō ci irascit ꝑ singulos dies: q̄tuis ꝑ q̄tidiana pcā ꝓuocet) sic iudex z rex terrenꝰ dz esse patiēs z ab ira tranquillꝰ. Uñ Jac. j. Ira viri iusticiā ñ operat. Unde q̄ ꝟba Beda. xj. q. iij. Ira. ōt. Qui irat? in aliquē sniam ꝓfert. etſi ille quātū ad se iustam repellat sniam. sentētiā. iste tamē q̄ nō amoꝛe iusticie: sed liuoꝛe odij sniam dedit: iusticiā dei nō imitat. Unde leges statuerūt iudicē in iudicādo z sniam ꝓferēdo debere sedere. vt notat in Jure. ꝯ. sedebunt. Ad bñ ad designādū mētis tranquillitatē Ad hoc. q. iij. illa. ¶ Quarto: sicut deꝰ minas infert peccatoribus. Nisi inquit quer. fue. zē. ſ. a vicijs. Debet iudex cominatiōes facere iudex. ſ. vt partes quereantur ad pacē. z reo z actoꝛi z testibꝫ ꝓ veritate habenda: exponēdo eis dei irā z graues legis penas trāſgressoꝛes. Nec dz ꝓ lucro ſuo ꝛpali gaudere de litigijs. vel qō peꝛ est iusticiā vēdere aut pecunias accipe vt expediat cauſā. Nā tenet restituere

Sermo XVII

re de necessitate si accepit. Sm qđ ꝓbat frat Ange lus de Clava. i sūma ꝑ capl'm Statutū. de vi. et bo. cle. 7 ca. Exigit. de cēss. li. vj. ¶ Quito Sic ōs miscōia. idō dr Arcū suū tetēdit. In q̄ miscōia si gnificat ꝑ chordā arc⁹ q̄ moll'ē. 7 ꝑ lignū arcus dur̄ 7 rigidū iustīa ꝓcat. Sicq; de⁹ pauit arcū sui iudicij ad sagittādū ꝑ diffinitie snie sagittas nus debet sp iustīā tpare cū misericordia vt su ꝓa dictum est ar. ij. Un Gre xlv. dist. Dis inqt ꝑ penso iustīam 7 misericordiam portat. ꝑ iu stīciam reddit peccāti sniam. ꝑ miscōiam peccati obf uauit. 7 tō vicē chr̄i optime tenuit in chrono iudicij. Propēea vt loq̄r ꝓba Amb. iij. q. vij. Ju dicet. Discite vos iudices seculi. s. ex pmissis quē in iudicādo debeatis tenere affectum: quā sin ceritatē: quā sobrietatē. Ut g̃ meri tis b. Ladis. regis det nob⁹ de⁹ gr̄am. ad ipm ꝓce ces fundamus quatinus imitādo celestē gloriā obtinere valeamus Amen.

Pro sancto Ladislao rege Sermo quartus de profectu spirituali.

Oficiebat rex vadēs 7 crescēs 7 dns de⁹ exercitu um erat cū eo. j. lib. Paral'. xj. capi. ¶ Quamuis hec ꝓba litteraliter dicant̄ de ꝓba uid rege: merito tamen 7 ꝓgrue accipi possunt 7 dici etiam de b. Lad. rege. qm̄ sic Dauid passus multā ꝓsecutionē a rege saule. tādē dei ordiatiōe in rege est electꝰ. 7 saul est a dño abiectꝰ. Profici ebat q̄; Dauid crescens in oi ꝓspitate. 7 dns erat cū eo cū in suis operib⁹ mānifeste dirigēdo. Sic b. rex Lad. post q̄; est passus multas persecutio nes a rege bungarie noie Salomone factus est diuina ordinatione vt ille abiceret 7 btus Lad. in regem eligeret. q̄ proficiebat in omnib⁹ ꝓspādo 7 dns erat cū eo dirigendo ipm. 7 quod est opti mū proficiebat sp crescens in omni ꝓbute 7 sancti tate. Et in hoc nobis ꝓponitur in exemplum imi tandi: vt. s. proficiamus in virtutibus 7 salut̄ adq̄ sitione. qz vt Origē. sup li. Nume. hom. xvij. dic. Anima sancte trinitatis igniculo succensa nūq; ꝓficere. Nec ille. Un ꝑ nr̄a edificatione ad honorē dei potest oriri 7 quiescere sz sp a bonis ad melio ra: 7 a melioribꝫ ire ad superiora prouocatur. ti Lad. accipim⁹ ꝓba pmissa ꝑ Fmone. In qbus comendat 7 in exemplū nobis ꝓponit de tribus ad imitandum

¶ Prio de spūali ꝓfectu. vñ dr q̄ proficiebat rex.

¶ Scō de eius graduali progressu. Nam dici tur: Vadens 7 crescens.

Tertio de presidū dei prouentu: ibi. Dns de⁹ exercituum erat cum eo.

¶ Circa primū de ꝓfectu spūali chr̄ianorum sint ꝑ ordine ꝓba Aug. 7 Ber̄. in epla ad Harri num. Tota vita chr̄iani desiderium est iusticie vt sp ꝓficere studeat ad meliora. Minime ꝑ certo bonus est qui melior esse non vult. Et vbi inci pis nolle fieri melior desinis esse bonus. Decla ratur tripliciter.

¶ Primo per autoritates.

Secūdo ꝑ rationes.

¶ Tertio ꝑ exempla 7 similitudines.

Prio ꝑ autoritates. Nā saluator Mat. v. dicit. Bti q̄ esuriūt 7 sitiūt iusticiā qm̄ ipi saturabunt Ber̄. vbi s. s. ad Harrinū abbatē. Justus inquit nunq; arbitrat se ꝓprehēdisse. nūq; dicit satis eē sz se bonū: sz sp esurit sititq; iusticiaz. ita vt si sp viueret sp q̄tū i se est iustior eē ꝓtēderet. sp de bo no in melⁱ ꝓficere totis viribꝫ conaret. Dec ille vñ 7 Prouer. iiij. Justoꝝ semita q̄si lux splēdēs ꝓcedit 7 crescit vsq; ad pfectū dic. s. glie q̄ē in pa tria. Scōo ꝑ rōnes. Quaꝝ ꝓma ē ex pte dr: qz vt dr idē Bern̄. ad Henri epm. Solet diuia pie tas sic ordinare: vt q̄nto q̄s plꝰ ꝓficit eo minus se reputet ꝓfecisse. Et ad idē Cassia. lib. coll'. dicit q̄ q̄nto q̄s magⁱ ꝓficit 7 fuerit mente purgatior tanto se sordidiorē videns. magⁱ hūilitatⁱ q̄; ela tōis causas inuenit. Sic exēpli gr̄a. Quāto quis puriorē lucē sol' ꝑ fenestrā ītrātⁱ intuet: tāto plēs pulueres i eo videt q̄s ꝓter lucē sol' vel radiū nō videt. Sic 2c̄. Un ꝓtz q̄ mūdani magⁱ petā in se ꝑ nullo reputant. spūales aūt etiā mima deplo rant 7 reformidāt. g̃ 2c̄. ¶ Scōa rō ex previe cele stis regni. qz videm⁹ q̄ in via cuiuscūq; ciuitatⁱ nō ꝓgredi idem est qđ regredi. qz sic retrogradans ita 7 in via ꝓstans nunq; perueniet ad ciuitatez Ideo Aug. de ꝓbis apli dicit. Semper ambula semper proficere: noli in via deficere. noli retroire. noli deuiare: remanet qui nō ꝓficit. retrocedit q̄ ad ea reuertit vñ tā recesserat. deuiat qui apo statat. s. a ꝑceptis declinādo. Tertio ꝑ exēpla. Nā videm⁹ q̄ oia sub celo crescere diligūt natu raliter: vt ptz de plātⁱ herb̄ 7 corpib⁹ hūanis. hō ei vsq; ad dimidiū vite sue vtq. xxx. vl. xxxv. annuz crescit 7 post decrescit: vt dr Ricb. in ser. Si dele ctat g̃ hō crescere 7 dolet decrescere in corpe: q̄n to magⁱ ꝺ velle dz i mēte. Sēp g̃ dz hō extimare q̄si vir adhuc cepit deo fuire 7 conari ad melⁱ fuiendū. Un legit de btō Fr̄ancisco q̄ cum mul tū fuiuisset a iuuentute deo. 7 iā esset ꝓpe mortē dicebat frib⁹. Incipiam⁹ frēs fuire deo. quia ad huc modicū fecim⁹. Legit etiā q̄ q̄dā aia dānata apparuit cuidā suo charo. Que interrogata ab illo. s. q̄lis pena eēt i inferno maior. Rndit q̄ ma ximū dolorē aie dānate in ꝺ habēt q̄ in hac vita potuisset quo tpe lucrari celū 7 visionē beatam dei in bono ope viuēdo 7 proficiēdo. 7 nō faciēdo se exhalit ꝑditurā. ¶ Sz q̄rit. Un est ꝺ q̄ nullus hoim in hac vita pt hre omes ꝓtus sil' nec tantum in virtutibus ꝓficit quātū desiderat Ad hoc Gre. xij. moral'. rndet dr. Nemo est qui

tantū ꝥ tutis apprehēdat ꝙtū desiderat. qz omnīs
potēs deꝰ inclioza discernēs ipis spūalibꝫ puen
tibꝫ modū ponit vt er bō qō apprehendere co
nak z nō valet in illis se nō eleuet q̄ valet. Idē in
boīm. x. sup Ezech. in ꝑma ꝑte dic. Nō enim vni
dank oia ne in superbiā elatꝰ cadat. Sed huic dak
qō tibi nō dak. z tibi dak qō illi denegak. vt dum
iste ꝓsiderat bonū qō habes z ipe nō bz re sibi in
cogitatōe ꝑferat. Et rursus dū tu hre i illo ꝓspicꝫ
qō ipe nō habes te illi i tua cogitatōe postponaſ
Et fit qōsc̄tū ē. supiores ubꝫnuicē arbitrantes
Dec Gre. Et ponit ibidē exemplū de regiōibꝫ ter
rarꝫ. qz ꝙlis deꝰ potuisset vnicuiq; regioni fru
ctus oēs tribuere sz nō tribuit vt sic vna alteri cōi
cet qō illa idiget. vñ fit vt huic vini alteri olei alte
ri animaliū abundātiā tribuat. Sic in mentibꝫ san
ctorꝫ. alteri dedit deꝰ ꝥginalē puritatē. alteri scie
z doctrine ꝑclaritatē. alteri patiam martyrij. altez
ri pietatē miscōie. alteri vite austeritatē. alteri ma
gne deuotōis dulcedinē. z sic de aliis. Ad ꝓpoſi
tū in brō Ladislao habemꝰ exēplū pietatꝭ z mise
ricordie ac deuotiōis z iustitie plurimarū qz ꝥtu
tū ad imitandū. ℣ Circa scōm ꝓncipale de
gradibꝫ ꝑficiēdi ad salutē Querit. Qualibꝫ gra
dibꝫ debeat ꝑficere chr̄ianꝰ z ascēdere crescēdo in
spūalibꝫ. Ad qō rūr ꝑm qō colligit ex dictis scrō
rū ꝓpue ser sunt ḡdus q̄s obſuare dz ꝑficiens
ad salutē. ℣ Primꝰ ḡdus ōr animi absolutio. s.
ab oī mala affectiōe z pcī delectatōe. Nō enī pōt
onerarꝰ ḡui pōdere z cōpedibꝫ pcōrꝫ ligarꝰ ascē
dere. Un Bed. sup Lu. Nihil q̄s a seipō deficiat
ad deum qui supra ipm est non appropinquat
Unde debemus onera deponere viciorꝫ nrōrū
nō solū mortaliū sed z venialiū vt possumꝰ Om̄
Anſ. li. de ꝓceptu ꝥginali. ca. xxvij. Impossibile
est inq̄t aliquē voiem cū aliq̄ ḡuis paruo pcō
saluari. Dec ille. Sz q̄rit. quō venialia ipediūt
nr̄am salutē. Rūr ꝑm doc. Venialia licet non da
mnāt eternaliter. tñ a gl̄ia retardant celesti: vsq; dū
vel in purgatorio expediant. Et qz sepe in mor
tale ducūt Gre. in pastorali. Qui mima pcā de
flere aceuitare neglexerit a statu iustitie nō repē
te sed paulatim cadit. Iurta illud Eccl̄i. xix. Qui
spernit modica paulatim decidit. Et ꝓ tanto di
cunk a salute ipedire. qz a visiōe dī retardāt. Sic
etiā ipediūt. ꝑfectū inq̄ntum diminuūt feruorez
charitatis z deuotōem repescere faciūt notabiliter
Un̄ q̄ vult ꝑficere diligēt dz cauere oia peccata.
Et licet neq̄at ex toto oia venialia cauere tñ dz se
moderare q̄ntū pōt. Un̄ Piero. in epl̄a. Mens
chr̄o ōdicata sic cauere dz mīora quō maiora. qz
multiplicata gūāt. Btūs Ladislaꝰ sic curauit ꝓ
ficere plene deū diligēdo Scōs gradus bone
volūtatis firma tertio. Un̄ Bed. ō li. ar. ca. xv. Vel
le bonū ꝑfectꝰ est. velle malū defectus. Sola vo
luntas si fuerit bona bonā facit aiam: si viciosa
viciosaz. Sz qz bō (sicut ait Job) nunq̄ in eodē
statu ꝑmanet. aut em̄ ꝓficit aut deficit. ꝑficien
dum est in hac bona voluntate. Dec ille. Iterū
Ricō. de Beniamin adol. Quicūq; bō agat bo
nū ee n̄ ꝑt nisi er bona volūtate ꝓcedat. Quicūq;
er bōa volūtate fit malū esse nō ꝑt. Sine bōa vo
luntate omnino saluari nō pores. cū bona volū
tate oīno pire non pores. Dec ille. Und si volu
mus ꝑficere debem⁹ firā volūtatē tenere i bono
Nā q̄ mutak in volūtate nūc vult z incipit bonū
agere z nō ꝓsequat. sz pⁿ aliq̄t dies incipit aliō ex
ꝑmū deserit. tak nō ꝑficit Bed. Qui vnā z rectaꝫ
tenuerit viā cito ꝓcul dubio q̄ rēdit. Si vo varias mul
tas vias facil̄r erraſ: nec labor hēbit finē. q. erro
nō bz finē. Marie aūt cauendū est ꝑficiēti ne vo
luntas declinet a bono in malum. qz vt dr Bed.
Per bonā voluntatē incipimus esse dei z ma
lam voluntatem incipimus esse diaboli. Btūs
Ladislaus totaliter in bono firmauit volūtatē
volens quod deo placebat. ℣ Tertius ḡdus ē cō
silij susceptio. vt. s. in faciēdis bōis opibꝫ spūalis
viroꝝ ꝙsilia būil̄r req̄rat. Und Lassia. dr q̄ sola
būilitate adq̄rit vt⁹ discretiōis. cui⁹ ꝑmū indiciū
est oēs cogitatiōes z tērationes spūali ꝑsi reuelare
a q̄ possit informari. Dinc etiam Eccl̄i. xxxij. Fili
mi sine ꝙsilio nil facias z pⁿ factū nō pentebis.
Sic fec̄ b Lad. ℣ Quartus gradus est dis
cretio. nam sanctitas vite non consistit in arto ie
iunio vel in vigilijs z corpalibꝫ exercitijs sed in
ꝥrutibꝫ. s. in būilitate castitate misc̄ōia obedien
tia patia. Et ideo illa exercitia corpalia discrete
assumenda. Et intantū sunt laudabilia inq̄ntū
hoies disponūt ad ꝥrutes. Indiscretum em̄ est
uoꝛē habentibꝫ diabol⁹ suggerit artioꝛē vitā vt
cito deficiant z inutiles fiāt deo z ꝓximis aut in
sanitā incidāt. Un̄ Isid. ō sūmo bo. lib. ij. c. xxvij.
Qui dilabunk ad vicia non statim a magnis
minibꝫ incipiūt sz a modicis assuescunt. z sic ad
maxia ruūt. Sic ad ꝥrutes culmē tēdeñ. ñ a sūmis
incboāt sz a modicis vt sensim ad altiora ꝓtingāt
Qui aūt inordiate ꝥrutes ꝓsequitur. peccat. Sic̄ berbe tāto festinꝰ peccat q̄nto celer
ꝑcipitak. Sic̄ arbor tāto festinꝰ peccat q̄nto celer
us crescūt. Dec ille. vñ Lassia. i coll. parz scribit
ꝙ q̄dā Antoniū inꝛrogarūt. q̄ vt⁹ boiem ad ꝑfe
ctionē recto tramite vehereꝛ diaboli insidijs cau
tatꝭ. Et cū ali⁹ diceret ꝙ vigiliez ieiunia. Ali⁹ ora
ꝙ pauꝛtas. ali⁹ ꝙ opa misc̄ōie. Dem̄ senex ait
toni⁹ dixit. Dec oia bona sūt sed sola est discre
q̄ oīm ꝥrutum generatrix custodiēdꝛ z cōsum
tio existit. Proinde Bed. sup Lan. dr. Discre
est mr̄ oīm ꝥrutū. tolle hāc z ꝥrus vicia erit hec
ille. Btūs Lad. hanc tenuit. Quinus ḡdus
exercitatio. s. in bonis opibꝫ. Un̄ in vitas patrum
senex q̄dā dixit: ꝙ ea nō ꝑficim⁹ q⁹ nesc̄im⁹ mel
suras nr̄as sz sine labore aliquo volumus vinc
tes possidere. Aug. sm̄ōe ōdicatōis. Laboremꝰ
inq̄t vt nob bonoꝝ opeꝝ clauib⁹ ianuam regni
celestis apire possim⁹. Sic em̄ mal⁹ opibꝫ quib⁹
q̄busdam seris z vectibꝫ vite nob ianua claudi
tur absq; dubio bonis operibꝫ aperitur. hec ille.

Bñs Laŝ. multa bona opa fecit ieiunando vi
gilãdo in oõne z miscõie opa exercẽdo. Unde leg
Isiõ. de sũ. bo. li. ij. ca. vij. õt. Inchoantib⁹ pmiũ
pmittit: sz pseuerãtib⁹ daf. Tunc eñ placet deo
ti fine cõplem⁹. hec ille. Hec claruit in btõ Laŝ.
q fine bono pseuerãs ꝓsũmauit, vt ptz pseqndo
sti ana anima discę pficere his gradib⁹.

F Circa tertiũ de puentu diuini p̃sidij sit p cõ
clusiõe ybũ Amb. de Jacob. li. ij. dicẽs q pfect⁹
z fidelib⁹ diuia adesse solẽt p̃sidia. z hoc ex sacra
scptura clare ptz i libatõe Abrãe õ fornace chal
deoz miraculose Hen. xix. q cũ nõ adoraret ignẽ
quẽ colebãt chaldei p deo. missus ẽ z piecus in
ignẽ vt expiret vtutẽ ei⁹ z diuio miracl'o ꝓbustio
nẽ ñ sensit sed euasit. Itẽ i sara vroze abrae. quã
cũ tulisset rex egypti õs affuit regẽ flagellando z
sarã libando. vt bñ Hen. xij. Itẽ in Jacob quem
deus ptexit miraculose in psecutione Esau. z in
dauid quẽ ptexit a saul. z in mlt⁹ alijs. Unde p̃s.
Nõ relinqt boiem nocere eis z corripuit p eis re
ges. Nolite tãgere chr̃os meos. z in ꝓphet⁹ meis
nolite maligri zc. Ad ꝓpositũ loqndo de scõ re
ge Laŝ. legim⁹ q diuinũ auxiliũ sibi affuit mi
raculose cã in psecutõe sui fris vicz regis salomo
nis q̃ in bellis plurimis q gessit cũ suo fratre ꝙ
ipm salomonẽ coact⁹ vt ferẽt in chronicis. quez z
adeo supauit vt ipm incarcerauerit. Itẽ in bello
tartarox q̃s diuio auxilio de regno effugauit. q
vt ferẽt in illa via fugiẽs. pecunias pjciebãt vt il
lax cupiditate exercit⁹ insequẽ. illos detineretur
Sz ad pces Laŝ. ois mlt'tudo illax pecuniarũ
mor in lapides ꝓuertebaf. q̃x vestigia expressa
vsq̃ hodie cernunt: vt õz a mlt⁹ q fuerũt in vijs
illis trãsmie. Sedz ibi cernũt fontes miracl'ose
de petris erupti ad pces btõ Laŝ. p refocillatõne
vbi z vestigia infixe eius lancee ac galee in petris
tãq̃ i cera impssa dicũt z nũc manere. Et ad hec
fac testimoniũ aliq̃ntulũ legẽda i bello ꝙ latrun
culos bissenox vt patuit ꝑ mõe.). sub lra. S.

S Queri b̃ pt. p edificatõe pncipũ z potentum
nobiliũ vel ciuiũ z alioꝝ rectoꝝ z officialiũ. Uñ
boies diuina p̃sidia amittere demerenf ne in su
is factis vel in regimine plpenf. Ad quod nota
q b̃ pmũ viciũ p qđ demereb̃ est iuramẽti fra
ctura. patz õ Sedechia rege z Joachim Hiere
mie xxij. Scribe virũ istũ sterilẽ q in diebꝫ suis ñ
ꝓsperabit. Denicz sic colligi pt ex scripturis: preci
puũ scõm est superbia: vt ptz de Saule rege q cuz
esset bũlis a do ẽ electꝰ z tãdiu pspat⁹ q̃diu do
obediuit bũlit. Postq̃ aũt eleuatũ ẽ cor ei⁹ est
abiectus z semper decreuit.). Reg. xv. Nõne cuz
paulus esses in ocłis tuis caput in tribub⁹ isrl'
sactus es: vnxitq̃ dñs te in regẽ. Sz qz piecisti
sermonẽ dñi: piecit te dñs ne sis rex sup isrl'. Hinc
Judith. vj. ca. Dñe deus celi z terre non derelin
quis presumentes de te: z presumentes de se z õ
sua virtute gloriantes bũlias. Ad idẽ exemplum
de Nabuchodonosor q̃ superbia est punitus vt
tãq̃ bestia cũ feris habitaret: a regno delectus z
p bũlitatẽ est iterato restituendus post septẽ ânos
Dañ. iiij. Tertiũ viciũ est luxuria. Uñ Ezech. xvij
Sordida nobilis grandis interitu. q. d. Licz sit
nobilis: est tñ sordida p luxuriã. z iõ erit grãdis
interitu. Unde z paulo post subdit. Unusq̃sq⁹
in primi sui vrozem operatus est abominatiõem
z ibidẽ pmittit. Propterea dedite in opprobrium
gentib⁹ z triũphabũt de te sordida nobil'. Exem
plũ õ dauid ij. Reg. xij. cui dixit dñs p Nathan
Nõ recedet a te gladi⁹ de domo tua vsq̃ in sem
piternuz: eo q tuleris vrozem Urie ethei vt esset
vroz tua. Ita z de regẽ fuit expulsus. Quartũ vi
cium est iniusticia. Eccl. x. Judex sapiens iudica
bit. s. iuste pp'm suũ z pncipatus stabilis erit. Et
infra. Regnũ de gente in gentẽ transfertur ꝓter
iniusticias z iniurias z diuersos dolos. Itẽ ps.
Uidi ipiũ superal. z eleu. sicẽ cedros li'tri. z ecce
nõ est inuen. lo. zc. O si essent pncipes milites et
nobiles ac iudices z rectores qui amarent iusti
ciam: omnes bene staremus. q̃ Cipr̃ianus dicẽ.
Queq̃ bona in regno opaf iusticia: sed semota
iusticia: vt ait Aug. q̃d sunt regna nisi latrocinia
Propterea deus irascitur z aduersa infligit. nã
Prouer. x. Benedictio dei super caput iusti sed
nomen impiorum putrescet. Aug. Si iust⁹ eẽm
non timerem Hec ille. Quintũ est ecclesie z sacro
rum irreuerentia. acrez ecclesiasticarum rapina
Eccl. xxix. Cũ pdiderit reuerẽtiã derelinquef. Et
eiusdem. xxxij. Pro reuerentia accedet tibi bona
gratia. Unde refert Ualerius de Pompeio. q
ipe fuit antea sp fortunatissimus victor sup ho
stes. Sed postq̃ in porticu eccl'ie equos stabu
lari fecit nunq̃ pugnauit q̃n vinceretur. Ad hec
optimũ exemplũ Dañ. v. de Balthasar q̃ vasa tẽ
pli dñi irreuerenter exponẽs vt biberẽt ex eis rex
z optimates z vroresz concubine: apparuerunt
mox digiti manus in pariete contra cãdelabruz
scribeñ. Mane tetel phares. quod Daniel inter
prat⁹ dixit. mane. i. numerauit deus regnũ tuuz.
Tetel. i. appẽsus es. z inuent⁹ es z minus habẽs
Phares. i. diuisum est regnũ tuũ z datũ est me
dis z persis. z sic factum est eadem nocte Bal
thasar interfecto. Heu heu o deus me⁹ q̃ mul
ti sũt nr̃is tpib⁹ pncipes q̃ spoliant eccl'ias z rapi
unt eaz possessiones ac bona abbatiaz z episco
patuũ q̃ fundauerũt sci pozes: reges z pncipes
vt sanctus Ladislaus rex: z sanctus Stepha
nus in Hungaria. sanctus wenceslaus in bobe
mia. sanctus Henricus in bauaria. Illi z multi
z alij alibi fundãtes eccl'ias fuerunt deo devoti
dotantes eas. Isti aũt moderni rapiunt z annul
lant eas. O si nunc viueret sanctus Ladislaus
vel sertũ Stephan⁹ rex z hmõi: nõne punirẽt ta
les depdatores eccl'iaz: Utiq̃ Quanto magis in

dei iudicio stabunt ꝫ eosdem ad ꝯdēnandū. De talib⁹ ꝙrit Hiero. in epla ad Eusebiū dicens. ꝙ recipiūt supfluitatē sibi vestimētoꝝ. de paupi bus frigore ⁊ nuditate morientib⁹ nō curantes Ipi sibi erigūt magꝝ palatia ⁊ edificia vt ea hūa ni occli ꝓtēplent. nō attēdētes ꝙ pauꝑes in plate is moriant. Cōuiuia freqnt̄ ꝑparant sibi ⁊ diuiꝫ tibus replent ingluuiē: ꝫ fame pauꝑes peūt. Et subdit. Epulemini ⁊ inebriemini nō em̄ pⁿ mor tem amodo facietis: ꝫ cū diuite epulone in torꝫ mentis gebennalib⁹ guttā aq̄ optabitis. nec hr̄e poteritis. Hec Hiero. Doctor g̃ oēs fideles taꝫ ꝑncipes qꝫ diuites ⁊ pauꝑes cōes hoies vt exēꝫ plo beati regis Ladislai caueamus ab omnib⁹ peccatis. ⁊ in sancta vita christiana ꝓficere stu deamus. ⁊ humiliter deum oremus vt beati La dislai meritis det gr̃am ⁊ gloriam.

In festo apl̄oꝝ Petri ⁊ Pauli ꝑmus Serꝫ mo cum legenda. ⁊ ꝙ vtroq̄.

Nimis honorati

n sunt amici tui deus: nimis ꝯfortaꝫ tus ē ꝑncipatus eoꝝ. Ps̄. cxxxviij.

℣ Scim⁹ charissimi qm̄ ꝯsuetudo est i curiꝫs ꝑncipū ꝙ quē rex decorat ⁊ honorat: hūc oēs subditi regꝫ honorare solent. Unde poeta ait v. Quē rex decorat ꝙls decenter honorat. Sic et q̄ chr̄s rex regū honorauit br̄os apl̄os Petrum ⁊ paulū magnis ꝑnulegijs scitatis ⁊ miraculis ꝙ mundum. Petꝝ rāq̄ summū eccl̄ie pastorē ⁊ Paulū oim gentiū doctorē: celeberrimos faciē do. Idcirco dignū est vt oēs hoies ꝑncipes etiā ⁊ reges mūdi ipos honorent. Ad quod hortat Hre. ad Mauriciū ipatorē scribēs. vt br̄. xj. q. j. Sacerdotib⁹. di. ꝙ nō est mix imo dignum⁊ iuꝫ stum est vt impator christianus veri dei sacerdo tes honoret q̄b ipe de⁹ in suo eloquio honorez tribuit suo loco. Ꝫ qm̄ istos. s. br̄os petrum et paulū de⁹ fec̄ sūmos inter oēs sacerdotes. Idcirco merito ꝙ totū mūdū ab hoib⁹ honorantur Ps̄ dauid in spū ꝓuidēs dicit. mihi. s. in ꝑsona fideliū: nimis honorati sunt amici tui. i. apl̄i. de⁹ nimis cōfortatus est ꝑncipatus eoꝝ. qz ꝓpetuo stabiliti sunt in celesti regno. Juxta que ꝛba tria notabimus ꝙ hoc sermone mysteria fm qs̄ de trib⁹ cōmendant.

Primo de magna honorificētia. qa nimis ho norati sunt.

℣ Secundo de christi grata amicicia. qz amici inquit tui deus.

Tertio de ꝓpetua gl̄ia. qz nimis confortatus est ꝑncipatus eoꝝ.

℟ Circa ꝑmū de honore istoꝝ apl̄oꝝ sit ꝙ cōclusionis documento ꝙ chr̄s Iesus bn̄dict⁹ san ctos istos apl̄os maximis sublimauit honoriꝫ bus. Et hoc trib⁹.

Primo honore summe dignitatis.

℣ Secō honore summe potestatis.

Tertio honore summe sanctitatis.

Primo nimis honorati sunt isti beati amici de⁹ honore sūme dignitatis qm̄ ꝯstituit de⁹ eos ꝑla tos eccl̄ie. Nā. xxiij. q. j. Quodcunq̄. dr̄ Augu. ⁊ tūc claues petro sūt date qn̄ eccl̄ia fuit sibi da ta. Sic g̃ maxim⁹ honor est alicui qm̄ rex magn⁹ cōmittit ipi oēs claues dom⁹ sue ⁊ oīm thesau ros ⁊ oē regnum suum. Sic fecit bns istis chr̄s dn̄s rex regum iturus ad patrem. Ds̄ sic dela rat. Et ꝑmo de thesauris. Deus em̄ hz thesauriꝫ infinite potentie ⁊ sapie ⁊ miscōie: vt clarum est ⁊ tm̄ de⁹ dedit petro ⁊ paulo thesauꝝ sue potētie q̄dāmodo infinite in eucharistie consecratione. qz fm mgr̄m sniarum. lib. iij. dist. xj. ꝙ eandē po tentiam. s. infinitā ꝓficit corpus chr̄i ꝙ quā creaꝫ tus est mundus. Un̄ de ꝯse. di. ij. Quia corpus Eusebius dicit. Sic ad nutū ꝑcipiēꝫ dn̄i repenꝫ te ⁊ ex nihilo substiterūt excelsa celoꝝ: profunda fluctuū: vasta terraꝝ: ita pari pēāte in spūalibus sacramentis vbi ꝑcipit v̄tus seruit effectus. Et qz Paulus fuit sacerdos: idem habuit. sed sub petro. Itē dedit eis thesauꝝ sapie. s. in doctrina euāgelij chr̄i q̄ euāgelizarūt chr̄m in q̄ sunt oēs thesauri sapie ⁊ scie di absconditi Col. ij. De hys Leo papa dicit. Petro sicut bono dispensatori chr̄s claues regni celestis dedit: Paulo rāq̄dio neo doctori magisteriū ecclesiastice instructionis iniunxit. vt quos iste erudiret ad salutē ille suscipe ret ad q̄etem. Tertiū aūt thesauꝝ. s. misericordi die q̄uis ⁊ istis cōicauerit: tñ ꝑcipue ꝑ hunc ꝯstituit thesaurariā btām ꝙginē matrem q̄ genꝫ gr̄e ⁊ mr̄ miscōie. vt canit ecclesia. O q̄ peccatoꝝ ꝯfu vis miscōiam accede ꝓtinus ad martam: deinde ꝓ absolutione a peccatis accede ad petrum. i. ꝑsbyteꝝ ꝯfessorē. Etsi opus est in casibus dubiꝫ is accede ad paulū. i. doctorē ecclesie: vt euadaꝫ diaboli laqueos ⁊ salutē ꝯseqū noueriꝫ ⁊ valeaꝫ

℣ Secō declarant ꝑdicta de clauib⁹ regni dei. Notare nāq̄ placeat ꝙ deus bus ber varias domus ꝙ qs̄ varijs clauib⁹ intrantꝫ sup qs̄ oēs ⁊ singulas constituit sunt. Petrus ⁊ paulus ⁊ sacerdotes. Prima domus est eccl̄ia militans in qua habitant peregrini viatores ad patriam tendentes. In hanc intrat̄ per clauꝫ baptismi: quia baptismus est ianua. ⁊ fundamē tū oīm sacꝝoꝝ eccl̄ie: vt de ꝯse. dist. iij. per totū. Hui⁹ cōmissionē a chr̄o hz petr⁹. qz ipe ⁊ successoꝝ res sacerdotes bn̄ sacra conficere ⁊ ministrare mus dei est celestis patria. cui⁹ claues ꝑ potestatis realijs: vt dax est fm doctores. Secunda do ptismū actus pnie ⁊ bonoꝝ operū. vt. s. bō desis net a malo ꝙ pniam ⁊ faciat bona opera. Psal. Quis est bō q̄ vult viam diligit dies videre bo nos. Declina a malo ⁊ fac bonū ⁊c. Hui⁹ clauis est absolutio a ꝑctis cū acrōe boni operis Un̄ Mat. xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ q̄dcunq̄ solueriꝫ sup terrā erit solutū ⁊ in celis

Et Aug. ſmone dedicatōis Laborem⁹ inq̄t fra/tres vt bonoꝝ opeꝝ clauib⁹ regni celeſtꝭ ianuaꝝ apire poſſim⁹. Sic ei mal' opib⁹ quaſi q̄buſdaꝝ ſeris ac vecrib⁹ vite nob ianua claudit .ita abſq; dubio bonis opib⁹ apit. Nec ille. Nec clauis .ſ. q̄ ſolueris ſup terrā erit ſolutum ꝛ in celis.

¶ Tertia domꝰ dei eſt purgatoriū in q̄ habitāt debit' obligati. Eiꝰ clauis ꝑ quā itrak ē clauis iu/ſticie. Juſticia ei reqrit vt nullū malū remaneat impunitū ſm Aug. Et iō q̄ nō ſoluerūt b ſuffici/enē penā ꝑ pctis debitā: exoluere debent in pur/gatorio. iuxta illō Lu.xij. Non exies inde donec reddas nouiſſimū q̄drātē .i. donec ſatiſfacias in penis etiā ꝑ mimo pctō. Hui⁹ claues purgato/rij ſunt ſub manu petri. qz vtute clauiū magnā ptē pene debite in purgatorio pt ſacerdos remit/tere ꝛ papa ꝑ indulgentiā plenariā totā penā re/mittit vt q̄ ꝓfect' ſtatim euolet in celū. vt ōt Ho/ſtie. ꝛ ꝓcor. doc. ſup. iij. diſt. xx. Quarta domꝰ eſt infernꝰ dānatoꝝ in q̄ habitāt ꝑpetuo incarce/rati. Clauis ꝑ quā intrak eſt obſtinatioꝝ finalis ipenitētia. Hāc petr⁹ nō hz ad apiendū ſed ipe/met chr̄s hz clauem inferni vt apiat ꝛ claudat ibi/pctōres. ſic ipe dicit Apoc.j. Habeo clauem mor/tis ꝛ inferni. hz tñ petr⁹ ad ligandū pctōres vin/culo excōicatōis ꝛ decernēdo dānatōne dignum pctōrē ꝑ impenitētia ꝛ ꝓpter quā. Mat.xvj. Quōcū/q; ligaueris ſup terrā erit ligatuz ꝛ in cel'. Unde mḡr.in.iij.diſt.xviij.c.ij.ōt. Clauis iſte ſacerdo/tales ſunt nō coꝛpales ſz ſpūales. ſ. ſcia. i. auctoꝛi/tas diſcernēdi ꝛ potēcia iudicādi. i. ligādi ꝛ ſoluē di q̄ dignos recipe: indignos dz excludere a reg̃ Ité Marim⁹ in ſer. dicat. Clauis celi eſt lingua petri. qz ſinguloꝝ merita cenſendo apl's vnicui/q; regnuz celi aut claudit aut apit. Dec ille. Q g̃ pctōr bonoza peꝝ vt tibi apiat celū. ¶ Se/cūdo bonozauit eos deꝰ bonoze ſūme poteſtatꝭ ſcz in remittēdo pctā. qō trāſcēdit ptātem omnis creature etiam angelice: ſed ſolius dei ꝓpriuz eſt. Luc.v. Quis pōt dimittere pctā niſi ſolus deus Gratia huius queritur. Utrum ſacerdos abſol/uendo ptāte clauium a deo ſibi data vere remit/tat peccata. Et rō q̄onis eſt. qz ſoli⁹ dei eſt ꝓpriuz remittere ꝛ peccata tollere. vt p̄dictum eſt. Et ad id pl'es ſunt auctoritates ꝛ dicta ſanctoꝝ: vt i/fra patebit. quō ergo dicuntur ſacerdotes abſol/uere a peccatis vel remittere. In huiꝰ aūt ꝛrium eſt Joā.xx. vbi dixit chr̄s ap'lis. Accipite ſpm̄ſciā quoꝝ remiſeritis peccata remittuntur eis ꝛc. Rñr ſm docto. ꝛ p̄cipue Rich. ſup. iij. di. xviij. ar.ij.q.j. q̄ vtrūq; vez eſt q̄ pctā. ſ. deus remittit ꝛ etiā ſacerdos ſed differenter. qz peccata remitte/re eſt ſolius dei effectiue. ꝛ vt ſic nō pōt r̄mittere vel abſoluere ſacerdos. ſ. effectiue p̄ncipaliē: ſed tamen ſacerdos abſoluit ꝛ remittit miniſterialiē ꝛ inſtrumentaliter illi qui per attritionem remo/uit obſtaculum gr̄e ſpūſcti diſpoſitiue remittit maculam pctī inquantuz ſuo miniſterio aſſiſtit virtus diuina que p̄ncipaliter peccatum remit/tit. vt ōt mḡr in l'ra. iij. diſt. xviij. Solus inq̄t ōs hominem interius mundat a macula peccati et debitum pene eterne ſoluit. q̄ ꝑ ꝓphetaz ſ. Eſaiā xliij. ait. Ego ſum ipe qui deleo iniq̄tates tuas ꝓ pter me. Item Amb. Uerbum dei dimittit pctā. ſacerdos ꝛ iudex. ſacerdos quidem officium ſu/um exhibet. ſed nullius ptātis iura exercet. Idez Ille ſolus dimittit peccata qui ſolus ꝑ peccatis noſtris mortuus eſt. Et Aug. Nemo tollit pctā niſi ſolus chriſtus qui eſt agnus tollens pecca/ta mundi. Dec mḡr vbi ſup. ¶ Ut autem b clarius declaremus notādū. q̄ ex peccato mor/tali tria incōmoda in homine generanť. Primū eſt dei inimicicia. Aug. Odio deū omni crimino/ſo eſſe inimicum. qz Sap. xiij. ſcribit. Odio eſt deo impius ꝛ impietas eius. Scōm ē deformi/tatis macula. qz in pctōre imago ꝛ ſilitudo dei detur/patur. Thren. iij. Denigrata eſt ſuper carbones facies eoꝝ. ſ. anime. Tertium eſt reatus. id eſt pctī obligatio ad penam eternam. quia peccanť ꝛ bonum eternū. ſ. deum. Modo iſta tria ſolus deus virtute contritiōis remittit. vñ Ps. ſ. ait. Di/xi. i. ꝓpoſui ꝓfitebor aduerſum me iniuſticiā me/am ꝛ tu remiſiſti impietatez pctī mei. Mor g̃ vt homo eſt vere cōtritus hec tria ſibi remiſſa ſūt a deo in cōtritiōe cū ꝓpoſito ꝓfitēdi ꝛ ſatiſfaciēdi. ſ. qz mor deꝰ remittit offenſam vel inimicicia ꝛ re/cipit in gr̃am. lauat maculā ꝛ diſſoluit obligatio/nem pene eterne. Et ſic intelligēde ſē auctoritates p̄/dicte q̄ ſolꝰ deꝰ ſic abſoluit. Sz qz ſm dei p̄cepta adhuc inſuꝑ obligaťpctōr ad ꝓfeſſiōem ꝛ ad ſa/tiſfactōem. qz iuſticia dei reqrit vt nullū malū re/maneat impunitum ſm Aug. Idcirco ſacerdos alia p̄ter p̄fata facē tria in pctī remiſſiōe. Prio q̄ ipm abſolutū eſſe denūciat vl' dīudicat. qz quā/tūcūq; eſſet abſolutꝰ inꝛiꝰ a dōrō. p abſoluto nō recipiť ab eccl'ia niſi ad arbitriū ſacerdotꝭ. Sicut in figura de leproſis p̄cipiebať q̄ etiāſi eēnt mū/dati a dō. nihilominus oſtēderent ſe ſacerdotib⁹ q̄ꝛ iudicio recipenť ad hoim ꝓſortiū. ꝓpť quod Mat. viij. chr̄s leproſo mundato dixit. Uade ꝛ oſtende te ſacerdotibus. Secūdo ſacerdos pec/catorē a pena purgatorij abſoluit ꝛ pena p̄ſenti ſatiſfactoria ligat ipm: ita q̄ ſi hec ſufficiens fue/rit aliā penā ſcz purgatorij nō ſuſtinebit. Tertio qz de ipa pena ſatiſfactoria ꝑtem relaxare poteſt Et quo ad hec tria dz ſacerdos remittere peccata Dec ſignificata ſūt in ſuſcitatōe Lazari Joā. xj. Solꝰ nāq; chr̄s lazaꝝ ſuſcitauit a mortuis. diſci/pulis tñ tria cōmiſit. Prio lapidē tollere. ꝛ hoc ſi/gnificat penā purgatorij in penam ſatiſfactoriā cōmutare. Scdo lazaꝝ ligatum inſtitis ſoluere q̄ſ ꝓcat abſolutum oñdere. Tertio vt eum libe/re p̄mitterēt abire. ꝛ hoc ꝓcat plene liberatuz. Ex his g̃ claret honoꝛ petri ꝛ ſacerdotū in poteſta/te ꝓceſſa. ¶ Tertio bonozauit chriſtus po/

De sctis Petro et Paulo apostolis

trū z paulū honore sūme scitatis. Nā tanta sanctitate eos sublimauit vt oēs boies etiā reges et impatores genib⁹ flexis ipoz tā pauper boim fm scl'm nedū ossa venerādo verūetiā caligas et cōpedes optēt bre p honore sanctitatis eozum z suffragijs impetrādis. Vere ḡ ipleta est scptura pphetica. qm nimis honorati sunt amici dei scza postoli p orbē: z sūme honorāt in cel'. Quo docemur q vt ōt Anſ. Si honor qrit nusq maior ē in celo. s. chro fuiedo iuenit. O ḡ hō fuire stude chro si honoris z dignitatis ac ptātis sublimitatē vis hre ppetuo i celo apl'oz exēplo. Hre. Si culmē veri honoris cupis ad celeste regnū tēdite ¶ Circa scōm pncipale de amicicia chri sit p cōclusiōe q isti bti apli pprobant veri amica chri ex sufferētia p chro martyrij. Patet. qz b est pfectissime charitat fm glo. sup Heb. xij. Sed p simplicib⁹ psequamur legendam. ¶Legenda.

VErat nāq⁹ eo tpe in bierl'ez q dā magus noie simon q multos magicis artib⁹ deludebat. z se p mā veritatē eē affirmabat. Contra būc simon petrus disputabat z oīa eius maleficia detegebat. Qui videns q petro nō posset resistere rhomaz pterit vt ibi de⁹ habeat. Nō vbi Petrus cōperit ipm insequit z rhomā vsq⁹ pficiscit vbi. xxv. annis in cāthedra sedit z pdicatōi insistens multos ad fidē conuertebat z infirmos in nomie chri curabat. In pdicatōe aūt sua sp laudans z pferens castitatē: q̄tuor cubinas Agrippe prefecti cōuertit: adeo q ad pfectum redire recusarent. Iratus ḡ pfectus aduersus petrum occasionem querebat. Interea dns apparuit petro dicens. Simō: ecce Nero contra te cogitat. sed ne timeas: qr recū sū vt eruam te. z dabo tibi serui mei Pauli solacū q cras rhomā ingrediet. quod z implet⁹ est. Et sic petrus cum paulo rhome chm pdicare ceperunt. Simon autem magus incantū a Nerone amabat q vite el⁹ z salutis z tot⁹ rhome custos sine dubio putabatur. Ut aūt pl'a magice artis opa q̄b Neronē z rhomanos seducebat ptrāsearn⁹ ob breuitatē istud narrari sufficiat. q sic refert Leo papa: q̄dā vice Simō dixit Neroni. Ut scias impator me dei filiū eē iube me decollari et tertia die resurgaz. Precepit ḡ Nero carnifici vt illū decollaret. Hz Simon arte magica fecit vt ille putans se decollare simonē decollaret arietē. Cui⁹ mēbra Simon collī gens tr⁹ dieb⁹ se occultauit. z tertio die se Neroni oīdit dicī. Facsanguinē meū q effus⁹ ē erēgi. qz ecce ego decollat⁹ vt p̄miserā die tertia surrexi. Propē hec ḡ z alia magica maleficia ei⁹ Nero ac rhomani delusi in tantū eū venerari sunt q et imaginē in tēplo fecerūt. z būc titulū scpserūt. Simoni ō sctō. Tandē in supbiā simon elatus ausus est se iactare q posset mortuos suscitare. Et accidit q q̄dā iuuenis moreret. Tūc petr⁹ z paul⁹ q simoni cōtradicebāt ipi⁹ maleficia detegeñ. vocati sunt. Et oēs hāc sniam firmauerūt q ille occideret q mortuū suscitare non posset. Simon ḡ sup mortuū facens incantatōes cepit caput agitare defuncti. Tūc oēs exclamātes petrū lapidare volebant. q vix silētio impato dixit. Si viuit defunct⁹ surgat. Si lo qr z abulet: alio q̄n sciat eē phātasma. sepelt ātē simō a lecto. vt plene diaboli figmēta ōnudent. Sepat ḡ simō z defūct⁹ imobil' pmansit. Pet⁹ aūt lōge stans oīone facta exclamauit di. Adolescens in noie chri nazareni crucifixi surge z ābula. z statim viu⁹ surrexit. Cū aūt pl's vellet simonē lapidare: petr⁹ nō pmisit di. Mgr nr nos docuit vt p malis bona reddam⁹. Ut pl'a pstanea mus. Tandē simō pl'm quocauit z a galileis se offensū. z tō vrbē se deserere velle quā tuerī solebat dixit. z die statuere q in celū ascenderet. Quo die lauro coronat⁹ de capitolio se deijciens volare cepit. Dixit aūt paul⁹ ad petr⁹. Meū est ozare. tuū ipare. Dixitq⁹ Nero. Verat eē b hō: vos autē seductores estis. Tūc paul⁹ videns illū volare ait. Petre q̄d cessas pfice qō cepisti. Jā em vocat nos dns. Tunc petr⁹ ait. O vos angeli sathane q eū in aera fertis p dn̄m Iesū chm p̄cipio vt ips nō ferat⁹ amplius sz corruere dimittat. z statim dimissus corruit. z pfract⁹ cruribus expirauit. Nero ḡ tale vir se pdidisse doluit. sanctos q⁹ apostolos captiuāt. i custodia mamortini sub custodia militū. Processi z Martiniani tradidit. vt dum mlta miracla facerēt sup his q ifirmabant⁹ et eos pfluebāt: videtes. Proces⁹ z Martinian⁹ crediderūt i chm z oēs q erāt in custodia. Et petrus facto sig̃ cruc in mōte carpesio in custodia mamortini: mor emanarūt aq de monte z baptizati sē nūero. xlvij. Un ipi chriani z milites apostoli libere abire rogauere. Dic aūt Leo z etiā Linus q eū petr⁹ vēisset ad portā in loco vbi nūc ōr scā maria ad passus: vidit chm sibi occurrentē. et ait. Dñe q vadis. Qui rñdit. Uenio rhomā iterū crucifigi (intellige in mēbris). Petr⁹ ait. Ergo dñe reuertar vt tecū crucifigar. Dis dicz dns in celū ascēdit. Cū ḡ petr⁹ b dem̄ intellexisset ō sua passione redijt z frib⁹ retulit. A miſtr⁹ ḡ Neronis capitur. Tūc petr⁹ tā q̄q alienigena iussus ē crucifigi. z paul⁹ q ciuis erat rhomanus capite truncari.

¶ Circa tertiū de gl'ia ipoz sufficiat p pl'one q istoz btoz apl'oz gl'ia claruit reuelata p pl'a miracl'a. Et ptz pseq̄ndo legēdā. Data q̄pleta eos snia mortis: vt restat Diony. in epl'a ad Timotheū de morte pauli. Leperūt inq turbe gentiliū z iudeoz apl'os pcutere z in facies eoz conspuere. Frēs aūt. i. chriani plāgebāt. Tūc paul⁹ ait valete renī z vbi ab iuicē separēt. Tūc paul⁹ ait valete cieñ. petro. Pax recū fūdamētū eccliaz z pastor ouiū chri. Petr⁹ aūt ad paulū ait. Vade i pace p dicator⁹ bonoz mozz dux salutis iustoz. Cum petr⁹ veniss⁹ ad crucē ait. Qm̄ de⁹ meus de celo ad frā descēdit vt p nob pateret recta crucis via: mat⁹ est. Me aūt de frā ad celū vocare dignat⁹ ō crux mea caput i frā dz oīdere z pedes in cō

lū dirigere. Nō em̄ sū dign⁹ ita in cruce eēt dñs me⁹: z sic deorsū ꝙso capite crucifigi voluit. Cuq; ppls fureñ. vellet ipm̄ libare rogauit ne passionē suā ipediret. Ut aūt testaꝛ Egisippus z Lin⁹ fide les q̄ ibi flebāt viderunt angelos stātes cuz coro nis de floꝛibꝫ roſaꝝ z lilioꝝ z petꝝ in cruce cum eis stātē z chm̄ ihesū pñtē a q̄ libꝝ petrus accepit z ꝥba q̄ loq̄bat exide legere videbat. gr̄as. s. chꝛo agēs z fideles chꝛo recōmēdās. z inē alia dī. Tu dñe ihesu mihi oīa es: totū es: tu mihi sol⁹: gr̄ias tibi ago spū toto. Et sic emisit spm̄ i chꝛi pñtia z brōꝝ angeloꝝ. z sic claret ei⁹ gl̄ia. ℣ Deniq; vt sanct̄ficiam⁹ cōi eoꝝ festo. qm̄ est hodie festuz martyrū breuit̄ ꝑ deuotōe pp̄i applicem⁹. z solū de ei⁹ cōmēoꝛasōe tractabim⁹. Itaq; btūs paul⁹ post q̄ legat⁹ fuisset a petro z duct⁹ in locū passi onis fleris genib⁹ oꝛauit cum lachrymis z gr̄as egit. q. s. ꝑ chꝛo pateret. Post h̄ fribꝫ valefecit et genib⁹ fleris collū extēdit. z sic decollat⁹ mox ca put de coꝛpe exiliēs ihesus chꝛs exclamauit et ca dens in ter̄a: mox vbi cecidit fons viu⁹ emanauit Sedo q; inde exiliēs ihesus chꝛs exclamauit: z in terr̄a cadēs: secōdo loco fontē vt ꝑius effecit. Tertio exiliens ihesus chꝛs insonuit. z cadens: tertio loco fontē fecē. Un̄ loc⁹ ille vsq; hodie aq̄s emanans trifontis nomē accepit. z sic gl̄iosissime ad chꝛm ihesū aia migrauit quē dilexit z freq̄ntissime in vi ta in epl̄is z ꝓdicatōibꝫ noiauit. In morte quoq; spm̄ nomē inuocauit in q̄ solo est hoīm salus De eius aūt vulnere vnda lactis vsq; in vestimē ta milit̄ pfluxit z postea sanguis efflurit. Iuxta imēsa emicuit. z de coꝛpe odoꝛ suauissimus emanauit. Hec causa breuitatis hic sufficiant. Rogem⁹ ē dñm Ihesum vt istoꝝ ap̄loꝝ meritis det nob̄ gr̄am in pñti z gloꝛiam in futuro.

Pro sancto Petro Sermo scōus de clauibꝫ sacerdotalibꝫ.

t Ibi dabo claues regni celoꝝ. Mat. xvj. A Miseriꝛ coꝛs dñs nolens ꝑdere pctōꝛes: voluit sic misereri eis vt claues celestꝛ regni traderet pe ro ap̄lo z ꝑ eū oīb⁹ sacerdotib⁹ vt introducant penitētes in celū. Extq; ei pctōꝛ bz supꝫ se celū dau sum: z infra se infernū aptū. voluit ē deus ne pe at pctōꝛ in pctis suis vt sacerdos penitētī possit claudere infernū. Jō dñs ihesus dixit petro in per sona sacerdotū. Q̄ cūq; ligueris supꝫ trāꝛ erit ligatū z in cel̄: z porte inf̄i nō ꝓualebūt ad uersū te. s. ad claudendū pctōꝛi. qō fit in absoluti one a pctis. Itē voluit etiā de⁹ vt nō solū pctōꝛi infern⁹ claudat: sz insuꝑ etiā celū apiat: vicz q; sa tisfaciēdo in chꝛi ihesu amoꝛe saluet̄. Et h̄ vt oīb⁹ clarescat dixit chꝛs petro. Tibi dabo claues reg. celo. Jurta q̄ ꝥba tria my̾steria notabim⁹ ꝑ hoc sermone.

Primo de clauium qualitate.
Secundo de earum potestate.
Tertio de ipārum salubꝛitate.

B Circa primū tres questiones ꝑtractemus.
Prima questio de dicto.
Secunda de modo.
Tertia de numero vt patebit.

De dicto clauis ḡ ꝓma q̄stio est. s. Quales z q̄re dicūt. s. ipe claues q̄s ap̄t porta celestꝛ vt itraꝛe possint hoīes. Ad q̄ rn̄ ꝑ ꝛcl'onē q̄ claues q̄s reserant̄ porte celestes nō sē materiales sz spūales. Pro cui⁹ declaratōe notādū ꝛm̄ ꝓpe. super. iij. dist. xviij. q̄ claues iste spūales dicūt̄ q̄dē ad sil'itudinē materialiū clauiū in apiendo sz differēter Clauis materiat' ei ꝓmo z ꝓncipal'r ē ad claudendū z ex ꝓnti ad apiendū. clauis vo spūalis econtra ꝓmo est ad apiēdū z secūdario ad claudēdū ꝓpē hoīm vicz malicīā. Iste aūt claues spūales q̄bus celū pōt reꝛari hoī distinguūt̄ pl'es. q. vna clauis est sana doctria. Un̄ Luc. xj. saluatoꝛ ait. Ue vob̄ legisperiꝛ q̄ tulistꝛ clauē scie. Glo. i. autoritatē docēdi ad vitarē saluificā: ipi non introistis sez male viuēdo. z eos q̄ intrabāt. i. intrare ꝛ side rabāt ꝓhibuistis. s. falsa doctria vl' malo vīo erē plo coꝛrūpēdo illos simplices Ezech. Quātū inq̄t q̄s edificaueꝛit ex meritꝛ vite cū tot tantisq; recipi et mercedē retributiōis eēnc. Et q̄nto q̄s exēpluz male ꝙuersatōis tribuit: tāto maioꝛē penā sustine bit. Btūs petr⁹ cū ista clauī. s. doctrie fidei. sil'r z btūs paul⁹ ꝑ mundū innumerabilibus hoīb⁹ celū aperuerunt. Alia clauis spūalis est ꝥba pnia q̄ celum apit Matth. iij. Pniam agite appꝛopin quabit regnū celoꝝ Bern. O pnia q̄ es sole splē didioꝛ. auro ꝓciosioꝛ: tu oīa ligata solutis: tu pa disū apis. hec aperuit latroni padisū z magdalene z petro post negatōem. z paulo ꝑ verā cōuersionē ꝛc. Tertia clauis ē sāguis chꝛi pena Esa. xxij. Dabo clauē dom⁹ dauid supꝫ humeꝝ ei⁹. Amb. Sāguis chꝛi clauis ē padisi Jrē Gre. z Damas. Crux chꝛi padisū aperuit q̄ pl⁹ q̄ q̄nq; milib⁹ an noꝝ clausū fuit. Per hāc clauē nob̄ aptꝫ celuz in baptismo z alīs sacrīs: hāc ḡ teneam⁹ iugit̄ in mēoꝛia. vt ꝥ vtute b⁹ clauis. i. passiōis chꝛi celū nobis reserek. Sz q̄rta clauis de q̄ h̄ spēalius agit̄ est ipa ptās collata a deo supnaturalit̄ sacerdotali dignitati q̄ dꝛ clauis metaphoꝛice ad sil'itudinē clauis materialis. qz. s. oꝛdinat̄ ad apiendum vel claudendū regnū celoꝝ. A Scōa q̄stio de mō ē. quō regnū celoꝝ dꝛ clausū z ꝑ claues sacerdotales apiēdū cū ꝑ chꝛi passionē sit tā ꝛe oīb⁹ aptū. Ad h̄ notādū ꝛm̄ doc. q̄ regnū celoꝝ clausum fuit bomib⁹ dupl'r. Uno mō vl' ē. Alio mō ꝑticularit̄. Prio inq̄t vl'iter. s. toti generi hūano Et h̄ fuit dupl'r. qz alīs ꝑpetue: puta puerꝛ dēsc̄ dentib⁹ ad limbū: z dānatꝛ descēdentib⁹ in gehennā Contra h̄ nl'a clauis data ē vl' dat. qz ibi manere bñt ceꝛnal'r dicēs Job. In ifferno nl'a ē redēptio

Alijs aũt clausũ fuit tpaliʒ ꝓpẽ petrũ ade: vt scis pribꝫ in limbo patꝝ. Cõtra ꝫ claues sẽ date soli chõ q̃ apit p suã passionẽ ⁊ sãguinẽ boiꝫ celuz remouẽdo ꝑmã clausurã. s. generalẽ q̃ ex pcõ eꝫ rat ꝑmoꝝ ꝓcentũ. ita tñ q̃ nõ remouit clausuraz ꝓticularẽ vicz q̃n q̃libz bõ suo ꝓpio pcõ possit sibi claudere celũ. Scõo g̃ clausũ fuit vel claudiť regnũ celoꝝ ꝓticularitẽ. ⁊ sic etiã dupliť. qz q̃busdam ꝓpetuo ꝓpẽ pcm̃ mortale in q̃ bõ moriens ꝓpetuo damnaťur Job. vij. Qui descẽdũt ad inferos nõ reuertũť vltra. Alijs aũt nõ ꝓpetuo sed ĩ ꝫ mũdo ad tempus: puta cum quis peccat mortaliť ⁊ de pcõ resurgit. Et ꝫ istam clausuram particularem data est clauis sacerdotibꝫ ꝑ petrum a chõ ꝑ quã chõs ꝑncipaliť ⁊ effectiue absoluit peccatorez penitentẽ ⁊ ꝑfitentẽ pcã sua. Sacerdos aũt absoluit ministerialiť in sacro applicãdo virtutem passionis chri ad remissionem peccatorũ Sicut ecẽpli gr̃a. Medicina vel vnguentũ aut herba sanat sua vtute a deo sibi data. medicꝰ aũt sanat applicañ. medicinam vel vnguentum aut herbã vt minister. Sic̃ g̃ medicus est minister tm̃ in sanãdo: sic sacerdos in absoluendo.

D Tertia questio est õ numero. Quot sunt ecclesie claues q̃bꝫ soluunť vel ligaňť pcõres? Ad qõ rñr ſm Rich. ⁊ ꝙoz. doc. sup. iij. dist. xviij. q̃ sunt due quantum ad effectuz ⁊ relationẽ. Una tñ in radice. Claues eñ sunt potestas iudicandi in foro animarum. s. ꝑ quã dignos recipit iudex ecclesiasticus ⁊ indignos excludit. Sicut g̃ in foro iudiciali hec duo requiruntť. s. ꝑmo cãm discernere. scõo sententiare: sic ⁊ in foro aniaꝝ vel penitẽtiali ptãs integratur ex duobꝫ. s. ex ptãte discernendi. Et hec est prima seꝫ clauis scie. hec autem clauis scientie non est habitus scientie vel actus q̃uis scientia sit dispositio faciens ad bñ discernendũ. alioq̃n cecus cecum duceret. Sed auctoritas vtendi scia ad discernendũ õr ꝫ esse clauis prima. Clauis aũt secunda est clauis potentie. vicz ptãs ligandi vel soluendi. ⁊ ista õr ꝑncipali oz. qz prima ordinatur ad istam. Et sic he due claues sunt vna in essentia autoritatis. licz distiguaňť penes actus. quia prima habet discernere. secunda habet determinare. Et fundantur in charactere sacerdotali. Idcirco omnibꝫ ⁊ solis sacerdotibꝫ noue legꝫ dare sunt Joã. xx. Quoꝝ remiseriſ pcã remittunť eis. ⁊ q̃z retinueriſ retenta sunt eis. Q si q̃ queras. Cur ergo soli petro dictum est: Tibi dabo claues. Respondent doctores p̃cipue Tho. sup. iij. dist. xviij. q̃ hoc fecit dñs ad demonstrandum ecclesie vnitatem: vt omnes sacerdotes a petroꝝ successoribus suis ac ciperent sue potestatis originem. Et hec exꝑ esse dicit Cipr̃ianus papa. xxiij. q. j. Loquitur. O g̃ quantũ errant qui noluut subꝫci ⁊ obedire rhomane ecclesie vt scismatici ⁊c. O quantũ debẽt fideles reuereri ipos sacerdotes ꝑ hac sũma ptãte Nã si q̃ nõ reuerentur iuste in hora moriſ absolutionem vel confessorem non ꝑmerentur. vt per q̃ peccauerunt: per hec pu niantur.

Circa scõm ꝑncipale de clausum ptãte queritur Utꝝ sacerdos per claues possit ꝓ voluntate sua ligatos vel absolutos coꝝ deo reddere boy mines. Ad qõ rñdeť ꝑ tres vitates tanꝫ regulas circa hoc obseruandas. Prima veritas ꝑ regula tenenda õr eqtatis. quam Leo papa. xxiij. q. j. ca. Manet. testatur dicens. Manet ꝑ uilegium vbiq̃ qz ex tpius equitate ferrur iudicium. vbi inquit nihil erit ligatũ vel solutum nisi qõ btus Petrꝰ aut ligauerit aut soluerit. Ibi glosa dicit. nisi qõ iuste fuerit Petri autoritate. Hanc etiam Gre. xj. q. iij. Tunc vera: testatur dicens. Tunc vera est absolutio presidentis. cum interni sequitur arbitrium iudicis. Nec ille. Et ideo ſm Rayne. illa autoritas. Quodcunqꝫ ligaueris sup terram erit li. ⁊ in ce. ⁊c. nõ simpliciter intelligenda est. sed tunc cum sacerdos iuste ſm deum ligat vel soluit seꝫ claue non errante. Et ſm doctores. ꝑcipue Rich. sup. iij. dist. xviij. q̃s sacerdos in ligando vel soluendo opať vt minister dei ⁊ vt instrumentum nõ mortuũ sed viuũ ⁊ ideo ſm virtutem motoris dei ꝓcedere debet. alioq̃n frustratur effectus. Item quia in absolutione aie a pcis tripler iudicium debet ꝓcurrere Primũ ⁊ sũmũ est dei. q̃ mundat aiam non nisi in vera contritione. Scõm est iudicium sacerdotis q̃ nullũ absoluit nisi quẽ supioz iudex. s. deus in contritione absoluit. Tertiũ est iudiciũ ecclesie celestis approbantis: vt quẽ sacerdos absoluit terris sit absolutus in celis per approbationem celestiſ aũt curie approbatio nõ fit nisi iuste sacerdos absoluat. Hec ſm dicta Rayn. ⁊ ꝙoz. doctores. Et sic ꝓz veritas. Et q̃ ꝓz q̃ ingauũ est bñe nõ intelligentẽ vel ignaꝝ ꝓfessorẽ. Et valde incauti sunt q̃ graues casus: puta de rapinis ⁊ usuris q̃libꝫ ꝓfitenť sacerdotibꝫ idoneis vel ignaris. ꝑ tant se ab illis absolutos di. Quid ad me? ꝑ cepit in aiam suã casum meũ nõ attendẽs. q̃ sibi uatore teste Mat. xv. Si cecus ceco ducatũ prestat ambo in foueã cadunt ⁊c. Scõa veritas vel regula õr iuridice autoritatis. qz ſm Rich. in. iij. dist. xix. ꝙoz. Tho. Pe. ⁊ Rayn. ac alios q̃uis oẽs sacerdotes habeant ptãtem clauium ad ordinẽ. nõ ois tñ sacerdos bz iurisdictionem sup quẽlibet nisi ſm ordinatiõem vicarij ecclie. ꝑterea nõ ois sacerdos ꝑ se exercere vsum clauium in quẽlibet sz solũ in sibi subditũ ſm eũdẽ modũ quẽ eccl'ia statuit. qz deficit iurisdictio eis q̃ ministrat materiã. Tñ q̃ ꝑ uanti sẽ vsu ptãz vl' auctoritatis sic excõicat ⁊ hereticať bmõi nõ absoluũť coram deo etiãsi attẽtent. qz talibꝫ eccl'ia subtrahit subditos. Silr illi q̃ nullũ bñt ꝓpm subditos absolutionem cessãte auctẽ absoluẽdi: vl' q̃ alienos subditos absoluerent nil faceret nisi a ꝑlato vl' aliũde sibi cõcederet iuridice auctas absoluẽdi i illos. vt expõit gr̃a. i. articlo mortiſ ꝓcedit a iure q̃ q̃libꝫ sacerdoti

nō ꝓsus ab oī pctō absoluat si ꝓprij sacerdotis
pnia vl supioꝛ hīi nō ꝑt. extra ō sē. excōi. a nob.
z c. sacris. Si at sacerdos sit malꝰ dūmō nō sit
ꝓsus vel excōicatꝰ z hmōi. nō ꝑuat vsu clauiū
q ad sibi subditos. licz peccet sic absoluendo.
Tertia ꝑtas vel regula ꝺe pnie z charitatꝭ sine
qbꝫ nō est salꝰ nec absolutio a pctis ipi peccatoꝛi
Tñ de pnia di. iij. sane. z ca. Irrisoꝛ Vera penitē
ti venia ꝓmeret. falsa ꝺo deū irritat. Ut g pctoꝛ
sit cotā deo vere absolut⁹ quē sacerdos debet sol
uere ꝓ claues debet esse vere ꝓtritus de omnib⁹
z vere ꝓfessus z satisfactionē implere volēs toto
posse. Et his modis ꝑdictꝭ obseruatꝭ regul'quē
cūq; soluit sacerdos soluit z deꝰ. z quē ligat sacer
dos ligat z deus. Et quō ꝺ facit deꝰ z sacerdos
patuit sermone. j. E. ꝺ g pctoꝛ age pniam vera
ti deū charitate z sic absolueris. Si autem pecca
tum deserere nō vis nec male ablata restituere
velis. etiam si aliquis ignarus sacerdos te ab
soluat frustra erit.

Ō

Circa tertiū de salubritate sit ꝓ ꝺuoꝛum ꝓclu
sione sic vicz q clauis petri i ꝗrute sanguis chīi ē
aiab ꝓ salute felici z ꝓpue triplici.

Primo sup terrā
Secō subt⁹ terrā.
Tertio sup terrā.

Pro declaratione nota q chīus dñs voluit in
suo sacro coꝛpe ꝓ q̄nq; vulnerꝫ spēaliū apturas
sāguinē sacꝫ ꝓ nīis aiab⁹ abluēdis. s. a pctis et
absoluēdis fūdere. q̄ꝫ ꝺue fuerūt i eꝰ sacrꝫ mani
bꝰ i ꝺ aere extēsis. Alie ꝺue fuerūt i pedib⁹ q̄bus
calcat ꝓfixis. z latꝰ ac ꝓfūdꝰ vulnꝰ fuit i aptu
ra lateꝛis. ex q exiuit aq z sāguis Jo. xix. vñ clauis
petri q hz totā ꝗrutē ex sanguie chīi ē ad salutez
aiaꝝ sup ēra erātiū. z subt⁹ ēra z sup ēra: ꝺ ē. i ce
lo. z iuxta nūerū. s. vulnerū chīi q̄ntupl'r aperiēs
aiab celū. Pro nāq; apt celū aiab sup ēraz
existēnib⁹. Tñ dixit saluatoꝛ Mat. xvj. Quōcūq;
soluer sup terrā erit solutū z in celo. zc. Sz q̄re
ñ dixit subꝰ vl sup terrā: Rñr q ad denotādū
q sup ēra. s. i celo sūt oēs aie solute ꝓ sāguinem
chīi: ita q nō indiget ibi claue petri. z q sub ēra
sz i inferno inferiori sē oēs aie ligate ꝓ suiam ex
cōicatiōis ēne a chīo. iuxta illō Mat. xxv. de ill'
dictū. Ite maledicti in ig. eē. zc. Sz ōt sup terraz
qz in terra sūt; ꝺā ligati ex toto: vt obstiati. sz qz
pñt ꝙuerti. qz vt ait Aug. ꝺe nemine in hac vita
ꝺesperādū est q̄ntūcunq; criminoso. tō absoluī
penitētes. Proinde chīus dñs in cruce extendit
manꝰ suas vnā ꝗ sꝰ latronē obstinatū a sinistrꝭ
altera ꝗ sus penitētē a dextris: qz vtriq; ꝺe peni
tēti sanguis chīi ꝓdest. Ō pctoꝛ aduerte quō te
chīs vocat ad pniam ne peas. ecce extēdit manꝰ
ꝓte z sāguinē fudit vt ꝑ clauē petro ꝺatā tibi a
periat celū. Noli g pire. noli vocātē chīm ꝓtēne
re. Claret g q sīē sanguis chīi sic clauis petri du
plicitē ē ad salutē aiab i hac vita. Pro pctoꝛib⁹.
si tñ redire velint ad pniaz. Scō ꝺe penitētib⁹
z hec ꝺcanꝭ apturꝭ ꝺuaꝝ manuū chīi extensaꝝ.
Pro hui⁹ exēplari instructiōe ō clauib⁹ possu
mus accipe q chīs dñs voluit pendꝛe i cruce extē
di. z sic ꝙformitē chīo moꝛi vt doceamur qz vna
manu vocat peccatoꝛes obstinatos ad absoluē
dū ꝑ pniam. altera extēdit claues absolutiōis q̄
ad vere penitētes. ꝺ si placz ꝓsequre historiā quo
ad eiꝰ crucifixionē. Ō Scō subt⁹ terram
aperit petr⁹ aiab⁹ ad salutē ꝑ claues z sua me
rita sanctitatꝭ. Et sicut chīs dñs ꝺuob⁹ pedibꝰ
apta vulnera habuit q̄bus sanguinem in terram
fudit ꝓ nobis: sic petri clauis sub terra duplicit
valet aniab⁹ ad soluendū vel aperiēdū. Primo
in purgatoꝛio. qz vt dicūt doc. in. iij. cōiter. ꝑ in
dulgētias ptāte clauiū pōt remitti pena pctī illa
q̄ in purgatoꝛio ē explēda. z dñs papa pōt ple
nariā indulgētiā ex cā legitima ꝙcedere. quā si q̄ꝭ
ꝙsequit z sic decedit: moꝛ cuolat ꝺm Hostien.
ti. de pe. z re. Deniq; cōis est opinio theologoꝝ
q idulgētie ꝙcesse exp̄sse ꝓ aliꝭ faciēdo illō ꝓ q̄
date sūt ꝓ mortuis etiā valēt. z si nō ꝑ modū in
dulgētie. tñ ꝑ modū suffragij Iste aūt indulgē
tie ꝓueniunt ex thesauro ecclie. s. ex passione chīi
z meritꝭ sctōꝝ ꝓ z miscōia oipotentis dei. quē the
sauꝝ dispēsandū cōmisit dñs sedi ap̄lice. patent
hec de pe. z re. cū ex eo. li. vj. z ca. Cōsuluisti. z ca.
Indulgētie. Ad id facit miraculū qō refert Vin
cen. in Spec. hist. li. xxij. c. xlix. q Carol⁹ ip̄atoꝛ
sacri dicī dñice pⁿ matutinū audiuit vocē terri
bilē dicentem sibi. Carole exeat a te spūs tuus. z
moꝛ angelꝰ dñi durit spm̄ eiꝰ in vallez q ex vna
ꝑte videbat velut cliban⁹ ardens z erat tenebro
sa. ex alia vo ꝑte erat amenissima. z vidit respici
ens ꝓtra tenebrosam ꝑtem ibi in dolio aq̄ feruē
ti patrē suū Ludowicū toꝛqri q dixit. Noli ti
mere Carole. qz ꝓmisit te deꝰ huc venire vt vide
res q̄d paterer ꝓ pctis. nā sum i pena. sz ꝓcāb sā
cti Petri genꝰ nr̄m z ego libamur. z ad gadia
gaudiū ꝓducimur. z sic ꝓtz petri ptās sub ēra.
Scō sub ēra ptās petri valet ꝓtra inferni poꝛ
tas. qz vt scribit Mat. xvj. Portæ inferi que sūt
victa: diabolꝰ z moꝛs nō ꝑualebūt aduersus eā
Eiꝰ q̄ppe potestas claruit ꝙ demones q̄ñ demo
nib⁹ ꝑcepit q Simonē magū in aere ferebant et
moꝛtuꝝ ꝑm coꝛruere dimiserūt vt patuit sermone
j. ꝺ. Ite claruit ꝓtra moꝛtē ꝺānabilē. qz aliquos
moꝛtuos suscitauit. etiā q ꝓpter infidelitatē ꝓpe
tuo damnari debuissent vt patuit de filio theo
phili ser. de cathedra scti petri in legēda sub lra
ꝺ. q q̄dem in infidelitate defunct⁹ iacuerat sub
terra ꝑ. xiij. annos. Ite suscitauit etiā moꝛtuuz
quē simō magus nō potuit suscitare vt dictū est
sermo. j. ꝺ. Alios q̄ꝫ multos ad soli⁹ sue vmbre
tactum sanauit infirmos ac ꝙuertit ab infideli
tate z vicijs. moꝛtuos q̄ꝫ suscitauit. ꝓtz Act. v. et
ix. de Thabita. vt sic deꝰ oñderet ꝗrutez apostо
lice potestatis. Legitur etiam in legenda q cum

De scto Petro apostolo

Petr⁹ duos de discipul' suis misisset ad pdican
dū dū.xx. dietas iuissent: vn⁹ illoꝝ defunct⁹ ē. ꝟ
ꝟ fuisse dns Patern⁹ vl' marcial' alⁱ ḡ ad pe
trū redijt ⁊ qđ acciderat nūciauit. Tūc petr⁹ suū
baculū sibi tradidit pcipiēs vt ad sctū pgeret ⁊
sup illū poneret. qđ cū fecisset ille q iā p dies .xl.
iacuerat mortu⁹ prin⁹ surrexit viu⁹. Ūñ ḡuis
claues sacerdotales nō bēant directe alias de in
ferno libare p⁹ dānatiōem tñ valēt eas pseruare
a dānatiōe p absolutiōez i pñti sacr' alē. q ât petr⁹
pfatos rsuscitauit: ꝟ fec meritz scitatz Tertio
sup trā. i. celo valet clauis petri ad salutē ꝟtute
sanguis chri Sic ei chs dns apiri voluit suuz
lat⁹ vt p illā apturā nouerim⁹ nob aptā visiōez
deitatz q bitauit i chio. sic petr⁹ p claues apit ce
lū adiudicādo dignos. Ūñ eccl'ia orat di. Sol
ue iubēte deo fraz petre catenas q facz vt pateāt
celestia regna bis. qđ nob pstare dignet iesus
chs q cū pre ⁊ filio viuit i secl'a secl'. Amē

Pro sctō Petro ap'lo Ser. III. sup euāgelio
ipi⁹ festiuitatis

Tues petrus et
sup hāc petrā edificabo eccl'iam meā
Mat. xvj. ⁊ in euāgel'. ℣ Quibꝰ
ꝟbis chs dns oñdit suā erga eccl'iam immēsā
charitatē. Nā vt ōt Chrys. i hom. Eccl'ia ē charis
oz deo q̄z celū. Et pmo ꝟ claret er sig charitatis
qz di fili⁹ pati ⁊ mori voluit p redēptōe eccl'ie po
ti⁹ q̄z p celo: imo de celo descēdit in h⁹ mōi mise
riā p eccl'ia redimēda. Scōo qz ppetuo stabilez
fundauit sup seipm ⁊ sui passionē ob nimiā cha
ritatē q dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis nris i san
guine suo. Apoc. j. Nā vt eccl'ie sctē stabilē firmi
tatē insinuaret seipm noīe petre in q fundata est
eccl'ia significauit. Ut em idez Chrys. in hom. l'.
penre. ōt. Facili⁹ celū exterminari pt ⁊ terra peri
re q̄z tota eccl'iam: dicēte dño Celū ⁊ terra transi
būt ꝟba aūt mea nō pteribūt. Dec ille. Propter
qđ chs dns in hodierno euāgelio dixit ad petz
eccl'ie pncipē ⁊stitutū. Tu es petr⁹ ⁊ sup hāc pe
trā solidā edifi. ec. meā. vt porte inferi nō pualeāt
aduersus eā. Juxta q ꝟba tria mysteria notabi
m⁹ ex ipso euāgelio hui⁹ festi accipiēda ⁊ ꝟ in ser
mone pseq̄nda

Primū mysteriū de chri pfessiōe quā fecit pe
tr⁹ di. Tu es chs fili⁹ dei ⁊c.

Scōm de petri cōmēdatiōe quā fecit chs di.
Et ego dico tibi. Tu es petr⁹ ⁊c.

Tertiū de clauiū celi collatiōe. ibi. Tibi dabo
claues ⁊c.

℣ Circa pmū ō pfessiōe vere fidei chri sit pro
documēto ꝛclusiōis. vicz q qlibet chrian⁹ debet
cū petro pfiteri veraciter fidem chri dicēdo. Tu
es chs fili⁹ dei viui. Hoc declarat ex ipso sacro
euangelio hodierno in quo chs dns voluit p
cipue tria facere p nri instructiōe ad ꝟitatē sue fi
dei scissime

Prio errores eliminauit.

Scōo discipulorꝝ fidē examinauit

Tertio verā fidē pfiteri placuit.

Primo errores eliminauit. Ut em Beda expo
nit. chs dns voluit p pfessionē discipulorꝝ elimi
nare ō sua ꝟa fide errores hoim. qz nō ē piculo
sior error q̄z i fide. de q ōt Aug. Fidei ēimqe oim
bonoꝝ fundamētū ⁊ humane salutis initiuz: ñ
ne q ois labor vacu⁹ est. Ūñ in illo tempe. l. cuz
iudei tentassent diuinitatē chri di. Magister vo
lumus a te signū videre. s. de celo. Pe redargu
it eos di. Generatio mala ⁊ adultera. s. qz desert
derant ipi iudei ex patribꝰ persecutoribus pphe
taꝝ ⁊ idolatrz cū alienis dijs adulteriū: signū indi
gnē. pē curiositatē ⁊ malicīā nisi signū Jone pro
phete. s. in morte chri ⁊ resurrectione tertia die.
Sicut em Jonas fuit in vētre ceti ⁊ tertia die ej
uomitus. sic chs de terre sepulcro tertia die resu
surrexit. in q suam deitatem manifestauit. qz nūq
lus pōt mortuū vere suscitare marie scipm mor
tuū nisi ꝟtute supnaturali deitatis. Tūc q relic
tis iudeis venit chs trās fretū ⁊ dixit discipu
lis Attēdite ⁊ cauete a fermēto phariseorꝝ. i. a fal
sa fide ⁊ doctrina eorꝝ. Et in illo tpe venit Jesus
in ptes cesaree philippi. q sic ōr: qz ampliauit. ⁊
Philipp⁹ tetrarcha frat herodis ⁊ renouauit. ⁊
extūc noīauit eā cesareā in honorē Tyberij cesa
ris vt ōt Joseph⁹ ⁊ Hiero. ⁊ ista ciuitas pus di
cebat Lachis ⁊ postea dicta est cesarea philippi.
nūc aūt belinas seu paneas ō fm Ayr. ō. Ibi ge
⁊ in pfinib⁹ ei⁹ habitabant gentiles. ⁊ idirco ibi
voluit chs mysteriū dñice incarnatiōis reuela
re p pfessionē discipulorꝝ vt oñderet q eccl'ia fir
darez in fide gētiū. Ibi g interrogauit discipulos
suos de hoim opiniōe ergs ipm. i. chm. qui ei
oia scirent tñ vt ait Origē. interrogauit vt docere
mur scrutari qđ alij sentiant de nob. Et sicđ ma
li fuerit occasionē debem⁹ vitare. sicđ aūt boni
nō debem⁹ erroli sed deo attribuere. Interroga
uit etiā fm Bedā vt errores hoim eliminaret. ⁊
ait Quē dicūt hoies ee filiū hois. i. me q sum filius
hois vni⁹ tm̄ mō. s. ꝟgis marie. At illi direrūt Alij
Joānē bap. e⁹ opinionis fuit herodes ⁊ sui sequa
Mar. vj. Joānē ego decollaui inq ⁊ ipe surre
xit a mortuis. ō ꝟtutes opanť i eo. Alij. s. hoies
dicūt te esse heliā. ꝟ pē zelū ꝟitatz. Alij. s. hoies
pē patiētiā in aduersis. aut vnū ex pphis. s. anti
qs surrexisse a mortuis. aut vnū ex pphis. s. aut
lorꝝ. qz credebāt q aīa separata a corpe sit maiorꝝ
ptātz q̄z ꝛiūcta. ⁊ iō sic opari maiora miracla q
chm q̄z antea fecerāt pphe. Nos ḡ errores chs
eliminauit p pfessiōez factā a petro vt sequit.

Scōo chs examinauit discipulorꝝ fidē di
Vos ât quē me ee dicitis: Ly. q. d. Si alij erre
opinādo falsa ō me: vos nō ōbez errare q vbiq

saluati.qz ad Heb.xj. Impossibile est sine fide placere deo. Itē Aug.xxviij.q.j.oēs.ait. Infideli um oīs vita peccm̄ est.nec valet esse bonus qō sit absq deo.vbi ōest em̄ agnitio eterne vitatis:fal sa vt̄ ē ctiā in optimis moribꝫ. Hec ibi. Rūdit ḡ petr⁹ tāḡ p̄ncipal' inf' alios p se z p alīs oib dū de articul' fidei z de his q̄ sūt necessaria saluti Uñ.xxj.di.de q̄bꝫ.dicit q̄ p̄lator ē dē subditor. Et Inno.extra de baptismo z eius effectu.c.Maiores eccl'ie.ōt.q̄ maiores causas referendas intelligit in eo q̄ petrus p omīb re spondit Idcirco nō debent in talib laici se intro mittere vt p̄sueuerunt heretici Hem lib.vj.de he reti.ca. Quicunq̄ scribit. Inhibemus vniciq̄ laice p̄sone ō fide disputare. Itaq̄ petrus resp̄ dens dixit. Tu es chr̄s filꝰ dei viui.s. naturalis z p̄substantialis. Tertio hec p̄fessio fidei chr̄i placuit summe ipi chr̄o tanḡ fides vera z salui fica hoim.z adeo q̄ petrus p hac p̄fessione btūs foze dixit:z sibi claues regni celoꝝ tradidit Quo docemur q̄ talit' p̄fitētes chr̄m sunt ipi multum grati z accepti ac btificandi p ipm. D Queri tur ergo. Qualit' exēplo btī petri debeat chr̄ian⁹ chr̄istus p̄fiteri. Ad q̄d resp̄ōdet q̄ vt colligit ex euāgelio p̄cipue tripliciter. Primo integraliter. ita q̄ oēs articulos fidei p̄fiteat z firmit' credat z de nullo hesitet. Uñ Athanasius in symbolo. Hec est fides catholica quā nisi q̄sq integrā in violatāḡ fuauerit absq dubio in eternū pibit. Sic p̄fessus ē petr⁹ ō chr̄o integre diuinā z hūa naz naturā:cū dixit. Tu es chr̄s:q̄d intelligatur vnctus.z in h̄ p̄fitet' ei⁹ humanitatē verā in q̄ vn ctus est.s.in regē z p̄sacerdotem.s.oleo gr̄e.ps. Un xit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie p̄ p̄sortib tuis. Ad didit filꝰ dei.quo p̄fitetur ei⁹ diuinam naturā. Et dicit viui.ad differentiam eoꝝ q̄ putabant a geniby dñ z colebant:vt Hercules Iupiter z cō similes:q̄ tñ mortui sūt vt homines. In h̄ ḡ p̄fi tet chr̄m z ei⁹ p̄sem deū immortalē z viuū p eēn tiā.sicut ipe deꝰ ōt Ezech.xviij. Viuo ego ōt dñs Origo. Ipe solꝰ deꝰ habz immortalitatem q̄ est fons vite. Sēdo debet p̄fiteri chr̄ian⁹ chr̄m vt citer vt vere sic viuat sicut credit fideliter deo ad herendo. Greg. Tunc vaciter fideles sumus si gēribꝫ vbis p̄mittim⁹ :operib⁹ adimplem⁹. Hinc Jaco.ij. Fides sine operib⁹ mortua est. Hieroñ. Quid p̄dest si impie agis q̄ deuz voce inuocas firm⁹ adherendo scīssime vixit exemplū nobis quē operib⁹ negas. Sctūs em̄ petrus q̄ christo est:q̄ oia frena p̄cēp sit. Et cū chr̄m negasset ama rissime penituit. Lu.xx. Egressus foras petr⁹ fle uit mare. Refert q̄pe btūs Clemēs de eo in epl̄ stola q̄ petr⁹ q̄d vixit sudariū in sinu portauit q̄ crebro fluēres lachrymas tergeret memor pie tatis chr̄i z culpe sue negatiōis.in gallicātu sēp ad fletū p̄rūpebat z orare p̄sueuerat adeo q̄ ei⁹ facies tota adusta lachrymis videret. O ḡ chr̄ia ne pctōr age z tu pniam. Tertio debet p̄fiteri chr̄m chr̄ian⁹ p̄seuerant' vt pat⁹ sit cū oportet mo ri p fide chr̄i. Aug. Ille apud deū hz pl⁹ meriti q̄ pl⁹ fidei.qō q̄dē p̄seuerātia i aduers' p̄bat' Petr⁹ p fide chr̄i mori z icarcerari nō timuit.ptz ex eu angelio z histor̄ijs.ḡ rē. E

Circa scōm p̄ncipale de btī petri cōmēdatiōe ē clara p̄cło q̄ dñs Iesus btm̄ petrū in h̄ euāgelio cōmēdauit tripl'r. Eq̄dez p̄mo de fide. Scōo de nouo noīe. Tertio de statu eccl'ie. Primo nimi rū q̄ ad cōmendationez fidei dixit ei chr̄s. Btūs es simon bariona.qō fm Lyrā accipit:acsi dice ret filiꝰ Joānis:a bar in hebreo:qō sonat in lati no filiꝰ.z iona qō ponit̄.p Joāna media syllaba subtracta. Etem̄ Jo.vl.petr⁹ ōr Simon ioānis Subdit̄. Quia caro z sanguis nō reuelauit tibi i.hō mortal' nō docuit te istā vitatē fidei.sed p̄ me⁹ rē. Et sic cōmēdat' de fide,p̄fessa foze beat⁹, Jurta h̄ ḡ p̄ma q̄stio orit̄. Utr̄ vel quō petr⁹ po tuit tūc dici btūs vacit̄ q̄ tm̄ postea peccauit chri stū negādo mortalit̄.qz vt Aug.ōt.xvij.de trini. Btūs dici nō pōt q̄ in bono stabilit⁹ nō est sz ea amittere pōt.p̄ē qō tpalia bōa erq̄ sūt crās̄itoria neminē btm̄ faciūt imo ō̄cipiūt inherētes. Ad id phs.j Eth.di.q̄ sīēvna hirūdo ñ fac̄ ver.nec mo dicum tp̄s caliduz facit estatem:sic vna dies vel paruū tp̄s nō facit hoīem felicem z p ons hō q̄ modico tpe p̄durat in statu gratie z postea redit ad petrm̄ nō videt vere dici btūs:sic videt de Pe tro.ḡ rē. Sz fm doc.rūr p̄cipue Bona.in ser.de catbedra petri z sil' Lyrā sup Mat.v.q̄ vt colli gīt ex scripturis dupler est btitudo va. Una vie q̄ est imp̄fecta.qz amitti pōt.z ista p̄sistit in spe fi dei z gr̄a dei. Uiri em̄ excellentes in virtute dicūt bti q̄dām̄ō.qz excellere vitā vident hūanā z ad bām vitā celestē appropinquāt a q̄ paruz distāt qō aūt paz distat q̄si nihil reputat.ij.phȳsic. Et hoc mō hoīes q̄ in chr̄m credunt z bn̄ viuūt bea ti ve dicunt q̄ diu in tali statu sūt.qz ad btitudi nē celestē appropinq̄nt Sicut p̄ztrariū pctōres maledicti dicunt.ps. Maledicti q̄ ō̄clināt a mā dat̄ tuis rē.qz inferno appropinq̄nt. Cū ḡ hō ab hac btitudine p̄dicta ceciderit p petrm̄ resurgere pt̄ p pniam.sicut patuit de petro.z sic mor resur gēdo nomē iusti z bti retinet.sicut ōt Hiero.ō pe. di.ij.§. Hac aūte. sic. Septies i die cadit iust⁹ z rsurgit.si cadit quō iust⁹:si iust⁹ quō cadit Sz iusti vocabulū ñ amittit q̄ p pniaz sp resurgit.B ille. Sic p̄ p̄ñs eadē rōne de noīe bti. Uñ p sta tu illo q̄ tūc petr⁹ fuit in fide chr̄i firm⁹ p̄fitēdo z in gr̄a: vt potuit dici btūs: vt z nos doceamur ei⁹ exēplo beatificari in gr̄a.pnia q̄z post casum. Alia aūt btitudo est patrie q̄ hēbit̄ i gl'ia.z ō illa itelligēde sē auctoritates q̄ amitti illa nō pōt.qz ē p̄fectissima. Et ptz solutio q̄nis z obiectiōis. O ḡ hō sta in fide z gr̄a fortit̄.q̄ si p̄tingat te cadere resurge velocius ad beatitudinem. F

De sctō Petro apostolo

Scōo de noīe chr̄s dñs cōmēdauit petr̄. Tu es petr̄ qz cū antea vocarer Simon b ei ī/posuit chr̄s nomē nouū. s. petr̄. Vñ Aug. ōr sic Quia tu dixisti mihi. Tu es chr̄us filī dei viui z ego dico tibi qz tu es petrus. Simō q̄pe an/tea vocabar. b ār nomē vt petr̄ appellarer a dño ei est ipositū. Nec Aug. in ser. Querit ḡ scōo ex b. Cur chr̄s dñs voluit sūmo p̄sului ecclie nouū nomē a petra iponere? Rñr fm doc. q̄ p̄mo rōe magne z noue dignitat̄. Nā fm Alb. magnū sr̄ Missus ē. In collatiōe magne dignitat̄ ꝑgrue solet mutatio noīm fieri. ḡnī gmutatio stat̄ p eminētia dignitat̄ fcer. Vñ z papa qñ creat̄ no uo noīe nominat. qō accepit ecclia exēplo chr̄i q cū Petr̄ fecit caput apl̄oz nomē ei nouū im/posuit rōne tāte dignitatis vt vicz esset sup oēs hoies chr̄i vicari̊ z sup totā eccl'iam. Scōo rō/ne chr̄i formitatis: vt sicut chr̄s erat petra noiat̄ j. Cor. x. Petra aūt erat chr̄s: in q̄ fundata est eccl'ia. Sic vicari̊ chr̄i rector eccl'ie diceret Pe/trus a petra chr̄o. Aug. in sermōe. Ut petr̄ ap/pellaret sic a dño ei ipositū est vt significaret ec/cl'iam. qz ei chr̄s petra. petr̄ ār ppl's chr̄ian̄. ō petr̄ a petra: nō petra a petro: qm̄ nō a chr̄iano chr̄s sz a chr̄o chr̄ian̄ vocat̄. Tu es inq̄t petr̄ z sup hāc petrā: quā ꝑfessus es. i. sup me iesū filiū dei viui: edificabo eccl'iam meā. Sup me edifi/cabo te nō me sup te. Nec Aug. Patz ḡ q cū ōr in euāgelio. Tu es petr̄ z sup hāc petrā edifica bo eccl'iaz meā. sic ē itelligēdū Tu es petr̄ dict̄ a me petra quā ꝑfess̄ es. z sup me petraz edifica bo eccl'iam meā. Nō em̄ petr̄ ē fundamētū eccle sie sed ipemet chr̄s. sed Petr̄ ē vicari̊ chr̄i in ec clesia z miſter. cui dñs tanq̄z vicario cōtonem sui nois idulsit: vt ōr Maxim̄ ī ser. Tertio rōe firmitat̄. s. ī fide eccl'ie. Nā petra ōr a petros gre ce qō ē dux latine. Petr̄ aūt fm Ly. ōr ꝑfessor petre. i. chr̄i. z sic significat firmā stabilitatē fidi z eccl'ie catholice. qz q̄ntūcūq; eccl'ia p̄secutiōib̄ fluctuet z agitet. tñ eius fides nūq̄ deficiet: vt ōr Amb. xxiij. q. j. Nō turbat. Voluit ḡ chr̄s pe/trum eccl'ie summū p̄latū sic noiare ad significā dū q p̄lati eccl'ie debēt esse firmi in fide sicut z ec cl'ia fundata sup firmissimā petrā virtutis chr̄i q manet in eternū. ℣ Tertio chr̄s cōmēdauit Petr̄ de eccl'ie sibi cōmisse statu firmo di. Su/per hāc petrā. s. quā ꝑfessus es edificabo eccl'iaz meā. z porte inferi nō p̄ualebūt aduersus eam

Querit ḡ b. q̄d intelligēdū sit hic p portas īfe ri. Rñdet Hiero. in hom. q q̄uis p̄cipua porta inferi sit mors p quā mali descēdere hñt ī infer/nū. p̄s. Mors pecc̄ pessima: b tñ porte inferni melī accipiunt. p vicijs z p̄secutiōib̄ hoīm im pio. ac insultu z tētatione spirituū malignorū p q illi demerent ire in infernum: vt sit sensus. q nulla p̄secutio hominuz tyrānoz vel etiā demo nū p̄ualebit aduersus eccl'iam. sic q extermina/re possit eam. Nimrū vt dicit Bern. tractañ. illō p̄s. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Eccl'ia triplicē p̄secutionē passa ē z patit in chria nis suis. Prima fuit amara in p̄secutiōe pagā/noz. Scōa amarior in p̄secutōe hereticoz. Ter tia amarissima in p̄secutiōe falsoz chr̄ianoz: q plus nocent exemplis malis q̄ interdū hereti/cā in p̄ma p̄secutione sc̄z paganoz maxime im peratores. q̄z p̄mus Nero q Petrum z Paulū occidit. Scōs domicianus sub q Joannes in oleum feruens fuit ꝓiectus Tert̄ Traian̄ sub quo Ignaci̊ passus z alij subsequētes vt Ma rimianus Diocletianus Decius ꝛc. q̄uis toto conatu vellent extinguere fidem eccl'ie. non ꝓ ꝑualuerunt sed male mortui sunt z perierunt. Scōa deinde p̄secutōe hereticoz diabol's impu gnauit eccl'iam grauī sub chr̄istianis impato/ribz vicz sub Cōstātino: q̄n Arriana fides totū mundū incendit. Deinō sub Juliano apostata, z sub multis alijs. postea varij hereses insurre/rerunt z mō viget heresis bussitanoz. que here ses singule innumerabiles strages hoīm fecerūt Tertia ār p̄secutiōe maloz chr̄ianoz q̄ fide z moribz quertant z ad vicia inducant ad sensus claret pon̄ q̄ ad scptū. Hz nō ꝑualebūt a fide p uertere petri eccl'iam quā chr̄s dñs fundauit z firmauit. s. sup scīpm: nec antichr̄s ꝑualebit. Ō ḡ vos veri chr̄iani gauderē ī chr̄o z gras agā/te. p eo q estis ī firma fide rhomane eccl'ie petri q mereī vitā eternā.

℣ Circa tertiū de clauiū celi collatione. q: chr̄s in euangelio dixit petro subsequent. Etabi vo/bo inquit claues regni celoz. Terra. Tibi dabo nō solum p te sed etiā p alijs. Sicut em̄ ꝑfessio petri erat ꝑfessio alioz. ita prās hec data petro ij telligit etiaz alijs dari: sz petro p̄napali. z p eo auctoritatē alij accipe debēt. vt ptz. xxiij. q. j. loq̄t.

Querit ḡ b. In q̄bz ꝑsistit vl' q̄ntū z ad q̄ extē dit se ista ptās clauiū collatoz. Rñdet fm doc. sup. xij. dist. xviij. z. xx. q p̄cipue in tribz ꝑsistit. quo ad hec tria principaliter se extendit. Primo in peccatoz absolutione vel retētione. sicut dicit saluator Jo. xx. Accipite spiritū sanctum quoz remiseritis peccata remittunt eis. z q̄z remiseri tis retenta sunt. Vñ z in euangelio hodierno di/cit: Tibi dabo claues. z q̄dcūq; solueris sup terrā erit solutū z in celis. z q̄dcūq; ligaueris sup terrā ꝛc. Quāuis em̄ de⁹ p̄napaliter dicat̄ petri sacerdos ministerialiter dicat̄ petri ꝓtōz absoluere hominē a ptis absoluere inq̄ntū examinata cō scia hois iudicat ei celū aptū fm Rich. z claue ligare q ad culpā nō absoluēdo ab ea illius qui indignus est admitti in celum in foro penitētie. qz iudicat eū nō vere z sufficienter penitentem. hmōi. Scōo in excōicādi z absoluēdi iurisdictiō one actiudicatoz z causaz diffinitiōe q ad foz. ōz tētiosum. Et qlibet hāc ptātez debet reuereri z ti

ꝛtenere.qꝛ vt ꝺr Aug.ꝛ hꝫ.xj.q.iij. Quis excõicat⁹ sathane tradit. quõ.qꝛ extra eccl'iaz diabol⁹ ẽ sic in eccl'ia chꝛi ẽ.ac ꝓ ꝫ q̃si diabolo tradit q̃ ab ecclĩastica cõione remouet. Hec ibi. Tertio i indulgẽtiaꝝ largitiõe. Nã sacerdos põt boiem ligare vl' i purgatorio añ̃ igrediat celũ.ꝑt ẽ pena vl' ad aliquã penã sensus quã explere eũ oporteꝛ vl' pene ꝑte aliquã pcõ debitã relaxare. Sicq; ꝯm Rich. vbi q. ꝺꝛ claudere vl' aperire. Et q̃ ad ꝫ multiplicẽ indulgẽtie q̃ q̃dẽ sũt thesaur⁹ eccl'ie pueꝛoꝝ ex abũdãtia meritoꝝ passiõis chꝛi vicꝫ z p⁹ eũ oim scoꝝ. eccl'ie ex miscõia oipotẽꝛ dei. vt ꝓꝛ ꝺe pe.z re. Cũ ex eo.c.vl.li.vj. Istũ thesauꝝ ꝓmisit ꝺns sedi ap'lice dispẽsandũ cui claues dedit. Et ꝺr thesaur⁹. qꝛ nulla res est cariꝰ q̃ sanguis christi: cuꝰ tanta est ꝛtus q̃ minima gutta sanguinis chꝛi vel sudoꝛis sufficeret ad expiationẽ oim pcoꝝ. mõi q̃ sũt erũt z fuerũt. qꝛ ei⁹ respectu nil sũt oia. vt ꝺr Bern. De indulgẽtiis alibi ageꝝ plenꝫ. Hic tm̃ ꝫ notem⁹ q̃ sic ꝺr Hostiẽ. Chꝛis scies pcoꝝ ꝑ fragilitate labiles in magꝝ pcã z non posse ꝓ q̃libet pcõ septẽ annos penitẽtie ipiere vt deberẽt. z qꝛ ꝓ satisfactiõe ꝫ omissa oꝛ expiere in purgatorio q̃ ẽ ꝺuis: iõ mos⁹ miscõia dicit ecclesie hanc ꝑam vt pene ille tollant ꝑ idulgentias q̃ fluũt ex merito passionis z sanguinis chꝛisti. Sed q̃m sanguis chꝛi nõ ꝓfuit latroni a sinistris impenitẽti z nõ credẽti. sed ꝓfuit latrõi penitẽti z credẽti. sic nec indulgẽtias ꝓsequit hõ incredulus vl' in pcõ mortali existẽs. qꝛ talis ñ de familia chꝛi est sed diaboli. z iõ thesaur⁹ chꝛi illi nõ dispẽsat. Ut g̃ charissimi ꝓsequmur pcoꝝ remissionẽ z indulgentias ꝑ ꝛtutẽ passiõis z sanguinis chꝛisti sim⁹ ꝛe credẽtes z ꝛe de pcis cõtriti ac penitẽtes. sicq; ꝓficeamur ꝺicentes. O Jesu bone tu es chꝛis fact⁹ hõ ꝓ nobis ex ꝙgine z passus in cruce. Da g̃ nob gr̃am tua vt sim⁹ vere tui chꝛiani. tu es filiꝰ dei natura in ꝑpetuũ Amen.

¶ Ꝺo sancto Petro Sermo. iij. de eius priuilegijs

Dixit Jesus simoni petro. Diligis me plꝰ his. ꝺr ei Etiã ꝺñe tu scis qꝛ amo te. Joan. vlt. z ad landem huius festiuitatis. ¶ Sic ꝺr ibidẽ glo. z exponẽdo Lyra. Ꝑe chꝛis ꝺñs q̃uis sciꝛz q̃ petrus ferentissime amaret ipm̃. s. ꝺñm Jesum. nihilomin⁹ tñ voluit examinare petruz de sua ꝺilectione. quia volebat ipi cõmittere suam ecclesiam vt pastoꝛi. quatin⁹ ꝑ hoc doceret ꝓla ti q̃ ipi ꝺebent deũ ꝺiligere ꝑ ceteris. Ut em̃ ꝺr Greg. in regist. ca. xiij. Tãtũ ꝺz actionẽ ꝓlati actio trãscẽdere ꝓtulis q̃ntũ distare solet a grege vita pastoꝛis. Interrogat⁹ itaq; Petr⁹ respondit. Etiã ꝺñe tu scis qꝛ amo te. Et nõ ꝺixit pl⁹ his vl' ꝑ alijs: sed absolute rñdit. amo te. qꝛ exp⁹. ꝓpter fragilitatis in chꝛi negatiõe nõ fuit ausus efferre se in chꝛi ꝺilectiõe. sz q̃ntitatẽ sue ꝺilectiõis posuit i iudicio chꝛi q̃ secreta coꝛdiũ oia nouit. Qm̃ aũt scꝛtũ ẽ ꝓuer. viij. in ꝓsona chꝛi Ego inq̃t ꝺiligẽtes me ꝺiligo. Uñ certũ ẽ q̃ Petr⁹ ꝺiligẽdo chꝛm̃ ꝺilect⁹ fuit a chꝛo. Idcirco in ꝫ sermõe agemus de trib⁹ mysterijs q̃b⁹ bti Petri ꝓuilegia patebũt

¶ Ꝓmio de amoꝛe petri erga chꝛm̃.

Scõo de ꝺilectiõe chꝛi erga petꝝ.

¶ Tertio addem⁹ de adiũctiõe pauli. s. i passionis socũ. ꝫ iõ: qꝛ ꝫ ẽ festũ ambox.

℟ Circa ꝓmũ ꝺ amoꝛe petri ad chꝛm̃ sit ꝓ cõclusiõis documẽto q̃ bñs petr⁹ ꝓbat chꝛm̃ ꝺilexisse ferventius ex signis pluribꝫ. ¶ Primum signum in vocatiõe. qꝛ ꝓter amoꝛez chꝛi ad ipius vocationẽ ꝓtinuo ꝓrempsit oia. z relictꝫ omnibus secut⁹ est chꝛm̃ cũ fratre suo Andrea Mat. iiij. Doc q̃ppe fuit magne charitatis. qꝛ certe cui bodie ꝺicerek q̃ relinq̃ret vxoꝛẽ pueros: domuz z oẽm subam z cognatos ac intraret ad pauprimã religionẽ ꝓ amoꝛe chꝛi magnũ q̃ꝺ reputaret. Sic de petro. vñ Lañ. viij. Si ꝺederit hõ oẽm subaz suã ꝓ ꝺilectiõe q̃si nihil despiciet eã. Aug. Min⁹ te ꝺñe amat q̃ ꝓter te aliq̃ꝺ amat qꝺ non ꝓpter te amat. Et q̃ tu homo accipe documentũ q̃ si relinquere omnia nõ potes: vt fecit Petr⁹. saltem illa ꝺilige ꝓm ꝺeum in ꝺeũ z ꝓpter ꝺeum etiam vxoꝛem z filios z omnia q̃ habes. Nã de vxoꝛe Petri ꝓ exẽplo nro narrat i hystoria ecclesiastica vti refert Clemẽs. s. papa. q̃ cũ vxoꝛ Petri iã fideꝫ i chꝛo ad passionẽ ꝺuceret ꝓ chꝛo: petrus ingenti gaudio exultauit ac post eã clamauit. O ꝙunx memẽto ꝺñi tẽ. Quo colligit q̃ eã ad christum ꝙcurrerat: z ad palmã. s. martyriũ ꝓꝛduxit sancta exhoꝛtatione Et sic ꝓm chꝛistũ eam amasse patuit: qm̃ z ambo in castitate manẽs. chꝛisto seruiebant. Scõm signũ in passione: qñ ꝺixit Luce. xxij. Tecum paratus sum in carcerem z in mortem ire. Nõ em̃ mentiebat: quia sic habebat in animo ꝓm Lyrã. Undeꝛ gladiũ eduxit ꝓ chꝛisto z ad penam euntem sequebat: licet fragilitate hũana postea negauerit ꝓe timoꝛe. O homo z tu ꝓeopta mortem potius q̃ peccare. ¶ Tertiũ signũ in negationis doloꝛe. qꝛ peccatũ amarissime defleuit Luce. xxij. Egressus foras fleuit amare. z q̃adviꝛit sp in lachꝛymis permansit fuit. Uñ Clemẽs papa ꝺicit q̃ postmodum quandocunq; galli cantum audiebat ad oꝛationem se conuertebat vsq; ad ꝺiem z lachꝛymas emittebat memoꝛ illius negationis. Quã do etiam recoꝛdabat ꝺe dulci allocutione chꝛisti ꝓ nimia amoꝛis dulcedine ꝓtinere lachꝛymas nõ poterat. Semp g̃ sudariuz in sinu ferebat q̃ crebro fluentes lachꝛymas exꝛgebat. q̃s adeo in consuetudinem ꝺuxerat q̃ tota eius facies

aduſta lachrymis videbaꝝ. O petr̃ hec pẽſa. Si em̃ petr⁹ p illa trina negatõe tãtũ fleuit toto tpe vite ſue: q̃ntũ deberes tu flere q̃ milleſies z q̃tiens mortaliꝝ peccaſti: chm negaſti: facto q̃dẽ q̃ magꝭ eſt z ſi nõ; ẏbo. Ad Titũ. j. Cõfitent̃ ſe noſſe deũ: factis ãt negãt: cũ ſint abominati z reprobi. Iſi. Eſto tãpr̃on⁹ ad lamentũ. ſ. o petr̃ chriane q̃ntũ fuiſti pn⁹ ad culpã, q̃lis intẽto tibi fuit ad peccãdũ tal̃ dnorio tibi ſit ad penitendũ. ſ. p chri amore. Quartũ ſignũ ĩ chri reſurrectõe. qz audita chri reſurrectõe a magdalena ſtati ipe cũ Johanne ad monumtũ cucurrerũt. Hze. illi p ceteꝛꝭ cucurrerũt q̃ p ceteꝛꝭ amauerũt. Vñ z chs ſpeciali⁹ petro apparuit. Lu. vl. Surrexit dns vere z appuit Simoni. z i alia apparitõe ad mare tyberiadis chs petꝛ de amore p ceteꝛꝭ examiauit. vt patuit in themate. ℂ Sz circa hec q̃runt alĩ q̃ dubia occurrẽtia. Primuz Utꝛ ſimpl̃r petr⁹ p oĩb⁹ alijs diſcipul̃ dilexerit chm. Rõ q̃onis. qz videt inſtãtia de Joãne quẽ p ceteris ỏr chriſt⁹ amaſſe ꝑm Bedã. z canit eccl̃ia. Sz chius dns ꝑm ẏitatẽ eos pl⁹ diligit q ipm magꝭ amãt Ergo videt q Joãnes pl⁹ dilexerit q̃z Petr⁹ Sed ad hec rñdet Bona. ſup. iij. di. xxxij. plĩb mõis: Eq̃b vn⁹ ẽ ꝑm Bed. diceñ. q petr⁹ dilexit chm feruẽti⁹ z ĩõ diligebat a chro fortiꝰ. Joãnes vo dilexit dulciꝰ: z ĩõ a chro diligebat familiarius. Et ſic ptz rñſio breuit̃ z ſufficiat. qz de b̃ lati⁹ ſermone de ſcto Joãne habet. ℣ Scom q̃ſitũ. qs apud deũ reputet melior boꝛ hominũ vicz. an q pl⁹ diligit chz. an q pl⁹ diligit a chro: licz minus iſte diligat chm. Rñdet ad id Aug. ſup Joan. vl. di. ſic. Quis duoꝝ melior ſit: vtꝝ q min⁹ a chro diligit z eum pl⁹ diligit: aut q pl⁹ diligit a chro z minus diligit. Quãtũ ipe ſapio meliorez q pl⁹ diligit chm. felicioꝛẽ vo quem pl⁹ diligit chs. Et ꝓſeq̃nt̃ ſubdit Aug. nõ poſſe ſe b̃ defendere q chs min⁹ diligat eũ a q̃ pl⁹ diligit. z eũ pl⁹ a q̃ min⁹ diligit. qz iuſtũ eſt z rõnabile plus diligẽtem rediligere amplꝰ. cũ ſapiẽtia dei direxit. Prouer. viij. Ego diligẽtes me diligo. g̃ pl⁹ diligẽtes plus diligo. z maxime diligentes maxie diligo. p illã topicã maximã Siẽ ſimplicit ad ſimpl̃r: ſic magꝭ ad magꝭ z maxim ad maxime. O g̃ hõ ſtude chm ferueñt diligere toto corde vt a chro diligaris D

Circa ſcom p̃ncipale de dilectõe chri ad petꝛ ſit p ꝓduſione q chs dns dilexit Petꝛ donis magnis p̃uilegioꝛ. Declarat ex pl̃ib⁹ p̃uilegijs. ℣ Primũ p̃uilegiũ aplice ſublimatiõis. qz ipm ſũmũ z p̃mũ poſt chm in apl̃atu fecit. Ut autẽ ỏr Diony. de eccl̃iaſtica hierarch. Dignitas apl̃ica eſt p̃cellẽtiſſima oĩm in eccl̃ia ĩmeditate a chro recipiẽs illuminationẽ. ſicut z ſeraphin p̃cellit ĩ eccl̃ia triũphãte. Maximũ g̃ hoc fuit petro. Nã in hoc p̃cellit oñs ſctos in celo. Vñ chs dixit ei Jo. j. Tu vocaberis Cephas. i. capitaneꝰ. Que ri pot vtꝝ ſolus chs p ſeipm p̃fecit apl̃os petrũ an etiam apl̃i p̃buerunt ad id ꝓſenſuꝝ Ad quod rñdet Anacletꝰ papa di. xxij. Sacroſcã. q̃ liꝫ inqꝛ oẽs eſſent apl̃i: petro tm a dño ꝓceſſum eſt z ipſe ĩnt̃ ſe voluerũt idipm vt reliqs oĩb⁹ p̃eſſet apl̃⁹ ſtolis. z cephas. i. caput z p̃ncipiũ teneret apl̃at⁹ q z eandẽ formã ſuis ſucceſſoribꝰ z reliqs epis tenendũ tradiderũt. Decibi. Er q̃ ptz q̃ p̃elati vel epi p ꝓſenſum legitimũ debent eligi. Sed cundũ p̃uilegiũ btẽ ſedis eccl̃iaſtice plantois. qa ipm fecit chs p̃mũ papã z vicariũ ſup totã eccl̃iã: cũ vicz ei dixit. Paſce oues meas Jo. vlc. ℣ Ubi q̃rit: cur dns vnũ tm z nõ plres apl̃os voluit p̃ficere ſctẽ vniuerſali eccl̃ie. Rñ q̃ but⁹ plures ſunt rationes. Una ex pte capitis. ſ. chri q̃ eſt caput oĩs eccl̃ie vt ait apl̃s Eph. j. Sic em̃ vnũ eſt caput totiꝰ eccl̃ie. ita vn⁹ debuit eſſe ac vicariꝰ ſup oẽm eccl̃iam. Vñ. xxiij. q. j. Sciſma ỏr ſm Aug. q vnã eccl̃iam eſſe ꝓſtat vnũ corp⁹ chri q in pl̃a diuidi nõ pot. a q q̃ſq; recellerit nõ viuit de chri ſpũ. Scõa rõ ex pte fidei. Eph. em̃ ũ. dicit apl̃s. q vn⁹ de⁹: vna fides: vnum baptiſma. g̃ vnicũ debuit habere pl̃atum. Vñ Cipan⁹ papa. xxiij. q. j. Loquit. ỏr ſic Loq̃tur dns ad petrũ Ego dico tibi. qz tu es petr⁹: z ſup hãc petrã edificabo eccl̃iam meam. Sup vnũ edificat eccl̃iam vt vnitatem manifeſtaret. ſ. fidei vnitatẽ eiuſdem originem ab vno apl̃o incipientem ſua autoritate diſpoſuit Decibi. Tertia rõ ex parte myſterij vl̃ documẽti. ſ. cõmendãde pacꝭ z charitatis ſctẽ. vñ idẽ Cipanus vbi ſup. z c. Alienꝰ, ỏr. q hẽ nõ pot deũ pẽm q vniuerſal̃ eccl̃ie nõ tenet vnitatẽ. Dns em̃ diſcipulis vnitatem ſuam ſit z pacem. Ab arboꝛe frãge ramũ fructꝰ germinare nõ poterit. a fonte ſcinde riuũ p̃ſus arefiet Sic z ab eccl̃ia p̃ciſus nõ pot fructũ ſalutꝭ facere Dec Cipanꝰ. Tertiũ p̃uilegiũ claues regni celoꝝ. Mat. xvj. O ãle dictionis. qz celi claues chriſtꝰ petro cõmiſit dicẽs. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Mat. xvj. O q̃le b̃ donũ. qz nõ dixit: claues vnius p̃incie aut regni: ſz totiꝰ dominij mei vt ad te p̃ſcat claudere vel aperire cuicũq; volenti intrare ad beatitudinem ℣ Queri poteſt hic. Cur chriſtus dominus ea dere p̃miſit Petrum in ſui negationem quẽ p̃legerat in talẽ z tantũ paſtoꝛẽ vt ꝓferret ipi celet ſtem clauẽ. Rñ q b̃ fecit chs p̃mo ap̃ ſolacia petroꝝ vt null⁹ deſperet de venia dũmõ reſurget a peccatis in penitẽtia Amb. Cert⁹ ſum ĩgꝛet ỏr deus nullum electoꝝ ſuoꝝ cadere p̃mitteret: ſi eum meliorem a caſu ſuo reſurrecturum nouiſſet Item Amb. diſt. l. Fideliꝰ ĩgꝛe factus eſt Petr⁹ poſt q̃z fidem ſe p̃didiſſe deſeuit. alias ĩõ maiorẽ gr̃am repperit q̃z amiſit Scõ ap̃ter cõpaſſionem p̃mo. Vñ Grego. diſt. l. Conſiderandũ inquit nobis eſt cur omnipotẽs deus eum quem cũcti eccl̃ie p̃ferre diſpoſuerat ſeipm negare permiſit. quod nimirum magne pietatis actũ eſt diſpẽſatione vt in ſua culpa diſceret ali⁹ ter alijs miſereri debuiſſet. Decibi. Et iſta ſuffi

ficiant. ¶ Quartū ꝓuilegiū dignissime scītatis ꝛ pfectiōis. Nā brūs petr⁹ maxime scītat⁹ ꝓbat fore q̄ tāte ēminētie dign⁹ extitit apō chr̄z dñm sup oēs apl̄os ꝛ sctōs vt fieret digne ꝓnceps oī sancti vel indigni ad plationē Dz in Petro b fu it magnū ꝓuilegiū ee dignissimū ꝓ tali platura ob suā scītatē ꝛ pfectionē. Q aūt petr⁹ fuerit sā ctissim⁹ ꝓ apice ꝓncipat⁹ apostolici ꝛ tot⁹ ecclie ꝓbat tali rōe q̄ accipit a Frā. maf. sermōe de sctō Joāne euāgelista sic. Quia principatus in viris sanctis ꝛ pfectis debet esse ꝑm ꝛrutum ēminē tiam. sicut ꝛ in angel⁹ beat⁹ claret. vñ Simach⁹ papa j. q. j. ca. Ultissimus inquit computādus est nisi precellat scientia ꝛ sanctitate. qui est bo noze prestātor. Decibi. Sed quoniā christus dñs q̄ pson nō accipit. sed amat ꝛ agit ꝑm vni uscuiusq̄ meritū ꝛ ꝛrutem: ipm petr⁹ sup oīs ecclie filios ad plationem ēelegit. ergo sequitur q̄ pfectioris sanctitatis ꝓ idoneitate regiminis totius ecclie fuerit. ¶ Querit hic. vñ petr⁹ ceteris apl̄is fore dignior ad officiū platōis re p̄ut. Rndet ꝑm doc. q̄ ꝓmo ex hoc q̄ fuit inē apl̄os maturior etate. vt em̄ hr̄ ectra de electiōe ſe mature etatis. ad min⁹. xx. annoz. Licet autē ꝛ alij apl̄i fuerint sanctissimi: vñ petr⁹ inter eos fuit maturior. Secundo ex hoc q̄ fide: charita te q̄q̄ fuit feruentior: vt dictū est in ꝓmo huius ꝑmonis articulo. Tertio. q̄ fuit scientia plenus a spūsctō sicut ꝛ ceteri apl̄i. ꝛ cum hoc fuit mira culoꝝ potestate efficacior. vt patebit in seq̄nti ꝓ uilegio. Fuit ergo dignissime electus. ¶ Quintū ꝓuilegium efficacie miraculoꝝ ꝛ operationis Nā petrus ꝓ ceteris fuit efficacior in miraculorum operatione. q̄ nō solum vt ceteri sanabat ꝛ mor tuos ſſuſcitabat oōnis ꝛbo. sz etiā solo iussu i noie chr̄i. cū q̄ndaz noie Eneam ab annis octo in grabato iacentem palyticū inuenit ꝛ ait. Enea sanet te dñs Jesus surge ꝛ sterne tibi: ꝛ cōtinuo surrexit. Act. ix. Et qd̄ maī est mortuuz discipu lum. el. diep defunctum ſuſcitauit solius bacu li sui ſuppositione: vt patet ſ. ser. ij. ꝓpe finē. De nīcis qd̄ martirū est sanabat infirmos sola vm bra corpis sui Act. v. Si ḡ tante ꝛrutis fuit in ter ra eius vmbra. q̄nte ꝛrutis sunt nūc in celo pro nob⁹ merita. ¶ Sextū ꝓuilegiū fructuose ꝑdi cationis. Nā in sua ꝑdicatiōe. ſ. in die pentecostes quertit triamilia hoim. sicut hr̄ Act. ij. Et in alia ꝑdicatiōe quertit q̄nq̄milia hoim. vt hr̄ Act. iiij. Zāte etiā ꝛrutis erat ei⁹ ſmo: vt habet Act. v. q̄ loq̄nte petro cecidit spūſſctūs sup oēs q̄ audiez bant ꝛbum eius ꝛ ceperunt loq̄ linguis magni ficā. deū. Et obstupuerūt ex circūcisione fideles q̄ venerant cum petro. q̄z ꝛ in nationes gr̄a spūſ scī effusa est. Decibi. O deus magne vnaz nos moderni ꝑdicatores salē vnā animā i vnaq̄q̄z ꝑdicatiōe quertere valerem⁹. Nā ꝑm Chr̄z. sup Matt. Gratiosus ꝑdicator desiderat ꝛ gaudet multos auditores habere vt multos possit ad deū quertere sīē ꝛ piscator gaudet multos cape re pisces. Et sic patz. ¶ Septimū ꝓuilegiū gl̄iose passiōis. Et⁹ q̄ppe passio fuit gl̄iosa. ꝓmo q̄ ad modū. q̄z sil'em penā passus ē chr̄o. ſ. crucz morte. Fuit aūt petro ꝓ gl̄ia mag̃ q̄ chr̄s dñs ꝑ seipm ꝑdixit eidē q̄ tali morte crucifixiōis debe ret clarificare deū Jo. vl. ꝛ ꝓ seipm appuit petro cū ad fratz petitionē fugeret de carcere ꝛ inuita uit ipm di. Vado rhomā iterum crucifigi. Et sic petrus hoc intelligēs de suo martyrio: statim re dijt rhomā ꝛ desideranter crucem subijt. ꝓ chr̄o: adeo q̄ ne ei⁹ passio impediret rogauit. Sic g̃ petrus in modo passionis assimilat chr̄o. q̄z sīē chr̄s passus ē crucē amanē spōte se offerēs ꝓ no bis. sic Petr⁹ ꝓ chr̄o. Scōo passio petri fuit glo riosa q̄ ad mysteriū. q̄z noluit rect⁹ crucifigi ꝓpt mysteriū. Si q̄rat. Cur noluit Petr⁹ rect⁹ sz reuersus crucifigi: Rndet ꝑm doct. q̄ ꝓma ra tio humilitatis q̄ se reputauit indignū. Vñ dix it. Quia indign. nō sum dignus ita in cruce eē vt dñs me⁹. g̃ crucē meā girare. Scōa rō quia patt ebat. ꝓpt adq̄rendū celū. Vñ dixit. Qm̄ dñs me us de celo ad ēra descēdit: recta cruce sublimat⁹ est. me aūt quē de ēra ad celū reuocare dig̃t. crux mea caput i ērā dz hīē ꝛ pedes in celū dirigere. ꝛ sic passio petri cōmēdat a mysterio ¶ Tertio glo riosa fuit passio petri q̄ ad ꝓmiū ꝛ solatiū. q̄z ipe in cruce posito affuit ipemet dñs Iesus cū angel⁹ mirabili lumie ꝛsolādo. ꝛ coronas de floribz ro sarū ꝛ lilioꝝ ꝓ sig̃ coronatōis celestz offerēdo. vt patuit i legēda. O g̃ scītissime apl'e petre ꝓpt dñi Jesu amorē intercede ꝓ nob. J

Circa tertiū ꝓncipale de ꝛsociatiōe pauli i pas siōe q̄rit Cur chr̄s dñs voluit istos btos petz ꝛ paulū apl̄os ꝛsociari i passiōe. q̄z vt scribit di. xx. ij. in ca. sacrosctā. ꝓ Anacletū papā. in ipa eadem rhomana vrbe vno die eodēq̄z tempe beatissimi apl'i Petr⁹ ꝛ paul⁹ gl̄iosissima morte coronati sunt ꝛ ambo sctām ecclīam rhomanā ꝛsecraue rūt Nā ñ vacat a mirabili mysterio cur chr̄s dñs sic ordinare voluit. Ad qd̄ rñr q̄ ex pdicto c. sa crosctā. ꝛ aliūde ad id eliciunt aliq̄ rōes ¶ Pria rō ex pte sedis rhōane: vt sic ꝛsecrarek i caput a lijs oīb ecclesijs ꝛrbib i mūo. Sic̄ q̄ppe olim rhoma erat caput orb totius: sic vōluit chr̄s vt eēt ecclīe vniuersal caput ꝛsecrādo triūpho taliū capitāeoꝝ regni celestis. ſ. petri q̄ accepat clauez regni celestz ꝛ cū b pauli q̄ rapt⁹ fuit ad ētriū celū ꝛ vas erat electiōis ad eternā btitudinē celestē

Scōa rō ex pte istructiōis nr̄e patiēte vt tot mōo claresc at in istoꝝ ꝓncipaliū apl̄oꝝ exēplo. q̄z ecclīa ꝓsecutiōib⁹ nō ſūmergit sz ꝓbat: cuz in rhoma tāto sub ꝓsecutore Nerone i patore alijs q̄z ꝛsilib⁹ extingui nō potuit sz creuit talib⁹ ꝓnci palib⁹ ꝛ alijs fidelib⁹ martyrizat⁹: vt sic pater. q̄z a ꝛro do ē fides catholica ꝛ ꝓtegit ¶ Tertia rō ex

De cõmemoratiõe scti Pauli

ꝑte dilectõis mutue.s. Petri z Pauli Uñ canit eccl'ia. Gl'iosi ꝓncipes tre quõ i vita sua dilexer se.ita z i morte ñ sũt sepati. Nã z ossa eoꝝ sil' custodiũt z mirti ꝙfuank:z eoꝝ aie sil' btificãt:vt inc fideles chr̃i pacꝫ vnio z fraꝛna dilectio ꝓtotã eccl'iam cõmẽdarec ereplo eoꝝ. Quarta rõ ẽ inc cessiõis assidue.s.ꝑ tota eccl'ia. Nã vt dicto ca. Sacrosctã.dr. Paulus inc oẽs scõs ꝓcipue apõ deũ inc cessorẽ se repromisit. Test3 ẽ inq̃t mihi de⁹ q̃ sine inc missiõe mẽoriã vri facio sp i oõnibꝫ meis. vtz Rbo.j.z Phil'.j. Itẽ Petr⁹.ij. canonica.j. id ꝓmisit dr. Dabo aũt operam z freqnc hẽ vos post obitũ meũ vt hoꝝ mẽoriã faciatis Lyr. Pastor bon⁹ õsiderat z q̃rit salutẽ sui gregis.nõ solũ ꝑ ꝛpe suo sz ẽt ꝑ futuro. Uñ legit q̃ dũ btus Petr⁹ migrasset in cruce ad chr̃m mox apparuerũt ibi viri scti nimio splẽdore polletes:q̃ direrũt ad ꝓpm. Gaudere qz inc cessorẽ magnũ z ꝓtinuũ meruist3 hẽ apud chr̃m. O ih̃u bone q̃les tibi gras agam⁹ q̃ tãtũ nos diligis. Nã te in aduocatũ nr̃m z tuã mr̃ez aduocatã nob fieri voluisti:sũmoscꝫ apl'os petꝝ z paulũ:imo z oẽs scõs tuos inc cessores ac angelos custodes nr̃os fieri ordiasti. O dulcissime Jesu te laudam⁹:te depcamur vt istoꝝ scõꝝ inc uentu des nob gram z gl'iam.

In die cõmemoratiõis scti Pauli Sermo ō btõ Paulo cũ legẽda.

Mihi viuere chr̃i

il⁹ ẽ:z mori lucꝝ ℟ Hec ẏba ecc'lia canit hodie ad honorẽ btĩ pauli apl'i q̃ ipe scribit Phil'.j. Quibꝫ ẏbis oẽs chr̃iani docẽt exẽplo b. Pauli q̃ sũmo desiderio debẽt idipm õsiderare.vtz z viuere z mori i chr̃o ieſu vt hẽant btitudis lucꝝ ĩipo. Uñ Bed.z p⁹ cũ Joãnes gerson li.de inc.puer.c.vij. dr sic. Teneas te.s.o hõ apõ ieſũ viues z moriẽs:z illi⁹ fidelitati te cõmitte q̃ oĩbꝫ deficiẽtibꝫ.s.i morte solus ꝑte iuuare. Et.c.viij. Perdere ieſũ mai⁹ damnuꝫ ẽ q̃z ꝓdere totũ mõz. Quid ꝑt mõs ꝓferre sine ieſu. Esse sine ieſu grauis ẽ infern⁹.z eẽ cũ ieſu dulc3 ẽ padisus.q̃ inuenit ieſuz:inuenit thesaurũ bonũ sup oẽ bonũ.ditissim⁹ ẽ q̃ bñ ẽ cũ ieſu. pauprim⁹ est q̃ viuit sine ieſu. Esto humil' pacific⁹ z ꝺuot⁹ z eritrecũ ieſus. Hec ibi. Btus paulus hec pẽsauit.iõ sũme chr̃m desiderãdo dirit. Mihi viuere chr̃s ẽ.Lyr.me viuificãs ꝑ suã gr̃iam.z mori.s.ꝑ eo vl' fm eũ.lucꝝ.s.supne btitudis z gl'ie. Juxta q̃ ẏba tria mysteria notabim⁹ ꝓ fmõe sic z de his tribꝫ cõmẽdabil' reddit btus Paul⁹ ꝑ nr̃o exẽplo.

℣ Prio de gl'iosa vita in chr̃o.ibi. Mihi viuere chr̃s est.

Scõo de gl'ioso martyrio.ibi.z mori.

℣ Tertio de copioso suffragio:i b q̃ ꝺr.lucrum nõ solũ sibi q̃dem sed z nob.

B Circa ꝓmũ ꝺ vita in chr̃o. Erq̃ ꝺr apl's q̃ sibi vita chr̃s est z suo mõ chr̃iano ꝺz esse cuncta, tres ꝓcipue q̃stiões occurrũt.

℣ Prima de modo.

Scõa de signo

℣ Tertia de impedimẽto.

Pria qõ.q̃lit viuere chr̃iãi vere possit chr̃s dici. Ad qõ rñdet q̃ ꝑ vnionẽ charitatis z gr̃e.q̃z facit Jo.xv. z in plibꝫ locis eu ãgelij q̃ chr̃s manet z viuit in hoie ꝑ gram z hõ in chr̃o. Nam vt ait Hugo de sanc. vic. Charitas est vinculũ copulãs amantẽ cũ amato.q̃ q̃ manet in charitate i deo manet z de⁹ i eo.j. Jo.iiij. Ex hoc notãdũ q̃ alit aia manet i chr̃o deo viuẽdo.alit chr̃s mãet in aĩa vitã ꝑbẽdo vel viuificãdo Nimiꝫ aia hoñi chr̃iani manet z viuit i chr̃o ꝺo sit i loco ꝓpio ad quẽ tẽdit.q̃ ad ipm deũ tãq̃ ad finẽ viuinꝫ creata ẽ fm q̃ ꝺr Aug. z claret.ij.sniarꝫ. Et declarat sic.q̃ sit res a ꝓpio suo loco hz hec tria. Primo q̃etatione Scõo vite ꝙfuatiõe Tertio fruitione:sic aĩa hois nõ ꝑt q̃etari nisi i ꝺo. vt Aug.li.ꝙfes. Fecisti nos dñe ad te.z iõ inq̃etũ est cor nr̃m donec req̃escat in te. Sic chr̃s dixit Jo. xvj. In me pacẽ habebitꝫ.in mõꝺo aũt pssura. Jocõo aia hz in solo deo vitã z vite ꝙfuationẽ.q̃ de⁹ vita aie ẽ:vt ptz ꝑ Aug.ꝺ pe.di.j.§. Irem li. Uñ Marim⁹ in fmõe de vno martyre ꝺr. Permanẽte fide ꝑmanet in hoie chr̃s. discedente fide discedit ab hoie chr̃st⁹.discedẽte aũt chr̃sto discedit ab hoie vita. Apl's eñ docet q̃ chr̃s ẽ vita nr̃a.di. Cũ chr̃s appuerit vita vr̃a tunc z vos apparebitꝫ cũ ipo in gl'ia Col'.iij. Dec ille. Dens q̃z aĩa in solo chr̃o deo ꝑt fructificare ad vitã eternã. Jo.xv. Sic palmes nõ ꝑt ferre fructũ i ipo nisi mãserit in vite:sic z vos nisi in me mãseritis. Nec chr̃s ꝺr. Et sic ptz q̃ aĩa chr̃iani viuit i chr̃o sic in loco ꝓpio q̃rãte ꝙfuãte z fructificãte ad vitã eternã. Sz chr̃s dñs in aĩa manet sic dñs vel rex in suo regno aut ciuitate.aut sic nauclerꝰ in naui:q̃ cũ magn̄ diligẽtia aĩam ipam dirigit gubernat z ducẽ ad portũ salutꝫ cẽne inc oĩa tẽtamenta tãq̃ ꝓcellas marꝫ buiꝰ mõi sua gra ꝑcauẽdo rexit z direxit z gubnauit in cẽtanõibꝫ mlt̃is z ne pcat. Sic legim⁹ q̃ fecerit chr̃s paulo q̃ ꝑsecutiõibꝫ. O Jesu bone q̃z benign⁹es nob.

Scõa q̃stio.q̃libꝫ signis cogñsc̃t q̃ipa aĩa vere i chr̃o habeat z ꝓbar. Ad qõ nota q̃ fm q̃ ex scꝑturꝫ colligit tria ad id sufficiũt. Sic ai viuit q̃ aliq̃d ꝓbar̃ fore viues ꝑ tria ꝓcipua.s.ꝑ motiuũ ꝑ sensũ z ꝑ opatiões vitales.sic spũalit̃ ꝑ hec tria cognosc̃t q̃s i chr̃o viuere. Primũ signũ.ñ aĩa mouet ad ꝓtẽnẽda mõi delectabilia z abnegãda oĩa vilia terrena z illa sectant vl' q̃ũq̃z ꝓcã.tales spũ bodolico mouent z nõ viuũt in chr̃o. Uñ Rbõñ. viij. Q̃cq̃s spm̃ chr̃isti nõ habet hic nõ est eius.

Si enī fm carnē vixeritis moriemī: si aūt spiritu facta carnis mortificaueritis viuetis. q̄cūq; enī spū dei agunt hi filij dei sūt. hec ibi. Ite. j. Joā. iij. Omis q̄ in eo manet nō peccat. q̄ enī facit peccī ex diabolo ē. Et. i. ep. sūt. iij. In hoc cognoscim⁹ qm in ipo manem⁹ z ipe in nob. qm de spū sco dedit nob. Hoc signū si aia sentit ea q̄ sūt christi delectā do i deo z cōpatiēdo christo passo. qm Rhoma. v. Caritas dei diffusa est i cordibus nr̄is p spm̄m sanctū christi. s. vt delectemur in deo. Ambr. sup Luc. Qui christum iterno suscipit hospitio maris pascit cruorē. nō solū erat dulcor diuitatis sz cū hoc amaritudo passionis: iō aia in christo viues sentit z ei⁹ passiōez p unitatē cōpassionē. vñ Joānes de scō Geminiano. Sentire dz membz qđ sentit caput: ne fiat distinctio in corpe. ppe qđ z apl's hortat Phil'. ij. Hoc enī sentite in vob qđ z i christo iesu. z cē. Per hoc ḡ. pbat hō viuere i christo tanq̄ membrū nō ait. si sentit dolores christi. Tertiū signū si aia opaf. s. opa tuosa in imitatiōe christi. vñ. j. Joā. ij. Qui dicit se in ipo manere dz sic ille ambulauit z ipse ambulare. nā fides sine opibz mortua ē. Jac. ij. Hoc discē sic exēplo bti Pauli viuere in christo. Tertia q̄stio. Quō ipedit p peccm ne christus in aia peccatrice eē vel habitare dignet: z rō huius q̄stiōis: qz deus est vbiq; p oī tpe ḡ est etiā i pcōre. vñ v. Quis ḡ ve dicat nō eē i pcōre deū. Ad hec rñdet fm Rich. de med. vil. in. j. dis. xliij. q. dupl'r deus dicit ubi habitare. Uno mō p pñtiā simplicem alio mō p pñtiā sil' z fruitionem. Mō pcōres deū possidet tm mō p pñtiā simplicē: sz quā deus est vbiq; essential'r: potēter z pñtial'r oia gubernādo. Mō aūt habitat deus in pcōribz p fruitionē. Sz hoc mō scōs. s. p pñtiā z fruitionē habitat tm mō i iustis fidelibz. Et nitur tale exēplū. Unus alteri dat pondꝰ auri dicit. Hic hoc apud te tm mō sz ptātē eo vtēdi non habeas. Alteri dans pondꝰ auri dicat. Accipe hoc tibi trado oino z face ex eo: vtēs sic tibi placet ipo. Ita deus pmo mō seipm̄m dat pcōribz in q̄tū est vbiq; z illis. sz nō dat eis ptātē sup se. Iust' aūt volūt ad saluādū. ppe qđ iusti z scti viri in scptura dicunt celi. eo q̄ in ipis sic celo habitat deus. pcōbedo sui ptātē z fruitionē gl'ie bris. Et sic fruitōz ḡre dat aiabz in pñti iust'. Ecōuerso ād pcōres infernali pena. vñ Esa. lxvj. Celū mihi sedes mea: terra aūt scabellū pedū meoz. Ule ḡ z ve pcōribus. qz vt scribit Prouer. xv. Longe est dñs ab impijs z orōes iustoz exaudiet. Ite Pōs. Loge a pcōribz salus: maledicti q̄ declināt a mandatis. Ō ve gaudiū z leticia iustis. qz in ipis tanq̄ in cellis dei habitat gratificās vuificās z rāgens glorificās in patria. qz scribit Psal. lxxxiij.

Ierūtm̄ ppe timētes eū. i. deū salutare ip. vt inhabitet gl'ia in terra nr̄a. i. in corpe mediāte aima ei dē z iū ca. Ad ppositū. brūs Paul⁹ iesum christū in sūme dilexit: oia pcā cauit. tot⁹ in christo vixit vt diceret. Mihi viuere christus est. Un̄ z i morte iesu nomē ter exclamauit. vt patebit. E

Circa scōm pncipale de gl'iosō martyrio pauli apl'i sit p ꝯclusione q̄ brūs paul⁹ gl'iosissimo martyrio p noie iesu est corōat⁹. Declarat potissime triplicit. Tria enī faciunt ad maximā gl'iaz ipius martyrij. vicz.

Primo causa sue passionis.

Scōo miracula tpe decollatiōis.

Tertio apparitio facta post tēpus mortis.

Primū inquā est cā passiōis. qz vt ōt Aug. martyrē. s. gl'iosum causa facit pen⁹ q̄z pena. Paulus aūt pass⁹ ē triplici cā gl'iose iusticie. Prio qđē ex eo q̄ christm deū eē pdicabat: z statim simeq; culturā demonū reprobabat z euacuabat. Et p pter hec multas psecutiōes passus est paulus: q̄s brūs Tulian⁹ breuit enūerat di. Paul⁹ apostolus in Philippis vgis cedit: icarceratꝰ z lig̃ pedibz affigit. in Lystris lapidat. in Epheso ferdat. i Damasco p sportā e muro deponit. i Hierusalē sistit: cedit: ligat: insidiat. in Cesarea clausus tenet. naufragās in italiā piculo dirigit. Rhomā veniēs sub Nerone occisus finit. Hec Hilarius. Cū aūt paul⁹ in custodia de Cesarea portaret p naues Rhomā: vt scribit Act. vlt. fracta naui in tabulis euadeñ. i insulā Mitilenā enatauerūt. vbi ppe frigus cū ꝯgregasset paul⁹ sarmenta vt sup ignē poneret: vipera manū ei⁹ inuasit. Qđ barbari videtes dicebāt adiuicē. Utiq; homicida est hō hic q̄ cū euasit de mari: vltio diuia nō pmittit eū viuere. Paul⁹ aūt excutiēs viperā in ignē nil mali passus ē. ppe qđ illi admirātes ceperūt dicere eū esse deū. s. credētes ipum esse imortalē. Gētiles enī dicebāt hoies imortalitatē ꝯsecutos esse deos. vt saturnū: iouē z̄c. Dicit q̄z q̄ oēs q̄ de pgenie illi⁹ hois q̄ tūc Paulū hospitio suscepit nascūt: a venenosis nullatenꝰ ledunt. Un̄ cū pueri nati fuerint: in cunis corū pies ꝓpētes ponūt vt pbēt si eoz filij ve sūt. Dū ve paul⁹ venisset Rhomā Neronis anno. xij. et a passiōe dñi anno. xxv. fm Otero. audiēs Nero q̄ de lege iudeoz z fide christianoz inf paulū z iudeos q̄stio vtebat. z ob hoc paul⁹ fuerit captꝰ nō multū curauit inde. qz nōdū etiā fuerat i imperio ꝯfirmat⁹. z sic paul⁹ q̄ volebat libere ibat: z pdicabat p biennū. Deinde in occidētales partes pgens euāgeliū pdicauit vsq; ad. xiij. Neronis ānū. quo rhomā rediēs martyrizat⁹ est. Refert aūt Haymo q̄ paulus a pullox cantu vsq; ad horā q̄ntā laborī manuū insistebat: deinde pdicatiōi: ita q̄ plerūq; vsq; ad sero fmonē protrahebat. z resiđuū tpis somno refectōi accorationi necarīū erat. F Scōo gl'iosam causaz habuit martyrij ex eo q̄. s. multos de ppl'o z mi-

titib ad chm quertebat. Tã ei⁹ sapia z religio/
sa vita vbiq famabat z ab oib admirabil' babe
bat. z senat⁹ ō illo alta sentiebat. Quadã vo die
dñ paul⁹ circa vesp̃as p̃dicaret: pincerna Nero/
nis noie Patrocl⁹ in fenestra audiẽs p̃dicatiõz
dormitãdo decidit z expirauit. Qō audiẽs Ne/
ro plurimũ doluit: qz eũ amabat. Paul⁹ vo de
functũ iussit afferri z eũ suscitauit ac ad cesarem
misit cũ socijs. Cui nero admirañ. ait. Patrocle
viuis ne: Ait ille. Cesar: viuo. Et nero. Quis te fe
cit viuere: Cui ille. Dñs ihesus rex oim seculorũ.
Frat⁹ nero dixit. Ergo ille regnabit i secula reso
luens oia regna mũdi: Cui patroclus. Etiã. Ce/
sar g̃ dedit ei alapã dicẽs Illi militas g̃ regi z nõ
mihi: Cui ille. Utiq illi milito q̃ me suscitauit a
mortuis. Tũc q̃nq milites imperatoris q̃ eidẽ iu/
giter assistebãt dixer̃t. Cur imperator pcutis hũc
iuuenẽ veracit̃ rñdẽtẽ: nã z nos illi regi inuictis/
simo militam⁹. Quo audito Nero eos incarce/
rauit vt torq̃ret. Et tũc oẽs chianos fecit inqui
ri z p varia tormẽta sine interrogatione puniri.
Tũc z paul⁹ vinct⁹ est iter ceteros. z sic p tali cã
punit⁹ est. ¶ Tertio causa martyrũ Pauli
fuit gl'iosa: eo q̃ occisus est ꝓpt̃ verã deitatẽ chi
pbãdã z ptãtẽ iudiciariã quã paulus astruebat
Cũ em paul⁹ fuisset neroni p̃sentat⁹: dixit ei ne/
ro. Cur milites meos subtrahis z tibi colligis:
Rñdit paul⁹. Nõ solũ de tuo angulo sz de to/
to orbe collegi chm. cui z tu si subiect⁹ fuer⁹: sal/
uus eris. q̃ tãte est potẽtie vt iudex oim veniat z
mũdũ p ignẽ soluat. Ad qō irat⁹ nero iussit oẽs
milites chi igne cremari: z paulũ capite trucari
Ad quẽ paul⁹ ait. Scito cesar quia modico tẽ/
pore patiar: sed viuã eternal'r dño ihesu chro. Ne/
ro dixit. Auferte ab eo caput vt me rege suo fo/
rtiorẽ intelligat q̃ eũ deuici. z videam⁹ si semp vi/
uere valeat. Cui paulus. Ut scias me post mor
tẽ corpis viuere eternal'r viũ tibi post abscisionẽ
capitis appebo: vt cognoscas qz chis est de⁹ vi/
te. Et sic paul⁹ duct⁹ est ad occisionẽ. cũq duce/
ret a p̃cipuis trib militib: dixerũt ei illi. Quis ẽ
o paule iste rex vester ꝓ q̃ mori potius q̃ viuere
diligit⁹: z quã mercedẽ ab eo habebitis: Et pau
lus de fide chi illis loq̃ns z de regno dei quer/
rit eos. Qui cũ rogarent paulũ vt libere abiret q̃
vellet: dixit. Absit frẽs vt fugiã cũ sim miles chi
legitim⁹. Scio em q̃ trãsibo p hãc mortẽ ad vi/
tam eternã. vos aũt post decollationẽ meã veni/
te ad eũ locũ cras mane z ibi iuenietis orantes
duos discipulos. z hec eis narrate z ipi baptiza
bunt vos vt sitis celi coheredes. Interim Nero
misit alios milites ad videndum si esset occisus
paulus. Et illos cũ vellet cõuertere dixerũt. Cũ
a mortuis resurrexeris credem⁹ tibi de his q̃ di
cis. Cũ g̃ duceret paulũ in porta hostiesi obuia
uit ei matrona nomie Plãtilla pauli discipula
flens z orõib illi⁹ se cõmẽdãs. Cui paul⁹. Da/
le eterne saluti⁹ filia z da mihi velũ tui capitis q̃
mihi oculos ligabo: z postea restituã illi. z illa
tradidit. ¶ Scõo gl'iosum ꝓbat martyriũ
pauli p miracula facta tpe sue decollationis a ei⁹
su bono. quoz ꝓmũ est q̃ venies ad locũ vbi de
collari deberet ꝓs ad orãtẽ orauit cũ lachrymis
z grãs chro egit. Post h̃ fratri valefecit z oculos
de velo Plantille ligauit z vertiq genu in terrã
figẽs collũ extẽdit. z decollat⁹ mor ei⁹ caput ei⁹
liens tres salt⁹ dedit. in q̃libet saltu Jesus chris
exclamando. z sic tres fontes aque viue aperue
vsq hodie pseuerãtes imbi. vt de ꝺ scptũ ẽlam⁹
ser. de scto Petro. j. ¶ Scõm miraculũ q̃ de
ei⁹ vulnere vnda lactis vsq ad vestimẽta milit⁹
exiliuit primũ z postea sanguis martyrũ
pe eius puritatẽ ꝓ q̃ginea testat̃: sanguis mar/
scitatẽ. Et Dion⁹. in epla ad Timotheũ de mor
te pauli addit q̃ paulus in ipo ictu carnificis ce
plicuit velũ z collegit sanguinẽ ꝓprium in velo
z obuoluit z ligauit z tradidit illi feie. s. plãtille.

Tertiũ miraculũ q̃ mor in aere lux immensa
emicuit z de corpe odor suauissim⁹ emanauit.
Lux quippe testat̃ eius lucidã sapientiã. Odor
suauis ei⁹ sanctã vitã. ¶ Tertio gloriosum
martyriũ ꝓbat hoc p reuelationes z apparitiones
factas post mortẽ. quaꝝ Pria est. q̃ vt Dion⁹.
vbi sup̃ refert: cũ decollato paulo miles carnifex
z alij reuerterenť in ciuitatem: plantilla eis dixit
Ubi dimisistis magistꝝ meũ: ecce vidi q̃ nũc pe
trus z paulus induti veste ꝑclara intrauerũt ur
ciuitatẽ z coronas fulgẽtes luce habebãt in ca/
pitib. z ꝓtulit velũ sanguine cruentatũ in testi/
monium. ꝓter qō multi crediderũt in chm z bap
tizati sunt. z cõsimili modo eos vidisse ipemet
dion⁹ testat̃ in dicta epla. Scõa reuelatio
q̃ cũ hec Nero audiuisset ertimuit: z cũ phis de
talib tractare cepit. ecce aũt ianuis clauſ paul⁹
ante cesarẽ z pbos stans ait. Ecce cesar: ego inq
paul⁹ eterni regis miles. vel nũc crede q̃ nõ sum
mortu⁹ eternal'r sz viu⁹: tu aũt miser etna mor/
te morieris. q̃ sctos iterficis. z his dictis disparu/
it. Un nero q̃si amẽs effect⁹ ptimuit. z quos
chianos captiuauerat liberos dimisit. Ter/
tia reuelatio. q̃ illi magistrimilitũ tres q̃s paulus
paulus querierat cũ ad mortẽ duceret: vt dictũ est.
crastino mane venieñ. ad locũ decollationis pau
li: viderũt ibi duos viros. s. Titũ z Lucã orãtes
z in eoz medio paulũ stantẽ. q̃s isti discipuli. s.
Titus z Lucas putãtes psecutoris cã venire cor
riti fugerũt. z paul⁹ mor disparuit. Milites at
damãtes post eos z oia enarrãtes z quo paulũ
cũ eis apparẽtẽ viderint: isti cũ magno gaudio
illos baptizauerũt. z sic patet ꝓ sitii. R

Circa tertiũ ꝑncipale de suffragatione sic p con
dusiõe q̃ btus paulus p sua merita inuocatus
pstat salut⁹ suffragia. Primo q̃dẽ ab hostibus
defendẽdo. Un sca ecclia paulũ solet depingere
cũ libro z ense. petrũ aute cũ clauibus: ad repsen
tãdũ q̃ paul⁹ p sapientiã i libris epla⁹ nos do

ert ad salutē. z p ensem. i. p merita passiōis defe/
dit ab hostib⁹. Petr⁹ aūt habet daues apiendi
celū. Scdo paul⁹ suffragat a mala morte li/
berādo. Nāvt dr i legēda: refert Bre. Turoñ. q
qdā desperās laqueū sibi parabat: sp tñ dicebat.
Adiuua me sctē paule. Tunc affuit q̄dā vmbra
squalida di. eidē. Fia bone vir age qđ agis ne mo
rissime paule adiuua me. ecce statī affuit vmbra
uocat⁹ aduenit. Et statī illa vmbra sqlida eua/
nuit. z bō ad se redīes pniam egit z laqueū p̄iecit
Tertio suffragat i extremis aiam letificādo.
Nā refert Bre. i li. dial. q̄ qdā p̄br scūs ad extre
ma deduct⁹ cepit cū magna leticia clamare di. Bñ
uenīūt dñi mei: bñ veniūt dñi mei. ecce venio ga/
rias ago: grās ago. Interrogat⁹ ab astantib⁹ qđ
sic loq̄ret. rñdit. Nūqd videt⁹ huc venisse scōs
aplos petr⁹ z paulū. Cū vo trep⁹ vba vt pri⁹ re/
peteret: scīā aia e carne soluta est. Nec sufficiant
Accedam⁹ g̃ charissimi z veneremur be. paulū:
vt ip⁹ meritis p̄ducamur ad regna celor⁹. amē.

De visitatiōe btē marie v̄gis hēs i Stellario.

De sancto Bonauētura ordinis minor⁹ Ser
mo cum Legenda.

Venerūt mihi oīa bona pariter cū illa. s. sapia. Hec
vba scribunt Sap. vij. z optime cō
ueniūt dici de scō Bonauētura: vt q̄si ipe scūs
dicat. Venerunt mihi oīa bona cū sapia. Cū qr
ipe bñs p̄ plenitudinē sapie habuit. nā z p̄fes/
sor sacre pagine z vir tant⁹ p̄fectiōis excellentissi/
me extitit. Cū qr etiā hec vba ei⁹ noī p̄sonāt: eo
q̄ vocat⁹ ē Bonauētura ab oīm bonor⁹ p̄uētu
Et b factū est deo bono disponēte z spūsctō ispi
rāte. vtq; vt btūs p̄ Frācisc⁹ ipm vocaret b noie
Bonauētura: q̄ ātea vocabat Eustachi⁹. Dicit
aūt Ar. i postil. sup Lu. ij. q̄ noīa q̄ hoib⁹ ponū
tur diuinit⁹ sp significāt aliq̄d donū gratuitū da/
tū vt dādū. sic p̄r de Abraā: cui dixit dñs. Non
vocaberis vltra abrā. i. p̄ excels⁹ tm̄. s. i. ple pau/
ca. sz abraā. i. p̄ multar⁹. s. gētiū. iō seq̄t. eo q̄ pa/
rē multar⁹ gētiū p̄stitui te. Beñ. xvij. Sicz dñs
ies⁹ vocat⁹ ē Ies⁹. i. saluator. eo q̄ b munus
gre collatū est sibi a deo p̄ vt ip̄e saluet pl'm a
peccis eor⁹. Ita de⁹ puides sctm Bonauēturam
dono sapie z oī bono gre z gl'ie sublimandū sic
uoluit ipm noīari Bonauētura. Optime g̃ z cō
ueniēter dicere p̄t hec vba. Venerūt mihi oia bo/
na tc. Quib⁹ ipe btūs p̄ cōmēdat p̄cipue tripl'r
de quib⁹ in hoc p̄mone agemus.

Primo de oīm bonor⁹ p̄uētu. Venerūt inq̄t oīa
Scdo de sapie vere p̄fectu. ibi. pariter cū illa. s.
Tertio de gre magne fructu. qr dicit bona. s. gratuita p̄uenisse. (sapiētia.

Circa p̄mū de p̄uētu bonor⁹ sit p̄ p̄clusiōe
q̄ sctūs Bonauē. merito cōmēdat p oīa mundi
bona p̄uentia hoī in p̃nti vita z futura. Decla
rat. qr vt clare cōstat sunt primo aliq̄ hoies q̄b⁹
pauca vel fere nulla p̄uenīūt bona in hoc mōdo:
vt sunt mēdici mali z pauper⁹ i pctis viuētes. q̄
quidē nec p̃nt⁹ frui p̃nt bonis (q̄r⁹ multū p
eis adq̄rēdis labor⁹ēt) nec futuris. eo q̄ in pctis
viuūt nūc z in futuro dānabunt. De talib⁹ psal.
Duplici p̄trītiōe cōtere eos. Scdo alij sūt q̄ mul
ta bona hñt i hac vita: sz nulla in futuro. Sicut
legit de diuite epulōe: q̄ iduebat purpura z byſ
so z epulabat q̄tidie splēdide. z tñ in futuro nec
gutta aq̄ desiderata potuit hre Lu. xvj. Tales sē
omēs diuites de suis diuitijs nil boni facientes
nec pauper⁹ erogātes. q̄b⁹ hec bona tpalia erūt
in futuro p dānationis cumulo. qr Apoc. xviij.
scribit. Quātū se gl'ificauit z in delitijs fuit tātū
dabit ei tormētū z lamētū. Deniq; tertio alij sūt
q̄b⁹ ersi multa p̄uenīūt bona i hoc mōdo vel ad/
modū pauca. tñ p illa fidelit distribuēdo p deo
z bñ viuēdo plurima adq̄rūt in celo. Ad qđ hor
tat saluator Mat. vj. Thesaurizate vobis the/
sauros i celo vbi nec tinea demolit nec fures ef/
fodiūt aut fu. Et ps. Melⁱ ē modicū iusto. s.
in p̃nti: sup diuitias pcōr⁹ mlt⁹. Itē Tob. iiij.
Noli timere fili mi: pauperē q̄dē vitā gerim⁹ sed
mlta bona habebim⁹ si timuerim⁹ deū z recesse
rimus ab oī pctō z fecerim⁹ bene. Hec ibi. Ad p
positū. Sctūs Bonauētura z p̄sentia z futura
oīm gener⁹ habuisse bona cū studio vere sapien
tie p̄merēdo eternalia cōp⁹obat. Et Pro q̄ no
tandū q̄ p̄m Aug. li. de li. ar. z Greg. li. xxvij. alij
osq; doc. tria sunt in sūma omniū bonor⁹ gene/
ra hominibus p̄uentia.

Primo summa.
Secūdo media.
Tertio infima.

Primo sē q̄dā sūma bona. s. eternalia z celestia. et
hec oī hoī sūme sē appetēda exēplo Ps. dicentis.
Quādilecta tabernacula tua dñe virtutū p̄cup. z
defi. aia mea i atria tua. q. d. Intātū aia mea cō/
cupiscit illa bōa celestia q̄ deficit vsq; ad lāguo/
rē mortēq; p̄ desiderio. Nā Aug. de li. ar. in fi. dr.
Tāta est pulcritudo iusticie: tāta iocūditas luc
eterne: vt etiāsi nō liceret ampli⁹ in ea manere q̄r
vna die. p̄ē b solū inūerabiles āni hui⁹ vite de/
litijs pleni z affluētia oīum tpaliū bonor⁹ meri
to p̄tenerent. Hec ille. Scdo sunt bona q̄dā
media: vt virtutes z opa meritoria q̄b⁹ mediāti/
bus p̄uenit ad sūma bona celestia. z iō diligent
sūt talia cumulāda z appetēda tāq; semina cele/
stiū fructuū. Gal. vj. Nolite errare. s. putādo q̄
p opa mala bō saluet. de⁹ em̄ nō irridet. i. nō de/
cipit. Que ei semiat hō hec z metet. qm̄ q̄ semiat
i carne: ip̄e carnis seq̄ndo: metet corruptionē
culpe z gehēne. q̄ aūt semiat in spū. i. in instinctu
spūsctī opat bona: metet vitā eternā. Bonū aūt

facientes nō deficiamꝰ. tpe em̄ suo metemꝰ. Nec ibi. Tertio alia sūt bona infima. sic sūt tpalia: vt honores t diuitie. t ista nō sūt nimis appetē/da: imo sē poti⁹ ꝓtēnēda. j. Joan. ij. Filioli nolite diligere mūdū. i. mōi huiꝰ delectabilia: neq; ea q̄ i mōo sē. i. vicia eoꝝ. q; sic̄s diligit mūdū ḃ mō nō ē charitas pris. i. dei i eo. vñ Bre. ōr. Tāto q̄s q; a supno amore diffūgit q̄nto inferi⁹ delectat. Ad ꝓpositū. sc̄us Bona. q̄uis habuerit bona mōi. pspe. puenientia sibi: puta honores t digni/tates epatꝰ ac cardinalat⁹ t p̄lationē misterij in ordine minoꝝ deo fauēte. tm̄ i istis oib⁹ tā since/re deū dilexit t tā sciēter se hūit vt oia p chīo velut stercora ꝓputaret: t toto conamīe ad celestia festinās gl̄iaq; magnā adq̄siuit. vt patebit i seq̄n/tib⁹. Merito g̃ dicꝰ ē Bonaventura: eo q; ipse bona ifima media t sūma puenerūt. ℗ Hz q̄ri p̄t: vtq; aliq̄ mūdi bona puenīāt hoi mere a fortuna sine dei puidētia: Rñdeť fz doc. p̄cipue Tho. in. iij. li. 3 gētiles. t pꝰ eū Ray. i sūma sua q; aliq̄d ōr euenire a fortuna qñ accidit p̄ter intē tionē illi⁹. sic cū q̄s fodiēs in agro vl̄ transiēs in via inuenit thesauꝝ quē nō q̄rebat. Hz nota q; aliq̄d est p̄ter intētionē inferioris qđ nō est p̄ter intētionē superioris: t marie p̄ter cognitiōz t intē tionē dei sine cui⁹ puidētia nihil fit nec ꝓtingere p̄t. Sic exēpli gra: cū dñs mittit seruū ad aliquē locū t ad eūdē locū mittit aliū seruū illo ignorā te: tūc ꝓcursus vtr⁹q; seruoꝝ: nō tm̄ respectu dñi ip⁹oꝝ. Sic licz aliq̄ videant̄ fortuita respectu hoim eo q; cā vel rō taliū est occulta: nihil tm̄ respectu dei q̄ omnia p̄ordinat t p̄uidet a quo p̄ncipal'r puenit oē bo nū hoi. t sic oīs euēt⁹ fit p̄ncipal'r a deo causan/te vel ꝑmittēte. Hinc puerb. xvij. Sortes mittū tur i sinu. Lyra. i. in occulto vt recipiant̄ fortuito Hz a dño deo tēperant̄. q; ex diuina puidentia puenit q; talis sors cadat sup talem. Nec Lyra fraus tm̄ q̄ inībi cōmittit nō a deo est sed ab ho minū malicia quā deus ꝑmittit iudicio occulto Ad p̄dicta facit auctoritas noui testamēti. q; sal/uator ōr Mat. x. Nōne duo passeres asse vene/unt t vn⁹ ex illis ñ cadet i terrā sine p̄re vīo. Uñ sequit q; nil puenit sine puidētia dei hoib⁹ etiā i mimis pūctis tactillo⁹ in ludo ꝓiectoꝝ nisi ad/hibeat̄ fraus t malicia. Nec fm Ray. vbi sup. Quāto magis ḃ devita hois sentiēdū est. q; sicut Greg. ōr omel. epiphanie. Uitā inq̄t hois sol⁹ q̄ ꝓdidit deꝰ gubernat. Er q̄ patēt tria p̄cipua do/cumēta. Primū est q; illi q̄ attribuūt bona con/stellatiōi l' etiā casꝰ t fortunā ac sil'ia: sic q; spem totā i ꝓstellatiōe t nō in deo ponūt: nimis errāt. vt sunt fata obſuātes t sil'ia. Scōm q; oīa que habemꝰ bona deo debemꝰ attribuere p̄ncipaliꝰ Jpe em̄ ōr Esa. xlij. Gl̄iam meā alteri non dabo Sic em̄ ubi est iniuria cū facies aliq̄ strenua opa bostesq; deuinceres: t tm̄ gl̄ia victorie aut facti ascriberet nō tue vtuti sz armoꝝ vel alteri⁹. Sic i ꝓposito. Tertiū q; in oi ꝓspirare etiā vsq; ad mi/nimū q̄dratē t i oi aduersitate maria vel mima deū laudare debemꝰ. q̄ oīa ordiat t disponit ac puidet fm suū bñplacitū t sc̄issimā bonitatē ꝓ salute nr̄a. Jō. j. Pe. iij. In oib⁹ honorificet deꝰ p iesum chīm: cui est honoꝝ t gl̄ia t imperiū i scīa seculoꝝ. Exēplū i Bonauē. q̄ docuit vbo t exem/plo in ꝓspis t aduersis deo grās agere.

Circa scōm principale de ꝓfectu sapie sic ꝓce/dit. Sapiens dicit Amb. i epl'a ad Simplicianū sic. Bo/la sapia libera est t felicissima p oñs fortūa qua diuitib⁹ pauperes p̄sunt: eternisq; thesauri cui⁹ vsura est p̄ciosa. hec ille. Et rō ptz ex his q; scribi/tur Sap. vij. q; sapia oīm bonoꝝ mr̄ ē. Infinis/tus ei thesaurꝰ est ho. q̄ q; v. s. p. fa. s. amicicie dei Seneca. Sapiens vincit vtute fortunā. Pone ex vna inq̄t pte viz. bonū diuinū⁹ abūdāte t in/stū: ex altera pte nihil bñ t i se oīa: vter q; eque vir bonꝰ erit. hec ille. Nā p sapiam deꝰ q̄ē summ⁹ bonū t sine q̄ nullū bonū h̄. g̃ zc. ℣ Quere g̃ q̄les effectꝰ opat vera sapia p q̄s i hoie fore cō/probat. Rñdeť fm doctoꝝ scripta q; possime ad̄ttuoꝝ. Primꝰ effectꝰ est p̄toꝝ detestatio. Na Sap. j. In malivolā aiam nō introibit spūs sa/pientie: nec habitabit i corpe subdito p̄cis. Ber. sup Cañ. ser. j. Nō aliō est inq̄t ya t ꝓsūmara sa/pientia q̄s declinare a malo t facere bonū. Idem. Inueniſti plane sapiam si p̄rioꝝ vite p̄tā detes/as. Initiū q̄ppe sapie timor dñi. vt ait Pā. g̃ zc. Uñ p̄toꝝ hō stultꝰ ōr t meritoꝝ. q; igne gehēne q̄ acerbi⁹ vrat sibi q̄tidie adauget p̄tā. Ber. cūdꝰ effectꝰ mūdialiū p̄tēmptio. Ber. Inueniſti sapiā sapientiā si hui⁹ seculi desiderabilia p̄tēdas: si eterna toto desiderio ꝓcupiscas. Inueniſti sapi/entiā si singula tibi sapiūt p̄ut sunt: vt hec velut caduca t trāsitoria p̄tēneda. illa ẏo vt ꝑfecta bo/na appetēda discernas. hec ille. Uñ. vj. Topico. Maioza bona sūt p̄eligēda. t Prouer. iij. Pri/cipiū sapie possidere prudētiam. s. in eligendo.

Tertiꝰ effectꝰ salubriū assaporatio. nā sapia ōr q̄si sapida scia diuinoꝝ. s. q; est sapida t dulcis p amorē diuinū. iuxta illō p̄s. Quāducta sunt ib⁹ meis elo. tua dñe sup mel ori meo. Uñ i col/latiōib⁹ patꝝ legit q; mota q̄stiōe q̄s posset dici ve sapiēs. Rñdit vnꝰ patꝝ q; ille q̄ bñ novit ea ip̄m. Addidit aliꝰ di. Ille sapiēs est cui sapiunt deꝰ t diuina vl' salubria. Proinde Ber. sup can. ser. lxxxvj. ōr. Ubi amoꝝ est labor nō est: sapoꝝ. Et sapia a sapoꝝ denoiat: vt q̄s sapiam sapore boni diffiniat. quē sapoꝝ boni p̄dicim⁹ ab ore/tu pene gener⁹ erq̄ sēsu carnis p̄ualere suggerit. ꝓcūs antiq̄ cepit desipe bonū ac sapoꝝ nōnus subintrare. Nec ille. Quartꝰ effectꝰ est sapie opeꝝ exercitatio. Jac. iij. Que desurſū est sapia p/mū q̄dē pudica est. i. pudicicie affectiua, deide pa

cifica modesta bonis ꝓsentiens plena miscōia z fructib bonis. Amb. in epla ad Simplicianuz dr. Ubi sapia ibi virt⁹ animi: ꝓstātia z fortitudo Ibidē ḡz qrit Amb. q̄ desiderat sapiēs sūmo co natu: Ñdet q ea solū q̄ ⁊tutꝫ z disciplīe sunt sine qb ee nō pt. q̄ si ab eo diuellunt tā ñ sapiēs ē q est sine ⁊tutꝫ actu z disciplīe. hec ille. Ad p positū. sctūs Bona. p singla z oia hec ꝓbat ⁊ sapia fuisse plen⁹ q̄ z oia bona būit sibi ꝓuenīe tia. vt claret ex eis legēda. Imitemur ḡ ipm zc.

Circa tertiū de multiplici gratia qua cbīs iesus sanctū Bonauēturā sublimauit sit cōclu sio q magnitudo scitatis bti Bonauēture da ret ex multitudine z magnitudie gr̄e a cbīo iesu sibi date. Declarat ex legēda ꝑm ordinē. Primo nāq sctūs Bona. habuit a deo grām sacre reli gionis. de q̄ Bern. tractās illud Mat. xvij. Bo nū est nos h̄ ee. dr sic. Religiosus in religione vi uit puri⁹. cadit rari⁹. resurgit veloci⁹. icedit cau tius. qescit securi⁹. irrozat freq̄nti⁹. mozit confi dēti⁹. purgat citius. ꝓmiat copiosius. Hec ille. Sctūs Bonauē. quippe cū esset de Tuscia ꝓ Joāne: matre Rītella fidelib⁹ ꝓgenit⁹ z i pueri cia ifirmat⁹ vsq ad mozte extinct. cui⁹ saluti ārta mī medicoz diligētiā adhibuit. q̄ spe salutꝫ fru strato medicamīe ꝓuata: scti Francisci iplozauit suffragia. deuoueñ. ipi⁹ religiōi illū si sanū recu paret. Et vt ferē pia mr ipm ad beatū patrē Frā ciscū tūc i carne viuentē adduxit. z vt sua ozatiōe sanū sibi būc filiū redderet reuerēter z būiliē ac deuotissime supplicauit. Btūs aūt pr Frā. cū ad Joāne: matre Rītella fidelib⁹ ꝓgenit⁹ z i pueri cia ifirmat⁹ vsq ad mozte extinct. cui⁹ saluti ārta mī medicoz diligētiā adhibuit. q̄ spe salutꝫ fru strato medicamīe ꝓuata: scti Francisci iplozauit suffragia. deuoueñ. ipi⁹ religiōi illū si sanū recu paret. Et vt ferē pia mr ipm ad beatū patrē Frā ciscū tūc i carne viuentē adduxit. z vt sua ozatiōe sanū sibi būc filiū redderet reuerēter z būiliē ac deuotissime supplicauit. Btūs aūt pr Frā. cū ad spūsctō erclamauit di. O Bonauen. extinde boc nomē Bonauētura sortit⁹ est: q̄ in baptismo cat⁹ pus fuerat Eustachi⁹. Sanus itaq domū redies z tādē adolescēs fact⁹ memor voti facti a mīre z hui⁹ miraculose sanatōis ano sue etatis cirat. xxij. habitū religiōis sci Fran. deuotissime fuscepit in q̄ dieti ꝓficies de ⁊tute i ⁊tutē ozōni z ꝓplatiōi ac lectiōi sc̄pturaz sub irrefragabili doctoze alexādro de ales intēdebat. q̄ tanta gr̄a spūsceō fuit pūct⁹ vt cūctis fieret admirabil' i sa pietia z doctrine ꝓfectiōe: adeo q̄ i breui rpe. scz septio sui igressus ano libros sniaz i parisien si vniuersitate legeret egregie z mgr̄alē doctorat⁹ cathedrā reciper z i ozdie toto int̄ ꝑmos religio nez doctria hīeē. Et qō erat admiratōe dignū q̄ crescebat scia z autozitate eo crescebat būilitate meritis z sui depssiōe. Nā būilitatꝫ officia fribus Fuiēdo nō ptermittebat. ifirmis sūma diligētia obsecio se mācipabat. morbo etiā ꝓtagioso labo rātib⁹. z sic paret mag⁹ eis gr̄a. Sc̄do habuit gratiā vite mūdissime z ꝓuersatōis. nā eis sanctā vitā ꝓsideras alexāder de ales doctoz tāte auto ritatꝫ in ecclia vt de eis dictꝫ aut sc̄ptꝫ dubitari ñ licer. cōptis vita z mozib⁹ Bona. ipm ab oīi vicio mortali mūdū asserebat. z de eo solit⁹ erat dicere sic. Iste est ver⁹ israelita in q̄ adā videt nō peccasse. qō certe magne gr̄e ē z gl̄ie. vñ Aug. xxj de ci. dei dr q̄ etiā int̄ sctōs paucissimi sr̄ tāte feli citatꝫ vt ab ieūte adolescētia nll'a dānabilia pcā cōmiserint. Itē sctūs pr Fran. spūsctō ispirat⁹ de ipo Bona. ꝓbetauit di. q̄ futur⁹ eet magn⁹ vir in ecclia dei. z q̄ p ipm religio sua magē scitate cresceret. qō ipletū est. D Tertio gratiā ha buit ꝓfecte ꝑlatiōis. nā ob ingētes ⁊tutes deus ipm exaltauit ad dignitates ples. Primo gene ralat⁹. fuit em̄. xij. igress⁹ āno ex oīb⁹ sctis virꝫ ordis tūc minoꝝ elect⁹ ab oīb⁹ in festo purifica tiōis ⁊ginis marie pūte alexādro papa. iiij. āno dñi. Mccl vj. in ministꝝ gñalē ton⁹ ordis. Fuit aūt octau⁹ mīster ordis post b. Frā. z ānis. xvij ordinē rexit laudabil'r. Pūssim⁹ aūt cultoz fuit brē marie ⁊gis. Instituit em̄ vt frēs ꝑ'm horaz renē ad salutādū ⁊ginē ꝓ signo cāpane post cō pletoziū: eo q̄ creditū sit illa hora ab āgelo ⁊gi nē salutatā. Sc̄do exaltauit Bonauē. de⁹ ad di gnitatē archiepat⁹. s. eboracen. qō ē piguissimū būficiū. sz ipe ad pedes dñi pape se ꝓfereñ. tābu milit z efficacit tāto ḡdui cessit q̄ papa ei⁹ cessi onē acceptauit. Tertio exaltauit ad dignitatem cardinalat⁹ z epat⁹. nā cū ꝓalib⁹ Lugduñ. qstio nib⁹ emersis ī extricabilib⁹ z difficultatib⁹ elabo raret. Grego. tūc papa. xj. ꝓ subleuādis difficul tatib⁹ dict⁹ ꝓsideran. Bona. scitatē z sapie excel lētiā eccl'ie regimi ꝓfuturā: ipm q̄uis pl'imū re luctātē ꝓmouit i cardinalē z i epz albanen. Fert aūt q̄ cū papa misisset eidē ī signia cardinalat⁹ cū pileo: ipe Bonauē. tūc occupat⁹ i obsequijs frm̄ z lotura coq̄naria nūcijs diterit q̄ poneret illa in palū (q̄ vsq bodie dr ꝓ meoria ibi stare) vsq̄ q̄ inq̄t ꝓficiā z explebo scutellaz lotura. sed illi interi obꝑuaueñt ne Bona. fugeret. Et sic ad apl'icū duct⁹ iuit⁹ est ī signit⁹. Fact⁹ āt cardinal' ī ea vocatiōe pari scitate z opez fructu ꝓseuera uit benign⁹ ꝓudēs būilis pudic⁹ sobri⁹ z oīm ⁊tute clar⁹. J Quarto grāz lūiose sapiētie ac īstructiōis doctoral'. qz ꝓfecit pl'imos libros ac editiōes. ciusq̄ opuscula sūt multū celebria. ꝓ fulgēt em̄ ꝑmo deuotiōis sapoze: vt claret legē ti. vñ z seraphic⁹ doctoz ē appellat⁹. Sc̄do ꝑful gent copiositate. qz sr̄ pl'ima vsq̄ ad. ccc. nūerū. Tertio ꝑfulgēt vtilitatꝫ luciditate. bñt em̄ cū p funditate sensus tālucidā facilitatē vt oīb⁹ meri to ꝓdesse possint. Quinto grām altissime ꝓ platiōis z deuotiōis. nā cum ea rēpestate sctūs thomas de Aq̄no ordis ꝑdicaroꝝ scitate clar⁹ z Bona. magē charitate ꝓlūcē⁹ accessisset ad visi tādū z ꝓferēdū cū eo de aliq̄b⁹ q̄stiōib⁹: z tūc sā ctus Bona. hostio celle clauso ꝓplatiōi diuie insisteret: itrosperit b. Tho. p foramē z vidit bo nauē. ī ꝓplatiōe raptū z a cra mirifice subleua tū. tūc ad suos ait. Finam⁹ scm̄ inq̄t. O dei gr̄a mira ī cbīi amoze. R Sexto būit grām digne cōionis. qz cū a dbuc in minoriby a gēs ex būili

tate ñ auderet cõicare plibusqz diebꝫ abstinuisſz z die q̃dã in missa deuot⁹ adesset: de⁹ ab alto respiciẽs bũilitatẽ ei⁹ ãgelũ misit q̃ gticulã ꝓsecrate hostie acceptã de manu celebrãtis ozi Bona. tmisit. ob qõ ab oibꝫ p̃dicat⁹ btũs. Septimo grãm mirifice opatiõis. Cũ eñ Lugduni mlier q̃dã Simona btõ Bona. deuota: mortuũ pe⁹ perisset aduocato sctõ viro z cadauere eidẽ ante pedes posito: mr̃ i lecto flens z cetere mlieres q̃ aderãt scti viri opem i salutẽ depcate sũt. Cũ vir sctũs ozãs z sigꝫ crucꝫ sup puerũ facto: viuẽtem reddidit matri. Uñ tritũ ẏbũ in illa tota puincia excreuit q̃ vicꝫ sctũs Bona. mlieres vtero labo rãtes a ꝑiculo erimit inuocat⁹ Octauo grãm sctissime ꝓsũmatõis. Cũ eñ eẽt plen⁹ bonis opi bus z meritꝫ ãno dñi. Mcclxxiiij. z sue etatꝫ. liij dñica die q̃ erat. xiij. Julij q̃euit in dño z aia ei⁹ gl'iose exrat i celo cozonata: nõ solũ aurea diuie visiõis sz etiã ĩsup aureola p̃dicatiõis: z vt puta tur ex ꝑhabitꝫ aureola ẏginitatꝫ. Ei⁹ aũt gl'iam de⁹ cõprobãs manifestauit miracul' multis. Ca put q̃ppe ei⁹ post obitũ. clr. anno cũ leuaret cor pus sic solidũ z itegꝝ est reptũ cũ capillis heren tibꝫ labijs dentibꝫ z lingua vt i nullo a vitali sta tu aut colore demutata fuerit visa. Denicꝫ vt ꝑ ter solita miracula in cecis claudis lepꝛosis pa lyticis ꝛc. aliq̃ saltẽ ꝑcipua notem⁹. Coptũ est re uera q̃ ei⁹ suffragia ꝓsunt iuocãtibꝫ. Prio q̃dẽ q̃ssatis z ꝓtritꝫ mẽbris z ossibꝫ. Scõo ruptura i inguinibꝫ patiẽtibꝫ z misere putrescẽtibꝫ. Tertio ple carẽtibꝫ. Quidã nãqz Francisc⁹ de vro re ꝓpria ples filias bñs z nullũ masculũ: ꝓtece fusa ad sanctũ Bona. ꝓmeruit filiũ masculum quẽ noie illi⁹ Bonauẽturã vocauit. Candẽ pe ste ualescẽte in puincia oibus filiabꝫ ilti⁹ bois extinctis: puer Bonauẽtura infect⁹ cũ morti ꝓri maret: clamitabat q̃ a malignis spiritibꝫ p̃tia eoꝝ horrida veraret. dicebatqz infelix. Succur rite z hos spũs malignos fugate. Cũc parenti bus ꝓsternatis p̃ce fusa ad sctm̃ Bonauẽ. puer mor salu⁹ surrexit cũ magna parentũ z cõciuiũ leticia. Referã z b̃ tpe factũ miraculũ in Hun garia cũrate strigoniẽsi anno dñi. Mcccclxxxvij puer q̃dã ad mortẽ ifirmat⁹ cũ iã nulla eẽt spes salutꝫ illi⁹: parẽtes in p̃dicatiõe audiẽtes de scti Bona. meritis deuouerũt ꝓ illi⁹ sanitate sancto Bonauẽture missas facere celebrari. z statĩ iste puer san⁹ surrexit. z parẽtes ꝓ conseruata ꝓle grãs egerũt acvota exoluerũt. Quarto i extre mis sine viatico decedẽtibꝫ. Nã q̃dã Stephane ta i extremis corp⁹ dñi allatũ nec agnoscere nec recipe potuit. ꝓ q̃ fili⁹ ei⁹ Frãcisc⁹ noie sctm̃ Bo nauen. depcat⁹ est. z sic fidẽter corp⁹ dñicũ affer ri ꝓcurauit. qõ illa statim agnitũ reuerẽter suscepit. Rogem⁹ ĝ charissimi dñm iesum vt huius scti meritis det nobis grãm z gl'iam. Amẽ.

De sancto Bonauẽtura Sermo alius.

Bonus homo de bono thesauro suo ꝓfert bõa Mat. xij. Nec ẏba bñ q̃uenit dici de sctõ Bona. q̃ denoiat a bono. Et reuera ipe san ctus Bonauen. bon⁹ hõ de bono thesauro. i. de bona volũtate z sctã sapia q̃ sic thesaur⁹ abscon ditus latet in mẽte: ꝓtulit bona mlta. s. docume ta salutifera in suis libꝛis docẽdo oium generũ boies. Sz qm̃ vt ôt saluator Mat. v. q̃ fecerit z sic docuerit b magn⁹ vocabit in reg̃ celoꝝ. Jõ ip solũ ẏbo sz exẽplo scitatꝫ z ope iste bonus bõ imo optim⁹: vtpote scissim⁹. i. Bonauẽ. de bo no thesauro sue scitatis ꝓtulit bona filijs ecclie Uñ de ipo bec ẏba accipiẽdo ꝓ fm̃ oẽria myste ria notabim⁹ fm̃ tres stat⁹ saluãdoꝝ vt dicam⁹: qz is cipientiũ z ꝓficientiũ ac ꝑfectoꝝ vt dicam⁹: qz is bon⁹ hõ vicz Bona. de bono thesauro sapie, ꝓfert bona exẽplo z verbo.

Primo incipiẽtibꝫ z ad chm̃ iesum ꝙuersis.

Scõo ꝓficiẽtibꝫ z i chũ iesu charitate feruidis

Tertio spũalibꝫ z i chũ iesu ꝑfectis.

Circa ꝓmũ de exẽplo z doctrina bonitatꝫ ic ipiẽtibꝫ p̃stitꝫ ꝑ sanctũ Bona. sit ꝛcluso q̃ sctus Bona. de thesaurꝫ sue sapie ꝓtulit bonitatꝫ doc cumẽta z exẽpla cũctis fidelibꝫ deo fuire capien tibꝫ. Ubi nota q̃ lz documẽta multa z varia sint singul' ad salutẽ p̃stita q̃ nec sufficim⁹ enarrare. tres tñ p̃cipuas q̃stiões accipiamus de ipa vicꝫ boim bonitate. de q̃bꝫ optia ꝓtulit sctus Bona.

Pria q̃stio de boitatꝫ dilectõe. (ẏba z exẽpla

Scõa de bonitatꝫ adq̃sitõe.

Tertia de bonitatis cognitõe.

Pria q̃stio. vñ ꝓbat q̃ de⁹ mlt̃ diligat bonos boies. Ad qõ Bona. sup. iij. di. xxxj. ꝓ ples ibi qões optia pũcta ôt Primũ q̃. s. credẽdũ ẽ q̃ de⁹ magis dilexit chm̃ q̃ oẽs boies mũdi vel q̃ to tũ gen⁹ humanũ rõne sue ꝑcellentissime scitatis z bonitatis. Ut eñ Anſ. ostendit vita illi⁹ hois sc̃z chũ ꝑpõderabat toti mõ: imo etiã mille mũ dis. Uñ q̃ de⁹ multũ diligat hoiem bonũ et ꝑ ꝑmo ꝓbat q̃ chm̃ dñm z caput oim bonoꝝ ꝑ per oia dilexit. vñ Aug. vt allegat ibidẽ a magro qua de⁹ in vnoquoq; nr̃m amat qõ fecit. sicut z ôt sic. Incõprehẽsibilis ẽ dilectio atq; imurabit odit qõ fecim⁹. i. pcm̃. z infra. Quis ĝ digne pos sit loqui q̃tũ diligat de⁹ mẽbra vnigeniti filij to ampli⁹ vnigenitũ ipm. Dec ille. Secun dũ punctũ idẽ Bonauẽ. vbi supꝫ ôt q̃ bon⁹ de⁹ adeo diligit bonos boies q̃ licꝫ angelos fecerit multo meliores z nobiliores naturaliter q̃ homi nes: tñ fm̃ statũ finalis gre magꝫ diligit bonos boies q̃ angelos. vñ plura beneficia de⁹ debet hoi ꝓter q̃ magis grat⁹ z deuot⁹ deo debet esse hõ q̃ angelic⁹ ordo Cũ ꝓter bñficium ineffa tionis: tum ꝓter redemptiõis: tum eminentis glorificatiõis. Ex quibꝫ secũdo ꝓbat nõ solũ diuine charitatis magnitudo sed etiã q̃ minus

tas. Hec z plura ibi Boua. q causa brevitatis p/
træsco. Tertiū pūctū Bonauē. vbi supᵒ notat
q deꝰ nō ōr creaturā diligere rōe affectionis dei
sz rōne cōicatiōis alicuiꝰ boni. ita q dilectio dei
baꝫ q deus maxīe diligat bonos z maxīe odiat
malicīā hoiz: adeo q sicut Chrys. sup Mat. air
gella z mala oīa ꝓpᵗ bonos. sicut z fla
lib⁹ nō sepat pcōres a iustis ne desperēt. vñ solē
suū oriri facit sup bonos z malos: nec i flagell'
nis flagella nō noceāt sz magis ꝓsint ad iusticie
lucrū. hec Chrys. Vñ ad ꝓpositū exēplo claret b
lat⁹ est infirmitate: vt exinde dei gr̄a meli⁹ elice/
religionē scti Fran. q quē sanctū miraculose ē sa/
nat⁹. z tādē in oi scitate excrescēret ad ꝑpetuam
glorīā. patet ex legēda. ¶ Scōa questio: q lic
cessaria sūt ei q vult effici bonꝰ: scia: voluntas z
sī hz sciam: z volūtatē operādi ñ habuerit: bonꝰ
nullo mō erit. q si etiā sciaz z volūtatē habuerit:
nō ñ ei⁹ vsum ope cōpleuerit cū possit: nequaq̄
bonꝰ erit. Hec Anſ. Ad ꝓpositū. Scūs Bona
uen. hec oīa z singula clarissime edocuit in suis
libris. vt ptz intuēti centiloquiū ipi⁹: soliloquiū z
itinerariū mētis in deū: epl'as z alia ipius opa.
Hec etiā exēplo pfecit: q z vt pfecte bonꝰ fieri pos
fer in iuuētute religionē intrauit. vbi in sapia excel
lentissime creuit z in oi exercitio vtutū. vt ptz in le
genda. ¶ Tertia q̄stio: q lib signis q̄s bo/
nus eē ꝑ cognoscāt: Ad qō doc. pl'a signa tra/
dūt: q oīa z singula in scō Bonauē. pfectissime
libris. vt ptz intuēti centiloquiū ipi⁹: soliloquiū z
itinerariū mētis in deū: epl'as z alia ipius opa.
Hec etiā exēplo pfecit: q z vt pfecte bonꝰ fieri pos
fer in iuuētute religionē intrauit. vbi in sapia excel
lentissime creuit z in oi exercitio vtutū. vt ptz in le
genda. ¶ Tertia q̄stio: q lib signis q̄s bo/
nus eē ꝑ cognoscāt: Ad qō doc. pl'a signa tra/
dūt: q oīa z singula in scō Bonauē. pfectissime
cōprobant. Primū signū amoꝛe dei bonitatez
affectare. Nā Aug. ad Macedō. epi. iij. ōr. Nō est
bonꝰ q spīā timoꝛe pene sz amoꝛe iusticie. Bene
cipia esm tot⁹ opis dimidiū occupare dicuntur
Bern. q̄s ōr. Quidā sūt q deū nec itelligūt nec vo
lūt: bi mortui sunt. quidā itelligūt sz nō reqrunt
siue nolūt: bi impij sunt. quidā reqrūt sz nō itel/
ligunt: bi fatui sunt. quidā intelligūt z requirūt
bi sancti z boni sunt. Hec ille tractañ. illō Ps.
Nō est q faciat bonū. Scōm signū bona loqui
z opari z vicia cauere. vñ Hieroñ. sup Esa. Nil
bil est bonū nisi virtus. z vicia discernūt inter bonos z ma
los. sicut p fructꝰ arboz. z herba p odorē discer/
nit. Tertiū signū cōplacere i alioꝝ bonis z con/
gaudere. vñ Anſ. de simitu. Is q bonis alteri⁹ ar
ridet scīs ꝑsentit: q aūt inuidet diabol'. Siq̄dē
magis puto eꝝ saluatiōez cē sperādā q paꝝ boni
facit z bñficijs alioꝝ fauet: q illius q multa bo

na facit z bñficijs alioꝝ inuidet. hec ille. Quartū
signū diligēter quersos ferre z inimicos diligere:
nō odire. vñ Greg. xxiij. q. iij. Nec aūt vita. dicit
Si boni estis in hac vita q̄z diu subsistitis eqni/
miter tolerare malos. Nā q̄s malos ñ tolerat
ipe sibi p intolerātiā testꝫ est q bonꝰ nō est. Abel
etiā cē renuit quē Cain malicia nō exercet. hec ibi
Idē Hie. sup Ezech. Perfecte bonꝰ nō est nisi q
fuerit z cū malis. s. i pſecutiōe bonꝰ. Ad ꝓpositū.
Scūs Bonauē. hec oīa bonitatꝫ signa z facta
docuit vbo z exēplo: vt manifestū ē. q merito bo
nus hō ōr q de thesauro sue sapie z bonitatis p
tulit nob bona documenta salutaria. O q̄ pcōr
disce exēplo huius scī vitā in bonū ꝙuertere. O
chr̄iane esto bonꝰ vt i numeꝝ scōꝝ q̄enias. q̄/
me miser i pcō iacere ne eternaliṫ peas. Ē

¶ Circa secūdū ꝓncipale de doctrina ꝓficientiū
tres q̄stiones incidūt q̄ vsanc inter ꝓficere volen/
tes ꝑ stat⁹ varios hoīm.

Prima inter diuites z paupes.
Secūda inter seculares z regulares.
Tertia inter vouētes fideles.

Prima q̄stio iter diuites z paupes. Quid ē me/
lius ad ꝓfectū salutꝫ: an diuitias retinere vt pau
peribꝫ erogenṫ: an penit⁹ ꝓtinere z relinq̄re: Ad
b mūdani dicūt diuites q retinere: vt p elemosy
nas z alia bona exinde adq̄rāt celestia. iuxta illō
Lu. xvj. Facite vob amicos de māmona iniq̄ta/
tis: vt cū defe. reci. vos i eēna tabernacula. Sed
ꝓtrū dicūt paupes ꝓtē sectātes: vt religiosi. s m illō
Mat. v. Bti paupes spū q̄m ipoꝝ ē re. ce. Et. j.
Tim. vj. Qui volūt diuites fieri icidūt i laqueū
dia. rē. Sz ad hec sniam tulit chr̄s. quā psequit
Hiero i epl'a ꝙ Vigilātiū dicens. Vigilantius
eos asserit facere meli⁹ q vtunṫ rebꝫ suis z pau/

De sancta Margareta

lares ⁊ regulares. Quid est melius: an q̄ hō ser-
uiat deo i secło remanēdo ꝑpe obsequia ⁊ sbsidia
parētū ⁊ ꝑpinquos: an q̄ illis derelictis religionem
ingrediat? Rndēt seculares q̄ melius est ad p-
fectū meritoriū remanere ꝑpe parētes ⁊ ꝑpinquos i
seculo. qz deꝰ ꝓcepit Exo. xx. Honora patrem ⁊
matrē. Et. j. Timo. v. Siqs suoꝝ ⁊ maxime do-
mesticoꝝ curā nō hz infidelis ē ⁊ infideli deteri⁹
In ꝛtū dicūt religiosi ꝑm illō Mat. viij. vbi q̄-
dā ait ad iesum. Dñe ꝑmitte me ꝑmū sepelire pa-
trē meū ⁊ seqr te. Rndit iesus seqre me ⁊ dimit-
te mortuos sepelire mortuos suos. Ad hec sen-
tētiā tulit chrīs iudex summꝰ dicēs Matth. xix.
⁊ Lu. xviij. Dis q̄ reliq̄rit domū vel parētes vel
frēs aut sorores aut filios aut agros ꝑpter nomē
meū: cētuplū accipiet ⁊ vitam eternā possidebit.
Ber. Siqs religiōi resistit q̄cūqz oꝛpugnat pla-
ne cū Herode nascētē ꝓsequit saluatorē. De hac
ita qz sñia ꝑm Alex. de ales in. iij. ꝑte sum. cuiꝰ do-
cumēta sectat⁹ est Bonauē. distinctio talis habet
vicz q̄ si parētib⁹ nr̄is obsequia nr̄a sunt necaria:
ita q̄ sine nob⁹ sustētari nullo mō possent: tūc nō
liceret religionē intrare: nisi ista remāsio in seculo
eēt cū salutis dispēdio ⁊ crimine nob. qz tūc neces-
situdini generis ātefert pietas religiōis diuine. vt
ōt Amb. sup Luc. Si aūt nō sēt i tali nēcitate pa-
rētes tūc nos filij ipis etiā iuuare possem⁹ intrare.
etiāsi cū eis possemus sine dispēdio ꝑpie salu-
tis permanere. xx. q. ij. c. j. ⁊. q. Uñ patz q̄ multo
meli⁹ est simpl'r i religiōe deo ꝑuire q̄z in seculo
Nō sctus Bonauē. mlt'fariē ꝓbat i li. q̄ ōr apo-
logia pauperū. Et b̄ idē exēplo ꝓbauit. qm̄ religi-
onis obꝛuātiā elegit. Ad id aūt adducit dicto li-
bro inē multa autoritatē Ber. de dispensatiōe ⁊
ꝓcepto dicēs q̄ sacra religio hz has ꝓrogatiuas
vicz q̄ baptisma seōm nuncupet. ⁊ q̄ sup hoies
sil'es efficiat angel'. ⁊ q̄ chrīo cōfiguret ac imagi-
nē dei i hoīe reformat. qz religiosi chrīm induūt
ꝓplātati sil'itudini mortis eī. Proinde sctus fra-
ter Egidi⁹ interrogat⁹ a q̄dā aue. si liceret intrare
religionē: rndit illi. Si inuēto thesauro i agro nō
esset ꝓsulēd⁹ qs ali⁹ de tpo tollēdo: multo for-
tius de thesauro religiōis: eo q̄ certissimū est re-
ligionē ꝓpōderare oī thesauro tpali. ¶ Ter-
tia q̄stio icidit inē vouētes fideles. vtrū parētes
possint obligare ⁊ deuouere suos filios ad ali-
q̄d ⁊ pāpue ad religionē: Ad qō breuit sñia est
doctoꝝ: ⁊ inē eos Bonauē. sup. iij. di. xxxvij. vt
etiā frat Ange. de daua. i sum. ōt q̄ nisi ipe filiꝰ
ꝓsenserit nō obligabit ex voto mris vl' ꝑis quo
ad aliq̄d ꝓsonale. vt ieiunare. ꝑbyterari. religio-
nē intrare. ⁊ sil'ia. Si aūt ꝓsentiat obligat. qz su-
per illō Ps. Uouete ⁊ reddite. Aug. ait. Uoue-
re volūtatis est: reddere nēcitatis. Ꝑz quo ad ali-
q̄d rei tpalis vel pecuniarie satisfactiōis bñ pōt
parēs obligare heredē suū ⁊ tenet dummō acce-
pret hereditatē. puta si ille vouisset mittere aliquē
ad sanctū Jacobū. vel facere eccliam. aut vestire
pauperē ⁊ hmōi. Ad ꝓpositū. Sctus Bonauē.
tāqz pi⁹ ⁊ deuot⁹ voto a mre facto. q. s. ipe intra-
re deberet religionē sci Fran. ꝓsensit ⁊ votū iple
uit. sic q̄z deo ꝓfecte deꝑuire studuit. Uñ optia
exēpla ⁊ documēta ꝑtulit. vt. s. exēplo sui oēs pli
cere volētes mūdū cōtēnāt ⁊ chrīm seq̄ pēligāt ac
vota sua deo ꝓsoluāt.

¶ Circa tertiū de doctrina ꝓfectoꝝ ex q̄ amore
breuitatis sufficiat vnā q̄stionē ꝓponere q̄ versat
iter ꝓfectos spūales ⁊ ipfectos. vicz: vtrū ꝑ perfe
ctiōis sig̃ reputet vero cū hō spūalis cupiat dis-
solui ⁊ esse cū chrīo. Quidā nāqz dicunt q̄ sic. qz
Aug. vt allegat a mgro in. iij. di. xxix. c. vlt. ōt q̄
charitas cū ad ꝓfectiōz venerit ōt. Cupio dissolui
ui ⁊ eē cū chrīo. Alij dicūt q̄ ꝓfectꝰ ē ꝑ chrīo opta
re in mūdo isto diuꝰ viuere ⁊ sic labores sustine
nere ac afflictiōes plīmas. qz maioris ꝓfectiōis
signū est appetere labozare ⁊ affligi ꝑ aliq̄. pura-
ꝑ chrīo q̄z qescere cū eo. ḡ videt q̄ ad ꝓfectū chari-
tatē chrī magis ꝓpineat dicere. Cupio labozare ꝑ
chrīo q̄z cupio dissolui ⁊ esse cū chrīo. Ad hec edo
cēdo rndet Bonauen. sup. iij. di. q̄ s. circa literā
q̄ desiderū qescēdi cū chrīo ⁊ dissolui ab hac vita
pōt ꝓuenire ex cā duplici. Primo q̄nqz b̄ est ꝓpter
tediū malorū pñtiū vel laboꝝ ꝓpriū. ⁊ b̄ nō est
signū imꝑfectiōis. qz sic recusat tale
labozare ꝑ chrīo in vita pñti. Quo cōtra sanctus
Martin⁹ ꝓfectissimus dicebat in hora mortis
Dñe si adhuc ꝓlo tuo sum necessari? nō recuso la-
borē f. vo. t. Sc̄do q̄nqz b̄ est ꝓpter ꝓceptū ꝑenoc-
tationē celestiū. ⁊ sic est signū ꝑ-
fectiōis. qz nō recusat talis labozare: iz spūs tan-
to amoris chrī desiderio stringit q̄ vix ꝑ sustinet
re dilationē ꝓueniendi ad chrīm. sic̄ Paul⁹ de se
ōt. Uñ b̄ est signū ꝓfecti amoris chrī. Sic credit
sctus Bona. ad chrīm flagrasse amore chrī iebri-
atus ⁊ dulcedie diuīa plen⁹. vt ꝑz ex eis deuoti
scriptis ⁊ ꝓcēplatiōe extatica. vt scribit in legēda
sub lr̄is J ⁊ R ⁊ alīs. O ḡ sctissime Bonauētu-
ra ꝑ chrī amore te depcamur oza ꝑ nobis.

¶ Ite tertiū sermonē ꝑ eo dē sctō poterit facere ex
dñica q̄ cadere habet applicādo legendā. Dein-
ceps quartū ex cōi de sctis.

De sancta Margareta Sermo. I. cū legēda.

O Dominus omniū dilexit eā: Sap. viij. c. ¶ Decet
ba optie possum⁹ dicere de sctā mar-
gareta ꝑ gie. quā dñs oīm iesus chrīs specialit di-
lexit. Prio ꝓpē ꝑ ginalē puritatē. Nā ōt Aug. li.
de ꝑ gibꝰ. Nō tā diligit aut q̄rit deꝰ pulcritudinē
corꝑis q̄z puritatē mētis. Sc̄do ꝓpē ꝓcēptū ēremo
rū. qz ꝑ amore chrī oia terrena ⁊ patrē domū cōtē-
ꝑsit. Aug. aūt ōt q̄ q̄ntū q̄s oia ꝓpter deū despi-
cit tāntū deū diligit. ⁊ ꝑ ꝓseqūns reamat a deo. qui
ait Prouer. viij. Ego diligentes me diligo. Et

tio ꝑ̄ passionē ꝑ chīo. vñ i hora passiōis ipam chīs tā ꝯ dilectā suā sponsā inuitauit ad celestē gl̄iam. vt patebit i legēda. Merito g̃ de ea dr in verbis p̄dict̄: dñs oim dilexit eā. Cui⁹ exēplo et nos docemur sic diligi a chīo Circa hec ba tria ꝑ fmōe isto fm ꝙ dñs oim chīs iesus dilexit eā boc triplicā ꝑuilegio.

Primo ꝑuilegio ꝟginalis castitatis.

Scōo ꝑuilegio ꝟtualis scitatis.

Tertio ꝯz ꝑuilegio sponsalis chīi formitatis.

Circa ꝑmū de dilectiōe castitat̄ a chīo sit ꝑ ꝯclusiōe ꝟbū venerabil⁹ Bede sup Lu. dicēt̄ ꝙ chīs dñs ꝑcea ex ꝟgie mūdissima nat⁹ ē vt ꝟgi neū dec⁹ z castitatē se diligere demonstret. Quē stio ꝙ occurrit. cur chīus dñs tā ꝑcipue diligit castitatē in boīb⁹: Rñdet ꝙ pl̄ib rōib⁹ ꝫz alpb.

Primo rōne assimilatiōis supnaturalis.

Scō rōne beate stationis patrie.

Tertio rōne ꝯditōis ꝑmordialis.

Quarto rōne desponsatiōis chīi specialis.

Primo ꝙdē rōe assil'atiōis vite supnaturalis. qz bō ꝑ castitatē ꝑcipue ꝟgialē assil'at deo z chīo ie su ac scrīssime mr̄i ei⁹ ag̃elis ꝯdā supnaturali litudine. Nō sic declarat. Videm⁹ em̄ i natu/ralib⁹ ꝙ oē ens tēdit ad sibi sil'e: fm Phm. ij. de aia. vñ Eccī. xiij. Oē aial diligit sibi sil'e. Et iterū. Volatilia ad sibi sil'ia ꝯiūgūt. Quo mō videm⁹ ꝙ dā experiēcia gr̄e supnatural' ꝙ chīus dñs ele/gie sibi ꝟginē castitatē: ꝙ erat ver⁹ dec⁹. z suā ma/trē voluit bre ꝟginē mūdissimā: imo z oēm ad se pertinētē familiā. vt pz: qz sponsū suę mr̄is marie vidz Joseph ꝟginē eē voluit. vt ōt Aug. de cōu/gali bono. Et tā dē ipam ꝟginē matrē ꝟgini Joā ni i cruce cōmēdauit custo diēdā. Itē p̄cursorem Joānē baptistā voluit esse ꝟginē. Itē miniſtraz Marthāz ꝯdilectū discipulū. s. Joānē zc. Chīs ꝙ ver⁹ dec⁹ diligit castitatē tā ꝯz ꝟtutē. diuinalē si bi assim̄ lātē z. primū factūrē. Sap. vj. Incozru/ptio facit. primū deo. Si ita ꝯz te q̄rā. ꝙd est qō boiez facit minorē tā boīb⁹ ꝯz ang̃el' malis siue inferiorē: Rñdere habes ꝙ carnal' vita. qz facit bestialē z ꝑ ꝯs inferiorē ei⁹ demonib⁹: ꝙ sē rō/nales. vñ ps. Nolite fieri sicut equ⁹ z mul⁹. q/bus nō est itel. In chamo zc. Itē si inſrogē. ꝙd est qō boiem facit maiorē boīb⁹ z ang̃el': Rñdet ꝙ castitas ꝟginal'. vñ Glo. j. Cor. vij. Sup gre/dit ꝟginitas ꝯditōz hūane nature ꝑ quā boies ang̃elis assimilant̄. maior q̄ est victoria ꝟginū ꝯz eūa angelor⁹. Angeli em̄ sine carne viuūt: virgi/nes i carne triūpbāt. hec glo. Ad idē Hieron. ser. dt assump. dr. Profecto i carne viuere ꝑter car/nē nō frena vita ē ꝙz celest̄. vnde i carne angelicā gl̄iam adq̄rere maiorē ē meriti ꝯz bre. Esse ei an/gelū felicitat̄ ē: eē vo ꝟginē ꝟtut̄. Scōo rōne bonestatiōis celest̄. qz trat⁹ bīrudis ꝑpetue bz esse in vita angelica z castissima vbi erūt homi/nes sicut angeli dei: neq̄ nubēt neq̄ nubent̄. vt

ait saluator Mat. xxij. Hūc g̃ statū q̄ ꝑpetuo re gnat i nob chīs ml'tū diligit z i eo ōlectat. sic̄ rex magn̄ delectat stare i suo reg̃ q̄z i pegrino. Unde chīs spēal⁹ diligit bitare i castō boīb⁹. iurta illō Can. vj. Dilect⁹ me⁹ mibi z ego illi q̄ pascit inf li lia. s. castitat̄. Jō q̄z. j. Cor. vj. Qui fornicat i cor pus suū peccat. an nescit̄ qz corpa vr̄a sūt tem/plū spūssci. z nō est̄ vir. d. iuris vr̄i: sed chīi. q. d. ꝙ luxuriosus peccat ꝯ templū spūssci. z sāguinez chīi. Jō subdit. Empti est̄ ꝑcio magno. s. chīi sā guine. gl̄ificate z portate deū in corpe vr̄o. s. casto. Sic ei ḡuis iniuria fieret rp̄o si ei⁹ templū stercoriby z sordib⁹ ꝙphanarek. z ei⁹ corp⁹ ac sāguis i cucha ristia in lutū. s. ꝯculcarek. sic i ꝙposito

Tertio rōne ꝯditōis ꝑmordial'. Nā sic̄ vnusq̄sq; ar/tifex magn̄ diligit q̄ ip̄e fecit vel ꝯdidit per suum artificiū. sic de⁹ diligit ea q̄ fecit in boīe. sed ꝟtute castitatis sol⁹ deus operat in homine. iuxta il/lud Sap. viij. Nō possum eē ꝯtinēs nisi de⁹ de/derit. Hāc eūā a ꝑncipio de⁹ i boīe plātauit. vñ Damas. li. iij. c. xvj. Virgitas inq̄t a ꝑncipio i bo minū natura plātata ē. de ꝟgie ei ex̄a hō plasma t⁹ ē. z a solo adā ꝟgie eua ꝟgo creata ē. In padi/so ēt ꝟgitas ꝯuersabat. p⁹ ꝑuaricationē em̄ coḡ nit adā euā vxorē suā. Nec ille. O dit ḡ de⁹ libidi nosaz corruptionē tā ꝯz viciosaz nō a se factā. sed diligit castitatē i boīe. vtpote a se ꝯditā a ꝑncipio Si ꝟo q̄ras. Nūqd in padiso boies ꝟginitatez tenuissent: Rñdet ꝙ sicut ōt. mgr̄ in. q. di. xx. c. j. ꝙ si nō peccassent fuisset ibi thor⁹ imaculat⁹ si/ne ꝯcupiscētia. z nuptie sine libidinū ardore. z ꝑ ꝯs ꝑpōderasset moderne ꝟginitati q̄ tētatiōe nō caret. Sz cōplero tādez nūero electoz illi vltimo geniti ꝟginitatē tenuissent. chīs etiā ex ꝟgie nat⁹ fuisset. de ꝟ in Stellario. Quarta rō desposa/tiōis special'. qz tl'es. s. castitatē tenētes specialiuſ dicunt̄ spōse chīi. ij. Cor. xj. Despōdi vos vni vi ro ꝟginē castā exhibere chīo. Un eccl'ia de tali ca nit. Veni spōsa chīi accipe coronā quā tibi dñs ꝑparuit i eternū. Diligit g̃ chīs dñs castas tā ꝯz spi rituales spōsas. z sic̄ rex celest̄ regias celestes Q g̃ q̄nt⁹ decor. o q̄nta gl'ia castitat̄. o q̄nta ꝯfusio z ig̃minia carnal' vite. qz tl'es de⁹ odit z a se abiḡ at tā ꝯz stercore fedatas z diaboli fornicarias

Circa scōm de ꝟtuali scitate btē Marga/rete sic ꝑ ꝯclusiōe ꝙ oēs caste aie vt sint chīo ieiu ꝑdilecte docent̄ exēplo. s. btē Margarete decora ri ꝟtutū scta ꝑ decore. Queri nā ꝯz. q̄libz ꝟtutib⁹ tan ꝯz gēmis debeat decorari castitas vt placeat chīo. Rñdet fm doc. ꝙ septē sūt ꝟtutes ꝑ q̄s dilexit chīs btē Margarete ꝟginitatē. z sine q̄bz castitas homis nō est deo grata nec sca. Pri ma virtus sca est fidelitas. Nā vt scribit Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. z ꝑ ꝙse q̄ns nō placet chīo castitas infidelis boīs vel su pstitiones obseruantis. Aug. xxviij. q. j. Omes. Ubi deest agnitio ꝟtatis. vidz sana fides. falsa ꝟtus est etiam in optimis moribz.

Legenda

De sancta Margareta

Ad ꝓpositū legit de btā Margareta q fuit filia Theodosij pīarche vicz gētilū i cuitate Antiochie q in fide chīi cū eēt adulta baptizata ē. et idola spreuit oīa. ꝑf qđ eroſa pīi plimū hēbat. Ipa āt fide chīi armata relict domū pīis suis z adhesit nutrici sue chīane. Scōa vt⁹ ē humilitas. Bef. Iudeo dicere nec virginitatē marie do placuisse sine būilitate. idcirco ait: Respexit būilitatē ancille sue zc. Hāc tenuit btā Margareta qz būillime ꝓuersando cū sua nutrice z alijs q busdā virginib⁹ chīanis oues paucas ḡs hēbat ꝓ victu custodiebat. E Tertia vt⁹ ꝓtinētie itegritas .s. vt sit casta z sctā nō solū corpe sed mēte. Ihzy. xxxij. q. v. Sic ei. Illa ē inqt gl'iosa cō tinētia quā cōplecti voluntas sctī ꝓpositi. Item Hiero. Grādis fidei ē grādisqz virtus: dei tēplū eē purissimū totū holocaustū offerre deo z sctm esse corpe z spū. Nec Hiero. lib. j. ꝙ Iouinianū. Uñ cast⁹ hō debz ab oī pctō etiaz spūali cauere vt sit gt⁹ chīo. alioqn silis ē demonib⁹ q carnale pctm nō facīūt sz spūalib⁹ mal' pleni sc. Tal' etiā ē sic sambuc⁹: de q v. Sabuci flores sambuco sūt meliores. Nā arbor sambuci feret qbus flores odore fragrent. sic isti fragrant castitate. sz in se feret corā deo ꝓ vicijs. Btā Margareta fuit timoris dei plena. iusticia pdita. nilqz in ea ꝓtū chīane religioni inueniebat. odiosa pīi suo: dilecta dño Jesu chīo vt dr in legēda F Quarta vt⁹ ē amerosa charitas. Bef. in epla ad Hebreos. Castitas sine charitate lāpas ē sine oleo. subtrahe oleū lāpas ñ lucz. tolle charitatē castitas deo nō placet. hec Bef. Hoc margareta habuit q ꝓ chīo pati z mori desiderauit. Cū ei ipa in sil' cū q busdā virginib⁹ eēt in custodiēdis ouib⁹. pfect⁹. s. Olibri⁹ inde trāsitū faciēs z puellā tam speciosam ꝓsideras erarsit in ei⁹ amorē. z ꝓcit⁹ famulos ad eā misit di. Ite z eā apprehēdite. interi Margareta seipam dño chīo cōmendauit et orauit. Capiētes āt eā pīrauerūt Olibrio. q eā de genere: noie ac religiōe rāsiuit Rñdit illa nobilē se eē genere. Margaretā noie. chīanā religione Cui pfect⁹ dixit. Duo ꝑma recte tibi ꝙuenīunt vt videl ꝓ tua pulcritudie. sz tertiū tibi nō ꝙuenit: vt puella tānobil' z tāpulcra deū habeas crucifixū. Ad quē Margare. ait. Uñ scis chīum fuisse crucifixū. Et ille. ex libris chīanoꝝ. Cui illa. Cū ibi legat pēa chīi sil' z gl'ia resurrectōis: q vecūdia vīnū credēdo alteꝝ denegatis. Et tūc cepit illi asserere chīm sponte subijsse crucē ꝓ nra redemptione: sed in eternū viuere. Tūc pfect⁹ icarcerari eā iussit. Seqnti āt die eā venire facīēs ad se. ei dixit. Miserere puella pulcritudis tue vt te i vrozē accipiā: z adora dos nros vt bñ sit tibi Cui margareta. Illū adoro quē oēs creature ꝓtremiscūt Et ille: Nisi mihi ꝓfetias corp⁹ tuū facīā laniari Rñdit Margareta. Chīs i mortez scipm ꝓ me tradidit. z iō ꝓ chīo mori desidero. Tūc pfectus iussit eā in eculium suspendi z virgis cedi. deinde pectinib⁹ ferreis vsqz ad nudationē ossiū latera fieri adeo q etiā ipe pfect⁹ ei⁹ sāguis ī manētis sione ac carnis crudelē laniationē aspicere horrescēs opiebat chlamydis pte facīē nec aspicere poterat. Qui āt aderāt flebāt dicētes. O margareta ve dē te dolem⁹. o q̄lē amisisti pulcritudinē crede nūc dīis z obedi pfecto vt vinas. Quib⁹ illa dicebat. O mali consiliarij recedite. hec carnis cruciatio. s. ꝓ chīo est aīe saluatio. Tādē deponitur de eculeo z i carcerē rcludit̄ vbi mira claritas fulsit: q chīs dñs eā ꝓsolar⁹ ē. z sic parz ei⁹ charitas. B Quinta vt⁹ exēplar; scīrat; ē cerarōis vitas. Croziosītas. nā tāto castitas dig ꝑmio apud deū efficit̄ q̄to gl'iosioris fuerit victorie ois tēraōis vñ Isiō. de sū. bo. li. iij. ōr q iuuenes ꝓinantes maiorꝝ sc̄ ꝑmij z gl'ie q̄ bi q tm̄mō i senectute cōtinēt eo q maiorꝝ laborꝝ certamē habuerī. Bta margareta gl'iosa victoria viciat carnē mundū et diabolū visibil'r apparētē. dū em i carcere posita eēt orauit deū vt ūmicū q secū pugnat visibiliter demōstraret. Et ecce draco imanissim⁹ ibidē apparuit: q cū ea deuoratur⁹ ipeteret signū crucis edidit z ille euanuit. Irez diabol⁹ i specie hois se mutauit vt posset decipe. quē videns orationi se dedit z diabol⁹ manū ei⁹ tenēs dixit. Suffiatur tibi q fecisti: iā nunc obtrēpare pfecto. Illa aūt cū ꝓ caput appōbēdit z ad terrā corā se deiecit: dicēs Sternere supbe demō sub pedib⁹ feie. Demon aūt clamabat di. O margareta supar⁹ sum. Et q plus doleo qz a tenera puella supar⁹ sum. Et qz pī tu⁹ z mī tua amici mei fuerūt. Tūe margareta dixit. Fuge miser. Et demō euanuit. Securata igit̄ efficit̄. qz q ꝑncipē vicerat: misit̄ q ei supararet. In q̄ dat exm puellis ne credāt pīsuasionib⁹ malis. Sexta vt⁹ est opeꝝ bonoꝝ claritas. qz chīs Lu. xij. ōr. Sint lūbi vri precīcti z lucerne ardētes in manib⁹ vrīs. Sup q Greg. ōr. Duo sunt q tubenē: z lūbos restringere z lucernas tenere vt z mūdicia sit castitat; i corpe z lux mē vitat; in opatiōe. Redēptor em nr⁹ alterū sine altero neq̄q placere pt. Nec castitas q̄ magnē ꝓficit sine bono ope: nec bonū op⁹ aliq̄d ē sine castitate. Nec Gre. Btā q̄ margareta fuit iusticia plena: religiōe cōpta: cōpūctiōe ꝓfusa: orōe sedula. Eius itaqz erēplo debēt virgines maxime cauere ocīū. qđ est sentina z mr oīm viciorū: vt dr Bef. D Septima vt⁹ que amabilē chīo reddit castitatē est stabilitas in finē pseuerās. vñ Isid. li. ij. de sum. bo. Inchoantib⁹ inqt ꝑmiū ꝓmittit; sz pseuerātib⁹ dat. Tūc em placet deo ꝙersatio nra qñ bonū qđ inchoam⁹ pseuerāti fine cōplemus. Nec ille. Ite Greg. in moral. li. xxxiij. dicit q sepe castitas diu ostēsa innotescit z superbia in corde latet. atqz iō castitas diu ostensa circa finē vite pdit iusto dei iudicio. qz vñ deo displicuit corrigere nō curauit. Nec ibi. Beata margareta stabilissima supauit; castitate chīi charitate. q ꝓ qua ignē: eculeū: rotā mcz mortē supauit. q

oēs castitatē diligentes viri z mlieres exēpla sctē Margarete imitari studete vt chīo placeatis.

¶ Circa tertiū de spōsali ꝓformitate ad chīm sit.p ꝓdusiōe q̄ be.ꝟgo margareta tā3 fidelissima chīi sponsa sic i vita casta:sic z i martyrij glia exitat chīo ꝓformata.nā reuera oīs spōsa chīi z q̄libet fidel aīa dz chīm i vita z in morte imitari q̄ vt scribit Apoc.xiiij.ꝟgies potissime hñt seq̄ agnū.i.chīm in celo q̄cūq3 iuerit.ḡ z in vita z in morte debēt vt vere sponse chīo cōformari.vnde Ber.i epla. Quid ꝓdest inq̄t chīm seq̄.s.in pūti castitate:si ñ ꝓnitat q̄ seq̄. Jō Paul⁹ ait. Sic currite vt cōprehēdat3 merā vbi chīs posuit suā fac.obe.vsq3 ad mor. Beatā ḡ margaretā voluit chīs ꝓformari sibi in plīb q̄ ad passionē tan3 spōsa dilectā. Prīo i denudatōe.q̄ sic chīs dñs denudat⁹ pepēdit i patibulo:sic chīi spōsa margareta expoliata suspēsa est i eculeo:ad inuēdū q̄ oīa ꝓ chīo ꝓtēpsit. Scōo in ignis adustione q̄ chīs dñs intra se ardebat igne charitatis q̄ ꝓ nob patiebat volūtarie. Margareta āt adusta est ardētib⁹ facib⁹ vsq3 ad interiora viscera q̄ fortius ardebat i aīa charitate chīi. Tertio i lacerat3 claus ferreis ꝓfozat⁹ Margareta q̄z chīi spōsa fuit flagell' z deiñ vngul' ferreis tota lacerata vsq3 ad denudatiōz ossiū vt oēs mirarētur quō tātenera puella posset tāta tormēta sustinere. Quarto i effusiōe.s.tot⁹ sanguis.chīus ei totū sanguinē ꝓ chīo fundere desiderauit. z b desiderīū ipleuit. Quinto i ꝓcussiōe terreq3 cōmotiōe q̄z i chīi passiōe fra mota est.ad q̄ extimuerūt ptimi Mat.xxvij. Sic etiā legit q̄ dū margareta ligaret i vase plena aqua frigida:q̄tin⁹ ex cōmutatōe penaꝝ crebrius tādē iussit vt margareta ligaret i vase plenū no aqua frigida:q̄tin⁹ ex cōmutatōe penaꝝ crebrius tādē iussit vt margareta ligaret i vase plenū aqua feruida:ne vis dolōris.z ecce subito terra ꝓcutit z cūcta eruto corpe faciēb⁹ ardētib⁹ esset cōbusta. Oli/ cris videntib⁹ ꝟgo illesa egredit. Tūc q̄z q̄nq3 mi/ brius tādē iussit vt margareta ligaret i vase ple/ lia ad ꝟ miraculū crediderūt i chīm z ꝓ nomie chīi capitalē sniam acceperūt. Prefect⁹ āt timēs ne alij ꝓcurrerent ꝓcit⁹ beatā margaretā decol/ lari pcepit. ℟ Ora hoꝝ q̄ri pt.cur solet de⁹ facere tales mot⁹ terre:℟ndet ꝑm scripturas z doc.q̄ ꝑter motū terre solitū z naturalē de⁹ ipse facit miraculose fremot⁹ aliq̄n ad ꝓfusionē pec/ catoꝝ. Valde em̄ dz ꝓfundi pctōr q̄n videret/ aut dit q̄ insensibile elemētū ꝛre cōmouet z scindit. ipe ꝟo pctōr nō mouet ad pniam.sic fuit in chīi passiōe. vñ Bern⁹.in medi. Qui ad clamorē chīi pēdētis i cruce nō mouet ad pniam z cōpassiōz viliōr est ꝛra:petraduriōr:monumētis fetidior. Aliq̄n āut facit hoc de⁹ i detestationē sceler3.acsi terra nō posset tātū facin⁹ hois sustinere nec sanguinē iusti opire. Job.xvj. Terra ne operias sanguinē meū. Aliq̄n āt fit alīs de causis q̄s ꝑter/ eo. In passiōe ita q̄z brē margarete in detestatiōz sceler3 hoc fuit.z ad cōfusionē incredulorum ac ad incutiēdū timorē.s.pctōrib⁹. Sexto ꝓformis fuit in affectuosa oīone. Nā chīs dñs orauit in cruce ꝓ se.spm̄ pīi cōmēdādo.z ꝓ inimicis z pctōribꝰ di. Pr̄ i ḡsce ill' q̄ nesciūt q̄d faciūt. Orauit et itur⁹ ad passionē i vltia cena ꝓ oīb⁹ q̄ crediturī erant i eū Jo.xvij. Sic spōsa chīi Margareta data snia cū deberz decollari:orauit q̄dē ꝓ se: ꝓ eccha chīo iesu suā aiam cōmēdañ. Orauit et ꝓ ꝓsecutorib⁹.orauit denicq3 ꝓ oīb⁹ fidelib⁹ ei⁹ passiōis mēoriā agētib⁹ z ipi⁹ merita iuocātib⁹:ꝑcipue āt vt q̄cūq3 i ptu piclitās eā iuocaret illesā ꝓlē emittere. Factaq3 est ad eā vox ꝺ celo di. Veni electa mea:q̄cūq3 petiuisti nouerz te exauditā. z sic decollata ē. Septio in maiestate gl'ie.q̄ sic chīus dñs ascēdit i celū cū melodia angelor.sic aiam margarete tā3 chīi dilectā spōsā i die hmōi descensiōis angeli cū dulci melodia q̄ ibi audita fuit duxerit i celū:canētes Gaudeā⁹ z exultem⁹ z dem⁹ gl'iam deo zc. vt scribit Jacob⁹ de Voragine i ser.de ipa. Denicq3 tā3 spōsā chīs dñs tūc gl'iosissimis coronis coronauit.s.ꝟgitat3 ꝑdictionis q̄z ꝓ fructu aiaꝝ.s.q̄nq3miliū ꝓ eā credēciū vt tā dictū fuit.z corona martyrij. Q̄ ḡ gl'iosa ꝟgo chīi spōsa ora ꝓ nob.

De sctā Margareta Ser.II. de castitat3 ꝑciositate z cōpatiōe.s.gēme margarite.

¶ Iuēta vna preciosa margarita dedit oīa sua z ꝓpauit eam Mat.xiij. ℣ Eccl'ia sic canit hec ꝟba saluatoris q̄ optie ꝑñt accipi inē alias ꝟgines ꝑcipue de sctā Margareta Tū rōne nominis.tū rōne fcationis. Nā ipa btā margareta sic denoīata fuit ab ista gēma margarita ꝑciosa. Et q̄m saluator3 nr̄i hec ꝑdicta ꝟba appropiate canit eccl'ia de sctis ꝟginib⁹ vl' mulieribꝰ castit3 in euāgelio ad missam ꝛaliꝝ passiōb⁹ officij earundē. Quib⁹ ꝟbis cōmēdat nob i ꝓprietate margarite ꝑciose mira ꝑciositas:decor z formositas castitat3;vt tāto eā desiderabili⁹ amplectamur exē plo scāꝝ ꝟginū:q̄nto ꝑciosiori rei cōpat Nāc āt ꝟtutē castitat3 ꝟgial' dilexit b. Margareta ado vt oīa daret ꝓ ea.vicz carnē i supplicia:sāguinē i effusionē.aiaz i mortē:amore chīi Jesu Merito ḡ de ea dici ꝑt q̄ iuēta vna ꝑciosa margarita dedit oīa zc. Juxta q̄ ꝟba tria mysteria notabim⁹ ꝓ fmōe ad honorē btē Margarete loq̄ndo de ipa sctā castitate.

Primū mysterium ꝺr appreciatōis.vñ ꝺr. Inuēta vna ꝑciosa zc.

Scōm ꝺr assil'atiōis.q̄r ꝺr:margarita.

Tertiū ꝺr adq̄sitōis.q̄r dedit oīa sua z cōpauit eam.

¶ Circa ꝓmū mysteriū de ꝑciositate castitat3 q̄rit Utrū ꝟt⁹ castitat3 sit tāte ꝑciositatis vt ꝓ ei⁹ ꝓseruatiōe merito debeat hō exponere omnia

De sancta Margareta

sua z seipm pene mortꝫ. Ad qō rñdet p ꝓclonez affirmatiuā q sic. Et ostendit triplici via.

Primo p autoritates
Scō p rationes
Tertio p exempla z siltudines

Prio p autoritates tā ex veteri testamēto q̄z ex nouo Etem̄ i ve. test. scribit. Eccl. xxvj. Vis pōde ratio nō ē dig̃ ꝓtinētꝫ aie. Et q̄ autoritate p̄cipui doct. vicz Alb. magn⁹ Raymūd⁹ z Tho. ij. ij. q. lxxxviij. ac sup. iiij. pbāt q votū ꝓtinētie nō ꝑt cō mutari p̄cipue si fuerit solēnizatū. tō: qz nō inue/nit melⁱ in qō cōmutari possit nisi cōis vtilitas toti⁹ eccl'ie vl' vni⁹ regni vl' puincie exposceret. rē em̄ posset papa in voto ꝓtinētie z religiōis dispē sare q̄ntūcūq; eēt solēnizatū. Rich. m̄ sup. iiij. di stin. xxvij. art. ix. q. j. ꝺt q in q̄libz voto ꝑt inue/niri cā rōnabil' dispēsandi. s. pfect⁹ matorꝫ boni vl' vitatio mali: siue q̄ ad vouētē siue q̄ ad rē pu blicā. Reformatio em̄ pacꝫ inē regna magꝫ bonū ē cōitati q̄z ꝓtinētia vni⁹ psone. Vitatio etiā ma/li pura ꝓbabil' trāgressionis voti si ꝓbabilitas sit vehemēs. q. s. tale votū militat ꝓtra salutē p/priā: vtz in illo q castitatē vouit quā tñ ex fragi/litate sua videt verisil'r sefracturꝰ: pōt eē rōnabil' cā dispēsandi. Et tō supiozis autoritas nob̄ di/missa est a deo in hmōi puidēdis. Et b̄ firmit' te nendū ꝺt Frat' Angel⁹ in sūma sua nec curandū de tenentib⁹ aliud. Sufficiat tñ ex autoritate p̄/dictā q marīm dānū bō icurrit q̄ castitatꝫ p̄mū pdit. Scō o autoritate noui test. qz castitatē chīs Mat. xiij. cōpauit thesauro abscondito in agro: p q̄ vendunt oīa. Et Ap'lus. ij. Cor. xiij. dicit de ea. Habem⁹ inq̄t thesaurꝰ istū in vasis fictilib⁹ vt sublimitas sit ꝓtutꝫ dei z nō ex nob̄. Ecce q̄ p̄/ciositas castitatis tāq̄z thesauri sup oīa zē. ¶ Deniq; clari⁹ ibidē saluator iurta thema p̄missū dicit. Simile est regnū celoꝝ hoī negociatori q̄/rēti bonas margaritas. z sequit. Inuēta āt vna p̄ciosa margarita: dedit oīa sua z compauit eaz. Hec aūt eccl'ia appropiate canit de castitate. Nil/mirū q̄s est iste hō negociator nisi chīs dñs q̄ i hūc mōm venit ad negociandū vt q̄reret bonas margaritas. i. aīas castas. Dicit nāq; Aug. Pe⁹ inq̄t illabik' castꝫ mētib⁹ z tō illas p̄cipue diligit z inhabitat. Idē q̄z sup Heb. ij. ꝺt. Omnis mer cator dat z accipit. in secl'o isto abūdāt nō nisi na sci: laborare z mori. Hec sūt merces regiōis nr̄e. Christus g̃ mercator accepit nr̄a vilia q̄ b̄ abun dant. s. nasci: laborare z mori z dedit nobis sua p̄ciosa. s. renasci p g̃ram. resurgere: z in eternū re gnare. O btē mercator g̃as agimus tibi. fecisti nos. redemisti nos. Hec Aug. Uñ si bñ z diligē ter ꝓsideram⁹ maria pietas hui⁹ mercatorꝫ oñ/dit. Primo in b̄ q descēdens ꝺ celo p̄ciosissimo accepit nr̄a vilissima. s. hui⁹ miserie labores: sepe p nob̄ flēdo ocul'oꝝ clamādo in p̄dicatiōe. pe/dib⁹ peditādo. manib⁹ pedes discipulorꝫ lauan do z mīstrādo. corpe sudores z labores pluri/mos sustinēdo: in aīa ꝓtristādo. insup inturias flagella z mortē turpissimā patiēdo vt daret nob̄ bis regnū celeste: q̄rē z brītudinē ppetuā. Sed cūdo q̄z i hoc q nr̄a vilia tanto p̄cio charissimo emit. s. sanguīe suo z aīa. j. Cor. vj. Empti eſtꝭ p̄/cio magⁿ. Tertio qz vltra z sup̄ oē p̄cū qō posse/mus ei soluere dat nob̄ celestꝭ beatitudis p̄mū Rho. viij. Nō sūt ꝑdigne passiones hui⁹ tp̄is ad fu. glo. q̄ reue. i nob̄. Et q̄b⁹ oīb⁹ pēsatꝭ claret q maximū bonū sit castitas in chīi amore cum ca stas aīas adeo chīs dilexerit vt sua z seipm p il lis exposuerit. q vtpote deus nec falli nec fallere ꝑt: vt ꝺt Anſ. g̃ si aīa casta p̄ciosa ñ foret chīs tā care nō emisset. qz p̄m rectā rōnē: vt ꝺt p̄bus. vj. Topic. tāto ē q̄dlibet eligibil⁹ q̄nto melⁱ⁹. et sic ꝺ ē p̄ciosⁱ⁹. ¶ Sz q̄ri pōt iurta ꝓba euāgelica q̄d est q negociatoꝝ chīus q̄rere ꝺt p'les bonas margaritas: z tñ vnā solā p̄ciosam ꝺt inuenisse z emisse: Ad qō rñdet p̄m Aug⁹. z Hyerā alioqꝫ doc. qz p'les sunt modi viuēdi in chīo q vnā acꝫ uā. sicut ꝓtz p̄m p'a opa mīficoꝝ die. Sz vna est vita ꝓtēplatiua qua deo vnimur p charitatē. ad quā vt ad finē ordinata est castitas. Et qz rarissi ideo vna. qz rara inter p'les noīat. Scō oñdit p rōnes z p̄cipue tres.

Prima ratio dicit virtuositatis.
Scā a dicit gratiositatis.
Tertia dicit gloriositatis.

Et Pria rō ꝺ virtuositatꝫ. qz castitas est ꝺtus alb tissima. qz est sup̄ facultatē z ꝺditionē hūane na ture. vñ Ebryꝰ. sup Mat. ꝺt. Oēs ꝺtutes spūa/les res sunt angelice: p̄cipue tñ castitas res an/gelica ē. p hāc em̄ solū singularit' boies angelis similant z vincit natura ꝺtutib⁹. hec ille. Pter ea castitas decorē tribuit nō solū āgelicū sz insu/per diuinalē ac regalē chīi z regialē be. vgis ma rie. vñ Bern. i epla ad Genonē. Quid castitate decoriꝰ q̄ mūdū de im̄ūdo ꝓceptū semine boies āgelū facit. differt q̄dē iter se hō pudic⁹ z angel⁹ sz felicitate nō ꝺtute. sed etsi illi⁹ castitas felicior hui⁹ tñ fortior esse videt. Dec ille. Iraq; si q̄rat q̄d est illud q̄ aīa reginali decore in celo glificat audi Cipriānū di. q ꝺginitas est regina ꝺtutū: soror āgeloꝝ z possessio oīm bonoꝝ. vñ Psal. Astitit regia a dex tu. i. vest. deau. zē. Jē si q̄rat q̄d est qō nō solū regialiveste aurea sz insup rega li purpura z corona in celo decorat. Rñdet ua di Hiero. de. x. abusi. vt scribit li. ozig. sic. Pudi cicia est ornamētū nobiliū: exaltatio humiliū: no/bilitas ignobiliū: purpura regal': augmētū oīs pulcritudis: dec⁹ religiōis: defensio criminum: mltiplicatio meritoꝝ: amicicia dei creatoris oīs Dec ille. Deniq; si q̄rat adhuc. quid est qō quū locū in celo ipsi deo. s. z chīo iesu ac virgini marie pmerek: Audi Sap. vj. respondēt sapi/tem. Incorruptio inquit facit esse proximū deo. Et Joannes Apocal. xiiij. vidit q̄ hi sequuntur

agnū. ſ. chr̄m q̄cūq; ierit. ſine macula em̄ ſūt añ
ebronū dei ⁊c. Et ſic patet p̄cio ſitas caſtitat̄. ⁊
angeli ⁊ oēs bt̄i ac tota celeſtis curia ḡtioſiſſime
amat ⁊ p̄gratā habz ꝑſ ꝓmitatē. Un̄ Beꝛ. in
epla ad Senonē. Sola ē caſtitas q̄ i huj⁹ mor
talitatis loco ſtatū quēdā īmortalis glie repſen
tat. in q̄ neq; nubēt neq; nubent. Hec ille. Item
corrario celeſtes ſpūs ⁊ bt̄i ac q̄q; viri ſpūales
ſume horr̄et ⁊ abominant luxuriā. imo ⁊ ipi de
mones q̄ ſē ſublimioꝛes ꝑſ ſeditatē ⁊ turpitu
dinē luxuriā hoīm fugiūt. Un̄ ꝺr Simō de bur
ſtona ex Holkot ſup li. Sap. lec. ij. Szz ipi da
mnati magi affligunt ⁊ ĩclamāt p̄ feroze huj⁹ vi
eoꝛ ⁊c. ḡ p̄ ẓriū in odoze caſtitat̄ oīs bt̄i cum
chr̄o ⁊ angeli delectant i celo. iuxta illō can̄. j. In
odoze vnguēcoꝛ tuoꝛ currim⁹ adoleſcētule di
lexerūt te nimis. Tertia rō glioſicat̄. qz ſpecia
liſſimā gl̄iam ⁊ gaudiū i celo ꝓmeꝛ ac fructū
qm̄ v̄ginitati debeꝛ aureola ⁊ fruct⁹ cēteſimus.
viduali ꝓnientie ſerageſim⁹: ꝓiugali triceſim⁹.
vt tenēt doc. ſup Mat. xiij. ⁊ Apoc. xiiij. ꝺr q̄ ne
mo ali⁹ cātare poterat illud cāticū nouū. ſ. v̄gi
nū ⁊c. O ḡ caſti boies gaudete in chr̄o. o carna
les p̄ūneſcite. qz tāto maj⁹ tozmētū ⁊ lamētū ba
bebit̄ i iferno. Apoc. xviij. Quātū gl̄ificauit ſe et
i delicijs fuit: tātū date ei tozmētū ⁊ luctū. Ter
tio deniq; cēplis oñdit ꝓdo. Et clariſſima ſunt
ad id exēpla ſcāꝝ v̄ginū. ſ. Margarete: Lucie
rine: Agathe: Agnetis ⁊ aliaꝝ mlt̄aꝝ. q̄ morti ſe
expoſuerūt p̄ v̄ginitate. Narrant etiā multe v̄gi
nes infideles ꝑm Valerū maximū ⁊ Aug. de ci
ui. dei. q̄ p̄ caſtitate mortē ſubierūt. nec cū ſalutē
ꝓſecute ſt. qz vt ꝺr Aug. cōtra Julianū. vera pudici
cia. ſ. ſalubris nō eſt dicēda q̄ nō vere fidei māci
pat. Quāto g̃ magi deberent chr̄iani mille moꝛ
tes pati q̄ caſtitatē amittere q̄ ē vt⁹ p̄cioſiſſima
vt patuit. Szz ve ve qz nūc p̄ nihilo p̄dit. Circa ſcām p̄ncipale de aſſimilatiōe margari
te q̄rit: q̄re caſtitatē ꝓuenit aſſimilari gēme: vicz
p̄cioſe margarite. Ad qō r̄ndeꝛ ꝑm Beꝛ. dicentē
Caſtitas inq̄t eſt virtutū gēma: angeloꝝ germa
na: aiaꝝ lux ⁊c. Et idcirco merito p̄cioſe marga
rite cōpata: q̄tū p̄ ꝓprietates iſti⁹ gēme docea
mur q̄lē debeam⁹ caſtitatē ſuare ad p̄miū vite
eterne ꝓſequendū. Ultimo ꝓprietates margarite ſē
cūdū p̄pue ſex: vt ab Jſiō. xvj. etymo. li. ⁊ Alb. alij q̄q
phycis colligit. Pria ꝓprietas generatōis cele
ſtis. qz margarita generat̄ ex celeſti roze i cōchis
ei⁹ generat̄ margarita ⁊ tāto ſingularis ⁊ pre
cioſioꝛ. Sic ſpūal̄r caſtitatē debet bō recogſcere
qz nō niſi a ſupne gr̄e dei roze pōt bt̄i ⁊ ſeruari.
Sap. viij. Scio ꝺr aliē nō poſſū ee cōtinēs niſi
deꝰ dederit. Aug. li. x. cfeſ. Dñe ꝓnient̄iam iubes
da qō iubes ⁊ iube qō vis. Jtē q̄nto maioꝛ gra
bauriē: tāto meliꝛ caſtitas ſuat̄ ⁊ p̄cioſioꝛ ba
beꝛ: vt ptz de v̄ginitate reſpectu alioꝝ. Scōa ꝓprietas incluſiōis i teſt̄. qz clauſa ē margarita
i cōcha dura teſta cōchea. ſic v̄go ⁊ caſt⁹ bō debz
eſſe clauſus ſenſibꝰ ad exteriora ⁊ refrenat⁹. Am
bro. ſup Lucā. Diſcite v̄gines ñ circūcurſare p̄ ali
enas edes. nō demozari in plateis: nec aliēs mi
ſcere ꝑmones. Beꝛ. Moꝛs intrat p̄ feneſtras ſē
ſuū niſi diligēt̄ cuſtodiat. Tertia ꝓprietas ma
rine amaritudis. qz margarite bone iuenti bay
bent i mari amaro ⁊ ei⁹ conchis. q̄ ât i aq̄ dulci
iuenīt̄ nō tābone ſūt. Sic caſtitas in amaritu
dine mortificatiōis coꝛpal̄ bñ ſuat. Beꝛ. Peri
clitat̄ caſtitas in delitijs. Ebryꝰ. ſup ps̄. l. Caſti
tes ſine ieiunio ⁊ tpancia cito labeſcit. Quarta ꝓprietas modice q̄ntitat̄. qm̄ margari
ta eſt ſatis ꝑua gēma. q̄ docet q⁹ v̄gines ⁊ caſti de
bēt eſſe hūiles. Aug. Superba v̄gitas p̄ſtibulū ē
diaboli. Melj⁹ ē g̃ hūile ꝓiugiū q̄ ſuperba v̄gini
tas. Hec ille. Bern. Judeo dicere q⁹ nō placuiſ
ſet deo v̄ginitas Marie ſine humilitate Quin
ta eſt albi cādoris. Nā margarita q̄ cādet ⁊ cla
ret albedine melioꝛ ē q̄ illa q̄ flaueſcit. Sic v̄gi
nes ⁊ caſti debēt clarere int⁹. i. mēte ⁊ extra. i. coꝛ
poze clarere caſtitate. Un̄ Hiero. cōtra Jouinianū
ꝺr. Illa v̄ginitas hoſtia chr̄i ē: cui⁹ nec mēte cogi
tatiō nec carnē libido maculauit. Idē ad Ruſti
cū monachū ꝺr. Ue ille caſtis q̄ p̄ua ꝓcupia dele
crank. qz q̄tiēs ꝓcupiſcūt: totiēs fornicank Juxta
illud Mat. v. Qui viderit mulierē ad ꝓcupiſce
dū ea iā mech. ⁊c. Serra ē ſanatiue v̄tut̄ ꝑti
mo q̄dē valet cōtra caducū morbū. qz ꝺr margarita
bona ligata ad collū ſedare caducū morbū Sic
ſpūaliter caſtitas vt valeat cōtra morbū tēratiōis de
bet in collo p̄iugo chr̄i portari p̄ aſſiduū laboꝛē
boni op⁹ ⁊ nūq; deponi p̄ ocium. Un̄ Hiero.
Semp aliq̄d facito vt te diabol⁹ ſp inueniat oc
cupatū. Un̄ Jſi. de ſū. bo. Seruū dei ſine intermiſ
ſiōe legere. oꝛare ⁊ opari opꝛet. ne forte mentem
ocio deditam ſpūs fornicatōis ſurripiat. Hec il
le. Scōo q̄z margarita valet ꝑtra coꝛdis paſſio
nem. vñ medici faciūt de ea electuariū q⁹ vocat
diamargaritō: p̄ q⁹ coꝛdiaca paſſio curat. Sic
ſpūaliē caſtitas debet curare coꝛdis paſſionē re
frenādo p̄uas cogitatōes. Un̄ Hiero. ad Euſto
chiū ꝺr. Nulla impoſſibile eſt in ſenſu bois nō ir
ruere motū medullaꝝ caloꝛ. ille laudat: ille pre
dicat bt̄us q̄ ſtatim vt ceperit cogitare interficit
cogitat⁹ ⁊ allidit eos ad petrā. petra aūt eſt chr̄is
Proinde ꝫ coꝛdis tēratōes ꝺz bō in coꝛde hīe
ſp margaritas q̄nq; vulneꝛ chr̄i ⁊ paſſiōis eius
deuota recoꝛdatiōe vt caſtitatē poſſit ſuare. Nā
ſicut ferr̄ margarita in aceto poſita p̄dit v̄tutē
ſic caſtitas p̄dit in coꝛde acetoſo: h̄ eſt: indeuoto
⅋ ḡ oēs v̄gines. o vidue. o oēs caſtitatē diligētes
ſtudete hīe deuotionē ad paſſionē chr̄i: exemplo
btē Margarete vt chr̄i amoꝛe caſtitatē poſſitis
illibatā cuſtodire. Nā p̄fecto hec oīa ⁊ ſingl̄a p̄
dicta i btā v̄gie margareta fuiſſe clarent. In bis

ꝙ hāc pciosaz margaritā castitaz imitemur. ¶ Circa tertiū pncipale de castitataz adq̄ sictiōe vel cōpatiōe q̄rit. q̄liē cōpare vl' emere possit hō pciosam margaritā castitataz p ppetuo lucro Ad qđ rñr fm saluatoz dictū p ꝓl'onē q̄ oia sua deo dz dare p ipi⁹ lucro Declarat. Nimiꝝ prio dz dare pritū affectū vt nil pter solū celestē diligat spōsuz: alꝰ eēt adulterari. s. diligere alienū. Un dicit Bed. O aia an nesciꝝ te hre spōsuz vecūdū z zelotypū q̄ nō vult admittere alienū. Nec ille. Scđo dz dare pritū z totū itellectū. s. p fidē chriō soli adherēdo. sine q̄ ipossibile est placere deo. Heb. xi. Tertio dz dare totū⁹ mēorie cogitatū. j. Cor. vij Mulier inupta z vgo cogitat q̄ dñi sit: quō placeat deo vt sit sctā corpe simꝰ z spū. s. ab oīs pcti inq̄namēto. Quarto dz dare corp⁹ totū. Quinto oēm sensū. Sexto oēm censū. i. rpale bonū vt sic se totū offerat deo: mori pat⁹ q̄z peccare. Sic fecit btā Margareta q̄ dixit Chris scīpm exposuit p me i morte: z iō ego p ipo mori ō sidero. Chris p me sanguinē fudit: q̄ z ego p eo fūdere cupio vt patuit i legēda. De hmōi Hugo sup illō Sapiē. Felix sterilis z icoinq̄. zc. ōt sic. Sterilis oli erat maledicta sz hodie felix btā: qz cēna mercede digna q̄ ē icoinq̄nata mēteꝝ corpe. q̄ nescivit thoꝝ i ōlucro corpal' vl' spūal' adulterij: hēbit fructū. i. pmiū eēne bītudis i respectōe aniaꝝ sctāꝝ. i. in die iudicij qñ de⁹ respiciet alias ad remunerādū in glia. Ad quā meritz btē Margarete pducat nos chris q̄ vi. i secla se. Amen.

Itē ples alios fmōes applicabiles reliq̄ sermōdos ad cōe de vgib⁹ vt deseruīat etiā p alijs sctis vgib⁹ z viduis. Un si vis ples hre p sācta Margareta potes ex illis accipe

Itē in diuisiōis apl'oꝝ festo Sermo.

Hos duodecim mi

b sit Jesus pcipies eis. Euntes pdicate qz appropinq̄bit regnū celoꝝ Matt. x. ca. z ad laudē hui⁹ festiuitatis. ¶ Sicut dicūt phi pticulariter Martianus. Sol q̄ est rex planetaꝝ z stellaꝝ in medio existēs bissenaꝝ bozarū pcipuos radios a se mittit lōge lateq̄ eos diffundēs p vniuersum mōm ex qbus oia illuminat. Sic spūalit chris rex oīm creaturaꝝ celestium z terrestriū q̄ figurat p sole Malach. vl. Prieꝰ vobis timentib⁹ nomē meū sol iusticie emisit duodecim apl'os lōge lateq̄ p vniuersū mōm Mar. vl. di. eis. Euntes in mōm vniuersū pdicate euangeliū oi creature. qđ pt ee aliō thema p b fmōe. Emisit aūt eos ad illūinādū mōm tā q̄z suos radios: sicut ipemet eis dixit. Mat. v. Vos est lux mundi. Sup q̄ Basil⁹ dicit. Aduenīte luce solis egritudines z dolores alleuiantur. homines a somno excitantur. aues gratulātur. bestie ad latibula fugiūt. Sic aduenīte luce fidei p apostolos pdicate pctā sē extirpata pcipue idolatrie hoies sē exarari ad celeste desiderij: angeli sunt gauisi: demōes pfusi z repulsi. Oz q̄ hodie celebrāt festū diuisiōis apl'oꝝ i mūdū ad pdicādū: sicut pcepat eis chris. iō p solēnitate hodierna meritō accipiunt hec vba. Vos duodecim misit⁹ etc. Juxta q̄ tria mysteria notabim⁹ p fmone.

Primū dz nūeralis electiōis: cū dr Vos.

Scōm dicit apostolaris missionis: cū dr Euntes.

Tertiū dz reuerētialis honoris cū sine regni celestis pdicatores.

¶ Circa primū de nūerali electōe. s. duodenario apl'oꝝ q̄rit: cur dñs iesus. xij. ēm apl'os elegere z nō plures nec pauciores voluit p totum mūdi ꝙuersiōe z ad pdicādū pncipali missione. Ad hec mdet p ꝙclusionē fm doc. q̄ b sūme ogruū fuit pcipue triplici rōne.

Prima rō significatiōis.

Secūda rō pfectiōis.

Tertia pfigurate cōsecratiōis.

Prima rō significatiōis. nā venerabil' Beda bē sic. Pūc nūer⁹ apl'oꝝ chris instituit certa causa mysterij. vt. s. mūdi salutē quā vbo pdicatiōis totō nūero cōmēdaret. Ter enī q̄tuor facit⁹ duodenā: z totidē apli ad pdicādū q̄tuor mūdi partes. sc. b ē oriēti: occidēti: meridiei: z aq̄lom mitt⁹ pdicat⁹ p eos fides sctē trinitatis in q̄tuor mūdi partes illigata cāda erat vt q̄dratū ozbē fide sctē trinitatis illigaret. cōrēt. hec ille. Scōa rō pfectiōis. q̄ fm arithmeticos duodenari⁹ nūer⁹ est bis pfect⁹: eo q̄ constet duos senarios. Senari⁹ aūt oz apud eos pfectus nūer⁹ pfect⁹ z scitatis vl' castitatis: eo q̄ generamus nūer⁹ pfect⁹ z scitatis vl' castitatis. illigatus rat sz nō generat aliq̄ē numez infra denarium erūtē. Nā pducit ex p̄mo pari. b ē. ij. z p̄mo ipo ri. s. ij. sic dicēdo. Bis tria sunt sex. sz non pducit aliq̄ē nūez ifra denariū cū pari. q̄m si dicerem bis sex erūt. xij. nā. xij. sunt sup denariū. Volum⁹ ḡ chris sub nūero pfectiōis bino siue duplicato b ē bissenario apl'os eligere z i mūdū ad pdicādū mittere. vt doceat qz pdicatores vitaz debent fulgere duplici pfectiōe. s. vite chri siue opis z doctrine. tādo. z cū b sciēl' fmonis chri i cogscēdo ea q̄ de necessitate fidei. Mat. v. Qui fecerit z docuerit rit hic magn⁹ vocabit⁹ in regno celoꝝ. Un Aug⁹ distinguit q̄tuor genera hoim dicēs q̄ sūt quidā valde boni. z p ꝓfs in regno celoꝝ magni. Alij dā p cōtrariū sunt valde mali z iō i inferno pessimi uius puniēdi. Quidā aūt sunt mediocriter boni z q̄dā mediocriē mali. Illi enī sūt valde boni q̄ bñt bonā vitā z bonā sciam i chriō: vt fuerit apl'oꝝ z sunt boni plati z ples scī pfecti chri z apl'oꝝ imitantes. Illi vo sunt valde mali q̄ z malā vitā z nullā scientiā de salubrib⁹. q̄ necvolūtarie re pdicatiōnē vt scirent saluari ipi. dānant z alios suo exēplo ad dānatioz trahūt. Breuiꝰ q̄ iij. ca. Precipue, dicit, Qui peruersis perceptis

tot mortib⁹ digni sunt q̄t ad subditos ꝓditiōis
exēpla transmittūt. Hec ille. Itē mediocrit̄ boni
sūt q̄ bñt bonā vitā sz nullū docēt ꝑ sciam. z de/
nigz mali sūt mediocrit̄ q̄ q̄uis in se habeāt ma
lā vitā. tñ ꝓsunt alijs ꝑ doctrinam. tales seipos
nō docēt sz dānāt. Qm aūt chr̄s dñs apl̄os ele/
git in platos doctores z iudices mūdi ad ordi/
nē sume pfectiōis. s. apl̄ici statꝰ chr̄istiformis. vt
ōt Dionꝝ. ḡ voluit eoꝝ pfectionē cōmēdare etiaz
nūero bissenario. Vñ di. xl. multi. Ezech. dic sic.
In iudicio dei sedēs siq̄dē bñ vixeris z bene do
cueris recte oīm iudex eris. si aūt male vixeris z be
ne docueris cui solꝰ. Male em̄ viuēdo sz bñ do/
cēdo deū istruis quō debeat te ꝙdēnare. hec ille.
Tertia rō pfigurate ꝙsecratiōis. qz iste nūe/
rus apl̄oꝝ in sacra scḡtura multipl̄r pfiguraba
tur sm̄ plūmas eoꝝ dignitates. vt patebit art. ij.
Ideo vt figuras ipleret chr̄s b nūero voluit
eligere z ꝙsecrare. Proinde Joānī Apoc. xxj. ostē
sum est q̄ apl̄i i nūero. s. duodenario fozēt cōse/
crati a chr̄o iesu ꝑcipue triplicit̄. Primo tāq̄. xij
lapides ꝑciosi i fundamēto supne ciuitatis iscḡti
noiby apl̄oꝝ z agni. i. chr̄i. Scdo tāq̄ porte. xij.
ciusde celestis ciuitatis. Tertio tāq̄. xij. margarite
singulas portas ornātes. Quare hec: nisi vt do
ceamur q̄ si volumꝰ ꝙsecrari i celestes ciues et
troiū ciuitatis supne hie: debemꝰ imitari apl̄oꝝ
fide z vrtutes. Juxta q̄d fidelibꝫ ōt apl̄s Epb. ij
Frēs iā n̄ estis hospites z aduenę. sz estis ci. san. z do. dei
sugedi. su. fun. apl̄oꝝ z̄c. Quid ei f̄cat ꝑ. xij. lapi
des ꝑciosos in fundamēto ciuitatis celestis nisi
xij. articuli fidei positi a. xij. apl̄is. vt ōt Lyr. qm̄
sicut domus vel ciuitas ꝙstruēda inchoat a fun
damēto. sic ꝑ fidē formatā inchoat bītudo cele
stis i nob. vñ Heb. xj. Fides est suba. i. fūdamē/
tū subsistās seu ichoatio sperandaꝝ rez. i. bonoꝝ
celestiū. q̄ sc̄ res a nob sperāde. Qui⁹ fundamē
ti pmū lapide edidit Petrꝰ di. Credo i deū ptēz
z̄c. Scōm Joānes di. Et in iesuz chr̄m fi. e. v. d.
ni. Tertiū posuit Jacobꝰ maioꝝ di. Qui ꝙcepꝰ ē
de spūsco na. et maria v. Quartū Andreas di.
Passus sub pō. pi. cru. m. z se. ē. Quintū Phi/
lippꝰ di. Descēdit ad infer. Sextū Thomas di.
Tertia die re. a mor. Septimū Bartholomeus
di. Ascēdit ad ce. se. z̄c. Octauū Matheꝰ di. In/
de venturꝰ iu. vi. z̄c. Nonū Jacobꝰ minoꝝ di. Credo
i spūm scm̄. Decimū Simō di. Sāctā ec. ca. sanc.
co. Undecimū Taddeꝰ di. Remissiōez pctoꝝ. et
Duodecimū Matthias di. Carnis res. z vi. eē.
Sicq̄ ponit frā. maro. distinguēdo i ser. de ar/
ticul fidei. O ḡ bō hec firmit̄ crede si vis ad cele
stē patriā itroire. Itē q̄d significat ꝑ portas. xij.
Rider Ly. q. xij. mādatoꝝ obſuationes. s. decē
ꝑceptoꝝ decalogi cū duoby ꝑceptis charitatis. ꝑ
bas em̄ portas habēt ingressus ad beatitudinē
Mat. xix. Si vis ad vi. igre. ser. man. Et q̄ bas
obſuare apl̄i docuerūt vbo z exēplo i fide trini
tatis ꝑ totū mūdū. iō dicūt ad quālibet ordinē ꝑti

tres portē. Ꝓ Penicq̄. xij. margarite i portis
singul' q̄d sē nisi vrtutes i apl̄is singul' ꝑlucētes
vicz in petro feruēs charitas: in Joāne vginitas
in Jacobo maioze desideriū celeste. vñ petiuit ꝑ
mr̄em sedere ad latꝰ chr̄i in reḡ: tāto desiderio vt
offerret se calicē passiōis bibituꝝ. Itē in Andrea
zelꝰ fracte salutis in agnitiōe chr̄i: qz ꝑmꝰ iesum
fratri suo petro annūciauit stati vt ꝑmū aḡuit z
ipe adduxit petꝝ ad iesū. In Philippo spes visi
onis diuine q̄ dixit. Dñe oñde nob p̄em z suffic̄
nob. In Thoma ꝙstātia: qz dixit Eam⁹ nos oēs
z mo. cū illo. In Bartholomeo ꝓcēpꝰ mūdi ali
um. qz cū eēt ō regali genere Syrie oia ꝓcēpsit ꝑ
chr̄o. z in purpureo suo colobio chr̄m legit secu
tus. In Matheo vrtus large elemosyne. qz ad
vnū vbū chr̄i seqns illū fec̄ i domo sua magnū
conuiuiū paupib⁹ chr̄i. Itē i Jacobo minoze ꝙfor
mitas chr̄i i mititate z patiēcia. z mānsuetudie. ꝓpt̄
qō frat dñi dicebat. In Simōe obediēcia. qz sic
interꝑtat. In Taddeo zelꝰ iusticie. qz iusticiā di
uie vltiōis i sua epl̄a fortibilit̄ ꝑdicauit. In Mat
thia būilitas. qz bumilit̄ subiectꝰ erat apl̄is int̄
discipulos. vñ z puꝰ interꝑtat. Ne āt vrtutes tā
q̄z margarite ꝑfulgide q̄uis i singl'o eoꝝ pfecte
eent oēs sil'. tñ ꝑcipue attribute i vnoq̄z illoꝝ sin
gularꝰ darēt ex ꝑdict̄. Hec Frā. ꝑ pte. In his ḡ
debemꝰ charissimi z nos clarere vt ad eozūdez
ꝙsortiū possimꝰ ꝙuenire z i celo cū chr̄o ꝓreḡre.
Circa scōm de apostolari missiōe inqrēdū ē
Ad q̄d elegit z misit chr̄s apl̄os in mōm: Rñr
ꝑ exclusionē q̄ fm̄ Piero. qm̄ apl̄s missus vl̄ le
gatio interꝑtat. ipi. xij. apl̄i ad pl̄a salutaria offi
cia missi ꝓbant. Hedarat ex doc. Rabanū z Ju
dol'. de med. vite chr̄i alioscq̄ fm̄ alpb.

Primo em̄ missi sunt ad annūciandū z attes/
tandū chr̄i aduentū. Vñ Act. j. dixit chr̄s disci/
pulis. Eritis mihi testes in oi Judea z sama. et
vsq̄ ad ult̄. Sz qm̄ sic angelꝰ ōr dei nūcꝰ. sic et
apl̄s a deo missus. Nā fm̄ Catholicū. libꝝ. apl̄us
ōr ab apo q̄ō est de. z stolon q̄ō est missio q̄si de
celo vel a deo missus. Querit. vtꝝ apl̄oꝝ mis
sio ꝑcellētioꝝ fuerit angeloꝝ missiōe: Rñr q̄ sic.
triplici rōne. ꝓpt̄ quā etiam noluit chr̄s angelos
mittere ad ꝙuertendū mōm sz apl̄os boices moz
tales. Prima dignitatꝫ. qz ꝑ b apl̄i ꝑcellūt ange
los q̄ licz angelꝰ sit z dicat̄ dei summi nūcꝰ q̄ō
est sibi valde bonorabile. sic esse legatū pape vl̄
ambasiatoꝛē regꝫ maximi. tñ angelꝰ nō dicat̄ te/
stis dñi. s. ꝑ martyriū. apl̄i aūt vtrūq̄z habuerūt
bonoꝛē. s. esse nūciū z testē dñi ꝑ martyriū z san/
guinē. Hoc fuit ꝑfiguratuz. Josue. iiij. q̄ dixit
dñs ad Josue Elige. xij. viros singulos de sin/
gulis tribub⁹ z ꝑcipe eis vt tollāt de medio Jor
dānis alueo vbi steterūt pedes sacerdotū. xij. lapi
des durissimos q̄s ponetꝫ i loco castroꝝ i signū
ꝑ testionio q̄ defecerit aq̄ Iordānis añ arcā dñi cū
trānsiret eū. Isti lapides. s. xij. figurabāt. xij. apl̄os
q̄ fuerūt duri z fortes ꝑ martyriū in testimoniū

ī q̄ aree dei.i. deo icarnato obediūt ad nutū oēs creature ¶ Scōo hec dignitas in ap'lis fuit p̄cellētior rōne ptātis. qz ipi chīm deū attes stati sūt ptāte miraculoz sup oēm creaturā. Un Aug. in ser. de ap'lis: ōt q̄ chīs dedit ap'lis ptātem sup demōes vt vincerēt sup lāguidos vt illos curarēt. sup mortē vt eā ptēnerēt. sup aias vt a petis solueret. sup angelos in b̄ vt corp⁹ chīi ꝓsecrarēt. z sup oēm naturā elemētoz vt mutare possent. Hec ille. Sz q̄re ḡ ap'li nō legunt monstes transtulisse Rūr p̄m Ly. sup. j. Loz. xvj. Primo qz cum hoc possint facere etiam demones si ꝓmitterent. nō ꝓbasset diuinitatem chīi sufficiēter. Scōo qz maiora faciendo q̄ sol⁹ deus potuit .s. mortuos suscitare: ꝓ hmōi patebat posse z illa mīora si cōpeteret. Tertio ḡ nō fecerūt qz non cōpetebat vtilitati eccl'ie. Sz postea qñ fuit cōpetēs bñ legūt in histoziis alij scti mōtes trāstulisse. p̄serti ptz de scta Kunegūde filia regis Hungarie q̄ mōtes salis z fodine plūbi et Hūgario trāstulit in Poloniā: vt ōt in ei⁹ legēda. Tertio p̄cellit rōne fructuositatis. qz vt Bed. in ep'la ad frēs de mōte ōt. Aicz magī miracula dñs in terra gessit. hoc tñ maxim sup oia enituit z cetera illustrauit q̄ in paucis simplicib⁹ totū mūdm z oēm sapiē ei⁹ altitudinē sibi subiugauit. Un si q̄rat: q̄re chīs dñs voluit in ap'los eligere z p mūdū mittere ignobiles illitteratos z paupes. Rñdet Amb. sup Lucā di. Nō misit sapiētes: nobiles z diuites: sed piscatores: vt ꝓuersio ad fidē soli diuine v̄tuti ascriberet: nō potētie hūane z diuitij⁹ vel sapiētie. Deniq̄ ꝓterea etiā nō misit angelos ne v̄tuti angelice attribuat. ¶ Scōo misit chīs ap'los ad baptizandū aias a petis z scificādū. Mat. vl. Euntes docete oēs gē. ba. eos ī nōe p̄is z fi. z spūsci. Et ꝓpt̄ b̄ figurati sūt p. xij. filij os Jacob p̄triarchas. Quia sic ab illis sūt geniti oēs filij isr'l. sic ab ap'lis sūt spūaliē p sacra regenerati oēs chīani. p̄. Pro p̄ib⁹ tuis. s. o ecc'lia nati sūt tibi filij. i. p̄ triarchis eoz filij ap'li ꝓstituti ꝓncipes sup oēm terrā. Hinc etiā figurati sūt p duodeci boues sustētantes mare eneū in templo Salomonis. i. p̄dicantes doctrinā sacramētoz in q̄b lauant anie fidelium. z ipi immolati sūt martyrio p hac p̄dicatiōe. iō p boues signifi/cant. Tertio misit ad vbandū aias hoīm tāq̄ pastores pascēdum gl'um v̄bo vite z doctrine. Un Piere. ij. Mittā vobis pastores q̄ pascāt vos sciētia z doctrina. Et iō Jo. vl. dixit chīstus petro Pasce oues meas. Hinc figurant. p. xij. p̄fectos et oī gēte isr'l q̄s Salomō elegit vt ciba ria domui suc. p̄uideret. ij. Regū. x. Item p. xij. panes sup mēsam ꝓpositiōis p singula sabbata ī oblatione. Leuit. xxiiij. Quarto ad dirigēdū in celestē patriā z docēdū ei⁹ itroitus. vñ ipi dicunt doctores regni dei z lumina mūdi Mat. v. Vos estis lux mūdi Et vl. Euntes docete oēs gētes seruare oia q̄cūq̄ māda. vob. Et iō figurant p. xij. exploratores q̄s misit Moyses ad ꝓsiderādū terrā ꝓmissionis vt ad eā oēm cetez ppl'm animarēt. Nūeri. xiij. Item p. xij. stellas illustrātes sponsū. i. eccl'iam: Apoc. xij. Item p. xij. portas ciuitatis sup. ne. vt s̄ patuit. qz p ipos habem⁹ itroitū. Quito ad eligēdū electos dei ad saluē z ꝓsignādū. i. p fidei signū. Mar. vlt. Euntes p̄dicate euāgliū oī creature. z sequit. Qui crediderit z bapt̄izat fuerit salu⁹ erit. q̄ v̄o nō crediderit ꝓdēnabit. Un ipi figurant p. xij. fontes ī helim ex q̄b biberūt filij isr'l liberati a Pharaone post transitū maris Exo. xv. Sic oib⁹ fidelib⁹ saluādis manauit q̄ sapiētie fidei ab ap'lis. xij. tanq̄ fontib⁹. vt dicat ex symbolo ap'lor. Sexto misit ad fructificādū vt eoz fructu impleat celū. Jo. xv. Elegi vos vt eatis z fructū afferatis z fructus vr maneat. i. ꝓpetuū ī angelicis choris replēdis. Ihesu. O beatos piscatores istos q̄ totū mūdū ad brīuddis fructū ecclīe p̄diderūt. O vtinā moderni p̄dicatores possent saltē aliq̄s capere p multos clamores q̄s faciūt p̄dicādo. Nā sic venatores dāmarres et cū paucos capiūt. ¶ Quenā hic: q̄liter reneant z q̄les chīiani ī fructu aiaz ap'los imitari: Ad q̄d breuit rñdet q̄ p̄mo sume tenent epi z eccl'ie p̄lati. qz ipi loco ap'lor succedūt. p̄byteri z pasia. di. xxj. in nouo. Scōo tenent p̄sbyteri z pastores curā aiaz habētes. qz vt dicto. c. in nouo. habet: ab ap'lis electi sunt septuaginta duo discipuli: in q̄z vices p̄sbyteri sunt ꝓstituti in ecclesia. sez p sacramētoz dispēsatiōe z p̄dicatiōis officio. na ad saluē aiaz. Un de p̄dicti oib⁹ Heb. xiij. bē di. xlij. Sit rector. ōt q̄ p̄coniis officiū illū pit q̄s q̄s ad sacerdotiū accedit. irā ḡ se occultet iudicis erigit si sine p̄dicatiōis sonitu ingredit. Item idē Greg. in ome. ōt. Ecce mōs sacerdotis plen⁹ est. sz in messe dei rar⁹ inuenit operator. boīnus. Quid dicturi sum⁹ cū ad dñm iudicē venim⁹. hic pastores vocati sumus: ibi greges nō adducim⁹. q. d. Ut q̄z confundemur cui veniem⁹. hic pastores vocati sumus: ibi greges videbim⁹ Petrū cū Antiochia z rhoma: Paulū cū grecia z gētilib⁹: Thomā cū idis. Andreā cū Achaia: z oīs ac singulos ap'los cū multo fructu ī iudicio appere. Tertio misit ad imitandū ap'los z tenent q̄tū ad ꝓtez. xij. q. j. dilectiōnē. nec debēt dicere meū vl' tuū. xij. q. j. dilectissimis. Et licet eis dē p̄dicare: pcā i pnia solueret z p̄ p̄ctōrib⁹ orare. vt ōt Ezec. xvj. q. j. er autoritate. Nā figurā gerūt ap'lor vr ibidem ōt. Deniq̄ quarto oēs etiā cōmunes chīicole q̄ ad fructum fidei z charitatis vt ꝓpriā saltē animā lucrifaciāt tenent ap'los imitari vsq̄ ad mortem. Aug. Tu mis dolēdū est q̄ ap'li nec minis nec tormentis potuerūt a charitate dei separi. nos v̄o inter ociosa fabula z vilia opa separār.

Circa tertiū ꝓncipale de bonore ap'lis exhibito sit ꝓ documēto ꝓclusionali q̄ dō Celestinus in sermone dicit. Unusquisq̄ fidelium aliquē apostolorum sorte eligat cuius bonori z laudibus

giter seruiat ⁊ intendat. Nec ille. Uñ hic orit qō
vez bñ apli debeāt p ceteꝛ scīs ⁊ p angel' hono
rari. Ad qō rñdet q sic, ⁊ hoc rōne triplici. Prio
vt statuꝛ eos ex toto mūdo elegit ⁊ exaltauit. Ut
uit eos ⁊ pbonozabiles fecit cū ad supmū gdu
em die Dionys. Aplic⁹ ozdo in eccl'ia militāte ē sū
mus. Sic ⁊ i celo est ozdo seraphic⁹ tāq̄ chīo vi
nioꝛ. Jō ps. de ipis vt canit eccl'ia. Nimis ho
notati sūt amici tui de⁹. Scdo rōne prātis. q̄ cū
sint maioꝛis meriti ⁊ prātis p ceteris pñt nos p
egere ⁊ iuuare. Et qz sūt charitate seraphica ple
ni. ideo magꝛ volūt nos iuuare. Nā si q̄rat in q̄
ordie sunt apli inē angelos. Rñdet Fran. maro.
q in seraphico. Tū qz ardentes erāt p alijs san
eis i charitate. Tū qz sūmo ozdini i eccl'ia debet
sum⁹ ozdo i celo: vt patuit fz Dionysiū. Et idcir
co ex charitate magis merent ⁊ pñt nos iuuare.
Uñ Aug. in ser. de vigilia Pente. ōr. Si potētes
fuerūt i frā: ⁊ ozauerūt p pcōzib⁹ nūc ampli⁹ in
celis. qz illa patria charitatē nō minuit sed auget
Tertio rōne iudiciarie dignitatꝛ in qua pcellūt
apli alios. Fm Alexā. em de ales autoritatiue iu
dicabit chīs de⁹. Assessorie autē apli. Juxta illō
Mat. xix. Sedebitꝛ sup se. duode. iudicātes ⁊c.
Appropatiue aūt oēs scti ⁊ oēs angeli. Uñ apli
erūt pre ceteꝛ nr̄i iudices ⁊ ideo p ceteꝛ debem⁹
eos bonozare. Hinc canit eccl'ia exozādo apl'os.
Vos sedi iusti iudices ⁊ vera mūdi lumīa votis
p̄camur coꝛdū audite p̄ces sup. ⁊c. Ut cū iudex
aduenerit chīs i fine secl'i nos semp̄ē. gau. faciat
esse cōpotes. O ḡ charissimi ipos honozemus vt
p coꝛ merita gl'iam ꝓseq̄mur Amen.

De sancta Maria magdalena. Sermo. s. cuz
legenda.

Dixit Jesus ad illa. Remittunt tibi pcā tua Luc. vij.

Scā mr̄ eccl'ia salutē filioꝝ ꝓsideraꝛ tā ꝓbis q̄
z in euāgelio hui⁹ festiuitatis. A
facies chīi iesu oñdit q̄ ḡta sit ⁊ dilecta deo: ange
lis q̄ gaudiosa ipa scā pnia ⁊ pcōzib⁹ vtil' ac ne
cessaria. Idcirco hodie celebꝛiter ꝓponit exēpluz
peccatricis magdalene. In cui⁹ pnia claruit diui
na clementia cū remisit ei oia pcā: vt ⁊ nos non
diffidam⁹ de dei miscdia ⁊ venia obtinēda p pe
nitētiā. Uñ Greg. Intueoꝛ magdalenā peccatri
cē. itueoꝛ latronē sero penitentē: ⁊ nil i eis inuenio
nisi ꝓposita nob spei ⁊ salutꝛ exēpla si eos sequi
mur i pnie forma. Nec ē nēpe magdalēa q̄ pcis
plena dñs septē demōia. i. vniuersa vicia ad chri
stū puersa fudit amarissimas lachrymas q̄bꝫ ie
su pedes abluit. capill' terſit. vnguento vnxit ⁊ os
culata ē. Et iō a chīo veniā oim pcōꝝ ꝓmeruit.
Dicit ḡ ad illā iesus. Remittūt tibi pcā. O ḡ cha
rissimi vnā ⁊ nos vere ad chīm puerteremur: ⁊
pcā deplorauerem⁹: q̄tenꝰ chīm dicētē i coꝛde au
direm⁹. Remittunt tibi o chīiane pcā ⁊c. Ita
ad honorē scē magdalene tria mysteria iuxta
dicta ꝓba notabim⁹ ꝓ b̄ fm̄one ad edificationez.

Primū ōr puersionis. ibi. Dixit ad illam. s. ma
Scōm ōr remissiōis. ibi. (gdalenā peccatricē
Remittunt inquit peccata.
Tertiū ōr pfectiōis. s. q̄ secuta ē ad hec p̄dicta.

Circa ꝓmū de puersiōe magdalene inqren
dū ē q̄liter brē magdalene exēplo puerti debeam⁹
ꝓ e a pcō. Ad qō rñdet ꝓ ꝓclusionē fm Hracia
nū de pe. di. j. Cōuertimini. dicētē sic. Conuersio
ōr q̄si coꝛdis vndiq̄ ꝓsio. Si ḡ coꝛ nostrū vndi
q̄ a malo puertit ad deū mox sue conuersionis
fructū merēt. vt deus ab ira ad miscōiam puer
sus pcī p̄stet indulgentiā cui⁹ ꝓmo p̄gabat vin
dictā. Nec ille. Et quilb patz. q̄cūq̄ vult vere cō
uerti ⁊ mīcoꝛdiā dei inuenire exēplo magdale
ne debet tria p̄cipua coꝛrequisita facere.

Prio oia pcā sua ⁊ eoꝝ mala recognoscere.
Scdo toto coꝛde detestari pcā oīnia ⁊ ab eis
Tertio totū desideriū ⁊ amoꝛē in (cessare.
deum conuertere.

Prio inquā debz hō recognoscere pcā triplī
citer. s. q̄z sint magꝛ ⁊ q̄z sint multa. ac q̄z nociua.
Hinc. ps. Ampli⁹ laua me ab iniq̄tate mea et
a pcō meo mūda me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego co
gnosco ⁊ pcm̄ meū ℨ me est sp. Tibi soli pec. ⁊c.
Aug. Si hō coḡscat deus iḡscit. Nec. Initiū oīs
salutꝛ est recognitio suiꝑi⁹. Sic fecisse magdale
nā ex b̄ pbatur q̄ scꝑtura euāgelica denotat in
ea fuisse Prio pcōꝝ magnitudinē. Scdo pecca
toꝝ mꝛitudinē. Tertio fame nigredinē. Que
magdalena coḡscēs ad fontē miscōie lauāda cu
currit: vt ōr Greg. in hom̄. Prio q̄dē pcōꝝ eius
magnitudo designat cū ōr i euāgelio. Ecce muli
er q̄ erat i ciuitate peccatrix vt cognouit ⁊c. Ayra.
Ecce in scꝑtura ꝓ signo admiratiōis ⁊ rare noui
tatis poni soleꝛ. q̄si ꝑ b̄ insinuet q̄ mirabile fuit
⁊ rarū q̄ tāmagna peccatrix ad pniam sit cōuer
sa. qz vt Bze. ōr. Difficile ⁊ raro surgit quez ma
gna moles pcōꝝ ⁊ ꝓsuetudis ꝑmit. Jtē Amb. ō
pe. dist. iij. repiunt. ōr. Ego faciliꝰ iueni q̄ recte ser
uauerit inocētiā q̄z q̄ ꝓgrue egerit pniam. Nec il
le. O deus q̄d tūc nos pcōres pcō pleni facim⁹
si tārara ē vera pnia nr̄a sine q̄ saluari ñ possū⁹.
Et Quert b. q̄re euāgelista nō dicit exꝑsse q̄lia
fuerūt pcā magdalene sz tm̄modo dicit eā in ge
nerali peccatricē. Rñdet fm doc. q exq̄ illa eius
pcā fuerūt carnalia ideo nō exꝑ mūlt: ad innuē
dū q talia pcā nō solū nō sunt faciēda sz nec etiā
sunt nominānda apud fideles. Epb. v. Fornicatio
aūt ⁊ oīs imundicia nec nomiet in vob sic decet
sctos. Secundo scriptura sacra notat in ma
gdalena peccatoꝝ multitudinē: cū dicit eā pecca
tricem. Et clarius hoc ostendit Marc. vlti. vbi
ōr q chīs de ea eiecit septē demonia Gregorius
Magdalena septē demonia habuit qz vniuer
sis vicijs plena fuit: videlicet superbia: auaricia

Et

gula ⁊c. Tertio notat scriptura eius fame nigredinē cū tacito ꝓprio noīe eaz in ciuitate q̄si famosam peccatricē noiat: qm̄ p totā ciuitatē denigrate fame erat. ℣ Querit hic. Cur in hoc passu euangelico ꝓpriū nomen magdalene nō exp̄mit qō tm̄ deberet p ꝙuersionis ⁊ pnie exēplo. Ad qō rn̄det ℟m doc. q̄ p triplicis significatiōis mysterio. Primo q̄dem vt significet q̄ deus detestat pctōres adeo q̄ nec vult eos apō se noiari. iuxta illud ps̄. Nec memor ero noim eoz̄ p labia mea. Ideo ꝟ spūssctūs noluit eā noiari. ſz postq̄z fuerat ꝙuersa ad chr̄m pluries noiat in euāgelio q̄ penitētes deus diligit. Scdo vt significet q̄ peccator p pctm̄ pdit ⁊ nomē ⁊ oīe bonū ⁊ esse. Nā pdit eē nature. qz i naturalib⁹ vulnerat. ⁊ pdit oē bonū. s. gr̄e ⁊ glie: qz gratuitis spoliat. vt hec testat Beda sup illō Luc. x. de eo q̄ icidit i latrōes. i. demones q̄ dispoliauerūt eū plagis ip̄ositis semiuiuo relicto. qm̄ pctōr nō viuit ℟m pt̄ē nobiliorem ſz in aia sed tm̄ corpaliter. Perdit ergo pctōr et nomē vt pot⁹ diabol⁹ noiet: sic̄ ⁊ de iuda legit Joā. vj. Un⁹ ex vob diabol⁹ ē. Aug. Humanū est peccare. sed diabolicum est in pctō pseuerare. Tertio ad signifcandū q̄ sic̄ dicit de⁹ Exo. xxxij. Qui peccauerit delebo eū de libro vite. Jtē psal. Deleāt de libro vi. ⁊ cū iust⁹ nō scribant. Idcirco tria p̄cipua. s. gr̄a hoīm legūt i euāgelio sacro sine noib⁹ ꝓpr̄ijs: nisi ꝓpt̄ certitudinē hist̄orie q̄q̄z noient. Primū gen⁹ auaroz̄. vt patet de diuite epulone Lu. xvj. ⁊ de diuite volēte ampliare horrea. xij. c. Scōm gen⁹ superboz̄. vt patz de pharisco ascēdēte in tēplū ad orādū. Luc. xviij. Tertio luxuriosoz̄. vt patz hic de magdalena. qm̄ p hec tria pctā. s. superbiā: auariciā: ⁊ luxuriaz solet penetrotus mūdus corrūpi. ⁊ multi de libro vite deleri ac ad infernale supplicium ꝙscribi. O g̃ pctōr caue tibi. ℣ Scdo ad ꝙuersionē verā req̄ritur omniū pctōz̄ detestatio ⁊ cessatio. Eccli. xxj. Fili si peccasti nō adijcias iterū: sed de p̄stinis dep̄care vt tibi dimittāt. q̄si a facie colubri fuge peccatum. Un̄ Sco. sup. iij. di. xiij. ℣ q̄ de cōi lege hec est vna regula determiata a diuia sapia q̄ pctm̄ nō dimittat sine displicentia vere ctritiōis. Ideo et Hugo de san. vic. ℣ q̄ de⁹ hoiem absoluēs ligat eū vinculo ꝑpetue detestatiōis pcti. ℣ De pe. di. iij. circa p̄ncipiū Aug. Pctōr inq̄t sp doleat ⁊ de dolore gaudeat. qz vbi finit pnia nil remanet de venia. Hec ille. O g̃ pctōr aduerte hec ⁊ cessa a pctō vt habeas vitam eternā. Alioq̄n vt Greg. ait: ad magnā iusticiā iudicis ptinet vt nūq̄z careant supplicio qui noluerunt carere peccato.

Tertio ad ꝙfessionē req̄rit diuia dilectio qua vult⁹ facere oīa q̄ debz. s. ꝙfessionē ⁊ satisfactionē. ⁊ ꝟuare dei oīa p̄cepta. Un̄ Aug. de ꝟa ⁊ falsa pnia ℣. Penitēs nō soluz ꝙsiderare debet q̄d peccauit: sed etiā quē offenderit. qz mortaliter peccare est deū offendere ⁊ deo inimicum esse. Item Nō solū oportet deū timere vt iudicez sed etiam vt iustū diligere. vñ ℟m Scotū. ⁊ Tho. ꝙ cor. i. iij. pte. q. lxxxvj. hō debet dolere de pctis ⁊ confiteri ac satisfacere p eo q̄ sunt cōtra deū. ⁊ sic p̄ncipalius ex amicicia dei. Ad ꝓpositū Beata magdalena hec oīa obseruauit ⁊ p tali vera ꝙuersione audire meruit chr̄m dicentē. Remittunt ei pcta multa qm̄ dilexit multū. qz vt scribit. j. Pet. iij. Charitas est q̄ opit multitudinē pctōz̄. Greg. in hom. Quid fratres quid credimus dilectione dei: nisi ignē: q̄d culpā nisi rubiginē. tāto pl⁹ rubigo peccati ꝙsumit: q̄nto plus hō charitate accendit. Dec ille. ℣ Nec sufficiant.

Circa scōm de remissione pctōz̄ sit pro ꝙclusione. ℣bū Jsido. dicēs. Penitētis lachrymę apō deus reputant p baptismate. hoc est: pctōz̄ ablutione vel remissiōe. Ratio patz. qz vt ait ps̄. Cor cōtritum ⁊ humiliatū deus nō despicit. Aug. Qui lachrymis miserū fatetur: illi deus misereri dignatur. Querit g̃ vtr̄ q̄libz illa chrymatio. s. p pctis sit sufficiens testimoniū pro signo remissiōis. Et videt q̄ sic. qz scribit Ezech. xviij. Quacūq̄z hora ingemuerit hō amplius non reminiscor oīm iniq̄tatū ei⁹ que fecit. Sz in contrariuz est illud Joel. ij. Quis sat si conuertat ⁊ ignoscat de⁹ ⁊ relinquat post se bñdictionē. Ad hec rn̄deo ℟m doct. p̄cipue Bonauē. sup. j. dist. xvij. ℣. q̄ certitudine sciētie q̄uis non possit hō scire se esse in charitate ⁊ gr̄a dei: nisi deus reuelauerit. ⁊ q̄m peccatuz per dei gr̄am remitti habet ideo certitudinē sciētie nō potest hō sare si peccata sunt sibi oīno remissa. Et sic p̄t intelligi illud Joelis. ij. Quis scit si cōuertat ⁊ ig. deus. ⁊c. Nec signa potest hō habere certitudinē spei de dimissione pctōz̄ cōmissoz̄. Si g̃ illa chrymatio p̄ catis fiat vt debet ex vero corde ⁊ vera penitentia sufficiēs signū est remissionis pctōz̄ ab⁹ non. vt ptz p doctores p̄cipue Bonauē. in iij. di. xvj. ar. ij. q. ij. Ad id ergo ponūt plura signa q̄ debēt ꝙcurrere i vera pnia. sine cōtritione vera nō remittit pctm̄. Ad id ergo

Primū est vera pcti displicētia. ⁊ detestatio vt supra de hoc patuit. Et ista displicētia. ⁊ detestatio peccati remissionē etiamsi non possit hō flere vel sensualiter dolere de pctis. Quāto aūt magis dolet ⁊ deflet sensualiter tanto magis dolet de reatum pene p peccatis debite. Et ideo Isaias in colla. pa. dicit. Cum ad regionē lachrymarū ꝙueneris scito te eraudiū p tuoz̄ remissionē pctōz̄. Scōm signū ꝓpositi firmatio q̄. s. cauat pctā de cetero. vñ Smaragdus de pe. dist. iij. Ille pniam digne. dicit. Qui plangit ⁊ iterū admittit peccatū q̄si q̄s lauet laterem crudū: quāto magis abluit: tanto magis lutum facit.

Tertiū signum vera confessio. ps̄. Dixi confitebor aduersum me iniusticiaz meam dño ⁊ tu remisisti. ⁊c. Quartū debita satisfactio. Aug⁹. xiij. q. vj. Si res. Peccatum nō dimittit nisi restituat ablatum. Sine istis omnib⁹ simul ꝙcurrentibus non valet fletus exterior ad remissionē peccati.

nū Joānes os aureū de pe. dist. iiij. pfecta. dicit. q̄ hec ē fructifera pnīa vl lachrym̄a: si ī corde sit ꝓritio: in ore cōfessio: in ope tota būilitas. s. satisfactionis. Ad ꝓpositū btā Magdalena ostendit se hec habuisse. s. pcti dolorē ī fletu Aug. Lachrymē sē ceſtes doloris. Item firmū ꝓpositū in cūdo. q̄ sterit nō a facie. sed retro pcūbēs ad pedes ihesu corā cōuiuātibꝫ. Jtē satisfactionē ostendes ihesu corā cōuiuātibꝫ. Jtē satisfactionē ostendit. q̄ vt dicit Greg. Cōuertit ad ȳtutes numerū vt totū furet deo in pnia q̄d deū offenderat in culpa. Nimiꝫ offenderat in capillis vane ornādo. satisfecit ex eis tergēdo pedes ihesu Jtē offenderat in oc̄lis z satisfecit lachrymādo. ī facie offenderat fucādo: ac se vestitu cōponēdo et delicijs. satisfecit totaliē in puluere pcūdēdo sub scāno ad pedes chr̄i. Jtē ī ore osculādo z vnguēdo tis odorifer̄ corp̄ suū vngendo offenderat. g̃ satisfecit pedes dñi osculādo z vngēdo. O g̃ pctōr ꝓclusiōe q̄ marie scitat̄ magdalene sit magdalena ī chr̄i Jesu seq̄la z pseuerentia. z b̄ patz manifeste ex ipi legēda. Naz legit̄ q̄ magdalo castro cognomiata clarissimi est orta natalibꝫ. cui pi Syr: mat̄ Lucaria: frater Lazar: soror Martha: possidebātq̄ bethaniaz z magnā ptem hierosolymoꝝ. q̄ oia post ascensionē dñi vēdeñ. ad pedes apl̄oꝝ pōtū posuerūt Et anno tādē. xiij. a passiōe cū discipl̄i diuersas ptes mundi adiuissent causa pdicatōis: erat tūc inter discipulos sctūs Maximin⁹ vn⁹ ex septua ginta duobꝫ cui a btō Petro magdalena fuerat cōmēdata. In hac disp̄siōe bti: maximinus magdalena: lazar⁹ z martha ac ei⁹ pedisseq̄ marcilla necnō cedoni⁹ q̄ cec⁹ nat⁹ fuerat a chr̄o illūinat⁹ alij ꝙs chr̄iani plures naui ipositi ab infidelibꝫ z pelago sine gubernatore expositi vt sūmergerēt Diuino tādē nutu marsiliā deuenerūt: vbi cum nullꝰ illos hospitio recepisset in porticu phani gētis illi⁹ morabant. vbi populos ꝓfluentes ad idola cepit magdalena diserta lingua ab idolis reuocare: chr̄imq̄ pdicare tāelegāter vt oēs mirare. Nec mirū cū eius labia pedibꝫ chr̄i oscula figerent. z ideo verbi chr̄i odorem spirabant. Post hec pnceps patricie illi⁹ cū vxore aduenit vt idolis suis immolaret ꝓ ple babēda. Cui magdalena chr̄z pdicās sacrificia dissuasit. Post dies aliquot illi matrone dormienti ī visu apparuit di. Quare cuz tot diuitijs abundatis sctōs dei fame z frigore mori ꝑmittit̄: scitote irā dei oipotētis incurrere. Cunq̄ illa viro suo indicare timuisset: apparuit magdalena eidez scō. z tandem tertio apparuit igneo vultu acsi tota domus arderet vtriq̄ eorum sz cōminando nisi ꝓtotus sanctis puideret. Quapropter ne incurrerent irā dei quē magdalena predicabat: illos hospitio receperunt z necessaria eis ministrauerūt. O Tādē q̄dā die pdicāti magdalene pnceps cū sua ꝓiuge dixit. Ecce dicz tuis obtpare pari sum⁹ si a deo tuo nobis filiū ipetrabis. qō magdalena ꝓmittens orauit: z matrona illa ꝓcepit. At b̄ facto idez pnceps ꝓsilio magdalene ꝓficisci voluit ad beatum Petrū apl̄m q̄tinus ꝑ plura visa miracula in fide chr̄i solidarēt. Cui vxor ḡuida omni instantia z cū lachrymis petijt obuoluta illius pedibꝫ ac obtinuit vt cū marito ꝓficisceret. Magdalena ḡ eoꝝ humeris signū crucis ipposuit ne diabolus nocere eis posset. Et nauē ascēdētes ecce die alko tēpestate orta maxima: illa matrona ḡuida cepit dolore partus irruēte vrgeri adeo q̄ filiū partu riens expirauit. Natus igit̄ puulus palpitans vagit⁹ dabat. Vir itaq̄ ille pegrinus tuz ꝑ mortua vxore. tū ꝑ puero nato māmas mīs appetēte lamentabat di. Deu beu me miserū: filiuz habere desideraui z matrē cū filio pdidi. Naute vero acclamabant di. Proiciat in mare b̄ cadauer anteq̄z insil̄ peamus. Quid pl̄a. Magnis ille p̄ cibꝫ ac munere vir obtinuit vt ad colle quendaz q̄ videbat applicarēt. ibiq̄z duri sarī antro reperto mortuā vxorē posuit. z puerū māmis eius appositū in pectore illius collocauit chlamydeq̄z obtexit. z lachrymādo eiulās dicebat. O magdalena ecce mihi filiū a deo tuo ipetrasti. z cū nō sit q̄ enutriat mortua eius mīe: ne nati filij mortem aspiciā: tibi z deo tuo z matrē z filiuz sīc z omnia mea cōmēdo. z sic plenus amaritu die nauē ītrauit. Cūq̄z venissz rbomā ad petrū oia hec illi ꝑ ordinē enarrauit. Cui petr⁹ ꝓsolādo ait. Potēs est dñs cui vult dona dare z data auferre z ablata restituere: ac merorē tuum in gaudiū cōmutare. bene venisti z vtili ꝓsilio credidisti. J Tādē petr⁹ ipm hierl̄ymā duxit z oia loca in quibus chr̄s miracl̄a fecit ac passus est z ascēdit in celum ei oñdit atq̄z ī fide diligēter īstruxit. Bīēnio aūt ībi elapso repatriare curās nauē ascēdit. z cū deo disponēte iuxta collē pdictū peuenissent pce ac ꝓpio nautas ad applicādū iduxit. Puerul⁹ aūt ille miraculose ꝓfuatus freqnt̄ ad litus maris ꝓcedēs more puerili cū lapill̄ z glareis ludere solit⁹ erat. Cum itaq̄ hō ille vidisset admirañ. pueruz ibi ludentē exilijt de scapha. quē puerul⁹ vt inso litū vidēs expauit: z ad solita mīs vbera recurrēs sub chlamyde latitare voluit. Tūc pegrinus ꝑ gaudio ifusus lachrymis z puerꝫ pulcerrimuz in vlnas accipiēs z osculās: ait. O btā maria magdalēa scio q̄ tu puerꝫ bīēnio pauisti ī hac rupe. osi z matrē ei⁹ mihi redderes ꝓfelicē me putarē Ad hec verba mulier ḡsi de sōno euigilās surrexit di. O magdalēa ḡz magni es meriti q̄ mihi in oib⁹ succurristi. Et ille pre gaudio exclamauit di. Uiuis ne vxor mea dilecta. z illa. Uiuo eq̄dem z nūc de pegrinatōe de q̄ z tu venisti venio. Naz si cut tu ābulasti cū btō petro ad oia loca mysteriorū chr̄i. sic z ego cū magdalena comite vobiscuz

fuj. z oia illa loca cōsperi. z sic cepit oia explicare vt neci pūcto deutaret. Tūc pegrin⁹ cuz gaudio recepta vroze z filio i nauim: ad portū tādē marsilie applicuerūt. z btē Magdalene ac sctō maximino oia refereñ. sacruz baptisma suscepерunt z idoloz tēpla destrueñ. eccl'ias chri ꝓstruxerunt. Et btō Lazaro in epm electo: venerūt tādē ad ciuitatē aquēsez: vbi chriane fidei ꝓl'o aggregato btūs Maximin⁹ i epm ordiat⁹ est. K Incebtā Magdalena supne ꝓplatiōis auida beremū petijt. z i loco angelicj manibz ꝑpato p trigīta annos incognita mansit. vbi nec aq̄ nec herba aut arboz fuit. Qualibz aūt die i septē horis canonicj ab angel' leuabat in ethera. z angelicoz agminū ꝓcetus gl'iosos corpalibz auribz audiebat. z tali suauitate celesti refecta alimento corpali nullaten⁹ idigebat. indeqz ab elsdē angel' ad pprīū locū reducebat. Quidā aūt sacerdos beremū petēs ad duodecim stadia eidē loco vicinam cellā sibi locauit. Die igit q̄daz dñs apuit illius oc'los. vt. s. videret q̄lit angeli ad pdictū locū descēdebant: z magdalenā in ethera subleuabant z reuocabāt. Ut ḡ de visiōe certificaret accedere illuc tētauit. Cūqz ad vni⁹ iactū lapidis appropinqret adeo eius crura sunt resoluta q̄ ꝓius neq̄ q̄ accedere valuit: q̄uis retro redire posset. Intelligēs vir dei celeste esse mysteriū inuocato noie saluatoris exclamauit di. Adiuro te p dominum iesum vt tu creatura que in illa spelunca latitas mihi de te rñ deas vitatē. Tūc magdalena dixit. Meministi ne ex euāgelio de peccatrice famosa Maria que pedes saluatoris lachrymis lauit: Cui sacerdos. Etiam. At illa. Ego sum iq̄t que hic iā p trigīta āños icognita mansi. z sic vidisti singulis diebz septies p angelos eleuata celestibus dapibz refecta vixi. Et q̄m a dño mihi reuelatū ē q̄ migtura sim a sec'o ꝓrio die resurrectionis dñice. Vade ḡ nūcia hec btō maximino epo vt tūc tpe qñ ad matutinū surgere ꝓsueuit oratoriū igrediat. z me illic p angeloz ministeriū inuenier ꝓsistētē. Sacerdos aūt voce ei⁹ audiebat q̄si voce angeli. z ꝓcit⁹ btm Maximinuz adijt z hec oia enarrauit. Sctūs aūt Maximin⁹ repletus gaudio gras egit chro. Et ecce die prefata ingressus oratoriū vidit Magdalenā stātē in medio angeloz eleuatū a tra spacio duoz cubitoz z orantē. cui⁹ facies mira luce radiabat ex contiuuo ꝓsortio angeloz. Conuocato igit clero z sacerdote pdicto: corp⁹ chri cū mlta lachrymarum inundatiōe suscepit. z sic sctissime ei⁹ aia migrauit ad dñm. Tāto aūt odore corp⁹ relictū fragrauit vt p septē dies ab ingredientibz oratoriū sentirēt q̄si paradisus. cui⁹ sctissimū corp⁹ diuersis cōditū aromatibz sctūs maximin⁹ honorifice sepeliuit. O ḡ glorioſissima femina magdalena vere tibi dulcissimus iesus maximam prestitit gram z gl'iam: q̄ nō solū pctoz indulsit veniā: sz insup effecit sctitate z gl'ia felicissimaz. O chri btissima discipl'a te depcamur p chri iesu amore p nobis peccatoribz deū exora quatin⁹ saluari possimus p tua merita Amen.

De sancta Magdalena. Ser. ij. vicz de ipius ad chm Jesum amorosa attractione.

IN charitate perpetua dileri te: ió attraxi te miserans tui Iere. xxxj. Nec ybo dicit dñs de⁹ ad peccantē pp'm. z pcipue potat dicere dñs iesus ad magdalenā. Quibz ostendit miralbilis ip⁹ dei charitas z misericordia erga pctōres q redeūt ad pniaz. q. ab eterno prordinauit illos saluari p pniaz ne peant p sua pcā. vñ apls Rho. viij. dr. Scim⁹ q̄m diligentibz deū oia cooperant in bonū his q̄ sm ꝓpositū (Ayra. i. pdestinatiōis) vocati sē scti in psenti p gram sanctificantē. Jhīm eūm z pctā in bonū ꝓuertit. qz fortiores z cautiores resurgūt. z etiā in gl'ia ad bonū eoz facit peccatoz memoria: sicut z cicatrices ad gl'iaz milit. q̄ final'r i bello triūphauit. Vñ z subdit. Nā q̄s pscauit. i. pceguit: hos z pdestinauit. Qs aūt pdestinauit hos z vocauit. s. ad fidē vl' pcoz. quos vocauit hos z iustificauit p gram. hos autē iustificauit z magnificauit p gl'iam. Nec Ay. Et hec oia chrs dñs clare oñdit i magdalena quā ab eterno elegit vt esset oīb pctoribz pnie exemplū. Idcirco dicit ei in psona oīm penitentiū existenti. In charitate ppetua dileri te. s. pdestinādo saluari p penitētiā ideo attraxi te: cōuertendo a pctis. miserās tuas mea mera clemētia vel bonitate z nō ex tuis meritis. Tria mysteria accipiamus p hoc sermone ēm q̄ de tribz cōmendari videt in ipsis verbis chemata.

Prio de dei dilectiōe. ibi. Jn charitate.

Scdo de chri attractiōe. ibi. Ideo attraxi te.

Tertio de exēpli instructiōe. s. miserationis dicit ne. ideo dr. miserans tui.

Circa primū de dilectiōe diuina ipsius magdalene accipiam⁹ q̄ documēto ꝓclusionis z rationis. Ex quib⁹ ostenditur q̄ magdalēa pus chrm stū gnit offendit. Scdo fuerūt postea dilectionis chris ipaz penitētē amasse pariter oñdit. Primo inq̄z gnit offēdit. qō sacr euāgelū oñdit. q̄ erat ipsa mulier peccatrix in ciuitate Iue. vij. g. dr q̄ ea chris curauerit a demonijs septē. Ex quib⁹ etiaz dr Mar. vl. q̄ exponēs Greg. in hom. dr. magdalena septem demonia habuit. qz vnius quodq; vitijs plena fuit. Nā vniuersitas septenarij numero designat. qz septē diebz oēps ꝓpbēdat. Dulle. Et sic pz ei⁹ gnis offensio ꝓ chro z grauissima cū ipa n legat tēnoz ma crimia fuisse: ꝑterq̄ q̄ dr lasciua z superba fuisse. Nō fuit idolatra aut icātatrix: nec plurās nec aliena rapiēs. Nō necās aut sāguinē fūdēs: nec aliena rapiēs. Nō nec credit fuisse publica meretrix: etiāsi dicat ḡ

carnali pcō peccauerit. Ḋ sic pōt p̄obari. ḋa Deut. xxiij. Peeptū fuit. Nō sit inḋt meretrix de filiab⁹ isr̄l. ipa aūt fuit de tribu iuda et genere regio ꝺm hist̄orias. Si ḡ ipa fuisset publica meretrix seḋm q̄ iudei i odiū chr̄i ñ peparēt sibi sicut ei⁹ Deut. xxij. eā punissent. Mix ḡ vñ iudicāt nec chr̄o pepercer̄. sed legis pena. s. lapidatōe q̄ baber Deut. xxij. eā punissent. Mix ḡ vñ iudicāt ei⁹ pcā tāguia vt etiā septē demōia habuisse dicar. Ad hec Rñdet q̄ magdalene pcā ñ imerito iudicant in sacra scp̄tura ḡuia triplici rōe merito reputāt apd spūales. tū qz reddit hoiem brutalē. iuxta illd ps̄. Nolite fieri sic̄ equs et mu. q̄bus nō est intellect⁹. Lyra. i. nolite fieri seq̄ntes appetitū concupie vt bruta. tū qz vt dicit Chrys. sup Mat. Castitas ē vt⁹ angelica p quā homines angelis assimilant. ḡ p̄ncipiū carnis pcīm ē turpissimū et sordissimū cū demōib⁹ crucidū. Tūc demiqz qz vitiū carnis ē contagiosū oēs inficiens. adeo q̄ sic scribit di. l. qz scitas. dicēte Greg. Sine vicio carnis pauci inueniūt. Magdalena aūt etsi publica meretrix nō fuerit vt pbatū ē. tñ vt scp̄tura dr̄ ḡ reputāt ḡuia rōne publice infamatōis: qz licet inter eccl̄ia teneret fuit peccatrix publica. Scḋo dr̄ publica meretrix tñ publica peccatrix fuit. Naz ꝺm Hiero. xxxiij. dist. c. vi. dua. illa q̄ multor⁹ libidini ps̄. t b negant dr̄ magdalēa doctores. Sz publica peccatrix dr̄ q̄ alicui amasio familiar⁹ ē t ꝓsentiēs ñ curāt seu. qz alio ꝺmōe speciali q̄stione. s. vtr̄ ipsa fuerit carnaliter corrupta an⁹ agem⁹. Tertio rōe infectōis t p̄dictarōis. qz suo vano ornatu multos ad ꝓcupiscētiā puocās ḡuissime offendit in ficiēdo t pdēdo alias. sic̄ heu t moderne mlieres solet facere ornādo se vt pulcriores appareant t ꝓcupiscāt ad libidinē ꝺ Tales mlieres ꝺp̄ pe ḡuissime peccāt mltipliciter. Prio qz offendūt ꝺeū se ornādo t factē fucādo ad lasciuiā. Nā Li prian⁹ li. de habitu vginū dic sic. Man⁹ deo inferūt mlieres q̄n q̄ ꝺs formauit reformare cōtendūt. deū videre non poter⁹ q̄n oculi vl̄ facies aut crines tibi nō sunt q̄s ꝺs fecit: sz diabol⁹ infecit. hec ille. Scḋo offendunt chr̄m dei filiū occidēdo alias q̄s ipse sua passione et morte redemit Tertio offendūt btām vginē q̄ castitatē diligit. Quarto offendūt angelos q̄ nos custodiūt. Quinto offendūt scs occidēdo t pdēdo. ꝓpas alias Aug. Cōcupiscere t ꝓcupisci velle vtrūq̄ eq̄ ē dānabile. Sexto offendūt. prios ad ꝓcupiaz illiciēdo. Nā vt Greg. xj. q. iij. ꝓcipue. Tot mortib⁹ digni sē q̄ p̄dictōis exēpla ꝓbuerūt Rō. qz q̄ occasionē dānat dānū dedisse videt. extra de iniurijs t dāno dato. Si culpa. Sz tales dant occasionē peūdi alijs per ꝓcupiaz: ideo Mat. xviij. Ve illi p quē scādalū venit. Vñ tales bñ assimilant ꝓpenti q̄ dr̄

Cerastes. de q̄ Isiḋ. etymol. q̄ cerastes serpens habet cornua pulcra: corpus ꝺo turpe. Volens igit auicl̄as capere corp⁹ abscōdit sub arena cornibꝰ extra ꝓminētib⁹ q̄bꝰ auicl̄e insidēt q̄s capit t deuorat. Sic mlieres alias suo ornatu capiūt t pdunt i gehēnā. Istis modis multiplicit peccauerat Magdalena se ornando: ḡ guissime offendit. O ḡ vos pōpose mlieres agite pniaz exemplo magdalene. ℣ Scḋo postea magdalena ferueter chr̄m dilexit. q̄ claret ex plib⁹ signis Nā q̄ri pōt. s. b: q̄lib⁹ signis cōprobat q̄s chr̄istū iesū feruēti dilectōe diligere. Ad q̄ rñr ꝺm Frā. mas. alios q̄ sūt recolligēdo pla sig̃. Primū signū ab oī offēsa dilecti chr̄i cauere. Jō chr̄s dixit magdalene. Vade t ap̄li⁹ noli peccare. q̄ ipa vacit ipleuit. Scḋm signū a chr̄o separi nolle sz imitari ip̄m i vtute. sic̄ dicebat ap̄l⁹s Rho. viij. Quis nos sepabit a charitate chr̄i ꝛc. Btā magd. ñ potuit separi a chr̄o ambulante. seq̄bat em̄ eū i via: t mistrabat ei. Mar. xij. Nec ab ipa btā virgine Maria chr̄m seq̄nte: cui⁹ societati adheserat nec a chr̄o comedēte: qz fecit chr̄o cenā plies hospitādo Joā. xij. Nec a chr̄o docēte: qz sedēs secus pedes iesu audiebat vbū illi⁹. Lu. x. Nec a chr̄o exaltēte i cruce t morīēte cui astitit ꝛc. Nec a chr̄i funere i sepulcro iacēte: qz emit aromata vt veniēs vngeret iesū Mar. xvj. Nec a gl̄iose resurgente qz stabat ad monumētum foris plorans t vidit chr̄m sibi apparētē Joā. xx. Nec a chr̄o binc i celū ascēdēte. qz tūc affuisse credit cū discipul⁹. Tertiū signū feruēt⁹ dilectōis chr̄i ē toto corde cōpati in ei⁹ passiōe ac liq̄fieri ex amore. Hoc fuit in magdalena. q̄m tota fuit tpe passiōis resoluta in lachrymas p cōpassiōe chr̄i vna cū mre chr̄i t sororibus: t tādē mortuo chr̄o recedere a sepulcro non potat: nec a ploratu cessare. Vñ Gre. i. hom̄. Pē sandū ē hui⁹ mlier⁹ mētē q̄nta vis amor⁹ accenderat q̄ a monumēto dñi etiā discipul⁹ recedēt⁹ nō recedebat. Vñ sic̄ dr̄ Bed. Quāto chr̄m plus diligit: tāto eius dolores magis sentit t affectus passionis ei⁹ animū stringit. ℣ Tertio chr̄s magdalenā penitētē amauit. q̄ḋ patz Jpā. xj. vbi scribit q̄ diligebat iesus martham t mariā sorores ei⁹. Nā q̄rit. q̄lib⁹ signis penitēs aia chr̄o iesu fore pbat dilecta. Rñr q̄ p̄mū est pctōr⁹ remissio. Ezech. xviij. Quacūqz hora ingemuerit pctōr ꝛc. Reuera mirabil⁹ dilectōis signū ē q̄ inimicū suū vicz pctōrē pire nō p̄mittit i suis pctis. Eze. xviij Nolo mortē. s. eōrū pctōris: sz vt magis ꝓuertat t viuat. Sic fecit magdalene. vñ Bed. O q̄cunqz es peccatrix aia nō tibi despicabile videat q̄ magdalena peccatrix oīa pcā deposuit t sanctitatez iduit. Jō btē peccatrices exēplo p̄sternere t tu miserā. s. p pniaz ad pedes iesu vt desinas eē tui misera sed sis chr̄o dilecta. Scḋm signum lachrymaz acceptatio t exauditio. Chrys. ei ꝺr̄ q̄ chr̄s tātū amat lachrymas penitēt⁹ q̄ nemo flens ad eū accessit q̄ nō ip̄etrauit quod postulauit. Hoc

oñdit chr̃s magdalene. qz sp ei⁹ lachrymas pie exaudiuit. Vidit eñ eã flentẽ p pctis: z mox oĩa pcta sibi remisit. Vidit flentẽ p morte frīs sui: et mox frẽm suũ resuscitauit. Vidit eã flẽtẽ de b̃ q chr̃s educebaꝫ ad mortẽ: z mor lachrimas eius cõpescuit di. Filie hierlm nolite flere sup me ꝛc. Vidit eã flẽtẽ p sublatiõe sui corpis z mox se sibi mãifestauit. Tertiũ signũ gr̃e accumulatio z gloꝛie exaltatio q̃ sũt dona dei sũma z maxima amoꝛis. Aug. Ora est excellẽtissimũ douũ dei qõ solũ diuidit inter filios regni z pditiõis. Chr̃s aũt magdalene b̃ oñdit. qz gratijs z gl̃ia marie sctĩ tis sublimauit. g̃ eã vere dilexit. Vñ Bern̄. sup Cañ. 6t. Dino ꝓpr̃ mãsuetudinẽ tuã o bone iesu curremus post te in odoꝛẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ: audiẽtes q nõ spernas pctoꝛẽ penitẽtẽ. Nõ eñ boꝛruisti latronẽ sero penitẽtẽ: nõ lachrymãtẽ peccatricẽ. B Circa scõm de attractiõe q̃stio occurrit. Vñ ꝝgruebat q chr̃s dñs bãc famosã peccatricẽ ad se attraheret. eiusq facti occasiõe discipulũ añ electũ. s. iudã pire pmitteret. Rõ q̃stiõis est qz vt Beda alijq doc. dicũt. cũ magdalena vngẽtũ sup caput iesu fudisset p refrigeratiõe: tũc Judas indignat⁹ dixit. Ut q̃d pditio vnguenti hec facta ẽ. poꝛat eñ venũdari pl⁹ q̃z trecẽtꝫ ẽnarijs z dari paupib⁹. Et ex b̃ statuit iudas vẽdere chr̃stũ. xxx. denarijs vt recuperet q̃s furari potuisset ex pcio vnguẽti si fuisset vẽditũ. qz decimã ptẽ cõsueuerat furari. triginta aũt sunt decima. ccc. ẽnarioꝝ. Vnde Leo papa i ser. de passione. Scio q. 6t. qñ magdalena lupanar exiuit: tũc discipulus iudas gehẽnã ĩtrauit: pcũ sanguis mgr̃i postulãs. Potuisset g̃ Prio sic obijcere iudas vel alijq̃s in ei⁹ psona z dicere. Quid est de⁹ me⁹ q sic mecũ egisti. ego prioꝝ christo adhesi: ex duodeci electꝫ aplis vn⁹ fui. Hec aũt mlier peccatrix filia fuit diaboli: ipaz attraxisti z saluasti. ego aũt pij. Sꝫ ad b̃ ptin⁹ sapia dei rñdet di. Scriptum est. Si auerterit se iust⁹ a iustitia sua z fecerit iniq̃tatẽ moriet̃ in iniustitia sua z oẽs iustitie q̃s fecerat ñ recordabũt Ezech. xviij. Justo g̃ iudicio tu iuda pijsti. qz iustitiã quã cepas reliq̃sti. Ibidez etiã scptũ est. Si aũt impi⁹ egerit pniam ab oĩb⁹ pctis suis z fecerit iudiciũ z iustitiã vita viuet z nõ moriet̃. g̃ iuste z digne magdalene penitenti miscõia dei subuenit. qz penituit z perseuerauit. Scõo potuisset dicere iudas. z mihi q̃z miscõia dei subuenire debebat. qz fili⁹ dei vẽit q̃rere z saluũ facere qõ pierat. Luc. xix. Ad qõ sapia dei rñdet. Scptũ est Esa. lix. Ecce nõ est abbreuiata. i. minorata man⁹ dñi vt saluare neq̃at. neq aggrauata aurj ei⁹ vt nõ exaudiat. Sꝫ iniq̃tates vre diuiserũt inter vos z deũ vestrũ. z pcta vra absconderũt facie ei⁹ ne exaudiat. s. ad pstãdã miscõiaz Nec ibi. Vñ sic̃ 6t Cipanus papa de ꝓse. dis. iij. Nec quicq̃. Sic̃ sol sup oẽs pari z eq̃li luce diffundit z dies oĩb⁹ eq̃liter nascit: sic chr̃s in eccl̃ia sol z dies ver⁹ pari eq̃litate lumẽ gr̃e z vite largitur oĩb⁹. s. q̃tũ ex se: nisi hõ ponat obicẽ pctõ suo sicut fecit iudas. g̃ ꝛc. Cũ g̃ tu iudas peccaueras oĩa pcta p pniaz chr̃s tibi remiserat. Sꝫ tu ingrat⁹ ei⁹ bñficijs pcta tua aggũasti chr̃m tradẽdo z dẽ despando z te occidendo. Ex te g̃ pditio tua. Magdalena vo gr̃a pseuerauit in chr̃i amore z pnia. g̃ ꝛc. Tertio adhuc potuisset dicere. In hoc inq̃t mihi iniuria facta est. qz me peccantẽ vel redeuntẽ despare. s. pmisit z pire: cũ tñ Petrũ ter cũ anathematizatione etiã sui negãtẽ z Thomã dubitãtẽ reuocauit: z magdalenã pctis vniuersis plenã despare non pmisit. Ad qõ sapia dei respondet. scptũ est p ps. Justus dñs in o. vt. iustis. z sctũs in o. ope. suis. g̃ z b̃ iuste fecit. qñ z iudã chr̃s multiplicit̃ reuocare voluit p pieratẽ z oscũ catum traditiõis pdicẽdo: pedes lauãdo z oscãdo. sz ille obdurat⁹ pmãsit. sic beu m'li pctores facit̃. B Vñ pro rñsione ad q̃stũ nota. 3m doc. sup. j. di. xlj. z pcipue Aler. de ales. ij. pte. q. xxiij. tres ꝓitates. Prima q causa indurationis z pclirationis in pctõ est principaliter ex ipso libero arbitrio hois ipedimentũ gr̃e pstãte. qz de⁹ omnipotens paratus est gr̃am dare dũmõ hõ velit suscipere. Sed patuit sup in exẽplo p Cipzianũ. Jdeo Hier. Perditio tua ex te o isr̃l. ex me aũt auxiliũ tuũ. Et iõ nullus pctoꝝ sic̃ nec iudas excusat. qz volũtarie se pdit. Secũda veritas q libatiõis a pctõ vel attractiõis ad deũ pncipalis causa est diuine voluntatis cõplacẽtia z benignitatis abũdãtia. Jdeo Rho. ix. Cui⁹ vult de⁹ miserer. Et. Cui⁹ vult de⁹ misereꝛ. z finalr gl̃iam. z b̃ cõuenit deo p se z pncipaliter. Et quẽ vult indurat: nõ imittẽdo q̃dez malitiã: sz pmittẽdo idurari p ipius hois malitiã: vt Bñb. dicit in glo. Et b̃ cõuenit deo p accidẽs z iuste. vt ait Tyra. qz iustũ est vt hõ pmittat libere vti arbitrio suo. Tertia veritas q ad miseꝛiam z gr̃as dei assequendas req̃rit liberi arbitrij cooperatio. vt ait Aug. sup Joã. Qui creauit te sine te. nõ iustificabit te sine te. Vñ de pe. di. ij. §. Cui. Cur deus hominẽ ꝓdidit liberi arbitrij: vt nõ trahat ad vitã. Victoria inuitus vel etiã scz ad pnã. Jdeo fm Rich. z Aug. gratia se habet ad libeꝝ arbitriũ sicut sessor ad equũ. nã licz pungat eũ calcaribꝰ tamen si non vult ire equus cadit sub ipo. Sic hõ si nolit libeꝝ arbitriũ ꝓformare deo cõsentiat inspiranti manere in pctõ z pire. Si aũt cõsentiat inspirationi diuine sicut magdalena: liberabitur.

Circa tertiũ de exẽplari instructõe. s. miseratiõis diuine sit p ꝯclusione q pi⁹ iesus voluit docere in exẽplo magdalene q̃liter soleat. s. pctores misericorditer conuertere. Et declarat. Nam magdalene conuersa est ad chr̃m pcipue p tria. Primo p fauoꝛem chr̃i splẽdoꝛe. Piero. sr̃ Pat. Certe fulgore ipius z maiestas diuinitatꝫ q̃ i bũgna facie chr̃i relucebat ex pmo ad se videntes poterat trahere aliquantu pctores q̃s volebat. Si eñ in magnete lapide de hec virtus esse 6t vt festucas z anulos ferreos pulet ferreos: q̃nto magꝭ dñs olim poterat pul

tatores ad se trahere. Dec ille. Hoc mō chīs mk tos ꝙuertit illumināndo cordꝛa coꝛ ad recogīscen dū pcā t coꝛ ꝓcula dānatōis: ac chīi pieratem ꝓmittēte venīā penitētiby. Scdo ꝙuersa ē ma gdalena p diuinā inspiratiōnē. qꝛ dic Grego. in dñm suscipientē. suscipientē dicā: an trahentē. di bomek. Quid miramur frēs: mariā venientē an cā mel⁹ trahentēz suscipientē. qꝛ nimiꝝ ipe eā p miscōiaz int⁹ traxit q p māsuetudinē foris susce pit. Dec ille. Ad qō narrat insup ꝑm fratrē Jo annē Grisch i suo ꝑmōe. q cū Magdalena au disset plura de dño iesu bona a martha t marcil la eius ancilla. t suggereꝛ in ei⁹ coꝛde vt accede ret ad chīm ꝑdicatiōnē. Ecce q̄dā nocte dormienti sibi apparuit q̄dā vgo pulcerrima i vlnis puez speciosissimū baiulās. q̄ ait illi. Vis ne magda lena hunc ditissimum sup oēs t pulcerrimū bie tibi in spōsū. Et magdalena accēsa ei⁹ amoꝛe mi re pulcritudis: rndit Volo. t dña Nō pokis bie nisi vitā tuā in mel⁹ mutes. t qō ꝑdicat ies⁹ seq ris. Cuigilans mane ad ꝑdicatōem iesu moꝛ cu currit. Sic multos chīs ꝙuertit i aia monēdo. ¶ Tertio cōuersa est magdalena p vbi dei p dicatōes. t sic innumerabiles chīs ꝙuertit pcō res p vbi dei auditionē i ꝑdicatōe Deb. xiij. Ui uas ē ꝑmo dei t efficax ꝛc. Nimiꝝ cū magdale na veniss̄et ad ꝑdicatōez iesu: cepit moꝛ dñs sue facia splēdoꝛe illi⁹ coꝛ cōmouere in admiratio ne. Cepit t ꝑmonē talit̄ formare vt coꝛ illi⁹ molli ret ad pniaz. Auscultа o aia chīiana hec qꝛ t tibi spiritual⁹ talia loquit̄ chīs i coꝛde tuo di. O aia peccatriꝛ cui⁹ amoꝛe descēdit ō cel: facē⁹ sū hōvt li berarē te ab iferꝛ. Aur ḡ me deū tuū ꝙtēnis t mū dum carnē ac diabolū in ꝑditionē tui seqrꝛ. O i felix t misera aia: cur tui ñ miserer⁹. cur tāto stu dio diabolo deꝛuiēs eēno igni tradis teipsā. nec aduert⁹. o stulta qꝛ i moꝛte ꝛmes t putredinē be reditaꝛ. t ꝑ momētanea delectatōe eēna coꝛmē ta suꝑbies. O imūda aia recogīsce te t tua picu la ḡ ineffabilia bona celestia amittꝛ. ꝑ bis caduꝛ. volupratiby carnis. ḡntos cruciat⁹ incurrꝛ. ḡn tū luctū ꝑpetue moꝛtꝛ tibi adꝛis. O aia dilecta reuertere nūc sunamitis reuertere a peccatis. En oia pcā tibi penitēti remitto. O pciosa aia noli te pdere En dulciter te inuito. vlcisci dissimulo. te in gꝛaz suscipio t celesti gl⁹ia remūerabo. Tūc magdalena ꝙūcta cepit flereꝛ domū suā reuer ti. ꝓiecit a se oia vanitatis oꝛnamēta: ploꝛās ḡz dicit talia. Deu me miserā. beu me pditā. beu me diaboli filiā. peccaui sup numeꝛ arene maris. Et nūe deꝰ me⁹ ꝺd factā. audiui qꝛ chīs dei fili⁹ fec niaz martheo: zacheoꝛ alīs mltꝛ publicāis: spo ꝙ t mee peccatriꝛ miserebit̄ Sz ꝺd illi offerā ꝓ deuotōe scio qꝛ pdidy nudis icedit ḡs aspitas petrose vte pl⁹imū laniauit t fatigauit. Offerā ḡ illi ꝓciosū vnguētū doloꝛ⁹ lenitiuū. Et surgēs cū flectu ac iꝛrogās: didit chīm i domo pharisei re cubuisse. t igressa domū accessit retro sec⁹ pedes dñi iesu: cepit lachrymis rigare pedes ei⁹ et capil lis capit⁹ sui tergebat et osculabat et vnguēto vn gebat: talr in coꝛde suo di. O iesu chīe dulcissime O sal⁹ aniaꝝ ꝓpit⁹ esto mihi peccatrici. Miserе re mei deꝰ ꝑm mag. mi. r. sana aiaz meā qꝛ pec. tis bi ꝛc. Tūc pijssimus iesus ait ei. Remittunt tibi pcā tua ꝛc. vt claret in euāge. O ḡ t tu pcoꝛ bō accede ad pedes iesu. deplora pcā tua ve penitē do: osculare deuote oꝛādo: vnge ꝙtritōis vnguē to: exterge capillis satisfactiēdo. t sic chīs dicet ti bi siē t magdalene. Remittunt tibi pcā tua. Qō nob ipius magdalene meritꝭ ꝑstare dignet chri stus dñs q̄ viuit t regt in secula seculoꝝ. Amen.

De secā Magdalena Ser. III. scz de bñficijs diuine pietatis sibi collatis.

Glorificabo nomē g tuū dñe in eternū. qꝛ misericoꝛdia tua magꝝ est sup me: eruisti aiam meā ex in ferno Pſ. lxxxv. B Dec vba optime potuit dicere magdalēa gras agēs deo ꝓ sua libatiōe a pctis dānabilib⁹. t nos ḡ docemur vt ei⁹ ac psal miste exēplo gras agam⁹ ꝺo ꝓ bñficio reuocatō nis a pctis t ve pnie. Nā vt Cassio. sr pſ. ait. Ui mis iꝛpobū ꝙstat cē delictū bñficijs dei gras nō ferre. Jōqꝝ Anr. in oꝛoe ꝺr. Laudes t gras tibi ago dñe q me imeritū ꝓueniendo benigne desi deriū tui mibi inspirasti. q tua bonitas me crea uit. q tua miscōia creatū a pctō originali mūda uit. q tua patiētia post baptismū in alijs pctōꝝ soꝛdib⁹ inuolutū hactenus tolerauit: nutriuit t expectauit meā correctionē ad pniam. Sic etiaz sapiēs Eccl. lj. gras agēs ait. Cōfitebor tibi dñe rer t collaudabo te vez saluatoꝛē meū: liberasti me ꝑm multitudinē miscōie nois tui. qō pōt esse aliud thema ꝓ ꝑmōe. Itaqꝝ magdalena pōt dice re vba pscpta Glorificabo ꝛc. Juxta q̄ tria myste ria notem⁹ ꝑm q de trib⁹ bñficijs Magdalene pstitis ipa gras agit in ipis vbis.

Prio de bñficio ꝓ marie miseratōis. ibi. Mi sericoꝛdia tua magꝝ sup me.

Scdo de bñficio pijssime libatiōis. ibi. eruisti

Tertio de bñficio gtissime (er inferno ꝛc. acceptatōis. ibi. Aiam meā. s. acceptando.

B Circa ꝑmū ꝺ magnitudine miscōie diuine erga magdalenā t in ei⁹ exēplo erga oēs pctōres Queritꝭ vñ ꝑbat maximū bñficiū dei in ꝙuersiōe pctōꝝ. t ꝑcipue i magdalene reuocatōe. Rndet ꝑm docē. q potissime ex triplici rōne. Prio rōne iustificatōis. Scdo rōne ḡriatiōis. Tertio rōne gre infusionis. Primo rōne iustificatōis. qꝛ vt Aug. sup illd Joā. xiij. Maioꝛa hoꝝ faciet. ꝺr. Maius ē vnū iustificare impiū q̄ de nihilo creа asse mūdū. ḡ magnū est bñficiū. Si petas. q̄re ꝺ iudicat maius. Rndet ꝑm docē. Prio. qꝛ in creа ando mūdū de⁹ nullū req̄siuit adiutoriū. Dixit em t facta sunt. mādauit t creata sūt: vt ait Pſ. Sed in iustificādo ipū de⁹ req̄rit adiutoriū. s. li

De sancta Maria magdalena

beri arbitrū bois ꝓsensū. ꝓpe qō. j. Lor. iij. apls ait. dei adiutores sum⁹. s. p li. ar. ꝓsentiendo deo Nā vt ōt Aug. in glo. Pbil. iij. Qui creauit te sine te nō iustificabit te sine te. O g̃ bō ꝓsenti diuie ispiratōi si vis iustificari. Scōo qz i creādo mū dū de⁹ nullū laborē habuit. sed ipe mādauit z q̄ voluit fecit. Sz p iustificatōe impiox deū incarnari oportuit z vsq; ad sudores laborare esurire sitire: inlup z vbera ac mortē acerbissimā pati z sāguinē fundere. vt ex meritis sue passionis delean tur boim pcā in pnia. Patz g̃ q⁹ deus maximū bñficiū misericordie ipēdit boi cū ipm a pcīs cōuertit ad pniam. z p ꝓfīs maxias gras ei hō ꝓ hoc tenet plus q̄ si a morte corpali suscitasset. z pl⁹ q̄ celū z trā p te crearet ac inūerabiles angelos. Vnc Aug. sup Joā. vbi s. dicit sic. Judicet q̄ pt vtq; mai⁹ sit iustos āgelos creare q̄ ipios iustificare. certe etsi eq̄liē vtrūq; deo ē possibile: bē maior; misericordie. hec ille. O bō nōne sic̄s te de fauctib⁹ draconis erueret z sanaret: illi gras ageres z ei⁹ offensā caueres: q̄nto magis cū chīs te a peccatis eruit p q̄ ifernū demeruisti. sic fecit magdalene. g̃ tc̄. ¶ Scōo rōne ꝑriatōis. qz q̄nto q̄s est in statu ꝑrio gre z miseratōis diuie: tāto si alli de⁹ bñficiū p̄stitit misericordie reputat mai⁹ ꝓpe illi⁹ indignitatē. sic̄ sic̄s bñfacit inimico: mai⁹ est ꝓpe illi⁹ idignitatē z ꝑrietatē q̄ si bñfacit amico. Vñ misericordia exhibita pcōri maioris ē gre. Nā Rbo. vj. Stipēdia pcī mors: gra dei vita eterna in chīo iesu. g̃ stipēdia pcī maioris maior mors. et gra tali p̄stita maior p regulaz topicā. Sic̄ simplr ad simplr. sic magis ad magis. Dic etiā Rbo. v. Ubi supabūdauit delictū: supabūdat z gra. vt sic̄ regnauit pcm̄ i mortē Lyra. i. ptātē habuit deij cle di in eternā mortē: ita z gra regnet p iusticiam scz ducēdo in vitā eternā. Ad ꝓpositū g̃ exq magdalena fuit i statu marie ꝑrio gre dei. q̄m fuit assueta in pcō carnali. z famosa z obcecata adeo vt nō cu rauerit nobilitatē generis z fame pdere z deū offendere: ac alias illaq̄ndo scandalizare. Dicit nanq; Gre. q⁹ pcā carnalia sūt maioz; inq̄nameti. s. qz nō solā aiaz: sz corp⁹ inq̄nāt: z sūt maioris infamie z foꝛtioris adherentie atq; durioris obcecatiōis. Idcirco sūt magis ꝑria gre diuine. z p ꝓfīs misericordia dei magis claret cū talē reuocauerit ad penitētiā. Sic i ꝓposito. O Sz q̄ri pōt b Utrū gui⁹ demereat puniri in inferno vir p luxurie vicio q̄ femina ceteris paribus: vel econuerso: ac ꝓfīr cui cor. i quertēdo fit maior misericordia a deo cuz liberant a tali guiori pena z pcō. Rō nanq; vna ōt q⁹ vir gui⁹ peccat z puniri demeret amplio⁹ eo q⁹ pl⁹ hz de bono rōnis et prudētie p qō magis pt et tenet cauere pcm̄. Alia āt rō ōt i ꝑriū. qz adulteriū mlier magis ledit sacm̄. mīmoniū. q̄ tuz nō solā violat fidē et sacm̄. sz etiā causat plis icertitudinē: vt ptz. Ad hec rñr ēm Rich. sup. iiij. di. xxxv. ar. j. q. iij. alios q̄ p plura. s. puncta. Primū pūctū q⁹ simplex fornicatō gui⁹ pcm̄ est viro q̄ mulieri ceteris pribus. eo q⁹ vir pl⁹ viget vsu rōis q̄ efficaci⁹ pt frenari ꝓcupia. mlier aūt est magis frangilis. Vñ p simplici fornicatiōe plus punit vir i inferno q̄ mulier. z cū tales de⁹ cōcurrit maioꝛē misericordiam fac viro vt sic. Proinde Aug. xxij. q. vj. indignat. ōt q⁹ tanto gui⁹ puniri opter virum q̄nto magis ad eū pertinet z ꝓture. s. rōnis vicere et exēplo regere femias. Hec ille. Scōm punctū q⁹ adulteriū oīb⁹ pēsatis gui⁹ pcm̄ est i mlierē q̄ in viro. qz magis ledit sacm̄ mīmoniū. eo q⁹ causat plis incertitudinē. z magis ꝓfundit vir p adulteriū mlieris q̄ econuerso. Et hec simplr loq̄ndo ponderāt i pcō mlieris adultere: vt ōt etiā Dolkoth sup li. Sap. Tertiū punctū est mlierē q̄ fidei q̄ vteriq; alteri obligat eq̄liē: vteriq; eq̄liē peccat. Vñ q̄libet ꝓiugū pt alteri⁹ accusare z diuinre. ꝓpe adulteriū. Vñ Inno. pa. vt allegat in. liij. sniaꝝ. di. xxxv. ca. j. ōt. Christiana religio adulteriū in vtroq; seru pari rōne cōdēnat. O g̃ iesu bone da gras tuā z virg z mlieribus ad pniēdū ne dānet. O pie iesu fac misericordiam pcōribus sicut magdalene fecisti. Tertio rōne gūtificationis magis fauet misericordia dei i magdalena. qz mor in ipo pnipio ꝓuersiōis sue maximā gram. ss. chīs infudit illi vt multū diligeret chīm. vñ dixit chīs. Remittūt ei pcā multa. q̄m dilexit multū Lu. vij. In charitate aūt q̄ntitas vnius cuiusq; acie sete ꝓiustificat q̄ magnā hz charitatē magis sit z q̄ quā pua. Aurit ōt Bed. sup cañ. ser. xxviij. Seq̄t g̃ q⁹ ipa marie scitatis gras tūc adepta ē i q̄ mirabil⁹ creuit adeo vt mereret p. xxx. annos singul⁹ diebus septies ab āgel⁹ in ethera leuari z celesti cibo p totū illis spacio refici nec ēreno alimēto indigere. O mirabil⁹ gra dei de tali peccatrice tāsctām facere. O iesu dulcissime q̄ magis est misericordia tua: tibi laus z gla. Amē

Circa scōm ꝑncipale de pijssima libatōe. i. magdalene p chīm sit. p ꝓclone dicti Bed. sil. z Augu. di. sic. O q̄nta vis ē i lachrymis penitentie. abluunt culpā. extinguūt gehennā. restituūt ablata. z ascendunt ad celos. apiēdo celestē tanuā. Et dant rēt hec i exēplo magdalene quā pijssim⁹ iesus p lachrymas pnie pie libauit ab ꝫ triplici malo rei

(Rituēdo celo.

Prīo a carnali culpa.

Scōo a gehēnali ruina.

Tertio a mūdiali infamia.

Prīo q̄dē libauit a carnali culpa. qz cū carnalis esset z oīb⁹ pctis plena lachrymosam ē p pnia berata z abluta: sic q⁹ de cero nūq; peccauerit. Et est mira: cū tñ pcā magdalene antea essent multa z ꝓsuetudinaria z publica in ciuitate ēm cuāgelia

Querit b. Utq; magdalena peccauerit in originalitate sola volūtate pue ꝓcupie aut etiā opere. Ad b tres sē modi dicēdi. Prīo fuerūt q̄dā qui vt Chrys. z Orige. dicentes q⁹ Magdalena sola mēte fuerit corrupta. sed carne pseuerans casta. Vñ z q̄dā famosus doctor cōpat eam paulo de cēs q⁹ sic paul⁹ ꝓpe nimia superbia cast⁹ p̄sumpsit. etiam magdalena cui ex superbia nemo cōplacuit

Et adhuc hñt rones ples. q̄z Una est. qz nō est p
babile inquntꝫ talis peccatrix cū chō zmſe eiꝰ
mūdissima habuisset tātā familiaritatē si fuisset
publica peccatrix ope. Alia rō qz pepulata fuisse
nō legit. nā z chō capill' tersit pedes: nō peplo. g̃
videt ꝫ ginali habitu capite ñ pepulato icesse
rit. Tertia qz iudei ipam magis honorabant q̄z
marthā sororē eiꝰ ginē. Nā z scē mlieres cū ea
ta qz ipa fuit ꝓma nūcia z testis resurrectois chi
sed ifames repellunt vt indigna a testimonio. iij.
q. iij. nulli. z. q. v. oēs. extra de testib z attestatiōi
bus. c. testimoniū. Et qdꝫ videt ꝫ ipa non fuerit
talis ꝫginitas recuperet ꝓ pniaz. Jō non tenet hec
opinio ab eccl'ia. Et rō potissima. qz scriptura ec
clesie canonica notat ipsam peccatricē in ciuitate
et eiꝰ occult' peccat' iudicare vel ꝓdēnare nō debz
nec pōt. sz de mālefic' z ope ppetrat'. qz pcm̄ qō
ppetrat' pctis magdalene locutꝰ fuerit z ñ ō mē
tale sola mēte ficta solo dō pūit. Nec patēt ꝓ Piero.
ties ꝫ magdalena fuit publica meretrix. Et b̄ di
cit sic. Oñ pstituta lupanar eruit. tunc disci
pul' gehennā itrauit. qñ illa mercedē suī corpis
abdicabat: tūc iste pciū sanguis mgri sui postpo
labat. Nec Leo papa. Sz sic dicere de magdale
na foret marie durū ꝫ tānobilis z diues ꝓ pcio
se pstituerit z loca lupanaria ibabitauerit. Et ra
tione marie fac̄ pcepti illi. Deuc. xxiij. dicēt'. Nō sit
meretrix de filiabꝫ isrl'. Itē qz cū ipa chō adhesit
post pniaz: iudei sibi nō pepcissent sicut nec chō
pepcerūt. sed leg' dānatiōez ei intulissent q̄ dic̄ ta
les lapidari ōbere Deuc. xxij. Nō videt g̃ verisil'e
quꝫ ipa fuerit talis meretrix publica. Sed docto
res p̄dicti loquūtur per aggeratiōne de ea vbi s.
ad denotandū ꝫ eiꝰ vita fuit multū dissoluta z
lasciua z mlt'ū denotata fama eiꝰ: vt videret q̄si
vna ex pstitutis meretricibꝫ licz nō esset talis in ve
ritate. Tertiꝰ g̃ dicēdi modus est meditū tenēs
z est mitior ac verisil'ior viz ꝫ ipa nō sit ꝫgo vt
tener cōiter eccl'ia. nec fuerit publica meretrix. sed
ꝫ fuit i sua domo delicijs ocioq̄ vacās vanisq̄
ornatibꝫ lasciuiosis in crinibꝫ facie z vestibus ac
uersatiōe cū inuenibꝫ tādissoluta vt fuerit infa
mata ꝓ ciuitatē q̄si vna ex meretricibꝫ. z sic ꝫ ipa
ōr peccatrix in euangelio. z ꝓ doctores hoc intel
ligēdū est fm cōem famā suspitiōis. sed miri' est
interpretandū. maxima tñ dei clemētia fuit ꝫ eā in
dignā a pctis liberauit. ℣ Scō chīs pie li
berauit ꝓ lachrymas pnie magdalenā a gehēna
in celesti reg̃ magna fieret. Ideo Amb. li. pfa. ōt.

O felix pnia q̄ ad se trahit dei clemētiā z ligat eiꝰ
oipotētiā z inuenit cor̄ā deo gr̃am extinguens. s.
gehēne flāmā Augu. Flāmā penaꝝ extinguit vn
da lachrymaꝝ Queri pōt. q̄ sunt occasiōes vel
cause grauis ruine in muliere. Ad qō rñdet fm
doc. ꝫ ꝑcipue tres sūt q̄z magdalenā fecerunt in
pctā ruere. Primuz est pulcritudo seu formosi
tas. Theophrastꝰ. Mulier pulcra cito adamat
difficile ē custodire quā ml'ti amant bñe. Deu q̄z
multe ml'ieres sūt q̄ suā pulcritudinē ornatu va
no ampliāt: sic fecit z magdalena. z tales digne
sunt ꝓfundissima gehēna ruētes in ml'ta vicia et
pdentes alias hoim in ꝓcipia. vñ Matth. xvij.
Ve illi per quē scandalū venit: expedit vt suspē. i
col. eiꝰ mo. asi. z demer. in p. rē. Dicit. ad Furiā
Ornatus iste mulieꝝ nō dñi est velamen. sed an
tichristi. lingua ꝓsonat castitatē z torū corꝓ ornā
tū ꝑfert ipudicitiā. Idē Ve nō filie reg' chīi sz
regis tyri. i. diaboli q̄ vultu z capillō alias z capi
unt. Nec ille. Scōa occasio ruine ḡuis in ml'ie
re est vbertas q̄ satisfactiōi corꝓi in delitijs come
dēdo bibēdo dormiēdo laborez fugiendo. j. Ti.
v. Que in delitijs ē viuēs mortua est Bed. Perti
dicit castitas in delitijs. pz b̄ i magdalena. Ter
tia est libtas. ꝓt' qō Eccl'i. xlij. Sup ml'ierē neq̄z
Lyra. i. lasciuā: bonū ē signū. i. clausura vl' custo
dia ne euagēt. sup filiā ꝓstitue custodiā neq̄ndo
fa. venire in opꝓbriū inimicꝫ rē. Magdalena
libertatē habuit. z sic ml'ier ruit in pctā z gehē
nā. sed chīs liberauit. ℣ Tertio chīs libera
uit magdalenā ꝑ lachrymas pnie eius a mūdia
li infamia: meliori ml'ti nois ꝑstans sibi famaz
vt vicz dicer̄t amica z hospita chīi dilecta. eiusq̄z
sectitatis z deuotōis fama p orbē diffusa vbiq̄ cō
mēdaret. iuxta qō saluator ait Mat. xxvj. Amē
dico vo. vbicūq̄z ꝓdicatū fue. b̄ euā. i to. mōo di
cēt. z ꝫ hec fecit in mēoriā eiꝰ. O sctā pnia. o brē
lachrie q̄ delēt culpā. extinguūt gehēnā. restituūt
pditā famā. vt hec ōt Aug. Queri pōt. q̄ sit remē
dia valentia ml'ieribꝫ ꝓ aie z fame custodia z ho
nesta vita. Ad b̄ rñdet Aug. li. ō decē chordis ꝫ
ꝓmū ē timor dei. scōz ē ꝟecūdia q̄ ptimescit pde
re famā z verec̄ agere inhoneste. tertiū ē timor pe
ne leg' peccatrices pūient'. q̄rtū ē solicitudo male
declinatio z cautio. Nec fm Augu. Ista q̄dē de
fuer̄t in magō. z tō fuit valde ifamata. z qō pei
fuit ōi inimica z brīs angel' odiosa ac diaboli fi
lia. O magdalena q̄z vilis fuit i illo statu ꝓdicio
sa. O q̄z infelix z misera pctoꝝ viroꝝ z peccatri
cū ml'ieꝝ vita: manere i dānatōis ruina. o felicis
sima pnia q̄ abluit aiā: restituit gr̃a z celest' gl'ia
Circa tertiū de gr̃a acceptatiōe sit ꝓ cluſiōe
illud Grego. in homel'. di. ꝫ Magdalena quot
in se babuit oblectamenta: tot de se inuenit holo
causta. s. chīo grata vt totū fuiret deo in pnia q̄c
quid deū offenderat in culpa. Nec ille. Et b̄ de
clarat breuit'. Nā magdalena multū gr̃a sacrifi
cia seu holocausta sacrificauit chīo iesu triplicit'

De sancta Maria magdalena

Primo ex aīa vel corde.
Scōo ex corpore.
Tertio ex toto tpe vite.

Prio ex aīa quā sacrificauit cremādo triplici incēdio. s. doloroſe ꝓritiōis adeo vt oīa crimia ei⁹ cremarēt ꝛ ꝓsumerent Deb. r. De⁹ nr̄ ignis ꝓsumēs est. s. criminū Greg. Incēdit plene pcti rubiginē q̄ ardet valide p amoris ignē. Scōo sacrificauit aīaz incendio amoris: qm̄ dilexit multum Tertio incēdio desiderij ꝛ deuotiōis. qz ardebat desiderio chr̄i q̄ oēm erubescentiā vicit: ꝛ inf̄ epulas lachrymas obtulit: vt ait Grego. Scōo ex corpe magdalena ḡtissima holocausta sacrificauit chr̄o p singla membra. Prio nāq; capillos chr̄o sacrificauit eis pedes chr̄i extergēdo. Scōo oculos lachrymas abūdanť fundēdo vt lauaret pedes chr̄i. Tertio faciē pudoꝛ ruborē p pctis humiliť suscipiēdo. vñ Aug. Erubescētia maxia pe est satisfactōis. p vos peccastī. p vos q̄ erubescatis. s. i ꝓfessiōe. Quarto sacrificauit aures verba chr̄i audiēdo studiosissime. Quito os ꝛ nares in pedū chr̄i deuota osculatōe. Sexto manꝰ iungēdo ꝛ amplexādo pedes chr̄i. Septso totū corpꝰ hūiliť pſternēdo ꝛ chr̄m adorādo. Octauo totū sanguinē i abstinētia ꝛ castitate deceko viuendo Nono totū coꝛ effundēdo p deuotā oſonē p venia. Ut em̄ ait Aug. in ſmōe. q̄uis ſmonē nō pmebat. tacita tm̄ loq̄bat coꝛde talia forte ẏba. O ihesu bone. o spes vnica salutis mee miserere mei. ego sū illa infelix ingta q̄z peccatrix q̄ te multiplicit offēdi. q̄ mlt̄as aīas illaq̄ando pdidi. ego sū filia diaboli q̄ te deū ꝓtēpsi. Deu me miserā deu me ifelicē iniq̄ agētē. s. tu miſicors idulge mihi ecce pedes tuos osculoꝛ q̄ vēsti pctōres saluare Scio qz nō despicis coꝛ ꝓritū ꝛ būiliatū ſm scripturas. o dulcis ihesu. o bñdicte fili dei: te lachrymose depcoꝛ sana aīam meā qz peccaui tibi. miserere mihi peccatrici. parata sum deceko cauere. et obediēdo precepti tuis obtpare. Talia q̄ plima ẏsabāt i coꝛde magdalene. O ꝛ tu pctōꝛ. o peccatrix fac sil'r ꝛ viues Tertio ex toto tpe vite magdalena se chr̄o sacrificauit i oi pfectōe sctitatis p seuerādo ꝛ crescēdo mirabil'r i ōi gr̄a ꝛ celesti ꝓtē platōe adeo q̄ sibi angeli mistrarēt q̄tidie ipaz i ethera eleuādo septies. ꝛ cibo diuie dulcedis reficiēdo. Tādem q̄z portando ad cōionē eucharistie ꝛ spm̄ i celū deduceñ. vt pz ex legēda. Ex qbꝰ oīb̄ claret q̄z grata q̄z accepta sit deo sacra pnia q̄ nō solū tollit crimia. sz exaltat i gl'ia. O bñdicte deꝰ. o pī misericordiaꝝ. o pdulcissime ihesu ecce oñdisti q̄z. s. imēsa sit charitas tua erga penitentes. Te g̃ flentes rogamus: vt p btē magdalene merita des nobis gr̄am ꝛ gl'iam

De sancta Maria magdalena. Sermo. IIII. scz de eius ꝓuilegijs.

Reuertere reuertere sunamitis, reuertere reuertere vt intueamur te. Cañ. vj. c. ꝛ ad laudē huius festiuitatis. B Hec ẏba dicit deꝰ in ꝑsona magdalene cuilibet peccatrici aīe reuocādo eaz a peccatis ad pniaz. Nā ſm Piero. i interpratiōw hebraicoꝝ nom̄. Sunamitis iterpratat misera ꝛ captiua mortificās vel mortificata. Tal'p oīa ē aīa peccatrix. Nā misera ē. qz a sūmo bono. s. deo aliena ꝛ infernali supplicio digna. ps̄. Conuertent pctōres in infernū oēs gentes q̄ obli. deū. Jré est captiua scz qz est sub ptāte diabolica ligata. Prouerb. v. Funibꝰ pcatoꝝ suoꝝ q̄sq; ꝑstrigit. Deniq; ē mortificās Sap. xvj. Dō p malicia occidit aīam suā ꝛ sic est etiā mortificata spūal'r. qz a vera vita q̄ deꝰ est ꝓuata ꝛ sepata. Misericors ḡ deꝰ pī filios sicut reuocauit magdalenā dicit sic. Reuertere reuertere sunamitis. i. aīa peccatrix. Quater dicit reuertere. q. d. iuxta ꝓdictas interpratiōes. Reuertere a miseria pcti ad sctāz ꝛ ꝓuosam pniaz. Reuertere a captiuitate diaboli in libratē filioꝝ dei. Reuertere o sunamitis. i. aīa peccatrix. Reuertere a dānabili inimicicia q̄ aīam occidis ad dei gr̄az. Reuertere a morte ad vitā vt intueamur te. s. p ḡtiaꝝ amorē Aug. Ubi amoꝛ ibi oculꝰ. Deus ḡ pī ꝛ filios spūsctūs amāter intuenť aīaz penitētē ꝛ a pctis reuerti curātē: sic̄ pz i exēplo magdalene. Jhūs ḡ honorē ẏba p̄missa acciptū p sermōe. Jhūs xta q̄ ẏba tria myſteria accipiꝰ ſm q̄ triplia ꝓuilegio amādo intuit. est deꝰ magdalenā. Pcio in sua pnia. Scōo in sctā vita. Tertio in celestī gl'ia. Dicit ḡ deꝰ illi. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te.

Primo in sacra penitentia.
Scōo in sancta vita.
Tertio in supna patria.

B Circa p̄mū sit. p ꝓclusione q̄ p̄ssim̄ deus magnoꝝ ꝓuilegioꝝ gr̄a dilexit magdalenā i ipa pnia.

Primū ꝓuilegiū pnial' pfectōis.
Scōm exēplaris electionis.
Tertiū familiaris susceptiōis.
Quartū certitudinalis securatiōis.

Primū est inq̄ priuilegiū penitētialis perfectionis: quia ipa egit de omnibus peccatis congruis perfectam q̄z penitentiam. quod valde paucis sanctoꝝ est. Juxta illud Ambrosij libro de vita penitentia. Et notatur de penitēt. dist. iij. Penitentia periuntur. vbi dicit sic. Ego facilius inquirim ni qui recte seruauerit innocentiam q̄z qui cum grue egerit penitentiā. Dec ille. Sed seruatur innocentiam paucissimoꝝ. est. quia vt ait Augustinus. xxj. de ciuita. dei. Paucissimi sunt ranę fidei citatis: vt ab ineunte adolescentia nulla damnabilia peccata cōmiserint. Dec ille. Sequitur ergo q̄ congruam penitentiam egisse vel agere est magnum dei donum ꝛ rarum priuilegium.

Queri potest. q̄re tām irabiliter loquatur Ambroꝛ. cū multi inueniank in fine penitētes recipiendo duisse. ꝛ pauci inueniank aīas fine vite sine impe-

li.ar.l.dist. Quia tua. Nec qō mouet in glo.ibi/ dē sup ꝥbo facili⁹. Et rñdet ibi glo.q̄ hoc dicitur Amb.intelligēdū est de ꝥginali integritate carnis q.d facili⁹ inuento q̄ seruet ꝥginitatē q̄z post cor/ ruptionē carnis seruet ꝓtinētiā.qz tunc facili⁹ ca/ det(qz z fortiꝰ tētat ꝑ ꝓbabite delectatiōis expi/ mentū) Proinde Boe.dr q̄ facili⁹ est ad ꝥtutez ſuz. ar.de pe.di.j.§. Sūt q̄ arbitrant. in glo.sup ꝥbo Cōgrue. Jtē pōt etiā dicū illud Amb.intelli/ gi de pnia pfectissima q̄ nō solū delet pctā.sz etiaz peccādi affectōez quā nō bñe difficillimū est. Nec glo.sup dicta. Sed qm̄ magdalena sic pniaz pfe/ cit tenuit z oīmodā cōtinentiā. Idcirco pfe/ cissime pnie ꝓuilegiū habuit. Et Pro q̄ no/ tandū q̄ pfecta pnia debet bñe ḡtuoz ꝓditiōes. iij.dicit.q̄ ḡtuoz recogitat vel recolit pcm̄ moz/ talē p qō deū offendit tenet dolere. qō si nō facit denuo peccat.qz volūtarie manet ī inimicicia dei Pzio eīm debet esse dolorosa. vñ Bonauē.sup 7 negligit recōciliari creatori suo quem offendit Jdeo Aug.de pe.di.iij. Penitentia.dicit sic. Pe/ nitere est penā tenere vt ꝛp puniat in se qō cōmi/ sit peccādo. Glo. Puniat ꝛp habitu non actu. Et Semp doleat z de dolore gaudeat z nō semp doluisse doleat.qz vbi dolor finit: de venia nil relinquit. Hec ibi. Secdo debet esse pudoro/ sa.ſ.in cōfessione Aug. Per vos peccastis: p vos erubescat. Erubescentia est maxia ḡs satisfactōis Tertio debet esse oꝛosa ī satisfactiōe Aug.de pe. di.iij.circa pncipiū dicit.q̄ q̄ veracit̄ peniteat ma/ lū qō fecit impunitū nō sinit. Quarto debet esse amoꝛosa i ꝓpōsiti firmatiōe q̄.ſ.p dei amoꝛe do/ lens eī⁹ offensaz nūq̄z velit de cetero peccare Jsi/ do.de sūmo bo.z de pe.dist.iij. Irrisor est inq̄t z nō penitens q̄ adhuc agit qō peniteat. Nec videt deū poscere subditꝰ ſz subsannare supbi. Nec il/ le. Sicut exēplū.si cu pcussisti in maxillā aliquē z dicis te dolere qz fecisti ac ventā petis.z tū b idez iteras: derisio qdā est. Sic ī ꝓposito brā magda/ lena mulīū doluit pctā z defleuit abundātissime z maxima erubescentiā sufferre voluit coꝛā oīb⁹ cōuiuātib⁹. O qe etiā satisfecit p q̄ peccauerat.ſ.p oculos lachrymando.p capillos satisfecit tergē/ do chr̄i pedes.p os osculādo.p vnguētū chr̄o of/ ferēdo laudabilr qō coꝛpi suo antea exhibuerat me cauit plena chr̄i charitate: q̄ ipa pfecte pnie p/ legiū habuit. D Secm puilegiū exēplaris electiōis.qz ipa.ſ.magdalena electa est ī exemplū salutis z data penitētib⁹.sic chr̄i mr̄ data est in ex/ emplū ꝥginib⁹ z inocētib⁹. Nimiꝝ due erant vie eundi ad patriā. Una innocentia.altera peniten/ tia. Jō deus dedit hoib⁹ in speculū z exēplū salu/ tis suas marias pfatas. Sed de ista duplici via solēt q̄stiones oriri inter hoies. Prima q̄dez de bonoꝛe. Utꝝ deꝰ eq̄ dignitate bonoꝛet penitē/ tes sic innocētes siue ꝥgies. Ad qō rñdet Greg. dist.l. Quia tua di.q̄ sic petꝝ post negationē pe/ nitentia secuta lapsus ab apl'atu ñ expulit: sic et ad alia dignitatꝫ officia restituit. Vñ clarz q̄ chr̄s nō minꝰ honoꝛat penitētes q̄z innocētes in eq̄li charitate exñtes.z ō quo ad ꝓmiuz essentiale i ce/ lo fm qō ōr Bonauē.sup.iij.dist.xxxij. Et Rich. sup.iij.di.licz q̄ ad ꝓmiū accidental' aureole in/ nocentes ꝓferanꝫ. Vñ ō chr̄s in magdalena exē/ plarit edocuit qñ ipsam licz peccatricē:formosaz tñ post pniaz adeo honoꝛauit q̄ in societatē sue sctissime ꝥgis mr̄is admisit. Ē Secda q̄stio ō istaꝝ viaꝝ ḡtuito amoꝛe. Utꝝ chr̄s maioꝛi gr̄a amet ꝥginē q̄ nūq̄z peccauit q̄z eū q̄ peccauit qui dē sed penituit. Ad qō rñdet Aug.li. ꝯ Faustum di.qlīt agricole plꝰ placēt agri q̄ spinis magnis eradicatis centuplū ꝓtulit q̄z agri q̄ nullas spi/ nas habuerūt vnq̄z.z tñ ad centenariū fructum nūq̄z puenerūt.sic deo plus placēt illi q̄ peniten/ tes feruētiꝰ in charitate dei crescūt q̄z q̄ licz iusti sint.tñ minꝰ fructificāt z miꝛi in charitate sunt. Hoc chr̄s exēplariter edocuit ī magdalena quā chr̄s etiā pl'ib⁹ ꝥgib⁹ ꝓtulit:maioꝛē gr̄am z gl'az essentialē ipsi ꝓferendo. Ē Tertia questio de pnie valoꝛe. Nā possent dubitare mō ani boies z dicere. q̄d valent lachryme pctoꝛis :cū scꝑtū sit Joā.ix. Scim⁹ qz deꝰ pctoꝛes ñ exaudit ꝛc. Ad qō rñdet Piero.di. Dīo deū lenit .sed lachryma deū cogit.ſ.ad miserādū pctoꝛi Jō subiungit. O hūilis lachryma tuū est regnū:tua est potētia:tu vincz inuincibilē z ligas oīpotētē. Ad idē Amb. ōr. Ablue te lachrymis:laua te fletib⁹.si tuipse fle/ ueris:alius te nō flebit:si Laiz iudas ꝥtutē la/ chrymaꝝ sciuissent ; desꝑare nō debuissent Ber. etiā ōr. Neqz mūdus diluuio ꝑiisset si ad lachry/ mas ꝓfugisset. O q̄nta iq̄t vis ē in lachrymis pe/ nitētis.abluūt culpā .extinguūt gehēnā .a scēdūt ad celos.descēdūt ad abyssos.ignē ifernalē extī/ guūt.celos pulsant.deo pctoꝛē recōciliāt.hec ille. Hec oīa exēplariē deꝰ edocuit in magdalena ꝓ pctoꝛib⁹ penitētib⁹ Vñ.p ipa mr̄tū debēt pctoꝛes deū laudare z ad pniam ꝓuocari. Et insup mr̄ies dñt deo gr̄as magꝝ agere. qz coꝛ serꝰ magꝝ gl'ia ē decoꝛatꝰ:pncipalius ex mr̄e chr̄i.z pꝰeā ex magdalena q̄ ē speculū salutꝫ z exēplū pnie ꝥtoti mūdo. B Tertiū ꝓuilegiū familiarꝫ susceptō/ nis. Nullū eīm pctoꝛē penitētē legimꝰ tām familiarē ter susceptū a chr̄o sic magdalenā quā ñ solū ad/ misit ad se venire.sz z ei pedes ad tāgēdū z ad vn/ gendū atqz tergendū z osculandū ꝓmisit Greg. in homel. Pensem⁹ frēs charissimi q̄nte pietatꝫ fuerit dñs q̄ mr̄ierē peccatricē nō solū ad se vēire mittere dignatꝰ ē.sz etiā ad tāgēdū z osculādū ei pedes tribuit Si q̄rak ergo.q̄re sic chr̄s voluit Rñdet q̄ ꝓmo vt ꝓ talē pietatē ꝓuocaret oīes nos ad penitentiā. Jdeo Greg.subdit. Consi/ deremus gratiam misericoꝛdis dei: z damnemus multitudinem reatus nostri. Item Bernar. O

De sancta Maria magdalena

ru pctōr exēplo peccatrīc̄ pſterne te ad pedes Je
ſu. oſculare o ania miſera vt deſinas eſſe miſera
Scōo p ſīḡ pac̄ inť deū ꝛ penitētē. Nā chr̄s dn̄s
legiť oſculat⁹ a q̄ttuor. Prīo a virḡie mr̄e p ſīḡ
intimi amoris vt doceať q ꝙ intimo corde deus
diligūt deus oſculari ꝛ ab eo reamari merentur
Prouer. viij. Ego diligentes me diligo. Scōo a
ſm̄eōe p ſīḡ deuotiōis ad ſignificandū q deuo
te orār̄es ad oſculū recipiunť a chr̄o eraudiunť
Lu. xj. Dis q petit accip. ⁊c. Tertio a magda. p
ſīḡ reconciliatōis penitentiū vt dictū ē. Quarto a
iuda pditore ad Fcandū q recidiuantes in pcā
poſt pniam q̄ſi oſculo tradūt filium hois: ꝛ iō
dānank cū iuda Heb. vj. Rurſum crucifigētes
chr̄m in ſeip̄is. ℣ Quartū p̄uilegiū: certitudi
nalis ſecuratōis. qz certificata eſt de tribꝰ. de qbꝰ
alīj boies cōiter ſunt incerti. Primo de plenaria
pctōz remiſſiōe. qz dixit ieſus. Remittūť ei pcā
mul. Lu. vij. Si g̃ q̄ras. Cur chr̄s nō iniūxit ex
teriorē aliquā pniam magdalene niſi h. Vade ꝛ
amplius noli peccare. Rñdeť qz vidit ei⁹ ꝓtritio
nē eſſe tāfortē ꝛ pfectā q ſuffecit delere oīa ꝛ ple
nariaz meruit remiſſionez. ℣ ſi modo alīq tales
eſſent. Scōo certificauit ħ dei charitate. cū tñ ne
ſcit hō an odio vel amore dignus ſit Eccl̄s. ix. ſed
magdalenā dixit chr̄s multū dilexiſſe. Tertio de
pſeueratiōe ꝛ celeſti bēcudine qñ chr̄s dixit ħ ea
Maria optimā ptē elegit q non auferet ab ea in
eternū Luc̄. x. ℣ g̃ ieſu bone q̄ mira tua gr̄a: q̄z
laudabilis tua miſcōia ī magdalena: tibi laus ꝛ
J Circa ſcōm de alīs p̄uilegīs in vita (gl̄ia
ſcā ſit p ꝓclusiōe q dulciſſim⁹ ieſus maris pui
legīs dilexit magdalenā in vita ſanctitat⁹. decla
rať er alīs q̄ttuor p̄uilegīs ꝓtinuādo in ordie
ad dicta. Quintū p̄uilegiū diuialis dilectōis.
qz magdalenā chr̄s ſpecialiť dilexit. qđ pz ex plu
ribꝰ ſignis. Prīo qz in ſocietatē ſue matr⁹ eā acce
ptauit. Scōo qz ſepiſſime apōs eā cū diſcipul⁹ ho
ſpitari voluit. Tertio qz p ei⁹ charitate plura mi
racula fecit. Nā ei⁹ fratrē Lazarū q̄triduanū de
functū ſuſcitauit. Jtē martham ei⁹ ſororē a fluxu
ſanguis liberauit Fm dictū Amb. Jtē domicellā
illius marcillā ſp̄uſctō inſpirauit: vt dicerz. Bea
tus vēť q te por. ⁊c. Quarto qz magdalenā chr̄s
vbiqz excuſauit ꝛ ei⁹ aduocat⁹ ac defenſor extitit
Patet. qz cū ſimō eā in corde deſpiceret p pecca
tis: chr̄s eā excuſauit q. dimiſſa ſūt tibi qz dilexit
multū. Jtē martha ꝛ eā conq̄ſta eſt de ocioſitate
ad pedes ieſu ſedent⁹ ꝛ vbo chr̄i intēdēt⁹. Chr̄s eā
defēdit ꝛ ꝓmēdauit di. Maria optīaz ptē elegit
Aug. Nō tu malā. ſ. in miſtrando. ſed illa melioꝛ
rem in ꝓtemplādo. qz ꝓtēplatio nobilioꝛ eſt vita
actiua. Deniqz apud iudā ꝛ diſcipl⁹os improp̄e
rātes de vnguēto di. vt q̄d pditio hec vnguēti fa
cta. poterat em̄ venūdari ꝛ dari pauplb⁹. chr̄us
multū cōmēdauit ꝛ acceptauit ei⁹ opus di. Bo
nū op⁹ opata eſt in me Mat. xxvj. Et ſic patz q
chr̄s eā dilexit Sextū p̄uilegiū iſignis illuſtra
tiōis. qz chr̄s dn̄s magdalenā inſigniter p mulꝰ
ſanctis in vita ſua reddidit illuſtrez. Primo qz
poſt gl̄ioſaz matrē ℣ginē mariā p̄mo oīm apoſ
ruit magdalene poſt reſurrectiōez qđ fuit mane
gr̄e. Scōo qz recedētibꝰ alīs a monumēto dñi
ipa p̄ ardore deſideriī recedere nō poterat ſicut ꝛ
ſub cruce cū ℣ginē mr̄e vſqz in finē ſteterat ad ſe
pelīēdū chr̄m. ꝛ ſic chr̄s fecit eā p diſcipl⁹is cōmu
nibꝰ amicā p charitatē. Tertio qđ maximū ē fecit
chr̄s eam apl'oz apoſtolā: qñ p ipam p̄mo oīm
annūciauit illis ſuā reſurrectionē. Deniqz ſ̄pra
ſupra legē ſcpture magdalenā ex oīb⁹ mulierib⁹
ſctis chr̄s fecit ſuū euangeliſtā. Nam Fm ap̄m
j. Cor. xiij. Mulieres in ēccl̄ia taceāt: non
em̄ p̄mittť eis loq. Nñ ꝓcliū cartha. in decretis
di. xxiij. c. Mulier (ait) q̄uis docta ꝛ ſācta virgo
in ꝓuētu docere nō p̄ſumat. glo. ħ em̄ eſt ſacerdo
tale officiū. Ad idē eſt Amb. xxiij. q. v. Mulier.
Sed ſpeciali p̄uilegio ſp̄uſſancti magdalena in
marſiliā deuenies p̄dicauit ꝛ ꝓuerit dño coope
rante ꝛ Fmonē miraculis ꝛ ſeqntibꝰ ſignis cōfir
māte: vt pz in legēda Fmōe. j. ℣ J. Et ſic pa
Septimū p̄uilegiū celeſtis ꝓſolatōis. qz nulli
li legiť deꝰ tādiutinā ꝛ crebrē celeſtem dulcedi
tām mirabiliť p̄ſtitiſſe in h mūdo ſicut fecit magda
lene quā triginta annis ſine oīi cibo ꝛ potu refi
reno degentē diebꝰ ſingul' ſepties ā gelocꝰ agmi
dulci modulatiōe in erbera leuauerūt ꝛ repoue
runt. ꝛ ſic in illa dulcedine celeſti ſanata vixit
pz in legēda. Octauū p̄uilegiū trāſitꝰ felicis
mortis. Nā gl'ioſiſſimis miraculis ei⁹ felix trāſi
illuſtrat⁹ eſt. qm̄ dño reuelāte diem obitus ſui
gnouit: ꝛ epō noīe Maximino p q̄ndā p̄sbr̄m
denūciauit. Jtē die illo aduenīente p angelocꝰ ad
gmia illuc in oratoriū eſt portata. ꝛ in ante cor
altari manibꝰ angelocꝰ ſtans ſubleuata: cuchal
riſtie ſacramētū ſump̄ſit deuotione multa. Jtē
cie erat radioſa vt ſol videntibꝰ mulier. ꝛ ſic ſepul
euchariſtia int⁹ man⁹ angelocꝰ dulci amore. obi
dormiuit. Item corp⁹ remanſit odore ſuauiſſimo
grans diebus ſeptem. Q q̄s audiuit talis ſanctā
noua. o mira chr̄i clemētia in tali peccatrice ania
¶ Circa tertiū de p̄uilegīs que habz ſctitas
in patria ſiue poſt mortē. ſic p ꝓclone q gl'oſus
chr̄s ieſus ſicut magdalenā dotauit in vita mā
gnis gr̄īs: ſic ꝛ in p̄ria ꝛ eccl'ia gl'ificauit glorio
ſis p̄uilegīs. q ꝓtinuādo in ordine ad illa ſcdā
tia. Declarať er alīs q̄ttuor ſequētibꝰ p̄uilegiis.
Nonū q̄pe p̄uilegiū ē p̄mialis coronationis.
Queri nāq̄z p̄ōt. in q̄ chorꝰ angelocꝰ magdalena
putet fore in celeſti p̄mio coronata. Ad qđ ꝛ ad
ctis Fran. maro. ꝛ doctocꝰ colligēdo alīs ratio
nes Rñdeť q in ſupmo chorꝰ. ſ. inter ſeraphin ē
Prīo q dē rone ardētis amoris. Seraphin ē
ait Dion. ardētes amoze iterptant. Et magdale
na maxime amoꝛ ardoze claruit. ergo ꝛc. Vnde
Greg. in hom. ſup illud. Accesſerť ad ieſu pedes
cani ⁊c. ōr. q diſtincte ꝓuerſatiōes hoīm lingue

lor ordinib⁹ angelor⁹ ꝙ gruñtr in eor⁹ sortē p cō
uersatiōis similitudinē deputanť. Dec ille. Scdo
rōne dignificatōis: qz ipa apl'or⁹ apostola dicť
postolico statui i eccl'ia ōbeť sūm⁹ chorus i pria
tāḡ viciniori chio. ḡ debeť seraphin qui celo vici
niorē deo. Et sic ptz ꝙ magdalena cū apl'is ē in
supmo choro. Quinqori chio z dtē mri ei⁹. Dec
mū pulegiū celebris honoris: qz p totū mūdū
ret ꝥ euāgelio celebri mēoria cōmēdať. iurta qđ
saluator ꝓdixit Mat. xxvj. Ubicūqz ꝓdicatū fue
rit ꝥ euāgeliū dicet. Et ꝙ hec fec i mēoriā ei⁹. Jtē
tota eccl'ia vniuersal'r festū ei⁹ celebrat. Unde
cimū efficacē saluatōis. Jpi⁹ em̄ merita sūt mul
tis ꝓdesse ad salutē inuocātib⁹. Nā legiť ꝙ qdaz
te magdalene ponēs rogabat vt sibi indulgētiā
iperaret. z mox oīa pcā deleta inuenit ex illa ce
dula. Jtē milles qdā singul' annis visitabat cor
pus btē magdalene. q tandē i plio occasus dū a
parentib⁹ feretro posit⁹ plāgereť ꝓpe q̄relis opo
nebāt magdalene cur suū deuotū mori ꝓmisisset
sine ꝓfessiōe. Tūc subito defūct⁹ surrexit z sacer
dote vocari ꝓcepit. Cunqz deuote ꝓfessus fuisset
z viaticū recepisset in pace q̄euit. Duodecimū
pulegiū deꝓcabilis intercessionis ꝙ deuotis suis
ertā despatis. Nā legiť in cōmuni legēda ꝙ clert
cius qdā de flādria Stephan⁹ tāscelerat⁹ ꝙ oīa
flagitia exercēs ea q̄ saluti sūt nō solū ñ facere sz
nec audire volebat. ꝙ deuotiōe tñ btē magdale
ne festū ei⁹ colebat z vigilia ieiunabat. Dū ḡ tu
multū ei⁹ visitass⁹ apparuit ei btā magdalena int
duos āgelos sustētata⁹ dixit. Cur stephane nul
la cōpūctōe mouer'. erq̄ ei deuotōem i me bñe ce
pisti. ꝙ te dñs sp instāter exorauit. penitere ḡ z ego
te nō deseram donec ꝺo fuer⁹ recōciliat⁹. Ille mor
in sctā ḡra infūdi sensit ꝙ seculo abrenūciañ.
religionē intrauit z ꝓfectissime vixit fuit. ac tandē
in ei⁹ morte visa ē btā magdalena cū angel' astī
tisse z ei⁹ aiam q̄si cādidā colūbā cū laudib⁹ i ce
lū sustulisse. O ḡ amorose iesu. o admirabil' de⁹
q̄ nos peccores nō spernis sed penitētes susciꝑis.
ecce oñdisti pietatē tuā in magdalena. O felicissi
ma dña. o chri amica beata magdalena te deꝓca
mur ꝙ dulci Jesu amore ipetra nob venia z gra
tia in pñti ac gl'iam in futuro a dño Jesu chro: q̄
viuit z regnat in secula seculor⁹ Amen.

De sco Jacobo apl'o Sermo ꝑm⁹ cū legēda.

Erit sepulcr⁹ eius glorios⁹. Esa. lx. z ad laudē huius fe
stiuitatis. Quāuis em̄ hec ver
ba ad lram tcpta sint de sepulcro chri in q̄ chr⁹ us
dñs gl'iose resurrexit. m̄ bñ pñt dicta etiā de sepul
cro btī iacobi apl'i. qđ deuotiōe fidelitū visitātiū
ꝑ mūdū rutilat gl'ia miracl'or⁹ multiplicitū. Naz
vt ait Aug'li. j. de ciui. dei. nō sūt ꝓtenenda ꝙnpo
tius bonorāda corꝑa sctor⁹ i sepulcr⁹. qz ill'tāq̄
organis z vasis ad oīa bona opa vsus est spūs
sctus. Sic exēpli gr̄a videm⁹ ꝙ magno bonore
venerať calix i q̄ ꝓsecrať sanguis chri: q̄uis calix
nil sentiat de spūsctō chri. nec viuat ex eo. multo
magis ḡ debēt venerari corꝑa fidelitū z sctor⁹ in q̄
bus vixerūt z opati sūt bona i spūsctō chri. Un
bti iacobi corp⁹ z ei⁹ sepulcrū merito ꝙ totū mū
dū ab horib⁹ visitañ. bonorať. vbi de⁹ mlt'aplicia
miracl'a opando gl'ificať in ipo scto Jacobo. Be
ne itaq̄ de eo dr. Erit inq̄t sepulcr⁹ ei⁹ gl'iosus. Ju
rta q̄ vba ipe btus Jacobus cōmendať de trib⁹
de quib⁹ agemus in hoc ꝑmone.

Prio de sepulcri reuerētia. ibi. Erit sepulcr⁹

Scdo de ꝓpulegij gratia qz dicať. Sepulcr⁹ eius. s. sancti priuilegiatus.

Tertio de martyrij gl'ia. qz dr gl'iosum.

A Circa ꝑmū de reuerēdo sepulcro bti iacobi sufficiat breuiter ꝙ ꝓcl'one q̄ btus iacob⁹ specia
li ꝙ priuilegio habet a deo. s. q̄ eius sepulcrū vi
sitať reuerēter ꝓ ceteris sctis a multo ꝑpio. Et cla
ret ꝑmo ex ħ q̄ miracl'ose illuc ei⁹ corp⁹ est a iu
dea trāslatū z ibi tumulatū: vt in legēda ei⁹ dicet
infra. Scdo ex ħ q̄ visitātes illō hoies iuuat be
atus Jacob⁹ i vita z in morte z p⁹ morte vt mul
tis miracul' mōstratū est de qb⁹ in legēda. Ter
tio ex ħ q̄ q̄ūq̄z votū fecerit de visitādo eius se
pulcro sol⁹ papa z nō al⁹ pōt dispensare vel cō
mutatōem facere. Un casus papal'is voto dispē
sare vl' cōmutare. Si petas. vñ ħ habeť. Rñr fz
fratrē Ange. de claua. i sua sū. sic dr. Quo ad q̄ꝺ
tuor vota inq̄t sol⁹ papa dispēsat. s. i voto soleni
religiōis. in voto hierosolymitano. i voto scti ia
cobi. z in voto visitādi limia apl'or⁹ petri z Pau
li. Et sic ꝥuať i facto: licz nll'o iure tueniať exp'sū
nisi ħ voto ꝙ subsidio ipi⁹ terre sce. vt ħ vo. z vo
ti redēp. c. ex mlta. z sic tenet ꝓsuetudo. Dec vbi
supā. Et plura q̄ ad ħ ibidē. Quarto declarať cō
clusio ex ħ q̄ sic voluit chr⁹ dns cōplere petitiōz
mris ipi⁹. s. scti iacobi z ioānis. Nā scribiť Mat.
xx. z in euāgelio recitať hodierno. Accessit ad Je
sū mr filior⁹ zebedei adorās z petens. Dic inq̄t vt
hi duo filij mei sedeāt vn⁹ ad dextrā tuā z al⁹ ad
sinistrā tuā in reḡ tuo. Noc nimirū videť chr⁹ sic
ipl'esse duplicať. Prio q̄ ad eor⁹ corꝑa. Nā ioānis
corp⁹ est in dextera collocatū. s. i celo: qz i terr' nō
est inuētū ei⁹ corp⁹ sz putať esse i celo ꝑm Hiero.
z Grācis. May. Et cōmus docť tenēt. Corp⁹ vero
bti iacobi ē ad sinistrā chri. qz in ħ mūdo ꝓcipue
bonorať i sepulcro. Dic aūt Greg. i hom. paschali
q̄ ꝙ dexterā vita btā. z ꝙ sinistrā vita ꝑsens signi
ficať. iurta illud Can. ij. Leua ei⁹ sub capite meo
z dextera eius amplexabiť me. Voluit itaq̄ rps
bonorē dextre ioanni ꝓbere. i. celestē ꝑm ei⁹ cor
pus. z sinistralē bonorē iacobo. i. terrenū ꝑm cor
pus. Uerūtñ q̄ ad aiaz vtroq̄z bonorari voluit
in dextera. i. in celesti patria. Scdo ħ idē iplenit
chr⁹ q̄ ad mūdū vl' in pñti terra. qz Joānes iacet

et ꝓte orientis. vicz in Ephesо vbi sepulturā sibi parari iussit. licz de sepulcro illo puretur in celuz trāslatꝰ. Sed iacobꝰ reqescit in ꝓte occidēt i mūdo. z sic ioannes est a dextris z iacobꝰ a sinistris Nā ſm phm de celo. Dextꝛ mūdi est orīes vñ incipit motꝰ celi. z occidēs est sinistrū mūdi. Et sic patet q̄ chr̄s btō Jacobo dedit ꝓ speciali ꝓuilegio iuxta petitionē mr̄is eoꝝ vt honorēt ab oīb ad occidētalē mundi plagā in sepulcro ꝑ ceteris

¶ Sed vt ad moralē edificatiōem ꝙuertamus sermonē. Notandū ō sepulcro ſm Bonauen. in ser. alioſqz sīt. q̄ quadrupler boim sepulcruz diſtinguitur in scriptura sacra.

Primū est criminale z detestandū.
Scōm est materiale z memorandū.
Tertiū est infernale z formidandū.
Quartū est supnale z desiderandū.

Primū est criminale z detestandū qz est crimīe plenū. de q̄ Pſ. Sepulcꝛ patēs est guttur eoꝝ liguis suis dolose agebāt. Venenū aſpidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictōe z amaritu. plenū est. vel. o. pe. eo. ad ef. sang. Querit q̄re tales pctōres dicunt sepulcrū vel assimilant sepulcro Rñdet ſm glo. sup Pſ. z in originali allegatur di. sic. Mortue iuāt anie coꝛpꝰ sepulcꝛ est. qz in euangelio dñs talib dicit. Similes estis sepulcris dealbatis q̄ foris apparēt boib ſpeciosa: intꝰ vero plena sunt ossib mortuoꝝ z oīi ſpurcicia Nec glo. Nā reuera in talib fetoꝛ vicioꝝ maioꝛ erbalat q̄z in sepulcro. Ideo dicit pſ. q̄ sepulcrū patēs. Plus eī nocet fetoꝛ anie q̄z coꝛpis. qz vt dicit Bern. ꝑcioſſoꝛ est aia oi coꝛpe. Un̄ q̄nto ꝑ cio carioꝛ: tanto dāno est maioꝛ in fetoꝛe pcti. De nigz qz tales ferēt in gutture ꝓ gulā. ió ōz guttur eoꝝ. Ferēt in lingua ꝓ detractōez. Ideo ōz in pſ. Linguis suis dolose agebāt. Itē ferent in labijs blaſphemādo deū z ꝓximos maledicēdo ac diſcoꝛdiā seminando. Ideo ōz. Venenū aſpidū sub labijs eoꝝ. q̄ꝝ os maledictiōe z amaritu. zē. Item potes q̄rere q̄re Pſ. ibi ōt. venenū aſpidum potius q̄z alioꝝ serpentū. Rñdet q̄ sicut refert Jacobꝰ Lausan⁹ i suis ſmonib: venenū aſpidum est tale q̄ facit boīem obdoꝛmire: z sic doꝛmiens moꝛit. vñ dolorez mortis nō sentit. Propter qō Cleopatra nolēs mortis dolorē sentire: bibit venenū aſpidū q̄ obdoꝛmiēdo ē mortua. Sic et ꝛes peccatoꝛes facit diabolꝰ in pctis doꝛmire ne sentiāt dolorē pcti. qz facē eos in ipis iacere delectabiliter z rari sunt q̄ dolorē pnie sentiant vere satiſfaciēdo z famā restituēdo: qō tñ tenerent: z sic moꝛiunt in eis eterna morte. Un̄ Hiero. Diffamare caue: nā reuocare gue. patz ḡ. Scōm sepulcrū est materiale z memorandū. de q̄ habemus oīes in die iudicij resurgere. iuxta illud Ezech. xxxvij. Ecce ego aperiā tumulos vr̄os z educam vos de sepulcris vr̄is ꝓphe mꝰ zē. Hoc sepulcrū est nobis sp memorādū. Nā vt dic Aug. monumentū oꝛ q̄si monēs mentē ad recognoſcēdū ſcz nos fore morti debitos z ponendos in sepulcro tāstricto fetido z obſcuro ne ſupbiam⁹. Un Jo. no cētius tertius dic. Heu frēs attēdite: q̄ paulo ante indyꝰ resīdebat in domo: ecce q̄ꝑpaup iacet in tumulo. z q̄ gl'iosus incedebat in aula: ecce iſ despect⁹ iacet in tūba. z q̄ vescebat delitijs. in conaculo: ecce nūc ꝙsumit vermib in sepulcro.

D Tertiū est sepulcrū infernale q̄ dō est multum Aortuꝰ est diues z sepulc⁹ est in iferno. Quarto ꝙsultꝰ iste diues panes hordeaceos comedit. venisset vt in cozmēt guttā aq̄ quā tā pl⁹ q̄ mille annis desiderauit nec habere potest. Deb oīa infernali sepulcro Pſ. dicit. Veniat mors sup illos. s. malos. z descendāt in infernū viuētes. Hebraica habet in sepulcrū. Sed q̄re dicit viuentes: cū nō nisi mortui habeāt sepeliri vel in inferno poni. Rñdet q̄ ideo. qz plerunq̄ mali tales credūt se esse viuos: cū tota habeāt ꝙciam nec curāt de morte aie cū tñ in vitate mortui sunt. Jer. ideo etiā qz pctōres bñt volūtatē obſtinatā i peccatis nec volūt fructuoſe penitere. Talis aut⁹ vita est infernal z diabolica. Aug. z Chrys. Dicit nū est peccare sed diabolicū est in pctō ꝑseuerare. Et sic tales viuētes mortui sunt

Quartū est sepulcrū supnale. i. celeste. de q̄ Job. v. Ingredieris in abūdātia sepulcrū sīc infert acerꝰ erit⁹ in tpe suo. Tēpus eī inferēdi triticū in horreū est tps messis. Messis aūt est ꝙsumatō ſeculi. Et ihs bō iustus in fine mūdi coꝛpe z aia i celeste sepulcrū ingredief in abūdātia meritoꝝ z ꝓmioꝝ vite eternū ibi cū chr̄o regnet. z ideo b̄ sepulcrū ſūme est desiderandū. iuxta illud Pſ. Quā dilecta tabernacula tua dñe virtutū ꝙcu. z deficit aia mea. a. t. Btūs ita q̄z iacob⁹ q̄ chr̄m ꝑfecte dilexit inter cū chr̄o regnat in celesti ꝓtia vbi amplissima donis felicit honorat in aia. In coꝛpe aūt honorat in sepulcro terrestri sup sepulcra omniuz regum mūdi. Et⁹ ḡ exēplo z nos fuiam⁹ chr̄o vt celeste assēq̄mur honorē. Greg. Si culmē vem honoris q̄rit⁹. ad celeste regnū tēdite. Si vere diuitias amate cupit⁹: veras diuitias amate

¶ Quero nūq̄ ate o bō: dic mihi. q̄d est illud q̄ q̄nto senescit⁹ to iuuenescit. z q̄nto iuuenescit tāto pei⁹ fit. Ad id rñdet q̄ auaricia vel amoꝛ mundi. Hieron. Sola est auaricia q̄ in senib iuuenescat: cum oīa vicia seneſcāt. z tāto peius vicū est. q̄ diuti⁹ fer⁹ delectat. Itē q̄d est illō q̄ q̄nto senescit⁹ to ē meli⁹. Ad b̄ rñdet q̄ teste Greg. pupilla oculi q̄nto est minoꝛ z nigrioꝛ: tāto est lucidioꝛ z melioꝛ. Spūal'r. q̄nto bō videt se hūiliādo minoꝛ in ꝓpꝛijs oculi mētis. tāto est melioꝛ. Ihr. Tanto coꝛā deo q̄sq̄z est acceptioꝛ: q̄nto apō se reputat despectioꝛ. Itē adhuc q̄ro te q̄d est illō q̄ q̄nto modicū tanto melius. Rñdet q̄ patiū z pau

vel reatus vt daret. Sed q̄d est qđ q̄nto pl⁹ du/
rat tāto mel⁹ est. Utiq; gl'ia celestⁱ q̄ nunq̄ mar
cescit sed sp felicitate in deo crescit. qz de⁹ sp cū no
ua admiratiōe videt. Ūñ Sap. vj. Clara est z q̄
nunq̄ marcescit sapia. ℣ g̃ bō exēplo bti Jaco/
bi ꝓtēne mūdū si vis bñe deū. Stude te būili⁹ p
ternū. eligere tibi celestē gl'iā q̄rere quo melius
non potuit inueniri.

℣ Circa secundū de gr̃a ꝓuilegioꝝ bti iacobi sit
ꝓ ꝓclusione q̄ bñdict⁹ iesus btm̃ Jacobū apl'm
mag̃ sublimauit gr̃a ꝓuilegioꝝ. Et ꝺclarat ex q̄t
tuor eius ꝓuileghs. Primū ꝓuilegiū cognatio/
nis. qz fuit nepos btē v̄ginis Marie z sic ꝓsan/
guine⁹ chr̃i sic z ioānes frat ei⁹: fuerūt ei filij Ze
bedei de maria tercia filia btē anne ꝓgeniti. z per
ꝓns Jacob⁹ fuit chr̃o z btē v̄gini Marie ꝓsobri⁹
dilect⁹. tū rone ꝓpinq̄tatis. tū rone sc̄itatis.
fm Aug. ipos ꝓsanguineos diligere debemus
in q̄ntū ꝓpinq̄os. sed eos dē malos diligere nō debe/
mus. Sic inq̄t diligāt boies vt nō diligāt eoꝝ
errores. q̄ si sūt boni tāto dupl'r sūt ꝓdiligēdi. sc̄z
vt ꝓpinq̄ z vt boni. Si q̄ras. quō bō possit i bac
dignitate btm̃ Jacobū imitari. Rñdet q̄ p ꝓce/
ptoꝝ diuinoꝝ obſuantiā z volūtatis diuine cō
formationē. Ūñ Mar. iij. saluator dixit. Qui fe/
cerit volūtatē dei: hic frat⁹ me⁹ z soror mea z mr̃
est. Scōm ꝓuilegiū cognomiatōis. qz ipe vo
cat⁹ est iacob⁹ maior sic alē iacob⁹ minor q̄ tñ era/
te fuit maior iacobo maiore vocato. Quare g̃ vo
catus sit maior. Rñdet q̄ ꝑmo qz iste ꝓus voca
tus fuit a chr̃o ad apl'atū q̄s ille. Solet aūt senio
res vel maiores dici q̄ sunt vocati ꝓus in religio
nem: etiā si etate sint iuniores. Scōo rone fami/
liaritat⁹. qz maiorē familiaritatē videt babuisse
chr̃s cū isto q̄s cū alio. ipm em̃ ad secreta sua ma
gis admittebat: vt patz in trāſfiguratiōe z oꝛone
in mōte oliueti q̄n chr̃s capt⁹ est. Tertiū ꝓuilegiū passionis
cruciatus. Tertiū ꝓuilegiū ꝓmationis. qz inter
apl'os fuit nō vltim⁹ sz post duos ꝑmus. s. post
petrū z ioannē: vt patet Mar. iij. Primitas aūt
in vir⁹ pfect⁹ sic fuit inē apl'os fm merita sc̄itat⁹
z pfectōis bz fieri. Quartū ꝓuilegiū passionis
qz inē oēs duodeci apl'os ipe ꝑm⁹ ꝓ chr̃o pass⁹
fuit. z sic ꝑmus ad celestē gl'iam inuitat⁹. Solet
q̄pe miles gl'iari de b ꝙ in ꝑmo bello ipe trium
phū coꝝ rege babuit. z ꝙ ipe ꝑmo oīm a rege in
uitat⁹ vt secū sedeat z bmōi. Pati aūt ꝓ chr̃o ē ma/
ime gl'iosum. Et idcirco chr̃s iacobo speciale
honoꝛē exbibuit in sua passiōe sic ꝺt Calixt⁹ pa/
pa in b ꝓ ceteris ꝙ vicz martyriū sustinuit i die q̄
chr̃s fuit annūciat⁹ z passus. ¶ Querit hic
Cur chr̃s dñs eos q̄s maiori gr̃a diligit maiori
tribulatiōi in mūdo exponit. vt patz de iacobo z
alijs aplis ꝓdilect⁹. Rñdet fm doctō. ꝙ primo
rone ꝓpter vt. s. innotescāt v̄rtutes sc̄oꝝ nob i erē
plū anjandi ad sil'ia. Tā z i bello rex solet fortio
res z ꝓuiosiores alijs ꝓpōstituere in acie. Unde
Iob. ij. scribit ꝙ idō de⁹ ꝓmisit tēt̄ationē Tobie
sicut z sc̄i Job: vt poster⁹ darent exēplū patientie
Scōo rone meritorie adq̄sitiōis. Hre. in moral'.
Sc̄i dei q̄ alt⁹ ꝓficiūt: tāto qō graui⁹ tolerēt in
ueniūt. Sic inq̄t ignis flatu ꝓmit vt crescat. Jtē
Bern̄. in ser. xj. Quotiēs vicio restiter⁹: totiēs co
ronaber⁹. Tertio rone diuie dilectōis. qz p patie
tiā mag⁹ assimilant chr̃o z mag⁹ diligūt ꝓ fideli/
tate ꝓseuerationis ꝓbata. Ūñ. ij. Tim. iij. Oēs q̄
pie volūt viuere in chr̃o ꝓsecu. pati. Amb. super
Bti imaculati. Quāto maior ꝫ tribulatio: tāto
vberior in chr̃o ꝓsolatio. Hinc Augu. orabat di.
Pñe ꝫ vre hic seca: da pacē in futuro. Hec suffici
ant ℣ Circa tertiū de martyrio bti iacobi sit
ꝓ ꝓclusione q̄ btūs iacob⁹ in suo martyrio ē glo
rificatus multiplici miraculo. claret ex legenda.

Cū em̃ pdicādo iacob⁹ venisset in Legenda.
bispaniā: ibiq; paucos ꝙuertere potuisset. redijt
g̃ in iudeā vbi duz pdicaret erat mag⁹ qdā noie
hermogenes: q̄ cōspirādo cū pbariseis misit di/
scipulū suū noie pbiletū ad iacobū vt ei⁹ pdica/
tionē coz̄ā iudeis falsam eē ꝓbaret. Sz illū apl's
coz̄ā oīb⁹ rōnabiliter ꝙuicit z multa miracula co
ram eo fecit. Pbiletus g̃ rediēs ad hermogenez
doctrinā iacobi approbauit: se discipulum illius
velle fieri ꝓtestās. Cūc irat⁹ ille arte magica imo
bilē fecit pbiletū. qō cū ille iacobo ꝙ puez nunci/
asset: misit iacob⁹ sudariū suū ad eū q̄ tact⁹ mor
solut⁹ est z hermogeni insultauit ac ad iacobum
ꝓperauit. Tunc hermogenes demones vocauit
ꝑcipiēs eis vt iacobū simℓ cū pbileto vinctos ad
ducerēt. Qui veniētes in aere vlulare ceperūt di.
Jacobe apl'e miserere nobis qz acriter ardemus
Quos inꝛogauit iacob⁹ di. Ut q̄d huc venistis
q̄ rñderunt. Hermogenes misit vt te adducere/
mus vinctū: sed ecce angelus dei igneis catenis
religauit nos z cruciamur. Quib⁹ iacob⁹ ait. Et
oluat vos angelus dñi: ite z vinctū hermogenē
adducite sed illesum. z sic ille ligat⁹ est adductus
Tādē iacob⁹ pbileto ait. vt bona ꝙ malis redda
mus sic chr̃s nos docuit. solue hermogenē q̄ re
ligauerat. solut⁹ ille ꝓfusus stetit. Et Jacob⁹ ait
vade liber q̄ vis. At ille. Ego noui iras demonū
nisi aliq̄d mihi dederis qō mecū habeā occident
me. Cui iacob⁹ baculū suū dedit. Ille aūt ꝓgens
oēs libꝛos artis magice ad apl'um attulit z pcī/
dēs dixit. Hiaz liberator accipe me penitētē. z sic
apl'us ipm̃ suscepit z libꝛos illos in mare ꝓiecit
Cepit aūt hermogenes in timoꝛe dī esse pfectus
adeo vt virtutes ꝙ eum plurime fierēt. Tūc abia
thar pōtifex z iudei videntes ꝙ hermogenes essz
ad chr̃m ꝙuersus z iacob⁹ iesum pdicaret: cōcita
rūt seditiōez z ligatū apl'm fune in collo traxerūt
ad agrippam herodē qui iussit ipm̃ decollari. Et
cum educeret⁹: paliticus in via clamauit ad eū vt
ipm̃ in noie iesu sanaret. Ad quē Jacob⁹ ait. In
noie iesu ꝙ q̄ ducoꝛ ad decollādū erurge sanus
de grabato. z mox sanat⁹ surrexit ac dñm bñdi/

rit. Qō vidēs scriba noīe Josias q̄ eum p̄ funem trahebat, precit se ad pedes ap̄li & chr̄ianū se fieri postulauit. Tūc abiurbar illū etiā ligari faciens missa legatiōe ad herodē impetrauit vt cū Jacobo decollaret. & sic ambo martyriū cōsūmauerūt

Decollato itaq; Iacobo discipuli ei⁹ rapuerunt corpus noctu & nauī imposuerūt: ac deo sine regimine cōmittētes: angelo duce in Galiciā applicuerunt. Erat aūt in hispania regina noīe & merito vite Lupa: ad quā discipuli voluerūt intrare vt peterēt sepulture locū ap̄li. Interim deposuerūt corpus de naut & locauerūt sup̄ q̄ndā magnū lapidē: q̄ lapis mox vt cera corp̄i cessit et in sarcophagū se mirabil'r illi coaptauit. Cunq; ad Lupā venissent & mirabilia dei narrassent ac ꝑgruū locus sepulture peterent. illa eos in dolo ad regē hispanie crudelissimū destinauit vt eius sup̄ hꝫ ꝓsensuz req̄rerēt. q̄ discip'los ap̄li i carcerē reclusit. Cū aūt rex discūberet: angel⁹ dñi carcerē apiens libere p̄misit illos abire. Qō ille cognoscēs post eos velocit̄ milites misit ad capiendus Qui cū pontē trāsirēt fracto ponte oēs in fluuiū sunt sūmersi. Qō ille audiēs ꝓtinuit & pnia ductus misit post eos rogans vt redirēt & q̄cq̄d vellent impetrarēt. Illi aūt redeuntes: ꝓp'm ciuitatis ad fidē ꝓuerterūt. Tandē ad Lupā venientes & assensum regis sibi apientes. illa in dolo rñdit. Ite ad illū montē & accipite boues quos ibi habeo: & plaustr̄ iūgite ac corp⁹ dñi vr̄i deferte vt placet. Sciebat em̄ tauros & boues ibi esse indomitos vl' siluestres. & iō putauit q̄ nō possent iūgi vl' si iūgerent: hucillucq; discurrendo currū dissiparēt & illos necarēt. Isti aūt dolū nō cogitantes montē ascēderūt & draconē q̄ndā spirantem. et in eos irruentē cruce oppositā p̄ medium ventrē scindunt Facto etiam signo crucis sup̄ tauros mox māsuescūt. & illos iūgētes: corpus scī Iacobi cū lapide in q̄ iacebat i currū posuerūt. Boues aūt sine alicui⁹ regimie corp⁹ in mediū palatiū lupe detulerūt. Dicit etiā Hermān⁹ in chronica q̄ tūc clara die in cāpo apparuit stella fulgida in aspectu oīm: iū ciuitas illa cāpostella vocat. Hec vidēs Lupa baptizata est. & palatiuz illud in scī Iacobi eccl'iaz dedicauit Anno dñi. xlvij. vbi fiūt mirac'la m'ra meritis scī Iacobi. ō q̄b⁹ in alijs sermonib⁹ aliq̄ scribemus. Rogemus g̃ dñm iesū vt ipius intercessione det nobis gratiam et gloriam in futura patria Amen.

Pro scō Jacobo Ser. ij. de calicis chr̄i bibitōe

Potestis bibere calicē quē ego bibiturus suz: dicūt ei: possum⁹. Matth. xx. & in euāgelio hodierno. Sicut dicit Aug⁹. dñs noster iesus chr̄s idcirco interrogauit filios zebedei. s. iacobū hūc & ioannē fratrē ei⁹ de bibitōe sui calicis q̄n̄ mal' eoꝝ petebat illis sedere in regno chr̄i vnū ad dextrā & alīū ad sinistrā ipi⁹ chr̄i: q̄ntum ex hac interrogatiōe chr̄i facta oēs discere mus q̄ ad regnū celeste q̄uenire n̄ possum⁹ nisi seq̄mur chr̄m i passiōis imitatiōe & alte ꝑ veram pniam. Ipe dicit Matth. iij. Pniam agite & ꝓpinquabit regnū celoꝝ. & Apoc. ij. Esto fidel' vsq; ad mortē & scz patiēdo ꝓ chr̄i fide & amore & dabo tibi coronā vite. Dū g̃ hi duo discipuli. s. iacob⁹ & ioannes matrē sum̄mi fil'sent ad rogādū chr̄m. vt in eius regno sibi fierēt collaterales. Chr̄s interrogauit eos dicēs. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum̄ rē. Iuncta q̄ verba tria mysteria notabimus ꝓ Fmone Fm q̄ beatus Iacobus de his tribus ꝓmendat in verbis istis.

Primo de calicis chr̄i bibitōe. ibi. Potest⁹ bibere (calicē.

Secōo de passionis chr̄i deuotore q̄ ꝓpter se obtulerūt. dicēs. possumus.

Tertio de huius deuotionis valore: q̄s sequatur ad p̄dicta.

Circa p̄mū de bibitiōe calicis chr̄i ꝙstio elicitur occurrit occasiōe p̄dictoꝝ. videlicet chr̄ianos volētes saluari debeāt bibere calicē chr̄i. Ad q̄s notāda ꝓ itellectu sunt tria. Primo q̄d calix accipit̄ est q̄ in scripturis & ꝑcipue in ꝓposito calix accipit̄ ꝓ passiōe: vt dicit Raban⁹ sup̄ Matth. Vñ Ysiō. li. etym. calix ōr a calon grece q̄ est lignum latine. Erat ei antiq̄tus vas ligneū in q̄ ponebant amare ꝙ medicina infirmoꝝ. Et ille amare ꝙ medicina ꝓparabātur ꝓ infirmis merito calix significat amaras passiones chr̄i & eius medicina ꝓtoꝝ nostroꝝ ꝙparata in ligno crucis. Vñ & orādo chr̄s ad patrē: suā passionē vocauit calicē dicēs. Pater si possibile est transfer a me calicem istū: verūtā nō mea sz tua volūtas fiat. Luce xxij. Cū g̃ chr̄s dicit: potest⁹ bibere calicē: intelligauit illos de passiōis chr̄i imitatiōe: quā oportet nos imitari. q̄ ipe ait Luce. xiij. Qui non accipit crucē suā & seq̄t me nō est me dign⁹. Et dicit do notandū est q̄ boies in vita ista fm̄ scripturas varios dicunt bibere calices. Primo mali multi sunt q̄ bibunt calicē ire dei vt q̄ patiuntur sufferūt multas penas & grauitates ac miserias nō ꝓ bona sed ꝓ mala voluntate in ꝓs ꝓsequendo. De tali dicit. xlviij. Inebriatce eū ō calice ire dei q̄ Z dñm erectus est. Notāter dicit inebriatce q̄ sicut ebrius nō sentit vbera. sic isti ꝓsperitates nera. Secōo alij sūt patientes ꝓ mūdo. & bibunt calicē mūdi. De q̄ dicit. xlj. Calix aur⁹ babylon q̄ inebrias oēm terrā. de vino cuius in manu dñi inebrias oēm terrā. de vino cuius berūt oēs gētes. Mūdan⁹ em̄ amor: est tēpl⁹ babylon q̄ inebriat fm dicit ꝙfusio. q̄ ꝓfusio. q̄ ꝓfusio in morte q̄n nudū e mūdo exire cōpellit. Tertio vj. Nil intulim⁹ in hūc mūdū haud dubiū q̄ nec ꝓ. Magna g̃ ꝙfusio tūc erit ꝙ erāt bibi dē bibit ō aureo calice. q̄ auz diligit & seruat tū est i manu dñi. i. ꝓtāc qui q̄n vult accipit ꝓ mortē. Sed heu q̄ iste pessim⁹ calix inebriauit oēm terrā & oēs gētes. q̄ oēs toto affectu seq̄untur mundana: ꝓpās: honores: diuitias: ad ꝓmp-

desudantes. Tales aũt inebriat; assimilant. z p̃ capue tali de q̃ narrat q̃ ereũdo de sua domo ad ciuitates longinq̃s ibi inebriat⁹ nesciuit domũ redire. Sed cũ hospitaret via intermedia i supi; stra ecce dormieti apparuit q̃dã formosa mulier offerẽs cyphũ ad potandũ. quẽ iste sitiẽs voluit rape. illa retrahẽte manũ cũ cypho: iste insequ vo; re mũdi nescit redire ad patriã celestẽ ad quã cre; atus est ihabitãdũ. sz i alto pspitat; z ambitiõis bospitat⁹ cũ rape vellet ea q̃ sitit nec posset ad li; bitũ in mũdo habere cupiditatẽ: inseq̃ndo cadit fi. inci. in la. diaboli z ꝑditiõez. ℣ Tertio alij sunt in p̃apitiũ inferni. j. Tim. vj. Qui volũt diuites fulphur z spũs procellaꝝ ꝑs calicis eoꝝ. In q̃ nota tur tripler por⁹. Primus ignis p̃ue ꝓcupiscẽtie. Scõs por⁹ sulphuris. qõ significat fetorẽ erple te luxurie. Tert⁹ est spũs procellaꝝ. i. tẽpestatũ ire z inuidie z alioꝝ oim viciorꝝ. Sed q̃re dic. paras calicẽ eoꝝ z nõ totũ: vl̃ absolute calicẽ eoꝝ. Rñr q̃ pcõres bic i p̃nti habẽt ptẽ tm̃ pcti. s. maculã z reatũ. sz i futuro babebũt sit̃ z aliã ptẽ. s. penaz infernalẽ. z sic in p̃nti bibũt totũ calicẽ. In futuro bibẽt totũ calicẽ diaboli. sed ꝺz notanter ꝑs calicis eoꝝ ad significandũ q̃ in gehẽna est tãta pena q̃ nõ põt bñ exp̃mi tota ver bis. O q̃ incõprehensibil' ille ignis peccatoꝝ in infer no. O q̃ntus fetor ibi sup totus mũdi sulphur o q̃nte tẽpestates. Quarto alij sũt q̃ bibũt de cali ce christi ihesu bñdicti. vt sũt boni chr̃iani q̃ ipi⁹ pas sionẽ imitant̃. z ei fideliter deseruiũt. Di cũ chr̃o regnare merent̃. D Tertio q̃ ad q̃stionẽ ꝓpo+ sitã. s. quõ ꝺbeãt fideles saluãdi bibere calicẽ chr̃i Rñdendo notãdũ q̃ p̃cipue tripliciter. Primo ꝺa pterã crucifigendo in seipis p verã pniam. ad Hal. v. Qui chr̃i sũt carnẽ suã crucifixerunt cũ vi cijs z ꝓcupiscẽtijs: ita q̃ ñ regnet i eis pctm̃. Uñ ad hunc modũ bibẽdi calicẽ chr̃i. i. imitãdi eius passionẽ oẽs chr̃iani obligant̃. Nã. j. Pet. ij. In B inq̃t vocati est⁹: q̃ chr̃s passus est p nobis vo bis relinq̃ns exẽplũ vt seq̃mini vestigia ei⁹ q̃ pec catũ nõ fecit rc. Scõs p martyriũ tolerãtiã vl̃ de siderũ. z B est pfectoꝝ. Si q̃ras: nunq̃d ad B re; neãt oẽs chr̃iani i q̃ntulacũq̃ charitate ꝓstituti sẽs vt morte desiderẽt vl̃ subeãt p chr̃o. Ad B rñr ꝑs Bonauẽ. sup. iij. dis. xxx. q. j. ar. ij. q̃ p loco z tpe vbi talis optio ꝺat̃ q̃ aut iusticia deserat̃ vel vita ꝑdat̃. Ibi oẽs q̃ntũcũq̃ sint imꝑfecti tenẽt morte subire z ꝑeligere magis deo dilecto mori q̃ ipo offenso viuere. Ubi ꝓo tal' necessitas non iminet nõ tenẽt bõ sz cũ offert se oportũitas ma nifestãdi diuinã gl'iaz z edificandi eccl'iam si in B casu se morti ꝺs exponat pfectõis est z superoga tionis ad quã nõ oẽs tenẽt̃. Hec Bonauẽ. Ter; tio ꝺbẽt fideles calicẽ chr̃i bibere p deuotã reco gitationẽ passiõis eius z memoriã: z B est deuo; toꝝ. De B agem⁹ in duob⁹ sequentib⁹ articulis Btũs itaq̃ Jacob⁹ bis modis bibit calicẽ chr̃i. ergo nũc regnat cũ chr̃o. O ergo chr̃iana aia stu de p posse eũ imitari saltez p̃mo z tertio modis: vt valeas in celo regnare. £

℣ Circa scõm de passiõis chr̃i deuotiõe q̃rit̃. qua liter fidelis aia debeat habere deuotiõez ad chr̃i iesu passionẽ vt sic vere dicat̃ bibere calicem chr̃i Ad q̃ rñdet̃ fm scripturas z documenta sctõꝝ. q̃ p̃cipue quattuor modis

Primo recogitãdo frequenter.

℣ Scõo cõpatiendo feruenter.

Tertio gr̃as agendo reuerẽter.

℣ Quarto obsequẽdo fideliter.

Primo itaq̃ ꝺuorũ erga passionẽ chr̃i ꝓsistit z exi; ercẽda ẽ recogitãdo eã freq̃nt̃. vñ Tbren. iij. Re; cordare pauptat; mee absinthij z fellis. z Lanc. viij. Pone me vt signaculũ sup cor tuũ vt sig̃cu lũ sup brachiũ tuũ: q̃ fort; est vt mors dilectio. Dicit vt signaculũ. i. vt sigillũ. qñ em̃ sigilluz po; nit̃ sup cerã imꝑmit ei suam silitudinẽ. sic passio chr̃i debz imꝑmi cordi q̃ in passiõe aia fit chr̃iform mis. q̃ amor habz vim trãsformatiuã amãt; in amatũ. vt dic̃ Hugo de arra aie. Dicit g̃ sup cor ponẽdũ fm Lyrã: q̃ qõ valde diligit sup cor po ni ꝺz. Addit z sup brachiũ. p qõ opatio ꝺsignat. q̃ man⁹ est organũ organoꝝ. iij. de aia. Hinc Berñ. Sit iesus sp in corde tuo: sp i ore z ope. i quẽ oẽs tui sensus dirigãt̃ z act⁹. vt possz. s. dice re illõ Lañ. ij. Fascicul⁹ myrrhe: p amara ei⁹ pas siõe. dilect⁹ me⁹ mihi int̃ vba. i. in corde cõmora.

Scõo cõpatiẽdo feruẽter. vñ Phil'. ij. Frẽs B sentite in vob qõ z in chr̃o iesu rc. Joãnes ꝺ sctõ geminiano. Lõueniẽs ẽ vt sẽtiat mẽbꝝ qõ sentit caput ne fiat distinctio i corpe. Aridũ q̃ppe vel pa; lyticũ est mẽbꝝ qõ nõ sentit dolorẽ capitis. Sic aridũ mẽbrũ est chr̃ian⁹ pctõr q̃ nõ cõpatit chr̃o capiti. ℣ Tertio gr̃as agẽdo reuerẽter. q̃ multũ tenemur p tali z tãto bñficio. vñ Berñ. sup Lanc. O pter hoiez gr̃iosuz eẽ deo: q̃ libent̃ dona mul tiplicant̃ si ꝑora bñ gr̃a vident̃. hec Berñ. £

Sz hic q̃stio occurrit vtilis. Pro q̃ bñficio diui no magꝭ obligat̃ esse gr̃atus bõ. Ad qõ rñdet̃ fm tres doc. Prim⁹ est Lbryp̃. sup Mat. di. Nil est int̃q̃ ꝓpter qõ magis ꝺo gr̃as agere ꝺebeam⁹ q̃z p morte vnigeniti ei⁹. Scõs ẽ Amb. li. de ỽgiñ ꝺi. Pl⁹ dñe iesu ꝺebeo tuis iniurijs q̃ho redẽpt⁹ sũ q̃z tuis ỽtutib⁹ q̃ho creat⁹ sũ. Et sic patz q̃ ma gis tenemur p redẽptiõe q̃z p creatiõe. Tert⁹ do ctoꝝ est Gre di. q̃ tãto crescunt dona q̃nto rões crescũt donoꝝ. hec bom̃. de ꝑfec. Jdẽ q̃z i pfactio ne pascali dic̃. Nil nob nasci ꝓfuit nisi redimi p; fuisset. Ex q̃bꝰ claret q̃ sũme tenemur p morte et redẽptiõe chr̃i. i q̃ maiora dona gr̃e z gl'ie ac ma iorẽ fructũ salut; adq̃siuim⁹. Quarto obseq̃n do fidelit̃ ꝺebem⁹ ꝺeuotõez br̃e ad chr̃i passionẽ vñ Berñ. Tũc mihi tua ꝑdest passio (o bõe iesu)

si assit mea imitatio. ¶ Sed q̄rit. q̄li obsequio possit hō chr̄o passo recōpēsatōez vicē q̄z satis acceptā reddere. Ad h̄ rñdet Amb. sup Lucaz lec. v. dicēs sic. Nihil est qđ digne deo referre possimus p̄ susceptiōe carnis nr̄e. Quid g̃ p̄ ꝑ̄beris: quid p̄ cruce: obitu z sepultura reddamus licz crucē p̄ cruce. fun⁹ p̄ funere nunq̄d reddim⁹ cū eripo z p ipm̄ z in ipo habemus oia: Reddamus g̃ amorē p̄ debita charitate: p mūere gr̄am p̄ sanguine p̄cioso pniam. Dec ille. Consulūt g̃ plerīq; vt magr̄ Jordan⁹ z etiā Ludolph⁹ libro de meditatione vite chr̄i. saltē cōmuniby hoiby et simplicib⁹ vt p passiōe chr̄i q̄tidie i obsequiū devotū specialr̄ ꝓrent. xv. P̄r nr̄. dicētes q̄ anno cōpleto cuilibz vulneri chr̄i vnū pater nr̄. ꝓueniꝫ et p annua q̄si pēsiōe. qz tot pater noster resultaꝫbūt er bis p annū q̄t fuerūt vulnera chr̄i: iuxta illos ꝑ̄sus. Septuagies q̄nq; q̄tercent milia q̄nq; ꝑ̄. Tot ferē chr̄s p nob vulnera passus. De h̄ latius sermone de Paraſceues. Ad ꝓpositū Beatus Iacob⁹ oīb⁹ q̄tuor modis p̄dicꝫ ad passiōz chr̄i deuotiōez habuit. z sic ipm̄ ad martyriū imitādo meruit pati eodē die q̄ chr̄s. s. viij. kal. aprilis vt ait Innocentius. Christus aūt p̄m q̄ dicit Aug. passus est: z etiā ānūciat⁹ ipo eodē. viij. kal. aprilis. Et q̄m primus inter apl̄os passus est p chr̄o: patet eius deuotio effectualis. ¶

Circa tertiū p̄ncipale ō valore deuotiōis erga passionē chr̄i Queritᷣ. Ad q̄lia bōa valeret q̄les vtilitates ꝓfert hoi deuotio erga passionem chr̄i Rñdeᷣ q̄ p̄m doc. plurime assignantᷣ vtilitates.

Prima vtilitas dicitur acceptationis. Ut em̄ dicit magnus Alber. de missis Simpler meditatio passiōis chr̄i plus valet z deo ē magꝫ accepta q̄z si ꝺ̄s ieiunaret p annū qualibz feria sexta in pane z aqua. vel si disciplinaret se q̄libet hebdomada p annū vsq; ad effusionē sanguis. vel q̄libet hebdomada legeret vnū psalteriū. Sed h̄ puto intelligendū q̄ ad charitatis augmentū dulcorꝫ qz pl⁹ accēdit deuotōem p̄m Bern̄. Vñ. j. Aim. iij. Corpalis exercitatio ad modicū vtilis est Lyra. s. ad repssionē ꝓcupiscētie. pietas aūt. s. deuotionis quo ad deū: z subuentiōis q̄ ad p̄rimū vtilis est. p̄missionē hñs vite q̄ nūc ē z future. Proinde narrat Ludolph⁹ li. de medita. vite chr̄i. q̄ cuidā sctō viro deū ex̄oranti vt reuelaret q̄le fuisset suū accepti⁹ deo foret: apparuit dñs iesus crucez baiulans z vulnerat⁹ ac dixit q̄ sup oīa sibi acceptа est passionis sue deuota memoria. Secūda vtilitas thesaurizatōis vel meritorie accumulationis. vt ꝑz ex p̄dictis verbis magni Alb. Jtē Bonauen. dicit. In passione dñi inuenies torum thesaur. s. meritoꝝ z salubrium bonoꝝ. Idē ōr. Nil ita illūinat ad cognitōem. nil ita accendit ad dilectōnē. nil ita opat in aīa sctificationē sic dñice passionis memoria Tertia vtilitas ōr curationis. Bern̄. sup Cañ. Nil tā efficax remediū curationis q̄ oīa vicia et tentamenta sicut passionis chr̄i memoria. Nimiꝫ z superbiā vide in cruce ad put chr̄i inclinatū. Contra auariciā ituere eⁱ⁹ paupertatē z nuditatē. Contra luxuriā p ginctū eⁱ⁹ corpꝰ totū vulneratū. Contra irā latus apertū z p iniuriā exorantē. Contra gulā fellis z aceti potationē. Contra inuidiā vide brachia extēsa ad amplexandū. Contra acidiā pedes z manus pforatas. Vide Esa. liij. Eius liuore sanati sumus. Vide facit exēplū de pelicano. de q̄ dicit Jacob⁹ lib. de mirabilib⁹ orientaliū regionū q̄ serpētes odiūt eū. z cū erit nidū p pastu: serpens subintrās pullos pungit z occidit. q̄s ille rediēs z videns mortuos: rostro pectus aperit z sanguie fuso pullos reuiuificat. ac q̄s viderit sibi cōpatientes in caliditate positos: illos in nido retinet pullos ceros tanq̄ degeneres naturalr̄ deijcit. Sic chr̄s cōpatiētes sue passioni retinet z fouet z col⁹ tuos i pctis viuificat sanguie suo. Vñ z p̄ñ. Quasi milis fact⁹ sum pelicano solitudis ꝛc. Vide ta vtilitas dulcificatōis. s. oīs laboris. Vñ Bern. Si passio chr̄i ad memoriā reuocet nil tā durum q̄ nō eq̄ aio tolerēt. Quinta exortatio. Vñ Chryſ. sup Matth. Nulla res est q̄ magis possit obtineat q̄z mors z passio chr̄i. Exēplū ō latro ne q̄ iuxta crucē pendens z orans mor obtinuit paradisum. Sexta fructiōis. s. p amorē imitatiōis. Vñ Bern̄. sup Cañ. ōr. Sup oia te mihi amabilem reddit bone iesu calix passionis q̄ bibisti. hoc est q̄ magis z affectū stringit z deuotionem mulcet z iustius erigit. Septima gr̄e adq̄sitio. Vñ autoꝛ li. de stimulo amoris dicit q̄ oia gr̄a adquirit z adq̄sita ꝓseruat ac auget p meditationē passiōis chr̄i. Et q̄cūq; aliquā gr̄am deuotā passiōis chr̄i. Et ōr ei⁹ i libro p̄diderit. p hāc recuperare poterit. vt ōr ei⁹ i libro de horologio sapie. Octaua abūdat passiones chr̄i i nob⁹ita z p chr̄m abūdat ꝓsolatio nostra ꝑ̄ter. s. spem salutis. Nimirū tales ꝓsolationes curitatꝫ hñt in hora mortꝫ. Dicere em̄ possūt illi Bern̄. q̄dā sermōe dicētꝫ. Merita mea mihi sufficiūt. s. ad gl̄iam p̄merendā. g̃ fidenter q̄ me mihi deest vsurpo mihi ervulneribꝰ z passione dñi mei. Dec ille. Nona iocunditatis plena celestis. Tāto em̄ gaudiū mai⁹ habebit hō i patria q̄nto deuoti⁹ hic passionē chr̄i coluit. Unde ꝑ̄ter p̄ñtiā dilecti. s. chr̄i passi: q̄ videbit illū in celo. Tū p̄ amoris ei⁹ ardoꝛē q̄ transformatꝰ in chr̄i sil̄itudinē. qz vt Dionysius ōr. amor facit vim trāsformatiuā z vnitiuā in amatū. Vñ Bern̄. Maurieris aq̄s in gaudio de fonte⁹ saluatoris. i. de vulneribꝰ chr̄i. hauries gaudia z diuitias in illa die. s. brōs erbozrādo ad collaudādū. Et fitemī inq̄t dño. s. recoḡscēdo ei⁹ bñficia z inuocate nomē ei⁹. O q̄ntū tibi erit gaudiū beatoꝛ. quā O q̄nta laudis resonatio. q̄nta gr̄arūatio p̄ chr̄i passiōe. d. illō Apoc. v. Redemisti nos deus in sanguie tuo ex oi tribu z lingua z populo z fecisti nos ō nr̄o regnū. g̃ būdicto z claritas

Sermo XXXIIII

z sapientia z grāz actio bonoꝝ virtus z fortitu/
do deo nr̄o i secula seculoꝝ. O ḡ charissimi stu/
deam⁹ exēplo bt̄i Jacobi z alioꝝ sc̄ōꝝ vt simus
deuoti ad passionē chr̄i q̄tinus talia bona ieffa
bilia ꝓseqūmur ꝑ eius meditatiōem. Et rogemus
dn̄m iesū vt bt̄i iacobi merit̄ det nobis nūc gra
tiā z tandē gloriam Amen.

¶ Pro sancto Jacobo Sermo. liij. de ipsius fe/
sto euangelio.

DIc vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dextrā tuā z vn⁹ ad sinistrā tuā in regno tuo. Matth. xx. z in euāgelio hodierne festiuitat̄. ¶ Hec verba dixit mat̄ filioꝝ zebedei: ꝙ est iacobi z ioannis ad chr̄m. qui postulat filioꝝ suoꝝ honorē z exaltationē. Nā vt Hiero. dr. post ḡz dn̄s Jesus ꝓdixit discipul' passionē suā de ꝓximo iminētē z ꝙ die tertio cēt resurrectur⁹: tūc hec mulier puto honorē: z cū ꝙ a filijs sūmissa: accessit ad iesum adorans z petēs. Dic in ḡt vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dextrā tuā ꝛc. Lyra. i. vt sint tibi collaterales z excellētiores i regno tuo post te. Nō ꝙ dem regnū credebāt fore tale tanḡz adhuc carnales z nondū pfecte illūinati gr̄a spūsancti. Et qz hodie legit̄ ꝙ euangeliū. Ideo hec verba accipiē do de euāgelio ꝓ sermone tria mysteria notabimus ad huc⁹ sc̄i honorē. scz. Dic vt sedeant hi duo ꝛc. scz ꝑ caliē chr̄i de q̄ mox chr̄s illos introduxit ad buc⁹ petitiōe. (gauit.

¶ Primū de honoris huius petitiōe.
¶ Scōm de dignitatis eius assecutiōe
¶ Tertiū de regni celestis donatione. de q̄ chr̄s subiūxit dī. Nō ē meū dare vob̄ iz ꝙd patū ē ꝛc.

¶ Circa ꝓmū de petitiōe honoris bmōi sit ꝓclusione ꝯbū Lyr̄. sup Mat. di. ꝙ nos chr̄i ani nō debem⁹ a deo petere id qđ nob videt bonū ēē: iz qđ ipe de⁹ viderit nob ad salutē expedire. Et daret hec ꝓclusio ex euāgelio. Nā ꝺr. Accessit ad iesum mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs suis. s. ꝓscijs buius petitiōis z ex eoꝝ ꝓsilio adorās z petēs aliqđ ab eo. Lyra. ¶ Ꝓrio petiuit tm̄ in generali vt si sic ꝓcessisset: min⁹ posset postea sibi denegari in speciali. Qui dixit ei. Quid vis? nō interrogauit iesus mr̄ filioꝝ zebedei q̄si nescīēs. sed vt petitio sua ex ei⁹ rōnsione ꝓueniret ad effectū: ne videret esse irrōnabil'. At illa. Dic vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dextrā ꝛc. i. vt sint collaterales tibi in regno. Rōdit ḡ Jesus. Nescitis qđ petatis. hoc dixit filijs. qz sciebat ipaz a filijs esse frustrandam. Ecce ḡ pater ꝙ chr̄s dn̄s redargu/ it istos ꝑ eo ꝙ petebāt id qđ sibi videbat̄ bonū: nō tñ erat expediēs ad salutē. Sed circa hec tres questiones occurrunt.

¶ Prima de ipa mulieris affectione
¶ Scōa de ista honoris rentatiōe
¶ Tertia de petitionis redargutione.

¶ Primo q̄rit̄ Utr̄ mat̄ filioꝝ Zebedei sit cōmēdabilis ꝑ tali affectiōe q̄ cupiebat suos natos fore collaterales chr̄o i suo regno. Rō q̄stionis est. qz affectio materna ad ꝓmotionē suoꝝ filioꝝ ē ex natura a deo idita. ergo nō videt ꝙ sit vituperabil'. Dic ei pb̄s. j. metaph̄. Ꝓpt̄ ea q̄ in sunt nobis a natura nec laudamur nec vituperamur. Mirꝝ est ḡ cur ꝓditor nature chr̄s eius petitionē redarguit. Rñdet ꝑm Chryſ. z Rabanū aliosq̄ simul doctores. ꝙ hec sc̄a mulier in aliq̄ cōmendat̄ z in aliq̄ reꝑhendit̄. z cū hoc in aliq̄ excusat̄. qđ patz sic. Ꝓrio nāq̄ cōmēdat̄ de hoc ꝙ ꝓpter chr̄m reliquerat vir̄ adhuc viuū z cū filijs chr̄m seq̄bat̄. Et qz suis filijs nō terrena sed celestia postulabat. scz in regno chr̄i esse ꝓrios chr̄o qđ ꝑm se erat optimū. Unū Chryſ. cōmēdās eaz in sermōe hodierno sic dicit. Magna laus bui⁹ mulier̄ ex hoc loco colligit̄. Ꝓrimū qz nō solū illi. s. filij sui religrāt patrē sed ipa etiā religrat vi/rū suū z secura fuerat chr̄m. Et infra. Nō eā vicit sicut ceteras mlieres maritalis affectus: qz illi⁹ amor carnalis deceptio erat. istius aūt. i. chr̄i dilectio incorruptibil' vita. Cogitauit ei qm̄ ampli⁹ ꝓdesset viro suo si ꝓpter deū reliquerit virū q̄ si ꝓpt̄ virū reliq̄rit deū. Et infra. Cetere mulieres corpus natoꝝ suoꝝ amāt: aiam aūt ꝓtēnūt. desiderāt illos valere i sc̄lo z nō curāt qđ sint passuri in alio. Alie diuitias vel milicias. alie honores filijs ꝓuidēt. z nemo filijs ꝓuidet deū. Hec aūt non terrena sed celestia suis filijs optabat. Hec Chryſ. sentētialit̄ ꝓsequit̄. Secundo hec mulier in aliq̄ reꝑhendit̄. s. in ꝙ chr̄m tpaliter reputabat ꝑm q̄sdam expositores. vel qz ꝓximatū celestē filijs indiscrete petebat. vt patebit q̄stione tertia. Tertio hec mulier excusatur. qz secus ipe excusabat errorē. similiter z naturalis maternus affectus. qm̄ matres naturalit̄ filijs desiderant tria. Ꝓrimo quietē pac̄. ideo dic. Dic vt sedeant. Scōo honorē. io dicit vn⁹ ad dextrā ꝛc. Tertio diuitias. io dicit: in regno tuo. Ꝓro ide Amb. i home. dicit. Etsi error: pietatis tñ (scz materne) error est z venerabilis cupiditas q̄ nō pecunie sed gr̄e est auida. Hec ille. Chr̄s ḡ nō reꝑhendit eaz sed filios q̄ debebāt magis intelligere scripturas de chr̄o. s. ꝙ nō cēt chr̄s post sue resurrectōis gloriā tpaliter regnatur⁹ in hier'm sicut rex terren⁹ in mūdo. put iudei z isti credebāt. Sed heu q̄z multi sūt parētes q̄ parcūt filijs suis a debito labore z ꝓmittūt eos octari: nō perpēdentes illud Eccl. xxxiij. Multa mala docuit ociositas. Heu q̄z plurimi parentes adeo afficiunt ad filios vt negligāt etiam ꝓ illis ea q̄ sūt salut̄. Ue aūt talibus z ve q̄ ꝑ salutē aie suez filioꝝ optāt illis honores z diuitias etiā iniuste adq̄sitas vel adq̄rēdas vt fulgeāt h̄ z pereant in futuro. ¶ Secūdo q̄rit̄ Cur diabol⁹ viros sc̄os sicut z istos ap̄los tētare soleat de appetitu honoris. Ad qđ respōdet Origenes dicens. ꝙ ideo diabolus de

appetitu honoris tentat homines: qz scit q̄ in nullo sic illaqare pōt hoīem sicut cū honoris appetitu ip̄m tentat. Et huius ratio. qz in honore ꝑsti tutoꝝ grauior erit z culpa z pena. Culpa quippe grauior est. qz nō solū teneť ratione reddere p se ipō sed etiā p alijs. Heb. xiij. Obedite p̄positis vestris. Ipi ei pernigilāt q̄si rōnē reddituri p animabus vestris. Unū Sap. vj. Judiciū durissimū fiet his q̄ p̄sunt. Iré z pena erit ḡuior. qz vt ait Grego. de cura pastorali. z. ij. q. iij. p̄cipue. Scire debent inquit p̄lati q̄ si quersa vnq̄ ꝓpetrant: tot mortibꝰ digni sunt q̄t ad subditos suos ꝓditionis exēpla trāsmittūt. Berñ. Veniet ad iudiciuz dura allegatio pauperū clamor. viduaꝝ gemitꝰ z pupilloꝝ. qz ōr Sap. vj. Potētes potēter torq̄mēta patienť. Idcirco Augꝰ. viij. ꝓfessionū. Peto dñe vt mihi honoris mūdi facias me exptem z tue gr̄e coheredē. Ex Hz obij cipōt. qz honor est p̄miū virtutis. iij. Ethicoꝝ. virtꝰ aūt est sūme appetēda. g̃ z honor. Rñdeť q̄ honor est duplex. Primus est honor virtutis de quo ꝓcedit obiectio. z istū honorē oēs desiderare debemus vt essemus vtuosi. Ita vt ōr. iij. Ethic. hō p̄clarꝰ nō est honore dignꝰ. sed solus vtuosus est honorandus f̄m veritatē. Unū cū q̄s cognoscit esse vtuosus vicz castus humilis pius obediēs tē. habet causā honoris. Proinde Augꝰ. ōr q̄ antiq̄tus rhomani colebant virtutē z honorē ꝑ dīas. z eis duo tēpla ꝑstruxerūt sic sita q̄ nullus poterat intrare tēplū honoris nisi ptrāsisset tēplū vtutis. ad significandū q̄ nullꝰ esset dignꝰ honore nisi per vtutē meruerit. Valde g̃ laudabile z desiderabile est esse vtuosum. Aug. Tale donū est vtus vt nullus eā opeť in nob nisi deus. Secūdus honor est potestatis. z iste nō est desiderādus. qz vt ait Grego. Grādis honor g̃ue onus. Et Heb. v. Nemo sibi assumat honorē nisi vocatus a deo. Unū Chryſ. dist. xl. Multi. dicit. Quicūq̄z desiderauerit p̄matū in ēra. iueniet ꝑfusionē i celo nec inter suos xp̄i cōputabiť q̄ de p̄matu tractauerit. Hec ille Ex Tertio q̄riť Cur chr̄s dñs hāc discipulorū petitionē taliť redarguit di. Nescitis q̄d petatis. Rñdeť q̄ ad docēdū q̄ q̄ petūt ignorant nesciūt q̄d petūt. Unū notandū q̄ pl'a sunt genera hoīm q̄ nesciunt q̄d petunt in oīone a deo. Primo q̄ p̄matū petūt. Chryſ. Primatꝰ inq̄t fugiente se sequiť z desiderante se fugit sic vmbra hoīem insequentē. Cōuersatio g̃ melior petenda est: non dignior g̃dus. Hec ille. Secō nesciunt q̄d petūt q̄ ꝓpalia absolute petunt. z vltra necessitatē. Aug. Ꝓpalia sunt sub ꝓditione z cū moderamine ad necessitatē petenda. Sub conditione inq̄z si videlicet expediunt ad salutē. Tertio nesciunt q̄d petunt q̄ vltionē inimicoꝝ petunt. qz nec eis pcā dimittunt Augꝰ. Unusq̄sq̄z talē indulgētiā acceptur⁹ est a deo qualē ipe dedit. primo. Itaq̄z istī apli nesciērūt q̄d petierūt. nec mirū. qz adhuc erāt tunc carnales: nō dū ꝓfecte illūinati. quia sic peteñ. aut petebāt p̄matū terrestrē. z hoc absolute petere nō licebat vt patuit. Aut si dicas q̄ petebāt p̄matū celestē: hoc petere sine labore merito vite p̄sumptuosum est. sicut dicit Greg. Sine meritꝭ sperare nō spes imo ꝑ sed p̄sumptio est. Sicut isti petebāt ex sola ꝓsanguinitate xp̄i celestē gloriā hīre. Item nesciebant q̄d petebāt. quia sinistrā petebāt q̄ in iudicio erit reprobor. Xp̄s. Sost. Ego inq̄t vos vocaui ad dexterā z vos vt filio currius ad sinistrā. Iré nesciebāt eas q̄ petebāt qz scripturas carnaliť nō spūaliť intelligebāt. z errabāt sicut z iudei moderni de messia quē credūt tpaliť in hierl'm regnaturū sup oēm tpl'm terre: cōgregando oēs dispsiones israel in hierl'm. z hoc modo exponūt scripturas. Edificans hierl'm loquēt̄ur: vt est illud Ps. Edificans hierusalē dñs dispsiones isral congregabit. Lū nil scripturꝭ hierusalē accipiaťaliq̄ (vt ibi) ꝓ sacra ecclesia in fidei vnitate ꝓgregāda ex oibꝰ hoīb z gentibus mūdi. Aliq̄ aūt ꝑ supna cuitate celesti. vt Esa. lx. de veraq̄z acceptiōe ōr. Surge illumināre hierl'm qz venit lux tua. i. fidei xp̄i lumē. Et subdiť. Nō erit amplius sol ad lucēdū nec ꝑ splendor lune sed dñs deꝰ erit tibi i lucē sempiternā z gloriā tuā. Hoc de celesti z nō de alia hierl'm p̄ueriť rificari. Et sic patz q̄ iudei errant de hierusalē re gno. z ꝟ mō isti apli nesciebāt regnū xp̄i. Unū ei Aug. j. interrogauerūt discipuli d. Dñe si in tempore hoc restitues regnum israel scz ablatuꝝ ꝓhobra manos. vt patet.

Circa secundū p̄ncipale de digna adquisitione. s. honoris z glorie celestis z quemlibet ꝓ eo cluſiōe verbū Chryſ. di. sic. Magnū laborē nec cesse est impēdere (qz debem⁹ c. i. ce xp̄i bibere. ita volumꝰ ad regnū celeste ꝑuenire. Declarat et confirmat gelio. qz chr̄s dñs discipul' ꝑetitiby honoris huius teralem chr̄i interrogauit eos di. Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum. Et illi respōderūt. Possumus. qō f̄m Chryſ. dixerūt tanq̄ intelligenti quiby videť leuis esse tentatio passionis. sicut z petrus di. Tecū paratus sum in mortē ire. z. in passione oēs fugerūt a chr̄o. Hz cur sic mirer rogauit chr̄s: nisi vt oñdat q̄ p calicē debem⁹ ꝑuenire ad regnū. Dixit g̃. Calicē meū bibe. Ꝟ Querit hic qualiby signis cognoscat xp̄s q̄ de calice chr̄i fuerit potatus. Rñdeť f̄m doc. Primū signū est ertinctio sitis mūdane cupiditatis Aug. Qui biberit ō fluuio gaudii reliquet in eo ertincta sit sitꝭ hui⁹ mūdi. iuxta illud Ioh. iiij. torq̄ dictū Joā. iiij. Qui biberit ex aq̄ scz gr̄e quā ego dabo: nō sitiet in eternū. Unū Chryſ. Qui qō amet sup terrā q̄ donū dei in vitate gustauit. Secō signū frigefactio z horror carnalitatis. Greg. sup Ezech. Gustato spū. i. chr̄i. despicit caro. Tertiū signū lachrymaꝝ effusio pro peccatis. Ps. Potū dabis nob in lachrymis in mensura. Idē ē f̄m mēsurā pcōꝝ nostroꝝ. Idē. Calicē salutaris accipiā z nomē dñi invocabo. Illū. de sum

bono. O pnia qđ de te dicã erp̃mere nõ valeo vt volo. melior es auro: rutilantior sole: p te mors destruit: diabol⁹ fugat: infernus claudit: celum aperit. s. vt ptor ad quiuiũ celeste chri admittat. De hoc bibit Petr⁹ z magdalena. z chr̃s qñ pec cata nr̃a deflcuit: vt oñderet nob flendũ si volu⁹ cũ eo in celo quiuari. Uñ z Mat. v. ait. Bti q̃ lugent: qñ ipi ꝓsolabunt. Quartũ signũ inebria tio diuine charitat⁹ q̃ bõ pat⁹ ẽ mori amore chr̃i ne bñs ꝓclar⁹ ẽ. Iste ẽ calix q̃ ꝓpinat⁹ sanguis chr̃i. de q̃ specialr⁹ examinauit chr̃s Joanne z ia cobũ dr. Potestis bibere calicẽ. s. passiõis: quem ego bibitur⁹ sum. Ubi Raban⁹ dr. q̃ calicẽ chr̃i bibit q̃ amore chr̃i pati sunt mori q̃z chr̃m offendere. z b mõ oẽs apostoli biberũt calicem christi Uñ z Joãnes bibit calicẽ chr̃i qñ in dolũ feruẽtis olei est posit⁹: mori p chr̃o pat⁹. licz diuio miraculo fuerit pseruat⁹. vt de eo dicit Hiero. z Beda. Et Lyra addit q̃ etiã calicẽ bibit qñ fuit in exilium missus: qđ est q̃daz mors ciuilis. Jacobus aũt bibit chr̃i calicẽ qñ p chr̃o est ꝛ̃collat⁹. vt patuit in legẽda. O ḡ chr̃iane accipe exemplũ a sanctis vt ꝓpenas mõm z carnis desideria. z lugeas ꝓ peccis. z tãta charitate habe ad chr̃m q̃ sic ipse sanguinẽ fudit. p te: sic z tu vsq̃ ad sanguinem z mortẽ resistis pctis. Nã b modo debes calicem chr̃i bibere si vis regre. Deb. xij. Recogitate ex⁹ q̃ ta. fusti. a pec. ꝓra. vt nõ fatige. ani. vris defici. nõdum enim vsq̃ ad sanguinem restitistis aduersus peccatum.

J

Circa tertiũ de regni celestis donatiõe. qz dicit in euangelio chr̃s. Sedere in q̃t ad dr̃terã vl ad sinistrã meã nõ est meũ dare vobis. sed q̃bꝫ patum est a patre meo. Deb ḡ q̃rit. quõ intelligenda sũt hec ẽba chr̃i dicẽs. q̃ nõ ẽ suũ dare regnũ celoꝝ discipul' ist⁹: cũ tñ Mat. vl dr. Data est mihi oĩa in celo z in terra. ꝛc. Item isti discipuli ꝓias oĩs in celo z in terra. ꝛc. Rñdet q̃ vl rñderũt q̃ pñt bibere calicẽ chr̃i. z chr̃us ꝓfitiz mat dicens. Calicẽ meũ bibetis Mirꝫ ḡ q̃ sic est dem dixit. Nõ est meũ dare vob. ꝛc. Rñdet q̃ vl Ebryf. de chr̃i potestate fm docẽ. Prio fm hoc hãc pãtem dandi regnũ celoꝝ a patre accepit. z nõ habebat a se fm hũanitatẽ. Uñ z Remigius dicit. Sedere ad dr̃terã meam vel ad sinistram nõ est meũ. i. humanitatis mee fm quã sũ vr ꝓ̃ aguine⁹: dare vob. sz fm diuinitatẽ in q̃ sũ pater eq̃lis meũ est. Sc̃do exponit de donatiõe. q̃ pẽ re vob rõne cognatiõis carnalis sine merito z labore. sic enim isti petebant ꝓpus ꝓmiũ añq̃z babuerit meritũ: cũ tñ vt ait Greg. Ad magna ꝓmia q̃ uenire nõ põt nisi p magnos labores. Sic res ꝓciosissima nõ compar̃ vili ꝓcio. Sic heu q̃multi chr̃iani moderni q̃ nolunt pctã cauere nec merita accumulare: et tñ volũt ad regnum celoꝝ z ꝓperant sic peruenire. cum tamen dicat Apl'us. ij Tim. ij. Nõ coronabit nisi q̃ legitime certauerit Ideo Ebryf. sup Matth. Nõ solum debemus inq̃t cogitare q̃lem gloriã ꝓseqũmur: sed quomõ euadamus ruinam peccati. quia in seculari bello q̃ solum p̃de intendit difficile vincit. Proinde z Greg. xxij. q. iij. Obtineri. dicit. Ipsa pennis regni pdestinatio ita est ab oĩpoteti deo disposita vt ad hec electi ex laboze pueniãt. Aug. Qui ñ laborat in semine nõ gaudebit in messe. O ḡ pector age pniam. Tertio exponit de discipulorũ statu quo tunc erant indigni. ꝓter superbiam z elatam mentem. Unde Remigius z etiam Lyra. Nõ est meũ dare vobis in illo statu in q̃ estis. i. superbis z nõdum humiliatis: talibus q̃z quales vos estis sed bũilibus z mundis a peccato quolibet: quibus paratum est a patre meo. Et quibꝫ patz ꝓ finali conclusione q̃ nulli peccatori daturus est christus regnum celoꝝ: nisi vere penituerint z in vera penitentia decesserint. Ad qõ accipiamus exemplũ ex miraculis beati Jacobi

Quidam nanq̃ miles visitauit sepulcrum beati Jacobi. randem in via infirmatus ꝓ triduũ factus est mutus. Sed cum ad quidendũ saluti hoztarer̃ a socijs: nec posset respõdere. Ecce die quarto respiraũ dixit. Gratias ago deo z sancto Jacobo quia eius meritis sum liberatus. Cum eñ monebatis me ad salutẽ: demões tãgrauiter me cõstringebant vt nil loqui possem. Sed nũc beatus Jacobus veniens demones a me repulit z loquelam restituit. Uocate ergo sacerdotes quia diu in hac vita esse non possum. Et conuersus ad vnum militem astantem dixit. Amice noli amodo ipsi domino tuo militare. quia veraciter mala morte moriturus est in proximo et damnabitur nisi forte penituerit citius. Ipse ergo confessione facta bene in domino mortu⁹ sepultus q̃z est. Et postea miles ille domio suo hec verba cum retulisset: ille parui ꝑpendit. nec vitam correxit. Et post modicum lancea confossus subitanea morte expirando damnatus est. Ecce ptz ꝓpositus. O ergo beate Jacobe ora pro nobis ad dominũ vt salubriter moriendo pueniamus ad vitam eternam.

Ꝑro sancto Jacobo Sermo quartus. salliceet de regni celestis possessione quam petuꝝ in euangelio

Sedere ad dexteram meã z ad sinistrã nõ est meũ dare vobis. sed q̃bꝫ patũ est a ꝓre meo. Matth. xx. z in euãgelio hodierne festiuitatis. Sicut gloriosus Hiero. sup ps. lvij. dicit. Regnũ inq̃t celoꝝ nõ est dantis sed accipiẽtis. Nõ eñ est ꝓsonarũ acceptio apud deum. sed q̃ cunq̃z se talem prebuerit vt regno celorum dignus fiat: hic accipiet qõ n ẽ est paratum ꝓsone

sed vite. Dec Diero. Propꝛea dñs Jesus cum
bꝛi discipuli sui Jacob⁹ z Joānes vellēt z peti/
issent ꝓ mꝛez vt i reg̃ chꝛi eēnt excellētes z chꝛo
collaterales rōe ꝯsanguinitatis vt ait Raban⁹
z Remigi⁹. voluit oñdere q ꝓsonā nō accipit. s.
rōne ꝯsanguinitat̃: vl' etiā cuiusq; dignitat̃. sz
q̄ mereꝛ ꝑ cruꝯ illi regnū celoꝝ dabit. Unde eos
de tali petitōe repꝛehēdit dñs. Nesciat̃ q̄d petat̃. Et
tādē inꝛrogauit si possent ꝓ meritoꝝ imitatiōis
calicē chꝛi adꝛrere. ac i fine euāgeliū dixit hec ꝑba
Sedere ad dexterā vl' sinistrā meaz nō ē meū dare
vob tāq; ꝓsonis ꝯsanguineis rōe ꝓpinq̄tat̃ car/
nal'. sz oib⁹ q̄b⁹ ꝓtū ē a pꝛe ꝓ q̄litate suoꝝ meri
toꝝ. In q̄b⁹ ꝑbis ad honoꝛē bꝛi Jacobi tria my
steria hic notem⁹.

Prio de assessiōe. s. ad dexterā chꝛi

℣ Scdo de ꝓpatiōe. s. celest̃ regni. hec i themat̃

Tertio de suffragatiōe. s. meritoꝝ (te patēt.
Jacobi apli. q̄ addim⁹

℟ ℣ Circa ꝓmū de assessiōe iuxta chm̃ q̄rit: q̄les
hoies digni sūt sedere iuxta chm̃ in celesti gl'ia:
Ad q̄ rnr ꝑm sc̄pturas z doctoꝝ dictamia q ꝑ
cipue q̄tuoꝛ sūt gña hoim̃ q̄ digni sē sedere in ce
lo iuxta chm̃ ꝓpi⁹ ceteꝛ⁹ paribꝫ.

Primi sūt innocētes.

℣ Scdi sūt ꝓ chꝛi amoꝛe mōm ꝓtēnētes

Tertij sūt ꝟgines

℣ Quarti sūt martyꝛes

Primi sūt innocētes. de q̄b⁹ ꝺr ps̄. Innocētes z
recti adhesērūt mihi. z ℔ i ꝑsona chꝛi. Idē Quis
ascēdet in mōtē dñi: aut q̄s stabit i loco sc̄o ei⁹.
Innocēs manib⁹. i. opꝛib⁹. q; man⁹ ē oꝛganū oꝛ/
ganoꝝ. itē. de aīa. z mūdo coꝛde ꝛē. Propꝛea et
Sap̄. vj. Incoꝛruptio facit ꝓximū esse deo Lyr̄.
Incoꝛruptio. i. puritas a pctō facit ē ꝓximū. ꝓ/
pter sil'itudinē ad ipm̃ q̄ est sc̄tūssc̄oꝝ. Exemplū
de btā ꝟgine Maria q̄ ꝓpter mūdissimā purita
tem sup̄ oēs angelos est sedēs ad dexteram chꝛi
Unde Aug. de vita chꝛiana ꝺr. Nihil deo digni⁹:
nihil chari⁹ cē ꝑt q̄z innocētia. Sz q̄rit: q̄d est ꝑa
innocētia. Rñdet Aug. li. de ꝑa innocētia. Est i/
q̄t q̄ nec sibi nec alteri nocet. Et sic ptz q̄lle ꝺr ē
innocēs q̄ nec sue aīe nocuit ꝓ qōcūq; petīm. nec
alteꝝ lesit quo q̄ mō iniuste. Quid g̃ erit de impi
is z nocētib⁹: vtiq; sedebūt cuz diabolo Ł

Scdi sūt primi assessoꝛes chꝛi. s. amoꝛe diuino
ardētes: z ꝓ chꝛo oīa mōi ꝓtēneñ. Nā Mat. xix.
interrogauit chm̃ petr⁹ di. Ecce nos reliq̄mus
oīa z secuti sum⁹ ꝛe. q̄d g̃ erit nob⁹: Rñdit Jes⁹
di. Uos q̄ secuti estis me sedebit̃ sup̄ sedes du
odecim in regeneratiōe cū sederit filius hoīs super
sedem maiestat̃ sue ꝛē. Un Hꝛe. li. v. moꝛal'. ꝺr.
Quisq; stimulo diuini amoꝛ⁹ excitat⁹ ℔ possess/
sa reliq̄rit: illic ꝓcul dubio culmē iudiciarie ptāt̃
obtinebit vt sil' cū iudice sedeat. Si peras. q̄ rōe
tales debēt esse primi chꝛo in celo: Rñdet ꝙ inē
oīm btōꝝ chꝛoꝛ⁹ spirituū sūmi sūt seraphin q̄
interꝑtant ardētes amoꝛe diuino. z magi⁹ elōgat
ab istis inferioꝛib⁹ q̄ sē deo vicinissimi ꝑm Dion̄.
de ange. hierar. g̃ q̄ illos imitant amoꝛe diuino cō
foꝛmi vt ab oīb⁹ ꝛrenis elōgati in chꝛi amoꝛe fuꝛ
erint feruēciozes z altioꝛes tāto ꝓpinq̄oꝛes erūt
chꝛo in celo. Exīm de aplis q̄ chꝛo vt ꝺr Dionys.
sicut seraphin tenēt vicinioꝛē gradū. D Ter
tij chꝛo ꝓximi sē ꝟgines. qz scribit Apoc. xiiij. Ter
gines em̃ sūt: hi sequūt agnū. i. chm̃ q̄cunq; ierit.
Sine macla ei sē añ thꝛonū dei. Si q̄ras. Nun
q̄d soli ꝟgines sequūt chm̃ i celo q̄cūq; ierit. Rñ
det ꝑm Lyrā z alios doc. q ꝛō ꝟgines dicūt chm̃
vbiq; seq̄ magi⁹ q̄ alij. qz sequūt chm̃ nō solū ꝑ
viā mādatoꝝ sed etiā ꝑ viā ꝓfectioꝝ inꝛa q̄ ꝟgitas
est altissima z chꝛo ꝓximior. Un angelica vi
speciali⁹ ꝺr castitas ꝓ qua hoies angelis assimilan
vt ꝺr Chꝛys. sup̄ Matth. z sic licz zali sēt actiue
ati chm̃ sp seq̄nt ꝑm suū gradū: ipi m̃ ꝟgines spe
ciali⁹ seq̄ dicunt. Quarti sūt martyꝛes. hi ꝑ/
ximioꝛes sedent ad chm̃ rōne ꝓmij altissimi. qa
vt ꝺr glo. sup̄ Heb. xij. Perfectioꝛ charitas nulla
ꝑt esse illa ad quā sc̄ti martyꝛes ꝓuenerūt. Et ꝛō
ptz ꝓpositū. qz ꝓmū essentiale coꝛōdet charita
ti ꝑm doc. Proinde Apocal'. iij. Qui vicerit. fa
cultus mōi z carnis ac diaboli q̄ victoria est ex
cellentioꝛ ꝓ martyꝛiū. sequit. dabo ei sedere mec
cū in thꝛono meo Lyra. i. q̄rē in celesti regno. sic
z ego vici. s. ꝓ passiōez meā: z sedeo cū ꝓ meo ꝑ
thꝛono ei⁹. z sic ptz. Ad ꝓpositū Jacobus
pctā cauit: mōm ꝓtēpsit z oīa amoꝛe chꝛi reliq̄
ac seip̄m ꝓ chꝛo i mortē obtulit. ac martyꝛio glo
riose coꝛonat⁹ ē. g̃ sedet cū chꝛo ꝓpi⁹

℟ ℣ Circa scōm de ꝓpatiōe regni celest̃ ꝓmo q̄
rit Utꝝ de⁹ a ꝑncipio ꝓuerit regnū celoꝝ ꝓ an
gelis pori⁹ q̄z ꝓ electi hoib⁹: Rō q̄nis est. qz
Strabo sup̄ Gen̄. dic̃. Celū empꝛeū. i. igneū ꝺr.
vel intellectuale q̄ nō ab ardoꝛe sed a splendoꝛe
igneū ꝺr. q̄ statim factū repletū est angel. q̄ ꝛō
det ꝙ ꝓ angelis factum ꝑncipali⁹ q̄z ꝓ loco eo
rum. sed ex ꝯsequēti qz sciuit deus angelos cito
ros: voluit esse z ꝓ hoib⁹ electis in locū ruenti
angeloꝝ deputandū. Sed in ꝛrariū videnꝛ sc̄
nare ꝑba chꝛi dicentis in euāgelio q̄ a patre pa
est hoib⁹. vt in themate ptz. z etiā Mat. xxv. Ue
dēdo g̃ ad q̄nem Autoꝛ libri ꝓnosticoꝝ allegat
Hꝛeg. dicētem sic. Nō fecit de⁹ nos vt gehēnę ig
dat igniq; ꝑpetuo. regnū celoꝝ ꝓpter nos: gehēna
ꝓpter diabolum facta est. Et ℔ ita esse ex euāge
lio docet. Jꝑe em̃ dñs dicet his q̄ a dextris erūt
Uenite bñdicti ꝑris mei ꝑcipite regnū q̄ vobis
patū est ab oꝛigine mōi. Illis aūt qui a sinistris
erūt dicet. Discedite a me maledicti in ignē ete
num qui paratus est Non dixit vobis sed ꝑ
bolo z angelis eius. Sic ergo ꝓpter diabolū g̃
benna ignis: z ꝓpter homines regnū celoꝝ a ꝑn
tutiōe mūdi ꝓparatum est. Nec lib. ꝓnosticoꝝ
Er q̄b⁹ o homo perpende miram arca te deum
tiā creatoꝛis z bonitatem dei. Tum q; non solū

Sermo XXXV

te ad dānationē. Tū qz ad gl'iam celestez ꝫ seqn/ dā creauit te. Tū qz licz angelos in celo creaue/ rit nō ralē ꝓ te fecit ꝺ vt inter eos habites btifi/ car⁹. nec min⁹ vult de⁹. s. q̄ntū ad se btificare z sal uare te q̄ angelos z oēs btōs q̄ ad volūtatē añ cedētē. j. Tim. ij. Qui vult oēs hoies saluos fie ri. Nōne gauderes si scires te p̄ordinatū in regē. sicin apoſto Ꝭ Scōa g̃ qō ozik. qlibz signis pbat regnū celoz fore pon⁹ ꝓ hoie factū. Ad qō rndēdo colligunt p̄cipua signa ex scr̄ip̄t dicē. inē alia tria. Primuz ex oim ꝓfuture. s. ipi hoi. qz vt dicit mgr in. ij. li. distī. j. Et sicut fact⁹ est hō ꝓpter deū. i. vt ei fruaret. ita mōs fact⁹ est ꝓpter hoiem vt ei seruiret. Et infra. Totum igit hominis bonū erat. Ut em̄ ait apl's. j. Cor. iij. Omnia nr̄a sūt. su ptoza q̄dē nr̄a sūt ad ꝓfruendū: vt de⁹ trinitas eq̄lia ad quibz. s. angeli. q̄z si nob mō sint su ptores: i futuro erūt eq̄les: q̄z modo nr̄i sunt: qz ad vsum nob sunt. Nā angeli ꝓpter nos in mini sterium mittunt. Idē q̄z ca. seqn. dicit q̄ etiāsi nō peccasset angel⁹ fact⁹ fuisset homo. Et in fine di cit. nostra igit sunt superiora z eq̄lia. nr̄a etiā sunt inferiora: qz ad fruēdū nobis facta. Hec ille. Et sic p̄z scom signū ex p̄a celi empyrei ꝓdicē. qz vt Bonauē. sup. ij. di. ij. q. j. ar. j. z. q. ij. tangit. Celū empyreum factum est a deo luminosuz perfecta luminositate p̄cipaliter ꝓpter habitationē hoꝝ minis beati: vt habitatio ꝓgruat suo habitatori. i. homini in corpe glificato: qm̄ locꝰ ꝓueniēs dz esse locato z ꝓportionat⁹. iij. phys. Nam z mot⁹ celi stellati nō est nisi ꝓpter obsequiū hoīs viato rio. iō numero electoz completo nō erit revolu tio. Hec ibi Bonauē. z plura. q̄bz p̄z q̄ p̄ncipa liter ꝓpter hominē factū est celū. Tertiū signuz ex ipa hoīs glificatiōe. qz homo maiori gl'ia glifi cādꝰ e finaliē z simpl'r loq̄ndo q̄z angel⁹ i tpo ce lesti regno. Nā z in vtroq̄z seru hō ꝓpositꝰ est in gl'ia angelis. s. in chō z mr̄e ei⁹: q̄ exaltata est su per oēs chozos angelozꝝ. Hec ex Bona. sup. iij. dist. xxij. Ꝭ Tertia q̄stio ꝓ simplicioribz q̄li ter q̄sq̄ hoim possit sibi in celo patū bīe locū. qz forte dicat q̄s. Ego nō possum assequi illa magna ꝓmia p̄dicta vt sim iurta chr̄m: quō g̃ habeā ibi aliquē saltez inferiorē locū scire cupio. Ad qō rn̄ det ꝑm scripturas q̄ cōiter q̄ ad oēs hoies q̄tuor ꝓpiquabit regnū celoz dz fore patū hoī peccatoꝝ. Un̄ Matth. iiij. Penitētiaz agite: ap bus. Primū est penitētie veritas. z hoc ꝓ salute p̄pinquabit. Tn̄ Matth. iiij. Penitētiaz agite: ap ꝓpinquabit regnū celoz. Aug. Qui peccata p dū est charitas q̄ claret i obfuātia p̄ceptoꝝ. Esa. lxiij. Et. j. Cor. ij. Nec oculus vidit nec auris au diuit nec in cor hois ascēdit q̄ ꝓparauit deꝰ diligē tibz se. Et Jo. xiiij. Qui bz mādata mea z fuat ea ille est q̄ diligit me. Tertiū est humilitas Mat. v. Beati pauperes spū: qm̄ ipoz est regnū celoz. Augusti. Pauperes spiritu sunt humiles. Item

Marci. x. Sinite paruulos venire ad me: talium em̄ est regnū celoz. Et Luce. xij. Nolite timere pusillus grex qz compla. p. m. d. v. regnū. Amb. Siqs vult capē chr̄i maiestatē seqtur eius hūi litatem. Quartū miscōie pietas. Nam Matth. xxv. dicitur⁹ ē chr̄s oibz electis. Venite bn̄dicti pa tris mei ꝓcipite regnū qō vob patū est ab ozigie mūdi. Sequit ibidē de miscōie merito. Esurivi ei z dedistis manducare: sitivi z dedi. bi. zē. Et in fra. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fe cistis. Dis g̃ operibz cōmunes oēs homies pos sunt sibi locum parare in celo. Sed q̄d de his qui etiā hec renuūt. s. penitētiam: p̄ceptoꝝ obseruan tiam: humilitatem z pietatem. ve z ve eis: qz in digni celesti habitaculo in infernū descēdēt. O g̃ chr̄iane pctōr scito qz nō habes h manentez ciui tatē sed oportet te velis nolis exire. Age g̃ penitē tiam vtsis in celo. ℣

℣ Circa tertiū p̄ncipale de suffragatione meritorū bti Jacobi Nota ꝓ ꝓclusiōe q̄ oēs fideles de bent btm̄ Jacobum ōuote honorare. Rō: quia eius merita leguntur inuocantibz in q̄cunqz necessitate suffragasse, vt ptz per pl'a miracula ō ea scripta e quibz aliqua hic ꝓponamus. Primo eī debent inuocare in captiuitate detenti. Ut em̄ dicit Calixt⁹ papa. Quidā vir de episcopatu Matinen̄. captus z in pfundū turris iniect⁹ z care natus btm̄ Jacobū inuocauit. cui sanctus appa rens ꝓfractis catenis ad summitatē turris illuz eleuauit. z inde sine aliqua lesione vnicum saltū fecit: cū tm̄ turris erat altitudinis. lx. cubitoꝝ um. z sic incolumis euasit. Item q̄daz mercator a q̄ dam tyranno iniuste spoliatus z captus deuote sanctū Jacobū inuocabat Cui sanct⁹ apparens vigilantibz custodibz ad turris summitatem ꝓ duxit illum z turris se inclinauit adeo q̄ sine sal tu in terram descendit z recessit. quē custodes ise queñ. licz iurta cum ꝓgerent tm̄ eū nō videbant. Item refert Discipul⁹ q̄. xx. chr̄iani a saracenis capti deuote scm̄ Jacobum inuocarūt z apparuit eis dicens. Ecce assum z soluit vincula coꝝ et libere abire fecit. Sc̄o inuocare debent calu mniā passi. Ut em̄ ait Calixt⁹ papa Theutunic⁹ q̄dam circa annū dn̄i. M. xx. ad sctm̄ Jacobum ꝓgens cum filio suo quenerunt Tholosam. q̄s bospes inebriauit z in illoꝝ malba cypbum ar genteum abscondit. Mane creātes insequitur z eis furtum cypbi obiecit z ad iudicem cos ra pies: cypbus apud illos inuenit. z data sentētia vnus coꝝ suspendio iudicat z oia q̄ habebāt ho spiti tradunt. Sed cum filius suspensus fuisset pater ad sctm̄ Jacobum merēs ꝓgredit. Tādez post triginta sex dies rediens ad corpus filij di uertit lamentādo Et ecce filius de patibulo dixit Pater ne fleueris quia mihi optime est. Nā san ctus Jacob⁹ me sustētat z celesti dulcedine refo cillat. Nō pater audiens ad iudicē cucurrit cui hec nunciauit. Ille vt dicit tūc in mensa coraz

se habebat essatū pullū z dixit. Sic ip̄ossibile ē hūc pullū reuiuiscere: ita ip̄ossibile ē tuum filiuz viuū manere i patibulo. Ad qō mox pull⁹ viui ficat⁹ miracl'ose de scutella euolauit. Ūñ iudex cū iurat⁹ cuiby venien. z p̄l'i: filiū pegrini colu mē deposuer̄t z hospitē illū iniquū suspēderūt: oīaqz bōa ist⁹ dederūt: z sic cū gaudio redierūt. Tertio q̄z iuocare debēt egeni. Refert Calixt⁹ z Hilarius⁹ q̄ vir q̄dā ad scm̄ Jacobū p̄gēs z i de rediēs egere cepit z mēdicare erubescēs angustiabat valde p̄ fame. Sctm̄ ḡ Iacobū ip̄lorañ. cū dormiuiss⁹ sōniabat q̄ scūs Jacob⁹ eū pasce ret. euigilās subcinericiū panē ad caput reppit. de q̄. xv. diebz bis q̄tidie sufficiens comedēs: alt̄ra die sp eū dē panē integr̄ inueniebat. Quarto debēt iuocare oēs p̄ euasiōe cr̄ni supplicij. Refert ei Hugo de scto vic. q̄ cuidā pegrino ad scm̄ Jacobū p̄gēti: diabol⁹ i specie scti Iacobi appuit z de miria hui⁹ vite pl'a cōmēoras asseruit felicē se eē si seip̄m necaret. Qō cū ille recusss: ecce tādez cū sepeliri deberet i agro mox reuixit z narrauit quō ad thronū iudicis duct⁹ z accusatus fuerit a demonib⁹. z cū ōberet dānari cr̄nal'r: ecce btūs Iacob⁹ occurrit: z vt vite restitueret p̄ pnia facieda obtinuit. Jtē ali⁹ ēt iuuenis cū se occidiss⁹ z ei fouea ad sepeliēdū parer̄t: subito reuixit z narrauit q̄ ex̄q̄ btō Jacobo deuot⁹ fuerat i vita ip̄e btūs Jacob⁹ coram̄ btā v̄gie i p̄nia scōr̄. mlto⁹ inc̄epsit ne hec aīa p̄iret: z vite restituit. Hec sufficiāt. O ḡ btissime chr̄i apl'e Iacobe te būiliē iuocam⁹ vt p̄ tua merita ip̄etres nob a chr̄o libatione ab oib⁹ mal'. z p̄cipue a dānatiōe ꝑpetua: ac gr̄am i p̄nti z gl'iam i futuro Amen.

De scta Anna Sermo. I. s. de ei⁹ p̄celsa scitate cum hist'oria.

GRatia super gra tiū mulier scta. Eccl'i. xxvj. Hec v̄ba liez sint scr̄a generaliē de q̄libet muliere scta: p̄cipue tñ p̄nt accipi de scta Anna genitrice v̄gis Marie. Tū rone sui nois. q̄ Anna inc̄eprat donū gr̄e dei fm̄ Hiero. Jōqz hec mulier scta q̄uenieē in ista scr̄ptura a gr̄a dei sic commēdat denoiata. Tū rone sue scitat⁹. q̄. s. ipa fuit mulier scissima z ꝑterea gr̄a sup gr̄am alias mulier. i ea refulsit. Proīde Hiero. i ser. hodierno q̄ incipit. Postulast⁹ filie bierl'm: de ipa scta Anna dr̄ sic. De q̄ agim⁹ inqt res ē p̄celsa: res p̄clara: res oi laude digna. Hec ē em̄ arbor bona de q̄ v̄ga excisa p se diuinit⁹ floruit. Hec est vra scta q̄ rubū ardentē sed incōbustū pmanēte germinauit. Hec est celū excelsum de q̄ stella mar⁹ ad ortū p̄cessit. Hec est sterilitas fecūda q̄ ab angelis est freq̄ntata. Hec est bñdicta inter mulieres: z mater inter matres beata: ex q̄ templū dñi sacrariū spūssancti: mr̄ dei mōdo illuxit. Hec ibi. Hiero. Bñ ḡ de ipa dr̄ q̄ gr̄a sup gr̄am hec mulier scta. Quib⁹ v̄bis cōmēdat de trib⁹. z sic trimysteria notem⁹ in b fmōe declarāda ad laudē z gl'iam ip̄i⁹.

℣ Prio de gr̄a diuiali. ibi. Gr̄a inqt.

Scdo de excellēcia spēali. q̄ dr̄. gr̄a super gratiam.

℣ Tertio de scta vita exemplari. q̄ dicit. mulier sancta.

Circa p̄mū d gr̄a diuiali i scta Anna ex̄q̄ a gl'tia denoiat⁹. q̄ Anna donū gr̄e vl' donata gr̄atio. iterp̄rat⁹. vt dr̄ Hiero. de inter̄p̄re. no. heb. Quarit ḡ vñ b ꝑgruebat q̄ mr̄ dei futura. s. v̄go maria a scts Joachim noīe z Anna veberet nasci i hac vita. Ñr̄ q̄ alto mysterio sic de⁹ ordinauit z p̄cipne id ꝓueniebat rone triplici

℣ Prīa rō ex pte v̄gis marie.

Scda rō ex pte Joachi z Anne

℣ Tertia ex pte nr̄e doctrine.

Prima rō ex pte v̄gis Marie. q̄ ip̄a debuit fore mr̄ gr̄e. z singularissima gr̄a sup oēs debuit sctificari in vtero btē anne adeo q̄ vt dr̄ Anr̄. de cep. v̄gi. Decebat inq̄t vt ip̄a v̄go gl'iosa p̄seruata esset gr̄a sinteret q̄ maior sub deo neq̄t intelligi. Ūñ fm nostros doct. ip̄a v̄go gl'iosa p̄seruata est gr̄a singularissima in vtero materno ab originali peccato. Pro tali ḡ z tāta gr̄a decuit vt v̄go Maria nasceret ex anna. qō inc̄eprat donū gr̄e. z Joachi qō inc̄eprat dñi pt⁹ vl' dño suscitāre. z dñi ratio. vt dr̄ Hiero. de interp̄. no. heb. vt ip̄a b̄ta v̄go Maria designaret singularissima gratia nasci ex scts Joachim z Anna: z ortu bona ac exaltari in mr̄em dñi. s. ihesu chr̄i filij dei. Mel rito ḡ p̄ z mr̄ v̄ginis Marie sic sūt denoiati ex dono gr̄e qō significat anna ortū habeat ip̄a mar̄ gratie. z suscitāre dño atz exaltāre ac ei⁹ tū mirabiliter facientē pdeat v̄go Maria in mā dū Scda rō ex pte Joachi z anne. q̄ ip̄ia collatū est a deo oiporēte donū. s. pcelle scitatis in b q̄ sūt pentes sanctissimi ip̄i⁹ vicz scissime v̄gis Marie. z sic Joachim auus z Anna auia chr̄i. Sed inter omnia dona dei q̄d est maximū nisi gr̄a hic z exaltatio gl'ie in patria. Ūñ Aug. xv. de trinitate. c. xvij. dr̄ q̄ nullū ē donū excellentius charitate q̄ realiē q̄dē idē ē q̄ gr̄a fm Pho. sup. ij. di. xxvj. q. j. z ꝓcor. Sco. Ūñ fm Aug. dē. b solū est donū q̄ diuidit inē filios regni filios p̄ditionis eterne. Ad designādū q̄ scissimū donū scitat⁹ p̄ntū v̄gis Marie q̄ gr̄e: decuit vt a gr̄a z exaltatione gl'ie denoiar̄. O pct̄or ex his accipe documētū q̄ exq̄ in gr̄a ne iaces nec pniaz ag⁹; alien⁹ es a gr̄a z reḡ dei alien⁹ a parētela chr̄i: alien⁹ es a filijs z familia dei z es in familia diaboli z inimicus dei. Ergo ḡ pniam vt saluer̄is. L ℣ Tertia rō est ex pte strē doctrine. Nā q̄ro: vñ ort⁹ sal⁹ hoim z p̄ceptor. Rñdet glosa. ij. Lor. vl. di. sic. Gr̄a dei ē q̄ a nullum p̄ccm̄ la boies liberāt a malo. z sine q̄ nullum p̄ccm̄

site cogitãdo siue volendo z amãdo siue agẽdo facũt bonũ. Decibi. Uñ z Aug. li. de eccl'ia. do/ gmatibꝫ. c. xxj. dr q̃ initiũ nr̃e salutꝭ deo miserãte habẽ vt adq̃scam⁹ salutifere inspiratiõi. ſ. q̃ dei gratia incitamur ad salutem. Et sic ptz q̃ salus nr̃a ortũ p̃ mariũ habet ex dei gr̃a p̃uentẽte.

Jr̃e q̃ro: quõ bõ ad salutez in gr̃a dei crescẽdo puenit ad ꝓsũmationẽ? Rñdet Bern. i ser. de as/ suptiõe. z ꝓcor. doc. q̃ ad ꝓsũmationẽ salutꝭ nr̃e requirit tripler gr̃a. Prima dr̃ p̃uenies. Scõa co/ operãs. Tertia ꝓsũmãs. De his Bern vbi sup. Prima ingt gr̃a nos initiat q̃ vocamur. ſ. diuia inspiratiõe. Scõa puehic q̃ iustificamur. ſ. p pe/ nitẽtiaz z boni op̃atiõez. Tertia ꝓsũmat q̃ glifi/ camur. z b̃ p̃ pseuerationẽ. cui debẽt p̃miũ. Pri/ mo ḡ vt saluari possim⁹ z ad gl'iam puenire ne/ cessaria est nob gr̃a p̃uentiẽs. qz vt Bre. rvij. mo/ ral'. ait. Si lumẽ p̃uentẽtis gr̃e nos nõ irradiarz pfecto mens nr̃a in tenebꝛ̃ petõz obscurata p/ maneret. Idẽ Aug. Gr̃a ẽ lumẽ aie faciẽs hoiem petñ suũ agn̄scere z deuz sup oia diligere. Secũ/ do requirit gr̃a cooperans. ſ. ad pficiẽdũ bonũ op⁹ qz ḡ saluat. Jo. xv. Sine me nihil potestꝭ face/ re. Aug. Gr̃a dei nolentẽ p̃uenit vt velit: z volẽtẽ subsequit vt possit. Et Grego. in coll'. Tua nos dñe gr̃a semp p̃uentiat(sicz inspirãdo vel vocãdo) z sequat. ſ. adiuuando vel cooperando ad pficien/ dum: ac bonis opib⁹ iugit̃ pstet esse intentos. ſ. pseuerando in bono. Tertio ḡ necessaria est gr̃a ꝓsũmãs. qz ſm Tho. li. iij. ꝰ gẽtiles. c. clv. indiget bõ diuine gr̃e auxilio: vt pseueret in bono Aug. de eccl'ia. dogma. ca. xxj. Nr̃e ptãtis est vt adq̃si/ cam⁹ inspiratiõi: vt saluẽ q̃ram⁹ diuini est mu/ neris. vt non labamur a bono meritorio nr̃e est sollicitudinis z celestis pariter adiutorij. q̃ ãt la/ bimur ptãtis nr̃e ẽ z ignaue Pecille. Uñ neces/ saria est boi saluãdo gr̃a ꝓsũmãs i pseuerãtia fi/ nali. qz nõ q̃ incipit sed q̃ pseuerauerit: b saluus erit. Mat. xxiij. Ad ꝓposituz ḡ vt nos docere/ mur p̃dict⁹ modis saluariz ad chr̃m puenire cõ/ gruũ fuit vt ex sctã Anna nasceret btã Maria z ex ea chr̃s dñs. Anna ei donũ gr̃e interp̃tat. ma/ ria aũt illuminata. Hã ex dono gr̃e dei aia bũa/ net iesus. ſ. sal⁹ va aie: sic q̃z sal⁹ bois in gl'ia cõ/ sumat. Sed heu q̃multi sũt o de⁹ me⁹ q̃ nõ adq̃/ ciũt diuine inspirationi vt pueniret ad Jesuz q̃ ant ad eternã dãnationem. O peccatrix ania nũ/ qd melꝰ est chr̃m Jesum amare p ꝓseq̃nda eter/ na beatitudine q̃ diabolũ p eternis supplicijs Re/ cognosce misera peccatrix ania. qz vt dicit Apl's ad Rho. vj. Stipẽdia pcĩ mors. gr̃a aũt dei vi/ ta eterna in chr̃isto Jesu dñe nr̃e.

Circa scm̃ p̃ncipale de excellẽtia sctitatꝭ beate Anne q̃rit. Utr̃z ipa btã Anna inẽ sctãs feminas post mr̃em dñi reputet merito fore sanctissima. Rõ q̃nis est. qz de ei⁹ vite sanctitate nil scribit i scripturis canonicis veterꝭ aut noui testa. cuz tñ plures ibi cõmendant de sctitate nimis p̃clara. z tñ ipa electa est a deo ad dignitatẽ p̃claraz. vicz vt essz genitrix gl'iosissime matris chr̃i. z sic auia filij dei. Uniz ḡ videt q̃ saltem euangeliste nul/ lam de ea voluerũt facere mẽtionem ad cõmen/ dationẽ gl'iose v̄ginis Marie ei⁹ filie. Nã Eccl'i. ij Gl'ia hois ex bonore parẽtis. Ad q̃stionẽ ḡ rñde/ tur p̃ ꝓclusionẽ vicz q̃ q̃uis i scꝑtura canonica nulla fiat mẽtio de sctã Anna: nihilomin⁹ credit̃ z ꝓbat ipa post mr̃em dñi fore mulier sanctissi/ ma. Et b̃ ceteris paribꝫ q̃ ad essentialia sanctitatꝭ merita. Declarat. qz ordinatiõe spũssti factũ est vt de ea taceat in sacra scꝑtura. sicut z ỏ vita ac p̃cellentissima origine atq̃ sanctitate virgis ma/ rie ab euangelistis nil scribit̃ p̃ hac rõe. quia ab oñibꝫ chr̃icolis p̃supponi debet q̃ ipa ꝓpter pro/ lem dignissimã fuerit sanctissima vicz ꝓpter glo/ riosissimam dei mr̃em quã genuit. Sic vt etiam btã v̄go ꝓpt̃ chr̃m dei filiũ et ea genitũ credit̃ fuis/ se sctissima p̃ alijs. Nec decuit q̃ v̄go maria per sctitatẽ pentũ cõmẽdaret. sicut ñ decuit q̃ chr̃s p̃ mr̃em cõmẽdaret. sed potiꝰ ecõuerso er chr̃i scti/ tate decuit p̃ ꝑsũ ꝓposito credi maria sctitas ma/ rie. z ex sctitate marie sctitas suoꝝ pentũ. ſ. Joa/ chim z Anne firmit̃ credit̃. z p̃ ꝑsũposito habet̃ q̃ ipi pentes oẽm dignitatẽ sctitatꝭ a ple sua ac/ ceperũt. sic̃ z v̄go Maria oẽm dignitatẽ z sctita tem accepit a chr̃o ꝓpter quẽ z v̄go Maria z sui parentes ac tota illa gens iudaica est electa a ỏ Nimiz vt ait pbs. j. Physicoꝝ. z. viij. Topicoꝝ Peccatũ est fieri p̃ plura q̃ possunt fieri p̃ pauci ora. Cum ergo ex p̃olis sanctitate sufficienter p̃ supponit in istis parentibus maxima sanctitas credẽda apud fideles: noluit spiritussanctus vt eorum vita describeretur ab euangelistꝭ vt z ma ius meritũ adq̃rerẽt fideles ex fide tali z deuoti/ one. Uñ Aug. Ille inquit apud deum habz pl⁹ meriti qui plus fidei. Item Maximus in ſmone de corpore chr̃isti dicit. q̃ vbi est magna fidei pfectio: erit z copiosa remũeratio. Et sic per ista soluit rõnis adducte obiectio.

Q Uaũ ipa btã Anna p̃ ceteris q̃ ad essentialia post matrez chr̃isti fuerit sanctissima p̃batur pluribus ra/ tionibus.

Prima rõ diuine electiõis
Scõa rõ digne honoratiõis.
Tertia rõ sctẽ generatiõis.

Prima rõ diuine electiõis. qz de⁹ quẽcũq̃z eligit ad aliquã dignitatem spiritualem: eidem talem z tantam gr̃am sanctitatis ꝓfert vt sit dign⁹ tali dignitate. iurta illud Lume. xvj. Quencũq̃z ele/ gerit dñs: ipe erit sctus. Uñ z Augustꝰ. in glosa sup Ephes. j. dr sic. Deus q̃s elegit facit bonos: sicut ait apl's. Elegit nos vt essem⁹ sct̃i z imma/ culati in ꝓspectu eius in charitate qui p̃destina/ uit nos in adoptionem filioꝝ p̃ iesum. Pecille. Et q̃b dictis arguit̃ q̃ si quos eligit deus facis

De sancta Anna

bonos ꝛ scōs. ḡ q̄s magꝭ eligit. i. ad maiorē dignitatē spūalē: magꝭ scōs facit vl' meliores: ꝛ q̄ſ marie marie. iuxta illā maximā ropicā. Sic̄ simplicit̄ ad simpl'r: sic magꝭ ad magꝭ ꝛ maximū ad marie. Sz qm̄ deꝰ elegit ab eterno bām Annā ad dignitatē maximā in chō. ſ. vt eēt mr̄ matris chīi: ꝛ sic filij dei aula. ḡ sequit̄ q̄ eā fecerit sctissimā ꝛ dignissimā. Ad id ꝓfirmādū facit: qz chīs eos q̄s elegit in apl'os fecit sctissimos. Similit̄ ꝛ ipam ꝟginē quā elegit in mr̄em fec̄ sctissimaz. ḡ ꝛ in ꝓposito. ¶ Scōa rō digne honorationis. quā accipio ex postilla Lyre sup̄ Jo. vj. sic di. Quia distributio honoꝝ respicit iusticiā commutatiuā. vt hi. v. Etb. ſ. vt alicui plꝰ dek de honore q̄nto maior est in ꝟtute. Illā honor ē pmiū ꝟtutis. iij. Etb. Et iō ꝑuus nō ē honore dignꝰ: vt ibidē dr. Et b̄ maxime habet locum corā deo q̄ psonā nō accipit: sed vnūquēq; ſm meritum ꝟtutꝭ amat ꝛ honorat. Sed qm̄ deꝰ bām Annā maxime honore p̄ ceteꝝ mulieribꝫ pꝰ ꝟginez mariā exaltauit: vt. ſ. eēt aula chīi: ꝛ p ꝑs etiā a chō dño honorāda. iuxta illō Exo. xx. Honora ꝑem ꝛ mr̄em. q̄nto magꝭ ḡ ab angel'z hoibꝫ honorāda ē. Unde sequit̄ q̄ ipa fuerit adeo ꝟtutibus ꝛ gr̄a dei sctificata ac repleta vt merito forꝭ tali ꝛ tāto honore digna ꝓ sue sctitatꝭ celsitudine Si dicas q̄ multe femine p̄cellūt eā i corona ꝟginitatꝭ vl' martyrū ꝛ hmōi. Dicēdū q̄ talia accidētalia sūt q̄bꝫ sume p̄ p̄ōerāt essentialia. ¶ Tertia rō sc̄ē generatiōis. Nā dicente saluatore Luce. vj. Unaq̄q; arbor de fructu suo cognoscitur Et Mat. vij. Dis arbor bona facit fructus bonos. ḡ melior ꝛ optimꝰ fructꝰ meliorē ꝛ optimā arborē esse ꝓbat Paphilꝰ. Arbore de dulci carpunt dulcia poma. Sz ꝓstat q̄ ex sctā anna plurimi sctissimi hoies sūt generati tāq̄ fructus ex arbore sctitatis: vicz sctissima ꝟgo maria: ex q̄ oriꝰ est chīs deꝰ nr̄. ꝛ sctā maria tertia: zebedei. ſ. vxor. ex q̄ sctī apl'i. ſ. Joānes euangelista ꝛ Jacobus maior sūt ꝓgeniti. arq; sctā scōa maria cleophe. ſ. filia q̄ dicta est maria iacobi. ſ. minoꝝ mr̄. ex q̄ q̄ttuor sci discipli sūt geniti. ſ. Jacobꝰ minor Joseph iustꝰ: q̄ ꝛ Barsabas ē vocatꝰ ꝛ Simō ac Judas taddeꝰ dictꝰ. Un̄ de his extāt ꝟ. Anna solet dici tres ꝓcepisse marias. Quas genuere viri Joachim deophas salomeq;. Has duxere viri Joseph alpheus zebedeus. Prima parit christum: Jacobū scōa minorē Et ioseph iustū: peperit cū Simone Judā. Tertia maiorē iacobū volucreq; Joannē. Cū itaq; tales sctissimos fructꝰ habuerit: sequit̄ q̄ ipa sctissima inter feminas fuerit Et ꝓfirmat̄ rōe Et rali. qz ioānes bap. ex vnica marie ꝟginis salutatione tāta gr̄a abūdauit q̄ ēt mr̄em suā elisabeth repleuerit ꝛ ꝓbam ꝓstituerit. ḡ sequit̄ q̄ mlto fortꝰ gr̄a sctificationis marie i vtero mr̄no abūdantꝰ ipam sctām annā repleuit ꝛ p̄sctām effecit. Nā Bed. dr q̄ de plenitudie marie accipiūt vniuersi. ḡ plꝰ sua mater. ſ. anna accepit. O ḡ sctissima dña: o bnissima genitrix mr̄is chīi: q̄bꝫ te laudibꝫ efferam⁹. effecto tuā sctitatē cōmēdare nō sufficiam⁹.

¶ Arca tertiū de sctā vita bte anne ꝛ exemplari accipiam⁹ ꝓ ꝓclusione q̄ ex bte anne sctā vita omnis statꝰ homines p̄t accipe plurima salutis exempla. ſ. ram ꝓiugati q̄ vidue ꝛ virgines.

Primū exemplū est diuini timoris in q̄ consistit initium sctitatis ꝛ saluatis. Ps. Initiū sapie tie timor dñi. Eccl'i. xxv. Btūs hō cui donatum est habere timorē dei. Timor dei initiū dilectionis ei⁹. qz Prouer. xv. Per timorē dñi declinatur omis a malo. b̄ ptz i sctā anna Refert nāq; Dorony. fmōe Postulatꝭ. ꝛ in legēda eiā de nativitate marie ꝛ in officio. q̄ vicz gl'iose anne genitrici Bethleē fuit de semine iudicuz ꝑe nazareo vxorē accepit Joachim cui⁹ dom⁹ i galilea. ſ. nazareth ciuitate erat. Ambo āt erāt iusti ex deū. mētes ac recte viuētes sine oi reprehensiōe apud deū ꝛ apud hoies. Et sic ptz q̄ ab oi pcō mūdi simā vitā habebāt in timore dei Scdm eam plū diuini amoꝝ in q̄ ꝓsistit pfectio saluatis ꝛ sctitatis. Juxta illud Col'. iij. Sup oia charitatē hītes q̄ est vinculū pfectiōis. Dāc in exemplo suo nob cōmēdauit anna ꝛ ioachi. qz vt Dyon. vbi s. dr. q̄ in oibꝫ mādatis dñi incedebāt irreprehensibilit̄: q̄ est signū charitatis. Jo. xiij. Qui habet mādata mea ꝛ ſuat ea ille est q̄ diligit me

Tertiū exemplū pietatis ꝛ miserationis ꝓ q̄ sctī magna merita accumulāt. ſ. Tim. iij. Pietas ad omnia vtilis est ꝓmissionē hūs vite ꝛc. Nā adeo in opibꝫ pietatis se anna ꝛ ioachim exercebāt sic dr vbi s. q̄ omnē ſubam ſuam tribus rie diuidebāt. vnā ꝑtem templo ꝛ templi seruitoribus impēdebāt. aliā pegrinis ꝛ paupibꝫ erogabāt. tertiā sibi ꝛ familie sue vsibꝫ reseruabant. Quis chīianoꝝ sic facit modo. Quarti⁹ est plum deuotionis: qua sctī hoies feruidi fuit ad deū ꝛ eius cultū. Nimiꝝ cum in omni pietate annos viginti sic stetissent: vt patuit sup̄: plorem ex ꝓiugio nō habentes vouerūt dño q̄ si eis bolem ꝓcederet eam seruitio dī māciparēt. Quod rei gr̄a singul' annis in tribꝫ festis pāpuis bis ruſalem ascendebant: ꝛ deo oblationes offerebāt. Un̄ ꝓ his ꝟtutibꝫ apud deū tāta fuit acceptabiles vt. ſ. eoꝝ oziones eraudirent ꝛ ab angelis dei freq̄ntarent. ꝛ gl'iosissimā ꝟginē Mariā (mediāte q̄ tot⁹ mūs saluat⁹ est) nasceꝝ ꝛ gignerent. mererent. De cui⁹ modo natiuitatis non dubitans ſent̄ ſermonis tetere historiam. O ergo bone accipe ex vita sctē anne ista exemplaria sctitatis ꝛ sis firmus in timore dei cauendo pcā: formidans amore ſuādo dei p̄cepta. sis pi⁹ ꝛ misericors in ꝓximos ac deuotus in deum ꝛ eius cultum. Si eīs hec feceris acceptabilis eris deo ꝛ saluabis. O sctissima Anna ꝓ christi iesu amore ꝛ virginis amore sc̄z nate tue deuotione oza ꝓ nobis

Sermo XXXVII

Pro festā Anna Ser. II. de grā diuine bñdi/ctiōis q̄ refulsit.

Gratia. s. dei sicut ꝑadisus i bñdictiōibꝫ z miscēdia i secu/lū ꝑmanet Eccl'i. xl. ¶ Hec ẏba lz sint dicta generaliꝫ: tñ ꝑcipue pñt dici de festā An/na. Prio q̄dē qz Anna interꝑtat z denoiat a grā/cia dei. vt dr Hiero. Scdo qz vt hāc autoritatez exponēs Lyra dr. q̄ sic ꝑadisus ē locꝰ amenꝰ et bonis fructibꝫ plenꝰ: sic grā dei facit aiam deo amenā z grā ad dei habitationē. z miscēdia facit opibꝫ bōis plenā. Que q̄dē oia ꝓfectissime fuit in ista beata Anna: q̄ fuit miscēdia z opibꝫ sā/ctis plena: ac fructibꝫ festē generatiōis abūdātis/sime: adeo q̄ ipe chīs dei filiꝰ intātū dilexerit eā/ to ḡ de festā Anna hec ẏba accipiūt ꝑ ser. Grā sic/ut a sibi collata. Et fm hec tria notem⁹ mysteria ꝑmone.

Prio de bñdictiōe ḡtuita: cū dr. Grā. zc.

Scdo de bñdictiōe ꝑadisica: cū dr. sicut para/disus zc.

Tertio de bñdictiōe celica: cum dr. in seculum ꝑmanet.

B

Circa ꝑmū d bñdictiōe grē siue ḡtuita sufficit/at tractare hāc q̄stionē. Utrū vel q̄lē possit hō co/gnoscere se eē i dei bñdictiōe. Ad q̄d recolligendo doctoꝝ dicta rñdet ꝑ tres vitates Prīa vitas Petꝝ Aureo. i cōpē. q̄ hō pōt certitudialiter cognoscere se esse i ꝑtō mortali: z eoipo i dei male dictiōe. qz dr ps. Maledicti q̄ declināt a mādatis tuis dñe. Itē Aug. Scio inq̄t oēm criminosum eē inimicū deo. Itē Eccl'i. xlj. Ue vob viri impij q̄ derelīquistis legē altissimi. z si nati fueritis in maledi/ctiōe nascemini. z si mortui fueritis in maledictione erit ꝑs vra. Si aūt peras. Quō scit hō certitudi/naliē se eē i ꝑtō mortali. Rñdet fm doc. ꝑcipue frem Angelū de Clava. q̄ ꝓmo cū q̄s recogīscit se mortale pctm cōmisisse antea: nec cñ illō peni/tet. nec aliq̄n penituit. Scdo cū q̄s est i actu pec/cati mortalis. Tertio cū est in ꝓposito peccādi in futuꝝ. vl' volūtate. oīs ḡ tales sunt maledicti. ¶ Scda vitas q̄ hō ñ pōt scire certitudinaliē in hac vita. ꝑ oīm tempe z absolute ac finaliter se/ re in dei gratia z benedictione. Nam bñdictio dei est collatio grē in pñti z glie in futuro. z de/bis ꝑ finali z absolute homo est incert⁹ Juxta il/lud Eccl'es. ix. Nemo scit vtrū odio vel amore di/gn⁹ sit. Nisi forte ḥ de ḥ nō pōt esse secur⁹ Rñdet q̄ plu/ribꝰ rōnibꝰ fm alios. Prīmo rōne amissibilita/tis. eo q̄ vno solo actu vl' ꝓposito peccati pōt hō/mo amittere dei grām. qz ꝓtraria se mutuo expellūt. Scdo rōne bonitatis variabil'. qz etiā bone vo/lūtatis hō in hac vita q̄ntūcūq̄z firmat⁹ pōt variā/ri. nec ipa volūtas pōt esse immutabil' nisi cū acti/gerit vltimū finē. s. brītudinē q̄ totaliē implebitur. Nam i statu vie nō sp volūtas ferē actu in deū. z lō pōt semp aliq̄d occurrere ꝑ qd̄ variet z grā/cia dei relinq̄tur. Apoc. ij. Habeo aduersus te pau/ca quia charitatē ꝑmā reliq̄sti. Tertio rōne cognitiōis intellect⁹ offuscabil'. qz oē pctm ꝑ apue in ꝓscien/tiosis viris et q̄dā ingrāta ꝓtingit. Uñ z phs dr. q̄ oīs malus est ingrās. Obiectū em volūtatis ñ/ est nisi bonū. s. vel existēs vl' apparēs. tij. Etħ. Et q̄ ḡ hō ꝑ grām nō redditur imunis in hac vita ab/ōmi ignorātia z errore: iō est labil'. Quarto rōne diuersitatez passionis. qz ꝑ diuersas passiōes hō/ est alterabil' nec grā tollit alterationē passionuz. z ꝓtea hō ꝑ passiōes est fragilis. Jō. j. Lor. ix. Qui se extimat stare videat ne cadat. vñ ꝑ remedio oportet semp orare vt deꝰ det finalē ꝑseuerā/tiā. ¶ Tertia vitas q̄ ꝑbabili ꝓiectura bene pōt hō cognoscere se esse in grā bñdictionis di/uine. z ptz ꝑ fidem z dilectiōis diuine experientiaz vl' ꝑ verā de pctis pniam ac ẏtuosa opa. Ad ꝓpo/sitū autoritas apli. ij. Tim. ij. dr. Firmū fundamentū dei stat hns signaculū ℔. s. qō subdit. Cognouit dñs q̄ sūt eiꝰ. ℔ q̄ ad fidē. Seq̄tur. vt discedat ab iniq̄tate. s. ꝑ pniam: oīs q̄ inuocat nomē eiꝰ. s. in charitate. Itaq̄z vt ꝓcedam⁹ sermonē ad ipam sctām Annā de q̄ nūc loq̄mur Aduertēdū est q̄ i sacra scꝑtura inueniunt q̄nq̄z mulieres ꝑ/cipue bñdicte a deo notatim ꝑ certis donis gra/tiarum q̄ sūt tanq̄z q̄nq̄z signa ꝑ que cognoscat aliq̄ mulier fore cōrā deo bñdicta. vel etiā aliqs viroꝝ. q̄ omnia fuerūt in sctā Anna Prima est Sara vxor Abrae. s. patriarche quā deꝰ bñdixit dādo ei filiū Jsaac miraculose cū essz nonagena/ria: z Abraā viro suo cēnario. De hac bñdictio/ne Gen. xvij. dixit dñs ad Abraā Benedicā ei. i. Sare z dabo ex illa tibi filiū cui bñdicturꝰ sum zc. Sed ꝑ q̄d ipa meruit hāc bñdictionē cū sno marito z etiā filio. Quod li. Gen. satis claret q̄ ꝑ fidē z cultū vnⁱ dei ac eiꝰ obedientiam. Et quo patet clarum signū q̄ ẏiugales mulieres z viri dum seruant fidem christi z obedientiaz ꝓceptorum dei bñdicunt a deo i ꝑnti z in futuro. Hāc bñdictionē habuit btā Anna ꝑ fidē z obedientiaz ꝑ quā meruit gnare Mariā tot⁹ mūdi mediatricē. O ḡ hō. o mulier tene verā fidē z mādata vt bñdicaris Secunda mulier est Jabel. de qua Judicuꝝ. v. Benedicta inter mulieres Jabel be/nedicatur in tabernaculo suo. Hec Jabel interfecit Sisarā hostem filiorꝝ israel. Et interꝑtatur carnale ẏiugiuꝝ. vt dicit Hieronymus. Et ideo significat tales que matrimoniū iuste z fideliter obseruant: hostem q̄z. s. castitatis aduersariū dia/bolum interficiunt inquātum eius prauis sug/gestionibus non consentiunt. quia hoc est cla/rum signum benedictionis diuine in matrimo/nialibus. Hāc seruauit anna ꝓfectissime. ḡ zc.

De sctā Anna

Tertia ē Abigail: cui dixit Dauid. j. Reg. xxv. Bñdicta tu que ꝓhibuisti me nevlciscerer me ꝛē Abigail inꝑretaꝝ pī me⁹ fortꝫ. ꝛ iō ꝑcat fortitudinē i bonis opib⁹. ſ. pietaꝫ ꝛ miscōie. q̄ chr̄m filiū Dauid placāt ꝛ ad miscōiam inclināt. Nā ipe ait Mat. v. Bti misericordes q̄m ipi miscōiam ꝯſequnt. vñ mulieres ꝛ ēt viri facientes opa miscōie clarū signū hñt bñdictiōis dei. Btā Anna vna cuz marito tātū mīſericordes fuerūt q̄ oēm ſubaz triſarie diuidētes: vnā ſibi. ſcōaz tēpli ſuitoribꝫ: tertiam pauperib⁹ impēdebant Quarta eſt Judith cui dixit pontifex Bñdicta es tu filia deo excelſo. Hec fuit vidua caſtiſſima q̄ occidit Holofernem Judith. xiij. Significat ḡ mulieres caſtas q; tales primū hoſtē. i. diabolum illi reſiſtentes. Hoc em̄ eſt clarꝫ signū bñdictiōis diuine. ꝺa vt ſcribit Sap̄. viij. ꝯtinentia donū dei ſolius eſt. Magne ḡ bñdictionis eſt cū ꝺs in tpe virginitatis mūdū ſe ꝑ omnia cuſtodit. ꝛ tandē in matrimonio caſte ſe habet vt decet. ac poſtea i viduaꝝli ſtatu ꝯtinēs ē. Talꝫ fuit btā Anna ḡ ꝛē. Qui ta muler ē btā virgo maria q̄ etiā noiatim ē bñdicta: angelo dicēte Lu. j. Bñdicta tu in mulieribꝫ Ipa aūt ſup oēs bñdici meruit. q; oī virtute ꝛ gr̄a plena fuit. E Per ꝫ ḡ docet q̄ oēs mulieres ꝛ viri q̄ ipam gl'iosaz virginē mariam deuote amāt ꝛ imitari in puritate: humilitate. caſtitate. ſobrietate. patiētia. charitate ac alijs virtutib⁹ ꝑ poſſe conant: clarꝫ signū diuine bñdictiōis hñt Unū. ps̄. Bñdictionē dabit legiſlator. i. de⁹. ſeq̄tur. Jbūt de virtute in virtutē. videbit de⁹ deorꝫ in ſion. q. d. q̄ ꝑficere in virtutib⁹ vſq; q̄ tandē videbit de⁹ in pria. ſ. cū btā virgine ꝛ ſanctꝫ: talis ꝑfect⁹ signū eſt bñdictiōis dei. Ad ꝓpoſitū Beata Anna omniū gr̄a virtutū ꝛ ſcitatis plena inter alias ſctās mulieres citra tm̄ virginē Mariā pfectiſſima ꝓbat fore: ex ꝫ q; vt Ebry. ait. ꝛ experiētia docet: cōiter filie ſiue ſpuelle mores matrum educantiū eas imitant. Sz q̄m btā Maria fuit filia btē Anne ab eaq; educata. ḡ ſequit q̄ fuerit valde ꝯformis ipi in oib⁹ moribꝫ ꝛ virtutib⁹ ꝑ alijs mulieribꝫ. Unū ſicut virgo bñdicta fuit virtuoſiſſima. ita ꝛ ei⁹ gl'iosa mr̄ Anna liez min⁹ plena gr̄a: tm̄ fuit muler ſctiſſima ꝛ oī virtute decora. O ḡ oēs virgines imitari ſtudere ꝑcipue btām virginem Mariā ꝛ eā deuoti⁹ amare. O omnes vos ꝯiugati. o oēs vidue accipite exēpla ſalutis ſcz fidelitatis: caſtitatis: pietatis humilitatiſ ꝛ virtuoſitatis: in btā virgine Maria ꝛ poſt eā in ſctiſſima ei⁹ mr̄e Anna vt mereamini bñdictiōez ſcōſeq̄ a deo ꝛ vitā eternā. F

Circa ſcōm de padiſi bñdictiōe ꝛ aſſiſtatiōe ac ciptam⁹ ꝑ ꝛcōne q̄ btē Anne gr̄a merito cōpat padiſo ꝑ ſua ſpūali ꝯgruētia Declarat ex ꝺnq; ꝓprietatib⁹ fm a b c Pria ꝓprietas padiſi q̄. ſ. ē alte ſituatiōis. Nā ſi q̄rat vbi ſit⁹ ſit padiſ⁹ terreſtriſ in mōdo: Rñdet Damaſce. li. ij. c. xj. q̄ paradiſus eſt in oriente poſitus: omni terra ināt excelſior. Lōcor. Raban⁹ ſup Gen. Baſil⁹ ꝛ Ambro. in hexa. di. q̄ padiſus eſt in oriēte in altiſſimis mōtib⁹ ptinges vſq; ad lunarez circulū. vbi ꝛ aq̄ diluuij illuc nō puenerūt. ꝛ a cūctis regionib⁹ ꝺs nūc incolūt homes ſecret⁹. Hec illi. Sic ſpūaliter btā Anna habuit ſpūaliē bāc gr̄am vt eēt altiſſime ſcitaſ ꝑ alijs homib⁹ a q̄ ver⁹ ſol iuſtic cie chr̄s ortū cepit i mōdo ꝑ virginē mr̄em. Un̄ Mirony. in ſer. q̄ incipit. Poſtulatis filiez de ea ꝛc. Hec eſt res p̄clara. o oī laude digna. Hec eſt res ꝑcelſa res p̄clara. o oī laude digna. Hec eſt celū excelſum de q̄ ſtella maris ad ortū ꝓceſſit. O ḡ chr̄iane multū debes venerari ꝛ tātā ſctām quā chr̄us tanta gr̄a ſublimauit. ꝛ eēt aula chr̄i digniſſima Scōa ꝓprietas q̄ padiſus eſt boni odoris ꝛ amene ꝯditōis. Un̄ Damaſce. vbi ſ. ōr q̄ eſt tpato aere ꝛ puriſſimo ſitu. gens: plātis ſp floridꝫ ꝛ bono odore ac luminoſ. plen⁹: diuina regio ꝛ digna ei⁹ q̄ ad imaginē facta⁹ fuerat ꝯuerſatio Hec ille. Un̄ ibi nec turbatio aerij nec alie moleſtie ſūt. Sic ſpūaliē btā Anna extitit in ſua ꝯſcia adeo pura ꝛ virtutib⁹ ſemp. floꝛida: odoreq; ꝯuerſatiōis ſctē plena vt merito de⁹ ſibi eligeret ꝑ habitaculo ꝯuerſatiōis. Un̄. Aug. ſup Gen. ad lr̄am ōr. Letitia bone ꝯſcie padiſus eſt pollēs affluētia gr̄aꝝ ꝛ delitiaꝝ. i. deliuinaꝝ. Itē Hugo. i. ij. de aia. c. ix. ōr. q̄ ꝓla mi⁹ da tēplū eſt chr̄i. horꝫ deliciaꝝ. aureū reclinatoriū. aula dei. habitaculū ſpūſſancti. G Terria ꝓprietas eſt cuſtodie angelice ꝛ ꝯuerſationis Hā Jſi. xiij. Etym̄. ōr. q̄ padiſus vndiq; ē ſepromphea flammea. i. muro igneo: ita vt q̄ cum celo pene iungat incēdiū. Cherubin q̄s. i. angeli rū p̄ſidiū ipm̄ cingit. vt flāma hoīes angeli ꝺcmones ſubmoueat Hec Jſi. Jtē Ebry. in hoſ. Ad Heb. xv. ōr. Angeli nō ſolū apparuerunt ſed etiā ꝯuerſabant in padiſo. Sic btā Anna ab angelis cuſtodiebaꝫ ꝛ freq̄ntabaꝫ. vt refert Pier. in ſer. Poſtulatiſ. di. ſic. Hec eſt ſterilitas fecūda ꝛ ſimplicitas ſctā q̄ ab angel' in tēplo freq̄ntata ꝛ inꝺ eos q̄ſi domeſtica pepit Hec ille. Quarta ꝓprietas q̄ eſt delitioſe fructificatiōis ꝛ ꝛc. Ambro. in hexa. di. ſic. Produxit de⁹ in paradiſo oēlignum pulcrū viſu ꝛ ad veſcēdū ſuauelignū etiā vite in medio padiſi. Un̄ Damaſce. li. ij. c. xxiij. q̄ in padiſo arbores fructificāt ꝛ frequēter. Sed q̄ res quolibet anno bis fructificāt. Rñdet Ambro. ſunt eſtates ſed tpate vt patuit. Hā in virgine nocctio habet ſol acceſſum ſup eum. eo q̄ padiſus eſt ſub eq̄noctiali circulo poſitus. ꝛ ſic in virgine q̄ eq̄noctio anni habet ſibi eſtatem ꝛ fructuū ꝓductionem q̄libet anno a ſole accedente ꝛ ꝛ. q̄ns duas eſtates. Una circa feſtū Gregorij q̄ eſt eq̄noctiū. Alia ſil'r circa Michaelis. Sed q̄ ſicut. Sic ſpūaliter Anna a deo habuit hūc gr̄am padiſicā vt oīs ſancte pulcritudinis in ea boꝛrulo generationis ꝓducta ſint ligna. i. ſancti apl'i ꝑcipui. puta Jacob maior Joānes ꝛ Ju

cohy minor in vtero materno sctificatus z simō
z Taddeus z Joseph iustꝰ q z Barsabas. arcꝫ
sancte mulieres tres Marie vt patuit ꝑmone. j.
H. Et inē eos sīc in medio paradisi lignum vite. b
dic q sīc in ꝓmo paradiso. s. terrestri est lignuz vite
arbor materialis. sic in secundo. s. in eccl'ia est li
gnum vite humanitas saluatoris. Deniqꝫ sicut
in paradiso arbores bis fructificāt vt patuit. ita
spualiter ex sancta Anna duplicis serus fructus
puenit. s. chīs z Maria: z scti discipli ac scē disci
pule. z sic merito eius gr̄a benedictioni paradisi as
similatur. Quita ꝓprietas q est electe habita
tionis. qz vt Damas. vbi supra. z concor. Petr⁹
aure. in cōpen. lib. quo supra. Jn paradiso nihil ir
rationabilium habitat. sed solus homo diuina
rum manuū plasma. qz ꝓ solis hoibꝫ factus est
Et vt Bre. in mora. dic. ibi soli electi homies fu
issent nati si adam non peccasset.

J. Gz si obīcias z ḡras. Quō g serpens qui
ꝓmos hoies tentauit intrare paradisum potuit
Rndeō ꝑm Pe. au. vbi supra q serpens ille intra
uit non nisi ministerio diaboli. Dec ille. Sic spi
ritualiter ad ꝓpositum applicando beata Anna
paradiso nullus reprobox vel dānatox hominū
bruale. Juxta illud pī. Homo cū in honore es
set nō itellexit cōparus est iumētis insipiētibꝫ zc.
Gz soli electi scti ex ea ꝓdierunt. z qō maximum
est ipe electox caput chīs q eiꝰ filiā ꝟginē ore⁹ est
O gl'iosissima dña z bn̄dicta femina te lauda
mus: te glorificamus: recōmenda nos tue filie
marie z eius nato chīo iesu bn̄dicto ne ꝓeamus
sed ad vestra gaudia perueniamus.

R Circa tertiū de celesti bn̄dictiōe sit ꝓ conclu
sione q benedictus deus ipi beate Anne tantaz
ꝓtulit bn̄dictionē vt ꝑ eiꝰ fructū z cognationē to
ta celestis curia p oēm sctox ordinē bñet iocundi
tatē z decorē. declarat. Primo quidem in ordi
ne ꝓpriarchax. eius fulget benedictio. qz ipa ge
nuit ꝟginē mariā. quā omnes sancti desiderant
videre z ꝑ quā tanqꝫ mediatricē oēs electi habēt
saluari. nā vt canit ecclesia. per eam salus mundi
credentibꝫ apparuit. Et Aug. in sermone de nati
uitate ꝟginis. Dt. Mr̄ generis nr̄i. s. Eua penam
intulit mundo. genitrix dn̄i nr̄i saluatōr attulit mū
do. maledictio Eue in bn̄dictionē mutat marie.
Et sic patet q btā Anna gaudiū bz z bn̄dictionē
patriarchalem. z cū patriarchis qz ipa est matri
archa oim saluādox inq̄tū est mr̄ dñe omniū.
Sedo in ordine ꝓphax habet cognatū Joannē
baptistā q fuit optim⁹ ꝓphax z maior inē natos
mulier. Mat. xj. Nā Joānes baptista fuit filiꝰ
Elisabeth q fuit filia bismerie. z hec bismeria fu
it sorox beate Anne vt ōt Beda in chronicis z ec
clesiastica historia. Tertio in ordine apl'orum et
euangelistax bz nepotes sctissimos. s. Joannez
apl'm z euāgelistā Jacobū Simonē z Jacobū
minorē ac Taddeū apl'os. Et in ordine discipu
lox bz neporē Joseph iustū q dictus est Barsa
bas. Quarto in ordie martyx: qz p̄dicti apostoli
sūt martyres. Quito in ordie ꝓfessox bz cogna
tū sctm̄ Seruacū neporē scē Eliud q fuit sororis
scē Elisabeth mr̄is baptiste ꝑm Bedā z ecclesias
ticā historiā z Joseph p̄dictū. Sexto in ordie vir
ginū beatā dei matrē z Joānē euāgelistā. Septi
mo in ordine viduax bz scām mariā terciā filiaz
q mortuo zebedeo secuta ē chīm z tenuit viduita
tem. Octauo in ordine ꝓiugatox babz filiam scz
mariā scōam q dicta est maria cleophe. sed z ipsa
met fuit scā ꝓiugata. Et sic ptz q singuli ordines
eā bn̄dicūt. Nono ꝓterea oēs ordines angelox
de eiꝰ fructib⁹ tāg'liosis ꝓfrulāt z ipam brāz di
cūt. Si em̄ gaudium est angelis sup vno petōre
pniam agente Luc. xv. q̄nto magis de talib⁹ sctis
Decimo sup oēs āgelox ordines i throno dei ipa
btā anna letic̄iā z bn̄dictionē possidet ꝓpetuā. qz
ibi bz neporē charissimū. s. chīm iesū i dextra dei
p̄is sedētē. z filiā charissimā ꝟginē mariā in de
xtera chīi ꝓsidētē. O g̃ gl'iosissima dña nō tm̄o
simpliciter sed multipl'r beata impetra nob gra
tiam z gloriam Amen.

De sancta Anna Sermo tertius videlicet de
priuilegiox eius dignitate.

Hoxauit anna do
minū z ait. Exultauit cor meū in dño.
j. lib. Reg. ij. ca. Quāuis hec scri
pta sint de Anna matre samuelis ꝓphete: tamen
optime accipi possunt etiam de ista sancta Anna
q peperit gl'iosissimā virginē Mariā matrē dñi
iesu chīi. Tū qz sīc illa scta mulier vocata est An
na: sic z ista. Tū qz sīc illa fuerat sterilis z p preces
obtinuit ac p oblatiōes ꝑplē. sic z ista sctissima an
na cuiꝰ hodie festū colit fuerat sterilis p viginti
annos in sacro cōiugio Joachim ꝑplē nō babēs
bz tādē p p̄ces z oblatiōes p̄sctissimā ꝑplem diuio
munere ꝓmeruit. s. gl'iosissimā ꝟginē mariā per
quā salus mūdi credētib⁹ appuit vt canit eccl'ia.
Gz qm̄ vt Lassio. sup pī. lxxvij. ait. Nimis ipro
bū ꝓstat esse delictū a deo bn̄ficia petere. eisq pce
ptis debitas gr̄as n̄ referre. Dec ille. Idcirco btā
Anna p tali z tanto munere ac mr̄iplici gratiax
dono sibi collato gr̄as agere debebat. qō z fecisse
credit. Un̄ q̄enīter de ea dici p̄t q adoxauit an
na dñm z ait. Exultauit cor meuz in dño zc. Ju
xta q̄ q̄dē ꝟba ꝓseq̄ndo btē anne ꝓilegia a deo
collata. Exq̄ eius bn̄dicta filia gl'iosissima virgo
Maria fulgere describit duodecim stellax co
rona. vt ptz Apoc. xij. Ideo ad ipius filie q̄z vi
delicet Marie honorē in b sermone describem⁹
duodecim ꝓiuilegia q̄bꝫ btā anna est coxonata
vt sic honoxemus z filiam ex matris honoxe. nā
Eccl. iij. Glia hois ex honoxe parentis. etenim ꝓ

intercessionē mr̄is z eiꝰ filie ꝓpitiationē diuinam faciū ꝙseqūmur. vt ꝺr in collecta ꝙsuera in eccl'ia Dicamꝰ itaq; ſm thema premissum q̄ adorauit anna dn̄m.ſ. gr̄as agendo. z exultauit in domino ꝓ bis duodecim ꝓilegijs gratiose sibi collatis.

Primū ꝓilegiū ꝺr amabilis p̄electiōis.
Scōm ꝺr notabilis p̄figuratiōis.
Tertiū ꝺr nobilis gr̄ositat̄ vel gl'iationis.
Quartū ꝺr excellētis nobilitationis.
Quintū ꝺr reuerētialis celebratiōis.
Sextū ꝺr opulētis fructificatiōis.
Septimū ꝺr spūalis solacij vel ꝙsolatiōis.
Octauū ꝺr angelicalis visitationis.
Nonū ꝺr irreprehensibilis ꝙuersatiōis.
Decimū ꝺr diuinalis cognationis.
Undecimū ꝺr impialis impetrationis.
Duodecimū ꝺr curialis celestis veneratiōnis.

B Primū ꝓilegiū amabilis p̄electiōis.quia nimiꝝ ante secula est ip̄a a deo preelecta vt fieret mater genitricꝫ christi.electio aūt p̄supponit amorem vel dei dilectionē. Querit nāq;.q̄s vel quales hoies deꝰ amat ab eterno. Ad h̄ rn̄det magr̄ in.iij.li.dist.xxxij.c.vl.sic. Dicimꝰ int̄ de electꝫ sol' simpliciter hoc esse concedendum q̄ deꝰ ab eterno eos dilexit quos ad iustitiam z coronaz preparauit. De non electis ꝺo simpliciter est concedendum q̄ odio habuit eos deus.i. reprobauit sicut legit. Jacob dilexi. Esau odio habui. Malach.j. Dec magister. Ex q̄b verbis magistri ſm Bonauentu.z cōmuniter doctores tres potissimas veritates notemus ꝓ documento.

Prima veritas est q̄ bonꝰ deus nō diligit homines malos z reprobos.ſz odit ab eterno. Nā scribit Eccl.xij. Altissimus odio habet pctōres. Aug. Scio deū inimicū esse oī criminoso. Hoc aūt oñdit deꝰ in multis exemplis. Primo in angelis.q; tot milia angelorꝫ ꝓp̄ pctm̄ de celo eternaliter puniendos detrusit. Secūdo in primis parētib⁹ nr̄is q̄s ꝓter pctm̄ cū oib⁹ suis posterꝫ de paradiso expulit z a celesti hereditate plus q̄ vsq; ad quinq; milia annoruꝫ excluſit. Tertio in creaturis humanis z alijs.q; totū mundū diluuio pdidit ꝓp̄ pctm̄: z oīa animantia in pecoribus z volucrib⁹ deleuit p̄ter octo hoies z illa q̄ in arca Noe fuerūt. Quarto i rpib⁹ modernis Nā innūera mala:pestilentie z clades hoib⁹ ꝓ pctis veniūt z omnis infirmitas z mortis necessitas ꝓ pctis nr̄is accidit. Quinto in opib⁹ nr̄is.q; nullū opus z seruitiū nr̄m placet deo in pctō mortali factū. Un̄ Gre. Perpendite inquit peti malū q; etiā illa p q̄ pctā laxant̄(puta sacr̄a) in peccatis abijciūtur. Idem. Nulla bona a deo acceptantur que pctōꝝ admixtione maculantur Sexto in mortuis malis.q; omnes peccatores in infernū detrudunt̄ z eternaliter cruciant. Unde magister in.ij.dist.xlij. Peccatum mortale est q̄ obligat ad gehēnā. Athanaſ. Qui male egerūt ibūt in ignē eternū. O deus eterne q̄d est q tot mala z errores n on deterrēt peccatores. Ecce primo in ꝙsideratiōe p̄scie diuinalis q; deus ab eterno preordinauit pctōribus impenitentib⁹ q nunq; suā facie sint visuri. Esa.xxvj. Tollat impius ne videat gl'iaz dei. O q̄ pctōr primeve peccare z age pniam ne pe as. Secunda veritas q̄ deus ab eterno dilexit omnes electos. Nā ſm Phm. viij. Ethi. diligit bonos z electos. Un̄ ſm Phm. viij. Ethi. z.ix. Dilectio amicicie in beniuolentia fundatur. Illos q̄ deus diligit q̄b bonum voluit ab eterno z vult. Bonū aūt q̄ddam est infimū q̄ddam maius:q̄ddam maximū. Et ſm Gre. bona infima sunt terrena bona: vt diuitie:honores z hmōi. media illa q̄spera. vel sanitas corpis z hmōi. media illa q̄b possumꝰ vti bene z male. vt doctrina: ſciencia:virtus curationū:z oīs gr̄a gratis data:illa aūt bona in p̄nti sunt fides spes charitas. z ma aūt bona in futuro gl'ie p̄mū. que cū ꝺacter habentur. in malum flecti non possunt. Dec Greg. xxvij. moral'. Deꝰ q̄ diligit pctōres q̄dem bonis p̄mis. sed infimis z medijs. sūmis aūt et̄mō bonos z electos diligit q̄b salutē eternam ab eterno voluit. Sed obijcere potes q; christꝰ oēs diligit q; vult saluos fieri. sed ip̄e vult omnes homines saluos fieri.j. Timo.ij. q̄ oēs diligit. Item angelus nō t̄m̄ seruitūr electis sed etiā malis z infidelibus custodiendo vt dicit Piero. z sic oēs volūt p̄mio cere ad vitam eternā ex charitate. q̄ z deꝰ omnes diligit ex charitate. Rn̄det Bonauen. super.iij. dist.xxxj. in q̄stione circa ifam. q; sicut voluntas in deo est duplex.ſ. voluntas antecedens z voluntas ꝙsequens. Volūtas antecedēs ē solūmodo ex ip̄o. Voluntas vo ꝙsequens p̄det ex cā nr̄a. Per hunc modū inquit distinguenda est dilectio in chr̄o. vicz dilectio que est ſm voluntatem antecedentem. z hac q̄dem oēs diligit. q; omnes saluari cupit q̄ntum est ex se vt arguit sup̄. Ex ch̄i dilectio ſm volūtatē ꝙsequentē. z hac nō omnes diligit:nec oēs saluare cupit. q; hec respicit meritum nostra finalia. z sic defectus est ex parte nostra. Dec Bonauen. D Tertia veritas q̄ deus ab eterno p̄dilexit illos q̄s ꝓuidit meliores fore homines. Proinde mgr̄ in.iij.dist.xxxij. ca.j. dicit sic. Cuz dilectio dei sit immutabilis z eterna aliū tm̄ magis z aliū minus diligit. Et infra. Quis gne possit loqui q̄ntum diligat membra vnigeniti sui: z q̄nto amplius vnigenitum ipsum. z iij. allegat Augustinum dicentē sic. Ibit vt diligat aliquem temporaliter diligat quasi nouā dilectione que in ip̄o ante nō erat. Itaq; oēs sanctos ante mundi ꝙstitutionē dilexit sicut p̄destinauit. Decibi. Dec autem ſm Bonauentu. declarat sic. q; cum diligere sit idem q̄d velle bonū. Ethi. tas dilectionis potest attendi inquit dupliciter. Aut ex parte actus volēdi. z sic deus omnia vult git equaliter. quia nō magis vult bonum alicui

¶ alteri. imo ipo sūmo amore suo vult bonum cuilēq; vult. Aut ex pte boni voluit: sic cuz maz bonū velit vni q; alteri: nō oia diligit eqliter sed ?sdā maxie ḡs. s. pdestinauit ad gl̄iam maiorem ?sdā min9. Ad. ꝓpositū. Exq; btā Anna est pdestinata z electa ab ēno ad sūmā hāc gloriam vt foret mr Marie z avia chr̄i: seqr̄ q. s. sit ꝓuilegio mario adamata. ¶ Scōm ꝓuilegiū notabilis ꝓfiguratōis. Nam hec sctā Anna ꝓ eo. s. q genuit mrem chr̄i ꝓfigurata est in scr̄ur̄ nota lie hier̄m ⁊c. Primo q dē ꝓfigurata est per terrā sctām q. pruit rubū quē vidit moyses ardentem sed incōbustū ꝓmanentē. Exo. iij. Sic em̄ sancta anna ranq; era sctā germinauit ꝑginē Mariam integra ꝑginitate deo fecundā. Ibi em̄ apparuit dñs in flāma ignis de medio rubi vt scribit vbi ē. Sed in ꝑgine apparuit nobilius ꝓ incarnati onem. Secdo ꝓfigurata ē ꝑm Piero. vbi. ē. ꝓ ce lū ō q; stella mar̄ ad ortū ꝓcessit. Tertio ꝑm eū dem ꝓ radicē de qua egressa ē ꝑga iesse. Isa. xj. Egrediet ꝑga de radice iesse z flos ⁊c. Quarto ꝓ arborē bonā de q; excisa est ꝑga aaron q; sicca per manens ꝓ se: diuinit9 floruit z amygdalas pro duxit flumeri. xvij. Hec z pl̄a vbi s. ꝑm Piero. Tertiū ꝓuilegiū notat gl̄iatōis z gr̄ositatis. Un Piero. vbi. ē. ōt. Merito mr̄ dei genitricis cuj9 bodie solēnitatē deuotissime celebram9 dicipta est de q; vitas orta est. et hac em̄ terra illa sū lacta ꝓ quā paradisi porta cunctis est patefacta. rur anna. Anna ꝙ gr̄a dr̄: qz gr̄a erat plena: fe lix z oi laude dignissima. Et hac em̄ terra illa sū Decille. ¶ Ubi nota q; in scripturis legunt ctuor mulieres deo grate ß noie anna vocate. Prima fuit mater Samuelis ꝓphete. de qua. j. Reg. j. q tante gr̄e apd deū extitit q; cū eēt sterilis deo9 oionem illi9 erauduit z filium sanctissimum ꝓphetā. s. Samuelē parere meruit. sz maiorē hac gr̄am Anna ista ꝓmeruit apd deū sua oratione vt. s. sanctissimā sctoz oim ꝓ quā sal9 est oib9. s. ꝙgi nē Mariā cū foret ipa sterilis ab annis. xx. gigne ret. Secūda fuit anna vxor Tobie que vnicum filiū. s. Tobiā in pegrinatiōe positū legit lamētas se irremediabilib9 lachrymis Tob. x. Ista btā an na maiorem gratiaz habuit cū tres marias sanctissimas chr̄i passionē amarissime lamentantes genuit: z q; diu ipa su ꝓuixit filie sue marie z chr̄i sto i egyptū pegrinati cōpassa credit amarissime r̄si forte in passiōis tpe su ꝓuixit: nō dubiū est eā cū suis irremediabilr̄ fleuisse. Tertia fuit anna vxor Raguelis. de q; Tob. vij. q filiā Sarā pe perit quā nullus in ?iugiū potuit hr̄e motus ex sola voluptatis libidine. Btā ista anna filiā pe perit Mariā ꝑginē quā null9 vnq; cōcupiscere carnaliter potuit vt ōt Bed. Quarta fuit anna filia ¶ Manuel q chr̄m videre z ?fiteri meruit. Lu. ij. Hec summā gratiā habuit q; matrē chr̄i parere z chr̄m videre amplexari z fouere vt neporem ꝓ

meruit. merito ergo dicta est anna. Quartum ꝓuilegiū excellētis nobilitatiōis. Oēs em̄ nobilitates generose ab Adam z ꝓtriarchis ac regibus z ducib9 iudeoz descēderūt in beatā annā. Que q; dez stirpe regia dauid nata fuit vt canit in offitio qz ꝓ eā debuerūt descēdere in chr̄m. ¶

Querit Utrū btā anna i generi nobilitate ꝓferat merito oib9 nobilib9 mūdi. s. post mariā. Ad qō rñr q; sic. Et ō declarat triplici rōe ꝓcipua. Pria rō ex pte ꝓlis. s. btē ꝑginis Marie z chr̄i qz euangeliste oēs preclaritates ingenuitates z nobilitates q; pñt esse in hoib9. s. ꝓtriarchalē: regalē: sacerdotalē: ducalē: iudicialē: ꝓpheralē z hmōi ꝑm originē sanguis ab adā ꝓ abraā patriarchā descendisse describunt ꝑm originē sanguis in chr̄istum regem regum. vel descendeñ. vt patz Mat. j. vel ascedeñ. vt Luc. iij. q; b9 patet q; euāgeliste intendunt nobilitatē chr̄i z mr̄is eius preferre oñib9 imperatorib9 regib9 z nobilib9. Sz ꝓstat q; hec nobilitas ꝓ annā descēdit in mariā z chr̄m. Sicut ergo chr̄s est rex regu. z beata Maria regina reginaz. sic p9 eā anna merito dr̄ nobilissima matrona nobiliū. Scōa rō ex pte ꝓxie virtuositatis Mā q; ro te. q; re dedit de9 ade z suis posteris nobilitatē sūmā. s. inocētie z ꝑtuositatis sine qua alia oīs nobilitas ē nulla apud deū. Un Piero. ad Cellentiā dr̄. Sola apd deū libras est nō seruire pcīs. nobilitas sūma est daz esse ꝑtutib9. Item Aristo. j. polic̄. Nil aliud q; ꝑtus z vicia determinant ꝓ suū aut libez. Utiq; oīs nobilitas dō gr̄ata. idcirco est a de data vt ꝓ generationes descendeñ. in Mariā ꝓ eā chr̄s dñs nascēs ex ꝑgie oñi gr̄a plena honorarek in sui originis dignitate z sctitate ac ꝑtuosa nobilitate. Nō em̄ decuit deuz nasci nisi de mūdissima z sctissima vt ꝑm carnez etiā nobilissim9 oim esset. Et ideo oīs nobilitas generis z ꝑtutis debuit esse in anna p̄ ceteris: vt ꝓ eā descēderet in virginē. Tertia rō ex pte effice cie z vtilitatis. quia ex anna nata est Maria. z ex maria chr̄s de9 nr̄ z rex oim ꝓ quē oēs electi vemūr in libratē filioz dei eternalē. Et sic ptz q; ipa est nobilissima. ¶ Quintū ꝓuilegiū reuerētialis celebratiōis. qz ꝓ orbe celebrat festum anne in ecclesia. Querit Aur ecclia magz celebrat festum anne q; ioachim: cū em̄ pat̄ sit principalior in generatiōe q; mr̄ ꝑm pbm. deberet ḡ fieri econuerso. Sed rñdet q; hui9 vna rō est. qz aia beate ꝑginis creata est in vtero sctē anne qz aia humana ꝑm Aug. vt patet li. ij. senten. di. xvij. creat in corpore organizato in vtero materno z nō extra Alia rō. qz de9 maiora fecit miracula in anna q; in ioachim. qz ibi sctificauit tabernaculum suuz altissim9 ꝓ oīb9 sctificatis. Et ꝑm nros doctores ꝓseruauit ꝑginē beatā ab originali peccato in vtero anne. ḡ ⁊c. Sextū ꝓuilegiū opulētis fructificationis. maximū em̄ fructū fecit in celo ꝓ oñibus alijs hoib9. Ex fructu autē cognoscit̄ arbor

De sancta Martha

Lu.vj. Primū em̄ t optimū fructū fecit beatam mariā.de q̄ Ber̄n. O maria p te infern⁹ euacuat celū reserat.angeli reparant.homines saluātur. Scōs fructus scōa maria generās q̄tuor discipulos. Tertius fructus maria tertia generans duos ap'os.t oēs bi inūerabiles hoies ad celū perduxerunt. De his Fmone.j. M. Septimus ꝓuilegiū spūalis ꝛsolatiōis. O deuota mens cogitare poces q̄ntas ꝛsolatiōes habuit anna i spiritu q̄tiens chr̄m dn̄m amplerabat osculabat t etiā eius matrē v̄ginē q̄ oi gr̄a t suauitate plena fuit. Que etiā vt pie credo sic filia sue mr̄i solet secreta sua patefacere: sic ipa anne patefecit mysteria icarnatiōis diuine: t sic illa multas consolationes hausit in chr̄o suo nepote charissimo t pulcerrimo. Mā matrone dicūt nō min⁹ affici auias erga nepotes q̄z ad filios ꝓprios. Octauū priuilegiū angelice visitationis. Un̄ Hiero. in ser. Postulat.dicit sic de ea. Nec est sterilitas fecundata t simplicitas setā q̄ ab angelis in tēplo frequētata int̄ eos q̄si domestica pepit. Dr̄ etiā i officio ei⁹ nouo q̄ anna iuuēcula fuit in tēplo sctō enutrita.t p angelū de ꝛceptu Marie premonstrata. Nonū ꝓuilegiū irrep̄hensibilis conuersationis.qz ipa cū Joachim marito erant ambo iusti deū timētes t in oīb⁹ dei mādat⁹ irrep̄hensibiliter incedeñ cor̄ deo t hoīb⁹.vt dicit Hiero. vbi s̄.t i officio. Mā reuera magnū ꝟ priuilegiū scitatis erat q̄ essent sine oīs pcti reprehensione qz vt Aug.ait.xxj.de ciui.dei.paucissimi sunt int̄ scōs tante felicitatis.vt nunq̄z damnabilia pcta cōmissa sint ab eis. Preterea magnū etiā ꝟ erat q̄ oēm subam trifarie diuideñ: vnā ptem templo t eius seruitoribꝫ.aliā pauprib⁹ erogabant.tertiam sibi t familie vsib⁹ reseruabant. O deus q̄s hodie etiā decimā ptē substātie erogat. Decimum est diuinalis cognationis: in q̄ bz plimas prerogatiuas. Pria qz ipa ē chr̄i auia. t chr̄s dei filius ipius ē nepos. Scōa qz cū chr̄s sit idē de⁹ cū pre t spūsctō: ex ꝟ habet q̄ndā ꝓpinq̄tatē ad patrem t spm̄sctm̄. Tertia qz est genitrix regie celi Marie. Quarta qz ex v̄bo est dn̄a angelor̄ t hoīm qz q̄cq̄d est supius superiore: est supius inferiore.ij. Topico.sz ipa habet q̄ndam supioritatez.s. maternitatis ad chr̄m t eius matrē. q̄ t sup oēs creaturas chr̄o subiectas. J Queri pōt.qualiter ad tantā gratiā ipa de congruo fuit digna: Rñr q̄ p̄cipue p quattuor hec meruit de ꝛgruo er dei bonitate. Mā t per hec quattuor mulieres ꝓmerent apud deū magnā gr̄am: t apud hoies laudē t gl'iaz. Prio p mādator̄ dei obꝛuationē Ecci.xxvj. Mandata dei in cor̄de mulieris sctē. Scōo p chr̄i deuotionē. Un̄ Aug. exorādo mariam ōt. Intercede pro deuoto femineo sexu tc. Tertio p pietatez ad pauperes.j. Timo.s. Pietas ad oia vtil' ē pmis. ba. tc. Quarto p pdicatiā etiā vel castitatē siue v̄ginalē siue coniugalem vel vidualem. De ꝟ v̄sus. Sunt tria grata deo nec nō hoī toto mūdo. Seru⁹ fidus: vxor casta: vel rus amicus. Undecimū ꝓuilegiū ipenetrationis. Cū ei alij sci habeāt suffragia a chro impetrare suis deuotis solūmō p modū supplicatiōis.ipa btā anna aūt sic auia chr̄i bz ꝓmissus imperādi t ꝓpiendi ipi chr̄o sicut t mater Maria.nec est fas negare.s.q̄ō postulat.iusta illud Exo.xx. Honora patrē t matrē.q̄ est mandatū sibi datū ꝓuilegiuz p alijs scis. Duodecimū ꝓuilegiū curie celestis veneratiōis. Tota enim curia celestis bz eā veneratiōe dignissimā in q̄ntez ex ea pdijt regina celestis.t est auia celestis regis chr̄i filij q̄z ex v̄bo bz ꝓrogatiuā q̄ ipa est dn̄a omniū angelor̄ t hoīm.vt supra dictū est. Jtem ex v̄bo habet em̄ regis dn̄a est Fuor̄ illi⁹. Jtem ex v̄bo habetus q̄ venerer vt mr̄.s.oīm elector̄ q̄z oīm mr̄ Maria vt dicit Anſ. t Ber̄. Sed ipa btā anna est mater matris oīm.i. virginis marie sponse et t genitricis chr̄i filij dei.q̄ oēs filij dei.s. christiani ipi btē anne q̄dam iure adoptionis t veneratonis t dilectionis sunt obligati tanq̄z filij spūales t adoptiui. Un̄.xxx.q.ij.c. Ita diligere. Nicolaus papa.q̄ ita diligere debz hō patrē vel matrē aut frēs spūales ac adoptiuos sic carnales. Et ad idē facit ibidē.c.p adoptionē.t.ff. de tu nupti.l.adoptiu⁹. O q̄ brissima femina: o supfelix t gl'iosa dn̄a: nō simpl'r sed multiplr in ꝛtuis natis t pulcrissime in christo supbenedicta t beata te veneramur.te nos miseri pcōres deprecamur: vt apud christum vna cum tua supbenedicta ma filia virgine.s. Maria ac ceteris tuis natis nepotibus pro nobis intercedere dignetis: vbi detur nobis gratia t gloria Amen.

Pro sctā Anna quartū sermonē iuxta chronicas. Jbi em̄ scribendus reliq̄ vt pluribꝫ sanctis mulieribꝫ deseruiat sicut placuerit.

Sequit de sctā Martha sermo cum legenda

Diligebat Jesus martham̄ t sororē eius Mariā t Lazarū Joā.xj. J Ab⁹ dn̄s videns martham̄ t sororē eius Mariā t Lazarū dilexit eos. Ex quibus verbis dn̄s ostendit quantū diligeret hospitari sepe⁹ apō martham̄ t Mariam̄ sororē eius. Et licet dn̄s gr̄am voluit hospitari sepe⁹ apō martham̄ t Mariam̄ sororē eius. Et licet dn̄s nativitate sua noluit hr̄e hospitiū: nec etiā voluit hr̄e hospitiū in morte hr̄e nec in vita voluit ꝓprium domicilium hr̄e. Un̄ in alieno stabulo fuit natꝰ. in alieno domicilio conversat⁹ t in alieno sepulcro sepultꝰ. ꝓpter quod bene dixit Mat.viij. Vulpes fo.ba.t vo.ce.ni.ti. filius autē ho.nō bz vbi ca.suū recli. Licet itaq̄ corpale hospitiū spiritū ꝓprium noluerit hr̄e: spirituale tamen hospitium nr̄m tātū desiderat vt etiā hostiarium illud sonet q̄rat die ac nocte dicens Apoc.iij. Ego sto ad ostium t pulso. si q̄s audierit vocē meā t aperuerit ianuā intrabo t cenabo cū illo. Ut q̄ ō in mysterio rei exēplo actionis edoceret; diligebat Martham̄ t

magdalenaz z lazaꝝ eo ꝙ freqnt hospitabatur apud illos. Ad honorē ḡ.ſ.dnē marthe cōuenien ter hec verba assumunt. Iuxta q̄ tria mysteria no tabimus p̄o hoc sermone.

Primū d familiari iesu dilectiōe.ibi. Diligeꝫ ſcz a martha.zc.

Secōm de hospitali ei⁹ susceptōe (bat iesus.

Tertiū de priuilegiali sublimatōe qua dilexit christus martham.

Circa p̄mū de iesu dilectōne.ſ.erga marthā magdalenā z lazaꝝ. btūs Aug i hom.sup hoc passu euāgelico mouet q̄stionem talē dicens sic. Quō plazarū pctōr ꝓcat z a dño sic amabatur. Et rndēdo subdit. Audiat.ſ.q̄ hec q̄rit cū.i.chriz dicēte. Nō veni vocare iustos ſz peccatores. Si ei dns pctōres nō amaret de celo ad terrā nō descenderet. Hec ille. Querit ḡ.vtꝝ dei⁹ aliq̄ mō diligat eoꝝ q̄ scribit Sap.x. Diligis oia dnē z nihil odisti eoꝝ q̄ fecisti. Jte oia eroptant sūmū bonū ꝑm quō dr Boe.z Dio. Sz tūc dr dei⁹ diligere creaturā aliquā q̄n ad se ꝙuertit illā ꝑ dilectōem. magis eſt diligere dr effectu q̄ affectu. Prouerb.viij. Ego ait diligētes me diligo. ḡ videt ꝙ deus diligat pctōres. Sz in p̄mū c.qz scribit Eccli.xij. Altissim⁹ odio hz pctōres. Et Sap xiij. Abomina bilis est deo impi⁹ z impietas eius. Ad hec rndet ꝑm Bonauē.sup.iij.dist.xxxij.q.ij.dicēs. Notādum inq̄ ꝙ dei⁹ nō dr creaturā diligere rone affectionis dei ſz rone cōitatis aliquis boni.ita ꝙ dilectio aūt bonitaſ attēdit in duplici genere effectus vel in effectib⁹ nature.z hec ē oib⁹ cōis z genera liter ꝑm hāc dr dei⁹ diligere oēm creaturā z bonos z malos boies.qz vult oib⁹ eē nature: z eos ꝑfuat.z solē suuz oriri facit sup bonos z malos. Mat.v. Et sic itelligēde sūt auctes p̄scpte.ſ. Diligite inimicos vr. Scōm ḃ etiā dei⁹ dedit naturalē affectū creaturē vt oia sūmū bonū eroptēt naturaliter vt est arguit supra. Quis nō ḡtuite eroptet oēs illo mō attēdit cōitatio bonitaſ in effectib⁹ gre q̄ est spēalis: z q̄ntū ad istū effectū q̄ſdā dei⁹ diligit puta bonos: qz in se habēt a deo effectuz gre faciēt. Malos āt q̄ hñt i se defectū culpe vel pene infernalis odit z punit. qz nō habēt i se gratiā nec volūt ſz culpā. Et sic itelligēde sūt auctes i q̄ntū ad naturā diligit. Nā bñficia spēalia gre.ſ. gratū faciēt pctōrib⁹ subtrahit: z penis obligatos dr facte. qz dei⁹ odit pctōres q̄ ad culpam. sed q̄ntū ad naturā diligit. Nā bñficia eis ꝓfert vt se ag̃gerent z boni fierent.

Pro q̄ notādū ꝙ bonꝰ dei⁹ q̄nq; genera bñficiorꝝ ex imensa sua charitate exhibet oib⁹ pctōrib⁹ vt boni fiāt. z hec nulli deneg̃at. Primū bñficiū angelice custoditionis. quā etiā ifidelib⁹ z obstinatis exhibet ab ortu viuere: intelligere: sanitatem: dei lumen: z hmōi

si non custodirentur. vñ ps̄. Angelis suis deus man. de te vt cu. Scōm bñficiū benigne tolerationis z expectationis Ysa.xxx. Propterea expectat vos dns vt misereat vr̄i. Sed ve si non cōuertunt. qz vt ait ps̄. Nisi ꝙuersi fueritis gladiuz suū vibrauit &c. Quos dei⁹ diuti⁹ expectat illos nō ꝙuersos duri⁹ dānat. Tertiū ē ꝓtinue pulsatiōis. ſ. p̄ inspiratiōes vt ꝙuertāt Apoc.iij. Ego sto ad ostiū z pul. zc. Aliqñ aūt pulsat cōminando de penis inferni. Aliqñ deterrendo de morte tpali. Aliqñ alliciēdo p bñficia nature fortune et gr̄e. ſ. passiōis chr̄i z redēptiōis quā ꝓ toto mūdo sustinuit. Aliqñ p̄ scpturas. Aliqñ p flagella hūane miserie. z multis alijs modis. imo p oēs creaturas. Vñ Aug. li. soliloq̄oꝝ dr. Celū &a z oia q̄ in eis sunt dicūt mihi vt amē te dnē. nec cessant clamare oib⁹ vt sint ierexcusabiles. Hec ille. Quantum est dignatiue sustentationis. ſ. in vita: victu z amictu alijsq; ad hec pertinentib⁹. Cum enī vt Aug. dicit. pctōr nō est dign⁹ pane q̄ vescat: mirū est ꝙ dei⁹ pctōrib⁹ sic ꝓuidet in oib⁹. z solē suū facit oriri super bonos z malos. z pluit sup iustos zc. vt patuit. Et q̄d malus est dat quibusdam bonoꝝ z dignitates z alia cōia bñficia ꝓ speritatē in maxima abūdantia cum sint impij z q̄tidie deū offendant. Bed. O clemētissima circa filios Adam diuine recordatio pietatis q̄ sua bñficia largiri nō desinit nō solū vbi nullū inuenit meritū: ſz plerūq; vbi totū videt ꝓtium. Hec ille. z sic ptz. Quintū est exptationis culpe in actu vere ꝙuersionis Ezech.xviij. Quacūq; hora īgemuerit pctōr am. nō re. zc. O ḡ mira charitas. O ineffabilis dei pietas erga pctōres penitētes. Sz ve ve ve ipenitētib⁹. vñ Rbo.ij. An ignoras qm̄ benignitas dei ad pn̄iam te adducit. ꝑm duriciā tuam z cor ipenitēs thesaurizas tibi iram in die ire z reuelatōis iusti iudicij dei q̄ reddit vnicuiq; ſz opa sua. Vñ chr̄s dns dilexit lazaꝝ sic dr thema z martham ac magdalenā ꝓ ꝑfectiōe triplicis status qz apō istos tres stat⁹ hoim hospitat chr̄s i pñti ꝑ gr̄am z in futuro p gl̄iam. Primo p Lazarum ꝑfect status penitentiū z resurgētiū a pctis sicut z Lazarus resurrexit a mortuis. Scōo p martham chr̄o z discipulis vt pauperib⁹ ministrantē ꝑfect stat⁹ actiuoꝝ q̄ se exercēt in opib⁹ pietatis. Tertio p magdalenā stat⁹ ꝓtēplatiuoꝝ ꝑfect q̄ delectant i dulcedine verbi chr̄i. Circa scōm de hospitalitatione chr̄i sit ꝓ ꝓdusione q oēs fideles aīe exēplo btē marthe debēt chr̄m hospitare spūali sil' z coꝛporali domare. declarat q̄ntupliciter.

Primo ex autoritatib⁹.
Secūdo ex rationib⁹.
Tertio exēplis z similitudinib⁹.
Quarto ex hospitalitatis ꝓditionib⁹.
Quinto ex hospitalitatis fructib⁹.

Primo autoritatib⁹. Nā in scpturis legit ꝙ chr̄s dns duob⁹ modis hospitādus est apud hoies sic̄ z apud marthā est bis modis hospitat⁹. Pri

mo qdem in domo spūali.i.in corde vel aīa nra in q̄ sūme delectaī morari p gram. Prouer.viij. Delicie mee esse cū filijs hoim.z i hac domū susc̄ipiī p p̄ceptor obſuantiā z charitatē verā Joā. xiiij. Siqs diligit me ser.me.ser.z pr̄ me.di.eum z ad eū ve.z man.nr̄. Scōo in domo corpali vel materiali est hospitandus christus in psona scz pauris Matt.x. Qui recipit vos me recipit. Et xxv. Hospes erā z collegistis me.z infra. Qđ vni ex mīmis meis fecistis mihi fecistis. Ideo Aug. ꝫ hereses. Discite chr̄iani sine distinctiōe exhibere hospitalitatez:ne forte cui domum clauseritis z hūanitatē negaueritis ipe sit chr̄s. Hic z.j. Pe. iiij. Hospitales inuicē sine murmuratiōe estote. Item ad Heb.xiij. Hospitalitatē nr̄ecrantes nolite obliuiſci. Nimir hospitalitas ptinet ad oīes chr̄ianos hospitia habentes vt ōr Amb.xxxij.q. vij.c. Offerebat. Signāter tn̄ ptinet ad sacerdotes z cleros.vt ptz dist.xlij. Hospitalē. Jtē Hiero.xvj.q.ij. Om̄ inqt qcqd hūt clerici paupr̄ est z dom⁹ illor oīb debēt ee cōes:susceptiōi pegrinor z hospitū inuigilare debent. Hec ille.

Ꝫ Scōo rōnib declarat ꝫclusio. Et potissima qdē rō exhortās nos ad hospitalitatē est. qz oēs hospites sumus in hac vita Heb.xiij. Nō habemus hic manētē ciuitatē sz futurā inqrimus. vñ Aug.de vbis dñi sermone.xxxij.ōr. Unusqsqz in domo sua ꝺ hospes est. Nam si nō esset hospes non inde trāsiret.si trāsiturus es.velis nolis hospes es. Si dimittit domū illā filijs:hospitibus dimittit. Neqz etem̄ tabnar⁹ vellet qr rediret hospes z recip̄et qō dimisit.sic nec filij tui desiderāt reditū tuū post obitū. Etiā sic tabernarius vsqz ad hostiū conducit vel comitatur hospitem z tā dē dimittit z obliuiscit. sic ꝓpinq vsqz ad fossam tm̄mō sepulture ꝰducunt z postea perijt memoria eor cū sonitu.vt ōr Ps. Idcirco oēs debem⁹ esse hospitales.vt p ꝫ hospitium a deo ꝓmereamur eternū. Bern̄. O aīa domū habes luteam z cito casuram(.i.corpus de luto factuz) z nisi tibi ꝓuideris ō futura: remanebis imbribz z pcellis exposita. Aug.ꝫ hereses. Prebe rectuz accipe celum. Alie pl'es rōnes ad id patebūt infra ex vtilitate hospitalitatis. Tertio exēplis z siltudinibus. Jtā videm⁹ apō hoies q̄ libēter susciptiūt hec tria genera. Prio qdem dñi ꝓpter bonorem z dignitatē. Scōo amici z ꝓsanguinei ꝓpr̄ amorositatē. Tertio bñfici ꝓpr̄ vtilitatē. Hec oīa concurrūt in chr̄o z ei⁹ pauprib. Chr̄s nāqz est dñs oīm z rex regū Apo.xix. Jpe etiā est nob charissimus amic⁹ adeo q̄ sic Bern̄. ait. Puto q̄ iā me nō pt̄ spnere chr̄s.qz os est de ossib meis:z caro de carne mea. Jpe etiā multa bñficia nob prestitit z prestare non desinit.ac plura.s.in celo reprō mittit. Debem⁹ g̃ libēt̄issime suscipe chr̄m in paupere vel pegrino. vñ Bre. Qđ facienti pauperi in terra porrigis:regnāti in celo tribuis:iuxta illud Matt.xxv. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Item Aug.de disci.chr̄istiana dicit. Chr̄s petit in paupere.dicit nbi chr̄s.da mihi de eo qđ ego dedi tibi de meo peto z mihi non dnas.da z reddo.habuisti me largitorē:facito de bitorē. Hec ille.pl'a exempla ad idem infra sublquunt. Ꝫ Quarto ex conditionib hospitand di. Nā si q̄rit. q̄lit̄ debeam⁹ pauper hospitari docet nos scptura i exēplo Abrae z Loth.q̄ hospitalitatē āgelos suscipe meruerūt vt legit Gen. xviij.z.xix. vicz q̄ ꝓmo debem⁹ hūiliē inuitare cui fecit abraā vidēs tres angelos z in terram p cidit di. Si inueni gram ne trāseas dñe fuū tuū Scōo dulcit introducere.j. Lop.ix. Dilare dotē diligit de⁹.sic fecit abraā z loth. Tertio necaria mīstrare.s.aquā pedib si indigent:vel manib ad lauandū:z lectū q̄rit: ac cibum z potum Un abraā ait. Afferā paurillū aq̄ z lauentur pedes vr̄i z requiescite sub arbore.ponāq̄ buccellā panis:q̄ oīs cib intelligit. Quarto a turbantibus defendere. sic fecit loth. Un. xxxij.q.vij. Hospes tenet hospitē defēdere. vñ z lex dat actionē contra eum.ff.naute caupo.stabu.l.j.in principio.

Ꝫ Quinto ex fructib. Nā si q̄rit. q̄les fructz vtilitates conferat homini hospitalitas. Ritr ex scpturis q̄ ꝓma vtilitas est. qz a malis salvat. patet de Raab:q̄ nuncios recepit hospito z salvata est ab interemptione cum omni domo sua Josue.ij. Item de loth. Un Orige sup Gen.li.v ōr. Audite hec qui peregrinis domos claudit. Loth in sodomis habitauit. alia eius bona gesta nō legim⁹ q̄ꝫ q̄ angelos hospitauit:z inde ignis eua sit.clausas aūt domos hospitib ignis z sulphur accēdit. Hec ille. Scōa vtilitas.qz hospitalitas multiplicat vt ptz de vidua q̄ suscepit hēliā:cui nō defecit farina z oleū.iij. Reg.xvij. Terna tpalia mltiplicat vt ptz de Zacheo martha:magdalena qui christum susceperūt. Un Mat.x. Qui recipit iustū in noie iusti mercedē iusti recipiet. Ubi Chrys. ōr. Qualem habet q̄ pegrinar ꝓpr̄ deū: talē hz q̄ suscipit pegrinantē z fuit ambo eq̄les q̄ ꝓpr̄ deuz refrigerat z q̄ ꝓpter deū laborat.z maiorē ē meriti q̄ qr hō sapiēs ater castigaret. Un exēplū legit qr qđā senex volit hospitalis cū q̄ndā hospitio suscepisset. Et ille manducare nollet ille dicens se ieiunare. Ait. Veni orem⁹ deū sil' sub arbore z cui arbor inclinabit.opus illi⁹ fore acceptū cōprobabit. Et ille qz orassent ecce arbor inclinata est huc cui hospites suscepit. Quarta vtilitas: qz p hoc merent nō solū angelos sz ipm chr̄m deū suscipiat. Heb. xiij. Hospitalitatē nolite oblīuiſci. p hanc enim dam deo placuerunt angelis hospitio recepti ptz de abraā z loth. Amb li. de offi. Videm⁹ qr abraā deū hospitio recepit dum hospites q̄si z loth angelos. Un scias tu cum suscipis hominem suscipis chr̄m.vt etiā scribit Greg. in q̄dam hom̄. de Martino monacho qui in via iuenit

prosum z volens eū portare ad hospitādū i mo nasterio inuenit eū fore chīm. Ultra vtilitas. qz regnū celeste pstat. Hze. Pensate q̄nta sit vt⁹ ho na pietas recipe valeatis. pbere mō chīo pegrino hospitū vt vos ad regnum recipiat di. Hospes recipite regnū eternū ꝛc. O bō christiane pensa bec z esto hospitalis. O Circa tertiū de priuile/ gijs sancte Marthe sit pro conclusione q amo rosus Jesus p remuneratiōe sue hospitalitatis sublimauit: marthā magnis priuilegijs. Pri/ mū nobilissime virginitatis: Nam cum martha foret de nobilissimo genere et pgenie regali orta virū habuisse aut cōtubniū hoim nunq̄ subijsse legit. Tū z eccl'ia eⁱ festū celebrat officio vginū. O Scōm priuilegiū fructifere sctitatis. Post ascē sionē eīm dñi ipa cū lazaro magdalena necnō be ato Maximino ꝙ eas baptizauerat: alijsq̄ mul tis christicolis nauī ab infidelib⁹ iudeis includū tur: ablatis remis z velis alimentisq̄ z guber/ naculis oīb⁹. ꝙ dño. s. duce Marsilia puenerūt. z in territorio aquēsi pl'm ad fidē chīi cōuerterūt vbi erat draco ferocissimus magn⁹ deuorās ho mines ꝙ inuasores suos stercore tanq̄ spiculo igneo erurens fugabat. ad quē martha a pl'is rogata accedēs: ipmq̄ in nomine q̄ndaz hoiem manducantē repiens: aquā bñdictaz super eum fundens a sancta martha ꝓpio cingulo alligatur. z ducit z crucē q̄ndā sibi oñdit. ꝙ ptin⁹ vict⁹ vt ouis ilico a pl'o lanceis z lapidib⁹ perimit. vocabatur aūt draco ille ab incolis tarasconⁿ. Un in huius memoriā loc⁹ ille adhuc vocat tarasconū: ibi er/ go martha deinceps remāsit de licētia bti Ma/ rimini: oīoniby z ieiunijs indesinēter vacans et bus gl'osa. Erat aūt martha valde facūda z oī 2uctu z ad honorez bte Marie 2 virginis basilica mag̃ edificata asperā vitā duxit. carnes: ouaz: ca/ seu z oēm pinguedinē ac vinū vitās semel tm̄ in die. edebat: cenes in die z totiens in nocte genua die. flectebat. Tertiū pulegiū mirifice ptātis. Nā dū inf vbē z flumē Rodani apō Auionē q̄dam vice pdicaret. Juuenis q̄dā vltra fluuiū 2sistēs eⁱ 2ba audire desiderās: cū nauigio careret nu dans⁹ natare cepit. sz vi fluminis raptⁿ sūmergit cui⁹ corp⁹ vix die sequa inuentū añ pedes sctē martbe pstrata taliter orauit. Ado/ ptentat. Illa ḡ solo nai dñe Iesu chīe q̄ frēz meū lazaz resuscitasti re spice mi hospes chare ad fidē circūstantium z re suscita istum puerum. Et ecce mox resuscitatus sacrum baptisma suscepit. O Quartū celice inuti/ tationis z felicitatis. Nā dñs antea p angelum sibi obitū reuelauit. Ecce aūt añ octauū diē exit⁹ sui vidit angelicos choros deferētes aiam sororis sue sctē. s. magdalene in celū: morq̄ conuocatis fribꝰ z sororib⁹ visionez retulit z exclamauit. O dilecta soror vnas cū magistro tuo christo z bo spite meo: meiq̄ memor esse velis. Tādē admo/ nuit vt luminaribꝰ accēsis circa suū obitū vigila rent. z innotescēte eⁱ felici trāsitu 2uenit multitu do magn̄ exēsis p nemora papilionib⁹. Nocte vo media sui trāsit⁹ oīb⁹ somno gnatis ventus ve/ hemens irruit z luminaria extinxit. Illa vo ma/ lignoꝝ spirituū turbā cernēs orare cepit di. Me/ li mi hospes chare in aditoriū meū intende. Et ecce vidit sororē suā ad se venientē q̄ manu facem gerēs luminaria inde accēdit z eam salutauit di. Salue soror mea dilecta. Itaq̄ illā resalutauit z ecce chīs aduēit di. Ueni dilecta hospita vt vbi ego sum illuc mecū sis. tu me suscepisti i hospitio tuo: ego te recipiā i celo meo. z inuocātes te exau diā amore tuo. Hec illa audiēs erigere se z sur/ gere nitebat. Et saluator. expecta inq̄t paulisp z sic disparuit. Dis ḡ celeritas p desiderio tarda si bi videbat. Et hora trāsit⁹ aduenientē iussit se fo ras deferri vt celū videre posset z in terrā cinerē sterni z supponi ac signū crucis corā se teneri ac euāgelū corā sese legi. Et cū diceret. Pr̄ i manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū: illa emisit spm̄ feliciter.

Quitū pulegiū celebrime mēorie z gl'iositatis Nimiꝝ eⁱ hospitalitatis mēoria q̄ nō solū suscepit hoies vel angelos. sz z ipm regem z dñm an/ geloꝝ ac hoim chīm celebrē pconizat p mūdū i euangelio. Itē btūs Fronto eps cū missam cele/ brare tūc apud petragoricas cepit in cathedra post ep'am dormitare. cui chīs appuit z cū eo ta rasconū venit z officiuz ambo ceteris rīdentib⁹ pegerunt: ac corpus suis manib⁹ in sepulcro col lo cauerunt. Interim p diaconū eps ipe ad euā/ gelū excitat⁹ hec oīa narrauit z anulū cum suis chyrotheq̄ ibidē sacriste cōmēdatū z relictū dixit qđ probatū est in rei veritate factū p nuncios ob id illuc missos z pdicta reportantes. Idem etiaz sctūs Fronto addidit q chīs ibidē cuidā fratri in terrogāti q̄ noie vocaret oñdit co dicē i cui⁹ folijs sic fuit sctū. In mēoria eterna erit iusta hospita mea ab auditiōe mala nō tiebit i die iudicij. Heu/ qz crebra miracla circa marthe sepulcꝝ fiunt ad laudē z gl'iaz chīi. cui laus z gl'ia in secula Amē.

¶ In die sctī Petri ad vincla Fmo cū historia eⁱ.

Quodcunqz liga/ ueris sup trā: erit ligatū z i cel'. z qđ/ cūqz solueris sup terrā: erit solutū z in cel'. Mat. xvj. z i euāg. ¶ Sic ōt btūs Ma/ rim⁹ eps i Fmōe. petr⁹ 2fitēdo chīm filiū dī viui validissima nob iuicta fidei fūdamēta 2stituit Nā sic i dextro: dñico sinceri pl'o aq̄ fluxit e petra ita vniuerso mūdo pfidie ariditate lassato de ore petri a petra sic vocati fons salutifere 2fessionis emersit qñ pcōrati dño q̄s esse diceret: rñdit Pe tr⁹. Tu es chīs filiꝰ dei viui. i. tu dñe ō carne vir ginis factⁿ es chīs q̄ viui dei sempiternⁿ es filiⁿ. tu es chīs q̄ p redēptiōe nīa ad passionē venies

dē manēs es apō patrē. Sicq; salutarī fidei veritas ab ore Petri radiauit. qđ qō chr̄s dñs merito tradidit petro claues regni celoꝝ di. Et ego dico tibi qz tu es petr⁹ z sup hāc petrā. s. quā cōfessus es. i. sup me edificabo eccl'iam meā. z tibi dabo claues regni celoꝝ. z qōcūq; ligaueris sup ter. erit li. z in ce. Quia vo hodie eccl'ia celebrat festū libatōis petri a vicul'. vt prāte sibi ꝓcessa nos ipe absoluat a vinculo pctōꝝ. Idcirco p sermone huius diei ꝓuenīēter accipiunt hec vba pro themate. Qōcūq; liga. rē. Iuxta q̄ verba tria mysteria notabim⁹ p hoc sermone.

Primū de pctōris ligatione z celesti clausura. Quodcūq; ligaueris.

¶ Scōm de eiusdē solutiōe z celi aptura. Qōcū

Tertiū addem⁹ de libatiōe petri Qq; soluerī. miraculosa pro hoc festo.

¶ Circa pmū de ligatōe pctōꝝ z celesti clausura q̄ iferu⁹ eis ē apt⁹ accipiam⁹ p ꝓclusione vba Maximi epi in ser. de apl'is petro z paulo dicētis. Claues celi est lingua petri q̄ singuloꝝ meritа censendo vniculq; regnuz celi aut claudit aut apit. Dec ille. Et q̄ ptz p pctōr m'tū debz formidare z reuereri petri prātez ne sibi claudat p suo demerito celū z obligatū decernat ad infernum. Uñ b q̄stio occurrit. Quō fit ista clausio celi p petrū. i. sacerdotē ipi pctōri. Ad qō rndeť fm fratrē Ange. de Clava. in sūma sua. vbi seqns Rich. in iiij. di. xviij. ar. j. q. ij. ponit q̄ttuor modos q̄bus fieri bz ista clausio celi: z pctōris ligatio vl' solutio

Prio iudicādo. s. cū eramiata bois ꝓscia iudicat ei celū vl' aptū. vel clausum z nō absoluēduz vtpote nō vere penitēti. ¶ Scōo penitētē ligādo ad aliquā penā sensus tpalē: puta qñ satisfactiōnē pnie imponit penitētib⁹ quā explere eos oportz vel b vel in purgatorio anteq; ingrediant celum Jrē sic soluit aliquā ptē pene pctō debitā relaxando vel p satisfactionē purgatos ad sacrōꝝ cōmunionē admitteñ. de pe. di. multipler. vbi Leo papa ōt sic. Dñs iesus chr̄s hāc ꝓpositz eccl'ie traditit ptātem vt ꝓfitētib⁹ pnie satisfactionē darent z eadem salubri satisfactione purgatos ad cōmunionē sacramentoꝝ admitterēt. Et infra. Si aūt aliqs eoꝝ p⁹ q̄z ad ꝓstituta remedia ꝓueniat tpalē vitā finierit: qō manēs in corpe nō recepit: consequi carne exut⁹ nō potit. glo. nisi fig pnie apparuerint. Tertio fit clausio celi z ligatio pctōris excōicādo. sz hec respicit forū ꝓtentiosum potius q̄z pnie. Et q̄ ad hūc modū soluit ab excōicatiōe absoluēdo. ¶ Quarto fit q̄dē clausio ex pte peccatoris. min⁹ q̄z deberet ad pniaz se disponendo Et q̄ ad b fit solutio pctōris p sacerdotez de non contrito contritū faciēdo ex vi absolutiōis. Pro cui⁹ declaratōe nota fm sniam. Sco. in. iiij. dist. xiij. q. vl. Dēri. de Gan. i q̄dl. q. xxxij. Jo. Herk. de forma absol'. z alioꝝ plimoꝝ q̄ qñ hō est attritus nō contritus confitens q̄uis non habeat actū talē q̄ sufficiat ad meritum de cōgruo: tñ bñ bēs volūtatē suscipiendi sacrm eccl'ie z sine obice mortal' pcti actual'r sibi facto vel in volūtate imherētis: recipit nō ex merito: sed ex pacto diuino effectum ist⁹ sacri. i. pnie vt sit parū attrit⁹. i. tanta attritione q̄ nō haberet rōnē meriti ad remiss onē pcti. volens tñ recipe sacrm pnie sic dispōsit in eccl'ia: z sine obice in volūtate pcti mortalis in actu: ex vi sacri istius in instanti z vltimo planis nis recipit remissionē z gr̄am pnialem vi absolutionis: nō etiā merito qz nō erat: sed ex pacto diuino assistētis sacro suo ad effectū illū ad quē instituit. Et ideo absolutio sacr'alis p̄t delere pctā q̄ nōdū erant cōtrita. sed solū attrita. alioq̄n nō apparerent quō sacrm pnie esset sēda tabula post naufragiū si nunq̄z per ipm vt sacrm est posset recupari sed cūda gr̄a amissa. sed tñ per attritionē tanq̄s ꝓpriū dispositionē z p ꝓtritionē tanq̄s cōplementum. Dec frater angel⁹ post dictos doc. O q̄ mira dei miscdia. o ineffabil' clemētia qñ tā facilit̄ pnie pcō res inuenire et⁹ gr̄am. nil em̄ aliud req̄rit in ipa sacr'ali ꝓfessione nisi q̄ bō nō ponat obicem gr̄e diuine q̄ oīb⁹ ꝓsto est dūmō facāt q̄s in se est.

¶ Sz q̄rit̄ p clariori simplicitū iformatōe q̄les boies censenť a celo excludēdi z ad infernū ligati p claues bti petri. Ad qō rndeť q̄ pīr distinguit tales in genere sextuplici. Primi sūt alieni. i. infideles de vta z aberrātes. Uñ Deb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. Uñ Aug. de fide ad petrum extra de here. ca. Firmissime inq̄t tene z nullatenus dubites oēm hereticū vel scismaticū cum peccato abolo z angel' ei⁹ eē ignis incēdio ꝓpinquare nisi añ finē vite catholice fuerit icorporatus. Scdi sūt Jdē de sortileg⁹ z icōtatoribus ē tenēdū. Scdi sūt bonitaī dei miscdiaz z bñficennā desperātes. Jsid. de sūmo bo. li. ij. c. xiij. Desperare in infernū descēdere ē. Exēplū de cain z de iuda desperātibus dicentib⁹. Maior est iniq̄tas mea q̄ vt veniam merear Gen. iiij. Mētiī cain mēt⁹. qz maior est dei miscdia q̄z q̄cūq; totius mūdi iniq̄tas. Dic ille. Tertij sunt crimina continuantes nec ab eis ꝓtinere volētes. Ps. Cōuertent pctōres in infernū: oēs gētes q̄ obli. deū. Jrē Rhoīn. vj. Stipendia pcti mors rē. Athanas⁹. Qui mala agentes ibūt in ignē eternū. Quarti sunt dilectione veri ad deū z primū nō hūtes nec desiderātes. vt ipi oēs q̄ pcepta dei ꝓtēnunt nec scire volunt. Jo. j. primū odiunt z irā ꝺ eos tenent. Uñ. j. Joā. Qui nō diligit manet in morte. Dic q̄ odit fratrē suū homicida est. Et sciī qz oīs homicida nō habet vitā eē nā. s. sed gehennā. Jrē q̄d dicem⁹ de illis q̄ pl⁹ diligūt tpalia: diuitias: dignitates: z illa q̄ deū. q̄ cū periculo aie ea adq̄runt iusto q̄ iusto ꝓfectu fraudo z mendacio: dolo: vsuris: rapinis: piuriis: in omnibus do z vēdēdo. Audiāt tales Eccli. xxj. Congregatio pa collecta synagoga pctōr. Ezra. i. rapt⁹ z ꝓpidoꝝ z in fine illoꝝ iferī z tenebre z pene. Et ꝓphēta ri⁹ apl'm j. Timo. vj. Qui volūt diuites fieri incidunt in laqueū diaboli z desideria nociua q̄ mergunt

boiem in interitū z pditionē. ḡ tralibꝫ infernꝰ est apꝰ. Quinti sē excōicati z ecclie sacrā:ac cēsuras ꝓtenētes. Vñ Chrysꝰ. rj. q. iij. Nemo inqt ꝓtenat ecclesiastica vincula. Non em̄ hō est qui ligat sed chīs q̄ hanc prātē dedit. Et ibidē. c. Dis. ōt Aug. Dis chīanꝰ q̄ excōicat sathane tradit. Nec ibi. Vñ legit q̄ scūs Ludouicꝰ rex frācie dicebat q̄ nolle totū mūdū recipe vt sciēter p vnā diem in excōicatione maneret. Sz heu hō grossi boies nō curāt q̄ q̄q̄ p tres menses z vltra in excōicatiōe vel interdicto ptinaciter stant. Ue etiā z ve illis q̄ ad confessionē z sacrā compelli nō aut vir pñt se mel in anno. bi bñt infernū aptū. Sexti sūt fina liter ipenitētes et i q̄cūq̄ mortali pctō morientes ligati. Nam finalis ipenitētia est sūmū pctōꝝ in spūm̄scm: qō neq̄ hic neq̄ in futuro remittetur. Mat. xij. Vñ q̄lis hinc q̄sq̄ exit: talis in iudicio apparebit vt ait Hre. dist. xxv. q̄lis. Dis ḡ oibus z singulis ve ve: q̄ infernus eis patz z celum est dausum. melꝰ erat ei si natꝰ nō fuisset homo ille

H Circa scōm de agtione celi sit ꝓ conclusione pbū Amb. in ser. q̄ incipit. Propiciatio diuitatis dicēs sic. Pura celos aliē aptri nō posse nisi clauis petri apli aptēdi sūpserimꝰ. Vñ ꝓ hoc petrū multū venerari z ad eā ꝓfugiem. inēpellare debemus. Iurta hec ḡ ꝓ auditoribꝫ simplicibꝫ q̄stio occurrit. Qualibꝫ boibꝫ brīs petrꝰ celū sic aptat ꝙ q̄to morientē statim in illud euolare habeat Ad qō rñendo p̄mittemꝰ q̄ttuor vitates theologicas. Pria vitas q̄ mox vt anie a suis corporibꝫ exeunt suoꝝ opeꝝ vel p̄miū vel penā cōsequūt̄ put merent̄ in inferno vel purgatōis loco. vñ. ij. Cor. v. Scimꝰ: q̄m si terrestris domꝰ hec habitatōis dissol. q̄ habeamꝰ do. nō manufactā in cel. Et infra. Oportet nos oēs manifestari ante tri. chr̄i vt reci. vnusq̄. put gesserit siue bo. siue malū corpibꝫ ē. Et rō p̄m Tho. in. iij. dist. xlv. q. j. ar. ij. q: sicut in eū q̄ ē finis morꝫ ipoz. Ita etiā ē in aniabꝫ meritū vel demeritū q̄bꝫ quentūt aie ad p̄miū vel penā q̄ sūt fines actionū ipaz. Vñ sic corpꝰ ꝙ guitur vt p̄miū vel penā. nisi inēdū a p̄mio retardēt̄ vel leuitatē statim ferē in locū suū nisi pbibetur i purgatōis loco. H Sz si q̄ras. quō scit aia exuta huc vel illuc statim ire. Rñr p̄m Bonauē. sup. iij. dist. xx ꝙ oibꝫ morientibꝫ siue iustis siue reprobis assistūt boni z etiā mali angeli. z data sniā ducenꝫ reprobi in infernū ꝙ malos āgelos tanq̄ ꝙ tortores. Iurta illō Mat. xviij. Iratus dñs tradidit illū tortoribꝫ tē. glo. tortores sunt demones. Boni aūt ducent ꝙ bonos angelos vel in celū vel in purgatoriū. Iurta illō Luce. xvj. Mortuꝰ ē lazarꝰ z portat̄ ē ab angelis in sinuz Abrae. Scōa vitas q̄ reproboꝝ aie mox vt a corpe exeunt in infernuz detrudent̄. s. de cōi lege. Iurta illud Job. xxj. Ducūt in bonis dies suos z in puncto ad inferna descēdūt: z ꝙ pdictam pz rōnē. H Tertia vitas q̄ p̄time aie iustoꝝ añq̄ in celū euolēt purgari bñt in purgatorio: q̄ quis fuerint absolute ꝙ claues petri a pctō. Rō. qz tenēt ad satisfactōem ꝙ reatu pctī: quā si hō nō persoluerit purgatorio bñt ꝙsoluere. Vñ. xx v. dist. q̄ in aliō. ōt Aug. Qui i aliō seclō distulit fructū ꝓuersiōis ꝑpus purgabit igne purgatōis.

Quarta vitas q̄ aliq̄ aie adeo ꝓfecte inueniūtur satisfactēres vel absolute q̄ mox vt morium̄t i celū bñt volare. Sz q̄ sūt isteuel q̄libꝫ petrꝰ. i. sacerdos vel papa. talē celū aptat. H Notādū q̄ papue ser genera talū reptiunt. Primi sē in i nocētia baptismali decedētes. Augu. de ꝓse. dist. iij. Regnāre inqt spū nō solū originalū verum etiā volūtariorꝫ fit remissio pctōꝝ. Scōi sūt martyrū ꝙ chīo patientes. Vñ Aug. xv. q. j. Firmissime inqt tene z nullatenꝰ dubites illos q̄ ꝙ noie chr̄i suo sanguie baptizanē accepturos vitā eternā. Tertij sūt religionē approbatā ingredientes z regulariē viuētes. Propē qō Bed. li. de precepto z dispēsatōe. c. xl. ōt sic. Inē ceca pnie instituta monasterialē disciplina meruit hanc ꝓrogatiuā vt scōm baptisma nūcupet̄. Et in vitas patruz legit q̄ ingressi religionē eandē grām ꝓsequunt quā baptizati. Vñ ex ꝙbo ꝑfato. Bed. rō supta ē q̄ religionē itrāti. de pteritz culpz in scō cōmissis non est pnia iniungenda. de pe. dist. j. §. bis autoritatiꝫ. c. j qs aliqñ. Nā b̄ est holocaustū maximū q̄ qs se totalē diuinis officijs mancipat ꝙ religionis ingressuz qō excedit oē genꝰ satisfactionis. xxviij. q. ij. admonere. Talē em̄ offert hō res z totū mūdū derelinqndo z pauptatē vouendo Itē offert corpꝰ ꝙ votū castitatz. z ꝓpriā volūtatē ac aiam ꝙ votū obidiētie. Sz qñ talē ingrediens ꝓsequē hāc plenariā indulgētiā pctōꝝ. Rñdz Bed. de gāda. q̄ qñ ꝓfitebit: tūc a p̄mo indulgentiā ꝓsequē. Et b̄ intelligit si itēdit ꝑuare regulā. alioqn ipō id p̄mittēte qō ñ intēdit ꝑuare peccat mortaliter. Quarti sē idulgētiā plenariā i mortz hora ꝓsequētes. q̄ ei sic morīūt statī euolāt i celū. vt Dofti. ō pe. tre. ōt. Indulgētia ei tātū remittit inqt ō pena q̄tū sonat ō pnia. Cū ḡ idulgētie sonāt ad totū cumulū pctōꝝ: tūc oē ōbitū auferē vt nullꝰ reatꝰ pene remaneat ꝑm formā plēarie idulgētie Et qz nullū ē ipedimētū ascēdēdi i celū cū q̄s morit̄ur i gra nisi soluto pene. ḡ seq̄ q̄ talē statī euolat cū ex thesauro eccie eiꝰ pena soluta ē vt tenent doc. sup. iij. dis. xx. Quinti sē ꝓtritōe itēsa sua pctā deflētes. Ut em̄ tenēt doc. sup. iij. dis. xvij. Cōtritio p̄ itātū itēdi tū er pte charitatz causantz. tū er pte doloris sensualē q̄ tota pena pctī remittet̄. nihilomin⁹ cū ꝓfessio z pnie iniūcte expletio req̄rit ꝑpē ꝓceptū. hec Ped. ō ta. Sexti sē ꝙ opa pnialia satisfactēres. s. plēarie. puta ꝙ el'ynas: oīo es: ieiunia: z alia bōa opa Mat. iij. Facite dig. fru. pnie nā ꝑm doc. papue tbo. i. iij. pnia iūcta aut ē mi-

De sancto Petro ad vincula

nor aut maior q̄ deberet: aut equalis. Si min̄or oportz residuū supplere i purgatorio: vel hic p opa bona aut indulgētias. Si est maior tūc superfluū cedit homini in p̄mū. Si est cōlis sic euolat in celū. O ergo mira dei pietas. O pet̄or age penitentiā vt saluēris. Ecce misericordissimus deꝰ tibi eternā penā remittit p tēporali. f

Circa tertiū de miraculosa liberatōe Petri sit p cōclusione q̄ sctā ecclesia merito celebrat h̄ festū Petri ad vincula p eiꝰ liberatiōe miraculosa z gaudiosa. Que q̄dem describit a btō Luca Act. xij. Misit inq̄t Herodes rex manꝰ vt afflige ret q̄sdam de eccl̄ia. Iste fuit Herodes agrippa. Tres em̄ fuerūt herodes: z oēs p secutores. Primꝰ fuit herodes ascalonita: q̄ necauit innocētes p chr̄o. Secūs fuit eiꝰ filiꝰ herodes antipas q̄ decollauit Joānē bap. Tertiꝰ fuit is herodes agrippa filiꝰ aristoboli filiꝰ herodis ascalonite. Unū v. Ascalonita necat pueros antipa ioannez Agrippa iacobū: claudēs i carcere Petz. Iste ḡ eleuatꝰ i regnū iudee p imperatorē Hadū mltū honorifice susceptꝰ ē a iudeis. Ob q̄rū fauorē misit manus. i. p̄tātem ad affligendū chr̄ianos. Occidit em̄ Jacobū frēz Joānis gladio statim vt venit añ dies azymoz. Uidēs aūt q̄ h placeret iudeis: apposuit ap̄hēdere z petz: z in carcerē misit volēs post pascha. i. pꝰ trāsitu pascere: qō iudei obseruabāt i azymis vescēdo septē diebꝫ p̄ducere eū p̄plo. i. ad volūtatē p̄plī interficiendū. Tradidit q̄ ipm̄ q̄tuor q̄ternionibꝫ militū ad custodiendū interim. Lyra. Quaternio ōr q̄ habet q̄tuor milites sub se. z sic q̄ter q̄tuor sunt. xvj. Dño aūt fiebat sine intermissione ab eccl̄ia ad deū p Petro vt sez christus suū seruaret vicariū adhuc in vita. Ecce aūt i ipa nocte q̄. s. i crastinū Petrus deberet p̄duci vt occideret: erat dormiēs in carcere inter duos milites vinctꝰ catenis duabꝫ. z custodes ante ostiū carceris. Angelꝰ aūt dñi astitit: et lumen refulsit in habitaculo carceris ad Petri ꝓsolationē: p̄cusso q̄ latere Petri: excitauit eum dicēs. Surge velociter: z ceciderūt catene d̄ mānibꝫ eiꝰ. s. diuīa vtute vl̄ angelica facilitate. Dixit aūt angelꝰ ei. Precinge te. s. vt sis aptꝰ ad ābulādū. Resolucrat em̄ cingulū Petrꝰ vt vestī posset coopire pedes p̄ frigiditatē carceris. Et calcia te caligas tuas. In greco habet. sandalia indue. z fecit sic. z dixit illi. Circūda tibi vestimētū tuū: z sequere me. Et exiens seq̄bat eū. Et ipe Petrus existimabat hec in visiōe somnij tm̄: z nō ve fieri realiter. hoc p̄ imaginatōez fortē d̄ importētia euadēdi via bōana. Trāseūtes aūt p̄mā z secundā custodiā. s. militum q̄ erant oppressi somno. vel qz vigilātes erāt acrisia eccitatī p̄cussi: venerūt ad portā ferreā. s. carceris exteriorē ducētē ad ciuitatē: q̄ vltro apta est eis. s. vtute diuīa vel angelica Et sic patet q̄ carcer erat extra ciuitatem: sez in suburbio adiuncto. id ē hostatio. Et exeuntes illam portā p̄cesserunt vicum vnum: z continuo discessit angelus a petro disparendo. Et petrus ad se reuersus: dixit. Nunc scio vere: qz misit dominus angelū suū z eripuit me zc. Uenit aūt petrus ad domū marie mris ioānis: q̄ cognomi marcus: q̄ erat hospita fidelium. vbi erāt multi congregati fideles orātes. Et pulsante petro ad ianuam. p̄cessit puella nomine Rode ad videndū z cognoscēs: p gaudio nō aperuit: sed intro cucurrit z nunciauit adesse petrum. Illi dixerant: insanis: quia credebāt eua sionē petri impossibilem. At illa affirmabat sic se hr̄e. Illi dicebāt: angelus eius est. s. apparens in petri specie. Tandē aperta ianua intrauit z obstupuerunt. z narrauit eis q̄ gestam dicens. Nunciate hec Jacobo. s. minori epō tunc hierosolymitano z fratribꝫ vt reddant deo gr̄as. Nec sufficiāt. Et nos ḡ charissimi laudemus deū z amemus ac orem̄ chr̄m vt meritis beati petri det nobis liberationē a p̄nis gratiam z gloriam.

De sctō Petro ad vincula Sermo secundus scz de catenis p̄cōz cum legenda.

Dirupisti domine

Vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. Ps̄. cxv. Ista vba opa me potuit dicere btūs ap̄lus petrꝰ q̄ miraculose deo ē libatꝰ e carcere z vincul' herodis: cui' hodie festū celebrat ecclesia. Pōt etiā cōuenienter dici q̄libz pc̄or vere penitēs. qz q̄diu ē in pc̄o mortali tādiu tenet captꝰ in vincul' diaboli. Un Ysa. de nabucho. hist̄oria. ōr. Qui fact̄ p̄cm̄: seruus est p̄cti. s. p̄ in laqueis. s. p̄ i vincl': z nūq̄ est liber a diaboli cōpedibꝫ q̄ s. p̄ ē i criminibꝫ. beculle. Dic z Prouer. c. v. Iniq̄tates sue capiūt ipiū: z funibꝫ pc̄oz suoz ꝓstringit. Hū ḡ pc̄or libat dei grās agens: dirupit verā pniam pōt dicere deo gr̄as agens: ro mi fuisti dñe vin. mea. s. q̄bꝫ tenebar i p̄nis. ro tibi sacrificabo hostiā laudis. s. offerēdo aias z corp̄a mea in pnia ad tuū obseq̄ū. Hā dicēte ps̄. Sacrificium deo spūs zc. Hz q̄m ista petri liberatio quo ad hoc die recolit fr̄ spūal'r liberationē hoīs a vinculis pc̄oz z ex carcere diaboli. Et etiam quia p̄ces b hodierna solēnitas de vinculis petri agitur. ve sez p sua merita z p clauiū p̄tē nos pc̄ōres ligatos soluat a p̄nis: ac plene liberet a carcere infernali z eis catenis. q̄ p̄z i collecta q̄ sic hodie orat ecclesia. Deꝰ q̄ btm̄ petꝝ a vincl' absoluit illesum abire fecisti: nr̄oz q̄sumꝰ absolue vinculo p̄cōz z oia mala a nob̄ p̄iciat. erudite. Conuenienter ḡ p̄dicta vba p rthemate assumunt in p̄sona vere penitentiū p sua liberatōe gr̄as agere volentiū sic. Dirupisti dñe vin. mea ti. sa. zc. Jam q̄ vba tria mysteria notabimus p sermone.

Primū de pc̄oz sez catenis z vinculandis. Uincula mea.

Secūm de eaz remediis z confractione. quia dicit. Dirupisti.

Tertiū de miraculis ⁊ huⁱ⁹ festi celebratione.
Circa pmū de catenis pcōz inq̄renduz est.
Qualib⁹ catenis diabol⁹ aiam miseā vinculare
soleat vt in pcīs detineat ⁊ ad salutē nō resurgē
re valeat. Sz anteq̄z has catenas prosequendo
declarem⁹ est aduertendū q̄ fm doctrinaz Are
sto. ij. Etb. ⁊. viij. dicēs. Medicinaz remedia ha
bent fieri p ꝟia. Cōtraria em ꝟijs curant. Idez
dicit ⁊ Greg. in hom. q̄dam de martyrib⁹. Sicut
in quit arte medicine calida frigidis: frigida cali
dis curantur. ita dñs nr. s. Iesus chr̄s ꝟia oppo
sita medicamenta peccatis: vt lubricis continen
tiā. tenacib⁹ largitatē. tracūdis mansuetudinem
elatis pciper būlitatē: Sic q̄z celestis medic⁹ sin
gulis q̄busq̄z vicijs obuiantia adhibet medica
menta. Hec ille. Ipius g̃ dñi nr̄i Iesu exēplo reme
bibeam⁹ ꝟia singulis. Et vt opposita iuxta se po
sita magis elucescāt: q⁹ oppositoz eadem est disci
plina. iij. metaph̄. Idcirco psequeñ. primū my
sterū huius fmonis de catenis q̄b⁹ ipe diabol⁹
vinculat pcōres ne de pcīs liberi queāt: sil' pse
quat ⁊ eaz remedia ꝟia q̄b⁹ dirūpant hec vin
cula diabolica ⁊ boies saluari valeant pcōres
p vere pnie medicamēta. Ūn de pmo mysterio
simulq⁹ ⁊ secdo agēdo Notandū q̄ pcipue catene
diaboli sūt noue quib⁹ miseras aias ben pluri
mas vinculat ne a peccat' exeant. sed i eis pereāt
⁊ teneant carcere infernali. Quaz totidez reme
dia assignabim⁹. vt sic Petr⁹ ex herodis carcere
sic pcōr liberetur diuina virtute ex diabolica ca
ptiuitate.

Ꝟia ōz amoz ⁊ delectatio. s. in vicio.
Secda ōz boni difficultatio.
Tertia ōz credulitatis cecatio.
Quarta ōz desp̄atiōis inductio.
Quinta ōz exēplaris ꝓsideratio.
Sexta ōz fiducialis psumptio.
Septima ōz grauis recidiuatio.
Octaua ōz horroris suggestio de satisfaciēdo
Ultima ōz lōgioris vite speratio.

Ꝟia catena diaboli ōz amoz ⁊ delectatio. s.
in vicio. Nā ff mlti q̄ adeo oblectantur in his q̄
sunt carnis ⁊ mūdi. ⁊ intantū ligantur affectu et
pua ꝓsuetudie: vt oia salubria eis desipiāt: ⁊ q̄ti
die peccā pcīs addere gaudeāt ⁊ diabolo deseruī
ant. De talib⁹ dicere. xiij. Si mutare pōt ethiops
pellē suā: aut pardus varietates suas: ⁊ vos po
te. bōnface. cū didicerit⁹ malū. Nā ꝓsuetudo ē alte
ra q̄dā natura. vt ōr pōs lib. de memo. ⁊ remi. Et
ideo difficile est surgere homini assueto pcīs ⁊
delectatiōe mali vinculato. Hinc glo. sup Joā.
dicit. Difficile surgit quez moles male ꝓsuetudi
nis pmit. Sic g̃ ethiopis nigredo ⁊ pardi varie
tas cū sint a natura nō pñt imutari fm naturam
sed bene possunt a deo. Sic tales peccatores p
solam gr̃am dei ⁊ conatum fortem liberi arbitrij
ad oppositum pñt liberari. Sed quō dirumpere
valeat bō istā catenā diaboli adiuuante gr̃a dei.
Notandū q⁹ ad id tria sunt remedia potissima.
Unū est recogitatō eterni supplicij. quoniā vt ōr
Gre. Momentaneū est qō delectat: sed eternum
est qō cruciat. Melior est g̃ modica amaritudo
in fauc⁹ q̄z eēnū supplicū in viscerib⁹. Aliud re
mediū recordatio passiōis chr̄i. vñ Hieron⁹ ad
Eusto. Quia ipossibile est in sensū bois nō irru
ere motū. s. delectatiōis pue: ille g̃ laudat: ille pdi
cat btūs q̄ statim vt cepit cogitare inf̄icit cogita
tus ⁊ allidit eos ad petrā. petra aūt erat chr̄ist⁹.
Tertiū ē assuefactio ad oppositū vicij. Ūn Bēr.
Elau⁹ dauo tundit ⁊ consuetudo consuetudine
vincit. Per hec g̃ diuina gr̃a iuuāte bō pōt liberari

Secda catena ōr boni difficultatio. naz diabo
lus suggerit pcōri q⁹ difficile ⁊ q̄dāmō impossi
bile est a pctō resurgere ⁊ bona facere. Volunt g̃
pleriq⁹ ꝓpter ꝓ fiteri ꝓ a pcīs cauere. sz difficulta
tem pensantes exeq̄ndi: nō ꝓficiunt ope qō ꝓpo
nunt. D Queri g̃ Utr⁹ ōs pmiat volūtatez
bonā solā absq̄z opib⁹. i. facto vel ope impletam
Rō q̄nis ē. q⁹ ab vna pte ꝓbat⁹ q⁹ sic. q̄m Bēr.
in li. de libo ar. ōr. Intentio sufficit ad meritum.
bona actio req̄rit ad exemplū. Itē Gre. in hom.
ōr. Nō est vacua man⁹ a munere cū arca cordis
repleta fuerit bona voluntate. ⁊. xv. q. vj. capit. j.
Alexan. papa ōr. De⁹ magis est inspector cordis
q̄z opis. Jte. xxij. q. v. Qui plurare (inq̄t Ambr̄os.)
pat⁹ est: an q̄z pluret ia plur⁹ esse videt q⁹ de⁹ nō
ex opib⁹ iudicat sed ex corde. In ꝟiū ab alta pte
arguit. q⁹ Amb. de offi. lxxxvj. dist. c. Nō satis est
(air) bene velle nisi adsit ⁊ bñ facere. Et Jacob. ij.
Fides sine operibus mortua ē in semetipa. Re
spondet g̃ fm Alex. de ales in. ij. p. sūme. ⁊ Bo
nauen. in. iij. dist. xl. ar. j. q. iij. q⁹ de bonis opibus
loq̄ possum⁹ dupl'r. Uno mō ō illis q̄ sūt super
erogationis: ⁊ in talib⁹ voluntas nō ē sine meri
to. sed pmiaī etiā si sit facultas ad operandū. Et
si in his non est faculras ad opandum: tantum
meret bona volūtas q̄ntū si adiuncta esset bona
opatio cū facultate possibilitat'. Et ō est vez de
pmio cētiali: nō de accidētali. Exēpli gr̃a. Mu
lier nupta cū pleno corde desideraret se fore vir
ginē: istō desideriū pmiaī pmio essentiali: nō tñ
accidētali q̄ ē aureola v̄ginalis. sil'r de martyrio
Ūn Lipan⁹ de pe. dist. j. Nūqd. ōr q⁹ in fuis chr̄i
apō q̄s martyriū ꝓcipit mēte: etiāsi affect⁹ marty
rij ad effectum non deducit. ipa sola volūtas co
ronaī. s. essentiali premio. Et suo mō dicen dum
est de alijs opibus supererogationis. Secūdo
aūt modo possumus loqui de illis opibus que
sunt obligatiōis. Et de istis distinguendū est. q⁹
illi q̄ habent bonā intentōem: aut habēt faculta
tē bñ opandi: aut nō. Si nō tūc sola volūtas ple
na sufficit ad meritū vite eē̄ne absq̄z ope illo exte
riori qō ꝓficere ñ potuit. Sic exēpli gr̃a. hō mul
t⁹ vellet ꝓfiteri: sz nō pt. bō q̄ rapuit aliena vellet
satisfacere: sed pre nimia paupate iam non pōt

quicq̃z facere: pleno tñ cor de optaret facere. Et isto mō intelligēdo solui habent oēs auctes: ille scz q̃ dicūt q̄ intētio sufficit ad meritū. vez ē duz deest facultas z ptās. Si āt assit facultas z potestas: intētio absq; ope nō sufficit ad meritū. Rō q̄ mādata dei nō solū obligant ad volendū: sed etiā ad ꝓficiendū. Unū Piero. ad Eusto. dr. Eterna vita nō nisi p mādatoꝝ diuinoꝝ obſuationē adq̃rit: vt etiaz saluator attestat Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Itē q̄ nō pōt dici volūtas plena z pfecta nisi ducat ad effectū si assit facultas. Unū. ij. Eth. dr. q̄ ad pfectōez vtutis hec tria req̃runt. s. scire velle z opari. Uerūtñ vt scribit. xxxij. q. v. Si paulus. p Hieronymū. In mal' volūtas p facto capit. iuxta illud Mat. v. Qui viderit mu. ad ꝓcu. iā mech. zē. Et sic etiā in ꝓiurio. vt. s. patuit. Pro exēplo hēm⁹ ipm beatū Petr̄ q̄ volebat z ꝓmittebat se mori p chr̄o sz ipm postea negauit cū tenebat ꝓfiteri. z idcirco peccauit. z nisi ptm̄ defleuisset: dānat⁹ fuisset. Et sic ptz rñsio. Sz p remedio pdicte catene difficultatis i bono sūme valet chr̄i amorē recogitare: q̄ p nr̄a dilectione acerbissimā suscepit passionē. Unū Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē sustinuit a pctōribus ād̄ic. vt ñ fa. a. ve. zē. Bre. Si passio xp̄i ad mēoriā reuocet: nil tāduz qō nō eā anio toleret. Et sic illa catena dirūpit. E Tertia catena diaboli q̄ vinciat pctōres ōr credulitatis cecatio Nā q̄dā senex in vitas patrū dixit. q̄ sic equ⁹ qui nōdū assuenit in molendino circūire rotā trahēdo: ꝑmo ligat sibi oculos ne circūitū incōsuetum vidēs ꝓmescat z recalcitret. Sic diabol⁹ pctōri conat cecitatē mētis z credulitatis inducere: vt sic assuescat in vicijs diabolo deseruire. Nam si hō vera fide crederet: qñ indicibilia ꝓmia retribuent iustis ꝑ opib⁹ bonis: illa vtiq; desideras virtutes amplecteret. Itē si crederet penā eternaz malis ꝓparā: ipe pctā q̄ ad eā inducūt deuitaret Sz qz illa futura min⁹ credit: ideo min⁹ opat ꝑ celesti ꝑmio: z min⁹ cauet a pctō ac fuko ei⁹ supplicio. Hinc Aug. dr q̄ fides mēsurat actōes. Et Bre. Quantū credis tātū speras z tātū operaris Itē. iij. de aīa. Voluntas nō fert nisi in cognituz Exēpli gr̄a. Ponam⁹ q̄ q̄dā trāsiēs p viā vbi ei dē sūt insidie pate: z occurrēs illi amic⁹ dicat. Ne trāseas illuc qz interficieris Ille si crederet aufugiet: si āt nō crederet occidet ab inimicis. Sic nob euenit p viā pctōz trāseūtib⁹ Nā clamāt nob ꝓphete apli z ipe chr̄s i scpturis di. O supbi ne trāseatis p viā supbie. o auari p viaz auaricie. o luxurioſi p viā luxurie: qz ꝓhibit. Quare g̃ nō fugim⁹ nisi qz nō credim⁹. z sic obcecati in foueā iferni cadim⁹ Sz vt ait Bre. di. xxxviij. q. ea. Quicūq; stultus est in culpa sapiēs erit i pēa. Cōtra istā catenā sūmū remediū est scire q̄ de⁹ ē infallibil' veritatis: q̄ cū sit ꝑma veritas nec fallere nec falli pōt. vt ait Anſ. z est cōis ꝓceptio oīm etiā pbor̄. z iō ipossibile est aliq̄ fieri q̄ sicut spūs scūs testat in scripturis. vicz q̄ q̄ male egerint: ibūt i ignē eternū. z q̄ bona: i vitā eñā. g̃ zē. Quarta catena diabolo desperatio. Solet enī diabol⁹ hoi aīq̄ peccauit suggerere deū ee mīficordē. sz postq̄ in peccatis quib⁹ detinuerit: suggerit desperare de venia vt illi nūq̄ poeniteat. sic fecit cain z iude. vñ Prouer. xviij. Impi⁹ cū in ꝓfundū pctōr̄ venerit ꝑnit. Sz ō hāc ois scpt̄ura clamat deū ee misericordē. q̄ ifallibiliter ꝓmisit veniā penitēti Ezech. xviij. Quacūq; hora ingemuerit hō zē. Nullū etiā vq̄ ad deū vere ꝓuersus é a miscdia dei repulit vt patet de latrone. de magdalena z alijs.

F Tertia catena dicitur exemplaris cōsideratio nis. Nam solet diabolus pctōri ꝓponere exempla multoꝝ z maioꝝ. s. sacerdotū: epoꝝ: doctoꝝ religiosoꝝ: ac alioꝝ q̄s videt in pctis viā dicere. z sic istoꝝ exemplo pseuerare in pctis viā dicat pctā eēnt g̃uia vt p̄dicat: totus mūdus z oēs doctores ac sacerdotes ptēt. De tali Eccl. xxxij. Doctōz vitabit correptionē: z ꝑm voluntatē suam inueniet compationē. Cōtra hāc valet recogitare q̄ nō min⁹ ꝓpea puniet in inferno si cuz multis dānabit hō. Querit g̃ vtrū dānati pctōres habeant aliquā ꝓsolationē ex multoꝝ societate i inferno. Rō q̄stiōis. qz gaudiū ē miser̄ socios hic peccare. Unde g̃ nō sic est in inferno: quia ꝑ. in. iij. dist. xxij. q. s. illa regula. Gaudium est miseris zc. fallitur qñ Aug. dicit. ij. q. j. multi. in fi. Non gaudebunt nec ꝓpea minus ardebunt: qz cum multis ardebunt. imo dico q̄ tanto grauius punient quanto plures erunt. Cum rōne gr̄iapatiōis plurimaz penaz horribiliū. Si em̄ plures videres: istum assari: illū rotis frangi: aliū ereziari zc. ꝑ hoc reres q̄z in vnica pena. Sic in ꝓposito. Tū rone fetoris Esa. xxxiij. De cadaueribus q̄ro copiosior. Tū feroz. z sic tāto abominabilioꝝ q̄nto copiosior. Tū rone ꝓstrictionis. Job. xx. Arrabit z eſtudibit ois dolor irruet super eos. O ergo pctōr. cauda te ne sic pereas. B Secta ōr fiducialis ꝓsumptio. Presumūt em̄ peccatores sine merito saluari ex sola dei misericordia vel ex sola predestinatione diuina qua putant necessario saluari quicquid mali agant. Contra quod Greg. ait. q. iij. Obtineri inquit nequaq̄ possunt que predestinata nō fuerūt. Sz ea q̄ sci ordinando effectui ita predestinata sunt vt ꝑ aby eoꝝ obtineantur. Nam ipsa quoq; perennis regni predestinatio ita est ab omnip otēti deo disposita vt ad hoc electi ex labore gueniant. Cōsidera g̃ pctōr deū iustum z pertimesce. Nam Hieronymus ōr. Magna est misericordia dei. imo maioꝝ q̄ credimus sed non minor est iustitia. Idem. Donus iusticia est timenda q̄z misericordia sine penitentia sumenda. Nec ille. Deu q̄multi errant sic.

Septima grauis reciduatio. Septimo pctōr a diabolo deceptꝰ dicit intra se. Quia mi

bi ꝓdest ꝙteri z ꝓfiteri cū scīa ꝯui⁹ recidiuari: nec possum me abstinere a peccis ꝑ̄ ꝓsuetudinē eoꝝ z sic iacet in eis. Contra qō ꝓsideret ꝙ ex assumpta pnia crebrius: generaꝝ in boie ipius virtus habit⁹ z pnie facilitatio. Nā Prouerbioꝝ. xxiiij. Septies in die cadit iust⁹ sed resurgit. Ex b etiā diabolus magꝭ debilitaꝝ tanꝯ bostꝭ crebro vulnerat⁹ ſ. ꝙ arma pnie suscepta crebrius ꝯ ipm. De ꝙ Epb. vj. Induite vos armaturā dei vt possitis resistere aduersus insidias diaboli. Et dato ꝙ sciret te series septuaꝯ in luctū casuꝝ: nōne toties exurgere festinares. Age ꝯ pniam. Octaua ōr reconciliatōe. votoꝝ obſuatōe. dānoꝝ z ablata rū reꝝ restitutōe. inimicoꝝ mentoꝝ executōe. z causaꝝ pcti excisōe: ac restatoris; ꝙt falsi iudices z sites hac catena vinculati tenenꝭ a diabolo. qz Augu. dicente. xiij. q. vj. Sz b ꝓsideret hō modicitatē vite pītis merito ꝑtiendā ꝓ euasione eternoꝝ supplicioꝝ. Quid eīm ꝓdest boi si vniuersum mundū lucretur anime ꝝo sue detrimētū patiaꝭ. Mat. xvj. Ulcīa ōr longioris vite sperato. q̄ heu multi ligantur Contra qs clamat expientia z scriptura. ac ei⁹ exēplia. vt ptz Lu. xij. de diuite illo q dixit. Anima mea habes bona reposita in annos plurimos qz q hora nō putatis filius hois veniet. Q ꝯ pcōr Lui dixit de⁹ Stulte: hac nocte animā tuā repetent a te. ꝛc. Et subinfert chūs. Estote ergo parati disce quō dirupe valeas vincula diaboli. z euadas; supplicia inferni. ac exemplo bri Petri queras ad pmia regni.

D Circa tertiū ꝓncipale de miraculis ꝑ quibus festū fuit institutū. vicz ad honorē vinculoꝝ petri sic ꝑ ꝓclusione q̄ pīssimus iesus plurimis miraculis illustrauit vincula petri: ꝓter que cōuentens fuit hoc festū instituī. Primū miraculum qz deus ꝑ suū angelū petrū a vinculis Herodis miraculose liberauit z de carcere eduxit. vt patuit ser. j. ſ. Scōm miraculū fuit qe Alexādri pape q fuit sextus post beatū petrum. Quirinus quidem dux rhomanoꝝ habuit filiam gutturosam noīe Balbinā: q postq̄ osculata est beatas petri: statim sana facta est. z Quirin⁹ baptizatus est: z tunc papa Alexand. in honorē petri ad vincula ecclesiā fabricauit: vbi vincula reposuit q bodie a ꝓco osculanꝭ. Tertiū circa annum dñi. cccc xvj. regnāte ei iparore theodosio: ei⁹ fili⁹ Eudoxia ex voto venit hierl'm: vbi qdam iudeus de ꝑ magū munere duas ei catenas obtulit qbus sub hero de petrus fuerat vinct⁹: qs illa detulit rhomam: z habita collatione cū Pelagio papa ꝑ̄m adhortati sunt ꝑ b festo celebrando in honorē petri apli. Hō qdē festū a rhomanis antea fuit celebrari i honorē z memoriā Augusti cesaris ritu gētilico. Tūc papa catenam illā q sub Herode idē apl's fuit vinct⁹ ꝓtulit. q̄ ꝑdictis duabus carentis a hierl'm allatis cū esset sociata ita miraculose vna catena facta est acsi ſ vna extitisset. Quartū fuit anno dñi. cccclxiij. Nā quēdam comitem imperatoris Ottonis ꝓpinquū diabolus coraz oib⁹ vexare cepit adeo vt seipsum dentib⁹ lacerare. sed catena bti petri ei⁹ collo circūdata mox diabol⁹ exclamās abscessit. Et nos ꝯ charissimi rogemus dñm vt meritis beati Petri liberet a pcōꝝ vinculis z diabolica potestate z perducat ad regnum celeste.

Pro festo beate Marie de niue habes ſmones in Stellario.

Itē de trāsfiguratione dñi Ser. ꝑmus vicz de causa eius z significatōe celestis felicitatis.

Assumpsit Jesus

Petrum et Jacobū z Joannē. et duxit illos in montem excelsum seorsuz Item melius thema. Transfiguratus est iesus añ eos. ꝛc. Mat. xvij. z in euange. boē. solēnitatis. B Si diligēter pensam⁹ charissimi merito hec dies sūma deuotōe ē celebrāda. Pro q dē ꝓter facte rei z miraculi magnitudinez: quia hodie memoria agit ꝑ maximi miraculi q̄ va chri deitas est mānifestata. Ad cui⁹ testimoniū tota trinitas apparuit mirabiliter. ſ. de⁹ pr̄ in voce reprsentāte q̄ dixit. Hic ē filius meus dilectus. Filius dei i carne ipa: refulgēte gl'ia resurrectōis future. z spūssancius in nube lucida. q̄b fides catholica maxime est ꝓfirmata. Stē ꝯ decet suos solēnizare in magnis triūphis regꝭ. sic nos suos chūs ꝓuenit gaudere ꝑ tali solēnitate dei nr̄i z appitōe ꝑ nr̄a salute. Scōo ꝓpr̄ future gl'ie spem q̄ nob⁹ ex b pstat: Voluit eīm chūs oñdere sue gl'e matestatē hoib⁹ vt spem habeamus. qz ad eā subleuabit si eidez fideliter seruierimus. De hac Phil'. iij. dr apl's z hodie canit eccl'ia. Saluatorē inde expectam⁹ dñm nr̄m iesuz chr̄m q̄ reformabit corpus humo. ꝓfiguratū corpi claritatis sue. Tertio ꝓter indulgentiaꝝ ꝓsecutōez. qz Calixt⁹ papa ꝑ bui⁹ festi celebritate officio instituto ꝓcessit inessentibus vesp̄is. matutino: z misse ꝑ q̄libz cētū. ꝑ alios añ singulis horis. xl. dies indulgētias. vt ptz in bulla. Exq̄ itaqz hodie solēnizaꝭ sacratissime trās figuratōis chr̄i festū: merito vba p̄dicta assumpsim⁹ ad ei⁹ honorē ꝑ themate. ſ. assumpsit iesus petrū. ꝛc. Quapropē de ipa dñi trāsfiguratione tria mysteria declarabimus in b ſmone.

Primū ōr causalitatis.
Scōm ōr exēplaritatis.
Tertiū ōr dulcoratis.

B Circa p̄mū inq̄rēdū est. Cur chūs dñs voluit trāsfigurari coram discipulis. Ad qō ſm doctores rnd̄et ꝑ plurimas rōnes.

Prima rō ex pte ipius dei.

De Transfiguratione domini

Scōa rō ex pte vere fidei.
Tertia rō ex parte vnionis verbi.
Quarta rō ex parte discipulorū christi.
Quinta ratio ex parte nostri.

Pria rō ex pte dei. vicz q̄ i deo mā̄festaret trinitas pſonarū. Nā fm q̄ ſctūs doc. Tho. ij. q. ij. ar. vj. ōt. An̄ chr̄i aduētū fides ſcē trinitatis erat occulta z i mysterio abſcōdita vel iplicite credita i fide maiorū. ſed aduenīēte chr̄o p ipm ē manifestata: ac p apl̄os toti mūdo p̄dicata. Un Matth. vl. ait chr̄s discipul̄. Euntes docete oēs gētes baptizātes eos in noīe p̄ris z filij z ſſi. Ut g̃ ipa ſcā trinitas manifestī⁹ appareret in deo voluit chr̄s sic trāſſigurari q̄tenꝰ deꝰ p̄ apparēs in voce testimoniū ferret chr̄o di. Hic ē filiꝰ meꝰ dil̄s. in q̄ zc. Ipe q̄z chr̄s dei filiꝰ natural̄ appareret in gl̄ia diuine maieſtatī. z ſpūſſctūs in nube lucida chr̄m obūbrāte. Ad id nota q̄ fm Sco. in. q. ſr̄ plogo ſniarū poſſz obj̄ci etiā ipi antichr̄o ſic. Si tu es deꝰ vt dicis fac me videre diuie ēentie claritatem apte. z ſic ꝓuicereꝝ. qz ꝺ facere nulla creatā pōt. Itaq̄z chr̄s voluit gl̄iam reſurrectiōis ſue oñde rep teſtimonio vitarū vt ſic ꝓfūderet oēs falſos chr̄os z antichr̄m z mahumetū. Unde Petrꝰ ij. canōica. j. ōt. Nō idoctas fabulas ſecuti. Lyra Sic ſequūt poete z doctores falſi: puta mahumetꝰ z ꝓſil̄es: notā fecimꝰ vob dñi nr̄i Jeſu chr̄i vtutē. ſ. p̄dicādo z in eiꝰ noīe miracl̄a faciēdo. et pſciam. ſ. diuinā q̄ nouit oīa. ſz ſpecl̄atores facti illiꝰ magnitudis. i. magnifice trāſſiguratōis. Ac ciptēs em a deo p̄e honorē z gl̄iam. i. teſtionium honoris z gl̄ie diuine: a q̄ deo p̄e nulla falſitas pōt eē. Nā ipoſſibile ē deū eē teſtē falſitatis. voce delapſa de celo ad eū hmōi. Hic eſt filiꝰ meus. ſ. natural̄ z coeſſential̄: in q̄ mihi cōplacui vt p euꝫ pficiā ſalutē generis hūani. Et hāc vocē nos audiuimus. ſ. ſenſibilē z intelligibilē. Ad idē eſt ſecūda rō ex pte p̄e fidei. Nā Leo papa in homel̄. euāgelica ōt ſic. Saluator hūani generī chr̄s Jeſus cōdēs eā fidē q̄ ipſos ad iuſticiā z mortuos reuocat ad vitā. ad hoc diſcipl̄os ſuos doctrine monitī z operꝫ miracul̄ ibuebat vt idē z vnigēitus dei z filiꝰ hoīs crederet. Nā vnū horꝫ ſine alio nō ꝓderat ad ſalutē. Et eēlis erat piculi dñz Jeſū chr̄m aut deū tm̄mō ſine hoīe aut ſine deo ſolū hoīem credidiſſe cū vtrūq̄z eēt ꝓfitēdū. Hec ille. Ad roborādū g̃ hāc fidē chr̄ſi hūanitate ſua verā deitatī gl̄iaz ieſſe oñdit i trāſſiguratiōe corā p̄ribꝰ veterī teſtamēti. ſ. moyſez helia. ac corā tribꝰ diſcipulis. nā in ore duorū aut triū hoīm verum eſt teſtionium. Joā. viij. C Notādū ē āt q̄ chr̄s dñs i trāſſiguratōe cōꝓbauit oīa q̄ ꝺ ipo debemus credere. Prio q̄dē ꝓbauit ſe verū dei filiuꝫ ꝓſubalē i attestatiōe p̄ris dicētis. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ. Scōo ꝓbauit ſe vez deū hūanatum: vt patuit z oīm electorū ſaluatorē: cū idē p̄ ꝺ eo ſubdit. Jn q̄ mihi cōplacui. ſ. vt p eū ſaluēt hoīes. z tōo ipm audite. ſ. o hoīes eiꝰ doctrinā ſequendo

Tertio ꝓbauit ſe oīpotētē dñm vite z mortī. qz fm Aug. de mirabi. ſacre ſcp̄. li. ij. cap. xiij. z xvij. ipe moyſes i ꝺo corpe ſuo de ſepulcro reſuſcitauꝰ et appuit: itez pꝰbāc viſiōez ſepulture cōmēdatē in nouiſſimo die q̄n reſurgēt mortui iterū reſurgat ad eēnā gl̄iam. Helias aūt viuū de paradiſo adduxit. Quarto ꝓbauit ſe iuſtū iudicē oīz z remuneratorē fm merita. vicz cū vniuerſaliz locū ſuū remi buit. ſ. helie paradiſum vñ venerat. moyſi limbum z diſcipul̄ pſentē vitā. Quito ꝓbauit ſuam vm paſſionē z reſurrectiōez: ac alia ad id ſeqnta mpſteria. qz cū moyſe z helia loq̄bat de excellū quē cōpletur⁹ erat. vt pz Lu. ix. Tertia rō ex pte vnionis ꝺbi. ſ. diuini. fm em Aler. de ales. iij. p. q. xxij. ar. iij. Jn aīa chr̄i eo q̄ fuit vnita ꝺbo quātē ſiue diuinitati fuit gl̄ia ſecundabil̄ daritat̄. Quātē exēpli gr̄a. Si cryſtall⁹ vniret ſoli maritimā i ſerē cipet claritatē. ita aīa chr̄i deitati vnita. ſz hec gl̄ia fuit fm ptē i aīa chr̄i: z nō fm totū. ꝺ eſt fm ptē ſuptiozē rōnis. z nō fm vim iferiozē. imo fm ptē inferiozē inerat ſibi paſſibilitas z miſeria z ea q̄ vitāt gl̄iaz. ſz fz vim ſuptiozē erat plena gl̄ia z ipa gl̄ia nō fuit alīꝰ generī ab illa quā pꝰ reſurrectō nē habuit redūdantē i ptē iferiozē z i corpꝰ. Preterea ꝺt Aug. q̄ chr̄s ab iſtāti ꝓceptiōis fuit viator z cōpbēſor fil̄. Fuit ei cōpbēſor fm ptē ſuptiozē rōnal̄. qz fuit brificata ex vnione ad verbū diuinū. z ab inſtanti creatōis nō min⁹ dare vitā diuinā eſſentiā q̄z poſt reſurrectionē vl̄ alicūde. ſz eō. Verūtn iſta britudo gl̄ie nō redūdabat in vires iferiozes vl̄ i corpꝰ vt eēt paſſibil̄ z mor talis ꝓ nr̄a ſalute: z ſic fuit viator fm vim inferiozē z corpꝰ. vel ſenſualitatē. In trāſſiguratione chr̄s dñs voluit: vt illa ſua inēna britudo z gl̄ia aie redūdaret ad rp̄s i ſuū corpꝰ. z ſic mōſtraret ſe vere btm̄ fm ſuptiozē aīe ptē: ex vnione ad verbū: z vt pateſceret ipm eē vez deū z hominē. D Un tu o hō ſimpler ſi q̄ras. q̄li pulchritudine vel formoſitate fulgebat chr̄s dñs in vita Rñdet Prosp⁹ ſup Lañ. dicens. ſ. q̄ chr̄s fulgebat duplici pulcritudie. Una fm diuinitatē q̄ eſt ipa pulcritudo a q̄ pulcra ſunt oīa q̄ pulcra ſunt. Alia fm humanitatē q̄ fuit ſpōſus ſuꝑ pre filiꝫ hoīm. q̄ inq̄t naturaliſ ſic ſp gl̄ioſus fuit vt in mōte apparuit q̄n vt ſol reſplenduit. Et ſic mortalis viſus claritatē vultꝰ eiꝰ videre nō poterat: ſub velamīe carnis latuit. ſic faciem moyſi colloq̄o dei tāpulcra fuit z cōnuta. eo q̄ radios q̄ſi ſol emittebat vt ꝓp̄s in eū intendere non poſſent: ō velamē añ ſe poſitū habuit. Dec Dolor. Et ſic patet. Quarta rō ex pte diſcipulorū diuinitatē vt ꝓmiſſum illis factū ipleret. Nā vt ſacra euangelica dicitat hiſtoria Mat. xvj. poſtq̄ chr̄s dñs ꝑdixit diſcipul̄ ſuā paſſiōem futurā in hierl̄m et mortē: ipoſq̄z z oēs ad imitādū ai aūt z iuſtitiā ſuā vocauit dī. Qui vult vēire p me ab. ſcipz z tol. cruc. ſu. z ſequat me. qō erat valde arduū. z vt magis induceret ne terrerent mortē tpali z paſſiōe trāſmissa

Sermo XLII

posuit eis futurū iudiciū z gehēne suppliciū di. Quid pdest boi si vniuersū mundū lucr. aie vo sue detri. pa. aut quā da. hō cōmu. p anima sua. Filiꝰ em̄ hois ven. in cō. p. s. z tunc reddet vnicui qđ fm opa sua. qđo vbis gehēna malis: z regnū bonis. ac ipm imitātibꝫ designauit. atqꝫ vt illos certiores redderet tūc pmisit di. Amen dico vob sunt qđā de hic stantibꝫ q nō gusta. mortē donec vide. filiū hois venientē in regno suo. Ut g̃ b pro missum impleret: voluit vt in transfiguratiōe vi deant illi tres discipuli chr̃m in regno suo venien tem. i. apparentē z fulgentez in ea claritate gl̃iosa in q̃ videbīt in iudicio z postea i celesti regno ab omnibꝫ sctis. Dec fm Remigiū. ac Chrysꝰ.

¶ Quertꝫ b. Cur chr̃s pcedēs discipul' cernere sꝫ oculis gl̃iam regni celestis: nō pcessit vt vide ant gehēnā ocul' corpis qđ tñ bñ fieri potuisset adducendo aliquā animā damnatā ex inferno inferiori. puta Cain vel epulonem: sicut adduxit moysen et limbo. Et ratio q̃stiōis. qz tūc chr̃s de virtꝫ disseruerat. s. z de regno z de gehenna. vt pdictū est. Cur g̃ noluit vtrūqꝫ oñdere visui eoꝝ. Ad hoc respondet Joānes os aureū hom̄. hos. dicēs q ideo. qz gehennā videre z sic per illā de terrere rudioribꝫ atqꝫ ineptioribꝫ necessariū est: pbis vo z iam ꝓficacibꝫ q̃les fuerunt apostoli satis fuit a melioribꝫ ꝓfirmari. Item qz chr̃stus venit q amorem attrahere peccatores potius q̃ꝫ timorem: ideo fecit sic pmiuz ostendendo: non penis deterrendo. Propterea vt videmus con stituit hoiez deus int̄ celū z infernū sub terra erī stentem: sic q apte videat sidera celestia. sed non videat infernalia. Alia g̃ rō buiꝰ fm Chrysꝰ. quia hoc multo magis chr̃m dñm decebat. vicz p ostē denda sua pietate z benuolentia qua neminem vellet pire in gehennā. sz oēs vult saluari. dicēte apl̃o. s. Timo. ij. z in buiꝰ signum pmptior fuit ostendere regnū q̃ꝫ gehennā. O g̃ pctōr vide chr̃i charitatē qua vult te saluari. z hoc desideriuz eiꝰ imple. Nolit te perdere: sed age penitentiam pro amore eius q te tantum amat. O q̃durus z ru dis ē homo qui solo metu gehēne z nō dei amo re penitet. Nam talis timor non est in charitate. s. Joā. iiij. Quinta rō er pte nr̃i voluit chr̃istus transfigurari. vt. s. nos ad desiderandam gloriā celestē toto conatu nr̃o inflāmaret ex eiꝰ supama bilis claritatis visione: ac ineffabili maiestate: q̃ sibi adeo innotuit q ipe Petrꝰ ex illa mima gut ta visionis vel scintilla inebriatus desiderio de siderantes exclamauit dicens. Dñe bonū est nos hic esse. nesciēs pre spūs ebrietate qđ diceret. Lu. xij. Unde Ambro. in hymn. dicit q dñs ad pre mia futura virtutuz erigit infirmitatem mentis humane. z tāqꝫ bonus magister moralis ne qs frangatur desperatione aut redio per gloriē mu neris. mulcet affectum. s. ostensa in transfiguratio ne. ¶ Ad id questio occurrit quā inter pbos legimus fore versatam videlicet. quid est illud qđ hoiem fatigari non sinit. Ad b qdam pbs re spondet q lucrum. Et concordat Hieronym. di. Pericula maris spes lucri cōpensat. Item quē stio fortior adhuc est. vicz. Quid est illud quod oīa fatigia laboresqz imo z flagella reddit dul cia. Ad qđ rñdet Aug. de verbis dñi. c. ix. di. O ia seuia z imania prorsus facilia z prope nulla effi cit amor. Sic ergo chr̃s dñs ostendit nobis glo riam celestem quatenus eius amore et spe lucri oēm laborem: oēm amaritudinem. ac g̃ues peni tentias sufferre animemur et incitemur vsqz ad mortē pugnare ꝯ diabolum z vicia. O g̃ aia chri stiana. o chr̃i sanguine redēpta: diligenter intra te pensa. qm̄ vt Aug. dicit. nulla maior insania. nul la maior stulticia q̃ꝫ p delectatione momētanea pdere eterna z tāindicibilia gaudia que habent in visione diuina et christi ihesu presentia glorio sissima. Exp ergiscere g̃ pauperula ne incurras eter na tormenta. sed intro eas in dñi tui gaudia.

B Circa scō de exemplaritate salutꝭ: ad quā docemur in christi transfiguratione sic p cōclusi one verbū Ber. in sermone natiuitatis di. Chri stus ascendit in montem ad transfiguranduz vt doceat nos ascendere ad futurā gl̃iam q̃ reuela bit in nob. s. videndo eiꝰ facie brissimā. Pro cuiꝰ declaratōe notandū q in sui transfiguratiōe vo luit chr̃s dñs instruere nos q̃liter vicz ad videndū diuinā faciē chr̃i quenire valeamꝰ in celesti regno Ad quod precipua quinqz documenta exēplari ter ostendit. Primo documentum siue exēplum pnic vere z eius actōis in eo q assūpsit ad trāsfi gurationis visionē hos discipulos vicz petrum iacobum z Joannē. Nā fm Hiero. petrꝰ inter prat agnoscens. s. seipm. z ideo p eū fcat ꝙa cō tritio z recognitio peccatoꝝ. Jacob interpretatur supplantatoz. z sic fcat confessionem in q̃ supplan tatur diabolus z tpa hominis malicia cum dete gitur petr̃m coram sacerdote Joānes interpretatur gr̃a vel in q̃ est gr̃a. z ideo fcat opo sam gr̃am sa tisfactionis pro culpis. Sic ergo christus docu it in exemplo q q̃cūqz vult videre faciem eius in gl̃ia dz vere conteri z confiteri ac satisfacere et sic penitere. Unū ipe ait Mat. iij. Penitentiam agite appropinquabit regnū celoꝝ. Secōo exemplū cō temptus mundane delectatiōis in eo q. s. ducit eos in montē excelsum seorsum z ibi transfigura tus est: nō in valle. in q̃ docemur separi ab amo re mūdi. pfundi in vicijs. Joā. ij. Siqs diligit mūdū. s. delectabilia z vicia huius mūdi non est charitas pr̃is in eo. Hinc Amb. de fuga secli di. Qui saluus ee vult spernat mūdū: fugiat hunc mundū: ascēdat: q̃rat verbū apud deū. i. christū. Hec ille. ¶ Tertio exēplū deuote oronis in eo q tūc chr̃s oravit. z dū oraret facta est spēs vultus eius altera z vestitus refulgēs Luc. ix. Unū Aug. Ille deū videt q bñ studet: bñ viuit: bñ orat Lu. xj. Petite z dabit vob. Quarto exemplū ob fuā tie preceptoꝝ diuine legis in eo q voluit Moyses

De Transfiguratione domini

legislatorē z Helią legē iusticie zelantē adesse in maiestate trāsfiguratōis: vt doceret nō nisi p̄ preceptor obſuantią ꝓmereri brām visionē faciei. Mat.xix. Si vis ad vitaz ingredi serua mandata. Quinto erēplū cōpassiue meditatiōis charitatis chr̄i z passiōis z mortis in eo q̄ tūc moyses z helias loquebant cū iesu z dicebant excessum eius. Lyra.i. passionē eius que excessiue fuit charitatis. Unde q̄ vult videre chr̄i faciē gloriosam in celo: debz eius passionē crebrius recogitare cū gratiarūactōe z cōpassiōe Rho.viij. Si cōpatimur sil̄ z glificamur. Chrys.sup mat. Dis sal⁹ bois i chr̄i cruce posita est. O ḡ hō chr̄iane disce hec p̄dicta obseruare si vis chr̄i faciem desiderabilē in gloria videre ꝑpetuo. ¶ Circa tertiū principale de dulcoze visionis glorie christi in trāsfiguratione querit. vtr discipuli in transfiguratōe viderint chr̄i diuinitatē. s. exprimendo eius dulcedinē ſm patrie brītudinē. Ratio questiōis est. qz scribit Exo.xxxiij. Nō videbit me hō z viuet. Et Johan.j. Deū nemo vidit vnq̄ nisi vnigenitus filius q̄ est in sinu p̄tis. ḡ nō potuit ab istis videri deitas chr̄i. Quō ḡ ōr q̄ viderūt maiestatē chr̄i. z in illa maiestate cognouerūt moysen z heliā adesse. Rñdet ſm Lyrā. Ad hui⁹ inq̄t euidentiā notandū q̄ brītudo essentialit̄ consistit in aspectu claro ipius diuinitatis z pfecta eius fruitōe. Accidentalit̄ aūt ꝓsistit in cōspectu būanitatis chr̄i z delectatōe vel dulcedie cōseq̄nte. p quā. s. būanitatem chr̄i sicut p instrumentū ꝓiunctū diuinitati sunt sancti adducti ad gl̄iam. Isti aūt apli q̄ admissi fuerūt ad videndū trāsfiguratō em chr̄i nō viderūt ipi⁹ diuitatē sicut Paulus in raptu: sed tm̄ ei⁹ būanitatē i forma gl̄iosa. Hec Lyra. Un̄ Leo papa. Illā inq̄t ipi⁹ deitatis ineffabilē z inaccessibilē visionē q̄ i eternā vitā mūdis corde futuri: nullo mō adhuc mortali carne circundati intueri poterāt z videre. Splēdor tm̄ faciei eius significat claritatē diuitatis. fulgor v̄o vestiū claritatē būanitat⁹ eius. Rō p̄dictoz est. qz vt Gre. in home. ait. q̄diu h̄ mortalit̄ viuit̄ videri p q̄sdā imagines de⁹ pōt. sed p ipam nature sue speciē nō pōt. sicut etiā autoritates in rōne sonāt p̄dicte: q̄uis aūt ex gra spēali aliq̄b ꝓcessuz sit videre diuinā essentiā in hac vita: vt ꝓbat Augu. ad Paulinā de videndo deū: dicēs moysi z paulo in raptu fore ꝓcessum. hoc tm̄ scī doc. ꝓcordit̄ dicūt q̄ talis visio in vita p̄senti nō est cōcessa alicui vtenti sensib⁹ exterioribus: nisi homini christo Un̄ z Paul⁹ in raptu a sensib⁹ abstractus vidit diuinā essentiā. Isti aūt apli in trāsfiguratione nō fuerūt rapti sed vtebant sensib⁹. ḡ patet q̄ diuinitatē chr̄i nō viderūt. ¶ Un̄ videtes eius būanitatis gl̄am ineffabilē dulcedinē hauserunt in ista trāsfiguratōe ex q̄nq̄ ptib⁹. Sicut z beati celo ex ist⁹ q̄nq̄ hauriēt ineffabilē dulcedinez Ista em̄ visio gl̄ie chr̄i in trāsfiguratōe significauit brām visionē in patria. ¶ Prima dulcedinē hauriēt brī in clara visione trinitatis. s. p̄is z filij z spūsscti q̄liter tres ꝓsone procedentes vnus deus sunt. In hui⁹ signū in trāsfiguratōe apparuit p̄ z filius z spūssctus in subiectis creaturis vt supra patuit. Et de hac reuelatione illi tres discipuli fuerunt multum consolati in ania: adeo q̄ voluissent ibi ꝑpetuo remanere. vt dicit Lyra. Secūdam dulcedinē habebūt brī in visione chr̄i z eius gl̄iose būanitatis Joā.x. Ingrediuntur z egrediūt z vtrobiq̄ pascua inue. Ingrediuntur sez ad ꝓtēplationē deitatis. z egrediunt ad contemplationē humanitatis. Beda. O quāta felicitas visioni deitatis inter angelos adesse perpetuo tantū transformata chr̄i būanitas ad punctum visa delectauit vt petr⁹ dixerit. Dñe bonū est nos hic esse zc. ¶ Tertiā dulcedinē habebūt brī in visione scī⁹ p. s. patrie celestis. Remigius. visa ingressione dñi maiestate z duoꝝ seruoꝝ sez moysi z helie. Petrus adeo delectatus est vt cuncta tpalia obliuioni traderet. z ibi i ꝑpetuū manere vellet. Quanta igit suauitas videre regē in decore suo z inclita esse chorīs sctōr oim. s. v̄ginis Marie z aplorum. Dec ille. Quartā dulcedinē habebūt ex plenitudine oīs boni desiderabilis z ei⁹ sanctar⁹ oīm. Satiabor cū ap. gloria tua. Et ob⁹ petr⁹ oīa alia fastidiēs illud solū bonū sibi sufficere dixit. Dñe bonū est nos h̄ esse. ¶ Quintā dulcedinē habebūt ex securitate ꝑpetuitat⁹ q̄ significauit petrus desiderans vt ꝓpter tabernacula ad manēdū ibidē ꝑpetuo qō petrus desiderauit ſm Rabanū. O ḡ charissimi laboremus vt ꝑ. uenīamus ad celestē dulcedinē brītudinis. vbi locūdemur in chr̄o sine fine.

De trāsfiguratōe dñi Ser. secūdus. s. de mirabilibus eius ſm euangeliū ꝓcedendo.

Resplēdit facies

ei⁹ sez chr̄i. sic̄ sol zc. Mat.xvij. In euangelio hodierne solennitatis

¶ Bern. in ser. natiuitat⁹ dr. q̄ chr̄s dns is trāsfigurat⁹ ē in mōte: vt tu hō scires q̄ rēderis. i. montē supne brītudinis. In monte enim orauit vt eūdi z ꝓueniēdi bonā voluntatē haberes. Dic Ber. Discam⁹ ḡ charissimi post chr̄m ascendere in montem veri lumis vt videre valeam⁹ p̄ sū gl̄iosam faciē quā desiderāt etiā angeli. p. p. re. j. Pe. j. Un̄ vt illā supnā visionē ampli⁹ diladerem⁹ voluit p̄ssim⁹ iesus magno miraculo coram discipulis tribus. s. petro iacobo z iohanne ostendere pulcritudinem sue claritatis inchoatam in trāsfiguratōe. in q̄ resplēduit facies eius sic̄ sol. Et vestimēta ei⁹ facta sūt alba sic̄ nix. vt magnitudo sacrū euāgeliū. De quo in h̄ sermone locuturi tria p̄cipua mysteria notabim⁹: ſm q̄ ista trāsfiguratio triplicit̄ describit in h̄ sacro euangelio: vt patet intuenti.

Primū mysteriū de gl̄ie chr̄i refulgētia. ibi. Resplenduit facies eius.

Secundū de sancto⁹ p̄sentia. ibi. Et ecce ap̄/
paruerūt e. mo. z be.
Tertiū de trinitatis apparētia. ibi. ecce nubes
lu. z vox ꝛc̄.
Circa p̄mū de gl'ie chr̄i resplēdētia sit p̄ con
clusiōe q̄ chr̄i ihesu trāsfiguratō gl'iosa extitit val
de mirabilissima. z hoc quo ad plura.
Primo quo ad significatū vel mysteriū.
Secundo quo ad factū.
Tertio quo ad radium.
Quarto quo ad modū.
Quinto quo ad visum.
Prio q̄ ad significatū vl' mysteriū. Querit nāq;
qd fuerit in mysterio ista chr̄i transfiguratio: Ad
hoc rñdet ꝑm Ludolphū cartuſ. de medit. vite
chr̄i. z 2o2dāt doc. q̄ significauit future resurre
ctiōis z chr̄i ac nr̄e gl'iam. Nō em̄ erat aliō trans
figuratio nisi secūdi aduēt⁹ p̄nūciatio. in q̄ z ipſe
chr̄s z scti ei⁹ lucebūt sicut sol clari⁹. Mat. xiij. Tūc
iusti fulgebūt sicut sol in regno patris e. Et ꝓpt̄
hoc sicut ꝺr̄ hodiernū euangeliū: assumpsit inqt
petrū z iacobū z ioannē fratrē eius. Pro
hac visione res assumpsit vt significet q̄ illi so
li q̄ nūc fidē trinitatis firmiter seruāt digni erūt
assumi ad visiōis diuine gl'iam ex hoc mundo.
Assumpsit aūt petrū iacobū z ioānē ꝓpt̄ eminē/
tiā scientie p̄ ceteris. vt dicit glo. Lu. ix. Nā pe
trus fuit feruētior in fide vñ z claues regni celo
rū accepit. Joānes excellebat in ⁹ginitate z ideo
filios p̄m⁹ sustinuit martyriū. ꝓpt̄ chr̄m: vt ptz
Act. xij. Hos ḡ assumpsit ad designādū q̄ q̄n/
to q̄s solidior est in fide z purior a pctis ac fer/
uētior in chr̄i charitate q̄ p̄fectissime claret i mar
tyrio: tāto dignior est z meret p̄ ceteris videre dei
gl'iam. O ḡ bō sis firm⁹ in fide cū petro. q̄ sine
fide impossibile est placere deo. Heb. xj. Sis eē
mūdus a pctis cū ioāne. q̄ nil coinq̄natū intra/
bit in illud celeste regnū: Apoc. penul. Sis q̄q;
cū iacobo in charitate chr̄i feruid⁹: vt poti⁹ mo/
ri velis q̄ a chr̄o separari. Nā de⁹ charitas est z q̄
manet in charitate in deo manet z de⁹ i eo. j. Jo.
iij. Hinc extra de regulari. licet. Innocē. dicit q̄
charitas est fons ꝓpr̄ius cui nō cōcat alienus.
Jēē subsequnē euāgeliū ꝺr̄ q̄ chr̄s duxit illos in
montē excelsum seo2sum. qui quidē mōs dic⁹ ē
thabor. q̄ accessio lucis interp̄tat̄. z esse ꝺr̄ quar/
to miliario a Nazareth ꝑ oriētē. Illuc ḡ ascendit
chr̄s ad o2andū. z ibi lucē gl'ie 2cepit. Jllud ḡ ascendit
dit ad significādū q̄ celestē gloriā o2ādo quere/
re debem⁹: nō in valle viciox̄ z miserie hui⁹ secu
li sed in monte ⁹tutū z supne beatitudinis. Unō
ꝑ. ḡrit di. Quis ascēdet i mōtē dñi: aut q̄s sta/
bit i loco scō ei⁹. Rñdet Innocēs manibꝫ z opi
bus. nā man⁹ est o2ganū o2ganox̄. iij. de aīa. z
ideo p man⁹ opa designant. Sequit. z mūdo cor
de. q̄ nō accepit in vano aiam suā. applicādo eā
terrenis q̄ vana sunt. Eccls. j. Vanitas vanitatū z
oīa va. Nec iurauit i dolo ꝓximo suo. Hic acci/
pit bñdictionē a dño ꝛc̄. Secō mirabilis
fuit ista trāsfiguratio q̄ ad factū. Querit nanq;
q̄s fecit z q̄lit̄ fecit istā chr̄i trāsfiguratōz. nā ꝺr̄ i
textu. Trāsfigurat⁹ est. nō ꝺr̄: trāsfigurauit se. Z
q̄ ergo z q̄lit̄ trāsfigurat⁹ est: Rñdet ꝑm Alexā.
de ales. iij. p. sum. q. xxj. q̄ trāsfiguratio est i aliā
figurā mutatio. Hic aūt figura nō accipit ꝓ q̄n
titate ſz ꝓ q̄litate. sic̄ etiā accipit apl's. j. Cor. vij.
di. Preterit figura hui⁹ mūdi. Et sic ponit q̄rta
species q̄litatis figura ꝑm pbm de p̄dicamentꝫ.
Uñ saluator i trāsfiguratōe nec subam vere car
nis nec q̄ntitatē corpis nec faciei liniamēta mu/
tauit: ſz tm̄imō splēdorē cuiusdā inenarrabil' cla
ritatis addidit. vt ꝺr̄ Theop̄. sup̄ Mat. Nanc
aūt trāsfiguratiōnē actiue fecit de⁹ trinitas: sed
in hūanitate chr̄i. Nō ꝺr̄ ḡ: trāsfigurauit se. vt no
tet actio fieri ex mirabili potētia trinitatꝫ. Fz q̄ꝺ
ꝺr̄ Ludol. vbi s̄. Passiue aūt ꝺr̄ chr̄s trāsfigura
tus respectu tm̄imō corpis z nō respectu aie nec
deitatis. q̄z i aīa iā a principio 2ceptōis fuit glo
riosus ex vnione ad ⁹bū. Fuit em̄ cōp2ehensor
ꝑm supiorē ptē rōis: ꝑm quā clare vidit deum z
gl'iose fruebat deo. ſz ista gl'ia nondū redūdaue
rat in corp⁹. in trāsfiguratiōe aūt redūdauit ad
tēp⁹. z sic patz q̄ mirabilis fuit. De Tertio q̄
ad radiū. q̄ ꝺr̄. Resplēduit facies ei⁹ sic̄ sol: ve/
stimēta aūt ei⁹ facta sunt alba sic̄ nix. In q̄ pl'a
mirabilia fuisse notant. Primū est q̄ sic̄ ꝺr̄ Hi/
lari⁹ z Haymo sup̄ Apoc. ipa facies chr̄i fulgi/
diox fuit sole etiā cēties. ſz nil clari⁹ hñs cui com
pareat. euāgelista dixit. sicut sol. Secōm mirabile
q̄ ista claritas q̄uis subiective steterit in corpe: tm̄
sic pfudit lumine vestimenta chr̄i vt candore ni
ueo alba apparerēt ab extra ſz Alex. de ales vbi
sup̄. vñ z Aug. ꝺr̄ q̄ cādor vestiū fuit a faciei splē
dore supinfuso. z ita fuit vera mutatio in facie:
sed non in veste. Tertiū mirabile q̄ ista claritas
stare potuit cū colore faciei p2iox: cū lux colorē
absorbeat q̄ndo fuerit intensa: sicut fuit ibi. ſz
Alexā. de ales vbi s̄. ꝺr̄ q̄ ꝺ potuit de⁹ facere. q̄z
color est q̄ꝺ materiale respectu lucꝫ. nā i q̄busdā
lapidibꝫ pciosis sil' stat color z splēdor. a fortio/
ri de⁹ ꝺ potuit. Quartū mirabile fuit q̄ in carne
passibili z mortali gl'ia imortalitatis z future re
surrectiōis steterit ad tps. Et de hoc Alex. de ales
vbi s̄. ꝺr̄ q̄ de⁹ pōt ꝓ tpe vnā dotē dare sine alia
cū tm̄ sint indistincte dotes. z sic ad tps dedit tūc
de⁹ claritatē sine ipassibilitate z agilitate ac sub/
tilitate. Uerūtamē ista claritas i trāsfiguratione
nō ꝺr̄ ꝓpr̄ie dos gl'ie: eo q̄ nō habuit p manentiā:
quā de rōe ip2ortat sua dos. habuit tm̄ doris sil'i
tudinē. z sic fuit mirabilis. Quarto q̄ ad
modū fuit mirabilis ista trāsfiguratio. z ꝺ q̄ ad
modū illumiatiōis. Nā mirabile fuit quō tāta
claritas cū esset cēties clarior sole: vt ꝑdictū est:
z tm̄ nō illumiauit totū mūdū. Jtē q̄ ꝺr̄ mgr̄ in
iij. di. xlviij. c. vlt̄. q̄ veniente ad iudiciū dño sol

D

z luna.dicunt obscurari nõ fuit luminis ꝓpriatõe sz supueniẽte maioris luminis claritate. hecibi. Cũ ḡ chr̃s in trãsfiguratiõe i ea gl̃ia claritatis apparuit q̃ vẽturꝰ est ad iudiciũ.vt ỹr. Diero.sup Mat.q̃re tũc eis claritas nõ obscurauit solem? Ad hec rñdet ꝑm Alex.vbi s.q illa claritas chr̃i volũtarie fuit i chr̃i corpe expssa:z ꝑ ꝓñs cui voluit z quãtũ voluit se manifestauit. Nã in ptãte gl̃iosi corpis est suã claritatem oñdere vel nõ.vt ait Aug. Exẽplũ. Chr̃us post resurrectionẽ z in ascẽsiõe appuit discipul' gl̃iosissim⁹.q tñ ab aliis extraneis nõ ẽ visus. Hec patẽt ꝑ August.ad Paulinã. Et ad idẽ exẽplũ etiã põt poni i sacro eucharistie vbi ꝓnet veracit chr̃s gl̃iosus z nõ videt:cũ tñ millesies sit clarior sole.vt fides locũ habeat. Sic i ꝓpositio.chr̃s ỹture diuia fecit ne tũc illuiaret mũdũ z obscuraret solẽ. Quinto q̃ ad visũ.nam valde mirabile fuit quõ oculi apl'oꝝ tãta lucẽ videre potuerũt:cũ oculi nr̃i i sua claritate fixa acie solẽ itueri nõ possint. Sz ad h idẽ Alex.vbi supꝝ rñdet di.q nos videre solẽ nõ possum⁹ nõ q̃dẽ rõe splẽdoris sz rõe caloris dissoluẽtis humidũ glaciale i oculo.sz claritas gloriosa non est visus reuerberatiua z dissolutiua sz magis fortificatiua z delectatiua.z sic apl'i ꝑ volũtate chr̃i videre potuerũt. O ḡ iesu bone q̃ magn⁹ z mirabilis de⁹ es in tuis opib⁹. ℣

℣ Circa scõm de pñtia scõꝝ sit ꝓ ꝓclusiõe qõ ỹr in euãg.vicz q ꝑ mario miraculo appuerũt moyses z helias loq̃ntes cũ iesu gl̃iose trãsfigurato Nã in his etiã fuerũt plura mirabilia.

Primũ in moysi apparitiõe.

℣ Secundũ in helie adductiõe.

Tertiũ in mutua agnitione.

℣ Quartũ in collocutione.

Quintũ in Petri feruore.

Primũ in moysi apparitiõe:q tñ antea ꝓ longa tpa fuit mortu⁹ z resolutus. Querit ḡ:vtꝝ moyses a deo tunc resuscitat⁹ fuerit vt sic ỹe in corpe appuerit:Ad h Aug⁹. de mirabilib⁹ sacre scꝑ.li. ij.c.xiij.z.xiij.ỹr. Hoc ꝓ sñia tenẽdũ est iquit q moyses z helias nõ cũ imaginar sz verꝝ corpib⁹ ꝓuenisse nõ dubitem. Jõ z ipe moyses i suo ỹo corpe de sepulcro resumpt⁹ ẽ. Moysi aũt corp⁹ itez ꝓ hãc visionẽ sepulture cõmẽdat vt in nouissimo resurgere spereꝝ.hec Aug. Sz Ayza sup Mat.ỹr q moysi aia fuit ibi de limbo scõꝝ patrũ adducta:nõ q resurrexerit sz in q̃dã corpe sibi adoptato aia appuit.sicut apparẽt angeli in corpib⁹ assumpt.z sic fuit moyses ibi nõ ꝑm apparẽtiã phantasticã sz ꝑm vitatẽ in aia. Alex.aũt de ales vbi supꝝ ỹr q pẽsando oportẽtiã dei vtrũ q̃ potuit fieri:vñ vtrũq̃ põt teneri. ℣ Scõm mirabile fuit in Helie adductiõe.q ipe fuit ꝑm veritatẽ adduct⁹ viu⁹ i aĩma z corpe de paradiso.vt Ayz.z oẽs tenẽt do. Sz q̃rit:q̃re ex paradiso enoch nõ venit sicẽ helias:Rñdet Alex.vbi s.q chr̃s i hac trãsfiguratiõe voluit gl̃iam resurrectiõis et opus nr̃e redẽptiõis exꝑesse ostẽdere. Et q: sol lũ post diluuiũ non añ fuit b traditũ ac creditũ id est ab abraã z deinceps. Enoch aũt fuit ante luuiũ qñ solũ implicite credebat b mysteriis ñ debuit adduci enoch. Sz tñ moyses z helias debuerũt ꝑ testimonio adesse:ꝑm doctr. precipue Audol.q ꝑ moysen q fuit legislator lex signific? cat.ꝑ heliã aũt q fuit leg⁹ emulator z inf. bonꝝ ꝓdicator ꝓcipu⁹ ꝓphete significant. Jnt bonꝝ chr̃s medi⁹ ee voluit vt ostẽderet se illũ esse qui lex z ꝓphete ꝓdicauerũt.z vt ꝑ moysen mortuos z heliã viuũ ostẽdat se impiũ habere vite z mortuoꝝ z viuos ac mortuos iudicaturꝝ. ℣ Tertiũ mirabile in mutua agnitiõe.vñ Effrem ỹr. Magnum fuit ibi gaudiũ de mutua visione.q: vtriusq; pr̃i stamẽti ꝓncipes ꝓgregati sunt cũ deo abraã. Moysen debat eñ moyses dux iudeoꝝ pertꝝ ꝑginẽ iosuem z anoꝝ.cõsiderabat helias cast⁹ ỹginẽ ioannem z vtriq; in iacobo laudabãt martyrũ primitiuũ. ℣ Querit b:quõ apli istũ cognouerũt moysen z heliã q̃s nũq̃ viderãt:Ad h rñdet Amb.z gr. nouerũt ꝑ maiestatẽ.s.gl̃ie chr̃i z ei⁹ claritatis illustrationẽ sup eos veniẽtẽ.sicut in futura resurrectiõe vnusq̃sq; alterꝝ.s.q̃ ante nũq̃ viderat cognoscet.z desiderata alter in vtero ꝓ charitate intelliget. Hec ille. O ḡ aia scrã q̃ libeas eris i colo si h chr̃o fuieris. O q̃ misera z infelix es si chr̃m ꝓdis pctõ. ℣ Quartũ mirabile de collocutõe. Ubi eñ ỹr Luc.ix.loquebant de excessu eius q̃ cõpletur⁹ erat in hierl'm.i.passionem in qua fuit excessus amoris:doloris z bũitatis. Nã amor fuit supra mẽsurã Joan.xv. Maiorem hac dilectionẽ nemo habet vt aiam suam ponat q̃s ꝓ amicis suis. Jtẽ dolor fuit supra ꝓcurdinẽ: Thren.j. O vos oẽs zc. Et humilitas fuit supꝝ bũanã ỹtutẽ. Et sic loq̃bant de mirabilibus mysteriis chr̃i.nõ tã q̃s indicantes chr̃o aliq̃d rabi q̃ nesciret.sz ipm adorãtes z grãs agẽtes de redemptiõe ei⁹ in carnẽ.z q ꝑm leges z ꝓphetas debebat tã i primo gen⁹ bũanũ sua passione redimere. Cõparicbãt nihilominꝰ chr̃o q: rãgloria facies debebat conspui z alapis cedi:tradi z crucifigi. Hec Audol. O ḡ chr̃iane cõpatere z tu chr̃o ꝓ passo. Quintũ mirabile de Petri feruore. Ubi Petrus hec vidẽs z audiẽs ꝑm Remigiũ alto delectat⁹ z accẽsus est amore vt oia oblita ꝓ deret z ibi in ꝑpetuũ manere vellet. vñ inebriat spũ dixit ad Jesum. Dñe bonũ est nos hic esse. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula:tibi vnũ. Moysi vnũ z helie vnũ. Ay. Petrus nõ loquit de tabernaculo faciẽdo ꝓ se z socijs suis.q volebat cum christo esse in suo tabernaculo:z socij sui cum duob⁹. Sed Lucas ỹr q loqbat pet⁹ nescius q̃d diceret. Quõ h rñdet glo.sup Matth.q ꝑ trus sciuit q̃d diceret in h q dixit:bonũ est nos h esse.quia ve solum homis bonũ est intrare in gaudiũ dñi. Sed nesciuit quid diceret in hoc q in celestib⁹ voluit tabernacula q̃re vbi nulla ad

uersitatis aura est timēda. Hec Glo. Item fm Ludol. errauit etiā, quia in via z terra patriam requirebat q̄ sanctis in celo est ꝓmissa. Et quia adhuc ipe z socij in mortali corpore erant z sine morte statū glie subire volebat. Uñ fm Lyrā: si cut videm⁹ q̄ ex magnitudine timoris vl' passionis aliqs ꝓrumpit in aliq̄ verba sine p̄meditata, ita ex magnitudine deuotōis z delectatōis expte dixit petrus illa ꝟba. que tamē non erant rōnabilia. vt patuit. Sed queri p̄t. cur chr̄us petr̄ nō redarguit de hoc nec quicq̄ eidē rñdit. Ad hoc respondet q̄ responsionē dñi non ꝓmeruit ꝓpter petitōis irrationabilitatē: vt significet q̄ cū homo a deo irrōnabiliter petit ea vicz q̄ nō sunt ei ad salutē: exaudiri nō meret. vñ Aug. Ille pete a deo que z tibi expedit. ꝓ salute z illum decet dare. Deniq̄ petrus nō redarguit⁹ est. Tū quia ex deuotione stupefactus hec dicebat. Tū quia spūssanctus per eius verba designauit q̄ vicz homo debet deo facere in aia sua tria tabernacula ad inhabitandū. Unū deo patri in mēoria. vnū dei filio in intellectu. vnū q̄z spiritui sancto in uolūtate. Nam fm q̄ dō Bern. dr: deus trinitas inhabitat animā sanctā z deiformem efficit z meditatōe. Filius intelligentiā implēdo sancta inhēntōe dei cognitōe. z spūssanctus volūtatē implēdo sui amore. Ō q̄ aia facīn te hec tria tabernacula deo ad habitandū.

Circa tertiū de apparētia sancte trinitatis sit ꝓ cōclusione q̄ in christi transfiguratōe tota sancta trinitas apparuit miraculose. Primū nanq̄ miraculū q̄ spūssanctus apparuit in lucida nube Tit enī testat euāgeliū: lo quēte adhuc petro pre dicta ꝟba. ecce lucida nubes obumbrauit eos. Ista aūt nubes fm Ludol. nō fuit causata ex caligīosis vaporib⁹ sed ex vehementia lucis chr̄i p̄cessit. Nā sicut fum⁹ est ab igne: ita ista nubes lucida fuit a luce. Et hec obūbrauit. i. oppuit circūfulgen. discipulos. In hac aūt nube fm Bed. z cōiter doct. appuit spūssanctus ad significandū plenitudinē gre z veritatis in chr̄o. Et q̄ i ipm credentib⁹ datur⁹ est refrigeriū per gratiā cōtra fomitē z claritatē future resurrectiōis. ideo i nube refrigerii z in luciditate gloria resurrectiōis figurat. Secūdū miraculū ibi fuit q̄ pat ap paruit i voce. Uñ sequit. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius me⁹ dilect⁹. s. naturalis. Alij aūt sunt adoptiui. In quo mihi bene cōplacui. Id est in quo meū diuinū bñplacitū cōplebit de redemptiōe mūdi. Ipsum audite: vt veritatis magistrū. qui docebit vos oīnia necessaria ad salutem. Tertiū miraculū q̄ vox ista fuit tremendo de potentie. Fuit enī fm Ludol. quasi vox tonitrualis. terribilis adeo q̄ de ipsa voce terra sub ipsis cōtremuit. Et hoc ad significādū q̄ maiestati dei patris timor debet. Unde discipuli audientes eam ceciderūt in faciē suam z timuerūt valde. quia humana fragilitas conspectū maiestatis diuine ferre nō valet. sz pīssim⁹ iesus accedens tetigit eos dicēs. Surgite z nolite timere. O deus me⁹ quot sunt peccatores q̄ nō p̄timescunt offendere diuinā maiestatē. quā oīs creatura ꝓtremiscit. sed q̄tidie pcā pctis accumulāt O vos superbi. o auari. o luxuriosi cur nō timetis deū oīnipotētē. veniet dies q̄n pre timore illi⁹ dicetis montib⁹. Cadite sup nos z opite nos a facie ire dei. vt scribit Apoc. vj. O q̄ beati quos pie tangit Jesus. illi em surgūt ad vitā. Quartū miraculū q̄ ad illā vocē viderūt solū Jesum remansisse. z in figura ante consueta sine claritate. Moyses em̄ z Helias mox recesserunt reducti volūtate diuina ad loca vnde fuerant adducti. Et fm Glo. ideo. ne vox patris ad aliū q̄z ad solum iesum fieri putaret. Quintū mirabile q̄ christ⁹ hāc visionē inhibuit diuulgare donec resurgeret a morte. Sequit em̄. Et descendentib⁹ illis de mōte p̄cepit dicēs. Nemini dixeritis visionē donec filius hois a mortuis resurgat. Quare B. Hiero. dr q̄ ideo. ne ꝓpter rei magnitudinē incredibile dictū videret. Remigius autē dr q̄ ideo. ne si in ꝓpl'o diuulgata fuisset plurimi resistēt. sacerdotib⁹ ei⁹ passionē z sic nostrā redēptionē impedissent. Item etiā vt daret exemplū occultādi ea que ad laudē z gl̄iaz nostrā spectant. O ergo q̄ felices apli qui hec videre meruerūt. o q̄ felices z nos charissimi erim⁹ si christū ꝟe amabimus z in eius amore ꝑseuerabimus. vt ipi⁹ visione in patria sine fine fruamur z ꝓgaudeam⁹ Rogemus ergo zc.

De transfiguratōe dñi Sermo. M. scz de hoc q̄ christus sit vere dei filius.

Ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilect⁹ i quo mihi bene cōplacui ipm audite. Matthei. xvij. z in euāgelio hodierno. Dñs iesus voluit cōprobare se esse filiū dei vez z naturalē nō solū ꝟbo sed etiam facto z ipo infallibili dei patris testimonio. q̄ oīa z singula monstrauit in transfiguratōis mysterio. vbi ꝓphas moysen z heliā qui fuerūt erimq̄ inter oēs adesse voluit. ꝓ confirmatōe. s. q̄ ipe est quē lex moysi z ꝓphe ꝑ verbis p̄nūciauerūt z clamauerunt. Item facto confirmauit: qm̄ tūc gloriā sue maiestatis diuine ostendit in claritate qua apparuit. Deniq̄ testimonio dei patris hoc idē cōfirmauit. quod quidem impossibile est esse falsum: cum sit prima et sūma veritas. vt ait Anf. z cōis est ꝓceptio oīm etiā phorū. Ipse nanq̄ deus pater testimoniū ferēs filio voce delapsa ex nube lucida dixit. Hic est filius meus dilectus in quo zc. vt patz i theomate. Unde iuxta hec verba de filio dei christo iesu tria mysteria notabim⁹ in hoc sermone. p fidei nostre edificatiōe.

De Transfiguratiõe domini

Primũ de reali vitate. qõ notaꝝ cũ 8z. Dicẽ.
Secundũ de naturali qualitate. ibi. filiꝰ meꝰ dilectus in quo ꝛc̃.
Tertiũ de filiali hereditate. s. quã cõsequẽtur ipm audiẽtes.
Circa primũ de reali veritate. s. qꝫ christꝰ dominus sit ve filius dei: q̃uis de hoc certã nil plꝰ dici possit nisi qꝫ deꝰ pater ipm testatꝰ est eẽ suũ filiũ: hoc solũ sufficeret. Verũtamẽ ꝓpter tarditatẽ animoꝝ ꝙfortationẽ curabimus ostẽdere qꝫ dñs iesus sit ve filius dei. Queri nãq; põt: q̃liẽ ꝓbari hoc valet qꝫ dñs iesus ve filiꝰ dei est: Ad quod respondeꝛ qꝫ hoc infallibiliẽ ꝓbaꝝ ꝓcipue per tria.
Primo ꝑ infallibilia testimonia.
Secundo ꝑ miraculoꝝ experimẽta.
Tertio ꝑ totius mũdi exempla.
Primo ꝑ infallibilia testimonia ꝛ triplicia. Primũ testimoniũ est sanctoꝝ. vt patet ꝑ oñes scõs ꝓphetas veter̃ testamẽti ꝛ ꝑ sanctos apl̃os atq; alios fideles doctores martyresq; ꝛ cõfessores noui testamẽti. qui oñes vno spũ chm iesum dei filiũ ꝓdicarũt. Ex quonĩã vt scribit. ij. Petri. j. nõ volũtate humana. i. nõ sensu hũano: sed lata est aliqñ ꝓphetia. s. in sacra scriptura posita sed spũsancto inspirati locuti sunt scti dei homines. A spũsctõ autẽ nõ potest falsitas sed sola vitas inspirari ꝛ in vtute eius ꝓnũciari: cũ sit deus et spiritꝰ veritatis. Ergo infallibiliter sequit chm esse verũ dei filiũ. quẽ confitẽtur oñes sancti veteris ꝛ noui testamẽti. imo insup confitent̃ ꝛ tenent̃ etiã plurimi gentiles ꝛ pagani in suis scriptis. Nã vt Aug. xviij. de ciui. dei dicit: Sibylla erythrea vsus quosdã cõposuit de fine mũdi in greco. quoꝝ prime littere cõiuncte sonãt Jesus christꝰ tenetheos soter. qõ est latine: Jesus chs filius dei saluator. Alie q̃z Sibylle quas Isidorus. viij. etymol. li. cõmemorat fuisse dicẽ: ꝓphetauerũt christũ dei filiũ de virgine nasciturꝝ. q̃ꝝ scripta ob breuitatẽ ptranseo. nam illa scripsit in Stellario. Secũdũ testimoniũ est angelicũ. nã Gabriel dixit virgini: Ecce ꝛcipies ꝛ paries filiũ ꝛc̃. Hic erit magnꝰ ꝛ filius altissimi vocabitur. Luce. j. Et angelus qui monuit Joseph dicens Noli timere accipere Mariã ꝓiugẽ tuã. qõ enĩ in ea natũ est de spũsancto est Matth. j. Deniq; in christi natiuitate angelus pastoribꝰ ipm salvatorẽ annũciauit: ꝛ mltitudo militie celestis angelice testimoniũ cantãdo ꝓbibuit. sed angeli beati pleni sunt lumine veritatis: a qua errare non possunt. ergo infallibile est eoꝝ testimonium.
Tertiũ testimoniũ infallibile est diuinũ. Ipe enĩ deus pater testificatus est dicẽs. Hic est filiꝰ meus dilectꝰ. vt in hodierno euãgelio. Deꝰ aũt nec fallere nec falli põt: vt ait Anſ. q̃ ꝛc̃. ℒ Secundo ꝓbaꝝ ꝑ miraculoꝝ experimenta. Nam ipe chs dicebat Joã. v. Opera que ego facio in nomine patris mei ipa testimoniũ perhibẽt de me. Nimirũ sm qõ dicit Tho. iij. par. q. xliij. arti. iij. Miracula christi fuerũt sufficies testimonium diuinitat̃ sue ꝓpter tria. Primo quidẽ ꝓpter ipsũ cui operaꝝ. quia erant talia qꝫ transcẽdebãt omẽ potestatẽ create nature. ꝓterea fieri nõ poterant nisi vtute diuina. vicz qꝫ cecus natus visum recipiat ꝛ mortuꝰ reuiuiscat. ꝛ filia. Nã ꝓbat ꝓpdicamẽtis dicit qꝫ a priuatiõe ad habitũ nõ est regressus ꝑ naturã. ergo cecũ illuminare ꝛ mortuos suscitare opus est supnaturale ꝛ diuinum. Secũdo ꝓpter factẽdi modũ. quia chs faciebat illa miracula ꝓpria vtute ꝛ autoritate imperãdo nõ impetrãdo. vñ Lu. vj. Virꝰ de illo exibat. et sanabat oẽs. ꝛ Mat. viij. Imperauit venti et mari ꝛ facta est tranquillitas magna. ꝛ Lu. vij. Adolescens (inquit) tibi dico surge. s. a mortuis. ꝛ Joan. xj. in resuscitatiõe Lazari dixit. Lazare veni foras. ꝛ sic de alijs miraculis. Alij aũt quicerũt miracula nõ fecerũt illa vtute ꝓpria sed vtute diuina impetrãdo a deo. vt patet. iij. Reg. xvij. de Helia orãte. Dñe deus reuertat obsecro anima pueri huius in viscera eiꝰ. ꝛ sic de alijs. Ita no in nouo testamẽto fecerũt virtute christi ꝛ cꝰ nomine. vt patet de Petro. q̃ claudo dixit. In nomine iesu christi nazareni surge ꝛ ãbula. Act. iij. ꝛ sic de alijs. Si aũt aliqs dicat qꝫ in resuscitatiõe Lazari chs gras egit deo pri. ꝛ sic ꝑ cõsequens non oravisse legit. Rñdeꝛ sm Beda qꝫ chs nõ oravit ad petendũ suffragiũ: sed ad dãdũ exemplũ nobis orãdi. ꝛ cũ gratias egit non suffragiũ impetrauit. vnde vtute ꝓpria fecit miracula. Tertio ꝓpter documẽtũ fuerit sufficies testimoniũ vitatis: qꝫ chs se filiũ dei docebat ꝛ ꝓdicabat. qõ nisi vez fuisset nequaq; eidẽ vtus diuina attribuisset miraculoꝝ operatiõe. Nam impossibile est deum esse testẽ falsitatis per miracula vera que fiũt manibus infinite: Prouerb. vj. Decestat deꝰ testem fallacẽ. Patet ḡ qꝫ chs dñs verꝰ dei filiꝰ est indubitanter. Proinde Rich. iij. de trini. ait. Dic ergo erroꝛ est: a te est. si decepti sumꝰ: nõ nisi ꝑ te decepti sumus. Nã tãtis signis firmari sunt ꝛ nõ nisi per te fieri potuerũt. Decille. Tertio ꝓbatur per totius mundi exempla. Nam Greg. omelia epiphanie dicit. Omnia elementa aut̃ ꝛ sua venisse testata sunt. Nam deum hũc esse filiꝰ eius gnouerũt. quia ꝓtinꝰ stellã miserunt. Magi cognouit. quia sub eiꝰ plãtis se palpabile prebuit. Terra cognouit. quia ꝛtremuit. Sol cognouit. qꝛ lucis sue radios abscondit. Saxa ꝛ petre cognouerũt. qꝛ tpe mortis eiꝰ scissa sunt. Infernus cognouit. qꝛ hos q̃s tenebat capturos reddidit. Dec Greg. Si aũt diceres. Quis fuit qui talia miracula facta sint an nõ: Ad id rñdet Augustinꝰ. xvij. de ciui. dei: dicẽs. Si ista miracula facta esse nõ credũt: vnũ grãde nob miraculũ fuisse dicit qꝫ tã sine vllis miraculis totus mũdus credidit. Decille. Vñ si tu homo nõ credis illa fuisse miracula: quõ q̃ scetis discipulis qui fuerũt illis

plices ⁊ illitterati paupes ⁊ despecti ꝑdicãtes ꝛ legẽ carnis ⁊ sanguis tor⁹ mũdus sine miracul' credidisset. Indubitãter ꝯ charissimi teneamus firma fide quia chr̃s domin⁹ est ver⁹ dei filius: vt ipe pater testat⁹ est in tranfiguratiõe. ℣ ergo ⁊ gratiarũactio.

℣ Circa secũdũ ꝑncipale de naturali q̃litate que ritur. Quõ chr̃o ꝓpriũ est esse filiũ dei: cum oms boies in qbꝫ de⁹ habitat ꝑ gratiã dicant' ĩ scptu ra filij dei. Nam dicit ꝑs. de talib⁹. Ego dixi dijj eẽtis. s. per participationem gratie: ⁊ filij excelsi oẽs. s. per nuncupationẽ ⁊ adoptionẽ. Et Jo. j. Quotquot autẽ receperũt eũ dedit eis potestatem filios dei fieri ⁊c: Ad hoc rñdet ꝑm Bona. sup. j. di. xxvj. inter questiões circa litterã: cõcordit ergꝫ alios doctores: ꝙ cũ dicit. filius. duo dicit vel importat. s. ortum ⁊ imitationẽ. Imitatio aũt duplex seu duplicit fieri potest. Primo modo per oĩmodã assimilationẽ. ⁊ sic fili⁹ naturalis dei imitat patrẽ. ⁊ qz nõ habet sociũ imitãdo sicideo solus ipe est filius naturalis dei. scz chr̃s domin⁹ dei fili⁹. Secũdo mõ põt esse vel ẽ imitatio expresse imaginis. q̃ est tripler. Una q̃ consistit in sua ꝓdicione: ⁊ vlterius est insignita cultura ⁊ adoptiõe angeli boni ⁊ boies iusti. Alia est imitatio imaginis tm̃: vt cõsistit in sua ꝓdicione. ⁊ hoc mõ dicit̃ qs filius factura. ⁊ sic oĩs homo inq̃tũ est ad imaginẽ dei factus dicit̃ filius dei. Tertia est ꝑ solã ꝓdicionẽ imaginis que ꝑ solã malicią ꝓriuat̃ bonore ⁊ deformatur a ꝓpria ac cũ additiõe distrabẽte. sicut sic̃ dicere diabolũ esse filiũ dei. qđ est falsum. Nam cõsimili mõ est de pctoribꝫ. qz dñs Joã. viij. eis ꝛ Vos ex patre diabolo estis ⁊ desideria ꝑris vestri vultis facere ⁊c. Hec ꝑm Bona. Et qbꝫ tres ꝛ veritates eliciam⁹ ad ꝓpositũ. € Prima veritas ꝙ ois peccator ꝓ̃e dicit̃ filius diaboli ⁊ nõ dei. Ratio. quia deus inẽtator malor̃ est: Jac̃. j. sed a deceptione diaboli. Et ideo pctor̃ ꝑm hoc esse habet ortũ a diabolo. j. Joañ. iij. Qui facit peccatũ ex diabolo est. Itẽ peccator̃ dr̃ ctiã filij diaboli ratione imitatiõis. vnde Ambro. in ꝑmõe dñice de passiõe dicit. Sator⁹ fratres qz cui⁹ opa quisqz facit: eius ⁊ filij⁹ vocat̃. Unde cũ iudei dixissent patrẽ suũ Abraam: audierũt a dño in euãgelio Si filij abrae estis: opa abrae facite. Qui cũ iterũ dixissent deũ se habere patrem: audierũt. Si deꝰ pater vester eẽt: diligeretis vtiqz me. Dis vehis aptissime mõstrat̃ ꝙ maliz cupidi nec abrae nec dei sunt filij. Nã cui⁹ filij sunt seqntia monstrant. Ait enĩ. Vos ex patre diabolo estis. acsi dicat. Ego ostẽdã vobis patrẽ vestr̃. pater vr̃ diabolus est: nõ creando sed decipiendo. Nec ĩmbro. Deniqz pctor̃ dicit̃ filius diaboli ⁊ non dei ratione hereditarie successionis. Unũ. s. q. j. Cito. Ambro. ait ꝙ mali dicunt̃ filij diaboli crimis successione. Nõ enĩ habebũt hereditatẽ cũ deo in celo sed cũ diabolo ⁊ angelis eius in igne eterno. Matth. xxv. ℣ ergo homo aduerte q̃ malũ sit esse in peccato ⁊ age pniam. Nã esse filiũ diaboli est multo cõfusibili⁹ ⁊ periculosi⁹ q̃ esse filiũ asini vel bufonis. Secũda veritas ꝙ omnis chr̃stian⁹ bonus est vr̃ filius dei adoptiu⁹ Unũ. s. Joã. iij. Videte qualẽ charitatẽ dedit nob de⁹: vt filij dei nominemur ⁊ simus. Hinc Bre. sup Ezech. omel. vj. ór. Adoptio filior̃ dei sola charitate adquirit̃. Quid hac potestate altius: qñ dedit eis potestatẽ filios dei fieri: Quid hac altitudine sublimi⁹ dici potest qua q̃qz creat⁹ efficitur filius creatoris. Revera hoc multo honorabilius est q̃ esse filiũ regis vel imperatoris. ℱ

Tertia veritas ꝙ chr̃s domin⁹ excellẽtissime ⁊ singularit̃ ꝓe oĩbus ór dei fili⁹. Ratio. quia vt Aug. sup Joã. omel. xxviij. ór. Nos sumus filij dei gratia. s. adoptõis: nõ natura. Chr̃us aũt est vnigenit⁹ dei filius natura: nõ gr̃a. s. adoptionis. Un̄ theologi in. iij. di. x. colligũt hãc ꝓpositionẽ: ꝙ hec locutio Chr̃istus est dei filius ꝑ adoptionẽ. nullo modo est admittẽda: siue ꝓferat̃ simpliciter siue cum determinatiõe. vtpote si adderetur inq̃tũ homo. quia filiatio respicit psonã. eo ꝙ chr̃s est vnus fili⁹ ⁊ nõ duo filij. Iz sint ĩ eo due natiuitates. s. eterna ⁊ tẽporal'. Adoptio autem ꝑsupponit quãdã extraneitatẽ que nll'o modo põt ꝙuenire psone chr̃i. q̃ est dei fili⁹ ꝓsubstãtialis ⁊ coeternus. ℣ ergo pctor̃ hõ cõsidera q̃nta gloriã adquiris si a peccatis ꝙuersus fueris. quia frater chr̃isti ⁊ filius dei adoptiuus eris. ⁊ eius celesti hereditate dign⁹. Rho. viij. Si filij ⁊ heredes ⁊c. ℌ

℣ Circa tertiũ ꝑncipale de filiali hereditate q̃ritur. Qualibꝫ signis cognoscit̃ homo eẽ fili⁹ dei hereditatis participatiõe. s. chr̃isti in beatitudine Ad quod respondẽdo notãdũ est ꝙ Augustin⁹ de penitẽ. dist. iij. In domo. §. Hoc ergo. distinguendo dicit. Qñ in presenti inquit dicuntur filij dei tribus modis Primo quidã predestinatione tm̃. sicut hi de quib⁹ Joañ. ait. scz. c. xj. Jesus moritur⁹ erat ꝑ gente. nõ tm̃ ꝑ gente. Lyra. s. iudaica. sed vt filios dei. s. non actu sed potentia ad actum reducendo. quia erant ꝑdestinati qui dispersi erant. s. ꝑ diuersos ritus gentiliũ: cõgregaret in vnũ. i. in vnam ecclesiã ex iudeis ⁊ gentibus constituẽdã. Hec Lyra. Et sic ꝑm Augusti. omnes qui nunc sunt mali sed tamen tandẽ cõuertuntur vel cõuersuri sunt ante finẽ vite dicũtur filij dei predestinatiõe. Secundo quidã sũt filij dei ꝑdestinatiõe ⁊ spe beatitudinis eẽne. vt sunt illi ꝑm glo. q̃ boni sunt ⁊ finaliter boni ꝑmã-

De Transfiguratiõe domini

suri sunt. Tertio quidã sũt filij dei merito fidei z pñtis iusticie. nõ aũt p̃destinatiõe claritatis eterne. sicut hi de qbꝫ dñs ait. Si aũt dereliquerint filij eoꝝ legẽ meã. p qs itelligunt oẽs qvsqꝫ i finẽ nõ pseuerãt. Hec ex textu vbi ē. Fz Aug. Ex q̃ ḡ nõ possumus certitudinaliꝫ scire q̃ sunt filij p̃destinatiõe claritatis efne vel q̃ nõ: eo q̃ nõ sũt oẽs pseueraturi. vtile est agnoscere signa qbꝫ cognoscunt ꝓiecturatiue oẽs filij dei p illoꝝ hereditatis eterne ptícipatiõe. ℣ Ubi notandũ q̃ eccl'ia canit in collecta q̃ in trãsfiguratiõe p̃figurauit deꝰ adoptionẽ filioꝝ pfectã i voce delapsa scz Hic est filiꝰ meꝰ zc. Ideo circa ℣ in mysterio p eos qs adesse tũc voluit huic gl'iose transfiguratiõi edocuit signa noticie coꝝ hoim q̃ sunt ptícipes hereditatis chr̃i z eꝝ claritatꝭ eterne. Primũ q̃ ppe signũ significat p Petꝝ. s. fidei veritas vñ Gal'. v. Omes filij dei estis p fidẽ in chr̃o Jesu. Aug. Impossibile est sine fide ad numerꝝ filioꝝ dei ptingere. Et sic patet q̃ oẽs iudei: gentiles z heretici q̃ nõ imitant fidẽ petri excludentur ab hereditate paterna iesu christi. Secũdum signũ significat p Joãnẽ ℣ ginẽ: puritas. s. ab oi pcõ. vñ Leuit. xj. z. ij. Eoꝝ. vj. Immũdũ ne tetigeritꝭ z ero vobis in patrẽ: z vos eritis mihi i filios z filias ōt dñs. Mas ḡ babẽdo pmissiones charissimi mundemꝰ nos ab oĩ inq̃namento carnis z spũs. hec ibi. Tertiũ signũ significat p Jacobũ: aduersitas. nã Jacob primus inf apostolos martyriũ p chr̃o ptulit. vt patet Act'. xij. z ideo significat passiõis acerbitatẽ. Dic Heb. xij Flagellat deꝰ oẽm filiũ quẽ recipit. s. ad hereditatẽ. z infra. Q si extra disciplinã estis: adulterini z nõ filij estis. Berñ. Nullũ testimoniũ credibilius i hac vita q̃ hõ sit regni celestꝭ heres q̃ ipsa correptio diuina. Quartũ signũ figurat p moysen: pietas. Nã moyses inf ꝓcetat aq̃ticꝰ: vngẽs z liniẽs seu attractãs fm Hieroñ. Et ipe fuit vir mitissimꝰ Nũe. xij. Unũ bñ significat mifericordie z pietatꝭ opa. vñ Eccl'i. iij. Esto misericors z eris velut filiꝰ altissimi. z Lu. vj. Estote mifericordes sicẽ z pr̃ zc. Hinc. j. Tim̃. iij. Pietas ad oĩa vtil' est. pmissionẽ hñs vite zc. Quintũ signũ p heliã significat. s. charitas. nã helias i curru igneo raptꝰ est i paradisum. z idcirco charitatẽ ignitã significat. vñ Aug. Charitas est excellẽtissimũ donũ q̃ solũ diuidit inf filios regni z p̃dit̃ois. O ḡ chr̃iane hõ stude adq̃rere hereditatẽ celestẽ. ve tibi si illã p̃dideritꝭ. q̃z vt filiꝰ diaboli exheredita beris. ve tibi: q̃z cũ diabolo in iferno igne cruciaberis. vbi erit fletus z stridor dentiũ. ve tibi: q̃z a rozmẽtꝭ i ppetuũ nũq̃ liberaberꝭ. Si ℣o bñ viuẽdo celestẽ hereditatẽ filioꝝ dei adeptꝰ fueris: gaudiũ z exultatio tibi erit ieffabil'r. q̃z Berñ. ōt Premia celestia sunt trã magna q̃ nõ pñt mẽsurari: trãmulta q̃ nõ pñt nũerari: tãcopiosa q̃ nõ pñt terminari. Que nob p̃stet chr̃is dei filiꝰ q̃ cũ pr̃e z spũsctõ viuit in secula.

De transfiguratiõe dñi Sermo. iij. vig. de eius celebritate gl'iosa cũ historia deuota.

Leuantes oculos suos neminẽ viderũt nisi solũ iesum Mat. xvij. z in ipo euãg. ℣ Qui bus ℣ bis docemur etiã nos exẽplo discipulorꝭ leuare oculos ad ꝓplandũ celestia z nr̃e salutis opa. Uñ si leuemꝰ oculos nr̃e mẽtꝭ ad ista gloriosam trãsfigurationẽ dñi cuiꝰ hodie festũ celebratur. videmꝰ in spũ q̃z tota est gaudiosa z deuota nõ solũ hoibꝰ i terrꝭ: sz̃ et in paradiso qui erãt tunc celesti regno. Nã ꝑmo discipuli qui erãt tunc in terris vita gl'ia trãsfiguratiõis rãtũ delectati fuerunt vt vellẽt ppetuo in ea ibi manere. Propterea petrus dixit. Bñe bonũ est nos hic esse. i. ppetuo. faciamꝰ tria tabernacula zc. sicut bũ senserunt positiõis sequit Remigiꝰ z Lyra z doc. Sacra. do helias q̃ erat in paradiso cũ volũtate diuia adductꝰ tunc adesset filꝰ z moyses de limbo adueniẽs: nõ dubiũ q̃ tũc visa gl'ia chr̃i magnũ gaudiũ habuerũt. ac cũ redissent gaudiũ nũciarent suis collegis. vicz Helias Enoch i paradiso existenti. z moyses sanctis patrib⁹ in limbo. q̃r infra sequemur. Tertio q̃z ꝓterea in celo magnũ gaudiũ fuisse mõstratũ est: cum tota sancta trinitas in ea apparuit z testimoniũ iesu dei filio a patre z spũsancto solenniter factũ est. Hõ eñ dubium q̃ oẽs sancti angeli tũc gaudiũ habuerũt. Quare te hũani generis: de qua sup oia gaudẽt. Ut ḡ nos charissimi deuote ꝓplemur ista trãsfiguratiõ: p themate assumunt verba pmissa. Leuãtes oculos zc. Juxta que verba tria mysteria ꝓplanda notemꝰ.

Primũ de huiꝰ festi celebritate.

Secõm de huiꝰ facti gl'iositate.

Tertiũ de historiali q̃litate.

℣ Circa primũ inq̃rẽdũ est. cur festũ ecclie dñice transfiguratiõis festũ instituit celebrãdũ. Ad q̃d fm doctores pl'es colligunt rõnes.

Prima rõ nr̃e instructiõis.

Secõa rõ miraculose reuelatiõis.

Tertia rõ victoriose triũphatiõis.

Prima ratio nostre instructiõis. vr. l. docemur cogitare z amare ac desiderare gl'iaz celestia in ea su clarissima visione z deitatis eius cognitione ac nostra gl'ificatiõe. Q̃tinus eius gl'ie desiderio cõtemnamꝰ terrena. caueamꝰ vias z tendamus ad celestia sũma bona. Et ideo in hoc officio recitat eccl'ia illud dictũ ap'li ad Phil'. iij. dicẽs. Expectatores expectamꝰ dominũ nostr̃. iesum chr̃m q̃ reformabit coꝝpꝰ humilitatis nostre ꝓfigurum coꝝpi claritatis sue zc. Et deinde in collecta oratur vt ipiꝰ regꝭ gl'ie. s. chr̃i nos coheredes eius at deꝰ z eiusdẽ gl'ie tribuat esse ꝓcortes. Primo nos ad desiderandũ celestem gl'iam iesu studeamus ipa mẽtis natura z coꝝpis statura atq̃ ois creatu

tura. Primo inquã mẽtis nr̃e natura. qz Boe/ tius. iij. de ꝓsol'. phic. phat q̃ mẽtib⁹ oĩm hoĩm natural' inserta est veri boni cupiditas. Sz ce/ leste bonũ est vez z maximũ bonũ. g̃ z̃c. Item. j. Eth. Dia bonũ appetũt z̃c. Scõo q̃z nr̃i corpo/ ris statura. Nam Basilius dicit in hexamerõ z videmus q̃ inter oĩa animalia solus hõ erecta incedit statura versus celũ. z sola planta pedis terrã tãgit. Unde z Ouidi⁹. Pronaq; cũ spectẽt ãlia cetera terrã. Os homini sublime dedit ce/ lũq; videre Jussit: z erectos ad sidera tollere vul tus. Sed q̃re sic condit⁹ est hõ Amb. in hexame ron dicit. ad docendũ q̃ hõ factus est ad celestẽ bitudinẽ vt illã aspiciat p desideriũ non terrena z ad illã tendat. vñ Col'. iij. Si cõsurrexistis cuz christo que sursum sunt querite vbi christ⁹ est i dextera dei sedẽs. nõ que sup terrã z̃c. Tertio de iij. õr. Petõri ois creatura adiuuat. qz glo. Jpsue tius terra z celũ. iusto aũt seruiũt oia. s. ad cõse/ quẽdã bitudinẽ. Itẽ Hugo de arca li. ij. c. iij. õr q̃ ois creatura trib⁹ vocib⁹ nob loquit. accipe. redde. fuge. Accipe beneficiũ. Redde debitũ. Fu ge suppliciũ. Ad id z Ps̃. Sicut desiderat cer/ uus ad fontes aq̃z. ita aia mea ad te de⁹. Glo. Ceruus senio grauat⁹ accrescẽtib⁹ pilis z corni bus serpentẽ naribꝫ haurit. quo hausto veneno estuat. vnde fontẽ ad bibendũ ardentissime desi derat. quo hausto corpa z pilos deponit. Ita fidelis serpẽte. i. diabolo exempto z cõsumptis i tẽptatiõis fomẽte. z exuuiis peccatoꝝ fontẽ ꝓplatiõis supne desiderare debz vbi reficiat. Hec glo. Queri potest. vtrũ desiderare celestẽ gloriã. ꝓpter ꝓpriũ bois com modũ sit deo gratũ: Rñdet q̃ sic desiderare nõ est vere charitatis diuine. z ideo nõ est deo gra/ tũ nec a spũsctõ tale desideriũ. Sed si hõ deside rat celestẽ gliam. ꝓpter deũ z eius amorẽ vt ipm ꝑpetuo laudet. hoc est a spũsancto z deo gratũ. Nam in. iij. di. xxvij. c. ij. mgr̃ diffinit charitatem sic. Charitas est dilectio q̃ diligit de⁹. ꝓpter se z p se. Et vere diligimus. ꝓpter deũ vel in deo. Itẽ ca. iiij. õr sic. Dec regula vt ait Aug. dilectiõis diuinit⁹ constitutra est vt deum. ꝓpter se toto corde diligas z ꝓximũ. ꝓpter deum sicut teipsum. In bono em̃ ait z ꝓpe deũ teipsum diligere debes. ergo habeꝫ ꝓpositũ.

Secũda ratio miraculose reuelatõis. Nam p saluate nostre facta sunt magna miracula i christi transfiguratiõe. Primo quidẽ qz ibi christ⁹ suam gliam resurrectiõis p mõstrauit z se vez deũ fo re manifestauit. Secõm q̃z miraculũ. qz heliã de paradiso adduxit. Tertiũ. qz moysen de limbo adduxit. illum. s. heliam viuũ. z hunc Moysen mortuũ. in signũ q̃ viuentiũ z mortuoꝝ sit dñs z oim vita vel mors et pius voluntate pendet Quartũ miraculũ q̃ tota sancta trinitas ibi mi/ raculose ap̃quit. pater in voce diceñ. Hic est fi/ lius me⁹ dilect⁹. Spũsctus in lucida nube. vt dr Beda z doc. Et dei filius i claritatis decore glo rioso in carne. Et sic pr̃ z spũsctus chõ dei filio testimoniũ reddiderũt q̃ nõ nisi p ipm saluari pñt boies. P Sed q̃rit hic. Quare festum trãsfigurationis celebrat isto die. vicz. viij. idus Augusti: Nunqd isto die facta fuit chr̃i transfi/ guratio: Ad qõ rñdet ꝑm Ludol. carthusien. li. de meõ. vi. chr̃i. q̃ ista trãsfiguratio fuit circa ve/ ris ꝓncipiũ. Mã z euãgeliũ de trãsfiguratiõe ec/ clesia legit sabbato ante dñicã scdam z in ipa do minica scda q̃dragesime. Sed q̃m dñs ꝓhibue rat: vt visionem hãc nemini diceret: donec filius hominis a mortuis resurgeret. ideo discipuli ta cuerant vsq; ad diem istam. exũc. s. die ista. viij. idus Augusti fuit ab aplis trãsfiguratio domi ni publicata z ꝓdicata. vñ z õr q̃ in descẽsu mõ tis thabor ꝫ occidentez est vna capella vbi dñs direxat. Nemini dixeritis visionẽ z̃c. Propter hoc g̃ isto die celebrat q̃ fuit publicata Sed q̃m in plerisq; ecclesijs solet hodie missa celebrari de vi no nouo. i. musto expresso de vua huius anni. hoc forte ꝓpter significandam nouitatem resur/ rectionis quam christus in trãsfiguratiõe ꝓmõ/ strauit. Unde ꝓse. dist. j. ca. Didicim⁹. glos. õr q̃ solet vua bñdici hodie. Queri g̃ pot Utr⁹ eucharistia possit ꝓfici in musto: Respondetur ꝑm Tho. z Pe. in. iiij. dist. xj. q̃ pot. qz cõpletam habz spẽm vini: nõ tñ est faciendũ de multũ recẽ ti ꝓpter impuritatẽ: nisi necessitas imminear vt i summa ꝓfessiõis. co. ti. q. xcviij. Unde vbi sic fit: ista sunt obseruãda. Unũ q̃ vua ipa sit matura. qz õ agresta nõ ꝓficit: cũ vini nondũ attigerit speciem cõpletã q̃ esse habet in termino generatiõis ꝑm Alb. Thomã. z Rich. Secõm est q̃ extra vuam ꝑpus exp̃mat z exp̃ssum ꝓficiat. qz i eo qõ nõ est exp̃ssum sed adhuc ꝓtinet in vua matura nõ ꝓfi cit eucharistia. ar. de ꝓse. di. j. c. Didicim⁹. z c. se. qz sic nõ est sub specie potabili sed potꝰ edibilis Sic tenendũ est ꝑm Rich. Tertiũ est vt p tẽpo re antea fiat exp̃ssio q̃ntꝰ dũ ꝓficit iã sit õpura tũ saltẽ aliq̃ntulũ. õ de ꝓgruo. Tertia rõ. s. in/ stitutiõis hui⁹ festi ẽ victoriose triũphatiõis. qz ls z antea õ festũ celebrabat. tñ minꝰ solẽniter Sz postea anno dñi. M. cccclvj. cũ feridissim⁹ theu crus obsedisset exercitu validissimo castꝝ nãdor alba dictũ: vt exinde totã demoliret bũgariã: ac ꝓsequẽt christianitatẽ totã: crucifer̃ ex aduerso resi stẽtib⁹: de⁹ dedit victoriã christianis: theucro turpit effugato isto die trãsfiguratiõis. Audiui ãt a plr̃is referẽtib⁹ q̃ i ꝓlicto illi⁹ belli cũ christiani cru ce signati exclamarẽt iesu nomẽ: videbaꝫ thurci q̃ õ celo ignea spicula ꝫ ipos dirigerẽt. q̃b⁹ fga ver/ tere cogebant. Cũ ãt isto die ad fugiẽdũ cũ toto exercitu suo se ꝑpassent. in illa fuga videbaꝫ eis q̃ innũerabiles acies armatoꝝ. eos isequẽtes: cũ tñ beies illos nõ insequebant. sz illi fuisse ãgeli õi cre dũt q̃ illos fugere cõpellebãt. Anno g̃ ꝑdicto ꝑ/ sidẽte papa Calixto hec festiuitas p victoria ce/ litus data: est instituta celeberrima indulgẽtijs

De Transfiguratiõe dñi

datis omnib⁹ q̄ interessent in eccl'ia in q̄ instituꝛ/tum officium celebrabit.p vesperis ꝛ matutino ac missa:p q̄libet cētum.p Prime aūt:tertie: se/xte none ꝛ cōpletoꝛū officiꝰ p singulis q̄dragi ta dierum: vt ptz in bulla q̄ de hoc legeꝫ festo in matutinali officio. Et sic hoc festum solenniꝫ ce/pit in eccl'iis celebrari ad honoꝛez dei ꝛ memo riam p̄dictoꝛ

Circa scōm de glorioſitate trāſſiguratiōis chr̄i queritur. Qualis fuit illa claritas transfigurati/onis:vtrū fuit vere gloriosa: Rñdeꝫ fm Alex.de ales.iij.pte.q.xxj.ꝯcoꝛ. Thomā.in.iij.pte.q.xlv. p ꝯclusionem q̄ claritas in transfiguratōe ostē/sa fuit vere glorioſa:licet ad tempus assumpta Uñ Luce.ix.scribit.q̄ visus est i gloria magna. Sed in hoc pt esse obiectio ꝛ difficultas.qz cum de ratione glorioſe dotis sit impassibilitas sicut ꝛ claritas ꝛ agilitas ac subtilitas. Nam sancti re surgentes in coꝛporib⁹ istas dotes habebunt:vt communiter omnes tenent docto.ꝛ tamen ista claritas chr̄isti tunc nō reddidit coꝛpus chr̄isti i/passibile nec subtile ꝛ agile.quod fieri ōbuisse vi detur.qz dotes sūt indistincte. Quomodo ergo ista claritas dicit vere glorie celestis claritas Ad quod rñdeꝫ fm eundem Alex.vbi supra q̄ hoc nō obstat.quia deus bene potest dare vnam do tem sine alia p tempoꝛe:licet dotes sint indistin/cte in patria. Et sic deꝰ voluit dare claritatē istaz ad tempus in via sine alijs dotib⁹. Que q̄dē cla/ritas p̄rie nō fuit dos gloꝛie. sed eiꝰ similitudo: vt patebit. Q aūt ista claritas trāſſigurationis fuerit glorioſa triplici signo ostēdit vel rōne fm doctoꝛes.

Primo ex rōne originis.
Scōo ex rōne ꝯditiōis.
Tertio ex rōne repñtatiōis

Primo ex signo originis. Nā vñ p̄cessit hec cla/ritas:Rñdet Ayra.ꝛ ꝯcoꝛ.docto. Hec claritas p̄cessit a diuinitate chr̄i in animā ꝛ deitatis cla/ra visione ac fruitione quam habuit ania chr̄isti ab instanti conceptionis equali beatitudine sic̄ nunc in celo p̄ter vnionem ad ip̄am. Uñ Aug⁹ dicit.q̄ chr̄is ab instanti ꝯceptionis fuit viatoꝛ ꝛ comp̄hensoꝛ:tamen ex diuina dispensatione fie bat ne illa gloria vel beatitudo ab ania redūdaꝛ in coꝛpus vt esset passibile ꝛ mortale ad implen dum humane redemptionis mysteriū. Sed in transfiguratione eadem diuia oꝛdinatōe illa glo ria ab ania in coꝛpus chr̄i redūdauit. Secun do ex ratione ꝯditionis. Fuit em̄ eiusdē rōnis cū gl'ia future resurrectiōis. Nam Ambr̄oſ.ꝛ Remi/gi⁹ dicunt q̄ tunc chr̄istus visus est in gloria fu ture postea resurrectionis in qua post iudicium apparebit electis. Sic g̃ patz fm Ayram ꝛ cōcoꝛ. Thomā vbi sup̄.q̄ hec claritas fuit eadem in es sentia sicut claritas gl'ie.sed differebat in modo quia illa est p̄manēs.hec aūt fuit trāsiens velu/ti visio pauli.p̄ter qō hec visio nō dicitur glorie dos p̄rie Ratio.quia dos de sua rōne impoꝛ/tat qualitatē p̄manentē.sed hec fuit p modū pas sionis transeūtis. Unde fm Ludol.chr̄istus in transfiguratiōe nō assumpsit claritatis potenti am q̄ p̄rie.sed dotis similitudinē. Nimirū fm q̄ Beda dicit ꝛ Hugo:chr̄istꝰ dominꝰ in hac vita in se ostēdit quattuoꝛ dotes.s.quadā similitudi ne. Nā vsus est subtilitate q̄ndo clausis ꝛ ianuis vtero exiuit i natiuitate. Agilitate aūt q̄ super aquas siccis pedib⁹ ambulauit. Impassibilita/te quādo in cena coꝛpꝰ suū dedit manducandū in sacramēto. Nā dedit tale coꝛpꝰ quale habuit sc̄z mortale.sc̄z impassibili modo in sacramento. Et qz māducabāt nec ex hoc patiebāt. Claritatē aūt vsus est in transfiguratiōe.ꝛ sic pater.

Tertio ex ratiōe repsentatiōis.nā fm Ludol. claritas faciei chr̄i repsentabat futurā claritatē capitis.i.chr̄i. Fulgoꝛ aūt vestiū: vt Beda ait/gnificabat choꝛ sanctoꝛ suoꝛ membroꝛ q̄ in re ris despectꝰ videt.sed in celis cū iesu videbunt gloriosissimꝰ vbi habebimꝰ socios omnes veros ris ꝛ noui testamēti sctōs. Beati veteris testa/ti distinguūtur in duob⁹ oꝛdinib⁹.s.patriarchaꝝ rū:qui significant p moysen. ꝛ p betz p̄ q̄ lia intelligunt. Scti aūt noui testamenti distin guūtur p̄ apue in tres oꝛdines.s.martyꝛes.p petrū q̄ rū: p ginū. Per iacobū martyres.p petrū q̄ p̄tat agnoscēs significant cōfessoꝛes:q̄ se ꝛ dat cognoscūt.ꝛ p Joānē p gines significant. Dee Ludol. Uñ canit eccl'ia. O gl'iosum est regnū in quo cū chr̄o regnāt oēs sci amicti stolis albis id est claritate gl'ie. Itē Beda. O quāta fel'icitas visiōi diuinitatis inter ag̃elos adesse p̄centi. si ta cū trāsformata chr̄i būanitas duoꝛūq; sexū sor cietas ad pūctū visa delectauit:vt eis ne volen rent petrꝰ velit p̄stare obsequiū. Necille.

Circa tertiū de hiſtoria deuota. Et q̄ fm sanctos euāgeliū p cōclusione habeꝫ verissima q̄ in ista transfiguratōne moyses ꝛ helias loq̄bant cum chr̄isto de excessu passionis ꝛ mysterio humane redēptiōis. Idcirco p simplicioꝛū deuotōe pe hūane imaginatiōis modū solet a deuotis pe scribi de hoc hiſtoria deuota. Nec hoc reprehen le censeak.qm̄ legimus magnos sctōs doctoꝛes hiſtoriali modo tetuisse cōsilia ꝛ alticatōes mi micoꝛdiā ꝛ veritatē:iusticiā ꝛ pacē.qua. Et sol nus humanū deberet redimi.vt clarer de Bet nar.in sermone: Ut inhabiter. ꝛ de Innocen in sermone de passiōe:ꝛ alijs plurimis. Ad pa sitū ergo imaginari possum⁹ fm modū humā num q̄ deus pater volēs redimere hoiem.qm iā miserat filiū in mūdū appꝛopinquāte q̄ pas sione voluit tractare de hoc cū filio suo ꝛ spūa cto ac q̄busdā electis suis.ꝛ hoc in mōte thabo qz p̄dixerat Dñs. dicēs Thabor ꝛ hermon in noīe tuo exultabūt.s.p gl'ia chr̄i que ibi p̄monstrata est. Die ergo statuta adduxit dñs Moy sen legislatoꝛē de lumbo:ꝛ Heliam de paradiſo

q̄ fuit exim⁹ ꝓbaꝝ. z de terr̄ tres a chr̄o voluit assumi. Petrū ꝓ matrimonialib⁹. Joannē ꝓvir ginib⁹. z Jacobū ꝓ ꝓtinētib⁹ viduis: vt oīm salu tē velle se ostēderet. De celis aūt l̄z scr̄ptura nō di/cat tñ verisīle est affuisse āgelos i adductiōe he/lie z moysi mīstrañ. z sctē trinitati assistēñ. z pci/pue Gabriele: q̄ a ꝓncipio fuit mīster icarnatō/nis. ḡ i mōte illo ꝓstituꝰ his pie ꝓtēplari possu/mus quō deꝰ pr̄ ꝓposuit filio di. Charissime fili/ redimēdū boiem: esto ḡ patꝰ pati oīa q̄ scr̄pserūt/ ꝓbere. Et iesus. Mi pr̄ nō sīc ego volo l̄z sicut/ tu: Mat. xxvj. Verūtñ ꝙri possuꝰ ꝫ mūdū. qa/ me negāt filiū dei: nec recipiūt miraculoꝝ testio/nia iudei. l̄z demonio attribuūt. infirmos curo. mortuos suscito. demoniacos libero. penas eꝝ/ burlca cordis pseuerāt. Tunc moyses z helias cordā oīb⁹ adorañ. dñm z grās ageñ. de aduēru/ eꝰ: vt dr̄ Ludol. di. O fili dei iesu cōpatimur q̄/ dē nbi q̄ debes flagellari: crucifigi z mortē pati. l̄z tu mīsericors deꝰ memēto nr̄i i bñplacito tuo. recordare abrāā isaac z isrl̄ fuoꝝ tuoꝝ dauid z oīm ꝓbaꝝ. q̄b⁹ iureiurādo redēptionē ꝓmisisti/ ñde nob dñe mīsericordiā tuā. Tunc Jesus ait. Clarifica me pr̄ claritate quā habui anteq̄ mū/dus fieret. Spūs q̄dē ꝓpt⁹ est: caro āt infirma/ rauī mori ex charitate ꝓ aiarū redēptiōe. Mor l̄z resplēduit facies eiꝰ. Q̄d petꝰ vidēs inebriat⁹ spū dixit ad iesū. Dñe bonū ē nos h̄ ee. s. ꝓpetuo/ adhuc loq̄nte petro ecce nubes lucida obūbra/cōplebit de redēptiōe mōi: ipm audite. s. obedīē/ cim q̄ apparuit spūsscūs. Et ecce vor dei patris de nube sonitu q̄si tonitrui di. Hic est filiꝰ meꝰ di/lect⁹ in q̄ mihi bñ cōplacui. Ly. i. i q̄ bñplacitū ōi/ do fidei. Hec audientes discipuli z ñ potētes suf/ ferre maiestatē diuie vocis ceciderūt in faciē. In/teri moyses z helias recesserūt ad loca sua. z gau/dia nūciañ. helias ad enoch dixit. Letatꝰ sū i bis q̄ dicta sūt mihi: i domū r̄ē. Moyses i limbo ait lo dixit. Ecce nūc bñdicite dñm. Tādē iesus terti/o dixit. Ecce nūc bñdicite dñm. Tādē iesus terti/ges discipulos di. Surgite nolite timere. z leuā/tes oculos viderūt solū iesum. q̄ descēdētib⁹ illꝰ tic ꝓcepit di. Nemini dixeritis visionē r̄ē. subiun/gēñ. q̄ passurꝰ eēt. q. d. O charissimi discipuli ec ce vidistis meā faciē gliosam. l̄z i ꝓmo videbit⁹ alapizatā: ꝓsputā: crucīatā z ceā dilata. Roge/mus ḡ chr̄m vt ꝓ suā passionē saluet nos.

De sancto Laurētio Sermo. I. cum legēda.

Igne non com

burer̄. q̄ ego dñs deꝰ tuꝰ saluatoꝝ tuꝰ. Esa. xlij. z ad laudē buiꝰ festiui/tat⁹. Ista ꝙba ꝓnt accipi q̄si a dño Jesu di/cta ipi bto Laurētio i pena ignis ad martyriū co

fortañ. Nā ō eo Maxim⁹ i ser. ōt sic. Btūs Lau/rēt⁹ trāsijt ꝓ ignē. ar sit. ne arderet: z ne vereꝰ ere/stꝰ ē. Ar sit inquā z erustꝰ ē fm corꝑ i pñti ne ar/deret vl̄ vereꝰ i futuro. Uñ ēt Amb i ser. ōt. Fo/rtissimū martyrē seuissima psecutor̄ flāma supa/re nō potuit. q̄ lōge ardēnꝰ vitar̄ radijs accesa/mēs eiꝰ feruebat. Sic ḡ chr̄s dñs ꝓ suā gr̄az cō/fortañ. btm̄ Laurētiū vt epulas reputaret ignis/ erustionē: bñ illi potuit dicere hec ꝙba. In igne. s. pñtis pene ñ cōburer̄. i. ñ supaber̄ l̄z tu vices/ q̄ ego dñs deꝰ r̄ē. Juxta q̄ ꝙba tria mysteria no/tabumꝰ ꝓ fmōe fm q̄ de his tribꝰ btūs Laurēti/us cōmendat i eisdem

Prīo q̄dem de ignis supatiōe. ibi. In igne nō cōburer̄.

℣ Scōo de amoris inflāmatiōe q̄ vicit ignem. ibi. Quia ego deꝰ r̄ē.

Tertio de passiōis toleratōe: qō bī er ꝓmissis

℟ Circa ꝓmū de supatiōe ignis. erq̄ scrā eccle/sie oratiōe hodie sic di. Da nob q̄s oīpotens deꝰ vi/cioꝝ flāmas extinguere q̄. btō Laurētio tribuisti/ tor̄mētoꝝ incēdia supare r̄ē. Idcirco inq̄rēdum/ nob occurrit. q̄lem ignem vl̄ q̄lia incēdia debeat chr̄ian⁹ supare vl̄ extinguere exēplo bti Lauren/tij. Ad qō rñr q̄ in scripturis plures describunt/ ignes ad q̄s vario mō se debēt habere boies vt/ saluent.

Prim⁹ ignis ē supand⁹

℣ Scōs est ignis supportād⁹.

Tertiꝰ est ignis extinguēdus.

℣ Quartꝰ est ignis nutriend⁹.

Primꝰ ignis est quē debet chr̄ian⁹ supare z vi/cere: vt est ignis male affectiōis. de q̄ ps. Exarsescrūt sicut ignis in spinis. Exarserūt. s. animi ira vl̄ ꝫcupiscētia sicut in spinis q̄s velociter ignis cō/burit. Idem Supercedit ignis z nō viderūt solez Glosa. Ignis ire: inuidie: auaricie vl̄ luxurie nō/ sinit videre solez iusticie chr̄m. Nam sicut ignis ea que ambit deformat: consumit z deuorat. sic ignis praue ꝫcupiscentie si ꝫsentiꝰ aiam deform/mat: similitudinem diuinā remouens z diaboli eam inducēs ꝓ peccī delectationē. z oīa merita cō/sumit z deuorat mortificañ. Uñ Joel. j. Ignis comedit speciosa deserti. Sed iste ignis ē superā/dus ꝓ refrenatiōe z mortificatiōe passionū et motuū sensualitatis. Naz Eccli. xviij. Si pōstes/ aie tue ꝫcupiscētias eius. s. sensuales: facient te in/ gaudium inimicis. i. demonib⁹. Uñ ps. hortat. Nolite fieri sicut equꝰ z mulꝰ q̄b⁹ nō est intelle/ctus. s. ad refrenandū appetitum. sed in chamo z freno maxillas eoꝝ ꝫstringe qui nō approximāt/ ad te. Ly. i. sicut equo indomito pene frena z la/bores: sic z adhibendi sunt sensuali appetitui. Nam multa flagella peccatoris. scilz in inferno. Istam flāmam viciꝝ supauit sanctus Lauren/tius. De isto igne supando Helinandus in hi/storiali speculo per quattuor docet dicens. Uis extinguere libidinis ignez amoue ligna ab igne

Jsta q̄pe sūt ligna: ocia: segnices: somn⁹: delicie femina: vinū: ioc⁹. carmina: forma. His sarmē/tis succēdit fornax babylōis. i. diaboli. Hec ille.

Scōs est ignis supportand⁹. s. mūdane tribulationis. de q̄ Eccli. xxvij. Vasa figuli pbat ignis Sic homines iustos tentatio tribulatōis. Jstū ergo ignem tribulationis p̄sentis nō debem⁹ sub terfugere sed supportare: vt Augustinus sermo/ne de martyrib⁹ docet dicens. Nos inquit volu mus gaudere cum sanctis. z tribulatiōes mūdi nolum⁹ sustinere cū illis. Qui em̄ scōs marty/res vel inq̄ntum potuerit noluerit imitari: ad eo rum brītudinē nō poterit q̄uenire. Sic z ap'lus Paul⁹ p̄dicat dicens. Si fuerim⁹ socij passio/num: erim⁹ z p̄solationū. Et dñs in euāgel'. Si mōs vos odit scitote q̄ me p̄orem vob odio ha buit. Recusat esse in corpe sc̄z christi qui odium non vult sustinere cum capite. i. christo. Hec ille.

¶ Querit hic Quare p̄suadent christus domi nus z alij scī bomīb⁹ tribulatiōes pati z eas ac ceptare. Rñdet q̄ tribulationes nō male: sed bo ne sunt licet sint amare. Nō p̄batur. Tum q̄ tri/bulationes sunt a summo bono. Tum q̄ ducūt ad summū bonū. p̄pter hec g̃ cū gratiaꝝactione sūt acceptāde Et ꝺclarat sic. Prio q̄dē dixi q̄ tri bulationes sūt a sūmo bono. s. deo a q̄ certū est q̄ nō p̄t esse nisi bonū. g̃ sunt bone. Un Dionys. in hierarchia angelica. ca. iij. ōt. Propriū est di/uine bonitatis oia creata a se ad oēm reuocare p̄ticipationē bonitat⁊ sue q̄ntū vnūq̄q̄z sm̄ ord/inē z modū p̄dictōis sue capax eē p̄t p̄ticipatio nis eius. Idem Optimi est optima facere. Ad ꝺ exemplum. Nam medicina licet sit amara in se: tñ a bono medico est confecta ac p̄parata vt sane tur egrot⁹. Sic pene mūdi a deo bono. Nā sm̄ etiā pb̄m pene sunt q̄dam medicine. Item cum pater verberat filiū vt in melio⁹ emendet: sūt a bo no z pio patre ipa v̄bera. Sic in p̄posito Heb. xij. Flagellat de⁹ oēm filiū quē diligit. Scōo q̄ tribulatiōes fuerūt in summo bono. hoc ē: chō deo. j. Pet. ij. Chō passus est p nobis: vobis re linquēs exēplū vt seq̄mini vestigia ei⁹ Un. vij. q. j. Aduersitas. dicit Greg. q̄ aduersitas iustoꝝ nō est signū reprobatiōis. sed exercitiū virtut⁊. g̃ zē. Tertia quia tribulationes ducūt ad summū bonum. Grego. Mala que nos hic p̄munt: ad deum ire compellūt. Idem Maioris est meriti aduersa patiēter tolerare q̄z bonis operib⁹ insu/dare. O ergo homo disce pati patienter p. chō.

Tertio ignis est homi extinguendus z fugien dus. s. ignis future punitōnis. de q̄ Matt. xxv. Ite maledicti in ignē eternū q̄ parat⁹ est diabo/lo zē. Ille q̄pe infernalis ignis inextinguibilis est homini post mortē. sicut scribit Esa. lxvj. ca. Ignis eoꝝ nō extinguet zē. tñ hō in p̄senti vita potest facere tanq̄z sibi extinctū vt in illo nō arde at. ¶ Querit ergo. Qualiter homo possit si/bi in p̄senti infernalem ignem extinguere: vt tan/dem in eo nō habeat ardere. Rñdet sm̄ scripturas q̄ triplex describit aqua valēs extinguere il lum ignē infernalē homini q̄ditū est in vita p̄ senti. Prima est aqua vere cōtritiōis z pnē. Ista aqua lachrymar⁊. De quo dñs. Extinxi aquam dedux erūt oculi mei: quia nō custodierunt legē tuā dñe. vnde Aug. super psal. xcvij. dicit. O ho mo si ardes in conscientia delicti lachrymis extin gue flāmā criminis. Item Bern. O quanta vis est in lachrymis penitētis: abluunt culpās: extin guunt gehennā: ascendūt ad celos: descendunt ad abyssos: ignē infernalē extinguūt: celos pul sant: animā lauant: deo peccatorem reconciliāt. Dec Bernardus. Secūda aqua est elemosyna Eccī. iij. Ignem ardentē extinguit aqua: sic elemosyna peccatū. Un elemosyna dicit aqua: sic deus. z moys quod est aqua. q̄si aqua dei. Ter tia est aqua gratie diuine. p̄apue qua p̄fluit ve re lachrymē amoris in christi cōpassiōe. de qua Esa. xij. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ id est vulneribus saluatoris. Et Joan. iij. Aqua quā ego dabo fiet in eo fons aque salientis in vitā eternā. Bern. Quicūq̄z ex toto corde recordat⁊ collachrymat. de christi passiōe: purgat ab eius pcīis z reatu pene eis debite: O homo dilecte deus pcīis z reatu pene eis debite: O homo dilecte deus

Quart⁹ ignis est nutriēdus. s. ignis dilectiōis z deuotiōis. de quo Lu. xij. saluator ait. Ignē veni mittere in terram. i. in hoiem de terra factū. z q̄d volo nisi vt accendat⁊. i. augmēnt⁊ ar reat p̄fici. Qualit aūt iste ignis diuin⁹ augeat⁊ nutriat⁊ vt ait Aug⁹. charitas meret augeri vt augeat⁊ meret. Laurēti⁹ supauit ignē cōcupiscēte. q̄ vigo mūdus secūdo articulo dicem⁹. Ad p̄positū. Beatus Laurēti⁹ supauit ignē cōcupiscēte. q̄ vigo mūdus credit fuisse: z thesauros nō cōcupiuit. sed pauplb⁹ distribuit. Jte ignē tribulatiōis diligēter sustulit. p. chī amore vsq̄z ad acerbissimā mortē nutriuit q̄ lenit⁊ cozmēta epulas reputando. z sic extinxit ignē infernalē. Ignē diuinū aūt sp

O tu hō quātū potes imitare.

¶ Circa scōm p̄cipale de inflāmatiōe amoꝝ. chī q̄rit. vñ causant⁊ in hoie frigiditas cordis et ariditas deuotōis siue remissio feruoris diuini amoris. Ad q̄d rñdet sm̄ doc. p̄apue Bona. de p̄fectu relig. q̄ p̄cipue ex q̄tuoꝝ causis.

Primo q̄nq̄z a diabolo tentāte.

¶ Scōo q̄nq̄z a deo p̄mittēte.

Tertio q̄nq̄z ex p̄cō impediente.

¶ Quarto q̄nq̄z ex aīo negligēte.

Prio fit hoc q̄nq̄z a diabolo tentāte q̄ conat⁊ ad illd q̄d est p̄tiū deo z nr̄e saluti. Sic q̄ christ⁊ vult vt sp in nob accēdat charitatis ignis: vt lu ce. xij. p̄scriptū est: sic p. p̄tiū vult diabolus vt ex tinguat⁊. Grego. dicit. Diabolus nō curat vt ra piat rem tēporalē: sed vt feriat charitate. Et cundo fit q̄nq̄z a deo p̄mittēte. vt. s. hō humilit⁊ ne ex cōtinua gratia deuotiōis inflatus p̄ Jac. iij. Deus superbis resistit: humilib⁹ aūt dat gratiā. ¶ Tertio fit q̄nq̄z ex peccato impediente

Nã ꝑ omne pcñm mortale tollit dei gra. pcipue aũt cupiditas cõtrariat charitati. Aug. lxxxiij. q̃ aũt cupiditas cencñ. s. infrigidatiuũ charitatis est stionũ. Tenencñ. s. infrigidatiuũ charitatis est cupiditas. ¶ Quarto fit cr aio negligẽte seu volũtate a bono rorpẽte. Chrys. Qui nõ habet illũ ignẽ de q̃ ot dñs. Ignẽ veni mittere in terrã: in byeme est etiãsi fuerit in media estate. Dec ille. Tñ Prouer. xx. Propter frigꝰ. i. defectũ feruoris; piger. i. negligẽtia rorpẽs animꝰ arare noluit. s. operãdo bona. Seqt. Mẽdicabit ḡ egestate z nõ dabit ei. hoc est. qñ ꝙs orat sibi a deo ifunditur gratiã dulcoris diuini. sz nõ dabit ꝓpter eius rorpore. ¶ Q si q̃rat. q̃liẽ bõ in se cõseruare z nutrire valeat ignẽ diuini amoris vel deuotõis. Ad hoc Bona. li. q̃ s. docet septẽ cõsiderationes vriles q̃b tanq̃ lignis nutrit ignis deuotõis. Tñ Leui. vj. in figura ꝑcepat dñs dicẽs. Ignis in altari meo. i. in corde hũano vbi habitat deꝰ semp in̄t ardebit quẽ nutriet sacerdos. i. sancta subtiliãda sunt iste septẽ ꝙsiderationes. Prima dicit offensiõis recognitio. s. q̃tidie vel crebrius fieda z timẽda de cetero cogitãdo quãte pene sit in inferno ꝓparate pctõrib; Scda dicit doloris z suspiratio. s. ꝓ gra ampliori. Bern. Oportet vt cõpũcto. Ps. Scdm multitudinẽ doloꝝ meo rũ cõso. t. le. a. m. Tertia dicit oratiõis desiderũ ardor desiderij ꝓueniat oẽm animã ad quã desit venꝰ. Quarta dicit recordatio. s. bñficioꝝ dei z miserationũ ei⁹ cũ gratiarũ actiõe. Bern. Nil sic allicit deũ ad dandũ vl plus dandũ suã gratiã sicut gratiarũ actio. Quinta dicit admiratõ bonitatis: maiestat⁹; sapiẽtie z clementie dei: verbo dicat cũ Ps. Magnꝰ dñs z laudabilis nimis: z magnitudinis ei⁹ nõ est finis. Sexta meditatio. s. passionis xpi cõpatiẽdo. Bern. Sup oia te mihi amabilẽ reddit iesu bone calix passiõis quẽ bibisti ꝓ me in cruce. hoc est quod affectũ meũ arctius stringit: suauꝰ reficit z iustificat. Septima exultatio spei de electoꝝ numero. s. bõ in spe gre ꝓfides gaudet se saluãdũ. exigit. Septima exultatio spei de electoꝝ numero. s. bõ in spe gre ꝓfides gaudet se saluãdũ. Ad. x. Gaudete z exultate qz noia vra scripta sũt in celis. Ad ꝓpositũ. Btus Laurẽtius his consideratiõibꝫ in xpi amore fuit adeo inflãmat⁹: vt oia genera tormẽtoꝝ nedũ paciẽter sz desideranter sufferret. vt ptz ex legenda. O. ỹ bõ noli torpere ignauia: sz ei⁹ exẽplo inardescere amore. o q̃ suauis amor iesu vtinã sapes vt felice vitã duceres.

B

Circa tertiũ de passiõe bti Laurẽtij sit ꝓ cõdusione vbi Martini vel ꝑm q̃sdã Zmb. in ꝑmõe dicẽtis sic. Tãta gl̃ia martyrij ẽclarus extitit in sua passiõe btus Laurẽt⁹ ꝙ mũdũ illuminauerit vniuersum. Dec ibi. Patet ex legẽda. Btus ꝺppe Laurẽt⁹ genere fuit hispan⁹ z leuita. ipm Sixtus papa rhome archidiaconũ ordinauit. q ꝑm chronicas floruerũt z passi sunt circa annũ dñi ducentesimũ quinquagesimũ septimũ. Ante hec tpa aũt nullus imperator fidem chri recepat: sed eodem tpe Philipꝰ imperator ꝑmꝰ vna cũ filio suo noie Philippo fidem chri receperũt. Regnauit aũt anno millesimo ab vrbe ꝓdita q̃ iuis deo volẽte annꝰ ille millesimꝰ rhome: chẽo potius q̃ idolis dedicaret. Erat aũt imperatori Philippo miles q̃dam Decꝰ strenuꝰ z famosus in bellicis. quẽ ꝓtra gallum rebellantem tũc misit vt subiugaret imperio. qui cuncta ꝓspere gessit: z potꝰ victoria redijt. cui ꝓ honore imperator obuiã iuit a Rhoma vsq̃ ad Veronã. Tũc Decꝰ inflatꝰ imperiũ cepit ambire z imperatorẽ sub pacis pretione suo ꝺescentẽ latenter intrãdo iugulauit z totũ ei⁹ exercitũ ꝑce z ꝑcio muneribꝫ z ꝓmissis attraxit z ad vrbẽ ꝓperauit. Senatꝰ aũt obuiat ei ꝓcedens in impiuꝫ ꝓfirmauit. Interim Philippꝰ filiꝰ imperatoris timẽs. totũ thesauꝝ patris z suum beatis Sixto z Laurẽtio commẽdauit vt si ipm mori ꝓtingeret thesauꝝ eccl̃ijs z pauperibꝫ chri erogaret, z aufugiẽs. a facie Decij se occultauit. Tunc Decius nevideret ꝓditorie sed zelo idolatrie dñm suum occidisse chrianos cepit crucidare. z multa fecit martyrũ milia inter q̃s z Philippꝰ iunior martyrio coronatus est.

D

Post hoc Decꝰ de thesauro inq̃rens beatuꝝ Sixtũ iussit ad carcerem duci vt ꝑ tormẽta christũ negaret z thesauros ꝓderet. Btus aũt Laurentꝰ post eum clamabat dicens. Quo ꝓgrederis sine filio pater. quo sacerdos sancte sine diacono ꝓperas? Cui btus Sixtus. Non ego te desero fili. sed maiora tibi ꝓ fide chri debent certamina. post triduũ me seq̃ris. Et ꝑcepit ei vt interim oẽs thesauros eccl̃ijs z pauperibꝫ erogaret. Tũc Laurentꝰ die ac nocte chrianos q̃rẽs et eisdem vt opꝰ erat distribuẽs: venit ad domũ cuiusdam vidue vbi multi chriani erãt absconditi: quã longus dolor capitis ũrinebat: Cui manꝰ imponẽs a dolore sanauit z christianis elemosynam dedit. Quendã etiã cecũ signo crucis illuminauit. Tunc Sixtꝰ firmꝰ in christi ꝓfessione ad decollãdum ducerẽt: ac currẽs post ipm beatus Laurẽtꝰ clamauit dicens. Noli me derelinquere pater sancte. quia thesauros iam expendi quos tradidisti mihi. Tunc milites audientes thesauros tenuerũt scdm Laurẽtiũ: quẽ Decius Valeriano ꝑfecto: z ille eũ Ipolito in custodiaz tradidit. vbi q̃dã Lucillus gẽtilis i carcere erat: q̃ plorãdo lumẽ oculoꝝ amiserat quẽ Laurentꝰ ad chm ꝓuertit z baptizauit: ac lumem eidẽ restituit. Q̃ audientes multi ceci veniebãt z ab eo ꝑ signũ crucis illuminabant. Dec vidẽs Ipolitꝰ ꝑ btm Laurẽtiũ in chm credidit z cũ familia baptisma suscepit. Tãdez Valerianꝰ sibi pñtari fecit Laurẽtiũ z de thesauro inq̃siuit Laurentꝰ aũt triduo iducias petijt. q̃s ille sub Ipoliti pollicitatiõe ꝓcessit. In b̃ ẽduo laurẽtꝰ oĩa pauperibꝫ distribuẽs eos corã Decio pñtauit di. Ecce hoꝝ pauperꝫ manꝰ thesauros i celũ ꝺportarũt. Decꝰ

trat⁹ iussit sacrificare. q̄ renuēs scorpiōibꝫ cedit. z oē gen⁹ tormētoꝝ añ ipm defert. Tūc Laurēti⁹ rndit. Tu infelix: has epulas sp ego optaui. Et q̄ ptz q̄ fuerit diuīa charitate plen⁹ q̄ desiderauit sp mori p chīo. iō dr Infelix has epulas sp optaui. Tūc nud⁹ fustibꝫ cedit z ardētes lamīne ad latera apponunt. Dixitq; Laurēti⁹. Dñe ie su chīe miserere mei serui tu. Tandē iussit eū De a⁹ plumbat; diutissime cedi. Laurēti⁹ aurē oratuit di. Dñe iesu accipe spm meū. Et ecce vox ō celo īsonuit di. Adhuc tibi mlta certamina ꝺbent. Hāc vocē audiens Dec⁹ furore repletꝰ ē: iussit q̄ eū iterꝫ scorpiōibꝫ cedi. eadē hora miles q̄daꝫ rhoman⁹ credēs Laurētio dixit. Video añ te iuuenē pulcerrimū mēbra tua cū linteo extergētez Adiuro te p deū festina me baptizare. Dixit q̄; de a⁹ Valeriano. Puta q̄ iā victi sum⁹. Et iussit laurentiū in carcerē rcludi. vbi aduenīēs rhoman⁹ baptisma suscepit. Hō audiēs Dec⁹: fustibꝫ ceꝺsum rhomanū decollauit. Et eadem nocte iussit Laurētiū coraz se adduci: cui dixit. Aut sacrificadijs: aut noctē tā te cum supplicijs expēdet. Cui laurēti⁹ Mea nox obscura ñ hz. sz oīa ī luce clarescunt. Dec⁹ iussit adduci ferreā cratē z prunis suppositꝫ laurētiū exutū su pertēdert z cū furcis ferreis cōpressert. Tū q; assaret Laurēti⁹ ait ad valerianū. Discе miser q; carbōes tui sē mihi refrigeriū: tibi āt ecrnū supplicīū pstāt. Et hilari vultu dixit ad decīū Ecce mīc assasti vnā ptem: gira ad aliā z māduca. Tādē ait. Gras tibi ago dñe q; ianuas tuas ingredi meruī. z sic emisit spm. Tādē māe Ipolit⁹ cū pbytro Justio rapuit eoꝝ corp⁹ z ꝺditū aromatibꝫ sepeliuit. Chīani āt triduo ieiunātes vigiliaſ celebraſt mugit⁹ dātes et lachrymas fundētes Et nos q̄ charissimi oremꝰ dñm iesū vt bti martyrꝫ meritꝫ z intercessiōe det nobis gram ī pñti z gl'iam ī futuro Amē.

De sctō Laurētio Ser. II. vicz de ipi⁹ pbata sctitate z martyrio.

OProbauit me dominꝰ q̄si aur; q̄ p ignē trāsit Job. xxiij. z ad laudē huiꝰ festiuitatis. ¶ Hec vba optime pt dicere btūs laurēti⁹ martyr Tū q; ipe fuit aur; pter pfectiōez charitatꝫ z sctitatis. Tū q; ipm dñs p ignē ꝓbauit vex martyrē. z p ignē fecit trāsire ī ptiaz celestē. Nimir charitas auro cōpar in scriptura Apoc. iij. vbi dñs dicit. Suadeo tibi emere a me aurū ignitū z probatuz vt locuples fias z vestimētis albis induaris. Sz btūs Laurēti⁹ fuit plen⁹ charitate. z vt aur; in celestem thesaur; recondendū fuit p ignē trāsiēs z pbatū. Hūn Marim⁹ in sermone dicit sic. Ecce btūs Laurēti⁹ trāsijt p ignē nō q̄ adust⁹ inbozruit sed illuminat⁹ effulsit. s. sicut aurum bonum in igne candefact. Merito ḡ vba hec accipiunt ad a⁹ gl'iaz: vt dicat. Probauit me dñs q̄si aur;. In qbꝰ verbis de tribꝰ cōmendat. z tria mysteria notem⁹ p simone.

Primo de chīi pfecta charitate. ibi. Quasi aur;

Secō de pbata scitate. ibi. pbauit me &c.

Tertio de pclara martyrij arditate. ibi. Per ignem transiens.

Circa primū de chīi charitate pfecta in cōparatiōe auri sit p ꝺclusiōe simia Grego. li. moral. xxv. dī. q̄ charitas chīi iesu z dilectio merito i scripra cōpar auro. Sz q̄re charitas i scīs cōparatur auro. hoc declarat ex pluribꝫ pricipanbꝫ auri.

Prima dr pciositatis.

Scōa raritatis.

Tertia incorruptibilitatis.

Quarta medicinalis vtutis.

Quinta infrangibilitatis.

Prima pricipas dr pciositatꝫ. q̄ aur; pcellit alia metalla valore pdereq̄. q̄ vt dr li. de natura rex. inter cetera metalla aur; ē pdecrosꝰ z nō fulgoris decore. Nā alia decorant p aur; z non ecōuerso. Sic dilectio chīi z charitas excellit alias vtutes. j. Cor. xiij. Maior horū est charitas Isiō. de sum bo. Charitas oium vtutū obtinet pncipatū z oēs alias vtutes decorat. q̄ abe sine ea sunt diffozmes. Aug. Charitas est vita q̄ valet ad oīa: sine q̄ nihil valet oīa. Ideo Col. iij. Sup oīa charitatē habete. Scōa dr raritatis. q̄ aur; est rar; z ī pauoſū vsus. Vñ vilescit q̄tidianū. Ideo Piero. dr. Dñe q̄ magis rarū est magꝭ appciat. Nā pulegiū apd dos pciosꝰ est q̄ piper. xciij. di. c. legim⁹. Sic diui in q̄dā regno grana iuniperi ita rara zas recōdi, pter raritatē. Sic charitas rarissima rū rara est. q̄ pauci sunt q̄ vacāt chīm dilige sicut ꝓqrit apl's Phil. ij. Hēs q̄ sua sūt q̄rūt nō q̄ iesu chīi. Nā videm⁹ q̄ supbi pl⁹ diligūt se noctes q̄ chīm. auari plus pecuniā vel aur; z gūt q̄ chīm vt Amb. dr. xlvij. di. sicut vi rioſi ad modū porcoꝝ plus diligūt carnis volu ptates. Iracundi plus vindictā. Et fere oēs mū dani hoies plus sua desideria volunt q̄ chīm. Nā Grego. in omel. ait. Qui p ulciara deside defluūt: pfecto deū nō diligūt. Vñ sic mul numer⁹ ferri z plūbi sz pauc⁹ auri. sic vere bo tatis. Propter rari sunt sci: sz stulto⁹ infinit numer⁹. Eccs. j. Tertia pricipas dr incorruptibilitatꝫ. q̄ aurū verū nec rubigine cōsumit nec igne cōburit. sed retinet in igne sua integra tem. z quo sepi⁹ arserit: melior: purior z clarior efficit. Vñ Plinius li. xxxv. Sic vera chīi charitas debet semp integritatē fidei ꝓseruare ab oī hereſis z infidelitatis rubigine vel defectu z patiatē a pctis: ac pficere eiaz in aduersis ꝺtatez gre z puritate. vij. j. Timo. j. Charitas ē de corde puro: sccia bona z fide nō ficta. Videt ḡ bo si hec habes. ¶ Quarta dicit medicinalis vtutis. Nam vt dicit li. de natura rerum: aurū

Sermo XLVII

pulueré redactū z antidotū mixtū lepre ac scabi/ em curat. Ité Auicena.ij.canone medicie dié q auz. Pfert doloribus cordis accremori eius.cō fortat oculū z retētio eius in ore feroré oris remo/ uet. Dec ille. Sic ipa charitas oēm lepā pecca/ ri habet depellere tā in corpe q̄z in corde z etiam ore.z oculos illuminat ad cauendū oē mortale peccatū. Nā p regula est tenendū fm Tho.ij.ij. q.lix.q ois pctm qđ p̄ter charitatē est peccatū mortale.z idcirco expellit oīe illud vt cōtrariū vñ Piero. Iouinianū de pe.di.ij. Si em inqt Adhuc scitis vos i deo pmanere q̄dū nō pec cauerit qm sicut dies z nox misceri nō possūt: sic peccatū.s.mortale z bona opa.s.charitatis:si per peccatū ingressus fuerit diabol⁹ in hospitiū pectoris: ptin⁹ christ⁹ recedit. Dec ille. Quin ta p̄cepta dicit infrāgibilitatis. Nā li. de natu/ ra rerū dicit q aurū cū sit pciosissimuz sup oia metalla est magis ductile nec resistit malleo vt fer rū durū nec frangit vt vitrū nec resonat vt es so noru. Undevitrū q̄uis sit pulcrū nō tm reputat pciosum eo q nō potest martellari sed statim frangit. Sic charitas auro cōparat:qz hō exis in charitate positus sub tribulatōis malleo est ductilis.i.obediēs deo p oia z grās agens.nec resistit p indurationē cordis vt ferreū cor pctō/ ris qđ nō vult mollīri.nec frangit p desperationē aut a bono ope resiliēdo nec murmurat p impa tiā. Sz vt Greg.in moral'.ait:mens q̄ fortit deū diligit dulcia extimat q̄ amara sunt. z Ber. Fortis amator z ver⁹ diligit in aduersis sicut in pacis. Exemplū boz habem⁹ i bto Laurētio qui in charitate christi fuit tā pfect⁹ vt omnia p chō tēpserit z mūdus mente z carne vixerit:oīe peccatū deuitauerit z tribulationē penas z mor tem gaudenter z cum gratiarū actiōe sustinue/ rit:imo tanq̄ epulas amauit. Unde ve aurum fuit cōa deo ppetuo recondēdū. O g̃ bō chīa/ ne studē z tu fieri auz vt dignus sis reconditi in celū. Nā vt ait p̄s. Astitit regina.i.aīa sancta:a dextris dei in vestitu deaurato.s.charitat̄. Imi/ tare ergo sanctos z̄c.

Circa secm de pbata sanctitate.s.p passiones p christi noie susceptas querit.vtz deus boib⁹ in hac vita imittat penas vel tormenta sine coz culpa: Ratio ostionis est.quia nouim⁹ mlt̄os scios dei q̄ sine coz culpis imo cū essent in mari mis meritis maximas passiones sustinuisse.vt patet de sancto Laurētio z de sanctis martyrib⁹ z psecutiones in hac vita instant. Unū.ij. Tim.iij. Oēs qui pie volūt viuere in chō iesu psecutiōz patient.mali aūt boies z seductores pficiēt. Ly/ ra.qz vt plurimū mali florent pspitate imūdana ad dānationē eternam. Ideo addit. In penis inqt z̄c. Cū g̃ sci z boni boies sint serui dei.ma/ li aūt sint serui diaboli.mirū videt q illos q non demerent puniri deus vult in hac vita z agitari multz malis.s.sctōs. Ad hec rñdet fm Rich.su per.ij.di.xxxvj.z Bonauē.ac alios cōrdit per tres vitates ex eoz dictis acceptas. Prima ve ritas q in hoie nulla esset pena nisi pcessisset ali q̄ culpa. Pater.qz Aug.in li.de li.ar.longe post medium ōt q ois pena iusta est z p aliquo pecca to.s.vel ppio vel alieno ipēdit. Idē etiā li.lxxxiij qstionū.q.xxiij.dicit. Deus nullā penam scuit cuiq̄z imerito infligi.meritū quippe pene pecca/ tum est z̄c. Et sic patet q ois pena aliq̄ modo re spicit culpā fm Bonauē. Sed quedā vt psentē in se:vtpote pena infernalis.quedā vt pteritā in se sed pseniē in reatu z seqla:vt ē pena purgato/ ria.quedā vo solū vt pteritā i eo qui punit z cō tractā:sicut est ois pena iustoz hoim.quedā vo respicit culpā nō in se sz tm in alijs.vt pena christi q̄ volūtarie pati voluit.p hoibz:q tm nullū pctm habuit:nec ade pctm cōtraxit. Secūda vitas q deus bonus nullū punit sine culpa vel ppria vel aliena. Unū Job.xxxiij. Absit a deo impietas z ab omipotēte iniqtas. Opus em hois reddet ei z iuxta vias singuloz restituet. Ratio.qz iusti cia diuina nobilior est ip̄z proportionabil'r q̄z hūa na:sed hoi fm iusticiā humanā reputat iniquū z iniustū punire sine culpa.g̃ impossibile ē a deo aliquē puniri sine culpa pcedēte ppria vl' aliena. Hinc Hugo de sacramētis li.j.par.viij. Deus iuste facit quicqd facit. Nā teste p̄s. Just⁹ dñs in oibz vijs suis:z sanct⁹ in oibz operibz suis.et sic patet q vt Piero.ōt quicqd patimur pecca/ ta nra demeruerūt.s.vel ppria vl' aliūde cōtracta sz p pctm originale. E Sed obijci potest de Lazaro per chīm resuscitato qui bis fuit mor/ tuus.sz p pctō originali nō meruit qs nisi semel mori.g̃ videt q mors aut prima aut secūda fue rit eidē absqz merito pcti inflicta. Ad hoc rñdet q Lazarus habuit culpā pcedentē z cōtractam vnde eū mori oportuit. Dicit tñ a doc.q mors secūda fuit ad meritū sibi z q illa fuit sine dolo re.z sil'r in alijs resuscitatis putat fore. qz vt ōt Hrige sup Leuit.lecc.ix. Apud iustū iudicē deū nō iudicat qs bis in idipm. Ideoqz mors q pe/ ne noie infert p pctō absoluit hoiez a pena illi⁹ pcti. Dec ibi sentētialit. Tertia vitas q deus punit iustos in pñti vita sine culpa ppria sed nō ad nocumentū quinpot⁹ ad pfectū.vñ Hre.in collecta dicit. Nulla nocebit aduersitas si nulla dominet iniqtas. Hinc Rho.viij. Diligētibus deū oia cooperant i bonū. Et sic iustoz z marty rum sicut z beati laurētij pena z mortificatio nō est ex dei ira:sed potius ex dei mīsericordia ad illo rū pfectū. Sed qđ dicem⁹ de pctōribz indurat⁹: q̄ qnqz hic flagellant.ipi audiāt bene sniaz Bre. in registro dicētis sic. Pena pñs si hois afflicti animā quertit finis culpe pcedētis est.si aūt non quertit initiū est pene sequentis. Curandū ergo nobis est ne de tormento ad tormēta trāseam⁹. Dec ille. Nam vt etiā Haymo sup Apoc.dicit:

De sancto Laurentio

Pctores in hoc mundo qnqz flagellanť a deo vt duplici ptritione pterant. z hic incipiat penā in futuro sustinēdā ppetuo si ad deū nō ve ꝙuerrant Exēplū de Antiocho: Herode: Pharaone ꝛc. q si dicāt intra se cogitates. Fruamur g saltem ad pns p libito voluptatis. Audiāt Joannē Xpo. xvij. Cm quāto in delitijs fuerūt tantū eis dabitur tormētū acerbi z luctꝰ. Jō glo. sup Psal. lxxij. dr q nō debēt gaudere mali cū in pnti non flagellanť. qz eternū eis supplicū pparat. Ue g z vepctoribꝫ. ¶ Sed qrit ꝙter pdicta de iustis. qlia bona facit deus ad pfectū iustoꝝ. puenire ex eoꝝ dē tēporali tribulatōe seu punitione Ad hoc rndet colligēdo a Rich. vbi s. simulqz alijs q pcipue quinqz. Primū est fidei meritū. Nā Anť. li. de cōcordia prescientie z libero arbitrio dicit q si in baptismo statim mutarenť fideles i iconruptionē fidei periret meritū. pť qō in baptizatis remanēt penalitates multe q iustꝰ infliguntť ꝙter fidei meritū. Secūdū est offense purgamētū. qz p talia aduersa purgantť pecca ta z sanctificatio fit de eis. ptz de dauid. vñ Grego. Nō facit lima ferro: fornax auro: flagellum grano: b facit tribulatio boꝰ iusto. s. qlia purgat.

Tertiū est meriti z premij augmentū: vt patz de Job z de scis martyribꝫ. vñ. ij. Koꝛ. iiij. Id qō est momētanee z leue tribulatiōis nře in pscnti supᵖ modū in sublimitatē eternū glie pondꝰ opať. Vnde Jsaac abbas mōtis syrie dicit in collať. q tribulatio parua p chīo suscepta melior est magno ope qō sine tribulatōe pficiť. Quartū est fructus z gre tutamētū. vt patz i paulo: q dicit. ij. Koꝛ. xij. Ne magnitudo reuelationum extollat me. s. ad cadēdū p superbiā. sequiť. datꝰ ē mihi stimulꝰ carnis ꝛc. Quintū est acceptatōis diuine indicium. Vñ dñs dr Apoc. iij. Ego qs amo arguo z castigo. z Heb. xij. Flagellat deꝰ oēm filiū quē recipit. O g qꝑpꝰ qbonꝰ deꝰ nr. Ecce g charissimi agnoscere possumꝰ in bti Lauren. exēplo z aliorꝫ martyrꝫ. q cū tribulamur. pbamur z pficimus si patienter sufferamꝰ. Debemꝰ g diligere inimicos nros. qz vtiles sunt nob ad salutē. Debemus z deo grās agere in tribulatiōe. B

Circa tertiū principale de pclaro martyrio bti Laurē. accipiamꝰ. p cōclusione q bti Laurentij martyrium inť passiones martyrꝫ cōmendať valde pclarꝫ. Et hoc pꝫ recolligēdo ex dictis sctorꝫ Amb. z Aug. ac Maximi in ꝓmonitorib; pcipue ex qnqz ꝙsideratiōib in eius passione.

Primo ex sanctitate.
Secūdo ex amoroſitate.
Tertio ex famoſitate.
Quarto ex acerbitate.
Quinto ex suffragij claritate.

Primo ex sctitate. vñ Aug. Btm virū Laurentiū tota debemꝰ deuotiōe suscipe. Primo qꝛ pciosus sanguiné pť deū tradidit. Deinde qꝛ progatiuā apud deū nrm nō minimā cōculit: ostēdēs qlis esse debeat christiani fides. de cuiꝰ cōsortio martyres esse meruerūt. Tertio qꝛ idētāte z rālitate ꝙuersatiōis extitit vt coronā martyrij ꝛpe pacis inueniret. Hec ille. Secundo ex amoroſitate qꝛ in passione dulcedine amoris chīi plenꝰ fuit adeo vt oēs cruciatꝰ epulas dulcissimas reputaret p amoris chīi suauitate. vñ Amb. vl Maximus. Dū chīi pcepta cogitat. s. Laurentius nec dū est illi ome qō patiť. Jdē. Amore ventans nō sentit census appositā extrinsecꝰ sibi flāmā aut nō sentit aut vicit. Tertio ex famoſitate. vñ Amb. vl alios Maximꝰ dr in ser. Sanctā ac deo plenā

Sermō XLVIII

De sancto Laurētio Ser. III. ad idē.

IGne me exami/
nasti. ſ. tu dñe de⁹: z nō eſt inuēta i
me iniq̄tas. Pſ. xvj. A Sācta
ecclia canit hec ẏba ad bti Laurētij gl̄iam. quia
ipe fuit i passiōe igne examinat⁹. in q̄ nō ē inuen
ta iniq̄tas: ſz ois ſcitas. z ideo nob bodie ꝓpo/
nit in exēplū triplr vel in trib⁹. vñ Amb. vel ſm
alios libros Maxim⁹ in sermone ōr. Bti Lau
rentij exēplo ꝓuocamur ad martyrium: accendi
mur ad fidē: incalescimus ad deuotionē. Dec. il
le. Primo g̃ ꝓponit in exēplū martyrij. ſ. vt nos
nō recuſem⁹ pati ꝓ chro ſaltē paruā aduersitatē
vel pne aſperitatē cū audim⁹ ipm passum libē/
ter rāacerba. Scdo i exēplū fidei. ſ. formate cha/
ritate. vñ Amb. vbi ſ. Dū in fide sua pſecutoris
flāmas vicit. ſ. laurēti⁹: ostendit nob ꝓ ignē fidei
gehēne incēdia ſuperare. ſ. peccatis reſistēdo. Ter/
tio ꝓponit in exēplū deuotōis. vt ſicut ipe tanta
ad christū deuotiōe flagrauit vt oia amara ꝓ eo
ſuſtinendo dulcia reputaret. Sic z nos incale/
ſcamus deuotōis feruore vt oia amara mundi
ſufferre velim⁹ anteq̄ ꝑcō ꝓſentiam⁹ z deum
offendamus. q̄z Aug. ōr q̄ mel⁹ eſt deo dilecto
morī q̄ ipo offenſo viuere. Audiam⁹ g̃ q̄d dicat
Laurēti⁹ in ꝑdict⁹ ẏbis vt z nos ꝓmō nr̄o dice
reposſim⁹ ſinguli deo. Igne. ſ. tribulatiōis me
examinaſti: ſz nō eſt in me inuēta iniq̄tas. Iuxta
q̄ ẏba tria mꝫteria notem⁹ ꝓ ē ſermone.

Primū de diuinali examine. quod notat cū
ōr. Igne me examinaſti.

Secūdū de cōſtāti fortitudine. ibi. Et non eſt
inuēta in me iniquitas.

Tertiū de felici celſitudīe. q̄d ſequit ad ꝑdicta
ibi. Circa primū de examine diuinali q̄ſtio oc/
currit. in q̄bus z q̄lit⁹ de⁹ examinat boīes. vtrū ſit
in eis aliq̄ iq̄tas an nō. z ſic ꝓ q̄ñs vtr̄ ſint apti
aut idonei ad regnū celoꝝ an nō: Rō q̄ſtiōis
ꝑ dari tal. q̄z vt Amb. xxij. q. ij. ℈. q̄ñq̄z. z Aug⁹.
xxj. q. v. c. vlti. dicit: q̄ de⁹ tēat boīes vtrū dili/
gat toto corde ꝑ oibus: z vtr̄ dei ꝓcepta ꝓferātur
an nō. hec illi. Sz aduerte ſm doc. q̄ de⁹ cū ſci/
at oia lucide nō ꝓpter ea tēat vel examinat aliquē
vt. ſ. accipiat exptmētū de aliq̄bus q̄ ignorarent: sed
vt aliis vel ſaltē ipi boi. ſ. sic tērato det experientia
vtr̄ deū ꝛe diligat z ꝓfortiē. vt ꝓz i tribulatōibus
z tēratiōibus q̄s de⁹ ꝓmittit boi ad ꝓbationē vel
purgationē z būiliationē. vñ Sap. iij. ſcribit de
iuſtis. In pauc⁹ verati in ml̄tis bñ diſponentur
q̄ñ de⁹ tēauit illos z inuenit eos dignos ſe. Ly.
Jō inq̄t de⁹ tēauit ſuos ꝓ afflictiōes vt ẏbi⁹ patiē
ne illoꝝ clareſcat etiā aliis ad exēplū imitatiōis.
z ꝓ augmētū retributiōis. ſ. vel ꝓpr̄ ꝓmiū di/
ctū. Patet g̃ q̄ de⁹ examinat boīes ꝓ tēratiōes
vel ab ipo deo imiſſas vl ꝓmiſſas aliūde. Utile
eſt g̃ ſcire in q̄bus vel q̄t modis z q̄liter deus ſolet
boīes examinare vtr̄ ſit iniq̄tas in eis vl peccēt
an nō: Ad q̄ ſm doct. vel ſcpturas recolligēdo
rñdet q̄ ꝑcipue in q̄tuor vel q̄druplicit.

Primo in diuinoꝝ ꝓceptoꝝ fidelitate.

Secūdo in tpaliū bonoꝝ ꝓſpitate.

Tertio in corpaliū virtū validitate.

Quarto in tribulationū aduersitate.

Primo i fidelitate. vicz ꝓceptoꝝ. vñ Deut. vij. dixit Moyses ad ꝓpl'm. Oē mādatū caue diligē
ter vt facias z recordaber⁹ q̄ adduxit te dñs. xl.
ānis ꝑ desertū vt affligeret te atq̄ tentaret. Lyra.
Tibi ad meritū z alijs in exēplū: vtr̄ custodires
mādata illi⁹ an nō. Jtē. xiij. c. eiusdē. Si surrexe
rit inq̄t ꝓpheres aut somniator: itellige vel sorti/
legus aut q̄cūq̄ diuinator vl ſcārator: seq̄t. Nō
audies verba illi⁹. q̄z tēat vos dñs de⁹ vr̄ vtrū
diligat⁹ cū an nō i toto corde z tota aīa ꝛc. Et q̄/
bus ptz q̄ cū bō tērat⁹ vl a suggestiōe diabolica:
aut fallacia hereticoꝝ vl maloꝝ hoīm ꝓsuasiōe
aut seductiōe vt faciat q̄ aliq̄d ꝓceptū dei. statim
debet recogitare q̄ de⁹ examinat ipm de ꝓcept⁹
suis. z iō debet deo obedire sup oia vt ꝓbet se
illū diligere. O g̃ chriane obserua mandata dei
Unū crede deū. nō assumas ei⁹ nomē in vanū.
z sic de alijs. Audi chīm Mat. xix. di. Si vis ad
vitā ingredi serua mādata. Btūs Laurēti⁹ oia
ꝓfecte ꝑfuauit. Scdo examinat de⁹ boīes
in tēpaliū ꝓſpitate: vicz diuitiaꝝ: bonoꝝ: ꝓlatio/
nū z dominioꝝ. In his aūt ꝑcipue triplicit ꝓba
tur vel examinat bō. Primo si ista bona mundi
iuste adq̄siuit vel possedit. Prouerb. xxj. c. Qui
congregat thesauros lingua mēdacij impingetur
ad laqueos mort⁹. ſ. culpe z gehenne. rapine de/
trahēt eos. ſ. ad infernū. Scdo si insatiabiliter z
nimis ea amauit. ſ. q̄ pat⁹ foret ꝓceptum dei ali
q̄d trāſgredi q̄z dānū in eis pati. iō Ecclē. v. Iua
rus n̄ iplebit pecunia. z q̄ amat diuitias fructū
non capit ex eis. ſ. ad salutē. Tertio si tāauare ea
retinet q̄ nō largit⁹ ea pauplib⁹ vel ꝓ salute anie
sue ex illis. Nā de⁹ iō dat boīb⁹ bona tēpalia vt
ex eis redimāt aīas z ecnos thesauros i celo ad
q̄rāt. Prouer. xiij. Redēptio aīe viri diuitie sue:
nō aliene. z Mat. xij. Facite vob sacculos q̄ nō ve/
terascūt thesaur⁹ nō defi. i celo ꝛc. Sz heu sē mul
ti qui i pauptate largiores fuerūt q̄z in diuitijs
z dñijs. talib⁹ ista bona ꝓ sig̃ ſē dānatiōis. h̄ ꝓz
in diuite epulone q̄ nō legit⁹ iuste adq̄siuisse bo
na: ſz tm̄ mō q̄ pauperi Lazaro nō largiebatur
ex eis. z idcirco dānat⁹ ē: Lu. xvj. Btūs Lauren
tius exēplū nob i his ꝑbuit q̄ diſp̄sit dedit pau/
peribꝫ oēs eccl'ie thesauros. z sic ꝓbat⁹ i tpalib⁹
iuſticia ei⁹ manet in ſcl'm ꝛc. Tertio exa/
minat de⁹ boīes i corpaliū virtū validitate. ſ. for
titudine: iuuētute: pulcritudine: sanitate. z ſil'ib⁹
vtr̄. ſ. bō his ꝑ pctā diabolo deſeruiat: an ꝑ bo/
na opa deo: ꝓpr̄ q̄ multos corripit de⁹ infirmi
tate corpali vt ad deū ꝙuertant. iuxta illud Pſ
Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ postea ac/
celerauerūt. ſ. ꝙuerti. Unde Hugo lib. de dauſtro

aime ōt. Multos de⁹ attrerit ifirmitate q̄s videt fortes z p̄optos peccare vt attriti carnis debilitate nequeāt tot z tāta mala ꝑpetrare. Querit q̄libz signis cognoscit hec tēratio infirmitatis ad quā ꝓē cesserit. vicz vtz cedat hoi ad salutē eternā an nō: Rñdet ꝑm scripturas z doct. q̄ ad id vnū signū ē ꝑpatiōis. Nā ifirmitas corpal' est q̄ dā citatio hois ad cōparēdū cora deo p̄ mortis iudicio. Et tō dz se hō ꝑpare mor p̄ ꝓfessionē cōtritionē z satisfactionē ac oratione. z b̄ ē signū salutis. Sic si hō cōponeret cāz cū iudice āteq̄z sententia dat: sic eā bñ euaderet. Hic Ecci. xvij. Cog sce iusticias z iudicia dei. i. recognoscere debes i infirmitate tāq̄z citat⁹ ad iudiciū: z sta in sorte ꝑpositiōis. i. ꝓpositi boni z oratōis altissimi: i pres vade sc̄oꝝ z ne demoreris in erroze ipiorꝝ añ mortē ꝓfitere. Hec ibi. Jtē eiusdē xviij. Añ iudiciuz iterroga teipm. Ly. s. p̄ diligētē ꝓscie discussionē z in ꝓspectu dei inuenies ꝓpitiationē. Scōm signū est emēdatiōis. Nā vt Gre. i registro ait: flagellis nō emēdari sz idurari signū est eēne dānatiōis. q̄s em̄ pūcia mala nō corrigūt ad sequētia mala ꝑducūt. Hec Gre. Exēplū de Pharaone. Tertiū signū grārū actōis: qū q̄s patiēt tolerādo infirmitatē grās deo agit. vñ Ecci. ij. Ue bis q̄ ꝑdiderūt iusticiā. nā reuera magnas debem⁹ deo grās agere p̄ infirmitate corpali. q̄ mltipliciter est vtilis nob ad salutē. Primo q̄ pcā purgat. Scōo q̄ futura pcā cauet. Tertio q̄ carnis ꝓcupiscentiā domat. Quarto spm̄ humiliat z in dei amore roborat. Quinto ad mīcordiā dei prepat. Sexto electiōis signū z diuini amoris mōstrat. Septimo q̄ chīo dolēti z patienti ꝓformat. vñ. ij. Eccī. xij. Uirt⁹ in infirmitate ꝑficitur. libēter igit gliabor in ifirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me virtus chīi. Cū em̄ infirmor tunc potēs sum. s. spū. Dinc in Vitaspa. legit q̄ q̄dā scūs p̄ cuidā peteti oratiōem vt sanaret: rñdit. Rē tibi necessariā petis amoueri. q̄ si ferrū es: p̄ infirmitatē rubiginē amittis. si aut̄ es: p̄ ignē ꝑbatus ad meliora ꝓueberis. patet de bto Laurētio q̄ p̄ corpis tormenta peruenit ad maxima premia

Quarto examinat de⁹ in tribulationū aduersitate. Judith. viij. Oēs q̄ placuerūt deo p̄ multas tribulatiōes trāsierūt fideles. Un oēs fideles debēt b̄ p̄ certo hīe: q̄ postq̄z ceperint deo seruire: tribulatiōes z tēratiōes eos insequūtur. Jō Eccī. ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in timore dñi z ꝑpa aiam tuā ad tēratiōnē. Jtē. ij. Tim. iij Oēs q̄ pie volūt viuere in chīo psecutionē patiēt̄. Exemplū daret in scō Laurētio z oīb⁹ martyrib⁹ ac sanctis alijs. Bern. O homo disce pati q̄z p̄ hanc viā intrauit celū chīs dñs z oēs scī ei⁹. Erras erras si aliā viā queris. Ē

Circa scōm p̄ncipale de cōstātia fortitudinis q̄rit. vtz hō solo libero arbitrio sine gra dei possit stare in tribulatiōe vel tēratiōi resistere. Ratio q̄stiōis. q̄ p̄ z ꝓ sunt auctoritates. Nam Eccī. xv dicit. Añ hoiem vita z mors bonū z malū. q̄s placuerit dabit ei. Jrem Gre. in moral. z etiam Hiero. dicit Debilis est hostis: nō pōt vincere nisi volentē. In cōtrariū aūt est: q̄z in oōe tēptatiōe⁹ deū dicem⁹. Et ne nos inducas in tentationē. Ubi Lipan⁹ ōt. Nemo suis viribz fortis est: sed dei indulgētia z mīficordia tutus est. Ad hoc q̄ rñdet Bona. sup. ij. di. xxviij. q̄ aliq̄ dicerunt: q̄ hō p̄ liberū arbitriū absq̄z munere gre dei possit resistere oi tēratiōi ꝑtia virtute. Alij aut̄ dicerūt q̄ ꝑtia virtute nulli tentatiōi pōt resistere. Iste q̄ mū est falsum z cōtra scripturā z primer ad erorem Pelagij. Nā Sap. viij. scribit. Scio q̄ aliter nō possum esse ꝓtinēs nisi deus det. Et tentatiōi luxurie resistere hō non pōt p̄ ꝓtinentiā nisi gre dei dono. Jtē secūdū dictū est valde durum: cū liberū arbitriū naturale habeat iudicatoriū quādā instinctū remurmurantē cōtra malū: nec esset in malo confirmatū. Idcirco media via inter hec tenenda est p̄ responsionē: vicz q̄ liberū arbitriū sine gra dei nec pōt oi tentatiōi resistere. nec necesse habet oi tēratiōi succūbere. Q̄ em̄ nō pōt sine gra dei oi tēratiōi resistere b̄ est p̄ē sua infirmitatē z ifirmitatē ex pcō ꝓuenientē. tunc illud Thren. s. Pcm̄ peccauit hierl'm ꝓpēa instabilis facta ē. Hinc etiā glo. sup Thren. ij. ōt. Ne pōe hō diu dnrare ꝓ insul⁹ diaboli nisi misēdo deo adiuuet. Un si vni resistit tēratiōi: nō tū omnib⁹ nisi p̄ diuinū auxiliū. sicut ponit exēplū in scā miniby nauis p̄ q̄ aqua ingredit. etsi vnum obstruat: aliū de istuit. s. vnde nec putat. Un. Sanctus ꝑtia virtute homo possit q̄libz vni vel pluribus tēratiōib⁹ resistere: nunq̄z tamē poterit cuilibet ꝑtiōi resistere: nunq̄z aduq̄ gra dei in aliquā tentationē incidat nisi aduq̄ gra dei z hoc ꝓpter instabilitatē z infirmitatē suas cū obtenebratus ignorātia z alligat⁹ carnis cōcupiscentia. Et sic soluūtur obiecta. Hec fm Bo. nauen. concorditer Rich. F Porādū est tem q̄ quattuor sunt p̄cipue ꝓsideratōes q̄ multū iuuāt z valēt ad stabiliendū in deo aias in tribulatiōe vel quacūq̄z tentatiōe vt sint patientes z nō peccent.

Prima est ꝓsideratio infernalis supplicij.

Secūda ꝓsideratio celestis premij.

Tertia ꝓsideratio vtilis cōmodi.

Quarta ꝓsideratio passionis christi.

Prima consideratō infernalis supplicij. q̄z ois tribulatio z amaritudo p̄sentis seculi est respecto future tribulationis z pene infernalis supplicij. q̄z ria z momētanea: illa aūt sempiterna. Jtē ista est peccatoꝝ purgatiua: illa aūt cruciatiua. si nullo expiatiua. Jtem ista est meritoria vite eterne. Sed illa aūt deterntiua in demerito pene eterne. Sed q̄m fm Pbm. iij. Topic. Inter duo mala magis malū est eligendū. ergo magis debet eligi tribulatio q̄s p̄sens tribulatio q̄s futura. Bē. Uolo. q̄z gi est modica amaritudo in fauctb⁹ q̄s eterna. Sed mentū in visceribz.

Secūda ꝓsideratio

Sermō XLIX

pmū. Greg. Cōsideratio premij minuit vim fla/ gelli. Nā paruꝰ labor ꝛ pmiū ineffabile. ¶ Ter/ tia ꝓsideratio vnius boni. Nā pñs tribulatio si patiēter sufferat maxima bona ꝓfert. Primū est assecuratio. s. in dei iudicio. Naum. j. Nō cōsur/ gic duplex tribulatio: nec punit deꝰ bis in idipz Scōm est beatificatio. Jac. j. Btūs vir q̄ suffert vre. Itē Mat. v. Btī estis cū maledixerint vob rentationē: qm̄ cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronaz boies ꝛ psecuti vos fuerit ꝛ dixerint malū ꝛc. Ter nū ꝓformatio. s. ad chm. Jo. xv. Nō est ſuꝰ ma tor dño suo. si me psecuti sunt ꝛ vos psequent. Quartū diuina dilectio. Apoc. iij. Ego q̄s amo argūo ꝛc. Quintū expiatio. s. peccatorū. Sextū fructificatio. s. meritoꝝ. Septimū glorificatio: premij aduersa patiēter tolerare q̄z bonis opi/ bus studare. Itē Haymo sup Apoc. O qa ex la/ bores cōia sūt bonis ꝛ malis. Patientia aūt ꝓpa singulare munꝰ est electoꝝ. Bed. Sine patiētia nō sunt ponderanda merita. Quarta ꝓsidera tio passiōis chri. Bed. Fidelis miles ꝛ seruꝰ non sentit ꝓpria cū regis sui intuet vulnera. Gre. Si equo aio toleret. Nec ꝓsiderauit btūs Lauren/ tius: ꝛ sic dulcia sibi reddebantur in chri amore oia tormēta ꝛ mors ipa. O q̄ chriane in oi tribu latiōe ꝛ anxietate hec pensa aio: hec cogita ꝛ dul cescat tibi ois labor ꝛ tribulatio in chro. ¶ Circa tertiū de felicitate pcelsa bti Laurentij ꝓ conclusiōis documēto accipiam. q̄ btūs Lau/ rentiꝰ in regno celesti iter ceteros martyres chri prefulget felicitate q̄ druplici. Prima qz tenet martyrij primatū. Nā fm q̄ dicit Jacobꝰ de Vo ragine in legēda: beatus Laurētiꝰ post beatum Stephanū iter ceteros martyres pmatū tenere dr ob certas causas. Primo ꝓpter passionis locū eo q̄ rhome. q̄ est caput mūdi ꝛ vbi est sedes apli ca passus est. Secūdo ꝓpter passionis modū ꝛ qđ diligēter implenit. Tertio ꝓpter laudabilem elemosynaꝝ distributionē in paupes. Has ra/ tiones ponit Guilb. altisiodorēn. Quarto ꝓpter martyrij solēnitatē in ecclia ꝓ totū orbē. Nā ꝓpter excellentiā martyrij eius ecclia inter omes speciali solēnitate celebrat vigilia: octaua q̄z et versiculis antiphonaꝝ. quod nō facit alijs. Et multi sancti doctores in suis sermonibꝰ ei⁹ pas/ sionē approbant ꝛ precōmendāt. ¶ Secūda fe licitas q̄ ipe habet thronū seraphicū: eo q̄ arde bat amore seraphico: vt ardētissime desideraret mori ꝓ christo. Vñ cū beatꝰ Sixtus duceret ad martyriū: ipe Laurētiꝰ antius desiderio accur/ reno post illū clamauit dicēs. Noli me derelinq̄ re pi sancte. Et tāto amore arsit vt flāmarū non sentiret incendiū: vt ait Amb. Seraphin nanq̄z ardētes. s. in dei amore dicunt fm Dion. de an/ gelis hierar. Dicit aūt Greg. in omc. Accesserūt ad iesum publicani ꝛc. q̄ boies in sorte angeloꝝ ꝓ cōuersatōis similitudinē deputant. q̄ seq̄t q̄ btūs Lau. ꝓpē charitatē ardorē inē seraphin sit ītroꝛ nizatꝰ. Tertia felicitas: qz hz coronā aureola/ rū. Habet nāq̄z aureolā doctoꝝ ꝓpē pdicationē habet etiā aureolā ỽginū. qz ỽgo fuit. habet et martyꝝ. ꝛ sic ptz. ¶ Quarto qz habet gl'iaz chri/ forme ꝛ triumphū. Primo q̄dē q̄ ad aiam. qz sī cut chr̄s in passione sua acerbissima nihilomin⁹ in aie supiori pte habuit sūmā dulcedinē in deo. sic Laurētius mira suauitate in sua passiōe ꝓso labat. vñ Amb. Btūs Laurēti⁹ sentire igniū tor menta non poterat q̄ in sensib⁹ refrigeriū paradisi possidebat. Scōo q̄ ad corp⁹: qz sicut chr̄s dñs ꝓ oīb⁹ ꝛ singulos artꝰ passus est acerbissimos dolores. sic Lau. toto corpe lacerat⁹ tor⁹ ꝛ assa tus est. ꝛ ideo post resurrectionē toto corpe mi/ro decore ꝓ oēs cicatrices refulgebit. vt dr Aug. de ciui. dei. s. q̄ martyꝝ cicatrices remanebūt p⁹ resurrectionē ad maiorē gl'ie decorē ꝛ fulgorem. O q̄ q̄nta ibi est ꝛ erit gl'ia btī Lau. q̄s explicare vel mente cogitare sufficit. O charissimi imite/ mur martyres christi: vt parati sim⁹ pati omnia mala antēq̄z peccato ꝓsentiam⁹. vt sic tādē cum christo ꝛ sanctis eius regnare valeam⁹. qđ nob p̄ster meritis btī Lau. martyris ipe chr̄s q̄ viuit ꝛ regnat in secula Amen.

De sancto Laurētio Ser. iiij. videlicet de pri/ vilegijs sanctitatis eius.

LAurentius bonū opus operat⁹ ē q̄ ꝓ signū crucis cecos illumiauit. ¶ Hec sūt ỽba ecclie in officio ad laudē bui⁹ festiuitatis. fm qđ Bed. dicit. Ecclie ỽba magis sunt autentica q̄z verba Pauli vel Jacobi apl'orū q̄z aliorū: eo q̄ ecclia sponsa chr̄i ē. Nā ꝛ Aug. li. xj. cō Faustū dr. Ego euangelio nō crederē inq̄t nisi me catholice ecclie auctoritas admoneret. Hec ille. Idcirco ecclesie ỽba assumim⁹ ꝓ sermone isto. q̄b⁹ btūs Laurē. cōmēdat tā ex noīe: cū a lauro laurētius dr. q̄z ex scitatis ope: qz dr q̄ bonū op⁹ operat⁹ est. Vere bonū op⁹ operat⁹ est cū omnē thesaur⁹ ecclie sibi cōmissum in paupes erogauit. Bonū op⁹ opa/ tus est etiā cū chr̄m feruēter pdicauit. Itē cū oī/ bus ỽtutū exercitijs. s. būilitatis: castitatis: sobrie/ tatis: charitatis ꝛ patiētie se ꝓfecte exercitauit ieiu/ nādo: vigilādo: orādo: primi salutē q̄rēdo ꝛ oia bona opa faciēdo. Vñ ꝛ tertio cōmēdat a meri/ toꝝ magnitudine miraculorū q̄z grā: cum dr q̄ meruit ꝓ signū crucis cecos illuiare ꝛc. Vñ ō ipo canunt ꝛ ꝓueniēter hec ỽba. Laurēti⁹ bonum ꝛc. Juxta q̄ tria mysteria notabimus ꝓ fmone isto fm q̄ de trib⁹ cōmēdat in ipis ỽbis.

Primū de ꝓrogatiua victorioſi nois. cū dicit ¶ Scōm de excellētia gratioſi (Laurētius. opis. ibi: bonū opus operat⁹.

Tertium de potentia miraculoſi valoris. ibi:

De sancto Laurentio

cecos illuminauit.

B Circa primū de noīe victorioso sit p documēto nr̄o hec ꝯclusio q̄ btūs martyr Laurent⁹ ꝓuenientissime deo volēre a lauro est denomiat⁹. Declarat ꝑm Jacobū de Voza. ī legēda z alios Qz laurēti⁹ dr̄ q̄si laureā tenēs: q̄ est corona de lauro facta. Hec aūt arbor īter ceteras arbores sex habet p̄rogatiuas ꝓuenientes btō Lau. ꝓpter q̄s merito ab ea est vocatus.

¶ Prima qz est viriditate ꝓtinua amena.

Scōa qz est odore grata.

¶ Tertia qz est calculi fractiua.

Quarta qz est auditui suffragatiua.

¶ Quinta qz est curatiua ꝫ fulmina.

Sexta qz est victorie ostensiua.

Prio iquā laur⁹ ē viriditate ꝓtinua valde amena. sic btūs Lau. ꝓtinuā tenuit viriditatē in cordis mūdicia z puritate ac ỽginali castitate: vt credit. nā a puericia icepit chr̄o ꝑuire. Et de eo legit in missa vigilie epl'a de ỽginib⁹. s. Cōfiteb⁹ tibi dñe rex rē. q̄ videt significari q̄ fuit ỽgo a viroꝛe ꝓtinue puritat⁹. z B est valde gratū deo. mlto magis q̄z grata possit esse viriditas cuiuscūqz arboris vel flor⁹ boib⁹. Hz heu multi boies volūt flores iuuētutis diabolo offerre z fecē senectut⁹ chr̄o. Cōtra quos Aug. Maledict⁹ inq̄t qui offert florē iuuētutis diabolo z fecē senectut⁹ chr̄o Sūt etiā plīmi boies virētes sz nō ꝓtinue: vt arbores marcescētes a virore. z tales vt min⁹ amenī min⁹ sunt gr̄ deo: qz ꝓtūc tm̄ cū virēt in gr̄a. Cū aūt aruerīt p petm̄ detestabiles sūt. Ecc. xij. Altissim⁹ odio hz pctōres z misert⁹ ē penitētib⁹ Btūs Lau. ꝓtinua viriditate gr̄e viguit. z ideo deo gr̄atissim⁹ fuit. L ¶ Hīa hui⁹ q̄rit. In q̄ virture magis cōplacet deo delectari velut in amenissima arboꝛe: vicz vtꝛ in humilitate penitētis an in puritate ỽgis: Ad B rñdet p ỽbū Aug. de spū. c. xxj. dicen. sic. Humilitas deo subīcit: puritas iūgit: sz charitas vnit. s. deo p̄ oib⁹. Un̄ pz q̄ vbi maioꝛ charitas ibi mag⁹ delectat de⁹. Si g̃ penitēs hūilis ēt maioꝛi charitate dei mag⁹ diligit. Hīe Magdalena z Petr⁹ pferunt ỽginib⁹ mlt̄is. s. q̄ ad ēntiale p̄mū. lz in aureola illi pcellant. Sic z p ꝓtiū supbia diabolo subīcit: ipuritas aūt z petm̄ ligat igni ꝑpetuo cruciandū cū diabolo. Scōo laurus est arbor odore grata sic Lau. habet odorē scrē fame z exēplaritat⁹ qua attrahit ad imitādū sctās alias p totū mūdū. s. i ardoꝛe fidei z deuotiōis ac pietatis exercende in pauꝑes. vnde Aug. Beati Laurētij exēplo ꝓuocamur ad martyriū. accēdimur ad fidē. incalescimus ad deuotiōez. De hoc odoꝛe ij. Coꝛ. ij. Chr̄i bonus odor sumus rē. Hz videm⁹ charissimi q̄ est arbor quedā q̄ lz in se sit fetida: tm̄ in foliis est viridis z floribus est odorifera. vt est sambuc⁹ de qua ỽsus. Sambuci flores sambuco sē meliores. Sic sunt multi in se mali z fetidi p petm̄: sz florētes p exēplū i hypocrisi. Nō sic fuit Laurentius. ¶ Tertio laur⁹ habet vtutē frāgēdi cordā duraculū. sic Lau. p vtuosam p̄dicationē corda dura fregit q̄n Lucillū: Ipolitū: Rhomanū z plures gēriles ꝙuertit. Quarto laur⁹ auditui suffragat z subuenit surditati. sic Laurēti⁹ spūalē ꝙdidit auditū adeo q̄ multa milia gētiū ad chr̄m ꝙuertit. qui martyrio sunt coronati sub Decio

¶ Quinto laur⁹ fulmen nō meruit sz ab eo fregit. sic Lau. pregit deuotos meritz z exemplis a fulmine ſnie dānatiōis reprobor. vn Matut. in ſmone vel Amb. dicit q̄ Laurē. fide z amore chr̄i vincens incendia: ostēdit nobis. s. ipm imitādo die iudicij nō timere. s. fiat nec ipe primus ab auditione mala nō timebit. Sexto laurus est victorie ostēsiua. Nā olim de bmōi ramis arborū pita victorū coronabant cū laudib⁹. z inde laurea dicāt corona victorie de lauro ſm Carbolos. Et baccalaureus a bacca. i. fructu lauri denominat. Sic Laurētius sup oēs vires z passiones aīe z insup sup oīa torm̄ta victoriā gloriosissimā habuit: necnō oīb⁹ nobis exemplū vincēdi dedit ꝓbuit. Un̄ Amb. vel ſm alios Maxim⁹ Taurinēsis in sermone. Dum Lau. in fide sua ꝓsecutorib⁹ gehenas vicit oīdit nob⁹ p ignē. i. ardoꝛē fidei gehenne incēdia supare. vicz carnis cōcupiscēcias: mundi blandicias z peccati omnē malicia. Q̄ g charissimi veneremur z imitemur hūc gl'iosum martyrē: vt el⁹ gl'ie z victorie in celo ꝓcipes ꝓcipue valeam⁹. Et sic patet de p̄mo.

¶ Circa secūdū p̄ncipale de sublimitate gr̄e boti Lau. ex q̄ vel in q̄ opa ipius fuerūt deo placita vt notat in themate. accipiam⁹ q̄ p cōdulōc⁹ chr̄is dñs beatū Laurentiū magnis gratiaꝛ ꝓuilegijs sublimauit. q̄b⁹ illi⁹ sancta opa imitanda nob in exemplū cōmēdauit. Et declarat per ser priuilegia gratiarū. Primū est gratuite origīnis. qz ex speciali dei dono z gratia fuit generatus. Nam quidā boies ortū habēt ex ydis natura: sz aliqui simul ex speciali dei dono. z ydis de⁹ eligit ad magna facta p ipos fienda vel ꝓdicēda. Sicut legim⁹ de Isaac: q̄ natus est p promissionē: Gen. xxij. Et p ipi⁹ semē volūt deus venire in carnē. Item de Samuele: q̄ fuit ꝓphera magnum. xij. per quē ꝓtriuit deus hostes israel Philisteos. Item de Samuele: q̄ fuit ꝓphera magnus z iudicauit totam gentē israel. Item de Joanne baptista: qui fuit maximus sanctoꝝ z precursor christi. Isti quattuoꝛ ꝓdicti legunt in scripturis dei dono z gr̄a nati ex parētib⁹. Sic z de btō Laurentio legit in histoꝛijs vel chronicis q̄ de btō Laurēno fuit natus: qui et ad maximā gloriā martyrij fuit ꝓordinatus. Quidā cīs nobilis dux in Dalmatia cū nō haberet filiū: z a suis dijs timem⁹ renon valuisset: quendā christianū sanctissimū cōsuluit. qui illi persuasit vt ꝑdicā abnegaret christianus fieret. z sic a christo dño abnegaret. Quod cū fecisset ab vxoꝛe ꝓpria filiū obtinuit. Quod cū fecisset ab vxoꝛe ꝓpria filiū elegan-

tem suscepit.s.hunc beatū Lau. Baptizat ḡ tota curia illius. Quod diabol⁹ inuidens z credens hūc puer fore futurū aliquid magnū: trib⁹ cau/ telis vsus est ꝯ eū. Primo qz nocte q̄dā puerū de cuna accipiēs longe asportauit. sed ab ange/ lo dei phibitus illū deposuit sub quadā lauro: vbi fame periret. sed deus ipm interim pserua uit. Et quidā dñs inde transitū faciēs z vagitū pueri audiēs illum suscepit z in filium adopta/ uit: ac a lauro laurentiū nominauit. Secūdo q interim diabolus in ipius pueri psona in cuna se posuit z tāoneros ac vagitib⁹ infestū se erbi/ buit vt parentib⁹ maximā tristiciā inferret. Ter/ tio q videñ. qz ille puer per eratē tpis nō cresce/ ret nec ꝓficeret: sed tm mō vagiret z alereť: adeo parētes molestari z instigāte diabolo turbari sť vt fidē abnegarēt z christianos psequerenť. Tā dem Laurentius adolescens factus cum scho/ las frequētaret a cōsocijs exprobrať q nō de le/ gitimo thoro nat⁹ foret sed sub lauro exposit⁹. Ad quod turbat⁹ animo cogitauit inquirere desuis parentib⁹ z clam recessit. Tunqz post ali quot dies per siluā quandā trāsiret z iugiť deū oraret vt sibi daret scire parētes suos. Ad ueniente die se ad pnocrandū sub quadā arboze posuit. vbi in tenebrosa nocte audiuit magnū strepitū demonū super arborē conuenientiū. in/ ter quos cū vnus z alius eorū diceret gloriādo quid mali fecerit in mundo: ecce vnus ait. Ego maius feci omnib⁹. quia filiū isti⁹ ducis Hispa nie tuli z sub lauro deposui: z ego in ei⁹ psona delicate nutriot. parētes q̄z illius fidē negare fe/ a z multos christianos occidi. Audiēs hec Lau rentius spūsancto plenus hispaniam ꝑerauit: ducēqz iussit illū diabolū in cuna tacentē. Cui in troie Jesu cōā omnib⁹ precepit vt veritatē dice ret: z quis verus illoz filius esset indicaret. At ille exclamās oīa enarrauit ex inuidia fecisse: z tandē cōpulsus dixit q̄ iste Laurentius foret verus eoz filius. Sicqz grandi vlulatu fetido ca dauere relicto disparuit. Dux ergo z vxor ei⁹ ad/ rentes spūsancto plenus hispaniam ꝑerauit: mirantes in amplexus Laurētij ruunt z penitē tiā agentes idola destruūt: z ad fidē christi ꝑuer de illoz hereditate paupes cepit quotidie ale/ runt: z tandē in pace quieuerūt. Laurētius autē re. Et tandē Sixtus papa veniēs Hispaniam: Laurentiū ad se recepit z Rhomā duxit vbi ar/ chidiaconū instituit. Patet ergo q̄ Laurentius dei dono fuit natus. Et Secūdū priuilegiū amoris christi multū ardentis. Nā totis visceri bus optabat mori ꝓ christo adeo q̄ cū Sixtus papa ad mortē duceret: ipe post illum clamaret dicens. Noli me derelinq̄re pater sancte: sz tecū pergā ad mortē ꝓ christo. Queriť hic. Qualiť vel quib⁹ signis fore probať in nomie ardens z igne diuino feruens christi amor. Ad quod re/ spondeť q̄ exquo. s. Lañ. viij. scribiť. Fortis est vt mors charitas ipa. Aque multe nō potuerūt extinguere charitatē: nec flumina obruēt illā z c̄. Sicut ergo ignis fortiter ardens ꝙsumit aquā z nō extinguiť ab ea. sic charitas vl' amor christi ꝓbať ardentissim⁹ fore quādo extinguit in ho/ mine quadruplicē amorē.

¶ Primo amorē carnalē.

Secūdo amorē terrenū.

¶ Tertio amorē domesticū.

Quarto amorē ꝓpriū vel priuatū.

Dixi ꝓmo q̄ charitas christi extinguit ꝓmo in ho/ mine amorē carnalē. vñ Hze. Gustato spū desi/ pit oīs caro. ¶ Secūdo amorē terrenū. Ihezť. Vere non habet sup terrā quod amet qui donū celeste gustauit in veritate. Tertio amorē do/ mesticū. i. parentū z cognatorū. Hieron⁹. Non agnosco matrē meo dño displicentē. ¶ Quarto amorē ꝓpriū vel priuatū. Matth. xvj. Qui vult aiam suā salua facere perdet eā. Amb. de Isaac. Fortis est vt mors charitas. quia sicut mors fi nis est peccatoꝝ: ita z charitas q̄ hz alas igneas quib⁹ erurit quicq̄d carnale atq̄ terrenum est. Exemplū in beato Laurētio in quo amor christi extinxit z exussit amorē carnalē. nam virgo fuit. Amorē terrenū: qz thesauros nō retinuit sed dis tribuit pauperib⁹. Item amorē domesticū. quia patriā z cognatos deseruit z Rhome pegrinari voluit. Et deniq̄z amorē ꝓpriū. quia morti se tra didit. Tertiū priuilegiū vel gratia copiose ele/ mosyne z miserationis erga paupes. Nam illos per domos querebat z eorum pedes lauabat z osculabať exemplo saluatoris: z illis totum the saur⁹ distribuit. Unde de eo canit illud Ps̄. Di sperśit dedit paupib⁹: iusticia ei⁹ manet in secu/ lum z̄. Dicit: dispersit. quia nō vni tm̄ sicut auа ri: q̄ etiā vir vni dant vel paucis: sz pluribus cōdi/ uisit z dispersit. Dicit: dedit. nō dādū post mor/ tem ordinauit sicut multi faciūt z paup tales me renť. sed qui dant invita ipi proportionabil'r plus merenť. Dicit: paupibus. nō amicis vel parenti/ bus aut cognatis. z ideo iusticia ei⁹ manet in se culū seculi. ¶ Sed auarus hō obijcit dicēs filios z filias habeo illis potius do q̄z paupe/ ribus. Ad qō Petrus Raveñ. Man⁹ inquit pauris est christi gazophylatiū. qz quicq̄d acci/ pit pauper chīus accipit. Nā dicit. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Matt. xxv. Sicut ḡ chīs maior est oib⁹ ita meli⁹ est illi da/ re. Item adhuc auar⁹ dicit. Nunq̄d filios deserere debeo. Rñdet li. de di. christiana Aug. dicēs q̄ nō Sed cōnumera inquit christū inter filios tuos vnū habes: sit ille secūdus. Quāmagna iusticia vt habeat inq̄t vñ luxurieť fili⁹ tuus z egeat do/ min⁹ tuus. hec ille. Nūq̄d o hō dares de hereditare filioꝝ tuoꝝ regi egēti quē scires q̄ tibi cēru/ plo i castriś ac cauitatib⁹ postea retribueret. Aug. Da tecū z accipe celū: da numū z accipe regnū. miser hō q̄ feneraťś hoi: fenerare deo z centuplū

accipies ac vitā eternā possidebis. Jtē adhuc ōr
uar⁹. Et ego viuere debeo: q̄d mihi ſuo ſi pau
peribꝫ dedero: Ad b̄ ꝓcr⁹ Raueñ. Da inquit
pauꝑi vt des tibi. qz q̄cq̄d pauꝑi dederis tu ha
bebis. z qđ a te nō accipit pauꝑ habebit alī. hec
ille. Sz adhuc ōr. Nōne meli⁹ est nūc ꝑ me tene
re z postea post mortē dare: Rñdeī ſm docī. q
in infinitū melius est dare in vita ꝑpter premiū
essentiale q̄z post mortē. Et qz melius est multo
carcerē añ redimere ne in illū claudaris q̄z post
ea exinde liberari. ℣ Quartū ē illustrissimi mar/
tyrij z passiōis. qz inter oēs scōs martyres illu/
strissimus est ꝑ totū orbē famosus z tāto mira/
culo clar⁹: q. ſ. in acerbissima passiōe z morte fu
it plen⁹ ꝓsolatiōe. ℌ Quintū q̄ est affectuo/
sissimi dulcoris. Sed querit. vñ orit in hoīe tal'
dulcedo vt in oīm tribulatiōe z etiā in mortis tē
pore ꝓsolationē habeat in aio: Rñdeī ſm doc.
q̄ sicut in bō Lau. sic z in alijs causal' hoc preci
pue ex trib⁹. Primo ex amoris chīi dulcedie. vñ
Hugo li. ſolil'. ōr. Tua dulcedo o bone ihesu la/
pides torrētis Stephano dulcorauit. Lauren/
tio craticulā dulcē fecit. z tua dulcedie ibāt apli
gaudētes a cōſpectu cōcilij q̄m digni habiti sūt
ꝓtumeliā pati. Scō ex serenitate cōscie. Bern̄.
Nulla maior letitia z verior q̄z ex bona ꝓscientia
Tertio ex securitate gr̄e z tandē glie. Hanc Lau
rent⁹ habuit. ió dixit. Gras tibi ago dñe: qz ia.
tu. igredi m. ℣ Sextū ꝑulegiū reuerēdissimi cul
tus z veneratiōis. Nā p totū orbē ab eccl'ia vene
rabil'r colit' Lau. inter oēs martyres q̄druplicit'
Primo ieiunio vigilie. qđ sol⁹ iter martyres hz.
Et ſm Jnno. Rub. de obſ. ieiu. est sub ꝑcepto ie
iunij b̄ ex vniuersali ꝓsuetudine eccl'ie. ℌ

Sed circa b̄ ponaī casus tal'. q̄dā vouit q̄ oī
sexta feria i pane z aq̄ tm̄ ieiunabit. idē vouit eē
q̄ vigiliā scī Lau. ieiunabit: sic q̄ nil assū cōederet
ſz tm̄ fructꝰ. vt multi solēt. Cū ḡ vigilia scī Lau.
ceciderit sexta feria q̄d comederet. qz panē comede
re nō ꝑt ꝓpē votū scōz: cū sit q̄d assū. nec etiā fru
ctus cōedere ꝑt ꝓpē votū p̄mū q̄ vouit nil preter
panē cōedere: Rñdeī ſm fratrē Ange. de clava.
ac Tho. i. iiij. di. xxxviij. q̄ cū q̄s fecit duo vota di
uersa. sic est i ꝓposito. si vtrūq̄z ꝑt ſuare: tenet'. si
nō ꝑt ergq̄ hec vota sunt eq̄lia ipleat qđ ꝑius ꝓmi
sit. Et tun⁹ est q̄ de scō voto satisfaciat el'ynis
z orōnib⁹ ſm arbitriū ꝓlati. Querit'. q̄re ieiuniū
ꝓsueuit eccl'ia facere bō Lau. cū nulli martyꝛ al
teri faciat: Rñdeī q̄ ió. qz b̄ ipe speciali⁹ meruit
q̄ special'r etiā nob i exem dat' in b̄ q̄ ieiunauit.
pauꝑes pauit z orauit i vita erūs. q̄ multū com
petūt bonis chīianis. Aug. i ser. Dicant chīiani
ieiunem⁹ z orem⁹ z donem⁹. cras ei moriemur
aut si duas res tm̄ dicere volūt eligāt mag̃ ore/
mus z donem⁹ q̄z ieiunem⁹ z nō donem⁹. hec il
le. Scō bm̄ Lauī. colit eccl'ia octauis. z b̄ ipse
sol⁹ cū Stephano hz ad fcā dū q̄ illi merēī ma
iori glia i octaua resurrectiōis resurgere q̄ tribu
latiōē sustinuerī i corpe ſm Aug. de ci. dei. Ter
tio ꝓsiculoꝝ circa antiphonaī applicatōe. qđ io
lus cū Paulo hz ꝓpē excellētā passiōis z pulc/
giatū p̄dicatōis officiū. Quarto misse celebrat
one. qz i oi missa p mū dū noīaī in canone. ſm
ſup triplex officiū misse hz special'r. i. vigiliam
dieī octaua. z b̄ qz fuit virgo. Jtē qz p̄dicator. z
qz martyꝛ. O ḡ scē Laurēti gaude in chio Jhū
z cū chio quē dileristi z nob ipm placa.

℣ Circa tertiū principale de valore potestat' bea
Laurētij causa breuitatis sufficiat. p conclusōe
q̄ beati Laurentij merita valēt homies saluare
etiā in extrema hora nedū rpali ſz saltē eam. in
Et hoc claret in legēda. Ut de alijs ꝓtāceam. in
Henrici impatoris vita Legit em̄ q̄ sanctus
Henricus imperator ac vxor illius Kunigun
dis virgines insimul ꝓmanebant. diabolo qui
tem instigante suspectā habuit de quadā mulie
vxorem. z eā sup candentes vomeres nudis pe
dibus incedere fecit. qua ascendēte dixit. Sanc
me ab Henrico z oibus intactā nouisti chīe. ſa
adiuua me. Cui vox dixit. Virgo maria te virgi
nē liberauit. z sic illesa candētia ferra pertransi
Sed tūc cesar verecūdia ductus illā in manib⁹
ꝓcussit. Cum aūt cesar obijsset. ecce multi demo
nes ꝓtribant ante cellā cuiusdā heremite sci. q̄
vnū eorum interrogauit quid intenderet. Et re
spondit. Legio demonū sumus z ad mortē tu
saris ꝓperam⁹. Illeq̄ adiurauit eū vt redire cō
dem ad se deberet. Qui rediens dixit. Nil pfecī
mus. quia dū falsa vxoris suspitio z alia illi⁹ ma
la posita fuissent in statera z ex opposito eius bo
na facta min⁹ ponderarēt: tūc assas⁹ Laurētius
ollā aureā imensū ponderis attulit z sic ꝓpositū
rauit. tūc ego irat⁹ vnam aurem olle illi⁹ ꝓpu
Ollā calicē vocabat: quē dictus cesar ad honorē
sancti Laurētij fieri fecerat ecclie Aystirēn. quem
speciali deuotiōe colebat. Cui ꝓpter magnitudi
nem due aures inerant. Tūc repertū est. z impo
torē ꝓtūc obijsse z vnā aurē calicis fractā fuisse.
Accedam⁹ ḡ charissimi z oremus vt meritis bea
ti Laurētij det nobis christ⁹ dñs gratiā in pcnti
ti z gl'iam in futuro. Amē.

De sancta Clara virgine Sermo cū Legēda.

O Quam pulcra est casta generatio cū claritate. imor
lis em̄ est memoria illius. Sap. iiij.
℣ In quib⁹ verbis mirat Sapiens de pulcri
tudine castitatis quādo est cū claritate. i. magni
tie vere coniūcta. Hec aūt verba optime cōue
niunt beate virgini Clare. Primo quidē ratio
nois. quia ipa nominata est clara. Clara aūt dī
citur a celo eo q̄ splendeat. vt ait Catholicon. Sic
hec beata virgo fuit clara. i. splendēs celesti con
uersatione z vite sanctitate: vt dicere possit illud
Phil. iij. Nostra ꝓuersatio est in celis. Secūdo

ueniūt sibi hec ẏba ratione ẏtutis. qz ipsa fuit mente z corpe castissima cū claritate sapiēie ve re in cognitōe christi z dilectiōe plene illumina ta. Multas etiā virgines tanq̄ filias in christo emplo genuit. Tertio denīq̄ ipa fuit immortali ad sui.s.imitationē in mūdicia z scītate ẏbo z ex pulcritudine aie decorata. q̄ eē habet in dei gra i pñti z glia i futuro. vñ Frā. maī. docet q̄ sūma z ois pulcritudo aie est a dei gra q̄ tādē pficiet i lud. Apōc. xxj. Claritas dei illuminabit eā z lucer na eius est agn⁹. i. chīs. p nob in cruce immolat⁹. quē toto corde est imitata. Et b̄ pōt eē aliud the ma p fmone. Merito g̃ de scīa clara accipiūtur ginū mlcitudo cū claritate. Juxta q̄ ẏba tria my steria notabim⁹ fm q̄ de trib⁹ cōmēdat.

¶Primū de miro decore castitatis. ibi. cū claritate era est casta generatio.

¶Bōm de merito p̄clare scītatis. ibi. cū claritate

¶Tertiū de p̄mio eterne felicitatis. ibi. īmor

B Circa p̄mū de mirabili decore castitatis. scz ẏginalis qrit. cur in sacra scriptura mirabilis re putat pulcritudo castitatis. Ratio q̄stiōis. quia cōis est castitas pueris rōis vsum nō habētib⁹. z pagānis: imo z brutis. vt patet de elephāte: de turture z de multis q̄ sine cōmixtōe generantur vr sunt apes fm Amb. in hexame. Phenix q̄s et carbas auis de arbore hyberna nascēs fm Al ber. xxiij. de aialib⁹. Anguilla q̄ marē nō habz fz pīm. z sic de alīs. Cur g̃ castitas mirabil' z p tā magno reputet? Ad qd rñdet p ꝯdusionē q̄ scā castitas p̄cipue ẏginal' est vt⁹ in hoīb⁹ mirabil'. p̄clarat triplici rōne. Nā videm⁹ q̄ hoīes solēt admirari p̄cipue tria. s.q̄d raꝛ: q̄d magnuz z q̄d pulcrū est. z bis modis ẏginitas est mirabilis.

¶Primo ratione raritatis.

¶Secūdo rōne magnitudinis.

¶Tertio rōne pulcritudinis.

Primo rōe raritat⁹. qz valde rara est i hoīb⁹ vt⁹ ẏginalis castitat⁹ fm gradū debitū. Pro q̄ no rādū q̄ triplex est grad⁹ ẏginitat⁹ fm doc. P̄ti mus z infim⁹ est fol⁹ carnis itegritas. s. ab oīni ercimēto veneree delectatōis. z hec se sola nō est ẏtus meritoria. qz est natural' dispositio corpis q̄ iuenit etiā in puer⁹ vsu rōis carēt⁹ z brutis: vt dicū est. imo est donū nature cū quo oīs nascimur. Scōs gradus est itegritas carnis cū apposito seruādi ea ad tps z postea nubēdi i san cto matrimonio. Et tales lz sint ẏgines corpe nō nubāt decedāt: aureolā ẏginitat⁹ nō habebunt. qz illa debet ꝑtie ẏginib⁹. Terūtn tales hēbūt q̄dā gaudiū accidētale de incorruptōe carnis. ficut de q̄dā vestitu imaculato: fz nō aureolā: fz Terū aure. Tert⁹ gradus ē integritas carnis cū apposito. s. ꝑpetue seruandi incorruptionem car nis z mētis quā pus nūq̄ volūtarie amisit. Et hec dr ꝑtie ẏginitas cui debet aureola i celo. Unde Aug. de bono ẏgi. diffinit. dr. Virginitas est in carne corruptibili ꝑpetue incorruptiōis meditatio. i. ꝑpositū firmū. Sz qñ tal' ẏginitas ē valde rara in hoīb⁹ ꝑ ꝓcupiscētiā carnalē. Unde Greg. di. l. Quia scītas tua. dr. q̄ pauci inueniunt sine carnali delicto vel luxuria. ió castitas est mirabilis ꝑter raritatem. C Secūda rō magnitudinis: qz ẏginitas est donū magnuz. z ideo ẏtus mirabilis. Unde dicit Cassian⁹ li. coll'. Maior vir tus est castitatē tenere q̄z demōes expellere. Nō ne foret magnū si ex homine fierz angelus. z sic ẏgines sunt homines z angeli terrestres. Hinc Aug. Que maior glia sup terrā q̄z in carne cor ruptibili ducere vitā angelicā z nūc in valle mi serie in carne sua tenere q̄ alīj non pñt nisi post hanc vitā bīe. De q̄ Matth. xxij. In resurrectio ne neq̄z nubēt neq̄z nubent: sed sunt sicut ange li dei in celo. Ad idē Hiero. de assumptiōe. Pro fecto in carne ꝑter carnē viuere nō terrena vita ē sed celestis. Unde in carne angelicaz gloriam adq rere maioris est meriti q̄z habere. Esse enī ange lū felicitat⁹ est. esse vo ẏginē ẏtutis. dū b̄ hō ob tinere nitit viribus cū gra q̄ habet angelus ex natura. vtrunq̄ tñ z esse ẏginem z angelus diuini muneris est officium nō humanū. Hec Hiero. Et sic ꝑter magnitudinē mirabilis est ¶Tertia ratio pulcritudinis. Miranf nanq̄ homines rē pulcerrimā. sed ẏginitas z castitas reddit aiam pulcerrimā in chīi gra z ipi deo ac angelis acce ptissimam. Unde Amb. de ẏginib⁹ dr. Pulcritu dinem maiorē q̄s potest extimare ẏginitatis de core que amat a rege. s. chīo. pbat a iudice. Hic etiā Aug. dicit. O fulgida ẏginitas. gemma vir tutū. germana āgelorū. lux animarū. lampas eccle siarū. Sicut em̄ lampas illuminat habitaculū z facit iocūda claritate luminosū. sic ẏginitas et castitas ꝑ suo mō aiam reddit clarā z iocūdum facit deo habitaculū. Ps. Tu āt in scō. i. mūdo habitas laus isrl' tē. Sz qd dicem⁹ de carnalib⁹ z luxuriosis hoīb⁹. vtiq̄z tales sūt deformes i aia vt brutales: tenebrosi vt demōes. fetidi z horrē di tanq̄z stercore z luto fedati: in q̄bus nō habitat de⁹. Sap. j. In malivolā aiam nō introibit spi ritus sapiētie: nec habitabit i corpe subdito pec catis. sed ibi habitat diabol⁹ delectabiliter tanq̄z ser pens in sua fetida cauerna. Unde sup illō Job. xl. Fortitudo ei⁹ in lūbis ei⁹ stringit caudā suā. Ly ra dicit q̄ ꝑ ista significat q̄ diabol⁹ i pctō luxu rie maxime delectat z eos q̄s i luxuria irretit ita fortiē tenet q̄ nō pñt faciliter euadere. Dec ille. Aug. de ꝓfic. viciorū dr. O q̄z pua luxurie hora ꝑ quā ꝑdit vita eterna. q. s. fugat chīs ab ania z incurrit pena sempiterna. Ad ꝑpositū. bta cla ra bū pensauit in anio castitat⁹ mirabilē decorē corā deo: z ió eā ꝑelegit.

D ¶Circa secūduz de p̄claris meritis beate

De sancta Clara

Clare sit ꝓ documẽto ꝙcꝰonis q ꝑ brẽ clare meri/ ta ꝑclara cõprobauit et sublimi eꝰ sctitatis gra. Et ostendit ex noue ꝓrogatiuis gr̃arum q̃b ful get. Prima gra oraculi diuini z reuelatõis. Nã cum esset de genere nobili z ꝓgenie tota milita/ ri et ciuitate Assisij. mat eꝰ nomie Ortulana ma gne deuotiõis z pietatis mulier partui iam vici na ante crucifixi imaginẽ orabat deuote vt eam de partꝰ piculo salubriter expediret. Et ecce vocẽ audiuit dicentem sibi. Ne paueas mulier: quia quoddam lumen salua parturies qõ ipm mõm clarius illustrabit. Natam ergo infantulã in ba ptismo Claram vocauit. Secunda gratia ꝓ/ bate conuersationis. s. in domo paterna. Naz tẽ pestiue cepit in tenera etate clarere moꝝ ꝓbitate extendebat eĩ manum ad pauꝑes z ꝓuio coꝝ/ pori delicata subtrahebat ꝙ christo cibaria: z pu pillis mittebat. sancte orationis studium habe/ bat amicũ. sub vestib ꝑciosis z mollib cilicium gerebat absconditum. z sic celibem vitam actita bat. ¶ Sed q̃re debeat homo z maxime pu ella carnẽ aspe tractare ab adolescentia. Rõ ptz ꝑ illud Prouer. xxix. ca. Qui delicate a puericia sua nutrit seruũ. i. carnem: postea sentiet eum cõ tumacem. i. rebellantem spiritui. Bern. Periclitatur castitas in delitijs. que eĩ in delitijs ẽ vi/ uens: mortua est spiritu aliter. j. Tim. v. Jõ Ha/ la. v. omnib consulit apostolus dicens. Mor/ tificate ingt membra vestra que sunt sup terram Dicit super terraz: non sub terra vel in terra. Nã sub terra sunt membra hominis in morte. z tõ tunc non mortificant sed manent mortua Item in terra est homo in senectute sua. Un senex ho/ mo solet dicere. Ego iam sum in terra eo ꝙ a se/ nectute modicum distat mori z sepeliri in terrã. vt aũt dicit phs. ij. phyſico. Nõ modicũ distat nihil distare videt. Non dicit g̃ Apl'us: in terra. quia in senectute nõ tãutile est membra morti/ ficare: sed dicit sup terraz. i. in iuuenili etate. quã/ do homo se credit plurimũ distare a terre sepul tura ꝓter viuacitatem iuuenilẽ. Tũc g̃ mortifi/ care membra est multum salubre z meritorium ac ad castitatem seruandam oportunuz z vtile. Un Threñ. iij. Bonuz est viro cum portauerit iugum dñi ab adolescentia sua. Ad hoc exem plũ videmꝰ ꝙ prudẽs hõ habens vinũ vel bla/ dum qõ diu durare nõ põt: expedit dũ valet ne postea totaliter corruptũ nil valeat. Sic corꝑ nostrũ exponi debet in dei seruitio z penitentie operib antegz corrumpat in senectute vel mor/ te. z tunc nil valeat. ¶ Tertia gratia votiue ỽgi nitatis: quia cum sui ꝙsanguinei vellent claraz nobiliter maritare nullatenus adquieuit: sz vir/ ginitatem voto sacrificauit chõ. ℉ Querit Qualiter debeat ꝙs castitatem suã christo sacri/ ficare vt illi placeat z mereat coronã. Ad hoc no ta tres regulas ſm doctores. Prima regula di/ cit vere dilectionis. s. dei qua debet homo cauꝛe/ re oĩe pctũ mortale z bonis opibus occupari Nam Grego. dicit. Nec castitas est magna sine bono opꝛe. Item Bern. i epistola dicit. Castitas sine charitate lampas est sine oleo. tolle oleũ lã/ pas nõ lucet. tolle charitatẽ castitas deo nõ pla/ cet. Secũda regula dicit ꝓpositũ ꝑpetue obseꝛ/ uationis. quod est formale in ỽginitate. Nã cor/ rupta ỽginitate carnis ex ꝓposito corona ỽgi/ tatis nũq̃z recupat. Hiero. xxij. q. v. si post/ oĩa possit deus. suscitare non potest ỽginẽ post/ ruinã. qz hoc implicat cõtra dictionẽ. Sed aute est si sine volũtate iuxta corrũpit. quia si posita in ꝑpetuo manet ꝓposito coronã meret. Sibi/ si sola voluntate perdidit: sed nõ carne: potest re/ lis recuꝑare ꝑ penitentiã ſm Tho. Tertia regula sancte intentionis. s. ꝙ sit ꝓter deũ z diuinum ob/ cationem. j. Cor. vij. Virgo cogitat que dominꝰ sunt vt sit sctã mente z corꝑe. Un sicꝫ fuat hoc ꝓter libertatẽ ne subsit marito: aut verecundiã aut sanitatẽ vel ob q̃cũq; bona tpalia nõ est vir/ tus ỽginitatis. Itẽ queritꝫ. vtrũ ꝑdat parentꝫ q filij seruent ỽginitatẽ. Rñdet Hieron. xxxij. q. v. c. tũc saluabit. i. saluari merebit: mlier filios genuerit filios q ỽgines ꝓmãsuri sunt: si/ ipa ꝑdidit adqrat in liberis z dãnũ radit z cor/ nis (glo. i. corruptionẽ sue carnis) flore cõpetit z pomis. Decibi. z sic patet. ¶ Quarta gra sctã ꝓceptus z ingressus religiõis. Nã audita fama beati Fracisci z ad eꝰ salubria hortamenta ardo amore accẽsa seculũ ꝓtẽpsit z oĩa vt sterc/ora arbi/ trata religiõis habitũ suscepit relicta domo z co/ sanguineis. Quã btus Fran. coꝛã altari brẽ/ nis marie de portiũcula tonsam z habitũ idem sctẽ religiõis. s. ordinis sctẽ Clare tandẽ ad ecclesiam sci Damiani mozaturã misit. Nec ei illa ecclia vbi beatꝰ Franciscꝰ orans audierat vocẽ crucifixi di. Franciscꝫ vade repara domũ meam Cũq; eiꝰ ꝙsanguinei tentarẽt eã ab ordinato care z extrahere: nullatenꝰ adqeuit: nec a Filio chri auelli potuit. Quinta gratia edificationis Nã ad eiꝰ sctitatis exẽplũ multe ỽgines vidue nobiles z illustres ducũ ac regũ filie spreto seculo per totũ mundũ in varijs cenobijs chriſto fuꝛ re ceperũt in sctã castitate: pauꝑtate z oĩi sancta monia religiõis. ¶ Sexta gra oronis z magne deuotiõis: adeo ꝙ ꝓtinue orans z chri passi cogitãs videbat sibi sp suũ iesum tenere manibꝰ in cuiꝰ pedes osculaꝝ. lachrymis fluebãt terram ifundẽtes. Nocte aũt q̃dã lachrymãs aduertit ma pueri nigri diaboliꝰ di. Ne tanta ploret q̃ videat ceca fies. Cui illa. Cecus nõ erit qui deũ videbit. Ab oratiõe autẽ cũ iocũditate redibat ad fratres to clariꝰ z verbis calidi pectoris sorores suas ardoꝛe succendebat. Mos erat ad manuale oẽs ꝑuenire z alias excitare pulsando cãpanas z lampades accendere. S Un vtute ostẽ/ mlra fiebãt ꝑ eã miracula. e quib aliq̃ narrem. Unum est de demonis incensiõe. Nam mulier

quedã q̃q̃ demonia habẽs ꝓ eis oratiõnẽ est li
berata. Fatebant aũt in sui expulsiõe demones
q̃ oratiões sctẽ Clare eos incẽderẽt z extre de va
pa eis scitatis famã audiẽs ipsi per epistolã
supplex factus sepe quotiẽs emergebat aliqua
difficultas poscebat suffragiũ z sentiebat auxi
liũ. Tertiũ ẽ q̃ ciuitatẽ Assisij sua liberauit ora
tione. Cum eñ exercit⁹ imperialis obsideret ciui
tatẽ Vitali capitaneo iurãte verbis minacibꝫ q̃
nõ discederet donec ciuitatẽ obtineret. Cũq̃ ter
ra vicina vastata z arboribꝫ nudata iam ꝑiculũ
ciuitati imineret in ꝓmo: sctã clara cũ sororibꝫ
cinere aspersa z cilicio exorarũt deũ: z tot⁹ disso
lutus est exercit⁹. Quartum est q̃ sub Friderico
imperatore depopulantes saraceni ecclĩam velut
eramẽ apũ assisiũ inuaserũt z ipm claustrũ ꝟ gi
nũ. s. sancti Damiani influxerũt. Tũc clara cũ eẽt
infirma ad ostiũ se poni iubet z eucharistiã i ca
sa argentea ante se locari: oransq̃ cũ lachrymis
ait. Custodi dñe ꝓcor bas famulas tuas q̃s
tuis amoribꝫ inutriui. Ecce mor de sacro vor in
fontis. Ego vos sp custodiã. At clara. Mi dñe
si placet: z hãc ꝓege ciuitatẽ: q̃ nos ꝓ tuo amo
re sustẽtat. Et dñs ad eã. Grauamina sustinebit
sꝫ meo munere defendet. Nec mora. statim gẽs
illa pessima ꝑ muros q̃s ascẽderãt celeriꝫ decur
ban sunt z exterũt: z sic liberati sũt. ℣ Septima
gra rigide obseruatõis. Nam hoc stupendũ est
q̃ calciamentoꝝ penit⁹ vsum ignorabat: simpli
ciꝫ tunicula z vili mantello de rudi pãno tecta
omni tẽpore ieunia continuabat. lecto sine plu
ma vtebatur. cilicio de corio porci: versa serarũ
tonsura ad carnẽ secreto sub tunica ferebat. Nu
da humus erat ꝓ lecto z durum lignũ ꝑ cerui
cali. Quadragesimã maiorẽ z etiã aliam. s. san
cti Martini iocunde in pane z aqua cũ ieiuna
bat. z tribus diebꝫ in hebdomada. s. secũda: quar
ta z sexta feriis nil in illis quadragesimis sume
bat in cibũ. In quibꝫ claret q̃ vir⁹ diuina ipaz
sustentabat vt viuere posset tampaucis. Tũ be
atus Franciscus tandẽ ꝓhibuit illud triũ dierũ
ciali. Quadragesimã maiorẽ z etiã aliam. s. san
cti Martini iocunde in pane z aqua cũ ieiuna
bat. z tribus diebꝫ in hebdomada. s. secũda: quar
ta z sexta feriis nil in illis quadragesimis sume
bat in cibũ. In quibꝫ claret q̃ vir⁹ diuina ipaz
sustentabat vt viuere posset tampaucis. Tũ be
atus Franciscus tandẽ ꝓhibuit illud triũ dierũ
cretate. s. ieiuniũ: mandans vt nullũ diẽ ꝓtransi
eat sine pastu panis. ✠ ✠ O craua gratia vir
tuose pfectiõis. Fuit etiam in fundamẽto sancte
humilitatis tamfirmata vt seruire libenti⁹ vel
let q̃ seruiri. Vnde officiũ abbatisse declinauit:
sed coacta tandẽ ꝑ beatũ Franciscũ susciꝑes tã
to erat obsequio ꝓmptior: cultu despectior: q̃
plantõis specie videbat altior. Nã plerũq̃ soro
rũ manibꝫ aquã ipa infundebat z ad mensam
sedentibꝫ assistebat z ipa ministrabat. infirmaꝝ se
dulia z sordida queq̃ lauabat. pedes famularũ
defoꝛ. reuerterũ ipa abluebat z osculabat. Itẽ
pauperatẽ adeo amauit vt nil ꝓrer chm vellet
negꝫ filias suas possidere q̃q̃ ꝓmitteret. q̃s se
ꝓ horrabat pauꝑi chro z eius mri pauꝑcule cõ
formari. Tũ z religionẽ suã titulo pauꝑtatis vo
luit intitulari. Cũ ãt papa Gregorius suaderet vt
ꝓpkeuent⁹ tẽpoꝝ z ꝓcl'a seculoꝝ aliq̃s possessio
nes assentiret hẽ q̃s z ipe papa offerebat nulla
ten⁹ adq̃euit. Ad quaz papa. Si votũ ait formi
das nos te a voto absoluim⁹. Rñdit Pater sã
cte a peccatis absolui volo: nõ a chõ seqla. Jtez
pietas ab infantia secum creuit. Nã hereditatem
paternã q̃ ad eã ꝓuenit distrahi fecit z nil sibi de
ꝓpio reseruans totum pauꝑibꝫ erogauit. Jtem
erat z patientissima in infirmitatibꝫ q̃bꝫ iacu
it annis multis adeo q̃ ꝑ vultus hilaritate non
sentire vel deridere videret angustias corpales
seq̃z erigi faciens in grabato filabat: z faciebat
delicatissimas telas ꝑ corpalibꝫ q̃ varijs eccleſ
is mittebat. Deniq̃z corp⁹ dñi susceptura calidis
ꝑmo lachrymis irrigabat z accedeñ. cũ tremore
nõ min⁹ formidabat in sacro latẽtẽ q̃z celũ terrã
q̃z regẽtẽ. Exẽplũ tibi in bis. Mona gra mira
culose coruscatiõis: vt aliq̃ referam⁹ breui⁹. vni
cus erat panis in claustro. z bora comedẽdi in
stãte iussit illi⁹ dimidiũ fratribꝫ mitti. aliud autẽ
dimidiũ iuxta numerũ q̃nq̃ginta dñaꝝ diuidi.
Cũq̃ dispẽsatrix diceret q̃ tãmodicũ panis tot se
ctiones nõ reciperet. rñdit. Fac filia secure qõ di
co. Ecce aũt illa incidẽte creuit diuino miraculo
inter man⁹ frãgentis qua illa materia cuilibꝫ de
q̃etu sua portio copiosa Jtẽ cũ defecissz oleum
ipa mgra lauatr parat vasculũ qõ mox oleo ple
num e celo datur. J

℣ Circa tertiũ ꝓncipale de ꝑmio eẽno sit ꝑ pcõ
ne q̃ benignissim⁹ dñs Jesus z pia eius mr̃ Ma
ria reuelatiõe mira oñdit i Clara amasse castita
tis collegia. Et sufficiat oñdere ex legẽda. Prio
er b̃ q̃ Clarã cũ eẽt infirma in die nat⁹ituatis dñi
alijs ad maturinũ eũntibꝫ suspirãte de b̃ q̃ ipa ñ
possz inesse diuis mox visitauit chris. Secõ cla
ret ex b̃ q̃ cũ tã. xl. annis chro fuierat brã Clara
adeo infirmitate crescẽte vt appropinq̃ret ad exi
tum: nil'oq̃z p. xvij. dies alimẽto suscepto: fuit a
chro rãta fortitudie vigorata vt oẽs ad se venie
tes i chri fuitio. s. casto ꝓfiterer. Ecce ãt q̃si no
cte media inuestibꝫ albis turba ꝟginũ celestiũ in
gredif. serta aurea in suis capitibꝫ deferẽtes. inc
q̃s vna ꝑ oĩbꝫ elegãtioꝝ erat: z tãti splẽdoris vt no
cte i luce diei ꝙuerteret. Nec erat mr̃ dñi ꝟgo ma
ria. q̃. ꝓcedẽs ad lectũ Clare amãtissime se sup eã
se inclinañ. amplexũ dulcissimum ꝑstitit. Et ecce
ꝓferf a ꝟginibꝫ mire pulcritudinis palliũ: z clare
corp⁹ tegif z thalam⁹ adornaf: sicq̃z aia illa sanc
tissima ad chri iesu celestia felicit migrauit pala
tia. ano dñi. M. cclxiij. Tertio deniq̃z ex b̃ q̃ a
morosus iesus stati a die trãsit⁹ bte Clare cepit
admirãdis z mlcis ꝟtutũ opibꝫ eã illustrare. cecis
visum claudis gressuz. mortuis vitã dañ. ac in
nũera miracla ꝑ illi⁹ merita facieñ. q̃ lõgũ foret
enarrare. Rogem⁹ g̃ ipm dñm iesum vt bte cla
re meritis det nob gram in pñti z gloriam in fu
turo Amen.

De sancto Ludouico Ordinis Minorū

De assumptiõe gl'iose ỹginis Marie ſmões plures habes in Stellario.

Item de scõ Ludouico Ordinis Minorum Sermo cũ Legenda.

Rex mutauit habi
tũ suũ z ingressus ẽ plũ.iij. Reg.xx
ij. ¶ Quãuis hec ỹba sint scpta de rege Israel noie Achab ad ſram. Sz qm̃ legi mꝰ btm̃ Ludouicũ fuisse regis Sicilie filiũ cui iure pmogenture debebat regnũ. Ipe ãt amore chri mõm ptẽneñ.z regiũ cõmutauit habitũ:ingredieñ.ordinẽ fratꝝ minoꝝ vt ibi pfiaret ꝓtra mõm:carnẽ z diabolũ. Jõ de ipo brõ Ludouico pñt accipi hec ỹba p ſmõe.ex qbꝫ accipe possumꝰ p nob̃ documẽtũ q si volumꝰ hostes spũales vincere oꝑtet exẽplo chri z scrõꝝ eiꝰ bũlitari. Un̄ Aug li.ꝓfes.ôt.q nũq̃ facilꝰ ab inimico deuincimur q̃ cũ supbimꝰ:nec vehementꝰ eum sez diabolũ ꝓsternimꝰ q̃ cum in humilitate dominũ Jesũ seq̃mur:nec acerbiores dolores eidẽ infligimꝰ q̃ cũ plagas pcõꝝ nr̃oꝝ ꝓfitẽdo z penitendo sanamꝰ. Hec Aug. Hec itaq̃ cogitañ. bñ ipe scũs Ludouicus studuit mutare habitum regiũ z mũdialẽ vt ingrederet̃ pfium spirituale in habitu fratrũ minoꝝ:vt patuit. In qbꝫ ỹbis b̃ scũs de trib cõmẽdat̃ z in exemplũ nobis ꝓponit.

Dño de chriformi bũliatiõe.qz in chro iesu mutauit habitũ.

Secõ de pfecta chri dilectiõe q̃ ingressus est tale pfiũ.s.in ordinẽ minoꝝ.

Tertio ô supnali exaltatõe q̃ ẽ bũlitatꝫ pmiũ ¶ Circa pmũ de imitãda chri bũlitate exẽplo bti Ludouici sit ꝓ pclusiõe snia Bed.di. Nemo pôt puenire ad gl'iam chri celestẽ nisi imitatꝰ fuerit chri humilitatẽ. Et b̃ clarꝫ pmo p autoritatem Mat.xj. vbi chs ait. Discite a me qz mitis sum z humilis corde z inuenietis reqem animabus vestris. Un̄ Aug.xiiij.de ciui.dei dic. In b̃ seculo pegrinãti maxime commẽdat̃ humilitas qñ in rege omnium q̃ est christus maxime predicatur:ptrariũq̃ vicium:viz supbia in eiꝰ aduersario diabolo maxime damnat̃. Secõ patet p rationẽ:quia nullus pôt saluari vel ad celestez gl'iam puenire nisi p gr̃am chri. Un̄ Augꝰ.ôt.q gr̃a est excellentissimum donum dei qô solum diuidit inter filios regni z filios pditiõis. Sed vt scribit Jaco.iiij. Deus supbis resistit:humilibus autem dat gr̃am.q̃ ꝛc. Hinc Augꝰ.de verbis domini.sermõe.liij.dicit. Euidentissimũ re probꝝ signũ est supbia:econtra humilitas clerozum. Tertio patet p exempla. Nã videmꝰ q terrenꝰ dñs non vult habere seruũ rebellem.z q̃ se extollat supra dñm vel equari velit suo domino:quia hoc est vsurpare sibi dominiũ sui dñi. sicut fecit lucifer dicẽs. Ponam sedẽ meã ad aq
lonẽ z ero similis altissimo. Esaie.xiiij. Sicut p
posito. Jtẽ legit in Gestis rhomanoꝝ q̃ hec ci
Rhome fuit condita q̃ quicũq̃ nó p portã aut
tatis sz p'muꝝ scandẽdo vellet vbẽ intrare deu
pitaret. Sic spũaliter porta celestis ciuitatis chri
humilitas est. Joan.x. Ego sum hostiũ:p me si
quis introierit saluabit̃. Sicq̃ autẽ aliundem
trare voluerit morietꝫ eterna morte. Nec bñ pu
sauit beatus iste Ludouicꝰ.z ideo lz esset filius
regis tamen preelegit christi humilitatẽ imitari
Qui cum esset rex omniũ z dominꝰ dominãtiũ
voluit habitũ nostre carnis suscipere z vsq ad
crucis mortẽ se bumiliare. Maxime ergo com
mendat̃ in beato Ludouico humilitas.quia vt
Greg.in moral'.li.xxvj.dicit. Mira virtus est hu
in cordibꝫ sublimiũ regnat humilitas mozum
vnde potẽtes hac virtute quãto magis deo pla
cant. quia illud ei sacrificiũ potẽtes offerunt q
potentes inuenire vix possunt. Nec Gregorius
¶ Sed queritur. Qualiter debet homo adhuc
scere humilitatẽ christi ad conformãdũ. Rñ ipe
hortat̃. Discite inquit a me quia humilis sũ et
de:Ad quod rñdet̃ q̃ in christo dño septem hu
militates debemꝰ ꝓsiderare z addiscere ad imi
tandũ. Prima fuit in incarnatiõe.quia cũ eẽ
in forma dei exinanuit se formã serui accipiens
Phil'.ij. In quo docuit nos vt de nobilitate ge
neris z naturaliũ bonoꝝ nó superbiam̃.sz rapi
to magꝭ nos humiliem̃.quia talis humilitas
magis est meritoria z chro placita. vnde Ber.
super Missus est. Non magnũ est esse humile
in abiectiõe:sed magna prouisus z rara virtus
humilitas honorata. Augꝰ. Erubescat superbus
re humana infirmitas cũ se depressit diuina ma
iestas. Secũda fuit in natiuitate.qz pauper
rime voluit nasci:vt doceret nos non supbire de
diuitijs z mũdi ꝓspitate:sed potius humiliari.
quia ratione sumus de illis reddituri. Ecclij.
Quãto magnus es humilia te in omnibꝰ z co
ram deo inuenies gratiã.quoniã magna potẽ
tia dei solius z ab hu.bono.zc. Tertia christi
humilitas fuit circũcisiõe quãdo voluit vt pec
catoz reputari.quo docuit vt nos peccores nimi
fortius nos humiliem̃ in penitentia. Pñ. Cor
ꝓtritũ z humiliatũ deus nó despicies. Quar
ta fuit in baptismate. Tunc eñ voluit baptizari.qui
putari Joanne.qz ab illo voluit baptizari.Ibꝫ
docuit q̃ hõ se alijs indignioꝛe reputet. Ebꝫ.
Qui ve humilis est sp indignioꝛe se alijs repu
tat. ¶ Querit.quõ possit qliber hõ alijs esse
manifestis peccatoribꝫ se indignioꝛe reputare
Rñdet̃ Tho.z alios doctores q̃ pmo enim
videris in alio aliqõ bonũ qõ scis te nõ habere
tũc debes z iustũ est te inferioꝛem in hoc reputare
alioqn supbires. Secũdo cũ cognoscis aliquẽ
defectũ in te quẽ in alio nó cognoscis esse.tũc
debes te humiliter subijcere Tertio si manifeste

scias te ꝑfulgere alteri. tūc debes cogitare ꝙ alij qō bonū poteſt latere ī illo qō tu nō percipis vel ꝙ ſi ipe hꝫ iſtā gratiā vel ꝫ bonū qō tu habes gratior eſſet vel melius ſeruiret deo q̄ tu. vl' ſal te cogita. qz forſitan ille qui modo eſt vilior te z ꝑor: ipe eſt ꝑdeſtinat⁹ z quertet ac ſaluabit. tu ⁊o poteſ dānabiliter cadere. z ſic poteſ te q̄buſ cūq; viliorē reputare. Quinta būilitas chꝛi i ſui ruere z miſtratiōe: qñ. ſ. ſubdit⁹ fuit parētibꝫ z di ſapulor pedes lauit. qbꝫ docuit ſic būilitatē ſe cari debere: vt ſupiores reuereamur: z inferio res nō ꝛtēnam⁹. Mat. xviij. Videte ait ne cōtē naſ vnū ex puſillis his q̄ i me credūt. Sexta būi litas fuit in aſini ſeſſiōe z oblati honoꝛ recuſa liōe. qz illa laude quā ſibi exhibebāt fleuit: cum bāt fugie. Jo. vj. Quibꝫ docuit honoꝛes mōi cō tenere. ſ. eccīs oblatꝫ inſtari ſz timere. qz ſcribit. j. q. j. Illiſtim⁹ cōputād⁹ ē niſi ꝑcellat ſcia z ſcīta te q̄ ē pſtātior honoꝛe. Septīa būilitas chꝛi fu ti i cruc; paſſiōe. q̄ docuit patiēter ferre ꝙ ꝛeptū z oia aduerſa. Eccl. ij. In doloꝛe ſuſtine z ī būili tate patiētiā habe. Aug. Ples ſt q̄ volūt būiles videri: pauq ⁊o ꝛtēni. Hze. Qui gl'iam non q̄rit nec ꝛmuneꝛā ſentit. Ad ꝙpoſitū. btūs Ludouic⁹ bis oibꝫ modis chꝛo ſtuduit ꝙformari. vt ptz ex eꝝ legēda. q̄ chꝛiformē būilitatē tenuit. o tu chꝛi ſ Circa cōm ꝑncipale de amoꝛe chꝛi pfecto ī anes tude būiliari exēplo chꝛi z ſcoꝝ. vt gl'ificer; btō Ludouico acciptam⁹ ꝙ ꝙclusione ꝙ be. Lu douic⁹ fuiſſe amoꝛe chꝛi plen⁹ z pfectiſſim⁹ cō ꝓbat ex ꝓlibꝫ eꝝ ⁊utibꝫ qbꝫ lucide claruit. Prima ⁊ut⁹ eſt ꝛēpt⁹ oium. z ſic chꝛi charitas nā Ber. i epla de charitate dr. Sol⁹ ē chꝛi amoꝛ q̄ arridētis foꝛtune foꝛmā ſp ſpnit ſapoꝛe dulco no delectat⁹. Jtē Amb. xij. q. j. Cui de⁹ inq̄t poꝛ tio eſt nil dz curare niſi deū vt ſuis ſe abneget q ſeruire deo elegerit. Btūs Ludo. chꝛm adeo a manuit ꝙ cū eſſet ex regali ꝓſapia ꝓle Carolo re ge Sicilie: miſe ⁊o ſicilie regina noie Maria filia regē Hūgarie alta ſui generis ꝙ chꝛo ꝙcēpſit. hic ſcīus erat coꝛpe pulcerrimo: adeo vt diceꝛēt viri z mlieres facie pulcioꝛē nūq̄ vidiſſe. Unū qñ ex ibat de domo ibāt boīes vtriuſq; ſex⁹ de vico in viſū ad videndū eū. Et cū ure ꝓmogeniture ſibi debeꝛet regnū ſuccedere oīa cōtēpſit amoꝛe chꝛi ſtimulat⁹. Sed a ⁊tus ⁊gnal' puritas q̄ per fecte chꝛm z ei⁹ matrē eſt imitat⁹. Hze. ſup Eze. Huſtaro ſpū deſipit oīs caro. Nimiꝝ ꝫ ſcīus cū eſſet i delitijs purpura z byſſo educat⁹: amoꝛ ca ſtitatis a puericia adeo affecit ei⁹ mentē vt mu lierū ꝙſoꝛtia: imo z aſpect⁹ vitauerit ac ⁊ba car nalia hoꝛruerit. fratres q̄z ſuos acerrime repbē debat cū ſe dabāt aſpectibꝫ puellaꝝ vel mulieꝝ nec audebāt ꝓpter ei⁹ reuerētiā agere aliq̄d iho neſtū. teſtimoniū de eius angelica puritate ꝓbi buerūt frēs minoꝛes q̄ ipm nutrierūt z ī camera ſua iacebāt. necnō alij viri nobiles ꝙ exō nat⁹ ē vſq; ad tp̄s moꝛt; nūq̄ ab ei⁹ oꝛe exiuit ⁊buz la ſciuioſuz aut impoꝛtās aliquā inhoneſtatē: nec io coſe nec ſerioſe. ¶ Quedam nāq̄ ſoꝛoꝛ ſua regina Aragonie q̄dā vice viſitañ. petiuit eū vt ī facie aſpiceret. Rūdit. Fatua eſt hec petitio z nl' lo mō adq̄euit. Alia etiā cognata ei⁹ regina Frā cie rogabat vt moꝛe nobiliū eā amplexaꝛeť z nl' laten⁹ adq̄euit. Jtē q̄dā dña Tholoſe cuz hec z talia cōmendaticia de btō Ludouico audiſſet di xit. Uere ego eū ꝓbabo z iuit ad eū in eccl'ia exñtē ac diligētiſſime ꝙſideꝛauit. reuerſaq; ad domuz dixit vicinis. Uere iſte ſcīus eſt. nūq̄ vidi ſic do minātē ocul' vt iſtū. Tertia ⁊tus miſcōie pie tas. dicit em̄ ſaluatoꝛ Mat. v. Btī miſicoꝛdes: qm̄ miſcōiam ꝙſeq̄nť. Hic aūt ſcīus habuit tam ex gratia q̄ ex pietate naturali vt eſſet pius z mi ſericoꝛs in pauꝑes: viſitabat em̄ lepꝛoſos z tan gens eoꝝ vlcera educebat ſaniem ꝓpria manu la uabatq; z ī oſcula ruebat deuotiſſime. Quadaz vice in die cene dñi vocari fecit oēs lepꝛoſos in ci uitate ad ſuū hoſpitiū Barchimone vbi teneba tur obſes vt ꝓ chꝛo q̄ in cruce fuit tanq̄ lepꝛoſ⁹ pedes eoꝝ lauaret z cibaria miniſtraret eis. Cū q; ꝙueniſſent affuit inter eos vn⁹ ſtatura ꝓmar mus hoꝛrēda lepꝛa plen⁹: quē alij fuitoꝛes oēs exīmuerūt. Ipe ⁊o vir ſcīus hūc diligētius z de uoti⁹ lauit z eidem in mēſa ſtudioſius ſeruuit. Altero die reꝙſitus nuſq̄ cōparuit z oēs lepꝛo ſi interrogati de illo dixerūt nunq̄ talē inter eos vidiſſe. Un̄ credit ille fuiſſe aut chꝛs aut angel⁹ in tali effigie vt ꝓbaret Ludowici pietas ſimł z humilitas. Cum aūt fact⁹ eſt epſ Tholoſanus oēm reddit̄ epatus pauꝑibꝫ z monaſterijs ac indigētibꝫ diſtribuebat. q̄tidie pauꝑibꝫ in do mo ſua. ſ. aquā manibꝫ ifundebat. fercula appo nebat. z poplice ſtero eis fuiebat. nullū q; q̄ntū; cunq; deſpectū dedignabat ¶ Quadā vice dū ipe btūs epſ trāſiret cū familia ꝑ plateam tu xta q̄ndā domū veruſtā z deſpectā quenien. au dit ibidē mulierē q̄ndam antiquā iacentē clama re. Cōfeſſionē cōfeſſionē. Mox epſ deſcēdit de equo z licet plures tunc p̄ſbyteri eſſent cū eo qui vellent eaz audire: tñ ipemet intrauit dicens. Ad me ſpectat hoc: z audiuit eam in confeſſione: ac ꝙſolatoꝛijs ⁊bis monuit z elemoſynam eidem impendit: vbi z multi pediculi adheſerunt epo. quos cum ſerui poſt egreſſuz de domo vidiſſent z amouerēt. ipe cum gaudio intuitus ait ſic. Pe diculi gemme ſūt pauꝑes. Sinite ergo poꝛtare.

Quarta virtus peccati moꝛtalis immunitas. Nam Auguſt. xxj. de ciui. dei dicit. ꝙ pauciſſimi ſunt tante felicitatis vt ab ineunte adoleſcentia nulla dānabilia peccata cōmiſerint. Sed beat⁹ Ludouicus talis felicitatis eſt: qz de eo viri fide digni q̄ eū nouerant ab infantia: poſt q; moꝛtu us eſt tactis ſacroſanctis teſtimonium ꝓbibue rūt ſe nūq̄ vidiſſe aut audiſſe aliq̄d tale ī Ludo uico vnde potuiſſet notari de pctō moꝛtali aliq̄

De sancto Ludouico Ordinis Minoꝝ

Quita est religiositas. Nã cũ talis ac tãt⁹ eẽt vouit se intraturꝫ religionẽ minoꝝ.qõ ꝛ ipleuit. Q̃lis hec gr̃a.o q̃nt⁹ mõi ꝛcepti⁹.o q̃ ardens chr̃i amoꝛ ꝓ q̃ regnũ Sicilie ꝛ hierl'm oiaqꝫ tal' maiestatis insignia abdicauerit. vt chr̃m lucrifaceret oia ꝓtẽpsit. Cũ ãt pr̃ ꝛꝛsanguinei ipi⁹ venietes rhomã coꝝ papa Bonifacio sibi dissuaderẽt introitũ ordinis:sed vt acceptaret eparum eccl'ie Tholosane:rñdit.q nullaten⁹ assentiret nisi voto ꝑpus satisfaceret õ itrãdo ordinẽ minoꝝ. Sic q̃ annuẽte papa:frẽs minores eũ receperũt:ꝛ sic ꝑfecte impleuit illõ dictũ chr̃i Matt.xix. Si vis pfect⁹ esse vade ꝛ vende oia q̃ habes ꝛ seqre me. Cũqꝫ tã esset frat minoꝛ volebat vsqꝫ ad moꝛtez inter eos viuere vt minimus fratꝫ. Sed ꝑcepto apl'ico coact⁹ (cui obediẽdũ ẽ) inuite suscepit iuꝫ gũ eparus. Septa vtus est oꝛonis deuote sedulitas Nã cũ adhuc esset puul⁹ ꝛ tenell⁹ postq̃ fuit seruitoꝛes dormitũ recessissent: ipe surgebat de lecto ꝛ in oꝛõe aclachrymis vsqꝫ ad mediaꝫ noctẽ q̃tidie ꝑsistebat. Fact⁹ ãt frat minoꝛ in terra sepi⁹ cubabat.ꝛ dormiẽtiby socijs õ noctẽ ipe puigil i oꝛõe manebat. Precipuã aũt deuotionẽ bẽbat ad chr̃i passionẽ.ꝛ idcirco officiũ passiõis manibꝫ ertẽ ad modũ crucꝭ oi die ꝓcabat. Fact⁹ ãt sacerdos oi die missã ꝑmissa ꝛfessiõe sacrali celebꝛabat.ꝛ assidu⁹ in oꝛõne ꝑmanens ꝓuocabat sepi⁹ ad lachrymas. Septima est bassa ꝛ ꝑfundissima humilitas quã sp dilexit ꝛ tenuit. Nã sp humili veste idut⁹ sepe disciplina ferrea ꝑ se vl' ꝑ socios ꝛberañ.carnẽ cogebat bũlit̃ fuire spiritu. Uñ semel cũ ipe tã epus venisset ad frẽs ꝛ cellã sibi frẽs coaptassent ꝛ oꝛnassent pãnis ex q̃sitis:indignat⁹ oia amoueri fecit ꝛ in terra pertoꝛã noctẽ tacuit. Itẽ cũ q̃dã frat sibi dixisset:o pater multũ bonoꝛẽ ꝑstitist̃ nostro ordini q eũ intrast̃:ipe sup õ dicto rñdit idignat⁹ Frat(ait) male dicis:imo ordo me multũ bonoꝛauit dando mihi habitum suum.ecce humilitas. Itẽ q̃ñ ꝑdicabat sicut ꝛ solitus erat multotiẽs tã clero q̃ ꝓlo. Nam ꝛ rhome in ꝛsistoꝛio ꝑdicauit. Itẽ Parisi⁹ Tholose ꝛ mõte pessulano ꝛ locis alijs tñ nunq̃ patiebat oꝛnare pulpitũ.ꝛ siq̃ñ fuisset oꝛnatũ amouebat.nec tũc sue dignitatis epalis capã volebat hꝛe sup se:sed in solo habitu minoꝛũ fratꝫ ꝑdicabat Uñ ei⁹ ꝑdicatio fuit tãfructuosa q mꝛi iudei ad fidem chr̃i ꝑ ipi⁹ ꝑdicationẽ sũt ꝛuersi.q̃s ipemet ꝑ humilitate ꝛ deuotiõe baptizabat. Hec sufficiãt. O g̃ hõ accipe tot vtutũ exẽpla ꝛ imitari stude.

Circa tertiũ de supnali exaltatione q̃stionẽ ꝓponam⁹. Utꝫ humilitas sit vtus ꝑcellẽtissima. aut cur deo tãchara q sit exaltione dignissima: Ad q̃ ꝼm dictamina doctoꝝ ꝑcipue Tyre in postilla supꝫ Mat.xviij.ꝛ Frãcis. mar. notem⁹ ꝑcipuas tres vitates. Prima ẽ q bũlitas licet sit vtus magꝝ ꝛ õ chara:sũt tñ theologice vtutes ꝑcellẽtiores q̃ ipa. Rõ:qꝛ bũlitas est vtus moralis.sz vtutes theologice sũt ꝑcellẽtiores ꝛ deo magꝭ gte q̃ sint oẽs morales.qꝛ ꝑ illas theologicas vtutes hõ magꝭ ꝛiũgit deo.s.ꝑ fidẽ spem ꝛ charitatẽ.g̃ ꝛc. Uñ autoꝛ de spũ ca.xxij. dr̃. Humilitas deo subiicit.puritas iũgit. charitas vnit. Et sic ꝓꝛ q̃ bũlitas nõ est simpl'r maria vtus

Scõa veritas q̃ iter vtutes etiã morales ꝓcellẽtes. Nã ꝓuidentia q̃ aliq̃ vtutes bũlitatẽ ꝑcellẽtes. Nã ꝓuidentia dirigere bz alias vtutes morales.ꝛ ponit in medũ maioꝛ est alijs vtutibꝫ moralibꝫ.ꝛꝓ ꝛ etiã bũlitatẽ ꝑcellit. Justicia etiã q̃ ꝑ ipam redditur ordinẽ ad altꝛm est maioꝛ q̃ bũlitas q̃ facit hoc minẽ bñ subditũ huic ordini. Tertia ẽ q bũlitas nõ simpl'r:sz ꝼm q̃d ẽ excellẽtissima ꝓꝛ ꝓuilegia. Quoꝝ ꝓmũ ẽ fundatiõis. Est ei altitudie scitat̃.cogita de fundamẽto bũlitat̃ ꝛ Hze.in moral'. Bũlitas ẽ mr̃ ꝛ origo oim vtutũ. Nimiꝝ ꝼm Ly.erq̃ vtutes sũt ꝛnere.q̃nto ꝛ crescat bũlitas i hoie tãto ꝛ alie vtutes ꝓnabiliꝛ crescũt ꝼm illõ qõ est formalel vtutes digiti man⁹ eq̃liꝛ crescũt sz in se ñ sint eq̃les ꝛ bũles sunt maioꝛes i merito ꝛ ꝓmto exaltatiõis ꝛ nõ ꝓꝛ bũlitatẽ tm̃mõ:sz ꝓꝛ alias vtutes bũlitat̃.qꝛ est vtus angelica. Nã eoiꝛ alie virtutes moꝛales nõ sẽ in angel'. vt fortitudo:ꝛsperantia sz bũlitas ẽ i eis.ꝛꝓꝛ suã pulcritudinẽ de hac ter eã respicit. Dec ꝼm Fran.mar. vñ Bern. sup Cañ.ôt q̃ decoꝛ aie bũlitas est ꝛ mũdicia huius geminũ decoꝛẽ ꝓcupiscit rex chr̃s. Tertiũ huius giũ dignitat̃ celest̃.qꝛ oim ẽ ꝓma.sic sup hoc patet mũ viciũ i celo:in q̃ angeli ceciderũt. Et licet ꝛtute li boni:sic chr̃s dñs ꝛ mr̃ ei⁹ ꝑ eã exaltari meruerũt in gl'ia ꝛ oẽs sci.qꝛ bũlitati cozrñdẽrũt ꝛ maioꝛitas exaltatiõis.iuxta illõ Lu.xviij. Qui q̃ se hũiliat exaltabit. Hinc ꝛ Hze.i moral. Tanto aia ẽ coꝝ deo acceptabilioꝛ:qñto ꝛ oculis ꝓꝛ ꝓꝛijs fuerit despectabilioꝛ. Nec ꝓilegia Mat. ser.de hũilitate. Ad ꝓpositũ. Erq̃ bt⁹ Ludouicus fuit multũ hũilis:meruit q̃ multũ exaltari apd deũ.qõ manifestũ ẽ ꝑ lib⁹ miraculis. Et ꝛ aliq̃ narrem⁹. J Cũ em̃ esset adhuc in vita cepit miraculis clarere. Ad tactũ q̃ꝛe sol⁹ fimbrie mulier.xiij. annis fatigata fluxu sanguinis est mor sanata. Et ad signũ crucꝭ ꝓpositũ fratꝛ dã a ꝛtinua febꝛe est libat⁹. Hemiq̃ cũ ex hũilitatis affectu iret rhomã:vt.s.i man⁹ pape resignaret epatũ.in itinere ifirmat⁹ sensit se a deo exaltari ex carnis ergastulo. tũc deuotissime ostiũ eucharistie i occursũ (ꝛ valde debil') mãibꝫ ꝛ deuotissime suscepit.ꝛ crucẽ sibi data a ꝓꝛa a quo cũs genuflexo suscepit. Cũcisq̃ mysterijs ꝛ cũ expletis diuñ⁹ oꝛauit.ꝛ sic feliciꝛ spũm emisit. Coꝛp⁹ aũt suũ in Marsilia ducenby cũꝭ hũe appebãt q̃si lancee radiose de celo descẽdere sup coꝛp⁹. Et oẽs cerei celesti lumie sũt subito accẽsi. Cũqꝫ tumularet̃ in eccl'ia fratrũ apparuit ecce

cis sup altare stans ipe btūs Ludouic⁹ idut⁹ pontificalib⁹ cū mitra z baculo pastorali ppl'm bñdicēs.z facto signo crucis disparuit. Deniqz post ei⁹ transitū multis cepit radiare miraculis qz pauca narrem⁹. In ciuitate marsilie duo fratres carnales ꝯ se mutuo cōmoti vn⁹ alterū occidit.ppt qō iusticie lege dictāte alter.s.fratricida ē decapitat⁹.sz cū ambox corpa mr eox mestissima feciss̄et duci ad sepulcrū bri Ludouici z ipm inuocaret vt sui misereri dignaret:mirabile dictu alter oculos aperiēdo sanus resurrexit.et caput illi⁹ amputatū se corpi iungēs surrexit.et sancti bu⁹ suscitat⁹ est:z Ludouic⁹ noiat⁹.post fratr minor effect⁹ deuot⁹. Quidā etiā puer ab equo cadat⁹ z mortu⁹ facto voto est resuscitat⁹. Nā z in bulla pape sex mortui narrant p ei⁹ merita suscitati z infirmi plures. Jtē cuidā Pisano naufragāti appuit btūs Ludouic⁹ di. Quicū qz direxit tria pi nr ad laudē sctē trinitat̄ z bono rē beati Ludouici:qcqd petierit ipetrabit. Cū qz ille hec porasset statim est a piculo mortis libe/ratus. Hec sufficiāt. O ḡ gl'iosissime cbr̄i confessor Ludouice ora p nobis christū.

De sancto Stephano rege Ser.Lcū legēda.

Letamini in domino

Joelis.ij.z ad laudē bu⁹ festiuitat̄ bri Stephani regi nr̄i:quē de⁹ dedit nob.s.bun garis oib⁹ doctorē iusticie z fidei cbr̄iane.z ideo meritō hortat ois pl's būgaror vt letet̄ in dño deo grās agēdo p tali dono. Primo qz p ipm beatū Stephanū venit gēs ista ad fidē cbr̄i.sine ḡ.s.fide impossibile est deo placere. Heb.xj. Ma gnas ḡ deo grās debem⁹ agere p sctō Stepha no bodie.qz nisi quersi p ipm fuissem⁹:oēs filij ire z dānationis fuissem⁹. Scdo qz ipe exēplū scitat̄ z iusticie nob pbuit. Tertio qz spem sa/lutis specialis p ei⁹ intercessionē habem⁹:cū sit patron⁹ nr̄. Nā vt ait Hiero. ꝯ Vigilantiū.scī dei in hac vita orauerūt p alijs etiā inimicis:ḡn to magis post coronas z triūphos.qz in patria nō minuit̄ sed auget̄ charitas. Vñ btūs stepha nus sicut i hac vita nos speciali⁹ dilexit ḡs i cbr̄i fide genuit.ita z in celesti patria speciali⁹ p nob intercedit. Hinc in ei⁹ officio cant̄ sic. Aue beate rex stephane inclyta spes gent̄ tue.aue doctor et apte credulitatis nr̄e.aue speculū scitat̄ z iusti/cie:p te chr̄o credidim⁹.p te i chr̄o' saluemur:ora p pplo:feruenti p clero:vt nullo de tuis pda fiat hostis. Precibꝰ. Hicā ḡ cū Jocle pmissa hba oī/bus de gēte būgaror. Letami in dño deo zc.in qua hba tria mysteria notem⁹ p fmone fm qd dñs cōmēdat in eis:sz ordine alio.

Primo de salutifica iusticia,quia iusticie doctor datur a deo.

Scdo de dignifica pfidētia.nā de⁹ dedit eū doctorē z regem

Tertio de glorifica excellētia que sequitur ad pmissa.

Circa pmū ō iusticia salutifica Notādū est p ꝯclusione q⁹ oīs cbr̄ian⁹ sub necessitate salut̄ teneat̄ esse iust⁹.qō pbat

Primo auctoritate.

Scdo ratione.

Tertio declaratione.

Primo auctoritate Eccl.iij. Pro iusticia agoniza p aīa tua z vsqz ad mortē certa p iusticia.z de⁹ exp̄pugnabit tibi.fm Tyr.morant̄ dr vsqz ad mortez.qz melior ē mors bona qz trāsgressio iusticie. Jtē Mat.v. Nisi abūdauerit iusticia vra plꝰ qz scrib.z pha.nō intra.in regnū cc. Scdo rōe.qz in iusticia fm suū genꝰ mortale pcm̄ est eo q⁹ ꝯriat charitati:z tō visiōe btā puat.ps. Nō pmanebūt iniusti añ oculos tuos. Vñ Prouerb.xij. Jn semita iusticie vita:iter aūt deuiū ducit ad mortez. Decrō ponit̄ p Thom.ij.ij q.lxx. Et p breuitate sufficiat. Tertio pbat declaratiōe:qm̄ vt Tyr. dicat z videm⁹:iusticia ē adeo necessaria hoib⁹ vt etiaz mali z raptores ac qlibet societas hoim sine iusticia stare possit. Nam si inē illos.s.latrones fiat diuisio iniusta stari ozit̄ seditio inē eos. z sic dissipabunt̄ zc.sic z inē bonos. Querit̄ hic. Quid est iusticia cbr̄iana ad quā oēs obligant̄:z Rūr ex dict̄ Rich.in.iij.di.xxxiij.ar.v.q iij.q⁹ cō munissime loqndo iuxta Anſ.li.de vitate.c.xij.z Aug.li.lxxxiij.q.fil' Justicia est rectitudo voluntat̄ ꝑpē seruata.s.fm ordinē debitū charitat̄ dei z primi. Jtē fm Bern̄.z fm Macro. Justicia ē reddere vnicuiqz qō suū est. Nā.ff.de iust.z iur. .i.iusticia,diffinit̄.q⁹ iusticia est ꝑstās z ꝑpetua voluntas ius suū vnicuiqz tribuens Notādū ḡ q⁹ qlibet cbr̄ian⁹ obligat̄ generaliter reddere q⁹druplex ius:z sic obseruat̄ istis iudicat̄ iust⁹ cbr̄ianus:z nō aliter

Primū ipi deo

Scdm̄ plato suo

Tertiū pari ꝓximo.

Quartū inferiori vel subdito.

Primo ipi deo debet reddere ius suū:cui in tri⁹ bꝰ obligat̄ de iure.s.timore amore z honore Vñ Malach.j. Si ego pat̄ vbi ē honor me⁹.z si dominꝰ ego sum:vbi est timor me⁹ dicit dominus exercituū. Debet ḡ cbr̄ian⁹ deū timere vt dñm super omnia:ne offendat p pcm̄. Debet amare vt patrem omni diligentia seruare ei⁹ pcepta z operando bona. Debet z honorare laudando .benedicendo z adorando. Ps. Sacrificium laudis honorificabit me.illic iter quo ostēdam illi salutare dei. Qui hec iura deo reddit iustus christianus est z deo charus. Scdo platis siue spūalibus siue tpalib⁹ ius debem⁹ reddere in tribus sqz puentus z decimas soluēdo. Jtē reuerendo

De sancto Stephano rege Hunga.

z obediēdo i licit. Heb.xiij. Obedite ꝓpositis vestris.ipi puigilāt q̄si rōnē reddituri p aiab⁹ vr̄is. Hinc fm q ōt Sco.sup.iij.di.xv. Quicūq; nō implet pniam iniunctā a ꝓfessore suo rationabilem z debitā cū posset:talis mortaliē peccat. Similiter q nolūt obedire ꝓlatis ecclesiasticis in institutione festiuitatū colēdar⁹ vel iciunior⁹:vl in positione interdicti eccl'iastici z similiu⁹:peccant mortaliter z nō sūt iusti chr̄iani. Un̄ dom⁹ ait Matth.xviij. Qui eccl'iam nō audit sit tibi sicut ethnic⁹ z publica. Un̄ Calix⁹ papa.di.xij. Non decet(inq;t)a capite mēbra discedere.s.q inobediētiā:sed oia mēbra caput seq̄nt. Nulli ꝙo dubiu⁹ est q ap'lica eccl'ia mr̄ sit oīm.a cui⁹ regulis non ꝙuenit deuiare. Et sic dei fili⁹ venit facere volūtatē ꝓpr̄is.sic z vos implete volūtatē mr̄is vestre q̄ est eccl'ia.cui⁹ caput ē rhomana eccl'ia. Hec tibi D Dic q̄rit Utr̄ teneat q̄s in omnib⁹ obedire suis maioribus vel supioribus. Rñdet frat Angelus de Claua.fm Alex.de ales in.iij.pte sū.in ꝓcepto.iij.q obediētia limitat fm gradum supioritatis. Nā ē supioritas ꝑma i spūalib⁹.z illi superiori obediēdū ē i spūalib⁹ nēar⁹ ad salutem vl'ad b ptinētib⁹:ab his q subiacēt eor⁹ iurisdictioni. Scōa ē supioritas i tpalib⁹ q̄ ad regimen reipublice.z talib⁹.s.dñis z ꝓncipib⁹ obediēdu⁹ ē ab eor⁹ subdit⁹ in licitis ꝓceptis q̄ntū ad ea q̄ ptinēt ad tale officium. Sz excipit dūmō ptās esset vsurpata ab eis fm Rich.in.ij.di.xl.q.xi sic ad obediendū nō tenent nisi ꝓpt scādalū. Item si papa ecclesiastici nō tenent:q.r ecclesiastici nō sūt subditi dño⁹ tpaliū.z tō nō pnt eis aliq̄d ꝓcipe.de cōsti.ca. Eccl'ia. Item etiā excipit q̄n ꝑās tēpalis ꝓximo vel legē ꝓximi deret tale q̄ nō esset ad cōem vtilitatē:sed ꝓpter vtilitatē ꝓpriā ꝓnceps b edidit vel ꝓcepit:q.r tūc in foro ꝓscientie nō obligaret transgredies ad mortale.facit di.iij.ca. Erit aūt lex.et tūc lex dicit iniusta ex fine.fm Panor.ca. Canonū.de ꝓsti. Tertia est supioritas in tpalib⁹:quo ad regimē ꝓprie familie.sicut ꝓpe est pat⁹ carnal⁹ vel mater. Et tūc debet obediētia a filijs z famulis in his q̄ ptinēt ad dispositionē rei familiar⁹. Un̄ in ꝑatis nō obediētes scient z sine rōnabili cā: z in re alicui⁹ importātie:aut ex ꝓtemptu peccāt mortaliter nisi foret illud qđ ꝓcipit ꝓxtra salutem vel ꝓxtra ꝓceptū alicui⁹ supioris. In alijs āt q ad eor⁹ supioritatē nō ptinent:nō est necessariū obedire. Hec frater Angel⁹. Tertio comparī debemus reddere ius suum.s.fraternam charitatem Matt.xxij. Diliges ꝓximū tuū sicut teipm. Qui q̄ frēm odit vel ꝓxtra eū irā tenet nō est iust⁹ chr̄istian⁹. Un̄.j.Jo.iij. Siq̄s dixerit diligo deū:z frēm suū odit:mēdax ē z vr̄i.i eo nō est Quarto subdit⁹ tenet chr̄istian⁹ ex iusticie lege.s.reddere iura sua q̄ ad corpalia vt p seruitijs z labore satisfactionē impēdat. Leuiti.xix. Nō morabit⁹ opus mercēnarij vsq; mane apud te. Item q̄ ad spūalia vt a vicijs coerceat z corripiat: alio q̄n particeps erit culpe z pene.lxxxvj.di. Faciētis. Item q̄ ad iudicialia vt i oib⁹ iuste iudicet. Sap.j. Diligite iusticiā q iudicat⁹ terrā. Greg. Tu q̄ ꝓcess hoib⁹ terra memēto q z tibi ꝓcest iudex in celo q nobis eadē mēsura remetiet q̄ mēsus fuer⁹. Pro hui⁹ exēplo legit q apud pbos antiq⁹ iusticia depingebat sic.q facie vnius celū erat eleuata.z erat manca.ad ca ac sinistram tenebat manu z erat mancā.ad significādū q i iudicādo dz iudex aspicere meritū deū celi q ipm ē iudicatur⁹.z sic ecē q ad hoies vt nō respiciat ꝓsanguinitatē vl'amicitias aut ꝓmia vel odiū. Item libra iusticie tēperata cū milicia teneat manu in exeq̄ndo sniam. Et sic manet. Sic munera accipiat ad querendū iudicia. Sic ꝓ oia fecit btus rex Stephan⁹.z bis modis iusticie imitemur ad ꝓseq̄ndū regnū celoz.

Circa scōm pncipale de dignitate ꝓncipis occurrit. Utr̄ ois ꝓsidentia vel ptās dominij sit a deo:z Rō q̄stionis est.q dñerbo in homies sit a deo:z Rō q̄stionis est.q dñerbo eque ad imaginē dei creat⁹ est vt dñs sic z fuus. Quō g̃ vn⁹ iuste alteri dñar:maxie cū deus omnes vt bō dñet bruis z bmōi:nō aūt boib⁹. vt patet Gen.j. Rñdet ad hec bz euit fm doc. Ꝓcō.q.j. Deus hoies nō peccassent:in gradiso fuisset qdā ordo ꝓsidētia.puta viri sup vxorē z puros filios fm Scōrū.sz nō fuisset tale dominiū sicut nūc pot pcm̄ est. Scōo dicēdū q erq̄ bō g pcm̄ factus est filius iumētis insipiētib⁹:vt ōr. Dñs dei iudicio vt bz talis bō regat z corrigat q vir tuo sum. Ad hec tertio fm Rich.fil'q. Bonauē. sup.ij.di.xlvi.ar.ij.q.j.nota q in ꝓsidētia ꝓncipis possunt ꝓsiderari. Primo q̄dē essentia ꝓncipis b ē ordo q regunt iferiora a supioribus. z ē ordo ordinat⁹ ac sp bon⁹.sic videm⁹ in corpe hūano. z in toto mūdo inferiora a supioribus regi. Et ē ptās:q̄si q accipiēdū ē illd Rho.xiij. Nō ē ptās:nisi a deo. Qui q̄ ptāti resistit dei ordinationi resistit.q aūt resistūt deo dānatiōis sibi adq̄rūt. Sic etiā chr̄is dixit pilato q̄ data ē tibi desup.q.r Aug.xxij.q.j. Quid culpat.ōr sic. Hec bz q̄sq; ptātē nisi desup datā.s. ꝓmittere. Hec a deo siue iubēte siue sinēte.i.ꝓmittente. Secōo in ptāte ꝓsiderari pōt excellētia virtutis q quā vn⁹ ꝑualet alteri. Nā.j.politicoz. Ōr ꝓ hoies itellectu z rōe vigētes sūt naturaliter rū rectores z dñi.sic etiā vtuosi. Un̄ z ibidē q nil nisi vtus z vicia determinat fuū Ethic. Hec etiā absq; dubio a deo est.vñ Ezec. Oēs homines natura eq̄les fecit.s.inq̄tū ad ꝑticipationē sc̄ facti. Sz ꝙ varijs inq̄merij.s.rerū alijs occulta dei dispēsatio iuste ꝓpōit. Tertio ꝓsiderari pōt mod⁹ adq̄sitionis vl'ꝓcessus talis.s.pīdētie.q.r aliq̄ obtinēt ptātē iuste ꝓpter titulo.z hoc etiā est a deo simpliciter. Aliquis obtinēt iniuste vel ꝙ violētiā vel ꝙ astutiā.z hoc

nō est a deo nisi ꝓmissiue ꝓpter pctā Job. xxxiiij. Qui regnare facit hypocritā ꝓpter pctā populi. Quarto ꝙsideranda pōt vsus regiminis. Et quidē bonꝰ vsus est a deo simpliciter. abusus aūt non nisi permissiue ꝓpter pctā. Sicut z diaboli potestas in boiem vel abusus iuste ꝓmittit a deo ꝓpter pctā. Et q̄ hō factus est ꝓ uus vicioꝝ z demonuus est pcī. Ad hec Hiero. viij. q. j. Audaccer inquit dicim⁹ nō semꝑ ꝓnceps ꝓl'o est iudex ecclie dei arbitriū dat: sz ꝑ scriptura ponit ibidē exēplū de saule. Et sicū. Btūs Stephanꝰ ꝓulsus a deo ꝙ fieret virtuosissimꝰ z scissimꝰ. z ō añq̄ nascer et ꝑ angelū est ꝓnūciatū ꝙ a deo electus fuit rex futurus

Tercia tertiū ꝓncipale de gl'e excellētia sit ꝓ ꝙlusiōe ꝙ btūs rex Stephanꝰ p alijs regib⁹ z ꝓncipib⁹ magnis ꝓulegijs apō deū claret fore gloriosissimꝰ. Et oñdit ex pluribꝫ. Primū ꝓ uilegiū gl'iosum est angelice annūciatōis. Nā in boc q̄ damō assimilat⁹ ē chīo z sctē matri eiꝰ ma re ac ioanni baptiste z alijs magnis ab angelis ꝓnūciatis sctis. qz btūs rex Stephanꝰ ab angelo est annūciatus.

Legik em̄ ꝙ post egressuz būgaroꝝ ō scythia eā ꝓpestare q̄ ipa gens ꝓsequebat ecclīam dei et vastabat: erat q̄rē ab illo ꝓmo in pānonia duraturus tandē cepit de pace cū oib⁹ ꝓuincijs vicinis tractare. z statuit ꝓceptū hospitalitatis z securitatis cūctis chr̄ianis ducatū suū intrare voleti bus. z suā ꝓniam adire: clericꝫ z monachis q̄b⁹ libenter auditū ꝑbens Ecce die celitus dispositā credidit i chr̄m ipe z dom⁹ eiꝰ tota: pollices oēs fue ditioni subditos chr̄iano noi se mācipaturū Ll⁹ tam in chr̄o baptizat⁹ z spū feruēs nimis solliciꝰ esset de ritib⁹ sacrilegis destruēdis z rebellib⁹ domādis. ac episcopatib⁹ z eccl'ijs ꝓstruendis. Ecce q̄dam nocte astitit angelꝰ dñi in speciē iuuenis: aspectu delectabilis di. Par tibi chr̄i eleere iubeo te de sollicitudie tua fore secuꝝ. Nō ñ tibi ꝙcessum est q̄ meditaris. qz manus pollutas hūano sanguie habes. sz de te filiꝰ nasciturꝰ est cui hec oia disponēda cōmēdauit deꝰ: hic erit vnꝰ ex electis regib⁹ a dño coronā vite secularis cōmutaturꝰ ēterna. Uez. en ad te veniet vir missus a deo quē bonorabilr suscipe z eiꝰ ꝙsilijs assensū ꝑbe. Expgefactꝰ dux visionē stupidꝰ cū fidelib⁹ ꝓtractās: gras. ꝓstratꝰ in ēra egit deo cū lachrymis. Illuciaſ iterim sctm Adalbertū ꝓtagen. epi scopū aduenire. cui obuiā honorabiliter ꝓcedit suscepit z obediētie filiū se eidē mōstrauit vt fuerat cōmonitꝰ. Tādē iubēte duce ꝓl'o cōgregato ad ꝑdicatōes sctī epi ꝙtinuas cepitq̄z lux fidei in būgaria entere. z ceperūt baptizari multi. Et sic ꝓz ꝓulegiū.

Sc̄ō ꝓulegiū btē ꝓnoiatōis nā ineri cū ipa duce. vtor iā sctā ꝓtinq̄ fozet ꝓtui applicuit illi b. Stephanꝰ ꝓtomartyr habitu leui-

tico ornatꝰ q̄ dixit illi. Cōfide mulier i dño z esto certa qz filiū paries cui ꝓmo in hac gēte coronā debes z regnū: nomēq̄z meū indē illi imponas. Admirās mulier ait. Quis es dñe? Ego sū in q̄ ꝓmartyr Stephanꝰ ꝑ chīo passus. z disparuit Nascit in ea ꝑdictꝰ a deo reuelatꝰ filiꝰ quē sctūs Adalbertꝰ natū Strigonij baptizauit z stephanū noiauit.

Ō Quāūt ō ꝓulegiū sit magne sctitatis ꝓz ꝓmo qz pauce ē ꝙcessū. Nā ꝑm Lyrā sup Gen. xvj. In vet̄i testamēto duo legū ꝓnominati añq̄z nascerēt. s. Isaac z Iosias. z ō q̄ speciales miracl'a. In nouo etiā testamēto duo legūtur. s. Ioānes baptista z chīs dñs. sz ō btā ⁊ginem credit ꝓsupponēdo z ex hist̄ia. z sic d. Stephanꝰ istis in ō assimilat. Sc̄ō magnū est rōe myster⁹ qz Stephanꝰ coronā iterꝑtat vt significet eius coronatio tā in terr̄ q̄z i celis.

Tertiū ġ sequit ꝓulegiū certitudis secure saluatōis. qz vt ex ꝑ habitꝫ reuelatōib⁹ z seq̄ntib⁹ claret ipe btūs Stephanꝰ fuit certꝰ de eterne salutꝫ ꝑdestinatōe. qō pauce z rarꝫ sctis legit ꝙcessum

Quartū dignificatōis. qz ipm deꝰ sublimauit i magnas dignitates. Prima est dignitas regia. Sc̄da apl'ica. Tercia doctorica. Fuit ei rer: apl'ꝰ z doctoꝝ vicz būgaroꝝ. Cū em̄ creuisset z lr̄is ibut⁹ adolescēs facꝰ fuisset ꝙuocatis ꝓmatib⁹ būgarie ꝓfecit i regem. z tūc ꝑ eiꝰ anno dñi nongētesimononagesimoseptio felicit̄ migrauit ad chr̄m. Sctūs ⁊vo Adalbertꝰ eodē āno i Pruscia ꝑdicatōis cā trāsiens: martyrio ē coronatꝰ ibidē. Btūs ār stephanus cepit i oib⁹ mādatꝫ dei fidelit̄ icedere z cogitare q̄d ꝓ'm sibi subiectū ad fidē chr̄i posset cōuertere. Ecce aūt diabolꝰ cōmouit i testina bella ꝫ cūdē vt a sctō ꝓposito disturbaret. Ceperūt em̄ plurimi ꝓncipes nolētes fidei chr̄i colla sūmittere ipi btō stephāo insultarez ō suos cedere ac eorū bona vastare. Ipe aūt ꝙfidēs in dño collecto exercitu decertauit cū eis. q̄b⁹ victꝫ de eoꝝ possessionib⁹ eccl'as chr̄i dotauit z oīa erogauit. Post hec ēpatꝰ decē i ꝓuicia ordinañ. Strigonien. ecclesiā metropolim z magistrā ceteraꝝ fore cōstituit. Et anno q̄rto post p̄fis obitū: cū tā sua prudētia ꝑ dei gr̄am totā fere būgariā ꝙuerti fecisset ad chr̄m. misit rhomā ꝑsulē Anastasiū ad sctissimū papā peten. vt paternā bñdictōz ꝙferret. ep̄atus ꝑm q̄ iā ordinauerat ꝙfirmaret z regio diademate ipm roborarer. q̄tinus ꝑ dei gr̄am cepta posset solidꝰ stabilire

Eodē tpe dux polonoꝝ cū suis fidē chr̄i amplexꝰ miserat iā antea ad papā ꝑ ꝙsilī cā. Cui papa coronā egregij operis pari iā fecerat z mittere decreuerat. Ecce aūt nocte ꝑcedēte pape astitit ꝑ visū āgelꝰ dñi d. Crastina die ignote gēti nūcij ad te venīēt q̄ suo ducī regiā coronā postulabūt. hāc ġ coronā ꝓparam illoꝝ duci largiar̄. qz sibi ꝑ suę vite sctē meritꝫ ō dex cū regni gl'ia. Cū q̄z die illa ꝑsul Anastasius ad ꝙspectū pape iraſſet: audit⁹ cūctꝫ bonis q̄ deus ꝑ beatū stephanū i ꝙuersiōe tāte multitudis

De sancto Stephano rege Hungaꝛ.

opat⁹ fuerat. Papa gaudens cuncta postulata cō
cessit z illā coronā turrita qō angel⁹ p̄monuerat
donauit. Insup crucē añ regē ferendā velut in si
gnū apl'at⁹ m. sit dicēs. Ego tū ait apl'ic⁹. Ille vo
merito chr̄i ap'lis p quē tātū p̄l'm chr̄s ad se cō
uertit. Et ob hō de eccl'ijs ordinādis ip̄i⁹ regi⁹ pui
dētie cōmisit. Tādē regressis nūciis hūs stepha
nus cū magn̄ p̄sulū solēnitate vngit z felicit coro
nat. Et sic ptz. Quinto p̄uilegiū excellētis meriti
z p̄fectiōis de q̄ nō capit tp̄s ad plenū oia descri
bere. sufficiāt q̄ aliq̄ eox narrari. Prio q̄dē legit
fuisse circa eccl'ias ꝓstruēdas z dotādas accirca
monasteria edificāda libalissim⁹ z largissimus
adeo vt oia q̄ habebat z adq̄rere poterat illis z ad
illa p̄tinētia erogaret. Nō ei solū i terr̄ sibi subie
ctis sz in lōge posit̄ etiā edificauit. Nā in bierl'm
monachox cenobiū ꝓstruxit p̄dijs z vineis suffi
cientib⁹ ad victū dotauit. Jtē in Rhoma sub titu⁹
lo scī stephani p̄to martyris cūct̄ p̄tinētijs p cō
gregatiōe. xij. canonicox statuit. Jtē in Cōstanti
nopoli eccl'iam fecit mirifici opis et dotauit rē.
Secō circa paupes z egenos fuit tāmis coꝛs z
pi⁹ q etiā nocturnas vigilias in elemosynis ero
gādis z pedib⁹ illox lauādis bilarit̄ trāsigere vo
lebat. Quadā aūt nocte dū solito more nl'o sciē
te pauperib⁹ tulisset sacculū plenū pecunijs ad
erogandū: illi p diripiēda pecunia i ipz nescientes
q̄s esset man⁹ injiciūt z barbas ac capillos cuel
lūt. Et q̄x manib⁹ tādē dimissus ecce gaudio p̄
fusus ait. O regina celi maria. en qz tui sunt hi q̄
me sic tractauerūt. patienter sufferam. scies qz xp̄o
dño dicēte. Capill⁹ de capite nō pibit rē. Nūquā
aūt ab elemosynis distribuēdis p se z p alios de
stitit. Tertio i iudicādis causis erat iustissim⁹
z eq̄rate plen⁹. sciēs qz añ tribunal chr̄i deberet z
ip̄e astare. Vñ z oib⁹ decretū statuit subditi⁹ vt nl'i
lus aliū hostilit̄ invaderet: null⁹ viduas vel oꝛ
phanos opp̄meret. nuli⁹ alterx lederet. Quar⁹
to q̄ ad suox mox scitatē tātā maturitatē z dis⁹
cretionē tenuit q̄ a iuuētute vsq̄ ad vite finē vir
vnq̄z labia ad risum mouit. diē em̄ vltimū sp an
te oculos cordis habuit acsi iam tūc añ tribunal
chr̄i staret. Cūctis q̄x virtutū op̄ib⁹ adornat⁹ in oi
scitate z iusticia coꝛā chr̄o q̄uersabat. J Se
cūdū p̄uilegiū fulgide mirificatōis. Nā vt ei⁹ scie⁹
tas fulgeret manifestis miracul': de⁹ clarificauit
etiā in vita. Quotiēs em̄ alicui⁹ bois infirmitas
auribus suis diffamabat mox aliquā p̄ticulā pa
nis pomi vel herbe p medicina illi mittēs man⁹
dabat vt san⁹ surgeret. z statim deo ꝓpitio sana⁹
bat. Jtē spū ꝓphetico p̄uidebat q̄nq̄ z p̄dicebat
hostes supuēturos būgar⁹ chr̄ianis z depdatu
ros coꝛ possessiōes q̄ illi obfuabant z iplebat
Jtē nocti⁹ silētio solit⁹ erat oꝛare: lachrymas fun
dere z p̄platōi diuīe vacare. Quadā aūt vice de
scēdens cū magno suo comitatu: i cāpo fitis ten
toꝛijs ceter⁹ somno depressis: ipe diuin⁹ depcatōi
insistebat. Et ecce q̄dā vir magne simplicitatis z
innocētie. cūc ꝓsimilit̄ oꝛās vidit angelos ad bea
tū stephanū descēdētes: z papilionē sup eū erē
sum a terra leuari z tādiu in aere pēdere donec a
p̄platōe z oratione spūs relaxauit. Rex aūt p spūs
ritūsctm̄ cognouit q̄ vir ille bec circa se videret z interro
se vocatū ne patefaceret q̄diu. s. viueret. Ille aūt
nādo rogauit. V Septimū p̄uilegiū gl'iosi illus
stratōis. s. p miracul'osa suffragia hoīb⁹ p̄stita q̄
meriti. Cū em̄ sibi die trāsitꝰ iminere iam nouis
set ꝓuocat⁹ p̄lat⁹ z p̄cipib⁹ oēs patrie admoni
it fidē catholicā seruare: iusticiā tenere. deū amare
ac sup nouellā plātā chr̄ianitat⁹ custodiā habere.
Man⁹ tādē leuās z oculos ait. O regina celi vir
go gl'iosissima maria tuo patrocinio regnū z cō
mando. Sūpta q̄x eucharistia z vncti
one sacra feliciter in dño obdormiuit. Anno dñi
M. xxxviij. sepultus q̄x est in alba regali vbi dñs
p ipius merita innūera p̄stat bñficia. Sepe etiā
ibi p nocte melodia cantus angelica audita est. z
freq̄nter odor suauissim⁹ p totū templū fragrauit
ibi multi varijs lāguoribus detenti sanitati sūt red
diti. Et plures illuc ꝓperantes in itinere ad eius
inuocatiōnē sunt liberati. z q̄ maius est mortui
suscitati. dextraq̄ man⁹ bti regis stephani vsq̄
modo ossibus cute z neruis adhērentib⁹ manet in
gra q̄si elemosynā porrigere videret. q̄ a deo fa
cti credim⁹ p pietatis op̄ib⁹ cōmendādis. O p
gl'iosissime rex Stephane te rogemus oꝛa pro
bis chr̄m dñm in celis.

De sancto Stephano rege Sermo secūdus.

Fidelis seruus et
prudēs quē ꝓstituit dñs sup familia
suā Mat. xxiiij. V Verba ista ma
ceteros ꝓfessores solet cātari: z possit̄ quemlibet
etiā dici de bto stephano rege quē dñs fidelē cōsti
stituit in regē p̄l'i chr̄iani regni būgarie z coro
rem fidei ac apl'ice credulitatis illox in christum
Marie q̄ venit illis būc sctm̄ venerari z ei⁹ fes
stū celebrare. qz vt phs. viij. Eth. dr. dñs magnifi
z parētib⁹ nō pōt hō reddere eq̄alē ad p̄dignā
sez q̄tū teneret. Ip̄e aūt btūs rex Stephan⁹ ad
perit nos in chr̄i fide z mgr̄ ac doctor extitit. z patro
tis eterne. Et idcirco debem⁹ ipm honorare. z
nemur si nō i tātū q̄ntū esset p̄digni saltē q̄nto
possum⁹ p modulo nr̄o. Nā ip̄e fidei fuit ꝓtector
z prudēs fuit quē dñs ꝓstituit nob⁹ solū i cor
ris sz z i cel'i patronū vt saluemur p ei⁹ merita. ab
de illo accipim⁹ hec v̄ba. Jurta q̄ ria imperator
notabim⁹ p hodierno ser. Em̄ q̄ ō bis cōmēdat

Primo de prudētia in fidei seruitio.
V Secō de diligētia. s. dei p̄ obitu ministerio
Tertio de cōplacētia. s. dei p̄ obitu ministerio
Dec sat̄ clare elicium̄ et rehemare.
B V Circa p̄mū de prudētia in obsequio p̄l'i dñi
tur. qualis chr̄ian⁹ dicit vere prudēs chr̄i fuit

Ad qđ rñdet p̄ cclusionē quā dicat Aug. ō lib. ar. ca. xx. di. sic. Prudētia est appetēdaꝝ rez: vitā darūq; sciētia. Ūñ ꝑm eundem sup̄ Ps̄. lxxxiij. Prudēs ōr q̄si pozro vidēs. Pozro ei. i. alōge p̄ ea egisse penitеat. Ūñ prudētia ōr q̄si pozro vi dēnia: vt dicit Prosper. Pozro aūt ꝑm Catholi con ōr q̄si valde vel lōge. q̄si a pozrigēdo in lon gū. Et ābus p̄ documēto accipiam⁹ tres p̄cipu as vitates. Prima vitas q̄ p totū mūdū nul lus reputat vere prudēs chr̄ian⁹ q̄ nō vult cave rea pcīs mortalib⁹. Nā Aug. de btā vita dic. q̄ nolle vitare mortē. s. aie mālestū ē stultīcie signū Job. xxviij. Post q̄ inuestigatū ē multis sermo nib⁹ vbi sit sapia: cclusū est q̄ timere deū z rece dere a malo. Ad id etiā fac̄ visiōis figura. Apoc. xij vbi Ioānes ōr vidisse q̄ draco magnus q̄ pie cus est in terrā z vocat diabolus trahebat cau da sua tertiā p̄tē stellaꝝ celi z misit in terrā. Nā p celū accipit̄ p̄sens eccl̄ia i q̄ sūt tres stat⁹ chr̄iano rū tāq; stellaꝝ fide chr̄i radiantiū z illuminatoꝝ. Prima g̈ pte sūt iusti a pcīs prudēter p̄ dei gra tia se cauētes. Scōa pte sūt chr̄iani post pcīm cōmissū dei timorez amoze penitētes. hos ñ pōt trahere diaboli cauda i infernū. Oz tertia pte sē pōnes i culpa manētes q̄s trahit in ifernū dia bol⁹ tāq; stultos z ō ceptos a diabolo. Et ró. Nā quō pot dici prudēs q̄ nō vitat ignē. s. eternū: sz ap pete eternalē penā opē z effectualr ad illā tēdēdo. Hic ē de pcōrib⁹. z ptz ex p̄dicta diffinitiōe pru dēte. Scōa vitas q̄ nil stult⁹ q̄z fuire car ni mūdo z diabolo. Et oñdit tā rōne q̄z sīlitudie nis. Primo q̄dē rōne ꝺ claret. qz stulticia magna est tis seruire q̄ te. p tua fuitute volūt pdere z ma lio retribuere. p fuitio nec p̄ñt diligere te. sz sic est de istis. qz sūt inimici bois ꝑpetuo. Ūñ Grego. dic. Stultū ē fuire diabolo q̄ nullo placat obse quio. Nam quos incentozes habuimus in cul pis: tortozes habebimus in penis. Scōo q̄z si militudine patet hoc tali. Nam dicit Sapiens Eccl. xxij. ca. Tres species odiuit anima mea in quit vicī. pauperē superbū diuitē mendacē. z senē fatuū. Nimiz bis in talib⁹ fuire nō ē ad pfectū iz positus ad detrimētū. qz supbo paup nō habet vñ seruo satisfaciat. z diues mēdax q̄ p̄mittit nō impler. senex q̄z fatuus fuitia nō cōpensat. z sine causa seruū verberat. Sic spūal'r carni seruiens tu sez panē z vinū a terra. vestes ab ouib⁹. calcia mēta a bzutis. Et ñ supbit. qz p̄ciosi⁹ indui vult q̄z lua dña. s. aia. sez de scarleto: de purpura: cuz aia misera manēs nō induit vtrūq; ornatu. Item caro lautius viuere vult z epulari z nō curat de pia pascēda vbo dei. z sic ē supba cū sit paupri ma. Item q̄ fuit mūdo fuit diuiti mēdaci. qz mun dus abūdās diuitijs. s. tpalib⁹ mēdacio decipit cū in morte oia aufert z nil nobiscū ducere sinit. britudinē p̄mittit z tñ fallaces diuitias dat q̄b⁹ ad dānatōez illaq̄at. Tim. vj. Qui volūt diuiti tes fieri incidūt in laq̄m diaboli. Ūñ mōs fal lax dñs est. qz sub specie bonoꝝ tpaliū illaq̄an do decipit. sic bam⁹ latēs sub esca piscē. Deniq; q̄ seruit diabolo seruit sem fatuo. Nā diabolus senex reputat̄ in q̄tū a p̄ncipio mōi ē fact⁹ z ē fa tu⁹ p malicīā q̄ volūtarie z obstinata mēte odit sūmū bonū. s. deū Bek. Superbia eoz q̄ te odert ascēdit sp. z sic accumulat sibi z suis fuis penaz eternā. Ūñ in fine seculi dñs est dictur⁹ reprobis Ite in ignē eternū q̄ patus ē diabolo zc. Mat. xxv. Ecce ex his claret p̄dicta vitas qñ stultissi mū est seruire carni: mundo: z diabolo. Q pcōr pensa hec zc. D Tertia vitas q̄ vera z sum ma prudētia ē spreto mūdo carne z diabolo ser uire chr̄o dño. Et ptz ex vbis Bern. di. Quattu oz sē inq̄t q̄z in hac vita ob seqis seruimus: caro mūdus: diabol⁹ z deus. Et paulo post. habēt et singuli p̄ncipes donatiua ꝓpria. caro largit̄ suis seruitorib⁹ momētaneā voluptatē: mūdus trāsi toriā sublimitatē. diabolus ꝑpetuam captiuita tem. sed de⁹ interminabilē felicitatē. Hec Bek. Ūñ ptz q̄ ille prudētissim⁹ chr̄ianus est q̄ eligit seruire chr̄o: cui fuire felicit̄ regnare ē. Talis em̄ prudēs est q̄si pozro vidēs et p̄sideras retributi onē finalem dicetoꝝ. Ūñ ferk q̄ in porta gymna sij athenien. septū fuerat sic Seru⁹ es o homo. quē g̈ dñm tibi p̄feceris prudēter attēde. Beat⁹ Stephan⁹ prudētissime chr̄m elegit. g̈ zc. Circa scōm de diligētia fidel' fuitij accipiamus p cclusiōis documento vba Hilarij sup̄ Joā. di. sic. fruſtra erit ois oratio sez in dei seruitio ni si assit vera dilectio. Et q̄ patz q̄ q̄cūq; vult fide liter et debite seruire deo debet esse in charitate: vt sit sine pctō mortali. vel oī diligentia emūdet pctā p pniam. Et ptz p̄mo autoritate. j. Lozꝝ. xiij. Si linguis hoim loq̄r z angeloꝝ: charitatē aūt nō habuero zc. Quā autoritatē Bek. exponit d. Charitas ē bonū cū q̄ nec op⁹ minimū despicit. sine q̄ nec marīm acceptat. Nō p̄dicatio. Si lin guis etiā hoim loq̄r et angeloꝝ zc. Nō fides etiā amsī mōtes trāsferā. Nō elemosyna etiāsi oēs fa cultates in cibos pauperꝝ distribuero. Non coz por̄ afflictio vel martyriū. si etiā tradā corp⁹ me um ita vt ardeā. Deniq; ñ missaꝝ solēnia. Nō q̄ qꝝ bona aut seruitia. Hinc z Aug. Charitas ē q̄ valet ad oīa sine q̄ nil valēt oīa. Et sic ptz. Secū do p̄bat rōne. qz Aug. dic. q̄ nihil ē bonū. s. me ritorie ad vitā eternā nisi ex teipo bono. Sic erē pli gr̄a. sic̄ sit actu infidelis z inimicus reg̃ quē rex scit q̄ sibi machinat̄ in mortē etiāsi seruiat in alic̄b regi: non est gratū regi eius seruitiuz nec remuneratione dignū nisi veniat in gr̄am regis Sic hō in pctō mortali iacēs ē infidelis z inimi cus regis chr̄i. Nā dicit Ap̄l's ad Heb. vj. q̄ ta les crucifigūt chr̄m i seipis. Ergo ei⁹ seruitia nō sūt digna remuneratōe eterne britudis nisi pri

us veniat in gratiã. Sed Chryſ. de ꝓſe. di. iiij. c. Nõ põt in ꝗt ꝗs gr̃az vite celestis accipe nisi purgat⁹ fuerit ab oi sorde pcti p penitentiã. ergo zc. Tertio patet exẽplificatiõe. Nimirũ abel mũera legim⁹ placuisse deo. munera aũt cain nõ. Quare hoc: qz abel erat iust⁹ z bon⁹. cain mal⁹. Hze. Nõ placuit abel ex munere sz mun⁹ er abel. Jõo 1 Gen. iiij. Respexit dñs ad abel ꝑ mũ. z deinde ad munera ei⁹. Idẽ Greg. Nulla bona acceptãt ꝙ malox admixtiõe maculanť. Quid em̃ pdest sua scz obseꝙa dare deo z seipm diabolo. s. p peccatũ mortale. Jtẽ ad idẽ videm⁹ ꝙ null⁹ act⁹ vi talis ꝓcedit a mortuo. nec em̃ mouet nec spirat nec comedit nec loquit. Sic ꝙ ẽ mortu⁹ peccato nullũ vitalẽ actũ vel fructũ meritorũ vite eterne põt deo facere. O ꝙ hõ caue pctã. F Sz gr̃a bui⁹ ꝗrit. Quare 1 pctm̃ mortale cũ hõ faciens illud nõ statim moriť: vt videm⁹ de superbia: auaricia: luxuria z sic de alijs. ꝙ faciẽs hõ act⁹ habet vitales. Ad qõ rñdet ſm doctť. ꝙ licet hõ p pctm̃ non statim videat mori corpali morte: tñ bñ 1 peccatũ mortale. Primo qz talis statim vt vult peccare vel ꝓsentit moriť in aia. Unde Aug. de. pe. di. j. §. Jtẽ ſi. dicit. Vita aie de⁹ ẽ z ꝙ recedit a deo mortu⁹ ẽ. Jac. j. Pctm̃ cũ ꝓſũmatũ fuerit generat mortẽ. Scõo qz peccatũ obligat ad mortem scz gehẽne. Rho. vj. Stipẽdia pcti mors. Stic ei data sentẽtia mortis in aliquez ille 1 mor filius mortis: sic in ꝓposito. Hinc magister in. ij. di. xlij. Mortale pctm̃ est qõ obligat nos pene eterne Tertio qz p pctm̃ mortale mortificanť oĩa bona. z merita hois q̃cũq; fecit seruiẽdo deo ab infantia sua die et nocte: imo et ipa baptismal' gr̃a extinguit̃ z sic oia moriũť. Ezech. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua z fecerit iniq̃tatẽ nũqd viuet: ipe i iniq̃tate sua moriet̃. z omnes iusticie eius. i. opationes ꝙs fecerat nõ recordabunť. Et sic ꝓpter. O ꝙ maledictũ pctm̃ mortale vtinã te bomies z tuã dãnositatẽ ac periculositatẽ cognoscerent z caueret̃. Beatus Stephan⁹ bñ aduerteñ. hec oĩa pctã cauere sũmope studuit z fideliter chõ seruiuit. z iõ nũc gaudet in celo.

¶ Circa tertiũ de cõplacentia ministerij. s. i ꝓspectu dei ꝗrit. Qualiby ex signis possit ꝓfidere ꝙs ꝙ scz ex suis seruitijs sit deo acceptabil' et dign⁹ celestibꝫ pmijs. Ad qõ recolligẽdo ex dictis doctorũ nota plura signa q̃ debẽt ꝓcurrere in seruitio dei debite faciẽdo (Vide ſm alphabetum)

Primũ signũ 1 amor. si vicz ex amore fuit ꝓncipali⁹ ipi deo. et nõ ex solo timore vel coactione. Unde Bern. de diligẽdo deũ dicit. Qui timet. s. penã. z ꝙ cupit: scz remuneratõez aliquã. vterqz p se agit. sola q̃ in filio est charitas placita est deo. Nec ille Jtẽ Beda sup Lucã. Seru⁹ est ꝙ adhuc ingt meru gehẽne seu puniẽtiũ legũ a vicijs se tẽperat. Mercenari⁹ ãt spe z expectatiõe solꝰ celestis regni. s. nõ intuitu dei. Fili⁹ aũt affectu bonitatis ipius dei z amore virtutũ a malis abstinet Nec ille. Pro exẽplo h acipe. Sũt ꝙdã chr̃iani ꝙ dicũt. Ego nũq; vellez ab offensa dei cauere si scirẽ ꝙ p offensa nõ punirer. Tal' nõ placz christo. Sicut siꝙs diceret. Ego occiderẽ regẽ si possem euadere penã illi⁹ occisiõis: nõ placeret talis regi. Jtẽ alij sũt ꝙ dicũt. Quid mihi de dõ z a⁹ gr̃a si scirẽ ꝙ mihi nõ daret aliꝙd boni nũq; eũ amarem nec benefacerẽ. Tales etiã nõ sũt gratichristo. sicut regi is ꝙ solũ ꝓpter h diligit cũ vt possit habere pecuniã ei⁹ vel aliꝙd. Sed ꝙ dicunt ꝙ deũ diligũt z a pctis p ei⁹ amore cauere volũt: ergo si castigank ab eo bi placẽt deo. Unde brũs Fortunatus meruit p hanc maximã gr̃az ꝙ dicebat vero corde Si inq̃t dãnari deberez magis volo vt damner ꝙ seruitute dei q̃ ꝙ seruitute diaboli. ¶ Secundũ signũ bone intentionis scz q̃ hõ oĩbus sp intẽdat gl'iam dei z sui saluti aut proximi vtilitatẽ. Unde Lor. x. Oia ꝙcũq; facitis. in gloriã dei facite. Bern. Fidel' famul⁹ est ꝙ nõ suã scz dñi ꝗrit gl'iã. Idez Intentio ẽ eo tuaquor: z melior ꝙ diuini⁹ ꝓcupiscať. Intẽde in deũ ſm dictũ z ꝓpter deũ. Nec ille. Sz heu mlti intẽdũt vanã gl'iam: vt hypocrite in seruitio dei. Multi alij intẽdũt ꝓpe deũ scz nõ in deũ vel ſm deũ: vt ꝙ furentur vl' rapiũt. z ex illis ꝓbẽt elemosynã vl' ꝓximũ ecclẽiaz. Unde Greg. j. q. j. Non est inq̃t elemosyna putãda si pauperib⁹ dispenset̃ qõ ex illicitis rebus adq̃rit. Grauať etiã talis pon⁹ ꝙ iuuet: z deũ nõ placat scz irritat. qz 1 Eccli. xxxiij. Qui offert sacrificiũ ex substãtia pauris qsi ꝙ victimat filiũ in ꝓspectu pris sui. Nec Grego. Terrã signa cautiõis scz a criminũ ꝓtagijs. Et deb malignis ciater claruit. ij. arti. bui⁹ sermonis p totũ. ¶ Quartũ signũ deuotiõis. Nimiz Rich. ó mystico somno ꝗrit. Quid est deuotio Rñdet. Jtẽ ſm aliud ꝙ feruida mentis in deũ directio. Jtẽ ſm vtz pl⁹ placeat deo deuotio i ope bono ꝙ seruitio deo ꝙ ipm op⁹. Ad hoc rñdet doctores plures. Unus ẽ Piero. de ꝓſe. di. v. Nõ mediocriter. Melior ẽ ꝙnq; psalmoz decãtatio cũ cordis hilaritate: ꝙ totꝰ psalterij modulatio cũ amicitia. Nec ibi. Scõs est Aug. di. Nõ diuturnitas operis: sed intentio auget bonis meritũ z ꝓmiũ. Terrã ẽ Bede. deuotio in aia. ergo zc. Quart⁹ est Casiodor⁹ dicens. Sicut mel in cera: sic deuotio auget bonũ operis. Et Bede. Mel⁹ est deuotũ in minoribꝫ ꝙ in maioribus opibus inueniri. Un est signũ cõplacentie ipa deuotio. Quintũ signũ est humilitas. Bern. Qui placere deo desiderat: necesse est vt sibi displiceat. Un Luc. xvij. dicit cũ feceritis oia q̃ ꝓcepta sũt vobis dicite serui inutiles sumus zc. Aug. Ubi tibi placuisti: ibi defecisti. ¶ Sextũ finalis ꝓseuerationis. Matth. xxiij. Qui ꝓseuerauerit vsqz in finem hic saluus erit. Chryſ. Tolle ꝓseuerantiã nullũ bonũ sequitũ habet meritũ. Nec signa fuerũt in beato stephano rege p omnia: vt clarent ex ꝓlixo legendi

da:imo qꝫ maximū est ipe ex diuina reuelatiõe habuit ꝫfidentiã certissimã ꝙ fuerit dei electus ⁊ acceptissimꝰ ꝫ uus ꝫstitutus i regẽ bũgaroꝝ: vt patrie in legẽda. ℣ ℊ charissimi accedamꝰ bũliꝫ ter ⁊ deũ exoremus . ℊtenꝰ ipius bti regꝭ meritꝭ det nobis gratiã in pñti ⁊ gloriã in futuro.

¶ De sancto Stephano rege Sermo tertius

Misericordia et ve
ritas custodiũt regẽ ⁊ roborabit clemẽ
tia thronus eius ℣ Prouer. xx. ⁊ ad glo
riã buiꝰ festiuitatꝭ. A Hec ẏba optime posꝭ
sumus dicere de bõ stephano rege nr̃o. qz ipse
claruit in vita maxima misericordia ⁊ clementia
⁊ maxima iustitia ac omni sanctitate. in quibꝫ in
exemplũ imitãdi nobis ꝓponit. Cuius festũ colit multũ ꝙuenit vt ipꝫ bonoremꝰ
Et hoc pluribꝰ rõnibꝰ. ¶ Primo ratione theolo
gica. Nam Dion. dicit ꝙ eccl'a militãs debet cõ
formari eccl'ie triũphanti. Cũ ergo in celo beati
⁊ angeli bonorãt se: ꝫ gaudẽtes mutuo ꝓ vniuꝰ
cuiuꝫq; gl'ia sicut ꝓ ꝓpria: vt dicit Greg. ⁊ Rich.
debemꝰ ℊ ⁊ nos si volumꝰ futuri eoꝝ cõciues
fieri ꝫ gratulari ⁊ singulos saltẽ ꝓ suis festis bo
norare. Secõ rõne iuridica. qz. ij. q. vij. Qua
tione qui patribꝰ spualibꝰ fulgentibus cõtume
liaꝫ inferũt. Beatus Stephanus est patronus
lotrophica. qz ẏtuti pfecte nõ fit ꝫdignus bonor
nostr. ergo est honorãdus. ¶ Tertio rõne phi
Est quippe bonor ꝑmiũ ẏtutis. ꝓterea prauus
nõ est bonore dignus : ſz solus virtuosus. Nec
lij. ethicoꝝ. Sed bũs stephanus fuit virtuosiſ
simus ⁊ sanctissimus . ergo bonore dignissimꝰ.
Unde de eius sanctissimis virtutibꝰ loq̃ntes ac
optimus ad eius bonorẽ hec ẏba scripture. Mi
sericordia ⁊ veritas. Ayra. i. iustitia: custodiũt re
gem. Nam vt ait Grego. Misericordia sine iu
stitia est pusillanimitas . ⁊ iustitia sine misericor
dia est crudelitas. que destruũt regem ⁊ regnuꝫ.
gemꝫ regnum. ⁊ sic roborabit clementia. scz tem
perata cum iustitia thronus regis. Et hec claru
erunt in beato stephano vt ptz in legenda ipius
Juxta hec ergo verba tria mysteria notabimus
ꝙ sermone fm ꝙ de bis tribꝰ cõmendat hic san
ctus ⁊ in exemplũ ꝓponit.

¶ Primo de equitate iustitie.

¶ Secõ de seritate eiꝰ obſuantie.

¶ Tertio de pietate clemẽtie. Hec clarent ex the
mate.

B ¶ Circa ꝑmũ de iustitia accipiamus ꝙ ꝫclust
one sententiã beati Gregoꝝ pape. xij. q. ij. c. Cũ
devotissimã. post mediũ: dicentis . Summũ in
rebus bonuꝫ est iustitiã colere ac sua cuiqꝫ iura
seruare quã diligere debẽt boni: ⁊ qui eã violãt
sunt membra diaboli. Hec ibi. Et declarat cõclu
sio ac probatur.

¶ Primo ex chri ihesu cõmendatione.

¶ Secõ ex legum obligatione.

¶ Tertio ex pboꝝ aꝓbatiõe

¶ Quarto ex eius fructuũ valore.

¶ Primo ex chri ihesu cõmẽdatiõe. ¶ Nã ipe adeo cõ
mẽdauit iustitiã vt oẽs eã ꝺ siderãtes beatos di
ceret. Beati inquit qui esuriũt ⁊ sitiũt iustitiam
qm̃ ipi saturabunt. Mat. v. Ubi fm Chryſ. iu
stitia accipit ꝓut est vniuersalis virtus: quã qui
esuriunt beati. Aduerte ergo ꝙ non dicit beati q̃
cupiunt pecuniã vt auari sunt . nec q̃ secularem
potẽtiã cupiũt: vt supbi. nec qui carnis volupta
tẽ: vt luxuriosi. qz oẽs tales nõ sunt beati sed mi
seri. nec saturabunt ſz eterna fame ⁊ siti ac omni
malo cruciabunt. Sed beati qui desiderãt iusti
ciã. Un̄ Hugo sup eccle. hierar. dicit. Justicia al
tior celo est ⁊ nõ solũ celo sed ⁊ bis qui sunt in ce
lo. i. angelis . qz angeli sup̃ id in quo facti fuerũt
ꝑ iusticiã ascẽderũt. Iniq̃tas aũt ꝓfundior ẽ in
ferno. Quantũ ergo ascendit qui de iferno ad ce
lũ ascendit: tantũ ascendit qui ꝺ iniquitate ad iu
sticiã redit. s. ꝑ verã penitentiã. Quãtũ ẏo descen
dit q̃ de celo ad infernũ cadit: tantũ descẽdit qui
de iusticia ad iniquitatẽ ruit. Hec Hugo. Et ſic
ꝓz ꝙ iustitia est multũ amãda. Secũdo ex le
gũ obligatiõe. qz oꝭ lex iustitiã clamat ⁊ ad eaꝫ
obligat. Un̄ Aug. li. j. de li. arb. dicit. Non videt
esse lex que iusta nõ fuerit Un̄ in q̃ztũ habꝫ de iu
stitia: intantũ habet ꝺ ẏtate legꝭ. Hinc ⁊ Jsido
rus li. etymol'. ⁊ habet in decretꝭ dist. j. Jus gene
rale. dicit. Lex iuris est species. Jus aũt est dictũ
qz iustũ est. Idem Juder dictus est quia ius di
cerat populo iuste iudicãdo. Non em̄ est iudex si
nõ ẽ iustitia in eo. xxiij. q. ij. Justum. Un̄ patꝫ ꝙ
omnis lex ad iusticiã obligat. s. tam lex diuina q̃ꝫ
humana. etiã ipa lex nature que dictat alĳs face
re qꝺ quisq; sibi vult fieri. ⁊ nõ inferre alĳ qꝺ si
bi nolit fieri. di. j. ca. j. L ¶ Proide si q̃rit. Quid
est lex. Rñdet Fran. Mayro. in. iij. sentẽtiaꝝ. Est
ars honeste viuẽdi ligãs hoiem ad sui obseruã
tiã. Sed heu mꝺ verificat in hoibꝫ illud dictum
phi Anaragoꝛe. qui de ipa lege (vt fertur) quale
quid foret: dixit ꝙ lex est tela quedã aranee que
minoꝛa capit animalia. maioꝛa autem ipsam ꝑ
transeunt. Nam eam magna musca intrans la
cerat ⁊ ptransit. parua aũt in ea capitur. Sic ma
gnates ⁊ ꝓncipes transgrediunt legẽ nec capiun
tur aut puniunt. hoies aũt minoꝛes ꝑ legẽs pu
niunt Sed videãt omnes diuinũ iudiciũ. qz in
iustitia est peccatũ mortale ⁊ dãnabile eo ꝙ con
trariat charitati. Un̄ ⁊ Pſ. Nꝺ deus volẽs ini
quitatẽ tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus
neq; ꝑmanebũt iniusti ante oculos tuos. Et sic
patet ꝙ iustitiã oẽs homies debent amplecti
sine qua nõ est salus. Tertio patꝫ ex pboꝝ ap
probatõe. Nã Aristoteles. v. ethicoꝝ dicit. Pre
clarissima virtutũ moralinꝫ videt esse iustitia. et

nec hesperus nec lucifer ita mirabiliter lucet. Item Tullius de offi. ōr. Justicia: virtutis splēdor ē maximus et q̄ boni viri nominant. Item valerius li. vj. refert q̄ Valerius princeps statuerat legē q̄ deprehensus in adulterio vtro q̄ puarer occīdo. Cūq; ipius filius vnicus fuisset deprehensus nullo mō illi peperit etiaz rogatu oim suoz q̄n iusticiā legis dare impleret Qz ne oino ille filius eius cecidisset z regno ineptus efficeret vnū oculū sibimet z aliū filio erui fecit. z sic legi satisfecit. Ecce q̄tū amauerūt iusticiā pagani quō ḡ erubescant xp̄iani ¶ Quarto ptz ex fructuū iusticie valore. Querit nāq; quō vl' i q̄bus reputat iusticia p̄ualere ceteris virtutibus moralibus Ad qō rādendo f̄m doc. varios p̄les colligunt rōnes. Pria rō ōr. generat' necessitat': qz iusticia est tāte necessitat' ac virtutis q̄ sine ea nulla virtus haberi rōnē virtutis. Et sic q̄tū ad ō iusticia ē nobilior ceteris f̄m Tho. ij. q̄. q. lvij. ar. xij. Secūda rō nobilitat'. Bonū eiꝰ q̄nto est cōmunius tanto nobilius z diuinius. j. etb. sicut nobilius est esse bonū in se z ad aliō q̄ i se solū. Verbi gr̄a. Nobilius est lucere z illuminare simul alia q̄ lucere solū in se z melius est esse diuitē in se z alios distribuere sil' q̄ sibi soli diuitias seruare. Item melius est eē sapientē in se z sil' alios docere vl' sapientes facere q̄ i se solū sapientē esse. iuxta illō Eccī. xx. Sapia abscōdita z thesaurus inuisus q̄ vtilitas in vtroq; Qz qz alie virtutes vt tpantia fortitudo z prudētia ordinant ad bonū pticulare vni⁹ hois. iusticia autez ad bonū cōe. ḡ sequit q̄ sit nobilior iusticia ceteris virtutibus pticularibus. s. ieiunio vel abstinētia castitate pauptate. Tertia rō fructuositatis. Nā dicit Amb. i hexamerō. q̄ nulla vt⁹ abūdātiores fructus videt hīe q̄z iusticia. Et ō oñdit ex plitō fructuum eius. Prio qz iusticia habz fructū amoris diuini. Nā deus amat iustos adeo q̄ sicut dicit ps. Nō vidi iustū derelictū nec semē eius q̄rēs panē. Ac ecōtra ōr de ipīs. Vidi ipios superal. trāsi. z nō est inuentus locus eius. ¶ Secūdo habz fructū bñdictōis. s. in ple z multiplicatiōe. Nā videmus q̄ lupus licz ples fetus generat sil'. s. q̄z ouis z insuper oues devorat. sz z boies oues ipas maccant z comedūt. z tñ adhuc ples sunt oues q̄z lupi in mūdo. Sed q̄re ō: Rādet dimittēdo rōnes naturales q̄ lō qz deus sic vult. Un̄ Sap. iij. ōr ō impijs q̄ nō dabūt radices altas z stabiles. ad qō significādū videmus sic ordinatū a deo. s. qz ñ multiplicant aialia q̄ sunt rapacia. z sic iniustos homines videmus nō hīe ples aut si habēt parū vl' raro supuiuūt. Qz de iustis ōr Salomō puer. xij. Dominus iustoz nō manebūt. radix eōꝝ iustoz p ficiet. Decimo. Tertio iusticia hz fructū ꝑseuationis. Amb. de offi. ōr. Eqtas iperia ꝑfirmat z in iusticia dissoluit. Nā scribit Eccī. x. Regnū a gente in gentē trāsfert ppt̄ iusticias z pt̄ias z dolos. Quarto habz fructū ditatōis. Amb. de offi. Sapiēti z iusto tot⁹ ait mūd⁹ diuitiaz ē. sz de rebus male q̄sitis nō gaudebit tertius heres. Item etiā impius habeat multa quō diues ē si seipm nō habet sed a diabolo possidet p pctm. Quito fructū habz eruditōis. Un̄ Orige. sup li. Judic. loco vj. dicit. Justicia etiāsi viribus ifirma sit vincit. iusticia vo si multos validos ꝓpugnatores habeat supat. Exēplū de filijs isr̄ pauc' ꝑ magnos reges. Septo habz fructū famulat' creature oīs z nulli timoris. vñ Piero. sup Josue. iij. dicit. Deū oīs ingt creatura hostis est. nihil aūt eius qō iust⁹ metuat oīs ei creatura famulat. Un ē ꝓbrā. ꝓmittit ei deus. Si trālieri p ignē flumina nō nocebit te. Decille. Septio habet fructū glificatōis. s. p⁹ hāc vitā in bricudie. Sap. v. Spes impiorum q̄si lanugo est. i. flos vnalis. iusti aūt in pctū viuēt z apud dñm est merces eorum. accipient regnū decoris de manu dñi. Et sic patz q̄ iusticiā oēs boni debent diligere. Dec dñi cōmuit beatus stephan⁹ z idcirco iusticiā multū dilexit. O ḡ bō crīane vide bōitatē iusticie z malitiā iniquitat' z recognosces: qz non saluaberis nisi p iusticiam. amplectere eam.

Circa scōm de scā obseruātia iusticie occurrit gr̄a ꝓmissoz q̄stio. s. q̄ sunt ꝑcepta iusticie sine q̄ rū obseruātia nō pōt bō saluari. Ad qō f̄m doctheologos z iuristas rūdet q̄ papua q̄dā sunt ꝑcepta iusticie ad q̄ oīs bō f̄m suū modū z statū obligat sub necessitate saluatis: z hec sāt ē velle. ff. de iust. z iure. l. iusticia. Nonestas autem finis vicz. ¶ Primū ē honeste viuere. z ō habet ꝓprie Isido. j. etymol. ōr q̄ sit bonoris status. et sic ille vivit bōeste q̄ nil turpe. i. nullū ꝑiculū i se admittit. sz vtuose viuit: qz vtuti in ꝓmiū debet bonos iij. etb. Dinc Amb. li. j. de offi. Quid aūt est honestū nisi vt fugiēda. i. vicia fugiant. Proinde Piero. in epla ad filiam mauricij ōr sic. Justicia nō aliō ē q̄z nō peccare. Nō peccare aūt ē ꝑcepta legis ꝑuare. hec ille. Secōm ꝑceptū ē alterū nō ledere vt exīsse habet in. ff. q̄ sup. Un Aug. in gr̄a z li. ar. Nō oiby ingt iusti. s. in se z sine oī iniq petua. sz illis tm̄ q̄ sūt iusti. s. in se z sine oī iniq cia. s. q̄ ad primū. qz sicut beatudo est sine oī iniq gētia. ita nulli dat nisi iusto sine oī iniquitate. hoc ille. Et sic ptz de vsurarijs z raptoribus ac bonoꝝ dānant. ¶ Tertiū iusticie ꝑceptū est reddere iuste vnicuiq;. vt. ff. z. l. sup dict'. Notādū f̄t. Quod in sūma ti. de brīu dinibus q̄ q̄libz bō obligat' est reddere iuste ipī deo reddere ius suū tāq; p mbuto z mercedē. Et sic vicz bonoꝝdo creatorē. amādo redēptorē. timendo iudicē. Secōo obligat' sup ioꝝ obedientia. Tertio cōpari ꝓxīdīā. Quarto iferiori misericordiā. Quito sibīpi vite mūdicā. Quartū est iustitia ꝑ q̄ dicare z ius rectū dictare. nā iusticia ōr q̄ iustus status f̄m Isido. extra de ẏbo. sig. Forus. Vnde Esa. x. Ve q̄ cōdūt leges iniq̄s: scribētes iniquitatē vt opprimerēt in iudicio pauperes: vt ederent vidue z pupilli ꝓda eoꝝ. Quid facietis i die visitationis ¶ Quitū est malos corripere. Un Isido. de ethica. Fortus. ōr. Justicia nō pōt cū scelerato bono

bñe ꝓsortiū. Sen. Just⁹ vt sis nō solū nō noceb
is nocētes phibeb. Aug. lxxxvj. di. culpā. Cbryſ.
dicit. Facietis culpā habz q̄ qđ pōt negligit emē
dare. Nam scriptū est Rbo. j. Digni sunt morte
non solum qui faciunt: sed etiā q̄ ꝓsentiūt faciē
tib⁹. Ad ꝓpositū Beatus rex Stephanus hec
oia seruauit. Unā z hungaris decretuz statuit vt
ſez erga deum fidē teneret. nēo aliū hostiliē inua
deret. nemo vicinū sine iudicij examie lederet: vi
duas z orpbanos null⁹ opp̄meret: eccliaz nemo
deuastaret: sed ecclesiasticis honorē impēderent
Ad ꝓhibendū būgari hec obſuarēt. Sed heu vi
dem⁹ multa ꝓtraria fieri. Sed oēs audiāt illud
Esa. v. Ue q̄ pdaris: nōne z ipe pdaberis. s. i bo
rā mozte quādo corpus habebūt vermes. ani
mā demones. subſtantiā tpalem mundani bo
mines. O homo aduerte hec zc.

Circa tertiū de pietate vel clemētia accipi
amus p ꝓdusione q̄ oēs boies z pcipue reges
z nobiles debent pietatē multū amare vt sint ſez
cbro regi ꝓsimiles. Et declarat per plures ratio
nes. Prima ratio assimilationis ſez diuinalis
z acceptatiōis. qz similitudo est causa dilectiōis
p pb⁹ m. j. de anima. Et Ecci. xlij. Omne animal di
ligit sibi sile. Sed pietas sup oia assimilat deo
z cbristo dei filio, cuius ꝓpriū est misereri semp
z parcere vt canit eccliа. Unā z cbr̄s dñs inimicꝫ
nō solū pepercit: sed z p eis orauit. imo p nobis
inimicis mori voluit: z tantā pietatē ostendit q̄
eū vna gutta sanguinis ei⁹ sufficeret. p toto mū
do: sicut dicit Bern. voluit tamen ex charitate to
ti sanguinē p nobis effundere. Dic Cbryſ. Nil
riaz remissione Secūda ratio benignitatꝫ na
turalis z miseratōis. Nā dicit pb⁹ in poli. q̄ bō
est aial naturaliē mansuetū z piū. In cui⁹ signū
nō dedit natura boi vngues acutos ad laceran
dū sicut videm⁹ in auibꝰ rapacibꝰ. nec cornua ad
uersandū sicut habēt aialia ferocia. nec aliqđ ali
ud q̄ crudeliter lederet. Sicut. g̃ cbr̄s dñs rex re
gū nobilissim⁹ fuit naturaliē pius: sic debēt esse
oēs boies pcipue reges. z nobiles. Unā Seneca
de clemēcia dicit. Nulla in boibꝰ maior clemētia
g̃ regem z principem decet. Idcirco vt in pbilo
nomia arist. scribit. Nobiles babent naturaliter
logiorā brachia ad significandū largitatē z pie
tatē. Tertia rō ꝓditiōis laudabilis z magna
nimitatis. Unā Seneca. li. iij. de clementia dicit.
Propriū est magnanimitatis nō sentire offensi
onē. Est Arist. iiij. Ethicoꝝ dicit. nō est magnani
mi recordare mala: sz despicere. hic z nobilis iu
dicat ira leonis que nouit parcere ꝓstratis: vt di
cit Amb. i beramerō. Sz dicūt aliq̄. Si nō vin
dicarē me de inimico verecūdia mibi foret z op
ꝓbrio. Ad qđ rñdet q̄ nō: imo essz bonorabili⁹ p
cere. qz Seneca dicit q̄ honestissimū gen⁹ vindi
ctе est ignoscere. Exemplū babem⁹ in deo q̄ omni
potentiaz suā parcēdo maxime z miserādo mani
festat: vt canit eccliа in collecta. Itē ꝓfert hoc ad
eraltationē: vt patz in Dauid. Legit i epl̄is Ari
stotelis ad Alexandrū regē: vbi querit Aristote.
O Alexander quis est qui pest tot mūdo. Rñ
dit. Cor Alexandri. Ad qđ rescripsit iterū dicens
Quis est q̄ regit orbē: Ille rñdit. Ego. Ad quez
iterū rescribens dixit. Si vis facere qđ tibi dico
dñs eris duplo q̄z es. Si cordi tuo dominabe
ris z inimico tuo idulseris duplo dñs eris. Nec
ibi. Nam z Prouer. xvj. scribit. Melior est vir
patiens viro forti z qui dñat anio expugnatore
vrbiuz. Quarta ratio dignitatis nobilis z vir
tutis. Nam Amb. lxxxvj. dist. In singulis. dicit
q̄ misericordia est pulcritudo z perfecta forma
virtutū. z ideo maxime condecet nobiles. sicut z
condecebat cbristum dñm nobilissimuz regem.

Mirū quare solent p̄ncipes vt cōmunius
in scutis suis portare ꝓ clenodio aquilam vel le
onē nisi vt doceant esse clementes necnō z simul
iusticiā diligētes. Aquila em̄ fm Plinium in spe
culo naturali pie largitatis est. qz nunq̄z predaz
captā totaliter comedit sed ceteris comedendaz
partē relinquit. Sic z de leone ferk. Et denicz cū
hoc aquila inimica est serpentū. z leo rebelliū ac
supboꝝ animaliū: qui tamen parcit ꝓstratis
Sic p̄ncipes debent esse misericordes. z contra
iusticie oppressores defendere pauper. Unā Hie
ro. xxij. q. v. Regum. dicit. Regū ꝓpriū est facere
iudicia z iusticiā: z vi oppressos eripere. pegrinis
pupillis z viduis auxiliū pbere. Hec ille.

Quinta ratio eminentie fructificatōis. Nam
si queras. Quid est maioris meriti z pmij: vtrū
ieiunium: vigilie z huiusmodi corpales exercitati
ones: an pietas. Apl's rñdet j. Tim. iij. dicens.
Corporalis exercitatio ad modicū vtilis est: pie
tas ad omnia valet. Item si queras. Utrum la
chryme ꝓtritiōis prevaleāt q̄z deuotiōis. Bern.
super Cantica respondet dicens sic. Bonum est
vnguentū cōtritionis qđ fit de recordatione pec
catoꝝ. melius est vnguentū deuotiōis quod fit
de recordatione beneficioꝝ dei. vtrū q̄z vincit vn
cio pietatis. Nec Bern. sermone. xij. super canti
ca. Denicz pietas valet ad vitam eternā adeo q̄
ipe cbristus de hoc disceptabit in iudicio. z retri
buet vitaz eternā pro operibus pietatis. Mat.
xxv. Uenite benedicti patris mei ꝓcipite regnuz
qđ zc. Esuriui enim z dedistis mihi manducare
sitiui z dedistis bibere zc. Unde Hieronymus
ad Nepotianū dicit. Nunq̄z legi aut vidi mala
morte id est damnabili: mortuū eū qui libenter
opera pietatis exercuit. Ad ꝓpositum. Beatus
rex Stephanus hec recognoscēs pietatem mul
tum amauit. z tota vita diligētissime exercuit in
cuius premio iaz perpetuo beatus letatur in ce
lo cuz cbr̄o. O ergo cbarissimi sequamur z nos
pietatem z rogemus cbristum dñm vt beati Ste
phani meritis det nobis gratiam in presenti et
gloriam in futuro.

De sancto Bartholomeo

Quartū sermonē vide in cōmuni sanctoꝝ.

De sancto Bartholomeo apostolo Sermo primus cum legenda

Percusserūt me et vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū Lañ. v. z ad laudē huius festiuitatis

Ista verba bñ potuit dicere btūs Bartholome⁹ q̄ p chm̄ pcussus fuit fustib⁹ fuit etiā vulnerat⁹ z capite truncat⁹. z fuit excoriat⁹. ꝓpter qđ dicere pōt. tulerunt palliū meū. i. pellē q̄ tegebar. Et q̄d claret q̄ ipe dilexit xpm ardētissimo amore p q̄ tot z tā acerba pati voluit. Nam dicit Grego. q̄ ꝓbatio dilectiōis est exhibitio opis. Amor eñ dei nō pōt esse ociosus. operat eñ magna si est. si aūt operari renuit amor nō est. hec ille. Maxime ergo chm̄ amasse ꝓbat. cum q̄ oīa p chm̄ ꝓpsit. tū q̄ seipm̄ in mortē tam acerbā p chm̄ tradidit. Ipe quippe saluator ait Joā. xv. q̄ maiorē charitatē nemo hz q̄ vt aiam suā ponat q̄s pro amicis suis. Fecit g̃ beatus Bartholomeus sicut solēt boues ex nimio calore deponere palliū vel vestimentū. Sic ipe ex feruore diuini amoris deposuit carnis pellem in passione. Uñ pōt dicere hec verba p̄dicta. s. Percusserunt me: z vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū Et q̄d verbis elicieñ. videl. be. Bartholome⁹ cōmēdari de trib⁹

Prio de ꝓfecta abrenūciatiōe tpaliū: qđ significat p sui

Tertio de acerba passione. qđ (expositionē. patet p penaꝝ denotationē.

Circa primū de tēporaliū renūciatiōe. Ex q̄ christus dñs dicit Lu. xiij. Qui nō renūciauerit omnib⁹ q̄ possidet nō pōt meus esse discipulus Qđ pfectissime implenit btūs Bartholomeus Occurrit hic questio. Cur chr̄s dñs voluit suos discipulos z p̄cepit abrenunciare tpalib⁹. Ad qđ respondet p plures rationes recolligēdo ex plurimoꝝ dictis doctoꝝ. Pro q̄d vide. Prima ratio angustie mortis z ptransitionis. Uñ Ber. Angusto foramīe mortis exeundū est. nil aspoꝛtare nobis licet. Ut nēpe ait apl's. j. Tim. vj. Nil intulimus in hunc mundū haud dubiū q̄ nec auferre q̄d possum⁹. Hinc z saluator ait. Matthei. vij. Angusta porta z arta via que ducit ad vitam. Et Matthei. xix. Amen dico vobis quia diues difficile intrabit in regnum celorum. Lyra nō dicit impossibile sed difficile. quia difficile est diuitias possidere z non teneri nimis amore earum. Fm q̄ dicit August. in epl'a ad Paulinum Bona terrena diligunt artius adepta q̄z concupita. sicut mēbra incorpata difficilius diuelluntur q̄z extranea repudiantur. Et subdit christus ibidē. Facili⁹ est camelū p foramen acus trāsire q̄z diuitē intrare in regnū celoꝝ. Et hoc intellexit de diuite cōfidente in diuitijs z in ipis finem constituente vt exp̄ssius ptz in textu Marci. x. Nam tales impossibile est ire in regnū celoꝝ ordinata dei iusticia. Sed camelū nō repugnat iusticie diuine trāsire p foramen acus. ergo tc. Secunda ratio ꝓrarietatis. s. charitatis. Nam vt August. ait. li. lxxxiij. q̄stionū. Tenenti charitas est cupiditas. z quātū crescit charitas tantū decrescit cupiditas. ac ecōuerso q̄ntū crescit cupiditas tantū decrescit charitas. Cum g̃ chr̄s dñs veneri mittere ignē charitatis in terrā. Luc. xij. ergo debuit extinguere ꝓhibeñ. cupiditatē. Naz fm̄ Augustinū z philosophū in ꝓble. Nunq̄ venenū i igne manet: nec simul se cōpatiunt. sed aut extinguit ignis aut erilit ab igne. Proinde August. dic. Quares o homo sed plenū es. funde qđ habes. i. amorem seculi vt recipias qđ non habes id est amorem dei. Tertia ratio ruinationis. nam cupiditas ruere facit in multa vicia z in laqueū diaboli ac ꝓditionē. Uñ. j. Tim. vj. Qui volūt diuites fieri incidunt in tentationē z in laqueum diaboli z desideria multa que mergunt in interitum. Radix eñ omniū malorū est cupiditas Lyra. sicut radix pstat fomentū oib⁹ ꝓlib⁹ arboris. sic diuitie omnib⁹ peccatis. sc̄z supbie fastu: rapine vsure: luxurie: fraudi: gule: ire z bellis inuitat. ocio: piurio z sic de alijs. Proinde Greg. dicit. xlvij. Bonoꝝ inquit autorī alteri inhererē nō valemus nisi cupiditatē que omniū malorū radix est a nobis abscindamus. Hec ille. Quarta ratio infectiōis. Nam diuitiaꝝ cupiditas adeo animā inficit ꝓ amorē vt idolatra iudicet. z ab hoc dicitur chr̄i alienus. Eph. v. Hoc scitote intelligentes q̄ omnis fornicator aut immundus aut auarus qđ est idoloꝝ seruitus nō habet hereditatem in regno chr̄i z dei. Sed quer̄tur q̄re auarus dicit idolatra: cū nō videat fidem christi abnegare. Rñdet Abry⁹. sup Joannē. Bonū est. dicens. Tanto ceteris peior idolatra est auarus quāto ipe nō boues z oues imolat suo deo. Ubi uitijs: sed aiam z corpus ꝓprium ei sacrificat ad eternā damnationē. Et sic ptz q̄ nō ꝓprie sed ytidinarie dr̄ idolatra. Tum q̄ auro vel diuitijs fidē seruat ne ipas ledat minuēdo iſ ponus aut offenso christo. Tuz quia in illis confidit. z ꝓdiligit eas q̄z deū verū. Et sic eas adorat. Quinta ratio sacrificādo se totū illis z non deo. Quinta ratio antrietatis inutilis cordis. quia Bern. dicit. experientia docz. Diuitie temporales adquiruntur cum magno labore: z custodiunt vel tenentur cum magno timore: atq̄ amittunt cum magno dolore. Juuenal'. Plorat lachrymis amissa pecunia verꝝ. Et sic cor ifructuose leme solicitant cū antrietate. z mentem lacerant curis. Item qđ est peius quia nunq̄ animū saciant. iſ quo plus abūdant tāto ad plus adprendū ambūt boies. Unde idem Juuenalis poeta dicit. Crescit amor numi quantum pecunia crescit. Item Ecclīastici. v. Auarus nunq̄ implebit pecuniā z qui amat diuitias fructum non capiet q̄z

D Quero nāq. Quid est illō qđ q̄nto diligen
ꝰ custo ditū reseruaꝛ: tāto nil valet. sed q̄nto ma
gis dispgit. tāto est vtiꝰ ꝛ fructuosi⁹. Rñdetur
p fim⁹ ꝛ ꝑsimiliter diuitie. Propt̄ qđ apl's cō
uenienter hec terrena stercoribus comparat. ad
Phil. iij. dicens. Omnia arbitror vt stercora vt
cħm lucrifaciam. Sicut eñ fimus vel stercus
anialiū si seruaꝛ nil valet sed feroze aerē corrum
pit: si aūt spargt̄ in cāpis facit terrā fructiferaz:
sic diuitie ꝑseruate nil valēt sz posꝰ aiam corrū
punt ꝛ maculāt pctō auaricie. Sed si pauperib⁹
dant fructū facūt eternū. Ps. Disp̄sit dedit pau
peribꝫ. iđ ē illō qđ nūq̄ pt̄ satiari: Rñdet
Salomon Prouer. xxx. Tria sūt insatiabilia et
quartum nunq̄ dicit sufficit. Infernꝰ Terra. i. dia
bolꝰ. qui sp plus ꝛ plꝰ nititꝛ trahere ad se pecca
tores. Jtē os vulue. i. luxuria. q̄ ꝛsi ad bonā aliq̄
mō satiaꝛ: ñ postmodū ad appetendū acrius in
flamaꝛ. Jtē terra q nūq̄ satiaꝛ aq̄: cuiusmodi ē
terra sabulosa. Ignis vo nūq̄ dicit sufficit: qa
ex apposītione combustibiliū crescit virtus eius
ad ampliꝰ cōburendū. Vltimꝫ cū ꝑdicta sint in
satiabilia: tñ infernꝰ qñq̄ dicit sufficit. s. in iudi
cio cōpleto numero reprobor. Carnis etiā ꝑcu
pisc̄tia in senectute ꝛ infirmitate grauī qñ pec
care nō pōt ꝛ sufficit. Terra q̄z nimia pluuia in
undāte quā nō pt̄ ibibere dicit sufficit. Sz ignis
auaricie nūq̄ dicit sufficit: vt tā supꝫ dictū est. Si
dicas. Nōne in senectute vl' bona mortis ōt suffi
cit ista auaricia. Rñdet Piero. Cū inq̄t oia vicia
in homine senescāt sola auaricia iuuenescat. imo
auaꝰ etiā in ipa bona mortis cupet si possz pos
sare secū suas diuitias. Et ꝑz. qz anbelat suspi
cium sic aias illaqans. o q̄t aias ꝓdidisti o infe
licissimꝰ amor mōi. q̄ tā ꝑ te sustinēt tor: mēta ge
hene. Vñ Aug. li. de vbis dñi ōt sic. Que est ista
auiditas ꝑcupiscēcie cū ꝛ ipe belue habeant mo
dum. Tunc rapiunt qñ esuriunt: parcūt ꝑde cum
fuerit saturate. Insatiabil' ē sola auaricia diuitez
sp rapit: nūq̄ satiaꝛ: nec timet nec bonorē reue
retur: nec ꝑit ꝓximū: nec amico fidē ſuat. vidua ꝛ pu
pilli inadie. falsū testimoniū ferunt: res mortui oc
cupanꝫ qñ ꝛ q facūt ñ morerenꝫ. Que ē ista īsa
nia amittere vitā: appetere gehēnā. adq̄rere aur
ꝛ ꝑdere celū. Dec Aug. Propt̄ea chr̄s ꝑcepit cō
tēptū mōi. Btus Bartholomeꝰ amore chr̄i oia
reliq̄t q̄ ꝛc. Sz adhuc restat q̄stio ex ꝑmissis de
obligatiōe q̄ subsequit.

E Circa scōm de ꝓpria abnegatiōe sic ꝓ ꝛclusi
one ista. bñ Greg. hom. 5. marty. dicētis. q chr̄s
dñs ꝑcepit abnegare ꝛ relinq̄re discipulis sua ꝛ
se. ñō ei sufficit relinq̄re sua nisi reliq̄rit ꝛ seipm
Et addit. Fortasse nō est laboriosum homini re
linquere sua: sed valde laboriosum est relinque
re semetipm. contra illud vicꝫ chr̄i ꝑceptū. Si q̄s
vult pꝰ me venire abneget se. ꝛ tol. cru. su. ꝛc. Ad id
autor li. de inter. quersa. iuxta Bernh. dicit. Si q̄s
distribuerit oēm substantiam suā ꝓpter deū adhuc ni
hil est. ꝛ si intrauerit religionē ꝛ fecerit magna pe
nitētiā: adhuc lōge est. ꝛ si habuerit ardētē deuo
tionē. adhuc sibi deest vnū qđ sūme necessariū ē
Quid ē illō? Rñdet: vt vicꝫ relictis oib⁹ relinq̄t se
metipm: nil de ꝑuato amore retineat ad seipm.
Cūq̄ oīa fecerit q̄ facienda nouerit nil se fecisse ar
bitret. Dec ibi. F Querunt q̄ b ꝓ informati
one simpliciū duo. Primū q̄ sitū ē. Utr̄ chr̄ianꝰ
possidēs terrena q̄q̄z bona possit dici vere disci
pulꝰ chr̄i. Dec qō orit̄ ex eo qđ ꝑmo articulo pre
missuz ē. qz chr̄s ꝑcepit di. Qui nō renūciauerit
oib⁹ q̄ possidet ñ pt̄ me⁹ esse discipul⁹. Ad qđ rnr
fm Lyr. ibi ꝛ doc. notañ. q discipl'at⁹ chr̄i dupl'r
pt̄ intelligi. Uno mō generalit̄ fm statū cōem fi
delū. ꝛ ad b̄ sufficit fides catholica cū obſuatiōe
mādatorꝫ. Alio mō cū b̄ ꝓ obſuātiā ꝓfessionꝫ. ꝛ b̄
intellige vl' oīm vt potissime fuerūt apli: vl' aliq̄
rū ꝓfessorꝫ. fm q ds voto ꝓfessionis se i aliq̄ relig
iōe vel obſuātia obligauit. Et i vtroq̄z statu vt
vere dicaꝛ qs discipl's chr̄i reqrit repssio ꝓcupia
rū tā frenaꝫ rez q̄z carnaliū voluptatū ꝛ delicia
rū. ꝓtꝫ corꝑis q̄ntū ad b̄ q null⁹ eoꝫ mortale
pctm̄ admittat: vl' trāsgrediēdo mādata: vl' ꝑter
mittēdo vota sua. Ulñ ꝑtz q oīs chr̄ianꝰ cōit ser
uās ꝑcepta chr̄i ex fidē ōt vere chr̄i discipl'us. q āc
ſuat et ꝓfitia ōt ꝓfectioꝛ chr̄i discipl's. Et sic ꝑtz
q chr̄s ñ ꝑcepit oib⁹ suis discipul' relinq̄re oīa q̄
ad effectū: realēq̄z ꝓceptū: sz q̄ ad affectū: b̄ ē. vt p
oib⁹ frenis deū diligāt. Illi aūt q voto religiōis
pfessi sē tenenꝫ et effectu oīa relinq̄re. qñ pau
tatē: obedientiā ꝛ castitatē vouere hñt. Proide si
qs chr̄ianꝰ diuitias plūmas possidet dūmō illas
citra deū amet. nec ꝑcepta ōi trāsgrediat discipu
lꝰ chr̄i cōprobat Ulñ di. xxx. Dec ꝑscp̄ sim⁹. decre
tū ōt. Et religionē deo acceptissimā esse dicim⁹ ꝛ
renūciatiōes secularū negociorꝫ atq̄z actuū cum
humilitate approbādo laudam⁹. ꝛ nuptiaꝫ vin
culū qđ fm castitatē ꝑdurat honoram⁹. ꝛ diui
tes cū iusticia ꝛ operib⁹ bonis. s. mie nō abūdam⁹.
Dec ibi. Et sic ꝑtz rñsio ad q̄sitū B Scōm
q̄sitū Utr̄ amare seipm vl' ꝓprie carnis cōmodū
sit mortale ꝛ dānabile pctm̄. b̄ oritꝫ ex eo q ꝑcipi
tur abnegare seipm: Ad b̄ rnr fm docto. ꝑpue
Hermannū de Schildis q nō est mortale etiā
si pl⁹ ds se amet q̄z expedit. sz tñmō si amor sui
crescat i ꝓemptū dei vl' trāsgressionē ꝑcepti eccle
sie. vel graue iniuriā aut nocumētū ꝓximi. tūc est
mortale. sec⁹ si iniuria eēt modica Extēplū de bis
sic̄s ne ledaꝫ in corꝑe vl' ḡuet mortale pctm̄ ad
mitteret. vl' sic̄s ex ꝑcepto eccl'ie obligat̄ ieuna
re ꝛ bñ possz ñ vult corꝑ⁹ ḡuare. vl' sic̄s vouis
set aliquā carnis afflictiōez vl' religiōis igressū ꝛ
ꝓpt̄ ꝑcēdū carni ñ ipleret. tl'es mortal'r peccarēt.
Jtē sic̄s ex officio vl' debito obligat̄ ꝓxim defen
sare ꝛ ꝑcēs laborī. ille ḡue dānū vl' iniuriā icur
rit ex isti⁹ negligētia iste peccat. Q ḡ hō exemplo
bri Bartholomei discat abnegare tua ꝛ te ꝓ chr̄o

De sancto Bartholomeo

Circa tertiū de acerbitate passiōis accipe p ꝓcłone q̄ btūs Bartholome⁹ daruit cbīm ieſū pmaxie amare in tolerāua acerbiſſime pene. qō ptz pſeq̄ndo biſtoriā. Legēda.

Apł'us q̄pe Bartholome⁹ veniēs in Indiā q̄ eſt i fine orbis: intrauit tēplū in q̄ erat idolum noie Aſtaroth. in ō idolo demō habitabat: q̄ ſe languētes curare dicebat: q̄ cū ñ ſanādo ſz a leſione ceſſando ſubueniebat. Cū g̃ tēplū plenū eēt languētib⁹ z q̄tidie ſacrificātib⁹: nullū demō daret rñſum. preterīt viri ad aliam cuitatē vbi aliud idolū noie Berith colebāt: z increpauerūt illō cur aſtaroth nō daret rñſum. Ille rñdit. Dei⁹ vi catenis igneis ꝓſtrict⁹ eſt. nec loq̄ audet ex eo tēpe q̄ apł's Bartholome⁹ ingreſſus eſt. Et illi. Quis eſt iſte Bartholome⁹? Et demō. Amic⁹ ē dei oīpotent⁹ q̄ iō venit vt oēs deos ex puicia iſta euacuet. Tūc illi. Dic nob ſigna q̄b⁹ eū cogſcere valeam⁹? Quib⁹ demō ait. Capilli ei⁹ crīpi z nigri oculi grādes. nares directe. barba plixa habens paucos canos. colobio albo clauato. purpura veſtit p ſingulos angulos gēmis ornato. vigintiſex anni ſūt ex q̄ veſtes eius z ſandalia nec veteraſcūt nec ſordidāt. cēties flexis gēib⁹ p die orat z cēties p nocte. angeli dei cū eo ambulāt q̄ nunq̄z eū fatigari nec eſurire ꝓmittunt. oīm gēnū linguas nouit. z oīa pūidet. z q̄ vobiſcū loq̄r ipe lā nouit. Siz cū eū inuenerit⁹ rogēt⁹ ne huc veniat ne angeli ſic me ligēt ſicut ſociū meū. Reuerſi q̄ſierūt duob⁹ eum diebus nec inuenerūt. Sed q̄ dā die demoniac⁹ q̄daz exclamauit di. Apł'e dei Bartholomee incendūt me oīones tue. Cui ille Ommuteſce z exi ab eo z ſtati liberat. Qō audiens rex noie Polemi⁹ miſit ad apł'm rogāñ. vt ad ſe veniret z filiā ſuā lunaticā ſanaret. Et venit apł'us ac eā ſtatim a demone liberauit. Tūc rex camelos oneratos auro z argēto ac pciosis lapidib⁹ apł'o miſit. Cui ille rñdit. Iſta munera ſē neceſſaria bis q̄ terrena req̄runt. ego aut nil terrenum nil carnale deſidero. Tūc cepit multa de modo nře redemptionis docere. Et cū ſacramēta fidei pdicaſſet regi dixit: q̄ ſi baptizari velleꝛ deū ſuū catenis ligatū. i. demonē in idolo latentē ſibi oſtenderet. Seq̄nti g̃ die iuxta regis placitū dū pōtifices idolo ſacrificarent: cepit clamare demon dicens. Ceſſate miſeri ſacrificare mihi ne peiora me patiamini: q̄ catenis igneis ab angel' Jeſu cbīi crucifixi ſuz fligatus. Tūc apł'us pcepit vt demon exiret: idolū q̄z cōminueret. z ſic exiuit. Deinde fuſa oīone ab apł'o oēs infirmi ſanati ſūt ptinus. Tūc apł's tēplū deo dedicauit: Et ecce angel⁹ dñi apparuit z i q̄tuor angul' tēpli ſignū crucis ſuo digito ſculpſit z dixit. Tale ſignū in vīs frōtib⁹ imp̃mat⁹ ne timeat⁹ deū veſtrū quē oīdā vobis. Et ecce oſtēdit diabolū in ſpecie ethiopis nigrioꝛ fuligine: oculis igneas ſcintillas vt ferrū ignitū emittētib⁹: facie horrēdiſſima: flāmas ſulpbureas ex ore ſpirātē: catenis igneis vinctū tergo manib⁹. Et dixit ei apł'us. Qm̃ ad iuſſuz apł'i idola ꝛfregiſti z exiuiſti ō tēplo ſoluā te vt vadas i locū deſertū vbi nullus hominū morat z ibidē ſis vſq̄z ad diem iudicii. Ille g̃ ſolutus cū magno ſtrepitu z vlulatu diu paruit. z angel⁹ dñi cū ētis videntib⁹ in celū ascendit. Tūc rex cū vroze filiis z pl'o cūcto populo ſuſcepit. Jam ad hec cōmoti pōtifices temploꝛ ad Aſtragē regē fratrē Polemij conuenerūt z q̄queſti ſunt de his. Aſtrages ergo indignat⁹ apł'm ad ſe duci fecit: z ei ait. Tu es ille q̄ auerti fratrē meū. Cui apł's. Ego illū nō auerti ſed ſti fratrē meū. Cui apł's. Ego illū nō auerti ſed ꝙuerti. Ait rex. Sic tu feciſti illū relinq̄re deū ſuū z tuo deo credere: ſic ego facia te deo tuo reliēto ꝺo meo ſacrificare. Rñt apł's. Si tu poteſtatem habes ꝺo meo ſic facere ſic ego feci ꝺo illi⁹ q̄ē. ligatum z coegi z ē. poteris me ad ſimulacrum tuoꝝ cōminus z tu credē deo meo. Nec illo dicēte nū caat regi q̄ de⁹ ſuus eſſet. Dixit. ſ. baldach z cōminut⁹ fuiſſz. Ad quod rex mor ſua veſtimēta ſcidit z iuſſit vt apł's ſuſtineret. cederet. Deide vt btūs Dorotheꝰ dixit ipm crucifixit capite ꝺſo. ſ. deorſum. Tādē aūq̄ moreret ob maiorē cruciatū excoriauit viuū. poſtrēo capite crucifix⁹ eſt. Cui⁹ corp⁹ chriani honorifice ſepelierūt. Rex aut aſtrages z tēplorum pōtifex mor a demonib⁹ ſūt arrepti z mortui. Rex vo populi in ep̃m ordinat⁹ vigīti annis laudabiliter officiū regēs plen⁹ vtutib⁹ in pace q̄euit. Hec de legēda ob breuitatē p iſto ſm̃one ſufficiāt. alia in alijs ſm̃onib⁹ tractañ. Q g̃ btē Bartholomee rogam⁹ p amore chīi ora p nob.

De ſcto Bartholomeo Ser. II. ſ. de eo⁹ pfectu charitate z pulegijs.

Qui diligit me di-
liget a pre meo z ego diligā eū z manifestabo ei meipm Jo. xiiij. Dñe gna z mira eſt dei nři erga nos charitas. q⁹ cum nos deū amare nō poſſim⁹ niſi ipe dederit: hoc amore ſuū. ſm q⁹ ꝺr apł's Rho. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordib⁹ nřis p ſpm̃ſam q̄ datus ē nob. Et cū p iſta charitate dignat⁹ nos reamare z p̃miū celeſte donare acſi ex nob potuiſſemus ipm diligere. Aug. Ille deū hz q̄ deuz amat. z quāto pl⁹ amādo meret vt pl⁹ habeat. z pl⁹ habēdo pl⁹ diligat. Et ideo chīs dñs ꝺr vbi ſ. Qui diligit me. ſ. p ſpūſſcti gſam: diliget a pre meo z ego diligā eū. q̄ vn⁹ eſt amor pris z filij: z manifestabo ei meipm. ſ. p aptā viſionē deitat⁹ i glia ſua. Deleſti. Sic fec btō Bartholomeo de⁹. Jpſi g̃ pre dilexit chīs z reamat: ē a ꝺo pre z filio acceptus cat⁹ maxia glia i celo. Jdcirco iſta ꝺba a chīo ꝺcta ſibi z alijs apł'is ac diſcipul' ꝙuenient accepit m⁹ ad ei⁹ bonorē p ſm̃one. Juxta q̄ ꝺba cōmēdatur btūs apł's Bartholome⁹ de inb⁹.

¶Prio cõmẽdat de ꝺo ⁊ gratuito chꝛi amore. Qui diligit me: diliget a ꝑre meo

Scõo de ipõ ihesu chꝛi reamatiõe. Et ego diligã eũ. Et manifestabo ei meipm

¶Tertio cõmendat de eo celesti glificatiõe. ibi.

Circa ꝓmũ ꝺ amore vero chꝛi ⁊ gtuito ꝺ acciam ꝑ exclusiõe ꝙ btũs Bartholome⁹ ꝓbat chꝛm ihesum amasse ꝺo ⁊ ꝑfecto amore. Et decrat: qꝛ ipm amauit

¶Primo vero corde

Scõo ꝺo ore.

¶Tertio ꝺo ope

¶Primo ꝺo corde. sic ꝓcepit dñs Mat.xxij. Diliges dñm deũ tuũ toto corde ⁊. zc. Chꝛy. in eo ꝙ dicit totũ nõ recipit sectionẽ. Si g sic deũ diligis: ꝺo corde deũ dilige vt nil nisi ꝓpter deũ diligas: ꝺo corde deũ dilige ꝙ tecũ aliꝙd amat vicz qꝺ nõ ꝓpter te amat. ¶Proi de Lip. de.xij. abuf. ꝺt sic. Nõi amor ⁊ dei pax riſ i vno corde hitare nõ pñt. quẽadmodũ oculi puter celũ ⁊ terrã neq; ꝙ ꝑspiciũt. Et qꝺ daret ꝙ bõ ꝙ petm facit: vel qꝺ deũ qꝛ mũ danũ aut carnale amat ꝙ dei ꝓceptũ: nõ vere deũ amat. Sz si tale sine peõ cita ⁊ ꝓpter deũ amaret. puta diuitias honores: ⁊ hmõi in deũ ordinañ. sic vere amat. ¶Btũs Bartholome⁹ ꝓcepsit oia ꝓpter chꝛm g vere amauit. Scõo vero ore amauit chꝛm. ⁊ sic ꝺeber ois chꝛianus. Nimiꝛ Greg. in moral'. dicit. Nõ valde mẽs amat: hoc ore vl' fmõe replicat. Nã er abũdãtia cordis os loqtur Mat.xij. Et ꝙ pax ꝙ ꝺo ore deũ amat ꝙ mala nõ loqtur sed ꝺe eo sepe replicat in collatione: in ꝓfessione pectatoꝛ: in dei laude ⁊ orõe. Sic fecit btũs Bartholome⁹ ꝙ chꝛm Jesum ꝓdicare nõ destitit vsq; ad mortẽ: ipm laudauit ⁊ exorauit. Qꝛidie centies in diez cẽties in nocte genib⁹ fleris. ⁊ sic oẽs ꝙ pax ꝙ diurnos q; nocturnos oõnib⁹ ꝓuenies epla dicit. Nõe qꝺ cunq; inchoauerꝭ facere: ꝓmo inuoca deũ ⁊ gras ei age. ⁊ cũ ꝓfecerꝭ illud sic fac. Jtẽ Hiero. ad Eusto. Egrediẽtes ꝺo spiritũ armet oõ. regrediẽtibꝰ ꝺ platea: oõ occurrat. Nec cibi añ sumank nisi oõe pmissa. nec recedak a mensa nisi gr̃e referank creatoꝛi. nec ꝓuectio amauit ope. Uñ. j. Jo. ij. Filioli mei nõ diligamꝰ ꝙ bo. s. ctm. neq; lingua: sed ope ⁊ vitate. Uñ Greg. omel'. xxij. Probatio dilectiõis exhibitio ẽ opis. Ecce in qꝛt si vnusq; vim reqrit an diligat deũ: tota fiducia rñdet: diligo. Et infra. Ad vosmetipos frẽs charissimi redite si deũ vere amatꝭ exqrite. Nec tñ sibi aliqs credat q; qꝺ animus sine opis attestatiõe rñderit. de dilectione ꝓximi lingua: mens: manꝰ ⁊ vita reqrak. nũq; em est amor dei ociosꝰ: opak ei magna si est: si ãt opari amor renuit nõ ẽ. Hec ille. Ad id ẽt ꝓsp. vbi de pe. di. ij. Charitas est. ꝺt ꝙ charitas dei facit pcõ resistere: bonis opibꝰ abũdare: seculi dlãdimẽta ꝓtẽnere: ⁊ oia difficilia ⁊ aspa ꝓficere

Btũs Bartholome⁹ sic chꝛs amauit ꝙ cui⁹ amore seipm morti exposuit. g zc. Et ¶Querit hic. Utq; qliscũq; dilectõ dei ⁊ qntũcũq; parua sufficiat hoi ꝙ salute eẽna. Rõ qõnis est. qꝛ etiãsi i infimo gradu charitatꝭ sit qs: in statu ẽ saluꝭ. Nã fm Frã. mar. sup. j. di. xvij. Impossibile est exñtẽ i charitate nõ eẽ gtũ deo ⁊ acceptũ ad vitã eternã qꝛ iplicat ꝯdictiõez eẽ in charitate ⁊ nõ eẽ charuz deo. g i charitate impossibile ẽ dãnari. Sz in ꝓrium facit. qꝛ nõ omnis amans: deũ gtuite amat. g nõ ois amor est vite eterne meritoꝛi⁹: vt etiam docet Bern. sup Cañ. ser. vij. Sed illa inqt ania amat deũ gtuite q; amat caste ⁊ scẽ in puritate spũs ⁊ ꝓpẽ se. Rñ ad hec fm doc. ꝓcipue Aure. in cõpẽ. q; distinguit triplicẽ ꝺi dilectionẽ. ¶Pria ꝺr innata vl' natural' q; est bonoꝛ ⁊ maloꝛ etiã infideliũ ⁊ dãnatoꝛ. Quãuis eñ culpa mortalis gr̃am extinguat. ⁊ dãnatio eternalis excludat misericordiã tñ natural'r hoi insita sr̃ hec tria de deo q; s. nec petm excludit nec desperatio aut dãnatõ extinguit. Unũ ẽ cognitio dei q; fm Damas. naturalit ẽ hoibꝰ insita ⁊ etiã demõibꝰ. Uñ Dion. ꝺ diui. no. c. j. Sũmũ bonũ oia desiderãt intellectualia q; dẽ ⁊ rõnalia cognitiõe. Hic. j. Etb. Rõ sp deficak ad optia. Aliꝺ ẽ synderes q; ẽ lex rõnis naturalit remurmurãs ꝙ malũ ⁊ affecta ac stiulãs ad bonũ in vniuersali. Uñ ⁊ erubescit hõ ꝙ malo ope cũ delaudak. ⁊ ꝺlectak in bono laudabili opeac gliak. Hec synderes nec i dãnatꝭ extinguit in respectu q; ad penã pcti: ltz extinguak q; ad obstinationẽ volũtatꝭ male. Tertiũ ẽ dilectio naturalis dei. qꝛ vt ꝺr Boe. de ꝓso. vnicuiq; mẽti naturaliter iserta ẽ veri boni cupiditas. Aug. Deꝰ quez amat scies ⁊ nescies. Sz i dãnatꝭ hec dilectio est ita offuscata vt nullũ bonũ morale bñ velit i ꝓti clari. hec ñ ẽ sufficiẽs ad salutẽ. Scõa dilectõ ꝺr mercẽnaria vl' ꝓuil' q; qs diligit deuz ꝓpter bñficia vl' q; cõmoda ꝓpria zc. De tli ꝓs. Cõfiteboꝛ tibi cũ bñfecerꝭ ei. Et tal' amoꝛ ꝺr ẽ vicios⁹. qꝛ si diligit deꝰ ꝓpter aliꝙd aliꝺ tiã illõ aliꝺ magis diligit ꝙ deꝰ. iuxta illõ. j. Posteꝛ. Propter qꝺ vnũ qꝺq; tale ⁊ ipm magis dr̃. Uerbi gra. Tu amas diuite ꝓpter pecuniã. g pecũiaz pamas. Sic dicẽte Gen. Mel musce sequũt: formice frumẽtũ: cadauera lupi zc. Tertia ẽ dilectio casta vl' filial'. ⁊ hec sola ẽ gtuita ⁊ scrã vt ꝺ dictũ ẽ ꝙ Bern. Ad qõnẽ g rñdet ꝙ si in hoie fuerit ꝺa ⁊ gtuita hec dilectio ꝺ ꝯntũcũq; qua ⁊ in infimo statu charitatꝭ gtuite sufficit ad salutẽ. qꝛ vt ꝺr Frã. ma. vbi. g. Esse charitatꝭ ꝺo ẽ effectꝰ formal' charitatꝭ. sic eẽ gtũ est effectꝰ formal' gr̃e g i possibile ẽ i aliq; eẽ charitatẽ vl' gtiã dei ꝯntũcũq; qua vl' infimi gꝺ' qn illõ sic charitatẽ gtũ deo ad vitã. nã iplicatꝭ ꝯdictionẽ. Uerũtñ si ꝺr qua charitas ꝙ eo ꝙ deficit a rõe gtuite dilectiõis iã tal' ñ sufficit ad salutẽ vt ꝺ naturali ⁊ meritẽnaria patuit. ¶Sz qõ restat. Jn q; ꝓsistit ista gtuita dei dilectio ẽntial'r. vel qlibꝫ signis

vificat. Ad qđ rñdet q̄ p̄mū est signū: nil ꝫ deū velle. z sic nullū pctm̄ mortale admittere vel facere. Ūñ Greg. homel. xxiij. Vere etem̄ diligim⁹ deū si mādata ei⁹ custodim⁹. si nos a nris voluptatib⁹ scz viciis coartam⁹. Ūñ z Jo. xiiij. Qui habz mādata mea z seruat ea ille est q̄ diligit te. Secundū signū dei mādata implēdo: ipm diligere pure ꝓpter se: id est ꝓpter suā bonitatē: z ꝓpe nil aliud: vt patuit. Jā licet vt Aug. dicit in deo est omne bonū quodcunq̄ desiderari pōt. s. vita salus: vict⁹: copia: bonor: gl'ia z pax z oīa bona Dec ille. Ñ pure ꝓpe scip̄m deum debem⁹ diligere: z nō ꝓpter aliq̄d nostr̄ cōmodum habēduz Nō ergo debet deus amari etiam ꝓpter regnuz celor̄. ita q̄ si vicz sares q̄ deus tibi nō daret regnū celor̄: ip̄m amare nolles: imo si nec celum nec victum z omnino nil daret: deum amares p̄cepta seruando. ꝓpe scip̄m. Ūñ Magist̄er in. iij. dist. xxvij. diffiniendo dicit. Charitas est dilectio q̄ diligitur deus ꝓpter se z primus ꝓpter deuz vl in deum. Ūñ Aug⁹. lib. solil. dicit. Malo te de⁹ meus habere q̄z q̄cquid p̄ter te donares mihi si ne te. Tertiū signum firmum bñ. ꝓpositū nunq̄z a dei amore separari: sed vsq̄z ad mortē pseuerare. Unde Prosper li. de vita ꝛtemplatiua de pe. di. ij. Charitas inq̄t est recta voluntas iuncta deo inseparabiliter: nulli vicio obnoxia rē. Proinde Bern̄. sup. Cañ. sermone. lxxxiij. Amor sufficit p se z ꝓpter se: ipe meritum ipe premium. Et infra. Si mihi inq̄t de⁹ irascit nō vtiq̄z ego illi irascar sed pauebo. si me arguat non redarguetur a me sed potius iustificabit ex me. Dec ille. Et Hugo Ñe boc desidero q̄ si etiam debeo dānari boc tm̄ da vt possim diligere te in inferno. Beatus Bartholome⁹ his omnib⁹ modis dilexit chr̄m q̄ nūc cū chr̄o regnat in celo. O homo disce deuz tuum diligere. Ē

Circa scd̄m de dilectōe beati Bartholomei a chr̄isto: simulq̄z z circa tertiū de glorificatiōe sit ꝓ ꝛclusiōe q̄ chr̄s dñs btm̄ Bartholomeū dilexit in terris z in celis dignitatib⁹ p̄maximis. Et ptz in sex quas ꝓsequamur. ¶ Prima dignitas generis regij. Fert̄ em̄ de eo scpta historia lib. de ortu apl'or̄: licz apocripbo. cñ vitati nō videt cōtrariari historiar̄. sed pot⁹ ꝛsonare. vicz q̄ ī Syria vbi plures ꝓuincie z reges sunt: q̄daz rex babuit filiam que rationis dictamie recognouit q̄ idola nō essent colenda sed vnus deus. Et puto q̄ ob h̄ indignatus illi diabol⁹ in idolo quē ille rex colebat tale dedit rñsum nō semel sed pluries ꝓcipiēs q̄. s. si rex sibi z suis actori regno cauere vellet eradium: q̄ntotius ip̄am suaz filiā occidi faceret: z cor ac ambas man⁹ illius ip̄i idolo offerret in sacrificium. Rex g̃ ꝛsilio oīm p̄cipum suorum coactus tradidit filiā ne motus incurreret deor̄. z q̄busdam secretarijs p̄cepit vt illaz in siluaz remotius ducerēt. ne si videret corā se occidi paterno cōmoueret affectu. z sic eaz in siluā occiderēt: cor z man⁹ afferrēt ad sacrificandū idolo. Que educta deū sūmū orabat z cuius fletebat. Ūñ diuino nutu factū est q̄ illi secretarij miserecordia moti sunt z ꝛsilio inito inter se dimittere creuerūt man⁹ ei⁹ ambas p̄scandere z dimittere: accepto iuramēto ab ea q̄ tālōge discurreret q̄ nūq̄z de ea rex ip̄e audire posset q̄ viua foret. q̄ nulli rem banc aut genus pandere. z sic dimiserunt eam. Pro corde aūt ei⁹ cane q̄ inferetus eos fuerat occiderūt z cor illi⁹ cum manibo puelle attulerūt ac idolo sacrificauerūt. Illa ergo trūcatis manib⁹ per siluas flēs discurrebat q̄nto remotius a patria. z tandez deuenit ad q̄dam cenobiū dñar̄ vbi ob cultū dei ve⁹ monastice manebāt. Quā ille videntes more regio vestitā z delicataz sed manib⁹ trūcatā: interrogauerūt vñ esset aut venisset. Illa nil aliud nisi flens hoc dicebat q̄ de⁹ ip̄e nouit q̄ innocens sum. Ille ḡ suscepērūt eaz. Post aliq̄s ip̄s accidit vt rex illius ꝓuincie vbi erat cenobiū dñar̄ p̄dictar̄ cū visitādi cū filio aduenisset. Ubi filij regis vidēs inť alias v̄ginē istā regiā: ꝛcupiuit sibi despōsari Et patri sup̄ h̄ supplicare cepit. Cūq̄z pi nō annueret eo q̄ gen⁹ illi⁹ nesciret z trūcata foret: adolescens languore corripit. Et ne spm̄ exhalaret coactus est filio suo illam copulare celebrauit nup̄cias more regio. Tādē euoluto annis rex moritur. z iste regis filij⁹ in solium p̄is exaltat. Interea regina a rege ꝛcepit. Cūq̄z rex cū exercitu procedit ser lōgi⁹ ꝛ hostes iuadētes sui regni fines. Ecce regia in domo regia aduēiēte rege pr⁹ pepit filiū et gātē. Fit leticia cūctis: z nūci⁹ ad regē cū ista sup̄ h̄ mittit. Is aūt nūci⁹ q̄dā die in itinere hospitatus apud q̄ndā nobilē q̄ a rege iusticia crigente fuerat multa dāna in possessionib⁹ suis ꝓpter Auditis istis nouis: ecce a diabolo instigat⁹ nil cū illū inebriat z dormire facit. Iras de pera alius ercipit. z sigillo illi⁹ integre ōtracto: alia chr̄ta scribit cui illud sigillū innectit z in pera nūcij reponit sic ꝛtinēs. Notū sit regi q̄ de vxore mea natū ē mōstrū demōi sile: cui⁹ caput marinū collo retorto: manib⁹ z pedib⁹ ineptū. aures sicut asinine: oculi terribiles vn⁹ sup̄ior altero. z multa talia derogatiua. Subiūxitq̄z q̄ nō ē fas p̄ bonorē regiū tale viuere. Mane surgens nūcius b⁹ facti nesciēs iter ꝓsequit. Et tādē ad regē p̄uenit plegēs tristj efficit de tali filio z mādauit illi ut cuiq̄z sup̄ hac re loq̄t. z mittit p cūdē iras vt filius sibi natū reseruaret vidēdū rē. In reditu nūcius apd eundē hospitat. q̄ curios⁹ cū ex⁹ gestis inq̄rit. z sit⁹ inebriañ. cū iras regi⁹ exāret vt ꝓpus ōtracto sigillo alia chartā sublimbit mandans. dañ. sub pena capitis duob⁹ p̄cipalib⁹ illius scallis vt q̄ntoti⁹ vna nocte regina cū filio p̄dicto rēt in siluā z secreto ambos occideret. Quo facto Allat sistis iras ꝛtristati sūt senescalli. interrogāt nūciū q̄d rex mādauerit ozetenus z q̄d dicerem

Sermo LVII

Rñdit. Aliñ nescio nisi q̄ plectr̄ lr̄is mor cōmi
nar⁹ est mihi z mādauit ne cuiq̄ de ꝺ loq̄rer. Tā
dez mirātes isti ꝓsilio inito: inē se decreuerūt qō
scptū fuerat in lr̄is pficere. Et reginā cū filio du⁊
rerūt nocte in siluā ad occidēdū. qō illa itelligēs
cepit deū inuocare z fusis lachrymis supplicare
vt saltē parcerēt puerulo innocēti. Et q̄m nō ē sa
pientia: nō ē ꝓsiliū ⁊ dñi: diuino nutu cōmoti sūt
plectare z iuramēto exacto ab ea q̄ discederet ad
remota vbi nulli⁹ eā nosset vl̄ de ꝺ scire posset: di⁊
misert. Et illa p siluas vagās z flēs die illucescē
te filiū magnā sustinēs: puenit ad quēdā puteum
altū z introspiciēs nec dñs q̄ hauirī⁊ angustiañ
cū se inclinasset: ecce puer̄ quē manibꝫ hēbat de
ifans ille i puteū cecidit. O q̄t tūc clamoro⁊ fleti
vltis dilapsū ꝓtinere nō potuit eo q̄ eēt māca: ⁊
bus mr̄ mestissima exclamauerit q̄s narrare po
terit. Et q̄m nullū hoiem videbat adesse q̄ iuua⁊
ret: ad deū celi clamabat di. O de⁹ me⁹ quō perij
vna cū filio: q̄ tñ totā spē a ꝓncipio i te habui. Ec
ce ār de⁹ misericor⁊ cū tētatiōe fecit. puerū. mor ei
angel⁹ dñi i specie viri astitit z aq̄ putei subleua⁊
ta puer̄ viuū suprnatārē q̄si nulli⁹ eēt pōder⁊ sus
tulit. Ad quē cū mr̄ man⁹ extēdiss⁊: ecce angelus
rāgēs. eas integre restituit z disparuit. Ingēti ḡ gau
dio repleta: puer̄ ob ꝺ vocauit Bartholomeu⁊
qs interpr̄at filij⁹ suspēdētis aq̄s. z ē nomē syr̄ z
nō bebreū. Tūc deo gr̄as agēs inspiratū est sibi
vt remot⁹ nō discederet: is⁊ ad añdictū cenobium
diuerteret. ibiq⁊ susceptā: cū rer tādē victor redi⁊
rē ptntiis cognitis ꝓsternat⁹ anio cepit reqrere
do ad cenobiū vbi amaritudinē cordis ĩdicauit
vror̄ vbi esset cū filio. Quid plura. Venit plorā
ries: ingēti gaudio est repleta. z ad palatiū redu⁊
dñatu. Quibꝫ pdentibꝫ. ibi eā sanā cū filio repe
rit. Postmodū rege mortuo Bartholome⁹ iam
adult⁹ ĩ regē eligit illi⁹ puincie q̄ vni⁹ dei fidem
ample⁹ ē. z plelit⁹ i fide iudeor̄ effect⁹. Et sic p⁊
q̄ ipe fuerit ex regali origine z dignitate. Et huic
nor⁊dar q̄ dicit legenda in purpura z colobio
regio p singulos angulos gemmis ornato⁊ē. se
q̄ndo cbīm māsisse. Est aūt colobiū vt in lib. La
tholicon ôr ꝟginale pallio vsq̄ ad talos depen⁊
sum. ℣ Secūa dignitas electōis chīi. Nā ipe
fol⁹ Bartholome⁹ inē apl'os ex gētibꝫ extraneis
id est nō hebreis elect⁹ est in apl'atū. Apostolar⁹
aūt ē sūme dignitatis in eccl'ia: vt dicit Dionys⁹. p
oibꝫ gradibꝫ sctitatis. Et in ꝺ ipe etiā inē apl'os
claret ꝑ illegio. vic⁊ q̄ alij oēs apl'i ad chīi vocē
vocatis sunt eū secuti. Ipe sola fama chīi audita
ipm secut⁹ ē. Jeē qr alij pauciora ꝓ chīo reliq̄rūt
ipe regiā dignitatē ⁊c. O vere magnū reputaret
bodie si alīs rex vl̄ cīs baro oia relinq̄ret z reli
Sionē intraret. Sic in ꝓposito. ℣ Tertia di⁊
gnitas decoris ꝟginei. Nō eīm legit vror̄em ha⁊
buisse. Q aūt ꝟgo fuerit pluribꝫ ex signis colli⁊
git. Nam quero: que sunt signa sctitatis ꝟginā
lis q̄bꝫ pfitr̄ coḡsci aut putaī ineſſe boi. Ad qō
ſm doc. rñdet q̄ vnū est angelo⁊ visitatio z asso
ciatio. Un Piero. ad Paulā z Eustochiū de as
sūptiōe ôt. Bñ angel⁹ ad ꝟginē mittit: qr sp est
angel⁹ cognata ꝟginitas. Sed de brō Bartholo⁊
meo apl'o legit q̄ angeli cū eo sp ambulabant z
sp ministrabāt ei. Scōm signū ē mūdicie exterio⁊
dilectio Exterio⁊ ei mūdicia ĩ oib⁹. s. in loq̄la: i habi
tu ĩ quersatione z sic de alijs signū est interioris. Un
pbs. iij. Etb. ôt Qualis vnusq̄sq̄ est intus talia
dicit z opat z talē viuit Hec ille. Sed ipe beat⁹
Bartholome⁹ cāmūde se seruauit ab oib⁹ pctis z
vixit vt sp let⁹ z hilaris pseueraret. s. p serenitate
cōscīe vt legit de eo Jtē sp portasse legit colobi
um qō est ꝟginale pallium. Tertiū signū ē carnis
incorruptio z ei⁹ p miraculū declaratio. qr car⁊
nis integritas est p signo ꝟginitatis ſm Aug. z
oīs docto. Sed brūs Bartholome⁹ apl's legi⁊
tur carnē cādidā habuisse vt etiā vestes z sanda
lia nō sordidarent nec veterascerēt diuino mira
culo. ergo sequit rē ℣ Quarta est amoris feruī⁊
di. Nā erat in ozōne tāferuēs q̄ demō clamaret
di. O apl'e incēdūt me oīones tue. z cēties in die
z cēties i nocte genib⁹ fleris orauit. Quita est
martyriū p̄clari. qr acerbissimas passiōes p chīo
sustinuit. s. crucifixionē. fustiū cessionē: exco⁊iatio
nē: decapitationē. ℣ Serta dignitas aduocatio
nis p pctis ꝓpl'i. Legit eīm q̄ anno dñi tricēteſi⁊
motricesimo mo⁊mo saraceni insulā lipparī vasta⁊
uer̄t: vbi corp⁹ sci Bartholomei q̄escebat: ac ei⁹
sepulcr̄ ꝓfringētes ossa dispersūt. Illis recedēti
bus apparuit apl's cuidā monacho dicēs Colli
ge ossa mea: nā p multū tps apl'o huic meis me
ritis z intercessione dñs pepcit z vsq̄ nunc eos
ꝓseruauit in pace. Sz tā cor̄ pctis nimis inua⁊
lescētib⁹ z vsq̄ ad celū clamātib⁹ diuino iudicio
pierūt. Et cū monach⁹ sibi diceret, quō inē mul⁊
ta alior̄ ossa possim discernere tua. Rñdit. No⁊
cte ad ea colligenda ibis zea q̄ vt ignē splenden⁊
tia videris ꝓtin⁹ leuabis. Et sic ille ossa ei⁹ colle⁊
git. z ꝓcēdēs nauē Beneuentū que est metropo
lis neapulie transtulit. O ḡ charissimi accedam⁹
ad beatū interpellādum Bartholomeū vt suis
meritis impetret nob a chīo gr̄am in pñti z glo⁊
riā in futuro Amē.

De scō Bartholomeo Ser. III. s. de dilectio⁊
ne dei z ꝓximi.

Hoc est preceptū meū vt diligatis inuicē sic̄ dilexi vos
Jo. xv. ℣ Sic̄ ôt Aug. Unusq̄s
q̄ boim ꝺ effundit in ꝑmōe q̄ plen⁹ est in corde
qr dicēte saluatore Mat. rij. Ex abundātia cor⁊
dis os loq̄tur. Sicut vas q̄dcunq⁊ illō z nō ali
ud effundit quo plenum est. Sic in ꝓposito.
Quia aūt christus dñs plen⁹ erat charitate qua
adeo nos amauit vt de celis in vter̄ descēderet

ꝝgis.z nr̃am carnē assumēs suo sanguīe z mor
te nos r̃demeret. Ūñ Apoc.j. Dilexit nos z lauit
nos a pcīis nr̃is. Et.j. Jo.iij. In hoc cognim⁹ cha
ritatē dei.qm̃ ille ꝓ nob aiam suā posuit. Exq̃ ꝯ
plen⁹ erat chr̃s charitate:imo ipa charitas fuit:
qz de⁹ charitas ē z q̃ mānet i charitate i deo ma.z de⁹ i
eo.j. Jo.iij. Idcirco hoc nob p̄dicauit:hoc mādauit
s.p̄ceptū charitatis di. Hoc ē p̄ceptū meū vt dili
gatis inuicē zc. Et qz hec ꝟba dixit aplis.z de illis
canit eccl'ia.iō inq̃ eos de scō Bartholomeo que
nienē accipiunt hec ꝟba.iuxta q̃ tria mysteria no
tabim⁹ ꝓ r̃mōe isto.

Primū de charitatis p̄cepto.ibi.hoc ē p̄ceptū zc.

Scōm de ei⁹ regularitatis mō debito q̃ diliga
mus zc.

Tertiū de chr̃i formitatis exēplo. Sicut inq̃t di
lexi vos zc. B

Circa p̄mū de charitatis p̄cepto tres p̄cipue q̃s
tiōes hoc occurrūt declarāde.

Prīa de ei⁹ singularitate.

Scōa de ei⁹ formali q̃litate.

Tertia de ei⁹ nouitate.

Prima q̃stio est quā ꝓponit Hzc.i hom̃.de apo
stol' di.sic. Cū cūcta sacra eloq̃a plena sint dñicis
p̄ceptis:q̃d est qꝺ de sola dilectiōe q̃si de singulari
mādato dñs ōr. Hoc est p̄ceptū meū vt diligatis
inuicē. Et rñdēs ōr.qꝺ iō.qz dñica p̄cepta licz sint
mlta p diuersitatē opis:sūt tñ vnū i radice chari
tatis. Hoc ē ꝯ mādatū de sola dilectiōe est.qz q̃q̃d p̄
cipit in sola charitate radicat. Exēplū pōit dicēs.
Ut em̃ multi arbores rami ex vna radice ꝓdeunt:
sic multe vtutes ex vna charitate generant. Nec
habet aliq̃d viriditatis ram⁹ boni operis si non
manet in radice charitatis. Hec ille. Hō aūt bo
rū est.qz oia p̄cepta z eoz obseruātia a charitate
p̄cedūt sicut a fonte vl' p̄ncipio.z oia ad charita
tē ordinant vel reducunt vt ad finē.j. Tim̃.j. Fi
nis p̄cepti est charitas. Hinc q̃re p̄cepit de⁹ vnum
credere deū:nisi vt illū vere deū diligas quē cre
dis. Itē q̃re p̄cepit. Hō assumes nomē dei tui in
vanū. Et itez.sabbata sctifices.nisi vt ex amore
dei nomē honores:z ipm deū in charitate colas
spēali cultu in die festo.s.misse auditiōe.ad qō q̃
libz tenet sub p̄cepto.de cōse.di.j.missas. Itē q̃re
p̄cepit. Honora p̄rem z mr̃em. Hō occides. Hō
furtū facies. Hō mechaberis. Hō falsum iuraue
ris zc.nisi vt vere diligas primū p oia sicut dei
psum. Ūñ Chrys.sup Mat. Qui primū diligit
scz vere:nō occidit illū quē diligit:nec mentit illi
quē diligit.nec falsus testimoniū dicit de illo.nec
cupiscit rem illi⁹:nec mulierē ei⁹ inuadit. quez
diligit. Sicut em̃ odiū suggerit facere oē malus
sic dilectio omē bonū. Hec ille. Et sic patz qꝺ vita
chr̃iani dz radicari in charitate vt saluet. Epb.iij
In charitate radicati z fundati L Scōa q̃s
tio q̃re sb̃ hac forma ꝓposuit chr̃s p̄ceptū chari
tatis vt diligam⁹ p̄rim nec addidit de dī dilectio
ne.cum tñ magis obligat hō deū diligere.qz sup
ra ꝯ oēm primū z oēm creaturā. Dic ē ꝯ qꝺ
oia p̄cepta i dilectiōe primi iclude.nō aūt:nec
mētiōez fec̄ ō dilectiōe dei. Ad qō fm doc. allīgn
tur rōnes plēs. Una ē ex ꝑte finis.qz vt Aug. de
Doctrim⁹ diligi dz ꝓp̄ deū z in deum z nō aliter
Qui ꝯ diligit primū ꝓp̄ deuz:necessario diligit
deū.qz ꝓter vnūq̃dq̃ tale z ipm magis.j. posite
rioz. Alia rō ex circūstātis vel inclusionis.qz ista duo
scz dilectio dei z dilectio primi sic se mutuo inclu
dūt z adeo sunt circūcta vt vnū attingat i alio. Ho
sic ptz.qz q̃ diligit vere deū:oia ei⁹ p̄cepta seruat
Jo.xiiij. Qui habet mādata mea z seruat ea ille e
q̃ diligit me. Sed de⁹ p̄cepit primū diligere q̃
pt hō deū vere diligere nisi diligat primū. Ūñ.j.
Jo.iiij. Si q̃s ōr qz diligo deū z prim odit mē
dax est. Et h̄ mādatū habem⁹ a deo:vt q̃ diligit
deū diligit z frēm suū. Itē q̃ diligit chr̃m
pter deū dz diligere.ꝯ z deus diligit. Ūñ Chrys.
Vide dei amorē amori nr̃o velut catenā copula
tū. Hō em̃ est possibile habentē vnū mādatū no
hr̃e scōm. Et ponit idez exēm. Sic inq̃t rex in ima
gine sua honorat vel ꝓtēnit:sic de⁹ in boie vt di
ligit vel odit. Tertia rō deductiōis.qz dilectio
dei licet sit maior z pfectior dilectione primi ma
ipa dilectio primi est via q̃dam ad dilectionē dei
sicut puericia est via ad statū virilem q̃ anim⁹ non
or. Hzc.ât hom̃.xxxvij.ōr. Et his q̃ anim⁹ nou
surgit ad incognita q̃ nō nouit:vt p̄ b̄ q̃ sat nō
tū diligere discat z incognita amare. Hec ille. Et
sic p dilectionē primi deducit q̃s p via bō ad di
ligēdū deū:vt hec notat Aug. sup.j. Jo.iij. Hoc
it ꝯ chr̃s dñs solū de dilectiōe primi p̄cepit dice
nere.qz in eo ꝓtinent oia z p illō ducit hō ad dei
dilectionē. Hinc Rho.xiij. Qui primū diligit le
gē impleuit. D Tertia q̃stio addit. Cur hoc
mādatū ōr nouū. Mandatū inq̃t nouū do vo
bis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos:cum tam
ab olim sancti patres dilexer̄t se inuicē z ipsis da
tū fuit h̄ mādatū vt in veteri lege: Cur fm Aug
dolphū li. de medi. vite chr̃i.qꝺ h̄ mādatus nō de
nouū q̃ntum ad substantiam.qz fuit datū in veteri le
ge q̃ etiā p̄cipit deū sup oia z primos sicut se di
ligere.sed ōr nouū q̃ntuz ad mādati formā qua
subiūgit. Sic dilexi vos inq̃t.qz chr̃s impetra
uit nos vt mori dignaret̄ ꝓ nr̃a salute ipe ōr
qō a seculo fuit nouū z inuisum. Itē ōr etiam
uum q̃ntuz ad affectū.qz vetustatē peccati auferens
aiaz i chr̃o renouat.z renasci denuo facit. Ipsum
sancti gr̃am. Et ibidem ponit exēplū ralegi⁹ mo
dus vnū renouādi vinū vet⁹ q̃ licz amittat colo
rem z saporē est iste qꝺ ponit cū vino nouo z fos
ti sup feces nouas.z ibi recipit colorē z saporē
ex feruore vini noui.z sic renouat. Sic mādatum
de dilectiōe fuit valde antiq̃tū vt nō saperet. Sic
apposita est nouitas charitatis in passione chr̃i
vbi feruētissima fuit dilectō.z sic fecit nouū. Ho
hō chr̃iane stude deū diligere z p̄rim amore chr̃i
exemplo beati Bartholomei.

Sermo LVII

Circa scōm de mō debito charitatis z eius regulis Aīm qri pt. quō debeat hō diligere deū z quō primū Idcirco tres potissime regle ō hoc sūt notāde.

Pria regula de dilectiōe dei

Scōa de dilectiōe pximi

Tertia de dilectiōe inimici.

Prima regula de dilectione dei est. s. q̄ deꝰ ē ab oibꝫ hoibꝫ diligēdus ꝓpt̄ se z sup oia Hec regula pt̄ p mgīm z doc. in. iij. di. xxvij. Nā z Bern. de dil. deo dicit. Causa diligendi deū deꝰ est. qō est dicere. q̄ debemꝰ deuz diligere pure ꝓpt̄ suā bonitatē. qz torꝰ est bonꝰ z desiderabilis ac amabilis. Nā q̄cq̄d est in deo: est summū bonū z sūme desiderabile sup oia bona mūdi. Anſ. li. monol. Deꝰ ē summū bonū q̄ nil maiꝰ cogitari potest. Et iō deꝰ debz diligi sup oia z ꝓpt̄ se. qz si diligeret ꝓpt̄ aliq̄d aliud: iā illud pferret deo z pēs bilꝰ deo. Nō debz ḡ diligere homo deū ꝓpt̄ ꝑtium cōmodū sz pure ꝓpt̄ deū. z sup oia. i. sup oēs res tpales. sup. ꝑsōās z sup oia creata: ac etiam sup nosmetipos. Hinc Aug. xiij. Siq̄s venit ad me z nō odit patrē aut mrem z vxorē z filios z frēs z sorores: adhuc z aiam suā: nō pt̄ meꝰ esse discipulꝰ. Scōa regula est de dilectiōe pximi: vidz q̄ ois hō tenet diligere pximū in deū z ꝓpt̄ deū. Et pz hec regula in. iij. di. q̄ sup. Unde Aug. li. i. homel. inq̄rēs q̄ sit ista dilectio pximi ō ē ꝓpt̄. Diliges pximū tuum sicut teipm. dist. est inter virū z vxorem. Et vt dicit ista dilectio liget triplicē dilectionē. Prima est carnalis q̄ ligere tm̄mō ꝓpt̄ carnalē affectum. qz b̄ etiam est in bꝛutis aialibꝫ: sed debes diligere in deū z ꝓpt̄ deū. i. qz vxor est mulier bona z iusta: vel vt bona z iusta sit. Qui em̄ sic diligit vxorē. s. in deum z ꝓpter deū. sicut seipm. i. ad id ad q̄ seipm. b̄ est ad gr̄am in pñti z gl̄iam in futuro. iam talis merebit vxorē vt vxorē: sed deū diligit in vxore. Et de hac meritoria dilectione dicit apl̄s Eph. v. ca. Viri diligite vxores vias sicut z chr̄is dilexit ecclīam ꝛc. Scōa est dilectio naturalis q̄ pater diligit filiū vel ecōuerso. z mater amat filium ꝛc. Et ista etiā de se nō est meritoria. qz communis est ꝑsōnāꝫ z aialibꝫ. Augusti. Serpētes leonesq̄ lupi filios amāt. Noli ḡ ꝓ magꝝ reputare q̄ amas filios tuos: si nō amaueris a serpentibus vinceris. Hec ille. Et sic patz q̄ nō est meritoria hec dilectio. sed erit meritoria si amauerit ꝓpt̄ deū z ꝓpt̄ deū: vt sz sit bonꝰ: vel qz est bonꝰ. Jō ad Eph. vj. Vos ꝑres filios vros educate in disciplina z correctione domini. Patz ḡ ꝛc. Tertia est dilectio socialis qua amicus amat amicū vel cohabitantē. primū aut̄ socium. Et ista etiam licet sit licita: nō tamē est meritoria. qz communis est pecoribꝫ. Sicut ponit exemplum Augusti, de duobꝫ equis simul māducantibꝫ qui desiderant se videre. z sic de alijs. Sed pōt esse meritoria siq̄s amet amicū in deum z ꝓpter deum: sic eī deum amat in amico vt sup̄ dictuz est. Quarta est dilectio rōnalis. qua (inq̄t Aug.) diligim⁹ hominē ꝓpter fidē sz chr̄i: z mutuā benivolētiaz sic nosmetipos. i. ad id ad q̄ nos: b̄ est. ad gr̄am ī pñti z gloriam in futuro. Jsta dilectio. s. ꝓpter fidem z bonitatē nō pōt esse in bꝛutis. qz non habent vsuz rōnis: sed tm̄ in bonis hominꝫ qui in deū z ꝓpter deum amant. primos sicut seipsos: id est vt sint fideles z boni. vel qz sunt fideles z boni. z est meritoria. z sic patet ꝑma regula ℍ

Tertia regula est de dilectiōe inimici. s. q̄ ois homo tenet diligere inimicū in vniuersali quantum ad naturam ꝓpter deum. Un̄ p̄cipit Mat. v. Diligite inimicos vros: benefacite his q̄ oderunt vos: z orate p ꝑsequentibꝫ z calūniantibꝫ vos vt sitis filij patris vestri qui in celis est. Un̄ Greg. homel. de apl̄is dicit. Ille charitatē ꝑfectā habet qui z amicū diligit in deū z inimicum diligit ꝓpter deum. Jam ꝑm sanctuz Tho. ij. ij. q. q. xxv. z cōmuniter doctores. Dilectio inimicoꝝ q̄ntum ad naturam in vniuersali est de necessitate charitatis. z hoc q̄ ad bona gratie in pñti et glorie in futuro. Et de b̄ alibi latius. Sed q̄ri sufficiat hic. Utrum inimici qui sunt mali sint ex charitate diligendi: Rñdet ꝑm sanctuz Tho. vbi supra z doctores cōmuniter q̄ inimici inq̄ntum sunt mali ꝛsiderādo q̄ntum ad culpam sic sunt odiendi. Nā z ipe deus odit malos inq̄ntū sunt mali. Un̄ ps. Inimicos odio habui ꝛc. Sed inimicos malos ꝛsiderañ. inq̄ntū homines sūt ad imaginem dei facti. sic sunt diligendi quia ad huc sunt in via z potentia veniendi ad penitentiam z gr̄am z gl̄iam. Et b̄ optare sibi debeo ꝓpter deū vt sit bonꝰ. Un̄ Aug. Cum dico hō malus duo dico. sz homo z malus. Inq̄ntum hō: est diligendus. inq̄ntum malus est odiendus. hoc est. malox hominuz malicia odienda est sed natura possibilis beatificari est diligēda. Hinc idem Augꝰ. Sic diligant hoies vt eox nō diligant errores. Idem de doctrina chr̄iana ōr. Ois peccatoz inq̄ntum peccatoz nō est diligendus. z omnis hō inq̄ntum homo est diligendus ꝓpter deum. deus vro ꝓpter seipm. Hec ille. Ad ꝓpositū Beatus Bartholomeus has regulas observauit. z iō iā ꝓgnat cū chr̄o in celis O ḡ chr̄iane fac sīl̄r vt vivas.

D Circa tertium de chr̄i foꝛmis dilectiōis exēplo. qz dicit Sicut dilexit vos ꝛc. accipiam⁹ pro conclusione sententiā sancti Bern. dicētis. Chr̄istus dñs tripliciter dilexit nos. dulciter: sapienter z fortiter. Sic nos exemplo eiꝰ nros primos diligere debemus. Primo nanq̄ chr̄s dilexit nos dulciter in eo q̄ nr̄am humanaz naturā induit et ipe oīm dñs z deꝰ nos in amicitiam sibi ꝑpetuo coniunxit z in fratres adoptauit: ac dulcissime

nos ad salutē monuit ⁊ attrarit. Sic nos debemus primos diligere vt frēs dulciꝰ ꝙuersantes neminē turbātes: nulli malū ꝓ malo reddētes: sz cū oīb pacē hñtes. ⁊ pietatis affectū ꝓ uidētes. j. Tim. ij. Quietā ⁊ trāq̄llā vitā agam⁹ in omni pietate. hoc em̄ bonū est ⁊ acceptū coraz deo ⁊ saluatore nostro. Item. j. Jo. iij. Siqs viderit frēm suū necessitatem habētē: ⁊ clauserit viscera sua ab eo. quō maner charitas pris i eo ⁊c.

Scdo dilexit nos chr̄s sapiēter. qz culpam nostram cauit ⁊ redarguit. Sic nos diligam⁹ primos vt eoz vicijs ⁊ peccatis nullatenꝰ ꝙsentiaz mus. alioq̄n insipienter diligit q̄ ꝓ amore primi deū petō offendit. qz ōr Rho. xij. Dilectio maluz nō opaf. Si ḡ opaf malum: nō fuit ꝛa dilectio. qz chr̄o ⁊ deo ꝓtraria. Jō Amb. v. q. v. Nō oscuretur (inq̄t) semp paf filiū: sed aliq̄n castigat. Ergo q̄n castigaf q̄ diligif: tūc circa eū pietas exercef. hz ei ⁊ amor plagas suas. Nec ibi. Ptz ḡ q⁹ ex charitate mali sūt corrigēdi. ¶ Tertio chr̄s dilexit nos fortiꝰ. Nimiū fortiꝰ dilexit nos q̄z possit diligere socijꝰ socijs: q̄ tñ dilectio magꝭ ē inf bonos Sz eminētiꝰ diligere nos oñdit cū ait Mat. vl. Ecce ego vobiscū sū vsq̄ ad mozrē nobiscū pseuerāt bonū ē. sed ipe ī ꝓpetuū nobiscū ē. Jtē fortiꝰ est dilectio inf vir ⁊ vroze: sz fortiꝰ ⁊ magꝭ dilexit nos chr̄s: q̄ ōr Mie. xij. vulgo ōr. Si dimiserit vir vroze: nūq̄d reuertef ad eā vltra Tu āt fornicaris cū amatoribꝰ multis: tñ reuertere ⁊ ego suscipiā te dicit dñs. Preter hec fortior est dilectio matris ad filiū: sed super hanc nos chr̄s dilexit. qz ōr Esa. xlix. c. Nunq̄d obliuisci pt mulier infantē suū vt nō miserea tur filio vteri sui. ⁊ si illa oblita fuerit: ego nō tñ obliuiscar tui. Ecce in manibꝰ descripsi te. Nec ibi Nā vulnera in mānibꝰ a chr̄o suscepta ꝓ nob exterīs i cruce mānibꝰ signū sūt amoris q̄si velit amplexari nos: vt ōr Bef. Jnsup fortissima ē dilectō q̄ aīa diligit corpꝰ a q̄ nullo mō vellet separari. Sz super hāc chr̄s nos dilexit q̄n ꝓ nob aīam a corpe emisit i cruce moriēdo. Jo. xv. Maiorē charitaz tē nēo hz vt aīaz suā ponat ꝓ a. su. Sic ⁊ nos debem⁹ primū fortiꝰ amare. Un. j. Jo. iij. In hoc cognim⁹ charitatē dei q̄m ille aīam suā ꝓ nob posuit. i. vitā. Et nos debem⁹ ꝓ frib⁹ aīas pōere. Lyr. i. vitā corpalē ꝓ salute aie primi. Nō tñ ad hoc cōmunē tenenf oēs: sed solū in casu necessitatis. vt si q̄s videat primū piclitari in aīa ⁊ ñ pōt sibi aliē subuenire nisi ꝓ hoc q⁹ exponat se mozti corpali ꝓ illi⁹ salute. i. alī casu tenef ⁊ nō alīs. Illi tñ q̄ hñt curā aniaꝝ: vt sacerdotes: curati epi ⁊ plati aliq̄ ñ solū in hoc casu sed etiā in alijs tenenf ꝓ salute sbditoꝝ vitā exponere corpalem. puta si q̄n hereticus vt lupꝰ latēs intrat gregē ad corrūpendum in fide vel moribꝰ. alioq̄n nō esset pastor sed mercēnarius. Nec Lyra. Sed aīam ꝓriā ad peccādū vl ꝓ ꝙñs dānationē obligādā nullꝰ dz exponere ꝓ toto mōdo: etiā saluādo ad brītudinē. Un ꝓ toto mōdo saluādo nō debes facere vnū petīm mortale Mat. xvj. Quid ꝓdest hoi si vniuersū mūdū lucref aie vo sue detrim. patiaf. O ḡ charissime veri chr̄iani hoztor vos ⁊ meipm vt exēplo bti Bartholomei ⁊ p oīb exēplo chr̄i discam⁹ nos diligere deū sup oīa. primū sic nos. eozem⁹ vt chr̄o dñs bti Bartholomei meritis det nob gratiam ⁊ gloriam Amen.

De scto Bartholomeo fmonē q̄rtū vide ex communi sctoꝝ vbi scpsi vt pluribꝰ sctis aplis vl doctoribꝰ possit deseruire ꝓ placito.

De scto Augustino vide fmonē in cōi scoꝝ doctoꝝ vl pontificū ⁊ applica legēdam eius

Legenda

Augustinus do/ctor egregiꝰ i Aphrica ciuitate Tagastensi oriꝰ: patre Patricio: matre Monica: fuit sūmꝰ phūs ⁊ rhetor luculentissimus adeo q⁹ oēs libros Aristotel ⁊ libros artiū liberalium q̄scumq̄ legere potuit ꝓ se didicit ⁊ intellexit sicut ipe testaf li. pfess. Et cū essz adolescēs in errorē manicheoꝝ cecidit q̄ dicūt chr̄m nō habuisse carnē verā sz phātasticā. ⁊ negāt resurrectionis ritus Jn q̄ erroze nouē annos mālit. Mr ei ecclesiā plimū flebat ⁊ ipm ad lacrymas fida reducere satagebat. Quadā vice tristis vidit astāt sibi angelū. q̄ causaz tristicie q̄siuit. Questionē. i. angelū. q̄ causaz tristicie q̄siuit. Querentē. Perditionē filij mei deploro. Ille dixit. Ego locura. qz vbi tu ibi ille. Hoc cū Augustin⁹ audisset ipe ait. Fallerꝭ mf fallerꝭ: nec sic tibi dicit. Ego vbi ille ibi tu. Ecōtra illa dicebat. Nō fili mihi dicit mihi vbi ille ibi tu. sed vbi tu ibi ille. Jgit mater sedula rogabat epm q̄n dā cū lachrymis ut filio suo intercederet. Qui ꝓpterea voce rudi cū lachrymis de secura. qz impossibile est vt filꝰ cū tot lacrymis pereat. Tandē nescīēte mf rhomam venit. Illaq̄ libet die mane ⁊ vespe ad ecclīam venit ⁊ p filio erozabat. Postmodū ad pces mediolanēsiū a pfecto rhomano doctoz in rhetorica Augustinꝰ ōstinat mediolanū vbi tūc psidebat vir dei sctūs Ambrosiꝰ. Mf āt ei⁹ desere nō volēs cū magna difficultate ad eū venit. Tūc cepit Augustinꝰ bto Ambrosio adherere ⁊ ei⁹ audire frequēter. Una vice ambrosiꝰ in pdicatione errorē māicheoꝝ mlta disputauit. Postmodū autoritatib⁹ ⁊ rōnib⁹: ita vt error ille a corde Augustini penitꝰ pellereꝭ. Quid pl'a. Recedente Augustino ab Africa q̄daz amicꝰ Augustini nomine Polecianꝰ supuenit ⁊ vitā ⁊ miracula sci Antonij magni q̄ nup i egypto defunctꝰ fuerat recitauit. Augustinꝰ vehemēter crarde desiit audire. Quo audito: surgit ydoneus celū rapiūt. nos āt cū doctrinis nīis i ifernū vsq̄ mergimur. Et i q̄ndā hoztū accurrēs sub q̄dam ficu se ꝓiecit flēs amarissime. ⁊ postulans a deo

gram ꝙuersiõis. Tũc audiuit vocẽ dicentez sibi Tolle lege tolle lege. Apprehensoq; codice aplicũ z cõ fectis ocul' ad pmũ capl'm legit Induimini dñm Iesum chm. et statim ab eo ois dubietat' tenebre aufugerũt. Interim vehemẽtissimo dolore dentiũ torqri cepit intantũ q; etiã loqlã amisit. Quo circa sch̃s vt oẽs p eo orarent. ipeq; cũ aliis genua flexit: z subito sanũ se sensit. Tandẽ adueniente paschali tpe Augustin⁹ cũ eẽt annoꝝ. xxx. cuz filio suo adeodato puero valde ingenioso quez esset genuerat meritis mris z pdicatõe scti Amb. sacrm baptisma suscepit. Et tũc siẽ ferẽ Ambrosius Te deũ laudamus inqt. z Aug⁹. Te dñm ꝙfitemur cõposuerũt z vsq; finẽ decantauerũt: sicut testat Honorius li. q̃ ꝺr speculũ eccl'ie. z ꝓtinus in fide ꝺfirmat⁹ ẽ mirabilr vt seculũ relinq̃ret. Et cũ veller ad africã remeare cũ matre: ecce in via illa apud ostia tyberina pia mr ei⁹ defuncta ẽ. Post cui⁹ mortẽ ipe ad agros ꝓrios reuersus cũ his q̃ sibi adherebãt ieiunijs z orõnib⁹ deo vacabat libros scribebat z indoctos docebat. Fama ei⁹ vbiq; diffusa admirabilis habebat. Audiẽs aũt Valerius Iponensis epus famã eius ipm plurimũ renitentez i eccl'ia sua pbyterꝝ ordinauit. Qui statim monasteriũ clericoꝝ instituit z cepit viuere fm regulã a scis aplis institutã. Tãdẽ Valerius epus ꝓdict⁹ qr minus erat doctus in lingua latina de licẽtia archiepi cessit epatui. z Augustinũ in epm Iponensez ꝓmouit. Sed ꝟ Augustinus cũ oim̃ode recusaret cõpulsus succubuit: z coactus suscepit curã epalem. Vestimẽta ei⁹ erãt nec nimis nitida nec abiecta plimũ. Mensa frugali z parca semp vsus est. in q̃ magꝝ lectionẽ q̃ epulationẽ diligebat. Et ꝙ pestẽ detractiõis in ea ceptũ habebat sic. Quisq; amat dictis absentuz rodere vitam. Hanc mensam indignaz nouerit esse sibi. Itẽ legit ꝺr̃isse. In nll'a re mihi dñs sentio sic tractũ sicut in ꝟ q̃ cũ nõ essez dignus poni ad remũ posuit me in amplustri in apice regimi nis ecclie. Tria a btõ Ambrosio se didicisse aiebat. Primũ est q̃ vxorẽ cuiq; nũq; peteret. Secundũ q̃ militare volentẽ ad ꝟ nõ cõmendaret. Tertiũ q̃ ad ꝙuiuia inuitatus nõ iret. Causa primi ne inter se illi nõ ꝙuenieñ. sibi maledicãt. Causa ꝟ ne militãdo calũnijs vel rapinis exerceãt et in eũ alij culpã refundãt. Causa tertij ne tpantie modũ ꝺat. Itẽ tante erat bũilitatis z puritatis vt ẽ ꝓtã multa ꝙfitebat lib. ꝙfeꝝ. et se accusabat q̃ cũ esset puer ludebat ad pilaz. q̃ fabulas poetaꝝ libenẽ puer legebat. z de cellario parentis vel mensa aliq̃d furabat vt pueris ludentibus daret. Et fraudes in ludo puerozꝝ vt ipe vinceret faciebat. q̃ pira de q̃daz arbore vicina vinee sue furatus fuerat in adolescẽtia: z hmõi. Itẽ bereti cos vir sctus validissime ꝙfurabat: vñ illi voluerũt occidere Augustinũ. z ei in via insidias pgẽ-

ti aliq̃ posuerũt: sed dei ꝓuidẽtia itinerꝝ errore seducti eũ inuenire nõ potuerũt. Deniq; in paupes fuit tãliberal' vt etiã vasa dñica q̃q; frãgeret z indigẽtib⁹ dispẽsaret. Feminas viduas etiã sorores z cognatas vel ꝙsanguineas: q̃b⁹ bñfecit nõ vt diuitias hr̃ent sed vt nõ egerent. Itẽ ꝓtẽplatiõi insistebat iugit. vbũ dñi in multoꝝ eccl'ias pdicauit z mltos ab errore ꝙuertit. Nec capit tps oia ei⁹ gesta z miracl'a q̃ fecit enarrari. Tandẽ anno dñi. cccxl. cũ wãdali multã necẽ hoim fecissent de uastãtes ꝓuincias Aug⁹. amarissime lugẽs ꝙuocatis fratribus dixit. Ecce rogaui dñm vt aut de his piculis eruat nos aut patiẽtiã tribuat: aut ꝺ hac vita me suscipiat. Et ecce tertiũ de⁹ fecit. Ap ꝓpinq̃nte dissolutiõe docuit nullũ hoiem sine eucharistia z ꝙfessione debere transire q̃ntũcũq; excellẽtis foret meriti. Et sic corã fratrib⁹ orãtib⁹ migauit ad dñm. Nec sufficiãt. Rogemus ꝙ charissimi dñm vt meritis ipius beati Augustini det nobis hic gram z in futuro gloriam.

In decollatiõe scti Joãnis baptiste. Sermo.

Herodes misit ac tenuit Joãnẽ z vinxit eũ in carcerẽ. Mar. vj. z in euãgelio hodierno.

Sanct⁹ charissimi: qr iuxta cõe ꝓuerbiũ ꝺr. Qui vicatez loqr̃ caput eius frãgit. Et Chrys. i hodierno fmõe ꝺr sic. Incurrit odiũ q̃ arguit crimiosũ. Hoc i btõ ioãne bap. p hodierno spectaclo factũ videm⁹: qr cũ argueret herodẽ diceñ. Nõ licz tibi bre vxorẽ fris tui zc. Idcirco eũ herodes voluit decollare. Misit ꝙ z tenuit ioannẽ z vinxit eũ in carcerẽ. s. p fuos suos. Nã regula iuris est. Qui facit p aliũ: p se facere videt. Itaq; iuxta sacꝝ euãgeliũ tria mysteria notem⁹ p hodierno fmone ad honorẽ scti ioannis.

Primũ mysteriũ de impia Joãnis occisione.
Scõm de diuina bmõi pmissione.
Tertiũ de gl'iosa eius morte z tumulatione.

Circa pmũ de impia occisiõe Joãnis accipiamus p ꝙclusione q̃ magne impietates z pl'ime sunt cõmisse in ioãnis occisiõe: vt claret ex euãgelij serie. Prima fuit natalis sui celebratio. qõ fieri nõ debuit. qr natiuitas ad hãc vitã est plena miseriꝝ z peccatoꝝ. Sed melꝰ est mẽoriã mortis hr̃e q̃ de natiuitate gaudere. Eccl'i. vij. Melꝰ est ire ad domũ luctus q̃ ad domũ ꝙiuiũ. Nam in illa finis cunctoꝝ admonet hoim. Et viuens hõ cogitat q̃d facturus sit. Vñ Grego. Filij hui⁹ seculi natalẽ celebrãt: qr post mortẽ eis gaudia nõ restant. Sancti aũt p natali mortẽ cogitãt vt nascant ad vitã eternã. Proide Raban⁹ ꝺr. Nullũ legimus diẽ natalem obseruasse nisi Herodem z Pharaonem: vt quoꝝ erat par impietas: erat par solẽnitas: z solẽnitatem sanguine fedabant ꝓpue aũt Herodes. Secũda fuit adulteratio: que est maxima impietas z enorme pec-

De decollatiõe scti Joãnis bap.

catũ ex pl'ibꝫ rõnibꝫ. Primo.qz aduersat sacramento.z sic peccat talis violando.s.matrimoniũ sacr'm. Matth.xix. Quos deus ꝯiũxit hõ nõ separat. Scdo.qz bonũ plis offendit. qz reddit prolem inhabilem ad eccl'iasticas dignitates: z qz nõ põt succedere in bonis pr̃is putatiui.al's tenet satisfacere. Tertio. qz cruciatũ maiorẽ demerek in inferno. Apoc.xj. Qui mechant in maxima tribulatiõe erũt. Nã si q̃ras. Utrũ furtum vel rapina aut latrocinũ sit gui' pcm̃ an adulteriũ. Ad hoc rñdet sapiẽs Salomon Prouerb.vj. z ibidẽ Lyra.q grauio' est adulteriũ m'to q̃ furtũ:quãto vroz est res magis dilecta z chara in q̃ adulter facit iniuriã.primo q̃ res alia furata.

Quarto.qz deus maledixit adulterãtes vt habek Deuk.xxvij. Maledictus q̃ dormit cũ vroze primi sui rẽ. Quinto.qz exterminat tpal'r z eternaliter punit. Vñ.ij. Reg.xij. adulteranti dauid dictũ est. Nõ recedet gladius de domo tua. Jtez Deuk.xxij. Uterqz morietk.id est adulter z adultera:z auferes malũ de isr'l. Penitz eternal'r punit j. Cor.vj. Fornicatores z adulteri regnũ dei nõ possidebũt. Sexto.qz fidem frangit quã iurauit. Et sic patz gr̃itas huius peccati.s. adulterij. qz peccat ꝯ deũ.ꝯ se z ꝯ primũ quẽ admittit. z ꝯ maritũ.z ꝑtz plem. Herodes g̃ grauiter peccauit adulterando.z tanto grauius q̃nto cũ vroze fratris sui incestuose adulterauit. z scm̃ Joãnẽ redarguentẽ occidit. Nimirũ vt habek in histozia scholastica z cõi legenda. Herodes iste antipas dict': fili' magni herodis.s. ascalonite q̃ occiderat ifantes:cũ rhomã pgeret p fines fratris sui philippi vidit vrozez philippi fratris sui noie herodiadez: illam adamauit z secreto cũ ea pepigit vtz q̃ in reditu suo vrozẽ ꝓpriam repudiaret:z ipam herodiadẽ acciperet cõiugem. Hoc audito vroz herodis filia regis damascenoꝝ non expectato viri reditu ad patrez festinauit. Herodes aũt rediens herodiadẽ philippo fraudulẽter abstulit. Hoc erat illicitũ q̃ viuente fratre haberet vrozẽ eius. Jdeo Joãnes deb ipm arguebat Et fm Lyram herodias timebat ne herodes ad pdicationẽ ioãnis peniteret z eaz marito suo redderet. Et ideo volens occidere Joãnẽ psuasit herodi vt illum incarceraret. Herodes aũt metuebat ioannẽ:vt ꝛ Mar.vj.sciens ipm virũ iustũ z scm̃.g̃ solo metu tenebak ab interfectione Joannis.qz ꝓter sanctitatẽ eius que erat nota totipl'o timebat si ioãnẽ occideret ne pl's ꝛra eum insurgeret. Nam qđ dicit euãgeliũ. Audito inqt eo multa faciebat z libenter audiebat.intelligendũ est totũ simulatorie.vt.s.ex tali obtpatiõe reti neret pl'm a rebellione ꝛra ipm. Vñ z chr̃s illũ noiauit vulpem Luce.xiij.cũ diceret q̃dã q̃ herodes q̃rit euz interficere. Respondit iesus. Dicite vulpi illi.qz rẽ. Item Chrys. Herodes libidinis faciby ardens perire maluit q̃z ad pniam redire. Volẽs g̃ placere vrozi ioannẽ incarcerauit, z sic obduratus pcm̃ auxit. Tertia impietas fuit saltatio in chorea. Chrys. Ubi ẽ saltatio: ibi est diabolus. Neqz em̃ de' dedit nobis pedes vt lasciue saltem':sz vt cũ angel'is in celo chorizemus Jtẽ Guilhelm' Augdunen. dicit. Chorea est ars diculus cui' centrũ est diabolus. q: diabol' est in medio eoꝝ inflãmans ignẽ ꝯcupiscentie.z ꝯ ill cauẽda. Querit quare chorea vel saltatio reputatur graue pcm̃:cũ etiaz sancti vt Dauid z Maria sororꝛ moysi legant saltasse. Rñdet fm doc. ꝑcipue Alexan.ij.ij.ti. de ludo. q: si talia fiant ꝛ spũali iocũditate sicut fecit dauid cora arca dñi saltando.z maria soror moysi cũ tympanis chori rubro:egyptijs sũmersis. sic sunt meritoria. Si aũt fiant talia p recreatiõe vel ex causa alicui' bo neste leticie a psonis secularib' z congruo tpe z alijs debitis circũstantijs: sic pñt esse sine pcõ. Si vo hmõi fiant ex dissolutiõe mentis saltãdo ad ꝓuocandũ libidinẽ vel ad aliũ malũ finem ꝛ fiunt cõiter:est pcm̃ mortale. Vñ Aug'. dicit. oĩs motus seu saltus petulãtie ẽ saltus in pfundum cloace.i.inferni. Et ptz hui' peccati grauitas ex duplici ratione. Prima rõ multiplicij offensa nis.qz multa ibi oriunt peccata sc̃z superbia z vana gl'ia ad cõplacentiã hoim. Luxuria ex ornatu ꝛ do ornamẽta vestiũ aliaꝝ. Luxuria ex motibꝰ ꝛ saltu ac ꝓuersatiõe mulierũ. Ira z inuidia si vna plus honorat q̃z alia.z sic de alijs. Vñ ꝓter hoc Aug'. de decẽ chordis dicit. q: melius est die nõ ca arare q̃z chorizare.z lanam terere q̃z impudice saltare. Melius est.i.minus malũ est. Secunda rõ multiplicis inq̃natiõis sc̃z ex aspectu coꝝ. Pt Piero.in q̃dã omel'. dicit. Non credo viro si bono cit se illesum euasisse a spectaculis salti:cũ dauid ex eo q̃ vidit Bersabee lauantem se ad libidinẽ ꝓuocatus sit. Si querat q̃. Utr inspector choreaꝝ vel iocationũ sit peccatũ. Rñdet Hugo' der vbi s.q̃ si inspectio est in transitu nõ tendit vlterius ad delectationẽ pcti mortalis:sic venia alis. Si autẽ est studiosa ispectio: tũ q̃ aduertit de pericul cogitationis mole:z tũ nõ auertit tunc fomentuz dat pcõ z est mortale. Quinta impietas fuit iuratio.s.mala. Nã incarcerato Joanne herodias pariter z herodes occasionẽ quẽrentes quõ possent occidere illuz: inter se ꝯdixerũt vt herodes natalis sui diem celebraret pncipibꝫ.z puella filia ipius herodiadis inter tieret z saltaret.z illi rex iuraret se datuz quodq̃ petierit.z sic illa ꝑmonita a matre caput Joãnis ꝑ terer:atqz ꝓter iuramentũ illi daret.z se ꝛmitteret simularet. Et sic factum est vt patz in euãgelio. Et hec sic facta testat Piero.in glo. Et q̃ ꝓter hec iuratio fuit impia. Querit nãq̃ quis reqrunk ad iuramentũ vt sit licitũ z sine peccato Rñdet fm Tho.ij.ij.q.lxxxix.arti.iij. q̃ ad iuramentũ reqrunk ꝑcipue tria. Primũ est veritas; vt nõ fiat ex leui causa. Secundũ est verum

Tertiū est honestas. i. q̄ sit licitū id qđ iurat & ñ sit malū vel vitiosū. Si em̄ qs iurat qđ i se peccat & iurādo & etiā fuando vel iplendo iuramētū. Ūñ Isid. xxij. q. iij. In malis inq̄t promissis rescinde fidē: in turpi voto muta decretū. Qđ si reatie vouisti ne facias, impia est promissio q̄ sceleris pdicto nulla fuit necessitas. Nō fuit etiaz bonestas vel iusticia, qz occidere innocentē illi fuisset nō implere. Simō de cassia. O ipie heroides vt tristaz, si male iurasti muta decretuz. Qđ sunt mō in iuramento vitiosi. Hz q̄d dicemus de his q̄ licz seipos a ptirio cauent. tñ aliis iurare cōpellūt etiā cū sciāt illū falsum iuraturū. Audiāt tales Augustini sniaz i hmōe ō de collatōe Joānis. & norat. xxij. q. v. Ille q̄ hoiez iurare pducat ad iurationē & scit eū falsū iuraturuz q̄t pducat ad iurationē pimeres & pterea g̃ vincit homicidaz, qz homicida corp̄ occisur̄ ē. ille aiaz imo duas aias. s. illi⁹ ptiri & suā. hec ibi Ad id Aug⁹. i hmone narrat q̄ quidā cū negasset accōmodatū illi cui debebat. ille iusurandū exorsit. is iurauit. ille pdidit. q̄ rapt⁹ ad iudiciū dei de hoc obiurgatus est: dāte sniaz iudice & dicente sic. Deli⁹ erat vt rē tuā pderes q̄ vt aiaz tuā illius falsa iuratōe pimeres & pterea g̃ aiaz tuā ille cesus ē adeo q̄ in dorso euigilantis plagaz illaz vestigia apparerēt donec peniteret coram hoib⁹. Hec Aug. Quita ipietas fuit postulare herodi & recūbētib⁹ Simō ō cassia. Placuit herodi & recūbētib⁹ Simō ō cassia. Placuit mala mat. ipudica ipudicis. vana vanis. Juranit ḡ rex dicens. Pete qđ vis qz quicq̄d petieris dabo tibi. licz dimidiū regni. hm Diero. & docto res. Et ō videtur q̄ Herodes fraudulēter iurauit vt occasionē haberet occidendi Joannem. Non enim verisimile est q̄ propter vnam saltatonē. pmitteret dimidiū regni dare. Et certe si illa pīs vt matri interitū postulasset herodes nō plenissēt. Itaq; illa exiit & dixit matri sue. Quid pera. At illa: Caput Joannis. Ecce mala doctrina male matri: qz cū ōberet filiā docere salutifera docuit nefaria. Remigius. O quot sunt hodie mulieres docētes filias nō ornare nō hmonere. Tuncergo illa intrans ad regem dixit. Volo vt pīnus des mihi in disco caput Joānis. O inuerecūda bestia. O nequicia mulieris que ampuiauit caput tam sanctissimi pphete.

Circa secūdū pncipale de tali pmissione diuina verbis Chrys. in hmōe hodierno questio versat. Cur deus pmisit vt talis & tantus sctūs in vtero sanctificatus toto orbe celeberrimus: q̄ maior in mulieribus natos mulierum nō surrexit: tradat in manus meretricis, & addicit saltatrici. Ūñ & Greg. in moralib. dicit sic. Non sine grauissima admiratōe perpendo q̄ talis & tantus in vtero mris cōsecratus puelle saltu capite trūcat. qñ in cibo vel potu peccauerat q̄ locustas & mel siluestre edebat & aquā bibebat. Et tñ caput tā sctissimi in pmio ad mēsaz in disco afferri. virgo fuit mūdissima et tradit incestuose meretrici. O vere mirū dei iudiciū. ad qđ vt ait Chrys. merito pfusa sunt viscera. corda tremuerūt. caligauit visus. hebuit intellectus: qñ vtutū magnitudinē pdidit criminum magnitudo. Dec ille. Hz ad ħ rndēdo hm doc. colligunt plures rōnes q̄re deus ħ pmisit. Prima rō ex pte chīi. qz chīs ē caput oīm iustoz. quenit autē mēbra pformari capiti. Et ō sicut chīs passus ē ab impijs & sceleratis. ita & Joānes eius mēbz debuit pari vt pformaret chīo. Ūñ Amb. sup Beati imaculati. dr. Cū diffinita sit snia q̄ oēs q̄ pie volūt viuere i chīo psecutionē patiunt. ij. Tim. iij. videt is q̄ psecutiōez n̄ patit abdicat⁹. Secōa rō ex pte ioānis bap. vt sic coronā mereret martyrij. vt sic i terris fuit sctissimus. sic & in celo fieret gl'iosissimus p martyriū aureolā. Tertia rō ex pte nr̄i vt in mysterio doceamur q̄ herodes & herodias significant diabolū. Nam interpt̄ant pellibo gl'iantes. & diabolus de decore suē gl'ie superbiuit. Joānes āt quelibz chīanū repñtat qz interpretat in q̄ ē gra hm Diero. Sicut g̃ Herodes & herodias p̃ Joānem. sic demones p̃ chīanū hec solent facere. Primo mittūt satellites. i. septe pcōp mortaliū tentationes. Secōo tenēt. i. capiunt p pſensuz & delectationē. Tertio vinciūt. i. ligant p opis ppetrationē in pcō. Quarto incarcerant. s. ne egrediat p assuefactionē. Quinto ad ultiū meretrici. i. impietati decollando p desperationē & gehēne mortē. o g̃ pcōr caue tibi. Quarta rō ex pte electoz. Ūñ Greg. in moza. Jō inq̄t deus ioānem & alios bonos fecit hic pari in infirmis vt remūerari sperēt in sūmis. Quinta rō ex pte reproboz. Greg. ibidē. Si inq̄t ħ deus pmisit sup illū. s. ioannē ex ħ colligat qs q̄d illic passuri sint q̄s deus reprobat si hic ita cruciat q̄s amat. Dec ille. Ūñ ad hui⁹ significationē oēs psecutores ioānis iusto dei iudicio male pierūt & i pñti & i futuro. Nā herodes vt ōr i hystoria scholastica. apud Baium impatorē accusat⁹ est q̄ rebellare voluerit. & sic in exiliū relegat⁹ vitā miserabil'r finiuit. Herodias etiā hm q̄sdā cū caput ioānis in manu teneret & ei insultaret diuio iudicio & miraculo caput in eius faciez sufflauit & illa subito mortua corruit. hm aūt hystoriā scholasticā licet tūc mortua nō fuerit: tñ in exilio cū herode miserabil'r vitā & ipa finiuit. Filia vo ei⁹ cū sup glaciē ludendo discurreret: & subito sub pedibus eius glacies frāgit. & sic illa i aq̄s miserabil'r suffocat. Deniq; pharisei & iudei q̄ pſenserāt herodi de ioannis icarceratiōe & morte: p Titū & vespasianū capta ciuitate hierl'm dispsi & male occisi sr. Ecce ptz qz mali male pibūt. iusti aut̄ ibūt in vitā ēt.

Circa tertiū de morte ioānis accipiamus pclone q̄ mors Joānis daret multiplici gloria

z iõ digne venerat in eccl'ia. ¶Pria nãq; gl'ia: qz p iustitia defẽdẽda mortẽ sustinuit vñ inuict⁹ martyr extitit. licz eñ sciuit q̃ insidiarẽt ei tñ nõ fugit nec timuit arguere herodẽ. Chryſ. Uex gaudiũ sctõ est exire de mũdo. ſ. ad celeste regnũ. ¶Secunda gl'ia. qz cũ deuotiõe mł'ra mortẽ excepit. Nam cũ ſpiculator⁹ missus fuisset ad eũ stabat ioãnes in medio carceris z voce magñ clamauit dñ. Dñe de⁹ tibi cõmẽdo ſpm meũ. z genuflexo ictũ gladij suscepit. ¶ Queri põt. Utrũ ſpiculatores vel tortores peccent mortal'r occidẽdo mortiuos dicatos. vel sint i statu saluz? Rñdet ſm Tho. q̃. q. lxiij. ar. vj. z doc. q̃ si iudex fert sniam mortis q̃ manifestũ errorẽ icludit: non dz q̃s obedire iudici banc sniam iniuste exeq̃ndo. qz sic erit homicida vt fuerũt carnifices q̃ occiderũt martyres Talis fuit etiã iste ſpiculator occidẽs Joannez. Si vo iudex fert sniam iustã vel q̃ nõ ꝓtinet manifestã iniustitiã: ſpiculator eã exeq̃ns nõ peccat. z sic pt saluari nisi aburat officio. puta liuore vindicte ꝓpẽ delectationẽ fundendi sanguinẽ. aut eã auaricie b̃ faciendo. ¶Nã licz ille iuste occidi debeat: nihilo minus peccat minister cũ nõ habz rectã intentionẽ. al's nõ peccat. vt patz. xxiij. q. v. miles.

¶Tertia gl'ia. qz sctis patrib⁹ in limbo chr̃m annũciauit. Quarta gl'ia qz multz miraculis eⁱ⁹ sepultura claruit. Nã discipl'i Joãnis audito q̃ esset decollat⁹ venerũt z tulerũt corp⁹ z posuerũt in monumẽto apud sebastẽ ciuitatẽ q̃ olim dicebat samaria inẽ sepulcra helisei z abdie ꝓbarũ Sed cũ ad ei⁹ sepulcrũ mł'ra miracula fierẽt: iubente Juliano apostata gẽtiles ossa ei⁹ sparserũt Et cũ mirac'a nõ cessarẽt post b̃ collecta igne cremata sunt. E q̃b⁹ fideles q̃dã monachi pl'a latenter collegerũ. Dz z digitus q̃ indicauerat chr̃m cõburi nõ potuit. Et sic Joãnes scõm martyriuz in ossiũ ꝓcrematiõe passus est. ¶Quinta ei⁹ gl'ia qz in celesti pria chr̃o Joanne marie sublimauit ſm q̃ dignissim⁹ inẽ oẽs sctos extitit adeo q̃ teste saluatore. Inter natos mulier⁹ maior nõ surrexit Joãne bap̃. Rogemus ḡ dñm vt eius meritis z pcib⁹ det nobis gr̃am z gloriam.

De natiuitate btẽ Marie virginis habes in stellario plurimos sermones.

Item de exaltatione sancte crucis Sermo primus cum legenda.

Ego dominus humiliaui lignum sublime z exaltaui lignũ bũile. Ezech. xvij. z ad laudẽ hodierne festiuitatis. ¶ Dec verba scꝑture ſm Tyrã z doc. exponunt de cruce chr̃i fide de q̃ de⁹ dr. Ego dñs bũiliaui lignũ sublime Tyra. i. rhomanũ ſperũ. z sic sub eo totũ orbẽ bũiliaui sub chr̃i fruitute. z exaltaui lignũ bũile. i. chr̃m vel ei⁹ crucẽ. qz nimiꝝ lignũ crucis ꝓus erat valde bũile z ꝺspectũ vtpote supplicũ latronũ. ſz valde exaltatũ iã ꝑ chr̃m. qz Aug. sup Joã. dr. z exꝑientia docet. Crux inq̃t q̃ ꝓus erat supplicũ latronũ iã irrigat ad frõtes ipatoz. O ḡ ḡ mirabilis dei oꝑatio. Et subdit Aug. Si talẽ bonorẽ de⁹ ꝓtulit supplicio suo q̃lẽ ꝓferet fideli fruo. Et q̃m bodie colit festũ exaltatois sctẽ crucis. merito ḡ ad ei⁹ laudẽ hec ꝓba accipiũt ꝑ fmõe q̃b⁹ dr de⁹. Ego dñs exaltaui lignũ z. Juxta q̃ ꝓba tria mysteria notabimus ꝑ b̃ fmone fm q̃ ipe dñs tripl'r exaltauit lignũ bũile. crucis. ꝑterea dr. Ego dñs exaltaui lignũ.

¶Primo virtuosa oꝑatione.

Secõ dignicosa adoratione.

¶Tertio miraculosa demonstratione.

Et his de tribus ꝑsequemur.

Circa pmũ de exaltatiõe virtutis crucis chr̃i sic ꝑ ꝓclusione q̃ iuxta ap'licũ dicũ i triplica malicia rex. ſ. celestiũ erestriũ z iferno⁹. lignũ crucis claret exaltatũ. ꝑterea merito pluader apt⁹ oib⁹ di. Phil'. ij. In nõie iesu oẽ genu flectat celestiũ erestriũ z iferno⁹. ¶Prio nãq; exaltata est crux chr̃i i celo. qz deũ ꝑez reconciliauit z ꝺgelos pacificauit z ianuã celi boi reseruauit. Un Col. Pacificãs ꝑ sanguinẽ crucis ei⁹ siue q̃ in cel'is q̃ in terris sc'i. i. deũ angelos z homines. In hac figura legit Genẽ. iij. q̃ ꝑadisi ianua triplici clausura fuit clausa. Scribit ei ibi sic. Eiecitq; dñs Adam z collocauit añ ꝑadisũ voluptat⁹ cherubin z flam meũ gladiũ atq; ꝓsatile ad custodiẽdã viã ligni vite. Dec ibi. Nã angelica cherubin fecit custodiam q̃ homem ab ingressu arceret. Jtẽ flãma appositus acuto q̃ homez deterreret. Sed chr̃s in cruce dormiens caput oim angelo⁹ erũs pependit z sanitatẽ dono ꝑ suã passionẽ angelicã custodiã remouit. q̃ iustitie diuine satisfecit de iniuria. z sic ianua ꝑadisi ruit. Un dixit latroni penitẽti. Hodie mecũ eris in ꝑadiso. Jtẽ ẽ flãma aquã de latere emisit ceq̃ hz extinguere flãmã culpe z gehẽne vel pene. z ẽ gladiũ sanguinẽ fudit in ꝑnũ. Un Apoc. Dilexit nos z la. nos a ꝑcis. no. in sanguine. Dic ro. Sãguis chr̃i clauis ẽ ꝑadisi. Idẽ flãma illa rõphea z forib⁹ ꝑfidẽtia cherubin: in cruce chr̃i cta z amota sunt sanguine. ¶Scõ crux chr̃i exaltata est in inferno. qz ipz expoliauit eos. ꝑ quos tres eduxit. Col'. ij. Expoliãs principat⁹ z ꝓtestat⁹ traduxit palã triũphans zc. Et qz diabolus ligauit z ꝓtriuit Jõ Chryſ. Ubicũq; dem̃ones signũ crucis viderint erit fugiũt timẽtes baculũ q̃ plagã acceperunt. Decille. Et sic ꝑz. Zertio crux chr̃i exaltata ei b̃ mũdo. Prio q̃dẽ qz ponit in loc⁹ eminẽtib⁹ eccl'iaz. z b̃ i meoria crucifixi. Un triplex meoriale crucifixi habem⁹. Unũ i vsu. imaginũ crucifixi. Aliud in auditu. ſ. ꝑ ediam nẽ z scꝑturas. Tertiũ in gustu. ſ. in sacro eucharistie. vt sp recordemur z gras agam⁹ b̃ tãte caritatis bñficio. Un Bern. Respice o bõ ignũ oblatum garz patiẽti dño. Quotidiana chr̃i agni lecto deb

esse dñice passiõis recordatio Idē Bek. Mēor ro q̄diu vixero laboꝝ tuoꝝ bōe iesu ꝛc. Scdo oibꝫ angel' et hoibꝫ magne admiratiõis signuꝫ. dicēt. Tertio deniq̄ exaltabit in iudicio: vbi erit exaltata ē crux ī bō mōdo p mīra'a: vt infra qꝫ ōr Chrys. sup Mat. q̄ ī iudicio tāta erit gl'ia crucis q̄ sol lumē reddet obscurū p illꝰ lucidi/ tate. Ite ibi exaltabit in testimoniuꝫ dānatōis ꝗ malos sanguinē chr̄i req̄rēdo. Un Chrys. Dicet vos alligat⁹; celsus: deluſus: et crucifixus sum. Ubi est tāta iniuria meaꝝ fructꝰ. Ecce p̄ciuꝫ sanguis mei quē dedi in redēptiõez aniaꝝ viaꝝ: vbi ē fuit⁹ via quā mihi p p̄cio sanguis mei de/ dit. Ego sup gl'iaz meaz vos habui cū essez deꝰ apparēs hō. ꝛ vos viliozez me oibꝫ rebꝫ fecistis. Tā oēm rē vilissimā ꝛe amplꝰ dilexist. q̄ iusti/ uatōis gaudiū. Un Piero. ōr Tūc tu rusticanꝰ exultab et dices. Ecce crucifixus deꝰ meꝰ: cerne iudee manꝰ q̄s fixeras. cerne rhomāe latꝰ q̄ fo/ Circa scḡm de adorati/ one crucꝭ aliq̄ q̄stiões occurſt ꝑtractāde p infor/ maōe Pria q̄stio vtꝝ crux chr̄i sit adorāda ado/ catōe latrie. Rō q̄ntis ē. qz eccl'ia videt festū fa/ ciēdo eā sic adorare. ꝛ qz ōr. O crux aue spes vni ca ꝛc. Scḡ hec. s. augere iusticiā ꝛ dare veniā ē soli⁹ dei passionis ꝛpe au. pñs iusti. reisq̄. do. veniā. ḡ ꝛc. Scḡ ē qz soli deo debet latria tāq̄ ꝓprius cuius. vt Aug. ōr. x. de ciui. dei. Juxta illō Deut. vj. Dñm deū tuuꝫ adorab. ꝛ illi soli seruies. s. cul/ tu latrie. Scḡ qz crux est pura creatura ꝛ rōne ca/ rēs. ē miꝝ videt q̄ debeat ꝛ quō adorari. Sed ad hec rndet sm doc. p̄cipue Alex. de ales. iij. q. sūme. q. xvj. ꝛcordit q̄ Bonauē. sup. iij. dis. ix. ꝛ Tho. sup eūdē ac eos seqntes: ffrem Angelum ō clauā. i sūma di. q̄ honor siue reuerētia non debꝫ eis

lignũ vel lapis nõ est adorãda. sed in q̃ntũ signi/ficat chr̃m adoram⁹ ꝓpt̃ rẽ.i. chr̃m cui⁹ est imago z qz idẽ est mot⁹ in imaginẽ z i rẽ cui⁹ est imago Ideo cũ chr̃s adoret latria: etiã imago ei⁹ debet latria venerari. qz chr̃s adorat in imagie. nõ illa res zc. Sexto crux chr̃isti adorat: vt supra dictũ est. Septimo mater dei adorat hyperdulia. Octa/uo sancti z scrõꝝ reliq̃e ac sanctoꝝ imagies ado/rant dulia. Et sic patz de secundo.

B Circa tertiũ de miraculosa crucis demõstra tione sit ꝓ ꝓclusiõe q̃ ipa crux chr̃i multis z ma/ximis miracul' p mũdũ claret exaltata. Et suffici/at ad pñs narrare hãc solã historiã hodierne fe/stiuitatis de exaltatiõe crucis. ¶ Legenda.

V Anno q̃ppe dñi. 615. ꝑmittente deo flagellari pp̃l'm suũ p seuiciã paganoꝝ. Cosdroe rex pſarũ subiugauit suo imꝑio mꝝa regna traꝝ. Uenies autẽ hierl'm a sepulcro dñi territus redijt. sed tñ partẽ sancte crucis quã sancta Helena ibidẽ reli querat asportauit. Tolẽs aũt ab hoibus coli vt deꝰ: fecit turrim ex auro z argento interlucentib⁹ gẽmis. z ibidẽ solis z lune z stellaꝝ imagines lo cauit. p occultos etiã aqueductꝰ aquã desup q̃si deus pluebat. z in subterraneo specu equi q̃dri gas trahẽtes in circũitu ibãt: vt q̃si turrim moue rẽt tonitruũ simulãdo. Filio itaq; suo regno tra/dito in tali pbano: ꝓbanus residebat z iuxta se crucẽ dñi collocãs: appellari ab oĩb⁹ se deũ iubet Tũc Heraclꝰ imꝑator exercitũ collegit z ꝯ Cos droe filiũ iuxta fluuiũ danubiũ dimicatur⁹ ad/uenit. Tãdẽ vtriq; ꝓcipib⁹ placuit vt sup ponẽ soli ꝓfligerẽt: z q̃ victor existeret sine dãno vtri usq; exercit⁹ iperiũ vsurparet. Decretuz etiã exijt vt q̃cũq; ꝓcipẽ suũ iuuare ꝑsumeret: cruribꝫ et brachijs abscisis i flumẽ mergeret. At Heraclꝰ totũ se deo z scrẽ cruci cõmẽdauit. z illi dñs victo riã ꝓtulit adeo vt vniuersus ꝑ⁹ Cosdroe fidei chr̃iane se subderet et baptisma reciꝑet. Ecce q̃le B miraculũ factũ ẽ p chr̃i crucẽ Cosdroe ãt senioꝝ ĩgrabat belli exitũ. qz cũ ab oĩb⁹ odiret: a nemine sibi est intimatũ. Heraclius autẽ ad eũ q̃uenit z in throno aureo illum reperiens sedentez dicit ei Quia lignũ scrẽ crucis ꝑm modulũ tuũ honora sti: si fidẽ z baptisma chr̃i suscepis: vitaz z regnũ tibi dabo. si ãt ꝓtẽpser⁹ gladio te feriã. Cui ille nõ adq̃euit. z iste illuz decollauit. Et qz rex erat: fecit sepeliri. Filiũ vo suũ decẽ annoꝝ quẽ ibi reperit baptizari fecit z regnũ paternũ eidẽ dimisit. Itez turrim illã destruẽs argentũ in ꝑdã exercit⁹ distri buit. auꝝ vo z gẽmas ad reparandum ecclesias q̃s tyrannus destruxerat reseruauit. Sacrã igit crucẽ suscipiẽs hierosolymã reportauit.

Cũ aũt de mõte oliueti descẽdens ꝑ portã qua dñs passurus intrauerat in eã regio z ornamen to imꝑiali ĩgredi vellet. ecce repẽte lapides porte inuicẽ descendentes q̃si paries muri se clauserũt Sup q̃ cũctz stupẽtib⁹ angel⁹ dñi signũ crucis in manib⁹ tenẽs supẽ portã apparuit di. Cũ rex celoꝝ ad passionẽ p hãc portã intraret nõ cultu regio/z sz bũili asello: bũilitat⁹ exẽplũ suis cultoribꝫ dere liq̃t. z bis dictis angelus abscessit. Tũc ipator la chrymis infusus seipm discalciauit z vestimẽta vsq; ad camisiam exuit. crucẽq; dñi accipiẽs vsq ad portã bũil'r baiulauit. Statimq; porta liber⁹ in trantib⁹ patefecit ingressum. Odor aũt suauissi/mus q̃ eodẽ momento q̃ de curru Cosdroe sacra crux fuit ablata hierosolymis de ꝓpaz pulcra ꝑ tãlõga terraꝝ spacia fuerat illapsus (tunc redijt) oẽsq; mirabili suauitate refecit. Ker aũt deuo/in bas laudes crucẽ ꝓrupit. O crux splendidior cũctis astr⁹. mũdo celebris. hoib⁹ mulũ amabil⁹ sanctioz vniuersis: q̃ sola fuisti digna portare re/lẽtu mũdi. dulce lignũ. dulces claui. dulcẽ mu/dulcis basta. dulcia ferẽs pondera: salua ꝑ/teruã in tuis bodie laudib⁹ ꝙgregata. Suscipe la/cra crux in tuo loco restituit: z miracula fuit. eodẽ die vnus mortuus vite restituit. ꝓpria q̃ tuoz curant. leprosi decẽ mundant. ceci ĩdeẽ illũinant. demones effugant. z a varijs langoꝛ/ribꝫ pl'imi liberant ad laudez dñi Iesu chr̃i. cui ll bonoz z gl'ia in seculoꝝ secula Amen.

De exaltatione sancte crucis Sermo. ij.

Ego si exaltatus fuero a terra oĩa trahã ad meipm. Joã. xij. z in cuãge. hodierno. Hec ẏba chr̃s ꝺt q̃by designauit suã exaltationẽ q̃ crucẽ z nostrã saluteꝫ. Videm⁹ nempe charissima in reb⁹ q̃ gũtas trahit deoz sum: vt ꝑz de terra leuitas aũt facit cẽdere sursũ vt ꝑz de igne. Sic spũal'r sup̃bia auaricia luxuria zc. qz gũtate peccati rene carnis hũt. aiam ponderosã gũtate peccati detrahũt ad infernũ. Job. xxj. Quãt in bonis ei/es suos z in pũcto ad infernũ descẽdũt. Sz charis/tas dei q̃ est ignis diuin⁹ p leuitatẽ celestẽ effici aiam leuẽ ad supna z tẽdere facit ad deũ. Unde Aug. Pondus meũ amoꝛ meꝰ: eo feroꝛ ꝙcuq; feroꝛ. Quia g̃ p crucẽ chr̃i pcta z vicia in nob⁹ cru/gũt. Un Dam. lib. ij. c. iij. ꝺt. Crux chr̃i ẽ peccati interẽptio: lignũ vite eterne. Itez exq̃ per crucem ignis diuĩe charitatis inflãmat vt diligam⁹ deũ q̃ dilexit nos z lauit nos a peccatis nr̃is in sanguine suo Apoc. j. Idcirco p eã eleuamur in deũ. Per/inde saluatoꝛ ꝺt. Ego si exaltatus fuero. Juxta q̃ verba nia ꝓ/ceꝛ: oĩa trahaz ad me deũ. Juxta q̃ verba mia ꝓ/steria notabimus ꝑ hoc sermone. Caput ij.

V Primũ de chr̃i exaltatiõe in cruce. ibi. Si exal/tatus omnia inquit trahaꝫ.

V Secõm de salubri attractione. ibi. Si exaltatus fuero.

V Tertiũ de ꝑdulci dilectõe q̃ trahit nos chr̃s ad/ce questio occurrit. Cur chr̃s dñs mortẽ turpissi/cruce vocat exaltationẽ. Nam exaltatio significat vel sonat honoris sublimitatẽ. chr̃s aũt in cru/ce fuit multũ bũiliatus z turpissima mortẽ octi

bus. Vñ ꝙ quō vocauit talē morte exaltationē
suā d. Ego si exaltat⁹ fuero a tra oia trahā ad me. Ad
hec fm Lyrā i postilla sil ꝙ alios doc. rndet p cō
clusionē q̄ chr̄s dñs suā morte z crucis passionē
ꝓuenieret z merito vocauit exaltatiōez. Vñ sub
dit ibidē euāgelista: b aūt dicebat significās qua
morte esset moritur⁹. Et ad id sunt q̄tuor rōnes
ꝓpter qs etiā ꝓueniebat chr̄m in alto ligno mori
ꝓpter morbis scificationē.

¶ Prima rō ꝓpter meritoriā sublimationē.
Secūda ꝓpter restitutionē.
Tertia ꝓpter imitationē.
Quarta ꝓpter meritoriā sublimationē. qz q̄nis
chr̄s dñs in cruce fuit multū būiliatus tñ p hoc
meruit sūma glia exaltari sicut dr apl's Phil. ij.
Humiliauit semetipm factus obediens vsq; ad
mortē mortē aūt crucis. ꝓpter qō z de⁹ exaltauit
illū z. Exaltauit quidē in resurrectiōe z i gl'iosa
ascēsione. Exaltauit etiā in gentiuz ꝙuersione. qz
ubiq; diuinitatē chr̄i. sicut ꝓdixerat Ps.
Exaltabor in gentib⁹ z exaltabor in terra. Ut em
Aug⁹ dicit. Inter oia hoc vnū maximū est mira
culū ad chr̄i gloriā q̄ p paucos simplices z illite
ratos hoies totū mundū iugo fidei subiugauit. Deniq; exaltabit chr̄s in finali iudicio z retri
buūtione. Matth. xxv. Cū venerit filius hois in
maiestate sua z oēs angeli eius cū eo. tūc sedebit
sup sedē maiestatis sue. z cōgregabunt ante
eū oēs gentes z sepabit eos ab inuicē. i. bonos a
malis. O quātus ibi erit cant⁹ vbi totus mūd⁹
resonabit ꝙfitēdo chr̄m deum. alij lamētando: vt
malū. alij exultando vt boni. ¶ Secūa ratio ꝓpter
orbis totius sanctificationē. Vñ Chrys. sup illō
Joā. O pter exaltari filiū hois. dicit. Exaltari au
dierus suspensionē in altū itelligas vt sanctifica
ret aerē qui scificauerat terrā ambulando in ea.
Sanctificauerat z aquaz baptismo z sup mare
gradiēdo. scificaturus erat ignē spūsctm in spe
cie ignis mittendo. restabat vt sanctificaret aerē
non sub recto sed in ligno excelso moriendo. Vñ
quia in alto mori voluit: ideo exaltationē suam
morte noiauit. Ex hoc ꝓpende tu bō quātū odi
at deus pctm. qz oia elementa mūdi ab infectio
ne z fetore peccati voluit mūdare. Aliue ꝙ inūde
vt placeas chr̄o. nā z ob b chr̄s crucifix⁹ ē. Aug.
dū innocēs. s. chr̄s occidit: peccatū in nob cruci
figit.

¶ Tertia ratio ꝓpter restitutionē. quia
adā ad altū lignū veritū man⁹ extēdēs fructū de
cepsit. Jō chr̄s fruct⁹ vteri ꝟginalis i altū lignū
suspēdi debuit ad restitutionē debitā. Ps. Que
nō rapui tūc exoluebā. Et ꝓterea exaltationē vo
cauit suā morte ꝓuenīet. Sz q̄m adā latrocinū
cōmisit ꝙ dei volūtatē rapiendo fructum: idcirco
chr̄s dei filius p restitutiōe vel satisfactiōe inter la
trones in alto ligno suspēdi debuit. Esa. liij. Cuz
iniq̄s deputat⁹ est.

¶ Quarta rō ꝓpter imitatiōez
Vñ Bern. in medi. de. Chr̄s i altū crucis ascēdit
vt ab oib⁹ videret: voce mag̃ clamauit vt ab oib⁹
bus audiret: clamori lachrymas addidit vt bō
ei cōpateret. Qui ad ei⁹ clamorē nō excitat: ad vo
cē ei⁹ nō cōpūgit: q̄uior ē terra. durior petra. feri
dior sepulcro. Dicit ille. Ut ꝙ chr̄s dñs imitaret
nos sua passiōe z clamore ad pniam salutiferaz
voluit exaltari in cruce tāq̄ i cathedra pdicatōis
O ꝙ chr̄iana aīa. o sanguis xp̄i abluta audi xp̄m
i crucis patibulo alto ad te clamātē. sz qd clamātē
vtiq; ipe in cruce clamauit. Sitio. s. salutē aiarū
q̄ verā pniaz. Et p talib⁹. i. penitētib⁹ clamauit et
ad patrē dixit. Pr̄ ignosce illis ei. z ad matrē dicens
Ecce fili⁹ tu⁹. s. adoptiu⁹. b i Iob is typo. Deniq;
z ad talē penitētē latronē clamauit d. Hodie me
cū eris in paradiso. Audi ergo o aīa audi clamo
rem christi z noli te pdere. sz penitere ne pereas
sed ad paradisum peruenias.

¶ Circa scōm de salubri attractiōe aiaz p
chr̄i passionē Querit. quō chr̄s dñs traxit oia ad
se p suā passionē. Ad qō rndet fm Lyrā z doc. p
cluſiōem q̄ chr̄s dñs traxit ad se oia creata an
gelica z hūana p amorē oñsum i cruce sua sacra
tissima. Et declarat qz Amb. dic z explēta docet
q̄ nil tāmpssū hūanis affectib⁹ q̄s diligere se di
ligentē. Sz xp̄s sūmū amorē exhibuit erga nos
i cruce vt aiaz suā p nob posuit. Jo. xv. Maiorē
charitatē nemo hz q̄m vt aiaz suā ponat q̄s p ami
cis. Et amore ꝙ oñso i cruce ad gen⁹ hūanū ha
bet causā attractiuā mētiū hūanaz. Et q̄m i hoc
ipo etiā angel' amorē exhibuit q̄z ruinā ex hoib⁹
repauit. ō traxit z angelos. Raban⁹. In te crux
scā respiciunt angeli cumulata sua gaudia. Ad
hec explū ponit Aug. homel. sup Joā. di. Ra
mū viridē oñdis ouī z trahis illā. nuces puero
ostēdunt z trahit. z q̄ currit trahit: amādo trahi
tur: sine lesione trahit corpis: cordis vinculo tra
hit. Unde vez est qō poeta ait dicēs. Trahit sua
quēq; voluptas. Nec Aug. Sic ꝙ xp̄s dñs dul
citer p amorē voluit nos trahere i cruce monstra
tū vt reamem⁹ ipm q̄ sic tract⁹ fuit. Brūs Bern.
sup Cant. dicit Sup oia te mihi amabilē reddit
bone iesu calix passiōis quē bibisti p me in cru
ce. hoc est quod magis z affectū stringit z deuo
tionez afficit z mulcet z iusti⁹ exigit. Dicit ille. De
hoc clarius in sequentib⁹.

Et ¶ Circa tertiū de pdulci amore chr̄i quē mō
strauit i cruce ad attrahēdū nos: accipiam⁹ p cō
clusiōe q̄ chr̄s dñs maximi amoris signa mon
strauit i cruce pēdēs ad attrahenda pctōz boiz
corda. Et b pcipue in quattuor declarat.

¶ Prio in manuū extēsione
Secō in pedū ꝙfixione.
¶ Tertio in lateris vulneratione.
Quarto in capitis inclinatione.

Prio i manuū extensiōe. p q̄ qro. Cur xp̄s dñs
voluit extēsis brachijs z manib⁹ in cruce. p nō
amore pēdere z sic mori. Ad b respondet q̄ pos
tissime ad monstrandū suū pdulcē amorē erga
nos. qz sicut mater filios amās vt ad se trahat z

ad eā currāt: solz extēdere brachia ad suscipiēdū eos. sic fecit xp̄s i cruce Ber. Extēdit chr̄s i cruce brachia ad āplexādū. Chr̄s ḡ dn̄s i extēsiōe brachioꝝ i cruce mōstrauit erga nos pcōres vt attraheret ad se suū amorē triplicē. Prio p signo amplexatōis pcōꝝ penitentiū. z ad venīā suscipiendōis. Ber. Quis nō rapiat ad spez ipetrādi veniā qñ ꝑsiderat brachia extēsa ad amplexandū: manꝰ pforatas ad largiendū. Scōo voluit extendere brachia p sīḡ reconciliatiōis z p federe pacis inē deū z penitētē. Solēt em̄ pacisc̄tes hoies extēdere manꝰ etiā ad euāgelia vl̄ crucē: vl̄ ad māsipādū se mutuo p pacto fuādo. Sic fecit nob chr̄s deus. Olim em̄ deꝰ extēdebat manū ad penā iferēdā p pctis. vt ptz i diluuio z i sodomitis: z aliis. Ps̄. Extēdit manꝰ suas i rec̄buēdo. Sz ecce chr̄s ābas manꝰ extēdit i cruce ad rēciliādū pcōres pēitētes. vñ pēitēn deꝰ olim licz vnā manū. s. miscōie extēderet. ñ tn̄ aliā. s. q̄ daret gl̄iaz celestē extēdere volebat. Sz chr̄s i cruce ābas manus extēdit: qz z miscōiaz p̄stat z gl̄iaz. Mat. iij Apniam agite appropinq̄bit em̄ reg ce. Tertio extēdere voluit p sīḡ large erogatōis. qꝫ ea palmas pforatas voluit habere q̄ non pñt retinere aq̄s. Sic chr̄s in b̄ oñdit q̄ nil velit retinere q̄n nob effluat z largiat. j. Timoth. vj. Qui prestat nob oia abūde. O q̄ largꝰ chr̄s dn̄s qz p potu aq̄ frigide dat regnū celeste. Matth. x. Quicūq; dederit potū aq̄ frigide nō ꝑdet mercedem suaz O q̄ libat fuit chr̄s in cruce vt sibi nil retinuerit Nā Petro dedit eccliaz. Joāni matrē. pīi aiam. latroni padisuz. crucifixoribꝫ vestimēta. iude tpalia. Joseph z Nicodemo corpus ad sepeliendū. nob oibꝫ corpus z sanguinē ac aiam i pcūm redē ptiōis. z hec ad deitatē in cibū in eucharistia ✠ Scōo i pedū ꝑfixiōe ✠ Querit eterī. cur christus dn̄s voluit pedibꝫ ꝑfixis pēdere in cruce. Rn̄detur q̄ p signo amoris maximi. s. vt oñdat q̄ nō vult a nob fugere. vtpote pedibꝫ ꝑclauat. Sz vl̄t nobiscū manere sp̄ sīc ꝑmisit Mat. vlt̄. di. Ecce ego vobiscū sū vsq; ad ꝑsūmatiōem secli. Ber̄n. Quis ñ rapiat ad spem qñ ꝑsiderat pedes pfossos ad nobiscū manendum. Itē ꝑclauari voluit chr̄s pedes vt oñdat q̄ nos amat adeo vt se cōpediri faceret nobiscū sīc amicꝰ visitans amicū cōpeditū i carcere magnū amorē oñderet si seipm cū illo cōpediri faceret. Sic fec̄ nob chr̄s q̄ ō celis descēdit ad visitādū nos i bꝰ miserie z exulatus carcere. Et mori volēs p nob ferro nr̄o se cōpediri fec̄ ex charitate. Aug. Nescioui quō me deꝰ diligeret nisi p me. s. pati z mori eligeret. O chr̄i iesu mira charitas. ✠ Tertio pdulcē amorē chr̄s oñdit ad attrahēdū nos in latꝰ aptōe z cordis vulneratōe Querit nāq; cur xp̄s dn̄s voluit vulnerato corde i cruce pēdere. Rn̄r p sīḡ veri amoris. vñ Ber̄. Clamat clauꝰ: clamat lācea: clamat vulnꝰ q̄ nos ꝓe dilerit iesus. Nimiꝫ i b̄ triplicit chr̄s oñdit suū amorē vt nos reamem. Prio q̄ dē in cordis vulnere vbi ē fons sanguis z amoris vt oñdat q̄ nos cordialr̄ dilexit. Scōo i sanguis effusiōe sil̄ z aq̄. qz totū sanguinē p nob in pcūm fudit. nec illū modicū sanguinē q̄ i corde habebat retinere voluit q̄n effūderet ex amore. aquā aūt fudit i lauacꝝ pcōꝝ nr̄oꝝ. Ber̄n. Pec̄ lud i q̄ sūt oēs thesauri sapie z scie dei lācea mitis ꝑforatū ē: vt pec̄ tuū a puis cogitatōibꝰ mūdareť z sc̄tificareť. Tertio i magꝫ laterꝫ aptōe vbi fons deitatꝫ i corde chr̄i habitauit. i. i alia p vnionē: oñdit q̄ introducere nos vult ad clarā dei visionē. Et sic ptz q̄ chr̄s dilexit nos pl̄s q̄ cor suū voluit p nob in corde vulnerari. Sic em̄ pius mr̄ filio suo solet dicere. Fili plus diligo te q̄ meū: sic fec̄ nob chr̄s cor vulnerari p nob q̄ meos tēs. qꝫ q̄ ōr p Ps̄. Silis facꝰ sū pelicano solitudinis q̄ cor vulnerat vt pullos viuificet a ꝑte venenatos. Itē ptz ad q̄d vl̄ qꝫ q̄d diligit nos chr̄s qz vt ad visionē deitatꝫ z eā briatudinē gam. Jō autor li. de stimlo amorꝫ q̄ ōr fore. Bo nauē. ōr. Ecce i chr̄o apta sūt foramia p q̄ ingredieñ. videam. deitatē: semel igressus sū vbi semper manebo. O vtinā milleries morerer vt ego ꝑdi valerē z ibi manere aci eternū. degustare z videre. qm̄ suauis ē dn̄s. Deniq; ptz ex hoc q̄ miſi deꝰ bem. diligere deū qz ipe ꝓor dilexit nos. j. Joānis. iiij. Aug. Nimis durꝰ est q̄ z sī nolit dilectionem ipēdere nolit repēdere. O ḡ chr̄iane ama chr̄m. Quanto ei tāta ei. charitate z bonitate. Nō pitꝫ inclinatiōe chr̄s amorē suū pdulcē oñdit. attrahendū nos. Nā q̄rit. cur voluit chr̄s caput iclinato i cruce mori. Rn̄r q̄ ad mōstrādū. amorē p tripler signū. Primū signū deosculatōnis. vt ōr Ber̄n. i medi. Chr̄s inq̄t caput inclinauit vt osculū nob ꝑstādū. Sic em̄ amicū babuit ad osculū nob ꝑstādū. Sic fec̄ nos amicū nutu capitꝫ vocat vt illū osculēť. sic fec̄ nos bis chr̄s i signū amoris. Scōm signū erat vt illis onis. Nā q̄s libēter audim. illis caput iclinam. z aures. Sic chr̄s caput inclinauit z vnā aurē. nuit ihūs nos. z aliā ihūs celū ad patrē vt signficet q̄ q̄cq̄d petierimus p salutē nr̄a eraudit. Et ꝑter passionis merita deꝰ pf̄ dabit nob sīc ꝓmet repromisit Joā. xvj. Amen dico vob si q̄d petieritis patrē in noīe meo dabit vobis. Tertium signū amoris aspect. z salutatōis. Nam Bern. dicit. Ubi amor ibi oculꝰ. Et certe q̄s amam. Sic chr̄s caput ad amāter salutādū iclinam. Jō Sed q̄ cruce fecit nobis. qz caput iclinauit vt nos amoroſe aspiceret. p quibꝫ moriebat. Jō Sed q̄ chr̄s versus dexterā iclinauit i cruce caput. Dilius vna pcipua rō est. qz a dextris stabat gl̄iosa mr̄ eius. z ideo ihūs eā inclinauit caput vt ipi vale vltimum in morte diceret. Et nos q̄s eoꝝ dextro scz sue gratie z miscōie aspiciebat: ipsi ma tri sue per hoc vale cōmendaret. quasi di. O pīissima mater virgo: ecce iam ego morior: z transeo hinc tibi ḡ sit vltimū vale. z homines pro quibꝰ morior amoroſe tibi cōmendo vt pro eis intercedas

das et sis aduocata ne peãt ĩ pctis suis. sz p te sal
uent ĩ fide z charitate mea. O ḡ amoꝛ ĩmẽsi fõs
ĩ chꝛo. o pissima z ꝑdulcissima chꝛi charitas er/
ga nos. o iesu ꝑamãtissime p tuã crucẽ da nob te
reamare ꝙe. O beatissima ẏgo maria recordare il/
le charitat' tui filij iesu z p ea amoze oza p nob
vt det venĩã z gr̃az in pñti ac gl̃iaz ĩ futuro Amẽ.

De exaltatiõe scẽ crucis Sermo. iij. vicz de fru/
ctibus scẽ crucis chꝛisti.

Benedictum est li/
gnũ p qõ fit iustícia. Sap. xiij. Li
gnũ bec ẏba fm Lyrã dicant ad lram
de arca Noe er lig̃ facta p qõ facta ẽ iustícia qñ
impijs i diluuio peũtib⁹ iusti p eã arcã sũt salua
ti fm diuinã iustíciã z misedíam. Tñ qz illa arca
figuraut scãz chꝛi crucẽ. tõ de ea merito bec ver/
ba dicũt Nimiꝝ añ passionẽ chꝛi lignũ crucis fuit
ignominiosũ z ifructuosuz ac reputabat ma/
ledictũ Deut. xxi. Maledict⁹ q pẽdet ĩ ligno Sz
per christi passionẽ i cruce iã adeo crux ẽ exalta/
ta vt dicat ꝓciosa: sctã: gl̃iosa z bñdicta. vtpo/
te er ea guie chꝛm eccl̃ia toto mundo diffusa di.
Adoram⁹ te chꝛe z bñdicim⁹ tibi. qz p crucẽ tuã
redemisti mũdũ. Merito ḡ. p hac celebritate cru/
cis chꝛi de ea exaltatiõe accipiũt ẏba p̃missa qbꝰ
ipa scta crux tripl'r cõmendat. Et fm hec tria my/
steria notabim⁹ p hoc sermone.

Primo de diuina bñdictiõe. ibi. Bñdicẽ ẽ lignũ.
Secõo de iusta satisfactõe. ibi. p qõ iustícia.
Tertio de sacra fructificatiõe. ibi. p qõ fit.
Et sequit ad hec.

Circa p̃mũ de bñdictiõe diuina crucis accí/
piam⁹ p ꝑdusiõe q crux chꝛi merito ẽt bñdicta p
quã ois maledictio hoi inflicta felicissime est ab
olita z in bñdictionez cõmutata. Declarat. qz vt
colligit ex scꝑtura fm doc. bñanũ gen⁹ p pcm̃
ꝑes maledictões icurrit a deo inflictas: qõs p cru/
cẽ chꝛi ꝑmutauit i bñdictionẽ felicissime z gl̃io/
sissime. vt ps ẽ singul' p ordinẽ. Prima maledi
ctio culpe qz bõ fact⁹ ẽ iobedies diuio mãdato
p qõ ipo facto icurrit maledictõez. teste ps. Ma
ledicti q declinãt a mãdatis tuis. O pctor nũquid
tibi quũ videt esse maledictũ a deo. Audi apl'm
Deb. x. dicentẽ. Horrẽdũ ẽ icidere i manꝰ dei vi
uẽtis. Sz bec maledictio p crucẽ chꝛi mutata ẽ in
bñdictionẽ remissiõis. s. ois culpe. ꝙ qõ chꝛs in
cruce orauit ꝑmo ẏbo. p remissiõe pctoꝝ. etiã su
is ĩmicoꝝ d. Pr̃ ig̃sce ill' qz nescãũt quid faciũt
Lu. xxiij. Tũ glo. sup Esa. xxxv. dic. q cũ chꝛs in
cruce oraret. Pr̃ ig̃sce ill'. ad hãc vocẽ fm euãge/
liũ nazarenoꝝ mlta milia iudeoꝝ astantiũ circa
crucẽ ꝙuersi sũt: mouẽtes capita sua z gementẽs
pctor a sua. Et tu ḡ pctor audi chꝛm p te orantẽ
z ꝓcurrere a pctis vt ꝙseq̃r remissionẽ ex benedi
ctõe crucis chꝛi. Tũ Raban⁹. Tu scta crux pctoꝝ
es remissio: pietat⁹ exhibitio: meritoꝝ augmẽtũ
Dec Rab. ó laud. crucis Scõa maledictio exu
lat⁹ bi miserie. vñ dixit dñs ade. Maledicta ẽra
ĩ ope tuo. i. i pctõ tuo vel ꝓpt pctm̃ tuũ sterĩ' erit
ẽra. vt sine labore z cultura nõ ꝓducat fructũ cõ
uenientẽ hoĩ. tõ subdit. In sudore vultus tui ve
sceris pane tuo. z sic de alijs bi exulat⁹ miseriis
q̃s incurrim⁹ ꝓpt pctm̃. O vtinã moderni hoies
aduerterẽt q̃t calamitates q̃t miẽrias z labores ac
infirmitates z mortes icurrim⁹ p trãsgressiõe pcti
z resipiscerẽt a pctis. Si em̃ p vno pctõ iobediẽ
tie sic de⁹ hoies oẽs puniuit: qd erit p mlt̃s pctis
actualib⁹. Sz bec maledictio p crucẽ chꝛi muta/
ta est i bñdictõem meritoꝝ Rho. viij. Diligẽtib⁹
deũ oia co. i bo. z etiã i bñdictionẽ leuioris tole/
rãtie. Greg. Quicqd afflictõis pater̃ ĩ fris: leue
erit si ispiciat qd passus sit chꝛs i lig̃ crucis. Idẽ.
Si passio chꝛi ad mẽoziã reuocet nil tãdux q̃
ñ eq̃ aio tolerek. hec ille. Dic xp̃s i cruce dixit de⁹
de⁹ me⁹ vt qd dereliq̃sti me. s. i penalitatib⁹ vt exẽ
plũ habeam⁹ nõ murmurãdi sz patiẽ ferẽdi ad
uersa p crucẽ xp̃i. Tertia maledictio mor/
tis obligatorie Tñ dixit dñs ad adã vbi s. Ma
ledicta ẽra ĩ ope tuo: i laboribꝰ comedes ex ea Et
infra. Donec reuertar̃ i ẽrã ó q̃ sũpt⁹ es. qz pului
es z in pul. re. Genẽ. iij. Sz bec p crucẽ mutata ẽ in
bñdictõem resurrectiõis gl̃iose. Tñ canit eccl̃ia.
Nos añt gl̃ari oportet i cru. d. n. ie. xp̃i i q̃ est sa. vi.
z resur. no. zẽ. Propt̃ b xp̃s i cruce dixit. Pat in
manꝰ tuas cõ. spm̃ me. q̃ doez q nos i mortis bo
ra cõmẽdem⁹ deo vt ad gl̃iam resuscitet i die no
uissimo Quarta ẽ exclusiõis a di facie Tñ dñs
eiecit adã de paradiso. nec admisit quẽq̃ filioꝝ ei⁹
ad paradisũ nisi ex spẽali gr̃a Enoch z Helia. Sz
p crucẽ bec maledictio mutata ẽ i bñdictiõem ad
mitteñ. ad deitat⁹ visiõez. Tñ chꝛs i cruce dixit la
troni. Hodie mecũ er̃ i paradiso. i. visione deitat⁹.
Proiñ Chryt. i hom. ó cruce dicit. Crux nob pa
disũ q̃ndq̃ z eo apli⁹ ãnoꝝ milib⁹ pclusũ patefecẽ
Hoc ptz de pñib⁹ i libo D Raban⁹ sup Genẽ.
ó. Dñs i meridie crucẽ ascẽdit. z pmissa latroni
bratiõe paradisi p⁹ meridiẽ hora. ir. spm̃ tradidit
vt vicz hora eadẽ q̃ p m⁹ bõ lignũ puaricatõis re
tigerat: scõs adã lignũ redẽptiõis ascenderet. z q̃
hora diei puaricatorẽ adã ó paradiso expulerit. ea
hora latronẽ ꝓfitentẽ i paradisũ iducerer. Dec ille.
O mira dei sapia. o bõ q̃ vides diei meridiẽ re/
cordare ó bz hora deũ vt tibi det paradisũ Nã legit
q petr⁹ z ioanes ascẽdebãt i rẽplũ ad horã oiois
nonã. Act. iij. Nã z chꝛs illa hora ascẽdit in celũ.

Quita ẽ iimicicie diuic. quã oẽs filij adã incur
rũt ex pctõ p̃mi genit̃. Epb. ij. Eram⁹ natura fi
lij ire. z p ꝙs diaboli z sub maledictõe. sz chꝛs
redemit nos p crucẽ de maledictõe. Gal'. iij. z sic
mutauit in bñdictiõez. qz xp̃s i cruce adoptauit
nos in fratres. Cõmendauit em̃ mr̃i ioannẽ ad
significãdũ q̃ ois fidelis chr̃ianus est filꝰ sz di

z filius btē ꝟginis Marie ac frater chri adoptiuus.iurta illud Joā.j. Quotq̄t aūt receperūt eū dedit eis ptātē fi. dei fieri bis q̄ cre.zc. Hinc etiā chr̄s i cruce clamauit.sitio.s.salutē aiaꝝ.s.ex charitate tā q̄ frater fratrū bonū et̄nū. Et adiecit tandē di. Cōsūmatū ē.s.op⁹ redēptōis z salutis p crucē.et sic iclinato capite emisit spm̄ Joā.xix. Patz q̄ ois maledictio ptoparēt et būani gñis mutata ē i bñdictōez crucis :q̄ bñdicta crux. qz Eusebius ōt. Tota sal⁹ būani generis pueīt ex lig̃ crucis ℣ Circa scām de iusta satisfactōe.s.i cruce chr̄i q̄rit:quō indicat iusta passio? mors chr̄i innocenter occisi. Et rō:qz nulla lege inuenit iustū occidere innocentē: et ex q̄cūq̄ causa tradere ipm̄ morti.sz chr̄s fuit innocētissim⁹.q̄ zc. Dañ. xiij. Innocentē et iustū nō interficies dicēte dño Jtē dist.iij. Facte sūt.ōt Jsiō .q. ois lex facta est vt mali coerceāt et innocētia tuta seruet. Et.xxiij q.v. Nō vos. Pelagi⁹ papa ait.q. ois lex diuia et būana statuit iusticia suadēte mal' penās bonis pmia. Magne q̄ crudelitatis et puersitatis ē innocētē dānare vt absoluat nocēs .Quō q̄ iustus fuit christū innocētissimū occidi vt nos nocētes liberemur. Ad hec et sil'ia rūdet ꝑm Bonauē.sup.iij di.xx.q.v. Et ꝓcor.alios docē.p ꝓcōnē q. mod⁹ satisfactiōi p passionē chr̄i fuit deo acceptissim⁹ nobilissim⁹ et iustissim⁹ inē oēs modos q̄ possent esse vel excogitari pl'ib⁹ rationib⁹ q̄s notauit recolligēdo ex varijs ptib⁹. ℣ Pria rō er pte dei qz Anſ.li. Cur de⁹ hō.ca.xj.ōt. Nil aspi⁹ et difficilius pōt hō pati ad honorē dei spōte q̄ mortē. et nullaten⁹ pōt magis seipm̄ dare hō do q̄ cū se ipm̄ morti tradit ad honorē ipi⁹ di. Sic fecē xp̄s Epb.iij. Tradidit seipm̄ oblationē z hostiā do in odorē suauitatis Vocāt iustissimū fuit q. xp̄s innocēs offerret do volūtarie vitā suā i obsequm dei p satisfactōe mortē subiēs cuius debitor nō erat:qz pctm̄ nō habebat. Et p hec soluūt ꝑmisse obiectōes ꝑm Bonauē.qz magne iniusticie z crudelitatis est innocentē occidere. Uez hō ē sic? p. pet vel traderet eū nolentē morti aut nolenti infligeret mortē. Sic aūt de⁹ nō fecē chr̄o.qz nō coegit eū iuitū.sz qz ipe chr̄s ex pietate z charitate voluit spōte p honore dei z nr̄a salute tradere se in mortē Esa.liij. Oblat⁹ ē qz ipe voluit. Et hāc volūtatē et⁹ optimā et deuotā de⁹ acceptauit z occidi ab iniq̄s pmisit.et hō piū z iustū fuit. Ad id q̄ q̄s obij̄cit q. puersitatis ē dānare innocētē vt absoluat nocēs . Dicendū ꝑm Bonauē. q. vez ē si innocēs dānat inuitus. Sed si innocēs velit se offerre et exponere p salute nocētis : tal' oblatio est acceptabil' deo. sic fecē chr̄s volūtarie patiēdo p salute nr̄a Scōa rō er pte xp̄i: qz iustū fuit vt p būilitatis et obediētie meritū chr̄s exaltaret.sic q̄z ℣ria ℣rijs curaret.qz hō ceciderat p superbiā z inobediētiā.q̄ zc. Phil.ij. Humiliauit se.fac.obe. vsq̄ ad mortē zc. ℣ Tertia rō ex pte generis būani:qz iustū fuit vt hō cū sit liberi arbitrij per sue volūtatis arbitriū z amorē traheret ad amorē diuinū z salutē.z nō vi vel potētia. Un z pōs ij.rheto.ōt. Generosus est animꝰ būanꝰ nō vult trahi nisi amore. Sic fecit chr̄s nob suuꝫ amorē maximū in cruce oñdēdo: vt traheret ad remissionē dū. Joā.xij. Ego si exal.fu.a t.zc.sc̄z p amorē vis Hugo de arra spōse ōt. Ut chr̄s oñderet nbi quanta re diligeret nō nisi mortēdo a morte redimeret vt nō tm̄ pietatis ipēderet bñficiū verūtā charitatis mōstraret affectū. ℣ Quarta rō ex gre paturi sarij.iustū ei fuit vt chr̄s sua prudētia superaret diabolū:sicut diabolus sua astutia decepit rat p lignū hoiem. Greg. Qui saluē būanū genꝰ ris in ligno ꝓstituisti vt vñ mors oriebat inde vita resurgeret.z q̄ in ligno vincebat i lig̃ superaret. Quita rō addit ex mō satisfactēdi. Justum eñ est q. fm formā z quātitatē delicti fiat emendatio cū restitutiōe ablati. Homo aūt fructū vite titū abstulit ab arbore. Pter q̄ mortē incurrit. z ideo chr̄s iuste restituit arbori fructū vite cū in ea pepēdit. Jtē hō in omni sensu delectat⁹ est illicite in ligno z iō chr̄m punit decebat. p nos in sensu suo in ligno satisfactēdo. Prio q̄ ad visum plorādo z vidēdo matrē collachrymantē. Secō q̄ ad auditus oppbria z blasphemias filii audiendū. Tertio quo ad gustū felle z aceto potando. Quarto q̄ ad odoratū spuros z fetor⁹ calvarie sustinēdo. Quinto q̄ ad tactū mal' p nos tū corp⁹ extēdēn. Un ptz q. chr̄s iustissima satisfactionē impēdit. ℣ q̄ hō gras age chr̄o ama sic te amantē.alioq̄n audi Bern. dicentē. Sic mihi iniustus fuero qm̄ requiret super me illelangus amus p ꝓcone ꝟba Damas.li.iij.c.iij. dicētis. Omnib⁹ mirabilib⁹ mirabilior est crux chr̄i.q. oim malox auersio.oim bonox datrix. Ex z corpis.lignū vite erne. Nec z p'a Damas. Ex vt clari⁹ elucidem⁹ fructꝰ sce crucis notandū q. Apoc.vi. vidit ioānes lignū vite in medio paradisi afferēs fructꝰ.xij.p mēses singlos. Et q. ipa crux chr̄i figurat z vere ē lignū vite fm Damas. chr̄s Idcirco.xij.ei⁹ fructꝰ bzeuit ꝟ describem⁹ p similitudines fm alph. Prim⁹ fructꝰ ē angelor⁹ reparatio. Un apl's Col.j. Coplacuit i ipo recōciliare oia pacificañ.p sanguinē crucis ei⁹ q̄ in celis sunt z q̄ in terris. Et ꝟ claret fm Bonauē.sup.iij.di. xviij.ar.ij.q.iij.qz añ chr̄i passionē nulli portas celo cū angel' locari. Secūs fructꝰ britudinis reparatio. Un Chrys. i omel'.de cruce ōt. Crux nobilitatis causa est. Dec nos a cecitate liberauit errorꝭ.hec de tenebris reduxit ad lucē.hec alienatos deo ꝓiunxit.hec bonox oim largitor. Tertiꝰ fructꝰ criminū extirpatio.vñ Brig. ꝑ quē sto. Rho.lec.vj.ōt sic. Tāta ē vis crucis z mortis chr̄i vt si añ oc'os ponat ita vt ipaz mortē christi intētꝰ oculꝰ mētis aspiciat: nulla cōcupiscentia nulla libido, nullus furor, nulla superare poterit

De exaltatione crucis. Sermo. iiij.

MIbi autem absit gl'iari nisi i cruce dñi nr̄i ihesu chr̄i per quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ est. Gal'.vj.

Apls paul⁹ ꝓsiderās dignitatē z nobilitatē crucis chr̄i quā sortita ē ex ꝓtactu mēbroꝝ sacratissimoꝝ chr̄i z pfusiōe sacri sanguis ei⁹ ac dedicatōe mortis illi⁹ qz noluit nisi i cruce mori. Et ex his aduerten. crucis chr̄i vtutē talē z tātā q vt ōr Chrys. hom. de cruce: In cruce chr̄i ē nr̄a sal⁹: in cruce gl'ia z oē bonū. Et iterꝝ idē ōr. Crux nob⁹ tot⁹ britudis cā ē. Jō ap̄lex⁹ crucis amoroſitatē ap̄lis i sola cruce chr̄i gl'iari se statuit: ꝓtēnēs p ea oēm aliā gl'iaz mōi. z dixit. Mihi āt absit gl'iari. ni. in cru. d. n. ie. chr̄i. q. d. Mūdani hoies sic eis placz gl'ienť in mūdanis z trāsitoriis. vt pote i potētia opulētia: scia z hmōi. Mihi āt chr̄o suo z sic cultibz chr̄iano absit gl'iari nisi in ipa cruce dñi ihesu chr̄i p quē ꝛc. Jurta q̄ vba tria mysteria notabi⁹

Primū ō gl'iatōe in cruce chr̄i. ibi. (p ēmōe Mihi absit glo. ꝛc̄.

Scōm de modificatiōe bui⁹ glorie. ibi. p quē mūdus cru. ꝛc̄.

Tertiū de deuotiōe. s. crucis chr̄i z amore. qō sequitur ad p̄dicta.

Circa p̄mū ō gl'iatōe in cruce chr̄i accipiam⁹ p ꝓcl'one B qō canit eccl'ia in introitu misse hodierne d. Nos āt gl'iari oꝝ i cru. d. n. ie. xp̄i in q̄ est sal⁹ vi. z resur. nr̄a: p quē sal. z libe. sum⁹. In quibz vbis notat̄ q̄druplex rō q̄re xp̄ianū oꝝtet gloriari nō in alio q̄z in cruce chr̄i vt ptz

Prīa rō qz i cruce chr̄i est nr̄a salus.

Scēda qz in cruce chr̄i est nr̄a vita.

Tertia qz in cruce chr̄i est nr̄a resurrectio

Quarta qz in cruce chr̄i est nr̄a liberatio.

Prima rō est qz i cruce chr̄i ē inq̄t nr̄a sal⁹. Et q̄ accipit tale argumētū rōis. In B solo oꝝ chr̄ian⁹ gl'iari i q̄ est vē salutis z britudis ecne z p ꝓñs vere gl'ie rō. alio q̄n falsa gl'iatio z vana est. s. gloriari i eo in q̄ nō est vera gl'ia vl' sal⁹. Sz B est in sola cruce chr̄i vicz vere salutz z gl'e rō. q̄ i sola cruce chr̄i ē gl'iandū hoi saluādo. Quid igit̄ charissimi q̄d dicem⁹ de mūdanis hoibz q̄z aliq̄ gl'iantur ō diuitijs. ō q̄bz ꝓs. Qui confidūt i vtute sua z i mlt̄itudie diuitiaꝝ suaꝝ gl'iāť. Alij gl'ianť in potētia vt legit̄ ō cesare Arphaxat z Holoferne Judith. j. Qui gl'iabať in q̄t q̄si potēs in potētia exercit⁹ sui ꝛc̄. Alij i secl'ari scia vt pbi. alij in eqs z armis vl' vestimēt̄s, alij i opibz scitat̄ simlare. z sic de alijs. Et De oibz talibz singul' B prosnia tenēdū ē q vana z falsa gl'ia laborāt. z sic de ciplunť. q̄ ptz ꝓmo p auctoritates. Nā scribitur Eccs. j. Vanitatū vanitas z oīa vanitas. subdit Quid hz hō amplī⁹ de vniuerso laboze suo quo laborat sub sole. Lyra. quasi di. Quilibet potest expiri q vō assequī er laboribz suis in psenti vita nisi caducū vanū z amissibile bonū p mortez

sic inuidia. sz ꝓtinuo totus peccati fugeť exercit⁹. Quart⁹ fruct⁹ dei dilectio z ei⁹ inflāmatio. Nā de⁹ i cruce oñdit nob⁹ mirā suā dilectiōez quā nec saltē posset hō credere vl' cogitasse. Un̄ Aug. ōr. Ne cātica. Sug. oīa inq̄re mihi amabilē reddit bo⁹ est q̄s magz z affectū strigit z deuotionē mulcet z iust⁹ exigit. Nec ille. Quint⁹ est erectio spei z securatio. Aug. Si passionis bñficiū abesset nemo ad deū spem hīe posset. s. de reḡ celesti. Chrys. Tribularer nimiū z desperarē si nō passione chr̄i animarer. Bern. Deficiēte mihi iustitia z sānitate: deficientib⁹ meritis succurrat mihi passio ratio. Chrys. Sext⁹ est fugatio demonū z sua ceperūt. Ubicūq̄z demōes viderit signum crucis fugiūt timētes baculū (sicz vt canes) q̄ plagā gallus alb⁹ suspēsus ad modū crucis natural'r leonē terret z fugat. Idē ōr z pb⁹ s. x. aialiū. Per gallū albū figurat chr̄s. Tū qz sic gall⁹ nūciat diem nocētē: sic chr̄s nūciauit nobis diē. i. lucē gr̄e credentib⁹. Joā. xj. Dū lucē habetis credite in lucem. Origē. omel. iiij. Per crucē chr̄i ꝰ principes mūdi trūphat. Septim⁹ fruct⁹: gustatio suauitat⁹ diuine z dulcoratio. Quid em dulcorauit lapides stephano: ignē laurētio: mortē z tormēta martyrib⁹. nōne crux chr̄i. Un̄ Aug. li. de inspiratiōe aie ad deū ōr. Vulnera ihesu plena sū misericordia: plena dulcedie z charitate. p bas rimas licet mihi gustare q̄ suauis ē de⁹ me⁹. q̄m reuera data ē nob⁹ i vulneribz chr̄i magn̄ mlt̄itudo dulcedinis diuine. Nec ille. Octau⁹ est hereditatio. Un̄ damasce. vbi s. Per nullū aliū q̄z p crucem chr̄isti moꝝs euacuata est. resurrectio donata est porte paradisi apte sū. natura nr̄a i dextra dei sedet. filij dei z heredes p eā facti sum⁹. Nec ille. Nob⁹ nr̄e fruct⁹ infirmitatū sanatio. s. tam spūaliū q̄z corpaliū. Eusebi⁹ i sermōe. Tota inq̄t sal⁹ aie et corpis puenit vtute crucis chr̄i boibz vniuersis. Dicit nāq̄ Plinius z hī in specie naturali q̄ carnes crude z calide galli posite sup morsuz serpēt⁹ extrahūt venenū. sic passio chr̄i repellit venenū diaboli. Aug. Frēs vt sanemur. s. spūaliť z corpaliť: crucifixū intueamur. s. orādo. Decim⁹ est charismatū spūs sci donatio. qz de ꝓse. dist. v. Nāq̄. ōr papa Stephan⁹ q oīa sacra z oīs bñdictio crucis, significāt̄ o dant z pficiunť. Undecim⁹ est libatio. s. ab oī malo pñti z futuro a morte eterna z ab inferno vt ōr Damas. vbi s. Duodecim⁹ ē muneratio. s. oīs boni i ēra z in celo. vt ptz p vba Damas. vbi s. O q̄ charissimi amem⁹ z laudem⁹ crucē chr̄i z adorem⁹ vt chr̄s p eā det nobis hec oīa bona. Amen.

De exaltatione sancte crucis

quã nullꝰ pōt euadere. Ūñ diuitie sē boiby va/ ne.qz dicēte Pō. Relinq̃nt aliēis diui.su.z sepl'/ cra e.domꝰ zc. Vana potētia.qz Eccl.x. Ois po tēratꝰ vita breuis. Et Hap̃.vj. Potentes poten/ ter tormēta sustiebūt. Vana scia q̃ iflat: sz charj/ tas edificat.j. Lor.viij.z sic de aliꝭ. Vinc etiam Viere.ix. Nec ōt dñs. Nō gl'iet̄ sapiens in sapia sua.z nō gl'iet̄ fortꝭ i fortitudie sua. z nō gl'ietur diues i diuitijs suis.sed in b̄ gl'iet̄ q̃ gl'iat̄ scire z nosse me. Itē scdo b̄ idē patz p rones z breuit̄ qz oia ista mūdana cōia sunt bonis z mal'.z vt cōj/ ter mali plus abūdant in tpalibus q̃z boni. Ūñ glo.sup Jac.j.dicit. Nō ē chr̄iane dignitatꝭ i tpa libꝫ exaltari sz potiꝰ dep̄mi. Vali nil habēt i ce/ lo sz totū in mūdo. Boni vo nil in mūdo sed to tū in celo. Nec glo. Sic̄ g̃ mirum esset q̃ aliq̃s gl'iaret̄ de oim suoꝝ bonoꝝ pditiōe z spoliatōe z q̃ p̄ ceterꝭ alijs pēderī patibulo latronum.z q̃ ipe sericeis chordis est suspensus:alīq̃ rudibꝫ.sic mirū est q̃ hō gloriat̄ de bonis istis maloꝝ z re proboꝝ latronū suspēdēdoꝝ in inferno z dānā/ doꝝ. Ūñ Gre.moral'.vj.ōt. Qui p̄sentis sec'li p/ spiratibꝫ delectat̄ q̃si p amena prata ad suspendi um ducit̄. Itē ad idē scda rō.qz hec mūdana bo/ na fraudulent̄ mentiēdo decipiūt aīas in eis de lectātiū.qz sub specie boni illaqueant ad eternū tormentū Unde.j. Tim̄.vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in tentatiōnē z in laqueū diaboli z desideria nociua z iutilia q̃ mergūt hoiem in in/ teritū z pditionē. Nec ibi. Sz q̃ro te charissi/ me.dic mihi q̃ est auis q̃ diligat laqueū quez sci/ at sibi p̄parū ad capiendū :certe nil'a auis amat laqueū:nullꝰ pisc̄ hamū cognitū.nullū aīal bru tū foueā quā p̄scire possz i suū iteritū. Quid ē g̃ q̃ miser hō diligit hos laq̃os sibi p̄parat̄ .hunc hamū.hāc foueā iferni.s.tpalia bona.vtiq̃ b̄ fa cit hoim stultitia q̃ nō cogitat de finali pclo. Et sic fit sic Eccl.iij. ōt. Qui amat periculū pibit i illo O g̃ hō caue tibi. Et p̄missis ptz q̃ i mūdanis gl'iari sic̄ i laqueū incidisse:z de b̄ gl'iari nō licet. sz in sola cruce dñi iesu in q̃ est salꝰ nostra. Vinc Bern̄.z li.de inter.quersa.ōt. Erras erras.scz o hō si aliō q̃z crucē q̃ras. Nō est salꝰ anie nec spes vite eterne nisi in cruce chr̄i z vere pnie. Nec ille.

D Uerūo hoc idē ptz p documentū ecclesie qō est ad p̄positū p b̄ festo. Questio nāq̃ p̄ponj/ tur de ꝑse.di.iij.c. Crucis.in glo.sic. Quare festū crucis celebramꝰ in q̃ dñs fuit dehonestatus : z tamen asinā in q̃ dñs fuit honoratus eccl'ia nō venerat̄. Rñdet. Dicimꝰ ait q̃ laus exhibita do mino in asina fuit mūdana de q̃ nō est curandū sz in cruce facta fuit nr̄a redemptio. Nec ibi glo. Et his claret q̃ chr̄ianꝰ nō dz gl'iari nisi in cruce dñi iesuꝫ alia p̄tēnere.qz in sola cruce chr̄i ꝑsistit salꝰ. Ūñ Eusebiꝰ i Kmōe. Tota salꝰ mētis z corꝑis p̄uenit nob ex crucis chr̄i ꝟtute. Scda rō p̄ncipalis.qz in cruce chr̄i ē nr̄a vita :vt testat̄ ec/ clesia. Et q̃ accipit tal'rō, Vere btitudis gloria nō p̄t̄ haberi nisi assit vera vita z ꝑpetua, alioꝰ q̃n aliq̃s nō reputat̄ vere beatus z gl'iosus. Ūñ Augꝰ.xiij.de trini.c.viij. Impossibile est aliquē esse btūm nisi sit securꝰ de sue btitudinis ꝑpetu/ tiōe.qz cū timeret illā amittī iā miserū pareret in hoc ipō. Ūñ z pbs.j. Eth.dicit.q̃ sicut vna hirū/ do nō facit ver.nec paucū tp̄s calidū facit boiem feliciꝫ sic nec vna dies vel tp̄s paucū facit boiem felicē Nec ille. Sed q̃m vera vita z ꝑpetua nō habet nisi p crucē chr̄i.g̃ in sola cruce chr̄i est gl'iandum Et Si q̃rat̄ quō in cruce chr̄i est vera vita. Resp̄det.qz Augꝰ.sup ps lxij.z notat̄ de pe.dis.S Itē si ante q̃z.dicit.q̃ deꝰ est vita aie. aia ꝟo vita cōrpis.Sicut corpꝰ viuere nō p̄t̄ absente aia: ita nō nisi deo p̄sente p gratiā inhabitante viuere valet. Nec Aug. Sz qz gratiā inhabitante nis diuīe gratuitā bīe hō nō p̄t̄ nisi p fidē z cha ritatē crucifixi. Aph.iij. Habitare chr̄m p fidē in cordib vestris in charitate radicati zc. g̃ vita vel ram q̃ est deꝰ z chr̄s eius filiꝰ nō p̄t̄ hō bñe. in p̄senti p gr̃am:nec in futuro p gl'iam ꝑpetuā nisi in cruce chr̄i. Et b̄ claret q̃ ois hō infidelis z erīā ois chr̄ianus in pcō mortali exist̄ est vere mortuꝰ z infelix.qz sine vera vita ē. zsi videat̄ vi uere in corpe:hec semiuita est.imo tal' magis pot dici vere mortuꝰ q̃z viuꝰ. qz ꝑm pte p̄ncipale.scz in ania mortuꝰ est:a q̃ hō bz esse rōnale.viuit ꝑm ꝑm qd.i.ꝑm pte minꝰ p̄ncipale. Ūñ z chr̄s tal' mortuos noiauit. Matth.viij. Dimitte mortuos mortuos sepelire suos. Ve talib mortuis z vo/ sicut mortui in terra. sic illi sepeliunt in inferna. os sepilire mortuos. Tertia rō.qz in cruce est nr̄a resurrectio.z ideo p eā habebimꝰ gl'iaz verā z sempiternā corpis z aie.g̃ in ea est gl'iandū. Ūñ Damasce.li.ij.ca.iij. Per nullū aliud q̃z p crucē mors euacuata est. p̄mi pentis pctm̄ solutū est: infernꝰ spoliat̄ z re surrectio donata est. Idē.crux est arbor resurrec/ tiōis:lignū vite. Vinc est q̃ sicut ōt Chr̄ys. Ad die resurrectiōis z iudicij tanta erit cruas gl'ia q̃ solis lumē reddet̄ obscurū.quā angelox cōis vel lut vestillū regale humerj cōrā chr̄o ꝑtādo porta bit. Sed q̃re b̄ nisi ad manifestādū q̃ nō nisi p crucē adeptus est mūdus gl'iam resurrectionis. Unde Gregoꝰ.in dial'. Nunq̃ ds celesti beatu/ dine dignꝰ foret nisi virꝰ felicissime passionis existeret. Et sic patet. Quarta rō qz in cruce est nr̄a liberatio.s.a p̄tē diaboli z morte eterna qz p eā redēpti sumꝰ a chr̄o. O q̃nte est hoc gl'ie chr̄iano. Bern̄. Quid gl'iosi q̃z q̃ nos chr̄o p̄ vil ertimauit p̄cij.o q̃nte est miserie regē gl'ie p vili ꝟmiculo crucifigi. Nec Ber. Itē Anſ. Quid mi sericordi dici p̄t̄ peccatori.eternis supplicijs de putato q̃z q̄ pater dixit. Accipe filiū meū z da te.z filius dixit. Presto sum:accipe me z redime te. Nec ille. O imensa charitas! deus bibit mortem ne mors bi beret hominem. sed a morte liberaretur homo. Inno. Sustinuit deus crucis passionē vt eiuj

ret tuam dilectionem. O ḡ bō pctōr. o chr̄iane rei/ spice ḡntū teneris amare chr̄m deū tuū. ℔ q̄tidie recordare, hec sit gl̄ia tua. i. crux chr̄i in q̄ est sal⁹ vita ⁊ resurrectio ⁊ liberatio tua.

℣ Circa scōm p̄ncipale de mō qz p̄dictuz est q̄ ptz chr̄ianū gl̄iari in sola cruce chr̄i. Questio ḡ restat declaranda quō debeat chr̄ianus in cruce chr̄i gl̄iari. Ad qō rñdet p̄m doc. q̄ chr̄s dñs q̄t/ tuor p̄pua fecit in cruce, p gl̄ia nr̄a. i. nob in celo mur gl̄ificari. q̄ chr̄ian⁹ chr̄m imitari vt merea p̄merēda. in q̄b debem⁹ chr̄m imitari vt merea chr̄i nō lingua tm̄ vt multi faciūt: sz ope ⁊ vitate.

℣ Prio chr̄s in cruce penam passus est.

Scdo cruci confixus est.

℣ Tertio in cruce mortuus est.

Quarto in cruce vulneratus est.

Primo chr̄s i cruce passus est penā acerbissimā p̄ pctis nr̄is. In b̄ ḡ imitari dz chr̄m chr̄ian⁹ vere pnie crucē suscipiendo Mat. xvj. Qui vult veni re post me. i. ad celestē gloriā. abneget se. i. sua vi/ cia. tollat crucē suā ⁊ sic sequat̄ me. Hze. in hom. Crucē suā tollit q̄ pnie onus suscipit. O ḡ christi ante cōsidera. qz chr̄s in cruce pateñ. fleuit p pec/ catis tuis vt ōr Apl's Heb. v. Cum clamore va/ lido ⁊ lachrymis offereñ. s. se: vt tu debeas flere p tuis peccatis in vera contritione. Item christus in cruce nud⁹ pepēdit corā oib⁹ ⁊ sic verecūdiam magnā sustinuit vt ⁊ tu pctā tua nō vereaꝛ cōfi/ teri corā sacerdote. Denicz chr̄s acerbissimis do/ loribꝫ sanctificit p pctis tuis vt ⁊ tu discas satisfa/ cere ⁊ aliena restituere. qz ōr Aug. xiij. q. vj. Si res. Pecñ nō dimittit̄ donec ablatū restituatur Scdo chr̄s i cruce ꝓfix⁹ ē. sic dz ⁊ chr̄ian⁹ spūal'r q̄ do cet glo. Hal'. dicēs. In cruce semp pendere dz chr̄ianus in hac vita vt sit fixus clauis. i. p̄cce pnis iusticie: vt chr̄s in cruce clauis cōfixus fuit. Hec glo. Un̄ apl's ait Hal'. ij. Christo confixus sum cruci ⁊c. Sic ḡ chr̄s trib⁹ clauis fuit ꝓfixus cruci. sic chr̄ian⁹ trib⁹ clauis iusticie dz ee ꝓfixus chr̄o. de q̄b p̄s. Quis est hō q̄ vult vitā. s. eternā diligit di. vi. bo. Seqūt. Declina a malo. ecce p̄m⁹ clauus. fac bonū: ecce scdus. inq̄re pacē: ecce pariē nā. p tertio.

℣ Tertio chr̄s in cruce mortuus est. Sic chr̄ian⁹ dz mori carnalib⁹ desideriꝫs ⁊ mun dialib⁹ concupiscentiꝫs. Un̄. j. Pet. iij. Christus semel p pctis nr̄is mortu⁹ est iust⁹ p iniustis vt nos offerret deo: mortificatos q̄dez carne viuifi/ catos aūt spū. q. d. in b̄ dedit nob exemplū imitā di. Hinc etiā Apl's in themate dicit. Per quem mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē ⁊ ego mundo. ℔

Quero nāq̄ quō dz mund⁹ crucifix⁹ chr̄iano bor ⁊ ipe mūdo? Rñr q̄ crucifigi erat tormētū: erat ⁊ maledictū: erat ⁊ mozi. Sic bono chr̄iano ⁊ viro sctō mūdana delectabilia: vt honores: di/ uitie: deliciē: dignitates et hmōi: q̄uis ad vsum necessitatis possideāt: tñ reputāda sūt vt tormēta maledictū. ⁊ mors. qz q̄tū in eis pl⁹ delectat̄ q̄s tāto pl⁹ ō tormēto hēbit i futuro. Apoc. xviij. Quā tū gl̄ificauit se ⁊ i deliciꝫs fuit tātū date illi tormē tū ⁊ luc. Iteꝝ reputāda sūt vt maledicta. iuxta illō saluatoꝛ dictū Lu. vj. Ue vob diuitib⁹ q̄ h̄ habe tis ꝓsolationē vr̄am. Ue vob q̄ saturati estis qz esurietꝭ. Denicz ista mūdana inq̄ntū sūt ad pctm̄ mortale illicētia sic vt mors amara sūt fugienda Bern. i ser. Duo q̄dē fuge: voluptatē ⁊ ōlectamēta qz mors posita ē sec⁹ introitū delectatōis. Hec ille Qui ḡ seipm sic obstuat ⁊ tenet circa mūdū: mū/ d⁹ ei crucifix⁹ ē. i. mūdi ꝓcupiscētia i eo mortua ē nullā vitē i illo bñs. Preterea ipe hō crucifix⁹ ē mūdo. ⁊ etiā carni mortu⁹ inq̄ntū nil mūdanuz aut carnale ꝓcupiscat vicioſe. Un̄ ad h̄ tenet chr̄i/ an⁹. iuxta illō Hal'. v. Qui chr̄i sūt carnē suaz cru. cū vi. ⁊ ꝓcu. Lyra. ita q̄ ꝓcupia ⁊ vicia mortua sūt in eis. Nā chr̄ian⁹ dz peligere mori q̄z pctō morta li ꝓsentire.

℣ Quarto chr̄s in cruce vulnerat⁹ est. Sic chr̄ian⁹ dz vulnerari p amorē vt deū diligat sup oia ⁊ primū sic seipm. iuxta p̄ceptū dñicum Mat. xxij. De h̄ vulnere loq̄ns Hze. ōt. Mala ē salus cordis q̄ nescit dolorē hui⁹ vulneris. i. amo ris. Ecce ḡ ptz quō chr̄ian⁹ gl̄iet̄ i cruce chr̄i vaci ter. s. penitēdo. p̄cepta fuādo: pctā cauēdo: ⁊ deū ac primū diligendo. O chr̄iane vide si hec obser uas alioq̄n non es in cruce christi.

℣ Circa tertiū de deuotiōe crucis chr̄i quā dz hr̄e chr̄ian⁹ accipiam⁹ p ꝓcōnis documēto ⁊ ex emplo vba Bern. dicēs sic. Dec mihi (⁊ sic cuilibz chr̄iano) sūma pbia meditatio passiōis chr̄i assi/ dua. Suauissimū crinile sit mihi iesu bone spi/ nea tui capitis corona: dulc⁹ lectul⁹ crucis lignū in q̄ viuo: in q̄ mōriar. Ex q̄b ptz q̄ bon⁹ ⁊ deuo tus chr̄ian⁹ sic apis sugit mel de floze. sic oēm dulcedinē aīe sugere dz ex vulneribꝫ chr̄i i cruce. ⁊ assidue vsq̄ ad mortē q̄ntū pōt freq̄ntare. Sic faciebat Aug. li. supplicationū. ꝑte. iiij. dicens sic. O iesu crucifixe passio tua est mihi fauo dulcior lacte sapidior. balsamo p̄stātior: gēmis ⁊ auro p̄ cioſior. cūctꝭ terraꝝ diuitiꝫs ⁊ honoribꝫ clarior. Scribe i tabul' cordis mei sanguie tuo dulcissi/ ma vulnera tua vt te imēse dulcedis dñm habeā i corde ⁊ ore pficiāq̄z documēta passiōis tue ope Dec ille. O itaq̄ chr̄iane stude ⁊ tu sic dñicā pas sionē recordari. qz vt Aug. ōt sup p̄ma canonica ioānis. Dō fidel' q̄ ita recordar̄ dñicam passionē nō solū patient mori sz delectabil'r viuit ⁊ mo ri. hec sufficiāt. Sz p deuotiōe simpliciū applice mus exēplū vnū qō refert in legēda cōi b⁹ festi.

℣ Apud syriā in ciuitate beritb quidā chr̄istia/ nus sub annua pēsione hospitiuz bñs imaginē dñi crucifixi in piete affixerat ꝫ lecturi faciē ⁊ ibi orabat ⁊ suas deuotiōes faciebat. p⁹ annū aliaz domū locauit ⁊ imaginē ibidē ex obliuiōe relict Quidā aūt iude⁹ domū p̄dictā ꝓduxit ⁊ q̄dā die q̄ndā de ꝓtribulib⁹ suis ad ꝓuiuiū iuitauit. inter epulas iste iuitat⁹ casu circūspiciēs vidit imaginē parieti infixā. ⁊ inuitāti fremēs cōminat⁹ est. ille se hoc nō sciuisse sacramētis affirmat. Tandem

placatū se simulās inuitat⁹ valefecit z ad princi/
pē gentis sue accedēs iudeū de b q crucifixi ima
ginē tenuerit accusauit. Judei ḡ ꝓgregati ad do/
mū ei⁹ ꝓueniūt z visa imagine illū cōtumelijs z
diris ꝟberib⁹ afficiēt. semiuiuū extra synagogā
ꝓiciūt. imaginē ꝟo pedib⁹ ꝓculcāt. cuncta in ea
dñice passiōis oꝓprobria renouarūt. Cū ꝟo lan/
cea lat⁹ ꝓforassent ꝓtin⁹ sanguis ꝟbertim exiuit.
Stupefacti iudei vas illi suꝓposuerūt qō ipleru
est. z deferētes ad varia loco z synagogas suas:
ecce oēs infirmi ex illo inuncti ꝓtinus curabant.
Tūc iudei ēpo terre illi⁹ oia narrauerūt z fidem
ac baptismū chr̄i vnanimiē susceperūt. Factū est
aūt b āno dñi septingētesimo q̄nq̄gesimo. Tūc
oēs iudei synagogas in eccl'ias ꝓsecrāt. z extūc
b mos inoleuit vt eccl'ie ꝓsecrarent. qz antea tm̄
altaria ꝓsecrabāt. Propē istud miraculū ordia/
uit eccl'ia. v. idus nouēbris festū solenne rbome
agi q̄ die ꝓsecrata est basilica in honore saluato/
ris vbi ampulla cū illo sanguine reseruat. Nec
legenda. O ḡ bō chr̄iane recordare passiōis chr̄i
z adora scām eius crucē vt det tibi gratiā veniā
z gloriam. Amen.

De stigmatib⁹ bti Francisci vide inter sermo/
nes de sancto Francisco.

Item de scō Matheo euangelista Sermo
primus cum legenda.

Cum transiret ie/
sus vidit boiem sedentem in teloneo
Matheū nomine. z ait illi. Sequere
me. Mat. ix. c. z in euāg. hoō. festiuitatis.

In qb⁹ ꝟbis maxie pietas z miseōie chr̄i exem
plū pcōrib⁹ ꝓponit. qz dñs Jesus Matheum
lucris tpalib⁹ ibiantē z publicanū neccū a q̄stu
malo ꝓ tūc desistentē. voluit tñ ex imensa pietate
ipm̄ ꝓuertere ad pniam z vocare ad sui seqlā ac
in apl'at⁹ dignitatē ꝓmouere. vñ Beō. i homel'.
hodierna. Vidit Jesus Matheū non tam cor/
poreo intuitu q̄z interne miserationis aspectu q̄
z'petz negātē vt reatū suū aspicere z flere posset
respicere dignat⁹ est. Nec ille. Et q̄ ptz q⁹ de⁹ peni
tētes ad miseōiaz libenē susciꝓit q̄ntūcūq; qz i ma/
gnis antea fuerint pctis. Tu ḡ bō cum sentis ti/
bi infundi cōpunctionē: scito qz dñs te respicit et
liberi aīo seqre hāc gr̄am vt agas pniam. Unde
vt spem habeant pcōres: ecce hodie nob ꝓponit
exemplū in Matthei ꝓuersione. de q̄ ōr thema.
Cū transiret Iesus vidit boiem sedentē in telo. zc.
Jurta que verba tria mysteria notabim⁹ p̄m qō
cōmendatur de his.

℣ Primum mysterium de diuinali respectione.
ibi. Vidit Jesus.

Scōm de pniali pfectiōe. ibi. boiem sedentem
sed conuersum p chr̄m z penitentem.

℣ Tertiū de chr̄i imitatiōe. ibi. Sequere me.

Circa p̄muz de diuinali respectiōe exq̄ ōr q⁹
dñs Iesus vidit aspiciēdo Matheū. Chrys. q̄sti
onē ꝓpōit. Cur dñs Iesus b mō voluit Mathe⁹
um vocare visitādo z respiciēdo. Nā trāsiuit ad
ipm̄ z aspexit ac sic vocauit vt notat euangelium
Nocaūt nō legit chr̄s fecisse alijs aplis aliqbo
puta bartholomeo. Thome. Simoni. Taddeo
zc. Et ad id rñdet Chrys. q⁹ erq̄ nihil deteri⁹ offi
cio teloneariꝰ ē inf q̄st⁹ q̄ licīti reputāt apud bos
mines. fec⁹ de illicitis vt vsura furto rapia alea z
bmōi q̄ sē illicita z iō dēciora. sz inē q̄stus licitus
teloneū est vilius z deterius. Unde q̄ publicani
dicebantur qui publicas teloneis vel vectigalib⁹
iusistebant. q̄ vix sine pcō exerceri possunt. Jesus
qz p b q⁹ dñs Iesus talē in tali officio residentem
visitauit respexit z vocauit: oñdere voluit suam
pietatē imēsaz. adeo q⁹ null⁹ ē tāmal⁹ aut miser
in mundo quē de⁹ nō vocet ad pniam. sed vult
oēs saluos fieri. j. Timo. ij. Qui vult oēs homes
saluos fieri z ad agnitionē ꝟitatis venire. Unde
Bernā. sup Cañ. ōr. Vino ꝓter manifuerūt discipu
in te ꝑdicat currim⁹ post te Iesu bone: audientes
q⁹ nō spnas pauperē: pcōrē nō horreas. nō hor/
ruisti ꝓfitentē latronē. nō lachrymantē peccatrīcē
nō supplicātē chananeā. nō deꝑhensū i adulterio
nō sedētē in teloneo. nō negantē discipulū. deniq; nō ipos
cutorē discipulo⁹ tuo⁹. i. paulū. deniq; nō ipos
crucifixores tuos. Nec ille. Nā chr̄s orauit p cru
cifigētib⁹. Alia rō ad idē ē vt mōstret q⁹ chr̄s de⁹
varijs modis z respectib⁹ aspicit boies i mūdo.
℣ Pro q̄ notādū q⁹ de⁹ oēs boies z alia creata
cūcta videt generaliē z aspicit sp. Jurta illd. Pſ.
De celo respexit dñs sup oēs filios hominum. z
ꝓuer. xv. In oi loco oculi dñi ꝓcipiant bonos
z malos. ac Heb. iiij. Oia nuda z apta sūt oculis
ei⁹. Propēea vbiq; die z nocte debem⁹ eū adorā
specti z disciplinati i actib⁹ nr̄is. Un Boe. de cō
so. pbi. Mag̃ est nob indicta necessitas ꝓbitat
cū oia agam⁹ añ oculos iudicis cuncta cernentis
Nec ille. Uerūtñ p̄m qō colligit ex scripturis de⁹
respicit boies quintupliciter.

Primo aliq̄s amabiliter.

℣ Secōo q̄sdam inimicabiliter.

Tertio quosdam execrabiliter.

℣ Quarto quosdam felicitanter.

Quinto quosdā misericorditer.

Prīo de⁹ respic̄ q̄sdā amabil'r. s. amore ꝑfectō
z i amore ꝓfuādo. Pſ. Oculi dñi sup iustos z
aur. ei⁹ ad ꝑces eoꝝ. Unde exemplū Gen. iij. Re
spexit dñs ad Abel z ad munera eius. Aug. Re
bonū ex te coram deo sine te bono. ℣ Secundo
quosdā deus respicit inimicabiliter vt pcōres in
pctis iacētes. Pſ. Uult⁹ ār dñi sup facientes ma
la vt pdat de tra memoriā eoꝝ. Jer. Abscindat d.
Mūdi sē oculi tui dñe ne videat malū. s. amabil'r
vel aprobādo. z respicere ad iniq̄tē nō potest.
Exem Gen. vj. Uidēs de⁹ q⁹ multa malitia homi
nis in tra: penituit eū hoiez fecisse. Aug. Sao oim
criminosū inimicū ē deo.

Tertio q̄sdā de⁹ vi

det execrabiliter.i.exōicādo:maledicēdo ꝛ extra
facꝛ eccliēdo.i.a sacra visiōe faciei diuīe:vt alias
in psis decedentiū ꝛ oēs demones ac dānatos
ris oīm ꝙ opāt iniqtatē Itē Esa.vi. Uermis eoꝝ
nō morīet ꝛ ig.e.nō extinguet ꝛ erūt vsqꝫ ad satie
tatē visiōis oi carni. Lyra.i. oī hōi btō. A fortiori
darōem visiōis illoꝝ.i. repletionē ꝛ pfectā iocun
deo erūt ad satietatē.i. repletionē ꝛ pfectā iocun
Ut. de⁹ ꝛ btī in celo habeāt aliquā delectatōez
vel cōplacentiā ac letitiā in penis visis dānatorū.
Hō gōnis.qz pō.ōt. Letabit⁹ iust⁹ cū viderit vin
dictā.i. punitōis efne.man⁹ suas lauabit in san
guine pctōꝝ. Et ꝙb hī ꝙ delectabūt iusti in pēis
malorꝝ. Sz in ꝛriū est.qz in ōo ꝛ btis ē excellen
tissima ꝛ pfectissima charitas q̄ hz diligere etiaꝫ
inimicos.videt ḡ ꝙ nō placet eis pena dānatoꝝ
Ad hec ḡ rīdet Fm Lyrā sup Esa.vbi ḡ.ac cōiter
doc. sup.iq̄.ōt.vl.pcipue Ricb.ꝙ btī nō delectā
tur ō p se i penis dānatorꝝ.ꝛ a fortiori nec ipe de
ipis cuiꝰ miscōie nō est nūer⁹. Sz btī videtes pe
nas dānatorꝝ bēbūt gaudiū ꝛ cōplacentiā tripliciꝫ
mō de p accidētali. Uno mō inq̄ntū videt ī ō di
mine iusticie exercitiū. Alio mō inq̄ntū videt ex ō
in scīpis diuie miscōie būficiū q̄ penas illas ta
les ꝛ tātas euaserūt. Tertio inq̄ntū gl'ia btoꝝ ex
ō hz augmētū:eo ꝙ opposita iuxta se posita ma
gis elucescūt.i. Elēchoꝝ. Et sic itelligit illō pō.Fm
Man⁹.i. lauabit in sanguie pctoꝝ.i. pter opera
mūda sua gaudebit euasisse illas pēas ex ōi mi
sericordia. Nā man⁹ opa Fcāt.ecce scōm. Et dicet
ō.i. gl̄uber rōnabil'r loq̄ns. Si vtiq̄ ē fructꝰ iu
sto.si. p qz.fructꝰ ē iusto in augmentū gl'orie. Et
ist: o bō aiaduerte:qm̄ si pniaz nō egerī maxima
ubi erit ꝛfusio i iferno.vbi btī oēs videbūt tuas
pēas i eēnū. ꝛ tu lamentab ꝙ brītudinē amisisti.
necvidere deū aut sctoꝝ gloriā meruisti quā vni
us boze pnia vera mereri potuisses. Aug.i q̄dā
ser. Nulla maior insania q̄ p delectatōe momen
tanea ꝙdere idicibilia gaudia ꝛ se obligare ad eē
na tormēta. Quarto videt de⁹ q̄sdā felicitant
vicꝫ aias boim in celū deducēdas ꝛ btōs. Sap.
lij. Ōra ꝛ miscōia dei i sctōs ꝛ respect⁹ in electos
cor. ve.ꝛ gau. ve.n. tol. O btā visio hec. ¶ Quito
ōt. Talꝰ est vnusq̄sq̄ q̄lis amat ꝛ q̄lis est dilectio
videt q̄sdā misericordiē.ſ. pcōres q̄s conuertit a
sua. Si ērā amas terra es. Dec ille. Nā amoꝝ hz
pctis. Uñ ō Niniuit⁹ Jone.iij. Uidit de⁹ opa eo
trāsformare amantē i amatū. vt ōt Hugo. Hoc
rū.qz quērī sē a via sua mala ꝛ miser⁹ ē sup ma
cūdo ō fit ꝙdā infrigidatiōnē. qz sicut terra ē frigi
licia eoꝝ. Hāc visiōez depcari debē cū pō.d. Re
da.ita ꝛ auaricia cordis frigefactiua a diuini a
spice i me ꝛ miſere mei.qz vnic⁹ ꝛ paup ꝛuz ego
moris calore. Aug.li.lxxiij.q. Uenenū charitatꝫ
vnic⁹ inquā.i. vnicā aiaz hūs.q̄ ꝙdita:oia simul
est cupiditas. Tertio ꝙdā veneni inclusiōnē. Hic
dimit. vniuer.deli. ℣ Querit b.q̄lib⁹ signis
em ērā licet ab extra sit pulcre ornata floribꝫ ber
ꝛ effectibꝫ pcipe vel sentire poēit bō ꝙ.ſ. de⁹ ipsū
bis ꝛ plātꝫ.tñ itra se claudit aialia venenosa.ꝛ in
aspererit oclo sue miscōie. Rūr ꝙ Fm scīpturas
medio cētro hz infernuz vt ōt Piero. sup Jonā.
aspect⁹ miscōie diuine pcipue facit effect⁹ q̄tuoꝝ
p q̄s tāq̄ p sig̃ cogīt. Prim⁹ effect⁹ timoꝝ (scz
de pctō) imissio.pō. Qui aspicit trā.i. terrenū pec
catorē ꝛ fac eū tremere.sic re⁹ timet ad aspectum
iudicis. Et b facit diuie miscōie intuit⁹: vt scribit
Prouer.xv. Per timorē declinet oīs hō a malo.
Scōs est volūtatis bone inspiratio Lu.xv. Ui
dit eū (.i. filiū ꝓdigū) pr̄ cū adhuc lōge esset. Aug.
Bonū ꝓpositū redeūdi ad patrē nō habuisset si
aspectu miscōie caruisset. Chryſ. sup Mat. Bo
ne volūtates sic suaues sē apō deū sic odoriferi
flores. ꝛ p ꝓs libenē aspiciunt. Certi⁹ ē cordis
cōpūctio. Lu.xxiij. Respexit dōs petꝛ ꝛ egressus
fleuit amare. Nā oculi dōi vt flāma ignis dissol
uit cerā sic dissoluit coꝛ pctōris. Pō. Sicut fluit
cera a facie ignis.sic ꝙ. pctōres a fa. dei. Quartus
est oīo hūil' tribulatoꝝ vel exauditio Eccli.xxxv.
Oīo hūliātis se nubes pe. ꝛ nō discedit do. aspi.
al. Pō. Respexit in oīonē hūiliū ꝛ nō spreuit p
cem eoꝝ. Dis signis effectual'r hō cognīt miseri
cordiā ōi adesse. In btō MatthEo claruer̄t duo
boꝝ.ſ. inspiratio voluntatis bone ꝛ cōtritio vere
pnie in ꝙuersione.ꝛ potuerūt alia ibi fore. ℣
¶ Circa scōm de pnie pfectione sit ꝙ ꝛcl'one sīa
Remigij ꝛ Bede dicentiū.ſ. ꝙ publicani Mat
thei cōuersio cūct⁹ pfecte pnie exemplū tribuit:q̄
ad iussum christi cuncta pericula salutis abdica
uit. ꝛ ꝓpria relict ꝙ añ aliena rapuit. Questio
ḡ occurrit.q̄ vel q̄lia sē pricula salut⁹ vere pnie im
pediuia:in ꝙb.ſ. Matthe⁹ tenebat: sed ꝙ cbīm
est liberat⁹. Ad qō rīr ꝙ sic ex ipo euangelij pat
su pōt colligi: Matthe⁹ fuit q̄nqz pricul' irretit⁹.
Et hec sūt pricula q̄nqz q̄b mal'ti iplicant ꝛ ipedi
unt a vera pnia ne possint saluari. ¶ Primum
est amoꝝ terrenoꝝ ꝛ estuans auaricia. quia reste
saluatore Mat.xix. Facilius est camelū ꝙ fora
mē acus trāsire q̄z diuitē intrare in reg.ce. tal' fuit
MatthEus. vñ ōr i euāgelio. Uidit Iesus boiez
nō ōr vi. sz boiem:ab humo.i. ēra. qz vt Grego.
ait. Matthe⁹ diligēdo ērena fact⁹ erat tor⁹ ērēn⁹
sic est oīs auar⁹. Quero nāq̄ te o hō. an ēra ista
infima eleuet aliqñ intātū vt attigere possit solē
vel celū. dices ꝙ nō. qz est ḡuissima inter elemēta
Sic auaricia q̄ est amoꝝ ērenoꝝ adeo ḡuat aniꝫ
mā vt sit ērena nec possit leuari ad celestia. Sed
quō aīa auari ḡuari possit vel sit ērena cū sit spūs
Rūr ꝙ ō fit pcio ꝓpr̄ amorē. qz Aug. sup Joā.
ōt. Tal'est vnusq̄sq̄ q̄lis amat ꝛ q̄lis est dilectio
sua. Si ērā amas terra es. Dec ille. Nā amoꝝ hz
trāsformare amantē i amatū. vt ōt Hugo. Hoc
cūdo ō fit ꝙpr̄ infrigidatiōnē. qz sicut terra ē frigi
da.ita ꝛ auaricia cordis frigefactiua a diuini a
moris calore. Aug. li. lxxiij. q. Uenenū charitatꝫ
est cupiditas. Tertio ꝙpr̄ veneni inclusiōnē. Hic
em ērā licet ab extra sit pulcre ornata floribꝫ ber
bis ꝛ plātꝫ. tñ itra se claudit aialia venenosa. ꝛ in
medio cētro hz infernuz vt ōt Piero. sup Jonā.
Sic auar⁹ licz ornet exterius vestibꝫ ꝛ diuitiaꝫ
gl'ia. tñ intra habet clausa venena moꝛtaliū pec

catoꝝ.j. Tim̃.vj. Radix oim̃ malorꝝ est cupidi/tas. Habet etiã iferni cruciatũ.tã i pñti p curas timores ꝛ varias anxietates.ꝛ bẽbit i fuko vt ptz de epulone. Scõm est boni opis desidia. Vñ Matthe⁹ i euãgelio dr sediſſe:i q̃ ociũ fcat:qõ ẽ piculoſum. Berñ.in epl'a ad frẽs de mõte. Oim tentationũ ꝛ malorum sentina est ocium. Tria q̃ppe sunt loca:celũ:infern⁹:ꝛ terra. Celũ ẽ ad q̃/te regnandũ:infern⁹ ad iacendũ i tormẽtis. Esa. xliij. Subꝛ te sternet tinea ꝛc. Sed terra ista est ad laborandũ.ſ.in bonis opib⁹ pnie Job.v. Sicut auis ad volandũ.sic hõ nascit ad laborãdũ. Vñ Berñ.sup Cañ.ser.xxij.dr sic. Qui in labore hoim nõ sũt:in labore demonũ ꝓfecto erunt.

¶ Tertiũ est ꝙsitio iplicãs ad crumia. Vñ mgr in.iij.di.xvj.dr q̃ q̃cũq; dedit⁹ ẽ alicui officio qõ sine pcõ exerceri nõ pt:verã pniaz agere ñ pt nisi id officiũ deserat. Matthe⁹ aũt sedisse dr ad telo/neũ qõ est vicioſũ vt dt Hzc. ¶ Querit vtrũ telonea exigere sit dãnabile pctm̃. Rñdetur fm Rayñ.ꝛ frem Ange.de clava.alioſq;. Circa hoc sũt q̃ttuor p̃cipua ꝙsiderãda. Prio q̃ si est impo/sitũ ab antiq̃ a regib⁹ vel p̃ncipibus autoritatem imponẽdi hñtib⁹:põt eẽ licitũ. Nã si nesciãt a q̃b⁹ fuit iposituũ.tñ putãt ab illis q̃ poterãt sic ex lon/ga ꝙsuetudie cui⁹ initij nõ extat mẽoria in p̃rium excusãt.al's secus.ꝛ dũmõ fiat moderate exactio/nes ne pauper nimiũ gũenk. ptz extra de ẏbo. significa.c. Sup q̃busdã. Si aũt pedagiũ ẽ no/uũ sine autoritate legitima iposituũ. Tales impo/nẽtes vel etiã agg̃uãtes antiq̃ pedagia vel telo/nea ꝛ oẽs exigẽtes iniuſta:raptores sũt ꝛ tenẽt ad restitutionẽ illis a q̃b⁹ recepert vl' saltẽ pauptib⁹ si illos ig̃rant. ꝛ b̃ de necessitate p̃cepti.xiij.q.vj. Si res.ꝙcor. Ul, Inno.ꝛ addit frat Ange.ó cla ua.in sũma q⁹ bodie p ꝓcessũ curie tales sũt ercõi/cati ercõicatiõe papali.vide ibi. Scõo si ipositus est er iuſta cã:q̃ est defensio viatorũ vel naviganti/ũ vel patrie.vel p pace tuẽda vel p via repanda ꝛ hmõi. Etsi recipiẽs fac̃ id p q̃ est iposituũ:recipe pt sine scrupulo ꝙscie.al's rapina est ꝛ tenẽt resti/tuere vt dictũ est. Lõcor. Hosti. Tertio si nõ exi/gunt a clerici ꝛ psonis eccl'iasticis. nisi ipi causa negociatiõis deferãt.q; siqs ab istj exigit p se vel p inꝑsitã psonã:ercõicatõez incurrit ipo facto extra de cẽsib⁹.c.q̃z q̃z.li.vj. Itẽ nõ debẽt etiã exigi a rhomipert ꝛ pegrinis visitãtib⁹ oratoria sctoꝝ xxiij.q.iij. Siqs rhomipetas. Quarto si exigũt tm̃mõ de bis q̃ cã negociatiõis vel mercimoniũ deferũt.vñ de bis q̃ qs fac̃ portare p necessitate ad vsum sue vite ꝛ familie.nõ põt exigi pedagium nec valet etiã cõsuetudo in p̃riũ fm Hosti. Nec frat Ange. Extrictis ptz q⁹ telonearij sũt i magno piculo:q; rarissime exigũt fm p̃dictam formam per oia:ꝛ insup q; non fit hoc officium sine pcõ mendacij:fraudis:periurij:rixe:ꝛ huiusmodi.

¶ Quartũ piculũ salutis vel impedimẽtũ ẏe pnie est delectatiõis ꝙsuetudo ꝛ cõplacẽtia.q; glo.sup Joã.ór. Difficile surgit quẽ moles mal' ꝙsuetu/dinis p̃mit. Nã q̃ fac̃ pctm̃ fu⁹ est pcti. Joã.vi.q̃ Tal' fuit matthe⁹ q̃ dr publican⁹. Lu.v.q; assue/tus fuit hmõi vicioſis publicj negocijs. Quia est exẽplũ societatis in malicia. Vñ Chrys.super Mat. Periculũ est bitare cũ mal'. nam corrum/pũt bonos mores colloq̃a pua.j. Cor.xv. Dicit ro.xxiij.q.iij.resecãde. Sic scabiosa ouis pcora corrũpit.sic mal⁹ bonũ. Matthe⁹ intror ꝓsilij publicanorꝝ exẽpla ꝛ societates habuit. Vñ cum fecisset ꝓuiuiũ chõo in domo sua. aduenit turba multa.ſ.publicanorꝝ ꝛ alior̃ q̃ cũ illis erat.dilati/bẽtes cũ Jesu Lu.v.Simon de cassia. Lect chõo vnũ cõuertit ꝛ multos attraxit. Et bis ps q⁹ magi/theus pfecte fuit ꝓuersus.qz oia pcula abdicauit. Ita.ſ.auaricie affectũ:ociũ:malũ q̃stũ:ꝛ sic actualiter nẽ.ꝛ pũa societatẽ. O q̃ ꝛ tu hõ si vis vere pnie/re ꝛ saluari fuge pcula. ¶ Circa tertium de chr̃i imitatõe sufficiat ꝙ ꝛct̃one q⁹ b. Matheus imitatus est chr̃m dñm per gl'iosum ꝛ perfectũ/mũ martyriũ:cui⁹ b passionis seriem ꝓsequitur ex legenda cõmuni.

Legenda.

Matthe⁹ apl's in ethiopia p̃dicãs in auitate q̃ dr Nadaber:duos magos reppit nole tarde ꝛ arphaxat q̃ se q̃si deos adorari faciebãt. Matthe⁹ aũt in p̃dicta ciuitate apd̃ eunuchũ cõdacis regine quẽ philipp⁹ baptizauerat hospitat⁹:ꝛ illos p̃dicabat iesum ꝛ in eo saluti hoim. Duob⁹ die eunucho interroganti scm̃ matheũ quẽ nor linguas loq̃rer.exposuit ei q⁹ spũsco delegando oim linguaꝝ sciam cũ ceteris apl'is receperit/ꝛ des chr̃i p orbẽ p̃dicaret. Tunc venit q̃dã dracho magos illos cũ duob⁹ aduenisse dracone/ flatu sulphureo cunctos occideret. Apls aũt lig/gno crucj se munies eriuit.quẽ mor vt draconem viderũt:añ pedes ei⁹ p̃strati ꝓtinus adorarent. Dixitq; magis. Vbi ẽ ars vra: exercete eos si po/testis ego aũt nisi dñm rogassem q⁹ in me conci/taueratis inferre:i vos retorsissent. Cũ aũt ap'lus cõuenisset p̃cepit in nole iesu dracoñib⁹ vt abiret. ꝛ nullũ ledẽtes ꝓtin⁹ abierũt. Expiratq; p'lo fidei care quõ hõ electꝰ est de padiſo ꝛc ꝙ chr̃m i celeſ/padisũ est revocat⁹. Ecce aute subito tumultus gi suscitare nõ possent:suadebat regi q⁹ in deos erorꝝ ẽ plãgẽtiũ regꝫ filiũ mortuũ.quẽ cum mag/ꝙsortiũ rapt⁹ fuisset.ꝛ tõ rẽplũ ꝛ simulacr̃a fru/ctui opteret. Predict⁹ aũt eunuch⁹ ap'lm adue/cauit q̃ ofone fusa illũ ꝓtin⁹ suscitauit. Doc. vt so rex Egipt⁹ p vniuersas suas puincias mãda/uit di. Venite ꝛ videte deũ i effigie bois latentẽ. Venerũt q̃ cũ coronis aureis ꝛ varijs sacrificijs volẽtes ei sacrificare.q̃s ap'ls cõpescuit d. Ego ũ sũ de⁹ sz fu⁹ dñi nr̃i iesu chr̃i. Illi q̃ de auro ꝛ ar/gẽto q̃ sibi attulerãt ipo iubẽte ecclam magnã fabricaũt i q̃ ap'ls.xxxiij.ãnis sedit ꝛ totã egyptũ ad fidẽ chr̃i ꝛuertit. Rex aũt cũ vxore ꝛ oi ap'lo bap/tizat⁹ ẽ. Epigenia q̃z regꝫ filiã ap'ls de⁹ virgo pl⁹ q̃z.cc. ẏgib⁹ p̃fec. P⁹ b Dyrrac̃ regi succedit.

z Epigenia cõcupiscẽs dimidiũ regni apl'o pro/
mittebat si cã in ꝓiugiũ suũ faceret ꝓsentire. Cui
apl'us ait vt iuxta morẽ ꝑdecessoris sui die dñi/
nio: audiret q̃ bona sint iusta ꝓiugia. Quo rex
ca ad ecclam cõueniret. z pñte Epigenia cũ ỹgi/
aduenit z apl'us de bono mr̃imoniũ predicauit
Tãdẽ ait. Cũ bonũ sit mr̃imoniũ si saluo federe
tenear. tñ scio q̃ si regi sponsã aliq̃s seruoꝝ vsur
pare ꝓsumeret: morte demereret. ita z tu rex scies
Epigenia ẽni regi sponsã effectã quõ poteris tibi
copulare. Cũ ira⁹ rex abscessit. apl's aũt ĩrepit
dus epigenia cũ ceteris ỹgib⁹ bñdixit z oẽs ad cõ
stantia ꝓfortauit. Post missaꝝ ãt solẽnia rex mi
stit speculatorẽ q̃ iuxta altare Matthei orantem
gladio interfecit. Tãdẽ cũ epigenia nec ꝑ matro/
nas directas posset aliq̃en⁹ ad ꝓsensuꝝ indiare
torã ei⁹ domũ igne vallauit vt ipam cũ ỹginib⁹
ceteris cõcremaret. Apl's aũt eisdem apparẽs oẽm
igne a domo excussit. q̃ erũpẽs regi palatiũ in ua
lit. z solo rege vix euadẽte cũ vnico filio cũcta cõ/
supsit. Statim aũt demon filiuꝝ ei⁹ inuasit q̃ ad
sepulcrũ apl'i perauit pris crimia ꝓfitẽs. pr̃ ỹo
turpissim⁹ leprosus effectus cũ curari nõ posset
epigenie ab apl'o baptizatũ regẽ ꝓstituit. q̃ cultũ
apria manu se demit gladio. Popul⁹ aũt fratrẽ
epigentie ab apl'o baptizatũ regẽ ꝓstituit. q̃ cultũ
xpianiũ magnifice ampliauit. Rogem⁹ ḡ dñm
vt per beati Matthei merita det nobis gratiaꝝ
z tandem gloriam Amen.

De scõ Matthẽo euangelista Ser. ij. vicz de
attractõe ad chr̃m seq̃ndũ: eiusq̃ ꝓuilegijs.

Hic illi id est Mat
thẽo iesus Seq̃re me. z surgẽs secut⁹
est eum Mat. ix. z in euangel'. ho dicr.
A Sic ẽ dr̃e. sup Ezech. Quãto ĩrenis mẽs
bois plus occupat: tãto celestia min⁹ vider. z tã
to a supno amore diuũgit q̃nto inferi⁹ delectat.
Sic exẽplũ habem⁹ in pfundo puteo terre quẽ
dõ intrat q̃nto ꝓfundi⁹: tãto erit a solis visione
z caloze remotior. sz vt solis caloze ille incalescat
debet solis radios sequi. Beatus itaq̃ Mat/
theus q̃ tot⁹ erat ĩrenis lucris implicatus: non
poterat diuini amoris igne z radijs calefieri nisi
seq̃ndo chr̃m vez. solẽ iusticie. Idcirco chr̃s dñs
ipm misericorditer iuitauit z attraxit vt ipsum seq̃
ret. z i amore dei calesceret. Ait ḡ illi. Seq̃re me.
Aq̃s ẽ mir̃. surgẽs stati secut⁹ ẽ eũ: oia relinq̃n/
do ꝓ amore chr̃i. Juxta q̃ verba tria mysteria no
tabim⁹ ꝓ ꝑmõe fm q̃ de his trib⁹ be. Matthe⁹
Ait illi Jesus: attrahendo.
Secõ ꝰ ꝓfectõe i chr̃i seq̃la. ibi. surgẽs secut⁹
Terrio de honore ꝓuilegij z glo (est eum
ria. qs sequit ad ꝑmissa.

B Circa ꝑmũ de attractõe diuia q̃stio ỹtitur
apũ theologos doctores. Ũñ ꝰ fuit q̃ apl'i z ꝑ/
apue matthe⁹ ad vnã vocẽ chr̃i: cõtinuo relictis
oĩb⁹ secuti sunt chr̃m. Ũñ vt recitat btũs Piero.
in originali sup Mat. ex ꝰ arguit Porphiri⁹ et
Julian⁹ august⁹ pcipue stulticiã eoꝝ qui statim
secuti sũt saluatorẽ: q̃si irrõnabil'r quẽlibz vocã/
tẽ boiez sint secuti oĩb⁹ relictis. Rõ qz scribit Eccl.
xix. Qui credit cito. s. oĩ ỹbo. leuis est corde. i. ista
bilis in bono z labilis i malũ: cũ ḡ apl'i z ꝑcipue
matthe⁹ absq̃ vllo argumẽto. absq̃ visis mira/
culis sufficiẽtib⁹ statim credẽtes relicti oĩb⁹ secu/
ti sẽ vnũ hoiez vocãtẽ. s. chr̃m. miꝝ videt quõ fue
rũt sapiẽtes z nõ leues corde. Sed ad hec rñdet
fm Piero. vbi. ꝰ. Beda z doc q̃ ista tã velox cre
dulitas z seq̃la chr̃i in apl'is z Matthẽo nõ ꝓces
sit ex leuitate cordis: sz ex ỹtute chr̃i miraculose
ad se illos trahẽtis z ex bonitate diuine ỹtutis. Nam
ipe chr̃s dñs dixit Joã. x. Nemo ꝑ venire ad me
nisi pr̃ q̃ misit me traxerit eũ. Jpe ḡ chr̃s de⁹ tra/
xit eos ỹtute diuia: q̃ exteri⁹ vocauit eos ꝑ ỹba.
Vox q̃ppe chr̃i vocãtis habuit ỹtutẽ nõ solũ idu
ctiuã sed etiã attractiuã. qz erat instrumẽtũ deita/
tis. vñ pꝰ. Ipe dabit voci sue vocẽ ỹtutis. s. diuie
Ad Pro q̃ notandũ est q̃ pctõrem boiem quẽ/
q̃z trahit q̃q̃z diabol⁹ ad se: q̃q̃z attrahit deus
suis vtrobiq̃z funiculis ligãdo z trahẽdo: teste scri
ptura. De diabolo ptz Prouer. v. Quare inquit
deducer̃ fili mi. i. traber̃ ad pcã. subdit. Jniq̃ta/
tes sue capiũt impiũ z funib⁹ pcatoꝝ suoꝝ cõstrin
git: ipe morietꝝ z in multitudine stulticie sue dece
piet. Et iterꝝ ca. vij. ôr. Quasi bos ductꝰ ad victi/
mã stult⁹ trahit. s. ad dãnationẽ. Item de deo et
chr̃o iesu scribit Osee. xj. In funiculis adã trahã
eos: in funicul' charitatis. hec ôt dñs. Si q̃ratur
q̃libz funib⁹ pr̃ trahere diabol⁹ pctõres: ex q̃ per
chr̃m cõtrita est diaboli ptãs. Rñr fm Aug. lib.
ꝓfe. di. Suspirabã ad te dñe: vinct⁹ nõ catena fer
rea (scz cõactiõis) sz mea ferrea volũtate q̃ ex his
anulis ꝓglutinat. Primus est mala cogitatio q̃
parit delectatiõez. Secõs ẽ ꝓsensus i delectationẽ
Tertⁱ⁹ ẽ opatio. Quart⁹ ꝓsuetudo q̃ parit neces/
sitatẽ: quã seq̃t desperatio z dãnatio. Ad Jtẽ q̃li
bus funib⁹ chr̃s ad se trahit pctõres b̃ edocuit i
matthẽo quem traxit funiculo q̃druplici. Et suo
modo facit spũaliter alijs vt dicit Berñ.

Primo funiculo amorose visionis.
Secũdo funiculo virtuose vocis.
Tertio funiculo diuine inspirationis.
Quarto funiculo mirifice operationis.

Primo attraxit Matthẽũ chr̃s funiculo amorose
visionis. Nã Piero. in originali sup Mat. dicit
q̃ fulgor z maiestas diuinitatis occulta q̃ etiã in
hũana relucebat facie: ex ꝑmo ad se videntes tra
here potat aspectu q̃s volebat. hec ille. Et sic nõ
miꝝ q̃ matthe⁹ z apl'i velociter chr̃m secuti sũt. qz
sic volũtate diuia trahebant ꝑ amorosũ splẽdo/
rẽ i visu faciei chr̃i lucẽtẽ. Ad id accipiam⁹ exẽpla
Nã legit̃ i figura b⁹. iij. Reg. xix. q̃ Helias pro/
pheta vẽit ad Heliseũ in cãpis arãtẽ z misit sup
illũ palliũ suũ. Et stati ipe Heliseꝰ relictis bobus

qbꝫ arabat post heliã cucurrit di. Osculer ozo te patrẽ ⁊ matrẽ meã ⁊ sic seqr te. ⁊ sic secut⁹ est eum ⁊ ministrabat ei. Si ꝺ potuit pallius belie facere heliseo. multo magꝭ chr̃i diuinitas palliata i humanitate trahere potuit ⁊ traxit Mattheũ. Itez aliud exẽplũ naturale. Naz Aristo. li. de aialibꝫ dicit q̃ caladri⁹ est auis coloze toraliter albo. q̃ si ducaꝝ ad domũ vel alibi ad egrũ: si faciẽ conuertit ad egrũ visum pozrigens indubitãter sanabit eger ille. q̃ si nõ aspexerit egrũ: mozietꝝ in illa ifirmitate. Sic chr̃s de⁹ tot⁹ albꝫ p puritatẽ: si aspiẽ egrũ. i. pctõrem sicut aspexit mattheũ oculo gr̃e ⁊ miseꝛie: sanabit: qz marie vtutꝫ sanative est chr̃i aspect⁹ talis in aia improportionabil'r q̃ sit vt⁹ aspect⁹ auis p̃fate ad sanandũ egrũ corpalẽ. Si aũt chr̃s auertit hũc aspectũ a pctõre: indubitanter pctõr mozi hz ipctõ. Jõ ozabat ps̃. Respice in me dñe ⁊ miserere mei. Nimiꝫ chr̃s ꝺ mõ trahit pctõres multos per amozosum aspectũ. s. beneficioꝫ diuinoꝫ. di. illud Piere. xxxj. Jn charitate ꝑpetua dilexi te s. o hõ. iõ attraxi te miserans tui. O pctõr vide ne ꝓtenas hũc aspectũ ⁊ tractũ. vide amozosũ aspectũ chr̃i q̃ ab eꝛno voluit te creare ad bẽitudinẽ: dedit aiam rõnalem ⁊ coꝛp⁹: dedit tibi oĩa bona mũdi ad vsum. Insuꝑ dedit seipm ꝑ tua redẽptiõe i passionẽ ⁊ mortẽ. ꝓmisit tibi ventã gr̃am ⁊ gl̃iam. Audi q̃ dicentẽ ⁊ damantem in cruce. Ecce quõ in charitate ꝑpetua dilexi te o aia. Reuertere q̃ reuertere sunamitis ⁊c̃.

Scõo traxit funiculo vtuose vocatiõis cum dixit illi. seqr me. Simõ de cassia. Verbũ chr̃i nõ solũ auribꝫ matthei insonuit. sz animum. s. sua vtute attraxit: affectũ imutauit: ⁊ intellectũ illuminauit. Hec ille. Jsto funiculo ⁊ ei⁹ mõ trahit chr̃s mlt̃os nũc pctõres ꝑ voces ⁊ vba sacre scripture ac p̃dicatõis. Vñ in homel'. Predicatõis vba p̃currũt: ⁊ tũc dñs ad mentꝭ hospitiũ venit. Ideoꝫ Lu. xj. Bti q̃ audiũt. ver. bi ⁊ custo. illd. Sz heu multi huic tractui nõ cõsentiunt. Quibꝫ ps̃. Hodie si vocẽ dñi audieritꝭ nolite obturare coꝛ. ve. sic̃ ⁊c̃. Et subdit. qbꝫ iurauꝝ in ira mea si introibunt. i. nõ introibunt in requiẽ. Tertio traxit funiculo diuine inspiratiõis. Vñ Beda i hom'. sup Mat. ꝺr. Nõ ẽ mirãdũ q̃ ad ꝓmã dñi vocez frena lucra reliq̃rit. ⁊ ei quẽ nil diuitiaꝝ hic cernebat adheserit. Ipe ei dñs foꝛs eũ vbo vocauit intus instinctu inuisibili vt seqr̃et edocuit. infundens gr̃e lumẽ q̃ intelligeret q̃ ts q̃ a tpalibꝫ vocabat in terris: incoꝛruptibiles daret thesauros in celis. Hec ille. Jsto mõ mlt̃os trahit pctõres chr̃s p inspiratiõnẽ ⁊ infusiõnẽ gr̃e q̃ recoglscũt mũdi vanitatẽ caducã ⁊ pcti delectationẽ mortiferã. qm̃ vt Gze. ait. Mometaneũ ẽ qꝺ delectat sz eꝛnũ qꝺ cruciat. Et pleroſqꝫ trahit recognoscẽdo mortẽ sibi necessario iminere ⁊ ei⁹ hozã incertaz. Piero. Facile ꝓtenit oĩa q̃ se cogitat moꝛituꝝ. vt ptz. ℣ Quarto traxit funiculo mirifice opationis. Piero. in originali super Matth. Tante inq̃t vtutes tãtaqz sig̃ ꝓcesserũt q̃ apl'os anteq̃ crederẽt vidisse nõ dubiũ ẽ. q̃ ⁊c̃. Jsto mõ trahit de⁹ pctõres. Nã a ꝓncipio mũdi mlta legit de⁹ fecisse mirabilia ad deꝛrendũ pctõres ex illoꝝ p̃ideratiõe vt traheret eos ad pniaz. Et ptz. Primũ mirabile in angel'e q̃ꝺ innũerabiles ꝓ vno vicio. s. supbie eꝛnal'r ꝓcerũt. Secõm in primis parẽtibꝫ hoim q̃ ꝓ vno ꝓcepti trãsgressiõe cũ tota posteritate: exilio innũerabilũ miseriaꝝ damnate sunt relegati. q̃ꝝ innũerabiles eꝛnal'r ꝺãnãt. Nec q̃squã potuit in celũ ingredi añ chr̃i passionẽ ⁊ moꝛtẽ vt ptz. Tertiũ mirabile in diluuio vbi q̃nq; milia hoĩm ꝓcesserunt ꝓter illos q̃ fuerunt in arca Noe. Quartũ mirabile in sodomitis vbi q̃nq; ciuitates cũ tota regione eaꝝ ⁊ pecoꝛibꝫ ac q̃buscũq; possessiõibꝫ sũmerse sũt ꝑ pcm̃. Quintũ mirabile in pharaone ⁊ suis ei⁹ sũmersis. Sextũ in iudeis nõ credẽtibꝫ in chr̃m quo ꝓcesserũt ꝓ orbẽ diſpsi miserabil'r tenẽt. Septimũ videm⁹ in mũdo vbi de⁹ sepe imittit pestilentias: dadeꝛe alia flagella ꝓpter pcã hoĩm. Et adhuc iudicio extremo videbim⁹ mirabilẽ dei vindictã ꝑ oĩa pctõres a ꝓncipio mũdi vsqꝫ ad finẽ. q̃ oĩa iterũ dettudẽt coꝛpe ⁊ aĩa eꝛnal'r cruciãdi. Quid q̃ nõ q̃d mirabilia: nũq̃d tribilia sẽ hec. Quid q̃ dormitas ipctis. cur miser ñ deꝛrer⁹: cur surgis? Audi chr̃m dicẽtẽ Lu. xij. Ego dico vobis amicis meis ne terreamini ab eis q̃ occidunt corpus. Audi chr̃m dicẽtẽ Lu. xij. Ego dico vobis. ℣ Arca scõm ꝺ pfecta chr̃i seqla q̃rit. q̃lis exẽplo brĩ Matthei debeat chr̃ian⁹ chr̃m trahere? Nã Jsiã. ꝺr. Ille est ver⁹ chr̃ian⁹ q̃ facit sic chr̃s ambulãs sic ille ambulauit a quo nomẽ traxit. Et Cypian⁹ de duodecim abusiõibꝫ ꝺr. Nõ recte chr̃ian⁹ ꝺr q̃ chr̃o moꝛibꝫ nõ eq̃tur. Sz Bꝛ in q̃dam ser. ꝺr. Quidã chr̃m nõ sequũt. sed fugiunt vt sũt heu mlti q̃ nõ dũ peccare desistũt. Quidam sequũt sz ñ assequũtur vt q̃ segnit̃ ⁊ remisse agũt vel vsqꝫ i finẽ ñ pseuerãtes de medio inimice ꝛedũbunt. s. ad vomitũ recidiuãdo. Quidã sequũtur ⁊ psequũtur. vt q̃ vias chr̃i pseueranter imitant. Hec Bꝛ. Opus est ergo nobis scire qualit̃ eq̃plo matthei seq̃mur chr̃m vt conseq̃mur. Bꝛ qꝺ rñdet q̃ si volum⁹ cuz matthẽo chr̃m seq̃ quadrupliciter ad eternã bẽitudinẽ. debem⁹ seq̃ quadrupliciter sicut ⁊ ipe secutus fore legit̃ ⁊ in ꝛcemplũ nob⁹ ponitur sequendi.

Primo velociter.
Secundo integraliter.
Tertio amabiliter.
Quarto stabiliter.

Primo velociter vt nõ tardem⁹ seq: sic nec matheus tardauit: sed statim ad vnã voce surgẽs secut⁹ est chr̃m. Vñ Aceĩ. v. Ne tardes conuerti ad dñm ⁊ ne differas de die in diẽ. Subito eni veniet ira illi⁹ ⁊ in tpe vindicte disperdet te. Exemplaz. Si te vocaret rex hũgarie vel francie ad dandũ tibi oĩa thesauros ⁊ regnũ ⁊ oĩa bonã nõne illaꝫ

ꝑm seq̃reris. q̃nto magis seq̃re sūmū regē gl̃ie ꝑ
habendis eternis bonis. Itez si haberes vnum
pedē in igne nōne q̃nto velocius extraheres. sic t
ab igne inferni. Scōo integral'r: vt nil remane
at in te qđ deficiat vicijs. Sic matthe⁹ reliquit
oia sua: t suos charos t se totuz dedit deo. Ūñ
Jaco. ij. Qui fuauerit totā legē: offenderit autez
in vno fact⁹ est oīm re⁹. Exemplū si miles sanus
furta regē in sordida veste claudicaret vtiqz non
placeret regi. j. Reg. xvij. Usqz q̃ claudicat' in du
es ptes. Tertio amabiliē. sic Matthe⁹ secut⁹
est amāter t gaudēter. Ūñ t fecit ꝙuiuiū chīo in
domo sua vt ōr euāgeliū. Et nos g̃ dicam⁹ illud
Dañ. iij. Nunc dñe seq̃mur te toto corde t ama
mus te. Hoc nō fuāt q̃ ad ꝓfessionē coacti ꝙ sa
cerdotē: vel ne iné hoies ꝓfundant. aut a cōtione
t sepultura exdudant. ꝑpē b t nō ex amore acce
dunt t pniam simulant. Itē b etiam est ꝯ illos q̃
religionē ingressi dolēt se intrasse. t ꝯ oēs q̃ non
ex amore diuino faciunt bona que operantur.

Quarto stabiliter. vt ꝑseueret bō in chīi seque
la vsqz ad mortē: sic fecit matthe⁹. Matth. xviij.
Qui ꝑseuerauerit vsqz i fi. b sal. zc. Nōne ꝙ ecun
dia ecc milit t quō placeret regi miles talis vicz
q̃ seq̃ret regē libenē ad mensā. sz nō in bello con
tra hostes regi. O g̃ bō disce seq̃ chīstū.

Circa tertiū de ꝓuilegioꝝ gl̃ia. s. dñi Matthei
sufficiat ꝑ ꝛcl'one q̃ benignus Jesus publicani
matthei pniam adeo acceptauit q̃ nō solum cul
pas cōdonauit. sz insuꝑ magnis ꝓuilegijs ipm
dotauit t inter scōs sublimauit. patet ꝑ a b c.

Primū ꝓuilegiū apl'ice electiōis. qz electe⁹ est
ad apostolarus dignitatē q̃ est sūma in eccl'ia: vt
dr. Dionys. q̃ sic t iné angelos seraphic⁹ ordo te
net gradū sūmū. sic apostolicus ordo est sūmus
tanq̃ vicarioz chīo. Quare aūt talem publicanū
chīs elegit in apl'm: Ñdet Beda i homelia di.
q̃ ob id vt nullū enoz mitas pcōꝝ vel numero
sitas sceleꝝ a spe venie revocaret. cuz huic publi
cano angelicoꝝ spirituū vocabulū vt apl's esset
t euangelista notaret cōicauit. Nam angeloruz
officiū est annunciare diuina. Secundū ꝓui
legiū ꝑfiguratiōis. qm̃ matthe⁹ iné euāgelistas
ꝑfiguraꝝ est in specie hoīs. Ezech. j. t Apoc. iiij.
Sz q̃re b: claret ex b qz ꝑm Porphiriū. li. de vni
uersalib. qđ sit bō diffinit sic. Bō est aial rōnale
mortale. Deꝰ aūt q̃ erat spūs imortal' fact⁹ ē in in
carnatōe aial bō q̃ i pdicatōe manifestat⁹ ē rōna
lissim⁹. t in passiōe mortal'. At qm̃ matthe⁹ i pn
cipio euangelij sui descripsit diuinam incarnatio
nem: in medio ei⁹ pdicationē: in fine passionem t
mortē. g̃ in forma hoīs ꝑfiguraꝝ. Tertiū pri
uilegiū ꝓscriptōis. qz euāgeliū ꝑm⁹ scꝑsit sicut t
primus in ordine euāgelistaꝝ ponitur vt ait Mie
ro. ex g̃ euāgeliū fuit valde ꝑciosū. t cōmendat
Ideo qz ꝑmū est alioꝝ. Scōo. qz lingua hebrea
fuit ꝓscꝑtū q̃ lingua fuit ꝑma oīm. nō ab homie
inuenta sed a deo tradita imediate Ade. t erit vtiq
ma ac perpetua. qz vt Jsiō. 6t post diem iudicij
omnes lingue cessabūt t sola remanebit hebraica
ca lingua q̃ ꝑpetuo deū laudabit⁹ i celo. Ūñ in
b cōmēdat euāgeliū matthei qz fuit scꝑtū in ꝑma
t ꝑpetua illa lingua. Ceteri aūt euāgeliste scꝑse
runt in lingua greca. Tertio qz a brō barnaba
reuerenē approbatū. Nā ipm euāgeliū secū por
tabat q̃ demōes fugabat. supꝙ infirmos ponebat
t sanabant. t secū sepeliri iussit vt securi⁹ more
ret. Quartū ꝓuilegiū dignificatōis. qz matthe
us est apl's. est etiā euāgelista. est q̃z martyr. t sic
dignitate alios ꝑcellit. qz in nullo alioꝝ sanctoꝝ
iste tres ꝓrogatiue sil' inueniunt. Petr⁹ em̃ fuit
apl's t martyr sz nō euāgelista. Joānes apl'us t
euāgelista. sed nō martyr sanguis effusione. t sic
de alijs ptz. Insuꝑ magne dignitatis fuit q̃ bea
te v̄gis Marie fuit familiaris secretarius. Nam in
euāgelio scꝑsit ea q̃ nō nisi a v̄gine Maria scire
potuit. sic est de eo q̃ Ioseph ipam dimittere vo
luit. t q̃ ipi angel⁹ apparuit. t ō eo q̃ a magis stel
la duce aduenientib⁹ adorat⁹ est chīs puer in sta
bulo. Itē q̃ añq̃z maria t Ioseph conuenirent in
uenta est maria habens in vtero. Et infra. Et nō
cōgnit ea i ei⁹nū. Nec em̃ t silia a Ioseph audire
vel scire nō potuit qz tā tūc mortu⁹ fuit Joseph
q̃n matthe⁹ scripsit euāgeliū. t tō a v̄gine didicit
vniuersa. t sic fuit notarius v̄ginis. Quintuz
ꝓuilegiū ecclesiastice veneratiōis. quia ecclesia
toto orbe ipm veneratur festo t vigilia ieiunan
do sub ꝑcepto. extra de obser. ieiu. ca. Consiliuz.

Sextū fructificatiōis. qz mlt⁹ conuertit ad
chīm. s. regē: vxorē t libos ac totū ꝓpl'm ethiopie:
t mlt⁹ v̄gines chīo dedicauit vt patz ex legēda.
Deniqz cū alij apli ꝑdicauerit i certis mūdi ꝓuin
cijs matthe⁹ i euāgelio qđ scꝑsit ꝙ totū mūdū ꝑdicat
t fructificat vsqz finē mūdi. qz vbiqz recitat in ec
clesia. Ūñ Chrys. Qui aliqñ fuit cauꝰ erenaꝝ lo
gotheca rōnū: nūc est dispēsator diligētissim⁹ di
uinoꝝ ꝑceptoꝝ. Ūñ q̃dē mlt⁹ pauꝑes fec̃ frau
dādo pecunias. nūc aūt inūerabiles diuites facit
ꝑdicādo iusticiā. Nec ille. O Sz q̃rit. q̃re in
ecclesia freq̃nti⁹ legit in missis euangeliū Mat
thei ꝑ alijs. Rñr q̃ hui⁹ rō potissima est vt spes
venie det pcōribus t inuitent ad pniam. Nam ec
clesia freq̃nti⁹ legit boꝝ triū scꝑtā. s. psalmos da
uid. euāgeliū matthei. t epl'as pauli. qz vt ōr. j.
Joā. ij. Qđ. s. pcm̃ qđ est in mūdo. aut est concu
piscētia carnis. aut ocu. o. aut sup. vi. Dauid pec
cauit in luxuria. Matthe⁹ i auaricia. Paul⁹ in
superbia ꝓsequendo acrit chīi discipl'os. Ut g̃ oib⁹
t singul' superbis auaris t luxuriosis det spes ve
nie t ꝓuocet ad pniam. istoꝝ triū scꝑta freq̃ntāt
vt pcōres recordent q̃ mag̃ dei misericōia sicut ex
istis fecit magnos scōs. ex paulo ꝓsecutore ma
gnū ꝑdicatorē. ex dauid adulterāte t homicida
magnū ꝓphetā psalmistā. t matthęo publicano
magnū apl'm t euāgelistā. Sic t pcōribus alijs
si ꝙuertāt de⁹ magna ꝓfert gr̃am. Rbo. vij. Ubi

supabũ dauit delictũ sup. rẽ. Septimũ puleꝫ giũ glorificatiõis. s. in celo ⁊ in terra. miracul' eĩm cũ i crĩs deꝰ glificauit. Uñ ad ipm tãꝫ ad spẽalẽ patronũ debẽt pcõres ꝓfugere. qr deus dedit ei ptãtẽ sup draconcs venenatos vt paruit in legẽda. Item sup infirmitates. qr multos curauit ceꝯ cos: palyticos: leprosos; ⁊ a demonib vexatos. Denicꝫ sup mortẽ. qr filiũ regꝫ a mortuis suscitauit vt patz in legẽda. Ad ipm g̃ charissimi accedamꝰ ⁊ eiꝰ meritꝫ nos cõmẽdemꝰ vt dñs Jesus eius oratonib det nob gr̃am in pñti ⁊ gloriam in futuro. Amen.

De sancto Mattheo Ser. tertius sꝫ de pctõrum hoim vocatione a deo.

Non veni vocare iustos sed pctores. Mat. ix. ⁊ in euangelio hodierno. Verba sũt dñi iesu: q̃ cũ vocasset matheũ ⁊ ille secutus eum: fecit sibi ⁊ discipulis eiꝰ cõuiuiũ magnũ in domo sua. multiqꝫ pctores ⁊ publicani veniẽtes discũbebãt cũ iesu vt dicẽ euãgeliũ. Bed. qr vnius publicani ꝙuersio exẽplum ⁊ incentiuũ pnie tribuit cũctis. Pharisei aũt videñ. dicebãt discipl'is chr̃i Quare cũ publicanis ⁊ pctoribꝫ mãducat magr̃ vr̃. At iesus ait. Nõ est opꝰ valẽtib medicus: sed male habentib. Lyra. qr infirmi indigẽt medico non sani. Et adiecit auctoritatẽ scripture di. Euntes aũt discite q̃d est. i. diligenter ꝓsiderate q̃d scriptũ sit Osee. vj. Misericordiam volo ⁊ nõ sacrificiũ ôt dñs. Mã Hze. ôt q nullũ deo tãgratũ sacrificiũ siẽ zelꝰ aiaꝝ. iuxta illud Prouerb. xxj. Facere misericordiaz. s. cõuertẽdo pctores plus placet deo q̃z victime. s. holocaustoꝝ. Uñ ⁊ chr̃s subiũxit. Nõ eĩm veni vocare iustos sed pctores. O magne misericordie ⁊ pietatꝫ ẏbũ. o pctor gaude ⁊ age penitentiã. qr ecce chr̃s dicit q̃ venit vocare te ad vitã sic̃ ecce vocauit matheũ. Iuxta hec g̃ ẏba tria mysteria ꝓ b̃ fmone notabimus.

Primũ de pietatis chr̃i exp̃ssione.
Secõm de vocatõis q̃lificatione.
Tertiũ de ipius Mattei vocatione.

Circa ꝑmũ. s. de pietatꝫ chr̃i exp̃ssione ꝓ simpliciũ intellectu bonũ est scire de b̃ q̃ chr̃s dicit Nõ veni vocare iustos rẽ. Circa b̃ eĩm dictũ fm plres doctores tripler orit q̃stio vl dubiũ mouet

Prima q̃stio fm Bedam.
Secunda fm Augustinũ.
Tertia fm Rabanum ⁊ Chrys.

Prima q̃stio mouet fm Bedã in hom. quõ chr̃s dñs ôt se non venisse vocare iustos sed peccatores. cũ tñ vocauit Nathanael quẽ iustum fuisse ipemet testat Joã. j. di. Ecce vere israelita in q̃ dolus nõ est. Itẽ vocauit Joannẽ apl'm ẏginem. ⁊ Jacobũ miorẽ in vrõ sctificatũ. Elegit etiã in precursorẽ baptistaz sctissimũ. ⁊ in matrẽ ẏginẽ supõs sctissimã. ⁊ i nutricũ Joseph virꝫ iustum vt scribit Mat. j. Miꝫ ẽ g̃ q chr̃s sic loqt. Sed ad hec rñr fm Bedã ⁊ ꝙor. Lyra q chr̃s dñs venit oẽs q̃dẽ electos ad regnũ celoꝝ vocare. sed pcõres vocat ad pniam. qr pctor nõ pot pmineri ad regnũ celoꝝ nisi ꝓ pniam. Justos aũt vocat chr̃s ad augmentũ gr̃e vt ambulent de virtute in virtutẽ. vt ptz de p̃dictis iustis q̃s vocauit chr̃s nõ ad pniam. s. satisfactoriã. ⁊z ad gr̃e ⁊ ꝓfectũ gmẽtũ. Pctores aũt vt Matheũ magdalenem paulũ ⁊ alios vocauit ad pniam. ⁊ sic ad vitam. Nõ. qr iusti nõ indigẽt pnia satisfactõe: sic manifestum est. Nec iterum indigent abluõe ꝙ pctores vt immundi ⁊ maculati indigẽt. qr vt scribit Apoc. xxj. Nil coinquinatũ intrabit in regnũ celoꝝ. In huius figura legit. iij. Reg. x. q̃ rex Salomon fecit luterem aneũ plũ ⁊ ornauit ꝓ circũitũ speculis: vt intrantes ibi se ꝙspicerẽt. ⁊ q̃ in se maculas viderẽt eas ablueret. ac sic mũdi intrarẽt. Spũal'r chr̃s luterem aneũ ingressũ tẽpli celestꝫ ad ꝙspectũ dei statuit. i. id est sctam ecclĩaz. ⁊ speculis. i. sctoꝝ exemplis ornauit: q̃ debẽt pctores aspicere ⁊ eoꝝ exemplo se ꝓ pniam mũdare a maculis pctoꝝ vt sic digni habeant intrare ad ꝙspectũ faciei dei. Uñ dñs ꝓ li magdalene matthei ⁊ aliorꝝ ꝓ iustis aũt ad emplũ ꝓficiendi posuit sctos iustos q̃s vocauit chr̃s in maria scritare vt seq̃nt chr̃m in iustitia.

Secda q̃stio fm Aug. de ꝙsensu euãgelistarũ. vicz Quõ sic a chr̃o pctores diligant. qr vt nulla cã veniẽdi fuit chr̃o dño nisi pctores saluos facere rẽ. Ad hec rñdet ibi Aug. di. sic. Non venit vocare iustos: nõ absolute ôt: ꝙz ad pniam. vt dicit Lucas. sed veni vocare pctores ad penitentiã. vt dek intelligi quõ pctores diligant a chr̃sto. qr non ob hoc ꝓm q pctores sunt diligunt: sed vt ad pniam ꝙuertant. Hec Aug. Et rõ. qr pctores si nõ ꝙuertunt. a deo summo odio odiunt. et eoꝝ penis adũciunt. Eccl. xij. Altissimꝰ odio habet pctores sed miserꝰ est penitẽtib. Tertia q̃stio. Cur chr̃s dñs q̃ ad vocatõis cãm dixit. q̃ nõ p iustis sed ponere voluit pctores iustis: di. q nõ ꝓ iustis sed ꝓ pctoribꝫ vocãdis venerit. Ad b̃ fm Rabanum ⁊ Chrys. alios q̃ dicendũ est q Pctio. qr sup hic extirpationẽ ex iustoꝝ cordib. Rabanus. Nõ vel ni intẽt vocare iustos. i. tales q̃ de sua iustitia gloriant. vt pharisei erãt. ꝙz pctores. i. illos q̃ se iustos pctores recogñscũt: q̃lis fuit matthe⁹ ⁊ socii eius publicani. vt ꝓ b̃ doceat qr plꝰ diligit deus pctores hũilẽ q̃ sue infirmitatꝫ ꝙfidẽ penitentẽ: q̃ iustũ superbũ q̃ de sua iustitia ꝓmittẽdo alios ꝙdẽnat. Glo cundo ꝓpẽ miscõie declarationẽ. s. erga oes homes Uñ fm Chrys. Quia nullꝰ iustꝰ erat in fra. deo eĩm peccauerũt ⁊ egẽt gr̃a di. Rho. iij. Ideo dixit non veni vocare iustos. q. d. Ideo nõ ꝙmitto peccatores. qr ꝓpẽ hoies veni. vt trahã eos ad vitã O g̃ pie iesu voca ⁊ trahe nos: noli ꝙnere: ꝙ nos serere nr̃i. qr ꝙfitemur peccata nostra.

Circa secõm de vocatõis q̃litate quaritur. q̃

lico modis vocat chīs pctōres ad pniam z salu/
tem eternā. Rūdeč q multis modis.
Primo p aie inspirationē.
Scdo p bñficij largitionē.
Tertio p ꝓsciēcie remorsionē.
Quarto p diuine scripture admonitionē.
Quinto p exēplo; ꝓsideratiōem.
Sexto p flagello; castigationē.
Septimo p glorie reprobationē.
Octauo p būane mortis horrorem.
Nono p infernalis pene cōminationē.
Decimo p calamitates mūdi z verationē.
Undecimo p loquelā z pdicationē.
Duodecimo p mortē chīi z passionē.
Prio p anie internā inspirationē. Ūñ psal. dicit.
Audiā qd loq̄t in me dñs. s. p inspirationē: q̄niā
lo. pacē. s. faciendā p pniam i ple. z sup san. s. z in
nē. Ez beu multi hāc dei vocē nō audiūt nec cu/
rāt: q̄die vocauit ad seq̄ndū chīm z tamē nolūt
ire ei chīs ait Apoc. iij. Ego sto ad hostiū. s. cor
dies: z pulso (p inspiratiōes) si q̄s audierit vocem
meā z aperuerit ianuā: ꝓsentiēdo p voluntatē: in
trabo ad illā. s. p grāz inhabitādo. O g̃ hō venit
ne tibi aliq̄n cogitatio vt ꝓfiterer̄ pctā z pniam
agere: scito q̄ illa vox dei fuit vocātis. Ūñ B pro
hor. vnde p illō. ij. Cor. iij. Nō sum⁹ sufficientes
cogitare aliq̄d ex nob. Sz ois nīra sufficiētia ex deo
est. Te g̃ tibi pctōr si nō vis deo tuo obedire. Nā
ōt ps. Nisi ꝓuersi fueritis gla. su. vi. Secundo
vocat chīs p bñficioꝝ largitionē. Ūñ Cassiodo.
Inuitat inq̄t ad magna q gratāter suscipit parua. z
spem de futuris accipit q beneficia recognoscit.
Nec ille. Cū aūt deꝰ oia subiecit sub pedib⁹ nīis
ēt ps. q̄d aliud vult nisi vt ip̄m amemus z ad
ēi ꝓuertamur. O tu dives nūera q̄t tibi deus de
dit bona diuitiaꝝ. possessionū. vinearū zē. O hō
ꝓsidera quō te deꝰ ab infantia nutriuit: victū z ve
stimentū pbuit. z multimode tibi bñfecit. Et scito
q̄ p hec oia te vocat ad salutē. Ūñ Bern. Deus
inq̄t se mihi in patrē exhibuit. sed non ego sibi vi
lissim in filiū. q̄nā frōte atrollo vultū ad oculos
tāboni pīis tāmal⁹ filius. pudeat me tanto pre
virisse degenerē. Et infra. Infelix ego z insanus
pudēdi etni pris amorē. Nam si pater non esset
obtueret me bñficijs: vt alia innūera taceā bui⁹
corpis victū z vsum tpis dedit. z sup oia sangui
nē dilecti filij sui damnātē ad me de cra. Pudeat
me reddidisse odiū p dilectōe. Idē. Ue mihi si in
me sanguis ille chīi q effusus est p me in terra.
Tertio p ꝓscie remorsionē. Ūñ ōt ps. Pctm
meū ꝓ me est sp. q: si nō deresis est vis anie stimu/
lans ad bonū: z remurmuras oi malo p m Au/
reo. O g̃ hō dic mihi q̄n vis facere vel fecisti ali/
qd pctm: nōne reprehēdit z remorder te ꝓscia tua.
Si dicis q reprehēdit. p B scito q deꝰ vocat te: vt
resipiscas. Ūñ Rich. de scto vic. ōt. Voca deo in
ditum aīe habem⁹ vt totiēs remordentis conscie
stimulo vrgeamur q̄tiens peccamus Q si forte
dicas q non reprehendit te conscia de pctō. Audi
q̄ndā sctm̄ p̄rem in vita spatio di. q q̄ securus est
in ꝓscia. aut sctūs est z pfect⁹: aut diabol⁹ q ñ for
midat peccare. Quarto p diuīe scripture admo
nitionē in q̄ de⁹ multipl'r nos ad pniam z salutē
adq̄rēdā vocat. Jō saluator ait Luc. xvj. Habēt
moysen z ꝓphas. i. scripturas sacras: audiāt illos
q̄n g̃ legis vel audis in missa: epla: vel euāgelio
de pnia: attende deū vocantē. Quinto vocat
nos chīs p exēplo; ꝓsideratōem. s. in vita sctōrū
z bonoꝝ hoim vt testat Ber. Insup in oīmbus
creaturis. Ūñ Hugo de arca noe. q. li. c. iij. dicit.
ois creatura tribuit vocibus nob clamat. Prima vox
accipe bñficiū. Scda redde debitum obsequiū.
Tertia fuge supplicīū. Prima vox est famulan/
tis q̄ celum dicit. Ministro tibi lucē. Aer: flatus
pbeo. Aq̄: potū tibi do. z sordes abluo. Terra: te
porto: te nutrio. Scda vox est admonētis q̄ mun
dus dicit. Vide hō quō amauit te q̄ pter te fecit
me: fuit tibi vt fuias illi q̄ fecit me et te. accipis
benignitatē: redde debitā charitatē. Tertia vox
cōminantis. Ignis eiñ ōtra me cōburer̄. Aqua
in me sūmergeris. Aer: a me frigꝰ patieris. Infer
nus: a me deglutieris. s. p mal'tus z pctis. Nec
z pla ibidē Hugo. Sexto p flagelloꝝ casti
gatōem Apoc. iij. Ego quos amo arguo z casti
go. Et ps. Imple facies eoꝝ ig. z q̄rent nomē tu
um dñe zē. Sic ei bos vel aial aliō cadens in lu
tū ꝙberat vt erurgat: sic hō pctōr excitat flagellis
ad resurgēdū de luto pctī. Ez vt Greg. ōt. Qui
mal'pūitis nō emendant ad futura seruant zē
O g̃ hō habuisti aliq̄n infirmitates vel aduersa
deus vocauit te. Septio p gl'ie. s. celest̄ repro
missionē. Ūñ B mō chīs sua pdicatiōe ꝑma oēs
vocauit di. Matt. iij. Pniam agite appropinq̄.
reg. ce. Ūñ Bonauen. li. de sil'i. ōt. O q̄stulti sūt
mundani homies q̄ p modicis z caducis rebus
toto nisu laborant. pro infinito autem premio
nec pedem leuant. Octauo per horrorez mor
tis z timorem. Eccl. xiij. Memor esto quoniam
mors non tardabit. ante mortē bñfac amico tuo
Item Prouer. xiij. Timor dñi fons vite vt de/
clinet a ruina mortis. Exēplū de Josaphat filio
regis qui videns in via cecum antiquum z gib/
bosum cōuersus est. vt patet in hist'ria Barlaā
O tu iuuenis cum vides monumenta mortuo
rū q̄d tibi dicāt attende. Ita ꝑm Aug. monumen/
tū ōr q̄si monēs mentē. s. de mortis ꝓsideratiōe.
Dicūt g̃ tibi. Ad terre sepulcrū ad sepulcrum ad
vermes: ad serpentes: z mortem. Nono vo/
cat christus per infernalis pene cōminatōem ad
penitentiam. Ūñ Luce. xiij. Nisi pniam egeritis
oēs simul peribitis. Et Matthei. xiij. dicitur.
In consummatione seculi mittet filius homi/
nis angelos suos z colligent de regno eius oꝰ
mnia scandala et eos qui operantur iniq̄tatem

De sctō Gerardo Episcopo et martyre

t mittēt eos in caminū ignis ibi erit fletus t stridor dentiū. De ḡ ibi oīb mal' ꝙgib: ꝓiugat: viduis: religiosis: pbyteris: ꝓncipib: diuitib: et pauꝑibus t cūctis reꝓbis. Apoca. viij. De ve ve habitantib in terra. Age ḡ charissime pniam

Decimo ꝓ calamitates mūdi t vexationē. qz Bre ōt. Mala q̄ nos h̄ pmūt ad deū ire compellūt. Q bō audis ne qñ qz terribilē terremotū vel tonitrua: grādines: clades: pestes: cogita qz de⁹ vocat. H Undecimo ꝓ loq̄lam t pdicatōem Hec est solēnis dei vocatio q̄ vocauit ꝓ seruos suos sc̄z ꝓphetas a ꝓncipio: t tādem ꝑ apl'os ac sctōs alios mundū totū: sicut docuit in pabola Lu. xiij. di. Hō q̄dā fecit cenā magnā. i. christus statuit refectōem btitudis in celo. t misit seruos suos dicere iuuitatis. i. credentib vt venirent. Q de⁹ me⁹ q̄nta est demētia hoīm, si vocaret rex ter renus ꝓmittēs cuilibet venīēti cētū ducatos: oēs libent accurrerēt: t nūcios vocātes libent audirent. Ecce chr̄s de⁹ ꝓ pdicatores clamat. Venite ad btitudinē. venite ad celeste regnū ꝓ pniam ꝓ mittēs cuilibz eēna bona t idicibiles thesauros t nolūt venire. Et qō est maxima stultitia: diabolus vocat ad vicia t ꝓ ea ad tormēta eēna: t illū magis sequūt q̄z chr̄m vocantē ꝓ pdicatores ad celū. Sz forte dicis. Ego non credo tibi q̄ deus vocat me ꝓ tuā pdicationē ad celū. Audi ipsum dñm Mat. x. di. Nō vos est̄ q̄ loq̄mi sz spi. pa. vr̄i q̄ loq̄t i vob. Et Lu. x. Qui vos audit me audit tc̄. Q ḡ viri: o mlieres: o iuuenes: o senes: o diuites t pauꝑes. o q̄z hoies. ecce ex ꝑte dei voco vos t nūcio vobis: venite ad celū agendo penitentiā: nolite ire ad infernū. Si q̄dē audit̄ brī eritis. qz brī q̄ audiūt vbū dei t custo. il. Luc. xj. Q̄ si nolueritꝭ i inferno lugebitis. Duodecio ꝓ mortē chr̄i t passionē. Nā Bed. ōt. Christ⁹ in altū crucꝭ ascēdit vt ab oīb videret. Uoce maḡ clamauit vt ab oīb audiret. Clamoꝛi lachrymas addidit vt bō compateret. Qui ad eius damorē nō excitat: ad eius vocē ad pniam nō cōpūgit̄: ḡuior est terra: durior petra: t fetidior sepulcro. Nec ille. O ḡ pctōr audi chr̄m in cruce ad te clamantē. Sitio. Bern. in medi. Quid est o Jesu bone q̄ clamas: sitio. ḡ ne pl⁹ te cruciat sitꝭ q̄z crux: cū de cruce siles t clamas sitio. q̄d ḡ sitis: Et rñdet. Sitio fidem vr̄az t salutē: vestr̄z gaudiū o hoies. Decille. Sed heu q̄z pauci hominꝭ conuertūt ad chr̄i vocatiōem. ꝓpt̄ qō impꝛoperañ. Prouer. j. c. Uocaui t renuistꝭ: extēdi man⁹ meas. s. i. cruce t ad bñficia largiēda: t nō fuit q̄ aspiceret. desperistꝭ oē cꝭlium meū. s. de bonis agēdis t increpatōes meas. s. de pctis vr̄is neglexistꝭ penitentiā nō agēdo. Ego q̄z in interitu vr̄o ridebo. O ḡ pctōr. o chr̄iane aspice mēte vel i imagine crucifixi quō rp̄s te vocat: di. spūal'r. Q aīa vide q̄z tū te amauī: qz sanguinē ꝓ te fudi. aniam ꝓ te dedi. Reuertere ḡ reuertere. ecce man⁹ extēdi vt te amplexer reuertētē. Ecce caput inclinaui vt te oscu-

ler. Accelat⁹ meū aptū teneo vtte i coꝛ meū sala pia. Ecce spinis caput meū ē coronatū vt tibi beatitudis coronā tribuā. Si pniam egerꝭ: pcā tibi dimitto: gr̄am tibi infundo t eēna gl̄ia pmitto.

D Circa tertiū de vocatione Matthei quēlibet restat. Cur chr̄s dñs nō vocauit matthei in pio statim cū petro t andrea ac filijs zebedei. sed vocauit matthei postea per notabiles ꝑs ꝓpter iam fecerat plurima miracula t pdicatiōes. vt patet in euangelio Mat. t Luc. Ad hoc respōdet Simonē de cassia. q⁹ dñs inq̄t q̄ creauit hominē ad imaginē t similitudinē suaz: ipe prenouit ab eēno oīm hoīm volūtates t dispositiones q̄ facturi sūt ad aduersionē. t q̄ difficiliores sī ad cōuersionē q̄ boī nō apparēt. Qñ ḡ sentit deus hoīm dispositiuz t habilē: infundit ei gr̄am t vocat ad pniam. Et sic matthei vocauit tūc cuz vidit ipm habilē t dispositum ad sequendum christum.

J Et q̄ sñia ista accipiam⁹ documēta salutia ꝓ nob. Primū de diuina pietate erga nos ꝓpres t miseratōe. qz oēs vult saluari t neminē pdere, vt ōt. ꝭ. Tim. ij. t ꝑ voluntate añcedēt. gr̄a oīb t oi tpe ꝓsto ē q̄ztū ex sua bonitate pot̄ tia vt ꝙuerterent. Qz videt alios indispositos manere. nolle recipe gr̄am i tuuētute. alios t i virili etate. alios vsq̄z ad senectutē indispositos maneꝛe. Ideo varijs tpib ꝙuertit hoies: ita q⁹ defect⁹ ē te pte hoīm t nō ex pte dei. Quare ḡ aliq̄ mō in senectute vl' tard⁹ ꝙuertūt: hec rō est in causa. Ezech. xxix. mozal'. ōt. Misericors de⁹ diu peccatoꝛ tolerat. t plerūq̄z cū vltimū finem aduertit: spirit: peccātiū mētes immutat. Hec ille. Ecce documentū de pctō ꝓ hoīm conatu t ꝓpāōe. vt sc̄z ois hō cuiuscūq̄z etat̄ conet se ad gr̄am dei sequi t se ḡntū i se ē disponēdo t orādo: ne sparatū mors rapiat. Iō saluator Mat. xxiij. Vigilate ḡ-melan. n. an gal. tc̄. ne cū repēte venerit inueniat vos. em qñ dñs vēiet. s. ad iudiciū mozt̄. sero an me. sc̄z i pctis. O ḡ bō ꝓsidera miscōiaz dei te vocantis multiplr: vt patuit. t age pniam crēplo matthei vt habeas vitā eēnā inꝛcedēnib⁹ eꝰ meritꝭ ꝓpitij te dño iesu chr̄o q̄ viuit in secula.

De sancto Matthęo quartū sermonem vide ex cōmuni sanctoꝝ.

Itē de sctō Gerardo epō t martyre sermonem ex cōi vide applicañ. legendā eius.

Gerardus a geral

G qō ē sacꝛ. t dos qō ē donū: q̄si sacra donū datū nobis a deo in exemplū. t pietatꝭ opib⁹ insistētib⁹ genit⁹. hi cū liberis oꝛ rerēt ozauerūt deū t btām vginē Mariā t hāc Gerardū obtinuerūt. q̄ cū esset sepē annoꝝ. ꝛpit nimis infirmari febrib⁹: ob ꝑ parentes obtulerūt eum monasterio t oꝛationibus fratꝛuꝫ sanandū

indutus est habitu regulari. z ingenio pollēs ce/pit ceros coetaneos monachos in studio lrarū pcellere. Tādē pce ei⁹ cruce suscepta in bello ꝺ sa/racenos felicit mortuo: mce etiā p⁹ aliqt annos defuncta. Gerard⁹ missus ē a monachis ad stu/diū Bononien. vbi pfecit. z abbate defuncto: re/uocat⁹ a studio i abbatē eligit. q in exemplū san/erat. būlitate pclar⁹. oroni z lectioni die ac nocte insistēs: ocio: letunio: ac vigilijs carnē domās.

B Post aliqt annos resignauit officiū platiois vt vsificaret ēra sctām z ibi fructū vbi deo faceret. Tucem oppsis saracenis ēra sctā fuit ab eis ac/cepta. z a chīanis possidebaf. Qū aūt Gerard⁹ ad ipsa ventis ad qdā monasterium flaminib nō pspe puenisset z diu⁹ ibidez ob tepestates mansisset abbati illi⁹ monasterij pposituī suū aperuit. q di/xit eidē. Quātū putas poter lucrificare i ēra sctā vbi inf plebes nouiter ad chīm puersas plus p/desse. Venit ḡ ad būgariā z ab epo Mauro ec/clesias. suscept⁹ cognito q esset vir to/ no ē cōmēdat⁹. Ecce aūt aduenit festū assūptōis marie in q cozā rege z tota pl'i ac pncipū cōgre/gatōe in ciuitate Albeñ. regali f'monē fec tā egre/giū vt oēs mirarenf z euz affectuose venerarenf. Btūs ḡ stephan⁹ rex būgarie ipm acceptauit: z filiū suū btūm Emericū ipi lris z moribꝫ imbuē/dum tradidit quē multis tpib instruxit.

L Tādē Gerard⁹ mūdū fugies heremū beel vo/cauit petit. vbi cellā edificās deo fuiuit. Una die ip imaginatiōe dormitaret: venit cerua cū pul/lo suo z cozā eo se deposuerūt. ecce aūt ceru⁹ fu/gien lupū cū ipetu irruit sup eos. Ubi cerua illa fugien. pullū dereliqt iuxta gerardū, pullus se/cū⁹ est viz dei z ampli⁹ nūqz eū reliqt. Alio tpe cū portaret sarmā añ portā: lupa tacētē reperit quā vulneratā ꝑspicies portā ei aperuit z cū eo intrauit z se añ pedes ei⁹ pstrauit. nec ꝑus surre/xit ꝺ sanitatē p sctī oronē suscipet. Ab illo die tā pulli⁹ cerue ꝺ lupa apud eū gmāserūt: sīl ad pa/scua ibāt: nec alter ab altero ledebaf aut molesta baf. Tandē btūs rex stephanus cum paganos hostes debellasset; videns regnum quietū a pre/cib reuocauit fuū dei ab heremo. Et licet multū renitentē in epm ordinauit Ebanadien.

D Factus ergo epꝰ dietim pdicañ. cōuertebat mlos ifideles z baptizabat. erat i vigilijs z ozo/ne ꝑtinuus. singul' qrta z sexta ferijs modica vte/baf. añ tñ mō. z in qdragesima paupes nutrie/bat: pter septē paupes ꝺs assidue pascebat. In/sup vt corp⁹ pprīū attereret. z pietatis viscera ex/hiberet: fascem lign⁹ pprio dorso nocte afferens a/bebat. Jtē ad beatā virginē mariā summa affectiōe deuotiō: adeo q qcunqz pro nomine matrꝭ chīi ab eo postulasset: mor pfusus lachry/mis petitiōi eius annuebat. Uñ ei⁹ pstuasu et ar/bitrio factū ē vt nomē mris chīi pprīū in cōi locu/tione ob reuerentiā nō exp̄maf apō būgaros sed tm̄mō brā dña vel magꝭ dña mūdi nūcupef. vñ z panonia a btō Stephano rege appellata ē fa/milia z regnū btē dñe. Et sic sctūs vir plen⁹ bōis op̄ib z meritis vsqz finē pseuerauit.

E Preterea vir iste sctus pphetie spū z miracul' clar⁹ palmā martyrij pmeruit a dño. Nā cū bea/t⁹ rex Stephan⁹ qeuisset in xpo: petr⁹ rex coronat⁹ est i regnū būgarie. Btūs aūt Gerardus die q/dā ad capitulū vbi frēs 2uenerāt intrauit z resi/dens fec fmonē de bui⁹ sctī cursu caduco. Et tā/dē ait. Sciaf inq̄t q in regno hungarie gēs sol/uef a iugo chīianitaf: laboꝝqz me⁹ z pdicatio de spicief: qō ipletū est. Nā inf hec comes palatij re/gij Abba noīe: effugato de reg̃ petro rege. coro/nā regni sibi vsurpauit. q regnāte pctā accreuerāt z iuxta pphetiā sctī Gerardi gens būgarica a chri/stianitate est auersa. In die vo resurrectiōis dñi misit abba rex ad btm̄ epm vt p manꝰ ei⁹ coronā regni capiti illi⁹ ponerētur: qō eps facere renuit. Conuenientib vo multf ad eccl'iam pro coronādo rege: ascendit eps pulpitū z cepit regē de crudeli/tate quā exercuerat in magnates z bōestissimos viros obiurgare. Et ait. Ego p chīo mori paratus sū. Ecce aūt tibi vētura pnūcio q anno tertio fu/turo excitabif in te gladi⁹ vltionis: q auferet a te diadema z regnū fraude adq̄sitū. Et b ipletū est. Jtē cadē die fribꝫ cenātib ait. Die crastina ad ce/nā agni vocamur pperem⁹ z moriamur p chīo frēs. Alia ḡ die illucescente missam celebrauit. et suis ō mēsa xpi cōicauit: letusqz ad martyriū pe/rauit: q cū ad fluuiū danubij peruenisset: ecce ma/gna pl'oꝝ turba circūfundif z lapidib impetif: ipe vo signū crucis ꝺ ipetū lapidū oppōebat: z ōo pregēte nō pungebaf. Tandē in plaustro ipsum ō alto monte nimio impetu ꝓcipitarūt q delect⁹ in terrā positis genib orauit di. Uñe ne statuas illis b petīm. z ecce lapide in cerebro pcussus z lā/cea trāsfossus obdormiuit i dño. Corp⁹ vo sctī martyrij cū in loco scenoso iaceret nulla sorde in/q̄natū ē. qō seqnti die catholici tollen. sepelierūt in pestien. eccl'ia brē marie. F P⁹ ānos plres Maur⁹ eps Ebanadien. impetrauit a rege an/drea ei⁹ corp⁹: z erhumatū reppit lucidū vt ebur miro odore fragrās: ad cui⁹ tactū manus aride mulieris mor sanate sunt. Impositō aūt corpo/re in currū duo eq̄ astiterunt q nec comedeñ: nec biben. ꝓ leticia vsqz ad marusiū fluuiū deuenerūt vbi nauī aptañ. naute ipositō corpe nulla vi a ri/pa illa valuerūt nauī illā remouere. Ex z vnus conādo manū casu interponeñ. naui z ligni⁹ tres digitos illisos pdidit z pterea fuste blasphema/re sctīm cepit. Tunc ferf audita vox di. Nisi vene/rit maur⁹ nō ibo. Quo tādē aduenīte vt nauim intrauit: illa sine remige: celesti impulsu corpus

trāsportauit: quod feretro imponeñ. honorifice deportarūt ad eccl'iam vbi viuēs sepulturā sibi elegerat. Tūc nauta p̄dictus accurrit peniteñ. z amissos digitos per sancti viri merita recup̄auit vbi z innumera miracula cozuscare ceperunt ad laudē dñi iesu christi.

De scō Michaele z angel'. Ser. I. cū legēda.

Angeli eozum semper vidēt faciem p̄is mei q̄ in celis est. Mat. xviij. z i euāgelio hodierno. Verba sunt dñi iesu: q̄bus insinuat q̄nta charitate nr̄am salutē desiderat. q; btōs angelos nob⁹ dedit in misteriū ad salutē eternā adquirendā. Vñ ap'l's Heb. j. Oēs sūt administratorij spūs i ministeriū missi p̄pt̄ eos q̄ here. ca. sa. Hinc Hiero. in hom̄. hodierna ōt. Quātā gr̄am circa vnūquēq; credētē i se dñs habeat ipe declarat cuz angelos eoz sp videre faciē p̄is q̄ in celis est oñdit. Et infra. Neq; eñ tuta posset esse būana infirmitas inter tot; tātas hostis insidias nisi sctōz angelōz munirēt auxilio. Hec Hiero. Vñ charissimi g̃tias agam⁹ deo p tali p̄sidio charitatis diuie. q; dedit nob angelos btōs q̄ sp videt faciē dei p̄is ne p demones seducamur z peamus. sz p angelos dirigamur ad eoz britudinē z turi sim⁹. Dicit g̃ chr's p̄fortatiuū z dulce nob⁹ vbū. Angeli inquit eoz i. hoim sp vi. zc. Iuxta q̄ vba tria mysteria notabim⁹ de angelis p b̄ fmone fm q̄ de bis trib⁹ cōmendant in verbis ipis.

Primo de naturali nobilitate. q; ōt q̄ angeli
Secō de officiali dignitate. q; addit: eozuz .i.
Tertio de supnali felicitate. q; (hominum

semp vident faciem dei.

Circa primū de nobilitate angelice nature inq̄rendū est Quali nobilitate p̄didit deus angelos i sua creatōe. Nimirū b̄ p̄eplari est vtile hoi vt aduertat q̄lit̄ ad eozū societatē possit puenire in celū. Nā si eos imitādo i p̄ñti vita fuerim⁹ assimilati: i patria erimus eis associati. Matb. xxij Erūt sic angeli dei i celo. Si aūt i p̄ñti demones imitamur z eis assimilamur p maliciam: in eoz societatē ppetuo puniendi deputabimur a chr'o Mat. xxv. Ite maledicti i ig. eternū q̄ pa. ē dia. zc. Ad q̄stionē g̃ rndendo Notādū ē fm doc. q̄ deus bon⁹ creauit angelos p̄cipue in q̄ntuplici excellētia nobilitatis q̄b⁹ debemus imitari.

Prima est speciositas.
Secunda est potestas.
Tertia est intellectualitas.
Quarta est recta voluntas.
Quinta est immortalitas.

Prima est speciositas. Vñ Dion. iiij. ō di. no. ōt q̄ angel⁹ est lumē clar z speculū purissimū suscipiēs totā pulcritudinē deiformitat̄ z mūde replēdere factōs i seipo quēadmodū est possibile. Hec ille. Ideo Frā. mayro. Vñ b̄ est q̄ oia noia angelōz terminant̄ in el. Respondet q̄ idcirco vt significet britica vnio angeli cū deo. El eñ bebraice deū significat. Ite fm Anſ. Si vn⁹ angelus staret visibiliter inter stellas in celo: etiam si essent tot soles q̄t sunt stelle: oēs illos offuscaret sua claritate si visibilis foret. Ite Aug. in de ciui. dei. li. xj. ōt q̄ angelica natura omnem creaturas dignitate nature p̄cedit. Sz quō in b̄ imitemur angelos docet Anſ. li. Cur deus hō. ca. xix. z li. iij. q̄ oēs q̄ iuste viuūt angeli dei dicunt. Nat. tales imaginē dei i sua aia mūde a p̄cis z pulcerrime custodiūt z diuie assimilatōis ac deiformis pulcritudis gr̄am hñt. Sic eñ carbo ignit⁹ pulcerrimo splēdore lucet igneo. ertinctus aūt efficit nigerr z turpis. sic aīa diuio amore ignita splendet diuine. s. lucis p̄cipatiōe vt angel⁹. Sz q̄t. Quecta deformis est vt demon. Ad Sz q̄t. Quia demones habeāt naturalē aliquā pulcritudinē in q̄ creati sunt a deo in p̄ncipio. Ad b̄ respondet Dion. z Isid. Scribit q̄ licz nobilitas formalis a p̄ncipio sit angelis concreata oīb⁹. tñ in malis post q̄z ruerūt p habit⁹ vicios⁹ fuit obnubilata z depressa ac offuscata. sic si sol colore nigro esset detectus vel obscura nube. Qui⁹ etiā exemplū accipe in dracone q̄ fm candorē sue pellis aparet q̄dāmō splēdēs. Sz venenato splēdore horrē intuēt̄b⁹ z timorē ingerit. Sic demō ante ruinā fuit venenū p̄ti adeo horrēd⁹ est q̄ nō possimus hoc sustinere. Sz moz eret ad aspectū eius p moz⁹ vig q̄z diu diceret vnū p̄ nr̄. sicut beatus Frāciscus. Vñ Job. xx. Veniēt sup eū. i. p̄ssim horribiles. i. demones. Secūa nobilitas angeli ōt p̄tātis. Nā de⁹ creauit angelos vt essent maioz p̄tātis z fortitudis. q̄b⁹ claret p̄imo ex op̄atione veloci. Nam in ictu oculi statim assumit vbicūq; de⁹ voluerit z eius voluntatē p̄ficiūt in momento. Psa. Qui ambulas sup pēnas ventoz. q̄ facis angelos tuos spūs zc. Isid. vij. etymol. z Dion. in cele. hierar. dicunt q̄ angeli significant ibi per ventos p̄pt̄ velocitatē eoz. Apt̄ q̄z z picturis angelis pēnas faciūt vt celeret eoz discursum signifficent. Hec Isid. Hinc etiā Damas. li. ij. Fortes sūt angeli z pati ad volūtatē dei explēda z ibi estim inueniūtur vbi iusserit diuin⁹ nutus. Et cundo ex motione celi. q; vt cōmuniter p̄dicāt z theologi nō p̄dicūt: angeli habent mouere celū z singulas spheras singule angelice intelligēcie mouent continue vsq; ad diē iudicij q̄n celestis motus celi fm theologos. Et ecce pro morbus istis videm⁹ q̄ facit̄ frōdelcere arbores: germinare terrenascentia cūcta. pluuias irrigare. z roares stillare. Nā. ij. de generatiōe ōt. Mota sol in obliquo circulo (sic z alioz planetaz) est causa generationis z cozruptionis in istis inferioribus. Vñ p̄z q̄ vnus angelus totā rerū positū mouere si vellet. Tertio fortitudo z p̄tis angelica mira patuit in occisione populi multi: vt patuit in sūmersiōe pharaonis z occisōe p̄mogenitoz cunctoz in egypto in vna nocte. Ite in p̄cussione

centū octogintaq̄nq; miliū i exercitu sennacherib
z subito p āgelū vnū Ysa.xxxvij.z sic de ml'ib; ⁊c.
Et ipe claret q̄ mira est ptās angeli. Ideo Ps.
Benedicite dñm oēs āgeli ei⁹ potentes ⁊c. Sed
quō in p possis tu hō imitari āgelos. Rñr q̄ in
fortie resistēdo tēptatiōib⁹ diabolicis. Sic em supa
mus fortissimū s. demonē. z ꝓfortabimur āgelis
beatis associandi in locum quē diabolus perdi⁊
dit. Un Orige. z Hiero. sup Josue hom. j. dicit.
Si lucifer⁹ vincere potuero: ꝓnr locum eius
accipe merebor in celo. Tertia nobilitas intelle⁊
ctualitatis. Nō em indiget angel⁹ ratiocinatione
vel collatione sic hō. sz fm Aug. simplici tōtuitu
res cognoscat. Un Dion. li. celest. hierar. dr. Simpli
ces ⁊ immediatis splēdoribus illuminant⁹ z diuino
nutrimento adiplent⁹. Deniq; vt Gre. moral. li. ij.
Angeli nunq; a diuia visiōe foras sic exeūt vt in
ferne ꝓplationis gaudijs ꝑuent⁹. qz deū vbiq; pre
sentē cernūt. sic z nos debem⁹ oia ad salutem ne
cessaria intelligere vel discere. z sp deū añ oculos
bre p fidē z rectā intentionē. Apl'us. j. Corinth. x.
Siue comedat⁊ vel biba. vel aliud q̄d facit⁊: oia
in glōriā dei facite. Querit b. Utr angeli
mox vt creati sunt pfecti in scia fuerūt. z an deus
viderūt. an etiā mali suū casū; z boni sua pmia p
iij. z ꝓpue Frā. maro. rñr p pces vitates.
Pria ē q̄ angeli nō sūt creati i bītudine visiōis
diuie. Nā scribit Joā. viij. q̄ ille. s. diabolus ab
initio nō stetit in vitate. sed bītudo est stat⁹ oim
bonor⁹ aggregatiōe pfect⁹. ḡ status in vitate z p
ꝓn lucifer nō fuit in creatiōe pfecte bītus. Sz be
atitudo ꝓsistit in visione diuia. Joā. xvij. Hec est
vita eēna vt co. ⁊c. Itē dr Bed. q̄ visio diuinitat⁊
est tante dulcedis q̄ nunq; pt nō amari vel cōte⁊
mni. Si ḡ vidissent auerti. s. ab ea nō potuissent
ḡ deū essentialiē nō viderēt. Scda vitas q̄ an
geli sciuer⁊ se a deo creatos ex nihilo. z quid esset
apprehendū. s. subesse z obedire deo. aut q̄d fugien⁊
dū. Un Greg. in moral. dr. Mire oipotens de⁹
natura sūmor⁊ spiritui bonā: sz mutabilē condi
dit. vt q̄ manere nollēt: ruerent. z q̄ ī ꝓditiōe pst
terēt: tāto i ea tā digni⁹ q̄nto ex arbitrio starent
z sic apd deū maiorib⁹ meriti fierēt. Si āt petas
quō ista cognuerūt. Rñr fm Bona. q̄ lumie na⁊
turali a deo dato. sic dat aliq̄bus hoib⁹ naturaliē
sapientia cognitōis mūdane. vel etiā aliquor⁊ di
uinor⁊. Tertia vitas q̄ in p̄ncipio creationis
nec boni suā ꝓuersionē z ꝓfirmationē bītudis:
nec mali sui casū pscire potuer⁊. Rō fm Bona⁊
tudis cognitio ptinet ad statū pmiū. In cuius si⁊
gno dr aut paucissimis aut nullis sctis z amic⁊
in p mō reuelat ipos certitudinaliter eē glificādos
q̄ hec cognitio port⁹ est ad gaudendū expedies
ad merendū. Et sic patz p p q̄ boni nescierunt
antea q̄ esset glificādi. Itē nec mali sciuerunt se
casuros. Rō. qz p erat ꝓfigēs. z iō certitudinaliē
scīri nō potuit nisi a deo cuius solius est talis co
gnitio. eo q̄ ex re nō dependet. Nō ḡ potuit āgel⁹
pscire nisi a deo reuelāte. Dr aūt b sibi reuelare
potētia ordinata nō potuit: eo q̄ tal' pcognitio de
necessitate bz annexā culpā aut miseriā. Nolz aut
tali placeret q̄ laberet⁊. z ita eēt mor ipi⁹ z pcēz
stultissim⁹. aut displiceret z doleret se lapsurū et
sic eēt miser. vtrūq; deo ē impossibile z inordinatū
siue inocēti infligere penā miserie: siue inocētē dū
est inocēs bre culpā. Hec ē rō Anſ. z mgr̄.
Sz obijcit. qz Bed. li. de ḡ dei bēficentie ex
pse dr q̄ lucifer puidit suū pncipatū z supbiuit
Rñdet Bonauē. vbi s. q̄ de b Bed. mirat. z sol
uit q̄ ita potuit eē sic de ioseph q̄ puidit suū pn⊼
cipatū. sz nō suā vēditōem. Et sic patz q̄ tāta est di
bonitas q̄ nō pōt certitudinaliter reuelare boi suū
casuz z damnatōem futurā. qz b cogeret hoiem
desperare. Sz de⁹ bon⁹ neminē innocentē pt coge
re ad desperatiōem. qz nō pt cogere ad pcm̄. Hec
Bonauē. Si dicas. m̄ pdixit chr̄s petro suā ne⊼
gatiōem. z sic casum. z iude suā dānatiōem d. Ue
illi p quē tradar ego: meli⁹ erat illi si nat⁹ ñ fuiss⁊
Rñr fm Bonauen. q̄ aliud est reuelare certitu
dinali cognitiōe. z aliō est pdicere. qz reuelare nō
pt vt dictu ē. sz pdicere pt cōminañ. vt. s. alle se ob
seruet z caueat. sic fecē z Niniuit⁊. Sed tales pdi
ctiones tenent ꝓditionaliē z nō absolute vl' sim⊼
pliciter. qz hō pt p libeū arbitriū sibi cauere.
Quarta nobilitas recte volūtatis. qz boni an
geli mox vt sūt ad deū ꝑuersi: sē ꝓfirmati i bono
nec pūt velle nisi bonū. Sic ecōtrario mali sē ob
stinati in malo p auersionē a do. vt dr mgr̄ in. ij.
dist. v. Un fm Aler. de ales. hec est differētia inē
libeū arbitriū angeli z hois. qz hō sp pōt mutari
z velle siue bonū siue malū q̄diu viuit in corpe
sed post⁊ separata fuerit ania nō pt de statu suo
mutari. vñ nec pt penitere ō malis q̄ gessit in cor
pore: nisi in pnia decesserit. Angel⁹ aūt mutabl'r
se bz añ electiōem. qz pt (sic z in pncipio creatiōis
potat) eligere b vel illō. i. bonum vel malū. Sed
post electiōem bz se imutabil'r. qz q̄cq̄d elegerit ñ
pt ampli⁹ illō sibi displicere. z ideo angel⁹ bon⁹
nō pt cadere a bono deo quē elegit. nec diabolus
pt penitere. Nos ḡ charissimi imitemur nūc bo⁊
nos in eligēdo bonū z detestañ. vicia. quia post
mortē nō erit tps pnie. Damas. Hoc facit hoib⁹
mors q̄ fecit demonib⁹ casus Quinta nobili
tas imortalitat⁊. Damas. li. ij. c. iij. Immortal' ē
āgel⁹ ñ nata sz gra. oē ei q̄ incipit⁊ finit fm natu
rā. s. ꝓtia. Un āgel⁹ a do bz q̄ sit imortal'. sicut z
aīa būana. In b imitemur ḡ āgelos vt in gra di
pseuerem⁹ z nūq; peccem⁹ mortal'r. Nā scribit
Mat. xxiij. Qui pseuerauerit vsq; in finē. s. i bo⊼
no: b salu⁹ erit. s. cū angel' sociand⁹. ℣ Circa
scōm pncipale de officio angelor⁊ erga hoies q̄⊼
rit. q̄lia officia habeat angel⁹ circa hoies exerce⊼
re. Rñr q̄ ꝑcipue q̄nq; ꝓpt que merito et digne
sunt a nobis honorandi. z hec patent ex scptur⁊

Primū officiū custodiendi.s.cūctos.
¶ Scōm officiū assistendi quo ad deuotos.
Tertiū officiū puniendi malos.
¶ Quartū officiū interpellandi ꝓ electos
Quintū officiū portandi.s.in celos

Primū officiū angelo⁹ erga boies est custodiē di cūctos.iuxta illud ps̄. Angelis suis deus mā dauit de te vt custo.te.i o. vi⁹ t. Querit cur de⁹ voluit nō ꝑ se ꝫ ꝑ angelos custodiri boies. Cuz em̄ ipe deus sit sufficiēs ad custodiēdū oēs creaturas:mir est q̄re mediantib⁹ angel' voluit ꝟ expleri. Rñr q⁹ de⁹ ex sua mira sapia hāc legē posuit vt iferiora a suprioribus i vniuerso gubernent ꝓut hec tenēt doc.z ió voluit ꝑ tali lege angelos psidere boib⁹. ¶ Prio ꝓter vtilitatē angelorum. q⁹ q̄t̄ boies ipi ꝑ sua misteria ꝙuertere poterāt ꝑ tot i eis gaudia accidētalia cumulant Lu.xv. Gaudiū ē angel' di sup vno pcōre pe.zē. Scdo ꝓ indigentiā boim. q⁹ m doc.cōiter qlibet hō habz angelū malū ꝑ exercitatione q conat eū ad pcm̄ ptrahere z pdere.z ió ꝓuidet de⁹ vt ad coercēdū hostē z saluādū aias qlibet hō habeat angelū custodē. Et licet oēs demōes laborēt ad impugnādū:specialr tñ ille deputat⁹. Sic et oēs angeli nos custodiūt:sed specialius ille assignatus. Dec Frā.mayro. Tertio ꝓ reparatōr ruinarū angelicar vt ex boib⁹ repet ruina angelorum misterio. Uñ Leo papa de ꝙse.di.j.c. Di duo.dr q⁹ bi duo hymni ab angel' sūt decātati i nouo testameto.s. Glia i excels⁹ deo.z Alla. Idcirco q⁹ ꝑ ch̄m eor ruina ē reparata Bern. O q̄nta dei pietas vt nos vmiculi i nūero āgelor cōputemur.

¶ Scōm officiū assistendi. Nā q̄ro. q̄libus boibus libenter assistūt z associāt angeli. Ad qō rñdet q⁹ oib⁹ deū orātib⁹ z laudātib⁹. Ps̄. In conspectu angelor psallā tibi. Uñ glo.j. Lor. xj. dr Angelici spūs nob⁹ adesse credēdi sūt marie cū diuinis mādpamur obsequijs.puta.s.lachrymando de pcīs z ꝙfitēdo:z eleōsynas ac miscōie opa vl' ieunia facīēdo sil'r i aduerſ:seqt. Cū eccl'iam ingredimur vel sacr̄ lectōib⁹.s. vl' pdicatōib⁹ aurē accōmodam⁹.vel psalmodie vl' orōib⁹ incūbim⁹ vl' missar solēnia celebram⁹. Dec ibi. Tertius officiū puniendi malos.iuxta illō ps̄. Fiāt vie eorū.i.pcōr tenebre z lubricū.z angel⁹ inār dñi ꝑ seqns eos. Sz q̄rit. q̄les boies angeli acri⁹ z specialius pseqūt z puniūt. Rñdet ex scptura q⁹ ꝑmo q̄dem luxuriosos. vt ptz ō sodomit̄ Gen. xix. Scdo blasphemos:vt patz de Sēnacheribb Esa.xxxvij. Tertio oppssores pauper z fideliuz vt ptz de Pharaone in mari sūmerso Exodi.xv. Quarto supbos z vanigl'iosos.vt pz de Dauid nūerāte ppl'm.ij. Reg.vl. ¶ Quartū officiū ē interpellandi ꝓ electos. Uñ Job.xxxiij. Si fuerit ꝑ eo āgel⁹ loqns.(Lyra.i.pniam pcōr is ꝓponēs) vn⁹ ō milib⁹.i.angel' mult̄.misereb⁹ de⁹ z dicet libera eū vt nō descēdat i corruptōez. Et sic angelus est executor diuine miscōie cuius erat alleꝫgator. Dec ꝑm Lyrā. vñ Bed.in eplis. Oculos habet.

¶ Quintū officiū portandi.s.in celos. Quintū officiū portādi in celos.iuxta illō Lu.xvj. Mortuus est lazarus z portatus est ab angelis in sinum abrae. Nā vt Bonauen. z Rich.super iij. dist.xx.dicunt. Concedendū est q⁹ angeli boni et mali assistant morientib⁹.boni ad adiuuādū:mali ad nocendū si pñt. Et boni ꝓducunt aias in celū vel in ꝓs in purgatoriū.z tūc ea bona vel in celū vel ꝓs in purgatoriū fuerit plene purgata i celū. Mali aūt malas ꝓ ꝓiūt in infernū. O ḡ hō q̄d dormitas:cur pnias nō agis. O chr̄iane si vis vt tibi angeli subueniāt bonora eos.

¶ Circa tertiū de felicitate angelor ꝑ ꝙcone sufficiat breuit q⁹ angeli bn̄ficiū in celis sp videt facīē deitat̄.sic z in eccl'ia digne celebrant festa ad congaudendū ipis tāq̄ fratribus cōciuib⁹ nr̄is. Qualit aūt hui⁹ festi bodierne celebritas exorta sit legit.

Legenda.

¶ Qn in Apulia ē mōs q̄dā noie Gargan⁹ iuxta ciuitatē q̄ dr Sypont⁹. Anno aūt dñi. cccc.vij. be dicta Sypontо:vir q̄dā noie Gargan⁹ pcor rū multitudie pollebat. Cōtigit aūt q̄dā taurum ꝙsortia gregis relinq̄re z ꝓtice montis cōscendere quē dñs reqrēs ꝑ deuia:tādē inuenit in spelūce stantē.p mor⁹ tus iuxta ostiuz cuiusdā spelūce stantē.p mor⁹ qz vir sagittā i ipm direxit.ꝫ statz velut a vero retorta ipz q̄ iecerat repcussit. Turbati familij ei⁹ rit z a deo q̄rēdū admonuit. Tūc scūs michael cū buc in terr̄ mihi statuēs ꝑ volui indicto ieiunio apparuit di. Ego sū michael archangel⁹ q⁹ ego ꝑ Sic ḡ ibi eccl'iam suo noi dedicatam in q⁹ bonor rarēt ꝙstructā asseruit. que toto orbe bt̄ Gamalie. vbi ppl's cepit orare p̄ fratrib⁹ non audeāt, intrare. Postea neapolite adhuc gētiles ꝙ Sypōtanos z Beneuentanos ordinato exercitu suo vicz ceperunt.q⁹ de ep̄i ꝙsilio patronū suū vicz sanctum michaelē in auriliū iplorarūt. Ecce aūt scūs michael ꝑ chael epo apparuit di. pces exaudiras z hostibus occurrēdū. Quib⁹ occurrēt⁹: mons Gargan⁹ horre ille imēso tremore cōcutit:fulgura volāt z ignee sagitte multos ꝑimūt aduersarios. Reliqui vero erroze idolatrie relicto chr̄iane fidei cōtinuo colla sūmiserunt. Tūc Sypōtani magnifica ponti⁹ ꝓdigctozia ceperūt dubitare vtr ꝓdictū locuz ingredi z dedicare deberēt. Epūs aūt ꝙsuluit papā. Pdictus epūs aūt ꝙsuluit papā. Pdictus gūs.q⁹ sup ꝑ voluntatē scti michaelis reqrendum monuit. Uñ papa z epo ac ciuib⁹ instātib⁹ iesuz nio z ozoni michael apparuit epo di. Nō est opus dedicare eccl'iam quā ego edificaui z de⁹ dedicauit. ꝑcepitq⁹ vt die seqnti cū ppl'o ingredien. ipm ibi ꝑcib⁹ freqntarēt. tūc ingrediēs ipm crypta magna et tria altaria in ea inuenerunt, et altare maius

rubeus pallio circūtectū viderūt. Celebratisq; ibi de missaꝝ solēnijs: cū singuli cōcassent ad ꝓpria cū gaudio redierūt. Eps aūt ibidē sacerdotes t ptes potak t diuerse egritudies sanank. Tūc bis auditis sūmꝰ pōtifex hūc diē in bonorē sctī Michaelis t oim brōꝝ spiritū ꝑ totū orbez statuit celebrandū. O ḡ charissimi bonorem sctōs angelos. vt ipi nob subueniant t ipetrēt a dño gratiam in pñti: t gloriam in futuro.

De angelis Ser. ij. scz de custodia angelica.

Angelis suis deus mādauit de te vt custodiāt te in oibus vijs tuis. Ps. xc. Sup ist ver bis Bed. in ser. q̄dragesime ost sic. Magna dilectio charitatis t mira dignatio. q̄s. q̄w: de q̄: t quid mādauit. Siq̄dē de mandauit: t angelis suis mādauit: t de te boie mādauit. t vt custodiāt te in oibꝰ vijs tuis mādauit. Quātā reuerētiā debꝰ hūi ferre. afferre deuotionez. offerre fiduciā reuerētiā ꝑ pñtia. deuotionē ꝑ benuolētia. fiduciā ꝑ custodia. In q̄uis ḡ diuersorio. in q̄uis angulo reuerētiā exhibe angelo tuo. nec audeas illo pñte q̄d me pñte nō auderes. Nec Bed. Oñ aūt bodie agit festuz oim angelorꝫ custodum t tuū brōꝝ. tō ad ipoꝝ bonorē hec ꝓba ꝓueniēter assumuntur. Juxta que tria mysteria notabimꝰ pro hoc sermone.

¶ Primū de huius custodie indigentia.
¶ Secm de huius custodie diligentia.
¶ Tertiū de huius custodie efficacia.

Circa ꝑmū mysteriū de indigentia custodie angelice accipiamus ꝑ ꝙdone q̄ angelica custodia est boi necessaria ꝑ q̄ntuplicē eius statu.

¶ Primo nato in vtero.
Secdo egresso ex vtero.
¶ Tertio viuenti in mundo.
Quarto exeunti de mundo.
¶ Quinto post mortem pro conducendo.

Prio itaq; nato in vtero mathe. ne. s. a diabolo suffocet t abortiu fiat: ac ꝑ ꝙs visiōe diuia ꝑpetuo puer. eo q̄ in pctō decessit. vicz originali. de q̄ ps. Ecce in iniq̄tatibꝫ conceptus sum tc.

Quer bic. Oñ incipit angelica custodia circa boiem. Rñdet fm mgr̄m in. ij. dist. xj. ca. j. q̄ in ex̄or dio fue natiuitat. Et ꝺ ꝑbat ꝑ illd dictū Ysaie. vt vna q̄q; ab ortu natiuitat custodia sui deputatū Grego. q̄z ost q̄ vnusq̄sq; habeat angelu in tutū: t vnū malū ad exercitiū bz. Nec magister. Sz Bonauē. ost hec intelligēda de natiuitate in vtero. s. q̄ tunc deputak angelꝰ boi. ꝺ est in anima. sicut cū spūs rōnal infūdit. qz ista custodia principalꝰ respiciat spm̄ q̄z corpꝰ. Et tō extunc specialem dz hre angeli custodiā t nō antea. Aliq̄ autē vt Rayne. dicūt q̄ puer q̄diu est in ipo vtero materno est q̄dāmō aliq̄d mris nec est a mre tūc totaliter separatꝰ. sic fructꝰ pendens in arbore. Et isto ꝑ bablr ost q̄ idē angelꝰ q̄ est custos mris custodit plem invtero. Sed in natiuitate sibi spēalis angelus deputak. t ꝺ vez est intelligendo de ꝑma natiuitate. s. cū aīa in vtero infundit vt dictū est fm Bonauen. Sz añ aiatōem bñ cōcedendū est q̄ ab angelo mris ples sicut fructus custodiak vt ost Rayne. ¶ Scdo ḡ necessaria est angelica custodia boi egresso ex vtero ne. s. a baptismo ipediak t pclitek. Tertio q̄z viuēti in mūdo ne. s. ad multa pcā ptrahak. sz angelo dirigēte possit de eo dici illd ps. Sup aspidē basiliscū ambulabis t ꝙcul. le. t dra. Leonē t draconē. Tales bō dz spūal vincere bestias. ad qd indiget adiutorio angelico.

Prio q̄dē ꝑ aspidē fcak auaricia. quia auarꝰ sic aspis aurē i ēra figit ne incantatorem audiat. Sic auarꝰ cor fixit in ēra ne audiat p̄dicatorem vel deū monētē. ¶ Scdo ꝑ basiliscū q̄ visu ꝙcupiscētiā inflammat. Tertio ꝑ leonē fcak superbia. qz leo regem se aialiū fore supbit. ¶ Quarto ꝑ draconē q̄ dentibꝫ mordet t cauda stringit fcak detractio et impcīs ꝙsuetudo ꝑ quā bō a diabolo ꝙstringitur ne se possit inde expedire. Ūñ ꝑ hec necessaria ē boi in tota vita angelica custodia. Quarto necessaria est exeūti. s. ꝑ mortē de mūdo. qz diabolꝰ mlt̄ nitit in mort tpe aīam decipe t rapere. iuxta illd Gen. iij. Tu insidiaberis calcaneo eius. i. fini vite boīs. vñ Jsid. de sū. bo. ost q̄ diabolꝰ q̄to breuer tps videt restare: tāto acrius nitit tētare. Et isto necessaria est boi tūc angelica custodia q̄ ꝙfortet boiez ne laq̄s diaboli capiak. Jtē bō i morte dz rōnem sō reddere de oibꝫ factis suis. t iō indiget angelo q̄ bōa opa boīs alleget ꝯ istātiā diaboli. Ūñ Aug. ost. Dicturꝰ ē tūc diabolus. Equissime iudex iudica hūc meū cē ꝑ culpā q̄ tuus noluit cē ꝑ gr̄am. tuꝰ ob passionē: meus ob suasionē. tibi iobedies. mihi obedies. Judica ḡ hūc cē mecū dānā duz. Nec Aug. Sz angelꝰ tūc allegabit boīs iusticiā. Job. xxxiij. Si fuerit ꝑ eo tūc angelus loq̄ns vt annūciet boīs eq̄tatē: miserebit eius. ¶ Quito q̄z necessaria ē angelica custodia boi ꝑ mortem ꝑ ꝙducēdo. s. ꝑ viā q̄ dz ire. Nā ꝑ mortē tres sūt vie. Una q̄ duc ad infernū. Scda q̄ ducit ad purgatoriū. Tertia q̄ duc ad celū. A ꝑma via angelus custodit ne diabolus illuc rapiat. Ps. Anima mea sic passer erep. est ō la. venā. i. demonuz. Jn scda via angelꝰ ducit aīam in purgatoriū purgā dā t postmodū purgatā educit in celū. In tertia via introducit directe in celū. Nam fm q̄ tenet Bonauē. t doc. malos mali angeli tāq; tortores deportāt in infernū. iuxta illd Mat. xviij. Jratus dñs tra. eū tortoribus. i. demōibus: q̄aduscq; red. debitū. Remigius. i. in exnū. qz ibi ꝑ soluet in penis et

nūq̄ ꝓsoluet. Et denicq̄ bonos boni ag̃eli ꝓduc̃ūt i celū vel in purgatoriū. iuxta illō Luce.xvj. Portus ē lazar⁹ z portat⁹ ē ab angelis zc. ¶ Queri pūt hic aliq̄. Prio vtq̄ boi in statu innocẽtie i paradiso manẽti debuit angel⁹ ad custodiã deputari. Rñdet ꝑm Bonauen. sup. ij. di. xj. q̄ sic. Licz em nūc magis idigeat hō q̄ illo statu innocẽtie: tñ tūc idigebat. Rō qz de⁹ est ꝓnior ad miserādū q̄ ad ꝑdẽnādū. Et qz i statu innocentie habuit hō angelū malū tentantẽ. z etiã filij el⁹ si ꝓmansissent ꝑmi parẽtes in paradiso: ꝑm Scotū fuissent tentati ꝑma tentatõe. atq̄ illa victa fuissent ꝓfirmati. Qm̃ aũt aduersari⁹ nr̃ diabolus etiã boie instituto erat fortior z astutior: boiem ꝑ potuit decipe vt z rei ꝓbauit euẽtus. ió indigebat hō etiã ꝓtunc angelica custodia. ¶ Secũdo q̄rit. Utq̄ aliq̄s angel⁹ fuerit ad xp̃i custodiã deputat⁹. Cũ em̃ habuit angelũ tentantẽ q̄ re nõ habuisset custodẽ angelũ. Nã z ipe el⁹ tentator dixit de eo. Scriptum est infra g pñs. Quia angelis suis de⁹ mãdauit ō re: vt custo. te i oib⁹ vĩs tuis. ꝑ zc. Ad hec rñdet ꝑm Bona. sup. ij. di. xj. q̄ chr̃s dñs malũ angelũ tentantẽ q̄dẽ habuit tantũmõ ab extra: nõ ab itra. Nec ꝑ fuit ad ipius ꝓbationẽ sed ad nr̃az instructõem z aduersarij ꝓfutationẽ. vt p chr̃m vinceret diabol⁹ q̄ vicerat ꝓmũ boiem. Itẽ q̄ de chr̃o dixit illã scẽptura. Angel⁹ suis de⁹ mãdauit de te zc. ꝑ vel nõ intellexit: vel forte mẽdacit exposuit: dũ chr̃o attribuit rõe sui qõ de mẽbris fuit scẽptũ: vt ōt Aug. Uñ dicẽdũ est inq̄t q̄ chr̃o dño nõ est dat⁹ angel⁹ ad custodiã. Tũ qz christus nõ idigebat q̄ nullo mõ seduci vl̃ oppmi poterat: nec i corde ledi ꝯ suã voluntatẽ aut ꝓmissiõez. Tũ qz nõ competebat: qz angelica custodia in custoditũ ōt q̄n dã p̃sidentiã. z qz angeli christo nõ p̃sidebãt sed suberãt. ió nõ debuit sibi custos angel⁹ sz multi angeli ad mistrandũ ei tãq̄ dño debuerũt deputari. Dec Bonauẽ. O ꝑ hō ꝓpẽde q̄ mirificor dit de⁹ tecũ agit custodes dãdo ne pereas.

¶ Circa scdm ꝑncipale ō diligẽtia maxia qua angel⁹ custodit boies ꝓ conclusiõe accipiam⁹ q̄ maxime charitatis feruẽtia claret in custodia angelica ex q̄ntuplici circũstantia.

¶ Primo ex multitudine. s. custodientiũ.
Scdo ex ingratitudine. s. custoditoꝝ
¶ Tertio ex ꝓmptitudine. s. p̃sidioꝝ
Quarto ex sollicitudine. s. supioꝝ
¶ Quinto ex amplitudine. s. gaudioꝝ

Primo inq̄ ex multitudie: qz oẽs angeli intendũt nr̃e salutj misterio z custodie. Querit nãq̄ vtq̄ oẽs ãgeli mittãt ad ꝓcurãdã boim salutem. Apl's Deb. j. ōt. Oẽs sũt administratorij spũs i ministerũ missi ꝓpẽ eos q̄ hereditatẽ capiunt salutis Sz ꝯ b ẽ vbũ Dionysij li. ō ange. hierar. di. Supna illa agmia ab ifimis nũq̄ recedũt: qm̃ ea q̄ ꝑtinẽt vsuz exteriozis officij nũq̄ habẽt. Dec ille. Ad hec rñdet Bonauẽ. sup. ij. di. x. q̄ missio est dupler. Una exterior q̄ est ad nos. z sic nõ cõpetit oib⁹ angel'. vt Dion'. ꝓba ꝓdicta sonãt. Sz b mõ. s. vt de celo veniãt ãgeli ad ẽrã ꝓnner ad interiores cõit loq̄ndo z ex officio coꝝ. Dico cõiter qz ꝓ aliq̄ arduo negocio mittit q̄q̄z z raro etiã aliq̄s de superioribꝫ. iuxta illud Isa. vj. Volauit ad me vn⁹ de seraphin zc. vt plerisq̄ tenẽt doctores. Alia est missio interior q̄ est ad angelos ꝓpr̃os. Et sic oẽs mittunt. qz superiores mittunt ad minores. z medij ad infimos reuelãdo. s. diuina secreta q̄ ad ea q̄ nob expediũt. z b totũ ꝓpr̃os sic ẽ. ait apl's. Et sic ꝓ q̄ maxia est charitas in angelis erga nos q̄ facit eos oẽs sollicitari circa nr̃am salutẽ: z nos adiuuare vel mediate vel imediate in ministrandis reuelatiõibꝫ. siue in offerendis nr̃is oratiõibꝫ: dũ sit oẽs apud deũ ꝑ nos interpellãt. z oratones nr̃as suis ignitis affectibus deo acceptas faciũt. sicut aduocati decentes pro aliis causam defendunt z ornãt ac ꝓmouẽt sic auxiliũ. Dec ex Bonauen. Secõ ex ingratitudine custoditoꝝ. i. boim claret maꝝ diligentia angeloꝝ. qz nõ solũ erga bonos z iustos: sz etiã erga infideles z in pctis obstinatos: ac diu in eis cos diligentẽ custodiã exhibent. nec ꝓpr̃ eoꝝ ingratitudinẽ eos deserũt. ¶ Querit ꝑ. vtq̄ angelus subtrahat custodie bñficiũ ab boie ꝓpter obstinationẽ. Rñdet Bonauẽ. super. ij. dist. xi. ar. ij. q. j. q̄ bon⁹ angel⁹ nũq̄ deserit ꝓdẽtem nisi am obstinatos q̄n sp retrahat ne labant in ꝓpr̃a. z etiã q̄n defendat ab aduersario. qz nõ pat⁹ in ꝓpr̃a. a demone oppmi vl̃ occidi: misi forte ꝑ hoc maiꝝ ni iudicij exigeret. Rō. qz angeli boni ex charitate sunt ꝓniores ad adiuuandũ hoiem q̄ ad ꝑcipiendũ vel infestãdũ. Sz mali nũq̄ cessãt ab ifestãdo etiã sceleratissimos boies vsq̄ ad mortẽ. nã vt ōt glo. Tob. vj. etiã ipm chr̃m tẽptare bol⁹ isecut⁹ ē vsq̄ ad crucẽ. ꝑ nec angel⁹ bon⁹ desistit custodire boiez vsq̄ ad mortẽ. Itẽ q̄. Matt. xxiiij. q. iij. Corripiant. ōt. q̄ de nemie desperãdus est añ finẽ vite hui⁹. ꝑ q̄tũcũq̄ sit aliq̄s obstinatus nõ ẽ de eo desperandũ. Sz medicꝰ nõ diuinus boiem de q̄ nõ desperat. ꝑ nec angelus peccatores q̄tũcũq̄ obstiatũ. Sz di. tñ Dierc. li. scribitur. Curauim⁹ babylonẽ z nõ est curata. derelinquamus ꝑ q̄ medicos a nob repellim⁹ dũ eoꝝ ꝓfitis ñ indigẽ. escim⁹. Itẽ q̄d de antichꝛo. de q̄ Damas. ōt q̄ ꝓ tichꝛis postq̄ fuerit obstiat⁹ carebit angelor⁹ custodio. Ad hec rñdet Bona. ubiõ q̄ i his auctoritatibus z silibꝫ itelligẽdũ ē sic q̄ angel⁹ ꝺz abesse vel recedere nõ ita q̄ nõ defẽdat ab aduersario z nõ retrahat a peiori malo. qz ꝺ mõ nec annichim⁹ deseret angelus. Sz qz non ꝺuc̃at ad bonũ. eo q̄ illi nõ obedit illi. imo ꝯ ei⁹ monita facit obstinatus. ꝓ tãto ꝑ ōt abesse vel recedere angel⁹. s. quantũ ad effectũ custodie q̄ ē in ꝓmouẽdo ad bonũ z sic ñ derelinq̄t simpl'r. O ꝑ mira dei benignitas o magna angelorũ dilectio ad nos. Laus

ꝓmptitudine.s.ꝑsidioꝝ continua. vñ Bern. In oi loco angelus sedulus pedisseq̃ est anie. Item Aug.li.solilo.ca.xxix.dic̃. Magꝫ cura z vigilanti studio assit nob angeli oibꝫ bonis z locis succurrentes necessitatibꝫ nr̃is z sollicite discurrẽtes in ter nos z deũ nobiscꝫ quidẽtes. Nec ille. D Sed q̃rit Quo angeli dicunt nobiscũ sp adesse:q̃ũ vt Damasc.dr.angeli cũ sunt ꝑ in terris nõ sunt ꝑtic in celo. Nũqd ĝ angeli vadũt qñq in celũ. Rñdet ſm Aler.de ales.ij.gte sum.q.xl.ar. v.ꝙ angelus licet interdũ relinq̃t hoiem loco.qz vadit in celũ vel alꝫ:non tñ relinquit q̃ ad custodie effectuz.qz ergo in celo vel alibi cognoscit sp z cõtinue q̃a circa hoiez agat: nec indiget mora ꝓptissime adest. Quarto ex sollicitudie.s.supioꝝ bis hoibꝫ sunt sollicitiores angeli de singulis hoibꝫ sunt solliciti vt saluent.sed iusup etiam supiores vt archãgeli z ꝓncipat⁹ vniuersal'r cuius custodiũt ꝓpm:z solliciti sunt de ꝓuinciis ꝑ supiores z rectores hoies gubernãdis saluificez legis gelũ deputatũ:ita z q̃libet hõ habet specialẽ angelũ suũ ꝑ̃ z.earũq̃ rectores z principes hñt speciales Dañ.x. ꝓtegere bona ꝓuincie:ſm qđ dicũt doc.sup illud Dañ.x. ꝓtinceps regni persaꝝ restitit mihi zc. ¶ Queri hic. Quid ꝺ eo q̃ ex statu inferiori vl plebeio sublimat⁹ in regẽ vel ꝓncipẽ:aut in ꝓlatũ ecclasticum puta epm vel papã z bmõi. Respõ der Zera sup Apoca.x.ca.ꝙ cor. Tbo.sup.ij.dist. xj.ar.ij.q̃ tal' nõ relinquet ab illo angelo q̃ ꝓmo in nanitate fuit deputatus ad custodiaz ꝑsone bmõi.sed habebit talis duos angelos custodes Unũ illũ ꝓdictũ de inferiori ordie rõe persone sibi datũ. Alterũ autem habebit angelũ rõe dignitat' seu officij q̃ est ꝺ supiori ordie qui dicunt ꝓncipat⁹ q̃ singul' regnis ꝓsunt. Et iste st custodes specialit' regũ in ꝓtũ in eis vtualit' cõsistunt regna.ꝓter qđ nomiant ꝓncipes Dañ.x. Apparet ꝓncepe grecoꝝ. Nec Lyr. Exẽplũ. Si ꝺs dicit in papã:vnũ angelũ bẽbit eũ q̃ a natiui tate fuit sibi deputat⁹.z aliũ habebit rõne papa tus dignitatis archangelum ꝓncipẽ totius eccl'ie q̃ credit esse Michael:cuius est ꝓncipalius sanctã eccliaz catholicã custodire.sicut z antea syna goga Dañ.x. Unde canit eccl'ia. Michael ꝓpoſit⁹ paradisi.i.eccl'ie quẽ bonozi.zc. ¶ Quinto ex amplitudine.s.gaudioꝝ celestiũ claret diligẽtia angelice custodie.qz ſm Bonauẽ.vbi supꝝ.ar.ij. gaudiũ in angelo ex cõuersione z ꝑfectu hominis custoditi amplificat z crescit.s.ꝓter charitatẽ duplicater. Uno mõ extensiue.qz de pluribꝫ gaudet ſm q̃ ꝑles saluabunt. Alio mõ intẽsiue.qz li cet gaudiũ essentiale in eis crescere ñ possit:tñ accidentale gaudiũ crescit.z rõne boni ꝓpriꝝ.z rõe boni cõmuni.qz mistraꝝ.merent ꝑ bono ꝺ opere accidentale ꝓmiũ.z qz suos cõaues ad bitudi

nẽ ꝓducũt. Nec Bonauẽ. O ĝ bõ age gras deo o chriane ama deũ z angelos bonoza ne sis ingtus. ¶ Circa 'ctiũ ꝺ efficacia custodie angelice sit ꝑ ꝙc'one vbũ Bonauẽ.sup.ij.di.xj.ar.ij. q.j.i fine sic. Credendũ est q̃ multis modis angeli custodes student nos ꝓmouere ad bonũ et retrahere a malo: q̃uis nõ ꝓcipiat spũs nr̃i beneuolo. Et subdit q̃ ꝓter ꝺ m'ta ingti suꝙbiunt freq̃nt sibi attribuẽdo qđ est ex bñficio angelico vñ ex ꝺ minꝰ iuuant ab angel'. Utile est ĝ nosse effect⁹ vel fructus angelice custodie q̃s enũcrat ibidẽ Bonauẽ. Hz ꝑ faciliori captu nos breuiter ꝺ teneam⁹ ordinẽ alphabeti. Primꝰ fructꝰ est vel effectꝰ arguere z a pctis reuocare. ꝓz Judicũ.ij. vbi angelꝰ dñi arguit ꝓp'm isr'l de pctis ꝓra deum. Secꝺs est boni impedimenta auferre. Tertius criminũ vincula soluere.i. consuetudines malas z societates ac occasiones.

Quartꝰ demones arcere.vt patet de Raphaele Tob.vlti. Quintꝰ exorare z oꝛones nr̃as deo offerre.ibidẽ. Q̃ oꝛabas ego obtuli oꝛem tuã coꝛã dño. Sextus fidei sacra reuelare: sic Dañ.xvlij. tres angeli Abrae exꝑsserũt mysteriũ trinitat⁹ z vnitat⁹. Septimꝰ gaudia ꝙsolationis mistrare.s.tribulat⁹. Tob.v. Fortis aio esto:i primo est vt curet⁹ Octauꝰ hostes deꝺcere.s. i bellis. Esa.xxxvij. Nonꝰ intellectũ docere:vt ꝓz Dañ.xj. Decimꝰ cauere picra z tentatiões mitigare. Undecimꝰ laboꝛãtes i via dei ꝙfortare.vtpote in pnia vel religiõe. Duodecimus moꝛiẽtes ducere vl ꝙducere in celũ. Nec ex Bonauentura. O ĝ sctẽ deus tibi laus z gr̃arũ actio ꝑ tantis bonis. O btẽ Michael. O beati angeli oꝛate ꝓ nobis vt hec assequamur.

De Angelis Sermo.III.z precipue de beato Michaele archangelo.

Factum est ꝓliũ in magnũ in celo: Michael z ãgeli eiꝰ ꝓliabant cũ draconc. Apoc.xij. ¶ Si charissimi diligẽter pensamꝰ multũ obligamur michaeli z angel' eiꝰ. Prio ꝓpt eoꝝ ꝓliũ ꝑ nob ꝫ diabolũ. Unde Beda li. de nitu gentiliũ dicit. Unusq̃sq̃ nouerit se obligatũ vt veneret angelos collegũ ꝓpt eoꝝ obsequiũ. Secꝺo ꝓpt celeste gaudiũ qđ ipi habẽt de nr̃a salute. Nã iustus est q̃ erq̃ angel' dei gaudiũ est in celo sup nr̃a ꝙuersione vt saluatoꝛ testat Lu.xv. ĝ z nos ꝙgaudere debem⁹ de ipoꝝ gl'ificatõe. vt sic ipi faciunt festũ de nob i cel':z nos de eis facere debem⁹ in terris ꝛ ꝑ ꝺ festo special'r honorare. Tertio ꝓpt consortiũ futuꝝ i coheredit̃ate celesti Bef. Simus grati:simꝰ deuoti tantis fultoribꝫ. qz nr̃i custodes:tutores:actores z coheredes sc̃. hec ille. Ad honorẽ ĝ bti Michael' z oim btoꝝ spirituũ q̃ꝝ hodie festũ colit ꝑdicta vba accipimus. Juxta q̃ vba tria mysteria notabimus ꝑ ꝺ ſmõe ꝑcipue

B

de scdō Michaele: fm q̄ de trib⁹ commendatur
Primo de pl̄ij victoria: cū ōr. Factū est pl̄ium.
z infra de victoria.

Scdo de p̄sidij prudentia. nā angeli ei⁹ dicuntur quib⁹ p̄sidet nobis prudeñ.

Tertio de pulegij excellētia: qō scd̄m ad dicta
B Circa p̄mū mysteriū de pl̄ij Michaelis victoria. Nā z hodiernū festū victoria Michaelis nūcupari solet. vt patet in legenda. Ideo de hoc agētes p̄ cōclusiōe accipiam⁹ ꝙ ba scd̄m eccl̄ie in officio dicēt̄ sic. Magna magnalia de Michaele archāgelo. s. dicūt laudādo q̄ fortis i pl̄io fecit victoriā. Pro q̄ notādū q̄ bēus Michael b̄ habet a deo p̄ speciali progatiua honoris magnifici q̄. s. ipi est cōmissa victoria pl̄ioꝝ. Sic em̄ bēo Gabrieli commissa est reuelatio secretoꝝ. vt patz Dañ. viij. vbi legit q̄ cum Danieli oñsa fuissent quedā secreta in visiōe z quereret itelligentiā. ecce stetit in ꝓspectu ei⁹ q̄si species viri Lyra. i. angel⁹ Michael q̄ erat p̄nceps synagoge. z clamauit z ait. s. angelo alēi loq̄ns. Gabrieli fac intelligere visionē: istū. i. Danielē. z sic ei Gabriel reuelauit secreta p̄lima z p̄cipue d̄ chr̄i aduētu. Deinde q̄ gabrieli cōmissa est annūciatio secretoꝝ incarnatōis chr̄i. vt ptz in euangelio. Itē Raphaeli cōmissa est cura morboꝝ z corpaliū z spūaliuz. sic patet in Tobia quem curauit a cecitate. z in sara quā curauit a demonis tentatiōe. Ipi etiā est cōmissa itineꝝ directio z sana reductio: vt pz eodez li. Sic michaeli videt esse cōmissa victoria p̄relioꝝ. Ordo em̄ est inf angelos q̄ ad officia z d̄i misteria explēda. Un̄ z canit eccl̄ia orādo. Deꝰ q̄ miro ordine āgeloꝝ misteria hoim⁹ q̄z dis. cō. p. tē. Quāobrē aduertendū q̄ inuenim⁹ michaelē q̄z tuor p̄lia egisse z in oīb victoriā habuisse. z q̄n̄tum erit futuꝝ. vbi z victoriā habebit.

Primū in celo cum draconе.
Scōm in egypto p̄ israel liberatiōe.
Tertiū in deserto de moysi corpore.
Quartū i nouo testamēto p̄ d̄uotoꝝ d̄fensiōe
Ultimū erit cum antichristo suo tpe.

Primū bellū vel pl̄iū michael habuit i celo cum draconе. i. lucifero z angel⁹ ei⁹. Sed b̄ pl̄iū vicit eū lucifer cū suis de celo expulit: vt patz Apoc. xij. vbi sic scribit. Factū est pl̄iū magnū in celo. Michael z angeli eius pl̄iabant cū draconе z draco pugnabat z angeli ei⁹ z nō valuerūt. neq̄ locus eoꝝ amplius inuētus est in celo. E Iuxta q̄ vba alij q̄rūt. Prio de mō q̄lit̄ fuit illa pugna angeloꝝ i celo: cū nō habeāt angeli manus corpales z arma ac hmōi. Rñdet fm doctores q̄ ibi fuit real⁹ pugna spiritū. Qō patet ex b. q̄ mali angeli realit̄ sc̄ expulsi d̄ celo violēt̄: licet illa pug̃ nō fuerit corpalis nec p̄ arma corpalia q̄bus cedunt mēbra. Ad qō notandū q̄ inf spūalia. vt sunt potētie aie pōt esse pug̃ q̄nq̄z itranea: q̄nq̄z extranea. Intranea est q̄n̄ appetit⁹ sensitiuus appetit aliq̄d qō volūtas repug̃t. vl intellectus iudicat aliq̄d faciendū qō volūtas nō vult. s. furari. mechari z hmōi. Et tal⁹ ꝓtrouersia vel pugna sez intranea non b̄z locū in angel⁹. Sed extranea pugna fit in spū q̄n aia vni⁹ hois itelligit aliq̄d faciendū vel vult qō aia alterius itelligit nō faciendū vel nō vult facere. Et tal⁹ pug̃ fuit inf angelos. q̄z itellectus bonoꝝ iudicabat velle bñ. nē merito p̄cedēte z deo subesse volebat. Malorū aūt merito nō p̄cedēte nec subesse volebat. Malo volebat. Et sic ibi fuit bellū realissimū p̄ intrariā volūtatū. Et q̄z boni angeli cū Michaele d̄o valente expulerunt malos de celo illis fortissime resistētib⁹. sed nō potuerūt resistere ex iustis lucaferi naturalib⁹ p̄eminere eis. q̄z de⁹ n̄ iſtituit ad virtutē z fortitudinē malor⁹. sed ad fortitudinē bonor⁹. Sed quō electi erūt eos Fran. magro. imagināt. q̄ sicut angel⁹ pōt mouere celū: ita vnus angel⁹ pōt mouere alterū. z p̄cipue deo virtute inſundente. Scdo de loco q̄ Michael z sui b̄ fecerūt. D Scdo de loco q̄ rit ad quē locū sint deiecti. vtr̄ sez detrusi sint ad ifernū demones. Rñdet fm Bonauē. sup. ij. d. vj. q. ij. ꝑcor. Rich. q̄ sicut sacra scriptura dicit q̄ demonū vsq̄z ad diē iudicij est aer caliginosus ita q̄ generalit̄ demonū multitudo habitat. et nō est loc⁹ subterraneꝰ quē vocam⁹ infernū. Ubi aliq̄ detrusi sint in ifernū nō inuenio in q̄ scriptis determinatū. Illud aūt b̄n credo q̄ aliq̄ detrudūtur ad torq̄ndas alias fm q̄ inē se b̄nt ꝓmittit eos vsq̄z ad iudiciū stare in hoc aere caliginoso ex q̄ ledētōis officia. Nō aūt q̄re de⁹ ꝓmittit eos vsq̄z caliginē cōpetit culpe tenebr⁹ ſtrari. Et q̄ boies exercitare b̄nt impugnan. ad vultare meritoꝝ. et p̄mioꝝ electoꝝ boim vt dicit Aug. Ideo voluit eos de⁹ stare in aere nob. ꝓpinq̄. vt b̄uant exercitiū. Utr̄ aūt habeāt penas infernales. Rñdet idē Bonauē. z ꝑcor dicit Rich. q̄ pena ignis ifernalis eis differt vsq̄z ad iudiciū q̄ reſrabant ab ifernū. Et b̄ de⁹ ideo voluit vt nō retrahant ab exercitatōe boies. q̄ fieret ū haberēt pēā cōpletā. Uerūtn̄ iaz b̄nt q̄ est p̄ncipalissimū in pena inferni. s. carentia visionis diuine z ꝓpter hāc torquen. s. irez iudicie q̄bz acrit torq̄nt. z aliās dolorosas penas maxias. s. merorū inferni. z dolorosissimas ac desperatōis. Et ꝓpter hoc glo. sup. Jac. iij. de ꝓbolus vbicūq̄z sit vel in aere vel sub tra ſp ferat cū tormēta flāmaꝝ suaꝝ. q̄ glo. nō est itelligenda de tormēto ignis materialis iferni. sed de aliq̄ dict̄. Hec Rich. E Tertio de loco vtr̄ demones deiecti sint in mag̃ nūero. Ad qō Apaymo sup Apoc. dicit q̄ vt scri vir⁹ opinabilis Ter iste caligino sus ita plen⁹ est d̄monib⁹ sicut dies solis minutissimis puluisculis videt plen⁹. Aer b̄ pōt extimari p̄ rōnē. q̄z vt mḡr d̄t fm Brig. in. ij. di. xj. q̄libet hō b̄z malū angelū ad sui exercitiū deputatū a p̄ncipe d̄monū hoc est a lucifero ꝑ q̄ de⁹ etiā cuilibet deputauit vnū bonū angelū ad custodiēdū. Insup fm Lyrā sup Dan. x. q̄libet ꝓuincia z sic etiā patria z ciuitas. oppi

dñi z villa habet angelū malū deputatū a princi
pe demonū ad inducendū boies illi⁹ ad malū: sic
z bñt angelū bonū ad pcurandū bonū illi⁹ qui
a deo deputatū. ido qz magno nūero debent
esse vt ad hec sufficiāt z ad alia hmōi. Si dicas
q̄ hoim pōt ḡ saluari inē tot hostes. Rñdet
ḡ sic Bern. ōr. Si bon⁹ spūs nob nō adessz ma
lor⁹ impetū nullus sustinere posset. Ad vincendū
ḡ illos angeli boni iuuāt q̄ p̄m doctores incōpa
bilit plures sunt. s. q̄ ḡmāserūt in celo q̄ q̄ corru
erūt. Itē p̄m isaiaz Orig. exercitū demonū minu⁹
mel vic⁹ fuerit. s. pfecte: deinceps ille idē demon
de eodē vicio de q̄ vic⁹ est ipm eundē hoiem nō
valeat tētare. Q ḡ bō er dicit tibi caute pulde ne
cōfidas diabolo in petrā: alioqn plebis cū dia
bolo. ¶ Scōm bellum Michael habuit in
egypto p filio⁹ israel liberatione. qz ipse fuit pn
ceps synagoge Dañ. x. ḡ ipe egyptijs plagas itu
lit. ipse mare diuisit. z in colūna nubis ānessit z
filios isrl in trā p̄missiōis introduxit z ḡria bel
la p̄struit Tertiū plū egisse legit de moysi cor
pore: vt ps in epla Jude apli. Michael inqt cuz
diabolo disputās cum altercaret de Moysi cor
pore tē. Ut enī dicit Lyra z cōiter doc. diabolus
volebat revelare corp⁹ moysi iudeis ad idolatri
am p̄nis vt eū adorarēt tanq̄ deū. Michael au
tē tunc p̄ncipes synagoge b voluit ipedire z vicit
defensione z vicit qñ Neapolitanos z eoz exer
citū. s. Sipōtanos bellātes p̄struit. De b patuit
Quartū plū egit Michael p suoz deuotoz
dz. Ultimū erit ḡ antichristū quem Mi
chael interficiet vt dicit glo. super Apoc. xij. vicz
q̄ ē ipse antichrist⁹ lates triduo se mortuū fin
gat z resuscatatū: arteq̄ magica ferētibz demōib⁹
in aera ascēdet. z vniuersis mirātibz adorabunt
eū vt deū. Tādē ipm stantē in mōte oliueti in pa
ssione occidet Michael repētina morte: vt dicit
glo. sup illū. ij. Thes. ij. Quē dñs iesus interficiet
spū oris sui Lyra. qz de mandato chīi fulmiabit
p ministeriū Michael archāgeli. Nec ibi. Ecce o
bō aduerte qz mali male plebūt cū ō mōe suo pn
cipe. Boni aūt z penitentes locabunt in celo cū
Michaele z angel'. Venerare ḡ Michalē z ei⁹
angelos vt p eos vincere possis demones. ¶
Circa scōm de prudentia p̄sidq̄ sit p exclusione
quā canit ecclia di. Dic est Michael archāgelus
pncipes milicie angeloz cui⁹ bonor pstat bñficia
plor⁹ z oratio p̄ducit ad regna celoz. Sed q̄
rit qa buj⁹ rō plebis cōfert ecclie z
populo chīano Michael archāgel⁹ aut quali
ter pulcer. Ad qđ rñdet q̄ pulcet magna bñfi
cia q̄neuplicit p q̄n q̄ ordines angeloz suoz p
tegendo p̄m positionē dñi Gregorij de ipsis ordi
nib⁹ angeloz. Dicio qđē p p̄ncipat⁹ eccl'iaz sta
buiter gubnādo. Nā vt scribit Dañ. x. Michael
vn⁹ de p̄ncipib⁹ p̄mis venit ad adiutoriū
michi zc. Dicit aūt Gre. q̄ p̄ncipari est inē reliq̄s
porē existere. Et Dion. ix. ca. celestis hierar. ōr. No
mē p̄ncipatuū significat ductiuū in ordine sacro
illi em̄ q̄ alios ducūt p̄mi inē eos existentes p̄n
cipes p̄prie vocant. Et qđ claret q̄ Michael ē
de ordine p̄ncipatuū. z inter oēs angelos q̄ ex
tra mittit ipse est p̄nceps gl'iosissim⁹ z nobilissi
mus milicie angelice vt etiā canit ecclesia. Et ipe
est p̄nceps tot⁹ eccl'ie chīiane z multitudis hu
mane vt renēt cōit doc. ergo ad ipm p̄tinet eccle
siā stabilit vsq̄ ad finē mūdi gubnare. ita q̄ ḡn
tūcūq̄ ipugnet nō poterit ei⁹ fides deficere vel
extingui. iuxta illud saluatoris p̄missū Luc. xxij.
Ego rogaui p te vt nō deficiat fides tua. Scōo
p ptātes pulcer demōes coercēdo. Nam quero
Ad quē p̄tinet vniuersal' custodia ꝺ oēs demo
nes. Rñr p̄m Greg. q̄ ptātes q̄ habēt ex officio
arcere eos ne noceāt. sed Michael est sup b p̄n
ceps. qz scribit Apoc. xij. q̄ Michael z angeli
eius p̄liabant cū dracone. z draco pugnabat et
angeli ei⁹. Quo desigt q̄ sic draco. i. lucifer p̄nci
palissim⁹ est inē oppugnātes eccl'iam z nos. ita
Michael p̄ncipalissimus est inter defensantes:
vñ canit eccl'ia. Collaudem⁹ venerañ. oēs celi
milites. sed p̄cipue p̄matē celestis exercitus Mi
chaelē i virtute p̄terētē zabulō. i. demonē. Quo cu
stode. i. michaele pcul pelle rex chīe pissime om̄e
nephas inimici. i. diaboli Tertio p virtutes mi
rabilit virtutes p̄mouendo ac istruēdo. Ipe em̄
michael facit p̄ncipalius cū virtutib⁹ angelicis vt
ppls chīianus pficiat in virtutib⁹ iusticie miscōie
charitat⁹: deuotiōis z cult⁹ diui: ac pseuerātia in
obseruatiōe legis euāgelice. vñ Greg. in homel.
Accesserūt publicani ad iesū. ōr. Michael quis
vt de⁹ interp̄tat. qz ōniens aliqđ mire virtut⁹ agit
Michael mitti phibet: vt ipso actu z noīe detur
intelligi q̄ sic null⁹ pōt facere qō pualet de⁹: sic
q̄q̄ virtutes mire michaeli attribuunt. Iste est ḡ
michael q̄ cum mario exercitu angeloz assistit in
hora p̄secratiōis eucharistie z celebratiōis misse
vt dicit Greg. de p̄se. dist. ij. Quid sit. Et ipse doc
cet z inducit pplm ad celebrē cultum sacramēti.
Ipe est q̄ cultū idoloz cessare fecit p mundū Si
cut em̄ i veri testamēto ipe altercat⁹ est cū diabo
lo de corpe moysi. ne si revelaret pples in idolatri
am deflueret vt s. dictū est. Ita ipe in nouo testa
mento diabolū repssit ne idolatrare gentes face
ret. Vñ vt Apo. xx. ōr. iste est angel⁹ q̄ ligauit dia
bolū p annos mille vt nō seducat gētes. i. ecclesie
filios donec p̄sument mille ānī. i. vsq̄ ad tpa an
tichr̄i: tūc enim solue. Deniqz mirabiliter p mi
chaelē z virtutes āgelicas pficit ecclia dicēs

Quarto p archangelos p̄uincias z regna ad
fidē chr̄i inducēdo vel in ea cōseruando ac iusti
cia sustētādo. Nā Eccli. xvij. scribit. In vnāquā
qz gentē ppposuit deus rectores. Glo. i. angelos
qbz cōmisit custodiā. Et p̄m doc. tal' custodia cō
munis vel vniuersal' p̄uincie aut ciuitatuz p̄tinet
ad archangelos qbz p̄est michael p̄nceps z pul

det vt sic custodiant. ne p iniusticiaz de gente in gentē talia regna trāsferri diuio iudicio demerez ant: sic scribit Ecci. x. z vt ab infidelibz defensent vl liberēt. Vñ Dañ. x. dr q Michael venit i adiutoriū angeli q laborabat p liberatiōe filioz isrl de babylonica captiuitate. Quito p angelos pz uidet singulos boies custodiendo: a petis retrahēdo: z ad bonū inuitādo, z apd deū intercedendo. O g bō honora p bis Michaelē.

Circa tertiū de puilegijs Michael q̄rit. Quare in ecclia militante Michael p ceteris angelis honorat. Cum em bonor sit pmiū virtutis. vt dicit Iiij. etb. g magis virtuosus magis debet honorari. sz mlti angeli pcellūt michaelē in graz donis z in glia: vt ptz d supioribz, s. seraphin: cherubin throni: dñatiōes. ergo rē. Ad hec rndet q q̄dam mlti sunt supiores angeli Michaele: tñ michael phonorat ppē magna puilegia sibi cōcessa. scz p salute nra procuranda. Primū priuilegium est custodē esse ecclie. Vñ doctores cōiter dicunt sup Dañ. x. Michael fuit pm⁹ princeps synagoge que postq̄z dñm crucifixit reliqt eā michael: z ita crus est princeps ecclie. Vñ z Joseph⁹ antiqtatū libro refert q p⁹ mortē chri cū q̄dā die Pentecostes noctu sacerdotes tēplū igressi fuissēt et more ad misteria cōplēda: mor⁹ strepit⁹ z voces audierēt subitas ageloz dicētiū. Transeam⁹ ab his sedibz. Proide ecclia canit. Michael pp̄ositus paradisi quē honorifi. an. ci. rē. Jure. li. ij. cōpen. dr Michaeli attribuit pp̄ositū esse paradisi. i. ecclie sicut olim fuit princeps synagoge. Nec ille

Scōm puilegiū est adiutoriū electis prestare Unde canit ecclia. Michael archāgel⁹ venit in adiutoriū pl'o dei: stetit in auxiliū p aiaby iusti Quia nimiz inuenit i sc̄ptur⁹ q Michael sp stetit in adiutoriū p electis. Prio in celo stetit p electis angel' z lucifer z angelos eius. Scōo in egypto stetit p filijs isrl liberandis. Tertio in captiuitate babylonica p eisdem. Quarto in ecclesia p fidelibz sibi deuotis: vt dictū ē s. Quinto stabit p electis z antichr̄m quē occidet vt dictū est

Tertiū puilegiū ē pōderādi officiū hre: vt ptz i pictur⁹ q̄ sunt libri laicoz. Vñ Bed. i dial. dicit In pūcto separatiōis aie a corpe obseratis corpis sensibz angeli boni et mali p uenūt. qz oia bona z mala bois opa ad mēoriā reuocāt. ita q statiz iudicet dñs oīnia sua merita vel demerita. Tūc itaq; Michael p sevl p suos angelos ponderat in statera iusticie diuie merita aiaz: z vacuas bonis mittit i infernū. plenas autē charitate z p fectas ducit in celū. Semiplenas mittit in purgatoriū vt satisfaciāt. Quartū puilegiū est animas ad celū suscipe. Vñ canit ecclia dicens. Archangele Michael pstitui te sup oēs aias susciplēdas. Nā aie iustoz portant ab angel' in celū. vt ptz de aia Lazari Lu. xvj. nō qz aia p se ire nō posset: sed qz portant ppē reuerentiā vt spōse regis, z Michael eas suscipit. Sed ve malis, q̄a a demonibz rapiunt violenter z cōfusibiliter ad infernū ducunt Quintū puilegiū est comprehendere. s. aias in luce. Vñ ecclia dic. Ne cadat in ifernū. sed signifer scūs Michael repsentet eas in luce scām. O deus q̄le tūc gaudiū erit aie cum per Michaelē presentat b. virgini z p illam filio Vñ de ygine canit ecclia, Maria mat̄ gr̄e mat̄ misc̄die: tu nos ab hoste protege in hora mortis. Sancte

cipe. Et sic in glia locat ania cū angelis Sexto puilegiū est in iudiciū vocare. s. oēs. vñ. j. Thess. vj. Ipse dñs in voce archangeli descēdet de celo Item Rich. sup. iiij. Iste archangel⁹ pnunciabit sententiā lis erit Michael q per archāgelos puinciat iudicium. Michael dicet clamare. Surgite mortui venite ad iudicium.

Septimū puilegiū ē significare rpi foz: vt dicit ecclia. qz signa passiōis rpi ipse deferet ad iudicium. Octauū puilegiū est ipse diuie exactionē pficere. qz data a chro sntia Ite maledicti in ignem eternū rē. Michael oēs reprobos et dyabolos mones cū suis angel' depellet in infernū. z cruciare sempiterno daudet eos. O q̄le br̄oz gaudiū p libet fler⁹ z stridor dentiū. O q̄le br̄oz gaudiū audire ratiōe. O g petōz bonora scām Michaelē qui angelis. z nūc q̄re apud eos gr̄am vt habeas rnm. gliam. Quod nobis p̄stare dignet rex angelorū Jesus chr̄s q cū patre z spūsc̄o viuit. rē.

De Angelis. Ser. iij. s. de eoz excellentia ordinibusq; z nostri pulsione.

Benedicite omnes ōnū oēs āgeli ei⁹: porēt̄es vtute sue. Ps. cij. Benedicite dñm omnes virtutes ei⁹ benedicite dñm omnes ei⁹ opa. Ecce dicit ecclia in introitu misse hodierne Ecce dicit ecclia in introitu misse hodierne festū oim sc̄oz angelorū q̄ sc̄ in celis. q̄tin⁹ admoneant oēs filij ecclie ut angelos honorare z iuuocare vt auxilient nobis. Quia nimiz dignū z iustū est eos honorare z festa eoz celebrare p eoz gr̄ia. Prio p̄ter eoz dignitatē. Nam sunt eterni reg⁹. i. dei milites z inūerabiles. Dan. vij. xxv. Nunqd est nūer⁹ militū ei⁹. Si g vna fuit p̄ncipalē reg⁹ honoramus: q̄nto mag⁹ debem⁹ honorare tot z tales ministros cāi reg⁹. i. dei sp̄ales bi assistētes z q̄cq̄d volu erint impetrare valeāt

Scōo p̄ē eoz erga nos charitatē q nras tales tē pcurāt iugiter. vñ Chrys. sup epl'am Pauli ad Ro. O q̄nt⁹ bonor nob exhibit vt ad nos sic ad eos angelos de⁹ p misterio saluz⁹ mittat. Tertio p̄ nr̄am vtilitatē. qz ipi nras orationes portant ad deū z itercedūt vt exaudiamur. Et ideo magis gaudent de nob q̄nto vident nos laborare. Unde Mose deo supplicare. Bern. Labremus ergo et nos, cum sint vinū angeloz. s. lecticarijs. Et nos q̄ habem⁹ eos bonorare z grati esse ac illis p̄ hac festiuitate congratulari. vt p eos saluē efficiamur eoz q̄z i sorciū assumi mereamur in celo. Jubeamus eis p gratulādo ad bñdicendū deum imitantes p bñficijs tā ispis q̄ nob. p̄stitis di. Benedicite

deo oēs angeli eius ꝛc. Iuxta q̄ ꝓba tria mysteria notabim⁹ ꝑ hoc ꝓmone.

Primū de mirabili cōdicione ꝑ q̄ bñdicere deū deū qz potentes ꝓtute.

Scōm de ordiali distinctiōe. s. in q̄t ordinib⁹ legz nobiscū iuxta ꝓbum vel voluntatē dei.

Circa ꝓmū ō mirabili cōdicōe. s. angelice dignitatis Et q̄ mgr in. ij. dist. j. ōt. Si queritur ad q̄d creata sit rōnalis creatura. B est: hō ꝛ angel⁹. Rñdet ad laudādū deū: ad seruiendū ei: ad fruendū eo. in q̄b⁹ pficit ipsa: nō de⁹ q̄ est sūme bonus. Et itez. Distincta est ita q̄z in ꝛ rōnalis creatura in corporeā ꝛ corporeā. ꝛ incorporea q̄dez angelus: corporea ꝓ hō vocat. Hec mgr. Iste ꝛ ꝓpetuo in celo ꝑ sue bonitatis bñficijs ꝛ glia deo ad gr̄arū actionē ꝛ bñdicendū ac laudandū ꝑpari pñt adinuicē: vt nouerimus q̄ pl⁹ teneat ꝛ Proinde vt B darius scire valeam⁹ ꝑ nr̄a edificatōe Questio occurrit. Utz deus ꝙdidit excellentios angelos aut buma⁹ nas alas. Nā sunt autoritates ꝛ rōes ꝑ ꝓte vna ꝛ ꝑ altera Aug⁹ em̄ li. ō trini. ꝛ in libro .lxxiij.q. dicit. q̄ inf̄ mentē būanā ꝛ deum nil cadit mediū aia būana ꝓcellit ꝛ mirabilius sit ꝙdita q̄z angelus. ꝛ ꝑ ꝓseq̄ns magis tenet bñdicere deū. Itē qz angeli sunt oēs admistratorij spūs nob seruientes ꝛ Deb. j. sed maior est q̄ recumbit q̄z q̄ mistrat. Luc. xvij. ꝑ ꝓba rpi. seq̄t ḡ q̄ homo ꝓcellat. ꝛ sic magis deo tenet. Sed in ꝛriū est. qz ōt magr. volūt. q̄ spūalis natura dignitate ꝓcellit cōpositā ꝛ ex corpali ꝛ spūali. sed homo est cōpositus: angelus aūt est spūs purus. vñ ꝛ Aug. dicit q̄ angeli ꝑfm se cōsiderati oēm creaturā transcendūt. qz finitos nature sunt. Et rō. qz angeli sūt magis deo similes ꝛ deiformiores ꝛ impassibiles Unz ps. Minuisti eū. i. hominē paulo minus ab angelis. Ergo ꝛc. Ad hec rñdet recolligendo ꝑfm sententiā Bonauē. sup. ij. dist. j. ꝛ Rich. alioz q̄z ꝙcordit doctoz simul

Prio q̄ angeli in aliq̄b sē pares aiab⁹ rōnalibus.

Secō q̄ angeli i aliq̄b sē ꝓcellētiores boib⁹

Tertio q̄ boies in aliq̄b ꝓcellūt oēs angelos

Primo in q̄ angeli pares sunt aiab⁹ boim vel homib⁹ in aliq̄b. Et ꝓcipue in q̄ttuor: vt de aliis trāseam⁹

Prio in B q̄ ab eodē deo ime diate sē creati ex nihilo qz aia būana creat imediate a deo ex nihilo sic ꝛ angeli sē creati. vt hec tenet fides. ꝛ sic q̄ ad B eq̄liter tenent creatori ōo.

Secō qz facti sunt ad imaginē ōi tā angelus q̄z homo. Nā ꝑm Aug. memoria: intellectus: ꝛvoluntas sunt in aīa q̄b⁹ est capax dei. Unia em̄ eo ymago dei est q̄ ei⁹ capax ꝓceptoq̄z eē pōt. Hec Aug. triū. ō trini. Sed in angelo memoria perfectiori mō tenet actū suū, qz sine oblitiōe. sīlr ꝛ intelligentia. qz sine inquisitiōe. diligit etiā volūtas sine retardatōe. Hinc Isido. de sū. bo. li. j. ca. x. ōt. Quāto subtilior est angelica natura: tāto plenius exhibit ad similitudinē diuine ꝓtatis expressa. Hec ille. Sed beu qz ꝑ pcm̄ fit hō diabolo similis Unde Orig. sup Leui. lec. iiij. ōt. Si es misericors similis es. ꝛ sctūs: ꝛ oīa q̄ i deo sunt ꝑ naturā in te ꝑ imitatiōem subsistāt: tūc imago ꝛ similitudo in te est dei. Si vero impius es: tūc abiecta dei imagine diaboli in te imaginē suscepisti. Hec ille.

Tertio in B q̄ de⁹ imediate influit grām aie sic ꝛ angelo. Et B mō intelligit̄ ꝑscripta Augustini autoritas: q̄ inter deū ꝛ mentē būanā nil cadit medii: sed sol⁹ deus est maior mēte. ꝑm Bonauen. B intelligit̄ ꝑm causalitatē diuine influentie Nā de⁹ imediate influit in mentē: ꝛ ipa. s. mens imediate a ꝓma ꝓtate iformat sicut ꝛ angelus licz angel⁹ sit medi⁹ ꝑm dignitatē nature inē deum ꝛ mētē. Quarto in B q̄ ad eundē finē ꝓpetue bītudis sunt ordinati ambo. s. tā angel⁹ q̄z hō. Et eadē est mēsura boīs q̄ ꝛ angeli in ꝓmio scz ꝑm gdū charitatis. Nec hō fact⁹ est ꝓpt angelū id ē ꝓpt ei⁹ bītudinē. nec angeli ꝓpter hominem id ē ꝓpt boīs bītudinē. Cū sīc lex charitatis fac i mēbris ꝛ ꝙciuib⁹ ciuitatis q̄ vnū mēbr̄ supplet indigentiā alteri⁹. nā oculus videt vtā pedi. ꝛ pes fert oculū. Sic ꝛ in homie est ꝛ angelo q̄ sē ꝙaues ciuitatis supne. Nā hō habz habilitatē ad labendū freq̄nē. ꝛ possibilitatē ad resurgēdū. angelus vo stans habet ꝓpetuitatē in stādo: ꝛ cadens habet ipossibilitatē in resurgēdo. ideo ꝛ angel⁹ stās sustētat boīem ꝛ ei⁹ firmitatē. ꝛ hō resurgēs repat ruinā angelicā. Et B q̄dāmodo ōr q̄ angelus fact⁹ ē ꝓpt boīem. vt. s. mīstret ei. Et hō q̄dāmō ꝓpt angelū vt reparet ex boīe ruina angelica. sed nō simplicit̄. qz ambo pariter ad bītudinē ordinati sūt. Hec oīa ex Bona. Ad ḡ obiect̄ sup̄ de mistrio angeloz patz solutio: qz angelus nō mīstrat boī vt dño suo vel regi ꝓpt suā excellentiā. qz sic q̄ recūbit maior est mīstrāte. sz āgel⁹ mīstrat boī ꝓpter deū: sicut diues paupi: ꝛ fortis egrotanti: eo q̄ ille indigeat. nō ḡ maior ē. Hec Bonauen.

D Secundo dixi q̄ angeli ꝓcellunt boīes i aliq̄b. ꝛ B etiā ꝓcipue in q̄ttuor: alijs ptransitis cā breuitatis. Hec ei q̄ttuor sūt in angel⁹ miranda ꝛ stupenda: nostrāq̄z fragilitatē excedētia. q̄ de⁹ bon⁹ ꝙtulit eisdē. Primo ꝓcellūt in ꝓfectione. scz nature incorporee. Sic em̄ simplicit̄ loq̄ndo angelus est creatura supior boīe. vt sup̄ in argumētis ꝙtra. daruit ꝑm Bonauen. Et in B tā miro mō excellit boīem q̄ minus angelo⁹ maior est maximo sctōz. iuxta illud dict̄ chr̄i Matb. xj. Inē natos mlier⁹ n̄ surrexit maior ioāne baptist. q̄ aūt minor est in regno celoz maior ē illo. Tūc em̄ nō erāt in celo nisi angeli. ḡ de illis intelligit̄ Et rō. qz vt dic̄ Isiō. li. j. de sū. bo. angeli sunt impeccabiles ꝛ imutabiles: non natura sed charitate sempiterna. Sed dicit Aug. vij. Non est hō in

stus sup terrā q̄ nō peccet. s. saltē venialiē. Et dato q̄ nō peccaret: nō qz est corpal' z ei⁹ aia corpi vnita: ideo inferior est spū. De b̄ ḡ angel⁹ pl⁹ rey nek. Scdo p̄cellūt in celesti creatiōe z locatiōe. qz angeli sunt creati in celo empyreo: vbi est habitatio dei gloriosa z btōz omniū ppetua ℣

Unde Beda vt allegat a magro in. ij. di. ij. vbi sint angeli creati z qñ ostendit di. Hoc supius celū qō a volubilitate mūdi secretum est mor vt creatū est sanctis angelis implet⁹ est. Hec ille. Et sic patet ꝑm Fran mayro. z doc. q̄ illud celus simul fuit creatū cū angel'. z ipi creati sūt in eo in p̄ncipio. ita q̄ hec q̄tuor sīl' sunt creata: angelica natura: celū empyreū: tp̄s z matia q̄tuor elemēt oz. q̄ mira sunt ℣ Et sic sequit q̄ angelus factus fuit in die leticie. s. die dñica. Sed postea fact⁹ ē hō feria sexta q̄ ē dies tristicie. q̄re sic: nisi vt doceret hō q̄ p tristiciam pnie vere habet saluari si peccauerit. ℣ Tertio angeli p̄cellunt boies miro mō in multitudie z varietate. qz licet innumerabiles fuerint: sint z erūt boies. cū angeli in cōparabiliter p̄cellunt. Sed vñ b̄ p̄bat. Rñdet q̄ Dion⁹. li. de ange. hierar. ca. xiij. ōt q̄ innūerabiles sunt sube angelice excedētes oēm materialez multitudinē corpaliū nūeroz cōmensuratione. Proinde Dañ. vij. Milia miliū ministrabant ei z decies cētena milia assistebāt ei. Sup q̄ ꝺba Lyra ōt. q̄ ibi ponit nūerus determinat⁹ p indeterminato. qz angeli sūt in mario nūero nob indeterminato. Cui⁹ rō talis ponit a Lyra ibidez. Nā videm⁹ sensibiliē q̄ corpa celestia q̄ si incōparabiliter excedūt elemēta. qz vna stella visu notabil' in firmamēto maioz est tota tra. Cuz igit angeli videant sic se habere respectu boim sic corpa celestia respectu elementoz. rōnabile eīm est vt sic nobilioza corpa. s. celestia excedūt ignobilioza. i. inferioza corpa in magnitudie: ita immateriales substātie: qz nec p̄nt excedere i magnitudine cōtinue q̄ntitatis. tāo excedūt i nūerositate q̄si incōparabiliē z mirabiliē. Unz Job. xxv. Nūqd est nūerus militū ei⁹. q. d. Facilius posset q̄s nūerare stellas celi: guttas mar': folia arboz: arenas terraz q̄z nūez angeloz. Ad ꝓfirmatiōem hui⁹ ē z talis rō ꝑm Anton. p̄ma pte sūme. ti. iij. c. vj. qz q̄libz anima ab exordio sue natiuitatis habet angelū deputatū ad custodiā. vt ōt Piero. q̄ q̄dē āgeli custodes ꝑm theologos sūt de ifimo ordie āgeloz. Uñ oꝑtet q̄ i illo ordie ifimo tot numero sint q̄t sūt boies sīl' in mūdo q̄n vn⁹ q̄z pl'es fuerūt. z vltra nūerū hoim oꝑtet adhuc esse pl'es tot q̄t sūt species creaturaz aliaz: z q̄t celi. qz q̄libet species z q̄dlibet celū hz specialē angelū ad sui gubernatiōem z motū. Hz q̄m dicēte ap'o Rhoma. j. Inuisibilia dei a creatura mūdi p ea q̄ facta sūt intellecta ꝓspiciūt. Cū g videam⁹ in creaturis corpalibz z celis q̄dā q̄ superior est decies maior est q̄ntitate continua q̄z inferior. Sicut aqua decies maior est terra. z aer q̄z aqua. et sic de alijs. Ad similiter videt in angelis attendendū ꝑm q̄ntitatem discretam q̄ scōs chorus. s. archangeloz habet plures decuplo q̄z inferior. z sic de alijs altendo. Si g infim⁹ tot āgelos habet vt p multitudinē oīm sub custodibz: q̄s potest cape multitudine eoīm sup oz vel cogitare. Itē qō pte stupoze facit defectes. hoc est maximū q̄ q̄libet angelus differt ab altero non solū nūero sicut bō ab alio boie. sed ꝑ specie ꝑm Tho. Sed nō doctores et Scotus. q̄ nō tenēt. sz dicūt aliq̄s pl'es esse vni⁹ speciei. Dicit sufficiāt. O magne deus q̄mirabilis est magnificētia maiestat' in oꝑibz tuis Quarto angeli pcellunt nos in p̄mij p̄ceptōe. qz in p̄ma die sue conuersionis vnico motu angeli sūt glorificat' p̄mio ut ceperūt essentiale plenissime. hō vo acapiet post mortez. Pro istis q̄tuor tenetur plus angelus. ℣ Tertio vt dicit homo p̄cellit i aliq̄bz ipsos angelos. z p̄cipue in q̄tuor: z hoc per dei gratiā

Prio in nature hūane assūptiōe z diuina vnione. ad Heb. ij. Nusq̄z angelos apphēdit. Sed semen Abrae Scdo in redēptione. qz chūs redemit boies pctōres: nō angelos peccātes. Tertio in glificatiōe. qz hō duplicē gl'iam habebit in celo. qz videbit diuinitatē in aia. z cū b in gl'ia corpe videbit gl'iam hūanitat' chīi ꝛc. Quarto in exaltatiōe. qz hō in vtroq̄ sexu exaltat' ē sup angelos cūctos. s. in chīo z eius scissima matre. et in adorat humanitas in chīo adoratiōe latrie. z in matre ei⁹ hyꝑdulia. Nō aut adorat angel⁹ nec dulia. O g̈ bō age gr̄as deo p tanta charitate qua tus es frater chīi. angelus eīm seruus Ihesu chīi. plus teneī homo deo q̄z angelus.

Circa scōm p̄ncipale de ordinib⁹ angelo⁹ q̄rit. Utrū a p̄ncipio creatiōis angeli fuerūt in ordinib⁹ distinctis ordinati. Ad b rndet ꝑm Fran. mayro. breuiter q tres ꝓtates circa b confingūtur. Prīa veritas est q̄ angeli nō fuerūt creati nec sunt eq̄les omnes etiā angeli eiusdē ordinis. Nā licet in hoc essent vniformes q̄ oēs fuerūt sunt spūales z īmortales: tñ alij alijs erāt nobiliores in sapiētia q̄ spicatiōes. z in libertate volūtat' habiliores. In eodē etiā ordie sūt erūtes nō oēs sunt equales. quia sicut in ordie ap'oz alter altero est excellentior: sīl' z in ordie martyz vl' virginū ꝛc. sic in vno ordie angelico alij alijs excedūt. Nam lucifer erat de supiori ordine z tñ alios p̄cellebat tam superioz q̄ oēs inferioz. ordinū angelos. vt dic mgr. tñ ipse primus fuit: oēs etiā sui ordis angelos excellisset. Tertia cūda veritas q̄ in p̄ncipio creatiōis angeloz. ordines nō erant distincti. qz nō az nūero q̄dā distincti assignant ordies nōdū in p̄ncipio hēbant. Non eīm adhuc hēbant illam charitatem seraphicā ꝓpter quā fit ordo seraphin: nec plenitudinē sapientie ꝓpē quā fit ordo cherubin. z sic de alijs. ℣ Sed quādo vel q̄nto fuerūt ordines p̄ncipio creatiōis q̄ talia hrent. Rñdeo dicēdū ordines distincti sunt in angelis postq̄ beati

uersi sunt ad deū: malis auersis. Quanta ḡ in ꝟ mora fuerit Nota ꝟm doc. ꝑtim scotistas q̄ sic̄ videm⁹ i boīe q̄ ꝟ q̄truor moras tp̄is in q̄b⁹ diuersimode se hz. Prio hz statū nake: in q̄ nec meruit nec demeret: vt pz in puericia. Scdo statū q̄ habet hre vsuz rōnis q̄n pōt se disponere vel ad culpā vl ad gr̄am. Tertio statū adultū q̄n se cōuertit oīno vel ad bonū vl ad malū. Quarto statū finalr pseuerat: vt i sepatōe aie a corpe. Ꝟ istōrum accipe sic̄ angel' q̄truor moulas vl nūc̄ seu demeruēr. In ꝓmo istāti creatōis nec meruerūt: nec demeruerūt. In scdo se disposuerūt ad bonū boni angeli libo arbitrio ꝓsentiēte gr̄e ꝺi excitāti ad gr̄e ꝓsentiā z ꝓpis nakalib⁹ vti ad bonū noluerūt diligēdū ḡtuite. Mali āt neglexerūt diuine iudic. mal' aūt nō. qz noluerūt ad deū ꝙuerti per amorē. Hz ꝓsenserūt lucifero de sua ꝟtute gl'ianti In termo istāti de⁹ ill' ad se ꝙuerꝝ gr̄am z gl'iā in vt nollēt subesse deo z dño Jesu incarnādo ꝑ quē ꝺ. Bed. sup Jone. ij. In q̄rto istāti bōi in diuersis ordib⁹ sc̄ ꝓfirmati i bitudie gl'ie. mali āt obstinati i superbia ꝙ deū z de celo mox erpulsi

¶ Tertia ꝟitas q̄ angeli bti sc̄ distincti in nouē ordib⁹: put traduntsci doctores. Et hos ꝓseqūr ꝙm Greg. z Bern. Hā Dion. alit̄ ordines hos assignat. sed hmōi differentiā doctorib⁹ relinq̄m⁹

Supm⁹ ordo ē seraphī. i. in charitate ardētes
Scds ordo est cherubin. i. scia pleni
Tertius est thronoꝝ.
Quartus est dominationū.
Quintus p̄incipatuū.
Sextus potestatū.
Septimus virtutū.
Octauus archangeloꝝ.
Nonus angeloꝝ.

Circa tertiū ḡ restat q̄ō. q̄lit̄ angeli in ist̄ ordib⁹ ꝓficiunt n̄ram salutē oīm. ꝑcurāt singuli. Ad q̄ō rndendo ꝓ intellectu accipiam⁹ recollectōdo ex scriptis sci Thome sup. ij. dist. ix. z alioꝝ exēplū de diuersitatū ꝑmissoꝝ. tm. ꝓsequēdo iurta Gregoriū assignationē. Sic̄dē in curia regali vel imp̄iali quida sunt ꝓtinue cōuersantes circa ꝓsonā regis vel in aula ei⁹. z isti sunt in triplici differentia. qz quida rōne familiaritat̄ z amicicie: vt filij: fratres: socij z cubicularij regis. Sic sūt seraphin q̄ p̄ cete ris amicicia z dilectōe deo sūt familiarissimi. Secūdo quida rōe cōsiliū z scie: vt sunt cōsiliarij regis z hoc ꝓspectat ad cherubin q̄ diuia sapia sūt ꝓdit̄i. Tertio quida rōe iusticie vt sunt iudices z assessores. z hoc spectat ad thronos q̄ sic dicunt ꝙm Gre. eo q̄ deus in eis sedeat z iudicia sua discernat z cūcta disponat. Jtē in curia regali alij sunt q̄ circa regni negocia generalit̄ occupant. Et isti etiā sunt in triplici differētia. Quida em̄ p̄ fant ꝓ modū imp̄ij z dominij. vt sunt marschalci: duces: palatini: wayuode z hmōi. Et p̄ ꝓtiet ad p̄sidentiā sup angelos bonos

Alij sunt q̄ hoc p̄t facere ꝓ modū ꝑncipalis deputationis: vt comites z ꝓncipes capitanei. hoc spectat ad ꝓncipatuū ordinē q̄ ꝑsūt oīb⁹ vniuersis salit̄ bonis hoīb⁹. Quida āt p̄ p̄t facere ꝓ modū pugnādi ꝯ hostes: vt sc̄ cāpiductores: magistri militū. milites z legiōes. Et hoc est ad ptātes q̄ habēt arcere demōes. Jtē apō regē sūt alij ad negocia z dēmiata loca officiales ꝺputati. Et horū alij ꝑsūt vni toti ꝓuincie vel castris z ciuitatibus vni⁹ comitat⁹. vt sūt barōes z bani. p̄ spectat ad ꝟtutes. Alij ꝑsunt deputati ad regimen alicui⁹ mltitudis vt ciuitatis aut castri vel ville sic̄ sē mgr̄icium aut castellani. puisores curie regie. p̄ spectat ad archangelos. Quida ꝙo deputant ad regimē ꝓsōe singular: vt cractores ratiōnū z hmōi. Et p̄ spectat ad angelos qui p̄t singulos hoīes custodire vt bñ viuāt. qz rōem reddituri sē de fact̄ suis ¶ Hz q̄d de alijs mundi creatur. nūq̄d z ille creature habēt angelicam custodiā sic̄ z boīes. Rn̄r ꝙm q̄ Augu. li. lxxxiij. q. ōt. Unaq̄q res visibilis in p̄ mūdo hz ꝓtectem angelicā sibi ꝓpositā. Hec ille. Sed ꝙm Tho. et doc. sup. ij. di. xj. alit̄ data est boi angelica custodia z alijs creatur corruptibilib⁹. qz cr̄q alia sūt corruptibilia ꝙm indiuiduū: lz maneāt hz spēm vsq̄ finē mūdi. ido diuia puidētia rebꝫ alijs ꝙm spēm dedit angelū custodē. ita q̄ vn⁹ angel⁹ pluribꝫ idiuiduis eiusdē speciei dat⁹ ē i custodiā vt ꝓsuenit ꝙm spēm. Hz qz hō ē icorruptibilis etiaz ꝙm indiuiduū q̄ ad nobiliorē ptē. s. aiaz rōnalem ideo singul' aniab⁹ būantis singuli angeli de infimo chozo dati sūt custodes Nota ḡ ꝙ finali iurta ꝓdicta q̄ seraphin ꝑcurāt salutē hoīm apud deū incedeñ. z iferioꝝ angelis p̄ reuelādo vti inflāmenī corda hoīm ad charitatē dei. Cherubin aūt ad cognitōem diuioꝝ. Throni ad iusticie z legꝫ diuie obꝙatōem. Dñatiōes ad subiugatōem sensuū sub dñio rōis. Principat⁹ ad placoꝝ istructōem. Potestates ad tēptationū bostiū repssionē z supatōem. Virtutes ad ꝟtutū christi formium imitationē. Archāgeli ad arduoꝝ bonoꝝ opatōem. Angeli ad aiaꝝ salutē saltē ꝑ petitēriā: vt ꝙueniam⁹ ad btōꝝ ꝓsortiū angelorū. Bed. O q̄nta dei pietas vt nos ꝟmiculi i nūerū angeloꝝ cōputemur O ḡ charissimi oremus deum vt ꝑ angelos assēq̄ det nobis ꝛc.

De scō Hieronymo sermonē vide in cōi sanctoꝝ doctoꝝ applicando legendā Legēda

Hieronymus a hie
bar. qō est sacrū. z noma qō est lex. q̄si sacra lex disciplie regular⁹ quā docuit monachos. Et qz ipe sacrā legē ve. z no. test. transtulit exposuit z interꝑtat⁹ est. Fuit aūt nobilis viri Eusebij filius ab oppido Stridonis qō ꝓfinus Dalmacie z Panonie tenet: lris grecis z latinis ac hebraicis plene erudit⁹. Cuiq̄ aude nimis delectaret legere die z nocte libros gentiliū pbox

et poetaꝝ: ꝑcipue Lullꝰ et Platonis eo ꝙ ẽmo
iculꝰ i libꝝ ꝓbeticꝝ sibi ñ placeret. Quodã tpe
febre correptꝰ ẽ adeo vt i solo pectore calor vita
lis palpitaret. Et dũ ereḉe funerꝝ pararent subi
to ad tribunal iudicꝝ Hieronymꝰ trahit. et inter
rogatus cuiꝰ ꝓfitiõis esset: rñdit se chr̃ianũ esse
Ad quẽ iudex. Mẽtit̃ inqt: ciceronianꝰ es: non
chr̃ianus. vbi em̃ ẽ thesaurꝰ tuꝰ ibi est et cor tuũ
Et Hieronymꝰ obmutuit. Et ꝓtinuo iudex ipm
durissime cedi iussit. Tunc exclamauit et dixit.
Miserere mei dñe miserere mei Tũc q̃ astabant
ꝑcabant iudicẽ vt venia tribueret adolescẽti. Ipe
qꝫ iurauit nũqꝫ velle legere deceto codices secu
lares. Et sic reuiuiscẽs: totũ se lachrymis iuenit
ꝑfusũ. et ex vberib⁹ q̃ i tribunali suscepat scapu
las cribilib⁹ reppit liuidẽtes. Cepit g̃ studiosissime
extũc libros diuinos legere. Dũ aũt eẽt annoꝝ
xxiii. i rhomana eccia ẽ cardialis ꝑsbr̃ ordiatus
et fuit adeo charus vt mortuo Liberio papa hie
ronymus acclamaret ab oib⁹ dignꝰ sũmo sacer
dotio. Hꝝ dũ q̃rũdã cleroꝝ lasciuia icreparet il
li nimiũ indignati eidẽ insidias pauerũt ẽm Jo
annẽ Belech et Vincentiũ taliter. Cũ em̃ Hiero.
ad matutinas solito more surgeret et vestes idue
ret: emuli vestẽ mulieris iuxta lectũ illi⁹ clã posu
erãt: quã suã esse credẽs induit et in eccl'iam sic pro
cessit. Hoc aũt emuli faciebãt vt mlierẽ in thala
mo br̃e crederet. Qõ ille videns tãte vesanie lo
cũ dedit. et ad Gregoriũ nazãzenũ Cõstãtinopo
litane vrbis epm̃ puẽit. vbi sacr'lis pleni⁹ eru
dit⁹. tãdẽ in beremũ ꝓperauit. vbi in maxia absti
nẽtia in illa vasta solitudine exusta sol' ardoribꝫ
et horrida scorpionũ et feraꝝ socius: nuda humo
iacẽs: q̃tidie lachrymis et gemitib⁹ insistẽ. bebdo
madaꝝ media carne subigebat spiritui. Diẽ cre
bro iũgebat cũ nocte flens et pectus vberãs do
nec rediret dño impante tranquillitas. s. spũs et
deotiõis: q̃ intrdũ tã vbrime sibi a dño ꝓstabat
vt videret sibi inesse agmib⁹ angelor. Et sic ibi
p q̃drennũ in arta pnia mansit. Tãdẽ ad oppi
dũ Bethleẽ apõ ꝑsepe dñi sese obtulit ꝙmãsurũ
ibiqꝫ mꝰtos discipl'os adunãs i scrõ ꝓposito. lv.
ãnis et ser mensib⁹ desudauit: libros sacrarũ scri
pturaꝝ relegẽs: die ieiun⁹ ducebat ad vesperꝫ
Deniqꝫ tãta lassitudie fatigat⁹ est vt i stratu suo
iacẽs: funiculo ad trabẽ suspẽso supin⁹ manib⁹
se leuaret vt. s. officiũ monasterij put poterat exhi
beret. Quadã aũt die cũ Hieronymus cũ fratrib⁹
ad sacrã lectionẽ audiẽdã sederet: subito leo qui
dã claudicãs ingressus est monasteriũ. Quo viso
cũ frẽs ceteri fugerẽt Hieronymꝰ et q̃si hospit ob
uiauit. Leo aũt pedẽ sibi lesũ ostẽdit. Vocatꝫ ergo
fratrib⁹ pedes sibi ꝑcepit ablui et diligenter eiꝰ plagã
inqrit. et inuenerũt plantã leonis a sentib⁹ vulne
ratam. Adhibita g̃ diligẽti cura leo qualuit. et oi
feritate deposita inter eos quasi domesticꝰ aial
bitauit. Tũc Hiero. vidẽs ꝙ nõ tam ꝑ sanitate
sui pedis q̃ ꝑ eoꝝ vtilitate dñs leonem misisset
de fratrũ ꝓsilio eidẽ hoc iniũxit officiũ vt asinũ
quẽ bẽbant et ligẽ de nemore deferebat: ꝑ leo ad
pascua duceret et ductũ ibidẽ custodiret. Qõ ille
q̃tidie faciebat. Ibat g̃ cũ asino ad rura et ꝑ sẽ
do defensor illi⁹ erat tutissimꝰ. Qꝛ vt se abaret
et asin⁹ solitũ ꝓficeret op⁹: cõsueꝝ sp̃ bonis cũ ali
no domũ redibat. Quadã vo vice pascẽte asino
et leone g̃uit̃ sopozato: mercatores cuꝝ camelis
inde trãseũtes asinũ solũ videẽt et eũ q̃rũtes ra
puerũt. Exp gefacꝰ leo cũ socio nõ inueniẽs: tristis ad pa
gieñ. huc illucqꝫ ibat: nec inuenies: tristis ad por
tas tãdẽ monasterij adijt: et int⁹ vt solit⁹ erat pa
verecũdia ingredi nõ ꝑsũpsit. Videẽs frẽs q̃ ad
di⁹ more solito et sine asino venisset: putauit q̃ a
fame cõpulsus asinũ comedisset. Nolentes q̃ re
annonã ꝓsuetã tribuere: dicebãt sibi. Vade et re
liquã ꝓẽ asselli mãde et tuã ingluuiẽ repie. Dũ
tãtes cũ vtꝫ ẽ malũ ꝓpetrasset: exierũt ꝙrentes in
pascuis et nullũ idiciũ mortꝝ asini inuenerunt.
hec Hieronymo retulerũt. Tũc monit⁹ eꝰ offa
um asini leoni iniũgũt: et ligẽ cedẽtes leoni impo
nũt. Qõ cũ leo patiẽẽ ferret: quadaꝝ die expleto
ope ad agꝝ leo exiuit: viditqꝫ cũ onust' camelis
ꝑcedẽte asino illo negociatores venientes. Mos
em̃ regiõis illi⁹ est vt qñ cũ camelis lõgit̃ ẽ itine
tur: cameli vt directꝰ vadãt: ꝑcedẽt et collo tum
culũ gestantẽ asinũ subsequunt. Tũc leo visis et
recognito asino suo socio: cũ ingẽti rugitu super
eos irruit et oẽs bones in fugã ꝓuertit. Et rapt⁹
ac cauda fortit̃ ꝓcutiẽs terrã: camelos primos
onustos ad monasteriũ ire coegit. Quos in ipũ
Hieronymꝰ puidẽs iussit pedes lauari et ꝑ
spiritib⁹ necessaria ꝑpari. Tũc leo ler⁹ discurrebat
ꝑ monasteriũ: singulorꝫ fratrũ vestigijs se ꝑ
nẽs q̃si culpã dicerẽt ꝙ asini amissiõe. Interim
gociatores aduenisse et corã Hieronymo ꝓstra
ti venia perebãt. q̃s ille benigne docuit: vt aurũ
ciperẽt: aliena nõ vsurparẽt. Tãdẽ illi offerebant
olei medietatẽ fratrib⁹. q̃bꝰ Hieronymꝰ vix cons
assensit. ꝓmiserũtqꝫ annuati eãdẽ mẽsurã olei se
daturos et ꝑ suis berediby ꝑceptoros. Tãdẽ ad
mãdatũ Damasi pape brũs Hiero. psalteriũ ꝙ
nocturnos ꝙ singul' feriꝰs distinxit. et ꝓ ipsis
filio. et. i fine psalmoꝝ dicẽdũ instituit. q̃ papa
approbauit. Itẽ die et nocte sp̃ i lectionẽ: sp̃ in oratione
erat. Mꝰtos etiã ꝓsecutores et berencos obtinuit
tatores sustinuit: et q̃ libenter: in epla ad Galla
bt sic. Hꝛas ago deo ꝙ dignus sim habit⁹ qui
oderit mũdus: vtinã in oprobriũ mei solũ sim
exurgat mõs tũ vt merear a chõ mercedẽ sperare.

Post hec ad extremũ ꝓpinqns (vt Eulebius
scribit) deotissime cõcauit. et manꝰ i modũ crucis
cis sup pectꝰ tenẽs: cãticũ Symeonis. s. Nũc di
mittis et ẽ. pozauit. Tũc cũctis q̃ aderant extremũ
lux celitꝰ istar sol' ad hozã ibi refulsit. in q̃ lucem
geli visi sẽ discurrere Mox q̃s celitꝰ lapsa et ondia
di. Veni dilecte mi tps est vt mercedẽ accipias
laboꝝ q̃s mei cã suppozasti. Et Hiero. ait

et ad te veniō pie ihesu: suscipe quē tuo redemptū sanguine. Tūc subito lux illa disparuit. z aīa carne soluta celos i ea adūt. odorq; tāt⁹ subsecut⁹ ē p dies ñ modicos vt ois miraret̄ eas. Obūt āt anno etatis sue. xcix. circa ānos dñi. cccc.xvij. Et sepult⁹ ē i sepl'cro qō sibi ꝓstruxerat i ore spelūce i q dñs nat⁹ iacuit. Tūc Cirill⁹ epūs hierosolymitan⁹ dum i cella sua oraret vidit aiam sctissimi Hieronymi itinere splēdido vsq; ad celū maxia militudīe āgelor̄ p̄cedēte cereos accēsos i manibus gestañ. z dulci melodia ꝓcineñ. ad dexteraz saluatoris. Qditerē i celū feliciter introduci. Mor etiā miracla cepert coruscare. Nā qdā a natiuitate cecus tenēs corp⁹: bñficiū videdi obtinuit. Quidā et surd⁹ z mut⁹ loqlaz z auditū pfecte recepit. Demones ab obsessis clamāres exibāt. Itē here ne⁹ qdā cepit blasphemare Hieronym. di. q; ei⁹ corp⁹ dignū foret incendio. z ptin⁹ diuio iudicio i lignū; spēm ē mutat⁹. z cūctis cernētib⁹ ignis celit⁹ vna ast: cōbussit z i cinerē redegit. Quo viso matrona hereticor̄ ad fidē redūt. Nec Eusebi⁹ Cirill⁹ pulcra refert miracla facta tādē p ei⁹ merita: e qbus aliq ꝓponam⁹. vnū ē ō trib⁹ resuscitatis p ei⁹ merita a scō Eusebio ei⁹ discipl'o. z qn tanta stupēda illi resuscitati narrauerūt de futuro sequlo z iudicio ac morte. De q qdē scptū hī pluries omitto. Alīs miraculū refert idē q; qdā hereticus noīe Fabian⁹ cū suis discipl's suā hereticā ꝓfēdēs fallo in disputatiōe publica allegabat q; b. Hieronym⁹ dū viueret opusculū fecerit scribēs ea q; hereticē ille tenebat. z q; sic Hieronym⁹ astruxerit credēdū put cor. hereticē dictabat. Cui heretico Zabīt fore archiep̄s de Nazareth noīe Siluanus q; suma deuotiōe btm Hiero. colebat: ad⁹ vt q; dā facere dei nomē z bti Hieron. p̄mittebat

abolita z offuscata est fimo pctõr. Itẽ Amb. de fuga seculi ör. Hoc ẽ hře siłitudinẽ dei: iustitia z ꝓitate pfectũ esse. deꝰ eñ sine pcõ est. z iõ q̃ pec catũ facit ad imaginem dei nõ est. Hec ille. Ter tia similitudo diuina est ꝓtuose cõformitatis: et imitatõis ad quã chr̃iani tenẽt. iuxta illõ Mat. v. Estote pfecti sicut z pr̃ vr̃ celestis pfe. ẽ. q̃ solez suũ fa. oriri rẽ. Diligite inimicos vr̃os rẽ. Et sic ptz solutio ad obiecta de lucifero et ꝑmis penti bus q̃ ꝑmãr querlã siłitudinẽ diuinã appetebãt Iõ Hugo ö sacris li. ör. Peruersa siłitudo ör est q̃ ex imitatione nõ q̃rit. Creature eñ z̃uenit appetere dei similitudinẽ ad imitationẽ nõ ad eq̃ litatẽ Hec ille. ¶ Ad q̃sitũ g̃ rñdet. fm doc. nr̃os q̃ chr̃s dñs misit in fine mõi btñ frãciscũ cũ stigmatiby assimilatũ ꝑ salute hoim quadru plici rõne.

Primo ꝓpt̃ passiõis chr̃i imitationẽ
Scõo ꝓpt̃ pnie aniationẽ.
Tertio ꝓpt̃ iudicij citatoriũ terrorẽ
Quarto ꝓpt̃ fideliũ excitationẽ.

Primo ꝓpt̃ passiõis chr̃i imitationẽ. Naz q̃ro te o bõ. Quid putas q̃re chr̃ianꝰ dicer̃: nisi vtiqz vt chr̃m imiter̃. vñ Bern. sup Cañ. ser. xv. Quid est. chr̃ianꝰ sum: nisi chr̃i frat z imitator sum. si suz q̃ dico: beres sũ dei coheres chr̃i. Itẽ Aug. de disci. chr̃iana ör. Chr̃i nomẽ ille fruſtra sonit q̃ chr̃m minime imitat. Ad b̃ g̃ cũ stigmatiby frã ciscus est missus vt inuitet ad chr̃i passionẽ imi tãdã ꝑ pniam. Exẽplũ. Qui vult colũbas siluestres attrahere mozari in domũ suã: accipit vnã z mellito nutrit tritico. Tãdem illo repletã vsqz ad rostrũ: mittit cã inẽ siluestres. q̃ sentiẽtes dul cedinẽ mellis in oze eiꝰ sequũt illã domesticã ad domũ Sic chr̃s siluestres pctores attrahit amo ris dulcoze ꝑ btñ frãciscum. Scõo ꝓpt̃ pnie aniationẽ. Nã q̃ro te chr̃iane. Quid facit leue fo re oñe opꝰ pnie: Rñdet Greg. Si passio chr̃i ad memoriã reuocet: nil tãdux q̃ nõ eq̃ ajo to leret. Hz qr circa finẽ mõi vt ör Mat. xxiiij. abũ dauit iniq̃tas z refriguit charitas multoz vt vir sint q̃ velint vere penitere. Iõ misit deꝰ frãciscuz cuz stigmatiby q̃ ex amore. s. in cruce exhibito in flãmaret ad charitatẽ z ꝓuocet ad puiam. ¶

Tertio ꝓpter iudicij citatoriũ terrorẽ. Iã q̃pe i fine mõi imineat iudiciũ vbi chr̃s oñdet sua vul nera tom mõo ad erꝓbrandũ reprobos z leti ficandũ iustos: vt ait Ezech. Ideo franciscus tã q̃z iudicij ꝑco z ꝑcursor chr̃i cũ stigmatiby mis sus est q̃si cũ citatoria lr̃a sigillis munita vt pec catores terreant z ꝑ pniaz se ꝑpent. Sic eñ gla dius portat añ regẽ ad iusticie z magnificentie honorẽ ac ꝓtorẽ inimicoz. z latronũ. sic chr̃s hec signa passiõis ꝑmisit i mõm. Quarto ꝓpt̃ fide liũ excitationẽ ad passiõis chr̃i deuotionẽ z istã mationez in eiꝰ amorẽ. scien. q̃ iã fine mõi approꝛ ximãte instat resurrectio corꝑis z aie eidẽ reunio Et iõ imitemur chr̃m passum: diligamꝰ z gr̃as agamus vt cum eo gl̃ificari meremur. vñ Bo. viij. Si cõpatimur z cõregnabimꝰ. Hic canit eccle sia. Quicũq; hãc regulã secuti fuerit. s. deuotõe par sup illos z misericordia. Proinde legit ejꝰ i vita socioꝛ b. Frã. q̃ frãciscꝰ dixit fri Leoni s chio fili bi foze reuelatũ. s. q̃ q̃cũq; hãc ordinẽ suũ in rei uerẽtia z deuotõe bonũ finẽ ꝑseq̃ret. z q̃cũq; ple q̃tur sine pena nõ trãsiret. ¶

Circa scõm ꝑncipale de mł̃tiplici siłitudie bñ Frã. ad chr̃z q̃rit: i q̃b fuerit b. Frã. ꝓulegio spe ciali chr̃o assiłat. Ad q̃ fm Barthо. de ꝓsp. lo ꝑfoz. rñr q̃ i mł̃z. e q̃b aliq̃ ꝓnam ꝓ loq̃nda in solũ de siłitudie ꝓtutũ. Iz enã ö excludit ꝓfoz tatiby. Pria siłitudo i ꝓphetica ꝓnũciatõe. q̃ siẽ chr̃m pdixerit ꝓphe vẽtuꝝ i mõm: sic frãciscus scꝑtis ꝑsignuerũt: vt tractat Frã. mar. z Barthо. vbi s. ac alij nr̃i doc. cũ Bonauẽ. Pño nãq; ve. re. Ezech. ix. ꝑsignat i angelo signate thau. id ẽ cruc̃ signũ sup frões viroꝝ gemẽtiũ z dolẽtiũ alijs nõ signat̃ pcussis. qz ipenitẽtes vanant. Scõo Dan. iij. Spes inq̃t q̃rit siłis est filio dei qz cũ in eccłia veluti in fornace ardẽt charitatis ad dei laudẽ tres fuerint duces ꝓncipales ordi nũ. s. Basiliꝰ Bñdictꝰ z Augꝰ q̃re eis adiũgit siłis filio dei Francisco Tertio euidẽter in no test. apłs Gal. vj. Ego inq̃t stigmata dñi ihu in coꝛ. meo poꝛ. Et. ũ. Chr̃o ꝑfixꝰ sum cruci. Quibꝰ Paulꝰ fert testimoniũ franciſco vt ör. Quarto ꝓ pa de ꝓ. sig. Exit q̃ seminat li. vj. annes Apoc. vij. Puidit in angelo ascẽdente ab ortu solis hñte signũ dei viui. vñ Bona. ibidem ge gẽde ör. q̃ indubitabili fide ꝑ illũ angelũ deũ q̃ bak frãciscꝰ. Quito Cirillꝰ anachorita mõtis carmeli atq; Sexto Joachim abbas li. ꝓphe tie ö frãcisco z eiꝰ ordie ac habitu z vita cꝓłis pdix rerũt Septio sibylla cumea pdixit chr̃m ꝓfes z post eos b. Frã. Octa siłitudo i affectu cis z deuotõe. qz sicut chr̃s amanꝰ ꝑ nõ cruc sustinuit. sic Frãciscꝰ toto amore ferebat ad cr cẽ chr̃i. Et dũ seꝛ orare apparuit sibi chr̃s velut crucifixꝰ i spũ di. Si vis venire post me rolle cru cẽ rẽ. Extũc totũ studiũ circa crucẽ chr̃i habuit a oculꝰ mẽtis crucifixũ iugit̃ cernebat. Tertia i natali recliatõe. Ut ei ferẽt rpe q̃ deberẽ frãciscꝰ pere mẽ sua diuio nutu cogitauit ire ad stabulu vt appoeret fenũ bouꝝ z asino q̃ ibi erãt. vbi ꝓ cẽt ꝓstructa irruẽte ꝑtu sup eã: ibidẽ pepit frãcis scũ inẽ aiałia dicta iuxta ꝓsepe. Et sic q̃dãm ꝓ siłak. Quarta siłitudo i illustratõe. q̃ sic dño nato illustratꝰ ẽ mõs miro lũine: sic nato b. frã tãtũ lumẽ repłẽduisse ferẽt vt demões fruſtrarẽt. vñ z ꝓsiłũ tractauerãt. ẽt. q̃d rẽt iudiciũ diẽ iminere. vñ z ꝓsiłũ tractauerãt. ẽt. q̃d pseq̃ndo Frãcisco z eiꝰ ordine: vt restar. ẽt. q̃d demõ ꝑ os demõiaci quẽlibaut hẽus Frã. z ꝓ monio li. ꝓfoz. Quinta est in scrõe. Pgrulus sic Sicut eñ de chr̃i aduẽtu ꝓgratulati sũt sci. sic de bñ Frãcisco legit q̃ frat̃ q̃dam Benedict̃ vir Arecio sanctitate pclarus dum de partibꝰ vltra

Sermo LXX

marinis rediret ad italiã: supueniẽte marꝫ tẽpe/
state: ꝑ alleuiatiõe nauis sorte est missus in ma
re vt alter Jonas. quez angel⁹ dñi suscepit z ad
paradisum delitiaꝝ duxit: vbi Helias z Enoch
ipm videñ interrogarũt cui⁹ esset ꝙ ditõis. Et rñ
dit se chr̃iamũ z ordinis bti frãcisci sore fratrez. z
regulã quã apud se scriptã habuit illis ostendit
Sic illi deo gras ageñ. erultauerũt magno gau/
dio ꝙ aduentu bti frãcisci z ei⁹ ordis di. Jã inq;
unctin breui est antichr̃s ventur⁹ ꝑ quẽ martyri
um patiemur z coronati in celuz ibim⁹. Et post
moꝛã cũ oñdissent dicco fratri mira i gadiso fa/
cta: angel⁹ ipm suscepit z in portu anchone vicz
añs alij de sua naui aduenissent locauit. qbus
mirabilꝫ reuelationẽ narrauit. Certa est i ꝓse
cutiõe. qz sicut chr̃s nat⁹ mor ab herode demo/
nũ suggestione incitato ꝓsecutionem est passus
Sic de bto Frã. legit in antiq̃ legẽda ꝙ die q̃ est
frãcis⁹ nat⁹: qdã aduenit peregrini in specie an
gelus ad osti elemosynã petẽs. z petuit a famu
la vt ꝙ puer nat⁹ exhiberet ad suscipiẽdũ in vl/
nas. Sed cũ famula nõ auderet ꝓcedere: z ille i
rogatu ꝑsisteret. Tãdẽ mãdante mr̃e eidẽ ẽ ob/
latus. q puerꝫ accipiẽs i vlnas oscular⁹ est z ei⁹
humeris in pte dextera crucẽ impssit: z dixit eum
foze futurꝫ de melioribꝫ boiꝫ mõi: ac mãdauit
magna custodia gubernandũ ꝓter insidias de
monũ ẽs sibi ꝓpauerũt. Et his dictis disparuit
Septima in regulari institutiõe. qz siẽ chr̃ius
oẽs hoies docuit saluari. sic btus Frã. ꝑ oibꝫ sta
ribꝫ hoim tres ordines regulares fecit. Octa/
ua in euãgelica ꝓfectiõe. qz ꝓfectissime tenuit eu
angelicã vitã z tenẽdam in regula mãdauit: ad
imitationẽ chr̃i cõformẽ. Nono in discipulorꝫ
aggregatione. qz vt chr̃ius habuit. xij. discipulos
ꝓncipales ꝙz vn⁹ tanq̃ alter Judas perijt. alij
ⁿ⁹. xl. dies ieiunauit sine cibo oi: ꝓterq̃ ꝙ vitia
die comedit panẽ ne oino eẽret se chr̃o. z b̃ er hu
militate. Undecima in ꝙersiõe. s. mõi. Sicut
eñ chr̃s ꝑ aplos ꝙertit mõm: sic frãcis⁹ fatres
qs sui destinati sunt ad ꝙersionẽ mundi. Et vt
Joachiꝫ vbi ꝑ. ꝺr. ac scõ frãcisco chr̃s reuelauit
ꝙ ordo minoꝝ ꝓseuerabit vsq̃ ad finem mũdi
z ipius fratres ꝓdicabũt ꝙra antichr̃m. ac ꝑ fra
tres ei⁹ gens Mabumetica z mundus totus
ranc ꝙuerẽt ad chr̃m. Duodecima in aq̃ mu/
tatione. Sicut eñ chr̃s mutauit aquã in vinuz
sic btus Frã. cũ esset infirm⁹ in q̃dã loco fratruz
pauperrimo: vinũ appetijt. qõ cũ ñ hr̃ent: aquã
portauerũt sibi: z crucis facto signo in vinũ mu
tauit: cui⁹ gustu ꝙaluit. Tredecima in trãsfi
guratiõe. Sicut eñ chr̃s trãsfiguratꝰ visus est
in gria. sic legit Frã. freq̃nter luce absorptꝰ celit⁹
fuerat ꝙtẽplat⁹ cũ chr̃o z ꝓgie Maria familia
ris collocut⁹. Nam z q̃dam tpe visus est a frib⁹
in solari specie noctis media hora ignea q̃driga
ꝑ uenus. z tepissime in oꝛone eleuabat. a terra ꝑ
magna spacia tẽpoꝝ. Decimaq̃rta in obediti/
one. qz creaturꝫ impat z obedijt ad nutũ ei q̃ se
totũ subiecerat nutui creatoꝛ. Nã z auibꝫ acci/
cadis q̃ ꝑcipiebat aduolare vl̃ cãtare aut cessa/
re: sꝙ obediebãt. Et pl̃a talia in legẽda. Decia/
quinta in rigida obseruatiõe. qz sicut chr̃us i deser/
to magnã austeritatẽ tenuit nec puluinaribꝫ vsus
est. vestis eius dura z in modũ crucis. z sine cal
ciamentis. Sedecima i inimici effugatiõe. Nã
sicut chr̃s inimicos. i. demones effugabat: sic le/
gif ꝙ btus frãcis⁹ hospitat⁹ apd Arecij in sub
urbio vidit sup totã ciuitatẽ exultãtes demões.
Nã ꝑturbatꝫ ciuibꝫ z ad cedẽ mutuã ꝙersis: ꝑ
pinquũ ciuitati iminebat excidiũ. Misit q̃ mor
btũs Fran. fratrem Siluestrũ vt añ portã cla/
maret di. Et ꝑte oipotẽtis dei z iussu bti Fran.
ꝑcul binc discedite demões vniuersi. Qui oñs
fugerũt. z ciuitas mox pacificata est. Decima/
septima in stigmatizatione. qz ꝙsilia chr̃o vulne
ra habuit ab ipo chr̃o miraculose impssa cũ cla/
uis in manibꝫ z pedibꝫ. Decimaoctaua in fu/
sione sanguinis. qz sicut chr̃s fudit ꝑ nob̃ san/
guinẽ ꝑ illa vulnera die veneriꝫ: sic si ngul' diebꝫ
veneris ex vulneribꝫ frãcisci sanguis abũdãtius
fundebaꝝ miraculose. Decianona i repromis/
siõe. qz sic chr̃s vitã eẽnã repromisit suis discipu
lis. ita b. Frã. suã regulã obseruantibꝫ ex reuelatõe
chr̃i sibi facta. sed nõ obseruantibꝫ vel in peccato
mortali viuentibꝫ ꝑdixit ꝙ aut apostatabũt: aut
pniam ageñ. ꝙtenẽt. Uicesima i angelica cõ
fortatiõe z euocatiõe. qz sic chr̃o ꝓpiquo passiõi
z morti apparuit angel⁹ ꝙfortãs eũ. sic frã. cũ mꝯ
tis infirmitatibꝫ ꝑuꝫ ꝓpinqret morti z ꝺ sidera
ret ꝑ iocũditate spũs audire sonitũ armonicũ: ec
ce angel⁹ dñi affuit q̃ cithara insonuit tam mira
suauitate vt aliꝺ seculum putaret frã. se cõmu/
tasse. Uicesimaꝑma i nudatõe. qz sic chr̃s pa
per z dolẽs nud⁹ in cruce mortu⁹ ẽ. sic frãcisc⁹
circa mortẽ fecit se denudari. z ad mãdatũ guar/
diani habitũ resumpsit vt pauꝑtati z obedientie
fidẽ tenuisse oñderet. de q̃ frẽs admonuit. Ui
cesimasẽda in chr̃iformi extensiõe. Nã sicut chr̃s
extensis manibꝫ in cruce mortu⁹ ẽ ꝑsallẽs z ani
mã cõmendãs ꝛc. sic frãcis⁹ extẽdit man⁹ circa
mortẽ i modũ crucis brachijs cãcellatꝫ: eo ꝙ ꝺ si
gnũ sp amabat. z oibꝫ fribꝫ in crucifixi noie bñ
dixit pñtibꝫ z futuris. z euãgeliũ de passiõe chr̃i
sm Joãnẽ legi fecit: orãs z psallẽs trãsijt. Ui
cesimatertia i iubilosa introductõe. qz chr̃s cũ iu/
bilo ascẽdit i celũ. sic frã. leꝛ dixit Ecce ꝓpero ad
deũ. Et iterꝫ psalmũ. Uoce mea ad dñm cla. cõ/
plẽs dixit. Me expectãt iusti donec retri. mi. Ex
q̃ credo pie scõs dei ãgelos ac btos tũc expectãs
affuisse. Uia ãt soluta visa ẽ i spẽ stelle ꝑfulgide
recto tramite in celũ sursum ferri z introire lucez
eẽnã vbi cũ chr̃o regẽt z ẽ. Uicesimaq̃rta sup oia
est hec ꝙ sil'ak chr̃o i ꝑtutũ ꝓfectõe. s. humilitate
obediẽtia: pauꝑtate: castitate: patientia: charita/

te pietate: sobrietate. z sic ō alijs. Hec sufficiant.

Circa tertiū de gl'iosa bn̄itudine frācisci q̄rit: Utr̄ b. frāciscꝰ in sil'itudinē chr̄i trāsformatꝰ sit ad supēmū chor̄ angelor̄ sublimatꝰ z sūma gloria felicitatꝰ. Ad qō dm Frā. mar. in dmōe alios q̄z recolligēdo rūr q̄ sic: p plures rones seq̄ntes.

Prima rō seraphici amoris. Nimirū magister st in. ñ. di. ix. ca. vj. allegās Gregor. vicz q̄ homines p q̄litate meritor̄ z statu unt in ordine angelor̄. z illi in ordine supior̄ q̄ magis ardēt charitate. alij in ordine inferior̄ q̄ minꝰ pfecti sunt. Hec ibi. Sz qm̄ bt̄us Frā. ardebit in pñti seraphico amore ad chr̄m: vt testat Bona. ḡ in illo ordie sūmo est exaltatꝰ. Secūa rō elōgatiōis a frenis. Nā Aug. de ciui. dei li. ix. ōt sic. Quāto q̄s fit deo similior tāto ꝓpinq̄or. Nulla est em̄ ab eo longinq̄tas alia q̄z dissilitudo eiꝰ p tpalium cupidinē. Proinde z seraphin sunt deo ꝓximiores. q̄z ab ifimis sūme elōgant: i solo ōi amore ardent. z in chr̄i plagas adeo trāsformant̄ p charitatem sicut dicit Frā. maro. q̄. s. q̄ intime cernerz seraphin videret in eis stigmata chr̄i exp̄ssa intellectualiter. sicut sensualiter fuit in seraph apparitione bt̄i Fran. facta demōstratū. Cū ḡ bt̄us frāciscꝰ fuerit seraphico amore in chr̄i sil'itudinē sūme trāsformatꝰ p ceteris: bn̄ ꝓpositū. Tertia rō q̄z magne humilitatis. Est em̄ regula per chr̄m tradita q̄ q̄ se hūiliat exaltabit. ḡ q̄ se magis humiliat magis exaltabit. z q̄ maxime maxime. p Topicā regulā. s. Sicut simpl'r ad simplicit sic magis ad magis z maxime ad maxie. Sz bt̄us Fran. fuit p maxime humilitatis: vt testat Bona. in legēda. ḡ sūme est exaltatꝰ in celo. sic et reuelatiōe certa ꝓfirmatū est. Ut ei in legēda ōt Bonauen. q̄dā scūs frat̄. s. Ludowicꝰ: z alius ꝓsil'r scūs frater Masseus ozan̄. in ertasi factꝰ vidit in celo inter multas sedes vnā ceteris digniorē: oi gl'ia refulgentē: mirat̄ q̄s deberet ad illā assumi: audiuit vocē dicentē. Sedes ista vni ō ruentib⁹ fuit: z nūc humili fuat̄ frāciscō. Reuersus ad se frat̄ tādem incrogauit bt̄m frāciscum quid de seipō sentiret. Ad quem ille. Videor mihi maximus pcatōr. Cunq̄z frat̄ diceret er aduerso q̄ b̄ sana ꝓscia nō posset dicere. Rñdit Si q̄ntūcunq̄z sceleratū hominē in tāta fuisset chr̄s misericordia, pſecutus: arbitror sane q̄ multo q̄z ego gr̄ior deo esset. Et sic ille edificatꝰ est. Quarta rō exultationis felicis z multiplicis. Nā beatus Frā. in celesti gloria gauder. Primo de charitatis ardore seraphica dei visione. Secūdo ō chr̄i assil'atiōe p gl'iosa illa. s. stigmata. Tertio ō bt̄ē v̄gis Marie dilectiōe. Quarto de oim scōr̄ ꝓgr̄atulatiōe. q̄r tā bt̄a v̄go Maria q̄z oīes pl'imū afficiunt ad gl'iosa illa chr̄i stigmata q̄ bus ōcorat̄ b. Frā. Quito gaudet de multo p salute ad q̄sita p se z p sui ordinis frēs Sexto gaudet de singul'rib⁹ i celo. Septio de illustratiōe tot̄ celest̄ p̄rie ex gl'ia stigmatū q̄ refulgebit post resurrectiōez. O ḡ scissime p̄r ora pro (nobis

De seraphico p̄re bt̄o Frācisco. Ser. II.

Nemo mihi molestus sit: ego em̄ stigmata dñi Jesu in corpe meo porto Gal. vj. z in epla ad. Mirabile simul z amabile mysterium dñs Jesus facere voluit q̄n bt̄m Franc. suū scissime passiōis stigmatib⁹ decorauit z honorauit ad vtilitatē scē eccl'ie. q̄ ap̄s paul⁹ i spū p̄uidēs. Et vt ōt Nicolaꝰ papa in sua decretali. Erūt q̄ seminat. de ꝟ. sig. li. vj. testimoniū apostoli tulit Frāciscꝰ: acsi in p̄sona illi⁹ q̄rēt di. Nemo mihi molestꝰ sit. q̄o minus ꝟ fidelis chr̄ianor̄ vero⁹ mihi molestꝰ sit. q̄o minus ōt z pl⁹ Scat p figurā Litore. q. d. imo pari ꝟ fidelis chr̄ianꝰ debz erga me. s. frāciscū z p tāta ꝟ charitatiuꝰ p tali assil'atiōe ad chr̄m: z p tāta ꝟ tia dei. Un̄ subdit. Ego em̄ stigmata dñi Jesu in corpore mō. Et denicz ex b⁹ q̄ maḡ z salubrima vtilitas seq̄tur fidelib⁹: subiūgit ibidē di. Ergo dñi nr̄i Iesu chr̄i cū spū vīo fres amē. Decoria ō scō Fran. eccl'ia accipit z canit in epla. Jō ad honorē q̄uenīter accipim⁹ p th̄emate p̄dicto. ut rta q̄ tria mysteria in b⁹ dmōe declarabim⁹ ad honorē bt̄i Frācisci.

Primū ōr deuotissime venerabilitatis.
Secōm ōr mirifice scitatis.
Tertiū ōr saluifice vtilitatis.

Circa p̄mū de deuota veneratiōe z affectione bñda erga bt̄m Frāciscū ac ea⁹ sacra stigmata q̄rit: q̄re debeāt oēs fideles deuotiōe q̄ magna z reuerētiā hīe erga b. Frā. ac stigmata chr̄i imprsa. Ad qō rūr q̄ rōne q̄druplici.

Prīa rō er pte catholice fidei
Secūa rō er pte passiōis chr̄i.
Tertia er pte celestis gaudij
Quarta er pte hui⁹ miraculi.

Prima rō accipit er pte fidei. Dic ei fidē debe hīe deuotiōez ad fidē catholicā sine q̄ nō est sal Un̄ Athanasiꝰ in symbolo Quicūq; vult salu esse añ oīa opꝰ ē vt teneat catholicā fidē. Qua nisi q̄l. fide. fir. cre. sal. ee nō po. Sz q̄ro re. Quid illud p q̄ maxie roborat̄ fides z firmat̄. Rñdetur q̄ maxime b⁹ faciūt miracula. Loqr̄. ñ. di. Fides vero q̄z alia: vt testat apl's. Loqr̄. ñ. di. Fides vero nō in sapientia hoīm sed in v̄tute dei z maxime crucifixi Marius q̄pe est miraculū tale factum per crucifixum ac mortuum dñm Jesum. q̄ si vt ueñ. hoc fecisset. Sed q̄n istud miraculum impressionis stigmatum passionis chr̄i in bō Frāciscō ꝓtra oīes hereticos z infideles est fidei roboramentū z firmamentū. Tum q̄z diuina sola v̄tute hoc fieri potuit eo modo q̄ factus est videlicet q̄ in istis plagis clauī er carne vel nervis lius fabricarent sic innati vt diuelli nō possent. Tum q̄z insolitū z nunq̄z sile antea visum. Tum

Sermo LXXI

qz diuina virtute ꝑditū in faciēdis mulꝯ miracul' vt infra dicet: ꝯ magna deuotiõe est venerandū Hunc legit li. 2 formitatū q cū cardinal' qdā bel lo 2 Assisiū disposito vir obtinuisset a ciuib⁹ vt introduceret ad cripta z vidisset corp⁹ bti Fran. dicebat q etiãsi nulla alia foꝛent miracula: hoc solū sufficeret p fide chri roborañ Scõa rõ ex hac passiõis chri. qz ad passionẽ chri oĩs fidelis debet tugẽ hfe deuotionem. iuxta illõ Ecclĩ. xxix. Fram fidei iussoꝛis tui ne obliuiscaris. dedit eĩ aiam suã. p te. Hãc aũt stigmatizationẽ fecẽ chris p renouãda memoꝛia passiõis sue in mõdo q tã inueterata erat pene oblita. sed p franciscũ est in coꝛdib⁹ fidelũ innouata: in q z visibiliter impsa cernit. Nimiꝛ videm⁹ q reges magnifica sculpi facere ad memoꝛiã hoĩm. Sic chr̃us rex crucis triũphũ in brõ frãcisco fecit. ℣ Si q meditatio passiõis chri z deuota recoꝛdatio pl⁹ valet ꝯ sibi p integrũ annũ ieunare in pane z aq̃ q̃libet feria sexta. vl' disciplinaret se vsq ad effusionẽ sanguinis. vel legeret vnũ psalteriũ q̃libet hebdomada. Dñe etiã legit q btus Frã. cũ oꝛaret deũ q sibi reuelaret qd foret acceptissimũ coã deo. z sic libꝛ. in noie dñi apuissz ter: sp ꝑ q ꝑfectionẽ chri z crucis ei⁹ imitatione. ℣ Et hoc ad stigmata Tertia rõ ex pte celestis curie maxie gaudet z amoꝛe affectat. p cicatricib⁹ chri q tota ꝑtiaz supnã miro mõ do illustrãt: sm q Aug. dicit. Vñ z eccl'ia militãtis filij debẽt ad illa chri vulnera magno amoꝛe teneri. Ut ẽm Diony. li. eccl'. hierar. oꝛ. eccl'ia militãs debet se 2formare eccl'ie triũphãti. Hoc qm̃ sm Frã. maꝛ. Sicut cicatrices chri post resurrectionẽ remanebũt in coꝛpoꝛe gloꝛioso ad illoꝛ honoꝛẽ z decoꝛez totius curie celestis: vt etiã tenet Scot⁹ sup. iij. sic z ista in gloꝛioso in ꝑpetuũ remanebũt ad honoꝛẽ z decoꝛem curie celestis. Nã si auferrẽt nudaret ei⁹ ꝑsona sui ꝓuilegij. qõ ẽ inconueniẽs. Etsi regula iurꝛ est. Quos semel placuit ampl⁹ displicere nõ potest Sed ꝯ ꝓuilegiũ stigmatizationis bti frãcisci sic placuit deo: ꝯ cẽ. Itaq claret q ercũ hec stigmata sunt ad gaudiũ celestis curie. ꝑ tali assimilatiõe ad chr̃m. ꝯ z oĩs saluãdi debẽt z nunc deuotionem habere ad ea. Quarta rõ ex pte huius miraculi. qz est magne venerabilitatis: terribilitatis z amoꝛositatis signũ ac magnũ z singulare ꝓuilegium sititudinis chri Est q̃pe vt dixi magne venerabilitatis: vtpote digito dei viui descꝛipta imago crucifixi nõ in tabul' lapideis sed carneis. hoc est in coꝛpe bti frãcisci: teste Bonauẽ. Si ẽm iudei venerabant Moysen z tabulas eius lapideas in q̃b⁹ digito dei vl' misterio angelico descꝛipta erãt ꝑcepta decalogi. q̃nto magꝯ debẽt nos venerari btm̃ frãciscũ i cui⁹ carne ipe chr̃s tã mirabiliter descripsit suoꝛ vulneꝛ imaginẽ ad salutarẽ vtilitatẽ tot⁹ eccl'ie. Iteẽst signũ tribilitatis. Nã de⁹ fecit aliq̃ miracula solũ terribilia vt in diluuio z etiã in sodomiꝛ: z facies in iudicio Alia feẽ solũ amabilia. vt in icarnatõe z in passiõe. Hec aũt stigmatizatio est terribilis q̃dem malis. qz futuri iudicij cui⁹ p chr̃ium passum faciendi citatio. s. tã q̃ꝯ p literas sigillatas in ꝑcurꝛoꝛe. ℣ Est etiam vt dixi magne amatoꝛ strictis iudiciũ in b̃ miracl'o. Nã qroꝛi q̃ reluceꝛ maria charitas dei ad hoies Rñdet Bed. di. Vere i nullo sic cõmẽdat de⁹ charitatẽ suã in nob ꝯ in passiõis mysterio. iuxta illud Jo. xv. Maioꝛẽ charitatẽ nemo hz q̃ vt aiam suã ponat q̃s p amicis suis. Reuera tãta est hec z tal' charitas q si celũ z terra tota essent pgamenũ: totũ mare z oẽs aq̃ incaustũ: z tot scriptoꝛes ẽt folia arboꝛ z ḡmia ab initio mũdi fuerũt. z si icepissent a ꝓncipio mũdi ac scriberẽt vsq nouissimũ diẽ: nõ sufficienter posset describi magnitudo tãte charitatis diuine. Proide Hugo O charitas q̃ magnũ z forte est vinculũ tuũ: q̃ de⁹ ipe ligare potuit. s. ad mortẽ crucis. O mũdi charitatis signa sunt expressa in sacris stigmatib⁹ bti Fran. Dens q̃ magnũ est b̃ ꝓuilegiũ vt homũcio assimilet nõ solũ in aia sed in coꝛpe filio dei: multo maioris glorie z honoris est q̃ militẽ induere in vestib⁹ regalib⁹. Jõq oĩs chr̃ian⁹ debet magna deuotione ad b. Franc̃. affici. ꝑ chri honoꝛẽ z amoꝛez. qz q̃ ipm̃ honoꝛat z amat. chr̃m dñm cui⁹ est militudo honoꝛat z amat. z q̃ ipis spnit chris spnit: vt testat chr̃s Lu. x. Vñ z signũ saluti esse ꝺz qñ q̃s ad oꝛdinẽ ei⁹ deuot⁹ ẽ. z diuia vltiõe celeri ꝑcutit morte q̃ cuis pseq̃t sic reuelatũ fert fore a chr̃o ipi b. frãcisco. z certa pbatũ est experientia in

℣ Circa secũduz de mirifica (plerisq̃z scitate bti frãcisci accipiam⁹ bãc q̃cl'onẽ q bñdictus iesus mirificauit frãciscũ in coꝛpe z aia multis miracul' p singl'a mẽbra vt clareseat ei⁹ scitas. p maria. Declarat incipiẽdo a capite vsq ad pedes z q̃q ad eũ ꝓtinẽtia: z videbim⁹ q a planta pedis vsq ad vticẽ nõ fuit i eo nisi magꝯ z mira scitas. Prio vticẽ z capiꝯ capilli fuerũt sci z mere vtuꝯ. Cũ ei q̃dã medic⁹ barberi⁹ circa ipm̃ infirmũ valde sollicit⁹ fuissz. z dom⁹ ei⁹ ob multiplicẽ scissurã minaret ruinã: ille ex deuotiõe mouicũ de capillis bti francisci accepit z intra scissuras posuit. z dom⁹ die altera visa ẽ adeo firmata q nec scissura appuit i ea. Scõo frõs z facies fuerũt sctẽ. qz i eis apparuit signũ magni thau. i. crucis coloꝛ varietate distictũ. z miro oꝛnatu facieẽ ipi⁹ totũ venustãs videtur fre. Pacifico Terõ ocli fuerũt scissimi pnue duotissimas lachrymas effluẽtes: acsi coã se iugiter crucifixũ iesũ cernerẽt pñtẽ. Vñ cũ a medico sibi suaderet abstiere a fletu p euasiõe doloꝛ ocl'oꝛ. Rñdit q ob amoꝛez

luminis qs habem⁹ cõe cũ muscis nõ est repti
mẽda visio mẽne lucis. Scti qz ei⁹ z bti oculi se
pe videre meruerũt chz apparẽtẽ z ãgelos Quar
to aures fuerũt scissime. qz vocẽ chĩ audire, pme
ruerũt pluries. Nam ter chis sibi replicãs dixit,
Frãcisce vade repa domũ meaz q̃ tota vt cernis
destruit. Itẽ alia vice dixit ei. Frãcisce qs põt tibi
melio⁹ facere: dns an seru⁹: diues an paup: Et
cũ rñderet q dns z diues. ait Aur ḡ relinqs p
suo dñm: p paupe diuitẽ Et extũc amor terreno
rũ sibi viluit z tor⁹ in chĩ amorẽ erarsit. Tertio
qz in pncipio ꝓuersiõis chis sibi dixit Francisce
amara p dulcib⁹ sume z teipm ꝓtẽne si me cupis
agnoscere. z pl'a bmõi. Deniqz cũ egrotaret ma
xima infirmitate z cuperet p spũs ꝓsolatiõe sonũ
armonicuz audire: statim angel⁹ dei affuit z ci
tharã pcutiẽs dulcissimũ solaciũ pbuit. Quito
nares sctissime fuerũt q ferozes lepzosoz nõ cu
rabãt. sed eis applicabãt osculãdo p amore chĩ
vlceros as plagas. z sic eos sanabãt. Ũ qdã oc
currit ei cui⁹ os z marillã morbo horribilis de
pasceñ cozroserat: quẽ amore chĩ Frãcis⁹ oscu
lãs: mor pfecte sanauit. Sexto labia z lingua sã
ctissima erãt. qz audito noie ihesu mor lingẽdo p
dulcedine chĩ q̃si forent vncta spũsctõ dulcifica
bant. Ũ scũs Fran. req̃situs cur sic ad nomẽ ie
su labia lingeret. Rñdit q p illa dulcedine amo
ris chĩ se ꝓtinere nõ posset a lingẽdo Septimo
oris ẏba erãt tãmarime sctitatis q quẽ bñdice
bãt erat bñdict⁹. z quẽ maledicebãt erat maledi
ct⁹ Ũ cũ auel salutauit oẽs ei pdicãti rostro ap
to z alis extẽsis intẽdebãt donec eas bñdiceret z
abire vl' deũ cantañ. laudare mãdabat. Itẽ cũ
gregẽ ouiũ salutassz: relicto pastu oẽs ad eũ cu
currerũt: z leuatz capitib⁹ ei⁹ ẏbis itẽdebãt z plau
debãt. Itẽ qdã mulier sibi ꝓq̃sta q vir crudelez
biet q ctiã in fuitio dei ipam impediret misit illi
p eã suam bñdictionẽ dicens z mãdans: vt hec
sua ẏba illi diceret. Nũc ips est miseõie postmo
dũ eq̃tatis. Ad qs ẏbũ vir ille tanta sensit muta
tionẽ q ad vrozẽ semp benuol⁹ extitit q̃ad vixit
Et ambo deo fuientes tandẽ vna die moriẽtes
i celũ puenerũt. Deniqz de maledictiõe ei⁹ legit
q cum sus q̃dã mitissimũ agnũ vorasset brũ
Frã. cõpassiõe mot⁹ suẽ maledixit z mor mortua
ẽ sus illa. Octauo salitua sctã fuit. qz p illam lini
endo oc'os cuiusdã puelle visu puare restituit
mor eidẽ daz lumẽ visus. Nono gust⁹ z dẽtes
sctissimi fuerũt. qz cũ in infirmitate vinũ gustare
p ꝓfortatiõe apetiuisset z nõ hẽrent frẽs vinum
tũc adduci iussit aquã z signo crucis edito mor
vinũ efficit optimũ. ad cui⁹ gustum de infirmita
te statim ꝓualuit. Itẽ buccellã panis ỏ q edebat
sctus Frãciscus trãsmisit cuidã horribili ifirmo
qui videbat a demõio verari. Qua buccella gu
stata ille statim est liberatus vt deinceps nunqz
veraret. Decimo humeri z dorsuz fuerũt sancti
simi. qz aplic⁹ vidit ecclam lateranẽñ. ad ruinaz
declinãtẽ dorso z humeris Frãcisci sustẽtari. Et
exẽplis: doctrina z meritis. Undecimo lat⁹ tui
sctissimũ. qz vulnere chĩ laterali meruit insigni
ri. Duodecimo pect⁹ z corp⁹ corũ. qz cũ pdicare
visus est a fratre Pacifico tũc seculari duobus
trãsuersis ensib⁹ valde fulgẽtib⁹ in modũ crucis
a capite ad pedes z a manu in manũ p pectus
trãsuersal'r tot⁹ ꝓsigt⁹. Ei⁹ ẏbis cõpassio⁹ fu
gionẽ intrauit. Itẽ qz ab oi labe pcti ei⁹ corp⁹ fu
it pseruatũ. Tertiodecimo man⁹ fuerũt sctissime
z brachia. qz chĩ stigmatib⁹ ꝓsecrata. z panis e
manib⁹ tact⁹ ifirmos curabat. Decimoqrto vul
gues. Nã qdã frat cũ tentaret ẽ fugit ipe in spũ p
uidẽs dixit ei. Veni fili pscide mihi vngues. Ipe
ille libenter fecit. z vngues pedis os fuauit ac lic
tentatiõe mor liberat z maxime ꝓsolat. Decimo
qnto scripta ei⁹. Cũ em qdam frater magna ten
rit⁹ tẽtatiõe pateret cogitauit q si de manu bti
Frãcisci aliq̃ scpta hẽ posset libaret. Qõ beatus
pat in spũ cogĩcẽs eidẽ mãdauit vt pergat scribẽs
tam z atramentũ: z q̃dam dei laudes ꝓscribẽs
illi porrexit. z mor omnis tentatio cessauit. Ipse
q̃z charta fuata postea multz egr⁹ sanitatẽ ꝓtulit
Decimosexto pedes scissimi fuerũ. qz stigmatizati
ꝓsecrati. Decimoseptimo lotura pedũ z manuũ
qz pestilẽtes oues z boues aspgeñ. sup eos lotu
nauit. Decimooctauo babit⁹ qz ipo rãgẽs ano in
nemore nõ auolabãt. q̃z auolañ. ꝓtecrang sepe
mittebãt. Et ỏz vsqz hodie babit⁹ ille in castello mon
stigmata sine corruptiõe fuari in cadauere eius
aluerne. q cũ videt radiare splẽdore nouo q̃ ali
qs inibi debet mori z ad morẽ ꝓparari fecit eos
z sic alios morit. Decionono bacul⁹. qz cuidam
cum baculo thau signũ babẽte apostema frequẽ
z mor sanauit. Uicesimo chorda q̃ pangebat q
seruata z sepe in aq̃ posita infirmos potuit sana
uit. Uicesimoprimo nomen. naz dum in cuiusdã
Parmẽsi scholares i studio garrulitate bruta
nis ipedirent: qdã eoz ait birũdini. In noie fris
ui dei Frãcisci papio tibi vt ad me veniat. Qui
nuo ꝓtinus. Et audito Frãcisci noie mor cessa
it z aduolauit. Itẽ clerie⁹ matthe⁹ ironiam ꝓtu
no mortifero. Frãcisci nomẽ deuote depꝓpiãs
mor veneno euomito libatus ẽ. Uicesimosecũ
aia scissima fuit q̃ soluta in specie stelle irradiãs
lũ. Ad hõ cogita q si chis ipm adeo exaltauit
litate vicz deuotiõis z ꝛuocatiõis meritoz. Quã
Frãcisci q̃stio occurrit. Quõ sctoz. da merito ad
inuicẽ possint cõicari: vt nouerim⁹ q̃lit possim⁹
cõunicari in meritis gl'iosis tanti scti Frãcisci
Ad qs rñdet Aug. lib. i. homel. dicens sic. Con
gaude illi cui de⁹ aliquam gratiam dedit z non
tes habere in illo quod in te non portes. Ille
te habet virginitatem: ama illam z tua ch. Ille
habes maiorẽ parientiam: diligatte z tua ch. Ille
le potest satis vigilare: si non inuides eum
studium suũ. Tu forte portes amplius

ſi amat te ſuũ ẽ ieiunĩũ tuũ. B iõ. qz ĩ illo tu es. p
ꝓtectarẽ ei nõ es. ſz p charitatẽ tu es. Hec ille Et
ꝯ ordinẽ ꝓficiare poteſ i meritiſ illi⁹ z pmꝺs
ta. p tua erga eũ deuotõe: clareſcit ex ipa epla bo
dicma. vbi canit ſic. Quicũq; hãc regulã ſecuti
fuerit. ſ. deuotiõe debita par ſup illos z miſcõia.
Et infra. Fra dñi nr̃i ieſu chr̃i cũ ſpũ v. frẽs amẽ
Hria ğ vtilitas ẽ par. ſ. cũ deo z angel⁹. qz petõz
a petis ve⁹ueniũt ad chr̃m p bti Fran. merita. z
ſic pacificat⁹. Hcõa eſt miſcõia vt libereꝛ a picul⁹
bui⁹ miſeric. Tertia ẽ gr̃a ſpecial⁹ dñi ieſu Quar
ta ad hec ſeq̃tur glia. Jõ õz Amẽ. i. vere z fideliꝫ
ad gliam ſempiternã. O ğ petõres o cũcti fideles
viri z mulieres. O diuites z pauꝑes: oĩs etaſ z
ꝯditiõis boies accedite ad venerãdũ deuotẽ bej
ſtantẽ dño ieſu zc.

De ſeraphico pr̃e Frãciſco Ser. III. ſ. de crucĩ
chr̃i deuotiõe q̃ ipe mire claruit

Chriſto confixus

ſũ cruci. viuo ãt iã nõ ego viuit vo
ſcõ Frã. in me chr̃s Gal. ij. z ad laudẽ bui⁹
ritas ſãte vtuſ. ẽ vt copulet amantẽ cũ amato. z
ſi chr̃ian⁹ fideꝫ erñs in charitate chr̃i paſſi adeo
vnit ꝑ amorẽ chr̃o vt in eo trãſformet z i chr̃o vi
uat. Quẽadmodũ ferrũ ignitũ coraliẽ trãſformatur
in ignẽ vt ſit cãdẽs z calẽs. Sz q̃m bt̃us Frã.
fuit plen⁹ diuini amoꝛ igne. z totũ ſtudium ad
chr̃i amorẽ crucifixi apoſuerat Idcirco cũ apl⁹
ꝓuenienẽ dicere poſſet hec vba. Chr̃o ꝓfix⁹ ſum
cruci. ſ. ꝑ fidẽ z charitatẽ. viuo ãt iã nõ ego q̃ vis
fuiſſem ſecco amãs frena: viuit vo i me chr̃s. ſ. per
gram ihabitãtẽ. Nã. i. Jo. iij. õz. De⁹ charitas ẽ
z q̃ ma. i cha. i deo maneꝛ z de⁹ i eo zc. Jurta q̃
vba bemat⁹ ad honorẽ b. Frã. tria myſteria no
rabim⁹ ſiẽ z de his trib⁹ in ipis vbis cõmẽdat z
in exẽplũ nob ꝓponit.

Primo de crucis chr̃i deuotõe. ſ. q̃ chr̃o ꝓfix⁹
eſt cruci.

Scõo de crucifixi trãſformatõe. vñ õz. viuo iã
non ego.

Tertio de ſcti Frãciſci glia z honore ꝑ crucis
chr̃i amore.

B Circa pmũ ꝺ deuotõis ſtudio ad chr̃i crucẽ
ſic. p. 2dtone q̃ oẽs fideles chr̃iani debẽt exẽplo
bꝛ Frã. ſũmo ſtudio deuotiõis vſari erga crucẽ
chr̃i: ꝑz B triplicat ꝓbãdo. Primo qz id canit eccle
ſia i collec. oraõis ſic dicẽdo. De⁹ q̃ mira cruc⁹ my
ſteria multifoꝛmitẽ demõſtraſti: da
nob ꝺs deuotiõis ſue ſp exẽpla ſectari z eiuſdez
ſcte crucĩ aſſidua meditatiõe muniri. Scõo qa
ad idẽ hortat nos etiã ſcptura. j. Pet. ij. di. Jn B
vocati eſtiſ. ſ. ad chr̃ianã fidẽ: qz chr̃s paſſus ẽ ꝓ
nob vob reliq̃ns exẽm vt ſe. ve. ei⁹: q̃ pcñ ñ fecit
zẽ. Denicq; tertio ẽrõ theologica: qz chr̃iani ſunt
mẽbra chr̃i: vt õz Apl⁹. j. Cor. ij. Vos aũt eſtis
corp⁹ chr̃i z mẽbra de mẽbro. ſz mẽbꝛ bz viuere
de ſpũ eius cui⁹ eſt membꝛ: z bz ſentire dolorẽ
capitis cui⁹ eſt membꝛ. vñ Greg. Languẽte ca
pite cetera mẽbra dolent. ğ chr̃ian⁹ debet viuere
p fidẽ z amorẽ in chr̃o z ſentire ei⁹ paſſionẽ per
deuotã cõpaſſionẽ: ſicut fecit z bt̃us Frã. Jta vt
apl⁹ Rho. viij. õz. Sicꝫ ſpñ chr̃i nõ babꝛ: hic
nõ eſt ei⁹ Lyra. i. ſicꝫ ercidit a chr̃i gr̃a. ſ. ꝑ pcñ:
hic nõ eſt ei⁹. ſ. chr̃i mẽbꝛ merito: licꝫ ſit numero
qz eſt ſicut mẽbꝛ ſtupidũ z mortuũ Bed. Scio
membꝛ lõge a ſalute exiſtere qõ obſtupuit: z ei⁹
grũ ſeſe ñ ſentiẽtẽ piculoſi⁹ laborare. Ad hec plu
res alie ſcripture faciũt de q̃rto ſcõo articulo ꝑſe
q̃mur. Bt̃us Frãciſc⁹ hec ꝓſiderãs totũ ſuũ ſtu
dium dedit ad deuotionẽ crucis chr̃i z ei⁹ veſti
gia ſectãda: vt õz Bonauẽtura Et Sed q̃rit:
q̃liẽ hõ poſſit ſe diſponere vt inflãmeꝛ in crucis
chr̃i deuotiõe: Rñdeꝛ q⁹ B clare edoceꝛ in beato
frãciſco: q̃ dẽ ꝓpue ꝑ tria diſpoſit⁹ fuit z babꝛ
litat⁹ ad talẽ gram Primo ꝑ pietaꝛ opatiõez
Nã videm⁹ q⁹ ligna ꝑ vnctuo ſitarẽ vl̃ pinguedi
nẽ diſponũꝛ ad inflãmãdũ faciliꝰ Sic coꝛda hu
mana pietaꝛ pinguedine vl̃ oleo vncta inflãmã
tur in diuino amoꝛe crucis chr̃i Tim. j. Tim. iij.
Pietas ad oĩa vtilis eſt. Bt̃us ğ Frãciſc⁹ licꝫ in
ter vanos filios hoĩm iuuenili etate fuiſſet nu
tritus in vanis: ineꝛat tñ iuuenis Frãciſci ꝓcoꝛ
dĩs ad pauꝑes miſeratio liberalis q̃ coꝛ ipi⁹ tã
ta benignitate repleuerat vt oĩ ꝓponeret ſe petẽti
tribuere: marie ſi diuinũ allegaret amoꝛẽ. Aud
dũ ꝓmiſſũ cãnobile Fuauit ad copioſa in deum
gr̃e incremẽta puenit. Hec Bona. Scõo per
carnis mortificationẽ. qz ſicut ligna õſiccata ma
gis inflãmanꝛ: ſic bõ ab humoꝛe carnal⁹ ꝓpie
deſiccat⁹ diuino amoꝛe pl⁹ inflãmaꝛ. Rho. viij.
Si ſpũ facta carnis mortificaueritiſ viuetiſ. Bea
tus ğ Frã. vt õz Bonauẽ. in legẽda: cũ nõdũ diſ
ciperat degustare diuina: diſtract⁹ ad terrena: fa
cta eſt ſup eum man⁹ dñi lãguoꝛe corripiens et
affligẽs corp⁹ ipi⁹: vt coaptaret aiam ad ſcĩ ſpi
ri⁹ vnctionẽ. Tãdẽ reſũpſ viribꝰ corꝑis cũ ob
uiũ habuiſſet q̃ndaz militẽ pauꝑez: memoꝛ chr̃i
veſtimẽta ſua noua, ꝓin⁹ ſe exuto illi tribuit Eã
dẽ aũt nocte ſeq̃nti in ſomnis chr̃s mõſtrauit ta
lẽ viſionem q⁹ palatiũ ſpecioſum armis militari
bus crucĩ ſignaculo inſigniriſ vidit Et cũ q̃reꝛet
cui⁹ eẽnt. Rñſum ẽ: q⁹ oĩa ſua foꝛẽt z ſuoꝛ milẽ
tuꝫ ſi crucis chr̃i vexillũ aſſumereꝛ. Extinde mõo
cogitauit ſe debere militari. Cũq; iret ad quẽdã
comitẽ: iterato in ſõnis audiuit vocem dicentem
ſibi. Frãciſce: q̃s põt meliꝰ facere tibi: dñs an ſer
uus: diues an pauꝑ: Cunq; diceret q⁹ dñs z di
ues. Ait ille. Cur ergo relinquis ꝓ⁹ ſeruo domi
num z ꝓ⁹ pauꝑe homine diuitem deum. Et

Fran. Quid vis dñe me facere. Et dñs. Reuerte re ait. qz visio quã vidisti spũalẽ pfigurat effectũ diuina dispositiõe in te cõplẽdũ. Extũc reuersus cepit carnẽ mortificare: a negotiatiõe publica se subtrahere: z dñi volũtatez expectare.. Tertio p sedulã oronẽ. Sicẽ em p flatũ succẽdit z iflãma tur ignis: sic p orõez freqntẽz meditationẽ ignis diuini amoris. Ps. Os meũ aperui. s. in oronе z attraxi spm̃. s. deuotiõis. Jdẽ. In meditatione mea exar. ignis Btus Frã. dũ p bec cũ gemitibꝫ ozaret vt qd sibi foret agẽdũ ac õo acceptissimũ seruitiũ qliter exhibere posset: apparuit ei chr̃i stus Jesus veluti cruci ꝑfixus eidẽ ingerẽs illõ euãgelicũ. Si vis venire post me abnega temet ipm̃ tolle crucẽ tuã z seqre me. Extinc adeo impsa ẽ memoria passiõis chr̃i cordi ipius vt qsi iugiter oculis mentis cerneret crucifixũ z a lachrymosis gemitibꝫ ꝓnere nõ valeret exterꝰ. Extũc ad chr̃m torꝰ ꝓuersus cepit ꝑfecte imitari crucis chr̃i vestigia. O g̃ pcõz mũdane exerce te ad pietatẽ: refrena z abnega oia vicia z deuotꝰ oza vt habeas gr̃am.

Circa scõm p̃ncipale. s. de trãsformatiõe in crucifixũ q̃rit. qliẽ chr̃ianꝰ exẽplo bti Frã. debeat vitã suã trãsformare in chr̃m iesum crucifixum vt viuat in chr̃o z chr̃s in ipo. Ad qõ rñdet fm scripta Gozze sup epl̃az Gal. ij. qꝰ qlibet chr̃ianus dz trãsformari in crucifixuz. alioqn sicẽ saluator ait Jo. xv. Sicqs in qt̃ i me nõ mãserit mittet foras sicẽ palmes z arescet z in ignẽ mittẽt z ardet. Qui ât in me (ait) manz z ego in eo: h̃ fert fructũ multũ. Vñ ptz qꝰ chr̃ianꝰ dz trãsformari z manere in crucifixo si vult saluari. Et h̃ ꝑcipue qn, qz modis qbz ipe chr̃s dñs se habuit i cruce vl circa crucẽ ꝑpẽ nos.

Prio in crucis portatiõe
Scõo in crucis affixiõe.
Tertio in crucis vulneratõe.
Quarto in crucꝫ mortificatiõe.
Quito in crucis gl̃ificatiõe.

Prio itaqz dz chr̃ianꝰ cũ chr̃o crucẽ portare. qa ipe ꝑcepit Mat. xvj. Qui vult venire pꝰ me abneget se. z tol. cru. sẽ. Et Lu. xiiij. Qui nõ accipit crucẽ suã z seqtur me: nõ ẽ me dignꝰ. Nec crux fm doc. est pnia ꝓa quã dz portare pcõz post chr̃m si vult regnare cũ chr̃o. Sicẽ ei videmꝰ qꝰ aues nõ ꝑt eleuari a terra nisi volãdo: nec põt volare duz ẽ in ẽra nisi ertẽdẽdo alas ponat se in modũ crucis. sic bõ pcõz põdere gnaꝰ: z i ẽrenis iacẽs nõ ꝑt eleuari in celũ: nisi ponat se ad crucẽ pnie per quã soluit̃ a vineul̃ pcõz. Nã impossibile ẽ pec catorẽ ipenitẽtẽ in celũ ire. qz vt dz Apoc. xxj. Nil coiqnatum intrabit in illud. s. celũ. Proinde z Berñ. in li. de interna ꝙuer. Nõ ẽ inqt̃ salꝰ pcõri. nec spes ẽrne vite nisi in cruce. s. pnie. Tolle g̃ crucẽ z seqre iesũ: z ibis in vitã eternã. pcessit ille baiulãs sibi crucẽ ꝑ te: vt tu etiã portes crucem ambula vbi vis: qre qdcũqz volueꝛ: nõ est alia via ad vitã nisi via regia crucꝭ. Sz nota qꝰ licꝫ gimꝰ crucẽ chr̃i aliqn portarã vl̃ baiularã coacte vt a simõe cyreneo. Aliqn cũ murmuratiõe. sicut malꝰ latro murmurauit pendẽs iuxta crucẽ chr̃i. Aliqn de necessitate faciẽdo ꝟtutẽ. vt bonꝰ latro iuxta chr̃m pẽdẽs. Aliqn ât libenẽ vt chr̃s. Sic aliq homes accedũt ad pniaz libenẽ. aliq coacte necessitate: sed faciũt de necessitate ꝟtutẽ. z tales saluanꝰ. Qui aũt coacte cũ murmure portant. dãnabunꝰ. de qbz Berñ. vbi s. Multi inqt dura rus videt h̃ fmo Abnega temetipm̃: rolle crucẽ tuã z seqre Jesuz. Sed multeo durꝰ erit audire illud extremuz vbũ. Discedite a me maledicti in ignẽ eternũ. Nec ibi. Scõo qqz dz chr̃ianꝰ cũ chr̃o nõ solũ crucẽ pnie baiulare sed z cũ chr̃o affigi: vt dicere possit cũ apl̃o. Chr̃o ꝑfixi sum cruci: viuo ego iã nõ ego: viuit vo in me chr̃s. qz nõ sufficit pniam agere: sed oꝑtet viuere in chr̃o crucifixo. Et Sz quo bõ ꝑfigit cruci chr̃i. Rñdetur qꝰ ꝑfigi est adherere. Et h̃ fm doc. fit ꝑ tres ꝟtutes theologicas. Sicẽ em chr̃s tribꝰ clauis affixus cruci sic chr̃ianꝰ bis tribꝰ clauis affigit̃ crucifixo. Primꝰ clauꝰ fidei. Scõs spes. Tertius est amorꝭ dei. Per bec vitat̃ bõ in chr̃o. z sine his nõ est salꝰ: vt patet. Tertio insup debet chr̃ianus cũ chr̃o vulnerari. qz dicẽte Greg. Vulnera est salus cordis q̃ dolorem nesciũt vulnerari amoꝛi. Vñ ania scta Laur. iiij. dicit vulneratam se in cordis charitate chr̃i. Sed qli sit ista de ꝑ charitatem sponsi. i. dei. Et Sed qli sit gno cognoscit̃ qs fore vulneratꝰ charitate chr̃i? Rñdet qꝰ ꝓtẽsendo ꝑfecte charitatẽ. Adueꝛte qꝰ loqmur cõibus hoibꝫ in p̃dicatione. Adueꝛte dum ꝑ simplicium captu qꝰ vulnꝰ in corpe. per tria potissime agẽsat. s. ꝑ dolorẽ: ꝑ refrenatiõẽ. vel diuisionẽ p̃tiũ carnis: z ꝑ sanguis effusionẽ. vel eritũ. Sic spũalit̃ homes cões sanctis sũt vulnerati charitate chr̃i ꝑ salutis necessitate. Primo illi habent vez dolorez de pctis. Secõo si pcta vere reserãt z aperiũt i confessiõe. Tertio si sanitatem impẽdũt. qõ notat̃ ꝑ sanguis fusionẽ. Qui vulnera spũalit̃ habet cũ chr̃o vulnerat̃ cꝛ. Quarto chr̃ianꝰ debet cũ chr̃o in cruce mori crucifixus. qz dicit apl̃us. ij. Tim. ij. Fidelis sermo. Si nã z sĩ cõmortui sumus. Ipsa. i. cum chr̃o: z viuemus. Si sustinebimꝰ z cõregnabimꝰ. Si gauerimꝰ. s. ꝙbo vl̃ facto ꝑ peccatum. Si negauerimꝰ z ille negabit nos. Jtẽ Gal. v. Qui chr̃i Jesu. nẽ suã crucifixerũt cũ vicijs z concupiscẽtijs. Vbi nota qꝰ ita qꝰ mortua sint in eis. Vbi nota qꝰ sic chr̃us duos latrones crucifixꝭ z mortuꝰ est. sic spũaliter debet chr̃ianus crucifigi z mori sic qꝰ mortui sint eo vel cum eo bi duo latrones. s. concupiscentia carnis ꝑ refrenationem z concupiscentia mundi per contemptuz cupiditatis. Dicat g̃ apostolus crucifigi cũ vicijs q̃ ad ꝓmuz. z concupiscentia quo ad secũdum. O homo aduerte quia nisi hi duo latrones morianꝭ rapiunt animã ad eternã ra z spoliant oĩbꝫ meritis. Quinto christus

cū chīo debet ī cruce glīficari. vt sīc chīs p crucē
meruit glīam exaltatiōis. vt ōr Phil. ij. sic chīia
nus p ītutes ī cruce chīi mōstratas. s. obedientiā
hūilitatē castitatē charitatē ī sic de alijs q̄rat me
rori celestē glīam. vñ Col. iij. Si ꝓsurrexistis cū
chīo. q̄rite nō q̄ sup terrā. Bīus Franciscꝰ bis modis
trāsformatꝰ fuit in sīlitudinē crucifixi. q̄ crucem
chīi portauit p pniam magnā. chīo ꝓfixus ē p
fidē ī charitatē adherēdo. chīi amore feruentissī
mo vulneratꝰ fuit ī cū chīo mortuꝰ ꝓcupiscētijs
ac chīo ꝓformis ī ītutibꝫ. ℊ exēplū tibi o chīiane
Circa tertiū de sancti Frācisci honore in cru
cis chīi amore accipiamꝰ bāc ꝓclusionē q̄ bene
dictus iesus crucifixus in sue crucis deuotōibꝫ
amauit Frācisc̄ specialibꝫ ī magnis gr̄aꝫ bo
nōribꝫ: vt cūct̄ fidelibꝫ sit p exēplo imitādi. ī sīli
bus. Declarat̄ inductiue ex legēda p plīma signa
subsequta. Primū signū q̄ arma cruce fulgen
tia sibi reꝑomisit. vt patuit arch. j. buiꝰ ser. Sed
q̄d p illa arma significabāt nisi ītutes q̄bꝫ mili
tādo ꝓ vitia munimur. Sīc ad hec hortat nos
apls Rho. xiij. Abijciamꝰ opa tenebraꝝ. i. pcā
ī induamur arma lucis. i. ītutes fm Ly. Se
cūdū est q̄ benigne crucifixꝰ ipe sibi apparuit ī
vocauit ī corde illīus dī. Si vis venire post me vt
supꝫ patuit. ī b etiā fuit magnū. Tertiū est. q̄
crucis ī imagine eū allocutꝰ fuit: vicz dū oraret
in ecclīa sancti Damiani corā imagine crucifixi.
qui alloquēs corꝑali voce dixit ter. Francisce va
de repara domū meā: q̄ vt cernis tota destruit.
Hō Fran. ipleuit. Et hoc etiā fuit magnū q̄ de
stinabat spūal̄r ad renouādā sanctā ecclīaz chīi
quā informitē renouauit tres ordines ordinañ.
Primū minoꝝ ꝑ viris. Secūdū sctē Clare pro
dīabꝫ ꝰginibꝫ vel viduis. Tertiū penitētiū pro
oībꝫ. Quartū signū amoris. q̄ demones ef
fugari ꝑ ipm mōstrauit. Nā sacerdos quidā ho
nestē vite Silvester nomīe spū humano horre
scens durā vitā Minoꝝ vidit ī somnis deo re
uelante assistū magꝫ draconē circūdatū ī totam re
gionē exterminio subiacere. vidit etiā crucē aureā
ex ore Fran. pcedentē. q̄ sū mirate celos tāgere ī
brachijs prēsa vsq̄ ad fines mūdi videbat. Ad
cuiꝰ aspectū draco fugabat. Hoc tertio videns
ille ordinē intrauit. Quintum est q̄ excellenti
gr̄a cōpassiōis chīi exaltauit: adeo vt Bonauē. ī
maiori legēda testat: q̄ iugit crucifixū in mente
habēt q̄ amore flagraret ī a fribꝰ pie obſuanti
bus audiret in locꝫ secretꝫ ī nemoribꝫ alta voce
deplorare q̄si corā posita dñica passionē. Hinc
ī li. ꝓfor. hō q̄ cuidā sctō fratri Petro de monti
quo fuit reuelatū. s. q̄ post beatā vginē Mariā
ī Joānē cuā gelistā dñō chīo cōpassus fuerit be
atus Fran. pre sctis ceteris. Sextū est q̄ fron
tem ī facie eiꝰ fulgidā cruce ostēdit p thau vario
decore venustantē: vt vidit sctūs frat Pacificꝰ.
Hō testabat interne claritatꝫ fulgorē. s. crucꝫ stu
dio date mētis. Septimū signū q̄ chīs amauit Fran. est: q̄ gladio spūsceti ꝓsignauit. nā dū
ꝑdicaret semel aderat quidā secularis cantionū
curiosus inuētor. q̄ ꝓter hoc ab imperatore fue
rat coronatꝰ. Et iste vidit crucꝫ ꝑdicatore ē Fran.
duobꝫ trāsuersis ensibꝫ valde fulgētibꝫ ī visce
ra eius trāsfigentibꝫ in crucis modū. Ad qō ille
stupefactꝰ ī vbor illīus ītute cōpūctꝰ tā q̄z fortet
gladio spūs. s. trāsfixus ꝓcedēte ex ore illius reli
gionē intrauit. ī est frater Pacificus vocatus.

Octauū est: q̄ habitu crucis ꝓfiguratū a ꝑa
rere fran. voluit. Dū em̄ sctūs frater Antonius
fratribꝫ in capitulo Arelatensi de titulo crucꝫ Je
sus nazarenꝰ zē ꝑdicaret: btūs fran. tūc a remo
tis virtute diuīa adductus apparuit in aere ad
hostiū manibꝫ velut in cruce extēsis. ī bñdicens
fratribꝫ: sicq̄ crucis chīi vestigia sectā da ostēdit
ī vbo ī exēplo ī ꝓfiguratōe etiā habit. Qui ex
tensis manicis in integra tunica ī caputio trās
uersalit̄ figurā crucis mōstrat. Coloze etiā cine
reo hūilē mortē chīi ꝑcat. Ebor da q̄z ꝑ cingulo
chīi ligationē repsentat. Pedes nudi ī baculꝰ ī
signo thau ꝓcordit̄ chīo ꝓfiguratū docēt. Ho
nū est: q̄ intelligētia ꝑ hetica illustrauit. quod ī
multꝫ claruit. sed ꝫ sufficiat ꝫ vnū narrari. vicz
q̄ ꝑbēdarꝰ q̄dā noie Hedeon infirmatꝰ lachry
mose rogabat cū plīb alijs: vt ab ipo brō Fran
cisco crucis signo signaret̄. Cui ille Cū viverꝫ fm
carnis ōsideria ecce q̄dē signabo te. Bz scito gra
uiora passuꝝ te si ad vomitū redierꝫ. Quo signo
statim ꝓcus ille surrexit sanꝰ. Cū q̄z iterato cor
pus ipudicicie dedisꝫ nocte dormīte in quadā
domo tectū supꝫ oēs corruit: ī ceteris euadētibꝫ
mortē solꝰ ille miser intēmptꝰ est iudicio diuīo.

Decimū est: q̄ charius annuit oꝛōi eiꝰ ad mo
dū crucis facter exaudiuit. Cū em̄ estiuis diebus
q̄dā pauꝝ hō duceret in asino beatū Fran. sitire
cepit hō ī dixit q̄ morerer̄ nisi haberet poculū.
Vir dei ꝑsiluit de asino ī flexis genibꝫ palmas
tetēdit ī celū oras donec itellexit se exauditum: ī
mox petra ꝑ miraculū deo ānuēte dedit aquā vi
uā: vbi antea nūq̄ fuit aqua. Undecimū est:
q̄ leuauit a ēra ī diuinā ꝓsolationē exhibuit. nā
teste Bona. visus est nocte oras in nemore: ma
nibꝫ ad modū crucis ptēsis: toto corꝑe subleua
tus a ēra: ī nubecula fulgēte circūdatꝰ. ī vt ōr a
chīo ī maria ꝓsolatꝰ. Duodecimū est: q̄ mira
culis mīris cū magnificauit. Ut de alijs ptrāsea
mus alīq̄ eoꝝ tm̄ q̄ facta sūt ab eo crucꝫ sīḡ refe
ram. Nā q̄ndā palyticū ad instātiā epi sīḡ cru
cis signauit ī mox sanatꝰ est. Item puerꝫ ꝓglome
ratū adeo q̄ caput portaret pedibꝫ applicatū ad
lachrymosas parentū ꝑces signauit ī subito li
berauit. Item puerꝫ in vno oculo macula obtectū
intātū vt nūl illo videret: signo crucꝫ tālimpide il
luminauit: vt ordinē ingressus assereret clarius
videre cū oculo ꝓus infirmo q̄z cū oculo sp sano.
Item mulierē oīno cecā signo crucis illuīauit. Item

aquã signo crucis in vinũ mutauit. Itẽ mulierẽ ꝛctis z aridis manibꝫ signo crucꝭ liberauit. q̃ cibos mor illi z pauptibꝫ pauit. Vltimo qz nobilissime sacris stigmatibꝫ chr̃s eum insignuit. O ℊ gl'iosissime pr̃ p amorẽ crucis te depcamur ora p nobis dilectũ chr̃m. Amen.

De seraphico patre Francisco Ser. iiij. s. de ipius sctitatis p̃rogatiua z gl'ia.

Similẽ illum fecit in gl'ia scõz. Ecci. xlv. Hec ẏba optime de btõ Frãcisco dici pñt, pr̃ silitudinẽ ei⁹ p stigmata ad crucifixũ iesũ. Hz qm̃ silitudo est cã dilectiõis: iuxta illõ Ecci. xiij. Oẽ aial diligit sibi sile. qõ claret in hoibꝫ z etiã bꝛutꝭ. hõ eñ pl⁹ amat filios sibi assil'atos in effigie. Itẽ Palladi⁹ õt q̃ pauo ñ diligit: imo psequit pullos, pp̃os ãteq̃z viderit eos cristatos. q̃ sibi sil'es agnoscit fouetq̃z. Sic bñdict⁹ iesus eos chr̃ianos q̃ moribꝫ viciosis dissil'es sunt nõ amat: sed ẏtutũ imitatiõe assil'atos diligit. Vñ exq̃ beat⁹ Fran. p oẽs ẏtutes chr̃m imitari studuit: chr̃us p sig̃ amoꝭ ipm silitudis gr̃a decozauit p ceteꝭ scis: vt claresçat qz eũ speali⁹ amauit, qr̃ qõ si milẽ illũ fecit in gl'ia scõz. Juxta q̃ ẏba tria mysteria notabim⁹ p ser. de qbꝫ b scũs cõmendat.

Primo de speciali ei⁹ p̃rogatiua. s. q̃ illũ de⁹ fe

Scõo de chr̃i formi gr̃a qua (cit sublimẽ simile sibi chr̃ist⁹ feat.

Tertio õ mlt̃i formi gl'a q̃ fulget i ordibꝫ scõz.

Circa pmũ de p̃rogatiua btĩ Fran. inqrendũ ẽ. qlibꝫ p̃rogatiuis pulegꝫs dñs iesus sublimauit fran. ad sue crucis sectãdũ vestigiũ: Ad qõ fm doct. nr̃os inr̃ cet̃a notabim⁹ pulegia p̃cipua. vij. qbꝫ gl'iam hz inr̃ oẽs scõs. Primũ est q̃ autoz est z dux armigeroz vel militũ crucis chr̃i. b̃ est ordis minoz. qõ de⁹ reuelauit qñ sibi oñdit arma fulgẽtia sig̃ crucꝭ di. Tua erunt hec oia z tuoz militũ. Hoc ãt magne ẽ gl'ie eẽ. s. ducẽ imitatoz crucꝭ chr̃i filij dei. Ecci. xxiij. Bl'ia magꝭ seq̃ dñm. Et certe mlto maioꝛ q̃z seq̃ regem terrenũ. vñ Ber. O dñe iesu btũs est q̃ te diligẽter obꝛuas p viribꝫ suis se prebet imitatorẽ tui Hec ille. Sed q̃d de pctoribꝫ: vtiq̃z maria cõfusio seq̃ diabolũ: q̃ tãq̃z toztoz p blãdimẽta viciorũ ducit ad patibulũ. s. ifernale. Vnde Bze. Qui pñtiũ voluptatũ oblectamẽtis trahit q̃si p amena prata ad suspẽdiũ ducit. Scõm q̃ legat⁹ ẽ crucꝭ chr̃i. iõ dedit sibi chr̃s stigmata, tãq̃z sigilla vt credãt hoies ipm a chr̃o missũ. Sic eñ añ pmũ aduẽtũ chr̃i p̃cursoz legat⁹ fuit Joãnes baptista annũciãs chr̃m incarnãdũ. sic añ secũdũ aduentũ p̃cursoz legat⁹ est fran. annũciãs chr̃m ad iudiciũ vẽturum. vt. s. pparẽt se ad pñiam: ne accipiãt damnatiõis sniam. Vñ. ij. Coꝛ. v. Pro chr̃o legatiõe fungimur. Tertiũ q̃ vexilliferẽ crucꝭ chr̃i. s. in pugñ ꝛ demones. Sic eñ ad vexillũ milites aiarũ z hostes terrenũ. sic ad vulnera chr̃i i cruce pẽdẽtꝭ fideles aspicieñ. aiarũ ad penitẽtiã z demões trcnt ac fugãt. qõ crucꝭ vexillũ fran. i suo coꝛpe poꝛtauit. Vñ z vsum ẽq̃ erga de ei⁹ oꝛe. pdicẽs fugauit draconẽ. i. demoniũ. Jo canit ecclia. Vũc sequant hui⁹ ciũgãt q̃ cr. egyptũ ex. In q̃ duce cla. lu. vexilla regis pdeũt. Quarũ qz euãgelic⁹ est sectatoz crucis chr̃i. Vñ de eo canit ecclia. Frãcisc⁹ euãgelicũ nec apicẽ vel vnũ cũ trãsgredit nec iota nil iu. tẽ. Quinnũ qz reformatoz est ecclie chr̃i. Vñ chr̃s de cruce sibi dixit. Francisce vade repara domũ meã q̃ labit. &c papa in visiõe vidit fran. dorso sustẽtare ecclam. qõ fecit exẽplo z pdicatiõe ac ordinis institutiõe triplicis. vñ z cernim⁹ exẽplo ei⁹ reformari oẽm veluti cancellari⁹ tenet sigilla regis chr̃i. Jste gnat. s. ẏbo pdicãdo z ope exẽplificãdo oẽs electos ad hereditatẽ celestẽ p imitatiõz crucis chr̃i. Sepnie facieñde. qõ fcat thau visum in fronte. Septimũ qz amic⁹ seraphic⁹ est crucꝭ chr̃i. Nã et seraph z chr̃s sibi appuit. z sic sig̃ crucꝭ stigmat. ei⁹ Nimiꝛ Boe. de hebdo. õt. O me qõ eẽ redit ad bonũ z ad sile. Itẽ autoz de spũ. c. xv. Sillis filiabus ꝓgaudẽt. Quia ℊ beatus francisc⁹ erat rotus seraphico amoze ardentissim⁹ z deificat⁹ ac diuin⁹ ℊ seraph z chr̃s sibi appuerũt, q̃ signãs tan q̃z amicissimũ. O deus eterne quos peccator beu p cõtrariũ diabolo simil is efficit per pmiã z ab eo possidet.

Circa scõm de chr̃i formi gr̃a q̃rit. q̃li gr̃a idus ere pt hoies aia deiformẽ pulcritudine ac chr̃i icõsu silitudinẽ. Ad hoc rñdẽdo notem⁹ p̃ pdicte sniam Aug. li. ix. de ci. dei di. q̃ q̃nto q̃q̃z fit deo similioꝛ tãto fit ꝓximquioꝛ. nulla ẽt em ab illo. q̃ vbiq̃z pñs ẽ alia lõgin q̃ras q̃z ei⁹ dissimilitudo. hoc ille. Ar q̃ ptz q̃ aia vt sit diuie luc. z gr̃e pincipe dz deo appꝛopinq̃re: ñ q̃dẽ loco. qz b mõ sp̃s de est pñs. Vñ Ps. Quo ibo a spũ tuo z q̃ a facie tua fugiã. si ascẽdero in celũ. tẽ. Hz dz similitudine moꝛ spũal'r ꝛformari p̃cipue i charitate. Nam de⁹ charitas est z q̃ maner in charitate, deus manet. z. Jo. iiij. Hinc. j. Coꝛ. vj. Qui adhꝛret deo unus spũs fit cũ eo. Doctor declarat p exẽplũ sic. Vñ em fit admixtio alicui⁹ duoꝛ videm⁹ q̃ denoiatio fit a p̃dominãte. ut si modica aq̃ admisceat multo vino: totũ fit vinũ qz absoꝛbet a vino. Sic spũs hoies si admixti spiritui diuino. s. p charitate: totus absoꝛbeꝛ murat in deũ ac deificat. nec de⁹ i aliq̃ mutat: sic hec muratio est ex pte aie hois: q̃ deificat. Pro q̃ ad intellectũ q̃ splendet p̃cipatiõe deiformis lucis gr̃e. Scõo q̃ ad affectũ. Sic em fertur ignis tũ totũ videt esse ignis. z fm Dam. sicut ignis bone est ignis z lignũ: z tñ totũ videt ignire. sic affectꝰ nr̃ q̃iunct⁹ deo per charitatẽ deificat. Ex tio q̃ ad nomẽ. qz a p̃dominãte. s. deo de⁹ nominat. iuxta illõ Ps. Ego dixi dij estis z filij excelsi

oēs. Quarto q̄ ad actū. qz sīc hō a suo actu z ofʒ
ficio vocaf. q̄ eī exercet medicinā medicꝰ vocaf.
z q̄ arrē carpētariā carpētariꝰ. z sic de alijs. sic ab
actu diuine dilectōis diuinꝰ ōz. z p ꝫriū ab actu
diabolico. f. supbia: iuidia: diabolicꝰ ōz. ab actu
carnali bzutaf ōz. Pō. Nolite fieri sīc equus et
mul⁹ ꝛc. z ab actu cupiditaf terrenus ōz. Vnde
Aug. Vnuſq̄ſq̄ taf est q̄lis est sua dilectio. si ter
rā diligi tra es: si deū diligi deꝰ es ꝛc. Sīc ḡ deꝰ
ē eternꝰ: ico: pozeꝰ sine oi inq̄nameto pcīz chari
tate plenꝰ. sic debet z hō assimilari. Sic fecit be
atus Franciscus. ḡ ꝛc.

D

Circa tertiū de multifozmi gl'ia Francisci sit cō
clusio q̄ bn̄dictꝰ iesus simīlē fecit fran. in gloria
scōz oim ordinū. s. patriarchaz: pphaz: apl'oz:
martyz: religiosoz: cōfessoz: vginū. Primo
patriarchaz. nā de eo canit eccl'ia. O patriarcha
mus ād habuit hāc gl'iam ātēq̄z ꝫ dei pceptū
peccauit: q̄ oia obediebāt ei ad nutū. qō pdidit
pauperū in charitate chīi ꝛc. Primiz inf pīarchas pri
mus ād habuit hāc gl'iam ātēq̄z ꝫ dei pceptū
p pcm. Sz franciscꝰ p dei grām hanc obtinuit z p
dei obedīcīā ad nutū. Vñ canit de eo. Hic crea
tur: imp̄at q̄ nutui subiecerat se totū creatoris.
Et alij aūt miracula narrem⁹: p̄mo de terrestri
bus: aialib⁹ legit q̄ iter faciēs magnū ouiū gre
gē pascuis salutauit. q̄ relicto pastu oēs cucur
rerūt ad eū leuātes capita sua z exultātes. ita vt
mirarent pastoꝛes z frēs. Itē ouis q̄dā sibi ob
lata fuit. quā pius vir monuit vt laudibꝫ diuis
insenderet z ab oi offensa fratrū caueret. Illa er
go q̄n frēs itrabāt ad officium itrabat. flectebat
genua añ altare ꝫ ginis. z cū eleuabaf in missa
corpꝰ chīi. pcidebat ad genua: cantātibꝫ fratrib⁹
balans voce emittebat: nec fratres ipediebat vt
sanctꝰ ei pater mandauerat. Itē lepusculū voca
uit z statiz ad eꝰ sinū. pfiluit nec recedere ab eo
volebat. Itē cicada vocata mox ad eius manū
volauit. cui dixit. Canta z lauda creatoꝛem sine
mora canere cepit. z p octo dies mansit supꝛ ficū:
vbi sanctꝰ pater pceptr. q̄libet die cantās z tacēs
fm iussa p̄ris. z tandē ab ea licētiata recessit. Itē
in aquaticis: piscis est ei oblatꝰ viuꝰ z satis ma
gnus. cū pio affectu pī scīus ihm vt abiret in a
quā posuit. sed ille a nauī neq̄z recedebat: sz in
aqua ludebat donec ab eo dē bn̄diceret: z tunc li
centia data recessit. Similiter fecit auis fluuialis
quēdā. Itē in aereis. aues ihm pdicantē audie
bant. z q̄n mādabat cantare cantabāt: q̄n tacere
tacebāt: q̄n mādabat retinere remanebat. z pl'a talia q̄ nō sufficimus
narrare. Itē lupis rapacib⁹ z grandinib⁹ māda
bat z cessabāt a vastatiōe. Deniq̄z in igneis. Nā
ferro candēti igne dū sibi coccurā ꝫpē oculoꝛ in
firmitatē faceret mādauit vt ardoꝛe tēperaret z in
nullo eū lesit. Hec sufficiant. E Itē scōs pa
triarcha Abel deo fuit acceptus z eius sacrificia
ignis de celo descēdens ꝓsumebat. qō fuit sibi ꝓ
gl'ia. Btūs franc. adeo chīo placuit vt ipe ad eū
descēderet z eiꝰ sacrificiū. i. aiam z coꝛpꝰ frāciscī
igne diuio accēderet stigmatib⁹ ꝓsignando. Itē
terciꝰ patriarcha Noe cū tribꝫ filijs a diluuio ē
saluatꝰ. Octūs fran. tres ordines ꝓ saluādis in
chīo instituit. Itē q̄rtꝰ Abraā deo placuit. qz co
gnationē ad mādatū dei z terrā relīq̄t. Sic frā
ciscus oīa amoꝛe chīi dimisit. Itē q̄ntꝰ Isaac ex
sui īmolatōe mysteriū crucis chīi coḡuit. Frāciscꝰ
multiplicit revelatū a chīo mysteriū crucis habuit
in septē apparitōib⁹ crucis circa ipm. Itē sextus
Jacob duodecim filios habuit p̄ncipales patri
archas. q̄s z manib⁹ cancellatis bn̄dixit in mortis
tpe. Sic fran. duodecim fratres ꝓgenitos i chīo
habuit ꝓ q̄s ordo floꝛuit. z in mortis tēpe fribꝫ
bn̄dixit manib⁹ cācellatis. Deniq̄z sicut oēs p̄iar
che in fructib⁹ filioꝛ saluādoꝛ gl'iam habuerūt
sic fran. in mlt'is filijs suoꝛū ordinū q̄s in chīo
iesu p euāgeliū genuit. vt pater in multis etiam
magne scitatis exēplib⁹. inf q̄s canonizati sē mul
ti. aliq̄ coꝛ martyꝛes. alij ꝓfessoꝛes. alij virgines
z vtriusq̄z sexus. aliq̄ reges. aliq̄ regine z filie re
gū. alij ad apl'icā dignitatē ꝓmoti. alij ad cardi
nalatū z epatū electi. doctoꝛes etiā q̄z plurimi. et
multi ac mlte miraculis z ꝓphetie spū clari vsq̄z
ad. cccc. Preter hos alij inūerabiles. vt ō pdictis
ptz li. 2 foꝛ. 2 Magna ḡ gl'ia est patris franciscī.

F Secdo ꝓphaz gl'ia fulget btūs fran. qz ꝓphe
tie spū plenꝰ fuit. Pro q̄ narrem⁹ aliq̄ ex multis
signis. Nā cū chīiani pugnarēt aduersus sara
cenos: lōge añ pdixit bellū chīianoꝛ casuꝝ. sz il
li nō curātes pauēt se ad pugnā z deuicti sunt.
Itē miles q̄dā beatū Fran. deuote inuitauit ad
prādiū. z cū mēsam bn̄diceñ. oraret: spū ꝓpheti
co vidit q̄ miles deberet repētina statim morte
mori ac pdixit. Ille ꝓfessionē fecit z domū dispo
suit. z q̄ fortis z sanꝰ videbaf sedeñ. ad mēsā spm̄
exhalauit fm vbū hois dei. z multa alia. Unde
canit de eo eccl'ia. In te signis radiās in te vētura
nūciās requieuit spūs duplex ꝓphaꝝ. Tertio
apl'oꝛ. qz de eo canit eccl'ia. Franciscꝰ vir catholi
cus z totꝰ apl'icꝰ ꝛc. Nā euāgelicā vitā ꝓfectissi
me tenuit. sic z apl'i. z fidē miracul' mlt'is confir
mauit z pdicauit sic z apl'i. Itē sic apl'i spm̄ scīm
sig̃ visibili recepit z i chīi amoꝛe ardēs exteri
us. sic Fran. in sig̃ visibili spm̄ scīm accepit sera
phin apparēte z charitate chīi feruentissimꝰ fuit
Nā semel inꝛrogatꝰ quō tunica tātenui a frigoꝛe posset arceri: rn̄dit. Si ignis scīspūs nos ite
rius calefaceret: caro nra frigꝰ exterꝰ nō sentiret
Vñ tāardēti flāma calefactꝰ ardebat vt cē alios
calefaceret. Cū eī q̄dā hō paup ipz veheret asel
lo byemali tpe. qz ꝓpr excrescētes dauos in pedi
bus z p debilitate nō poterat ābulare. tunc acci
dit supꝛ rupis cuiusdā crepidine ꝓnocrare. hō āt
ille tenue optus p frigoꝛe q̄escere nō poterat. iō
cōpatiens vir dei manu ꝓtensa illū palpauit: et
repēte ad ꝓtectū in illū tantꝰ caloꝛ aduenit itus

z extra: acsi ex fornace ardentis spiraculo procedisset z suauit⁹ q̄z in lecto p̄cio vnq̄z q̄euerat. vt idē al⁹ serebat dormiuit vsq̄z mane. ℣ Deniq̄z quero. In q̄ ordie āgelor̄ i celo sūt assūpti bri apl'i: Rñdet Fran. ma. q̄ i seraphin q̄ ordo ē vicinior chō. z ardentes amore interp̄tant. Ipl'at⁹ aūt in ecclia sūmū g̃dū tenet p̄fectionis z vicinitatis ad chīm. g̃ z̄c. ℣z fran. etiā ē assumpt⁹ i ordinē seraphicū. vt patuit ser. j. ℣ ℟. g̃ gl'iam babz apl'or̄.

Quarto martyr̄. q̄z martyrio flagauit z p eo cō sequendo ter ad p̄tes infidelium meauit. z vna vice flatib⁹ vētis p̄hibitus ipedit⁹ est. sz cū p̄z desiderio martyrij q̄escere neq̄ret: iterato arripuit iter spiritu ebrius socium p̄currebat q̄uis esset imbecill' corpore. z tūc guissima supuenit infirmitas diuina dispositōe. z sic q̄ cupiebat iplere nequit. Tādē tertio purgēte spū. p̄ficisci tentauit morē p chīo sitiēs. z post mltā viar̄ p̄icula eo q̄ inē chīianos z saracenos tūc bellis ordinat⁹ in cāpo erat guerra. sz deo duce tādē puenit ad terrā Soldani in columis vna cū ffe socio re z noie Illuiato. Oc⁹ currētes aūt satellites saraceni tāq̄z lupi seruos dei feraliē cōprehēderunt: z tēpubil'r tractañ. alligañ. q̄uicijs z ℣beribus affligeñ. crudeliē. sic q̄q̄z diuia dispositōe iuxta viri dei ō sideriū afflictos ⁊spectui soldani p̃taueř. Cunq̄z p̄nceps p̄rect a q̄b⁹ z ad q̄d missi essent z quō aduenissent: itrepido aio rñdit fran. Nō ab homie sz a deo se missū: vt ei z p̄l'o viā salut⁹ oñderet. Et tāto fervore cepit p̄dicare chīm iesū z fidē trinitat⁹ vt soldan⁹ mirarer̄ z audire eū cepit z vt secū morarer̄ iuitare. Cui fu⁹ dei supno illustrat⁹ miraculo: ait. Si vis q̄erti tu cum p̄l'o tuo ad chīm: ob amorē ip̄i⁹ vobiscū cōmorabor. q̄ si hesitas p̄r fidē chīi legē mahumeti dimittere: iube ignē accēdi p maximū z ego cū sacerdotib⁹ tuis igrediar vt vel sic cōgnoscas q̄ fides certior sit. Ad quē soldan⁹. Nō credo q̄ aliq̄s de sacerdotib⁹ meis velit p̄ sua fide defendēda ignē itrare. Viderat enī quēdā sacerdotē suū auretice ire lōgeuū ℣ audito ℣bo a suis ⁊spectib⁹ aufugisse. ad quē vir sertus ait. Si mihi velis p̄mittere p te z p̄l'o tuo q̄ ad chīi cultū veniat⁹ si ignē illesus exiero. ecce ignem sol⁹ itrabo. z si cōbust⁹ fuero iputet⁹ p̄cis meis. si aūt diuia ℣tus me p̄terierit: chīm saluatorem agnoscat⁹. Soldan⁹ optionē hanc accipe se non audere rñdit. q̄. s. p̄l'i seditionē formidabat. obtulit tñ ei munera p̄ciosa. que vir dei quasi lutū ⁊spuit. De quo admirañ. ip̄m deuot⁹ diligere cepit. Videns se nō p̄ficere nec assequi p̄positum ad p̄tes fidelium diuia reuelatiōe p̄monit⁹ remeauit. Nō de⁹ ordinauit vt seruarer̄ in posterū insigniendus p̄uilegio singulari stigmatib⁹ chīi. Nec tñ merito optati martyrij careret. Un̄ z ecclesia canit de eo. O martyr desiderio Francisce: ⁊nto studio cōpaties hunc. i. chīm: seq̄ris. ℣

Queriť b. quō Francisc⁹ p desiderio martyrij dici possit martyr: hunq̄d p̄t q̄s coronā martyrij p̄merer̄ sola volūtate sine mortis passiōe. Ad h⁹ rñdet Alp̄an⁹ de pe. di. j. c. nunq̄d. in terra dicēs q̄ in dei fuis apō q̄s cogitat z martyrū mentē ⁊cipiť: anim⁹ ad bonū dedit⁹ deo iudice coronatur. hec ille. Ubi glo. ōt q̄ de⁹ inspicit voluntatē anteq̄z p̄ducat ad actū tam bonā vt coronet. q̄ malā vt eam dāner. sicut p̄z in Cain. quē dās p homicidio mente ⁊cepto anteq̄z occideret dānabilē ostēdit victimas ei⁹ respuēdo. Nec fm glo. Sed ad p̄positū de martyrij corona intelligenda sunt p̄dicta fm theologos doctores sup. iij. sic. q̄ homo p sola voluntate z desiderio martyrij dū nō sequit⁹ effect⁹ nō meret p̄cie aureolā martyrij. q̄z martyriū p̄prie a morte dr. vt q̄s p martyrē testis sit fidei chīi. sed meret talis specialem coronā. quā p̄merui. beatus Fran. z etiā legit de bō Martino. z sic de aliis ⁊similib⁹. vñ Bonauen. in legēda maiori dicit. Vere ac plene beatū. s. francisc⁹: cui⁹ aīam etsi gladi⁹ p̄secutoris ō occidit: palmā tamē martyrij nō amisit. Quinto religios⁹ gl'ia fulgere cōstat. quia tres ordines instituit. z p̄cipuum ordinis minor̄ religionē ⁊sequēdo iuxta formā euāgelicā chīm crucifixū ordinauit. sicut patet tria vota. s. paupt⁊tis: obedientie: castitatis ne. s. aliq̄d p̄prietatis. z q̄ ad cor̄ circūstātias: ne. s. aliq̄d p̄cipuum acciperet. z̄c. Itē q̄ obediret in omnib⁹ q̄ cunq̄ ei iniūgerent p̄ p̄rij: nec in particulari nec in ordine suo nō sunt ⁊tra animā z regulā. Item q̄ obediret gloria claret. q̄z pius p̄rudēs humilis pudicus sobrius castus fuit z quiet⁹: ōni ⁊trouersia fugiebat ambulās z sedēs intus z foris z manibus laborās: ab orādo nō cessabat. Nā z i ore vilis est subleuat⁹ toto corpe a terra z nubecula suffulgente circūdat⁹. Itē abbas quidam cum p̄ret p se orare. Nō francisc⁹ p̄misit z stantem impleuit curauit. Ecce aut̄ orante illo subito abbas intus litū calore z dulcedine hauit⁹ inexperta sentit in spū: ita q̄ in excessu mētis effect⁹ tot⁹ a sipio in deū defecit. z maiori sp deuotiōe circa ordinē flagrauit. z mult⁹ hoc miraculū retulit. Item vno virginū gl'ia fulget. q̄z vt dr. Bona. in legēda: supno sibi assistēte p̄sidio inē vanos hominū ⁊sultus post carnis pestilentia nō abijt. Et q̄ virgo fuerit tota vita clarui⁊ ex certis signis. Primū q̄z ei⁹ corp⁹ ℣ gineo⁊ stigmatū passiōis chīi decore est signatū. Secōm: q̄z in morte corp⁹ eius candidū future gl'ie stolam z pulcritudinem ⁊ceptū dozeniueo demōstrañ. claruit. Tertiū: q̄z integra sine corruptiōe ei⁹ corp⁹ p̄mānsit. Quartū: q̄ sa est ania ei⁹ sctissima in specie stelle p̄fulgide z candida nubecula subuecta in celū recta trāmite ferri. Quintū: q̄z vidit q̄dā ali⁹ frater aiam eius in morte in specie solis refulgētis. q̄ē q̄uidem radij circūdabāt. O q̄ gl'iosissime p̄ Christe nūc in sūma gl'ia regnans in celo nō miserere. cōrā dulci iesu ⁊tercede. vt p tua merita det nob⁹ gratiā in p̄nti z gl'iam in futuro. Amen.

De sancto Francisco Sermo. v. s. de sacrȝ eiꝰ stigmatibꝫ.

EGo enī stigmata dñi iesu in corpe meo porto. Gal. vj

Mira dei pietas q̄ scōs sic vult amare ꝛ honorare vt cū ꝫ rex terrenꝰ militē quē diligit sue gl'ie vestibꝫ induere. ꝛ armis sue victo rie insignire velit. Sic fecit fran. in cuiꝰ corpe idu mento anie sue gl'ie ꝛ militie insignia ac victorie gl'iosa cenodia sic impssit. De qbꝫ btūs fran. in pmissis ꝓbis gl'iat di. Ego enī stigmata dñi ie su i corpe meo porto. q̄ ꝓba Apls de se loq̄ndo de. ij. testimoniū i bis fert btō frā. vt Nico. papa de ꝓ. sig. Exūt q̄ seminat. li. vj. Juxta q̄ verba rabim⁹ in b fmone fm q̄ tria ibi iplicant.

Primū q̄ stigmatizatꝰ est.

Secm q̄ dñi iesu stigmatibꝫ decoratꝰ est.

Tertiū q̄ in corpe stigmata portauit ꝛc.

Primū ḡ mysteriū dr stigmatizatōis a dño iesu

Secundū dicitur mirificatōis in domino iesu.

Tertiū dicit certificatōis cōfirmāte dño iesu.

Circa pmū de stigmatizatōe btī fran. q̄rit. Cur chr̄s dñs voluit inter scōs franciscum tali honore. s. suoꝝ stigmatū impssiōe insignire: nā nullus i suo ꝓpo corpe portare: ſz etiā frā. cōicare ad doc fm Fran. ma. in ser. aliosq̄ nros docto res mīdet ꝓclusionē q̄ ex bonitate chr̄i decebat franciscū insignire sacrȝ sue passiōis stigmatibꝫ, ꝛ hoc ꝓpue septuplicī rōne.

Primo ꝓpē renouādā i cordibꝫ chr̄i passionē.

Scōo ꝓpē adq̄sitōis gr̄e ꝛ meritoꝝ oñsionē.

Tertio ꝓpē cōmēdationē frācisci ꝛ sanctitatis manifestationē.

Quarto ꝓpē incredulorꝝ cōfusionē.

Quinto ꝓpē optati martyrij ꝓsūmationē.

Sexto ꝓpē negligentiū chr̄ianorꝝ excitationē.

Septimo ꝓpē euāgelice regule approbatiōz.

Pmo iquā ꝓpē renouādā passiōez chr̄i i cordibꝫ hoim. q̄ iā mūdo aduesp̄ascēte erat iueterata et frigefacta. Nā fm Aug. ois cognitio hūana vtiq̄ ḡbusdā signis ducēbꝫ i sua signata. rtiō p talia signa voluit chr̄s hoies accēdere in deuotiōe: et sanctā ecclīam renouare ad memoriā passionis dñice. vñ ꝛ Frācisco ait. Vade repa domū meā.

Scōo ꝓpē adq̄sitōis gr̄e ꝛ meritoꝝ ostēsionē

Quero nanq̄: p q̄d p̄t hō adq̄rere corā deo spe ciale gratiā ꝛ meritoꝝ augmētū. Audi de b Bo nauē. ꝛ aurorē ll. de stimulo amoris. In passiōe dñi inḡt ueniēs totū thesauꝝ. nil ita illuiat. nil ita accēdit ad dilectionē. nil ita opaꝛ in aia scrifi catione sic dñice passiōis mēoria. p hāc gr̄a adq̄ rit. cōseruaꝛ ꝛ augeꝛ. ꝛ q̄cūq̄ aliquā grāz pdide rit: p hāc recuparī poterit. Sicut em̄ videm⁹ q̄ aurū est ꝓciosum: ſz si copuleꝛ aureo anulo ali q̄ lapis magni p̄cij multo erit ꝓciosior. sic meri tis nr̄is si applicek passio chr̄i p nostrā itētionē et meditationē ac cōpassiōz tāto accrescit p̄ciū. In hui⁹ signū chr̄s illis scis q̄ astitit cōpatien. s. cruce chr̄i specialissimas grās dedit. s. matri sue gl'iaz martyrij. Joāni fraternalē adoptatiōz. Magdalene ardētē amorē. scis m'ieribꝫ āpliorē de uotionē: q̄ ꝛ curabāt vngere corpꝰ chr̄i ꝛ resur gentē ꝓus videre meruerūt. Jheniq̄ ꝛ ipi latroni cōfitēti ꝛ cōpatienti dedit paradisū eodē die. Sed q̄a fran. totū studiū suū circa crucē chr̄i meditandā amādā ꝛ cōpatiēdā apposuit: iō chr̄us sibi hanc gratiā specialē fecit vt sue passiōis stigmatibꝫ in signiret. Nā Bona. in legēda de stigmatibꝫ dicē q̄ dū fran. oraret: imissū est mēti eiꝰ q̄d deo i ipo ꝛ de ipo marie foret acceptū. Et diuino oraculo in trina libri euāgelici aprō e fuit reuelatū q̄ pas siōis chr̄i deuotio ꝛ imitatio in actibꝫ ꝛ doloris cōpassiōibꝫ. sicq̄ cepit abūdāti⁹ diuinas dulce dines gustare: ꝛ meruit stigmatizari. O ḡ hō cō patere chr̄o ꝛ habeb gratiā. Tertio ꝓpē cōmē dationē scī fran. ꝛ eiꝰ sctitatis magne manifesta tionē: vt ꝛ eiꝰ exēplo incitenk fideles ad scē crucȝ chr̄i deuotionē ꝛ vestigia virtutū sectanda. Ē

Ubi nota q̄ regula diuina ꝛ iuridica dicitat q̄ p q̄ q̄s peccat: p hec ꝛ punik. Sap̄. xj. ꝛ extra de excel. pla. c. Inē dilectos. Exēpli gratia. Superbꝫ peccat i exaltādo se. ḡ merek hūiliari ꝓfusibiliter. Lu. xviij. Qui se exaltat hu. ꝛc. Itē auarꝰ peccat terrena diligēdo. ḡ merek in terra. i. in iferno q̄ ē i centro ēre sepeliri. Lu. xvj. Mortuꝰ est diues et sepultꝰ est in iferno. Itē luxuriosus peccat in ar dore fetide libidinis. ḡ punik igne sulpboreo in ferni. vt ptz de sodomitꝭ. Itē gulosus peccat in gustu. ḡ famē ꝛ siti cruciabik. Sic p ꝛ̄iū regula diuina dicitat q̄ p q̄ q̄s merek opando: p hec ꝛ p̄ mek. Apoc. xviij. Opa illoꝝ sequūtur illos. Sz q̄m btūs fran. oē studiū sui laboꝛ meritoꝝq̄ po suit circa crucē chr̄i adeo q̄ sp ipm oculis mētis cerneret: ꝛ p amorē ac cōpassionē i crucifixū trās formarek in ania. ḡ eiꝰ similitudine decoratꝰ est in corpe p ꝓtutē chr̄i mirificā. vñ Hugo de sancto Uict. O aia scito q̄ amor. s. dei ē vita tua. ꝛ ipsa vi amoris in eiꝰ quē amas similitudinē trāsformaris. Ad id fac exēm q̄ refert Bona. i legēda ma ioꝛi. s. q̄ cuiusdā notarij vrbis Rhome puer vix septēnis matrem ad eccl'iam eūtem ꝓuerili more seq̄ optans p fenestrā palatij se ꝓiecit ꝛ collisus ꝓtinuo expirauit. Mr ad sonitū ꝓuersa videns la mētis oēs vicinos excitauit. Tūc frat̄ q̄dā ad uenit ordinis minoꝝ: q̄ illi⁹ pri ait. Credis ne sā cti⁹ franciscū posse filiū tuū suscitare ꝓter amo rē quē sp ad chr̄m habuit. Quo rñdēte: credo fir miter: ꝛ seruꝰ sancti ero tota vita. Tūc frater oēs orare monuit ac sanctū franciscū iuocare. ꝛ mor puer suscitatꝰ est ꝛ corā oīibꝫ ambulauit inco lumis. Quarto ꝓpter incredulorꝝ ꝓfusionē. qz p hoc sicut ꝛ p alia miracula fides deitatis chr̄i daret ad ꝓfusionē hereticoꝝ ꝛ incredulorū oīm

Quito ꝓpe optati martyrij ꝓsummatione. nā dicēte ꝑs. Desiderū pauper ereau. dñs. ꝑpa. cor. tē. Hz fran. feruētissime desiderauit martyrū z sanguis sui effusionē ꝑ chīo. z ꝓpe ꝑ ter fuit ad ptes infidelīū. sz de⁹ ipm̄ ꝓuauit ad insignīedū ꝑ pilegio stigmatū. vt sic sāguinē fundeñ. Hz dei volūtatē z dolores sentiēs q̄dā meritū martyrij bīet. Certo ꝓpe negligētiū chīanoꝝ excitationē ad faciēdū pniam. qz ipe tā ꝓpinq̄ntepe iudicij extremi ꝑcursoꝛ missus est. z vt sibi crederet hec sig̃ ꝑ certitudie q̄si lras citatorias chīus dedit ipi francisco. vt vidēres homies penitere⁹: ne piret. Hinc legit q̄ cū btūs fran. ex būilitate hec stigmata occultaret: voluit de⁹ mlt̄s miracul̄ manifestare. vt pz ī breuiario ꝑ lectiōes maturiales Jtē ex legēda addit q̄ q̄dā Bartholome⁹ noie ꝓstruēs eccliam bti frā. trabe cadēte sup ceruicē ꝓq̄ssat⁹ z mortuꝰ prim⁹ eucharistiā petebat. z ecce btūs fran. cū. rj. fratrib⁹ appuit illi ī nocte z cōtinē mistrauit: z ꝑ vulnera manū ducēs sanauit z ad opus redire ꝑcepit. Septio ꝓpe euāgelice regule approbatiōz. s. ordinis minoꝝ. vt ei nullus possz calūniari: ipi⁹ istitutorem chīs voluit sua spēali bulla sigillare. z b̄ pz ꝑ Nico. papā ex tra de ỹ. sig. exūt q̄ seminat. li. vj. di. sic. Jpa regula minoꝝ euāgelico fūdat eloq̄o. vite chīi roborat exēplo. fundatoꝝ eccl̄ie apl̄oꝝ eiusq̄z firmōibus actibusq̄z firmat. et ifra. Hec tē ei cui attestāte apl̄o nemo de ceto dz esse molest⁹. quā chīus passiōis sue stigmatib⁹ confirmauit. Hec z pl̄a ibi. ℣ Hz qz dictū est q̄ ꝑ hec stigmata roborat fides catholica z declarat sctitatis studiū bti Fran. circa crucē chīi meditañ. cōpatiēn. tē.

Questio ḡ occurrit. cur chīus hec stigmata sue fue passiōis nō dedit sctissime sue mr̄i: aut eē scō ioānī: cū isti patiēti chīo i cruce pñtial̄r plus cōpassi fuit q̄z fran. Jtē mlt̄i scī fuerūt seraphico amore pleni: q̄re illis chīs ñ dedit. Rñdet ſm autorē li. ꝓfor. q̄ btā ỹgo maria stigmatizari nō debuit eo q̄ fuit mulier. Licz em̄ in aia ꝑ oīb⁹ ipsa portauerit vulnera chīi. cui⁹ aiam ptrāsiuit gladius doloris z amoꝝ chīi. tñ in corpe sctissimo hec stigmata exp̄ssa nō habuit. qz sic stigmatizari nō decet serū mulieb̄re: sz tm̄ virile. Rō. qz hec stigmata data sunt ad mūdū renouādū i deuotiōe z cōpassiōe ac imitatōe passiōis chīi. Nullibi aut̄ legit nec ive. neci no. test. q̄ alīq̄ mlier direcra sit vel missa ad mūdū renouādū. Ñ z. j. ad Coī. xiij. apl̄s ōt. Mulieres ī eccl̄ys taceāt. s. a docēdo: nō ab orādo. nō em̄ ꝓmittit eis loq̄. Nā sic nō decet verillū regi z insignia regalia portari a mlier̄e: sic ī ꝓposito. Deniq̄z Joāni aut ceteri apl̄is in ꝓmissiua eccl̄ia b̄ signū dari non decuit. qz ꝓtūc chīo mortuo z passo sat̄ feruebat recenter ī cordib⁹ fideliū ei⁹ passiōis mēoria z amoꝝ deuotio. Nec ꝓtunc fides indigebat ꝓfirmari b̄ miraculo sz alīs. qz b̄ viso hoies nō magis credidissent chīo. sz mūdo tā refrigescēte debuit b̄ miraculū fieri. Et ꝑ singl̄ari ꝓuilegio dat̄ sī tbe. stigmata chīi portare. vt patuit rōlib⁹ ꝓdictis.

℣ Circa scōm ꝓncipale de miraculositate stigmatū frā. accipiā⁹ ꝑ ꝓclusiōe. s. q̄ bīdict⁹ dñs Jesus sacr̄ fran. insigniēdo stigmatib⁹ mīm̄ de cozauit mirabilib⁹. declarat. Primū nāq̄z mirabile in apparitiōe: qz appuit btō fran. ozāti de crucifixi sublimitate aduenire seraph vn⁹ habēs sex alas tā ignitas q̄z splendidas. quaꝝ due sup ca put illi⁹ eleuabant. due ad volādū extendebant. due vo totū velabāt corpus. Iste q̄pe numerus attribuit. vt patz Ysa. vj. Et b̄ fuit mirabile q̄ ad beatū fran. missus est z descēdit seraph. qz de cō muni lege angeli ex ordine seraph nō mittunt ad extra: sz sp deo assistūt. put ōt Dionys. de ierar. Pro spēali ḡ ꝓuilegio fuit q̄ seraph venit ad beatū fran. tū qz ī reb⁹ mlt̄is arduis solet de⁹ z raro illos āgelos mittere. tū qz incēdere⁹ tot⁹ ī chīi sit̄itudinē. ió seraph qō ista trāsformat amore missus est. Secōm mirabile i crudeli specie. qz cū ꝓdict⁹ āgel⁹ seraph volaru celeritate puenit ꝓpinquꝰ ad scm̄ fran. vidit uñ alas eius giem bois crucifixi i modū crucis man⁹ z pedes ertēsos ac crucī affixos. b̄ em̄ fuit valde mirabile. Ideo z fran. mens de b̄ vehemēt̄ stupore in cussa est. Et cū ꝑ spūs seraphici nullatenꝰ ꝓuenirer. Nec enim fuit q̄ lignū crucis z clauī q̄b⁹ affixi erāt man⁹ et pedes illi⁹ cernebant̄ inter alas angelicas.

Querit b. vtꝝ in ista forma seraphica appuerit chīs met in ꝓpria ꝓsona: aut tm̄ angelus chīi in ꝓpa ꝓsona stigmatizans be. Fran. Et b̄ satis claret i officio ꝑ eccliaz approbato i mlt̄ ꝓpatio. Primo i antiphōa vbi sic canit. Crucis apparatu hostia tēsis in cruce brachīs ser alis tegebatur. tē. seq̄t. suaq̄z sacra stigmata i eis carne gerebat. Crucis em̄ hostia nō ē angel⁹ sz chīs met ꝑ q̄ sua nō āgeli stigmata imp̄ssit tē. Jtē in hymno. Ad quē venit rex e celo amictu seraphico ter alato. rū tect⁹ velo aspectu pacifico: affixus q̄z crucī solo portētu mirifico. cernit fu⁹ redēptor̄ē passū mundi. passibilē seculoꝝ ipatorē tē. Jtē in ỹ. Stigmatibus ꝓpe fuū tuū francisci signis redēptionis nre. Ex q̄b⁹ ꝓpz q̄ chīs met fuerit. Jtē in ꝑsa. Tūc alatus vir hierarcha venit ecce rex monarcha tē. ḡ patet chīs. sīc z fuerat̄ eē legit̄ li. ꝓfor. iij. O mira chīi clemētia q̄ sic appuit ad trāsformādū. Et mirabile i ỹbo tenore. q̄ sic apparēs ỹba ista locut⁹ ē q̄ nūq̄z dū viueret alicui hoīm aperte credēdū ē em̄ sane q̄ talia eēnt illa vel nō licere ea boi loq̄. sīc z apl̄s legit̄ i raptu talia audisse. Coī. xij. ℣ Sed notādū q̄ illa arcana francisco reserata q̄uis dū viueret nulli dixisse. q̄ a fratre pulsatus ꝑ obedīa apparēdo btūs frā. aliqua tm̄ modo

reuelauerit. Unum est q̄ etiā in vita p̄dixit fratri Leoni. s. q̄ quicūq; haberet in reuerētia z deuotiōe vt debet ordinē fratrū minorū: deū ipi p grām suā p meritis ordinis bonū finē daret. Scōm q̄ quēcūq; plegrek ordinē z frēs aio malo non diu viueret sine puntiōe: sz b itelligēdū: nisi tal' psecutio a deo p ecclīs. Tertiū q̄ i ordine isto null' malus in malo obstinat' posset diu' pseuerare: q̄n vl' pe nitēret z ꝓficeretur: vel apostataret impenitens. Quartū q̄ vsq; in finē mūdi ordo iste psueraret: qđ ꝓbat q̄tūcūq; ipellat tribulatiōib'. Ūñ sic scribit Joachim abbas li. 2 cor. 6 ordo ab ānichō mansuet' manebit: z p ipz tot' mūd' post mortē ānichī ad xp̄m. Nec sufficiāt. Quītū est i imaginibus figuratis cū dolore. q̄ vtiq; fuit magn' in fractura carnis facta virtute diuina tā subito. Quērit b. vtr' stigmatizatio bti Frācisci facta sit sola virtute diuina: Ad qđ rñdēdo notāde q̄ hec stigmatizatio fz modū fm quē facta est ñ potuit fieri p artis ingeniū vel etiā p naturā. q̄a natura vel ars nō pōt de carne būana vl' neruis in corpe viuo formare clauos: sic fuerūt in ista stigmatizatiōe: vt statī infra dicet. Ūñ nō potuit etiā fieri tal' stigmatizatio virtute imaginatiōis ve bemētis: sic q̄dā putauerūt. q̄ materies dura ñ obedit imaginatiōi q̄tūcunq; fortī vt alteret. sic Aug. li. de tri. 8c. Licz materia fluida q̄ñq; obediat. vt pz de ouib' varij colorꝭ generatis ex aspectu varicolor'. Gen. xxx. Sz materies magnitudinis p̄dū fran. in q̄b facta ē mutatio fuit dura z tota neruosa. q̄ tc. Scōa virtus q̄ hec stigmatizatio fm modū q̄ facta est nō potuit fieri virtute angelica. q̄ angel' non habet virtutē trāsformādi aīam: nec ꝓsequēter z corp'. vt pz p Sco. sup. q. di. xj. q. j. Nā Aug. iij. de trinit. 8c. q̄ hec materia visibilū rer' nō seruit ad nutū angelis: sic q̄ ꝓpria virtute possit mutare z inducere relb varias formas substantiales: alioq̄n possent etiā demones facere vera miracula si possēt rēq mutare in virtute. qđ falsū ē. Nō potuit q̄ anglica virtute ex carne frācisci clauos formare Tertia virtus q̄ hec stigmatizatio facta est sola virtute diuina. Ꝓto q̄ nota fm fran. ma. q̄ i sacra scriptura inuenīt q̄tuor genera miracl'or. Quedā p ingeniū artis facta. sic arte magica facta fuit egypto p maleficos Pharaonis. vt 8c Aug. sup. xij. Scōo q̄dā p virtutē nature facta. sicut eclipsis solis vel lune de q̄ vulg' mirat. licz sit ex nō naturali. excepta eclipsi xpe passiōis chīi: q̄ fuit supnaturalis. Tertio q̄dā p potestā angelicā facta. sic stat' solis z retrocessio. q̄ ad misterū angelor' pertinet mot' celi. Quarto alia sic p solā diuinā potestā facta. sic mōi creatō sicz aie būane creatio atq; ꝓfusio oīm in esse. Hec ār stigmatizatio facta est sola potestia diuina q̄ sola pt variare inducere formas rebz ad nutū. nō ār angel': vt dicz Aug. etiā 3 manichēos. Et sic ptz. O g̃ie su bone tu laudaris i his stigmatibz z tibi g̃lia.

Quītū g̃ mirabile i clauor formatōe: q̄ manus z pedes ñ solū sic pforati: sz ēt claui i eis sic ex neruis z carne facti diuia virtute. Erāt ār ad istar ferri nigri: duri: fortes ac solidi. z tālōgi vt ptrāsirēt eius manus z pedes Tertiū i rotūditate z repcussione: q̄ capita clauor i interiori pte manuū z superiori pedū erāt rotūda z ex aduerso erāt acumiata oblōga: recurua z q̄si repcussa virtute diuina cū nec ine' nec malle' ibi fuerit. Et erāt recuruata clauor acumia ad o ꝓmīcter q̄ intra recuruationē arcualē ipor digit' imitti valeret. Ūñ nec plātas pedū solo applicari libe sinebat. sz oportebat i calcaneis icedere. Septimū i ibesiōe. q̄ sic ibeserāt claui vt sz inf' ipos z carnē petie imitterent ad repmēdā sanguis p̄tinuā effusiōez. Et cū essent sic a carne sepati: nūq; tñ amoueri potebāt q̄uis pluries attētassent frēs moueri q̄dē poterāt. sz extrahi neqbāt: veluti nerui z vene inarcor pis totū deo ē attribuēdū. Octauū mirabile i sāguis effusiōe: q̄ sepe sanguinē hec vulnera z maxie laterꝭ plaga fūdebāt. z sp die veneris aduenīente copios'. Quo die ēt maiores dolores beatus Frā. sentiebat. Haz z chīs eo die ē pass'. Ūñ ipe bt̄us vir sic cū chīo z i chīo expiebat dolores z sāguinis effusiōes Nonū i trāsfixiōe. s. i dextro latere. Dexter q̄ ppe lat' q̄si trāsfixū lācea erat. qđ sāguinē sacruz dolorose fūdebat vt opteret lauari tunicā sepi' Decio i origiali pmāsiōe: q̄ vulnera ista p duos ānos z. xviij. dies i corpe Frā. vsq; mortē. s. ci' pmaserit z duraueri incurabiles z ēt iputribiles cū ñ bfent aliqđ ꝓfuatiū. Erāt q̄z stātes i statu sue origis q̄ ipsse sic ñ feroze z corruptōe. In qb oīb' de' t dñs Ies' laudet. O q̄s venerabil' b. Frā. deuotꝭ existiti q̄ de' fec talia

¶ Circa tertiū de certissima virtute stigtū i corpe be. Frā. sit p 2cl'one q̄ idubitata z certissima virtute cōprobat b. Frā. stigta chīi portasse i corpe. Nā ꝓbat B ꝓmo m'tor fidedigor testionis Ut ei scribit Bona. vir vtiq; marie sctitatis in legēda. q̄ lz b. frāci. oī diligētia studeret hec stigta abscōdere portādo sp extūc man' 2rectas z pedes calciatos. z solicite occultādo laterꝭ vuln': vidisse tñ dei ordiatiōe z palpasse iuraueri m'ti sctissimi frēs. aliq; etiaz cardinales sil'r z summ' pontifex. Alexander. iiij. q̄ z in ꝓdicatione publica se oculis ꝓspexisse asseruit. Sz z in morte bti Frācisci viderūt pl' q̄z. l. frēs: z sctā virgo Clara cū suis virginib' inclusis. z seculares innumeri: ac osculari sunt z 2trectauerūt p firmitate testimonij Scōo ꝓbat aplicor plimor bullis. s. Bre gorij. ix. q̄ huc sctm ascripsit catalogo sanctorum: qui de ista stigmatizatione mandat credendum fidelibus sub nota heresis. z fecit tres bullas:

Itē Alexādri pape.iiij.q̄ ēt fecit tres bullas. Itez Nicolai.iij.q̄ dedit bullā. Et extra de ver.sig. Er ūt q̄ seminat.li.vj. facit de stigmatibꝫ exp̄ssā mētionē. Itē Bñdicti.xij.q̄ dās bullā ordini mādauit celebrari festū stigmatū. Tertio p̄bat reuelatiōibꝫ z miracul̄ inumerꝫ: de qbꝫ aliq̄ tacta sūt supꝫ. alia p̄ breuitate trāseo. Sz p̄ deuotiōe simplū historiā ip̄ressiōis stigmatū breuit̄ h̄ describā. Legit̄ ei i li. de vita sanctoꝝ b. Frā. q̄ cū b. Frā. i lare mōt̄ aluerne q̄dragesimā bti michael̄ reuelaret q̄dā māe dū ibi oraret mirā dulcedīez diuinaz abūdāt̄ solito cepit sentire. z vidit de celoꝝ sublimitate descēdere ad se seraph ignitas. s. alas et splēdidas bñtez: z mōs cernit̄ istā mari: appropiq̄are illo vidit int̄ alas chr̄m ihesū crucifixū z vehemēt̄ obstupuit: merorēq̄z cōpassiōis supꝫ chr̄o passo z gaudiū supꝫ ei⁹ gr̄tioso aspectu mēs ei⁹ i⁹currit vt ōr in legēda. Et cū arcana ꝟba sibi reuelasset tādē dixit. Para te frācisce: facia ei in te mirabilia. Et ille. Tu scis dñe q̄z par⁹ sum ad oīa tua mādata. Tūc chr̄s extēdit manū suam dexteram supꝫ bti Frācisci manū dexteram ponēdo. ad cui⁹ ꝓtactū frācisc⁹ vulnerat⁹ in manu: dolorosa voce exclamauit. O dñe Jesu: z cecidit in terrā z sic attonit⁹ ac stupēs aspiciebat chr̄m. Cui stupenti ait chr̄s. Surge frācisce extēde alia manuz z fecit ꝓsili mō i sinistra māu ei⁹. z ifato ille cecidit exclamās. Ad quē dñs iterꝫ ait. Surge francisce para te. Et ille Dñe mi par⁹ suz. Et dñs posuit pedes suos supꝫ pedes frācisci. z ille plagat⁹ repēte exclamauit z cecidit in terrā. Eādem dixit ei iterꝫ dñs. Frācisce surge vt pficiā in te q̄ dispositi mirabilia. Frācisc⁹ ait. Dñe q̄s potit sustinere tales dolores. Cui dñs. Quid tunc fecisses si ꝟbera z spinee corone p̄cussiōes: alapas: sputa: z alias penas q̄s ego p̄ hoibꝫ suscepi sustinuisses. Surgēs g̃ frācisc⁹ dixit. Quid iubes patus sum. Et chr̄s amplexās illū iunxit lat⁹ lateri bti frācisci: z stati impssit plagā lakalē. Tūc frācisc⁹ exclamās. O pie ihesu. cecidit in terrā q̄si semimortu⁹ z chr̄s in celū disparuit. Btūs ât Frā. facuit in terra vsq̄ ad nonā horā. Tūc frat leo supueniens z videns p̄stratū leuauit eū putās er abstinētia defecisse. z sic ab illa hora btūs frācisc⁹ licz occulte vt potuit illa sacra stigmata in corpe portauit. O g̃ btissime p̄. o gl̄iosissime chr̄i signifer p tua stigmata te rogam⁹ intercede p nob ad dñm ihesum vt tuis meritis det gr̄am z̄.

De seraphico p̄re Francisco Sermo sextus

Vidi alterū angelū ascēdētē ab ortu sol̄ habētē signū dei viui Apoc.vij. Hic seraphicus Bona. in plogo maioris legēde beati Francisci testat̄ idubitabili fide i h̄ vaticinio Joānis i Apoc. sub similitudine angeli ascēdentꝫ ab ortu solis z babētꝫ signū dei viui designat⁹ est btūs Franc. Ipe eñ angel⁹ merito ōr ap̄e scribate angelice vocate. ap̄e qō i ipo li. Apoc. Joan. sepe accipit angelos p hoibꝫ sctis. vt pz de epis septē ecclīaꝝ q̄s angelos vocat. z etiā ap̄e officiū. q̄z āgel⁹ dr nūciꝰ. Btūs aūt fran. missus fuit dei nūc⁹ ad p̄dicādū seqlā chr̄i passi p pniam. Jte ōr ipe alcē dere ab ortu solis. tū q̄z de ciuitate Assisij ortꝰ est q̄ arbomana eccl̄ia est ꝟsus orientē sita. Tum q̄ mane circa ortū sol̄ fuit ꝓsignat⁹ chr̄i stigmatibꝫ Et ap̄ea etiā ōr hic signū dei viui. i. passiōis chr̄i stigmata. Jte ōr q̄ clamauit voce mag̃. s. ad tiōis z exēplificatōis: q̄ttuor angel. s. ad quatuor mūdi ptes. h̄ est orientē: occidētē: aust̄z z aq̄lonē. qbꝫ datū est nocere dī. Nolite nocere tre z mari neq̄z arboribꝫ q̄usq̄z signem⁹ seruos dei nr̄i in frontibꝫ eoꝝ. s. p pnie vere signa. z tādē marinis exercitū electoꝝ durit coram deo. sic p oia scripturacise⁹. Uñ z de ipo hec ꝟba q̄enienter accipiuntur. Jurta q̄ btūs Fran. cōmēdat papue de tribꝰ quibꝫ agem⁹ in sermone.

Primo de seraphica charitate in angelo ab ortu solis. q̄ ardēs chr̄i amoꝝ seraphic⁹ significat.

Secūdo de significa dignitate. ibi. habentē signum dei viui.

Tertio de saluifica vtilitate. q̄z post hec sequit de multitudine saluādoꝝ.

B Circa p̄mū de charitate seraphica quaritur q̄lis est iste amoꝝ seraphic⁹ aut quō beatꝰ potsint ad eū q̄enire. vt. s. deū amēt seraphice amore? Ad qō notādū fm doct. papue Bern. de cor alis seraphin. z Diony. li. de ange. hierar. Jte Esa. Fran. ma. alios q̄ in scriptur. hoc duo seraph attribuūtur. s. numer⁹ alaꝝ. vt p̄ Esa. vj. vbi Esa. ōr. Vidi dñm sedentē supꝫ solū excel sum z eleuatū: z plena erat dom⁹ a maiestate eius fm Ly. vidit angelū in effigie hois sedētē in solio supꝫ tēplū dñi. cui⁹ maiestat̄ fulgore mirabili. pcedēte tēplū plenū esse videbat: z ea que sub ipo erāt replebāt tēplū. q: ore vel fines vestimē torū ei⁹ appebāt vsq̄z ad tēpli pauimētū diffusa. Nā p hāc apparitionē significabat de ioanne dus in tēplo. i. in ꝟgine maria quā inhabitauit Sequit. Seraphin stabāt supꝫ illud. i. supꝫ tēplū stabāt sic q̄ vn⁹ erat ad dextrā illi⁹ āgeli q̄ apparebat i pson dei z ali⁹ ad sinistrā: q̄ stabāt parati ad obseq ei. Sequit. Ser ale vni z ser ale alteri. sim Fran mat. er hoc ꝓpendit q̄ āgelus missus ad beatū Francisc̄ū quādo stigmatizauit eū chr̄s fuit seraphicus spirit⁹. quia ceteris angelis ipe numerus alarū nō ascribitur in scriptura. Sz quid significēt iste ale sex: Bern. vbi supꝫ prolixe tractat. cui⁹ sententā breuitādo ser papua notat. Ibidem tāq̄z ser ale seraph: per que homo ista peruenire potest ad incendium pfect⁹ z seraphici amoris diuini. Prima ala inquit Bernard⁹ est confessio criminis, quam causat z formac

cõpunctio. Quĩ ꝑma pẽna ẽ vitas. Scõa integritas. Tertia firmitas. Quarta bũilitas. Quinta simplicitas. qz ꝓfessio debet eẽ vera. integra. firma. ſ. i ſpe venie ſine deſpatiõe. z bũil' ac ſimplex vt. ꝓxiã accuſet ſimpl'r z bũiliẽ culpã. nõ excuſet nec attenuet. Scõa ala ẽ inqt ſatiſfactio. Pius ꝑma pẽna eſt pcĩ abzenũciatio finẽ ei ponẽdo. Scõa eſt lachzymaz effuſio. Tertia ieiuniũ vel carnis caſtigatio. Quarta elemoſynaz largitio. Quinta deuota oõ. hec requirit ſatiſfactio.

Tertia ala eſt caſtitas. Quĩ ꝑna ꝑma eſt vigus pudicicia. Scõa auditꝰ caſtimonia. Tertia guſꝰ reperãtia. Quarta olfatꝰ modeſtia. Quinta tactꝰ ſanctimonia. Nec ſm qnqz ſenſus corpis.

Quarta ala puritas mẽtis. Quĩ ꝰ pẽna ꝑma remitto affectõis: vt bona ſola z ñ mala appetat. Scõa i dño delectatio. Tertia mũda cogitatio. Quarta pacis vnio. vt. ſ. trãſlatiõe i mẽte teneat.

Quinta pura ictio. vt. ſ. itẽtiõe bona faciat ea que opaſ. hec q ad mẽtẽ. Quinta ala ẽ primi dilectio Quĩ ꝰ ꝑma pẽna eſt. ſ. nulli nocere ẽbo vel ope. Scõa ẽ oĩbꝰ ꝓdeſſe ẽbo z ope. Tertia res i neci tate, pris ipẽdere. Quarta mortẽ ꝓ ſalute ꝓximoz ſuſtinere in articulo necitatis. Quinta aniaz lucz ꝓximoz vſq ad mortẽ ſp zelare z ꝙrere. Sexta ala dei amoz ſup oĩa. Quĩ ꝰ ꝑma pẽna ẽ nil aliõ q deũ ꝓcupiſcere. Scõa ꝓpt deũ ſua diſtribuere ipm ꝓtenere z ꝓptã relinqre. Quarta ꝓpt deũ ſeipm vſq ad finẽ ꝓſeuerare. Nec ſm Ber. Bũs Fran. hec oĩa obtinuit: z iõ ſeraphicũ dei amorẽ habuit.

¶ Scõo ipis ſeraphicis angel' atribuit diſpoſitio alarũ talis. ſ. q duab velabant faciẽ eiꝰ. Eſa. vj. ſm Ly. ſic q duas alas crexerãt ſupꝑ capita q ſi trãſuerſaliẽ. nõ q eẽnt extẽſe añ facies eoz. ſz ſupꝑ caput q ſi trãſuerſaliẽ. z ſic velabant caput ſupius. z ꝑ ꝙs faciẽ q eſt ꝑs capitis. Sequit. Et duab velabãt pedes. qz trãſuerſal'r ſus inferiora ꝓtẽdebant. vt eoz ꝑa ſeraphin. et pedes velarẽt ad quãdã decẽtiã honeſtã optimẽ q. ẽ. Et duab. ſ. aliis medijs volabãt. Hec ibi. Et hmõi ſub diſpoſitiõe alaz appuit bto Fran. ſeraph: teſte Bona. in legẽda. g ẽ. Sz q̃d ꝑ hec ſignificẽt z itelligi dat. Notãdũ ſm Ly. z Fran. ma. q exquo Ezech. ỏr ſup Ezech. ſ. q ꝑ alã ꝓtẽplano deſignat. igit ꝑ duas alas ſup caput erectas intelligit ꝓtẽplatio diuinoz q̃ ſunt ſup naturã angelicã. Itẽ ꝑ alas duas ꝓtẽſas inferius ad cooperiendũ eoz ꝰ z pedes ꝓtẽplatio eoz que ſunt inferiora angelis deſignat. Vnde Dion. in angelica hierar. c. xiij. ỏr. Seraphin ideo velabãt caput vt altiora diuinitatis ſibi recta: z etiã pedes vt inferiora z pfundiora ſibi ipenetrabilia teſtẽtur. Nec ille. Quĩ cũ iudicia dei etiã i inferioribus ſint abyſſus multa. ꝑ hec clarẽt anĩ diſponẽdis ſint abyſſus multa. ꝑ hec clarẽt anĩ gelis incõprehẽſibilia. vt patz de boĩs iſtiꝰ vel illis. ꝑdeſtinatiõe vel reprobatiõe: vocatiõe vel electione z aliis iudicijs dei occultis. Deniqz ꝑ alas duas ad volãdũ extẽſas deſigñt q. ſ. angeli ꝓtemplañ. vl' coglcẽdo dei volũtatẽ ſp ſẽ pati z ad diuina aſcẽderez ad iferiora deſcẽdere ex dñi volũtatẽ: iõ volatꝰ i medio loco diſponit q̃ſi ad vtrũqz patꝰ. Que g̃ ale pares vbiqz ſẽ ẽm frã. maſ. ad deſigñdũ hec duo. ſ. intellectũ z volũtatẽ angeli cã q̃ angeli ferũt ad ꝓtẽplañ. i deũ vl' ad iferiora ꝓtẽplãda reflectũt vel ad dei volũtatẽ z miſteria ipſẽda pati ſp obſequũt. Ex his ꝑ morali doctrinã nro accipiamꝰ q. ſ. ſeraphicũ amorẽ hõ ñ pt bñe niſi i deũ ferat ꝑ ꝓtẽplatiõez z amorẽ recognoſceñ. ipꝰ incõprehẽſibilẽ charitatẽ q̃ dilexit nos zc. Itẽ niſi reuereat z timeat dei iudicia z ſe pari a deo vſqz ad mortẽ nolit. Itẽ niſi ꝑ oĩa diuine volũtati ꝓformet z obediat. Vñ oramꝰ. Fiat volũtas tua ſic i celo. ſ. ꝑ ãgelos. z i ẽra ꝑ nos. ſ. obedientẽdo. Bũs frã. hec oĩa ardẽti charitate ſuauit pfectiſſime g̃ zc.

¶ Circa ſcõm de ſigñ chri portatiõe qõ b. francisco ẽ magne dignitatis z glie. Queri pt. q̃lia ſẽ hec ſig crucifixi q̃ portauit frãciſcꝰ ad ꝓſignandũ fidelibus chri. ꝑ aſſeqnda btitudie celeſti. Ad qõ ñdet q chr̃s dñs iſignitẽdo frãciſcũ ſacris ſue paſſiõis ſtigmatibꝰ oñdit certa ſua ſig data eidẽ ad imitandũ fidelibꝰ qbꝰ agnoſcank ſaluãdi a reprobis damnabilibꝰ. Primũ ſignũ innocẽtie z puritatis. Sicut eñ chr̃s in mũdiſſima carne innocenter paſſus ſuſcepit hec vulnera in cruce ad delẽdum ñra pcã: ita voluit hec ſigna dare frãciſco vt ꝑdicaret hoĩbꝰ mũdiciã a pcis z cuſtodiã a ſordibus vicioz. qz vt ſcribit Apo. xxj. Nil coinqnatũ itrabit in illõ. ſ. regnũ celoz. Qui g̃ a pcis cauẽt ſigno crucifixi ſignati ſunt ad btitudinẽ. Hal'. v. Qui chri ſũt carnẽ ſuã crucifixerunt cũ vicijs z ꝓcupiſcẽtijs. Qui aũt pcã faciũt ſignuz diaboli z dãnatiõis bñt in ſe ſignatũ. j. Jo. iij. Qui facit pcm ex diabolo eſt. Bũs frãciſcꝰ cũ b ſig ambulauit ꝑdicãdo z exẽplificãdo. qz licet iuuenili etate nutritꝰ fuerit in vanis: tñ ſupno ſibi aſſiſtẽte ꝑſidio ꝑſeruatus eſt a carnis petulãtia. z tãdẽ ad chr̃m ꝓuerſus omnia vicia in ſeipo crucifixit mortificando. Una aũt die dũ in q̃dam loco ſolitario anno ſuos in amaritudine deploraret nõ ſine culpa trãſactos ſancti ſpiritus in eoz ſupueniente leticia certificatus eſt de remiſſione plenaria oĩm delictoz. Scõm ſignuz pnie z eiꝰ vitatis. Nã chr̃s hec vulnera ſuſcepit i cruce ꝑ ſigno pnie de pcis ñris nõ ſuis. Voluit g̃ frãciſco dare ad ꝑdicãdũ pniam: z ſic b ſig fideles chri ſignari. iuxta illõ Ezech. ix. Sig thau ſuper frõtes viroz dolentiũ z gementium. Hoc q̃pe eſt ſignum chri qõ z franciſco dedit apparẽs z dicens illõ Mat. xvj. Qui vult venire poſt me tollat crucẽ. ſ. pnie zc. Sz ipenitẽtia ſignũ dãnatorũ eſt Lu. xiij. Niſi pniam egerit, oĩs ſil' pibitis. Quiꝰ ꝑ ſig frã. vilꝰ ẽ dũ ꝑdicaret miro thau ſig̃t. Tertiũ ſignũ ſpũs pauperis. nã chriſtꝰ nudꝰ z pauꝑ pependit in cruce cum bis vulneribus

stigmatū q̄ ꝺdit Frāciſco ꝓ ſigno ſuo ꝓſignādo fideles. qz ſcribit Iu. xiiij. Qui nō renunciauerit oibꝫ q̄ poſſidet nō ꝑt me⁹ ee diſcipul⁹. Vñ amor cupiditatiſ ⁊rene ſignū eſt diaboli vl' dānatiōis. ſ Jo. ij. Si q̄s diligit mūm nō ē charitas ꝑris i eo Cū ꝫ ſig̃ pauperiſ chīus Frā. miſit in mūm ad ſignandū boies chīo ꝓ ꝓemptū tpaliū. Vñ ipe in tunicis ⁊ alijs euangelicā paupiate ſeruauit ⁊ fuari i regl'a mādauit pecuniā ⁊ oia abdicās.

Quartū ſignū obedientie ac humilitatis. Nā chīs ex obediētia humiliauit ſeipm ad crucē: et ſic ſuſcepit hec vl'nera: ⁊ tō obedientie ſignū dedit Frāciſco tā i ſe q̄z i alijs ꝓſignandis ad imitādū ſcz i humili obediētia mandatoꝝ: qō ē ſignū chīi Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi ſua mandata. Btūs Fran. in oibꝫ deo obediuit et chīo. Nam mādauit chīs frāciſco vt eccl'iaz ſuā reparet ⁊ re pauit materialit' ⁊ ſpūal'r. Itē ſcō mādauit dicēs Frāciſce amara ꝓ dulcib⁹ ſume ⁊ teipm ꝓtēne ſi vis me agnoſcere. ⁊ ꝫ ipleuit lepꝛoſ fuiēdo ⁊ vl cera oſculādo. Itē tertio mādauit vt crucez chīi ſeq̄rek. ⁊ ꝫ fuauit ſp i mēte pñtialit' portando.

Deniq̄z q̄rto. Quali ſig̃ poſſit q̄s agſcere q̄ ꝓfecta obediētia ⁊ timor dei ſit in ipo. Rñdet q̄ certiſſimū ſignū ad id eſt ſi videt deū ſibi ad nuꝫ tū ꝓdeſcēdere ⁊ ipm exaudire: qz vt ait Aug⁹. de opemona. Alit⁹ exaudit vna obediētiaz oīo q̄z de cēmilia ꝓpꝛoz. Jō pſ. Volūtate timētiū ſe faci et. ſ. de⁹ ⁊ depc. eo. exau. Sz qz de bto frāciſco legi tur q̄ de⁹ ipi ꝓdeſcēdebat ad nutū ⁊ in oibꝫ exaudiebat. Ad qō aliq̄ referam⁹. Cū em̄ iret cuz fre ſocio nocte lupuenīte cuz foret inē paludes p̄ tenebraſ in piculꝫ ꝓſtituti viaz dixit ei ſocⁿ. Pr̄ oza vt de inſtātib⁹ piculꝫ liberemur. Ad qō vir di rñdit. Potēs eſt de⁹ ſi ſibi placet tenebraz effugata caligine bñficiū lucis nob impēdere. vir ſermonē cōpleuerat: ⁊ ecce tāta lux de celo radiauit ſubito vt nocte al's obſcura exiſtente ipi clara luce viderūt nō ſolū viā ſed ⁊ pl'ima circū quaq̄ loca ⁊ durauit vſq̄ q̄ ad loca boſpitij puenerūt. Item cum p̄uidiſſz ſterilitatē ſup terrā vēturā ipe cupi ebat q̄ ſuo tpe ñ veniret. Et ſic factū ē q̄ nō niſi decedēte viro dei ſubſecuta ē. Itē cū i q̄dā loco defro petroſoliuz hīe cuperet vbi nūq̄z illa herba viſa antea fuit: mox diuia vtute illi⁹ herbe copi am habuit. Ad id i legēda mīta. Quintū ſignū fraēne dilectōis ⁊ pietatiſ. Nā ex pietate erga noſ ⁊ miſcōie chīs ſuſcepit vulnera. ꝫ g̃ ſignū ē chīi Jo. xiij. In ꝫ cogſcent oēs qz mei diſcipuli eſtiſ ſi dilectionē ad iuicē ba. Per p̄riū ira ⁊ inuidia ſig̃ fuit diaboli. Vñ chīs ꝫ ſignū dedit Frāciſco quē ſūmo affectu pietatiſ ipleuit tā i cōpaſſiōe chīi q̄z in aiaz zelo q̄z erga pauperes: q̄z etiā erga creaturas irrōnales q̄ ⁊ viceverſa afficiebaṫ ad eius pietatē. Vñ cū indigene beremitoriū grecij multiſ mal' affligerenṫ ꝓ lupos rapaces q̄ ⁊ bzuta ⁊ bo mines ꝓſumebāt. ⁊ ꝑ grādines acannuas tēpeſtates. vir dei cōpatiēs: ad pniaz ⁊ pietatē eos in duxit ꝓ eis fideiubēs ⁊ ſic ad pietatē cōuerſis ac pniam agētib⁹ fuauerūt lupi ⁊ grādo pacionē fui dei ⁊ legē pietatiſ ⁊ ceſſauerūt picula. Scōs grādo vicinos quadēs ab illis i ptē diuerebat. Sextū ſignū ardētiſſime charitatiſ. nā chīs ex ar more diuio vulnera ſuſcepit ꝓ nob. ⁊ ꝫ ſignum chīi ē. qz de⁹ charitas ē ⁊ q̄ manet in charitate in deo manet. Jo. iiij. Sic ꝑ p̄riū ſignū diaboli odiū dei. Hoc diuie charitatiſ ſignū fran. dans ꝫ q̄ ardēs amore ſeraphico alios ad amorē dei ſig gnauit iducēdo. Nā ex ꝫ amore marryrio flagra uit ⁊ frēs ad idē incitauit. q̄b etiā ferūcter dicere ſolit⁹ erat. Frēs icipiam⁹ ꝑuire chīo deo: qz nil ē q̄ bacten⁹ fecim⁹. O g̃ bō obſerua hec ſigna et porta in te vt ſis de numero electoꝝ.

Circa tertiū de ſaluifica ſuffragatiōe acipi mus ꝓ concluſiōe q̄ bñdict⁹ dñs ictus oſtēdit in ecc'ia p̄uenire boibꝫ multa ſuffragia ꝑ bī fran. merita. Declarat ꝓ oim statuū genera. Primo in ap'licis. Nā Innocēt⁹ papa vidit lateranē. baſilicā ruine ꝓximā dorſo franciſci ſuſtētari. Secō in beneficiatis: puta cardinali bus: epīs: abbatib⁹ ⁊ bmōi. Nā dñs Pothiē. cardinalis ſancto frāciſco deuot⁹ ipo ꝓdicte ad ap'licā dignitatē eſt ſublimat⁹: et ꝫ: egonus ſic papa vocat⁹ cui Franciſc⁹ apparēs: de ſtigmati bus ſuis beſitātē in fide certificauit: ⁊ ſic deuo onis gr̄am ille per beatū franciſcū obtinuit. Ter cio epo Aſſiſinati btūs fran. dū migraturꝫ ad di. Ecce relinq̄ mūdū ⁊ vado ad celū. ſ. p̄ b uotis meis ibidē interceder. Itē abbas ſan. Fluti ni in epatu Peruſij ꝓ oratiōne ſci Frāciſci mi calorē ⁊ dulcedinē deuotōis obtinuit. Quar in dericis ⁊ p̄sbyteris q̄b⁹ magni bono: ſ. illam ⁊ reuerētiā Franciſcus docuit deberi. Vñ cant Franciſcus vir catholic⁹ ⁊ totus ap'lic⁹ eccl'ie: neri fidē rbomane docuit p̄sbyteroſq: monuit ꝓ cūctiſ reuereri. Vñ di. q̄ ſi obuiaret ſibi p̄sbyter ⁊ angel⁹: p̄ius ſalutaret p̄sbr̄o q̄z angelo. Quar to in dñis magnis. vt ptz in Soldano imperā re. quē ⁊ in tpe mozꝫ ꝑ frēs miſſos baptizari fe cit vt ſaluari poſſet. Reges etiā p̄les ei⁹ regnā tenuerūt ⁊ ꝑ ei⁹ patrocinia magnā grām deuo tiōis obtinuerūt. Ptz de ſcō Ludouico p̄mogenito regi ſiciē: de ſcō Ludouico rege fran. de alijs. ⁊ de reginis ac filiabꝫ regū. Quinto i egregijs militib⁹ ac belligerīſ. Nā miles deuo lat⁹ euaſit dānatiōnē p̄monſt⁹ ꝑ ſanc. Itē bell. exitū p̄dixit belligerātib⁹ ꝛ infideles. ⁊ fideles. ⁊ fi crediderūt. p̄ſtrati ſunt. Sexto i fidelib⁹ ſtruc oīs. ſ. ꝓiugatis: ꝓ gimib⁹ ⁊ viduis. Nā de cōiugā tis legit q̄ cū quedā mulier bīet martiū crudelē quē aduerſariū patiebatur in ſeruitio dā. Puer uit ergo ſanctū Franciſcū vt oraret ꝓ illo. Ipe Vade ⁊ dices ei ex parte dei ⁊ mea q̄ nunc ſit ei pus clementie. poſtmodum equitatis. Quo dū cto ab illa: mox cecidit ſuper virum ſpūatiſſimū

cus z ambo celibē vitā ag en. tā dē migrauerunt ad dñm vno eodē die. Ite de ygimby ptz in sctā Clara z ei⁹ sororib⁹. q̄ mirā grām sunt per beatū fran. adepte z gl'iam. Ite de viduis ꝑsil'r claret i sctā Elisabeth z mlt̄is alijs tertij ordis. Septi Tā legit̄ q̄ hospitar⁹ sanct⁹ fran. apud Arretiū i suburbio: cū toti ciuitati intestino bello quassa/ te imineret exidiū, ꝓinquū vidit sup ciuitatem ciuitates demones ac ꝓturbatos aues ad cedē mutuā succedēres. Et mādauit p fratrē Silue/ strū vt ad portas ciuitatis iret z clamaret dicēs. Ex gte dei oipotēcis z iussu serui ei⁹ fracisci, pcul hinc discedite demões vniuersi. z ꝓtinuo discessē/ serūt: z pacata est ciuitas. Ite draco totā regionē circūdans visus est p crucē ex ore francisci altissi mā z lanssimā fugari. Octauo in habitu reli/ gionis ꝓstituti, q̄by oib⁹ est ad gl'iam ac imitatio nis ei⁹ i deuotiõe passiõis chr̄i. Nonũ i ifir/ mis inumer⁹ z calamitatib⁹ posit⁹: nauigantib⁹ viatorib⁹ z captiuis ac pclitãtib⁹ liberat⁹. De cimo i mortuis suscitat⁹ fere vsq̄ ad. xx. Ex q̄b⁹ vnũ b narrari b sufficiat: qõ scribit Bona. in le/ gẽda. In castro q̄dã mlier vna sctõ fran. multũ deuota migauit. Conuenientib⁹ aũt clericis nocte ad ecclas z vigilias cum psalterijs decantãdis subito cũctis cernentib⁹ erexit se mlier mortua su/ per lectũ z sacerdotẽ vocauit di. Volo ꝓfiteri pa/ ter: audi pcm̄ meũ. ego em̄ mortua duro eram carceri mãcipãda, ꝓt pcm̄ qõ nũq̄ ꝓfessa fuerã sed orãte p me sctõ fracisco: cui dũ viuerẽ deuota mente seruiui: indultũ est redire ad corp⁹ vt cõ/ fitear z vitã eternã pmerear. Et ecce vobis vidẽ/ tib⁹ iterato migrabo. Tũc sacerdoti ꝓfessa z ab/ solutiõe recepta se in lecto collegit z obdormuit ō g̃ gloriosissime p̃. p amore Iesu ora p nob: vt chr̄s Iesus nos meritis det nob veniã z gratiã: finẽ bonũ z vitã eternã. Amẽ.

De sancto Luca euãgelista Sermo. I.

Salutat vos lucas medic⁹ charissim⁹. Aol'. iij. z ad laudẽ huj⁹ festiuitatis. ¶ Ista salutatio nem debem⁹ o charissimi cum attentiõe audire z cũ deuotiõe suscipere. Primo, ꝓpter reuerentiã pferentis. s. Pauli: qui fuit sanctissim⁹ aposto/ lus chr̄isti Iesu. Secũdo, ꝓpter honorẽ z sanctita te salutãt. s. Luce. q̄ z in his verbis commẽdat a salubri medicamine qõ ipe ꝓstat toti mũdo p sacrũ euãgeliũ. Vñ or in themate: medic⁹. Eõ/ mendat etiã a sctã ꝓuersatiõe qua fuit deo z hoĩ bus sanct⁹ ac angelis charissim⁹. Ideo subditur: charissim⁹. Talis ergo sctã salutationẽ libenter debemus suscipe. Tertio, ꝓpter vtilitatẽ nr̃e salu tis, ꝓpter quã dicit Apl'us. Salutat vos lucas. s. salutat. i. salutẽ eternã optat vob. Dei aũt sctõz optata desideria iplet: vt Ps̃. testat dicẽs. Desiderium pauperũ exaudiuit dñs: ꝓpa. cor. eorũ. au. tuũ. Audia/ mus g̃ z libenter suscipiãs hãc fructuosissimã z cha ritatiuã salutationẽ quã apl's tũc fidelib⁹ scripsit z mõ nob ꝓpacit or. Salutat vos o chr̄ifideles: h est salutẽ vram i celo exoptat Lucas medicus cha. Juxta q̄ ꝓba tria mysteria notabim⁹ p ser/ monẽ sicut btus Lucas in eis cõmẽdat: ꝑpue de trib⁹.

Primo de salutis desiderio: cuz or. Salutat. i. salutẽ optat.

Scõo de medicaminis cõmodo: quia dicitur Medicus.

Tertio de honor⁹ ꝓuilegio q̄ char⁹ deo z ho/ minib⁹ cõmẽdat.

¶ Circa ꝓmũ de desiderio salutis accipiam⁹ ꝓ documẽto ꝓclonis ꝓbũ Greg. sup Ezech. ho me. xij. q̄ nullũ oipotẽti bo tale est sacrificiũ q̃le ẽ zel⁹ aiaz. Hec Grc. Et iõ exẽplo btĩ Luce debe m⁹ hic magnũ ꝺsiderũ ꝓ aiaz salute tã ꝓpriaz q̃z prioz. Et h claret p rõnẽ: qz aia hois ẽ ꝑciosꝰ or q̃z ois res corꝑal' tot⁹ mõi. Vñ Aug. viij. de ciui. dei or. Oĩ corꝑi ꝑferẽ aie natura. Ite Bern. or. Tot⁹ corꝑis⁹ mõs vni⁹ aie ꝑcio eq̄pari nõ ꝑt. z idcirco ꝓdere aiam ẽ maxim dãnũ ꝑ oibus dãnis mõi. z ꝓ ꝓximũ lucrari aiam est ꝑciosꝰ ꝓ/ oib⁹ bonis mõi. Ite claret etiã ꝓ exẽm q̄ chr̄s san guinẽ fudit ꝓ salute aiaz: qõ nõ fecisset nisi anie ꝑciosiorẽ z ei⁹ lucri apõ deũ acceptabile sacrifici um coguisset. Vñ hortat apl's. j. Cor. vj. Empti ei est⁹ ꝑcio magno. i. sãguine chr̄i, gl'ificate g̃ z porta te deũ i corꝑe vro. Notant or ꝑcio mag̃: vt hoies h cognito vili ꝑcio suas aias vl' prioz ñ vẽdãt diabolo, sic faciũt q̄ ꝓ vno numismate q̃z pe/ ierãt: vl' ꝓ modica re dei ꝑcepta violant: qõ tñ ꝓ toto mõdo nõ esset faciendũ. Dicit etiã, gl'ificate z portate deũ in corꝑe: qz mlti beu portãt diabo/ lũ in corde z corꝑe tanq̄ dñm. z h ꝓ varia vicia. vñ Bed. sup Can. Diabol⁹ p pcm̄ hoiem habi tat. z vbi pcm̄ ꝓ pniam remittit ibi diabol⁹ de hoĩe expellit. Dic etiã: i corꝑe vro: qz multi ꝺ side rã. z docẽt salutẽ aiaz ꝓ primoz: sed suã negligũt vel nõ curãt: cũ tñ ordinata charitas a se incipit Portare g̃ debet hõ ꝓmũ in se salutẽ z tandẽ in ꝓximos effundere ybo z exẽplo, sicut fecit btus Lucas q̄ salutẽ ꝓpriã ꝓmũ ꝓcurauit z deide fra trũ salutẽ ꝺsiderauit. Nã cũ fuerit ꝓfect⁹. i. ad le gẽ iudaicã ex gẽtib⁹ ꝓuersus z tãdẽ chr̄i discipu/ l⁹. ptz: qz salutẽ ꝓpriã q̄ stuit: sz p⁹ ea ꝓdicañ. fidez chr̄i alijs salutez ꝓrioz ꝓcurauit. ¶ Querit h. quõ studeat hõ i desiderio saluz ꝓpriz aliene seipm exercere. Ad qõ nota q̄ sic docz Hugo ꝺ ar. Noe. li. j. c. ij. Int desiderũ mõi z dei hec ẽ dif ferẽtia. q̄ desiderũ vl' amor mõi in ꝓncipio dul cis esse videt. sz finẽ hz amaz. Desiderium ybo z amor dei ab amaritudie incipit: sz vltima ei⁹ dul cedine plena sũt. Nã hõ carnal' in suo appetitu z amore primum sentit quandam delectationem falsam, sed postq̄ feruor mali desiderij men/

De sancto Luca euangelista

tē inebriauerit spīa ꝙscie supueniēs mētez quā
pus falso delectabat ḡuit cruciat Sz chr̄s dñs
mētē quā suā amoꝛ dulcedie replere disposuit q̄
dā pus tribulatiōis z cōpūctiōis amaritudie p
curat ac timoꝛ aculeo pūgit z postea desiderabi
li dulcedie charitatꝭ potat. Nec fm Hug. vbi s̄
Et q̄ ptz q̄ hō desiderās salutē dz p̄mū q̄rere cō
tritiōis z pnie amaritudinē de ptis ꝛ deū z ꝓxi
mū cōmissis. tādē se dz mācipare ad p̄ceptoꝛ ob
seruātiā. ac deide ad bonoꝛ opeꝛ exercitiū. ☞
Ubi est aduertēdū q̄ mifico⁊ deꝰ vt oēm hoiez
erudiret ad salutē z iflāmaret ōsiderū hoim ad
eā: nec aliq̄s se posset excusare de ipotētia vl̄ ign̄
rātia saluādi aiaz dedit hoibꝫ q̄druplex speculū
in q̄ doceant ad salutē.

Primū speculū in būana natura.
Scōm ī būana creatura.
Tertiū in sacra scīptura.
Quartū in scīoꝛ vita.

Primū ē in būana natura quā ꝓdidit deꝰ sic vt
tā in aia q̄z in coꝛpe describeret legē salutis eēne
In aia q̄ꝑ tres regulas salutis indidit. ꝓ̄ qō
apl's Rbo. ij. dt. Dabo leges q̄ legē nō hūt: naturalē
ea q̄ legꝭ sē facit. i. ex naturali dictamie rōis. huꝭ
iusmōi legē. s. moꝛalē ñ hūtes. ipi sibi sūt lex. i.
rō naturalis: qz lex scīpta diuīa vl̄ būana dictat
a lege nature in q̄ radicat. Subdit. Qui oñdūt
opꝰ legis scīptū in coꝛdibꝫ suis testimoniū red
dente illis ꝓscīētia ipoꝛ. Pria g̈ regula in ani
ma scīpta est cauere oē ptm̄ z facere bonū. qō
ptz. qz ꝓscīa q̄ ē lex rōnis remurmurat sp oī ma⁊
lo z ꝓsentit bono. g̈ zc. Scōa regula in aia scrip
ta est q̄ deꝰ diligat sup oīa. Nam fm Alex̄. de
ales in. iij. pte q. iij. ar. xj. licz b̄ q̄ hō diligat deuz
sup oīa z sup̄ seipam natura ñ bēat efficere: sed
ad b̄ necessaria est gr̄a ad illō ꝓducēs: tñ dilige⁊
re deū sup oīa z ꝓ̄ se est de lege nature z ei⁊ p̄ce
pto tāq̄z ab insinuāte vl̄ instigāte z ostēdēte. Cu
ius signū est. qz hō naturalit̄ diligit bonū z ma
gis bonū magis diligit. nā naturaliter ceꝛa mēbꝛa ꝓ capite exponit lesioni. Itē buꝰ ētiā signuz
est q̄ nō pōt q̄escere aīa ꝑ desiderū satietatē nisi i
deo. Unde. Aug. li. ꝓfes. Fecisti dñe coꝛ meū ad te
z iō inq̄etum est donec q̄eniat ad te. Tertia re⁊
gula in aia scripta est diligere ꝓximuz sic̄ seipm.
Unde Gratianꝰ in decret⁊ di. j. c. j. dt. Jus natura
le iubet alīꝰ facere q̄ sibi vult q̄sq̄z fieri. z ꝓhibz
alīꝰ inferre q̄ sibi nolit fieri. Item in coꝛpe tanq̄z
in tabula lutea (iuxta illud Job. x. Memēto q̄ sic
ut lutū feceris me zc) deꝰ descōpsit ꝑ singula fere
mēbꝛa documēta salutis eēne. Nā in pede solis
plātis tāgimꝰ terrā calcādo q̄ docemur ꝓtēnere
terrena. Sed heu multi z vētre in terra repūt vt
rane. Aug. Uētre in terra repimꝰ dū terre ꝑ dile⁊
ctionē berem⁹. Itē coꝛpꝰ totū vsus celū erectuz
docet nos ad celestia rēdere. Item. Quid indecē
tius q̄z curuū in recto coꝛpe aīm gerere. Erube⁊
sce aīa mea volutari i sceno q̄ ad celestia facta es

Itē manus que sepe z quotidie lauāde sūt. etiā
si nocte tectas seruauerimꝰ: docēt sepe lauari ꝑ
ꝓfessionē. Esa. j. Lauamini: mūdi estote: auferte
malū cogitationū vestrarū ab oculis meis zc.
Itē digitoꝛ numerꝰ denarꝰ ꝓceptoꝛ obseruan
tiam docet. Matth. xix. Si vis ad vītā ingredi
serua mādata. Itē fissio digitoꝛ z per īcurua
ōdinatio pietatē docet z primoꝛ subuētionē vi
duc. vj. Omni petēti te tribue. Itē os. q̄ vt dicit
Pbs de aialibꝫ. Hō respectu suę q̄ātitatis in
ter oīa aialia ozis est minoꝛis: docet sobrietē.
Itē lingua labꝫs z dentib⁹ serata: docet linguę
custodiā. Nā Jac. iij. dicit. Si quis putat se re
ligiosū esse nō refrenās linguā suā huiꝰ vana ē
strū cum vnꝰ satis posset vtcūq̄z defuire ad vo
dendū. in q̄ docemur q̄ oculo dextro sp̄ similes
mus celestia gaudia ne illa perdam⁹: z sinistro
infernales penas ne incurram⁹ p peccatū. Pſ.
Illumina oculos meos ne vnq̄z obdormiam i
morte: nequādo dī. zc. Itē aures aperte z credite
nō dependētes ꝙsus terrā more bꝛutoꝛ z crāni
docēt ꝙba dei audire. Jo. viij. Qui ex deo est ver
ba dei audit. Itē caput vnicū cui subseruire oīa
mēbꝛa: docet obedire vni capiti chr̄o z eius ecle
atura. Nā Esa. xxix. scribit. Erit vobis sicut libꝛi signa
bus visio oīm. s. creaturarū q̄si visio libꝛi signa
ti. s. ad docēdū de salute. Unde z Job. xij. Interroga
ga iumēta z docebūt te: z volatilia celi z indicabunt
būt tibi: loq̄re terre z ñdebit tibi: z inuidat ad laudē
pisces maris zc. Nā oīa docēt z inuitāt ad laudē
dandū z diligēdū deū. Unde Aug. Celū terra et
oīa que in eis sunt vndiq̄z mihi clamare videntur
amem dñe. nec cessant oībus clamare vt sine ex
cusabiles. Nā oīa deꝰ subiecit nobis: z ideo de
bem⁹ diligere deū ꝓ tāte dignitat⁊ beneficio. Ite
Hugo de arca nocti. ij. c. iij. dicit sic. Dic creatu
ra tribꝰ vocibꝫ clamat. Accipe beneficiū. s. creatū.
redde seruitiū. s. debitū. fuge suppliciū. s. eternū.
Primiꝫ hec videm⁹ in creaturis q̄ deū laudant
ꝑ suo modulo z laudabilē oñdūt cōmendāre
in magnitudie potentiā: in ordine miro z mira
tudine sapiētiā: in pulcritudine z ꝓtur. bonitatē.
Unde Pſ. Benedicite oīa opa dñi. dño laudate et
superaltrate eū in secula. Ergo multo magis de
ber hō deū laudare ꝑ beneficio creatura deo obedire
demus q̄ oīs creatura deo obedit z seruit. Ita
nutū. nec transgredit dei ordinatione. Item cel
lū fm dei volūtatē mouet influit z illuminat no
bis. Plante generāt z nō degenerāt. q̄ vnꝰ nō
ꝓducat piꝛa: nec ecōuerso. z sic de alijs. Sic ho
debet deo in oībꝫ obedire z fuire z nō degenerā
re ꝑ vitia. Itē creature fugiūt noctua. vt pis i aui
bus vitātibꝫ laq̄os q̄s viderint. in piscib⁹ z alijs
aialibꝫ. Sic debet hō fugere coꝛmenta gehenne
z laqueos diaboli. O qual' demētis pꝛoꝛ hom⁹
ꝑpetuo se vltro dānū. ☞ Tertiū speculū

Sermo LXXVI

salne. ēt scptura sacra. qz teste Apl'o Rho. xv. ca. Quecūq; scripta sūt ad nostrā doctrinaz scripta sunt: vt p patiētiā z cōsolationē scpturaz spem habeam⁹. Qz si dicas. Ego nescio legere scpturas quō ḡ ex illis potero salutē viā inuestigare. Respondet ad hoc Aug. de doctrina chīana di. Ut nemo excusationē habeat voluit dñs cōsūmare z abbreuiare vbū sup terrā dicēs. q in duobus mādatis his vniuersa lex pendet z ppbete. s. Diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo zc. Et diliges primū tuū sicut teipm. Thesaur⁹ enī magn⁹ di uinaz scripturaz est dilectio. Si piger es ad scrutandū scpturas: nō sis piger ferre banc vnā margaritaz: z quo vis secure ambulas. Nec ille ¶ Quartū speculū ē in exēplis z vita sctoz z mone dñi ihesu z sctē mris eius. Nā vt Aug. ait in sermone de martyribz. Qui sctōs imitari noluerit: ad eoz beatitudinē non poterit peruenire. Hinc z Bern. dic. O dñe ihesu beat⁹ est q te diligēter obseruās p viribz suis se pbet imitatore tui. O ḡ pctōr declina a pctis z age penitentiaz exemplo passiōis chīi z oīm ei⁹ sctōz. O supbe vi dē chīm humilē pcedentē in cruce. O tu luxuriose z sic de aliis. ¶ Circa scōm de medicie cōmo dō. scd Lucas dr medicus accipiam⁹ p ꝓclusiōe ei⁹ his beati Piero. in plogo sup Actus apl'oz rū scz q bīus Lucas merito cōmēdat fore medi cus. qz medicine artis egregi⁹ z apl'oz chīi disci pul⁹ medicinas optimas spinauit vbo z exemplo. p curādis aie lāguoribz. Et dclarat p singu la scptē vicia capitalia. Primo cōtra supbiā ipse beat⁹ Lu. docuit medicinā būilitatis Lu. xviij. dō supbo scz pbariseo z humili publicano. Ubi legit. q p supbiam ille pbarise⁹ orādo nō meruit qō būilis publican⁹ pmeruit scz pctōz remissionē. O ḡ supbe discē būiliari si vis deū spitū habere z ei⁹ gr̄am obtinere. Secundo ꝯ auariciā q̄ est mortalis infirmitas habet optia medicina Luc. xvj. scpta de diuite epulone. Tertio ꝯ luxuriā Luc. vij. de maria magdalena. Quarto contra gulā patet medicina Luc. xij. de illo diuite q dicebat. Dic mea multa bona habes recōdita in annos plurimos comede: bibe epulare. Et dicit⁹ est ei de⁹. Stulte hac nocte repetēt aiam tuā a te. z q̄ p̄parasti cui⁹ erūt. Sexto ꝓtra inuidiā patet medicina Luc. xv. cū iudei murmurabant ꝓtra dñm inuidentes q pctōres recipiebat z vnā pdite z ꝓclusit q gaudiuz est angelis sup uno pctōre penitentiaz agente. Sic z boies debēt ex charitate mutuo sibi ꝓgaudere. Irez de filio p digo z ei⁹ fratre ibidē. Septimo ꝓtra acidiā patz medicina Luc. xvij. vbi chīs dic. Amē dico vob nisi penitētiā egeritis oēs simul pibitis. Et subiū xit parabolā de arbore fici plantata i vinea. de q dixit dñs. Succide eā vt qd terrā occupat. O ḡ pctōr age penitētiaz z ne tardes ꝙuerti ad dñm. qz nisi penitentiā egeris succisus i morte igni pp̄etuo traderis. Ecce tibi o chīane p beatū Lucā optime medicine.

¶ Circa tertiū de priuilegio bonoris. s. q̄ de⁹ Lucā inē sctōs sublimauit accipiam⁹ p ꝓclusiōe q dñs ihesus beatū lucaz magnis ꝑuilegiis bonorauit inē sanctos. Et declarat pāpue ex septez

Primū ꝑuilegiū ōr pfiguratiōis. Nā ipe pfiguratus ē Ezech. j. i specie bouis. Sz q̄re ipm deus voluit p bouē pfigurari. Rndet primo sm Aug. sup Joā. ser. xxxvj. qz bos fuit aial imolaticium maioris victime in lege. Lucas aūt speciali⁹ scribit de chīi imolatiōe in passione cruc̄ z ei⁹ sacerdotio. Un z ō sacerdotio Zacharie ichoauit suū euāgeliū. Secūdo qz bos ē laboriosū aial. Sic Lucas fuit comes apl'i i laboze sctē pdicatiōis et tribulationis cui sp adhesit. ij. Tim. iiij. Lucas est mecū solus. Tertio qz bos ē aial medicinale. Nā Isaac i dictis dicit q caro bouis dat multū nutrimentū: licz sit difficilis digestiōis. tñ vitulina caro facilis est digestiōis z laudabile nutrimentū generat z bonū facit sanguinē ac cholerā rubeaz expellit de stomacho. Dec Isaac. z sic bos est aial medicinale. Sic Lucas fuit medic⁹ z corpoz z aiaz: vt tactū est. ¶ Scōm ꝑuilegiū euāgelice electiōis. qz electus est vn⁹ inter q̄ttuor euāgelistas qō est magne dignitatis. Tertiū est cōpilatiōis vel ꝓscriptōis. Nā ipe cōpilauit z cōscp̄sit pl'imos sctōs libros. s. euāgeliū. act⁹ apl'oz rū z epl'am ad Hebreos: put ab ore Pauli apl'i audiuit: vt testat Piero. in plogo sup Heb. di. q illā epl'am Apl'us ad Heb. ꝓscriptā hebraica lingua ferē misisse. Cui⁹ sensuz z ordinē retinēs lucas euāgelista post excessuz Pauli greco sermone cōposuit. ¶ Quartū ē officiat' bonoris. qz ipe habuit officia bonorifica notariat⁹ pl'ima. Fuit em̄ notari⁹ bti Pauli qz ꝓsecut⁹ est ei⁹ acta. Fuit etiā notari⁹ apl'oz qz scp̄sit eoz gesta Jtē qō matrius ē fuit etiā notari⁹ btē vgis marie cui ipa revelauit secreta scribēda. s. verba angelice annūciationis z pastoz. z qō sūmū est fuit notari⁹ chīi euāgeliū ꝓscribēdo de ei⁹ genealogia: ꝓceptiōe: ifantia passiōe: resurrectiōe z ascēsiōe. Quitū ē picture imagis. Un Damas. iiij. li. 6t. Accepim⁹ Lucā apl'm z euāgelistā pinxisse dñm z matrem ei⁹: z boz imagine habere rbomanoz famosa ei uitatē. Sextū ē inocētie vgialis. Nam Piero. in plo. Act⁹ apl'oz 6t q Lucas antiochensis natiōe Syr⁹: medicine artis egregi⁹: sine crimie i virginitate pmanēs lxxxiij. ānos etatis agēs i Bithinia obijt: plen⁹ spūscto. Dec ille. ¶ Septimū est suffragatiōis. Legit em̄ in legēda z i hīstoria antiochena q dum chīiani q erāt in antiochia multis flagitijs se dedissent obsessi a multitudie thuroz fame ac miseria multiplici affligebant. Sz

eũ pniaz egisset: cuidã vigilãri i eccl'ia appuit vir
q̃dã lucid⁹ cãdidis vestib⁹ z q̃sit⁹ q̃s esset: dixit se
esse Lucã euangelistã z q̃ dñs militiã celi vt pu-
gnarent p suis pegrinis ꝓgregauerit. Precepit
ꝑ bt̃us Lucas chr̃ianis vt ꝺ̃ sez thurcos ad bella
pcederẽ. Sed cũ illi trepidarẽt: añ eos se posuit
z chr̃iani aiati oẽm exercitũ thurcoꝝ ꝓfregerunt
Rogem⁹ ꝑ dñz ieſũ vt ipius bti Luce merits det
nobis gr̃am in pñti z gl'iam in futuro.

De sancto Luca euãgelista. Sermo secũdus

Donoza medicum

b ꝓpt̃ necessitatẽ: ereni creauit illũ altissi
mus Ecclĩ xxviij. ℣ Dec verba li
cet sint general'r dicta de q̃cũq; medico: tñ ꝓpti
me possum⁹ accipe ꝺ bt̃o luca Tũ qz ipe fuit me
dic⁹ arte. Et ꝺr Diero. in ꝓlo. Jct⁹ apl'oꝝ q̃ lucã
ita diuia subsecuta est gr̃a vt nõ solũ coꝛpib⁹: sed
etiã aiab⁹ ei⁹ ꝓficeret medicina. Dec ille Tũ etiã
qz ip⁹ scit luce merita z suffragia sũt nob miser
necessaria ad salutẽ eternã z vtilia. Tũ deniq; qz
ip̃m altissim⁹ de⁹ creauit ꝓmouẽdo ad regni ce-
lest gl'iaz, siẽ rex ꝺr creari q̃ ꝓmouet ad dignita
tẽ regni. Et qz ip̃m deus ꝓmouit ad tãte scitatis
excellẽtiã z vtut vt dign⁹ sit honozari in tota ec-
clesia. Nã honoz ẽ ꝑmũ vtut .iij. ethic. Cũ ꝑ ipe
fuerit gr̃a spũsscti plen⁹ z vtutib⁹: vt ꝺr Diero. ꝑ
honoze dignissim⁹. Perpẽdamus ꝑ charissimi
scpturã hortãtẽ z dicẽtẽ. Honoza. s. tu hõ chr̃iãe
honoza reuerẽter z obsequose colẽdo medicũ. s. lu
cã ꝓpt̃ necessitatẽ. i. vt saluari p ei⁹ meritũ habeas
ereni creauit illũ altissim⁹ exaltãdo. Juxta q̃ ver-
ba tripliciter cõmendat. z de his tria mysteria no
temus ꝓ̃o sermone.

Primo de medicali honoze. ibi. Honoza medi.

℣ Secõ de spũali sanatiõe ꝓ nr̃a necessitate.

Tertio de supnali exaltatiõe: ibi. creauit illũ al.

℣ Circa ꝑmũ de medicali dignitate. de q̃ cõmẽ
dat bt̃us Lucas accipiamus ꝓ ꝛclusione verba
Diero. in epl'a ad Paulinũ de oĩb diuĩe histo-
rie libris: dicẽtis sic. Si nouerim⁹ lucã eẽ medicũ
cui⁹ laus ẽi euãgelio aniaduertim⁹ ꝓpt̃ oĩa ver-
ba illi⁹ aie lãguẽtis eẽ medicinã. Dec ille. Ubi no
tãdũ q̃ hõ chr̃ian⁹ caute debet obſuare se circa
medicũ spũalẽ. de q̃ q̃dẽ ℔ loq̃mur. qz nimiz vt
colligit ex scpturis: medic⁹ spũal' q̃druplici differẽ

Quidã est noci⁹ z mal⁹. Quia distiguit. Nã

℣ Quidã aũt est vtilis z bonus.

Quidã est optimus.

℣ Quidã aũt indifferẽter bonus vel malus.

Primo medic⁹ spũalis q̃dã est mal⁹ z nociuus
puta diabol⁹ q̃ ꝺr medic⁹. iuxta illud Luce. viij.
de emozroissa q̃ fluxuz sanguis passa. xij. annis
oẽz substãtiã suã i medicos erogauerat: nec ab vl
lo potuit curari: siz ad tactũ fimbrie vestimẽti chr̃i
sanata fuit. Jbi em̃ glo. ꝺr. emozroissa est aĩa pec
catrix. medici sũt demões. substãtie q̃ i hos medi
cos exp̃dũt sũt bona naturalia vt fozmitudo coꝛ-
poris: sanitas z pulcritudo z hmõi q̃ in pctis ex
pẽdũt. Siz certe hi tales medici nõ sanãt siz inꝛo
cant z veneno pcti occidunt. Accedat ꝑ peccatrix
aĩa ad chr̃m: tãgat coꝛde fimbriã vestimẽti ei⁹: ꝺ
est passionẽ chr̃i z mozte recogitãdo q̃ ẽ finis vite
chr̃i hois siẽ fimbria finis vestimẽti. Et sic imitãs
do ꝓ pniaz curabit. Ecce pz q̃ diabol⁹ ꝺr medic⁹
siz est mal⁹ medic⁹ z noci⁹. Nã siẽ mal⁹ medic⁹
coꝛpalis nociua psuadet: vt sez eger aggrauatus
plura sibi soluere cogat. hõ aũt ꝑ mozbũ (intra
ra oberrãte z infecta) apperit talia q̃b lãguoꝛ cre
scere hz: vt doct⁹ Ipocras in epidimijs. Exẽpli gr̃a
Videm⁹ q̃ febricitãs apperit aquã q̃ crescit febꝛi
nõ vult aũt vinũ. Sic diabolus psuadet homini vitia
nociua q̃b pctã augeãt: z miseri homines vitijs
mozbidi talia libẽter apperunt: puta diuitiarũ bona
nozes z pspa q̃z de q̃b certũ ẽ q̃ sũt occasiones
pctoꝝ z picula aiaꝝ. Ũñ. j. Tim. vj. Qui volunt
diuites fieri incidũt in laqueũ z in tẽtatiõẽ diabo
boli z in desideria mlta z nociua q̃ mergũt hoies
in interitũ z in ꝓditionẽ. Siq; hõ pctoꝝ multitudine soluere habebit diabo
tus pctoꝝ multitudine soluere habebit diabolo ei⁹
oĩa q̃ hz. s. aiaz: z coꝛpus z res i futuro diabolo ei⁹
pẽdeñ. Jtẽ medicus mal⁹ solz venenũ diabolo ei⁹
dine aliq̃ ꝓpinare z tãcaute q̃ vir vel nũq; polle
deꝑhẽdi. Nã z venenũ dũ bibit dulce ceuit: ꝺ
adeo inficit linguam vt discernere nequeat inter
dulce z amarum q̃ uis venenum in se ferm̃ans
ꝓ tãto vt etiã linguã scindat: sed postq; sumptus
fuerit tũc amarissimũ iudicat. Sic satan diabol⁹
tanq; medic⁹ pessim⁹ peri venenũ sub dulcedine
delectationis occultañ. z sic ꝓpinañ. Ũñ Gregoꝛ.
Nometaneũ est q̃ delectat: eternũ ꝺ cruciat.
Jtẽ tertio mal⁹ medic⁹ solet decipe sub varijs vi
guẽtis fraudẽ factẽdo. sic diabol⁹ multimodis q̃
si vngẽdo pctoꝝ decipit psuasione. Aliq̃n i cogi
te di. Videꝭ qz tot z tãta itelligis vt aliq̃ nil respõ
ctu tui sciãt. ꝑ tu pores b vel illo ꝓpterare. Aliq̃n
i oct'o dextro di. Videꝭ q̃ male viuẽtib⁹ bñ fuerit
dit in mũdo. ꝑ q̃d tibi cure est de bono. Aliq̃n in
oculo siniſtro di. sic psuadẽdo. Videꝭ q̃m⁹ z
ml'ta aduersa illi vel illi iusto z sctis acciderunt.
q̃m illos poterꝭ seq̃. mel⁹ tibi ẽ cauere. Aliq̃n
vngit aures di. Quid tibi de scpture vel ꝓdicato
nis verbo. scis bñ quo ꝓcedere debeas z saluari
Aliq̃n vngit coꝛ: imitrẽdo delectatiões turpiũ co
gitationũ. Aliq̃n vngit totũ coꝛp⁹ di. Fac'ea ea
pe z viribus: viue nũc ꝓ libito z cũ senectus tue age
pniam. O misera hoim dementia. o diaboli fraus
dulẽtia q̃m'ti sic seducũt tali ꝓnitiosa medicina
Siz tu o chr̃iane obſua talia decepcoꝛia ne pcas
in eẽna supplicia. Secõ medic⁹ q̃dã ille ꝓphe
ris ꝺr vtilis z bon⁹. s. angel⁹ dei. sic fuit Raphael
q̃ curauit robiã z sarã. vñ Tob. vj. dixit Raphael
el: docẽs medicinã salutifcã. Cordis ei⁹ i pulm⁹ pi
ticulã si sup carbones ponas fum⁹ ei⁹ ermat oẽ
gen⁹ demoniozꝫ: siue a viro siue a mliere. Sed si

valet ad vngēdū oc̄los ī q̄bꝰ ē albugo ⁊ sanabit
O aia fidelis accipe buiꝰ medici.i.angeli ꝓsiliuꝫ
spūalē. Nā cor pisc̄ significat charitatē chr̄i fontē
in passiōe. Si ei ꝓsiderāt amor chr̄i ⁊ passionis
eius mēoria sup carbones ignite dilectiōis nr̄i cor
dis extricat demōes. ⁊ fel amare pnie purgat ocu
los mēt̄is nr̄e. Un̄ Bed. sup can̄. Nil tā efficax rei
medij ꝙ oia viciorꝫ tēta mēta sic passiōis chr̄i me
moria. Deb medico. s. angelo sup illō Hiere. xlj.
Curauim⁹ babylonē ⁊ nō ē curata: derelinq̄m⁹ ḡ
eā. Glo. ōr. Sūt medici nr̄i: sūt ꝓ magno medica
mēto angeli dei volētes aias nr̄as a vicijs cura
re. q̄s ipi repellim⁹ dū ꝓsilijs eor̄ nō adq̄escim⁹
Tertio medic⁹ q̄dā optim⁹ ē ipe chr̄s dn̄s. sic
ipemet testat Mat. ix. di. de se. Nō ē op⁹ valētib⁹
medic⁹: sz male habētib⁹. Aug. Magn⁹ ꝓ totuꝫ
mundū iacebat egrot⁹: ꝙ est: totū būanū genus
venit medic⁹ sz chr̄s: cui⁹ liuore sanati sum⁹: vt
scribit Esa. liij. Nā reuera videm⁹ ꝙ inumer̄ vi
tioꝝ morbis aīa egrotat bois. Deniq; ī corpe
nullū ē aial q̄ tot ⁊ tātas infirmitates pati bēat
sicut homo. Un̄ ⁊ Bern. sup can̄. dic̄. Quis mlte erāt i
firmitates nr̄e: tō mlta ꝓuid⁹ medic⁹. s. chr̄s me
dicamia nob attulit. Considera o hō bui⁹ medi
ci. s. chr̄i pietatē q̄ curauit nos multi modis. Ite
videm⁹ ꝙ male habētes curant aliq̄ abstinētia
Sed chr̄s dn̄s ꝓ nob q̄draginta dieb⁹ abstinuit
ieiunādo. certe si serpēte bō deglutiuisset tāto ie
iunio ꝓfuisset. Ite aliq̄ curāt infirmi potione
tanto ꝓfuisset. Ite aliq̄ curāt infirmi potione
one: ⁊ chr̄s potat⁹ ē i cruce felle ⁊ aceto. Aliq̄ minuti
one: ⁊ chr̄s potat⁹ ē i cruce felle ⁊ aceto. Aliq̄ minuti
q̄ chr̄s in manib⁹: pedib⁹ ⁊ latere ac toto cor
pore vulnerat⁹ est ꝓ nob vt loq̄r cuz aug. ꝙ q̄nq;
bereses. O vere mira res ⁊ pietatis plena. q̄ fu
ga ē sanguis medici ⁊ fact⁹ ē medicamētū frene
tici. Deniq; medic⁹ aliq̄n curat ferro. aliquando
ligneo instrumēto. Sic chr̄s ligno crucꝫ ⁊ clauis
ferreis nos curauit. Aliq̄n curat vnguēt̄ ⁊ lotu
ra. Chr̄s balsamo ꝑciosi ⁊ virginei sanguis sui
nos vnxit vt a pctis nr̄is ī sanguie suo. O Iesu bo
⁊ lauit nos a pctis nr̄is ī sanguie suo. O Iesu bo
ne pie medice tibi laus ⁊ gr̄a ꝓ actio. ꝓ Quar
to medic⁹ q̄dā ē indifferēs. q̄ pōt esse mal⁹ vl̄ bo
nus in curādo aias. sic ē ꝓfessor vl̄ ꝑdicator aut
plarus spūalis. De q̄ medico scribit Eccl. xxxviij.
Qui delinqt in ꝓspectu eius q̄ fecit illū. i. dei. icidet
in manꝰ medici. s. spūalis ad quē ptinet cura deli
etoꝝ: vt exponit Lyra. Sed isti medici dicunt indif
ferēter boni vl̄ mali. q̄ q̄dā eor̄ medent sibijpis
rūmō. sz alijs nō bñ ꝓuidēt vt tenent. vt q licz q
dā se bñ viuere videant: tñ erga subditos insuffi
cientes sē: nec eor̄ salutē ꝓmouere sciūt vl̄ negligē
tes sunt. Quidā nec sibi nec alijs medelā afferūt
q̄ nec ipi bñ viuūt in deo nec alios ad bona in
struūt. Quidā alios mediciāt bñ docēdo: sz nō se
ipm̄ q̄ nō facūt q̄ docēt. Sz hmōi medici valde bo
ni sūt q̄ z se a veneno pcti cauēt z vtutū exercitio
medicāt ꝓscios z alios docent ꝙbo z exēplo. Tal

fuit b. Lucas q̄ ꝙbo z exēplo scriptꝫ oēs docuit
z iō merito est ab oib⁹ i eccl̄ia honorand⁹. iuxta
illō. j. Tim̄. v. Qui bñ pūt pūbyteri duplici ho
nore digni sunt.

¶ Circa scōm de spūali sa/ nacione q̄rit. Qualib⁹ signis possit q̄s infirmorū
id est pcōr̄ hoim ag̃sci q̄ sanādus sit z nō mori
etur tal' eēna morte in pctis. Ad q̄ rūdēdo no/
tandū ē q̄ Ipocras ī pnosticis ponit nouē signa
boni. z nouē mali in infirmātib⁹ hoib⁹. q̄ ꝓsecq̄/
mur hic applicando ad spūalia fm q̄ notat li/
bro originaliū. Primū signū ē fortitudo infir
mi morbū facile tolerātis. Cōtrariū ē debilitas
eiusdē. Sic spūal'r pcōr̄ si adeo fortꝫ manet vt ñ
cessēt a bono ope signū ē boni. Si āt adeo eger
fuerit anim⁹ q̄ nil vult bñ opari: signū est mor/
tis eterne. Sz forte dicꝫ. Ut q̄d mihi op⁹ ē opari
bona dū suz in pcō mortali: cū talia opa nō va
leāt ad vitā q̄ sūt mortua. Rūdet q̄ licz talia di/
recte nō valeāt ad btitudinē: tñ valēt in q̄ntū dis/
ponūt ad gr̄am dei adq̄rēdā ⁊ ad minuēdā penā
⁊ ad poteſtatē diabolicā ifirmādā: ⁊ ad alia bōa
tpalia. q̄ debet bō opari bona. ¶ Scōm signū ē
leuitas infirmi facile se mouētis. Cōtrariū grauI
tas inertē ⁊ pigrū motū habentis. Spūal'r. cum
bō leuiē mouet in corde ad cōpūctiōez de pctis si
gnū est boni. Luz aūt intantū q̄uat vt obstinato
corde ꝓtēnat pniam: signum est dānationis. Un̄
Bed. in ser. ōr. Qui impatit ne peccaremus sta/
tuit peccātib⁹ vt cōuerteremur. Excludit itaq; a
regno dei nō ois q̄ peccat: sz q̄ post pctm̄ labit in
ꝓpctū. Decille. Tertiū signū ē effigies mēbro
rū sano silis. Cōtrariū dispositio non silis sano.
Spūaliter: dū pcōr̄ in exteriori honestate mor/
imitat religiosos ⁊ scōs: signū boni ē: puta i lo/
cutiōe honesta: in victu sobrio: in amictu būili et
hmōi. Greg. in regist. Testes laudabil' vite sunt
boni mores ⁊ act⁹. Sz si hō dissimilis ē bonis ꝙ
oia: signū ē mali. ¶ Quartū signū est appetit⁹ fa/
cilis ⁊ sanitas mētis. Cōtrariū ē pturbatio men
tis ⁊ difficilis appetit⁹. Sic spūaliter q̄ ꝙbuz dei
q̄s ē alb⁹ aie libēter audit ⁊ sane mēt̄is ꝓsiliꝫ. i. salu
tis eterne documēta faciliter appetit. signū bonū
est. Qui aūt pturbate mētis ē ⁊ ꝙbū dei fastidit:
signū mortis est. Un̄ Gre. in homel'. viij. Liber mē
tis ē fmo dei. ⁊ q̄si accept⁹ alb⁹ stōacho lāguēte
reiicit q̄n audit⁹ fmo i vētre memorie nō tenet:
sz q̄sq; alimēta ñ retinet: bui⁹ pfecto vita desp̄at
Eterne ḡ piculū mortis formidate si cibū sce ex/
hortatōis nō accipitis. Quitū signū ē suauitas
somni tpe ꝓgruo facti ifirmū iuuātis. Cōtrariū
est malicia sōni tpe incōgruo facti ifirmo nocētis
Spūal'r. tpe ꝓgruo dormit q̄ i aduersitate men
tē trāq̄llā bz: in bac q̄ete deū sōniat: ⁊ b sōn⁹ ifir/
mū iuuat. Qui aūt dormit i die. i. i būana ꝓsperi
tate: b somn⁹ q̄nto magis placet: tāto magis infir/
mo nocet. Un̄ Greg. Cōtinu⁹ successus rpalium
ꝓspitatū eēne dānatiōis ē indiciū. ¶ Sextū ē an
belit⁹ suauis. Cōtrariū angustia spūs. Spūal'r

De sancto Luca euãgelista

anbelitũ suauẽ hz q̃ ꝓmonẽ increpatoꝛiũ leniter suscipit. z b̃ ẽ signũ boni. Hz cũ pctoꝛ nõ suscipit increpationẽ: signũ mali ẽ. Vñ Prouer. xv. Non amat pestilẽs corripẽtẽ. ℣ Septimũ signuz pulsus eq̃litas naturali silẽtio. Contrariũ ineq̃lis pulsus: vt modo magn⁹: mõ pu⁹: mõ fortz: modo debilis arterie ꝓcedẽtz a corde. Spũal'r. eq̃litas vite ꝓcedẽtis et affectu cordis signũ boni est b̃ ẽ. si hõ pctoꝛ hz bonã volũtatẽ ad bñ viuẽdũ. hz cũ voluntas variat ineq̃l'r in ꝑriũ: signũ mortis est. Vñ Rich. i Benia. 6o. Inẽ oia dei dona q̃ ad salutẽ hois spectare vident ꝑmũ z ꝓnapale ẽ volũtas bona p quã in nob diuĩe silitudinis ima go repar. ℣ Octauũ signũ ẽ efficax fortitudo vtutis i loco decoctiõis. Cõtrariũ ẽ ei⁹ debilitas virtutz ibidẽ. Prim⁹ loc⁹ decoctõis ẽ stomach⁹. secũdus epar. tert⁹ in venis p cetera mẽbra. Spũaliter qñ hõ cibũ aĩe: b̃ ẽ recognitõez sui p vbũ õi excoq̃t bñ i stomacho mẽorie p recordatõez pctoꝛũ z i caloze epatz p chĩi dilectõez. z i ceterz mẽbriꝰ p opatiõez mortificatiõis tũc ẽ signũ salutz. Vñ Bal'. v. Qui chĩi sũt car. s. cru. zc̃. Nonũ signũ sudoꝛ laudabil' expurgatiõis. Cõtrariũ ipurgabile p sudoꝛẽ. Spũal'r b̃ significat ꝓfessiõez. Sic eñ in ifirmo apiunt poꝛi carnis vt p sudoꝛẽ fiat purgatio morbi: sic p ꝓfessionẽ pcti fit laudabil' aie purgatio. Et nota q̃ sudoꝛ mediocrz laudat si babeat in oib mẽbris. Cũ eñ sudoꝛ i toto coꝛpe exit: oiz mẽbroꝝ fortitudinẽ designat. qõ ẽ signũ boni. Cũ q̃ũt sudoꝛ fit in aliq̃ pte coꝛpis b̃ ꝓiudicat ex mẽbroꝝ debilitate. Sic spũal'r ꝓfessio laudabilis ẽ si fiat de q̃libet pctõ. si autẽ nõ fit de q̃libet signũ mortz ẽ. Vñ Cassio. sup ps. lxxvij. dicit. Obtã ꝓfessio q̃ eternũ tollit opꝛobriũ z reatũ sceleris reddit absolutũ. Idẽ. Illis nõ iuderz hz aduocat⁹ ẽ chĩs q̃ se ꝓpria ꝓfessione dãnarũt. Hec ille. Ad ꝓpositũ. Beat⁹ lucas hec oia sig̃ boni z q̃ qz ad salutẽ necessaria docuit vt humanas aias in chĩo sanaret. g̃ bonoꝛandus medicus est.

b ℣ Circa tertiũ de supnali exaltatiõe sit p ꝓclusione q̃ btũs lucas euãgelista exaltat⁹ est in celo ꝓmagnifica gl'ia. ꝓpter qõ digne venerat⁹ in sancta eccl'ia. Declarat. Primo nanq̃ inter sctos fulget gl'ia inocẽtie z puritatz qz nũq̃ peccatum mortale cõmisit. Vñ Piero. dicit de eo q̃ fuit ẽs fuit dño sine crimine. ℣ Secũdo fulget gl'ia virginitatis. qz in ỹginitate ꝓmansit: vt testat' idem Piero. Tertio fulget aureola doctoꝛ z ꝓdicationis. quia fuit euangelista. ℣ Quarto gloria imitationis chĩi z eius crucis. Vnde de eo sic ecclesia dicit orando. Interueniat ꝓ nobis q̃sum⁹ dñe sctus tuus Lucas euãgelista q̃ crucis mortificationẽ iugiter in suo coꝛpe pro tui nominis bonoꝛe poꝛtauit. Hz vt scribit Eccl. xxiij. c. Gloria magna est sequi dñm. Et hoc patet ex decore assimilationis ad chĩm. ergo zc̃. Rogemus ergo dñm iesum vt eius meritis det nobis gratiaz z tandem gloriam Amen.

Debtõ Luca euangelista Sermo tertius.

Misimus ad vos fratrẽ nr̃z (scz lucã) cui⁹ laus ẽ i euangelio ꝓ oẽs eccl'ias b ℣ Verba sc̃i apl'i Pauli. ij. Coꝛ. viij. In q̃bus cõmendat btũs lucas: ꝓponitur q̃z nob oibus i exẽplũ. Primo de fraterna charitate: cũ dr. Fratrẽ nr̃m. qz eni erat vel rus chĩi discipul⁹. z chĩs mandauit Joã. xiij. di. In b cogñscẽt oẽs qz mei estz discipli si dilectõem adin. ba. Vñ inter lucã z Paulũ tãq̃ inf̃ frẽs in chĩo ꝥa vigebat charitas: vtinã z mõ inẽ nos chĩanos sic vigeret. Secõo cõmendat de euangelio. s. ꝓ ipm Lucam: aucte: cũ dr. Cui⁹ laus ẽ i euãgelio. s. ꝓ ipm Lucam ꝑfecto. qõ ẽ multũ laudabile: vepote multũ laus bze oibus. Tertio cõmẽdat de celebri celitate ecclias. Vñ in ser. q̃ de eo p ecclias plimas legit dicit Lucas velut insignis lucifer ab oriente ita ptib⁹ renitẽs nob lumẽ fidei z celestis inteli lẽ scãdere patẽter demõstrat. Vñ ꝓ tãto bono merito ab oib⁹ chĩicol' venerat⁹ btũs Lucas z laudatur. ꝓterea hec ꝥba sic credit sunt ab apl'o sctum de luca. put sonare videt Piero. i epla ad Timinũ de oib⁹ diuĩe scꝑture libris: merito de hõ ca accipim⁹. Jurta q̃ verba tria notem⁹ misterio

Primo de laudedigna ꝑclaritate: ibi Misim⁹ fratrẽ nostrũ cuius laus est.

℣ Secõo de euangelica autoꝛitate vel dignitate: ibi In euangelio.

Tertio de celeberrima sanctitate. ibi. Per oẽs ecclesias.

b ℣ Circa ꝓmũ de laudedigna ꝑclaritate sit ꝓ ꝛclusiõe q̃ btũs apl's Paulus beatũ lucã cõmẽdat dignũ ꝑclaris laudib⁹ ex q̃bus ꝓbatur fore magn⁹ sctus. Declarat ꝓ pl'es epl'as pauli q̃bus cõmendat ꝓpinque a q̃nq̃z. Primo cõmendat fraterni amoꝛz plenitudine. qz dr. Misimus ad vos fratrẽ nr̃m. vt patz in themate: z etiã Col'. scribit. Salutat vos lucas charissim⁹. g̃ charitate plenus ex q̃ salutabat. i. saluꝛẽ operabat. Item chĩianis dat exẽplũ q̃ se mutuo diligãt sic frẽs: z saluꝛẽ sibi optẽt inicẽ. qz sup oẽs alios bones vel racissime sũt frẽs. Querit nãq̃. Vñ ꝓbat chĩani ꝑ ceterz hoib⁹ inicẽ fore frẽs. Ad b rndet q̃ mltiplici iure. ꝓ̃ q̃ debẽt se diligere. Primo quia filij sũt eiusdẽ ꝑis. s. dei. vñ orãt oẽs. Pr̃ nr̃ q̃ es in cel' zc̃. Secõo qz regenerati sẽ et eadẽ mr̃e. s. ecclesia ds̃põsata i vnitate fidei z baptismi. Ephe. iij. Vn⁹ de⁹ vna fides vnũ baptisma. Dicit ergo frat' fidei vnitate: vt dr. Ebr. xj. q. iij. Habemus sam. fratrẽ inq̃t oẽm fidelẽ itellige. ꝓter lauacꝝ regenerationis qõ facit vocari deũ patrẽ. Dicit ad. Tertio qz adoptati sũt oẽs a chĩo i frẽs. Dicit ad. ergo frat' adoptatione. xxx. q. iij. c. j. Vñ Aug. Noli ꝑ chĩi sanguinẽ adoptiõis filij effect⁹ damnatus ꝑ nr̃ q̃ es i cel'. qõ nõ ꝑ̃ ꝥa ac pie dicere. q̃ ꝓ ꝑ̃ frẽm superbiũ: nisi se frẽs oib⁹ chĩianis et cognoscãt. Dec Aug. Quarto qz restamentaliter sunt vni ỹgini matri cõmendati. i. a chĩo i hora mortis

ñi ioānes marie cōmēdat⁹ ēi ꝓsona oīz ꝯz Bek. Quito qz empti sūt oēs vni⁹ sanguie.s. chri.z iō eiusdē sūt ꝑciositat̄ z diligibilitatis in charitate chri. Sexto qz religionē eādē sūt ꝓfessi.s.chriana Septimo qz nobilitati sūt eadē dignitate celesti hereditate Ro.viij. Si filij z heredes.heredes qdē dei:coheredes aūt chri. Ex qbꝫ accipe ꝙ dos cumēto q̄ frēz nō diligit ꝯz odit vel irā tenet aut ei noceri ꝓsona vl̄ rebꝫ aut vxore zc.talis hec oīa bona offendēs pdet. Primo filiationēz dei.qz tal̄ efficat̄ filꝰ diaboli Joā.viij. Vos ex ꝑe diab.zc. Secūdo ecclie meritoꝫ ꝑticipatoēz. Tertio.chri frā fratrē.qz frat̄ diaboli est. Quarto ꝯgis ma rie patrocinū. Nō ei patrocinat̄ crimini nisi pe nitenti. Quito pdit sāguis chri remediū. Sexto fit religiōis chriane votifragꝰ. z sic ab hereditate ce lesti alienꝰ. O pdite ꝑcōz age pniam ne amittas tāta bona. O frat̄ esto frat̄ sc̄oꝫ.s. Lucez alioꝫ. Secdo Apl's cōmēdat Lucā ab arte medicie.qz eū dicit medicuz. Col'.iiij.di. Salutat vos lucas medicꝰ charissimꝰ. Nam ꝑm Piero. Lucas fuit medicꝰ corpoꝫ z aiaꝫ: cuiꝰ singula ꝯba sūt aie dicamēcoꝫ aie videl̄ ꝛequisse. De generibꝫ q̄ppe z modis varijs medicie artꝫ pbysici mlta scripserūt sed hec pauca ex doctoꝫ sacroꝫ dictꝫ notem⁹ ad spūalē edificationē. ¶ Notandū q̄ repit̄ me dicina q̄dā significatiua hec est spūaliter būilita tis z infirmitatē supbie. Amb.em in hexameron dicit q̄ leo leopardꝰ z vrsus curat̄ hausto canis sanguie. Leo supbū significat. Canis vile aīal ē. Supbia aūt bois curat̄ ꝓsiderādo vilitatē car nis sue. Uñ Bed.in medi.ōt. Quid aliud est bō ꝑm carnē nisi sperma fetidū:sacc⁹ stercoꝫ.cibus vermū. Uñ ḡ supbit bō cuiꝰ ꝓcept⁹ culpa:nasci miseria:viuere pena:mori angustia zc. Bēus lu cas medicinā būilitatis descꝛipsit in euāgelio qñ dixit matū humillime i via z stabulo ex mꝛe bu millima ꝯgine scribit. Uñ glo. Pbil'.ij. Quid in humanis o bō sanies fetida:ꝓnceps tuus humi lis ē:z tu supb⁹. Itē repit̄ q̄dā medicia expurgati ua supfluitat̄, hec ē ꝑcipat̄ ꝯ ifirmitatē auaricie ꝓpria supflua ꝙgregāt̄. Patz in mult̄ medici dus q̄ facūt purgatiōes z expellūt supflua. Sic debēret z hō supflua q̄qz pauꝑibꝫ erogare vt sa nare⁹ in aīa. Hāc lucas scribit ca.xj.ex ore chri di cēte. Qđ superest date elemosynā z oīa mūda sūt vob. Itē repit̄ q̄dā medicina castificatiua hec est castitat̄ ꝯ vicīj luxurie. Uñ Piero.sup Zacha ria scz hebraico mō mirrā aq̄ biberit:oīs in eo frigescat calor:libidinis q̄z vena siccet̄ ita ꝙ filios genera re nō possit. Hec Piero. Bēus lucas scribit me dicinā castitat̄ i exēplo ꝯgis marie. Itē cū in ca. viij.scribit ꝙ chris legionē demonū ꝓmisit ire

in porcos z suffocat⁹ est grex porcoꝫ in stagnuz Porci significāt luxurioso. Itē ꝯ irā repit̄ medi cina mitigatiua ferocitatis z veneni extractiua vt patz in pluribꝫ medicinis ꝑtinentibus de tyriaca. de q̄ Amb.li.de paradiso ōt.q̄ tyriaca de corpe serpētis ꝓficit z sanitatē ꝯ venenū causat. Itē Plini⁹ dicit ꝙ carnes galloꝫ crude z calide positē supꝛ morsum serpētis extrahūt venenū. Sicꝫ aūt eiꝰ pin guedine vel viscello inūctus fuerit a pātheꝛ z le onibꝫ ferocibꝫ tutꝰ erit. Bēus lucas scribit ꝯ irā medicamentū patiētie chri dicēteꝫ. Pr̄ dimitte illis nō em̄ sciūt qđ faciūt Luce.xxiij. Nā chri passio figurata est ꝙ serpentē suspensuz in ligno. Et etiā carnes galloꝫ calide significāt dolores i chri car ne ex charitate susceptos q̄ꝫ cōsideratio mitigat irā. Itē ꝯ gulā medicina sūma ē abstinētia vt ptz ꝙ Galienū. Uñ Amb.in hexame. Si medicinaz q̄ris ieiuna. Ieiuni bois sputū si serpens gusta uerit mozit̄. Si ḡ ieiunū sputo suo terrenū ser pentē interficit;multo magꝫ spiritalē. Hec Amb. Beatus Lucas medicinaz scribit ꝯ b̄ de ieiunio chri.iij.c.vt exēplo eiꝰ ieiunem⁹. Itē ꝯ ebrietatē ē medicina vt dicūt exti scz de fimo mei li⁹ de sanguie sinoel melꝰ sirū ifur he braico mō vt supꝛ. Quē sicꝫ biberit vino admi xtū:de cetero vinū bibere nunq̄ꝫ diligit. Sz talia quō sint ꝓtēperāda videdū ē qz venenosa sūt. vñ ista qbꝫ posset ꝙs nocere alteri ꝓpinādo iō occul taui sub lr̄is alienis ne ꝙs in ꝑdicatōe talia exꝑs se dicat z ꝓculi occasiōez det:scz sufficiat dicere ꝙ est aliq̄ talꝭ medicina q̄ valet ꝯ ebrietatē corꝑalez Bēus lucas scribit ca.xxj. ꝯba chri. Attēdite vob ne forte ḡuenk corpa vīa crapla z ebrietate. Itez ꝯ vulnꝰ inuidie ē medicina vulneꝛ sanativa z fer ri vl̄ festuce extractiua. Uñ Amb. in hexa.ōt. La prea vulnerata diptānū q̄rit z de vulnere sagittā excludit. Beatus lucas ꝯ inuidiā charitatē chri z ꝑceptū scribit Luc̄.x. Diliges ꝓximū tuū sicut te ipm. Denicꝫ ꝯ acidia est medicia q̄ carnes bois a ꝯmibꝫ ꝑfuat: vt patz de myrrha. Itē Amb.in hexame.ōt.q̄ pulices nō tāgēt te si absinthū ber bā cū oleo coq̄s z eo te punxeris. Per myrrhā z absinthiū pnia significat ꝓpter amaritudinē. per oleū miscōie opa. Uñ q̄ se i opibꝫ pnie z miscōie exercet ꝑfuat a ꝯmibꝫ z pulicibꝫ.s.infernalis pe ne. Bēus lucas hāc medicinā docuit.v.c. scribēs verbū chri di. Nō veni vocare iustos sed peccato res ad pniaz. Merito ḡ lucas cōmēdat̄ de medi cina aiaꝫ scz z corpoꝫ. Tertio cōmēdat̄ lucas scz ab apl'o a missionis officio ꝙ ꝑdicatōe. Uñ di rit in tbemate Missꝰ ad vos fratrē nr̄m cuius laus ē in euāgelio. Et sic itelligit̄ de missiōe ꝑdica tionis causa ill' facteꝺe ꝑm Tyrā. Et b̄ fuit signuz scīrat̄ cōmēdabil' qz nō nisi missus ꝑdicauit.

¶ Querit̄ b. Cur ꝑdicatiōis officiū nullus de bet assumere nisi mittat̄. Rñdet̄ qz officiū ꝑdica toꝝ est officiū angeloꝫ. Sicut em̄ angelus no men est officij nūciatiōis nō nature, vñ z angel⁹

nũci⁹ dei interp̃tat fm magist⁹ in.ij. dist. Sicut em̃ angeli habẽt annũciare hoĩb⁹ diuia vt ait Dion⁹. sic p̃dicatores. Ps. Annũciauerũt opa dei. z fa. zc. Hz angeli ex se nõ veniũt nisi mittant in ministeriũ. Heb. ij. sic p̃dicatores nõ debẽt p̃dicare nisi missi. Rbo. x. Quõ p̃dicabũt nisi mittant. Ad p̃dicãdũ g̃ null⁹ debet p̃sumere ex se ire q̃ntũ cũq; sctus sit vel scientific⁹: sz debet expectare vt licentiet vl̃ mittat: vt patz. xvj. q. j. Addicim⁹. Et qñ qz ad p̃dicãdũ qs mittit a deo: vt ptz de ioãne baptista. sz nõ credit alicui dicẽti se missũ a deo qui ab eccl'ia nõ est missus: nisi ꝓbet p miraculuz. sic fecit moyses extra de hereti. Cũ inuicto. z c. Sicut. z ar. de ꝓse. di. ij. Reuera. Qñq; qs mittitur ab eccl'ia: vel ordinarie vt qlibet curat⁹ saltẽ quo ad subditos. Ad rectores em̃ eccl'ie ptinet p̃dicare vl̃ p se vel p aliũ subditz suis. Vñ di. xlij. Nicola⁹ papa dicit c. Hispẽsatio inqt: celestis semis nobis (sz rectoribꝫ eccl'ie) inuncta ẽ: ve si nõ sparserim⁹: ve si tacuerim⁹. Vel qñq; mittit qs ab ecclesia ad p̃dicãdũ ex ꝓuilegio: vt sũt fratres p̃dicatores z mĩores. augustinẽses. carmelite. seruiret saltẽ in eccles'ijs suis. Et hi etiã nõ debẽt p̃dicare nisi missi a platis suis. vt i clemẽ. Dudũ. de sepultur. Quarto cõmẽdat Lucas ab adhesione apl'i z pseuerãtia i tribulatiõe. Vñ. ij. Timo. iij. Apl's ot. Lucas est mecũ solus. Et Hiero. li. illustri. viro. dicit. q Lucas fuit indiuiduus comes pegrinatiõis pauli apl'i. Et in p̃logo nobis in exẽplũ patiẽtie z pseueratiõis. qz Bern. in epl'a dicit. Perseuerãtia sola est q̃ meret viribus gl'iam: virtutibꝫ coronã. Nã q̃ pseuerauerit b̃ saluus erit. Mat. xxiij. ¶ Quinto cõmendat a sancte eccl'ie p euãgelũ edificatiõe: cũ ot. Cui⁹ laus est i euãgelio p oẽs eccl'ias. s. p spũali fructificatione. Euãgelũ em̃ ipi⁹ ẽ ml'ũ cõmẽdabile vt patebit i seq̃ntibꝫ. O g̃ hõ venerare hũc scr̃m talibꝫ z tãtis laudibꝫ dignũ vt ei⁹ p̃cibꝫ dek tibi gratia. ¶ Circa scõm de euãgelij Luce dignitate accipiam⁹ p ꝓclusione q̃ scissimũ euãgelũ a Luca ꝓscriptũ magna z multa dignitate est fulcitũ. Declarat ex q̃nq; p̃cipuis dignitatibꝫ. ¶ Primo qz sanctificatũ ẽ a deo z inspiratũ. Nã de⁹ pr̃ sanctificauit ipm p̃ ordinãdo z p̃eligendo. Vñ Hiere. xxj. dicit de⁹. Ecce dies veniũt dicit dñs: z feriaz domui israel z domui iuda fedus nouũ nõ fm pactũ qõ pepigi cũ patribꝫ eoz. Lyra exponit fedus nouũ. i. legẽ nouã q̃ ptinet in euãgelijs. Lex em̃ frequẽter i veteri testamento vocat fed⁹ z pactũ. Et ot nõ fm pactũ qõ pe. cuz pũibꝫ. s. ve. te. qz vet⁹ lex fuit timoz̃ sz lex euãgelica amoris. Et q̃ ptz q̃ vet⁹ testamẽtũ debuit nouo testamẽto adueniẽte cessasse. Itẽ euãgelũ Luce sic z alioz dei fili⁹ coroborauit ꝓdẽdo. z spũsctus inspirauit Luce. Vñ Hiero. in ꝓlo. sup Lucã ot q̃ Lucas cũ tã esset scpta euãgelia p Matheũ q̃dẽ i iudea p Marcũ aũt in italia: sctõ istigãte spũ in achaie ptibꝫ b̃ scpsit euãgelũ. Sciõ qz virtute plenissimũ est Luce euãgeliũ. Nã tripler est veritas scientie iusticie z doctrine. Et hac triplici veritate plenũ ẽ luce euãgeliũ. Primo virtute q̃ ẽ adeptio opis ad liguã. z ꝓfitit i obseruatiõe mãdatorũ dei. b̃ ptinet in euangelio luce. Nã scribit ca. x. chr̃i pceptũ dicentz. Diliges dñm deũ tuũ ex toto. zc. Et: diliges ꝓximũ tuũ sicut teipm. Et insuper scribit z chr̃i ꝓfitia q̃ fuit virtutis vite pfectionem. Sciõ plenũ ẽ virtute doctrine. Nã z scribit quod chr̃s dñs redarguit phariseos hãc virtutẽ doctrine quertẽtes. ca. xj. dicẽs. Ue vob legisperitis q̃ tulistis clauẽ sciẽtie zc. Nã virtus doctrine est adeptio rei ad intellectũ fm p̃bm. g̃ zc. Tertio plenũ est virtute iusticie. q̃ est adeptio seruãtie ad cautos. puta cũ ex eqtate iudicij sic dictat sententia sicut reqrit causa. Lucas aũt in euãgelio scribit de extremo iudicio iustissimo chr̃i vbi dicturꝰ ẽ reprobis. Discedite a me oẽs operarij iniqtatis. vt patet Luce. xiij. O g̃ vos chr̃iani q̃d estis tũc dicturi estis a virtute vacui. Nã vacui sũt virtute q̃ nõ facit chr̃i portãt verbo. sz opa diaboli. i. vitia agũt facto. Vñ tales falso dicunt chr̃iani: vt dicit Ysaie. lxvj. de abus. Nõ recte inqt chr̃ian⁹ dr̃ q̃ chr̃o mortuo nõ equat. Itẽ o vos chr̃iani q̃ estis semipleni virtute q̃d dicturi tũc eritis cuz scriptũ sit Jaco. ij. Qui totã legẽ ꝓuauerit: offẽdat aũt in vno factus est oĩm reus. Semipleni g̃ virtute sunt bene multi q̃ ptim bona faciũt ptim mala. Sed gaudeãt chr̃iani q̃ virtute pleni sunt vt scribit Lucas fuit. ¶ Tertio qz pfiguratũ est ꝓbertie z firmitatẽ: vt pz Ezech. j. vbi luce pfiguratur euãgeliũ in specie vituli vel bouis. Vñ Aug⁹ sup Joã ser. xxxvj. dicit q̃ Marc⁹ in leone pfigurat: qz leo rex bestiaz. z Marc⁹ regiã stirpẽ dñi describit. Et qz etiã fm Grego. leo clamoze suos fetus fouet. Marc⁹ aũt a clamore ioãnis in deserto vocatus est z de resurrectiõe chr̃i specialit⁹ agit. Item Matthe⁹ pfigurat⁹ est in hois vultu fm Aug⁹. qz neqz de regia ptãte aliq̃d dicit: neqz de sacerdotali cepit: sz tm̃ ab hũana generatiõe chr̃i exorsus est. Lucas aũt qz a sacerdotio zacharie z sacrificio veteris legis exorsus est vitulo deputat⁹ in veteri lege magna victima bos erat. Item qz in bos morose z mature non saliẽdo ꝓcedit: sic Lucas incepit a natiuitate ꝓcurs⁹ est vsq; ad immolatiõem eius i cruce z tãdez resurrectionẽ. Sz Joãnes ꝓcedit morose ac seriatim ꝓsecut⁹ est vsq; ad deitatẽ chr̃i loquẽdo aqla pfigurat⁹ est qz alit⁹ de deitate chr̃i loquit. Quarto qz reuelatũ est a vgine ei⁹ euãgeliũ secretũ mysteriũ. Ut em̃ ot Au. ij. Bta vgo ꝓcurabat omnia vba euãgelij in corde suo. Sic. vt ista hec postmodũ scptoribꝫ referaret. Creditur q̃ euãgeliste eã de multis inquirebãt z ipa eos certificabat. Et specialiter credit q̃ btus Lucas tanq; virginis secretari⁹ ad ipam recurrebat z ipa sibi reuelauit p̃cipue de istis mysterijs q̃ sibi soli vgini ꝓstabãt. vtpote de angelica annũciatiõe z vbis ibi dictis ac chr̃i natiuitate z bmõi q̃ solus

Lucas scribit. Quito qz approbatū est q apl'o rū certū z p Paulū. Nā ipe in ꝓlogo suo dr. Sic̄ tradiderūt inḡt nob q ab initio ipi viderūt z mi nistri fuerūt ſmōis. Decibi. Et sicptz q apli in timauerūt b euāgeliū ipi Luce z retulerūt. qz lu eas nō fuit cū chzo pñs corpaliter in oib actib suis sic fuerūt apli. Denicz Paul⁹ mirabil'r ap probauit ei⁹ euāgeliū. qm ad ꝯfirmatiōez dicto rū suoz Luce euāgeliū adducebat vt dr Hiero. de illustribz vir. z etiā cū scribit vbi supꝝ q eius laus est in euāgelio p oēs eccl'ias. O ḡ ihesu bone D eterne tu i ei⁹ lauderis z gl'ificer euāgelio Circa tertiū de celebri sctitate luce sit p con clusione q brūs Lucas ꝓpter qnqz virtutes preci puas celebri laude cōmendaf z in exēplū ꝓponit p oēs eccl'ias. Prima ē fidei catholice doctrina: vt pz de ei⁹ euāgelio z etiā de alijs scpt⁹. s. Scribz apl'oz. Scda virtus ē innocētia. qz nūqz crimen mortale cōmisit: vt dicit Hiero. Seruāsq inquit fuit dño sine crimine. Tertia ē dura pnia. Unde canit eccl'ia q crucē mortificationez iugit in suo corpe bonore nois chzi portauit. Quarta ē vir ginitas perpetua: vt testaf de eo Hiero. Quita ē spūsancti gr̄a in plenitudinis pfectōria. Nam Hiero. dr de eo q. lxxxiij. annoz obijt in Bithi na plen⁹ spūsctō. Ecce ꝙscē vixit z ꝙfeliciter cō sūmauit. O chzistane ecce tibi salutis exēplū z vir tus pfecte. Accedam⁹ ḡ charissimi z ozem⁹ dñm ihesū vt beati Luce meritis z pcibz det nobis gra tiam in plenti z gl'iam in futuro Amen.

De sancto Luca sermonē quartū vide in com muni de euangelistis.

Jtem de vndecim milibz virginū sermonē vide in cōmuni applicādo legendam.

Ndeciz miliū vir/ginuz passio b ordine celebrata fuit in Britania. Rex q̄dā noie Nochus filiā noie Ursulā habuit mirabili sapia: bonestate et pulcritudine pollentē. ita q eius fama vbiqz vo labat. Rex aūt anglie cū esset ꝑpotēs audita bu ius virginis fama vnigenito filio suo eā optabat co pulari. qz iuuenis ipe multū affectabat. Mit tit igit solēnes nūcios ad patrē virginis magnis ꝓmissionib: adiciētes etiā mag̃s minas si renue rer qđ peterebant. Rex aūt nochus cū esset chzisti anissim⁹ cepit multū anxiari. Tū qz filiā chzi fide insignitā cultori idoloꝝ tradere indignū duceret. Tū qz ipam nō ꝓsentire cognosceret. Tū qz regē la diuinis inspirata suasit patri vt regi assensum ꝑberet: ea rōne q̄ditōe ꝓposita: vt ipe filius regis cuz patre decē virgies electissimas sibi ad solatiū da ret z tā sibi q̄ alijs singulis mille virgies assigna ret: z cō patris trieniū indutias triennij sibi daret ad dedicationē sue virginitatis: z ipe iuuenis ba ptizat⁹ in his tribz annis in fide instrueret. Hec p tali ꝓsilio sapiēti vsa vt aut difficultate ꝓpositę q̄ditiōis animū illius ab hoc auerteret: aut hac opportunitate p̄dictas virgies secū deo dedicaret. Sed inuenis hanc q̄ditionē acceptari apud pa trē instituit: z baptizat⁹ accelerari oīa que beata virgo p̄ceperat imp̄auit. Undiqz ḡ ꝓfluunt virgines: vndiqz z viri chzistiani ad tam grande spe taculū ꝓcurrūt: sed z multi epi inspirati ad mar tyriū se eis associarūt. Regina q̄z Sicilie nomie Serafina inspirāte deo cū q̄tuor filiabz suis et puulo filio relicto regno in manu vnius filij sui vsqz in britaniā nauigauit: cui⁹ ꝓsilio virgies de diuersis regnis colligebant: z cū eis tandē passa est. Jurta q̄dictū ḡ p̄paratis trieniz z sumptibz ipis virginibz ꝓfluebant ꝓceres z p̄mates quib sez suis cōmilitonibz regina secreta reuelat z i no uam militiā oēs cōiurant. Tandē cum Ursula omnes ad fidē virgines ꝓuertisset flante vento p spero ad Coloniā cū venissent angel⁹ dñi appa ruit Ursule z p̄dixit eas illuc numero integro re uersuras z corpnas martyriū ibidez ꝓcepturas. Inde ergo ad angeli monitionē rhomā venerūt quas papa Cyriacus cum z ipe de britania esset oriūdus: z multas inter eas ꝓsanguineas habe ret gaudēs cum bonore magno suscepit. In ipa nocte pape diuinit⁹ reuelat eū cuz ipis virginibz palmā martyriū ꝓcepturū. Un̄ corpam omnib re signauit dignitatē z officiū. Sed cuz cardinales reclamarent q eū delirare putabant in eo q pon tificatus gloria relicta post mulierculas iret. ille nullaten⁹ adq̄euit: sz quendā virū scm̄ q Ame tos dict⁹ est loco sui in pōtificē ordinauit. Et qz sedē apl'icā inuito clero reliquit nomē eius de ca talogo pontificū idez clerus abrasit. Tunc duo iniqui p̄ncipes rhomane militie videtes magnā virginū multitudinē: z q̄ multi z mlte ad eas die tim ꝓfluerēt. Quapropter iter eaz explorātes ne p eas nimis cresceret religio chzistiana miserūt nū cios ad Juliū cognatū suū p̄ncipē gētis hunoz vt educto exercitu ꝓtra easdē pas eo q chzistiani eēnt cū venirēt Coloniā trucidaret. Btūs ergo Cyria cus cū illa nobili virginuz multitudine egressus de vrbe secuti sunt euz plures epi cum cardinali Vincentio. Interea Erbereus spōsus beate Ur sule p visionē angelicā a dño admonef vt matrē suā bortaref fieri chzistianā. Nā patre iam mortuo Erbereus in regno successerat. Admonef etiā ab angelo vt sponse sue surgēs occurrat z cum ea in Colonia martyriū palmaz accipiat. Qui diuinis monitis adquiescēs. matrē suā baptizari fecit. z cum ipa ac sozore sua puula Florētia iam chzia na. necnō z Clemēte episcopo ipis virginib ob uiañ. se ad martyriū sociauit eisdē. Omnes ergo virgines cū p̄dictis papa z episcopis multis cū venissent Coloniā inuencrunt ipam iam ab hu nis obsessam. Quas Barbari videtes sup ipas cuz clamore nimio irruerūt: z quasi lupi seuiēn.

in oues tota illa multitudine occiderūt. Cū aūt ceteris iugulatis ad beatā virsulam venissent: videns princeps eius pulcritudinē mirā obstupuit t ꝓsolans sup necem virginū ꝓmisit ꝙ eam sibi in cōiugiū copularet. Sed cū hoc illa penitus respuisset ille directa sagitta eam transfixit: t sic virgo martyriū cōsūmauit. Quedam virgo nomie Cordula p timore in naui se abscōdit tota illa nocte. Sed in crastinū sponte se mortī offerēs martyrij coronam suscepit. Passe aūt sunt vt verius credit circa annos dñi. cccdij. Miraculū narrat in legenda ꝙ religiosus q̄dam cū has virgines in deuotiōe multa haberet quadā die grauiter infirmatus vidit quādā virginē pulcerrimaz sibi apparentē t dicentē. Ego vna sum virginum erga quas habes tantū deuotōis affectū: t vt in de mercedē accipias si in bonore nostri vndecies milies dominicā oratione dixeris: in hora mortis in protectionē t solaciū nos habebis. Qua disparente ille q̄citius potuit hec impleuit. Statimqz vocato abbate inungi se fecit. Qui cuz inungeretur subito erdamauit vt exirent: t venientibz sanctis virginibz locū darent. Quē cuz abbas interrogaret quid hoc esset. ille ꝙ ordinē enarrauit. t sic inter multitudinē beatarz virginū sibi apparentiū migrauit ad dñm feliciter. O ergo charissimi veneremur ipas sanctas virgines t omnes in tā copiosa multitudine beatos istos martyres: qz vt ait Hieron⁹. Impossibile est preces multorū nō exaudiri: quatenus tāmultorz sanctorz precibz ꝓmereamur gr̄am t gl̄iam Amen.

De sancto Demetrio martyre sermonē vide in cōmuni applicando legendā.

Demetrius nobilis

Demetrius nobilis genere sed nobilior fide natus est in Pannonia i ciuitate Syrimia. Cuius pater Adrian⁹: mater vo Theogno liberalibus studijs tradeū. Demetriū imbuerunt. Ipse vo plenus spū sancto t humane diuineqz pagine sciētia ꝑditus vrbem subijt Thessalonicēsem vbi dialecticus acut⁹ facūdissimusqz rhetor habebat et nobilissimo genere vtiz senatorz. sceptriger imperatoris t dux belgradēsis: ac dux lacedemonien̄sis: t consul aule imperialis. hic oēm mūdanā gloriā ꝑ nihilo reputās sermonē verbi dei sedulus exhibebat docēdo de regno dei t filij dei incarnatiōe ac eius fide. Suadebatqz omnibus trāsitoria spernere t ad celestia tendere. Eodē tēpore Maximian⁹ herculius rhomani imperij habenas tenebat. q̄ idolatrie dedit⁹ t supbus cū theutonicos et aromates subiecisset rhomano imperio: t ad vrbē Thessalonicā descendisset ipse imperator idolatra erroribz plen⁹ multa mūera sedulo dabat bis q̄ interficiebāt chr̄ianos filiū dei ꝓfitēres. Virtūs aūt Demetrij⁹ seipm manifeste cōfiteri chr̄m nō formidabat: ab infantia casta viscera gerēs: pura mēte ꝓdicās t affirmās chr̄m dei filiū ꝑ salute hoīm passū. Ad quē paganorz maximā multitudo cōfluebat t in porticu iuxta mercatū vbi dñicū ab eo recipiebat. Fama aūt tanti viri mōtibz t vallibz manifestata p tota ꝓuincia impator ꝓcepit militibz chr̄ianos inuestigare t demetriū vltro se ꝑ amore chr̄i offerentē cōprehēdere t ad tribunal Maximiani ꝑatoris duxerūt. Tunc Maximian⁹ aspiciebat monomachos. i. solos pliātes in stadio vbi erat ligne⁹ circul⁹ artificio magno callide ꝑpatus in quo duellū adulterat adinuicē pugnantiū. t copiosa caterua hominū cōfluebat ad aspiciendū. ꝙ si victor q̄s ibidem alterū duello supasset illi imperator muncra dare cui dulce erat videre sanguinē humanū effusum in plio. Habebat aūt imperator q̄ndā noie Lyeū genere wandalū. q̄ vtute corporis t magnitudine alios ꝓcellebat: t rhome ac Syrimio t Thessalonice q̄z plurimos monomachizādo interfecerat: t null⁹ sibi resistere poterat. q̄ꝓpter char⁹ t gloriosus apd imperatorē habebat. Ad cui⁹ certamē aspiciendū imperator valde gl̄iabat. Ad cui⁹ certamē virtutis fuū chr̄i Demetriū milites añ imperatorē vt sisteret duxerūt. t accusauerūt dicētes ꝙ chr̄m adorare: t multos ad ei⁹ cultū docere t ꝓuocare ad crucifixi fidem. Videns aūt imperator fortitudinē pulcerrimā tanq̄ angelicā t se chr̄ianū intrepide ꝓhibentez iussit ad tēpus in camera ligna stadiū recludi t diligenter custodiri ibidē. Quo cū vir dei introiuisset respiciēs. vidit scorpiones per pedes eius ascendentē supi⁹ t cū aculeo pungere volentem. Et signo crucis edito mox scorpio crepuit t angelus dñi aduenit ac coronam martyris imponēs ait. Par tibi fidelissime christi esto robustus i ꝓspectu impioz. Interim rex aspicieñ. in stadio certantes q̄dam iuuenis adolescentes rat in populo chr̄ianus noie Nestor: beato Demetrio familiaritate iūctus. q̄ cucurrit ad beatū Demetriū vbi ille custodiebat. Et aduolans ꝓcubuit dibo illi⁹ dixit: ꝙ eo die deberet cum Lyeo monomachizare: t peruit ab eo orationes ꝓ se fieri. Sanctus Demetrius signo crucis ipm signauit toto corpe t dixit. Lyeū vinces: t ꝑ chr̄o martyrium palmaz possidebis glie. Abiens ergo Nestor in nomie dñi iesu fiducialiter cōtra Lyeū: in nomine idoloz imperatoris dimicantē se obiecit: t certamē cōgredieñ. bastāqz vibrañ. orauit dicens. Deus Demetrij iesu christe qui Goliam in manus Dauid tradidisti: tu contere audaciā Lyei t Maximiani. Tūc facto impetu Lyeus mortalē plagam accipiens cecidit in medio potenter a Nestore ipetratus t exp̄rauit: t Nestor christum glorificauit. Maximian⁹ ergo ꝓsternatus tristis in aula redijt t iussit vt Nestor in porta ciuitatis ꝓpter gladio suo ꝑ speculatorē decollaret. Cū hec audisset Demetrio chr̄o apparuit dicens. Bene renē beate Demetrio chr̄e mi in quo mihi complacuit bo
Demetri dilecte mi in quo mihi complacuit bo

die venies ad me cū palma victorie in habitacu/
la beatitudinis eterne. Sanctus autē Demetri⁹
humo ꝓstra⁹ adorauit: z gr̄as chr̄o egit immen
sas. Et inter cetera verba dixit. Dñe ihesu te rogo
deū meū vt quicūq; in tribulatiōe in nomie meo
te exorauerint eraudi eos dñe. Et quicūq; mili/
tes in bello tuā clementiā in nomine meo inuo/
cauerint protegas eos in fortitudine brachij tui
Et quicūq; in languoribꝫ p̄sti animo cōtrito da/
mauerit ad me emūda eos dñe. Cui dñs ait. Ex/
audita est oratio tua. Et Demetri⁹ repletus gau
dio gratias egit. Inter hec ꝺdam dixerūt Maxi
miano ꝙ interfectioīs Lyei autor fuisset Deme/
trius. Et Maximian⁹ fremēs furore dixit. Luz
cē ad stadiū hodie durū me inuasit infortuniuz
Pcepitq; spiculatori vt Demetrū gladijs p mē/
dia mideret. Et ille iuxta redēptoris exēplū lat⁹
Demetrij lancea z gladijs pforauit z crudeliter
valnerauit. z brūs ipe tali martyrio obdormiuit
in dño. Lupus aūt minister beati Demetrij cbla
mydē eius sanguine tinctā z anulum de manu
eius accipies multa ꝑ hec miracula curādo infir
mos fecit. Quibꝫ auditis Maximian⁹ iussit z il
la occidi z multos cū illo fidē dñi habētes. Lor/
pus ꝙ beati Demetrij piectū in sterquiliniū sed
diuina virtute pseruatū a bestijs volucribꝫ z ver/
mibus illesū pmānsit. Et tādē a fidelibꝫ positū in
tūba oleo manauit sepi⁹ qō sicḡ pcō ꝓtamina/
tus colligere cupit manibꝫ nequiēs ꝓfusus rece/
dit. Si vo iust⁹ z cast⁹ ad colligēdū accesserit tā ꝙ
balsamū redolēs odore domuz implet z miscet
se. Fm ꝓsuetudinē patrie illi⁹ ac sic vbicḡ por/
tat. Et eo infirm⁹ ꝺsq; inuoca⁹ sanat dei mune/
re. Ibi trā cecā recipiūt visū: surdi auditū: lepro/
si mūdāt: claudi ambulāt. z mozbidi ꝺq; curāt ad
laudē z gr̄az dñi nr̄i ihesu chr̄i z scī martyr̄. Amē

Hec sanctis Simone z Juda apostolis Ser/
mo primus cum legenda.

Uti homines ser
ui dei excelsi sūt qui annunciāt nobis
viā salut̄. Act. xvj. A Ista verba
licet ad ſram dicta sint de Paulo z socijs ei⁹ tñ
optime cōueniunt dici de istis sanctis Simone
z Taddeo. Tū qz isti fuerūt serui dei excelsi. s. ihe/
su chr̄i qō est regalis glie. Unū Greg. dicit i coll.
Dei⁹ cui seruire regnare est. qz ḡ serui dicunt dei
ergo bocipo reges sunt p oīb⁹ terrenis regib⁹ vt
pore reges eterni in celo. Unū Apoc. vlti. dñs de/
us illuminabit illos z regnabūt in secula seculo/
rū. Tū qz ipi annūciauerūt viā salut̄. s. fidē chr̄i
saluifica z ei⁹ pcepta sine qbꝫ bō salu⁹ eē nō po/
terit. iuxta illud Athanasij i symbolo dicēt̄. Hec
est fides catholica quā nisi ꝙsq; fideliḡ firmiḡq
crediderit salu⁹ eē n̄ poīt. Unū ḡ ō ist̄ scis aplis
hec vba assumunt ꝓ ꝓmone. Jurta q̄ tria myste
ria notabimus ad bonorē istoꝝ sanctoꝝ.

Primū mysteriū ō dignitate obsequij. ibi. isti
Scōm de charitate dei z (bonis fui dei rē.
primi er qua annūciarūt viam salutis.

Tertiū de p̄claritate martyrij ꝓ p̄dicatiōe fidei
B Circa primū de p̄digno dei obseqo q̄rit. q̄liḡ
bō digne bo debeat deseruire. Nā ois bō ad ser
uiendū deo creatus est. Ps. in. ij. di.) . Ad qō rñ
dendo notanda sunt ꝙ ꝺduplicē vba autoris li.
de spū. c. xxxv. di. Tanta dignitas būane ꝺdilo/
nis esse dinoscit vt vno solo iubēt̄ fmōe sic alia
ser diez opa: sz ꝺsilio scē trinitatis z ope diuine
maiestatis creatus sit bō. Sz q̄re b. subdit. vt ei⁹
sue ꝺditionis bonore intelligeret: quātū deberet
suo creatori deseruire. Et tanto amplius ꝺditorez
diligeret: q̄nto mirabili⁹ se ab eo ꝺditū itelligeret
scz ad bo seruiendū. Decibi. O bō aduerte. qz nō
es factus ad exercendū gulā vel luxuriā z alia vi
cia: sz ad seruiēdū deo. Ut aūt hoc meli⁹ agnosca
mus voluit misericors de⁹ boiem sup oia creata
visibilia excellentius p̄cipue octo dignitatib⁹ mi
ris sublimare. q̄tenus ex bis suis ꝓrietatib⁹ no
uerit. q̄liter deo seruire debeat Prima dignitas
bois dicit assimilatōis. qz factus est ad imaginē
z similitudinē dei Heñ.). vt sciat ex b deū imita/
ri. Unū Orige. sup Leuit. lec. iij. dicit. Si miseri/
cors es sicut z de⁹ pater tuus misericors est. si p
fectus es sicut z pater tuus pfectus est. si iustus
z scūs z omnia que in deo p naturam: in te per
imitationē subsistāt: tūc imago integra dei est in
te. Si vo ipius es: tunc abiecta dei imagine dia
boli imaginē suscepisti. hec ille. Unū epb. v. Esto/
te imitatores mei sic filij charissimi. Scōa di/
gnitas dñatōis qz factus est bō vt p̄sit z dñs sic
oim i mūdo. Ps. Omnia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹
rē. q̄ docemur ne seruiamus mundo: sed soli deo
Unū magister vbi sup̄ ca. viij. dt. Sicut fact⁹ est
bō ꝓter deū. i. vt seruiret ei: ita mūd⁹ fact⁹ ē ꝓter
boiem vt ei seruiret. positus est ḡ bō in medio vt
ei seruiret z ipe seruiret. Nec ille. L Sed forte
queris. cum deus omnia ꝓter hominē fecerit in
mundo cur fecit tales creaturas que ad seruien
dū homini nō sunt necessarie: vt patet de draco/
nibus: cocodrillis: griphib⁹: glirib⁹: muribꝰ
z multis alijs: z auib⁹ z aquaticis: ranis z serpē
tibus que nō sunt necessaria homini. Ad hoc re
spondet Hugo de tribus dictis cap. xvj. dicens
sic. Deus hominē ꝓter se fecit non q ipe indige
ret boie: sed qz melius boi dare nō potuit ad fru
endū ꝙ seipm. Cuncta alia ꝓter hominē fecit vt
z subiecta essent homini z deseruirent ad vtilita
tem Homo ergo quasi quodam medio colloca
tus habet supra se deū: sub se mūdū. Et infra dic
q̄ bocideo vt in creaturis homo foris agnosce/
ret quale esset illud inuisibile bonū qō sup̄ se ap
peteret. Unū vt deus supabundātes diuitias bo
nitatis sue ostenderet. ido non solum necessaria
boi creauit. Nā si sola necessaria creasset: bonitas
esset: sed diues esse nō videret. Cum aūt necessa/

De sctis Simone et Juda apostolis

rīs etiā cōmoda adiūgit diuitias sue bonitatis oñdit. qw cū ꝓgrua superaddidit abundantiaz bonitatis oñdit suaz diuitiaz. Hz cū insup etiā ḡtuita adiecit q̄d aliō q̄z supabūdātes diuitias sue bōitatis oñdit. hec ille D Jtē adhuc restat q̄rēdū. Lū oīa facta sint ad fructū boī: q̄re ḡ hō nō dñak oīm vt clarent i multis q̄ boi nō obediūt: imo mlta mala boibz inferunt. Rñdet fm Aug. sup Joā. ser. v. q̄ ꝓpe pctm̄ hō ꝑdidit dominium creaturarū maioz vel in maioribz anialibz: vt in leonibz z hmōi. Et ꝓpe supbiā domandā ꝑdidit etiā in minimis creaturis ac abiectis: vt in muscis: pulicibz z hmōi q offendūt z torq̄nt boiem. Ad domandū q̄pe supbiā nr̄am voluit deꝰ vt hō superbus q̄ cū esset puulus z abiectus fm corpus z tm̄ iactauit se z erexit aduersus deū z ꝓximū. ido subderet etiā pulicibz z abiectis anialibz ad ledendū illū vt agnoscat suā vilitatē z būiliet. Sed in istis mediis vel mediocrib se habentibz: puta bobus: eqs: z hmōi retinet hō dominiū ad solaciū vt sciat se habuisse etiā i alīs: sz ꝑ pctm̄ ꝑdidisse Hec fm doc. Ex his ē documētū q̄ maxie stultꝰ est hō q̄ fuit mōdo se z aiaz ꝑdēdo: stē q̄ fuit suo put q̄dā pbus etiā dixit. Tertia dignitas bois ōr erecte ꝑditōis. Un̄ Aug. li. vj. sup Gen. ōr. In h̄ hō bestijs excellētior ē. qz erecta statura factꝰ ē: vt hoc ꝓpo admoneret nō sibi ꝓna esse sed ctā da: veluti sūt pecora: q̄z voluptas oīs i terra est. sed q̄ sursū sc̄ sapiāt. Hinc Bern̄. sup Cañ. ser. xxxiij. ōr. Quid indecentiꝰ q̄z curuū in recto corpe gerere animū. Erubesce aia mea diuinam pecorina cōmutasse similitudine. erubesce voluptari in sceno q̄ es de celo. Quarta dignitas fraēne cognatōis. qz oēs bomines tā q̄z frēs descēderūt ab vno pr̄e Adā z vna mr̄e Eua. Nō sic est de alijs anialibz. E Sz q̄re h̄ voluit deꝰ sic ordinare. audi btm̄ Aug. de ciui. dei. lib. xij. di. Deꝰ fecit ex vno boie oēs bomines: intellige ex vno Adā quē ꝓmo formauit: z ex h̄ euā fecit. z ex vtroq̄ oēs sūt ꝓcreati. Subdit Augu. ibidē. vt. s. homines tā q̄z fratres se diligerēt: vt inq̄t eo mō vehemētiꝰ boi cōmēdaret societas vnitas vinculū q̄z pax. Et concordit loq̄t ad id Amb. xxxiij. q. vi. ca. vi. Quita est incorruptiōis. qz fm aiaz hō ē imortal' z incorruptibil' dei mūere. q̄ nō est ꝓcessum aialibz ceteris. Un̄. iij. de anīa dicit pbs. Sepak h̄ ab h̄ tā q̄z corruptibile ab incorruptibili. i. aia sensitiua q̄ ē corruptibil': ab aia intellectiua q̄ ē incorruptibil' z imortal': quā imortalitatē hō ꝓseq̄t post resurrectōez etiā fm corpꝰ. Et in his docemur vitā eternā diligere z morte pcī sūmope cauere. qz per pctm̄ mortē aia z corpꝰ eternalē. Un̄ ps. Mors depascet eos. s. i inferno in aia z corpe. Serra locutōis. Nā vt ait pbs. j. politicoꝝ. z lib. etiā de anialibz. Dignissimū oīm anialiū est hō. vnō z soli ipi datū est bre fmonē ad exprimēdū mēs ꝓceptū Quo docemur vitatē sectari z edificatoria loqui Epb. iij. Qis fmo malꝰ ex ore vr̄o nō ꝓcedat. sz sīq̄s ē ad edificatiōez rē. Septima ē incertitudo bilis valoris. qm̄ vt Aug. de ciui. dei li. viij. dicit, Solꝰ deꝰ ē melior eo q̄ in boie ē optimū. Liēs aia. qz oī corpi ꝑfert aie natura Bern̄. Lor̄ mā dus corpore vnī aie ꝑcio eq̄pari nō pōt. Quo docemur q̄ p toto mūdo eā ꝑdere nō debem̄ q pctm̄. Un̄ saluator Mat. xij. dicit. Quid prodest boi si vniuersū mūdū lucret: aie vr̄o sue detrimētū patiat. aut quā dabit hō cōmutationē p anīa sua. q. d. nullā pōt dare. Octaua ē vnitis sortis sime z redēptionis. qz deꝰ boiem tanta dignitate magnificauit vt filio dei vniret z ꝓpio sanguine ac morte chr̄i redimeret. Dic. j. Cor. vj. Empti estis ꝑcio magno glorificate z portate deū in cor. rē. Et sic docemur vt chr̄i passionez seq̄mur. ipam iugiē in mēte portem̄ z chr̄m passū p nob amem̄. Un̄ Amb. de isaac dic. Nō videt esse hō nisi is q̄ in deū sperat z deo adheret. s. p amorem Qui g̃ ꝑdictas dignitates bois nō obseruat spūal' ritual' nec hō nec fuꝰ dei ōr. Jsti beati aph fuerūt hec. g̃ de eis ꝓcenīter ōr q̄ isti bois sunt serui dei excelsi z sanctissimi ac dignissimi.

F Circa scōm de charitate di ac ꝓmi sufficit declarare hāc vnā q̄stionē. q̄lē ordinē teneat hō habere i scā charitate. Rō q̄stiōis ē. qz magr in iij. di. xxix. dicit. q̄ peccat q̄ ꝓpostere agit in dilectione. Un̄ z Amb. sup illō Cañ. s. Ordinauit in me charitatē: ait. Multoz charitas inordinata est. qō ꝓmo ē ponūt tertiū vel q̄rtū rē. Op̄ ē si sit ordinē qz ordo charitatis sit̄ē z ipam charitas est de ꝓcepto fm Bonauen. sup. iij. dij. q. j. ar. j. xta Aug. de doc. chr̄ia. Ad q̄stiōez ḡ rñdet fm doctoz sniam cōem. q̄ in charitate debet hō q̄libet fuare talē ordinē graduū. q̄ sc̄s ꝓmo z sup oia teneat hō diligere deū tm xta illud Matth. xxij. liges dñm deū tuū ex toto corde tuo. Secundo ꝓxiā aiam sup oia infra deū. Un̄ Matth. xvj. Quid ꝑdest boi si vniuersū mūdū lucret' aie vr̄e detrimētū patiat. Aug. Ordinata charitas a seipso incipit. Tertio infra aiam ꝓxiā z eꝰ salutē tenet aie ꝓximi saluē diligere sup. iferiora. para sup oia corpalia etiā sup̄ corpꝰ ꝓximi in casu z fortiori sup res rpales. Un̄. j. Joā. iij. In hoc nouim̄ charitatē dei q̄m ille sc̄s chr̄s aiam suā ꝓ nob posuit. z nos debem̄ ꝓ fratrib aias ponere. Tyra. qz bonū mīs diligibile fm ordinē rectū debet exponi ꝓ salute boni magis diligibil' q̄ q̄ vita corpalis ꝓxia ē exponēda ꝓ spūali salute ꝓximi. B Sed q̄rit. Utrū sp ad hō oīa fortiter teneant. Rñdet fm Tyra ibidē z doores q̄ nō tenent nisi solū in casu necessitatis. vel q̄s videat ꝓximū ꝓximū spūaliē z nō possit sibi aliter subuenire nisi se morti exponat. in tali casu tenet hō facere: puta cū vides q̄ aliq̄s rapinus egit aliquē ad negādā fidē vel fortē ad ꝑsentā in pctm̄: z tu illū posses roborare vr nō ꝑsentat teneris tunc facere etiā si tu deberes ꝓ h occidi Jlli vo q̄ curā habēt aiaz vt sacerdotes curā q

ſpī ac ꝓlati alīꝫ nō ſolū in caſu neceſſitatis: ſz etiā in alijs teneāt ꝑ ſalute ſubditoꝝ vitaz exponere corpalem: puta ſi lupꝰ intret gregē. i. hereticꝰ ad corrūpēdū i fide z moribꝫ alioqn nō eſſet paſtor ſed mercēnariꝰ. Hec Lyra. Quarto infra ꝓdicta dilīgere debemꝰ qō infra nos eſt. i. corpꝰ z res tē palles. z inter hec ꝓdiligi debz corpus ꝓximū. poſt ꝓpriū corpꝰ chīſti ꝑ quoꝝ ꝙſeruatōe debet exponi res tpales. Vñ. j. Joā. iij. Qui habuerit ſubſtātiā bu ius mūdi: z viderit fratrē ſuū neceſſitatē habere: z clauſerit viſcera ſua ab eo quō charitas dei ma net in eo. q. d. nullo mō. Amb. lxxvj. diſt. Paſce inqt fame morientē ſi nō pauiſti occidiſti. Quito gradu debēt diligi parētes ꝑ alīs domeſticis vt vbi etiā in terra ōz. ꝙ deꝰ ideo ꝑcepit ſpeciali ꝑce/ Amb. dicit. z allegaꝫ a mgro in. iij. diſt. xxix. ca. ij. pto de parētibꝫ diligēdi. ¶ Querit. vtrū peccēt illi q̄ plꝰ di/ ligūt ſuā vxorē ꝙ ꝓentes ſcz patrē z mrez. Rnde ligent ſm Tho. ij. q. xxvj. z doc. ꝙ vxor ꝙuis cor/ nur ſm Tho. ij. q. xxvj. z doc. ꝙ vxor ꝙuis cor/ diali amore ſit pamanda. iuxta illō Gen. ij. Hoc nūc os ex oſſibꝫ meis ꝛc. Quāobrē relinqt hō pa rē z matrē z adherebit vxori ſue. tñ hō plꝰ debet honorare parētes vbis z facſ. Et iō ſiqs in ho/ nore reuerētie z obſequij ꝓentibꝫ nō ſubuenit ꝓ pter vxorē peccat. Sexto ꝙdu poſt ꝓmiſſos dili/ gi debent domeſtici. Et inē hos ē ordo ſm cogna tionē qz ꝓdiligēdi ſūt filij fratribꝫ. z ſic de alīs cō ſanguineis ac cognatis. z poſt hos diligēdi ſunt alij domeſtici vt famuli z ancille. Sed ḃ Amb. vnū notabile dt vt allegaꝫ vbi ſuꝑ a mgro ſcz ꝙ domeſtici ſi boni ſunt: malis filijs ꝓponēdi ſunt Septimo gradu poſt ꝓfatos diligi debēt extra/ neī. iuxta illō ꝑceptū. Diliges ꝓximū tuū ſicut te ipm. Octauo diligēdi ſūt inimici. de q̄b dīc mgr ibidē ꝙ cū duo ſunt in boīe: ertiā inimico: vnū eſt natura. Et hec nō minꝰ diligēda eſt ī inimico q̄z in alijs ꝓximis vel in nobis q̄ ad effectū ꝙſerua/ tōis. ſ. ſm iuſticie regulā. Aliō ē ī inimico vicius qō odire debemꝰ. z ſic pz. Bñ iſti apli ꝑfectiſſimi z ꝓdiatiſſimi fuerīt in charitate vt deū ſup oia z ꝓximū ſicut ſeipſos diligerēt z ꝓximꝝ ſalutē ꝓcurarēt. Vñ ſcīoꝝ aploꝝ ſit ꝑ ꝙclusiōe ꝙ bti apli Simon et Taddeꝰ glia martyrij fulgēt in regē celesti. qō ſuf ficiat breuiē hiſtoꝛice narrari. Nā poſt aſcēſionē dñi Taddeus q̄z alto noie Judas miſſus fuit ad Abagaꝝ regē ediſſe a thoma apl'o ſm ꝓmiſſi onē dei. Dum enī chīs dñs ꝑdicaret z miracula faceret audita eius fama rex abagarus ꝑdictus ei/ſtēs lepꝛoſus miſit ſram ei vt veniret ad ipm ſanandū. z dñs reſcripſit illi ꝙ oporteret eū i tu/ dea oia cōplere ꝓpter q̄ miſſus eſt. i. opus redē/ptionis hūane. z idcirco ad illū ire nequiret. Sed poſt aſcenſionē ſuā mitteret ſibi vnum ex diſcipu lis ſuis. Cum aūt rex ille optaret chīſti faciē videre miſit ad cuz pictoꝛē vt imaginem eius figuraret

Sed cū pictoꝛ ꝓpter nimiū fulgoꝛē faciei xp̄i da re intendere in eā nō poſſet dñs linteū pictoris accipiēs z ſue faciei ſupimponēs ſuiꝑſius ima ginē impſſit: ac deſiderāti regi abagaro deſtina/ uit. Tandē chīs in celū aſcēdente poſt miſſionez ſpūſſancti Judā miſit Thomas ad ipm regē ex chīſti ꝓmiſſionē. Qui cū ad eū veniſſet z ſe diſcipu lū ieſu ꝓmiſſuz diriſſet: vidit abagarus in vultu Taddei q̄ndam mirz z diuinū ſplendoꝛē: z mor dīm ieſum adoꝛauit. Quē Taddeus in fide in/ ſtruxit: z de ꝑdicta epla ſaluatoꝛiſ ſibi miſſa faciē illius ꝙfricauit. z ſtatim plenam ſanitatē recepit Poſtea Judas ꝑdicauit in meſopotamia. Si/ mon vo in egypto. deinde ī ꝑſidā ambo veneꝛr. Tūc Baradach dux regis babylonie ꝙtra indos ad bellū ꝓcecurus nullū a dijs ſuis potuit hꝛe rīſum. De q̄ interrogauit alterius ciuitatis idolū Et rndit ꝙ ꝓter apl'os q̄ aduenerūt dij eius rn/ dere nō poſſent. Tūc dux inqrens eos inuenit z queſiuit q̄ eſſent z quare veniſſent: reſponderūt Hebrei ſumus ſerui ieſu chīſti: q̄ cauſa ſaluaz vē huc venimus. Tūc dux periuit eos vt finē belli ſibi ꝑdicerent. Qui apli. Ut coḡſcas deos tuos foꝛe mēdaces iubemus illos ad queſita dare re ſponſa. Qui cū rndiſſent ꝙ futura eſſet magna ſanguinis effuſio z ruina ꝓpli. apli dixerūt. Flo/ li timere. qz par huc nobiſcū intrauit Eras boza tertia legati indoꝝ ſtrabūt z tue poteſtati ſe ſub/ ijcient cū pace. z ſic factuz eſt. Dux ḡ miratus ad regē eos duxit z oia narrauit. Erant aūt ibi tunc duo magi q̄ reſiſtebāt apl'is: qs brūs Matheꝰ us de ethiopia fugauerat. Quos apli ꝙuicerūt z p annū imbi manentes plus q̄ xl. milia hoim exceptis ꝓulis cū rege z ꝓncipibꝫ baptizati ſūt ab eis. Predicti aūt magi venerūt interim ad ci/ uitatē noie Sannir. vbi erāt. lxx. idoloꝝ pontifi ces z ꝓtra apl'os illos ꝙcitauerūt. Cum aūt plu ſtrata ꝓuincia illuc apli aduenīſſent ꝑdicti pon/ tifices cū ꝓl'o eos capiūt. z ad tēplū ſolis ducūt Demões aūt ꝑ energumios clamabant. O apli ōi viui: ecce in īgreſſu vio flāmis eruimur. Tūc angelꝰ ōi eis apparēs dixit. Eligite vnū boꝝ. aut iſtoꝝ repētinū iteritū: aut vīz martyriū. Qui apli Oramus dei miſeōiam vt z iſtos ꝙuertat z nos ad palmā martyrij ꝓducat. Facto ſilentio apli di xerūt. Ut ſciatis ꝙ hec idola ſunt demonibꝫ ple na: ecce impamus eis vt exeāt ac ſimulacra ꝙfri gant. Statiqz in ſpē duoꝝ ethiopū exierunt z di re clamantes ꝙfregerūt ſimulacra. Qō videntes pontifices in apl'os irruerūt z eos trucidarunt. mox aūt cū eſſet ſerenitas tāta fulgura mota ſūt vt tēplū trifarie ſcinderet. z illi duo magi ictu ful minis cōburerent z ꝑirēt. Rex aūt apl'oꝝ coꝛpa ad ſuā vrbē trāſtulit z eccl'ias eis fabricauit. Sic ḡ b. apli gl'oſo martyrio ꝓcuenēt ad regē celestia Rogēꝰ igit eos vt itercedāt ꝑ nob ad dīm ieſū ꝛc. Legēdā ſic breuiare volui ꝓ vitāda ꝓlixitate: ſz plima i alīs ſm mōdū iſerēda curaui: vt patebit

De sctis Simone et Juda apostolis

De sanctis apostolis Simone z Juda Ser/mo secundus.

Hec mando vobis vt diligatis inuicem Joā.xv.z in euāgelio hui⁹ festiuitatis. ℣ Sic Dionysi⁹ ait. Optimi ē optima adducere. Sz qm̄ chr̄s est dn̄s optim⁹.vtpote de⁹ q̄ sol⁹ est bon⁹ p̄ naturā Mat.x. Nemo bon⁹ nisi solus de⁹:ꝟ ē intelligē dū essentialiṫ.qz alia q̄cūq; sunt:bona sūt p̄ par ticipationē diuine bonitatis. Un̄ vt boies possint esse ptic̄pes gr̄e et bonitatis diuine voluit chr̄s dn̄s optimū p̄ceptū dare eisdē.s.p̄ceptū charita/tis diuine z fraterne. Unde ait. Hec mādo vob vt diligatis inuicē. Hoc aūt p̄ceptū isti bti ap̄li sūma diligentia seruauerūt: adeo q; salutem bo minū in fide chr̄i quereñ. morti se exposuerunt. ergo de eis q̄uenient verba p̄missa accipiunt p̄ Fmone. Juxta q̄ tria mysteria declarabimus ad honorē sanctor̄ apostolor̄.

Primū de huius p̄ceptī cōmendatiōe: quoni am christus dicit. Hec mando vobis.

℣ Scōm de amoris fraterni inductiōe.qz dicit.

Tertiū de amoris gratuiti co/gnitione qua debemus diligere inuicē.

℣ Circa p̄mū de hui⁹ p̄cepti cōmēdatōe sit p̄ 3cl'one q; chr̄s dn̄s ipm charitat̄ p̄ceptū cōmen dauit nob tā q̄ optimū. Et declarat pl̄ibꝰ rōnib

Primo rōne facilitatis.

℣ Scō rōne breuitatis.

Tertio rōne p̄mitatis.

℣ Quarto rōne vtilitatis.

Prio rōne facilitatis. Illud em̄ valde bonum z cōmēdabile mādatū est qō est facile ad intelligē/dū z leue ad iplendū. Sz p̄ceptū charitat̄ est tale. Un̄.j. Joā.v. Hec est em̄ charitas dei. Lyra.id est ꝟ exigit vt mādata ei⁹ custodiā⁹.s. ore z ope. Et mādata ei⁹ g̃uia nō sunt. Hec ibi. Nullus er go potest se excusare de difficultate itelligēdi. Nō em̄ ē necesse studia pꝟ aut mꝛ̄os codicū adi/re.nec mare circūire aut celū ascēdere vt ꝟ p̄ceptū possit q̄s itelligere.sz ī corde suo poterit de facili iuenire.iuxta illō Deut.xxx. Mādatū ꝟ qō ego p̄cipio tibi hodie nō sup̄ te est:nec p̄cul positum neq; in celo situ:neq; trās mare.sz iuxta te est ser/mo valde in corde tuo vt facias illō ꝛc̄. Nullus etiā pōt se excusare de difficultate portā di vel im plēdi.qz portari pōt z impleri a pauꝑe et a diuite ab infirmo z sano:a sene z iuuene.vñ. Matthei xj. Jugū meū suaue z on⁹ meū leue. Aug.i Fmo ne de martyribꝰ. Pōt inquit mihi dicere aliquis Nō possū ieiunare:nō possū vigilare:nūq̄d pos/test dicere.nō possū amare. Pōt dicere.ñ possuꝛ res meas totas pauplb erogare: z ī mōasterio deo Fuire.nūq̄d pōt dicere:ñ possū diligere.s. p/rimū. Si dixeris qz non possis a vino vel a car nibus abstinere credimus tibi. Si aut̄ dixeris qz nō possis in te peccātib⁹ īdulgere:o ino nō cre/dimus qz nulla nobis remanet excusatio dum nō de cellario sed de corde istā elemosynā impie re iubemur:vt ꝑ viam vite ad eternā patriā q̄si nire mereamur. Hec Aug. ℣ Sed q̄m sunt nōnulli tamduri cordis q̄ dicant:bene q̄dē deus diligere possum z amicū sz nō possum animum bonū habere ad inimicuꝛ tam facliter. ergo p̄ce ptū de dilectiōe inimicoꝛ valde graue videt. Ad ℣ rñdendo dicimus cū Augustino q; oia grauia z immania leuia z ꝛpe nulla facit amor. Immanis ē nil est difficile. Un̄ nec illud p̄ceptū de diligen/dis inimicis esset alicui aut videret graue si deū amaret vere. Sz qz mlti sūt beu q̄ deuz nō amāt vt debēt.z tales de difficultate causant. Sed q̄s tales facere debeāt vt in corde mollescāt nota;q; dura q̄dā sūt q̄ aqua mollescūt vt ptz de ferro in aqua liquefit. Alia sūt q̄ in igne:vt ptz de vitro qō mollescit igne. Alia sunt q̄ ictibꝰ frangunt. vt ptz in lapide. Est tn̄ quoddā genꝰ lapidis quod malleo nō frāgit:sz tn̄ sanguie hircino scinditur vt ptz de adamāte. Sic ꝟ duri cordis mollescāt ad diligendū inimicū vl' etiā deū q̄nqz p̄ collata dei bn̄ficia innumera.sicut in aq̄ sunt gutte innu/merabiles.q̄nqz p̄ ignem diuinoꝛ eloquioꝛ.q̄nqz p̄ ictus scz timoris mortis z dānationis. Dicit me aūt duri p̄ passiōis z sanguis chr̄i recordati onē. Nā ipe passus ē p̄ nobis inimicis z in cruce orauit p̄ inimicis vt exēplū daret nobis diligen/di inimicos. Un̄ Gre. Si passio chr̄i ad mitem riā reuocet:nil tamduꝛ qō nō eā amicꝰ diligat. Quisq̄s aūt deū fortiter amat nō solū leue sed dulce est diligere inimicos ꝓter deū. Aug. O ui gū sci amoris q̄z facliter oneras. q̄z dulciter illas queas:q̄z suauiṫ stringis.q̄z vtiliter vris. Dec ille. Et sic ptz rō p̄ma. ℣ Secda rō breuitatis. Et p̄ceptū ē breue q̄ p̄tinet oīs lex z ꝛphe. Mat.xxij. In his duob⁹ mādat̄ vniuersa lex pēdet z ꝛphe/te.s.diliges deū.z diliges p̄imū tē. Un̄ Aug. de doc.chr̄ia.ōt. Ut nemo excusatiōez habeat i/iudicū voluit dn̄s breuiare ꝛbū sup̄ terrā qō ob scuꝛ eē voluit. Jō breue:ne nō vacaret legere. ideo aplūs:ne q̄s dicat se nō posse itelligere. Thesaurꝰ magnꝰ diuinaꝛ scripturaꝝ ē dilectio. Non vis piger hāc vnā margaritā sub lingua ferre. z q̄ vis securꝰ ābula. Dec ille. Idē Ille tenet q̄ latet z qō pz ī diuis Fmōib⁹ q̄ charitatē tenet i monte Dec Aug. Tertia rō p̄mitatis. qz ē oīm p̄ceptoꝛ p̄mū z maximū mādatū. Ut charitat̄ ē oīm p̄ceptoꝛ p̄mū z maximū mādatū. vt Mat.xxij. Hoc ē p̄mū z maximū mandatū. Et rōne dignitat̄.qz charitas ē virtutū dignissima z oīm excellētissima.j. Coꝛ.xiij. Un̄ manet fides spes charitas tria hec.maioꝛ hoꝛ est charitas. Et etiā rōne p̄fectiōis z vnionis.qz vt Greg.ōt. Dis p̄cepta in radice charitat̄ solidant sic arboris ra mi. Nec habet inq̄t aliq̄d viriditatis ramꝰ boni opis si nō manet i radice charitatis. Dec Greg.

Et ℣ Quarta ratio vtilitatis. quia charitas vtilitas maxima est tam in p̄sentī q̄ in futuro.

Ñā charitas ꝺ incipit: z ī futuro ꝑpetuo manet j. ad Lor. xiij. ca. Charitas nūq̄ excidit zc. Nimi rū ḡro te o hō. ḋ est illud sine q̄ nec ī ꝑsenti vita nec in futuro poterit esse aliq̄d vtile aut valens. Rñdeť ꝙ charitas. Vñ Aug. Attēde q̄nti pciꝫ ē babeť oia. Jtē ḡro. Quō duo ifinite distātes vnꝰ in oriēte: aliꝰ in occidēte: vel vnꝰ in sūmitate celi. aliꝰ in pfunditate inferni existētes facere possint vt sint ꝓpinq̄ssimi z vniti. Rñdeť ꝙ charitate qz charitas officiū est pcōrē de infinita distātia pcī mūtať adducere z vnire deo sūmo. Diero. O ni miā dei benivolētiā. o ineffabilē eiꝰ benignitatē. ꝓ nū nob̄ pollicet. ſ. ſeipm si inuicē diligimus.

¶ Circa ſcām de iductiōe ad amorē fraternū q̄ rit. Cur noluit deꝰ vt sufficeret diligere boī deuz soli: ſz ꝑcepit z diligere ꝓximū z etiā inimicū. Ad ſ. rñdeo q̄tuor rōnes inductiuas ponit sufficiēs ad ꝓpositū boīs ꝙs hortaťbō z inducit ad dilectionē ꝓximi.

¶ Prima rō hortatis ſcꝑture.

¶ Scōa exemplaris figure.

Tertia ꝓiunctionis nature.

Quarta ꝓſiderationis creature.

Prima rō hortaťis ſcꝑture. Ñā ſcꝑtura sacra creꝫ hiꝰ nos hortať ad dilectōez ꝓximi sic z ad dilectionē dei adeo ꝙ aliq̄n solā nob̄ dilectōez ꝓximi ꝓponit q̄si hec sufficiat ꝓ dilectōe di. Vñ saluatoꝛ Joā. xv. ōt. Hoc ē ꝑceptū meū vt diligaťꝭ inuicez Et de dilectōe dei nil ibi addit. Jtē Joā. xiij. Mā daṁ nouū do vob̄ vt diligaťꝭ inuicē. sic di. v. In b̄ cognōēt oēs q̄ di. m. e. si di. adin. ha. Jtē Ro. xiij. Qui diligit ꝓximū legez impleuit zc. Et in pluribꝰ aliis pallib̄ ſcꝑture q̄ cā breuitatis ꝓtāseo. Hz q̄re b̄ sic. Rñdet Joānes Chrys. qz dilectio dei z ꝓximi ꝓcatenata sūt vt vnū in alio icludať. iuxta illud j. Joā. iiij. Siq̄s dixerit q̄m diligo deum: z fratrē suū odit mēdax ē. q̄ ei nō diligit fratrē suū quē videt: deū quē non videt quō pōt diligere. b mādatū habem⁹ a deo vt q̄ diligit deū: diligat z frem suū. Nō sufficit ḡ deo ꝙ ḋs diligat ipm deū z nō diligat ꝓximū: nec ecōuerso. qz be due dilectiones cōcatenate sūt: z vna gignit ac crescit ex alia. Vñ btus Greg. ōt. Per amorē ꝓximi dei amoꝛ ꝓximi nutriť. hec mor gignit. z ꝑ amorē dei amoꝛ ꝓximi nutriť. hec illa. Nō qz ꝓximꝰ in deū z ꝓꝑ deū ē diligēdꝰ. Hz z ipe deꝰ sic est diligēdꝰ vt ꝓꝑ deū ē diligēdꝰ. Hz amorē exhibeať dilectio z ipi ꝓximo. Scōa rō est exēplaris figure. qz deꝰ ipe diligit nō tm seipm sz nos miſos. Vñ z i exēplū se ꝓpōit di. Hoc ē ꝑceptū meū vt diligaťꝭ inuicē sic dilexi vos. z adeo vt oēs hoies velit deꝰ saluos fieri. ſ. Tim. ij. Hic ḡ z nos debem⁹ facere z deū imitari in dilectiōe ꝓximi.

¶ Si dicas. Quare debeo diligere eū ḋ me odit. Ad ſ. rñdeť ꝙ diligere debemꝰ ꝓpē deū z in deū. qz ipe dicit. Diligite inimicos vros benefacite bis ḋ oderūt vos: z orate ꝑ ꝓsequentibꝰ z calūniaťibꝰ vos vt sitꝭ filij ꝑris vri q̄ solem suū facit oriri sup̄ bonos z malos Matth. v. Ex q̄bꝰ claret ꝙ oēs sūt diligēdi ad gr̄az z gl̄iaz. Nimiꝝ de bōis satꝭ ꝓtꝫ ꝙ sūt diligēdi. qz tales chr̄is diligit vt frēs z sorores ac matrē. Mat. xij. Quiꝭ cūq̄ voluerit facere volūtatē patris mei: ipe meꝰ fra. sor. zc. Hz z mali diligēdi sūt etiā q̄ te odeť vel odiūt. z b ꝓmo ꝓꝑ dei ꝑceptū z amorē. Nā si deū diligis: z eiꝰ filiū amab̄ ꝓpter deū. z sic oēz primū amabis in q̄tū bī creatura est. Nā amici tui filiū amas imo z canē z queq̄ eius sunt. Hec cūdo debes te odientē amare ꝓpter ipm vt salues illū de malicia sua. Si em frēz tuū sanū amabaꝭ ama z egrotū. ꝑcipue cū ī magꝭ idigeat. Tertio debes amare odientē te ꝓꝑ teipm. qz in b̄ maꝰ lucrū tibi ꝑ adq̄res in merito z ꝓmio. Si autez oderꝭ odientē te vinceris a malo. z teipm occidis j. Joā. iij. Qui nō diligit manet ī morte. Hec ſm doc. Sic ḡ deo ipi nō sufficit ex charitate diligere nos tm bonos: ſz etiā malos: sic vult vt nos diligamus ꝓximos oēs. Tertia rō ꝓiūctionis nature. Ñā deꝰ ordinē nature ſuari vult in mūdo z maxīe ī mēbro būano. Vñ videmꝰ sic ordinatū a deo ꝙ caput ñ sibi soli tm mō: ſz etiā alijs mēbris regēdis z influēdis ꝓdest. oculꝰ nō sibi soli videt ſz z alijs mēbꝛ: sic ꝺ ceterꝭ mēbris. Hz nos oēs vnū corpus sumus in chr̄o z mēbra ꝺ mēbro. ſ. Lor. xij. ḡ sic mēbra iuicē debemꝰ deū tāq̄ caput z etiā ꝓximos tāq̄ mēbra diligere z etiā inimicū tāq̄ mēbꝝ egrū. ¶ Quarta rō ꝓſideratiōis creature. Ñā ler nature ē ꝙ oēs create eiusdē speciei diligāt ſez mutuo ad sibi silia ꝓcuniūt vt lupus ad lupū: serpēs ad serpētē. Et crudelis vel ferocia nō solēt nocere eis q̄ sūt sui generꝭ: niſi ꝓtigenē z raro et aliq̄ accidētali occasiōe. Quāto magꝭ bō rōne vigens ꝺz diligere ꝓximū. Vñ Eccl. xij. Omne aial diligit sile sibi. sic z oīs hō ꝓximū sibi. Proide scī dei hortāť nos plimū ad fraternā charitatē: sciētes eiꝰ fructū deo gr̄ū. Vñ j. Pet. iiij. Charissimi estote ꝓudētes z vigilate in oratiōnib̄. ante oīa aūt mutuā in vob̄ismetipis charitatē ꝓtinuā. qz charitas operit multitudinē pcōrū. Lyra. Notanť ōt aū oīa. qz charitas excellentior est ceteris vrtutib̄ q̄ ꝺz operire multitudinem pcōrū ꝙz ne deꝰ illa puniat ſz dimittat. Nā pcī remissiō fit ꝑ dei gr̄am: cui ꝓiūcta ē charitas ſm essentiā: vt ōt Fr̄ācis. z Scotus. Dic etiā. j. Joā. iiij. Charissimi diligamus inuicē: qz charitas ex deo ē. ſ. infusa. Et oīs q̄ diligit frēm ex deo natꝰ ē qz charitas ē q̄dā ꝓticipatio z assimilatio diuine bonitatis in nob̄ ſm Ly. Ḋ ḡ aīa būana habe charitatē z habebis deū in te. o q̄z miseri z infelices sūt q̄ odiūt frēs vel irā tenēt ꝓtra ꝓximū. qz diabolꝰ possidet eos: vt dicit Augu. Isti bri apli charitate pleni fuerūt z nūc cū chr̄o regnant.

¶ Circa tertiū de cognitione ḡtuite charitatis fraternalis querit. Per q̄lia signa cognoscit z cō probať quis ꝓximū gratuita charitate amare

De sctis Simone et Juda apostolis

Nō q̄stiōis.qz nō oīs amor primi est sanctus z deo gt̄: imo qñq̄ est vitiosus. vt ptz i mlīs mal' z carnalib⁹ boīb⁹.qñq̄ est natural': vt i ꝓsanguineis. Amor aūt gt̄uit⁹ certitudialit̄ scīn nō pōt. sz p signa ꝓiectural' Uñ Eccles.ix. Sunt iusti atq̄ sapientes z opa eoꝝ i ma. dei. z nescit hō vtruz amore vl' odio dign⁹ sit.sz oia i futuꝝ. Nūr ḡ ad q̄stionē. Ad hoc erit scpturꝫ dant plura signa fm diuersamia scōꝝ p q̄ cōprobat' gt̄uit⁹ amor primi.

Primū signū aie primi salutē amare z admonere.j. Cor.xiij. Charitas nō q̄rit q̄ sua sunt sz que iesu chr̄i. Uñ Prosp de pe.di.ij. Charitas ē.dic̄ Proximos sic nos diligim⁹ qñ ad mores bonos z eōrā vitā ꝓsequndā eoꝝ salutē ꝓsulim⁹. hec ibi. Isti dei apli sic amauerūt. Nā cū essent i psidā requisiti cur venissent dixerūt. Causa salutꝫ vestre huc venim⁹. z illis p̄dicauerūt chr̄m. Scōm signū bonis primi ꝓgaudere. z p ōrū malis primi ꝓdolere. Rbo.xij. Gaudete cū gaudentib⁹ .flete cū flentib⁹. Gal.vj. Alter alteri⁹ onera portate. z sic adiplebitꝫ lege chr̄i.i.charitatꝫ Aug. Inuidia ē odiū felicitatis aliene. Dri apli Simon et Judas b fuauerūt qñ quietꝫ de mēdacio phanaticꝫ.q p̄dicebāt mlta plia futura fore: cū dux vel lector illos cōburere nō ꝓmiserūt di. Nos nō sumus missi vt viuos occidam⁹ sz mortuos viuificem⁹ z sic eis bona salutꝫ eē ne q̄rebāt. Tertiū culpas prioꝝ cauere z corrigere. Rbo.xiij. Dilectio proximi malū nō opat'. Uñ.xxiij.q.v. Nō potes Augu.ōt.q ñ ē charitas sed lāguoꝝ qñ mali mores suoꝝ aut filioꝝ aut vicinoꝝ ñ corrigūt seu emēdāt. Idē.v.q.v. Nō ois.ōt. Melⁱ est cū severitate diligere q̄ cū lenitate decipe. Hoc fuerūt illi apli qñ duo magi iniq̄ eis resistebāt. z mlitudinē serpentium aduēire fecerūt ꝫ apl'os. Sed apli pallia ō ꝓpriis implētes i illos ꝓiecerūt di. In nomine dñi ñ mozemi sz dolore a serpentib⁹ torq̄bimini. z sic eos a serpentib⁹ morderi ꝓmiserūt vt emendarentur. eosq̄ tandē a serpentib⁹ liberauerūt. sz illi idurati sūt i malo. Quartū: dānū prio pcipue i spūalib⁹ nō iferre. j. Cor.xiij. Charitas nō agit ꝓperā Lyra.i. querse. Chry. Dia agam⁹ ne prim⁹ scādalizet.s.ruēdo i petrm. Nā vellī q̄ scādalū venit. Matt.xviij. Quintū excusare facta primi nō temerarie iudicādo dānare. j. Cor.iiij. Nolite añ tp⁹ iudicare q̄ad⁹q̄ veniat dñs. Bef. Caue fue dei aliene ꝓuersationis cē curios⁹ explorator aut temerari⁹ iudex. etiāsi ꝓperā accū depbēdis. ne sic iudices primū. magis aūt excusa intētōem ei⁹ si op⁹ nō potes. puta ignātiā surreptionē d. Si tal' tētatio mihi euenisset qd ō me fecissz. Nec ille. Sextū: famā primi custodire: nō detrahere. Pō. Detrahentē secreto primo suo hunc pseqbar. Rbo.j. Detractores deo odibiles.

Ista p̄dicta tria immediate dri isti apli fuasse oñderūt. q̄ legit ō eis q̄ dum q̄dā filia ducꝫ ex fornicatōe filiū parīs q̄ndā scrīm diatonū infamasset q̄ ex illo ꝓcepit. quē gentes occidere volebāt: sz apli dixerūt infanti. In nomine dñi p̄cipim⁹ dic nob si iste diacon⁹ hec ꝑsumpsit. Ad b infans vnius diei miraculose loq̄ns indicauit. Iste diacon⁹ castꝫ z scūs virgo manet. Cū aūt illi instarēt vt apli q̄rerēt q̄s auoꝝ buiꝰ sceler fuisset: rndert Innocētes absoluere: nocētes ꝑdere nō decet. Septimū: grauamē primo in nullo sancere.i. nec in psona nec in fama nec in rebꝫ ledere. j. Thes.iiij. Videte ne q̄s suppgrediat. Apra. opmēdo: neq̄ circūueniat deciptēdo frēz suum q̄ de⁹ vindex ē de his. Octauū signū est habēti necessitatē subuenire. j. Joā.iij. Qui habuerit substātiā huius mūdi z vi. fra. suū ne. ha. z clau. vi. suas ab eo quō cha. nē. Nonū inimicos diligere z ledentes nō vindicare. Matth.v. Diligite inimicos vestros: bñfacite his q̄ vos oderūt vt sitis filii ꝑ vri. Ista oia dri apli fuauerūt. Nā legit de eis q̄ cū ipos infideles trucidare vellēt angel⁹ dñi apparuit eis di. Eligite aut istoꝝ oim interitū reputinū aut vestrū martyriū. Tūc apli orauerūt p illoꝝ inimicoꝝ.salute patrit ser.j. z sic martyriū compleuerūt. O ḡ charissimi accedamus ad dñi chr̄m iesū vt eoꝝ meritis det nos gratiam vere dilectionis. z tandem gloriam.

De sanctis Simone z Juda Sermo tertius

Ego elegi vos de mūdo ꝓpterea odit vos mūd⁹ Joā. xv. z i euāgelio de apl'is. Hic docet Aug. ꝓfec. li. x. Ueritas parit odiū. Hinc ꝑpe amāt vitatē lucētē sz odiūt eā redarguēte. Hec plū ponit de ocul' egris q̄m odiosa clat q̄ purus est amabil'. Sic i ꝓposito: erāt apli sanissimi vitate pleni redarguebāt vicia tot⁹ mūdi ip̄orum q̄z diuitū z vitatē fidei p̄dicātes: vep̄ dri iesu nūciātes: de falsitate idolatrie oēs redarguebāt. q̄ falsitate.s.mūd⁹ plen⁹ egrotabāt. ip̄i mūd⁹ illos odiebat ac ꝑsequēbat vsq̄ ad mortē. sic fremere in sanies ꝫ medicū ꝑsequit z occidit eū. Sz dñs ihc sus chr̄s ꝓsolat eos de electiōe ad virā eternā dicens. Ego elegi vos de mūdo. s. ad regnū celoꝝ. ꝑ q̄ sez nō curate de b q̄ odit vos mūdus. i. mūdani homies insani z falsitate decepti errorib⁹. Nec ba ꝓba dicūt de istis etiā apl'is. Iuxta q̄ ria notabim⁹ p sermone ad bonoē illoꝝ.

Primū de electoꝝ chr̄i odio ab b mūdo.

Scōm de scōꝝ dei flagello in b seculo.

Tertiū de apl'oꝝ hoꝝ ꝑulegio quo sūt bonorati a chr̄o. Nec clarēt ex themate.

B Circa p̄mū de electoꝝ chr̄i odio a mūdo ꝓtur. Uñ ē q̄ mūdani boies nō diligūt sz odiūt ꝑsequūt bonos z chr̄i electos. Cū ei fm p̄m. ethicoꝝ. Bonū q̄nto melⁱ⁹: tāto eligibilⁱ⁹ z p q̄ sequēs amabilⁱ⁹. Sz qz vt idē ōr.j. ethic. Bonus aie est optimū bonū. Et li. vij. dic. q̄ ꝓpriꝫ hō deterior ē bestia. boies ꝫo vtuosi ꝑ ꝓpriꝫ excellū tiā dñ dicūt z sūt ꝑbonorādi. Unde ḡ ē q̄ boies

mūdani odire pñt sctōs q̄ sūt ꝟtuosissimi: cū natu/
rali lege haberēt amare eos. Rñdendo ad hec
notādū ē ꝓductiōe. q̄ ꝯuis bonos deberēt oēs
homies diligere ipa rōnis lege: tñ reste saluatore
mūd⁹ odit bonos ex viciosa corruptiōe. Et hui⁹
cause assignāt ꝑcipue sex. ¶ Pria causa q̄ chīm
dñm odit ois reprobꝫ q̄bꝫ mūdus ē plen⁹. ita q̄
sic scribit. j. Joā. v. Mūd⁹ tot⁹ i maligno sit. Cū
ō odiāt ipm caput: nō mirꝫ q̄ odiūt eius seruos q̄
caput z dñm eoꝝ oderūt. Un dicit chūs Joā. xv.
Si mūd⁹ vos odit scitote q̄ me ꝑorē vob odio
habuit. nō ē fu⁹ maior dño suo. si me ꝑsecuti sūt
z vos ꝑsequent. Ex quo claret q̄ pessime faciunt
christiani dū murmurāt de ꝟb q̄ odia z ꝑsecutiōes
patiāt z q̄rūt ꝯ deū. Nā Aug. in ser. de marty.
re cū capite. i. chīo. vñ exēplo chīi tolerādū ē. Se
cūda causa q̄ redarguūt boni sepe malos de p̄/
uis actib⁹. mali aūt nolūt audire correptionē: sz
vellēt loq̄ sibi placētia: vt scribit Esa. xxx. vñ Eccl.
xxvii. Detor bō vitabit correctionē. Lyra. canꝫ si
bi abominabilē. Sic em̄ videm⁹ q̄ aues nocti
odiūt lucē: ita mali lucē bōitat. Propēea salua/
tor de Joā. iij. Lux venit in mundū. i. chūs q̄ est
lux vera. z dilexerūt hoies magꝫ tenebras. s. iſide
litat. z malicie pcti. Erāt em̄ eoꝝ mala opa. ¶
Ubi Lyra ōt q̄ legit spūs cognouerūt chīm vez
esse ihesū. sz q̄ arguebat eoꝝ vicia mori fuerūt ꝯ eū
inuidia excecāte eoꝝ cogitationes. q̄ passio fortis
fuerit iudiciū rōnis. sic ptz i ꝓtinēte q̄ pōte pas/
sio iudicat sibi esse fornicandū: tñ extra passiōez
positus iudicat ꝯrū: vt ōr. vij. etbic. Jtē Lactbo.
Ira impedit animū ne possit cernere vez. Sic z in
uidia. Uñ z subdit chūs dī. Ois em̄ q̄ male agit
odit lucē: vt ptz de adultero: fure z sic de alīs. z
nō venit ad lucē. i. in palā. vt nō arguant opa ei⁹
sc̄a mala. p iusticiā secularē. Jtē Joā. vij. ōr. Non
p mūd⁹ odisse vos. s. mūdanos. Me aūt odit
qr ego testimoniū ꝑbi. de illo. sc̄z redarguēdo q̄
opa ei⁹ sūt mala. sic ē z de alīs bōis q̄ ꝓpea odi
unt. ¶ Tertia cā q̄ inimicat sibūpi ois malus.
Nō mirꝫ ḡ q̄ bonos odit q̄ z seipm odit. Naz vt
ait Eccl. x. Qui sibi nequā: cui bon⁹. q. d. nlī. Si
q̄ras. Et quō odit seipm mal⁹. Rñdet q̄ q̄ dili/
git iniq̄tatē odit aiam suā. teste ps̄. sz ꝑcōres mū
di sunt hmōi. ḡ zc. Quarta cā q̄ suos etiā cha
ros sic ē z se odit bō mūdan⁹. Non mirꝫ ḡ q̄ odit
alienos. i. bonos z iustos. Et pz q̄ suos charos
vt filios vxorē z ꝓximos sanguineos volūt sibi ꝓsociare
z ꝓcipes eē suaꝫ iniq̄tatū z ill' occasionē dānati
onis pstant cū male adq̄sita illis possidēda relin
quūt. q̄bꝫ z ipe z illi dānant. Nā ad restitutionē
viuaꝫ z male ablatoꝫ tenent oēs ad q̄s diuol/
uunt talia tā filij q̄ extranei. Sm Aug. xviij. q. vj.
Si res. Et extra ō vsu. Tua nos. Un merito de
talib⁹ ōr illud Osee. ix. Effraim deducet ad inter/
fectionē filios suos. Effraim interptat auct⁹ vl' fer
tilis z significat dicatos ex male adq̄sitꝫ: q̄ suos ī
eis hereditādo interficiūt morte gehēne. ¶ Qui
ta cā. q̄ dissil'es sunt boni a mūdanis in moribꝫ
dissil'itudo aūt est causa odij: sicut ꝓ ꝯrū sil'itu/
do est causa dilectiōis. Eccl. xiij. Omne aīal diligit
sibi sil'e. Un saluator Joā. xv. dicit ap'lis. Si de
mūdo fuisset. s. imitādo ꝓcupiscētias mūdi mū
dus q̄d suū erat diligeret. q̄ vo nō estis de mūdo
sed ego elegi vos ꝓterea odit vos mūs Chryſ.
Mal⁹ dñs malos suos suc volūtati cōformes
diligit. z ꝓ ꝯrū bonus dñs bonos amat suos
z malos redarguit. sic chūs dñs bon⁹ amat bo/
nos: z mūd⁹ malos. Si dicas. Un multi pnci/
pes mūdani z mali ꝑsequūt malos: vt fures et
latrones. rñdet Lyra in postilla sup Joā. xv. dī.
q̄ malū nō pōt cē pur q̄n habeat aliq̄d de bono
aliter seipm destrueret. Sm pb m. iij. pbycoꝝ. Et
iō licz plūmi pncipes sint mūdani z mali q̄ ad su
pbiā vel etiā infidelitatē z hmōi. tñ būt aliq̄s bo
nū: vt iusticiā: clemētiā z aliq̄ hmōi. sicut legit ō
traiano z alīs multis pncipib⁹. et sic ꝑsequunt
pdones inq̄ntū sunt dissil'es in bono iusticie. sic
z de alīs hoib⁹. Certa causa q̄ infectū bz iu
diciū ois iniqu⁹: vt bona ꝟtutū q̄ deberēt place/
re iudicet amara. Esa. v. Ue q̄ dicūt malū bonuꝫ
z bonū malū ponētes tenebras in lucē: z lucē in
tenebras. ponētes amaꝫ i dulce. Uidem⁹ ei ad
expiētiā q̄ q̄ bz corruptū palatū z iudiciū sapo
ris. sic claret de febricitāte: iudicat amaꝫ dulce. z
ea q̄ sunt sibi nociua diligit: puta aque potū: ac
vinū iudicat amari sapoꝛis z abominabil'. Pro/
inde vt ōr Gre. a pncipio mūi bonos sustinuisse
sp ꝑsecutionē malorꝫ legim⁹. Nō ꝓz ꝓmo de an
gel' inf q̄s factū ē plūs magnū in celo malis pliā/
tib⁹ ꝯ bonos. Secōo de Cain qui occidit abel iu
stū. Tertio de hismael ꝑsequēte isaac. Quarto ō
esau ꝯ iacob. Quīto de filīs isrl' volētib⁹ occide/
re ioseph. Sexto ō iudeis ꝑsequētib⁹ xp̄m: z disci
pulos eius. Nō mirꝫ ḡ q̄ mūs ꝑsequit bonos:
nec nouū. Sz o charissimi laboꝛem⁹ vt patiētiā
in ꝑsecutiōib⁹ deo dāte habeam⁹. q̄ velim⁹ nolī
mus pati optz aduersa si boni esse cupim⁹. Gre.
Abel esse renuit quē cain malicia nō erercet
D ¶ Circa seōm de sctōꝝ dei flagello in ꝟb secl'o: q̄
rit. Cur de⁹ q̄ ē suauis in oib⁹ vult suos sctōs et
electos i ꝟb mōdo ꝑsequi odiri z affligi a mal'noib⁹
Rō cōnis. q̄ ps̄. ōr. Custodit dñs oēs diligen/
tes se: z oēs pctōres dispdet. ḡ videt q̄ de⁹ debe/
ret custodire sctōs z potius affligere malos. Jtē
q̄ Job. ix. ōr. Si flagellat de⁹ occidat sel'z nō de
penis inocentū ridet. Lyra. q. d. Nōne deberet
sufficere q̄ inocētes ꝓp̄ pctīm originale affligūt in
morte: z nō affligerent p malos i vita: cui⁹ vide
mus ꝯrū. ¶ Uūqd ridet de⁹. i. delectat de⁹ i penis
inocētū. q. d. ñ ridet. q̄ bō solz ridere ō his q̄ pla
cēt: sz ōo ñ placēt penē afflictiōes inocētū ꝓp̄ se
Unde ḡ ē cur ipe ōs voluit fieri i mōdo isto ꝛgmit
tit q̄ sancti affligāt: odiāt z ꝑsequant: ac etiā occidāt
ab iniq̄s hoib⁹ vel demonib⁹. Ad hec respōdet

De sctis Simone et Juda apostolis

fm doc. q̄ mīficors de⁹ sic mūduz circa suos mi
sericordiē ordinat vt eos vtilit flagellari p̄mittat
nō q̄ placerēt deo afflictiōes suoz electoz ꝓter
se sz p̄ boim salubritate. Et declarat b̄ p̄apue er
ser rōibz. Prīa rō er ꝑte mūdi. s. vt ꝓtemnatur
Unī Aug. Nō ꝙuertit aīa ad deū nisi cū ab b̄ se
culo auertit. Nec oportuni⁹ ab b̄ seculo auerti
tur nisi ei⁹ pniciosis voluptatib⁹ labores dolo
res ac amaritudies misereret. Si em̄ cessaret do
minus z nō misceret amaritudies felicitatib⁹ se
culi obliuiscere mur eū. Hec Augu. Sicut q̄ ꝑ
mī p̄a volēs filiū ablactare z seq̄strare a sugen
do amarissimis ꝓfectiōib⁹ inungit māmillas. et
sic ille respuit sugere ꝙ̄ amaritudinē. Sic fecit
nob de⁹ vt mūdū ꝓtēnam⁹. z ei⁹ vicia delectabi
liaq̄ refutem⁹: amaritudies admiscuit odioruz
z aduersitatū. Bef. O mūde imūde si trāsīes sic
me tenes: q̄d faceres si maneres. q. d. multo ma
gis a deo separes. ℣ Scōa rō er ꝑte electi. s. vt se
recog̃scēdo būlieť z in gr̄a ꝓfuer. Unī. ij. Cor. xij
Apl'us ōt. Ne magnitudo reuelationū extol. me
dat⁹ ē mi. sti. zc̄. Tertia rō er ꝑte fidei. vt. s. ꝓfir
marer. Nō em̄ est credendū q̄ tot tāta aduersa
ac martyria sustinuissent sctissimi viri. s. oēs apl'i
martyres: ꝓfessores: z sctissime v̄gies: viduaq̄ z
alij p̄ fide chr̄i: nisi cognouissent eā oī virtute ple
nā ꝙ̄ quā vltro se morti obtulerūt vt q̄uenirēt
ad chr̄m dn̄m. Unī Marim⁹ in ser. de mar. dicit
Magni piculi res est si p⁹ ꝓphetaz pict'a: post
apl'oz testimonia. post martyrū vulnera vereZ
fidē q̄st nouellā discutere p̄sumas: p⁹ tāmanife
stos duces adhuc in errore p̄maneas. O ḡ cha
rissime esto fideľ vsq̄ ad mortē. ℣ Quarta rō ex
ꝑte exēpli. s. vt alij instruāť p̄ patientiā sctoz. Sic
pz in Job. c. vj. dicēte. Nec mihi sit cōsolatio vt
affligēs me dolore nō parcat: nec ꝓdicā f̄m mōib⁹
sctis. Bern̄. Felix q̄ passiones corpis sui ꝙ̄ iusti
cia ordinat. vt q̄cq̄d patiať ꝙ̄ dei filiū patiať. q̄
tenus z a corde tollať murmuratio z in ore ꝑsť
vox laudis z gr̄az actio. Hec Bef. Sic ḡ in Job
z alijs sctis marie in chr̄o habem⁹ exēplū patie.
vt nō murmurem⁹ ꝓtra deū i aduersis sed gr̄as
agam⁹. Quinta rō er ꝑte celestī regni vt magna
forte brītudo credať q̄ tāchāro p̄cio sanctis dať.
Nā reuera taľ z tāta ē vt ait apl's Rbo. viij. Nō
sūt ꝓdigne passiones b⁹ tpis ad futu. gl'iaz q̄ re. zc̄.
Vult ḡ de⁹ vt sui electi mag̃ patiať ad p̄merēdū
mai⁹ p̄miū z celestē coronā. sic̄ b̄ claret i martyri
bus. Unī Jaco. j. Btūs vir q̄ suffert tē. qm̄ cū p.
f. ac. co. vi. quā repzo. de⁹ dili. se. ℣ Sexta rō er p
te indicij veri. s. amoris diui: vt ꝙ̄a z ḡtuita cha
ritas cōprobeť. Nā p̄ flagella p̄ntia cōprobať si
hō vere deū amauerit. q̄ Bre. ōt. Pena interro
gat si q̄ere⁹ q̄s veraciť amat. Nemo em̄ in pace vi
res suas cog̃scit. Irē p̄ flagella idicať q̄ de⁹ talē
boiem amat. Apoca. iij. Ego q̄s amo arguo zc̄.
Aug. Mag̃ dei ira ē q̄n peccātē nō corripit: sz li
centia vagā in p̄cīm ruēdi p̄mittit. Bef. Tunc ma
gis irascit de⁹ cū nō irasci nescit. Nō ei cū nescio
sz cū sentio te iratū tūc marie ꝓfido ꝓpiū. Eremi
cū iratus fueris dn̄e: misericordie recordaberis. Ber
nī. E Circa tertiū de p̄uilegio hoz sctoz
sit p̄ ꝓclusione q̄ b̄ndict⁹ dn̄s ihesus sublimauit
istos sctos magnis p̄riuilegioz bonoribz. Pri
mū est apl'ice electiōis. qz dn̄s elegit eos et ordi
hoibz mūdi ad nūez duodecim apl'oz: q̄ ma
ioris est dignitatis q̄z fore regē vel imperatorem
etiā papā. Nā apl'at⁹ excellētissimū graduz tenet
in ordie sctoz f̄m Dion̄y. Secūm est cognatio
chr̄i z ei⁹ matrē. qz fuerūt filij marie cleophe sororis
lie. q̄ fuit vxor alphei: sororis gl'iose v̄ginis marie
chr̄i. hec em̄ genuit iacobū mīorē: simonē taddeū
z ioseph iustuz. ℣ Dic q̄rit Augstr hō posset
cū chr̄o z v̄gine ei⁹ mīe cognationē ꝑtinere. Ad
re. Ad q̄d rndēdo notādū q̄ sē q̄dā hoies q̄ bñ
ꝓfusibilē cognationē: vt pote cū bruť aliib⁹ in
ꝓta illud ꝑs. Nō cū in honore esset nō intellexit
cōparat⁹ est iumētis insipiētib⁹ z similis facť⁹ illis. Nā
auar⁹ cognatiōez ꝓtrahit: z filiet udinē cū talpa q̄
sp̄ terrā fodit. Luxuriosus cū porco. Superbus cū
pauone. Inuid⁹ cū cane. Gulosus cū lupo. Ira
cūdus cū vrso. Acidiosus cū asino. z sic de aliis
Amb. in beram erō. Nō neglecta in se dei imagi
ge cadēs in vicia nō recte ōr. Nō sz tumētū. Unde
ꝑs. Nolite fieri sic̄ equ⁹ z mul⁹ zc̄. Ille sūt hoies
q̄ habēt cognationē cōnaturalē f̄m quā vir hoi
minū est ab altero f̄m carnis ꝓpaginē: vnaq̄q⁹
aia ē ad imaginē dei. Et ista cognatio nūq̄ non
bilis ē honorāda z ꝓfuāda ne fedet⁹ mac. Eccl.
rj. Fili in māsuetudine seruа aiaz tuā z da illi ho
norē f̄m meritū suū. Alij sūt hoies
b̄ secūm: sūt cognatiōe spūali iuxta chr̄i vt filius
naturali: ipī filij adoptiui sic̄ sunt chr̄iani in ge
existētes. de q̄b⁹ Joā. j. Quotq̄t aūt receperūt eū
dedit eis ptātē filios dei fieri zc̄. Et hec ē suma z
nobilissima cōgtio ad chr̄m z ei⁹ matrē q̄a hō
haber p̄ fidē chr̄i charitatē z gr̄az. De q̄ chr̄s Lu.
vij. Mr̄ mea z frēs mei hi sunt q̄ verbū dei audi
diūt z faciūt v̄bū. s. fidei charitate formate. Et
tū p̄uilegiū ē deuotiōis ardētj. qz legit de eis q̄
ad itroitū ip̄oz demones clamabāt p̄ energumē
nos. O apl'i dei viui ecce flāmis exurimur. Ignis
nis vīe ignite. ℣ Quarrū ē enitētis scriptr. Ista sc
in hist̄oria ecclīastica de iuda q̄ cū venisset ad re
gē abagaz vidit rex in vultu ei⁹ quēdā miz z ve
uinū splēdorē p̄ quē enitebat ei⁹ sanctas. Sic
ctōres sūt tenebrosi p̄ pctā: sic sct p̄ sctās. Hi
di p̄ gr̄e dei splēdorē. j. Thes. v. Nēs vos filij lu
cis estis z filij dei: nō tenebraz. Quinō ē frustra
ficatiōis. qz fidē multū dilatauerūt. z multos fi
is p̄dicatiōib⁹ ad chr̄m ꝙuerterūt. Patz i legenda
B ℣ Sextū gratiose istructiōis i articul⁹ fidei.
Simō cōposuit in sȳmbolo decimū articulū. Ibi
dei. s. Sanctā ecclīam catholicā. In q̄ docet cre
dere p̄mo q̄ ecclīa fideliū chr̄i ē sctā: ita q̄ intra eā
clesiā existētes. i. in vnitate ei⁹ possūt omīno salua

ri z extra eā nō est salꝰ. Uñ errāt q dicūt q ꝙlibet hō vñ viuēs saluari possit in q̄cūq; fide. vñ Augustinꝰ. extra de hereꝯ. c. Firmissime inq̄t tene z nullatenꝰ dubites omnē hereticū aut scismaticum z oēm q̄ est extra vnitatē ecclie eterni ignis incendio cū diabolo ꝯcipādum. Scdo docet q hec sancta ecclia est vniuersalis. ō ꝺ catholicā. i. vniuersalē. Uñ extra de sum. trī. z fi. ca. c. j. Una est fides vniuersalis ecclia extra quā nullꝰ oīno saluat. Et nota q hec ecclia est diuisa in tres ptes bñs vnicū caput. s. chīm. z eiꝰ vicariū. s. rhomanū pontificē. vñ Mat. xvj. chūs dixit. Tu es petrus z sup hāc petram edificabo ecclīam meam. Una quippe pars ecclie est in mūdo: q̄ est cōgregatio fideliū. Scda ps in purgatorio. Tertia in celo. Hec repsentāt tres ptes bodie in missa. vñ Alia pro sanctis. tertia p redimēdis. Quicqd g̃ hec vna ecclia determinat tenendū est: z eī tanq̄ capiti i oīb obediēdū ē chīiano. Matth. xviij. Qui ecclīam ñ audierit sit tibi sic ethnicꝰ z publicanꝰ. ℣ Itē Laddeꝰ cōposuit in symbolo vndecimū articulū. s. Scōꝝ cōionē: remissionē Sāctoꝝ cōionē simul cū p̄dicto articulo posuit Simon. Et in ℔ docemur p̄mo credere q in scā ecclia est scōꝝ cōicatio: ita q fideles participes sunt oīm bonoꝝ operū p scōs z p q̄dlibet membrū ecclie sactoꝝ ac meritoꝝ. iuxta illō ps. Participeps ego sū oīm timentiū te z̄. Scdo docemur credere q in scē ecclie sacro. s. in eucharistia continet sanctus sanctoꝝ. i. chūs dñs: in q̄ oēs scī habēt vite eē ne ptic̄patione. Et ideo eucharistia ꝺr scōꝝ cōio. z q sic intelligi debeat ht extra de sum trī. ca. j. §. vna vo. Tertio docemur credere q in scā ecclia est remissio oīm pcōꝝ p sacramē. i. baptismū: p pniam z̄. Errāt g̃ q desperant. Ihs. Desperatio ē pessimū oīm pcōꝝ. Ultimū ꝓtulegiū est abundātis suffragatōis. Nam le ges curādo z vulnera: cū hoc ctiā animā saluando p fidei doctrinā. Judas eīm sanauit Abagaro z vrē q̄ cecos illuīabat: surdos: claudos: leprosos z varios infirmos curabat. Itē subuenīebant etiā in pſona z rebus bella cōpescendo. Uñ dicerūt duci Ꝫ indos pgenti ad bellū. Pax nobiscū intrauit z in crastinū victoriā sine bū ni sanguis effusiōe concesserūt. patet in legēda. Hoc ctiā patet in ciuitate Edissa. in q̄ epla salua fuit Abagaro missa cū reuerētia seruabat vbi nullus hereticus vel paganus viuere poterat. z dū hostes Ꝫ ciuitatē insurgebāt: puer sup portā ciuitat' eā legebat: z illa die hostes aut fugiebāt aut cōponebāt. Itē subuenīt vulneratis. Nā recepit' q̄ q̄dā amicꝰ regi Nicanor in bello fagittā accepit. ꝙ de ossibꝰ eiꝰ nullo mō potuit euelli: tūc Simon i noīe iesu eā excepit z mox sanauit vt nec vestigiū videret. Itē subuenīt contra īfamiā. vt dictū ē s. ij. ser. J. de diacono infamato. Itē Ꝫ picula bestiaꝝ z venenosoꝝ. Nā cū due tigrides ferocissime oēs occurrētes sibi homines occiderēt: apli aduenientes in noīe iesu vel oues māsuetas eas fecerūt. Denicq; Simon triginta mortuos in aq̄s mersos legit' suscitasse Q̃ ꝙ scī apli orate p nob apud chīm. Amen.

Sermonē quartū de eis vide in cōi apl'oꝝ.

In festo oīm scōꝝ Ser. I. de veneratōe scōꝝ

Laudate dominū

in scīs eiꝰ: laudate eū in firmamēto virtutis eiꝰ. Ps. vl. ℣ Sctā eccīa hodie oīm scōꝝ festa colit z hortat' omēs chīianos vt deū laudēt in scīs suis. Nā reuera marime debemꝰ deū i scīs collaudare. Prīo q̄dē q̄a i eis mōstrat' mira dei dementia cū p eoꝝ bonoꝝ opeꝝ laboze ꝓtulit eis tāercellētē beatitudinē ac gl'iam i celo: q̄ teste apl'o. j. Cor. ij. Nec oculꝰ vidit nec auris audiuit: nec i cor ho. z̄. Scdo q̄ in eis claret mira dei sapia: q̄ tāpulcre z gl'iose eos ordinauit. q̄sdā p̄iarchas z ꝓphas: q̄sdā apl'os z martyres: q̄sdā ꝓfessores z q̄sdā v̄gines z oēs in variis chorīs angelorū ꝓ merita in ciuitate celesti. vñ Ps. Magnꝰ dñs z laudabil' nimis in ci. d. n. i m. s. eiꝰ. Et itez ps. lxvij. Mirabil' deꝰ in scīs suis z gl'iosus in maiestate. Tertio q̄ lucet mira dei potētia tanq̄ sūmi regis in tāinnūerabili multitudine exercitꝰ celestis. Denicq; q̄rto ostendit' in eis erga nos pīssima charitas: cum oēs eos voluit vt auxilient nobis z intercedant apud deū p nr̄a salute. Augꝰ. O īmensa dei pietas: q̄ scōꝝ merita nr̄a vult esse suffragia. O q̄ charissimi auscultemꝰ quō nos hortat' scīptura di. Laudate dñm in scīs eiꝰ. O vos oēs fideles viri z mlieres: diuites z pauperes laudate dñm i scīs: laudate eum in firmamēto virtutis eius. i. in firmo z ꝑpetuo celesti habitaculo: q̄ dꝰ fundauit sua virtute infinita. Juxta q̄ ℣ba tria mysteria notabimꝰ p hoc ſmone.

Primū de sanctoꝝ veneratōe.
Scōm de sanctoꝝ exoratōe.
Tertiū de scōꝝ īnꝯcessōe. Nā bis modis debemꝰ deū laudare in scīs vt īnꝯcedāt p nobis. ℣ Circa p̄mū de veneratōe sanctoꝝ q̄rit. cur ecclīa venerat' scōs dei festoꝝ celebratōe cū eīm cultꝰ festiuitat' ꝺeo debeat' p honoze latrie. mixt est q̄ cur exhibēdꝰ sit scīs: Ad q̄ ſm Guilh. alisiod. in sūma de officio: alioq; ꝙor. doc. rñdet q festiuitates scōꝝ celebrari instituit ꝙuenīter ecclīa p honoze scī ad laudē dei. z ℣ rōne multiplici: p̄cipue q̄ntuplici. Prima rō amicicie dei z acceptatōis. Nā tāta amicicia charitat's ꝙiūcti sūt scī oēs i celo cū deo tā q̄; filij di: z membra vni capitis. s. chīi: q̄ honorē q̄ ip̄endit scīs deꝰ sic acceptat z diligit acsi sibi ꝓprie impenderet. iuxta

illud dictū saluatoris Matth.xxv. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Reuera talis tāta est charitas int deum t scōs q̄ nunq̄ aliqs scōz ī celo pt aliō velle q̄ qō deꝰ vult: nec pt deꝰ irasci ꝯ eos in eternū. Piero. in testamento In celo vna est charitas oim brōz q̄ nunq̄ erit discordia. Eccl.xliij. Ideo vbi supī Guilh. dr. Cū scris honorē ipēdimꝰ deū in scis honoramꝰ: t ipm i eis mirabilē pdicamꝰ. qz q̄ sanctī honorē tribuit deū specialr honorat q eos scificauit t glorifīcauit. Exēplū. Siqs honorat filios vel amicos aut seruos regis, pt regē: b rex p se acceptat. Itē qñ manꝰ honorat munere vel anulis aureis. siue qñ pes calceis t hmōi: caput sibi b reputat t resalutat. Sic chs dñs q est rex t caput omniū scōz. Scōa rō ꝓsecrationis p templo diuine inhabitatiōis. Si em festa dedicatiōis vel cōsecratiōis templi materialis celebrabant tā in ve. q̄z in no. festa. eo q deꝰ in eis habiter p cultū specialē: t ad diuina deputat. quāto magis festa sanctorū sunt celebrāda qui fuerūt in terris. t nunc sūt in celis aiatū dei tēplū q̄z aīa t corpꝰ ꝓsecrata sunt p gratiā spūsancti deo ad inhabitandū hic p gratiā t in futuro p gl'iam ppetuā. vñ. j. Eccl. vj. In nesciꝰ qm̄ corda vīa tēplū sūt spūsancti. q̄ habitat ī vob. O tu hō pcōz vide q̄sta ē dei gra. qz inhabitat scōz suoz t fidelīū aiam t corpꝰ. Ex in ꝓtū in pctō manēti hoī ve t ve. qz diabolꝰ in suo corde habitat possidēdo nūc p malicīā t ī futuro tradet ppetuo ī possessionē diaboli ī iferno

Ad ꝓpositū. Exq̄ g̃ in scis deꝰ habitat t orat merito sunt honorādi tā in aīa q̄z etiā in corpe t eoz reliquijs. Vñ Aug. de ci. dei dr. Nō sūt cō temnēda sed plurimū reuerēda scōz corpa q̄bꝰ dū adhuc viuerēt spūsancts q̄si quibusdā orgaīs ad oēꝰ bonūvsus est. Dec ille. Veneranī de sunt scōz imagies sicut t q̄libet res sacre adorant dulia t in reuerētia habent: nec p b fuīūt talibꝰ fideles diuino cultu latrie: nec alicui creature. vt ptz in decre. de ꝓse. di.iij. Venerabiles. p terrū t glo. ℣ Questio occurrit h. vtz sanctorū reliq̄e possint t debeāt portari ad collū a fidelibꝰ: Rñdet fm fratrē Ang. de Clava. ī sū. q̄ nō deberēt portari nisi ex cā magis p aliq̄ rpe. Tñ fm Tho. ij. ij. q. xcvj. Licet portare et deuotōe scōrū t fiducia ad deū. ita tñ q̄ ī b nō sit aliq̄ supstitio qz sic eēt illicitū. puta q̄ vas sit triāgulare vel aliud hmōi: qō nō ptinet ad honorē dei t reuerētiā scōz. qz sic illicitū est. Deniq̄z circa reliquias sanctoz ista sūt obsuāda. Vnū est q̄ vēdi vel emi nō pñt licite. qz b simonia esset ꝯz Rayne. t Goff. j. q. j. qui studet. Scōm est q̄ reliq̄as furtiue subtrahere nō solū simplr ptm est ꝯz etiā sacrilegiū xvij. q. iij. quisqs. etiāsi ex deuotiōe b q̄s faceret fm Ro. t Hugo. Tertiū est q̄ cā questꝰ reliq̄e nō debēt oñdi: sicut in pleriscz locis ꝓsueuit fieri. qz vēdi dicunt qñ ꝓ q̄stu oñdunt: fm Ra. de reli. t vene. san. c. ij. Quartū est q̄ reliq̄e de nouo inuēte nō debēt publice venerari nisi ꝑus auctoritate sūmi pōtificis fuerint approbate. vt ptz de reli. t vene. san. c. ij. t de hmōi scōz erozatiōe ifra. dicem. Tertia rō debitorie recompēsatōis. Scī em̄ de nob in celo magnū festū faciūt angeli. de nra ꝙuersiōe. Luc.xv. Gaudiū est angelis in celo (sic t scris) sup vno pec. pe. agen. Q̄ g̃ nos vicissitudinē repēdamꝰ debemꝰ festū p eoz honore agere in terris. Quarta rō exēplificatiōnis: vt. s. p festa ꝓuocemur ad imitādū scōz. exempla virtuosa. Vñ Aug. ser. de mar. dr. Zb as ei in virtute festiua gaudia celebrant q̄ ipa martyz. et exempla sequunt. Solēnitates em̄ martyz. et hoz tationes sc̄ martyrioz. vt imitari nō pigeat q̄s celebrari delectat. Dec ille. D Sed q̄re p festis scōz vigilias colimꝰ ieiunando: Rñdet q̄ holeccl'ia statuit ꝓmo. ꝓt augmētū deuotiōis. vt p abstinentiā deuotiores t sanctiores reddamur ad festū ipm celebrādū. Scōo. ꝓt exēplū instructiōis: vt sciamꝰ qz p pnie aspirare possumꝰ puenire ad scōz gl'iam t iocūditatē. sic et ī p aīa viā pnie ingressi sc̄ celū. vñ Mat. vij. Solauorta. Intrate p agustā portā. lata porta t spaciosa via q̄ duc ad pditiōez. ml'ti sc̄ q̄ itrāt p eā. arta via et agusta porta q̄ du. advitā. Proinde Chr̄s. sup Mat. ait. Que ē iusticia scōz colere t sanctas spnere. Sine cā iustos colit q̄ iustitiā ipam ille. D g̃ hō stude imitari scōs dei q̄z festa t vigilias etiā colimus in opibꝰ scis. s. ꝓximorum vnꝰ veri dei fide t cultu: ꝓbas i ꝓcepto dei obdiēdo: apl'os ī mōi ꝓcepto t chīi amore secūdo martyres ī patiētia. ꝓfessores i mīscōis ꝓpīs etbēda. vgines i castitate t oēs electos i pnie arctidine t pcoz deuitatiōe. Quīta rō fructificandi. qz p b q̄ scōs honoramꝰ eos p nob apud deū itercessores ꝓstituimꝰ: vt p eoz merita a pīs tibꝰ pcul' liberemur t ad vitā etnā ꝙueniamꝰ finꝰ. vñ Job. v. Voca si ē q̄ rñdeat: t ad aliquē scōz ꝙuertere. q. d. Tu hō exq̄ idiges gra dei ad salutē: inuoca g̃ deū. Et qz nō poteꝛ ꝓsidere de ꝓpīs meritis. g̃ ad aliquē scōz ꝙuertere: ipiozādo ei⁹ ꝓcinīū. O g̃ hō elige tibi aliq̄s scōs q̄ p edificatione nos vt salueris p eos. sic hortat ad id Eccl'ia.

¶ Circa scōm de erozatiōe scōz. q̄ p edificatione simpliciū occurrūt q̄nq̄ q̄stiones ꝓsequēde.

Prima de patrocinīū implorationē.
Scōa de reuerēdis scris orationē.
Tertia de orationis directione.
Quarta de sanctoz in celo cognitione.
Quinta de eoz dē eraditione.

Pria q̄stio ē: vtz vtilr sit sp hoi ipiozare. p patrocinio aliquē scm̄ maiorē q̄s minorē: t videt q̄ sic. qz superiores scti sc̄ deo magis accepti. t magis iozes p̄mū ī celo. t p ꝑns magis pñt auxiliari. Ex videmꝰ p expīētiā q̄ qñq̄z inuocato minore scto fit efficatior. t obtinet hō a deo p minorē aliq̄d q̄ nō obtinet inuocādo maiorē. Rñdet g̃ fm doc. pāpue Tho. sr. iij. di. xlv. q̄ huius suppositi

sint deo magꝭ accepti. vnde tñ est eē miores scōs orare. qz qñqz bō ꝓsequt̄ p miorē scm̄. qđ ñ ob tinuit p maiorē. z b ꝓtingit. ꝑpt tria. Prio. ꝑpt maiorē deuotiōz. qz bō qñqz bz deuotiōz ap̄liorē ad minorē scm̄ q̄ ad maiorē. z sic ꝓtingit orōes minoꝭ scti eē efficaciores aliq̄n q̄z maiorꝭ. nā effect⁹ orōis pōdet maxime ex deuotiōe. Secūo. ꝑpt clarā manifestatiōz. qz de⁹ vult sctis rare ꝑ iferiores scōs clarior manifestare q̄nqz. z sic dat boi p illi⁹ inuocatiōz qđ petit. Nā de⁹ vult vt oīb⁹ scīs etiā minoribꝫ bonorē exhibeam⁹ qz oēs z singli bñficia p̄nt nos iuuare. vñ Heb. i. ser. de oīb⁹ scīs ōt. Sic potuit eoꝝ charitatē ꝛz augmērat. Tñ de⁹ dat q̄nqz ꝑ inuocatiōes minoris q̄ren⁹ clarescat ei⁹ gl̄ia. Tertio ꝑpt gr̄e specialis ꝓcessionē. qz qbusdā sanctis ꝑ ꝓcessū seu datū a deo i aliq̄bꝫ spēalibꝫ cauſis p̄pue ꝓcinari. sic bt̄ō Antonio liberare ab igne infernali ip̄m inuocātes. Itē bt̄ō Nicolao defendere itinerātes. bt̄ō Brīccio p̄cauere a ꝓfusio. Frāc̄isco ad recup̄andū res p̄dictas. bt̄ō Gaetano ad recup̄andū res p̄dictas. bt̄ō p vnū qđ nō obtinēt ꝑ aliū etiā supiorē. Sic eē ꝑ spectu inuocatōis mlt̄oꝝ sīl. Nā Piero. di. Impossibile ē ꝑces mlt̄oꝝ ñ exaudiri. si tñ ceꝛa sint orōe. Ad qđ rñdet ip̄m doc. p̄apue Tho. in. iiij. di. xv. q. ꝛ. ij. electoꝝ. Cū g̃ bt̄ā vita ē q̄ orādo petit ab eo q̄ est exhibēda q̄ bñ vitā beatā. qz nil petit ab eo q̄ nō bz illud qđ petit. Nā dicere ꝓbo. Nil dat qđ ad illos solos orō ꝑt dirigi q̄ illā bñt. vñ nō ē dirigēda ad illos q̄ adhuc sūt i b mūdo: q̄uis pro illos q̄ in purgatorio sē dirigēda ē orō. qz q̄uis sint securi de bt̄ā vita bñda: tñ sūt i afflictiōe magna. Et etiā qz nō sūt i statu merēdi. nō magꝭ idi gent. q. ꝑ ipis orent q̄z ꝓdeceat vt ipi orent. De illis aūt aliqbꝫ q̄ credunt eē i inferno ōt Aug. Si inq̄t eē q̄ tñ est i purgatorio vl̄ forte nō ē bon⁹: tali fz ꝓ patrē meū eē i inferno nō orarē ꝑ eo sīc nec ꝓ diabolo. Si aūt aliqs credit eē sctūs z in ꝓna Ino. ꝑt orō fundi. qz de⁹ fidē illoꝝ orātiū attēdem. etiāsi ille nō eēt bon⁹: ꝑces supplicātiū acceptaret z exaudiret. xv. q. vl. c. fi. non tñ licet de eo facere officiū solēne vel ꝑces solēnes. s. missā vel officiū z bmōi. Et ꝑm Antoninū nec facere licet ecl̄iam vl̄ altare z bmōi: nisi de canonizatꝭ scīs Dec habent ꝑ fratrē Ange. de da. in sum. ꝓcor. Tho. vbi ē. Tñ z legit. iiij. dist. Hre. ō. Pascha sio. q̄ post mortē facies miracula: erat tñ in purgatorio. Itē i legēda scī Martini legit q̄ q̄dā ad sepulct̄ faciebat miracula: z tñ dixit i reuelatōe q̄ fuerit latro ꝑ scelere occisus. Ō Tertia q̄stio. q̄lit orō nr̄a sit ad scōs dirigēda: cū vt sup̄ dictū ōt. Oīo ꝑtē fieri bz ad deū. Rñdet ꝑm Rich. i. iiij. di. xv. q. iij. Et post eū ꝑm fratrē Ange. i sum. q̄ dupl̄r ꝑt q̄s alicui porrigere preces. Uno mō tāq̄ ꝑ ip̄m ip̄lēdas. z sic sol⁹ de⁹ est exorād⁹. qz illa bona q̄ ꝑ ipsum sūt petēda i orōe. s. gr̄a sal⁹ z gl̄ia vel q̄ nob deseruiūt ad hoc adq̄sitionē: vt fides: spes: charitas a solo deo dant: nec ab alio dari p̄nt tali mō. s. ad adq̄sitiōz gr̄e et gl̄ie. Alio mō ꝑces ꝑt q̄s porrigere alicui tāq̄ ꝑ ei⁹ ipetratiōz adipleant. z b mō orādi sūt scti q̄ a deo ipetrāt exauditionē orōis nr̄e. Marie autē gl̄iosa ẏgo maria sup̄ cetos est orāda isto mō secūdo. qz pl⁹ valet q̄z oēs alij ceteꝛ paribꝫ. Et ꝑpt ea ecl̄ia orādo deū vel chr̄m ōt. Miserere nobis vel: Da nob q̄sum⁹ dñe. z bmōi. Sz orañ. scōs ōt. Orare vel intercedere ꝑ nob. Cultū g̃ latrie in orōe deo exhibem⁹ z ab eo postulamus p̄dicta bona. Sz sctōꝝ intercessiones i aduersitatibꝫ deprecamur vt ꝑ eos ipetrare valeam⁹. z sic patet.

Quarta q̄stio. vtr̄ scti i celo cog̃scāt vl̄ videāt nr̄as orōes fusas ad eoꝝ veneratiōes z cordis depcatiōes. Rñdet ꝑm Rich. i. iiij. di. xlv. q̄ licz aie scōꝝ naturali cognitiōne nō cognoscāt oia q̄ fiunt in hac vita. z marie iteriores motꝰ cordis. qz sol⁹ de⁹ scrutat corda. vt ōt ꝑ s̄. extra ō simo. c. tua. in fi. Tñ scti in ẏbo diuio vidēt ea q̄ decet eos de nr̄is actib⁹ cog̃scere. de qbꝫ sē hi actꝰ orōnis. qz ad eoꝝ gl̄iam ptinet q̄ ad eos habeam⁹ necesse currere. z q̄ ipi videāt nr̄a vota z auxiliū ꝑbeāt. Sz diceres. Nūqd scti videntes aliqs tales necitates l' aduersitates l' suoꝝ charoꝝ afficiūtur aliq̄ cōpassiōe ꝑ eis ex charitate q̄ sunt pleni Rñdet ꝑm Tho. ibidē q̄ scti nō afficiunt. qz ita sunt repleti gaudio beatitudis q̄ doloꝝ nullo mō in eis hz locū. Sz forte aie nō gl̄ificate dolorem aliquē sentirēt si incōmoda suoꝝ charoꝝ ꝓpaperent. Nec ibi. Quinta q̄stio. vtr̄ sctōꝝ orōnes ꝑ nob fuse apud deū sp̄ exaudiant. Rñdet ꝑm Rich. i. iiij. di. xlv. ꝓcor. Tho. q̄ scti dupl̄r dicūt orare ꝑ nob. Uno mō ꝑ eoꝝ merita. sic etiā sanguis chr̄i dr̄ iterpellare ꝑ nob. z sic orōes sctōꝝ dr̄ sint efficaces ad ipetrādū q̄tū sunt i ipis. tñ ex pte nr̄i ꝑt eē defect⁹ q̄ non exaudiant ꝑ nob ꝑpt nr̄a peta. Alio mō scti orāt ꝑ nob votis suis postulādo. z sic sp̄ exaudiunt. qz non volūt nisi qđ de⁹ vult. nec petūt nisi qđ deus vult peti z dare. Qđ aūt de⁹ simpl̄r vult ipleri: nisi loq̄mur de voluntate ātecedēte q̄ vult de⁹ oēs hoīes saluos fieri. vt dr̄. j. Tim. ij. q̄ nō sp̄ ipletur. Tñ nec ē mirū si etiā qđ scti volūt ꝑ hūc modū volūtatꝭ inferiꝰ ñ ipleri. Q̄ g̃ hō aduerte dei benignitatē erga te. recogñsce q̄ntā charitatē oēs scti tuā salutem desiderāt z deū exorāt. noli g̃ ꝓtēnere sz age pniam. caue petā z ora deū ac scōs vt saluēris.

Circa tertiū de intercessiōe. s. sctōꝝ ꝑ nob sufficiat ꝑ ꝓclusiōe q̄ hodie oēs sctōs vniuersal̄r honorādo ꝑmeremur dei miscōiam ꝑ ipos oēs ꝑ nob intercedēdo. Et b ꝑbari sufficiat ꝑ reuelatiōz q̄ legit̄ in legēda: vidz q̄ post q̄z b festū oim sctōꝝ

rhome instituꝫ fuisset anno seq̃nti hac ipsa die custos ecclie scti Petri ex deuotõe oĩa altaria circuiuit scõꝝ suffragia iplorãdo. Cumq; redijsset ad altare scĩ petri i raptu vidit regẽ regũ chr̃m i sublimi solio z oẽs angelos in circuitu ei⁹. Tũc regina diademate fulgẽte gl̃iosissimo. quã inuerabilis mlt̃itudo ỹginũ seq̃bat aduenit. cui rex assurrexit z iuxta se eã i solio sedere fecit. Angel⁹ ãt q̃ pdictũ custodẽ ducebat dixit eidẽ q̃ hec vir go regia pfulgẽs ẽ mr̃ dei. Post hꝫ aduenit q̃dã vestit⁹ de pilis camelorꝫ: quẽ seq̃bat multitudo seniorꝫ. de q̃ dixit. Iste est Joãnes baptista cum pphetis z ppbis. Deinq; aduenit q̃dã põtificali habitu decorat⁹ cũ mag̃ choro ꝓsiliũ hitu fulgẽtiũ. z dixit hũc eẽ petrꝫ cũ aplis z põtificib⁹ scĩs. Postea pcessit multitudo innũerabiliũ militũ. hos dixit esse martyres. Post q̃s aduenit turba ĩfinita diuersaꝝ gẽtiũ: q̃s dixit eẽ ꝓfessores. Uidebat ãt q̃ oẽs fleris genib⁹ regẽ adorauerãt ãte solũ reg̃ aduenientes. Et tũc btus petr⁹ matutinas inchoauit: ceteris pseq̃ntib⁹ mira dulcedine ꝯcinentib⁹. Tũc custos di mirãti dixit angel⁹. Hi oẽs scĩ p honore sibi hac die a mortalib⁹ exhibito deo grãs agũt z p orbe vniuerso intercedũt. Deiũ angel⁹ duxit eũ ad locũ aliũ vbi vidit vtriusq; sex⁹ hoies: q̃sdã i aureis mẽsis gaudẽtes z abũdãtes: alios nudos z iopes auxiliũ mendicãtes. Dixit aũt hũc locũ eẽ purgatoriũ. z q̃ abũdãtes eẽnt illi q̃b ab amicis p mlt̃a suffragia sbuenieb̃at. Inopes vo q̃z cura nõ hẽbãt. Jussit ĝ vt oĩa hec sũmo põtifici intimaret vt post festũ oĩm scõꝝ statueret diẽ celebrẽ aniaꝝ: q̃tin⁹ salte generalia suffragia p illã diẽ illa fierẽt q̃ specialia hĩe neq̃rẽt. z sic factũ est. O ĝ charissimi venere/mur scõs dei z exorem⁹ vt dñs Ies⁹ p eoꝝ int̃cessiões det nob gr̃am i pñti z gl̃iam i futuro.

De omnibus sanctis Sermo. ii. scz de multitudine sanctorũ z ordine felici.

Exultabunt sancti in gl̃ia: letabunt̃ i cubilib⁹ suis. ps. cxlix. ¶ In quib⁹ vbis ĩsinuat̃ q̃z felicissima z q̃z btã ac gl̃iosissima sit pria celestis i q̃ oẽs sc̃i exultabũt cũ chr̃o i ꝑpetuũ. Nã i ipis vbis notat̃ ꝑmo gaudiũ celeste esse maximũ: cũ dr. Exultabũt. i. extra se saltabũt p gaudio: ita q̃ rotat̃r mẽtes scõꝝ gaudio idicibili eleuãt̃ i deũ. vñ Bed. sup Lañ. dr. Reuera illõ solũ est verum gaudiũ qđ nõ de creatura sz de creatore cõcipit̃. cui cõpara oĩs aliũde iocũditas meror ẽ: oẽ dulce amaꝝ: oẽ decorꝫ fedum ẽ. Secõo insinuat̃ esse gl̃iosissimũ. qz in gl̃ia inq̃t. Nã scti tã i aia q̃z in corpe erũt gl̃ia clarissimi. teste saluatore Mat. xiij. Fulgebũt iusti sic̃ sol i re. pa. e. Tertio notat̃ eẽ mlt̃iplicẽ felicitate plenũ: cũ addit̃: letabunt̃ in cubilib⁹ suis. Ly. i. i diuersis mãsiõib⁹ gl̃ie z gradib⁹ ꝑm multitudinẽ scõꝝ z eoꝝ ꝑmiorũ. qz vt Greg. dr: qlibet letabit̃ ibi de bono alteri⁹ sic de ꝑprio. Cũ ĝ sint in innũerabili mlt̃itudine o ꝑ ibi erũt gaudia cuiuslibet de q̃libet angelo z de q̃libet pfessore: ꝙgie z vnoq̃q; electoꝝ. Dñi ãt oĩm bodie celebrat̃ festiuitas: id circo ad ipoꝝ bonorẽ ꝑ ꝑmõe pdicta ꝙba accipim⁹ de eoꝝ gaudio: vt z nos eoꝝ so ietatẽ felicẽ desideremꝰ. Jturi hec ĝ ꝙba not̃e tria mysteria ꝑ bẽ ser. declarãdo.

Primũ de electoꝝ multitudine.

Scõm de sanctorũ vario ordine.

Tertiũ de gaudioꝝ plenitudine.

¶ Circa ꝑmũ. s. de electoꝝ multitudine. Sciendũ q̃ mlt̃itudie q̃rit̃. vtꝝ numer⁹ saluãdoꝝ sit maximus. Rõ qõnis ẽ. qz saluator Mat. xx. dr. Multi sunt vocati pauci vo electi. z. c. vij. Arta via q̃ ducit ad vitã. pau. sũt q̃ iueniũt eã. Cũ ĝ ꝙras dicat pauciores saluãdos: quo pñt eẽ mlti. Jre. j. Jo. v. Multitud⁹ vir tor⁹ i maligno posit⁹ ẽ. z. j. Pe. iij. Si iust⁹ vix saluabit̃: ipi⁹ z pcõꝝ vbi pebũt. Ysa. Iuste vix regnũ dei: Bcẽ. xiij. Impi⁹ ĝ z pcõꝝ vbi pebunt. Et q. d. nus q̃z. qz i iferni ꝑfundo absc̃odent̃. Et q̃m dicẽte Ps. Oẽs declinauerũt sil̃ iunctes facti sũt. nõ ẽ q̃ fa. bo. nõ ẽ vsq; ad vnũ. qđ sm Ly. intelligitur exceptiue. i. nõ ẽ ꝑter vnũ. s. eũ q̃ bz fidẽ charitate formatã. Nã. xij. q. j. c. oĩs eras. ꝙna ẽ ad mãsionẽ ĝ pauci saluant̃. Sz ad hec ad q̃nẽ rndẽtur. q̃ colligit̃ ex Rich. i. iiij. di. xliij. q. ij. arti. ad. alias doc. s. distĩguẽdo. qz de nũero electoꝝ possumꝰ loqui dupl̃r. Uno mõ respective sũt cõparatiue. z sic dicũt pauci. s. respectu dãnatoꝝ. q̃ si boni in mũdo mal̃ cõpeñt pauciss̃imi iueniũt̃ vt ex pdicti. Et q̃m vt Aug⁹. xx. de ci. dei. c. xxj. expl̃e dr. Pl̃es erũt mlt̃o hoies i infernalib⁹ penis q̃ ĝ plures sunt in vniuersa genes hũani mallis dat. i gl̃ia. Idẽ etiã ifra eodem li. xxj. c. xxj. dr. q̃ multi plures sunt in vniuersa genes hũani mallis dat. mnati q̃s sint in luce. ĝ pcõ. Alio mõ loqui possumus de nũero electoꝝ absolute. z sic maria est. erit eoꝝ multitudo. nõne multi fuerũt pharisei z ꝑbe. multi martyres. multi ꝑfessores. mltẽ q̃s nes z oẽs electi innũerabiles a ꝓncipio mũdi vsq; in finẽ. Arẽpli gr̃a. Sicq; ex litore mar̃ imensa arenis mille modios z chados. nõne arena illa dicerẽt grandis nũeri absolute. sz cõgando ad illa ipoꝝportionabil̃r plura q̃ sunt in litore mar̃ p mũdũ totũ: pauca sunt. Sic z ꝓposito. q̃uis electi sint mlti. sz mlt̃o pl̃es sũt dãnati. qz vtrobitur Eccẽs. j. Stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹. z q̃ Aug⁹. li. de vo cultu dicat. Arbitror mãtes mũdi partes fore dãnadas eo q̃ in ipis regnãt infideles. de q̃rta ãũt parte q̃d dicã ntli q̃ pponẽdo dr. Nor⁹ mũd⁹ i maligno posit⁹ est. rõnem ait. Tor⁹ mũd⁹ i maligno posit⁹ est. Ad fidẽ imꝑ pl̃es venũt z pleriq; deũ vocatib⁹ sequũtur. ꝙ ribꝰ ꝑdicũt. ió ad celeste regnũ pauci eoꝝ pducũtur. Q ĝ pcõꝝ mirfrime aduerte hec nouella. qz innũerabiles dãnant̃ ꝑ infidelitate sua z ꝑpetuã

ria. age pñiam ⁊ ne peas cū multis sed saluēris in numero electoꝝ. ¶ Sz quō ꝓbat nūer⁹ est q̄ paucꝫ ꝓbat via triplici.

Primo ex autoritate.

Secūdo ex reuelatiōe.

Tertio ex ratione.

Primo ex autoritate. s. scripture sacre. Nā i scriptura legit Genē. xv. dixit dñs ad Abraā. Noli timere ego ero merces tua magna nimis. Et cū ille dicere abstulit liberis: eduxit eum dñs foras ⁊ ait illi. Suspice celū ⁊ nūera stellas si potes: sic erit semen tuū. Ibi ꝑm Aug. ⁊ doce. ꝑmittebat Abrae multiplicatio seminis nō tā corpalis q̄ spūalis in brū vita q̄ ad innūerabiles gentū pl'os i fide ecclia. Sz signifer scti⁹ michael repñtet eas i lucido ex reuelatiōe. nā Joā. Apoc. vij. in reuelatione. Hic q̄ stelle celi sūt innūerabiles: sic ⁊ electi. Se sunt electi cētū q̄dragita q̄ttuor milia. Et p⁹ hec audiui numerū ex oib⁹ gentib⁹ ⁊c. stañ. añ thronū i cōspectu agni amicti stolis alb ⁊ pal. i ma. e. ⁊ cla. vo. dicentes deo nr̄o q̄ se. su. thro. ⁊ agno. i. chr̄o. Audiui epl'a bodier. Ubi nota certa pūcta. Unū est q̄ scti ve. test. i nūero certo designant. s. centū q̄dragita q̄ttuor milia: lz ist⁹ nūer⁹ ponat ꝑ inde terminato. lz scti no. test. innūerabiles dicūt. Post hec Vidi in̄t turbam magnā quā di. ne. po. ⁊c. Quare b: nisi ad designādū q̄ ml'to pl'es sūt scti quā electi. Dicit ergo. Post hec vidi turbam magnā quā nullus poterat enumerare ex omni gente ⁊ tribubus ⁊ populis ⁊ linguis. Quare b: nisi quia non. test. innūerabiles dicūt. Post hec Vidi in̄t turbam magnā quā di. ne. po. ⁊c. Quare b: nisi ad designādū q̄ ml'to pl'es sūt scti quā electi. Dicit ergo. Post hec vidi turbam magnā quā nullus poterat enumerare ex omni gente ⁊ tribubus ⁊ populis ⁊ linguis

dinib⁹ angelo⁹ bō addit⁹ ē tāq̄ decim⁹ vt com
pleat nūer⁹ electo⁹. ¶ Sz adhuc q̄ri p̄t. vtrū
angeli in celo z bti sciāt totalē nūer⁹ p̄destinato⁹
rū: Rñdet fm Aug. i ench. di. sic. Nouerit ange
li scī docti deo cui⁹ vitat⁹ cēna ꝓplatiōe bti sc̄
quān numeri supplemētū de genere būano ite
gritas ciuitat⁹ illi⁹ expectet. Nec ille. Et sic patet
q̄ sciunt numer⁹ electo⁹ angeli z beati in verbo
diuino. Sz q̄ sint isti electi hoies nō sciūt nisi re
uelet eis vsq̄q̄ bō sentētiat in morte. Ex oib⁹ er
go dictis daret q̄ maximus est numer⁹ electo⁹
O q̄ chr̄iane gaude z satage pueníre ad illorum
gaudia btā. ¶

Circa scōm de ordīe sctō⁹. s. in choris angelis
cis q̄rit. Utr⁹ ad singulos ordines angelo⁹ fiat
assumptio hoīm saluādo⁹ z q̄lit̄: Ad hoc rñde
tur fm Bonauen. sup. ij. di. ix. q. v. p. cōclusionē
q̄ sicut de singulis ordinib⁹ angelo⁹ alīq̄ ceci
derūt. sic singuli ordines ex hoīb⁹ restaurabunt
z sic ad singulos erit hoīm assumptio. Hñ sup
illō Iosue. j. O ēm locū quē calcauerit pes vester
vester erit. Glo. dicit. Si diabolū vincere potue
ro z meruero vt cū de⁹ ꝓterat sb pedib⁹ meis lo
cū ei⁹ in celo habebo. Nec glo. Sz q̄ diabolus
cecidit etiā de excellētissimo ordine. q̄ hō ascendit
etiā ad supmū ordinē. z p ꝓns ad alios. Sed
q̄lit̄ z q̄ ad quē ordinū assumant. Bre. in omel.
Accesserit ad iesum publicedocet di. Distincte cō
uersatiōes hoīm: singulo⁹ angelo⁹ ordib⁹ cō
gruūt vt in eo⁹ sorte p̄ uersatiōis sil'itudinem
deputent. q̄ vo vt idē Bre. in pastorali dr. sepe
mutat merita ordinū q̄litas actionū. sic sepe ali
q̄s in suptiori ordine est inferior aliq̄ q̄ est in mi
nori ordine. Exēplū ponit idē de carbūculo: q̄ in
natura gēmar⁹ pferr̄ hyacintho: sz tū hyacīthus
cerulei color⁹ pferr̄ palleti carbūculo. qō ei hya
cintho subtrahit ordo nature: spēs decor⁹ adiū
gitve pferat carbūculo quē colōris q̄litas fedat
Sic z in hoīb⁹ q̄dā i meliori ordine deteriores
fiunt: z quidā in deteriori meliores. Nec Greg.
Propter hec nō valem⁹ nos in p̄nti determinare
oīmode q̄ homīes ad q̄s angelo⁹ ordines pue
niāt nisi in generali cōtecturādo scien. p certo q̄
diuersitatē merito⁹ sequit̄ diuersitas premio⁹.
fm Greg. z doct̄. Et ideo hoīes infimi in merit⁹
erunt in celo cū infimis: medij cū medijs: supre
mi cum supremis angelis. ¶ Cōtēplari er
go possum⁹ fm dicta doctor⁹ q̄ in infimo cho
ro p̄mo erūt cōmunes hoīes q̄ nō equipank̄ an
gelis in gratie z glie sil'itudine. vt supra dictū est
de nouit̄ baptizat⁹ decedētib⁹ z in fine cōuersis.
z de multis cōmunib⁹ hoīb⁹ paucissimo⁹ meri
to⁹. Ab hoc choro excludunt ifideles z oīs in
pctō morientes. q̄ dānank̄. Chrys. de ꝓse. di. iij. c.
Nō pōt quis gratiā vite celestis accipere nisi sit
purgat⁹ ab oīs peccati sorde. In secūdo. s. in an
gelo⁹ choro locabunt̄. vt dr Greg. omel. qua su
pra. qui parus capitūr z in his etiā fratres edifi
cant dū p̄priā p̄sonā bene fm deū regūt. puta
boni cōiugati. In tertio. s. ordine archangelorū
q̄⁹ est nunciare magna: vt ait Greg. erūt hi qui
maiora merita adq̄runt z in bona vita p̄fectiōe
sunt castitati viduali se mācipātes: magnas ora
tiōes z elemosynas facientes: sollicite alios ad
monentes. Itē supra hos sunt quarto in ordine
virtutū fm Grego. quo⁹ est miracula facere. ea
les hoīes qui mira virtutū exercitia opant. vt sūt
ꝓfetes. z qui ex merito sanctitatis miracula fa
ciunt. Bre. ome. qua s. Sunt qui mira facūt. sed
gnavalent̄ opant: hi ad virtutū numerū currunt
Quinto inter ptātes. quo⁹ est arcere demones: z
locabunt̄ q̄ de alio⁹ corpib⁹ z aīab⁹ demones
ptā expellūt verbo z exēplo: z aīab⁹ vitā eligunt.
vt sunt boni religiosi. Sexto ad principatū p̄ue
niūt q̄ electis ex merito sanctitatis p̄sunt. z tales
sunt boni prelati z ꝓncipes z sancti confessores
Septimo ad dominatiōes pueniūt q̄ in se cum
etis passiōib⁹ z desideriis ac vicijs dominantur
fm Grego. vt sunt martyres. Octauo in ordine
throno⁹ erūt hi qui oīno spūales sunt. z p̄fecti
simi totalit̄ conuersi ad deū p tranq̄llitatē q̄ hoc
in munere acceperūt vt iudicare recte possint de
alienis etiā factis z meritis. quo⁹ meritis volut
in throno dñs p̄sidens alio⁹ facta terminat. vt
dr Greg. Tales sunt sancti epi z cardinales. vt
episcopi z hmōi. Nono in ordine cherubin. q̄
iterp̄tat plenitudo sapiētie: ordinant illi q̄ pura
sapiētia z cognitiōe volūtatis diume pleni eīs
alios illuminat z informāt. vt sunt doctores so
lenneq⁹ p̄dicatores. Decimo ad seraphin. q̄ sic
iterp̄tat ardēs amore: pueniūt vt Bre. dr illi qui
supne cōtēplatiōis z amoris facib⁹ accensi in so
lo ꝓditoris amore z desiderio ardēt: z alios eisdē
verbo tangēdo ardere in dei amore facūt. vt sunt
apl'ici ex officio z alij sanctissimi. q⁹ vt Dionys. de
celesti hierar. dr Sūmo ordini in eccl'ia militāte
summ⁹ ordo cōperit in ecclesia triumphante. ꝛc.
O ergo anime fideles dictā verba Greg. omel. q̄
supra dicēt⁹ sic. Videre si in numero bo⁹ agmi
num sortē vestre vocatiōis inueniš. Nā vt ait q̄
in se de bis bonis nil recognoscit. cito ve deteri⁹
q̄ se priuatā bonis bis itelligit z nequaq̄ gemit
Quisq⁹ talis est frēs mei gemēdus est valde. q⁹
nō gemit z peribit. ¶

Circa tertiū de plenitudine gaudio⁹ accipia
mus p ꝓclusiōe q⁹ beati in celo pleni sunt gau
dio⁹ felicitate ex oī pte: q̄b⁹ erubescunt sine fine.
Et claret breuit̄ ꝓseq̄n. Nā p̄mo gaudiū habent
plenū de eo q⁹ est sup̄ se. i. de visiōe dei. plenū erit
z būanitatis chr̄i gl'iosissime. Secūdo plenū de
oīm dulcedine videre chr̄um hoīem z ei⁹ deitate
O q̄ felix regio in q̄ ingrediunt. s. ad visionē dei
tatis z egrediunt ad cōtēplationē humanitatis
chr̄i z vtrobiq⁹ pascua inueniēt. Secūdo pleni
erūt gaudio de eo q⁹ habebūt infra se. s. de mūdo
do q̄ post iudiciū pulcerrime renouabit̄. z de

monib⁹ ꝓstratis. Et qz securi sunt de euasiõe pe
naꝝ infernaliũ. Ps. Lerabit iust⁹ cũ vi. cc. Ter
nio pleni erũt gaudio ab añ. s. a celo empyreo qõ
est purissimũ amenissimũ ꝛ oi delectatiõe plenũ
Bcr. O auritas celestis mãsio secura totũ ꝓtinẽs
qõ delectat. Quarto retro se. i. de ꝓteritis miseꝛ
bonũ. Rho. viij. s. ꝓ ꝑmio patiẽtie ꝛ laboꝝ boni
ois. Quinto pleni erũt gaudio i se. s. ꝓ felicitate
alis. Sexto iuxta se. s. ꝓ glia corpis ꝛ eꝰ claritate
agilitate: impassibilitate: subtilitate. Septimo a
dentis. s. de nobili societate ac familiaritate bẽ
marie ꝛ oim scoꝝ ꝓtriarchaꝝ: ꝓphaꝝ: apl'oꝝ
martyꝝ. Octauo a sinistris. qz vt ait Aug⁹. Nul
lũ malũ ibi aderit: nullũ bonũ deerit. Nono ab
angelis cũ qb⁹ laudabũt deũ ꝛ regnabũt sine fi
ne. Ps. Beati qui habitãt in domo tua dñe in
secula se. lau. te. Decimo a securitate ꝑpetuitatis
Propẽea canit hodie. O ꝗ gl'iosum est regnũ: i
quo cũ chro gaudẽt oes scti amicti stolis albis:
quib⁹ cõsequitur agnũ. i. chm̃ q̃cũq; iuerit. O ḡ charis
simi festinem⁹ ꝑ pniam ingredi ad illã beatã re
gẽ: ꝛ orem⁹ chm̃ vt oim scoꝝ meritis ꝑducat
nos ad illa ineffabilia gaudia beatoꝝ. Dõ nob
ꝑ ipe dulcissim⁹ Jesus: qui cũ ꝑe ꝛ spũsan
to viuit in secula seculoꝝ. Amen.

De omnibus sanctis Sermo. M. s. de huius
festi celebritate ꝛ copiosa sanctoꝝ mercede.

Gaudete et exulta
te qm̃ merces vra copiosa est in celis.
Mat. v. ꝛ in euãg. hodier. solẽnitat⁹,
to hodie gaudere debet in chro omis chian⁹ et
laudes ac grãs deo agere. Prio qz hodie chis
bis ꝛ sctissima mr eius ꝛ oes scti angeli atq; oes
beati in patria gaudẽt ꝛ deũ laudãt iocũdissime
ꝑ sibi collatis beneficijs glie ineffabilis. Debe
mus ḡ vt mẽbra ꝙ gaudere. Gaudent etiã ꝑ ho
ore qui hodie exhibet eis ab eccl'ia. nõ qz indi
gẽt: s vt ꝑ nob⁹ incedẽdo ꝛ suffragia ipetrãdo
nos ad celestẽ patriã ducere deo bono ꝑstãteva
leant. Nã vt Diero. ait ad Vigilãtiũ. Si scti ad
huc cor. pe. ꝓstituti qñ ꝑ se debebant esse solliciti
ozabãt ꝑ alijs etiã inimicis. ḡnto magis post co
ronas victorias ꝛ truꝑhos ozant in patria vbi
charitas nõ est iminuta s augmẽtata. Longau
dendũ est ḡ ipis vt ꝛ nos charitatẽ ad illos hic
ostẽdam⁹ veraciꝰ. Un hortaꝛ apl's Rhom. xij.
Charitate fraternitat⁹ inuicẽ diligẽ. honore in
uicẽ pueniẽtes gaudete cũ gaudẽtib⁹. s. sanctis
Secõ qz mercedẽ inenarrabilẽ ꝑ bonis opib⁹
cũ sanctis sum⁹ acceptur⁹ a deo in celesti patria.
Hortaꝛ ḡ eccl'ia hodie nos ad gaudendũ pluri
bus passib⁹ officij. s. in introitu misse di. Gaudea
mus oes in dño diẽ festũ celebrãtes sub ho. ꝛc.
Jte in epl'a vbi canit quõ oes sancti deũ iubilo
se in celo laudãt di. Sal⁹ deo nro q̃ sedet sr̃ thro
no ꝛ agno. ꝛ plura talia. Denicꝙ pulcherrime i euã
ge. iuxta ꝙba ꝓdicta Gaudete ꝛ exultate qm̃ mer
ces vra copiosa est i cel'. Un ex istis ꝙbis tria my
steria notabim⁹ ꝑ dñ sr. ad honorẽ scoꝝ.

Primũ mysteriũ ór gaudiose celebratõis ibi.
Scõm ór copiose adqsitõis. (Gaudete ꝛ ex.
ibi. Qm̃ merces vra copiosa.

Tertiũ dicit gl'iose remuneratiõis. qz merces
est in celis.

Circa ꝓmũ de celebratõe hui⁹ festi q̃rit. q̃re
eccl'ia istituit celebrãdũ festũ oim vniuersal'r sã
ctoꝝ: Ad qõ rñdet q ꝓpue q̃druplici rõne.

Prima accipit ex parte dei.
Secũda ex pte scoꝝ chi.
Tertia ex parte nostri.
Quarta ex pte auxilij.

Prima rõ ex pte ipi⁹ dei: vt. s. deũ vez i cui⁹ fide
sancti oes saluati sr̃ recogꝝscam⁹ ꝛ idola falsoꝝ deo
rũ respuam⁹. Legit enim q cũ rhomani vniuerso
orbi dñarent: q̃ddã rẽplũ ꝙstruxer̃t i honorẽ oiꝝ
idoloꝝ. qõ vocauerũt pantheon. a pan qõ ẽto
cũ. ꝛ theos de⁹. ꝛ sic sonat totũ dij. In hui⁹ rẽpli
medio suũ idolũ collocãtes oim ꝓuinciaꝝ simu
lacra p circũitũ statuerũt respicientia rectis vulti
bus ad idolũ rhomanoꝝ. Stiqñ aũt aliq̃ ꝓuin
cia rebellaret: ꝓtinuo (vt aiũt) arte diabolica illi⁹
ꝓuincie simulacrũ idolo rhomanoꝝ terga ver
tebat: inuẽs q ab ei⁹ dñio recessissent. ꝛ sic rho
mani statim illuc exercitũ mittebãt ad subiugãdũ
Ape igit̃ Joce ipatoris dũ tã rhoma dudũ fidẽ
dñi recepat: Bonifaci⁹ papa ipetrauit hoc rẽplũ
a cesare circa ãnos dñi. dcv. ꝛ eliminata idolorũ
spurcicia: ꝙsecrauit ipm̃ i honorẽ brẽ ẏgis marie
ꝛ oim martyꝝ chi. Que eccl'ia nũc Scta maria
rotũda a ꝓp'o appellat. Nõdũ ei ꝙfessoꝝ solẽnia
ab eccl'ia agebant. sz postea q̃dã Gregoriꝰ papa
istituit ꝑ vniuersũ mũdũ hũc diẽ ẽdicatõis illi⁹
rẽpli i honorẽ oim scoꝝ celebrari kal'. nouẽbris
vt hodie oes sancti venerarent ꝛ de⁹ i eis gl'ificare
tur. Ubi notandũ q ꝛepẽ ordines scoꝝ
hodie celebrant a fidelib⁹ chianis. sz p cõtrariũ
sepẽ genera idoloꝝ colunt a mal' chianis: qb⁹
vniuersitas demonũ cõpehẽdit. Prio q̃dẽ ho
die celebrãt festũ oim angeloꝝ. s. hũiles deũ hũi
liter colẽtes ꝛ ꝓtritoꝝ de pctis assumẽtes. Ange
li cñi sr̃ valde hũiles. qz nõ dedignant nob⁹ fui
re miser⁹. Heb. j. Oes sr̃ administratorij spũs ꝛc.
Sz ꝙ hodie festũ luciferi faciũt heu mlti. s. oes
superbiã sectãtes ꝛ vane se ornãtes Job. xl. Ipe. s.
diabol⁹ lucifer: ẽ rex sup oes filios superbie. Se
cũdo ꝓtriarchaꝝ festum faciũt mirifici ordes. Eccli
xliij. Ni sũt viri mirifici die hereditas scã ne. e.
Ecõtra auari faciunt festũ mãmone. de q̃ Mat.
vj. Nõ potest⁹ deo fuire ꝛc. Tertio ꝙphaꝝ festũ
faciũt ozõi ꝛ deuotiõi insistẽtes. Ecõtra festũ be
elphegoꝛ faciunt truphis ꝛ tabernis ac ludis se
dãtes. Nã beelphegoꝛ interꝑtat⁹ de⁹ verustatis.

De omnibus sanctis

Quarto apl̄oꝝ festū faciūt verbū dei audientes. Ecōtra faciūt festū beelzebub. qō ītērpr̄at deus muscaꝝ: detrahētes z alijs obloq̄ntes. Quinto martyꝝ festū faciūt patiētiā hñtes. Ecōtra festū sathā. i. aduersarij faciūt irā tenētes. Sexto ꝓfessoꝝ festū faciūt abstinētes z sobrij. Ecōtra belial qō ītērpr̄at deuoratoꝝ faciūt festū gulosi ebriosi Septio v̄ginū festū faciūt ꝓtinētes z mūdi. Eē festū aſmodei faciūt luxuriosi. q̄ p̄ hūitū occidit luxuriosos. vt ptz Tob. vj. Qui deū a sua mēte excludūt z libidini vacāt: sup hos demon aſmodeꝰ hz ptātē. Q ḡ hō studē hodie scōs colere: nō diabolū. vñ Piero. Totiēs diabolo genuflectimus q̄tiēs peccamꝰ. Hodā rō. s. q̄re hodie celebrāt festū oīm scōꝝ accipit ex pte scōꝝ chr̄i. qa oēs debemꝰ honorare. z qz sīm̄ti nec sufficimꝰ oibꝰ spēalia festa exhibere: iō eccīa oēs hodie cōiter honorat. Nimiꝝ vt Piero. i epl̄a ad heliod. z cromaciū ōr: nullꝰ dies est p̄ anū q̄ ifra nūerū q̄nq; miliū martyꝝ repiri possit aſcr̄tꝰ: excepto die kalēdaꝝ Januarij. Nā illo die rhomani neminē iterficī p̄ceperāt: eo q̄ esset p̄ma dies anni Jano: q̄ fuit p̄mꝰ rex italie: dedicata. Et qz tunc ꝓsules p̄murabāt: iō illi diei deferebāt. Cū ḡ ſolūmō martyꝝ nūerꝰ tāt⁹ sit z adhuc plꝰ. q̄d̄ de ꝓfessoribꝫ z v̄ginibꝫ: pr̄iarchis z ꝓphet̄s. Uñ oēs vniuersaliť hodie colimꝰ. Tertia rō ex pte nr̄i. Nos em̄ multoꝝ scōꝝ festa spēialia negligenter celebramꝰ. iō hodie p̄ deuotionē supplemus Uñ Rabanꝰ ōr. Decretū est vt hodie scōꝝ oīm meōria habeať. vt q̄cq̄d humana fragilitas per ignorātiā vl̄ negligētiā seu p̄ occupatiōz secularīū reꝝ omisit: hac die soluať. Sz dī. Nōne sufficit ḡ alijs scōꝝ festꝫ dimissis z vigilijs b̄ solū festum colere z vigiliā eiꝰ ieiunare: Rñdeť q̄ non sufficit ad salutē. sz optet q̄z illa festa spēialia z vigilias q̄ sub p̄cepto sīm̄ obſuemꝰ. Si tñ q̄s de lic̄t penitētiā verā agat cū ꝓposito de cēro cauendi a p̄tis z obſuandi oīa p̄cepta. z sic satisfacere p̄t. Bñ. Uere penitēs id qō p̄didit de pte restaurare potit bono ope. Quarta rō ex pte auxilij. vt. s. p scōꝝ intercessiōez adiuuemur corā deo ad eraudiēdū in oī petitiōe z subueniēdū in oī necitate z indigētia ac ad conſeq̄ndā gr̄atiā z gl̄iam randē celestē. Nā Piero. ōr q̄ ipossibile est p̄ces multoꝝ nō eraudirī. z iō hodie oēs honoramꝰ vt oīm̄ itercedāt p̄ nob. ꝓt̄ qō i collecta hodierna canit sic. Oi porēs sempit̄ne deꝰ qui nos oīm scōꝝ merita sub vna tribuisti celebritate venerari. q̄sumꝰ vt desideratā nob tue ꝓpitiatiōis abūdātiā multiplicaꝫ intercessoribꝫ largiaris. Et sic oēs scōs honoramꝰ vt p̄ eos iuuemur ad salutē eternā. O Sz hic q̄rit. vtr̄ p̄destinatio iuuet p̄ aliꝫ scōꝝ. ita. s. q̄ q̄ nō essꝫ de nūero p̄destinatorū: p̄ p̄ces scōꝝ efficiať de electoꝝ numero. Ad id breuit̄ rñdeť sm̄ doc. sup. j. di. xl. q̄ in predestinatiōe diuina duo includunť. Unū est ipsa dei p̄cognitio z ꝓpositio ad gr̄atiā z gl̄iā Et hoc nō iuuať p̄ces aliꝫ sanctoꝝ. q̄z infallibilis est dei cognitio z inuariabilis ordinatio q̄rūdā est ex parte dei. Aut ōr Joā. xiij. Ego scio q̄s elegerim. Et Aug. in li. de correctiōe z gr̄a ōr. Certū est numerꝰ electoꝝ q̄ nō potest minui nec augeri. Aliud est in p̄destinatiōe effectꝰ ipi⁹ p̄destinationis. q̄ est collatio gr̄e in p̄senti z gl̄ie in futuro. Et hoc iuuať oratiōibꝫ sanctoꝝ ipkeruq;. Nam vt Bonauen. vbi s. sup. j. ōr q̄ in p̄destinatiōe sic quamur de certitudine a p̄te rei. s. hois. Non est inq̄t maioꝝ certitudo in numero electoꝝ q̄ sit in numero aliorꝝ futurorꝝ ꝓtingentiū. q̄z pendet eius tus nr̄e salutis z dānatiōis ex nostri arbitrij libertate. Si aūt loq̄mur de certitudine a p̄te dei p̄cognoscētis: sic est certus euentus salutis nr̄e. Unde patet q̄ ex pte hois iuuať p̄destinatio p̄ bus scōꝝ. q̄ ipetrāt hoibꝫ grām z gl̄iam. Si dicas. Et quō erit mutatio talis in diuina p̄destinatione: Rñdeť sm̄ Bona. vbi s. q̄ nulla est ex pte dei z eiꝰ diffinitiōis: lz fiat ex pte hois sm̄ putationē p̄nis iustic̄ie. Nō em̄ est certitudo nec̄sitatis ipositē in p̄destinatiōe: lz sit certitudo infallibilis in cognitiōe diuia. Sicut exēpli grā cū ego video illū facere rotā: mea visio ē certa de hoc q̄ ip̄e facit rotā. sed tū ille nō necessario facit rotā: z pōt vt nō faciat. Propterea sm̄ etiā Bonauen. numerꝰ p̄destinatoꝝ pōt esse maior vel minor. z p̄senti possunt de saluādoꝝ nūero esse ti sunt q̄ dicūt: Quare debeo bene facere cū deus destinatio nō mutet: sed si puidit me saluādum saluabor. si dānandū vtiq; dānabor. q̄q̄ facā Nā Bonauē ōr ibidē: q̄ stultoꝝ est h̄ argumentū. sicut si diceret: deꝰ re p̄destinauit vt̄z tu debeas viuere cras an nō. ad q̄d ḡ comedis z bibis. zē. O ḡ hō audi Aug. sup Joā. di. Si nō es p̄destinat⁹ fac vt p̄destineris. Si nō traheris ora vt traharis. Nā z Greg. xxiij. q. iij. Obnixi. ītq̄ p̄destinatio ita est a deo disposita vt ad eā eleeti meritis z p̄ahꝫ puenīat. Et ad id inuit pla cretum. Unū est de paulo. de q̄ ōr Aug. q̄ eccīa pauluꝫ sp̄m nō habuisset si p̄ eo Stephanꝰ non oraſſet. Item de Traiano. quē Gregorius oratione liberauit. z multis alijs. Unū ergo est vtile sanctos inuocare.

Circa scōm de copiosa adq̄sitiōe a deo querunt ꝓpter simpliciores de modis. q̄libꝫ. s. modis sancti dei adquisierūt regnū celeste z intrarūt ac possederūt illud: Doc em̄ nobis est vtile vt sciamꝰ sanctoꝝ exemplo consimilē adquirere z habere. Ad quod rñdeť q̄ sicut Joā. Apoc. xxi. dic se vidisse in ciuitate celesti portas duodecim ornatas lapidibꝫ preciosis. Sic duodecim modi describunť quibꝫ homo poteſt adquirere z intrare regnū celeste p̄ copiosa beatitudinis possessione. Prima porta est adhesiōis fidei. Adoptat ei homo in filiū dei p̄ fidē chr̄i. iuxta illud Joan. j.

Sermo LXXXIIII

Quotq; aũt receperũt eũ.i.chm̃ p fidẽ:dedit eis potestatẽ filios dei fieri his q̃ credũt in eũ. Nam hereditas aliq̃ etiã fm̃ iura deuoluit ad adoptatos.ff.de adop.l.vl. Et sic bõ qñq; regnũ adq̃rit vel hereditatẽ. Sic in ꝓposito hoc mõ adquirũt omnes oẽs christiani fideles z sancti.quia oẽs sunt adoptati a deo in filios z a christo i fratres. Si tamẽ viuunt vt christiani deberent. Vñ orãdo dicũt. Pater noster qui es i celis sanctificet nr̃ẽ. Beata porta ẽ bone opationis z spei Athanasius in symbolo. Qui bona egerũt:ibũt in vitã eternã.z qui mala egerũt ibunt in ignem eternũ.qz vt scribit Jac.ij. Fides sine opib̃ mortua est. Hoc mõ adquisierũt patriarche.de quibus dr̃ Hebr̃ũ.in quodã sermone. Multi añ saluationis aduentũ deum omnipotentẽ credentes: sue salutis gratissimũ promissorẽ cernẽtes z in promissione fidelem sperantes certissimũ redemptorem.an hac spei expectatione saluati sunt.scz colendo deũ operib̃ bonis. Hoc modo ius habent in regno celoz̃ q̃ bonis opib̃ que faciũt in spe diuine retributionis:edificãt ibi sibi castra z domos sic qui suis sumptib̃ fabricat sibi palatiũ. Terna porta cõseruationis mãdati. Matthei.xix. Si vis ad vitã ingredi serua mandata. Per hanc intrauerũt ꝓphete z sancti veteris legis. Iste sunt tres porte ab oriente.qz p hec habet in nobis ortũ beatitudinis adquisitio.s.per fidez spem̃z obedientiã mãdatoz̃ qua homo adquirit regnũ iure cõpationis z promissionis diuine. Itẽ alie tres porte subsequũtur a meridie. Quarta est dilectionis.s.dei z proximi. Lu.x. Quid faciẽdo vitam eternã possidebo? Et rñdit Jesus. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde z primũ sicut teipm hec fac z vives. Per hanc intrauerũt apli.q̃ charitate pleni mũdo salutẽ pdicauerunt. Hã tales iure hereditario habent regnũ celeste. Rho.viij. Cumus filij dei.s.per charitatẽ.q; si filij z heredes christi. Quinta est exposition nis sui.s.in mortẽ p amore christi. Apoc.ij. Esto fidelis vsq; ad mortẽ:z dabo tibi coronam vite. Hoc mõ adquisierũt martyres z possident iure belli z victorie. Matth.xj. Regnũ celoz̃ vim patiũr z violenti rapiũt illũ. Sexta est fuge secularia.Sic adq̃runt religiosi cõfessores iure cõmu ꝓheptus mũdi. Mat.xix. Vade z vende oia tũ habes z veni seq̃re me z habebis thesauz̃ i celo. Iste tres porte a meridie dicunt.quia in eis claret feruẽs amor dei.sicut i meridie feruor est solis. Sequũtur alie tres porte ab aquilone z in ordine. Septima porta est gratitudinis i patiẽtia aduersi. Lu.c.xxj. In patiẽtia vra possidebitis aias vr̃as. Itẽ Heb.xij. Per patientiã curramus ad ꝓpositũ certamen. Hoc modo adquisierunt sancti confessores multi. Vñ z Ecc. xliij. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnũ dei. Et sic possidetur regnũ celoz̃ in testamẽto vel legationis.qz chm̃ pcipue fecit in morte testamẽtũ pacis di. Pacẽ meã do vob̃ pacẽ relinquo vobis.s.in testamento. Jo.xiij. Precipue añ deberẽt sic adq̃rere ꝓncipes z militares q̃ etiam p bella pacẽ deberẽt q̃rere: vt dicit Aug. xxiij.q.j. Noli. Octaua est humanitatis miserẽdi. Matth̃.xxv. Venite benedicti patris mei pcipite regnũ. Esuriui enim z dedistis mãdu.rẽ. Per hanc intrauerũt sci ꝓiugati:ꝓfessores z alij multi. Tales possident regnũ iure emptionis z fenerationis. Aug⁹. de doctrina chr̃iana. Miser bõ q̃ feneraris homini:fenerare deo z centuplum accipies z vitam eternã possidebis. Da tecum z accipe celũ.da elemosynam z accipe pr̃iam beatam. Itẽ Petr⁹ rauen. Ecce dñs regnũ suũ vendit:z vt q̃libet emere valeat pro fragmẽto panis exponit. Nec ille. Nona est incoinq̃nationis casti ꝓpositi. Mat.xix. Sunt eunuchi q̃ se castrauerũt ꝓpter regnũ celoz̃. Per hãc intrãt vgines z vidue iure despõsationis a chr̃o. Vñ cant̃ de eis Veni spõsa chr̃i accipe coronã rẽ. Seq̃t. de pozitis occidẽtis.i.mortis. Decia porta ẽ laboris pseuerãdi. Vñ Mat.xxiij. Qui pseuerauerit vs.in fi.rẽ. Per hãc itrare hñt oẽs electi cõi iure lucri brauij. Berñ.in epl'a. Licet omnes virtutes currant:sola tamen pseuerantia accipit brauium

Undecima porta:mortis chr̃i z meriti alieni. Per quã intrant puuli baptizati Marci vltio. Qui baptizat⁹ fuerit saluus erit. Et isti habẽt celum iure gratuite donationis liberalis.qz nõ in ꝓpriis meritis sed alienis saluant. Duodecia est penitentie pro hora finali Matth̃.iij. Penitẽtiam agite appropinquabit regnum celoz̃. Per hanc intrauit latro cui dictum est: Hodie mecũ eris in paradiso. Et per banc intrant penitentes in extremis. ¶ Sed quo iure tales possidẽt regnum celorum:non possum⁹ dicere q̃ ius alẽ ud habeant nisi fraudis more z rapine. Naz vt dicit.ff.de actionib̃ empti z venditi.l. Julianus. Fraus est qñ qd̃ qs erat vẽditur⁹:ego p dolum induxi vt illud minori pcio mihi vẽderet. Sic g magni peccatores soluz in fine penitẽces fraude furant z rapiũt celũ q̃dãmõ.qz minori pcio.s. penitẽtia modici tpis adq̃rũt. Naã bon⁹ z misericors de⁹ vt oẽs possit saluare:ꝓmittit scienter se in hoc fraudari ex misericordia infinita. Vñ Ambr̃. dicit. Q̃ grediantur pctores saltẽ more latronũ z furum vt spoliant dñm z auferant regnũ z vitã eternã Sed ille tãdiues z largus est vt nõ abnuat non resistat.q̃ cũ oia dederit:nihilominꝰ omnia possidebit. Sed deb̃ pctores nõ psumãt:sz q̃ntocius penitẽãt.qz vt de pe.di.vij.i pncipio Aug⁹. ðt q̃ i extremis penitẽtib̃:licz pniam dare possim⁹:securitatẽ tñ dare nõ possum⁹. Tene g̃ qd̃ certum est z age pniam dũ san⁹ es. Ecce charissimi pz q̃ copiosus est de⁹ i dãdo celũ hoib̃

¶ Circa tertiũ de remuneratõe glie celestis q̃rit vñ vl' ex q̃b⁹ ꝓditõib̃ merces celestis reputat ineffabilis gl'iosa z ꝓmẽdabil'.ad qd̃ fm̃ scpturas z doc.

rñdet q er q̃tuor ꝓditionib⁹ ꝑcipuis. Prio qꝫ certa celeritate reddit. qꝫ b ipe de⁹ ineffabil' charitatis repromisit. Un̄ Apoca. xxij. Hec verba fidelissima z vera sūt. Et infra. Qui iust⁹ est iustificet adhuc: z q̃ sc̄us est sc̄ificet adhuc. Ecce venio cito z merces mea mecum reddere vnicuiq; ꝑm opa. Nā reuera cito veniet. s. statim p⁹ morte z indubitanter. Scdo qꝫ opulēta pace renebitur. Isa. xxxij. Sedebit. i. q̃escet pl's me⁹ in pulcritudine pacis z in req̃e opulēta. D Sed q̃rit: Quare in celo inē tām multos sc̄os nō pōt esse discordia: Rndet: qꝫ discordiā faciūt tria q̃ nō hūt locū in celo. Unū est voluntatis dissidia vel discrepantia. Scdm est superbia. Prouer. iij. Inter superbos sp iurgia sunt. Tertiū est iuidia. Sed in celo erūt oēs ꝓcordes voluntati diuine vnanimit'. Psal. Qui habitare facit vnanimes in domo. Nec in celo erit superbia. ps. Nō habitabit in medio dom⁹ mee q̃ facit superbiam. Deniq; ibi (vt ait Aug. super Joā.) nō erit aliq̃ inuidia disparq; claritatis: sed sempiterna regnat charitas. q̃ n̄ pōt discordia esse. Tertio qꝫ nimia felicitate dotabitur. Bern̄. Merces sc̄oꝝ est tām magna q̃ nō pōt mēsurari: tām'ta q̃ nō pōt numerari: tām pciosa q̃ n̄ pōt extimari. z tām copiosa q̃ nō pt finiri. Quarto qꝫ durabilit' sine diminutione ꝑpetuo possidebit'. Sap. v. Justi aūt in ꝑpetuū viuēt: z apud dñm est merces eoꝝ. Un̄ Auguſt. de vtilitate pnie dr. Festinate illuc festinate. s. o christiani charissimi vbi semp viuaq;. Si ista vita fluida diligit' q̃nto magq; vbi feruent' z sp sci in deo letant. Ber'. O bta merces deū videre i se: i nob: z nos i ipo felici iocūditate. O q̃ bō q̃d rorpes erardescere i desiderio vite ēne vbi ē oē bonū sine fine. qō nobis chr̄s ꝓcedat rē. Amē

De oib⁹ sc̄is Ser. m. s. de sc̄itaq; imitatione et beatitudinib⁹ q̃ in euāgelio leguntur.

Elegit nos deus

in chr̄o vt essem⁹ sc̄i z imaculati in ꝓspectu ei⁹ in charitate. Epb. j. z ad laudē bui⁹ festi fitaq;. A Sic docet sacra scriptura sc̄i dei mlti gaudēt z gl'iant. Prio de diuina dilectione. Idcirco apl's vbi s. dr. Bñdict⁹ deus z pr dñi nr̄i ihesu chr̄i q̃ bñdixit nos in oi bñdictione spūali i celestib⁹ in chr̄o. Lyra. i. q̃ finalit' habebit in celo p chr̄m. Sic inq̃t elegit nos de⁹. s. ex oib⁹ hoib⁹ mōi ꝑclitatib⁹. z h̄ mat⁹ ē q̃z elegisse in regē terrenū. Scdo gaudēt sc̄i z gl'iant de cō scientie puritate z anie sc̄itate. ij. Lor. j. Gloria nr̄a hec est testimoniū ꝓscie nr̄e Jō apl's i thema re subdit ad q̃d de⁹ elegit sc̄os di. vt essem⁹ sc̄i z imaculati i ꝓspectu ei⁹. Tertio gaudēt de gr̄e diuine dulcedine q̃ h̄z i charitate chr̄i Jesu. Jō addit: in charitate. Hz q̃n hodie oim sc̄oꝝ festū celebram⁹ vt ipos venerando imitari conemur in sc̄itate. Nā vt ait Chrys. sup Mat. Frustro sanctos colit q̃ eoꝝ sc̄itatē spernit imitari. Idcirco i themate isto hortamur vt nouerim⁹ nos a deo fore electos in chr̄ianos: q̃tenꝰ exēplo sc̄oꝝ sim⁹ sc̄i z imaculati. i. a pctis mūdi z in charitate vera dei z primi: q̃tenꝰ sic ad eoꝝ gl'iam z gaudiū ꝑuenire valeam⁹. Dicat g̃ apl's. Elegit nos deus in chr̄o vt essem⁹ sc̄i rē. Jxta q̃ ꝓba tria ꝓpone ria notabim⁹ ꝓ hoc ꝓmone.

Primū de sc̄itaq; imitatiōe. ibi. Vt essem⁹ sc̄i.

Scdm de sc̄itaq; cognitōe. qō sequit' ad ꝑmiū (articulū)

Tertiū de sc̄itatis bnificatiōe. s. de cōspectu dei in patria.

B Circa ꝑmū de imitatiōe bnoꝝ in sc̄itate vt meli⁹ clareſcat q̃rit' debeam⁹ B facere q̃rū tria.

Primo quid est sanctitas.

Scdo ꝑ q̃ ad q̃rit' sanctitas.

Tertio qualit' ꝓseruat' sc̄itas.

Primo g̃ q̃rit' q̃d sit sc̄itas: Ad qō rndet Dion'. de di. no. c. xij. Sc̄itas est q̃ ab oi pctō est libera z ꝑfecta puritas. Declarat. qꝫ sanct⁹ dr q̃ sanguie tinctus: ꝑm Catholicon. z hoc de veteri ꝓsuetudine: eo q̃ inveneri lege oia mūdabantur in sanguie. z sic ꝓsecrabant. Sic mō q̃libet a peccatis mūdat z ꝓsecrat siue in baptismo siue ꝑnitētia z alijs sacris: nō nisi p sanguis chr̄i meritū mūdat z sc̄ificat vt sit sc̄us. Et q̃b⁹ patet primo q̃ null⁹ hoim pōt esse sc̄us nisi p fidē chr̄i cuius sanguis merito sc̄ificant q̃libet mūdantur. Scdo ptz q̃ hō etiā i fide chr̄i cr̄ns nō pt esse sanctus nisi viuat sic q̃ abstineat se a peccatis puret z mūde. Tertio sequit' q̃ siq̃s peccauerit: penitentiā z alia sacramēta in fide z virtute sanguinis chr̄i sc̄ificari poterit. Un̄. j. Jo. ij. Filioli mei hec scribo vobis vt nō peccetis. sed etiā si quis peccauerit aduocatū habem⁹ apd patrē iesum chr̄m iustū. z ipe est ꝓpiatio p pctis nostris. Deinde.

Secūdo q̃rit. ꝑ q̃ poterit q̃s effici sanct⁹? Ad hoc rndet Chrys. super Matth. di. Tria facit sanctū. A peccatoꝝ mūdicia. spūssancti ꝓsentia. opis boni affluētia. Primū g̃ est efficies homo sanctū. A peccatoꝝ mūdicia. Un. j. Joh. vij. Emundem⁹ nos ab oīi inq̃namento carnis z spīrit⁹ pficiētes sanctificatione nr̄a in timore dei. O ergo peccatoꝝ hoc p certo rene q̃ q̃diu in pctō iaces: non pores esse sanct⁹: sed in statu damnatiōis. Exemplū videm⁹ in oīi re naturali. q̃ purū z mūdū ascēdit supius: z imūdū ac vile descendere habet inferius. ptz de celo quod est mundū z supius. z de terra que est imūda. z ima. infimū locū tenet. Jrē in aqua q̃ supi⁹ ē clara z mūda: inferi⁹ lutosa. Jrē in dolio vini supi⁹ est clarū z mūdū: in fundo habet feces. Sic in ꝓsito. hō mūdus a pctō habet ascēdere in celū. sz pctōr habet descēdere in infernū. Job xxj. Ducunt in bonis dies suos z in ꝑtu ad inferna descē. rē. Scdm est qō efficit sanctū: spūssancti ꝓsentia. sine quo nō est gratuita charitas nec

boie.vñ Rbo.v. Charitas dei diffusa est in cor/ dibus nris p spm sanctū ꝛc. Sz sine vera ꝛ gra/ tuita charitate nō ꝑ ꝺs esse scūs.j.Cor.xiij. Si linguis hoim loq̃r ꝛ angelox: charitatē aūt nō ha.fa.sū ve.ꝛc.ꝛsi fidē habuero ita vt mōtes trās ferā:charitatē aūt nō ha.ꝛc. Tertiū ē bonox ope rū affluētia.qz scribit Ja.ij. fides sine opib mox ociosus.opaꝝ em̄ mag̃ si est.si vo opari renuit amox nō ē. Et sic ptz ꝓpositū. ℙ Tertio q̃ritur adq̃rere ꝛ ꝓdere parū valet.sic ꝛ sanctitatē: Re/ spondeꝺ ꝙ q̃tuox sunt scītatis conservatiua. Primū est carnis mortificatio.j.Cor.ix. Castiꝺi.ipe reprobo efficiar. Sicut enim carnes putre scunt nisi bene saliant:sic in ꝓposito nisi caro diligenter mortificet. Nā Jac.j. Unusq̃sq̃ tentat a ꝓcupiscētia sua ꝛc. Scōm ꝓservatiuū scītatis ē occasionū peti devitatio.sicut est mlier societas aspectꝰ:auditꝰ ꝛ sensuū refrenatio. Aug. Tenta mihi:ceꝑs sum ꝛ nō mentior. Cedros libani vidi corruisse p feminā. Jtē Bern̄. Mors intrat per fenestras nr̄as si sensus exteriores sollicite non custodiunt. Tertiū est devota oro. Mat.xxvj. Vigilate ꝛ orate vt nō intretis i tētationē ꝛc. O q̃ bō aduerte q̃ seruētes fuerūt scti circa sui custodiā ꝛ tu imitari eos stude. Quartū ꝓfuatiuū est assidua crucis chr̄i cogitatio. Jsi. Nil rāefficax medicamentū ꝙ oia vicia sīē passiōis chr̄i meoria. ℙ Circa secūdū ꝓncipale de scītatis cognitiōe q̃rit.quib9 signis cognosci ꝑ ꝓfecta scītas i hoie Rndeꝺ fm doc.ꝙ triplex est differentia signox. Primo q̃dā sunt signa q̃ nūmō ostēdūt sanctū sed nō faciunt. vt miracula. Greg. Miracula sā malox.ve patet de antichr̄isto ꝛ alijs.de quib9 Matth.vij.chr̄us dr. Multi dicēt mihi:domine domine in nomīe tuo ꝓphetauim9 ꝛ demonia eieci mus ꝛ vrtutes multas fecim9:ꝛ confitebor illis ꝙ nunq̃ noui vos. Ubi nota fm Ludol.ꝙ mi racula q̃q̃ fiunt ex merito illi9 sup quē iuocāt nomē dn̄i: q̃q̃ ex merito:sed ob vtilitatē assistēnū buiꝰ nec ex illi9 merito:sed ob vtilitatē assistēnū vt videtes deū honorēt:ꝛ vrtus chr̄i ostendatur q̃q̃ aūt ad dānatox iuocāt.s.q̃ ex ℞ ille in ela tionē ꝛ vanā gl̄iam extollit:vel aliq̃ alio vicio oc casionaliꝛ nocēt facieti miracula:vel etiā alijs ꝙ ℞ si q̃q̃ iniq̃ ꝓbetēt aut miracula faciāt.qz iste sunt gr̄e gratis date.ꝛ tō dant ꝓncipaliꝛ ad vtili/ tatē ecclie.etiā p malos.sic dn̄s elemosynā p ma nū seruū q̃q̃ facit. Secōo q̃dā signa lz nō osten dant:sēi efficiut scīm.vt sūt itima opa vrtutis ꝛ gr̄e ℞ alie vrtutes interiores:que etsi sanctū reddunt hoīne vetīm nō ostendunt.qz ab boibus talia deridēt. Job.xij. Deridet iusti simplicitas. Greg. mozal. Ab buiꝰ möi sapiētib9 puritas:mānsuetu do ꝛ simplicitas ꝛ humilitas reputaꝝ facultas. qz reprobi abominātes talia facultatē putant q̃ iusti deo ℞ offerūt Tertio q̃dā sūt signa q̃ scīm faciūt hoiem sil' ꝛ oñdūt .vt sc̄ exteriora opa vtu/ tū. Et talia ꝑtinua sūt septē signa ꝓfecte scītatis. ℙ Primū signū arduox operꝫ exercitatio ꝑti/ pue i pietate miscēte ad primū. Nam.j. Tim̄.iiij ōr. Exerce te ad pietatē. Corpalis em̄ exercitatio ad modicū vtilis est.s.ad repssionē ꝓcupiscētie q̃ reꝑmꝝ ꝑ ieiunia.vigilias ꝛ hmöi.qz modicā po testatē habet ꝓcupiscentia in ꝓfectis.eo ꝙ est repssa er bono vtutis exercitio:nec ꝑmittꝝ regnare i eox corpe. Sequitur ibidem. Pietas aūt ad o/ mnia vtilis est (scz quia disponit hominem ꝛ ad se ꝛ ad primū optime) ꝑmissionem habens vite que nunc est.i.gratie (ꝛ future) i.glorie. Nec Ih ra Scōm signū benigna in aduersis toleratō ꝛ gratiarū actio. Un̄ Greg. Ego inq̃t patiētiā ve ram in aduersis ꝓfero q̃busuis miraculis etiā si mortuos ꝙs suscitaret. Un̄ ꝛ in canonizati one sanctox fit inq̃sitio maxima ꝛ vis de patien tia cū charitate:vt ptz p Piero.j.q.j. Uidi q̃ntū. vij.q.j. Omnis qui. Hinc etiam Bern̄.ꝛ in lib. de interna ꝙuersatione. Sine patiētia nō sūt mlt̄ tum ponderanda merita. Tertiū est charitaꝝ inflāmatio s.in moriendo ꝛ viuendo cum chr̄o. Aug9.de natura ꝛ gratia. Charitas nascit:nata nutritur:nutrita roboratur: roborata ꝑficitur: q̃ cū ꝓfecta fuerit ōr Cupio dissolui ꝛ esse cū chr̄i sto. Nec ille. Quartū est dispectus mundi et diuinox delectatio. Un̄ scīm in greco dicit Agr̄ os.i.sine terra.qz ille verus scūs est q̃ nil terre/ num cupit:sed in solo deo delectat vt ait Diony. de diuinis nominib9. Aug. Uenenum charitatis est cupiditas. Quintum signum est excessus mentis ex amore diuino. Nam Dionysius dicit Est extasim faciens diuinus amor nō dimittēs suūꝑox amatores esse:sed ipius dei. Sextuz est fletus vberior in sancto desiderio Aug. Quā to q̃sq̃ est sanctior ꝛ sci desiderij plenior:tāto fit in eius oratione fletus vberior. Et sic patet.

Septimū est gratiaꝝ facilis impetratio ℙs. Uoluntatē timentiū se faciet.s.de9.ꝛ deꝑcationez eox exaudiet. Hec sūt signa ꝑtinue ꝛ ꝓfecte scī/ tatis. Conemur itaq̃ charissimi: ꝛsi nō valeam9 esse ꝓfectitatem ꝑ modulo nostro satagam9 sā ctos imitari ꝛ ipox intercessiōes exorare vt per eox merita saluemur.

Circa tertiū de bitificatione.s.sctox accipiam9 hanc questionem.qualiter homo debeat imita/ ri sanctos in ipsis beatitudinibus.quas salua/ tor ponit ecclia legit in hodierno euāgelio exp̄s sius. Ad q̃ omittēdo causa brevitatis multa q̃ de b̄ scribunt in ℞monib9 sufficiat breuiter nota re ꝙ vt dicitur Matth.v. diuerse sunt beatitudi nes sanctorum ꝛ eorum merita ac premia cor/

respõdẽtia fm q̃s' ꝓmisit chr̃s regni celestis vitã beatã. Quã ꝓmissionẽ in morte sua ꝯfirmauit p testamentũ. Unũ ps̃. Disposui testamẽtũ electis meis. Per bas ḡ beatitudines obtuantes sancti possident vitã btãm diuersis ordinib⁹.z imitãdo scõs nos q̃z adq̃rere z possidere poterim⁹ p easdem. O deuota ania elcua mentem ad ꝑplandũ ordines oim scõꝝ. z btãm illã celestẽ curiam Primo q̃dẽ in supmo ordine in celo est sancta trinitas pſonaꝝ diuinaꝝ.s.pater z filiꝰ z spũsctũs vnꝰ deꝰ oipotẽs.quẽ hodie debemus maria deuotiõe adorare z collaudare in scis suis:qz ipe est creator redemptor z gl'ificator oim electoꝝ suoꝝ. Unũ Raban⁹ sicut legit in lectione hodierna dicit. Nũc ḡ fratres charissimi in oim ꝓmordijs scõꝝ nobis notare:laudare z gl'ificare ꝯdecet deũ q̃ cũctos ꝯdidit scõs:p quẽ oia facta sunt.cui⁹ maiestas nec incipit nec desinit in seculum. Scõo ordine post deũ sup oẽs angelos z btõs ꝯsistit btã ẏgo Maria dña omniũ creaturaꝝ.z tõ hodie ipa summe est honorãda. qz est regina z dña angeloꝝ z hoim:mr̃ dei z spiritualis mat̃ chr̃ianoꝝ:aduocata seculi:mr̃ gre z miscõie. Unde canit ecc'ia. Maria mat̃ gre z̃ in hora mortis suscipe.vt sciam⁹ q̃ nõ nisi per ipam salutẽ habere possum⁹ Tertio est ordo angeloꝝ p distinctionẽ nouẽ chꝛoꝝ.q etiam in hodierna solẽnitate sunt multũ honorãdi.quia sunt nostri custodes:z in celũ ductores:oratiõnũ nr̃arũ ꝓsentatores:de salute nr̃a ꝯgaudẽtes teste saluatore Luce.xv. Gaudiũ est angelis dei sup vno pcõre z̃. Isti oẽs btificati sũt p caritatẽ z amorẽ diuinũ.ḡ q vult btificari cũ angel⁹ adhereat deo z chr̃o p amorẽ. Unũ Ync. de similitudinib⁹ dicit. O charitas q̃ magnũ est vinculum tuũ q̃ nõ solũ angelos deo:sed deũ z hominem mirabiliter copulasti:deũ ad terram traxisti :ad colũnã ligasti:cruci affixisti:sepulcro clausisti:z ad inferos attraxisti. Quis inquã fecit hec oĩa nisi amor saluꝝ nr̃e. O ḡuiores saro z plũbo q̃s tãti amoꝝ vinculũ nõ trahit sursum ad deũ erq̃ pus traxit deũ deoꝛsũ ad hoies Quarto ordine sup alios scõs ꝯsistit cet⁹ apl'oꝝ.qz vt Dionys̃. de ecc'ia.hierar.dt. Grad⁹ apl'ic⁹ est sup⁹ vtpote chr̃o vicinissim⁹ in ecc'ia militãte:sicut et seraphin in ecc'ia triumphãte. Isti ꝓmisit z legauit chr̃s regnũ celoꝝ p pmã btitudinẽ di. Beati paupes spũ qm̃ ipoꝝ ẽ reg.ce. Isti em̃ fuerũt ꝑmi q̃ ꝓpt̃ chr̃m oĩa reliq̃rũt. Et nos ḡ debemus ipos in h̃ imitari si volum⁹ ad eoꝝ btitudinẽ p uenire.z debem⁹ ipos hodie honorare z inuocare.qz p eos sum⁹ in fide chr̃i plãtari z edocti ad salutẽ. Q Querit Qualiter debeat z teneat chr̃ian⁹ hãc btitudinẽ hic.s.pauptatẽ spũs. Rñdet fm doc.q̃ triplicit. Uno mõ deũ hũlit timẽdo. Ebryc. in hom. Paupes spũ dicunt hũles z formidãtes dei iussiões. Scõo nil mũdi eque deo diligẽdo vel ꝯtra ꝑceptũ dei cupiendo. Ter. Diuitie sit affluãt nolite cor appõere.s.p affectũ amoris. Piero. Paupes spũ sc̃ nõ q̃ reby mũdi volũtate sc̃ paupes. Sũt ei q̃dã paupes deo et nõ mũdo.sic dauid rex z alij sci diuites q̃ interdiuitias spm̃ hũt pauptaꝝ:cũ eis p amorẽ nom herẽt. Alij aũt sunt paupes mũdo z nõ deo.vt q nil hũtes cuperẽt libent hic.sic sunt fures et latrones. Tertio aũt mõ pfectissimo paupes spũ sunt amore chr̃i oĩa mũdana relinq̃ntes.sic apli z religiosi.sz h̃ est pfectiõis.ad q̃ñ teneãt oes sancti chr̃iani.j.q.ij. Sacerdos. Quinto ordine sanctorum archaꝝ.q̃by chr̃s legauit regnũ celoꝝ p secũdã btitudinẽ di. Beati mites qm̃ ipi possidebũt trã. Nã mitis ẽ q̃ nõ resistit malo.s.p ipsũ debũt trã. Nã mitis ẽ q̃ nõ resistit malo.s.p ipsũ tẽtiã:sz vincit bono malũ.vt ot. Aug.s.retrahendo passiões ire fm dictamẽ rois z diuine legis. Sic fecerũt pr̃iarche.vt pz de Noe i fabricatione arce.de abraã in pegrinatione.de isaac i imolatione de iacob in psecutiõe ip⁹ esau.de ioseph in venditiõe. Qui ḡ vult btificari cũ pr̃iarchis studeat esse mitis. Aug. Rixent̃ imites p reg̃ celũ. Qui aũt mites qm̃ ipi possidebũt trã viuẽtũ de qua expelli nõ poterũt. Sexto est ordo ꝓphaꝝ.q bus chr̃s legauit celũ p tertiã btitudinẽ di. Beati q̃ lugẽt qm̃ ipi ꝯsolabũt. Nã ꝓphe lucũ habuerũt ꝓ pcis ꝓpt̃.vt patz de moyse Exodi.cap. de Isa.c.lxj. de Hieremia.c.ix. de Daniele.c.x. Quia ḡ luctũ ꝓ pcis ꝓpt̃ facũtati ꝓphaꝝ beatificabunt. Septimo ordo martyꝝ quibus legauit chr̃s celũ p btitudinẽ patiẽtie di. Beati q̃ ꝯsecutionẽ patiunt ꝓpt̃ iusticiã.qm̃ ipoꝝ ẽ regnũ celoꝝ. Fac z tu hõ silr. Octauo est ordo confessoꝝ rũ.q̃by legauit chr̃s celũ p btitudinẽ di. Beati q̃ esuriũt z sitiũt iusticiã:qm̃ ipi saturabunt. Nã ꝯfessores tãto ꝛsiderio feruebãt ad iusticiã ois ꝓtutis z ꝓbitatẽ q̃ merito canit de eoꝝ vnq̃q⁹ sic. Qui pi⁹ prudẽs hũl' pudic⁹ sobri⁹ cast⁹ fuit z q̃et⁹ vita dũ pñs vegetauit ei⁹ corpis arx. Nonora ḡ eos imitãdo vt sis i numero eoꝝ. Nono ẽ ordo ꝙ ginũ.q̃by legauit chr̃s btitudinẽ mũdicie di. Beati mũdo corde qm̃ ipi deũ videbunt. Debem⁹ ḡ eos honorare hodie z imitari in castitate. Decio ordo religiosoꝝ.q̃by chr̃s legauit in testamẽto btitudinẽ paci i ꝛscia di. Beati pacifici q̃m filij dei vocabunt. Nã religiosoꝝ ẽ cũ alios ad pacẽ reducere.sic moda pace ꝛscie z cẽ alios ad pacẽ reducere.sic ipi sẽ in claustro rãq̃ i celesti gadio vbi pax ꝑfecta viget z laus sp̃ diuina.vñ Bre. Quid est paradisus nisi q̃dã vestigiũ pacis cine. Hec ista trãsitoria nisi q̃dã vestigiũ pacis cine. Hec debem⁹ imitari eosdẽ.qz vbi pariter dei. Sicut in pace fact⁹ est loc⁹ dei. sic discordia locus diaboli. Undecimo est ordo viduaꝝ.z eoꝝ iugatoꝝ.q̃by chr̃s legauit celũ p btitudinẽ misericordie di. Beati misericordes qm̃ ipi misericordiã ꝯsequent̃. O ḡ hõ exhibe misericordiã ois pegrinos suscipiẽdo z̃. vt tibi deus misereatur ois tamẽtũ legauit vt fuer̃ fidẽ formatã charitate.

Sermo LXXXVI

uiolatã in oi aduersitate qñ post enũerationem ocio brĩudinũ ꝯcludit dicens. Beati estis cũ maledixerint vob boies ꝛ pse. vos fu.d.o. m.ad.v. est in ce. Accedam⁹ ẽ charissimi ꝛ hũlit genuflexo rogem⁹ dñm iesum vt p merita oim scoꝝ suorũ ꝓpue dẽ mĩs sue: ac passionis ꝛ sanguis ipi⁹ xpi det nob hec fuare in pñti. ꝛ tãdẽ felicit regnare i celo cũ beatis sine fine. Amẽ.

In cõmemoratõe defunctoꝝ Sermo ꝑmus de vtilitate pietatis in defunctos.

Sancta et salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a pcis soluant. ij. Machab. xij. Scã ecclia post festũ oim scoꝝ felicit regnãtiũ xpo ꝛ cuolet ad regnãdũ etiã ipi cũ sctis. ꝛ hoc est valde scm ꝛ pissimũ vt p suffragia ꝓ eis fcã a pcis soluant. Nã mortuoꝝ qdã sunt q̃ soluti a pcis nequeũt: sic dãnati. vñ ꝓ illis nõ ẽ orãdũ. Aug. Si scirẽ patrẽ meũ ẽe in iferno nõ pl⁹ orarẽ ꝓ eo q̃ ꝓ diabolo. Alij aũt sũt a pcis oino soluti. vt sũt bti i celo. ꝛ ꝓ illis etiã nõ est orãdũ. qz Aug. ost. Iniuriã facit martyri q̃ orat ꝓ martyre cũ pon⁹ debem⁹ nos illi⁹ orõi cõmẽdare. Sed alij sunt q̃ nõdũ sunt soluti: sz pñt soluti a pcis. vt sunt ale in purgatorio. ꝛ de istis accipit ꝛ ca. nit in pistola ꝑbũ ꝓpositũ. s. Scã ꝛ salubris est cogitatio ẽ. Iurta que verba tria mysteria nota ꝛ ꝓbo ꝛ mone.

Primũ dicit salubrime inductõis. ibi. Sã ꝛ salubris est ẽ.

Scõm ost certissime agnitõis. s. exoratiõis ꝓ defunctis. Tertiũ ost valissime subuẽtio⁹ (defunctis. nis. qz ꝓ boca pcis soluũtur.

Circa ꝓmũ de inductõe saluberrima ad pietatẽ exhibẽdã defunctis notãdũ ꝓ ꝯclusõe q̃ dicit. Et ad id inducũt ꝑcipue q̃tuor rõnes.

Prima rõ accipit ex scptura sacra.

Scda ex amicicia vera.

Tertia ex pena acerbissima.

Quarta ex indigentia maxima.

Quinta ex efficacia saluberrima.

Prima rõ ex scptura sacra. Dis em scptura vet. ꝛ no. testamẽto hortat nos ad pietatẽ exhibendã defunctis ꝛ subueniẽdũ eisdẽ. ex q̃ etiã ꝓmittẽtur nõ ꝓpicias grãm. nõ desis plorãtibus ꝛ ꝯsolatõe magna bona. Nã Eccli. vij. scribit. Mortuo ꝛ cũ lugentibus ambula. Ex his em in dilectione firmaberis. Hec ibi. Ite Eccli. iij. Elemosyna patris tui nõ erit in obliuiõe ꝛ pro pcis mĩs restituet tibi bonũ. Ubi Lyra ost ꝙ filij tenent parẽtes ad hoc nõ solũ viuis sz etiã defunctis. Ideo ost. Elemosyna patris. i. ꝓ animꝫ patris data nõ erit in obliuione. s. coram deo. Nã ꝓ pctõ mĩs. i. ꝓ elemosyna ad remissionẽ pcti mĩs data: restituet tibi bonũ meritoriũ. Sõ subdit. In iustitia edificabit tibi. ꝛ in die tribulatõis. i. mortis cõmemorabit tui. ꝛ sicut i sereno glacies: soluent pcta tua Ecce patet plura bona ꝓmissa ꝓ pietate defũctis exhibẽda. s. meritũ vite eẽne: mors bona ꝛ remissio pctoꝝ: ꝛ firmatio in dei dilectõe. Propter qõ cõmẽdat Judas machabe⁹ q̃ misit duodecim milia drachmas argẽti hierosolymã offerri ꝓ pctis mortuoꝝ. Scta g̃ ꝛ salubꝛ est cogitatio ꝓ defũctis exorare: vt ptz in themate. Et q̃ ptz q̃ errãt q̃ dicunt q̃ auaricia sacerdotum excogitauit commemorationes defunctoꝝ cuꝝ vtriusq̃ testamẽti scriptura ad misericordiam nos hortet. Vñ ꝛ Matth. v. dñs dicit. Beati misericordes qm̃ ipsi misericordiam ꝯsequentur. Amb. Sola misericordia comes est defunctoꝝ. Hinc est q̃ ecclesia statuit de celebratõe misse. ca. Cum creatura. s. q̃ nulla missa debeat celebrari q̃n defunctorũ in ea fiat memoria. qm̃ vt Beda ost. Indign⁹ est oĩi suffragio q̃ defunctoꝝ fuerit immemor in ꝟ seculo. Idẽ Haymo sup Apoc. ost Scõa rõ ex amicicia vera accipit. qz Greg. ost. q̃ ler vere amicicie est vt q̃ diligit i ꝓsperitate scz hui⁹ vite: diligat ꝛ in aduersitate: ꝛ etiã post mortẽ. iuxta illud Prouer. xvij. Omi tpe diligit q̃ amic⁹ ẽ ꝛ frat in angustijs cõprobat. Vñ q̃ non subuenit post mortem amico ꝑbat nõ vere illum dilexisse. j. Jo. iij. Qui viderit fratrẽ suũ necessitatez patientem ꝛ clauserit viscera sua ab eo quo charitas pfis manet in eo: nõ diligam⁹ verbo neq; lingua sz ope ꝛ vitate tẽ. Hinc Fontin⁹ de muratibilitate rex ost. Qui fingit amicicia pcor ẽ illo q̃ fabricat falsam monetã Sic in ꝓposito. qz ille in rebꝰ iste in aĩa fraudat. Sed tales audient sup se ventuꝝ iudiciũ dei. qz vt ait Haymo sup Apocal. Justo dei iudicio sine miscõia se sbtrahit q̃ defunctoꝝ pcipue amicoꝝ imemor fuerit qz vt scribit Jaco. ij. Judiciũ sine miscõia fit illi q̃ nõ facit miscõiam. Ad id exẽplũ legit de q̃dam monacho q̃ cum obijsset mlt⁹ missas: officia ꝛ psalteria fratres fm morẽ pro eo direxerũt. Post ꝟ apparuit cuidam fratri ꝛ ꝙstus est q̃ esset in magnis penis nec iuuaret a fribꝰ Qui frat respõdit. q̃ mlta officia ꝓ te fecim⁹: nũ q̃d illa tibi pfuerunt: Qui rñdit. Dũ ego viuebã multoꝝ aliorũ officia mortuoꝝ q̃bꝰ tenebar neglexi pozare. ꝛ iõ diuino iudicio omnia hec que pro me fecistis illi acceperũt q̃bꝰ tenebar. ꝛ sic ego ꝓuatus sum.

Tertia ratio ex pena acerbissima. q̃a fm Thomã ꝛ Albertũ alios q̃ In operibꝰ misericordie ci⁹ tus est succurrendũ illis q̃ sunt in maioribꝰ penis. Et qz anie in purgatorio sũt in maximis penis plus q̃ si omnes carbones hui⁹ mundi in vnũ collecti essent ꝛ i medio coꝝ q̃s viuẽs cruciaret. qz vt Aug. ost. ꝛ ptz etiã di. xxv. Qui in alio. Ignis purgatorij miro mõ grauis est. supat ei

oẽm penã quã q̃q martyr el vl malefactores pas
si sũt vel pati potuerũt. Vñ grauis est esse in pur
gatorio ad ictũ oculi: q̃ tota die in igne maximo
z craticula assari. Iõ Aug. Qui purgatoriũ pe
tit nescit q̃d petit. Sed de acerbitate pene eius ali
bi latius agemus. q̃ debemus misereri aiaꝝ. Quan
ta rõ est indigẽtia maxima. Tã Aug. ôt Magna
pietas est illos iuuare q̃ se iuuare nõ pñt. Sed
ipe aie in purgatorio sũt tã pauores z idigẽtes q̃
in nullo se pñt iuuare. neq; p̃ intellectũ vl sapiaz
neq; p̃ p̃rias opationes. Eccles. ir. Oẽcunq; põt
manus tua istãter opare. q; nec opus nec rõ: nec sci
entia est apud inferos. Lyra. s. ad merendũ. q; ñ
sũt in statu meriti vel demeriti. licz sit sapientia z
scia q̃ ad aliud. Itẽ nõ pñt se iuuare ex rebus exte
rioribus. q; oia dimiserũt i morte. Ps. Relinq̃nt
alienis diuicias suas. zc. Itẽ ihus. Da tua dũ tua
sunt. q; post mortẽ tua ñ sũt. ℣ Sz nunq̃d
aie in purgatorio pñt se iuuare oratione p̃ria: cuz
eis sint in gra cur nõ eraudiunt i oratoe Rũr fm
Rich. in. iiij. di. xlv. q. vl. ar. penul. q̃ oratio existenti
um in purgatorio nõ p̃dest eis ad augmẽtũ gre
nec glie. q; q̃ ad b sũt totaliter extra statũ ipetrãdi
aliq̃d p se: sz q̃ntũ ad mitigationez pene sue z ab
breuiationẽ pdest eis. Si dicas. sic a pena statim
liberarent. Rñdet q̃ b nõ seq̃t. q; ipi b nõ petũt
sz diuine miscõie supplicãt vt fm bñplacitũ suum
misereat eoꝝ. z sic eraudiunt. Vñ q̃dã rapt⁹ vi
dit aias in purgatorio Salue regina deprome
re. Et sic ptz indigẽtia Quãta rõ ex efficacia sal
uifica. q; multas vtilitates effi pietas exhibita de
functis. de q̃b. iiij. ar. fmõis dicem⁹. ℣

Circa scõm de certa agnitõe. s. quõ scire possũt
defuncti q̃ ꝺs eis bñfacit q̃rit Utrũ oẽs aie de
functoꝝ in purgatorio existentiũ cognoscãt pietatis
bñficia exhibita a nob in opib suffragioꝝ z ora
tionũ. Rõ q̃stionis est: q; Esa. lxiij. scribit. Abraã
nescuit nos: z isrl ignauit nos. Sup q̃ glo. dicit
Mortui etiã scti nesciũt q̃d agãt viui: etiã eoꝝ fi
lij. Itẽ Aug. li. de cura p mortuis agenda dicit.
Ibi sũt spũs defunctoꝝ vbi nõ vident q̃q agũ
tur aut eueniunt in ista vita hoib. Sed ꝛ b est:
q; anie oẽs de suffragio p q̃libet facto in purga
torio existẽte gauderẽt ꝛ gratulãt ex charitate: vt
credit ab oib doc. z p̃cipue ptz p̃ba Diero. de
ꝛse. di. v. Tã mediocriter. sed nõ gauderẽt nisi co
gnoscerẽt. q̃ zc. Ad hec rñdet fm Rich. sup. iiij.
dist. xlv. q. vij. ar. j. q̃ anie in purgatorio cogno
scunt oratones z suffragia q̃ eis porrigim⁹: nõ tñ
naturali sua ꝛtute nec in ꝛbo diuino eo q̃ non
dũ sunt bte: vt pbat rõ i obiectiõe p̃dicta. tñ vtiq;
vt ꝛgratulent ꝛ ꝛsolent bñt cognitionez de his et
q̃busdã aliis q̃ hic gerunt: p̃cipue p q̃nq; fm q̃
colligit a doctoribus. Primo q̃dem p diuinaz
inspiratiõnẽ. Sicut em sancti homies in hoc se
culo quãdoq; cognoscũt aliq̃ futura vel supna
secreta ex diuina inspiratiõe q̃ a se scire nõ pos
sunt neq; ab aliq̃ didicerũt. sic z ille scrẽ anime in
purgatorio. Vñ legit i Apiario q̃ q̃dã defunct⁹
fuit resuscitat⁹ p quẽdã scrm z referebat seviãis
se q̃ q̃dã aia i purgatorio quã adhuc i ista vita
pus nouerat in corpe extitit: cũ grauissime to
rek maximo igne circũdata: subito ecclesiã cu
clamauit di. Ayia miserere mei. quã alia aia cõ
bi ago q̃ ñ in finẽ oblit⁹ es mei. quã alia aia cõ
sors in pena interrogauit vñ talis ecclesiã sibi
foret in talib penis: rñdit. Ecce a dño datũ est
bi scire q̃ hodie nat⁹ est puer in genealogia mea
q̃ postq̃z ad virilẽ etatẽ venerit: psbyter efficet
cui⁹ p̃ma missa ab istis penis ego liberabor. Ac
sic ptz q̃ deus inspirat illis. Secũdo p angelos
cã reuelationẽ. q; angeli. s. custodes eaꝝ animaꝝ
rũ sepe eas visitãt ꝛ exhortant ad patiam: dicũt
eis determinate q̃d faciunt: p eis aliq̃ ꝛ reuelant
eis q̃ntũ terminũ pene. z in hoc valde ꝛsolantur
sicut legit q̃ angel⁹ Tob. v. dixit. Fortis ailo esto
in primo est vt cureris. Tertio p monitionem
denuo intimationẽ. Tã aie in purgatorio sunt
maxima admiratiõe charitate plus q̃z in b mũdo.
nec est inter eas odiũ vel inuidia. q; sunt in gra
nõ sicut in inferno vbi est summa ira z odiũ. Ioan
in purgatorio vna alias ex charitate ꝛsolat. Et si
qñ aia alicui⁹ noti decedit ex hoc seculo: intimat
illi aie in purgatorio p̃sto existenti facta p eas fu
fragia. Probant p̃dicta p Aug. xiij. q. ij. Fatendũ
dũ. di. sic. Fatendũ e nescire q̃dẽ mortuos q̃ in b
agant dũ hic agit. Postea vo audire ab eis que
binc ad eos moriẽdo p̃gũt. nõ quidẽ ab eis de
sinunt etiã isti meminisse. z q̃ illos q̃b decidũt
tant opter audire. pñt z ab angelis q̃ rebus
agunt p̃sto sunt audire aliq̃d mortui. hec Aug.

Quarto p experientie cognitionẽ. q; qñ aliq̃d p
mortuo fit: experit sibi penã alleuiari. vt volunt
cõit doc. ℣ Sz mgr Henri. de hassia dicit q
acerbitas ex b nõ mitigat: sed solũ fit eis quod
dã refrigerium. Verbi gra. Sicut siqs portans gra
ue pondus z aliqs p̃ster ei baculũ aque frigide
vel vini: leuat videt portare: licz sit idẽ pondus.
Sic z in purgatorio aiaby alleuiat pena p mia
suffragia. tamẽ huius pene duratio abbreuiatur
licz acerbitas nõ mitigetur. quia cũ anime in purga
torio sũme appetũt deũ beatifice videre. q̃ est
magis eligeret acrius pati vt eo citius ad deum
veniret. Hec fm Henri. Sz p̃ma opinio ẽ cõior.
Sic ergo ex alleuiatiõe pene cognoscũt q̃ aliq̃d
fit p eis: sed tamẽ quis hoc facit nescunt. Quinto per liberat
per reuelationẽ: vt patuit. Quinto per liberat
tionẽ. quia cũ ipe anime liberanti sciunt q̃ suffrag
gia quoꝝ liberate sunt. Ꝯueniẽs est eis facta. vt
tescat eis a quibꝫ z q̃ suffragia sint eis facta. vt
postq̃z assumunt in gl̃iam: suis suffragatoribꝫ
impẽdãt orãdo z intercedẽdo apud deum p illis
Nõ em possibile est q̃ ingratitudo apud deum
viciũ locũ habeat in bris. Sed si nõ rependerent
illis suffragatoribꝫ esset ingratitudo. q̃ zc. ℣

Quer̃. Quid si aliqs facit suffragia aliqs p

aia defuncti quē nūq̄ vidit aut nouit in b̄ sec'o: an ania pt eū cognoscere in purgatorio: Rñdet fm doc. q̄ aīa q̄diu stat in purgatorio non cognoscit eū determinate sic cos q̄s i b̄ sc'o nouerat nihilomin⁹ ania regratiat eidē z desiderat eum beata fuerit z i celū assūpta tūc cognoscet ihēm dominū videbit z regratiat ac intercedit pro illis: uno oēs bñfactores suos determinate q̄s etiā nunq̄ viderat z regratiat ac intercedit pro illis: Q̄ bō vide er his q̄ bonū: sāctū z salubre ē pie rare exhibere defunctis.

Circa tertiū de vtilitate subuentois. s. ip̄is defunctis in purgatorio exīt̄ inq̄rēdum restat. nio plicates defunct̄ exhibēdo: Ad qō rñdet q̄ ōles vtilitates z q̄lia bona saluifica adq̄rit bo⁹ papue septē. vt p̄z fm ordinē alphabeti. Aria est amorosa acceptatio. s. corā deo. qz vt Bona. dū est. p̄ mortuis. s. ap̄ē corū necessitatē z ap̄ē deo. xliij. di. xlv. His ex causis duab⁹ valde ora⁹ volūtatē qua sibi multū cōplacet vt vnū mēbrū releuet aliud. Sum⁹ aūt oīm inuicē mēbra. ad Rom. xij. Et qz placet deo si iuuam⁹ aliquē pau per b de q̄ dubiū est vtr̄ sit in gra. Existētes au tem in purgatorio sunt eiusdē capitis. s. chr̄i mē⁹ bra in charitate certitudinaliter z gra viuētes. q̄ se quit q̄ capiti chr̄o multū acceptū est z placitum vtiliter⁹ illos tanq̄ mēbra nob⁹ in chr̄o p̄iūcta mone caput nr̄m regratiat z acceptum habet si mam⁹ pedē iuuat aut liberat a carcere atq̄ cōpe dit. Sic i ꝓposito chr̄s resalutat i iudicio. qō. s. dim⁹ aiab⁹ in purgatorio di. illō Mat. xxv Quod vni ex mīmis meis fecistis mihi fecistis. Ecōra p̄silter ip̄s operabit contra nō facientes.

Bta vtilitas est beator⁹ oīm letificatio. quia beat⁹ oīm ā gelor⁹ z sctor⁹ gl̄ia accidētalis accre⁹ scit z gaudū in liberat̄ z associatis suis conci⁹ tū. p̄ qbo liberādis z ip̄i sp̄ orant ex charitate. Ñ cū tu aiam liberaueris oēs beatos letificas z ihr̄ regratiant: ñ solū illa aīa liberata: sz oēs boī z angeli in iudicio p̄ felicitatis augmēto: fm doct. Tertia est p̄solatio. s. oīm existētiū ī pur⁹ gatorio. qz p̄ q̄libet subsidio facto p̄ q̄cunq̄ aīa in purgatorio existēte oēs p̄gaudēt z consolant ibi existētes in charitate. vt sup̄ dictū ē fm Ric. Et ideo oēs ibi existētes orant p̄ isto q̄ facit ali⁹ quid. p̄ quod suffragiū alicui cor⁹. ¶ Si dicas: nū torio existētiū. p̄ nobis viuis oratio illor⁹. s. in purga li. di. xlv. q. pe. ar. vl. q̄ eap⁹ orōes p̄sunt multis viuis z oīb⁹: nisi sic ip̄edimētū ex p̄te nr̄a. sicut z ois sctor⁹ pat⁹ i limbo p̄derat filijs isr̄l viuis. vt p̄z. ij. Machab. vl. de orōe Hieremie: q̄ tunc in limbo fuit. Et certe cū sint p̄firmati in gra bi qui sunt in purgatorio. plus q̄ valet cor⁹ p̄ nob⁹ oīo sctor⁹ q̄ adhuc sūt i isto mūdo. Quarta est de ensato. Nā Petr⁹ Cluniacēn. ait: vt p̄z i cōi legēda: q̄ cū q̄da sacerdos q̄tidie de mortuis ce lebraret: apd episcopū accusat⁹: est suspēsus ab officio. Cū āt eps in magna solēnitate p̄ cimiterīū trāsiret p̄ illū mortui surrexerūt dicētes. Iste eps nullas missas nob⁹ dat: insup̄ sacerdotē nostrū nobis abstulit: sz certe nisi emēdauerit mori etur. q̄ sacerdotē absoluit: z ip̄e libenter p̄ mortuis de cetero celebrauit. Itē ibidē refert Cantor parisien. q̄ q̄da dū p̄ cimiterū transiret semp̄ p̄ defunctis orabat. q̄ dū ab inimicis p̄ cimiterium fugiēs insequer⁹ p̄tinuo mortui insurgētes inimi cos fugarūt z illū defenderūt. Et q̄ significat q̄ defendūt in mortis iudicio. iuxta illud p̄s. Beatus q̄ intelligit sup̄ egenū z pauperem in die ꝛc.

Quinta est exoratio. Ūñ Ricḥ. de sctō vic. Licet ere p̄te de purgatorio duz assunt celesti gaudio mi ro mō reinterpellāt exorādo p̄ his q̄ eis subuene rūt in b̄ sec'o. de⁹ cū eis nil negat q̄ sunt in celo Vnde Aug. in sermone dicit. Orate p̄ defūct̄ vt cum fuerint in vita eterna p̄ vobis orent. Exemplum. Si regi capto bñ faceres in carcere: tandē cum rediret in regnum tibi recompensaret. R

Sexta est fructus redūdatio. Querit̄ nanq̄: vtr̄ suffragia facta p̄ defunctis p̄sint ip̄i facienti: Rñr fm Tho. in. iij. di. xlv. q̄ op⁹ suffragij: q̄s fit p̄ defunct̄ p̄t duplicit̄ p̄siderari. Uno mō put est expiatiuū pene. z b̄ mō recompēsatiuo ē eius p̄ quo fit. Alio mō inq̄ntum est meritorium vite eterne. qō habet inq̄ntū p̄cedit ex radice charitatis. z sic p̄dest magis facienti. Unde fm Damasc. Quēadmodū vnguēto circūlinire volens p̄mo ille lineas p̄cipat vnctionē. deinde infirmus p̄unctus. Sic in p̄posito. Amb. Oē qō defunctis impēdit: totū ad salutē nr̄am refertur vt impleat illud p̄s. Oīo mea in sinu meo p̄uertet. Unde ibidē Damas. s. fm one de his q̄ in fīdo dormierūt. subdit. Quicūq̄ p̄ primi salute agonizat p̄mū ip̄e sibi p̄dest: deinde p̄rio. Et sic p̄z vtilitas magna. Septima est gr̄e diuine z misericordie: ac tādē glorie adq̄sitio. Ūñ Aug. Lupis homo vt tui misereatur deus fac vt p̄primo misereatis. Eadem enī mensura q̄ mensi fueri⁹ remetiet vobis Lu. vj. Q ergo homo ecce ex p̄te missis patet quoniam sancta z salubris est cogitatio p̄ defunctis orare. z p̄cipue hodie pietatem illis exhibere subueniēdo qz multos z generaliter oēs p̄t hō hodie liberare p̄ter subsidia ecclesie q̄ hodie exhibent. Legit nāq̄ in Prōptuario Discipuli q̄ p̄or q̄dā ordinis Predicatorum cum in die animar⁹ deberet p̄dicare de animab⁹ de nocte apparuit sibi q̄dam frater mortu⁹ quez interrogauit vbi ess̄ z quare sibi apparuisset: respondit. Ego sum iste frater tibi bene notus missus de purgatorio ex diuina voluntate vt dicaz vobis q̄ hodie in predicatione de mortuis inducatis populum ad hoc vt deuotius se habeant ad defunctos. qz deus hodie est factur⁹ eis magnam misericordiaz p̄ter suffragia deuoti⁹ exhibita ita q̄ exibunt hodie de purgatorio vsq̄ ad q̄ndecimmilia animar⁹. Et hāc visionē p̄di

cator ille ꝓr in publico corã oĩb narrauit. O ḡ charissimi oẽs hortor viros z mlieres: facite hodie deuote suffragia defunctis: vt z illos liberetis z vob gram: miscõiaz z oẽ bonũ a chro merere (ri valeatꝫ

In cõmemoratiõe defunctorꝝ Ser. II. ſ. de sepultura z crequĩs

Fili in mortuũ pro

Fauc lachrymas: z ne ꝺspicias sepulturã illi⁹ Eccli. xxxviij. ℟ Vbi ꝑm Apr̃a inducit nos scꝑtura ad fletũ z cõpassionẽ sup mortuis: q̃ꝝ hodie festũ vl dies agit. Verto ãt q̃liber fidel ad id hortat. qz ℔ ẽ vnũ z ꝓpium op⁹ miscõie. de q̃ eriã cõmẽdat scꝑtus Tobias. ſ. de sepultura mortuorꝝ. z abraã z sci chr̃i sepelierẽtes. Itẽ aie mortuorꝝ. ſ. in purgatorio erãt res sũt i penis maris. z indigẽt releuari vl adiuuari ꝑ viuos. Debem⁹ ḡ eis cõpati z miscõiaz exhibere sepelitẽdo. exeq̃as celebrãdo: z suffragia iplẽdo: sic mẽbꝝ vnũ cõpatit alt mẽbro i penis posito. Sum⁹ ãt iuicẽ membra. j. Corꝝ. xij. vñ z Rho. xij. hortat apl's di. Gaudere cũ gaudẽtib⁹ flere cũ flẽtib⁹. q. d. sic heri gaudẽdũ erat cũ bris ꝑ coꝝ glia. sic hodie flẽdũ ẽ. ſ. ꝑ cõpassiõez cũ flẽtib⁹ i purgatorio. Jõ hortat scꝑtura i ꝓdict⁹ verbis di. Fili in mor. tẽ. Jurta q̃ ꝓba tria mysteria notabim⁹ ꝓ ℔ ꝑmõe.

Primũ ŏ exeq̃aꝝ lugubritate. qz ŏr Fili i mortuũ ꝓduc lachrymas.

Scõm ŏ sepulturaꝝ salubritate. ibi. Ne ŏspi

Tertiũ de oblagioꝝ cele (cias sepulturã britate. q̃ŏ seq̃t ex ꝓdictis

℣ Circa primũ ŏ exeq̃as. ſ. lugubrib⁹ mortuorꝝ aliq̃ q̃stiões occurrũt. Prima q̃stio de lugubri eccl̃ie cultu. cur eccl̃ia exeq̃as mortuorꝝ lugubrit celebrat. Rõ hui⁹ q̃stiõis ẽ ista. q̃m Apl's. j. Thes. iiij. ŏr. Nolum⁹ vos ignorare fratres de dormientib⁹. Tyra. i. de defunctis q̃ dormiũt somno mortis: vt nõ ꝓtristemini sic cereri q̃ spẽ nõ hñt. ſ. resurrectiõis future. z sic credũt illi defunctos ꝑfisse totaliter. z ꝓpt̃ hñt occasionẽ lugendi eos. Nõ sic agũt nos chr̃iani q̃ hẽm⁹ spẽ resurgendi. ḡ nõ deberẽt exeq̃e lugubrit celebrari in eccl̃ia. Sed ad hec ꝑm Tyr. z do. c. rñdet q̃ apl's nõ monet nos vt de mortuis charis nõ ꝓtristemur qz necesse ẽ vt ꝓtristemur. ſz vt incõsolabilit non ꝓtristemur. vt ptz ibidẽ in glo. Conuenienter ḡ ecclesia luget mortuos in sua celebritate. qz ꝑmonescit an ad infernũ vel purgatoriũ aut celũ trãsierũt. Eccles. ix. Q̃is in futurꝝ fuank incerta De cũdo qz ꝑ ℔ docemur q̃s lugẽdũ sit z malũ ipm pctm. ſ. originale: z ꝑ oĩs actuale: cũ ꝑ illud oẽs in Adam moriamur. j. Corꝝ. xij. Tertio qz ꝑ ℔ fideles ꝓuocant ad pietatis exhibitionẽ ex ꝓsideratiõe q̃ sunt in statu lugubri: vtpote in acerbissimis penis z carẽtia visiõis diuine ad ipꝰ. ſ. quo usq̃z satisfactio expleat. iurta illud Matth. xxiij. Nõ exibis inde donec reddas nouissimũ q̃drãtẽ. O ḡ hõ recogita hec i celebritate ista z age penitentiã de pctis tuis ne venias in illa rozmenta atq̃z subueni defũctis. Scõa q̃stio de fletu Christi⁹ i mortuis mõ. ſ. cur moderare debeat se chr̃ian⁹ i mortui chari fletu: ne incõsolabilit illũ defleat. Rñdet q̃ pl'es sũt rões ad id mouẽtes. Prima rõ ex pte volũtatis diuie. qz volũtati diuie oẽs tenemur ꝓformari z parere. Nõ ḡ debes dolere q̃ illi paruit suo creatori q̃ voluit eũ trãsferre de mũdo. Vñ oẽs oram⁹ Pater nr̃ tẽ. Fiat voluntas tua sicut i celo tẽ. Scõa rõ ex pte decedẽtis qz talis a debito suo iã liberata ẽ ad q̃ tenebat id est a debito mortis. z iõ pot⁹ gaudere debes vita. sicut ꝓgauderes amico de onerosa seruitute liberato. Tertia rõ ex pte mercedis adepte. quia talis finito cursu laboris hui⁹ vite quo fatigabat q̃si in exulatu: adept⁹ est mercedẽ felicitatis ꝑpetue: liberat⁹ a carcere hui⁹ exilij. vñ Job. xiij. Breues dies hois sunt tẽ. donec optata veniat. z sicut mercẽnarij dies eius. Propt̃es Aug. li. de visitatiõe infirmorꝝ: ŏt q̃ hõ pot⁹ deberet gaudere de morte chari sui: sicut si sciret eũ de carcere regie sublimatũ ad dignitatẽ regiam. Quarta rõ ex parte resurrectiõis future. vt ŏr Apl's vbi sup in obiectiõe. ſ. j. Thes. iiij. Nolum⁹ vos ignorare fratres tẽ. Vnde eccl̃ia canit dicẽs. Dies illa dies ire pereũt mortẽdo corpa nostra: sed miserãt in melius resuscitãda in nouissimo die. ergo tẽ. ꝑ

Tertia q̃stio de luct⁹ ꝓfectu vl nocumento. ſ. Vtrũ lugere mortuos ꝓfit an noceat defunctis ipis vel eriã lugẽtib⁹ viuis. Ad q̃ rñdet ꝑm⁹ doctores q̃ diuersi diuersis ex causis flent sup defunctis. Quidã ꝓpt̃ ẽrenũ dãnũ. qz illis habuerũt spem ꝓspitatẽ ꝑseq̃nde quã ꝑ illoꝝ mortem amiserũt. z taliũ fler⁹ in nllo ꝓdest mortuis aut eriã sibꝫpis. qz deflẽt ꝓpriũ cõmodũ ꝓpr̃. Quidã flent ꝓpt̃ illicitã cãm. puta qz ille mortuꝰ fuit eis delectabilis in altq̃ malo. ſ. carnalitate vel ꝓspatiõe alienoꝝ bonoꝝ. z hoc nocet. qz libere magn⁹ sup Matthẽ. Vsus ẽ. ŏr q̃ si dãnat⁹. ſ. in inferno ꝓ malã vitã suã fuit cã mali in aliquo viuẽte tũc in inferno toties crescit vermis dãnat⁹ quotiens q̃tiẽs crescit ḃ z dilatat in alios malũ quod iuoluit. In ḃ sensu Aug. ŏr q̃ ignorat pena ꝓpr̃ij. qz nescit q̃t ei⁹ errores sunt subuertẽdi. ber. Ex q̃ ꝑz q̃ tẽperãd⁹ est dolor oriẽs ex hmõi cã illicita. ḃ eñ nocet mortuo. qz crescit ei⁹ pena si damnat⁹ est eo q̃ fuit causa z occasio peccãdi in viuẽte. Nocet eriã viuẽti talis fler⁹ ꝓpt̃ delectationẽ vel ꝓpt̃ affectũ ꝑspitatũ male. ſ. de alienis rebus. qz hec sunt pcta dãnabilia. Quidã aũt flent ex vera charitate sup mortuo puta qz timeb⁹ illius dãnatiõ vl pena. sic fleuit David sup absalon infecto in pcto. vel qz cõtan vnius fuit ille aut paci aut iustis z pauplis. z iste luc⁹

pdest mortuis in purgatorio existentibus ad miti
gationē pene qz pcedit et charitate z cōpassione:
z facit orationes fieri z suffragia p mortuo. Vñ
in themate dr. Illi in mortuū pduc lachrymas
scz charitas z cōpassiōis. Nāz chīs fleuit sup la
zarū mortuū Joā.xj. Quidā aūt flent sup mor
tuo ppē naturalē pietatis affectū: sicut pr vel ma
ri. Arbitror Propter ea q insunt nobis a natura
nec laudamur nec vituperamur: erit tn talis flet⁹
vicios⁹ si fuerit nimius z inconsolabilis. Qui
eñ nimiū tristat super mortuis peccāt in suam
gliam. qz peccato tali occidūt eā.ij. Cor.vij. Tri
stitia seculi mortē opat Ypra .i. tristicia de bono
secundo: z in aiam mortui ipsam suffragijs pri
uando: vt patz in his q pre tristicia nihil deuote
orare possunt p mortuis. Ad id exemplū ponit
Thomas brabantin⁹ de apibz li.ō bono vniuer
sali. qz cū mater pmogenitū mortuū incōsolabili
ter fleret vna die apparuerūt sibi iuuenes pluri
mi in via letissime gradiēn. inq̄ qs suū filiū nō vi
dens flere amplius cepit. z tandez post alios len
to gressu vidit filiū in toga magnū pond⁹ aque
portare. et interrogatus a matre qd hec vellent:
Rñdit. Aque sunt lachryme qs pro me inaniter
fudisti: z me liberare non pcurasti: querere ista in
missas z elemosynas z liberabor.

Circa scōm pncipale de sepulture salubrita
te tres qstiones sufficiat declarare. Prima q̄
stio de viuis. vtrūz pficiat viuis sepultura mor
tuor. Ad qd rñdet fm Rich. in.iij .di.xlv .arti.
vj.q.ij. qp sepultura corpor prodest viuis sepel
entibz z alijs pter tria. Primo pter astruendā
resurrectionē z eius fidē. qz vt Aug.li. de cura p
mortuis agēda. tale op⁹ .s. sepulture fidez resur
rectionis future astruit. z b pz tam in gestibz q̄
in oīonibz q fiūt in sepl'tur. chīanor. qbz dānat
in error infidelitū. Secōo pter amouendū horrorē
z dolorē. qz p b preseruat aer ab infectione cada
uerū q̄ vtuor corpora possent infici: z dolorē ma
teria subtrahit. vñ Quintilian⁹ li.v. declamatio
nū dicit. Ad opiendā fedit atē: subtrahendāq̄ do
lori materiā: mortu⁹ viuentiū causa sepelit. Ter
tio pter meritor. adq̄sitionē. vt illa sepelientes p
tale op⁹ misericordie mereant. vñ Aug. li.j. de ci
ui. del. z vbi sup. robias sepeliendo mortuos de
um pmeruisse teste angelo cōmēdat Ite laudat
abrāā de pietate q̄ sepeliuit sarā mortuā i hebrō
Gen. xxiij. Sic sancti veteris testamēti vt iacob et
Ioseph mādarūt filijs israel de sepultura sua z os
suo trāsferendis. s. ad terrā pmissiōis. qz fidē ha
buerūt de resurrectiōe chīi cū q̄ multa corpa san
ctor. crediderūt resurrectura: vt dic Ypr. Spem g̃
resurrectionis habeñ. cū chīo volebant sepeliri i
terra sctā. Sic z multi alij scti cōmendant de pi
etate sepulture: etiā in nouo testamēto: vt Nico
dem⁹ Joseph z scte mlieres q̄ in sepultura chīi
pietatē exhibuerūt. Ite scta Elisabeth z multe ta
les in bistorijs de sepultura cōmendāt. Ite etiā
apud infideles cōmendant. Narrat valerius li.
j. in rubrica de somnijs. qliter Simonides poeta
pegre vadens cū nauis in q̄ erat applicuisset ad
lit⁹ z corp⁹ inhumatū iacēs vidisset: sepulture mā
dauit. Ecce aūt nocte apparuit sibi is q̄ sepultus
fuerat z monuit eū in somnijs ne primo die na
uigaret. remāsit g̃ ille in terra. Alij vo nauigan
tes inde fluctibz z procellis absorpti sūt. Vñ patet
q vtilis est sepultura. ¶ Scōa qstio de mor
tuis. s. vtrū pñt mortuis .s. aliq̄d purgabile ha
bentibz suor corpor ecclīastica sepulta. Ad hoc
rñdet Rich. vbi .s. q.j. q nō pdest p se sz p acci
dēs. Et b triplici rōe. Prio qpē intuentiū excitati
onē. s. inq̄ntum inspicientes sepulcra memoriam
retinent defunctor. z p eis orant. Vñ Aug. li. de
cura p mor. dicit. Monumentum eo q moneat
mentē. i. admoneat nūcupat. Secōo pter scrōr
deuotionē. Credendū est em̄ q sancti illi ad q̄z ho
norē fabricata est ecclīa orant p his q sepeliunt in
illa vel ei⁹ cimiterio. Vñ xiij.q.j.c. Nō extimem⁹
Aug. 8c. Qui vo qsq̄z apud memorias martyrū
sepeliat b tantū mihi videt pdesse defuncto vt cō
mendās eum martyr patrocinio: affectio p illo
suplicatōis augeat. Tertio pter ministror eccle
sie oīonē. qz illi q̄ eccl'ie deseruitūt tenent ceteris
paribz p illis freq̄ntius z specialius orare. g̃ zc.
Hec Rich. ¶ Tertia questio de impijs. scz
vtrū obsit vel pñt in pctō mortali decedentibus
ecclīastica sepultura. Rñdet fm Rich. vbi sup.
q nō nocet nisi inq̄ntū hāc sibi indignā pē būa
nā gl'iam pcurauit. z sic intelligendū est qd scri
bit Aug. xiij.q.ij. Quibz. s. q ipijs nocet sepeliri
i loco sacro. Et ibidē. c. Cū g̃ uia. Hre. ait. Quos
pcā g̃ uia dep̄mūt ad maiorē cumulū damnatio
nis ponūt Hec ibi. Vñ nō debēt sepeliri in sacro lo
co pbiberi fm iura. vt sunt oēs infideles z oēs
in tornea mēto morientes. Ite q̄cūq̄z seipos occi
dūt. s. ex desperatione vl' ira z hmōi. sec⁹ si ex fatui
tate z hmōi. Nā Bern. dicit extra de sepul .c. Ex
pte. q sīq̄s pter fugā papitaret se in aquam: qz
inde sic credebat euadere nō iputat ei: etiamsi z
rium eueniat. Ite negat sepultura ei de q̄ certuz
est z manifestū non fuisse confessum vel non cō
municasse ad min⁹ semel in anno. vt de pe. z re.
ca. Nis. Et b intellige nisi in articulo mortis sig̃
pritōis oñdat z emēdatiōis. Ite negat blasphe
mis dei z scrōr si moriāt sine pnia. extra de ma
ledicis i fi. Et negat generalit oibz notorijs pctō
ribz si moriant absq̄z pnia. xiij.q.ij. Non extime
mus. Ite oibz excōicatis. Talibz em̄ nocet sepe
liri in loco sacro pter indignitatē. Ad qō refert
Grego. in.iij. dial. exempla. Unum est q̄ quez
dā religiosa que fuit continēs carne sed detracti

onis ꝛ stultilo quũ plena: in eccl'ia cũ esset sepul/
ta vidit in nocte custos multitudinẽ demonum
q̃ ei⁹ corp⁹ extrahẽ: añ altare diuiserũt cingulo
tenus ꝛ ptẽ superiorẽ cremauerũt: ptẽ inferiorem
reliq̃rũt. Alĩ est: q̃ Valentin⁹ mediolanen. ec/
clesie defensor lubrice vite i eccl'ia sepult⁹ est: eadẽ
nocte ad vocẽ tracti bois ꝛ trahẽtiũ: custodes oc
currẽtes viderũt duos terrimos spũs p pedes
Valẽtinũ ligatũ (ipo gũrẽ clamãte ō ꝓpo sepul/
cro) extra eccl'iam trahere. mane surgẽ. reperer
rũt valentinũ nõ intra eccl'iam sed extra in sepul/
cro alieno iacẽtũ. Tertiũ est q̃ Valerian⁹ patri
tius Brixien. in senio lubrice vixerat. ꝛ ab epo
eiusdẽ ciuitatis sepultus est in eccl'ia beati Fausti
ni martyris. Nocte eadem seq̃nti sanctus Fau/
stinus apparens dixit. Vade dic epo vt ferentes
has carnes eiiciat: als die tertia morieꝛ. Cũ q̃ il/
le timeret ꝑma die ꝛ seq̃nti visionem dicere epo
Ecce die tertia eps incolumis lectũ itrãs expira
uit. Nec Bre. Nec de sepultur⁹ sufficiãt ꝓ'o pre
dicari. O ḡ ꝓcõr ꝑniam age. q̃ si i ꝓcõ mortu⁹
fuer⁹ nec sepultura nec alia bona tibi ꝑderunt

¶ Circa tertiũ ꝑncipale. s. ō celebritate sum
ptuosa oblagioꝝ q̃ri sufficiat. vtꝝ expense in cul
tu ꝛ pompa funeraliũ ꝑsint defunctis. Rõ q̃sti
onis est. q̃ Bre. in. iiij. li. dial'. ōr. Curatio fune/
ris: condictio sepulture: pompa exequiarum ma
gis sunt viuorum solacia q̃ subsidia mortuoꝝ
Jtẽ cũ ista fiant ad quandã pompã ꝛ q̃si vanaꝝ
gl'iam. videꝛ ḡ q̃ sint reprehensibilia. q̃m melius
esset hec expẽdere in pauperes indigentes. ḡ vide/
tur q̃ nõ ꝑsunt. Sz ad hec rñdeꝛ ꝑm Rich. vbi
s. sil'q̃ ꝑm Tho. q̃ põpa exequiaꝝ si fiat ꝑm cõ
suetudinẽ patrie ꝛ nõ cum nimio excessu ꝛ pia in
tentiõe nõ est reprehensibilis. q̃ tũc talia sũt bone
sta. Vñ Aug. i. lib. de ciui. dei dicit. Antiquoꝝ iu
storꝝ funera officiosa pietate curata sunt ꝛ exeqe
celebrare ꝛ sepulcra ꝓuisa. Vñ patet q̃ talia pro
sunt tam viuis faciẽtibꝫ q̃ etiam mortuis. Fa/
ciũt eñ ꝑm Rich. ad ꝓsolatiõem viuoꝝ: et sube
uatiõnẽ spei ipoꝝ ad resurrectionem futurã: nec
tenẽt hõ de necessitate facere oẽ bonum q̃ põt.
nec peccat faciẽdo bonũ eo ipo q̃ nõ facit malus
bonũ cũ possit. faciẽs ḡ sup⁹ i sepulturã q̃s pos
set in pauperes vel alibi meli⁹ collocare nõ faẽ eos
in q̃ztũ est min⁹ vtile sz in q̃ztũ ẽ vtile. debet tũ fieri
ꝑm q̃ recta ratio dictat debitis circũstantiis ob
seruatis. Dec Rich. Deniq̃ talia etiam mortu/
is ꝓsunt: nõ q̃dez p se vt patuit supra. Et sic intel
ligenda est auctoritas Grego. iiij. dial'. supra alle
gata. Cũ ꝓsunt p accidẽs in q̃ztũ p hmõi excitan
tur boies ad compatiendũ ꝛ orandũ. vel in q̃ztũ
pauperes crinde fructũ capiũt vel eccl'ia decorat.
vel in q̃ztuz in reuerentiã dei fiunt et hmõi. Hoc
ꝓz p Damas. in ꝑmone de dormientibꝫ dicentez
q̃ oleũ ceras deũ iuocãdo in sepulcro accẽdere
holocaustũ sunt. Accepta eñ ista sũt deo ꝛ mul/
tũ ab eo recipiẽtia retributionem. Dec ꝑm Tho.
in. iiij. ¶ Pro bis aũt notandũ ad simplicium
boim instructionẽ q̃ circa defunctos fieri solẽt
apõ fideles in eccl'ia plures cerimonie ad dei ho
norẽ ꝛ significationẽ mysteriũ in cõpanẽdo illis ꝛ
orãdo vt iuuẽt ꝑ talia ꝛ alia queꝝ suffragia ve/
de a b c. Primũ est ascẽsio cerei sacri vel alterius
dũ instat agonizanto. Et tandem quouis fit ctus
quiaꝝ celebratio. Nã morienti in agone ꝓtinus
accẽsus cereꝰ dari solet in manu. ꝛ tandẽ ꝓ toto
celebritatẽ exequiaꝝ cereis ardentibꝫ vtant assi/
stentes boies tam in ꝓcessione q̃z infra missã. se
pulture ẽps. Sz q̃re b. missã vt significẽt q̃ eps q̃
ẽlux vã: eripiat hãc aiam ō tenebris ꝛ ducat ad
lucẽ eterne gl'ie. Vñ canit. Lux eterna luceat eis
dñe cũ sanctis tuis in eternũ. Requiem eternam
do. tẽ. ꝛ lux ꝑpetua tẽ. Scõm est. bñdicte aque
aspersio supꝝ corpus ꝛ sepulcꝝ. hoc significat q̃
sicut aqua extinguit ignẽ. sic orãdo est vt rore mi
sericor die celestis mitigeꝰ anie pena purgatorij.
Tertiũ est campanaꝝ pulsatio. ꝑ ad ꝓuocandos
fideles vt orẽt ꝓ aia q̃ten⁹ deducat ad laudandũ
deũ in celũ. Quartũ deuota decantatio missarum
scz ꝛ officioꝝ. ad significandũ q̃ p orones ꝛ ꝓ
cipue ꝑ missas ac alia subsidia ministroꝝ eccle
possunt liberari aie. Quintũ est elemosinaꝝ ꝛ ea
boꝝ distributio. ad significandũ q̃ elemosinis
sunt peccata redimenda: vt patz Dañ. iij. Sexta
funeralis tele vel panni ꝓtectio. ad significandũ
futurã stolã gl'ie in resurrectõe post stolã mortis
litatis. Septimũ grati odoris thurificatio. ad si
gnificandũ deuote ofonis gratitudinẽ apõ deũ
q̃ petim⁹ vt de⁹ eripiat aiam a feroce infernali q̃ ve
neꝛ in purgatorio. Ultimũ est obseruatio anni
faciẽdo suffragio. Nã eccl'ia ꝓsueuit cripliter nãe
rũ diez ꝓ hoc ꝑcipue obseruare. sperantes
tricenariũ ꝛ anniuersariũ: vt habeꝛ extra ō. vbo.
signi. Cũ inꝛ. Et. c. ex ꝑte. Quoꝝ ratio libro de mi
trali officio. ꝛ in legẽda assignat. Nam sperantes
us obseruat vt defunctis omnia peccata remit
tantꝛ q̃ egerũt in vita currẽte p septẽ dies singula
rũ hebdomadaꝝ. Jtẽ tricenarius obseruat⁹ q̃ cel
stat ex ternario in denariũ ducto: vt purgat⁹ q̃ ce
q̃cq̃d in fide trinitatꝭ ꝛ decalogi trãsgressione de
liquerũt. Jtẽ anniuersarius vt de ãno calamita
tis ꝓueniãt ad annos eñitatis in seꝛõ numero
quoꝝ ecl'ia anniuersariũ dicẽ celebramus ad eoꝝ
honorẽ ꝛ nr̃am vtilitatẽ: vt ipi sancti intercedãt
ꝓ nob. Rogem⁹ ḡ cbarissimi dñm ihesum vt ꝛ
sereat aiaꝝ in purgatorio: ꝛ nobis det venire ꝛ ꝑ
ticipare cum ꝑfectis. Qui. iij. de

In cõmemoratione defunctoꝝ. Ser. iij. de
purgatorij iudicij loco ac acerba pena.

MEmoꝛ esto iudicii
mei: sic eñ eriꝛ tu. mihi heri: tibi hodie. Eccl. xxxviij. A In quibus ꝑ
bis ꝑm Ly. ꝛ alios expositores hortat nos ista

ptura vt memorari debem⁹ de iudicio mortis: q̄ q̄dez .s. mors merito dicat iudiciū. Primo quia p̄nias sūmi iudicis .i. dei est inflicta oīi homi ni. vñ Eccl. xlj. Hoc iudiciū mortis a deo positū est oi carni. Scdo qz mors eq̄lit iudicat oēs homines mūdi. Heb. xj. Statutū est oīi homini semel mori. vñ Aug. Vita nostra nil aliud ē nisi cursus ad mortē. in quo quis nec ad momentū sistere p̄mittit. sed comedēs z bibens ambulās z q̄escens: vigilans z dormiēs equa lance semp ad mortē festinare cogit. Ber. Mors iopie non miseret: z diuitias z potestates nō veret: nō ma gis nec etati parcit. Tertio qz in morte recipit in iudicio p̄sentabit. Et qz hec sententia statim in puncto mortis accipit nec differt. vñ Greg. in tudo letificat: ita credi necesse est: vt a die exit⁹ sui reprobos ignis erurat. Scriptura q̄ nos horta tur: vt aduertam⁹ quō aīa eruta a corpe dicat no bis. Memor esto iudicij mei. i. mortis: sic erit z tuū. q. d. festines agari bonū z penitere dū viuis qz post mortē pena lues. mihi heri. i. de p̄terito. tu hodie. i. in p̄senti. qz incertū est qñ morieris. Iurta hec q̄ verba tria mysteria notabim⁹ decla randa p fm one fm q̄ de tribꝫ debem⁹ mēora ptam. Itē aliud thema Apoca. xiiij. Bti mortui qui in dño moriunt. Nā aliq̄ p̄ter deū moriunt vt damnati. alij in dño. i. in gr̄a dei vt trāseūtes ad purgatorium. bti sunt in spe. De istis ergo tria mysteria declarabimus.

Primū ē purgatorij iudicio. s. q̄ illuc adiudi quō ibi affligunt.

Scdm de purgatorij supplicio. s. ((cank.

Tertiū de aiaꝝ querulo lamento. s. quō p̄ter quosdam conqueruntur.

¶ Circa primū de iudicio purgatorij querun tur tria. p simpliciū edificatōe. Prima questio. q̄ deo boies nō iudicant ire ad purgatoriū. Scda qualem iudicant transire debere ad purgatorium. Tertia vez sit aliquis locus p̄rius deputatus aīabꝫ ad purgandū. Ad primā ergo questiōz sēs qualem homies vel anime nō iudicant ire ad purgatorij post mortis exitū. Rñdet fm doct. supl. iij. cōiter. q̄ p̄cipue tria genera boim non iu dicant nec ibūt ad purgatorium. Primū gen⁹ est in peccato mortali decedentiū. qz tales iudicant z descēdūt mor in infernū. Vñ magister in. ij. di. morte eternā mereat. Crimē em̄ vt ait Aug. est q̄d dignū accusatione z damnatōe. Hinc Job. xxj. Ducūt in bonis dies suos. s. reprobi: z in pūcto ad inferna descēdūt. O q̄ bō si nō vis dānari de pone superbiā luxuriā z alia peccata. Secūdū ge⁹ est in originali p̄cō morientiū: vt pueri sūt nūs dū baptizati. Nā z bi ꝑpetuo excludūt a visi one dei: z ire habēt ad limbū puoꝝ. vt Augu. de fide ad Petrū ōt firmissime credendum. Ter tiū gen⁹ sine omni culpa. s. tā mortali q̄z venali trāseuntiū: vt sūt oēs p̄fecti q̄ nil purgabile secuz deferūt. Quarta q̄ post baptismū statim decedūt. z etiā q̄ post susceptū religiōis habitū statī sine aliq̄ purgabili morior̄. vt de his ōt Bern. lib. de p̄cepto z dispensatione. Itē q̄ in mortis hora ple nariā indulgentiā p̄sequunt. tales etiā statim in celū tali statu decedētes sine purgatorio euolāt: vt ōt Hosti. p̄cor. Ray. z doc. Vñ valde vtile est tibi o hō talia iudicia obſuare vt sis baptizatus a mortali caueas z remedia dicta queras.

¶ Ad scdam q̄nē. s. q̄les aie iudicāt a deo trāsire i purgatoriū ad satisfactiēdū p̄ peccis. Rñr fm doc. q̄ tria sūt talia genera hoim. s. i purgatoriuz descēdentiū. Primū gen⁹ est eoꝝ q̄ i solis venias libꝫ p̄cis moriunt. vt ōt magr in sen. Tales fm Anto. in sū. p. j. ti. v. sunt p̄mo oēs q̄ inordiate af ficiūt circa tales diuitias. honores. z p̄tates: ac hmōi. vel etiā circa delectabilia sensualitatis. scz visus: audit⁹: gust⁹: odorat⁹: tact⁹: dūmodo tñ hec oia sub deo z dei amore sint ita q̄ de⁹ p̄dilig at oibꝫ alio q̄n sic̄ afficerēt in talibꝫ q̄ vel sup deū pat⁹ facere q̄ p̄ceptū dei. tal iturus eet p̄ in infernū si i tali statu decederet ipenitēs. Qui aūt delectāt i talibꝫ ifra deū in purgatorio habēt ire Vñ in Vita patꝝ legit p hmōi leuibꝫ q̄sdam sā ctos in purgatorio iudicatos. aliq̄s p delectatiōe in gustu. alios in cātu. alios i edificijs superfluis. Ad id legit q̄ q̄dā p̄s acidia fuit p. xl. annos ad purgatoriū iudicat⁹. Itē q̄ sozor sctoꝝ martyrū Cosme z Damiani fuit p. xv. dies ad purgatoriū deputata p eo q̄ q̄dā vice chorizātes z cantātes cū aliq̄li complacentia audierat. Hec refert Dia scipulus in hmōe. Scdm gen⁹ ē eoꝝ q̄ in fine ad pniaz puertūt. z sic pniaz ō potis iplere nō potu erūt. Tales em̄ saluant sz p mltos ignes purga torij. vt ōt Aug. xxv. di. Qui i aliō seculū ꝛc. Ter tiū gen⁹ est eoꝝ q̄ iniūctā sibi pniaz ipleuerūt: sz il la nō fuit fm diuinā iusticiā sufficiens vt p̄cā il la delerēt. Nā fm doc. sup. iiij. p̄apue Tho. Pe nitētia in p̄fessiōe a sacerdote iniuncta: aut ē ma ior: aut eq̄lis: aut mior q̄z deberet iniūgi. qz acci dit sepe p̄ indiscretō em aut ignorātiā vel negli gētiā sacerdotis imponētis pniam. sed nihilomi nus p̄cor sp manet corā deo obligat⁹ ad penaz eiusdē q̄titatis. Itaq̄z si maior pnia imponit a sacerdote q̄z deberet: tūc id q̄ plus fecit hō i au gmētū glie sibi cedit. Si aūt est eq̄lis tūc sufficit ad tot⁹ pene dimissionē. Si aūt fuerit pnia mi nor tūc id q̄ resiuū ē fm diuinā iusticiā in pur gatorio emēdat. ne aliq̄d p̄cī maneat ipunitū. O q̄ bō age pniam ¶ Ad tertiā q̄stiōem q̄ q̄ rebat vtrū sit aliq̄s loc⁹ aīabꝫ ad purgādū p̄rie deputatus. Rñr cōit fm doctoꝝ sniam p̄apue Bonauēture Rich. z Tho. sup. iiij. q. loc⁹ pur gatiōis aiaꝝ ē duplex. Un⁹ ē ō lege cōi. z iste est

De cõmemoratione defunctoꝝ

locꝰ purgatorij ꝑtiꝰ circa ifernũ: vbi sũt ꝙtuoꝝ receptacla aiaꝝ ꝓm infernus ꝛ supiꝰ se habentia. In infimo aũt sũt dãnati ꝑ pcõ actuali mortali In imediate supioꝝ sunt dãnati ꝑ pcõ solo oꝛginali. In loco ꝙ imediate est supꝫ illũ sũt anie ꝙ ad purgatoꝛiũ sũt deputate. qz ille est locus purgatoꝛij de cõi lege. In ꝙrto loco supꝫ istos est lim bus sctoꝝ patꝝ ꝙ ꝑ christũ est euacuatꝰ. Uñ ptz ꝙ ꝓm legẽ cõem ꝓtius est locꝰ purgatoꝛij secus infernũ. Sz aliꝰ qñ qz est locꝰ purgatoꝛij ex lege speciali ꝓm diuinã dispensatõem. qz legunt aliq aie punite qñqz i ꝑuaꝛ locis. Et ꝫ vult deꝰ plurib⁹ causis clarius ꝛtib⁹. Primo ꝓpꝛ culpe i loco ꝑpetrationẽ. vt sic dei iusticia manifestet signis euidentib⁹ aliqb⁹ Uñ Gre. iij. dial'. refert ꝙ ꝙdã ꝓsbyter dũ ob infirmitatem balneũ frequentaret ꝙndã ibi inuenit ad suuꝫ obsequiũ ꝓpatũ sedu le sꝙ ministrantẽ. ꝙ cũ ꝑ mercede illi dare vellet pa nẽ bñdictũ: ille merens dixit. Ego aliqñ burꝰ loci dñs fui ꝛ ꝑ petis ꝫ ꝓpetraꝛi deputatꝰ sum. Ro go ꝫ offer ꝑ petis meis panẽ õo. ꝛ cũ me ꝫ ñ iue neris: scito me liberatũ. Et sic ꝑ hebdomadã ẽ li beratꝰ. Scõo ꝫ deꝰ ordinat ꝓter liberationẽ ce leriozẽ. s. ꝑ suffragia sic impetrando. Tertio pro pter aliozꝫ instructionẽ: vt. s. nouerint boies maꝫ gnã penã infligi peccantib⁹ in futuro. Aliqs quo qz ꝛsimilib⁹ causis ꝙs dimitto.

Circa secundum de purgatoꝛij supplicio ꝛria queruntur hic.

Primo de purgatoꝛij igne
Scõo de acerba afflictione.
Tertio de pene inflictione.

Prima questio. vtꝝ idẽ ignis affligat aiaꝫ si purgatorio ꝙ cruciat reprobos i inferno Rñr ꝙ sic Uñ Gre. iij. lib. dial'. dicit. Sicut sub eodẽ igne rutilat auruꝫ ꝛ palea fumat. ita sub eodem igne pcõꝝ cremaꝫ ꝛ electꝰ purgaꝫ. Jtẽ ad idẽ videmꝰ ꝙ idẽ sol suo eodẽ radio cerã liqfacit ꝛ lutum in duraꝛ. Sic idẽ ignis bos .s. in purgatoꝛio purꝫ gat ꝙ tñ reprobos ĩduratos cruciat. Et rõ quia ignis in inferno agit i vnũquẽqz ꝓut ẽ istrumen tũ diuine iusticie. Cũ em̃ ignis ille sit coꝛpalis vt ab oĩb⁹ doctoꝛib⁹ tenet vt sic. ꝙ nõ bꝛet de natu ra sua i spm̃ agere. Sz ꝓut est istrumentũ diuie iusticie vindicantꝫ agit in spm̃. Doc em̃ exigit oꝛ do iusticie diuine vt aia ꝙ bz materiã igni ꝛgru entẽ. s. pcm̃ ardeat in illo igne plꝰ vl' minus ꝓut demeruit. ꝛ sic affligit ignis inferni existentes in purgatorio: licet minꝰ qz in inferno. vtpote pur gans venialia. Idem qz ignis cruciat in inferno acerbissime. ꝛ vnumquẽqz illoꝝ ꝓm peccatoꝝ ꝙtitatẽ. vt ptz. ꝛcv. di. Qualis. Sz quõ anie sepa re pñt teneri a tali coꝛpali igne. Rñdet Aug. xij. de ciui. dei. ꝙ sic ania cũ sit spũs tñ cõiungit coꝛ pi ꝛ aggrauaꝛ ꝑ coꝛpꝰ. sic ille ignis bz ex diuina iusticia ꝛ ei⁹ ꝛtute ꝙ spũs sibi ꝛiungi possit Uñ magr̃ Julianꝰ. Si spũs vinctis bois ligaꝛ coꝛpoꝛi: cur nõ magꝭ post mortẽ coꝛpeo igne tene atur. Uñ licet dãnati libenẽ solui vellent ab igne sed nequeunt. qz alligabunt̃ igni ꝑpetuo virtute diuine iusticie ✠ Scõa qõ. vtꝝ pena purga toꝝ sit acerbissima ꝓe oi pena ꝙali. Ad boc ꝛ detur ꝙ sic. Et aꝛprobat triplicater.

Primo auctoꝛitate.
Secundo ratione.
Tertio exẽplaritate.

Primo auctoꝛitate. Nã Aug. ꝛcv. di. Qui in alis ꝛ de pe. di. vij. ca. vlẽ. dicit sic. Qui in aliud tẽpus distulit fructũ ꝙuersiõis ꝑpetrabit igne pur gatõis. Hic ignis ꝛsi nõ sit eternus: miro tñ mo do ĝuis ẽ. supat em̃ oẽm penã quã vnqꝫ palsus est aliqs in hac vita vel pati pot. Uñ qz iqr in car ne rãta inuẽta ẽ pena: ꝛsi mirabilis martyres pati ssi sũt toꝛmenta. ꝛ multi neqter quãta sustinere suppliꝛia. Studeat ergo qsqz sic ẽlicta coꝛrigere vt post mortẽ non oporteat penã tolerare. Dec Aug. vbi supra ꝛiuncti. Uñ vt idẽ Aug. dicit. ꝙ gra uius ẽ eẽ in purgatorio ad ictũ oculi qz fuerit ꝓ na sancti laurentij in craticula. ꝛ ꝙdꝙ pene i hac vita põt excogitari Et subdit ꝙ ꝙ purgatoꝛiũ pe tit ne scit ꝙd petit. Hinc etiã Ebryꝰ. dicit. Intẽde bõ aia mea qscũqz penas seculi. tociũ leue erit respe ctu pene purgatoꝛij. Jtẽ Hiero. Intende bõ ꝙ tatẽ ꝛ ꝙritatẽ pnie ꝙ dz pene purgatoꝛij ẽspolie re. Scõo ꝓbatur rõne ꝓm Rich. sup. iij. dist. xx. qz motus aniaꝫ in purgatorio nõ retardatur mole coꝛpis. ꝛ tõ vehementissime desiderat ver deo ꝓfecta fruitiõe ꝛiungi. s. ad qõ sunt creatꝛe ad finẽ vltimũ. Ideo qz ex absentia visionis dei ne vehemẽtissime affligũt cũ ips videãt ꝙlent ibi oẽm penã burꝰ vite ꝓacceptare. vt sitan baberẽt deũ videre. Jtẽ etiã ex pena sensus ẽ acerbissima. qz ignis purgatoꝛij magis est actꝰ igne nr̃o ꝙ tñ intẽ oĩa elemẽta maxime est afflictꝛ uꝰ. Nã ꝓm Aug. ignis nr̃ in ꝫ mõo ẽ ꝙdꝫ ignis depictꝰ in afflictione respectu pene ignis purga toꝛij. Subdit ĝ Rich. ꝙ nulli dubiũ dz esse qꝫ pena purgatoꝛij lõge sit ĝuioꝛ qꝫ qũqz pena in hoc mundo. Et ad id adducit qõ Algazel. vbi. physicoꝝ. c. iij. dicit. ꝙ. s. aia in boc mundo ꝓpter occupationẽ sui coꝛpis est sicut ꝙ occupat in bel lo vel in ꝑiculo vbi nõ ꝛcipit laboꝛẽ vel tristitiã suã. sz in purgatorio est appẽbiõis fortis: vbi libere sentit cruciatꝰ suũ. Uñ idẽ algazel dicit ꝙ in purgatorio ẽ cruciatꝰ ineffabilis. ĝ zẽ. Q deꝰ ꝙd ent ĝ dãnat burꝰ vite ẽ effabilis. ĝ zẽ. Jtẽ alia rõ ẽ ꝓm Aureo. in cõpẽ. qz de bic ꝑ pe derat ꝛtutẽ bone volũtatis ꝛ emẽdatiõis in pe nitentia ꝙ penã afflictiõis in purgatorio nõ in volũtariã. Sic plus valet ꝛ ponderat̃ modicus auri ꝙ mꝫtũ cupri vl' plũbi. ꝛ tõ nẽe est ꝙd va lorẽ satisfactiõis id ꝙ defecẽ ꝛ volũtate in futuro ꝛpleat in pene acerbitate. ꝛcet. Hoc na. Dec sufficiãt. ✠ Tertio ꝓbat exemplo

Nā Jacob epūs tusculan⁹ scribit q' q̄dā mortu⁹ p̄ab⁹ scī cuiusdā fuit resuscitat⁹ de purgatorio ad agēdā pniaz in terrā: hic tātū se affluxit q' in sē pulueris habitauit q̄ diu vixit. post hoc z in niue glacie z igne se volutabat. Interrogat⁹ cur b̄ face rer: rndit. Si lac⁹ añ eccl'iam tot⁹ igne⁹ esset mal le in eo manere vsq; in diē iudicij: vt possem eua dere penā purgatorij. Jtē p exēplo sufficiat q' p̄ apuli scti dei q vsq; ñ sē ertimādi fatui: sane vitā durerūt arduā z gue egerūt pniam vt euaderēt purgatorū. Nā z ad designādū grauitatē pene purgatorij. Sm Guil'. in rōnali. nō canit in missa defuctoz. Gl'ia in excelsis. qz nōdū sūt in ea: nec par dat: qz pacē a penis nō habēt. sz petimus re quiē eternā dona eis dñe zc. Tertia q̄ vtz pe na purgatorij infligat p ministeriū demonū vel angelo⁹. Ad q̄ breuiter rñdet Rich. in. iiij. dist. xx. 2cor. Bonauē. q̄ q̄uis boni angeli z mali as sistāt morientib⁹: b̄ō ad adiuuādū: mali ad nocē dū si possunt: z ad videndū sic̄d habēt in eis: et quis boni p bonos ducant ad locū purgatorij comitantib⁹ malis z libenter aspicientib⁹ penas ipsoz. p̄t inuidiā: rñ in loco penali nō puniunt ministerio demonū. qz cū tales de demonib⁹ tri umpharūt: iuste nō decet vt puniant p eos. z qa scūt demōes hāc penā eē ad salutē illaz aiaz. sz nunt eā ministerio bonoz angeloz. qz cōciues suos illi pot⁹ 2solāt z 2fortāt q̄ tā vehemēt af fligerēt. Relinq̄t g̃ q' puniant aīe in purgatorio sola diuina iustitia ignē illū sic instrumentū ap plicāte ad punitionē eaz. Hec Rich. z Bonauē tura. Ō chr̄iane aduerte hec z puide tibi. Ō terribilia de lamento aiaz 2q̄rentiū sit p con clone p̄bū Guidonis in ſmone dicentis sic. Lō q̄runt aie in purgatorio eo q' nō fit mētio de eis in hoc sec'lo. Hec ille. Sz gr̄a bui⁹ q̄rē ō q̄b⁹ bo nib⁹ aie i purgatorio 2q̄runt eo q' nō faciūt mē tionē z sb̄idia p illis. Hoc q̄ppe scire est vtile vt sciamus cauere. qz vt Beda ait. Indign⁹ erit oi fuerit in b̄ sec'lo suffragio q defunctoz imemor fuerit. Et Piero. Quātā 2solationē defunctis impen dim⁹: tātā vicissim recipim⁹. Uñ z in themate Ō q̄ aie cōq̄runt sup septē boim genera p̄cipue Primo sup amicū z bñficiatis ifidelib⁹. qz nō re fundūt ill' charitatē vt deberēt. sz iuxta dictū ps. Oblit⁹ sū bñfactoz ei⁹. Et hec ē magna ingratitudo Uñ Seneca li. de bñficijs dic. Gram nō referre sit bñficijs turpe ē: ingratus est q dissimulat accepis se bñficiū q̄ accepit: ingratioz q nō reddit: ingratis simo oim q oblit⁹ ē. Hec ille. Secdo sup bōa de relicta vsurpantib⁹ z rapientib⁹: sic sē beu multi q bus cōmittunt aliq̄ bona vt dent heredib⁹ vel p aie salute z illi sibi tanq̄ p̄pria iniuste vsurpant. De talib⁹ Piero. xij. q. ij. Gl'a. dr. Amico rape q̄c q̄ furtū est: ecclīaz fraudare sacrilegiū ē. accepis de pauplb⁹ erogandū z exinde aliq̄d subtrabere oim p̄donū crudelitatē supat. hec ille. Tertio cō q̄runt sup cognatis z 2iugib⁹ q eis nō subuenit cum tñ illoz bona possideāt. tales sunt ingti et inmisericordes ac infideles. sic sic̄ videret 2sangui neū vl' maritū p̄iem aut mkem esse in igne z pos set libare sed non vult. Uñ Jaco. ij. Judicij sine misericordia fiet illi q nō facit misericordiā. Amb. Indignū est illi deū esse p̄pitiū q crudelis est in p ximū. Quarto sup debitoribus. Nā sm doct. per mortē nō soluit obligatio q viu⁹ teneb⁹ mortuo sz teneb⁹ hō restituere aut heredib⁹ si hz: aut p ani ma illius exponere. q' si viuus ñ hz vñ possit sol uere: teneb⁹ satisfacere i spūalib⁹. s. p aia: orando: ieiunādo zc. Jtē dñi teneb⁹ huis. Aug. xiij. q. vj. Si res. Petīm nō dimittit nisi restituat ablatuz Quito sup executoribus. Uñ 2cilij. xiij. q. ij. Qui oblatōes inq̄t defunctoz retinēt z eccl'ias trade re demorant. vt infideles sūt ab eccl'ia abiciendi Tales eīm sūt egentiū necatores z homicide vt p̄z ibidē. z c. Clerici. Sexto q̄rūt aie sup fruct⁹ elemosynaz suaz capientib⁹. z p ipis fidelib⁹ non orātib⁹. vt sunt plures p̄sbyteri habentes p̄bendas z altaria. z religiosi habētes monasteria ab illis cōstructa. aut alij pauperes habētes p̄uisiones. q̄ tenent nō solū p seipis sed etiā p⁹ viuis z defunctis quoz elemosynis sustentant exorare vt Piero. x. q. j. Quis sacerdotes. testat. Si eīm tales nō orāt iudiciū dei incurrūt. Septimo 2q̄runt sup oib⁹ q̄ succedunt in suis bonis tpalib⁹ Nā oēs q̄ hereditant bona defuctoz tenent sub uenire illis a q̄b⁹ talia habent. imo etiā vxor ma ritata alteri. vt p̄z p Gre. xiij. q. ij. Ultima inquit voluntas defuncti modis oib⁹ seruari debet. Ibi glo. dr. q' p lege est seruanda. Et sic̄ eā non seruat hoc ipm q̄ ei est relictū aufert. xj. q. j. Silvester. Nā z deus tales nō seruātes plagat in p̄senti et in futuro. Narrat in legēda z speculo histo. Mi les q̄dam in bello Karoli (vt turpinus) ait roga uit cognatū suū vt si moreret in bello equū suuz venderet z p̄cū pauplb⁹ daret. q̄ mortuo equū sibi nimis placentē retinuit. postea defunctus ei dē nocte. xxx. apparuit tāq̄ sol refulgens dicens. Ecce tāto tpe feci me ardere in purgatorio: q equū ñ vēdidisti vt pauplb⁹ p̄cū dares: sed ipu ne nō feres. hodie eīm ferēt aiam tuā i infernū di aboli. ego aūt purgat⁹ vado in regnū dei. Et ecce subito in aere audit⁹ ē clamor demonū vt leo nū vrsoz z lupoz q ipm rapiētes in mōtib⁹ colli serūt. Ō g̃ hō cōpatere defunct⁹ z subueni vt sua das dānationē z habeas vitā eternā Amen

In cōmemoratiōe defunctoz Sermo q̄rtus sc̄z de suffragijs z testament⁹ eoz

Beatus qui intelli
git sup egenū z pauperem: in die mala liberabit eū dñs. Ps. xl. A In q̄b⁹ vbis z subsequentib⁹ triplex ratio precipua in

De cõmemoratione defunctoꝝ

tinuak q̃re debem⁹ cõpati sup aias existẽtes in purgatorio: alioq̃ egenos z paupes. Prima rõ qz in hoc est magnum meritum bitudinis z pfectõis. qz vt Gre. dr. Tanto quis pfectior ẽ q̃nto pfect⁹ sentit dolores alienos. Jdeo dr. Pñs. Btus q̃ intelligit sup egenũ et paupem. Secunda ratio qz anie in purgatorio sunt in statu magne penurie z afflictõis: vtpote que non habent ex se vnde possint iuuare se nisi iuuentur a viuis z ideo pre alijs ipe sunt egentes et paupes. z idcirco maius est mifficordie opus ipis compati z subuenire. Un Ysidoꝛ⁹ in epl'ari dr. De ratõe nre salutis est q̃tidie p defunctis exorare. Item Hiero. Tãto viciniores erim⁹ eterno gaudio q̃nto mifficordiores fuerimus sup defunctoꝝ supplicio. Tertio qz p hoc adquirit bonũ multiplicis vtilitatis. Unde subdit Pñs. In die mala. i. in die iudicij liberabit eũ dñs. s. a morte eterna. ecce pmũ. Dñs ꝓfuet eũ. s. i corpe. ecce scõm. Et viuificet eũ. s. p gratiã in mente. ecce tertiũ. z beatum eũ faciat in terra. s. viuentiũ. ecce quartũ. Et non tradat eũ in anias. i. in volũtates inimicoꝝ eius scz corporaliũ z spiritualiũ. ecce quintuz. Dominus opẽ ferat illi sup lectũ doloris ei⁹. i. infirmitatis. ecce sextũ bonuz. Propt̃ q̃ merito dr. btus q̃ intelligit cõpatiẽdo sup egenũ z paupem i purgatorio. Jurta q̃ tria mysteria notem⁹ p b ꝓmone pm q̃ de his trib⁹ dz hõ intelligere p defunctis.

Primo de testamentoꝝ executõe.
Scõo de suffragioꝝ prouisione.
Tertio de executionũ valore.

B Circa pmum de testamentorum executione p simpliciab⁹ q̃stio occurrit. Utꝝ executores testamentoꝝ nõ debite exeq̃ndo testamẽta sibi cõmissa z negligẽdo facere p aniab⁹ suffragia peccent pcõ dãnabili. Ad qõ rñdet q̃ sic. Nã offense huius gũitas oñdit pluribꝫ rationib⁹.

Prima rõ iuridice sanctionis.
Scõa diuine detestationis.
Tertia nociue offensionis.
Quarta diabolice assimilatõis
Quinta dure vindicationis

Prima rõ est iuridice sanctiõis. qz ius dicrat tales executores nõ faciẽtes fideliter qõ tenent. scz fore fures z sacrilegos: ac paupeꝝ z egenoꝝ necatores z homicidas. vt ptz p Grego. xvij. q. iij. Sacrilegiũ. z p dicta Hiero. xij. q. ij. Ysia. Insup iura dicrãt tales fore excõicãdos. Nã sacruz ꝯciliũ. xij. q. ij. Qui oblationes. dr. Qui oblationes defunctoꝝ aut negant eccl'ijs aut difficulter reddũt tanq̃ egẽtiũ necatores excõicent. Jdẽ dr z duob⁹ capitulis subseq̃ntib⁹. z sic tria ꝯcilia b idẽ decernũt: vt patz ibidẽ. Ex qbꝫ Joãnes Nea po. i q̃dliberis arguit q̃ peccãt mortal'r. z p ꝯns damnabiliꝫ tales executores z beredes multuz differẽtes exeq̃. qz nullus debet excõicari nisi pro mortali pcõ: cũ excõicatio eterna damnationem inducat. xj. q. iij. Nemo epoꝝ. Quãuis aũt tales executores nõ sint ipso facto excõicati: nisi b esset alicubi per ꝯstitutiones synodales: tñ mandatur excõicari. q̃ grauissimũ est peccatũ. Un extra ō testamẽtꝫ vlti. voliũ. c. Tua. decernit. q̃ tales p epos ad fidelit exequendũ testamentũ sunt cõpellẽdi. Preterea lex ciuilis in auten. vt cũ de appella. cogno. §. Causas. dicat. q̃ filij z successores nõ seruãtes testamentũ defunctoꝝ ⁊ sunt erebe reditandi: vt habet eti. xj. q. j. Gilucster. Ecce q̃ graue pcm̃ b reputat in sancta ecclesia. Se cũda rõ diuine detestatõis: qz de⁹ maxime odit. z detestat tale pcm̃. Unde dr Esa. lxj. Ego dñs amãs iudiciũ z iusticiam z odio habens rapinã in bolocausto. Utiq̃ rapina facit in bolocausto qui vsurpat q̃cq̃ sibi de his q̃ sũt legata ad causas pias p aiab⁹. Deniq̃ q⁹ de⁹ mlt̃ odiat b pcatũ ex hoc claret q⁹ siq̃s depredaret bona alicuius serui fidelis vel spõse p̃dilecte regis vel dñi cuiuscũq; ille rã egreferret: acsi ipmmet fuisset depredatus. Sed aie in purgatorio multũ sũt dilecte sponse chr̃i certe in gr̃a. q̃ dignus est morte q̃ eas in suffragijs fraudat. Unde z ipe de⁹ p signo detestationis ꝓhibuit Exo. xxj. nõ solũ actu rapine vel furti dr. Nõ furtũ facies. sed etiaz insup ꝓhibuit ꝯcupiam eius dr. Non ꝯcupisces rem proximi tui. Adhibilis q̃ est deo q̃ vsurpat bona aiaꝝ.

Tertia ratio nociue offensiõis. Nã vt Hiero. ait. xij. q. ij. Ysia. accepisse paupib⁹ erogandũ vt eccl'ie z exinde aliq̃d subtrahere olim pdonũ rapine dicit ab his q̃ sibi iterum adq̃rere possunt vt delitate fugat. Hec ille. Rõ qz fures z latrones ꝓpe dant ab his q̃ sibi iterum adq̃rere possunt vt viis. Sed impij executores rapiũt ab aiab⁹ aliq̃ de adq̃rere sibi iuuamia ñ valẽtib⁹ ea p que possent liberari a pẽis atrocissimis. Un insup notat tales z offendũt plus q̃ homicide qui occidunt corpus. aiam aut nõ possunt occidere. Mai. t. Sed infideles executores quanctũ est ex se quasi aiam occidũt dũ eã acerbissimo igne punir per mittũt differẽtes eos p suffragia liberare. z certe libẽtius aia existẽs in penis purgatorij acceptaret: vt oia sua mẽbra in hoc mũdo torqueretur. q̃ sua aia in illo igne p horã affligeret. qz Aug. hom'l. de igne purgatorij dic. q⁹ ignis purgatorij durior est q̃ q̃cq̃d penaꝝ in hoc seculo possit aut cogitari aut sentiri. Jdẽ testat. xxv. di. Qui in aliud seculũ Quarta rõ diabolice assimilatõis. Nã ad crudelitate demonũ pertinet de penis aiaꝝ cõplacere z delectari. Tales sũt illi q̃ dimissimis p suffragia liberare: imo q̃dãmo tales quẽt solũ aias reprobas in inferno. Ista aũt bolnas z in gr̃a existẽtes torqueri sinũt. Propterea dñs imꝓpat Esa. lxj. dicẽs. Rapina pauperis scz aniaꝝ in domo vestra. quare attritis populũ meũ. Un etiã pbs. lxj. rhetorice dicit. q⁹ mordẽt lapidꝫ tuos spoliãt assimilãt canib⁹ q̃ mordẽt lapidꝫ scz q̃ ꝓra eos ꝓijciunt. qz tales canes reputant

Peterꝰ atrociores: sic boies spoliãtes mortuos sũt crudeliores. ℰ Quinta rõ dure vindicaꝯ nionis. qz tales deꝰ duriꝰ iudicabit z punit. Naz vt Haymo sup Apoc. Justo dei se subijcit iudicio q defunctoꝝ imemor fuerit in ꝟ seculo. qz vt scribit Ja. ij. Judiciũ sine miscõia fiet illi q nõ fecit miscõiam. Durã itaqꝫ vindictã deꝰ exercet cõtra tales. Primo q̃dem punit tales qñqz etiã in hac vita castigãdo paupertate vel dura infirmitate. ita q plꝰ ꝓsumũt in lecto infirmitatꝫ: vl plꝰ qũqz plagãdo etiã suos filios z posteritatẽ egestate. iuxta illud pſ. Fiant filij eꝰ orphani z mẽdicẽt z ejci. de ho. ſ. zc. Nam deꝰ magnũ amorẽ gerit erga electos: q̃les sunt raptores in morte z post mortẽ. Un Eusebius. Qui defunctis ꝓsolationez negat: pfecto z ipe a ꝓsolatione alienꝰ erit. vñ z Hiero. Quãtã ꝓsolationẽ defunctꝫ impẽdimꝰ: tãtã viceversa recipiemus. iuxta illud Luce. vj. Quacũqz mẽsura mẽsi fuerit: remetiet vob. Tertio punit deꝰ in iudicio z post iudiciũ in iferno. Nã ipos. ſ. paupes i purgatorio exñtes ꝓstituet deꝰ iudices taliũ exeꝝ Job. xxxvj. Paupib iudiciuz tribuet Et Sap. v Tũc stabũt iusti i magna ꝓstãtia aduersus eꝝ. q ſ. a. Ad pmissa exñ legiꝫ i Spec. hist. Ut in monasterio Fuldẽsi abbas z plures fratres p pestẽ decesserũt. qꝫ propꝫ elemosyne pauperibus agere ceperunt. Eãdem de ꝟ cellarij murmurat z elemosynã minuit. Qui cũ sero dormitoꝝ intrare vellet: vidit i capitulo pfatos defunctos ꝓgregatos: a qbꝫ trahiꝫ in capitulũ z flagellaꝫ. dicitqz sibi. In post pauca morieris. z dc tuo exemplo qs cedet qs fraudasti vt illi corrigã qd. p fiet alijs est postea p omnia. O g̃ hõ aduerte hec z age curam de mortuis: pcipue qꝫ es cõmissarius: vt sis fidelis executor ne penam luas: sed merituz mi sericordie habeas.

℟ Circa secũdũ ꝺ suffragioꝝ pquisitõe aliq̃ dubia q̃runt decidẽda.

Primo de acceleratõe testamẽti vel dilatione retardatõe.

Secõdo de bonaꝝ aiaꝝ detrimẽto in suffragijs.

Tertio de cõicatõe suffragioꝝ vl pticipatõe.

Quarto de debitoꝝ obligatõe vl cessatõe

Quinto de executõe suffragioꝝ z valore

Prima q̃stio: vtꝝ executores testamẽtoꝝ teneãtur statim vel q̃ntocius illa exeq̃a: an liceat differre. Rñdet frat Ange. de Claua. iuxta dictũ sci Thome in q̃dlibet. q moza modici tpis nõ videt eẽ magnũ peculũ. Un si executor p modicũ tpis dif ferat vt reby defuncti melius vẽditis ampliores elemosynas faciat: licite põt facere: qõ itelligẽdũ ℈ si augmẽtũ elemosynaꝝ ꝓualet tarditati in satisfactõe. alꝰ ñ liceret. qz ñ ẽ faciẽdũ mibi aliqd malũ ꝓ bono alterius. Un z subdit Tho. q siqs ꝟ p multũ tpis differat: vt in modico ampliores elemosynas faciat: ñ excusaꝫ a culpa. qz forte defunctꝰ interim liberaꝫ z sic frustraꝫ remedio q̃ indigebat. faciat q̃ qõ magis videbiꝫ expedire aie defuncti. Nã vt nr etiã Rich. ꝑcor. ꝺ tm. iij. di. xlv. q cũ testatoꝝ ipe tpis determinat infra qõ testamẽtũ vult eẽ ipletũ tũc ñ tenent nẽcnõ executores vsqꝫ ad illũ tpis iplere testamẽtuz nisi videret citꝰ explẽdo se posse aie defuncti vtilitatẽ maiorẽ. qz tũc tenent Si aũt nõ determinat tpis tũc iplere tenent q̃ntocius libere bẽbũt bona legata. Nec ibi ℰ Scõa qõ. vtꝫ boni defuncti detrimentum pariaꝫ aliqd ex dilatõe testamẽti vel suffragij subtractione. Ad qõ rñdet recolligẽdo sniam Tho. in q̃dli. necnõ Pe. de paꝰ. z Rich. sup. iij. di. xlv. q is q in charitate ordinauit p se defuncto aliqd fieri meruit aliquẽ gradũ gl̃ie q̃ ad gaudium: z diminutionẽ pene sibi ꝺbite qz elemosyna est satisfactoria. Si g̃ p executorẽ vl procuratores omittant suffragia ab isto ordinata: iste nõ sustinebit aliqd detrimẽtũ ꝓmo q̃ ad meritum gl̃ie sed q̃ntũ i ipo fuit causã z opam adhibuit vt hmõi elemosyne cito denꝰ. Sz procurator distulit adeo q iste gl̃iam intrauit interim. qz volũtas tũc p facto capiꝫ. Merituz aũt gl̃ie dependet ꝓncipaliter ex volũtate z intẽtiõe merẽtis qõ in hac vita totum cõputatur. Secõdo nõ obest q̃ ad pene intẽsionẽ. qz cũ aia egrediꝫ pena sibi i acerbitate taxaꝫ: q nec iz tendiꝫ nec minuiꝫ. ꝓpt negationẽ suffragij. Tertio nõ obest q̃ ad pene ꝓpetuatiõez. qz expiaꝫ aia p penã z suffragia cõta lz tardi. Sz dilatio vel subtractio suffragij obest. Prio q̃ ad pene diuturnitatẽ. qz q̃nto citꝰ testamẽtũ executoi mãdatũ reꝺitãto citꝰ liberaretur p talẽ satisfactiõem Secõo obest q̃ ad pene imitigatiõez. qz q̃nto citꝰ pauperes z eccl̃ia recipiũt legata: tãto feruẽtiꝰ z celeriꝰ orare tenent p aia. z taꝫ acceleratio oronũ feruentiũ valet ad pene alleuiatiõez z celeriorẽ liberationẽ. Tertio ex ꝓseq̃nti obest q̃ ad brevidis retardatiõez. qz interi q ñ libaꝫ aia a gl̃ia celesti retardaꝫ. O g̃ q̃ntũ ledũt mali executores. ℰ Tertia qõ. vtꝫ suffragia facta dem̃iatur p aliq̃ psint oib exñtib in purgatorio. Rñr colligendo ex Tho. Rich. z Ben. ꝺ bassia q suffragia fiũt duplicit. Uno mõ i cõi z abvl̃i eccl̃ia. z sic oib psũt eq̃liter. sz intelligẽ ceteris pib. qz vni boies aia portit ꝟ magis meruisse q̃ alia. qz multa opa pietatis z miscõie fecit z libent subuenit alijs. Nã ex Augꝰ. q in ꝟ seculo ampliꝰ alios adiuuat: ampliꝰ merꝫ adiuuari i altero. Un ponamꝰ casum q magnus dñs diues moriaꝫ bñs pl̃ima purgabilia cũ pauce meritꝫ. Item paup cũ mltis meritꝫ moriaꝫ bñs tñ aliqd purgabile: i ꝟ cãu elyne diuitꝫ dispẽsate p diuite pdeꝝt paupi plꝰ vl minꝰ sz q suis orõib: meritꝫ z exẽplis i pñti vita iuuit diuitẽ illũ viuũ siue ꝺfũctũ Alio mõ fiũt suffragia i spẽali z dem̃iate. z sic magis psũt illi p q̃ fiũt. alꝰ frustra eẽnt spãlia nisi magis pdessent illi ad quẽ de

De cõmemoratione defunctoꝝ

terminank̃ p intentionẽ. ¶Cuius aũt q̃ diminutio hñ pene illis plus ꝓsunt: cũ ex miscõia dei suffragia facta ꝓ q̃cunq; ꝓsunt etiã oĩbꝫ alijs in purgatorio q̃ ad ꝓsolationẽ inq̃ntũ oĩa eis innotescit z sele diligũt ex charitate: z oẽs gaudẽt sine oĩ inuidia de pene illi⁹ alleuiatõe ꝓ q̃ facta sũt suffragia. qz ſm q̃ ỏt pbs. ij. etb. c. vl. ¶Cuilibꝫ tristicie repugt q̃cunq; dilectatio gaudij: z sic mitigat eam. ¶Sed q̃d dicem⁹ ad dictũ Hiero. q̃ de ꝓse. di. v. ¶Nõ mediocrit. ỏt sic. ¶Cũ igit ꝓ centũ aiabꝫ ꝑsalm⁹ vel missa ỏr: nihil min⁹ q̃z si ꝓ vno q̃libꝫ ꝑꝺ dicerek: accipit ¶Rñdet Rich. in. iij. di. xlv. q̃ ibi loquit Hiero. referẽdo alioꝝ opinionẽ. et sic nõ assertiue. qz fuerũt q̃dã opinãtes sic: vt ptz de ꝑꝺ positiuo z seq̃tib⁹ ei⁹ di. q̃ sicut cãdela accẽsa ꝓ pluribꝫ lucet: ita ꝓ vni⁹ honore accẽdak̃: sit r z lectio lecta. ¶Ez rñdet Rich. q̃ hec erẽpla ñ valẽt. qz lumẽ cãdele z vor doctoꝝ se cõicãt ꝓ necessitatẽ nature. ita suffragia ꝓ suffragãtis intentionẽ ¶Nã si ỹa cẽt hec opinio: seq̃rek̃ q̃ ille q̃ ꝓuno defuncto tenek̃ dicere vnã missaꝫ z vnã ꝓ alio si diceret vnam ꝓ illis duobꝫ: cuilibet solueret id ad q̃ tenek̃. q̃ falsũ ẽ. ¶Itẽ si cẽtũ aie eẽnt q̃ꝫ q̃libet liberarek̃ ꝓ vnã missã ꝓ se dicẽdã: sic̃ꝫ ꝓ oĩbꝫ sit diceret vnã: seq̃rek̃ q̃ mor oĩũs liberarẽk̃. ¶Sic ẽt ꝓsuetudo ecclie faciẽdi ꝓ singul' cẽt inutil'. z ĩõ dicẽdũ est sic̃ ĩã in hac q̃one patuit. ¶ Quarta q̃ de debiet. vtꝫ in morte cesset vl' maneat obligatio. ſ. pecunia ꝓ z alioꝝ q̃bꝫ moriens tenebak̃: ¶Rñr ſm Henri. de hassia sup Ben. q̃ nõ cessat nisi viu⁹ q̃tauerit moriẽtẽ. ¶Nã si moriẽs descendit ad inferna ꝓ ꝑ acri⁹ punieꝝ. ¶Si aũt ascẽdit ĩ celũ: qz sufficienter penituit de nõ soluẽdo: tenek̃ oꝛõe sua satisfacere. ſ. i pẽa ꝓ viuo petẽdo sibi ꝓ speritatẽ ĩ tpalibꝫ. ¶Si aũt descẽdit z ẽ ĩ purgatorio: satisfacere tenek̃ luẽdo penas: aut oꝛãdo ꝓ viuo: nisi alicꝫ viu⁹ ꝓsolueret ꝓ eo. ¶Cũ q̃ nõ faciat testamẽtũ: vl' etiã executoꝛ q̃ vult facere suffragia defũcto: ꝑmũ oĩa ỏz reddere debitũ: si cui defunct⁹ tenek̃. qz debita ñ sũt ꝓpria bõa. sed aliena ¶De alienis ãt nõ ỏz fieri elemosyna. ¶Cũ Augus. xiij. q. v. ¶Immolans inq̃t ex iniq̃: oblatio ẽ maculata. nec respicit altissim⁹ zc. ĩõ meli⁹ ẽ vt restituak̃. qz ꝓ alia opa defunct⁹ ñ ꝑ iuuari vl' absolui sine solutiõe debitoꝝ. ¶Extñ legit̃ i Apiario de q̃dam milite q̃ post mortẽ apparuit vni suoꝝ portãs pond⁹ babatoꝝ flãmantiũ: petiuitq; ꝺi. ¶Dicvroꝛi meevt soluat ỏbitũ fabꝛo. ſ. illi ꝓ babatis. alioq̃n oporteret me puniri. nec interim ꝓ alia liberar⁹ ẽ. ¶Cũ qz illa soluisset plene: apparuit vxori ꝺi. ¶Nã solut⁹ sũ: gr̃as tibi ago. ¶Hec sufficiant. ¶De q̃nta aũt q̃one patebit in subseq̃nti articulo.

¶ Circa tertiũ ꝓncipale de executionũ. ſ. ꝓ defunct⁹ fiẽdaꝝ valoꝛe. ¶Exq̃ ex ꝑmissis q̃stio oꝛit q̃libꝫ z q̃t modis possint executoꝛes vl' alij viui liberare aiãs de purgatorio. ¶Ad cuius rñr ꝓ pclonẽ ex vbis Greg. xiij. q. ij. c. ¶Unie. di. sic. ¶Die defũctorũ q̃ttuoꝛ modis soluunk̃. aut oblationibꝫ sacerdotum: aut ꝑcibꝫ sctoꝝ: aut charoꝝ elemosynis. aut ieiunijs cognatoꝝ. ¶Dec ibi. ¶Sed ad hec adik̃. q̃ntũ ſm Henri. de hassia i lectura sup Ben. vicz pnie inũcte susceptio z expletio: q̃ tñ sit redducibilis est ad ꝑdicta q̃ttuoꝛ. ¶Nã ſm eũdẽ Henri. ¶Sicꝫ viues suscipiẽt i charitate pniaꝫ quam moꝛtu⁹ i vita habuit iũcta necdũ expleta. z cũ ꝓficeret ꝓ mortuo etsi illa pnia foꝛet ꝓdigna: mortu⁹ liberarek̃ dũmõ nõ haberet alia impediẽtia qz si hꝫet puta aliq̃ oblita pcã: possit ꝓ illis pniam moꝛiẽtia i ꝑ secto. qz stat q̃ viues pniam moꝛiẽtis suscepit: z sic ille iã esset liber: z iste q̃ suscepit onligak̃. q̃ si postea nõ satisfeceꝛit: nõ iputabit moꝛtuo. sz illi q̃ suscepit z neglexit. q̃ si fideliꝫ ipiere voluit. sz cito p⁹ illũ moꝛtu⁹ fuerit nec ꝓficere potuit. credẽdũ est inq̃t q̃ ꝑ nõ puniek̃. sz ꝓ pietate z charitate remissionẽ pene ac gr̃e a ꝺo cui placet charitas z miscõia obtinebit. ¶Dec ſm Henri. ¶ Ez q̃ nõ restat. vtꝫ suffragia ꝑdicta vl' eoꝝ executiões si fiãt ꝓ viuos pcoꝝes valeant. ¶Rñdet ſm Rich. in. iij. di. xlv. z ꝛcoꝝ. ¶Ubo. q̃ certa puncta. ¶Primũ est q̃ malꝰ faciẽs aliq̃ bona opa ꝓ defunct⁹ siẽ actoꝝ ꝓncipal: nõ ꝓsũt illa defuncto etiã si faciat illa mediãte bono ministro nisi q̃ actꝰ dẽs inq̃ntũ pauper sctꝰ ꝓ elemosynis recepit. ab illo excitank̃ ad oꝛãdũ ꝓ defuncto. ¶Secm est q̃ malꝰ faciẽs hec nõ vt actoꝝ. sz vt minister publicꝰ dei z ecclie vt sacerdos q̃ celebꝛat missaꝫ vt ecclie eius ꝓsũt defunct⁹. qz malicia ministri ñ tollit effectũ sacri. ¶Uñ missa ꝓdest ex se ꝺfuncto q̃ q̃cunq; sacerdote dicak̃. licz pl⁹ ꝓsit ex duabꝫ pnis ꝓ illi facerdos dicẽtibꝫ ỏr ea exñs i gr̃a. ¶Tertiũ pũctũ q̃ malꝰ ꝓ sacerdos ꝓsũt defunct⁹ nisi ꝓ elemosynis. ¶Secm est q̃ si illa ꝓsona fuit in charitate. tunc q̃ ꝓcipit tale opꝰ fieri. vel si fiat opꝰ tale ad ꝓfectũ ecclie eius in charitate. sicut cũ duo legũt psalmos vel officium moꝛtuoꝝ. q̃ꝫ vnꝰ est in charitate. alꝰ nõ. sic ꝓsũt illi ꝓ q̃ fiũt. ¶Quartũ q̃ si minister malꝰ faciat opus bonũ. ſ. ꝓ defunct⁹ aliõ a missa. ad ꝓcipiẽdũ fieri. sic nõ ꝓsũt q̃ ñ fuit i charitate q̃n mãdauit fieri. sic nõ ꝓsũt defunct⁹ nisi postea cẽt i charitate q̃n talia fiũt z de nouo demãdet vl' ꝓcẽ demãdantis nouo accepter. qz sic valeꝛet. ¶Nã opꝰ ipi⁹ ñ valet nisi ſm statũ q̃ illõ fieri mãdat vl' acceptat ipe ad ctoꝝ. ¶Quintũ q̃ q̃n actoꝝ erat i charitate. dauit mistro fieri opꝰ bonũ. ꝓ defunct⁹. sz postea ea nõ sit in charitate q̃n exeq̃tur illõ minister mandatum. nihilominus tũc ꝓsunt defunctis. q̃ sunt ꝓcipiente rõne illius actꝰ voluntatis q̃ nemo sciat vtꝫ q̃n ea fieri ꝑcepit. ¶Ueruntamẽ q̃i nemo scit vtꝫ amoꝛe an odio dignꝰ sit: nõ debẽt boies temerarie a suffragijs exhibitiõe in defunctos. q̃ ꝓnitus me tenere debꝫ hõ q̃. ſ. sp valet missa z alia bona sacramẽtalia q̃ facit hõ vt minister ecclie. ¶Quamuis est tñ sp meliores z ꝓficuiosos eligere executores. ¶Ꝓ exemplo sit q̃ ¶Petꝰ Damia. narrat q̃ scz sanctus ¶Odilio abbas Cluniacẽs. cõperat

apud vulcanū sicilie audiri demões vlulãtes ex eo q̄ aīe defunctoꝝ p bonoꝝ elemosynas ꝛ oīo neꝝ de ipoꝝ manibꝫ eripiebant: ꝛ sic ordinauit pro aiabꝫ fieri suffragia singul' ānis. O ḡ chriane si sūt viscera pietat̄ i te subuenī defunct̄: vt chīs dñs faciat tibi miscōiam: det gr̄az i p̄ñti ꝛ gl'az i futuro Amē

De scō Emerico Sermo. I. cū Legēda

Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs Gen. xxvij. ℟ Hec ꝥba sūt Isaac ad suū filiū: optime n̄ p̄ dicere bt̄us rex Stephan⁹ de filio suo scō Emerico. Naz sicut odor bonꝰ est delectabilis ꝛ gratꝰ bonibꝫ ita sanctitas beati Emerici delectabilis ꝛ grata deo ac angel' ꝛ beatis. Nimiꝝ vt Chrys. sup Mat. ait. Sancte ꝛ bone voluntates sic suaues sunt apud deum quēadmodū odoriferi flores. Et q̄m chīs dñs libent̄ pascit inf lilia castitat̄: vt dr Ber. sup Cā ergo de eo p̄ dicere pot̄ cui⁹ Ecce odor. Juxta q̄ ꝥba tria mysteria notabim⁹ ſm q̄ de his commendatur.

Primo de diuiali cōplacētia. ecce odor filij mei

Secōo de ꝛtuali opulēcia. sic odor agri pleni.

Tertio de p̄uilegij gl'ia. q̄ bñdixit ei dñs.

℟ Circa p̄mū de cōplacētia scti Emerici. s. apd deū q̄rit. Un̄ est q̄ deo multū grate sūt ꝛ placent dicit. ꝛ p dñs oēs angeli ꝛ bti delectāt i castitate. Bt̄us aūt Emeric⁹ fuit scūs ꝛ ꝛgo castissim⁹. ergo de eo p̄ dicere pot̄ cui⁹. Ecce odor. Juxta q̄ ꝥba tria mysteria notabim⁹ ſm q̄ de his commendatur.

Primo de diuiali cōplacētia. ecce odor filij mei

Primo de diuiali cōplacētia. ecce odor filij mei

Secōo de ꝛtuali opulēcia. sic odor agri pleni.

Tertio de p̄uilegij gl'ia. q̄ bñdixit ei dñs.

℟ Circa p̄mū de cōplacētia scti Emerici. s. apd deū q̄rit. Un̄ est q̄ deo multū grate sūt ꝛ placent dicit. ꝛ p dñs oēs angeli ꝛ bti delectāt i castitate. Bt̄us aūt Emeric⁹ fuit scūs ꝛ ꝛgo castissim⁹. ergo de eo p̄ dicere pot̄ cui⁹. Ecce odor. Juxta q̄ ꝥba tria mysteria notabim⁹ ſm q̄ de his commendatur.

Primo de diuiali cōplacētia. ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs Gen. xxvij. ℟ Hec ꝥba sūt Isaac ad suū filiū: optime n̄ p̄ dicere bt̄us rex Stephan⁹ de filio suo scō Emerico. Naz sicut odor bonꝰ est delectabilis ꝛ gratꝰ bonibꝫ ita sanctitas beati Emerici delectabilis ꝛ grata deo ac angel' ꝛ beatis. Nimiꝝ vt Chrys. sup Mat. ait. Sancte ꝛ bone voluntates sic suaues sunt apud deum quēadmodū odoriferi flores. Et q̄m chīs dñs libent̄ pascit inf lilia castitat̄: vt dr Ber. sup Cā ergo de eo p̄ dicere pot̄ cui⁹. Ecce odor. Juxta q̄ ꝥba tria mysteria notabim⁹ ſm q̄ de his commendatur.

Primo de diuiali cōplacētia. ecce odor filij mei

Secōo de ꝛtuali opulēcia. sic odor agri pleni.

Tertio de p̄uilegij gl'ia. q̄ bñdixit ei dñs.

℟ Circa p̄mū de cōplacētia scti Emerici. s. apd deū q̄rit. Un̄ est q̄ deo multū grate sūt ꝛ placent dicit. ꝛ p dñs oēs angeli ꝛ bti delectāt i castitate. Bt̄us aūt Emeric⁹ fuit scūs ꝛ ꝛgo castissim⁹.

de pctō mortali diligēti discussiōe pmissa poterit
ꝓiecturari se esse sine pctō mortali z accedere ad
cōtionē. Et ꝟ ꝓ signa.s. ḡtuor a Bern̄. posita.
Primū siqs deuote audit ꝟbū dei Jo.viij. Qui
ex deo est: ꝟba dei audit. Scōm si pmptuz z le
tum in dño delectabilit̄ repit se ad bū o pandū.
Tertiū si pleno cor de dolet de pctis. Quartuz si
firmū ꝓpositū habet cauēdi oīa pcā. Sed btūs
Emeric⁹ hec oīa in se habuit: vt ptz ex p̄dictis z se
q̄ntib⁹. Ad qō ꝓbandum potissime facit qō sibi
chīs i reuelatōe dixit. Virginitatē inq̄t mentis z
corpis a te exigo. hāc fua: vt patebit ifra. Hz vir
ginitas mētis ꝓsistit in corruptiōe oīs pcti mor
talis fm Frā. mag. ḡ rē. Tertio claruit ꝟginita/
te sacratissima. s. mr̄imonij sacro ꝓsecrata sicut
fuit ꝟginitas beate Marie ꝓsecrata sacro. Ꝟ
Uñ legit̄ ō eo q̄ dū oīonis causa secreto cū vno
tm̄ famulo ecclesiaz sci Georgij wesprimien. in
trasset: ibiq; in oīone q̄d acceptabil⁹ posset deo
offerre ptractaret corde: subito ingēti lumine to/
rum ecclesie edificium circumfulsit. In q̄ vox di
uina de supernis insonuit di. Preclara est ꝟgi/
nitas. ꝟgitatē mentj z corpis a te exigo. hāc offer
i ō pfta ꝓposito. Jpe vo de se nō psumēs sz i deo
morait. Dñe de⁹ vniuersitatj inspector bñplaci/
tū tuū i me pfice z norios mot⁹ q̄ militāt ꝛ aiaz
roze miscōie tue extingue. Jtaq; ꝓsolat⁹ in deo z
ꝓfortat⁹ famulo illi q̄ aderat ne cuiq; rē apiret
vsq; ad obitū obsecrādo interdixit. Interea cum
ex paterna dispositiōe q̄ etiā hui⁹ rei insci⁹ fuit:
ꝟgo de regali ꝓsapia despōsata btō Emerico ꝓ
posteritate habenda adducit. Sed ipe sctūs car
nalē generationē spe bti pmij horresces: intactā
ꝟginitatē illi⁹ custodiuit z suā. O mirāda gr̄a:
ignē. s. ꝓcupiscētie gestās i gremio nō vrebat ei⁹
incēdio. O ve mirabil' vt⁹ viuere sup̄ hūani ge/
neris morē despiciēdo solacia ꝓiugij z ptēnere li
beroz dulcedinē. Nec aūt dū viueret abscōdite
tenebant. sz post obitū ei⁹ spōsa ꝟgo testimoniū
phibuit: z famul⁹ ille secretū diuinū oraculum
qō viderat nō abscōdit. O q̄ntū ō marim meri/
tū sci Emerici. qz vt Hiero. ait ad Paulā z Eu
stoch. sp angel' cognata est ꝟginitas: ꝓfecto i car
ne pter carnē viuere nō terrena vita est sed celestj
Uñ in carne angelicā gl̄iam adq̄rere maioz⁹ est
meriti q̄z hīe. Nec ille. Et sic ptz

Circa tertiuz de puilegij gl̄ia. s. bti Emerici
accipiam⁹ ꝓ ꝛclusione q̄ chīs dñs sctm̄ suum
Emericuz magna decorauit gl̄ia puilegioz: z ō
tā in vita q̄z in morte ac post obitū. Primo in vi
ta habuit puilegiū reuelatōis diuinoz secretoz.
Nam legit̄ de eo q̄ tpe q̄dam btūs rex Stepha
nus pater ei⁹ vna cū btō Emerico accessit ad ab
batiā eccl'ie sci Martini in scō mōte Pānonie
fundate. Cunq; ipi⁹ ꝓuent⁹ frēs pacta ꝓcessione
salutaturi regē accessissent: rex ꝓpter scitatis filij
reuerentiā: ipm filiū pmisit vt pmū saluraretur.
Puer aūt Emeric⁹ spūscō repler⁹ ꝓut diuina gr̄a/
tia sibi reuelante singuloz fratz merita sinouit
singulis oscula tribuit varie. Alij q̄dz vnū: alij
tria: alij q̄nq; z postremo vni septena oscula co
tinuauit. Quā rē cūctj intuētib⁹ sctūs pr̄acte mi
rabat. Finita tandē missa: secreto de ō ipm sctūs
rex req̄siuit familiari colloq̄o. Ac ille singulos
fratz merita coā pīe ptractās sub hac ꝓfitera
one ineq̄lit̄ ill' oscla dedisse edocuit. eū q̄z cuius
ptena oscula dederat: ꝟginalem vitam ꝓdisse
asseruit. Tandem ꝟitatē hoz btūs Stephan⁹
sic cōperit. Cum em̄ paucis diebꝫ interpositis ex
q̄ recesserat inde sctūs rex: ctm̄ duobꝫ minist⁹ ad
hibitis regressus vigilias fratz cepisset explora
re secreto. Jā q̄z explecto matutinali officio cetera
in lecto se collocantib⁹: illi soli q̄bꝫ b. Emericus
oscula multiplicauerat: in eccl'ia p̄sistebant dum
sit in secretioribꝫ angulis eccl'ie orantes. Cum
q̄z ad singulos sctūs rex diuisim accederet: salu
tañ. singulis regē rupto silentio veneranb⁹: ipe
nouissime venies ad frēm Maur⁹ noie q̄ eū
mēdauerat btūs Emeric⁹ in septem oscul. Nec
ꝟbis blādis salutās rn̄sionē ab eo ext⁹ rē por
tuit. Mane facto in capitulo aīm ei⁹ rēcare vo
luit de humilitate. z p̄lima eidē obiecit religioni
cōtraria: ad q̄bandū ipm in cōmuni audienti.
Cui⁹ assertiōi Maur⁹ nullā ꝛdictionem fecit.
sed humiliē p̄sistēs ad deū mēte ꝓfugit. Quo
atus rex ꝟba filij sui rata cognouit ex⁹ Maur⁹
rū laudib⁹ extulit. z ep̄m q̄nq; eccl'iaz p̄sulem
sublimauit. Jcō in morte habuit p̄sule
giū honoris multoz angelo⁹ ꝓcinentiū. Nam
legit̄ q̄ ea hora q̄ btūs Emeric⁹ migrauit de sec
culo: sctūs Eusebi⁹ cesaree palestine metropolis
tan⁹ cū in ꝓcessiōe cū clero z ꝓlo incederet: audi
uit angelice dulcedis melodiā in excelso. Quam
etiā q̄dā archidiacon⁹ ei⁹ tūc p̄ns audiuit p ora
tionē b. Eusebij sibi reuelatā. Unde sctūs epūs de
ō stuperet: vidit aīam trāsferri in celū cū tali me
lodia. audiuit q̄z voce mor dicentē hāc est aiam
bti Emerici filij sci Stephani primi regis. Pānonie
nie q̄ in iubilo multoz angeloz ad sūma feret
Tertio post mortē habuit puilegiū glōriosis
marimoz p̄miozꝫ. Primo nāq; habet gl̄iam in
corruptiōis innocētie q̄ rara z etiā apō magnos
sctos. Nā Aug. ⁹ rej. de ciui. dei. q̄ paucissimi
fūt tāte felicitatis vt ab ineūte adolescētia nulla
damnabilia pcā cōmiserint. Scō habz gl̄iam
ꝟginalis castimonie: cui debet aureola fm Bo
sup. iij. sententiaz. Tertio habet gl̄iam vt puile
gium illustrationis mirifice. z p̄pue ei⁹ inter
cessio valet p pctoz remissione magnoz.

Nam legitur q̄ beat⁹ Emeric⁹ post mortem
multis claruit miraculis. Erat aūt inter q̄s
dam vir Lōradus enormitate pctoz. ꝛclusus
qui dei gr̄a cōpunct⁹ rhomā adūt vbi cōfessus
est. tunc erat papa Hildebrandus qui inaudita
antea taliū pctoz enormitate stupens. dederat
tōe habita: illi tale pniam indixit vt lorica ad car

nē q̄nq̄ catenis ferreis circūcingerēt: z pcā ꝓfes
sa ir̄is iscpta: sigillatisq̄ anulo pape ipi viro da
ret q̄bo oia loca vbi scti dormiūt lustraret. z vbi
diuina gr̄a sic eūdē visitaret vt miraculose lorica
fracta catenis in ptes ꝓsiliret. z charta crimia in
uie mischie nosset affore. Abiēs g̃ hō ille sic plu
rimoꝝ sctoꝝ pagrauit loca: z tādē venit ad bie
rusale. visitañ. loca passiōis chr̄i. sz dñs voluit er
ga illū alibi suam miscōiam tali miraculo mani
festare q̄m ad oñendū gr̄iam b. Emerici fua
ref. Intēa fama brī Stephani regis insignis ha
bebat q̄ ad ei⁹ sepulcz mlta fierēt miracula. Il
le g̃ vir accedēs Albā z miracula fieri mlta circa
sepulcz b. Stephāi regis videñ. cepit orare z alo
firmo istare: vt de⁹ p ei⁹ merita oñderet sibi mihi
cordiā. Fatigat⁹ ãt ex ꝓtritiōe ibidē somno rapit
Mor. ḡs b. Stephan⁹ apparēs dixit. Surge nec
i meis meritis ꝓsume: sz vade ad sepulcz filij mei
brī Emerici q̄ p gr̄iali vita deo placuit. ipm inēcess
lore habe. Tūc surgēs ille festinauit ad sepulcz
b. Emerici: vbi cuz puolut⁹ orare: repēte lorica
fracta catenis i ptes ptes diuisa p silliuit: ad cui⁹
ferri sonitū ꝓpo ꝓcurrēte z clero. Ecce hō ille re
diuis⁹ exhibuit z charta soluta. nec vestigia lr̄az
i ea apparuerāt. tūc oēs q̄ affuerāt i laudē dei pru
perūt: glificātes chr̄m i brī emerici meritis Et nos
gr̄o gem⁹ dñm vt det p ei⁹ merita veniā z gr̄am
in p̄nti: z tandē gr̄iam Amē.

De sctō Emerico Ser. II.

IVstus germina/
bit sic liliū: z florebit i eēnū añ dñm.

Hec ẏba canit eccl'ia trāssumen
do de ꝓpheta Osee. xiiij. q̄ inēc eccl'ie ꝓfessoreꝝ bñ ca
nūt de sco Emerico. Tū q: fuit iust⁹: vtpote pfe
cta cōis ẽ vt⁹. Nā fm pb̄m. j. Ethi. Justi
cōprehēdit oēs vtutes morales sic accipit i pdi
cto etherenate. Tū etiā q: b. Emeric⁹ floruit i cō
spectu dei sic lilij p ẏginalē mūdiciā. Un in sctā
eccl'ia ipe. p bonore spēali hz b dec⁹ cleno dij vt de
pigat cū lilio manu gestañ. Tū deniq̄ q: ipe flo
rer in gl̄ia celesti i eēnū añ dñm pmio vgitat vt
lilij corona. Un de eo accipiēdo dicim⁹ q̄ iust⁹
ut ẽ. f. sctūs Emeric⁹ germiabit tc. In q̄bo vbis
cornūdak de trib⁹. z fm hec tria mysteria notabi
mus. p fmone ad ip̄m honorē
Primū de lilij cōparatiōe. q: ōr Just⁹ germina
bit sicut lilium
Secōm de vgiali florizatiōe. ibi. sic lilium flore:
Tertiū de eternali decoratiōe: ptz ibi. In eēnū
añe dñm.

Circa ꝓmū d lilij compatōe q̄rit. Un est q̄
iust⁹ hō in sacra scptura cōparat lilio vt ptz in tbe
mate ꝓmisso. Ad q̄d rñr q̄ ꝓpt̄ q̄tuor pcipuas
lilij ꝓprietates.

Primo ꝓpt̄ decorē.
Secōo ꝓpt̄ colorem.
Tertio ꝓpt̄ odorē
Quarto ꝓpt̄ tenorē

Primo ꝓpt̄ decorē. Nā lilium inēt flores hz pulcri
tudinis decorē: sic iusticia inēt vtutes ōr pulcra
Un Aug. viij. de ciui. dei ōr. Justicia ẽ pulcritu
do animi q̄ hoies pulcri sūt in ꝓspectu dei: ple
rūq̄ etiā corpe deformes. Unde etiā pb̄s. v. ethi.
ōr. Preclarissima vtutū moraliū videt ee iusti
cia z nec hesper⁹ nec lucifer ita mirabil'r luc. Itē
Tulli⁹ de offi. ōr. Justicia vtus splēdor est ma
xim⁹ ex q̄ q̄q̄ boni viri noiant. Itē. xij. q. ij. Cum
deuotissima. Greg. ōr. Sūmū bonū ẽ iusticiā co
lere Nā z chr̄s Mat. v. ōr dr̄ōs eos q̄ eā deside
rāt p solo vero desiderio etiāsi pfecte hr̄e neq̄ant
di. Bti q̄ esuriūt z sitiūt iusticiā qm ipi saturabū
tur. Sz adhuc restat dubiū Cur decor
iusticie pori⁹ p decorē lilij ꝓcet p decore alioꝝ flo
rū. Ad q̄d potissima rō ẽ. q: alij flores i sue pul
critudis candorē plerūq̄ admittūt aliq̄d alteri
us coloris admittū: vt ptz de rosa q̄ albet cū rube
dine: viola cū flauedine: z sic de alijs. Sed flos
lilij ẽ mere albus i se sine admixtiōe: sic iusticia stat
sine omni vicio. Un ōr Amb. in hexa. Ubi pru
dentia ibi sepe malicia. vbi fortitudo ibi iracun
dia. vbi temperātia ibi iracūdia z plerūq̄ alia vi
cia. vbi aūt iusticia ibi oīm vtutuz ꝓcordia. Et b̄
ptz ex b̄ q̄ sicut ōr Piero. oēs vtutes cōprehen
dit. z p ꝓseq̄ns oīm viciū excludit. q: q̄cūq̄ vnū
trī viciū habeat tō tal' nā iudicat iust⁹ coram deo
Sz cast⁹ q̄s ꝑt ee cū superbia: būūl' cum hypocrisi
sobri⁹ cū loq̄citate z ira z sic de alijs. Unde etiā
Aug. de gr̄a z li. ar. ōr. Nō oīb⁹ iust⁹ ꝓmissa ẽ ec
na retributio. sz illis trī q̄ sūt iusti sine oi iniusti
cia. Itē Oro si⁹. Siq̄s min⁹ vel mag⁹ faẽ q̄z vir
tus iusticie patiť: iniusticia est. vñ lilio cōpať.

Secōo ꝓpt̄ colorē. q: lilium in suo flore hz albū co
lorē impmixtū. sed itra se hz flores aurei coloris
tā q̄z trium granoꝝ iclusoꝝ. z i stipite ac folijs viri
de hz colorē. Sic hō iust⁹ z bon⁹ dz hr̄e i se albe
dinē innocētie. vñ Piero. i epla ad filiū mauri
cij ōr. Justicia nil aliud ē q̄z nō peccare. Nō pecca
re est leg̃ ꝓcepta ꝛuare. Itē hō iust⁹ dz hr̄e aureū
colorē. s. charitatē q̄ hz tres gd⁹. s. ve dilectōis ōi
sui z primi. vñ Ber. Justicia ē reddere vnicuiq̄
qd suū ē. s. deo reuerētiā. sibi inocētiā. prio ami
cicia. Deniq̄ iust⁹ dz hr̄e viriditatē vtutū oīm vt
patuit. Tertio ꝓpt̄ odorē. Ipm em̄ lilium odore
suo z vigore valet ad infirma corpa fortificāda
z ifirmitati subuenit. Sic iusticia vta ifirmis cō
patiť z subuenit. Un Bre. xlv. di. c. Vera iusticia
cōpassionē hz. falsa vo idignationē q̄z uis etiā iu
sti soleāt recte pcōribz indignari Sed in
hō differētia est: vt ibidem tangit: qr falsa iusticia
typo superbie gerit quod vera iusticia zelo iu

stitie agit. Jtē qz vere iusti lz indignanť pcōzibꝰ sed tñ nō dedignanť vt faciūt falsi iusti. qz vere iusti in increpatiōe intꝰ charitatē z dulcedinē ser vāt: ac ꝓponūt sibi ī aio plerūqz eos ꝙs corrigūt meliores: ertimañ. ꝙ falsi iusti nō sic faciūt Vñ Cassio. sup ps. Justi veri cū alijs iurgiū nō bñt sed cū seipis. Quarto ꝓpter tenorē. Nā lilij tenerī habet pulcre z stare inē spinas ne ledať. iuxta illud Cañ. ij. Sicut lilij inē spinas: sic amica. i. ania iusta: inē filias. z sic iustitia in hoīe manere habet pulcre z seruari inter spinas spūales extra ꝙs facile laniať. ℣ Sed ꝙliter ꝙ sqz iustus debeat se tanꝙ lilium inter spinas obstruere: vt possit iustitie decorez sine pcō omī fuare: Rñdeť ꝙ ad hoc valēt boi spine spūales ꝙtuor genez. Prima nāqz spina est timor dei. Eccli. j. Qui sine timore dei ē nō poterit iustificari. Unde facile declinat a iustitia ꝙ nō timet deū sz boies Vñ Eccli. xxvij. Si in timore dñi tenō tenuerꝫ cito subuerteť dom⁹ tua. Scōa spina est castigatio corpis sui. Vñ. j. Cor. ix. Castigo corp⁹ meū z in futurū redigo: ne cū alijs ꝑdicauero ipe reprobꝰ efficiar. Tertia spina freqns cōfessio pcī. Sicut em̄ vasa dom⁹ freqnť sunt abluēda: als sordes sp cōtrahūt: sic aīa: vñ ps. Exercitabar z scopebam spm̄ meū rē. Quarta spina tribulatō mōi. Ps. Multe tribulatiōes iustoz. vñ Bef. sup Cañ. Quō stelle in nocte lucēt ꝙ in die latēt. sic virtus iustitie que in ꝓsperis latet. in aduersis patz. O ergo bō si vis florere vt lilium coz̄ deo: amplectere iustitiā. quā si vis tenere: eligē te manere inter istas spinas. s. timoris: castigationis: ꝓfessiōis tribulatiōis rē.

℣ Circa secūduz de ꝰginitatꝫ flore vl castitatꝫ formositate sufficiat b vna ꝙstio talis. vtꝝ castitas sit pl⁹ meritoria z cōmēdabilioz in viris ꝙz i femellis an ecōuerso. Rō qōnis est talis. qz vt⁹ est circa difficile sicut z ars: vt dr. ij. Etb. Vñ z in iuuenib⁹ iudicať difficilioz castitas ꝙz in senib⁹. qz senes min⁹ bñt de impugnatiōe z ꝓcupiscentie feruore. Sz qm̄ mulierib⁹ difficili⁹ est tenere castitatē ꝓpter fragilitatē ser⁹ ꝙz viris. ꝙ videť ꝙ maioris sit meriti in mulieribꝰ iuxta dictuz apli j. Cor. vij. Unusqsqz ꝓpriā mercedē accipiet ꝛm suū laborē. s. difficultatꝫ. Sed in ꝓrariū ē ꝙ vir pl⁹ viget rōne ꝙz mulier. ꝙ pl⁹ peccat ꝛ ꝓtinētia luxuriañ. z p ꝛns pl⁹ meretť ꝓtinēdo. Nā dr pbs j. Polozum. ꝙ o ꝓpositoz eadem est disciplina. Et ptz p topicā regulā. Sicut ꝓpositū in ꝓposito: sic oppositū in opposito. Ad qōnez ꝙ rñdeť colligendo ꝛm doc. ꝙ circa castitatē fuandā ꝙtuor ꝑcipua ꝛsiderant. Unū est id qō formale ē in castitate. z b est ꝓpositū abstinēdi ab oī venerea delectatiōe ꝓpter deū: z sic debita intētio. s. ad vacādū diuinis est finis ꝰginitatꝫ vel castitatꝫ. iuxta illō j. Cor. vij. Mulier innupta z ꝰgo cogitat ꝙ domini sūt: vt sit scā mēte corpe. Istud aūt ꝓpositū tāto in ꝙcūqz siue viro siue muliere ē pl⁹ meritoriū indifferenť. ꝙnto er maiori charitate procedit vel maiori affectu occupādi se deo fit aut ꝙnto magis patū animū ꝙs habet ad fuādū ꝓpositū castitatꝫ: ac magꝫ fixū ad pseuerandū: vt bec patet ꝑ Tho. ij. q. clij. Et ꝛm bec pt esse ꝙ aliqs vir aliq̄ in statu etiā ꝛiugali melior sit ꝙz ctus agat ꝰgo: vt ptz ibi ꝛm eūdū Tho. Dcōm ē qō si in castitate ꝛsiderari. s. materiale ꝙ est integritas carnis in ꝰginitate: aut in alijs vicijs corrupti ꝓpudicicia aie ꝙ refrenatiua ē ois carnalis ꝓpudicitie. Vñ Aug. ꝓtra Julianū li. iij. dic. Pudicitia est res aie: ꝰginitas corpis. Illa ꝙpe in aio pt manēre: pōt ista de corpe violenť auferri sibi. Et cū ista maneť inteꝙ corpi: pt illa lasiua in amo volūtate corrupi. Dcc Aug. Istud aūt materiale castitatis esse pōt pl⁹ meritoriū in aliqbꝰ: vtra tione diuturnitatꝫ. qz a iuuētute semp eos ꝙs rotnuit. vel rōne castitatis ampliozis: aut rōne multiplicatiōis boni opis z bmōi. Terciū pt dari in castitate difficultas ꝓtinendi. Dcc aūt difficultas si est ex vicio ꝓsone: nō auget meritū. Sic patz in eo ꝙ difficili⁹ habet fuare castitatē pos ꝙz diuti⁹ libidini deseruiuit ꝙz ꝰgini. Vñ Hiero. epla ad Eustoch. dicit. ꝙ viduata difficili⁹ caret expta voluptate ꝙz ꝰgo: minoze tñ habet ꝓmiā tie mercedē. Jtē pōt etiā difficultas ꝓtinēdi. ex ri ex aliq̄ circūstātia quam bō vitare posset. si vult. sicut cū ꝙs occasiōes tentationū vel familiaritates mulier nō vult vitare: z ex b difficultatē habet ꝓtinendi. nec talis difficultas augmentat meritū. Nā ꝫ b vicijs pugnādū est fugiēdo vel declinando. Hiero. aduersus Vigilātiū. Sz ibi ꝙs vellet occasiōes vitare z nō pōt: bmōi difficultas ꝓ accidēs auget meritū. Vñ iuuenis ꝓtinēdo pl⁹ meret ꝙz senex. z pl⁹ cōmendať castitas in iuuentute ꝙz in senectute: vt ōr. Isi. ꝓpter difficultatē partis ꝙz in senectute. Dec oīa de difficultate fugiendi pugne in iuuētute. Dec Aug. aduersus cal Bonauē. li. de apologia pauper. Quartū pōt lumniatorē: vbi bec clare notant. Quartū pōt ꝓsiderari castitas in ordine ad suum contrariū scz vicij luxurie qō excludit. Et sic ꝛm Rich. ibi iij. di. xxxv. q. j. ar. iij. Uir contra castitatē grauius peccat in simplici fornicatiōe ꝙz mulier fornicando. z b ceteris paribꝰ: eo ꝙ in viro pl⁹ viget vis sus rōnis ꝙ efficaciꝰ pt frenari ꝓpudicitia ꝙz in muliere. Et qz mulier ferus fragilioris est z pt habet de materia tentatiōis. Vñ Aug. xxxij. Indignať. dr. ꝙ tāto grauiꝰ opter punīri vir ꝙz fornicantē: ꝙnto magis ad eū ꝓtinet: z ꝓtinere debet tionis vincere z crēplo regere fēminas. Dec Aug. gusti. Cū ꝙ magis puniri habet vir in intermissione quiť ꝙ grauiꝰ peccat. s. intelligēdo de fornicatione simplici ꝛm Rich. z p ꝛsequens ꝓtinētia ꝙ ē in viro pl⁹ est cōmēdabilis ꝙz in muliere. Sed in adulterio plus peccat mulier adulterando ꝙz vir ꝙ ad bonum plis. qz magis ledit adulterium ꝓlis incertitudinem. Quo ad bonus fidei ꝙ ad vir z mulier eqliter peccant ceteris paribꝰ. z ꝙ ad

Sermo XCII

hoc intelligẽdũ est qõ mgr eadẽ di. xxxv. ôr. Ubi enim religio adulteriũ i vtroq; seru pari cõdicione ꝓdenat. Hec ꝑm Rich. Et sic patz q; qñq; in mulieribꝫ plꝰ est cõmendabilis. Ꝺ ꝗões chriani siue viri siue mulieres diligite castitatẽ: qz in dicibilis est eiꝰ glia in celo. Ꝺ charissimi in chro cauete luxuriã: qz vt Greg. ait. Momentaneuz est qõ delectat: eternum qõ cruciat. Aduertamus hec ne pereamus.

Circa ternũ de eternali decore. s. q̃ brũs Emer. piam. ꝓ ꝓcõne q; brũs Emericꝰ miro decore castitat. letat ẽnaliẽ añ deũ glificatus. Declarat. Qz casti homes z ꝑcipue ꝟgines i celo ꝓmio decorant mirabili mõ. Prio qdẽ i vestim. Secũdo per ornatũ. Tercio per ꝺilectionẽ. Prio qdẽ i vestim. Homes casti vestimẽto regio a rege ꝑstito induunt: sic ꝟgines z casti assistunt regi chro z sancte mri eius. Et qm brũs Emericus exẽplo chri voluit in pñti ꝟginitatem tenere: z ad ꝓfor mitatẽ scrẽ Marie matr̃ chri venuit ꝟginitatẽ in scto mrimonio: vt pz i legenda ser. j. Ꝺ. q̃ seq̃t q; hz cãdorẽ glie ꝓsil'em in ornatu. Secõ in angelico honore. vñ Amb. lib. de ꝟginitate ôr. Supgredit ꝟginitas ꝓditionẽ bũa nature ꝑ quã homes assil'ant angelis in celo q; neq; nubent neq; nubent ꝛc. Istõ mõstratũ est in brõ Emerico de q̃ legit q; mirabili honore an gelũ ꝓuẽres durerũt eũ i celũ. vt pz ser. j. Jmo ꝛ deꝰ honorat reuelãdo sua secreta celestia ꝟginib. ibidẽ Ꝺ. Tercio in corone fulgore: qz ꝑ vir ginitatẽ fulget nõ solũ corona aurea glie celestꝭ. sed insup corona aureola ꝟginitatis. Nã canit ec clesia de ꝟginib. Uemi spõsa chri accipe coronã quã tibi dñs ꝑparauit in eternuz. q̃ ẽ. Quarto in hac ꝛ glia in futuro Amen.

De sancto Emerico Sermo. iii.

Emẽto creatoris tui in diebꝫ iuuentutꝭ tue Eccẽs. xij. et ad laudẽ buiꝰ festiuitatꝭ Ꝺ Sicẽ dicit Ubryf. z docet experientia hoies multũ delectant audire aliq̃ locũda noua z freqñt memorant de hoibꝫ q̃s bñt sibi charissimos. z ꝑ talia darent cor amor ad illos. Sic spũal'r q; deũ diligũt frequentissime de eo memorant. de eo loquũt. ipsum in corde sp gerere volũt z i oi casu iuocãt. Uñ et saluator Marc. xij. ait. Ex abũdantia cordis os loquit. Sz qm brũs Emericꝰ toto corde dilexit deũ a iuuentute: imo a puericia. ideo sp memor fuit dei cogitañ. quo posset placere deo die z nocte vacãdo oroni. meditatiõi z deuotiõi vbi dei. Uñ de eo optime ꝑt ꝑ themate dicti illõ. ij. Paral. xxxiij. Cũ adhuc esset puer cepit q̃rere deum: qõ ad lram de Josia rege scriptũ est. Ubi ẽ nob ꝑ ponit in exem q̃tunꝰ nõ differamꝰ seruire deo. si cut beu mlti male differũt vsq; ad senectutẽ vel tps mortꝭ. Uñ vniculq; sc̃ptura ꝓdicta ôr. Memẽto creatoris tui. s. vt ipm ames z ipi deseruiaꝭ in diebꝫ iuuẽcutis tue exẽplo bti Emerici. Juxta q̃ vba tria notemꝰ mysteria ꝑm q; in exẽplo commendat sctus Emericus de trib.

Prio de creberrima dei recordatiõe. ibi. Memento creatoris.

Scõo de tempestiua meriti cumulatione. ibi. In diebꝫ iuuentutis.

Tercio de supna ꝓmiꝫ felicitatione: quod seq̃tur ad predicta.

Circa ꝓmũ de creberrima dei recordatione accipiamꝰ ꝓ ocõne q; bti Emerici z aliorꝫ sctorꝫ exẽplo dz q̃libz chriaꝰ hõ recordari creberrime de deo. Et declarat sic. Aduertendũ nanq; est q; tria debemꝰ de deo ꝓmemorari freq̃ntius si volumus in gra dei stare z amore.

Primo ea q̃ incitant ad timorẽ.

Scõo ea q̃ inflãmant ad amorẽ.

Tercio ea q̃ inducũt ad gr̃arũactionẽ.

Prio inquã ea q̃ incitant nos ad timorẽ. Et hec potissime sẽt tria. Unũ est ire dei ꝑ pcm̃ puocatio. De q̃ Deut. ix. Memẽto z ne obliuiscaris q̃ mõ ad iracundiã puocaueris dñm deũ tuũ. s. ꝑ pcm̃. Et qm vt ôr Jac. iij. Jn mlt̃ offendimus oẽs. Debemꝰ ꝗ oẽs memorari de offensis vt irã dei placare possimꝰ ꝑ pniaz. Uñ Apoc. ij. Memẽto vñ excideꝭ z age pniaz. Nã b ẽ remediũ ꝓ dei irã. Hinc Ubryf. sup Heb. ôr. Nullũ tale remediũ est ad placandũ deũ sic ꝓtinuata memoria delictorꝫ in pnia. Exem de Ezechia rege q̃ dixit. Recogitabo tibi oẽs annos meos in amaritudine aie mee: z sic dei misc̃iam ꝓmeruit ac ꝓlongationez vite. xv. annis: vt hr̃ Esa. xxxviij. Ꝺ q̃s nõ ꝓtimescat deũ si pensat q̃m eterna tormẽta ꝑparauit pctõribꝫ in iferno. Scõm est qõ debemꝰ memorari ad ꝓtimescẽdũ vicz mortis z iudicij diuini ꝓsideratio. Uñ Eccl. vij. Memorare nouissima z in eternũ nõ peccab. Item Eccẽs. xj. Si multꝭ annis vixerit hõ z in oĩbꝫ his letꝰ fuerit: meminisse debet tenebrosi tpis. s. mortꝭ z dierum necessitatꝭ. i. iudicij. vbi hõ necessitate angustiaꝭ ad reddẽdã rõnez de oĩbꝫ suis factꝭ z cogitatibꝫ. Uñ loq̃ndo cũ Bern. in medi. Ue mihi pctõri si pniam nõ egero: statim pñtabor ante districtum iudicẽ de oĩbꝫ opibꝫ meis redditurꝰ rõnẽ. Tunc demisso capite male ꝓscie i iudicio stabo et dicet mihi. Ecce hõ z opa eius. Hec debet cogitare iustus. iuxta illud Prouer. xij. Cogitatões iustorꝫ iudicia. per talia enim pertimescit facere peccata.

S

Eccl.j. Timor dñi expellit pcm̃. Tertiũ ad pti/
mescendũ memorari debem⁹ eẽnitatẽ crucian⁹ i
iferno. Unde Bef. O miserabiles miseri q̃s sedu/
cunt miserie hui⁹ vite vt ducãt i bonis dies suos
z in pũcto ad inferna descẽdant: vbi nõ vna die:
nõ decẽ aut mille nec cẽtum milib ãnoꝝ:sz arde
bũt sine fine sec'oꝝ. Scõo debem⁹ meorari ea
q̃ inflãmãt ad dei amorẽ: q̃ sẽ bñficia nob impen
sa a deo. Prio q̃ dẽ i creatõe:qz fecit nos ad ima
ginẽ suã z pposuit oĩa creatis i bõ mũdo iferiori
Unde Aug.xj. de ciui.dei. In reb⁹ creat⁹ nil deo p/
pinquꝰ tua imagine. Idẽ. Celũ terra z oĩa q̃ in
eis sunt clamãt vt te amem dñe .s. qz oĩa subiecti
sti sub pedib⁹ nr̃is. Scõo bñficia in incarnatio/
ne q̃ tãtũ de⁹ dilexit nos vt fieret bõ:z sic plus q̃
ãgelos Heb.ij. Nusq̃ angelos apphendit:sz se/
mẽ Abrae. O q̃l' amor.q̃ne⁹ bõr q⁹ de⁹ facꝰ ẽ ff
nr̃. Aug.sup ps.lij. Filꝰ dei factꝰ est pticeps nr̃e
mortalitat⁹ vt bõ fieret pticeps sue diuitat⁹. Ter
tio bñficia i passiõis redemptiõe:qz adeo dilexit
nos q⁹ lauit nos a pctis nr̃is i sanguie suo. Unde
Aug. Si piget amare nõ pudeat reamare p tan/
ta dei dilectõe. Tertio debem⁹ meorari ea q̃ in/
ducũt nos ad gr̃arũactõem. Et hec sẽ pdicta oĩa
bñficia.z insup bñficiũ repromisse glificationis
z restitutõis eẽne britudinis.vñ Bef. Si totus
debeo me illi p me facto: qd z q̃tus debeo p me
redẽpto z reparo ad eternã britudinẽ. O bõ si ti
bi rex pmitteret z daret vnũ castꝝ:aut maꝰ dicã
vnũ regnũ :nunqd nõ regnareris tota vita tua
q̃nto magꝭ deberes p regẽ beato eterne felicitatis
Bef. Sic nullũ ẽ momẽtũ i q̃ nõ vramur õi bo/
nitate z miseria: ita nullũ dz eẽ momẽtũ in q̃ nõ
debem⁹ bñficia: meorã. Ad pmissũ. btus Emeri
cus legit q⁹ dũ alĩ dormirẽt ipe i psalmis z oõ/
nib⁹ vigilabat p nocẽ .s. meditãdo dei bñficia et
gr̃as agẽdo:ipmq̃ sume amabat z timebat. Nã
i vnuscuiusq̃ psalmi fine veniã cũ pntitione po/
stulabat. Circa secm̃ de tempestiua meriti
cumulatiõe:qz statim a puericia chr̃o seruiuit:q̃ri
pñt tria pcipua:alĩs de b alibi tractat⁹. Prima
q̃stio:q̃liẽ se debeat bõ bñe i iuuẽtute vt mereat
magnã gr̃az in pspectu maiestat⁹ diuie Rñr q⁹ p
ue colligit ex scpturꝭ sacris q⁹ ad b pcipue tria sẽ
necessaria.

Primo carnis disciplina.

Scõo eruditio sancta

Tertio oõ deuotissima cũ cordis mũdicia'

Prio inquã vt q̃s i iuuẽtute possit gr̃az magm
pmereri dz bñe carnis disciplinaz. Unde Prouer.
xxij. Stultitia colligata est i corde pueri: vga di
sciplie fugabit eã Lyra. Stultitia ẽ in corde pu
eri pt̃ defectũ expientie z debilẽ vsuz rõnis. Nã
vt pbs in pble.ait.iuuenes sunt passionuz insẽ/
ratores:z tõ instabiles. Sz pt̃ea subdit. Uir/
ga disciplie fugabit eã: qz pueri magꝭ mouent⁹ ti
more pene q̃ amore bõi. Qui ita q̃ vult apud deũ
magnũ gr̃az pmereri: debz corp⁹ suũ i iuuẽtute
sub disciplina coercere a cupia z passiõibꝰ. Un
Ebreñ.xij. Bonũ ẽ viro cũ portauerit iugũ ini
ab adolescẽtia sua. Aug. Maledict⁹ q̃ offert ho
rem iuuẽtut⁹ sue diabolo z fecem senectut⁹ deo

Scõm est eruditio scrã z assuefactio i virtute ac
honestate.vñ Prouer.xij. Qui diligit filiũ ilãt
erudit illũ.q̃ ãt pcit ẽ qui odit filiũ suũ. Un Pbs
j.li. Ecb.vc.q⁹ mlt⁹ facit ad virtutẽ vt iuuences al
suetãt in opib⁹ vtutũ. ysus. Nõ noua cãsa cas
pit inueterata sapit. Tertiũ est oio deuota cas
cordis mũdicia. Un Prouerb.xxij. Qui diligit
cordis mũdiciã pt̃ gr̃am labior⁹ suor⁹ habebit
amicũ regẽ .s.celestẽ. Ad id ereim. Nã q̃nto sit p
cioſiores reliq̃e.tãto pciosiori vasef.de auro fa
cto z gẽmis fuank.q̃ chr̃s dei filiꝰ sup oĩa bo
sissim⁹ req̃rit vt fuer̃ z maneat i corde mundis
mo:sicq̃ adorer̃. Idẽ lapis pciosus q̃ jaspis bz
q̃nto pciosi⁹ z mũdi⁹ situat:tãto efficaci⁹ z pfi
osius opat. Nã efficaci⁹ opat locat⁹ i auro q̃ in
argẽto:z pl⁹ i argẽto q̃ i ere vl plũbo aut cupo
Sic chr̃s dñs q̃nto i corde pciosiori q̃ mũdio
collocat ibitando:tãto maiorẽ gr̃am z pfectiõ
fert boi z britudinẽ.iuxta illũ Dai.v. Bri man
do corde qñ ipi deũ videbũt.q̃ mũdiores dant⁹
z mũdissimi dar̃issime videbũt:q̃ illũ maximam
topicã. Sic simpl'r ad simpl'r:sic magꝭ ad pf. O
q̃ bõ aduerte hec. D Scõa q̃stio. Quid de
bis q̃ tortũ tp̃s iuuẽtut⁹ exp̃dẽrũt i mal' vl' labo
min⁹ q̃z debuerũt faciẽdo: quo recupare pos
qõ pdiderũt. Ad b rñdet Bef. q⁹ p vera pniam
recupare tal' pot̃t si ardenter req̃rat qõ pdidit.
vñ Bef.ôr. Vere penitẽs de tpe nil pdit. qz z pl
teritũ qõ pdidit restaurat p contritionem.z pñs te
net p bonã oationẽ.z futuz p boni propũi con
stantiã z pseuerationẽ. Hec Bef. O bõ pene
etatis.o tu senex puide tibi penitẽdo.alioq̃n p
nam lues in futuro saltẽ in purgatorio
Tertia q̃stio. Quis hoꝝ magis tenet diligere de
umz regẽtari.an is q̃ a pncipio sue vite q⁹ multa
cauit z deo fuit⁹ in puritate. an ille q⁹ multa
pcã dei miscõia ad pniaz redũt. Ad b rñr ex tri
cẽtia doctoꝝ. pcipue scti Tho.ij.ũ.q.cvj.ar.vj.q
licz ex q̃dã ꝑsideratiõe.s.miscõie dei.is q̃ p pcã
mlta redũt ad pniaz teneat ẽ magꝭ. Prio qz ca
li penitẽti pl⁹ dimittit. Cui aũt pl⁹ dimittit plus
diligit.i. diligere debz: vt ait saluator Luc. vij.q
pabolã de duob⁹ debitorib⁹ cuidam fenerator
Scõo qz tal' pcõr pl⁹ idign⁹ ẽ ad dei bñficia re
poteinimic⁹ dei. vñ Aug. Scio oẽs crimina fug
inimicũ esse deo.q⁹ pl⁹ gr̃ias z dedit ei miscõia q⁹
z pnie infusio. Nichilominꝰ tñ simpl'r z absolute
magis tenet deo innocẽs z a pncipio deo dfut⁹
ens.s.ꝑsiderãdo dei donũ. Primo qd qz excellẽ
tius bñficiũ vl' donũ maiꝰ recepit. Dai' ẽ cũ
pfuari a malo q̃ pmitteret icidere i pcm̃ z pfec
liberare. Un innocentia nobili⁹ donũ est maꝰ
q̃ pnia. Nam z brã vgo Maria ꝑter donum
sume puritatis z innocentie plus debuit ad

dilgẽdũ deũ ꝛ reg̃tiãdũ (qõ ꝛ feẽ) q̃z deberet ꝓpe
rtus vl' Magdalena ꝛ oẽs penitẽtes ꝓ pctõrũz
suoꝝ remissõe vel venia. Scõo qr talis innocẽs
accepit a deo bonũ ꝓtinuũ gr̃e ꝛ diuturnũ. Ille
ũt penitẽs pꝰ pctũ: bonũ interruptũ accepit. sed
maꝰ est bonũ nõ interruptũ q̃z interruptũ: sĩc meli
us est integ̃ vestĩ nũ q̃z lacerata q̃z ipa eadẽ post
lacerationes repata (ceteris paribꝫ) honorabilius est
militi nũ q̃z ceciderit q̃z pꝰ casum surrexisse. Ter
tio qr i celo ꝑmiaꝝ gl'oſiꝰ, iuxta illõ Apo. xiij. Lã
tabant cãticũ nouũ. s. innocẽtes: qõ nemo alius
poterat cãtare. Quarto Hoc cãticũ nouũ ẽ gau
dũ de integritate mẽtĩ ꝛ corpis: qõ nemo corru
ptus poſit bẽre. Ad ꝓpositũ. btũs Emericꝰ a pri
cipio vite sue i innocẽtia ꝛ puritate deo ꝑfuit: car
nem domãdo. vicia cauẽdo. ꝧginitatẽ ꝓfuando
ſp deuote orãdo: sub eruditõe scti Stephani
regis. s. pris sui ꝛ scti Gerardi. q̃ mariaꝝ gr̃az ba
buit ꝛ deũ mtũ dilexit ac i celo maximã bz gl'iaz
ſ Circa tertiũ de felicitate supna ipꝰ btũ Eme
rici ſit. ꝓ 2ctone q̃ btũs Emericꝰ q̃nto cepit deo
deseruire celerius ꝛ a ꝓncipio etatĩ puriꝰ: tãto in
celo fulget ꝑmio gl'oſius. Declarat: qr saluator
Matth. xvj. dicit. Filius hois reddet vnicuiq
uiuit: plura ꝛ mundiora opa bona fecit. q̃ maio
rem gl'iam ꝑmeruit. Tal' fuit btũs Emericus. q̃
re. Sz q̃ritur. quõ possit homo tãbreui tpe tã
tam gl'e excellentiã ꝛ felicitatẽ adq̃rere. Nã modi
co tpe btũs Emericus supuixit. s. ãnos circa. xx.
a sua natiuitate. Rñr ſm doct'. q̃ breui tpe põt
bõ magnã gl'iaz i celo ꝑmereri ꝛ adq̃rere. Sicut
adq̃siuit iste btũs Emericꝰ. sic ꝛ btũs Strepha
nus. Agapitus. Crisanctus. Uitus. Ludouicus
Ignis. ꝛ multi alĩ vtriusq̃ sexus: q̃ licz parum
viterũ: ſn maria ꝑmia adq̃sierũt in celo. Et hoc
et ceteris ꝓpositis patuit.

Primo ex dei gr̃a magna

Scõo ex vite sanctimonia.

Tertio ex diuina dispositõe ꝛ puidẽtia.

Primo ex dei magĩ gr̃a: qr sĩc magĩ boim mali
dia ꝓstituit ꝛ fac̃ q̃daz magnos pctõres i bruꝫ
descẽdere ad ꝓfundũ inferni adõ q̃ iusto dei iu
dicio nũ ꝑmittant viuere i hac vita diuꝰ: vtpo
te indigni. iuxta illõ Pſ. Uiri sanguinũ non di
midiabũt dies suos. s. dimidiũ tpis sue etatĩ qõ
deberẽt supuiuere si bñ viuerẽt nõ hẽbũt morte
puenti: sic patz in his q̃ suspendunt ꝓ furto vel
alio mõ occidunt aut moriunt ꝓ pctis cum ad
huc essent in iuuẽtute. Tẽ idẽ Pſ. dic̃. Subito
gna ꝛ ꝑfalſ gr̃a dei facit vt aliq̃ in iuuẽtute aut
puericia habeãt ꝑfectionẽ plenã ꝛ ꝑmiũ magne
glie. Un Hugo de scõ Uic. Scõm dona gr̃a
rum sẽ merita. ꝛ ſm q̃ritatem meritoꝝ ꝑmia

Secũdo ex vite sanctimonia. Nã ſm Hiero.
Non hierosolymis fuisse: sz hierosolymis bñ vi
uisse laudabile est. Nec curandũ est q̃diu viuat
sz q̃z bene viuat. ſm snĩam sapiẽtĩ. Ideoq̃z sancti
ꝛ boni hoies quo tpe supuiuẽres ꝛ scẽ. pl'imuz
meritoꝝ cumulũ ꝙgregãt. in q̃bꝫ nõ tam diutur
nitas tpis q̃z charitatĩ firmitas q̃z volũtatis pen
sat q̃ ꝓponũt toto tpe vite deseruire deo. ꝛ b̃ q̃tũ
in se est implent ope. Un Grego. iij. q. vij. In ge
neribꝫ. ꝛ. xxij. q. j. Odi. Plus do placet affectus
offerentis q̃z munꝰ: ꝛ volũtas ꝓ facto capitur

Tertio ex puidẽtia diuia. Naz q̃re vult deus
q̃sdã scõs educere ꝓ mortez celerius ex hac vita
vtiq̃z qr ſm q̃ puidit illos ad q̃dũ gl'e celestĩ ꝓ
uenire debere: sic disponit vt illã ꝑfectionẽ q̃duſ
in breui compleant: ꝛ completo meritoꝝ gradu
illo ad quẽ sunt abeterno electi: mor educuntur
a deo. Un Sap. iij. dr. Consummatus i breui
expleuit tpa multa. placita enim erat anima illius
ꝓterea ꝓperauit eũ educere deus de medio iniq.
Sic q̃ deus disposuit vt btũs Emericus in bre
ui tpe vite tãta merita adq̃rereꝛ tamsctẽ viueret
vt ad gl'am sũmã ad quã electus fuerat dignus
celeriter haberet. q̃z maxime autẽ sit glorie ostẽ
sum est in reuelatione scti Stephani facta Con
rado: q̃ q illiꝰ merita obtinuit peccatoꝝ maximo
rum remissionẽ: vt patz ſmnoc. j. R. O q̃ homo
festina ad supnã gl'iã ꝓuenire ꝓ bonã vitam ꝛ
merita sanctitatis. Osi videres q̃lis ꝛ q̃nta sit il
la gl'ia ꝛ q̃tũ supabũdat in scõo choro angelo
rum sup ꝓmũ chorꝫ. ꝛ sic cõsequenter in tertio sup
secundũ. ꝛ sic de alĩs vsq̃ ad nonũ: libenter duce
res centũ ãnos in dura pnia ꝛ martyrio: vt saltez
posses de inferiori ad superiorẽ secundus: ꝛ q̃nto
magis ad altiora ꝓuenire: vt patz ꝓ Aug. Roge
mus q̃ dñm iesum vt beati Emerici meritis der
nobis gr̃am ꝛ gl'iam

Sermonem quarum de sancto Emerico: vi
de ex cõmuni de Confessoribꝫ.

Item de sancto Martino epõ. Sermo pri
mus cum Legenda

Elegit eum domi
nus sacerdotẽ sibi ad sacrificandũ et
hostiã laudis. Hec ẏba originaliter
scribunt Eccli. xlv. ꝛ eccl'ia trãssumpsit ea canẽdo
de sctis pontificibꝫ ꝑfessoribꝫ. inter alios etiam de
scõ Martino. Un Jn q̃bꝫ cõmendat ꝑtipue
de tribꝫ. Prio de diuinali electione: cũ dr. Elegit
eum dñs. De q̃ sanctis maximũ est gaudium et
honor ac gl'ia q̃ ab eterno sĩ electi a dõ Maius
eſt b̃ q̃z siqs foret electꝰ i regẽ terrenũ vel im
peratorẽ aut dñm q̃tũcunq̃ magnũ: vtpote qa
ista sĩt trãsitoria. regnũ aũt celeste qõ dat deꝰ eter
nũ. Scõo ꝓmẽdat de sacerdotali dignificatiõe:
cũ dr. Sacerdotẽ sibi. Et hec tal' ꝛ tãta est q̃ ꝑcel
lat angelicã dignitatẽ in b̃ q̃ sacerdos bz conse
crare ꝛ tractare corpus ꝛ sanguinem chr̃i: nõ aũt
angelus. Un scõs Frãciscus dicebat. q̃ si obui
aret sibi vnꝰ sacerdos ꝛ etiã vnꝰ angelus: prius

vellet salutare sacerdotē q̄ angelū. Tertio ꝓmēdat de laudis dei sacrificatōe: cū dr. Ad sacrificādū ei hostiā laudis. In q̄ nob ꝓponit in exēplum Uñ hec vba de bēō Martino ꝙuenient accipiendo tria mysteria notem⁹ ordie alio ꝓ ēmone.

Primū de diuine laudis sacrificio

Scōm de sanctitatis magno ꝓuilegio. ad qđ electus est a deo.

Tertium ō felicitatis glorioso premio: quod sequit ad p̄dicta.

Circa ꝓmū de sacrificio laudis diuine inq̄rendū est p simplicē ꝙli edificatōe: de q̄b z q̄liē debeat fidelis hō sacrificare deo .s. bēō Martini exemplo. Ad qđ rñdet q̄ papue de q̄tuor generib sacrificioꝝ tenet hō q̄ z sctūs Martin⁹ obtulit fidelissime ipi deo.

Primo de sua re

Scōo de suo corpe

Tertio de potentijs anime

Quarto de sacrificio eucharistie.

Prio de sua re. Uñ Prouer.iij. Honora dñm de tua substātia: z de ꝓmitijs frugum tuaꝝ da pauperib. Et Eccī.xxxv. Fili si habes.s. bona tpalia: bñfac tecū z deo dīgs oblatōes offer. memēto: qm̄ mors nō tardat. In q̄b auctoritatib scripture docemur q̄liē debeam⁹ deo sacrificare de reb si volum⁹ acceptari a ꝺo talia sacrificia nra. Nā ꝓmo oim debem⁹ dei honorē ꝓferre.s. vt nō trālgrediamur in aliq̄ ei⁹ p̄cepta. ꝙterea dr. Honora dñm. Nā vt dic Aug. Mūera tua nō placēt deo nisi ex te bono. Respexit em̄ de⁹ ad Abel z deinde ad munera illi⁹. Hoc ē illos est q̄ i pecato ꝙseuerāt nec curāt desistere: licz z de reb suis aut actib deo offerāt aliq̄ opa de genere faciendo.s. elemosynas vel oīones. De talib Greg. in pastor ali dic sic. Qui escam aut vestimentum pauperib largit. cū aie z corpis inq̄namentis polluit: qđ min⁹ est offert iusticie: qđ mai⁹ est culpe. Sua q̄ppe dat deo z seipsum diabolo. Hec ille. Scōo si volumus vt placeant deo sacrificia de nr̄is reb. debemus illa ex ꝙpr̄ijs: nō ō alienis offerre. Uñ Aug. xliij. q. v. Immolās inq̄t ex iniq̄. oblatio est maculata. dona iniq̄ꝝ nō ꝓbat altissim⁹: nec in multitudine sacrificioꝝ coꝝ ꝙpitabitur petis. Qui em̄ offert sacrificiū ō suba pauperis q̄si q̄ victimat filiū i ꝺspectu patris sui. Nec ibi. Et ibidē ca. subsequenti idē Aug. dic. Forte alig̃ dicat. Multi sunt diuites auari: cupidi: non habeo petm̄ si suū ill abstulero z pauperib dedero. vñ em̄ illi nil boni agit: mercedē sic habere ꝓ illa potero. sz hmōi cogitatio est a diaboli callidi tate. nam si totum tribuat pauperib qđ abstulerat addit pot⁹ petm̄ q̄ minuat. hec Aug. Prozpterea dr in auctoritate supdicta. Honora dñm de tua suba: non de aliena. Tertio debemus ꝺo sacrificare de meliorib reb .s. in oblationem vel distributionem pauperib erogare. Unde subdit Et de ꝓmitijs fruguz tuaꝝ. Lyra. i. de meliorib bonis da paup ibi: qz pauꝑes sūt membra dei

Hoc ē illos q̄ fetida cibaria z vilia q̄q̄ ac dēcruosa que nec sibi placent nec fuari valent tribuant pauperib. Quarto debem⁹ hec añ mortem facere. Uñ subditur in alia auctoritate .s. Eccī. xxiij. Memēto qm̄ mors nō tardat. z tō añ mortem bñfac amico tuo. Ly. i. ꝓio indigēti vel pauperi. Ꝺ est ē illos q̄ tm̄ p⁹ mortē volūt dare. Nā tales gatorij acerbissimū ꝓmittūt: z p⁹ eis inde q̄ plus liberāt: q̄ tm̄ posset ꝓseruari ne irrarent illi ignis vicz facīdo in vita de reb qđ faciūt p⁹ mortem Scōo qz min⁹ meritū volūt bñ cū possent magnū in vita facīdo. Sic ei merent hō gloriam z gr̄am ac pcī expiationē. Sz p⁹ mortē faciendo elemosynas p illas merent tm̄ mō a pena purgationē. Stulc⁹ āt ē q̄ vbi posset lucrari imp⁹ tionabiliter pl⁹: vult ꝓtēctari ō obolo. Tertio qz in dubio se ponūt: cū incertū sit vtr̄ sue res post mortē p alios fideliē exponant ad sue aie liberationē. Jō Aug. in q̄dā ꝓmōe dr. Redime te dū potes viuus. redime te dū potes. redime te dū pcū habes: ne dū mors amara te ꝙueniet z viam sit pcīū ꝓdas. hec ille. E Scōo de corpe debes sacrificare deo. Ad qđ hortat ap⁹s Rō. xij. Obsecro vos p miscōiaz dei vt exhibeatis corpa vra hostiā deo vi. san. deo pla. rōna. obsequiū vestrū. Sz q̄libz modis sacrificare debeat hō deo de corpe suo. Rñdet q̄ ꝓmo mēbra in seruitio ōi occupando. Nam cum cor occupas in pcō z membra deo sacrificas. Pō. Sacrificiū ō spūs cōtribulatus cor ꝓtritū tē. Jte os i oꝺe. aures in verbo dei audītōe. pedes in ingressu eccl'e. manꝰ in elemosyne subuētōe. oculos i lachrymaꝝ ꝓnē. z vires corpis i bonis opib expēdēdo sacrificium deo. Pō. Sacrificate sacrificiū iusticie. i. bona opa z spate in dño. Lyra. i. sic sperare potest: de ꝓmio recipiēdo a dño. Nā q̄ro. Cur boies pigri sunt ad expendenduz vires suas in seruitio dei. Uui⁹ vtiqz potissima rō est: qz nō ꝓsiderant nec sperant q̄ntum deberēt de mercede q̄ debetur eis ex ꝓmissione dei. Nā si scirēo z sperēo q̄ abꝓ vno pr̄ nr̄ darent a rege tres ducatulos vel tres q̄tidie pr̄ nr̄. Sic in ꝓposito si scirēo z ꝓsiderarem a deo in celo: libenter ꝺo fuires. Sre. sup Eccl. Quantū credit q̄sq̄: tantū sperat. z q̄ntū sperat: tantū opat z amat. Scōo corp⁹ nr̄m debem⁹ sacrificare deo carnis ꝙcupias mortificando. Ambo. in beramcron. Hoc est vere christi sacrificiū: pudicicia corpis. Jte Bern. in medi. Quantos pcō resistim⁹: totiēs diaboli stipam⁹ angelos letificam⁹. deū honoram⁹ z coronā bēbum. Sz heu multi sacrificiū facīt de suo corpe diabolo. Dnige. Quotiens peccam⁹: diabolo sacrificamur. Tertio debemus sacrificare corp⁹ deo ꝓpriam tempestiue agendo z nō differendo. Uñ Dañ. iij. In alio ꝙtrito z spū būlitat⁹ sint sacrifi

cū infirm bodie in ꝓspectu tuo dñe vt placeat tibi. Notanter dic: bodie. nō differēdo. s. vel tardādo de die i die: vt beu mlti faciūt: qr tāto magis placeat deo sacrificia pnie quanto sunt accelerata. Eccl. v. Ne tardes ꝙrti ad dñm z ne dif. de die in die. subito em veniet ira illi⁹ z disperdet te. O ḡ iuuentis sacrifica deo tuā iuuētutē. sic z tu adolescens z tu puer. Nā vt ait Aug. Maledict⁹ q̄ offert florē iuuētutis diabolo z fecē senectutī chr̄o. Quarto debem⁹ corpus deo sacrificare: flagellis corpis patienē sufferēdo. s. infirmitates corpis et hmoi. Un Dauid. j. Reg. xxvj. dixit in sua aduersitate. o dorē sacrificiū Ly. sacrificiū patiētie acceptum ē coram deo acsi offerret holocaustū super altare suo. imo vt Gre. ait. maioris ē meriti aduersa patienē tolerare: q̄ bonis opib⁹ insudare. O ḡ fr̄as age deo i infirmitate. z sic ō sacrificas. Tertio debem⁹ mēte siue aia deum⁹ ō sacrificare. s. memorādo di bñficia cū gr̄itudie. z itellectū māpādo i eis fidei obsequiū: ac volūtate plena adhērādo deo firmit̄ p eis amorē z laudis ꝓfessionez. Unde ps. ōc. Dirupisti vincla mea ti. sa. hostia gō. Ps. ōc. Quarto debem⁹ ō de aia offerre fidei. spei. ac charitatis sacrificiū. Un ad q̄ debem⁹ sacrificare i meditatiōe passiōis chr̄i z deuotōe. Quarto debem⁹ sacrificare deo qō ē sūmi honoris z laudis dei sacrificiū. Un dic deus p. ps. Sacrificiū laudis honorificabit me. Ly. sacrificiū eucharistie: qō imolat laudib⁹ diuinis. ō em sūme honorificat de⁹ si recipiat digne z ministret vt debet. Sequit. Illic iter. s. salutis. Quo ostendā illi. s. boi: salutare dei. i. vitam ēnā. z in vtute sacrificiū babentis. Un et subdit. Quo ostendā illi. s. boi: salutare dei. i. vitam ēnā. z in vtute sacrificiū babentis. Un ps. vj. Qui māducat būc panē viuet in eternū. Debēt ḡ fideles assistere huic sacrificio frequēter. ō Querit b. Utr̄ q̄libz chr̄ian⁹ debeat z teneat missam audire. Rūdet fr̄m Hostien. necnō frēm Ange. ō claua. in sūma sua. q̄ de pceptō diebz dñic̄ z festis ab ecclia p̄ceptis teneat audire missam q̄libet q nō est excōicat⁹ nec iterdictus aut legitie impedit⁹. z teneat totā missam vl̄ integraz audire: ita q̄ bñ dicēdez sacerdot̄ accipiat. vt ptz de ꝑse. di. j. Missas. z c. se. z c. Alīs fideles. nisi ecclesiast⁹ ꝙs mag̃ necessitate. vñ Rich. i q̄dlib. j. q. xij. dic. q̄ si er vero ꝙcēptu vl̄ interp̄tatiuo omittit. est petm̄ mortale: z vocat ꝙcēptū interp̄tatiuū qñ sine aliq̄ causa legitima ad non audiendum missam in festis assuefacit. Si āt omittit er aliq̄ ad. omittēdū nō est assuet⁹: est venīale petm̄. Si ō er legitima cā nullū erit petm̄. Dō etiā ōr de tota die ō ꝓte notabili. s. q̄ peccat si notabilē ptez misse dimittit. sec⁹ de modica: puta itroitu z buiusmodi. Sed de diebz nō festis z nō ꝓceptis ab ecclia. Rūdet fr̄ Ange. q̄ nō teneāt tūc bō de p̄cepto audire missaz: tn̄ de bona honestate q̄libet si die marie ep̄s vel religiosus aut ecclīastic⁹ debet audire. ar. c. fi. de p̄uil. li. vj. Nimiz ad audiēdam missam inducūt pl'a bona ex b̄ ꝙsequntia. s. petōz expiatio. gr̄e augmētatio. oīoz ereuditio malorz remotio: z piculoz defensatio. pene purgatoriī mitigatio. mortis securatio: z gl'ie celestis cumulatio. de q̄b alibi egim⁹. Ad ꝓpositū b̄ti Martin⁹ de p̄missis oīb⁹ sacrificauit chr̄o fideliter. vicz de reb⁹ paupib⁹ destribuendo. ō corpe chr̄o mundo seruiendo. de aīa deuote oratione sp vacando: z de eucharistia missas dicendo.

Circa scōm de scitat̄ mag̃ p̄uilegio: Ac circa tertiū insil' pseq̄ndo p breuitate sit ꝙlusio: q̄ b̄ti Martin⁹ merito canit ab eccl'ia gēma sacerdotū: p magnitudie p̄uilegioz et p̄miorum: Nam vide A b. c. Primū p̄uilegiū Accelerationis diuine seruitutis. Nā legit̄ q̄ Martin⁹ sabarie panoniorz oriūdus: sz intra italiā papie alitus: cū pre suo tribunomilitū cesari militauit: nō tn̄ spōte: qr ab infantia diuinā sp seruitutez aspirauit. Et cū esset duodecim annoz inuitis parentib⁹ ad eccl'iam ꝙfugit z se fieri catbecuminū postulauit: et extūc heremū ꝙcupiuit ac voto satisfecisset si carnis infirmitas nō obstitisset. Scōm est benignitat̄. Cū ei cesares decreuissent vt vetera noz filij p p̄tib⁹ militarēt. Martin⁹ cū eēt annoz. xv. ad militandū vrget: vno tn̄ mō ꝓtentus seruo. cui viceversa seruiebat z calciamēta extra hebat z detergebat sepe: sequēdo humilitatē xp̄i. Nil de stipēdijs p̄ter q̄tidianū victū seruabat: sz paupib⁹ erogabat. Un q̄dā tpe byemali p portam Ambianēsiū trāsiēs cū militib⁹: q̄daz paup nudus vt sui miserereť postulans: cū nullus ei subuenisset: Martin⁹ arrepto ense chlamydē q̄ tn̄ mō superat diuidit z ptē pauꝑi tribuēs: reliq̄ ptē rursus induit. Seq̄nti nocte chr̄s cū angelis apparuit sibi vestit⁹ illa chlamydis ptē z dixit ad angelos. Martin⁹ adhuc catbecumin⁹ hac me veste ꝓtexit. Un vir scūs nō est i gl'am elat⁹: sed dei bonitatē recoḡuit. Tandē cū eēt ānoz. xvij. baptizari se fecit. Et sic ptz. Tertiū castitat̄: qr virginitatē mūdissimā tota vita seruauit. Nam canit de eo. Corpe q̄dē virgineo blandū bēbat cloq̄um. Guis. i. matur⁹ erat i moribz. intēta mēte celo sup̄ēsus ē: vt rosa fulget. Quartū ꝓstātie fortis. Nā cū tā deinceps militare vellet chr̄o secl'ari militie renūciās: cesar Julianus p barbaros pugnat⁹: pecuniā militib⁹ erogare cepit. Et Martin⁹ dixit. Chr̄i miles ego sū: donatiuū nō recipio. Indignat⁹ Julian⁹ ōr q̄ merc̄u belli b̄ facere. Cui intrepid⁹ Martin⁹ ait. Si b̄ ignauie ñ fidei ascribit: crastina die añ acie inermis astabo z in noie chr̄i sig̃ crucis nō clypeo ꝓtect⁹ aut galea bostiū cuneos penetrabo secur⁹. vñ custodiri iubet vt sic iermis obiicereť barbaris. Sz die seq̄nti bostes se z sua oia dātes legatōem miserūt vt bui⁹ sancti merito sine sanguīe victoria a ō daret. Extinde relicta militia: ad sanctum Hilarium epm Pictauien. accessit z acholyt⁹ est ordinat⁹.

De sancto Martino

Tūc a dño monit⁹ p sopore ꝓficiscāt ad visitandū parētes gētiles: z inde alpes incidit i latrones. Quoꝝ vn⁹ cor securim i caput Martini vibrans: ictū dextre alter sustinuit: victiq; post tergum manibus vni eorū custodiēdus tradit. Quo ꝑcontanti an timuisset: rndit nūq; se ita secuꝝ fuisse: qz sciret dei misericordiam marie in tentationibus affuturā. Incipiēsqz latroni ꝑdicauit chr̄m z ipsum ꝙuertit: q postea laudabiliter vixit. Martino dimisso ab eo in via recta: diabol⁹ apparēs querit q̄ tenderet. At ille. Quo inquit dñs vocaret. Diabolus ait. Quocūqz iueris tibi aduersabor. Respōdit Martin⁹. Dñs mihi adiutor nō timebo q̄d faciat mihi caro: z sic ille euanuit. Itaqz trāsiens matrē ꝙuerit: pace ēo in errore māsit. Tunc hereticī arriani ipm̄ cessum de ciuitate eiecerūt. Et sic tandē rediēs iuxta Pictauū monasteriū ordinauit. Et sic ptz ꝓstātia. ¶ Quintū dignificationis: qz chr̄s dñs ipm̄ i Ep̄m Turonen. omni pl'o petēte ordinari voluit plurimū renitentem. Et isuꝝ ipm̄ chr̄s tātū dignificauit vt par apl'is dici mereret. Ūñ sepe ab apl'is z bta Maria ac sctis ꝙgnib⁹ Agne z Tecla visitabat: qs secum in cella collo q̄ntes: discipuli p foribus audiebant. ¶ Sz q̄re ōr par apl'is. Rndet ꝙ iō potissime: qa sic ad apl'os: sic ad Martinū spūssctūs visibilit in specie ignis descendit. Ita dum in q̄dā festiuitate in ecclesiam ad solennizandum missam iret: quendā pauperē videns ꝑcepit archidiacono vt illuz egentē vestiret. Sed cū ꝫ ille distulisset. ad secretariū Martin⁹ iterās: tunicā suā illi pauperi tribuit z ꝙtinuo abscedere iussit. Cūq; archidiaconus moneret vt ad solēnia pagēda ꝓcederet ille dixit se ire nō posse donec pauperi vestis afferatur. Tandē cōpulsus ad foꝝ ille vadit et emit pēnulā tunicā. s. breue z vile q̄si pene nullā: ac añ pedes Martini ꝓiecit irat⁹. quā ille secreto iduit: z sic ꝓcedit ad missam. Dū aūt missam celebraret: globꝰ ignē⁹ q̄si sol supꝝ caput ei⁹ apparuit z a multis visus fuit. Cunqz vt moris est man⁹ leuaret p̄m ꝙ ioānes Beleth ōr. erā brachia eius nuda māserūt q̄m tunica nō nisi vsq; ad cubitū ꝑtēdebat: z linee manice retro ōfluxe tenues mān̄ nudatas reddiderūt. Ecce miraculose torques aurei z gēmati deferunt ab angelis et decenter brachia Martini optunt. ¶ Ḡ q̄ mirabilis de⁹ in sanctis. ¶ Sextū ꝑuillegiū excellētie virtutis z potestatis. Nam de eo canit eccl'a. Hic ē Martin⁹ electꝰ dei pōtifex cui dñs post apl'os tantā gr̄am contulit vt in vtute trinitatis deifice mereret fieri trium mortuoꝝ suscitator magnific⁹. Nimiꝝ quendā catheciminū quem habebat in monasterio: discedens parūper a monasterio et rediēs defunctū repperit sine baptismo. Quez in cellam ducens sua ōratione resuscitauit: q referebat ꝙ dū supꝝ eū sūa obscuris locis deputat⁹ fuisset vidit ꝙ duo angeli suggerebāt iudici hūc esse ꝑ q̄ Martin⁹ oraret. q iussit illū reddi Martino. Aliū insuꝝ q̄ laqō vitā finieratvite restituit. Et ꝑ ptz etiā mag̃ ptās cū tales dānabiles liberauit. Tertiū deniqz legimus q̄ndā iuuenē defunctum ꝑ cui⁹ resuscitatōe mater cum lachrymis ipz rogabat. Ūñ i medio cāpi vbi erat innumerabilis mlt'itudo gentiliū Martin⁹ genua flexit z cū videntib⁹ resuscitauit. Quapropt oēs illi gētiles ad fidē chr̄i cōuersi sunt. Decretā legit de eo q̄ tante erat ꝙtutis z ptātis vt obedirent sibi inanimalibus: vegetabilia. z irrōnalia. de quib⁹ ad ꝑsequi longū foret: z ideo ꝓtereo. Sz; eqdem vt ꝑmissum est eccl'ia canit ꝙ Martin⁹ est electus dei pōtifex ad tantā gr̄am meritoꝝ post apl'os. ¶ Ideo questio ꝫ occurrit. Cur deus sic odiuit nauit vt aliquos eligere voluerit ad gr̄atā: aliis relictis ad penaz z aliquos elegerit ad maximā gr̄am z gl'iam: vt patet de hoc sancto Martino z magnis sanctis. Rndet Alex. j. pte. q. xij. art. ij. Ratio est manifestatio diuine iustitie simul z bonitatis z sapientie. Ūñ Aug⁹. Deus maluit de⁹ omnes liberarent. Si em̄ oēs dānarentur: latere⁹ q̄d pcō ꝑ iustitia deberet. Si nemo saluaretur lateret q̄d gr̄e largiret. Item de ciuitate ōlib⁹ ponit exemplū ꝙ sicut pictura cuz colore nigro suo loco posita z varietas colorū pulcritudinē facit z bonū pictorē ac sapientē ꝓmendat. solus autē color niger eam deformem faceret: nec sola albedo tampulcrā redderet. Sic varietas ꝓsonarū z ꝑniorū ac nigredo pcōrū suo loco. i. in inferno posita facit ad pulcritudinē vniuersi ac cōmendationem sapientie z iustitie z bonitatis diuine. Ō ḡ bō age pniam. Septimum est feruentissimi amoris: quia flagrans amore christi fact⁹ Ep̄s extra vrbem monasteriū intrauit vbi cum octo discipulis i mlta abstinētia vixit: ibi vinea nemo bibebat nisi infirmitate coactus: mollior habit⁹ ꝑ crimine eratibi Martin⁹ nuda humo supiecto cilicio cubabat: omni hora ōioni vacabat aut lectioni. Actauū est q̄le magne felicitatis. Nā obitū suū Martin⁹ longe an placens fratrib⁹ reuelauit. q cum flerent d. Cur nos patris deseris tē. ozauit Martinus di. Dñe si adhuc ꝓ tuo sum necessarius: non recuso laborem: fiat volūtas tua. iacebat aūt supinus in cilicio z cinere. Cū q; discipuli vellent sibi stramentum ponere. dixit. Nō decz o filij chr̄ianū nisi i cinere z cilicio mori: si vob⁹ aliō exemplō relinq̄: ipe peccaui. Cūq; in celū iugit aspiceret: vidit ecce diabolū assistere z dixit: Quid h̄ stas cruenta bestia nichil in me funestū reperies. Abrae sinus me recipiet. Et sic spīm deo reddidit circa annū dñi. cccclxvij. vite ipius. lxxx. vultusq; eius resplenduit tūq; glorificatus foret: ac chori angelorū cum dulci melodia audita a multis declarunt in celum vbi maximis gl'ie ꝑmijs regnat cū chr̄o. Regem⁹ ḡ chr̄m vt ipius meritis det nob gr̄am ꝑsenti z gl'iam in futuro Amen.

Sermo xciiii

De sancto Martino Epo Ser. ii.

Benedictionē oim gentiū dedit illi dñs z testamentū suū confirmauit sup caput ei⁹ xer. Ecci. xliij. Transsumit eccla z canit de sctis ꝓfessoribꝫ pontificib⁹: z inē eos ꝓuenienter accipiunt de sctō Martino epo: cui deꝰ dedit oim sctōꝝ bñdictionem: vt videbit in ꝑmone isto. Nimiꝝ scti viri i hac vita sūme desiderant gram dei z in ea pseuerationem. qz vt Aug. in glo. sup. Lozi. vlt. dr Gra dei est q̄ sola liberant hoies a malo. z sine q̄ nullum ꝑfectū bonū. Nec ibi. Nil grandeꝝ q̄rūt sancti. p dono qđ est excellentissimū inter oia dei dona in ista vita nisi gram dei. Nec ibi. Nulla maiores gras deo referūt q̄m p gre gratuite ꝓuisus sue cogitādo sue volēdo z amādo ꝑficiūt

delissime ⁊ iugiē laudātes deū. Ūñ ps. Bñdi/
cite dñm oēs angeli ei⁹: milītri ei⁹ q facit volū
tē ei⁹ ⁊c. Sz btūs Martin⁹ hec habuit. Nā cre
dit ꝙ nūq peccauit mortaliē. Ūñ ⁊ legit de eo:
ꝙ ipm nūq vidit qs merentē. nūq ridētē. nūq
irascentē. Fidelissime etiā deo ministrauit: obedi
uit ⁊ ipm laudauit. sp oīoni intentus aut lectōi.
ab infantia em diuinā aspirauit ad seruitutem.
Ūñ cū esset annox .xij. inuitis parentibꝫ ꝓfugit
ad eccl'iam ⁊ heremū ꝓcupiuit. animusq ei⁹ sp
intēdebat ad monasteria ⁊ laudādū deū. Se/
cūdo p̄iarchax q bñdictionē dei ꝓsecuti sunt p
pietatē ⁊ filiox in fide chr̄i educationē. de quib⁹
Eccl'i.xlviij. Hi sunt viri misc̄oie q̄x iusti. ob. non
ac. cū se. e. p. h. sa. ne. e. Hāc btūs Martinus ha
buit: q⁹ fuit ipe m'te pietaꝯ. ita ꝙ sibi etiā neces/
saria pauplib⁹ ꝓdiuideret: vt ōz in legēda ō chla/
myde. Itē m'tox fuit pax monachox q̄s in mo/
nasterio oi sc̄itate erudiuit. Tertio ꝓphetaruꝫ
bñdictionē habuit. s. in futurox ⁊ secretox reue/
latione. Nā dum q̄dam pauꝑ venisset ad mona
steriū ⁊ Martinū req̄reret. Brictⁱ⁹ ei⁹ diacon⁹
dixit illi. Hi illū delir q̄ris. ille est q q̄si amēs ce/
lū respicit. Cūq pauꝑ q̄ ꝓcedebat a btō Marti/
no accepisset: vir sc̄us Brictiū ad se vocās dixit
Ecce tibi delir⁹ videor. Qō cū ille dixisset se negarz
p̄ verecundia. tūc ait Martin⁹. Nōne aures mee
ad os tuū erāt q̄n ō loq̄baris. Amē dico tibi: q⁹
a dño obtinui vt mihi in Epatu succedas. sz sci/
as m'ta te in epatu passurꝫ. qō postea impletū ē
Item cū q̄dam sub noie martyris coleretur. ⁊ a
Martino nil ō ei⁹ vita inueniri possz. q̄dā die su
p sepulcrꝫ illi⁹ stās orauit dñm vt qs eēt vl' cui⁹
meriti indicaret: viditq ad leuā vmbrā nigerri/
mā stare: q a Martino adiurat: ⁊ dixit se latro/
nem fuisse ⁊ ob scelus ꝓcussum esse. continuo q
Martin⁹ altare illō destruxit. Itē obitū suū lō
ge añ p̄scauit. Quarto apl'ox bñdictōez habu
it i epali dignitate. Nā sic apl'i fuerūt epi ꝓsecrati
a chr̄o. sic Martin⁹ fuit eps ordiat⁹. Ūñ. di. xxj
In nouo. Anaclet⁹ dic: ꝙ epi in eccl'ia sunt loco
apl'ox. ⁊ typo vl' vice eox habent. p̄sbyteri āt lo/
co septuagintaduox discipl'ox. Itē bñdictionez
apl'ox in spūsancti missione visibili habuit. ideo
par apl'is ōz. vt patet ser. j. H. Deniq apostoloꝫ
benedictio fuit in ptāte faciendi miracla ac obe/
dītione oīm creaturax. Ūñ chr̄s dixit eis Luc. x.
Ecce dedi vob ptātem calcandi sup serpentes et
scorpiones ⁊ sup oēm vtutē inimici ⁊ nil vobis
nocebit. ¶ Sed btūs Martinus potestatē
habuit a deo datam sup creaturas. Primo sup
mare ⁊ aera. Nauis q̄dā dum piclitaret in mari
p ventū: q̄dā negociator necdū chr̄ian⁹ exclama/
uit di. De⁹ Martini eripe nos. Et statim facta ē
mag tranq̄llitas. Scdō sup terrena vegetabilia
Cū em q̄ndā arborē pini diabolo dedicatā vel/
let excidere rustici obsistēnb⁹ gētilib⁹ vnus corū
dixit. Si de deo tuo ꝓfidis: nos hāc succidem⁹
⁊ tu eā suscipe. q annuēte: succise arbori ⁊ super
Martinū ibi ligatū tā cadēti signū crucis oppo/
suit ⁊ in aliā ptē rediēs: rusticos in cuneo posito o
fere oppressit. ⁊ sic gētes ad fidē ꝓuerse sūt. Tertio
sup ignis incēdia. Dū em in q̄dā villa hospitat⁹
clerici sibi lectū p̄limo stramie p̄parent: ipe req̄
scens ibi insuetā mollitiē horrescit: q̄pe q nuda
bumo vno tm cilicio supiecto cubare consueuit.
rat. itaq ꝓmotus surgens stramentū oē piccit:
⁊ se sup nudā bumum collo cauit. Nocte media
palea illa igne accēdit: ⁊ crcitat⁹ Martin⁹ vidit
se ab igne captū nec exire posse: orauit ⁊ crucis si
gnū emisit: ⁊ sic medio ignis intact⁹ gmāsit. Ex ad
mas sentiēdo rozātes: sup q̄ oēs monachi. ⁊ ad
miratī ⁊ clerici. Quarto sup aialia irrōnalia. Ex
ei vidissent canes lepusculū insequentes: imperauit
vt desisterēt. mor illi q̄si vinci ⁊ suis vestigiis stat
ꝓstiterūt. Itē Epens cū fluuiū trāsiret Martin⁹
ei ait. In noie dñi iubeo te redire: mox se retorsit
⁊ ripā aliā Martin⁹ ingemiscēs ait. Ecce Epcus
me audiūt ⁊ homes nō audiūt. Quito sup domi
nia. Nā p q̄dā necessitate Valētiani⁹ imperat⁹
rem adijt. sz ille sciēs eū petere velle qō nollet da
re: fores sibi claudi fec. Martin⁹ g semel ⁊ iterū
pulsus repulsam in cilicio ⁊ cinere accepit. Tunc
monēte angelo adijt palatiū: ⁊ nullo ꝓhibente ad
impatorē vsq̄ q̄uenit. Tūc trat⁹ igator q⁹ fuisset
admissus: assurgere ei noluit donec sella regia ⁊
impatorē a pte posteriori ignis diuino miraculo
succēderet. Tūc assurgēs: vtutē diuinā fatēt⁹ ē
se ꝓfessus ē: quia q̄ rogauit ꝓcessit: mlta munera
obtulit. sz Martin⁹ illa non accepit. Sexto sup
mortuos ⁊ ifernalia: q⁹ tres mortuos q pdā
dānari ⁊ ad ifernū iudicari resuscitauit: vt patet
it ser. j. H. Septio sup demōia. Nā sepe demo/
nes expulit ex homib⁹. sepe confudit ⁊ increpauit
Quadā vice diabol⁹ i forma regia purpurat⁹ di
ademate ⁊ aureis caligis ornatus sibi apparuit. Ex
Martine agīsce quē colis: chr̄s ego sum q tibi ma
nifestare me volui. Tunc ille a spūsco inspiratꝰ
ait. Dñs iesus ñ se purpuratū nec diademate re
nitentē manifestare voluit. g chr̄m nisi i forma q
passus ē videā: nō credā. Ad hāc vocē ꝓfug⁹ dia
bol⁹ disparuit ⁊ totā cellā fetore ꝓplenit. ¶
Quēstio ō occurrit. Utrus hō possit sine pec
aut debeat adorare aduersariū apparentē i forma
chr̄i aut alic⁹ sc̄i. Rñr ꝑz doc. Papiue frēs Angic.
de daua. i sūma. ꝙ nō: certū si chr̄s forte crederetur
nisi iteri⁹ vl' exteri⁹ ꝓdicta ꝓfiderationēz attentione
ipa nouitas rei insolite ꝓfiderationēz q cognoscat q
actualē req̄rit. sic̄ de hāc ꝙstōe ꝓ certo dicendum
lis eēt ista saluatio. Ūñ i tali casu nō sufficit cōsi
tionē hr̄e habitualit tm. Decibi. Quito marty
rū bñdictionē habuit Martin⁹ ꝓ patientie ⁊ mite.
Fuit em m'te patiētie. Nā neminē a q̄ledebat a
sua charitate repellebat. nūq̄ in
ei⁹ ore nisi chr̄s: ⁊ in corde nō nisi pax et mansue/
inerat: ⁊ ꝓ chr̄o mortē pati desiderabat. ꝓ

eo canit. O scissima aia quā rsi gladi⁹ psecuto ris nō abstulit: palmā cū martyrū nō amisit. Fm doc. sup. iij. palma debet volūtati Sexto confessor p fruosā oratiōez vt ꝓficeret chīm ñ solū corde sz ore z ope. Fuit ei magne sobrietatis z artissime vite i cibo z potu z lecto. fuit etiā magne deuotiōis in gīe orādo. fuit etiā magne pietatis i pauperes. Fuit etiā magne būilitatis. Nā leprosuz quēdā cū horribilē obuiū bñ osculat⁹ ē atz bñ dera vsus ē, sz sedebat i sede rusticana quā tripo⁹ dē vocāt. Fuit etiā mīcū mīcoꝛes i pcōꝛes magnos vt nullū respueret. Un diabol⁹ q̄dā vice ꝺ ipm reprehendit ad quē martin⁹ ait. O mīsabil' si misericordiam pollicerer a chīo dño. Et sic pz magna pcā semp fuauit. ppea btā ꝟgo maria cū ꝟgibꝰ ei sepe visitauit Accauo mili necessarie ēs ill' Joānes baptista p̄dicauit. Luc. iij. dī. Pria ē. Neminē ꝓcutiatis. Scōa: Nemi ca lūniā fecerit. s. vt sic bona alicui⁹ extoꝛq̄at. Ter cio. Martin⁹ obfuauit q̄ nīl a raput sz sua erogauit Nono religiosoꝛ p obfuātiā triū vo toꝝ. s. paupt⁹: obedīe z castitat⁹. Decio oīz electoꝝ: q̄ꝝ bñdictio ꝓsistit i pseuerātia vite bone vsq̄ ad mortē. Nā reste ps. Preciosa i ꝓspec. dñi moꝛs sā. e. Et qz b. martin⁹ scissime virtut vsq̄ i fi nē. ō oim bñdictiōez obtinuit. O ḡ tu bō diligēt ꝑdera cū q̄ oꝛdie scīoꝝ vis hīe bñdictōez ꝛ q̄lit possis obtinere ac imitari vt possis gaudere cuz angel' z scis p̄tarchis: ꝓbis z oīb brīs

O Circa tertiū de finali ꝓfirmatiōe. s. diuine bñdictōis: quā de⁹ in testamento. i. pacto repꝛo misit electi, z impleuit i btō Martino Querit ꝑ ꝓfirmari ꝑpetue in dei bñdictione: Ad qō rñdet Fm dictū ps. ciij. q̄ ꝑcipue tria genera boim hoc merent: q̄ ibi mystice designant. cū ōr. Ps. Ipīs memoꝛ fuit nr̄i z bñdixit nob. Bñdixit domui isrl: bñdixit domui aaron. Bñdixit oīb q̄ timēt dñm pusill' cū maioꝛib. Bñdicat vos dño q̄ fecit ce. z ꝛra. Lyra. q. d. q̄ de⁹ istos suos bñdicit i ꝛra ꝑ gr̄e ifusionē z ꝓfirmabit i celo ꝑ gl'iaz. Primū ḡnificat cū ōr. Ipīs memoꝛ fuit nr̄i ꝛ ce. Nā i moꝛ te de⁹ recoꝛdabit z ad memoriam nr̄am reducet oīa opa nr̄a vt reddat vnicuiq̄ ꝛm opa sua iudi cādo. Mat. xvj. Ipī repꝛobi ꝑ mal' facti maledi cent. recte chīo z dicēte Mat. xxv. Ite maledicti i ign. ē. ꝛ. Ibi ꝟo boni bñdicent. Un de brīs ps. subdit. Bñdixit domui isrl. qō fm Piero inep⁹ tat vir videt deū. Et qz ꝑ fidē formatā de⁹ videt a fidelibꝰ. tales ḡ bñdicēt z infideles maledicent Un Marci vl. Qui crediderit z bap. fu. sal. erit q̄ ꝟo ñ ꝛ. Proide i morte maledicent oēs infideles ꝑpetuo z oēs heretici ac scismatici, ꝑ quō ꝓcilū. j. q. j. Nō liceat inqt ab heretic⁹ bñdictiōes ac cipe: qz maledictōes sūt magis q̄ bñdictiōes. Ne qz liceat cū heretic⁹ aut scismatic⁹ orare. Decibi. Scōm gen⁹ in bono vsq̄ in finē pseuerātiū. ió subdit. Bñdixit do. aarō: qō fm Piero inꝑpetabilis tur mōs fortis. Nā Mat. xxiiij. Qui pseuerauerit vs. in fi. ō sal. erit. Un q̄ fortit pseuerāt i obseruātia p̄ceptoꝝ bñdicunt. q̄ āt declināt maledicūtur i vita z i morte. Eccli. xlj. Ue vob viri impij q̄ dereliqstis legē altissimi: z si nati fueritis in maledictiōe nascemini. i. in pctō z ad pctm ꝑpetrādū ve stro arbitrio. z si moriemi in maledictiōe erit ꝑpria. Tertiū gen⁹ deū timentium. s. timoꝛe filiali z ad pniam redeūtiū. Addit ḡ ps. Bñdixit oīb q̄ timēt dñm. Et Eccli. j. scribit. Timēti deū bñ erit in extremis: z i die ōfūctōis sue bñdicet. Sz ꝑ ꝛriū deū ñ timētes maledicent. In cuius figura Moyses dixit filijs isrl' Deut. xj. Ecce ꝓpono vob bis maledictionē z benedictiōez. Et ca. xxviij. ōr. Si audieris voce dñi dei tui vt facias oīa māda ta ei⁹: veniēt sup te oēs bñdictiōes iste. Bñdict⁹ tu i ciuitate: bñdict⁹ in agro: bñdict⁹ fruct⁹ vēt⁹ tui z fruct⁹ terre tue z fruct⁹ iumētoꝝ tuoꝝ. Bñdicta horrea tua: z bñdicte ſliqe tue. Bñdict⁹ eris ingrediēs z egrediēs. s. er ō mōo. Et infra. Qꝫ si ñ audieris voce dei tui vt timeas z custodias māda ta ei⁹: veniēt sup te oīes maledictōes iste scz. Maledict⁹ eris in ciuitate. maledict⁹ i agro. maledict⁹ fruct⁹ vēt⁹ tui z fruct⁹ ēre tue z fruct⁹ iumētoꝝ tuoꝝ. maledictū horreū tuū z maledicte reliq̄e tue. maledict⁹ eris igrediēs z maledict⁹ eris egrediēs. Nec z pl'a tribilia ibi scribunt. O ḡ bō aduerte z puide tibi ne ex nalik a deo maledicaris ex peas. sz ptimesce deū z age pniam vt bñdicaris a deo. Accipe exīm brī martini q̄ deū vex chīm credidit quē multū dilexit i eo pseuerauit pfecto tā more filiali. z talē bñdictōez ac tātā i morte ꝓmeruit vt oēs angeli z brī ꝓgratularent. Sic de eo canit ecclia di. sic. O brīm vir cui⁹ anīa paradisum possidet vñ exultāt angeli. letant archāgeli: chorꝰ scoꝝ ꝓclamat. turba ꝟginū inuitat. mane nobiscū i eternū. Rogem⁹ ḡ ꝛ.

De scō Martino epō Sermo. iij.

Ecce sacerdos magnus q̄ in diebꝰ suis placuit deo z inuentus est iust⁹. Eccli. xliiij. originaliter sūt scripta z ab ecclia trāsūmūt de scis ꝓfessoribꝰ pontificibꝰ z sic de scō martino ꝓuenient dicunt.

Nam brīs martin⁹ fuit sacerdos magnus adeo vt gēma oīm sacerdotū reputet. Un canit Martin⁹ episcopus viuit in christo gemma sacerdotum. Item ipe placuit deo multum z oībꝰ angel' ac brīs. ipe inuent⁹ est iust⁹; imo iustissim⁹

De sancto Martino

z oi scitate plen⁹. Merito g̃ de eo canit. Ecce sacerdos magnus. tam dignitate magn⁹ q̃ sanctitate. q̃ in dieb⁹ suis z̃c. Juxta q̃ d̃ba tria mysteria notem⁹ f̃m q̃ de his trib⁹ cõmendat z in exẽplũ nobis ꝓponit.

Primo de magna scitate. Uñ dicit. Ecce sacerdos magn⁹.

Scõo de diuina placabilitate: cũ dr. Qui i diebus suis placuit deo.

Tertio de secura felicitate: qz inuent⁹ ẽ iust⁹. s. in morte: qõ est iustis magne securitatis de celesti felicitate ꝓpẽ chũ sniam Mat. xxv. Jbũt hi i supplciũ eternũ: iusti ãt i vitã eternã.

¶ Circa pmũ d magã scitate. s. bti martini epi vt sciam⁹ ei⁹ exẽplo z nos in scitate ꝓmoueri vl crescere z magis placere deo Querit q̃ facũt hoies ẽ magne scitatis. Ad qõ f̃m scpturas z doc. rñdet q̃ pcipue q̃tuor. Naz q̃cunq; res dicit fore magna vel maior altera q̃druplicit mẽsurãdo p dimẽsiões: vicz

Primo f̃m altitudinẽ.
Scõo f̃m bassitudinẽ.
Tertio f̃m lõgitudinẽ.
Quarto f̃m latitudinẽ.

Sic spũal'r dr q̃s magne scitatis. Primo f̃m altitudinẽ puritatis. Scõo f̃m bassitudinẽ hũilitatis Tertio f̃m lõgitudinẽ stabilitatis i aduersis. Quarto f̃m latitudinẽ charitatis Q hõ si vis placere dño obsua hec q̃tuor: q̃b q̃nto maior fueris: tanto pl⁹ deo placeb. Primo inq̃t dixi q̃ vna res est maior alia f̃m altitudinẽ. sicut videm⁹ celũ esse maius q̃nto alt⁹. sic etiã alta arbor vel cedr⁹ ẽ maior quercu. Hec altitudo signat puritatẽ spũal'r q̃ quã hõ inaltat primã do celestib⁹ z ipi deo. Juxta illud Sap. vj. Jncorruptio facit esse ꝓximũ deo. Nã videm⁹ q̃ q̃nto corpa puriora: tãto sũt f̃m ordinẽ nature supiora z ampliora: vt pz in elemẽto aq̃ respectu terre: z aer respectu aque. et ignis respectu aer. z celi crystallini respectu ethereal. ac celi empyrei qõ ẽ mũdissimũ z luminosissimũ respectu alioꝝ. z tõ est altissimũ z ãplissimũ sup oia: sic hõ q̃nto est purior a pctis tãto est altioris z maioris scitatis z ꝙuersatiõis celestis. Uñ Phil. iij. Nra ꝙuersatio ẽi celis. Uñ autor li. de spũ. ca. xxvj. dr. Ria eo magna q̃ capax est ei noctis: eo recta q̃ appetẽs supnorũ. eo bona q̃ deo vnita. Jdeoq; z saluator ait Mat. v. Bti mundo corde qm ipi deũ videbũt. g̃ magis z maxime mũdi: magis z maxime deũ videbũt: p topicã regulã. Sicut simplicit ad simplicit: sic magis ad magis: z maximũ ad maxime. Q g̃ hõ pctor recognosce reipm. qz q̃nto es fordidat⁹ pctis: tãto lõgi⁹ distas a deo. Psa. Lõge a pctoribus salus. z sic diabolo assimilaberis z periculosi⁹ cũ diabolo in eterna tormẽta ibis. Sed q̃nto tu te mundio rẽ reddis a pctis p pniam: tãto deo eris purita te similior: vicinior z amabilior. Uñ Ber. super Cañ. Similis similem sibi querit. Beatus aũt Martin⁹ fuit purissimus. qz nunq̃ peccasse dr mortal'r z v̄gitatẽ mũdissimã fuauit. Nã a pueritia chõ fuire incepit pẽtib⁹ inuitꝰ: vt pz in legenda f̃mõe. j. ¶ Scõo aliq̃ res dr magna vel parua f̃m bassitudinẽ. i. pfunditatẽ. sic puteꝰ pfundus dr vel fossatũ pfundꝰ dr magn⁹ vl mar⁹ pfundus. Spũal'r hũilitas ꝓfunda q̃ hũ signific at. Uñ Greg. xviij. moral. dr. Tãto vnaq̃q; alta fit pciosior z acceptior corã ocul⁹ dñi q̃nto p amore hũilitatis despectior fuerit z hũilior in oculis suis. Uñ z saluator Luce. xviij. dr. Qui se hũiliat exaltabit. ergo qui se magis humiliat magis exaltabit. q̃ d. martin⁹ fuit magne hũilitatis. Hũ ei cẽt filij tribuni vno suo ꝓcẽt⁹ illi viceversa fuiebat: vt ꝓs i legenda. Et hãc hũilitatẽ sp tenuit etiã i epatu vt patet ser. ij. H. g̃ fuit magne scitatis. Uñ Jsi. Declina vt ascẽdas: humilia teipm vt exaltet⁹. q̃ cũ ercdit dr ijciet z̃c. D Tertio dr aliq̃ res ẽ magis f̃m lõgitudinẽ: quẽadmodũ via cẽtũ miliariorꝝ respectu vni⁹ dr magis: p q̃ spũaliter accipe lõganimitatẽ in aduersis ꝓseuerãdo. Nã q̃nto q̃s lõgior in ꝓpe aliorꝝ lõganimo deo fuit ꝓseuerant in omnibus aduersis z ꝓsecutionib⁹: tãto apud deum est maior. iuxta illud Mat. v. Bti eritis cũ maledixerint vob hoies z ꝓsecuti vos fuerint z dixe. omne ma. aduer. vos mẽ. gaudete z exultate q̃m merces vra copiosa ẽ in ceꝰ. Uñ Greg. in hom. de apl'is. Libẽs inq̃t bt⁹ Andreas ꝓsecutionib⁹ fidelis rñdit. Tãto ei meo regi ero acceptꝰ: q̃nto p ei⁹ noie fuero ꝓmanẽs in tormẽtis ꝓfessor. Dec Greg. ibi. Sic etiã de aliis bonis opib⁹ pseueranda ẽ mentẽr faciẽdis vsq; in finẽ est intelligendũ q̃ merita augẽt p modulo. Uñ Mat. xviij. Qui pseuerauerit vsq; in finẽ b salꝰ erit. Sed beat⁹ martin⁹ a ꝓncipio sue puericie vsq; in diem obitus eius ꝙuauit dei seruitia: z i multa patientia aduersitatis vt pz et legenda: vbi dr q̃ in pueritia parentes sibi aduersabant ne fugeret chõ. sed ipe eos relinq̃ns inuitis ipis ꝓfugit ad ecclam. Jtẽ i adolescẽtia cũ esset miles tranſ ens cũ multis in porta Ambianensi. pauperi obuio diuisit suã martinus chlamydẽ z pẽ illi dedit de q̃ risere multi q̃ se habitu trucasset. sed nil de risu hoim curauit. Jtẽ post q̃ fuit baptizatus ad diuinã monitionẽ voluit visitare pẽtes vt eos querteret ad chm z in via passus ẽ a latrone. z demõ sibi apparens cõminat⁹ ẽ. sed nil curauit nec cessauit a bono. rãdẽ ab hereticis capt⁹ z vinq̃ ad mortẽ cesus z elect⁹ est. vt patuit f̃mõe. j. Denicq; fact⁹ epc⁹ mlta aduersa patiebat a clericis z i oib⁹ patientissim⁹ fuit. necnq̃ irascebat. q̃ vnq̃ merẽs visus ẽ aut rides. sz ꝙuuo deo fuit ler⁹. E Quarto dr aliq̃ res magis f̃m latitudinẽ: sicut campus spaciosus dicit magnus. z ẽ magne scitatis. Nã vt ps. dr. Latũ mandatũ tuũ nimis: loquendo de mandato charitatis: quod

debet esse tālatū: vt deū z oēs primos z amicos z inimicos diligere fm deū z in deo debeamus Hia ḡ talē charitatē bñs magr ē. Un Bern. sup Cañ. ser. xxvij. dr. Quātitas cuiuslq aie extimat de mēsura charitat; quā hz. Verbi gr̄a. q̄ multū habet charitatis mag̃ est. q̄ pauz: parua: q̄ nihil: nihil est. Hec Bern. Sed scūs Martin⁹ fuit magne charitatis. ḡ magne sctitatis. Nā ipe habuit magnā charitatē erga deū. qz totis viscerib⁹ diligebat xp̃m iesum: vt canit de eo. Itē erga primū. qz sua etiā necessaria vestimēta idigēti erogabat. vt ptz in legēda qñ chlamydē pdiuisse z priā tunicā paupi dedit. pseqre sic habet ser. j. H. Deniqz erga inimicos habuit charitatē. qz vt legit cū iret p viā martin⁹ eps sup asellum pēdulo pallio nigro z hispido circūtect⁹ eqs ō z venientib⁹ expauefact; milites i terrā saltu ppitio deo q ḡsi nō sentīes ꝓbera illata ꝓtēnere videbat. Ille aūt ascēdentib⁹ eqs suos: adeo humo ḡsi mul⁹ cedentib⁹ eqa ꝓbebat: sz magr furebāt illi ut ḡsi nō possent velut sarci. Un redeūtes ad martinū milites petūt suū qō ignoraūter cōmiserant ueri ñ manebāt eq illi vt q̄ntūcunqz flagellati mo fuit. ꝓmanebāt eq illi vt q̄ntūcunqz flagellati mo ꝓfectes: ille ex charitate idulgēs: licētiā ꝓcedēdi dedit eis. z sic ḡdu ꝓcito ꝓperauerūt. Et sic pz q̄. s. ḡsi nō sentīes ꝓbera illata ꝓtēnere videbat. Ille aūt ascēdentib⁹ eqs suos: adeo humo ḡsi mul⁹ cedentib⁹ eqa ꝓbebat: sz magr furebāt illi ut ḡsi nō possent velut sarci. Un redeūtes ad martinū milites petūt suū qō ignoraūter cōmiserant ueri ñ manebāt eq illi vt q̄ntūcunqz flagellati mo ꝓfectes: ille ex charitate idulgēs: licētiā ꝓcedēdi dedit eis. z sic ḡdu ꝓcito ꝓperauerūt. Et sic pz q̄. s. bñs martin⁹ fuit sacerdos magn⁹. i. magne sctitat; O ḡbō z tu stude imitari eū p tuo modulo vt sis magnus.

Circa scōm de diuina acceptabilitate sic p̄ con clusione q̄ bēus Martin⁹ ꝓbat cbō charus z celesti curie placid⁹ z acceptissim⁹ ex crebris visitationib⁹. Hec ꝓclo dareꝫ p dictū pbi. ix. li. Etb. ac p̄ exp̄iā. vbi dr q̄ act⁹ amicicie est ꝓsolari in amici visiōez fmōe. Sz qñ legit q̄ bēus Martin⁹ in vita z in morte visitat⁹ est z ꝓsolat⁹ a dō cbō Jesu: a beata ꝑgine: a sanctis angelis z a celestib⁹ bēs. ḡ habet ꝓpositū. Primo nāq; sctā trinitas oñdit ipm sibi dilectū. qm̄ de⁹ pat ipm i suis petitionib⁹ z facīdis miracul' exaudiuit et sibi in oīb⁹ affuit: cui⁹ potentia tres mortuos suscitauit. Itē dei filius cbs ipm dilexit et visitauit ac corā angelis cōmēdauit dicēs. Martin⁹ adhuc carbecumin⁹ hac veste me ꝓtexit. Deniqz spūscūs eū dilexit z visitauit. qz in specie ignis sup caput ei⁹ apparuit. Sc̄o ipm dilexit z charitū foze oñdit brā ꝑgo maria cū scīs ꝑginib⁹ virḡnādo. Nā legit q̄ cū martin⁹ esset in cella reclusus: audiuit a discipulis loq cū plib⁹. z inq; nces Agnes z Cecla ad eū venerūt. z q̄ nō trīm ꝓ tue sed sepi⁹ cū visitauerūt. z ꝓbibuit se sepe videre. Petrū z Paulū ap̄los: ac petiuit eosdem discipulos q̄b⁹ hec dicebat vt nulli hec reuelarēt Tertio ipm dilexisse oñdeūt oēs angeli celestes. qñ in vita ipi missam celebrāti astiterūt. z ei⁹ manus nudatas roz̄q̄b⁹ aureis gēmatis ornauerūt. ꝓtā q̄ ad ei⁹ obitū ꝙuenerūt: ac ei⁹ aiam i ce lū cū laudib⁹ dedurerūt. patz in legēda. Quarto ipm ostēdit acceptū tota celestis curia: q̄n letant bodie i suū collegiū accepit. Un ipe bēus martin⁹ i morte dixit. Sin⁹ abrae me let⁹ suscipiet. Ultimo ꝓterea tota eccl'ia oñdit z approbat ipm fore dilectū deo z oīb⁹ scīs ac bēs: qz p totū orbē festiue eū colit mag̃ veneratiōe. H Sz q̄ō h occurrit. s. q̄liter z p q̄ bēus Martin⁹ tales ꝓsolationes diuinas sue visitatōis obtinuit z ei⁹ exēplo q̄liter q̄sq; fidelis deuot⁹ obtinere valeat. Ad q̄ō rñdet fm scīpturas z doc. q̄ ꝑcipue p assimilationē ad deū angelos ac bēs h obtinuit. Nā scribit Eccl. xxvij. Volatilia ad sibi sil'ia cōueniūt: z ꝓitas ad eos q̄ opant illā reuertet. leo venationi insidiat sp: sic pctā opantib⁹ iniq̄tatez Decibi. Quib⁹ ꝓbis notant tria ꝑcipua pūcta. Primū est q̄ volatilia. i. angeli celestes ad sibi similia ꝙueniunt libenē. qz oē aīal diligit sibi sil'e. Eccli. xiij. Boet⁹. Sil'e simili ꝙgaudet. Et. ij. de aīa. Oīne ens tēdit ad sibi sil'e. Itē scōm est q̄ ꝓitas ad eos q̄ operātur illā reuertet. Tyra. Veritas vite q̄ est iusticia reuertet ad eos q̄ operantur illā. qz cbs q̄ ē ꝓitas z vita dabit se illis in p̄senti p gr̄am ihabitādo z in futuro p gl̄iam. sic̄ ꝓmisit Jo. xiij. Si q̄s diligit me ser. me. ser. z ad eū veniem⁹ z mānsiōez apd eū faciem⁹. Tertium est q̄ sicut leo in sidiat sp venatiōi: qz vicz ꝑtiū ē sibi cōmedere carnes alaliū: sic diabol⁹ pctōribus insidiat sp in mortem vt mordeat z deuozet morte gehēne. Et sic pz q̄ sic ad pctōres diabol⁹ venire habet z visitare ad decipiendum eo q̄ iacēt in pctis z sūt demoni in b sil'es. sic boni hoies qui p vite sctitatem assimilant deo z angel' ac beat; visitari solent ab eisdem p consolatiōe. D Sz adhuc restat. q̄rēdū in q̄b⁹ debeat bō assimilari deo z angel' ac bēs vt mereat visitare saltez in morte. Rñdet q̄ ꝑmo in similitudine puritatis. Un Piero in sermōe assump. Bñ inq̄t angelus ad ꝓginez mittit: qz angelis semp cognata est ꝓginitas. In carne eñ ꝑter carnē viuere ñ terrena vita est sed celestis. Scōo in similitudine pietatis z charitatis. Nam deus charitas est z qui manet in charitate in deo manet z deus in eo. j. Joā. iiij. z omnes angeli ac beati pleni sunt charitate z pietate qua nobis subueniunt. Aug. Charitas ꝑtia virtus est electoz: sic z homo cū fuerit plen⁹ charitate z pietate merebit ꝙsolationē visitationis superne. Tertio in similitudine diuine laudis. quia beatoz officium est semp laudare deū in celo. sic bō semp occupatus diuinis laudib⁹. oīonib⁹ z deuotionib⁹ merebit ꝙsolari et visitari a deo z angelis vl beatis: sicut videmus q̄ homines consimilis artis libenter inuicez cōueniunt z consolantur. Ars autem beatoz est laudare deum. Psalmista. Beati qui habitant in domo tua in secula seculoz laudabunt te. Beatus Martinus fuit similis cbisto z beate Marie ac angelis z beatis in puritate ꝓginalū

in charitate z pietate z sp deū laudauit: qm̄ inuitum ab oīone spūs nō relarabat. g̃ visitabat. O g̃ bō disce in his imitari vt saltē in morte visitet̄ si in vita visitari nō merer̄: z saltē post mortē cū beatis iocunderis

Arca tertiū de secura gl'ia vel felicitate sit p cō clusiōe qō canit eccl'ia di. Martin⁹ abrae sinu le⁹ excipit Martin⁹ b paup z modic⁹: celū diues ingredit: hymnis celestib⁹ honorat zc. In qbus q̃druplex p̃rogatiua felicitatis z gl'ie bti martini rangit̄ p exēplo nr̄e imitatiōis. Prima ē q̃ i spūs securitate z leticia trāsijt. Un̄ ōr Martin⁹ abrae sinu le⁹ excipit. Noīes qppe cōit moriuntur cuz timore z mestitia p̃cipue pct̄ores. Psal. Mors pct̄or̄ pessima Ber̄. Mors pct̄or̄ mala z amara i sepulture aīe a corpe. peior i dānatōe pessima i eēna cruciatiōe. Sz bt̄us martin⁹ le⁹ trāsijt z secur⁹. ꝓpter qz tria i se habuit q̃ securitatē i morte p̃stāt. Prio securā ꝓsciam a pct̄o mortali mūdā. Prouer. xv. Secura mēs q̃si iuge cō uiuiū. Un̄ diabolo astāti dixit. Quid b̄ stas cruenta bestia: nil i me funestū reperies. Scdo habuit desideriū ad chr̄m feruēntiā: q̃ cupiebat dissolui z esse cū chr̄o: z ideo mori gaudebat. sic z ap's de seipo dicebat Phil. j. Tertio qz habuit ꝓsolationē angelicā: vt patuit. ij. ar. O tu hō stude hec bñ in morte z securi⁹ eris Scda p̃rogatiua ē. qz martin⁹ diues magnis meritis i celū volauit. Nā ōr: b paup z modic⁹ celū diues ingredit. Sūt beati nulli⁹ boni meriti vl' paucor̄: sz mlt̄or̄ malor̄ demeritor̄. z hi descēdunt i infernū. Sunt alij plimor̄ meritor̄ bonor̄: sz alīq̃ hñt purgabilia. hi descēdūt i purgatoriū. Paucissimi aūt sūt tā ꝑfecti fm q̃ ōt Aug. vt statī euolēt in celuz Bt̄us aūt martin⁹ ēt inter ꝑfectos fuit ditissim⁹ in meritis. Tertia ē: qz cū hymnis celestib⁹ a mlt̄itudie angelor̄ trāslat⁹ fuit. Un̄ eccl'ia canit ō eo O bt̄e vir i cui⁹ trāsitu sct̄or̄ canit nūer⁹. angelor̄ exultat chor⁹: oim̄q̃ celestiū ꝓcessū occurrit psallēti exercit⁹ Quarta ē qz magne gl'ie corona mlt̄iplici honorat⁹ extitit. ió subdit. honorat Ms em̄ aurea gl'ie eēntia. Et in sup aureolas coronas. s. ꝓgitat̄ z p̃dicatiōis: ac etiā palmā martyrij p desiderio z volūtate moriēdi p chr̄o. sic ō eo testat eccl'ia i officio. Accedam⁹ g̃ charissimi z bt̄m Martinū p̃cemur vt apō chr̄m inf̄cedat p nob q̃tin⁹ ei⁹ meritis z p̃cib⁹ det nob gf̃az i p̃nti z gl'iam i futuro Amē.

Pro sct̄o Martino Ser. III. habet in cōi

Sequit de sct̄a Elisabeth Ser. I. cū Legēda.

Mulier gratiosa inueniet gl'iam. Hec ꝓba scribūtur Prouer. xj. z inf̄ scas ceteras mulieres: ꝙuenient dicunt de sct̄a Elisabeth: q̃ i vita fuit multū gr̃iosa: imo plena gf̃a dei z nūc in celo regit gl'iosissima. cui⁹ exēplo z nos docemur p ꝓba paccepti themat̄is: q̃ si volum⁹ iuenire celestē gl'iaz quā p p̃m̄ p̃didim⁹ in p̃mis penitus debem⁹ diligēter q̃rere in gf̃a dei viuēdo. Ad vt dem⁹ q̃ ad inueniēdū rē p̃ditā necessariū ē p̃mo vt sollicite req̃rat. Scdo vt p lumen aliq̃s q̃rat. q̃ lumē ē mediū videndi: p p̃m. ij. de aia. z p̃ q̃ns inueniēdi rē p̃ditā q̃ in tenebris minime videt̄ ret. Ad p̃positū Gl'ia celestis ē q̃si q̃dā thesaur⁹ p̃ciosissim⁹ z drachma p̃dita: fm q̃ in figura chr̄i Luce. xv. ōr. ió oi cū sollicitudine est req̃reda me. diāte lumie gr̃e. Un̄ ōr q̃ mulier hñs drachmas decē si p̃diderit vnā: accēdit lucernā: z q̃rit diligēter donec inueniat. Lumē mediāte q̃ debeat q̃ri est lumē gratie spūssācti sine q̃ nō videbit lumē gl'ie Un̄ ps̄. In lumine tuo. i. tue gr̃e: videbim⁹ lumē. s. gl'ie. Sic q̃ siuit bt̄a Elisabeth. s. in lumie gr̃e. z sic inuenit gl'iaz Merito g̃ hec ꝓba ē ac cipiunt̄ p fm̄e. iuxta q̃ tria mysteria notabim⁹ eisdem.

Primo de diuīali gratiositate: cū dicit Mulier gratiosa.

Scdo de meriti fructuositate: cū ōr Inuenies sez meritis q̃reñ.

Tertio de p̃mij gl'iositate: cū addit. gl'iam. s. celestem.

B Arca p̃mū ō gr̃iositate diuina q̃rit. Un̄ vel er q̃lib⁹ effectib⁹ ꝓbari valet q̃ sit deo gr̃iosa: ex fidelis q̃liber: sic z bt̄a Elisabeth. Ad q̃ nr̄ fm doc. z scripturas q̃ b ꝓbari z ag̃si valet p̃pua. p q̃ttuor clariores effect⁹ gr̃e vl signa q̃s faciūt ania in q̃ est. In q̃bus sct̄a Elisabeth a puericia multū fuit p̃uilegiata. Prim⁹ effect⁹ abomi natio offensionis. qz gratia z peccatus vt culpa sunt p̃ria. Cōtrarior aūt natura est vt vnū expellat reliquū. p p̃m. ij. pl̄ber. Sicut g̃ calor expellit frigiditatē: sanitas egritudinē: vita mortē: sic gf̃a oē mortale p̃cm̄. Un̄ Ber. Angustū est cor humanū: nō p̃nt sil' i eo cohabitare de⁹ z diabol⁹. Et Greg. Nō p̃t in nob habitare de⁹ z grauia ei⁹ q̃diu p̃cī desideriū defuim⁹. Item Isid. i orationib⁹. O q̃ amara res z mala est peccatū: q̃ facales habet actus z difficiles exitus ac interminabiles cruciat⁹. Propterea merito p̃cm̄ assimilatur veneno mortifero. qđ q̃dem facile bibitur sed introitum in gustu. qz Constantinus lib. vj. medicinalium dicit: q̃ venenū dum bibit̄ dulce z amar: q̃uis in se amarum sit ita vt lingua ei⁹ ertimat eo q̃ inficit linguam vt nō discernat inde guam scindat. Sed post q̃ sumptum fuerit tūc amarissimū iudicat. z tandez si actus curari nequit gligit: morte incurabilē op̃at. sic est de peccato. Un̄ bō gratiosus q̃si a facie colubri fugit z horret p̃cm̄ plus q̃ oēm mortē cor: p̃tē. Et mix. gr̃iosi hoīes in corde sepe ꝓsare solet hanc q̃stionem. s. quid est in toto mūdo sug oia

Sermo XCVI

ēt z pessimū z ꝓcea sūmopē cauendū. Ad qō si cet pō.ij.ceō. dicat q̄ ꝛribilissimū oim ē mors qz locꝗtur vt pagan⁹ cm̄ de corꝛalibꝫ. sed gr̄iose cōspectu dn̄i. sed cm̄mō mors pctōꝝ pessima. et sup̄ō est crucias inferni. Sed adhuc sup̄ verū pcti mors neḡssima. et val' pn̄a infern⁹ q̄ illa. Ygra. i. min⁹ mala est gehēne pena q̄ ad crucias ei cm̄ loq̄ndo q̄ pcm̄ mortale. Malū ei peccaꝫ mortalis est ꝓuatio boni diuini. qō est infiniti. ḡ min⁹ habz de rōe mali. Aduerte hec o hō vt caueat nbi z accedas ad adq̄rendū dei gr̄am ne peas. Btā Elisabeth magnū ꝓuilegiū gr̄e habuit. qz cū esset filia regis hūgarie: a puericia cū ad ea vicia horrere z cauere z sp cauisse legit: vt diꝫ cat nunq̄ culpāde delectatōi subiacuisse: etiā in est pnia ꝑe humiliatiōis. Nā vbi dei gr̄a aduenit ad pniam verā būiliat z dei fuit. Un dn̄s Ezā. xxvj. 6t. Ad quē respiciā. s. dādo gr̄am: nisi ad pn̄iam. s. quā opat dī gr̄a ē auro rutilātior. z cū ra pn̄ia. s. quā opat dī gr̄a ē auro rutilātior. z cū eius rbe/aur⁹ melior. Jtē Hiero. sup Mat. Ue militas est meritū gr̄aꝫ: custos ꝟtutū. Nil ei est qō ita gr̄ū facit deo z hoib⁹ q̄ si vite merito ma gni sed infimi nob būilitate videamur. ió qū hō ille humiliat ad pniam. s. ꝓtritionē: ꝛfessionē z sat factionē: ō clarꝫ argumētū est gr̄e diuine. ō Uñ si q̄ras. de q̄ possit hō sūme ꝛfidere q̄ sit in gr̄a dei z meritis z q̄ nō cadat. Rūdet Bern̄. di. Iustian⁹ est q̄ cunq̄ in alijs vite meritis q̄s in sola būiliare ꝛfidit. Extēpli gr̄a. Quis est hō q̄ nō pōt cadere cor. palā nisi q̄ iacet in imo. q̄ cm̄ stat aut ambulat aut etiā q̄ sedet cadere pōt. sed iacēs nō habet q̄ cadat cū iacet in ēra ifima. Sic i ꝓpoſi to ō būiliare. btā Elisabeth ꝓuilegiū habuit ma time humilitatis. qz cū esset regi illustrissimi fi lia regalibꝫ nutrita delicijs: oēs fast⁹ z pōpā sec ecclī cepit in puerili etate ꝓtenere. z tādē se mā panit fruitijs leꝛosoꝝ z infirmoꝝ in hospitali. Terti⁹ effect⁹ ē ꝓtēpt⁹ būane vanitatis. Jō Bre. sup Ezech. 6t. Dulce ē eēi humanis rebꝫ: sz ei cm̄ mō q̄ spūalia ñ gustauit Gustato āt spū desipit bis caro. Uñ apl's Phil. iij. dicebat. Dia arbi trar⁹ sū vt stercora vt chm lucrifaciā. Jtē Uarro in sententijs. Cūcta postponat q̄ lumē būtudis ine ꝓfectꝫ adoptat. Jtē Aug. sup ps. xxvj. Nihil inde de⁹ dare vult ꝑter se auferat totū z det mi bi se. Hec ille. Btā Elisabeth in hoc effectu gr̄e fuit mīrū ꝓuilegiata. qz a puericia ꝓtēpsit sp oia mūdana. Nā cū eēt q̄nquēnis ludos spnebat z successus mōd. pspera fugiebat. Sz cū cogeret a puell' ludere: spē in deo torā ponebat: z q̄ lucra dāt pauplb⁹ erogabat: inducens eas vt sepe oīo nem dn̄icā z Aue maria orarēt. Et i ludis ac cho reis cū vnū circūitū coacta cū ceteꝛ pegisset: fuꝫ ciat iam: reliquū ꝓpē deū dimitto. Uestimento ꝛ etiā lasciuos vsus semp abhorruit z honestatez amauit. Quart⁹ est diligēcia deuotōis z ardue opatiōis. Nā vt Bre. ho. nel'. tertij. 6t. Amor dei sez gratuit⁹ nō est otiosus. opat em̄ magna si est si vo opari renuit. amor nō est. pbatio ḡ dilectō nis est exhibitō opis. Dec ille. Ꝓuide ꝓsper de pe. di. ij. §. Charitas ē. 6t. q̄ dilectio dei. s. gr̄ui ta vbicūq̄ fuerit facit petō resistere. bonis opib⁹ abūdare. seculi blādimēta ꝓtenere: z oia q̄ būa ne fragilitati sūt difficilia ꝑficere. Dec ibi. q̄b⁹ tā gunt dicti ḡtuor effect⁹. Nota q̄ ꝓthemate pōt etiā poni illud Prouer. vl. Fortitudo z decor in dumētū ei⁹. s. femine: z ridebit in die nouissimo. In q̄b⁹ cōmēdat de fortitudie. s. boni opis. De cūdo de decore gr̄e sentiat. Terno de gaudio fe licis ꝓsūmatiōis: vt ptz. Et ꝑm hec ꝓsequre.

Btā Elisabeth i b magnū ꝓuilegiū habuit de uotōis. s. ardēt. z opationis. A puericia em̄ sup̄ natura de⁹ sibi dedit puerilia ꝓtenere z obsequio diuio se deuoti⁹ mācipare z studijs bonis assue scere. Nā a q̄nq̄nio cepit in eccl'ia orādi gr̄a tā sedula pmāere vt sodales vel ancille vix eā anel lere possent. Sepe etiā cū ea obs̄uarēt. aliq̄z ō il lis causa ludi ꝟsus capellam insequbat vt exb⁹ i trādi eccl'iam opportunitatē caperet. Sepe psal terijs cozā se expādebat cuz lr̄as nescirent vt legere se fingeret ne ipediret occupata. Jtē ex deuotiõe dulcia oscula pariet figebat acsi chr̄i vulnera os culare. Btām ꝟginē z scr̄m Joānē euāgelistaꝫ in suos custodes castitatisq̄ patronos elegit: q̄ rū noie pterib⁹ nil negabat. Certū q̄q⁹ numeris oionū sibi indixerat quē si q̄nq̄z occupatiõe alicꝫ ꝑcta ꝑficere nō potuit: ad lectuz intrare p ancil las coacta chīo vigilāter ibi soluebat. Jtem dies solēnes tāta deuotõe colebat: vt manicas sibi nl lo mō pateret ꝓsui añq̄z missaꝝ solēnia cōplerē tur. nec chyrotheca die festo portare volebat. offi cium diuinū tāta reuerētia audiebat q̄ cū legerē tur euangelia vl' ꝓficeret eucharistia: manicas si forte ꝓsute essent solueret. monilia z capitij orna mēta deponēs i imo locaret. Deniq̄z ferr̄ q̄ ciborū reliq̄as aut panū fragmēta refuās: pauplb⁹ ad castꝝ illō ꝑ elemosyna perenda accedētib⁹ in suo gremio ꝓuula Elisabeth ōferebat distribuē do. Quadā ātvice casu a pēe. s. rege andrea occur rēte ē depbēsa. q̄ mirās q̄ sola ꝓuula Elisabeth sine comite ancilla curreret ꝟsus castri portā: vi densq̄ ei⁹ gremiū forte repletū introgauit q̄ cur reret z dd in gremio portaret. illa primesces p̄ul trā: dixit se rosas collectas portare. Cūc pat scī ens q̄ ꝑ tali tpe byemali nō inuenirent alibi rose putauit q̄ illa er timore mētiret. Dixit ḡ. Ostēde mihi bas rosas i gremio tuo. Cūq̄z vi q̄dā pr̄ illi⁹ gremiū aperuisset: ecce diuio miracl'o oēs ille elemosyne ꝓuerse in rosas pulcerrimas vise sūt

Tūc pī admirās cognita rei certitudie gras cū lachrymis egit deo z dixit. Vere si hec puellula vixerit: aliqd magni erit. Nā magne sctitatis ē sīgnū in puericia. s. facere miracl'm: vt ptz etiā in sancto Benedicto. q̄ miracl'o de⁹ oñdit q̄ elemosyne Elisabeth fozent sibi gre z ī pspectu angelo⁹ delectabiles vt rose odozifere. ¶

Circa scōm ō meritoꝝ fructuo sitate sit p ꝓclusiōe q̄ btā Elisabeth adq̄siuit meritoꝝ magnos fruct⁹ in singul' tribꝫ saluādoꝝ statibꝫ. Pro declaratiōe Notandū q̄ sicut docet chīs dominus Matth. xij. z ex ei⁹ ꝟbis doctores accipiūt. s. q̄ tres sūt stat⁹ saluandoꝝ. s. ꝟginaroꝝ: viduarū: z ꝟginū. q̄bꝫ varij cozrādent fruct⁹ meritoꝝ z premioꝝ. Ūñ chīs ōt q̄ semē cecidit ī terrā bonā: et oztum fecit fructū: aliud tricesimū. aliō seragesimū. aliō cētesimū. Glos. Fruct⁹ centesim⁹ refert ad ꝟgines. tricesim⁹ ad nuptias. seragesim⁹ ad viduas. Quicūq; aūt extra hos stat⁹ sūt: ipi sūt ī statu dānatōis. sīc sc̄d q̄ nec mr̄imonij iura tenēt: nec castitatē fuāt. Ō Gz occurrūt q̄stiones

Prima q̄licer merek hō pmiū fruct⁹ in celo. Rñ deē fm doc. papue Tho. in. iij. dist. xlix. ac Pet. de pal'. q̄ fruct⁹ debek hoī ex ō q̄ p dei ꝟbū consurgit in vitā spūalē: abdicās a se carnalē affectū z ptinēs carnē suam a venerea voluptate illicita Et tō hō ō gaudiuz ī celo qō ōz fruct⁹ ꝓmerek p ptinētiā victoriosam siue ꝟginalē. siue vidualez siue ꝓiugalē. Scōa q̄stio: q̄re ꝟginibꝫ assignak fruct⁹ cētesim⁹. Rñr fm doc. papue Ludol'. li. de vita chīi q̄ cētenarī⁹ ē numer⁹ pfectissim⁹ cōsurgēs ex ductu numeri denarij in seipm qz centū sūt decies decē. Sic ꝟgines p ceteris hoibꝫ p fectā vitaz gerūt: nolēres multiplicari in alijs p generationē: sz tm̄ mō in seipis multiplicant meritā. z iō p cētenariū significank. Tertia q̄stio: q̄re ꝓiugatis assignak fruct⁹ tricesim⁹. Rñr: qz tricesim⁹ ꝓsurgit ex denario ducto in decē. Coniugati aūt hñt saluari in fide trinitatis cū obsuātia decalogi z p tria bona mr̄imonij. de qbꝫ Aug. xvij q. ij. Omne. dicit. Triplex est bonū matrimonij. fides: ples z sacramētū. Quarta q̄stio: q̄re viduis assignak fruct⁹ seragesim⁹. Rñr. qz seragesim⁹ ꝓsurgit ex ductu senarij in denariuz. Uidue aūt hñt saluari p obsuātiā decalogi cū seruoribꝫ miscōie: q̄ sūt: visitare infirmos: alere egētes: hospitare pegrinos: redimere captiuos: vestire nudos: sepelire mortuos. Gz btā Elisabeth in his p fectissime se exercitauit: vt patebit q̄ z c̄.

Circa tertiū de gl'ioſ pmijs. s. btē Elisabeth sit p ꝓclusione q̄ btā Elisabeth gl'iosissimus fulgens meritis z pmijs data est in exēplū oibꝫ mulieribꝫ ꝓiugatis ac viduis. Et ō licz oñdi ex ei⁹ meritis in qbꝫ debēt eā imitari mulieres ꝓiugate: ac etiā vidue: vt possint esse deo grate. Pro q̄ fuit affectuosissime deuotiōis: ita vt oēs ancillas insurgēdo ad oratiōnem nocte ꝓuenirer: abū dātia lachrymaꝝ cū q̄daz leticia vult⁹ se irrigabat. Ipsa aūt fuit nupta Lādgrauio Turigie ducinō ea sa libidinis. q̄ castitatē ꝟginalem fuare optauerat. sz cōpellere pīe ꝓsensit. Precepto inuicta. q̄ deo sic ordinauit vt esset in sctitatis exēplū ꝓiugatis

Scōo q̄ fuit boni opis sedule exercitatōis. Nā cozp⁹ cāsedule vigilādo in oratiōne ac ieiunio macerauit vt mirarek su⁹ marit⁹ z rogaret eā q̄m ꝑceret aliq̄n cozpi. sz ipa nō ꝑcebat. Cū aūt marit⁹ tus abesset: noctes insomnes in oratiōibꝫ ꝓduceret bat: necessitate imminēte nuda humo sōnū capiebat vna capecia strata. Jtē p ancillas in cubiculo fortē se ꝟberari faciebat sepi⁹. vt saluaroī sibi gellato vicē repēderet. Inter diuersa fercula i mēsa marit⁹ solo pane sepe ꝓtēctabat. licet cabos cōtrectaret manibꝫ z diuideret vt comedere videret ne alios turbaret. De q̄bꝫ aūt fercul sanā ꝓfectiā nō habebat: ꝓtingere nolebat. ob ꝫ sibi vir sanctus iustos reddit⁹ assīgnerat ex q̄bꝫ cuz ancillis viuebat. Tertio qz fuit basse humilitatis. Nā in ꝓdicatiōe sedebat inē paupculas tanq̄ paup. et humil'. In purificatōe post partū nō se ornabat. gēmis vt cere solēt. sz se ꝓfozmās btē virgi cū agnocēmis vt cere solēt. sz se ꝓfozmās btē virgi cū agno z cādela. q̄rūs vlnis filiū gestādo ad ecclam. vestimenta q̄bꝫ ꝓcesserat pauꝑi tribuebat. Denīq; vt humili obediētia ꝓfozmaret se chīo passo: voluit obediētiā cuidā mgro Lozado ꝓsbytero pauꝑi peri ꝓfessozi in oībꝫ licitis. Z q̄ cū sibi impōebat semel a q̄dā marchionissa aduenēte ipedita ad ꝟbera fieda p ancillas: libenter sustinebat. Nā ꝓdicatiōnē nō tuit btā Elisaberh: ꝓtera fecit illa le eā fortē ꝟberari p ancillas. Jtē cū semel intrat set claustz monialiū inuitata ab illis: nō habita licentia a suo mgro: fecit eaz rāgrauiter ꝟberari. vt post tres hebdomadas vestigia viderent. Nā

Quarto qz fuit cōpassiōis magnez pietatis. Nā oīa opa miscōie sp exercuit. Jpa ei nudos vestiebat: z sepe cū ancillis manibꝫ ꝓpꝛijs lanā filabat. Jteꝫ inde vestimenta fieri faciebat pauperibꝫ. Jteꝫ alebat egentes. Naz in caristia absente viro oēm annonā fame pclitantibꝫ ministrauit. Cum ei am pecunia sibi deficiebat: ꝓpria ornamēta vēdebat z multa ab ancillis retrahebat vt pauꝑibꝫ erogaret. Jtem sitientes porabat. Ūñ vice q̄dam cerutiā distribuēs sufficienē vnicuiq; pauperi repertū est vas sine diminutōe. Jtē pegrinos recipiebat hospitio in domo z hospitali quā fecerat sub castro: ibi infirmos refouebat multos q̄ q̄ridie nō obstāte decessus z ascensus grauitate visitabat. q̄z cozruptōnes p deo nō horrebat. sz manibꝫ ꝓpꝛijs sanie de eoꝝ vlceribꝫ educebat. ac velo ꝓpꝛio capitis fgebat: balneabat. z ad fecellā ipoterēs ipa ducebat. filios etiā pulos pauperū tanq̄ mr̄ nutriebat z eis olliculas ac virrea sepe emebat. p solacio. vñ eā mr̄em vocabāt. Denq; mortuis sepulturā exhibuit adeo vt etiā q̄dā ꝓpꝛijs velū ꝓciderer ac pauꝑis cozp⁹ defunctum ipo inuoluerer. Et sic ꝑz

Quinto qz fuit di lectiōis fozt. z ꝓstātis in aduersis. Nā sert q̄ fū

tor⁊ ꝛ̃ardua pietat⁊ opa facer⁊: emuli eã ꝓdigã reputates apd̃ maritũ accusarũt. Cũ g̃ ille ꝓmo⁊ nus fuisset anio ꝛ̃ Elisabeth: accidit q̃daz vice ꝙ absente marito q̃ndã lep⁊osũ Elisabeth balnea⁊ uit: ⁊ sup lectũ mariti posuit dormitum. Et ecce marito iupueniẽte: emuli ceperũt murmurare de B. Ad qd̃ irat⁹ vir su⁹ irruit in domũ ⁊ sup lectũ repẽte gladio eu⁊ginato accurrit vt occideret il⁊ lũ i lecto iacẽtẽ. Quo quẽto abijciẽs linteamẽ: vi dit ecce chr̃m ihesũ i cruce affixũ ⁊ cruẽtatũ iacere i lecto: ⁊ fruc⁹ venią petij: ac ꝓcẽ dedit Elisabeth vt faceret oia salutifera. Post hec accidit ꝙ q̃dã baro bũgarie aduenisset rhomã ꝓfecturꝰ ꝓ illam viã: que dulcissime suscepit. Ille ãt petiuit du cẽ vt videre mereret hãc sctam de q̃ mlta ⁊ mag̃ nifica sciebat. Dux ãt annuit: ⁊ mã ⁊ illa rñdit se ñ licere ostẽtare. Cũ q⁊ laudes fu⁊ dauit sctẽ Elisabeth ꝓ incẽnũciũ se ꝓparet ⁊ exire. tis erogatis i pauges ñ hẽbat vñ decenꝫ ad ho noꝛẽ viri sui induereꝫ. ⁊ ꝓfusiõez mariti timebat iteraꝫ ãt a marito mãdat⁊ interi⁹ cubiculuz in⁊ trauit ⁊ ozauit. ⁊ ecce angel⁹ dñi astitit ⁊ vestez pulcerrimã cũ coꝛona sibi pñtauit a dño missaz aciduit. Progressa ãt cũ ancill' ad domũ quiuq̃ uẽt: ⁊ ei⁹ aspectu faciei ⁊ idumẽti oẽs mirati sẽ q⁊ fulgere videbaꝫ ex angelico ꝓspectu. ⁊ ipa ce⁊ pit eis loq̃ de amoꝛe dei tãsuauia vt oẽs ẽent in audiẽdo ꝓ bi actoniti ⁊ mẽte suspẽsi. ⁊ finito ꝓmo ne valedicẽs redijt i camerã. ⁊ oẽs deũ laudaue ũit Deniq⁊ marit⁹ ꝓsilia salutꝫ ab ea q̃siuit. ipa ãit psaltc illi ire ꝓ defensiõe fidei ad terrã san⁊ ctam. Quo cũ iuisset deuotiõe plen⁹ ⁊ fide spñ deo reddidit ibidẽ. Vñ Elisabeth viduata a va⁊ lliis tãq̃s. f. esset dissipatrix est electa. Nocteq⁊ su pueniẽte i loco q̃dã vbi porci iacuerãt se cũ ancil lis recepit: deo gr̃as agẽs ꝓ aduerꝫ. Mane per gẽs ad frẽs minoꝛes petiuit. Te deũ laudamus cutari. Dũ ẽt ꝓ q̃ndã viã stricta luto⁊ saz sup lapi⁊ des ibi positos ꝓgeret vetula q̃dã cultã añ mul ta bñficia ꝓstiterat obulãdo cedere sibi recusauit ⁊ ipam i lutũ detrusit. Sz ipa ridẽs ⁊ gaudens vestimẽta sua absterſit. Cũq⁊ affines vellẽt eã se cũdis nuptijs tradere: ipa deuz lachrymose oza⁊ bat ne ꝺ ꝑmitteret: ⁊ ancill' dicebat ꝙ nũq̃ vellz ꝺ ꝑsentire. Essi alid remediũ inq̃t nõ possem hic ꝓriũ nasũ mihi detrũcarẽ vt q̃libz me sic de⁊ formẽ abhoꝛreret. Voluit ãt mẽdicãdo ire ostia tim amoꝛe pauptat⁊ sz ñ ẽ ꝓmissa. ⁊ Certo qz fuit euãgelice sectatrix ꝓfectiõis. Vã mũduz ⁊ oia ꝓpsit ⁊ religionẽ oꝛdis tertij scti Fracisci in⁊ trauit ad viuẽdũ i castitate: obediẽtia ⁊ pauptaꝫ tẽ ãrte vt grisseas vestes ac repertatas poꝛtaret: Pt ãt. s. ret bũgarie audiẽs ad tãtã pauptatem eã deuenisse: comitẽ q̃ndã misit ad reducendã in Bũgariã. Qui cũ vidisset eã in grisseis ⁊ filantez reduci ad diuitias sz i pauptate mãsit. Septio qz fuit fructiõis diuie ꝓsolatiõis ⁊ supne reuela tiõis. Apparuit ei sepe sibi chr̃s. Prio cũ peret i oꝛõe hec tria. s. ꝓceptũ oim rex ꝛp alitũ. Jtẽ vt filio rũ suoꝝ dilectoez a coꝛde ei⁹ auelleret: ⁊ vt i initu rijs ⁊ ꝓcumelijs patiẽtiã sibi daret. Hec ãt petebat vt aim⁹ ei⁹ liberi⁹ tot⁹ i deũ eleuaret: fusa oꝛo ne audiuit ihesũ sibi dr̃. Exaudita ẽ oꝛo tua spon sa. Jtẽ q̃dã vice defixis oculꝫ ad sacrm al tarꝫ intẽta visa ẽ actũ sibi pñtiã dei itueret ⁊ ꝓ maꝫ gnũ spaciũ diuia ꝓsolatõe ẽ ffecta. Deide domũ reuersa dũ ꝑ debilitate appodiasꝫ i gremiũ ancil le: respiciẽs ꝓ feneſtrã i celũ nimia hilaritate vul⁹ ei⁹ ꝓfundit vt etiã marie rideret diu sic iocũda tãdem i lachrymas ẽ ꝓuersa. ⁊ sic pl'ibz vicibz al teruati iã iocũditate ꝓfruit: iã oc'os claudẽs la⁊ chrymis irrigat. Talibz ꝓsolatoibz diuinis vsq⁊ ad cõpletoriũ imoꝛata extitit diu tacẽs ⁊ vltio in hec vba ꝓrũpẽs. Jta dñe tu vis esse mecũ ⁊ ego tecũ ⁊ nũq̃z volo a te separi. Postea rogata vt vi siões istas ad dei honoꝛẽ ⁊ ancillaꝫ edificatoez exponeret. ipoꝛtunitate deuicta ait. Audi celũ ap tũ ⁊ ihesũ ad me vultũ benignũ oñdẽtẽ: de cui⁹ vi siõe iocũditate ꝓfundebar. ⁊ vultũ inea absen⁊ tabar: ⁊ tũc ploꝛabã. q̃ mei miſe⁹ itez sui vultus visiõe letificabat: vsq̃z q̃ vltio post mlt̃as ictatas vices ait. Si vis cẽ mecũ ⁊ ego ero tecũ. Cui ego rñdi sic audist⁊: ita dñe tu vis. Cũq⁊ rogaret vt visionẽ iurta altare erpõeret facrã: rñdit. Ibi mlto gaudio fui ⁊ mirãda ꝓsperi q̃ ñ erpedit enar⁊ rare. Deniq⁊ vltio apparuit sibi chr̃s i hoza moꝛ⁊ tis dr̃. Veni dilecta mea i ꝓpata tibi tabnacla. Oũ q̃ febre coꝛrepta eẽt cepit canere dulcẽ melodiaz: inꝛogata rñdit. Auicla q̃dã añ me se ponẽs ce⁊ cinit tãsuauit ꝙ me ad sile puocauit. In illa aũt egritudie sp̃ hilari vultu oꝛãs. tãdẽ dixit ancillis Quid acturi eẽtis si diabol⁹ ad vos ueniret. p⁹ paululũ alta voce dixit. Fuge diabole cribz vici⁊ b⁹. postea dixit. Ecce appropinq̃t media noꝛ qua chr̃s nat⁹ ẽ. ⁊ sic aiaz chr̃o cõmẽdãs obdoꝛmiuit i pace. Anno dñi. M. ccc. xv. Tũc de coꝛpe aro⁊ matic⁹ odoꝛ cũctos refecit: ⁊ tãdẽ coꝛp⁹ i sep'cro positũ oleũ redũdauit. Tũc ẽt auid'e mlte ꝓgre⁊ gate sup cacumẽ eccl'ie canebãt iubilãtes q̃s cre⁊ dim⁹ foꝛe angelos dei. Rogem⁹ g̃ dñm ihesuz vt ei⁹ meritꝫ deꝛ gr̃am i pñti tẽ. Amen.

De sctã Elisabeth Ser. II. s. de mõi ꝓcepti.

Tendidit vniuer⁊ sa q̃ habuit ⁊ emit eã. s. celestẽ gl'iam. Hec vba pdicta sũt saluatoꝛ⁊ Mat. xiij. q̃ legũt i euãg. b⁹ festiuitatꝫ õ sctã Elisabeth

A Sicut Hilari⁹ sup Mat. dicit. Qui eter nã brit̃udinem desiderare necesse est vt munda⁊ noꝛ delectationem renuat eo ꝙ ista duo simul stare non pũt. Berñ. Sicut ignis ⁊ aqua simul

stare nō pñt: sz vnū extinguit alterꝫ. sic nec amor tpaliū vl delectatio mūdanoꝝ stare pt cū amore diuinoꝝ z spūaliū ōlitiaꝝ. Gz vt ōt Ambr. Qui ptēnuit tpalia merebit sempiterna. Nec aduertit b. Elisabeth: z tō oīa mūdana tāq; vana z caduca ꝛcepit amore chīi vt haberet celeste thesaurꝫ pcio issimū z gl'iam eternā. tō de ipa ꝙuenient dicunt hec ꝥba. Uēdidit oīa q̄ hab. z emit. tē. iurta q̄ ꝥba tria mysteria notem⁹ ꝑm q̄ ꝛmēdat z nob in exm̄ ꝓponit. b. Elisabeth de trib

Prio de secli ꝛceptu: qō notat cū ōr. Uēdidit

Scō de seqle chīi conatu. qz chīi oīa

exēplo z amore ꝛcepit oīa.

Tertio ō celestis regni mercatu: qz ōr q̄ emit eā

B Circa p̄mū ō ꝛceptu mōi hui⁹ q̄rit. Cur scti dei boies z coꝛ exēplo fideles oēs merito debeant mām ꝛtenere z relinq̄re: cū sit bōa creatura ꝑ vsu bois facta. Ad qō rñr q̄ pl'ib rōnib iducimur: vt colligit a doc. Prio q̄dē mās ē meritoꝛtenēd⁹: qz plen⁹ ē alteratiōe z vana ptrāsitiōe. Un̄. j. Jo. ij. Filioli nolite diligere mām neq; ea q̄ in mūdo sūt. Lyr. i. vicia mōi. Nā creature mūdi sunt facte a deo: z tō in eis natura vtpote bona ē diligenda: sz vicia sūt odiēda z fugienda. Unde subdit. Dē qō est i mūdo. i. i hoīb mūdanis. ꝛcupiscētia carnis est: q̄ viget in voluptuos. z ꝛcupiscētia oculoꝝ: q̄ ē i auar. z supbia vite: q̄ ē i ambitiosis q̄ nō ē ex ꝑte sz ex mūdo. Nā viciositas i rebus nō ē a deo sz ex hoīm malicia z vsu malo. Seq̄t Et mās transit z ꝛcupiscētia ei⁹. s. ꝑ mūdanoꝝ hominum mortē. q̄ aūt facit voluntatē dei manz in eternū: qz de statu gr̄e trāsit ad statū glie. Aug. Mās z ꝛcupia ei⁹ transit. vide bō ne sic bereas vt cū mūdo peas. Idē i q̄dā ꝑmōe. Sic ē vita ista misera q̄si sic hō in domo alienaz nescit q̄ die vl hora dicet ei: veni foras: qz nō est dom⁹ tua in q̄ habitas. Nec Aug. Jōq; z apl's Heb. vl. hortatur. Nō habem⁹ h manētē ciuitatē sz futurā inq̄rim⁹. Accipe exēplū. qz mōi fortuna depingit sb figura rote volubil' in signū q̄ hō semp alteratur. hodie diues. cras pauꝑ vel min⁹ hōs: z tādē in morte oīa pdēs. Propēea Boe. de ꝛsol. li. iij. ꝑsa. j. ōt. Mund⁹ dicit arc⁹ fortune. q̄ nō est in eo cōfidendū. Scō qz plen⁹ est coīnq̄natōe. tō est cōtemnend⁹. Chrys. Mās nunq̄s est mund⁹: sed sp immūdus: tōq; est ꝛtenend⁹. qz vt scribit Eccli. xiij. Qui tetigerit picē inq̄nabit ab ea. sic q̄ tangit mām ꝑ amorē inq̄nabit i ꝛscia. Aug⁹. Si te delectat mās sp es imūd⁹. Idē Chrys. sup Mat. Difficile est vir in mō positū iusticiā ꝥuare immaculatā. sic in mari ꝛpetuoso difficile est fluctuū ꝓcell' nō mergi. Tertio qz mās plen⁹ ē decepione: qz vt Piero. ōt. si mās cultello ꝥtaz aperiret nil in eo nisi falsitas repit. Oīa em̄ q̄ in mō sunt bona: apparētia tm̄ mō sūt z nō existētia in ꝑsenti. tō sunt fallacia. Nam q̄d̄ est boni in mūdo aut est ꝓns aut ꝓteritū aut futuꝝ. Si ꝓsens est instabile. si futuꝝ incertū est. si ꝓteritum iam nihil est. Sola q̄ ꝑpetua bona in celo vere bō

sūt q̄ sūt sp stabilia z certissima ac felicitate ꝓpe

tua. E Nā si q̄rit Quid ē illō qō q̄nto magꝭ amak tāto magꝭ pdit hoiem. z nocuū efficit q̄to blādit. Rñdet Aug. ad Diascoron di. Mās de q̄nto blādioꝛ: de tāto piculosioꝛ. Nā cū amās fallit z picl'ose decipit. Idē ſmōe dñi in mōte. Mūde imunde q̄ntos seduxisti: q̄ multos decepisti: q̄ certe tā ꝑ te sūt in inferno positi. Merito q̄ mās ē ꝓtenend⁹ tanq̄ fallax deceꝑor. Quarto qz plen⁹ est excecatiōe. s. mētis humane. nā z ecat hoies ne videāt q̄ ꝑ mām blādiente ducit ad mortē eternā tanq̄ ad patibulū. Proverb. vij. Seq̄tur stult⁹ q̄si bos ad victimā ligatus. i. diuie vl vincula trahit donec trāsfigat sagitta. i. diuie vl tiōis z mortis eterne coꝛ ei⁹. Hoc. Qui p secli bui⁹ delectamēta ducit q̄si ꝑ amena ꝓta ad supplēdū fret trahit. Aug. Gaudiū mūdanoꝝ est gaudiū frenetici. q̄ ridēdo currūt ad ꝓapitādū se i ignem vel fluuiū. Quinto qz mās plen⁹ ē finali ꝓdition z frustratiōe. Nā siqs etiā mille annis viueret i mō. finaliť oīa delectamēta nulli⁹ valitat⁹ fuisse mōstrabunt sz q̄ solū ḡuauerūt ꝓciam z strictissimā obligauerūt ad rōnem in iudicio reddēdā. D Un̄ Piere. xvij. scribit. Perdix fouet q̄ nō peperit: sic hō facit diuitias z nō in iudicio. in medio diez suoꝝ derelinq̄t eas z in nouissimo suo erit insi. Nec ibi ꝛpta. Perdix furat aliena ouа z fouet ea. tō dic. Perdix fouet q̄ nō peperit. Sed tandem pulli inde nati audientes vocem ꝓprie matris q̄daz inductria naturali currūt ad eam: alienā dimittēn. z tūc pdit ꝓapit se fuisse ei⁹ gisse in furto z fortu alienoꝝ ouoꝝ. Sic hō q̄ fecit diuitias. i. aggregat nō in iudicio. i. nō iuste. in medio diez suoꝝ relinq̄t eas ꝑ mortē z in nouissimo suo erit insipiēs. i. tūc ꝓapit se insipiēter egisse. qz hec terrena nō iuuāt ipm q̄n amore pdidit aiam suā. Un̄ Bern. in medi. Tu hō q̄ fruerū erpectas in mō: cui⁹ fruct⁹ ruinal. pcōꝝ z gehēne: cui⁹ finis mors amara. si rōne reddenda. vtinā sapes z intelligeres ac nouissima tua ꝓuideres. Hec ille. Idē Quid valent dulcitie secli aut delitie: q̄d bonoꝛ eaz ꝓpe: cū nō liberāt coꝛp⁹ a mortе nec aiam eripiūt q̄n ꝑ naturali igne: sed ꝑ ign⁹ grauāt in supplicio gehēne. Quarto ne. Quātū ei q̄sq; se glificauit z in ḡliis fuit tū dabit illi tormē. vt scribit Apoc. xviij. Hoc qz mās plen⁹ ē graui miſia z labore. vñ Bre. dial'. ōt. Despiciend⁹ ꝓfecto fore h mōs etiam blādiret: si rebus ꝑ ꝑis sp demulceret aim. Nunc ūt qz tot calamitatib⁹ vigent: ꝛot picul' z miserias fundat. quid aliud nisi vt cōtinat damna. Dec ille. Idē Piero. de vita Nepon. Ubiq; luct⁹ vbiq; gemit⁹ z plurima mortis imago. Idem in re stamento dicit. nulla hora est in qua viuere dē mundo liber a dolore transeat. Si diues. vndiq; q̄ anguſtiatur timore ne q̄ possidet amittat. si pauper: nunq̄ quiescat vt inueniat. si bonus

diaboli timet piculū. sicq; mūdus tot⁹ in maligno positus est. Chrys. Miser est mūdus z miserrimi qui eū sequūtur z diligūt. Bern. O ve miserabiles miserrimi quos huius vite miserie seducūt vt in bonis dies ducāt z in pūcto ad inferna descendant. vbi nō vno aut decē: nō mille aut centū milib annoz cruciabunt: sed sine fine seculorum. Septimo qz mūdus plen⁹ est horrenda morte Aug. Quid est vita nr̄a nisi cursus ad mortē: in qua nec ad mometū qescere possum⁹: sz siue cogitem⁹ siue dormiam⁹ siue sedeam⁹ semper equali lance ad mortē festinam⁹. Ideo Hiero. in testamēto ōr. Vita mūdi nō vita sed mors: vita fallax: vita mendax: nūc florēs z statim arescens quāto crescat tāto decrescat. s. morti appropinquans. Ñ posito q; cuncta feliciter amatoribus huius mūdi ad votū succederēt: tñ vana sunt caduca z trāseūtia. Unde Hugo. li. j. de anima. z Bern. Dic mihi: vbi sūt amatores mūdi qui añ pauca tpa nobiscū fuerūt: cōederūt: biberūt: risērūt. vbi risus: vbi iactātia vana gl̄ia: vbi diuitiarū copia: trāsierūt oia velut vmbra: nil remansit ex eis nisi cinis z vermis. Sic z ppha Baruch. iij. Clamat di. Ubi sunt pncipes gentiū z q̄ dominant sup bestias q̄ i auib⁹ celi ludūt. qui argētū thesaurizant z auz: z nō est finis adq̄sitionis eorū. Et rndet. Exterminati sunt. s. p mortē z ad inferos descēderūt z alij loco eoz surrexerūt. Hec dicite mihi. vbi sūt tot dñi z pclari viri q̄ legunt fuisse ante nos: multi imperatores: multi reges i diuersis regnis per orbē. multi pncipes puinciarū. multi marchiones. multi duces. mlti strenui z milites. multi nobiles quos numerare nō sufficim⁹. Itē dicite. vbinā sunt multi summi pōtifices: episcopi: cardinales: archiepi: ppositi: decani z hmōi. Sed z dicite. vbi sūt doctores z magistri ac q̄s periti z pbi. q̄ fere mūdū sapia sua torū illuminauerūt. Dicite. vbi sunt oēs artis medicine pbysici z sapientes q̄ inūerabiles medicinas descripserūt z alios curauerūt. nōne seipsos curare z a morte pseruare potuerūt: Dicite. vbi sūt tot aues: iudices: prātes. vbi famose fame z omnis boies a pncipio mundi p orbē diffusi. Ecce vna oim sentētia qz exterminati z mortui sunt. Beati ergo eis q̄ sic vixerūt q̄ ad inferna nō descenderūt. sed in celū quenerūt. Dicā ḡ cū Eccliaste. c. j. Quia vanitas vanitatū z oia vanitas. Uanitas est superbia pompa diuitie gl̄ia luxuria gula ira inuidia z quecq; vicia. Uanitas est oia caro z totus mūdus: pter amare chm deū oia vanitas. vt ōr Bern. Ideo Chrys. sup Joā. dicit. Huc versiculum qui in potētia versant: in parietib⁹ oibus et vestibus scribēt in domo in foro in egressibus z ante oia in cōscientijs suis. vt semp eū oculis cordis nr̄is z corde sentirent. Istud oportet quotidie carmen salutare z in prandijs z in cenis z in oibus cōuētib⁹ canere. Quia vanitas vanitatum z omia vanitas. Hec Chrys. z ponderosa sunt Ultimo. qz mūdus plen⁹ est illaqueatiōe dānationis eterne. quod pdictis est durū. tamē manifeste q; teste Greg. momentaneū est qđ in mundo delectat: sed eternū qđ pter hoc in inferno cruciat. Jō z Aug. in q̄dā ser. Nulla maior insania q̄z p delectatiōe mometanea perdere eterna gaudia z obligare se ad eterna supplicia. Ut ergo loquar verba Hiero. in testamēto. O vita mundi vita mēdax. o vita plena laqueis quot in mūdo boies illaqueas. s. ad sustinēdū penas p te eternas. quot iam p te sustinent tormenta gehenne. quot aias pdidisti: sol⁹ deus nouit. quot barathro pcipitasti. O q̄z dīt⁹ q̄ de tuis nō curat blādicijs. O q̄z beatior qui tuas o nequam mundi agnoscit fraudulētias. O q̄z dītissim⁹ q̄ te dñm p̄uat. vt ex te exire valeat ad celestes diuitias vas z sempit̄nas delitias. Hec oia beata Elisabeth diligēter p̄siderauit: z iō mūdū p̄tenere studuit ab etate adhuc puerili. vt patuit ser. j. E. ac tādē adulta facta pfectissime p̄tēpsit. vt patet in legenda. Prosequere vt placet.

Circa secūdū de conatu sequēdi chm in cōmendo mūdū p̄clusiōe sit sentētia Hiero. in epla. Nō sufficit cōtēnere mūdū z relinq̄re oia. quia hoc z Socrates z multi phi fecerūt. sed requirit chm sequi. quod est credētiū. Nimiz vt idē Hiero. ōr. xij. q. ij. Gloria. Socrates q̄ndā ditissimus cū ad philosophandū athenas pgeret: magnū auri pondus abiecit: nec putauit se posse z virtutes z diuitias sil̄ possidere. Et subdit q̄ nos multo magis nō possum⁹ sequi pauperē chm sub sarcina diuitiarū. Itē refert Hieron⁹. z etiā Seneca de Diogene phō. q̄ tāmaxime mūdū contēpsit vt solū baculū quo se sustētauit z cyphū quo de fontib⁹ bibebat secū in heremū portauit. Cum autē semel vidisset simiam manib⁹ bibentē: cyphum fregit dicēs. Nescieba q̄ natura cyphum haberet. sic z de baculo. Nec domū possedit: sed in deserto in q̄dā vegete monasterio. cuius fundū soli in estate opponebat. in hyemevo os ad solē voluebat. Cumq; Alexāder imperator venādo illum repertum conspiceret: vmbrā q̄z sibi faceret: dixit illi. Si vellet vt aliq̄d sibi donaret. rndit. Volovt mihi nō auferas q̄ mihi dare nō potes. hoc dixit de radijs sol. Tandem cū astātes diceret. Iste est imperator cur non times eū: Respōdit. Seruū serui mei nō timeo id est ipm seruientē mūdo. qui. s. mūd⁹ mihi seruit: nō timeo. Ecce pagani p̄tēpserūt mūdū: fortius debēt contēnere christiani christi amore vt sequātur pfectius christū. S Sed quer̄. Utrū christianis mundū diligere sit peccatum damnabile: eo q̄ repugnare videt christi vite et doctrine: Et posset rationē quis talē dare. qz Jacobi. iij. dicit. Adulteri nescitis qz amicicia huius mūdi inimica est deo. Quicūq; amic⁹ huius se

culi voluerit esse inimicus ꝓstituit dei.g̃ ꝛc. Rñ dec frater Ange. de Clava. ꝑm Alexā. ij. ij. tractatu de auaricia. q̃ si mūd⁹ diligit ad necessitatē sic nō est pcm̃. vñ Beda sup Joā. ij. Ultimini mūdo ad necessitatē: nō advolūptatē. Si aūt diligitur ad voluptatē ꝛ supfluitatē: sic est ꝓhibitum a chō. lz em̃ ordinate possit ḳs amare mūdū. rñ b difficile est: qm̃ est occasio pcōz. Vñ ꝛ ꝑm Lyrā autoritas ꝓdicta Jac. iij. Intelligēda est q̃ amicicia. s. inordinata hui⁹ mundi qua quis inordinate adheret delectabilib⁹ mūdi: inimica est deo Sic etiā dicit. j. Joānis. ij. Si quis diligit mūdū. i. mūdi delectabilia inordinate nō ē charitas patris. i. dei in eo. Vñ Greg. omel. xxiij. 6t. Anto quisq̃ a supno amore diſiungit quāto inferius delectat. Si vo diligit mūdus sic vt finis in eo ꝓstituat ꝛ ꝓter se. q̃ vicz extimat in mundanis sufficētia cū nō sit ve. sic etiā est ꝓhibitum ꝛ damnabile. ℣ Sed quid de hoib⁹ q̃ adeo mūdū diligūt q̃ oīno vellēt in eo stare. nec separi vel exire ab eo: Rñdet ꝑm fratrē Ange. iurta Petrū de palu. in. iiij. di. xxj. q̃ velle stare in mūdo longo tpe ꝓpt delitias: sic est veniale peccatū dū tñ b appetat sub deo. sec⁹ si sup̃ vel ꝫ deū. qa hoc esset pcm̃ mortale. Sz ꝓpetuo velle stare in mūdo nō pōt esse sine pcō mortali. si est deliberatio volūtatis. Si aūt quis vult stare in mundo longi⁹ vt magis mereat ꝛ meli⁹ opet. nullū pcm̃ est sz meritorū. Hec ꝑm fratrē Ange. Btā Elisabeth in mūdo stās multa merita cumulauit. Nā nil mūdanū inordinate cōcupiuit. sz pfecte mūdū reliqt ac habitū religiōis suscepit. oīm etiā filioz amorē abdicauit. De bis ptz ex legenda p̄apue sub littera L. ser. j.

Circa tertiū de mercatiōe regni celestis queri pōt. qualit̃ possit homo emere ꝛ q̃li precio habere regnū celeste. sicut emit ꝛ brā elisabeth: Nimirū hoc nob est valde vtile scire. qualit̃. s. cū deo ꝛ chō iesu foz ꝓstituam⁹ ꝛ emere valeam⁹ beatū regnū ꝓpetuo possidēdū. g̃ o hō erige hic aures tuas. q̃ si hoc regnū emere studuer⁹ gaudebis. Si naūt ꝓpetuo exul eris ꝛ inferni cruciatib⁹ deputat⁹ lugebis. Ad hoc nēpe quesitū rñdet Augusti. in ꝓlona dei pulcre di. sic. Venale habeo. Quid dñe: Regnū celoz. Quo emit: Respondit. Pauptate regnū. dolore gaudiū. labore requies. ignominia gl̃ia ꝛ mortevita. Hec Aug⁹. Ad ꝓpositū. Brā elisabeth his precijs emit. Primo pauptate emit regnū. cū omia ꝓ chri amore ꝓcēpsit ꝛ seculū reliqt. ac pauperrimā vitā elegit ordinis tertij fācti Francisci. Secō dolore emit gaudiū. q̃ semp virit in dolore vere penitētie. et etiā q̃ sustinuit dolores aduersitatū ꝛ penurie ꝓ chri amore. Prosequere si placet hic legendā ser. j. ℣ ꝛ ℟. Tertio labore emit requiē. s. laborando in opib⁹ misericordie. ℣. Quarto ignominia emit gl̃iam multū se hūliādo. Nā cū esset filia regis ꝛ vroz ducis se fecit ancillā leprosorū. Quinto morte emit vitā. q̃ ꝓseuerauit in bonis opib⁹ vsq̃ in finē. ꝛ felici morte migrauit. Prosequere legēdā sermone. j. ℣. Unde bene ipsa potest dicere quod canit eccl̃ia dicēs. Regnum mūdi ꝛ omnē ornatū seculi ꝓempsi. ꝓter amorem dñi mei iesu chri. quē vidi. quē amaui. i quē credidi. quē dilexi ꝛc. O ira q̃ scissima dña elisabeth te rogam⁹ ora. ꝓ nobis ad tuum dilectum iesum: vt tuis meritis det nobis gratiā contēnere mundi oīa ꝛ cauēdi peccata in ꝓsenti: ꝛ gl̃iaz in futuro ꝓpetuā. Amen.

De sancta Elisabeth Ser. iij. ꝓ viduis.

Vidua hec pau/

per plus q̃z oēs misit. i. dedit mu/ nera deo. Hec v̄ba sūt saluatoris Lu. c. xxj. ℣ Ubi cōmendauit quādā viduā pauperculā: q̃ duo minuta era mi/ sit in gazophylaciū dñi cū pl⁹ nō hāc. ꝛ q̃ reli/ qō habuit dedit. ió chr̃s illā cōmendauit q̃ ꝓ oī/ bus diuitib⁹ dederit. q̃ diuites magꝫ qdē mune/ ra dederūt: sz ex abundāti. Hec aūt de penuria totū dedit qō habuit. Vñ Piero. xxiij. q. ij. odi. 6t. q̃ ñ sacrificioz magnitudiné sz offerētiū meri/ ta causasq̃ de⁹ dijudicat. Propēea vidua ista ꝓ oīb⁹ a saluatore ꝓferť. q̃ in corbonā duo nūmi/ nuta miserat. hec ibi. Sz bec v̄ba vt ergā eam⁹ in/ officio ꝓpio de brā elisabeth oprime dicant. ꝓ/ q̃ ipa viduale ꝓtinētiā post mortē sui viri durit/ scissime obseruādo. Tū q̃ pauptatē vouit reli/ gioſam ꝛ seruauit i ordine tertio sancti Francisci viuēdo. Tū q̃ duo minuta dando deo in sacrifi/ ciū fuituris. i. aiam sil̃ ꝛ corpus vel seipm̃ ꝛ sua oīa totū q̃ habuit deo dedit. q̃ ꝓcmodū ꝓ de/ ea q̃ vidua hec pauꝑ plus q̃z oēs misit. q̃m me/ rita ꝓ multis scīs cumulauit. Juxta hec q̃ v̄ba tria ꝓ mysteria notem⁹ ꝓ ꝑmone. ꝑm q̃ de istis cōmēdat tribꝰ in tbemate.

Primo de sermonia vidualicū ꝛc. Vidua. Secō de obſuātia reglari. q̃ vidua hec pau/ per religiose viuēdo in ordine tertio Francisci. Tertio de meriti copia p̄miali. q̃ pl⁹ aliis obtulit. ℣ Circa p̄mū de sancta viduitate. s. q̃ hoib⁹ querit. qualit̃ vna quēq̃ vidua ꝓcipue ꝓ/ in exemplū ꝓponit b. elisabeth oib⁹ viduis ꝛ ate elisabeth debeat se deo sacrificare vt sit sancta ꝛ christo iesu accepta: Ad q̃ rñdēdo ꝑm scīpm/ ras ꝛ docť. notādū est q̃ vidue sunt vidue totaliter ci differētia. Nā ꝓmo q̃dā sunt vidue ꝓpter bo/ boli. q̃ corp⁹ ꝛ aiam offerūt diabolo. vt q̃ nō ſe/ in ꝓiugio: ꝛ luxurijs alijsq̃ vicijs vacāt. tales q̃/ dē nocie solo dicunt vidue. q̃ vidua generaliter/ oīs vir vel mulier q̃ vel q̃ ꝓpinitate amisit siue p̄/ licitā siue p illicitā corruptelā. si nō non est in ta/ tu ꝓiugij. q̃uis ꝓpie dicat vidua cui⁹ marit⁹ mortu⁹ ē. vt ꝓz di. xxxiij. c. vidua. ꝓ Piero. Sz tales vidue. s. q̃ vicijs vacāt ꝛ luxurijs. si vidue

Sermō XCVIII

diaboli.sicut apl's docet.j.Tim.v.di. Adolescē tiores viduas deuita. Cū em luxuriate fuerint: sc frangēdo ꝓtinētiā vidualē in chīo nubere vo lūt hītes dānationē. Et ifra. Jā em q̄dā ꝓuerse sunt vidue corā deo sz meretrices:lz corā mūdo videant vidue. Sed o q̄dā sunt vidue mūdi.qa mūdo se offerūt.vt q̄ nō ꝓpt deū sz tm̄mō ꝓpter intēdēres.z iste lz nō sint i statu dānatiōis:tm̄ nō nerent fructū viduitatʒ seragesimū. etiāsi in vi duitate tali interi decedāt. Sic em aureola ꝟginitatis nō debet tali ꝟginī q̄ suo rpe bz ꝓpositum nubēdi:etiāsi interi in ꝟginitate moriat.lz de b habeat aliqō gaudiū min⁹ q̄ sit aureola. sic nec fructꝰ dabit seragesim⁹ tali vidue.qz debet fru victorie excellēti z nō cuilibet ꝟtuti mioꝛes delectatiōes spernēti.vt pz ꝑ Anto.floꝛ.iij.p.sū. ti.ij.c.iij. ℣ Sed q̄rit.qd de illis hoibꝫ q̄ vir ginitatē q̄dē amiserūt z ō cero nūq̄ nubere volūt lz ō nō pure ꝓpt deū intēdūt: Rn̄det ſm doc.p̄ apue Anto.ibidē q̄ q̄cūq̄ nō ꝓpt deū ꝓnapali⁹ lz mag⁹ ꝓpt mūdū ꝓtinēt.puta vtvitēt molestias ꝓuūg.vel vt sint dñe rerū suaꝝ z hmōi.tales et si caste viuāt nō hēbūt fructū seragesimū viduitatis nisi ꝓtineāt ꝓncipali⁹ ꝓpt deū.vñ Gre.omel. de ꝑfec.ōr. Nec castitas magna ē sine bono ope. sc ꝓpt deū facto.nec bonū op⁹ est aliqd sine casti tate.sed sivērūq̄ agit restat vt q̄sq̄s ille est spe ad supnā patriā tēdat:neq̄q̄ se a vitijs ꝑ mōi hui⁹ honestate ꝓtineat.qui etsi q̄dā aliqñ boni hoīs nec ꝑ bono op⁹ ꝑfectis mūdi gl'iam q̄rere:lz totā spē in redēptoꝛis sui aduētu ꝓstituat. Hec Gre. Tertio q̄dā se vidue ꝓtim diaboli:ptī chīi.qz ꝑ tim se offert chīo.s. ꝑ castitatē ꝓtinēdo a luxuria: lz ꝑtim se offert diabolo sacrificiū.s.nō ꝓtinendo se ab alijs vitijs.puta detractiōis:iuidie:ire z su pbie z hmōi. Un̄ Aug.dt q̄ supba ꝟtibulū est diaboli. Jtē Hzeg. viduitas supba ꝓstibulū est diaboli. Jtē Hzeg. li.dial.refert q̄ q̄dā sc̄imonialis casta q̄dē coꝛpe si detractiōis z loq̄citat; vitio subiecta cū defun cta fuisset i ecc̄ia scti Laurētij rhome sepulta:cu ꝛos ecc̄ie vidit nocte strepitū demonū m̄toꝛ q̄ ea extraxerūt z diuiserūt dicētes. ꝑs iferioꝛ nō est nr̄a.qz castitatē tenuit.lz ꝑs supioꝛ nr̄a est.z illā cōbusserūt i signū dānatiōis. Dic Hieroñ.li.j.ad Iouinia.dt q̄ dei tēplū esse dz mūdū:z totū hoc locaustū offerre dz hō in castitate deo: z scām eē coꝛpe z spū. Hec ille. Quarto q̄dā se vidue ꝟe z totaliē dei.qz se totaliē deo sacrificāt coꝛpe z mēte abstinēn. deiceps a ꝓiugio z ab oi actu venereo ꝓpt chīt amoꝛē.tales sūt honoꝛabiles z deo acce pte.j.Tim.v. Uiduas honoꝛa q̄ ꝟe vidue sunt. si ꝟe vidua est z desolata spereti dño z istet oꝛo nibꝰ die ac nocte. Tales aūt sūt in triplici differē tia.qz q̄dā se totū deo offerūt ꝑpetuo ꝓtinentes sine voto solo firmo ꝓposito z effectu. Alie autē sunt ꝑfectioꝛes q̄ hoc facūt viuēdo. Jō Aug.li. de viduitate dicit. Si nō vouisti ꝓtinētiā exhoꝛ toꝛ vt voueas.si vouisti exhoꝛtoꝛ vt perseueres Alie aūt sūt q̄ ꝑfectissime hoc implent religionē intrādo z solenni ꝓfessiōe castitatē tenēdo. Sic em est firmi⁹ castitatē tenere matoꝛi sq̄z ꝑfectōis z ꝑmꝝ ſm doc.z ꝑ Anto.vbi s̄ ptz. Un̄ dt Anſ. li.sil'itudinū. q⁹ sicut q̄ dat fructū cū arboꝛe regi pl⁹ dat z accepti⁹ est q̄z q̄ fructū tm̄mō sine arbo re p̄bet.sic melioꝛ est ꝓtinētia castitatʒ cū voto q̄z sine voto.qz in voto offert hō deo arboꝛē.i.totā volūtatē cū fructu opeꝝ.g̃ zc. ℣ Queritur. vtrū vidua in seculo manēs z sine voto cōtinēs ꝓsequat fructū seragesimū in celesti ꝑmio: Rn̄ det ſm Anto.vbi s̄.z doct.q⁹ ad ꝓsequēdū fru ctum nō requirit necessario votū castitatis.lz b est de ꝑfectōe.qz desponsata chīo ꝓvotū est per fectius obligata.sed sufficit firmū ꝓpositū perpe tuo ꝓtinēdi:etiā sine voto si cōtineat cum effectu ita q⁹ nō cadat a ꝓposito.q⁹ si ceciderit ꝑ penitētiā pōt bīe p̄emiū essentiale in ꝓposito ꝓtinēdi de ce tero.lz fructū nō habebit.qz nō debet fruct⁹ cui libet victorie vel ꝟtuti:lz excellēti z in materia ex cellenti. Un̄ qz talis non ꝓtinuit vt debuit.g̃ nec fructū debitū cōtinētie habebit:lz ꝑ pniam salue tur:z ꝑ ꝓpositū de cetero ꝓtinēdi speciale p̄emiū essentiale adq̄rat. ℣ g̃ hō aduerte qz ꝑ incōtinē tiā tale z tātū bonū ꝑdes qō nūq̄z recupabis.s. aureolā z fructū. Jtā si virgo es z ꝑdis ꝟginita tē:nūq̄z aureolā ꝟginalē recupabis. Jtē si vidua es z ꝓtinētiā violaueꝛis:nūq̄z fructū seragesimū obtinebis. Si aūt ꝓiugata es z adulteraueris: lz ꝑ pniam saluēris:nūq̄z fructū tricesimū habe bis. Ad ꝓpositū. Btā elisabeth p̄mo q̄dē fuauit ꝟginitatē castissime.tādē inuita tradita est a pie in coniugiū vbi votū fecit q⁹ post mariti mortē ꝓtineret. Demū vidua tam ꝑfectissime castita tem tenuit: q⁹.s.religiōis habitū suscepit z solen niter vouit z ꝑseuerauit. ℭ

Circa secūdū de obseruātia regulari vt oēs ge neraliter viduas in chīo doceam⁹ querit.qualē vitā regulariter obseruare debeat vidua vt ma gnā.s.gratiā a chīo obtineat exēplo btē elisabeth vidue: Ad qō sciendū est q⁹ septē regulas debēt vidue obseruare. Prima regula dicit sperātōis Un̄ dicit apl'us.j.Timo.v. Que ꝟe vidua est et desolata:speret in deo. Jā vidue mulieres pene oīs sunt desolate.qz frequēter molestant z de stituūtur bonis tēporalib⁹ z varijs modis op primunt in hoc nequā z maligno mūdo.iō totā spem debēt ponere in solo chīo z ip̄m orare qui eas tāq̄ sibi desponsatas ꝑ cōtinētiā vtiq̄ nō de relinquet.vñ Ecc̄i.ij. Quis sperauit i dño z dere lict⁹ est:q.d.null⁹. Sit g̃ ꝑ regula viduaꝝ q⁹ in tribulatiōe oēm spem ponāt in dño:nec dubitēt de auxilio. ℣ Sed vnde ꝓbat q⁹ deꝰ viduas semp paratꝰ sit iuuare z ꝓsolari in eo sperantes cū videam⁹ sepius illas in hoc seculo ab impijs

totalit oppssas z rarissime defensores hic experientia docet. Rñdet q̄ hoc satis pbat ex signis q̄tuor. Primo ex signo explificatiōis. s. chri. qz ipe chs dns mulieri vidue solatiū impēdit corde ore z ope. vt patz Lu. vij. vbi dr q̄ cū intraret ciuitatē naym ecce defunct⁹ efferebat mortuū filius vnicus matris sue vidue. quā cū vidisset ihesus misericordia motus est sup eā. Ecce cōpassio cordis chri sup viduas: z dixit illi. Noli flere. ecce ꝓsolatio oris. Et accessit z tetigit loculū ac resuscitauit eū z dedit mri sue. ecce bñficiū opis. In his ḡ explū nob dedit chius. quia vt Greg. ait. Quis chri actio est nra instructio. z p b docuit q̄ ipe chs sp est parat⁹ ꝓsolari viduas

Secūdo ex signo gratificatiōis. qz a tpe veteris testamēti legit q̄ de⁹ viduis fecerit miras gratias. Nā tpore helie vt legit. iij. Reg. xvij. cū eet fames missit deus heliam ad viduā sareptanam q̄ post ḡ dedit comedere helie: iuxta verbū eius hydria farine ei⁹ nō defecit: z lechit⁹ olei nō ē imminutus oīb illis diebꝫ miracl'ose. Itē Judith vidue fecit de⁹ talē grām miraculose vt interficiendo Holofernē populū israel liberaret. vt habet libro Judith. Itē in nouo testamēto anna pphetissa vidua ihesum puulū videre z ꝓsolari meruit Luc. ij. Denicz oblatiōnē vidue paupcule chs cōmēdauit pre oblatōib diuitū: z filium vidue suscitauit. vt patuit supra. Denicz matri pprie. s. ꝟgini marie viduate i morte crucis ꝓstitu⁹ chs dns solatiū relict: cū ioannē ei in filiū cōmendauit: Joā. xix. Nā ōt Amb. q̄ tūc ꝟgo maria tam mortuo sponso suo ioseph viduata fuit: alioqn nō fuisset cōmēdata alteri. O ḡ vidue ꝓsolemini in chro q̄ gerit curā vestrā. state ḡ fortit. Tertio ex signo pceptiōis. qz de⁹ pcepit specialius de viduis oīb regib: pncipib: iudicib: aduocatis ac cūctis hoīb. s. vt viduas defensarēt z earū causas tuerent z ne eas oppz imerēt vel molestarēt. vñ Isa. j. pcipit iudicib. Querite iudiciū. Exr. i. executionē debite iusticie. subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduā. s. ꝫ calūniantes Itē pncipib z regib ac prelatis spūalib pcipit Diere. xxij. Facite iudiciū z iusticiā z liberate vi oppssum de manu calūniatoꝝ. aduenā z pupillū z viduā nolite ꝓtristari: neq̄ oppmatis iniquc. Un Diero. sup Diere. vt habet. xxij. q. v. c. Regū inqt est. pncipū facere iudiciū z iusticiā: z liberare de manu calumniatū vi oppssum pupillū z viduā. Itē di. lxxxvij. c. Licet. Gelas⁹ papa. Licet oīb debeam⁹ inq̄tū possumus patrocinū nō negare: pl⁹ tñ viduaꝝ causas exeqndas diuia manifestat assertio. Denicz oīb chrianis pcipit Jaco. v. Religio. s. chriana ꝑm Ayrā: mūda z imaculata apud deū hec est: visitare pupillos z viduas in tribulatiōe eoꝝ. Ꝫ; heu hodierna die nedū visitant: quinpoti⁹ verant inicq turbant z expoliant. O viduaꝝ ꝓsecutores: o lupi rapaces iudices: falsi aduocati: testes iniqui:

nō vriqz effugietis vindictā. Quarto ex signo vindicatiōis pbat. Nā Ezo. xxij. dom⁹ dicit Vidue z pupillo nō nocebitis. si leseritis eos vociferabūt ad me z ego exaudiā clamorē eoꝝ: z indignabit furor meus: p cuiāqz vos gladio. Item Eccl. xxxv. Nōne lachrymе vidue ad maxillā descendūt z exclamatio ei⁹ sup deducētē eas. Und hoc est vnū peccatoꝝ clamantiū. De qb ibi rep̄ exēplū ō eo q̄ rapuit vaccā vidue. que cū repeteret: ille rñdit. Si ego nō accipiam alius vriqz rapiet tibi. Js post obitū cū esset in tormētis z vocē demon crudeli⁹ cū vexaret pre ceteris: dixit ei illi le. Cur tu me tā crudeliter affligis: Dem̄ rñdit. Si ego nō affligerē ali⁹ vriqz te affligeret. Hec sunt vba que dicebas dū vaccā vidue rapiebas ḡ tē. Un claret q̄ de⁹ diligit z ꝓsolat bonas viduas sperātes in se. Secūda regula. s. vidua seruāda dicit oratiōis. j. Tim. v. Que ve vidua est sperat in dño z instet oratiōib z obsecratiōibus nocte ac die. Aug. Quāuis ad oēs christicolas orare pineat: specialiꝰ tamen cura oratiōis competit viduis. Hec obseruauit bta elisabeth q̄ marito suo mortuo fozet viduata in tribulatiōib bus: sperans in dño gaudebat. Nā avallis tribulatiōis prodiga electa est: z cū ancillis in tabulo positis deū laudam⁹: cantarēt. p sua tribulatiōe. Denicz coꝝ pnocrans: rogauit fratres minores vt pro deū laudam⁹: cantarēt. p sua tribulatiōe. Denicz oratiōi z contēplatiōi semp fuit intentissime in oratiōe facies ei⁹ mire splendebat: z erat rarifactis vt instar solis radij. pdibāt. z erat rarefactio vt eius oratio eriā alios inflāmaret. Cū em quēdā iuuenē secularit̄ indutū increpasset: ille oranem dedisset: cepit ille clamare dicēs. Dña celestis totus cōburoꝝ. ac vestes cepit abijcere. Un pleriqz accurrētes z man⁹ apponen. eā ferentes in poterāt. Ut aūt bta elisabeth oratiōē cōpleuit. ille estuare cessauit: z diuina gratia illustrat⁹ oradinē minoꝝ ītrauit.

Tertia regula ꝓbē. j. Siqs pnationis. s. lingue z verbo strauis. est religiosum nō refrenat linguā suā hui⁹ vana est religio. Verbo stras em turpis est in mulieribus: magis in viduis: z marie in ꝟginib. Dicit ro. In ꝟboꝝ pondere ꝓsistit phatio vite. Beata elisabeth fuit sancta. ḡ tē. Quarta regula ꝓbē. rationis. vt. s. nō sint vidue ocio dedite. Un. j. Timo. v. reprehēdit ap̄l's viduas ociose discurrentes p domos z ꝟbosas. Ideoqz Hieron. dicit. Semp aliqd boni opis facito vt te diabol⁹ inueniat semp occupatū. Nam Bern. dicit q̄ oim vicioꝝ z tentationū sentina est ocū. Beata elisabeth filabat vt paupes vestiret. Quinta regula rigide mortificatiōis carnis. Un. j. ad Tim. v. Vidua in delitijs viuēs mortua est. Beata elisabeth ieiunabat z carnē per ancillas ꝓbe rari faciebat. ipa scutellas z ollas lauabat. Ne phiberet ab ancillis eas alias destinabat. Ecce xta regula viscerose miserationis. j. Timothei. v.

Vidua eligat in bonis opib⁹.s.misericordie.testi/
moniū habēs si filios educauit.s.erudiendo ad
salutē.si pauper hospitio recepit.Trā elisabeth
ois a opa misericordie diligenter exercuit.Vñ et di.
Quābene nobiscū agit qz dñs sic balneam⁹ et
regim⁹.s.in pauprib⁹. Septima regula medi/
tatiōis cruas christi z passiōis.Nam.j.Pe.iij.
Christo in carne passo vos eadē cogitatione ar/
mamini.Aug.Memoria crucifixi crucifigit vi/
ui.Trā elisabeth iugiter chīm i corde portabat
z sic est in exēplū oibus.

Circa tertiū de copia meriti z premij sit p con
clusiōe q benedicet⁹ Iesus beatā Elisabeth suam
sponsam monstrauit forte meritis z pmijs ma/
gnā p multoz miraculoz honorē z gl'iam.De
claraf.Primo qz chīs sibi appuit ante mortem
euocāi.di.Veni electa mea in ppara tibi eterna
tabernacula.Secdo qz angelū ad eā morientem
misit p solatio.s.in specie auicule dulciſ canēs
corā ea vt iocūde moreref.Tertio qz diabol⁹ cō
fusus tūc recessit sanctitatē ei⁹ ptimescēdo.nam
diabol⁹ aduenit etiā ad sctos in hora mortis.et
cū ad eā morientē venisset:ipa eū terruit z aufuge
re cōpulit.Quarto qz odoris suauitate fragra/
uit p casto aio z corpe mūdo.Quinto qz iubilo
se in ei⁹ transitu angeloz exercit⁹ cecinit aiam in
celū trāsferēdo z corp⁹ modulatiōib⁹ honorādo
uiſ sc̄ agēli suauissime modulātes vt cūcti mira
rent.Sexto qz oleū ō ei⁹ corpe tumulato emana
uit p misericordie opib⁹ que i vita exercuit z piera
tis magne signo monstrādo.Hec patēt ser.j.ex
Trā miracl' illustrādo.de qbꝫ plirū foret pſequi
Trā plimos mortuos suscitauit de⁹ ipi⁹ meritz
Sexto:cecosqꝫ etiā natos z varios infirmos cu/
rauit:demoniacos liberauit:cōtritos sanauit z
gibbosos.Rogem⁹ ḡ vt ei⁹ meritis det nobis
chīs granā i pnti z tādē gl'iam.Amen.

De sancta Elisabeth quartū p monē vide i cōi.

Ite de scta Cecilia sermonē accipe potes ex cōi
sanctarū:applicando legendā.

Cecilia quasi celi lilla p ꝓginalē mūdiciā fuit virgo

pclarissima:psapia rbomanoz no
bili exorta:a cunabulis in fide chīi
nutrita:euangeliū chīi gerebat sp absqꝫ ditū i pe/
ore suo z ñ diebꝫ neqꝫ noctib⁹ cessabat a collo/
quijs diuis z orōe:suā ꝓginitatē ꝓfuaria dño
flagitās.Cū aūt cuidā iuueni Valeriano despō
sata fuisset z dies nuptiaz ꝓstituta:illa subtꝰ ad
carnē qlicio induta erat:desup deaurat⁹ vestib⁹
tecta.Et cantātib⁹ organis ipa in corde dño can
tabat dicēs.Fiat dñe cor meū z corpus meū im/
maculatū vt nō ꝓfundar.Et biduanis ac tridu
anis ieiunijs orās cōmēdabat dño qđ timebat
Venit nox qua cū sponso cubiculi silētij secreta
suscepit:z ita eū alloquit.O amantissime iuue/
nis est secretū qđ tibi volo dicere si iuras illō cō
seruare.Juravit ille.Tūc ait.Angelum dei habeo
amatorē:q nimio zelo custodit corp⁹ meū.Hic
si ꝑcepit ꝙ tu me polluto amore ꝓtingas statim
feriet te z morieris.si aūt sincero amore diligas
ꝓginitatē meā custodiēdo:amabit te sicut z me:
z ostendet tibi gl'iam suā.Tūc Valerian⁹ nutu
dei corrept⁹ ait.Si vis vt credā tibi ostende mi
bi īpm angelū.quem si ꝓbauero q ve angelus
dei sit:facia quod hortaris.si aūt virū aliū diligis:
te z illū gladio feriā.Cui cecilia.Si in deū verū
crediderīs z te baptizari ꝑmiseris ipm videre va/
lebis.Vade igitur in tertiū miliariū ab vrbevia
pia z pauprib⁹ quos illic iuenies dabis elemo
synas z dices.Cecilia me misit ad vos vt ostēda
tis mihi sacerū episcopū Urbanū:ad quē habeo
secretū ꝑferre.illi aūt ídica ꝓba mea.z postq̄ ab
eo fueris purificat⁹ rediens angelū ipm videbis
Cunqꝫ valerian⁹ iuisset z sanctū Urbanum pa
pam intra sepulcra martyꝝ latitantē inuenisset:
z hec oīa dixisset eidē.ille man⁹ ad celū expan
dens cū lachrymis orauit dicēs.Dñe Jesu suſci
pe seminū fruct⁹.s.castitatis quos in Cecilia se/
minasti.Et subito apparuit senex nitidis vestib⁹
indut⁹ tenens librū aureis litteris scriptū.Quē
videns Valerian⁹ pre timore cecidit quasi mor
tuus:leuat⁹ a sene mandatū accepit vt in libro
illo legeret:z legit sic.Unus de⁹:una fides:vnū
baptisma:vnus deus oīm q̄ supꝰ oēs est zc.Di/
cit ei senior.Credis ita esse:an adhuc dubitas:
Tūc exclamauit dicēs.Nō est aliud qđ verī⁹ cre
di possit sub celo.Statim illo disparēte:sanct⁹
Urbanus eū baptizauit.z rediens cecilia cū an/
gelo loquēte in cubiculo inuenit.Angel⁹ autem
duas coronas ex rosis z lilijs paradisi i manu ha
bebat:z vnā cecilie:alterā valeriano tradidit di.
Istas coronas īmaculato corde z mūdo corpe
custodite.qz de paradiso dei attuli:nec vnqꝫ mar/
cescent nec odorē amittēt:nec ab alijs nisi qbus
castitas placuerit videri poterūt.tu aūt valeria/
ne pere qđ vis z ꝓseqris.At ille.Nil mihi dulc⁹
fratris vnici affectu in hac vita peto vt z ipe veri
tatē mecū cognoscat.Cui angel⁹.Placet deo pe
titio tua z ambo cū palma martyrij ad dñm ve/
nietis.Post hec ingressus Tiburtius frater va
leriani dixit.Miror hoc tēpore hyemali roseus
hic odor z lilioz vñ spiret:ꝓfiteor ita sum refec⁹
vt totū me putē īmutatū.Valerian⁹ dixit.Coro
nas de rosis z lilijs miro candore vernantes ba
bem⁹:quas tui oculi videre non ꝑualēt.Tibur
tius dixit.In somnis loquer̄s:an in vitate:Cui
valerian⁹.Usqꝫ modo in somnijs fuim⁹:sz iam
nūc in vitate manem⁹.Ad quē.Quis te docuit
h⁹:Rñdit valerian⁹.Angel⁹ dñi:quē z tu videb

¶ purificatus fueris ꝛ oīb⁹ idolis abꝛenūciaueris. ¶ Tunc cecilia euidenter ei ostendit idola esse mutra ꝛ insensibilia. ¶ Tandē misit eū p̄ baptisma te cū Valeriano ad sanctū Urbanū. ꝛ iterīm dixit Tiburti⁹ fratri suo. Obsecro te frater dic ad quē me ducturꝰ es: ¶ Ad ille. Ad vrbanū episcopū. Tiburtius ait. Ille toties dānatꝰ est morti: ꝛ si inuētus fuerit cremabit: ꝛ nos pariē pibim⁹ ¶ Cui cecilia. Si hec sola esset vita: iuste hāc p̄dere timerem⁹. est aūt alia melioꝛ q̄ nūq̄ p̄dit. quā filius dei nobis enarrauit ꝛ miracul⁹ mōstrauit ¶ Tūc cepit ei de trinitate in diuinis: ꝛ de aduētu filij dei ꝛ ei⁹ passiōe p̄dicare: q⁹ ꝓgruū fuerit christū p̄ nobis pati: vt satisfaciendo redimeret hō. ¶ Tādē Tibur. ductꝰ ē ad sanctū vrbanū ꝛ baptizatus sepe angelos dei videbat. ꝛ oīa q̄ postulabat mox obtinebat. Valerianꝰ igit ꝛ tiburtꝰ ele mosynis insistebāt ꝛ sanctoꝝ coꝛpa quos p̄fectus Almachi⁹ occidebat: sepulture tradebant. Qō audiēs almachi⁹ eos ad se vocauit ꝛ inq̄sitit: ac post plura ꝓba p̄cepit vt offerrēt dijs libamina. Rnderūt. Nos deo vero sacrificiū q̄tidie exhibem⁹. ¶ Traduntur ī custodiā Maximi. Quibus ille ait. O iuuētutis flores frēs quō ad mortē q̄si ad epulas festinatis. ¶ Cui valeria. ait. Promitte te creditu⁹ ꝛ videb⁹ post mortē gl'iam aiaꝝ nraꝝ. ¶ Et Maxim⁹ p̄misit si ꝺ̄ viderit. Dūq⁹ auroꝛa finē daret nocti cecilia dixit. Eia milites chri abijcite opa tenebraꝝ ꝛ induimini arma lucis. Quarto ī miliario ab vrbe sancti ducunt ad statuā iouis. ꝛ dū nollēt sacrificare pariē decollant. Tūc Maxim⁹ cū iuramēto asseruit se eoꝝ āgelos vidisse fulgētes ꝛ animas eoꝝ q̄si ꝛginēs de thalamo exeūtes ꝛ in celū p̄ angelos deductas. ¶ Credidit ī Maxim⁹ in chriō ꝛ oīs familia eius ac vniuersi carnifices: ꝛ baptizati sūt. Almachi⁹ audiēs tādiu plūbatis cedi fecit maximū donec spīm excussit. Cui⁹ coꝛp⁹ cecilia iuxta valerianū ꝛ tiburtiū sepeliuit. Post hec cecilia q̄si ꝓiugem valeriani iussit almachius sibi astare: iussitq⁹ vt idolis īmolaret aut mortis sniam īcurreret. Cū q⁹ p̄ōpte se morti offerret: apparitoꝛes ꝛ multi assisteū. flebāt q⁹ tādecoꝛat nobilis puella vltro morti se traderet. Qz cecilia dixit ad eos. Hoc ñ est p̄dere iuuentutē ſz mutare: dare lutū ꝛ accipe aurꝝ: dare vile habitaculū ꝛ accipe p̄ciosū. nā deus reddet cētuplū. Tūc crediderūt ī chriō q̄drīgēti ꝛ baptizati sūt. Quo audito almachi⁹ cecilia iterrogauit. Cui⁹ ꝓditiōis es: Et illa. Ingenua sum ꝛ nobilis. Cui almachi⁹. Ego te de religiōe interrogo. Et cecilia. Interrogatio tua stulta est q̄ duas rōsiones vna putat inq̄sitiōe cōdi. Et almachi⁹. Unde tibi tāta p̄sumptio rndendi. At illa. De ꝓscientia bona ꝛ fide non ficta. Cui Almachi⁹. Ignoras cui⁹ p̄tās sim: q⁹ vitificādi ꝛ mortificandi mihi tradita est p̄tās. Cui cecilia. Contra veritatē publicā. pbo te nūc esse mentitū vitā eīs viuentib⁹ tollere potes: mortuis aūt dare nō potes. es ꝑ ministet mortis ꝛ nō vite. Cui almachius. Ut quid cū tāta superbia loq̄ris: Et illa. Nō est superbia ſz ꝓstātia. nā nos scīētes scīm dei nomē oīno negare nō possum⁹. melⁱ⁹ est enī feliciter morī q̄z infeliciter viuere. Cui almachius. Jā depone amentiā ꝛ sacrifica dijs. Cui cecilia. Nescio vbi oculos amiseris. nā q⁹ tu deos dicis nos sata esse videm⁹. mitte manū ꝛ tāgēdo disce q⁹ oculis nō vides. Tūc irat⁹ iussit eā ad domū suā reduci: ibiq⁹ tota die ac nocte in bulliente balneo ꝓcremari. quē q⁹ si in loco frigido māsisset modicū sudoris p̄sensit. Qō cū audisset Almachius ꝓcussionē decollādus accepet: eā semiuiuā cruētus carnifex reliq̄t. p triduū aūt supuiuens oīa que habebat pauperib⁹ distribuit. ꝛ oīs q⁹ ad fidē ꝓuerterat: vrbano ep̄o cōmēdauit dicēs Triduanas mihi indutias a domino poposcit vt hos tibi cōmēdarē ꝛ domū meā in ecclīam cōsecrares. Et sic fecit epūs: ipāmq⁹ sepeliuit circa ānos dñi. ccxxiij. Rogem⁹ ꝑ chriū vt ei⁹ meritis det gratiā ꝛ tandē gl'iam. Amē.

De sancto Clemente sermonē vide et cōmuni applicando legendā.

Clemens a clemē

Clemens ꝺ̄: q⁹ mificoꝛs fuit et nobilis romanoꝝ. ꝓsapia ortus: p̄ce Faustidiana: habuit duos frēs: quoꝝ no: matre Matidiana: habuit duos frēs: quoꝝ rū vn⁹ Faustin⁹: alter Faustus dicebat. Cumq⁹ matidiana esset multū pulcra: frater marini eam ꝓcupiuit ꝛ q̄tidie molestabat. illa nō consentiēs cū ꝺ̄ viro timeret reuelare: nec iter duos frēs inimicicias suscitarer: cogitauit se p̄ ꝛpa a p̄tia abscondere donec aspectu ei⁹ subtracto illius amor ꝓquiesceret. Ut aūt a viro suo ip̄etrare posset cautide somniū ꝓfinxit di. viro: q⁹. ſ. p somniū vidit q⁹ vir a paruit p̄cipiēs sibi vt ꝓfectū cū duob⁹ germinis Faustino. ſ. ꝛ fausto ex vrbe discederet. nec reditū idē imperaret alioq̄n cū liberis periret. Maritus expauēs misit eos athenas vt ibi filios faceret eruditi. Minoꝛē aūt filiū dei mentē apud se retinuit. Cunq⁹ nauigarent naufragiū passi sunt ꝛ mater sine filijs a fluctib⁹ cta eua sit: clamoꝛes dans ꝛ vlulatē: manus q⁹ cerabat moꝛsibus. Tādē apud quādā viduā ꝛpta hospitio victū q̄tidie manib⁹ ꝛ ebat. ſz nō dico post ꝛpe man⁹ eius sunt arefactē. ꝓ mox sus crebꝛos nec opari potuit. ſz hospita ei⁹ paralysim īcurrit. Sicq⁹ matidiana medicare cōpellit. ꝛ ipa cū hospita ex his q⁹ medicabat palebant. Ꝛpleto āno vir missis viris cepit rēq̄rere semel sēdo ꝛ tertio q⁹ deuenisset. nec inuenies vestigiū: ipemet ad querēdū iuit in nauim. lum licto clemēte filio sub tutorib⁹. ꝛ sic demēte vigili

Sermo XCVIII

rianis orbatus rhome stetit: studioq; litteraꝝ
se ꝓtulit z sūmū pbie apicē appbēdit: vehemēter
aūt desiderabat qualit sibi aie imortalitas per
suaderi posset. Deniq; cū Barnabas apls rho
mā venisset z fidē chri pdicaret: pbi cū deridebāt
clemēs ꝓ derisu barnabe questionem fecit di
cēs. Cū cuius aial sit eriguū: qd est q ser pedes habz
z insup alas possidet. clephas autē cum sit ima
ne aial nec alas possidet. habet. Cui Bar. rñdit. Stulte tue q̄stioni pos
sem rñdere si causa discende veritatis quereres
Sed nūc de creaturis dicere vobis aliqd absur
dū est: cū ꝓdictē ignorētis. Nā iustū est vt i crea
turis errētis q̄ creatorē nō cognoscitis. Vocver
bū corde clemēs pbi valde inhesit: ita q fidem
christi a Barnaba instructꝰ suscepit. z postmo
dū in iudeā ad Petrū ꝓperauit z eiꝰ discipulus
factꝰ est. Qui de ꝓgenie iterrogatꝰ a petro: retu
lit qd mri z fratribꝫ ac patri acciderit. Eo tēpore
Simon magꝰ duos discipulos habebat. s. aq̄
la z nicetā. q eiꝰ fallacias agnoscētes eū reliquē
runt z petri discipuli sunt effecti. Accidit q̄dā vice
petro cū discipulis aduenire ad insulā in q̄ mari
diana morabat. s. mr clemētis. quā mēdicātē vi
dens cur nō oparet manibꝰ increpauit. Illa di
cit manus insensibiles hē. addiditq; melꝰ mi
hi fuerat in mari mori. z vtinā me ꝓcipitassem vt
vera nō viuerē. z narrauit ei oēm sue fortune e
uentū. Ad quā petrꝰ. Est quidā apud nos ado
lescēs noie clemēs q hec refert mri z fratribꝫ ac
cidisse. Illa audiēs stupore ꝓcussa corruit: z tā
dē cū lachrymis ait. Ego sum mr adolescētis: ro
go vt eū oīdas mihi. Quā petrꝰ duxit ad nauē.
Videns aūt clemens petrū manu ducere mulierē
ridere cepit. Aduenies illa statim in amplexꝰ de
mentis ruit z crebro osculari cepit. Quā ille pu
tans insanientē repellebat. Cui petrus. O fili cle
mēs noli repellere matrē tuā. Quā recognoscēs
flere cepit vehemēs. z qd pri acciderit ac fribꝫ enarrā
re cepit vt eū oīdas. z qd pri acciderit ac fribꝫ enarrā
res alternati suspiria dabāt. Tunc ad ꝓceptū pe
tri hospita illiꝰ q galytica iacebat adducta ab il
lo cōtinuo liberat. Interea nicetas z aq̄la ꝓcontrā
tur q esset hec mulier. auditisq; a clemente z pe
ro rebus gestis obstupefacti dixerūt. Pñe deꝰ
quid est ista: nos sumꝰ inquiūt faustinꝰ z faustꝰ
qs ipa mr nra extimat in mari perūsse. z in am
plexus mris ruerūt. Illaq; pre gaudio velut a
mens effecta corruit: z spū resumpto ait. Obse
ro dulcissimi filij narrate quō euasistis de ma
ri: Pñderūt. Resoluta naue nos cū sup quādā
tabulā veberemur: qdā pirate nos inuenerūt: z
mutare noibꝰ vēdiderūt cuidā honeste vidue: q̄
nos vt filios habuit z erudiri fecit. Tādē Simo
nis magi adhesimꝰ: cuiꝰ fallacias agnoscētes: pe
ri discipuli effecti sumꝰ. Sequēti die petrꝰ assū
pto tribꝫ fratribꝫ. s. clemente: aquila z nicetā in
trauit ad secretiora loca insule causa orationis.
quos videns senex quidā pauper alloqui cepit

dicēs. Cur sic erratis vt orandū puteris cum in
mūdo nil sit diuina ꝓuidētia sed fortuitꝰ casus
z genesis oīa agūt sicut z ego oīa in me exper
tus sum. Siue ḡ oret qs sine nō qō genesis cō
tinet implebit. Tūc ex mandato petri ceperūt il
li discipuli ꝫ eū disputare aptis rōnibꝫ ostēdeñ.
diuinā ꝓuidētiā in mūdo: eūq; ob reuerentiam
crebro patrē noiabāt in disputatiōe. Quibꝫ aq̄
la dixit. Cur eū patrē vocamꝰ cum chīs dixit ne
minē patrē sup terrā vocare. z mox intulit ad se
nem. nō iniuriose accipe hoc pater. Tūc oēs rise
rūt dicētes. Facis id de quo alios culpas: patrē
vocañ. senē. Tandē senex dixit. Quō possum di
uinā ꝓuidentiā credere: cū in mea cōiuge z filijs
exptus sum accidisse oē illud qō geneseos dicta
bat. z narrauit eis oīa illud qō supra dictū est
de matidiana vroze peregre ꝓfecta cū duobꝰ fi
lijs z in mari ꝓclitata. Re narrata filij volebant
in amplexus eiꝰ ruere z rem agere. ꝫ petrus ꝓhi
buit ꝓcipiēs expectare. z dixit seni. Si ego cōiu
gem tuā castissimā cum filijs tuis assignauero:
credis ne qz geneseos nil sit: Qui ille. Impossi
bile est ꝭ fieri. Tūc petrus ait. Ecce iste filiꝰ tuꝰ
clemens z hi sunt duo gemini filij tui. s. faustinꝰ
z faustꝰ. Tūc ruerūt in oscula: z oīa q̄ acciderant
narrañ. Ecce z vroz aduenit cū lachrymis clami
tans. Ubi est vir meus z dñs meꝰ. z sic se cogno
scētes in amplexus ruerūt lachrymātes. Hec et
plura in legēda sunt scripta ex itinerario clemen
tis: que ptrāseo. Post hec petrꝰ rhomā veniens
z ibi multo tēpore pdicās: dū ꝓuidisset iminere
suā mortē: ordinauit clementē in papā successu
rum. Mortuoq; petro cū fuisset electꝰ talibus
moribꝫ pollebat vt iudeis ac gentilibꝫ ac oībus
chīanis cōplaceret. Inopes chīanos mēdicare
nō sinebat: sed singulis noiatim scriptis subue
niebat. ꝓ oēs regiōes pdicabat z multos ꝙuerte
bat. inter q̄s domicillā. s. virginē neptem Domi
tiani imperatoris sacro velamie ꝙsecrauit. z theo
dorā vrozē sisinnij amici imperatoris ad fidē con
uertit z in castitatis ꝓposito manere fecit. z plu
ra miracula faciēs: que ptransim causa breui
tatis. Tandē comes sacroꝝ pecunia multis da
ta ꝙtrauit seditionē ꝓtra clementē. quē vbis pse
ctus cepit inclinare ad se z redarguere. Cui Cle
mens ait. Non est curādū q multi canes latrāt
contra nos. nam nō possunt facere vt nō simus
boies. et ipi nihilomin manēt canes. Tunc ma
rtinus pfectus seditionē populi non ferens:
scripsit imperatori Traiano. Qui rescripsit q aut
sacrificaret: aut trans mare i heremū tersone exi
lio mitteret. Dissus est ergo in exilium: z secuti
sūt eū multi clerici z laici. Venien. autē ad insulā
ꝙuenit ibi plꝰ q̄ duo milia chīanoꝝ iāductū ad
secāda marmora dānatoꝝ. q̄ videñ. eū in lachry
mas ꝓruperunt. Quos ꝙsolans ait. Non meis
meritis ad vos me misit dominꝰ vestrꝝ coronis
participem fieri. Et cū ab eis audisset q aquā a

ferto miliario humerꝰ deportarēt: ꝓcepit vt orarent. oꝛōe facta vidit agnū stārem: q̄ pede dextro erecto q̄si locū ep̄o oñdebat: z ꝑcusso loco stat⁹ fons magn⁹ erupit z in fluuiū creuit vniuersis gaudēt̄b. Ad hāc famā multi ꝓfluebant: z vna die ampli⁹ q̄z q̄ngenti sunt baptizati ac ꝑ totā ꝓuinciā illā infra annū idoloꝝ tēpla destrueñ. sep̄tua gintaq̄nq; eccl'ias edificarūt. Anno dñi centesimo Traian⁹ cepit impare. q̄ hoc audiēs quē dā ducē illuc misit. q̄ cū ꝓspiceret oēs ꝑ chr̄o libēter mori multitudini cessit z solū clementē ligata ancora ad collū in mare ꝓcipitauit di. Jā nō poterūt ip̄m chr̄iani colere. stante aūt oī multitudine ad litus Lozneli⁹ z pheb⁹ discipuli ꝓcepert orare oēs vt dñs corpus sui martyris monstraret. Stat⁹q; mari ꝑ tria miliaria recedēte: oēs ꝑ siccū ingressi inuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo patū: z ibi i arca corp⁹ sancti clemētis z ancoram iuxta eum. Reuelatū est aūt discipulis ne inde tollerēt corp⁹. oī nanq; āno tpe passiōis ei⁹ ꝑ septē dies ad tria miliaria mare recedebat z siccū iter aduenientib⁹ ꝓbebat. Ex post multoꝝ ānoꝝ curricula: vt refert Leo hostieñ. ep̄us: miraculū marini recessus ob culpā inhabitātiū cessauit. Barbari etiā tpe marini recessus venieñ. tēplū destruxerūt: z arca cū corpore erat obruta marinis fluctib⁹. diuīa tñ reuelatiōe ad oꝛōem ep̄i z cleri inuētū est corp⁹ z ancora z deportatū tersonā. z tādē rhomā multis oñsis miraculis. vbi in eccl'ia q̄ nūc dr̄ sancti clementis honorifice est corp⁹ collocatū ad laudē dñi iesu: q̄ cū p̄e z spūsctō viuit z regnat vn⁹ deꝰ in secula seculoꝝ. Amen.

De sancta Catarina Sermo ꝓm⁹ cū legenda.

Concupiscet rex decorē tuū qm̄ ip̄e est dñs deꝰ tuꝰ. Ps. xliij. z ad honorē buiꝰ festiuitatis. Sicut videm⁹ q̄ ī mōdo q̄sto aliq̄d est celo ꝓpinquiꝰ tanto est clariꝰ pulcriꝰ z deo ꝑ ꝓformitate primi⁹. sicut patz ī aq̄ respectu terreꝝ aere z igne ac celesti corpore: stellisq; z maxīe celo empyreo q̄s sup alia est clariꝰ pulcriꝰ z ꝑ dei habitaculo ac btoꝝ gl'ia ꝓuenientius e ꝓmo. sic hoīs aīa q̄sto est celestiꝭ ꝓuersatiōis ꝑ castitatē: tāto est pulcrior coꝝ deo z ad ī habitādū amabilioꝝ. Nā Aug. dr̄: q̄ castis mentib⁹ illabit deꝰ. Jtē Amb. de vgi. Pulcritudinē maiorē q̄s ertimare poterit decore vginis que amat a rege. s. chr̄o: ꝓbat a iudice: dedicat deo. Ex q̄m btā catarina fuit vgo castissima. z ideo chr̄o dilecta. merito de ip̄a dicunt verba ꝓmissa Concupiscet rex decorē tuū qm̄ ip̄e ē dñs deꝰ tuꝰ. Juxta q̄ vba tria mysteria notabim⁹ ꝑ hoc ꝑmone ꝑm q̄ de his trib⁹ btā catarina cōmēdat: z in exemplū nob⁹ ꝓponit.

Primo de deo grata cōplacētia. ibi. Concupiscet rex decorē tuū.

Secō de decore mū dicia: cū ib⁹ dr̄. decorē tuū.

Tertio de ꝑclara patientia. s. amore chr̄i. ideo dicit. q̄ ip̄e est dñs deus.

Circa ꝓmū de cōplacētia caste mētis. sapo chr̄m querit. q̄re chr̄s dñs cōcupiscat ꝑcalitus mentē castā inhabitare: Respondet q̄ ꝓpter quadruplici ratione.

Prima ratio dulcis refectiōis.

Secūda ratio celestis ꝓuentus.

Tertia ratio diuinalis ꝓformatiōis.

Quarta reginalis desponsatiōis.

Prima rō refectōis. Nā videm⁹ q̄ q̄libet hō delectabilit̄ manet ī hospitio vbi refici cibo: potu: q̄re. sz mens vl'aīa casta dulcit̄ reficit chr̄m. vñ Cañ. ij. Qui pascit inē lilia. i. vginalis z casta corda. Aug. O q̄ dulces sūt fruct⁹ charitatis. nā in eis singularit̄ reficit dñs manducans. Primꝰ fructus Heb. ix. q̄ in arca testamēti erat hec. s. urna aurea hñs mānā z vga aaron q̄ frōduerat. z tabule testamēti. s. in q̄b erat decalogꝰ descꝑ⁹ digito dei. Jsta aūt arca significabat mysticeq; humanū. Erat eñ de lignis serbim ꝑpetibilit̄: et deaurata int⁹ z foris repñtās locū diuinū. nā et deꝰ ip̄e ibi dabat rñsa. Sic coꝝ hūanū dr̄ ē ꝑpetribile ꝑ pcm̄ mortale. q̄ vt dr̄ Sap. i. Nō habitabit deꝰ i coꝝe subdito pcīs. Debet eñ dei templū esse auratū ītus z foris ꝑ charitatē dei z ꝓximi. s. charitatē vt ꝓpoē. iij. Suadeo tibi emere au ꝝ. s. charitatē vt sic sit locꝰ deo dignꝰ. Ex in b hospitio cordis hō bñe ꝓmo mana verbi diuini: quo rāp⁹ pulcis cibo reficit chr̄s. quāto melꝰ deo quit ꝑ ardorē charitatis. Greg. omel. viij. Libus mentis ē verbū dei. Un chr̄s dñs dixit Joā. iij. Deꝰ abo⁹ est vt facīā volūtatē eiꝰ q̄ misit me. Et loquit ibi de ꝓuersiōe aniaꝝ ad vbū dei fm Lc. Secō declaratur bō bñe vgā pnie: q̄ est ꝑ dulci potu chr̄i. Beri. Lachryme penitētū vina sunt angelor: q̄b⁹ delectant cū deo. Tertio debet habere quies. Let bone in obseruātia ꝓceptoꝝ decalogi. Bel. Letatulus chr̄i floridus est bona ꝓfectia: in q̄ dulciter reqescit. Ex his ptz q̄ sicut in arca dñi fuerūt illa tria ꝓdicta. sic in aīa casta debēt esse hec tria. vbū dei: penitētia z bona ꝓfectia: in q̄ dulciter reficit cibo: potu: q̄re. recedit aūt vbi hec tria ob⁹ fuerint. Et q̄ casta mens hec obseruatis chr̄s dñs habitat. Secō rōne celestiꝭ vtutis. q̄ sicut in ginitate. vñ Jeron. in ser. de assumpta est in vginitate. vñ ꝓfecto in carne sine carne viuere nō terrena celestiꝭ vita est. Deꝰ aūt in celo habitare vult. sic z in tēplo castitatis. Ps. Dñs i tēplo sc̄o suo: dominꝰ in celo sedes eiꝰ. Un Beda exꝑsse sup Lu. dr̄: q̄ chr̄s i sūma pace z vginali vitero incarnari ac nasci voluit: vt mōstraret q̄ pace in hoīe et castitatē diligit. Nā quare in celo chr̄s deꝰ habitare diligit: nisi q̄ ibi est summa mūdicia z pax sempiterna in dei charitate. Ps. In pace factus

est locꝰ eius. Et itez. Tu aũt in sancto. i. mundo habitas laus isrl. Et sic ptz ꝙ in pace z castitate habitare vult deus tãqz in celo. sed in discordia z immũdicia sicut in inferno habitat diabolus.

Tertio rõne diuinalis ꝓformatiõis. qz assimilat hõ p virginitatẽ chro dei filio z virgini mri eius ata. Amabilis ẽ virtus est. qz Sap. vj. Incorruptio aũt est causa dilectiõis ẽm pbm. ij. de nalis desponsatiõis. Ita vt ôt Ciprianꝰ. Virgi nitas est regina vrtutũ: sozor angelorꝫ: possessio oium bonorũ. Sed ꝛre castitas reputat regina virtutũ: cũ fides z charitas ꝓcellãt: sine quibus nil valet castitas. Rñdet ꝙ primo ꝓpter dignitatẽ quia est a chro rege oim desponsata. ꝓpter qõ ca stitatẽ tenẽtes sponse chri nominant. Unõ canit ecclia. Veni sponsa chri accipe coronã quã tibi dño ꝛc. Scõo ꝓpter mirabilẽ sublimitatẽ. Nam vt Aug. docet: Rara z insolita facũt mirari. Et declarat. Nõne maꝰ est hoiem creari i vtero ma tris ꝙ mortuũ hoiem resuscitari: cõstat ꝙ maꝰ est. qz in ortu hois deus ex nihilo creat aiam: sz in resuscitatiõe solũ reunit ante creatã. z tamẽ ortus vel natiuitas hois nõ reputat ꝓ miraculo. qz hoc est ꝓsuetũ ẽm cursum nature. sed mortui resuscitationẽ oẽs miranꝫ. qz hoc est rarũ z insoliũ. Ad ꝓpositũ. Virginitas vel castitas i hoibꝰ est vnus valde rara. vñ Bernũ. sup Cañ. ser. lxvij. Rara in terris est ꝓnẽtia. Et Greg. dis. l. Quia sanctitas. ôt: ꝙ pauci inueniunt sine carnali delectio. ẽ est ꝓꝰ mirabilis z regia: ꝓ quã regit aia corpꝰ ne in eo regnet luxurie vitiũ. Tertio ꝓpter coronã reginalẽ. quia ꝓ virginitati debet in celo au reola ẽm doct. sup. iij. Ad ꝓpositũ. Beata Cata rina ꝓ virginitatẽ castissimã tenuit. z ideo a chro rege dilecta z miraculose desponsata fuit.

Legitur de ortu ꝙ in Alexandria erat quidã rex Costus noie ꝓdiues z gl'iosus. sed mlto rpe ꝓle caruit. vñ dijs ipendebat multa sacrificia vt pagani ꝓ ꝓle bñda. sed qz demones nõ pos sunt creare animã humanã: nil sibi hec ꝓfuerũt Interea qdã pbs noie Alphorabi fuit in Gre cia magnus z famosus. Quẽ rex audiẽs missis litis ad se accersiuit z ipm inrogauit vñ hoc sibi foret ꝙ ꝓlẽ ex regina nõ haberet. Qui ꝓsidera tis sapiẽter regi z regine complexiõibꝰ iudicauit ꝙ nõ ex defectu nature hꝫ esset sz diuia ꝓuidentia Costuluit ergo sacrificia fieri. Cũ ꝛ rex dixisset si bi multa ia facta dijs sacrificia pbs ait. Licz plu res deos dicamꝰ: ẽ vnũ esse ꝓe oibꝰ rõ dictat. flumẽ. z Arist. cõcludit. xij. ll. metb. ꝙ mala est pluralitas ꝓncipũ. sit ergo vnꝰ ꝓnceps z rector oim. Entia cũ nolũt male disponi z ideo bonũ vniuersi ꝓsistit in vno primo principio. s. deo ad qũ oia ordinant. a deo nãqz depẽdet celũ: terra z tota natura. Dec ibi. Costuluit ẽ Alphorabi regi ex auro optimo fundere imaginẽ magẽ deo deoꝝ: z illi ꝓ babẽda, ple sacrificare. Adqeuit rex z dedit aurꝫ artificibꝰ q̃ disposuerũt fũdere ima ginem magni regis purpurati z coronati ac no mẽ imposuerũt: deꝰ deorꝫ. Sz q̃d hõ ꝓponit: ds aliter disponit. Excussa em̃ lima in q̃ imago fuit fusa: ecce ꝓter artifici intentionẽ iuncta ẽ fusa ima go crucifixi saluatoris. Stupefacti oẽs cũ vel lent destruere pbs ꝓhibuit di. ꝙ erq̃ magno ds talis placuit imago maneat sic. Cunqz in tẽpluz idolorꝫ induxissent erigenduz: ecce omnia idola ibi existẽtia corruerũt. Sacrificijs cõpletis visa est post aliqt dies regina a rege grauidata z pe perit puellã mire pl'critudinis quã ler rex de cõ silio phi nosauit ab illo miraculo ruine idolorũ ꝫ noie Catarina. qõ interꝓtat vniuersalis deorꝫ ruina. Que educata talis fuit ingenij vt vsqz ad xiij. annũ etatis oẽs septem artes liberales sciret. vñ ꝓ magnitudine sciẽtie mgrorꝫ grecie: gemma est nuncupata. Tandẽ pater eiꝰ ad mortẽ infirma tur. z vocata Catarina cõmisit sibi in testamento Primo ꝙ illũ magnũ deũ deorꝫ z eiꝰ imaginez coleret in sua vita. Scõo vt sponsum nõ accipe ret nisi talem q̃ generis nobilitate. corpis pulcri tudine: sciencia z diuitijs silis sibi foret. z sic resi gnato regno ispi: pi migrauit. Nõ multo post ve in cadẽ hystoria legit: etiã regina mr Catarine mi grauit a seculo. Catarina autem gubernabat re gnum prudentissime. Dec secũ semp. xxiij. ẽ gi nes z duodecim matronas: centumqz armige ros exceptis pedissequis z camerarijs ad magni ficentiaz habuisse dicit. Accidit aũt q̃dam vice vt ꝓ certis causis ad metas alexandrie cum suo magno comitatu trãseuntes inter siluas iter rectuz amitterẽt: z errando huc atqz illuc diuina ꝓuidentia inuenerũt q̃ndam senem in cel la orãtem. q̃ sup cacumen celle habebat imaginẽ crucifixi erectam. Qua visa ait Catarina intra se dicens. Iste senex z ego vnũ deum colimꝰ. Tũc intrans cellam senis cepit cum de varijs interro gare. Senex ãt cepit eidẽ de ꝓditione hominis z diuina incarnatione ac passionis eius redempti one loqui. Cunqz hec Catarina nõ curaret vtpo te pagana. senex inspiratus a deo: interrogauit eam: cur tanto tẽpe sponsum accipere noluisset que narrauit quod sibi pater suus mandauerit z ꝙ ideo non acceperit sponsum quia non inue niret sibi comparem nobilitate: formositate: di uitijs z sapiencia. Ad quem senex ait. Quid te la ctas de mundanis: nunq̃d audiuisti de q̃daz re gis magni filio q̃ est sup omnes reges z dños cuiꝰ pulcritudinem sol z luna z oia miranꝫ. qui omnia scit ꝓterita: presentia z futura. cuius diui tie nunqz decrescunt. qui non vult habere spon sam nisi semper castam manentem. cuius mater virgo est z pater feminam nescit. cui angeli fui unt. Tunc nutu dei cepit Catarina õsiderare ar denter quis esset ille: z vbi aut quomõ ad eius noticiã posset venire. Cepit etiã senem de ꝫ roga re instanter vt eidem bũc manifestaret. Dic senex

De sancta Catarina

Ecce in tabula qua imaginē mris illi⁹ ỹgis ⁊ fili tibi dabo quā diligēter custodi ⁊ nocte futura corā ista imagine puoluta genitꝝ rogita mrem hāc ỹginē vt tibi oñdat filiū. nā benigna est: ⁊ te eraudiet. Accepta tabula illa ⁊ a sene ō recta via edocta venerūt ad villā in hospitia: ⁊ nocte eiect⁹ oīb⁹ Catarina cepit cū lachrymis corā imagine pcari: ⁊ tādem lassata fletibꝫ obdormiuit. ⁊ vidē bat ecce se q̄si in prato amenissimo esse ⁊ alonge ỹginē elegātē ⁊ filiū invlnis tenērē. Cm similitudinē piccure in tabula. Appropinq̄ns Catarina volē bat videre faciē illi⁹: sed ille diuertit. Dixit ei mat Vides ne fili q̄nto desiderio flagrat hec puella Catarina te videre. Rñdit puer mri dicens. Tu nosti q̄ pedisseq̄ nostre pcellūt istā. ⁊ quō pt hec me videre cū nō sit lota facie sed sordida. ⁊ visio disparuit. Euigilās ḡ mane facto ardētiori desi derio ad senē redijt. Interi angel⁹ seni apparuit dicēs q̄ eā de fide instrueret ⁊ baptizaret. Cuz ḡ venisset ⁊ visionē narrasset: senex rñdit. q̄ nisi crederet ⁊ lauarē baptismo videre illuz nō posset. Baptizatā ḡ dimisit mādās vt in hospitio itera tis oīonibꝫ instaret corā dicta imagine. Dō cuz fecisset itez obdormiēs vidit se esse in pto ame no q̄ pus viderat: ⁊ ibi ỹgo cū filio eodē mō cuz fulgore glie ī multitudīe angelo⁹ apparuit. Et ait ỹgo filio. Fili: vides ne Catarinā mādat⁹ ob edientē: oro vt eā eraudias ⁊ in spōsaz suscipias Filius ait. Si placet tibi mat mi accipiā. Tunc ỹgo maria anulū de filij sui digito accepit ⁊ dex terā manū Catarīe subarrauit. Tūc chīs de gremio mris descēdit ⁊ apparuit q̄si spinis coronatus. ⁊ aptis q̄nq̄ vulneribꝫ sanguinē fundēs ⁊ dicēs. Ecce tāta passus sanguīe te redemi. Si ḡ venire vis post me seq̄re me ad coronā ppetuaz Et eidē chīs valedicēs angelicꝫ cātibꝫ ascēdit in celū. Tūc cataria cuigilās anulū ī manu reppit ⁊ mira spūs dulcedie repleta grās egit dō. Tan dē q̄z ad domū suū rediēs cepit suos ⁊ ancillas ī fide catholica informare ⁊ suas facultates pau pribꝫ distribuere: oīoni ⁊ pteplatōi iugit vacare. Patet ergo tē.

¶ Circa scōm ō decora mūdicia sit p ꝯclusiōe ỹbum Bern. in epla ad Henonē: di. Pul castitate decor⁹ q̄ de hoie facit angelū. s. deo dilectū. Ideo eccl'ia canit illō Ps. cxxij. Elegit eam de⁹ ⁊ pelegit eā. Nec p themate. Sz iuxta ō q̄ritur. Utr de⁹ amet magis decorē angelice puritatis q̄z hūane castitatiz: an ecōuerso. Ad ō rñdet ma gn⁹ Alb. sup Missus. q. s. ỹginitas in hoie magis diligit ⁊ ꝑpōderat q̄ druplici rōne Primo rōne multiplicitatis. Nā angelica ỹginitas ē simplex. s. in eoz simplici natura spirituali. sed hūana est dupler. s. in corpe ⁊ aīa. Vñ. xxxij. q. v. Sicut em dicit Chrys. Illa est gloriosa in corpe virginitas quā cōplectit sancti ꝓpositi voluntas.

Scōo rōne nobilitatis. q̄ ỹginitas vl' castitas in hoie est ex dei grā. in angelis autem est ex natura: sed nobilioz est grā q̄z natura. Vnde Aug. dr. Plus gaudeo bone ihesu angelis supferi es grā tua q̄z angelū fuisse ex natura. Nec ille. Ter tio ex ratiōe gl'ie sitatis. q̄ ỹginitas humana est cū gl'iosa pugꝫ victorie: angelica āt est sine oi pug gna. Unō glo. j. Loz. vij. dr. Maior est victoria ỹginū q̄z angeloz. Angeli em sine carne vincūt ỹgines in carne triūphāt. Ité Piero. sermōe de assumptiōe dicit. In carne angelicā gl'iam adi rere maioris est meriti q̄z habere. Esse em angel lum felicitatis est: esse ỹo ỹginē pfectis. q̄ angeli non le. Quarto rōne fructuositatis. q̄ angeli non merent p ỹgnitatē essentiale premiū: cū nō sint in statu merendi. Sed hō meret aureolā ⁊ stola duplicē. s. corpis ⁊ aīe. Et sic patet q̄ castitas ho minis est deo multū grata ⁊ amabilis. ac p cōs trariū carnalitas est multū odibilis plus q̄z deb monū puersitas: hisdē rationibꝫ p ꝓtrariū. Pz mo q̄ hō peccat in corpe ⁊ aīa. Secūdo q̄ abq cit gratiā dei: quā posset habere. ⁊ pmisit in bap ptismo se obseruare. Tertio q̄ posset vincere diabol⁹ nō pōt bonū velle. Quarto q̄ maior esset penā demeret homo. s. in corpe ⁊ aīa. nō sic diabolus. O ergo infelices carnales cur penitentiā nō agit⁹. O casti gaudete in dño semp. q̄ magis vos diligit chīs q̄z angelos p puritate. Recipis de sctā Catarina: cui ꝓter mundicia angeli mi nistrauerūt in vita pluries ⁊ in morte accepto tumulatiōe. vt patet.

Circa tertiū de p̄clara gl'ia passionis sctōrum sio q̄ beata catarina inter omniū sanctaz virgi num agmina fulget p̄clara passiōis gl'ia. Et satis ficiat ꝓsequi ex legenda. Legenda de passione

Cū em Maxentius imperator q̄ regnare cepit circa annos dñi. cccx. cōuocasset ommes ad alexandriā vt idolis imolarēt: ⁊ christianos imolare nolētes punire. Tunc catarina decē ⁊ octo an nozū in palatio audiens mugitus animaliū et plausus cantantiū ⁊ quid hoc esset didicisset: at sumptis secum aliquibꝫ signo crucis se munie illuc accessit. Videns q̄z plures christianos mel tu mortis ad sacrificia duci cōdoluit ⁊ imperato rem monebat si creatorē celorum agnoscere: ⁊ a dēs animū reuocares. Cepitq̄z mira sapientia disputare ⁊ ꝓbare q̄ idola sunt vana ⁊ stulti q̄ colunt ea. Sed deus solus qui creauit oīa et cui famulant celi. sit adorandus verus ipe deus ac de incarnatiōe filij dei sapientissime prosecuta est plurima. Stupefact⁹ imperator nec potens eidem respondere precepit eam interim ad pala tium duci ⁊ custodiri. Admirabatur nāq̄ eius pulcritudinem ⁊ prudentiā incredibilem. Cum dem veniens imperator ad palatium interrogauit eam de progenie. Cui illa ait. Confiteor me progeniem nō exiactantia. Ego em sum cataria na costi regis vnica filia: q̄uis in purpura nas ta ⁊ oīmbus artibus liberalibus plene instru

etatis: si oia ꝓ tēpsi amore chri q̄ ver⁹ sol⁹ de⁹ ē. Et hui⁹ q̄s coliti nec se nec alios iuuare pñt. O q̄life⁊ licet taliū demonū sunt cultores. Videns cesar q̄ ei⁹ sapie nō posset obuiare: mādauit occulte ꝓtiū q̄uenirēt munera regia accepturi: si suis astertionib⁹ possent catarinā supare. Adducti sunt aūt quinq̄ginta oratores q̄ in mūdana sapiētia oēs mortales ꝓcellebāt. Qui cū ab imperatore rē hāc audissent: vn⁹ ait. O q̄le ꝫ ꝓsiliū imperatoris dño sero cōmēdauit. ꝫ ecce angelus dñi astitit dicēs. Cōstāter age: q̄ bos oēs vinces ꝫ ad mar tyriū destinabis. Tādē catarina adducta coram imperatore ꝫ oratorib⁹ dixit imperatori. En contra vnā puellā quinq̄ginta oratores statuisti. q̄s p victoria remunerādos ꝓmittis: ꝫ me sine merce de disputare cōpellis: erit cū mihi merces dñs ie sus. Reperūt aūt ꝓhi arguere q̄ impossibile est deū fieri hoiem passibilē. Qualia fuerit argumēta ista ꝫ rōnes ac obiectiones in alio sermōe ꝓsequemur. Tā sapiēter aūt ꝫ aptis rōnib⁹ catarina disputauit ꝫ oēs eos ꝓfutauit: vt penit⁹ mutiti fierēt: nō inuenientes q̄d dicerēt. Irat⁹ imperator ait. Cur tam turpiter vinci vos ꝓmittitis ab vna puella: Rūderūt. Antea nō fuit quē ꝓtinuo nō vicissem⁹: hec aūt puella spū dei loq̄t ꝫ tā vaticinia dicere possum⁹: ecce q̄ oēs in chm credimus. Tūc furore repletus cesar iussit oēs illos in medio ciuitatis ꝓcremari. At ꝙ ꝓfutauit eos. Positi aūt igne nec capilli aut vestimēta sūt adusti. Ait aūt ad catarinā. O ꝙ generosa cōsule tibi et ꝙ nil ꝓdicere possum⁹: ecce q̄ oēs in chm credimus. Tūc furore repletus cesar iussit oēs illos in medio ciuitatis ꝓcremari. At ꝙ ꝓfutauit eos. Positi aūt igne nec capilli aut vestimēta sūt adusti. Ait aūt ad catarinā. O ꝙ generosa cōsule tibi et q̄

De sancta Catarina

Adamauit eā rex ⁊c.

Scdo de ꝟgiali Marie assil'atiõe.qz sup oēs mulieres ōr coronata.qō ē ꝓuilegiū marie

Tertio de celesti coronatõe.qz diadema regni in capite.

B Circa ꝓmū de speciali adamatiõe chr̄i q̄rit Ūñ ꝓbari possit q̄ b.catarina inf oēs ꝟgies scās sit post chr̄i mr̄em ꝓmiceria tāq̄ spōsa chr̄i ꝓdilecta. Ad qō rñdet q̄ B satis clare ꝓbat ꝓcipue triplici rōne sūpta ex donis magne gr̄e.qō sic ōclarat.qz fm sniam Bonauē.sup.iij.dis.xxxij.q.iij. Dilectio dei ad aliquē mēsurāda est in cōicatiõe alicui⁹ boni poti⁹ q̄z in affectione:ita q̄ dilectio dei est poti⁹ dilectio effect⁹ q̄z affect⁹. Ūñ de⁹ illū dicit diligere cui vult cōicare ⁊ dat bona gr̄e ī pñti ⁊ gl̄ie in futuro. Nā ⁊ pbs.viij.physic.⁊.ij. rhetoř.ōt q̄ amicicie dilectio fundat in benīuolētia. Illū aūt de⁹ dicit odire cui nō dat bona gr̄e suę:sicut pz de pctōribꝫ. Nā scribit Accī.xij. Altissim⁹ odio hz pctōres ⁊ mīkt⁹ est penitētibꝫ. Inē sctōs ḡ illū ōr de⁹ ꝑmare cui dedit maiora bona gr̄e ⁊ gl̄ie. Sz q̄m inf oēs sctās ꝟgines post ꝟginē matrē chr̄s dñs dedisse videt btē Catarine maiorē ⁊ specialiorē gr̄am ac gl̄iam.ḡ bī ꝓpositū q̄ ſ.ipa sup alias ꝟgines ꝓbat ꝓdilecta triplici gr̄a.

Prīa gr̄a despōsatiōis
Scā illuminatiōis
Tertia gr̄a ꝑcellēt̄ dignificatiōis

Primo amauit chr̄s catarinā gr̄a despōsatiōis mirabilis. Licz q̄ꝑ oēs ꝟgines sint spōse chr̄i. imo gñaliē ēt oēs aīe chr̄iane castitatē ꝑ sui mōstar⁹ tenētes sūt spōse chr̄i. fm q̄ apl's.ij. Cor. xj dicit ad oēs. Despōdi vos vni viro ꝟginē castaz exhibere chr̄o. Sz miraculosi⁹ ⁊ speciali⁹ btā catarina ꝑ ceteř ē despōsata. A Pro q̄ notandū q̄ q̄dam sunt anie hūane oīn o despōsate diabolo.ſ.ꝑ fidē aliēnā a chr̄o vt sūt anie paganoꝝ ⁊ iudeoꝝ:hereticoꝝ ⁊ scismaticoꝝ. Ūñ Aug.super Hen̄.ad lr̄am ōr Dis aīa aut diaboli ē adultera.ſ.ꝑ infidelitatē:aut chr̄i spōsa.ſ.ꝑ fidē. Secūdo aūt sūt alie anie q̄ licz sint despōsate a chr̄o ꝑ fidē in baptismo iurātes abrenūciare sathane: ⁊ oīb⁹ pōpis ei⁹ ⁊ oīb⁹ opīb⁹ ei⁹.tñ fidē violant ⁊ cū diabolo adulterant ꝑ varia pctā mortalia. scz irā:superbiā ⁊c. Nas chr̄s ꝓpter reuocat ad penitentiā. Diere.iij.di. Tu aūt fornicata es cū amatoribꝫ multis:tñ reuertere ad me ⁊ ego suscipiam te ōr dñs. Tertio sūt adhuc anie q̄dā q̄ oē pctm cauēt.⁊ oē carnale abhorrēt amore chr̄i:quē ꝑdiligētes in spōsuz eligūt sibi.vt sūt ꝟgines ⁊ castitatē diligētes fm ḡdū varīj stat⁹. de q̄bꝫ Diero. in epl'a ad victoriā ōr sic. Locū habet in reḡ chr̄i ꝟginitas:castitas ⁊ etiā ꝟiugalis ꝟnentia vt sit virginitas aur:castitas vidualis argentū: ꝟiugalitas velut pauptas stanni vel plūbi. Ut ꝟginitas sol.castitas luna:ꝟiugiuz stella. Sed sup oīs ꝟiugatos viduas ⁊ ꝟgines singulari prīuilegio beatā catarinā miraculose despōsauit chr̄s dñs sibi visibil'r apparēdo:⁊ anulo sibi ꝑ ꝟginē mariā dato.vt patuit ī hist̄oria fm̄oe.j.ē. ḡ est ꝑdilecta. Quid ḡ o aīa chr̄iana nbi de carnali vita:dicā cū Bern̄. in medit. vbi exclamat sic. O aīa insignita dei imagine:despōsata fideꝛ dempta chr̄i sanguīe:deputata cū angelis i beatitudine.q̄d tibi cū carne:nunq̄z maius sterquiliniū inuenisti:insup eternū suppliciū ꝑ eā incurristi.vt quid ꝑ vili sterquilinio aiam ꝑciosissimā perdis ⁊ cruciatū sempiternū eligis. Secundo dilexit chr̄us catarinā gratia magne illuminatiōis.qz pre alīs ꝟginib⁹ eā repleuit sapiēntia ⁊ intātū q̄ ipa superauerit sua disputatiõe q̄nq̄ginta ꝑphos ⁊ oratores toto orbe peritissimos. Sed quō in catarina ꝓbabat fulfisse pre ceteris sapientia vera:cū ista victoria sup ꝑphos impleat. illud Lu.xxj. Ego dabo vobis os ⁊ sapientiam cui nō poterit resistere ⁊ ꝯdicere oēs aduersarij vestri. Ūñ hoc chr̄s ꝑ quēcūq̄ simpliciorē eque potuisset facere. Respōdet q̄ ꝙuis chr̄s potuit talē victoriā fecisse per alīū:tamē ꝑ ꝓuilegio speciali hoc Catarine voluit donare vt monstraret toto orbe mirabilis in sapiēcia nō solū humana sed etiā diuina. Notandū ḡ q̄ sapiēcia ē triplex. Prima infima. Secunda media. Tertia summa. Infima est contēnenda.de qua Iacobi.iij. Nō est ista sapiēcia desursum descendēs sz terrena:animalis diabolica. Terrena quidē in rez auara ꝓpida exquisitiõe.animalis.i.bestialis in voluptatū expletiõe.⁊ diabolica in fraudis variq̄ ꝓditionē adinuētiõe vel sollicitatõe. Nāḡ ois ꝟe sapiēs contēnere debet sicut ꝓfecit btā Catarina.q̄ cū esset iuuencula pulcra diues ⁊ libertate ꝓdita ac potestate nobili alta:que mulieribꝫ sunt cauſa ruine. Sz hec omia amore chr̄isti repsit: nec vnq̄z peccato ꝯsensit. Preterea cū ipa sollicitare tur ab extra.ſ.ab imperatore vt sibi iungeret ꝑ oīa q̄ mulieres multū appetūt.puta diuitiaꝝ copia:dignitatis magnificentia vt esset in palatio imperatoris secūda vel prima.⁊ honoris gloria.quia statuam sibi erigere ⁊ adorari facere.ꝑ mittebat. Sed catarina hec oīa contēpsit ꝑ chr̄i sponsa eius per castitatem semꝑ permanere. Insuper sollicitabatur per minas ⁊ tormenta nisi cōsentiret.sed ꝓ chr̄isto mori nō timuit ⁊ sic ipa fuit plena charitate diuina. ⁊ per consequens diuina sapiēcia. Ūñ Bern̄. Inuenisti plane sapiētiā si nō modo tibi sapiant vicia vt possit ma bona vt bona:⁊ sic deus super oīa. Secūda est sapientia media:que est in scīa humana liberalis.quas catarina ꝓfecte scauit. Quedā ē etiā ista que docet mor̄ honestatē. Catarina ꝑfecta ē oeconomica:que docet domum et familiam regere. Ipsa virtutibus fuit decorata. Quedam est iconomica:que docet domum et familiam sapienter gubernare. Ipsa ꝓlatium et familiam sapienter gubernauit.

Sermo C

Quedã aũt est politica: q̃ docet vrbes ⁊ reḡ pacifice gubernare. Catarina vt regina regnũ optime rexit: ḡ ista sapia plena fuit. Tertia est sapia summa. s. diuia: q̃ ꝓsistit i dei cognitiõe ſm veritatẽ fidei catholice ac vite sc̃itate ſm obſeruãtiã diuinorũ ꝓceptoꝝ ac ꝓfecta charitate. Aug. Infelix ille q̃ essi oĩa alia sciat: te deũ nescit. Idẽ. Sapientia dei est nõ eũ eloquia dei scire: sed ſm eloq̃a dei viuere. Btã catarina vex deũ chr̃m novit plena fide ⁊ dilexit ꝓfecta charitate Insup tãto lue sapiẽtie a deo est repleta vt etiã ꝓphetie spũ habuit. Nã legit in hist̃oria ab Alphonsabio descripta q̃ in sui ꝓuersiõe chr̃o sibi apparuit ⁊ eã miraculose sibi despõsauit. ⁊ tũc reuelauit sibi q̃ ꝑ eũ amore esset martyrũ passura. Itẽ in legẽda Bũ volebat disputare cũ oratoribꝫ angelo reuelante didicit q̃ illos superatura foret ⁊ ad martyrũ destinatura. Itẽ ibidẽ dr q̃ dũ reginã cõuersione. O ẏgo sapiẽtissima gaude nũc cũ chr̃o ⁊ oꝛa ꝓ nobis. Tertio chr̃o dilexit catarinã gratia mire dignificatiõis. qz multis p̃rogatiuis ꝓuilegiorꝝ eã inter oẽs ẏgines speciali⁹ dignificauit: vt patebit art. subsequẽti.

Circa secũdũ de ẏginali assimilatiõe btẽ Ma rie sit ꝑ cõclusiõe q̃ beata catarina ẏginitate sapie ceteris ẏginẽ mariã est imitata ⁊ sil̃itudine eius ꝓuilegiorꝝ decorata. Et ostendit ex multis ꝓuilegiis. Primũ ꝓuilegiũ: qz regina fuit ⁊ pulcerrima sicut ⁊ btã ẏgo maria que est regis mãdat ⁊ dñs angelorꝝ ex stirpe dauid regis. sic ⁊ catarina l̃z non equali dignitate: tñ regis filia. qz fuit. Nosti regis filia cui regnũ successit pater nũ. qs rerit vt regia. Et ſm Alber. sup Missus est. Virginalis castitas tãto est cõmẽdabilior in femina: quanto est nobiliorꝭ generis ⁊ pulcra. Unde puritas in purpura veste ꝓciosior est. et ꝓ cõtrariũ macula turpior ẽ in veste rusticana. Sic in ꝓposito. Scõm qz electa chr̃i sponsa vt virgo maria. q̃ fuit dei sponsa electa ⁊ dedicata. vt iã supr̃ dictũ est. Unde de ea canit. Elegit eã deꝰ: ⁊ fecit eã habitare in domo sua. ⁊ ꝛc. Tertiũ qz gratijs plena vt btã mariã: q̃ fuit oĩ gr̃a plena. Sic ⁊ de btã Catarina legit q̃ deꝰ sibi dedit oĩa ꝓuilegia gr̃aꝝ vniuersaliter: ꝓcessit alijs sctis in passiõe speciali. qz ꝑ chr̃m ẽ in cẽlũ euocata sicut ioãnes euãgelista. chr̃i refecta sic̃ ⁊ legit de magdalena. nã angel⁹ in specie colũbe duodecim diebꝫ cibo celesti eã pauit in carcere reclusam. Itẽ celũ sibi apertũ fuit ⁊ obsequiũ sicut martino: lactis ꝑ sanguine effusionẽ vt Paul⁹. Sepulcri ꝓpationẽ vt clemẽs Dei emanationẽ vt btũs Nicola⁹. Oronis exauditionẽ vt sancta Margareta. ⁊ sic de alijs.

Quartũ qz illuĩata diuia sapia sic̃ ⁊ btã maria vt dictũ est. Quintũ qz noiat demonũ ruina vt btã maria. q̃ oiz demonũ caput ꝓtriuit. iuxta illd Genẽ. iij. Ipa ꝛteret caput tuũ. Sic ⁊ catarina interpretatur vniuersalis deoꝝ ruina. a cara q̃ ẽ vniuersus: ⁊ theos deꝰ ⁊ ruina. qz oẽ vicium ruit ab ea ⁊ ẏtutes florueruṽt in ea. Nã supbiã ꝓtriuit ꝑ humilitatẽ. carnis ꝓcupiscentiã ꝑ ẏginitatẽ. cupiditatẽ mũdanã ꝑ mõi ꝓtemptũ Secũ ꝓuilegiũ qz ab angelis amabiliter visitata vt ⁊ beata ẏgo Maria. Unde ⁊ Piero. in ſmõe de assũ ptõe dicit. Bñ angelꝰ ad ẏginẽ mittit: qz semp angelis cognata est ẏginitas. Septimũ ẽ: qz est fructuosissima vt btã Maria ꝑ quã oĩb⁹ credentib⁹ salꝰ ꝓuenit. Ipa aũt catarina mlt̃os ad chr̃m ꝓuertit ⁊ ad salutẽ eternã ꝓduxit: ñ tñm mõ populares vt fecerũt alie q̃ dã sctẽ ẏgines sz etiã doctores ac ꝓbos: reginã: ꝓncipẽ porphirium ⁊ milites. Octauũ qz refectione celesti pasta: vt maria: de q̃ Piero. dr q̃ q̃tidie angelꝰ sibi de celo afferebat cibũ. Sic catarina in carcere posita duodeci diebꝫ celesti cibo quẽ portabat angelꝰ i specie colũbe cãdide pasceb̃at miraculose. Nono nũ visitata a chr̃o ⁊ ꝓsolata ac in celũ euocata vt btã Maria quã ipemet chr̃s cũ mlt̃itudine angelorꝝ occurrẽs in celũ assũpsit. sicut dr Piero. i ſmõe. Btã q̃z catarina cũ esset in carcere dñs cũ multitudine angelorꝝ ⁊ btãꝝ ẏginũ sibi apparuit dicẽs. Ignosce creatorẽ tuũ ꝓstãs esto qz tecũ suz Tandem cũ decollaret̃ ⁊ oraret chr̃s eã in celũ euocauit. Veni dilecta spõsa mea. ecce tibi celi ianua est aperta. Decimum qz corpus eiꝰ cum esset decollata fudit lac ꝑ ẏginitate mundissima declaranda. ⁊ in hoc q̃dãmodo marie est assimilata que lac ẏginale fugendũ dedit chr̃o miraculose Undecimũ ẽ qz trãslata est ab angelꝭ in mõtẽ sina. ⁊ ibi honorifice tumulata: vt ⁊ beata maria ꝑ angelos honorifice in celũ corpe ⁊ aia est assumpta cũ leticia. ℣ Queritꝫ. Cur voluit chr̃istus catarinã sepeliri in mõte sina Rñdet̃ q̃ ad commendandum magnam in ea sapientiam ⁊ chr̃i familiarem charitatem. ió voluit eam sepeliri in eodem monte vbi deus dedit decẽ ꝓcepta ⁊ legem sapientie diuine moysi cũ q̃ ibi familiariter loq̃bat vt amicus ad amicũ. Ju q̃ ⁊ nos mystice docemur q̃ si volumꝰ chr̃m bñe amicuz debemus sapientiã decẽ ꝓceptoꝝ diligenter obseruare. Unde Jo. xiiij. Qui habet mãdata mea ⁊ ser. ea ille est q̃ diligit me. Duodecimũ quia venerabilis est in totius mũdi eccl̃ia ⁊ omnib⁹ subuenit inuocantib⁹ sua suffragia vt beata virgo Maria q̃ est mater misc̃ie ⁊ gratie ac omnium aduocata a deo ꝓstituta vt canit eccl̃ia. Nã q̃dãmõ sibi btã Catarina i b̃ est assimilata vt ꝓz ꝓmo ex b̃ ex q̃ eiꝰ sepulcro oleũ manat valẽs in salutẽ languidoꝝ. ad designandũ q̃ ipa valet oĩbus inuocãtib⁹ misc̃iam a deo impetrare. Secũdo ex hoc q̃ dñs decollaret̃ orauit deũ vt q̃cunq̃z memoriã sui ageret siue in ecclesia aie siue in q̃cunq̃z necessitate eã inuocaret: misc̃ie effectuz cõsequeret̃. Et facta est vox de celo dr. Tibi deuotꝫ

optata ꝓmitto ꝑsidia: z sic ipa sic btā maria habet ꝓuilegiū suffragādi i extu aie. vt ō b legunt multa miracla q̄ hic amore breuitat̄ ꝓtraſco O gl'iosissima ẏgo laudeꝝ i te chr̄e z scissima mr̄ e⁹ O ꝑdilecta iesu spōsa ꝓꝝ amorē iesu z scissime ei⁹ mr̄is miscōdiam nob ipetra. B

Circa tertiū de corona regni celestis inq̄rēdū ē q̄truplici z q̄ gl'iosa corona regnat i celis sancta Catarina inē oēs ẏgines ꝑfulgens post Mariam ẏginem vt ꝑ miceria. Ad qō notanduz est q ipa btā Catarina ꝑfulget sepruplici corona inē ceteras post virginē gl'iosam, ꝓter qō corona regni dicat̄ posita i capite ei⁹. Prima est corona reginal' quā ꝓmeruit ꝓ b q fuit special' spōsa ei ni z sūmi reg' chr̄i. Uñ ipa pōt dicere illud Isa. lxj. Circūdedit me dñs idumēto iusticie: z tanq̄ spōsam decorauit me corona. Hāc q̄libz aia ꝓ suo modulo fidei z charitatis possidere poterit ꝓ quā a chr̄o despōsat. Osee. ij. Despōsabo te mihi in fide. spōsabo te in miscōdia z iusticia. z ꝓdicit ꝓ petiñ. Scōa est corona ẏginalis. qz ẏgib⁹ debetur aureola ipa aūt fuit ẏgo mūdissima. ḡ ꝛc. Hanc bō imitat̄ ꝓ castitatē Tertia est corona ꝑdicatiōis. Nam z ꝑdicatorib⁹ debet aureola ꝑm doctō. sup. iiij. Ipa aūt ꝑdicauit fidē chr̄i z multos ꝓcurrit. ḡ ꝛc. De hac Cesari⁹. Quot z q̄ntis aniabz o bō exēplū saluris ꝑbueris cū tot z ꝓ tot z tātis coronā vite possidebis. Per ꝛtrariuz de malis Greg. Tot mortib⁹ q̄sq̄ dign⁹ est q̄t ꝑ uitatis exēpla reliq̄t. Quarta est corona passionis q̄ debet martyrio ꝑm doc. Quita est corona victorial'. de q̄ Jaco.). Btūs vir q̄ suffert tētationē: q. cū ꝓba. fuc. ac. co. vite quā repro. dñs dilixe. Bern̄. Quotiēs tētatiōes vincis totiēs coronaberis. Sz btā Catarina multi' solliciatiōib⁹ ē tētata q̄s oēs vicit: vt supdictū est. ḡ ꝛc. O

Sexta est corona gl'ie official'. Nā ipa est ẏginū ꝓmiceria ꝓ ẏginū ẏginē mariā scōa vt credit. z ꝓz ꝑ ꝑdicta. ḡ bz coronā gl'ie spēalis tanq̄ ꝓmiceria. Et b ꝑsuadet rōne tali. qz vt Bern̄. ꝑmone de innocentib⁹ ait. Christi pietas maior est q̄ cuiuscunq̄ tyrāni impietas: vt q̄s tyrān⁹ trucidat chr̄s coronet. Sz qz tyrān⁹ Marci⁹ ꝓmittebat Catarine si sibi ꝓsentiret hanc dignitat̄ coronaz vt esset scōa p⁹ reginā. sed illa ꝓ amore chr̄i b ptē ꝑsit z oia insup tormenta. Cū ḡ meritū cozrīde at ꝓmio in celesti reg̃: seq̄t q chr̄i pietas hāc sibi coronā felici⁹ ꝑstituit vt eēt scōa p⁹ mariā oim reginā Septimū est gl'ie aurea corona eēntial' de q̄ Innocē. i ser. 6t. q aurea gl'ie corona ꝓsistit in trib⁹ dotib⁹ aie. s. visiōe dei: fruitiōe z tētione. et q̄b redūdant q̄truoz dotes corpis. s. claritas: agilitas: subtilitas: impassibilitas. Hec aūt oia Catarina ꝓmeruit excellentissime ꝓ magna sua sanctitate inter ẏgines. Merito ergo de ea dicit q iurta ẏba thematis chr̄s eā adamauit super oēs mulieres. s. post Mariā: z posuit diadema regni in capite eius. O ergo charissimi accedamus z orem⁹ di. O virgo gloriosissima' catarina ꝓ tua merita z ꝓmia preclarissima ipetra nobis gratiā in pūri: fineq̄ bonū in extu aie ac gloriā in futuro. Amen.

De sancta Catarina Sermo tertius.

Non est talis mulier super terrā i aspectu i pulcritudine z i sensu ẏbor. Judith. c. xj. B Hec ẏba ad litterā de Judith casta sūt dicta. mō oportuit ꝑdicari z dici de scā catarina. Prio ips ipa legit fuisse speciosa valde z incredibili pulcritudie oim ocul' admirabilis videbat z gratiosa. Scōo qz in ea apparuit admirabilis sapiēcia z eloquētia facū dissima: adeo q supauit q̄sdā ta pbos z oratores sapiētissimos in orbe. Tertio qz ipa ꝓ amore castitatis ẏginalis maritimonii ꝓ ceteris scis ẏginib⁹ z mulieribz obtinuit a deo ꝓrogatiuas z ꝓuilegioz gratias vt supra omēs post virginē matrē chr̄i fuerit dignificata. Uñ de ea cōueniēter ꝓ sermōe accipim⁹ hec verba. Nō est tal' mulier ꝛc. In qb cōmēdat bs catarina ꝑcipue de trib⁹. z ꝓm hec ad bonorē eius tria mysteria ꝓ ꝓmone notem⁹.

Primū de pulcritudine puritatis. ibi. Et ita talis mulier in pulcritudine.

Secundū de altitudine sagacitatis. ibi. Et in sensu verboz.

Tertium de suffragamine celebritat̄. ibi. In aspectu. s. deuotoz.

B Circa ꝓmū de pulcritudine puritat̄ queritur. q̄re in castitate dicat̄ ꝓsistere pulcritudo aie. vt quāto bō castior: tāto corā deo iudicet pulchrior: Hec questio elicit̄ ex hoc q iurta premissum thema iudicat btā catarina pre ceteris mulieribz pulcrior nedū ob pulcritudinē corpis. sz ꝓ ob amorē castitatis. vt notat Francalcus Mat. in ser. Nā ex scriptura sacra pulcritudine castitatis admirabilē insinuat di. Sap. iiij. c. O q̄ pulcra est casta generatio cū claritate. s. sapiēcie dijne. q̄ cōsistit in cognitiōe fidei chr̄i. Sequit. Immortalis est em̄ memoria illi⁹: q̄m z apud deū ꝓta est z apud hoies. Et sic ps. Sed ad hec rñdet q vt colligit ex doctoz. dicit̄ ac sacra scriptura oīs anie chr̄iane pulcritudo merito attribuī castitati rōne quadruplici.

Prima accipit̄ ex ꝓte diligētis dei.

Scōa ex ꝓte cōformitatis chr̄i.

Tertia ex ꝓte pulcritudinis būane facie.

Quarta ex ꝓte sil'itudinis angeli.

Primo qz de⁹ z dñs iesus in castitate hoīs delectari legit̄ tāq̄ in floribus delectabilib⁹ z pulcherrimis. iurta illud Can. ij. Qui pascit̄ inter lilia: s. castitatis. vt exponit Bernar. Uñ Augustinus. O q̄ dulces sunt fruct⁹ castitatis z charitatis. quia in eis singulariter reficit̄ dom⁹ maiestatis. Item Chrys. sup Matth. Bone volūtatis

tes.s.z caste:sic suaues sunt apō deū quēadmo dū odoriferi flores. Sz certū ē q̄ de⁹ vitaſ non pōt delectari nisi in vero bono ſcō z deiformiter pulcro. qz de⁹ nō pt errare. vt pz p Anſ. g̃ ve pulcra est castitas: z ve pulcrificat aiam vt sit deo ababebit amicū regē.s.chm deū. Sz p ẽzriū de⁹ abominat imūdos vt putrida cadauera z fetida i stercoribꝫ suis iacētia. De q̄bꝫ Joel.j. Computruerūt iumēta i stercore suo. Greg. Iumēta cō/ purrescere i stercore suo ē carnales boies i feto/ re luxurie vitā finire. Scō ex pte ꝓformitaſ chr̃i. Nā castitas est diuine pulcritudini ꝓforma nitatis z p grām assimilatiua: ac chr̃i ihesu z ei⁹ matrſ imitatrix specialissima. g̃ est pulcrificatiua. Un Hiero. de decē abuſ. 6t. Pudicicia ē ornamētū nobiliū. exaltatio būiliū. nobilitas ignobiliū. purpura regalis. augmētū ois pulcritudis. Ni mirū q̄to aliq̄d assimilat sūme pulcro deo et chr̃o q̄ est candor lucis z speculū sine macula z boni/ tatis diuine imago. Sap. vij. tāto ꝓstat esse clarꝰ z pulcrꝰ. sic in ꝓposito. Ad id accipe exēplū tale. Videm⁹ q̄ si pſona aliq̄ de se nō sit tāpulcra: tū vestibꝫ regijs ornata cultrioribꝫ pulcrioꝛ reddit. sic aia ornata veste regia chr̃i z reginali marie. b est decorata castitate: ꝓfulgētē sumit pulcritudi/ nē. Un Hiero. ad Nataliā 6t. Virginitas pura z pura ē regalis. s. chr̃i. q̄ q̄sq̄ induerit eminētioꝛ erit. Sz p ẽzriū imundicia luxurie red/ dit boiem deformē z turpissimū sic nudū boiez iacentē in luto z sceno vel cloaca diaboli. Unde Jūs. de sum. bo. li. q̄. 6t. Principaliter diabol⁹ dñat boi p luxuriā. q̄ teste Job: dormit in locis humēdis. b ē lutosis z scenoſ carnis spurcicijs Exemplū de Magdalena: in q̄ put 6t in euāge lio: habitauerūt septē demonia. q̄ vniuersal'r oia cōprehēdunt fm Aze. qz ipa plene possidebat a domonibꝫ q̄diu virxit i luxuria. sz postea q̄ chr̃s ei⁹ cuerit p vite sanctitatē Ihr̃o accepta z Marie ꝓfulsit. Tertio pulcritudo castitaſ oñdit ad ſimilitudinē pulcre. s. faciei hūane. Nā videmus q̄ bois pulcritudo ꝓpue ꝓsideraſ z agnoscit i fa/ cie ip⁹ bois z ibi relucet. Sic pulcritudo casti/ tatis agnoscit z relucet in facie aie erntſ in chr̃i fi/ de. Un canit eccl'ia de vginibꝫ z castis sic. Pul/ cra facie sz pulcrioꝛ es fide beata catarina respu/ ens mūdū: letaberis cū angelis: itercede p nob. C Sed quare eccl'ia cōmēdat sctās vgines et castas mlieres de pulcritudine. Nā z de eis ad/ aptar z cātat illō. Ps. Specie tua z pulcritudie tua intēde. p̄spere. Ex.a.i. ad pſpicitatē tui z alio rū re imitatiū. ꝓcede p vīā mortalis vite. z regna felicit in celo cū chr̃o. q̄ est speciosus forma p fi/ lijs boim. vt eodē Ps. 6z. Rñdet q̄ potissima rō hui⁹ ē: vt p pulcritudinē faciei exterioꝛ discā/ mus adq̄rere z desiderare pulcritudinē iteriorē castitatis. Un in eodē ps. 6z. Omis glia filie re/

gis. i. vginitaſ z castitatis. ab int⁹. s. in vtute aīe p quā regnū cū chr̃o adq̄rem⁹. Aduertēdū g̃ q̄ sz Aug. li. de trini. alioſq̄ doc. ad pulcritudinē faci ei req̄runt p̄cipua tria: sic spūal'r in pulcritudine castitaſ hec tria req̄rūt. Prio req̄rit vt facies sit bñ ꝓportionata z parilit dimēsionata. Scō vt facies sit serena z viuacit affecta. Tertio vt sit lu/ culēter colorata sine aliq̄ macla. Spūal'r vt aia casta sit z pulcra corā deo req̄rit p̄mo vt sit in vir/ tutibꝫ parilit z bñ ꝓportionata. s. in fide: spe z cha/ ritate ac bono ope. Un Apoc. xxj. Joānes vidit q̄ ciuitas supna erat i q̄dro posita pulcra eccl'ia te latez. Glosa ibidē 6t q̄ q̄ttuoꝛ latera sūt fides spes charitas z bona opatio q̄ debent esse eccl'ia vt q̄ntū q̄s credit tātū speret. z q̄ntū speret tantū diligat. z q̄ntū diligit tātū opet. Un si vnū bozū defuerit i aia ñ 6t pulcra qz nō bñ dimēsionata. Scō req̄rit vt aia casta sit viuax z serena p pu/ rā ꝓsciam ita q̄ nullo pctō sit infecta. Un ps. Di/ lexisti iusticiā z odisti iniq̄. ꝓterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letic'e. Tertio req̄rit vt sit luculēter colo/ rata bñs cādorē puritaſ z rubedinē ignite cha/ ritaſ chr̃i z cogitatōis sanguis chr̃i. Un Can. v. scribit. q̄ dilect⁹ ē cādid⁹ z rubicūd⁹. Unde etiaz sctā Agnes vgo dixit. Sāguis chr̃i ornauit ge/ nas meas. Tal' g̃ castitas sine macla z opibꝫ p/ bata ac charitate deuota pulcrā reddit aiam.

Quarto pulcritudo castitaſ oñdit ex similitudine āgelica. qz vt Ahzy. 6t. Iz oēs sint res spūales: p̄ci pue tñ castitas res angelica est. p hāc em̄ singu/ larit' boies angel' assimilant. Nec Ahzy. sup Mat. Jōq̄ z Aug. 6t. Qui ñ nubūt nec nubunt sic an/ geli dei in ẽzriſ sūt. Sz qz Dion'y. ō diui. no. c. vj. teste. angel⁹ deiformi pulcritudie p̄clarissim⁹. g̃ aīa ineffabilē pulcritudinē bz p castitatē vt sit dei/ formis sic angel⁹ btūs. Propēea solēt angeli se/ pe visitare z ꝓsolari vgines z castos boies in ẽzriſ Exēplū de btā Katarina quā angeli septē vicibꝫ visitauerūt: imo z ipe chr̃s dñs eā cū vginibꝫ visi/ tauit. ptz in legēda. Primo q̄ dem angeli catari/ nā visitauerūt qñ cū chr̃o z vgine Maria sibi ap paruerūt. z chr̃s eā sibi despōsauit. Scō in car cere qñ āgel⁹ sibi p̄dixit q̄ suparz ozatores. Ter tio qñ fame ē cruciata angel⁹ in specie colūbe cā dide q̄ndie cibū afferebat. Quarto qñ fuit vberā ta z in carcerē posita angeli mlto i lumie ei⁹ vul nera pungebāt. Quinto qñ chr̃s cū angel' z vgini b⁹ sibi apparuit di. Ag̃sce filia creatoꝛē tuuz pro cui⁹ noie certamē subijsti. Sexto qñ ozauit chri stū vt rotas cōminueret. tunc angelus apparens ꝓfortās eam z rotas destruēs. Septimo quan/ do est decollata. tunc angeli ei⁹ coꝛpus deporta/ rūt z sepelierūt. D Sed quare hec: nisi quia eius puritas septem donis spūssancti fuit ple/ na z similis angelis. Hiero. de assumptiōe dic. Bñ angel⁹ ad vginē mittit. qz semp angelis est cognata virginitas. z p ꝓseq̄ns multum dilecta ꝓpter similem pulcritudinem castitatis. Un

Ecclī.xxvij. Volatilia.i.angeli ad sibi sīlia ꝙueniunt.z ytas.i.chīs ad eos reuertēt. Sz p ꝛtrarium fornicatores z imūdos demões visitāt ꝓpē imūdicā pcī septuplici malo. Prio q̄dē i vita se plꝰtētādo z ad varia pcā icitādo. Scdo i morte aiam rapiēdo. Tertio i iudicio diuio terribiliē accusādo z sniam dānatiōis ꝛ eos exptēdo. vñ Heb.xiij. Fornicatores z adulteros iudicabit deꝰ scz duriꝰ. Quarto ad infernū ptrahēdo z vtpote tortores solēt crudeliē tractādo. Quito i inferno aiam afflīgēdo. Sexto exprobrādo z ꝙfundēdo publice ac maledicēdo. Nañ.iij. Reuelabo pudēda tua in facie tuā. Septio post resurrectionē etiā i corpe torq̄ndo. Hzc. Quos icētores habuimus i culpis tortores habebimꝰ in penis. O g̃ pctōr age pniam: refrena carnē: dilige castitatez: aliocq̄n pīb in eternū.

¶ Circa scām de altitudine sapientie q̄ fuit in beata Catarina sit ꝓpositione q̄ in scā catarina cōmendat altissima z mirabilis sapientia in sue disputatōis victoria. Declarat. Nā si vnꝰ sapiēs disputās cū alio sapiēte magno: ꝙuincat eū magnꝰ illi honor ē. Si āt i vna disputatiōe vbi sūt multi sapiētes z doctores vnꝰ ꝙuicat oēs: maior honor est. Qd āt vna iuuencula puella ꝙuicat dn q̄ginta oratores sapientissimos z pbos toto orbe clarissimos nunq̄ ḃ audituz fuit nisi de ista scā catarina. Propēca bñ de ea dr. q̄ nō est talis mulier sup terrā i sapiētia. Sed q̄rit. q̄les ꝙclusiones z q̄lia argumēta vtebant in ista disputatione oratoꝝ cū catarina. Ad qđ rñr sic narrat i historijs q̄busdā q̄ q̄ttuor erāt ꝙclusiōes. Haz cū ventū fuisset ad disputādū vnꝰ sapiētū dixit. Proponat catarina coz̄ā oib⁹ qđ dicere velit vt audiamꝰ qm̄ ꝓter eā nos sumꝰ huc vocati vt disputemꝰ. Tūc scā Catarina dixit. Initiū fmonis mei est de dño Jesu crucifixo: q̄ cū pfē z spūscō vnꝰ deꝰ mōm creauit z in eo hoiem ꝙdidit: quē diabolꝰ inuidēs decepit z in pctm̄ induxit. ac eē morti obligatū reddidit. Cūq̄ nō posset hō aliē liberari: misit eꝰ deiꝰ filiꝰ chīs iesus carnē assumpsit i q̄ multꝫ miracul' cōprobauit se vere dei filiū ꝓ nra salute incarnatū: z sua passiōe ac morte ꝓ pctō hois satisfacieñ. hoiem redemit z in celū reduxit. Ex his g̃ pbi acceperūt q̄ttuor p̄cipuas ꝙclones iprobādas.

Prima de mūdi creatōe
Scōam de dei veri vnitate.
Tertiā de psonaꝝ in deo trinitate.
Quarta de diuia incarnatiōe z passiōe

Prima g̃ ꝙclusio fuit de mūdi creatione. cōtra quā pbi arguūt sic. Deꝰ habuit volūtatē ꝓducē di mōm: vel ergo illa voluntas in deo fuit ab eō no vel nō. Si dicas q̄ ab eterno fuit. g̃ mūdꝰ ab eterno fuit. q̄ dei volūtas semp implet z posita causa sufficienti z actuali ponit effectꝰ. ij. physic. Sicut g̃ deꝰ voluit ab eō no: ita fuit ab eō no. Si aūt dicas q̄ volūtas illa in deo nō fuit ab eterno sequit q̄ deꝰ de nō volēte factꝰ est denuo volēs. g̃ deus mutat in volūtate. mutat etiā ab otio in actū. qz icepit creare aliq̄d q̄ antea nil creauerat. sed hec fūt impossibilia i deo. g̃ seq̄t q̄ mūdꝰ nūq̄ est creatꝰ. Ad hec rñdit Catarina sicut rñdet am catholici doc. p̄cipue Bonauē. sup. ij. dj. xv. ar. j. q̄ deꝰ id qđ vult facere: ab eterno voluit illud. sed nō nisi in tpe fm suā sapiētiā ordinata to ꝓducere in effectū: z tūc ꝓduat. Sicut si ego a pncipio adolescēte semp habuissem volūtatē introdi religionē anno etatis mee. xx. ita q̄ illud nō facā an. Et sic i deū nulla cadit mutatio volūtatis. qz ab eterno voluit facere. sz sic z isto tpe q̄ pficere illā volūtatē ōcreuit: z ab eterno vt sic ordinata ꝓduceret. Nec etiā deꝰ de otio mutat z nūc cū de nō ꝓducēte fit ꝓducēs. sic nō mutat z nūc q̄tidie aliq̄ denuo ꝓducēdo. qz deus est ens simplicissimū agēs sepo q̄cq̄d agit. Un Boe. de ebdo. dr. Stabil' i se manēs dat cūcta moueri. Et Aug. plū tale ponit fm Scotū. Videmꝰ q̄ sol ignis luminosus si eras habebit crystallū vl' virtutē aut hmōi: sibiq̄ obiectū illuminabit illō. ita q̄ nil nouū erit i sole ad ḃ q̄ ab ipo fiat nouā illuminatio: q̄ fit in vitro. Sic i ꝓposito. ¶ Qđ aūt mūdus fit creatꝰ ꝓbat sic. qz si mūdꝰ esset sine pncipio: duraret in infinitū. Sz fm pbm. j. celi. c. vl. Infinito aūt nil pōt addi. qz qđ recipit additionē fit magis nil plꝰ ꝓ addi. qz qđ recipit additionē fit magis Infinito aūt nil pōt maius fore. g̃ durationi mūdi nil pōt addi. Sed cōstat ḃ esse falsum. q̄ pōt addi die addit reuolutio celi reuolutioi. z miro semp succedit variatio mūdi et rpe. g̃ mūdꝰ nō est eternus sed tpalis. Nā nullū mutabile est eternum. qz mutabile z eternū ꝛria sunt. Jē infinita comnus tā ꝓ tēpa z aialia ꝓ ꝛtinuā generationē z miro semp ti hoies: cū mūdꝰ nunq̄ fuit sine hoīe z aialibꝫ. Nā ꝓ hoiem sunt oia. ij. phyf. Et sic sequeret q̄ essent ifinite aie itellectiue eo q̄ sūt infinita combiles. quaꝝ nūer nec deꝰ numerare posset. ergo essent determinato nūero. Seq̄ret etiā q̄ oia corpora animaliū z hoium cū sint infinita nec celū nec terra capē possent. g̃ sequit q̄ mūdꝰ est factꝰ z qz non a se qz nil habet fieri a se g̃ a deo. Et sic ꝙuicti sunt de hoc pbi. Secūda cōclusio de deo veri vnitate ꝓtra quā pbi arguebant sic. Plura bona sunt melioza pauciozibꝰ. sed de deo est credū oīe qđ melius est. ergo melꝰ est ponere plures: imo inumerabiles deos q̄ vnū. sic pbi z gētiles ab antiquo renuerunt. Ad hec catarina sicut z Bona. sup. j. di. ij. rñdit. q̄ in creatura vbi ē augmētū bonitatis per additionē alteriꝰ boni: veritatē habet q̄ plura bona sunt melioza q̄ pauca. nō aūt ē habet veritatē in bono infinito quod est deꝰ. ¶ Un q̄ vnus solus ē deꝰ oim. ꝓbat sic. quia deꝰ est sūmū bonū quo maius ius excogitari nō pōt. Si ergo plures essent dii aut vnus bīet equalē bonitatē quā alter habet

unēnō. Si bñet: sequit. qz qō p suplatiuū ōz vni soli cōuenit. z vn⁹ nō est melioz alco. ḡ neuk esset sūmū bonū. z p ꝯns nō esset de⁹ nec ille nec iste. Si aūt nō bz vn⁹ eqlē bonitatē alteri. ḡ iste nō ē de⁹. Itē cū de⁹ sit oipotēs. si ḡ vn⁹ poterit facere de alio qꝫ ille nil possit. ḡ ille alⁱ non erit de⁹. vel si nō pōt: ipe nō est oipotēs. z p ꝯns nec de⁹. Jō pbs. xij. metapb. 8t. Entia nolūt mali disponi. et ideo oia ozdiank ad vnū p̄mū p̄ncipiū a q̄ depēdet celuz z tota natura. Mala est em̄ pluralitas p̄ncipū. sic ḡ vn⁹ p̄nceps oīm de⁹. Et sic ꝯuicti sē.

Tertia ꝯclo de trinitate pſonaꝝ in vnitate essentie diuie. Contra quā pbi arguebāt sic. De⁹ est simplicissime nature. ḡ nō pōt ibi esse trinitas pſonaꝝ. Ad qō Katarina rñdit sicut z doctores catholici: qꝫ hoc non repugt diuine simplicitati. qz diuina essentia vnica est in tribꝫ pſonis q̄ suis pꝛietatibꝫ distinguunt. Sicut in vnica aia būas potēcias: intellect⁹: z volūtas. Q Qaūt tmi buit in se sapiam vel verbū. sic ꝯcipiēs bz in se cōceptū. z hoc verbū est dei fili⁹. Est etiam amor q̄ p̄ ḡ sapia z amor i deo sē cadē essentia diuina. sed tñ distinguunt suis notiōibꝫ z pꝛietatibꝫ pſonalibꝫ. ḡ in vno sūmo deo colim⁹ sūmā sapiēciā z sūmā bonitatē amoris: vnicū deū oīm. et sic pbi de ꝟ ꝯuicti sūt. Quarta ꝯclo fuit de filij dei incarnatione z passione. Contra quā pbi arguebāt sic. De⁹ est ipassibilis z imortalis: est z icōponibilis z impmixtibilis. ḡ nō potuit icarnari nec pati aut mori. Ad ꝟ rñdit Katarina qꝫ de⁹ manā naturā manēs in sua gl̄ia. sed i natura humana passus est z mort⁹ p nr̄a redēptiōe z sanguē. z sic suā ineffabilē miscōiam z charitatē nobis exhibuit ac iusticie diuie satisfecit qñ penā p ꝯcis nr̄is in corpe pertulit sup lignū crucis. Unde ille de⁹ ligno q̄ pēdet ab alto. Cōclusit ḡ qꝫ ipe est fol⁹ de⁹ verus q̄ fecit oīa. Q Qēs aūt dñ gentiū demonia. Et sic oēs pbos ꝯuicit adeo vt nil possent ꝯradicere: ac eos ad chr̄m ꝯuertit. Q Qs ipius ceſar ignibꝫ tradi iussit: ac tādē Katarinā decollauit. Proseqre legendam de passione.

Circa tertiū de suffragatiōe deuotoꝝ bonoꝝ fantū beatā Katarinā z ei⁹ festū celebrantiū suffragiū causa brevitatis narrari vnū miraculū qō refert Discipul⁹ i suo ser. qꝫ scholarⁱ q̄dā i anglia festū eius cū diligētia celebrauit: petiuitqꝫ vt sibi impetraret a deo gr̄am q̄tinus pficeret in scia ad honorē dei z pri⁹ edificatiōez z i moribꝫ. Cōtulit aūt se ad generale studiū. z in brevi pfecit mirabiliter ac adepꝫ est magistriū. Unde rex Anglie audita fama ei⁹ ipm ad se vocauit z filiū sibi cōmisit ad instruendū. Cunqꝫ diligēter illū instrueret sed ille esset duri ingenij ac rebellis: accidit vt die q̄dā vellet disciplinare eū ꝟga. fili⁹ aūt regis interim qꝫ iste ꝟgā q̄reret exiliꝫt de camera z p̄ tem currens cecidit in aquā z sūmersus est. de q̄ territ⁹ mgr̄ recōmendauit illū z se sctē Katarine. Tūc piscatoꝛes statim accedēs. cū nauibꝫ reqrebant illū. sed nō est inuent⁹. Mgr̄ ḡ incarceratⁱ z oīs familia reg̃ turbat. Ille aūt i carcere ꝓtinuo inuocabat sctām Katarinā. Ecce aūt hora tertia diei seqnt̄ cū cantaret missa in parochia: fili⁹ regis ecclām intrauit habēs camisiā albā in q̄ aureis lr̄is septi erat illud p̄s. Da mihi intellectū vt discā mandata tua. Nec ḡ rex z regina audiētes: accurrūt z cū gaudio suscepērūt filiū sanū. Qui int̄rogat⁹ cor̄ā oīb⁹ narrauit qꝫ sctā Katarina eū sustentauit dulciter in aq̄ per diem z noctē ꝓpt̄ sui magr̄i oratiōnē. Et postmodū idem fili⁹ regis optimū sp ingeniū studēdi habuit. Rex ḡ cū oīb⁹ suis gauis⁹ ē z magistꝫ illū exaltauit ad magnos honoꝛes z dignitates. et rex ac regia corūqꝫ fili⁹ amodo oīb⁹ diebꝫ vite sue fideliꝫ seruierūt sctē Katarine. Tunc mgr̄ cōposuit illaz collecta De⁹ q̄ dedisti legē Moysi ꝛc̄. q̄ canit̄ de sctā Katarina. Unde claret qꝫ b. Katarina seruientibꝫ sibi suffragat̄ in oi necessitate. Noui z ego q̄ndā studētē i vniuersitate Kracouien. q̄ cuz ñ bñ posset pficere in studio: btām Katarinā inuocauit: z tādē mirabiliter pfecit. O ḡ gl̄iosissima virgo Katarina leta re regnans cū chr̄o z ora p nob vt per tua merita det nob gr̄az i p̄nti z gl̄iaz i futo. Ihm

De sancta Katarina Sermo. iij̄.

Dulte filie cōgregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Prouer. vl. z ad laudem hui⁹ festiuitat̄. Legim⁹ multas fortes scās ꝟgines z filias dei adoptiuas q̄ multas sibi cōgregauerūt diuitias spūales. Quaꝝ q̄dā congregauerūt p meritū ꝟgitat̄ z castitatis. Quedā meritō charitat̄ z cōtēplatiōis. Quedaz merito bonis operis exteriꝛis. Quedā etiā merito p̄dicationis. Nā licet sit ibidē multieribꝫ officiū p̄dicādi: tñ q̄busdā sctis ꝟginibꝫ z multieribꝫ fuit a spūscō ꝓcessum q̄dā p̄rogatiua specialis gr̄e: vt ptz de martha z magdalēa. Quedā isupꝫ ꝟgines ꝯgregauerūt diuitias spūales merito passiōis. qz ꝓpter chr̄m sanguinē fuderūt. Sz qm̄ btā Katarina his oībus modis p̄cellenter inter oēs ꝯgregauit. qa esse meruit ꝟgo castissima: sapia z bonis operibꝫ plena: p̄dicatrix z martyr. et iō cōuenienē de ea hec ꝟba dicunt. Multe filie ꝯgregauerūt rē. Juxta q̄ tria mysteria notabim⁹ de qbꝫ cōmēdat.

Primo de spūali thesaurizatione. ibi. Multe filie ꝯgregauerūt diuitias.

Secō de virginali appciatiōe: cum ōz. filie ꝓ virginibꝫ capiendo.

U

De sancta Catarina

Tertio de speciali sublimatiõe. cũ dr. Tu supgressa es vniuersas. Propẽ hec bñ de ipa dr illo Judith. xiij. Bñdicta es tu filia a dño deo excelso p oib⁹ mlieribꝫ sup trã. t b p alio themate.

B Circa pmũ de spũalibꝫ diuitijs q̃rit. q̃les diuitias adq̃sierũt scte vgies: t exẽplo earꝫ q̃les debeãt adq̃rere q̃z fideles. Ad qõ respõdẽdo Notandũ q diuitie sunt in differentia triplici.

Quedam sunt temporales.

Quedam sunt spũales.

Quedam sunt celestes.

Prio q̃dã diuitie sunt tpales. de q̃bꝫ Ps. Diuitie si affluãt nolite cor apponere. Hlo. Diuitias licet hre: sed nõ licet eis cor dẽ iberere. qz sic ad peccatũ inducũt. j. Tim. v. Qui cupiũt diuites fieri incidũt in tẽtatiões t i laqueũ diaboli t i desideria mlta t nociua q̃ mergũt hoiem in iteritũ. s. gehenne. Istas nõ licet congregare chriano sed potꝰ dispgere pauplibꝫ vt hõ sic p eas veras diuitias celestes adq̃rat. iuxta illõ Ps. Dispsit dedit pauperibꝫ: iusti. eiꝰ ma. in seculũ zc. Vñ Chrys. sup Mat. homi. vl. dr. Si vere bonũ esset aurꝫ hre: bñ vtiq; dedisset chis discipulis suis. Nũc ho ñ solũ nõ dedit sed t hre phibuit. q̃ nec vere diuitie sẽ rẽporales diuitie. nec bone: nisi sint moderate ad vsum necessitatis t pietatis. Has q̃ scte virgines t scta Catarina nõ cõgregarũt sed cõtempserunt. t pauplibꝫ erogauerũt. Scõe sunt diuitie spũales. t iste sunt vere bone q̃ vere diuites faciũt homines. Et consistũt in tribꝫ. Prio in sapia. Scõo in vtutibꝫ. Tertio in gra. Prio inquã in sapia. de q̃ Sap. vij. Inuocaui t venit i me spũs sapie t ppposui illã regnis t sedibꝫ t di. nil esse di. in cõpa. illi⁹. Infinitꝰ eñ thesaurꝰ ẽ ho. q. q̃ v. s. pti. facti s. a. dei. Sed b itelligit nõ de hũana sed de diuina t vera sapia. Sapiẽtia eñ dr q̃si sapida scientia. qz p ipam sapiũt hoi oĩa fm q mala vel bona sunt. Vñ Ber. Inuenisti plane sapiam si tibi sapiãt singula vt sũt. mala vt mala t detestãda. bona vt bona. t optia vt optima. C Vñ etiã apd phos t gẽtiles sapia reputabat in cognitione diuinoꝝ consistere t multũ honorabat. Nã phus. j. metaph. dr. Sapiẽtia est scia pmarũ t altissimarꝫ causarꝫ. Et infra dr: q sapia diuina res est. qz solus deꝰ eã maxie habet. t fm Simonidẽ solus deꝰ habet hũc honorẽ. i. sapiam. Dec phs. j. metaph. Ad qõ Valeriꝰ li. iij. refert exemplũ q i Milesia regione dũ q̃daz piscarent i mari t rete peciissent: vnꝰ hõ supuenies dixit. Vultis ne mihi vendere istũ tractũ? Aiunt. Volumꝰ. Et supuentione facta: piscatores i reti traxerũt vnã magnã mẽsam auri i q̃ erãt sculpte imagines deoꝝ. Dicta est aũt pcio inter illos. Nã piscatores dicebant. Nos nõ vẽdidimus tibi nisi pisces trahendos. Ille vo dixit. Ego emi fortunã huiꝰ iactꝰ. Cũ q̃z venissent corã ciuitate: cõsuluerũt de hũ deũ in suo idolo. q̃ rñdit q̃ dari deberet illi q̃ sapia cẽteris in mũdo esset pcellentior i signũ bonoris. Cũ q̃ fuisset missa vni de sapientibꝫ mũdi: ille tolute tenere: reputãs se minꝰ sapiente. misitq; alteri. qui ille tertio. Et dr in expositiõe plogi biblie: finaliter puenit ad Salomonem q̃ pcepit et fecerauit deo suo cam q̃ dr famosissima solis mẽsa. de q̃ memit. s. Pierius in plogo biblie.) .ca. Si g̃ pagani phi diuinã sapientiã sic bũl'r venerabant t se indignos reputabãt ac aurꝫ pciebãt. multo fortꝫ chriani debent esse bũiles t mũdi pceptores amore sapie chriti. scz fidei q̃ se diligẽtibꝫ vitã pmisit eternã. Ideo q̃ Catarina t scte virgines hũc thesaurũ sapie vere. cõgregare curauerũt p quã deo placuerũt. Sed cũdo spũales diuitie pcistũt in vtutibꝫ earꝫ opus est. Ite Aug. de moribꝫ ecclie. Utiꝰ facit amantem esse optimã. Et Seneca i epla. Utiꝰ excolit hominẽ t sup oia chara mortalibꝫ collocat. has cõgregauerũt vgies. Tertio spũales diuitie consistunt in gra dei q̃ realit idem est qd charitas fm Scotũ. Vñ Aug. sup Joã. ser. ix. dr. Quid diues est charitas q̃ si desit frustra habent cetꝝ. si adsit recte habent oia. Propter ea Apoc. iij. Suadeo tibi emere aurꝫ ignitũ. s. charitatẽ vt locuples fias D Sed q̃rit. qualiter possit hõ adq̃rere vel habere charitatẽ t gra dei thesaurꝫ? Ad qd rñdet fm doc. q vtutes t gra dei sũt tãnobilissimi effectꝰ q hõ non põt ex pprijs laboribꝫ eos habere: sed solus deꝰ pfert t opat in hoie: sic ait Aug. super Hak. iij. Possumꝰ eñ nos deo cooperari vt habeamus q deꝰ sp pstõ ẽ dare: si nñ hõ velit suscipere faciẽdo qd in se est. Ideo q̃ iercusabilis est hõ si nõ habet gram vel vtutes. Debemus g̃ cooperari deo vt largiat t opet in nob virtutes t gram. Et hoc facimꝰ q̃druplicit. Primo diuinis inspirationibꝫ p libeꝝ arbitriũ pcemnẽdo. Scõo vigilando. Tertio bũiliter nos recognoscẽdo. q̃ sine nra sufficiẽtia ex deo est. ij. Cor. iij. Quarto deum orãdo vt det nob vtutes t gram. Si hec fecerimꝰ in vtutibꝫ diuites erimus.

Tertie diuitie sunt celestes. s. q̃ pcistũt in gliosis pmijs beatis. Vñ Greg. in homel. dñice septuagesime: dr. Fallaces diuitie sunt. s. mũdane q nñe mẽt inopiã non expellũt. Sole diuitie vere sunt que nos diuites virtutibꝫ faciunt. Si g̃ fratres charissimi diuites esse cupitis: veras diuitias amate. si culmen vere honoris q̃ritis: ad celeste regnum rẽdite. si gloriam dignitatũ diligitis: i illa supna angelorũ curia ascribi festinate. Dec Greg. De istis diuitijs hortat nos chs dñs Mat. vj. d. Thesaurizate vob thesauros i celo vbi nec tinea nec erugo demolit. et vbi fures nõ effodiũt. Aug⁹. O q̃ felices t beati q̃ in hac pegrinatiõe sunt sollicati vt bona eop in eterna pria pferuent. qz b bte est vtus. sed ibi esse est felicitatis. Scte vgies has diuitias congregarũt. summo studio in q̃bꝫ Catarina supgressa est ceteras specialibꝫ puilegijs: vt infra dicemus. g̃ &c.

E Circa secm de pciositate ginitatis qritur Utr er pciositate ginali ois ygo sit melior z p amabilior deo glibet boie existere in statu vidua li z cōiugali. Rō qstiois. qz stat⁹ ginalis pcellit statū cōiugalē z vidualē. j. Cor. vij. Qui matri/monio iūgit ginē bñ facit. q nō iūgit melⁱ faē ois ygo pcellit. Sed ad hec rñdet fm Rayne. in sūma turra sniam scti Tho. ij. ij. q. clij. qr quis ginalis stat⁹ sit melior de se z simplr qz stat⁹ cō/iugalis et vidualis: tñ ex b nō seqr qr ois virgo or. sicut a siti. gdus sacerdotalis melior est laica/lis: non tñ ois sacerdos melior est laico. imo qñ/q aliās laic⁹ regit maiorīs scitat⁹ plūs pfbytes. ris. Ite stat⁹ religiōis melior ē z sanctior statu se/culari. sed qñqz ptingit qr vn⁹ secularis sanctior est z deo charior plūs religiosis. Sic licz ygialis stat⁹ sit melior z sanctior cōiugali z viduali: pōt tñ cōiugata aliq vel vidua esse melior z sanctior ac deo charior plūs ygines. Sed quō b possit qs facere vt melior sit corā deo qz ygo Notādū qr pcipue. pter tria ptingit meliorē esse cōiugatā vel viduam multⁱ ygines et pferri.

Primo pter fortiorē obseruātiā castitatⁱ.

Secdo pter aliquā excellentiā vtutis.

Tertio pter maiorē grām charitatⁱ.

Pmo inquā ppt fortiorē obseruantiā castitatis qi pōt esse qr cōiugalis vl vidua habeat animuz magⁱ paratū z fortiorē ad seruādū castitatē suā: ita qr si oporteret se morti exponere p seruāda ca/stitate magⁱ. prompte z pstāter exponeret qz illa q est actu ygo. et sic talis melior est tali ygine. Un Aug. li. de cōiuga. bono. dr. Ego nō sum melior qz Abraam: licz melior sit castitas celibū qz casti/tas nuptiaꝝ. Et subdit rōnem dicēs. Nō em ego hec ago: ille melⁱ egisset si tūc eptis agēdū fuisset. Aug⁹. D q hō ama fortit castitatē. Se/cūdo ppt excellentiā alicuⁱ vtutⁱ. Pōt em esse qr ille q nō est ygo habeat aliquā in se vtutē excel/lentiorē quā nō hz ygo. et tūc ille. s. pferr tali ygi/ni. Sed q sint tales vtutes Notādū qr vna est pcī spūalis immunitas. Un Hiero. Quid pdest carnē hīre ygineā si mentē qs habeat pcō inqna/tam. Sicut exēpli gra. multe sunt mō ygies z ca/stitatē vouētes: q tñ ira: inuidia: detractiōe plene sunt: vana gl'ia z hmōi. Aliq aūt ptingata ab his munda est. et talis pferr zē. Alia est humilitas. qz vt Aug⁹ dr. hūilis coniugata pferr supbe ygini nēciat obedientē. Aug⁹ de viduita. di. Quis nescit obedientē mulierē ygini inobedīeti ppo/nendā. Quarta est monastica vita. Aug. Nemo ygni puro ygitatē pferre ausus sit monasterio. Quinta est martyrū gl'ia p quā coniugata pferr virgini fm Aug. li. ō virginitate. Tertio ppter magnitudinē charitatⁱ, preferr corrupta ygini q ad pmiū essentiale: vt patet de Petro apl'o et de Magdalena q pferunt mrⁱ ygini. Un Ber. sup Cant. ser. xxvij. Untuscuiusqz anie qntitas ex charitatis qntitate pēsanda est. Idem in epla Tolle charitatē: castitas deo non placet. Ex istis accipe hoc documentū qr qcūqz amisit ygnitatē licz illā recupare nō possit q ad aureolā: tñ pōt tāta merita adqrere vt eqparet ygini vel eriaz pcellat. Et hec pōt p ardua vtutū opa z p magnā charitatē. Un Hugo de arra spon. dr. Amor fer/uens ipsi⁹ dei cōsuevit corrupti integritatē redde/re z integris castitatē pseruare. Si olim peccasti et meretrix fuisti: noli despare cū tam deū aman/do possis parta merita ygitati recupare. O mi/ra dei nri benignitas q nob puidit misericordiē pcōtib⁹ vt valeam⁹ ad celestia sublimari. Acci/piamus g o charissimi exēplū de scta Catarina z sctis ygin⁹ vt eaꝝ exēplo congregare studea/mus thesauros meritoꝝ.

F

C Circa tertiū de speciali sublimatione. s. Catari/ne fit p pclusione qr bta Catarina quasi chara re/gina speciali honore sup ceteras ygies a christo est sublimata. z pater p plures honores ei⁹ pse/queñ. ex legēda. Primo honorauit eā in origis nobilitate. qz filia fuit regⁱ z nobilissima regina. Et qz a chīo Jesu data miro mō ad ruinā idolo/rū. patuit ser. j. D. Secdo in conuersione: qz chīs cū matre z multitudie angelorū sibi apparuit: vt patuit ser. j. E. Tertio in despōsatione. qz mirabi/liter eā anulo sibi dato despōsauit. ptz ibi. Quar/to in disputatione. qz sibi dedit victoriā sup oēs sapiētes mūdi oratores. vt claruit ser j. B. Quin/to in carcere. qz ipaz visitauit cū multitudine an/gelorū z virginū. patuit ser. j. D. Sexto in fame. qz. s. eā celesti cibo per angelū refecit apparentē in specie columbe. Septimo in oīonis exauditiōe. Octauo i cuocatiōe celesti z aptiōe. Nono in de collatiōe. qz lac p sanguie sudit. Decimo i sepul/ture exhibitiōe. qz angeli corp⁹ eius trāstulerūt in mōtē Syna: vbi sibi sepulcrū fecerūt z hono/rifice tumulauerūt. Hec claret ser. j. D. Undeci/mo in miraculorū illustratiōe. qz ex ei⁹ ossib⁹ ide sinenᵗ de sepulcro oleū manat qd cūctorū lāgui/dorū corpa sanat. B Dicit etiā qr sepulcra ei⁹ religiosi fuāt. z qr claues sepulcri nō dāt nisi fra/tri ygini. qz null⁹ pōt custodire corp⁹ ipius nisi sit virgo. vt hoc refert etiā Fran. maro. in suo ser. Nam si ali⁹ accesserit diu viuere nō pōt. sed ygo debet custodire. Cū aūt mortu⁹ ille fuerit: eligūt alū fratrē sctm: z oīone ac ieiunio premissis ma/nus illⁱ lauāt. z ex oleo qd manat de ossib⁹ sctē Catarine in ei⁹ palma mittⁿt. si sine lesione oleū illud manū ptrāsit z opposita pte effluit: claues z cella illi assignāt. si aūt oleū in manu stat nec p/transit: alius eligit donec ygo dignus inueniat. Que diuino miraculo chīs Jesus ad honorem sctē Catarine facere dignatur. D Duodeci/mo chīs honorat Catarinā in suorū devotorum suffragatōe. vt em refert Discipul⁹ i ser. bta Cata/rina a chīo b p honore pulegij hz vt nūqz vl'ra/ro permittat dānari sibi seruiētes. Un legit qr qdā

canonicus male vite fuit bñs plura bñficia, sed beatã Katarinã in deuotione magna habuit. q̃ dã nocte hui⁹ canonici capellan⁹ vir deuot⁹ in visione vidit q̃. s. canonic⁹ ille simul cũ q̃dã p̃sbytero quẽ sepe cõmẽsalẽ habuit z seculariter viuẽtẽ ambo ad iudiciũ tracti sunt. Judex aũt sniam voluit dare vt ambo illi decapitarent. Sed btã Katarina itercessit p̃ suo deuoto. s. canonico apũd iudicem vt sniam adhuc p̃ annum differret. z sic se emendaret. sed ille p̃sbyter nõ bñs intercessorẽ decapitat⁹ est. Mane facto narrauit capellanus visionẽ canonico. z ad domũ p̃sbyteri illius accedẽtes: eũ subitanea morte defunctũ inuenerunt. Quo viso canonic⁹ p̃territ⁹: bñficia plura resignauit: z ordinẽ Cistercien. intrãs: vitã bñ finiuit. Item ipa habet etiam meretrices saluare. Uñ legit q̃ q̃dã meretrix p. xx. annos p̃durãs in meretricio nil boni faciebat nisi q̃ vigilias sancte Katarine ieiunabat z in ei⁹ festo ad eccl'iam ibat z cũ cõtritione beatã Katarinam inuocabat z se emẽdare p̃mittebat. sed iterato tãdẽ recidiuabat. Anno aũt. xx. sic coram imagine sctẽ Katarine plorans: ecce imago illa magñ cecidit sup caput ei⁹ z mortua est. Cuncq; pl'us videns sepelire eã curarent: ecce surrexit z narrauit q̃ btã Katarina ostendit ei penas dãnatorũ z gaudia bonorũ. z impetrauit a chr̃o vt reuiuisceret ac p̃niam ageret z cõfiteret. z cõfessa est sacerdoti. Postmodũ aũt nũq̃ mortal'r peccauit. sed in bono finiũt. Item in bõ regno frater q̃dã deuotus ordis minorũ vicarie Hungarie vt a fidedignis fratribus audiui dũ in vita foret deuot⁹ sctẽ Katarine: in hora sue mortis astãtibus fratribus dixit q̃ btã Katarina adesset consolañ. z sic spm̃ feliciter emisit in gr̃a actiõe z oratiõe. ¶ Preterea narrat in legẽda inter supadditas legẽdas q̃ eps q̃dã Mediolanens⁹ Sabin⁹ noie vir vite venerabilis: sic refert Petrus Raueñ. li. gestorũ notabiliũ. post matrẽ dñi sanctã Katarinã in deuotione ab infantia habebat: z ipam oibus sacr̃is ministeriis p̃ferre solebat vtpote admirabilẽ fidelissimã. Cuz q̃ p̃dictus p̃sul cum abbate Theodoro de mõte Cassino z duobus capellanis ac militibus z. xv. seruis sepulcrũ dñi visitassent: inde montez Syna adierũt. Et ecce dux q̃dã thurcorũ feror a Soldano rediens cũ multis armatis illis occurit ac eos p̃emit. Epm aũt z abbatẽ lingua: oculis: auribus: naribus: manuũ z pedũ sũmitatibus p̃uauit. z sic semiuiuos vt veberẽtur ad tũbã ministris p̃cepit di. Nunc videbo q̃d vobis valet hui⁹ sepulcri visitatio. Cũq; ad tũbam ministris venissent: abbas cõtinuo expirauit. Epus vo vt potuit orauit. Et ecce circa noctis medium mons tot⁹ cõtremuit: ducẽq; cũ suis tãt⁹ pauor inuasit vt cũ fugere vellent neq̃rent. tantũ etiã lumen ibi resplẽduit vt dies clara crederet z mons Syna vt sol radiaret. Interea sctã Katarina ex tumulo p̃cessit z sui deuoti oia vulnera illa tangens sanauit. Ille pulcritudinẽ ei⁹ videns z ferrnõ sustinẽs: corruit. quẽ ipa p̃ duos angelos iussit erigi. z dixit. Stãta eã stantes p̃cepit de terra elcuari. z dixit. Stãto mi chare q̃ dñs Jesus sponsus me⁹ re z oẽs me honorantes h z in futuro gat⁹ est honorare. Et q̃ p̃didisti. p̃ me linguã tuã vir i. p̃prio idiomate expeditã: ecce cõmodaui tibi linguã meam in greco z latino pritissimã. Preterea noueris oẽs aias familie tue esse in sinu Abrae. Facta aũt die crastina cum missaꝝ solẽnia celebrauerit: de oleo qõ exudat de tumulo meo singula mẽbra abbatis mortui p̃unges z suscitabit: ac ad vigorẽ pristinũ reformabit. Dis dictis sctã ẏgo p̃tifici anulũ pulcrosũ dedit z chartulã aureis lris scptas: z disparuit ac mir⁹ odor ibi mãsit. Chartula vo tres versoꝝ lineas habebat hoc ordine scptas. Prima Sabine: be lre sunt inter me z te signa dilectionis ppetue. Secũda. Fecit tibi meritũ ingens dolor facier tibi gaudiũ vehemens amor. Tertia. Dum cem baptizabis: sanꝝ ad ꝑpria remeabis. Sicq; decẽnio expleto laudabiliter mecũ eris i celesti patria. Cuncto q̃ die: dux montẽ ascẽdit z videns epm sanũ celebrantẽ obstupuit. vidit etiã q̃ abbatẽ mortuus de oleo p̃unxit: z mor oĩbus mẽbris renascentibus sanat⁹ est. Cõpũctꝰ q̃ z lachrymis p̃fusus fidem amplectit z cũ mlt̃is nobilibus baptizat: oĩa q̃ habuit vendidit: z illi⁹ eccl'ie monasterio fratribus ac pauperibus distribuit. Monasterio q̃s virginũ ꝑstructo z ditato possessiõibus: postremo babiti monachalẽ suscepit ac chr̃o z Marie ac catharine deuotissime militauit tota vita. Sanctus vo Sabin⁹ cũ post decẽniũ ad extremũ venisset dignũ deo spm̃ efflauit. Qz cũ lingua ei⁹ in ore minime appareret: nulli dubiũ q̃n gl'iosa Katarina eã tulit que suo deuoto p̃ decẽniũ ministrauit. In hui⁹ gl'iosi ep̃i memoriã anul⁹ z chartula apud Mediolanũ vsq; hodie seruant. O q̃ charissimi accedam⁹ z ozem⁹ vt dñs ihesus p̃ merita sctẽ Katarine det nob gr̃am i p̃nti z gl'iaz i futuro ẽmẽ.

In dedicatione ecclesie Sermo. I.

Elegi et sanctifica

ui locũ istũ vt sit nomen meum ibi in sempiternuz: z p̃manebũt oculi mei z cor meũ cunctis diebus. ij. Par. vij. Dec verba dixit dñs de tẽplo q̃n Salomõ edificauit illõ. apparuitq; ei dñs di. Elegi z sanctificauit locũ istũ. i. tẽplũ vt applicaui z dedicaui meo cultui. In q̃bus vbis dñs cõmẽdat subsequẽter tẽplũ z fideles deuote visitãtes illud de tribus. Primo de diuini nois portatiõe. q̃ posuit de nomẽ suũ in tẽplo. z iõ q̃ illud freq̃ntãt nomẽ dei portãt z sub noie dei censẽt electi tãq; filij. Uñ Chr̃ist. Qui p̃uũ est boni filij domũ patris sui freq̃ntare. Qui aũt potꝰ volũt ire ad taberna q̃s ad tẽplũ signum est q̃ sunt de nũero filiorũ diaboli z dãnationis.

Scõo cõmẽdauit de speciali dilectiõe. q̃ posuit

Sermo CIII

bens cor suū.i.amorē erga orantes in tēplo.dñi dicit q̄ de⁹ tales. Tertio de oīonis exaudicōe qz posuit oculos suos in tēplo.s.ad aspicien dū z exaudiendū oīones fideliuz inibi fusas. Unū et ibidez ait dñs. Oculi mei erūt apte z aures mee erecte ad orationē eius q̄ in loco isto orauerit. Q̄ nūc elegi z sanctificaui locum istū zc. Et qz bodie celebrāt dedicatōis huius ecclie festuz: merito accipimus p sermone hec ꝓba thematis. Juxta q̄ tria

Primū de ecclie electōe. qz ōr dñs. Elegi.s. ad habitandū. Secūm de ecclesie ꝓsecratiōe. qz subdit. et sanctificaui locū istum. (dei cultū

Tertiū de ecclesie visitatiōe. qz ibi invocabit nomen dei z gra inuenit.

Circa p̄mū de eccl'ie vel tēpli electōe q̄ritur primo debuit eligi z deputari aliq̄s locus ad cultum dei. sicut claret in deputatōe tēpli. Et rō. qz deus locō nō ꝓcludit sed vbiq̄z est sm essentiā: potentiā: et p̄sentiaz. vñ ysus. Enter potent de⁹ est vbiq̄z sapiens. Ideoq̄z de⁹ vbiq̄z p̄t eē bñ adorari. Unde Act. xv. Deus q̄ fecit mundū z oīa q̄ in eis sunt. hic celi: terre cum sit dñs: nō in manufactis tēplis habitat zc. Unū ḡ videt q̄re de⁹ sibi specialē locū elegit. Rñdendo ad hec sm Tho j. ñ. q. cliij. et .ij. q. lxxxiij. Notādum est q̄ in adoratiōe dei z oratiōibus fidelis duo ꝓpria ꝓsiderari p̄nt. Unū ex pte dei q̄ colit z adorat qui est vbiq̄z. et ideo q̄ ad deū nō ē necessari⁹ locus aliq̄s ad adorādū deū purādus. qz vbicūq̄z: siue in agro: siue i domo: siue etiā in lecto q̄ iaces: aut in carcere: optime et eq̄ bñ adorari p̄t de⁹ q̄ oīa ꝓspicit. Ita z rex Ezechias in lecto adorauit. z Manasses rex in carcere. z multi alij i nouo testa. martyres q̄ miracula exaudicti sunt. Secūdū in adoratiōe cōsiderat ex pte hois ad adorandū deū nō. ꝓpe deū sed ꝓpe adorātes hoies triplici rōne: vt oīo hoim magis exaudiat. Primo ꝓpter deuotionē. qz in ecclia vel tēplo magis incitat pli deuotio ad adorādū z deū inuocandū. Tū ex ymaginū deuota repsentatiōe q̄ ibi cōspiciunt. Tū ex pūria corpis z sanguis dñi in eucharistia q̄ ibi seruat. Tū ꝓpe sacra mysteria diuina q̄ ibi agunt. Secūo ꝓpe oīonis auxilia vt exaudiat a deo magis q̄ si alibi fieret. Primo ratione. qz oīo facta in ecclia adiuuat multiplicit ad exaudiat a deo magis q̄ si alibi fieret. Primo ratione. qz oīo facta in ecclia adiuuat multiplicit seruat reuereter. qz vt ōr Hen. de Hassia. sic oīo patronis iuxta chīm i cruce pēdēt. ampli⁹ ē exaudita cū dixit. Memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. qz chīs nō solū sibi ventā ꝛz paradisuz eo dē die sibi ꝓcessuz se repromisit di. Hodie mecū eris i paradiso. i. deitatis visiōe. Hoc aūt sibi chīs nō ꝓmisisset si alibi q̄s in pūria chīi passi tunc exoraret. Sic hō q̄n orat coram ꝓsentia eucharistie q̄ est memoria passionis chīi: facili⁹ z ampli⁹ exaudit in q̄cūq̄z oratione z adiuuat exaudiri ꝓtute passionis chīi. Secūo adiuuat p oīm sanctōz illoz intercessionē q̄z ibi reliq̄e habent vel sepulcra. Duis ei scit q̄t saluati in illo cimiterio vel ecclia sit sepulti q̄ tū oēs orāt p illis q̄ in ecclia deuotiūs orāt. z etiāsi q̄z canonizatoz sanctōz reliq̄e vl corpa ibi habentur. Unū Eccli. xlix. Ossa ꝓphaz pullulāt de loco suo. s. p suffragia. Tertio adiuuat oīo i ecclia p oēs sanctos q̄z imagines ibi habent q̄ in eis venerant. Quarto p sciā vel sanctōs in cuius nōie ecclia est ꝓsecrata. Ex qbus patet q̄ oīo hoīs in ecclia facta multiplicit iuuat. Tertio ꝓpter multoz ꝓpinquōz cōcursum z aggregationē. Et q̄ fit vt chīs in medio eoz exaudiat assit. iuxta illud Matth. xviij. Ubi sunt duo vel tres in nomie meo congregati ego in medio eoz sum. Ideo Leo papa. Si duos velit exaudire: multo ampli⁹ vbi multa milia orāt.

¶ Ad p̄missa possumus p exēplo ponere qđ dicit Aristo. li. x. de animalibus. q̄. s. apes in aluearibus suis solēt naturali instinctu regi edificare domū z habitationē in medio eoz z custodiunt eum. Et cū egredit: oēs exeūt post eū z faciūt sonū cū gaudio ꝓducētes eū. Siq̄ aūt offenderit regē accedit z ꝓpio aculeo se mordēs coraz rege se occidit. vt ptz etiā p Amb. in hexame. Nā mori p rege inq̄t pulcrū putāt. Spūaliter p apes intelligunt fideles q̄ debent regi. i. chīo edificare in corde domū: z etiā domū materialē. i. ecclīam ornādo. z sbēt chīm laudare ac imitari. Si aūt offenderit q̄s: debet ꝓpio aculeo. s. doloris z penitentie malicia in se primere abnegando se. z seq̄ debet chīm vsq̄z ad mortē. Unū Eccli. xj. Brevis i volatilibus est apis z initiū dulcoris habet ei⁹ fructus. q. d. sm Ly Apis hz q̄dē in respectu volatiliū corp⁹ breue. i. paruū: z tñ facit meliozē fructū dulcoris q̄z facit milu⁹. sic freq̄nt ille hō q̄ est minoris apparētie (qz se hūiliat) est meliozis existentie. s. apud deū. Et sic fidelis q̄ se z suas offensas recoḡscit z hūiliat ecclīam dei freq̄ntat: dulciozem habet deuotionis gram z melioz est coraz deo q̄z hō magne dignitat⁹ z diues q̄ raro vadit ad ecclesiā: raro se hūiliat deo. Lu. xviij. Qis q̄ se exaltat hūiliabit: z q̄ se humiliat exaltabit.

Circa secūm de ecclie sctificatiōe sive ꝓsecratiōe q̄rit: q̄re ecclia ꝓsecrat. Rñdet sm doc. q̄ huius plures sūt rōnes: q̄ ad tres reducunt. qz aliq̄ accipiunt ꝓpio ex pte dei. Secūo ex pte tēpli. Tertio ex pte nri. Primo ex pte dei accipit rō. s. q̄re ecclie cōsecrant. Prima ꝓpter sanctā dei laudem z bonorē. qz ibi de⁹ specialit⁹ laudat in septē horis canonicis. iuxta illud ps̄. Septies in die laudē dixi tibi (dñe) sup iudicia iusticie tue. Pio q̄ dem laudat officio matutinali. qz in media nocte chīs natus est. z i media nocte captus est a iudeis. z tūc cepit nostrā redēptionez. Addunt etiam laudes matutinales p laude in aurora. qz tunc chīs surrexit. Et in veteri testamēto tūc egyptios sūmersis filios israel libauit. Ideo tūc gras agi-

mus. Scdo laudat deus in eccl'ia p hora pri
ma diei.qz tūc chīs Pilato pſentat⁹ eſt.z qz tunc
ſurgēs apparuit mulieribꝫ. Tertio laudat ho
ra tertia.qz tūc chīs a iudeis acclamat⁹ eſt vt cru
cifiga t:tūc ad colūnā eſt ligat⁹ z flagellatus. Et
tandem hora tertiaꝫ ſpūſcm̄ miſit diſcipulis.
Quarto laudat hora ſexta.qz tūc eleuat⁹ eſt in
cruce z tenebre facte ſunt in vniuerſa terra. Et qz
tunc in die aſcenſionis cum diſcipulis diſcubuit
Quinto laudat in hora nona.qz tūc chīs ſpm̄
emiſit.z miles lācea lat⁹ aperuit.z qz tūc chīs i ce
lū aſcēdit. Sexto laudat in veſpertina hora.qa
tūc chīs pedes diſcipl'oꝝ lauit z corp⁹ ac ſangui
nē in euchariſtia inſtituit. Tūc etiā diſcipulis in
Emaus i ſpecie pegrini poſt reſurrectionē ſe oſtē
dit. Septio laudat cōpletoriꝫ hora.quia tunc
chīs in monumēto ē incluſus.z tādē die reſurre
ctiōis diſcipul' tūc apparēs pacē nūciauit. Luz ḡ
p dicte hore ſint p alijs horis diei ꝓuilegiate certꝫ
diuis bñficijs exhibitiꝫ.ḡ i his de⁹ laudat. Se
cundo ꝓſecrat ꝑpē dei z angeloꝝ inhabitationē.
ḡ dicit Ps. Domū tuā dñe decet ſcitudo. Nam
ſpecialit⁹ de⁹ manet in ſctō tēplo.ſ. p ſpecial' gr̄e z
bñficij inibi exhibitiōez.iuxta illō Apoc.xxj. Ecce
tabernaculū dei cū hoīb⁹ z habitabit cum eis.
Itē realit̄ manet chīs i ſacro euchariſtie qō in ec
cleſia ꝓſecrat z ꝓſeruat:ſic ipe chīs ꝓmiſit Mat
thei vl.dicēs. Ecce ego vobiſcū ſū vſqz ad ꝓſū.ſe
culi. Deniqz ibi angeli aſſūt coꝝ dño ſic z i celo.
Uñ ſic celū empyreū vbi de⁹ cū angel'is habitat eſt
ſctiſſimū:ita q nil coinq̄natū intrare poterit in il
lud Apoc.xxj.ita tēplū debet eſſe ſctificatū.qz de
us nō niſi in ſctō habitat. Ps. Tu aūt in ſctō ha
bitas laus iſrael. ℣ Sed q̄rit.q̄liē angeli dei
in tēplo aſſiſtūt:aut q̄d ibi facere hñt. Rñdet q
ibi habēt facere angeli p̄paue tria. Primo q̄dē eu
chariſtie reuerēter aſtare. Uñ Gre. de ꝓſe. diſt.ij.
Quid ſit.ōt ſic. Quis fidelīū dubitat in ipa īmo
latiōis hora ad ſacerdotiꝫ vocē celos apiri atqz in
illo ieſu myſterio angelorū choros adeſſe:ſūma
mis ſociari. Scdo in eccl'ia angeli hñt pſallenti
bus z orātibꝫ ſe ſociare. Ps. Preuenerūt pnci
pes ꝓiūcti pſallentibꝫ.i angeli ſociati pſallentibꝫ
in medio iuuen. tympaniſtriarū.i.aiaꝝ iubiloſe
deo laudantiū. Tertio in eccl'ia hñt angeli orati
ones z deuotiōes coꝝ deo offerre z p erauditio
ne interpellare. Unde angel⁹ dixit Tob.xij. Uñ
orabas cum lachrymis ego offerebam oratiōes
tuas dño. Berñ. Si videremus ocul' quō p̄nci
pes.i.ſcti angeli p̄uenīūt:cōiūcti pſallētibꝫ offert
deo oꝛones z vota:referūt dona:diſcurrūt inter
ſponſum.i.chīm:z ſponſam.i.aiaꝫ ſcrām z inter
pellāt.p nob aures diuine pietatiꝫ. Tertio eccle
ſia ꝓſecrat ꝑpē tēpli vel loci emūdatione z diabo
lice ptātiꝫ inde expulſione:ne ibi latitare poſſit ſer
pens antiqu⁹. Refert em̄ Gre.iij.dial'. q cū Ar
rianoꝝ q̄dā eccl'ia fidelibꝫ reddita cōſecrare ab
ep̄o:pl's ibidē ꝓgregat⁹ ſubito porcū inē pedes
ſuos huc illucqz diſcurrere ſenſit.z p ſanctaz eri
uit.nec ab vllo videri potuit.oēsqz in admiratio
nē cōmouit.q̄ dñs oſtēdit q īmūdus habitator
de loco exierit. Sequēti nocte i eccl'iaꝫ eiuſdē eccle
magn⁹ ſtrepitus factus eſt acſi aliq̄s ibi errādo
diſcurreret. Et tertia nocte adhuc ḡuior z terribi
lis ſonus increuit ibidē:ſtatimqz receſſit:nec am
pli⁹ apparuit.q̄ innotuit q a loco q̄ dū tenuit,
rat q̄ coact⁹ exibat. Pec Gre. Quarto cōſecrat
eccl'ia ꝓter noſtrā ſanctificationē p ſacroꝝ imbꝫ
ammiſtrationē:ac orationū nr̄aꝝ facilioꝛē inibi
erauditionē:ac bñficioꝝ dei inibi receptionē. Ps
ibi eccl'iaſtica ſacra recipim⁹:ibi miſcebim⁹ z ꝓfas
ſuſcipim⁹:ibi ſepelimur: z ibi corpa nr̄a ad gene
ralē reſurrectionē reſeruant. Propēs Ps. dixit
Suſcepim⁹ de⁹ miſcōiam tuā in medio tēpli tui
Dinc.iij. Reg.ix. Cū Salomon pfecto z dedica
to tēplo oraſſet dñm vt.ſ. q̄cūqz in tēplo illo deuꝫ
exoraret p q̄cūqz neceſſitate ac tribulatiōe z pro
pcīs:de⁹ illū erauditet i celo.tūc de⁹ appuit Sa
lomoni di. Audiui oꝛonē tuā z dep̄cationē quā
dep̄cat⁹ es:ſcificaui domū hāc:z erūt oculi mei
coꝛ mi ibi. ℣ Sed q̄rit. Cur eccl'ie dedicande
ſic edificari ſoleāt vt ſanctuaria ſint ab oriente:z
chīiani vſa facie oꝛēt i eis ad orientē. Cū ei olim
apō iudeos tēplū Salomonis fuerit ſic edificat
tū vt.ſ. iudei oꝛarēt vſus occidētē:ꝓuerſi ad ſanc
tuariū qō erat a pte occidentali. Deniqz ſanctuā
oꝛāt ꝓuerſi ad meridiē. Cur ḡ ſctā eccl'iam
oꝛare ſoleat ad orientē miꝝ eſt. Sed recolligēdo
ſm Ricb. ſup.iij. diſt.ix.q.ij.ar.vl.cōcoꝛ. Rāym.
in ſū.necnō Tyrā. Rūr q⁹ de⁹ in ve teſt. voluit vt
iudei adorarēt vſus occidētē ꝑpē qō in rabnādo
z in tēplo ſctāſctōꝝ vſus occidētē erāt Exo.xxvj.
hoc ideo:vt a iudeis de⁹ excluderet idolatria. qz
idolatre in reuerētiā ſolis oꝛabāt ad orientē:vt pa
tet Ezech.viij. Et etiam myſtice ideo:vt figuraret
qz chīs dñs vērus⁹ aduel paſcēte mūdo p ſuū oc
caſū.i.p mortē:erat redēpturus gen⁹ hūanū. Et
hec redēptio expectata p tunc a ſctis p̄ibꝫ beſide
rabil'r eroꝛabat impleri. Qa aūt ſaraceni oꝛāt ad
meridiē:ē ex coꝝ erroꝛe ē z falſitat⁹ rōne. ſicut ſē
decepti z a veritate alieni. Sed chīanos volui
ſpūſſctūs oꝛare in eccl'ijs ad orientē:vt notat Dal
maſ.li.iij.ca.v. ꝑpē tres rōnes ꝓpe qs etiā eccl'ie
ſic edificank. Primo qz paradiſus plātē eſt vſus
orientē.vñ crules facti ex occidēte poſſiti ad orien
tē aſpiciēdo oꝛam⁹ vt ad patriā celeſtē quā p̄didi
mus redire q̄ram⁹ p orationē. Secūa rō qz chīs
dñs venit z nos redimēs in cruce ſic erat poſitꝰ
q ad occidentē reſpiciebat. Et ita nos adoram⁹
ad chīm crucifixū reſpiciētes:vt p ea⁹ paſſiōis me
rita erauditi mereamur q̄ē ſol iuſtitie nob creāt
tibꝫ eroꝛē. Tertia rō.qz chīm aſcēdentē adoraue
rūt apli ad orientē.z ita veniet ad iudicū oim q⁹
videbim⁹ eū ad orientē quō videſt eū diſcipli eūt
in celū.ḡ ſic eccl'ie fiūt vt oꝛem⁹ vſus orientē:qm⁹
dei gr̄am z miſcōiaꝫ ac celeſtē p̄miaꝫ ipetrem⁹. O

ꝑacõr hõ qñ ozas vel qñ eccl'iam intras: recoꝛ/dare qꝛ ꝑ̃ ꝑcã ꝓdidisti ꝓdisũ: z aspice chr̃istũ passum ꝓ te: ac ꝓmesce ei⁹ iudiciũ si ꝓniam nõ egerꝭ. Age ḡ ꝓniam. ℣ Circa tertiũ de eccl'ie visitatiõe eccl'ie. Ad qõ ꝑm ꝙ colligit ex scꝑtus/ris z doctoꝛ dictꝭ rñdet ꝙ ꝑcipua bona octo ad quꝰ. iij. Reg. ix. Sctificaui domũ hãc quã edifica/sti. z erũt oculi mei z coꝛ meũ ibi cũctꝭ diebꝰ. Naz Aug⁹ ꝺr. ꝙ vbi amoꝛ ibi ꝙsaꝯ oculus. In hoc ḡ cognaꝯ ꝙ deꝰ amat ozãtes i eccl'ia. z iõ addit. z coꝛ meũ ibi. qõ em̃ valde amaꝯ sup illud coꝛ po/ni ꝺr. Scõo brõꝛ angeloꝛ z sctõꝛ suffragari onẽ. qꝛ vr s̃. dictũ est: angeli associanꝯ nob i tẽplo z oiones nr̃as ꝓferũt i celũ ac ꝓ nob intercedũt. Hoc etiã brẽ z oẽs saluati q̃ꝛ coꝛpa ibi sũt vl'/tius noie ẽ eccl'ia zc. z q̃ꝛ imagies ibi honozanꝯ. Nã Tho. sup. iij. dist. xlv. ꝺr. ꝙ si sctõs bonoza/mus: ꝑpos inf̃essoꝛes ad deũ ꝓ nob ꝓstituim⁹. Nã aliqs ex hoc ꝑpo efficit digñ⁹ vt scti ꝓ eo oꝛẽt ad ipos cum pura deuotiõe recurrit. Hec ille. Tertio culpe cõpunctionẽ z ꝑ ꝙñs remissionẽ turra illõ Ezech. xviij. Quacũq; hora ingemuerit peꝛ amplꝰ nõ re. o. iniqta. ei⁹. Nã in eccl'ia cõ/pugit hõ. Tũ ex visõe monumẽtoꝛ. Aug. Mo numẽtũ ḡli monẽs mẽtẽ ꝺr. ꝓ memoꝛia mortis. Tũ ex aḡ bñdicte aspsiõe. Tũ ex imaginũ cruci/fixi z sctoꝛ aspectu. Proinde. ij. Paral'. vij. Si q̃s de ꝑplo fuerit te dñe depcaꝰ cognoscẽs plagã suã i domo hac: exaudies de celo. Quarto de/uotionẽ dulciozẽ. qꝛ ibi hõ aduertit esse se coꝛã ꝑ sentia chr̃i in eucharistia z i societate angeloꝛ ac sctoꝛ: vbi (vt scribit Eccl'i. xxxij.) ꝓ reuerẽtia ac/cedẽt tibi bona gr̃a. s. deuotiõis. Experientia q̃s te/stis est in ℣. Quinto ex ℣ adq̃rit hõ exauditio/nẽ. s. in oĩi oꝛone. vñ. ij. Paral'. vj. Quicũq; oza/uerit i loco isto: audi de celis z ꝓpitiare. Sexto filiationis dei demõstratio. Vñ Abryꝭ. z glo. sup Mat. xxj. ꝺr. ꝙ ꝓpriũ est boni filij vt qñ ingredit ciuitatẽ ꝓtius vlr̃et inibi suũ patrẽ, ideo qz chr̃s dei filꝰ ingressus hierl'm: ꝑmo templũ dei adũt dñs nob formã religiõis vt q̃cũq; im⁹: ꝑmũ do/mũ oꝛonis si ibi est adeam⁹. z sic deo cõmendati post ad agẽda negocia secedam⁹. Hec glo. Qui ℣ domũ dei visitat: se filium esse dei demonstrat. Septio gr̃e z gl'ie cumulationẽ. qꝛ hõ visitãs eccl'iaz toties merita z ꝑmia cumulat q̃ties z ꝙ/to crebꝛiꝰ illã visitat amoꝛe dei z ex deuotiõe sctõ/rũ. ℣ Ad id narraꝯ exẽplũ ꝙ q̃dã villanus dũ eccl'iam biret i remoti quã solitꝰ erat q̃tidie vi/sitare z ibidẽ oꝛare antea ad opꝰ suuz manuale trãsfret. fracꝰ tedio ꝓpr̃ distãtiã magnã eccl'ie: ꝓ posuit anio vt decero nõ visitaret eã nisi semel in hebdomada. Dũ ḡ sic ꝓponeñ. iret illo die ad ec/clesiã illã: vidit ecce ꝓs se seq̃ntẽ q̃ndã vir specio/sum z rosas pulcras i q̃libz vestigio plãte ipius villani recolligẽtẽ. Qui admiras q̃d ℣ foret: tãdẽ dixit ille se angelũ dei ei⁹ passus nũeratẽ et deo rosas meritoꝛ offerentẽ. Et tali reuelatiõe gau/sus effectꝰ ℣ ℣ ꝙ chr̃s coꝛonas rosaꝯ taliũ. i. me/ritoꝛ libenẽ suscipit: deinceps vsq; ad mortẽ nõ destitit visitare eccl'iaz. Ulrio adq̃rit idulgẽtie cõsecutiõez. qꝛ certe indulgẽtie date sẽ visitãtib⁹. s. eccl'ias aliqs ꝑcipue ꝑm bullas apl'icas dotatas magnis idulgẽtijs. Aliq̃ aũt vt cõmẽ ab epis de/dicãtib⁹ solẽt dotari idulgẽtijs diez. xl. saltẽ an/nuersario dedicatiõis. extra de pe. z re. Cũ ex eo. q̃s tũc hõ ꝓsequit. Sed de his ob breuitatẽ ℣ ꝑ trãsim⁹: alibi acturi. Rogẽ⁹ ḡ dñz ihesũ vt ifũdat nob gr̃am z tãdẽ gl'iaz in celo donet. Amen.

In dedicatione ecclesie Sermo. II.

Domũ tuã domine decet scitudo i lõgitudie diez. ꝑs. xcij. z ad laudẽ bui⁹ festiuitatꝭ ✠ Sci/mus charissimi qm̃ regiã magnificẽtiã nõ decet bñe ad manẽdũ sibi domũ fedataz z squalore ac sordib⁹ z feroꝛe ifectã. sed mũdã z ornatã purpu/ra aurea ac oi decoꝛe. q̃nto magꝭ domũ sũmi re/gis chr̃i decet eẽ mũdã ab oi sorde vicioꝝ z sctãz ac ꝙtutũ decoꝛe ornatã. Vñ Sap̃. j. In maliuo/lã aiaz ñ itro. spi. sa. nec ha. i coꝛ. sub. pec. ꝭ i aias sctas se trãsfert. Et ꝑs. Tu aũt i scõ habitas laus isrl'. Idcirco eccl'ia material' ꝓsecrat. qꝛ vt ꝑs. ꝺr in themate. Domũ tuã decz scitudo. Et addit. in lõgitudie diez. qꝛ nũq; ꝺz eccl'ia cõsecrata reuer/ti ad sec'larẽ habitatõem vl' ꝓphanos vsus. sic cõ/cilũ ꝺr. xix. q. iij. Que semel. z c. seq̃n. Proinde et chr̃s dñs ait Joã. ij. Nolite facere domũ pa. mei do. negociatiõis. Et itez mat. xxj. Domꝰ mea do/mꝰ oza. vo. Merito ḡ ad honoꝛẽ bui⁹ dedicatio/nis vba ꝑmissa accipim⁹. Domũ tuaz zc. Juxta q̃ tria mysteria notabim⁹ declarañ. ꝓ ℣ ꝑm ꝺc.

Primũ de domꝰ dei scitate. qꝛ ꝺr. Domũ tuam dñe decet sanctitudo

Scõm de mysteriali exẽplaritate. s. q̃liter san/cta ecclesia chr̃i significat in templo.

Tertiũ de idulgẽtiali vtilitate q̃ largit in eccl'a

℣ Circa ꝑmũ ꝺ scitate domus dei q̃rit: q̃tu/pler est domꝰ ꝺi quã decet scitudo. Ad qõ rñdet ꝑm Jnno. in ser. alios qz sil' docẽ. ꝙ q̃drupler ꝺr stinguit domꝰ ꝺi in q̃ iuenit habitare dñs ihesus Et ideo q̃libz istaꝯ debet esse valde sancta

Prima est domus spũalis.

Scõa est domus materialis.

Tertia est domus vniuersalis.

Quarta est domus eternalis

Prima domꝰ spũalis. Et hec ẽ q̃libet fidel' ania/ma siue q̃libet bonꝰ chr̃ianꝰ cui⁹ coꝛ ꝺr ꝑm etymolo/giã lr̃aꝯ q̃si camera oipotẽtꝭ regꝭ. qꝛ deꝰ in eo ma/net. Vñ. j. Coꝛ. iij. apl's ꝺr. Nescitꝭ qꝛ templũ ꝺi estis vos z spũs sctus habitat in vob. subdit. Si q̃s aũt templum dei violauerit. s. peccando moꝛ

talit. dispdet illū dño. s. dānando eternalr. Nec ibi. ḡ hec dom⁹ debet esse scta vt inhabitet deus. Damascen⁹. Scitas ē puritas aie sine oi ꝓscia crimis. O ḡ bō sctifica aiaz tuā ꝑ habitaculo ōi.

¶ Sed q̄liter debeat aia sctificari vt vere sit rēplū dei Notādū est q̄ bō circa suam aiam debz obseruare. s. spūalr ea q̄ solent obseruari circa ecclesiā materialē: vt docet Bern̄. in ſmōe. Festiuitas. Et hec ꝑcipue fūt septē. Primū est q̄ ecclesia edificata ꝓsecrat vel dedicat. sic aīa a deo creata debet deo dedicari z ꝓsecrari qō fit in baptiſmo. Un̄ glo. j. Lozᵣ. iij. ōt sic. In nemie habitat deus quē nō añ spūssctūs sctificet z purget scz i baptiſmali gra. Et subdit. Diceret aliqs. Anteq̄z deus faceret celū z trā: anteq̄z faceret sctōs: vbi habitabat: In se habitat deus: apō se habitat z apō se est. Nō ḡ scī sic sunt dom⁹ de⁹ vt ipa subtracta cadat de⁹: imo sic de⁹ habitat in sanctis vt si ipe discesserit cadāt. Nec glo. Scōm est q̄ reliq̄e sctōz recondunt. s. in altari. qz reliquijs sctōz rēdit altare ꝓsecrat. Nā ꝓcilū de cōse. dist. j. ca. Placuit. ōt: q̄ altaria euertant q̄ sine reliquijs sctōz esse ꝓbant. Sic spūalr aīa debet vtutibz z rēplis sctōz tāq̄z reliquijs scitatis esse ꝓbata. Pō. Custodi innocentiā z vide eqtatē: qm̄ sunt reliq̄e boī pacifico. Bern̄. Aīa vtutibz ornata est deitatis cathedra. Nā stē in altari vbi reliq̄e sanctoz recōdite sunt corp⁹ chr̄i z sanguis cōsecrat z seruat. sic in vtuosa aīa chr̄s manet. Tertiuz est q̄ eccl'ia durabilit dedicat z venerat. Nā amplius nūq̄z pōt trāsferri ad alium vsuz vel secularē habitaculū: vt ſ patuit. nec pōt alienari. Sic aīa deberet sp vsq̄z ad mortem in scitate chr̄iana nois manere. Un̄ Luce. j. In scitate z iustitia. s. fuiamus corā ipo oib⁹ diebz nr̄is. Quartū q̄ exōicat⁹ in eccl'ia dedicata nō sepelit nec infidel aut pagan⁹ vel hereticꝰ: nec q̄cūq̄z publicus aut notoriꝰ pctōr: nisi p pniam eccl'ie reconciliet. Patet. xiij. q. ij. Quidā pctā. et c. Nō extimem⁹. Sic in aīa nullū debet pctm̄ sepeliri. i. admitti vel admissum absōdi. sed debēt cōfiteri vere penitēdo coram deo z sacerdote oīa pctā mortalia. Un̄ de pe. dist. j. ōt Amb. c. Nō pōt q̄sq̄z a pctō iustificari nisi illud fuerit ꝓfessus. Quintū est q̄ festū dedicatōis dom⁹ dei singul' annis ꝑagit. de cōse. dist. j. Solēnitates inq̄t eccl'iaz dedicationū p singl'os annos sic celebrāde: ipo dño exemplū dante q̄ ad festū dedicatōis templi aduenit: oib⁹ dans formā: iuxta scptū. s. Joā. x. Facta sūt enceniia in hierosolymis z hyems erat z ambulabat Jesus in tēplo. Greg. Spūalit aīa debet singulis annis ad min⁹ semel in āno celebrare suā dedicationē spūalē ꝓsidoz cōicādo. de pe. z re. ca. Dis. Sextū est q̄ violata eccl'ia vel cimiterū reconciliat ꝑ aquā bñdictā. sic spūalis dom⁹ anie ꝑ aquā lachrymaz vere pnie: Pō. Asperges me dñe isopo z mū. la. me z sup ni. dealbabor. Naz ꝑ isopū significat pnia. qz vt ōt Aug⁹. z Cassio/ do. isopus purgat pulmonē z radicitz sanat vt scera penetrat: q̄uis sit herba humilis. Et qz fm Ayrā in ve. test. fieri solebat emūdatio lepzoſi cū isopo. ḡ pniam significat q̄ purgat pectoris pctā z lepzā ꝑ suā hūilitatē. Septimū est q̄ ingredi de⁹ in eccl'ia colit z laudat ac a fidelib⁹ invocat. Sic in anie domo debet sp de⁹ memorari z laudari: iuxta illud Pō. Bñdicaz dñm in oi tpe. ſp laus ꝛē. Un̄ Hugo li. j. de claustro anie di. Quid nullū est momētū in q̄ nō vtimur di bonitate. sic nullū momētū debet esse in q̄ in nob nō esset de memoria. Patet ḡ quō aīa est rēplū dei.

Scōa dom⁹ dei materialis est ipm̄ rēplū ecclignis z lapidib⁹ fabricatū: cuius bodie in di loco dedicatiōez colim⁹. z bāc etiā decet scitudo. Un de imunitate eccl'iaz. c. Decet domū dei li. vj. dī. Decet domū dei scitudo. decet vt cui⁹ in pace fus crus ē loc⁹: ei⁹ cult⁹ etiā sit debita veneratione pfic⁹. Sit itaq̄z ad eccl'ias hūilis z deuot⁹ ingressus. sit in eis deuota cōuersatio: deo grāmispūde nib⁹ placita. Un̄ nō debent ibi fieri rixe vel iocaut ꝓfabulatiōes z hmōi. sed oi scitudine debet bō ibi se gerere q̄ pl'es rōnes. Pio q̄ fiem tiā sūmi regis z diuine maiestatis. Un̄ Bern. xvij. Vere nō est h aliud nisi dom⁹ dei z porta celi.

Scōo q̄ reuerētiā diuie laudis z adoratiōis. qz ibi de⁹ specialit laudat z adorat. Pō. In medio ecclie laudabo eum. Et Mat. xxj. ac Eua. lyplo ei⁹ oēs dicent gloriā. Et Mat. xxj. Tertio q̄ offi Dom⁹ mea dom⁹ oīonis vo. Tertio q̄ effi cacia nr̄e exauditōis. qz de⁹ tā in ve. test. q̄ i nouo pmisit q̄ q̄cūq̄ hō i suo rēplo a deo postulauerit exaudiet: vt patet. iij. Reg. viij. vbi legit: q̄ cōple to rēplo dū Salomō inibi deū orasset. vt. i. dicit q̄ in rēplo deū exorauerit exaudiret: tandē apparuit sibi dñs ꝑ fm Ayram in somnis) z dixit. Audiui orationē tuā quā deprecatus es corā me. sanctifica domū hāc vt ponerē nomen meū ibi: z erūt oculi mei z cor meū ibi: z apte aures mee. s. ad exaudiē dū. Itē i no. test. pmisit chr̄s Lu. xj. di. Pio q̄ pet tit accipit z q̄rit iue. z pulsanti apiet. Glo. Dis q̄ q̄rit p affectiōez cordis. q̄ petit p oris suppliōnē. z q̄ pulsat p opationē: sine dubio exauditur ad salutem. ¶ Sed q̄rit. Un̄ ḡ accidit q̄ aliqs de⁹ i rēplo orātes q̄nq̄z nō exaudit. Rñdet q̄ cū de⁹ sit sūma veritas z ipe pmisit q̄ exaudiet: nulli esse pōt dubiū q̄n exaudiet oēs i templo orātes. Sed q̄ q̄nq̄z nō exaudit aliqō: h ē exulpa boīs vl ex defectu sue oīonis. Et culpa boīs est q̄n bō deū ꝑcipiēte nō vult audire. Et culpa boīs tacet. Un̄ Gre. Nō mīz q̄ tarde aut nunq̄z exaudimur: qz nos dñm ꝑcipiēte nō audim⁹. Tem Aug⁹. Qua fīde postulas q̄ dñs pmisit si nō facz q̄ pmisisti deo. Deniq̄z ex defectu oīonis ē q̄n. s. bō nō petit debito mō. Ad q̄ fm Ayrā sup Lu. xj. nota q̄ q̄n hec tria ꝓcurrūt in oīone sp exaudit. vicz q̄ aliqs petit ꝓmo die. i. de pertinentib⁹ ad salutē. qz de impertinentib⁹ ad salutē nō sp exaudi ditur: eo q̄ non expedit exaudiri in tali petitione.

Sermo CIII

Secūdo pro se. qz pro alio aliqñ nō exaudiť qs etiam in salutaribꝫ ꝓpter defectū illius ꝓ q̄ petit. Tertio ꝓseuerāter. qz si petat pie z ꝑ se: nō tñ ꝓseuerāter: impediť effectꝫ ꝓpter defectū oīonis. Prediceris itaq; tribꝫ ?currentibꝫ semp bō impetrat qđ petit a deo. nō tñ semp statiz dať sed aliqñ differť vt cōgruo tpe deť illud qđ petiť. Hec Lyra. ℣ Tertia domus dei est vniuersalis eccl'ia q̄ est congregatio fideliū. de q̄. j. Tim. iij. Scias quō oporteat te in domo dei cōuersari q̄ est eccl'ia dei viui z̄c. Hec etiā debet esse z est sctā. qz ꝑ sanguiñ chr̄i sctificata: ꝑ spm̄ sctm̄ qz dedicata vt viuat in ea corpus chr̄i mysticū sub capite vno. i. chr̄o qui vnit ꝑ fidem z charitatē: vt patz. j. q. j. Multe. Est etiā sctā. i. mūda ab oi erroꝛe. Et ideo rhoma ecclie q̄ est mr̄ oīm est in oibꝫ obediēdum chr̄iano: vt dr̄ Calixt⁹ papa. dist. xij. c. j. Querit b Aurū eccl'ia possit errare i aliq̄. Rñdeť fm fra nes angelū in sūma q eccl'ia vniuersalis q̄ est collectio fideliū nō pōt errare in fide seu ei⁹ articulis neq; in bis q̄ ad bonos mores necessarios ad salutē ptinent. qz chr̄s ꝓ ea oravit vt nō deficeret fides ei⁹. In alijs aūt pōt bñ errare. qz seqť opinio. Et hoc loquūtes. ℣ Quarta domus dei est eternalis. i. māsio celestis de q̄ Ps. Bti q̄ habitant in domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabūt te. Hec etiā est sctissima. qz soli electi bn̄ intrāt in illud. Et sicut dr̄ Apoc. xxj. nil coinq̄natū. s. pctō intrabit in illud. ℣ g̃ pctōr desiste peccare z age ꝑniam: alioq̄n in iferū descendes. Sed mlti dicūt. Quid mihi cure est de sctitate dūmō possim in fine saluari z btūs esse. Ad qđ dico cū Augustino q̄ ꝑnia serotina raro est vera. Et ideo Fulgēs dr̄: Habe nūc sctitatē si vis hīe btitudinez. qđ si carebis sctitate: carebis z btitudine. qz scriptū est Esa. iij. Sctūs vocabiť oīs q̄ scriptus ē in vita in hierl'm. ℣ g̃ charissime ne tardes cōuerti ad dūm z ne differas de die i die: subito em̄ veniet ira illa⁹ z dispdet te Eccl'i. v. ℣ chr̄iane disce fore sctm̄ tēplū dei: vt babites cū chr̄o in domo celi. ℣ Circa secūdū de mysteriali exemplaritate ses quō eccl'ia chr̄i significať in tēplo materiali cuius dedicationē celebram⁹ sit ꝓ cōclusione dictum Augustini in sermone dedicatiōs vbi dr̄ fr̄es charissimi altar' vel tēpli fabricatē colim⁹ si fideliť z diligēter attendim⁹ z ꝑpendim⁹: q̄cq̄d i tēplis manufactis agitur rorū i nob spūali edificatiōe cōpleť. Dec ille. ℣ Pro q̄ notandū recolligēdo fm wilb. in rōnali: neenō Richar. i exceptiōibꝫ suis. ꝑte. ij. li. x. alios qđ doc. plurimos: ꝙ eccl'ia materialis spūsctō inspiratē ?structa est sic ꝙ significet z figuret exemplariť mysteriū eccl'ie chr̄i militātis: z etiā triūphātis ?structā ex lapidibꝫ viuis z electis: vt etiā cantice eccl'ia dicēs. Urbs btā hierl'm dicta pacis visio q̄ cōstruit in celis viuis ex lapidibꝫ. z ang. coro. vt ꝑpon. co. z̄c. Et ideo aduertendum ꝙ in eccl'ia materiali plurima exemplariter sūt mysteria (fm ℣ b. c z̄c. plerūqz duplicando) Primo q̄dē altare in q̄ sunt recōdite sanctoꝝ reliquie significat chr̄m: in cuius visionis ꝓrēplatiōe reqescūt mētes sanctoꝝ: beatorūqz exultantiū in gl'ia celesti. Et altare habet tres gradus. quia in fide trinitatis ascēdiť ad visionē deitatis Scō basis. i. fundamentū significat firmitatem fidei chr̄i in q̄ fundať vniuersalis ecclesia Matth. xvi. Super hanc petrā edificabo eccl'iam meā: z porte inferi nō ꝓualebūt aduersus eaz. Ideo z apl's. j. Cor. iij. ℣. Fundamentū aliud nemo pōt ponere ꝑter id qđ positus est chr̄s z̄c. Tertio basis cōtinet oēs lapides parietum q̄drilatero ordine. Et hoc significat ꝙ oēs fideles tenenť in fide fundata ꝑ apl'os fm q̄ttuor euāgelioꝝ obseruātiā. Apb. ij ℣ Superedificati sup̄ fundamentū ꝓphaꝝ z apl'orū z̄c. Qui aūt extra hui⁹ eccl'ie vnitatē sunt: non saluanť: vt heretici z hmōi. Un̄ Lipan⁹. xxiij. q. j. Loquiť. ℣. Ecclesia vna est q̄ in multitudie latius extendiť: quō multi radij sunt sed vnum lumen. et rami arboris multi sunt sed robur vnuz radice tenaci fundatū ab arboꝛe. frange ramum fructus germīare nō poterit. sic z q̄ sepať ab vnitate ecclesie. Quarto crux in eccl'ia parietibꝫ depicta vel in medio ecclesie erecta significat vt chr̄i stū seq̄mur in crucifigēdo in nob vicia z imitando ei⁹ exēpla. j. Pet. ij. Chr̄s passus est ꝙ nobis vobis relinq̄ns exemplū vt seq̄mini vestigia ei⁹ q̄ pctm̄ nō fe. z̄c. Quito campane cā magne q̄z parue significāt p̄dicatores: qui sicut cāpane excitant hoies magis vel min⁹ fm gr̄as differentes vt a vicijs surgāt z deuz laudent. Quibꝫ dr̄ Esa. lviij. Clama ne cesses: q̄si tuba exalta vocē tuam z annuncia ꝓpl'o scelera eoꝝ. z̄c. Sed nota ꝙ cāpane chorda depēdēte pulsanť: ad significandū ꝙ p̄dicatores debēt humilitatē tenere victu: amictu: z moribꝫ vt sint in exemplū pnie būilis audientibꝫ: sicut fuit Joānes bap. z chr̄s z apl'i.

Sexto differentia vel distinctio interstitioꝝ q̄ triplex est vt videm⁹ ꝙ ecclesie nauis. i. coꝛp⁹ est ꝑs latior templi. chorus aūt est strictior. sed sanctuariū est strictissimū. ideo significat triplicē statum fideliū. Primū cōiugatoꝝ q̄ sūt latioris vite. Secundū viduaꝝ q̄ sunt artioris cōtinentie. Tertiū ℣ginū q̄ sūt ꝑfectioris z artissime sanctimonie. Qui aūt extra hos status est vt sūt luxuriosi: nō sunt templū chr̄i. Septimo eminens turris significat ꝓlatos z ꝑsbyteros ecclesie q̄ debēt alijs i sctitate ꝑeminere: vt Dicť. dr̄. j. q. j. Hi q̄scūqz. Qui aūt sup̄ turrim gallus sup̄ crucē ponit significat vigilantiā ꝓlatoꝝ sup̄ gregē crucifixi. Octauo fenestre sunt doctores illuminātes ecclesiā doctrina. Unde canit. O doctor optime ecclesie sctē lumē beate P. z̄c. Nono gazophylatiū siue sacristia significat thesauꝝ meritoꝝ chr̄i z sctoꝝ. Decimo ostiū cū clauibꝫ est potestas sacerdotij. Matth. xvi. Tibi dabo claues z̄c.

Portic⁹ aũt ost⁹ est cõtritio. Undecio ymagines z picture sunt exempla scõz a nob imitãda. Duodecio calx siue cementũ significat charitat⁹ vnionẽ. Tredecimo colũne sunt septẽ sacramẽta Prouer.ix. Sapia edificauit domũ: excidit colũ. septẽ. qz colũne fulciũt parietes ecclie. sic sacra fideles. Decimo qrto lapides testudinis z trabes sunt cõtẽplatiuiz religiosi q relictis terrenis cõuersanꝫ in altis .i. celestib⁹ Decio qnto laq̃aria et tectura sunt actiui q exp̃oniti tempestatib⁹ curaz mũdialiũ tegunt z refrigerãt alios p opa misc̃ie. Decimo sexto mortuoz cimiteriũ extra eccl'iam significat malos chr̃ianos q sẽ extra ecclesiã merito: licz ad eã ptineant nũero. Et sicut cimiteriũ ꝓsecratũ est sed sũt in eo fetida cadauera mortuoz: sic mali chr̃iani cõsecrati sunt in baptismo: sed fetẽt mortalib⁹ pctis mlt̃. Q̃ pcõz age pniam vt sis in sancta eccl'ia.

¶ Circa tertiũ de indulgẽtijs ꝓcessis p p̃dicatõe et visitatione ecclesiaz aliq̃ questiones tractãtur

Prima q̃stio. Que sunt impedimẽta ꝓpt̃ que hoies visitãtes ecclesias nõ ꝓsequunt indulgentias. Ad qõ rñdet recolligẽdo ex dict⁹ doctoz sup̃er. iiij. dist. xx. z p̃cipue fm fratrẽ Angelũ ỏ Claua. in sũma sua. atq̃ Anton̄. Florẽ. j. pte sũme. ti. x. q hmõi impedimẽta sunt p̃cipue q̃nq̃. Primũ est ex pte dant⁹: vic̃z si ille q dedit indulgentias ñ habuit autoritatẽ ad dandũ tãtã indulgẽtiã sicut sonant. Nã papa q̃dem habet autoritatẽ dandi plenariã indulgẽtiã. z in toto orbe. Aliq̃ aũt hñt limitatã: vt patz de pe. z re. Cũ ex eo. z case. In dedicatiõe eñ eccl'ie epi p̃nt ꝓcedere indulgẽtias vsq̃z ad summã vni⁹ anni z nõ plus: siue dedicet ab vno epõ vel archiepõ: siue a plib⁹. In anniuersario aũt dedicatõis q̃draginta diez indulgẽtias. et ideo si excedãt hũc nũez: nõ valent vt patet de pe. z re. c. Indulgẽtie. li. vj. Et fm glo. intelligit nõ valere q̃ ad excessum. qz valent q̃ ad excessum nũez. Scõm est qñ q̃s nõ est subdit⁹ illi⁹ p̃lati q ꝓcessit indulgentias. qz epi nõ p̃nt cõcedere indulgẽtias nisi suis subditis: z nõ illis q̃ sunt de alia dioces̃i. Nec legati pape possunt dare illis q̃ sunt extra terminos sue legatõis. sed solus papa potest quo ad oẽs: supradicto c. Cũ ex eo. et. xxiij. q. j. Quodcũq̃z Tertiũ impedimentũ est defect⁹ fidei. s. qñ hõ nõ credit tantã potestatẽ esse apud eccl'esiam. Unde Aug. de doctri. chr̃iana dicit. Chr̃s dedit claues eccl'esie vt q credũt idulgentiam p̃cipiant. z q̃ nõ credũt in eas: illis pecc̃a nõ dimittanꝫ. Quartũ est defectus gr̃e. qz non contritis sed in pctõ mortali existentib⁹ non p̃sunt indulgentie. Ultimũ est qñ hõ nõ facit id pro q̃ date sunt indulgẽtie. Nam ad solã volũtatem faciendi nõ cõsequit nisi in effectu faciat illd vt est potrigere manus adiutrices. z hmõi. Hec fm p̃dictos doc. R Scõa q̃stio. Quid de illis q̃ cũ arripiũt iter ad eccl'iam sunt in pctõ mortali. sed postea cũ iam intrauerũt ecclesiã in ea cõterunt. Rñdet fm Anton̄. vbi. s. q tales consequunt indulgẽtias. nec est necessariũ iterare ea que sunt pacta: sicut nec penitẽtias i mortali peracctas fm Scotũ. Tertia q̃stio Quid de eo q̃ cõtritus est sed nõdũ cõfessus. Rñdet fm fratrẽ Angelũ vbi s. ac Petrũ de pal'. z Anton̄. vbi s. q ꝓfessus q̃s intelligit fm eccl'ie interp̃tationem Uñ ille q̃ fuit cõfessus in Pasca z postea eccl'ie in pctm̃ mortale: si cõteraꝫ de ipo z deliberate cõfiteri in quadragesima futura: censebit ꝓnt⁹ z cõfessus. z sic habebit indulgentiam. Et fm fratrẽ Angelũ addit q licet hec opinio sit pia z rõnabilis: tñ tut⁹ est inq̃t vt cõfiteaꝫ. Anton̄. aũt sequens Petrũ de palu. dicit simplr nõ esse necessariũ vt tunc ꝓfiteaꝫ: etiãsi sic in lr̃is habeaꝫ. i. cõtrito vere penitentibus z confessis. nisi cum alter cõstat de mente concedentis fm tenorem bulle. quia cum forma det esse rei z cognosci. vij. metaphr. ideo a forma cõcessiõis z intentiõe cõcedentis est recedẽdũ. extra de iudicijs. c. Louisam. Uñ qui in lr̃is sic exp̃mit q̃ q̃ infra mensem fuerint confessi consequanꝫ indulgentiã. Uel sic: q eligunt confessorez q̃ ibi absoluant z tantam indulgentiam largianꝫ: tunc oportet confiteri. z sic ꝓsequitur. Q ergo hõ studeat ecclesias visitare cum devotione. L Legit exemplũ in vitaspatrũ z enarrat in ꝓmptuario Discipuli. q abbas Paulus videbat ingredientes eccl'iam q̃sdam clara facie z angelos eoz gaudentes. vnum aũt nigrũ z demonem illum freno misso in naribus hinc inde trahentes: angelũq̃z eius de longe sequentẽ tristẽ. Quo quo Paulus cepit flere z pectus tundere. Videntes illũ eundẽ egredi de eccl'esia clarũ z demones alonge sequentes. sanctum eius angelũ gaudẽtem. Tunc Paulus cepit vocitare illum gaudẽs z bñdicens deũ. Sup his senes admirati interrogarunt eum. z narrans rei ꝓsiuit illum hominẽ. Qui rñdit eozam omnib⁹ q̃ fuerat manifestum pctoz. sed in eccl'ia cõpunctus pniam egit. z sic de eccl'esia tandez exiuit. Omnes ergo audientes dei misc̃iam laudauerũt. Et q̃o pat⁹ q bõ in eccl'esia gr̃am adquirit compũctionis z contritionis a peccatis. Rogemus ig̃ charissimi vt cbr̃istus dñs det nobis gratiã in p̃nti z gl'oriam in futuro Amen.

De dedicatiõe alij sermones sunt descripti prima: vt sic vtrobiq̃ deseruiant.

Sermo CV

In nomine domini

Sequuntur Sermones de sanctis in cōmuni applicabiles. Primo de apl̄is Sermo. I.

Vos amici mei estis si feceritis q̄ ꝓcipio vob Joā. xv. ℟ In q̄bꝫ vbis chr̄s dominus mirā benignitatē z charitatē oñdit erga oēs nos. Prio i eo q̄ nos miseros vocat amicos suos ꝑ p̄cepto rū suoꝝ obseruātia. ad quā vtiq̄ tenemur vt ser sic. Magna dignatio charitat̄. qz cū seruꝰ bonꝰ esse nō possit nisi ꝓcepta dñi fuauerit: binc amicos suos voluit vocari vñ boni serui possint ꝑ ritate voluit nr̄am amicitiā adq̄rendo ꝓtrabere. Magnū q̄pe foret si rex vl̄ imperator mitteret lit teras ꝑ nūciū vnū vt velit tecū q̄ es paup amicitiā ꝓtrabere. maꝰ esset si mag̃ munera ꝑ solēnes nūcios mitteret z pl̄a repromitteret vt tecū amicitiā ꝓbere valeret. Adhuc maximū b̄ esset si ꝑ se ipm ad tuam domū accederet z largissima dona z despecto ꝑ amore tue amicicie. Sic fecit nobis chr̄s deꝰ. q̄ Prio lr̄as misit. s. scr̄uras ꝓphetarū z apl̄oꝝ i vtro q̄ test̄ameto. Scdo mūera gr̄aꝝ z gr̄ie celest̄ offert. Tertio seipm obtulit ipemet aduenit in incarnatiōe oia bona z eternū regnuꝫ ꝓmitten. in celo: si cū nos velimus eiꝰ amicitiam bie seruādo p̄cepta eiꝰ. ℣ g̃ charissimi diligenter ꝑpēdam⁹ tantā charitatē chr̄i q̄ dicit nob oīb in apl̄is. Vos amici mei estis si fe. q̄ ego z̄c. Juxta q̄ verba tria mysteria notabim⁹ ꝑ hoc sermone ꝑm q̄ de istis cōmēdat̄ b̄ sanctus.

Primū de chr̄i iesu amicicia. ibi. Vos a. m. z̄c.
Secm de salubri eiꝰ obseruantia. ibi. Si feceritis.
Tertiū de signi eius euidē (chr̄s p̄cipit. tia. ibi. Si feceritis. q. d. hoc est signū z̄c.

℟ Circa ꝓmū de chr̄i amicicia occurrit q̄stio. Cur chr̄s dñs suos fideles discipl̄os nō seruos voluit vocare sed amicos: cū nullꝰ ꝓncipū b̄ facere suis famulis vt claret ad ꝓbandū. viij. Etb. 8t. ꝑm q̄ seruꝰ. qz amicicia req̄rit eq̄litatē. Eq̄lis em̄ ad eq̄lē solet esse amicicia. inferioris vo ad superiorē est timor z reuerētia. superioris vo ad inferiorē est instructio z disciplina. Diz est g̃ quō chr̄s dñs posset vere dici amicꝰ suoꝝ sc̄oꝝ z econuerso. Dicit̄ est etiā quō ipe chr̄s 8t Joā. xv. Jā nō dicā vos seruos sed amicos z̄c. Sed ad hec respōdet ꝑm doc. ꝑ ꝓclusionē q̄ chr̄s deꝰ. Quis sit dñs oīm: tm̄ ex speciali gr̄a inter ipm z suos fidelēs ꝓcta est vera amicicia. Et ostēdit ꝑ hoc rōnabilēs. qz chr̄s cū esset deus factus ē fr̄is nob b̄ mortal̄ z frat̄ nr̄. imo inter seruos. i. inter nos fuus. iuxta q̄d chr̄s Lu. xxij. dic̄. Ego aūt in medio vestr̄ sum sic̄ q̄ ministrat. Jā z Phil. ij. Forma serui accipies i similitudinē hoim factꝰ 8t. g̃ z̄c. Unz Bern. Puto q̄ ia spnere me nō poterit deꝰ os z caro z frat̄ meꝰ. Jā z ꝑbus viij. Etb. docet q̄ vera amicicia habet eē inter sil̄es Ideoq̄ dñi ad seruū liez non sit amicicia inq̄tū fuus. qz sic ē sibi ineq̄lis. sed ꝑm q̄ bō: est sibi similis: et ideo vt sic dñi ad fuū est amicicia. Dec ille. Un exq̄ deꝰ altissimꝰ ē dñs oīm hoim: añq̄ fieret hō nūq̄ hoiem vocauit amicū. sed postq̄ factꝰ est hō silis nob mortal̄: chr̄s dñs dignatur nos vocare amicos z fratres: si eū vere diligim⁹ eiꝰ p̄cepta seruañ. Scda rō bonificatiōis. qa chr̄s seruos facit bonos z ꝓncipes diuie gr̄e. et sic dignos amicicia sua. Jā Jsiō. de sum. bo. 8t Amicicia em̄ in rebꝰ bonis būda ē. Jā q̄ ea i malo vtunt nō sibi amici existūt sed inimici. Dec ille Et patet qz tales sibi dānationē accumulāt z tormēta infernalia sempit̄na. g̃ sese maxime odiunt 1os. Qui diligit iniq̄tatē odit aiam suā. Dinc et Tullꝰ li. de amicicia. Hoc ꝓmū inq̄t sentio nisi in bonis amicicia verā esse nō posse. Sequit g̃ q̄ cū chr̄s suos sc̄ificat z bonificat: vera amicicia diligere illos ꝑbat. ꝓterea dixit Joā. xiij. Jā nō dicā vos seruos. Tyra. i. timore seruili subiectos: vt sē mūdani fui. sed amicos. qz amore filiali debēt iusti deū diligere. et sic fūt bonitatis diuine ꝓncipes tanq̄ filij. Un subdit. qz fuus nescit q̄d faciat dñs eiꝰ. secreta em̄ nō reuelank fuis sz filijs. vos aut̄ dixi amicos. qz oīa q̄ audiui a pr̄e. s. necessaria ad salutez nota feci vobis ℣ Ubi notandū q̄ cū bō vult eligere sibi aliquē amicū hoiem: debet i illo ꝑsiderare hec septē Prio ne sit supbꝰ. qz talꝰ nescit eē sociꝰ. sed vult dñari. Un Prouer. xj. Ubi supbia fuerit: ibi z ꝓtūelia erit.

Scdo ne ille sit auarꝰ vel cupidus. s. rer. Un Piero. i. epl̄a ad Castrimā. In amicicij nō res q̄rit sed charitas. qz illō z i inimicij sepe ꝑbat. b̄ volūtas tribuit. Tertio ne sit luxuriosus. qa talꝰ ad carnalitatē te ptraher. Prouer. xiij. Amicꝰ stulto rū fiet ei efficiet. Quarto ne sit iracūdꝰ. qz talꝰ hois amicicia ñ durat sz modica ira violat. Un Prouer. xxij. Noli eē amicꝰ hoi iracūdo ne forte sumas scādalū aīe tue. Quito ne sit reuelator secretorꝝ. qz pdit pctm̄ cuī reuelādo. Un 8t Eccl̄i xxvij. Qui denudat arcana amici: fidē pdit z ñ inuenit amicū Sexto ne sit iniustꝰ. Aug. li. j. sol. Amicicie legē iusticiā eē arbitror q̄ pscribit vt nō mi⁹ nec pl⁹ q̄sq̄z amicū q̄z seipz diligat. hec ille Ad id em̄ narrat q̄ q̄dā sapiēs mlr̄ bñs filiū vnicū quē pl̄es petebāt sibi sociari i mercimonijs: docuit sic. Dedit em̄ illi poma tria: cōmitten. vt ivia cū esuriret ill̄ sciderēda z tribuēda offerret. et sic fecē. sz vnū pomū scidit vnꝰ i duas ptes ineq̄les: ac ptē miorē dedit filio bꝰ mlieris. maiorē ptē q̄z sibipi fuauit. Aliꝰ scidit i ptes ineq̄les dās illi maiorē ptē filio bꝰ mlieris. Tertiꝰ scidit i ptes eq̄les et eq̄

liter diuisit. Ad quod mlier illa dixit filio post q̄z narrasset sibi hec q̄ tertiū eligeret in socium. qz primus iniust⁹ fuit alteri. secūdus iniust⁹ sibi. tertius iustitiā ist̄i z sibi tenuit Eccī. xliij. Qui sibi ne quā cui bon⁹ ē Septio ne sit aīo instabil'. Nā Prouer. xviij. Oī tpe diligit q̄ amic⁹ ē: z frater in angustijs cōprobat. Sic spūal'r chr̄s dñs tales boies diligit acceptare in amicitiā suā. s. būiles: mūdi cōceptores: castos: milites fideles: iustos et fixos in obseruātia p̄ceptoz: q̄les fuerūt apli q̄bz ait. Vos amici mei estis si fe. zc̄. Tertia rō scz q̄re chr̄s suos discipl̄os vocat amicos: ōr cō probatiōis. qz sic amic⁹ probat aduersitate vt ptz Eccī. xij. Nō agnoscet in bonis amic⁹ z ñ abscōdet in malis inimic⁹. Sic chr̄s dñs suos scōs vult probari tribulatiōibz z aduersitatibz. ij. Timō. iij. Oēs q̄ pie volūt viuere in chr̄o iesu psecutionē patient. D Querit nāqz in q̄bz possit hō probare aliquē fore sibi amicū fidelē vsqz ad mortē. Rñdet q̄ potissime in tribz. s. Prio in petitionibz licitis: si vicz licita petenti amico adq̄escat sine dilatōe. Prouer. iij. Ne dicas amico tuo vade z reuertere z cras dabo: cū statim possis dare. Secūdo in cauēdis illicitis. Vñ Tull⁹ li. ō amicicia ōr. Veri amici est nec turpia rogare nec ad p̄ces amici turpia facere Eccī. vj. Noli fieri pro amico inimic⁹. s. deo: peccādo p̄ eū. vel p̄rio: eū ledēdo iniuste amore amici. sic beu facīūt iudices mali. Tertio in sustinēdis aduersis. Aug⁹. de dono pseuerātie dic̄. Nil sic probat amicū quēadmodū onerīs amici portatio. Vbis modis chr̄s dñs probat amicos nr̄os fidelissimos. Primo quia oēs petitiones nr̄as licitas z ad salutē nostram necessarias exaudit Joā. xvj. Amē amē dico vob: siq̄d petieritis patrē in nomīe meo dabit vob. Secō q̄ nil vult a nob fieri nisi bonū z salubre. s. p̄ceptoz ōi obseruātiā. Tertio q̄ aīam suā posuit p nr̄a salute. Sic etiam vult fideles suos in sua amicicia probari: si vicz chr̄o fidelit̄ offerūt oīa q̄ bñt. s. res corp⁹ z aiaz. Jtē si ab oīb⁹ petis cauēt et si in chr̄i passione cōpatiunt̄ z in aduersis stabiles sunt Matth. xxiij. Qui pseuerauerit vsqz in fi. zc̄.

Quarta rō ōr diuīe p̄fortatiōis. qz vt ōt Piero. Amicoz est idē velle z idē nolle. Jdeoqz bō q̄ oīa ea vult q̄ de⁹ vult z nō vult q̄cq̄d de⁹ nō vult merito amic⁹ dei ōr. Hinc chr̄s ait in themate. Vos amici mei est̄ si feceritis q̄ ego p̄cipio vob.

E Sed q̄re dicit: est̄ in pūti. nō ōr erit̄: nisi ad significādū certitudinē amicicie chr̄i erga boiem seruantē p̄cepta Nā q̄ō futuz ē dubiū est: sed q̄ō p̄sens ē certū ē. Vñ Bern. de diligendo deo dicit Nemo se amari diffidat q̄ tā amat. dei cui amor quē p̄uenit subsequit. Nā quō amare pigeat tales amātes q̄s amauit nō dū amantes Nec Bern. Ecce g̃ mira charitas chr̄i q̄ fideles seruos amicos vocat. quia amari vult potius q̄z timeri. O q̄nt⁹ honor hoī esse amicū dei reg̃ sūmi. F

Tarca secūdū de salubri obseruātia. s. amicicie cū chr̄o Jesu inuestigādū est q̄les rōnes ideste boiem exēplo scōz apl'oz ad seruādū amicitiā cū chr̄o Jesu. Ad q̄ō nota q̄tuor potissimas rationes quas hō debet considerare.

Prio q̄ chr̄i amicicia ē p̄ciosissima z iocundissima. (bilis

Secō q̄ est verissima z inuariabilis.

Tertio q̄ est securissima z indubitabilis.

Quarto q̄ est fructuosissima z vtilis.

Primo inquā q̄ amicicia chr̄i est p̄ciosissima et inestimabil'. Nā vt Amb. de offi. ōr. Nil est in rebus hūanis amicicia pulcri⁹: z p ons p̄cio⁹. q̄ in p̄spis ꝓgtulat: in tristi cōpatit: z in p̄cipuis hūanis auxiliat. Sed hec sūme hūt esse in amicicia chr̄i q̄ diligit fideles suos verissima charitate. et sollicitat ad bona gr̄e z gl̄ie: in q̄z p̄spitate. Etem ꝓgratulat z i tribulatiōibz sūme auxiliat. Etem alij amici q̄ndq̄ auxilient i vita: nequeūt in aut liari in morte. Chr̄s aūt z in morte z in p̄petuū auxiliat. G Questio p̄ inde ē sat Utz amicicia sit p̄ciosior q̄z omnis thesaur⁹ z pecunia. Ad banc q̄stionē rñdet Prio q̄dē scḡptura sacra Eccī. vj. dī. sic. Amico fideli nulla est cōparatio. z nō ē digna pōderatio auri z argēti zc̄. Idez ca. vij. dicit. Noli p̄uaricare in amicū pecuniā differentie tibi. neqz fratrē tuū auro spreueris. Dec ibi. Lyra. Ideo noli rūpe amicicia p̄istinā si differat tibi reddere pecuniā cōmodatā. qz mag⁹ bonū nō est commendū p minoz. sed magis ecōuerso. Amicitia aūt est multū p̄ciosior q̄z pecunia. z ideo omittere nō est sp̄nēdus p auro. Dec Lyra. Secō ad idē cōcordit rñdet phia. Nam Aristo. viij. ethi. ōr. q̄ amicicia multū p̄ciosior ē q̄z pecunia. Nullus ergo eligeret viuere sine amic⁹ bñs reliq̄ bona oīa mūdi. foret stultus. Et rōnem dat. qz bonoz tpaliū q̄nto maior est fortuna tanto min⁹ secura est de illis fortuna. Jn infortunijs aūt refugium maximum est ad amicos. Dec ibi. Et sic patz. Sed q̄m chr̄i amicicia est infinit⁹ thesaur⁹ boibz z sūmā p̄ciosa. gū in oī tribulatiōe z etiā in mort̄ bona. z i ipa ꝓsistit salus eterna z ꝓsequenter beatitudo. vt ren. ii. des. g̃ est p̄ciosissima. Secō q̄ est verissima z inuariabilis. alioqn q̄pe amicicia sepissime fallit bilis est z variabilis. iuxta illud Eccī. vj. Est amicus socius mēse z nō p manebit in die necessitatis. Sed chr̄i amicicia est ex p̄re sui inuariabilis. Vñ Aug⁹. li. ꝓfes. ōr. Te dñe nemo amittit nisi q̄ te p̄us dimiserit. nullū derelinqs nisi q̄ te p̄us reliquerit. Jtē chr̄i amicicia est tā inuariabilis z infallibilis q̄ etiā si q̄s amiserit eā offendēdo: si ipse q̄uersus fuerit vere penitēdo recōciliat z sp iusti pit in p̄istinā amicitiam: nec offense recordabitur. Ezech. xviij. Quacūqz hora ingemuerit bō amplius nō recor. o. iniq̄. zc̄. Jtē chr̄i amicicia ē tā inuariabilis q̄ vsqz in p̄petuū manet. Joā. xiij. Cū dilexisset suos vsqz in finē dilexit eos. Propter q̄ filiū bonū dat sapiēs Eccī. ix. di. Non derelinqs amicum antiquū. Lyra. s. p̄ tū in amicicia. nouus enim non erit similis illi. Vinus nouus amicus

mens nouꝰ. Lyra. qz sicut de vino nouo nescit q̄lem fideli finaliter erit. sic de amico nouo nescit q̄lem fideli tatē tenebit. Hinc t Alanꝰ in pble. ỽ. Sepe via/ torē noua nō verꝰ orbita fallit. ỽ. Sic socīū soci/ us nō verꝰ imo nouus. Ad ꝓpositū. Amicꝰ anti/ quus deꝰ ē q̄ ab ęterno nos dilexit t in ęternū dili/ get. nouus aūt mūdus est. non g̃ debemꝰ amici eis dei relinq̄re ꝓpter mūdū deceptorē t variabi/ le. Tertio qz est securissima t idubitāter ducit ad vitā beatā. vñ Eccli. vj. Amicus fidelis. i. cbīs medicamentū vite t īmortalitatiſ: qz ꝓfert vitam gr̄e t īmortalitatē glie. Sequit. Qui timet dñm habebit amicitiā bonaz. s. cbīi. Unde Aug. dicit. O bō eligē tibi p̄ oibꝫ amicū q̄ cū oēs te deseruerint ipe solus te nō relinq̄t. sed in regionē quā ire de/ bes. i. in vitā ęternā te deducet. Alij nempe amici oēs in mortē te deserēt. Cbīs aut̄ tunc maxie su/ um amicitiaū erga te oñdet. t ō eius amicicia ē ses regēdo ab inimicꝭ. i. a demonibꝫ t ducēdo in celū q̄ bona maxie ꝓderit. s. in bona mortiſ ꝓ amicoꝫ poterit te iuuare. ℣ Quarto quia amicicia cbīi est fructuosissima t vtil. Quero nā q̄d est illō sine q̄ nil valet q̄cq̄d ē in mūdo. Re/ spondet q̄ amicicia cbīi siue ei⁹ cbaritas. Aug⁹. Charitas est q̄ valet ad oia sine q̄ nil valent oia Amicicia g̃ cbīi vtilis ē ad oia q̄ possent ab hoie desiderari. Nā valet ad adq̄rēdū maxias diuitiꝫ as: maxios honores maxias dignitates t ꝓsola tiones. Et sine q̄ nil valēt q̄cq̄ mundi bona. Pri/ mo nēpe valet ad maxias diuitias possidendas qz sūmū bonū. s. deuz bñe facit. j. Loꝛ. j. In oibꝫ diuites facti estis in illo. Secō maxie nobilitat t bonoꝛat. qz filios dei t frēs cbīi ꝓstituit Joā. j. Quotquot aut̄ receperunt eū dedit eis po. fili/ os dei fieri tē. Tertio maxie glificat. qz reges ce lestes efficit. Mat. xxv. Uenite bñdicti patriſ mei ꝓcipite regnū tē. Denicq̄ maxias ꝓsolatōes ꝓfert qz oēs angeli t oēs bti: familiares amici sunt ta/ libꝫ t tales bonoꝛāt. Sicut em̄ videmꝰ q̄ cū rex alicui specialē amicitiā t familiaritatē exhibet: il/ li oēs milites t ciues bonoꝛāt: reuerent: t dona offerunt. Sic cbīi in patria honoꝛāt cbīi dilectos amicos t dona gr̄e a deo ipis ipetrant. O g̃ bō ꝓsidera q̄ bonū est bñe amicicia cbīi t banc tibi eligē tenendā. Cōsidera etiā q̄ si nō es amicꝰ dei qz oēs angeli t oēs bti: familiares amici sunt ta/ lia bona t indicibilia q̄dis actoꝛmenta infernā/ lia icurriſ. diabolo traderiſ. t oibꝫ btis odio habe/ ris. Un Aug⁹. Dñe q̄d sum ego vt mihi iubeas amare te: t nisi ß facia irascaris mihi t minariſ ingē tes miserias t cruciatus. O ergo bō ama deum Circa tertiū de signis amicicie vere. s. cū cbrīs/ to Jesu bñdicto inq̄rēdū est q̄libꝫ signis agnoſ scaꝛ q̄s foꝛe verus amicꝰ dei t cbīi iesu. Ad q̄ dēdo Bre. hom. xxiij. ōt. Ecce si vnusq̄sq̄z vestrū redrīſ an diligat deū. secura mente rñdet: diligo. Sed ad vosmetipos fratres introꝛsum redite: si deū vere amatis exq̄rite. De dilectiōe cōditoꝛis

Ām nō estis hospi
tes t aduene sed estis ciues sanctoꝝ t domestici dei supedificati supꝫ funda/

mentũ apl'oꝝ z ꝓbaꝝ. Epb.ij.z in epl'a huius solẽnitatis.s.apl'oꝝ. ℟ In qbꝫ vbis Paulus apl's docet oẽs nos recoḡscere dei magnaz gr̃am quã exhibuit nob chr̃is dñs:ac pinde deo referam⁹ laudes z gr̃aꝝactões vt tenemur. Primo q̃pe magnã gr̃az exhibuit nob chr̃is. qz iam nõ sum⁹ hospites z aduene.i.alieni a deo z sanctis dei.sz ciues sctoꝝ.i.de nũero eoꝝ. Scõo i b̃ q fecit nos domesticos dei.qz recepti sum⁹ i ecclesiã.s.dei.z deinde recipiemur i regnũ celestꝫ domus dei. Tertio magnã gr̃az exhibuit nob chr̃is in b̃ q i fide sua fũdauit nos vt sim⁹ tẽplũ chr̃i z habitat in nob ꝑ gr̃az.iuxta illud Epb.iij. Habitare chr̃m ꝑ fidẽ in cordibꝫ vr̃is i charitate radicati z fundati zc. Et b̃ est qõd ỹt in themate. Sup edificati supꝫ fũdamẽtũ apl'oꝝ z ꝓbaꝝ.i. firmati in fide quã docet nouũ ac vet⁹ testamentũ:ipo fũmo angulari lapide chr̃o iesu. loqr̃ f̃m figurã quã insinuat Pr̃s.di. Lapidẽ.i.chr̃m quẽ repro. edi.i.iudei volen̄.suã synagogã edificare.hic.s.lapis chr̃s fact⁹ est in caput anguli.a dño factũ est istud zc. Nã in edificatiõe tẽpli salomõis vt dicit fuit qdã lapis q pluries fuit reiect⁹ ab edificantibus eo q nõ cõueniebat loco cui applicabat:sed finaliꝫ optime sedit in sũmitate edificij i angulo sez duos parietes ꝓiũgente.z fuit figura chr̃i iudeos z gẽtiles tãqz duos parietes i vnã fidẽ z ecclesiã ꝓiũgentẽ. Vñ subdit apl's. In q̃.s.chr̃o oĩs edificatio.s.fideliũ ꝓstructa crescit ꝑ augmẽtum vtutũ i tẽplũ scr̃m i dño.i.q̃lsqz fit tẽplũ dñi sanctũ i q̃ z vos coedificami i habitaculũ dei i.ss. Sz alias ḡ agam⁹ deo q nos elegit i nũeꝝ sctoꝝ ꝑ habitaculo suo fũdãdo i fide apl'oꝝ. Vñ ad bonor̃ ihũ ꝑ hec tria mysteria notem⁹ f̃m q de his post scr̃os apostolos, fideles chr̃isti cõmendantur.

Primo de domestica dei familiaritate.ibi.do

Scõo de ciuilica sctoꝝ socie/ (mestici dei zc.

tate:qz dicit:estis ciues sanctoꝝ.

Tertio de dignifica apl'oꝝ ꝓclaritate.cum ỹt. supra fundamentũ apl'oꝝ.

℟ Circa ꝑmũ de familiaritate domestica sctoꝝ z fideliũ ac ꝓcipue apl'oꝝ cuz deo z chr̃o iesu inq̃rẽdũ est.q̃re fideles chr̃isti iesu bñdicti meritо dicũt z cõmẽdant fore domestici dei vt patuit ex vbis apl'i in themate. Nã licz bti q fũt in celo ꝙgrue domestici dei possint dici. Sz mirum est vñ b̃ dicat de fidelibꝫ existẽtibꝫ i b̃ militrimo seculo q nõ dũ stãt i domo gl'ie ipi⁹ dei. Domesticus aũt dicit q̃si i domo eadẽ stans vel habitãs nostus z familiaris.vt dr̃ in li.carbo. ḡ quõ pñt dici domestici dei. Ad hec rñr f̃m doct⁹ hui⁹ rei tractatores ꝑ pl'oñe.s.q oẽs boni z fideles chr̃iani veraciter dicũt domestici dei z dñi iesu chr̃i. Declarat pl'ibꝫ rõnibꝫ:f̃m q q̃s tenet suis domesticis curã adhibere. Nã apl's ỹt.j. Tim.v. Si q̃s suorũ maxie domesticoꝝ curã nõ hz fidẽ negauit z est infideli deterior. Sz q̃m de⁹ militatores suis fidelibꝫ adhibet curã ꝓcipuã in oĩbꝫ in qbꝫ debz z solet q̃s suis domestic̃.merito ḡ domestica dei illiter q̃s suis domestic̃.

Primo q̃dẽ rõne puisiõis q̃ ad victũ.

Scõo rõne puisiõis q̃ ad victũ.

Tertio rõne puisiõis quo ad amicitiã.

Quarto rõne puisiõis quo ad documentũ.

Prio q̃dẽ rõne puisionis q̃ ad domũ. qz domestic⁹ q̃si domo eadẽ stãs ỹt. f̃m q̃pe iura vbi ecclesiã ꝙsi domo eadẽ stãs ỹt. f̃m q̃pe iura vbi ecclesiastica de rebꝫ z attest.c. In lr̃is.ibi i glo. domestici familiares appellanꝫ large oẽs habitatores in domo q̃bꝫ rõne p̃zie ptãtis vel dñice iuripõt. Dic. ibi. Sz q̃m oĩpotes de⁹ z dñs iesus tam in p̃sti q̃z in futuro cũ fidelibꝫ habitat in eadẽ domo vnius p̃familias z dñs. Et ꝓmo in eadẽ domo vniuersalis eccl̃ie de q̃.j. Tim.iij. Scias quõ oportet te in domo dei ꝙuersari q̃ est eccl̃ia dei viui. Secũdo i eadẽ domo martialis eccl̃ie militat realiꝫ ꝙtinet in sacro eucharistie. Tertio habitat nobiscũ in eadẽ domo ꝙscie.iuxta illꝫ.j. Cor.iij. Nescitꝫ qz tẽplũ dei estꝫ vos z spũs sctus habitat in vob.si q̃s aũt tẽplũ dei violauerit dispdet illũ dñs. Pecibi. Ue ḡ z ve pctõribꝫ q corpus z anmã pctõ mortali inq̃nãt.qz tẽplũ dei violant z dispdet illos dñs eternaliter dãnãdo. Nã in b̃ ma xima iniuria fit deo q ꝑ pctm ejcit de domo sua id est de corde:z introducit in illã hoſt⁹ et⁹.s.diabolus.qz turpi⁹ ejcit q̃z nõ suscipit hospes:f̃m qõd dicit cõi ꝓuerbio. Deniq̃z q̃rto bitare dignat tanq̃z pr̃ nr̃ z dñs.s.de⁹ cũ filijs.s.cũ fidelibꝫ i domo celestis p̃zie.de q̃ ps. Bti q̃ habitant in dẽ domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabũt zc. Et hãc domũ dei possidem⁹ i spe.qz repromittim⁹ nobis de⁹ z tande p⁹ mortẽ habebim⁹ in re si fideles pseuerauerim⁹. Merito ḡ ꝓpt hec dicunt oẽs fideles esse domestici dei familiares ꝙ cohabitare et obedientiã ꝓceptoꝝ q̃bꝫ ꝓuidet de⁹ de cohabitationis domibꝫ vt patuit tanq̃ pr̃familias.

Scõo rõne puisiõis q̃ ad victũ. Ꝓuidet de⁹ pr̃familias ꝓuidet victũ sufficiẽte suis domesticis:sic de⁹ suis fidelibꝫ ꝓuidet q̃druplicat. victũ corꝑale.s.necessaria q̃die militanti. Mat. vj. Nolite sollicite esse dicẽs.q̃d mãducabim⁹ aũt q̃d bibem⁹. Scit em̃ pr̃ vt q̃ bis oĩb indigetis. Primũ q̃rite regnũ dei z hec o.ad.zc. Scõo ꝓuidet victũ spũale qõ ẽ mal⁹ sic aia ꝑcelit corꝑi bmõi vic⁹ est in ꝓbo dei. Mat.iij. Non in solo pane viuit hõ.sed in oĩ verbo qõ ꝓcedit de ore dei. Tertio victũ sacr̃alem qõ est martiriũ.q̃ pane suũ corꝑ z sanguinẽ ꝑ babẽda vita cibꝫ in sacramẽto eucharistie nob instituẽdo. Joã.vj. Qui mãducat hũc panẽ viuet in eternũ. Quarto supꝫ hec ꝓuidet victũ in celo beatificũ z etnale Luc.xxij. Ego dispono vobis reg. vt edatis z bibatis supꝫ mensã. Merito ḡ dicimur domestici dei rõe gratie onis vic⁹. Aug⁹. Pascat chr̃s ifidelẽ ꝓtectꝫ quõ ḡ deserit sequentẽ se. Raban⁹. Quis rer dat uotꝫ militibꝫ nõ ꝓuidet alimoniã.q̃s dñs famulis suis nõ ministrat cibaria.q̃s ꝑ ñ dat filijs suis

necessaria. Hec ille. Sic g̃ deꝰ nob vt domestic; puidet. Tertio q̃ ad amicū ꝓuidet deꝰ suis fi delib⁹ tanq̃ domesticis. Primo quo ad corpus Mat.vj. De vestimēt; q̃d solliciti est; ꝓsiderate lilia agri. Et infra. Si g̃ fenum agri q̃ hodie est & cras i cli. mit. deꝰ sic vestit: q̃n. vos zc. Scdo q̃ ad aniam vestimta puidet ꝙ trū. Uñ Amb. li. 6 fine. Uirtutes sē aie tegumentū fine q̃b⁹ aia nu da est & dispoliata culpa sua. Nā castitas est aie candor. charitas ei⁹ purpura aurea. būlitas ei⁹ decor. q̃si violei coloris. patiētia purpura rubea aie & corpis. Tertio in celo ꝓuidet amictuz glie mentū. q̃ Amb. vt bñ dist. xlvij. ℟. Necesse. dicit. q̃ bñ dlibet suis domestic⁹ tenet ꝙbo et exẽplo documenta salutifera ꝙtutū sollicite p̃bere. vitia corrigere & illos enutrire i oi disciplina & correcti one dñi. alioq̃n pfamilias negligẽs punit; tam spualit ẽ ẽnalit. Et ponit exẽpluz de Heli. Sic pissim⁹ deus suos fideles in p̃ti vita castigat amore pẽnali ꝓ vitijs & erudit ad salutē multi plicat. Uñ Heb. xij. ca. Flagellat deus oẽm filiū quē recipit. Uñ dei filiꝰ cū ꝓrio suo exẽplo i se ipo docuit nos būlitatē: castitatē: patientiā: cha ritatē & ac oia necessaria ad salutē ꝓrio ozē p̃di cauit & nūc p̃dicat ꝓ suos sctos & scꝑturas. Mej nobis gliam & tulisti: vt filij tui domestici nomi nemur & sim⁹. O q̃ntū deberem⁹ Jesu pie te di ligere ꝓ tua tãtaq̃ charitate illa. Ecce charissimi exẽplū nob dat in istis aplis q̃ bec recognoscẽ. mozẽ ꝓ cui⁹ libenter sustinuerunt. ℣ Circa scām de ciuilica sanctoꝝ societate q̃ritur qualib⁹ signis q̃s agnoscat fore dign⁹ ciuis sctō rū supne ciuitat;. Ad q̃ recolligẽdo doctoꝝ di cta ridet ꝙ ꝓ signa pl'a. Primū signū ẽ assi milatio in obseruãdo legẽ ciuitat;. Nã ꝓ ẽ ꝙs ꝓ bat esse ciuis alicuⁱ ciuitat; si vicz legẽ illi⁹ ciui tat; obseruat. Sic em̃ docet phs. ij. z. iij. Politi. ciues sunt soci; ciuitat; vni⁹ nō ꝓpt vnitatē muri sed ꝓpt gandē policiā & legē. Scz q̃ est lex ciuitatis supne. Uñdet ꝙ ꝓpue triplex est. Una est mū dicta ab oi pcto. Apoc. penul. Nil coinq̃natū in trabit in illo. Scda ẽ obedictia & ꝓformitas vo lūtatis dei. ī oram⁹ Mat. vj. Fiat volūtas tua sicut in celo & in terra. Tertia est charitas vera. vñ Aug. sup̃ p̃s. luij. ℟. Duas ciuitates faciunt ꝓpo amores. Hierusalem supna facit amoz dei Babylonia. s. infernalē facit amoz seculi. Intro ger q̃ q̃q̃ q̃d amet & iueniet vbi ciuis sit. Et si iue nerit se ciuē babylonie: extirpet cupiditatē & plā ter charitatē. Si aũt inuenerit se ciuem hierlm co lat charitatē & speret libratē. Hec Aug. Secū dū signū boni cōis amoz & ꝓmotio. vñ pbs. iij. Polit. ait. Quicūq̃ policie intendūt vtilitatē cōez recti ciues sunt & iusti. qui aut̃ intendunt ꝓpriaz utilitatē vicios sūt & iusticie trāsgressores. Hec ille. Hinc etiã. j. Cor. x. apls ℟. Nō q̃rēs q̃d mi bi vtile est sz q̃d multis. Lyra. i. nō q̃rens ꝓpriū bo nū sz cōe. Ad ꝓpositū. Cū bō ꝓpriā gl'iaz & vtilita tē q̃rit non est dignus ciuilitate celestis ciuitatis. Sz si q̃rit bonū cōe illi⁹ ciuitatis. s. gloriā & lau dē dei ciuis bon⁹ est. Jō chis ait Mat. v. Attendite ne iusticiā vram fa. co. bo. vt videami ab eis alioq̃n mercedē nō habebit; apd ꝓtez vr̃m in cel'. Lyra. i. nolite opa bona facere vt videami ad glo riā ꝓpriā: sz ad dei gl'iaz & ꝓximoꝝ edificationem alioq̃n meritū in celo nō habebit;. Tertiuz si gnū ℟. ꝓscꝑtio. s. ciuilitatis. Uñ cū nomen alicuⁱ ius inf ciues ꝓscribit ad ciuilitatē alicuⁱ ciuitatis ciuis illius est. Sic legim⁹ Act. xxij. q̃ Paulus dixit se natuz ciuē rhomanū: eo q̃ pr̃ Pauli ꝓscribi se fecerat magnis sūptib⁹ & nobilitat; insi gne habuit apd rhomãos. Sic cū bō p baptismū inscribit in ciuitatē celestē ciuis efficit. sz heu q̃ p pcm̃ subseq̃ns delect. iuxta illd p̃s. Deleãt de li bro viuentiū & cū iustis nō scribãt. & Exod. xxxij. Quicūq̃ peccauerit i me delebo eū de libro vite. Sz talis iterato ꝓscribit p pniam. Mat. iij. Pe nitẽtiã agite appropinq̃. em̃ reg. ce. Quartū si gnū domus edificatio. s. in aliq̃ ciuitate ꝓ suo ha bitaculo. Hoc em̃ signū est ciuilitat;: aut habite aut ꝓseq̃nde. ℟ spũal'r ꝓ celo facit bō p exercitia miscdie & pietatis. Uñ sctus Tho. apls dixit re gi Indie. Innūerabilia inq̃t palatia sunt in celo ab initio seculi ꝑpata q̃ fidei pcib⁹ & pcio bonoꝝ operꝝ & elemosynis compank. diuitie aũt vre ad illa vos añ cedere pñt: seq̃ oino nō pñt. Hec ille.

Ultimū signū exꝑssa idiomatis locutio. Nam Chrys. ℟. q̃ vnusq̃q̃z ꝓ linguagiū coḡsci pōt de q̃ gẽte existat. Sic i ꝓsito q̃ loq̃t sepe de deo & celestib⁹ ac salutifer;: signū est q̃ sit ciuis sanctorū. Qui aũt loq̃t turpia & blasphemias ac vitu ꝓia signū ẽ q̃ sit ō nūero dānādoꝝ. Sic oēs mē daces: detractores deo odibiles sūt & digni mor te: vt ℟ apls Rho. j. ℣ Questio occurrit hic De q̃b⁹ & q̃lit̃ bti i celo habẽt loq̃. Ad q̃ notan dū q̃ in ciuitate celesti locutio ẽ ml'tipler. e q̃b⁹ ali qua narrem⁹ ꝓ simplicib⁹ vñ Bze. in mora. li. ij. ℟. Aliꝯ loq̃t deꝰ ad angelos. aliꝯ angeli ad deū. Aliꝯ deꝰ ad sctoꝝ aias. aliꝯ aie sctē ad deū. Aliter deꝰ ad diabolū. aliter diabolus ad deū. Hec ille Deniq̃z ꝑm alios doct. addit ꝓterea q̃ aliter loq̃ quũt i p̃ti aie ad chm. aliꝯ chis ad aias. Item aliter loquunt scti ad angelos. & aliter angeli ad sctos. Aliter angeli ad inuicē: aliꝯ sancti ad inuicē Et sic duodeci modi distinguũt. Pria g̃ locu tio est q̃ deꝰ loq̃t ad angelos. de q̃ Bze. vbi s. ℟. Loq̃t deꝰ ad angelos corpo q̃ occulta sua iudi cia eis oñdit: aut cū q̃d agere debeãt in cōtẽplati one virtutis legũt. Hec ille. Et sufficiat. Scda locutio q̃ ecōuerso. s. angeli loquunt deo. de qua Bze. ibidẽ dicit. q̃ vox angeloꝝ in laude conditoris est & in cōtẽplatiōis admiratiōe. de diuia ꝙtate & bonitate affectus suos ꝓsentando deo. boc

addit Aureo. Tertia locutio est dei ad sctõs aias. de q̃ Bre. ibidẽ. Loquit deus ad aias cum eis dona sua infundit. Bonauẽ. sup. ij. di. x. dicit q̃ scz de⁹ ỏr nob loq̃: qz reuelãdo aliquã illustrationẽ in aĩa efficit. Quarta est ecõuerso. s. aiarũ sctãꝝ ad deũ. de q̃ Aure. i cõpen. Aia inq̃t loquit deo p desideriũ cui⁹ affectiões nude sunt z aperte corã ocul' dei. Bzego. vbi s. Aiaꝝ ỽba sũt desideria. Magnus q̃ppe damor corã deo magnũ est desideriũ. Quinta est locutio dei ad diabolũ Bzeg. vbi s. Deus inq̃t loq̃t diabolo qñq̃ eum redarguẽdo: electoꝝq̃ suoꝝ iusticiã ꝓponẽdo. sic ỏr Job. j. Dixit dñs ad satbã. vñ venis. nũq̃d ꝓsideraſti puũ meũ Iob q̃ nõ sit ei silis in tra vir simplex z rect⁹ ac timẽs deũ z recedens a malo. Qñq̃ ãt loq̃t ptãtẽ rẽtãdi sibi dãdo z bãc arcẽdo Unde ibidẽ ỏr de⁹ diabolo. s. locutiõe vel verbo mẽtali. Ecce vniuersa q̃ hz Job in manu tua sũt tm̃ i cũ ne extẽdas manũ tuã. Quarta ecõuerso est locutio diaboli ad eũ. Bze. Loq̃t diabol⁹ ad deũ electoꝝ innocentiã falso accusando z ptãtez tentãdi postulãdo. vt patz in Job. de q̃ dixit. Nũ q̃d Job frustra timet deũ: sed extẽde manũ: z tãge q̃ possidet. i. da mihi licentiã exterminandi nisi in facie bñdicẽ. tibi. O g̃ hõ q̃ntũ deberes cauere diabolũ z pcm̃: qz tibi sp nocere vult. Preꝛca septima locutio est ipius dei z chri ihesu ad aias electoꝝ in pñti vita exãtiũ. s. qñq̃ p inſnã ispiratiõnẽ. qñq̃ p scripturas z exhoꝛtationẽ: aliosq̃ modos q̃b vocat ad pniam z dei dilectiõez. Octaua est ecõuerso aie ad chri stũ de ist̃ Bern. sup Can. ser. xxxiij. ỏr. Cũ meditamur in lege dei sciam⁹ p certo adesse sponsum chm̃ z alloq̃ nos. Cũ talia in aĩo tuo sent̃ bona nõ tuã putes esse cogitationẽ: sed illum agnosce z dic obediendo. Audiam q̃d loquat̃ in me dñs Cũ aũt mala in coꝛde ỽsam⁹ cogitatio nra ẽ. Jta q̃z pacẽ: pieratẽ: iusticiã de⁹ in nob loq̃t. Hec ille

Nona locutio est sanctoꝝ ad angelos. Aureo. in cõpen. ỏr. q̃ aĩa sctã loquit angelo in presenti p voces coꝛpis oꝛando q̃s bñ pcipit angelus sicut z alia sensibilia. Jtẽ anima exuta a coꝛpoꝛe habebit ptãtez loq̃ndi ad angelos. z hec est vox scz gratiaꝝactiõis. qz scti gras agũt angel' de custodia fideli. Decima ecõuerso est locutio angelorũ ad sctãs aias. Et ỽ angelus facit qñq̃ in pñti ỽbo vocali i assũpto coꝛpe. z qñq̃ loq̃t in mente vigilãtib⁹ vel dormiẽtib⁹. Jtẽ i celo loq̃t voce mẽtali aie sctẽ exute a coꝛpe. z hec est vox mutue cõmonitiõis ad gratiaꝝactiõez p dei bñficijs: alternatim psallẽ. di. Bñdicite oẽs angeli do. d. tẽ. Illiſq̃ scz ãgel' di. Ecce nũc bñdicite do. oẽs fui do. q̃ stat̃ i do. d. tẽ. Undecia locutio est q̃ loquũt angeli ad inicẽ. Aureo. i cõpẽ. ỏr. Angel⁹ loq̃t angelo ỽbo mẽtis sue spẽs oñdẽdo mediante illuminatiõe q̃dã spũali irradiãte ab ipo. Jtẽ angel⁹ facit aliq̃d corã angelo: q̃ facto intelligit q̃ non intelligebat. z sic loquunt oẽs oĩb⁹. s. maioꝛes inferioꝛib⁹ z ecõuerso. Jtẽ loquit etiã angel⁹ angelo p cõicatiõnẽ diuini lumis ipm instruendo. sic nõ loquunt oẽs oĩb⁹ nec oĩa. sed tm̃ supioꝛes inferioꝛib⁹ de his q̃ p diuias theophanias pceperũt. Hec Aureo. Duodecia locutio est q̃ lõquũtur scĩ ad inicẽ in celo. Et hec est vox mutue ꝓgratulatiõis. qz oĩes ꝓgratulantur de bonis a deo pceptis. Uñ Bze. Tanta vis dilectiõis in illa pace nos sociat: vt q̃ q̃q̃z in se nõ acceptis in alĩs accepisse gaudeat. O g̃ gãdio cũda illa pia brã. q̃ felix tẽ. vbi tot consolatiões: tot ꝛcurrunt amoꝛis diuini z mutui insignia. Bze prima adhuc q̃stiões. s. de reprobis. Et q̃dem Prima quõ diabolo loquit angelus. Rñdet Aureo. in cõpeñ. q̃ angel⁹ dei loquit diabolo: spes suimet autẽ ei fm ipiciũ dei coercẽdo a nocumento vel malo hoim. sicut legit in epla Jude. cũ Michael el pnceps synagoge cũ diabolo disputãs de moy si coꝛpe altercãdo eo q̃ diabol⁹ iudeis ad idolatriã pnis volebat reuelare coꝛp⁹ mosi vt ado rarẽt eũ tanq̃z deũ. qõ michael volebat ipedire z dixit diabolo Imperet tibi dñs. s. vt desistas ab ista reuelatiõe. Scõa q̃stio. Quõ diabolus loquit aĩe. z ecõuerso quõ ania loq̃t diabolo: Rñdet Aureo. bz cuit̃ q̃ diabolus loquit: q̃nq̃ sensum imutãdo. puta obijciendo visui similitudines alicui⁹ rei. Jtẽ q̃nq̃ imaginatões alicui⁹ rei. Jtẽ q̃nq̃ imaginatões alicui⁹ rei. mẽdo: siue vigilãti hoi siue dormiẽti. z sic imitat cogitatiõnẽ mali: vt ptz in phãtasiatiõe demonis pulcritudine. z hmõi. Sed ?sensum imitatur ne nõ pt. Aia ãt pcõzis loq̃t diabolo q̃n sitiuit res affectionũ imꝓmunt̃ sensib⁹ vbi diabolus legit eas. pcipue cũ videt eã ?sentire in peccatis. Et q̃ pcõz vide quõ te diabolus decipit. Et lis z mutuo in inferno. Rñdet fm scripturas q̃ oẽs maledictões: blasphemias: mendacia: virtutia q̃stio. Quid locutiõis bñt damnati cũ diabolo peria z ipꝛopria ỹ deum: ỹ celũ z terram: ỹ sctos: ỹ demones: ỹ sese mutuo z ỹ semetipm ibi. ppe tuo resonabunt Apoc. xvj. Blasphemabant nomen dei viuentis in secula seculoꝝ. Jtẽ Eccl. xli. De pie impio ?qrunt filij qñ. ꝓter illũ sũt in opꝓo. Ue vob viri ipij tẽ. in maledictiõe erit ps vestra tẽ. O g̃ infelix o misera tu aĩa peccatrix pnisi sce coꝛmẽta. O pcõz age nunc pniam. Circa tertiũ de apl'oꝝ dignitate q̃ excellit intersctos sit p ꝛclusione sua Dionysij li. de eccl. hier. di. q̃ inf oẽs sctos apli sũt excellentiores tanq̃z christo iesu viciniores. Et sic p ꝓns isti apli de q̃b loquimur sũt nob maxime honorabiles. Declarat ex pluribus ꝓuilegijs. Primũ ꝓuilegiũ ecclesiastice pncipalitatis. qz sunt ecclie sctẽ pncipes z pastoꝛes. Uñ de eis canitur illud Ps. Constitues eos pncipes sup o. ter. Ber. Tales decebat humani generis pastoꝛes ?stitui qui dulces essent z potẽtes z sapiẽtes. Dulces vt misericorditer ꝓsicerẽt pctoꝛes. Potẽtes vt fortiter ꝓsequerẽt pctoꝛes.

monstŕ. Sapiētes vt ducere scirēt ad ciuitatem supnā. Scōm ꝓuilegiū fidelitatē testimonialē qz sūt testes chīi fidelissimi vsqz ad mortē passionē. Act.j. Eritis mihi testes i hierlm z i o.iu.z vsqz ad vltm. Tertiū ꝓuilegiū vtilitatē qz totū mūdū ꝙuertērūt ad chīm. Quartū lumiositatē qz illuminauerūt ozbē Mat.v. Vos estis lux mūdi. Quintū sctitatis qz fuerūt i gra spūssctō plene confirmati z p oibus scīis mūdi maiores sctitate ꝓficiarie ptātē Mat.xix. Vos q secuti estis me sedebitis in iudicio fm doc. Septimū supne gl̄ie qz sūmo ordine seraphico fm Fran. Maro. qz prece tangūt vicinioꝛi ad chīm debēt sūmo ordine aliōs ardētes fuerūt in charitate. a q̄ ardore seraphicus i.seraphicꝰ fm Dionȳ. O q̄ charissimi deuote honorem apl̄os vt p eoꝝ merita det nob chīs gram in pñti z gl̄iam in futuro Amen.

Item de apostolis cōmunis Sermo.iij.

Q Vos predestinauit (scz deꝰ) vocauit. z quos vocauit hos z iustificauit. q̄s aūt iustificauit illos z magnificauit Rbo.viij. ℣ In hoc ꝓpīne erga apl̄os cōmendat Prio in electos z ꝓpīne erga suos z gl̄iam perpetuā. z p ꝓns ab eterno eos dilexit qz ꝓdestinauit. z elegit ad gratiā q̄s illos q̄s ab eterno ꝓdestinauit vocauit ad fidez chīi: rabēdo ad se libeꝝ arbitriū nā sine fide impossibile est placere deo Heb.xj. Tertio in hoc q̄ eosdē iustificauit p gram. qz gra est arra aie. Ista dnpe bona. s. fides z gra sequūt ad eternā ꝓdestinationē. q̄ electi, ꝓferūt in tpe. qz hec sūt media p q̄s z nō aliē puenire pōt ad gl̄iam. Quarto in hoc q̄ eosdē magnificauit. s. p gloriā in celesti patria. Et hec seriatim tangit apl̄s in the. d. Quos ꝓdestinauit. zc. Juxta q̄ tria mysteria notabimꝰ pro hoc sermone declaranda.

Primū de aplica vocatiōe. nā dr q̄ eos ꝓdestinauit z vocauit.

Secm de benigna ꝙuersatione. s. chīi cū discipulis ꝓmōi vocatiōe ad gloriā magnificā.

Tertiū de salutifica istructiōe (pulis vocatis in ꝓmōi vocatiōe ad gloriā magnificā.

℣ Circa ꝓmū de vocatiōe apl̄oꝝ aliq̄ questiones edificatorie ꝓ simplicib occurrunt. Primo voluit vocare ad suuz apostolatū hoies simplices plebeios: indoctos: arte piscatorios vt ꝓdicarent p mūdū. Rō q̄stionis est. qz vt arguit Porphirꝰ pbs. s. q̄ ad ꝓmulgādā legē nouā p totuz mūdū magis debuissent assumi viri sapientes z potētes ac magne fame fuissent fidedigniores z potētes ac magne fame z scientes attrahere hoies ad fidē. Sz ad hec respōdet q̄ miro ordine diuie sapie chīs dñs elegit z vocauit ad apl̄atū plebeios simplices z indoctos piscatores q̄ ꝓdicarent chīm. Et hoc pluribus rationib q̄s tradunt doctores sancti.

Primo ꝓter cōmendandū dei miraculū.

Secō ꝓter fidei donū deo attribuendū.

Tertio ꝓter ꝓphetie oraculū implendū.

Quarto ꝓter ꝙgruentie mysteriū.

Prima rō ꝓter cōmendandū diuinū miraculū scz in hoc q̄ cū apl̄i essent simplices plebei z illitterati subito p spūm scm a chīo missum tanta sapiētia z scia ac eloquentia fuerunt repleti vt omniū nossent genera linguaꝝ: q̄ꝝ sapie oēs mūdi sapientes nō valerent resistere: vt patz Act.ij. Voluit aūt chīs sic ne possent hoies dicere q̄ doctrina apl̄oꝝ potuit fore ab hoie. vel aliq̄ mō a spiritu maligno: sed a solo deo p miraculū tale q̄ nūq̄z hō sīle facere potuit. imo nec spūs malignꝰ hoc facere potuit. qz si posset multo fortius fecisset in illis q̄ fuerūt iduti artib magicis z pbicis q̄ demones coluerūt z colere docuerūt. Apl̄i aūt ꝓsecuti sūt z exēmiauerūt vniuersa idola demonū q̄b plenus erat mūdꝰ: z ꝓdicauerūt ꝙ pbos z cultores idoloꝝ. Hec̄ q̄ q̄ p b factū fuit solo diuio miraculo a chīo. iuxta qđ ꝓmiserat Lu.xxj. Ego dabo vob os z sapiam cui rē. Vñ Bed. i epl̄a ad fra. b mōre br. Licz magna miracla dñs i ēris gessit. b tñ maximū sup oia enituit z cetera illustrauit q̄ in pauci simplicib hoib totū mundū z oēm sapiētie ei altitudinez sibi chīs subiugauit. Hec ille.

Secda rō ꝓter fidei donū deo attribuēdū. Naz si p potētes diuites z sapiētes fuisset fides p mūdū ꝓdicata ascribi posset eoꝝ potentie vel astutie aut eloq̄ntie susceptio ipa fidei p mūdū z cōuersio oim nationū. Nūc autez soli deo attribuitur Hinc. j. Lor. j. Videte frēs vocatiōez vrāz. qz nō mlti sapiētes fm car. nō mlti potē. nō mlti nobiles sz q̄ stulta sūt mūdi ele. ds vt cōfundat sapiētes. Sup q̄ Aug. dr. Si em doctꝰ eligeret fortasse diceret se iō electū. qz ꝓpē doctrinā vl sapiaz eligi meruit. Dñs ḡ nr Jesus volēs superbos frāgere cervices: nō p oratorē q̄siuit piscatorē: sz p piscatorē lucratꝰ ē ipatorē. Jtē Chrys. O btōs piscatores istos q̄s dñs inē tot mūdi scribas doctores z sapientes ad diuie ꝓdicatiōis officiū ꝓmos elegit q̄ nō p sapiam ybi mūdū capent: sz p simplicē fidei ꝓdicatōez de erroze mortis būanū genꝰ liberaret. Nō nobiles nec diuites elegit ne suspecta fieret ꝓdicatio: sz piscatores illīratos sz pcelsos fide deuotos z diuites deo vt aperta esset gra salutoris z virt. Hec ille. Tertia rō ꝓter ꝓphetie oraculū implendū. Nā Esa. xxix. fuit ꝓdictū q̄ discipuli chīi debuerūt esse pauperes. ybi dr sic. In die illa audient surdi. i. gentiles apl̄i qui prius surdi erant ab auditiōe legis: vt pote idolatre: ybā li. vete. ac noui testa. z oculi cecoꝝ. i. gētiliū de tenebris z caligine erroꝝ videbunt. s. p fidē. scḷt. z addent mites i dño letitiā: z pauperes hoies. i. discipuli in

sctõ ifrk.i.i chõ exultabũt.s.de ꝙuersiõe gentiliũ. qm̃ defecit ꝙ ꝑualebat.s.cet⁹ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ rũ. Deniqꝫ q̃dãmõ etiã ipleta sunt illa ẏba Dieꝝ re.xvj.vbi õr sic. Ecce mittã piscatores mlt̃os õr dñs ꝛ piscabũt eos.ꝛ p⁹ hec mittã eis mlt̃os venatores. Quia primi ꝑdicatores eccl'ie fuerũt piꝝ scatores ꝙ multas anias capiebãt simpl'r ẏbum dei ꝑdicañ. Ꝫz posteri ꝑdicatores siĕ ꝛ moderꝝ ni sĕ q̃si venatores mlt̃os clamores facientes in ꝑdicatiõe:ꝛ tñ vix paucas aias capę pñt. L

Quarta rõ ꝙ̃ ꝙ ꝙruẽte mysteriũ. vñ Chrys.ait Eligũt piscatores qz erãt future dignitatꝝ gr̃am sui officij siue artꝝ opę ꝑferẽtes.ꝙ mutato i melꝝ ius piscatiõis officio bũanũ gen⁹ de ꝑfũdo gurꝝ gite errozis velut pisces capieñ. traberẽt ad portũ salutꝝ. Ꝫz q̃re chr̃s pl'es apl'oꝝ vocauit de galilea.nã ꝑter paucos oẽs erant galilei:vt dicit Act.ij. Rñr ꝙ iõ sic.qz magꝝ ꝙruebat mysterio. Galilea em̃ fm Hiero. interpꝛat volubilis siue trãsmeans aut transmigratio mea. Ꝫz qz hi q̃s chr̃s vocabat ꝛ oẽs eius electi debebãt volui vel trãsmigr̃e de statu viciꝝ ꝛ dãnatiõis ad statum ẏtuosũ ꝛ eĕne salutꝝ. excellẽt⁹ aũt apl'i ꝙ etiã alios ꝑ ꝑdicatiõez facturi erãt vt trãsmigrarẽt a statu viciꝝ ad statũ virtutꝝ ꝛ salutꝝ:ipi debebant ꝑ alios trãsmigrare ad statũ sume scitatꝝ ꝛ ꝑfectiꝝ sime ẏtutis. Ideo chr̃s dñs ꝙruc galileos vocauit ad apl'atum. O g̃ petr̃ si vis a chr̃o eligi ꝛ vocari ad vitã:desine peccare ꝛ trãsmigra ad virꝝ tutes ꝑ pniam. D Scõa q̃stio circa b̃ est ista Utꝝ de⁹ apl'os vel alios electos ꝑdestinauerit et vocauerit ꝑĕ aliq̃s bonũ meritoriũ in ipis pręsũ. Ad qđ notãdũ ꝙ q̃dam putarũt ꝙ sic̃ rex dat equũ militi:eo ꝙ scit vel extimat ipm̃ bñ vsuꝝ et fidelĕ:ꝙ etiã de⁹ ab ęterno ꝓgnoscẽs opa meritoria istius vel illi⁹ hois ꝑĕ hmõi bona eligeret illũ:ꝛ dare vellet illi hoi gl'iam celestĕ. Sed b̃ nõ est vex:nec exẽplũ valet:qz bon⁹ vsus eq̃ nõ est a rege causalit̃ sic̃ meritũ ĕ a deo p̃ncipal'r causanꝝ te.qz de⁹ dat gr̃az ꝛ opa meritoria tali electo ꝑ q̃ possit mereri gl'iam talez. Rñr g̃ ad q̃stum fm Alex.j.pte.sũ.q.xiij.arꝫ alios doc. ꝓcor dit ꝙ de electiõe diuia loq possum⁹ dupl'r. Uno mõ ꝑut est ab eterno in dei ꝓgnitiõe. ꝛ sic nullũ bonuꝝ op⁹ põt esse cã electõis vel ꝑdestinatiõis.sz ex dei tm̃ mera bonitate im̃ęsa:ꝛ nõ ꝑ meritꝝ qs eligit. Uñ Rbo.ix.dicit.ꝙ iacob ꝛ esau cũ nõdum nati fuissẽt aut aliq̃d boni aut mali egissent:fm electi onẽ dictũ est. Jacob dilexi. Esau aũt o.rẽ. Mira g̃ dei bonitas in b apparet ꝙ absꝫ oĩs meriti cã liberaliter boiem elegit ad sũmã brũtudinez quã q̃dẽ dare etiã ꝑ meritꝝ (siĕ solet dñs)seruo remuꝝ nerare maximũ esset. Scõo mõ loq possum⁹ de ꝑdestinatiõe ꝑut ĕ tpal'.s.inc̃ptũ de⁹ ab ęterno eleꝝ ctos ex mera liberalitate iã vocat i tpe ad fidem et gr̃am. Et sicꝫ vniuersaliter oia nr̃a bona opa nõ sint causa nr̃e ꝑdestinatiõis ꝫz ꝙ Aug.i glo.sup illo ẏbo apl'i. Elegit nos.õr sic. Elegit nos g̃ꝝ de⁹ nõ nr̃is meritis ꝑdestinãdo.s.ꝑĕ opa ręc. Nihilo min⁹ tñ gręcularit loq̃ndo opus aliquod bonũ in nob põt esse cã alteri⁹ boni cũ sit q̃dã ordo ordinis donis. Uñ ꝛ ipa brã ẏgo vt eligat in matrẽ dei:ẏtutib⁹ ꝓmeruit de ꝙruo. qz fuit bũla ma:castissima ꝛ oi ẏtute ac gr̃a plena. Jĕ Abdi as est a deo in ꝙphetaꝝ electꝫ ex merito co.s.et ꝙ uerat.cl.ꝙphas i spelũca absc̃ditos tpe Achab Abdiã.ꝛ sic de alijs mlt̃ꝝ patz. Sic g̃ de aplis dicendũ ꝙ de ꝙruo meruerũt ꝙ aliq̃s virtutes ꝛ merita ex dei liberalitate vocatiõis gr̃am.s.ad apostolatũ chr̃i ꝑ tante scitatis dignitate. E

Tertia g̃ q̃ gr̃a boꝝ ꝓmissoꝝ ꝓmeruerũt hãc gr̃am libꝫ ẏtutibꝫ apl'i de ꝙruo ꝓmeruerũt p aliq̃s virtutes electiõis tpalis ꝛ vocatiõis gr̃am.s.ad apostolatũ chr̃i ꝑ tante scitatis dignitate. Tertia g̃ q̃ gr̃a boꝝ ꝓmissoꝝ occurrit vicꝫ.q̃ rũ b̃ scire nob est vtile:vt discam⁹ q̃lit̃ nos ꝺ ꝙ gruo ꝓmereamur vocari a chr̃o ad suaz gr̃am ꝛ tandẽ gl'iam.vñ Aug.sup Joã.õr. Si nõ es ꝑdestinat⁹ fac vt ꝑdestiet̃. Quõ g̃ ꝺ possit hõ. Respõdet fm doc.ꝙ ad gr̃am apõ deũ ꝓmerendaꝝ multũ valẽt hec ꝓtruor ꝙ fuerit in aplis dispoñtia ad chr̃i vocatiõez. Primũ ĕ simplicitas q̃ sine plica dolositatꝝ ꝛ iniusticie erga oẽs. Unde Prouer.iij. Abominatio est dñi ois iltus⁹.i.fraudulẽt⁹ vel deceptor.sequit.ꝛ cũ simplicibꝫ sermocinatio eius. Scõm est bũlitas. vñ chr̃s dixit Mat.xj. Confiteoꝝ tibi pr̃.qz absconditi hec sapientibꝫ ꝛ prudẽtibꝫ.ꝛ reuelasti ea paruulis.ꝙ.d celestia secreta a sapiẽtibꝫ ꝛ prudẽtibus.q̃ ꝺ ea paruulis. Jaiꝝ mitibꝫ. Tertiũ timoris dei ẏtuosus.q̃ ꝺ ea q̃ pcepta seruat q̃ ea ꝺ fendere deũ. Quartũ ĕ paupras.s.in spũ.q̃ ꝺ ea siptũ hoi mũdane cupiditates ꝛ vanitates. Unꝺ Aug⁹.li.lxxxiij.q.dicit.ꝙ q̃ntuz crescit charitas tantũ minuit charitas.ꝛ q̃ntũ crescit cupiditas tũ decrescit cupiditas. Apl'i fuerũt simplices ꝛ paupres ꝛ mites aut ledẽtes. Fuerũt bũles ꝛ amici tatẽ sectãtes arte piscatiõis ꝛ tenti ꝙ victu ꝛ amictu necessitatꝝ. Fuerũt etiã deũ timentes ꝛ ꝙmarie ei⁹ offensaz cauẽtes. g̃ vocati a chr̃o ad apostolatũ ꝓmeruerũt ꝙ gr̃az. O g̃ hõ esto ꝛ nũc tal⁹ vt mlt̃ꝝ ꝓmereaꝝ a deo. O petr̃ age pniam ne sez pereas i petr̃is.ꝫz ꝙsequ̇ris gr̃az tue vocatiõis.s. chr̃istianitatis vere. F

Circa scõm de benigna ꝙuersatiõe ipius.s.chr̃i cũ discipul' vocatꝝ q̃ritꝝ.q̃re chr̃s dñs in mũdo voluerit ꝙuersari int̃ hoies etiã petr̃es ꝙ chr̃s dñs scitꝝ ꝛ ꝑceptũ secũ. Utꝝ certe videt ꝙ chr̃s dñs in mũdo voluerit ducere vitã penit⁹ solitariã sic̃ fec̃ Joannes baptista ꝛ ꝑles scti ꝑres. Ad qđ rñr fm Aug⁹ etũ Rbo.iij.p.q.xl.ar.j.aliol ꝫz ꝙ ꝙuersatio chr̃i tal' debuit ec̃ vt cõueniret scitatꝝ sue incarnatiõi fm causam q̃ veni[illegible] de causis:vt ꝑz ex scriptura.ꝛ mundũ ꝑcipu[illegible]dũ ẏtutez ꝛ salutẽ ꝛ salvandis.

Prio ad mãifestandũ ẏtutez ꝛ salutẽ ꝛ salvandis.

Scõo ad gen⁹ b[illegible]anũ liberandũ ꝛ attrahẽdũ.

Tertio ad petr̃os ꝙuertendũ ꝛ confirmandũ.

Prio nãq venit chr̃s ad manifestãdũ (celum.

veritatē salutifere fidei z documētū. sicut ipemet dixit Joā.xviij. Ego in hoc nat⁹ sum z ad hoc veni in mundū: vt testimo. phi. vitati.s.fidei radicāde in cordibꝫ fidelitū: extirpādo errores idolatrie et aliaꝝ sectaꝝ. Et ideo debuit chīs quersari cū hoī buo: z docere ac pdicare in publico multitudini pploꝝ z i templo. sic fuit pphetatū p psā. Qui in plona eis dixit. Annūciaui iustitiā tuam in eccl'ia magna. ecce labia mea nō phibeo. zc. Scōo chīs venit ad redimendū genꝰ hūanū z saluādū. z iō de hoīe inf hoies quersari docēdo sacꝝ euangeliuz: vt scirem⁹ qz nō nisi p chīm tanq̄z mediatorē habem⁹ accessum ad deū. vñ dixit chīs Joā.x. Ego sum hostiū: p me siq̄s introierit saluabit. ego veni vt vitā habeant.s.p gr̄am in pñti ipi fideles et abūdāt⁹ habeāt.s.p gl'iam in futo. Debuit g̃ cū hoīb⁹ quersari sic pphetatū fuit Baruch.iij.post hec in terr. visus est z cū hoīb⁹ quersat⁹. Tertio venit chīs ad quertēdū pctōres ad misēōiam ac trahēdū vt possint ire in celū. sicut medic⁹ venit ad infirmū sanādū. vñ aut. Non veni vocare iustos sed pctōres ad pniaz Mat.ix. Et itez Lu. xix. Venit filius hois q̄.z sal.fa.qō ptē. Jōqz debuit inf hoies quersando pambulare z q̄rere errātes ac reuocare z attrahere vbo vtutꝫ peccatores sic fuit pphetatū Ezech xxxiij. Ecce ego ipe req̄rā oues meas z visitabo eas. Proinde Ebryf. ōr. Licet chīs in eodē loco siue i deserto maneñ. posuit circueūdo docēdo: prebēs nob exēm. vt pambulemus z q̄ramus errātes velut pastor ouē p̄ditam z medic⁹ pius infirmū. Ō Sed q̄liē hoc Ludolphꝰ carthusieñ. li. de medi. vite chīi. p. cauerit z cū eis quersatus amabiliter fuerit. De vocat reddēs se eis affabilē: domesticū. benignū z obsequiosuz: attrahēs eos int⁹.s.in cordē p amorē z extra p dulcē pdicatōez z quersatōez cū eisdē. Docebat em eos z instruebat de mysterio diuine incarnatiōis z fidei articul'. ac curā p̄cipuā habebat de ipis sic mr̄ de filiis. Dicit em qz b. Petr⁹ ref'rebat q̄ qñ chīs dñs in aliq̄ loco cū eis dormiebat surgēs de nocte eos recolligebat. sciebat em qd de ipsis factum erat. Nam q̄uis essent hoies rudes z idiote z bellis natiōis. tñ p̄ncipes mundi z duces olim fidelitū in bello spūali eos erat z̄stituturus. Hec Ludolphꝰ. Hinc etiā narrat i legēda petri q̄ qñ dulcis allocutiōis z p̄sentie dñi memor erat.s.ipe Petrus: p nimia dulcedine amoris lacrymas z̄tinere nō poterat. Et sic patz dulcissimā benignitas chīi in quersatione cū hominib⁹.

Circa certū de nostra instructiōe salutifica q̄ exēplariter docet in apl'oꝝ vocatiōe. nā qd pro desset singulis annis recitare vocationez apl'oꝝ si eā nō edificaremur. vñ sic p̄ clusione dictuz

Bern̄. dicētis sic. Hō dñs nr̄ ac saluator visibiliter tūc tp̄is dignatus est opari: h̄ etiā nūc in cordibꝫ electoꝝ opat inuisibiliter. Hec ille. Cū cum chīs vocauit apl'os in hoc nos docuit quō vocat spūaliter. Et in hoc docemur de tribus.

Primo a quibꝫ vocat nos chīs.

Scōo qualiter vocat nos chīs.

Tertio ad que vocat nos chīstus.

Primo inq̄z in apl'is docemur a qbꝫ vocat nos chīs. qz legim⁹ q̄ apl'os vocādo reliq̄rūt illi primo vroze sicq̄ eoꝝ habuerūt vl' saltē hīe poterant Scōo reliq̄runt retia sua. Tertio nauē. Quarto parētes. z sic secuti fūt chīm. Ab isto g̃ nos spūaliter vocat chīs. Primo a carnis cupia: q̄ significat p vroze. vñ Gal'.v. Qui chīi fūt car. suā cruci fixerūt cū vicijs z cupiditatibꝫ. Scōo a cupiditatibꝫ auaricia q̄ f̄cat p rete. qz p hāc illaqueat z capit diabolus alios. j. Tim. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt i tēta. z i laq̄. dia. Tertio a superbia q̄ p naue significat q̄ eleuat i aq̄, ita superbi vult eleuari sup alios. Un chīs ōr. Matt.xj. Discite a me qz mitis sū z hūil' corde: z iue. requiē aiabꝫ vestris.

Quarto vocat a mūdi malicia. Un Marci.x. ōr. Dis q̄ reliq̄rit domuz aut pa. ma. aut fra. aut so. aut fi. zc. cētu. acci. zc. Ex his patz q̄ sic Aug. in enchy. ōr. z notat de pse. di. iij. c. Ut ostenderet z c. se. christiani debēt esse mortui oi pctō vt viuāt deo in chīo iesu. Ō g̃ pctōr dimitte peccata z seq̄re chīm vocantē. alioq̄n vt ōr Ps. Nisi conuersi fueritis. gladiū suū vibrauit. zc. J Scōo docemur in apl'is q̄liē nos vocat chīs. qz apl'os vocādo chīs attraxit eoꝝ libez arbitriū ad sequendū. nō q̄dē p violētiā sz p amorē z diuinū verbū atq̄z miraculū opando. Sic z nos trahit chīstus. Pro q̄ est notāndū q̄ libez arbitriū hoīs trahit z sequit: sicut solet vna res trahi ab alia z eam sequi pl'ibꝫ modis. Uno mō p violētiā: sicut currus trahit z currit post boues vel eq̄s. q̄ntūcūq̄z sit volubilis tñ nunq̄z p se iret nisi traheret vel impelleret aliunde. Sic curr⁹ liberi arbitrij p duas rotas currit. s. p rōnem z voluntatē. qz liberū arbitriū est facultas rōnis z volūtatis q̄ bonū eligitur gr̄a assistēte: z malū gr̄a desistēte. put dicit ipm sic Magr̄ cū Augustino: vt ptz li. sniaz. ij. di. xxiij. Sed qm̄ iste curr⁹ liberi arbitrij nunq̄z currit nec mouet in deū nisi trahat p gr̄az dei: reste chīo Joā. xij. Nemo inq̄t pōt venire ad me nisi pr̄ q̄ miserit me trauerit eū. Boues g̃ trahētes eū sūt misēōia dei p̄uenies siue gr̄a. z iustitia dei puniēs. Ideo m'lti trabūt ad deū p flagella. vt patz de israelitis. Ps. Luz occideret eos q̄rebant eum

Scōo mō vna res trahit ab alia z sequit per amorosam cupiscētiā. Un Aug. sup Joā. dicit. Ramū viridez ondis ouis z trahis illam: nuces puero ostendunt z trahit. z q̄ currit amando trahit. sine iesione corpis trahit. cordis vinculo trahit. qm̄ iuxta poeticum dictū. Trahit quēq̄z sua voluptas. Et iste modus trahendi est nobilior

p dei amorẽ. Tertio vna res trahit ab alia p virtutis efficaciã: sicut vrus vbi dei trahit cor. z magnes sua vrute trahit ad se ferrũ. solis calor vapores. panthera suo odore attrahit aialia ad seq̃ndũ. z pla hmõi. Sic chr̃s vocauit discipulos z eor exẽplo vocat nos spũaliter q̃q; p violentã flagellor vel cõminatõis penar infernaliũ z mortis memoriã. q̃q; p amoroſitatẽ bñficiorũ. q̃q; p vrutẽ vbi diuini z miraculor q̃ audim⁹ de bis lati⁹ alibi. ℟ Tertio docemur in vocatione apl'or ad q̃ nos vocat chr̃s moraliter z spũaliẽ. Naz chr̃s vocauit discipulos p̃cipue ad q̃ttuor. Primo ad sui z mysterior diuinor noticiã. Scõo ad vrutuz z mor chr̃i seq̃lam. Tertio ad discipulat⁹ z apostolatus gr̃am. Quarto ad passiõis comitatiã. Sic spũal'r nos ad hec vocat chr̃s. Primo ad noticiã sue fidei z mysterior diuinor. vt ptz Joã. xv. Jam nõ dicã vos seruos sed amicos. q; Ku⁹ nescit q̃d faciat dñs eius. vos aũt dixi amicos: q; oĩa q̃ audiui a patre meo nota feci vob. Nõ vos me elegistis sz ego elegi vos zc. Uñ exẽplo apl'or vocat nos chr̃s ad sui noticiã z mysterior diuior q̃ nos illuminat p fidẽ verã ad dei noticiã z articulor fidei. Scõo vocauit chr̃s apl'os z exẽplo eor vocat nos ad vrutũ z mor chr̃i seq̃lã. vñ dixit Mat. xj. venite ad me oẽs q̃ la. z o. est zc. Tollite iugum meũ z discite a me q; mitis sum z bu. cor. Uñ Cipan⁹ li. de abu. ẽt. Nõ recte dr chr̃ian⁹ q̃ chr̃o moriby nõ eq̃t. Tertio vocauit ad discipulat⁹ z apl'atus gr̃az. Sic z nos ad fuandã suã doctrinã p̃cepta q; vocat tã q̃ discipl'os. Uñ Joã. vlij. ait. Si vos mãseritis i ser. me. ve discipuli mei zc. Quarto ad passiõis comitatiã: vt velim⁹ mori p chr̃o peccat resistẽ. Uñ. j. Pe. ij. In b vocati estis quia chr̃s passus ẽ p nob vo. relinq̃ns exẽ. vt seq̃mini vestigia ei⁹. O g̃ chr̃iane ꝓsidera i chr̃o passo in cruce caput iclinatũ z spinis coronatũ vt seq̃ris ei⁹ hũilitatẽ ꝫ tuã supbiã. ꝓsidera chm nudũ ꝫ auariciã. vulneriby plenũ i sua carne vginea flagellata ꝫ tuã luxuriã. p inimicis orãtẽ ꝫ irã. ex charitate passũ ꝫ iuidiã. aceto fellegz potatũ ꝫ gulã. toto corpe distẽtũ ꝓtra acidiã. O aia deuota seq̃re chm vocatẽ ad vitã eñã. quã nob ipe p̃stare dignet q̃ viuit in secula seculor.

Sequit de euangelistis Sermo cõmunis.

℣ Jdi angelũ alterũ habentẽ euãgeliũ eñũ vt euãgelizaret sedẽtib⁹ sup ẽrã. Apoc. xiiij. z ad laudẽ hui⁹ festiuitatis. ℟ In q̃b vbis ostenditur euãgelistar magnã sctitas. q; angel merito cõparant p̃ magnã puritatẽ z sctitatẽ. Uñ Grego. Sepe in scptur sctos dei angelos noiari cõpimus. Et b ptz Malach. iij. z Apoc. j. vbi sacerdotes z epi ãgeli noiant. Inter oẽs aũt maxime conuenit euãgelistã noiari angelũ. q; euangelista ẽ ab eu q̃ est bonũ z angel⁹ q̃ est nũc⁹ q̃ bonũ nũci⁹. s. dei: q̃ est p̃riũ angeli. Scõo ostenditur in euangelistis officij dignitas. ibi. hñtẽ euangeliũ: vt euãgelizaret sedẽtib⁹. i. habitãtib⁹ in ẽra bentẽ inquã corde credẽdo: ore p̃dicãdo: z sctis tradẽdo: atq; opere pficiendo. vñ Esa. xlj. dr̃ dic. Dierl'm euangelistã dabo: hierl'm. i. ecclie dabo euãgelistã: ponẽdo singulare p plurali. Et pot aliud thema p b fmone sī placz. Scõo ostenditur euãgelij chr̃i eñitas. q; dr. eternũ euãgeliũ. Tũ q; ab eterno. i. deo datũ. Tũ q; est de eñis. i. celestib⁹ bonis. Tũ q; ad eña regna credentes p̃ducit. Deniq; tũ q; euãgelio chr̃i aliud nõ succedit. sz est vsq; finẽ mũdi duratur ad salutẽ. Merito g̃ accipiunt hec vba ad honorẽ hui⁹ euangeliste. Jurta q̃ verba tria mysteria notabim⁹ p b fmõe p̃mo q; de bis cõmẽdari videt sctũ euãgelistẽ ó eius (gelũ Franc.

Prio ó celebri pfiguratiõe. q; i themate p̃ ait.

Scõo de ãternali receptiõe sz ab eccl'ia p oẽm terram.

Tertio de euãgelicali imitatiõe. ubi. habentem euangelium zc.

℟ Circa p̃mũ de pfigur atiõe euangelistarũ sit p̃clusione q; euãgelistar scitas in sacra scptura multipl'r est pfigurata. z b p nr̃e salutis doctrina. Declarat. Nã p̃mo pfigurat in q̃ttuor fluminibus de paradiso egredientib⁹ rotã terrã irrigantibus. Gen. ij. Ut em̃ ait Hugo de arca Noe. li. ij. Paradisus ẽ eccl'ia scrõr q̃ p totũ mũdũ irrigat salutaribus sapiẽtie fluminibus q̃ttuor euangeliorũ. Et sic Basiliꝰ ait i hexam̃. illa quattuor flumina in paradiso ex vno fonte p̃cedũt z in q̃ttuor capita crescũt de diuidunt. Sic q̃ttuor euangelia ex vno fonte sapie chr̃i iesu p̃cedũt z in q̃ttuor diuisa sanctã ecclesiã p totũ mundũ dilatatã irrigant docẽdo ad illa q̃ sunt necessaria ad salutẽ. Primũ est fides dñi iesu sine q̃ impossibile ẽ placere deo Deb. xj. Secõm obsuãtia p̃ceptor Mat. xix. Si vis ad vitã ingredi ser. mã. Tertiũ est pnia z expurgatio pcatorũ Lu. xiij. Nisi pniam egeritis zc. Quartũ est imitatio vrutũ chr̃i z mor. Unde. j. Joã. ij. Qui dicit se in chr̃o manere debet sic ille ambulauit z ipse ambulare. Secõ quattuor euãgelia figuranť in quattuor circul' arce. s. testamẽti. Exo. xxv. p q̃s portabat. Sic sacra scptura veteris z noui testamẽti p quattuor euãgelia p̃dicat. Tertio in quattuor cornibus altaris holocaustor Exo. xxv. Altare eñ holocausti chr̃i ẽ q; z imolat⁹ agn⁹ est in cruce: z q̃die imolat in sacramẽto eucharistie de q̃ tractat q̃ttuor euãgelia p̃dicãtia mortuos viuificantib⁹ credentibus.

Quarto i q̃ttuor venit mortuos viuificans. Joã. ij. Qui credit in me. s. fm quattuor euangelior documẽta. etiã si mortuus fuerit. sz p pcm: viuet vita gr̃e. Sz vt alias plures figuras cõ breuitat trãseam⁹ de ni. q; clari⁹ z p̃cipali⁹ pfigurant p q̃ttuor aialia z facies Ezech. j. z Apoc. iiij. Similitudo vul⁹ eor

Sermo CIX

facies bouis z facies leonis a dextris ipoꝝ ꝗttuoꝝ. Facies aut̄ bouis a sinistris ip.ꝗttuoꝝ: z facies aquile desup ipoꝝ ꝗttuoꝝ. ℔ Querit b. Cur ꝗttuor euāgeliste p talia ꝗttuor aialia sign̄ntur. Ad qō pl̄es rōnes sc̄ tradit̄ a doc̄. Prima ex pte chr̄i. Hā p istas ꝗttuor facies significatur ipe chr̄s qui euāgeliste descripserunt q̄druplici⁹ ter.s.nascentē:morientē:resurgentē: z i celū ascē dentē: Hāc rōnē ponit Hze.di. Jpe vnigenit⁹ dei filius veracit̄ fact⁹ est bō nascēs.ipse in sacrificio nr̄e redemptōis dignat⁹ ē mori vt vitul⁹.ipse p vrtutē sue fortitudis resurrexit vt leo.ipe z ascen dēs in celos est eleuatus vt aqla. Hec ille.ḡ zc. ℔ Scōa rō ex pte euāgelij.quā etiā idē Hze.ponit ℣ Ezech.di. Matthe⁹ ab būana generatōe euā geliū incepit.ḡ iure p boiem figurat̄. Hz Marc⁹ incepit a clamore i deserto.s. Joānis.ḡ recte per leonē ꝑ pingit̄ Lucas vo a sacrificio sacerdotali ter⁹.bñ ḡ p vitulū signat̄. Quia vo Joānes a diuinitate chr̄i cepit: digne p aqlam designat̄. Hec ille. ℔ Tertia rō ex pte electoꝝ dei. Ex eis enim chr̄s ē oim electoꝝ caput z ipsi electi sc̄ mēbra ei⁹. ḡ sic mēbra i facie capiūt cognoscunt: sic electi de bēt imitari ℔ caput.i.chr̄m.z i bui⁹ capiūs facie sē cognoscibiles vtrum.s.sint vere mēbra chr̄i z ve electi an nō. Primū signū est:si chr̄ianus hz cuz Matheo facie būanā.s.fm rectaz rationē viuē do qz bō est aial rōnale.vñ Rho.xij. Rōnabile sit obsequiū vr̄m. Scōm si chr̄ian⁹ cū Marco ē tanq̄ leo p fortitudinē bona opando .sicut erat apl̄s dicēs ad Phil̄.iij. Oia possum in eo q̄ me confortat.vñ Prouer.xxviij. Justus q̄si leo confi dens absq̄ terrore erit. Tertiū signū si chr̄ianus cū Luca est tanq̄ vitul⁹.s.carnē suā p mortifica tionē sacrificādo Rho.xij. Obsecro vos p miseri cordiā dī:vt exhibeat̄ corpa vestra hostiā deo placentē sanctā zc. Bal'.v. Qui chr̄i sunt carnē su am crucifix.cū vitiis z pcu. Quartū signū si chr̄i anus cū Joāne tanq̄ aqla se leuat deuote cōtem plādo z orādo. Un Aug.dr. Ille deū videt.i.de am videre meret̄ in celo q̄ bn̄ viuit:bñ studet et bñ orat. ℔ ḡ bō si vis esse chr̄i mēbr̄ cū scīs euā geliſtis electū z brificandū: hec obserua.

℔ Circa scōm de ꝗternali numero in receptio ne euāgeliſtaꝝ a tota eccl̄ia occurrit qō. Cur de⁹ voluit ab eccl̄ia recipi tm̄modo ꝗttuor euange lia autentica z nō pl̄a nec pauciora. Nam primo posset q̄s obj̄cere tali rōne: dicens. Cū sufficeret vt vnus euāgelista oia diceret. ꝙre plura vel ꝗt tuor esse debuerūt. Sed ad ℔ rñdet fm ℣ dictū bñ sufficeret vt vn⁹ euāgelista oia diceret.sz cum ꝗttuor ab vno ore oia loquunt:nō fm eadē rpa neq̄ i eisdē loc̄, ꝙuenientes z ad iuicē colloq̄ntes maria sit veritat̄ demōstratio. qz ab vno.s.spiri tu scō docente sunt locuti scribendo. qz vt ℣ bat Sco.in.q.ij. plogi sniaꝝ.i talibꝰ nō euidētibꝰ ex terminis:nec ex p̄ncipijs ñ possent ꝙsonare mlti varij firmiter: nisi a causa superiore ipsoꝝ intellec tus inclinet ad assensum: vt ℣ dat ꝑ Aug. xvij. de ciui.dei.de multitudine pbor̄ q̄ in innūerabili bus sibi mutuo dissentiūt. etiā discipl̄i suis ma gistr̄. z q̄z posteriores poribꝰ. z ꝙ n ab vno do ctore cōmuni.i.nō a spūsctō sunt edocti. Hz euā geliste z sci doctores in his q̄ sc̄ ad informatōez fidei z vite nec in quo dissonāt.Hz in aliqbꝰ alijs videāt dissonare.cū tm̄ Matthe⁹ scripsit euāgeliū in iudea sub rpe Hatj caligule ipatoris fm Re migiū. Marcus in italia Rhome sub rpe nero nis fm Rodanū. Jtē Lucas in Achaie partib⁹ Joānes in Epheso in Asia mīori: vt ps li.origi.ḡ zc. Scōo potest q̄s obj̄cere. qr vt Amb.dr sup Lucā, Fert euāgeliū qō est.xij.apl'oꝝ.aliud bast lidie.z aliō fm Thomā.aliud fm Matthiam. Jtē aliud est Nicodemi. Quare ergo tm̄ quattu or z nō plura sunt recepta ab eccl̄ia. Rñdet Hie ro.in plogo sup Mat.di. Dñs voluit numerū ꝑfinitum cassari ꝓter vtrem sacri. Et ad id assi gnantur plures rōnes.

Prīa accipit ex pte huius mūdi.
Scōa ex pte generis būani
Tertia ex parte fidelīū chr̄i
Quarta ex pte figuralis myster̄ij
Ultima ex pte pfectōis numeri.

Prima rō accipit ex pte bui⁹ mūdi ad inuendū q̄ p quattuor mundi partes siue plagas.s.orie talē:occidentalē:australē: z aquilonarē debebat fides christi p̄dicari z publicari z in eius vnitatē gentes ex omni regione aggregari sicut p̄dixerat Ps̄.dicens. De regionib⁹ congregauit eos a solis ortu z occasu ab aquilone z mari. Secunda ratio ex parte generis humani quod quadruplici morte erat pemptū z p quattuor euāgelia viuifi candū. Unde Hiero.in plogo sup Mat. di.sic. Sunt inqt.s. quattuor euangelia quasi quattu or rote in quadriga dñi q̄ vehit eū p p̄dicationez euāgelij. z genus būanū quadrifida morte pem ptū coꝝ erat predicatōe vivificandū. Hec ille

℔ Sed quō dr genus būanū quattuor mor tibꝰ pemptū. Rñdet Lyra ibidem distinguendo q̄.s.in transgressione ade pemptū fuit gen⁹ hu manū. Primo morte culpe. Secōo morte natu re.qz p hoc incurrim⁹ necessitatē moriendi. Ter tio morte gehēne.qz ex hoc oēs descēdebāt ad limbū vsq̄q̄ liberatio facta est p christum dei fi lium. Quarto morte ciuilis pene.nam mors ci uilis est fuitus vl' exilij p que scindit̄ q̄s a cōita tē. Jtē captiuitas suo mō siue icarceratio: maxie ꝑpetua. Hec patēt.ff. de ver. ob.l.ex ea pte. extra de resc̄p. Susceptū.li.vj.in glo.super verbo.nō morte zc. Sed quoniā p peccatū Ade gen⁹ hu manū erat electū a ciuitate celesti z subditū serui tuti diaboli exilio q̄z relegatum a celesti ciuitate: z regno: imo obligatum carceri perpetuo infer nali de se:nisi misericor dit̄ fuisset liberatum per christū:igit̄ cōueniēs fuit numerus ꝗternarius

euãgelioꝝ.qz p ipoꝝ pdicationẽ genus hũanuꝫ q̃drifida morte qemptũ z viuificandũ designaꝝ. iuxta pmissa ẏba Hiero. O ḡ pcoꝛ considera et aduerte pcĩ graue nocumentũ:qm̃ tot mortibꝫ te occidit.ſ.morte culpe.morte nature.morte geẽ henne.morte ciuilis z eẽne pene.ſic z pẽm tuuꝫ Adã.z oẽs posteros bis mortibꝫ pemit. Ut q̃d ḡ o miſerrime pcoꝛ te:ſic ꝓmis atrocissime.cur nõ miſereꝛ tue aie.ſz mori ꝓpter tua pcã velis nõ vna ſz q̃druplici morte. ¶ Ad id accipe exemplũ ex ſcẽptura z pbia. Nã Eccĩ.xxj.bortaꝝ ſcẽpturꝫ ra oẽs di. Quaſi a facie colubri fuge pcm̃. Etſi acceſſeꝛ ad illa:ſuſcipiẽt te dẽtes eiꝰ: dentes leoꝫ nis interficiẽtes aias. Juxta banc ḡ ſcẽpturã exq̃ cõparat pcm̃ dentibꝫ colubri z leonis dentibꝫ. O pcoꝛ bõ q̃ro te:cũ ſic incideres caſu aliq̃ i ſilꝫ ua:vt.ſ. mordere te bẽt ex vna ꝑte coluber:z ex alia ꝑte accurreret mordere te leo.nec alterꝫ eoꝝũ poſſes euadere:cui illoꝝ te mordẽdũ libẽtiꝰ oꝭ ferre velles.cũ anguſtie mortiſ ſint vndiq̃ z timoris ac horroris. Videt dicendũ q̃ inter hec duo mala minꝰ malũ eẽt eligendũ: vt docet pbus.iij. etb.z.iij. Topic. Sz qz minꝰ videt malũ morderi a leone q̃ a colubro. Primo:qz leonis dentes nõ ſũt intm̃ venenati vt dẽtes colubri q̃ ſtati apꝫ propinq̃nte intoricat. Scdo qz deuoꝛãs leo aliq̃s ſp ex carnibꝫ comedẽdis reliq̃as dimittit ꝓpt̃ ſui inatã nobilitatẽ:nec illas vlteriꝰ comedit:vt pz p Amb.in herame.qõ nõ ẽt de colubro. Tertio qz horribiliꝰ aiaꝫ p leone ẽ coluber z mltiplices hz dẽtes. Picit em̃ pbs de aialibꝫ q̃ serpẽs z p ꝓs coluber hz q̃tuoꝛ ordines dentiũ. duos ordies hz in ſuperiori mãdibula.duos in inferioꝛi. Spũaliter tu rpiane qñ facꝭ pcm̃ incidis in os z dẽtes ac morſus mortiferos tã colubri q̃ leonis.i.diaboli.q vt ait Aug.leoꝛ draco ẽ.leo ꝓpter impetũ:draco ꝓpter inſidias. Leo em̃ apte iraſciturꝫ:draco occulte inſidiaꝝ. Et licet minꝰ pcm̃ ſit cũ q̃s timore pſecutiõis coactꝰ peccat:q̃ q̃ volũtarie z ex malicia peccat. tm̃ vtiq̃ hãc q̃druplicez morteꝫ incurrit oĩs q̃ peccat. vicz Prio morteꝫ culpe velanie p culpã Ezech.xviij. Alia q̃ peccauerit ipa moriet. Scdo morteꝫ nature q̃ ad demeritũ: qz pcoꝛ demereꝫ exterminiũ mortiſ. Job.xxx. Uita ipa putabãꝫ idigni. Pſ. Uiri ſanguinũ.i. peccatores nõ dimidiabunt dies ſuos. Eremi de ſodomitiſ. Tertio morteꝫ gehẽne. Quarto morteꝫ seruituꝫ diabolice z captiuitatiſ: ac pene infernalis eẽne. Nã Jo. viij. Qui facit pec. Fuꝰ ẽ pcĩ. O ḡ miſerrime pcoꝛ q̃ nõ vis penitere: mors tibi mors tibi in aia z corpe:mors in pñti z mors in futuro i eẽnũ. Aug.ó pe.di.vl.i fine. In iferno mors ẽt eẽna.qz nunq̃ ibi mors morit. ſed cruciabit̃ iniquꝰ ſine fine O ḡ pcoꝛ age pniam:vt viuẽdo ſm euãgeliũ morteꝫ inuadas ¶ Tertia rõ.ſ. q̃re em̃ ſũt q̃tuoꝛ euãgelia recepta accipit̃ ex ꝑte fideliũ chriſt:ad inuẽdũ.ſ.q̃ fideles q̃ volũt edificari in ſupna ciuitate dñi tã q̃ lapides quadrivii eſſe.ſ.in his q̃tuoꝛ q̃bꝫ ꝓſiſtit vita ſpũalis. vicz in fide.in ſpe.in charitate z bono ope. Unde Eze.ſup Ezech. Quãtũ credis tãtũ ſperas.q̃ntũ credis.z ſperas tãtũ diligiſ. q̃ntũ credis ſperas z diligis tãtũ oparis. Sic ḡ cõmenſurata q̃drata debet eſſe vita chriani ſm q̃tuoꝛ euãgelia. Aug. Uita chriſtiani crux eſſe debet ſi vult viuere ſm euangeliũ. Et hec crux q̃tuoꝛ cornua ꝓdicta habẽt.

Quarta rõ accipit̃ ex ꝑte figuralis myſterii.qz deſignanꝫ q̃tuoꝛ euangeliſte p q̃tuoꝛ aialia:vt ẽt Hiero.in plogo q̃ ſup. Et deb tã patuit ordo ꝓmo but ꝰ fmõis. Ultima rõ accipit̃ ex ꝑte ctiõis nũeri.ſ.quaꝛnarij. Nã quaternari ꝰ eſt primus nũerus q̃dratus q̃ ꝓſurgit ex ductu primi nũeri.ſ.binarij i ſeipm. Bis em̃ duo ſunt q̃tuoꝛ binari ꝰ q̃ꝑ ꝓm ꝰ nũer ꝰ ẽt.qz vnitas precẽs nõ eſt nũer ꝰ ſed ꝓncipiũ nũeri. Itaq̃ q̃ternarius eſt ꝓmus nũer ꝰ q̃drate ꝓfectiõis z ꝑfect ꝰ. Nã pbs.j Ethi. ẏtuoſum vocat quadratũ di. Qui vtiq̃ vere bon ꝰ z q̃drat ꝰ ſine vitupio. Et ẽt vere bon ꝰ ẽt talis ẏtuoſus ac q̃drat ꝰ.qz ſic corp ꝰ q̃dratũ in ſibet latere optie ſedet:vt ptz i tarillo. ita ẏtuoſus in q̃libet caſu z fortuna bñ ſe hz.nec facit vitupio ſa.i. vicia. Hec notat Lyra i plogo ſup epl̃as canonicas. Nã ad ꝓpoſitũ euãgeliſte z pdicatores euãgelij chri debuerunt eſſe q̃drati.i.ꝑfecti:vt eis ſent vere boni ſine oi vitupio ſtabiles in fide per oẽz varietatẽ caſus z fortune. Ecce ḡ q̃mira dei ſapiẽtia que ad ſaluꝝ docet nos p omnia.

O Circa tertiũ ꝓncipale de imitatiõe euangeliſtaꝝ. Querit̃ p ſimpliciũ edificatiõe quo chriani debeant euãgeliſtas imitari in doctrina z obſeruãtia ſacri euãgelij. Nam ſm ſniam Thyſ. ſup Mat. Quid ꝓdeſt inq̃t ſcõs euangeliſtas colere z ſcritatẽ euãgelicã ſpnere. Jõ celebrãꝫ feſta ſctoꝝ vt imitemur veſtigia eoꝝ ꝛc. Ad q̃ rñden do Notandũ eſt q̃ ſancti euangeliſte fm q̃tuoꝛ euãgelia imitati ſunt chm̃ dñm.z b in plibꝰ fm que z chriani debẽt imitari exẽplo euangeliſtaꝝ.

Primo in ſcribendo.
Scdo in predicando.
Tertio in viuendo.
Quarto in pſeuerando.
Ultimo in patiendo.

Prio inq̃ in ſcribẽdo. Nã chriſ dñs i ſuo corde ſp habuit ſcẽptũ q̃dãmõ euãgeliũ ſacrũ. q; ſp ſcivit oĩa a ꝓncipio ſue ꝛceptiõis. Sic euangeliſte in corde portauerũt chri euãgeliũ. z inſtincta ſpũſſerũ libris deſcripſerũt ꝑ documento fidelibꝰ de noſtro. Nũ hortat Sapiẽs Prouer.iij. in cor ſona dei di. Fili mi ne obliuiſcaꝝ legis mee z precepta mea cor tuũ cuſtodiat. Et infra. Deſcribe ea bulis cordis tui z inuenies gꝛam coꝛã deo z hominibꝰ. Eremi habemꝰ in ſcra ẏgine maria de q̃ Lu.ij. ór q̃ maria conſeruabat omnia verba hec ſcz euangelica: ꝓferens in corde ſuo. Item in hiſtoꝛia Eccliaꝝ que de hoc multum cõmendatur q̃

euangeliū chr̄i sp̄ in pectore gerebat. Exēplū g̃ in b dak chr̄ianis ne vnq̃ obliuiscant ꝟba z p̄cepta chr̄i euāgelica. Sz deu mlti licz sepe audiant: tñ mor obliuiscunt z corde z ope declinañ. in pcā ria. Cōtra q̃s Aug. s. q. j. Interrogo. ōr. Nō mi nuo re⁹ erit q ꝟbū dei de corde puro pire negli gat. aliud cogitādo aut loq̃ndo: q̃s ille q corpus chr̄i sua negligētia i ērā cadere p̄miserit. Hec Au gu. in ialit. In figurā huius dñs digito suo scri pſit decalogū in tabul' lapideis. ad inuendū q̃ p̄cepta dei q etiā in euāgelio sūt ꝓfirmata idelibi liter in mēoria teneam⁹: nec obliuiscamur.

Sz q̃rit b. Cur chr̄s dñs legē euāgelicā ñ scri pſit in tabul' materialib⁹ aut i charts: vt sic daret ea sc̄pta discipul' sic dedit decalogū sc̄ptū i tabul' digito dei: Ad b rñdet ꝑm doc. q̃ bui⁹ vna rō est apter ꝟbertie ipletionē. Nā Hiere. xxxj. scribit. Ec ce dies veniūt ōr dñs: z feriā domui isrl' z domui iuda. i. fidelib⁹. fed⁹ nouū. i. legē nouā. nō ꝑm pa ctā qđ feriā post dies illos ōr dñs. i. post eū qđ pepigi cū p̄rib⁹ vr̄is. i. nō ꝑm legē veter̄ tes tamēti. q̃ lex illa fuit timoris. Ista aūt euāgeli ca lex ē amoris. Et ex hac ꝟbertia p̄z q̃ illa lex ve rus cessare debuit i aduētu chr̄i. sec̄m infra. Sz b eric pactū qđ feriā post dies illos ōr dñs. i. post curſuz veter̄ testa. dabo legē meā. s. nouā. i visce ribꝰ eoꝝ: z in corde eoꝝ scribā eam. Ex q̃ patz q̃ chr̄s euāgelicā legē nō debuit scribere in tabulis vel charts: sz in hūanis cordib⁹. z b fecit q̃n super credētes misit spm̃ scm̃. in die penteč. Jō subdit z nō docebūt vltra: vir p̄rimū suū: z frater fratrē di. cognosce dñm: oēs em̃ cognoscent me z c. q̃ oēs illi habuerunt a deo imediate infusam sciam. Et sic patz. Alia rō ꝓpē mysticā significationē. Lex erat lex timoris z duri oner̄s vel seruitutis. Sz lex chr̄i sc̄pta ē i corde: ad significandū q̃ ē lex amo ris z adoptiōis filiaꝝ Rbo. viij. Nō em̃ accepist̄ spm̃ fuitut̄ iterū i timore. sz accepistis spm̃ ado ptiōis filioꝝ i q̃ clamam⁹: abba p̄r. Tertia ꝓpē signādā p̄missionē. Lex em̃ moysi videbat ꝑmit tere ērena. s. ingressuz tre ꝑmissiōis. z tō scripta est in lapide terrestri: licz p̄cioso. s. sapphyrico: vt ōr dinā. ideo sc̄pta est in aia. Debemus g̃ charissi mi in aia nr̄a describere iugi meditatiōe z seruā re euāgeliū. Nā chr̄s ōr. Brī q̃ audiūt ꝟbū dei z custodiūt illud. Sc̄do debem⁹ euangelistas imitari z chr̄z i p̄dicādo. vt sic chr̄s p̄dicauit euā gelia suis: z euangeliste fidelib⁹. sic z nos chr̄iani nr̄is subdit̄ exhibeam⁹ ex euāgelio doctrinā sa lutis. ij. Tim. iiij. Argue: obsecra: increpa: opus face euāgeliste. s. doce. Tertio i viuēdo. Sic ei chr̄a z euāgeliste vixerūt ꝑm euāgeliū. sic chr̄ianꝰ debet viuere ꝑm euāgeliū: vt ōr Aug. s. in cauen do oia p̄cā mortalia: z seruando oia p̄cepta. vñ chr̄s ōr Joā. xiiij. Qui hz mandata mea. s. euan gelica z seruat ea: ille ē q̃ diligit z c. Quarto in pseuerādo: vt sic chr̄s z euāgeliste pseueraner̄ i obseruātia euāgelij: sic dz facere z xp̄ianꝰ. Dat. xxiiij. Qui pseuerauerit vsq̃ in fi. b sal. erit. Ultimo in patiēdo. s. mortē z q̃slibet pseutiōes p fi de z obſuātia euāgelij si opuerit z c. Nā z chr̄s passus est p ipa euāgelica ꝟitate z euāgeliste si militer. sic dñt z chr̄iani. ij. Tim. iij. Oēs q̃ pie vo lūt viuere in chr̄o pse. patient. Rogem⁹ g̃ chr̄m vt p merita scr̄oꝝ euangelistaꝝ det nob gr̃am: vt imitādo eos ꝓuenire possim⁹ ad gl̃iam Amen

Jt̄ de euāgelist̄ siue ēt de apl'is ali⁹ ser. cōis.

Dominus dabit verbū euangelizātib⁹ ꝟtute mlta. ps. lxvij. Sic Bre. ōr Jnua nū laborat līgua p̄dicātis nisi int⁹ sit gr̃a salua tor̄. sic pz i exēplo ō marmoreo lapide: q̃ licet ab extra lauet z irriget aq̃: int⁹ manet sicc⁹. nisi de⁹ q̃ sol⁹ b pōt vl' post deū angel⁹ faceret: vt. s. p exte riorē infusionē etiā ab intra lauaret penetrando natura em̃ b ñ pōt. Sic ꝟbū p̄dicatoris exterius resonare pōt. sz iter⁹ i corde vl' ania nō penetrat mūdādo: nisi assit gr̃a dei aiam ad ꝟbū dei vul nerās z penetrās z mūdans. Bñ g̃ ps. ōr. Dñs ip̄e dabit ꝟbū euāgelizantib⁹ ꝟtute mlta. q̃ oīs ꝟt⁹ in ꝟbo euāgelij z p̄dicatiōis est a gr̃a dei ip̄i us. Sz q̃m i ꝟtute. ss. euāgelist̄ apli euāgeliza uerunt ꝟba dei z sic ꝓuertert mūz. iō ad honorē ip̄oꝝ merito hec ꝟba accipiunt ꝑ fmone. Juxta q̃ tria mysteria notem⁹ ꝑ fmōe fm q̃ de his cō

Prio de ꝟbi dei dono gratuito. (mendak. cum ōr. dñs dabit verbum.

Sc̄do de euāgelij documēto saluberrimo. cū dicit. euangelizantib⁹

Tertio de nuncij bono supno z ꝑpetuo. nam euāgelizare ē bona nūciare z marie bōa celestia. Circa p̄mū de ꝟbi dei dono accipiam⁹ hāc ꝓclusionē q̃ misericors z miserator dñs ex amo re q̃ vult oēs boies fieri saluos libenter dat ver bū euāgelicis p̄dicatorib⁹. Ūñ ꝑ declaratiōe est Notādū q̃ sic colligit ex sc̄pturſ z doc. dictſ. q̃ dā sūt q̃ de⁹ nūq̃ vult dare. Quedā aūt sic q̃ deus dat nō libenter sz q̃si iuite. Quedā ꝟo sic q̃ de⁹ libē ter dat ex amore. Prio inq̃ sūt q̃dā que deus nūq̃ vult dare: vt sut vicia z pcā. Ūñ de⁹ nunq̃ dat boi facere pcm̃. q̃ scribit Jac̄. j. Nemo cū tēt tat (Tyra. i. cū p tētationē ad pcm̃ inducit) dicat q̃m a deo tentat (q̃m b est falsuz) de⁹ em̃ intenta tor malor̄ est. ipse ei neminē tentat. q̃ de⁹ nō pōt esse actor mali culpe. Sec̄t. vnusq̃sq̃ ꝟo tētat a ꝓcupia sua. s. iordinata q̃ ad tētationē in pcm̃ in ducētē. Ex q̃ soluit q̃stio. Si q̃rat q̃ sit cā pcī vñ hz ortū malicia. claret q̃ nō a deo. Nā vt etiaz Augu. li. lxxxiij. questionū ait. Deo autore nō fit bō deter. Sed cā pcī vel malicia nō est nisi ip̄a volūtas mali. Jdeo q̃ idē Aug. xiij. ō ciui. ōi ōr. q̃ amor sui vsq̃ ad p̄tēptū dei facit ciuitatē diā boli. i. habitaculū per peccatū. Et. j. ac. iij. de lib.

ar. dicit q nulla re alia fit mẽs serua libidis nisi ꝓpria volũtate. Jtẽ de pe. di. ij. c. fi. Gratian⁹ dic̃. Nec ad ⁊rutez nec ad vicia necessitate trahimur. sed volũtate. Et rõ qz vt dicit Aug. xxiij. q. iij. ca. Nabuchodonosor. Nasis ire nũq̃ de⁹ iust⁹ redderet interitũ si non spontaneũ inueniret hõ hẽ pcm̃. qz nec de⁹ peccãti hoi iuste iferret irã si hõ er põdestinatõe dei ceciderisset i culpã. Hec ibi. Ergo ptz q deus nõ dat peccare. alioq̃n q̃li iusticia puniret hoiem ꝑ pcõ: ¶ Sed forte petas. vtꝝ diabol⁹ possit esse cã pcti in hoie Rñdet Fm sniam Bonauẽ. super. ij. dist. xxij. q. circa lrãm q diabol⁹ est q̃nq̃ pcti cã inducẽs ⁊ q̃si adminicu lans. sz voluntas hois est cã consũmans. Unde Hiero. sup Hiere. in origi. ôt. Quicq̃d peccam⁹ q̃cq̃d nocte ⁊ die malorꝝ operꝝ ꝓpetram⁹ iperiũ ẽ demonũ. Sz hoc nõ est sic accipiẽdũ q oia pcta hoim sint a diabolica suggestione. qz mlta pcta ꝓueniunt ex corruptõne carnis ⁊ libertate arbitrij. Uñ Aug. li. de ecclesia. dogmatib⁹ dic̃. Non oẽs cogitatiões male a diabolo excitank. sed aliq̃ quoties ex motu liberi arbitrij emergunt. Sz ac cipiendũ est sic q oĩe pcm̃ ꝓcedit: vel ex sugge stione demonũ imediata: vl saltẽ ex suggestione ꝑmaria q̃. s. ꝑmos parẽtes cadere fecit. qz oẽ pec catũ q̃ facim⁹ hz ortũ q̃dãmõ a pcõ ꝑmo ꝓpter corruptõz q̃ soleuit ꝓ originale pcti transfusionez Uñ q̃uis nõ oĩs pcti cã directe sit diabol⁹. tñ i directe ⁊ occasionalit ôt oĩm nrorꝝ pcorꝝ cã iducens. Sicut ille q siccat ligna est occasio cõbusti onis iporꝝ. Sed ad q̃situm aduertendũ est Fm Tho. ꝑma scẽ. q. lxxx. q cũ oĩe pcm̃ sit volun tariũ. Nã Aug. de li. ar. ôt. Oĩe pcm̃ adeo pec catũ inãtũ volũtariũ. qđ si nõ est volũtariũ: nul lum est pcm̃: vt ꝑz. xlv. dist. c. de iudeis: ⁊. xv. q. j. merito. Jõ diabol⁹ directe non est cã pcti hois. qz licz possit incitare ad peccandũ: nõ tñ põt vo luntatẽ hois mouere ex necessitate. Nã vt Hier. ait. Debilis est hostis: nõ põt vincere nisi volen tẽ. Et ió nõ ôz directe causa pcti diabol⁹. sed solũ ꝑ modũ ꝓponẽtis appetibile: vel ꝑsuadẽtis ⁊ ici tãtis. sz nr̃m est ꝛsentire vel dissentire ꝑ voluntа tem. Uñ sola hois volũtas ôz directe pcti causa ꝓficiẽs ⁊ ꝛsũmãs. Et q̃b colligim⁹ q null⁹ pec cator põt ꝛq̃ri de diabolo. sed tm̃ seipm̃ dz incul pare ⁊ accusare. Patet etiã q de⁹ bon⁹ non dat hoi peccare. Uñ g̃uis iniuria fit deo cũ hõ petit vt adiuuet ipm̃ deus ad ꝓpetrãdũ vel posse ꝓficiꝝ malũ ꝓpositus. ¶ Scõo dixi sẽ q̃dam q de⁹ etsi dat petẽtib⁹ nõ tñ libenẽ dat. sz q̃si inuite. Et ista sunt q̃ttuor. Unũ est lõga vita: maxime pec catoribꝰ q nolũt ꝛuerti. qz q̃nto tales plꝰ viuunt tãto maiorẽ sibi penã adq̃rt. ⁊ ió de⁹ misericors nõ dat talib⁹ lõgã vitã libenẽ. sed q̃nq̃ dat raro vt insinuet q q̃si dat nõ libenẽ. sed inuite ꝑ sue iu sticie oĩsione: q vt ôt Greg. de⁹ q̃s pcõres diu tiꝰ vt ꝛuertãt tolerat si ñ ꝛuertunt duriꝰ dãnat Sed tales (vt ôt ps̃) subito deficiũt: ꝓierũt ꝓpter iniq̃tatẽ suã. ⁊ iterũ. Uiri sanguinũ nõ dimidiã bũt dies suos. Deniq̃ bonis de⁹ libẽter ꝓlõgat vitã. Ps̃. Longitudie dierꝝ adiplebo eã. Rõ qz q̃nto plus viuũt plura merita adq̃rũt. Scõm est inimicorꝝ vindicta. hoc etiã de⁹ nõ libenẽ dat qz nõ est mõ tps vindicte sed miscõie. Uñ ⁊ pce pit Mat. v. Diliges inimicũ tuũ ⁊c. Sz in futuꝝ ro retribuet Rho. xij. Mihi vindicta ⁊ ego retri buã ôt dñs Tertiũ est diuitiarꝝ copia quã de⁹ nõ libenẽ dat. qz sũt occasio pcti Ecci. v. Tim. vj. ris diues non eris imunis a pcõ. Et j. Tim. vj. Qui volũt diuites fieri incidũt in tẽtatione ⁊ in laqueũ diabol. Quartũ est secularꝝ potẽtia. Si ideo. qz sepe q̃nto maiores sũt in potẽtia tãto ma iores sũt in malicia ⁊ maiores erũt i pena Sap. vj. Potẽtes potenter tor mẽta patiẽt. vii Mac. xx. cũ Jaco. ⁊ Joãnes matrẽ sub mitteñ. ꝓcerent vt sederet vn⁹ eorꝝ ad dextrã: alꝰ ad sinistrã i regñ chũ: ipe chũs reꝑhẽdit hãc petitionẽ dicẽs. Nescitis q̃d peta. ⁊c. ¶ Tertio dixi q sẽ q̃dã q de⁹ libenẽ amore dat. Et ista etiã sũt q̃ttuor. Unũ est ꝓ venia. s. in vera pnia. Nã tãlibenter dat q ipemet ꝓuenit petẽtem ad hostiũ cordis pulsañ. Apoc. iij. Ego sto ad hostiũ ⁊ pulso. ⁊ ꝓmittit di. Si q̃s aperu. mihi. s. ꝑ pniam: intrabo ad eũ ⁊ ce. cũ illo. Jtẽ ps̃. Cor ꝛritũ ⁊ hũi. ⁊c. Scõm est gsa i pñti vita Lu. vj. Si vos cũ sitis mali nostꝝ bona da ta dare fi. ve. q̃nto magꝝ pr̃ vr celestis dabit spm̃ bonũ petẽtib⁹ se. Tertiũ est gl̃ia in pria. ps̃. Bona tiã ⁊ gl̃iam dabit dñs. Et Luc̃. xij. Nolite timere re pusill⁹ grex qz cõplacuit pri vro dare vob regn. Quartũ est ꝑbi dei affluẽtia q est ad salutẽ necẽ saria Jaco. j. Si q̃s indiget sapientia postulet a deo q dat oĩb⁹ affluẽter ⁊ dabit ei ⁊c. Nimirꝝ q̃li bẽter de⁹ dat ꝑbũ salutꝝ oĩb⁹ hoib⁹ audire volẽ tib⁹. hoc claret ex pluribꝰ signis. Primo qz ob hoc ipemet dei filiꝰ exiit de celo: vt semiaret verbũ salu um ꝑ mundũ Lu. viij. Scõo qz ob hoc a princ pio mũdi pri archas ⁊ ꝓphas misit. Tertio qz ob ꝺ apl'os ⁊ euangelistas destinauit ꝑ mũdũ vniu uersũ. Quarto qz ob ꝺ vsq̃ ad finẽ mundi pdi catores ⁊ doctores mittere nõ desistit: vt ait Bie go. Ecce ergo claret magna dei charitas qua tãꝑ sollicite querit per verbũ nostrũ salutẽ. O bone ergo disce cauere pcã ⁊ salubria a deo petere ac verba dei audire.

¶ Circa scõm de documento euangelij. sc̃z ad salutem necessaria queriñ. Que sunt ꝓcepta i vo crina euangelica que obseruare obligat omnis christiana anima ꝑ eterna salute necessaria. Ad quod respondet q in sancto euangelio christus dominus tradidit plurima ꝓcepta q̃be possunt reduci ad hec decem ꝓcepta (Fm Alphabetũ.)

Primũ est ꝓceptum adhesionis fidei catholi cc. Unde Joã. iij. Christus ait. Sic deus dilexit mundum: vt filium suum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam. Qui credit in eum nõ iudicatur

ꝑra.i.nō hz cām vñ iudicē ad dānationē. Et b
dūmō credit ꝙs in chīm fide formata charitate.
Sēcī. Qui aūt nō credit:tā iudicat⁹ est.i.hz in se
causam manifestā iudicij ad dānationē. Sicut
ille.hz mortu⁹ ꝙ hz in se cām manifestā mortis.
Sēm est ꝓceptū baptismi z sacramental' gre
Uñ Joā.iij.dr chīs. Nisi ꝙs renat⁹ fuerit ex aq̄
z spūcō:nō pōt introire in regnū dei. Uñ bapti
smus est sacr'm necessitat'. Hz ꝙd de alijs sacra
mentis:nunc̄d oia sacra sunt necessitatis? Rñdet
fm docē. papue frēm Ange.de Clava. ꝙ ponūt
q̄ꝙs sacra necessaria ad salutē.eo ꝙ sine ipis nō
pōt ꝙs saluari si ex ꝓtemptu omittunt duz babe
rī pñt. Et ūt ista.s.baptism⁹:ꝑfirmatio:peniten
tia post pcm mortale cōmissuz:eucharistia: z ex
trema vnctio:vt notat.j.q.j.§.sed nondū.z in ca.
uenies.de trāsact.i glo. Alia aūt duo sacra.s.ma
trimoniū z ordo dicunt sacra volūtaria. qz sine
ipis pōt saluari ꝙs si nō vult ea. Tertiū est ꝓce
ptū charitatis diuīe amicicie.de q̄ Mat.xxij.z
Lu.x. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo zc.
hoc fac z vives. Ubi nota ꝙ sicut Chrys.ait. In
eo ꝙ dr.toto nō recipit sectionē.i.diuisionē: vt scz
ptim diligas deū:ptim pcm.sz b excludit omne
mortale pcm.qz ois tale ꝓtat deo.vñ z Sap.
xiij. Simr deo odio sūt impi⁹ z impietas ei⁹. O q̄
cepti decalogi obseruatie. Nā Mat.xix.chīs dr.
Si vis ad vitā ingredi:serua mādata scz decalo
gi.qz sine obseruatōe illoz ꝓceptoz mortaliū nō
est sal⁹ vt ꝑfirmauit chīs in euāgelio. Quintū
est ecclīastice vntōis z obedientie.vñ Mat.xviij.
dr chīs. Sīc̄s eccl'iam nō audierit sit tibi sic̄ eth
nicus z publicanus. Uñ oēs scismatici z hereticī
dānabiles sunt:vt dr Aug.extra de hereti.ca.j.
Sextū est ꝓceptū fraterne dilectiōis z misc̄die
Mat.xxij. Diliges ꝓxi.tuū sic̄ teipm.z Mat.v.
Diligite in.ve.bñfaci.bis q̄ ode.vos zc.Luc.vj.
Estote misericordes sic̄ z p̄r vr ce.zc. Et Que
rit.vez ois chīan⁹ teneī sub ꝓcepto opa miseri
cordie exercere? Rñdet fm sniaz Richi.iiij.dist.
xv.z Tho.ij.q.xxxij.alioz̄q; cōiter. ꝙ opa mi
sericordie exhibere ꝓxio ē ꝓceptū tā ex lege natu
re q̄ ex lege diuīa:q̄ ex lege canonica.lxxxvj.dist.
nō sat'.z.vij.q.j. Hēs. Uñ.j. Joā.iij.scribit. Qui
habuerit substam bui⁹ mūdi z vi.fra.suū ne.ba.z
clauū.vi.sua ab eo:quō cha.dei ma.in eo? Et glo.
j. Zim.iij.dr. Dis sūma discipline chīane est in
uīo nō obligat ad sp nisi ꝑ loco z tpe. Uñ con
sideranduz est ꝙ hoies sunt in differentia triplici
tenent alijs erogare sua. qz ordinata charitas a
seipo incipit. Alij aūt sūt bñtes sufficiētiā necessa
rioz in tpalibus fm sui stat⁹ ꝙuenientiā q̄ ad se z
suos q̄bz debz puidere:nec bñt aliq̄d superfluum
nunc nō tenent sub ꝓcepto erogare sua alijs:nisi
ꝙs esset i extrema necessitate cōstitut⁹ quē posset
subleuare sine sui z suoz notabili vel magō detri
mēto tūc eīm tenet. vñ Amb.lxxxvj.di. Pasce in
qt fame morientē. Quisqs eīm pascēdo hominez
fuare poteris:si nō pauerij:fame occidisti Denīqz
alij sūt bñtes ēt abūdantiā z superflua in tpalib⁹
z tales tenent sub ꝓcepto misericordie ꝑis sub
uenire ertiā citra necessitatē extremā Septimū
est ꝓceptū gerēde crucis pnie. vñ Luc.xiiij. Qui nō
ba.cru.suā.z seqt̄ me nō est me dignus. Et.xij.
Nisi pniam egeritis oēs sil' pibitis. Est aūt pnia
fm Greg.z Amb.ꝑterita mala.i.pctā plangere z
plāgēda iterū nō cōmittere: vt ꝑz in.iiij.dist.xiiij.
Octauū est bñdicere inaduersis patiēte Lu.xxj.
In patia vestra possīde.a.ve. Et ca.vj. Bñdicite
maledicētib⁹ vob.s.impcādo eis bona gr̄a z
oratē ꝓ ꝑse.zc. Nonū est ꝓceptū iusticie. de q̄
Mat.v.xp̄s dr. Nisi abūdauerit iusticia ve. pl⁹
q̄z scri.z ꝓbari.nō in.in reg.zc. Et.vij. Oia q̄cūq;
vultis vt fa.vo.bo.z vos facite illis. Haz qz hec
est iusticia legis natural'a q̄ deriuant oia ꝓcepta
q̄ ordināt hoiem ad ꝓximū. Jō subdit xp̄s. Hec
est em̄ lex z ꝓphe zc. Decimū est ꝓceptū ꝑseue
rantie. de q̄ Mat.xxiiij. chīs dr. Qui ꝑseueraue
rit vsq; in finē.i. vsq; ad mortē patiendaz in fide
formata charitate obseruando ꝓcepta: hic salu⁹
erit. O q̄ chīane disce hec ꝓcepta euāgelica serua
re in finem vt salueris.

Qq Circa tertiū de nūcio bono.s. qō ī euāgelio
annūciat̄ ꝑ euāgelistas sit ꝑ ꝓclusione dictū glo.
Act.j.z Aug.di. sic. Euāgeliū est bona nūciatio
in qua nunciat̄ reqes post laborē.regnū p⁹ fui
tium.vita post mortē.z gaudiū post dolorē. De
clarari pōt hec ꝓclusio ex ipis scpt̄s euāgelicis arq;
euāgelistaz figurīs ꝓsonātib⁹ Prio q̄dē dr ꝙ in
euāgelio annūciat̄ reqes p⁹ laborē. qz annūciat̄
ꝙ chīs dñs ꝑ mīros laboz̄es z ꝓpue passiōis
puenit ad requiē celestē māsiōis. vñ Luc.vlt. scri
bit. Oportebat pati chīm z ita ītrare in gl'iaz suā.
In q̄ docemur ꝙ ad celestē patriā nos q̄s opoz
tet intrare ꝑ mīras tribulatiōes: vt ait Paulus
Act.xiiij. In buj⁹ figurā euāgelic⁹ vir Lucas i fi
gura bouis signat.qz bos est aīal laborios um z
imolaticiū speciale.eo ꝙ maioza sacrificia de bo
bus fieri ꝓsueuerāt in lege Jdeo qz in b docet ꝙ
euangelij sectatoz̄es.i. chīani laborare debēt in
bonis opib⁹ z passiōe aduersitatū ꝑ recte regni
celestis ad exīm chīi z bti Luce aliozūq; euange
listaz ꝛsc̄ōz Scdo dr.s. in ꝓclone qua supza
ꝙ in euāgelio annūciat̄ regnū post fuitiū.s. deo
exhibitū z debitū. vñ Matth.xxv. christus dicit
seruo bono ⁊ fideli. Euge serue bone ⁊ fide. qz in
pau.fu.fi.su.multa te ꝓsti.intra in gau.d. Ecōtra
subdit de malo d. Inutilē seruum ejcite in tenei
bras exte. ibi erit fletus z stridor dentiū. In cuj⁹
figurā ꝓsonat ꝙ Matthe⁹ in hominis facie fi
gurat. Homo eīm factus ē ad seruiendū deo vt
seruiendo fidel'r mereat.s.ꝑ b regre cuz deo ꝑpe
tuo vt docet Magister in.ij.dist.j. Jdeoq; ꝑ boc

docemur q̄ si volum⁹ esse boni z euãgelici chri/stiani debem⁹ fuire chr̃o: vt regnem⁹ cum chr̃o exemplo ℣atthei z sc̃ō ℣ Tertio q̄ in euan/gelio annũciat vita post mortẽ. vita in q̄ beate resurrectõis z imortalis ad quã chr̃s dñs post mortẽ resurrexit. de q̄ inc euãgelistas euidenti⁹ scribit ℣arc⁹: q̄ figurat p leonẽ. De q̄ Raban⁹ dic̃ q̄ leonis catul⁹ natus trib⁹ dieb⁹ z noctibus dormit q̄si mortu⁹. ſz deinde p̃r̃is rugitu excitat In q̄ docemur q̄ de morte culpe debem⁹ resur/gere p tres ꝓtes ꝑ ꝑnie. ſ. cõtritionẽ: ꝓfessionẽ z satisfactionẽ. ad vitã gr̃e in p̃nã si volum⁹ pue/nire ad bt̃am vitã gl̃ie: q̄ ꝓmittit in euangelio. z sic regre cũ chr̃o z sc̃is. Quarto addit q̄ i euãge/lio annũciat hoib⁹ gaudiũ p⁹ dolorẽ. ℣az Joã. xvj. chr̃s ait. Tristicia vr̃a vertet in gaudiũ Et ꝟz ℣yrã l̃aliter loquit de tristicia quam habuerũt discipuli de passiõe z morte chr̃i. ℣onit q̄z ad id exẽpluz di. ℣ Mulier cũ parit tristiciã hz. q̄z venit hora ei⁹. cũ aut ẽ peperit puer: iã nõ meminit p̃s/sure ꝓter gaudiũ zc̃. Et vos q̄dẽ nũc tristiciã ha/betis. iter aut ẽ vi. vos z gaudebit cor ve. z gau. v̄rm nẽo tol. zc̃. Ecce g̃ euãgeliũ post dolorẽ cõ/passionis cũ chr̃o crucifixo: z etiã post dolorẽ de p̃cis annunciat nob gaudiũ sempiternũ. Et ꝟ fi/gural⁹ docet p aq̄lã in ioãne. nã aq̄la vt ait Aug. sup Joã. z Amb. in herame. altissime volat sup oẽs aues: z locũdat in aspẽu solis irreuerberat⁹ oculis intuendo: adeo q̄ pullos suos p̃ vngue suspendẽs. radijs sol⁹ opponit. q̄ si ꝓtemplat⁹ solez fuerit: fili⁹ ver⁹ ag̃scit z fouet. si aũt acie palpita/uerit: tã q̄ adulterin⁹ abijcit. Jtẽ ℣lini⁹ dicit q̄ aq̄la in nido ponit q̄ndã lapidẽ ꝑciosũ q̄ ipm iu uat in dolore ꝓtus ad pariẽdũ facilit. ℣er hec g̃ docemur vt cõdoleam⁹ chr̃o passo p̃ p̃cis nr̃is. z sic volare poterim⁹ ad gaudiũ diuie visiõis ei⁹ q̄s nob ꝓmittit in euãgelio. Rogem⁹ g̃ dñm ie/sum vt p̃ merita sc̃ōr euãgelistar̃ det nob gr̃az q̄ viuam⁹ fm euangeliũ in p̃nti: z tandẽ q̄ueni/amus ad celeste gaudiũ Amen.

De vno vel pl̃ib⁹ martyrib⁹. Sermo cõis.

Q Ui perdiderit aiam suã ꝓp̃ me: saluã faciet illã Lu. ix. c. ℣ Jtẽ aliũ thema p pl̃ib⁹ accipe b. Dico vob amicꝭ meis: ne terreami ni ab his q̄ occidũt corpus zc̃. Luc. xij. z ad lau dem huius festiuitatis. Sicut docet Aug. duo sũt amores: z duo sũt timores: q̄ sunt cause oĩs boni z cause oĩs mali. Nã amor dei ẽ cã oĩs bo ni. amor aũt sui ꝑ⁹ est causa oĩs mali. Jũ in li. de ci. ũi. ōr. q̄ ciuitatẽ celestis hier'm facit amor dei vsq̄z ad ꝓtemptũ sui crelcens. Ciuitatẽ autez diaboli babylonicaz facit amor sui crescens vsq̄z ad ꝓtẽptũ dei. Simil'r timor dei est cã oĩs boni timor aũt mũdi q̄ timet sibi q̄s ne ei sit male i se/cło isto ẽ cã oĩs mali: vt idẽ Augu. dicit sup ℣s. Jdcirco chr̃s dñs voluit i cordib⁹ hoim inserere amorẽ dei z timorẽ dei: vt excluderet amorez sui ipsius hoĩs z timorẽ mundi. ōr ergo. Qui pdide rit zc̃. z itez Dico vob amicꝭ zc̃. Jurta q̄ ꝟba cõ/mẽdat sc̃ūs iste martyr sic̃ z ceteri sci martyres ꝑcipue de trib⁹ de q̄b⁹ erit hic sermo.

Prio de mortꝭ tolerãcia. ibi. Qui pdiderit am/mã. i. vitã aialem sustinẽdo mortẽ ꝓter deũ. Jtẽ

Scõo de passiõis causa saluifica. ibi. Qui pdi in alio thẽ. ibi qui occidunt.

Tercio de pfectiõis gl̃ia. q̄z martyrũ pati pfe/ctõis est. Jtẽ in alio themate hoc notat⁹ cuz ōr. ne

B Circa p̃mũ de morte ꝓstanter sustinenda ꝓ amore chr̃i filij ōi exẽplo. ſ. sc̃ōr martyr̃. q̄rit. q̄re debeãt oẽs chr̃iani libẽter aiaz ponere amore chr̃i nec timere mort. vtez siue certando ꝓ fide chr̃i siue reluctãdo ꝛ ꝓfessum pcti. Ad q̄ rñdendo fm doctores p̃time rõnes inductiue accipiunt.

Prima ratio accipit ex gr̃e dei z ei⁹ volũtate q̄z p̃secutores nil p̃ñt facere ꝓtra fideles chr̃ianos nisi q̄ntũ de⁹ vult vel ꝓmittit. z ideo ꝓsiderantes q̄ deo volẽte patimur mortẽ: libẽter sustinere de bemus vt illi⁹ voluntati cõformemur. Dic⁹ ra/tionẽ fundat Chrys. in originali sup Mat. d. sic Forte aliq̄s dicat. vt q̄d tãta licẽtia data ẽ malie/vt etiã ꝓtra volũtatẽ dei habeant in sc̃is p̃nem nocẽdi: Absit. Nihil em̃ p̃ñt deo nolente. Nõne duo passeres asse veneũt z vn⁹ ex eis nõ cadet in terrã sine volũtate p̃tis vr̃i dic̃ chr̃s Mat. x. Si. ℊ passeres in volũtate dei positi sunt: nõ magꝭ boĩs: q̄s tũ de⁹ fecit ad vsum hoĩm. q̄nto magꝭ vos boies q̄s de⁹ fecit ad gl̃iam suaz. Si passer euẽtu nõ morit nec euadit q̄ ẽ op⁹ dei. q̄nto magꝭ tus morit. aut a deo libat⁹ euadit. Si in passer/gis iust⁹ bõ q̄z imago est dei. sed aut a deo tradi/ribꝰ nil sine rõne agit q̄ꝑ duoꝑ p̃cũ ẽ chr̃i sãguis magꝭ i vob sine ōo nil agit: q̄ꝑ p̃cũ ẽ q̄ꝑ Nec Chrys. Scõa rõ ex ꝓte electi fidelis de q̄ bus chr̃istus dicit ℣at. x. Vestri aut ez capilli capitis oẽs nũerati sunt. sup q̄ verbo idẽ Chrys. fundat rõnem talem dicens sic. L Quid no/bis ꝓdest capillos numeratos hꝫe si occidimur z morimur. Sed ideo nũerati sunt vt in eternũ viuam⁹. Nunq̄d ideo nũcrat deus aliq̄d vt nus/merũ ei⁹ cognoscat q̄ ab initio vt dicit sapia. sc̃s Eccl. j. oĩa in pondere nũero z mensura creauit. Sz ꝛõ nũerat ne aliq̄d ꝑeat ex ipis. Jũ dicit p̃s. Mihi aut ẽ nimis honorati sunt amici tui deus dinũerabo eos z sup arenã multiplicabunt. Ui des g̃ q̄z nõ solũ nõ minuunt q̄ nũerati sunt: sed etiã multiplicabunt. hoc est electi. Qui aũt ꝑdi sunt nõ nũerant. ꝓcõez em̃ vt q̄d numerent⁹ q̄s de⁹ nõ vult hꝫe. illõ aũt nũerat de⁹ q̄s vult p̃sci dere. ideo nõ nũerant ꝓcõez vt q̄cunq̄z curet deus sicut de non perierit non sentiat: neq̄z curet deus

Sermo CX

luis.sicut scriptū est vicz Esa.xl. Oēs gētes.s.pec/ catores q̄si nihil z inane reputare sunt coz̄ deo. Melior est g̃ coz̄ deo vn⁹ iustus q̄z totus mū/ dus peccatoꝝ plenus. Nec Chryſ. D Tertia ratio a deo accepit ptātis. Aug. Lupi diti atez nisi q̄ntū a deo accepit ptātis. Iuſtificatez nocēdi p te habes. potestatē aūt nocēdi nō habes nisi de⁹ det. Jō chīs ait iudici. Non haberes ad/ uersum me ptātem vllā nisi tibi datū esset desup Joā.xix. Jmo etiam ipe diabolus nō potuit au/ ferre etiā vnā ouiculā Job: nisi diceret deo. Sed nūc mitte manū tuā i. da mihi ptātem. Magna est g̃ pfolatio filijs dei q̄n pſecutoꝝ coz̄ū est sicut ¶ q̄a in manu patris ipoz q̄ est pī misericordiaz vnde credendū est q̄ non pmittit eos affligi: nisi dīs ¶ q̄a peccoz sup sortē iustoz: vt nō extendāt iusti ad iniq̄tatez manꝰ suas. Et.j. Loz.x. Fidel⁹ de⁹ q̄ nō patiet vos tētari sup id q̄ potestis. sed faciet cū tentatiōe puentū zc. Hinc Chryſ. vbi s. dicit. Nō debet timere boies. nō eīm q̄n volunt impū tūc pīt nocere. sed q̄n deꝰ illis nocēdi tpūs cesserit vt puideat sctis suis coronaz. Deo nāq; liberante nō tibi nocere nō potest: etiāsi vult. Deo aūt tradēte nō tibi parcere nō pōt: etiāsi vult. Et ponit exēplū de chīo quē Pilatꝰ dimittere vole/ bat q̄ nō potuit. q̄z deꝰ noluit. Quarta rō acci/ pit ex parte nr̄i coz̄pis. q̄z vicz ipm coz̄pꝰ nostrū ideo illud exercere debemꝰ ad nostrā vtilitatē. vñ Chryſ. vbi s. dicit sic. Ecce si mutuo aliq̄d acci/ pies: reputa bouē aut equuz: nōne assidue opus tuū in eo oparis ad q̄ mutuasti. dicis eīm apō tero die aut cras tollēdus est a me. q̄z nō est me⁹ tollēdū est a te. q̄z nō est tuū. Que est ista insipien tia: odire q̄ nr̄m est. i. aniam. z fuare amādo q̄ nostrū nō est coz̄pus. s. Nec ille. Quinta rō est ex pte aīe respectu carnis. q̄z vt ōt apl's. Gal. v. Caro concupiscit aduersus spm̄: z spūs aduer/ sus carnē. hec eīm sibi inuicē aduersant. g̃ caro ē in nocumentū aie tā g̃ hostis familiaris. Sed vt dr Boe. de ꝑsol. lib. iij. Nulla pestis efficaciοr est ad nocendū g̃ familiaris inimic⁹. Jō nō ē mul/ tum curandū si occidat ꝓ aie salute ꝓpter deum Un Chryſ. vbi s. dr. Substātia boīs. s. ꝑn cipa/ liοr z dignioꝝ nō est coz̄pꝰ. sed aīa. hanc eīm solā deꝰ ad imaginē suā fecit. hāc diligit. ꝓpter hāc fe/ Coz̄pꝰ aūt vestimētū est aie. q̄ si occidat: dānuz nature sue aia nō patit. Idēq; Ueriꝰ aūt inq̄t nō solū ad vestimētū aie caro creata est. sz magis ad stationē eiꝰ q̄si domestica z naturalis inimica. Nec Chryſ. E Sz posset q̄s q̄rere. cur deus aniē copulauit talē hostē familiarē z domesticuz vt in hac vita sp circūferat z nutriat. s. carnem a q̄ impugnet. Rñdet ibidē Chryſ. di. Caro ad cer/ tationē aīe quasi domestica z naturalis inimica est copulata: vt dū expugnat a carne nec vincat: a deo coronet. q̄z vt Paulus ait. ij. Tim. ij. Qui certat in agone nō coronabit: nisi legitime certa/ uerit. Et tandē Chryſ. subdit. Si g̃ caro anie ini mica est q̄s sapiēs nō itelliget. q̄z occisio coz̄pis sez ꝑ salute aie optāda est magis q̄z timēda. Nec ille. Sexta rō ex pte mortis z eiꝰ obligatōis. q̄z hō obligat morti ꝓpter ꝑmoz parētū trāsgressio nem Beñ. iij. Quacūq; hora comederitis morte moriemi. i. necessitatē mortis incurretis. Et tō q̄n vult deꝰ z q̄lē vult sic a nobis mortē debitā exi/ git: siue occisiōe p boies siue p bestie morsū siue p ignē siue p ꝓcipitiū siue p quēcūq; modū z ca sum: nec possumꝰ effugere manū dei. ps. Dñe q̄ ibo a spiritu tuo z q̄ a facie tua fugiā zc. Et tō cū necessario simꝰ morituri optanē vel libenē debe mus mori ad dei gl'iaz: vt de necessitate faciamꝰ ꝓtutē et mereamur patriā. vñ Chryſ. vbi s. hāc rōz fundat clare sup illō dictū saluatoris. Mat. x Nolite timere eos q̄ occidūt coz̄pꝰ: aiaz aūt occi/ dere nō pñt. F Ut aūt melꝰ capiamꝰ ac coz di impmamꝰ. Aucro te o hō q̄d amittis cū ꝓ xp̄o vl' iusticia morti traderis. Rñdet Chryſ. vbi s. q̄ nihil pdis nisi mortis dilatōz. co q̄ etiāsi non oc/ ciderer ꝓpt deū: nihilomin⁹ post modū a tēpo moriturꝰ esses necessario. z ideo acceleratio illa mortis solā dilatōz tollit. Jtē q̄ro. Nunq̄d vere purādū est q̄ in b hō nō pdit etiam ipam mortis dilationē. Ad q̄ rñdet Chryſ. di. sic Magis crez dendū est nec ipam mortis dilationē pdere. Si eīm vez ē q̄z nec foliū cadit de arboze sine volun tate dei. q̄z dies nūerati ad vitā nobis sūt dati a deo. credere g̃ debemꝰ q̄z nec morimur añ dictum nec trāsire possumꝰ diē. s. a deo ꝑfixum. Nec ille. Subdit q̄z idē Chryſ. dicēs. Nūc āt ponam us q̄ añ diē morimur ꝓpt deū. Si g̃ gratis post mo dicū morituri sumꝰ. q̄re nō est melꝰ antea mori in causa dei cū gl'ia: vt fiat volūtariū q̄d futurū est necessariū: vt offeramꝰ ꝓ munere q̄d reqrit a nobis ꝓ debito. Nec Chryſ. Septia rō ex pte punitōis z ꝑmiatōis. Nā oīb dicit xp̄s Mat. x Magis aūt timete eū qui pōt z aiam z coz̄pus pdere in gehennā. Nā reuera vt ait Bern. melꝰ est i pñti pati modicū in tribulatōibꝫ q̄z eternali ter cruciari in futuro tormētis gehēnalibꝫ. Un z ibidē chīs de ꝑmio subdit di. Dis q̄ confitebit me coz̄ hoibꝫ confitebor z ego eū coz̄ patre meo q̄ in celis est. D g̃ hō cōsidera qz ꝓ ꝑsentem passionez quā ꝓ xp̄o sustines eterna cormēta euades z bīa tudinē ꝓpetuā adq̄res. z ideo libenē mortē exci/ pe petis resistēs. sic fecerūt sancti martyres. Et sic ptz B Circa scōm de passiōis cā saluifica questio occurrit Qualibꝫ ō cauſ debeat q̄s martyriū pa ti vel mortē tolerare: vt mereat coronam habere Rō q̄stionis est. q̄z vt Aug. ait. martyrē facit nō pena sz cā. g̃ in passione multū obfuāda ē cā ipa Ad q̄ respondetur ꝑm Fran. Mayro. ac Nico.

De vno vel pluribus martyribus

de Gozra sup Mat. ij. alios q̄z docē. p q̄ttuor ve/ritates notatas a Fran. mayro. in sermone ō sancto Stephano martyre. Prima vitas est q̄ martyriū nō est sustinendū ꝓpē euadēdā aliquā miseriā tpalē: sīc faciūt q̄dā pessimi boies qui se occidi procurāt p euasione penē vel miserie tpalis Uñ Aug. j. de ciui. dei ōr. q̄ inficere seipm intu itu ꝓprie psone vt q̄s per ꝝ mortē acerbiorez vel turpiorē euadat: sp̄ ē illicitū. g̃ zē. Scōa vitas q̄ martyriū nō est sustinēduz ꝓpē euadēdā penā eternalē. s. p̄ncipalius z direce hac intentiōe pati endo z nō ob dei amorē. Rō huj⁹ est. q̄z talis pa tiē ex timore fuili. z iō nō sufficit vt martyr sit de directo. Uñ. j. Joā. iij. Timor nō ē in charitate. sed pfecta charitas foras mittit timorē. s. seruilē. Uerūtñ sīc̄s patiē p̄ncipali⁹ q̄dē p amore dei et ꝓter cauendā ei⁹ offensam: licz min⁹ p̄ncipaliter cū ꝝ etiā ꝓpē timorē pene infernal' mortē susci pere: talis martyr esset patiēdo et cā debita. Ter tia veritas q̄ martyriū nō est sustinendū p̄ncipa liter intendēdo ꝓpē retributōem celestē. Rō q̄z ta lis amor erga deū nō est vere charitat'. sz ē amor ꝑcupiscētie. Nā charitas vera est q̄ diligit deus mere ꝓter se: z prim⁹ in deū z ꝓter deum: vt ait mgr̄ in. iij. Licet q̄ꝑ celesti retributōe deus re/muneret certitudinaliē boi patienti p deo debi/to mō. cū homo nō dz pati p̄ncipaliter ob ꝝ solū vt remunerēt. ita q̄ nollet pati si non retribueret sibi. q̄z sic fuilis esset actio vel passio z nō liberal' pure p amore dei. z ideo nō sufficeret ad adq̄ren dā gl'iam celestē nisi p̄ncipalis intētio eēt pati ex charitate liberaliē. Cuius min⁹ p̄ncipalis intētio remū eratōis vel spes p̄matōis nō viciat. Unde Rho. viij. Nō accepistis spm̃ seruitutis zē. sz ac cepistj spi. adop. filio p dei. q̄ si filij z heredes zē. Filij⁹ aūt bon⁹ voluntatē p̄ris pficit. etiāsi nullā sperat retributionē. Quarta vitas q̄ martyriū sustinēdū est pure ꝓpē dei charitatē z ad dei glo/riam ob debitam cām ꝑcurrētē. Nā Richb. de ar ra spōse ōr. q̄ siq̄s ex charitate dei in se penā sus/cipiat: nō pena sz gl'ia est. ¶ Sed occurrit Questio q̄ sē cause ex q̄bꝫ q̄s mortē patiēs mar/tyr efficit. Rñdet p̄m doc. p̄dictos q̄ sunt pluri/me. Prīa causa cū quis occidit p fide catholica Uñ Leo papa ōr. Di postposito dubio: q̄ p fidē xp̄i mozit: celeste p̄mium cōsequit. patz in ap'lis. Scōa est q̄ñ q̄s occidit p iusticia z scā vita: vt patz in Abel quē occidit cain: inuidens q̄ deo ei set accept⁹. Tertia est cū q̄s occidit p lege diuina z obseruantia: vt patz in Machabeis. vij. fratri bus. Et sic q̄q̄z nō ꝑsentit petō eo q̄ est contra legē dei. si ob ꝝ occidit: fit martyr. Quarta cū q̄s occidit p iniquitatis redargutōe debita z verita te p̄dicanda ac ꝑstantia: vt patet in Joanne bap/tista quē occidit Herodes: eo q̄ arguebat de adulterio. Sīl'r in Hieremia quē lapidauit po/pul⁹ eo q̄ arguebat vicia eoz. Jtē in Esaia alijs q̄ ꝓphetis p̄dicantibꝫ vitatē Augu. Uel⁹ est p veritate pati suppliciū q̄ꝫ p adulatiōe ꝑsentis/ciū. Quinta cū q̄s occidit occasiōe chr̄i p̄ncipal'r seu ex ei⁹ odio vel inimicicia: vt ptz in innocentib⁹ ab herode occisis. Sīl'r siq̄s ꝓter nomē chr̄i anā occidit p̄ncipaliter: fit martyr. Secus si ꝓpē res vel tpalia. Serta cū q̄s occidit p obediēa ec/desie iuridica in his q̄ sūt ad salutē principia: vt ptz in b. Laurētio q̄ martyrizat⁹ est eo q̄ er insti/tutus a papa Sixto distribuit thesauros ecclie pauper/ibꝫ. Nā fm scm̃ Tho. ij. ij. oia opa virtutū fm q̄ re/ferunt in deū sunt ꝓtestatiōes fidei. z sic pūt esse cause martyrij Uñ q̄cūq̄ patit p ope bono facie/do z malo vitādo ꝓpē deū est vere martyr: ceteris debite ꝑcurrētibꝫ. Septima cū q̄s occidit p iu/bertate ecclīastica: vt patz in scō Thoma Cantua/arien̄. Octaua cū q̄s occidit p ꝓtinare seruā/da: ptz in brā Agnete. Nona cū q̄s pat̄ p iusti/te fraterna. Uñ. j. Joā. iij. scribit. In hoc cognouim⁹ mus charitatē dei q̄m ille aiam suā p nobis po/suit. z nos debem⁹ p fratribꝫ nr̄is aias ponere. Et b̄ p̄ceptū est Prio q̄dē planis q̄ lup⁹. j. here/ticus subintraret ad corrūpendū gregē in fide z moribꝫ: vt p ouibꝫ se mortī exponat. Scōo etiaꝫ bis q̄ videret primū ꝓiciari in aia z nō posset aliē illi subuēire nisi mortī se exponēret: vt ptz de scō vitali martyre q̄ Ursicinū ꝑtrauit in fide z p b̄ martyrizatus fuit. Dec Lyra.

¶ Circa tertiū de gl'ia martyrū sit p ꝓdictos q̄ martyres chr̄i p̄maria fulgent gl'ia celesti. Nā primo fulgēt in gl'ia essentiali que ꝑsistit in trib⁹ Prio in dei visiōe. Secō in dei fruitiōe. Tertio in dei ꝓpetua rētione ꝓpē charitatē chr̄i p̄fectis/mā. Nā gl'ia essēt'al' cōrrīdet charitatē. nā e autē maior charitas q̄ꝫ vt q̄s aiam suā ponat p amij/co. i. deo. put dic̄ chr̄is Joā. xv. g̃ zē. Denigs scō ipi gl'io si martyres p̄fulgēt in gl'ia ꝑsubstantiali siue corpali quā habebūt post resurrectionē que ꝑsistit in q̄ttuor dotib⁹. s. claritate: subtilitate: agi litate: z ipassibilitate. Ut aūt Aug. de ciui. dei ōr. in martyrib⁹ cicatrices mira gl'ia z decor. fulgeb/būt p resurrectōez. g̃ zē. Insup tertio ipi p̄fulgēt in gl'ia accidētali. q̄z būt aureola spēalē martyrij. Uñ z Bed. ait. tal' z tāta ē illa gl'ia celestis q̄ etiāsi donares q̄q̄d pores: q̄q̄d es: nō eris sicut stella ad solē: puluis ad mōtē: it ella ad flumē. Nec sūt ꝑdigne passiones huj⁹ tp̄is ad futurā gl'iam q̄ re/uelabit in nob⁹: vt ōr ap'l's Rho. viij. Rogemus g̃ dn̄m Jesum vt p merita martyꝝ det nob gl'am in p̄nti z gl'iam sempiternā in futuro Amen.

De vno martyre vel pluribꝫ. Ser. ij. cōmunis tractans de martyrio.

Hic est vere mar/

b yr qui p chr̄isti noie sanguinē suū fu/dit zē. Jtē aliud thema. Qui odit aiam suā in hoc mūdo in vitā eternā custodit eā. Joā. xij. Jtē p pluribꝫ thema consilē sit b Martyres dñi

dñm bñdicite ineternū. ℟ Hec ẏba canit ecclia in officio diuino ⁊ merito accipiūt pro the mate ℈monis. qz vt Bed. dicit. Eccl'ia sctā est xpi sponsa iō ei⁹ ẏba sūt valde autētica. Jtē Jnno. dist. xj. c. Quis nesciat. dicit q ab oībus obſua ri dz qō romana seruat eccl'ia. Nā vt ibidem ⁊ c. eccl'iasticaz. Augu. ait. Ritus eccl'ie a scriptu ra ⁊ traditōe aplica ⁊ a ꝓsuetudine sctā pullula uerunt. Jdeoqz ẏba eius ad honorē huius scī vel hoz scōz martyz. qbz ẏbis cōmendat nob ⁊ ꝓponit martyres in exēplū: cum deuotiōe debe mus audire pro sermone accepta. ſ. Hic est vere martyr tē. vel illud: Martyres dñi dñm bñdici temo ⁊ vos fideles dñm bñdicite in martyrib vt. ſ. illoz merita ad qrat̄is gr̄am dei⁹ gloriam Jurta hec q ẏba scti martyres cōmendanꝫ de tri bus de qbz in ℈monē tria mysteria tractabim⁹ Primo de martyrū virtute: ibi. Dic est vere mar tyr. Jtem in alio themate cū dz Martyres. Secō de martyrū varietate. qz dz martyr chr̄i vel dñi. ⁊ nō diaboli. Tertio de ei⁹ pmij felicitate q debeꝫ martyrib ℟ Circa ꝑmū de martyrū veritate queruntur papua tria. Primo de eius virtuositate Secō de eius gradus qualitate. Tertio de eius gradus qualitate. Primo ḡb qrīt. qd sit vez martyrū vt sciam⁹ qs dicaꝫ vere martyr chr̄i. Ad qō rndeꝫ ℈m Francis. mayro. fer. ō sctō stephano ꝓ martyre. alios qz doc. q martyrū vez ꝓprie dz a morte qñ qs mo riꝫ p deo ⁊ ei⁹ iusticia. Unde Aug. sup epl'am Jo an. dr. Martyr grece testis dicit latine. qz morte sua testimonium fert veritati. Est ergo martyrū iusticiā. Secō qrīt. q requrunt ad martyrij vir tutem: Rñr pcipua requrunt qttuor. Primus est certa ⁊ debita causa. vt. ſ. bō moriaꝫ p deo vel p iusticia. ⁊ nō p culpa ꝓpria. Jurta illō. j. De. ij. Que em̄ est gr̄a si peccates colaphizati suffertis buffi. Et iterꝫ. Siqd patimini ꝓpē iusticiā bti. Un sigs patiaꝫ mortē p culpa sicut latrones patiunt nō est martyr ver⁹. Nā ⁊ latro iurta crucē xpi pē des licet sit saluat⁹: tm̄ nō est martyr qz occisus ē ꝓpē culpā suā. Secm requrit intentio recta. ſ. vt Un Judas Machabeus qui ꝓpter verecundiā bellū noluit fugere de bello ⁊ ibi interfectus est.). Mach. ix. nō est martyr. licet p iusticia sit occi sus. Sltr sigs daret se morti p chr̄o non intenti one gl'ie dei vel iusticie aut edificationis eccl'esie sed eo q vitā suā hz eroſam: non fieret martyr sz mortalissime peccaret. vt notat frater Angelus. Et de B latius ꝓsecutus sum ser. ꝓcedenti arti. ij. Tertiū requrit voluntas nō coacta. vt. ſ. sponte z nō inuit⁹ moriaꝫ. qz alioqn nō eēt martyrū. Un Pē. voluntarie sacrificabo tibi. Uerūtamen illē q nō būt vsum rōnis si occidanꝫ occasiōe chr̄isti martyres fiunt: vt patet de innocētib occisis ab berode. Nā i talib sufficit q nō būt ꝓriam actu volūtatē. Quartū requrit ꝑsona distincta sz vt nō ipe seipm̄ interficiat sz alē ipm̄ occidat. quia vt Aug. dr. sceleratissimi sunt boies qui se perimūt Un nunqz licet boi seipm̄ occidere aut mutilare b em̄ nō fit sine pctō mortali. qz nemo suoz mēbroz est dñs. xxiij. q. v. Si nō licet. Excipit mutilatio q fit causa medicaminis. qz b licz vt patet de b. lv. dist. c. Siqs. ℒ Sz b pt qri. Utruz liceat alicui occidere seipm̄ ne aliquis cogat eum ad pctm̄. Rñr ℈m doc. papue frēm angelum de claua. q nō licet. put ait Aug. lib. j. de ci. dei. ⁊ bz xxiij. q. v. Si nō licet. Ad idē. xxiij. q. iij. Displiceꝫ Si qs dicat. qz Hiero. xxiij. q. v. c. Nō est nr̄m ꝓriū videꝫ dicere. Et er b vt dicit ibi glo. quidam dixerunt. vbi fides eccl'ie ⁊ castitas corꝑis impugnaꝫ: licet alicui se occidere. Rñr q vt Aug⁹. vbi supra dr. Ad qōcūqz malū qs cogaꝫ non potest se occidere licite. Et ideo illud Hiero. dictū: cum dicit sic. Non licet mihi ꝓpria manu ꝑtre in ꝑsecutionib absqz eo vbi castitas piclitaꝫ. intelligēdum est q hec dictō absqz ponitur idusiue. q. d. nec in istis casib in qbz magis videꝫ licet alicui se occidere: sicut in simili ponitur Joañ. iij. dicendo. Pulcre sūt gene tue absqz eo qō intrinsecus latet. Sic hec dictio absqz ꝓ etiā inclusiue ponitꝫ a Hiero. vbi s. Sed quid dicem⁹ de Samsone q se interfecit cū Philistheis. ⁊ ō pluribz talibus etiā sanctis martyribz q se ꝓcipitauerunt in ignē ob amorē chr̄i ⁊ fidē vel hmōi. Ad hoc dicendum q hec fecerunt er speciali reuelatiōe dei ⁊ ope spiritus sancti. vt dicit Aug⁹. dicto c. Si non licet. q nō sunt trabenda ad seqntia alia. Et sic patet ad scōm. ℟ Tertio qrīt qt sit ḡdus martyrij vel quales sunt. Ad quod ℈m Jran. mayro. vbi supra rndeꝫ q potissime quattuoz ḡdus pōt assignari. Primus est infantiū q sine ꝓpria volūtate ꝑ ꝺo occidunꝫ. vt patet in innocentib ab herode occisis sic supra tactū est. Secundus gradus altioz ē infirmoz. ſ. q nō pōt effugere mortem: quā libēter vitarent nisi mortalit̄ peccarēt. ⁊ tm̄ plus eligunt bonā morte q̄z peccare. De b gradu dic̄ christus Mat. x. Cum ꝑsequentur vos in ciuitate ista fugite ad aliam. Tertius gradus est ꝑfectoz qui morte n̄ fugiūt sz expectāt: q̄uis fugere possint vt ptz de pluribz. Quart⁹ est ꝑfectissimoz: quando aliq nō solū morte nō fugiūt sed desideranter ꝓ xpo insequūt: sic Paulus ait Act. xxj. cū Agabus ꝑdixisset sibi ꝑsecutōem in hierl'm futuram Ego inqt nō solū alligari sed ⁊ mori ꝓtus sum ꝓ nōie iesu. Nec potuit retineri a frib qn ascēderet in hierl'm. O g̃ aie chr̄iane ꝑsiderate sanctoz martyz exempla q se libenꝫ tradiderūt in morte ꝓ chr̄o: vt ⁊ vos potius sufferatis quācūqz mortē q̄z peccato consentiatis.

℣

Cõe De vno vel pluribus martyribus

Circa scõm de martyrũ varietate questio occurrit. Quot sũt genera martyrũ. Ad qõ rñdetur Fm Frã. simulq; alios doc. q; sẽ mlti qui dicunt martyres diaboli. z sunt multi martyres christi. z boz aliq; corpales. Alij spũales. Prio inquaz sunt multi in mundo martyres diaboli. vt q; sustinẽt pẽas z mortẽ ad q;eqnda peccatoz desiderio. de qbz Bef. Sunt q; laborẽt dolorẽ sustinẽt sed nõ est eis pars in dño; sic raptores frigus et estum sustinentes aculeatis: vestiti armis equitantes z fatigia sustinentes causa auaricie. Silr bastilusores duros labores sustinentes propẽ vanam gloriam. z sic de alijs. Item oĩes habẽtes malã q;sciam sũt martyres diabolici. qz semp sustinent penam remorsus q;scie. alij pro superbia alij p luxuria. z sic de alijs. Vñ Eccl. xij. Nõ est ei bñ q; assidu⁹ est in malis. Rõ qz vt dr Aug⁹. ois inordinat⁹ anim⁹ ẽ sibĩ pl pena. Item Hugo. Nõ est gr̃uior pena q̃ remordẽs q;scia. Tales g̃ oĩes in pctis laborãtes sẽ martyres diaboli. quia laborãt in cã diabolica. causa aũt facit martyres vt dr Bre. in regi. Q g̃ pctoz tu aduerte q̃d p laborẽ tuo diabol⁹ soluet. qz tormenta tm̃ modoz nullã aliã q;solutõem habebis ab eo. g̃ resipisce.

Scõo alij sunt martyres chr̃i de qbz canit pdictum thema. Vic est vere martyr q; p chr̃i nomine sanguinẽ suũ fudit. Et illi Martyres dñi dñm bñdicite in eternũ. Hoz aũt martyrũ aliq sunt corpales. alij spũales. Pro q; notandus q; martyz chr̃i q̃tuor ponunt genera varietatum

Primũ est q̃ passio redũdat in corpus z aiã. sic fuit martyriũ chr̃i q; in passiõe pre oĩibus dolores sustinuit Thren. j. O vos oĩes q; trãsitis p viã attendite z videte si est dolor sicut dolor meus Scõm gen⁹ est q̃ passio est in aĩa tm̃ sicut fuit passio in anima virginis Marie cõpatientis supr filio crucifixo: iuxta pbetã Symeonis Lu. ij. dicentis. Tuã ipi⁹ aiaz pertransibit gladius. Tũc em̃ martyriũ maximuz sustinuit beata vgo de q̃ Bef. dr. Longe eã plus g̃ martyres censem⁹ in q̃ passionis affect⁹ superauit passionis effectũ. Tertiũ gen⁹ est q̃ passio soluz corp⁹ affligit. sed in aĩa hz magnã dulcedinẽ. vt patz de scõ Laurẽtio q; cruciat⁹ epulas reputauit. et de scõ Stephano de q̃ canit. Lapides torrentes illi dulces fuerũt rc. Item de scta Agatha z aliis

Quartũ gen⁹ est q̃ passio nõ est occidens corp⁹ nec aiam separans. sz p q;tinuã mortificationez chr̃o crucifigit. z h est martyriũ spũale. Vñ Bre. in homel. Loq̃nte iesu ad turbas rc. dr sic. Quãtus occasio q;secutionis desit: hz tñ par nr̃a martyriũ suũ. qz etsi carnis colla ferro nõ subdimus spũali tñ gladio carnalia desideria in mente trucidam⁹. Vecille. Q Sz iuxta h q̃rit. Quot modis pt q̃s fieri martyr spũalis. Respondetur recolligendo doctorum dicta: plures modi assignant circa h. Primo aduersitatis patienti toleratione. Vñ Bre. in hom̃. de martyribus dicit

Duo sunt martyrũ genera. Unum in occulto in mente. Alterum in apto in mente simul z actione. Itaq; martyres esse possumus etiam si ferro non crucidemur. Mori q̃pe a q;sequente martyrio in apto est ope. Ferre vero cõtumelias: odientem diligere martyriũ est in occulta cogitatione. Et infra. Nos inq; sine ferro martyres ẽ possum⁹ si patiam⁹ in aio vacẽ custodim⁹. Nec Bre. Inimicũ qõ boz est mal⁹ signũ gre. In martyoz fuit citatio z gr̃ulibet miraculoz opatio. In patientia: Rñdet Amb. dicẽs. Ego patientiã maiorem virtutem reputo miraculis. q; patiam in aduersitate non potest dare natura. sz sola dei gra. nec opatio miraculoz reddit deo gratũ hoiem sic reddit patia. Vñ impatientes per murmurationẽ ostendunt seipos esse vacuos a gra dei. Sicut rora lonans oñdit se non bñ vnctum esse. O g̃ hõ etsi patiens Scõo q̃s martyr spũalis efficit: homi desiderij ad martyrium flagratione. Vñ Greg. li. iij. dial. dr. Martyriũ i occulto est cũ ad palionem ẽ Lipanus de pe. dist. j. c. Nunqd. dicit. q; in seruis christi apõ q̃s cogitat z martyriũ mente capit etiam affectus martyrij ad effectũ nõ deducit. ipa sola voluntas coronat. Nec ibi. Tertio cõpassione in primi necessitate. Vñ Greg. Qui dolorem inq; quit erbibent in aliena necessitate crucem portat in mente Q Vñ et h est documentum q; q; intimo corde compatit sub chr̃i passione. spũalis martyr fit. sicut btã vgo Maria facta est martyr circa crucem chr̃i cõpatiẽdo. silr et ioãnes euãgelista factus est spũalis martyr sub cruce pendendo. q̃ qõ ipi ambo scz Maria et Joannes non sunt permissi pati dolorem in morte vt dic Thiero. Et bui⁹ vna rõ est. qz cũ deus nõ puniat bis in idipsuz. vt dr Nau. m. iij. ideo ergo isti dolores martyrij sustinuerunt in aĩa cõpatiendo non debuerunt postea in morte dolores habere. Item ex dictis etiã pater q̃ bonũ est cõpati paupertatibz in coz necessitatibz. z marie cõpati debemus proximis in defectibus spũalibz. sz q; videmus aliquem peccare Greg. Tanto quis perfectior ẽ quanto dolores sentit alienos. Quarto spiritualis martyr fit q̃s dura viciorz z cupiscentiarũ mortificatõe. Vñ Bef. in ser. Festiuitas. dicit. Quid mirab ili⁹ aut q̃ martyriũ gr̃uius est q; ter epulas esurire: inter vestes inutas algere. patere p̃mi iter diuitias quas noster desiderat. appetit⁹. In non merito coronabit q; sic legitime certauerit: Idẽ. Vere martyrij gen⁹ est q̃diana carnis mortificatio. Illud nimiz. ifirmũ tamen dicunt cedunt horroze q̃dẽ est immin⁹. ifirmũ q; ferro mẽbra uturnitate molestius. Nec Bef. O g̃ hõ ñ non vales fieri martyr corpal⁹ mortẽ sustinẽdo saltem fieri martyr spiritualis.

Circa tertiũ pncipale de felici pmio martyrũ boc est: õ aureola q; ei debẽt q̃rit. quales martyres z quomõ merentur coronari aureola scda

Sermo CXII

pro gl'ia martyrij. Ad qđ rñdeť ſm doct. ꝓpue Pe. de pal. z p⁹ cū Anto. florentiñ. i. iij. pte ſume ti. rentij. q ad ꝓſeq̄ndā aureolā martyrij req̄rūtur ſiſ hec tria. ſ. pſeuerantia in pena. cauſa debita. z voluntas ſpontanea: ſine q̄bꝫ aureola nō datur

Primo ḡ req̄rit pſeuerātia in pena. ſ. vſq; ad mortē. ꝓ ea nec dať iſta aureola martyrij obedi entib⁹: etiāſi obedientia durat vſq; ad mortē: licet in ꝛaliꝫ mactať ꝓpria volūtas. Nec dať paupe ribꝫ q̄uis mūdo moriaṅť in religione. Nec dať penitentiꝫ ꝓ pnia q̄ crucifigunt ſpūaľ carnem vel caſtigāt corpus. Et ſic de aliꝫs oībꝫ q̄ nō ſunt paſſi penā mortis ab alio illatā. Uñ nec tribꝫ pue ris in camino ignis poſitis aureola data eſt ꝓpter q̄ in dolio feruē tis oleo ꝓfuerūt. eſt. niſi dicať illi ꝓceſſa a deo ex p̄ uilegio ſpeali. qđ pte putať. Ad

Sꝛ q̄ritur b ꝓpť deū vt legit de bto petro q petijt q̄tin⁹ verſis pedibꝫ crucifigereť: ne ſili pena cuꝫ dño moz̄eret Sꝛ aūt q̄s ꝓpť ſeipm elegerit gen⁹ mortis vt tole rabiliorē ſeu faciliorē mortē habeat: p̄dit aureo la. Uñ de Seneca dicit Hiero. q fuiſſet martyr niſi gen⁹ mortis elegiſſet optōe ſibi data. Et in. iij. diaľ. 8z. q q̄da ſctūs tradit⁹ lōgobardis vt occi deret: ſibi data mortis optione: nullam eligere voluit. ſꝛ dixit illā mortē ſe toleraturꝫ quaꝫ dñs permitteret. vñ ptꝫ q xp̄ian⁹ nō dꝫ eligere ſibi mor tem. Secō ad ꝓſeq̄ndā aureolā martyrij req̄ rit cauſa debita. qz vt Gre. in regi. 8z z etiā Glo. Rbo. viij. martyrē nō facit pena ſed cā. Nā mar tyr eſt teſtis in cauſa fidei. Et ideo ꝓ q̄cūq; articu lo fidei q̄s patiať mortē fit martyr. Silr ſi mor tuus. vel ꝓ eccleſia ne. ſ. ſequať diſpendiū iuris vl iniuſticia ꝛ eccliam. ſic fecē ſctūs Tho. cātuarie. talis fit martyr. Itē ꝓ q̄cūq; vtutib⁹ q̄s moriatur vere eſt martyr. qz vtutib⁹ deſponſať eccl'ia chr̄o Deꝫ lan⁹ ſer. j. Tertio q̄ꝫ ad ꝓſeq̄ndā aureolā req̄rit volūtas. vñ ſe defendens z inuite moriēs nō habebit aureolā. Ad

Sꝛ q̄d de cruce ſig̃ q̄ in bello hoſtiū chr̄i pugnādo q̄euntReſpōdet Anto. vbi ſ. q tales dū mortē nō fugiūt ſꝛ mor tē eligūt ꝓ chr̄o vl eccl'ie defenſione: martyres ſē ipſos ſed chr̄m z eccleſiā defendendo moriū tur. Nec Anto. Uñ ſiq̄ in bello tali ꝓpter gloriaꝫ ad p̄endā vel verecundiā cauendā nolunt fuge re. ſꝛ mori eligūt: nō ſunt martyres. q ḡ chariſſi mi accedāꝫ ad depēdū ſctōs martyres vt ꝓ eoꝝ merita z oꝛones det nob chr̄s dñs gr̄am in p̄ñti z gloriam in futuro Amen.

Qui vicerit poſſi

debit b (. ſ. celeſte regnū) z ero illi deꝰ z ipe erit mihi filius Apoca. xxj. Itē ꝓ pluriꝫ aliud thema. Sancti ꝓ fidem vicerunt regna: operati ſunt iuſticiā: adepti ſūt repꝛomiſſiones. Heb. xj.

B In q̄bꝫ ꝓbis oñdit q ſancti martyres gl'ioſam victoriā z triūphū obtinueſſe in vita: in morte: z poſt mortē. In vita q̄dē. quia vicerūt carnē mūdū z diabolū: dum nullo pctō ꝓſentire voluerūt. Itē in morte. qz tantā cōſtantiam habuerūt in charitate chr̄i q etiā ꝓ tormenta a chr̄o nō potuerūt ſeparī. Uñ Gre. homī. de apoſtolis öt. Ecce electi dei carnē domāt: demonib⁹ imperāt: p̄ñtia. i. mundana deſpiciūt: ad eternaꝫ patriā currūt. atq; ad illā ꝓ tormenta pertingūt occidi p̄ñt ſꝛ flecti neq̄unt. Nec ille. Sic ergo pꝰ mortē triūphando celeſte regnum poſſederunt. Et b eſt qđ dꝛ in themate. Qui vicerit. ſ. carnem: mundū z diabolū: poſſidebit b. i. regnū celoꝝ z ero illi deꝰ (dans gloriā) z ipe erit mihi filiꝰ. ſ. ꝓ aſſimilatōem ꝓfectā ad chr̄m. Itē i alio themate dꝛ q fuerūt ſcī z habuerūt fidē z vicerunt regna z operati ſunt iuſticiā. ac ſic adepti ſūt repꝛomiſſiones eēne hereditaſ. Quibꝫ docemur z nos taliter imitari illos vt poſſidere valeamꝰ celeſte regnū. Ad honorē ḡ huiꝰ martyrij vel iſtoꝝ hec ẏba cōuenienť accipiunť ꝓ ſmone. In q̄bꝫ commendāť de tribꝫ.

Primo de ẏtuoſa conſtantia. ibi. Qui vicerit Itē: Sancti per fidem.

Secō de victorioſa patria. ſ. q̄ vicerunt regna z poſſident celum.

Tertio de glorioſa corona repꝛomiſſa. cuꝫ dꝛ. Ero illi deꝰ. Item: Adepti ſunt re.

B Circa ꝓmū de ꝓſtātia martyꝝ q̄rit. q̄re ſancti dei z oēs chr̄iani debeāt ſūmope eſſe conſtantes in pugna ꝛ carnē: mundū z diabolū. Ad qđ rñdeť. qz iſta pugna niſi q̄s aſſequať victoriam eſt valde p̄culoſa q̄druplici rōne.

Primo ꝓpť belli continuitatē.

Secō ꝓpter cadendi grauitatē.

Tertio ꝓpter diaboli calliditatē.

Quarto ꝓpť exitū eternitatē.

Primo ꝓpť belli ꝓtinuitatē. qz nunq̄ꝫ intermittit diabolꝰ nos ꝛpugnare. ſꝛ cōtinue ꝛ nos machinaťetiā cū nō ertimareť. Uñ Beť. Tres inquit hoſtes habemꝰ p̄ſcipuos. mundū: carnē: z diabolū. Et q̄bꝫ duo ꝓmi ſi q̄n̄ intermittūt: nūq̄ꝫ tū penitus dimittūt. Tertiꝰ vo. ſ. diabolꝰ tamexecrabili odio ꝛ nos coniurauit vt nunq̄ꝫ vel ad momentū itermittat. imo cū nō ſentiť ꝛpugnari acriꝰ impugnat. Mirum vbiq; diabolus nob laq̄os tetendit ad capiendū in pctis. ſ. in viſu: in auditu: in guſtu: in tactu: in odoratu. Item in ſedēdo aut ſtādo laq̄os octꝫ. z male cogitatōnis in dormiēdo. in laborādo ꝛ diſcretiōis: in comedendo: bibēdo ꝛc. Uñ legiť q ſctūs Antoniꝰ abbas vidit mūdū totū plenū retibꝫ z laq̄is diaboli. z inꝛrogauit di. Dñe q̄s hec p̄t euadere. Rñſum eſt hūilitas. ſ. pnie. Sic videmꝰ q piſces z ceruꝰ euadit rete de ſubtus emergendo. Sic in ꝓpoſito

Ideo qz Job. vij. Militia est vita hois sup̃ ẽram
Hz ꝯre dicit sup̃ ẽrã: nõ sup̃a ẽrã: nec subt9
terrã. nec in terra. Rñdet q tõ non dicit sup̃ ter-
rã. qz supa terrã .s. i celo nulla est pugna sed est
pax ibi continua. Post. p̃ eñ mali angeli deiecti
sunt de celo: ceps nulla est in celo pugna. Esa. xxxiij
Sedebit ppls meus in pulcritudine pacis. Itẽ
non dicit sub terra: qz ibi. s. in inferno non est pu-
gna: sz incarceratio ppetua. vbi etiam demones
dãnatos flagellãt z cruciãt. ipi tñ nõ põt repug̃
re nec se defendere ꝓpter qz ligati z ꝓpediti Matth.
xxij. Ligatis manib9 z pedib9 mittẽ eum in te. exte.
ibi erit fletus z stridor dentium. Deniqz nõ dicit
in terra. qz in terra sunt homines terrena aman-
tes z toto corde terrenis hrentes. In qbꝫ etiam
nõ est pugna. qz nõ resistũt diabolo sed volũta-
rie sequũt eũ in pctis. vtõ Gre. dicente: diabol9
illos tentare vel impugnare negligit quos quie-
to iure possidere se sentit. Sed notanter dicit: su
per ẽrã. qz viri sci z fideles nec oino sunt in ẽra
vt sunt cupidi: nec oino sunt in celo vt sunt beati
sz mẽte elevati sunt sup̃ ẽrã. s. p desiderũ z medi
tationẽ: licz corpe sint in ẽra. Jurta qõ dr apl's
Phil. iij. Nostra conuersatio est in celis. z sic ta-
les dicunt sup̃ ẽrã. In istis est militia quia pu-
gnant ꝯ tentamenta diaboli resistendo. g̃ merito
dr q militia ẽ vita hois. s. boni sup̃ ẽram. Hinc
Bed. dr. Sentit. s. ẽratões q dissentit: non sentit
q ꝓsentit. Sco pugna sanctorum periculosa ẽ
ꝓter cadendi gratuitatem. qz q cadit et vincit in
ista pugna: sup oes alios casus periculosi9 z gra-
ues cadit. Quero nẽpe te o hõ. quem casũ
reputas deteriorẽ sup oes casus qui possũt esse
Spi dicas. Casus in lutũ q̃ suffocet, aut cadere
forte in cloacã stercore plenã z ibi suffocari pe9 ẽ
aũt cadere in cauernam serpentib9 z bufonibus
mordentib9 plenã horribili9 est. Pze his aũt o-
nibus deteri9 est cadere in infernũ ad tormẽta eter
nalia z indicibilia. Sz fm veritatẽ sup̃ hec oĩa
deteri9 est cadere in pctm̃ mortale. nã est sup̃ ca-
sũ z morẽ in sceno vel stercore. qz scribit Sap.
vj. Luto vilior est vita eius. i. pctõris. Itẽ Joelis
j. Lõputruerũt iumẽta. i. carnales hoies in ster-
core suo. i. in pctis. Et certũ est q pctm̃ fetidi9 est
corã deo sup̃ oĩa stercora z fetida. Preterea gñi9
est cadere in pctm̃ q̃z cadere in ora ꝑpentũ. bufo-
nũ z draconũ. qz illa venenãt z occidũt corpus
tm̃. sz pctm̃ occidit z veneno ppetuo inficit aiam
Vñ Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatũ
Min9 dr z pl's icelligit. i. plus q̃ a facie colubri.
Deniqz cadere in pctm̃ pei9 est q̃ cadere i infernũ
Eccl. xxviij. Mors illi9. i. pcti: mors nequissima. z
vtilis potius infernus q̃ illa Lyra quia pena i-
fernalis min9 mala est q̃ pctm̃ mortale. Nã ma-
lum culpe mortalis. est ꝑtio boni diuini qđ ẽ
infinitũ. Malũ aũt pene infernalis inquantuz
pena: tm̃ mõ est ꝑtio boni creati ꝓpt̃ qđ min9
bz de rõne mali. Et sic ptz q̃ libet hõ magis d
cauere potm̃ q̃ qõcũqz malũ terrẽ infernum Vñ
Anf. ii. sil'ter. dicit. Si hinc potm̃ z illinc ferus
haberem z vni eorum necessario imergi deberes
prius me in infernum demergerem: antq̃ pcti
catum admitterem. Et intelligendũ est de ifr. no
fm q̃ pena sine pcõ. Tertio pugna sc̃orum
est periculosa ꝓpt̃ diaboli decepcões z callidita-
tes. Vñ Ben. xij. scribit. Sz et serpens erat callidior
cunctis animantib9 terre. Et Lyra. Ista callidi
tas refert̃ ꝓncipal'r ad demonẽ q̃ in serpẽte ꝓpa-
ruit. Sic lingua alicuius hõ: erudita. qz prudẽ
ter mouetur ab intellectu illius. Unde diabol9
tanq̃ serpens est valde astutus contra sanctos
Pcio qz nullũ vincere põt q̃ potẽtia sz q̃ callidi-
tatẽ vincit ac fraudulentia Jũdo. Debil' est hostis
antiquus: nõ põt vincere nisi volentẽ. i. ꝓsentẽ
Scõo qz mille nocendi artes habet. Vñ Piero.
ad Fluviũ. Perseq̃t me hostis cui non vna sed
mille sunt nocendi artes. Hinc z diabolus mil
le artifex dicit. Tertio qz cum serpens habeat ca
put corp9 z caudã. fraudulenter caput immittit. q̃
admisso statim totus illabit. Sic de diabolo hõ
Piero. Lubrice9 est serpẽs antiquus z nisi capi
te teneat statim totus illabit. Per caput intellige
mali suggestionẽ. p corp9 delectatiõem. p caudã
psũmatiõem. Vñ Piero. ille põtiat brũs qui sta
tim vt ceperint cogitat9: allidit eos ad petrã id ẽ
chr̃m Quarto ꝓpt̃ tertiũ eremitarũ. qz succiben
ti etiã a pte post tormentũ imminet in infernoz
mors ppetua. Et p̃ Jrũ vincẽ ꝑmũ dat eternã
beatitudinis. Vñ Jac. j. Brũs vir q̃ suffert tenta-
tiõem. qm̃ cũ ꝓbat9 fuerit. accipiet coronam vite quã repro. dixit. s.
Q g̃ christiane studeamus vincere carnem: mundum. et
diabolum ne pereas sed coronã ꝑcipias. Nisi q̃ legitime certauerit. vt dicit
non coronabit̃ nisi q̃ legitime certauerit. sic scribens
apl's Circa scõm de victoria patie martyr
querit. quõ sci martyres ꝓpriam victoriã
res vere vel tm̃ ꝑparoxes: cum ipsi videant fore
victi: vepote puniri variis supplicijs et occidi. Ad
qõ rñdet Maximus in sermone dicens sic. Et
aũt ꝗrunda sec'artum snia q̃ dicere solent apud
belligeros viros: vicẽs dr occisus. b dicit suus di
lectoribꝫ mundus. Sz fidelibꝫ suis aliud loq̃t
chr̃s Et infra. Aliud est em̃ occidi. p mõ. aliud
occidi. p chr̃m. Qui em̃ occidit̃ p mundo vincitur
cum occidit̃. non em̃ occideret nisi vincere. Qui
aũt occidit̃. p chr̃o nõ vincit̃ qui tm̃ occidit̃. Sic re
ꝑa victor occidit̃ qz cum occidit̃ victor efficitur
Hec ille. Notandũ aũt fm eundẽ Maximum
alios q̃z sit' doc. q̃ sci dei p̃ patiam victores vari
z nobilissimi efficiunt̃ pl'ibꝰ rõnib9.

Prima rõ er pte patiẽtie
Scõa rõ er pte anime
Tertia er pte celestis corone
Quarta er pte inuincibilis pugne
Pria rõ er pte patiẽtie. qz iste modus vincendi
sz p patiam est nobilissimus z gloriosissimus
ac ꝓtuosissim9. Est q̃pe nobilissimus. qz velut

bñ. Prouer. xvj. Melior est vir patiēs viro fortī, et fortitudine corpali q̄nto melior est animā corpe pfectū hz Jac. j. Propē qđ Diogenes pbs dixit Alexandro magno q̄ multas vrbes expugnauerat. Tu inq̄t es vnus fui mei. qz Diogenes p rōnem dñabat suo appetitui sensitiuo. Alexander vero fuiebat appetitui sensitiuo. Proinde canit ecclā de martyribz q̄ bñ est victor gen⁹ optimus Jtē iste mod⁹ vincēdi est gl'iosissim⁹. qz assimilat chīo dei filio q̄ vicit p patiam. et efficit hominem filiū dei Mat. v. Diligite inimicos vros vt sitis filij pris vestri zc. Pentiz est ꝓtuosissim⁹, qz vt Seneca ait. Magnanimi est iniurias in sūma patia pati. Sunt eñ innūerabiles q̄ ip'os et vrbes habuerūt in ptāte, paucissimi q̄ se. Facili⁹ est eñ gentē vincere q̄ se. Hec Seneca. Scōa ꝓ ē aie. qz martyr in aīa est inuict⁹ cū nō cessit aliō q̄ subiectio repugnātiū. q̄ vincere nō est aliquē vulnerare vel occidere sed sue volūtati facere obedire. Cū q̄ martyr victor extitit in aīa q̄ vinci nō potuit. seq̄t q̄ gl'iosissime triūphat. Nā q̄ro vñ iudicat bō ee vere homo nisi ex pte aie et nō ex pte corpis qz bō est animal rōnale. Et vt Aug. sup Joannē dicit. Nō distat bō a pecore nisi intellectu et rōne. cū corp⁹ mortale habeat sīl et pecora. Sic q̄ bō i oībz iudicād⁹ est ex pte aie. Vñ nō ē dicēd⁹ bō pulcer in corpe q̄ est fedus in mente Mat. xxiij. Ue vob hypocrite q̄ estis sepulcra dealbata q̄ a foris apparēt speciosa im⁹ aūt sūt plena oī spurcicia. Jtē nō est dicēdus nobil' q̄s rōne generis sz rōe virtutis. vñ Aug. Mal⁹ etiāsi regnat ꝓuinc⁹ est tot dñoz q̄e victorū. qz q̄ fac peccū ꝓuinc⁹ est peccī Joā. viij. Jtē nō est dicendus vere vivus q̄ in aīa est per peccatū mortuus. qz a ꝓncipaliori dz fieri denoiatio: vt ōr pbus in p̄dicamentis. Sic q̄ in aīa cauet morte et vincit vere victor est m'lto fortior q̄ in corpe vincit. Vñ Aug. de ci. dei dicit. Si diligenter pſiderem⁹ cū q̄s p virtute fidelit mortē cadendus vere victor ōr. Cū aūt q̄s in aīa cesserit petō vere victor⁹ est turpit Tertia rō ex pte celestis corone qz martyr p inuicto. Chīo dño occisus iuste coronat tanq̄ victor. vñ Maximus in sermone dicit. Corona victoribz datur. Quō q̄ occisus ille victor negat q̄ p eo q̄ occidit a iusto iudice coronat. Ecce btūs b martyr occisus est q̄dem nō tñ victor. qz p inuicto inuenit occisus. Inuictus est eñ chīs dñs. p q̄ maluit occidi martyr. q̄ si occidi p inuicto metueret: ad victoriā nonveniret. Hec ille. Quarta rō ex pte inuincibilis pugne. quia sīl martyres patiēdo nō ꝓnt flecti a iustitia: vel vinci a malo. sz potius ipi vincūt inuincibilia regna. Propē qđ de eis canit. Sancti p fidē vicerūt regna. vt in themate. ℣ Sed qualia regna vincunt sancti dei. Rñdet q̄ tria sunt genera inuincibiliū q̄ ipi vincūt Prio regnū demonum de q̄ Job. xlj. Nō est potās in terra q̄ ꝓpet ei. i. potestati diaboli. q̄ q̄dē regnat in hoibz per peccatum. Ideo qz sancti et fideles chīi victores dicuntur qz vincūt regnū petī qđ est regnū inuincibile sm qđ tñ: qz innūerabiles hoies diabol⁹ sibi sbūcit p petm̄. Sz sancti b regnū p petī et tentationū resistētiā vincūt. Ad qđ hortat oēs apl's Rhoma. vj. di. Non regnet petm̄ in vestro mortali corpe vt obediatis ꝓcupiscentijs eius sz exhibete vos ōo

Scōo vincūt regnū mortis et inferoz qđ etiā est inuincibile sm quid. qz mors oēs necat et innumerabiles ad inferna deducit. Sed hoc sancti vincūt p chīi charitatē. Vñ Can. viij. Fortis est vt mors dilectio: dura sīc infernus emulatio.

Tertio vincūt regnū celoz. et qđ est maximuz vincunt ipm inuincibilē deū cui nullus pōt resistere. Vñ saluator dixit Mat. xj. Regnū celorum patit et violenti rapiunt illud. J Sed quō exēplo sctōz possim⁹ vincere regnū celorum et oēs btos celestes ac ipm inuincibilē deū. Rñr q̄ p pniam et lachrymosam oīonem. Vñ Bern̄. O felix lachryma tuū est regnū: tua est potentia: tu vincis inuincibilē et ligas oīpotētē. hec ille. Ex emplū de Moyse cui orāti dixit dñs Exo. xxxij. Dimitte me vt irascat furor meus ꝯ ip'm istū. Et cū ille nō cessaret orare: placat⁹ est dñs. Ecce g̃ ꝓ q̄ sancti martyres merito dicunt victores. qz vincunt deū ꝑ bona pnia et patia. oia q̄z regna inuincibilia vincunt. O g̃ bō fac sīl'r et eris victor glorios⁹ ac possidebis regnū celoz. K Circa tertiū de gl'iosa corona repromissa: qz ōr in themate q̄ sancti sunt adepti repromissiones. Nāt in primo themate repromisit deus vincenti dicēs. Ero illi deus et ipe mihi filius. Questio hec sufficiat pertractanda. s. Quare celestis corona et p̄mia illa brōz vocant in scptura repromissiones et nō simp'r promissiones dicunt. Rñr q̄ tō. qz sepe sepius de⁹ illa repromisit hoibus. Vñ dicunt repromissiones a re qđ est iterū et promissiones: q̄si iterate promissiones. Nimiz de⁹ vitā bām se nob datuz promisit oīb modis qb⁹ cōsueuit fieri promissio apō hoies: vicz ꝓbo: iuramēto: signo: dono: pign⁹ dādo. Prio inq̄z ꝓbo Gen. xv. Noli timere Abraā ego ero merces tua magna nimis Item. xvj. Semini tuo dabo terrā hāc zc. Per semen Abrae figurabāt oēs fideles fidē abrae imitātes. et p terrā promissiōis terra viuentiū. i. celestis beatitudo quā de⁹ promisit. Scōo iuramento Lu. j. Jusiurādū qđ iura. ad abraā p. n. zc. Jtez in nouo test. chīs q̄si iuramēto promisit. cū Joā. x. ōr Amē amē dico vob ego sū hostiū: p me si quis intro. saluabit et ingredietur. s. ad visionem deitatis et egredietur. s. ad visionē būanitatis gl'iose. et vtrobi q̄s pascua inue. Tertio sig̃. s. manū applicando qđ fecit in assūptōe būane nature et crucis passione vbi manum extendit. Hoc petebat dauid di.

Fac mecũ sig. in bono vt vi. zc. Quarto dono p̃ misit eũ spũs scũs donauit p̃ quẽ fideles saluent Uñ Petr⁹ Act. ij. Penitemĩ z baptizet vnusq̃s qz vr̃m in nõie ihesu z accipiẽ donũ spũs scti. vob eñ est repro. zc. Ultio pm: sit pign⁹ dãdo. s. corp⁹ z sanguinẽ in eucharistia Joã. vj. Siquis manducauerit er̃ b̃ pane vi. in er̃. Uñ canit ecclia. O sacrũ conuiuiũ in q̃ chr̃s sumit recolit memoria passiõis ei⁹. mens implet gr̃a. z future gl'ie nob pign⁹ dat. O g̃ imẽsa charitas z pietas chr̃i erga nos. O bõ reama deũ te sic amãtẽ. qz indubitanter dabit tibi p̃seuerãti vitã eternã. Quã nob p̃stet christus dñs Amen.

Sequitur de scis confessoribus pontificibus Sermo cõis primus

Beatus ille seruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit sic facientem. Amen dico vobis qm̃ sup omnia bona sua p̃stituet eũ Matt. xxiij. z in euangelio huj⁹ solẽnitatis. A Quibꝫ vbis christ⁹ dñs hortat oẽs suos fideles z cũ ipis p̃cipue ecclesie p̃latos q̃ten⁹ in hac vita sic deo deseruiant videlz in actibꝫ charitatis se exercẽdo vt possint esse securi in iudicio mortis ꝺ̃ p̃seq̃nda britudine per gratiã dei. Ideo loquendo oibꝫ ꝺ̃ chr̃s. Btus ille seruus quẽ cũ venerit dñs. Tyra: q̃rens in morte rõnẽ sui fuitꝫ: inuenerit sic facientẽ. i. in actibꝫ charitatis se exercentẽ z sic p̃paratũ ad saluatiferã mortẽ. Nimirꝫ chr̃s merito talẽ fuũ ꝺ̃ beatũ. qz btus est in vita britudine spei et gr̃a dei. Nã fm mgr̃m in. iij. dist. xxvj. Spes est certa expectatio future britudis ex meritis p̃cedẽtibꝫ z dei gratia puenies. Sic eñ q̃ semiat spem hz messis bone et semine in futura etate suo tpe. sic in ꝓposito. Item tal'ẽ btus in morte. qz Apoca. xiij. scribit Bti q̃ in dño moriunt̃. Deniq̃ tal' btus est post mortẽ. qz in celesti britudie ꝑpetuo felicitat. ideo subdit chr̃s tales assecurãdo. Amẽ dico vob qm̃ su. o. bo. sua p̃sti. eũ. Nã britudo est stat⁹ oim bonoꝝ aggregatõe pfect⁹ vt ꝺ̃ de ꝓsol. li. iij. Sic fecit iste scus p̃fessor ꝺ̃ q̃ hodie agim⁹ festũ. ideo ꝺ̃ ipo hec ꝟba canunt̃ p nr̃a edificatiõe ad ei⁹ imitatiõem. s. Btus ille seruus zc. In q̃bꝫ vbis b̃ sanct⁹. Ml. cõmẽdat z in exẽplũ ponit de tribꝫ

Prio de salubri ꝑpatiõe mortis. ibi. Btus ille seruus quẽ cũ venerit dñs zc.

Secdo de sublimi opatõe amoris. ibi. sic facientem. s. in actibꝫ charitatis

Tertio de felici retributiõe boni celestis. ibi. super omnia bona zc.

Circa p̃mũ de salubri ꝑpatõne ad mortẽ sit p̃ ꝓcõne q̃ bñdict⁹ dñs Jesus in ipo sacro euãgelio multipl'r hortat nos ad ꝑpandũ p suo aduẽtu i mortis iudicio. Et declarat er̃ pcessu euãgelij q̃ ꝺ̃ legit de ꝓfessoribꝫ. Nã p̃mo hortat mortis incertitudinẽ docẽdo cum ꝺ̃. Uigilate qz nescitis q̃ hora dñs vester vẽtur⁹ sit. s. ad mortẽ iudiciũ Gre. Ille vigilat q̃ aptos oc'os in vero lucis mine tenet vt tenebras negligentie vitet. Nam vt auctor de spũ z aĩa ꝺ̃. c. xxviij. Nil certius morte nil incertius hora mortis Job sp debem⁹ vigilare ne incerta mors nos rapiat ad tartara dum morimur in pctis. Q̃m vt Gre. ꝺ̃. xxv. dist. Qualiter q̃t hinc q̃sq̃ egredit. s. in morte: tal' in iudicio p̃sentabit. Hoc ẽ q̃ ꝺ̃ loq̃t Eccles. ix. dicens. Nescit hõ finẽ suũ: sic aues laq̃o z pisces hamo sic capiũt hoies in tpe malo cũ eis extemplo superuenit p̃ditio. Ideo Aug. de cura p mortuis vigila sp. Quia nescis o hõ q̃ hora veniet mors vigila sp vt te sp paratũ inueniat. z nõ in pctis dormientẽ te subito p̃dat. L Sz qualiẽ quis obseruet se vigilãdo circa mortis aduentũ. idẽ salvator in alio euãgelio. s. Lu. xij. q̃ ꝺ̃ legit de ꝓfessoribꝫ edocet di. Sint lũbi vr̃i p̃cincti z lucerne ardentes in manibꝫ vr̃is. z vos sil'es hoibꝫ expectantibus dñm suũ q̃n reuer. a nup. vt cũ vene. z pulsauerit aptãt ei zc. Ubi p̃cipua tria docet facere ꝓfectum aptãt ei zc. Ubi p̃cipua tria docet facere zsic ad mortẽ aduẽtũ vigilare. Prio ꝓcipiens. as carnis refrenare z vicia vitare. ió ait. Sint lũbi vr̃i p̃cincti. Gre. Lũbos p̃cingimus cũ carnis luxuriã p̃tinẽtiã coarctam⁹. Secdo bõis opibꝫ insudare. ió subdit. z lucerne ardentes in manibꝫ vr̃is. Per man⁹ eñ q̃ est organũ organoꝝ vr̃oꝝ q̃. de aĩa designant̃ bona opa. ió Gre. Lucernas in mãibꝫ tenem⁹ cũ p bona opa primis nostris lucẽ exẽpla mõstram⁹. Tertio pniam accelerare ñ differre. sic beu ml'ti faciũt. ideo addit chr̃s Vos sil'es hoibꝫ expectãtibus dño. suũ vr cũ pulsauerit aptãt ei Gre. Ad nuptias dñs iuit qñ i celũ ascendẽs supnã sibi multitudinẽ angelorũ nouus hospes copulauit. Tũc aũt reuertit cũ ad iudiciũ venturꝰ sez mortẽ. Pulsat vo cũ iã p egritudis molestiat mortẽ eẽ vicinã denũciat. Cui ꝓfecti aptim⁹ ñ hũc cũ amore suscipim⁹. s. pati p pniam. Ecce g̃ opima doctrina chr̃i. qz q̃ vicia cauet z bonis opibus insudat. ac p veraz pniam dei charitatẽ requirit celeriter z p̃seueranter tal' bñ vigilat z securꝰ hinc exit Sz beu ml'ti differũt penitere vsq̃ ad extremum Decꝫ Aug. de pe. dist. vij. in pn. ꝺ̃ sic. Siquis posit⁹ in vltima necessitate voluerit accipe penitẽtiã: fateor nõ illi negam⁹ qꝺ petit sz ñ piũmin⁹ q̃ bñ hinc exit. pniam dare possum⁹ sz securitatẽ dare nõ possum⁹. nũq̃d dico dãnabit sz nec dico saluabit. Uis g̃ a dubio liberari age pniam dum sanꝰ es zc. Dec ille Secdo in euangelio hortatur nos chr̃s ad p̃pandũ exẽplificando di. Illo aũt scitote qm̃ si sciret p̃familias q̃ hora fur veniret vigilaret vtiq̃ z ñ sineret p̃fodi domũ suã. Per furẽ intelligit diabol⁹ fm Dicro. qui si per fodere it domũ aie p̃ ꝓsensus peri furat oia bona gr̃uita. s. vestimẽta iusticie. aurꝫ charitatẽ. argentũ mundicie. Uel fm Greg. p furem intelligitur mors q̃ sic fur in nocte ignorant̃ venit cum non putat. Uliq̃n in p̃ma vigilia. ꝺ̃ est in puericia. Illi

ḋo autem venit in scḋa vigilia. ḃ est in iuuētute
Alijs in tertia. ḃ est in senectute. Alijs in q̄rta: ḃ ē
in decrepita etate vel extremo mortis. Jō q̄z chr̄s
Luc. xij. dicit. Et si venerit in scḋa vigilia. et si i ter
tia vigilia venerit z ita inuenerit. s. vigilantes ad
fuit custodiā: dī sunt ꝑ uti illi. Sz q̄re christus
ibi non ponit quartam vigiliā q̄ tales eēnt bea
ti. Rn̄r q̄ ad insinuandū q̄ ꝓniam serotinā mi
nus acceptat. Un̄ Alchuin⁹ ōt. Satis est alien⁹
a fide ꝙ ad agendum ꝓniam tp̄s senectutis expe
ctat. q̄ timendū est ne dū expectat misericordiaz
incidat in iudiciū. Tertio hortat chr̄s p̄mittō ꝓ
mittēdo dī. Quis putas est fidelis seruus et pru
dens quē ꝓstituit dn̄s sup familiā suā vt det illi
cibū in tp̄e. Btus ille ꝑuus quē cū venerit dn̄s z
inuenerit sic facientē: Amē dico vob sup oia bōa sua
ꝑsti. eū. Ayra exponit q̄ sic ꝑu⁹ ꝑfamilias solli
cite regit domū z familiā sibi cōmissam nō soluz
in p̄ñtia sed etiā in absentia dn̄i z ille dn̄s ꝓ hoc
eū remunerat. Si aūt ꝛria faciētē z ꝑuos distur
bantē inuenit: illū punit. Sic ad ꝓpositū ꝑu⁹ iste
est bon⁹ ꝓlat⁹ vel bon⁹ ꝓnceps aut iudex vel etiā
bon⁹ simplex chr̄ianus. quia cuilibet mandauit
deus de primo suo Eccl. xvij. vt det cibū in tp̄e. i.
aurilliū ferat in necessitatē tp̄e. Talit faciēs beati
ficabit oi bono in celo. Un̄ etiā Luce. xij. ꝓmittit
dicēs. Amē. i. fideliter dico vob q̄ p̄cinget se z faciet il
los discūbere z trāsiēs mīstrabit illis. i. ꝓmpte z
sine retardatōe chr̄s dn̄s mīstrabit eis fruitōem
brīnudis ꝑpetue. vbi babebit ineffabile cōuiuiū
z gaudiū. Quarto hortat chr̄s morte imꝓuisa
ſa z dānatōe cōminādo. vñ concludit. Ideoq̄ et
vos estote pati. qa q̄ hora non pu. fi. ho. ve. s. ad
iudiciū mortis. Et pōit exēplū de malo ꝑuo qui
cogitat d. Mora fac dn̄s me⁹. z sic incipit ꝑcute
re ꝑuos. māducare z bibere cū ebriosis. Ueniet
aūt dn̄s ei⁹ die q̄ nō speratz puniet eū. Sic chr̄s
malos z ꝑparatos punit eternaliter. D Querit b
ḋo et scripturis inueniunt p̄cipue octo pcā ꝓpt q̄
dam boies sic puniuit. Prio ꝓpt supbiā z ꝓcēptū
dei⁹ viroꝝ. sic ꝑtz. iij. Reg. j. de quinq̄genarijs
ambob z viris. l. z. l. qui superbe iubebāt beliā
descendere ad regē. quos ignis ꝙsumpsit de ce
lo descēdens. Silr ꝑtz de pueris irridentibz beli
seū q̄s vrsi deuorauerūt. iij. Regū. j. Secundo
ꝓpt auariciā z nimiū amorē terenoꝝ. vt ꝑtz Luce
xij. de diuite volente ampliare horrea sua: cui di
ctum est. Stulte hac nocte repetēt aiam tuam
ab te. Q̄t vidimus sic ꝑisse. Tertio ꝓpt luxuriā z gu
la⁹ vt ꝑet in sodomitis. Et vt ōt Piero. tpe quo
tes subitanea morte sunt ꝑcussi. Quarto ꝓpt irā
inuererā z inuidiā ac seditōez: vt ꝑtz Num. xvj
xij. de dathan chore abyrō q̄s tra deglutiuit: q̄nia
emulabant z insurrexerūt ꝛ moysen. Quinto ꝓ
ꝑter negligentiā in corripiēdo suos. patet de he
li. s. Reg. iiij. Sexto ꝓpt irreuerētiā diuinoꝝ vt ꝑz
ō Oza q̄ tetigit arcā z mor subita morte ē ꝑcuss⁹
ij. Reg. vj. q̄z vt aliq dicūt ꝑcedente nocte non se
ꝓtinuerat ab vxore ꝓria. Un̄ z nūc multi ꝑcuti
unt a deo ꝓpter irreuerentiā sacri eucharistie: ꝑti
pue q̄ añ cōionē vel p⁹ cito pcō luxurie inq̄nant
Septio ꝓpt obstiatōem in mortali q̄cunq̄ pcō
siē ꝑtz de ꝑbaraone z egyptijs in mari sūmersis.
Octauo ꝓpter blasphemiā dei z scōꝝ. vt patet in
Sennacherib. cui⁹ in exercitu ꝑcussi sunt cētum
octogintaquinq̄ milia ꝓpter blasphemiā quam
fecit Sennacherib Esa. xxxvij. O q̄ ꝑctores ꝑti
mescite iudicia dei z agite pniam. Sed dī.
Nōne etiā iusti z fideles homies q̄nq̄ repētina
morte contingit mori. Rn̄r q̄ q̄uis z iustis acci
dat: tñ scḋm est Sap. iiij. Just⁹ q̄cūq̄ morte p̄
occupat⁹ fuerit in refrigerio erit Aug. de ciui. dei
Mala mors putanda nō est quā bona vita ꝓ
cesserit: neq̄ em̄ fecit malā mortē nisi qđ sequit
mortem. Nec ille. Item Ambro. de bono mortis
ōt. Omnifaria mors bona est iust⁹: ad futura bo
na celestia ꝓducit. Et ꝙ ꝛriū mal⁹ omnifaria mors
pessima. iuxta illud Ps. Mors pctoꝝ pessima
q̄z ad etnā damnatiōem bos ꝓducit. O q̄ bono
esto pat⁹ exēplo scti b⁹ ꝓfessoris vt beatificeris.
F Circa scḋm de opatōe diuini amoris querit
q̄liter diuin⁹ amor in aīa sctificatōnes opat. Ad
qđ rn̄r ꝑm scōs doctores. q̄ q̄druplr ꝓtio qui
dē absorbēdo oēm alienū amorē. Un̄ Bed. Sic
serpens Moysi deuorauit omnes serpentes ma
leficoꝝ. sic amor diuinus absorbet oēm alienū
amorem. s. mundanaꝝ cupiditatū: carnaliū vo
luptatū: viciozꝝ oim z ꝓpriaꝝ voluntatū. Idez
oñdit Aug. di. sic. Procedat spūssanctus in me
dium z dicat amatori suo. Uis me frui. Volo.
Contēne qđcūq̄ terrenū. contempsi. parum fecisti
qđ ampli⁹. ꝓtēne qđcūq̄ ōlectat. ꝓtempsi. paꝝ fecisti.
qđ ampli⁹. cōtēne teipm. contempsi. multū fecisti.
sic me inueneristi. sic ire: sic amare est ad deū ꝙueni
re. Nec Aug. Et q̄bz ptz q̄ amor dei verus non
pōt hr̄i nisi bō despiciat oēm malū z vicios amo
rem. Jō etiā Chryſ. ait. Uere non bz qđ amet su
per terrā (. s. vicios delectādo) qui bonum celeste
in veritate gustauit. Sic em̄ q̄ pciosū gustauerit
cibū postmodū eidem esca vilior ingrata videt.
Sicz q̄ semel dulcedinē chr̄i bn̄ gustauerit terre
noꝝ bonoꝝ nō multū sentit saporē. Scḋo exer
citādo ad ꝓtuosoꝝ opeꝝ multiplicatiōez. Unde
Gre. hom. xxxiij. ōt. Amor dī nō est ociosus ope
atur em̄ magna si est. si nō opari renuit amor nō est
Tertio illuminādo ad sui būilē recognitionem.
Un̄ Leo papa. Nec est ꝓfectoꝝ vera iusticia vt
q̄nto se sanctiores tāto se būliores. Ecem̄ vidē⁹
q̄ in radijs solarib ꝑ fenestrā intrātib minimi
pulueiculi videnť q̄ in vmbra nō vidēť. Sic q̄n
to sancti sunt magis illūinati: tāto etiā minores cul
pas suas recognoscūt z būliant. Sz nō sic pec
catores. Quarto oibz etiā inimicis exhibēdo verā

dilectõem. Nã .j. Joã.iiij. scribit. Hoc mãdatuz habem⁹ a deo vt q̃ diligit deũ diligat z frẽm suũ Hiq̃s dix.qz diligo deũ z frẽm suũ odit mẽdax est. Jõoq̃z scĩ dei pietate pleni nõ min⁹ ardenter orãt p alĩs etiã inimicis q̃ p seipis. Sicz christ⁹ dñs in cruce orauit p inimicis. ℣ Sz q̃rit ℟ Que istaz oronũ est melior z deo acceptior. an sez illa quã q̃s facẽ p se. an illa quã facit pro alĩs ℟ñdet Ambr⁹.sup Mat.di. Libenẽ audit deus qñ chrĩan⁹ nõ solũ p se sed etiã p alĩo orat. pro se eĩm orare necessitatis est. p alĩo aũt gr̃e: p se orare rei necessitas cogit. p alĩo aũt charitas fraternitatis artat. Dulcior est aũt añ deũ oro nõ quã necessitas rei trãsmittit sed quã charitas fraternitatis cõmẽdat. Hec ille. Hinc etiã Greg.ait. Ille corã deo suã oronẽ multũ valere facit q̃ eam pro suis inimicis fundit. Ad ꝓpositũ. Iste scẽus confessor amore dei plen⁹ oẽm alienũ amorẽ in se extinxit: multa ꝑturũ opa exercuit. bũilim⁹ extitit oĩbz charitatem exhibuit. Uñ z canit de eo. Qui pius prudẽs bũilis pudic⁹ sobri⁹ cast⁹ fuit z q̃z tus vita dũ pñs vegetauit ei⁹ corpis anĩ zc. Jõ bñ de eo ỏr in themate. Bẽus ille ꝺu⁹ quez dñs iuenit sic facientẽ. O g̃ hõ chrĩane si vis scificari exerce te sic in charitate. Nis eĩm modis excludũ tur oia vicia: inserunt ꝑtutes: z scificatur ania. ℣ Circa tertiũ de retributõe boni celestis q̃rit q̃lia sunt illa bona. s. celestia supq̃ ihz iurta chrĩ p missa ꝓstituet scẽa aĩa. Ad ℟ñdet scĩptura Apocal.ij. figuratie dicẽs sic. Vincenti dabo manna absconditũ z calculũ cãdidũ z i calculo nomẽ nouũ scĩptũ qõ nemo scit nisi q̃ accipit. Nec ibi. In qbz ꝑcak Primo bonũ felicitatis aie: cũ ỏr. Dabo mãna absconditũ. Fuit⁹ eĩm manne erat q̃si similẽ cũ melle frixe. Similia aũt de terra oriũ habet Mel de roze celesti p apes generatur. similia g̃ significat felicitatẽ in visione gloriose humanitatis chrĩ. mel felicitatẽ in visione deitatis. qz scẽorum beatitudo z oẽ bonũ in his ꝓsistit Joã.xvij. Hec ẽ vita ekna vt cog.te ver̃ deũ z quẽ mi. Jesum zc. Scõo notak bonũ felicitatis corpis: cum dicitur Et dabo illi calculũ cãdidũ. q̃ eĩm aliã trãslatiõez ỏr carbũculi⁹ q̃ est lucidissim⁹. z sic ꝑcat corpus gl̃iosum dotatum q̃ttuor dotib⁹. Naz Matth. xiij. Fulgebunt iusti sicut sol in regno pris eorũ ¶ Sed q̃m possent h̃ q̃ttuor questiones fieri. Prio eĩm posset q̃s inerogare scẽos vñ potuerũt ad tanta bona fore digni. ℟ñdent q̃ ex libalitate donatõis chrĩ p meritis victorie q̃ scĩ vicerũt mũdũ: carnẽ: z diabolũ. z sic oẽ viciũ. ió ỏr: vincẽti dabo. Scõo posset q̃s inerogare scẽos q̃ iure tãta bona possidẽt ℟ñdent q̃ iure filiationis ió ỏr. Et in calculo nomẽ nouũ. i. noue regenerationis in chrĩo vt hõ sit fili⁹ dei. Ad filios aũt de iure spectat hereditas Rho.viij. Si filiꝫ heredes dei z coheredes chrĩ. Tertio posset q̃s interroga re. quõ possit ꝓbari q̃ scĩ habeant ius hereditatis i celo. ℟ñdet eadẽ auctoritas q̃ p scẽptũ istrumentũ qõ fecẽ de⁹. qz p testamẽtũ ver⁹ z nouũ promisit de⁹ fidelibz vitã eternã. ió in auctoritate addit: scẽptũ Quarto deniq̃s posset q̃s inerogare scẽos di. Enarrate nob q̃nta z q̃lia bõa fine ulla gl̃ia quã possidẽt. ℟ñdent di. Ḃ nemo scit nisi q̃ accipit. q.d. Nos mũdani boies nõ possẽt scire ea quẽ sum z intellectũ. j. Cor.ij. Oculꝰ nõ vidit nec auris audiuit. nec in cor hois ascẽdit. q̃ ꝓpa. de. dilectis Sed illi soli sciunt qui habent. O g̃ charissimi agam⁹ gr̃as õo p tantis bonis indicibiliby z exemplo scõr̃ sic viuam⁹ vt ad ea ꝑueniamus. qõs nob dignet ꝓstare Jesus dei fili⁹ q̃ cũ pr̃e z spũ scõ viuit in secla seculoꝝ Amen.

De scẽis cõfessoribꝫ pontificibꝫ cõis Sermo secundus.

Si scíret paterfa milias q̃ hora fur veniret vigilaret vtiq̃z z nõ sineret ꝑfodi domũ suaz Lu.xij. z in euãgelio hui⁹ solẽnitatis Bẽ Matheus charissimi qz ꝑsuetudo est boim q̃ q̃s hz in domo sua thesauz repositũ z timet furem supuenire ad furandũ: diligenẽ vigilat. Similiter etiã q̃ ꝓsanct inẽ bostes vel ꝓpe eos castra habentes vigilãt ne oppmant ab bostibꝫ aut ne fortim subintrẽt castꝝ bostes. Sic spũaliter debemus esse nos vigilare circa nr̃am custodiã sic vigilauerũt scti ꝓfessores. Prio qz thesauz ꝑciosissimum. s. aniam rõnalẽ habem⁹ q̃ tãti pcij estimat q̃ ficut ỏr Aug. z Ber. ros⁹ mũd⁹ corpoz⁹ ad vnĩ aniẽ pcij eq̃pari nõ põt. z hãc habem⁹ in domo luteã zc. Job.iij. Qui habitãt dom⁹ luteas zc. Jõo vigilare debem⁹ ne furent eã demones per peccata ad inferna. Scõo q̃z qz ꝓsumatur inter bostes signifer mũdũ: carnẽ: z diabolũ. ió debem⁹ vigilare castꝝ nr̃m. i. corp⁹ z aĩaz ne occupẽt p pcm̃ a demonibus. Bef. Vigilãdũ est oĩno qz latrones ac hostes multi obsident iter nr̃m z castꝝ. Propterea chrĩs dñs hortak nos Mar.xiij. Videte vigilate z orate nescitis eĩm qñ ꝑps sit. Et etiã in premisso themate p exemplũ pr̃isfamilias. Sic vigilauit iste scẽus z alĩ scti ꝓfessores. ió de eis hec verba canunt. In qbz ꝓbis cõmendat z in exemplum nob ꝓponit is scẽus ꝓfessor ꝑcipue de mbo.

Prio ỏ sollicita custodia. Ḃ i exẽplo pr̃isfamilias ibi: vigilaret vtiq̃z. (tuas

Scõo de opportuna vigilantia

Tertio de saluifica ꝓuidentia. s. suoꝝ. qz nõ ꝑfodi domum.

Circa ꝓmũ ẽncipale. s. de custodia aĩe que stio occurrit. q̃re scti dei z coꝝ exẽplo fideles deo beãt studiosissime custodire aiam. Ad q̃ ꝑ eos rõnes assignant. Prio rõ ex ꝑte ipi⁹ aie. qz ipa ẽ ꝑciosissima ad imaginem dei facta Gen.ij. z rõe eius periculum cauendũ est sup oia ꝑciosa mũdi dibuius Uñ saluator Matth.xvj. Quid ꝑdet

dñi ſſ vñ:ſſ̃ mō̃ lucrek.aīe vo ſue detri
mētū patiat.aut quā dabit hō cō.p ania ſua q.
dabit ā pdare. Ad id ecīa videm⁹ q cera q̄uis
de ſe ſit in qua q̄ntitate modici valoris tñ ſi eidē
impſſa eſt imago regis in ſigillo p inſtrumento
donatōis vni⁹ magni regni aut puincie:talis ce
ra qua multū p̄ciosa efficit. Sic aīa nr̄a q̄ licz ſit
creata ex nihilo.tñ eſt valde p̄ciosa in eo q habz
impſſam imaginē eterni regis p donatōe vel col
latōe eterni regni celeſtis. Certe ſtultiſſim⁹ eſt q̄
ſtrueret vel nō ſolliciteret cōſeruaret ne deperiret.z
ſic regnū illud nō poſſet ꝓſequi:eo q aptū iſtru
mentū nō bñret. Sic in ꝓpoſito. Hinc eccl'.x. Fili
in manſuetudine tua animā tuā.z da illi bono
rem ſm̄ meritū ſuum. Sed heu peccatores q̄
plūt z maculāt.de q̄bꝫ Rbo.j. Mutauerūt glo
riam incorruptibilis dei in ſilitudinē imaginis
corruptibilis hois z volucrū z ſerpētū z q̄dru
pedū. Spūal'r imago hois eſt vana gl'ia q̄ vide
tur pulcra:ſed cito euaneſcit vt fumus. Ire ima
go volucrū eſt ſuperbia cordis q̄ ſup alios vola
re vult:z duas alas bz q̄bꝫ volat i infernū ſ.ſui p
alias exiſtimationē z ꝓpter primi deſpectionē. Ire imā
go ꝓpetis eſt auaricia.qz Heū.iij.dr ꝓpter terrā
terrā comedee. Sic auar⁹ ſp terrā.i.auꝝ argētū:z
talia terrena cogitat z ꝓcupiſcit.z ſic repit in iſer
nū. Ire imago q̄drupedū ē luxuria q̄ q̄ttuor pe
dibꝫ curvit in infernū. Un⁹ ē lasciu⁹ aſpect⁹. Se
cund⁹ delectatōis ꝓſensus. Tert⁹ illicit⁹ tact⁹.ſ.
oſculū: amplexus z hmōi. Quart⁹ libidis act⁹
dar̄ō ex parte pugne ꝓtinue qz ania nr̄a ꝓtinuā
hos impugnatiōnē ab hoſtibꝫ ſpūalibꝫ.z tō ſolliciteſ
eſt cuſtodiēda. Amb.in ſer. Quid eſt totus vite
nr̄e decurſus niſi q̄dā cū vigili hoſte ꝓlium? Mi
lia nāq; ē vita hois ſup terrā Job.vij. Proide
ſaluator in euāgelio vbi ꝑ dicit. Hoc aūt ſcitote
quia ſi ſciret pfamilias q̄ hora fur veniret:vigila
ret vtiq; ſ.ad ſui cuſtodiā.z nō ſineret pfodi do
mū ſuā.idq; z vos eſtote parati:qz q̄ hora nō pu
tatis filius hois venit. Ex Sed q̄rit b.q̄ ſūt iſti
fures z latrones ꝑ q̄s hortat chīs vt vigilanter
nos cuſtodiam⁹. Ad qđ rñdet q multiplices fu
res z latrones ſūt q nūq; dormiūt.ſed ꝓtinue vi
gilant ad deꝑdandū z furandū ſalutē anie nr̄e.
Primꝰ eſt ſenſualis vel carnalis appetꝰ qui
ſub ſpecie neceſſitatis fraudulenter furat carni
et anie immūdicīā. Nā q̄n eſurit:ſitit aut debilita
tur deſiderat reficiꝰ cū ia refecꝰ fuerit in libidinē
ducit. Un Piero. Uenē vino eſtuās cito in libi
dinē ſpumat. Hinc z Berñ. dr. Heſtātes inimi
cū nr̄m corpꝰ circūferim⁹ laqueum nr̄m.qz caro cō
cupiſcit aduerſus ſpm̄. Proinde Eccl'es .xij. Ne
credas inimico tuo in eternū.i.carni.ſicut em̄ era
mētū erugināt nequitia illius.qz ſicut ex ſui cor
rupōe erugināt eos:ſic caro ex ſe ꝓna eſt i ma
lum. Sed q̄liter contra iſtum furem cuſ
ſtodia ſit adhibenda docz Dionyſ.in epla ad De
mophilū di. Ratio debz p̄uidere vt p̄ſit ſenſuali
tati ſic dñs ſeruo vt impio ſubdat in oibꝫ z ſicut
magiſter diſcipulo ipm̄ caſtigando z ad fructuꝫ
dei redigēdo.z ſic miles equo ipm̄ p urgēdo. vñ
patet q ꝓtra iſtū furem debemus vigilare p ſtre
nuitatem caſtigatiōis. Scōs fur z latro eſt mū
dus z eius ꝓſperitatis ſucceſſus q̄ blādiēdo fu
rat a nobis dei amiciciā. qz vt ſcribit Jacob.iij.
Qui vult eſſe amic⁹ huiꝰ mūdi inimicus ꝓſtituit
deo. Aug.ad Didaſcol'. Nūdus de q̄nto blan
dior tanto piculoſior. Sed iſte latro fugat vigi
lando p ꝓtemptū Amb. de fuga ſeculi Qui ſal
uꝰ eſſe deſiderat fugꝫ mundū aſcēdat ſcꝫ ꝓtēnen
do inferiora. Sicut ei mare ſeculi obruit homi
nem niſi aſcēdat nauē:ſic amor mūdi abſorbet ī
infernum niſi q̄s aſcēdat in nauē crucis chriſti p
amorem. Tertius eſt diabolus.ō q̄ Berñ.dr.
Sicut nō dormit neq; dormitat qui cuſtodit iſ
rael ita nō dormit neq; dormitat qui impugnat
iſrael. Ctem̄ ſolent fures in furando rapere p̄cio
ſa z dimittere vilia. Sic diabol⁹ non curat rape
re nr̄am rem tpalem.ſed vt ſup oia feriat charitatē
z ſic raptat aniam p̄cioſiſſimā:vt teſtat Greg.in
homel'. Sed ꝓ hūc nob vigilādū eſt p fortē reſi
ſtēriam ſuggeſtionū illi⁹. Jaco.iij. Reſiſtite dia
bolo z fugiet a vobis. Piero. Debilis eſt boſtis
antiquus:non poteſt vincere niſi volentem.

Quartus fur z latro eſt mors q̄ nunq; dormi
tat ſed ſemp ſup nos vigilat.qz vt Aug.ait. Vi
ta noſtra nil aliud eſt q̄ q̄dam curſus ad mortē
in quo nec ad momentuꝫ q̄s ſiſtere poteſt ſed ſi
ve comedat ſive dormiat ſive aliud quid faciat
homo ſemp equa lance ad mortē feſtinat. Et q̄a
mors (nob⁹ grantibꝫ hor̄ā) aduenit z rapit tanꝫ
mānō fur ōr.j. Theſſ.v. Dies dñi ſic fur in nocte
veniet.i. occulte. Iſte q̄ fur feſtinat nob furari vi
tā z meritū q̄s poſſemus in vita adquirere. Hꝫ
contra hunc nobis eſt vigilandū p tempeſtiuaꝫ
penitentiam z vitam bonam. Quia vt Aug⁹. de
diſciplina chriſtiana dicit. Non poteſt male mo
ri qui bene vixerit. O ergo homo attende tibi ab
iſtis furibꝫ z latronibꝫ z diſce cuſtodire animaꝫ

Tertia ratio quare anima eſt ſolliciteꝰ cuſ
ſtodienda er parte mortis incerte quam ſalua
tor ipſe ponit Marci.xiij. dicens. Vigilate ergo
neſcitis em̄ quando dominus veniat.ſ.ad iudi
cium mortis:ſero an media nocte an gallicantu
an mane:ne cū repente venerit inueniat vos dor
mientes. Sciꝰ q̄ſpe q̄ nor habz q̄ttuor vigili
as.vt notat Marci.iij. Prima vocat conticini
um ſcz que eſt in p̄ncipio noct'. Secunda voca
tur intempeſtiuuꝫ que eſt in medio noctis. Ter
tia vocatur gallicinū que eſt poſt mediū noctis
Quarta vocat antelucanū que eſt circa auroraꝫ
Spūal'r exponit Hze. moraliz̄ādo q̄ prima vi
gilia eſt pueritie cuſtodia. Secūda iuuentutis

Tertia status virilis Quarta senectutis. qz in qlibet statu aliq moriunt. Jõ fideles hortat chius vt sp sint vigiles ad custodiam anie z pati mori. Quia Gipan⁹ de pe.di.xij.§.vl.ot. Nõ est dign⁹ in morte accipe solatiũ q se nõ cogitauit moritu rũ.s.cũ debita ppatiõe. Sen. Jñ senectutẽ cogitauit vt bñ viuerẽ:qtin⁹ in senectute bñ morerer. Idẽ. Nemo vementẽ mortẽ hilaris excipit nisi q se ad illã ppauit. Sed heu qmulti imparati sũt z peribunt Quarta rõ er pfinalis ppetue ia crure. qz si aiam nõ custodieris ipa amissa oia si mul amittes. s. mõm z mundi bona. j. ad Timo. vj. Nil intulim⁹ in hũc mõm:haud dubiũ quia nec auferre possum⁹. Item carnẽ z oia ei⁹ dele ctamẽta z oia mẽbra:caput:man⁹.pedes zẽ.regnũ etiã celoz:merita chri z oia gtuita opera ac meritoria q a pncipio fecisti. Jñ Bern. O miserabiles miseri qs but⁹ seculi fallacie seducunt vt in bonis dies ducãt:z in pũcto ad inferna descẽdãt. vbi nõ solũ in aia:sz z corpe sil. nõ vno aut decẽ nec mille annis cruciẽt:sed sine fine seculorum. O christiane time. F

Circa scõm ō vigilantia opportuna qrit Qualiter oporteat z necesse sit seruũ dei exẽplo scz sctõrũ pfessoz vigilare vt impleat saluatoz nr̃i mãdatũ q ōt:qō vob dico oib⁹ dico vigilate. Mar ci. xiij. z in euãgelio de pfessoribz legit. Ad qō rñdet er dictis Aug. li. solil. aliorũqz. vbi ōt sic. Uigilãti opus est vt opus habeat z vt videat:z vt nõ dormiat sed aspiciat. Ex qbz colligitur q ad debite vigilandũ qō dñs iesus mandauit qtuor pditiones requirunt vel regule. Prima regula dicit oculate pditõis. vt oculos habeat. s. in aia. Oculi anie sunt sancti si. s. fidẽ habeat verã z intentionẽ rectã. Jñ Lu. xj. c. Lucerna corpis tui est oculus tuus. Si oculus tu⁹ simplex fuerit. i. sine plica dolositatis z falsitatis:totũ corp⁹ tuum. i. tota pgeries opez tuoz luciduz erit. i. meritorium vite eterne. Sine istis oculis duob⁹ scz fidei vere z intentiõis recte hõ nõ vigilat in spũ:sz in tenebris dormit. Jñ ōt btus Aug. Errat q vitarẽ se cognoscere putat si neqter adhuc viuat. Jñ tal' deũ videre nõ merẽt. Secũda regula ōt clare visiõis. Jõ ōt Aug. vbi s. vt videat. qz ad vigilandũ nõ sufficit oculos hre sed etiã reqrit vt videat. Spualiter q vigilat q pspicit ea q sunt salutis. s. pcepta dei obsuãdo. opa charitatis exercẽdo. celestia meditãdo z reqrẽdo. z in illis toto animo pversando. Nimiz sũt aliq christiani qz tota animi pversatio est in inferno. vt illoz qui pti nue vsank in petõ ac obliuiscunt de deo z salute De qbz ps. ōt Conuertant petores i infernũ:oes gentes q obliuiscunt deũ. Aliq sunt qz tota cõuersatio est in mũdo. s. illoz q terrena desiderãt Jñ Jo. iij. Qui de terra est de terra loqtur. Sãctoz aũt pversatio z totius intẽtionis vigilantia ẽ in celo tã in vita qz in morte. iuxta illũ apli Phi lip. iij. Nostra pversatio in celis est. Jñ legit de sctõ Martino sil'r z de sctõ Frãcisco q dũ morerent petierũt frres vt illos in terra iacere permitterent supinos quatinus respicere possent celum z deum in celo quẽ toto corde desiderabant sic decederent. Tertia regula caute observandi vt scz nõ dormiat:sed vigilanter hostem obseruet:insidias cauendo p exercitationẽ ac virtutũ aggregationem viteqz emendationem ne impro uise dormienti irruat. Dormit qppe q in pctis iacet:expgiscit q ad pniam z bona opa erurgit. vñ apl's Rho. xij. Hora est iam nos de somno surgere. ad Eph. v. Surge qui dormis z exurge a mortuis z illuminabit te chr̃s. Chrys. sup Matheũ ponit exẽpla dicens. Piscator libenter interrogat de hospitio. mercenari⁹ frequenẽ de anno qñ cõpleat. z agricola tpa messis libenẽ expectat. Mulier pregnans semp de decimo mense cogitat. s. qz tunc ptus erit extra periculũ z dolorẽ. Sic seruus dei libenter de fine vite reqrit z cogitando pspando. Quarta regula creberrime circũspectionis. Ideo dicit Aug. vt videat ingz z aspiciat. Sic g fidel' ania debet vigilare vt crebro aspiciat chr̃m in at suã pscientiã. z extergat atqz aspiciat chr̃m in tuz. Ps. Respice in faciem chri tui. Nimiz chr̃s stus domin⁹ in incarnatiõe z natiuitate habuit faciem candidã quã debet fidelis anima aspicere ad imitandum in castitate. Idẽ habuit faciem rubricatam sanguine in passione quã debz aspicere p cõpassionẽ. Habet gl'iosam faciem in celo z banc habebit in iudicio:quã debz ania aspicere quõ. s. ad ei⁹ gl'iam pueniat. Et sic bene vigilare homo cum hec premissa obseruat. Sic fecit ille sanctus ergo zẽ. B

Circa tertiũ de puidentia salutifica qua sancti suis deuotis suffragant ipoz merita inuocãtibz qrit Utz sancti dei in celo habeãt curam z puidentiam de nobis in terra pstitutis vt pcurantes valeamus ad gloriam eterne salutis. Ratio: qa cum ipsi in nullo indigeant de nobis:quare debent curare de nobis pro suffragio. Respondetur fm Bonauenturaz in. iij. q sancti maxime curant pouidere nostre saluti z orant in celo p nobis triplici ratione. Primo pter nostrã necessitatem qz sciũt q indigem⁹ p eos elevari in nostris necessitatibz qs patimur innumerabiles. Sũt ei diuia pietate pleni. z iõ diligẽt nõ pstitutis in necessitatibz subuenire cupiũt. Secũdo pter dei voluntatem quã sciunt z in olbz implẽt. Et qz deus vult vt scz membra spualia iuuẽt se mutuo:ideo p deo iuuãt nos. Tertio pter christi ritatem quam habent erga nos. Tum ex lege diuina q pcipit vnicuiqz primum diligere. Tum ex pximitate. qz sunt fratres nostri ex pri fragilitatis. Ideoqz Hieronym. ad Vigilantium dicit. Si apostoli z martyres adhuc in corpore constituti orabant pro alijs cum in celo tã in vita qz in morte. iuxta illũ apli Phi lip. iij. Nostra pversatio in celis est. Jñ legit de sctõ Martino sil'r z de sctõ Frãcisco q dũ morerent petierũt frres vt illos in terra iacere permitterent supinos quatinus respicere possent celum z deum in celo quẽ toto corde desiderabant sic decederent. Tertia regula caute observandi vt scz nõ dormiat:sed vigilanter hostem obseruet:insidias cauendo p exercitationẽ ac virtutũ aggregationem viteqz emendationem ne improuise dormienti irruat. Dormit qppe q in pctis iacet:expgiscit q ad pniam z bona opa erurgit. vñ apl's Rho. xij. Hora est iam nos de somno surgere. ad Eph. v. Surge qui dormis z exurge a mortuis z illuminabit te chr̃s. Chrys. sup Matheũ ponit exẽpla dicens. Piscator libenter interrogat de hospitio. mercenari⁹ frequenẽ de anno qñ cõpleat. z agricola tpa messis libenẽ expectat. Mulier pregnans semp de decimo mense cogitat. s. qz tunc ptus erit extra periculũ z dolorẽ. Sic seruus dei libenter de fine vite reqrit z cogitando pspando. Quarta regula creberrime circũspectionis. Ideo dicit Aug. vt videat ingz z aspiciat. Sic g fidel' ania debet vigilare vt crebro aspiciat chr̃m in at suã pscientiã. z extergat atqz aspiciat chr̃m in tuz. Ps. Respice in faciem chri tui. Nimiz chr̃s stus domin⁹ in incarnatiõe z natiuitate habuit faciem candidã quã debet fidelis anima aspicere ad imitandum in castitate. Idẽ habuit faciem rubricatam sanguine in passione quã debz aspicere p cõpassionẽ. Habet gl'iosam faciem in celo z banc habebit in iudicio:quã debz ania aspicere quõ. s. ad ei⁹ gl'iam pueniat. Et sic bene vigilare homo cum hec premissa obseruat. Sic fecit ille sanctus ergo zẽ.

bñtudinē celestem nō ē imminuta: sz aucta: qm̄ vt
Aug. in Prospero ōt. Dilectio dei z ꝓximi est p
la. cluez. O Uñ notādū q sūt aliq̄ pcā q̄ ēt i
alio secło clamāt ad deū p iustitiā: vt sē pcā cla-
māna ḡttior. s. vor oppressoꝝ: vor sodomorum
ad deū opa scōꝝ z merita clamāt ad deū p nob in
tercedēdo ad ꝓseq̄ndā miscōiam. papue cū scō
rū pōcinia deuote inuocam⁹. extra illō Heb. xij.
Accessistis ad sanguis aspersionez melꝰ loq̄ntē q̄z
Abel. Accessistis ad sion montē z ciuitatē dei viuē
tis hierl̄ celestē z mlt̄oꝝ milliū angeloꝝ. Ex qbꝰ
p signali documēto accipiam⁹ q sci p sua merita
sollicitare puidēt z suffragāt nob: cū eoꝝ pōcinia
inuocam⁹ mltiplici bono: z q̄nto plures inuoca-
mus: tāto ampliꝰ. Primū bonū ē a pcīs reuo-
cari. Ecclēs. iiij. Ue soli. i. amicicia cū aliq̄ scō ñ
habz: si ceciderit nō habz subleuātē se. melꝰ ē
duos esse. i. amicū hz: q̄ vnus. Secūm est demonū z tēptationū fortioꝝ re
sistere. Ecclēs. iiij. Si q̄spiā p̄ualuerit
contra vnū: duo resistēt ei. Tyr. qz amicꝰ iuuat ab ami-
co nō solū in tribulatiōe mōi: sed etiam in tēptatio
nib⁹ diaboli. Tertiū diuini amoris ardētioꝝ in-
flammatio. Uñ scribit ibidē. Etsi dormierint duo
fouebunt mutuo. Tyra. p B designat q̄ tentatio in
vna dilectiōe: iō subdit: vnꝰ quō calefiet. s. charis-
mate. funiculꝰ triplex difficile rūpit. Ty. i. q̄nto plu
res z bonos habes amicos: tāto stat⁹ tuꝰ melio
rat. Decibi. Quartū est orationū omniū facilioꝝ
exauditio. Augꝰ. Immensa dei pietas sanctoꝝ
merita nostra vult esse suffragia. s. ad exaudien-
dū in oīi necessitate. O q̄ charissimi accedam⁹
ad sanctos z eos inuocem⁹: pcipue istū cuiꝰ ho-
die festū agim⁹: vt p eoꝝ merita denꝝ nob p̄dicta
bona z vita eterna Amen.

De scīs ꝓfessoribus doctoribus communis
Sermo primus

Ego deuz laudo qz
sapiam z fortitudinez dedisti mihi.
Dañ. ij. z ad laudē ac gl̄iam buiꝰ so-
lēnitatis. B Hec vba optīe p̄t dicere sēta ec-
clia laudādo deū p illuminatiōe sua p scōs do-
ctoꝝes. z p stabilitate sua in fide vera ꝫ oēs ipu-
gnatiōes diaboli. Nā diabolꝰ triplici conamine
vt certamie nisus est fidē erpugnare catholicaz.
Prio p potētiā tyrānoꝝ: ꝫ quā miscoꝝs deꝰ mi
sit apl̄os z martyres q eos superāret p patiētiam
Scdo p sapiam pboꝝ z falsam doctrinā bereti
coꝝ: ac vitā simulatā maloꝝ chr̄ianoꝝ. Contra
q̄s miscoꝝs deꝰ misit scōs ꝓfessoꝝes z diuersos
doctoꝝes ac ordies religiosoꝝ p illuminatiōe ec-
clie p eoꝝ p̄dicationē z doctrinā: ac etām vitaz
vt illi ꝓfundāt z ꝓfutarent i sua sapia falsa. Uñ
chis dicerat Lu. xxi. Ego dabo vob os z sapiaz
cui nō pōt resistere z ꝫdicere oēs aduersarij vri.
Tertio p apparētiā falsoꝝ miraculoꝝ q̄s pcipue
erit tpe antichr̄i: z tūc mittet Enoch z Helias cuz
miracul̄ vissimis ad ꝓfutādū: vt scribit Apoc. xj.
Quia ḡ misicordiā deꝰ p doctoꝝes sūuenit eccl̄ie
p̄t dicere Te deū laudo: qz sapiam z fortitudinē
dedisti mihi. Itē hec vba optīe p̄t dicere etiā iste
scūs doctoꝝ cuius hodie festū agim⁹ qz ei deus
dedit sapiam: dedit ēt fortitudinē ꝫ oia tēramen-
ta mōi: carnis z diaboli vt viceret: p qbꝰ nūc gau-
dēs i celo p̄t dicere te deū laudo: qz sapiam z for-
titudinē z̄. In qbꝰ vbis iste scūs cōmendat de
tribꝰ ō qbꝰ laudat deū fm q hec tria dona a ō
accepit z gr̄as agit.

Prio de dono vere sapīe. ibi. Sapiaz dedisti
Scdo de dono firme pseuerātie (mihi
ibi. z fortitudinē
Tertio de dono eterne gl̄ie. ibi. dedisti mihi. scz
ad ꝓseq̄ndā gl̄iam.

B Circa p̄mū de dono vere sapīe aliq̄s q̄stiones
ptractem⁹ p edificatiōe pl̄i
Prima q̄stio de eiꝰ q̄ditate.
Scda de eiꝰ varietate.
Tertia de eiꝰ p̄ciositate

Pria q̄stio. q̄d sit ipa vera sapia de q̄ scī com-
mēdanꝝ i scptura: Ad q̄ rūr q vt ait Aug. xiij.
de trini. pbi sic eā diffinierūt. Sapia ē diuinaꝝ
būanarū qz rez cognitio studio bñ viuēdi ordi-
nata vel ꝓuīcta. Et q̄ diffinitiōe colligit. q̄lis ho
mo possit dici vē sapiēs. qz ꝑmo ille q ꝫ ḡscit deū
p verā fidē. Uñ Aug. i medit. Absqz te dñe sape
ē desipe. te vo nosse ē pfecte sare. Scdo ille dicit
vere sapiēs q se z suā salutem q̄rere nouit. iō ōz:
humanarū qz rez cognitio. Uñ glos. sup ps. cx-
viij. ōt. Priꝰ cozrigēda ē vita. nā initiū sapiēie tē
mor dñi. Deinō sic q̄renda est sapia. s. in q̄ ꝓsistit
salꝰ vera. Aug. li. solil. Ora q̄z breuiꝰ potes. no-
uerim te (dñe) nouerim me. Tertio ille dicit ve-
re sapiēs q coḡscēs deū z se: bñ vivit. Uñ addit:
studio bñ viuendi ordinata. Uñ Bern. sup Lā-
tica ser. s. Nō aliō est vera z ꝓsūmata sapia q̄z de
dinare a malo z facere bonū. Hecille. Tal̄ q̄ppe
sapia multū ꝓmēdat Sap. vij. Infinitꝰ inq̄t the
saurꝰ ē hoib⁹ sapia: q̄ q vsi sūt part. f. s. amici. dei
Sed p ptrariū oēs q̄ tali sapia carēt stulti repu
tant: vt sūt oēs ifideles oēsq̄z impenitētes z pcō
res etiā chr̄iani. Uñ Aug. de vita btā. Si nō eut
tare vis mortē. s. pcīm cuz vitare posses: manife-
sta stultitia est. Nā q̄d stultiꝰ q̄z currere ad infer
nū sic stultꝰ frenetic⁹ currit ad se pīmēdū. Pro-
uer. j. Stulti ea q̄ sūt sibi noxia cupient. i. delecta
bilia pcōꝝ. C Scda q̄o Jn qbꝰ ꝓsistit vra sa
piētia. Rūdet Ber. vt notat li. origi. di. Sapia q̄
dā est cordis: q̄dā oris: q̄dam operis. Sapien-
tia cordis ꝓsistit in penitudie. i. pnia peccatoꝝ
p̄teritoꝝum. in ꝓtēptu mundanoꝝ delectabiliuꝫ
in desiderio eternoꝝ pmioꝝ. Itē sapia oris ē si sic

in ore ꝓfessio ꝓpie inicta: gratiarum actio t vox laudis t fmo edificatiõis. Denicꝫ sapia opis est si uersari ꝫ tinenē: patienē t obedienē. Hec Ber. Ad hec canit de ꝓfessoribꝫ eccla illõ ps. xxxvj. in introitu misse di. Os iusti meditabit sapiaz t lingua ei⁹ loqtur iudiciũ: lex dei in corde ipi⁹: t nõ supplãtabũt gressꝰ ei⁹. In qbꝫ ẏbis ponunt q̃s tuor cõmẽdatiões iusti t sapiẽtis hois. Prima cũ dr Os iusti meditabit sapiam. Ibi fm doctores os iusti accipit ꝓ cordis ꝓcordãtia. qz i hoie iusto os t cor ꝓ oia ꝓcordãt. qz ḡ iustus bõ ẏitatẽ sectatur in corde t ore: nõ sicut mẽdaces vt deceptores q̃ aliud gerũt corde q̃z ꝓferũt ore. Jõ dr ꝙ iustus ore meditat sapiam. i. occupat circa salutifera t diuina corde meditanda t ore lo q̃nda. Scõa cõmẽdatio iusti t sapiẽtis in b ponit ꝙ lingua ei⁹ loqtur iudiciũ. i. ẏba iudicij futuri sepe recogitat t loquit: t ob hoc ẏba sua iudicio rõnis põderat ne peccet: sciens ꝙ ratione reddit⁹ est in iudicio de oĩi ẏbo t cogitatu otioso Mat. xij. Sicut in exẽplo legim⁹ ꝙ sic faciebat bũs Hiero. q̃ dixit Siue comedã siue bibã siue aliq̃d faciaz: sp videt i auribꝫ meis resonare illa tuba terribil. Surgite mortui vẽite ad iudiciũ. Tertia cõmẽdatio de b ꝙ lex dei in corde ipi⁹. s. p recogitationẽ quõ illaz p oia impleat. Quarta ponit de b ꝙ nõ supplantabunt gressus ei⁹ ℣

Ubi aduertẽdũ ꝙ spũalis gressus hois supplãtat. i. decipit a diabolo plibꝫ modis a qbꝫ cauere se iust⁹ t sapiẽs bõ diligenẽ. Prio qñ bõ mẽtũ laborat p tpalibꝫ t nil facit vel modicũ ꝓ salute aie. Talis in morte sua iuenit se deceptũ t errasse. Sap. v. Errauim⁹ a via ẏitatis t iusticie lumen nõ illuxit nobis. qd ꝓfuit nob superbia: aut diuitie tẽ. Scõo qñ bõ multa bona facit sz i pcõ mortali q̃ mortua inueniunt t supplãtata. Apoc. iij. Nomẽ habes ꝙ vivus t mortu⁹ es. Tertio qñꝓ⁹ multa bona opa viua puerit se bõ ad peccandũ: t sic oia pdit. Ezech. xviij. Si auertẽrit se iust⁹ a iusticia sua t fecerit iniqtatẽ oẽs iuꝰ q̃s fe ñ recor. Quarto qñ q̃s p⁹ mlta bona circa finẽ vite vel in morte cadit a gra dei. t sic morit. Ps. mors pcõꝝ pessima. Nã Bern. iij. dr de diabolo. Tu insidiaberꝫ calcaneo ei⁹. i. vite termino hois. Ad ꝓpositũ Hic sctus habuit sapiẽtiã cordis: oris: opis: p oia pfectã. ideo dr Os iusti tẽ. ℣ Tertia q̃stio Utrũ donũ sapiẽtie sit pciosissimũ t magis q̃z charitatis donũ. Rõ q̃stionis. qz Sap. vij. scribit ꝙ sapientia oĩm bonoꝝ mr est. t oẽ aurꝫ in cõparatione illi⁹ arena exigua est. Et iterꝫ. Infinit⁹ eñ thesaur⁹ est hoib⁹. Et infra. Neminẽ eñ diligit de⁹ nisi q̃ cuz sapia habitat. est eñ pciosior sole t regnis t sedibꝫ Et qbꝫ videt ꝙ oia dona pcellit etiã charitatis Sz in ꝓtrariũ est dictũ Aug. qđ allegat a mgro li. j. dist. xvij. ꝙ. s. in diuinis donis nil maius ẽ charitate. Est eñ excellẽtissimũ donũ qđ solũ diuidit inter filios regni t filios pditõis. Hec Aug. xv. de trini. Videt ḡ ꝙ sapiẽtia inferior sit charitate Rñr fm Bona. sup. j. dist. xvij. inẽ q̃stiões circa fam ꝙ tenendũ est inẽ dona diuina esse maximum donũ charitat⁹. vt dicit Aug. s. qz charitas plus habet in se de rõne bonitatis siue de ipa bonitate q̃z dona alia loq̃ndo pprie. i. sepando sapiẽtias a charitate. Unde Amb. li. de sapia dicit. Friger sapiẽtia sine gra: q̃ idẽ est qđ charitas fm Scoꝝ. subdit Bona. Quedã ei sũt inq̃t dona q̃ sũt sine charitate: vt fortitudo: pietas: scia: intellect⁹ ẽ. certũ est ista dona minora esse charitate. Quedã aũt sũt dona q̃ ꝓsupponũt charitatẽ: sicut donum sapie. Charitas ei est q̃ dat sensum gustui vt sapiãt ei bona eterna. Jo Bern. sup ps. Initiũ sapiẽtie timor dñi: ꝓsumpto aũt est amor: media ẏo spes sibi vendicat. Hec Bern. Cõcludit ḡ Bonauẽ. ꝙ sapientia p se. li. ne charitate minus bona est. sed put includit in se charitatẽ. Sic de ea acciptẽda sunt ea que sequunt Sapiẽtie. vij. vt dictũ est sup in obiectiõe. Et sic illa soluũt ꝙ sapiẽtia charitati ꝓnũcta inferior nit⁹ thesaur⁹ ẽ hoib⁹. neminẽ diligit de⁹ nisi q̃ cũ sapia habitat. s. ꝓnũcta charitati. Exẽplũ de Salomone sapiẽtissimo. q̃ postq̃z cecidit a charitate p amorẽ mulier⁹ dãnat⁹ ẽ. vt tenet cõis⁹ doctor⁹ Et sic ptz. Uñ exẽplo bui⁹ scti doctor⁹ ℣ ho eligit tibi sapiam cũ charitate.

¶ Circa scõm ho pseuerãtia sapie q̃rit. qlibꝫ signũ cognoscit q̃s i ẏa sapia ꝓmanere. nec ad stultitiã declinare. b q̃ppe scire chriano est vale ne labaris qz nimiꝫ sunt. Prio q̃daz chriani q toto tempe vite in stultitia ꝓmanẽt bruteali carnis desiderio secrando Cõtra q̃s ps. Nolite fieri sicut equus t mu. qbꝫ nõ est intel. in cha. t fre. mar. cop. i. q̃ppe ritũ sensualiũ: ꝙstringe: q nõ appropinquãt obediẽtes. endo. Nã multa flagella pcõrũ. i. impenitentiã. Scõo sũt alij ꝓtim sapienter t rõnabiliter agentes stulte viuentes: vt bi q̃ bona facientes: vita q̃s facere nõ desistũt. Cõtra qđ Deut. xxij. ꝓpsit in figura, Nõ seres vineã tuã altero semine. i. cũ tu boni opis nõ seres malicie semẽ: qđ est pcm. Sequit. Nõ arabis i boue sil t asino. Ubi Hi. t frã. mal. ac cõiter doc. intelligũt phibiti esse cum ꝓbo pientẽ t sapiẽ opa simul cũ stulto t opibꝰ copulari vel ꝙiungi. Nã bos ꝓpter maturitatem significat matureꝫ in actibꝰ pcedẽs sum sapiam significat stolidum. Tertio sil⁹ licꝫ multũ sapientes fuerintẽ decidẽrũt ad ma rimã stultitiã. vt fuit Salomõ corrupt⁹ amore mulierꝫ. Ité Aristoteles Alexãdrum magnũ t multi hmõi. Ité inẽ scrõs etiã ptz de Nicolao aduena antioch. Act. vj. t Apoc. ij. Ité de Judã da q̃ chim tradidit. Propterea aduertam⁹ signa sapie. t p ꝙtũ signa stultitie. vt ista respuãtes et discernẽtes: illa eligam⁹. Ubi aduertendum fm Fran. ma. plurima huiusmõi signa t ser. de doc. assignanẽ: e qbꝫ alij accipiam⁹. Primũ signũ est animi fixum ꝓpositũ in cõstantia. hoc quippe

est in bono signū sapie si hō in ꝓposito sctō ē cō/
stans z stabilis. qz ꝓpositus sapientis firmat a re/
cta rōne. regula ät recte rōnis nō est de facili mu/
tabil. Hoc ꝙ qñ alicꝙs videm⁹ multos instabiles
mutat opinionē nō dicim⁹ scientes: nec in scia fir/
matim arguim⁹ esse stultos. sicut illos q̄ q̄tidie
mos. Hinc Eccli. xxvij. Hō insensat⁹ in sapiētia
manet sic sol (s. q̄ lumē nō mutat) Hā stultus ve
luna mutat. Et ꝓt de vagabūdis q̄ stulti repu/
tant merito ꝓpter crebram mutationē. Scōm
est boni opis intentio recta. Sicut em stult⁹ est
q̄ aur dat ꝓ luto. sic q̄ bona facit ꝓ laude buma
na z nō ꝓpter deū. Hugo de arca li. iij. Qui sapi
entiā z ei⁹ opa ꝓ humana laude q̄rit: silis est iu
de ꝓditori q̄ christm ꝓ terrentis vēdidit. Un hypo/
crite dicunt stulti a christo vel bī Luce. xj. Pharisei
stulti qz deforis est mūdatis int⁹ plent iniq̄tate
q̄ erudāt ad q̄rūt iferni penas. q̄ facto bona intē
tione possent adq̄rere celeste p̄miū. Itē qz tales in
sequūt vmbrā q̄ fugit se insequētē z sequit fugi
entē. sic glia vt ōr Bern. Tertiū ꝙsultatio exq̄/
sita. Hā ꝙt Salomon dicit Prouerb. xij. Via
stulti recta i oculis ei⁹. q̄ aūt sapiēs est amat ꝙsi/
lia. Hā multa salus vbi multa ꝙsilia. Eiusdē ca.
ij. Un fatui ꝓpriā q̄ qñ aliq̄ sine expectata delibe
ratione festinanter dant sniam in iudicio. Et
Querit b. q̄liter cognosc̄t q̄s sapiens se regere in
ꝙsilio. Rñdet fm Grā. de mat. p̄cipue p tria signa
Primū est si ꝙsilium plenarie audit: etiamsi ñ
fm suū votum vel voluntatē. Unde Roboā
stulte recta i oculis eius reputatus qui noluit audire ꝙsilia se
niorū. q̄ licet nō fm suū votū dabant ꝙsilium: tñ
erat sanius ꝙ ꝙsilium iuniorū q̄ decept⁹ est. iij.
Reg. xij. Hinc Prouerb. xv. Stult⁹ gaudet de
stultitia: z dissipant cogitatōes vbi nō est ꝙsiliū
vbi vo sūt plures ꝙsiliarij ꝙfirmant. Nec ibi Et
Etiāsi ipor ꝙsilia sint ꝓtraria. q̄ ex ḡijs eliciūt
sepe sanior ꝙsilia. Scōm signū: sīqs in ꝙsilio i/
ciat⁹ passiōe: nō rñdet añ ꝙ audiat. Prouerb.
xviij. Qui ꝓ ua rñdet ꝙ audiat stultum se eē de/
monstrat z ꝙfusione dignum. Tertiū signum si
bona ꝙsilia pfiat. Prouerb. xiij. Inter superbos
semp iurgia sunt. q̄ aūt agunt omnia cum ꝙsilio
regunt sapiētia. Quartū signū dissimulatio in/
iurie i patiētia. Prouer. xij. Qui dissimulat iniu/
riaꝫ callid⁹. i. sapiēs est Un stultus reputat qui
malū ꝓ malo reddit. vel ira feruidus passiones
sequit. Prouer. xiij. Impatiēs ostat stulticiam.
Eccl. sup. cap. ser. xxxvj. or. Ad vtures ptinet tri/
stitias z iurbatos alios inuenire z ꝙfuari. Item
Eccl. sup ps. vj. Sapientia nō pōt nisi apud
bullitiōes fortē sustinere: ad sapiam in tribula/
tionib⁹ gaudere. ꝓt ꝙ i aplis. Hinc Haymo su
per Apō. Opa z labores cōia sūt bonis z mal:
patientia singulare mun⁹ est electorum. Quin/
tū est expiatio pcti in vera penitentia Un quādo
boies ieranꝫ i pctis z prauis op̄ib⁹: insipientes re
putant sīe pecora lasciuientia. Eccles. vij. Cor stul/
torꝫ vbi letitia. s. in reb⁹ pessimis. Cor sapientum
vbi tristitia. s. pnie vere. Bern. Inuenisti plane sa
pientiā si ꝓpris vitie pcā ōfleas. Hā sape malū est
desipe. ¶ Querit: vñ est ꝙ hoies solēt ride/
re magis de his ꝙ ptinēt ad stulticiā q̄z de sapiē
tia. Rñdet fm Grā. mat. vbi ḡ. Quia ꝺ est cōiter na
turale vt vicz inimic⁹ letet de irrisiōe z ꝓtumelia
sui inimici. sed qz caro est inimica anie Rho. v. ḡ
carnales rident de stulticia q̄ est ꝓtumelia ratio/
nis. Tertū signū est futuroꝝ p̄cogitatio fre/
q̄ntata. vñ Eccles. ij. Sapientis oculi i capite ei⁹
stult⁹ in tenebris ambulat. Idcirco q̄nto q̄s sa/
pientior: tāto magis ōr oculat⁹: qz ꝓuidentiā habet
circa futura. Un j. metaph. Sapientis ē ꝓuidere.
sez p̄cauēdo pricula. Hinc stulti reputant q̄ non
ꝓuidēt nec p̄pant se ad futurā mortē. tm iudicium
Deut. xxxij. Gens absq̄z ꝙsilio z prudentia vtinā
saperent z intelligerent z nouissima ꝓuiderent.

Septimū est grauitas z moderatio in loq̄la
Prouerb. xxvij. Qui moderat fmōes suos pru
dens est. stultus si tacebit: sapiens reputabitur.
Un Solon phs cū taceret interrogat⁹ vtr⁹ stult⁹
esset: qz sic taceret alijs loq̄ntib⁹. Rñdit. Nullus
stult⁹ tacere pōt. Octauū ē būilitas i anio ra/
dicata Prouer. xj. Ubi humilitas ibi sapia. Hā
ois superb⁹ stult⁹ ē. q̄a credit de se q̄d ñ ēt se dcipit
vt ōr Bre. li. moral. xxvij. Proide stult⁹ sapiēti
or sibi videt Prouer. xxvj. Nonū icluso secre
ti custodita Prouer. x. Sapientes abscōdūt scie/
tiā. i. q̄s scīūt secreto. os aūt stulti ꝙfusiōi ꝓximū
est. Eccl. xx. Hō sapiēs tacebit vsq̄z ad tps. Q ḡ
hō obfua hec si vis fore vere sapiens. Btūs iste
doctor hec fuauit. ḡ rē. ¶

Circa tertiū de glia celesti doctoꝝ cōis est sniā
theologoꝝ q̄ ipis vltra aureā gliam. s. ēntialē
debet aureola q̄ cōpat stelle Dan. xij. Qui docti
fuerit fulgebūt q̄si splendor firmamēti. z q̄ ad iu/
sticiā eruditi mltos q̄si stelle rē. Querit ḡ. q̄lib⁹
doctoribus ōbet aureola. Rñdet fm Anton. i. iij. p/
te ti. xxj. z ꝓctor. alios doc. q̄ ꝓrio debet plat⁹ q̄
ex officio hūt p̄dicare vl docere subditos si tamē
actu doceāt vl p̄dicēt: alioq̄n aureola eis ñ dabi
tur. Scōo ꝙsimlr debet mgr⁹ i theologia actu
docentib⁹ ea q̄ ptinēt ad salutē. Un nec medicꝰ do
ctoribus nec phys̄icꝰ nec poet⁹ nec turist⁹ aut legi/
stis. imo nec theologis docentib⁹ physicā vl ea q̄
nō sūt ptinētia ad salutē dabit aureola nisi ꝓut
ill vtunt ad declarationē theologie: sīc paul⁹ vtē
bat dictꝰ poetaꝝ p̄dicādo. Hā aureola ista debe
tur doctoribus eo q̄ demōes ñ solū a se sz ēt a cor
dib⁹ alioꝝ expellūt q̄ fit p doctrinā sacre scripture
ḡ rē. Tertō ōbet p̄dicatoribus q̄ buscū q̄z actu p̄di
cantib⁹. s. ad salutē ptinentia dum tñ sint missi.
als nō. Quarto oīb⁹ scribentib⁹ ꝙpilando sacraꝝ
doctrinā. z ēt gñal⁹ oīb⁹ docentib⁹. siue scripto siue
vbo: legēdo vl p̄dicādo: dū tamen publice z de
bito fine ac intentione, vñ fraterne corrigēti solū

nõ debeꝫ aureola. nec etiã docẽti vl̃ pdicãti ꝓter vanã gl̃iam. aut ꝓꝫ lucrũ tpale: qz vt sic no sũt meritoria vite eẽne nec aureole. Btũs ãt iste doctor ꝑ deo pfecta sctitate docuit z pdicauit: g̃ bñ aureolã meruit. Rogem⁹ g̃ chẽz vt ei⁹ meritꝭ det nob gram ꝛc.

De ꝓfessoribꝫ doctoribꝫ Ser. cõis. II.

BEatus hõ qui in sapiẽtia morabit z q̃ i iusticia meditabit: z i sensu cogitabit circũspectõ nẽ dei. Eccli. xuij. z ad laudẽ bui⁹ sci doctoꝛ fe/stiuitatisq; ei⁹ ℟ In qbꝫ ꝟbis b̃ scũs doctor cõmẽdat. Prio q̃dẽ de diuioꝫ z salubriũ cognitiõe cũ dr. Btũs hõ. s. in spe: q̃ i sapiẽtia morabit. s. cog̃scẽdo ea q̃ sũt dei z salutꝭ eẽne. q̃ꝫ cognitõ dr sapia. i. sapida scia ꝫz Ber. qz bñ sapit ꝙ amorẽ recũ. Hz qm̃ vt Gre. ait, ꝓbatio dilectiõis est exhibitio opis. Jõ scdo cõmendat de boni opis actiõe; cũ addit. z q̃ i iusticia meditabit. Ber. Justicia ẽ q̃ reddit vnicuiq; qđ suum ẽ. s. dõ amor timor z honor. z prio supiori obedientia: eq̃li benuolẽtia: inferiori correctio z gubnatio debita. Tertio cõmẽdat de sctitatꝭ cogitatiõe z ꝓfuatõe cũ dr: z i sensu. Ly. i. sensate cogitabit circũspectõ nẽ dei. i. q̃ de⁹ circũspicit oia. z sic prudẽt cauet ab oi offensa. In his g̃ dbẽ⁹ hũc sctm̃ imitari vt possim⁹ ad ei⁹ gl̃ie ꝓticipatiõz puenire. Nã btũs tal' hõ q. s. i sapia morabit. Extq̃ itaq; i istis ꝟbis cõmẽdat iste sctũs doctor ꝑcipue de cognitiõe diuinoꝝ q̃ verã sapiam. z i exẽplũ de b̃ nob ꝓponit ió tria mysteria de b̃ notabim⁹.

Prio de exercitio vere cognitiõis. ibi. Btũs q̃ in sapiẽtia.

Scdo de documẽto caute ꝓcedẽdi. ibi. In iusticia meditabit.

Tertio de cogitatu diuine circũspectionis. ibi In sensu cogitabit.

B Circa ꝓmũ de exercitio vere cognitiõis q̃ritur: q̃lia debet chr̃ian⁹ ꝙ sua salute cognoscere z in illis sapienter se exercitare. Ad qđ rñdeꝫ q̃ potissime sunt septẽ cognoscẽda ad salutẽ valdene cessaria hoi chr̃iano

Prio debz q̃s cog̃scere ea q̃ sũt extra nos
Scdo ea q̃ sũt intra nos
Tertio q̃ sũt ꝓtra nos
Quarto q̃ sunt iuxta nos
Quinto q̃ sunt infra nos.
Sexto q̃ sũt ante nos
Septimo q̃ sunt supꝫ nos

Prio chr̃ian⁹ debet sapiẽter cog̃scere exẽplo scõrũ ea q̃ sũt extra nos. vt sũt oia bona mũdialia trãsitoria vt sciam⁹ ea nõ cẽ nr̃a. z ideo ꝓtemna/mus tãq; aliena nob nõ ꝓmansura Nã dr Apl's j. Tim. vj. Nil intulim⁹ in hũc mõm: baud dubiũ qz nec auferre possum⁹. habẽtes g̃ alimenta z q̃bꝫ tegamur his ꝓtenti sim⁹. Un Ber̃n. O filij hoim gen⁹ auarꝫ q̃d vob cũ auro z argẽto q̃ nec vera bona sc̃ nec vꝛa sũt. Nã q̃d ẽ auꝫ nisi terra rubea: q̃d argẽtũ nisi terra alba: Hz q̃d fetas ꝑciosa nisi filioꝝ ade auaricia. q̃ si nõ esset vere ꝑciosa nõ essent. Deniq; si vꝛa sunt rollite ea hinc vobiscũ. Nã reuera sic nil intulim⁹ in hũc mõm. ita nil auferre possum⁹. Jrẽ idẽ Ber̃n. in medit. Tu homo quẽ fructũ expectas ex caducis bonis mũdi bui⁹. cui⁹ fructꝰ ruina. s. peccati. cui⁹ finis mors amara. s. spolians oia z alijs relinq̃ns: cuius casus nõ nisi dãnatio z supplicia eterna. vnde nã saperes z intelligeres ac nouissima, puideres Merito g̃ hec terrena sũt ꝓtemnẽda ac ꝓ adẽptis nr̃is hereditarijs bonis. s. celestibꝫ distribuenda. qz ob hoc sunt nob accõmodata a deo ad tps. Hinc chr̃is Luce. xvj. dr. Si in alieno. i. in cẽpalibꝫ fideles nõ fuistis. s. bñ dispẽlando q̃ vestrũ ẽ. i. bona spũalia z celestia. q̃ q̃dẽ nr̃a sũt. quia ad ea sumus creati. z nõ possũt auferri a nobis nolentibꝫ. q̃s dabit illa vob: q. d. nõ poteritis illa adq̃rere nisi ista cõtemnatis. L Ad id etiam plum. Dicit nãq; pbs li. de aialibꝫ. q̃ aialia q̃ respectu sui corꝑis bñ̃ cor magnũ: sunt multaz rõ mida: vt lepus z ceruꝰ. quia calor z sanguis nõ sufficit tãmagnuz cor ꝓfortare. Sic spiritualiter homines habẽtes magnũ cor ad exterioza mundialia diffusum timorẽ habent damnationis. q̃a vt Ber̃n. ait. Angustũ est cor hois: deũ z diabolũ simul capere nõ sufficit: ꝓtẽne g̃ diabolũ ve deũ habeas. Scdo chr̃iana sapiẽtia debet cognoscere ea q̃ sunt intra nos. s. ꝓsciam sepe examinando. Item peccata cõmissa pniam agẽdo. Un Ber̃n. dicit, Jnitiũ salutis est cognoscere seipm: q̃ hoc multo medita. Q hõ cognosce teipm: q̃ hoc multo melius⁹ est q̃ cognoscere cursus sideꝝ z vires herbarũ. z naturas animaliũ. Nam tñ omniũ celestiũ. z terrestriũ sciam habeas: parum tibi prosdest dum ignoras teipsum. quia sic impenitens peribis. Deniq; debet chr̃istian⁹ in se cognoscere vicios mores z passiones vt illos extirpet. qz ꝙ illas perire habz. D Queriꝫ g̃ Un adꝺ uenit nob mores vicios z passiõ ea. z quo deberem⁹ remedia ꝓuidere ꝓtra eos. Respondetur fm Grego. Nicenũ in hꝛame, dicentes, Vicios mores z passiones tribꝰ de causis nobis aduenire. Primo ex mala educatione. Scdo ex malitia corꝑis habitudine. Tertio ex vicio ignorantie Sed quo modo curant: subdit infra dicens. Curantur autem mali mores bona conuersatione. z mala habitudo bona exercitatione. z ignorantia studio discipline. Ex ꝙ ille. Nota ergo quod dicit. quia passiones z mores vicios ꝓueniunt ex mala educatione. Nam scribit ꝓbꝰ uerb. xxij. Adolescens iuxta viam suam gradit: z cum senuerit non recedet ab ea. Unde Hieronymus in epistola ad Aletham dicit Greca narrat historia Alexandrum nunquam pedagogi

fut mozibꝫ ꝛ incessu ac victu potuisse carere q̃bꝫ adhuc quis fuerat infect⁹. Sed hec curari pñt bona ꝓsuetudine: inq̃t. qz Bed. etiã ot. q̃ sic clado. s. mala ꝓsuetudie ꝛria vincãt. Ad Scõo iꝫ q̃ ex mala coꝛpis bitudie aduenĩũt mozes mali cũdi sunt naturaliter oẽs cholerici: vꝛpote accẽsi sanguinis cholerici calozc. Sanguineꝰ si aũt sẽ ꝓpr̃ ꝛ luxuriosi ac lasciui naturali inclinatiõe. Ite pigmatici sunt pigri ꝛ sõnolẽti Et melãcholici sunt tristes: timidi ꝛ cupidi. Sed sanant̃ isti habitudines inquit bona exercitatione. Nã q̃ se senat inclinatũ ad luxuriã debet se exercitare circa ieiunia ꝛ coꝛpis castigare. Qui ad auariciã debet se exercitare circa elemosynas. Qui ad superbiã: circa humiles oꝛones. Qui ad tꝛpozes ꝛ pigriciã: circa debita opa bona. Et sic fm pꝛyconem dictamia. vt Hze. ait. ꝛria ꝛrꝫs curant̃. Certõ ex ignorantia. ex inscientia cũ male diiudicatones incogitato anio innascunt̃ vt estimet malo esse bona. ꝛ bona mala. Dec Nicen⁹. Uñ hõ debz chr̃ian⁹ cognoscere ea q̃ sũt intra nos Certus cauere studeam⁹: hec sũt. caro: mõs: ꝛ diabolus. Beñ. Tres hostes habem⁹ ꝑpuos q̃ sp nob i via dei aduersant̃: mõs: caro: ꝛ diabolus. Hinc etiã. j. Jo. ij. Oẽ q̃ est i mundo Lyra. i. in voluptuosis. ꝛ cupiscentia carnis que est mundane cupiditatis: ꝛ superbia vite: que est diabolice ambitionis. Quarto ea q̃ sunt iuxta nos ꝛ in primos: vt illos sicut nosmetipos diligamus ea inimicos. Uñ Mat. xxij. Diliges ꝓximũ tuum sicut teipm. ꝛ Mat. v. Diligite inimicos vestros vt sitis filij ꝑris vr̃i q̃ in celis est. Sed tu hõ dices. q̃re debeo diligere eũ q̃ meodit Rñdeo fm Aug. ꝛ doc. q̃ diligere debes. Primo qz deꝰ ꝑcepit. ꝛ sic ꝑ̃ deum teneris diligere z in deũ ac fm deũ ꝛ iusticiã. i. vt in pcõre: iz peccatũ odias: tñ naturã diligas. Sicut in hoie in sterore debes ꝑ̃ anime tue salutem: ne odiendo illũ ꝓria animã occidas. j. Jo. iij. Qui odit frẽm suum homicida est: ꝛ manet in morte. Ad id exemplũ est Nã pbs. ix. li. Etb. q̃stionẽ talez disputat Utrũ hõ vtuosus hñs amicũ si efficiat⁹ malꝰ de beat illũ dimittere ꝛ amicitiam dissoluere Cum eũ vtuosus nõ debz amare nisi bonũ ꝛ vtuosũ quo ꝑ amicitiã debeat fruare ad talẽ malũ factũ Et rñdet di. q̃ si ille est a malicia irrevocabilis: nõ est exemplũ. q̃ sicut q̃n amic⁹ tu⁹ pdit pecunias manis eã amic⁹ pdit vtutẽ: iuuãdus est ad recupandũ Mat. xviij. Si peccauerit frater tu⁹ coꝛripe eũ. Quinto ea q̃ sũt infra nos. i. supplicia infernalia vt timeam⁹: qz chr̃o teste: ibi erit fletꝰ et stridoꝛ dentiũ ꝑpetuo Mat. xiij. Certo que sunt ante nos. s. mozte ꝛ iudiciũ. Uñ Beda Certũ est q̃ moriemur: incertũ est q̃n aut quõ [illegible] vbi q̃n vbiqz te moꝛs expectat. tu q̃z si sapiẽs fueris vbiqz eũ pat⁹ expectab Debet ḡ hõ b̃ recogĩscere: qz vt de pe. di. vij. §. vi. ot Cipan⁹. Nõ est dign⁹ in morte accipere solaciũ q̃ se nõ cogitauit moꝛiturũ. Hec ibi. Nã ꝛ Beñ. in epla ot. Moꝛs iusti ꝓiosa ꝛ bona ꝓpter reqem. melioꝛ ꝓpter securitatem: optima ꝓpt̃ ꝑpetuam beatitudinẽ. Ecõtra moꝛs pcõꝝ mala in ꝓuatiõe bonoꝝ mũdi: peioꝛ in amara separatione anie: peissima in ymis ꝛ ignis ꝑpetua duplici ꝛritione. Hec ille. Ideoq̃z pꝛudent̃ recognoscere debem⁹ ne peream⁹

Sed q̃n plures obiciendo dicere solẽt: q̃s post mortez redijt aut venit de futura vita q̃ certos nos facere posset: aut de iustoꝝ bꝛitudie aut de maloꝝ dãnatiõe. Jtẽ q̃rere etiã q̃s posset: nũq̃d bonũ esset ꝛ licitũ aliq̃ moriẽtẽ ꝙuenire ꝛ ꝛ̃rere q̃ sibi fuerit statũ suũ post mortez aut aliqua de futura vita. Ad hec rñr ḡ q̃ infallibili et idubitabili certitudie oĩa dictamia scripture sũt nobis tradita a testibꝫ infallibilibꝫ de futura vita aduenientibꝫ. s. ab angelis fuclantibꝫ ꝓphis ꝛ scriptoꝛibꝫ ꝓpr̃is: imo ab ipo spũsctõ ꝛ a dei filio chr̃o Jesu. Nã spũsctõ inspirati locuti sũt sci dei hoies ij. Pe. j. Et q̃ vera miracula a solo deo facta ꝙfirmata. q̃ nõ pot falli nec fallere: vt dc. Anſ. Denicz fm Tho. in q̃dlibeto ꝛ ꝙoꝛ. frem Angelũ de clauaſ. Siq̃s statũ future vite a moriẽte reqrat et infidelitate vel dubitatiõe fidei. b̃ oino no licet. qz vt habet̃ ꝑ Aug. ex̃ de hereticis c. Dubi⁹ in fi⁹ de infidelis est: alꝰ ex pietate licet dũmõ b̃ subiacere telligat̃ si deo placuerit. Et sic patz. Septimo q̃ sunt supra nos debem⁹ recognoscere. s. deũ et celestem bꝛitudinẽ. qz vt Chr̃y. ait, sine vera dei cognitiõe oĩs hõ tã q̃z pecꝰ est

Circa scõm de cauta puisiõe q̃rit Uñ est q̃ hõ nõ ꝓuidet nec meditat̃ caute ea q̃ sũt sue salutis necessaria nec cognoscit. Nã b̃ scire est vtile. s. vñ b̃ causat̃: vt sciam⁹ euadere. Ad q̃ rñdet q̃ sic i coꝛpalibꝫ septẽ modis impedit̃ q̃s a ꝛa cognitione alicui⁹: sic in spũalibꝫ. Primo ꝑ abnegationem ꝛ carentiam sensus naturalis: vt patet in ceco nato q̃ nescit iudicare de coloribꝫ nec somniare ō cis: ꝛ in surdo naturaliter a ꝓncipio sui oꝛt⁹ q̃ nescit sonuz. Sic spũaliter hõ totaliter carnalitati a ꝓncipio assuefact⁹ ꝛ nõ hñs sensum spũs ipedit̃ ne celestia cognoscat. j. Coꝛ. ij. Animal hõ n̄ ꝑcipit ea q̃ sũt spũs dei. Et Osee. v. Spũs fornicatiõis in medio eoꝝ ꝛ dñm nõ coguerũt. Secõo ipedit̃ cognitio ꝛa ꝑ deceptiõem ꝓceptiõis sensual⁹. sic magici ꝛ demões faciũt vt sensus illudant̃. Jtez bacul⁹ mediatim positꝰ i aq̃ videt̃ fractꝰ. ꝛ nauigãti i flũine videt̃ poꝛtꝰ ꝛ ascẽdet̃ Sic spũal⁹ hõ erroze diabolico l̃ phãtasiũ ꝓceptꝰ falso scripturarũ ĩtellectu ñ cogĩscit salutifera ꝛe ꝛ gibit. Baruch

ſſj. Qm̃ nõ habuerũt ſapiam.ſ.verã.pierũt ꝓpter iſipiẽtiã. Sic ꝓibũt eẽnaliẽ oẽs hereticiz vt ẽt Zu g⁹.extra de here.c.j. Tertio impedit cognitõ ẽa p debilitationẽ ſenſus vitaľ.vtz qñ oculi dolẽt.vľ qñ q̃s morti approriat q̃ nõ coḡſcit notoſ. Spũ aliẽ hõ debilitat⁹ ỏlectatõe pcti mortaľ nõ ſapit ea q̃ ſũt ſaluti;ſed pon⁹ ea ſibi placẽt q̃ ſũt vicioſa z mortifera. Aug. Egris oculi odioſa eſt lux q̃ puris ẽ amabiľ. Jdẽ.palato infecto nõ ſapit panis q̃ ſano eſt delectabiľ. Exẽplũ ỏ mãna. Sap. xvj.ỏt q̃ habuit oĩs ſaporis ſuauitatẽ bonis:ſz mali in ea nauſeã babebãt. Quarto p elõgatiõez ſiu⁹ local.q̃ hõ nõ coḡſcit multum remota a ſe. Sic ſpũaliẽ aia ꝓſuetudiẽ peccãdi a deo elõgata nõ coḡſcit ſalutifera. Pſ. Longe a pcẽoribꝫ ſal⁹ Quito p depſſionẽ torꝑoꝛ ſõniaľ.vt ptz p pbm de ſomno z vigilia di. Sõn⁹ ẽ ligamẽtũ ſenſuũ Spũaliẽ ſic hõ torꝑes a ſtudio z ỽbi dei audiẽtia iḡrãs manebit. Piero.xxxviij.diſ. Si iuxta. ỏt. Qui ſcẽturas ignorat chm̃ iḡrat z a chio iḡꝛabiẽ. Jtẽ Greg.ibidẽ.ca. Qui ea.ỏt. Stultus i culpa ſapiẽs erit in pena. Sexto p inꝓpoſitiõem obiecti medialiẽ.ſiẽ patz q̃ nõ coḡſcim⁹ poſita retro parietẽ. Spũaliẽ hõ inꝓpoſitũ babz obiectũ ad diuina.ſ.amorẽ frenoꝛ.z tõ ceꝯ manet in terrenis ſol nec videt celeſtia.ſiẽ ptz de talpa. ℣ Uñ Aug.ſup pſ.lxij.ỏt Qis q̃ ℣ ſalutẽ ſuaz cupit terrena ſub terra eſt.q̃ terrã ſup ſe ponit peramorẽ.z ſe ſub ẽra facit.ſ.ſicut ceca talpa celeſtia nõ videẽs:terreſtia diligit. Septio impedit q̃s a cognitiõe vera alicuⁱ⁹.ſ.p obliuiõem noticie mẽtalis. Sic ſpũaliter hõ obſtinat⁹ in malo obliuiſcẽs deũ. Pſ. Uiã pacis nõ cognouerũt.q̃ nõ ẽ timor dei ante oculos eoꝝ. Jdẽ. Nunqd cognoſcẽt in tenebꝛis.ſ.pcẽoꝝ mirabiliã tua z iuſticia tua i ẽra obliuiõis.i.in corde obſtinato tẽ. O ℣ hõ ſi vis coḡſcere ea q̃ ſũt ſaluti;rabiẽce a te carnalitatis amorẽ z oẽm erroꝛẽ ac pcti delectatiõem z ꝓuã ꝓſuetudinẽ:iḡrãtã z negligẽtiã:cupiditatẽ z obſtinatã mentẽ. Exẽplũ de ſcis doctoribꝫ ꝓfeſſoribꝫ aliſqz oibꝫ chio placẽtibꝫ.q̃ vicz ſũmope hec vitauerũt ne a ỽa ſapia q̃ chis eſt oberrarẽt. Et ꝑcipue accipe o chriane exemplum de iſto ſctõ doctoꝛe:cui⁹ hodie feſtum agim⁹ q̃ hec impedimẽta cauẽs ſũme illuminat⁹ exeicit.pſeq̃re legendã. O ℣ hõ attẽde tibi prudenẽ z ꝓuide caute vt hec ipedimẽta remoueas a te ſi vis coḡſcere tuã ſalutẽ z ñ pire. O q̃ſmiti p iſta pereũt

℟ Circa tertiũ de recogitatiõe diuine circũſpectiõis z ei⁹ ꝓteritoꝝ deuoto intellectu q̃rit. q̃lia debet chriſtian⁹ prudenter intelligere de deo z ſepe recogitare. Ad qõ ñdeꝛ q̃ ꝑcipue ſeptẽ ꝓximo amoris ei⁹ immẽſitatẽ:vt vicz reamemus.ſ. Jo.iiij. Diligamus deũ qm̃ ipe ꝓor dilexit nos Aug. Si piget amorẽ impendere pudeat ſaltez amorem nõ rependere.ſ.p dei amore. Secõ beneficẽtie largitatẽ.ſ.vt gr̃as agam⁹:q̃ oia bona ab ipo habem⁹ z etiã noſmetipſos. Bern̄.ſuper Cañ. Oporter boiem gratioſum eſſe q̃ libter dona multiplicanẽ vbi ꝓora bñ ſalua z grauiter dona multiplicanẽ vbi ꝓora bñ ſalua z grauiter videnẽ. Dec ille. Tertio clemẽtie ifinite pietatẽ vt de ei⁹ miſeꝛia nõ deſperem⁹ ĩ pniaz egrim⁹ pſ. Multa flagella peccꝛis. ſ. impenitẽs erit in inferno.ſperãtẽ aũt in dño miſeꝛia tẽ. Et Exo. xviij. Quacunqz hora ingemuerit bõ.ſ.penitẽs nõ tẽ. Quarto diuinã ei⁹ voluntatem vt eam impleamus.q̃ chis dicit Matth.vij. Nõ oĩs q̃ ỏt mihi dñe dñe intrabit i reg.ce.ſz q̃ facit voluntatẽ pris mei q̃ in ceľ eſt ipe intrabit in regnũ. Jmpleam⁹ ḡ dei mãdata Mat.xix. Si vis ad vitã ingredi ſerua mãdata. Quinto eẽtatis et iuſticie rigoroſitatẽ:vt ei⁹ iudicia timeam⁹ z offendat caueam⁹.alio q̃n vt pſ. dicit Cognoſcet i futuro dño iudicia facies o pib⁹ ma.ſ.compre.eſt pe. Sexto fidelitatẽ ꝓmiſſionis z veritatem vt celeſtem beitudinẽ quã ꝓmiſit inq̃ram⁹.z deſiderado aſſequam⁹. Pſ. Fidel' dñs in oĩb⁹ ỽbis ſuis:z ſcẽs in omnib⁹ o pib⁹ ſuis. Septimo gloriose eius incõpẽſibiles maieſtatẽ:vt ipm deũ ſuper oĩa deſideremꝰ:honorem⁹ z debito cultu latrie adorem⁹. Uñ pſ. Uenite adoremꝰ facieꝰ in cõ mus deo ſalutari nſro:ꝑoccupem⁹ facieꝰ in cõfeſſione:z in pſalmis iubilem⁹ ei. Uñ de⁹ magn⁹ dñs z rex magn⁹ ſup oẽs deos tẽ. Bñ⁹ vir doctoꝛ hec oĩa diligenẽ intellexit z cogitauit. Sic q̃ deũ pfecte amare ſtuduit. Rogem⁹ ḡ ñm̃e ſum vt ei⁹ meritis z ꝓcib⁹ deꝛ nob gr̃am:z tandẽ gloriam Amem.

De q̃cunqz ſancto confeſſoꝛe cõmunis Secũmo primus.

Euge ſerue bone z fidelis.q̃ ſup pauca fuiſti fidelis ſup multa te ꝓſtituã:intra i gaudiũ dñi tui Mat.xxv.z in euãgelio huⁱ⁹ ſolẽnitatis Item aliud thema ex veteri teſtamẽto. Ecce ſeru⁹ me⁹ exaltabit̃.z ſublimis erit valde Ela.lij. Nouim⁹ chariſſimi q̃ magni dñi z reges in ſuis ſeruis maxime diligũt obſequij ſedulitatẽ z fidelitatem.z tales ſolent remunerare p ſuis ſeruitijs. Sic chis dñs rex regum vult hĩe ſuos bonos in ꝓſpeꝛis operꝫ exercitijs: ſeduloſq.z fideles in cauendo offenſam.i.pctm mortale q̃d libet.q̃ b maxime ꝓtrariat deo iuxta illũ Sap. xiij. Odio ſũt deo impi⁹ z impietas ei⁹. Jdcirco chis dñs pabolice oſtẽdit q̃ deꝰ ſeruũ inutilem ꝓiciet in tenebꝛas exteꝛioꝛes:vbi erit fletꝰ z ſtridoꝛ dentium. Seruũ aũt bonũz fidelẽ exaltabit in celeſtem beitudinẽ ad gaudia felicia. Uñ dic. Euge ſerue bone z fidelis:q̃ ſuper pauca tẽ. Et. q̃m iſte ſctũs ꝓfeſſoꝛ bñ ꝓ oĩa z fideliter fuit. Ideo ſto. Jdcirco ad eius honoꝛez canuntur hec verba.videlicet. Euge ſerue bone z fidelis:q̃ ſuper pauca.tẽ. Juxta q̃ ỽba tria miſteria notabim⁹

Sermó CXVII

ꝓ sermone ſm q̄ de his cōmendaꝫ z in exemplū nobis ꝓponit iſte ſanctus.

Primo de diuie fuituꝫ fidelitate: cū dr. Serue

Secdo de diuie acceptatiõe (bone z fidelis. nis placibilitate. qd̄ signaꝫ dicēdo Huge.

Tertio de celice p̄miatiõis locū ditate. ibi. In ra in gaudiū ꝛc.

Circa p̄mū de fidelitate fuituꝫ dei q̄rit. Que z q̄lia debz hō obſuare vt ꝓbet fidelis dei fuus eē: Ad qd̄ rñdēdo nota q̄ Silibert⁹ epūs xxij.q.v.c. deforma. dr sic. Qui dño suo fidelitatē iurat: ista ſer semp i mēoria dz hīe. incolume: q̄ nos i baptiſmo iurauim⁹ fidelitatē tenere domino deo. ideo q̄z ſpūal'r hec ſer obſuare debē⁹. vt fideles i dei fuitio inueniamur z cōꝓrobemur ñ ne ſit in dānū ſuo dño de corpe ſuo. Nā dañ ñ est q̄ ille nō est fidelis fu⁹ q̄ nocet dño suo i corpe. Spūal'r is ꝓbaꝫ eē fidelis chr̄ian⁹ q̄ non offendit chr̄m in corpe suo. Sed q̄s est q̄ offendit chr̄m in corpe: Rñdeꝫ q̄ ꝓmo is qui i peccā reciduat. iuxta illud Heb. vj. Rursum crucifigētes chr̄m i semetipſis. Aug. Per oīe pecc̄m mortale qd̄ cōmittim⁹ q̄ztū in nob est chr̄m crucifigim⁹. hoc itelligē. i. talē iniuriā chr̄o facimus ac ſi crucifigerem⁹ eū corpal'r. Itē ſcdo ille offendit chr̄m in corpe ifideliter: vicz q̄ indigne sumit corpus. Lor. xj. vel tractat in cuchariſtia. Propter hoc multi infirmi ſunt z mortui. Quicūq̄z māducauerit panē vl̄ biberit calicē dñi indigne: reus erit corpis z sanguinis chr̄i. Hēs ḡ tales infideles ſunt chr̄i fui z pugnatores eius. Scdm dicit tutū. Text⁹. Tutū inquit ne ſit ei i dānū de ſecreto ſuo vel de munitōibꝫ q̄ ipse iter ſua esse pōt. Spūal'r ſecretū chr̄i est ipa itergitatio q̄z aie būane in q̄ de⁹ habitat. qz dz eē minucastra cogitatio quā sol⁹ de⁹ nouit. munitio ei⁹ est ñ firmo ꝓposito in bono. Hñ ille chr̄ian⁹ infidelis fuus est q̄ cogitatū suū cōsentiēdo i prauā delectatiōnē carnalitatis diabolo pdit. z sic munitionē chr̄i. i. aiam dat i habitaculū hosti chr̄i. i. diabolo. Quocontra Eph̄. iiij. Nolite locū dare diabolo. Et itez. Templū dei sanctū est qd̄ estis vos. Proinde q̄ sic offert corpus suū diabolo: ifideliter agit z chr̄m. Dicit aūt glo. sup̄ dictū textū: q̄ ille q̄ munitiões cedit hostibꝫ vl̄ hras vel nunciū chr̄i. i. aiam dat i habitaculū hosti chr̄i. i. diabolo. Quocontra Eph̄. iiij. Nolite locū dare vos. Proinde q̄ sic offert corpus suū diabolo: ifideliter agit z chr̄m. Dicit aūt glo. sup̄ dictū textū: q̄ ille q̄ munitiões cedit hostibꝫ vl̄ hras vel nunciū chr̄i vel aliq̄d ſignū eis mittit: incidit in crimē leſe maiestatis ſm leges. z q̄ ſecretū pdit capite punitur: vt ff. de re militari. l. oīe. Quāto fortⁱ⁹ ecclia⁹ q̄ aiam suā tradit diabolo expellēdo inde chr̄m p̄ ꝓſensum ꝓpter delectatiōis. Nā Sap. j. ſcribit. Peruerſe cogitatiōes ſeparāt a deo. Tertiū dr bonestū: ne vicz fuus ſit in dānū dñi de his q̄ ad bonestatē ꝓtinet. Ubi glo. etiā dr q̄ tenet: ne vxori vel filie dñi. vel quōcūq̄z aliq̄d inbonestū faciat in domo dñi. z ita ope debonestādo q̄z lingua ifamādo

Spūal'r fidelis chr̄ianus ꝓbaꝫ si in domo dñi id est in ſcta eccl'ia: q̄ est ꝓgregatio fideliū: nullū debonestat ſcandalizādo vl̄ diffamādo aut detrahēdo. vñ Mat. xviij. Ue illi p quē ſcādalū venit: expedit ei vt ſuſ. molaſi. i col. ei⁹ z demer. in ꝓ. tē. Tales ſ̄t oēs ornātes se laſciue vt alios ꝓuocēt ad ꝓcupiſcētiā. ſil'r q̄ mala docēt vel malū exemplū pbēt. Itē Rho. j. Suſurrones detractores deo odibiles ꝛc. Heniq̄z tales etiāſi peniteētiā agāt: nō ſunt fui fideles niſi ſatiſfaciāt reſtituēdo famā. qz vt Aug. dr. Nō dimittit pecc̄m niſi reſtituaꝫ ablatū. xiij. q. vj. Si res. Quartū dr vtile: inq̄t text⁹. ne ſit ei in dānū de suis poſſeſſiōibꝫ. ſz illas. ſ. fideliter diſpenſet. qd̄ facit chr̄ianus in bonis tpalibꝫ. Vñ chr̄s i ipo euāgelio buiꝰ thematis dr ꝓbolice q̄ serui dei accipiaꝫ q̄ fideles ſunt in pauc̄. i. i bonis collatis i hac vita. q̄ ſunt pauca z modica reſpectu bonorū celeſtiū. nā illa ſunt ꝓpetua z p ꝓñs infinita. hec aūt trā ſitoria. Vñ Beꝺ. Sicut terra ē quaſi punct⁹ reſpectu firmamēti. ita oīa terrena ſunt q̄ſi nil reſpectu celeſtiū bonoꝝ. Si ḡ fui. ſ. i iſtis bonis dei. i. a deo collatis tanq̄z ꝓbati fideles cōſtituunt ſup̄ multa indicibilia gaudiū celeſtⁱ⁹: ſz ſeru⁹ infidelis z iutilis in iſtis ꝓiect⁹ est i ifernū. Q̄ ḡ diuites timere ſi diuitias vtās ad ſalutē fideliter nō diſpēſatis pauplibꝫ. Arēplū de diuite epulone. vñ Amb. li. de ẏgi. dr. Bon⁹ z fidel' ſeruus ſtuder dñi ſui poſſeſſionū p̄cia z lucra q̄rere: nō ꝓpria lucra augere cū damno dñi ſui. Sic ſeru⁹ dei nō debet ſibi ipſi diuitias ſuperfluas augere: ſed p̄cia dei celeſtia cōquirere. Quintū dicitur facile. ne inq̄t illō bonū qd̄ dñs su⁹ facere ꝓpoſſe leuit̄ poterat faciat ei difficile. Verbi gr̄a. Nñ dñs facilit̄ poſſet rehabere ſua vel lucra adq̄rere. ſi ipe ſeru⁹ ꝑ difficultat ſignū est infidelitatis Spūaliter: ſic hō cū facile poſſit opa ẏtuoſa exercere z lucra celeſtia p pniam bīe: nō dz difficultare aſſueſcēdo in pcīs z vicioſis opibꝫ in iuuētute ſua. Nā vt ait Hreg. Difficile surgit quem moles male conſuetudis premit. Vñ ꝓz q̄ qñ iuuenis nō vult in iuuētute penitere de pcīs z benefacere: ſed tm̄ differt ad ſeniū qñ difficile erit ꝓpter ꝓtrariā conſuetudinē facere: infidelis chr̄ian⁹ cōꝓbaꝫ. Ideo Aug. dr. Maledict⁹ qui offert florē iuuētutis diabolo z fecē ſenectutis tm̄ vult offerre chr̄o. Sertū dr possibile. Text⁹. ne id quod possibile erat dño reddat impoſſibile. vñ ſctūs Benedict⁹ in regula dr q̄ ver⁹ obediens z fidelis etiāſi impoſſibile p̄cipiaꝫ implere tētat. Sic ḡ ſpūal'r ille chr̄istian⁹ q̄ p̄cepta dei implere dr eſſe ipoſſibile: vt multi heretici dixerūt: infidelis quinct⁹. vñ Hiero. z allegaꝫ. ij. li. ſniaꝝ: diſt. xxviij. Libeꝝ inq̄t ſic ꝓfitemur arbitriumvt dicamus nos ſp indigere dei auxilio. z illos errare q̄ cū Manicheo dicunt hoiem pecc̄m vitare non poſſe. Idē Hiero. Qui dicit deū p̄cepiſſe ipoſſibile anathema ſit. Item taliter etiā infideles ꝓbaꝫ illi chr̄iani q̄ in hac vita poſſent quidē pe-

Z

nitere(qz ôt Aug.q de nemie ꝯtũcũqz sceleratꝰ ī hac vita posito desp̃dũ ē)ztñ reddũt ipossibi/ le differẽtes suã ꝙuersiõz vsqz post mortẽ qñ nõ erit possibile penitere meritozie. Hã ôt Damasc. Hoc facit hõib⁹ mozs qõ fecit angel' casus. O ḡ chr̃iane disce infidelitatẽ cauere z fidelis chr̃i ser uus eẽ: vt dicat tibi in mozte. Fuge serue bone z fidelis zẽ. intra in gaudiũ dñi tui zẽ. sicut exem plũ habes in isto cõfessore. Æ

Circa secũdũ de diuie cõplacẽtie gr̃a q̃rit. vtrũ deo bñdicto magꝭ cõplaceãt z p̃grata existãt ser uitia sibi ab hoib⁹ ipẽsa ꝯz ãgelo⁊ obsequia: an e/ cõuerso: eũ em̃ iste sint tm̃ due rõnales creature vidz angeli z hoies: q̃z fuitia de⁹ hz accepta spe ciali⁹. vtile est scire int̃ hec duo qõ pl⁹ placet. Ad qõ rñdet p ꝙclusionẽ q fuitia hois fidelit exhi/ bita p oẽm modũ ꝓbant pl⁹ placere deo q̃z fui/ tia ãgelo⁊. Declarat. qz fm Bona. ī. iij. di. xxxij. dilectio dei z p ꝑs ei⁹ cõplacẽtia ad creaturas ẽ poti⁹ effectualis q̃z affectual'. eo q ī deũ ñ cadit passio sicut nec mutatio. iuxta illõ Malach. iij Ego deus z nõ mutor. Sz qm̃ de⁹ maioꝭ effe/ ctus dilectionẽ z cõplacẽtiã exhibet circa fuitia hoim q̃z angelo⁊. ḡ sequit q magꝭ diligit z pl⁹ delectat in fuitijs hoim. vt b̃ clarescit ex pluribꝫ signis hui⁹ effectual' cõplacẽtie. Primũ signũ administratiõis. qz oẽs angelos voluit deus vt essent administratozij nostro⁊ seruitio⁊ ad salu/ tem nostrã. Heb. j. Oẽs sunt administratozij spiri tus ī misterũ missi, ꝓpt̃ eos q̃ bẽt. ca. sa. z ꝑs. ôt Angelis suis mãdauit de te vt custodiãt te in oi bus vijs tuis: ad fuiendũ deo. Scõm signũ benefice ꝓuocatiõis. qz de⁹ oẽs creaturas mõi nob subiecit vt p tãto bñficio deo fuirem⁹. Ps. Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹: oues zẽ. Vñ mgr̃ in. ij. di. j. ôt. Si q̃rit: ad q̃d facta est rõnalis crea tura: Rñdet q ad seruiẽdũ deo z laudandum deũ. Mũdus aũt fact⁹ ẽ vt fuiret hoi. Hõ igit̃ posit⁹ est ī medio: vt. s. seruiret ei a mũdi creatu/ ris: z ipe fuiret deo. Hecibi. Ex q̃ ptz q multũ diligit de⁹ hoim fuitia q̃bz tãta bñficia p̃stitit vt fuirẽt ipi hoi: ꝓpt̃ hoc vidz vt hõ fuiret deo. O ḡ hõ qñ vides q terra te sustẽtat z pascit: recogꝭsce qz ꝓpt̃ hoc facit vt seruias deo. Itẽ qñ vides q̃a aqua te potat z abluit. sic z qñ aer flatũ tibi dat. z qñ ignis calefacit z cibum decoquit. z qñ sol z luna illuiat tibi z queqz astra fuiũt: in singulis recognosce qz ob hoc tibi hec fiũt vt fuires deo. Ue ḡ tibi si nõ defueris deo. qz oĩs creatura ar mabit ꝯ te in iudicio: eo q seruitiũ nõ impẽdisti qõ debuisti. patet Sap̃. v. Pugnabit ꝓ eo orb̃ re ꝯ insen. zẽ. Tertiũ signũ carnis nr̃e assum ptiõis. qz vt apl's ait Heb. ij. nusq̃z angelos ap p̃hendit: sed semen Abrae. Vñ si qñ rex aliquez seruũ adeo amaret ꝓ sua fidelitate vt in fratrem adoptaret: ꝑstat qz illi fuitiũ pacceptaret alijs. Sic in ꝓposito: chr̃is nos adoptauit vt fideliter fuirem⁹ ei in frẽs z charissimos amicos. non sic aũt angelos. ḡ patet. Quartũ signũ debitozij obligatiõis. quia de⁹ vt hoiem obligaret debito rie ad sibi seruiendũ ꝓtio suo sanguine z mor/ te eũ redemit. qõ nõ fecit ãgelis. nã malos angel los nõ redemit de seruitute malicie vel pcti. sed hoies tm̃. Ideo Rho. vj. Nũc aũt liberati a pec cato serui facti deo habet⁊ fructũ vestr̃ in sanctj ficatiõe: finẽ vo vitã eternã stipẽdia aũt peccati mozs zẽ. F Itẽ ad id facit etiã rõnalis angel⁹ vel ro nanqz: quare voluit deus vt aliqs angel⁹ vel pur⁹ hõ ꝓ hoim salute mozeret z p illũ redime/ ret. sed p seipsum voluit genus humanũ mozte do redimere: Ad hoc respondẽdo fm Anſ. lib. Cur de⁹ hõ. atqz doct. sup. iij. di. j. assignant pluꝝ res rõnes. Una est. quia peccatũ hois erat infi/ nite grauitatis. Tũ qz fuit cõtra infinitam bonj tatẽ diuinã. Tũ qz infinito bono pmanenter bo minẽ s. beatitudine: q ī ꝑpetũ durat. z sic infi/ nitũ a pte post. Tũ qz in infinitũ malũ. s. dãnatj onis ꝑpetue p illud hõ incurrerat. Et ió eñ oĩs creatura finite est bonitatis: nulla creatura ang angelica suffeciẽt satisfacere, p peccato hois: eo q finiti ad infinitũ nulla ꝓportio ꝙ. Oportebat ergo vt ipemet de⁹ infinite bonitat satisfaceret. Alia ratio est vt homo soli deo debi/ roz saluris: honoris z seruituris esset. sicut in statu innocentie soli deo subiectus erat creatura. Unde z mandauit deus Deut. vj. Dñm deum tuũ adorabis z illi soli seruies. s. cultu latrie. Ex ce ergo claret q deus intãtũ amauit seruitia ho minis. vt. s. sua morte z sanguine emerit z debi/ torẽ fecerit hoiem ꝓ suo seruitio. Vñ. j. Cor. vj. Empti estis ꝑcio magno. ergo glorificate. s. seruj uiendo z por. zẽ. Quintũ signũ excitatiõis. qz ꝓ oẽs creaturas voluit nos de⁹ crẽplariẽ excita re ad seruiendũ deo. z etiã angelos in hoc seruij re voluit vt nos ad seruiẽdũ deo incitarẽt. sed ꝓ pter vnũ quodqz tale z ipm magis. vt ôt. j. poste riozẽ. ḡ pze oĩa creatura⊃ seruitijs deus magis amat hoiem sibi seruire. Proinde Hugo de ar ca li. ij. c. iij. ait. Audim⁹ oẽm creaturã tribꝰ vocẽ bus nob loquẽte. Prima vox. accipe beneficia. Scõa. redde debitũ seruitiũ. Tertia fuge supplj ciũ. Sertũ signũ felicioris remunerationis. nã celeri⁹: largi⁹ z felic⁹ remunerauerit homies ꝓ suo fuitio ipe de⁹ q̃z remunerauerit angelos. qui ẽm angeli ab initio mũdi vsqz ī finẽ seruierũt deo: hoi/ mines vo breui tẽpe sue vite. alij. x. alij. xl. alij. lx. ãnis. z tñ ꝓ b̃ breui fuitio ita hoies remunerat sicut angelos: imo abũdãti⁹. qz in corpe z anima ipm hoiem glorificabit. Et qz homo ꝓ sua seruitiũ pl⁹ potest adqrere de glia essentiali q̃z aliqs angelus habeat. Nam ꝓ crẽplo beata vgo mag/ ria per sua seruitia pre omnibus remunerari. et exaltari super omnes angelos meruit. Alij aũt plures sancti sunt remunerati inter seraphin. et sic illi plus habent q̃z angeli de chorijs inferio/ rib⁹. Alij inter cherubin. et sic de alijs. ergo zẽ.

de hoc etiã arti. sequenti. O ḡ homo dilige deũ z seruias ei qui te sic diligit.

¶ Circa tertiũ de iocũditate p̃mij celestis gratia pmissor q̃rit. Utr hoies bñi i celo maiora gaudia habeãt q̃ angeli: an ecouerso: Ad qõ rñdet Hm doc. q hoies de pluribꝫ hñt gaudia i celo q̃ angeli. z p ꝯs maius est hoium bꝛõꝝ gaudiũ q̃ angelorꝫ. z hoc in ser gaudijs. Primo i gaudio adunatiõis. qz videbũt q humana natura sic adunata est in ꝑsonã deo in vnitatẽ ꝑsone: vt deꝰ sit hõ z ecouerso indissolubiliẽ z ꝑpetuo. Secũdo in gaudio cõfraternitatis z cognatõis filij dei z cognat⁹. Bern. Puto q iam me sperare nõ poterit deꝰ os z caro z frater meꝰ Et hec dignitas nõ est data angelis: qz tm̃ mõ sunt fratres in celo in gaudio duplicis stole z glificatõis. qz habebũt gñam possidebit duplicẽ: vidz in corpe sil' et ãa. z sic duplici oculo habebit visionis gaudiũ Nã oculo aie videbit deũ: oculo aũt corpali gloriosam faciẽ christi: in quã desiderãt angeli ꝓspicere. Pe. i. Sz angelꝰ tm̃ habebit simplicẽ gliaz ꝓsalẽ. ḡ zc. Quarto in gaudio exaltatõis. qz hõ christo z brã mre q̃ sup oẽs angelos. s. in vtro qz seru exaltatꝰ est sup oẽs chꝛos est. Quinto in gaudio felicissimi honoris. qz vidz humanã naturã deus adeo honorauit vt eã oẽs creature honorẽt z adorent adoratiõe latrie in christo z veneratiõe hyperdulie in christi mre. qõ nõ ẽ consilium angelice nature. Un in Ypoc. xxj. legit q angelꝰ nõ ꝓmisit se a ioanne genuflexo adorari sed in veteri testamẽto ꝓmisit Abrac. qz tũc non erat hũana natura sup̃ ãgelos exaltata. Sexto excedit hõ in gaudio gliose coronationis. qz multi hñt coronas martyrij z vginitatis z ꝓ dicatõis. Item multi hñt fructꝰ: alij trigesimũ: alij sexagesimũ: alij centesimũ. Angeli aũt nullã aureolã habẽt: nec fructꝰ q̃ debeãt ꝓtinẽre. vt hec patenter p doctor. cõiter in. iij. li. O ergo q̃tũ gaudiũ habet iste sctus: cuꝰ hodie festum colimus. O quãta sunt ibi gaudia oim bꝛõꝝ nulla explicare poterit lingua. O ita q̃ charissimi imitemur sanctos seruiẽdo deo vt mereamur ꝓuenire ad illa ĩdicibilia eorꝫ gaudia: ꝑstãte dño nostro ihesu chꝛo: qui cũ patre z spũsctõ viuit z regnat i seculoꝝ. Amen.

De quocũq; ꝓfessore cõis sermo alius.

Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eũ pr̃ meꝰ. Joan. xij. A Item aliud ex veteri testamẽto. Accepꝰ est regi minister itelligẽs. Prouer. xiij. Item ex euãgelio. Quis putas est fidelis fusꝰ z prudẽs: quẽ ꝓstituit dñs sup familiã suã. Lu. xij. Scimꝰ charissimi qz vt docet nõ solũ theologia z sacra scriptura: imo etiã testat ꝓphia q prauus nõ est honore dignꝰ. qz honor est ꝓmiũ virtutis. vt patz. iij. etb. Proinde diabolũ z vicio sum hoiem nullus sane mentis honorat: similiter nec brutũ. sed virtuosum hoiem oẽs debẽt honorare z diligere. qz z ipe deꝰ illos honorat. acceptat z glificat. Sume aũt virtuositatẽ est seruire chꝛo dei filio. tõ ipe merito repromittit honorẽ celestẽ talibꝫ dicẽs. Si q̃s mihi ministrauerit: honorificabit eũ zc. Et itez aliꝰ thema. Acceptꝰ est regi chꝛo minister intelligẽs. Sz qm̃ iste sctus ꝓfessor toto aio chꝛo ministrauit z seruiuit oi tẽpe vite sue ꝑseuerãdo. ḡ merito de ipo accipiuntur hec verba. Juxta q̃ tria mysteria notabim⁹: fm q de istis cõmẽdat z in exẽplũ nobis ꝓponit ad imitandũ ꝓ isto sermone.

Primo de seruitij christi affectiõe. ibi. Si q̃s mihi ministrauerit.

Scõo de misterij chꝛi cõpletiõe vel ꝓfectione ibi. ministrauerit. s. vt debet.

Tertio de obsequij christi celesti honore. ibi. honorificabit.

¶ Circa ꝓmũ de affectiõe seruitij chꝛi q̃rit. q̃re debeat hõ affectãter seruire chꝛo dño: Ad qõ rñdet q pl̃es sunt rões inductiue: ꝓpr̃ q̃s debz hõ amãter seruire chꝛo. Pria rõ amicatõis. qz chꝛis sibi seruiẽtes vt amicos diligit. Joã. xv. Jã non dicã vos seruos sz amicos zc. imo qõ maius est diligit tã q̃ matrẽ z fratrẽ. Mat. xij. Quicũq; fecerit volũtatẽ ꝑris mei q̃ in celis est: ipe meꝰ frater: sozoꝛ z mr̃ est. Un Bern. O iesu bone quis ꝓncipũ huiꝰ seculi tantũ honorẽ exhibet seruis suis vt tu: Nã magnũ est si q̃s ꝓncipũ ad suam mẽsam accipiat suũ seruũ. tu vo nos cũ nõ esse mus digni tm̃ mõ serui noie: nõ tm̃ ad mensam tuã nos accipis: sz z amicos z fratres dilectissimos nos vocare dignaris si tibi seruierimus.

Scõa rõ creatiõis. qz ad hoc nos deꝰ creauit vt ipi fuiam⁹. Un mgr̃ in. ij. di. j. ẽt. Si querat: ad q̃d creata sit rõnalis creatura: rñdet: ad laudandũ deũ: ad seruiẽdũ ei: ad fruẽdũ eo. in q̃bꝫ ꝓficit ipa: nõ deꝰ. Et infra. Factꝰ est ḡ homo ꝓpr̃ deũ: non qz creatoꝛ deꝰ eius indiguerit officio q̃ bonoꝝ nostroꝝ nõ eget. sed vt seruiret ei cui fuire regnare est. In hoc ḡ ꝓficit seruiẽs: nõ ille cui seruit. Nec Mgr̃. O tu hõ considera q̃tũ debeas fuire alicui q̃ tibi ceco nato visũ dedisset aut manco manũ. z sic de aliꝭ. multo magis debes fuire deo q̃ dedit singula mẽbra z insup animã rationalẽ. Tertia ratio debitorie recõpẽsatõis Nã ipe chꝛis nobis seruiuit tringintarnbꝫ ãnis: miserias huiꝰ vite sustinẽdo: insuper ludibria et ꝟbera. Unde dicit Esa. xliij. Seruire me fecisti i peccatis tuis. p. ebuisti mihi laborẽ in iniquitatibus tuis. s. expiandis. Propter qõ etiã christꝰ Lu. xxj. ait. Ego aũt in medio vr̃m sum sicut qui ministrat. Bern. Nulli iustius seruiendũ est q̃ ei q̃ si ꝓ nob nõ moreret nõ vincerem⁹. s. in gra. iuste sibi vẽdicat vitã nostrã q̃ ꝓ nostra vita. s. eterna

posuit suā. Hec Bern̄. Quarta rō ē exēplificatiōnis. qz deꝰ tot̄ mūdi creaturas dedit nobis in futurē ꝓ exēplo vicz z obligatiōe vt nos fuirem deo. Un̄ mgr̄ in. ij. dist. j. ōr. Sicut factꝰ est hō ꝓter deū vt ei seruiret: ita mūdus factꝰ est ꝓ hominē. s. vt ei seruiret. Et infra. Oñdit mirā dei circa nos bonitatē: qua oia dedit nobis.

P chriane qro te: qd putas de oib creaturis cuiꝰ sunt celū: terra z oia q̄ in eis sunt: Audi tibi dē Magistꝝ ꝑm Aug. di. sic. Oia em̄ nostra sūt vt ait Apl's. s. j. Cor. iij. supiora z eēlia z inferiora. Supiora qdē nr̄a sunt ad ꝓfruēdū: vt deus trinitas. Equalia ad ꝓuuēdū. s. angeli: q̄ etsi nobis mō supiores sint: in futuro erūt equales. q̄ z mō nr̄i sunt: qz ad vsum nob̄ sūt. sic̄ res dn̄oꝝ dicunt eē famuloꝝ: nō dn̄io. ſz qz sunt ad vsum eoꝝ Ipi q̄z angeli in scriptura nobis fuire dicūtur: dū ꝓpē nos in ministeriū mittunt. Hec magister. O paup homūcio dic mihi: q̄re deꝰ dedit tibi oīa mūdi vt sint tua. Ecce nil potes dicere qō nō sit tuum: q̄re hec z vnde tibi tāta. O miser homo audi apl'm. j. Cor. iij. di. Oia vīa sunt siue pau. siue apollo. siue cephas: z sic oīa sc̄i. s. ad patrociniū: siue mūdus. i. mūdi creature ad seruiendū. siue vita siue mors. s. patiēter tolerata q̄ deseruiūt ad merēdum: siue p̄sentia. s. bona. siue futura. s. que speram⁹. Sequit. Oia vīa sunt vos aūt chr̄i: chr̄us aūt dei. q̄ seruire debes chr̄o deo. D Proinde Hugo de arca li. ij. c. iij. ōr. O mīs creatura tribꝰ vocib nobis loquit. Prima vox: accipe bñficiū. Scōa: redde debitū seruitium. Tertia: fuge supplciū. Nā ꝑma vox est famulātis. qua celū dicit. Ministro tibi lucē i die vt vigiles: tenebras in nocte vt pauses. Aer dicit Uitalē tibi p̄beo flatū z oīe genus auiū ad tuum obsequiū. Aqua ōr. Potum tibi do: sordes purgo: aretia rigo z pisciū genera p̄beo ad tuuz vsum. Terra ōr. Ego te porto: pane nutrio z vino: oib generib fructuū z aīalū mensas tuas repleo. Scōa vox est admonēt's. q̄ mūdꝰ ōr. Ut de hō quō amauit te q̄ ꝓter te fecit me. seruio tibi vt z tu seruias illi q̄ fecit me z te. Tertia vox est cōminātis. qua ignis ōr. A me cōburer's. Aqua ōr. In me sūmergeris. Terra z etiā infernꝰ dicit. A me ꝯglutieris. s. ꝓter pcā: si nō seruieris deo. Hec Hugo. Quinta rō fidelis repromissionis. qz ipe chr̄s repromisit se nobis ministraturū in celo ꝑpetua bona supne btitudis. Lu. xij. Bti sunt serui illi q̄s cūm venerit dns. inuenerit vigi. Amē. i. fideliē ꝑmittens: dico vobis q̄ p̄cinget se z faciet. discūbere. z trāsibit. mi. il. Aug. de verbis dn̄i ser. iij. O magna indēt bonitas dei cui cū ꝓ condignō reddere debeam⁹ obsequia: vtpote serui dn̄o deo: māci pia redēptori. tū p̄mia nobis repromittit: vt a nobis obsequia debite seruituti exigere queat. vt q̄s nolle seruire sponte cōspicit: bñficioꝝ suoꝝ ꝑmissionib inuitare possit. Hec ille. Sexta rō gloriose scītatis z honoris. Nā fuire deo est gl'iosi honoris z scītatis. qz honestissima z sc̄issima seruitia deꝰ req̄rit. j. Thes. iij. Hec est voluntas dei sc̄ificatio vīa: vt abstineat's vos a fornicatiōe vt sciat vnusq̄sq; vīm vas suū possidere i sc̄ificatiōe z honore. Nō em̄ vocauit nos deꝰ in immundiciā. s. pcī cuiuscūq;: sed in sc̄ificatiōe. i. vt sc̄e viuendo fuiam⁹ deo. Sed q̄ trarū pena o hō q̄turpe z dedec⁹ maximū est fuire carni: qz bestialē efficit. Ps. Hō cū in honore cēr nō intellexit: cōparꝰ est iumēt's z c̄. Ité fuire etiā terrenis rebꝰ p auariciā turpissimū est. vtpote fuire luto z fetidissimo stercori. Quid em̄ fetidꝰ auro vel argēto dū in foco excoquit. ideoq; de tali auaro Sap̄. xv. ōr. Luto vilior est vita eius. Et apl'us Phil. iij. Oia arbitratꝰ sum vt stercora. Oia: ſz terrena delectabilia. Denicq; qd turpiꝰ z cōfusibilius q̄ fuire diabolo. qz hoc est patus z turpissimū est fuire diabolo: q̄ nullo placat obsequio: ſz sibi fuiētes eroluit infernali supplicio te. Septima ratio abundātissime retribuentis. Nā vt ōr Bern̄. Mira est sc̄ulicia hoim in eo q̄ mūdus retribuat pua z sc̄uit ei auditate magna. Deꝰ aūt retribuit mīta indiabilia z etna. z p hoc vīt pes leuat a terra. Narrat̄ ꝓ exēplo quidā seruꝰ vidēs suū dn̄m manducare capas a cauda deu orādo vsq; ad caput: z capacos ꝓ pdib inchoādo: reliquit dn̄m dices. Si mihi nō das postetora vel viliora: vtiq; nō dabis pono ra. Sed q̄ trarū deus dat seruis p̄mo omnia seip̄m: qd̄ est potissimū. z ꝓsequēter oia. q̄ c̄. vita Anſ. Si amicicia querit: nulla maior q̄ in celo habet: vbi deꝰ erit oia in oibus. si diuitie si delicie z honores. si q̄cq; mūdi bona appetuntur. nusq; feliciores z maiores q̄ i celo ꝑpetuo possidēt. O ergo charissimi discam⁹ seruire deo vt simus penniter beati in celo.

¶ Circa secūdū de misterij chr̄i adimplete q̄ rit: in q̄b debeat q̄libet fidelis seruire chr̄o dn̄o vl' eiꝰ fuitia ꝑfecte explere: Ad qd̄ nr̄ dr̄ bea Petrꝰ. ij. epl'a canonica. c. j. di. sic. Vos aūt carissimi omnē subinferētes. Ly. z. s. ad implēdū q̄ subiecti quūtur in seruitio chr̄i. Sequit. Ministrate in fide vīa virtutē. in virtute aūt sciam. in sciēcia aūt abstinētiā. in abstinētia aūt patiētiā. in patiētia aūt pietatē. in pietate aūt amoꝛē fraternitat's. in amoꝛe aūt fraternitat's charitatē. hec em̄ si vobis assint: nō vacuos nec sine fructu vos constituent. imo plenos meritis z p̄mijs in dn̄i nr̄i iesu chr̄i cognitiōe. i. aperta visiōe in patria. Cui em̄ non ꝑsto sunt hec: cecus est. Dec ibi. In q̄b vbis ostendam potissima notanda. s. in q̄b debet chr̄ianus mīstrare chr̄o Primo q̄dē in fide vīa virtutē. Ly. s. bene operā di. Nam fides sine operib mortua est in semetipa Jac. ij. Aug. Fides cū operib mortua est in seipa ni. fides autem sine operibus fides est demonū.

Sermo CXVIII

Nã demones credũt z ꝯtremiscũt: vtinam mali christiani haberẽt fidẽ sic demões: vt. s. ꝯtremiscerent iudicẽ chm z cõuerterent. Scõo in scia. iõ dr. In ꝓtute aũt scientiã. s. ꝓbi diuini p qõ dz studere chzian⁹ ea q̃ sũt necaria ad salutẽ. vñ Aug. Nescio quõ audeat se dicere chianũ q̃ ñ vult ad discere pauca ꝓba i symbolo z ozõe dñica ac ꝑceptis decalogi. Vñ chzistian⁹ q̃ nõ vult verba dei audire grauiter peccat ꝯtra chz̃ tãq̃ seru⁹ mal⁹ q̃ nec vult audire ꝑcepta dñi sui nec cognoscere ad implẽdũ. Jõ Clemẽs papa di. xxxviij. Null⁹. dr. q̃ discere atq̃ agere bona recusat magz dia bolũ q̃s christi mẽbrũ ostẽdit z potẽ infidelis q̃z fidelis esse mõstrat. ℣ Sed qm̃ aliq̃ se excusant de ꝫ q̃ nõ ꝑñt cape vel itelligere ꝓba dei in ꝑdicatõe. ideo recusant audire. Rñdet talib⁹ q̃ sufficit ad ꝑñs. Primo cõpat oleo. qz vulnera sanat aiarũ sicut oleũ corpoz. Scõo cõpat melli. q̃s mundificat oculũ z dulcificat sapozẽ. Sic verbũ dei oculũ mentis mũdat z dulcificat animã. Ps. Quãdulcia faucib⁹ meis eloq̃a tua do mine: sup mel oꝛi meo. Tertio cõpat vino: qõ le nificat z ꝓfortat. Sic ꝓbũ dei in spe celestiũ. Vñ samaritan⁹ i. chz̃s ifudit in vulnera ꝓcoz oleũ z vinũ. i. ꝓbũ dei qõ vtriusq̃ habet ꝓtutẽ. Ad p positũ dr de oleo qõ est meli⁹ z sapozosi⁹ in sup fuit: eo q̃ est multũ aereũ. ſz mel est meli⁹ i fundo: eo q̃ est terrestre z grossum. vinũ aũt meli⁹ est i medio: eo q̃ est mediocris nature. Sic ꝓbũ dei oĩb⁹ audiẽtib⁹ ꝓfert: aliq̃b tãq̃ oleũ in superficie hystoriali dat itellectũ saluatorẽ: sicut simplicibus z grossis hoĩb⁹. aliꝭ tanq̃ mel in fundo. s. spualis z mystice expositiõis z itellect⁹. vt ptz de acutis z ingeniosis. aliꝭ autẽ vt vinũ in medio moralis intellect⁹: vt ptz de parum grossis: parum spũalib⁹. Vñ null⁹ põt se excusare: ſz oẽs debẽt ꝓbũ dei libenter audire qz vt chr̃s ait Lu. xj. Bti q̃ audiũt ꝓbũ dei z custodiũt illũ. Tertio debem⁹ fuire chr̃o i abstinẽtia. vñ ibidẽ dr. In scia aũt abstinẽtiã. s. ab oĩb⁹ ꝑcis. Nã chr̃s dr Jo. viij. Qui facit ꝑcm̃ seruus est ꝑcti. q̃ nõ dei. Et Hal'. v. Qui facit ꝑcm̃ seruus cri. zc. Sed heu multi ſz bona openť: tñ z ꝑcã facũt. Tales serui sunt sicut q̃ intẽ bona fercula intorĩcat dñm suũ. Vñ chr̃s de talib⁹ ait p Ps. Ederũt in escã meã fel zc. Quarto in patiẽtia. Et dederũt in escã meã fel zc. Quarto in patiẽtia ideo dr. In abstinẽtia patiẽtiã. s. vt tolerem⁹ alio rũ defect⁹ z nobis illatas iurias. vñ Bre. xxiij. q. iij. Nec aũt vita. dr. Quisq̃s malos non tolerat ꝑ se sibi p hoc festis est qz bon⁹ nõ est. Debemus q̃ eriã patiẽter seruire deo in flagellis z aduersis. Vñ chr̃s ait Lu. xxj. In patiẽtia vestra possidebitis aias vras. Quinto in pietate vl' misericordia. ꝛõ addit. In patiẽtia aũt pietatẽ. s. exhibẽtes in primos. Debem⁹ q̃ fuire chr̃o in miseri cordie opib⁹. De qb⁹ ꝓsus. Visito: poco: cibo: redimo: rego: colligo: condo, nã Matth, v. Beati misericordes qm̃ ipi misericordiã ꝓsequnť. z Jac. ij. Judiciũ sine misericordia fiet illi q̃ nõ fecerit misericordiã. Sexto i amoꝛe ſitate fraꝛna. s. cozrigẽdo pie ꝓximi vicia. iõ addit. In pietate aũt amoꝛẽ fraꝛnitatis. Ly. i. cõitatis fideliũ. Vñ hõ circa subditos debet sic chr̃o fuire. s. dulciť eos regere ac paꝛno pio amoꝛe cozrigere. Vñ Epĥ. vj. Filij obedite parẽtib⁹ vris in dño: z vos ꝓres nolite ad iracundiã ꝓuocare filios vestros. s. eos nimis aspe castigãdo. ſz educate illos i disciplina z cozrectiõe. Serui obedite dñis zc. vt fui chr̃i faciẽtes voluntatẽ dei. Hec ibi. Ergo taliter seruiendũ est chr̃o. ℣ Querit hic: vtr̃ hõ ꝓ offensis suoꝛũ subditoꝛ⁹ domesticoꝛ⁹ debeat semper irasci z ꝓbo ac cozrectione discipline punire delinquẽtes: Rñdet ſm doct. Petrus Ludol. li. de medit. vite chr̃i. vbi allegando Bed. dr: q̃ sp punire ferociatꝛ est. Vñ ꝛ hoc scribit Eccli. xiij. Noli esse sicut leo in domo tua euertẽs domesticos tuos. Jtẽ sp parcere pusillanimitatꝛ est z remissi regiminis. Cõtra qõ ꝓbs. iij. Eth. dr. Nõ irasci in qb⁹ z qñ oꝛtet insipiẽtis est. Vñ subdit Bern. q̃ nec sp punire nec sp ꝑcere est eqtatꝛ Habere em̃ plus amaritudis q̃z suauitatis damnabile est. ecõuerso tolerabile. vtrũq̃ aũt commẽdabile. Nã z samaritan⁹ oleũ sil' z vinũ i vulnera tibi fudit. Ad id exẽplũ de baculo coꝛtuoso vel stipite arboꝛis plãtate recuruata: q̃ si nimis impoꝛtune vehemẽt⁹ flectiť ad erigẽdũ: frangiť. sic subditi franguñť desperãdo si nimis exaspeꝛenť. ſz rẽperata pietate deducũť i meli⁹. Septimo debem⁹ chr̃o fuire i charitatꝛ diuie obfuantia. iõ dr. In amoꝛe fraꝛnitatis charitatẽ. s. q̃ est ꝓfectiua oĩm ꝓdictoꝛ⁹. z g̃ debem⁹ chr̃o fuire in ꝑceptoꝛ⁹ obfuãtia. nã in hoc ꝓsistit ꝛe charitas dei. Vñ Joã. xiij. dicit chr̃s. Qui habet mãdata mea z seruat ea: ille est q̃ diligit me. Dunc Deut. x. Nõ aliud dñs de⁹ tuus requirit a te nisi vt timeas z diligas eũ ac seruias dño deo tuo in toto coꝛde: custodiasq̃ mandata ei⁹. O ergo chriſtiane hec obserua. D

¶ Circa tertiũ de honoꝛificatõe qua chr̃s sublimabit suos fuos in celesti patria: vt ampli⁹ desiderem⁹ z ad eã adq̃rẽdã festinem⁹: querit. vñ hoc possit clari⁹ ꝓbari q̃ de⁹ sup oĩa bonoꝛ⁹ genera marie honoꝛificabit suos: Rñdet q̃ precipue ex septẽrõnib⁹ clari⁹ ꝛsiderať. Primo qz honoꝛificat honoꝛe adoꝛnatiõis decoꝛosissime. s. sup omnẽ purpurã regis z amictũ imꝑatoꝛis et cuiuscũq̃ dignitatꝛ. Ps. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato circũdata varietatꝛ: oĩs pulcritudinis tot⁹ mũdi z oĩs decoꝛ. Scõo qz honoꝛificat de⁹ suos honoꝛe ꝛificatiõis clarissime z honoꝛatissime. Nã si posses facere q̃ oẽs z singuli hoies tot⁹ mũdi te honoꝛarent genib⁹ flexis vt suũ regẽ: adhuc nil esset hoc respectu honoꝛis celestis: vbi oẽs angeli z bti te honoꝛabũt q̃ ipso

portionabiliẽ plẽs sunt q̃z tot⁹ mundi hoĩes in pñti viuẽtes. z insup ꝺ est maximũ q ipa virgo btã z chr̃is dñs ac de⁹ pr̃ nr̃ honorabit te inibi. s. ĩ celo. vt ptz ex themate. vñ Greg. omel. sexagesi/ me. Si cui mẽ veri honoris queritꝫ: ad celeste regnũ tẽdite. Tertio qz honorificat de⁹ suos suos honore coronẽ regalis dignissime Matth. xxv Uenite benedicti pr̃is mei ꝓcipite regnũ ⁊c. Jtẽ ps. Gl̃ia z honore coronasti eũ ⁊c. Quarto ꝙa honorificat honore donationis ditissime. qz oĩ/ bus diuitijs z bonis oĩb⁹ desiderabilib⁹. quia dat de⁹ suis seipm q est sup oĩa bona z in q̃ oĩa bona. vñ Aug. sup ps. v. ℔ magn z ineffabil̃ largitas saluatoꝛ qd fil̃e pt dare q̃z q rerũ oĩm domnius se ꝓcedit. Nã qlibet munific⁹ donat il la q possidet. de⁹ aũt q ineffabile bonũ est se largit̃ in pmiũ. hec ille. Quinto qz honorificat honore exaltatiõis potẽtissime. qz dabit sibi de⁹ prãtẽ sup oẽm creaturã. z qõ est maximũ sup seipsum vt. s. deũ sic in prãte habeat: q̃tin⁹ q̃cq̃d ille velit: impetret a deo. Anſ. psol. Beati q̃cq̃d volũt erit z qõ nolũt nõ erit. Sexto honorificat honore filiationis nobilissime. qz erũt in celo filij dei z heredes: coheredes aũt chr̃i: Rho. viij. qõ mai⁹ ẽ q̃z esse filiũ ducis vel regis vl̃ ipatoris z cuiusuis nobilitatis. Septimo honore glificatiõis penniter stabilissime. qz de⁹ dabit in celo ꝓfrui suis oĩ bono z ipomet deo: qui erit oĩa in oĩb⁹ sine fine Rogem⁹ g̃ dñm iesum vt hui⁹ sct̃i ꝓfessoꝛ meritis det nobis illa summa bona. Amen.

Sequit̃ de sanctis ỽginib⁹ vel etiã q̃busuis sanctis mulieribus Sermo cõmunis.

Simile est regnũ celoꝝ thesauro abscõdito i agro ⁊c. Matth. xiij. z in euãge. hodier. Jtẽ aliud ex veteri testa. thema. Jocunditas cordis hec ẽ vita z thesaur⁹ sine defectiõe sanctitatꝭ Eccl̃i. xxx. In q̃b⁹ ỽbis chr̃is dñs z sacra scriptura cõmẽdat nob⁹ ꝓciositatẽ castitatꝭ: cõpando eã ꝓcio sissimo thesauro: q̃tin⁹ nos miseri affectuosius ipam castitatẽ appciem⁹ z diligam⁹ obser/ uare. nã chr̃is dñs ỽt q castitas ẽ sic thesaurus abscõdit⁹ i agro. s. nr̃i corꝑis. Et ꝺ dictũ eccl̃ia accipit ꝓpue de castis mlieribus vl̃ ỽgib⁹ applicãdo in euãgelio z ỽt q p tãta ꝓciositate ei⁹ debet hõ vendere oĩa q habet z eam emere. i. obtinere vsq ad mortẽ. Sic etiã scriptura p̃dicta Eccl̃i. ỽt q iocunditas cordis hec est vita z thesaur⁹ sine defectiõe sctitatꝭ. i. castitatꝭ. q. d. q iocũditas ꝓsciẽ z vita. s. gr̃e ꝓsistit i thesauro isto. s. castitatꝭ. que est sctitas sine defectiõe. i. sine corruptiõe. Ad honorẽ g̃ hui⁹ sct̃e ỽginis vl̃ cuiuscũq mulierꝭ merito accipit̃. Jurta que ỽba tria mysteria notabimus ꝑm q de his tribꝰ cõmẽdat talis sctã.

Primo de castitatꝭ thesauro: quia comparat thesauro. vt patet.

Scõo de ỽtuo sitatis ꝓcelso merito. qz ꝓ eo habẽdo vendidit oĩa.

Tertio de lucrositatꝭ ei⁹ studio. qz emit eã.

℣ Circa pmũ de castitatis thesauro q̃rit: q̃re chr̃ius dñs z scꝑtura sacra castitatẽ thesauro cõparauit: Rõ qõnis est. qz vt Hiero. ꝺt li. j. ℣ Jouinianũ: in veteri lege gl̃ia erat in partu⁹ z maledicta sterilis q̃ nõ habebat semẽ in isr̃l. miꝝ ꝙ q sic castitas cõmẽdet vt thesauro ꝓciosissimo allimilet. Rñdet ꝙ castitas merito thesauro cõparatur ꝓ sui ꝓciositate ỽtutis: quã chr̃ist⁹ in se z in sua mr̃e multũ sublimauit z dignificauit: cũ ex ỽgine nasci voluit. lz in veteri lege erat gl̃ia i partubus. qz p generatiões deueniẽbã erat ad chr̃i aduẽtũ. Sed nũc reputat̃ castitas thesauro ꝓciosissim⁹ pluribꝰ rationib⁹.

Prima rõ appciatiõis.

Scõa absconsionis.

Tertia copiose conditiõis.

Quarta ditissime. pl̃ patiõis vl̃ felicitatis.

Prima rõ appciatiõis. Nã thesaur⁹ ꝺt a theſis i greco qõ ẽ positio in latino. z aux: qñ reponit aurũ vel ꝓciosũ q̃d ꝓ auro valẽs. Sz ỽginalis castitas est aurea ꝓcio sitate ꝑfulgẽs. Primo ꝙ sicut aux ꝓponderat oĩb⁹ metallis: sic ỽginalis castitas. vñ Eccl̃i. xxvj. Otis põderatio nõ est ponꝺerationis aie. Scõo qz sic aux inter oĩa metalla ꝓfulget pulcritudine. Aurũ em̃ nõ ꝓdit fulgorẽ pulcritudinis suc: nec ignis aduſtiõe: nec lutũ ĩ uolutiõe: nec tpis vetustate. Sic castitas ỽginalis vt nõ minuat̃ igne ꝛcupiscẽtie: nec terrenis lutei amore. s. carnali: nec aliq̃ longeua etate rupta custodia ab oĩb⁹ illecebꝛis carnis. Tertio qz sicut aux sup oĩa metalla est regũ decoꝛ: nã z vestis aurea ad reges z regias ꝑtines. filios et de auro bibere regie dignitatis est fm leges. Et patet ex his q̃ scribunt̃. j. Mach. x. z ꝑhib⁹ passibus. vbi legit̃ ꝙ rex cõcessit Jude z Jonathe aureis vti. Sic castitas est regũ decoꝛis. i. chr̃isti et sctẽ mr̃is ei⁹. Un Amb. li. de ỽginib⁹ ipam ỽginitatẽ noĩat regnũ: aux z pulcritudine ac ꝓpter sam regẽ. Merito g̃ castitas ꝓ thesauro magno est. Scõa rõ absconsiõis. qz sicut thesaurus absconꝺit z occultat. sic castitas a paucis valde raro agnoscit̃ ỽe z appetit̃. iurta dictũ salvatoꝛis Matth. xxj. Sunt eunuchi q̃ se castrauerũt ꝓpter regnũ celoꝝ: sed nõ oẽs capiũt (inq̃t) verbum istud: imo paucissimi. qz vt Greg. ꝺt. l. di. Quinscitas. sine vicio carnis pauci inueniunt. Jesus cut thesaurus absconꝺit: sic virginalis castitas absondẽda ẽ a furib⁹ z latronib⁹. i. a vanis gl̃ia mũdi z demonib⁹. Propꝛea chr̃ist⁹ de q̃ sic ꝺt thesauro: nõ simplr̃: lz absco dito inq̃t in agro. i. in terra nr̃i corꝑis. Et ad id Apls. ij. Cor. iij. ꝺt. Habem⁹ thesaux istũ in vasis fictilib⁹ vt sublimitas sit ỽtutis dei z nõ ex nobis. ℒ Queritur hic: qualit̃ debeat hõ absconꝺere ꝓciosum

thesaur castitatis in sui cor pis agro: ne. s. p dat
p raptores t fures demões: Ad hec rñdet q de
bet abscõdere pcipue p tria. Prio p sensuũ clau
sura t cohibitionẽ. vt sic sepẽ circũdem⁹. s. custo
die. Hã Amb. 6t q⁹ mors intrat p fenestrã q̃nq̃
sensuũ. t sic rapit oia. Eccl. xxxvj. Ubi nõ est sep
pes diripiet possessio. 2pt qõ t chr̃s Mat. v. 6t.
Qui viderit mulierẽ ad pcu. eã ẽ. Et 2pt hoc de
us voluit vt seruet thesaur⁹ castitatis in vase fi
cili. i. carne fragili: terreno: non ferreo. q̃tin⁹ hõ
sit pl⁹ solicit⁹ p 2fuatiõe. Aug. de vita chr̃iana.
Quo sublimior est gl̃ia. s. castitatis: eo maior de
bet esse cura p custodia. Scõo p carnis mortifi
cationẽ. iuxta illud. j. Cor. ix. Castigo cor⁹ meũ
t in seruitutẽ redigo: ne reprob⁹ efficiar. Sic em̃
q̃si sub spinetis t vepribꝫ occultata mel⁹ ruebit
to abscondi debet p humiliationẽ tã q̃ p suffos
sionẽ: ne vsui pareat. Aug. Nõ solũ pdicanda ẽ
virginitas vt seruet: sed etiam ne inflet. eo q̃ dicit
Beatus. Nec virginitas Marie placuisset deo sine
humilitate. Debet g̃ abscõdi a vẽto vane gl̃ie i fun
da humilitatis: ne pateat rutine. Hã vt ait Greg. in
omel. Euang. desiderij studiũ custodire nõ suffi
cit. q̃ hoc ab humanis laudibꝫ nõ abscõdit. Dep̃
dari esse desiderat q̃ thesaur⁹ publice in via por
tat. Terna rõ copiose cõditiõis. quia p thesau
ro condit nõ modicũ aurũ. puto ñ tres aut duo
ducati sed multi. t sic copiosi valoris. Recõdũt
aũt pcipue tria. s. aurũ: argentũ: sil̃ t lapides pre
ciosi. Sic castitas debet esse copiosa. s. valore et
cumulo meritorũ magnorũ. ℣ Sz quomõ
spondet q̃ primo si habet aurũ charitatis: q̃ est
in seruãdis pceptis. Apoc. iij. Suadeo tibi eme
re aurũ ignitũ vt locuples fias. Bern. Castitas
sine charitate lãpas ẽ sine oleo. tolle oleũ lãpas
nõ lucet: tolle charitatem castitas deo nõ placet.
Sedo si habet argẽtũ clare puritat. s. i peniten
dor cauẽdo a pctis. Sap. iij. ℣ q̃pulcra est ca
sta generatio cũ claritate mũdicie. s. a pctis. Ter
tio si habet lapides pciosos boni t multi oper.
Hie. in omel. Nec castitas magna est sine bono
opere: nec bonũ opus aliquid est sine castitate.

Quarta rõ dicitur me. pspatiõis vel felicitatio
nis. q̃ thesaur⁹ diuitẽ reddit ipm possidentem
t felicẽ fm pñtẽ. pspitatẽ. Sic castitas diuitias
dor cauẽdo a pctis. Sap. iij. ℣ q̃pulcra est ca
sta generatio cũ claritate mũdicie. s. a pctis. Ter
tio si habet lapides pciosos boni t multi oper.
Hie. in omel. Nec castitas magna est sine bono
opere: nec bonũ opus aliquid est sine castitate.

Quarta rõ dicitur me. pspatiõis vel felicitatio
nis. q̃ thesaur⁹ diuitẽ reddit ipm possidentem
t felicẽ fm pñtẽ. pspitatẽ. Sic castitas diuitias
possidet gr̃az t meritorꝫ ac pmiorꝫ ac felicẽ facit
in chro. vñ Sap. iij. Felix sterilis t incoinq̃nata
q̃ nescuit thorꝫ in delicto: habe. fru. in respectiõe
aiaꝫ sccãz. Hã cõtinẽtie debet in pmio fructus
scilicet 2iugali. xxx. viduali. lx. t v̈ginali cẽtesim⁹
vt pz p doc. sup Matth. xiij. Debet etiã v̈gini
tati specialis aureola. Et iste fruct⁹ vl̃ diuine ta
les sunt optime sup oẽs terrestres diuitias. vt
pote celestes t diuie. Aug. O q̃ dulces t sic opti
mi sunt fruct⁹ castitatis. qz in eis singulariter re
fulgetur dñs maiestatis. ℣ Queriť b. Erq̃ ca
stitas est tã cõmẽdabilis v̈tus: q̃re g̃ chr̃s eã nõ
pcepit suari debere in v̈ginitate vel viduitate p
manendo: sed pmisit matrimonium contrabere
Rñdetur fm Chrys. q̃ ideo: quia est v̈tus tam
excellens t pciosa q̃ non põt capi a carnalibus.
Ideo Matth. xix. cum dixisset chr̃s. Nõ cunti
chi q̃ se castrauerũt 2pter regnũ celoꝝ. subiunxit
Qui põt capere capiat. Lyra. q. d. 2pter altitudi
nem huius v̈tutis nõ capit ẽ homo pcipue car
nalis. Ideoq̃ Chrys̃t ait. Plus chr̃istus ceteris
amat v̈gines: quia sponte tribuũt quod eis nõ
est imperatum. Amb. o. Virginitas ita preciosa
est q̃ suaderi potest: impari nõ põt: nam magis
est voti q̃ pcepti. Quapropter dicit ap̃s. j. Co
rinth. vij. De v̈ginibꝫ pceptũ dñi nõ habeo: 2si
lium aũt do. bonũ est homini sic esse. O g̃ q̃ tri
sti t infelices sunt homines luxuriosi qui tale
t tantum bonum. s. castitatẽ 2temnũt. O vtinaz
seruarent saltem coniugalem castitatem si nolũt
vidualem vel virginalem. Sed ve eis quia per
momentaneã delectationez adq̃runt sibi eternã
penam in gehenna. ℣

¶ Circa secundum de precellẽtia castitatis inter
v̈tutes q̃rit Utr̃ castitatis pcipue v̈ginalis me
ritum pcellat ceterar̃ virtutũ thesauros mereto
rus. Ratio huius questiõis pro t 2tra est: quia
scribit Eccli. xvj. Omnis põderatio nõ est digna
2tinentis anime. t quia Apocal. xiij. dicit de vir
ginibꝫ. Hi sequunť agnũ q̃cunq̃z ierit: t cantãt
canticum nouũ. s. ẽ integritate carnis: quod ne
mo alius in celo potest cantare. Sic ergo patet
q̃ pcellit castitas precipue virginalis v̈tutes ce
teras tanq̃ preciosior t christo 2pinquior acio
cundior in celo. Sed ad dicendum est q̃ Augu
stinus li. de 2iugali bono dicit. Nõ est inq̃t im
par meritum 2tinentie in Joanne baptista qui
nullas expertus est nuptias. t in Abraam qui
filios generauit: quoꝝ vterq̃z pro temporuz dis
tributione christo militauit. Item Hieronym⁹
2tra Jouinianum li. ij. dicit sic. Eo mõ Abraam
placuit deo in coniugio sicut nunc virgines pla
cent deo in ꝑpetua castitate. Hec ille. Ergo seq̃
tur q̃ castitas nõ pcellit v̈tutes. Ad hec respon
detur fm Rayne. in sũma tit. de v̈ginitate: iuxta
sniam sancti Thome. ij. ij. q. clij. eliciendo quat
tuor pcipua pũcta vel documẽta ostẽsiua. Pri
mũ est p obiectionis ꝓtacre solutiõe: viz̃ q̃ licet
v̈gines pro ꝑponderatione puritatis dicanť in
scriptura p̃ ceteris chr̃m comitari t canticuz spe
ciale cantare quod nemo alius potest canere: ta
men er hoc nõ intendit scriptura q̃ ipse precellãt
omnes alios in beatitudie. Ratio: qz multi cor
rupti preferunť in gloria essentiali multis virgi
nibus. vt patet de Petro. de Magdalena: t sic
de alijs. concor. Bonauentura Unde premisse
auctoritates obiectionis fm doc. intelligende sũt
q̃ v̈gines dicunť chr̃m seq̃ q̃cunq̃z fuerit imitan
do chr̃istuz in pluribꝫ q̃z alij. s. in integritate: nõ

Cõe De sctis virginibus vel mulieribus

solũ mẽtis vt alij imitanť.sz etiã i ỹginitate carnis.vt Aug.dicit li.de ỹginitate Uñ ex b̃ nõ sequtur q̃ sint victiozes chzo p̃ oĩbꝫ alijs brĩs:vl' q̃ p̃ponderenť oĩbꝫ meritꝫ.s.hoim.qz vt dictũ est p Aug.z Diero. Abraam equať ỹgib̃.s.q̃ ad eẽ talia Deniqz licz dicanť cãtarz cãticũ nouũ.s.de ỹgitate carnis qõ nemo aliꝰ poťat cãtare.s.corrupt⁹:tñ martyres magis in celo cãtare cãticũ.i. gaudiũ habent,p martyrio:z etiã religiosi. B Hcõm est q̃ ipa castitas ỹginal'in cõpatiõe ad alia ꝓtinẽtiã est p̃cellẽtioz.p̃cellit em̃ ꝓtinẽtiã ꝓiugalẽ z vidualẽ:vt ptz p Aug. Et rõ:qz pfectioz ẽ p̃ ceteris. Uñ z fructꝰ maioz.i.cẽtesimꝰ ei assigñ tur a chzo Mat.xiij.z aureola fm doc. Jõ Diero.ad Natalũ dicit. Uirginitas purpura est regalis.i.chzo z mẽbꝛ eiꝰ assimilatiua.subdit. Qua q̃sq̃ indutꝰ fuerit cunctis eminẽtioz erit. Nõ em̃ est digna ponderatio ꝓtinentis aie. qz ỹginalis ꝓtinentia p̃põderat ꝓiugali z vidual. Jdẽ Dieron⁹.ad Nicolaũ. Uirginitas auro:viduitas argento:matrimoniũ stanno vel cupzo comparať Uirginitas soli:viduitas lune:matrimoniũ stelle assimilať. Tertiũ est q̃ castitas etiaz ỹginalis simplicit̃ nõ est excellẽtioz oĩ alia ỹtute in merito et p̃mio Rõ :qz ỹginitas vel castitas reddit meritoria z laudabilis p boc.q̃ ꝓemplatiõi diuine vacatz diuinis reb̃ adherent:a q̃b impedit delectatio carnis. Ad illũ g̃ finem ordinata ẽ virginitas z castitas.iuxta illud.j. Coz.vij. Mulier innuptaz ỹgo cogitat q̃ dñi sunt quõ placeat deo. B Sz q̃m tãto aliq̃ ỹtus est nobilioz z maioris meriti: q̃nto facit deo ꝓpinquꝰ adherere. B aũt vt infra dicẽť aliq̃ ỹtutes plꝰ faciũt q̃z ỹginitas vel castitas:g̃ nõ p̃cellit oẽs ỹtutes. Quarum est documentũ q̃ bõ q̃ nõ est ỹgo põt plus q̃z meritũ ỹginitatis adq̃rere z p̃miũ essentiale i celo p certas alias ỹtutes.de q̃b articulo seq̃nti:q̃.s.p̃ponderãt aureole ỹginitat⁹:quã hõ licet nõ põt recupare post carnis corruptionẽ:vt dicẽ Diero.xxxij.q.v. Si paulus.verũtñ põt bñ plꝰ mereri vt patebit

¶ Circa tertiũ g̃ de lucri studio q̃rit:q̃liter hõ q̃ nõ est ỹgo possit recupare vel adq̃rere pdite virginitatis lucrũ.s.eq̃le:vel amplꝰ p̃miũ essentiale q̃z sit p̃miuz ỹginale accidentale.s.aureole: Ad q̃ fm doc.rñdeť q̃ b̃ põt fieri p plimarum ỹtutũ merita. Primo p altioꝛẽ gradũ ỹtutis theologice Nã fm Rayneť.in sũ.z sctñ Tho.q̃.ij.q. clij. ỹtutes theologice vt sũt fides:spes:charitas p̃cellũt castitatẽ.qz magis de,ꝓpinquo faciũt ꝺo adherere:ꝓpt̃ b̃ vocanť theologice.i.diuie:a theos q̃ est deꝰ. Uñ siq̃s in fide z charitate est maioz vel fortioz etiã sitã si nõ ỹgo:maioris meriti ẽ q̃ ad p̃miũ essentiale.s.diuine visiõis z fruitionis q̃z sit ỹgo minoris charitatis Extñ ꝺ Petro z magdalena sicut supꝛ etiã ẽ tactũ. qui p̃ferunť multꝫ ỹgib̃. Uñ Bernñ.sup Cañ.ser.xxvij. Unusquisq̃z aie q̃ntitas ex charitate mẽsurãda est: vt q̃ magnã habet charitatẽ magna est.q̃ parua.q̃ nullã nulla. Jtẽ Hugo de arra spon.bi. Amoz feruẽs ipiꝰ dei ꝓsueuit cozrupte integritatẽ reddere z integris castitatẽ cõseruare. Scdo p bassiozẽ bũilitatẽ vere pnie. Nã p bũilitatẽ pnie recupať ỹginitas etiã q̃ ad coronã aureole:si tñ sola mens fuit cozrupta manẽte carnis integritate.secus si carne z mẽte fuerit cozrupta. quia sic nũq̃z põt recupari q̃ ad coronã.vt renẽt doc. Bnſ. z Tho. Deniqz vt ait Aug.melꝰ est humile confiteri q̃z superba ỹginitas. Jdẽ. Superba ỹginitas pstibulũ est diaboli. Tertio p custodiã sentinoy nie.s.ab oi inquinamẽto culpe. Uñ Aug⁹.ser.de ỹginib̃ ôt. Qui abstinet ab illicito visu:ab illicito auditu:gustu:odoratu z tactu:ꝓpt̃ ipam integritatẽ.s.mẽtis: ỹgis nomẽ accepit. Jtẽ Diero. Quid ꝓdest carnẽ hẽ ỹgineã si mẽtẽ q̃s habeat pcõ inq̃natã. Et hoc pater in exemplo q̃ refert Greg.li.dial'.de q̃dã fẽtimoniali feia q̃ castitatẽ seruabat:sed ligue p̃vocacitate peccabat.q̃ mortua z sepulta:demones eiꝰ corꝑ extrahẽtes cũ gulorenꝰ diuiserũt:di. Pars inferioz nõ est nra sed ꝓs superioz nr̃a est:z illã cõbusserũt. Quarto p diligentioꝛẽ ꝓseruationẽ castimonie. Nã siq̃s ꝓiugalis diligẽtiꝰ cõseruat suam cõtinẽtiã q̃ animũ magis parũ habet ad moriẽdũ q̃ ipam offenderet cũ oporteret mozti se exponere:plus mereť q̃z illa q̃ actu est ỹgo nõ rãfozti aio cruciãs Unde Aug.li.de ꝓiug.bo.,ꝑbat abraam in continentia ỹgio meruisse sicut moderne ỹgines:eo q̃ ipse ỹgitatẽ melꝰ renuisse si tũc tpis tenẽdũ fuisset. Quinto p electionẽ,pfessionis vite monastice.qz fm Rayne.vbi s.maius z nobiliꝰ est suã voluntatẽ z oĩa relinq̃re ac se totum deo seruituꝝ.sub obediẽtia deuouere q̃ faciũt religiosi:q̃ relinq̃re carnis delectationẽ manẽdo in seculo. Unde Aug.li.de ỹgi. Nemo ỹginitatem pferre audeat nisi monasterio. Exẽplũ in Uitaspa.legit q̃ vidit q̃dã i celo religiosos pre ceteris fulgere:gloriosos torques aureas portando p merito obedientie. Sexto per feruẽtiã martyrũ z patientie.qz martyres magis de,ꝓpinq̃ adherẽt deo p charitatis perfectionẽ:eo q̃ nõ solũ voluptatẽ carnis sed vitã ꝓtenũt.sz vitã ,ꝓ̃ptiã,ꝓpt̃ deũ exponũt. Unde Aug.li.de ỹgitate ôt exꝑsse q̃ martyrũ p̃ferunt ỹginitati. O g̃ charissimi laborem̃ z conemur imitari scos i castitate z bonis opib̃ q̃s possumus:vt ad coꝛ britu dinẽ pueniam⁹. Amen.

De sanctis Uirginib̃ vel Mulierib̃ cãmus

nis Sermo.ij.

Ece sponsus ve

nit erite obuiã ei. Mat.xxv.z i cuã gelio hodierne festiuitatis. B Jte aliud ex veteri testamẽto. Ueni de libano sponsa mea:veni coronaberis. Cañ.iiij. Sic ecclia cantat

aiam. z ipa aia casta chri sponsa e. Ideo canit in officio. Veni sponsa chri accipe coronā quā tibi dns ppauit in eternū. z b pt esse thema. Ex qb⁹ mostrat mira dei nri chri iesu dignatio et charitas erga castā aiam. qz nō solū eā accipit i famulā sz z in sponsā cant⁹ rex oim regū. s. christ⁹. De hoc Bern. sup Cañ. Quis digne cogitare potest quāto affectu nos diligit chs vt aiam nram in sponsam elegerit. Idē. O aia mea vñ tibi hec ex flagrātia sue charitatis. Nec Ber. Ut igit ania nra digne dici mereat chri sponsa: imitemur scti tare hte N. cui⁹ festū celebram⁹: vt ei⁹ exēplo coronā mereamur i celo. Juxta hec qz ybā audire mereamur in hora mortis vocē angelor inuitā nos ad patriā dicentiū. Ecce sponsus chs veniet. exite obuiā ei vt suscipiat vos in celestē aulā. Iterū audiam⁹ chm dicere. Veni sponsa mea coronaberis. Ad honorē g but⁹ scti. N. tria de his trib⁹ cōmēdat z in exēplū pponit.

Primo de sponsali dignitate.

Scōo de sponsali amoris sitate.

Tertio de sponsali corone gloriositate.

Hec clarēt ex ipis verbis thematis.

Circa primū de sponsali dignitate qstio occurrit: qre deus voluit castas aias tali dignitate fore honorādas vt vocaret eas suas spōsas aias. Diz g qz sic statuit de⁹ aias hoim tali et tanto dignas fore honore. Ad qō rndet recolligēdo fm doctē sacros qz but⁹ rōnes sunt plures: qs audiēdo grās agere debem⁹. Prima rō assūmit Heb. ij. nusq angelos apprehēdit sed semē abrahe apprehendit. Ideo qz p tali sua charitate nras alias sponsas voluit vocare. qz eas pluribus modis sibi desponsauit sup angelos. Primo desponsauit desponsatiōe psonali vnitōis. humanā in chro in vnitate psone. Scōo desponsauit sacramentali p signaculū fidei: qō tradit in baptismo. in q oēs aie desponsant chro i fide. sic dicit dns Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide Nā in baptismo iuram⁹ chro fidelitatem tenere z sponsabo te mihi in iustitia z iudicio z miscordia. Unō abrenūciādo sathanez oib⁹ pōpis ei⁹ z oib⁹ operibus ei⁹. vt ptz p Aug. de ?se. di. iij. Prima igit. tualī p castitatē: pietatē: iusticiā: charitatē z alias virtutes. Un Osee. ij. Sponsabo te mihi in sempiternū in iustitia z iudicio z miscordia. Unō ait spūalis sponse chri p ceteras. Et sic ptz qd meritō dicit spōse chri p angel. Scōa rō cohabitationis. qz sponsus traducit sponsā z sil cohabitāt p tota vitā indissolubili vinculo mrimonij coligati. Mat. xix. Quos de⁹ ?iunxit: hō nō separet. Sic chs aiam spūal r sibi despōsat z anulo fidei subarrat. z in mortis hora traducit eā in celeste hitaculū ppetuo vinculo amoris z diuie vnionis btificādā z cohabitaturā decorādo corona. Un scā Agnes dixit. Anulo fidei subarrauit me dns de⁹ me⁹ Jesus chs z tāq spōsaz decorauit me corona. Ad ?duertēdū āt qd spōsa i die traductiōis sue vt decēnt obuiā suo sponso ppedat solet qttuor pcipua facere. sic spūaliter fidel z casta ania debet p tpe mortis facere vt digne valeat occurrere spōso suo chro. Primo ei se diluculo ppat abluendo: z in speculo si habeat in facie maculas aspiciēdo z extergēdo. Sic spūaliter debz hō aspicere diligēt sue ?scie speculū vt se r cognoscat. Nā Gene. de naturalib⁹ qstionib⁹ li. j. dicit. Inuenta sunt specula vt p ea hō ipse se nosceret qlis est. multi em ex b primo assequunt noticiaz sui. Nec ille. Sic hō in ?scientia se recognoscit. z sic recognoscēs debet diligent pnia diluere sordes pcōr z extergere p confessionē z satisfactionē. alioqn nō acceptat a chro nec traducit in celum Apoc. xxj. Nil coinqnatū intrabit i illō. z Mat. iij. Pniam agite appropin qbit em regnū celor. Scōo vestes induit se ornā do: sic aia debet vtutū vestimēta induere. ps. Astitit regīa. i. aia scā a dextris tuis i vestitu deaurato. s. charitatis: circumdata varietate vtutū. Tertio spōsa capillos discriminat crinalib⁹ vel corona decorādo. Spūaliter: capilli si gnificāt supfluas cogitatiōes qs in tpe traductiōis. s. in hora mortis debet hō repellere z corona vl crinale victorie tētationum assumere. De q. j. Tim. ij. Nō coronabit. s. in celo: nisi q legitime certauerit. Nā vt ōt Greg. In hora mortis obiciet diabol⁹ inumera pstigia z laqos desperatiōis z tentationū: q nisi pmunit⁹ fueris z fortī animo restiteris: i eternū ptibis. Quarto anulū subarrationis accipit suos digitos insigniendo. Sic ania debet subarrari p gram spūssti sacramēta. s. eucharistie z vnctiōis sacre debite suscipiendo. Un Aug. li. de visitatōe infirmor. ōt. Tu q viaz vniuerse carnis ingredi festinas: q visur⁹ es parentes tuos. pīarchas sctōs z fontē beatitudinis chīm: viaticū chri necessariuz tibi est: nec vnctio ptermittenda est. b Tertia rō qre scz chs anias voluit spōsas suas nominare: est ratio dilectionis. Nā qrit fm Bern. sup Cañ. ser. lxxviij. Utr z qre de⁹ pl⁹ gaudeat dici spōsus qz dns vl pr. Et rndet di. sic exigit deus timeri vt dns: honorari vt pat: amari vt spōsus. Sz i his qd pstat amor inqt sol⁹. nā absqz amore timor penaz habet: z honor gram nō hz. Nec ille. Un chs dns vocat anias būanas noīe spōse: qr multum gaudet de ear amore. Et ppterea Aug. sup Cañ. dic. In tpalib⁹ nulla maior dilectio qz spōsi ad sponsam (propter hoc em homo relinquet patrem z matrem z adherebit vroi sue: vt scriptura dicit) subdit Aug⁹. Similit scis viris nil dulcius est dilectiōe z ?templatiōe dei. Nec Augustinus. Ex quib⁹ patet qd christus dns ideo

sponsum aiaꝫ seipm noiari voluit vt oñdat qꝫ anias multũ amat amore sũmo ꝫ ab eis reamari desiderat ꝑm Bern. vbi ꝙ. O ḡ chriana aia reama deũ ꝑ tali charitate vt spõsa q̃tinꝫ gaudere valeas cũ chro britudine ꝑpetua. E

Circa scoz de amabili spõsa xi q̃rit: q̃les animas amat chr̃s in spõsas acceptare. Rñdet ꝑm Ber. sup Cañ. ser. xxiij. dicẽs. Talem ꝓsus decz esse sponsam dñi pulcram. eruditã: castam. oñi ꝟtute decoratã. desiderantẽ sponsi pñtiam ꝫ gloriã. Et q̃b claret q chr̃s dñs in sua spõsa hec q̃t tuor reqrit. i. i aia humana vt ipam amet. Prio pulcritudinẽ: nõ q̃dẽ carnalẽ sed spũalẽ. De qua Aug. li. de ꝟgib dr. Nõ q̃rit deꝰ pulcrã carnẽ sz mentis pulcritudinẽ ꝫ puritatẽ. Uñ hec pulcritudo anie ꝓsistit in fide ꝫ ꝓfectõe puritate ab oĩs pcti macula. Unde Hugo li. de bono ꝓscie. dicit. Deꝰ q amatoz est mũdicie coz pollutũ pctis nõ ꝑt acceptare. Propter hoc etiaz canit eccl'ia de sctã chr̃i spõsa vi. Pulcra facie sz pulcrioz fide ees beata. Ñ. respues mõm. i. mõi vicia. letaberis cum angelis intercede ꝓ oĩb nob. ſ. vt valeamꝰ te in hoc imitari deo dãte Et itez. Specie tua ꝫ pulcritudine tua intende, ꝓspere, ꝓcede ꝫ regna: qꝫ sine ista pulcritudine fidei ꝫ puritatis nõ põt hõ regere in celo. Scõo reqrit chr̃s in sua spõsa. i. i aia eruditã mentẽ ꝫ prudentem. Nã nullꝰ hõ amat habere spõsam fatuã: q̃nto magis chr̃s dñs nõ vult fatuas sed prudẽtes. sicut ipe docuit in parabola euãgelica. Mat. v. di. Simile est regnuz celoꝝ decẽ ꝟginib: quaꝝ q̃nqz erãt fatue ꝫ q̃nqz prudẽtes. Et dicit q fatue acceptis lampadibus nõ sumpserunt oleum secum, prudẽtes ꝟo acceperũt oleũ in vasis suis cum lampadib. Et tandem ꝓcludit q fatuis clausa est ianua. nec sẽ intro misse ad nupcias: sed sole prudentes. Et q̃ patet q omnis aia fatua reputat ꝫ a chr̃o despicitur q̃ licz habet lampadem castitatis nõ tñ cuz debito oleo. Sed quid ꝓ oleũ designat nisi prudẽcia lucide opationis ꝫ diuine dilectiõis vt exponunt doctores F Unde notandũ q oleũ tres habet ꝓprietates prudentie bene ꝓuentes. Prima est luciditatis: qz oleum est lucidũ. Habet ḡ oleuz q̃ cũ castitate ꝓuidet lucida exempla sanctitatis ꝫ operis facere. Uñ Luc. xij. Sint lũbi vr̃i ꝑcincti. i. casti. ꝫ lucerne ardentes in manibus. i. operib exemplaribz. De q̃b idem chr̃us dicit. Luceat lux vra coz hoĩb vt videãt ꝫ glorificẽt ze. Scda est humilitatis: qz oleũ sz lucidũ facit nigredinem maculaz: in q̃ designat humilitas. sic debet hõ esse humilis q est castus. Uñ canit Nigra sum. ſ. ꝓ humilitatez. sz formosa ze. Amb. Decet vt q̃nto castioz ꝟgo tanto sit humlioz. Tertia est vncuositatis: in qua designatur deuotio: vt castꝰ homo occupet se prudenter deuote contemplationi. Unde. j. Coz. vij. Mulier innupta ꝫ ꝟgo cogitat quomõ placeat dõo. Debet ergo esse deuotus in passionis chr̃isti cogitatione. alioq̃n casta virgo torpens a bono operis deuotiõe ꝫ vanã gloriã querens: fatua reputat. vt patet. quia fatue reputat se placere deo ꝓ castitatẽ sine istis. Tertio chr̃istꝰ in sua sponsa. i. aia requirit castitatis integritatẽ. Nã sicut sponsus terrenꝰ amat in sponsa fidelitatẽ mentis ꝫ sanitatẽ corꝑis: ne. ſ. sit ceca vel claudа vel manca et hmõi. sic chr̃istꝰ dñs amat in chriana aia fidelitatẽ amoris: vt nulli alteri placere desideret nisi chr̃isto suo sponso. Augꝰ. Minus te dñe amat q̃ ꝓter te aliq̃d aliud amat qõ non ꝓter te amat. Uñ amatores delectabiliũ mundialiũ adulteri dicunt. Jac. iij. Adulteri nescit q amicicia huius mũdi. i. ioz dinata dilectio delectabiliũ huius mundi inimica est deo. quia vt Greg. air. Tanto quis a superno amore dissungit: quãto infra rius delectat. Itẽ cũ hoc chr̃istꝰ diligit integram castitatem. ſ. mentis ꝫ coꝝꝑis: ne. ſ. claudicet ex parte mentis in prauis cogitatiõib: aut ex parte coꝝꝑis in carnis cõcupiscẽtijs. vnde Hiero. cõtra Jouinianũ. Illa ꝟginitas hostia christi cuiꝰ nec mentẽ cogitatio: nec carnẽ libido maculauit. Idem ad Rusticũ monachũ Uenobis qꝫ quotiẽs cõcupiscimꝰ: totiens fornicamur. Dicit go sponsa christi anima serua re christo fidẽ. Quarto chr̃istus in sua sponsa amat virtutum decoꝛem tanq̃ diuitiarũ vberratẽ. quia vt Greg. dicit. Uere diuitie nõ sunt opes sed virtutes. Ideo Richard. Anima virtutibus plena sponsa dei est. ſ. ditissima ꝫ trinitatis cathedra ornatissima. B Sed hic questio occurrit. Qualiter pauꝛcula aia chriana possit diuitias tales habere vt possit chr̃o tanq̃ sponsa locuples placere: Ad hoc notandũ q diuitie mundiales adquirunt ꝑcipue quattuoꝛ modis. Sic a filio diuitie spũales. Primo ꝓ negociatione. hoc modo adquirit diuitias meritoꝝ ꝫ virtutũ: q̃ homo acceptis a deo bene vtꝰ ꝫ q̃die merita lucrat. Secundo adq̃runt diuitie mundiales cut homo fortis ieiunando: diues elemosinas dando: deuotꝰ oꝛãdo ze. De istis Lu. xx. Negociamini donec veniam. Nã ibi dicit q̃ seruus qui mnam tenuit repositã noluit negociari bñ opꝛando dãnatꝰ est. Secũdo adq̃runt diuitie per associationẽ. vt patet in mercatoribz ꝑfectatis ad questũ ꝫ feneratoribz. Isto mõ adq̃runt diuitias meritoꝝ homies per charitatẽ ad proximũ. Unde Greg. Pensent inuidi quãtũ bonum est charitas: que aliena bona sine nostro labore nostra facit. Tertio per laboꝛẽ. vt patet in seminatoribz. Isto modo adquirũt opa misericoꝛdie ercẽtes. ij. Coꝛ. ix. Qui parce seminat parce et metet. ꝫ q̃ seminat in bñdictiõib de bñdictiõib ꝫ metet vitã eternã. Aug. Nõ gaudebit in messe q̃ non laboꝛauit i semie. Quarto ꝓ inuẽtione. vt ꝓ bis q̃ inuenerũt thesauꝝ ꝫ effodiũt. Isto mõ adquirũt religionẽ intrãtes ꝫ ibi deo seruiẽtes: qui inuentũ thesaurum sanctitatis in sacra religione ne effodiunt remouendo vnam partẽ terre. scilꝫ

amorē diuitiarū p votū pauptatis.aliā partē.s. amorē delitiaꝝ carnaliū cȳcedo p votū castitatis.tertiā ptē.s.amorē bonoꝝ t dignitatū remouendo p votū obediētie būilis.t sic ptz. O ḡ chīa miser diligis diuitias terrenas q̄ false sunt:mendice t trālitorie:cur ḡ veras t marimas ac ppetuas diuitias negligis adq̄rere: Iste sunt ille diuitie de q̄bꝫ Aug. Aurū inq̄t habēs i arca diues es:deū aūt habēs i ꝓscia diues nō es:q.d.imo diuissim⁹ verac̄ est. Cōiuge.s. cōparādo deum t aurū:arcā t ꝓscientiā:nōne deꝰ pcellit aurū t cōfricta arcā: Sic ergo ꝛc.

Circa tertiū de gl̄iosa corona.s.q̄ remūerabit celo:q̄rit. Gl̄i corona gl̄ificabit chīus suas sponsas p castitatē obtinētia in celesti patria: Ad q̄ merito fm gradū castitatis. Sūt aūt vt Aug⁹. ait de ꝛiuga.bo.tres ꝓtinētie gradꝰ. vic̄ ꝓiugal: vidualis: virginalis. t fm hos debent eis varie corone ꝓmiorū. vt docet glo.er vbis saluatoris Mat.xiij. Primo nanq̄ ꝓiugalibꝫ dat corona aurea t insup fructꝰ tricesimꝰ. Scō viduis datur corona aurea felicior sil cū fructu sexagesimo: fructꝰ q̄ centesimꝰ: t cū hoc aureola virginalis. Sed iuxta hoc sufficiat istud. vnū inq̄rere: quō distinguūtur ista ꝓmia q̄ corone dicunt. quia vnū pōt indifferenter accipi p alio.s.corona p ꝓmio t ecōuerso. Nā ꝓmiū dr q̄ meritis debetur. corona aūt dr q̄ regie t regalis dignitatis gl̄ose. Tertio virginibꝫ dat corona triplex.s.aurea: ros. Ad q̄s centesimꝰ: t cū hoc aureola virginalis. Sed iuxta hoc sufficiat istud. vnū inq̄rere: quō distinguūtur ista ꝓmia q̄ corone dicunt. quia vnū pōt indifferenter accipi p alio.s.corona p ꝓmio t ecōuerso. Nā ꝓmiū dr q̄ meritis debetur. corona aūt dr q̄ regie t regalis dignitatis gl̄ose. Tertio virginibꝫ dat corona triplex.s.aurea: aurea t insup fructꝰ tricesimꝰ. Scō viduis datur corona aurea felicior sil cū fructu sexagesimo: fructꝰ q̄

Cõe De sctis virginibus vel mulieribus

Prio inquã ꝓpr angelicam societatẽ. Nã deꝰ ꝑmo oim creauit ygitatẽ i celo i ordie ãgeloꝝ qs oẽs ygies creauit z icõtaminatos spũs: z tãdez inr hoies creauit pmos pentes i ygitate qs angel' associauit i paradiso z associabit pfectꝰ in celo nec voluit q pmi pẽtes se carnalir coũscerẽt i paradiso q̃diu ibi fuerũt. vt ptz ex Gen. Licz autez se postea coũiussent si i statu innocẽtie pmãssent i paradiso, z thoꝰ fuisset ibi immaculatꝰ z sine erumna ac partꝰ sine dolore: vt ptz. ij. li. sniaꝝ. Ex q̃bus oĩb patz q deꝰ ygenitatẽ multũ amauit a pncipio mũdi: qz eã in sctitate angeloꝝ z pmoꝝ pẽtum pmo oim ꝓcreauit in celo z in paradiso: z per ipam ygenitatem hoies angel' assil'ant. Unde Ambr. sup Mat. dicit. Licet oẽs vtutes spũales sunt res angelice specialir tñ ygenal' castitas est angelica vtus. q bãc em singularir hoies angel' assimilant. Dec ille. Itẽ Hiero. Angel' sp cognata est ygenitas. In carne em pter carnẽ viuere nõ terrena vita est sed celestis zẽ. Deniqz cũ deus eq bñ potuisset hoiem creasse z angelos vicz pterq ygines: sed nõ fecit alir, sequit q iste status ygenalis sit optimꝰ in q fecit: qz vt Dionys. dr. Optimi ẽ optima facere. Scdo ꝓpr bñdictionis gratiositatem Nã singularir ygies bñdicũtur in celebritate nuptiaꝝ. E Et fm Tho. in iiij. di. xlij. nuptie secũde nõ bñdicunt qñ tã ex pte viri q mulier: vel saltẽ ex pte mulieris sũt secũde nuptie. Preterea dr q bñdicit bigamos debz ad sedẽ aplicam mitti: suspẽsus ab officio z bñficio: vt ptz extra de scõis nuptijs. ca. Uir aũt. Sz frat Ange. de Clauas. dr q cõiter doc. tenẽt cum Hostiẽ. ibidẽ q sacerdos bñdicẽs nõ ẽ suspensus ipo iure. sz suspẽdend. Deniqz ipa ygenitas habet bꝰ ꝑ priuilegio q singularir ygo ꝓsecrat ab epo ꝓpio. z sic velamen sacꝝ ei imponit. Illa autem q corrupta est nullo mõ ꝓsecranda est. vt pz xx. q. j. Deuotꝰ. Et. xxvj. di. Acutius. Et q̃uis fuerit violenter corrupta tñ ꝓsecrãda nõ ẽ. Licz em talis fm theol' aureolã habebit ygenũ manente ꝓposito: tñ nõ ꝓsecrat ideo. qz eccle nõ ꝓstat an ꝓsenserit vel ne. Dec fm frem Angelus Sed q̃d ꝓfert ygeni hmõi ꝓsecratio vel benedictio. Rñdet fm Tho. vbi sup. q in bñdictione z ꝓsecratione. s. ygenũ sicut z in vnctione regũ z epoꝝ gratia dat nisi assit impedimẽtũ ex pte suscipiẽtis ipius. Et idcirco ꝑ reuerẽtia hmõi bñdictiõis ꝓsulit. s. xxx. q. v. alir. q. s. ꝓiuges cũ bñdicẽtez istã acceperit eadẽ nocte i ygitate pmaneat. Nã ꝑ si seruat valet ad plis mltiplicationẽ deo dãre. D Sed forte dr. Eps ꝓsecrat ꝓsecratione digniori etiãsi eps nõ sit ygo. Quare q̃ femina nõ ꝓsecrat nisi sit ygo. Rñr q sctas ygenal' sctitatẽ significat. s. eccle triumphãtis vbi neqz nubent neqz nubent. z vbi nõ est macla neqz ruga. xxj. di. q̃uis. Sz eps significat eccl'az militatẽ vbi mixti sũt boni z mali. iõqz nõ ygo eps ꝓsecrat ꝓter significationem. Dec clare habent dist. xxvj. Actius in glo. Et sic patet. Tertio ꝓpr chũ z eius mris ꝓformitatẽ. qz ipe chus z sctã mr ei ygenitatẽ tenuerũt: vt oĩ deret qz castitas ꝑpue ygenalis valde placet deo. Prouer. xxij. Qui diligit corde mũdiciã bz amicũ regẽ. i. chm. Aug. q̃dulces sũt fructꝰ castitatis vt in eis singularir ꝓficiat deꝰ maiestatẽ: q pascat inr lilia. Can. ij. Inuit' signũ chus dns maioẽ familiaritatẽ ternã vita sua cũ ygibꝰ q̃ cũ alijs. Prio q ad mres quã ygine hic voluit. Scdo q ad ei sponsũ. i. Joseph: q z ygo fuit. vt dr Aug. li. de ciuita. dei. s. sacr illõ mrimoniũ claudicaret. ij ygo maria ygini Joseph desponsata fuit. Tertio q ad discipulos. qz ygine Joanne ꝑamauit z sibi matrem cõmẽdauit. Quarto q ad hospitalitatẽ. qz Martha apud quã sepi hospitabat z q ei ministrabat virgo fuit. Deniqz in celo ygines sequũtur ꝑmigo. cũ qz ierit: Apoc. xiiij. Quarto ꝓpter desponsationis dignitatẽ. qz ygines specialis sunt a chro desponsate z sic dignificate. ij. Cor. xj. Despondi vos vni viro vir. ca. exhibere chro. Uñ canit eccl'ia: q chus ẽ sponsus decoris ygenũ sponsis redditis ꝑmia. E De ista ygenũ dignitate si qras. quo chus ꝑ ceteris ygenitatẽ dignificasse oĩdit vel ꝓbat. Rñdet ꝑ Hiero. q dr. In oi seru z gradu ygenalis pudicicia obtinet ꝑ[illegible]. Notanter dr: in oi seru. qz cũ duo sint ne[illegible] in seculino chus dns: z in seru femineo bñ ygo maria tenẽt sup oĩs creaturas pncipatũ. Ite dicit in oi gradu. qz iter ꝓphetas z ꝓbas abel z ioannes baptista. q ore dñi iesu sũt cõmẽdati. Inter sctos trãslatos in paradisũ Helias ygo exstitit. z trãsfiguratiõi chri ꝑsens esse meruit. Inr apl'os z ꝑdicatores Paul. vndeiz Petrꝰ fuerit ꝑfectus ecclie: tamẽ Paul ygo plus oĩbꝰ per orbẽ laborauit z plures ꝙuerit. z ideo in sigillo papal' ad dexterã ꝓponit z Petrus ad sinistrã. Inr inter euãgelistas Joãnes. Inter septuaginta duos discipulos Lucas virgo. Inr martyres ꝓtomartyr Stephan z Laurẽs. Inter ꝓfessos Benedictus: Dominic: Fracisc: q oes ygies fuerũt. Inter sanctas feminas Katarina ygo. exstitit sctã ac ꝓmatũ tenẽt. vt Petrus: Augustin. z ideo in sctitate tenuerunt. Sz q̃d de luxuriosis: vtiqz ipi ꝓfudent z dãnabunt sub pncipe almodeo: q bz potestatẽ sup eos. vt patz Tob. vj. inter qs ꝓmus est Lamech: q̃z ignis sulphur z spũs procellarum eps calicis eoꝝ. Ideo Apoc. xxj. Fornicatoribꝰ pars erit in stagno ardẽti z sulphure zc. Uel q vtutes illis. Sed gaudiũ castis. qz vt Cipria. ait: castitas est regina vtutũ: possessio oĩum bonorum. tanta est excellẽtia huius vtutis. s. ygenitatis q nõ pot impari sed tm cõsuli. iuxta illd. i. Cor. vij. De virginibꝰ ꝓceptũ dñi non habeo. zc. filiũ autẽ do. Unde. xxxij. q. j. Integritas suaderi potest: imperari nõ potest dicit. Uirginitas suaderi

Quinto ꝓpter excellentẽ virtutẽ vel sctitatẽ q

rest res magis voti q̄ p̄cepti ē. Glo. Voti .i. volū tarie vouue. Nā scribit Eccl. xxvj. Dis p̄deratio nō est digna p̄nētis aie. Sexto p̄f felicitatē qz vt Amb. ait. xxxij. q. j. ca. Nuptie inquit terrā replent: ꝑ ginitas paradisū. Glo. Nō ideo hoc dicē q̄ sole ꝑgines saluarent. sed qz felicius z facilꝰ erūt ꝑpetuo cōtinētes. Item qz fructū centesimū z aureolā habebūt in felicitate beatitudinis. ḡ Septimo ꝓter gloriosissimo honore est honorificata fere oīm creaturaꝝ genera. naz primo angeli ipam honorāt frequēter visitādo: vt patz de beata virgine Maria z sancta catarina: de sācto nicolao z aliis ꝑginib innūeris q̄s angeli visitauerūt. Hiero. in ser. ō assūp. Bñ angelꝰ ad virginē misit. qz sp angelis cognata est virginitas Scdo a bonis boib: qz p̄caput sancti a p̄cipio mūdi eā amplexi sūt z tenuerūt: vt patz de Abel: de Helia z heliseo. de hieremia in vtero sanctificatio. de daniele. de ioanne baptista z aliis sanctis innumeris no. test. Tertio a cōmunib boib. Bñ Hiero. ꝓtra Jouinia. li. j. dic. Certe romanꝰ populꝰ quāto honore semp virgines habuerit hinc apparet q̄ ꝓsules z imperatores in curribꝰ triumphantes z ceteris dignitatis gradus eis de via cedere solitus erat. Nec ille. Quarto a demonib honorat. Nā demonū nomine asmodeꝰ occidit septē viros q̄ virginitatez sare turpi libidine fedare volebāt. Tob. iij. Item demon filiū ꝓfecti q̄ volebat sctē agnetis virginitatē corrūpe mor suffocauit. Itē in vitis pa. legit q̄ ioānes abbas sanctissimꝰ cū de q̄daz obsesso nō potuisset effugare demonē. aduēta cuiusdaz rusticī q̄ pari volūtate cū vxore virginitatē tenebant mox recessit. B Nimirū vt ōz i colla pa rū. Maioz est virtꝰ castitatē tenere q̄z demones expellere. z ideo diabolꝰ reuereat z fugit a ꝓfecta castitate z ꝑginitate. Quito honorat ab elemētis z a celestib vt ptz i chr̄i natiuitate vbi legit q̄ oīa genera creaturaꝝ etiā i sensibiliū z celestiū miracu lo in eis factis ꝑginitatē chr̄i z eiꝰ matris ꝓtestā do honorauerūt. Nam z ꝓpter hoc vt dicit Hiero. ōes p̄ mundū vicio ꝓtra naturā laborātes subito tempti sunt. Sexto honorat a ferocissimis bestijs z animalib. Nā vt dicit Hiero. Leones ferocissimi defensare compti sūt castos ab hosti bus vt scribit de malcho monacho. Itē elephantes custodiunt castos a draconibus in deserto. Sz vnicornes amāt castas virgines vt patz lib. naturaliū. Ad p̄dicta dicit Damas. lib. iij. ca. xvj. Quis celos clausit: q̄s mortuos suscitauit: q̄s ignē extinxit. nōne virgo helias. tres pueri nōne potētiores igne sūt effecti in virginitate: nō ne daniel virginitatē diligēs dentes feraꝝ euasit Septimo honorat super omnia ab ipo chr̄o in sc̄a matre eius. O ergo q̄ stultus qui virginitatē vel castitatem ꝙpendit z perdit.

Circa secundum simul quoq̄ agēdo z circa tertium scz de merito z p̄mio virginitatis. Tū causa breuioris cōpendij. Tum qz meritū simul z p̄miū correspondent sm docto. queritur hic. quales virgines z qualib modis possint ꝓmereri aureolam felicissimā virginitatis. Ad q̄ respondet sm docto. recolligēdo ex. iij. li. di. xxxij. p̄cipue aūt sm Richardū Abo. Aureo. z cōcor. alios. q̄ virgines possunt distingui q̄ ad hoc in differentia septuplici. Prime sūt ꝑginis a natiuitate quia quilibz nascit virgo integra carne. z hoc nō est ꝑtus. sed improprie tales dicunt virgines. qz habēt rem materiale in virginitate. i. integritatez carnis imunē ab experientia venereorum tales q̄ nō habētes id q̄ est formale in virginitate. i. ꝓpositū seruādi bmōi integritatē ꝓter deum nō merent aureolā. Un Aug⁹. li. de ꝑginib ōr. Nec nos in ꝑginib laudam⁹ nec p̄dicam⁹ q̄ virgines sunt. sed de ꝺ q̄ deo dicate sunt z pia cōtinētia virginitatē seruāt. Nec ille. Un pueri post baptismū decedētes licz saluent z sint ꝑgines nō aureolā virginitatis nō habebūt qz ꝓpter ea q̄ insunt nobis a natura nec laudamur nec vituperamur nec vt sic meremur nec demeremur. vt patz per ꝑm. ij. ethicoz. z. j. metaꝑ. Secūde virgines sunt nomine solo z nō carne nec mente vt deu sunt plurime que habitum virginalem exterius deferunt. nec tñ vere virgines sunt. Tales si vere penitēt saluari possunt. si nō penitēt dānabuntur. de quibus Matth. xxiij. Ue vobis ypocrite qui estis similes sepulcris dealbatis que foris apparent speciosa. intus autem sunt plena oīni spuracia. Tales aūt etiāsi per penitentiam saluent nunq̄ aureolam virginitatis habebunt eo q̄ carne z mente sunt corrupte. Unde Hiero. xxxij. q. v. Si paulus. dicit. Audacter dicam cuz omnia possit deus suscitare virginem nō potest post ruinam. valet quidem liberare de pena scz dānationis: sz nō valet coronare corruptā. Nec ille. Nam sm ꝑm ij. ꝑiber. deus nō pōt p̄terita facere nō p̄terita. quia implicat contradictionē. sic corruptā facere nō potest nō corruptaz quo ad coronā. Unde Amb. Virgo eras. q̄riens dico eras: totiens ingemisce. qz thesaurū irrecuperabilē amisisti. Tertie sunt virgines volūtate z carne sz ꝓpte ꝓponentes tandē nubere matrimonij lege. z tales etiā non dicunt ꝓpriissime virgines. qz Aug. lib. de nup. diffinit virginitatem dicit. Virginitas est in carne corruptibili in corruptiōis perpetue meditatio. id est q̄ ego debet hoc habere in ꝓposito q̄ in virginitate ꝑseueret perpetuo. Un talis virgo si in virginitate cuz tali ꝓposito decedat nō habēs ꝓpositū continēdi ꝑpetuo sz ꝓpositum nubendi. s. si supuiueret: aureolam non habebit virginitatis tñ bñ habebit speciale gaudiū ꝓ incorruptione. puta fructum centesimū. Sz q̄rit vtrū de essentia virginitatis ꝓ aureola ꝙsequēda: necessariū sit votuz

z

De sctis virginibus vel mulieribus

perpetuo obligandi. Respondet ꝑm Anto. Flor. iij. par. sūme. n. ij. q nō est de necessitate vouere: sed est de perfectiōe. quia desponsata christo per votum pfectior est. Nec necesse est in virginitate votuz solēne sicut in religione. Sufficat ergo virginī firmū ꝓpositum perpetuo continendi etiam sine voto. Nec predicta diffinitio ab Augustino data sonat de voto: sz de meditatiōe. i. ꝓposito cōtinendi perpetuo. Quarte virgines sunt carne tm̄: sed mente corrupte. Nam Chrys. xxxij. q. v. Sicut em̄. dicit. Multi corpe quidem castitati student. adulterium aūt voluntate cōmittūt cum dñs dicat. Qui viderit mulierem ad concupiscendum eā iam mechatus est in corde suo. Nec ille. Sed z Piero. dicit. Quid prodest habere carnē virgineam siquis mēte nupserit. Unde talis etiā virgo aureolam non habebit: cum nō habeat in anima ꝓpositū cōtinendi: sed libenter peccaret si posset sine verecundia opportunitate occurrente. Proinde ꝑm Antoninū vbi supra. Eunuchi vel frigidi si intenderent experiri delectationez si possent: nō habebūt aureolam virginitatis: sed si firmiter intendūt ab huiusmodi abstinere: etiamsi possent experiri: sic habebunt aureolam. Hinc Isidorus de sūmo bono dic̄. Virgo carne z nō mente nullū premiū habet in repromissione. q̄d prodest corpus habere castum z mentem in lupanar conuerti. Attamen consolatio est talibus virginibus sola mala volūtate corruptis z integra carne manētib. quia possunt recupare aureolam ꝑ veram penitentiā cuz ꝓposito de cetero ꝓtinēdi perpetuo. Unde Guilb. in apparatu. titulo de bigamis dicit. q illa q̄ vadit ad corruptorem: nec ꝓsequitur corruptionē. si peniteat z ꝓpositum assumit de cetero continendi: non fraudabitur aureola. similiter z illa que consensit in carnalem copulam: nec tamen est a viro cognita.

Quinte sunt virgines animo sed non carne: vt patet in his que per violentiā corrumpūtur. De istis Amb. libro de virginibus. Non potest caro corrumpi sine mentis consensu. Unde sancta Lucia dixit Paschasio. Si iuitā me corruperis merces mihi duplicabit ad coronā. Non em̄ inquinat corpus nisi de consensu mentis. hoc aūt non est intelligendū q talis duas aureolas habeat: sed sic q pro castitate mentis cōseruata aureolam habebit: etiamsi talis violenter oppressa conciperet prolem: non perdit aureolam: z cum hoc habebit aliam mercedem pro iniuria passa.

¶ Sexte sunt virgines inuite quidem pollute: sed postea de pollutione contente. Et de talib frater Angelus dicit: q recupare possunt aureolam per penitentiā continēdi de cetero. quia nec ante pollutionem nec in ipsa interuenit volūtas sed tm̄modo post est secutus consensus. Idē dicit de illis qui in somnis vel in ebrietate corrumpunt: sz q non amittunt aureolam: vt etiam dicit sanctus Thomas. nisi hac intentiōe iuerit q̄s dormitū vel se inebriauerit. q si post sit pentus amittit: sed per penitentiaz recuperat. Similiter de amentib z de illis qui non sunt dolicapaces aliquid carnale cōmittēres. q non perdunt aureolam. Nec sufficiant in p̄dicatione. Non em̄ licz de talibus exp̄esse plurima loqui publice. Sed hec idcirco inserui vt sicz in aliquo tali offendit. ꝓterea nō paruipendat tenere castitatem: sed firmum animū resumat ad obseruandum eo q in pluribus casibus poterit recupare per penitentiam virginitatis cozonam. Septime sunt virgines mente simul z corpore tota vita sua mundissime. z talibus debeť aureola pro excellēti virtute super carnem. Talis fuit hec sancta de q̄ celebramus Rogemus ergo dōm iesum vt per eius merita det gratiam nobis.

De sanctis virginib cōmunis: seriz de sanctis mulieribus. Sermo q̄rtus euāgelii ꝓsequendo.

Simile est regnū

celoz decez vginib que accipientes lampades suas: exierūt obuiā sponso Matth. xxv. z in euangelio. ¶ Jeremias z thema ex eodem euangelio. Venit sponsus z parate erant intrauerūt cum eo ad nuptias. Ve si vis singulariter pro vna accipe thema. Dic est. virgo sapiens quā dominus vigilantem inuenit. Verba sūt ecclesie accepta ex ipo euāgelio. Matthei. xxv. quod hodie legit. Saluator noster christus parabolam hanc de virginibus oranti bus sponso z intrantibus ad nuptias proposuit cōtra iudeos z contra omnes malos christianos qui non sunt digni intrare ad conuiuiū celestiū nuptiarū z gaudioz. z etiam ad instructionem fidelium z bonoz christianoz vt per eam discant quō digni habeant ad intrandū celeste cōuiuiū. Idcirco Aug⁹. in sermone dicit. Intelligimus charissimi ad omnes nos. id est vniuersaliter omnimodo ecclesiam istam parabolam pertinere nō ad solas propositas sz eas que ꝓxia z excellentiori scitate in ecclesia virgines nominant nec ad solas plebes sed ꝓsus ad oēs. Dec ille. Ergo vt oēs doceamur ad salutez audiamus diligenter dm̄ quō nobis in exemplum propositit decem vgines quarum quinq fuerunt prudentes z iste vigilantes ac parate intrauerūt ad nuptias. Quinq autem erant fatue que ecclesie sunt. Dicit ergo. Simile est regnuz celoz decem virginib z̄c. In quo sacro euāgelio tria papam docet christus in mysterio.

Primo cōmendat in generali castitatē dicens Simile est regnū celoz decē virginib.

Secūdo reprobat in speciali vginū fatuitatem ibi. Quinq fatue.

Tertio laudat ꝓ salutari exemplo virginū sapientiam in prudentib.

¶ Circa primum de castitatis cōmendatione

ste p ꝓductione q̄ bñdictus ihesus i hoc euãgelio multũ cõmendat sanctã castitatẽ ꝓ nostre salutis cõmodo. Et hoc facit ꝑcipue tripliciter.

Primo eã regno celoꝝ cõparando.

Secũdo eã numero ꝑfectoꝝ designando.

Tertio eã noie sponse honorãdo

Primo cõmendat compando castitatem regno celorum dicens. Simile est regnũ celoꝝ decem virginibꝫ. quinq̄ ꝓdentes ꝛc. Quare castitas compat regno celoꝝ. Ad q̄ assidem ꝓpter amoꝛosaꝫ amenitatẽ. q̄ celũ est locus amenus ꝛ pulcerrimus in quo deus habitat ꝓ gloriã. Hic anima casta ꝛ coꝛpꝰ est habitaculuꝫ deo gratissimũ. Unde. j. Coꝛ. iij. Nescitis quia templũ dei estis vos ꝛ spũssanctus habitat i vobis. Siquis aũt templũ dei violauerit: id est fornicationi exponẽdo: disperdet illuꝫ dñs ꝛc. Et ipe deus multũ delectat in ania casta plus q̄ in celo. Aug. O q̄ dulces sunt fructus castitatis: nã singulariter reficitur in eis dominus maiestatis qui pascit inter lilia castitatis. Secundo ꝓpter nil coinq̄natũ intrabit in illud Apoc. xxj. Sic castitas debet esse incontaminate puritatis tam in anima q̄ in coꝛpe. j. Coꝛ. vij. ca. Mulier innupta ꝛ virgo cogitat que dñi sunt quõ placeat deo vt sit sancta coꝛpoꝛe ꝛ spiritu. Hinc etiam Sap. vi. O q̄ pulcra est casta generatio cum claritate ſcz sapie ꝛ puritatis ſcz ab omni inq̄namẽto peccati. Un Aug⁹. de vita cristiana. Quo sublimioꝛ est gloria ſcz castitatis eo debꝫ maioꝛ esse cura in custodia a peccatis. Nã qui castus est i se abstinendo a peccatis carnalibꝫ: non tamen custodit nec cauet a peccatis: similem castitatem habꝫ sic demones qui a carnalibꝫ abstinẽt: sed vicijs spiritualibꝫ ſcz superbia: inuidia: odio: ira sunt pleni. tales ergo nõ amat deus. Unde Hugo lib. de bono conscientie. dicit. Deus qui amatoꝛ est mũdi cordis pollutũ peccatis nõ põt amare. Tertio ꝓpter dignitatẽ. q̄ sicut celũ inter creaturas coꝛporeas est dignissima ꝛ supeleuata creatura vbi sunt dignissime creature ſcz angelice: ꝛ ipe deus omniũ ꝛc. Propter q̄ celũ dicit a celando. quia celat nobis beatos spũs. ¶ Sic castitas est virtus dignissima cuiꝰ dignitas in tribus attẽdi tur. Primo quia a solo deo datur speciali dono eius. Sap. viij. Non possum esse continens nisi deus dederit. Aug. Dñe continentiam iubes. da qd iubes ꝛ iube qd vis. Secũdo in hoc q̄ paucis datur ꝛ ideo rara ꝛ preciosa virtus estimatur. Nam fm prouerbiũ cõmune. Nõ rarũ carũ vile. Tertio quia ꝓ solo deo datur ꝛ ideo rara ꝛ preciosa virtus estimatur. Nam fm prouerbiũ cõmune. Nõ rarũ carũ vile. Ingimus. dicit. qd̄ pulegiũ apud Indos pipere preciosius est quia rarius. Sed de castitatis raritate testat chꝛs Matth. xix. Non omnes capiũt verbũ hoc. ꝛ loquitur de castitate. quia pauci sũt coꝛpoꝛe ꝛ mente casti vt deberent. Tertio in hoc q̄ multũ appciat. ꝛ ꝓmo sup oẽm mũdi rem ꝑciosam Eccli. xxvj. Dis ponderatio nõ est digna ꝓtinẽtis anime. Secũdo qõ maius est sup hũana naturã. quia vt Amb. libꝛo de ꝛginitate dicit. Supgreditur inquit virginitas conditionez humane nature p quã homines angelis assimilant. Tertio qõ maximũ est sup angelicã victoriam. quia vt Glos. j. Coꝛ. vij. dicit. Maioꝛ est victoria ꝛginũ q̄ angeloꝝ. Angeli eñ sine carne viuunt. ꝛgines in carne triũphant. Nam ꝛ virginibꝫ debet fructꝰ ꝛ etiã aureola que sunt ꝑciosissima in celo: sed hec ꝓmia nõ dabunt angelis. Sequit g̃ q̄ castitas dignitatẽ habeat ꝓmittatis diuine Sap. vj. Incoꝛruptio facit ꝓximũ deo.

Quarto ꝓpter eternitatẽ. quia celũ est ꝑpetuo stabile. Sic castitas eternaliter stabit i celesti beatitudine: vbi neq̄ nubent neq̄ nubentur: sed erũt sicut angeli dei perpetuo: christo teste Mat. xxij. Merito ergo castitas cõparatur regno celorum. Scdo christus cõmendat in hoc euãgelio castitatem per numerum perfectionis. quia decem virginibus assimilat. ¶ Unde hic quẽritur. Quare dicere voluit chꝛs similando castitatem decem virginibꝫ ꝛ non pluribꝫ vel paucioribus. Ad hoc rñdet fm Tyrã ꝛ doctoꝛes quia denarius est ꝓmus digitus vel limes numeroꝝ. vnde ꝛ numeri sequentes cõponunt ex denario pluries sumpto vel aliqua parte eius: vt ptz: q̄ viginti sunt bis decem. triginta ter decez. ꝛ sic de alijs. ꝛ vndecim sũt decẽ ꝛ vnũ. ꝛ sic de alijs ꝓsequenter. ꝛ ideo denarius bene significat vniuersitatez. Sed qm̃ chꝛs in ista ꝑabola voluit significare vniuersitatem chꝛiane eccl'ie vt supra dictũ est. ergo sub numero denario castitatez commẽdauit omnibꝫ pro documento ꝑfectionis. Item alia ratio est. q̄ ꝑ numeruꝫ denariũ significãtur decẽ ꝓcepta sine quibꝫ nullus intrat in regnuꝫ celorum. Matth. xix. Si vis ad vitã ingredi serua mãdata. Sed adhuc q̄ritur. Quare dixit regnum celoruꝫ simile decem virginibꝫ. nõ dixit viduis aut ꝓiugatis: cũ tñ oẽs vniuersaliter signi ficauit. Rñdet q̄ ad significandũ integritatem fidei: ꝓtinẽtieq̄ ab omnibꝫ illicitis actibus. quia virgines sunt integre carne ꝛ ꝓtinentia: vt ꝑ hoc doceat quia chꝛiani debent esse saltem fide integri omnes. ꝛ ab illicitis actibꝫ viciosis continentes. id est ab omnibꝫ peccatis mortalibꝫ. Unde Aug⁹. in sermone. Qui abstinet se ab illicito visu: auditu: gustu odoratu: tactu: ꝓpter ipsam integritatem fidei: ꝛginis nomen accepit. Sz ad huc querit: Quare ibi posuit christus duplicem numerũ quinariũ di. Quinq̄ aũt ex eis erant fatue: ꝛ quinq̄ ꝓdentes ꝛc. Respondet q̄ ad designandũ duplicem sexum in eccl'ia: qui omnes debent esse cõtinentes fm gradũ sue continentie sz vel ꝛginalem vel cõiugalem vel viduale: aliqñ nõ veniũt ad celestes nuptias. Unde Eph̃. v. Hoc scitote q̄ omnis fornicatoꝛ aut imundus

nō habet hereditatē in regno chī z dei. Sed q̄re dicit quasdam fatuas: quasdaz prudentes. Respondet Orige. quia in sancta ecclesia quidā credunt z iuste viuunt z hi prudētes sunt. quia vitant futura mala perpetue dānationis. Seneca. Prudētie actus est precauere futura mala. Alij autē sunt qui recte ꝓfitent fidem sed iuste nō viuūt: nec agūt opa ad salutē. z ideo fatue dānant quia vt dicit Jaco. ij. Fides mortua est in seipa sine opibus zc. Tertio christus cōmendat castitatem sponsam nominando quod est maximi bonoris z gratie cum dicit. Venit sponsus z q̄ zc. Nam magnū esset dicere seruā vel ancillam Nunc autē quid maius z mirabilius q̄ sūmus deus imense maiestatis pauperculā aiam castam vocet tāhonorabilissimo nomie scz sponsam regis regum christi: cum sit christus infinite nobilitatis: formositatis: potestatis z omnis bonitatis: sed anima miserrime qualitatis z infirmitatis vtpote peccatrix. Unde Bernā. super Cant. dicit. Quis digne pensare poterit quanto affectu nos diligit deus vt animā sponsam vocet. O anima mea vnde tibi hec gratia vt dicaris dei sponsa. Nec ille. Esto ergo casta.

¶ Circa secundū de reprobatione fatuarū virginū tres questiones sunt inq̄rende.

Prima de earū fatuitate.

Secūa de christianoꝝ p eas figuralitate.

Tertia de signata p oleū charitate.

Prima questio est. vnde iste quinq; virgines ꝓbant fore fatue. Ad qō rndet q̄ ex ipō euāgelio clare ꝓbant fore fatue. Et hoc q̄ntupliciter ostendi potest. Primo quia necessaria salutis nō sumpserunt: qō notat cum dicit. Fatue autē acceptis lāpadibꝫ scz castitatis: nō sumpserūt oleū secuz scz charitatis. Nam vt dicit Ambro. Ingratuz est spiritui sancto neglecto eo ad qō quis tenet facere ea ad que nō tenet. z ideo fatuū est relinquere ea que sunt charitatis scz p̄ceptoꝝ dñi obseruantiam z veram penitentiā ac ecclesie obedientiam vt quis ꝓpriam sequat voluntatē solū de castitate confidens. Secūdo quia aliorꝝ merita mēdicauerūt scz post mortē qō in vita nō fecerunt di. Date nobis de oleo vio zc. Cū dicat Aug. q̄ vir vnicuiq; sua sibi sufficiūt merita. Ideo subdit respōsio. Ne forte nō sufficiat nobis z vobis. Tertio quia operari voluerūt quādo nō potuerunt scz post mortē. Unde dicit. Dum aūt irent emere z hoc postq̄ dormierāt scz in morte. Propter hoc scribit Apoc. x. Tempus vltra nō erit: scz meritorū. z ideo fatuū est differre opera post mortem. Quarto quia tarde venerūt. Unde dicit. Nouissime venerūt z relique virgines zc. id est quādo iā porta clausa fuit: hoc est sententia firmata. Unū fatuū est expectare extremā mortis horam. quia vt magister in. iiij. dist. xx. dicit. Difficile est vt cūc vera sit penitētia quādo sera venit: quando cruciatus mēbra ligat z dolor sensuū oppримit: vt cūc vix valeat cogitare. Quinto quia aperiri sibi nuā ꝓsumūt cū nō meruerunt. qō est fatuū: quia vt Grego. dicit. Sine meritis sperare vicz celestia nō est spes sz ꝓsumptio scz fatua. Ecce ergo quāta fuerūt iste. beu q̄ multi nunc sunt tales chīstiani qui suo modo excludentur a celo.

Secūda questio ergo est. quales christiani figurant q̄ has virgines fatuas. Respondetur q̄ oēs illi qui sensuuz delitijs z appetitui illicito se vicijs se dederūt: vt dicit Orige. z etiā Aug. Proq̄ sciendū q̄ potissime q̄nq; sunt genera fatuoꝝ z reprobandoꝝ christianoꝝ. Primi cū fatui sunt q̄ alioꝝ excessus respicūt z sep alioꝝ malis ciam excusare volūt. De talibꝫ bene dicit Eccl. xxj. Stultus a fenestra respicit in domū. i. primi aspectu. Tendendo alienā vitā. Jō Seneca. Proprius est stultitie alienā vitam cernere: suāq; obliuisci. Talis reuera sunt stultiores asinis. quia si asinus videt alīū asinū cadentē in lutū circūit z nō sequitur. Isti aūt chīstiani fatui q̄ candez vitā sequūt malo diceñ. Ille sacerdos vel religiosus sic facit cur nō ego: vel ecce mīti sic viuūt. q̄ z ego sic zc. Cōtra quos Greg. Non minus ardet q̄ cū malis ardet. Secūdi fatui sunt q̄ bona opera faciūt sed bona intētione nō agūt. Nam fatuus est q̄ laborē impendit in eo quo scit nullā mercedē adq̄rere sed potius tormentoꝝ stipendia. et hoc adq̄rere. sic in ꝓposito. Unde Grego. Qui recte intentionē in opere nō tenēt totū opus amittit z penas adquirūt. Idem. Ecce redēptoris vocem virgines z oēs virgines dicūt: z tamē intra dam dū de virginitate sua gloriā foris exp̄unt beatitudinis ianuā non oēs recepit. q̄ exp quidam vasis suis oleū habere noluerūt: z sic a celo ex cluse sunt vt fatue. Tertij fatui sunt chīstiani q̄ credūt in chīm: sed operibꝫ malis ꝓtradicūt. Nā tales stultiores reputant q̄ demones: q̄ vt dicit Jaco. ij. credūt z ꝓtremiscūt. Isti aūt fatui credūt z nō ꝓtremiscūt dei iudiciū: vt dicit Aug. Proinde Greg. Sicut inquit lampas sine oleo fetet z nō lucet: sic fides sine operibꝫ deo non placet.

Quarti sunt qui diuturnā vitā sperāt z contigi vel de malis penitere differūt. Unde Seneca. Stultus est q̄ querit vt diu viuat cuz hoc ignorat z non curat vt bene viuat. Talis fatuus fuit ille diues q̄ dixit. Anīa mea requiescat comede bibe: habes mīta bona reposita in annos plimos Cui dixit dñs. Stulte hac nocte repetent aiam tuā a te: z que congregasti cuius erunt. Luc. xij. Ecce eum stultum noiauit. Un Aug lib. de verbis dñi dicit. Qui in vno peccato mortali obdormit audacior est: z sic stultior. q̄ qui cum septem hostibꝫ de morte sua adinuicē obligatis cōligit. Et sic pater. Quinti sunt qui exercitāt se in operibꝫ bonis z extra charitatez viuūt. quia tales tamstulti sunt q̄ sua offerunt deo in bonis operibꝫ expendendo z seipos dant diabolo. z sic perdunt se z oia sua. Jdeoq; Hilarius super Job.

Frustra est omnis operatio nisi assit vera dei dilectio: hoc est eius mandatorū obseruatio. Nam iste virgines fatue dicunt que castitatē habentes tanq̄ lapidē operis: nō habuerūt oleum charitatis signat̄ per oleum. Respondet̄ q̄ ꝓpter plures oleū ꝓprietates charitati ꝙueniētes. Nam ſm Plinū. Oleum primo ardet fortiter accensum. sic charitas ardet in corde ignito amore. Secūdo cibi est cōdimentū, sic charitas sapida reddit bona opera. Unde dicit Bern̄. Ubi est amor ibi nō est labor ſz sapor. Tertio dolorē est lenitiuū sic vt ait Aug⁹. Omnia grauia facit leuia charitas. Quarto emūdatiuū est rubiginū: sic vt dicit Grego. in omel. super Luc. vij. Tanto plus rubigo peccati consumit̄: quanto plus mens boīs charitate accendit̄. Quinto fluit ex fructu arboris sic charitas fluit abundantius ab arbore crucis christi. Damas. Quid magis ad charitatē accendit̄ q̄ deus filio suo nō pepercit: sed p nobis illum tradidit. O ergo homo christiane disce dilige deum vt habeas charitat̄ oleum: alioq̄n in iudicio dicet̄ tibi z alijs ꝙsimilibꝫ. Ite ad vendentes z quinq̄ ꝓdentes. in q̄ paterer ostendit esse poterunt: z sic reprobaberis cuz fatuis vir ginib⁹ a christo dicente. Amen dico vobis nescio vos: ac a celo excluderis.

Circa tertū de ꝓdentia virginū laude digna querit̄. qualib⁹ signis cognoscunt̄ boies cadit z celo excludēdi: an cuz ꝓdentib⁹ acceptan tur in sua castitate. Ad q̄ respondet̄ q̄ chr̄s dn̄s in euangelio: discernendo dixit q̄nq̄ fatuas vir gines z quinq̄ ꝓdentes. in q̄ patēter ostendit q̄ quinq̄ sūt defectus vel vicia per que castitas tanq̄ fatua a deo reprobat̄: ac p ꝓtrariū quinq̄ sunt virtutes que faciunt eam multū amabilem deo z acceptam. Unde hec signa notent coniugati vidue z virgines vt deo sciant p castitatem placere. Primus defectus q̄ facit castitatem deo displicere est superbia. Contra hoc ḡ primū signū acceptāda est būilitas ꝓfunda. Unde Aug. Nō solū p̄dicāda est virginitas vt ament: sed etiā mendacia ne inflet. Naz superba virginitas ꝓstibulū est diaboli. Idez Audeo dicere q̄ nec est cadere vt in eo in quo extolluntur humilient: q̄ plus expedit virginē nō esse q̄z de virginitate ꝓfoiescere i. superbire. Bern̄. Audeo dicere q̄ nec virginitas Marie deo placuisset sine humilitate. In huius signum dicit christus q̄ iste virgines aptauerūt suas lāpades. Lāpas aūt est fragilis vipote vitrea vel testea. in hoc docet̄ q̄ deber virgo vel castus bō recognoscere suaz fragilitatē ne superbiat de castitate. q̄ facile perdit̄ nisi a deo ser uet̄ ꝓpter humilitatē boīs. Secūdus defect⁹ ꝓpriscētia. s. delitiosa. Contra q̄ō est secundū signū aspera vita in ꝓdētia castitatis p̄cipue vir ginea. Naz ōr Bern̄. q̄ periclitat̄ castitas in delitijs. Quo ꝫra apl's. j. Cor. ix. ōr. Castigo corp⁹ meū z in seruitutē redigo: ne forte cū alijs p̄dicauero ipe reprob⁹ efficiar. Tertius defect⁹. s. castitat̄ est ocij desidia. Contra ō est tertiū signū labꝛis vigilātia. Bern̄. Dim cogitationū malaꝛ z tentationū initiū est ocium. Quo contra Hiero. ad Rusti. mona. ōr. Semp aliq̄d facito vt te diabol⁹ sp inueniat occupatū. s. vt nō tentet contra castitatem. Propter tales desides castos seu etiā ỽgines dicit̄ in euāgelio q̄ dormierūt oēs z dormitauerūt: z interim spōsus venit. q̄si dicere tur q̄ non deberent casti dormire in delitijs: nec dormitare i ocio. qz interim christus venit ad iudiciū mortis. Quart⁹ defectus cōuersatio dissoluta. Sed cōtra hoc est signū q̄rtū: caute vitationis fuga. Ideo Hiero. dicit q̄ vir z mulier scz ꝙuersantes: ignis z palea: diabol⁹ autē insufflare nō cessat vt ardeāt. Uñ ꝫra hoc valet signum q̄ scz hō sit deuotus z spūalis vitās ꝙsortia mulierū z ecōuerso. Uñ Aug. Breuis semp sermo z asper cum mulieribus est habendus vt consortia fugiant̄ In hui⁹ signū dicit̄ in euangelio q̄ fatue ỽgines fuerūt in vna societate: ꝓdentes in alia. Quitus est indeuotio i ꝓplatiōe diuīa. Contra hoc est q̄ntū signū inflāmate deuotionis in diuīe charitatis feruētia. z ō significat̄ q̄ oleuz in lampade ardeñ. Unde Bern̄. in epistol'. Castitas sine charitate lampas est sine oleo. subtrahe oleum lāpas nō lucet: tolle charitatem castitas deo nō placet. Hec ille. O ergo omnes casti siue virgines siue vidue aut cōiugati: hec oīa considerañ. discite chr̄o placere. z vt dei amore feruentis passionē christi sepe recogitare: vt gr̄am a chr̄isto maiorē obtinere valeatis in p̄senti z tandem gloriam in futuro Amen.

De sanctis mulieribꝫ viduis Sermo cōis.

Uiduas honora que vere vidue sunt. j. Timo. v. Ites aliud thema. Uidua eius bñdicens benedicam. Ps. cxxj. Item aliud. Uidua eligatur in bonis opib⁹ testimonij habēs. s. Timo. v

Merito sancte vidue honorabiles sunt in ecclesia z a deo specialit̄ benedicte ac electe. quia nō parua imo magna virt⁹ est viduitatē bene seruare. Unde Amb. li. de virgi. Prope modū nō inferioris virtutis est a ꝙiugio abstinere. s. in viduitate quā aliq̄ndo delectauerit q̄z ꝙiugalia delectaméta nescire. Uirginitas em̄ facilior est i eo q̄ carnis incētiua nō nouit. Uiduitas autē solliciticr est. i. tentationes plus patit: eo q̄ ꝓteritas animus recolit voluptates. Uñ patz q̄ maxime ỽtutis est ꝓtinētia vidualis: z p ꝙs multuz honoranda z cōmēdabilis. p tali quoq̄ carnis victoria a deo speciali gratia z tandem gl'ia benedicenda. sicut patet exēplariter in ista sancta vidua cui⁹ hodie festū colimus: q̄ p castitatē magnam

De sctis mulieribus viduis

gram z gliam ꝓsecuta est a deo z sancta ecclesia Ad honorem ergo ipsius assumunt̄ p̄missa verba ꝓ nostra edificatione z instructione: vbi dicit. Viduas honora ꝛc. Juxta que verba tria mysteria notabimus ꝓ sermone isto.

Primo de viduitat̄ statu honorabili: ibi. Viduas honora.

Scō de sctitat̄ signo ꝓbabili: ibi. Que vere

Tertio de castitatis merito cōmenda/ (sunt bili: ibi. Vidue.

Circa primuz de honore viduitatis alique questiones occurrūt ptractande ꝓ nostra instructione. Prima questio est: q̄lem honorē vidue debeant amare. Ad qō rñdet ꝙ honor est triplex Unus est mūdialis. Alius est diuine imaginis. Tertius est celice beatitudinis. Primꝰ honor ſcz mūdialis ē cōtemnēdus omni homini christiano z despiciendus. quia est vanus eo ꝙ est sine fructu transitiuus. Patz in Alexandro magno. in Nerone rege. z in consimilibꝫ impatoribꝫ qui eternal'r dānati de magno honore ad pessimā cōfusionē. ſcz infernalē puenerūt: eo ꝙ fidē z veraz charitatē dei nō habuerūt in vita nec peccata caluerūt. De talibꝫ scribit Sap̄. v. ꝙ in inferno turbabunt timore horribili penitētiā ageñ. z dicen. Quid ꝓfuit nobis superbia: aut diuitiaꝝ iactātia q̄d ꝓtulit nobis: trāsierūt oia velut vmbra. Itez quia talis honor nedū est vanus: ſz z pene infernalis augmentatiuus. iuxta illud Sap̄. vj. Potentes potenter tormenta patient̄. Et Apoc. xviij Quantū se gl'ificauit z in delitijs fuit: tantū da. illi tormētū ꝛc. Secūdus honor ē diuinal' imaginis. z iste est sollicite ꝓseruādus ne pdat̄. De q̄ Pō. Nō cū in honore esset nō intellexit: compatus est iumentis insipientibꝫ z similis factus est illis. ſ. ꝓ peccatū. Un̄ Rich. de mystico somno ōr Nullus honor maior: nullū decus admirabilioꝫ q̄z esse ad imaginē dei z similitudinē. Hūc itaqz honorē valde diligēter debemus custodire. Sicut eñ hō nobilis z sapiēs bullam vel l'ram donatoriā ꝓ quā ꝓsequi pōt vnuz magnū comitatū vel dominiū castroꝝ z possessionū diligēter ꝓseruat: sic nos debemus imaginē dei in aia nr̄a scriptā ꝓ quā celeste regnū habebimus diligentius ꝓseruare. ℂ Sed qualiter possit hō istū honorē aie sue ꝓseruare i suo statu honorabili. Notandū ꝙ tripl'r. Primo ei dominiū sup carne p̄stando. qz sicut cōfusio est dñe ancillā sibi dñari sic carnē que est ancilla dñari anime. Berñ. Anima tanq̄z nobilioꝫ debet dñari: caro tanq̄z ancilla famulari qz ad seruiendū data est spūi. Scōo eā mundā a peccati stercore custodiendo. Sicut eñ regi magnū dedecus faceres cū in facie eius stercus fetidū iactares z sordidares: sic q̄ aiam peccato sordidas: z sic inhonoras. Ideo Eccl. x. Fili in māsuetudine serua. ſ. custodiendo animā tuā: z da illi honorē ſm meritū suū. i. ſm dignitatem imaginis diuie. Sequit. Peccantē in aiam suā q̄s iustificabit z q̄s honorificabit exhonorātem aiaz suā. q. d. talis nō est a deo honorādus. Tertio eius decentē ornatum diligenter p̄curando. Nā ꝓfusio est filiā regis nudā ꝓcedere: sic nō decet aiam esse nudā sed ꝓtutibꝫ ornarā. qz est filia sūmi regis. i. dei z q̄ eā spoliat punit̄. q̄ autem decorat p̄miabit̄. Un̄ Apoc. xvj. Brūs q̄ vigilat z custodit vestimēta sua ne nudꝰ ābulet ꝛc. Sed heu moderni chr̄iani plus curant de ornatu aie. Hinc Aug. Accidit ceciderat mētis inualuit vt oīa bona z mūda vellit hr̄e ꝓter suā aiam. Quid est inq̄t q̄ te nil oīno malū vis habere: nō vrorem: nō filiū: nō seruum nō tunicā: postremo nō caligam tuā: z tū peccando vis habere malā aiam. rogo te ꝓpone animā caligē tue. Nec ille. Tertius honor ē celice beatitudinis z iste multū desideranter est querēdus sicut hec sancta ꝓ hoc oīa ꝓtēpsit. Unde cantatur in officio in ꝓsona eius. Regnū mundi z ornatū seculi z tempſi ꝓpter amorē dñi mei Jesu chr̄i: quē vidi: quē amaui: in quē credidi: quem dilexi. Et nos ℊ exemplo eius queramꝰ celestem honorem. Unde Greg. Si fratres culmen veri honoris queritis ad celeste regnū tendite. ℗ Secūda questio ortit. q̄liter ergo debeam' iam te aie hunc celestem honorem z possint adqrere. Ad qō rñdet ex ꝓbis Leonis pape di. lxj. c. Dignamur. ꝙ si ad honores inquit mūdi sine labore meritо nō quenit. multo fortius ad honores celestiū dignitatū. Nec ibi. Ideoqz adquirendus ꝙ sicut honores mundi adquirunt̄ plurib⁹ modis. sic spūal'r honores celestes. Primo eñ q̄ñqz honor mūdanus adquirit̄ ꝓ animosam virtutē z potētiā ac inimicoꝝ victoriā: vt ꝓz in milibꝫ ac principibꝫ. Sic spūaliter ꝓ mūdi: carnis: z diaboli victoriā. qz isti sunt hostes nostri cōtra quos pugnare habemus. Un̄ Bern. Quotacūq; vincis: totiens coronaberis. Nam z. ij. Timo. ij. Non coronabit̄ nisi q̄ legitime certauerit. Secūdo q̄ñqz adqrit̄ honor in mūdo. ſcz ꝓ bene seruiendo. Sic tuus industriā: vt ꝓz in seruis regis. Sic spūaliter celestis honor ꝓ seruitiū christi. Joā. xij. Si quis mihi ministrauerit honorificabit eum pat. meus q̄ in celis est. Tertio q̄ñqz ꝓ dara sapientia. Sic spūaliter ꝓ verā sapientiā que ꝓstitit in supplicio z cognitione. Un̄ Sap̄. vij. Venerūt mihi oīa bona. ꝓ illaz z innūerabilis honestas. i. honoris status. Quarto q̄ñqz ꝓ diuitiaꝝ opulentiā. Sic spūaliter Eccl. x. Pecunie obediūt oīa. Sic spūaliter per virtuosoꝝ operuz z meritoꝝ magnoꝝ diuinas. Rho. j. Elia par z honor oi operāti bonū. Multū tiā z facundie ꝓdentiā. patet in oratoribꝫ z advocatis. Sic spūaliter ꝓ oratione. Jac. v. Oratio q̄ petit accipit z q̄ querit inuenit ꝛc. Hinc Eccl. x. Honor z gl'ia in ſmone sensati. Secūo ꝓ familiarē regis vel p̄ncipū amiciciam. Sic spūaliter ꝓ

charitatē veraz ad deum Apoc.iij. Suadeo tibi emere aurū ignitū.i.charitatem vt locuples fias. Eccl.j. Dilectio dei honorabilis sapia. Istis modis queſiuit hec ſcā.g zc. ℣ Tertiā qſtio eſt ipleat apli ꝓceptū dicentis. Honora viduas zc. Rndeť q ꝙdruplici honore ex q colligit ex ſcriptis.z doctoꝝ dicit. Primo honore venerationis.z hoc ꝓpter excellentē virtutē caſtitatis. Dicit Aug.inter omnia chriſtianoꝝ certamia duriora ſūt ria. Nā hoc donū a ſolo deo datur z rari habēt.ꝓpter qđ chris Mat.xix.dicit. Sūt eunuchi.i.chaſtitatis.ꝓpter regnum celoꝝ. Et ſubdit. Qui pōt capere capiat. Nō em oēs capiunt verbū hoc.ſ.caſtitatis. Un ille mulieres q habent talem fortitudinē ſpūs:vt poſſint carnē vincere multū ſē honorande. In cuius ſignū ſcriptura viduas virgini bus copulauit.j.Eoꝝ.vij.di. Mulier inupta et ſancta corpe z ſpū. Amb.in beraſm. Diſcite mulieres quanta ſit viduitatis gra que z in auibus cō mendat. Nā turtur vni lūcta:viduata nunq alteri iungit. Secō honorāde ſūt honore ſuſtētationis.ſ.in defectu neceſſitatis. Nam antiquitus ipſe vidue ſuſtentabant ſtipēdijs eccleſie que pre ſbyteris aut infirmitate nō poterāt laborare: z nunc merito debent ſuſtentari. qz ipſe eccl'iam iuuāt z venerāt iuuare orationibus z meritis. Proinde ſancta coꝝpe z ſpū. Amb.in beraſm. Diſcite mulieres quanta ſit viduitatis gra que z in auibus cō go cogitat que dñi ſunt quō placeat deo: vt ſit ſancta corpe z ſpū. Amb.in beraſm. Diſcite mulieres quanta ſit viduitatis gra que z in auibus cō mendat. Nā turtur vni lūcta:viduata nunq alteri iungit. Secō honorāde ſūt honore ſuſtētationis.ſ.in defectu neceſſitatis. Nam antiquitus ipſe vidue ſuſtentabant ſtipēdijs eccleſie que presbyteris aut infirmitate nō poterāt laborare: z nunc merito debent ſuſtentari. qz ipſe eccl'iam iuuāt z venerāt iuuare orationibus z meritis. Proinde ſancta coꝝ

De sctis mulieribus viduis siue cõiugatis

ignis ⁊ aqua in vno vase q̃ in delicijs sibi ⁊ potus seruet ꝓtinentia. ꝓpea. j. Timo. v. Vidua in delicijs viuês mortua est. Tertiũ signũ: vitare publicum ⁊ solitudinẽ diligere. Vñ Amb. Discite vos sctæ ỽgines sic ⁊ mulieres exẽplo Marie nõ circũcursare p alienas edes: non demorari in plateis ⁊c. Idẽ de fuga seculi ỽba. Qui saluus esse vult fugiat mũdũ: ascendat scz mente: q̃rat deũ. Vñ sancta Judith vidua de ꝺ cõmendat q̃ mãsit in cubili secreto domus sue. Ultimũ ẽ: meoriã passiõis chri semp corde gestare. Vñ Bona. ueñ. ỽba. q̃ tot⁹ thesaur⁹ sanctitatis est in meoria passiõis chri que sup oia opa k in ania sctificationem. Et Hze. Si passio chri ad memoriã reuocetur nil tãdurũ qđ nõ equo aio toleret. Hec sit g̃ qtidiana lectio vidue ⁊ studiũ. Sic feẽ hec sctã de qua hodie celebramus ꝓ nr̃o exẽplo. Imitentur g̃ eam nõ solũ mulieres scz etiã viri ad salutẽ.

D Circa tertiũ de castitate scz merito q̃rit. q̃libus bonis merek hõ felicitari per castitatẽ. Ad qđ respondek q̃ recolligẽdo ex sc̃ptura: ꝑcipue Sap. iij. notank septẽ bona q̃bꝰ felicitat hominẽ. Primo scribik ibi sic. O q̃pulcra est casta generatio cum claritate. imortalis em̃ est memoria illius q̃m ⁊ apud deũ nota est ⁊ apud hoies: cũ pñs est illa imitank ⁊ desiderant eã: ⁊ in ꝑpetuũ triũphat coronata ⁊c. Primo g̃ admirabili decore adornat. iõo admiran. ỽba. O q̃pulcra est casta generatio. Vere mirabiliẽ pulcra: q̃ diuie similitudis gloriã ꝑticipat. Apoc. iij. Ambulabũt mecũ in albis q̃ digni sũt. Scõo bitudinis fructũ accumulat. ꝓ preterea addik. Cũ claritate. s. meritorũ ⁊ pmiorũ. Hã ꝯiugali castitati debek claritas felicissimi fructus. xxx. viduali. lx. virginali cẽtesim⁹ fm doctẽ. Tertio clarissimũ nomẽ ꝑpetuo pstat: ideo dicik. Immortal est meoria illi⁹. Quarto dignitate sũma sublimat. s. q̃ facit sponsam chri amabilẽ. Jõ ỽba. Apud deũ nota est. s. noticia specialis amorositatis q̃ acceptak ania in sponsam a chro: put canit ecclia di. Veni sponsa chri ⁊c. Quito excellẽtius christo ⁊ btẽ virgini Marie conformat ⁊ approximat. iõ ỽba. Apud hoies. Cũ pñs est illa. s. castitas: imitãk. s. chm̃ scq̃ndo ⁊ matrẽ ei⁹. Apocal. xiij. Hi sequunk agnũ q̃cũq̃ ierit. Sexto felicissime coronat. iõ ỽba. In ꝑpetuum triũphat coronata incoinq̃natoꝝ certaminũ pmiũ vincens. Hã oibꝰ castꝫ dak aurea corona ẽntial. s. pmij. et insup virginibꝰ dak aureola p victoria sup carne

J Scz querit. Quare solis virginibꝰ datur aureola ⁊ nõ viduis. Cũ em̃ aureola debek p victoria in pugna ꝓtra carnẽ. vidue aũt i ꝓtinẽdo maiorẽ difficultatẽ sustinẽt: eo q̃ recolũt ꝑteritas voluptates: vt ait Amb. li. de virginibꝰ. q̃re g̃ nõ datur viduis aureola pro victoria tali: Rñdek fm doc. ꝑcipue Rup. sup li. Sap. q̃ q̃uis aliq̃ mõ difficilior sit vidue ꝓtinẽtia ꝑter recordationẽ voluptatꝫ exptertũ simplicit loq̃ndo pugna virginũ est difficilioꝝ ⁊ glorioſioꝝ. Primo qdem q̃ ỽgies acrio⁹ tẽtank desiderio expiendi voluptatẽ quã nũq̃ norunt. Scõo q̃ extimat ỽgo malo⁹ rẽ delectatiõez q̃ sit in ỽtate. Tertio q̃ ignorant ỽgines turpitudinez ⁊ incõmoda q̃ cõmittunt corruptionẽ. hec aũt vidue bñ scũt. ⁊ iõ facilius ꝓtẽnũt voluptatẽ. Vñ ⁊ legit q̃ ỽgo q̃dã dñi desiderio expiendi victa consensisset ⁊ corrupta fuisset: cognoscens q̃ illa delectatio fuerit turpis et nõ tãmagna sic putauerat: tãtũ doluit q̃ p dolore feda delectatõe pdidit ỽginitat̃ gl̃iaz q̃ p dolore mortua est. Patet g̃ q̃ ỽginalis ꝓtinẽtia est dilior g̃ merek aureolã. Est ẽtiã gloriosior. q̃ nũq̃ cessit bosti. i. carni. scz vidua q̃ nũq̃ cessit. iõ ỽginit datur aureola q̃ est distinctiua singular⁹ ⁊ gloriosissime victorie sup carnẽ. Et sic ꝑtz. Ultimo castitas felicitat hoiem. q̃ gaudijs angelor̃ associat. i. q̃ neq̃ nubẽt neq̃ nubent. iõ ỽba. Desiderat cã. i. angeli q̃ castiores pdiligũt. ꝓpter similitudinẽ. Rogemus g̃ chm̃ vt det nobis hec bona felicia. Amẽ

De quacũq̃ sancta muliere siue vidua siue cõiugata cõmunis Sermo. vj.

Mulier timẽs deũ ipa laudabit ꝓuerb. xxx. Item alibi ad thema. Ora ꝓ nob q̃m tu mulier sctã es ⁊ timẽs deũ Judith. viij. ca. B Sicut charissimi b. Marim⁹ eps ỽba. q̃ quẽadmodũ pater familias splẽdide cupiẽs depingere domũ suã: añ aspectũ pictor̃ ponit q̃sq̃ imagines ereptas vt illas depingat. Sic de⁹ ad alias nras erudiendas demonstrat nobis sctoꝝ ⁊ sctãꝝ merita tanq̃ quedã viuẽdi exẽplaria. Subdit idẽ Marim⁹. Raptat g̃ sibi alter eã ndoꝛẽ castitatis. ille pallorẽ abstinẽtie: iste ruborẽ ꝛecũdie. s. pnialis ꝑ peccatis: iste ardentẽ charitatẽ ⁊ fidẽ velut auri splẽdorem radiantẽ: sic etiã ille nigredinẽ humilitat̃ in tali more dei. Quia g̃ in hodierno festo ꝓponit nobis in exẽplũ hec sctã mulier q̃ valde refulsit in timore dei ⁊ obfuãtia ꝑceptoꝝ ac sctitate oimoda. Ad honorẽ ei⁹ hec ỽba accipim⁹ ꝑ fm̃e. Mulier ⁊c. Et Ora ⁊c. In q̃bꝰ ỽbꝰ cõmendat ⁊ etiã ꝓpositate. q̃ ỽr vtrobiq̃. timẽs deũ.

Scõo de castitatis amorositate. q̃ mulier sancta: ergo ⁊ casta.

Tertio de sctitatꝫ gl̃iositate. q̃ laudat ỽ sctã. B Circa ꝓmũ de timore diuino q̃rit. cur deus sit timẽdus cũ sit tot⁹ suauis ⁊ pius oibꝰ. Unde illõ Ps. Suauis dñs vniuersis ⁊ miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Ad qđ sic rñr q̃ deus misericors ⁊ tot⁹ pius marie timẽdus est triplicit rone.

Primo rone imense maiestatis.

Scõo rone infinite bonitatis.

Tertio rone iustissime eqtatis.

Prima rõ imense maiestatis. q̃ tanto dñs altioris ẽ maiestatis ⁊ potestatis: tãto magis est reuerẽdus ⁊ timẽdus ne ꝙs oculos tãte maiestatꝫ of

fendat. qz vt habek extra de sentē. excō. ca. Cū illo
rū. §. Nos aūt. tāto offensa est grauior: qnto pso
na ꝙ offendit est dignior. Et ptz qz grauior iudi
cat culpa siqs pcutiat in maxilla regē qz baronē
et offensa dei est infinita. §z qm maiestas dei ē infinita. §
dr maxima. iuxta illud Ps. Si mei non fuerint
dñari. i. sensuales mei mot⁹: tūc imaculatus ero
et emundabor a delicto maximo. i. mortali pecca
to ē. Cui⁹ habit⁹ melior: ei⁹ ꝓuatio peior. z p ꝙse
quēs magis timēda. Exēpli gra. Habere caput
et habere oculū ē meli⁹ qz habere digitū vel pedē
digito vel pede ꝛc. §z qm deus ē infinite bonita
tis. iuxta illud Anselmi in monol. De⁹ est sūmus
bonū ꝙ mai⁹ excogitari nō pōt. §. ipm amittere p
ctm ē sūmū malū z timendū. Tertia rō dr in
finitime eqratꝛ. qz vt Aug. dr in enchy. de⁹ nullus
malū relinqt impunitū: nec vllū bonū irremune
ratū. ideo qz sūme timēdus ē. ne ꝛ eū peccādo in
ficie ei⁹ penā incurram⁹. Q ꝙ qz stul⁹ bō ꝙ cōfi
dens de dei misēdia peccare psumit. Quo cōtra
Eccl. v. De ꝓpitiatu pcō noli eē sine metu: z ne
adūcias ctm sup ctm. z ne dicas in corde: mi
sericordia dei magna est ꝛc. Misēdia enim z ira
ei⁹ festinat ascendere. Tu bō ꝙ ꝓfidenꝫ
peccas dicis. Magna est dei misēdia. verū dicis
timēdꝰ ē de⁹. ꝑ ei⁹ iustū iudiciū. qz vt Greg. in
mo maior ē qz tu extimas. sed scito qz nec minor
est ei⁹ iusticia s. punies peccata. Proinde valde
mortal. sup illud Job. ix. Verebar oia opa mea
timēdꝰ ē de⁹. ꝑ ei⁹ iustū iudiciū. qz vt Greg. in
scies ꝙ nō parces delinquēti: dicit sic. Delinquē
ti nequaqz parcit. qz ctm sine vltiōe nunqz dese
rit: aut em hoc homo in se penitēs punit. aut de⁹
cum hoie ꝓiudicās ferit. s. in purgatorio expian
do: aut in inferno impenitētem ꝑpetuo torqbit.
Pater ꝙ ꝙ de⁹ misericors multū est timēdꝰ. Nā
este ps. Beneplacitū est dño sup timētes eū z in
eis ꝙ sperāt sup misēdia ei⁹. ¶ Sed qualiter
deū timere debeam⁹. Nā hoc scire est vile. qz nō
nis: aut em hoc homo in se penitēs punit. aut de⁹
cum hoie ꝓiudicās ferit. s. in purgatorio expian
do: aut in inferno impenitētem ꝑpetuo torqbit.
Pater ꝙ ꝙ de⁹ misericors multū est timēdꝰ. Nā
este ps. Beneplacitū est dño sup timētes eū z in
eis ꝙ sperāt sup misēdia ei⁹. ¶ Sed qualiter
deū timere debeam⁹. Nā hoc scire est vile. qz nō
nis ergo ꝙ ꝫm doct. ꝑcipue Alexā. de ales. ij. ti.
est ergo ꝙ ꝫm doct. ꝑcipue Alexā. de ales. ij. ti.
de timore: ac Tho. ij. ij. q. xix. arti. ij. timoꝛ sex spe
cies assignant siue differentie.

Primus timor dr naturalis.
Secūs dicit humanalis.
Tertius dr mundialis.
Quartus seruilis.
Quintus initialis.
Sextus filialis.

Primus timor naturalis dicit ꝙ qs timet natu
re siue nociuū: puta mortē naturaliter. Vñ ꝓba
bile. Timor naturalis est ꝙ nō vult a ia separari
a corpe. ꝓt naturalē inclinationē: tali timore nec
meremur nec demeremur. ꝫm ꝙ pbs dr. ij. ethico
rū. ꝙ ꝓter ea ꝙ insūt nobis a natura: nec laudā
mur nec vituperamur. Sic videm⁹ ꝙ bō sepe ī te
nebris naturaliter expauescit: velit nolit. Talis ḡ ti
mor nō est meritorꝰ sz naturalis passiōis. Nā z
chr̄s in agone positus cepit pauere Mat. xxvij.
Vñ hunc timorē debem⁹ vincere exēplo chr̄i ꝙ rō
nē cōmittēn. deo. sicut ipe ait. Pater si vis trāsfer
a me calicē istū. s. passiōis. verūtn nō mea sed tua
volūtas fiat. Nā si bō in hora sue mortis timēs
oīno nō vult mori ꝓtradicendo diuine volūtati
peccat z dānabiliter. Vñ. xiij. q. vlt. c. qz ꝑpostex. dr
ꝙ mali serui videnꝫ q cū a dño vocant nō volū
tarij sed inuiti moriunt. Secūs timor dr hūa
nalis q̄ qs pl⁹ debito timet infligi penā corpori
suo: puta vincula: verbera occisionē ꝛc. Isto timo
re peccauit petrus chr̄m negādo. z mlti⁹ sic de
ficit is timor. Ideo ꝓtra b chr̄s dr Mat. x. Noli
te timere eos q occidūt corpus z nō hnt amplꝰ
q̄d fa. magis aūt timete eū qui post̄qz occi. habz
ptātem mit. in gehēnā. Propter qd Aug. super
Joā. dr. Cū cāe articul⁹ venerit vt hec ꝓditio ꝓpo
nat. Aut faciēdū esse ꝫ ꝓceptū dei: aut ex hac vita
migrādū. q̄z duoꝝ vnū bō cogit eligere. ibi eligat
deo dilecto mori q̄z ipso offenso viuere. Hec ille
Exemplū ad id in scīs martyribꝫ Si em fidelis
suus morti se exponit in bello ꝓ rege: q̄to magꝭ
chr̄ian⁹ ꝓ chr̄o. Tertius timor dr mundialis
q̄ qs pl⁹ timet ꝓdere bona mūdi. s. diuitias: res
bonores: dñia hmōi q̄z bona aie. Nunc habu
it herodes q timēs ꝓdere regnū occidere voluit
chr̄m Mat. ij. Itē pilatus q chr̄m inocentē mor
ti adiudicauit: timēs illō dictū iudeoꝝ. Si hūc
dimittis nō es amicus cesaris. Jō Chryſ. sup
Mat. dr. Facile deuiat a iusticia q in causis non
deū sed hoīem formidat. Vñ timor mūdialis si
cut z hūanus mal⁹ ē: z qnqz ctm mortale ē qn
vicz qs ex tali timore pat⁹ ē aliqd facere vel omit
tere qd est ꝫ aliqd ꝓceptū dr. Sic exēpli gra. Si
qs ꝓiurat ne dānū in rebꝫ vel corpe patiat. silr si
qs ꝓsentit luxurie ne dānificet vel verbet. Itē cū
qs vouit se religionē intraturꝰ: z timore mōi ne
s. careat oblectamētis bonoris: diuitiaꝝ et hmōi
omittit votū implere. talib⁹ eueniet illō Job. vj.
Qui timet ꝓcellā irruet sup eū nix. i. q timet mo
dicū pati ꝓ xpo in religione: incurret dānū eternū

Quart⁹ timor dr seruil. de q mgr in. iij. di. xxxiij
dr. Timor seruil ē vt ait Aug. cū ꝓt timorē gehen
ne ꝓtinet se bō a ctis. Itē Hugo de sā. vic. Ser
uilis timor est ꝓ euitāda pena abstinere a malo
retēta mala volūtate. Exēplū. Si qs libenter vellet
adulterari sz abstinet timore infamie vl leg⁹ pu
nient⁹ ꝛc. tal timor ꝫm se nō ē ctm tn stat cū pcō
vt dr Aug. eo ꝙ in hmōi vult volūtas peccādi z
seqret op⁹ si vicz posset impune agere. vñ hmōi ti
mor nō sufficit ad salutē. ꝓterea illi q tm ī extre
mis penitēt timore mort⁹ z nō ꝓncipaliter ꝓt deū
nō saluāt Aug. Abstinere a pcō solo timore pe
ne: nō liberat a morte. z Bre. iij. li. moral. Vera
obsequa deo nō impendim⁹ si ex timore z non po
tius ex amore mādatis ei⁹ seruimus.

De sctis mulieribus viduis siue cõiugatis

Quint⁹ timor dicit initialis q̃ qs timet nõ solũ penã sz etiã timet deũ offendere ne sepet ab eo quẽ tam amare incipit Et iste timor habet duos oculos vel respect⁹. Unũ dertr̃ q est ꝓncipalior scz ad deũ: ne offendat z ne sepet ab eo. Alium ministrũ q ẽ min⁹ ꝓncipal'. s. ad gehennã quã timet incurrere peccãdo. Uñ si pot⁹ ꝑter vitãdã gehẽnã q̃z ꝓter deũ a pcõ caueret: fuilis timor esset nõ initialis. Iste ita q̃z timor dr initialis. qz ẽ initiũ salutis parãs locũ charitati pfecte. iuxta illud ps̃. Initium sapie timor dñi. Et Eccĩ. xx. Timor dñi initiũ dilectois ei⁹. De hoc Aug. de ciuit. dei dat exẽplũ. q̃ iste timor ẽ tãq̃ acus vel seta introducẽs filũ in ꝓsuẽdo pannũ. q̃ ꝓsuto reijcit seta z manet filũ in pãno. Sic i aia timor iste ꝑcedit z amor sequit q̃ do iũgimur. z tũc pfecta charitas foras mittit timorẽ. j. Joã. iiij. Sext⁹ timor dr filialis z cast⁹ q̃ qs deũ timet ex mera charitate sicut filius patrẽ nõ ꝓpt cõmodũ ꝓpriũ vel remũeratiõnẽ aliquã: nec ꝓpt penã vitandã sz pure ꝓpt ipm deũ. Sic debent boni chr̃iani timere. qz ve Aug. dr. chr̃iani nõ sũt serui sic mancipij. sed liberi. iuxta illd Rho. viij. Non accepistis spm̃ serui tut̃ in timore. sz spm̃ adoptois filior. Q q̃ bõ dr sce hec. qz etiãsi scires q de⁹ revellet dãnari ꝑmittere: adhuc nihilomin⁹ deũ õberes diligere timere z reuereri sic bon⁹ filius patrẽ reuereret etiãsi a patre ẽberet: z etiãsi nil ab eo remũeratois sperare habeat. Extñ de sctõ Fortunato q̃ legitur dixisse Etiãsi (inq̃t) de⁹ me eternalit̃ reprobet volo eius cãuere offensaz z ei deseruire ꝓpter suã bonitatẽ addẽs. qz meli⁹ ẽ ab eo ꝓ suo fruitio recipe penã dũ sibi sic placet q̃z recipe a diabolo eã ꝑ mercede iniq̃tatis. Hunc timorẽ ps̃. multũ cõmendat di. Timor dñi sanct⁹ ꝑmanet in seculũ seculi. iuxta qõ q̃ri pt Et Primo Cur timor filialis dr sãctus. Ad qõ rñdet. qz ꝓpter scti z saluandi eũ habent. Et fm Rayne. in sũma ozik iste tior er trib⁹ respectiũ in sctis. Primo respiciẽdo ꝑterita pcã timent ne forte nõ satisfecerint Scõo ad ꝑsentia putãtes i eis ẽ aliq̃d occultũ qõ deo displiceat. Greg. Bonaꝝ mẽtiũ ẽ agnoscere culpã vbi nõ ẽ culpa. ꝓpt qõ ps̃. orabat Ab occultis meis munda me Tertio ad futura: timẽt ne forte nõ ꝓseuerabũt sz cadẽt Eccĩ. ix. Nescit hõ an odio vl' amore dign⁹ sit. Scõo q̃rit Quõ iste timor ꝑmanet in seculũ seculi in celo. Ad qõ rñdet fm doc. q̃ lz in celo inter beatos nõ sit timor separationis a deo: tñ ẽ timor q̃dã reuerentialis. qz vt dr Job xxvj. Columne celi ꝓtremiscẽt z pauẽt. i. angeli et beati: reuerẽdo z admirando diuinã maiestatẽ. q̃ vt exponẽdo illa ẽba Hugo dicit: q̃ talis z tãta ẽ diuina. s. maiestas q̃ sine admiratõe intueri non põt. Hinc etiã Bre. xv. moral'. dr. Virtutes celestes q̃ deũ sine cessatõe ꝓspiciũt ꝓtremiscũt. Sed idẽ timor ne eis penal' sit nõ timor: est sz admiratõis. Nec ille. De hmõi tiore cõmendat hec sãcta

F Circa scõm de castitatis amore q̃rit. q̃libus signis ꝓbat q̃cũq3 mlier vel etiã vir feruẽt amare castitatẽ. Ad qõ rñdet q ꝑcipue p ter signa ꝓbat q̃z duo sũt in corde. duo in sensibus. duo i opere castitatẽ. Ad qõ rñdet q ꝑcipue p ter signa ꝓbat q̃z duo sũt in corde. duo in sensibus. duo i opibus. Primũ signũ in corde affect⁹ deuot⁹ q̃ gustat diuia dulcedo. Bre Gustato spũ deſipit omis caro. Scõm ibidẽ cogitat⁹ mũd⁹ in cbũ passioe fit⁹. Nichero. Qz ipossibile ẽ in bois sensũ nõ irruere mortũ: ille laudat ille ꝓdicat brũs: q̃ statim ceperint ĩterficit cogitat⁹ z allidit eos ad petrã. chr̃m. iuxta illd ps̃. Brũs q̃ tenebit z allidet paruulos su. ad petrã. paruulos. i. cogitat⁹ i ꝓncipio oꝛ. qz si increscere ꝓmittunt difficile ejiciũt. vñ Poeta. Principijs obsta sero medicina paratur. Tertiũ signũ in sensibus. s. custodit⁹ vel refrenat⁹ ois sensus viz visus audit⁹ gust⁹ z tact⁹ ẽ. Ha Mat. v. dr. Qui viderit mulierẽ ad concupiscẽdũ eã iã mechat⁹ est i corde suo. Aug. Impudic⁹ oculꝰ ipudici cordis ẽ nũci⁹. Quartũ pt⁹ affect⁹ bonos mores colloqa prava. Et Mat. xij. Exrũpunt bonos mo qz dicẽte apl'o. j. Loꝛ. xv. Loꝛrũpunt bonos mores colloqa prava. Et Mat. xij. Ex abundantia cordis os loqt. Quintũ signũ in opibus est castigatio corp⁹. vñ. j. Loꝛ. ix. Castigo corpus meũ z in seruitutẽ redigo ne forte cũ alijs ꝓdicauero ipe ꝓbũ efficiar. Hã vt Berñ. ait. In bonore bũlitas z i delicijs ꝓcidrat castitas. Ho Aug. facilꝰ assiduũ op⁹. qz ociũ ẽ sentina z mr oim vicioꝝ vt dr Berñ. Itẽ Bre. Nec castitas magꝝ est sine bono ope. O ergo caste mulieres obseruate hec.

G Circa tertiũ de sctitate laudedigna z ĩsita in mulieribus q̃rit. q̃les virtutes disponũt mulieres ad gram magnã z laudabilẽ sctitatis gloriã. Rñdet q scriptura cõmendat in eis ter ꝓtes. Prima est timoris dei pseuerãtia in ꝓceptoꝝ obseruantia: vt patz ex thematc. Item Eccĩ. xxvj. Stabilis mulier fundamenta eterna sup petrã solidam: z mandata dei in corde mulieris sancte Hecibi. Secũda est erubescentia conseruans in pudicicia Eccĩ. xxvj. Gracia super gratã mulier sancta z pudorata Lyra. i. verecũda. Hã vere⁹ cundia decorat z conseruat castitatẽ. Ideo Egid⁹ dius de regimine ꝓncipuꝝ lib. ij. dicit q̃ homo filias debeat taliter regere vt coerceat a discursu ocio z multiloquio. qz sic fiunt verecundiores z tollitur occasio ruine. Hec ille. Tertia est modꝰ disciplina cũ lingua tacita Eccĩ. xxvj. Mulier tacita z sensata disciplina illi⁹ dabit⁹ dei est. Eo ratio est. qz mulier facta est ex costa Ade. ideo naturaliter sequit ꝓpriet coste. D

Nam costa est dura z difficulter flectit: sic mulier difficulter inclinat ad obediẽdũ ꝑcepto. vñ ꝓsus. Semper ꝓna rei q̃ ꝓhibet mulier. Eccĩ. xxv. Semper ꝓna est mulier ad omne malũ de ea cui vir peregre ꝓficiscẽs (vt narrat cum vxor ei⁹ peteret q̃ aliq̃d iniũgeret sibi q̃ ꝑ amore illi⁹ iterum obſuaret) iniũxit ne iteriz subiniraret i fornacẽ. Illa aũt cogitãs cur tale mandasset tandem intrauit z fornax corruens oꝑtelit eã.

Sermo CXXIIII

Et recte die eo dē marie redit: z sic depbēsa est de inobedientia. Ite costa si colligat i sacco sonat collisa: qō nō facit ira. Sic mlieres sē sonorose loq̄ntur pl⁹ q̄ viri de ira facti in adā. Jōq̄ magne gre donū ē a deo cū mlier est disciplinata moribus natura. Quarta vtus est prudētia in verbi dei audientia. Prouerb. xiij. Mulier sapiēs edificat domū suā. s. prudēter regēdo familiā z exemplaliter ādo. Secūd. Insipiēs ār destruet sc̄ā dei vt prudentia eruditat: z b est magne gre. Eccli. xxv. Datū dei mulier sensata nō ē imutatio eruditē aie. s. digna pderatiōe. J Sz q̄re sept⁹ plus q̄ in vir⁹. Rūdet q: f̄m Egidiū vbi s. Mulier est debilioris rōnis z vtutis naturaliter q̄ vir. Propter qō dicit: mulier q̄si mollis aer: eo q̄ nimis mollē idinat ad passiones seq̄ndas: puta ad passionē timoris siue amoris siue ire z gaudij. Jō cōtiger excedūt i talibus: vt si fūt superbe: nimis tales fūt. si iracūde: nimis fūt. si pie: nimis fūt. z sic de aliis. Deniq̄ q: cōsiliū mulierū est iualidū pter deliberatiōis defectū: ceterū tñ pari⁹ melius est cōsiliū mulieris in casu q̄ debet fieri aliq̄d repētine vel cito. Nec f̄m Egidiū. idcirco cōmendabilior est gra prudētie i mliere eo q̄ rarior: z p̄ seq̄ns magis admirabil' cū sciūt prudenter se babere in passionibus z p̄silijs. sic mai⁹ est rusticū philosopbari q̄ mgr̄m docētū. O q̄ mlieres visitate pdicationē vt sitis erudite. Quita ē laboris diligentia in pterate z miscōia. Prouer. vij. Mlier diligens (scz i exercitio miscōie) corona est viro suo. Et ca. vlti. Mulierē fortē (scz ardua opando) q̄s inuenit: procul z de vltimis finibus pciū ei⁹. Et infra. Quesiuit lanā z linū z panē ociosa nō comedit. Manū suā aperuit inopi: z palmas suas extēdit ad paupes. Serta est oīonis freq̄ntia cū devota passiōis chr̄i mēoria Aug. Quāuis ad oēs chr̄icolas orare pteneat: specialit' tñ cura oīonis cōpetit mulieribus. vicz viduis maxime, iuxta illō. j. Timoth. v. Instet vidua oīonibus die ac nocte Idē Aug. Crucifixi memoria crucifigit vicia. O magne de⁹ q̄d est q̄ mlieres nūc sūt tā indevote cū olim canāt fuisse mlr̄ devote: vt ptz i officio cū canit ad btām v̄ginē. Ora p̄ pl̄o: intervenit p clero: intercede p devoto femineo sexu. O q̄ vos sētē z caste mlieres recognoscite vos fore spōsas chr̄i sicut fuit z ista cui⁹ festū agit vt ei⁹ exēplo studeat⁹ esse timētes deū caste prudētes devote z̄c. q̄tenus valeatis regnare cū chr̄o. Amen.

Sermo in ordie. vij. habek ad idē p̄ma pte h⁹ op⁹ in cōi sub themate. Sicut liliū z̄c.

Sermōes Pomerij de sctis cōportati p frēm Pelbartū de Themeswar: pfessum diui ordis scī Fr̄ancisci: impssi ac diligēter reuisi p industriū Dericū Gran i imp̄iali oppido Hagenaw: expēsis ac sūptibus quidi Joannis Rynman Finiūt feliciter: Anno ab incarnatiōe dñi millesimo q̄ngētesimo q̄nto. xxiij. die Januarij.

Hístoria scti Joānis elemosynarii

Vita sancti Joannis elemosynarij patriarche Alexandrini: cuius corpus translatus habet Rude in capella regia in castro. z eiusdem festū inibi celebratur seqnti immediate die post festum sancti Martini episcopi z confessoris.

IOannes elemosynarius patriarcha alexādrin⁹ merito dict⁹ ē elemosynari⁹ antonomastice qz p̄ oib⁹ alijs scīs legit p̄fulsisse in elemosyne sancte z miscōie operib⁹. Proinde de ipo p̄dicañ. p themate accipi quenit illud qđ canit ecclesia in epla de epis confessorib⁹. z originaliť scribitur Ecci. xliij. vicz. Hō seruauit illi. s. deus misericordiā suam z inuenit gratiā coram oculis dñi Hoc in epla transsumptū ex Ecci. xxxiij. Nimiz deus bñdictus seruauit ipi sancto Joanni elemosynario miscōiaz suā vt eidē q̄si tradiderit in sponsam. siē ipemet dicebat z claret i legēda. Nā qz chīs dñs p regla gnerali posuit di. Matth. v. Bti misericordes qm̄ ipi miscōiam sequent Et qm̄ sanctus Joānes fuit misericordissimus ideo deus seruauit eidem suam misericordiaz eraltādo illū in p̄senti p gratiā z in futuro p gloriam. Unde z in p̄misso themate subdit. Et inuenit gratiā coā oculis dñi. Propter qđ z merito Joānes notat⁹ est. qđ sm Piero. i interpretationibus noim hebraicoz interpťat: id est dñi gratia vel in quo est gratia: vel dñi misericordia. Nam z gratia fuit plenus. ideo Joannes dict⁹. Et misericordia fuit plenus. ideo elemosynari⁹ cognominatus exīstit.

Itē de eodē aliō themate Prouerb. xxiij. c. Qui miserek pauperi btūs erit. Lyra. Qui miserek pauperi affectu z etiam effectu si aderit possibilitas: btūs erit. scz i p̄senti p spem bītudinis: vt ois zc. Nā beati misericordes qm̄ ipi miscōiam p̄sequnt z in futuro p speciem.

Itē thema aliud. Prouer. xxj. Facere misericordiā z iudiciū magis placet deo q̄z victime zc. Lyra. Facere miscōie opera in egenos. z iudiciū: id est iusticiā oppīssis iniuste magis placet deo q̄z victime. qz holocaustis vel victimis de⁹ nō indiget: sz miscōia z iusticia quo ad sua mēbra: id est ad pauperes indiget. Ideo de nō facientib⁹ opa misericordie dicet illud Matth. xxv. in iudicio Esuriui z nō dedistis māducare. sitiui z nō dedistis bibere zc. Ite maledicti in ignē eternum zc. Sic ḡ vt scribit. j. Machab. ij. In sua misericordia consecutus est sedē regni in secula. Hoc pro alio adhuc themate.

Uitam ergo bti Joannis elemosynarij succincte quantūlibet breuius p̄currem⁹: z ꝫ ad certos titulos reducendo.

Prima quō misericordiā sibi specialr despouauit: Joannes ipe scīssimus loquebat dicens. Cū essem iñr adhuc iuuenis quasi annoz q̄nq; decem quadā nocte orans z obdormiēs vidi q̄si in somno mihi assistere virginē sole splēdidiorē oznatā cozonā oliuaz habentē in capite. Expergefactus extimaui eā esse mulierē: q̄ domū intrauerat: z crucis signo edito sup me: dixi. Quis es tu. Ait illa. Ego sum miscōia que dei filiū de celo adduxi vt homes saluarer: si vis me in sponsā accipe z bñ tibi erit. z his dictis disparuit. Exurgēs ego intelleri visionē z in eccliaz abij. erat enī iam aurora. Et cū irē ecce obuiauit mihi quidā frigore veratus: z mox īdumēto meo me expoliauit z dedi illi. Reuera nōdū eccliam intrauerā z subito obuiauit mihi quidā albis indutus dans mihi ligaturā centū numismatū dicens. Accipe hec frater z dispēsa vt vis. Ego aūt cū gaudio reuersus volui reddere illi ligaturā quasi nil indigēs eadē: z ampli⁹ nō vidi aliquē. tūc dixi i me. Vera fuit visio quā viderā z nō phātasia. Et illo ꝫ horā sepe dabā indigēti dicēs. Videbo si dabit mihi deus cētupla vt dixit. Et cum in hoc deū male tentassem z satisfactū esset mihi diuersis modis diri. Cessa misera aīa tentare deū q̄ plus de⁹ posse dare q̄z tu distribuere. Sic ḡ ex hoc facē est totus misericors.

Scōo q̄ paupes dños suos dixit. Btūs pauper paupes semp appellabat suos dños obreuerentiā chīi in paupe. Un̄ vocās famulos suos dixit eis. Eūtes p totā ciuitatē p̄scribite mihi vīgintib⁹ dixit. Eūtes p totā ciuitatē p̄scribite mihi vīgintib⁹ ad vnum oēs dños meos. Illis aūt hoc nō intelligentib⁹ dixit. Quos vos egenos z mendicos vocatis istos ego dños z auxiliatores p̄dico. Isti enī nobis vere auxiliari z celeste regnū dare poterūt. Nā q̄dā paup venit ad eū petens elemosynā. Btūs pater p̄cepit dispēsatori dicēs. Da ei ser numismata. q̄ ille accipiēs fuit. z mutato habitu iterū redijt petēs. Et ītūs iterū p̄cepit sibi dari ser numismata. Tandē ille tertio venit iterato petēs. z dispēsator patriarche ait. Vere sdanis q̄ iste iā tertio accipe vult: nihilominꝰ ille misericordissimꝰ p̄cepit dicēs. Da ei duodecim numismata. Et cta. qz ne forte ipe est chīs ihesus deus me⁹ z dñs meus qui me tentat vtrū plus possit in isto accipere q̄z ego dare.

Tertio q̄ iusta adquisitio p̄speratur plus q̄z falsa. Naucler⁹ quidā pegrinus damna pruline sanctū q̄z Joannē rogauit cum lachrymis vt mi sereretur. Cui dedit quinq; libras auri. Ille emptis per hec mercib⁹ misit in nauim z naufragiū in mari pertulit. z sic p̄ter nauem omnia perdidit. Accessit ḡ ad ipm sanctū iterato petēs misereri. Cui sanctus dixit. Arede frater q̄ nibi remanses pecunias ecclesie illius pecunijs q̄ nibi remanserūt p̄ius ex lucro illicito: nullaten⁹ naufragiū pertulisses. Sed qz de malis habuisti illas: pdite cum eis etiā q̄ fuerūt ex bonis. Unde p̄

Patriarche alexandrini

cepit scūs patriarcha de novo dari eidē decē li/ bras auri denūcians ne cōmiscereт eis alias pe/ cunias. Quibꝫ ille emēs iterū merces in eandem nauiꝫ in mari pdidit oīa simul ꝛ nauē ꝑter aīas. Voluit ḡ naucler⁹ ꝑ angustia cozdis seipm neca re. Dei⁹ aūt reuelauit ꝺ btō Joāni: ꝛ nūciauit illi vt veniret ad se: q̄ aspſus puluere ꝛ indut⁹ sacco accessit. Cui scūs Joannes dixit. Miserear tui dei⁹ nā ꝺ tibi ꝓtigit ꝓpē illā iuste possessaꝫ nauē. Ro naufragiū non incides. Sic ḡ egressus ille est ab alexādria cū illa naui. Postea naucler⁹ ipe af firmabat q. xx. diebꝫ ac noctibꝫ nauigañ. rapta naui a vēto vehemēti: nesciebāt etiā p stellas quō vel vbi essent: tñ gubnatoz videbat scīm ioannē ꝓtiarchā tenentē secū gubnaculū ꝛ dicentē. Ne ti meas bñ nauigas. Tandē post. xx. diē applicue/ rūt insulis britanie. ꝛ descēdētes in terrā reppere/ rūt ibi famē magnā vigere. Uñ illi gauisi deū be nedixerūt q̄ in ipas insulas frumētū fuerat ad/ ductū. ꝛ sic ꝑcio optio vēdeñ. naucler⁹ gaudebat ab antiq̄ sibi soc⁹ in negociādo. Petiuitqꝫ ex eo dē stannō ꝛ dedit ei q̄nq̄ ginta libras. At ille vo/ lens ꝓbare si foret stannū bonū soluit illō i ignē ꝛ iuenit argētū puꝝ. Putās ḡ se fore tentatū ac/ cessit ad naucleꝝ di. Quid voluisti facere vt mi/ hi dares argētū ꝓ stanno sic me tētādo. Expaue/ scens naucler⁹ dixit. Crede q̄ ꝓ stanno ego illud habeo. veni ad nauim ꝛ vide. Accedētes ergo ec ce iuenerūt q̄ totū illō stannū factū fest optimū argentū. Et admirās naucler⁹ ait. Deꝰ q̄ fecit de aqua vinū ipe ꝑ oꝛones sancti patriarche fecit vt hoc stannū fieret argentū. ꝛ sic deū laudantes in sancto de cetero iuste negociādo ditati sunt. O ḡ mercatoꝛes aduertite hec.

Quarto q̄ iuxta mensurā dati ꝓ deo remeriet deus homini. Cuidā de clarissimis diuitibꝫ acci dit q̄ furibꝫ domū eius ingressis pdidit oīa vsq̄ ad stramētū ꝛ sic depauperat⁹ venit ad scīm Jo annē patriarchā. Miserꝰ ḡ scūs dixit ad au/ res dispēsatoꝛis auri vt daret illi q̄ndecim libras auri. Ꝙz ille nō dedit nisi q̄nq̄ libras. Cādē ve/ nit q̄dā mulier vidua ꝛ scto dei obtulit quinq̄ cē tenarios auri ꝓ ecclie sez subsidio ꝛ pauperum. Quibꝫ suscepꝫ inēro gauit dispēsatoꝛē q̄t libras dederit illi homini depauperato. Rñdit q̄ q̄ndeci vt iussistis inq̄t. Scūs aūt ꝓ dei grām agnouit q̄ mēritꝰ est. Et vocato illo boie inēro gauit. ꝛ il/ le dixit q̄ tñ nō q̄nq̄ libras dederit. Cūc scūs dixit ad dispēsatoꝛes. Erq̄rat deꝰ: qm̄ si dedisset q̄ndecim: mulier ista obtulisset q̄ndecim cerena/ ria. Et vt certos vos faciam vocetur mulier illa. Que cū venisset dixit scūs eidē. O bsecro dic mi/ hi q̄ntū voluisti dare chīo. Et illa ꝓfessa est q̄ vo luit dare quindecim centena ꝛ tot colligasset: sed postea cogitauerit q̄ daret tm̄ modo q̄nq̄ centena. Uñ dispēsatoꝛes illi q̄ fuerūt i culpa ecciderт ꝓfusi ad pedes scī patriarche peterēt veniā ꝛ ꝓ mittēres decetero nil tale se facturos. Ecce ḡ cla/ ret veritaſ dictū. Date ꝛ dabit vob. In qua mē/ sura mensi fueritis: remetiet vobis.

Quinto q̄ iniurias remittere debem⁹ ꝛ bene/ facere iniuriāti. Scūs patriarcha habebat q̄n/ dā nepotē noīe Georgiū q̄ piratus est cū quodā ciue ꝛ ꝓuitꝰ ab illo affect⁹ cepit flere. Cui⁹ flet⁹ causā scūs audiēs dixit nepoti. Quis oīno au/ sus ē apire os suū ꝓ te: crede fili mi q̄m faciam in eū rē talē q̄ tota alexādria mirabit. Tūc ille tristi ciā deposuit putās q̄ faceret illū flagellari ꝛ vin dictā facere. Postea scūs deosculañ. pect⁹ nepo tis: dixit. Fili: si ex veritate nepos meus es ꝓpara teipm vt flagellari ꝛ ꝓuincia pati velis ab oī boie. Confestim igit ꝓ illo ciue misit: ꝛ astāntibꝫ multꝫ ciuibꝫ ac nepote suo dixit illi. Ecce talis .tu fecisti talē iniuriā huic nepoti meo. nō bñ fecisti ledeñ. primū. dic q̄ntū debes ecclie mee. Et ille. Tantū Tūc scūs ait. Ecce remitto tibi omne debituꝫ et toto ꝓo iniuria nepoti meo ꝛ sic mihi facta .sed amodo caueas tibi ab offensis ꝓximi tui ne deꝰ trascat tibi. Et de ꝺ tota alexandria mirata est vt ꝓdixerat. Itē cū cuidā elemosynā peteret dari ꝑce/ pisset q̄nq̄ numos. Et ille indignat⁹ q̄ modicū dederit: in ꝓximelias ꝓrupit ꝛ in facie ei⁹ ꝓuicia ri cepit: ꝓpē qō famuli ei⁹ voluerūt irruere i ipm ꝛ cedere. Sz scūs oīno ꝓhibuit dicens. Finite fratres vt mihi maledicat: q̄riens ego ꝑ chīm of fendi ꝛ vnū ꝓximū nō portabo ꝓ chīo. Jussitqꝫ sacculū afferri ꝛ coꝛā illo apponi vt inde tolleret quantum vellet.

Sexto q̄ qui ꝓ deo dat dabit ei gratia ꝛ glo/ ria. Sancto Joanne patriarcha existente freq̄n/ ter in extasi mentis: posito in oratiōe: ralibꝫ ver/ bis cū deo disputare audit⁹ est. Sic sic bone Je su ego distribuēdo ꝛ tu donādo vel ministrādo videam⁹ quis vincat. Et ꝓ inductiōe ad elemo/ synā scūs patriarcha narrare ꝓsueuerat q̄ pau/ peres semel in sole ꝓsidentes ceperūt loq̄ de bis q̄ eis dabāt ꝛ de bis q̄ eis nō dabāt elemosynas illos laudañ. ꝛ istos vituperando. Erat aūt q̄daꝫ telonari⁹ noīe petr⁹ diues valde sz īmisericoꝛs: q̄ oēs ad domū suā accedētes pauꝑes cū ira re/ pellebat. Pauꝑes ḡ de ꝺ inter se ꝓq̄sti sūt. Uñ aūt pauperū dixit. Quid vultis mihi dare si ego hodie elemosynā ab illo accipiā. Pacto facto ve/ nit ad petendū elemosynā. Ille vidēs pauperē ꝑ foꝛibꝫ stantem ꝛ in furia cū nō inueniret lapidē: ia cauit in faciem illius panē siliginis quem tunc famulus in domū deferebat. Que pauper suscī piens ad consocios detulit indicans q̄ elemosy nā ab illo acceperit. Post duos dies Petr⁹ telo narius infirmatur ad mortē: viditqꝫ se ad iudici um tractū in somnis ꝛ oīes actus suos in sta/ tera vidit appendi: angelosqꝫ tristes ꝛ demones

gaudere. Cunq; nil aliud inueniret qđ in altera parte ſtatere appēderet: appoſitus eſt iſte panis ſiliginis: z cēlitas pōderis facta eſt vt ſibi videbat. Dīc dixerūt Petro teloneario angeli. Da de adauge ad panē būc: alioq̄n te demōes appbēdēt. Cuigilās dixit i ſe. Si vn⁹ panis ſiliginis quē tactaui p furorē tātū mihi pfuit: q̄nto magis valebit oīa īdigentib⁹ elargiri. Cepit ḡ magnas elemoſynas facere. Cōtigit aūt q̄dā die vt obuiaret ſibi naufrag⁹ nud⁹ poſtulās tegumentū. z ꝓtinuo p̄cioſa veſte ſe expolias illi dedit. Sed ille acapiēs ſtatī p̄cio vendidit. Dīc Petr⁹ nimis ꝓtriſtat dicēs. En nō fui dign⁹ vt mei memoriā bñret egenus. Cū q; obdormiuiſſet vidit quendā ſup ſolē fulgentē: ferentē crucē ſup caput ſuuz: z būc inductū illo veſtimēto qđ deerat egeno. Qui dicit ei. Petre coḡſcis b̄ veſtimētū. Et ille. Etiam dñe. Dicit ei dñs. Ecce ego illo veſtior z gratias ago volūtati tue: qz in frigore coopuiſti me. Dīc in ſe reuerſus Petr⁹ cepit btificare egēos dicēs Viuit dñs. nō moriar donec fiam vnus ex pauperibus. Dīc oīa que habuit paupib⁹ diſtribuit. Inſup ordiauit q̄ q̄dam ſu⁹ famul⁹ duceret ipmmet. id ē Petrū in Hieruſalē: z ibi venderet in ſeruū cuidā chriſtiano p trigīta numiſmatib⁹ q̄ etiā paupib⁹ erogaret. Petr⁹ ḡ fact⁹ fuus oīa vilia ſeruitia faciebat. Dñs aūt Jeſus ſibi freq̄nter apparebat z veſtimentū qđ p̄us p chr̄o dederat: ac numiſmata triginta oñdens ipm cōſolabat. Et breuiter loq̄ndo tātā gr̄am a deo pmeruit. q̄ ſolo verbo ſurdum audire z mutū eundem loq̄ fecit: vt oēs mirarenť: z ſcitate p̄clar⁹ regnū celeſte feliciter obtinuit

¶ Ad idē de retributiōe in celo p elēoſyna Sanctus patriarcha vadēs ad viſitādos pauperes cū q̄dam ep̄o noie Troilo. q̄ fuit amator pecunie: z habebat tūc apud famulū triginta libras auri. Cui ſcīus dixit. Frater Troile ama z honora fratres chr̄i. i. pauperes. Veritus aūt ep̄s fmonē būc ſcti p̄liarche p̄cepit famulo q̄ portabat illas xxx. libras dari cuilibet paupi ſedēti de pecunia. Dīc p̄cipiens tātū erogaſſe febre egrotauit. Inuitat⁹ ad prandiū a ſctō Joanne: ſe excuſauit ſcz febre cozreptū. Sz ſcīus agnouit cauſam huiusmodi z ſtatī ad eūdē acceſſit z hilari vultu dixit. Ff Troile ego dixi tibi facere charitatē in pauperes p̄cea: qz ego volebā b̄ eis p̄ſtare: ſz me⁹ diſtributor nō habuit apō ſe ſufficiēter tātā q̄ntitatē: iō tibi illō faciendū dixi. Ecce aūt attuli vt illas triginta libras q̄s erogaſti ſoluā tibi. Videns eps aureos in manu ſcti mox bñ qualuit z ſuſcepit. Tandē ad prandiū iuit cū ſctō. poſt prandiū dormiens eps apparuit ecce q̄dā dom⁹ celeſtis cui⁹ pulcritudinē z magnitudinē nō pōt lingua narrare. z tanquā habebat totā aureā cū titulo ſupra deſcripto ſic. Mānſio eēna z reḡes Troili epi. Cū legiſſet titulū gauiſus eſt eps. ſz cū plegeret: ecce q̄dā regi cubicularij. i. angeli aduenientes depoſuerunt titulū illū z mutauerūt ſcribeñ. ſic. Mānſio eēna ac reḡes Joannis archiepi alexādrie empta libris triginta. Hoc viſo eps ſurgēs narrauit ſctō oīa z extūc fact⁹ eſt magn⁹ elemoſynari⁹. Plura alia ob breuitatē ptranſeo.

Sequitur de eius tranſitu mortis.

Ipe btūs patriarcha cuz febre cozrep⁹ mortis ſe appropiquare cerneret dixit ſic. Gras ago tibi de⁹ qm̄ eraudiſti miſeriā meā roganē bonitatē tuā ne ueniret morīēti mihi niſi vnie⁹ tremiſſis būc igit paupib⁹ dari iubeo. Eſt aūt fm Catholicon tremiſſis maſculini generis idē qđ tertia pars ſolidi. qz ter miſſus ſolidū facit. Ecce ſancti dñi ret mira pietas z pauptatis dilectio: qz oīa erogauerat. Tandē poſt mortē poſitus eſt venerabile cozp⁹ eius in ſepulcro vbi cozpora duoz epoz fuerāt tumulata: z cozpa illa mirabilr ſancti ꝺo annis cozpi ceſſerūt: z locū mediū vacuū dimiſerunt. Claruit aūt circa annū dñi ſeptingentesimū. Cui⁹ cozp⁹ vſq; mō ſtatū tpe Foce impatoris. Cui⁹ cozp⁹ miſit p manes incozruptum. Dō ceſar thurcoz miſit ꝓ monere ex Cōſtātinopoli hūgarie regi Mathie: z būc reuerēter teneť i capella regia caſtri Budēſi. vbi ad eius inuocatiōne crebra cozuſcant miracula

Preſtante dño nr̄o ieſu chr̄o cui ſit laus z gl̄ia p eterna ſecula. Amen.